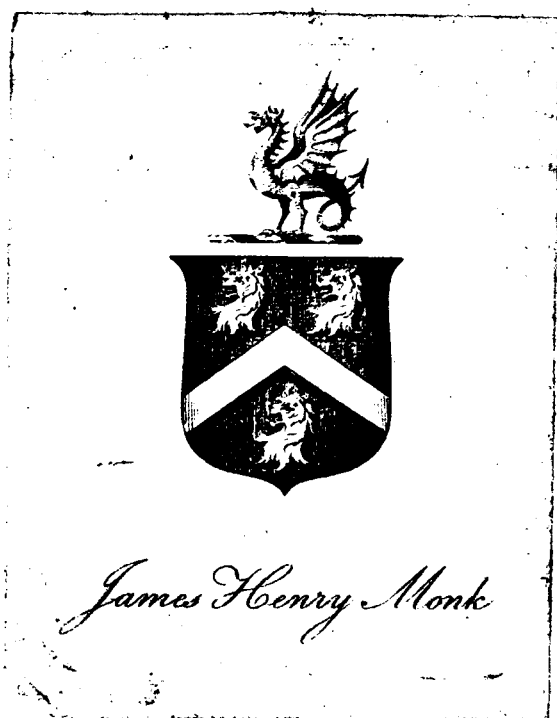

11/11/8
8P

2ms
£ 21ft

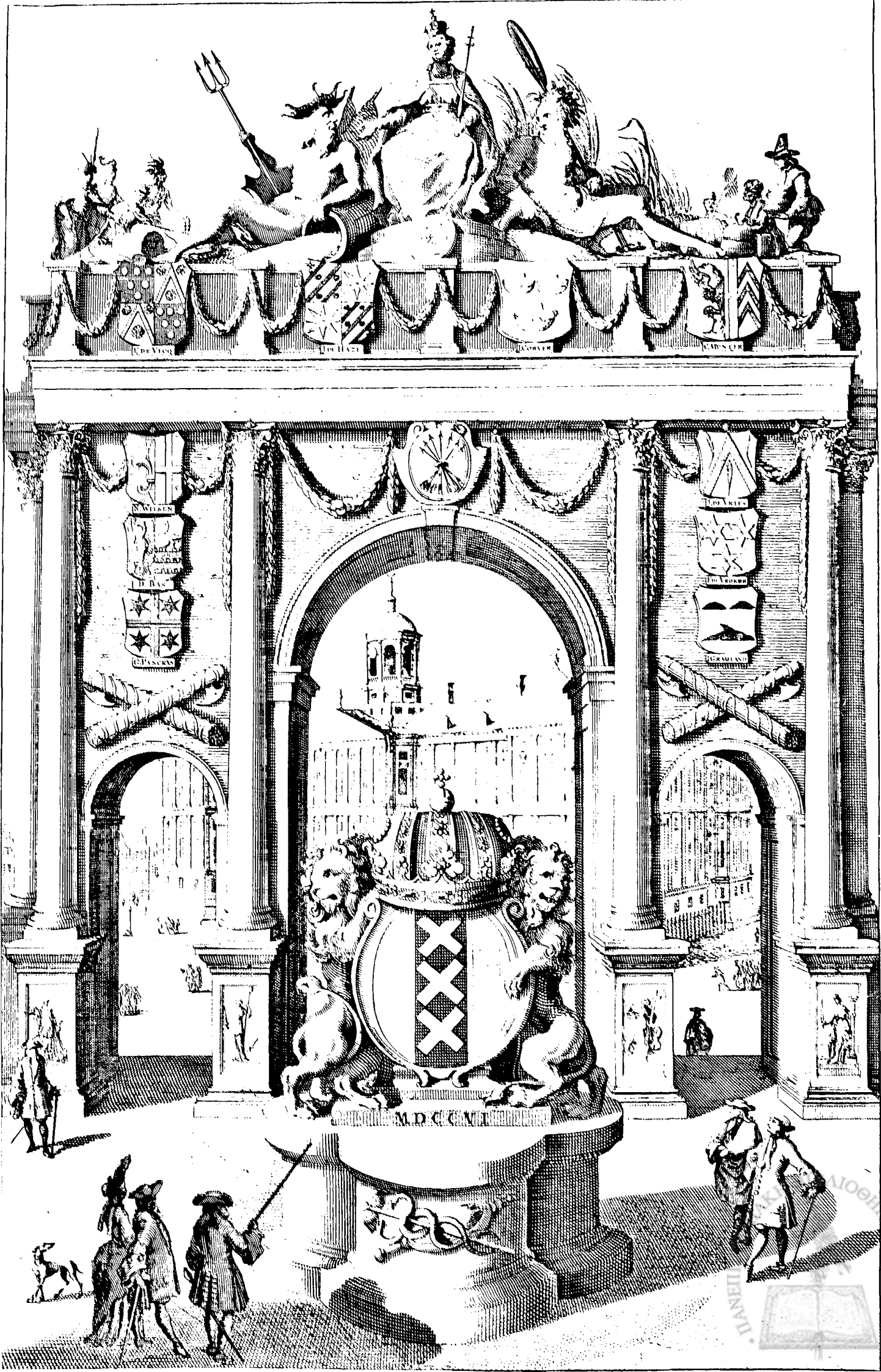
OLD
480
ΠΟΛ
1706
v.1

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ
ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙΣ ΔΕΚΑ.

JULII POLLUCIS
ONOMASTICUM
Graece & Latine.

JULII POLLUCIS
ONOMASTICUM

Graece et Latine

Cum Commentariis Jungermanni, Kuhnii, Seberi et aliorum.

AMSTELAEDAMI

Ex Officina WETSTENIANA c1b1ccvi.

AL. JOANNINA

370X... ON TOI...
AP. 1941. 36354

ONOMAMON

... ..

... ..

ONOMASTICUM

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ILLUSTRISSIMIS
ET MAGNIFICENTISSIMIS
INCLYTAE REIP.
AMSTELAEDAMENSIS

CUM MAXIME

CONSULIBUS

HIERONYMO DE HASE G.F.

JOANNI CORVER

FRANCISCO DE VICQ

CORNELIO MUNTER.

ET CONSULARIBUS

NICOLAO WITSEN

JOANNI DE VRIES

DIDERICO BAS

FRANCISCO DE VROEDÉ

GERBRANDO PANCRAS

JOANNI GRAAFLAND.

PATRIAE PATRIBUS
CIVIUM DELICIIS
BONARUM ARTIUM PATRONIS

S. P. D.

HENRICUS WETSTENIUS.

Uotiescunque, VIRI ILLUSTRISSIMI ET MA-
GNIFICENTISSIMI, Romam veterem quum ef-
set sub Consulibus florentissima, cum splendidis-
sima hac Urbe AMSTELAEDAMO, quae Reip.
Batavae compendium continet, ejus saltem ani-
ma esse ac dulce decus & praesidium ab omnibus re-
rum humanarum gnaris & germanis existimatoribus perhibetur,

(a 5)

comparo; nihil mihi occurrere videtur quod illa magnopere invidendum nobis reliquerit. Factum enim illum quem prae se ferebat, & effraenatam dominandi libidinem, quam non nisi Orbis terrae finibus metiebatur, ut Orbis Domina audiret, profecto haud inter felicitates cujuscunque Reip. ponendas, quin potius calamitatibus publicis annumerandas censeo, quum ipsa Roma suo exemplo, sed & maximo suo damno ac pernicie, comprobaverit, suorum finium utut exiguorum, suorum larium & fororum conservationem, multis partibus esse praefendam imperio longe lateque patenti in tot populos, quos nemo sine vi, sine clade, sine sanguine, sine injuria, & sine infinitorum hominum interitu funesto aut summa calamitate subjugare potest. De reliquis Reipublicae seu praesidiis seu ornamentis non est quod contendamus, quum vel ipsi illius aevi homines si forent superstites, Vobis facile victas darent manus. Illorum enim Urbem, quum stante Rep. à Consulibus regeretur, cum hac Vestra, ILLUSTRISSIMI AC MAGNIFICENTISSIMI VIRI, comparare haud facile quisquam in animum inducet, propter disparem valde utriusque conditionem, sive amplitudinem Urbis spectes, sive moenia, aedificia, vicos, pontes & alia consideres. Incredibilem & immanem Romae fateor accessionem factam post tempora Syllae, dum sub Caesaribus crescente Urbe periret libertas Reip. Quum e contrario ex crescente libertate Urbs Vestra insigne illud quo nunc fruitur ceperit incrementum. Deformitatem aedificiorum Rom. angustias flexurasque vicorum, arguit Suetonius; non optimas vias, angustissimas semitas, Cicero. Harum longe alia in hac Urbe est ratio, ubi viae ac vici ut plurimum sunt amplissimi, praesertim qui habent fossas innumeris fere pontibus elegantissimis commissas, & utrinque pulcherrimarum arborum continua serie ornatas atque obumbratas. Substructio Capitolii lapide quadrato, unicum erat illius aevi opus celebre, verum, ut nec Capitolium ipsum, Curiae Vestrae vel mole vel magnificentia aequiparandum. Reliqua vero Urbis Vestrae aedificia publica, tum & privatorum haud pauca, ut sunt splendida, ut egregia, ut ornatissima? tot altissimae turres quam singulare decus non addunt reliquae Urbis Majestati? praesertim si ex ripa portui naviumque stationi adversa spectetur. Quarum navium tantus est numerus, ut mali, antennae atque rudentes, quibus sunt instructae, non nisi densissimam silvam adspicientium oculis exhibeant; naves ipsae universo Oceano domando sufficere videantur, licet earum longe major pars peregrina maria naviget. Curiae porro tum rei maritimae,

tum mercaturae Indicae Praefectorum, amborumque armamentaria sive horrea, ut amplissima atque pulcherrima, ita ob diversi apparatus infinitam pene copiam haud absque stupore conspicienda. Tum hospitia Magnatum, & quae tam multa huic uni Urbi insunt, ut vel integro regno sufficere viderentur, Xenodochia, Gyrgathi, Gerontotrophia, Ptochotrophia, Orphanotrophia & his similia, quibus Romanos illos omnino caruisse oportet, quin vel eorum nomina Latina non habuerint. At quid illorum Delubra ad nostra Tempa? Quid vero Deorum fictitiorum cultus ad aeterni ac veri Numinis adorationem? quorum tam ingens est discrimen, ut nullus omnino detur comparationi cuiusque locus. At Vobis, VIRI ILLUSTRISSIMI ET MAGNIFICENTISSIMI, quam maxime quidem cordi esse aedificia sacra, nemo ignorat nisi qui plane hujus Vestrae Urbis est hospes. At quam longe magis in eo estis, ut Sacrarum rerum Ministri, Viri sint omnidoctrinae, sapientiae, pietatis & facundiae genere praestantissimi; qui Veritates Divinas nulla alia vi, nisi quae rerum inest ponderi, & verbis sanctissimis, instillare atque persuadere studeant. Tanta enim est prudentia Vestra, VIRI ILLUSTRISSIMI ET MAGNIFICENTISSIMI, ut nunquam cuiquam mortali, dummodo impiam de DEO O. M. non foveat sententiam, ob cultum externum, vel minimam injuriam, nedum vim ullam fieri patiamini. Hinc fit, ut dum per totum reliquum terrarum orbem (prout nunc proh dolor! discissa est Religio atque in varios sensus abiens) internecina odia & infernales simultates excitet Sacrorum discrepantia, hic inter tot tam variis praeceptis institutos atque imbutos cives vestros, non nisi maxima semper appareat animorum conjunctio; quique in omnibus actionibus, dictis & factis, mirifica quadam voluntatum conspiratione hoc unice videntur spectare, aut in votis saltem habere: NE QUID DETRIMENTI RESP. CAPIAT. Proxima cura Vestra sunt pauperes, aegroti, debiles, mente capti, decrepiti, viduae, orphani, quorum licet immensus ita sit numerus, ut exercitum referat potius, quam unius Urbis plebeculam, nihil tamen illis unquam decedit quod ad vitam commode sustentandam sit necessarium. Quin domos habitant plurimi, at quot & quantas! Viris principibus digniores dicerem quam iis qui stipe collatitia vivunt, nisi hos Servator noster proprium sibi peculium affirmasset. His mihi nunc liceat addere ergastula, quibus tum pestes reipublicae ac propudia & dehonestamenta generis humani coercerentur, tum mendici Urbem otiose pervagantes cohiberentur, ac proprio labore vi-

etum sibi parare docentur. Haec omnia & longe plura vident qui Urbem Vestram invifunt peregrini, quique ad tot & tanta miracula obftupescunt. Horum sagaciores, altiora indagantes, mirantur Magistratus, Leges, Judicia, atque in numerosissimo omnis generis populo ordinem mirificum. Mirantur Civitatis splendorem, divitias, omniumque rerum ex toto reliquo terrarum orbe advectarum abundantiam, ut hinc merito totius Europae emporium audiat. Mirantur civium Vestrorum ingenia, diligentiam, studia. Mirantur ingens illud orbis miraculum, Societatem Indicam, quae levibus principiis a privatis hominibus excitata, post tot Urbes, provincias, insulas, imo & integra regna capta ac in potestatem suam redacta, jam toti Orienti est formidabilis. Ubi & novum miraretur prodigium Cyneas, quum hic quidem non Senatum Regum, ut in Urbe, sed Senatum privatorum tot Regibus imperantem, suspecturus esset. In Illustrissimis Magistratibus mirantur imprimis, rarissimam modestiam, ubi summi Viri nullo fastu, nullis licitoribus, nullis fascibus vel securibus stipati incedunt, neque amictu a reliquis suis civibus distinguendi. Certissimo argumento, nulla Vos VIRI ILLUSTRISSIMI ET MAGNIFICENTISSIMI, gloriae cupiditate Reip. invigilare, sed solo amore Patriae, ut Civitati atque civibus bene fit. Quid ergo mirum si & Cives Vestri tanta Vos colant reverentia atque veneratione, si in oculis suis ferant, quum & se a Vobis in sinu gestari habeant perspectissimum? quum illis semper tanta mansuetudine Vestrae pateant januae atque aures, ut vere cum Patribus Optimis sibi rem esse sentiant? Qui nullam unquam illis legem fertis, quin Vos primos legi parituros, civibusque Vestris exemplo praeituros declaretis. Horum commodis quantopere inferviat, testantur inter alia stupendae illae moles, quas tanta sagacitate, tanto Urbis Vestrae bono, furiosis aestus marini fluctibus arcendis opposuistis. Testantur machinae hydraulicae & reliqua extinguendis incendiis remedia, ut supra fidem promptissima, sic & plane mirabilia, in hac Urbe Vestra primum inventa atque adornata; sicut & lucernae publicae quibus ad unam omnes totius Urbis semitae tam splendide illustrantur, ut illis commode vel concubina nocte quisquis sive civis sive peregrinus uti possit; idque pari securitate ac in plena meridie. Quod miraculum in tanta variarum gentium colluvie unica Vestra prudentia effecit. Judiciorum Vestrorum tanta est integritas, tanta aequabilitas, ut nusquam terrarum magis ex praescripto juris, legum & aequitatis jus dicatur, nusquam Judicum aures minus pateant favori aut cri-

minationi cuicumque. Sola atque unica Justitiae est vis ; potentiae aut impotentiae malorum hominum nulla. Habeant ergo Romani quibus gloriantur Magistratus, qui justitia, prudentia, fortitudine, probitate, temperantia, frugalitate, facundia, magnanimitate civibus suis praefulserint ; Sunt & nobis quibus gloriemur nostri Curii, Fabricii, Camilli, Fabii, Scipiones, Catones, Cicerones & alii, qui si non armis ut illi, arte profecto atque consiliis Remp. insigniter juvant, regunt, instaurant, ornant atque fulciunt. Quorum quanta sit sapientia difficillimis hisce temporibus inprimis elucescit, quibus causa publica contra potentissimum & vaferrimum hostem, qui perniciem ac pestem vano non minus quam audaci consilio minitari non dubitat, non nisi summa sagacitate sublevari ac sustentari potest. Quae quidem Vobis VIRI ILLUSTRISSIMI ET MAGNIFICENTISSIMI, inest tanta, ut in dirissima tempestate commodius vivant Cives Vestri, quam alii in illis regionibus, quae nomine felicitatis ac tranquillitatis sibi inprimis placent. Haec quidem expertus loquor qui jam per octo fere lustra sub clementissimo benignissimorum Magistratum patrocinio vitam hic ago minime otiosam, nec & Dei munere infelicem. Gratias VIRI ILLUSTRISSIMI ET MAGNIFICENTISSIMI, Vobis dignas referrem si possem. Quum nequeam, hoc saltem grati Vestrorumque beneficiorum memoris animi monumentum extare volui, qui nihil majus unquam duxi, nihil bono civi convenientius, non solum ne unquam faceret quae piissimis Patriae Patribus displicere possint, sed ut nec unquam ageret aliud quam id quod illis placeret quam maxime. Ingenui enim Civis esse semper existimavi, molestum illum laborem Sanctissimorum Patrum, quem in administranda Rep. satis superque devorare necesse habent, bene agendo pro viribus sublevare. Haec liberis meis, quum me numerosa prole Deus O. M. beaverit, inculcare, ut Vobis, Deo benigniter annuente, cives bonos, utiles & obsequentes educarem, pro viribus studui; ac ne vel Vobis, vel Urbi Vestrae unquam dedecori essem, sedulo cavi. Quod meum institutum si & Vos ILLUSTRISSIMI PATRES probaveritis, ac quaecumque hoc observantiae meae pignus placido quo soletis ac sereno vultu susceperitis, punctum omne tulisse mihi videbor. Quod reliquum est, Deum immortalem suppliciter oro atque obtestor, ut pro salute & incolumitate aeternae Urbis, e cujus salute totius Reip. salus pendet, pro sua immensa bonitate excubet : ut Vos, PATRES ILLUSTRISSIMI, qui nunc ad clavum & gubernacula rei Amstelaedamensis

(b)

divinitus sedetis , magno Reip. bono & Vestra cum sempiterna gloria , ceterosque qui in societatem curarum & laborum veniunt , quam diutissime salvos & incolumes conservet , utque Vos , Vestrosque Liberos & Propinquos , in praesidium ac tutelam Reip. natos , omnibus seu fortunae seu naturae bonis , quae quidem cadunt in conditionem humanam , quam cumulatissime beet , ut Vobis Rectoribus , Vestrumque similibus , Urbs incomparabilis inter ceteras Orbis Urbes emineat , ut inter reliqua sidera Sol exsplendescit , atque ad altissimum beatitatis fastigium perducta efflorescat seculis innumerabilibus. Vos vero PATRES OPTIMI , ea qua par est animi submissione vehementer rogo , ut me , meosque , meaque studia bonis litteris atque moribus colendis & ornandis unice destinata , favore Vestro atque benevolentia prosequi , complecti , ac tueri ne dedignemini , quoad scilicet re ipsa intellexeritis , nihil in omni vitae actionumque nostrarum tenore nobis antiquius esse , quam ut ad unum omnes & boni viri , & boni cives , & simus & habeamur. Dabam Amstelaedami a. d. iv. Kal. Maji , clo Io ccvi.

BENEVOLO LECTORI

HENRICUS WETSTENIUS S.

Eteris more fabulæ, prologus in scenam prodeò præfatio-
num sequentium; quarum cum major hic sit frequentia
quam vulgo solet, & ejus rationem reddere, & monere
quaedam alia constitui quæ ad hujus editionis historiam fa-
ciunt; tum & ne debita laude fraudarentur, qui liberali ma-
nu symbolam quisque suam contulerunt, quò Pollux prodi-
ret ornatior. De quo in lucem edendo tum coepi primum
cogitare quum mihi comparassem variantes lectiones Ce-
leb. *Isaaci Vossii*. Post hæc egi cum Cl. *Kühnio*, Linguarum Orient. in Acad.
Argentoratensi Professore P. ut & nobis suas notas concederet; nec tulimus re-
pulsam, præsertim cum reciperem me & alia subsidia procuraturum, quibus il-
le omnino carebat. Codicem Antwerpensem debeo humanitati Rev. Viri *Dani-
elis Papebrochii* Soc. Jesu Presbyteri, cujus & erat ornamentum singu-
lare. *Salmasianas* & *Valesianas* curas subministravit opera Viri omni encomio
majoris *Jo. Georgii Graevii*, cujus memoriam nunquam sine lacrymis re-
colo, ita me amavit tenerrime Vir candidissimus, quem & ego vicissim pluri-
morum annorum spatio amavi imprimis, suspexi & colui. Nunquam mihi ex-
cident amicissima quæ olim ad me dedit verba: Nostram animorum conjunctio-
nem virtutis radicibus nixam nihil dissociabit, nisi quæ nos rebus omnibus vale-
dicere jubebit extrema hora. Nec defuit unquam promissis Vir optimus: cujus
sacrosancta mihi semper erit atque suavissima recordatio. *Salmasianum* codicem
obtinuerat Cl. *Graevius* ab *Ludovico Salmasio* Claudii filio; *Valesianum* a *Gui-
lielmo Præstello* Antecessore Aurelianensi; quorum benevolentiae hæc accepta
referimus. Qua ratione his usus sit Cl. *Kühnius*, ipsius indicat præfatio: ut
& quibus indiciis primum investigaverit in Commentarium eruditissimum *Gotho-
fredi Jungermanni*, quem tamen nunquam vidit, licet ipsi ante obitum inno-
tuisset ubi haereret. Nempe *Illustri Artopœus*, Cancellarius *Zeizensis* non an-
te destitit inquirere quam invenisset. Latitabat hic tantus thesaurus *Altorffi* pro-
pe *Norimbergam*, apud futorem quendam, cui illum nescio quis pignori dede-
rat pro paucissimis nummulis; quatuor nimirum imperialibus. Hunc quum na-
ctus esset, misit ad *Illustrem Ulricum Obrechtum*, Praetorem Regium apud
Argentoratenses, Virum quantivis pretii, qui illum ultro describendum obtulit
fratri meo *Jo. Rodolfo Wetstenio* SS. Theologiam in Acad. *Basilicensi* publice pro-
fitenti, qui ejus apographum ad me misit. Quum vero paullo post ipse inno-
tuissim *Illustri Obrechtum*, qui tunc *Francofurti* ad *Moenum* Legatum Regium
agebat, tanta me benevolentia subito complexus est Vir magnus, ut plus quam
plumbeus sim si memoriam ejus non reverear quoad vixero. Et erat profecto il-
li Viro humanitas atque comitas singularis, eruditio stupenda, ingenium feli-
cissimum, ut dubius semper haeserim, quodnam horum magis in illo mirandum
foret. His enim pollebat omnibus supra fidem: propensissimus præterea in o-
mnia quæ bonis litteris adjuvandis conducere possent. Is mihi concessit autogra-
phum *Jungermannianum*: & quum me laborare videret de Viro graecæ docto,
cujus ope in edendo Polluce uti possem, *Argentorato* me hujus beneficii ignaro
arcessivit eruditissimum *Lederlinum*, Cl. *Kühnii* quondam discipulum, cujus

(b 2)

diligentiam atque candorem quum integro triennio expertus sim, debitâ laude frustrare nolo. Huic egregio Viro illud accidit singulare, ut jam adultior & omnium litterarum rudis, ab alio juniore prima elementa didicerit; at tantos subito in studiis fecerit progressus, ut hunc ipsum suum in legendo magistrum haud multo post in graecis & latinis habuerit discipulum. Editionem Pollucis perduxerat ad cap. xxvii. libri VII. quum Argentorati in Praeceptoris sui locum sufficeretur. Itaque illam *Hemsterhusio* nostro absolvendam reliquit. Qui & nondum ad finem perducto Polluce, Philosophiae & Mathesi publice docendae in hac Urbe praefectus fuit. Quid uterque praestiterit ex eorum praefationibus disces. Intelligis benevole Lector unde nobis haec praefationum seges? Nec tamen ideo omittendas duxi illas quas editionibus suis praefixerant *Seberus*, *Grynaeus*, *Carteromachus*, *Aldus*. Restat hic commemorandum beneficium Rev. Viri *Arnoldi Moneni*, Verbi Divini apud Daventrienses Praeconis disertissimi, qui nobis copiam fecit illius Codicis qui Falckenburgianus audit. Cujus historiam quum narret Cl. *Lederlinus*, eandem hic repetere nolo. Illum profecto Falckenburgii credidit Cl. *Graevius* meus. Indices priores quatuor, qui ad textum Pollucis spectant, novos, eosque ante hac editis longe ampliores & accuratiores, confecit *Stephanus Berglerus*, Transylvanus, graece & latine doctissimus, hincque meliori ea qua nunc utitur fortunâ dignus. Reliquos tres ex notis conscripsit Cl. *Joannes Scherpezeelius*, Gymnasii Harderviceni Rector eruditissimus ac diligentissimus. Icones nummorum quas libro IX. adjunximus, a Viro Spectatissimo *Jacobo Wildio*, nummis & signis antiquis rarioribus evulgatis celeberrimo, suppeditatae sunt perhumaniter. Quae optimorum Virorum in hunc Scriptorem merita turpi silentio praeterire nec volui nec debui, ne ingrati nota in me caderet, quam ut effugerem pro viribus semper cavi. Tu Lector benevole, labore nostro utere & vale.

JOACHIMI KÜHNII
 PRÆFATIO
 AD LECTOREM.

Am viginti ab hinc annis & quod excurrit, Lector Benevole, *Specimen Notarum in Pollucem* eo animo edidi, ut Autori vitii obfiteo pristini nitoris vindex idoneus aliunde existeret. Quod si impetrassem, bene cum ægroto, bene mecum esset actum. Ille enim dudum sanus & expositus in doctorum versaretur manibus; ego vero lætus, *Pollucem* sibi meo indicio restitutum, Actor secundarum æquo animo mansissem. Verum enim vero, dum alios doctiores diutius exspecto, pæne in torporis desidiæque suspensionem incidi. Nam qui editionem ut debitam improbius flagitabant, etiam justas recusandi oneris causas laboris fugam interpretabantur. Ita de proposito gradu dejectus, in casum me dare & omnia potius experiri quam piger audire malui. & jam protinus ingrediore dicere, quodnam nostrum in *Polluce* studium pro viribus fuerit. Primum igitur elaboravimus, ut quæ fundo Textus Græci maxima suberat calamitas, duorum MStorum ope profligaretur, mendisque plurimis expunctis melior lectio succederet. Mihi equidem religioni fuisset, in Textu vel tantillum movere, nisi consentiens doctissimorum Virorum autoritas manifestiores culpas ubique malæ fidei possessione dejicere iussisset. Præterea loca Veterum, quæ in *Polluce* depravata extant, quantum potui, ex impressis Codicibus restitui, ut sanus inde sensus elici posset. nonnunquam ex comparatione parium vocabulorum Autor sibi ipsi medicinam fecit. Cætera quæ vel diversæ lectionis MStorum sunt, vel genio linguæ vel conjecturæ aut repetitæ cogitationi debentur, in *Notulis* profiant. Quod porro *Latinam Gualtheri Versionem* attinet, sæpissime in *Notis* corrigitur ubi Lectorem morari possit, & ipsa sibi densiores offudit tenebras. a levioribus erratis nullum doctis periculum imminere ratus, camarinam hanc non movendam censui. Veniet aliquando tempus, si quid veri mens augurat, quo aliquis utriusque Linguæ peritus non veteri panno novum affuet, sed ex bonis Græcis bona Latina de

integrò dabit, & gemino absolutoque *Indice* recta juventutis studia non parum demerebitur. Mihi enim

Est aliquid prodire tenus, si non datur ultra.

Hæc de conatibus nostris in *Pollucem*. Sequuntur ex ordine subsidia, sine quibus tam vastum mendorum mare minime licuisset enavigare. Inter ea primo occurrit *Codex MStus chartaceus*, a *Demetrio Chalcondyla*, Graji sanguinis Grammatico superiori seculo, varios dominos & hoc temporis *Antwerpia* in Bibliotheca P. S. I. propriam stabilemque sedem nactus; unde singulari humanitate *Rektoris* nostros in usus depromptus, proxeneta *Henrico Westenio*, bonam nobis operam dedit, & iter ad veram lectionem subinde monstravit instar statuæ Mercurialis. Scriptura equidem non ab una manu est; nam modo vetustior modo recentior apparet: veruntamen antiquius fuisse exemplar, unde transcriptus est, vel hinc colligi possit, quod in margine tantum habeat, quæ successu temporis paulatim Autori accesserunt, eaque minutiore characterè expressit, tanquam aliena ab archetypo. Præterea tersus & integer ad finem usque decurrit, nisi quod in medio folia quædam, interdum & *Prefationes* librorum, ubique vero Veterum Testimonia a *Polluce* laudata desiderentur. Deinde *Varias Lectiones* perpetua serie e *Codice MSto Isaaci Vossii* excerptas a laudato *Westenio* accepi, & ex hoc ungue leonem æstimans, nihil tam magnificum dici posse arbitror, quin id bonitas illius Codicis longe superet. Quanta enim vitiorum sentina in *Polluce* per eum exhausta! quot lacunæ passim expletæ! quot locis desperatis vita reddita! Idem mecum sentiet, quisquis in rem præsentem venire sustinuerit. Cum igitur tantum adjumenti nobis proveniret ab illis *Excerptis*, & hoc pacto omnes Lectiones ipsius Codicis in numerato quasi habuerim, eadem nomine *Codicis Vossiani* designare nullus dubitavi. Habes B. L. auxilia, quibus secundum Deum fretus *Notulas* quasdam & Emendationes chartæ in publicum exituræ commisi. Quo factò, e Bel-

gio opera *Weistheniana* supervenerunt *Cl. Salmasii Variæ Lectiones & Observationes in Pollucem, ejusdemque Collationes Pollucis cum MStis*: Item, *Henrici Valefi Annotationes & Emendationes in Pollucis Onomasticum, quas fronti & calci Editionis Seberi adscripserat, ut & Variæ Lectiones ejusdem ex MSto, quas in margine annotaverat*. Unde fluxerint *Salmasianæ Lectiones*, nuper me docuit *Celeberrimus Grævius* ex literis *Jungermanni* ad *Salmasium* datis, quas ante viginti annos *Lugduni* apud *Jacobum Golium* vidit. nempe omnes e *Codicibus Palatinis*, quas adolescens *Salmasius* consuluit, petitæ. est tamen, ubi & *Pithæi Codicem* laudat. de *MSto Valefi* nihil mihi compertum vel auditum. Equidem *MStum Sirauchii* alicubi citatum vidi. an vero omnes eidem debeat *Lectiones*, dicere non habeo. id saltem primo oculorum conjectu deprehendi, *Utriusque Lectiones* cum *Nostris* plane convenire, & *MSta* nostra omnia in uno ludo docta esse. nec faciunt numerum loca illa in quibus a se discedunt. quicquid autem in *Tantium Virorum Annotationibus* erat, bona fide servatis ipsorum nominibus, *Notis* nostris subtexui instar late splendentis purpuræ. Hinc etiam multa & præclara in *Pollucis* textum plena manu congesta esse, vel me tacente constabit, *μεγάλη χάρις αὐτοῖς*, pro mantissa nostris obsoniis præferenda. Atque hæc subsidia uti citra pulverem mihi obtigerunt, ita fugitivum *Jungermanni Codicem* nulla industria prehendere potui. Habuit enim *Gruteri* opera e *Palatina Bibliotheca* alium ab iis, quibus *Seberus* usus est, una cum *MSto Harpocratonis* in membrana vetustiori, sicut ipsius ad *Hæschelium* epistola testatur, quam *Illustris Obrechtus, communis Eruditorum Patronus*, inter *ἀνέκδοτα* sua asservat. Operæ pretium fuerit cognoscere quibus coloribus ipse *MStum* suum depingat. *Totus est*, inquit, *& multis partibus rector Vulgato. sed sæpissime etiam mutilatus, & in Testimoniis Autorum decurtatus. certe in duobus Libris, quos contuli, Exscriptor pessime involvit sæpe multa illis verbis, καὶ τὰ ὅμοια. Nescio an suspicari debeam, Eclogas esse, quales Tuas in Athenæo Casauboni lego. Præfationes tamen sæpe sunt adscriptæ, interdum etiam lemmatum Caput Index. In prioribus sane libris duobus tam sæpe abit a Vulgato, ut mirer, quod tam aliis verbis & alio casu inflexis natur.* Hæc ille in dicta epistola. Qua lecta descriptione, continuo cogitare cœpi, annon quæfiverim id, quod præ manibus habui. Nam sine exceptione omnia cadunt in *MStum Antverpiensē*, quæcunque in suo laudat, quæque desiderat. inprimis formu-

la compendiaria, καὶ τὰ ὅμοια qua non *Exscriptor*, ut *Jungermannus* voluit, sed ipse Autor usus videtur, probe gnarus, se Principi scribere longos logos aspernanti. Postea brevitatis Autoris certa ratione astricta pro macie, maturumque judicium pro sterilitate fuit, & quidam nimis seduli, perrupto limite, καὶ τὰ ὅμοια, addiderunt, quæ scilicet perfectioni operis derogarent, si abessent. Non tamen simpliciter abnuerim, esse, ubi *Exscriptoris* sit hoc compendium, καὶ τὰ ὅμοια. Æque infeliciter, ut hoc statim subjungam, cecidit opera in eruendis *Jungermanni Commentariis* in *Pollucem* collocata. novimus equidem ex *Epistola Jungermanni* ad *Lingelsheimium*, quod Volumen illud jam tum ad lib. VII. *Pollucis* perductum, sexcentas paginas impleverit; novimus quod testamento *Jungermanni* relictum sit *Sebero*, fatente ejusdem epistola ad *Hæschelium*. sed quorum avolarit post fatum *Jungermanni*, aut ubi terrarum adhuc delitescat, juxta cum ignarissimis scimus. Itaque nostris rebus contenti, *πρόσιον περτυίνειν* definamus. Sufficiant ista de subsidiis, quæ fuerunt, quæ non fuerunt. Quod denique ipsum *Pollucem* attinet, jure merito eum laudare superfedemus. quis enim hodierno die illum vituperat? quis e doctorum choro neget, nihil in hoc genere scriptionis extare *Onomastico* utilius? nihil ad perdiscenda *Græca* instructius? nihil ad quævis studia accommodatius. Olim quidem, dum vixit *Pollux*, coævum *Sophistam Lucianum* in duobus *Dialogis* acerbissimum expertus est censorem. in altero horum nominat *Pollucem, Lexiphanem*, id est, *ditionum monstratorem, Onomacrium & Onomarchum*: in altero, *Rhetorum Præceptorem. Lexiphanis* nomen impexit ei propter *Onomasticum*, in quo hinc inde obsoleta Veterum *Græcorum* vocabula laudantur. hinc natus ille est dialogus *Luciano*, in quo *Lexiphani* tribuit sermonem ante mille annos receptum, si modo inquinatissima rancidæ vetustatis & musteæ novitatis colluvies sermo dici meretur. Sed quilibet, qui *Nostris Præfationes* in singulos *Onomastici* libros & orationis fragmenta apud *Philostratum* legerit, facile videat, styli sui naso nimis hac in parte gratificatum esse *Lucianum*. Cæterum illa loquendi sribligo jocularis & levis est præ convitiis in *Rhetorum Præceptorem*, id est, *Pollucem* quasi e plaustro jactis. Prima ejus incunabula, vitam, mores, doctrinam, nomen, habitum, vocem denique & stylum perstringit, & nihil sibi ad summam maledicentiam reliquum fecit. Inprimis vero id egit, ut *Pollucem* male suo defungi officio

ostenderet. Notum enim est, quod *Pollux* Athenis *Thronum*, vel cathedram professoriam *Rhetorices* a *Commodo* Imperatore obtinuerat, adeoque Artis præcepta usumque eorum juventuti tradebat, quotidie duas orationes partim pro Cathedra, partim de plano pronuntiando: cui honori e publico accedebat myrias vel mille coronatorum stipendium. Isto Throno indignum *Pollucem* toto dialogo clamat *Lucianus*, & tantum non dicit, ἔχαι μυρία τὸν ἄνδρα; drachmarum myrias non facit virum aut strenuum Rhetorem? Eodem tendit, quod non Græcum, non Romanum, sed *Celtam*, corpore scilicet validum, at ingenio pinguem *Polluci* in disciplinam dedit: ἔπον μόνον ὃ Κέλτιον μέλημα (ita enim legerem pro Κλητίς μ.) sequere modo, o *Celta* charissime, mea maxima cura, quo te duxero, inquit apud *Lucianum* *Pollux mimicus*, quibus verbis simul ad scomma Adversariorum, quo *Pollucem* dixerunt *Arduenna Sophistam*, alluditur. *Suidas* quidem illud male accepit, dum ex *Arduenna* nobis exsculpsit nescio quam urbem *Phœnicia*, *Pollucemque* eadem opera ex *Egyptio* in *Phœnicem* deformat. Verum aliud, meo quidem iudicio, sub hac figura latet; nempe voluerunt male-

voli mordere *Nostrum* ὡς κύνες λήθαργοι hoc dieterio, & oblique indicare, quod Athenis doctiores *Sophistæ* nacti sint Auditores e cultis populis, qui ingenia domo attulerunt ad percipiendas artes a natura factas. *Polluci* vero ab *Arduenna*, horrida *Gallia* sylva, venerint discipuli cœlo soloque patrio asperiores, qui se naribus trahi sinebant, quocumque magister præiret. Inter eos facile se jactasse *Pollucem* ut βασιλέα ἐν τοῖς λόγοις, & μὴ εἰδῶτα ἐν μὴ εἰδῶσι cum ingenti applausu rhetoricatum esse. hinc *Arduenna Sophista* audivit, hinc & *Lucianus* Κέλτιον μέλημα ei formandum dedit. Sed omnia ista non amplius feriunt *Pollucem*, ut nunc in mundo est, nec quicquam *Onomastico* laudis detrahunt. Eadem ratione transmittimus, quæ in stylo *Pollucis* carbone notata *Philostrato* in *Vitis Sophistarum*, quid enim attinet cum mortuis luctari, & dudum abolita & sepulta scripta operose defendere? Melius fuerit, præfationi modum finemque tandem imponere. Vale igitur L. B. & si non omnia minima maxima menda a nobis sublata inveneris, unum post homines natos *Herculem* perpurgando *Augia* stabulo fuisse, cogites oro quæsoque. Script. *Argent.* Idibus Julii Anno MDCXCVI.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOHANNES HENRICUS LEDERLINUS,

Linguarum Orientalium Professor Publicus & Ordinarius Argentorati.

Rodit tandem multis eruditorum votis expetitus, multis eruditorum lucubrationibus jam inde a seculo fere illustratus liber; tardius hercle, quam elephantem parere vulgus existimat: illam enim decem annos in utero gestare antiquis proditum est. Ast in hunc partum in lucem edendum, cum eo quidem, quo nunc conspicitur, splendore, plus centum annis opus fuit. Quotquot enim fere doctissimorum Virorum in hac nova editione comparent explanationes, quotquot item restitutiones, omnes ita sunt comparatae, ut auctores illarum, aut nullos plane, aut exiguos saltem industriae suae fructus, dum viverent, reportarint. Adeo quidem, ut qualia Julio nostro Polluci ejusque Criticis obtigere fata, nullum alium scriptorem, Graecorum imprimis, fere expertum fuisse dicere non dubitem. Ut alia enim taceam, nulli eorum, qui editionem hanc novam moliebantur, tam beato esse licuit, ut illam ἀπαρεμπόδιως atque solus ad finem perducere potuerit. Cujus rei cum & ipse vivus adhuc testis supersem, operae pretium esse duxi, ut Benevolum Lectorem de iis, quae mea opera in hac editione praestita sunt, redderem certiore. Postquam e patria suavis & hortatu cum aliorum, tum vero imprimis Illustris Obrechtii, studio peregrinas visendi terras, & in linguis ulterius proficiendi, discessissem, & per tempus aliquod Francofurti ad Moenum degerem, occupabar primum jussu Illustris Viri in conferendo MSto Jamblichi cum editis ejus operibus, & describendo ejus tractatu nunquam haecenus edito περί κοινῆς μαθηματικῆς. Quem auctorem editurus modo laudatus Vir fuerat, nisi typographorum παιδες cunctando opus hoc impediissent. Quare nihil quoque ejus rei publicum haecenus vidit, praeter versionem de vita Pythagorae, quam Illustris Vir magno cum successu felicissime confecit. Reliquas vero innumeras, quas excerpsumus ex manu exarato Codice restitutiones una cum libro in edito περί κοινῆς μαθηματικῆς, eruditissimo, dum viveret, Viro Thomae Gale, qui Jam-

blichi opera se in Anglia editurum promiserat, transmisit. Quae omnia, ut etiam post horum omni peritia celebrium Virorum fata, ii, in quorum sunt manibus, non diutius latere sinant, quavis animi contentione rogandi sunt. Hoc labore in Jamblichum ad finem perducto, cum Belgium adire esset animus, opportunum nactus comitem Virum Reipublicae literariae bono natum Joh. Henricum Wetstenium, sic permittente, imo incitante Illustri Obrechtio, cum quo iter aggressus, feliciter Amstelredamum perveni. Ubi cum memoratus Wetstenius in itinere pariter & dein domi saepius narraret, qua ratione Julii Pollucis Onomastici editionem novam instinctu Clarissimorum Virorum & imprimis Obrechtii meditaretur, recenseretque ea, quae jam in eam rem acquisivisset undique subsidia, imo tandem Obrechtum sibi me non inutilem ipsi navaturum in edendo hoc Auctore operam spem fecisse, saepius repeteret, ego vero subinde tanto oneri ferendo meos humeros impares esse ingeminarem; ecce redduntur nobis literae ab Illustri Obrechtio, in quibus a Bibliopola & a me specimen novae hujus editionis petit. Verum cum ne sic quidem hoc in me onus suscipere auderem, & quidvis potius me facturum, quam immaturum foetum in lucem publicam enixurum diccrem, aliae nobis, & mihi imprimis traduntur literae, quibus non amplius petebat Illustris Vir, sed plane, ut morem tandem gererem, imperabat. In his constitutus angustiis, cum petitionibus & imperio Illustris Viri ne resisterem, debita erga illum ex una parte veneratio, ex altera vero impediret naturalis timiditas, & imbecillitatis meae conscientia, vicit tandem Viri auctoritas. Quare acceptis iis, quae novae editioni adornandae magna, qua Vir Optimus gaudet & industria, & propenso in bonas literas studio congesterat, postquam paulo accuratius omnia lustrassem, manus tandem operi huic admovere, & specimen aliquod Eruditis exhibere visum fuit. Quod cum non Illustris Obrechtii tantum, sed & communi aliorum in his literis praeripimus laudatorum, Graevii, Peri-

zonii, Wetstenii, Clerici, Francii, Broukhusii atque aliorum, qui omnes magna nominis sui fama passim inter eruditos innotuerunt, calculo esset comprobatum, quo coeperamus filo, telam pertexere perreximus. Ut autem ordine quid cum in specimine, tum vero reliquo operis progressu in nova hac editione præstitum sit, Benevole Lector, cognoscas, sic habeto. In adornanda hac editione nostra, cum variæ ob oculos versarentur editiones, Seberi potissimum, utpote tunc temporis adhuc optimam, nobis sequendam elegimus; hac tamen observata ratione, ut prius textum græcum ipsum restituerimus, quantum fieri possibile fuit ex iis correctionibus atque emendationibus, quas Clarissimus Joh. Joachimus Kühnius Codici Basileensi ex Excerptis Vossianis atque Salmasii, & MSto Antwerpensi manu sua adleverat. Ipse enim Præclarus Vir Pollucem editurus fuisset, nisi mors præmatura meditatam interrupisset opus. Textu græco ita emendato, & multoties aucto, aut etiam adeo mutato, ut Pollucem in ipso Polluce quis quærere possit, ab initio versio quoque Gualtheri nobis interpolanda, aut etiam nova exhibenda videbatur: quanquam, ut verius dicam, illam plane omittebam, & omissem quoque, nisi alia omnia nobis Bibliopola suavisset; & verendum quoque fuisset, ne olim quereretur quis aliquid novæ huic editioni deficere, quod priores habuissent, & dicam nobis ejus rei causa scriberet. Novam versionem adornare per temporis angustiam plane nec licuit, nec commode & cum laude a quoquam fieri potuisse aut adhuc posse, audacter asseveraverim. Norunt hoc ii optime, qui Pollucem norunt. Cum enim Pollux sæpissime, & fere non semper, synonyma recenscat, & epitheta, phrascs modosque loquendi antiquorum examinet, proque obsoletis & minus bonis meliores substituat, & ut breviter dicam, copiam orationis græcæ iis, qui græce discere volunt, suppeditet, quis quæso in tanta linguæ latinæ penuria tot vocabula reperiet, quibus eadem quæ græcis vis atque significationis insit ratio? & si vel maxime invenerit, (quod tamen fieri posse a quoquam pernego) versione certe sua non græcam linguam, sed latinam docebit. Quis porro vitiosas loquendi rationes Græcorum, aut poeticas, & tragicas, vel dithyrambicas cum melioribus in latina lingua, aut iisdem vocabulis ita exprimet, ut Lector græca inspicere non habeat opus? Ut taceam, quæ certis auctoribus tantum usitata passim citat: quæ si vertere velis, oleum & operam perdas,

necessè est. Ex innumeris exemplis hæc accipe: Pollux noster libro III. Segm. 70. sic ait: Φιλίπαις, παιδερασίας, παιδοφίλης, ὡς Τηλελειδῆος καὶ παιδοφιλείσθαι Πλάτων εἴρηκεν ὁ Καμμίος· ὁ μὲντοι παιδέρως Ζεὺς παρὰ Τηλελειδῆ πέπαιται &c. Quomodo hæc latine exprimes? An cum Interprete dices? *Puerorum amator, Cinadus, ut Teleclides inquit. Et puerorum amori operam dare, dixit Plauto Comicus. Et Jupiter puerorum amator, apud Teleclidem fictus est.* Haud sane crediderim sic aliquem hæc redditurum latine, aut sic latine reddita absque græco intellecturum. Sed rei manifestæ immorari, & plura exempla coacervare, quæ fere ubique obvia sunt, nolo. Quod enim aliquis de Aristotele olim pronunciaverat, eum tam sine græcis literis intelligi optime posse, quam sine se, id verissime de Polluce nostro dici posse existimo. Quæ cum ita sese habebant, placuit tandem Gualtheri versionem interpolare, & quantum fieri poterat, talem reddere, quæ cum fructu a Lectore in Græcis minus exercitato consuli posset. Idque per integrum librum primum a nobis præstitum est: ita tamen, ut & in illo libro adhuc multa sint, quæ diligentiam nostram fugisse, nequaquam diffiteamur. Sic inter alia quando Pollux ἵππης tradit ἔπαινον libri I. Segm. 189. ita legitur in græco: τράχηλος εὐναμπής, ὡς ἀλεκτρούωνων, ἀλλ' ἐχ' ὄσπερ κάρπης ὀρθός. Quæ interpres Gualtherus in versione sua hoc modo expressit: *collum incurvum gallorum more, non rectum, ut hircorum.* Ubi licet pro *incurvum* substituerim *flexile*, tamen ob nimium urgentes operas non animadverti gravius hic latere erratum, & tale quidem, quod vel illorum, qui primis, ut ajunt, labris hanc linguam degustarunt, illico incurreret oculis; illud hircorum nimirum, quod perbelle scilicet vocem græcam κάρπης exprimit, quæ *aprum*, nec unquam *hircum* notat. Idem scilicet accidit Interpreti, quod & alias: sic libro I. Segm. 24. ex Diis παλαμνζίοις, *cadis ultoribus*, ut nostra versio habet, ille in sua versione, *homicidas* fecerat. Verum ejus monstra quis narrabit? Unde & eo facilius veniam consecuturum spero, si in aliquibus Argi destitutus oculis falsa pro veris reliqui. Herculeo etenim labore ad hoc Augiæ stabulum repurgandum opus fuisset. Verum, ne quis iniquius forte Gualthero, quam par est, insultet, & ejus versionem scommatibus excipiat, age indicabimus ex ipso Gualthero qua ratione illi hæc versio confecta sit. Epistola enim XLIX. Centuriæ II. Epistolarum selectarum superiori seculo ab Illustribus Viris scriptarum vel a Belgis, vel

ad Belgas, edit. Lugdun. Batav. c1o 1o c. xvii. ita Rudolphus Gualtherus : Pol- lucis translationem ante annos fere qua- draginta adolescens adhuc adgressus sum, cujus me sæpe puduit, cum quod multis in locis me hallucinatum esse, postea vi- derim, tum quod, cum me procul ab- sente liber excuderetur, multi loci a ty- pographi operis corrupti sint. Et Epi- stol. L. Julii Pollucis versionem apud nos non inveni. Ego unicum exemplum ha- beo, cum Græco conligatum, quod si Tibi eo opus sit, libenter communica- bo: quamvis sciam, Te illo non multum juvari posse, quando pœnitet illam ver- sionem unquam sub meo nomine prodiis- se: & optarem Te illi auctori restituen- do manum admovere, ut meus ille fœ- tus immaturus vel hac ratione totus abo- leretur. Hactenus Gualtherus. Ceterum, ut ad versionis correctionem, quam per li- brum primum invitus licet tentaveram, red- eam, sciendum est, me in reliquis libris vel plane nihil, vel non nisi gravissimos erro- res, & qui operarum forte incuria commis- si fuisse nobis visi sunt, mutasse. Postquam enim librum secundum typis excubere cœ- peramus, morem Illustri Obrecht, cui plane nihil in versione antiqua mutandum, nec etiam nova adornanda, videbatur, gef- si, & versionem Gualtheri prout illa a Se- bero exhibita fuerat, imprimi curavi. Et hæc de versione sufficiant. Redeo ad tex- tum Græcum, quem aliter in hac editio- ne, quam præcedentibus omnibus, & me- liorem quidem atque plenioram dedisse, jam supra monui. Verum quoniam Lectores o- lim editionis Seberi lectionem requisituros esse facile prospicere poteram, ideo, ut il- lorum curiositati consulere, antiquam le- ctionem, qualis nimirum in textu Græco Seberi erat, ante singulas Eruditorum Vi- rorum notas, de quibus postea dicam, un- cis inclusi, ut ex inspectione cujusque ob- servationis de priori lectione constare pos- set. In textu vero edendo, omnes, quæ præcesserant editiones, consului, Aldinam scilicet, quæ prodiit Venetiis mense Apri- li c1o 1o 11. Florentinam, quæ Florentiæ apud Bernardum Juntam mense Novembri c1o 1o 20. impressa fuit; Basileensem, quæ eum præfatione Simonis Grynei ad Ludi- magistros typis excubita fuit Basileæ c1o 1o xxxvi. & denique Francofurtensem, quæ Francofurti studio & opera Wolfgangi Se- beri Sulani c1o 1o c. viii. lucem publicam adspexit. Id quod monendum esse non te- mere existimo; nam & sic quandoque vi- tia, quæ in editionem Seberi, invito forte

ipso, operarumque incuria irrepserant, fu- stuli, ceu iis, qui hæc diligentius exami- nare satagent, manifestum fiet. En Tibi exemplum. Libri VI. Segm. 150. inter ad- verbia, quæ περί τῶ ἀλίγῳ μετὰ κρίσεως λέγοντες recenset Pollux, Seberi editio post αὐτάρ- κως, βραχέως legebat σοφῶς, cum tamen re- liquæ editiones omnes habeant σαφῶς, quod ipsum præterea Segmenti præcedentis ver- bis aperte firmatur, ubi sic habes: αὐτάρ- κως, ἀρτιπέης, σαφῶς &c. Reddidi itaque textui nostræ editionis antiquam lectionem; neque tamen in notis meis quicquam ea de- re, seu minoris scilicet momenti, monen- dum censui. Et idem in aliis levioribus a- me factum esse Benevolum Lectorem mon- endum hic esse operæ duxi pretium. Præ- terea quoniam nimis operosum fore depre- hendimus, si juxta distinctionem usitatam in libros & capita & sectiones citationes in Commentariis servarentur, cum aliquando unius citationis ergo plures percurrendæ paginæ essent, ideo ut & hac in re Lecto- ris in inquirendis citatis tolleretur fastidium, singulos libros in plures particulas minores, numeris minoribus ad oram textus Græci æ- que atque latini adscriptis, dispescimus, om- niaque in observationibus allegata, quæ olim ad libros & capita atque sectiones re- ferebantur, ad segmenta (sic enim distin- ctionis causa appellare eas placuit) revoca- vimus. Et sic quidem circa textum ipsum versabamur. Ceterum quod jam observatio- nes attinet, atque alia subsidia, quibus præ- terea usi sumus, de iis sequentia accipe. De- dimus scilicet notas Seberi & Gualtheri qua- les in Seberi invenimus editione integras, priores nimirum, & posteriores ad interpreta- tionem. Utque eo facilius typographi παιδες quæsitæ invenirent, prioribus notis Seb. posterioribus Seb. 2. distinctionis cau- sa in catalogo notarum adscripseram, si- mulque ut cum in prioribus, tum vero po- sterioribus non nisi Seberi nomen, omisso nu- mero denario, typis excubierent, monue- ram. Verum etiam invitis nobis, & fere non ubique hic numerus irrepfit, & addi- tus ab operis in editione hac permanfit. His Seberi curis superaddimus Commentarium luculentum atque perpetuum, nec unquam antehac editum Clarissimi nostri Johannis Joachimi Kühnii, dum viveret Argentora- ti Linguarum Orientalium Professoris Pu- blici atque Ordinarii, decessoris mei atque præceptoris æstumatissimi. Cui quantum res literaria in humaniorum literarum studiis, Græcæ præsertim linguæ, strepibus li- cet & ringentibus invidis, debeat, Erudi- tus Lector ex ejus scriptis reliquis ipse per-

pendet, & incomparabilis hic in Pollucem labor abunde declarabit. Usus erat hic Vir præclarissimus in emaculando Polluce atque explicando Excerptis Codicis Vossiani, quæ Bibliotheca Publica Lugdunensis Batav. cum aliis *κειμηλίοις* egregiis asservat, & Excerptis Valesii, & Codicis scripti Antwerpiensis atque præterea iis, quæ doctissimus Cl. Salmasius Codici suo ex variis manu exaratis libris atque ingenio quandoque adscripserat. Quem Salmasii Codicem, cum in edendo Polluce occuparer, Celeberrimus Vir Joh. Georgius Grævius, pro singulari suo, quo erga Musas humaniores ferebatur, affectu, mecum communicaverat, ut utrum ubique bona fide Excerpta, quæ Kühnius acceperat, descripta essent, conferri, & sicubi forte esset erratum, corrigi a me possent. Quod & ipsum in Excerptis Vossianis a me præstitum fuit. His vero adjutus Celebris Kühnius noster subsidiis infinita in Polluce nostro monstra feliciter profligavit, antiquasque atque puriores lectiones eidem restituit, rationesque mutationis subinde fere commonstravit. Quod tamen ipsum non sufficere existimabam, nisi & ipse ego ferme semper quid in textu Pollucis a Kühnio correctum atque additum, aut etiam resectum fuisset, monerem, uti ipsa operis inspectio, vel me tacente, testabitur. Sed ne nimium amori τῆ μακαρίτης indulgere forte videar, pergo ad alterum, quem nunc damus in lucem publicam commentarium, Clarissimi scilicet Viri atque doctissimi Gothofredi Jungermanni, cujus famam curæ in Julium Cæsarem, Longi Pastoralia &c. jamdudum illustrarunt. Duobus in restituendo Polluce hic Vir Eruditissimus Codicibus usus erat. Palatino uno manu exarato, altero Labbæi Codice, quem tamen non nisi ad libri I. Segm. 81. finem collatum se invenisse ipse Jungermannus ad locum citatum testatur. Quam vero eximius Codex ille Palatinus fuerit, ex iis, quas Clarissimus Vir variantes indicavit lectiones atque hiulcorum supplementa, cuique inter legendum palam erit. Unde & aliquando, quo minus apertas ejusmodi emendationes in textum nostrum etiam præter Kühnii nostri mentem, vel ubi ille nihil mutasset, reciperemus, abstinere non potuimus: quanquam parcius id a nobis factum esse, & nisi res aliter ipsa clamasset, fere nunquam, neque etiam in super sine solita mutationis mentione attentus lector ipse perspiciet. Præterea vero, ut & de hujus Viri commentandi ratione aliquid dicamus, eximia illa est & nunquam satis deprædicanda. Præterquam enim quod facilis ea sit, & Kühniana amplior, sum-

mam Auctoris prodit diligentiam, qua incredibili plane labore atque industria loca scriptorum integra ex Platone puta, Aristophane atque aliis indicavit, e quibus vel unicam vocem Pollux noster laudaverat, aut reprehenderat. Quo factum sæpius fuit, ut etiamsi nihil a scriptis libris opis adfuisset, genuina tamen multoties Polluci lectio asserta sit. Sed ad reliqua pergendum est. Communicata nimirum præterea mecum fuit editio Basileæ excusa, in qua ubique fere comparebant emendationes, variæ lectiones, lacunarum supplementa elegantibus quidem sed minutulis literis adscripta ad oram libri, quandoque etiam vocibus impressis superimposita. Quæ unde promanarint, dubium: ex scriptis tamen esse Codicibus cum addita plerisque correctionibus solennis nota γρ. tum vero adjectiones quandoque longiores, atque cum aliis MSS. consonantes nobis persuaserant. Auctorem vero harum variantium lectionum atque emendationum Falckenburgium, doctissimum olim Virum & H. Stephani amicum, fuisse conjeceramus primum ex iis, quæ in Codicis sine ab aliena manu addita deprehendimus: ubi sic extabat: *Quæ in hoc Codice adscripta sunt, videntur esse a manu doctissimi Falckenburgii.* Verum ut certo quoque Falckenburgium earum auctorem jam fuisse credamus, persuasere nobis alia, quæ a manu Falckenburgii scripta nobis ostendit Vir Clarissimus Theodorus Schalbruch, in quibus idem plane literarum ductus conspiciebatur. Sed quicquid tandem hujus sit, correctiones has esse optimæ notæ, & reliquis etiam sæpius, quas enarratis Codicibus debemus, præstantiores, res ipsa docebit. Et optasem, ut non eadem per transennam tantum, ut ita loquar, indicandæ fuissent, sed ut tempus superfuisset, quo easdem expolire atque ulterius explicare licuisset. Quo dum destituebamur, non tamen patiebamur quicquam intactum, quo minus singulas ejusdem emendationes, variantes lectiones aut supplementa, quanta licuit fide sub auctoris sui nomine publicarem, nihil addubitantes, fore olim oculatiores nobis Criticos, & quibus plus otii supererit, qui easdem accuratius examinabunt, & plura adhuc & notatu digna eruere poterunt. Nobis festinantibus ansam aliis atque materiam bene de Republica erudita merendi suppeditasse sufficit. Addidimus insuper quoque restitutiones Doctissimi Canteri, paucas quidem, sed non nunquam satis felices, quas eruditus Vir Theodorus Schallbruch nobiscum communicaverat, qui & præterea usum Bibliothecæ suæ instructissimæ mihi omni alias libro-

rum suppellectile, utpote apud exteros degenti, destituito juxta alios humanissimos Viros concesserat. Hæc breviter sunt illa subsidia, quibus adjutus hanc Tibi, Benevole Lector, editionem procuravi. Hinc inde equidem aliquid quoque de meo adjectum videbis; verum cum exiguum illud sit, nec tanti, ut ipse magni facere queam, ideoque silentio illud præterire præstat. Rogo tamen velit Benevolus Lector omnia illa, quæ a me sparsim observata sunt eo legere studio, quo a me scripta sunt, & secum temporis angustiam, quo labores mei circumscripti erant perpendere, & in bonam illa interpretari partem; aut si meliora nostris habeat, eo proferre animo & nostra corrigere, quo nos aliorum παραράματα indicavimus. sic enim non tantum ego, sed & universus orbis literatorum habeat de quo sibi gratuletur, & unde ulterius proficere possit. Aliqua fortasse erunt, quæ si limam huic addere editioni licuisset, mutassem, aut obelo notassem, ob δευτέρας Φροντίδας, quas etiam proverbio σοφωτέρας dicimus. Verum erit fortasse etiam aliquis de his olim dicendi locus. Manum nunc de tabula, quod ajunt, moverem, nisi adhuc amor erga Pollucem meum, imo universam græcam literaturam a me, ut ulterius quid in publico hic moneretur, efflagitaret. subsidia scilicet adhuc alia, quæ Pollucem impostero forte ulterius exornare poterunt, si cui id facere fuerit animus. Postquam nimirum revocarer in patriam, & in medio cursu abrumpendum hujus editionis filum esset, in itinere meo per Galliam, cum Lutetiam Parisiorum venissem, & humaniter ibi a Christianissimi Regis Bibliothecariis, Clarissimis Viris Clemente & Bovino essem exceptus, in Regiæ illius Bibliothecæ thesauro incomparabili adhuc latere quinque Codices MSStos Julii Pollucis deprehendi, quos in nostra editione cum editis nemo quod sciam contulerat. Per exiguum itaque illud temporis, quod commorari mihi ibidem licuit, percurrere illos cœpi. Ut autem ubi incipiant, ubi finiant, Benevolus Lector uno intuitu sciat, breviter de singulis dicam:

Codex I. erat chartaceus in folio, signatus n°. 2647. qui incipit: Πολυδεύκης Ὀνομαστικῶν βιβλίων πρῶτον. Κομμῶδῳ Καίσαρι Ἰέλιος Πολυδεύκης χαίρειν &c. ad oram dein Codicis hæc librarii nota conspicitur: Ἰσέον ὅτι τὰ ἐν τοῖς ε βιβλίοις ἐμφορούμενα πάντα ὀνόματα συναγούχον ὁ Πολυδεύκης ἀπὸ τε τῶν παλαιῶν ῥητόρων καὶ σοφῶν καὶ ποιητῶν καὶ ἐτέρων. Τὰ πλείω δὲ, καὶ ἄφ' ἐαυτοῦ ἐξέβητο. Οἱ δὲ τε πα-

λαιοὶ εὐρισκόμενοι ἐν τοῖς ε βιβλίοις ἦσαν ἔτσι. Θουκυδίδης, Πλάτων, Ἰσαῖος, Ὀμηρος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἰσοκράτης, καὶ ἕτεροι πολλοὶ, ἔς ἐγὼ κατέλιπον διὰ τὸ συνοπτικὸν καὶ τὸ εὐληπτότερον. Finit autem hic Codex his verbis: καὶ μὴν καὶ γλώττα τὸ κάλλιστον τῶν ἐν τῷ προσώπῳ μερῶν ὑπὸ τὸ τῶν ὀδόντων ἔριος, καὶ προσείχισμα καθιδρυμένη λόγου δὲ πηγῇ. Quæ in Seberi editione leguntur paginæ 94. lin. 41. Libro II. Cap. iv. Sect. 25. in nostra autem, Libro II. Segm. 104.

Codex II. itidem chartaceus in Quarto notatus n°. 1536 & 3257. incipit hoc modo: Πολυδεύκης Ὀνομαστικῶν πρῶτον. Ἰέλιος Πολυδεύκης Κομμῶδῳ Καίσαρι χαίρειν. Dein nota librarii ut in Codice primo hæc: Ἰσέον προηγῆ. Ἰσέον ὅτι ἐν τοῖς πέντε βιβλίοις ἐμφορούμενα πάντα ὀνόματα συναγούχον ὁ Πολυδεύκης ἀπὸ τε τῶν παλαιῶν ῥητόρων καὶ σοφῶν καὶ ποιητῶν καὶ ἐτέρων. Τὰ πλείω ἄφ' ἐαυτοῦ ἐξέβητο. Οἱ δὲ παλαιοὶ οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τοῖς πέντε βιβλίοις ἦσαν ἔτσι. Θουκυδίδης, Πλάτων, Ἰσαῖος, Ὀμηρος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Σωκράτης, καὶ ἕτεροι πολλοὶ, ἔς ἐγὼ κατέλιπον διὰ τὸ συνοπτικὸν καὶ εὐληπτότερον. Finit autem hic Codex his verbis: θέρμαστριν· ἐξ θρόνου· χύτραν· κάννας ἐκατόν· κήρημα· κιβωτόν· καὶ λήιον. Quæ sunt in Seberi editione pagina 504. fin. libr. X. c. 53. in nostra vero libro X. Segmento ultimo.

Codex III. quoque chartaceus eadem forma. notatus numeris 1582. 40. 3255. 418. caret præfatione Julii Pollucis ad Cæsarem Commodum. Incipit sequenti modo: Τὰ κεφάλαια τὰ πρῶτα βιβλίου &c. Definit autem eodem plane modo, quo secundus.

Codex IV. itidem chartaceus in forma octava inscriptus numero 3511. In ejus frontispicio hi comparent versus:

Χρυσὴ μεταλλεῦ (suprascr. ταλεῦ) καὶ γεωργε
σπερμάτων,
Τρέφεις κατολιβίζεις με καμάτων δίχα
Ἄνηρότως ἠύχισα (suprascr. λη, ut sit, ἠύλη-
σα) τὴν πανσπερμίαν.
Ἄμαλθίας εὐρηκα τὴν βίβλον κέρας.
Κάμνεις ὀρύτταν τὰς πολυκρένας Φλέβας.
Ὡς αὐτὸς ἀκάματον (suprascr. ν. ut sit, ἀκάμ-
νατον) ἔξω τὴν πόσιν,
Τὴν γέν' ἀμοιβὴν χάριν ὑψόθεν λάβοις,
Ἄν εὐσέβειαν τοῖς πόνοις κεραννύης.

Dein literis visum fere fugientibus rubrica scriptis hæc habentur: Ἀρχὴ τῶν τῶν Πολυδεύκης βιβλίων Ὀνομαστικῶν. Ἰέλιος Πολυδεύκης Κομμῶδῳ Καίσαρι χαίρειν &c. finit: καὶ θέρμαστριν (supra scripto α legit corrector θέρμαστριν) ἐξ θρόνου· χύτραν· κάννας ἐκατόν· κήρημα· κιβωτόν· λύχνον (sed ad oram est: λήιον γρ. καὶ λύχνον.) Quæ in Seberi editione comparent pag. 504. in fine, in nostra au-

tem extant libro X. Segmento ultimo.

Codex V. membranaceus forma minori, literis minutulis, sed sat elegantibus conscriptus, notatus n°. 3510. Titulus hujus Codicis hic est: Πίναξ. Ἰαλίου Πολυδεύκης Ὀνομαστικά ἐν βιβλίῳ δέκα, καὶ πλέον ἑδέν. Ἐπιτομή τῶν Πολυδεύκης βιβλίων. Ipse dein Codex ita infit: Ἰάλιος Πολυδεύκης Κομμόδω Καίσαρι χαίρειν· finit vero sequentibus verbis: Σκευῶν δὲ ἐν Εὐπόλιδος πόλεσι κατάλογος· καρδόπες· κρατήρας· δικτῶ χύτρας· δύο τρυβλία· κνέΦαλα· θέρμας· ἑξ θρόνης· χύτραν· κάννας ἑκατόν· κόρημα· κίβωτόν καὶ λύχνον.

Hi sunt, Amice Lector, quos inspexi Lutetiae Parisiorum Codices, & e quibus nonnulla quoque pro temporis angustia excerpfi; quorum aliqua Tecum communicabo, ut ex iis de horum Codicum praestantia ipse iudicium Tuum Tecum formare, & ex ungue, quod ajunt, leonem conjicere possis. Afferam vero ex libri VIII. & X. principiis, quanta licet fide, non tantum meliores vulgata lectiones, sed & errores, & prout singula in singulis Codicibus a me fuere observata.

Librum VIII. juxta Seberi editionem pag. 376. ita incipit Codex V. Ἰαλίας Πολυδεύκης Ὀνομαστικῶν, βιβλίον ὄγδοον. Κομμόδω

δω Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. Codices vero II. & III. hoc modo: Ἐν τῷ τῷ Ἰαλίου βιβλίῳ τῶν Ὀνομαστικῶν ὄγδοω ἔνεστι περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων· πῶς δικαστὴν ὀνομασεῖον· ἔπαινος δικαστῆ καὶ φλόγος· περὶ τῶ συλλεγῆναι δικαστήριον. τρόποι δικαστικοί· καὶ τὰ ἀπὸ δίκης ὀνόματα· περὶ τιμωρίας· καὶ περὶ ἑτέρων ἔτι ὀλίγων. (Codex II. ὄλιγον) Pergunt dein uterque II. & III. Δικαστικά ὀνόματα εἴη ἂν ὡς ἐγώμαι &c. quae in nostra editione leguntur VIII, 6. Codex IV. ita infit: Ἀρχὴ τῆ ἡ βιβλίας. Πολυδεύκης Ὀνομαστικῶν ὄγδοον. Omiffa dein inscriptione ad Imperatorem Commodum pergit: ἐν τῷ τῷ βιβλίῳ &c. Codex V. sic orditur: Ἰαλίας Πολυδεύκης Ὀνομαστικῶν, βιβλίον ὄγδοον. Κομμόδω Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. Ταῦτα ἐγὼ μὲν &c. Et ita quidem hi Codices hunc librum octavum ordiuntur. Variantes vero sequentes jam adscribam observata ratione, qua & in nostra editione sumus usi, textum scilicet a quo variant ex Seberi editione linea distinguam, & Codicum dein varias lectiones bonas aequae ac falsas subjungam, nulla addita ἐπιμύσει. Paginas autem & lineas editionis Seberi atque Segmenta nostrae ubique indicabo, ut cum utraque editione diligens lector has variationes componere possit.

Édit. Nostr. Seb.

Libr. Segm. pag. lín.

- VIII. 1. 376. 17. δύο λόγος, τὸν
2. 23. ἔνεστι
ibid. περὶ δικαστικῶν ὀνομάτων.
27. εἰς ἐπίσκεψιν
29. τρόποι δίκης.
30. ἀπὸ δίκης ὀνομ. περὶ τιμ.
33. περὶ μεσεγγυημάτων
3. 377. 4. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν τιμ.
10. καὶ τῶ ἀΦεθέντος
11. περὶ τῶ ὕβρ. &c.
4. 14. περὶ ἀρχ. η. ἀ.
16. αὐτοῖς
17. περὶ διαιτῶν &c.
ibid. καὶ χωρίων.
19. πολ.
5. 30. ζήμιαν
32. ἀναστῆναι
33. περὶ τῶ εἶξαι
34. περὶ τῶ ἔτι εἶξαι.
36. περὶ τῶν ὑποκρῶ.
ibid. καὶ ἐπ. περὶ οἴκ.
6. 378. 2. περὶ δικ. &c.

MSS. Biblioth. Regiae.

- Cod. V. δύο λόγος ἐξεργασάμην, τὸν.
Id. Codex ἔστι.
Id. Cod. περὶ δικαστικῶν ὀνόματα.
Absunt a Codice IV.
Cod. V. inversim διμ. τρ.
Cod. V. inversim: περὶ τιμ. ἀπὸ δ. δ. Cod. IV.
habet: καὶ τὰ ἀπὸ δ. δ.
Cod. V. περὶ νεμήσεως χρημάτων.
Cod. V. καὶ ἐπ' αὐταῖς τιμ.
Absunt a Cod. IV. hic, sed mox sequuntur.
Cod. V. περὶ τῶ Φουθεντός καὶ τῶ ἀνελότος,
περὶ τοῦ ὕβρσαντος, καὶ περὶ καθηγορίας· περὶ
ἀρχῆς &c. Cod. IV. περὶ τῶ ὕβρσαντος, περὶ
τῶ ἀΦεθέντος.
Cod. IV. περὶ ἀρχῆς ἀρχόντων Ἀττικῶν ὀνόματα
καὶ ἔργα.
Cod. IV. habet αὐτῆς superimpositum tamen
a Correctore οἴς.
Cod. IV. περὶ διαιτητῶν καὶ διαίτης χωρία ἐν οἴς
οἱ νόμοι.
In Cod. V. novus titulus: χωρία ἐν οἴς οἱ νόμοι.
Cod. V. τὰ πολ.
Id. ζήμιαν.
Id. ἀναστῆναι.
Cod. V. περὶ τοῦ εἶξαι, καὶ τῶ μὴ εἶξαι.
Absunt a Cod. V.
Cod. V. μγ. περὶ τῶν ὑπεκρινόντων· μδ. περὶ τῶν
ἐπαινεύτων· με. περὶ οἴκων, ἐν ᾧ οἱ Πρυτανεῖς
εἰσιῶντο. μς. τὰ ἀπὸ τέλους ὀνόματα.
Cod. IV. περὶ τῶν ἐπαινεύτων. illa autem περὶ οἴκων
absunt.
Titulus in Cod. IV. hic est: περὶ δικαστικῶν ὀνο-
μάτων καὶ αὐτῆς τῆς δίκης καὶ τῶ συνέχον-
τος αὐτῆν περὶ τοῦ δικάζοντος καὶ τῶ χωρίου
(c 3)

Edit. Nostr. Seb.
Libr. Segm. pag. lin.
VIII. 6. 378.

MSS. Biblioth. Regiæ.

4. εἴη ἂν ὡς
10. δικάζ, καὶ ἢ ἀμφ.
13. ὁ δὲ δικάζων
14. τὰ δὲ ἀπ. αὐτ.

ibid. δίκαιος &c. τὸ δὲ δικ. καὶ
θεμ. quæ sunt lin. 17.

7. 17. νόμιμον
18. ἀρισμ. εἰδ.
20. καὶ εὐγνωμ.
23. καὶ τὸν ἀδ. Φ.

25. πλεονέκτην &c.

8. 31. κεφαλ. β. π.

34. ὁ κληρωθεὶς
38. ὁ τῆς ἀδ.

39. μεταδιδάξ.

9. 379. 1. καὶ ὁ τιμωρ.
ibid. καὶ τὸ ἔργον αὐτῆ

2. ἐξεγεγν. γν.

3. διελεῖν
4. κατὰ ψ. ἀπ.

5. ἀπογνώσκει
6. κολάσαι

7. τὸ δὲ ἀπολ.

10. 9. ἄφεσις
10. κεφάλ. &c.

12. διαστήν

14. ἀνεξαρ.

15. ἀπαρὰ π.

16. στάσιμος

18. εἰ πρὸς ὄργ.

20. μισοπονηρ. &c.

ibid. Φιλανθρ. ἤμ.

II.

21. Φιλοκτητῶμων

22. τὰ δὲ ἐπ.

23. ἀκριβῶς

24. τὸ δὲ ἰσοστασ.

καὶ ὅσα ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα.

Cod. V. εἴη ἂν, ὡς.

Codices II. & III. δικάζων ἀμφισβήτησις διαδι-
κασία, τιμωρία.

Idem. καὶ ὁ δικάζων.

Cod. III. τὰ δ' ἀπάντων. Cod. II. τὰ δὲ ἀπάντων
(ad oram vero est: ἀπ' αὐτῶν) ὀνόματα δίκαιος
δικαιοδότης (suprascr. δικαιοτής) καὶ τὰ ὅμοια
τὸ δὲ δίκαιον, καὶ θεμιτόν.

Ita faltem Cod. V. δίκαιος δικαιοδότης καὶ δι-
καιον καὶ θεμιτόν.

Cod. IV. νόμιμον.

Cod. V. ἀρμ. καὶ εἰδ.

καὶ abest a Cod. II. & III.

Codex V. καὶ τὸν ἀδικον, ἀδικος, ἀδικῶς ζῶν, ἀ-
δικίαν ἔχοντα: ita & Cod. II. & III. Cod. ve-
ro IV. sic habet: ἀδικος (margo καὶ τὸν ἀδικον)
ἀδικῶς ζῶν ἀδικία (margo addit: ἔχοντα) ἀδι-
κοπραγία. τὸν δὲ ἀδικον Φαίης ἂν πλεονέκτην,
ἀν. π. &c.

Cod. V. πλεονέκτης ὄνομος βίαιος καὶ παράνο-
μος τ. ἀ. ἐπιθυμητής τ. εἰ. π. ἐφιέμενος cum
quibus consentiunt Codices II. atque III.

In Cod. V. nullus titulus, nec distinctio capi-
tis. Sed statim cum præcedente capite ita con-
nectuntur sequentia: ὁ δικασῆς δὲ &c. Consenti-
unt Codices II. & III. nisi quod ita pergunt:
Δικασῆς δὲ ὄνομ.

Cod. V. καὶ ὁ κλ. ita & Codices II. & III.

Cod. V. καὶ ὁ τῆς ἀδ. & sic quoque Cod. II. ve-
rum III. habet: καὶ τῆς ἀδ.

Abest a Codicib. II. & III.

καὶ abest a Cod. IV.

Τὸ δὲ ἔργον αὐτῆ legit Cod. V. at III. & II. τὸ
δ' ἔργον αὐτῆ.

Cod. III. ἐξαινεγκεῖν γν. Cod. V. pro γνώσιν ha-
bet γνώσκει, omisso κρῖναι, dein διακρῖναι (cum
circumflexo) τὰ δίκαια, omisso διακρῖναι
quod vocabuli itidem non agnoscunt Codices
II. III. & IV.

Cod. II. & III. καὶ διελεῖν.

Cod. V. inversum ἀπ. κατ. cum quo consentit &
Cod. III. & II.

Cod. II. III. & V. καὶ ἀπογν.

Cod. IV. itidem ut vulgati κολάσαι verum a cor-
rectore suprascr. καλέσαι.

Cod. II. III. & V. τὸ δ' ἀπ.

Cod. II. III. & V. καὶ ἄφ.

Cod. V. litera β numerum designante ad oram
posita, ita orditur hoc caput: Ἐπαινῶν ἂν εἴ-
ποις, δίκαιος. Codices vero II. & III. hoc mo-
do: καὶ ἐπαινῶν ἂν εἴποις.

Abest a Cod. IV. & pro εἴποις dein habet εἴπης.

Cod. II. & III. καὶ ἀνεξαρτο.

Cod. V. ἀπαράσεις.

Cod. II. III. & V. καὶ κράσιμος.

Cod. V. καὶ εἰ πρ. ὁ.

Cod. V. μισοπόνηρος καὶ πρῶος & ita quoque Cod.
II. omiffis mediis. at Cod. III. μισοπόνης καὶ
πρῶος.

Abfunt a Cod. IV.

Ita & Cod. IV. sed suprascr. Φιλοκτητῶμων.

Codices II. III. IV. & V. καὶ τὰ ἐπ.

Cod. II. & III. καὶ ἀκρ.

Cod. V. σιληρόν δὲ τὸ ἰσοστασίως καὶ τὸ ἰσορρο-
πίας ἀκλινώς, ἀτρέπτως ἐπιεικῶς ἐλεημόνας δὲ
καὶ Φιλοκτητιμόνας σιληρά. Τὰ δὲ τῶν ἔργων ὀ-
νόματα &c. & ita hæc leguntur quoque in Co-
dicibus II. & III.

Edit. Nostr. Seb.
Libr. Segm. pag. lin.

MSS. Bibliothecæ Regiæ.

VIII. 11, 379. 26. ὁμ. καὶ τὸ ἐλ. καὶ Φιλ.
27. ἀκλ. δὲ
ibid. ἀτρέπτως.

30. ἀκρίβεια &c. ἐπιεικεια.

32. ἰσορροπία &c.

12.

ibid. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων &c. οἰκ-
τερεῖν. quod est lin. 35.

35. εἴποις

36. παράνομος &c. εὐχαρής lin.
37.

38. εὐπαρεπ.

39. πεπλανημένος &c. ἄμισος.

41. ἄγριος ἄν.

ibid. εἰ μὴ τραγ. δυσ.

44. πλείον.

13. 380. 1. παρανόμως &c. ἀνηλεῶς.

ibid. τὰ δὲ ἐπιββ.

5. ἑτεροββ.

6. καὶ τὰ ὅμοια τ. γ. α. τ.
λ. δ.

ibid. τὰ γὰρ ἀπ. λ. δ.

8. ἀνομία &c. ἀγριότης.

14.

12. ἑτεροββία

ibid. καὶ τὰ ὅμοια &c.

13. καὶ τὰ βημ.

ibid. παρανομεῖν &c. ὑβρίζειν.

17. Φενακίζ. &c.

Abfunt hic a Codice IV.

Abfunt a Cod. IV.

Ita tantum Cod. IV. ἀτρέπτως ἐπιεικῶς καὶ τὰ ὅ-
μοια ἑλεμμόνως δὲ καὶ Φιλοκτιμμόνως (suprafer.
Φιλοκτι.) σκληρά.

Hæc cum mediis abfunt a Codicibus II. III. IV.
& V.

Cod. V. ἰσορροπία καὶ ἔλεος λέγων δ' ἂν εἴπης &c.
Consentiunt Codices II. & III. nisi quod uter-
que λέγων pro λέγων.

Hæc cum intermediis non agnoscit Codex IV.

Cod. IV. εἴπης.

Defiderantur cum mediis in Codicibus II. III. IV.
& V.

Cod. IV. εὐπαρεπ. sed suprafer. α.

Hæc cum mediis non habent Codices II. III. IV.
& V.

Codices II. III. & V. inverfim ἀνοικτ. ἄγρ.

Non comparant in Codicibus II. III. IV. & V.

Sic habet & Codex IV. verum superscript. est
πλείζον.

Defunt cum interjectis in Codicibus II. III. IV.
& V.

Cod. II. III. & V. καὶ τὰ ἐπιββ.

Cod. III. IV. & V. ἑτερορεκῶς.

Non leguntur hæc neque in Cod. V. neque II.
atque III.

Abfunt a Codice IV.

Hæc cum mediis non agnoscunt Codices II. III.
IV. V.

Cod. IV. ἑτεροββία & sic quoque legunt Co-
dices III. II. & V.

καὶ τὰ ὅμοια abfunt a Codicibus II. & III. Dein
pergit uterque : καὶ τὰ ῥήματα , καὶ ἀδικεῖν
καὶ δωροδοκεῖν παραπεθεσθαι ἀπ. omiffis inter-
mediis.

Cod. IV. τὰ δὲ ῥημ. at V. καὶ τὰ β.

Cum mediis abfunt a Cod. IV. cum quo con-
sentit & Cod. V. nisi quod deinde ante δωρο-
δοκεῖν habeat καί.

Cod. V. καὶ Φενακίζεσθαι καὶ τὰ ὅμοια Φενα-
κισμός deinceps omiffio titulo pergit : Κοινὰ δ' ἐπι
δικασῶν , &c. Cum quibus consentiunt etiam
Codices II. & III.

Et hæc quidem ex libro VIII. sufficiant. Delibabimus jam pauca quoque ex principio libri X. Incipit autem hic liber in Codice IV. hoc modo : Πολυδεύκης Ὀνομασιῶν δέκατον. Ἐν τῷ βιβλίῳ σκευῶν τε ἔστιν ὀνόματα καὶ ὅσα περὶ αὐτὰ ἢ ἀπ' αὐτῶν πεποιήται καὶ ἀγγελία ἐν οἷς φέρεται καὶ τόποι ἐν οἷς κινῶνται καὶ περὶ οἰκίας δεσπότης καὶ ὅσα περὶ θύρας σκευῆς καὶ ἡ παρασκευῆ τῶν θυρωρῶν σκευῶν καὶ τὰ πρό κοιτῶνος καὶ τὰ ἐν κοιτῶνι ἄχρι κλινῶν τε καὶ σκευῶν καὶ σρωμνῶν καὶ οἷς τις χρῆσεται τὸ πρόσωπον καθαιρόμενος καὶ ὀχημάτων εἶδη καὶ τὰ πρόσφορα τῇ ἐπὶ ζυγῶν καὶ ἵππων αἰωρήσει, σκευῆς καὶ τὰ λόγων ἀσκήσει πρόσφορα καὶ ὅσα διακάζοντι οἰκεία καὶ τὰ ἐπὶ γυμνασίῳ καὶ λητρίῳ καὶ τὰ πρό ἀρίστου καὶ ἐν ἀρίστῳ καὶ ἐπ' ἀρίστῳ ἐν

οἷς καὶ συμποτικὰ καὶ μαγειρικὰ καὶ ἀρτοποιητικὰ σκευῆς καὶ τὰ περὶ μύρα ἢ λύχνους καὶ τὰ πρὸς κοίτην ἐπιτήδεια καὶ τὰ γυναικωνίτιδος σκευῆς καὶ τὰ ἐν ἀγρῷ σκευῆς καὶ ναυτικὰ σκευῆς τὰ περὶ ἐσθήτων καὶ θεραπείαν καὶ ὅπως ἀποτίθενται νερέες σκευῆς σκυτοτόμος κινηγετῆς στρατιώτης τέκτονος χαλκίως οἰκοδόμος νεβλιῆς μεταλλέως ἰατρῆς κυβερνῆς σοροποιῆς καὶ τὰ ἐπὶ τῶν μικτῶν παντοδαπὰ ἂν τοῖς πλείστοις πρόσκειται τὰ μαρτύρια. Hæc omnia excipit præfatio, Codices vero II. III. & V. ita ab initio habent : Τὰ δ' ἔνεστιν ἐν τῇ τῷ Πολυδεύκης δέκατῃ βιβλίῳ τῶν Ὀνομασιῶν. Σκευῶν ὀνόματα καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν περὶ οἰκίας δεσπότης καὶ ὅσα ἐπὶ θύραν σκευῆς καὶ ἡ παρασκευῆ τῶν θυρωροῦ σκευῶν καὶ ἕτερα. Quæ mox sequitur præfatio.

Edit. Noftr. Seb.

Libr. Segm. pag. lin.

X. 1. 455. 6. Ίσλ. Πολυδ.

MSS. Biblioth. Regiæ.

14. δὲ ὄνομ.
15. τῆτο Ἐρατοσθ.
17. τὸ τῆ Ἐρ.
19. ὡς δὲ εὐρ.
ibid. ἤλπισα
20. ὑπ' ἐμαυτῆ
21. δὲ εἰ
2. 25. εἰδέν
27. καὶ διὰ τῆτο.
35. ἀλλὰ κἀκτῶν ἰδεῶν εἶδει
10. 458. 4. περὶ σκευθ. &c.
19. σκευοθήκ. διοδ.
21. Θεκυδίδης δὲ ἀ. ἀ. κ. Φ. τ.
τ. χ. κ. τ. σ. ἀ.
23. αὐτὰ
ibid. εἶρηκεν ἂ καὶ πλ.
25. ἐνικίην
11. ibid. ἐπίπλοον
27. σκευή
28. νεώτερον γὰρ &c. οἴκ. σκευή.
30. σκευή τὸ μὲν Ἀλλ. ὠνομά-
σαι.
34. εἰ λέληθεν
ibid. ὅτι τὰ πρὸς θ.
35. ὡς καὶ Πλ. &c.
12. 36. ἀλλὰ ἐγὼ κρ. &c. τραγικί-
τερον γὰρ ἢ παγκληρία quæ
sunt pag. 459. lin. 8.
13. 459. 10. καὶ ἀπυρα, ὡσπ. καὶ σκ.
11. καὶ σκευή
ibid. ἐφ' ὧν ὁ Ξενοφ. &c. ἀπο-
τριβ. τ. σκ.
13. 14. δὲ ἀπ' αὐτ.
16. εἴτε ὅπλ. &c.
14. 18. τὸ ἀπεσκ. τὰ ὑπ. &c.
19. δὲ ἀμαζαί
20. καὶ ἐν βατρ.
21. καὶ τὸ ῥῆμα &c.
22. καὶ τὸ ἐνεσι.
24. καὶ τὸ ἐνεσκειάσαι.
25. ὄμοροί τε
26. καὶ αὐτοσκι. ὁ αὐτ.
15. 28. δὲ ἀπὸ
ibid. καὶ ἡ σκευοπ. καὶ σκευωρ.
30. ἐν τῶ
31. ἐσκεινοποιημένων &c.
16. 37. ὁ Ξενοφ.
38. ὡς Φησι Δημοσθ.
460. 3. Δημ. εἰ. σκ.
17. 6. περὶ τῆ &c.
8. σκευωρίαν &c.
18. 19. ὠνόμαζον κύκλου
- Cod. V. caret inscriptione. Cod. IV. ita habet:
Κομμῶδω Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. Cod. II.
ita: Ίσλ. Καίσαρι Κομμῶδω χαίρειν. Cod. III.
Ίσλῶ Καίσαρι Κομμῶδω χαίρειν.
Cod. V. δ' ὄνομ.
Cod. V. τῆτο λέγειν Ἐρατοσθ. abest dein λέγειν
suo loco.
τῆ non habet Cod. V.
Cod. V. ὡς δ' εὐρ.
Idem ἤλπισον.
Idem ἐμαυτῆ.
Idem δ' εἰ.
Idem μηδέν.
καὶ non est in Cod. V.
Cod. V. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν νέων εἶδει. Codices II.
& IV. ut vulgata Seberi habuit. Codex vero
III. ita: ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδεῶν εἶδει.
Ita incipit Codex V. omiffis reliquis: Τὸ μὲν εἶν
ὄνομα τῆς σκευοθήκης εὐροῖς &c.
Absunt a Cod. V.
Pro his omnibus ita saltem Codex V. ὑποθήκην
δὲ Θεκυδίδης.
Cod. V. ταῦτα.
Idem: εἶρηκε ὄιον ἂ καὶ πλ.
Cod. V. ἐλληνικίην.
Idem ἐπίπλοον.
Idem κατασκευή.
Hæc cum interjectis desiderantur in Cod. V.
Itidem absunt a Codice V.
Cod. V. εἰ ἔλαθεν.
τὰ abest ab eodem.
Cod. V. ὡς καὶ Πλάτων ὁ Κομμικός ἐν τῇ Ἑλλάδι
εἶρηκε.
Hæc cum intermediis omnibus non conspicuntur
in Codice V.
Iterum non sunt in Cod. V.
Nec hæc in eodem leguntur.
Pro his cum mediis ita saltem Cod. V. ζύλινα
καὶ κρεμασά: ὡς Ξενοφῶν καὶ Δημοσθένης ἀπο-
τριβῆ τῶν σκευῶν.
Cod. V. δ' ἀπ' αὐτ.
Idem ἢ ὅπλ. ἢ τ. ὑπ. ἢ τῶν ὑπ.
Ita Cod. V. τὸ ἀπεσκεινοποιημένα. ἣν δὲ τὰ ὑποζύ-
για οἶον εἶσρ.
Idem δ' ἀμαζαί.
Id. ὡς ἐν βατρ.
Cod. V. τὸ δὲ ῥῆμα σκευοφορεῖν. σκευαγωγεῖν
ἀνασκεινάζεσθαι τὰ ἐκ τ. ἀγρ.
καὶ τὸ Cod. V. non agnoscit.
Idem καὶ ἐνεσι.
τε abest a Cod. V.
Cod. V. αὐτόσκεινος καὶ αὐτεργός ἄσκενος δψ.
ἀκατασκι. ὁ εὐτ.
Idem δ' ἀπὸ.
Idem καὶ ἡ σκευωρία σκευοποιία καὶ σκευοποιημέ-
νον πρ.
Absunt a Cod. V.
Codex V. ἐσκεινοποιημένοι σκευασία σκευάσαι
omiffis interjectis.
δ abest a Codice V. ut & sequens καί.
Cod. V. ὡς Ξενοφῶν.
Idem σκευωρέμενον ὡς Δημ.
Titulus abest a Cod. V. statim enim pergīt: ὅτα
δὲ τ. σκ.
Idem: σκευοφορίαν τῆτ' Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ζύ-
λον τὸν μέντοι σκευοφόρον omiffis mediis.
Idem: κύκλον ὠνομάζοντο καὶ γυναικεῖαν ἀγορὰν.

Edit. Nostr. Seb.
Libr. Segm. pag. lin.
X. 18. 460.

27. *παμπρασίαν*
19. 38. *καλεῖν ἐθέλεις*
41. *ἀκήρατον*
20. 461. 1. *περὶ οἰκοδ.*

22. 32. *ὄχλεις*
33. *ἐπισπαστρον*
35. *καὶ πα καὶ στροΦ.*
37. *τέτοις*
ibid. παρὰ δὲ Ἄρ. ἐν σΦ. κ. τὰ
κλ. τ. θ.

Tantum. Variantes etenim reliquorum Codicum per breve tempus excerpere non licuit. Hæc itaque sunt, Benevole Lector, quæ Te de editione nostra, quousque equidem illam perficere potui, scire volui. Non enim ultra librum septimum exscripta typis erat, cum Amstelædamo in patriam Argentoratum revocarer, & mihi vacans tum temporis Linguarum Orientalium professio a superioribus demandaretur. Placuit itaque alium huic editioni absolvendæ præficere. de quo cum essem multum sollicitus, felicibus avibus incidi in Clarissimum Virum Tiberium Hemsterhuisium, Philologum

MSS. Biblioth. Regiæ.

ἢ τὰ σιεύη τὰ τοιαῦτα πικράσκωσι Φασί. Εἴποις δ' ἂν &c. quæ interjecta sunt, omittuntur. Post *παμπρασίαν* Codex V. omiffis reliquis lin. 36. ita pergit: *εἰ μέντοι καὶ ἐν βιβλ. Codex V. εὐρεῖν ἐθέλῃσεις. Cod. V. ἀκήρυκτον.* Titulus ab eodem hoc Codice abest. statim enim post præcedentia habet: *τὸν μὲν ἐν τῷ παντός οἴκῳ δεσπότην, ναυκλιρον καὶ ζεγαρχον ζεγανόμον· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐνοίκιον ἔῳ μόνον ναῦλον, ἀλλὰ καὶ στεγανόμιον. Τῶν δὲ σιευῶν (quæ sunt jam cap. IV.) τῶν περὶ τὰς θύρας &c. Interjecta omnia non agnoscit. Cod. V. ὄχλεις. Idem ἐπίπαστρον. Ita saltem Cod. V. *στρόφιγγες* κορῶναι, κορακεις. Abest a Cod. V. ut & mox *εἰρηται.* Codex V. ita habet: *καὶ ὡς Ἀριστοφάνης κατακλειδες τὰ κλειοντα τὰς θύρας· ἐπισπαστήρες ὡς Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ἐν ἀκριβέστερον· quæ interjecta sunt, non habet.**

eximium, & quo familiariter tum temporis mihi uti contigerat, quique nunc Professoris Philosophiæ munere Amstelædami egregie fungitur. Cui, cum a me & Bibliopola, ut opus hoc perficeret, amice compellatus esset, & precibus quoque nostris annuisset, omnia, quæ nos habuimus subsidia reliqua, tradidimus, ejusque curæ *τον παιδα* nostrum concredidimus. Qui idem de iis, quæ ab ipso post discessum nostrum præstita sunt, Te, Optime Lector, uberius docebit. Vale & laboribus nostris frui re atque fave.

ARGENTORATI Pridie Idus
Novembr. c15 15 ccv.

(d)

LECTORI BENEVOLO

S. D.

TIBERIUS HEMSTERHUIS.

Uemadmodum illi, quos lecto diuturnus & pertinax affixit morbus, recuperata fanitate in publicum prodire desiderant, & reficere liberiori aeris ductu languentem animum, sic etiam Pollux a teterrimis ita perpergatus vitijs, ut suam iterum agnoscat faciem, publica formosior perfrui luce gestit: tradimus igitur vix tandem in tuas manus, Erudite Lector, tantum non omnibus absolutum numeris Auctorem nostrum: eum equidem hoc splendidiorē sane & ornatiorē affirmare non vereor, quo fuit accuratiori lima & lucubratis eruditorum hominum vigilijs magis expolitus: si enim animum attendas vel ad eorum multitudinem & peritiam, qui Polluci salutis extiterunt auctores, vel ad intensissimam curam & sedulitatem, utrumque adeo Auctori nostro non defuit, ut etiam præter ceteros hac in re singulari quadam felicitate sua possit gloriari: ille quidem, fateor enim, scrinijs humaniorum virorum diutissime fuit conclusus & in multos annos pressus, nec minus inter iniquissimas literarii torcularis obhæsit molestias, sed dum longiorem medicina moram traxit, prius ad sanitatem curatio fidelis quam perveniret, ab imis radicibus reviruit, ac pristinum integritatis statum recepit. Inter veteris autem ævi monumenta, & præclaros scriptores, quibus invida rapaces manus vetustas abstulit, non paulo deteriori fortuna, quam ceteri plerique Pollux nullo quidem suo merito fuit usus: conciderat enim decus ejus omne ac quasi defloruerat ab infesta longinqui temporis injuria & consccleratis librariorum manibus despoliatum: nam illud hominum genus immite ac barbarici plenum, etsi nihil intactum atque inviolatum sibi relinquendum duxerit, in hoc tamen Auctore cum primis libidinis suæ defoedæ turpissimæque inscientiæ notas infixit: postmodum vero lætior ætas, & felicitium ingeniorum proventu uberior fuit consecuta, cum qua Pollux in spem se futuræ salutis erexit: simul enim a viris doctrinæ capitalis & eruditionis nostræ fundatoribus facie tam deformi conspiceretur, concurrendum sibi quisque existimarunt ad restitucndam utilissimo scriptori nativam lu-

cem & integritatem: neque mihi satis exploratum est, an ullus inter veteres reperiri possit Auctores, in quo limando & instruendo homines omnium ordinum elegantiores magis unanimi consensu conspiraverint, fideliorēque posuerint industriam: nec id injuria est aut sine ulla factum ratione; animum enim advertēbant viri prudentissimi, quanto fœnore hunc eorum laborem compensaturus esset Pollux: etiam si vero magna cum Auctoris nostri utilitate hæc doctorum hominum opera fuerit conjuncta, nec suo sit honore defraudanda, desiderari tamen cœpit & requiri, qui omnem hanc in se susciperet curam: totius enim corporis procedere minus feliciter videbatur curatio, cum particulatim tantum a pluribus adhiberetur medela: quantis autem ingenii præstantissimi & excellentis doctrinæ dotibus præditum atque instructum oporteret, qui huic futurus erat oneri, non multo labore ponderabit, si quis diligenti Pollucem oculo perlustrarit. Atque utinam æternum illud eruditionis sidus, & omnium divinarum humanarumque rerum capax ingenium H. Casaubonus animum ad hanc rem serio adjunxisset, non quidem dubitandum est, quin multimodis Pollucem habituri essemus perfectiorē: sed cum istum summi viri laborem sive mors præceperit, seu alia impederint negotia, nostro nos Catone contentos esse decet. Extitit tamen, qui primus culte Pollucem curaret & in lucem ederet, Wolfgangus Seberus: priores enim editiones ita sunt comparatæ, ut omnem eorum utilitatem & gloriam extinxerit hæc Seberiana: non enim inficiandum est, plurimam & egregiam ejus viri diligentiam Polluci pene necessariam fuisse, eaque de ratione merita condecorandam laude: sed non ea tamen ingenii fuit dexteritas, & dives variæ doctrinæ apparatus, ut reformati Pollucis palmam sibi vindicare potuerit, & solidum ejus gloriæ fructum alijs præcerpere: quam profecto solam ingenii & vel emendati judicii vim hac in re dominari non sit consultum: hanc enim laudem cum Codicum manu exaratorum bonitate & fide partiri maverim, siquidem id multo sit tutius & conducibilius; nam ubi frena luxurianti ingenio laxantur, perdifficulus intra recti

verique terminos consistere solet; cujus rei lucidissimum illi exemplum sufficiunt, quorum vel maximum est in Orbe literato nomen. Postmodum inæstimabili quodam literarum bono salutarum Polluci fidus illuxit Gothofredus Jungermannus, cujus viri meritis dignum statuet monumentum perpetua eruditionis ejus in doctorum hominum animis recordatio: hic cum & ingenii ac judicii lætissima fecunditate & uberissima doctrinæ copia multum valeret, utramque ad Pollucis adhibuit medelam: istam autem eruditionis exuperantiam quod tam bene collocarit, causam præcipue scriimus acceptam præcellenti Palatino Pollucis Codici, qui in manus incidit singulari quadam fortuna Jungermanni nostri: postquam vero de hoc ejus proposito constitit apud homines doctos, nullam umquam intermiserunt occasionem præstantissimum adolescentem cohortandi atque impellendi, ut telam feliciter exorsam quam celerrime detexeret: magnam igitur ea tempestate sustinuit expectationem, quod plurimæ tunc temporis scriptæ Gruteri, Goldasti, Casauboni aliorumque literæ declarant, cui illum impendiis etiam satisfecisse jam tandem ex hac nostra cognoscetur Pollucis editione: de hoc autem suo labore quam ipse spem conceperit aliisque fecerit, abunde potest intelligi, ex iis literis, quas ad Haiminsfeldium Goldastum misit: verba ponere non gravabor, siquidem ab instituto nostro non abhorreant: *Herodoteum negotium e manibus Pollucem mihi invito excussit; in quem perduxit notas jam ad librum VII. usque. Putavi me pœniturum operæ omnis, quamprimum mitterentur editoris W. Seberi, amici mei, nota: missa sunt: nondum pœnitet. Credo ad XIII. MSS. usum. Ego οὖν θεῶν e meo unico & mutilo quamvis, plus variantiarum, restitutionum ostendam, ne de aliis symbolis, quas tamen omnes mihi præstitere præter unum mihi eximium.* Operæ quoque pretium arbitror adjungere quam liberali elogio hunc egregii adolescentis laborem post immaturam ejus mortem fuerit profectus Cl. Salmasius de Modo Usurarum cap. VI. *Verisissimum, inquit, exemplar Pollucis, quod in Bibliotheca Palatina pro thesauro servabatur atque ostentabatur, & quo olim usus est eruditissimus juvenis ὁ μακαρίτης Jungermannus, qui innumeris mendis eum Auctorem liberaverat, utrobique habuit pro ἐξάλιτρα vel ἐξ τάλαντα, δίζαντα.* Adjutus igitur hoc inprimis Codice, cujus insignem præstantiam & robustam vetustate auctoritatem nemo satis umquam condigne laudaverit, perpetuum in Pollucem cumque varia doctrina refertissimum confecit Com-

mentarium; cujus utilitatem si oratione complecti & exponere conarer, citius mihi dicendi copiam esse defuturam opinor, quam propositi fieri possem compos: id tamen ante reliqua fat scio necum non indiligens antiquitatis lector admirabitur, quod infinito quodam labore omnia veterum Auctorum, qui hac ætate restant, conquiverit loca, quæ Pollux in testimonium advocavit; tamque incredibili hanc rem præstitit accuratone, ut parum ab eo alterius industriæ relictum putem: denique, nisi quis invidus alius samæ & diligentis fuerit spectator, Jungermannum quasi Æsculapium quendam in vitam Pollucem reduxisse, & distracta ejus ac divulsa membra rite & ordine concinno collocasse confitendum est: huic tamen tanto thesauro quam inimica contigerit fortuna, quamque diu in vilibus scrutatorum tabernis delituerit, luculenter & perbene Wetsteinus exposuit. Hæc de Jungermanno, tametsi pro meritis ejus pauca dixisse videar, dixisse sufficiat. Denique Joachimus Kühnius Vir Græcæ linguæ omnisque eruditionis longe peritissimus ad Pollucem accessit, & edito primum quarumdam in Onomasticographum emendationum specimine, quid ab ingenio ejus capitali hac in re sperari posset ostendit: ex eo vero non destitit orbis eruditus hanc operam continuis ab eo ferme conviciis efflagitare, ut suas omnes cogitationes atque curas ad optimi scriptoris editionem converteret: deinde, subministratis interea pluribus adjumentis, sine quibus feliciter hoc negotium confici non poterat, oneri successit laborioso, in eoque se talem præstitit, ut non mediocris exinde laudibus ejus accessisse videatur cumulus: sed ut ingenue dicam, neque enim aut gratiæ subscribimus aut odio, non simili pede Commentarii sui telam detexuit Vir Doctissimus: instituit enim a principio notas uberiores & vario doctrinæ genere florentes, quæ opere currente minus ornatae & contractiores exierunt: non tamen inficiandum reor, hæctenus in Polluce turpes inhæsuras fuisse mendas, quæ forte non potuissent evelli, nisi commodo nobilissimum Kühnii ingenium suppetias ivisset. Hæc omnia vero cum multis aliis infinito labore atque studio comparata in manus Henrici Wetsteinii pervenerunt, qui de literis humanioribus ita meritus est, ut summopere sibi veros earum cultores obligaverit. Jamque adeo sic omnia maturuerant, ut nihil aliud felicitati Pollucis & splendori deesse videretur, quam editionis properandæ celeritas: res enim erat indigna tantum eruditionis thesaurum diutius ab-

fcondi & in situ jacere. Dum vero qua ratione publico cum maxime desiderio prompte satisfieri possit, mente Wetsteinius agitat, obtulit se ad hunc laborem & accinxit J. H. Lederlinus Vir Clarissimus, ad quem hominem exornandum contendisse videantur sincerus ac non fucatus animi candor, & opulentissima vetustatis cunctæ Græcæque linguæ scientia: sed isto de viro, quocum mihi longus suavissimæ familiaritatis usus intercedit, hoc minus a me dicendum existimo, quo magis virtutes ejus præclaræ & excellens doctrina cognitæ sunt ac per se commendatæ: ex hujus autem ingenio feracissimo res literaria magnum capiet incrementum, si dederit aliquando, quæ summo labore & eruditione exquisita sedulo comportavit, & in usus publicos olim proferenda seposuit: equidem in hoc eum loco in primis commemorasse velim veteris istius dicti, duplicem esse beneficiorum gratiam, cum cito præstantur: optandum vero fuerat, decurrerit hoc honestissimi laboris stadium, in quod lætissimis auspiciis & fausto pede erat ingressus, Lederlinum nostrum, quod magno redemptum ipse voluisset Pollux: sed in medio cursu alio fuit avocatus, priusquam conspiceret portum: Argentoratum enim accitus in patriam urbem meritissimum vigiliarum præmium dignitatem Professoriam invenit: ab hoc igitur industriæ suæ alumno, in quo formando & poliendo multum & temporis & laboris contriverat, non injucunda necessitas eum sejunxit: ægerrime tamen, quod facile quis cogitet, a suo Polluce semigravit, quicum diu & non sine publico doctorum favore habuerat. Cum itaque circumspicaret, cui tuto hæc lampas traderetur, mecum potissime Vir optimus, ut hoc quodcumque oneris, verbis enim scite rei molestiam levabat, in meos transferrem humeros, per literas omnis humanitatis plenas egit, atque ita egit, ut certissimam hinc laudem mihi esse paratam affirmaret: nimium ille profecto benignus erat ingenii mei spectator, quod non suo pretio, sed prolixissimo erga me amore ponderabat. Ego vero, qui laudi me non idoneum esse natum existimabam, etsi nunquam ejus cupiditatem ingenuo homini turpem aut inhonestam duxi, hunc laborem detrectare, meque subducere: memet enim meo metiri solebam pede, exploratumque habebam, quid valerent humeri, quid ferre recusarent. Eo autem tempore Lugduni Batavorum degebam, & tantum quod defunctus eram labore perquam molesto in ordinem redigendi concinnum & utilem turbatos casu quodam ac

disiectos ditissimæ Bibliothecæ Codices MSStos: ad illud enim muneris ante hos admodum quatuor annos evocaverat me Amplissimorum Academiae Leidanae Curatorum eximius favor: vix de vocatione Lederlini mei atque itinere mihi constabat, cum Amstelædamum eo animo me contuli, ut in extremos amicissimi hominis amplexus irem, foedusque cum eo amicitiae hæctenus integerime cultum in posterum corroborarem: tum vero mihi præsentia ea verborum lenocinia rationumve dicam machinas admovit, ut de considerato proposito statu tantum non dejecerit; in eo certe, quod ceperam, consilio me &c. dubium fecit & vacillantem: huc accedebat continuus amicorum impulsus, qui nescio quid non mediocre ab ingenio meo sibi promittebant: maxime vero inter eos me commovebat auctoritas summi viri, quem honoris causa nomino, J. G. Grævii, quo castiorem & intaminatiorem Palladis ac Musarum sacra a literis renatis antistitem non habuerunt: hujus autem Viri & memoriam mecum ac recordationem sæpissime recolo, & mentionem lubentissime facio: cum enim omnem humanitatis eruditæ numerum impleffet, singulari quodam favore & prolixa voluntate conatus nostros in literis immaturos adjutabat fovebatque: a nullius enim æque moribus abhorrebat, quam eorum, qui, si quos animadverterint adolescentiores ad ingenuam adspirare doctrinam, a studio retrahunt, & spem futuræ messis in ipsis herbis extinguere nituntur & suffocare. In ipso vero hoc Pollucis negotio, cum ea de re ad Virum optimum referrem, ita se facilem præbuit & commodum, ut nulla mihi in re suis opibus defuturum esse reciperet: qua potissimum promissione omnem mihi hujus operæ suscipiendæ dubitationem Vir maximus exemit: sed totam spem nostram, & istius benignitatis fructus interceptit importuna & tristissima viri mors, quæ hoc profundius ad vivum animum meum percussit, quo magis ardentem sui amorem & admirationem Grævii benevolentia mihi infixerat: omnibus certe bonis hanc accidisse acerbissimam, & de Musarum pretio atque honore grandem destruxisse cumulum ipsa rerum testimonia clamant: de hoc autem Viro, qui formam humaniorum literarum & ingenii exculti in suis moribus expresserat, quicquid dixero, non tantum infra meritum ejus laudes consistet, sed eas etiam infirmitatis nostræ culpa detereret: at enim discedere præstat a mœstissimi casus commemoratione, per quam temporis imminutus diuturnitate dolor animique molestia non mediocriter renovatur. Quanquam igitur

fatis perspicere, ad rem me prorsus magni animi & operis adgredi, decrevi tamen morigerari consiliis amicorum, ad eorumque me voluntatem accommodare: illud enim reputanti multo consultius videbatur, & laudabilius etiam, quam in conscientia propriæ tenuitatis obstinatum, omnes ingenii mei seu diligentiae potius effectus desperare: sic igitur animatus Polluci manus admovi: neque enim ita quemquam secum cogitare velim, me tantam mihi sumsisse arrogantiam, ut quadam virium mearum fiducia fretus ad hoc iter spinosum ingrederer, speraremque luculentum eruditionis specimen a me posse edi, & in Auctorem nostrum conferri: nam parum vel ingenio vel doctrina me posse non invitus fateor: cum enim & acri iudicio, quod a natura mentibus impressum multa exercitatione corroboratur & increfcit, & assidua veterum scriptorum lectitatione perfectam rerum antiquarum cognitionem adipiscamur, utriusque rei commoditas & usus usque adeo mihi defuit, ut, quo clarius hoc ob oculos ponam, eo me magis poenitudo suscepti laboris incesset: hoc autem minores in humanioribus literis progressus quis faciat, quo magis animus in plura & diversa studiorum genera est dividendus; quod ipsum mihi usu venit seu quodam voluptati meae obsequio, seu quod ita rerum mearum conditio tulerit: subsidio tamen mihi diligentiam comparavi, qua temporis & vitæ brevitate, quantum ejus a nobis fieri potuit, compensare quaesivi: in hoc vero Pollucis edendi labore grande fati operæ pretium retulisse mihi videbar, si per diligentiam & assiduitatem, quæ sola meis in manibus erat posita, demonstrarem animum in literas elegantiores propensum: forte nonnulli, qui maligniori labores nostros oculo spectabunt, hoc studium eamque voluntatem meam audaciam potius temerariam interpretabuntur; quibus ego nihil aliud reponam, quam quod Parca mihi benigna dederit posse spernere invidiæ voces & inanem malitiam: istius autem, si quæ dici potest, culpæ veniam a Benevolo Lectore peto, quem mihi in hac causa æquiores promitto, atque illum olim severæ frontis Catonem expertus est A. Albinus: hic enim, cum res Romanas sermone Græco illustrasset, veniam a suis popularibus postulavit, si quid ab homine Romano in oratione Græca parum compositæ & minus ornate esset scriptum: quæ cum Cato legisset, non veritus est nugatorem denominare Albinum, qui culpam maluerit deprecari, quam culpa vacare. Quod si voluntas ad nos accesserit hominum ele-

gantium, qui ætate mea dignum quid me præstitisse judicent, non mediocriter in posterum ad similia perficienda augebitur industria nostra. Qua si fortuna ad Pollucis editionem delatus, plenius forte & uberius atque opus fuerat, denarravi: sequitur, ut ad alia porro progrediar, in quibus edisserendis & pertractandis hos mihi præstitui terminos, prius ut de Polluce quæ collegi, breviter exponam, postea dicturus de meis adnotationibus, aliisque illius generis non paucis, quæ ad hanc attinere materiem judicavero. De Polluce vero quam varia multi composuerint, non tamen a veritate aberrarim, si dixerò neminem ea scripsisse accurate, quam quis in hoc negotio curiosior desideraret: animum igitur induxi, tum quæ de Polluce ante me ab aliis sunt tradita, tum quæ proprio labore conquisivi, in medium proferre, & uno tanquam fasciculo complecti: quæ res cum ab initiis videatur repetenda, Auctoris nostri primum vitam & honores & studia, & secundam, quam per ea consequutus, est famam persequar; postmodum autem in scriptis ejus, & hoc præcipue, quod damus, Onomastico recensendis versabor.

Naucrati fuit clarissima Ægypti urbe noster Pollux, de cujus situ, aeris temperie, ceterisque terræ virtutibus nihil a me commemorandum puto, quando quidem exinde aut parva aut nulla omnino laus ad Pollucem sit redundatura: hæc urbs autem illa ætate tulit viros omni eruditionis & artis sophisticæ genere florentissimos: Apollonii, Athenæi, Procli, Ptolemæi aliorumque Sophistarum, qui Naucrati oriundi non longo inter sese temporum intervallo distant, memoriam & laudes literis consignavit Philostratus: ea vero tempestate sub Romanis Imperatoribus uti frugum sic & ingeniorum feracissima fuit Ægyptus. *Ναυκρατίτην* itaque vocaverunt Pollucem Philostratus, Tzetzes in Chiliadibus & Suidas: sed quæ præter alios de natali Pollucis loco memoriæ mandavit Suidas, non levi scrupulo premuntur: ut rem totam Lector cognoscat, in medium ejus verba promam: *Πολυδεύνης Ναυκρατίτης· τινὲς δὲ Ἀρδέννας γράφουσι σοφιστὴν πικίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδουέννα* duplex inprimis loci difficultas est: quid enim in ea re aut falsi inest aut argutiæ, quod prodiderint quidam ortum esse Arduenna nostrum Sophistam? modo non alius & diversus ab eo, quem Portus infelix sæpissime Suidæ Interpres expressit, verbis illis subsit intellectus: sed illud etiam multo nos magis sollicitat & divexat, quod urbs dicatur Phœnicia Arduenna: quis enim

corum, qui Geographiam diligenti studio coluerunt, hujus urbis in antiquorum monumentis vestigium ostendere queat: non mihi latet quo tentamine loco succurrere sit conatus Vir emendatissimi iudicii, mihi que familiari amicitiae usu conjunctissimus Ludolf. Kusterus, qui nuper præcellens florentis doctrinae pignus splendidissimam editionem Suidæ apud orbem literatum deposuit: ille nimirum Vir Doctissimus pro *παίζοντες* refingere maluit *πταλοντες*, *errantes*, in eaque sibi emendatione convenire monet cum præstantissimo Pearsono, qui hanc eandem ad marginem adscripserat sui libri: quod si præterea Vir ingenio consummatissimo de Arduenna certi quid Lectoribus impertivisset, eamque urbem in Phœnicia monstrasset, omnium forte hæc correctio mereri poterat applausum: sed jam nos cum alia multa remorantur, tum præcipue argutissime inventa Kühnii nostri sententia: existimat enim inimicos nomini Pollucis homines per contumeliam & ludibrio eum appellasse *σοφιστήν Ἀρδέννας*, propterea quod, si quos haberet discipulos, ii mitterentur inprimis ex ea gente, quæ a cultu ceterarum & humanitate longius abest: Arduennam enim maximam esse & horridam Galliæ sylvam ex Cæsare novimus: sed in ejus Præfatione uberius hanc opinionem expositam reperies: nonnihil autem ex eo firmamenti accedere videtur, quod insolens non fuerit, Sophistas, qui apud vulgus male audiebant, cognomine quodam jocosio deformare, quod aliorum seu invidia five malitia ex horum plerumque vitiis confinxerat: exempla si quis desideret, largam in solo Philostrato segetem reperiet: quædam vero speciminis ergo, ut quærendi labore Lectorem levem, apponere non est inutile futurum: Scopelianus illud eloquentiæ Sophisticæ decus *διθυραμβώδης*, *ἀκόλαστος* & *πεπαχυσμένος* appellabatur ab hominibus ineptis, Secundus *ἐπίθυρος*, siquidem erat fabri filius: Herodem, quem Rhetorum Deum vocare possis, *σιτευτὸν ῥήτορα* dicebant, nam ne cœnæ quidem tempus ab lectione & studiis ipsi vacuum erat, Alexandrum *Πηλοπλάτωνα*, Varum, quod rubicundum & ciconiæ rostro similem haberet nasum, *Πελαργόν* Ptolemæo, cujus in orationibus sæpenumero Marathon celebrabatur, ea de causâ Marathonis adhæferat cognomen: quid attinet adferre plura, cum hæc quæ dixi satis confirmant: simili ratione notatum esse Pollucem, hinc verosimillimum evadit: porro animum adverti velim ad loquendi modum, quem Suidas adhibuit, aut ille quicumque, unde hæc exscripsit,

τινὲς δὲ Ἀρδέννας γράφουσι σοφιστήν παίζοντες quæ verba, si propius inspiciuntur, nihil significant, me iudice, minus quam natalem Pollucis locum: quid enim? nonne sic similive modo, hoc si voluisset intellectum, decebat scribere? *τινὲς δὲ ἐξ Ἀρδέννας εἶναι γράφουσι τὸν σοφιστήν* & quorsum in hac sententia *παίζοντες*; nugas igitur egisse Suidam, & alienissimo cepisse sensu credibile est, cum adjunxit e propria penu, *πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδέννας* & profecto multis aliis erroribus hujus ignorantia fidem facit: subductis igitur bene rationibus, illud conficio, non mihi videri ineptam aut incommodam Kühnii sententiam: sed si quis de ipsa quærat veritate, apponendum iudico non liquere: forte prodibit aliquando, qui nodum hunc penitus expedit. Necdum discedimus ab hoc argumento, sed examinandum restat, quam bene Kühnius suam muniverit opinionem Luciani emaculato a se loco: cum hac enim materia illa disputatio cohæret: in vulgatis editur: *ἔπε μόνον ὦ Κλητίς μέλημα*. Kühnius refecit *Κέλτιον μέλημα*. puerum enim Celtam Polluci informandum commisisse Lucianum: lubet usurpare prudens Horatii dictum, *Non semper feriet quodcumque minabitur arcus*. An Rhetorum præceptor Pollucem tangat, inferius videbimus: nunc illud observo, videri mihi debuisse dici *Κελτιὸν μέλημα*. majoris est momenti, quod nec eos ignorare arbitror, qui morem Græcæ linguæ & ingenium norunt, *μέλημα*, hac cum usitatur notione, nunquam a persona separari, cujus quis esse dicitur cura: ita, *Πλάτωνος μέλημα* ad eamque formam multa apud Aristænetum & alios inveniuntur: sic etiam videbatur olim emendandum in illo vexatissimo Suetonii loco de Illustr. Grammat. c. 3. *Δάφνιδος μέλημα*, non, quod vulgo legitur, *ἄγλημα* pari modo apud Virgilium, *mea maxima cura*, Valerium Flaccum, *cura Deorum*: potius igitur eruditorum calculos feret lenis & accurata Grævii medela *Κλυτίς* scribentis, *Clytius enim*, ut addit, *est Rhetoris nomen*: prorsus geminum erat *θήριον* pro *θύριον* in Luciani Lapithis peccatum, quod sagaciter odoratus est idem Vir maximus: Pollucis MSStos si quis excuteret, sexcenta facile istius mendæ colligeret exempla. Sed horum jam satis est. Parentes credidimus habuisse Pollucem honestos: quæ in contrariam partem e Luciani Rhetorum præceptore proferri possent, inferius trutinabuntur, & spero, diluentur: patre usus est docto & *κριτικῶν λόγων* institutore: sic enim ea de re Philostratus: *Πολυδεύκης τὰ μὲν κριτικὰ ἱκανῶς ἤσκητο πατρὶ ξυγγενόμενος τῷ*

κριτικῆς λόγου εἰδότες τῆς δὲ σοφιστικῆς πόλμῃ μᾶλλον ἢ τέχνῃ ἐνέβαλε θάρρησας τῇ Φύσει. Bonfinius, seu Fred. Morello potius illam interpretationem adscribendam putes, eum in modum hæc fecit Latina: *Pollux in judiciali genere satis exercitatus fuit, quod cum patre conversatus est, qui controversias forenses percussit: in hoc mihi loco molesti quid adferunt οι κριτικοὶ λόγοι, in quibus intelligendis verfori hæcenus assentiri non potui: sic enim animum induxi, ut existimarem controversias seu orationes forenses πολιτικούς dici λόγους seu δικανικούς, eosque annotavit & cum cura exposuit Eruditiss. Cresfollius libr. III. Theatr. Rhet. ille tamen κριτικός ea significatione λόγους, ctsi non perfunctoria Viri sit diligentia & apparatus instructissimus, silentio prorsus involvit: nec mihi quidem quamvis serio cogitanti tale quid unquam legisse venit in mentem: itaque cum bona Interpretis illius pace τὰ κριτικά & κριτικῆς λόγους sumam notione familiarissima pro ipsa κριτικῇ quod mihi obvium videtur: ita λόγοι Φιλολογικοὶ pro ipsa ponuntur philologia, ut & λόγοι Φιλοσοφικοί. Dionysius Longinus Epist. ad Amelium: οὐκ ὀλίγοι τῶν ἐν Φιλοσοφίᾳ λόγων προέστησαν, non pauci philosophia docenda præferunt. In hac autem Philologiæ seu Grammatices parte excelluisse Pollucem nostrum, hoc ipsum quod edimus Onomasticum est indicio: si quis tamen Interpretis adsciverit sententiam, modo id non temere fiat & sine ullius scriptoris auctoritate, me non valide renitentem habebit. Rerum vero Sophisticarum doctrinam audiit Auctor noster & accepit ab Adriano nobili tunc temporis Sophista, cujus omnem vitam egregie atque ornate Philostratus enarravit, & aliquantulum brevis Suidas: Philostratus autem hunc istius institutionis fructum Pollucem percepisse refert, ut æqualibus abfuerit intervallis ab Adriani virtutibus & vitiis: Ἀδριανοῦ δὲ ἀμροατῆς γενόμενος ἴσον ἀφέστηκεν αὐτοῦ καὶ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων. Æmulus autem Adrianus fuisse dicitur Aristidis hominis eo tempore disertissimi, cujus quædam ingenii monumenta superstint, & octoginta ferme annos attigisse: qua ratione si natus fuerit sub Domitiano, Herodem enim, qui Trajani floruit ætate, cum octodecim impleffet annos, audivit, diem imperante Commodò obiit supremum: ad Commodum certe, cujus habebat amicitiam, eum dedisse literas, narrat Philostratus. Exinde Pollucem, cum satis aliorum esset imbutus præceptis, artem sophisticam publice professum esse credo: hoc vero cum non sine laude multa suaque faceret existimatio-*

ne, cum præcipue delegit Marcus Antoninus exactissimum boni Imperatoris exemplar, quem erudiendo præficeret filio suo Commodò: hunc ille suavissima voce sic cepisse dicitur, ut thronum ab eo Atheniensem acceperit: Philostrati locum apponere juvat: ἐλέγετο δὲ ταῦτα καὶ μελιχρᾶ τῇ Φωνῇ ἀπαγγέλλειν, ἢ καὶ βασιλέα Κόμμοδον θέλξας τὸν Ἀθήνησι θρόνον παρ' αὐτοῦ εὔρατο. Scripsit igitur ipse Pollux in literis ad Commodum, quæ Onomastici libro VIII. sunt præfixæ, binas se dietim recitare orationes, τὸν μὲν ἐκ τῆς θρόνου, τὸν δὲ ὀρθοστάδην. Sed cum duplex fuerit apud Athenienses thronus, sophisticus & politicus, quod erudite ostendit Doctiss. Cresfollius lib. IV. Theatr. Rhet. cap. 1. & seqq. non immerito disceptari potest, alterutri Pollucem Commodus præfecerit: meam si quis exquirat sententiam, dixerò sophisticum throni Onomasticographum nostrum obtinuisse dignitatem: in eam autem opinionem me præcipue impellit, quod θρόνος, cum simpliciter ponitur, sophisticum in primis designet, quam rem extra dubitationis aleam ponunt non pauci veterum loci, quos studiose Cresfollius collegit: honorificentissimum autem habitum fuisse dignitatis gradum, si quis Atheniensem thronum adipisceretur, liquide nec uno loco testatur Libanius, cujus ideo verba protulisse pretium erit operæ, quod Cresfollius omiserit: ἐπεὶ δὲ ἐδόκει μέγιστον εἶναι θρόνων ἄξιον τῶν Ἀθηναίων κερῆσθαι, καὶ τοῦτο φροντίσασα ἢ τυχῇ δέδωκε τοῦτον τὸν τρόπον hæc in eo libro, quem de propria vita composuit: meminit ejusdem rei paucis interjectis: θρόνων δὲ οὐ δυναθέντες ἀντιλαβέσθαι αὐτοῦ: pauloque inferius: ὡς γὰρ δὴ ἐνέβαλον εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅρῳ τινα Καππαδόκην ἤκοντα ἐπὶ θρόνον, βασιλέως πεμπόντος. adhucdum igitur ætate Libanii Cæsares hunc honorem decernebant, quod Eruditiss. Cresfollio contrarium est, qui morem illum multo prius evanuisse contendit in Rhet. Theatr. IV. c. 2. adde Philostr. in Philisci Vita: nec tamen non constat, sæpius optimatum suffragiis Sophistas ad thronum esse lectos: sed observandum obiter prioribus in locis θρόνους non temere dixisse Libanium; plures enim, quod jam notavi, Athenis erant throni: ita Platonem Gerasensem legum vim & necessitatem in causis, actionibus & θρόνοις vehementer defendisse atque demonstrasse Stephanus in Γέρασα commemorat. Sed ad examen accuratius revocanda sunt illa Pollucea: τὸν μὲν ἐκ τοῦ θρόνου λέγοντα, τὸν δὲ ὀρθοστάδην in quibus inter sese opponit ἐκ τοῦ θρόνου λέγειν & ὀρθοστάδην merito quidem: sedentes enim e throno declamabant, ut ubertim docuit politicis

fimi vir ingenii, quem sæpius nominavi, Cresfollius lib. III. cap. 13. Sed appositissimus est ad rem nostram Philostrati locus in Scopeliano: *διελέγετο μὲν ἀπὸ τοῦ θρόνου ἔξ ἀβρότητι ὅτε δὲ ὀρθὸς διελέγετο, ἐπιστροφῆν τε εἶχεν ὁ λόγος καὶ ἔβρωτο*: quorum mihi sensum non rite Cresfollius videtur assequutus: hæc enim positurus talia præfatur: *Porro Sophista vulgo declamabant sedentes, nisi forte in graviore quadam amplificatione exurgerent*: videmus eum censuisse ad unam utraque orationem esse referenda, quæ dixerim ego ad duas diversi generis declamationes pertinere: Philostratus enim exponit, si recte animum attendas, & quam molli vocis modulatione Scopelianus e throno pronunciaret, & quantis viribus ac quonam dicendi robore stans atque a throno remotus declamaret. Præterea, conjecturam enim meam adferre non gravabor, cum illud etiam sophisticum muneris esset discipulos in forensibus exercere causas, arbitror ex suggestu recitatas esse declamationes sophisticas, actionum autem forensium doctrinam cum discipulis impertirent, Sophistas stantes recitasse: ipsa cum opinione mea ratio conjurat: nam in orationibus sophisticis *ἀβρότης*, seu quædam pronunciandi mollitia requirebatur & grata dulcitas; sed in judicialibus nervi quidam, & animi oculorumque ac gestuum omnium vigor: pluribus eam rem argumentis, quod fieri forte posset, constabilire non aggrediar: illuc enim ad Pollucem est redeundum. Non tantum vero magna laudis æmulatio inter Sophistas, sed & ingens intercedebat obtrectatio, quæ modo non defuit Polluci, sed etiam invidia magis, quam ex rei forte veritate virtutes ejus obrivit. Incidit Athenodori Viri Clarissimi ætas in ea tempora, quibus res Pollucis maxime floruerunt; sed, cum eandem artem tractaret, ejus orationes ut pueriles & enervata dictione diffuentes illudebat: Philostratus: *παιδεύων δὲ (Ἀθηνόδωρος) κατὰ χρόνους, οὓς καὶ Πολυδεύκης ἐπαίδευσε, ἐπέκοπτεν αὐτοῦ ταῖς διαλέξεσιν, ὡς μειραμιώδη λέγων, οἱ Ταντάλου κῆποι πuerilem dicunt Romani, in qua jejunitas est & insulsitas summa, nullum vero rerum verborumque pondus: de orationibus Hegesiae ista Ciceronis est interrogatio in Bruto: At quid est tam fractum, tam in ipsa, quam tamen consequitur, concinnitate puerile?* huic est opposita fortis & nervosa eloquentia. Præterea notavit apud Philostratum in margine Morellus, *ἴσ. ἐπέσκοπτεν* qua re suam ipsius ignorantiam manifesto declaravit; germanum enim genuinum esse reor

ἐπέκοπτεν est autem *ἐπικόπτειν* acerbiori quodammodo linguæ verberare aliquem castigare, aut potius aperto scommate vel convicio mordere: & ab hac origine *ἐπικόπτης* hominem significat bene prodigum maledictorum & reprehensionis: utriusque verbi varia fuit apud Diogenem Laërtium fortuna: in Xenophane IX, 18. hæc leguntur: *γράφει δὲ καὶ ἐν ἐπεσι καὶ ἐλεγείας καὶ ἰάμβους καθ' Ἡσίοδον καὶ Ὀμήρου, ἐπικόπτων αὐτῶν τὰ περὶ θεῶν εἰρημένα* in quibus, me judice, perdunt operam, qui refingere tentant *ἐπισκώπτων* fallor enim, aut alludit Laërtius versiculum Timonis, quem ante produxerat: *Ξενοφάνην ὑπάτυφον, Ὀμηραπάτην ἐπικόπτην* non me fugit, esse viros Eruditissimos, qui hoc ipso loco satius ducant e Sexto Empirico reponi *ἐπισκώπτων*, quam alteram retineri lectionem: sed ego me tamen aggrego potius ad Casauboni sententiam, qui non injuria defendit *ἐπικόπτην* cum eo facit præstantissimus Menagius, etiamsi non satis videam, qua ratione debito versiculi modulo incommodet *ἐπισκώπτης*: hoc enim munimine opinionem illam præcipue tutatur Vir Magnus: neque etiam abhorreamur ab hac voce reducenda in eodem Auctore II, 127. & IV, 33. Kühnio non refragante: credibile profecto est usum vocabuli insolentioris tantam in MSS. peperisse varietatem: ad hæc autem si accesserit auctoritas Philostrati, rem esse confectam puto: at prætereundum mihi non est simili loquendi forma Romanos usurpasse *proscindere aliquem*; aut *alicujus famam*. Vitii tamen aliquid, ut cenfeo, in Philostrateo loco residet: nam orationem, uti legitur in vulgatis, bene conglutinatam & satis concinnam esse nemo literarum Græcarum non expers affirmavit: levi vocum transpositione melius habebit: *ἐπέκοπτεν αὐτοῦ τὰς διαλέξεις, ὡς μειραμιώδεις* nisi si quis ante hoc probet: *ἐπέκοπτεν αὐτὸν ὡς μειραμιώδη ταῖς διαλέξεσιν, λέγων &c.* maritandum enim cum genuino casu *ἐπικόπτειν*. Sed illi *Ταντάλου κῆποι*, quibus orationes Pollucis Athenodorus assimilabat, qui sint & quo sensu videantur intelligendi, Tyrius Sophista nobis aperiet: *δοκεῖν ἐμοί, inquit, τὸ κοῦφον τοῦ λόγου καὶ ἐπιπόλαιον Φαντασίαν παρεϊκάων οὐσητε καὶ οὐκ οὐση* scilicet Auctoris nostri orationes, Athenodori si standum sit iudicio, inani quodam verborum strepitu, & concinnitate mentita refertæ præterfluebant, cum nihil in iis utile ineffet ac fructuosum: non multo melior igitur Auditorum erat fors, quam Tantali, qui decipienda manu fugientia captabat poma: ante oculos vero habuit Athenodorus vulgari notissimam usu

parœmiam *Ταντάλης κήποι & Ταντάλου κήπος* *τρογγάν*, de qua præter alios Parœmiographi consulantur & Suidas. Etsi vero non parum Pollucis famæ detractum iverit invidia, discipulis tamen haud caruit, quorum multitudine cumprimis Sophistæ gloriari audebant: prodiit ex ejus schola Antipater, quem Adriano operam & Polluci dedisse narrat Philostratus; sed postea Severo Imperatori fuit ab Epistolis: *Ἀδριανῶ μὲν, inquit, καὶ Πολυδεύκει Φοιτήσας ἀπὸ τοῦ Πολυδεύκειος μᾶλλον ἤρμοσται, τὰς ὁρμὰς τῶν νοημάτων ἐκλύων τοῖς τῆς ἐρμηνείας ῥυθμοῖς.* in quibus itidem lineamentis non obscuris corpus orationis Polluceæ depingitur. Porro legitimum reliquit filium bonorum magis quam eruditionis hæredem: *ἐτελεύτη δὲ ἐπὶ παιδὶ γνησίῳ μὲν, ἀπαιδευτῶ δέ.* Tandem quum annos octo & quinquaginta exegisset, diem obiit supremum: in quo tempore designando unanimis est Philostrati & Suidæ consensus: sub quo vero Cæsare Pollux decesserit, cum id a nullo liquide sit traditum, nostrum non est peraccurate definire: Commodum tamen si fuerit superstes, non multum supervixisse credo: videtur enim ab hoc extremo vitæ spatio ad sophisticæ throni honorem evectus: quanquam non ignarus sim quosdam admodum juvenes etiam ad hujus dignitatis gradum ascendisse: hoc itaque si probabili argumento niti concedatur, annis Imperatorum computatis & in summam collectis, in Adriani tempora natalem ejus diem incidisse oportet: Antonini enim Pii, Marci Philosophi, & Commodi annos, quibus ad imperii Romani gubernacula sederunt, si una sumseris, quatuor & quinquaginta conficiunt: his si quatuor alios adjeceris numerum habes annorum, quibus inter vivos fuit Pollux: Adrianus autem orbi Romano præfuit uno & viginti annis: superos ergo videtur reliquisse Noster vel sub Commodum vel Pertinace. Tantum de Pollucis vita, aliisque, quæ ad eam spectare videbantur, rebus: nunc, antequam ad ingenii ejus monumenta transeamus, alia nos quædam admonent, quæ prætermisisse religioni duco. Persuasum fuit hæctenus eruditus Viris inter eos, qui Polluci fuerunt inimicissimi, enumerandum esse cum maxime Lucianum: quin etiam creditur Auctorem nostrum Attico sale defricuisse, & in ejus effudisse caput, quæ posteris conscripta reliquit in Lexiphane & Rhetorum præceptore: ego me rem non levem præstiturum arbitror, si hanc temere præconceptam opinionem ex hominum animis evellam; eademque me opera gratiam a Polluce magnam initurum spero, si fœ-

dissimam hanc ipsi labem abstergam. Primum quidem utrorumque ætatem congruere aut parum saltem distare concedam necesse est: variis enim e Luciani locis patet, cum floruisse sub Antoninorum imperio & Commodi: hac sane de re nemo Luciano paululum familiarior addubitet: legendus enim solus ejus Pseudomantis seu Alexander, qui omnem, si cui quis est, scrupulum demat: in eo quidem dialogo θεὸν vocat Marcum Philosophum, ex quo recte collegit Vossius de Histor. Gr. II. c. 15. cum de hoc Imperatore jam defuncto & in Deos relato loqui: huc accedit quod oraculum illud Alexandri mendax Antonini Pii & Marci ætate sit exortum, fallendique fecerit initium: ea vero de re Lucianus tanquam sibi comperta & explorata, quæque se contigerit vivente & vidente scribit, quod recte Marcilius cum alibi tum ad Philopatrim observavit: de hoc autem oraculo legendum suadeo prodigiali doctrina Virum Ezech. Spanhemium de Usu & Præst. Numism. p. 176. Demonax, cujus laudum liberalem egit buccinatorem Lucianus, iisdem vixit temporibus: inter alia vero meminit Herodis Sophistæ, quem Marci Philosophi præceptorem fuisse Capitolinus tradit: sed operæ fuerit pretium animum attendere ad illum Sostratum, quem Herculem Græci nominabant, cujus in primo Demonacte vitam se conscripsisse refert: hic Sostratus cum Herode jam seniore colloquutus est; ut narrat in ejus *Sophista* Vita Philostratus: putandum enim, Herculem illum, cujus a Philostrato fit mentio, quique se Agathiona denominari a Bœotis dicebat, non alium esse aut diversum ab hoc Sostrato, cujus se memoriam & res gestas literis illustrasse Lucianus testatur: res illi lucide liquebit, qui Luciani Sostratum cum Agathione Tyrii scriptoris componere non fuerit gravatus: igitur illi non video quo pacto ab errore turpi se liberare queant, qui affirmare non dubitaverunt, Sostrati illius memoriam, si unum, qui ejus fecerit mentionem Lucianum excipias, penitus esse oblitteratam: sed longius in hac re non procedam, quanquam in ea forte aliorum scrinia compilare non opus haberem. Jam nunc igitur in rem præsentem camus: Lexiphanes in hac disputatione ordinem occupabit primum: de hoc dialogo ita scribit Vir Maximus J. G. Grævius, cujus in re literaria nomen dudum est pervulgatum, in politissimis illis ad Lucianum notis: *Per Lexiphanem in dialogo, qui hoc nomine inscribitur, intelligi Pollucem, qui Onomasticon scripsit, in quo omnia, quæ hic irridet, obsoleta verba inve-*

veniri, memini olim in Scholiaste Luciani ἀνεκδότῳ legere apud H. Vossium τὸν πάνυ. Opinor equidem ipsum illum Codicis Vossiani Scholiastem postremis Amstelædamentium typis cum erudito orbe esse communicatum: nihil autem in eo, quod ad Pollucem spectet ejusve Onomasticon, ad Lexiphane adnotatum invenio: ex quo mihi cogitare venit in mentem, memoriam forte optimo homini imposuisse: verisimillimum enim videtur Virum summum, cum in animo hærerent, quæ legerat a vetere Commentatore ad Rhetorum Præceptorem observata, ad Lexiphane retulisse, quod paulo post magis patebit: sed Vir prudentissimus judicium suum non interposuit, totamque rem in medio reliquit: Eruditissimus tamen Kühnius in Præfatione, alique etiam perdocti viri conceptis verbis affirmare non verentur ipsum in hoc dialogo perstringi Pollucem: ego vero ne probabili quidem argumento destinari posse & fulciri hanc opinionem existimo: quod enim quis objiciat, omnia, quæ Lucianus ad risum proficit, obsoleta verba in Pollucis inveniri Onomastico, adeo non verum est, ut etiam multa enumerare sit in promptu, quæ frustra quæsieris in Auctore nostro: ne forte meam in hac asseveratione fidem desideret Lector, speciminis ergo ex prima pagina quædam apponam, unde de reliquis non difficili labore judicium ferri possit: γράμμα τήτινον, νεοχμόν, ἀντισυμποσιάζειν, εἴρωνα πεδοῖ καταβλεῖν, εὐπορα ὅτι &c. Præter hæc perpetuum quoddam hominis inepte docti, quicumque demum is fuerit, Lucianum traduxisse scriptum, mihi quidem non dubitabile videtur: illud erat, me iudice, symposium seu convivium ad exemplar & æmulationem Platonicum symposii conformatum: id ni fuerit verum, expedire mihi quemvis optem, quid sibi velint aut quorum tendant ista Lexiphane in dialogo primo: ἀντισυμποσιάζω τὸν Ἀρίστωνος ἐν αὐτῷ (τῷ συγγράμματι) Benedicendum in sua versione hallucinatum esse credo: Convivium ab illo Aristonis diversum instituo: dixerim equidem hoc loco ἀντισυμποσιάζειν aptius significare imaginem seu formam symposii Platonicum in suis scriptis exprimere; nisi quis maluerit, vicissim convivio excipere: sed hac de re statuet Lector, prout placitum fuerit: ista quoque ex eodem selecta dialogo a nostris stant partibus: ζητῶ δὲ πρὸς ἑμαυτὸν, ὅπως τὰ τοιαῦτα καὶ συνελέξω καὶ ἐν ὁπόσῳ χρόνῳ, καὶ ὅπως κατακλείσας εἶχες τσοῦτον ἔσμον ἀτόπων καὶ διαστρόφων ὀνομάτων, ὧν τὰ μὲν αὐτὸς ἐποίησας, τὰ δὲ κατορωρυγμένα πόθεν ἀνασκάω κατὰ τὸ λιμβεῖον, "Ολοιο θνητῶν ἐκλέγω τὰς συμφορὰς.

De Polluce neminem esse dicturum autumo, ipsum non pauca nominum eorum, quæ in Onomastico continentur, per se confinxisse, quippe qui summa cura & diligentia studuit, si quid rarius adferret & a communi consuetudine remotius, veterum auctoritate munire: porro animum quæso, Lector attendat ad hæc Lycini Lexiphane monentis & emendantis verba: καὶ μὴ κἀκείνο οὐ μικρὸν, μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον ἀμαρτάνεις, ὅτι οὐ πρότερον τὰς διανοίας τῶν λέξεων προκαρσικευσμένος, ἔπειτα κατακοσμεῖς τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς ὀνόμασι, ἀλλ' ἦν που ῥῆμα ἐκφυλον εὖρης, ἢ αὐτὸς πλασάμενος οἰηθῆς εἶναι καλὸν, τοῦτω ζητεῖς διάνοιαν ἐφαρμόσαι, καὶ ζημίαν ἡγῆ, ἂν μὴ παραβύσης αὐτό που, κἄν τῷ λεγομένον μὴ ἀναγκαῖον ἢ communi nisi quis caruerit sensu, in Onomastico hoc Pollucis quadrare non dicet: mihi prius quidvis persuaderi patiar, quam hoc ut credam: ubi enim illa in Onomasticis locum habeant, ut quis ordine perversissimo verbis sensum quærat, non sensui verba? præterquam quod cum Polluci propriis aliquid verbis propriae sententia scribendum est, ut usu venit cum alibi sæpissime, tum libr. VIII. tam plane scribit, tantumque abest ab obscuritate cascarumque vocum squalore, ut apud animum meum summopere mirer, qui potuerint Pollucem cum Lexiphane Viri Doctissimi coæquare: neque adeo quenquam commoveat earum multas, quas collegit Lucianus, antiquiores voces in Pollucis itidem Onomastico reperiri: cum in eam sæpissime curam incubuerit Pollux, ut veteriora quædam nec tamen inelegantia ex antiquis scriptoribus & Comicis adnotaret: sed quid ego in re clara moror, in qua vereor, ut argumenta recensendo Lectores fatigem. Lexiphane tela, quæ ad pravum adhibuerant usum viri Docti, depulimus ab Auctore nostro: succedit Rhetorum Præceptor, in quo amovendo major erit & scruposior difficultas, cum veterum auctoritate premamur: sic tamen in hoc disputabitur, ut cuiuscunque liberam iudicandi facultatem nobis oppignoratam nolumus. Disertis itaque verbis in Pollucis ignominiam hunc libellum esse productum Scholiastes non nimium vetustus affirmat: rem ex ipsius verbis cognoscamus: Φασὶν ὡς εἰς Πολυδεύκη τὸν ὀνοματολόγον ἀποτεινόμενον Λουκιανὸν τοῦτον γράψαι τὸν λόγον· τέχνην μὲν εἶδ' ἦν τινα λόγον παραδίδοντα, σωρὸν δὲ λέξεων ἀδιάκριτον ὑφίσταντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκόπῃ ταῦτα τοῖς Φήσασιν εἴρηται· ἐπεὶ καὶ συγχρόνῳ ἄμφω Λευκιανὸς καὶ Πολυδεύκης· ἐπὶ γὰρ Μάρκου τοῦ αὐτοκρατορὸς vitia quibus oppressus est locus, cursum nostrum impediunt, & sunt obiter-removenda: scribe

primum τέχνην μὲν οὐδ' ἦν τινα ἢ λόγον. deinde συνίσταντα, *corrudentem* ut reponamus, Græci fermonis ingenium postulat: ἀδιάκριτον ἀνἀδιακρίτων. legas, parum interest: hoc tamen malim: sed multo etiam audacius majorique cum fiducia veritatem hujus opinionis ille noster vendit ad hæc in extrema dialogi parte verba: πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὀμῶνυμος γεγέννημαι. attende sis: Ἐντεῦθεν ἀναντιρρήτον, inquit, ἤδη, ὡς Πολυδεύκην διασύρει ὁ παρῶν λόγος, εἶγε Κλέσφορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ οὗτος ὀμῶνυμος ὁ διασυρόμενος Ῥητόρων διδάσκαλος. Et obloquimur etiam tanto sponfore? sed bona verba, quæso; neque judicet quis, nisi re prius diligenter cognita: Marcius Vir profecto non indoctus huic sententiæ subscribit: *Scriptus videtur*, inquit, *in Juliam Pollucem*, cujus extat *Onomasticum*. *Hinc illud fere in fine hujus dialogi*: ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας &c. Palmarius tamen homo doctissimus, cui Musæ non minus quam Mars fuerunt præcipitæ, seu hanc eruditorum ignoraverit opinionem, seu prudenter dissimulaverit, ex eo, quem superius citavi, Luciani loco patere putat Rhetorem illum largissimis a Luciano conviciis perfunctum primum Ποθεινόν, deinde fuisse nominatum Διόσκουρον vel Διοσκουριδην. ea sententia quanti sit ponderis, paulo post examinabitur: nunc illud mihi præcipiendum videtur, non usque adeo debere veteris illius Commentatoris auctoritatem apud nos valere, ut quamvis alterius opinionis cogitationem mente nostra excutiat, nisi rationes accesserint firmissimæ: hic etiam observari velim, ipsum illum hominem primo scripsisse dubitanter καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκόπης &c. quamquam postea calidius quædam effutiverit ad ista, quæ nos cummaxime nobiscum facere putamus: ex hoc tamen ipso loco in eam incidisse cogitationem videntur, qui primi opinionis illius extiterunt auctores. Præterea Luciani Scholiastes, id quod efficit, ut in ceteris fides ejus deteriori sit loco, falsum & ineptum Polluci impingit crimen, quod nullam omnino artem aut rem dignam memoria tradiderit: contra quem tum Philostratum tum etiam Suidam testes citare mihi posse videor, qui procacem hominis illius calumniandi libertatem suis testimoniis compescant: edidit enim in lucem non pauca & diversi generis noster Pollux, quæ cum aliis optimis antiquorum monumentis longinqua delevit ætas & eadem oppreffit ruina. Jam porro videamus, an in Pollucem convenient, quæ isto Luciani dialogo memorantur: in quam rem cum plurima possint adferri, pauca tantum-

modo eaque judicio nostro præcipua excerpemus; ad quæ ut animum accurate advertat, Lectorem etiam atque etiam rogo. Ὅρας γὰρ ἔμε ὃς πατὴρ μὲν Ἄφρανοῦς καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην ὑπὲρ Ἑδῶν καὶ Θμοῦν δεδουλευκότος, μητὴρ δὲ ἀνεστίας ἐπ' ἀμφοδίων τινός. Hæc, me judice, Benedictus non male verterat, etsi non ignorem aliter sentire viros præstantissimos: ut enim intelligas illud ἐπ' ἀμφοδίου τινός, qua voce bivium profecto Græcis nominatur, repetendum a præcedentibus ἐγενόμην. sed cum in scriptis Codicibus ἐπαμφοδίτου τινός legatur, non est quod pro recepta lectione propugnem, ea tamen conditione, ut ἀκέραιαν τινὰ ἐπαμφοδίτου sic interpretéris: *bellula quedam & a Veneris officio non aliena sartrix*. Ægyptium esse Pollucem oportet fateamur: sed parentes ejus tam vili loco fuisse & inhonestæ sortis, non facile crediderim, cum patrem ejus ut doctum Philostratus collaudet: quamquam non sim nescius, id minime obtare, quo minus in tenui quis natus sit fortuna: forte etiam nonnemo suspicetur, Philostratum eo parentum Pollucis non fecisse mentionem, quod humili essent conditione: sed nihil est in hoc argumento speciosi, cum sæpe Philostratus plurimum Sophistarum originem & parentes reticuerit, quos tamen nobili genere & illustri familia prognatos aliunde certum est: sed alia supersunt. Exinde vero pro deliciis se cujusdam illiberalis amatoris voluptati & libidini deserviisse refert ille Rhetorum præceptor: postea meliorem se nactum esse fortunam inscientia & impudentia quasi viatico quodam usum: tandem mulierem quandam observavit septuagenariam, vel potius cum ea habitavit, γὰρ ἐβδομηκοντούτιδι συνῶησε, cujus etiam omnium bonorum hæres testamento factus fuisset potitus, nisi servulus quidam detestanda malitia cum emisse venenum ad hanc extinguendam fuisset indicio: hac itaque spe cum exciderat, ad forum se contulit, & quamquam causas ageret infelicissime nulloque successu, janua tamen viridi palma erat insignis: hoc enim monumento testatum voluerunt causarum actores, se ea esse & industria & prudentia, ut perpetuas reportarent a partibus victorias: vitam cognoscis omnibus flagitiis inquinatissimam, quæ si sic fuit in aperto posita, ut neminem aut perpauca lateret, & scriptis etiam exagitaretur, miror equidem, quo pacto Marcus Imperator ad hominem tali existimatione Commodum suum deduxerit informandum; in primis cum mores ejus ferociores, referente Capitolino, studuerit emollire & a perditio luxu ad virtutem avocare: his addi potest, quod Pollux

fuerit cum uxore, ex qua legitimum etiam suscepit filium, ut supra docui: atqui Rhetorum ille Præceptor septuagenariam habuit & edentulam, cui diutissime spe prædæ blanditias fecerit: postremo Rhetorum Præceptor forum calfaciebat, ex eoque negotio omnes suas parabat divitias, cum fati sit exploratum juvenibus in arte sophistica erudiendis Pollucem præfuisse, & thronum obiisse Atheniensem: non quidem me fugit Sophistas etiam creberrime causas egisse: sed id nihil ad hanc rem & Pollucem. Denique unde maximum sibi præsidium adversarii comparatum putant, in eo spem opinionis nostræ ponimus modo non totam: pertendunt enim in istis, πρώτον μὲν οὐκ ἔτι ποθεινὸς νομαζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμῶνυμος γέννημαι. Pollucem tantum non digito & nominatim designari: magnum profecto lenocinium incauto hac re objiciatur: sed omnem illius argumenti probabilitatem disjecit sagacissima Palmerii conjectura: Διόσκουρον scilicet, vel, quod potius amplector, Διοσκουρίδην hominem illum appellatum, quem tantopere Lucianus sibi deformandum proposuit: nam si quis Διὸς καὶ Λήδας παῖδας dicit, non alterum ex illis, sed utroque Dioscuros significat: sic enim & Horatius: *Dicam & Alciden, puerosque Leda Hunc equis, illum superare pugnis Nobilem &c.* Quod si Pollucem habuisset ante oculos Lucianus, quis dubitabit eum fuisse scripturum τῷ Διὸς καὶ Λήδας παιδί, aut simili modo. Dioscurides ea ætate & multi fuerunt & spectatissimæ virtutis ac doctrinæ, ut alibi ostendemus; sed hujus memoriam ex scriptis veterum tum sua malitia vitæque improbitas, cum temporis diuturnitas videtur erasisse. Restat aliquid in Palmerii sententia, quod probandum non cenfeo: cum enim illum Rhetorum Præceptorem prius existimat vocatum Ποθεινόν, minus bene Luciani mentem perspexit, quæ hæc est, nisi me totum mea fallit ratio; non amplius illum vocari ποθεινόν, quo scilicet modo delicias compellere consueverant amatores, *Bellum, amabilem*, sed suo jam proprio nomine gaudere, adeoque vinculis alienæ potestatis & libidinis esse exsolutum. Hactenus optime de Polluce meo, cujus incredibilis quidam amor animum meum infedit, me commertum esse existimo, cujus famam & bonum in re literaria nomen temere turpi calumniæ non prodendum censebam: id vero mihi multo magis etiam optandum est, ut non minus ipsi mihi quam veritati meisque Lectoribus satisfecisse videar, non quod aliorum sententias opinioni meæ obligatas cupiam, nam proprii quemque judicii

trahit voluptas, sed quia singulari affectu Polluci faveo. Cum hoc vero nostro Polluce ne quis confundat istum, cujus meminit in Demonacte Lucianus: Ἐπεὶ δὲ Ἡρόδης ὁ πάνυ ἐπέμβει τὸν Πολυδεύκη πρὸ ἄρας ἀποθανόντα paulo inferius: Περὶ μέντοι Ἡρόδου ἔλεγεν ἀληθεύειν τὸν Πλάτωνα Φάμενον οὐ μίαν ἡμᾶς ψυχὴν ἔχειν οὐ γὰρ εἶναι τῆς αὐτῆς ψυχῆς Ἐγγίλαον καὶ Πολυδεύκη Ἐγγίλλαν, me probante, Marcilius restituit: ille vero Pollux, cujus hic mentionem factam vides, alumnus erat Herodis, quem cum aliis propter singularem ingenii morumque præstantiam & bonitatem a pueris eduxerat: memoriæ prodidit hanc rem Philostratus: ἀλλ' Ἀθηναίοις ἀπάνθρωπα ἐδόκει ταῦτα ἐν ἐνθυμωμένοις τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Πολυδεύκη καὶ τὸν Μέμνονα, ἐς ἴσα γυναικίους ἐπέμβησε τροφίμους ὄντας, ἐπειδὴ καὶ οἱ μάλιστα ἀγαθοὶ ἦσαν, γενναῖοι τε καὶ φιλομαθεῖς καὶ τῇ παρ' αὐτοῦ τροφῇ κρέποντες videtur autem Herodes istis pueris imposuisse nomina ab Heroibus ducta, quod olim insolens non erat. Hæc autem etsi ab ingenio attento non difficulter animadvertantur, novi tamen, qui pudendo errore nostrum Pollucem & illum Herodis non differre defenderet. Præterea alius etiam in mundo fuit Julius Pollux, qui orbis terrarum fastos a rerum principio ad Valentis ætatem perduxit; qua ipsa re Polluce nostro longe inferiorem esse liquet: hujus plerosque Viros doctissimos, qui de Onomasticographo scriptis aliquid mandaverunt, mentionem fecisse reperio: inter alios adeundi Colomesius in Bibliotheca Selecta, J. G. Vossius de Hist. Græc. lib. IV. c. 17. Faber in Dissertatione de Lexicographis, in primis autem Lambecius ad G. Codini Excerpta p. 143. ubi luculentum hujus Auctoris fragmen protulit; & pag. 163. Postquam Pollucis historiam, qua fieri potuit a me accuratione, sum persequutus, sequitur, ut de scriptis ejus & operibus itidem non nihil differatur, quem nostræ Præfationis locum qua potero brevitate perficiam. Quæ Suidas enumeravit, omnibus est legendi potestas. Philostratus, ut æquabilem nec incomtum ostendat orationis tenorem habuisse nostrum Pollucem, has ex quodam ejus scripto reliquias servavit: ὁ Πρώτεος ὁ Φάριος, τὸ θαῦμα τὸ Ὀμηρικόν, πολλὰ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαὶ· καὶ γὰρ ἐς ὕδωρ αἵρεται, καὶ ἐς πῦρ ἄπτεται, καὶ ἐς λέοντα θυμᾶται, καὶ ἐς σὺν ὄρμα, καὶ ἐς δράκοντα καὶ ἐς κάρδαλον ἄπτεται, καὶ δένδρον ἦν γέννηται κομᾶ· quæ mihi commoda quadam & naturaliter grata suavitate videntur delibuta: postea Philostratus alio quodam specimine demonstrat, quænam fuerit Pollucis declamantis scribendi dicendique ratio: istius autem de-

claminationis, unde quæ sunt ad illam rem desumfit, seu cujus potius illa continent argumentum, titulum fuisse Νησιώτας, perquam legenti Philostratum verosimile fiet: cum vero inter labores alios Pollucem edidisse Μελετάς Suidas commemoret, non alienum a probabilitate mihi videtur, in isto Declamationum volumine extitisse hos Νησιώτας: sed hæc sciamusne an ignoremus parum attingit. Porro manu descriptam Onomasticographi Arcadium, quam Suidas Ἀριαδικὸν appellat, in Budensi Bibliotheca reperiri indicat e Gesnero J. G. Vossius de Histor. Græc. IV, 17. Sed inter Pollucis opera maxime hominum elegantiorum tulisse calculos ejus Onomasticon, ex eo comperire licet, quod præ ceteris omnibus voraginem illam præstantissimorum Auctorum vetustatem dico effugerit: de hoc igitur paulo majori cum cura mihi dicendum constitui: quod ut ordine fiat & legitime, quosdam mihi limites præstinavi, ut primo nimirum loco de Onomasticis generaliter, componendi ratione, eorumque variis scriptoribus agam; tum deinde de nostri Pollucis Onomastico capitulatim disputem. A vocum vero notatione rei expediendæ ducendum esse initium Viri literis humanioribus cultissimi sanxerunt; quorum ego statutis libentissime morem gero. Ὀνομαστικὸν igitur βιβλίον, ut plene Pollux effert lib. IX. Præfat. & in Labbæi Codice fuit scriptum, nemo dubitabit, quin descendat a vocibus ὄνομα & ὀνομάζειν, nominare, nomina imponere; Onomasticorum itaque munus est, commoda rebus nomina imponere, & docere quibus verbis uberiore quadam & florente elegantia rem unam designare possimus: non enim in Onomasticis tanquam proprio quodam loco de vocum difficiliorum interpretationibus agebatur, sed quo pacto propriis res quævis & pluribus insigniri possent verbis: nullus autem huic tractationi generalis præscriptus erat ordo; sed pro lubitu quisquis adhibebat, qualem mente concepisset, in quo rerum potius æqualitatem & congruentiam, quam literarum seriem sequebatur: non potuit tamen non fieri, quin multæ in hoc scribendi genere obscurorum nominum aut antiquatorum inferrentur interpretationes, quod satis etiam ex nostri Auctoris Onomastico constat: cum enim certa res incideret, quam quæ denotabat rarior esset & tantum non obsoleta vox, illa legitimo jure explicabatur: quod eo magis fieri necesse fuit, quia, si quidem opportunis vocibus res erant signandæ, monstrari debebat id quod prolatum erat vocabulum ad rem esse appositum: hinc etiam

usu venit, ut frequentissime veterum scriptorum loca & auctoritates adhibeantur: maxime vero id erat necessarium, si vocis cujusdam probitas minus esset spectata, aut si speciem aliquam novitatis præberet: ipsum ea de re monentem audi Pollucem in Epistola libr. X. præmissa: καὶ διὰ τοῦτο καὶ πλείους ἐπηγαγόμεν ἐν ταῦθα τοὺς μάρτυρας, ὅτι τὰ πλεῖω τῶν ὀνομάτων ἀπολογίαὶς ἢ ὁράσους ἐδείτο: idemque de omni Onomasticorum usu sic alibi scribit: μνησθεὶ δὲ ὅσα τε συνώνυμα, ὡς ὑπαλλάττειν δύνασθαι, καὶ οἷς ἕκαστα ἀνδηλωθεῖν πεφίλοτιμήται γὰρ οὐ τοσούτον εἰς πλῆθος, ὅπόσον εἰς κάλλους ἐκλογήν: quæ cum elegantissime dixerit Auctor noster, perconcinne a meo Lederlino sunt versa: *nec tantum in verborum copia congerenda, quantum in delectus venustate laboris insimulatum est*: similem adhibuit loquendi formulam Ælian. H. V. III, 1. οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα εἰς κάλλος τότε φιλοτιμησομένης: ad quem locum perdocta est summi Perizonii nota. Ad illam autem rem quod attingit innumeras in Onomasticis reperiri Glossas, sic eo de negotio sentit Eruditiss. Maussacus in Critica Dissertatione: *Et tamen quis ignorat in Hesychii præsertim & Etymologi operibus innumeras Glossas contineri, ut & Suidæ sylloge & Pollucis Ὀνομαστικῶ*. Ex dictis clare elucet, quæ sit differentia inter Onomastica, Lexica & Glossas. Lexica enim & Glossæ scruposiora nomina studiosius explanabant, & in ordinem literarum plurimum digerebantur: eam ob rationem meminit Eustathius Λέξιμῃ παλαιῇ κατὰ σοιχειῶν, & alibi τῆ γράψαντος ἐν σοιχειακῇ τάξει λέξεων: quæ res, si id ageretur, pluribus exemplis stabiliri posset: id tamen probe compertum habeo, sub primis Lexicorum incunabulis hæc temere fuisse composita, nullaque literarum serie servata: sed postea, cum animadverteret eam scribendi rationem non parum incommodare quæsituri Lectoris utilitati, in defuetudinem ferme hic indigestus Lexica & Glossas componendi modus abiit: quod tamen si quis expositionem vocum difficiliorum libro complecteretur nullo ordinis habito respectu, talia volumina plerumque solebant Συμμίκτων, συμμικτῆς λέξεως, χρηστομαθελῆς &c. titulis inscribi: de hoc autem argumento non pauca possem nec inutilia forte cum Lectore communicare, ut non vulgaria nec contemnenda Præstantiss. Maussacus super eo scribat in Dissertatione Critica, quem ipsum tamen quivis æquus rerum æstimator sua debere pleraque Doctissimo Wowerio non ibit inficias. Hic non inutilis a nobis instituat quæstio, ad quam nimirum Grammatices par-

tem Onomastica pertinere sint censenda: de Lexicis & Glossis idem hoc quæsitum fuit ab eximiis literarum columinibus Wowerio & Mauffaco: hic autem prænotandum est, quod tres Grammatices esse partes literati veteres tradiderint, *τεχνικήν, ἐξηγητικήν & κριτικήν* in quibus exponendis & declarandis ne commorari necesse habeam, fecit laudatissima Wowerii & Mauffaci industria: qui vero cognoverit formam secundæ Grammatices partis, confestim istius esse ditionis Onomastica perspiciet: versantur enim cum in rerum tum in verborum explicatione, quæ suis quæque locis usurpanda diligenter assignant: sed præterea nemo negare aufit, hæc omnino opibus illius supremæ & nobilioris Grammaticæ partis indigere: judicandum enim sæpissime de bonitate & pravitate vocabulorum, genuinis auctorum & nothis scriptis, aliisque quam plurimis rebus, quarum proprius est in Critica locus. Indolem Onomasticorum & usum rite deformavi, suisque depinxi coloribus: porro nobis videndum est, num & ab antiquitate hæc scribendi materia commendetur, & præcellentium auctorum celebritate sit nobilitata: hic equidem non vereor affirmare cum ipsam rem tum etiam nomen longe vetustius esse Lexicis aut Glossis, quorum origo & prima initia a viris eruditis non ignorantur: ne dictis fides desit, ordine recensere laudatos in veterum monumentis Onomasticorum scriptores. Primus autem, quem Onomastica conscripsisse accepimus, Orpheus est sed oratione numeris carminum adstricta: testis hujus rei Suidas in *Ὀρφεύς*, quo loco inter alios Orphei libros enumerat *Ὀνομαστικὰ ἔπη κσ.* a quibusdam vero Brontino pervetusto scriptori hic foetus adscribebatur: nam eorum plurima, quæ Orphei præferrebant nomen, titulum mentiri credebantur: factum enim frequenter, ut illustri alicujus viri nomine abuterentur, ab eoque suam emendicaret auctoritatem, quo commendatius esset opus, magisque Lectores alliceret ficti nominis splendore: nimium autem arguta est Doctissimi Eschenbachii conjectura in ejus Epigene opere pererudito: scilicet existimat his versibus Orpheum tradidisse nomina Deorum: Athenagoras enim & Athanasius scriptum reliquerunt nomina Deorum Orphei esse inventum, cujus vestigia Homerus ceterique dein poetæ sunt sequuti: convenit autem exacte hæc expositio perquam ingeniosa cum Onomasticorum lege, quam supra descriptam dedimus: ad hoc forte pertineant opus, quæ leguntur apud Macrobius lib. I. c. 18. nisi quis ad Orphei Theogoniam referre maluerit.

Hæc Orphei Onomastica reposuit quoque inter alios principis Theologi libros diligentissimus Fabricius Biblioth. Græc. lib. I. c. 19. idemque se non meminisse scribit, alibi præterquam apud Suidam istius scripti mentionem reperiri: Eschenbachius tamen unum alterumque e Diodoro Siculo & Clemente produxit locum, quæ putaverit ex his Onomasticis desumpta. Ab Orpheo secundas tenet Democritus, nomen inter antiquos sapientiæ antifites vel maxime conspicuum, qui eruditionis suæ famam omnimodis ad posteros scriptis propagavit: hujus ingenio non tantum arcanioris philosophiæ studium infinita debuit, sed etiam non tralaticio more ad amœnorum literarum cultum animi industriam adjunxit, ad cujus utinam exemplum philosophiæ recentioris auctores se composuissent, minus in ea forte barbarici esse, multo autem plus lucis. Diogenes Laërtius in extrema Democriti vita dictis fidem faciet: *Μουσικά δὲ τὰδε: Περὶ ῥυθμῶν καὶ ἁρμονίας: Περὶ ποιήσεως: Περὶ καλλοσύνης ἐπέων: Περὶ εὐφώνων καὶ δυσφώνων γραμμάτων: Περὶ Ὀμήρου ἢ ὀρθοσπεύς καὶ γλωσσέων* (malo separatim *Περὶ γλωσσέων*) *Περὶ αἰδιῆς: Περὶ ῥημάτων Ὀνομαστικόν: Μουσικά* veteres appellabant literas humaniores, quæ Musis doctrinæ præfidibus sunt curæ: totum vero Diogenis adscribendum duxi locum, ut sine controversia liqueret ejusmodi fuisse Democriti Onomasticon illud, quod ad hanc nostram spectet materiem: tituli enim aliorum librorum vicini non obscure declarant, haud uno in opere de nominibus eorumque adhibendorum apta ratione a philosopho Abderitano fuisse tractatum. Non autem accedo ad Menagii sententiam legentis *Περὶ Ῥημάτων ἢ Ὀνομαστικόν* multum enim ab Onomasticorum forma distat illa *Περὶ Ῥημάτων* materia, siquidem ad primam Grammatices partem pertineat, adeoque singulari libro sit exponenda.

Tertio consistit loco Gorgias Sophista, cujus olim in bibliothecis extitisse doctorum hominum Onomasticon ex solo quidem Pollice, si memoria non fallit imprudentem, cognovimus: ipse tamen eum Gorgiæ laborem nescio quo jure spernit: *Ὀνομαστικόν τι βιβλίον πεποιήται Γοργία τῷ σοφίστῃ, οὕτως μὲν ἀκοῦσαι παιδευτικόν, εἰς δὲ κείραν ἔλθειν ὀλίγου λόγου.* Præfat. libr. IX. Gorgias autem hic est insignis ille Leontinus Sophista, qui princeps nervos, splendorem & numeros orationi addidit: frequens est ejus mentio in Bruto Ciceronis, & vitam luculenter enarravit Philostratus lib. I. de Vit. Sophist. Putatur etiam Onomasticon edidisse Herodianus Grammaticus: sagacissimus noster,

Jungermannus illius fecit mentionem ad Epistolam Auctoris nostri primam : sed cum totius rei fundus sit Etymologici Magni pater, ejus verba produci oportet, & accuratius expendi : λέγουσι δέ τινες, ὅτι ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι μετοχή ἐστὶ κῦδαινω, ἐκῦδηνω, κῦδαναντος, καὶ κατὰ συγγοπήν καὶ συνθέσει ὑπερκῦδαντος· ἐν δὲ τῷ Ὀνομαστικῷ λέγει, ὅτι ὄνομα ἐστὶ καὶ μᾶλλον ὄνομα δεῖ λέγειν ἢ περὶ μετοχῆν· τὸ γὰρ Ὀνομαστικὸν αὐτὸ ὠμολόγηται εἶναι· οἱ δ' Ἐπιμερισμοὶ οὐκ εἰσὶν αὐτοῦ πάντες, ἀλλ' εἰσὶ καὶ ψευδεπίγραφοι. in his cum duplex ejusdem tituli reperitur scriptura, dubium est, utra potior sit judicanda : Sylburgius homo præstantis judicii ἐν δὲ τῷ Ὀνομαστικῷ reficiendum existimavit : rectissime, me spondente : aperte nobis adstipulatur Eustathius ad II. Δ. ubi de eadem hac agit voce : Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν Ἐπιμερισμοῖς μετοχῆν λέγει τοῦτο ἀπὸ τοῦ κῦδαναντες· ἐν δὲ τῷ Ὀνομαστικῷ ὄνομα λέγει εἶναι αὐτὸ, ὃ καὶ πιστευτέον, ὡς Φασὶν οἱ παλαιοὶ, ἢ περὶ τοῖς Ἐπιμερισμοῖς· τοῦτο μὲν γὰρ Ἡρωδιανὸς εἶναι ὠμολόγηται· ἐκείνων δὲ εἰσὶν οἱ ψευδεπίγραφοι λέγονται· hinc in Etymologo patet emendandum, κῦδαναντες & ὑπερκῦδαντες, quanquam illud leviculum sit & nullius momenti : in Eustathio vero suppleri debet ; ὃ καὶ μᾶλλον &c. ἢ περὶ enim tunc sequi solet, cum præcessit μᾶλλον. Titulus autem hujus Herodiani operis non tantum Ὀνομαστικὸν sed & Ὀνομαστικῶν fuit : præstat affirmationem meam Eustathius ad Odys. II. ἐν δὲ γε τοῖς Ὀνομαστικῶς τοῦ Ἡρωδιανου φέρεται, ὡς ἐν τοῦ μάρτυρος γίνεται κατὰ τὴν διάλεκτον τροπὴν τοῦ σ. εἰς ρ ὃ μάρτυρ. Cum autem sic, ut posui, utrisque Eustathii locis editio Romana præ se ferat, mirari subit, qui contigerit, ut in Indice Auctorum ab Eustathio adductorum, quem in Bibliotheca Græca publicæ luci Doctissimus Fabricius commisit, utrobique repræsentetur Ὀνομαστικὸν, cum scriptum decuerat, hæc enim est germana lectio, Ὀνομαστικῶν. Illud autem Herodiani volumen, quin ipsis rebus tractandique modo multum ab Onomasticorum abfuerit forma, non dubitabit, si quis animum ad solam attendat inscriptionem : βιβλίον enim Ὀνομαστικῶν jure nominabatur, in quo de nominibus eorum natura, mutatione & perfectō scribendū modo agitur : in hanc ipsam vero curam incubuisse Herodianum in hoc toto volumine, satis superque ea, quæ proferunt Etymologus & Eustathius, demonstrant : pertinuit igitur hic liber ad primam Grammatices partem, quæ τεχνικὴ dicitur seu μεθοδική, in qua modo non semper Herodianus fuit versatus, quod ipsum perfectō simul indicat & satis clare Onomasticῶν & Onomasticῶν differitatem : forte non dissimil' fuit argumento Democriti Περὶ βημάτων sed de Palamedis Eleatæ Grammatici Ὀνοματολόγω quid statuendum sit equidem ignoro : Suidas illud ejus opus nominat in Παλαμῆδης certe nostrum Pollucem appellat ὀνοματδολογὸν Luciani Commentator : sive quis igitur eum librum Onomasticis persimilem velit, sive potius, quæ differentia non parva est, Herodiani Onomasticis, in ea re non disputabo. Denique quoddam Onomasticon Latino Græcum prodiit Argentorati 1536. Caplepio præfixum, veteris & bonæ notæ : eam igitur ob rationem postea fuit etiam insertum Caroli Labbæi Glossis : recte vero huic libro, quisquis fuerit Auctor, nomen fecit Onomasticon : nam Græcis vocibus nomina Latina expressit, seu vocabulis Latinis adscripsit voces Græcas, quibus commode designari possent. Sed ad Pollucis Onomasticon tandem veniendum est. Nunc optime discerni potest, an magis conveniat huic Pollucis libro titulus Onomastici an Onomastici : posterius enim quosdam prætulisse MSStos indicium fecit Egregius noster Jungermannus ad libr. I. Segm. 2. nemo tamen, ut credo, hoc affirmaverit, si recte perspectam habeat magnam Onomastici & Onomastici distantiam, quam perspicue designavi : igitur Ὀνομαστικὸν præplacet, sic enim in Epistola nona noster Pollux, Ὀνομαστικὸν τι βιβλίον in Epistola vero prima Ὀνομαστικῶν legatur an Ὀνομαστικῶν, parum, me judice, refert : at tamen nec ego spreverim illam Codicum inscriptionem Ὀνομαστικῶν hoc enim exemplo superius Ὀνομαστικῶν produxi Orphei, seu ut Suidas, Ὀνομαστικῶν ἔπη momentum huic conjecturæ facit, quod Pollux singulos Onomastici libros particulatim & composuerit & ediderit : id ex eo abunde liquet, quod cuique literas volumini præfixerit, quibus operam suam Commodō dedicatam probaret ac commendaret. Præterea librum primum, & post hunc quosdam forte alios, cum Marcus Philosophus adhuc esset in viris, construxit : ne quæ superstiter dubitatio, advertite, quæso, hæc in Epistola prima : τῆς μὲν οὖν ἀρετῆς ἔχεις τὸ μάθημα ἐν τῷ πατρὶ, τῆς δὲ Φωνῆς, εἰ μὲν ἦγεν αὐτὸς σχολῆν, παρεῖχεν ἂν σοὶ τὸ ἡμῶν ἐλάχιστα δεῖσθαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνων ἢ σωτηρία τῆς οἰουμένης ἀσχολεῖ, ἔγωγ' οὖν ἐν γε τί σοι πρὸς εὐγλωττίαν συμβαλοῦμαι sed in literis libro octavo præfixis jam tum se thronum Atheniensem fuisse nactum manifesto declarat, ad quem dignitatis gradum Commodus Cæsar, parente jam defuncto, Pollucem provexit : cum itaque singulatim Onomastici libros per-

fecerit Pollux, *singulo*, cum in lucem daret, Onomastici titulum præscripsit: postquam vero in unum omnes corpus sunt collecti, Ὀνομαστικῶν titulo debuerunt inscribi: sed in commutanda hujus libri inscriptione liberius aliquantum, quæ eorum est consuetudo, egisse librarii videntur; in qua re eos confudit cum similitudo Ὀνομαστικοῦ & Ὀνοματικοῦ, tum quod unam rem ab altera non distinguerent. Onomasticon vero Pollucis nonnullo apud eruditos fuisse numero hinc constat, quod ex omnibus viri scriptis ad nostram sola pervenerint ætatem, quam ob rem literis humanioribus non mediocriter gratulamur: sed post ipsa eorum initia, longa quadam oblivione videntur fuisse sepulta: non enim ex iis, qui proximi fuerunt temporibus Auctoris, temere quenquam reperies, qui Onomastici fecerit mentionem, aut illud ad testimonium advocaverit: quin vero, si Philostratum excipias, ipsum Pollucis nomen non credo a quoquam istius ætatis scriptore esse laudatum: sed decimo & undecimo præcipue post Christum sæculo revixit, & quasi revivuit Pollucis cum Onomastico suo nomen: post hoc enim temporis qui literis aliquid mandaverunt, non raro Pollucis hoc Onomasticon adhibuerunt. Suidas, præterquam quod breviter ejus vitam & scripta sit complexus, nonnulla videtur hinc inde excerptisse, de qua re monitum est aliquando in Notis. De Etymomologo vide, quæ notavi ad IX, 52. Luciani Scholiastes Auctorem nostrum non simpliciter e nominat. Sed plurima descripsit e Pollucis Onomastico, & in suum cum ipsis plerumque erroribus Lexicon transfudit Phavorinus Camers: nomen tamen Onomasticographi nostri perraro apposuit: quod si quis animo vacuo & ab aliis curis soluto Pollucem & Phavorinum inter sese comparare institueret, non exiguum laboris fructum me sponse reportabit. Præterea haud pauca non admodum antiquus Anthologiæ Scholiastes e Pollucis Onomastico desumpsit: sed hic ingenue, quod omnino laudandum, cui quæque referret accepta confessus est: hunc autem Commentatorem perdidiliger excussit noster Jungermannus, & si quæ ad Pollucem pertinerent suo singula loco congeffit. Thomas etiam Magister Pollucis adhibuit auctoritatem, sed in hoc solo tantum loco: Ναός ἐπὶ θεῶν, σημὸς ἐπὶ ἡρώων· οὕτω γὰρ καὶ Πολυδεύκης λέγει· in quibus cum Pollucis Onomasticon ante oculos habuisse non dubitabit, qui primum libri primi caput pellegerit. Tandem factam Pollucis reperi mentionem in vetusto Theocriti Commentario,

quem pleramque partem ineditum Bibliotheca Lugdunensis servat: ipse locus non est in promptu, quem alias erudito Lectori lubentissimus impertivissem. Non autem mediocriter ea res in admirationem me rapit, quod Eustathius perdidiligerens & curiosus scriptorum recentium lector nunquam Pollucis meminerit, neque etiam ita scripserit, ut videri queat e Pollucis Onomastico quicquam decerpisse: sed non est, quod illa res nos sollicitet aut impediatur. Laudibus autem non contemnendis nostri Pollucis Onomasticon effertur ab illo Jamborum Auctore, quos e Codice Bibliothecæ Parisinæ Lederlinus noster protraxit: librariis enim, quod paulum humaniores non fugit, non erat insolens, ut aut ipsi carmen aliquod pangerent, aut ab alio componi curarent, quod laudes contineret istius scriptoris, quem venum exponebant: nam illud ad hujus commendationem haud parum conferre videbatur: reperiuntur itaque non raro in veterum Codicum frontispiciis versiculi quidam ad ipsum Auctorem collaudandum facti: sed operæ mihi pretium videtur, hos jambos, propter singularem eorum pro ista ætate suavitatem & elegantiam, vitiiis, quibus omnis illorum obductus est nitor, expurgare, ut saltem a Lectoribus intelligi queant: præstantissimus enim Lederlinus noster fideliter hos exscribere fuit contentus, quomodo invenerat in MS. Legendum igitur in secundo versu: Τρέφεις καὶ ὀλιβίεις· quod facile mihi perspicaciores concedent: sed tertius vulnus alit multo altius sanatuque difficilium: rem ipsam non vane me tetigisse puto: Ἀνθρώπος ἐτύχησα τῆς πανσπερμίας· attamen illud λη in Codicibus superscriptum alio quoque mentem deduxit: aptissimum enim videtur ἀπέλευσα· postea felici conjectura Berglerus noster πολυκρόνους, cum antea scriberetur πολυκρόνους. In sequentibus autem, quis non videat reponendum ἀμοιβαῖην ad hanc nos vocant emendationem legitimi carminis pedes, qui perierunt in ἀμοιβῆν· denique versu ultimo εὐσέβειων. Ab istis autem vertendis abstinebo propter summam facilitatem, ne sibi factam queratur injuriam eruditus Lector. Eo devenimus, ut de Codicibus Onomastici MSSis quædam itidem in chartam sint conjicienda. Sciendum igitur operis hujus bene multos extare libros manu descriptos, non omnes tamen ejusdem probitatis & monetæ: perpauca sane funditus integri sunt & intacti: duplex autem inprimis calamitas eos afflixit & vitiauit: cum enim olim minoris pretii, ac quidem par erat, Pollucem fecisse videantur, ut supra nobis est adnotatum, exem-

plaria hujus Onomastici in situ jacuerunt, & non leve receperunt a vetustate detrimentum: sed postquam interjecto fati grandi temporis intervallo Pollucis eruditio & hujus Onomastici utilitas humaniorum animos ad se convertit, ex paucis iisque corruptis exemplaribus alia deteriora sunt descripta, eaque ratione mutili & temporis injuria exesi Codices infinitos in recentioribus errores pepererunt: ad quæ si accessisse tecum cogites nequissimam exscriptorum ignorantiam, jam quidem non adeo mirabere, tantis vitiis & erroribus deturpatum fuisse Pollucem: qui vero emendatiores supersunt Codices, vel naufragium illud librorum commune evaserunt, vel ad antiquum & purum exemplar sunt exarati. Veteris autem Codicis, qui penes Demetrium Chalcondylam fuerit, mentionem factam invenio apud P. Pantinum Notis ad Apostolium pag. 370. *Agnoscat & Julius Pollux τὴν οἴνην pro unionis γὰρ: ubi enim excusus habet libr. VIII. (VII.) Onomast. ἔστι δὲ καὶ οἴνη παρὰ τοῖς Ἰωσι μόνοις Codex Pollucis MSS. qui fuit aliquando Demetrii Chalcondyla, habet μόνος pro μόνοις. In eodem Codice verba illa excusi καὶ οἴνον καὶ οἴνην desunt, legiturque ἐκδύνην καὶ χηῆ, ὅν καὶ κῆον ἐκάλεον. ἔστι δὲ καὶ μόνος &c. Codicem illum esse Antwerpensem ex Kühnii præfatione constat: Demetrium enim Chalcondylam hunc librum possedisse ibi refert: sed illo tamen, quem dixi Pollucis loco, Kühnius istam, quod miror, lectionis varietatem ex Antwerpensi libro non adnotavit, quam Pantinus in medium produxit. Porro MStum Pollucis regium Heraldus Vir Doctissimus ad testimonium vocat Animadv. in Salmastii Observationes lib. II. c. 15. in quo scilicet defuerint hæ voces VIII, 31. ἀντὶ θυμάτων φαύλων ὄντων μετοχαί: quæ eadem abesse a Codice Antw. testatur Kühnius. Hic sine dubio Codex est Regiæ Bibliothecæ Parisiis, in qua reperiri quatuor MSStos Pollucis libros monuit amicus noster J. H. Lederlinus; ex quibus etiam non simplici contentus beneficio in posterioribus Onomastographi libris lectionum excerptas varietates publicavit: sed ut tutius iudicium ferri possit de pretio horum Codicum & bonitate, & ego meam hoc loco conferre symbolam destinavi: hoc ipsum tamen ut possim, acceptum refero Excellenti Viro Lud. Kuffero, cujus incredibilis humanitas a me satis digne deprædicari non potest: hic cum ante aliquot annos Parisiis ageret, animum inter alios labores utilissimos applicuit ad componendum Pollucis Onomasticum cum binis Parisinæ Bibliothecæ MSStis: post-*

quam vero ipsi innotuisset, splendidam Pollucis editionem Amstelædami comparari; ab incepto profusus destitit, inutilem hunc suum laborem & inanem futurum ratus, cum autem anno præterito hac Berolinum Vir præstantissimus transfiret, chartas suas mihi concessit exscribendas: ego vero religioni ducebam quicquam omnino Benevolam Lectorem celare, quod ad splendorem Pollucis & utilitatem prodesse videretur: schedas igitur illas, a quibus non contemnendus ad Pollucem redundaturus est fructus, humanitate non minus quam eruditione conspiciui Viri subjungo.

Lib. I.

Prior numerus paginam indicat, secundus versum editionis Seberiana: tertius vero Segmenta editionis nostræ: ita quidem 1, 20. 2. significat pagina prima versum 20. in editione Seberii; & Sectionem secundam editionis nostræ.

1, 20. 2. ἀσχολεῖ] mss. ἀπασχολεῖ. (Quæ profecto non contemnenda est lectio: verbum enim istius ætatis ἀπασχολεῖν, occupatum tenere, quod reperias in Luciano, Herodiano, Heliodoro, Glossis &c. alias & vulgata lectioni bene est, qua Menandrum imitatum esse videri poterat Noster. Vide Suidam in ἀσχολος.)

1, 23. 2. ὅσα τε συνάνημα, ὡς ὑπαλλάττει δύνασθαι] mss. α qui notatus numero 3510. ὅσα τε συνάνημα ὑπ. δύναται (nec probabilitate destituitur, neque etiam venustate quadam hæc scriptura, cujus talis est intellectus: & quacunque propter æqualitatem significationis arte in oratione possunt dicendi formam variare: ὑπαλλάττει concinne pro ὑπαλλάττεσθαι, quod vel in primis in his verbis tralaticium est.)

4, 31. 11. ἐθείς] mss. α συνθείς: in altero mss. sic ad marginem scriptum erat.

4, 32. 11. περιγράφασθαι τῷ ἀγάρματι] Dux profremæ voces desunt in mss. α. Eademque in mss. β. litura deletæ erant.

5, 3. 11. ἔργασίᾳ, ποιήσις] Desunt in mss. α.

6, 16. 16. κατακαχή] Desunt in mss. α.

6, 30. 18. λόγιον φήμη ἐκ θεοῦ] mss. α. φήμη, λόγιον ἐκ θεοῦ.

8, 8. 24. τρόπαιοι] mss. α. addit ἀποτρόπαιοι.

9, 1. 27. δεκάτην ἀποθύσαι] D. in mss. α. & mox pro δεκάτην ἀποθύσαι legitur δεκάτη ἀναθύσαι.

10, 19. 32. ἀγχι προσερχόμενοι] mss. α. ἀγ. προσερχόμενοι.

10, 43. 34. πρῶτον τῶν μερίδων] mss. α. τὴν πρῶτην τῶν μερίδων.

11, 22. 36. καταπεφημισμένοι] mss. α. καταπεφώτισμένοι.

11, 29. 37. μουσαῖα] mss. α. μουσαῖα.

11, 29. 37. ἔρμαῖα] mss. α. ἔρμαῖα.

11, 35. 37. ἀσκληπιεῖα] mss. Ἀσκληπιεῖα.

12, 10. 38. ὄρκωμοτεῖν, ὄρκωμοσία] mss. α. ὄρκωμοτεῖν, ὄρκωμοσία.

13, 41. 44. ἀνεξίτηλος] Hæc vox d. in mss. α. Loco ejus autem legitur ἀνεκρυπτος, quæ vox in aliis etiam mss. occurrit.

14, 3. 44. ἀνείται βαφής.] mss. α. ἀνείναι τὴν βαφίν.

14, 12. 45. συνεισίσταν.] mss. α. συνεισίσταν.

14, 19. 46. αὐτὴ θασαμῆν τὰ χεῖλη &c.] In mss. α. sic legitur: ἦσθη θασαμῆνος τὰ χεῖλη τοῦ κύνος α. β. ἰδοῦσα δὲ ἡ κόρη, οὐκ ἔφη προσήσθαι τοῦ λοιποῦ &c.

14, 22. 46. ἰσοδοστέρων] mss. α. ἰσοδοστέρων.

14, 36. 48. ἀνέχειν] mss. α. ἀνέδην (f. ἀναδύειν.)

14, 36. 48. ἦκειν] mss. α. εἰκειν.

(f)

14, 42. 48. διαλιπόντες δὲ νύκτα, καὶ διεφμερευ-
σαντες] m. a. δ. δὲ νύκτα μίας, καὶ ἐφμερευσαντες.
14, 45. 49. ταριχεύσαντες τε ἐπὶ δευσοποιῶν ὕδατι
τῆν ἀσπὴν ἐκαθάρσαντες &c.] m. a. ταριχεύσαντες φυ-
λάττουσιν' ὅταν δὲ ἐπὶ δευσοποιῶν ἐκείνη χρῆσθαι ἐβέλ-
σιν, ὕδατι τὸν ῥύπον ἀποκαθάρσαντες.
15, 17. 50. ἀπειροβίοι] D. in m. a.
15, 27. 51. πολυστία, εὐπραγία γῆς, καὶ εὐπορία
λόγου ἀξιώτατης οὐσης τοῦ σίτου τῆς ἀγορᾶς.] m. a.
πολυστία, εὐπορία γῆς, καὶ λόγου ἀξιώτατης οὐσης
ταῦ σ. τ. ἀγ. τῶν πυρῶν σ.
16, 22. 54. ἡμέτεροι] m. a. ἡμεῖς.
16, 23. 54. καὶ ἡμεῖς χρόνον &c.] In m. a. sic
legitur: καὶ ἡμεῖς χρόνος καὶ διότης τε, καὶ τριετής
δε καὶ μέχρι δεκάτου· ἐπὶ μὲν χρόνου προπαροξυζούτων
ἐπὶ δὲ π. καὶ φ. καὶ οἶνου καὶ τ. ὀξυνούτων· αἷς ἐπὶ
τοῦ διότης μέχρι τοῦ δεκάτου.
16, 42. 56. ἐλάττονος ἀριθμοῦ καὶ τετρακοντούτης.]
m. a. ἐλάττονος ἀριθμοῦ μέχρι τῶν τεσσαράκοντα καὶ
τεσσαρακοντούτης.
17, 17. 58. τετταρα καὶ δέκα ἔτη] m. a. τετταρα-
καδεκάτη.
17, 20. 58. τὸ φυγεῖν ἔτος] m. a. φυγεῖν εἰς ἔ-
τος.
17, 42. 60. ὑπολήγοντος] Deest in m. a.
18, 22. 63. ἄχρι τῆς α. δεκάδος] m. a. recte: ἄρ-
χῆ τῆς & μὲν in m. a. legitur: μετὰ δὲ τὴν δέκα-
την Ἡσίοδος μοχ πικτῆ δ' ἡ μείση φησὶ τὴν πικτικαδε-
κάτην λέγειν.
18, 26. 63. ἡ δ' αὐτὴ καὶ θ φθίνοντος] m. a. ἡ δ'
αὐτὴ καὶ δεκάτη φθίνοντος. Et statim post verba illa,
θ γὰρ λοιπὰ ἀπὸ τῆς α. defunt in m. a. unde suspi-
cor esse Glossema.
19, 10. 66. ἐπὶ δὲ ταῦ παρούσης ἡμέρας] m. a. ἐπὶ
δὲ τῆς παρ.
20, 8. 70. περὶ πρώτης φυλακῆς] m. a. περὶ πρώ-
της φυλακῆς.
20, 14. 71. ὑπὸ τὸν ῥῶδον ἔρριθα] m. a. ὑπὸ τὸν
ῥῶδον ἔρριθα.
21, 2. 75. ὡς περ ἐνοίκιον· ὃ οὐ παρὰ τ. π. μ. &c.]
m. a. ὡς περ ἐνοίκιον οὐ παρὰ τ. π.
21, 36. 78. περιστόου] m. a. περιστων.
21, 37. 78. τὸ πλευρὸν] m. a. τὸ ταμῆον καλεῖται.
21, 39. 78. τέτραπται] m. a. τέτραπται.
21, 40. 78. καὶ δαματίων καὶ κοιτῶν] m. a. καὶ
δαματίων καὶ ξενῶν, ὃ παρὰ τοῖς νεωτέροις νοσοκομείων
καλεῖται, καὶ κοιτῶν.
22, 2. 79. ἀλλ' Ἀριστοφάνης] m. a. addit ὃ καμψ-
ιδιάσκαλος.
22, 11. 80. θαλασιουργός] m. a. θαλασιουργικός.
22, 19. 80. ὄρος] Deest in m. a.
22, 23. 81. τὰ ἐπιπέδου τοῦ ὄρου τῆς] m. a.
ὑπεράνω τοῦ ὄρου τῆς, ὃ ποιητικῶς τῆς λέγεται.
22, 30. 81. γεισιπέδας] m. a. γείσα.
23, 4. 82. κυδαλοὶ] Deest in m. a.
23, 8. 82. πλοῖον, μοροξυλον] m. a. πλοῖον μονόξυ-
λον absque interfectione.
23, 13. 83. στρατηγία] m. a. στρατηγίς.
23, 15. 83. φορτικὸν] m. a. φορτηγόν.
23, 16. 83. λύβια] m. a. λύκια.
23, 30. 84. πιττάνια] m. a. πιττάνια.
23, 30. 84. κάλοι, κηρός.] m. a. κάλοι· κάλωες τὰ
αὐτὰ καὶ καλωδία κηρός.
23, 37. 85. τρόποι] m. a. τρόπη.
23, 38. 85. φάλλης ἀφ' οὗ ἡ δευτέρα τρόπις] m. a.
φάλλης, ἀφ' οὗ ὁ δεύτερος τρόπος.
23, 39. 85. χαλκῆνης] m. a. χαλκῆνη.
23, 4. 90. τὸ μείον δὲ τῆς πρῆμης ἀσάνδιον· οὗ τὸ
ἔτος ἐνθίμιον] m. a. τῆς πρῆμης σαάνδιον, οὗ τὸ ἐν-
θός, ἀνθίμιον.
25, 5. 90. ἐπισίον] m. a. ἐπίσιον.
25, 7. 90. σπηλίδα] m. a. στυλίδα.
25, 12. 91. τὸν ἰσθμὸν, ληνάς] m. a. τὸν ἰσθμὸν
καλεῖται.
25, 16. 91. οὗ καὶ αὐτοῦ τὸν ἐπισίοντα ἀπαρτῶσι]

m. a. οὗ καὶ αὐτὰ ἐπισίοντα ἀπαρτ. modo pro κηρῆ-
σιον m. a. κηρῆσιον.
25, 19. 91. λοιπάδος] m. a. λόγματος.
25, 40. 93. κέρια] m. a. κίρας.
26, 1. 93. κάλωνες] m. a. κάλοι.
26, 2. 93. ἀπόγεια] m. a. ἀπόγεια.
26, 10. 94. κίρκοι τὸ γὰρ κίρκοι ποιητικὸν] m. a. κίρ-
κοι, τὸ γὰρ ὀρκοι ποιητικόν.
26, 12. 94. θρανίον] m. a. θρανία.
26, 21. 95. αὐτιρίτης] m. a. αὐτιρίτης.
26, 24. 95. οὐς καὶ πλωτῆρας καλεῖ, τοὺς γὰρ ναυατ.
&c.] m. a. τοῦτους δ' ἂν καὶ πλωτῆρας καλεῖν· τὸ γὰρ
ναυάτας ὄνομ.
26, 26. 95. καὶ ἐμπλόουτος] m. a. addit: μέλισσα
δὲ ἐπιβάτας.
26, 38. 96. πυριδύτης] m. a. πυριδύτης. Sed lectio vul-
gata praeferenda, quoniam paulo post sequitur πυριυτι-
κη conficiente m. a.
27, 1. 96. δυκτιός, δυκτιουλκός] m. a. δικτυός, δικ-
τουλκός.
27, 5. 97. ἀγχιδυτὰ δυκτια] m. a. ἀκιδυτὰ δίκτυα.
27, 18. 98. ἐπὶ τοῦ πρῶτου &c.] m. a. ἐπὶ τοῦ
πρῶτου· καλεῖται δὲ τῆς αὐτῶν ναυτιλίας βραχίαι,
καὶ ναυτιλίας μακρῆ· καλεῖσθαι ὃ κυβερνήτης, ὃ ἐπὶ τῶν
οἰκῶν καθ. ὃ τ. ν. ἄγ.
27, 24. 98. καὶ τῆς νῆος ὑποκυβερῶν &c.] Verba
illa, usque ad μακρὰ defunt in m. a.
28, 29. 102. ἴσθι δὲ τῆς καὶ χήλη λήματος &c.] m. a.
ἴσθι δὲ χεῖλη λίμ. καὶ στ. καὶ μυχός.
28, 31. 103. Περὶ ἰζουρίας πλοῦ.] Scribendum est
περὶ τοῦ ἔξω πλοῦ, ut in m. a. postea enim de secunda
navigatione demum agitur. Et sic v. 33. ὃ ἐξ οὐρίας
πλ. corrige ὃ ἔξω πλ.
28, 37. 103. μετρωοὶ ἐμπλόουσι τὸ αὐτὸ τὸ π.] m. a.
μ. ἐπλόουσι τὸ αὐτὸ τὸ π.
29, 6. 103. καταβαρίαι] m. a. καταβαρίαι.
29, 15. 104. ἐν τοῖς νεομαίσι, ἐν τοῖς νεομαίσι.]
m. a. νεομαίσι & νεομαίσι.
29, 30. 106. κατὰ πρῶτον τοῦ πνεύματος ἰσθηκό-
τος, κατὰ τῶν οἰκῶν ῥίοντος· πλήρη τῶ ἰσθμῶ] m. a. τοῦ
πνεύματος ἰσθηκότος κατὰ τῶν οἰκῶν· πῆλοντος πλήρη
τῶ ἰσθμῶ· ὑπ. τῆ δὲ ἰσθμῶν ἀνέμου κρημαίνω δὲ αὐδίας.
29, 45. 107. πλήρη τῶ ἰσθμῶ, κοίλη τῶ ἰσθμῶ] Ver-
ba illa defunt in m. a. Et sane videntur hic alieno lo-
co posita.
30, 16. 109. εὐκύμαινεν] m. a. ἐκύμαινεν.
31, 18. 113. Περὶ αἴρος καταστήματος] m. a. περὶ αἴ-
ρος καταστήματος.
32, 28. 116. οὐκ ἐπὶ αἰακόντων τὰς κώπας] m. a.
οὐκ ἐπὶ αἰακόντων τὰς κώπας.
32, 37. 117. ἀντίλυκος] m. a. ἀντίλυκος.
34, 1. 123. τῶ δὲ θάττοι ποιῶσιν τούτο τὸ ἄλλο
&c.] m. a. τῶ δὲ θαλαττοποιῶσιν τούτο τὸ ἄλλο.
34, 7. 123. ἐξομαίν τὴν ν.] m. a. ἐξομαίν.
34, 21. 125. εἰς ἐμβολὴν ὑπ.] m. a. εἰς συμβολὴν ὑπ.
36, 9. 131. * ἀνίπτοι] m. a. ἀνίπτοι.
36, 14. 131. ὅπως ὁδοῦ τε μακροτέρως κατανοῖεν]
m. a. ὅπως ὁδοῦ τε μακρὰς κατ.
36, 22. 132. ἀπόμαχοι] m. a. ἀμαχοι.
36, 31. 133. βλήτα] Deest in m. a. qui modo ἀγ-
χίμαχα pro Seberi ἐγχιμα.
37, 25. 137 ξυῖον] m. a. στήλην.
37, 32. 137. ὄγκισ] m. a. ὄγκοι.
37, 33. 137. αἱ πρὸς τῆ ἀκμῆ προσβολαί] m. a. αἱ
πρὸ τῆς ἀκμῆς προσβολαί.
38, 21. 140. παρακημαίσι] m. a. περικημαίσι.
38, 29. 141. παραστυροι] m. a. παραστυροι.
38, 41. 142. τάρβιον] m. a. πικριον & v. sequ. πικ-
ριον· & τῆς κατὰ τ. &c.
39, 6. 143. κατὰ τὸν τόπον] m. a. ὑπὸ τὸν τόπον.
39, 11. 143. κολλορόβοι] m. a. κολλορόβοι.
39, 12. 144. αἱ συμπίπτουσι] m. a. οὐ ἐμπίπτουσι.
39, 16. 144. ὑποκίμαιον] m. a. ὑποκίμαιον.
39, 29. 145. παραξόνιος] m. a. παραξόνιος & ἀξόνιος
semper per a.

39, 34. 146. *ύρακι*] *mf.* *θυρακι*.
 39, 36. 146. *ἀκροβύμιον &c.*] *mf.* *ἀκροβύμιον ὕ-
 πιρθον δι' ἐκδίδεται τὸ ζυγόν· τὰ δὲ συνάπτοντα αὐτὸ
 δισμά, ζυγοδομα καλεῖται· ὁ δὲ πάτταλος ὁ διδόμενος
 ἐκ τοῦ ζυγοῦ ἐπὶ τ. ρ.*

39, 43. 146. *ἀκροχρηστικοί*] *mf.* *ἀκροχρηστικοί*,
 40, 30. 149. *Ἀττικουργίς*] *mf.* *Ἀττικουργίς*.

40, 44. 150. *ἀσπιστοί*] *Deest* in *mf.*

41, 26. 153. *ἦδιον πρὸς τὴν ἀκοήν*] *mf.* *λίον πρὸς
 τ. ἀκ.*

42, 17. 156. *ἐμπειροπόλεμοι γὰρ ἐπαχθεῖς*] *mf.* *πο-
 λεμικοὶ ἐμπειροπόλεμοι ἐπολεμισταὶ ἐπαχθεῖς· πολί-
 μων δὲ στρατιώτας χειροτέχνως στρατιώτας εἰρηκῆ Θου-
 κυδίδης.*

43, 34. 162. *ἱερεῖα ἐθύσαντο· ἐσφαγίσαντο, ἐσφα-
 γίσαντο· καὶ αἰτία τὰ ἱερεῖα ἢ δέξια καὶ καλὰ.*] *mf.*
*ἱερεῖα ἐθύσαντο, ἐσφαγίσαντο· αἰτία ἱερεῖα, καλὰ,
 δέξια.*

44, 1. 163. *ἐπαίανισαν τὸ ἐνυάλιον ἠλάλαξαν*] *mf.*
ἐπαίανισαν τὸ ἐνυάλιον ἠλάλαξαν.

44, 4. 164. *ἐκ τὸξου ῥιγματος ἢ ἢ μαχῆ*] *mf.* *ἐκ
 τὸξου ῥιγματος &c.*

44, 9. 164. *ἐν ἴπποις*] *Omittit* *voculam* in *mf.*

44, 26. 166. *παρασπᾶσαι*] *mf.* *διωσπᾶσαι.*

44, 29. 166. *ζωγρησαι, αἰχμαλωτισαὶ &c.*] *mf.*
*ζωγρησαι, καταβαλεῖν, αἰχμαλωτισαὶ, αἰδραποδισαὶ,
 τραυματίας ποιῆσαι.*

44, 32. 166. *ἰφ' ἐαυτοῦ ποιῆσασθαι*] *mf.* *recte ὑφ'
 ἐαυτοῦ ποιῆσαι.*

44, 39. 167. *προσῆγαγον μηχανὰς, μηχανὰς προσῆ-
 ῤῃξαν, καθέιλκυσαν, κατίσεισαν τι τοῦ τειχους*] *mf.*
προσῆγαγον μηχαναῖς· προσῆῤῃξαν, κατίσεισαν τι.

44, 43. 167. *πυρ ἀπειπῆ-
 τισαν.*

44, 48. 168. *χίρμας ἀτέιναι*] *Addit* *mf.* *ἀτέκλιαν.*
 45, 1. 168. *ἐτέκλιαν*] *Deest* in *mf.*

45, 5. 169. *οἱ δὲ πολιορκούντες λέγοντ' αὐ &c.*] *mf.*
οἱ δὲ πολιορκούντες εἶλον· κατὰ πρῶτος εἶλον.

45, 9. 169. *ἐπὶ κρημάτων φορᾶ*] *mf.* *ἐπὶ κρημάτων
 φόρους.*

46, 23. 175. *τὰς σφειδῶνας πληρῶσασθαι, ἀγκυλί-
 σασθαι*] *mf.* *τὰς σφ. πλ. τὰς σφειδ. στρέψαι· τὰς σφει-
 δῶνας ἐνωκαλίσασθαι, τὰ ἀκόντια ἀκοντίσαι· διακοντί-
 σασθαι.*

48, 9. 182. *τοὺς δευτεροβάλους ἐκάλεσιν· εἴτα, τέ-
 λειοι ἴπποι, γενηρμῶντες, ἀγνώμοιες &c.*] *mf.* *τοὺς δευ-
 τεροβάλους ὀνομαζόμενους ἐκάλεσε τελειούς· οἱ δὲ γενηρα-
 κότες, ἀγνώμοιες &c.*

48, 21. 183. *τὴν κόμην*] *mf.* *τὴν κόμην.*

63, 35. 247. *ἀσπαραγγίς μέντοι ὁ ἀκανθῶς λέγεται·
 ὄρμητος δὲ ὁ ἡμερος*] *mf.* *ἀσπαραγγίς ὁ ἀκανθῶς· ὄρμητος
 δὲ ὁ ἡμερος.*

Lib. II.

69, 24. 8. *τὸ δὲ πτόγιλον &c.*] *mf.* *τὸ δὲ πτόγιλον Ἰ-
 σάσιος μὲν εἶρηκον ἐν τῷ κατ' Ἀριστομαχῶν· ἔμοι δ' οὐκ ἀ-
 ῤῃσκει· ἀμεινον δ' &c.*

72, 2. 16. *παραβαῶν*] *Deest* in *mf.*

72, 15. 17. *ἀμφήλικας*] *mf.* *ἀφήλικας & sic p. p.*

72, 28. 18. *οἰνοκάχη, κοχῶνη*] *mf.* *οἰνομάχη,
 κοχλῶνη.*

91, 6. 90. *διμηλαῖν*] *mf.* *διμυλλαῖν.*

91, 7. 90. *μύλα*] *mf.* *μύλλα.*

92, 10. 94. *εἰ δὲ δεῖ τι καὶ παραμῆξαι τῷ γλυκεῖ τῆς
 ἱστορίας*] *mf.* *melius: εἰ δὲ δεῖ τι παραμῆξαι καὶ τῆς
 γλυκείας ἱστορίας.*

92, 23. 95. *τοῦ κυπρίων πατῆρ*] *mf.* *τοῦ Κυπρίου
 πατῆρ.*

107, 16. 158. *εἰ δὲ συγκαμψίαις &c.*] *mf.* *εἰ συγ-
 κάμψιαις τ. δ. ἀπ' ἀγκ. ἐπ' αὐτοῦς, πύγμα τὸ μίτρον.*

107, 38. 160. *τὸ * δ' ἀξίωμα*] *mf.* *τὸ δεξίωμα.*

114, 3. 184. *διωτράμην*] *mf.* *διαστράμην.*

Lib. III.

158, 32. III. *ἀγυρμῶς*] *mf.* *ἀγυρμῶς.*

Lib. VII.

330, 43. 24. *οἶνον*] *mf.* *ὄνον.* *Ob* *hanc* *mf.* *lectio-*

nem summo opere gaudeo, quod scilicet opportune fi-
dem conciliet conjecturæ nostræ, quæ tamen ipsa dû-
dum in mentem venerat Politissimo Jungermanno. Re-
præsentavi vero editionis Seberianæ scripturas, quod
cum ea Celeber. Kusterus hos composuerat Codices.
Docti autem Lectoris de his variationibus iudicium non
præcipiam: de me tamen, vel ob id solummodo, ne
alia commemorem, quod historiam de Tyria purpu-
ra pereleganter a Nostro conscriptam I, 45. egregiis
augeant supplementis, in lucem produci dignissi-
mas existimavi.

Silentio præterire Falckenburgii, quem
 vocamus, Codicem seu Excerpta fas non
 est, cum propter eximiam eorum bonitatem,
 tum propter ea, quæ sæpius in Notis de
 istis Excerptis prædicavi: hæc autem ita
 sunt comparata, ut sola sint indicio plurima
 Polluci deesse, & integros veterum Aucto-
 rum locos desiderari, quos scelerata vetu-
 stas deripuit: in his certe non pauca pro-
 stant, quæ, etsi genuine Polluce certissi-
 mis argumentis sit exploratum, in nullo ta-
 men aliorum Codicum inveniantur: a Sal-
 manticensi Schotti, cujus itidem Excer-
 ptis peregregiis usus est Jungermannus, non
 multum differre est ubi in notis me dixi
 opinatum: huic profecto conjecturæ meæ
 fidem facit vicinitas lectionum, quæ in u-
 trisque Excerptis observatur: forte vero di-
 ligens Lector non sine ratione miretur,
 quid fuerit causæ, cur illa Excerpta sæpius
 in meis adnotationibus a Falckenburgio abju-
 dicaverim: libere dicam, quod sentio: mi-
 hi quidem videbatur prorsus inconueniens
 hæc manus & Falckenburgii scriptura, quam
 & sæpissime vidi, & pulcherrime me nos-
 se existimabam, ut etiam facillimo nego-
 tio ab alia cujuscunque manu distinguerem:
 permotus igitur oculorum meorum testimo-
 nio, quod apud me quidem nonnullum ob-
 tinet locum, illam opinionem meam pro-
 posui: sed, cum & maximus Grævius, &
 Lederlinus meus in contrarias abeant par-
 tes, non ita meæ sententiæ sum tenax, ut
 eam tanquam certissimam defendere animum
 inducam: ea enim infultitas esset plenis ca-
 chinnis deridenda, si quis altercari institue-
 ret de Excerptorum Auctore; dummodo
 de præstantia & utilitate sit testatissimum,
 non est quod illum tantopere quæramus.
 Effet vero quam maxime optandum, ut se-
 cunda quadam fortuna hic Codex in no-
 stras, aut cujuscvis cruditi, qui rei literariæ
 commodis studerēt, incideret manus; equi-
 dem non dubito, quin magna cum Pollu-
 cis utilitate luculentioribus etiam antiquæ
 fidei & probitatis indicis perfrueremur. De
 ceteris autem MSSis nihil a me quidem di-
 cendum restat, cum cum laborem occupa-
 rint, qui ante nos curando Polluci præfue-
 runt. Quantopere vero ab ipsis eruditionis
 (f 2)

renatae initiis, cum primum in publicam productus est lucem, doctis viris Pollux placuerit, neminem latere arbitror, nisi si quis in Musica ditione prorsus sit hospes; quum enim infinitis erroribus & vitiis esset deformatus, medicam opem afferre quilibet conatus est, illi etiam, a quibus nihil erat subsidii magnopere sperandum: adeo quiquis quoddam ingenii sui monumentum in hoc Auctore nostro voluit extare: id autem, si forte rei illius ad me iudicium deferatur, summo jure factum existimo: quis enim tot in antiquitate res difficiles & intricatas enodat, quarum apud alios scriptores nullum superest vestigium? quis tam luculentas doctrinae veteris & prioris istius elegantiae reliquias servavit? cum quo beneficio nihil est in tanta bonorum Auctorum iactura comparandum. Sed ego neminem in hanc vitam venisse fidere tam felici puto, qui ab omni hominum vituperio sic immunis: quanquam enim quis summis abundet virtutibus, invenit livor, quod arrodit: communem hanc omnium sortem aetate etiam nostra Pollux est expertus: incurrit enim gravem quorundam reprehensionem; quam tamen ipsam quoque a Polluce meo defendam: ne vero quis putet, nos esse tam ineptos & insulos antiquitatis admiratores ac tutores, ut quodcunque ab ea transmissum est apertis ulnis excipiamus: pulcherrime cognovi, suos naevos probatissimis etiam scriptoribus adspersos: id tamen illi veteres eruditionis nostrae auctores suo quodam jure sibi postulant, ut quid temere & calente iudicio de se ne statuatur: aequum igitur est, ut hoc ipsis tanquam educationis praemium retribuamus, & solidum ab inani iudicio defaetato fecernamus: sed ire juvat in rem praesentem, operaque pretium est attendere, quid criminis Polluci objiciatur. Oberto Giphano Commentar. in lib. VIII. Ethicor. Arist. c. 9. si fides habetur *Pollux saepe veteres scriptores reprehendit inepte Platonem, Aristotelem &c. in lingua; cum nemo unquam politius aut elegantius lingua Graeca, quam Aristoteles & Plato usus.* Forte Viri hujus non indocti satis acerbam neglexeremus censuram, nisi succenturiatus huic accusationi pondus faceret Vir & iudicio & excellenti doctrina praesignis *Joach. Camerarius* in sua de Xenophonte Commentatione: *Non putavi autem, inquit, silentio praetereundum, quod perquam audacter iudicium factum esse a Polluce barbaricae originis homine: hic enim non dubitavit, quasdam esse apud hunc Auctorem λέξεις φορτικὰς, quasi dicamus injucundas aut molestas, de quo ipsum profecto pronuntiare nequaquam decuit, neque*

nos verum esse credere debemus. Quod autem notarum eruditi quidam in Xenophonte quasi poetica quaedam vocabula, ea omnino Attica esse statuendum est, τῆς ἀρχαίας μάλις Ἀτθίδος, quae nequaquam putaret ille obliteranda aut pariendum esse, ut non usu illa obsolescerent: Videnne vero, quam indigna cum originis exprobratione haec in Pollucem Camerarius effuderit? sed, qua pote, suppetias eundem est: negari quidem a nobis non potest, haud pauca vel in optimis & purissimis sermonis Graeci scriptoribus a Polluce nostro esse reprobata: sed hoc si crimen est, crimen illud Polluci cum pluribus erit commune: quis enim in iis Grammaticis, qui accuratum linguae Graecae atque elegantem usum exponere sunt aggressi, non quaedam aliquando in antiquissimis etiam Auctoris virgula censoria notavit: non aliud sane Criticae potius habebatur officium: ipsum Dionysium Halicarnassensem, quem nemo dixerit indoctum, aut Criticae eruditionis expertem ante oculos ut tibi ponas, velim: nonne principes inter Graecos oratores haud uno in loco severe castigavit? qui Longini politissimum opus perlustravit, idem illum fecisse sciet: quin etiam Lucianus in dijudicanda vocum puritate nonnulla improbat, quibus alibi ipse uti non detrectabat, quod saepius egregie docuit magnum semper Bataviae lumen J. G. Graevius ad Solocistam: Galenus, qui non minus Critica, quam artis Medicae laude floruit, nonnunquam in Hippocrate at quam nitido & exquisito scriptore nimiam verborum obscuritatem & nequitiam notavit: quod si quis Phrynichi & Thomae Magistri priores modo inspexerit pagellas, gnaviter illos hoc Grammaticorum munus obiisse confitebitur: neque Graeciae tantummodo limitibus haec iudicandi scientia fuit conclusa: pari enim apud Romanos ratione in Cicerone, Virgilio aliisque bene multis, quorum vel nomina venerationem audientibus insinuant, quaedam damnasae nec sine omni ratione Grammaticos emunctioris nasi referunt Gellius, Macrobius Servius, & qui non in hoc studio nobiles: scilicet hoc habet procaz illud & protervum Grammaticorum genus, ut de praecipuis etiam scriptoribus eorumque loquendi formulis sedere iudices animum inducant. *Sed tamen amoto quaramus seria ludo: Viris illis praestantissimis, quod eorum pace dixisse liceat, non satis haec Grammaticorum agendi ratio videtur fuisse perspecta, quam ideo paucis, ne quis imprudens horum auctoritate commoveatur, declarare constitui. Nihil est, quod omnem perfectionis numerum impleat: nec quif-*

quam forte tam accurate politeque scripsit, ut nihil in melius possit mutari: impetum animi cogitandique vires calamus necessaria quadam morigeratione sequitur: illo primo scribendi calore multa proceduntur, quæ etsi forte nitidius dici possent, placere tamen plerumque consueverunt propter exactam cum rebus convenientiam: hinc in naturali orationis splendore, qui tanquam illabitur in hominum mentes, omnia sunt clara & in multa luce constituta: contra in quæsitis & affectatis ornamentis, non pauca tenebris obtecta. Præterea scribendi modus, etsi ad commune quoddam exemplar sit conformandus, cuiusvis tamen hominis ingenio & naturæ obtemperare amat: quo fit, ut quiddam in omnibus Auctoribus inconueniens reperitur: addendum est, homines eruditiores allevare sese supra popularis loquelæ fordes, & in animo suo describere quandam styli formam, cui maxime, si quid literis mandent, indulgere velint: jam vero vulgarem sermonis formularumque loquendi usum hi largius sequuntur & liberius, illi cautius & cum quadam prudentia, neutri jure merito sunt culpandi, si quidem utrique propositum assequantur: hinc in ipso Demosthene popularia quædam, in Xenophonte paulo plura, plurima vero in Aristotele reperiuntur; quæ tantum abest, ut in illis ipsis auctoribus damnem, aut pro nævis habenda putem, ut potius ea summo opere collaudanda censeam: nam illi studio ac judiciose a nimium popularibus loquendi formulis & dictionibus abstinerunt, hic ut in ipsa philosophia sic & in scribendi ratione communem usum sectatus est, in quam rem quædam a me dicta sunt ad libr. Pollucis X, 48. Cum autem status alicujus linguæ & natus color lapsu temporis desloruit, res omnis imitatione constat, in qua qui poterit ad veterum vigorem proximus accedere, palmam omnium iudicio reportabit: si quis igitur ab eorum ætate & ingenio longius remotus iisdem non simili iudicio & accuratione utatur, communi suffragio reprobabitur: non igitur inconsiderate Grammatici fecerunt, quod linguæ Græcæ quasi terminos quosdam præstituerint, easque solas voces, quæ communi veterum scriptorum usu frequentabantur, in probarum censum admiserint: plura enim erant vocabula, quæ uni tantum aut alteri forte Auctori vitam debebant: hinc Galenus in Præfatione ad Gloss. Hippocr. mentionem facit *ὀνομάτων γινομένων πρὸς τινὸς τῶν παλαιῶν μὴ παραδεχθέντων δὲ ὅλως εἰς τὴν συνθήκην* plures itidem loquendi formulæ rariores quidem, sed elegantior non

exsortes: non autem id eo animo factum est a Grammaticis, ut usus earum vocum loquendique modorum funditus aboleretur; sed quia facilius quis iis abuti poterat quam uti: putante vero aliam esse causam, cur Lucianus usitaverit eorum non pauca, quæ a libi diserte damnaverat? rem pro loco satis explanatam arbitror, quanquam latius pertractari posset, si singula exemplis antiquorum & auctoritate confirmarentur. Vellem autem de Xenophonte Pollucem parcius Camerarium fuisse criminatum, qui ipso observante Camerario, non tam verborum exquisitæ & sophisticæ orationis in morem compositæ texturæ, quam rerum ponderibus operam se daturum professus est: non eo tamen hæc a me dici quisquam credat, ut Xenophonti detraham, quem Atticam apem propter nativum scribendi decus olim appellarunt, quique sua dulcedine me mirum in modum oblectat, sed ut Polluci patrocinarer. Tantum de Polluce, cujus a me manibus satisfactum iudico, qui ipsum pro virili parte contra falsas & maledicas obtrictorum injurias vindicavi: forsitan unus & alter hoc amori tribuat, quo me ferri in hunc Auctorem par & æquum est, quem enutrivi & ad maturitatem perduxi, & in quo tyrocinia meæ qualiscunque doctrinæ deposui non sine secundo hominum eruditorum favore: sed cum rogo, ut æquo iudicii examine hæc mea ponderare ne dedignentur: re ipsa comperiet, uti spero, me non tantum ingenio aut amori serviisse, quantum veritati. Eo me jam pervenisse sentio, ut operæ meæ & industriæ, quam Polluci præstiti, ratio sit reddenda; quod hoc alacriori animo sum facturus, quo majori diligentia me in hoc opere versatum esse mihi sum conscius. Id mihi primum negotii datum credidi, ut contextum, quem vocant, Pollucis omni modo expolirem, & ab istis mendis, quibus erat deturpatissimus, perpurgarem: adhibui vero diligenter editionem Onomasticographi Basileensem, ad cujus marginem adscripserat Eruditissimus Kühnius, quæ ex MSSis in ipsum Pollucem restituenda iudicavit: & nonnulli sane nobis utilitati fuit hic viri Doctissimi labor: sed postea quam tamen aliquantum temporis & curæ in Polluce contriveram; explorare cepi non paulo plura & meliora in Onomasticographo posse refici, si operam potius MSSorum usurparem, quam emendatam Kühnii marginem: hanc igitur priorem Pollucis emaculandi normam missam feci; & solos postmodum MSSos respexi: his enim animum advertēbam nullos reperiri posse fideliores in hoc itinere permolesto duces:

In editionem Francofurtanam 1608.

WOLFGANGI SEBERI PRÆFATIO LECTORI S.

Nomasticon Julii Pollucii ter, quod sciam, hætenus excusum fuit: primo quidem anno 1501. mense Aprilis apud Aldum Manutium: secundo Florentiæ anno 1520. mense Novembri: tertio denique Basileæ anno 1536. mense Martio. Quartam editionem meo adornandam studio non diu admodum est, cum ne per somnium quidem cogitabam. Et qui cogitarem, Pollucis non tantum a me nunquam vel pagella inspecta; sed videndi quoque in posterum nulla prope spe affulgente; adeo Bibliopolia, quorumcunque fores eo nomine pulsabam, exemplaribus ejus exhausta erant. Obtingentibus autem postea non modo diversis exemplaribus & interpretatione, sed manu etiam exaratis codicibus, ad moliendam quidem novam editionem animum adjuungebam, sed ea moliendam ratione, quæ nec cum magna conjuncta difficultate, nec multum temporis requisitura vel judicii videbatur. Satis enim fore putabam si primo interpretationem Gualtherianam cum textu Græco curarem conjungi: deinde in margine, vel certe ad finem singulorum capitum, quantum ab editis MSS. codd. discreparent, ascriberem: ac demum indices Basileensis editionis saltem mutatis numeris ad novam editionem accommodarem: alliciente interim animumque mihi addente spe fructus, qui & ad me, si manu illum librum strenuiore versarem, & ad quosvis alios φιλέλληνας, si legendi ejus copia ipsis fieret, redundaturus esset. Verum usveniebat mihi, quod iis nonnunquam, qui nova sibi ædificia parant. Sicut enim hi temporis operisque progressu non raro sumtus longe majores infumere coguntur, quam antea putarant: sic ipse mihi eo plus laboris deprehendebam suscipiendum, quo longius tam textus Græci exemplaria, quam versionem & indices inspicerem: modo qualemqualem a viris doctis gratiam inire vellem. Textus enim Græcus vere, quod Paulus Leopardus lib. II. Emend. eap. 8. scribit, *indignis deformatus mendis* apparebat: tribus interea diversarum editionum exemplaribus adeo sibi invicem similibus, ut (si pauca quædam eaque levia errata typographica excipiam) uno cognito, cetera quoque nosse. Interpretem nolim sugillare; juvenis admodum fuit, cum huic labori operam dedit, nec potuit recte interpretari, quod codex ipsi Græcus vitiose proponeret. Sed utinam non interdum etiam quæ mendis carent, male nihilominus reddidisset, ut cum ὁ τρητός

κόκκος exponit, *tertius coccyx*: αἰγῶν χυλαί, *exoptatum labia*: κορῆν γυμνάσιον, *satutare gymnasium*: κατὰ τὸ λοκρὸν, *secundum Locrum*: ἐπιβατῶν τοῦ Σμύρδος ἀνάματος, *aggrediens nomine terribili* &c. Pro indicibus denique merito quidem auctori habebam gratias: sed interea non ego tantum multa in iis desiderabam; verum etiam ab aliis exoptari pleniore intelligebam. Hisce igitur incommodis tandem omnino remedium aliquod afferendum videbam: quam ego ad rem tantum studii operæque contuli, quantum per vires æque ac catenatos muneris labores licuit. Mendas namque Græci textus plurimas vel statim reposita vera lectione sustuli; vel certe in notis monstravi: neque id temere aut fiducia mei judicii; sed partim manu scriptorum codicum, partim virorum doctissimorum ductu & auspicio. Interpretationem etsi serio perlegere, aut cum Græco textu conferre inopia temporis hac vice non sivit me, tamen obiter & ipsam passim vel in textu vel in notis correxi; secutus hic quoque aliorum judicia potius, quam meo fretus. Indices autem plane novos, ac longe prioribus locupletiores factos cuivis, qui conferre voluerit, ad oculum patebit. Quam meam operam optarim equidem expectationi bonorum virorum abunde satisfacere. Verum optare ut liceat, sperare id an aulim? qui & meæ mihi tenuitatis optime sim conscius; & quam multa deliberationi reservarim ampliori meminerim: ne dicam, in proclivi esse non restissime omnia facere hominem quamvis probe alioquin exercitatum, qui ob alias occupationes nec uni cuidam rei continuo incumbere, nec eundem semper ardorem asserre ad illam potest. Constitui tamen versionem accuratius aliquando examinandæ peculiarem (ὅτιν θεῶν δ' ἰσχυῖν) laborem addicere. Illo igitur aliquatenus spero compensari posse, quæ in præsentia desiderari videbuntur. Cumque doctissimo *Gothofredo Jungermanno* alius adhuc ab his, quibus ipse usus fui, manuscr. codex obtigerit, haud dubie propediem & inde habebimus, de quo Polluci gratulemur: sicut alioquin hæc editio vigili & industrio illius in corrigendo studio multum debet. Oro autem & quoscumque alios doctos viros, ut symbolas ad juvandam conatum istum meum conjicere haud graventur: quibus ut rationes accepti atque expensi suo tempore appareant, sedulo enitar. Nominatim vero *Isaaco Casaubono* summo illi optimoque litterarum vindici tantum otii serio precor, quanto indiget ad conferendam symbolam, quam haud obscure mihi epistola mox subjecta, si otiosus magis sit, polliceri videtur. Sed ipso an plura & meliora ego? Cave putes, amice Lector, me non erubescere, quoties ad verba illa mihi oculus aberrat; etiam quoties ad sequentia carmina, quæ non tam seria de me judicia, quam benevoli erga me amoris testimonia censerem velim. Concludam, ubi saltem ad-

jecero, quorum beneficio exemplaria tam edita, quam manu exarata nactus fuerim. Non enim, opinor, molestum tibi erit audire me dicentem, quod si tacerem, iniquum tu me atque ingratum dicturus esses. E manuscriptis igitur duorum a Serenissimo *Electore* Palatino per Virum Nobiliss. *Janum Gruterum* mihi copia impetrata fuit: tertium vero e Bibliotheca Augustana vir Clariss. *David Hæschelius* ad me curavit, cui notarum quoque bonam partem acceptam refero. Inter edita Florentinum, & Basileense, in quo ad oram notæ a manu & ingenio *Fred. Sylburgii*, *vis christi* mihi dedit ampliss. ac nobilissimus *Jacobus Bongarsus*, Christianissimi Galliarum Regis Consiliarius &c. cujus mirum quantus bonas litteras juvandi ornandique ardor! Aliud Basileense vir consultissimus *Johannes Wilhelmus* ultro dono mihi obtulit; quomodo Aldinum integerrimus quondam *Philippus Schnetterus*; cum id omnium primo, quantum ex nomine involucri impresso videre est, studiis *Joh. Langii* medici olim insignis intervenisset. His jam, Lector candide, bene vale, inque meliorem interpretare partem hanc qualemque operam meam, quam immortalis *Deus* sibi honorificam ac Reipubl. litterariæ salutarem esse clementer vidit.

Editionis Basiliensis 1536.

SIMON GRYNÆUS

LUDIMAGISTRIS SALUTEM.

Um sint in hoc toto pueriles animos disciplinis velut agros linguarum sarculo præparandi negocio, scopi duo, ut quam facillime capi, & quam expeditissime depromi res possint, una eademque ad utrumque via brevissima, meo quidem videre ducit, si certo suoque nomine, signatam certo rem quanque ante omnia puero tradamus. Onomasticon traditionis genus hoc Græci, nomenclaturam rerum per genera distinctam, vocant: incredibile vim & celeritatem quantam ad summa studiorum incrementa afferentem, si rite ab incunabulis tractetur. Nam quum ipsa vocabula hominibus omne de rebus animi iudicium significandi ceu pacta inter ipsos symbola sint, peregrinum esse semper, quisquis hæc non tenet, contra qui tenet, in omni oratione tanquam domi versari certum est. Ut enim qui singulorum elementorum figuram & potestatem certam puer non novit, expedire lectionem non potest, sed hæret, ac ab eo unde laudis nihil, ignominia plurimum est, refugit: ita qui nomen cujusque rei suum non tenet, non solum explicare sese dicendo audiendove non potest, sed quia incerta cum fastidio discuntur,

ac neque retinentur etiam, eorum quæ non bene didicit incertitudine velut conscientia mala offensus animus, odisse cum linguis etiam res ipsas incipit. quum isti interim, qui callentes bene, certique nomenclaturæ rerum sunt, & tuto per omnia gradiantur, & audire dicereque de re non ignota semper aliquid gestiant. Itaque non gravabitur Præceptor, præsentibus ipsaque si potest, si non potest, pictas, sculptas, aut quomodocunque seu verbis seu gestibus expressas bene certa cum nomenclatura res, principio puerilibus oculis animisque quam diligentissime subjicere, & vel in ludum frutices, herbas, fructus, semina, radices, instrumenta afferre. Non satis est enim alterutrum, aut res ostendere, nomina miscere: aut docere nomina, res ipsas præterire: utrumque necesse est, si institutum recte celeriterque puerum velimus. Nam ut qui trifolii mihi vim præclaram indicat, herba vero trifolium quæ sit, aut non monstrat, aut si quam monstrat, non ipsum monstrat trifolium, istic quidem quantumvis docendo nihil docet, hic vero in errorem adducit insuper: sic ille linguas tradens magister, sive rerum incertarum certa nomina, sive certarum rerum nomina non certa proponit, utrinque hallucinari puerum facit, & cum de rebus balbutire nominibus non suis, & pejus cum secutum nomina de rebus non recte sentire consuefacit. ridiculum illud est, hoc etiam periculosum. Jam vero quo pacto constituere mens orationis agmen subitum potest, nisi nomenclatrix memoria in uniuscujusque rei vultus ceu locos intuens, ebuccinandam præconio linguæ momento tradit? Itaque aut memorari melius retinerive, aut imprimi celerius nomina non possunt, quæ cum rerum suarum formis præsentibus inscripta, in memoriam, dum adhuc tenerrima est, reponuntur. Cum essent autem naturalium quidem rerum a suis quæque doctoribus prodita nomina, ac inde etiam rectissime peterentur: eorum vero quæ in ipsis hominum negociis sunt, ut nullus artifex unus, ita neque qui hæc colligeret inveniretur: munus hoc adeo dextre obiit Pollux hic, ut vix quicquam desiderare quisquam possit. Quod si domus amplæ existimari suppellectilis varietate copiaque possunt, inire obiter nobis & vitæ & morum & amplitudinis Græciæ rationem pulcherrime licet. ac ipsa historia haud scio melius ne conjectandum præbere Græcorum luxum possit, quam hic tam copiose theatricarum rerum omnium enumeratione datur. Hoc igitur tam aptum arti vestræ feramentum *Ludimagistri*, si manibus, quod dici solet, ambabus amplectimini, ac in cœtus puerorum, omnigenum vocum thesaurum feliciter infertis, ex eadem mox officina, & caractere eodem, Phavorini Græcum Lexicon, longe & copia & diligentia maximum ac præstantissimum, ita commode juventuti studiosæ proponetur, ut vel ad tenuissimos linguæ totius

græcæ maxima copia quam minimo sit proven-
tura. Quod quidem negotium præsidio sum-
mo, summo sanctissimoque vestro labori futu-
rum, haud illibenter ipsi quoque pro virili no-
stra jvabimus. Valete.

Editionis Juntina Florentia 1520.

ΚΑΡΤΕΡΟΜΑΧΟΣ

τοῖς Φιλολόγοις εὐπράττειν.

Τὰ ὄντα καθ' ἑαυτὰ μὲν ὑφίσταται
ἐν τοῖς πράγμασιν, εἰς δ' ἡμετέ-
ραν ἀφικνεῖται γινῶσιν διὰ νοημά-
των τε καὶ λόγων· τούτοις γὰρ ἢ διαδι-
δόασιν ἀλλήλοις οἱ ἄνθρωποι τὰ γινωσ-
κόμενα, ἢ ἀφ' ἑαυτῶν μανθάνουσι τε καὶ
ἐκλαμβάνουσι τὰ τῆς ἐπιστήμης· ὥστε τὸν
πλείστα εἰδότα, ἢ εἰδέναι γε προθυμούμενον,
πλείστων δεῖ διανοημάτων τε καὶ λόγων εὐπο-
ρεῖν· ταῦτα δὲ ἐξ ὀνομάτων τε καὶ λέξεων συ-
νιστάμενα, τὴν τούτων ἀκρίβειαν πολὺ πρό-
τερον ἐπιζητεῖ· οὐκοῦν προὔργου μάλιστα τὸ
τοῦ Πολυδεύκου ὀνομαστικὸν διὰ χειρὸς ἔχειν
αἰεὶ· παρὰ τούτῳ γὰρ πάντος πράγματος ὀ-
νομασία τε καὶ λέξις, οὐχ ἀπλῆ δὲ, εὐδ' αὐ-
τῇ, ἀλλὰ ποικίλῃ τε καὶ παντοδαπῇ, ὡς τῶν
κεχρημένων ἕκαστος ἔφρασε τὸ διανοηθέν· καὶ
γὰρ τὰ ὑφ' ἀπάντων ὀπωσοῦν ὀνομασθέντα,
οὗτος συνελέξατό τε, καὶ οἰονεὶ θησαυρίσας
ἐναπεθήκατο ἐν ἐνὶ εἰς τὴν τῶν Φιλομαθῶν
χρείαν, ὡς ἂν εὐνοητὰ τε εἴη καὶ εὐαπόλεκτα,
λόγω μὲν τὸν αὐτοκράτορα ἐκπαιδεύσας, ἔρ-
γῳ δὲ τῶν ἐπιγινωμένων ἀπάντων προνοήσας·
προσθεὶς γὰρ πάντων ὀνόματα ἐς τὸ μέσον ἡ-
μῖν, τί ἄλλο ἢ πρὸς τῆν τῶν πάντων ὀμοῦ γινῶ-
σιν προάγει ἡμᾶς, ὡσπερ χειραγωγῶν ἀπὸ
λόγων εἰς τὰ πράγματα· οὐδὲν γὰρ ἄφελος
τῶν ὀνομάτων, εἰ μὴ καὶ τοῖς πράγμασιν ἐγ-
χειροῖη τις, ταῦτοις προσάπτων αὐτὰ· τὰ γὰρ
ὄντα τῶν λεγομένων ὡσπερ ἀρχὴ ἐστὶ, καὶ
τέλος· ἐκ τούτων γὰρ, καὶ διὰ ταῦτα λα-
βόντα τὴν γενέσιν, καὶ εἰς αὐτὰ Φιλεῖ ἀπο-
τελευτᾶν· ὡς εἴ τις τοῖς ῥήμασι χαίρει μόνον,
ὧν ῥήματ' αἰεὶ φροντίσας οὐδὲν, οὗτος καὶ
τὰς σκιαὶς διώκων ἡδοιτ' ἂν τῶν σαμάτων,
αὐτὰ ταῦτα ἀφ' αἰεὶ, ὧν εἰσι σκιαὶ· ἔρρωσθε.

CARTEROMACHUS

Philologis S. D.

ntia per se quidem subsistunt in re-
bus, nobis vero per conceptus &
verba in notitiam veniunt. Nam
hisce homines aut cum aliis, quæ
sciunt, communicant, aut discunt
a seipsis & scientiam percipiunt. Plurima igitur
qui scit, aut scire desiderat, eum plurimis
tum conceptibus tum verbis abundare oportet.
Ea vero quia constant nominibus & dictionibus,
ideo cum primis accuratam circa hæc di-
ligentiam requirunt. Quamobrem maxime o-
peræ precium Pollucis vocabularium assidue in
manibus habere. Ibi enim cujuscunque rei no-
men habetur, & vocabulum, neque simplici-
ter aut una tantum eademque forma, sed var-
ie ac omnimode, prout quisque illorum, qui
usi sunt, cogitata exposuit. Nam quæ ab om-
nibus quoquo modo appellata sunt, ea ipse
tum collegit, tum extracto veluti thesauro in
uno deposita usui reliquit eorum, qui discendi
cupidi sunt, ut & intellectu & selectu facilia
sint: verbo quidem Imperatorem erudiens, sed
facto ipso commodis universæ posteritatis consu-
lens. Quando enim in medium nobis quarum-
vis rerum nomina proponit, quid facit aliud,
nisi nos simul ad omnium cognitionem tanquam
manu a verbis ad res deducit. Nulla enim no-
minum est utilitas, nisi quis etiam res aggressus
illa hisce applicet. Nam ea, quæ sunt, eor-
um, quæ dicuntur principium quasi sunt & fi-
nis. Ex iis enim, & per hæc primordia capiunt
inque eadem terminare solent. Quare
si quis folis gaudens nominibus, ea, quorum
sunt nomina, nihil curet: idem umbras etiam
corporum, relictis quorum sunt umbræ, perse-
qui gaudeat. Valete.

ALDUS MA. RÖ.

HELIE CAPREOLO Brixiano

bonarum literarum studiof. S.

Ulius Pollux Naucratica scripsit vo-
cabularium & de synonymis, quæ
a nostris univoca dicuntur, & de
singulis dictionibus, varium, co-
piosum, elegans, doctum, &
perutile, quod ὀνομαστικὸν inscribitur, quod sic
ipse in epistola ad Commodum Cæsarem, cui
dicatur opus. Ὀνομαστικὸν μὲν ἔν ἐς τῷ βιβλίῳ
τὸ ἐπίγραμμα· μνησθε δὲ ὅσα τε συνώνυμα ὡς ὑ-
παλλάττειν δύνασθαι, καὶ οἷς ἕκαστα ἂν δηλωθεῖν
πεφιλότημην γὰρ εἰ προσῆτον εἰς κληθὸς, ὁπίσον
εἰς κάλλους ἐκλογὴν· εἰ μὲντοι πάντα ὀνόματα πε-
μείληθε τριτὶ τὸ βιβλίον· εἰ δὲ γὰρ ἦν πάντα ῥάδι-

ον ἐν βιβλίῳ συλλαβεῖν. *Vocabularium* igitur huic libro inditum est nomen, indicat autem & multa de eodem dici, & quoniam modo singula appellentur. nititur enim non tam multitudine, quam pulchri delectu. nec tamen omnia nomina complexus hic est liber. neque enim facile erat uno libro omnia comprehendere. Totum vero opus dividitur in decem libros. nec per ordinem literarum vocabula denotantur, sed sunt præposita capitulorum omnium summatim ante singulos libros. Quanquam ego, ut facilius omnia inveniri queant, quæ libris singulis ante id ipsum volumen pertractantur, copiosiusque, & dilucidius & latine, & græce, imprimenda curavi arithmetice numeris annotata, quibus ad columnulam, in qua est id, quod quaeritur, studiosus lector remittitur; quandoquidem singulas quasque libri totius columnulas iisdem numeris signandas curavimus. Suidas de Polluce hæc. Πολυδεύκης Ναυκρατίτης· τινὲς δὲ Ἀρδάννας σοφιστὴν γράφουσι καίοντες· (πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδάννα)· ἐπαίδευσεν δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομμώδου τῆ βασιλέως· καὶ ἐτελεύτησεν βιῶν ἑτὴ νκαὶ ἡ, συντάξας βιβλία ταῦτα· ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίοις δέκα· ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρων κατὰ τὴ αὐτῆ λεγομένων διαλέξεις, ἧτοι λαλιάς· μελέτας· εἰς Κομμώδου Καίσαρα ἐπιθαλάμιον. Ῥωμαϊκὸν λόγον· σαλπικτήν, ἢ ἀγῶνα μωσικόν· κατὰ Σωκράτους· κατὰ σινωπέων· πανελληνίων· Ἀρκαδικόν· καὶ ἕτερα. Hoc est, *Pollux Naucratis*, sed quidam *Arduenna oriundum Sophistam* jocantes scribunt (*Phœnicia vero urbs Arduenna*). Docuit autem *Arbensis Imperatore Commodo*. *Vitam obiit annos na-*

tus octo & quinquaginta, cum scripsisset hos libros, *Vocabularium decem libris*. est autem collectio eorum, quæ de eodem dicuntur variis modis. *Disertationes, sive loquelas. Declamationes. Epithalamium ad Commodum Cæsarem. in laudem urbis Romæ orationem. Tubicinem, vel certamen musicum. Contra Socratem. Contra Sinopeos. in laudem totius græciæ. in laudem Arcadiæ. & ἡλια.* hæc latina fecimus non tua causa, cum & ipse pro tua doctrina id queas, & Taberium istuc habeas & græce, & latine doctissimum, quicum sic conjunctissime, & amantissime vivis, ut de vobis tritum illud apud græcos vere dici possit, σώματα μὲν δύο, ψυχὴ δὲ μία· sed eorum, quibus legendis græcis, auxilio, & interprete opus est. Scribimus enim sub tuo nomine studiosis omnibus. Pollucem vero ipsum, mi Helia, in tuo nomine editum muneri tibi mitimus, quia tibi cum propter eruditionem tuam, tum propter temperatos, moderatosque mores, quibus te præditum esse audio, sum amicissimus. Præterea quia cum superioribus diebus Jo. Taberio nostro Stephanum de Urbibus dicarimus, quem cum Polluce a compluribus una colligatum iri, ob eam, quæ est inter ipsos, convenientiam, certo scio, volui vos & hoc in libro esse conjunctos, ut animo estis. Adde etiam quia quoties eum ipsum librum in bibliotheca tua videbis, nominis nostri memineris, nam faciei non poteris, cum nos de facie non cognorimus. Quod tamen ipsum aliquando futurum, & cupimus, & speramus. Vale. Ven. III. id. April. M. DII.

TESTIMONIA QUÆDAM DOCTORUM VIRO RUM DE POLLUCE.

*Isaacus Casaubonus Wolfgango Sebero
S. D.*

GAudeo susceptam a te Pollucis editionem, vir doctissime. Neque enim dubito fore utilem Reip. litterariæ, quam in eo posuisti, operam. Est sane Pollux, si quid judico, scriptor optimus, eruditissimus, utilissimus: & eo sæculo, quod tot claros in litteris viros tulit, dignissimus. Olim cum in Athenæo essemus, multa observaveramus, quæ si tum edidissetus, aliquam fortasse gratiam ab eruditis hominibus iniissemus. Sed ab illo tempore ita diversa nos habuerunt studia, ut de eo cogitandi vix ocium aliquando fuerit. Verum non dubito & plura, & meliora esse, quæ observasti, qui ex professo eam provinciam suscepisti curandam. Itaque crucior expectatione editionis tuæ: cum præfertim adsit tibi *David Hæschelius*, vir Græcarum litterarum peritissimus, & iudicii recti. Symbolæ meæ, si quam forte nactus ocium, quo nunc careo, possim conferre, non debes ita rationem habe-

re, ut propterea studiosorum vota putes tardanda, aut differenda. Vale. Lutetiæ Parisiorum xv. Kalend. April. MD CVII.

J. H. Bæclerus Dissert. de Lexicis.

EX illis antiquorum Lexicis quæ hodie supersunt, singulari eruditione POLLUCIS ONOMASTICON X. libris ad *Commodum Cæs.* præcellit. Cujus egregiam editionem anno hujus sæculi octavo (1608.) *Wolfgangus Seberus* typis Wecheliani dedit. Suidas ait, esse συναγωγὴν τῶν διαφόρων κατὰ αὐτῆ λεγομένων, collectionem eorum quæ diverse de eodem dicuntur. Ipse (*præf. l. I.*) ita argumentum & propositum operis designat: Μηνύει δὲ ὅσα τε συνώνυμα, ὡς ὑπαλλάττειν δύνασθαι, καὶ οἷς ἕκαστα ἂν δηλωθεῖν πεφιλότηται γὰρ οὐ τοσοῦτον εἰς πλῆθος, ὅποσον εἰς κάλλους ἐκλογὴν. *Ostendit synonyma, quomodo permutari possint, & quibus singula efferrī soleant. Neque autem tantum copie studuimus, quantum*

delectui venustatis. Auctores secutus est (*præf. l. 2.*) τοὺς τὴν ἀκριβῆ Φωνὴν ἔχοντας, *terse accurateque sermonis usum habentes*; tum qui rerum experientia cognitionem adepti essent. Testimoniis tum demum utitur (*præf. l. 3.*) si pauciores ita locuti sunt, aut si dubia occurrunt vocabula. Quædam autem (*præf. l. 6.*) iudicando, quædam indicando posuit: verbisque aliquando formulam adjecit. Non autem sufficiebat (*præf. l. 7.*) tractasse multos, soluta ligataque oratione præstantes Scriptores, sed oportebat etiam quærere σύνταξως σχῆμά τι, καὶ τὸ ἐν τοῖς ἀνομοίοις ὁμοίον, *quendam dispositionis habitum, & in dissimilibus similitudinem.* Hic enim ordo tædium operi detrahit, lectoremque ad sequentia quodam desiderio trahit. Denique (*præf. l. 10.*) non ex veteribus tantum collegit verba, sed ex ipsis rerum formis. Tanta autem cura atque dexteritate absolvit hoc opus, ut vere posset (*præf. l. 4.*) prædicare *neminem Græcorum ante se τοσούτα καὶ ἐν τοσούτοις reperisse.*

J. Kühnius in præfatione suarum in Pollucem Animadversionum edit. 1675.

Julius Pollux ea tempestate Athenis bene dicendo docendoque inclaruit, cum adhuc suum litteris staret incolume pretium, & accerrimum inter eruditos esset certamen, ne quid discantibus profuturum diu lateret; imo ipse Romanorum Imperator *Marcus Antoninus* id temporis ad Musarum ventitare limina nullus fastidiit. Inde, cum idem ille & Imperator & Philoſophus florentissima quæque ingenia honorificis invitaret conditionibus, ut *Commodo* suo, in spem Imperii educando, bonos mores doctrinæque habitum induere vellent, inter ea *Pollux* noster egregii Doctoris munere pertunctus est, dum *Cæsari Commodo Onomasticum*, ex pulcherrimis Græcæ Linguae stoculis diligentissime contextum dedit, dicavit. Hoc præclarum & Principi scriptum opus, haud quaquam inter plebeia humi repit Lexica. Nihil enim inculcat humile, jejunum, fordidum. Dicitio ubique terſa & sanæ coloris, res passim interlucent lectissimæ, argumenta denique tractando exhausta. Eo magis dolendum serio est admirandumque, quod Tantus Autor vix totidem hodie inveniat Lectores,

Quot divitiis ostia Nili,

quodque a Græculis Librariis jam olim ita sit acceptus, ut Pentheus à Bacchis. Nec deinde *Rudolphus Gualtherus*, qui Pollucem Civitate donavit & auxilii quicquam male affecto contulit: Nam ex inquinatis Codicibus haud disparem nobis extudit Versionem. Adeo Pollux novercantia experiri fata non desistit, donec a *Clar. Sebero* ex tenebris in lucem revocatus, meliuscule se haberet. Verum & hæc Editio, quia inter plurima *Seberi* negotia est approperata, ultimam hæctenus limam desiderat. Ea propter, ut Eruditioribus de perſanando Polluce aures vellicarem, norulas quasdam chartæ illevis, & juris feci publici, spe ductus, proditurum aliquem, qui suum Polluci decus postliminio afferat, feliciterque ad scopum collimet.

Jo. Alb. Faber Exercitat. de Lexicis Græcis.

AD edita igitur Lexica, quæ in omnium manibus versantur, nunc accedimus. In iis primus facile locus debetur *JULIO POLLUCI*, cujus Onomasticon *Commodo* Imperatori inscriptum græce primum prodiit Venetiis a. 1498. tum 1502. apud Aldum in fol. Porro apud *Bernhardum Juntam* Florentiæ 1520. Basileæ 1536. &c. Latine vertit *Rudolphus Gualtherus*, sed qui iudice *Scaligero* p. 528. *Epist. magis se illo facto traduxit, quam commendavit*, unde *futulis interpres* dicitur *Mauſſaco* ad *Harpocrationem*. Nobis laude potius dignus videtur, rei difficultatem Latinæque linguæ inopiam cogitantibus. Neque *Scaliger* tam interpretem culpavit, quam institutum reprehendit, ineptum existimans Lexica in aliam linguam convertere. *Wolfgangus* autem *Seberus* novam *Pollucis* editionem suscipiens non modo Græcum textum diligenter emaculavit, sed & passim emendavit latinam versionem, laboriosissimasque notas atque indicem verborum attextuit, & elenchum auctorum a *Polluce* allegatorum subjecit. Prodiit illa *Wecheliani* typis A. 1608. 4to. Quod ad *Pollucem* attinet, quem cognomine *Chronici* scriptore antiquiorem esse constat, is ipse est, cujus obitum luget *Herodes Sophista* apud *Lucianum* in *Demonacte*. De eo *Philostrotus* libro II. *Sophistarum*: Πολυδύκη δὲ, inquit, τὸν Ναυκρατίτην οὐκ οἶδα εἶτε πεπαιδευμένον δεῖ καλεῖν εἶτε ἀπαιδευτον, εἶθ', ὅπερ εὐηθὲς δόξει, καὶ ἀπαιδευτον καὶ πεπαιδευμένον. Apud eundem *Philostrotum* *Athenodorus Pollucis* tempore Athenis docens ἐπέκοπτεν αὐτὸν ταῖς διαλέξεσιν ὡς μαιρανίδῃ, λέγων οἱ Ταντάλα κῆποι &c. quæ duo sinistra de *Polluce* iudicia latine si quis legere cupiat, adeat *Cœlium Rhodiginum* lib. XIX. *Antiquar. Lect. c. 5.* & *Balthasarem Bonifacium* lib. XV. c. 5. *Historiæ Ludicæ*. Meminit quoque *Pollucis* *Suidas*, *Balsamon*, *Eustathius*, *Tzetza*, ut *Varinum* aliosque juniores prætermittamus. Ejus Onomasticon in decem libros distinctum non literarum sed naturæ ordinem servat, estque longe præstantissimum, incredibilem græcæ linguæ copiam & elegantiam præ se ferens. *Est sane*, inquit *Casaubonus* p. 344. *Epist. si quid iudico, Pollux scriptor optimus, eruditissimus, utilissimus, & eo seculo, quod tot claros viros tulit, dignissimus.* *Historiolas* quoque interdum & fabulas immisceat, qualis libro statim primo est de purpuræ inventione, qua de videndus etiam *Achilles Tati* lib. II. *Eroticon*. *Palæphatus* in fragmento, quod est apud *Chronici Alexandrini* auctorem. *Nonnus* p. 1034. *Dionysiacon*. *Cassiodorus* lib. I. *Variarum*. *Eutyghius* scriptor *Arabs* ap. *Borremans*. c. 4. *Vesper*. *Gorinchemens*. *Politianus* cap. 12. *Miscell.* qui latinis intactam hanc fabulam falso ait. *Salmuthus* ad *Pancirolli* deperdita. *Schedius* de *DIS* Germanis *Syntagm.* II. c. 8. *Blaise de Vigenere* in *Philostroti* imagines p. 241. *Antonius Thyleſius* libello de coloribus. *Bonifacius Histor. Ludicæ* lib. I. c. 61.

* ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBLION PRWTON.

* JULII POLLUCIS ONOMASTICI

LIBER PRIMUS.

JULIUS POLLUX

Commodo Casari S.

ΒΟΝΙ Patris Fili, in patrimonio tibi est regnum æque ac sapientia. hæc autem cum partim

* ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Κομμόδω Καίσαρι χαίρειν.

ΠΑΙ ἰ πατὴρ ἀγαθῶ, ἰ πατρῶν ἐστὶ σοι κτῆμα κατ' ἴσον, βασιλεία τε καὶ σοφία. τῆς δὲ σοφίας ὁ μόντοι ἐν τῇ

1 ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ] P. R. & A. sic incipit, ἀρχὴ τῶν τοῦ Πολυδεύκου βιβλίων ὀνομαστικῶν. P. V. caret inscriptione. SEBERUS.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ] Noster MS. quo nomine semper *Palatinum* illum eximium intelligo: nec enim alio me uti contigit: aliis vero ex eadem Bibliotheca illustrissima Principis Serenissimi atque Laudatissimi. usus fuit Doctissimus amicus noster *Wolff. Seberus*: is itaque codex post *Harpocrationis Lexicon*, τὸ ἐκ τῶν δικά ῥητόρων συλλεγόν, vel, ut verius dicam, Epitomen illius Lexici, quantumque ejus subinde apud *Suidam* inspergitur, tacito *Harpocrationis* nomine: post hanc, inquam, descripta habet eadem manu *Pollucis* nostri βιβλίου ὀνομαστικῶ, absque ullo ipsorum præfixo titulo, cui tamen in membrana locus relictus est purus, si apponeretur. *Labbai* autem MS. talem titulum habet, qualem in *Palatino* codice recentiore & *Augustano* invenit etiam *Seberus* noster: Ἀρχὴ τῶν τοῦ Πολυδεύκου βιβλίων ὀνομαστικῶν. JUNGERMANN.

2 Ιούλιος Πολυδ.] Incipit MS. noster à præfatione Libri I. cujus epistolæ ἐπιγράμμα ordine alio quam in vulgatis, tale scilicet:

Κομμόδω Καίσαρι Ἰούλιος Πολυδεύκης χαίρειν.

& ita ubicunque præfationes librorum insequentium in MS. non defunt, ut libro IV, VI, IX & X., quod suis locis quoque indicabo semper. Et id præ vulgato placet, nec putem librarium sic ordinasse. Succurritque gemina plane inscriptio ab ejusdem professionis & ætatis viro, *Phrynichum* dico, qui composuit σοφιστικῆς παρασκευῆς λόγους ad eundem Imperatorem, & ipse hunc ordinem servando ἐπιγράφων:

Κομμόδω Καίσαρι Φρύνιχος χαίρειν.

Quod *Photius* adnotavit in *Eclohis* suis, a priscorum genio in illis superscriptionibus epistolarum, sub Imperatoribus adulatione glifcente scilicet, sensim discessum fuisse, sicut & in aliis. JUNGERMANN.

3 Κομμόδω] P. R. & A. κομμόδω SEBERUS.

4 Πατὴρ ἀγαθῶ] De *Marco Anton. Xiphilinus* ex *Diogenis* lib. 71. ἀληθῶς ἀγαθὸς ἀνὴρ ἦν, καὶ οὐδὲν προσποιητὸν εἶχε. Et paulo ante: ὅτι εὐπροσποητῶς ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς πάντα ἔπραττε, πρόδηλον. *Herodotus* similiter: ἀρετῆς πάσης ἔμαλεν αὐτῶ, circa principium

JULII POLLUCIS.

lib. I. Sed tali patri quam filius evasit dissimilis! SEBERUS.

Πατὴρ ἀγαθῶ] Imitatur *Pollux Sophoclem*, qui in *Philoctete Ulysses* introducit ita loquentem cum *Neoptolemo Achilles* filio: ἰσθλοῦ πατὴρ παῖ. KÜHNIIUS.

ἰ Πατρῶν] A. πατρώιον ἐστὶ κτ. κατ' ἴσ. βασιλείας τε καὶ σοφίας. P. R. κτ. κτῆσαι βασιλείαν τε καὶ σοφίαν. SEB. Πατρῶν] Codex MS. *Isaaci Vossii*, cujus varix lectiones mecum communicatae sunt, legit etiam κτῆμα, κτῆσαι βασιλείαν τε καὶ σοφίαν. Quæ lectio sublatâ interpunctione non malum parit sensum. Πατρώιον quod habet *Augustanus Codex*, Jonismum redoleret. Carterum si sequamur vulgatam lectionem, vix poterit *Pollux* adulationis absolvi, dum ait, *regnum æque (κατ' ἴσον quod male Interpres omisit) ac sapientiam in patrimonio Commodi* esse. Nam sapientia, i. e. Philosophia, non sequitur heredem. Unde nec *Marcus* filio suam sapientiam, nec *Themistocles* suo *Cleophanti* virtutem, nec *Hippocrates* ex se genitis artem, nec *Polycretus* suis statuatiam, velut πατρῶν κτῆμα relinquere potuerunt. At *Palatinum* recentior lectionem aliam, eamque non contemnendam affert, ut *Seberus* paulo ante notatum. KÜHNIIUS.

Πατρῶν] Initio epistolæ ubi πατρῶν ἐστὶ, MS. noster habet πατρώιον ἐστὶ quod semel adnotatum volo: sic videlicet in MS. nostro literam, non subscriptam, sed adscriptam τοῖς α, η, ω, esse, idque plerumque tamen exilius pronunciatum, quam ubi id, i. literæ ἐκφανομένης officio fungitur: non tantum in fine vocum, sed etiam in earum medio, ut in isto πατρώιον, ῥάιδιον, αἰδῶν, αἰδαί, κῶιος, aliis infinitis: cui rei non attendentes talium librorum editores nuperi, lapsi interdum fuerunt valde. Notavit eum vetustorum exemplorum morem & ὁ μακαρίτης H. *Stephanus* in suis *Paralipom.* Gramm. Græcæ non longe ab initio: nec id vel ideo hic prætereundum fuerit, quod veneranda vetustas codicis *Palatini* partim inde eluceat. Alias vulgatam lectionem hic confirmat MS. nisi quod *κατισσον* una voce, ut & ejusmodi fere alia junctim scribens, habet; eamque bonam puto. *Labbai* codex, ut ex *Pal.* recentiore *Seberus* adnotavit, κτ. κτῆσαι βασιλείαν τε καὶ σοφίαν. JUNGERMANN.

6 Τὸ μόντοι] MS noster, τὸ μόντι. JUNG.

A

τῆς ψυχῆς ἀρετῆ, τὸ δὲ ἐν τῇ χρεία τῆς Φωνῆς. τῆς
 2 μὲν οὖν ἀρετῆς ἔχεις τὸ μάθημα ἐν τῷ πατρὶ
 τῆς δὲ Φωνῆς, εἰ μὲν ἦγεν αὐτὸς σχολὴν, 8 πα-
 2 ρείχεν ἂν σοὶ 9 τὸ ἡμῶν εὐλαχίστα δεῖσθαι. 10 ἐ-
 πειδὴ δὲ ἐκείνου ἢ σωτηρία τῆς οἰκουμένης ἀσχο-
 λαί, ἐγὼ γ' εὖν 11 ἐν γε τί σοι 12 πρὸς εὐγλωττίαν
 συμβαλοῦμαι. 13 ὀνομαστικὸν μὲν οὖν ἐστὶ τῷ βι-
 βλίῳ τὸ ἐπίγραμμα. 14 μνησὶ δὲ ὅσα τε συνώνυ-
 μα, ὡς ὑπαλλάττειν δύνασθαι, 15 καὶ οἷς ἕκα-
 στα ἂν δηλωθεῖν, πεφλοσμήται γὰρ αὐτῶν τοῦ-
 τον εἰς πλῆθος, 16 ὅπως εἰς κἀλλους ἐκλο-
 γῶν. οὐ μὲντοι πάντα τὰ ὀνόματα περιελήφε
 17 τούτῳ τὸ βιβλίον. οὐδὲ γὰρ ἦν 18 πάντα ῥα-
 δίων 19 ἐν βιβλίῳ συλλαβεῖν. ποιήσομαι δὲ 20 τὴν
 ἀρχὴν, 21 ἀφ' ὧν μάλιστα προσήκει τοὺς εὐσε-
 βεῖς, ἀπὸ τῶν θεῶν. τὰ δὲ ἄλλα, ὡς ἂν ἐ-
 καστον 22 ἐπέλθοι, τάξομεν. ἔρρωσο.

7 τὸ δὲ ἐν] *Cod. Ross. τὸ δ' ἐν Κῆννιῳ.*

8 Παρείχεν ἂν σοὶ] *MS. nosset παρέσχει ἂν σ. JUN-
GERM.*

9. τὸ ἡμῶν] *MSS. τῶ ἡμῶν ἔ. SEBERUS.*

τὸ ἡμῶν] quod Manuscripti codices habent, com-
 mune est; vulgatum autem Ἀττικώτερον videtur. V.
 C. pro τὸ ἡμῶν habet τοῦτο ἢ. quod admitti posset
 cum distinctione post τοῦτο, vel subintelligendum κα-
 τὰ τοῦτο, *hac in parte effecisset, ut mea opera nul-
 lus egeret.* ceteroquin verba illa, τῆς δὲ φωνῆς, vel ab-
 solute sunt intelligenda, vel ἕκκα subintelligendum,
 hoc sensu: quod autem eloquentiam vel vocabula at-
 tinget, si quidem ipsi vacaret, iidem efficeret, ut mea
 opera facile carere posset. KÜHNIIUS.

τὸ ἡμῶν] Pro τὸ ἡμῶν, ut etiam nosset MS. ha-
 bet, in *Labbei* MS. fuit, sicut in *Seberi* MSS. τοῦ
 ἡμῶν. JUNG.

10 Ἐπειδὴ δὲ] P. V. & A. ἐπειδὴ δ'. P. R. ἐπί δ'.
 SEBERUS.

Ἐπειδὴ δὲ] *MS. nosset ut Palat. recentior, ἐπί δ'
 Ik. JUNG.*

11 ἐν γε τί σοὶ] *Unicum tantum, unam saltem
 partem.* Nam plura ad eloquentiam requiri inquit,
 præter hanc symbolam, quam suo *Onomastico* con-
 fecit. V. C. ἐν γε τί σοι. KÜHNIIUS.

12 Πρὸς εὐγλωττίαν] *Herodiani.* τὸν δὲ περίοτον Κόρ-
 μοδοι καλούμενοι, ὁ πατὴρ μετὰ τῆς ἀλλῆς ἐπιμελείας
 ἀνεβρίβητο, πάντοθεν τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγους δε-
 κτωτάτους ἐπὶ συστάσει οὐκ εὐκαταφροήτως καλῶν,
 ὅπως συνόντες αἰεὶ, παιδευοῖεν αὐτῶ τὸν υἱόν. SEB.

13 Ὀνομαστικὸν] Ὀνομαστικὸς disertè MS. non ὀνο-
 μαστικὸν, quod titulo vulgato litere movete queat.
 Et in fine lib. III. MS. nosset: Πολυδύκεος ὀνομαστι-
 κος γ'. & lib. VI. Πολυδύκεος ὀνομαστικῶν σ': Sic e-
 nim MS. ut et hic, ubi quoque ὀνομαστικὸς fuit scri-
 ptum, quod dein in ὀνομαστικὸς mutatum: nec ma-
 le: Sic enim & I. 5. in epitoma, ἐν τῷ πέμπτῳ βι-
 βλίῳ Πολυδύκεος ὀνομαστικῶν nosset MS. habet: &
 iterum lib. IX. Πολυδύκεος ὀνομαστικῶν θ'. Sic & ho-
 rum librorum omnium inscriptio, quam modo pro-
 tuli, ut exstat in *Seberi* MSS. uno & *Labbei*: ἀρχὴ
 τῶν τοῦ Πολυδύκεος βιβλίων ὀνομαστικῶν. Adeo ut fe-
 re malim in singulorum librorum inscriptione ὀνομα-
 στικῶν pro ὀνομαστικῶν legere. Nil tamen statuo ab-

in animi virtute, partim in vocis usu con-
 sistat, virtutis quidem documentum in Pa-
 tre habes, qui idem, quod eloquentiam at-
 tinet, (si ipsi vacaret) efficeret, ut no-
 stra opera non indigeres. * Verum, quo-
 2 niam illum orbis terrarum incolumitas sa-
 lusque occupatum detinent, ideo ego u-
 nicam saltem ad eloquentiam tibi partem
 conferam. Onomastici itaque titulus li-
 bro inscriptus est. & pleraque synonyma,
 ut variare phrasin possis, & singularum
 rerum singula vocabula, docet. Nec tan-
 tum in verborum copia congerenda, quan-
 tum in delectus venustate laboris insum-
 ptum est. non tamen omnes hic dictio-
 nes continentur. cuncta etenim uno libro
 comprehendere difficile erat. A Diis ve-
 ro (quod pius maxime decet) exordiemur.
 reliqua, eo, quo singula occurrerint, or-
 dine, collocabimus. Vale.

que eruditionum assensu. Sane vulgaram ἐπιγραφὴν
 ὀνομαστικῶν, ni fallor, nil invenit, qui in Πολυδύκεος, ita
 tantum habet: συντάξας βιβλία ταῦτα ὀνομαστικῶν,
 ἐν βιβλίοις δεκά. Alias in neutro & infra tamen est præ-
 fatione I. 9. ὀνομαστικῶν τι βιβλίον πεποίηται &c. Sta-
 tim in initio. Ceterum quod ad ὀνομαστικῶν attinet,
 ejusdem nominis liber inter opera *Herodiani* gram-
 matici, & γνήσια quidem, recensetur, apud *Erymo-
 logum* in ὑπερκύβαντας, quamvis illud tantum non in
 una linea ibi διτυγραφῆται. ἐν δὲ τῷ ὀνομαστικῷ λέ-
 γει [*Herodiani*] ὅτι ὀνομαστικῶν ἔστι &c. τὸ γὰρ ὀνομαστικῶν αὐ-
 τοῦ ἀπολόγηται εἶναι &c. *Sylburgius*, quo mortuo in-
 gens damnus diligens librorum correctio accepit, i-
 bi notat, ὀνομαστικῶν & prius sibi rectius videri. JUN-
 GERM.

14 Μνησὶ δὲ] Promittit 1. copiam synonymorum,
 2. δύνασθαι ὑπαλλάττειν, ut phrasin possis variare.
 5. Singularum rerum singula vocabula. adeoque post
 synonyma interpungerem. KÜHNIIUS.

15 Καὶ οἷς ἕκκα ἂν] *MS. alio ordine, καὶ οἷς ἂν
 ἕκκα δηλ. JUNG.*

16 Ὅπως εἰς] P. R. ὅσον εἰς. SEBER.

17 Τούτῳ] P. R. τοῦτο. SEB.

Τούτῳ] *MS. ταῦτο τὸ β.* ut *Seberi* unus: sed alte-
 rium, ut Ἀττικώτερον, notum. JUNGERM.

18 Πάντα ῥαδίων ἐν βιβλίῳ.] P. V. Πάντως ῥαδ. ἔ. β.
 πάντα συλλ. SEB.

19 Ἐν βιβλίῳ] Ἐν βιβλίῳ prius fuit in MS. sed e-
 mendatum ἐν β. & statim MS. περιλαβεῖν habet, non
 συλλ. JUNGERM.

20 Τὴν ἀρχὴν] P. R. τὴν μὲν ἀρ. SEB.

21 Ἀφ' ὧν μάλιστα] *Cic. 2. de LL. p. 170. a diis
 immortalibus sunt nobis agenda capienda primordia. Sed
 Nazianz. magis piè:*

ἀρχὴν ἀπάντων καὶ τέλος ποίει θεός.
moses. I. SEB.

22 Ἐπέλθοι] P. R. ἐπίλθῃ. SEB.

Ἐπέλθοι] P. R. ἐπίλθῃ. *Seber. ὡς ἂν ἕκκα ἐπίλθοι
 ut se singula ingesserint, ut memoria unumquodque oc-
 currit i. e. nullo ordine, vel fortuito. C. V. ὡς ἂν ἕ-
 καστον ἐπίλθῃ τάξομαι. KÜHN.*

Ἐπέλθοι] *Ἐπίλθῃ in MS. sicut & in Pal. sec. Seber-
 ti: ἔρρωσο vero adscriptum manu, ut videtur, alia, non
 tamen recenti. JUNGERM.*

* CAPITA LIBRI
PRIMI.

* 23 ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ.

Primo isto libro Deorum Dæmonumque appellationes, Divinorum cultuum, locorum & regionum & templorum, & sedes Artificum & Sacrificorum continentur.

Caput I.

Regia nomina.	II.
Celeritatis & tarditatis.	III.
Timæura nomina.	III.
Mercatorum, & Mechanicorum artificum.	V.
Fertilitatis, & contra.	VI.
Temporum, tempori accidentium, eorum quæ singulis fiunt temporibus.	VII.
Domus, eorumque quæ in domo, & circa eam sunt.	VIII.
* Navium, & eorum, quæ navis sunt, in pace & bello, quæque intra extrave portum habentur, tum & partes navis, & arma navis.	IX.
Militaria nomina, Imperatorum, apparatus, & ad bellum necessariorum, atque eorum, quæ hostibus, & amicis in bello contingere solent; simul cum curru partibus.	X.
Equestris nomina, eorum qui equos curant, & operum equestrium.	XI.
Agriculturæ nomina, operumque, plantarum, locorum, & instrumentorum.	XII.
Aratri partes.	XIII.
Plaustris partes.	XIII.
De aribus.	XV.

ΕΝ τούτῳ τῷ βιβλίῳ, αἱ τε θεῶν καὶ δαιμόνων ὀνομασίαι, καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς τιμῶν, καὶ τόπων, καὶ χωρῶν, καὶ τῶν περὶ τοὺς νεῶς, καὶ τὰ ἔδη τεχνιτῶν, καὶ θεραπευτῶν. α.

24 Βασιλικὰ ὀνόματα.	β.
25 Τάχους, καὶ βραδύτητος.	γ.
Βαφῆς ὀνόματα.	δ.
Ἐμπόρων, καὶ βαναύσων 26 ὀνόματα.	ε.
Ευετηρίας, καὶ τοῦ ἐναντίου.	ς.
Καιρῶν ὀνόματα, καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς συμβαινόντων, καὶ τῶν καθ' ἕκαστον γιγνόμενων.	ζ.
Οἴκου, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, καὶ 27 περὶ αὐτὸν γιγνόμενων.	η.
* Νηῶν ὀνόματα, καὶ ὅσα περὶ ναῦν, ἐν εἰρήνῃ τε 4 καὶ πολέμῳ. ὅσα τε ἐν λιμένι, καὶ ἔξω λιμένος. μέρη τε νεῶς, καὶ ὅπλα νεῶς.	θ.
Στρατιωτικὰ ὀνόματα, καὶ 28 ἀρχόντων, καὶ 29 σκευῆς, καὶ τῶν εἰς τοὺς πολέμους χρησίμων. ὅσα τε περὶ 30 πολεμίων, καὶ Φίλων, καὶ τῶν ἐν πολέμοις συμβαινόντων, καὶ ἄρματος μέρων.	ι.
Ἴππικὰ ὀνόματα, αὐτῶν τε τῶν ἐπιμελητῶν, καὶ ἔργων ἵππικῶν.	ια.
Γεωργικὰ 31 ὀνόματα, ἔργων τε καὶ φυτῶν, καὶ τόπων, καὶ ἐργαλείων.	ιβ.
32 Ἀρότρου μέρη.	ιγ.
Ἀμάξης μέρη.	ιδ.
Περὶ μελιττῶν.	ιε.

23 Κεφάλαια τοῦ πρ. βιβλ.] MSS. τὰ κεφ. P. V. τοῦ α βιβ. SEB.

Κεφάλαια τοῦ πρ. βιβλ.] Caput recensio à MS. nostro abest. Labbæ codex in hoc, quod à cap. 2. singulis titulis præmittit particulam καὶ; cum Seberis duobus MSS consentit. JUNGERM.

24 Βασιλικὰ ὀνόμ.] P. V. & A. καὶ βασ. præmittentes eandem particulam deinceps quoque singulis titulis. SEBER.

25 Τάχους καὶ βραδ.] Labb. MS. καὶ τάχ. καὶ βρ. ὀνομασίαι. JUNGERM.

26 Ὄνόματα] Idem Labb. MS. omittit ὀνόματα. ut & cap. 12. JUNG.

27 Περὶ αὐτὸν γιγν.] P. R. περὶ αὐτὸν τε γ. SEB. Περὶ αὐτὸν γιγν.] MS. Labb. π. αὐτὸν τε γιγνόμενων, fere ut unus Seberis. JUNGERM.

28 Ἀρχόντων] P. R. ἀρχῶν. SEB.

29 Σκευῆς] MSS. σκευῶν. SEB.

30 Πολεμίων] MS. Labb. σκευῶν. JUNGERM.

30 Πολεμίων] P. V. & A. πολεμικῶν. SEB.

Πολεμίων] MS. Labb. ut Seberis duo, πολεμικῶν. JUNGERM.

31 Ὄνόματα] Idem. MS. Labb. omittit ὀνόματα. JUNGERM.

32 Ἀρότρου μέρη &c.] MS. Labb. habet; καὶ ἀρότρου μέρη ιδ. ἀμάξης μέρη. 16. JUNG.

³³ Θεῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς
ὀνομασίαι.

*Deorum appellationes, cum his quae ad eos
pertinent.*

T M H M A α'.

S E C T. I.

³⁴ ΘΕΟΣ, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες. ³⁵ οὕτω γὰρ ὁ
μῆρῳ δοκεῖ δαίμονας καλεῖν τοὺς θεοὺς. καὶ
Πλάτων δὲ, τὸν τοῦ παντός κυβερνήτην, ³⁶ μέγιστον

D EUS, & Dii, & Dæmones. sic enim
Deos appellare Homero placuit. &
Plato omnium gubernatorem, maximum

³³ Θεῶν, καὶ τῶν περὶ α. ο.] De titulis semel mo-
neo; quia non iidem semper in editis libris, qui in
MSS. codd., nec capitibus ac sectionibus eorum ad cau-
dem utrobique formam præmissi aut præfixi apparent:
videri eos *Pollucem* auctorem non habere, quod & Fr.
Sylburg. lib. 10. cap. 8. ad oram sui libri notavit.
SEBER.

Θεῶν, καὶ τῶν περὶ α. ο.] *H. Stephanus* adscripsit:
*Tituli non sunt Pollucis, & stulti plerique, vide The-
saurum in Νικητῆς ubi leguntur ista: apud Pollucem l.*
3. c. ult. est τμημάτιον ἰνσκριπτιὸν περὶ νικητῆ, quod
ita inchoat, ὁ δὲ νικῆσας ἔσ. Non est alioqui in fre-
quenti usu hoc verbale (sed dicitur positum pro eo νικηφό-
ρος) ac dubitari etiam possit, an ibi ab ipso Polluce scri-
ptum fuerit; nam sui omnes, aut plerisque titulos non
esse erui, persuasum habeo. Sic infra lib. x. c. VIII.
περὶ τῶν ἐν ταῖς κλίμας ἐπόντων: adscripsit idem in ora-
ci libri: ἐπομένων apparere hinc titulos istos ipsius Pollu-
cis non esse. Titulus verò in MS. nostro talis est hu-
jus capitis primi: Περί θεῶν in Labb. Περί θεῶν καὶ
γαῶν. Quod verò ad τμημάτιον nostri Seberi attinet,
idem H. Stephano placuisse ex ipsius codice patet, ubi
lingulis titulis, qui in capitibus ipsis credi inter-
currunt, numeros adposuit, ut ita capita secarentur
in plures particulas, non absque commodo eorum, qui
excerpere atque citare auctorem student exactius. JUN-
GERM.

³⁴ Θεός, καὶ θεοὶ, καὶ δ.] Sic MS. noster initio hu-
jus capitis: Θεός, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες οἱ θεοὶ παρ' Ὀμήρου
καὶ Πλάτων interjecta in vulgatis desunt. Sed profecto in
prioribus hisce libris MS. noster sæpissime malam ma-
num passus est, quo pro libitu admutilat & decurtat *Pollu-*
cem, proque eo nobis interdum vix exhibet illius epi-
tomen. Et sic tamen multa meliora vulgatis inde erura
à nobis bona fide testari possumus: καὶ τὸ αὐτὸ βοήθει.
Hoc igitur agamus. *H. Stephanus* adnotavit in suo
codice, ad δαίμονες puta: --- Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
Εἶν ἀλλ' καὶ γαῖν μακρὰ θηκατο μυρία δαίμων. *Dionys.*
quæ sunt apud *Dionys. Alexand.* περιηγ. v. 604. 605.
ubi τὸ δαίμων *Enstathi Scholia* exponunt θεός. Idem
H. Stephanus adnotavit hic (unde opt. *Sylburgius*, ut
cætera fere omnia, in suum codicem transcripserat)
ad *Pollucem*: ἡ δαίμων. ἔσταθ. ἀδυρμα γὰρ
ἦν ἡ Κύπρος τῆ δαίμων. quæ verba leguntur in ejus-
dem *Enstathi Scholia* ad περιγησίως istius versum 509.
Sunt autem de *Venere*, eisque hærent continuo ista:
ἀφ' ἧς καὶ Κύπρος παρονόμασται. Sed de loco *Plato-*
nis opera certe pretium inquirere, ne in limine qua-
si operis hunc prætereamus. Eum vel valde fallor,
vel ipsum reperi, unde & sibi patebit μέγιστον malè
abesse à *Seberi* MSS. Est enim, ut credo, hic, quem in
Politico observo: ἐπεὶ γὰρ πάντων τούτων χρόνος ἐτε-
λειώθη &c. τότε δὲ τοῦ παντός ὁ μὲν κυβερνήτης, οἷ-
ον πηδάλιον οἰακος ἀφαιμένος, εἰς τὴν αὐτοῦ περιωπὴν
ἀπέστη τὸν δὲ δὴ κόσμον πάλιν ἀεστρεφει εἰμαρμένη τε
καὶ ἔμφυτος ἐπιθυμία. πάντες οὖν οἱ κατὰ τοὺς τόπους
συνάρχοντες τῷ μέγιστῳ δαίμονι θεοὶ, γινόντες ἤδη τὸ γι-
γνώμενον, ἀφίσταν αὐτὰ μέρη τοῦ κόσμου τῆς αὐτῶν ἐπιμε-
λείας: ubi vides & ista, τὸν τοῦ παντός κυβερνήτην,
nostrum è *Platone* hausisse. JUNG.

³⁵ Οὕτω γὰρ Ὀμήρῳ] P. P. Ὀμήρῳ δοκεῖ δαίμ. *Iliad.*

α', 221. -- μετὰ δαίμονας ἄλλους. ubi br. scholia: ἐπὶ τοὺς
θεοὺς. οὕτω δὲ δαίμονας καλεῖ τοὺς θεοὺς, ἥτοι δαίμονας
ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδριες πάντων αὐτοὶ εἰσιν, ἢ ὅτι διαίτηται
εἰσι, καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων. *Enstath.* etiam (quod
observ. *Sylburg.*) ἡ δαίμων, de *Venere*: ἀδυρμα γὰρ
ἦν ἡ νῆσος τῆ δαίμωνι ad v. 508. *Dionys.* Quemadmodum
Homero eadem ἀνακλις θεός. *Iliad.* εἰ, 331. *Pul-*
lus vero διωθ θεός. *Odyss.* εἰ, 41. *Theocr.* ἀθεὶς ἐν τριό-
δοισι, *Hecate*, *Idyl.* β, 36. Rursum *Hom. Iliad.* θ.
7. θεὸς θήλια, καὶ ἄρηνη. Sed mox v. 20. πάντες τε θεοὶ,
πᾶσαι τε θεαιναι. SEBER.

Οὕτω γὰρ Ὀμήρῳ] Huic Seberi observationi ad-
de, in Sacris etiam τῆ Baal non semel extare. Ipsi et-
iam Ethnici sæpe ignorabant, utrum Deus an Dea esset,
cui cultum præstabant, ideoque ne aberrarent à janua,
utrumque sexum uni eidemque Deo attribuebant. Un-
de illa dubitandi formula in precibus: sive tu Deus es,
sive Dea. *Strabo* tamen cum negaret *Minervam* esse Θεόν,
& ea propter causam apud *Arcopagitis* diceret, distin-
xit θεῶν à θεῶ, & *Minervam* Θεῶν, non Θεῶν dici vo-
luit. Verum hoc colore *Arcopagitis* tantum abest ut
satisfecerit, ut urbe jussus sit excedere; *Lact.* in e-
jus *Vita*. ubi & *Diodori Athei* verba hac de re legun-
tur. Inter ea *Aldobrandinus* κόλπον θεάσασθαι male
reddidit pectus spectare. Nam κόλπος idem significat
quod κῆπος muliebris. *Excerpta Cod. Voss.* hic habent,
δαίμονες οἱ θεοὶ παρ' Ὀμήρου, nec agnoscent ista verba,
δαίμονας καλεῖν τοὺς θεοὺς, nec videntur esse neces-
saria. Cæterum satis patet non omnibus idem vide-
ri Græcis, quando de Dæmonibus loquuntur. Usus
quidem loquendi Deos & Dæmonas juxta æstimat,
uti ex *Homero Pollux* docet. *Herod.* etiam in *Thal.*
εἰ δαίμων ἰθίλει, si Deus voluerit, inquit. Elegantio-
res solent conjungere, ut, οἱ Θεοὶ εἰσονται καὶ τὸ δαι-
μόνιον, Deus novetur ἔ δαemonium, *Demost.* in *de Fals.*
Legat. & iterum in 2 *Olynth.* δαιμόνιον τινὰ καὶ θεῶν
ἐνεργεσίαν habet. Ubi *Ulpianus* τὸ δαιμόνιον τοῦ θεοῦ
παρὰ τοῖς ῥήτορι οὐδὲν διαφέρει, ἀλλ' ἐκ παραλλήλου
τὸ αὐτό. Quibus ille tacite innuit, alias ista nomi-
na quam longissime à se invicem abire. Nempe in
scholis philolophorum docebatur, esse primum &
sumum, τὸν τοῦ παντός Θεόν, πατέρα τε καὶ βασι-
λέα: in secundo gradu subsistere τὸ δεύτερον γένος θεῶν,
hoc excipere τὰ δαιμόνια, & ultimum agmen clau-
dere *Heroes*. Dæmonibus hisce statio fedesque data est
circa Lunam & in aëre. Verum hæc distinctiones magis
in Scholis Gentilium quam in usu constanter fue-
re. Nam Dei ipsius, quem regem hominumque Deum-
que agnoverunt, quasi oblii, in Dæmonibus colen-
dis occupabantur, eosque in ipsum Deorum numerum
transferebant. Unde legimus apud *Lxx.* ψ. 96. πάν-
τες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια (δαίμονια). Itaque stylus
facit ὅλα τῶ ἰσθμῷ Deum à Dæmonibus separat pas-
sim. Nam *Apostolus* 1 *Cor.* 10. ἀθεὶς τὰ ἔθνη, δαιμό-
νιαις θύει, καὶ οὐ θεῶ. Recte igitur negat *Enstathius*,
in factis dæmones in bonam partem accipi. l. 3. *Præ-*
par. *Evang.* KÜHN.

³⁶ Μέγιστον] Μέγιστον abest à P. V. & mox pro ἰ-
πειρῆ τῆς. MSS. ἐπὶ δὲ τῆς. SEBER.

Μέγιστον] Male abest τὸ μέγιστον. Nam locus *Pla-*
tonis integer ita se habet: τότε δὲ τοῦ παντός μὲν ὁ

Dæmonem nominavit. Quare ejusdem si-
gnificationis sunt, Numen, & Dæmonium.

δαίμονα ὠνόμασεν. ³⁷ ἐπειδὴ τῆς αὐτῆς χρείας τὸ
θεῖον καὶ τὸ δαιμόνιον.

6

* Locus in quo coluntur.

2.

Locus equidem in quo Deos colimus,
ἱερόν καὶ νεώς, templum est, ubi autem
collocamus eisdem, σηκός, τέμενος; fa-
num, cella, delubrum fuerit. Accuratio-
res quidem inter Auctores σηκόν proprie
Heroibus, Poetae vero etiam Diis tribuunt,
ut Tragici, ἀγνόν εἰς σηκόν θεοῦ. Anticum
vero templi, πρόδομος, posticum ὀπισθόδομος,

κυβερνήτης, οἷον πηδάλιον οἰακός ἀφίμενος εἰς τὴν αὐτοῦ
περιπένη ἀπίστη τὸν δὲ δὴ κόσμον πάλιν ἀνέστρεφεν εἰ-
μαρμένη τε καὶ ἔμφυτος ἐπιθυμία. πάντες οὖν οἱ κατὰ
τοὺς τόπους συνάρχοντες τῷ μεγίστῳ Δαίμονι θεοί, γιγόν-
τες ἢ δὴ τὸ γιγνώσκον, ἀφίσταν ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ κόσμου
τῆς αὐτῶν ἐπιμελείας in *Polstico*. Eleganter his locis
utitur contra Ethnicos *Lactantius* l. iv. de *Ver. Sap.*
c. 27. *Si nobis credendum esse non putant* (Deos Gen-
tilium Dæmonias esse) *credant Homero, qui summum*
illum Jovem Dæmonibus aggregavit. Sed ex alijs poetis
ac philosophis, qui eisdem modo Dæmonias, modo Deos
nunciant, quorum alterum verum, alterum falsum
est. vid. & seq. *KÜHN.*

37 Ἐπειδὴ] Pro ἐπειδὴ C. V. habet. ἐπει δὲ. *KÜHN.*

Ἐπειδὴ] MS. noster ut *Labb.* ἐπειδὴ τῆς. Laudat i-
sta *J. Meursius* Comment. ad *Lycophronem*, non ita
longè à fine, quum dixisset, veteres quando τὸ δαι-
μόνιον καὶ τὸ θεῖον dicerent, Deum supremum Divi-
nitatemque mundi moderatricem intellexisse. Placet
magis mihi lectio MSS. *Seberis* ἐπὶ δὲ τῆς v. η. Titulus
sequens cum cæteris *τημημάτων*, qui usque ad Segm. 12.
interferuntur in MS. deest: in *Labb.* cod. defunt tituli
usque ad Segm. 11. *JUNGERM.*

38 Νεώς] Interpres reddit *fanum*, ex *Glossis*, quæ
νεώς, ἱερόν, *fanum* reddunt. & solent etiam optimi au-
ctores νεώς, ἱερόν, σηκός, τέμενος promiscue usurpare
per synecdochen. Sunt tamen, qui cum *Polluce* hæc
accuratius distinctiusque explanant. *Hieron.* in *Ezech.*
p. 395. *Edit. Frob. delubra, non templa, que contra*
*templum Domini surgunt, Græcoque sermone ap-
pellantur τεμίνη i. e. fana & delubra. Pausan. Eliac* l.
τέμενος τε ἀποτεμαζόμενος οἰκοδομησάσθαι νεών, & ἰσό-
λο-
consecratio templum condere iussit. *Servius* in xi. *Æ-*
neid. *Mos fuerat, ut viris fortibus, sive regibus pro ho-*
*no-
re daretur aliqua agris particula, ut habuit Tarqui-*
nus Superbus in Campo Martio, quod spatium ab Ho-
mero τὸ τέμενος dicitur. Alludit ad ll. 6. hos versus:

Καὶ μὲν οἱ ἄνθρωποι τέμενος τάρων ἔχουσι ἄλλων
καλόν, φυταλίας, καὶ ἀρούρης, ὄφρα ἴμεοιτο.

Hæc *τεμίνη* dicta sunt etiam σηκοί, quia septo inclusa
& per hoc profanis usibus exempta erant. Latine *Fa-*
na dixeris. Nam quando *Varro Fana* nominata vult,
quod *Pontifices* in *sacrando fusi sunt finem*, L. V. de
L. L. nonne τέμενος describit? Ergo τέμενος, σηκός,
fanum, loci definiti nomina περιεκτικὰ sunt, in quo
templum, vel ara sine templo, vel simulacrum sine ut-
troque, vel ager sine idolo, aut sacer locus, aut sepul-
crum esse poterant. Ergo unus idemque locus &
Deo consecratur, & ibidem peculiari in sede *καθι-*
δρούσι idolorum fiebant. Interim non abnuerim vocem
σηκός latius patere quam τέμενος. Nam *Aristot.*
l. 6. H. A. c. 8. ait, perdiscere facere δύο σηκούς τῶν αἰῶν
i. e. *duos probe muniri & quasi septos onorum nidos.*
& *fori pavium* in *Glossis* dicuntur σηκοί παλίων, & *caula*,
septa onium, σηκοί τετραπόδων. Cæterum ὡς ἐπὶ τὸ παλὺ
refringitur vocabulum ad *Hæroum* templa conscripto cir-
cumdata. *Conon* in *διηγήσει* apud *Photium* de capite
Orpheis à mulierib. in *Thracia* occisū refert, quod il-

* Οἱ τόπος, ἐν ᾧ θεραπεύονται.

β. 6

Καὶ τὸ μὲν χαρῖον, ἐν ᾧ θεραπεύομεν τοὺς θεοὺς,
ἱερόν, καὶ ³⁸ νεώς. ἐνθα δὲ καθιδρύομεν, σηκός,
³⁹ τέμενος. οἱ μὲν γὰρ ἀκριβέστεροι, σηκόν τὸν τῶν
ἡρώων λέγουσιν. οἱ δὲ ποιηταί, καὶ ⁴⁰ τὸν τῶν θεῶν,
⁴¹ ὡς οἱ τραγωδοί, --- ἀγνόν εἰς σηκόν θεοῦ. τὸ δὲ
πρὸ αὐτοῦ, ⁴² πρόδομος. καὶ τὸ κατόπιν, ⁴³ ὀπισθό-

lud considerint tumulto Thracæ oraculo admoniti,
τέμενος αὐτῶ περιέρχοντες, *sepulcrumque fano & serpo*
muniverint, ὁ τίως μὲν Ἡρώων ἢ, ὕστερον δ' ἐξενίκησεν
ἱερόν εἶναι, θυσιῶν τε γὰρ καὶ ὅσους ἄλλοις θεοῖ τιμῶν-
ται, γεραιρέται. Hanc significationem ex *Nostro* re-
petit *Thomas* in *Eclæg. Attic.* *Ναὸς ἐπὶ θεῶν σηκός ἐ-*
πὶ Ἡρώων, οὕτω γὰρ καὶ *Πολυδίου* λέγει. *Scholias* in
Oedipod. Tyrannum, ναὸς καὶ ἱερόν πῦν τὸ οἰκοδομημα,
ἢ ὄ' οὐ περιέχεται ὁ βαιμός. πρόνοον ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ.
τέμενος ἐν ᾧ καθιδρύεται τὸ ἀγαλμα. λέγεται τέμενος ἀ-
πλῶς καὶ ὁ ἀποκεκομμένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί.
Ναὸς & ἱερόν est totum adificium, quod complectitur aram.
Πρόναος est locus ante templum, vel ut *Glossa* per ὕψιν
habent, ante-templum. *Τέμενος* est ubi collocatur si-
mulacrum. *Dicitur* tamen τέμενος etiam simpliciter om-
nis locus separatus & alicui consecratus. Ex his patet
Pollucis locum melius ita exprimi latine. *Locus*
equidem, in quo Deos colimus, ἱερόν καὶ νεώς templum
est. ubi autem collocamus eisdem, σηκός, τέμενος, fa-
num; cella, delubrum fuerit. *KÜHN.*

39 Τέμενος] Τέμενος in MS. adscriptum alia manu.
JUNG.

40 Τὸν τῶν θεῶν] C. V. τὴν τ. θ. τὸ δὲ πρὸ, omif-
sis interjectis. *KÜHN.*

41 Ὡς οἱ τραγωδοί] Ὡς οἱ τρ. α. ε. σ. θ. hæc non
habet MS. *JUNGERM.*

42 Πρόδομος] *Homerus* *Iliad.* 9. generalius utitur hac
voce & τὸ πρῶτον τοῦ θαλάμου vocat πρόδομον. *No-*
ster autem nomen generale applicat ad ante-templum,
quod alii πρόναον, anticam templi partem ajunt. apud
Pausan. in *Arcadic.* male legitur πρόναος, ut *Sylbur-*
gio observatum. Cæterum *Interpres* videtur hæc ver-
ba, τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ ita accepisse, quasi τὸ αὐτοῦ ad
σηκός pertineat: etiam ad ἱερόν referas, reddatque li-
cet: anticam templi vel quod ante templum est, πρό-
ναός, ex *Varrone* de L. L. lib. 4. dicas: quod in ad-
ibus sacris ante cellam, ubi sedes Dei sunt, *Græci* di-
cunt πρόδομον, quod post, ὀπισθόδομον. vid. *Leon. Al-*
lat. ep. 1. ad *Movinum* de *Templis Græcorum recentio-*
ribus. *KÜHN.*

Πρόδομος] *Labb.* codex πρόδομος. *JUNGERM.*

43 Ὄπισθόδομος] *Athenis* postica pars templi *Minerve*
Poliados in arce ita dicebatur, quæ & ἀγῆριον erat
publicum, unde in *Gl. Posticula*, ἀγῆριον, ὀπισθόδο-
μος. *Noster* infra ix. 40. καὶ τὸ κατόπιν: τῆς ἀκροπό-
λεως, ὀπισθόδομον. quod retro arceam est ὀπισθόδομον δι-
cas. Idem dicit *Ulpian.* in *Demosth. Orat.* contra *Ti-*
mostratem. *Doctiss.* *Meurs.* *Polluci* & *Ulpiano* errorem
impingit propterea, quia debuerant dicere ὀπίσω τοῦ
ναοῦ τῆς Ἀθηνῶν τοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει. Verum enimvero
non solent *Græci* istis ambagibus uti, cum de re ipsis be-
ne perspecta loquuntur. Nam et si *ἄριστος ἀκροπόλι* no-
minent, tamen templum *Minerva* vel ὀπισθόδομον in-
telligunt κατὰ συνεικδοχὴν. *Thucyd.* l. 2. *Hist.* *Peri-*
cleum nobis sinit ad calculos revocantem reditus *Athe-*
niensium; inter quos recenset ὑπάρχοντα ἐν τῇ ἀκρο-
πόλει ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχίλια τεύχοντα, ubi per
ἀκροπόλι intellexerim templum *Minerva* & cum eo

δομος. καὶ ἡ εἴσδος, προπύλαια.

& aditus, προπύλαια Græcis nominantur.

7

* 45 τὰ θεραπεύμενα.

γ.

* Eorum quæ coluntur nomina.

3. 7

Αὐτὰ δὲ, ἀ θεραπεύμενα, ἀγάλματα, ξόανα

Quæ vero colimus, simulacra, statuas,

τὸν ὀπισθοδομον, quia ibi aliud pecuniae sacrae & profanae ararium publicum historia non suggerit, quantum ego quidem memini. Ergo & Nostro licuit dicere, τὸ ὀπισθεν τῆς ἀκροπόλεως est & dicitur ὀπισθοδομος. Duo autem præcipue apud Græcos celebrantur ὀπισθοδομοί, quorum alter Athenis in arce, alter Olympia in Jovis Olympii erat. Ille θεσαυροφυλάκιον, hic in ludis Olympicis, Oratoribus, Historicis, Sophistis Auditorium erat, in quo ἀποδιζεις & ἀκροάσεις facebant. Lucianus de Herodoto: παρελθὼν εἰς τὸν ὀπισθοδομον, οὐ θεάτην, ἀλλ' ἀγωνιστὴν Ὀλυμπίων περιεῖχεν ἑαυτὸν, ἄδων τὰς ἱστορίας καὶ κηλῶν τοὺς παρόντας. Kühn.

44 Ἡ εἴσδος προπύλαια] Aditus templi, propylæa. Interpret. porticus habet, minus recte. Latinis non inusitatum est vocabulum propylæum, ideoque illud retinerem. Hæc Atticæ arcis propylæa Pericles magno sumptu Mnesticæ Architecto quinquennii spatium admodum splendide fieri curaverat, ut per ea quinque portis in arcem pateret via. Eadem pinxit Protagoras, fecitque inibi nobilem Paralum & Hermionida: pinxit & Socrates in propylæis Atheniensium Charitas. Plin. l. 36. c. 5. Quantum hoc opere & τηλαυγεί κροσώπη Athenienses superbiebant, ex Demosth. Orat. contr. Aristogit. satis patet, imo inter eximias urbis dotes celebrantur hæc propylæa. Locus elegans hac de re extat apud Athenæum ex Theophraste l. 14. quem opere prætextum erit adscribere:

Μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια,
καὶ τῶν προπυλαίων, καὶ τέταρτον ἰσχυράων.
τούτων ἐγευσάμην καταπλύνσας ἑδῆας,
καὶ τῶν προπυλαίων, κούδην ἢ τούτων ἑλών.
πρὸς τὸν ἀταγήνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων.
Μυγίοντον προσεφώνηται μέλλισι καὶ πρακονία,
ἔς προπυλαίον, σικυμικὴ δὲ πενικία.
Ἡὲ σταίην γούστου, simulacra navem arculi,
Propylæa quoque? sed horum nil omnium
Ciborum atageris recte comperaveris.

Quo loco doctiss. Casaub. per προπύλαια intelligit bellaria, aliaque cupidias in apud sacrarium aliorumque publicorum vestibulis solitas vanire. Malim tamen ipsa simpliciter propylæa hic indigitari. Nam ea recenset Comicus, quibus se jactabant Athenienses, at cupidias ad propylæa venditis nullquam, quantum memini, superbiebant. Propylæa autem inter ornamenta urbis suæ primo loco ponit Demosth. in de Syntax. Cæterum opinio docti illius viri nata videtur ex τῷ ἐγευσάμην, quod illud in ipsa propylæa non cadat. Sed hunc ictum facile vitaverimus, si eos, qui hic loci loquuntur, respiciamus. Laudat enim, nescio quis hospes, Attica ἀρχήματα & inter ea propylæa, & cum subjecisset, se statim à navī laudata illa bellaria degustasse, alter per parenthesin jocum inserit παρ' ὑπόνοιαν, interrogatque, νυκτὶ ἔς προπύλαια γούστῃσθε; καὶ τῶν προπυλαίων; sc. ἐγεύσω. Nec infrequens est apud Comicos jocus παρ' ὑπόνοιαν. Et hæc hæctenus de propylæis. Antequam autem hinc ad alia pergamus, locum Strabonis de partibus temporum Ægyptiacorum visum est annexere, qui ita se habet, l. 17. Κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῆν εἰς τὸ τέμενος, λιθόστρωτός ἐστιν ἕδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον &c. καλεῖται δὲ δρόμος τοῦτο &c. διὰ δὲ τοῦ μέγους παντὸς ἐξῆς ἐφ' ἑκάτερον τοῦ πλάτους σφίγγες ἰδρῦνται λίθιναι &c. μετὰ δὲ τὰς σφίγγας προπύλοι μέγα, εἴτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἴτ' ἄλλο &c. μετὰ δὲ τὰ προπύλαια, ὁ νεῶς, πρόναος ἔχων μέγαν καὶ ἀξιόλογον τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδὲν, ἢ οὐκ ἀνθρωπομορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινὸς τοῦ δὲ προαῶυ παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λι-

γόμενα πτερά ἔστι δὲ τὰυτα ἰσοῦλη τῷ νεῶ τείχη δύο κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφιστάτω ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἰσὶ τῆς κρητῆδος τοῦ νεῶ ἔπιτα εἰς τὸ πρόσθεν προῖόντι, κατεπινεύσας (l. κατ' ἐκνεύσας) γραμμὰς μίχρη πηχῶν πενήκοντι ἢ ἐξήκοντα. Legendum dixi κατ' ἐκνεύσας γραμμὰς, nam γραμμαὶ ἐκνεύσαι videntur esse lineæ, quæ quo magis se porrigunt, eo magis à se invicem discedunt, & majus spatium aperiunt suo divortio. Contrarium est συνευενι. videatur ipse Strabo l. 5. ab initio. Vulgatæ editionis sensum in κατεπινεύσας γ. ad inclinantes ἰσπερ ἰσπερ ἰσπερ, plane non assequor. Ex hoc Strabonis loco partes templi Ægyptiaci ita ordinandæ essent. Primum excipit intrantes δρόμος, utrinque sphingum serie oblitus. δρόμον sequuntur προπύλαια aliquot; hæc πρόναος cum suis alis utrinque procurrentibus. pronæon νεῶς, (Vitrinio est l. 3. c. 1. νεῶς ἐν παραστάσει.) in νεῶ σπῆδος cum idolis. ὀπισθοδομον nulla hic mentio, nec semper templis videtur additus. Cl. Salmasius in Solm. p. 1218. primo loco ponit πρόναον vel πρόσδομον: deinde propylæa vel πυλῶνα: tertio σηκὸν vel cellam, ultimo ὀπισθοδομον, & circa latera, περιδρόμους. Kühn.

45 τὰ θεραπεύμενα] P. V. & A. in marg. παρὶ εἰκόων. SEBER.

τὰ θεραπεύμενα] Quæ Auctor hic recenset nomina, ea maximam partem quadrant in simulacra arte elaborata. At Idolorum cultus à prima sui origine circa truncos, lapides impositos, asseretque male dedolatos hæbit. Eusebius lib. 3. c. 8. Præp. Evang. Callimachi locum habet, qui huc pertinet, sed à Vigerio interpretre pro conclamato habetur quoad prius distichon. ascribam versus illos, eosque quantum in me est emendatiores reddam. Ἦσας δὲ καὶ Σαμίους ξύλωνος εἶχον εἶδος, ἃς φησι Καλλιμάχους.

Οὐκ ἔστιν ἔργον εἰς ξόανον, ἀλλ' ἐπὶ τῆμων
Δὴ νεόγλυφον ἀνάξθεις ἦσθα σάνις.

Ὡς γὰρ καθεύροτο θεὸς τότε καὶ γὰρ Ἀθήνας
Ἐν Λίδῳ Δαναὸν λίων εἶχεν εἶδος.

In priori disticho οὐδὲν ὀυγίς. Quid enim est Σέλιμιον ἔργον, legerem Σαμίον. ε. Nam statuarius, qui Samiis ligneum fecit Junonis idolum, Smilis fuit Ægineta, filius Euclidis. οὗτος ὁ Σμίλις ἰστίη ἡλικίαν κατὰ Δαίδαλον, δέξην δὲ οὐκ εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο. Ρουλιαν. in Achaic. Cur autem hic Smilis obscurior Dædalo fuerit, idem Auctor subijcit his verbis: ὁ δὲ Σμίλις ὅτι μὴ παρὰ Σαμίους καὶ εἰς τὴν Ἠλείαν, παρ' ἄλλους οὐδένας φανερός ἰστίη ἀποδημάσας εἰς τοὺς εὐ ἀφίκετο, καὶ τὸ ἀγάλμα ἐν Σάμῳ τῆς Ἠρας ὁ ποιήσας ἰστίη οὗτος. Hinc patet Σμίλιον ἔργον esse opus Smilidis. Sin aliquis maluerit σέλιμιον ἔργον interpretari Celmidis opus, quia Celmis unus ex daδύλις Ideis fabrillem artem docuit, libens in Eusebio admitterem Σέλιμιον vel Κίλιμιον. Jam deinceps quod restat agamus. Sequitur in versu εἰς ξόανον, nullo sensu, qui mox se ingeret oculis, si legamus per διαιρείται & mutationem i in η, ἦς: dicit enim Callimachus ad Junonem, nondum eras simulacrum, opus Smilidis. ἀλλ' ἐπὶ τῆμων δὴ νεόγλυφον ἀνάξθεις (l. θεῶ) η. σ. verum in sedibus recens dedolatis, ὁ regina Dearum, asseretas. ἀνάξθεις h. l. sequioris sexus est. Suid. in ἀνάξθεις notat etiam apud Æschylum θελοκῶς usurpari hoc vocabulum. Alterum distichon minus salebrum habet, nisi quod per λίων εἶδος non intelligo cum Viger. λευγαίον lignum vel simulacrum ex ligno levi ac polito, sed rude idolum, λιτὸν εἶδος. Ita enim solebat simplex & adhuc quasi infans idololatria Deos colere. Cæterum adultior grandes pupas, & arte, auro, ebore, gem-

pulvinaria Deorum, simulacra Deorum, imagines, & imitatrices figuras, species, seu ideas vocamus. βρέτας autem, & δεικλον pro receptis & usitatis non approbo.

να, ἔδη θεῶν, εἰκόσματα θεῶν, ⁴⁶ εἰκόνας, ⁴⁷ μιμητὰ τυπώματα, εἶδη, ⁴⁸ ἰδέαι. βρέτας δὲ, ἢ ⁴⁹ δεικλον, οὐκ ἐγώ γε προσίεμαι.

De Ara. 4.

Περὶ θυσιαστηρίου. δ.

Supra quæ sacrificamus, aut ignem incendimus, ara, acerra, ἔστια, i. e. focus seu ara. sic enim a nonnullis nominatur. proprie tamen [ἔστια] prytanei locum, ubi æternus ignis incenditur, sic appellaveris.

Ἐφ' ὧν δὲ θύομεν, ἢ πῦρ ἀνακαίομεν, βωμὸς, θυμιατήριον, ἔστια. ἐνοιο γὰρ οὕτως ὠνομάκασιν. οὕτω δ' ἀνκυριώτατα ⁵⁰ καλοῖς ⁵¹ τὴν ἐν πρυτανείῳ, ἐφ' ἧς τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον ἀνάπτεται.

* Locus sacrificiorum susceptor. 5.

* Ὁ δεκτὸς τόπος τῶν θυσιῶν. ε'. 8

Ἐσχάρα quidem proprie craticula dici

⁵² Ἐσχάρα ⁵³ δ' ἰδικῶς δοκεῖ μὲν ὡδὲ ὠνομά-

mis excultas imagines adoravit. Eadem jam inserta notis in *Pausaniam* vidi postea. sed δις καὶ τρίς τὸ κλόν. KÜHN.

46 Εἰκόνας, μιμητὰ τ. &c.] Noster MS. partim *Pollucem* augeat, partim restituit. Sic enim habet, εἰκόνας, μιμητὰ, μιμηματα, τυπ. & sic scribendum est. Benè vero μιμητὰ imagines, quasi imitagine: idem pro vulgato μιμητὰ, habuere & MSS. *Sebers*, & MS. *Labbei*. JUNG.

47 Μιμητὰ τυπώματα] MSS. μιμηματα, τυπώματα. SEB.

Μιμητὰ τυπώματα] C. V. agnoscit tam μιμηματα, quam μιμηματα. Non spernenda lectio Mistorum, quamvis editi omnes servent τὸ μιμητὰ. Ex Nostro *Phan.* μιμηματα, ἰκάρματα voce δεικλον. KÜHN.

48 Ἰδέαι] Pro ἰδέαι, MS. noster εἰδέαι. JUNG. F. M.

49 Δεικλον] Δεικλον etiam P. V. & Apollon. *Argon* 4, 1672. ubi Schol. δεικλον, εἰδωλα, φαντάσματα. *Scd R. & A.* δεικλον. *Hesych.* δεικλον, φῶσμα, ὁμοίωμα. Idem: βρέτας, ξάρον, εἰδωλον, ὁμοίωμα τι παρὰ τὸ βρετῶ εἰκέναι, ὅτι φασὶν οἱ νεώτεροι δεικλον. *Eurip.* Alc. 974.

μόνος (ἀνάγκης) δ' οὐτ' ἐπὶ βωμοῦ
ἔδδῃν, οὔτε βρέτας θεῶς ἔστιν.

Cl. Alex. *protr.* f. 13. ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις ἀπεικονίζεσθαι τὰ ξάνα ἤξαστο, βρέτη τὴν ἐκ βρετῶν ἐπιωνυμίας ἐκαρπάσαστο. SEB.

Δεικλον] Δεικλον malim. Possit tamen utrumque admitti, δεικλον ut commune, δεικλον ut *jonicum*, unde & *Hesych.* tam δεικλον in *Lexico* habet quam δεικλον. *Phanon.* & δεικλον habet, nescio an vitiose pro δεικλον. *Sch.* in *Argonaut.* *Apoll.* δεικλον, inquit, κυρίας τὸ τῷ Διὶ εἰκόσις ἀγάλμα καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁμοίωμα &c. Caterum *Noster* nec δεικλον nec βρέτας in *prosa* admittit. Ita enim capio hæc ejus verba: βρέτας δὲ ἢ δεικλον οὐκ ἐγώ γε προσίεμαι. KÜHN.

Δεικλον] MS. noster δεικλον οὐκ ἐγ. προσίεμαι. Sed emendatum προσίεμαι, & pro altero videtur repositum δεικλον: certè media litera η̄ superposita est. *Labbei* vetus δεικλον habuit. Dicitur verò δεικλον & δεικλον: de quo, si lubet, vide *Etymologicum* τὸ μέγα. Alias quod ἔδη θεῶν de signis Deorum ait dici noster, de eo G. *Xylander* Annotat. ad *Plut.* vitas in *Periclem*, meminit & *Bayfius* de *Vasculis*, ubi ait: *Græci ἀγάλματα ἔ ἀγαλμάτια dicunt ἔ ἔδη θεῶν, qua nos signa ἔ signilla dicimus, nisi fallor.* qui ἔδη habet *Philas*: malim tamen ἔδη, quamvis & in nostro MS. hic ἔδη sit. & vet. *Gloss.* ἔδη, *Pulvinarium, Sacrarium*, exhibeat. & apud *Aristoph.* *Schol.* initio ad *Equites*: πρὸς βρέτας, πρὸς ἱερὸν, πρὸς τέμνος ἢ πρὸς ἔδος. Sic in *Basil.* edit. Sed in nova ἔδος emendarunt: & in *Nicoele Isocratis* θεῶν ἔδη edidit *H. Steph.* sed melius, ni fallor, idem alibi θεῶν ἔδη. Observat etiam *F. Morellus* ad *III. Sylv. Stat.* in *propempt. Metii Celeris*, ritè *Pollucem* hic & *Gloss.* vet. ἔδος explicare signum seu *sacrarium, pulvinariumve*, non ut *Lil. Gy-*

raldus, *panimentum templi.* Et certè differunt ἔδος & ἔδαφος, quod posterius in *iisdem* laudatiss. *Gloss.* inter alia *panimentum* exponitur. Quid βρέτη, quid ξάνα vero, doctissime, & elegantissime, ut omnia, *Heinsius* noster *Notis* ad *Silistalici* librum VIII. quas addi. JUNG. F. M.

50 Καλοῖς τὴν ἐν πρ. &c.] MS. noster: καλοῖτα ἢ ἐν πρ. ε. η. τ. π. τ. α. ἀνάπτομεν. Locum hunc adducit *L. Cælius Rhodiginus* 15. *Antiq.* 17. ubi & alia quædam *περὶ ἔστιας* seu de *Vesta* congerit. *Natalis Comes* l. 8. *Mytholog.* c. 19. ita interpretatur hoc *iv. tme-* ma: *Super quibus sacrificamus, aut ignem accendimus, altare, acerra, Vesta: nonnulli enim sic appellantur. Sic sane aptissime illam, qua est in Prytaneo, vocaveris, super qua ignis ille perpetuus ardere solet.* Additque *Ovidium* vero sentire *6. Fastor.* *Flammam ipsam Vestam* fuisse appellatam &c. JUNG.

51 Τὴν ἐν Πρυτανείῳ] *Aram* in *Prytaneo* proprie dixeris ἔστια, in qua pervigil ignis alitur. Doctiss. *Meyers* in *Athen.* *Attic.* l. 1. c. 8. *Pollucem* putat dicere ad *Vesta* (ἐφ' ἧς) *simulacrum* hunc ignem accendi solitum. Verum dubito an satis græce τὸ ἐπὶ τῆς ἔστιας significet ad *Vesta simulacrum*? Neque ἢ ἐν πρυτανείῳ ἔστια *Polluci* est ipsa *Vesta*, sed ejus ara, in qua & ipsa erat dedicata, & ignis ἀσβεστος vivebat. Et hæc ara *Vesta* κυριώτατα dicebatur ἔστια. Ita *Olympix* fuit *Prytaneum* cum ἔστια vel foco ex cinere constructo, καὶ ἐπ' αὐτῆς πῦρ ἀνά πᾶσαν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν πάσῃ νυκτὶ ἀσάυτως καίεται. *Paus.* *Eliac.* I. vid. & *Athenaus.* Nec alii Græciæ urbibus defuerunt *Prytanea* vel *Curia*, in quibus focus semper ardens erat. Præterea in *Prytaneis* erant *λυχνοκαίαι*, quas omnino ab igne in focus semper alito distinctas existimo. Nam focus ardens die nocteque soli *Vesta* proprius erat. At *λύχνος ἀσβεστος* in honorem aliorum quoque Deorum in templis appendebatur. Certè in *Minerva Poliadii* *λύχνος ἀσβεστος* noverat *Strabo* l. 9. *Geogr.* non ἔστια, ἐφ' ἧς τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον ἀνάπτεται. Itaque cum plures aræ in uno *Prytaneo* essent, simul *Vesta* focum ardentem & alteri Deo *λύχνος ἀσβεστος* sacratos fuisse mirum non est. Caterum C. V. legit καλοῖτα ἢ ἐν πρυτανείῳ --- ἀνάπτομεν. KÜHN.

52 Ἐσχάρα δ' ἰδικῶς] C. V. omittit δ' ἰδικῶς, legendo, ἔσχάρα δοκεῖ μὲν ο. *Scholias Græci* in *Odiss.* ita de ἔσχάρα: ἐθα τὸ πῦρ καίεται, τόπος. ἔστι δὲ βωμὸς ἰσάπιδος, οὐκ ἐκ λίθων ἠψύμενος. Eadem *Hesychius*, nisi quod *scædo* admodum mendo deformatus sit in voce *φανακαῖα*, unde *Cl. Salmas.* fecit *φανακαῖα*, quid si ex *Scholias Homeri* legendum, ἔστια σιδῆρά, ἐφ' ἧς καίεται τὸ πῦρ. id quod & τὸ πῦρ videtur postulare. Cætera in *Hesych.* non indigent correctione, nec patiuntur, ut οὐκ mutetur in ὀ ἐκ. KÜHN.

53 Δ' ἰδικῶς] Hæc desunt in nostro MS. ut &, si recte accipio, in *Labbei* qui ἔσχ. δοκεῖ δὲ ὡδὲ habet, & mox pro ἀνομάσθαι, MS. noster διορίζεσθαι. JUNG.

σθαι, ἐφ' ἧς τοῖς Ἡρώσιν ἀποθύομεν. ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν, καὶ τὸν τῶν θεῶν βωμὸν οὕτω κεκλήκασι.

Ὁ ἔσω τόπος τῶν θυσιῶν. 5.

Εἴη δ' ἂν ὁ μὲν εἶσω⁵⁴ τῶν περιβρανθήριων τόπος, ἔνθεος,⁵⁵ ἱερός, καθιερωμένος, καθωσιωμένος,⁵⁶ ἀβέβηλος.⁵⁷ καίτοι οὐδέπω ἐντετύχηκα τῷ ὀνόματι.

9 * Ὁ ἔξω τῶν θυσιῶν. 6.

Ὁ δὲ ἔξω,⁵⁸ βέβηλος. τὸ γὰρ ἀνίερος,⁵⁹ ἀρμόττοι ἂν μᾶλλον ἐπὶ τῶν οὐ καθαρῶν τόπων.

Περὶ αὐτοῦ θεῖου τόπου. 7.

⁶⁰ Εἰ μέντοι καὶ τι χωρίον ἀβατον εἴη τοῦ ἱεροῦ, τοῦτο καὶ⁶¹ αὐτὸν εἴποις ἂν, καὶ ἀψαυστον, καὶ ἀψαυστούμενον, καὶ⁶² ἀθέατον, καὶ⁶³ ἀνάκτορον.

⁵⁴ Τῶν περιβρανθήριων] à MSS. abest τῶν. insuperque P. V. & A. περί βαντ. non minus forte mendose, quam de sententia H. Steph. Æschin orat. contra Timarchum Al. editio: ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν βαντην. pro ἐντ. τῶν τῆς ἀγ. περιβρανθήριων f. 173. ubi notandum, quod orator dicit, τῆς ἀγορᾶς περιβρανθήρια, H. Wolf. *seria fori*. Sicut & contra Ctesiph. f. 299. ubi H. W. *seria fori Iustralia*. Nam alias, ut quidem Gualterus describit, in templis vasa fuere vel lavacra purgationis in adyti limine constituta: quæ transire profanis nefas erat. Acciajoliis reddit lotiones, in illo Theodoret: τοῖς περιβρανθήριος τοῖς συνήθει χρῆσασθαι. Serm. 7. f. 107. Interp. Josephi *asperforium* lib. 3. antiq. Jud. c. 5. licet ibi cum unico duntaxat ρ habeat tam edit. Basil. quam manu exaratus codex, in quem habeo. Verba sunt: ἐντὸς δὲ τῶν πυλῶν (sc. τῆς σκηνῆς ἢ καὶ τοῦ ἱεροῦ) ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ οὐδὲν καὶ μεταφερομένου διεφέρει) περιβρανθήριον ἢ χαλκῶν (sic MS. cod. cum edit. Basil. χαλκῶν, quod ἰδιῶν τῆς χαλκῆς. Steph. de Urb.) ὁμοίαν αὐτῶ καὶ τὴν κρηπίδα παρεχόμενον. ἐξ οὗ τοῖς ἱεροῦσι τὰς χεῖρας ἀποπλύνει, καὶ τῶν ποδῶν καταχεῖν παρήν. Cl. Alex. latius videtur extendere, filiam Pharaonis venisse, inquiring, ad fluvium, in quem Moses conjectus: λουτροῖς καὶ περιβρανθήριος χρησόμενον. interp. ut se lavaret & aspergeret, στραμ. I. f. 148. SEB.

Τῶν περιβρανθήριων] In templo, in foro, ad fores funectatum adium stabant aquimalia aqua plena, qua se aspergebant aspergillo aliquo ultro citroque commeantes. In Onomast. Latino-Græco modo *Amula*, modo *Aspergillum*, redditur τὸ περιβρανθήριον. Kühn.

Τῶν περιβρανθήριων] MS. noster omisso τῶν, mendose περί βαντ. habet. Jung.

⁵⁵ ἱερός] A voce ἱερός usque ad tmema 8. omnia ab alia manu in MS. nostro sunt addita: inque iis hoc tantum à vulgata lectione discrepat, quod pro ἀρμόττοι ἂν μᾶλλον ε. τ. ου. κ. τ. ibi sit ἀνίερος ἤρμωστο τῇ διανοίᾳ μᾶλλον. quemadmodum & in MSS. Seberi & vet. cod. Labbei fuisse video. Jung.

⁵⁶ ἀβέβηλος] Dicit Pollux se non legisse apud Veterem Scriptorem hoc vocabulum, καίτοι, inquit, οὐδέπω ἐντετύχηκα τῷ ὀνόματι. V. C. qui habet ἐτετύχηκα sine dubio mendosus est. Apud recentiores passim obvia vox est. vid. Procop. de Edif. Justiniani p. 4. Etymolog. Magnam h. v. Hesych. in βέβηλον. Suid. in ἀβέβηλα. Gloss. reddunt *immaculatus: religiosus* etiam dici possent. Kühn.

⁵⁷ καίτοι] Ex Labbei Excerptis adnotandum & hoc,

videtur, in qua sacrificamus Heroibus. sed Poëtarum nonnulli etiam Deorum aram hoc nomine nominaverunt.

Locus sacrorum interior. 6.

Porro locus, qui intra περιβρανθήρια, id est, vasa Iustralia, est, divinus, facer, consecratus, devotus, sacrosanctus, & intactus dicitur. quanquam hoc vocabulum (ἀβέβηλος) nunquam legi.

* Locus sacrorum exterior. 7. 9

Locus autem exterior, profanus vocatur. Vox enim ἀνίερος, i. e. inquinatus, potius in loca non pura quadrat.

De adyto divini loci. 8.

Templi porro locum, quem adire non licet, adytum nominaveris, intactum, sacrosanctum, non visum, neque videndum, & oracularem.

post καίτοι legi γράφεται καὶ, τοιῶδέ που. JUNGERM.

⁵⁸ βέβηλος] Notat Auctor non satis exprimi significationem vocis βέβηλος per ἀνίερος, quo notatur locus non purus, inquinatus; at βέβηλος dici potest etiam locus purus, qui neque sacer, neque sanctus est, neque religiosus, sed ab omnibus hujusmodi nominibus vacare videtur, ut Icti loquuntur. Verbo, *Profanus*. V. C. legit, τὸ γὰρ ἀνίερος ἤρμωστο τῇ διανοίᾳ μᾶλλον ἐπὶ τῶν καθαρῶν τόπων. ἀνίερος enim sensu magis cadere in locum purum, quæ lectio videtur vulgatæ contra ire, sed videtur tantum. Nam vulgata accipit ἀνίερος de polluto, contaminato loco. Vossiani vero Codicis lectio interpretatur de profano, qui potest etiam purus esse, & dici, quatenus non religiosus est. unde in *Glossis* βέβηλος, profanus simul & pollutus, & βέβηλῶ profano etque ac contaminato redditur. vid. & Phavor. in ἀνίερος. utraque lectio cum re ipsa probe convenit, nisi quod vulgata magis facit ad mentem Auctoris. Kühn.

⁵⁹ Ἀρμόττοι ἂν μ. &c.] MSS. ἤρμωστο τῇ διανοίᾳ μᾶλλ. SEB.

⁶⁰ Εἰ μέντοι] V. C. εἰ δὲ χωρίον ἀβατον εἴη τοῦ ἱεροῦ, καλοῖτ' ἂν καὶ αὐτὸν καὶ ἀψαυστούμενον &c. omisso ἀψαυστον. Ceterum αὐτὸν εἴποις ἂν, &c. Labbei reddunt. Servius *penetralia ad Virgilli* lib. 6. *Æneid.* v. 71. explicat per *secreta templorum*, & hoc ipso innuit, *adyta*, quo solis sacerdotibus patebat aditus, locuturque erat vaticinationis. *Cæsar* l. 3. de B. C. *Pergami in occultis ac remotis templis, quo præter sacerdotes adire fas non est, qua Græci αὐτὰ appellant, sympetra sonnerunt.* Kühn.

Ἐἰ μέντοι] MS. noster: εἰ δὲ χωρίον ἀβ. ε. τ. ἱεροῦ, καλοῖτ' ἂν καὶ αὐτὸν, καὶ ἀψαυστον, &c. Labbei è suo vet. cod. saltem pro vulgato τοῦτο notavit esse ταύτου. Idem doctiss. vir adnotat hic, *adyta* τὴν ἐνδοτέρω τοῦ ἱεροῦ χώραν vocare Heliodorum p. 104. ut partem anteriorem προτεμνίσμα. Jung.

⁶¹ Αὐτὸν.] *Cæsar* lib. 3. de bell. Civ. c. 105. *Pergami in occultis & remotis templis, quo, præter sacerdotes, adire fas non est, qua Græci αὐτὰ appellant* &c. ad quæ *Rhelicampus*: Græca vox αὐτὸν secretum, & penetrale sacrum dicitur, ἀπὸ τοῦ α. privandi partic. καὶ δὲμ. ingredior, seu subeo. SEB.

⁶² Αθέατον] Nec oculis adeundum adytum, nedum pede. Αθέατος alias significat eum, qui non videt, sed hoc loco est μὴ βλέπόμενος, quod nulli visum est. Kühn.

⁶³ Ἀνάκτορον] Ἀνάκτις dicuntur Dii, & spectatim

10 * *De locis Diis consecratis.* 9.

Diis vero consecrati loci sunt, nemora, luci, & sacra septa. hæc vero ambiens circulus, περίβολος, id est, ambitus appellatur.

De Asylo. 10.

Sed si aliquod asyllum fuerit, latebram vocabis, & refugium. sacros terminos, in quibus supplicibus securitas præbetur. Terra autem Diis dedicata, sacra tellus dicitur, & ὄργας, quam terram incultam, Deoque sacram interpretantur.

11 * *De aedificatione templorum.* 11.

Templum autem aedificare dices, templo circumdare, templum erigere, constituere, facere, fanum extruere, & compo-

Castores, quorum templa etiam ἀνάκτορα vel ἀνάκτορα, quamvis & quorumvis Deorum templa sint ita dicta. ἀνάκτορον Cerceris *Hesych.* accipit de loco templi, in quo recondita sunt ἀνάκτορα i. c. *sacra arcam.* Kühn.

64 Οἱ δ' ἀνεμίνοι] Paulo supra *H. Steph.* adscripsit καθιερωμένοι, credo quod idem τῶ ἀνεμίνοι denotet. Laudat hæc vero *P. Leopardus* 7. emendat. 17. ubi de lucare, ex lucis Diis dicatis captato. Ita vero MS. nolter οἱ δ' ἀν. θ. τόποι, ἄλση, τεμένη, ἔρκη ὁ δὲ περὶ α. κ. π. Jung.

65 Ἄλση] *Luci*, τιμὴν *sacra* & *delubra* sunt etiam abluco luco interdum. *ἔρκη Glossis* δρύφακτα, *Septa Varro* l. 6. de L. L. *omne templum debet circum septum nec plus quam unum introitum habere.* *Serv.* in l. IX. *Aeneid.* in *sacris adibus* & in *tribunalibus septa*, qua iunctas prohibent, *aulas vocamus.* *conf. & Hieronym.* in *Ezech.* p. 522. *Tom. I. & Herald. Advers.* p. 62. Kühn.

66 Εἰ δὲ καὶ ἄσυλον] C. V. ita; τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἄσυλον καὶ κρησφύγιον καλεῖται, καὶ ἱεροὶ ὄροι, καὶ φύξιμοι καὶ ἰκέταις ἀσφάλεια. ἡ δ' ἀνετος θεοῖς γε ἱερὰ ὄργας. Cæterum cum vulgata quoad κρησφύγιον, accentu in ante penultima, faciunt *Hesych.* & *Suidas.* quorum ille dicit κρησφύγια esse τὰ πρὸς τῆς χειρὸς στεγνά καὶ ὄχρωματα, σπήλαια, οἱ διαλαθάνοντες τόποι. hic vero τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενά (i. στεγνά) καὶ ὄχρωματι καὶ καταφυγῇ, & vocabulo originem accersit à Cretensibus, qui sub *Μίπου* maris Domini & illud infestum habentes clasibus, insularis ansam dederunt, ut sibi circumspicerent speluncas, in quibus à Cretensium latrociniiis tuta haberent receptacula. Kühn.

Εἰ δὲ καὶ ἄσυλον] *Τίμημα* 10. ita MS. nolter scribit: τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἄσυλον καλεῖται (& additum ab alia manu, καὶ ἱεροὶ ὄροι) καὶ φύξιμοι, καὶ ἰκέταις ἀσφάλεια ἡ δ' ἀνετος θεοῖς γῆ, ἱερὰ, ὄργας. Jung.

67 Τοῦτο καὶ κρησφύγιον] P. P. τοῦτο κρησφ. *SEB.* Τοῦτο καὶ κρησφύγιον] In *Labb.* MS. deest particula καὶ ante κρησφ. & desunt ἐφ' ὅσον τοῖς. & γῆ alterum ante ἱερὰ proximum. Sed hoc nolter MS. præ aliis bene, quod οἰκέταις vulgatum falsum indicat. Et ἰκέταις legendum sane vidi antequam manuscriptum: de quorumlibet enim hic supplicum asylius certe agitur, non servorum vel domesticorum duntaxat. Et sic restituit quoque, ne quem sua laude, quod quidem ego sciam, defraudem, *Doctiss. Menusius Comment.* ad *Lycophr.* in vers. 1135. ubi de ejusmodi supplicum profugiis docet. Jung.

68 Ἱεροὶ ὄρους] *Ἰταβό* de templo Ephesino l. 14. ἄσυλον δὲ μῦθος τὸ ἱερὸν καὶ νῦν καὶ πρότερον τῆς δ' ἀ-

JULII POLLUCIS.

* *Περὶ ἀνεμμένων θεοῖς τόπων.* θ. 10

64 Οἱ δ' ἀνεμίνοι θεοῖς τόποι, ἄλση τε, καὶ τεμένη, καὶ ἔρκη. καὶ ὁ περὶ αὐτὰ κύκλος, περίβολος.

Περὶ ἄσυλου τόπου. 11.

66 Εἰ δὲ καὶ ἄσυλόν τι εἴη, 67 τοῦτο καὶ κρησφύγιον λέγε, καὶ φύξιμον. καὶ 68 ἱεροὺς ὄρους, ἐφ' ὅσον τοῖς ἰκέταις ἀσφάλεια. 69 ἡ δὲ ἀνετος θεοῖς γῆ, γῆ ἱερὰ, καὶ 70 ὄργας.

* 71 *Περὶ οἰκοδομῆς νεῶν.* 11.

Τὸ δὲ οἰκοδομῆσαι νεῶν, λέγοις ἂν καὶ 72 περιβαλέσθαι νεῶν, ἐγείραι νεῶν, καὶ ἀναστῆσαι νεῶν, ποιήσασθαι νεῶν, καὶ νεῶν ἐργάσασθαι. 73 καὶ

συλίας τοὺς ὄρους ἀλλαγῆναι συνέθη πολλάκις. ubi ἀσυλίας ὄροι dicuntur qui hic sunt ἱεροὶ ὄροι *sines sacri*, intra quos supplicibus (recte enim C. V. habet ἰκέταις) securis esse licebat à manu injectione. Et si enim οἰκέταις, *servi*, quo magis injutiis obnoxii fuerunt, eo sæpius ad asyla confugere soliti sunt, nihilominus tamen non omnes supplices erant servilis conditionis. eoque nomine hæc lectio potior vulgata. *LECTIONEM ἰκέταις* dudum vidit *SAM. PETTUS* in L. L. *Atticæ* p. 12. de *Asylius Græcorum Tacitus* l. 3. *Annal.* Kühn.

69 Ἡ δὲ ἀνετος θεοῖς γῆ] P. P. ἡ δὲ ἀν. θεοῖς γῆ ἱερὰ καὶ ὄργας. *Helladius*: ὅτι ὄργας μὲν κοινῶς, φησὶ, πᾶσα ἡ γῆ, ὅσα ἐπιτηδεῖα πρὸς καρπῶν γονύς. ὄργα δὲ ἰδίως ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι, τὴν ταῦν θεῶν ἀνεμίνην, τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ, καὶ τῆς μεγαρίδος. *Phot.* fol. 872. *SEB.*

Ἄνετος θεοῖς γῆ] Eleganter lectio V. C. per ellipsin γῆς ἡ δὲ ἀνετος θεοῖς γε, qua quidem Diis consecrata est, sacra, ὄργας dicitur. γε illud innuit, quod ἀνετος latius patet, nec Diis tantummodo, sed pecori quoque ἀνετος esse terram, quam *ραῖσνα* appellamus. vid. *Budaus Comment.* L. G. Kühn.

70 ὄργας] Quasi ἀργάς, *inculta* & ab aratro intacta, ut quæ usibus humanis exempta consecratione. contrarium est ἐργάσιμον χωρίον. ita ὄμπιος ab ἀναπνεῖν, ὄμαρτῶν *Eolice* pro ὄμαρτῶν. *Hesych.* h. v. idem in ὄρπη-σίδρος, *κυρναῖα*, qua proboscis elephantorum amputabatur, pro ἀρπη. De *orgeonibus* infr. VIII, 107. Kühn.

71 *Περὶ οἰκοδομῆς ν.*] Hujus *Τίμηματος* 11. inscriptio continens & duo insequentia, in *Labb.* MS. hæc: *περὶ οἰκοδομῆς νεῶν, ἰδρύσεως ἀγαλμάτων, καὶ ἀνατροπῆς τούτου.* Idem in ipso *τίμημα* post ἀναστῆσαι νεῶν hæc demum habet: *λέγοις ἂν καὶ περιβαλέσθαι*; alio nempe ordine. Ad hoc autem *τίμημα* *H. Stephan.* in suo codice ita adnotavit: *ἰδρύεται ναὸς καὶ ἰδρύεται ἀγαλμα ἐν αὐτῷ.* *Eustath.* quæ legas ἐν παρεκβολαῖς εἰς τὴν γ' *ραψῶδ.* τῆς *Ιλιάδ.* ibi tamen non ἐν αὐτῷ, sed ἐν καὶ est: nec aliud intellexit etiam *Stephanus*. Subjungit autem ista verba *Eustathius* hisce præcedentibus: *παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς ὑστερον, ἱερὰ ἢ λέξις, ἰδρ. &c.* Jung.

72 *Περιβαλέσθαι*] C. V. *περιβάλλεσθαι νεῶν καὶ νεῶν ἐργάσασθαι.* Kühn.

Περιβαλέσθαι] MS. nolter *περιβάλλεσθαι νεῶν, καὶ ἐγείραι, καὶ ἀναστῆσαι, καὶ ποι.* Jung.

73 *Καὶ ἰνθείς*] V. C. recte, *συνθείς, νεοποιῆσαι, σὶ ἠ ἀδελφὲς ἐν τῷ, νεοποιῆσαι.* Kühn.

Καὶ ἰνθείς] MS. nolter *καὶ συνθείς*: *prez* quo profe-

E

συνθεῖς, νεωποιῆσαι. ⁷⁴ Φιλοτιμότερον δὲ, καὶ τὸν νεῶν περιεργάσασθαι τῷ ἀγάλματι.

fita voce, νεωποιῆσαι. elegantius autem dicitur, τὸν νεῶν περιεργάσασθαι τῷ ἀγάλματι, i. e. majori studio condere templum simulacro.

Περὶ ἰδρύσεως ἀγαλμάτων. ¹³

De locatione statuarum. ¹²

Τὸ δὲ ἀγαλμα ⁷⁵ ἰδρύσασθαι ἐρεῖς καὶ στήσασθαι, ἐγκαθιδρύσασθαι, ἐστήσασθαι, ἀναστήσασθαι, καθιδρύσασθαι, καθιδρύσασθαι, ἐγκαθίσασθαι τῷ νεῷ, ἐγκαινίσει τῷ θεῷ, καθοσιῶσαι, καθιέρωσαι, ἐντεμενίσαι. Τὸ δὲ ἔργον, ἰδρυσις, ⁷⁶ καθιέρωσις, στάσις, ἀνάστασις, καθιδρυσις, κατὰστασις, καθοσιῶσις, ⁷⁷ ἐργασία, ποιήσις.

Statuam præterea locare, constituere, collocare, instituere, erigere, ponere, templo imponere, Deo initiare, consecrare, sanctis usibus dedicare, & commendare. Opus vero ipsum, locatio, dedicatio, constitutio, erectio, collocatio, institutio, consecratio, initiatioque dicitur.

¹² * Περὶ τῶν ἐναντιῶν. ¹⁷

* *De contrariis.* ¹³

Τὰ δὲ ἐναντία, ⁷⁸ ἀνατρέψαι, καθελεῖν, καταβαλεῖν, κατενεγκεῖν, καθελκύσαι, ⁷⁹ συγχέαι τὸν κόσμον τοῦ νεῷ, καταπρῆσαι, ἐμπρῆσαι, καταφλέξαι, πυρὶ νεῖμαι, ⁸⁰ ἐκ βάθρων ἀνασπᾶσαι, ἀκρωτηριάσαι. Τὸ δὲ ἔργον, ἀνατροπή, καθαιρέσις, ἀκρωτηριασμός.

Contraria autem sunt, evertere, destruiere, prostrernere, demoliri, spoliare, templi ornatum confundere, incendere, comburere, flammis vastare, igni tradere, e fede sua revellere, præcipitare. Ipsum vero opus, everfio, demolitio, præcipitatio.

Περὶ τῶν νεῶς οἰκοδομούντων. ¹⁸

De templorum adificatoribus. ¹⁴

Οἱ δὲ ⁸¹ κατασκευάζοντες τοὺς ⁸² νεῶς καὶ τὰ ἀγάλματα, τεχνῖται, τοὺς μὲν περὶ τὸν νεῶν, λιθοξόους τε καὶ οἰκοδόμους, καὶ τέκτονας εἴποις αὖ. Φιλοτιμούμενος δὲ, καὶ νεωποιοὺς, καὶ ἱεροποιοὺς. τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χειροτέχνας, οὐκ ἀγαλματοποιοὺς μόνον, οὐδὲ ἀγαλματοουργοὺς, ἀλλὰ καὶ ⁸³ θεοποιοὺς, καὶ θεοπλάστας, ¹³ ὡς Ἀριστοφάνης. * ὡς περὶ τὴν τέχνην, ἀγαλμα-

Sed Artifices, qui templa & imagines parant, eos quidem qui templa extruunt, Lapidarios, Adificatores, & Fabros nominabis. elegantius tamen νεωποιοὶ & ἱεροποιοὶ, templorum sacrorumque Operarii dicuntur, imaginum vero Fictores, non Sculptores modo, & Statuarios, sed Deorum Fabros, & Dei Fictores juxta Aristophanem. * eademque ratione ar-

ἐτο vulgatum ἐνθεῖς (quod in *Labb.* plane deest) nau- ci puto. JUNG.

Καὶ ἐνθεῖς] Συνθεῖς legit FALCKENBURG.

⁷⁴ Φιλοτιμότερον] C. V. φιλότιμον δὲ. *Interpres* reddidit, *præfatus*. mallem, *exquisitius* ἢ *magis affectatum* est. quemadmodum φιλότιμοι ἀμβίτιοι solent esse elegantiores. Caterum περιεργάσασθαι vel est περιττώσις ἢ ἐργασία μίξιον κατασκευάζειν elegantius & majori studio condere templum simulacro, vel simpliciter notat, περιβῆσθαι circumdare, ut qui in magna domo habitat, dicitur μεγάλην περιβεβῆσθαι οἰκίαν. *Musonius* apud *Stobæum* p. 20. KÜHN.

Φιλοτιμότερον] MS. noster φιλότιμον δὲ καὶ τὸ νεῶν π. τ. α. & φιλοτιμότερον ad oram adpositum, *Labb.* MS. φιλοτιμώτερον. Sed istud τὸ ante νεῶν ita repositum est, prior, quod forte τὸν fuit, ergo profusus. JUNG.

⁷⁵ ἰδρύσασθαι] C. V. post hanc vocem habet: ἐρεῖς, καὶ στήσασθαι, ἐστήσασθαι, ἐγκαθίσασθαι τῷ νεῷ &c. KÜHN.

ἰδρύσασθαι] MS. noster, ἰδρῦσ. ἐρεῖς καὶ στήσ. & ... JUNG. *Deficiunt hic quadam in Jungermanni MS.*

⁷⁶ καθιέρωσις] In MSS. ultima hujus sectionis vox est. SEB.

⁷⁷ Ἔργασία, ποιήσις] Hæc vocabula pertinent ad Sect. 15, quæ est περὶ ἐργασίας. Cateroquin *Gloss. Veterum* reddunt καθιδρυσις, dedicatio, καθοσιῶσαι, devovere, καθοσιῶσις, devotio, καθοσιῶμένος, devotus. *Macrobianus*. KÜHN.

⁷⁸ ἀνατρέψαι] C. V. ἀναστρέψαι quod eodem recidit. *Hesych.* ἀνατρέπειν, ἀναστρέφειν. Usus tamen obtrivuit, ut quandoque alterum præ altero frequente-

tur. καταβάλλειν in *Glossis* diruere, demoliri, destruiere. KÜHN.

⁷⁹ Συγχέαι τὸν κ.] MSS. ἐκχέαι. SEB.

⁸⁰ Ἐκ βάθρων α.] C. V. s. β. ἀναστῆσαι ἢ ἀνασπᾶσαι, ἀκρωτηριάσαι, καὶ τὰ ὅμοια. *Herod.* in *Topich.* τὰ ἀγάλματα ἐπιρῶντο ἐκ βάθρων ἑξανασπᾶν, a fede sua revellere. nam *exstirpare*, quod alio in negotio non esset rejiciendum, non quadrat h. l. ubi de imaginibus sermo est. βάθρα sunt βάκροι ἀγαλμάτων, *sedicula* ἢ *bases simulacrorum*. KÜHN.

⁸¹ Κατασκευάζοντες] P. V. & A. κατασκευάζοντες, & mox P. R. νεοῦς. SEB.

⁸² Νεῶς] C. V. νεοῦς, qui & sequentia ita exhibet τεχνῖται, ἐρεῖς δὲ τοὺς μὲν περὶ τῶν νεῶν λιθοξόους, οἰκοδόμους, τέκτονας. φιλοτιμούμενος δὲ, νεωποιοὺς τε καὶ ἱεροποιοὺς, τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι, χειροτέχνας, ἀγαλματοποιοὺς, ἀγαλματοουργοὺς καὶ θεοποιοὺς. Sed vulgata lectio περὶ τὸν νεῶν, merito præfertur, quia alium gignit sensum τὸ, περὶ τῶν νεῶν. KÜHN.

⁸³ Θεοποιοὺς] Vulgus Ethnicorum, quod subtilitatem cultus per imaginem ad ipsum Deum tendentis ignorabat, in imaginibus hæbeat, & ipsas Deorum nominibus æque ac veneratione prosequatur. hinc artifices etiam salutabat θεοποιοὺς, quasi ipsi essent Deorum architecti. *Horatius* etiam de simulacris idololatriæ loquens, *nec templa*, inquit, *Deos habere rectos*. Melius Patres Græci, qui sacram scripturam θεοποιῶντα γράμματα vocant, i. e. quæ verum nobis Deum exprime cultum proponunt. vid. *Clement. Protrept.* p. 56. & *Orig. exhort. ad Martyr.* θεομάχος, inquit, οὗ τοῖς ἀπὸ τοῦ λόγου θεοποιητοὶ μαχόμενος. *Cum Deo*

tem ipsam sculptoriam, statuariam, Deorum ficticem, non tamen Deificam vocato, quoniam hoc auditu durius est.

τοποιάν, καὶ ἀγαλματοουργίαν, καὶ ἀγαλματοποιητικὴν, καὶ θεοποιητικὴν, καὶ ἀγαλματοργικὴν. οὐ μὴν καὶ θεοποιάν. δυσχερὲς γὰρ πρὸς τὴν ἀκοὴν τοῦνομα.

De ipso officio. 15.

⁸⁴ Περὶ ἐργασίας. 15.

Præterea Dei imaginem exprimere etiam vocabis, facere, imitari, repræsentare, formare, μορφῶσαι vero, id est, figurare, durum est. insuper, lapidem ad Dei imaginem excavare, exsculpere, membratim exprimere, effingere, & expolire.

Τὸ δὲ ἐργάσασθαι θεὸν, ἔστιν εἰπεῖν, καὶ ποιῆσαι, μιμησασθαι, δεῖξαι, τυπῶσαι. ⁸⁵ σκληρὸν γὰρ τὸ μορφῶσαι. ⁸⁶ ἀλλὰ καὶ κοιλᾶναι λίθον εἰς θεοῦ μορφὴν, καὶ διαγλύψαι, καὶ διαρθρῶσαι, καὶ διατυπῶσαι, καὶ διαξῆσαι.

14 * *Divinorum ministrorum nomina.* 16.

* ⁸⁷ Ὀνόματα τῶν θεοῦ θεραπευόντων. 15. 14

Deorum porro ministri, Sacerdotes, Aeditui, Divinarum rerum procuratores, Prophetæ, Subvates: sunt autem ii, qui ab alio oraculum acceptum promunt. Sacrifici, Initiatores, factorum Administratores, Purgatores, Vates, Divini vates, Sortilegi, Fatidici, Arioli, Sancti, Igniferi, Ministri, & Divina operantes. sed *θυηπόλος* Poeticum est.

Οἱ δὲ τῶν θεῶν θεραπευταὶ, ἱερεῖς, νεωκόροι, ⁸⁸ ζάχοροι, προφήται, ὑποφῆται, θῦται, τελεσταὶ, ἱερουργοὶ, καθαρταὶ, μάντις, θεομάντις, χρησμῶδοι, χρησμολόγοι, ⁸⁹ χρησμοδοταὶ, παναγεῖς, πυρφόροι, ⁹⁰ ὑπηρέται, θεουργοί. ποιητικώτερον γὰρ τὸ θυηπόλος.

De Fæminis. 17.

⁹¹ Περὶ θηλειῶν. 17.

Fœminæ vero Prophetissæ, Sacerdotes, mysteriorum Interpretes. tum etiam alia, quæ cum Viris communia sunt, nomina fortiuntur. Proprie autem Delphica Vates, Pythia nominatur.

Αἱ δὲ θήλειαι, ⁹² προφήτιδες, ⁹³ ἱερεῖαι, καὶ ἔργων μυστικῶν προφάντιδες, ⁹⁴ καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τοὺς ἀρρένας κοινὰ. ἰδίως δὲ ἡ ⁹⁵ ἐν δελφοῖς προφῆτις, ⁹⁶ Πυθία.

prægnat, qui iis adversatur, quæ à verbo divinitus sancta sunt vel divinis honoribus affecta, nobisque ut divina commendata sunt. si hæc non placuerint, consulantur notæ Weissæiana i. e. eruditæ in h. Origenis locum. Martialis de Ethnicorum Θεοποιῖα l. 8. Epigr. 24.

Gloss. sunt *Arioli*. C. V. ὑπηρέται, Θεουργοὶ mutat in, ὑπερῆται θεοῦ. τὸ δὲ θυηπόλος, porro inquit, ποιητικώτερον. Kühn.

Qui fingit sacros auto vel marmore vultus, Non facit ille Deos, qui rogat, ille facit. conf. & *Philostr.* l. v. de V. A. c. vii. ubi hanc locutionem σπερμολογίας accusat. Kühn.

⁸⁹ Χρησμοδοταὶ] Χρησμοδοταὶ a nostro MS. abest. Jung.

⁸⁴ Περὶ ἐργασίας] P. R. περὶ ἀγαλματοποιῶν. SEB. ⁸⁵ Σκληρὸν γὰρ &c.] V. C. post τυπῶσαι habet: οὐχὶ δὲ μορφῶσαι, κοιλᾶναι δὲ λίθον εἰς εἰς. ἀντὶ τοῦ εἰς θεοῦ μ. δ. ubi legendum putet aliquis ἀντ' αὐτοῦ pro illo (scilicet μορφῶσαι) dicendum esse, εἰς θεοῦ μ. δ. *Phanorinus*, qui pro more suo hunc locum integrum transtulit in suum *Lexicon*, plane omisit τὰ, σκληρὸν γὰρ τὸ μορφῶσαι, ἀλλὰ καὶ. vide illum in ἐργάσασθαι θεόν. Kühn.

⁹⁰ Ὑπηρέται θ. &c.] In MS. nostro sic est scriptum: ὑπηρέται θεοῦ τὸ δὲ θυηπόλος ποιητικώτερον: *Labb.* ex suo notat: ποιητικώτερος γὰρ τὸ θυηπόλος. quo ratio potius ποιητικώτερος scribi debebat. Illud θεουργοί, quod in MS. nostro hic scilicet multis modis decurtato, non est, adfert ex *Polluce H. Junius* in *Notænotat.* ubi ad vocem *Sacrificus* synonyma congerit: de qua voce hic nihil pronuncio: certe ὑπηρέται θεοῦ hic cum MS. nostro legendum potius quam simpliciter ὑπηρέται non dubito. Jung.

⁸⁶ Ἀλλὰ καὶ] In MS. *Labb.* defunt illa ἀλλὰ καὶ & sic habetur in MS. nostro κοιλᾶναι δὲ λίθον εἰς εἰς, ἀντὶ τοῦ εἰς θ. μ. διαγλ. διατυπῶσαι, διαρθρῶσαι διαξ. ordineleviter mutato, & quatuor καὶ omiffis. Jung.

⁹¹ Περὶ θηλειῶν] Nullus in nostro & *Labb.* MS. titulus. Jung.

⁸⁷ Ὀνόματα τῶν θεοῦ θ.] MSS. περὶ (τῶν) θεραπευόντων θεῶν, καὶ θεραπευτιδῶν. SEB. Ὀνόματα τῶν θεοῦ θ.] Pro vulgato titulus in MS. talis est ad oram collocatus, περὶ θεραπευτῶν θεῶν καὶ θεραπευτιδῶν, qualis & in MS. *Seberi* & *Labb.* suis; nisi quod hic περὶ τῶν θ. habent. Jung.

⁹² Προφήτιδες, ἱερεῖαι] MSS. ἱερεῖαι, προφῆτ. SEB. Προφήτιδες, ἱερεῖαι] Ordine inverso MS. ἱερεῖαι, προφῆτιδες; sic & *Seberi* MS. Ex *Labb.* MS. talis lectio: αἱ δὲ ἱερεῖαι, προφῆτιδες, καὶ ἔργ. μυστ. προφ. καὶ ἔργων μυστικοῦ προφῆτιδες. Jung.

⁸⁸ Ζάχοροι] *Gl. Veteium*, *antiffites* reddiderunt. προφῆται dicuntur & ὑποφῆται apud Poetas, idque respectu Dei, cui ὑποφῆτιουσι. Cætera v. nihil differunt à Prophetis. *βύτης Philoxeni Glossæ* est *Ροπα*, *Ροπαχ*. *Cyrill. Gl. καθαρή* legunt exponuntque *Ρητῆς*. possit *Εκρίστον*, ut *Patrix*, dici, qui victimis piacularibus iram cœlestem placabat. *Χρησμολόγοι* in

⁹³ ἱερεῖαι] Alii malunt ἱερεῖαι, quia formatur ab ἱερεῖω. vid. *Phanor.* in ἱερεῖα, cui adversatur *Thomas* in *Eclogis* voce ἱερεῖα. *Hesych.* ἱερεῖα, ἀγία, ἢ οὐ θέμις εἶναι πρὸς ἀνδρα παρθένον. ita enim legerem istum locum vel παρθένον. quid sit ἀνὴρ παρθένοσ, notum est. *Glossæ. ἱερεῖα camilla.* Kühn.

⁹⁴ Καὶ τὰ] C. V. habet τὰ δὲ λοιπὰ. Kühn. Καὶ τὰ] Pro καὶ τὰ MS. nosfer τὰ δὲ. Jung.

⁹⁵ Ἐν δελφοῖς] *Thucyd.* & alii πρόμαντιν vocant. *Μακ. Τυτῆς* *Serm.* 26. ἡ μὴν πρόμαντις καθίζουσα ἐπὶ τριπαδοῦ ἐμπικλαμένον δαιμονίου πνεύματος, χρησμῶδι. Cæterum V. C. *πυθίας* habet ad formam *φοιβίας*. Kühn.

⁹⁶ Πυθία] MS. *Labb.* *πυθίας*. ut & in MS. nostro repositum, qui alias *πυθία* habebat. Jung.

15

* 97 Περὶ μαντείων, καὶ μαντικῶν τόπων,
καὶ ἀνδρῶν.

17.

* De oraculis, eorum locis, &
viri.

18.

Εἰ δὲ που καὶ πνεῦμα εἴη μαντικόν, ⁹⁸ ὁ μὲν τό-
πος ἐνθεός, ⁹⁹ καὶ ἐπίπνους, καὶ κατόχος, καὶ ἐ-
πιθειασμένος, καὶ κατειλημμένος ἐκ θεοῦ. ¹⁰⁰ ὡς-
περ καὶ ὁ χρωῶν ἀνὴρ. οὗτος δὲ καὶ ἐνθουσιῶν, ¹ καὶ
κεκινημένος ἐκ θεοῦ, καὶ ² ἀναβεβακχυσμένος, καὶ
πληρὴς θεοῦ, καὶ ³ παραλλάττων ἐκ θεοῦ, ⁴ τὸ
πνεῦμα δὲ εἴποις ἀν, καὶ ἀτμόν μαντικόν, καὶ
⁵ ἄσθμα δαιμόνιον, καὶ θεῖαν αὔραν, καὶ ἄνεμον
¹⁶ μαντικόν, καὶ Φωνὴν προαγορευτικὴν. * Τὰ δὲ ῥή-
ματα τῶν τῶ ἀνδρὶ συμβαινόντων, κατασχεθῆ-
ναι, ⁷ καταληφθῆναι, ἐνθουσιάσαι, ἐπιθειάσαι,
⁸ ἀναβακχεῦσαι, πληρωθῆναι θεοῦ. τὸ δὲ ⁹ ἐπι-
πνευσθῆναι, ¹⁰ κακόφωνον. ¹¹ Τὰ δὲ ὀνόματα τοῦ
πραγματος, ¹² κατακοχή, κάθοδος θεοῦ, ¹³ κα-
ταβολή, κατοχή, ἐπιθειασμός, ἐπίπνοια, βακ-
χεῖα, κίνησις ἐκ θεοῦ, κατάληψις, ¹⁴ ἐνθουσια-
σμός. ὡςπερ καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἐνθέως, ἐπίπνως, κατόχως, ἐνθουσιαστικῶς, θειαστι-

97 Περὶ μαντείων, κ. μ. τ. κ. α.] P. R. περὶ μαν-
τείου, καὶ μάντεως, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν. SEB.

Περὶ μαντείων, κ. μ. τ. κ. α.] Titulus Sectionis 18.
talis in margine MS. nostri notatur: περὶ μαντείου,
μάντεως, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν. Labb. περὶ μάντεως, μαν-
τοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτ. JUNG.

98 Ὁ μὲν τόπος] P. V. ὁ μὲν τοῖ πόσ. SEB.

99 Καὶ ε. κ. κατ. κ. ε. κ. κατ. ε. θ.] Καὶ ubique
absit a MS. nostro. JUNG.

100 ὡςπερ καὶ ὁ χρωῶν] C. V. οὕτω δὲ καὶ ὁ χρωῶν
ἀνὴρ λέγεται καὶ ἐνθουσιῶν κεκινημένος ἐκ θεοῦ, ἀναβακ-
χυσμένος πλήρης. Kühn.

ὡςπερ καὶ ὁ χρωῶν] MS. noster οὕτω δὲ καὶ ὁ χρωῶν
ἀνὴρ, ὅς λέγεται καὶ ἐνθ. JUNG.

1 Καὶ κ. ε. θ. κ. α. κ. π. θ. κ. π.] Καὶ a nostro
MS. in his absit. JUNG.

2 Ἀναβεβακχυσμένος] MS. noster ἀναβακχυσμένος.
JUNG.

3 Παραλλάττων] P. P. παραλαβῶν ἐκ θ. SEB.

Παραλλάττων] Hic non simplex vel quavis innuitur
mutatio, sed talis, ut vaticinanti non vultus, non
color unius, non compta transferunt compta. Ergo si rem
ipsam dicere velimus, παραλλάττων, κεκινημένος ἐκ
θεοῦ, est divino furore correptus, ita motus mutatusque
ut sana mens sua sede emota fuerit. παραπαίων, πα-
ρακόπτων, παρακινητικῶς ἐκ θεοῦ, eadem ratione dix-
eris. Kühn.

4 Τὸ πνεῦμα δὲ ε.] Noster MS. τὸ δὲ πνεῦμα εἴπ.
ut & Labb. JUNG.

5 Ἄσθμα] Prius ἄσμα in MS. nostro fuit, quod
mutatum in ἄσθμα. Labb. μαντικὸν ἄσθμα δ. Scribe &
θεῖαν, ut etiam in MS. paroxytone. JUNG.

6 Τὰ δὲ ῥήματα τ. &c.] Sic MS. noster τὰ δὲ ῥή-
ματα (in ora inferendi causa additum τῶν τῶ ἀνδρὶ
συμβαινόντων) ἐνθουσιάσαι, ἐπιθειάσαι, καταληφθῆναι
(quamquam id vitiosius etiam primum scriptum, καὶ
τὰ λειφθῆναι) καὶ τὰ ὅμοια, ὅσα ἐνφάνως ἀπὸ τῶν προει-
ρημένων μεταχρῶν σχηματίζεται. Reliqua sunt ab alia
manu in margine addita post καταληφθ. scilicet; κα-
τασχεθῆναι, ἀναβακχ. πλ. θ. τ. δ. ε. κ. JUNG.

7 Καταληφθῆναι] C. V. καταληφθῆναι, male, qua-
le est & sequens πληρῆναι loco πληρωθῆναι, ἐνθουσιάσαι
in Gl. *lymphari, mente carium esse. ἐπιθειάσαι est im-
precari.* Kühn.

8 Ἀναβακχυσμένος] Ἀναβακχυσθῆναι. FALCK.

9 Ἐπιπνευσθῆναι] P. V. ἐπιπνευσθῆναι. SEB.

10 Κακόφωνον] Post κακόφωνον C. V. addit, καὶ τὰ
ὅμοια. ὅσα ἐνφάνως ἀπὸ τῶν προειρημένων μεταχρῶν σχη-
ματίζεται. τὰ δὲ τοῦ πράγματος ὀνόματα &c. Kühn.

11 Τὰ δὲ ὀνόματα τ. π. κ.] MS. noster τὰ δὲ τοῦ
πράγματος ὀνόματα, κατακ. JUNG.

12 Κατακοχή] Arist. H. A. I. 6. c. 18. de vaccis
taurorum appetentibus: οὕτω γὰρ σφόδρα κατακαχίμοι
γίνονται τῶ πάθει, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτῶν κρατεῖν μη-
δὲ λαμβάνεσθαι τοὺς βουκόλους. Kühn.

13 Καταβολή] MS. noster auctius καταβολή, κα-
ταβολή, κ. quod alterum ex nulla errantis repetitio-
ne, sed ab ipso auctore profectum arbitror. Etymo-
logus in αὐτόζων. --- ὁ δ' ἦρα παύρον αὐτόζει, οἷα κατα-
βολῶν. --- αὐτὶ τοῦ καταπίπτων σώματι καὶ ψυχῇ.
--- ψυχῇ δ' αἰδωνία λυσοσι. qui versus ex Nicandro
Alexipharm. sunt, ubi Scholiastes potest adiri, qui il-
lud καταβολῶν explicat ἐν καταβολῇ αὐ: unde & Do-
ctiff. *Caninius* in suis *Hellenismis*, ubi de litera η tra-
ctat, mutuatus est. Idem itaque, in hac re divina, κα-
ταβολή, quod καταβολή. Laudant & viri docti *Gale-
nii Lexic. Hippocr.* qui καταβολῆσι adferat pro πα-
ριδικαῖς ἀρχαῖς παροξυσμῶν. Quamvis *Festus* in sua
Oecon. Hippocr. καταβολῆσι (ut alii cum *Varrone* leg.)
malit. Editio certe *Varroni Flavonij* quæ avi mei na-
sterni *fo. Cameracensis* studio prodiit, sic habet: καταβο-
λήσι, περιδικαῖς ἀρχαῖς παροξυσμῶν, παρὰ τῶ Ἰππο-
κράτει. ubi scribendum scilicet καταβολῆσι fuerit: Nolim
quoque addere, quod Iones passim τὸ α in η soleant verte-
re, cujus Dialecti & *Hippocratem* inter principes novi-
mus. Idem, nisi fallor, erit apud *Hesychium* reponendum:
ubi enim in ipsius *Lexico* incipiunt vocabula quorum
primæ literæ κατη, sic legitur: καταβολή. τὸ ἐπιβά-
λον *Ευριπίδης* τμηῖον καὶ πελιάσιν. καὶ ἡ τοῦ *πυρροῦ*
περιάδος, καὶ ὄρμη. καὶ μίρις, καὶ ἱερὰ νόσος, &c. Hic
inquam, καταβολή legendum arbitror: Nam de voce
καταβολή supra jam dixerat aliquot paginis ante. Et
quando tandem *Clariff. noster Hesychius* Hesychium da-
bit illustratum? ἔξειχ', ἔξειχ' ὡ φίλ' ἦλι. Sed . . .
JUNG. *Deficit hic Commentarius Jungermannii, & de-
mittit in Segmentis 23. sine iterum incipit.*

14 Ἐνθουσιασμός] C. V. post ἐνθουσιασμός: καὶ τὸ
ἐπὶ τούτων ἐπιρρήματα. οἷον ἐνθέως, & post ἐπιθειασμῶ-
ναι habet, καὶ τὰ ὅμοια. Kühn.

17 ut Divine, & cætera. * *Locus* autem totus, *Vaticinatorius*, *Fatidicus*, & *oracularis* dicitur. *Opus* porro ipsum appellamus, *oraculum dare*, *Vaticinari*, quod *Atticorum* nonnulli *μαντεύσασαι* vocant, *prædicere*, *eloqui*, *effari*, *denunciare*. *θεσπιωδῆσαι* vero *Dithyrambicus* magis usitatum est. *prædicare*, *prænunciare*, *manifestare*, *futura docere*, *oraculum promere*, *Vaticinium dicere*. *Vaticinari* seu *respondere*, *prophetare*, *oraculi responsum reddere*. * *Res* autem ipsa, *Vaticinium*, *fortilegium*, *dictum*, *vox Divina*, *prædictio*, *oraculi redditio*, *oraculum*, *denuntiatio*, *Divinatio*. Et interpretari ea quæ *oraculis prædicta* sunt, vel *oraculis denunciata*, *oraculis prædicata*, *prænunciata*, & *Divinitus manifestata*. *Proprie* autem *Delphicum oraculum*, *Πυθῆχρηστον*. & *hoc consulentes*, *θεωρῶ* nominantur.

κῶς, ἐπιτεθειασμένως. * Τὸ δὲ¹⁵ πᾶν χωρίον, μαν- 17
τεῖον, καὶ χρηστήριον, καὶ ἀνάκτορον. Τὸ δὲ
πρᾶγμα, χρησμοδῆσαι, καὶ μαντεύσασθαι. ἔ-
νιοι δὲ τῶν Ἀττικῶν, ¹⁶ καὶ μαντεύσασαι λέγουσι.
προειπεῖν, ἀνειπεῖν, ἀναφθεγγασθαι, ¹⁷ προθε-
σπίσαι. ¹⁸ τὸ δὲ θεσπιωδῆσαι, διθυραμβιωδῆσαι.
προαγρευῆσαι, προμηνῦσαι, προδηλῶσαι, προ-
διδάξαι, χρησμοδοτῆσαι, χρησμολογῆσαι, ¹⁹ ἀνε-
λεῖν, προφητεύσαι, χρῆσαι. * Καὶ τὸ μὲν ἔργον, ¹⁸
²⁰ μαντεία, χρησμολόγιον, λόγιον, Φήμη ἐκ
θεοῦ, πρέρησις, προαγόρευσις, χρησμοδία, χρη-
σμολογία, ἀνάρησις, ²¹ μάντευμα. καὶ δια-
λύσαι, ²² τὰ μεμαντευμένα, τὰ ἀνειρημένα, τὰ
κεχρησμένα, τὰ κεχρησμοδημένα, τὰ προγο-
ρευμένα, τὰ ²³ προτεθεσπισμένα. ἰδίως δὲ τὸ ἐκ
δελφῶν, καλεῖται ²⁴ πυθῆχρηστον. καὶ οἱ χρῶ-
μενοι, ²⁵ θεωροί.

19 * *De arte vaticinandi.* 19.

Ars autem ipsa appellatur, *Vaticinatio*, *Prophetica*, & *oracularis*. *Hac* vero utentem, *Prophetam*, *Vatem*, *Fatidicum*, *Sortilegumque* vocabis. *θεσπιωδῆς* vero *Poëticum* est. *Præterea* alio modo *dices*, *vox* venit *Divinitus*, à *Deo* *Vaticinium* venit, *advenit fors*, *oraculum excidit*, *Vaticinium allatum* est, *Deus* *respondit*, *Deus dedit oraculum*, *prosa oratione* *respondit*, vel *carmine hexametro*, & *his similia*. *Quibus addenda hæc*, *Dei oraculum consulere*, *Divinam voluntatem scrutari*, *Deum invocare*, *Divinæ vocis*

* *Περὶ μαντικῆς τέχνης.* 19.

Ὀνομάζοιτο δ' ἂν καὶ ἡ τέχνη, μαντικῆ, προ-
γορευτικῆ, χρησμολογικῆ. ²⁶ Τὸν δὲ χρῶντα,
²⁷ καλέσοις ἂν προφήτην, μάντιν, χρησμοδόν,
χρησμολόγον, ποιητῶν ²⁸ τὸν θεσπιωδόν. ²⁹ Ἐχοῖς
δ' ἂν εἰπεῖν καθ' ἕτερον εἶδος χρείας, ἦκεν ἐκ θεοῦ
Φήμη, ³⁰ ἦκε μάντευμα ἐκ θεοῦ, ἦκε λόγιον, ἐξέ-
πεσε χρησμός, ἦνέχθη μάντευμα, ἀνεῖπεν ὁ θεός,
ἀνεῖλεν ὁ θεός, ἀνεφθέγγετο ἀμέτρως, ³¹ ἐν ἑξαμέ-
τρῳ τόνῳ, καὶ τὰ τοιαῦτα. οἷς προσθετέον ³² τὸ
θεομαντεῖν, ἢ θεομανεῖν, τὸ θεοκλυτεῖν, θεολα-

15 Πᾶν χωρίον, & μοχ ἀνάκτορον] C. V. πανχωρίον & ἀνάκτορον. KÜHN.

16 Καὶ μαντεύσασαι] P. V. καὶ τὸ μαντ. SEB.

17 Προθεσπίσαι] Codex MStus Chartaceni, qui olim *Demetrii Chalcocondylis* fuit, postea *Andrea Schotto* donatus, nunc in *Bibliotheca* P. S. J. asservatur *Antwerpia*, cujus usum per amicum impetravi, unde cum deinceps nominabimus *Codicem Antwerpensem*, primoribus literis C. A. Codex, inquam, ille hic demum incipit legiturque *θεσπίσαι*, quod C. V. quoque agnoscit, & posterius in *διθυραμβιωδῆς* puncto subnotatum habet. KÜHN.

18 Τὸ δὲ θεσπιωδῆσαι δ.] Voces τὸ δὲ & διθυραμβιωδῆς delet. FALCK.

19 Ἀνελεῖν autem pro vaticinari dicunt *Ionæ*.] In Græco nihil de Ionibus. *Herodotus* tamen lib. 1. f. 4. ἦ μὲν δὲ τὸ χρηστήριον ἀνέλεθ' ἡ βασιλεῖα εἶναι. δὲ ὀρακὸν ἀνέλεθ' ἡ βασιλεῖα εἶναι. Et statim post: ἀνέλεθ' ἡ βασιλεῖα εἶναι, ὀρακὸν ἀνέλεθ' ἡ βασιλεῖα εἶναι, itemque alibi. Verum nec apud Atticos frustra sis si querat. vide *Bud. comm.* Gr. l. col. 305. SEVERI 2.

20 Μαντεία] Hic sequitur in V. & A. χρησμός, λόγιον, χρησμολόγιον, Φήμη ἐκ θεοῦ &c. KÜHN.

21 Μάντευμα] Hic sequitur in C. A. ἰδίως δὲ καὶ διαλύσαι τὰ μεμαντευμένα post iterum uterque Codex *θεσπισμένα* habet, omisso *προ*. C. V. subjungit καὶ τὰ ἴμοια. KÜHN.

22 Τὰ μεμαντευμένα] P. V. τὰ μάντευματα. SEB.

23 Προτεθεσπισμένα] A. & P. V. *Τεθεσπ.* absque præposit. SEB.

24 Πυθῆχρηστον] Hoc vocabulum retinendum fuit in Latina versione, non enim est, quo possit satis exprimi. *θεμιστίειν* etiam peculiari voce dicebatur *Phabus* vel *Pythia*, cum oracula edebat. *θεωροὶ λέγαι* ad oraculum vel consulendi vel sacrificandi vel utriusque causa missi. Via sacra, qua ibant ad oraculum æque ac navis, qua eodem vehabantur, *θεωρὸς* dicta. *θεωρὸς* quoque *θεοπρέπου* vocant. KÜHN.

25 Θεωροί.] Dicuntur, ut *Phavorinus* inquit, non modo spectatores, sed & ii, qui ad divinorum oraculorum inquisitionem mittuntur, aut rerum divinatum curam gerunt. GUALTH. vid. infra II, 64.

26 Τὸν δὲ χρῶντα &c.] C. V. ὁ δὲ χρῶν, προφήτης. μάντις &c. KÜHN.

27 Καλέσοις] P. V. καλέσαι. SEB. Καλέσοις] Pro καλέσαι rectius ex C. A. καλέσαι legendum. KÜHN.

28 Τὸν θεσπιωδόν.] *Falckenburgius* legit ὁ θεσπιωδῆς. & ita quoque videtur legisse *Interpres*.

29 Ἐχοῖς δ' ἂν &c.] C. V. εἰχοῖς δ' ἂν ἐπ' ἄλλης χρείας. ἦκεν μαντεῖον ἐκ θεοῦ, ἢ Φήμη, ἢ μάντευμα, ἢ λόγιον. καὶ ἐξέπεσε χρησμός. ἦνέχθη. ἀνεῖπεν ὁ θεός. ἀνεῖλεν ἀνεφθέγγετο μέτρον. C. A. non differt à vulgato, nisi quod omittit, ἀνεφθέγγετο ἀμέτρως. KÜHN.

30 Ἦκε μάντευμα ἐκ θεοῦ] P. V. ἦκεν ἐκ θεοῦ μάντ. SEB.

31 Ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ] A. ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ. SEB.

32 Τὸ θεομαντεῖν] C. A. τὸ θεομανεῖν. θεοκλυτεῖν. adeoque recte repudiat vocem nihili *θεομαντεῖν*. KÜHN.

γεῖν. ³³ θεόληπτος, Φοιβόληπτος, νυμφόληπτος, μουςόληπτος. ἐκ Πανός, ἢ ἄλλου θεοῦ κάτοχος, ἢ κατεχόμενος.

studiosum esse. Item, Numine abreptus, Apollinis Numine afflatus, Lymphatus, à Muriis afflatus, à Pane aut alio Deo correptus.

20 * ³⁴ Περὶ τῶν θεοῦ νομιζόντων, κ.

* *De his qui Deos colunt.* 20. 20

Ὁ μὲν τοίνυν θεοῦ νομιζὼν ἀνὴρ, καλοῖτ' ἀν ³⁵ εὔσεβης, Φιλόθεος, ὅσιος, Φιλοθύτης, Φιλορραστής, ³⁶ ἱερουργικός, θεῶν ἐπιμελής, θεοῖς ἀνακαίμενος, θειασμῶ προσκαίμενος, λατρεύων θεοῖς, ³⁷ ἐνθεός, κατὰ θεός, θεοσεβής, θεολογικός, ἐπιτεθειασμένος, ἱερός, καθιεραμένος, θεοφιλής.

Quisquis autem Deos legitime veneratur, pius vocetur, Dei amans, sanctus, sacrorum studiosus, festorum amans, Sacrificus, Deos curans, Diis adhærens, Divinis innitens oraculis, Deorum cultor, Divinus, Divus, religiosus, Divina loquens, afflatus Numine, facer, consecratus, à Deo dilectus.

21 * Περὶ εὔσεβοῦς, καὶ ἀσεβοῦς, κ.

* *De pio, & impio.* 21. 21

³⁸ Ὁ δὲ ὑπερτιμῶν, ³⁹ δεισιδαίμων, καὶ δεισίθεος. κωμικὸν γὰρ, ὁ ⁴⁰ βλεπιδάμων. Ὁ δὲ ἐναντίος, ἀθεός, ἀνίερος, ἀσεβής, δυσσεβής, ⁴¹ ἀθέμιτος, μισόθεος, θεομισής, ὀλίγωρος θεῶν, νεωτεριστής περὶ τὸ θεῖον, ⁴² ἐναγής, ἐξάγιστος, βέβηλος, θεοβλαβής. ὁ δὲ ⁴³ θεοστυγής, τραγικόν. ⁴⁴ Ὄνόματα δὲ τοῦ πράγματος, ἐκεῖ μὲν εὔσεβεια, καὶ ὀσιότης, καὶ θεῶν ἐπιμέλεια, καὶ λατρεία θεῶν, καὶ θεοσεβεία. τὸ γὰρ Φιλοθεότης, βίαιον. ²² * ἐνταῦθα δὲ, ἀσεβεία, καὶ ἀνοσιότης, καὶ ἐλιγυρία περὶ τὸ θεῖον, καὶ θεοβλάβεια, καὶ ⁴⁵ ἀθεότης. ῥήματα δὲ, εὔσεβεῖν, ὀσιοῦν, σέβειν, σέβεσθαι, θεοσεβεῖν. τὸ δὲ ἐναντίον, ἀσεβεῖν μόνον. τὸ γὰρ ⁴⁶ ἀνοσιουργεῖν, πρὸς ἕτερα. εἰ δὲ καὶ ⁴⁷ ἐπιρρήματα προσθετέον, ἐπὶ μὲν τοῦ ⁴⁸ εὔσεβοῦς, ὀσιῶς, ἐνθέσμως, ἐνθέςως, Φιλοθέςως, θεο-

Sed qui supra modum Deorum cultu detinetur, supersticiosus dicitur. βλεπιδάμων vero, quod eum, qui morbo superstitionis contabuit, significat, Comicum est. Huic autem contrarius, Dei negligens, prophanus, impius, irreligiosus, nefandus, Dei osor, Deorum contemptor, Divinas res innovandi studiosus, impurus, execrabilis, profanus, Dei obrectator. θεοστυγής autem Tragicum est. Ipsius porro rei vocabula, illius quidem religio, sanctitas, Deorum cura, Divinus cultus, pietas. Φιλοθεότης vero durius est. * hujus vero, im- ²² pietas, iniquitas, Dei contemptus, temeritas in Deum, & Dei neglectus. Sed ipsa verba sunt, pietati studere, sanctimoniam curare, colere, venerari, honorare. contrarium autem est unicum ἀσεβεῖν, id est, Dei cultu non tangi, ἀνοσιουργεῖν enim ad

33 Θεόληπτος] Correptitius. KÜHN.

34 Περὶ τῶν θεοῦ ν.] MSS. hanc sectionem cum seq. conjungunt tali titulo: περὶ εὔσεβοῦς καὶ ἀσεβοῦς, εὔσεβειας καὶ ἀσεβείας. Recens tamen Pal. partic. καὶ utrobique omittit. SEB.

Περὶ τῶν θεοῦ ν.] Inscriptiones titulorum hujus & sequentis Sectionis, conjungit in unum C. V. ita: περὶ εὔσεβων, ἀσεβῶν. KÜHN.

35 Εὔσεβης] Hunc locum integrum exscripsit Rhavorinus in εὔσεβης. ubi Φιλοθύτης per i male scribitur. vid. Cyrillum contra Julianum l. x. ubi Abrahamum Patriarcham demonstrat certo respectu fuisse Φιλοθύτην. vid. & Philostr. l. v. A. V. c. 7. deinde legit, φιλερραστής, & alia exigui momenti. KÜHN.

36 ἱερουργικός] P. R. ἱερουργός. SEB.

37 Εἰθεός] Ἐνθεός in Gl. divinus. KÜHN.

38 Ὁ δὲ ὑπερτιμῶν] V. C. ὁ δὲ ὑπερβάλλον. at C. A. illud ὑπερβάλλον in margine habet ascriptum. KÜHN.

39 Δεισιδαίμων δ.] Hæc duo vocabula superstiosum, non. ut Interpretes vult, Deos venerantem timen-temque, designant. Nam secundum Servium superstio est timor superfluus & delivus in Æneid. 8. v. 187. Vanæ superstio veterumque ignota Deorum. quamvis non diffitear, esse. ubi δεισιδαίμων in bonam partem accipitur. KÜHN.

40 Βλεπιδάμων.] MSS. βλεπιδάμων. Hesych. & Suid. βλεπιδάμων. addente illo quidem: ὁ ὑπὸ νόσου κατεσκληκός, καὶ κακόχρους ὑπὸ δαιμόνων. hoc vero: ὁ

δυστραμμένος τὰς ὕψεις, καὶ εἶον ὑπὸ δαιμόνων πληγῆς. SEB.

Βλεπιδάμων.] Ex Hesych. l. βλεπιδάμων, qui morbo superstitionis contabuit, & a nimio Dæmonum metu contraxit cadaverosam faciem. Solent enim superstiosus lurido colore præ se ferre, & ipsa statim facio fateri, quis pectus infederit hospes. βλεπιδάμων Græcis est ὁ ὑποβλεπόμενος, ὁ ὑφορῶν τὸν δαίμονα, qui sibi male metuit a Dæmone, cuique colit, ne possat. KÜHN.

41 Ἀθέμιτος] A. & P. V. ἀθέμιστος. sed in fine hujus sect. P. V. perinde ut ed. ἀθεμίτως. SEB.

42 Ἐναγής] Ἐναγής in Gl. est, iniquitatis, sceleratus. KÜHN.

43 Θεοστυγής] C. V. τὸ δὲ θεοστυγής τραχύτερον, τραγικόν, ubi duæ videntur concurrere lectiones, vel omisum est καὶ post τραχύτερον. KÜHN.

44 Ὄνόματα δὲ] C. A. ὀνόματα τοῦ π. in margine vero est τὰ δὲ. KÜHN.

45 Ἀθεότης] Addit hic C. V. δὴλα δὲ καὶ τὰ ἴφ' ἐκατέρου τούτων ῥήματα, εὔσεβῆν &c. KÜHN.

46 Ἀνοσιουργεῖν] Innuit Auctor ἀνοσιουργεῖν, quæ fit αἰτῶ τῆς φωνῆς ὀργάνῳ. vid. Hesych. in λεοβιάζειν, ubi legerem πρὸς ἄνδρα στόματι στύειν. quod idem est cum λειχάζειν. vid. eundem in ἀρήτοურγια. KÜHN.

47 Ἐπιρρήματα] P. R. ἐπιρρ. ἐπ. ἐπὶ μ. SEB.

Ἐπιρρήματα] C. A. εἰη προσθετέον. KÜHN.

48 Εὔσεβοῦς] P. V. & A. εὔσιβως. paulo post A. θεοφίλος, & mox cum Aug. etiam P. V. ἀσιβώς. SEB.

vine, religiose, pie, & cætera. ad Impios vero, impie, impure, irreligiose.

Φιλῶς, θεοσεβῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀσεβοῦς, δυσσεβῶς, ἀσεβῶς, ἀνοσίως, ἀθέως, θεοβλαβῶς, θεομισῶς, ἀθεμίτως.

23 * De summo templo. 22.

* Περὶ ἀρχαίου. κβ. 23

Summum autem templum, Palatiumque vocabis, venerandum, Divinum, factum, horrendum, terribile, prædives, antiquitus ditatum, opulentum, dives, copiosum, auro argentoque luxurians, & divitiis splendidum.

49 Ὀνομάσαις δ' ἂν ἱερὸν τὸ ἀρχαῖον, σεμνόν, θεῖον, ἔνθεον, Φρικῶδες, ἐκπληκτικόν, ἀρχαῖόπλουτον, παλαιόπλουτον, ζᾶπλουτον, μεγαλόπλουτον, βαθύπλουτον, πολύχρυσον, πολυάργυρον, πολυτάλαντον.

De cognominatione Deorum. 23.

52 Περὶ ἐπανυμίας θεῶν. κγ.

Dii cœlestes, Cœlites, Cœlicolæ, Ætherii, Aërii, Terrestres, & iidem terræ Gubernatores, Marini, qui & Pontici, * Subterrestres, terram Incolentes, Subterrestres, Lares, Tutelares, Paterni, Hospitales, Tribules, Forenses, Fructiferi, Bellicosί, tropæorum Domini, supplicum Tutores, malorum Depulsores, Aversores, Defensores, Mundi, Puri, Fugatores, Salvatores, Tutelares, Cædis ultores, Quibus supplicamus, Natalitii, Nuptiales, plantarum Custodes, frugum Servatores. multa vero horum Jovi propria sunt, quemadmodum & νέτιος id est, Plu-

Θεοί 53 ὑπερουράνιοι, ἐνουράνιοι, ἐπουράνιοι, ἐναϊήριοι, 54 ἐναέριοι, 55 ἐπίγειοι. καὶ οἱ αὐτοί, ἐπιχθόνιοι, ἐνάλιοι, θαλάττιοι. 56 καὶ οἱ αὐτοί, ἐνθαλάττιοι. * ὑπόγειοι, 57 χθόνιοι, ὑποχθόνιοι, κατὰ 24 ταχθόνιοι, ἐστιοῦχοι, 58 πολιοῦχοι, 59 πατρῶοι, ξένιοι, 60 Φράτριοι, ἀγοραῖοι, ἐπικάρπιοι, στρατιοί, τροπαιοῦχοι, ἰκέσιοι, 61 τρόπαιοι, λύσιοι, καθάρσιοι, ἀγνῖται, Φύξιοι, σωτήρες, 62 ἀσφάλειοι, παλαμναῖοι, προστρόπαιοι, γενέθλιοι, γαμήλιοι, 63 Φυτάλιοι, προτρυγαιοι. 64 τὰ πολλὰ δὲ τούτων καὶ 65 ἴδια ἐστὶ τοῦ Διός. ὡς περ

Εὔσεβοῦς] C. A. εὐσεβῶς. & mox etiam ἀσεβῶς. ΚῆHN.

49 Ὀνομάσαις] P. R. ὀνομάσαις. SEB. 50 Ἀρχαῖον] C. V. conjungit ἱερὸν ἀρχαῖον, ut mox, ἀρχαῖόπλουτον. C. A. omisso τὸ sine dubio habuit ἀρχαῖον, sed erasum est, ita, ut vix vestigium appareat, quæ lectio sine dubio vera est. Non enim hic agitur de ἀρχαίῳ palatio, sed templo, quod ab antiquitate, oribus, & præsentia numinis commendari solet. Post πολυτάλαντον subjicit C. A. καὶ τὰ ἄρτια, sed in margine. ΚῆHN.

51 Θεῖον, ἔνθεον] MSS. ἔνθεον, θεῖον. SEB. 52 Περὶ ἐπανυμίας θεῶν] P. R. περὶ θεῶν οὐρανίων, χθόνιων, καταχθόνιων, σωτήρων. SEB.

Περὶ ἐπανυμίας θ.] In utroque MSto ita se habet inscriptio: περὶ θεῶν οὐρανίων, χθόνιων, καταχθόνιων καὶ σωτήρων. ΚῆHN.

53 Ὑπερουράνιοι] P. R. ὑπουράνιοι. SEB. Θεοὶ ὑπερουράνιοι] C. V. Θεοὶ δὲ εἰσὶν ὑπερουράνιοι καὶ ἐπουράνιοι καὶ ἐνουράνιοι, αἰθέριοι, ἐναϊήριοι καὶ ἐπίγειοι. ἔλεγον δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπιχθόνιοι καὶ ὑποχθόνιοι ἐστιοῦχους, πατρῶους, ξένιους, φρατρίους, φρουρίους, ἀγοραῖους, ἐπικάρπιους, τροπαιοῦχους, ἰκέσιους, τροπαιοῦς, ἀποτρόπαιοις λύσιοις &c. C. A. casum servat vulgatæ lectionis, sed καὶ sæpius omittit, & post φράτριοι etiam habet φρουρίοι καὶ ἀγοραῖοι. ΚῆHN.

54 Ἐναεριοί] MSS. αἰεριοί. SEB.

55 Ἐπίγειοι κ. ο. α. ε.] In Labb. MS. est ἐπίγειοι, αἱ αὐτοὶ καὶ ἐπιχθ.

56 Καὶ οἱ αὐτοί] In Labb. MS. deest καὶ. JUNG.

57 Χθόνιοι, γ. κ.] MSS: χθόν. καὶ ὑπ. καὶ καταχθ. SEB.

58 Πολιοῦχοι] C. A. πολιοῦχοι non habet. post τρόπαιοι subjicit ἀποτρόπαιοι & ἀσφάλιοι per κ. ΚῆHN. Πολιοῦχοι] In MS. Labb. deest τὸ πολιοῦχοι. JUNG.

59 Πατρῶοι] Pattiæ, *Æn.* 2, 702.

Dii patris servati domum, servate nepotem. *Georg.* 1, 498. Dii patris inderges. Iidem autem & *repales Dionys. Halicarnass.* lib. 1. antiq. fol. 54, τοὺς δὲ θεοὺς τούτους *Ἐμαῖοι* μὲν Πενάτας καλοῦσιν, οἱ

δ' ἑρμηνεύοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν τούτομα, οἱ μὲν Πατρῶους ἀποφαινόντων, οἱ δὲ Γενέθλιους. εἰσὶ δ' οἱ Κτησίους, ἄλλοι δὲ Μυχίους, οἱ δὲ Ἐρκίους. &c. vid. ibid. not. *Fr. Sylb.* Item *Gyrald. Synag.* 15. fol. 422. SEB. 2.

60 Φράτριοι] Lectionem hanc etiam loco vulgatæ, quæ φάτριοι habebat, recepit FALCK.

61 Τρόπαιοι] Addendum, ἀποτρόπαιοι. Ethnici olim duobus cuique attributis genis: bonum nominabant ἀποτροπαῖον, ἀποτρόπαιον, ἀλεξίκακον, λύσιον, φύξιον, & δαίμονα λόντα τὰς ἀράς. vid. *Perseum de Divin.* pag. 288. SEB.

Αὐεργοί] Averrunci, *Rhodigin.* 14. extremo; in propinquo dei, quos ἀποτροπαῖους dicunt: apud quos omnia fiunt, quæ facienda Græci arbitrantur ad mala averruncanda, id est, εἰς ἀποτροπὴν κακῶν. *Varron.* lib. 6. de ling. l. p. 58. à vertendo averruncare; ut *Deus*, qui *his reb. præest Averruncus*. Itaque ab eo precari solent, ut pericula avertat. vid. & *Gell.* 5, 12. SEB. 2.

62 Ἀσφάλιοι] MSS. ἀσφάλιοι. *Nepotini* cognomina ἀσφάλιοι, & ἀσφαλίον. vide *Plus.* in extr. vit. *Thesei* & *Gyral.* *Synag.* 5. fol. 157. *Oppianus* rationem reddens, ut *H. Steph.* videtur,

γαίης τ' (inquit) ἀστυφέλιτα ποσειδάων ἱριότο ἀσφάλιοι, ῥιζούχα θεμελίδια νέρβε φυλάσσαν. in fine ἀλευτικῶν. Sed *Cl. Rutenhusius* legit ἀσφαλίους. SEB.

63 Φυτάλιοι] P. V. φιτάλιοι. reliqui duo similiter editis. Alias φυτάλμοις *Ἰονίς* epitheton *Hesych.* & *Phavor.* indeque *Pollux* statim subjicit: τὰ πολλὰ δ. τ. καὶ (MSS. αἰς.) ἴδια. SEB.

Φυτάλιοι] MS. Labb. habet φυστάλιοι. JUNG.

64 Τὰ πολλὰ δὲ τούτων καὶ] Absunt à *Cod. Anjv.* ΚῆHN.

65 ἴδια ἐστὶ τοῦ Διός &c.] *Vossii Codex.* ἴδιος ἐπὶ τοῦ Διός. ὡς περ καὶ ὁ νέτιος καὶ ὁ κατακλιβάνης. ἔνθα ἂν κεραιὸς κατενεχθῆ καὶ φράτριοι. C. A. in textu legit αἰς ἴδια τοῦ Διός. in margine vero. ἄλλως. ἴδιος ἐπὶ τοῦ Διός. idem pro his, quæ infra sequuntur. καὶ ἐνοσί-

ὄντιος, καὶ ὁ καταβάτης. καὶ παρ' Ἀθηναίους, Φράτριος. τὸ γὰρ νεφεληγερέτης, καὶ ὅσα ταιαῦτα, ἐπὶ τοῦ Διός. ὡς περ καὶ τὸ ἐννοσίγαιος, ⁶⁷ καὶ ἐννοσίχθων, καὶ ταιαῦτα ὅμοια, ἐπὶ τοῦ ποσειδῶνος, ποιηταῖς ⁶⁸ ἀνείσθω.

vialis, καταβάτης, id est, cœlitus descendens. Atheniensibus etiam Φράτριος id est, tribuum Custos dicitur. Νεφεληγερέτης enim, id est, Nubicogus, & familia, quibus Jupiter, ut & Ἐννοσίγαιος & Ἐννοσίχθων i. e. Terræ quassator, quibus Neptunus designantur, relinquuntur Poëtis.

25

* 69 Περὶ τῶν προσιόντων θεοῖς. κδ'.

70 Τὸ δὲ προσίεναι πρὸς τοὺς θεοὺς, καθηράμενον, ⁷¹ καθαρεύσαντα, Φαιδρυνάμενον, ⁷² περιβράννυτον, ἀπορρυψάμενον, ⁷³ ἀπονιψάμενον, ⁷⁴ ἀγνισάμενον, ἀγνεύσαντα, ἠγνευμένον, ὠσιωμένον, καθαρῶ νῶ, ὑπὸ νεουργῶ στολῆ, ὑπὸ νεοπλυνεῖ ⁷⁵ ἐσθῆτι, προσίεναι θεοῖς, πρόσδοτον ποιῆσθαι πρὸς τοὺς θεοὺς, ⁷⁶ εὐχεσθαι θεοῖς, ⁷⁷ ἀνατείνειν τὰς χεῖρας, ἐντυγχάνειν θεοῖς, προτρέπεσθαι ²⁶ θεοῖς, * ⁷⁸ κατακαλεῖν θεοὺς, ⁷⁹ ἀνακαλεῖν θεοὺς, αἰτεῖν παρὰ τῶν θεῶν τὰ ἀγαθὰ, προσφεύγειν θεοῖς, ποτινῆσθαι, ⁸⁰ ἐπαντιβολεῖν καὶ ἀντιβο-

* De accedentibus ad Deos. 24. 25

Adire autem Deos dicimus, purgatum, expiatum, laetum, aspersum, mundatum, lotum, castum, purum, mundum, sanctum, puræ mentis hominem, sub nova stola, in nuper lota veste adire Deos, congreri cum Deo, Diis supplicare, extendere manus, in Deorum venire colloquium, Deos exhortari, * Deos invocare, implorare Deos, bona à Diis postulare, ad Deos confugere, venerari, obtestari, vel supplicem esse, supplicare, Diis immolare, sacrificare, sacra fa-

χων, καὶ ταιαῦτα ὅμοια, legit: τὸ ἐννοσίχθων καὶ τὸ ταιαῦτα. Ex his posset locus integer ita constitui. τὰ πολλὰ δὲ τούτων ὡς ἴδια ἐπὶ τοῦ Διός, ὡς περ καὶ ὁ ὄντιος καὶ ὁ κ. ε. α. κ. κ. καὶ παρ' Ἀθηναίους Φράτριος, καὶ τὰ ταιαῦτα ἴδιαι ἐπὶ τοῦ Διός. τὸ γὰρ νεφεληγερέτης ὡς περ καὶ τὸ ἐννοσίγαιος &c. potest & vulgata sine incommodo retineri. Ceterum λύσιαι dicuntur Dii, qui credebantur solvere & irritas facere diras devotiones. Alia de causâ Bacchus λύσιαι dictus, de quo Suidas in λύσιαι τελταὶ & Hesych. Καθάρσιαι, ἀγνίαι præerant expiationibus cædium. φύξιαι à fugitivis & exulibus invocati. σωτήριαι nautas e periculis naufragii eripiebant. ἀσφάλιαι in terramoto, παλαμνίαι contra homicidas implorati, ἀμικίαι præsidebat Ζηρῖος φίλιος, vicinis ἐπίστιαι, collegis ἐταίριαι, hospitiibus ξένιαι, conjuratis ἐνέριαι, supplicibus ἐκείριαι, fratribus & cognatis ὁμόριαι. vid. Dion. Chrysof. Orat. I. περὶ βασιλείας. Auctorem libri de Mundo. Themist. Orat. de Philadelphia & Scholia in Ajaxem Sophoclis p. 15. edit. Francoi. KÜHN.

ἴδια ἐστὶ τοῦ Διός &c.] MS. Labb. ἴδια ὡς τοῦ Διός ὡς περ οὔτιος καὶ ὁ καταβ. ἴθα ἀν κεραινὸς κατενέχθαι, καὶ παρ' ἀθ. Φράτριος. JUNG.

66 ὄντιος] P. V. ὠφιστιος. Sed Aristotelis etiam (si verus is auctor) Ζηρῖος ἀστραπαιὶς τε καὶ βρονταίος καὶ αἰθρίας καὶ αἰθρίας, κεραινός τε καὶ ὄντιος, ἀπὸ τῶν ἑταῶν καὶ κεραινῶν καὶ τῶν ἄλλων καλεῖται. lib. de Mundo cap. ult. SER.

67 Καὶ ἐννοσίχθων] MS. Labb. habet: καὶ τὸ ἐννοσίχθων καὶ τὰ ταιαῦτα ἐπὶ JUNG.

68 ἀνείσθω] Relinquantur Poëtis, idem quod συχωρεῖσθω. KÜHN.

69 Περὶ τῶν προσιόντων] C. A. περὶ προσελύσεως τῆς πρὸς θεὸν αἰτήσεως καὶ θυσίας. KÜHN.

Περὶ τῶν σρ. θ.] Talis titulus τμήματι κδ' in margine MS. adpositus, qualis & in Labb. περὶ προσελύσεως τῆς πρὸς θεοὺς, αἰτήσεως καὶ θυσίας. Ipsum emema alio verborum modo ita ab initio in nostro MS. Ἐπίς δὲ καθήραι, καθαρῶσαι, περιβράνναι (scrib. potius περιβράνναι) ἀπορρυψάμενον, ἀγνεύσαντα, ἠγνισμένον, ὠσιωμένον, καθαρῶν, ὑπὸ νεουργῶ στολῆ, πολυτελεῖ ἐσθῆτι (adscripta), ὑπὸ νεοπλυνεῖ ἐσθῆτι, & ἐντυγχάνειν θεοῖς] προίεναι (emendatum tamen ab alio προσίεναι) θεοῖς, πρόσδοτον &c. alia interjecta defunt. JUNG.

70 Τὸ δὲ προσίεναι] C. A. Τὸ δὲ ἱεροῖς προσίεναι. C. V. ἱερίαι δὲ καὶ καθήραι. καθαρῶσαι περιβράνναι. ἀπορρυψάμενον. ἀγνεύσαντα. ἠγνισμένον. ὠσιωμένον. καθαρῶν.

ὑπὸ νεουργῶ στολῆ. πολυτελεῖ ἐσθῆτι. C. A. περιβράννυτον. ἀπορρυψάμενον. ἀγνισάμενον, sed supra i scriptum eu, uti μοχ ἠγνισμένον itidem eu supra i habet. KÜHN.

Τὸ δὲ προσίεναι.] In Labb. MS. est: τὸ δὲ ἱερίαι προσ. JUNG.

71 Καθαρεύσαντα.] MS. Labb. καθαράσαντα JUNG.
72 Περιβράννυτον] P. V. & A. περιβρ. vid. supra Segm. 8. SER.

73 Ἀπονιψάμενον] In MS. Labb. deest. JUNG.

74 Ἀγνισάμενον.] P. R. ἀγνεύσαντα. SER.

Ἀγνισάμενον] In MS. Labb. pro ἀγνισ. est ut in uno Seb. ἀγνεύσαντα, & pro ἠγνευμένον, ἠγνευσμ. JUNG.

75 Ἐσθῆτι.] Diftinctionem commaticam non agnoscit C. A. KÜHN.

Ἐσθῆτι] MS. Labb. auctius ut noster, ἐσθῆτι, καὶ πολυτελεῖ ἐσθῆτι. Notabis itaque hæc quæ vulgo defunt, quæque ex MSS. supplere potes: notabis & ἠγνισμένον in nostro MS. pro vulgato ἠγνευμένον, aliter reformat Labb. nempe in ἠγνευσμένον, ut indicavi. Cæterum Luc. Fruterius 2. Verif. 6. ubi Tibulli versiculum ita emendat:

Lota tibi est hodie, sibi se laxissima comist.

De Sulpitia sacrificante inter alia quibus suam emendationem firmat & ἀπονιψάμενον hinc e Polluce adfert. Quod vero ad vestes ipsas 7. Lipsum 1. Elef. 13. ubi docet per dies privatim aut publice latus, togas recentes sumpsisse veteres, & usu nondum fordidas aut obsoletas: Pollux, ait, id exprimit, ἐπὶ νεουργῶ στολῆ, ὑπὸ νεοπλυνεῖ ἐσθῆτι. Quam Lessonem unde hausert, nescio: νεοπλυνεῖ enim istud quod legitur in vulgatis & MSS. nemo credo in dubium revocaverit. JUNG.

76 Εὐχεσθαι] Noster MS. ἔχουσαι habuit: sed id correctum est, facto εὐχεσθαι. JUNG.

77 Ἀνατείνειν τὰς χεῖρας] MS. ad oram: χεῖρας ἀνατείνειν sine τὰς. quod sequitur ἐντυγχ. θ. antea jam dixi. paulo superius etiam in margine MS. fuisse adscriptum. JUNG.

78 Κατακαλεῖν] C. V. καταβαλεῖν θ. καὶ ἀναβαλεῖν. αἰτεῖν. C. A. nihil mutat, κατακαλεῖν in deorum vel dæmonum potius evocationibus ad incantamenta usurari solet. hinc invocationem magicæ quandoque κατακαλέσαι dictæ. KÜHN.

79 Ἀνακαλεῖν θεοὺς, αἰτεῖν.] MS. καὶ ἀνακαλεῖν, αἰτεῖν π. τ. θ. τὰγαθὰ. JUNG.

80 Ἐπαντιβολεῖν καὶ] Obtestari vel supplicem esse. cere,

cere, boves offerre, hecatomben adducere, sacra administrare, Pæanas canere, hymnum decantare, factorum primitias solvere, tus adolere, suffire, aromata igne resolvere. Aromata vero ipsa & suffimenta vocantur. Sed Thucydides ea vocavit pura sacrificia, oppositionem faciens inter animalia, quæ mactata aras cruen-

λεῖν, καθικετεύειν, θύειν θεοῖς, ἱερουργεῖν, ἱεροποιεῖν, βουβυτεῖν, ⁸¹ ἑκατόμβην προσάγειν, θηπολεῖν, παιᾶνας ἀεῖσαι, ⁸² ὕμνον ἄσαι, ἱερῶν ⁸³ προκατάρξασθαι, λιβανωτὸν ⁸⁴ καθαγίζειν, θυμῶν, ἀρώματα ⁸⁵ λύειν ἐν πυρὶ. τὰ δὲ ἀρώματα καὶ θυμιάματα ⁸⁶ καλεῖται. ⁸⁷ Θουκυδίδης δ' αὐτὰ εἴρηκεν ⁸⁸ ἀγνὰ θύματα, πρὸς τὰ αἱμάσσοντα καὶ σφατ-

ἀπαντιβολεῖν καὶ ἀντιβολεῖν supplicare [παρὰ τοῖς ὑπεριον. h. c. apud Homeri posteros, *Eust. Od. f. 762.*] significant: παρὰ τὸ ἀντι ποδῶν βάλ्लισθαι ἤτοι ἰκτεῖσθαι τοὺς ἰκτείνοντας, *GUALTH. [ex Eust. II. f. 366.] SEB. 2.*

Ἐπαντιβολεῖν καὶ] Hæc absunt à C. A. at C. V. καταντιβολεῖν legit non male, KÜHN.

Ἐπαντιβολεῖν καὶ] Pro ἑπαντ. MS. καταντιβολεῖν habet; simplici ἀντιβολεῖν omisso. JUNG.

81 Hecatomben.] Ἐκατόμβη sacrificium est non simplex, & vulgare, sed sumtuosum ac splendidum, proprie id, quod centum boum oblationibus constat, quemadmodum & χιλιόμβη, quæ mille bobus consistit, dicitur. Per catachresin vero, etiam ad sacrificia, in quibus centum animalia, utpote oves capræ, offeruntur, sic dicta sunt. Quidam porro hecatomben à multitudinē boum dictam volunt, numero finito pro infinito posito. Quemadmodum & ἐκατόμυγα κῶν vocant eam, quæ multa transtra habet. Reperiuntur vero & alia hujus ordinis multa. *GUAL. ex Eust. II. f. 36. & 37.* audacior catachresis, qua ὡν ἐκατόμβη dicitur à quodam prisco, eodem teste fol. 281. SEB. 2.

Ἐκατόμβην] Ἐκατόμβης (ita enim est) προσάγειν in MS. oræ est adscriptum. Alias in MS. contextu ita est hic: θηπολεῖν, καὶ τὰ ὅμοια, παιᾶνα ἄσαι. (quod mihi præ vulgato παιᾶνας ἀεῖσαι certè placet, estque ita & infra segm. 28.) ὕμνον &c. *Labb. ἐκατόμβην πρ. θ. παιᾶνας κ. ὕμνοι ἴσαι, ἱερῶν προκατάρξασθαι.* JUNG.

82 Ὑμνον] Ὑμνος. *FALCK.*

83 Κατάρξασθαι] Utique codex προκατάρξασθαι ut & mox infra legitur. KÜHN.

84 Καθαγίζειν] C. V. καθαγιαζέειν. Vulgatum nihilominus malim, quia & ἐναγίζειν infertias dare dicimus, non ἐναγίζειν, quantum quidem ego memini, nisi apud Poetas, ἀγιάζειν pro ἀγίζειν. θυμῶν quod sequitur, *Virgilius* reddit, dare ibi *l. 8. Æneid.* ubi *Servius*: dabant, verbo factorum usus est, nam dici solebat in sacris: da quod debes de manu dextera aris. θυμῶν *Gl.* reddunt, adolere. KÜHN.

Καθαγίζειν] MS. καθαγιαζέειν. Et sic *Herodotus Clione*, c. 202. Ὀσφραίνοντες καταγυζόμενοι τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου (eis τὸ πῦρ) μεθύσκονται τῇ ὀσμῇ &c. de *Αγακίς* insularum incolis: sed vulgatum verius videtur; ipsa enim illa phras̄ *Herodotea*, eadem prima *Musa*, ubi c. 183. ait: Ἐπὶ δὲ τοῦ μέγιστος βωμοῦ καὶ καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα ἕτερος ἐκάστου οἱ χυλδαῖοι. Cui liber addere & hunc nostri *Historici* locum, tantum ideo ut emendetur: eadem enim *Musa* c. 198. ubi: δούαις δ' ἂν μυχθῇ γυναικὶ τῇ ἐαυτοῦ ἀνῆρ Βαβυλῶνιος, πυρὶ θυμῆμα καταγίζόμενον ἴζει. ita me admonuit *Heinsius* nostri avi decus: *Scribe* παρὰ (nempe pro πυρὶ) ἴζει, ut apud *Homertum Ionicum poetam*. Scilicet pro παρῖζει, ut solens nostro *Historico* conjungenda disjungere. JUNG.

85 Λύειν] C. A. θύειν. præfeto tamen vulgatum λύνειν, quod idem est cum τῆσαι, quia thus igni injectum liquefit & dissolvitur. KÜHN.

86 Καλεῖται] P. R. λέγονται. SEB.

Καλεῖται] Pro καλεῖται, *Labb. MS.* ut *Seberi* unus, λέγονται: & additum tamen, γρ. καλεῖται. JUNG.

87 Θουκυδίδης δ' αὐτὰ &c.] MS. noster ita: Θουκυδίδης εἴρηκεν αὐτὰ θύματα ἀγνὰ, ἀντιδιαστέλλων πρὸς

τὰ ἐν αἱματι (adscriptum in orâ, ἀνατιθεῖς σμίρναν, λιβανωτὸν) ἱερεῖα προσάγειν &c. *Labb.* non variat, nisi quod πρὸς τὸ αἱμάσσοντα habet. Quid dicemus de hoc loco? Verba MS. meliora esse nempe vulgatis existimo; eaque etiam probante Viro Eruditiss. *Ric. Kæmelio. Conveniunt enim*, ait in suis quas fero literis, cum *Pollucii* scopo & proposito: quo de appellatione τοῦ ἀρώματος agitur, non de sacrificandi aliquo ritu aut modo. Itaque illa ἀνατιθεῖς σμ. λιβ. librarii potius, quam auctoris verba esse judicat. Sed locum *Thucydidis* ipsum, ut in rem præsentem ire queas; proferri malis. Et quartenti mihi humaniss. & doctiss. *Jo. Camer.* indicavit hunc esse, cujus auctoritatem advocet *Pollux* lib. 1. ξυγγρ. ἔστι γὰρ καὶ Ἀθηναῖος Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μελιχίου μεγίστη, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ἣ πανθημεῖ θύουσι πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια. & exiltimat *Pollucem* memoria lapsum pro ἐπιχώρια, ἀγνὰ scriptisse, quum putaret θύματα & θυσίας idem esse, quod falsum sit: esse enim θύματα, θυμιάματα, καὶ πέμματα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ideoque cum meminisset probe θύματα apud *Thucydidem* opponi τοῖς ἱεραῖς, de suo adjecisse ἀγνὰ. non enim vilium ei credibile apud *Thucydidem* genus opponi speciei, ideo πρὸς ἀντιδιαστολήν adjectum sibi persuasisse à *Thucydide* ἀγνὰ. Cæterum in vulgato *Polluce* pro αἱμάσσοντα, putat legendum αἱμασσόμενα vel αἱματόντα: & pro ἀνατιθεῖς, ἀντιθεῖς. Hæc ille doctiss. amicus. Ego usquequaque adfentiri nequeo, nec θύματα pro θυσίαις nostrum accepisse credo. Quid multis? verbo meam mentem absolvam. Quid si illud ἀγνὰ plane ejiceremus, forte ortum ex sequente ἀντι in MS. Sic sane omnia liquida essent, nec ulla insuper emendatione opus, si ita scribamus ex MS. *Θουκυδίδης δ' εἴρηκεν αὐτὰ θύματα, ἀντιδιαστέλλων πρὸς τὰ ἐν αἱματι θύματα*: quibus consimiles phras̄es subjicit noster, ἀνατιθεῖς σμ. &c. quamvis quis ἀνατιθένας malle posset. Sed de toto hoc loco docti stantur. Alias θύματα ἀγνὰ opponi cruentis non ignoro, potuitque & ea attulisse noster *Pollux*, & forte locus non injuria sit suspectus ut mutilus. Locum enim *Platon.* lib. 6. νόμων invenio profus huc pertinentem etiam: θύματα τε, ait, οὐκ ἦν τοῖς θεοῖς, ζῶα, πέλαοι δὲ καὶ μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι καὶ τοιαῦτα ἀλλὰ ἀγνὰ θύματα σαρκῶν δ' ἀπέχοντο. ὡς οὐχ ὅσοι ἐν ἰσθίειν, οὐδὲ τοὺς τῶν θεῶν βωμούς αἱματι μιαιύνειν ἀλλὰ ὀρθοί τινες λεγόμενοι βίαι ἐγίνοντο ἡμῶν τοῖς τότε, ἀψύχων μὲν ἐχομένοι πάντων, ἐμψύχων δὲ τούναντίον πάντων ἀπεχόμενοι. Ubi satis clare θύματα ἀγνὰ vides *Platonem* ἀντιδιαστέλλειν τοῖς ἐν αἱματι: adeo ut magis suspicer *Platonis* nomen deesse in *Polluce* nostro, à librariis negligentibus omisissum. Quod mox sequitur, αἱμάσσειν τοὺς βωμούς, est ad alia manu in MS. adscriptum. JUNG.

88 Ἀγνὰ θύματα] Locus hic in *Thucydide* qualis quidem hoc temporis in mundo est, nusquam apparet ἀνταλεγεῖ, nisi quod *l. 1. Hist. p. 82.* festi cujusdam *Attici* in honorem *Ἰονί Μελιχίου* celebrati meminit, ἐν ἣ πανθημεῖ θύουσι πολλοὶ, οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια. *Scholiastes* ibidem *Codices* Nostros mutilatos arguit, legendo: ἐν ἣ πανθημεῖ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοὶ, &c. in quo universus feriatius est populus, multi vero non animalia, sed domestica offerunt sacrificia. per θύματα ἐπιχώρια intelliguntur quidem τινὰ πέμματα ἢ ζῶων μορφᾶς τετυπωμένα, ἢ θύματα

27 τόμεινα ⁸⁹ ἀνατιθείς σμόρναν, λιβανωτόν. * ἰε-
ρεῖα προσάγειν τοῖς βωμοῖς, αἰμάσσειν τοὺς βω-
μοὺς, ⁹⁰ δεκάτην ἀποθύειν, ⁹¹ εὐχεσθαι κατὰ

tant, & inter myrrham atque tus. * sa- 27
cra ad aras fittere, cruentare aras, deci-
mam offerre, vovere deo bovem, aut a-

dam animalium in figuras deformata, quæ solabant
in sacris adhiberi ab iis, qui cruenta sacrificia dam-
nabant; veruntamen ἀγνά θύματα, ut Pollux ait, non
appellantur. Ea propter, aut in suo invenit Codice
quæ allegavit, aut sensum verborum, non ipsa verba
secutus est, aut denique loci affinitate deceptus me-
moriola vacillavit, & pro *Platone Thucydidem* de-
dit succedaneum. Ita n. Philolophus l. 6. de LL. Τού-
ναντιόν, inquit, ἀκούομεν ἐν ἄλλοις, ὅτι οὔτε θεός ἐτολ-
μῶμεν γυῖσθαι, θύματα τε οὐκ ἦν τοῖς θεοῖς ζῆα, πύ-
λαισι δὲ καὶ μέλιτι καρποὶ δειδυμένοι, καὶ τοῖα ἄλ-
λα ἀγνά θύματα. σαρκῶν δὲ ἀπειχοῦτο, ὡς οὐχ ἔσιον
ὄν ἰσθίειν, οὔτε τοὺς τῶν θεῶν βωμούς αἰμάττειν. Con-
trarium audimus in aliis, quando nec bubulam gustare
audebamus, & *sacrificia Deorum non animalia, sed*
placenta erant ex similia confecta, fruges melle subacta
& alia id genus pura sacrificia, à carnibus vero absti-
nebant, ac si nefus esset veses & Deorum aras cruen-
tare. Nec mirum adeo, quod Pollux hic membra
lapsus obrepserit, nam alibi quoque illam minus fi-
dam expertus est, infra scilicet IX, 46. laudat hunc
Thucydidis locum, δικήσιμον, ὃ ἦν τοῦ τείχεος, career,
qui muro adhaerebat ἐ libro 3, cum tamen ille non pro-
cul à libri 2. initio occurrat p. 101. Iterum x, 96.
ex *Aristoph. Equitibus Ath. l. Sc. I.* laudat verbum:

Ἐπίπαστα λίχων (l. λείχων) δημιόπραβ' ὁ βάσκαρος.
Male & contra legem metri legitur δημιόπρατα. hic
memoria etiam aberrante, ex alio *Aristoph.* loco λεί-
χων posuit pro λείξας. Nam *Ath. 3.* denuin legitur.
λείχων ἐπίπαστα, ubi *Scholia* movent; ἐπτάθρα δὲ ἐπι-
στάτες, ἐν δὲ προθλίσειν, λείξας, δὲ ἀορίστου, ergo
senarius ille integer ita se habebit:

Ἐπίπαστα λείξας δημιόπραβ' ὁ βάσκαρος
Γίγνησι μισθῶν ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.
Postquam bona publicata atque dividenda
Pro scitamento obligavit ille invidus
Ebrinus fertit in his supinus pelibus.

Sermo autem est de Cleone *Attica Republica* sangui-
fuga. & hæc haftenus de *Pollucis* allegationibus. jam
pauca restant de *paris sacrificiis*. Nam apud quos-
dam *Gentilium Deos* non alia quam terrettris & sine
sanguine litabilis accepta fuit *Hestia*. In *Delo*,
ut illinc ordiar, antiquissima stetit ara *Apollinis Γενήτο-*
ρι sacra, & nunquam victimarum imbuta sanguine.
Diog. Laert. l. 8. de V. Ph. tradit πυρός καὶ κριθῶς
καὶ τὰ πάπανα μόνον τίθεσθαι ἐπ' αὐτοῦ ἄνυ πυρός, ἰε-
ρίων δὲ μηδὲν. Fruges & hordeum solisque placetas si-
ne igne illi, non vero animal imponi. Idem ex *Cloa-*
tio Vero refert *Macrob. l. 3. Saturn. c. vi.* nempe ad
aram illam nullam esse castam victimam, sed tantum so-
lenni Deum prece propitiatum: ideo *Pythagoram* velut in-
violatam & sacrosanctam hanc adorasse aram *Cl. Alex.*
l. 7. Strom. p. 717. ἄγρον βωμῶν inde dictum refert, ubi
Dan. Heimsius ἐ *Cyrrilli l. 9.* contra *Julian.* eadem ratione
Piorum aram appellatam notat. *Jamblichus c. 5. de V. P.* ἰ-
ναιμακτον indigitatam refert. confer *Philosr. l. 1. c. 1. de*
V. A. ubi legerem καὶ ὁ λιβανωτός καὶ οἱ ἰθυμῶναι θηυσ
& *thure accinere.* *Servius* in 3. *Aeneid.* quaritur cur *A-*
eneas cum Delum venisset, nullis prius hostiis casis statim à
precibus cepervit, quia tradunt multi, inter quos & Varro,
esse aras tam Apollinis, quam filii ejus non tantum Delis,
sed in plurimis locis, apud quas hostie non cadantur, sed
consuetudo sit, Deum sollemnitate (l. solenni tantum) pre-
ce venerari. Idem in l. 1. *Aeneid.* notat, *Paphia Venere,*
qua Cypru colitur, thure tantum sacrificari & floribus.
Censorinus c. 1. de Die Natali quarit, quid causa sit, ut
(*Persius*) merum fundendum Genio, non hostia faciendum
putaret. quod scilicet, ut *Varro testatur* in eo libro cui
titulus est *Atticulus seu de Numeris, id moris insitum-*

etique majores nostri tenuerunt, ut quum die *Natali*
munus annale Deo solverent, manum à cade ac san-
guine abstinerent, ne die, qua ipsi lucem accepissent,
aliis demerent &c. ubi vid. notata *Lindenbrogio.* *Numa*
etiam sancivit, ut *Termino frugum primitivæ plac-*
entæque offerrentur, eum namque ὡς ἐπίσκοπος καὶ
Φύλακα Φιλίας καὶ ἐρήνης αἴτο δειν αἵματος καὶ Φόνου
καθαρόν καὶ ἀμίαντος διαφυλάττειν tanquam *inspicientem*
& *custodem pacis & amicitia à sanguine purum & impol-*
lutum servandum existimab. Plutarch. in Numa &
Quæst. Rom. cum quo facit Dionys. Halicarn. l. 2. A. R.
viuus τὴν γὰρ ἡγούται τοὺς τέρμινος καὶ θύουσιν αὐτοῖς
ἐπὶ τῶν μὲν ἐμψύχων οὐδὲν. οὐ γὰρ ἔσιον αἰμάττειν τοὺς
λίθους· πελάγους δὲ Διήμητρος καὶ ἄλλως τινὰς καρπῶν
ἀπαρχάς. Quæ duo loca suggestit *Illustris Dn. Pra-*
tor Obrechtius, Patronus Noster Magnus. Cæterum ut ad
alias etiam gentes transeamus, *Macrob. l. 1. Saturn. c.*
4. Aegyptii, inquit, solo thure Deos placant. quod tam-
en de quibusdam *Aegyptiorum* accipiendum, quo-
niam constat nec eos plane abstinuisse se ab immo-
landis animalibus vid. *Philosr. de V. A. l. v. c. 1x.*
Præterea ex *Aristoph.* in *Pace* liquet, quod *Athenienses*
Paci nullas sacraverint hostias:

Ὀυχ ἴδεται, inquit, δῆπουθεν ἐρήνη σφαγαῖς.
Οὐδ' αἰματώται βωμοί.
Non certe pacem cæsa juvat victimis;
Nec ara cruentatur. in *Pace* p. 698.

Ubi *Scholia* vide sis. de *Miseriordia Ara* apud eosdem
canit *Statius* 12 *Thebaid.*

Parca superstitio: non thurea flamma, nec altus
Accipitur sanguis, lacrymis altaria sudant.

Ubi *Lactantius* præclare, nullo sacrificio, inquit, nec
sumptuosis litationibus, sed solis miserorum lacrymis
pietate opulenti numen placari consuevit. Nec Scrip-
tura sacra ignota sunt ἀγνά θύματα. *Mal'ach. l. 1.*
הריהוהיהבניבוסיהקבארבא de quo loco *Euseb. in De-*
monstr. Evang. p. 19. ad verba, ἐν παντί ταῦτα θυμία-
μα προσάγεται τῷ ὀνόματι μου καὶ καθαρά θυσία &c.
τί ἔτερον, inquit, παρίστησι, ἢ ὅτι μὴ ἐν ἱεροσολύ-
μοις &c. ἐν πάσῃ δὲ χώρα &c. μέλλουσι τὸ δι' εὐχῶν
θυμίαμα, καὶ τὴν οὐ δι' αἱμάτων, ἀλλὰ δι' ἔργων ἐν-
σθεῶν καθαρὰν ὀνομασίην θυσίαν τῷ ἐπὶ πάσιν ἀνα-
φέρειν θεῷ. Hæc accepta Deo est ὀδμή ἀγνή! ἀγνὰ θύ-
ματα ῥέζειν habet & *Sophocles* in *Trachin.* vid. *Porphyr.*
περὶ ἀποχρῆς. KÜHN.

89 *Ἀνατιθείς*] *Interpres* non cepit hunc locum ven-
tendo: ad sanguinolenta maculataque myrrham & thure
imponens. Cum Auctor voluerit dicere ἀγνά θύματα
dici thus & myrrham, opposita animalibus, quæ ma-
culata aras cruentant, id quod C. V. clarius reddit lo-
cum ita legendo: ἀγνά θύματα ἀντιδιαστέλλων προστά
(l. πρὸς τὰ) ἐν αἵματι θύομεν. C. A. servat in textu
ἀνατιθείς, & in margine explicat per ἀντιδιαστέλλων.
dissentia, contraria inter se contendens. KÜHN.

90 *Δεκάτην*] C. V. δεκάτην ἄγειν εὐχεσθαι. Eadem
lectio est in C. A. nisi quod post ἄγειν habet, ἢ ἀπο-
θύειν, quod & infra redit. KÜHN.

Δεκάτην] MS. δεκάτην ἄγειν, non ἀποθύειν. Labb.
vero utrumque ita: δεκάτην ἄγειν ἢ ἀποθύειν. Utrum-
que sat bonæ notæ, vulgatum tamen mox infra oc-
currit, ut hic forte pro eo alterum ἄγειν locum habe-
re possit. quæ sequuntur, ita & MS. nosse habet,
nisi quod illud ἄλλου του σπένδειν ita est correctum ibi,
quam antea fuerit, ἄλλο του σπένδειν. Jung.

91 *Εὐχεσθαι*.] A. εὐχεσθαι κατὰ βωμοὺς, ἢ ἀλό-
γου του, σπένδειν, (sup. scriptum erat κατασπένδειν)
σπένδ. P. V. εὐχεσθαι κατὰ βωμοὺς, ἢ ἰυλόγου του σπέν-
δειν, σπένδ. P. R. similiter, nisi quod ante σπένδ. nul-
la ibi interpunctio. Au: κατὰ βωμῶν, ἢ ἀλόγου του

libud quid, libare, delibare, coronare, redimire, afferre corollas, myrrhinam coronam, libare, aspergere fronti victimæ vinum, femora reddere, molam falsam aspergere, exta reddere, suffire, sacra aspicari. decimam persolvere, viscerum primitias dare, decimam deponere, anathema facere, templo dedicare.

την ἑναποθεῖναι, ἀνάθημα ποιήσασθαι, ἀναθεῖναι εἰς τὸν νεών.

βοὸς ἢ ἄλλου του, σπένδειν, κατασπένδειν, στεφανοῦν, ἀναστέφειν, στεφανώματα προσφέρειν, μυρρίνην στεφανωτρίδα, σπείσαι, κατασπείσαι, ἐπισπείσαι, μῆρια ἐπιθεῖναι, οὐλὰς ἐπιβάλλειν, σπλαγχνεύσασθαι, θηλήσασθαι, ἱερῶν προκατάρξασθαι, δεκάτην ἀποθεῖναι, σπλάγχνων ἀπαρξασθαι, δεκάτην ἑναποθεῖναι, ἀνάθημα ποιήσασθαι, ἀναθεῖναι εἰς τὸν νεών.

(i. τινὲς scil. ἄλλου,) vel: ἢ ἄλλου του ἀλόγου. SEB. *Ἐυχισθαι*,] Hic non agnoscit illam interpunctionem C. A. ideoque conjungendum *ἔυχισθαι κατὰ βοὸς*, ut jam Cl. *sebero* animadversum. Loquendi modum antiquis usitatum fuisse, ostendit *Eustathius* in *Odyss.* p. 1454. *εἰτι δὲ*, inquit, τὸ, *χιλία ζωῶ ὑποχίσειαι, κατὰ χιλίων ἔξασθαι ἐφράζετο* δηλοῦσι *χρήσεις παλαιαί, αὐτῶ δὲ, ὡς ἐκὸς, καὶ κατὰ ἑκατὸν βοῶν, καὶ λοιπῶν.* ergo qui mille victimas aris voto suo destinat, dicitur Græcis, *κατὰ χιλίων*, qui vero vovet hecatomben boum, *κατὰ ἑκατὸν βοῶν ἔυχισθαι*. adeoque h. l. *ἔυχισθαι κατὰ βοὸς ἢ ἄλλου του* significat, *vovete Deo bovem aut aliud quid.* *Suidas* meminit dicti, nescio cujus Auctoris: *μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἔξειν*, vel, ut *Diogenianus* legit, *μὴ κατὰ β. ἔξειν*, pro quo *Erasmus* reponit *ἔυχου* & interpretatur *ne contra bovem opta*, nimis obscurè. *Hadrian. Junius Cent. v. Proverb. 50.* *ποι πάντα per bovem obtinebis.* Cl. *Suicerus* in *Theſauro*, voce *βαυτολογίη* censet legendum *κατὰ βοῶν*, & explicat de clamoribus precantium. mihi ex *Polluce* & aliis Auctoribus videtur tutius legi posse, *μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἔξειν* vel *ἔξειν*, eo sensu, ut innuatur, non omnem spem & fiduciam reponendam esse in votis de immolatione tot animalium conceptis, sed manus etiam cum Deo movendas esse. *Hesych.* *κατὰ βοὸς ἔχασθαι* explicat per *ὑψισθαι*, *ὑψισθαι κατὰ βοὸς*. Ita *Ariflorh.* in *Equit.* *κατὰ χιλίων ἔχην ποιήσασθαι χιμῶων*, vota concipere de immolands mille capellis. Et revera hujusmodi vota *κατὰ βοὸς* contra boves sunt, nam illorum sanguine redduntur. Unde boum albotum epitolum Græcum ad *Marcum Casarem*, *si tui viceris, nos perimus.* KÜHN.

92 *Ἀναστέφειν*] Pro *ἀναστέφειν*, *Labb.* *ἀναστέφειν*. JUNG. 93 *Στεφανωτρίδα*] Ita in textu C. A. sed accentus translatus est in antepenultimam, *ερασα* etiam litera *ρ*, ut esset, *στεφανωτρίδα*. Forte corrector ille existimavit, *στεφανωτρίδα* mulierem denotare quæ corollas contexit. *στεφανωτρίδα* vero *μυρρίνη* myrtus & in coronis frequens & solennis, ad ultimum interpungendum post *στεφανωτρίδα*. De *μυρρίνης στεφάνω* vide *Scholia* in *Sophoclis Oedip.* ἐπὶ κωλ. *Athenæum* & ex eo *Paschalius* l. 7. c. 18. KÜHN.

94 *Σπείσαι*.] *Interp.* offerre, rectius, *libare*, est n. idem quod *σπένδειν*, *λείβειν*. vid. *Eustath.* in *Homer.* p. 640. *κατασπείσαι* *in* *aspergere fronti victima vinum*. Ita enim explorabant victimas, ut si non exhorterent, aptæ probarentur. *Servius* in vi. *Æneid.* *Delphis* non reddebantur oracula, nisi ante victima libationibus perfusa, toto corpore tremeret, & vehementissime concuteretur, nec Pythia poterat adduci ut conscenderet tripodem vaticinatura, si ad πρώτας *κατασπίσεις* immota staret victima. vid. *Plutarch.* de *desseu Oracul.* KÜHN.

Σπείσαι] In nostro MS. adscripta sunt *σπείσαι*, *ἐπισπείσαι*, ita enim in ora MS. in ipso contextu fuit primum *κατασπείσαι*: sed id emendatum. JUNG.

95 *Μῆρια* ε.] *Femora reddere*, uti in sacris *exta reddi* dicuntur solenni formula. vid. *Serv.* p. 503. *femora* enim inter partes sacrificiorum, quæ aris comburendæ reddebantur, *profecta* vocant, vel *proscias*, vel primum locum obtinebant. *Hesych.* *μῆρια τὰ ἐπὶ* (i. ἐστὶ τὰ) *τῶν μῶρων ἐξαιρουμένη ὄσση*. Quibus ver-

his respicit ad morem, quo os carnibus oblitum, vel si sacrificans fordidior esset, os femoribus eximitum, superjecta tantum portuicula pinguiori, in ara cremabatur. KÜHN.

96 *Οὐλὰς* ε.] C. V. *ἄλλας ἐπιβάλλειν θυλήσασθαι*. τὸ ἐπιθεῖναι θυμιάματα σπλαγχνεύσασθαι *δεκάτην* &c. eandem lectionem habet C. A. sed punctis notatum est τὸ ἄλλας pro quo forte legendum *ἄλλας sal injicere*, quod non multum abest à vulgata lectione: Nam *οὐλὰι* far tostum & sale temperatum, quo molito hostia aspergebantur. KÜHN.

Οὐλὰς ε.] Pro *οὐλὰς ἐπιβάλλειν* in MS. nostro & *Labb.* est *ἄλλας ἐπιβάλλειν*, post quæ statim ita & hoc ordine in MS. sequitur: *θυλήσασθαι*, τὸ ἐπιθεῖναι θυμιάματα, *σπλαγχνεύσασθαι*: cæteræ binæ voces, *ἱερ.* *πρ.* defunt in MS. nostro. Vides autem verbum *θυλήσασθαι* (vel *θυλήσασθαι*: *Labb.* habet *θηλύσασθαι*) in MS. explicatum per τὸ ἐπιθεῖναι θυμιάματα, quæ ita & in *Labb.* extare scias. JUNG.

97 *Σπλαγχνεύσασθαι*] *Interp.* viscera imponere. *melius*, *exta reddere.* *Servius* ad v. 194. *Georg.* II.

Lancibus & *randis sumantia reddimus exta.* *Sacerdosum*, inquit, *usus est verbo. reddi enim dicebantur exta, cum probata* & *elixa ara superponebantur.* Ipsi etiam Sacerdotes *σπλαγχνεύουσι* cum extorum in participatum veniunt. KÜHN.

98 *Θυλήσασθαι*] MSi Codices non tantum prius omittunt, verum etiam verbi subjiciunt explicacionem τῶ, *ἐπιθεῖναι θυμιάματα*. Nam *θυλήματα* vel *θυλήματα* sunt *βεβρεγμένα μέλιτι ἀλφίται ἢ θυμιάματα ἐπὶ βοῶν*, *farina melle mixta sine suffimenta super aris.* *Hesych.* KÜHN.

99 *ἱερῶν προκατάρξασθαι*] *Interp.* *sacris præesse*, rectius, *aspicari sacra libationibus* vel *molam falsam evulsaque è capite victimæ fetas in ignem conjiciendo* vel aliis modis. *Virgil* l. 6. *Æneid.* de victimis loquens τὸ *προκατάρξασθαι* describit

-- *frontique invergit vincta sacerdos,*
Et summas carpens media inter cornua fetas
Ignibus imposuit sacris, libamina prima.

Tum sequebatur invocatio Dei, cui cædebatur victima, post cultrum adgebant maestabantque animal, ut videte est ex laudato *Virgili* loco. Ergo *Βλάται* vix probabit, quod *κατάρξασθαι* intret alia significet, *cultrum adigere* & *jugulare victimam* in *Comm. G. I.* p. 140. vid. *Thucyd. Hist.* l. 1. p. 18. Apud Athenienses τὸ *προκατάρξασθαι* ἱερῶν tribuitur τῷ ἱεροποιῷ, qui observabat ne quid in sacris sequius ageretur, uti patet ex *Demosth.* *Orat.* contra *Midiam*. p. 383. *Hesych.* *κατάρξασθαι*, τῷ ἱερῷ τῶν τριχῶν ἀποσπᾶσαι. *Hom. Odyss.* 14. -- *ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρήχας ἐν πυρὶ βάλλει.* KÜHN.

100 *Δεκάτην ἀποθεῖναι*.] C. V. *δεκάτην ἀποθεῖναι*, καὶ ἀναθεῖναι. ἀνάθημα ποιήσασθαι. ἀναθεῖναι (i. ἀναθεῖναι) εἰς τὸν νεών. Cæterum τὸ, *δεκάτην ἀποθεῖναι* est *decimam partem pollucere*, veteri formula. in *δεκάτην ἀναθεῖναι* forte subintelligendum, *νεῶν, in templo reponere decimas.* KÜHN.

Δεκάτην ἀποθεῖναι.] MS. noster auctior, *δεκάτην ἀποθεῖναι καὶ ἀναθεῖναι*, adscripta ista, *σπλαγχ. ἀπαρξ.* sequentia vero *δεκ. ἀναπ.* defunt in MS. qui dein habet numero plurali *ἀνάθηματα* π. JUNG.

1 *ἑναποθεῖναι*] A. *ἑναποθεῖναι*. P. V. *ἑναποθεῖναι*. SEB.

3 Τὰ δὲ ἀναθήματα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, στέφανοι, Φιάλαι, 4 ἐκπώματα, θυμιατήρια, χρυσίδες, ἀργυρίδες, αἰνοχόαι, ἀμφορίσκοι. ἢ δὲ Πυθία, καὶ 5 κλισσῶν ἀγυῖας ἀνήρει. ἀπαρχὰς 6 προσενέγκαι, ἀπάργματα προσφέρειν, 7 ἀργματα προσφέρειν, 8 ψαιστὰ, 9 πόπανα, 10 ὀμπνῆν, στεφάνους, 11 πελάτους, πέμματα, 12 στέμματα, 13 θαλλούς,

Oblationes autem, & dona sacra plerumque sunt, coronæ, phialæ, pocula, turibula, aureæ argenteæque phialæ, cyathi, amphoræ. Pythiæ etiam plateas nidore replere jubet. Primitias offerre, primitias solvere, farinas vino & oleo subactas, fruges cereales, corollas, liba, placentas, ferta, ramos olivæ vittis or-

2 Περὶ ἀναθημάτων.] Uterque Codex subjungit καὶ λοιπῶν προσφερομένων ἢ aliis oblatiis. mox in C. A. est, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, quod rectum. KÜHN.

Περὶ ἀναθημάτων.] Hujus sectionis xxv. titulus in ora MS. Περὶ ἀναθημάτων καὶ λοιπῶν προσφερομένων; qualis & in Labb. & Seberi MSS. aliquot fuit. JUNG.

3 Τὰ δὲ ἀν.] MS. τὰ δ' ἀν ἀναθ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. JUNG.

4 Ἐκπώματα.] P. R. ἐκπώματα, quæ scriptio & apud Hesych. cui ἐκπομα, Φιάλη, ποτήριον. SEB.

5 Κλισσῶν ἀγυῖας.] Primum in MS. fuit κλισσῶν, quod tamen aliquis correxit, qui & illud ἀνήρει in ora MS. adposuit, quum in contextu deesset. Sed quod ad oraculum attinet, cujus Pollux meminit, extat illud apud Demosthenem in ea κατὰ Μειδίου. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας ἐν αἷς ἀπάσαις ἀνηρμείον ἐυρήσεται τῆ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δαδῶν, χορούς ἰσθάναι κατὰ τὰ πάτρια, καὶ κλισσῶν ἀγυῖας, καὶ στεφανηφόρῶν. Quem locum nostrum respexisse vero absimile mihi non est. Versus ex ipsis μαντείαις, quos orator recitat, inter ceteros hi:

-- καὶ ἐυρυχώρους κατ' ἀγυῖας
Ἰσθάναι ἀρμυρῶν Βρεμῶν χάρι' ἀμμυρῶν πάντας,
Καὶ κλισσῶν βωμοῖσι κάρη στεφάνους πεκύσαστας.

Idem & Aristophanes extremis ἰσπεύσιν:

-- ἐφ' ἔτῳ κλισσῶν ἀγυῖας. JUNG.

6 Προσενέγκαι.] P. R. προσενεγκῆν. SEB.

Προσενέγκαι.] Post προσενεγκῆν, vox plane quædam est crasa, ut inde nihil appareat, nisi τκ, & repozita ab alia manu hæc quæ in oram excurrunt: ἀπάργματα προσφέρειν, πελάτους. Deest igitur ibi prorsus ut & in Labb. ἀργματα προσφέρειν. Spatium illud, quod crasam voculam prodit, non tantum est, ut ibi ἀργματα fuisse credam: sed tantum, quantum ψαιστὰ occupet. Sed & in MS. ista sequuntur, non tamen ut vulgo per ε, sed ψαιστὰ habet noster MS. quæ scriptura itaque rectior fuerit, quam ψαιστὰ, quod è solo vet. Lex. Cyrillo attributo adserunt: quamvis ita tamen & suos uno consensu per ε habuisse testetur Seberus. JUNG.

7 Ἀργματα προσφέρειν.] Hoc abest ab utroque Codice, & recte quidem, quia ἀργματα poeticum est, de quo diceret Pollux, ποιηταῖς ἀνίσθη. ρηθῆς relinquent. Homer. Odys. 14. ἀργματα θῆσε θεοῖς, quem locum respiciens aliquis margini ascripsit ἀργματα, quod, ut alia plura, deinceps in textum admissum est. KÜHN.

8 Ψαιστὰ.] ita MSS. ἰσοθυμαδῶν. alias usitatus ψαιστὰ. Suid. ψαιστὰ, ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴῳ δεδυμένα, ἀπὲρ ἐπιθυμῶν τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου περιψύσεως. ἢ στέμμα, ἢ εἶδος πλακοῦτος, &c. Quod si ut hic extat mendo caret, derivare possumus (inquit H. St.) à ψῶ significante λεπτήν, quod & ipsum (perinde ut ψαῖω) à ψῶ ortum tradunt Grammatici. SEB.

Ψαιστὰ.] Codex uterque ψαιστὰ πόπανα ὀμπνῆν. quæ lectio sine dubio vulgaræ præterenda. C. V. mittit πέμματα. Hesych. ὀμπαι & ὀμπη, accentu retracto. Ascribam locum mendosum. ὀμπαι θυμιατα πυρὶ καὶ μέλιτι δεδυμένα. ita editio postrema, melius Hærodotus. a. θ. πυρὶ κ. μ. δ. Sed ne quid dissimulem,

corrigendus videtur Hesych. ex Phavorino exscriptore suo, ὀμπαι θυμιατα καὶ πυρὶ μέλιτι δεδυμένοι, fruges melle delibuta. corrigendus idem & in ὀμπῆ. ubi pro τροφῆ τροφίμος legendum ex Scholiis Apollon. in 4. Argop. uti ex Philetæ ἀτάκτοις glossis sine ordine collectis ὀμπιον reddidit ἐυχυλον, καὶ τροφίμον, ubi Latini, alia Ceres. mox in eodem legerem, ὀμπνῆος λευμῶν, ὁ τῶν πυρῶν ἢ καὶ Δημητρίων καρπῶν &c. KÜHN.

9 Ρορῶνα.] πόπανα, placentæ latæ, tenues & orbiculares, Suid. Ἰανενάλ. 6. 549.

-- λεππὶ ρορῶνο κορυμνῆς ὀστῆς. SEB. 2.

10 Ὀμπνῆ.] A. & P. V. ὀμπνῆ. Hesych. ὀμπνῆ θυμιατα πυρὶ καὶ μέλιτι δεδυμένα. Item: ὀμπνῆ, τροφῆ, εὐδαιμονία. Etymol. ὀμπνῆ, πυρὶ μέλιτι κωχισμένοι, μεμελιτωμένοι ubi vid. & quæ antecedunt. SEB.

Ὀμπνῆ.] Deest hoc in MS. & cujus generis id fuerit scitamentum exputare non potui. Continuo itaque ad oraculum meum in hisce terris Claud. Salmastium: qui ex conjectura restituit ὀμπνῆ: egregie. id enim non tantum firmant Etymolog. & Hesych. Sed Seberi MS. Aug. & Palat. vetustior: & etiam, ut jam video, Labb. MS. nec itaque dubitemus id Polluci restituere. JUNG.

Ὀμπνῆ.] Ὀμπνῆ legit & FALCK.

11 Πελάτους.] Πελάτους deest in MS. Sed antea additum margini, ut dixi. πέμματα quoque in MS. non apparct: verum ibidem super initiale est in στέμματα alia manu positum est π. Sic igitur MS. noster tantum: στέμματα, θαλλούς καὶ τὰ ὅμοια: omisiss μνῆνας & ἀθη. Et θαλλούς per duo λλ hic etiam MSS. Seberi & Labb. Idem Labb. μνῆνας uno p. JUNG.

12 Στέμματα.] Hom. Iliad. α. στέμματα ἔχων. quod Hesych. videtur legisse στέμμα τ' ἔχων & redimitus fertur. Nam in Lexico suo στέμμα tantum habet, alias diligentiissimus Homeri Interpres, illique Henrico Stephano dedit postea ansam ita sentiendi. Gl. Philox. reddit, infula. Cyrilli, στέμμα, infula, offula, mitra. sunt qui vitæ reddunt, quia vitæ in coronis nexa & pendula. vid. Festum in Lemnisc. KÜHN.

13 Θαλλούς.] MSS. θαλλούς. SEB.

Θαλλούς.] C. V. θαλλούς. melius Ἀπρω. θαλλούς. Interpr. germinalis; malum, ramos olivæ vittis ornatos. Latini pro more suo, Verbenæ, sagmina. ita herbæ dicuntur ab ipsis inter sacra adhibita. Philoxenus θαλλία habet, ut Vulcanius putat, nisi ibi translatum mutatumque sit in θαλλία cum ante fuerit θαλλοί. Hesych. θαλλοφόρος ὁ πομπῶν Ἀθηναῖοι καὶ ἐλαίας κλάδων φέρον. λέγει δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους (ὡς) πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους ἢ πρὸς τὸ θάλλειν (I. ex Scholiis Aristophanis τὸ θαλλοφορεῖν) alluditur ad locum, qui est in Vespis, ubi senum chorus ita loquitur:

Οὐκίτι προεβυτῶν ὄχλος
Χρήσιμὸς ἴσθι οὐδ' ἀκαμῆ
Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν
Ταῖσιν ἰδοῖς ἀπάσαις,
Θαλλοφόροι καλοῖμ' ἀν-
ταμοσιῶν κελύφῃ.

Ubi Scholiastes. θαλλοφόρους ἔφη, βουλόμενος τὸς γέροντας δηλῶσαι, ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς παλαιῶν οἱ γέροντες θαλλοῦς ἔχοντες ἐσώματων, ὡς οὐκ ἐς οὐδὲν ἔσαν χρησ-

29 natos, myrtos, flores. Paganifare, Paganam canere. ululare vero, & ululatum at- tollere, muliebri est. * Ipsa porro res, facrum, boum victima, sacrificium, invocatio Deorum, imploratio, intercessio, aditus ad Deum, sacri administratio, immolatio, supplicatio, libamen. ab aris autem fumus ascendens, nidor, vapor- que dicitur.

De adductis victimis.

26.

Adducendae praeterea victimae, sacrae, integrae, non exsectae, perfectae, sanae, innocuae, omnia & recta membra habentes, non mutilae, nec imperfectae, nec membro aliquo captae, neque truncatae cauda, vel alia parte, neque distortae. Solon vero *ἐμπηρα* etiam *ἀφελῆ* nominavit. addu-

¹⁴ μυρρίνας, ἀνθη. ¹⁵ παιανίσαι, παιᾶνα ἄσαι. τὸ γὰρ ¹⁶ ὀλολύξαι, καὶ ὀλολυγῆ χρῆσασθαι, ἐ- πὶ γυναικῶν. * τὰ μέντοι πράγματα, θυσία, ²⁹ βουθυσία, θυηπολία, κατάκλησις θεῶν, ἀνά- κλησις, ¹⁷ ἔντευξις, ¹⁸ πρόσδος, ἱεουργία, ἱερο- ποιία, ἱκετεία, σπονδή. ¹⁹ τὸ δὲ ἀπὸ τῶν βωμῶν ἀπορρέον, πνεῦμα, κνίσσα, καὶ ἀτμός.

²⁰ Περὶ τῶν προσαγομένων ἱερῶν.

κθ.

²¹ τὰ δὲ προσακτέα ²² θύματα, ἱερεῖα, ἄρτια, ἄτομα, ὀλόκληρα, ὑγιῆ, ἄπηρα, παμμελῆ, ἀρτιμελῆ. μὴ κολοβαῖ, μὴ δὲ ἔμπηρα, μὴ δὲ ἠρω- τεριασμένα, μὴ δὲ διάστροφα. Σόλων δὲ τὰ ἔμπη- ρα, καὶ ²³ ἀφελῆ ὠνόμασε. προσακτέον ²⁴ μέντοι

μὲν αὐτῶν ἕξω τοῦ θαλλοφορεῖν. θαλλοφόροι αὐτὴν πρᾶ- σε fecerant habitum supplicantium, qui senes maxi- me decet, preces enim senibus dantur communi pro- verbio. post θαλλοῦς C. V. subjungit, καὶ τὰ ἄρτια. παιανίσαι. KÜHN.

¹⁴ Μυρρίνας, ἀνθη.] P. R. μυρρίνης ἀνθη. & mox et- iam A. αἰσῶν. SEB.

¹⁵ Παιανίσαι, π. α.] MS. Labb. π. παιᾶνα κνίσσαι: quod non intelligo, nisi αἰεῖσαι debebat esse, ut hic in Aug. Seberi: & in vulgato supra Segm. 26. nec fa- tis tamen scio, an vulgatum παιᾶνα ἄσαι, ita repeti- tum à nostro credere debeam, tam brevi intervallo, quum modo p. praec. fuerit. est tamen ita & in MS. nostro: voluitque forte praecedens παιανίσαι ita quasi explicare, ut mox ὀλολύξαι, per ὀλολυγῆ χρῆσασθαι. JUNG. (Multa hic in Comm. Jurgemanni deservit.)

¹⁶ Ὀλολύξαι &c.] Homer. Iliad ζ. αἰ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήναι χεῖρας ἀπέσχον. ubi Scholia MStā --- κατ' ὀλολυγῆς. φωνῆ δ' αὐτῆ γυναικῶν εὐχομένων θεοῖς. & O- dyss. 22.

Ἐν θυμῷ γρῖν χεῖρε καὶ ἴσχυο, μὴδ' ὀλόλυξαι. Οὐχ ὅσιν κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχατάσθαι

Convenit cum Hebraeorum עֲבָדָה vel עֲבָדָה ejula- tus. Usurpatur quidem in sacris à precantibus mulieribus, sed hoc non impedit, quominus etiam de lu- gubri ejulatu possit usurpari. Nam sacra Ethnicorum fere emortuaria & in honorem mortuorum celebrata fue- runt. Unde bene Hesych. notat, ὀλολυγῆν cordis dolorem sono quodam ἀσῆμα & inarticulato prode- re. in Gloss. ὀλολυγῆ, ululatus, ὀλολύξαι, ululatus, ejulatus. KÜHN.

¹⁷ Ἐντευξις] Gl. reddunt interpellatio. KÜHN.

¹⁸ Πρόσδος] Aditus ad Deum. mox pro ἱκετεία. C. V. ἱκεσία. quod rejicit Rhynchius in Eclogiā dicens, ἱκεσία, καὶ τοῦτο ἀδόκιμον. ἱκετεία δὲ. KÜHN.

¹⁹ Τὸ δ' ἀπὸ τ. β. α.] Cod. Anon. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν βωμῶν ἀπορρέοντα, quae ab aris stant, sunt halitus &c. sequens sectionis Titulus in Utrouque Codice omisissus, utpote jam insertus titulo praecedenti. KÜHN.

²⁰ Περὶ τ. π. α.] MSS. περὶ θυμάτων. SEB.

²¹ τὰ δὲ προσακτέα θύματα] A. τὰ προσακτέα δὲ θυμῶ. P. V. τὰ δὲ προσακτέα, θύματα. SEB.

τὰ δὲ προσακτέα] C. V. προσακτέον δὲ θύματα. ἱε- ρεῖα. ἄρτια. ὀλόκληρα. μὴ ἠρωτηριασμένα, μηδὲ διά- στροφα καὶ τὰ ὄμοια. KÜHN.

²² Θύματα] Ex V. C. legendum θύσιμα ἱερεῖα, victimae immolabiles, apta ad sacrificandum, stabiles. ἄρτια membris omnibus absoluta, cui oppositum est κολοβαῖ memborum parte mutila. ἄτομα interpret. reddidit indivisa, melius, non exsecta, non castrata. Nam ἀτομος idem quod ἀόρχης vel ἠορχος, quales victimae

Diis superis immolabantur, uti ἔντομα castrata victi- mae Diis inferis propriae erant. Jungit autem ἄτομα & ὀλόκληρα, quia saepe ὀλόκληρον notat integritatem ea parte, qua sexus virilis censetur. ἔμπηρα, non sunt nociva, sed aliquo membro captia, oculis puta vel aliis. male etiam ἠρωτηριασμένα, cornibus carentia red- ditur. Multae enim dantur victimae quae cornibus care- rent, & nihilominus tamen lectae & eximia habentur ad rem sacram. Malim non τριπασαῖ cauda vel alia parte. διάστροφα ἱερεῖα sunt quibus quidem membra adsunt, sed male affecta & distorta. Gl. διάστρο- φος perversus, pravus, tortus. KÜHN.

²³ Ἀφελῆ] Vid. Etymolog. Magnam in hac voce. hæc à Σόλων usque ad ἀνάμασι non comparent in C. V. Reitus in L. L. Atticis p. 7. μὴ excidisse censet ante ἔμπηρα ex Hesych. qui ἀφελῆς explicat per ἀσινῆς &c. nisi sit diverſa Auctorum opinio de voce ἀφελῆς. KÜHN.

²⁴ Μέντοι] C. V. μέντοιγε. βόες ἀζυγες sunt inju- ges boves. Macrobi. l. 3. Saturn. c. 5. In his ip's hostiis, vel animalibus, vel consultatoriis, quadam sunt, quae hostia injuges vocantur i. e. quae nunquam domita aut jugo subdita sunt. Virgil. intacta cervice juven- cos. Hesych. ἀζυγες, ἀζυγκοί, μονάζοντες. ἀζυγία (τὸ ἀζυγκον Ἀρχιλόχης, ubi videtur ἀζυγία coelibatum si- gnificare, ut ἀζυξ coelibem vel μονάζοντα, vid. & Serv. Petri Danielis p. 400. post ἀζυγας C. V. in textu, C. A. vero in margine habet, ἔτη (l. ἔτι. C. A. ἔ- σσι) δὲ καὶ χρηστῆρια ἱερά, τὰ ἐπὶ χρησμῶν, ὡς περ καὶ χρηστῆρια σκίον τὰ τῶν θεῶν καὶ ὀρκωμοσία (Anon. l. rectius ὀρκωμοσία) ἱερά τὰ ἐπὶ τοῖς ἔρκαις καὶ τὰ μεῖα. sunt & sacra, quae dicuntur χρηστῆρια, sunt au- tem cum oracula sunt reddenda, quemadmodum & va- sa legatorum, qui ad consulendum oraculum mittuntur, χρηστῆρια δέστα. ὀρκωμοσία vero sacra sunt, quae jura- menti faciunt super proſectis hostium. Nam pro καὶ τὰ μεῖα legit quidam amicis καὶ ἐπὶ τομίοις, vel ἀ καὶ τόμια, utrumque eodem recidit. Verum quidem quod ἐπὶ τομίοις juratum sit, & τόμια vel ἔντομα sacra sunt jurisjurandi religionem praecedentia, quae & ὀρ- κια apud Hesych. voce ἔντομα. Gausap. in Lacop. τοῦς Ἐλένης ἐξῆρκον μυστήρας ἐπὶ τοῦ ἵππου τῶν τομίων. Helena procos sacramento adegit super equi immolati pro- ſectis, & in Messen. Ὀρκον ἐπὶ τομίων κάπρον δόναται καὶ λαβεῖν super apri proſectis jurandum dare & accipere. ubi quaedam nuper monuimus. Veruntam- en h. l. legerem. καὶ τὰ ὄμοια, quae idem sunt quod ὀρκωμοσία. μεῖα quid sint vid. III, 53. His adde quod in Damasceni excerptis καράμετα τῶν χρη- στῆριων sint domestica vasa. & confer infra x. II. KÜHN.

καὶ βοῦς ἄζυγας. ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ ²⁵ ἐκ τῶν ἰερέων κρέα, θεόβουτα καλεῖται.

cendi etiam boves indomiti, tum notandum, sacrificiorum carnes θεόβουτα vocari.

30

* Ἱστορία.

κζ.

* Historia.

27. 30

²⁶ Ἴνα δὲ καὶ διαναπαύσω σε πρὸς μικρὸν, ἐπεὶ τὸ διδασκαλικὸν εἶδος ἀύχμηρόν ἐστι καὶ προσκορῆς, οὐδὲν ²⁷ ἄν τι καλοῖ προσθεῖναι καὶ ²⁸ μύθου γλυκύτητα εἰς ψυχαγωγίαν. ὅτι καὶ ²⁹ μῆλα θύουσι περὶ Βοιωτῶν Ἡρακλεῖ. λέγω δὲ οὐ τὰ πρόβατα, ³⁰ τῆ ποιητικῆ Φωνῆ, ἀλλὰ τὰ ἀκρόδρυα, ἐκ τοιαύτης αἰτίας. ³¹ Ἐνεστήκει μὲν γὰρ ἡ πανήγυρις τοῦ θεοῦ, καὶ κατήπειγε τοῦ θύειν ὁ καιρὸς, τὸ δὲ ἱερεῖον ³² ἄρα, κρῖος ἦν. καὶ οἱ μὲν ἄγοντες, ἄκοντες ³³ ἐβράδυνον. ὁ γὰρ Ἄσωπος ποταμὸς οὐκ ἦν διαβατὸς, μέγας ἄφνω ῥυεῖς. * ³⁴ οἱ δ' ἀμφὶ τὸ ἱερόν παῖδες ὁμοῦ παίζοντες, ἀπεπλήρου τῆς ἱερουργίας τὸν νόμον. λαβόντες γὰρ μῆλον ὠραῖον, κάρφη μὲν ὑπέθεσαν αὐτῷ τέτραρα, δῆθεν τοὺς πόδας. ³⁵ δύο δ' ἐπέθεσαν ἄμα, τὰ δ' ἦν τὰ κέρατα. καὶ ³⁶ κατὰ τοὺς ποιητὰς, ἀποθύειν ἔφασαν τὸ μῆλον, ὡς πρόβατον. ἠσθῆναι τε λέγεται τῆ θυσιά τὸν Ἡρακλεῖα, καὶ μέχρι τοῦδε παραμένειν τῆς ἱερουργίας τὸν νόμον. καὶ καλεῖται παρὰ τοῖς Θηβαίοις, ἢ τοῖς ³⁷ Βοιωτοῖς, ³⁸ Μήλων

Cæterum ut te nonnihil recreem, quoniam hoc docendi genus & obscurum & fastidiosum est, non absurdum fuerit, Fabulæ alicujus venustatem delectationis causa adjungere. Quod scilicet circa Bœotiam μῆλα Herculi sacrificent (non vero ut Poætæ per μῆλα oves, sed fructus dico arbo-reos) hac nimirum de causa. Instabat publica Dei solennitas, & sacrificandi adventabat tempus; victima autem aries erat, quem qui adducebant, inviti cunctabantur. Asopum enim fluvium repentinis auctum inundationibus transire non poterant. * Pueri vero qui circa templum ludebant, sacrificii ritum adimplere. maturum enim malum arripientes, quatuor, pedum loco, bacilla subdiderunt, duo vero veluti cornua apposuerunt, & secundum Poëtæ malum hoc tanquam ovem obtulisse dicuntur, nec Herculi ingratam fuisse victimam, & propterea huc usque hunc sacrificii ritum permansisse. A Thebanis porro, Bœotisque Hercules,

²⁵ Ἐκ τῶν ἱερέων] C. A. ἱερέων. quod non præfero vulgata, quamvis utraque lectio sensum eundem gignere videatur. Phrynichus in *Eclog.* ἱερόβουτον οὐκ ἱερεῖς, ἀλλ' ἀρχαίως θεόβουτον. *Orig.* contra *Celsum* p. 409. *Edidit Heschel.* innuit ἱερόβουτα vulgo dici carnes è dæmonibus oblati victimis petitas, quas verius scriptura ἐιδωλόβουτα, *Origenes* vero cum quadam præmollitione δαιμονόβουτα dicit. KÜHN.

²⁶ Ἴνα δὲ καὶ διαναπαύσω] A. & P. V. Ἴνα δὲ ἀναπαύσω. P. R. sic incipit: ἀναπαύσω δὲ πρὸς μ. SEB.

Ἴνα δὲ καὶ διαναπαύσω.] Uterque *Codex* sine titulo legit perpetuo ordine, Ἴνα δὲ ἀναπαύσω. Mox pro ἐπεὶ C. V. ἐπὶ male. τὸ διδασκαλικὸν εἶδος est genus orationis quo utitur in docendo. Illud vero pressius, astrictius aridiusque esse solet & delicato lectori facile tædium movere. quare Noster hoc docendi genus interpolat historioliis suavissimis. KÜHN.

²⁷ Ἄν τι καλοῖ] P. V. καλοῖ. R. & A. καλόμ. SEB. Ἄν τι καλοῖ] C. V. ἀντικαλοῖ, una voce, sine dubio dividenda. in ἄν τι κ. οὐδὲν est pro οὐκ ἄν τι κ. KÜHN.

²⁸ Μύθου γλυκύτητα] Uterque *Codex* μύθου γλυκύτατον. KÜHN.

²⁹ Μῆλα θύουσι] C. V. post μῆλα ponit punctum. quod excipit titulus in medio textus hunc in modum scriptus:

Πόθιν μῆλων ὁ Ἡρακλεῖς.

Pro Μῆλων ex sequentibus patet, quod legendum sit Μήλων. error natus ex similitudine α & ω in MStis. Sunt qui & Μηλῶν legunt, sed male. Sequitur in C. V. θύουσι περὶ Βοιωτῶν Ἡρακλεῖ μῆλα. οὐ τὰ πρόβατα λέγω ποιητικῆ Φωνῆ, ἀλλὰ &c. KÜHN.

³⁰ Τῆ ποιητικῆ Φ.] Τὰ τῆ ποιητικῆ Φωνῆ μῆλα, qua vocabulo poetico significantiur, oves scilicet. KÜHN.

³¹ Ἐνεστήκει μὲν] Plenius C. V. ἡ τοῦ ἔτους ἐνεστήκει μὲν πανήγυρις, instabat autem anniversaria Dei festinatio. ῥυεῖς vero pro ῥυεῖς non placet in C. V. KÜHN.

³² Ἄρα] Ἄρα abest à P. R. SEB.

³³ Ἐβράδυνον] P. R. ἐβραδυναν. SEB.

³⁴ Οἱ δ' ἀμφὶ τὸ ἱερόν] Melius C. V. & C. A. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸ ἱερόν κ. pueri, qui circa templum ludant, nam pueris nihil fuit negotii cum solenni hostia. Pro eo quod mox sequitur δῆθεν τοὺς πόδας C. V. & C. A. δῆθεν ὡς πόδας ut pedes scilicet. C. V. post πόδας legit, καὶ ἑτέρα (1 ἑτέρα δύο οἷα κέρατα. & alteras duas festucas, tanquam cornua. KÜHN.

Οἱ δ' ἀμφὶ τὸ ἱερόν] Vulgatum ἱερεῖον etiam mutavit in ἱερόν. FALCK.

³⁵ Δύο δ' ἐπέθεσαν ἄμα. τὰ δ' ἦν τὰ κέρατα.] Hæc non habet C. V. pro ἄμα, ἀλλὰ habet C. A. quod paulo melius. KÜHN.

³⁶ Κατὰ τοὺς ποιητὰς] Forte legendum Βοιωτοῖς. Nam Bœoti referebant, quod ludentes pueri dixerint, se illud pomum Herculi sacrare ovi succedaneum. Requirebatur enim ad perfunctoria sacra, ut qui faceret ea, præ se ferret animum imitandi vera simulatis. *Serv.* in 2. *Aeneid.* notat in sacris simulata pro veris accipi. Unde cum de animalibus, que difficile inveniuntur, est sacrificandum, de pane vel cerea fiunt, & pro veris accipiuntur. Hinc etiam illud, *Sparserat & Latice simulatos fontis Averni.* Nam & in templo Isis aqua sparsa, de Nilo esse dicebatur. Aliud mendum in voce ποιητῆ occurret infra V. 43. KÜHN.

³⁷ Βοιωτοῖς] *Hesych.* in voce Μήλων tribuit hoc *Melitenisibus*, forte idem evenit apud eos in sacris aliis. KÜHN.

³⁸ Μήλων ὁ Ἡρακλεῖς] Μήλων Ἡρακλεῖς. Discrepant nonnihil à *Polluce Hesychius* & *Suidas* super hac fabula. *Hesych.* ἀνομασθῆναι φασὶ τὸν θεὸν οὕτως διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς μελιτεῖς, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. *Suid.* μέλιος Ἡρακλεῖς, ἐπὶ τῶν ἰντελῶν τοῦ γὰρ βοδὸς ἐκφυγόντος ποτὶ, ἂν ἐμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντις, καὶ κλάδους ὑποβίτις τίσσοντας, ἔθυσαν. *Erasm.* *Romanus Hercules:* per contemptum dicebatur in eum, qui nomen quidem magnificentum gereret, cæterum opibus nullis, nullaque potentia pol-

Μήλων, nomen hoc ex sacrificii ritu fortit-
tus, appellatur.

ὁ Ἡρακλῆς, ³⁹ ὄνομα ἐκ τοῦ τρόπου τῆς θυσίας
λαβῶν.

32 * De hi qua ante sacra purgantur,
Et immundū. 28.

* Περὶ τῶν πρὸ τῶν ἱερῶν ⁴⁰ περικαθαυρομένων,
καὶ ἀκαθάρτων. κη'.

Quæ vero ante facella sunt, aquimina-
ria, piacula, purgationes, lustrationes,
purgatoria, purgatores, & qui his utun-
tur, mundi. qui vero contra, immundi.
sicuti immundis & hæc contraria sunt, fan-
cte, pure, caste accedentes. impuri au-
tem, & polluti, immunde, impuriter &
profane omnia facientes, polluti, per-
polluti, execrables, impure accedentes,
33 inquinati. * Res porro ipsæ, illa qui-
dem, sancta, munda, sacra, casta, pu-
ra, intacta. contraria autem, impura,
detestabilis, profana, polluta, inquina-
ta, impuritas, abominatio. Alterius et-
iam significationis sunt, expiare, impuri-
tatem eluere, scelus avertere, abomina-
tione liberare, & solvere, amoliri, able-
gare.

Τὰ πρὸ τῶν ⁴¹ ἱερῶν, ⁴² περιβρανθήρια, καθαρ-
μοὶ, καθάρσεις, καθάρσια, καθαρτήρια, ⁴³ κα-
θάρται. καὶ οἱ τούτοις χρησάμενοι, καθαροὶ, οἱ
δ' ἐναντίοι, ἀκάθαρτοι. ὡς περ καὶ τὰ ἐναντία
τῶν ἀκαθάρτων, ὀσίως, ὀσιωμένως, ἀγνώως, ἡ-
γνευμένως, ⁴⁴ ἀγίως ⁴⁵ προσιόντες. ἀνόσιοι, ἀνί-
εροι, ἀνάγνος, ἀνοσίως, ἀκαθάρτως πάντα
δρῶντες, μιαιοὶ, παμμίαιοι, ἐναγεῖς, ⁴⁶ ἄγει
προσερχόμενοι, μιάσματι ἐνεχόμενοι. * Καὶ τὰ ³³
πράγματα, τὸ μὲν, ἅγιον, καθαρὸν, ὄσιον, ἀ-
γνόν, εὐαγές, ἀχραντον. τὸ δὲ ἐναντίον, ⁴⁷ ἐνα-
γές, ἐξάγιστον, δυσαγές, μιαιρὸν, παμμίαιον,
μιάσμα, μῦσος. ἄλλης δὲ χρείας, καθήρασθαι,
μιάσμα ἐκνήψασθαι, ἄγος ἀποπέμψασθαι, μῦ-
σος λύσασθαι, ⁴⁸ ἀπολύσασθαι, ἀποτρίψασθαι,
ἀποδιομομήσασθαι.

De factorum instrumentis. 29.

Περὶ τῶν κατὰ τὰς θυσίας ⁴⁹ ὀργάνων. κθ'.

Sed quæ ad sacrificiorum administra-
tionem faciunt, hæc sunt, ligna fissâ, cul-
tri, mucrones, bipennes, verua, vanni;

Τὰ δὲ πρὸς θυσίαν, σχίζαι, ⁵⁰ σφραγίδες,
κοπίδες, πελέκεις, ὀβελοὶ, ⁵¹ λίμνα, κανᾶ, ⁵² χέρνι-

lens, vid. & *Gyrald. syntagm.* 10. fol. 316. Item *prov.*
Malum Hercules. SEB.

39 ὄνομα] C. Uterque τούτομα. KÜHN.
40 Περικαθαυρομένων] C. A. recte dividit vocem πε-
ρικαθαυρομένων. legit enim, περὶ τῶν πρὸ τῶν ἱερῶν, καὶ
περὶ καθαυρομένων. KÜHN.

41 ἱερῶν] C. V. subigit τὸ, λέγεται. *Antw.* λέ-
γεται. quod eodem recidit. KÜHN.

42 Περιβρανθήρια] P. V. & A. περιβραντ. quomodo
& apud *Josephum* legi monitum *supr.* *Segm.* 8. SEB.

43 Καθάρται] Abest à C. *Antw.* qui & sequentia
ita exhibet in margine: οἱ δὲ χρώμενοι ταῦτοις καθα-
ροὶ ὡς περ οἱ ἐναντίοι ἀκάθαρτοι καὶ τὰ ἐπιρήματα κα-
θάρως &c. τὰ δ' ἐναντία ἀνοσίως &c. in ipso vero tex-
tu est, ὡς περ γράφεται καὶ τὰ ἐπιρήματα τοῦ ἐκατέ-
ρου καθάρως, ὀσίως καὶ τὰ ἐναντία τῶν ἀκαθάρτων. ὀ-
σίως, ὀσιωμένως ἀγνώως ἡγνευμένως ἀγίως ἀνοσίως ἀνί-
ερος ἀνάγνος ἀνοσίως ἀκαθάρτως πάντα δρῶντες ἐτι δὲ μιαι-
ροὶ &c. KÜHN.

44 Ἀγίως προσιόντες] P. V. & A. ἀγίως προσιόντες.
προσιόντι peculiali significatione est obsecrare & suppli-
care. vide *Bud. Comment. Gr.* l. col. 165. SEB.

45 Προσιόντες] Hæc usque ad ἀνίεροι non agnoscit
Codex Antw. KÜHN.

46 Ἄγει προσερχόμενοι] C. A. προσερχόμενοι. Mal-
lem nihilominus ἐν ἄγει προσερχόμενοι, qui accedunt
ad sacra impurati, non expiatis cadibus aliisque piaculo
dignis sceleribus. paulo post pro ἐνεχόμενοι habet C.
V. ἐνεχόμενοι, quod non prætulit vulgata. Nam
ἐνεχόμενος μιάσματι est obnoxius piaculo, qui caput
suum alligavit expiandis sceleribus. una voce ἐναγεῖς,
ἰσχυρίσασθαι, [sc'crant, ut *Glossa* reddunt. KÜHN.

47 Ἐναγές] C. A. ἐναγές quod idem est cum τὰ
ἐξάγιστον. ἐξ ἰβι habet vim augendi. ἐξάγιστον in G.
impurum. KÜHN.

48 Ἀπολύσασθαι] C. V. ἀπολύσασθαι ἀποδιομο-
μήσασθαι. Neutrum placet, quia ἀπολύσασθαι ver-

bum proprium est expiationibus, quibus solvebatur
reus. Unde λυτήρια dicebantur ipsa hostia, quarum
sanguine peragebatur expiatio. & *Hesych.* etiam ἀπο-
λυσάμενος & ἀπόλυσις agnoscit. ἀποδιομομήσασθαι
proprie est *ἴονος cadibus scelerumque ultoris iram à se*
depellere certis factorum caeremoniis, τὸν προστρόπαιον
διὰ ἀποτρίψασθαι. *Hesych.* ait esse ἀποστρίψασθαι τὸν
ἀποτρόπαιον, ἐκπίμπασθαι μακρὰν, ἀποκαθαίρεσθαι, ἀ-
νεντυπάειν, *impuratum ultorem procul ablegare, lu-*
strare. Ita enim locus ille interpungendus ex *Phano-*
riano, Hesychii descriptore. *Epiroetus Arriani* l. 2. c.
18. ἴβι ἐπὶ τὰς ἀποδιομομήσεις, quod ex *Platone* l.
9. de LL. statim ab initio est. KÜHN.

49 Ὀργάνων] C. A. σκευῶν de vasis factorum. σχί-
ζαι *Interpr.* *ρυγα*, malim ligna fissâ. *Suid.* σχίζας
κυρίας ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τεβέρινα
ξύλα, ὡς καὶ Ὀμηρος, καὶς δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρον.
σχίζαι proprie dicebantur veteribus ligna sacrificiis ar-
posita, ut *Homerus*, *adolevit vero super stove ligno-*
rum senex. *Iliad.* 1. *Gl.* σχίζαι, *talca.* KÜHN.

50 σφραγίδες] C. A. habuit σφραγίδες, sed erasum
est ρ, nec male tamen ad sacra quadraret σφραγίς, si-
gillum, si *Aegyptiorum* sacros ritus respiciamus: apud
illos enim *Sacerdotes σφραγιστὰι bovi* immolando im-
ponebant notam διακριτικὴν sigillo quodam, quod re-
presentabat hominem manibus à tergo revinctis ab
imminente gladio mox jugulandum. *Plut.* in de *Isid.* &
Osir. σφραγίς vero cultrum mactatorium, veteribus
scelerum dictum, denotar. KÜHN.

51 Λίμνα] Hic sequitur in C. V. περιφερῆ κανᾶ. ὁ
βαρβαροὶ θίγρας καλοῦσι. in C. A. corrigitur ἄβαρβα-
ρος θ. κ. quæ sine dubio, ut alia multa, ab aliena
manu sunt margini adscripta. KÜHN.

52 Χέρνιβες] C. V. conjungit καταχέρνιβες, quod men-
dosum. *Gl. Philox. Trulleum & Guttum & Aquimina-*
le χέρνιβον, Ξεστόν. notat etiam aquam è gutto affu-
sam manibus lavandis. KÜHN.

βες. ⁵³ τὸ γὰρ ⁵⁴ πεμπόβολα, καὶ οὐλοχῦται, καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητικά.

canistra, gutturnia, vel lebetes. πεμπόβολα vero, οὐλοχῦται & his similia, Poëtica sunt.

34

* Περὶ καιρῶν ἑορτασίμων, καὶ ἑορτασίων.

λ'.

Καιροὶ δ' ἱεροί, ⁵⁵ πανηγύρεις, ἑορταί, ⁵⁶ ἱερομηνίαι, θεοφάνεια, ⁵⁷ θεοξένια, ⁵⁸ μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα. καὶ ἄνθρωποι, ἑορτασταί, πανηγυρισταί, Φιλέορτοι, καὶ συνεορτασταί, συμπανηγυρισταί. εἴποις δ' ἂν ⁵⁹ πανηγύρεις, δημοτελεῖς, καὶ πάνδημοι, καὶ δημόσιαι, καὶ δημοθινίαι, καὶ πανθονίαι, καὶ πανδαισίαι. τὸ δὲ ἐν ταῖς εὐωχίαις ἢ κρεωνομίαις πρῶτον τῶν μερίδων λαμβάνειν, ⁶⁰ πρωτοθονία ὀνομάζεται. τὰ δὲ ῥήματα, ἐστιᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι, πανηγυρίζειν, ⁶¹ ἑορτάζειν, συνεστιᾶσθαι, συνεωχεῖσθαι, συμπανηγυρίζειν, συνεορτάζειν, συσπένδειν, καὶ ὄμοσπονδεῖν, καὶ ὄμοσπονδοί, καὶ ὄμοσπόνδους γίνεσθαι, ⁶² κρατήρων συμμετέχειν.

35

* Περὶ μυστηρίων τελούντων καὶ τελουμένων.

λα'.

Ἐἴη δ' ἂν τῆς αὐτῆς ἰδέας καὶ ⁶³ τὰδε, μυστήρια, τελεταί, ὄργια, μῦσται, μυσταγωγοί, τελεσταί, ὄργιασταί. καὶ μυεῖν, μυσταγωγεῖν, μυεῖσθαι, ὄργιάζειν, τελεῖσθαι, τελεῖν. Φιλοτιμότερον δὲ τῇ χρήσει τὸ ⁶⁴ τελεσιουργεῖν, καὶ ἢ τελεσιουργία. ἱεροφάνται, ⁶⁵ δαδοῦχοι, κήρυκες, σπονδοφόροι, ἱερεῖαι, παναγείς, ⁶⁶ πυρφόροι,

* De temporibus festorum, & festa celebrantibus.

30.

Tempora porro facta sunt, panegyri, feriae, calendae, Theophania, Theoxenia, & dies μεθέορτοι juxta Antiphonem. Et homines feriantes, Panegyristae, feriarum amantes, feriarum participes, & iisdem Panegyris convenientes. Panegyros autem vocabis publicos, communes, solennes, & epulas publicas, solennia convivia, & viscerationes. in hujusmodi vero conviviis aut viscerationibus primas tenere partes πρωτοθονία dicitur. Verba vero sunt, epulari, convivari, panegyros congregare, feriari, communes epulas, & viscerationes habere, ferias participare, libamina, & sacra communicare, consociati, confederatos fieri, poculorum esse participem.

* De mysteriorum initiatoribus, & initiatis.

31.

Sint praeterea ejusdem speciei & haec, mysteria, caeremoniae, orgia, Mystae, sacrorum Principes, Initiatores, orgiorum Duces. & sacris instruere, sacris praesse; sacris initiari, orgia celebrare, consecrare, res divinas peragere. magis affectata vero sunt, τελεσιουργεῖν, & τελεσιουργία, quae perfectam sacrorum administrationem significant. Caeremoniarum Doctores, Faciferi, Praecones, Libationes ferentes, Sacerdo-

⁵³ Τὸ γὰρ πεμπόβολα] MSS. τὰ γὰρ. tum A. & P. V. similiter ed. πεμπόβ. P. R. πέμβολα. Sed vera scriptio est πεμπόβολα. *Eustath.* *Odyss.* fol. 39. τὸ ὀμηρικὸν πεμπόβολον. *Iliad.* f. 102, 29. ἵστί δὲ ἡ πεμπόβολου λέξις αἰολικὴ, καθὰ καὶ ἡ χρῆσις. πέμπε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέπε φασίν. Extat autem apud *Homer.* *Iliad.* a. 463. & *Odyss.* γ. 460. SEB.

⁵⁴ Περμπόβολα.] Vera sunt quinque, unam modo, qua circumaguntur, ansam habentia. οὐλοχῦται vero, molae erant ex hordeo & sale confectae; quas immolantis victimis infundebant, priusquam offerrentur. [vid. ad v. 449. *Il.* a. br. schol. & *Eusth.*] GUALTH. SEB. 2.

Περμπόβολα] Uterque Codex πεμποβόλα, nisi quod transpositis literis in Cod. *Antw.* πεπομβόλα. Est autem πεμποβόλον verum quinquagesimum unius manubrii, unde *Hesych.* πεμποβόλον dicit πέπε ὀβελίσκου ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους τριανοῖδῶς. quid οὐλοχῦται *Scholia Homeri in Iliad.* 1. explicant. *Gloss. hordeacea* vocant. Kühn.

⁵⁵ Paneg.] πανηγύρεις, panegyres. vid. *Hofst.* de orig. fest. princ. SEB. 2.

⁵⁶ Ἱερομηνίαι] In *Gl. festivi Iudi.* Kühn.

⁵⁷ Θεοξένια] P. V. θεοξένια. SEB.

Theoxenia.] Θεοξένια festum apud veteres fuit solenne deorum omnium. GUALT. *Hesych.* καινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς θεοῖς. In ejus locum successit postea omnium *Sanctorum festivitas.* *Hofst.* de orig. fest. f. 141. b. SEB. 2.

⁵⁸ Μεθέορτοι ἡ.] C. A. μεθεορτοί. *Hesych.* ἐπιβῆσαι αἱ μεθέορτοι ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἐπιβάζεσθαι ταῖς ἑορταῖς οὐκ οὐσαις ἐξ αὐτῶν &c. quid ἐπιβῆσαι ἑορταί apud *Strabonem* videre est in voce ἐπιβήτους. s. Kühn.

⁵⁹ Πανηγύρεις] C. V. post hoc nomen δημοσίας, καὶ πάνδημους, καὶ δημοσίας καὶ πανδαισίους ubi corruptum videtur δημοσίας ex δημοθινίας. Kühn.

⁶⁰ Πρωτοθονία] C. A. πρωτοθονία, ut τὰ πρωτοθονία, *primitia soliorum.* Kühn.

⁶¹ ἑορτάζειν] C. A. συνεορτάζειν & pro συσπένδειν est, συσπένδειν, τὸ ὁ μετακείμενον est in, ab alia manu. quod sequitur καὶ ὄμοσπονδοί abest ab eodem Codice. pro κρατήρων ibidem est κρατήρος s. infra nihilominus etiam in MSto est, σπονδῶν καὶ κρατήρων μετασχῶν v. 1. 30. libaminis & crateris autem princeps est nisi amicus & benevolus & religionis socius & federatus. Ipse etiam κρατήρ φιλοποσίος est & dicitur. Kühn.

⁶² Κρατήρων] MSS. κρατήρας. SEB.

⁶³ Τὰδε, μυστήρια] MSS. τὰδε. τὰ μ. SEB.

Καὶ τὰδε] Τὰ deletum in *Cod. Antw.* μυσταγωγῶν sunt, qui *initiant* mysteriis, mystasque faciunt & introducunt ad spectanda arcana sacrorum. Paulo post pro καὶ μυεῖν, habet C. V. καὶ τὰ ἀπαρέμματα. μυεῖν &c. Kühn.

⁶⁴ Τελεσιουργεῖν] Affectatum magis est si quis τελεσιουργεῖν & τελεσιουργία usurpaverit de celebratione initiorum. Alias ista latius patent; dicuntur enim de omni re perfecta & ad finem deducta. inde *Gloss.* τελεσιουργία perfectio. Kühn.

⁶⁵ Δαδοῦχοι] Δαδοῦχοι. SEB.

⁶⁶ Igniferi.] Πυρφόρος apud antiquos fuit sacerdos, qui in prima stabat acie, facem & corollas ferens quem violare nefas erat; vel, ut alii tradunt, est is, qui ignem sacrificiis destinatum portat. GUALT. *Hesych.* πυρφόρος, ὁ πῦρ φέρων, καὶ ὁ μόνος διασπασίτης. SEB.

tes, Sancti, Igniferi, hymnorum Cantores, vel Cantatrices. Porro *κουροτρόφος*, *ιακχαγωγός*, *δαειρίτης*, quæque his similia sunt, Atticorum sunt propria. * Porro Initiatus dicitur Consecratus, Dedicatus facris, orgiorum Myſta, quemadmodum his contrarius est, Profanus, Immundus, orgiorum Expers. Dicuntur etiam mysticæ induciæ, & dies mystici, quemadmodum & sancti, sacri, quieti, consecrati, Diis dedicati, sacrosancti, & solennes dicuntur. ipsa vero mysteria, & orgia, carimonix, mysticæ operationes, perfectæ sacrorum administrationes, & feriæ venerandæ nominabantur.

⁶⁷ ὑμναδαί, ⁶⁸ ὑμνήτριαι, ⁶⁹ ὑμνητρίδες, ⁷⁰ ιακχαγωγός γὰρ, καὶ κουροτρόφος τις, καὶ ⁷¹ δαειρίτης, καὶ ὅσα ταῦτα, ἴδια τῶν Ἀττικῶν. * ⁷² Ὁ δὲ μυηθεὶς, μεμυημένος, τετελεσμένος, ³⁶ ὠργιασμένος. ὡς περ ὁ ἐναντίος, ἀμύητος, ἀτέλεστος, ἀνοργίωστος. ὀνομάζονται δὲ καὶ μυστηριώτιδες σπονδαί, καὶ μυστικαὶ ἡμέραι. ὡς περ ἱεραὶ, ἀφῆτοι, ἀνετοί, καθιερωμένοι, κατωνομασμένοι θεοῖς, καθωσιωμένοι, καταπεφημισμένοι. τὰ δὲ μυστήρια, καὶ τὰ ἔργια, τελεταί, ⁷³ καὶ τέλη μυστικά, καὶ τελεσιουργίαι, ἑορταὶ ἔντιμοι.

37 * De festis, à diis quibus consecrata sunt, denominatiū. 32.

* Περὶ ἑορτῶν παρωνύμων ⁷⁴ ἐκ τῶν τιμωμένων θεῶν. 37

λβ'

Musarum festa Museia. Mercurii Mercurialia. Jovis Jovialia, & Pandia. Minervæ Panathenæa. Junonis Junonia. Cereris Cerealia, Thesmophoria, & Eleusinia. Proserpinæ vero apud Siculos Theogamia, & Floralia. Dianæ Artemisia, & Ephesia. Saturni Saturnalia. Æsculapii Æsculapeia. Apollinis Delia. Hecates Hecatēfia. Trophonii Trophonia. Castoris & Pollucis apud Athenienses Anaceia. His etiam Periodi, & certaminum appellationes poterunt conjungi, ut Olympia, & reliqua.

⁷⁵ Μουσῶν, ⁷⁶ Μουσεῖα. Ἑρμοῦ, Ἑρμῆια. Διὸς, Διάσια, καὶ Πάνδια. Ἀθήνας, Παναθήναια. Ἥρας, Ἥρῆια. Διμήτρος, ⁷⁷ Δημήτρια, καὶ Θεσμοφῶρια, καὶ Ἐλευσίνια. Κόρης παρὰ Σικελιώταις, Θεογάμια, καὶ ⁷⁸ Ἀνθεσφόρια. Ἀρτέμιδος, Ἀρτεμῖσια, καὶ Ἐφέσια. Κρόνου, Κρόνια. Ἀσκληπιοῦ, Ἀσκληπίεια, καὶ Ἀσκληπίια. Ἀπόλλωνος, Δήλια. Ἑκάτης, Ἑκατήσια. Τροφώνιου, Τροφώνια. Δισκουρων Ἀθήνησιν, ⁷⁹ Ἀνάκεια. συντάττοιτο δ' ἀν ταύτοις καὶ ⁸⁰ αἱ τῆς Περιόδου, καὶ τῶν ἀγῶνων κλήσεις, Ὀλύμπια, καὶ τὰ λοιπά.

ἢ πολέμῳ. Plura vid. ap. *Suidam* ubi & prov. οὐδὲ ἱερεὺς ὑπέλειφθη τῷ στρατῷ pro quo alias οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη, *Erasm.* ne ignifer quidem reliquus est factus. leg. *Herod.* lib. 8. non longe a princ. & *Phil.* lib. 1. de *Vita Mosis*, ubi de *Pharaois* interitu. SEB. 2.

⁶⁷ Ὑμναδαί] *Cantores hymnorum*, qui peractis mysteriis succinebant hymnos in honorem Dei, cujus erant mysteria. ita Athenis familia *Lycomedarum* Muxi hymnum in Cererem canebant ἐπὶ τοῖς δραμένοις, *Pausan.* in *Messeniac.* confer & *Bœotica* p. 581. Unde iste *Pxan* dictus est *τελεσιέρων*, id est, qui finem sacris arcanis imponit. *Hesych.* *τελεσιέρων* (non, ut vulgo legitur *τελεσιγέρων*) *παιῖα τῶν ἐπιτελεστικῶν τῶν τοῖς θεοῖς ἐπιτελουμένων ἱερῶν.* KÜHN.

⁶⁸ Ὑμνήτριαι] *Ὑμνήτρια* abest a MSS. in P. V. etiam cæteræ voces, præter huic proximam, inserta interim ὑμνητῆρες, quam editi libri non agnoscunt. SEB.

⁶⁹ Ὑμνητρίδες] C. A. ὑμνητρίδεις. idem *ιακχαγωγός* legit, sed λ lineola subnotatum. est autem *ιακχαγωγός*, qui hymnum præcinit *Jaccho*, ejusque festum celebrat. KÜHN.

⁷⁰ Ἰακχαγωγός.] Bacchi mysteriis initiatus dicitur. *Κουροτρόφος* vero is videtur, qui juvenum ad sacra destinatorum nutritor est, seu pædagogus. *Δαειρίτην* autem *Proserpinam* mystam appellaveris. *Δαειρία* n. Atticorum lingua *Proserpinam* significat. GU. H. St. *ιακχαγωγοί*, qui *Bacchum* deducunt & celebrant hymnis Bacchicis, quos *Plur.* in *Alcib.* *πυραπέμποντας τῆν τελετήν*, & *μυσταγωγούς.* De *Δαειρία.* vid. *Erym.* SEB. 2.

⁷¹ Δαειρίτης.] A. *δαειρίτης*, SEB.

⁷² Ὁ δὲ μυηθεὶς] His verbis præmittitur in C. V. titulus *περὶ μυηθέντων, ἀε ἰνιτῆσις.* Paulo post pro ἀνετοί C. V. habet ἀνεστοί. & τῶ α in medio superscriptum est ε. KÜHN.

⁷³ Καὶ τέλη μ.] C. A. τὰ τέλη μ. κ. τ. τελευτῆ etiam habet pro τελετῆ, quod vitiosum est sine dubio. Ultima verba *ἑορταὶ ἔντιμοι*, uterque codex hic non habet, sed initio Sectionis sequentis. KÜHN.

⁷⁴ Ἐκ τῶν τιμωμένων] *Ἐκ abest a MSSo. Anagn.* KÜHN.

⁷⁵ Μουσῶν] Uterque Codex *ἑορταὶ ἔντιμοι. Μουσῶν* &c. C. A. legit *Μούσια* e craso, ut videtur. C. V. *Μουσεῖα.* & infra *Ἐφέσια* non extant in C. A. mox legitur *Χρόνια, Τροφώνια, Ἀνάκεια. Hesych.* cum vulgata lectione facit. KÜHN.

⁷⁶ Μουσεῖα] P. V. *μούσια.* A. *μούσεια.* SEB.

⁷⁷ Δημήτρια] A. & P. *δημήτρια.* Sicut mox: *Ἐλευσίνια, Θεογάμια, Ἀνθεσφόρια, Κρόνια, Δήλια, Ἑκατήσια, Τροφώνια.* SEB.

⁷⁸ Ἀνθεσφόρια] *Floralia.* Proserpinæ festa *Ἀνθεσφόρια* à floribus dicta sunt: quia dum legendis floribus occupata fuit, à *Plutone* rapta est. *Θεογάμια* eadem dicuntur: quia in iis *Plutoni* Deo inferorum nupsit. GU. vid. *Rhodig.* 26, 20. SEB. 2.

⁷⁹ Ἀνάκεια] *Anaceia.* Castoris & Pollucis festa *Ἀνάκεια* a templo ipsorum dicta sunt. hoc etenim nomine templum ipsorum apud *Arben.* nominabatur. utitur hoc & *Lucianus* in *Timone.* GU. *Hesych.* *Ἀνακείσις. Δισκουρων ἑορτῆ τὰ Ἀνάκεια. Erymol.* *Ἀνάκειον*, τὸ *Δισκουρεῖον*. *Ἀνάκει γὰρ οἱ Δίσκουροι.* SEB. 2.

⁸⁰ Αἱ τῆς περιόδου] *Interpr.* *romparum solennium.* Malim retineri vocem *Periodi.* *Festus;* in *gymnicis certaminibus perihodon vicisse dicitur, quos Pythia, Isthmia, Nemea, Olympia vicis, a circumitu spectaculorum.* vid. *Pollux* infra iv. 89. & *Plutarchus* in *preceptis politicis.* Alias verum est, *περίδον* dici etiam pompam apud Atticos, ut *Phavorinus* annotat, sed hæc significatio hujus loci non est, ubi de *sacrorum certaminum orbe* agitur. KÜHN.

38

* Περὶ ὕμνων ἰδίων θεοῖς τισι.

λυ'.

* *De hymnū Diū quibusdam peculiaribus.* 33. 38

Αἱ δὲ ⁸¹ εἰς θεοῦς ὠδαί, κοινῶς μὲν παιᾶνες, ὕμνοι. ⁸² ἰδία δὲ Ἀρτέμιδος ὕμνος, ⁸³ οὐπίγγες. Ἀπόλλωνος, ὁ παιάν. ἀμφοτέρων, ⁸⁴ προσῳδία. Διονύσου, διθύραμβος. Δήμητρος, ⁸⁵ ἴουλος. λῖνος γὰρ, καὶ ⁸⁶ λιτιέρσης, σκαπανέων ὠδαί, καὶ γεωργῶν. ⁸⁷ Προσαπτέον δὲ τούτοις καὶ θεοῦς ὀρκίους. ὄρκον ὀμνύειν, ὀμνύειν. τὸ δὲ ὀμόσαι, ἐλέγετο καὶ ⁸⁸ πίστιν ἐπιθεῖναι. ὀρκωμοτεῖν, ⁸⁹ ὀρκωμοσία, ὀρκωμοτίας. * ὀρκῶσαι, ὀρκῶ, ὀρκωτοῦς, ⁹⁰ ὀρκωτόμους, εἰ μὴ ⁹¹ σκληρόν. εὐορκεῖν, ἐμπειδοῦν ⁹² ὄρκους. εὐορκον, ⁹³ ἐυόρκωτον, ⁹⁴ ἐυώμοτον. εὐορκίαν, καὶ ἐπιορκίαν, ἐπιόρκον, δυσώμοτον. ὀρκῶν, ἐξορκῶν, ⁹⁵ ἐνόρκως τι εἰπεῖν, ἐνομάτως τι εἰπεῖν. ἐνορκον, ἐνώμοτον. ἀνορκον, ἀνώμοτον. ⁹⁶ ἐπιορκῆσαι θεοῦς, ⁹⁷ εὐορκῆσαι Φρικῶδεις ὄρκους. καὶ θεὸν δύσμηνην, καὶ βαρῦμηνην, καὶ δυσόργητον. καὶ περὶ μὲν θεῶν, ⁹⁸ ἀρκεῖ τασαῦτα.

nas inculcantem, iracundum. Et de Diis quidem hæc sufficiant.

⁸¹ Εἰς θεοῦς ὠδαί] Vide quæ e Procli Chrestomathia elegit Photius Biblioth. fol. 522. SEB. 2.

⁸² Ἰδία δὲ] C. V. ἰδίως δὲ Ἀπόλλωνος ὁ παιάν, Ἀρτέμιδος οὐπίγγες ἀμφοτέρων &c. cum quo consecit C. A. quoad οὐπίγγες. KÜHN.

⁸³ Ὁ ὕπιγγος] ὕπιγγος, ita clare & MSS. Cæterum infra 1v, 53. editum οὐπίγγος, tacentibus MSS. verum Athen. lib. 14. fol. 619. οὐπίγγος δὲ εἰς Ἀρτέμιον. Et in eund. Casaub. fol. 564. 5. Uringi Dianæ ab ejus deæ nomine Ὀυπίς. Callim. in ejus hymno v. 204.

Ὅντι ἕνασ' ἐνάπι, Φαισφόρι ---

Unde autem id nomen, docent ibid. Schol. Gr. & Frischl. Apud Theodor. orat. 4. f. 68. ὕποπιος legitur. SEB.

⁸⁴ Προσῳδία.] Vid. infr. 1v, 53. SEB. 2.

Προσῳδία.] C. A. προσῳδία. KÜHN.

⁸⁵ Ἰουλος.] Vide Athen. lib. 14. fol. 618. & seqq. Casaub. in eund. cap. 3. Enflath. Iliad. fol. 1221. Jul. Cas. Buleng. lib. 2. de theatro cap. 10. item infr. 1v, 53. ubi itidem λῖνος. Athen. λῖνος καὶ αἰλῖνος &c. loc. ind. SEB.

⁸⁶ Λιτιέρσης] MSS. λιτιέρσας, apud Theoc. Idyll. 10, 41. λιτιέρσο. Sed Casaub. ibid. in lect. cap. 12. λιτιέρσο. nec aliter animad. in Ath. & ipse Athenæus locis modo indicatis. Item Hesych. Susd. Phavorin. & ipse Poll. infr. 1v, 54. De fine tamen haud omnes consentiunt. alii enim ας, alii ης habent. SEB.

Λιτιέρσης] C. V. λιτιέρσας. C. A. λιτιέρσης. KÜHN.

⁸⁷ Προσαπτέον] Hic C. V. præmittit titulum: περὶ ὄρκων. KÜHN.

⁸⁸ Πίστιν ἐπιθεῖναι] P. R. ὄρκον ἐπιθεῖν. Sed in tribus mox seqq. vocibus idem editis similiter ὄρκω. at reliqui duo ὄρκω. SEB.

Πίστιν ἐπιθεῖναι] C. A. πίστιν ὄρκου ε. jurisjurandi fidem imponere, deinde ὀρκωμοτεῖν, pro quo legere malim ὀρκωμοτεῖν, uti mox in eodem MSto ὀρκωτόμους. Respicitur ad ritum, quo super τομῖους victimarum concipiebatur juramentum. nihilominus & ὀρκωμοτεῖν consurgere, tolerari potest. KÜHN.

⁸⁹ Ὀρκωμοσία] C. V. ὀρκωμοσίαι ὀρκῶσαι ὀρκώτης ὀρκωτόμους εἰ μὴ σκληρόν ἐστι. C. A. ὀρκωμοσία, ὀρκωτοῦς, ὀρκωτόμους. quam lectionem prætulimus. ὀρκωμοσίαι Hesych. habet, & de victimis, super quibus jura-

batur, explicat, in Glossis ὀρκωμοσία, juratio, ὀρκωμοσίαι, sacramentum, ὀρκωτός, juratus. KÜHN.

⁹⁰ Ὀρκωτόμους] A. ὀρκωτ.posito χ supra κ. P. V. ὀρκωτ. P. R. ὀρκωτόμους. Hesych. ὀρκωλλίαι, ὄρκον ποιεῖ, ὀμνύει. SEB.

Ὀρκωτόμους] Ὀρκωτόμους. FALCK.

⁹¹ Σκληρόν.] MS. auctius, σκληρόν ἐστι. MS. Labb. εἰ μὴ σκληρόν, ἐνορκεῖν. ibidem ἐμπειδοῦν ὄρκους antea erat in MS. sed ὄρκους inde quis fecit, non recte puto, certe causa non erat, nisi fallor, quum optimi auctores ita locuti. JUNG.

⁹² Ὀρκους] C. V. ὄρκους juramentum servare, utraque lectio non mala. ἐμπειδοῦν in Glossis est, impedire. KÜHN.

Ὀρκους] Ὀρκους. FALCK.

⁹³ Εὐόρκωτον] Deest ἐυόρκωτον in MS. nostro, & Labb. etiam, qui alias ἐνορκον & ἐνώμοτον habet. Et paulo post οὐκοῦν prius in MS. Sed emendatum dein ὀρκῶν. JUNG.

⁹⁴ Εὐώμοτον] C. A. melius ἐνώμοτον, uti mox ἐνομάτως τι εἰπεῖν. KÜHN.

⁹⁵ Ἐνόρκως τι εἰπεῖν] P. R. ἐνορκῶν ποιῶν. ἐνώμοτῶν τι εἰπεῖν. ἐνορκον, ἐνώμ. SEB.

Ἐνόρκως τι εἰπεῖν] C. V. ἐν ὄρκω τι. C. A. conjungit ἐνορκῶτι optime, & statim, ἐνορκῶτι διεπιεῖν habet & ἀνώμοτον pro ἀνώμοτον. KÜHN.

Ἐνόρκως τι εἰπεῖν] MS. ἐν ὄρκω τι εἰπεῖν, absque illis ἐνομ. τ. εἰπ. Cæterum in marg. adscriptum ἐνωμοτι δὲ εἰπεῖν, quæ utraque adnotanda sunt: ut hercle non minus proba quam vulgata. Nec valde abt Labb. MS. qui ἐνορκῶτι εἰπεῖν, ἐνωμοτι διεπιεῖν. Deinde tamen etiam ἐνώμοτον in MS. per ω in secunda scribitur. JUNG.

⁹⁶ Ἐπιορκῆσαι θεοῦς] Sic MS. ἐπιορκῆσαι θεοῦς, ἐνορκῆσαι, ἐπιορκῆσαι Φρικῶδεις ὄρκους. Quæ lectio auctior: & melior etiam ut puto. JUNG.

⁹⁷ Εὐορκῆσαι] P. V. ἐνωρκῆσαι. R. ἐνωρκῆσαι. SEB.

Εὐορκῆσαι] Εὐορκῆσαι pro ἐνωρκῆσαι quod in textu ejus prius fuerat reposuit FALCK.

⁹⁸ Ἀρκεῖ τασαῦτα] C. V. ἀρκεῖ τασαῦτα. C. A. ἀρκεῖ ταῦτα. KÜHN.

Ἀρκεῖ τασαῦτα] MS. ἀρκεῖ τασαῦτα. & interpret etiam sufficiens. JUNG.

De regis nominibus.

I.

99 Περὶ βασιλικῶν ὀνομάτων.

α΄.

IN Regis laudem dices, Pater, blandus, mansuetus, jucundus, providus, æquus, humanus, magnanimus, liber, divitiis imperans, affectibus carens, sui compos, voluptati imperans, rationalis, ingeniosus, solers, circumspectus, consultus, justus, sapiens, religiosus, hominum tutor, firmus, constans, infallibilis, magnanimus, robustus, strenuus, promissa præstans, subditorum curam gerens, salvator, * beneficus, ad vindictam tardus, securus, erroris expers, immobilis, quoad justitiam trutinæ accuratior, comis, ad colloquium facilis, colloquia admittens, mitis, lenis, subditorum defensor, militum amans, bellicosus quidem, sed belli osor. pacis amans, pacificus, pacis custos, doctus, Princeps, & Primarius, Legum ferendarum peritus, ad beneficia natus, divinus. sunt & alia multa, quæ integra sententia fa-

ΠΕΡΙ βασιλέως ἐπαίνων λέγε, πατήρ, ἡπίος, πρᾶος, ἡμερος, προνοητικὸς, ἐπιεικὴς, Φιλάνθρωπος, μεγαλόφρων, ἑλεῦθερος, χρημάτων κρείττων, ἔξω παθῶν, ἑαυτοῦ κρείττων, ἀρχῶν ἡδονῶν, λογισμῶ χρώμενος, ὀξὺς, ἀνχίνους, περισκεμμένους, εὐβουλος, δίκαιος, σώφρων, θεῶν ἐπιμελητὴς, ἀνθρώπων κηδεμῶν, στάσιμος, βέβαιος, ἀνεξάπαττος, μεγαλογνώμων, ισχυρογνάμων, ἐνεργὸς, τελεσιουργὸς, Φροντιστὴς τῶν ἀρχομένων, σωτὴρ, * 3 πρόχειρος εἰς ἐνεργεσίαν, βραδὺς εἰς τιμωρίαν, 4 ἀσφαλὴς, ἀπλανὴς, 4 ἀκλινὴς, 5 ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ, 6 εὐπρόσодος, εὐπροσήγορος, ἐνέντευκτος, μειλίχιος, προσηγὴς, 7 ἐπιμελητὴς τῶν ὑπηκόων, Φιλοστρατιώτης, πολεμικὸς μὲν, οὐ Φιλοπόλεμος δέ. 8 εἰρηνικὸς, εἰρηνοποιός, εἰρηνοφύλαξ, παιδευτικὸς, 9 ἀρχηγὸς, καὶ ἀρχικὸς, νομοθετικὸς, εὐποιεῖν πεφυκὸς, θεοειδής. 10 πολλὰ

99 Περὶ βασιλικῶν ὀν.] A. Βασιλέως ὀνόματα. Περὶ β. sed in marg. tametsi literis, ut alibi etiam, partim refectis, partim vetustate obscuratis, περι βασιλέως ἀγαθῶν, qui titulus clare apparet in Palatiniis. Et Rec. quidem inde: Βασιλέα ἐπαίνων, λέγε. SEB.

Περὶ βασιλικῶν ὀνομάτων] C. A. plenius: περι βασιλέων ἀγαθῶν βασιλικά ὀνόματα. Phavorinus in βασιλέως ἐπαίνος pleraque hujus capituli exscripsit, dissimulato, ut semper, nomine Auctoris. KÜHN.

Περὶ βασιλικῶν ὀν.] Capitis II. (quamvis capitulum nomen nullum in MS. Sed tituli saltem, qui modo in vulgatis mematum, modo capitulum sunt) τμήματι primo ista inscriptio in MS. Βασιλέως ἐπαίνος. Labb. περι βασιλέων ἀγαθῶν βασιλέως ὀνόματα. Initio pro ἐπαίνων malebam legere, ἐπαίνων, ut & mox eodem modo ψέγων ait. Sic alibi solet, ἐπαίνων δὲ χαρίων ἐπίς &c. infra 1, 239. Quo pacto tamen aptius legas, ut in Palat. recent. Seberi & Labb. MS. fuit Βασιλέα ἐπαίνων λ. JUNG.

100 Περὶ βασιλέως ἐπαίνων] C. A. Βασιλέα ἐπαίνων λέγε. id quod etiam Seberus ex Palat. Rec. annotavit. KÜHN.

1 ἡπίος] Cum asp. etiam in MSS. sed ubique alias tenuem habet spiritum. Pal. v. conjunctim insup. πατήρ ἡπ. Hom. ω, 770.

ἡ ἐκυρή, ἐκυρός τε πατήρ ὡς ἡπίος αἰεί.

Quod ipsum ἀπροτελείωτον & Odyss. β. 47. SEB. *

ἡπίος] MS. ἡπίος. Sed & altera Scriptura cui aspiratur, quibusdam τῶν γε μεθ' ὄμρον placuit illud vocabuli ab ἡδω deducuntibus, ut notat Enstathius ad ΙΑ. ε. in illis --- Ὀδῶναι δὲ κατηπίωντο βασιλείαι. Talis Rex Persarum Obalas apud Agath. I. 4. ubi etiam sic scribitur, πρᾶος τῶν τρόπους καὶ ἡπίος. extat & bis ita apud Etymologum in Νήπιος: & hic ubique, ut ipse notat, in MSS. Seberi. Ut detur autem Polluci in mente fuisse illud Homericum de Ulyssæ --- Πατήρ δ' ὡς ἡπίος ἦεν. Ὀδυσσ. β. ubi Enstathius valde adposuit, quod & nos pro nostro Polluce σημειῶσαι jubet τὸ τοῦ Ἡρόδοτου, τὸ, Καμβύσης μὲν, δεσπότης, Κύρος δὲ, πατήρ. ὁ μὲν ὅτι χαλεπὸς ἦν καὶ ὀλιγῶρος, ὁ δὲ ὅτι ἡπίος, καὶ ἀγαθὰ σφίσι ἐμνηστῆσται: Sic enim legen-

dum non ἐμνηστῆσται: Persis scilicet. Locus Historici est in Musa tertia τ. 89. JUNG.

2 ἑλεῦθερος] In C. A. ἐλευθέρους, inserto ab alia manu. Phavorinus retinet ἐλεῦθερος. KÜHN.

3 Πρόχειρος εἰς ἐνεργ.] Ovid. Pont. 1, 3, 55.

--- piger ad resnas princeps, ad præmia velox. SEB.

4 Ακλινὴς] P. R. ἀκλινέστερος ἢ ἀκριβέστερος. SEB.

Ακλινὴς] Hic sequitur in C. V. ἀκλινὴς. in C. A. ἀκλινέστερος πρὸς τὸ δίκαιον. ἀκριβέστερος ζυγοῦ. minimum hinc elucet in vulgato legendum, πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ, quoad justitiam trutinæ accuratior. τὸ δίκαιον etiam est in C. V. φιλοστρατιώτης amans militum. KÜHN.

5 Ακριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον] A. & P. V. δίκαιον. Inde P. R. εὐπρόσιτος, εὐπροσ. Sicut Segm. seq. 42.

editi quoque δυσπρόσιτος, δυσπρ. SEB.

Ακριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον] MS. ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ, quæ lectio videtur vera. camque invenit & in suis aliquot Seberus; Habet & Labb. MS. ita: ἀκλινέστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ. Sed ἀκριβέστερος Pollux ipse firmare videtur; nam infra VIII, 10. ubi de Judice laudabili quædam hinc repetuntur, habet ἀκριβέστερος τοῦ ζυγοῦ τὴν ῥοπήν. JUNG.

Ακριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον] Δίκαιον etiam legit Falck.

6 Εὐπρόσодος] In MS. εὐπρόσодος scribitur non recte. Thucyd. I. 6. ἢν δὲ πᾶσιν εὐπρόσодος ὁ Ἰππίας. MS. Seberi unus auctior hic vocula εὐπρόσιτος, quæ non spernenda videtur. paulo post MS. Labb. male μειλίχιος. JUNG.

7 Ἐπιμελητὴς] MS. ἐπιμελὴς τῶν ὑπηκόων, quod placet præ vulgato, ἐπιμελητὴς, quoniam eo in usu apud Xenophontem aliquoties occurrit. Deest in MS. ἀρχηγός cum sequente particula καὶ, ut & in Labb. MS. JUNG.

8 Εἰρηνικὸς] εἰρηνικὸς, εἰρηνοποιός reddunt Gl. pacatus, pacator. KÜHN.

9 Αρχηγός] Absunt in C. A. ἀρχηγός καὶ θεοειδής, os humerosque Deo similis, εἶδος ἀξίων βασιλείας corporis vultusque habitus rege dignus innuitur, ex Ἐντίριδε, uti notum satis est. KÜHN.

10 Πολλὰ δὲ ἐστίν] P. R. πολλὰ δὲ λόγῳ τις εἶποι, καὶ οὐκ ὀνόματι. P. V. & A. πολλὰ δὲ, ἀ λ. τ. α. εἶποι (A. εἶποι) καὶ οὐκ ὄν. SEB.

δέ ἐστιν, ἀ λόγῳ τις ἀν¹¹ εἰπεῖν ἔχει, καὶ οὐκ
¹² ὀνόματι.

cilius, quam unico vocabulo efferuntur.

42

* Περὶ¹³ τυράννου.

β.

* De tyranno.

2. 42

¹⁴ Ψέγων δ' ἀν, ἐρεῖς, τυραννικός, ὠμὸς, θηριώδης, βίαιος, πλεονεκτικός, Φιλοχρήματος.
¹⁵ καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος, ¹⁶ ἐρασιχρήματος. ἄρπαξ. καὶ τὸ τοῦ ¹⁷ Ὀμήρου, δημοβόρος. ὑπερόπτης, ὑπερήφανος, δυσπρόσιτος, δυσπρόσδοξος, δυσπροσήγορος, δυσέντευκτος, δυσόργητος, δύσθυμος, ἐμπληκτος, ταραχώδης, ¹⁸ ἡδονῶν ἡττων, ἀκρατής, ἀκράταρ, ἀλόγιστος, μισάνθρωπος, ἀδικος, ἀβουλος, ἀνίσος, ἀνόσιος, νοῦ κενός, ἔυκολος, ἔμετάβολος, ἐνεξαπάτητος, ράδιος, ἀνήμερος, ἐπιθυμίας ¹⁹ ἐνδιδούς, ἀκόλαστος, ὑβριστής, πολεμοποιός, βαρὺς, ἐπαχθής, ἀνάβηκτος, ἀφόρητος.

Vituperans vero dices, tyrannicus, crudelis, bestialis, violentus; avarus, opum studiosus. & Platonicum illud ἐρασιχρήματος. rapax. & Homericum illud δημοβόρος, id est, populi devorator. contemptor, superbus, difficilis, ad colloquium durus, asper, iracundus, malevolus, stolidus, turbulentus, voluptatibus succumbens, intemperans, impotens, ratione carens, hominum osor, injustus, consilii expers, iniquus, profanus, inconsultus, levis, inconstans, fallibilis, lubricus, immitis, cupiditatibus deditus, prodigus, contumeliosus, bellorum motor, gravis, molestus, effrenis, & intolerabilis.

43

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ.

* CAPUT III.

43

²⁰ Περὶ ταχέως καὶ βραδέως εἰς ²¹ ἔργα.

De celeritate, & tarditate ad opera.

²² Λέγε περὶ τοῦ μὴ βραδύνοντος, ἔτοιμος, πρόχειρος, πρόθυμος, ἀσکنος, ²³ ταχύς, ὄξυς, ²⁴ ἔντονος, ἐνεργός, ἀπροφάσιτος, τῷ καιρῷ χρώμενος, ²⁵ ἐγρήγορος, σπουδαῖος, οὐδὲν ²⁶ ὑπερτιθέμενος, οὐδὲν ²⁷ ὑπερβαλλόμενος. ²⁸ Περὶ

DE non cunctante hæc dicito, promptus, paratus, propensus, industrius, celer, velox, acer, laboriosus, non tergiversans, occasione utens, vigilans, diligens, nihil procraftinans, aut in aliud tempus rejiciens. Contra autem di-

Πολλὰ δὲ ἐστίν] C. A. πολλά δὲ ἀ λόγῳ ἀν εἰποις καὶ οὐκ ὀνόματι. Galenus l. 2. de differ. morbor. Οὐδὲν ὄνομα κατ' αὐτοῦ κείμενον ἔχομεν εἰπεῖν παλαιῶν, ἀλλὰ χρῆ λόγῳ δηλοῦν αὐτὸ ἄλλον, ἢ περ ὀνόμασι ἐσχάτοις χρῆσθαι βαρβάροις, οἷα πολλὰ τοῖς νεωτέροις ἰατροῖς ἐξένηται. Non possumus ejus antiquum citare nomen, sed oratione potius indicandum est, quam utendum exiit e barbaris nominibus, qualia multa recentioribus sunt inventa medicis. Kühn.

11 Εἰπεῖν ε. κ. οὐκ ο.] MS. εἰποι, καὶ οὐκ ὀνομασί: MS. Labb. totam periodum ita scribit: πολλά δ' ἀ λόγῳ τις ἀν εἰποι καὶ οὐκ ὀνόματι. & Aug. MS. Seberis. Sequens sectio continuatur cum antecedente in MS. & titulo caret. Jung.

12 Ὀνόματι] C. V. ὀνομασί. Kühn.

13 Τυράννου] De voce hac erudite differit Reinec. t. 1. historia Julia fol. 20. & seq. Seb.

14 Ψέγων δ' ἀν ἐρεῖς] MS. Ψέγων δὲ ἐρεῖς. MS. Labb. vitiose λέγων δ' ἀν ἐρ. Jung.

15 Καὶ τὸ τοῦ π. ε.] Hæc absunt à C. A. Kühn.

Καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος] Sed & Xenophon eam vocem usurpavit ἀπομνημ. l. 1. de Socrate: οὐ μὴν οὐδ' ἐρασιχρημάτους γε τοὺς συνόντας εἰποι. Jung.

16 Ἐρασιχρήματος] MSS. ἐρεσιαχρ. Sed ἐρασιχρήματος habet etiam Xenoph. lib. 1. memor. fol. 712. Seb.

Ἐρασιχρήματος] Deest in MS. ἐρασιχρήματος, & in ora est adscriptum. Jung.

17 Ὀμήρου. *Iliad.* α, 231. δημοβόρος βασιλεὺς. *Bt. schol.* ὁ τὰ δημόσια κατασθίων. Seb.

18 Ἡδονῶν] P. R. ἡδονῆς. Seb.

19 Ἐνδιδούς] P. R. ἐνδιδούς ἐκαστὸν. Seb.

Ἐνδιδούς] C. A. æque ac P. R. addit ἐκαστὸν, cupiditibus scriptum dedens. Kühn.

Ἐνδιδούς] MS. Labb. ut unus Seberis, auctius ἐπιθ. ἐνδιδούς ἐκαστὸν. Jung. &

20 Περὶ ταχέως] C. A. περὶ ταχέως εἰς ἔργα καὶ βραδέως de celeri ad opera & tarde, ut sermo sit de homine. C. V. περὶ τοῦ μὴ βραδύνοντος εἰς ἔργα ἤγουν τοῦ ταχέως. Kühn.

Περὶ ταχέως] Caput, ut diximus, nulla notatio in MS. itaque talis titulus in MS. περὶ τοῦ μὴ βραδύνοντος εἰς ἔργα ἤγουν τοῦ ταχέως. Incipit dein sic, ut Aug. Seberis: Λέγε δὲ περὶ τ. MS. Labb. Λέγε δὲ καὶ περὶ τ. Jung.

21 Ἐργα] P. R. ἔργον. Tum P. V. λέγε δὲ καὶ π. A. λέγε δὲ π. Seb.

22 Λέγε] C. A. λέγε δὲ π. iterum Phavorinus exscribit *Notitum* in voce ἔτοιμος. Kühn.23 Ταχύς] *Notto* etiam usit. ταχυεργός in *Joh. cap. 5. & 9.* cui opponas ἀμβολιεργός ex *Hesiod. 2. 31.* Seb.

24 Ἐντονος] C. A. ἔντονος. Sed Phavorin. etiam in suo Codice legit ἔντονος, vegetus, acer. ἀτονεῖν est contrarium significatque deficere viribus, nervis cavere. Kühn.

25 Ἐγρήγορος] Ἐγρηγόρας MS. Si itaque hac forma est verum, scribendum fuerit ἐγρηγορώς, quod idem cum vulgato ἐγρήγορος. Jung.

26 Ὑπερτιθέμενος] P. R. ὑπερτιθ. ἢ τὸν καιρὸν παρῆς. Seb.

27 Ὑπερβαλλόμενος] Quidam legunt ἀνυβαλλόμενος, quod eodem recidit. Kühn.

Ὑπερβαλλόμενος] MS. Labb. auctior: ὑπερβαλλόμενος, ἢ ὑπερτιθέμενος, στρεφόμενος, τὸν καιρὸν παρῆς. Nescio tamen an errore scriba: nam ὑπερτιθέμενος jam præcessit, & illa altera duo, στρεφ. τὸν καιρ. π. infra sequuntur: ubi in eodem MS. Labb. omittuntur. ὑπερτιθ. ἢ τὸν καιρὸν παρῆς etiam in uno *Palat.* recentiore hic invenit Seberus. Jung.28 Περὶ δὲ τοῦ ἐκαστὸν] In margine *Cod. Antv.* hoc est, in textu vero est, περὶ τοῦ βραδέως. postea μεταλλότης legendum. Kühn.

cimus, tardus, cunctator, quietus, fe-
gnis, languidus, indiligens, debilis, igna-
vus, cunctabundus, differens, procrastina-
tor, tergiverfator, occasionem negli-
gens. Res vero ipsæ, illius quidem sunt,
promptitudo, velocitas, vigilantia, ala-
critas, diligentia, celeritas. hujus autem,
otium, cunctatio, quies, tarditas, pro-
crastinatio, pigritia, ignavia, mora. nam
& τριήμερεῖν dicitur, sed mihi non pla-
cet.

δὲ τοῦ ἐναντίου, βραδύς, ²⁹ μελλήτης, σχο-
λαῖος, ³⁰ νωθρός, νωθής, ἀμελής, ἀμβλύς, ἀρ-
γός, διάγων, διαμέλλων, ὑπερβαλλόμενος,
ὑπερτιθέμενος, στρεφόμενος, τὸν καιρὸν παριείς.
καὶ τὰ πράγματα, τοῦ μὲν, ἐτοιμότης, ὀξύτης,
ἐγρήγορσις, προθυμία, σπουδή, τάχος. τοῦ δὲ,
σχολή, σχολαιότης, μέλλησις, ³¹ μελλησμός,
³² βραδυτής, ἀναβολή, νωθεία, ³³ ἀργία, τριβή.
τὸ γὰρ τοι τριήμερεῖν, ἔρηται μὲν, οὐ μὴν ἐ-
μοί γε ἀρέσκει.

44

* CAPUT IV.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ.

44

De tinctura, firma, & non firma. 1.

³⁴ Περὶ βαφῆς, βεβαίως ³⁵ καὶ ἀβεβαίου. α'.

DE tinctura firma dices, altius perce-
pta, indeficiens, stabilis, constans,
contingens, solida, indelebilis, non eva-
nescens, elotu difficilis, impossibilis de-
tritu, florens, florida, florulenta. Sed
de contraria huic, infirma, elotu facilis,

Λ Ε Γ Ο Ι Σ ἀνὸς περὶ βεβαίου βαφῆς, ³⁶ δευσο-
ποιός, ἀνέκπλυτος, μόνιμος, ³⁷ ἔμμομος,
ἐγκρατής, ³⁸ ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος, ἀνεξί-
τητος, ³⁹ ἀνέκτριπτος, ἀνέκνιπτος, ⁴⁰ ἀνθοῦσα,
ἐυανθής, ἀνθηρὰ. ⁴¹ Περὶ δὲ τῆς ἐναντίας, ἀβε-
βαίως, ⁴² ἐκπλυτος, ⁴³ ἐξίτηλος, ἔυρυπτος, ἐνέκ-

Περὶ δὲ τοῦ ἐναντίου] Ante Περὶ novus titulus in MS.
Περὶ τοῦ ἐναντίου. Labb. è suo ita notavit: περὶ τοῦ βρα-
δύως, περὶ ἐναντίου. JUNG.

²⁹ Μελλήτης] Μελλητής. SEB.

Μελλήτης] Isto ordine MS. μελλητής (adscriptum
βραδύς alia manu) νωθός, σχολαῖος, ἀμελής, νωθρός
deest in nostro MS. ut in Labb. νωθός. μελλητής vero
omnino scribendum ut in MS. quod vel sequens μέλ-
λησις docere poterat: Thucyd. l. 1. in concione Corin-
thiorum: ἀκούω πρὸς μελλητάς. JUNG.

³⁰ Νωθρός] Νώθης Phavor. νωθός, quod sequitur, ab-
est a M. A. Kühn.

³¹ Μελλησμός] Μελλησμός in MS. pro vulgato μελ-
λησμός, quod tamen vitiose uuo λ in prioribus editi-
onibus μελησμός legebatur. sæpissime hæc verba inter
se locum cum vitio commutantur. exempla aliquam
multa in Heliodori & Agathii editionibus notavi ad
Longum meum. Sed III, 122 & IX, 137, etiam μελ-
λησμός, ubi tamen MS. semper μελλησμός, q. à μελ-
λήσειν. non tamen temere vulgatum μελησμός impro-
bo: sic & Hesychius μελλησμού, ὑπερβείσις, βραδυή-
τος. τοὺς μελλησμούς in ἀμύω Erythol. mag. JUNG.

³² Βραδυτής] Eadem accentus sedes in hac dict. ap.
Plat. Diad. Sic. Naz. Philonem, Themistium. Sic
ταχυτής (quod Dor. ταχύντας dicit Pind.) accentus in
ult. reperio apud Chrysof. & Naz. p. 154. D. Hæsch.
pr. ed. βραδυτής. νωθία) Plato, Lucian. Naz. Chry-
sof. νωθία Cl. Alex. D. H. SEB.

Βραδυτής] Hoc Atticum perhibetur esse, at in
C. A. est commune, βραδυτής. C. V. μελλησμός βρα-
δυτής. τριήμερεῖν explicat Hesych. Kühn.

³³ Ἀργία] M. Labb. ἀργεια. JUNG.

³⁴ Περὶ βαφῆς βεβαίως] Titulus MS. ἀπτικώτερος
hic: Περὶ βεβαίου βαφῆς καὶ ἀβεβαίου. Labb. MS. πε-
ρὶ βαφῆς βεβαίως. JUNG.

³⁵ Καὶ ἀβεβαίου] Hoc infra dicitur, quando de
contrario agitur in C. A. Kühn.

³⁶ Δευσοποιός] *tinctura altius percepta.* Kühn.
Δευσοποιός.] Greg. Nyss. Catech. c. 7. καθάπερ τινα
δευσοποιὸν βαφῆν &c. ut elegantem hanc vocem pro
vulgata ψευδοποιὸν, ὃ πάνιν Casaubonus restituit Notis
in epistolam Greg. Nyss. ad Eustath. &c. ubi & *Sni-
dam* adire jubet minus peritos Græcarum elegantia-
rum. Age, viri magni exemplo tentare placet, an
& alium eodem modo, si non fallor, depravatam

locum, queamus restituere, & quidem in vetustissimo
auctore: Is est Dinarchus, qui in ea κατὰ Ἀριστο-
γείτονος, non longe ab initio, ita habet: *πονηρίαν*
γὰρ, ἀρχομένην μὲν καλύσαι τάχα τις καλάζων ὀνη-
θείη, ἐγκαταγεγραμμένη καὶ γεγενημένη (γεγενημένη
H. Steph. quod placet) τῶν ἐθισμένων τιμαριῶν ἀδύνα-
τον εἶναι. εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσασθαι βούλεσθε ψευδοποιὸν
ἐν τῇ πόλει *πονηρίαν*, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτο-
να δι᾽, καὶ εἶναι ὃ, τι ἂν τις βούληται ἐν τῇ πόλει δια-
πράττεσθαι. Nam inquam & hic *δευσοποιὸν* eleganter
reponere possumus. & hæc est *δευσοποιός* *πονηρία*
quam apud *Suidam* legimus. JUNG.

³⁷ Ἐμμομος, ἐγκρατής.] Deest in MS. ἔμμομος &
ἐγκρατής, quæ voculæ tamen ponuntur paulo post, ut
indicabo. deest & ἀνεξάλειπτος omnino: quod & in
Labb. MS. omisum. pro ἀνεξίτηλος vero, quod Labb.
MS. plane omittit, in MS. est ἀνεξίλυτος, quod non
capio. JUNG.

³⁸ Ἀνεξίτηλος] C. V. habet ἀνεξίλυτος, ἀνεξίτηλος
ἀνέκρυπτος. C. A. non habet ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος,
ἀνεξίτητος. quomodo *δευσοποιὸν* fiat τὸ βαφῆν eleganter
describit *Plato* l. 4. *Polit.* ubi & ἐκκλύζειν est.
Kühn.

³⁹ Ἀνέκτριπτος] MS. auctius ἀνέκρυπτος, ἀνεκτρ.
JUNG.

⁴⁰ Ἀνθοῦσα] MS. isto ordine cum voculis quas
prius omiserat: ἀνθοῦσα, μόνιμος, ἔμμομος, ἀνθηρὰ,
ἐυανθής, ἐγκρατής, ubi tamen μόνιμος non bene bis.
JUNG.

⁴¹ Περὶ δὲ τῆς ἐναντίας] C. A. περὶ ἀβεβαίου ἐπίς.
Kühn.

Περὶ δὲ τῆς ἐναντίας] MS. hæc tantum περὶ τῆς ἐναν-
τίας, τὰ ἐναντία. voculis ipsis omisiss quas contraria si-
gnificant. Labb. MS. hic novum titulum habet: περὶ
ἀβεβαίου. Pro *ἐνέκπλυτος*, quod Labb. MS. plane o-
mittit, bene noster *Seberus* edidit è MSS. suis *ἐκπλυ-
τος*: cui contrarium præcessit *ἀνέκπλυτος*. Quin et-
iam idem Labb. MS. id quod repositum est confir-
mat: nam post *ἐξίτηλος*, habet *ἐκπλητος*. In vulgatis
ἐνέκπλυτος in MS. Labb. omisum, qui & pro *ἐνέκπλυ-
τος* habet *ἐκπλυτος*. JUNG.

⁴² Ἐκπλυτος] Feci in MSS. pro *ἐνέκπλυτος* quod
mox iterum sequitur. SEB.

⁴³ Ἐξίτηλος, ἔυρ, ἐνέκο.] In MS. hæc omnia de-
sunt, usque ad illa ἔστι δὲ. JUNG.

ρυπτος, εὐεκπλυτος, εὐεκνιπτος, ἀκρατής, ἀνα-
θής. ἔστι δὲ εἰπεῖν, καὶ ⁴⁴ ἀνείται βαφῆς. τὸ δὲ
ἔργον, ἐκπλύναι, ἐκνίψαι, ⁴⁵ ἐκτρίψαι, ἐκρύψαι,
ἀπορρύψαι.

evanida, facilis absterfu, debilis, elotu
facilis, flore carens. Tum &, tinctura
deficit, dici solet. Ipsum porro opus, e-
luere, deterere, abolere, & abstergere
nominatur.

45

* 46 Ἱστορία περὶ πορφύρας.

β'.

* Historia de purpura.

2. 45

Πάλιν δὲ σε διαναπαύων, ὅπως μὴ καμῆς,
⁴⁷ πρὸς ἐν εἶδος ἀποβλέπων, ἐρῶ περὶ πορφύρας,
ὅπως τὴν ἀρχὴν εὐρέθῃ. Τύριοι λέγουσιν, ὡς Ἡ-
ρακλῆς ἠράσθη νύμφης ἐπιχωρίας. ⁴⁸ Τύρος δ' ἦν
τῆ νύμφῃ τούνομα. εἶπετο ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ καὶ
κύνων, ⁴⁹ κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον. ⁵⁰ οἶσθα δὲ,

Ne vero unum idemque docendi genus
respiciens tædium concipias, delectationis
causa, quo pacto purpura inventa sit, ex-
ponam. Hercules (ut Tyrii tradunt) Nym-
phæ cujusdam indigenæ, cui Tyrus no-
men fuit, amore captus est. hunc vero,
ut apud Vêteres mos erat, seqüebatur ca-

⁴⁴ Ἀνείται βαφῆς] MS. Ἀνείναι τῆς βαφῆς. Sequentia:
τὸ δὲ ἔργ. ε. ε. ε. α. defunt in MS. Sed adscripta
sunt ab alio, præter τὸ ἐκτρίψαι, quod plane abest,
ut & in MS. Labb. abfuit. Jung.

⁴⁵ Ἐκτρίψαι] In Gl. extere, vel, terendo abolere.
Κῦην.

⁴⁶ Ἱστορία περὶ πορφύρας] C. V. περὶ εὐρέσεως τῆς
πορφύρας ἱστορία. Κῦην.

Ἱστορία περὶ πορφύρας] Historiæ titulus in MS: dein iste:
Περὶ εὐρέσεως τῆς πορφύρας. Ἱστορία vero est adscriptum
alterius manu, ut & totum illud πρόλογον, Πάλιν &c.
εὐρέθῃ. Statim enim MS. incipit: Τύριοι λ. Historio-
lam hanc, ut hoc prius indicem, de Hercule purpu-
ræ inventore his verbis & Scholiola Græca ad l. 4.
Antholog. c. 1. ad carmen Leonii advocant: πῶς δὲ
εὐρέθῃ πορφύρα βαφῆ διηγήται Πολυδύκης ἐν πρώτῳ τῶν
ὀνομαστικῶν, camque, ut hic refertur, Latine inter-
pretatur Politiannus c. 13. Miscell. Interpretatur & L.
Baysius initio c. 3. lib. de re Vestiaria: quemadmo-
dum & Seberus noster indicavit. Nec illepidis chor-
iambis exponit eandem, Polluceum filium sine dubio se-
quutus. Ant. Thylesius sub finem libelli de coloribus.
Respexit hanc narrationem & Cyprius Prodromus ἐπὶ ἀ-
ποδύμα τῆ Φιλίæ, illo versiculo:

Ἐρῶμα κύνος ἡ σεβαστῆ πορφύρα.

Omnium vero elegantissime Achilles Tatius l. 2. de
Cleophr. & Leucip. historiam hanc de purpura apud
Tyrii inventa narrat: aliter tamen quam Pollux, &
paltoris cujusdam cani hoc tribuere τοὺς μυθολογοῦ-
τας Τυρίου. Verba ἑρωτικωτάτου auctoris partim sunt
mendosa, partim & defecta: quæ libet ope MS. am-
plissimi J. A. Thuani restituere: sic itaque lege ex
MS. Ἀλλ' οἷον μυθολογοῦσι Τύριοι (vulgo corruptissi-
me μυθολογοῦ ἦσι τ.) τοῦ ποιμένος εὐρέθῃ τὸν κύνα, ἡ
καὶ μέχρι τούτου (vulgo μέχρις τούτου) βύπτουσι Ἀ-
φροδίτης τὸν πίκλον. ἦν γὰρ χρόνος, ὅτε τῆς πορφύρας ὁ
κόκκος (vulgo κόσμος, MS. κόκος, scilicet granum il-
lud tinctorium τῆς βαφικῆς κόκκου nondum innouisse
tum temporis, quamvis nec vulgarem lectionem reji-
culam mchercule pronunciam, quam & interpres ex-
pressit) ἀνθρώποις ἀπόρρητος ἦν· μικρὸς δὲ αὐτὴν ἐκάλυ-
πτε κόκκλος ἐν κοίλῳ μευῶ. ἀλιεὺς ἀγρεύει τὴν ἀγρὰν
ταύτην, καὶ (verba hæc undena præcedentia vulgo ab-
erant, quæ tamen interpres, qui omnino bono codi-
ce usus fuit, agnoscit. Pro κοίλῳ in MS. erat κύλα)
ὁ μὲν ἰχθὺν προσεδόκησεν ὡς δὲ εἶδεν τοῦ &c. προσέει
(vulgo πρόσεισι) καὶ ἀπέκλυσε &c. ὡς δὲ (abscisus καὶ)
ταῖς χερσὶν ἔβριγε, τὴν πορφύραν εἶχε ἡ χεὶρ (in MS.
ἡ γῆ. Sed in margine reposito altero) συνέκκεν οὖν τὴν
φύσιν τοῦ κόκκλου ὁ ποιμὴν &c. hoc ordine MS. &
mox τὸν χρωματὸν, non τὴν & τὸ δὲ, κατὰ τ scilicet
ἔριον, non τὰ δὲ. Sed me hercle ad ista notanda nobis
tempus haud est, & fortasse etiam alius loci sunt: tu
expectabis illa omnia ab eximix eruditionis juvene,
amico nostro, quem scimus τῶν ἑρωτικῶν σύνταγμα
adornare: nos hoc agemus, & MS. varietatem in hi-

storiola ista apud Pollucem indicabimus; quæ multa
est. imo totam describemus ut in MS. nostro est:
Τύριοι λέγουσιν Ἡρακλεῖ νύμφης ἠρασθῆναι ἐπιχωρίας τού-
νομα τῆ νύμφῃ Τύρω. (Sed hoc emendatum in Τύρος,
nulla, arbitror, necessitate cogente: notum enim il-
lud Τυρούς nomen in mythologiarum Scripioribus)
εἶπετο (Baysius ubi hæc laudat, habet ἔπειτο) δὲ ἄρα
τῷ Ἡρακλεῖ κύνων ἔπει παλαιῶ. (in margine MS. ab a-
lia manu: τὸ δὲ ἦν, μέχρι τῶν ἐκκλησιῶν συνεισίσταται
τῆς τρασί τοὺς κύνος) ὁ τοῖνον Ἡρακλεῖος κύνων κατὰ
πίτρην ἔρπουσαν πορφύραν θεασάμενος, προχούσης (sed
emendatum προχούσης) αὐτῆς (& hoc αὐτῆς etiam
Baysius habet, & Seberus MS. aliquot) τῆς σαρκὸς ἐν-
δικῶν, ὁ μὲν τὴν σάρκα ποιεῖται τροφήν. ὁ δὲ λύθρος ἄρα
τὰ χεῖλη τοῦ κύνος (sic emendatum, quum antea fu-
isset κοινὸς) αἰμάξως ἐφείνηξεν. τὰ χεῖλη δὲ τοῦ κύνος
(ut prius, sic & hic male erat κοινὸς, sed emenda-
tum) ἀνθῶντα βαφῆ αἰθῆ θεασαμένη ἡ κόρη, οὐκ ἔτε
τοῦ λοιποῦ προσήσσεσθαι (illud προσήσσεσθαι & H. Ste-
phanus in suo codice reposuerat, addideratque, ἀπρο-
σίμμαι) τὸν Ἡρακλεῖα, εἰ μὴ κομισίεν αὐτῇ ἐσθῆτα τῶν
τοῦ κύνος χιλιῶν φέρουσαν τὴν βαφῆν· ἐξευράν οὖν ὁ Ἡ-
ρακλῆς τὸ ζῶον, (in MS ζῶον quasi ζῶον scribi volu-
isset) προσήσσεκε τῆ νύμφῃ τὴν στολὴν, πρῶτος εὐρετής
γενόμενος τῶ (sic est emendatum, quum prius fuerit
τῶν) Τυρίων λόγῳ τῆς Φοινίσσης βαφῆς· & placet Τυρί-
ων præ vulgatis. Cætera hujus capituli in MS. λέγει
omnia. Jung.

⁴⁷ Πρὸς ἐν εἶδος] MS. Labb. mendose, πρὸς ἐν ε.
Baysius habet inverso ordine, θεασάμενος πορφύραν.
Jung.

⁴⁸ Τύρος δ' ἦν] Sic MSS. quoque & Laz. Baysius
lib. de re vest. c. 3. Sed Gesn. legit Τυρῶ. de quadr.
lib. 1. fol. 257. Sicut & lat. Tyro Ang. Polit. mi-
scel. cap. 12. ubi plena & plana hujus loci interpreta-
tio adjectis de eadem re Nonni Poëtæ versiculis, quos
vid. Dionys. 40. 304. SEB.

Τύρος] C. A. τῆνος. C. V. τύρω. ex quo facile con-
feceris verum nomen Τυρῶ, ut Κλωθῶ, Σαπφῶ, Δα-
τῶ, & alia hujus formulæ mulierum nomina. nisi quis
dandi casum malit Τύρῳ νύμφῃ. Νεαρίαν. Ογασ. 1. in
Julian. Ποιμενικῆ κύνων τῆ κόκκῳ βραδείσῃ καὶ τὰ χεῖ-
λη καθαίμαξάσῃ τῶ ποιμένι τὸ ἀέθος γνωρίσασα &c.
Κῦην.

Τύρος δ' ἦν] Labb. MS. mendose Τῆνος δ' ἦν habet.
Jung.

⁴⁹ Κατὰ τὸν] P. V. & A. κατὰ δὴ τὸν. SEB.

⁵⁰ Οἶσθα δὲ ὅτι] P. R. οἶδα γὰρ ὅτι. Et mox συ-
νεισίστασαν. Telemachus quoque canes ad concionem
secuti Ody. β. 11. ὑπὸ συνθείας, ἡ ἀσφαλίας χάριν,
ut sentit auctor br. schol. vid. E. Eustath. ad istum lo-
cum. etiam Evandro procedente

--- gemini custodes limine ab alto

Procedunt, gressumque canes comitantur herilem.

ÆN. 8, 461. SEB.

nis. fcis etenim quod canes Heroas ad con-
 46 cionem usque sequebantur. * canis autem
 Hercules, repentem in petra quadam pur-
 puram conspicatus, prominentem ejus car-
 nem mordicus arripuit, ipsamque carnem co-
 medit, sanguis vero canis labia cruentans,
 rubore infecit phœniceo. Ut autem ad puel-
 lam Heros pervenit, hæc canis labia in-
 folito colore tincta conspiciens, Herculi
 posthac, nisi ipsi vestem caninis labiis spe-
 ciosiore afferet, congressum negavit.
 47 * Hercules itaque animal invenit, cruo-
 rem collegit, & amicæ munus artulit,
 primus (ut Tyrii testantur) Phœnicii co-
 loris inventor. Caterum Phœnices animal
 hoc sic capiunt, lanamque tinctam instar
 florentis exhibent. funem enim complican-
 tes & longum & validum, qui in mari
 perdurare possit, cui tintinnabulorum in-
 star certo quodam ordine & intervallo va-
 48 fâ aliqua e scirpo funibusque contexta ar-
 pendent, * quorum ingressus quidem pa-
 tulus, scirporum etenim funiumque capi-
 ta de industria prominere sinunt, ut in-
 gredienti animali ad intrandum, & diri-
 mendum facilia sint, regressum vero, &
 conversionem non permittant. & hæc va-
 49 ρίως εἶκιν, καὶ δίστασθαι, ἀναχώρησιν δὲ εἰς τοῦ μπαλιν, μηδὲ ἀναστροφῆν

51 Συνεισήσαν] C. A. firmat scriptionem εισήσαν quam affert ex MSto Seberni, ut & mox τῶν ἐκκλησιῶν. KÜHN.

52 Μέχρι τῆς ἐκκλησίας] MSS. μέχρι τῶν ἐκκλησιῶν. SEB.

Μέχρι τῆς ἐκκλησίας] Labb. MSS. τῶν ἐκκλησιῶν: ut & Seberni MS. habet, nec nolter dissentiebat. JUNG.

53 Κατὰ πέτραν ἐρπύσσασα] Κατὰ πέτρας ἐρπούσαν. FALCK.

54 Ἐρπύσσασα] C. V. ἐρπούσαν. KÜHN.

55 Αὐτῆ τῆς] P. V. & A. αὐτῆς τῆς. SEB.

56 Αὐτῆ θεασαμένη] A. ἤσθη θεασαμένη. & mox (ubi P. V. similiter) καὶ οὐκ ἔφη. neque aliter vertit Polst. *delectata illa insuetis instaura*, &c. SEB.

Αὐτῆ θεασαμένη] Βαγβίος αὐτῆ δὲ θεασαμένη. JUNG.

Αὐτῆ θεασαμένη] Ἡσθη pro αὐτῆ etiam legit FALCK.

57 Οὐκ ἔφη] C. V. οὐκέτι τοῦ λοιποῦ προσήσθαι τὸν &c. C. A. προσήσθαι. vid. Suid. in προσήσθαι. KÜHN.

58 Προσήσθαι] Προσίσθαι. FALCK.

59 Ἐσθῆτα τῶν τοῦ κυνὸς χειλῶν] C. V. ἐσθῆτα ὁμοίαν τῆ ἐν τοῖς τοῦ κυνὸς χιλιεσι βαφῆ. KÜHN.

Ἐσθῆτα τῶν τοῦ κυνὸς] Labb. ἐσθῆτα ὁμοίαν τῆ ἐν τοῖς τοῦ κυνὸς χιλιεσι βαφῆ ὁ μὲν οὖν Ἡρ. JUNG.

60 Τὸν λύθρον α.] MS. Labb. τὸ λύθρον ἀνεμάξατο, καὶ τὸ δῶρον τῆ κόρη ἐκόμισε, πρ. JUNG.

61 Ἀνελίξατο] C. A. ἀνεμάξατο *abstergit* & abster- gendo collegit. potest & ἀνεμάξατο referri ad mixtu- ram & temperamentum cruoris. KÜHN.

Ἀνελίξατο] Συνιλέξατο. FALCK.

62 Χρῶνόντες] MS. Labb. Χρῶνόντες. JUNG.

63 Δηλοῦσιν] A. δηλοῦντες. SEB.

Δηλοῦσι] Legendum, ἡλιοῦσι *solis exponunt*, *insolantur*, ut *floridior incipit in oculos*. Ipse Auctot legm. 49. Χαίρει, inquit, ἡλιῷ ὁμιλοῦσα τῆς πορφύ- ρου ἢ βαφῆ καὶ ἡ ἀκτίς αὐτῆ ἀναπύρρει, ἀπὸ τοῦ *solis exponi purpura*, *radicisque ejus magis efflorescit*. Li-

bellus Græcus de coloribus quem Simon Portius edidit Florentia cum versione & commentario cap. 2. τὸ δ' ἀ- λουργίς, ἐνανθὲς μὲν γίνεται καὶ λαμπρὸν, ὅταν τὰ με- τρία λευκῶ καὶ σκιερῶ κραθῶσιν ἀσθενεῖς αἱ τοῦ ἡλίου ἀν- γαί. Portius vertit: *balurgus* vero (purpureus nigri- cans) *floridus fit & splendidus, quando cum mediocri albo & umbroso infirmi solis radii temperantur*. & paulo ante: τὸ μέλαν καὶ σκιερὸν τῶ Φωτὶ μιγνύμενον, Φοινικῶν. τὸ γὰρ μέλαν μιγνύμενον ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῶ ἀπὸ τοῦ πυρὸς Φωτὶ θεωροῦμεν αἰετὶ γινόμενον Φοινικῶν. καὶ τὰ μέλανα πυρῶντα, πάντα εἰς χρῶμα μεταβαλ- λονται φοινικῶν. KÜHN.

64 Ἐνθαλαττεύειν] *Ut in mari perdurare possit*. nec facile a fluctuum agitatione rumpatur solvaturque. KÜHN.

65 Σχοίνου] A. σχοίνου. mox v. seq. σχοίνων. SEB.

66 Τέλη] C. A. τέλους superscripto η. τὰ τέλους, sunt partes quædam funiculorum, extrema scilicet; quæ de industria hiant, se aperiant, id enim est ἀνι- χεῖν. KÜHN.

Τέλη] MS. Labb. τέλους. JUNG.

67 Παριόντι] P. V. παρόντι. & mox εἶκιν. SEB.

68 Ἦκειν] Consentit cum V. P. *Cod. Anon.* legendo εἶκιν *cedere*, quam lectionem veram puto, utpote confirmatam clare a sequenti δίστασθαι. KÜHN.

Ἦκειν] Non placet illud Ἦκειν, & audeo emendare Ἦκειν, quod prorsus convenit cum sequenti δίστασθαι. ut scilicet illæ funiculorum & scirporum summitates in ore vasculorum prominulæ advenienti conchæ cedant fa- cile & decedant: proclivemque dent ingressum, egressum negent, ut in scirpiculis Piscatorum videre est. Ita scripseram, quum vidi MS. *Palust.* vetustioris *Se- beri*, meam conjecturam approbare, qui habet, πα- ρόντι ῥαδίως εἶκιν. nec amplius dubito quin recte con- jecerim. Hoc genus; *κυψελῶν* autem idem cum eo quod *Ἐλιανο* l. 7. *περὶ ζῴ. id. c. 34.* in eadem re

69 τῶ παρελθόντι ἐνδιδόναι. ταύτας τὰς κυφέλας δε-
 λαάσαντες οἱ 70 πορφυρεῖς, ἐν τοῖς πετράδεσι 71 καθιᾶ-
 σι, τὸ καλώδιον 72 Φελλοῦ τινος ἐξάψαντες, ὡς ἀ-
 νέχουν τὸ θήραμα. 73 διαλείποντες δὲ 74 νύκτα, καὶ δὴ
 ἐφημερεύσαντες ὡς ἐπιτοπολὺ, τὰς κυφέλας ἐμ-
 49 πλεως τῶν ζώων 75 ἀνέλκουσιν. * ἔπειτα 76 κοψά-
 μενοι τὸ ὄστρακον ἐν ταυτῶ καὶ τὴν σάρκα, ταριχεύ-
 σαντές τε ἐπὶ δευσοποιᾶν, ὕδατι τὴν 77 ἄσσην ἐκ-
 καθίραντες, 78 ἐνέψουσιν ἐμπύρω λέβητι τὸ θήρα-
 μα τὸ θαλάττιον. τὸ δὲ αἷμα, ἐπειδὴν πυρὶ ὀμι-
 λήσῃ, 79 χεῖται τε, καὶ ἐξανθεῖ. καὶ τὸ μὲν, ξαν-
 θίζεται, τὸ δὲ, κυαναυγες γίνονται, τὸ δὲ ἄλ-

scula escis impleta purpurarum Venatores
 inter saxosa loca demittunt, funem de
 subere quodam ut capta animalia susti-
 neat, suspentes. hifque per noctem &
 diem nonnunquam relictis postea conchis
 referta subtrahunt. * Testam deinde una
 cum carne contundentes, ad tincturam
 condiunt, fordibusque cunctis aqua elutis,
 in fervente lebete animal marinum exco-
 quant. Caterum sanguis hic ignis viri-
 bus conceptis diffunditur & efflorescit, &
 hæc quidem ejus pars flavum, illa ni-

κυρτὶς μικρὰ μὲν, πυκνὴ δέ. Et Orpian. ἀλιευτ. ε. v. 600.

Κυρτὶδες ἡβαιαὶ θαλάροις γεννάσιν ὁμοίαι
 Πυκνοῖσι σχοῖνοισι τετυγμέναι. ---
 Et de κηρῶ, sive Φιμῶ, equino, addit Schol. Aristoph.
 ad ἰπτεῖς, quæ ad nostram venaturam purpurariam
 faciunt: πλέγμα τι, αἰετὶ ἐν σχοῖνων γινόμενον ὁμοίον
 ἡμῶν ἢ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν, εἰς δ' αἰ πορφύραι
 καὶ τὰ κογχύλια εἰσέρπουσιν ἐν αὐτοῖς δι' αὐτοῖς ἰστί καὶ
 τὸ δέλεαρ, ὡς φησὶν Ἡρωδιανὸς παρατιθέμενος τὰ ἐκ πη-
 λέως Σοφοκλέους. Purpuræ capturam quoque depictam
 habes in Centur. IV. Symbol. & Emblem. ex aquatili-
 bus 70. Camerarii avunculi mei opt. memoriæ, quæ
 nuper edidit Clariss. Consobrinus Lud. Camerarius il-
 lius filius. Vide ibi emblemata LXI. ubi & alia de hac
 re. JUNG.

Ἦκειν] Ἔκειν. FALCK.
 69 Τῶ παρελθόντι ἐνδ.] Τῶ παρελθόντι, μηδὲ ἀν ἐνδ.
 SEB.

70 Πορφυρεῖς] Sunt illi purpurarum Piscatores, vel
 ejus piscis indagatores, ut Rhodiginus ait 7. antiq. 17.
 πορφυρεῖς apud Elianum loco dicto, & infra Segm.
 hujus libri 96. ubi & πορφυρευτὴς, vel πορφυρίτης, a-
 pud Pollucem. & ἀνήρ πορφυρεῖς apud eundem Elianum
 I. 15. περὶ ζώ. c. 1. de iisdem. & apud Achill.
 Tat. I. 5. de Clitorph. πορφυρεῖς πειρατικοί. JUNG.

71 Καθιᾶσι] A. & P. V. καθίασι, qui accentus si
 verus, scribendum κατίασι, descendunt. Sed interpre-
 ti placuit καθιᾶσι, demittunt. SEB.

72 Φελλοῦ τινος] Interpr. a silice quodam, malim,
 de subere quodam suspendentes. nam, ut de re ipsa nil
 dicam, Φελλὸς nusquam in prola silicem notat, qui
 inceptus utique est, ὡς ἀνέχουν τὸ θήραμα. ut gradam,
 quam venantur superstantem suscipiat. KÜHN.

Φελλοῦ τινος] De φελλῶ vel subere vide copiose
 Rhodiginus loco citato: nescio vero quid deliraverit
 interpres cum Silice, quod prorsus auctoris nostri men-
 ti contrarium. De subere enim, a quo suspendebant
 funem, ipsum ἀβαπτιστον, ut vel proverbio incre-
 buit, nec hunc sinebar plane demergi, sermo est.
 JUNG.

73 Διαλείποντες] C. A. διαλείποντες δὲ καὶ δὴ ἐφημε-
 ρύσαντες. Elapso interea spatio vel unius diei, ut plu-
 rimum. KÜHN.

74 Νύκτα] Abest a MSS. SEB.

75 Ἀνέλκουσιν.] C. A. ἔλκουσι. Aristot. H. A. I. v.
 c. xv. de captura purpurarum: οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι πρὸς
 τοῖς δέλεοισιν οὐ καθίεσαν οὐδὲ προσήκτον τοὺς κύρτους,
 ὥστε συνέβαινεν, ἀνεσπασμένῃν ἢ δὲ πολλοῖς ἀποπίπτειν.
 οἱ δὲ νῦν προσάπτουσιν, ὅπως εἰάν ἀποπέσῃ, μὴ ἀπολύη-
 ται. μάλιστα δὲ ἀποπίπτει, εἰάν πλήρης ἢ κενὸς δὲ οὐ-
 σης, ἀποσπᾶσθαι χαλεπὸν. qui locus docet præter nas-
 fas in hac venatura, fuisse etiam hamos cum efca.
 Plinius H. N. I. 32. c. 5. carnibus earum (ranarum)
 vel hamo additis, præcipue purpurinas certum est allisci.
 Noster κυφέλας Aristoteles etiam φορμίδους vocat, si-

scellas. vide imprimis Scholia in Aristoph. Equites p.
 250. Edit. Buhl. KÜHN.

Ἀνέλκουσι.] MS. Labb. ἔλκουσι. JUNG.
 76 Κοψάμενοι] C. A. hunc locum ita interpungit.
 κοψάμενοι τὸ ὄστρακον ἐν ταυτῶ καὶ τὴν σάρκα, ταρι-
 χεύσαντες τε, deinde restam una cum carne constipen-
 dunt Ἐ condiunt ad tincturam (post δευσοποιᾶν exci-
 disse videtur, καὶ.) Aristot. I. c. τὰς μὲν οὖν μικρὰς
 μετὰ τῶν ὄστράκων κόπτουσιν, οὐ γὰρ ῥάδιον ἀφελεῖν (τὸ
 αἶθος). τῶν δὲ μεγάλων περιλόντες τὸ ὄστρακον, ἀφαι-
 ροῦσι τὸ αἶθος &c. σπυρδαλοῦσι δὲ ζώας κόπτειν. εἰάν
 γὰρ, πρὶν κόπτειν, πρότερον ἀποβάσῃ, συνιξεμὶ τὸ αἶ-
 θος. διὸ καὶ φυλάττουσιν ἐν τοῖς κόρτοις, εἰς ἀν' ἀπορσιθῶσε
 καὶ σχολάσασσι. quæ ultima verba non de purpulis ut
 voluit Interpres Aristotelis, sed de venatoribus purpu-
 rarum capiendis. Illi enim purpuras asservant vivas
 intra nassam, donec plures ceperint, vacetque illis
 purpuras contundere. KÜHN.

Κοψάμενοι τὸ ὄστρακον ἐν ταυτῶ.] Elianus I. xv.
 c. 1. μιὰ λίθου καταφορὰ διαφθείσθ' τὴν πορφύραν ἀν-
 τοῖς ὄστράκοις, nisi enim comminderetur uno ictu pur-
 pura, ut αὐθαρόν moreretur, ad tincturam erat nulli
 usui, uti ibidem docet. JUNG.

77 Ἄσση] P. V. ἄσση, cum scholio in margine:
 ἄσση ὁ ῥύπος. Sed Suid. ἄσση, ῥύπος. Similiterque E-
 tymol. in ἀσάμινθος. Nec discrepat auctor br. schol.
 Od. v. 450, licet ἄσση scribens. nam Etymol. paulo post
 153, 24. ἄσση, ἄσση ἢ ἀκαθαρσία. Sed nihil opus forte
 his in re tam plana. SEB.

78 ἐνέψουσιν] A. ἐνεψύουσιν. cum illo deinde etiam
 P. V. ἐν πυρὸς λέβ. SEB.

ἐνέψουσιν] C. A. ἐψύουσιν ἐν πυρὸς λέβητι. λέβης πυρὸς
 vel ἔμπυρος opponitur λέβητι ἀπύρω, olla anea, quæ
 non igni & coctioni, sed ornandis parietibus adhibe-
 tur, & mere ἀναθωματικός est. KÜHN.

79 Χεῖται τε] C. A. χεῖται. in vulgata duæ videntur
 concurrere lectiones, sufficeret enim χεῖται καὶ ἐξαν-
 θεῖ liquefit, diffunditur & efflorescit. KÜHN.

Χεῖται τε, καὶ ἐξανθεῖ] legendum autumo χεῖται.
 quod & postea vidi interpretem expressisse fervet. Cl.
 Salmasius noster ita mihi respondit, postquam con-
 jecturam meam ipsi proposuissim: χεῖται aliquando
 suspectum habui, nunc habere desino: intelligit enim
 sanguinem illum fundi & exaurescere admoto igne,
 quod & in oleo accidit, & cæteris qua aliquis unguis-
 nosum καὶ λιπαρὸν habent: conjecturam tuam non dam-
 natus, ut ingeniosam: sed nescio an τὸ ζεῖται legendum
 sit pro ζεῖ. JUNG.

80 Τὸ δὲ ἄλλο] Alia vero pars alium induit col-
 rem. sequentia, καὶ ὅ, τι ἀν καθῆς &c. reddit Interpr.
 cum autem remiseris, omnia hac sanguini commixta ad
 tincturam eandem faciunt. quæ interpretatio indicat,
 quod Interpres nec hæc nec præcedentia verba recte
 acceperit. paulo ante de purpuræ sanguine, cum jam
 admoto igne effervercit, dictum erat, quod inter co-
 quendum appareat partim flavus, partim cæruleus,
 grum,

grum, alia vero alium colorem induit. & quicquid immiferis, id sanguini commixtum, ejus colorem, qualiscunque ille sit, imbibit. Tinctura vero purpureæ solem amat, etenim hujus illustrata radiis majorem lactioremque splendorem purpureo colore coruscantem a superno igne concipit.

λο, εἰς ἄλλην⁸¹ χροῖαν τρέπεται. καὶ ὅ, τι ἀν καθῆς, πᾶν τὸ συγγενόμενον τῷ αἵματι, ⁸² πρὸς τὴν αὐτοῦ χροῖαν⁸³ μεταχρῶννυται. χαίρει δὲ ἡλίῳ ὀμιλοῦσα τῆς πορφύρας ἢ βαφῆ. καὶ ἡ ἀκτῖς ⁸⁴ αὐτὴν ἀναπυρσεύει, καὶ πλείω ποιεῖ καὶ Φαιδρότεραν τὴν⁸⁵ αὐγὴν, ἐκφοινισσομένην ἐκ τοῦ ἀναπυρός.

50

* CAPUT V.

Mercatorum, & mechanicorum nomina.

MERCATORES, Infitores, & Propolæ dicuntur, qui stantes aliquid agunt. sedentes vero Sedentarii, ipsorumque studium mechanicum, & manuarium dicitur. Operarii, Manuarii, Chirurgi, manibus victum quærentes, Opifices. hinc fit ars manuarum, chirurgiam, & opificium. Sedentarii Artifices. χειρογᾶστορες vero Herodotus dicat, & χειρώνακτες Herodoto relinquantur.

partim alius color, cum scilicet prima coctio incipit. Nam quo diutius sanguis coquebatur, eo saturatior & nigricantior evadebat. Quicquid, inquit Pollux, in lebetem ita primum ferventem demittebatur, sanguinis colorem imbibebat qualiscunque esset. *Libellus de coloribus. c. 2.* τὰ δὲ ἄλλα ἐν τούτων τῇ κράσει καὶ τῷ μᾶλλον τε καὶ ἥττον γινόμενα, πολλὰς καὶ ποικίλας ποιεῖ χρωμάτων φαντασίας. κατὰ μὲν τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ὡς περὶ τὸ φοινικοῦν καὶ τὸ ἀλευργίς. ubi clare dicit, puniceam & saturatam purpuram pro majori minorive simplicium temperamento & proportione sub alia atque alia specie se ostendere. Istam autem demissionem in ferventis purpureæ lebetem submersionemque designabant Græci verbo καταμηλοῦν. *Hesych.* ἰν μηλώσαι. Adscribam locum mendosum: *Μηλώσαι*, inquit, τὸ τὴν μήλην καθῆναι που, καὶ ἐν τῷ ἐλεῖν (i. ἐρεῖν) καθιέτες τι εἰς τὸ στόμα καταμηλοῦν καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔμα πιέζειν εἰς τὸ χαλκίον. *μηλώσαι* est, *spraham aliquo demittere, vel ad vomendum aliquid in os demittentes καταμηλοῦν* (dicimus) *vel lanam, qua tingitur, deprimeret in abenunt. ἐν τῷ ἐρεῖν Attice dictum pro εἰς τὸ ἐρεῖν. vid. Schol. in Aristoph. Equit. ad verba ista:*

--- ἔπειτ' ἀναγ-
κᾶζα πάλιν ἐξεμῖν
ἀττ' ἀν κεκλόφωσί μου
κημὸν καταμηλῶν. KÜHN.

81 Χροῖαν] P. V. & A. χροῖαν. SEB.

82 πρὸς τὴν αὐτοῦ χ.] C. A. πρὸς αὐτοῦ χροῖαν μεταχρῶννυται: ῥ superscripto. KÜHN.

83 Μεταχρῶννυται] MS. *Labb.* iterum mendose μεταχρῶννυται. JUNG.

84 Αὐτὴν ἀναπυρσεύει] C. A. ἀπορέει quod plane non quadrat. KÜHN.

Αὐτὴν ἀναπυρσεύει] MS. *Labb.* αὐτὴν ἀ ἀπορέουσα. JUNG.

85 Αὐγὴν] Pro αὐγὴν C. A. legit βαφῆν. KÜHN.

86 Ἐμπόρων] C. A. περὶ ἐμπόρων. Plato ἐμπόρους ita distinguit à καπήλοις, ut ἐμποροὶ urbes mercioniorum gratia obeant, καπήλοι vero in foro deficiant ad emendum vendendumque merces ab aliis majorum gentium mercatoribus sumptas. KÜHN.

Ἐμπόρων] MS. noster cap. hujus talem titulum ponit. Περὶ ἐμπόρων, adscriptis alia manu illis: καὶ βαναύσων ὀνόματα ut titulus etiam in prioribus editionibus totus fuit, tam *Basl.* quam *Flor. περὶ ἐμ. καὶ β. ἀν.* JUNG.

JULII POLLUCIS.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

50

⁸⁶ Ἐμπόρων καὶ βαναύσων ὀνόματα.

ΕΜΠΟΡΟΙ, καὶ κάπηλοι, καὶ μεταβολεῖς, οἱ ὀρθοῖσι πράττοντες. οἱ δὲ καθήμενοι, ⁸⁷ βάνουσοι. καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν, βαναυσία, καὶ ⁸⁸ βαναυσουργία. ἐργάται, χειροτέχναι, χειρουργοί, ⁸⁹ ἀποχειροβίωτοι, ἀποχειρόβιοι, δημιουργοί. καὶ ⁹⁰ χειροτεχνία, καὶ χειρουργία, καὶ δημιουργία. ἐδραῖοι τεχνῖται. τὸ δὲ ⁹¹ χειρογᾶστορες, ⁹² Ἐκαταῖος λεγέτω. καὶ τὸ ⁹³ χειρώνακτες Ἡρόδοτῳ ⁹⁴ δεδόσθω.

87 *Sedentarii.*] Βάνουσος proprie *Caminarium* sonat. h. e. eum qui circa fornaces & caminos exercetur. Veteres n. βάνοι *caminum* vocabant. αὐτὸν incendere est. Deinde vero hæc vox ad omnes artes, quæ manuum opificio peraguntur, translata est. *Pollux* ad eos, qui sedentes operantur, refert. Quare nos *sedentarii* vertimus, juxta *Pollucis* ipsius, quantum videre possumus, sententiam: & ex *D. Hieron.* auctoritate, qui lib. 1. [f. 122. fin.] contra *Pelagium* hanc dictionem ad omnes pertinere tradit, qui manuum opificio exercentur. GUALTH. vid. & *Theod. Zwingers Schol.* ad c. 7. lib. 2. *Eth. Nicom.* SEB. 2.

88 Βαναυσουργία] Abest a C. *Antiv.* ut & ἀποχειροβίωτοι, at pro ἀπειρόβιοι recte est ἀποχειρόβιοι, quod & *Hesych.* laudat, ubi & χειρώνακτες & ἐγχειρογᾶστορες. KÜHN.

Βαναυσουργία] Deest in MS. καὶ βαναυσουργία. JUNG.

89 Ἀποχειροβίωτοι] MS. ἀποχειροβίωτοι. Sequens ἀπειρόβιοι deest, & quinam quæso illi ἀπειρόβιοι? sed legerim ἀποχειρόβιοι. V. *Hesych.* & *Suid.* JUNG.

90 Χειροτεχνία] Defunt in MS. illa καὶ χειροτ. καὶ χειρ. καὶ δημιουργία, sequitur deinde, ἐδρ. τεχν. καὶ τὸ πρῶμα χειροτεχνία, καὶ τὰ ὅμοια τὸ δὲ χ. JUNG.

91 Χειρογᾶστορες] Dicti sunt qui manib. ventris victum sibi conquirunt: composita voce ἀπὸ τῆς χειρὸς & γαστέρος. Χειρώναξ vero manuum dominus dicitur, id est, qui manuum opera vivit. GUALTH. *infr.* II, 150. & VII, 7. ἀποχειροβίωτες. SEB. 2.

92 Ἐκαταῖος λ.] Sic MS. Ἐκ. λεγ. καὶ Ἡρόδοτος τὸ χειρώνακτες, reliqua defunt hic. Locus *Herodot.* est in *Euterpe*, c. 141. καπήλους δὲ καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραῖους ἀνθρώπους. De his vero & *Camerarii Comm. utr. lingu.* c. 574. uti dispartiri illud opus placuit, si denuo ederetur, cum aliis quibusdam ipsius ἀνεκδότοις. Cæterum illa quæ vulgo hic, εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, hoc loco MS. non agnoscit, ut dixi: nec ego mehercle intelligo quid hic agant, vel quo sale dicantur. Labor ut cum MS. transferam ad capitis sequentis initium. JUNG.

93 Χειρώνακτες] PP. χειρώνακτ. Sed apud *Herod.* lib. 1. f. 25. non item. Dicitur enim χειρώναξ quasi χειρώναξ, vid. *Lexic. Jon. Am. Portii.* SEB.

94 Δεδόσθω] Hic major apponenda distinctio, verba enim εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν pertinent ad caput

E

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

CAPUT VI.

95 Περὶ εὐετηρίας, ἢ εὐθηνίας, 96 καὶ τοῦ ἐναντίου.

De felicitate anni, fecunditate, & contrario.

1.

51 ⁹⁷ Εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν εὐφορία, Φορά, εὐετηρία, 98 εὐθηνία, εὐκαρπία, πολυκαρπία. καὶ βιάζονται τῆς, 99 πολυσιτία, εὐπραγία γῆς, καὶ εὐπορία. 100 λόγῳ, ἀξιοτάτης οὐσης τοῦ σίτου τῆς ἀγορᾶς, 1 πληθούσης τῆς ἀγορᾶς, τῶν πυρῶν σωρηδὸν κεχυμένων, 2 ἐπειωσιμῶν τῶν πυρῶν, τῆς τιμῆς τοῦ σίτου καταβεβηκυίας, ἢ 3 κατεληλυθυίας, 4 ἀφθόνων ὄντων τῶν ἀγαθῶν, 5 καὶ τῶν ἀγαθῶν χύδην κειμένων, 6 εὐπραγίας οὐσης περὶ τὴν ἀγορᾶν, 7 ῥαδίας οὐσης τῆς περὶ τοὺς πυροὺς διαθέσεως. πολλῆς μὲν πράσεως οὐσης, 7 πολλῆς δὲ ὠνῆς. καὶ ἑτέρως, δικαίως τῆς γῆς γενομένης 8 περὶ τὴν Φορᾶν, εὐφόρου τῆς γῆς γενομένης, τῆς γῆς ἀμειψαμένης τὸν πόνον 9 τῶν γεωργῶν.

* IN futurum tempus fertilitas, copia, 52 anni felicitas, fecunditas, felix proventus, copiosus proventus. & si quis torquere velit vocabula, dicat πολυσιτία, id est, frumenti copia. successus telluris, & fecunditas. integra oratione dices: cum frumentum vilissimo emitur pretio, pleno foro, frumentis cumulatim effusis, justo existente frumenti pretio, frumenti pretio imminuto, & extenuato, vitæ necessariis liberaliter provenientiibus, abunde jacentibus bonis, copia in foro existente, * facillima existente frumenti venditione, 53 frequente foro, & abundante, & aliter. terra justa circa proventum, fecunda existente tellure, agris rusticorum labori respondentibus.

Περὶ ἀφορίας.

β'.

De sterilitate.

2.

Τὸ δὲ ἐναντίον, λιμὸς, ἀφορία, 10 δυσετηρία, ἀκαρπία, 11 ἐνδεία τροφῶν, ἐπίλειψις τῶν ἀναγκαίων, σίτου σπάνις, 12 παναστία,

Contrarium autem dicitur fames, sterilitas, infecunditas, fructuum carentia, indigentia nutrimentorum, defectus neces-

proximum. Consentit C. V. qui illud ita incipit: εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν εὐφορία *in futurum tempus fertilitas*. Titulus etiam est περὶ καιρῶν. de opportuno tempore. felicitas temporum in Græcis nummis est, εὐτυχίης καιροί. KÜHN.

95 Περὶ εὐετηρίας] Cap. VI. titulus iste in MS. Περὶ καιρῶν, & additum alia manu; ἦγουν εὐετηρίας καὶ εὐθηνίας. JUNG.

96 Καὶ τοῦ ἐναντίου] Abest a C. A. cæteris omiffis ibidem legitur γῆς εὐπορία. Εὐετηρία εὐθηνία, *uberitas annona* vel simpliciter, *uberitas*. KÜHN.

97 Εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν] Initium in MS. hoc: Εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν. εὐφορία &c. Et hic certe ista locum aptius credo habeant, quam præcedenti capitè extremo cum vulgatis. quamvis tamen non mihi liquet fati, cur εἰς τὸν μέλλοντα dixerit, qui & de præfenti vel præterito hæc dicantur non minus. JUNG.

Εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν] Delet hæc FALCK.

98 Εὐθηνία] MS. εὐθηνία, καὶ διὰ λόγου δὲ, ἀξιοτάτης οὐσ. cætera interjecta defunt, & διὰ λόγου δὲ jam vera est lectio, sicut & mox infra Segm. 52. in MS. habebis. Sic noster solet loqui, quum loquutiones subjicit, quæ pluribus vocabulis constant, & exprimunt id quod antea per simplicia significabatur. MS. Labb. ita: πολυσιτία, εὐπορία τῆς καὶ λόγῳ ἀξιοτάτης οὐσης &c. Vulgarum olim λόγῳ, modo addatur καὶ particula, ut aliquis sit σύνδεσμος, idem exprimat, quod dixi. ἀξιοτάτης hic est vilissima annonæ *in foro*. JUNG.

99 Πολυσιτία] habet Lucian. ut πολύσιτος Theocr. (Κα. 40.) D. H. SEB.

100 Λόγῳ] Feci e P. V. cum editi alias omnes λόγῳ. SEB.

Λόγῳ ἀξιοτάτης] Interpret. celebratione digno existente frumenti foro. Sed mendum subesse textui etiam Severus vidit, sed non recte λόγῳ legit e Mito. Ve-

ram lectionem suggerit C. A. καὶ διὰ (quod in margine est) λόγῳ & oratione. Hactenus singulis vocabulis dictum de anni felicitate, nunc sequitur oratio periphrastica. ἀξιοτάτης οὐσης τοῦ σίτου τῆς ἀγορᾶς est, cum frumentum vilissimo emitur pretio. vulgata lectio, λόγῳ præmissa καὶ, ut sit, καὶ λόγῳ, eodem recidit. videatur supra in fine Segm. 41. Cæterum quod ἀξιοτάτης idem C. A. habet pro ἀξιοτάτης mendo vix caret. Nam ἀξιον *vile unum* significat, non ἀξιοτάτης. KÜHN.

1 Πληθούσης τῆς ἀγορᾶς] C. V. πλήρους οὐσης τῆς ἀγορᾶς. recte. Nam πληθούσης ἀγορᾶς significat forum non frumento, sed hominibus jam plenum circa meridiem vel meridiei proximum tempus. KÜHN.

Πληθούσης τῆς ἀγορᾶς] Pro πληθούσης MS. πλήρους οὐσης τῆς ἀγορᾶς. JUNG.

2 Επειωσιμῶν] C. A. ἐπειωσιμῶν. KÜHN.

3 Κατεληλυθυίας] I. Cl. Salmastius καταλελυθυίας sed vulgata favet. KÜHN.

4 Ἀφθ. ὄντων τ. αν.] C. A. ἀφθόνων ὄντων τῶν ἀγαθῶν. KÜHN.

5 Καὶ τῶν ἀγαθῶν &c.] Ἑτέρως hæc omnia defunt in MS. ut & illa εὐφόρου τῆς γῆς γενομένης. JUNG.

6 Εὐπραγίας οὐσης] Εὐπραγίας οὐσης. FALCK.

7 Πολλῆς δὲ ὠνῆς] C. A. πολλῆς δ' ὠνῆς. KÜHN.

8 Περὶ τὴν Φορᾶν] In C. A. περὶ Φορᾶν abest, in margine vero est, εὐφόρου τῆς γῆς γενομένης. KÜHN.

9 Τῶν γεωργῶν] P. R. τῶν γεωργῶν. SEB.

Τῶν γεωργῶν] MS. γεωργῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Sequens titulus deest, ut & vocula ἀκαρπία. JUNG.

10 Δυσετηρία] C. A. ἢ ἀκαρπία ἐνδεία καρπῶν. KÜHN.

11 Ἐνδεία τροφῶν] P. R. ἐνδ. καρπῶν. SEB.

12 Παναστία] Cl. Salmastius in suis Variis Lectionibus delendum censet παναστία. forte, quod corruptum putat ex σπανιστία. KÜHN.

Παναστία] Sic MS. auctior: σπανιστία καὶ διὰ

fariorum, frumenti penuria, annonæ caritas, egestas fructuum, insurgente tritici pretio, aucto frumenti pretio, non existentibus necessariis, deficientibus iis quibus in dies utendum erat, * non existentibus nutrimentis, inopia laborante foro, caro existente foro, sterili terra existente, injusta tellure, terra colonis reclamante. & aliter, tellus agricolis contraria, vel adversa fuit, non obtemperavit, non reddidit fructus. Dicere præterea licet, aër agros incendit, spicas evacuavit ventus, aqua fructus non enutrivit, imber fructus submersit, ariditas infregit, tellus irrigationibus fuit destituta, fructus siti laborarunt, rubigo fruges invasit, aut pruina, aut calamitas.

¹³ σπανοσιτία, ¹⁴ ἀναβεβηκυίας τῆς τιμῆς τῶν πυρῶν, ¹⁵ ἐπιτετιμημένων τῶν πυρῶν, οὐκ ἔντων τῶν ἀναγκαιῶν, ¹⁶ ἐπιλελοιπῶτων τῶν εἰς ἡμέραν ἐπιτηδείων, * οὐκ οὐσῶν τροφῶν, ¹⁷ κακοπραγίας οὐσης 53 περὶ τὴν ἀγορὰν, οὐκ εὐπραγούσης τῆς ἀγορᾶς, ἀφόρου τῆς γῆς γενομένης, ¹⁸ ἀδίκου τῆς γῆς γενομένης, ἀντειπούσης τῆς γῆς τοῖς γεωργοῖς. καὶ ἐτέρως, ἀντέπραξεν ἡ γῆ τοῖς γεωργοῖς, ¹⁹ οὐχ ὑπήκουσεν, ²⁰ οὐκ ἀπέδωκε τὰ ²¹ ἐκφόρια. ²² δύναται δὲ καὶ τις εἰπεῖν, καὶ πνεῦμα τὰς ἀρούρας ²³ ἐπέφλεξεν, ἀνεμος τοὺς ἀστάχους ἐκένωσεν, ²⁴ ὕδωρ τοὺς καρπούς οὐκ ²⁵ ἔθρεψεν, ἢ ὄμβρος τοὺς καρπούς ἐπέκλυσεν, ἢ ²⁶ αὐχμὸς ἐνέσκηψεν, ἢ ἀβροχος ἢ γῆ ²⁷ διέμεινεν, ἢ ἐδίψησαν οἱ καρποὶ, ἢ ἐρυσίβη τοὺς καρπούς κατέλαβεν, ἢ πάχνη, ἢ διαφθορά.

54

* CAPUT VII.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

54

Occasionum nomina, & temporum. 1.

²⁸ Καιρῶν ὀνόματα, καὶ χρόνων.

ANNUS, duodecim mensium tempus, folis circuitus, Sole omnes anni par-

ΕΝΙΑΥΤΟΣ, ἔτος, δωδεκάμηνος χρόνος, ἡλίου περίοδος, ²⁹ περιελθόντος ³⁰ ἐξ ὥρῶν εἰς

τοῦ λόγου ἐκ τοῦ ἑναντίου τῆς εὐθηνίας. ἀναβεβ. τ. τ. Recte διὰ τοῦ λόγου, contraria loquendi formula superiori de εὐθηνία. Exprimunt autem ista ἀναβεβ. pulcre & idiotismos nostræ linguæ *Steigt auf, Schläget auf*, ut καταβεβηκυίας, *Steigt ab*. JUNG.

¹³ Σπανοσιτία] Abelt a C. A. σπανοσιτία. at C. V. σπανοσιτία. καὶ διὰ τοῦ λόγου ἐκ τοῦ ἑναντίου, τῆς εὐθηνίας. ἀναβεβηκυίας. quæ lectio imprimis placet. vid. nota paulo supra Segm. 50. ad verba: λόγου ἀξιοτάτης. KÜHN.

¹⁴ Ἀναβεβηκυίας] Contrarium hoc est τῶ κατελειθυίας, descendente & ascendente pretio frumenti. KÜHN.

¹⁵ Ἐπιτετιμημένων &c.] Τροφῶν, hæc omnia desunt in MS. JUNG.

¹⁶ Ἐπιλελοιπῶτων] C. A. ἐπιλελοιπῶτων, sed τῶ εἰ superscriptum est οἱ, unde varia emergit lectio. KÜHN.

¹⁷ Κακοπραγίας οὐσης] MS. κακοπραγίας οὐσης εἰς τὴν ἀγορὰν. Sequentia οὐκ εὐπρ. &c. ὑπήκουσεν, quoque desunt omnia. JUNG.

¹⁸ Ἀδίκου] usque ad γενομένης abesse videas in C. A. KÜHN.

¹⁹ Οὐχ ὑπήκουσεν] Idem, οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἀντέπραξεν. in margine est, οὐκ ἀπέδωκεν. Salmasius ἀντειπούσης reddit, *responset terra agricolis, ut apud Horat. dura palato responset gallina*. KÜHN.

²⁰ Οὐκ ἀπέδωκε τ.] MS. οὐκ ἀπέδωκεν ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια καὶ τὰ ὅμοια. δύναται δὲ τις εἰπ. Et recte etiam ἐκφόρια MS. Labb. ut e suis Seberus noster edidit. JUNG.

²¹ Ἐκφόρια] Ita MSS. in editis ἐκφορα, quod adjectivum. sed ἐκφόριον fructum notat: vox LXX. *Interpretib.* familiaris. *Agg.* 1, 10. γῆ ἀποτελεῖται δύναι τὰ ἐκφόρια αὐτῆς. Vide & *Levit.* 25, 19. *Deut.* 28, 33. *Jud.* 6, 4. *Malach.* 3, 10. D. H. SEB.

²² Δύναται δὲ καὶ τις] Καὶ omisium est in M. A. KÜHN. Δύναται δὲ καὶ τις] MS. Labb. καὶ ante τις non habet. JUNG.

²³ Ἐπέφλεξεν, ἀνεμος] MS. Labb. ἐπίφλεξε, καὶ ἀνεμος τοὺς στάχους ἐκ. JUNG.

²⁴ Ὑδωρ] Pluvia non educavit fructus. secundum illud *Catulli*: *firmat sol, educat imber*. KÜHN.

²⁵ Ἐθρεψεν, ἢ &c.] MS. ἔθρεψεν, ἢ νόσος ἐνέσκηψεν, ἢ αὐχμὸς καὶ τὰ ὅμοια. cæteris caret: νόσος tamen, ut vides, auctius habet noster MS. & malim etiam cum eo στάχους, quam vulgatum ἀστάχους, quod ita ne recte quidem notari accentu existimo. JUNG.

²⁶ Αὐχμὸς] C. V. ἢ νόσος ἐνέσκηψεν ἢ αὐχμὸς ἢ ἀβροχος &c. KÜHN.

²⁷ Διέμεινεν] MSS. ἔμεινεν. SEB.

²⁸ Καιρῶν ὀνόματα κ. χ.] Titulus in C. A. ita habet: καιρῶν καὶ χρόνων ὀνόματα. KÜHN. Καιρῶν ὀνόματα κ. χ.] Titulus in MS. hic, ὀνόματα καιρῶν. In sequentibus valde variat MS. Diligenter & bona fide omne id indicabimus, si plura præstare non possumus. Initio adnotare placet, quod H. Stephanus ad calcem sui libri scripsit: *Ex Polluce quædam ad phrasin poeticam elici possunt, ut in ἐνιαυτῷ; vide descriptiones anni redeuntis in ὄρβην, seu cursum suum peragentis*. JUNG.

²⁹ Περιελθόντος ε. α. &c.] MS. noster sic habet: περιελθόντος ἐξ ὥρῶν εἰς ὥρας τοῦ θεοῦ τὸν κύκλον, τοῦ ἄστρον περιδραμόντος. quæ postrema itaque de canicula forte accipienda; de qua sic auctores vet. loqui solent. Certe ita τὸ ἄστρον περιτέλλεται *Alcaeus* dixit: *Aug.* MS. Seberi etiam τὸν κύκλον τοῦ ἄστρον, aliter interponendo. Quod si ad Solem quoque transferendum est, nescio tamen an ἄστρον pro Zodiacō possumus accipere, quod si me quis doceat, facile concedam. JUNG.

³⁰ Ἐξ ὥρῶν] Interp. Deo ex horis in horas transferente. mallet; Deo vel sole omnes anni partes emen-

ώρας ³¹ τοῦ θεοῦ, κύκλω τοῦ ἀστέρος περιδραμίν-
 .τος. ³² ἡμέτερος, καὶ ἡμέτερος χρόνος. καὶ ³³ δίετες
 δὲ, καὶ διέτης, ἕως δεκαέτης, καὶ ἐφεξῆς περὶ
 πάντων. καὶ τριέτης, καὶ μέχρι δεκαέτους. ³⁴ ἐ-
 πὶ μὲν χρόνου, ³⁵ παροξύνεται. ³⁶ ἐπὶ δὲ παιδίου,
 καὶ οἴνου, καὶ φυτῶν, καὶ τῶν τοιούτων, ὀξύνε-
 .ται, ³⁷ ὡς ἐπὶ τοῦ διέτης, μέχρι τοῦ δεκαέτης.
 55. ὁ δὲ ³⁸ ἐνδεκαέτης, σκληρότερον μοι φαίνεται.
 ἀμεινον δὲ ³⁹ διαλύσαντα εἰπεῖν, ἐνός καὶ δέκα ἐ-
 τῶν. ⁴⁰ καὶ δωκαίδεκα, συνάπτοντες μετὰ τοῦ
 καὶ, καὶ τὸν σύνδεσμον ὀξύνοντες. ⁴¹ εἴτα ⁴² τρισ-
 καιδεκαίτης ⁴³ παροξυντέον. καὶ πάλιν, ⁴⁴ τεττά-
 ρων καὶ δέκα ἐτῶν, καὶ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη γε-

videtur, proque ea melius est, si dividendo illam dicas, ἐνός καὶ δέκα ἐτῶν. Etiam vocem
 δωκαίδεκα i. e. duodecim, connectunt cum καὶ, conjunctionemque acuunt. Deinde τρισκαιδε-
 καίτης tredecim annos natus, cum accentu in penultima dicendum. & rursus, τεττάρων καὶ δέκα
 ἐτῶν, quatuor & decem annorum, & τέτταρα καὶ δέκα ἔτη γεγωνός, quatuor & decem annos

so. C. V. hic legit τὸν κύκλω τοῦ ἀστρου, *sidere or-
 betur sicut peripherante*, vel sole peragrante Zodiacum
 & in orbem redeunte. Kühn.

31 Τοῦ θεοῦ] Ex veterum sententia, qui Solem tan-
 tummodo, Lunam & Altra ἀπὸ τοῦ θεοῦ, θεοῦς nomi-
 nabant, teste Platonis in *Crao.* (fol. 273.) GUALTH.
 mox A. τὸν κύκλω τοῦ ἀστρου π. P. V. κύκλ. τοῦ
 ἀστ. Seb.

32 ἡμέτερος] C. V. ἡμεῖς καὶ τριεῖς καὶ μέχρι δι-
 καέτους, ἐπὶ μὲν χρόνου παροξυνόντων, ἐπὶ δὲ οἴνου (I.
 οἴνου) φυτῶν καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων ὀξύνοντων, ὡς
 καὶ ἐπὶ τοῦ διέτης καὶ μέχρι τοῦ δεκαέτης. quæ lectio
 scriptam destruit. Si enim acuendum est in penulti-
 ma diétes, cum loquitur de vino, frumento, & plantis,
 tum necessario legendum hic, παροξυνόντων, &
 in præcedentibus ὀξύνοντων, cum de tempore loqui-
 mur. Cyrill. de *differe. Vocum Græcarum*: *δικαίτης ἐνός,*
 ἢ ἢ. *decennis de tempore, δικαίτης ἢ, decennis de reli-*
quis. Unde legere ἡμεῖς ex C. V. & ἡμεῖς χρό-
 νος. C. A. pro καὶ διέτης habet περὶ τοῦ διέτης. deinde
 δικαέτους π. in eodem Codice. Sed, ut supra nota-
 tum, legendum est, δικαέτους χρόνου ὀξύνται, vel,
 ut & C. A. vult, παροξυνόντων. Atticè & in sequen-
 tibus similiter: παροξυνόντων ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διέτης με-
 χρι τοῦ δεκαέτης, verho ita se haberet. ἡμεῖς & ἡ-
 μεῖς *dimidium anni, dimidium anni* temporis, et-
 iam diétes, diétes *biennium, bienns*, usque ad *δικαίτης*
decennis, & sic deinceps de omnibus ut *τριεῖς ἰτρίαις*
 usque ad *δικαίτης decennis*, de tempore in *ultima* α-
 .*quis debent. sed si sermo sit de puero, vino, planta* &
alio id genus, in penultima acuantur, ut *διέτης bienn-*
ialis usque, ad *δικαίτης*, *decennalis*. ita apud *Mat-*
thæum ἀπὸ διέτης ἢ *bienns* c. 2. de tempore intelli-
 gitur. apud *Thomam* in *Eclogis* *δικαίτης παιδίου*, *δικαί-*
της διαστέμα χρόνου. Kühn.

33 Διέτης δὲ] Hic porro P. R. ad formam noviti-
 tuli: περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἰου. Ceteri duo: περὶ δὲ τοῦ
 διέτης [P. V. διέτης] ἰος δικαίτης καὶ ἰφ. Seb.

Διέτης] MS. καὶ διέτης τε, καὶ τριεῖς, καὶ μέχρι
 δεκαέτους interjectis caret. Jung.

34 Ἐπὶ μὲν δικαέτους χρόνου π. ρ.] MS. ἐπὶ μὲν
 χρόνου παροξυνόντων ἐπὶ δὲ οἴνου, φυτῶν καὶ οἴνου καὶ
 τῶν τοιούτων ὀξύνοντων, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διέτης, μέχρι τοῦ
 δεκαέτης. MS. *Labb.* ita: περὶ τοῦ διέτης, ὡς δικαέτης
 &c. & παροξυνόντων. ἐπὶ δὲ δικαέτους παιδίου, καὶ ο.
 ρ. φ. x. τ. γ. ὀξύνοντων. ἐπὶ &c. quemadmodum &
 MSS. *Seberr.* Et ista quidem ut vulgatur non sana
 esse, præfertim quod ad accentum attinet, qui & in
 MS. parum ex sententia *Pollucis* curatus videtur pau-

tes emenso, circulo sideris circumvoluto,
 ἡμέτερος & ἡμέτερος χρόνος, id est dimidium
 anni tempus, διέτης & διέτης, tempus duo-
 rum annorum, seu biennium, usque ad
 δεκαέτης, decem annorum tempus, & re-
 liqua, ut & τριέτης, trium annorum tem-
 pus usque ad δεκαέτης decem annorum tem-
 pus, quando de tempore dicuntur, . ac-
 centum fortiuntur in penultima. De pue-
 ro vero, vino, aut planta, si sermo est,
 accentum fortiuntur in ultima, ut in voce
 διέτης verbi gratia, quæ bimulum notat,
 usque ad δεκαέτης, quæ decennem signifi-
 cat, videre est. * Vox vero ἐνδεκαέτης, 55

pro undecim annos nato, mihi paulo durior
 videtur, proque ea melius est, si dividendo illam dicas, ἐνός καὶ δέκα ἐτῶν. Etiam vocem
 δωκαίδεκα i. e. duodecim, connectunt cum καὶ, conjunctionemque acuunt. Deinde τρισκαιδε-
 καίτης tredecim annos natus, cum accentu in penultima dicendum. & rursus, τεττάρων καὶ δέκα
 ἐτῶν, quatuor & decem annorum, & τέτταρα καὶ δέκα ἔτη γεγωνός, quatuor & decem annos

lo pressius consideranti. Lectionem forte sic refingenda suspicabor ego, dum alii rectiorem efficiant:
 καὶ διέτης δὲ καὶ τριεῖς μέχρι δικαέτους, ἐπὶ μὲν χρό-
 νου παροξυνόντων ἐπὶ δὲ παιδίου, οἴνου, φυτῶν καὶ οἴνου
 καὶ τῶν τοιούτων ὀξύνονται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διέτης, μέχρι
 τοῦ δεκαέτης. Sane verba ea *Fellius* fuisse in tanta va-
 rietate MSS. ego non adhibitum, nec ullus tantum si-
 bi sumat credo: de sensu cum ejus congruere non
 dubito. Certe ut ἡμεῖς & ἡμεῖς de tempore: ita
 διέτης, τριεῖς &c. subjicit παροξυνόντων: ubi mercede
 vulgo male inculcatur illud, ἕως δικαέτης, quod ta-
 men paulo post μέχρι δικ. est. Jung.

Ἐπὶ μὲν δικαέτους χρόνου, π. ρ.] *δικαέτους* etiam de-
 let *FALCK.*

35 Παροξύνονται] P. V. παροξυνόμενοι. P. R. & A.
 παροξυνόντων. Sicut mox iidem ὀξυνόντων. vide *Labb.*
 in *ἐξέτι*. Seb.

36 Ἐπὶ δὲ παιδίου] MSS. ἐπὶ δὲ δικαέτους παιδίου.
 Seb.

37 Ὡς ἐπὶ τοῦ διέτης] In C. A. ὡς non comparat.
 videtur nihilominus necessarium. Kühn.

38 Ἐνδεκαίτης] MS. noster ἰνδεκαίτης, quo modo
 emendare non dubito. mox deest, μοι φαίνεται, in MS.
 nostro. Jung.

39 Διαλύσαντα] P. R. διαλύσαντας. iridemque συ-
 νάπτοντας. atqui ὀξύνοντας non irem, sed editis simili-
 ter, ὀξύνοντας. Seb.

40 Δωκαίδεκα] Disjungit hæc C. A. δύο καὶ δέκα.
 contra monitum Auctoris. legitur ibid. καὶ δέκα ἐ-
 τῶν. C. V. συνάπτοντα τούτων καὶ συνδέσμον ὀξύνον-
 τας enim, διαλύσαντα ἰσπίων, & sequi debuit,
 συνάπτοντα ὀξύνον. Kühn.

Καὶ δωκαίδεκα] MS. καὶ δύο καίδεκα, συνάπτοντα
 (quod respondeat præcedenti διαλύσαντα) μετὰ τούτων
 καὶ συνδέσμον ὀξύνον. Sed sine dubio voluit scribere
 δωκαίδεκα: & itaque Lectio verior: ἐτῶν. καὶ δωκαί-
 δεκα συνάπτοντα μετὰ τοῦ καὶ, τὸν συνδέσμον ὀξύνον.
 Jung.

41 Εἴτα] Εἴτα τρισκαιδεκαίτης, οὐ γὰρ ὀξύνεται.
 Kühn.

42 Τρισκαιδεκαίτης π.] P. R. τρισκ. καὶ ἰσπικαιδε-
 καίτης, ἢ παροξυνόντων ἐν τῷ ἰσπικαιδεκαίτης. καὶ π. P.
 V. pro adverb. positionis habet παροξυνόντων. Seb.

43 Παροξυνόντων] Pro παροξ. MS. οὐ γὰρ ὀξύνεται.
 Jung.

44 Τεττάρων καὶ δέκα] MS. τεττάρων καίδεκα. πο-
 στεα τίτταρα καὶ δέκα, ita in MS. sed profecto ego
 putem à *Polluce* potius ita scriptum: καὶ πάλιν, τεττα-
 ρων καὶ δέκα ἐτῶν, καὶ τετταρακαίδεκα ἕως γ. certe τετ-

natus. Deinde & πεντεκαίδεκάτης, quindecim annos natus, & εκκαίδεκάτης, sedecim annos natus, & επτακαίδεκάτης, accentum in penultima habere debent. porro dices οκτωκαίδεκα γεγονώς έτη, octodecim natus annos, & εννεακαίδεκα, novendecim, similiter ut δυοκαίδεκα. * Deinceps έικοσαέτης viginti natus annos, & reliqua, ενός και έικοσι, unum & viginti, & sic ordine dices à minori semper numero incipiens usque ad τριάκοντα έτών triginta annorum, dein τριακοντούτης, triginta annos natus, & rursus hinc à minori numero incipies, & τετταρακοντούτης, quadragenarius, πενηκοντούτης, quinquagenarius, & sic in reliquis. & triginta annorum inducia. Dicendum etiam, ineunte anno, presente hoc anno, hoc anno, in annum, hoc anno natum dicitur τήτες, πέρυσι autem, quod praterito anno factum est, exeunte anno, praterente, prateracto, elapso, deficiente, deficiente, * transeuntibus horis, aut anno futuro, progrediente anno, veniente, ineunte, accedente, in

ταρκαίδεκα, ut δυοκαίδεκα ante, & mox οκτωκαίδεκα, ενεκαίδεκα. JUNG.
 45 Πεντεκαίδεκάτης] In C. A. πενταδεκαίτης legitur, sed ab alia manu a in e mutatum, & και adjectum est. C. V. legit πεντεδεκαίτης. in *Rhavor.* δικτης male pro δικίτης. KÜHN.
 Πεντεκαίδεκάτης] MS. πεντεκαίδεκάτης à παρεξοντίον. interjecta in excusis non habet, quibus tamen illud à responderet, non uni voculae saltem. *Labb.* MS. πενταδεκαίτης, και έτα και. uno omisso. In eodem ita sequitur: à παρεξοντίον συν τώ επτά και δεκαίτης. JUNG.
 46 Εκκαίδεκάτης] Hic sequitur in C. A. à παρεξοντίον συν τώ επτακαίδεκάτης. KÜHN.
 47 Γεγονώς έτη] MS. inversum έτη γεγονώς. JUNG.
 48 Έννεακαίδεκα] C. A. εννα και δέκα, idem. Hac nomina Graeca in έτης vellem servata in Latina versione ut Lectori ejus sanus se ingereret hujus doctrinae sensus. KÜHN.
 49 Ομοίως τώ δ.] MS. όμ. τώ δύο καιδέκα, mendose. JUNG.
 50 Εικοσαίτης] Ita & C. A. ita έικοσαίβοιον, έικοσαπλούν in *Hesych.* KÜHN.
 51 Ενός και έικοσι.] MS. εν και έικοσι. JUNG.
 52 Άχρι τ. τ. ε.] MS. άχρι τών λ'. έτα. JUNG.
 53 Έλάττωνος] MS. ελάττωνος μέχρι του πενηκοντούτης έτα ομοίως μέχρι του πενηκοντούτης, και τα άλλα ομοίως έτα και. De his ab έτος compositis aliquid etiam Doctus *Nunnesius* Notis in *Phrynich. Eclog. Att.* ad vocabulum πενταετηριδός. Ceterum copiosissime & doctissime omnium de earum variatione, qua in accentu, qua in declinatione diligentissimus *Sylburgius* Notis in *Clenardum & Antesign.* pag. 134. Gramm. gr. quem vide: & cognosces differentiam istam, quam tradit noster, & alii, non usquequaque observatam ab auctoribus comperiti. JUNG.
 54 Πεντηκοντούτης] P. V. και πενηκ. SEB.
 55 Τριακοντούτης] C. V. τριακοντούτιδες. quod eodem recidit. *Thucyd.* l. 2. p. 100. αι τριακοντούτις σποδαί. *Aristoph.* verso *Acharnens.*

qui in extremis *ισπεύσιν*. φήσεις γ' επειδαν τας τριακοντούτιδας σπονδας παραδασι. δευ' ισ' αι σπονδαί ταχ. vel potius ad ista in *Acharnensibus*: Αλλ' αυταί σποδαί τριακοντούτιδες. & mox eadem fabula. & extremis *ισπεύσι* --- τας τριακοντούτιδας σπονδας. Alterum tamen quod vulgatur, etiam defendere queas & *Thucydide*, ad hunc *Pollucem* respexisse, qui sub finem *προαιμιου* ita: ήξαντο δε αυτου (πολέμου) Αθηναίοι και Πελοποννήσιοι, λύσαντες τας τριακοντούτις σπονδας, αι αυτοίς έγέγοντο μετα Έυβοίας άλυσιν. & eodem libro iterum. Sed apud eundem eod. lib. 1. ζυγγρ. inferius etiam των τριακοντούτιδων σπονδών προεχωρηκυιάσ habes: adeo ut MS. scriptura hic nondum mihi displicere possit. JUNG.
 56 Παρόντος έτους &c.] MS. παρόντος και τουδε του έτους, τήτες. (interjecta, qua in vulgatis, defunt) ούτω λέγεται τώ επ' έτος. (quamvis in MS. una voce έπίετος, ut fere in talibus solet conjungere praepositiones cum voculis ipsis) έτα πέρυσι του εξ. JUNG.
 57 Τουδε του έτους] MSS. τουτε πέρυσι, τουδε του έτους. (sequentia defunt in P. R.) του εξελθόντος έτους, του προανυσθέντος (έτους P. V.) του πωσαμ. SEB.
 Τουδε του έτους] C. V. και τ. τ. ε. τήτες. ούτω λέγεται τώ έπίετος έτα πέρυσι του εξελθόντος &c. in C. A. absunt etiam, τουτω τώ έτει επ' έτος. at post τήτες est in textu: τουτε πέρυσι τουτε του έτους. in margine vero: και τήτες. ούτω λέγεται τώ έπί του έπιστάτος έτους. έτα πέρυσι του εξελθόντος έτους, του παρελθόντος του εξήκοντος. non dubium quin in C. V. επ' έτος legendum. Nam τώ επ' έτος explicat nobis quid sit τήτες. unde quod hujus anni est, έπίτειον dicitur. Vetsio magis perspicua esset hunc in modum: *κοηπο ναυμ* dicitur τήτες. πέρυσι αυτεμ, quod praterito απο (factum est.) Ad ultimum, ne quid omittam, επ' έτος etiam extat in margine C. A. Gl. τήτες *κοηπο*, τήτινος, *κοηπος*. KÜHN.
 58 Του προανυσθέντος] A MS. absunt του προανυσθ. sicut & του πωσαμ. του λήξ. in *Labb.* etiam pleraque defuere, qui hanc periodum ita habuit: ήτιον δε, του έπιστάτος έτους, του παρότος έτους, του τε πέρυσι, του δε του έτους, του προανυσθέντος, του πωσαμ. του λήξ. fere ut *Sebeni* nostri quidam MSS. JUNG.
 59 Ωραις] MS. ώραις, και τα ομοια. έτα του μ. & *Labb.* etiam: ώραις έτα του μέλλ. nec displicet post prateritum de futuro tractat: imalimque ita distinguere: λήξαντος, ταις παρελθ. ώραις, έτα του μέλλ. JUNG.
 60 Του εισιόντος] P. R. εισιόντος. SEB.

τοῦ ἀφιζομένου, ⁶¹ τοῦ προσιόντος, ⁶² ἐς νέωτα, προπέρυσι, τρίτον ἔτος τουτί, ⁶³ καὶ δ', καὶ ὁμοίως κατ' ἀριθμὸν ⁶⁴ τὸν παρελθόντα χρόνον λογιζέου. ⁶⁵ καὶ καρπὸς μὲν, ἐπέτειος. βρέφος δὲ, ἐνιαύσιον. εὐρτή δὲ ἐτήσιος, ἢ ⁶⁶ κατ' ἔτος ἀγομένη· διετήσιος δὲ, ἢ διαπαντὸς τοῦ ἔτους. ἦν ⁶⁷ Ὀμηρος ἂν εἴποι, ἐπετήσιον. ⁶⁸ ἐπιδιετής δὲ, ἢ βᾶσκων, ἢ ἐξ ἐφ' ἡβῶν δύο ἔτη. ὅταν δὲ εἴπη ⁶⁹ ὁ Ἡσίοδος,

proximum annum, anno abhinc tertio, tertius hic annus, aut quartus, & sic similiter juxta numeros prateritum tempus efferes. Et fructus quidem hujus anni ἐπέτειος, hornus. Infans vero anniculus, ἐνιαύσιος dicitur. Festum autem anniverfarium, ἐτήσιον, quod vero toto durat anno, διετήσιον, quod Homerus ἐπετήσιον vocaverit. ἐπιδιετής autem pubescens dicitur, aut qui duobus annis ex ephēbis abiit. Cum autem Hesiodus dicit,

58 * Ἡ δὲ γυνὴ ⁷⁰ τέτορ' ἡβῶν, ---

Τέτταρα καὶ δέκα ἔτη λέγει, προσαριθμουμένων τῶν δέκα. λέγεται δὲ ⁷¹ αὐτοετῆ, τὰ ἐνιαύσια. καὶ ⁷² διεναιυτίσαι, τὸ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ τι

* Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῶν, ---

58 Quatuordecim annos intelligit, decem adnumeratis. Dicitur etiam, hoc eodem anno, & annua. & διεναιυτίσαι, toto anno

Τοῦ ἐσιόντος] in C. A. supra eis scriptum ἐπὶ, quasi legendum ἐπιόντος. quod confirmat C. V. legendo, τοῦ ἐπιόντος ἐς νέωτα (ubi post ἐπιόντος interpunctio commatica adhibenda) καὶ πάλιν, προπέρυσι. *Thomas* in *Eclōgā*, ἐς νέωτα, Ἀττικὸν, καὶ ἐς ἐπίτω· ἐς τοῦτιον δὲ, κοινόν. KÜHN.

Τοῦ ἐσιόντος] *Επιόντος* MS. noster, ut & unus *Seberis*, pro ἐσιόντος· sequentes sex voculae, τοῦ ἢ τ. α. τ. π. deficiunt. JUNG.

61 Τοῦ προσιόντος, ἐς νέωτα] MSS. τοῦ προσιόντος ἐς νέωτα, absque interpunct. *Xen. Cyrop.* 7. f. 182. ἐς νέωτα πολλῶν καὶ καλῶν πάλιν σοι πλήρης ἢ πόλις ἴσται. *alterum in annum* &c. lib. 8. f. 232. ἐς νέωτα στρατιᾶς ἐσομένης. quod suscipienda in annum proximum esse expeditio. SEB.

62 Ἐς νέωτα] MS. ἐς νέωτα, καὶ πάλιν προπέρυσι, τρ. ε. τ. καὶ τέταρτον, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· καὶ καρπὸς &c. & bene iterum per particulam πάλιν videntur diversae formulae distingui. JUNG.

63 Καὶ δ'] MSS. integre καὶ τέταρτον. SEB.

Καὶ δ'] C. A. καὶ τέταρτον exhibet. KÜHN.

64 Τὸν παρελθόντα χρόνον] P. R. παρελθόντος χρόνου. SEB.

65 Καὶ καρπὸς] *Et fructus quidem hujus anni ἐπιόντος. infans vero annotinus, annitimus, vel anniculus, ἐνιαύσιος dicitur.* ita usus Graecorum vocum lectori clare insinuat, & in sequentibus: *festum anniverfarium ἐτήσιον, quod vero toto durat anno, διετήσιον.* vid. *Gloss.* in ἐνιαύσιος, ἐνιαυσιαῖος, ἐτήσιος. KÜHN.

66 Κατ' ἔτος ἀγομένη] P. R. κατ' ἔτ. γινομένη. SEB.

Κατ' ἔτος ἀγομένη] *Labb.* κατ' ἔτος γινομένη. Sic unus *Pal. Seberis* γινομένη. JUNG.

67 Ὀμηρος] *Odyss.* η. ν. 118.

Τῶν οὐποτὶ καρπὸς ἀπάλλεται, οὐδ' ἐπιλείπει χεῖματος οὐδὲ τέρας ἐπετήσιος --- JUNG.

68 Ἐπιδιετής ρ.] *Sylb.* ἐπιδιετής ἡβᾶσκων, ὁ ἐξ. SEB.

Ἐπιδιετής] C. A. ἐπὶ διετες δὲ ἡβᾶσκων ubi τῶ ο. in διετες ascriptum supra est ρ, ut sit διετες, quod ut elegantius & Ἀττικώτερον praeferendum. nobiscum facit quod in margine C. A. extat hunc in modum. ἐπὶ διετες μίντοι ἡβᾶσκων λέγεται, ὁ ἐξ ἐφ' ἡβῶν ἔχων δύο ἔτη. Unde in *Polluce* legerim, ἐπὶ διετες ἡβᾶσκων, ὁ ἐξ ἐφ' ἡβῶν δύο ἔτη. ἐπὶ διετες ἡβᾶσκων ille dicitur, qui jam biennium est ex ephēbis. Ephēbus autem cenfebatur Athenis octodecim annorum, adeoque qui biennium jam transegerat ab illo tempore, viginti natus erat annos, & tum jure *Aetico* patrimonii sui Dominus fiebat. *Ipsius Orat.* VII. τῶν δὲ χρημάτων οὐκ ἂν ἄλλοι γινόμενοι παῖδες ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἐκείνης, ὅποτε ἐπὶ διετες ἡβῶσαν (i. ἡβῶσαν l. ἡβῶσαν) pecunia autem non fuissent domini pueri, ex illo ἔ' illa nati, cum ex ephēbis biennium attigissent. Idem *Orat.* IX. τοῦ

παῖδας ἐπὶ διετες ἡβῶσαντας κρατεῖν τῶν χρημάτων. in utroque loco *Mitiasius Interpres de titulo puero* agi existimat, quod ridiculum est. Doctiss. *Faber* notis in *Lucian.* *Timonem* certissime legendum ait unica voce, ἐξ ἐφ' ἡβῶν. sed repugnant cum *MSO Aetico*. & *Vossiano* Auctores, qui constanter ἐξ ἐφ' ἡβῶν legunt, vellem *Faber* lux lectionis certissimam fidem facillet uno vel altero testimonio idonei scriptoris. KÜHN.

Ἐπὶ διετες &c.] MS ἐπιδιετες μίντοι ἡβᾶσκων λέγεται, ὁ ἐξ ἐφ' ἡβῶν ἔχων δύο ἔτη· ὅτ' ἂν δὲ εἴπη Ἡσίοδος, εἰ δὲ γ. τ. η. τεσσαρεσκαιδέκτιν λέγει. Scribere credo volebat, τεσσαρεσκαιδέκτιν. Ut infra noster *Pollux* II. 4. Ceterum & priora certe in vulgatis videntur mutila, mendosaque etiam vidit *Sylburgius*, qui ut noster *Seberus* retulit, ἐπιδιετής ἡβᾶσκων ὁ ἐξ. &c. malebat. *Labb.* codex nil juvat nisi quod... τος habuit Tu vide ne noster MS. ἐπιδιετες habuerit, ut cum eo, sic ut ante, ita totum locum scribamus: ἐπιδιετες μίντος ἡβᾶσκων λέγεται, ὁ ἐξ ἐφ' ἡβῶν ἔχων ἔτη &c. Nec enim dubito quin ad locos *Demosthenis* respexerit, ex cuius ea *perὶ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν*, ἡβῶση ἐπιδιετες, & ἐπιδιετες ἡβᾶν. & ex *Aelchm. contra Ctesiph.* ὅσοι ἐπιδιετες ἡβῶσι· observat Doctiss. *Budaus Comment. Gr. Ling.* ubi de hac phrasī ἐπιδιετες ἡβᾶν agit, aique significare, decem & sex annos natum esse, -q. δύο ἔτη ἐξ ἐφ' ἡβῶν, h. e. pubertatem annis duobus excedere. in nostro MS. tamen oxytone erat: quamvis cum *Budaus* ἐπιδιετες scribam lubentius. JUNG.

69 Ὁ Ἡσίοδος] *Hesiod.* lib. 2, 316. ἡ δὲ γυνὴ &c. *Moschorul. Schol.* ἀπὸ τοῦ τέτταρα ἐπὶ δέκα, τουτέστιν, ἡ δὲ γυνὴ ἐπὶ τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη ἀκμαζέτω. SEB.

Ὁ Ἡσίοδος] MS. *Labb.* habet, εἴπη Ἡσ. sine ὁ. & in versu *Hesiodi* ipso, τέτταρα, pro τέτορ'. JUNG.

70 Τέτορ'] C. A. etiam τέτταρα expressit. quo magis explicare voluerunt τὸ τέτορ' dualis numeri, quam corrigere. infra usui erit. hic observasse, *Hesiodum* decem velle subintellecta, quando de quatuor loquitur, aut quinque vel alio numero. Ceterum C. V. versum *Hesiodi* incipit: εἰ δὲ γυνὴ, quod non quadrat. idem mox pro, τέτταρα καὶ δέκα ἔτη, habet, τεσσαρεσκαιδέκτιν λ. *Vales.* ex *Proclo* in *Hesiod.* legit, προσαριθμουμένων τῶν δ. KÜHN.

71 Αὐτοετῆ] *Gloss.* αὐτοετῆς, anniculus. *Thucyd.* I. 5. αὐτοδικατῶν διαλότων integris decem annis elapsis. KÜHN.

Αὐτοετῆ] MS. λεγ. δε καὶ αὐτ. plenius. JUNG.

72 Διεναιυτίσαι] C. V. διεναιυτίσαι. in C. A. est quidem in textu διεναιυτίσαι, sed τῶ i penultima, superscriptum est η, quod variam lectionem indicare videtur. contra in ἀπειναυτίσαι erratum est η C. V. ἀπειναυτίσαι δὲ τὸ φυνεῖν εἰς ἔτος, ἢ παύσασθαι τιος ἐνιαυτόν. cui lectioni favet *Plato* I. 9. de LL. dicens, ἐνιαυτός τρεῖς ἀπειναυτίται, & paulo post, τριτίσι ἀπειναυτίσεις. ex quo patet, verbo illo non unius, sed & plurium annorum absentiam denotari, quando ad-

alicui operi incumbere. ἀπειναυτίσαι vero est annum fugere, vel ab aliqua re per annum cessare. Tempus autem πολυετής, id est, multorum annorum, dicitur, aut homo, aut vinum. & similiter ὀλιγοετής, id est, paucorum annorum spatium constans.

πρᾶξαι. ἀπειναυτίσαι δὲ, τὸ φυγεῖν ἔτος, ἢ παύσασθαι τινος ἐπ' ἐνιαυτόν. χρόνος δὲ, 73 πολυετής, ἢ ἄνθρωπος, ἢ οἶνος. καὶ ὁμοίως, ὀλιγοετής.

9 * De hiis qua a mensibus sunt. 2.

A mensibus vero dicuntur, cibaria mensura, triginta dierum tempus, & tempus semestre.

De partibus anni. 3.

Partes vero anni vocamus, ineunte anno, medio, & deficiente. & rursus primo anno, & novo, florente anno, medio anno, cessante, & desinente.

50 * De quatuor temporibus. 4.

Et tempora sunt, hiems, hiemale tempus, hibernum tempus, tempus anni, autumnus, ver, vernum tempus, aestas, aestivum

ditur certus & definitus numerus, at simpliciter ἀπειναυτίσαι dicitur de unius anni exilio vel absentia. τὸ ἀπειναυτίσαι probat ὁ ἀπειναυσμός id est ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον δράσασι, exilium in annum pro homicidiis, involuntariis scilicet. probat & ipse *Plato* iterum l. c. dicens: μέτοικος δὲ ἄν, ἀπειναυτίσαστα. Ergo utrumque recte adhibetur, *Platonis* fretus auctoritate. KÜHN.

Διπειναυτίσαι] MS. διπειναυτίσαι. & paulo post mense ἀπ' ἐνιαυτῆσαι. quum scribere veller, credo, ἀπειναυτίσαι. Sic enim hoc utrumque verbi in penultima per η MS. & certe apud *Suidam* quoque est ἀπειναυτίσαι, quamvis Doctiff. *Menysius Comment.* in *Lycophr.* ad v. 1039. ubi de ἀπειναυτισμῷ, emendat ἀπειναυτίσαι apud cum, *Pollucemque* vulgarum hinc laudet. Sed ut luceam alia talia, quæ sub duplici forma illa dives lingua ostentat, unde quæso ἀπειναυτίσαι, nisi ab ἀπειναυτίω? *Clare Plato* 9. legum: εἰν δὲ ξένος ἄκων ξένον κτίειν τῶν ἐν τῇ πόλει, ἐπεξίτω μὲν ὁ βουλόμενος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις μέτοικος δὲ ἄν, ἀπειναυτίσαστα. Et inferius, si pater aut mater filium vel filiam verberibus vel alio modo violento interfecerit &c. ἐνιαυτούς τρεῖς ἀπειναυτίσαστα. Et mox statim τριετῆς ἀπειναυτίσεις διατελεῖν. & statim καθαρμῶν καὶ ἀπειναυτίσεων. Nec itaque temere alterum rejiciamus: quum utrumque probum videatur. Ibidem vero & plenius MS. φυγεῖν εἰς ἔτος. & magis placet quam lectio vulgata. Eodem modo *Hesychius*: ἀπειναυτισμός, ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ &c. contra tamen MS. mox omittit particulam ἐπ'. JUNG.

73 Πολυετής] MS. & dein pro καὶ ὁμ. ὀλ. habet: ὁμοίως δὲ καὶ ὀλιγοετής. Ea utraque vulgo oxytona. Nec in hujusmodi derivatorum varietate ego judicium feram: noster etiam hic non distinguit, ut supra faciebat. JUNG.

74 Περὶ τῶν] C. A. περὶ ἐμνησῶν. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐκ μηνῶν] Titulus deest in MS. JUNG.

75 Ἐκ δὲ μηνῶν σιτ.] C. V. ἐπὶ δὲ μηνῶν ἐρεῖς σιτηρέσιον ἔμμηνον *stipendium menstruum*. interdum & *Frumentum* in *Gloss.* redditur, ad indicandum, quod frumenti certus modus in singulos menses stipendii nomine datus fuerat antiquitus militibus & servis domesticis. KÜHN.

Ἐκ δὲ μηνῶν σιτ.] MS. Auctius, ἐκ δὲ μηνῶν ἐρεῖς σιτ. JUNG.

* 74 Περὶ τῶν ἐκ μηνῶν. β'. 59

75 Ἐκ δὲ μηνῶν, σιτηρέσιον ἔμμηνον, καὶ μηνιαῖον, καὶ τριακονθήμερον, 76 καὶ ἑξάμηνον.

77 Περὶ τῶν μερῶν τοῦ ἔτους. γ'.

78 Τὰ δὲ μέρη τοῦ ἔτους, 79 ἰσταμένου τοῦ ἔτους, μεσοῦντος, ἢ λήγοντος. καὶ πάλιν, πρώτου ἔτους, 80 καὶ νέου ἔτους, καὶ ἀκμάζοντος τοῦ ἔτους, καὶ μεσοῦντος τοῦ ἔτους, καὶ παυομένου, καὶ λήγοντος.

* 81 Περὶ τῶν τεττάρων ὥρων. δ'. 60

Καὶ αἱ ὥραι, χειμῶν, καὶ χειμερινῆ ὥρα, 82 καὶ χειμέριος ὥρα, καὶ ὥρα ἔτους, καὶ μετοπωρον, καὶ ἑαρ. καὶ 83 ἑαρινῆ ὥρα, καὶ θέρος, καὶ

76 Καὶ ἑξάμηνον] In MS. nostro defunt illa καὶ ἑξαμ. cum sequenti titulo. JUNG.

77 Περὶ τῶν μερῶν] In C. A. περὶ τῶν δ' ὥρων, & hujus & sequentis lectionis communis titulus est. KÜHN.

78 Τὰ δὲ μέρη &c.] Sectio hæc III. ita in MS. dicitur. Τὰ δὲ μέρη τοῦ ἔτους ἐρεῖς, ἰσταμένου, μεσοῦντος καὶ ἀκμάζοντος ἔτους, παυομένου, λήγοντος. JUNG.

79 Ἰσταμένου τ. ε. &c.] P. R. ἰσταμ. μεσ. ἢ λήγ. omissa voce ἔτους. quam & in seq. semel duntaxat habet. SEB.

80 Καὶ νέου ἔτους] In C. A. καὶ νέου καὶ μεσοῦντος καὶ λήγοντος καὶ παυομένου. ἀκμάζοντος τοῦ ἔτους reddere mallet, *adulto anno*, ut *adulta hieme*, *aestas*. &c. KÜHN.

Καὶ νέου ἔτους] MS. *Labb.* ita: καὶ νέου καὶ μεσοῦντος, καὶ λήγοντος, καὶ παυομένου. JUNG.

81 Περὶ τῶν τεττάρων ὥρων] In MS. titulus nullus, sed in margine adscriptus idem qui in vulgato, nisi quod pro τεττάρων sit δ' nota ejus numeri, superscripto accentu. τμήμα ipsum sic incipit MS. Αἱ δὲ ὥραι, χειμῶν, χειμ. absque καὶ. JUNG.

82 Καὶ χειμέριος ὥρα] Non adsunt in C. A. ut nec in C. V. KÜHN.

Καὶ χειμέριος ὥρα] *Χειμέριος* in MS. repositum, cum prius esset *χειμέριος*. Deest autem ibi vulgo interjecta linea: sic enim saltem MS. *χειμέριος, εἴτα ἑαρ* &c. omissa mox in sequentibus noster MS. habet. in *Labb.* defunt *χειμέριος ὥρα*. JUNG.

83 Ἑαρινῆ ὥρα] C. A. ἑαρινῆ ὥρα καὶ μετοπωρινῆ καὶ φθινοπωρον. C. V. post καὶ θεαρινῆ ὥρα addit, καὶ ὥρα ἔτους. KÜHN.

Ἑαρινῆ ὥρα] Ἑρινῆ ὥρα MS. pro ἑαρινῆ. & istud rectum, & hoc, quamvis vulgati mutandi non sim auctor. Sic *infra*, I, 240. ἡρινὸν πύρον. *Xenoph.* ἑλληνικ. γ. ἀπὸ ἡρινῶ χρόνου. *Hesych.* ἡρινός, ἑαρινός. & quum dulcissimus Scriptor *Heliodorus* dixisset lib. 2. *Ἐθιοπία*. τῆρον ἡρινόν. & l. 5. ἡρινῆς ἀηδόνος ἔλειον (ubi optimi *Commelini* conjecturam αἰλιον legentis, & prorsus geminum locum e *Sophocle* adferentis improbare non possum, quum & *Molchus* sic ordiatur suum ἐπιτάφιον βίανος. Ἀλιονόμει στοναχίτε νάπαι, καὶ Δάριον ὕδωρ. quamvis aliquando incideret apud *Heliodo-*

⁸⁴ θερινή ώρα, ⁸⁵ καὶ μετοπωρινή ώρα, καὶ φθινόπωρον, καὶ φθινοπωρινή ώρα. ⁸⁶ καὶ ἰδίως τὸν καιρὸν τοῦτον, ὅπῳ ὀνομάζουσιν, ⁸⁷ ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἴσι. ---

⁸⁸ Φιλοτιμότερον δὲ, θέρους ἀκμή, καὶ ἦρος ⁸⁹ ὑπολήγοντος καὶ ὑπολάμποντος, καὶ ἦρος ὑπανθοῦντος. * καὶ ὡς ⁹⁰ Θουκυδίδης, περὶ σίτου ἐκβολήν, καὶ σίτου χλωροῦ ⁹¹ ὄντος, καὶ περὶ σίτου ἀκμῆν. Καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς καρποῖς καιρῶν. ⁹² οἶον, τρυγητοῦ καιρῶ, ⁹³ καὶ ἀμνητοῦ καιρῶ, καὶ σπόρου καιρῶ, καὶ ⁹⁴ περὶ καρπῶν ⁹⁵ συλλογῆν, καὶ ἀμπέλου ὀργώσης, ⁹⁶ καὶ ἐλαίας περκνής, καὶ τῆς γῆς ἀνθούσης. Καὶ ἄλλως, τὸ ἔαρ, ⁹⁷ περὶ Ζεφύρων πνοάς. καὶ τὸ θέρος, περὶ τὰ Ἐτήσια πνεύματα. * καὶ ἀπὸ ἀστέρων, περὶ Ἀρκτοῦρον ⁹⁸ ἰστάμενον, καὶ ⁹⁹ περὶ τὸν Σείριον ἀστέρα, καὶ περὶ

tempus, autumnale tempus, autumnus, autumni tempus, quod proprie ὀπώραν, vocant, ut,

ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἴσι. ---

Elegantius autem est, æstatis vigor, vere cessante, vere sublucente, vere florente. * & ut Thucydides inquit, Circa frugum proventum, segete adhuc herbescente & viridi, & circa fructuum florem. Et a fructuum temporibus ducuntur quædam, ut tempore vindemiæ, tempore mellis, tempore fementis, & circa frugum congregationem, vitibus parturientibus, olea nigrescente, & florente terra. Et aliter, ver, Zephyris flantibus; æstas, Etesis spirantibus. * Ab astris, Boote exorto, 62 Canicula stella apparente, circa Pleiadum

ὄντος ἔλεγον, a flebilibus elegis. Sed hoc argutum nimis, mihi que primo civilecat) ὡδὴν ἐν νυκτὶ μυρομένης. Idem eod. lib. 5. etiam dicit: ἑαρινή τις ώρα. JUNG.

84 Θερινή ώρα &c.] A. θερ. ὡ. καὶ ὡρὰ ἔτους, καὶ μετοπωρον, καὶ μετ. SEB.

85 Καὶ μετοπωρινή &c.] Noster MS. pro his vulgaris, καὶ μετοπ. ώρα καὶ φθινόπωρον, ista demum habet: καὶ ὡρὰ ἔτους καὶ μετοπωρον καὶ φθινοπωρινή ὡρ. quomodo & in Aug. Seberis videtur fuisse. ώρα vero pro vere etiam solo dictum, ut & ὡρὰ ἔτους, quo & æstas interdum comprehensa. vide delicias Musarum Henstium nostrum edecumatis illis Lelionibus Theocriticis. c. 13. Labb. hic habet, μετοπωρινή καὶ φθιν. sine medio ώρα. JUNG.

86 Καὶ ἰδίως] Pro καὶ ἰδ. MS. ἰδίως δὲ. & mox καλοῦσιν, pro ὀνομάζουσιν. JUNG.

87 Ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἴσι.] Ὅς ῥά τ' ὀπ. Iliad. χ', 27. SEB.

Ὅς ῥά τ' ὀπ.] In C. A. ὡς ῥά τ' ὀπώρας εἴσι. ut sunt in autumno. KÜHN.

Ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἴσι] Hemistichium hoc deest in MS.

Adnotavit vero H. Steph. in suo codice: Ὀμηρος Ιλ. χ. Παιμφαίνονθ' ὄστ' ἀστέρ' ἐπισσόμενον πεδίοιο.

Ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἴσι. Sc. deinde

Ὅτι κύν' ὀριανὸς ἐπίκλησιν καλέουσι.

Hæc ille: quæ & observari voluit ad illa quæ mox sequuntur Segm. 62. περὶ τὸν σείρ. Est vero ille Ιλ. χ. v. 27. ubi Eustathius perinde ut noster de κινάστρω accipit: ὀπώρα δὲ καὶ νῦν, μέρους θέρους τὸ τελευταῖον, μεθ' ὃ τὸ μετοπωρον. A. Schottus in MS. Salmantici. Pollucis hic invenit: ὄσον θ' ὀπώρασιν. JUNG.

88 Φιλοτιμότερον] C. V. φιλότιμα δὲ, magis exquisita, affectata. KÜHN.

Φιλοτιμότερον] MS. φιλότιμα δὲ. ubi bonus noster interpret, si Dis placet, usitatus: imo exquisitius, magis ornate: sæpius noster sic loquitur, etiam de affectatis. In MS. desunt illa, καὶ ἦρος ὑπολήγοντος, καὶ ὑπολάμπ. καὶ. H. Junius Nomencl. cap. de temporibus. ita: Ver extremum &c. λήγον, παύμενον, ἀπὸν, φθίνον. Polux pro veris sine: quod hic non ita invenio. JUNG.

89 Ὑπολήγοντος &c. v.] C. A. λήγοντος ἢ καὶ ὑπολάμποντος. Herod. Clæo τὸ δεύτερον ἔαρ ὑπέλαμπε sublucente iterum vere. KÜHN.

90 Θουκυδίδης] Initio l. iv. ubi περὶ σίτου ἐκβολῆν scholia explicant, de segete in spicas se induente. alterum extat eodem libro p. 255. τοῦ σίτου ἐπὶ χλωροῦ ὄντος segete adhuc herbescente & viridi. KÜHN.

Θουκυδίδης] Illa Thucydidea sunt statim initio lib. iv. ξυγγρ. τοῦ δὲ, ait, ἐπιγγινομένου θέρους περὶ σίτου ἐκβολῆν. ubi de vere intelligendum, patet ex iis quæ ἐπιφέρει: ὑπὸ δὲ τοῖς ἀντοῦς χρόνοις τοῦ ἦρος. ut vetus Scho-

liast. notar. Sic de æstate initio l. 3. ξυγγρ. τοῦ δ' ἐπιγγινομένου θέρους &c. ἀμα τὰ σίτα ἀκμάζουσι. JUNG.

91 ὄντος καὶ π. σ.] Labb. ὄντος, περὶ σ. a. sine καὶ intercedente. JUNG.

92 Ὅσον, τρυγητοῦ &c.] In MS. deest οἶον, & dein scribitur, τρυγητοῦ καιρῶ, ἀμνητοῦ καιρῶ, σπόρου, καὶ περὶ &c. Nota ἀμνητοῦ MS. non ἀμνητοῦ, ut vulgo. Hefsch. ἀμνητος, θερσιμός, ἀμνητος ὁ καιρῶ, & mox: ἀμνητος, τῆς μὲν πρώτης ὀξυνομίης, αὐτὰ τὰ θερσιμμένα: τῆς δὲ τελευταίας, ὁ καιρῶς τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν. eadem fere Suidas & Etymologicæ magnæ auctor, & Eustathius II. τ. ad illa ἀμνητος δ' ὀξυνομίης adscribam & Ammonii, sive is potius Herennius Philo, περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξιων verba: Ἀμνητος καὶ ἀμνητος διαφέρει: ἀμνητος μὲν γὰρ, προπαροξύνων, σημαίνει αὐτὰ τὰ θερσιμματα, τοῦτ' ἐστὶ τὸν καρπῶν ὀξυνομίης δὲ, ὁ καιρῶς τοῦ θερσιμοῦ, ὡς περὶ καὶ ὁ τρυγητοῦ, τοῦ τρυγῆν. Cæterum MS. Labb. post ἀμ. omittit καιρῶ, ut & Seberis unus. JUNG.

93 Καὶ ἀμνητοῦ &c.] P. R. καὶ ἀμ. καὶ σπ. omittens vocem καιρῶ. contentus semel posuisse. SEB.

94 Περὶ καρπῶν] C. A. περὶ καρποῦ. KÜHN.

95 Συλλογῆν] A. συλλογῆς. SEB.

96 Καὶ ἐλαίας περκνής] I. περκνής. A. & P. V. τερπνής. SEB.

Καὶ ἐλαίας περκνής] C. V. κ. ε. περκνής. C. A. ἐλαίας τερπνής in textu, in margine vero περκνής, pro περκνής. Gl. Cyrilli περκάζω -- arioi περκάζω -- fiat ubi legerem, Vario, variat. Olea enim dicitur proprio vocabulo variare, cum quædam ejus baccæ nigrae, quædam albae. Columella l. XIII. de RR. c. L. cum primum bacca variare ceperint, & jam quædam nigra fuerint, plures tamen alba, sereno celo manibus distingi olivam oportebit. Pallad. in Octobr. Tit. x. requirit olivam variam, Cato nigram ad viride oleum faciendum; & probe inter se conveniunt. Nam cum ex parte nigra est, hoc ipso sane varia est. Quapropter ex Glossario in Polluce ἐλαίας περκνής reddi posset, cum olivam variat. KÜHN.

Καὶ ἐλαίας περκνής] MS. περκνής, & mox ita MS. καὶ ἄλλως τε τὸ ἔαρ ἐρεῖς περὶ ζ. π. τὸ δὲ θ. MS. Labb. τὸ ἔαρ ἐπὶ Ζεφ. JUNG.

97 Περὶ Ζεφύρων] Ζεφύρον legit FALCK.

98 Ἰστάμενον] Deest in MS. ἰστάμενον, & mox est: καὶ ὑπὸ τὸν σείριον ἀστέρα &c. quod vulgato vix cedat. videntur enim ita potius loquuti. Sic Diodorus Siculus dixit: ὑπὸ κύνᾳ αὐσῆς τῆς ὄρης. JUNG.

99 Περὶ τὸν σείριον] C. V. ὑπὸ τὸν σείριον. idem. τὸ μέγιστον θέρος ποῦ διαγίγν, θερσιμαί λέγουσι καὶ. æstatem alicubi transferre θερσιμαί dicunt. Ex διαγίγν faciendum forte est διαγαγίγν. in C. A. που superscriptum. KÜHN. ortum

ortum, Pleiadibus occidentibus. Astatem alicubi transigere, θερίσαι & ἐνθερίσαι dicunt, & ver, ἐαρίσαι, & ἐνεαρίσαι. & hiemem, χειμάσαι & ἐγχειμάσαι, & loca hiberna, χειμάδια. μεταπωρίσαι vero, pro, autumnum alicubi transigere, inusitatum est, sed ob superiorum similitudinem etiam hoc uti licuerit.

Πλειάδων¹⁰⁰ ἐπιτολάς, καὶ περὶ Πλειάδων δυσμάς. ¹ καὶ τὸ θέρουσ που διάγειν, θερίσαι, καὶ ἐνθερίσαι. ² καὶ τὸ ἔρος, ³ ἐαρίσαι, καὶ ἐνεαρίσαι. καὶ τὸ χειμῶνος, χειμάσαι, καὶ ἐγχειμάσαι, καὶ χωρία χειμάδια. οὐκ ἐτι ⁴ μὲν τοι καὶ ⁵ μεταπωρίσαι ἐστὶν ἐν χρήσει. ⁶ ἐκ δὲ τοῦ ὁμοίου, χρῆσθαι ἂν τις αὐτῶ δύναται.

63 * De partibus mensis 5.

Partes mensis sunt ἰσταμένου ineuntis, μεσοῦντος medii & λήγοντος exeuntis, ut secundum has tres decades dividatur. Primus mensis dies νομηνία, novilunium vocatur, a secundo autem mensis die usque ad decadem primam τὸ ἰσταμένον addendum est. Quintum vero post decimum diem Hesiodus μέσην, mediam vo-

* 7 Περὶ μερῶν μηνός. ε'. 63

Μέρη δὲ μηνός, ⁸ ἰσταμένου, μεσοῦντος, καὶ ⁹ λήγοντος, ὡς καὶ τὰς, τρεῖς δεκάδας οὕτω πως διαίρειν. καὶ ἡ μὲν ¹⁰ πρώτη ἡμέρα, νομηνία. ¹¹ ἀπὸ δὲ τῆς β', ἄχρι τῆς α' δεκάδος, τὸ ἰσταμένον προσθετόν. μετὰ δὲ τὴν ι', ¹² Ἡσίοδος μὲν

100 Ἐπιτολάς &c.] MS. brevius ἐπιτολάς καὶ δυσμάς, absque interjectis denuo περὶ πλ. Labb. pro ἐπιτολάς male ἐπιτολάς habet. JUNG.

1 Καὶ τὸ θέρουσ που &c.] Pro καὶ τὸ &c. MS. τὸ μὲν τοι θέρουσ που διαγαγεῖν, θερίσαι λέγουσιν καὶ ἰνδ. Salmatic. MS. quo usus Schottus corruptus: τὸ τοῦ θέρουσ ἐποδὴ ἀγαγεῖν. JUNG.

2 Καὶ τὸ ἔρος &c.] Pro καὶ τὸ, &c. MS. τὸ δὲ ἔρος ἐαρίσαι καὶ ἐνεαρίσαι ὡσπερ καὶ χειμ. illa, καὶ χωρία χειμάδια deficient. in Labb. deest ἐαρίσαι cum seq. καί. post quæ habet, καὶ τὸν χειμῶνα χειμάσαι &c. JUNG.

3 Ἐαρίσαι] In utroque Mito deest hoc verbum: καὶ τὸ ἔαρ ἐνεαρίσαι, utrobique legitur. C. V. post ἐνεαρίσαι, ὡσπερ καὶ τὸ χ. &c. Kühn.

4 Μὲν τοι καὶ μεταπωρίσαι] MS. μὲν τοι μεταπωρίσαι. Sic sane & μεταπωρίσεως ex Dioscoride adferunt, a μεταπωρίω. JUNG.

5 Μεταπωρίσαι] Indigitat Auctor hoc verbum ab usu non receptum, quamvis ob analogiam eo uti posset aliquis. Kühn.

6 Ἐκ δὲ τοῦ ὁμοίου] Pro his ἐκ δὲ τ. &c. MS. ita: δύναται δ' ἂν τις αὐτὰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα χρῆσθαι. male αὐτὰ pro αὐτῶ. JUNG.

7 Περὶ μερῶν μηνός.] Sectionis hujus V. titulus in MS. iste: Μέρη μηνός. Τμήμα totum lubet describere ut in MS. est: Μέρη ἰσταμένου, μεσοῦντος, λήγοντος τῶν δὲ τριῶν δεκάδων αὐτοῦ, ἡ μὲν πρώτη, νομηνία λέγεται ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πρώτης δεκάδος, προσθετόν τὸ ἰσταμένου μετὰ δὲ τὴν δεκάτην, Ἡσίοδος μὲν, πέμπτη δὲ μέση φησὶν, τὴν ἰε' λέγων. ἡμῖν δὲ ῥητίον, πρώτη ἐπὶ δέκα, καὶ δευτέρα ἐπὶ δέκα, μέχρι τῆς ἐκατάδος, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, πρώτη ἐπὶ ἐκατά. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ δεκάτη φθίνοντος καὶ δευτέρα ἐπὶ ἐκατά. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἑνάτη φθίνοντος, καὶ ὁμοίως ἄχρι τῆς λ' ἢ οἱ Ἰτακοὶ καλοῦσιν ἔτη καὶ ἔαρ. Cætera hujus Sectionis λίπη. Hæc vero quæ posui, longe sunt planiora vulgaris, & etiam emendatiora. Vide vero de tota hac computatione partium in mensibus dissertatiunculam, etiam in appendice Thesauri H. Stephani, ubi & Pollux noster ad partes vocatur. Sed quis ille Hesiodi locus, vulgo ut corruptus a Sebero nostro asterisco notatus, quique in MS. sic legitur, πέμπτη δὲ μέση φησὶν? Ego sane nil tale in Ἡμέραις Hesiodi invenio. De sexta quidem illic sic: Ἐκτη δ' ἡ μέση --- ad πέμπτας nihil tale adposuit. Hæc certe: & nec injuria. Nam & cruditiſſ. Leopardum Miscell. l. 1. c. 1. video pariter, id quod & a Sebero nostro notatum, hunc locum prodigiose mendosum judicare, & emendare ita: Ἡσίοδος μὲν ἑκτην μέσην φησὶ τὴν ἑκτην καὶ δεκά-

την λέγων. ἡμῖν δὲ ῥητίον. Carmen Hesiodi ideo, ait, a nobis hic adscriptum hoc clare testatur: Ἐκτη δ' ἡ μέση μάλ' ἀσύμφερὸς ἐστὶ φυτῶσι. Videtur itaque & in MS. nostro fuisse scribendum, ἑκτη δ' ἡ μέση φησὶν. Illud autem ἡμῖν quod antea corrupte vulgatur ἡμῖν & ab H. Stephano in codicis sui ora est repositum. Alias ne vel hoc omittamus, Labb. MS. etiam exscribit numeros integre, δὲ τῆς δευτέρας α. τ. πρώτης, & τὴν δεκάτην & πέμπτην, & πέμπτην τε καὶ δεκάτην. JUNG.

8 Instans, medius, & præcep] Gualtherus allatis hic quibusdam de diversis mensium divisionibus apud Græcos & Romanos, remittit deinde lectorem ad Gæza libellum de mensibus Atticis, & ad Macrobi. Saturn. lib. 1. c. 15. Vide autem & finem appendicis libellorum ad Thesaurum Græca lingua pertinentium: & lucem ad hanc de partibus mensium sectionem fatiſ claram offendet. SEB. 2.

9 Λήγοντος] C. V. sequentia ita exhibet: τῶν δὲ τριῶν δεκάδων αὐτοῦ ἡ μὲν πρώτη νομηνία λέγεται ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς δεκάδος προσθετόν τὸ ἰσταμένον. μετὰ δὲ τὴν δεκάτην, Ἡσίοδος μὲν πέμπτη δὲ μέση φησὶ, τὴν ἰε' λέγων. prima ex tribus eius (mensis) decadibus dicitur νομηνία novilunium. a secunda autem decade addendum est τὸ ἰσταμένον, consistens: post decadem, Hesiodus quidem dicit πέμπτη μέσην quintus medius, diem decimum quintum significans. C. A. sequitur vulgatam sectionem, nisi quod numeros fere suis nominibus integris exprimit. Ita Mlti. Sed Hesiodus, ut jam Leopardo notatum, ἑκτη δ' ἡ μέση &c. habet. ex quo sine dubio corrigendus Noster vel eo nomine, quod Hesiodus ipse omnes quatuor dies ut inauspicatos, Furtis tum obtrantibus monuit vitandos, dicens: πέμπτας δ' ἐξαλίεσθαι &c. sub finem lib. 3. Kühn.

10 Πρώτη ἡμέρα] MSS. ἡμέρα πρώτη, νομηνία. SEB.

11 Ἀπὸ δὲ τῆς β', &c.] MSS. integre: ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἄχρι τῆς πρώτης, & similiter deinceps. SEB.

12 Ἡσίοδος μὲν ε', τὴν.] Locus, Leopardo judice, prodigiose mendosus. Legendum: Ἡσίοδος μὲν ἑκτην μέσην φησὶ τὴν ἑκτην καὶ δεκάτην λέγων. ἡμῖν δὲ β. h. e. Hesiodus quidem sextam mediam dicit decimam sextam. N. bis autem dicendum est &c. Hesiodi carmen est lib. 3, 18.

Ἐκτη δ' ἡ μέση μάλ' ἀσύμφερὸς ἐστὶ φυτῶσι. Vide libros emend. princ. Supr. I, 58. non dissimilis ex eodem Poëta locus & admonitio. SEB.

Ἡσίοδος μὲν, τὴν] Ita hunc locum legit Cantenius: Ἡσίοδος μὲν ἑκτην τὴν μέσην φησὶ, τὴν τε ἑκτην καὶ ἰ λέγων.

* ε', τὴν μέσσην Φησί, τὴν τε καὶ ι', λέγων. ἡμῖν
δεῦρτέον α' ἐπὶ ι', β' ἐπὶ ι', καὶ μέχρι τῆς ¹³ εικοσάδος.
¹⁴ τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, α' ἐπὶ εἰκάδι. ¹⁵ ἡ δ' αὐτὴ,
καὶ θ' Φθίνοντος. θ' γὰρ λοιπὰ ¹⁶ ἀπὸ τῆς κά.
καὶ ὁμοίως ἄχρι τῆς τριακάδος, ἣν οἱ Ἀττικοὶ
καλοῦσιν ¹⁷ ἔννην καὶ νέαν, ¹⁸ Ὀμήρου εἰπόντος.

Τοῦ μὲν Φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἰσταμένοιο.
διελόντι δὲ εἰς τρία τὸν μῆνα, τὸ τρίτον ἀν' αὐτοῦ
¹⁹ καλοῖτο ²⁰ δεχήμερον.

νέαν vocant, Homero dicente: τοῦ μὲν Φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἰσταμένοιο. Quando autem in tres partes
mensis dividitur, tum tertia ejus pars δεχήμερον vocari poterit.

64

* ²¹ Περὶ τῶν ἀφ' ἡμέρας λεγομένων. 5.

Καὶ τὸ μὲν ²² εφ' ἐκάστη ἡμέρα γιγνόμενον, ἡ-
μερήσιον. τὸ δὲ δι' ὅλης ἡμέρας ²³ πραττόμενον,
πανήμερον, ἢ καὶ πανημέριον. ²⁴ ὡς καὶ τὸ δι' ὅ-
λης τῆς νυκτός, πάννυχον, καὶ παννύχιον. τὸ δὲ
διὰ μιᾶς ἡμέρας πραχθέν, ²⁵ αὐθήμερον. καὶ τὸ

¹³ Εἰκοσάδος] Εἰκοσάδος etiam PP. sed A. εἰκάδος. & mox illi quoque πρώτη ἐπὶ εἰκάδι. SEB.

¹⁴ Εἰκοσάδος] C. V. εἰκάδος quod jam olim notatum ad lib. 3. c. 37. V. H. *Ἄλιον*. KÜHN.

¹⁴ Τὸ δὲ ἀπὸ τούτου] C. V. plenius: post εἰκά-
δος ἡ δ' αὐτὴ, inquit, καὶ δεκάτη Φθίνοντος, καὶ
δευτέρα ἐπὶ εἰκάδι. ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἐνάτη Φθίνοντος, καὶ
ὁμοίως &c. Eandem lectionem in antiquissimo & opti-
mae notæ Mito Polluce se invenisse testatur Leo *Alla-*
sius c. xi. de *Mensura Temporum*, saltem quoad, ἡ
δ' αὐτὴ καὶ δεκάτη Φθίνοντος, si modo caret vitio
omni impressum *Allatii* exemplar. *Gaza* libello de *Men-*
sibus notat *Pollucem*, quod solius cavi Mensis dies
recenset, id quod non sufficere ait, quod non dix-
isset, si obliteratum ipsi esset, *Pollucem* utriusque
tam cavi quam integri mensis numerationem innuere.
Nam quando dicit πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, satis indicat, hoc
modo numerari posse etiam reliquos dies pleni men-
sis a vigesimo primo usque ad trigesimalum. Deinde
recte etiam conficitur, *Pollucem* cavum enumerasse men-
sem, eo quod ἐνάτην Φθίνοντος dicat esse vigesimalam
primam. Possum tamen & isto numerandi modo uti
in mensibus integris, etsi enim concessero, dies sal-
tem novem restare a vigesimo primo, non tamen
propterea excludo trigesimalum, qui utique pertinet ad
Mensis integritatem, ad modum autem numerandi
non item. Deinde si *Vossiani Codicis* lectionem pro-
bamus, manifeste Mensis integri & pleni dies nume-
rantur. cum δεκάτη Φθίνοντος sit viciesimus primus dies,
& ἐνάτη Φθίνοντος viciesimus secundus. Porro *Scal-*
iger l. 4. de *Emend. Temp.* docet, per δεκάτην προτί-
ραν intelligi decimam mensis a neoimonia, quemad-
modum δεκάτη ἡ ὑστέρη aut δευτέρα erat ἡ εἰκάς vice-
sima dies. sed *Hesychius*, *Etymolog.* *Magnum*, quos no-
tis in *Ἄλιον*. l. 3. c. 33. laudatos meminimus, longe al-
liter ista explicarunt, nempe quod δεκάτη ὑστέρη sit
δεκάτη Φθίνοντος i. e. viciesimus primus in mense ple-
no. δεκάτη autem προτίρα ipse viciesimus. & ita in *Liber-*
tio decretum Atheniensium in *Zenonem* & *Testamen-*
tum Ericurii nuper explicatum notis tumultuariis in
illum. KÜHN.

¹⁵ ἡ δ' αὐτὴ καὶ θ' Φθίνοντος.] *Falkenb.* hunc lo-
cum legit eodem fere modo, quo supra jam *Junger-*
mannus in MS. suo legi eum docuit. nimirum ita:
ἡ δ' αὐτὴ καὶ ι' Φθίνοντος, καὶ β' ἐπὶ εἰκάδι, ἡ δ' αὐτὴ καὶ
θ' Φθίνοντος.

cat, decimumquintum diem significans.
Nobis vero ita dicendum est: πρώτη ἐπὶ
δεκάδι, dies undecimus. δευτέρα ἐπὶ δεκά-
δι, dies duodecimus, & sic in reliquis us-
que ad εἰκοσάδα, vigesimalum diem. Ab
hoc dein dicendum, πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, vi-
gesimus primus dies, qui idem & ἐνάτη
Φθίνοντος, nonus a fine mensis dicitur, cum
novem adhuc dies a vigesimo primo sunt re-
liqui. & ita simili ratione, usque ad τριακά-
δα, diem trigesimalum, quem Attici ἐννην &
νέαν vocant, Homero dicente: τοῦ μὲν Φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἰσταμένοιο. Quando autem in tres partes
mensis dividitur, tum tertia ejus pars δεχήμερον vocari poterit.

* De his quæ a diebus dicuntur. 6. 64

Quod vero singulis diebus conficitur,
ἡμερήσιον dicitur. quod autem toto die fit,
πανήμερον, vel πανημέριον, sicut totius no-
ctis opus, πάννυχον, aut παννύχιον. quod
vero eodem absolvitur die, αὐθήμερον. Et

¹⁶ Ἀπὸ τῆς κά.] In C. A. α erasum est, qui fecit,
respiciebat plenum mensem. & mox in ἐννην al-
terum v. deletum fuit, recte. KÜHN.

¹⁶ Ἀπὸ τῆς κά.] MS. Lectio adnotanda, quam antea
adscripti, quæ certe plenior est: Ab εἰκάδι, numera-
mus πρώτην ἐπὶ εἰκάδι, quæ eadem dicitur, δεκάτη
Φθίνοντος, dein δευτέρα ἐπὶ εἰκάδι, quæ eadem ἐνάτη
Φθίνοντος, sic deinceps τρίτη ἐπὶ εἰκάδι, quæ ὀγδόη
Φθίνοντος, & ceteras: si mensis plurium dierum, ab ἐνδε-
κάτη Φθίνοντος numerare incipiebant τὴν πρώτην ἐπὶ εἰ-
κάδι, quæ e tabellis, si quis non capit, discat clarius,
quales in Lexicis græcis additæ, & in *appendice* quam
dixi *Stephaniana*, & *Aristoph. Scholiast.* in *Nepείλ.*
Vulgo hic certe male confunditur ἡ πρώτη ἐπὶ εἰκάδι,
cum ἐνάτη Φθίνοντος, quæ δευτέρα ἐπὶ εἰκάδι est: mu-
tilus itaque vulgatus contextus. Quæ dixi & *Salmant-*
icensis codice *Pollucis* firmantur, e quo in *Excerptis*
Schotti ita invenio ad verba, ἡ δ' αὐτὴ adde καὶ δε-
κάτη Φθίνοντος, καὶ δευτέρα ἐπὶ εἰκάδι, ἡ δ' αὐτὴ. *μοx*
vacat, θ' γὰρ λοιπὰ ἀπὸ τῆς κά. JUNG.

¹⁷ ἔννην] ἔννη MS. ut & priores Editiones. Sed utra-
que scriptio reperitur. v. *G. Xylandrum* Annotat. in
Cedrenium, numero 70. JUNG.

¹⁸ Ὀμήρου] *Homer. Odys.* ξ. 162. & τ. 307. SEB.

¹⁹ Καλοῖτο] In C. A. fuit καλοῖς τὸ διχ. sed era-
sum est σ. ut cum sequenti τὸ, καλοῖ jungeretur, fieret-
que καλοῖτο. KÜHN.

²⁰ Δεχήμερον] Ita MSS. A. & P. V. *Leopoldus* i-
bid. & *Sylb.* pro διχήμε. ut pr. ed. SEB.

²¹ Δεχήμερον] Antea vitiose legebatur διχήμερον. Sed
δεχήμερον quod e suis MSS. correxit *Sebentus*, etiam *H.*
Stephanus in suo codice restituerat. JUNG.

²² Δεχήμερον] Ex διχήμερον quoque διχήμερον fecit
FALCK.

²¹ Περὶ τῶν &c.] Titulus in MS. non est. JUNG.

²² εφ' ἐκάστη] C. V. εφ' ἐκάστης ἡμέρας γιγνόμε-
νον. C. A. γινόμενον. cetera servat. quod *singulis die-*
bus conficitur, (sive lucrum diurnum sit, sive aliud quid)
ἡμερήσιον dicitur. C. A. ἡμερούσιον. KÜHN.

²³ εφ' ἐκάστη] MS. εφ' ἐκάστης ἡμέρας γινόμενον. JUNG.

²⁴ Πραττόμενον] In MS. defunt πραττόμενον, & καί,
ut & mox particula τῆς. JUNG.

²⁵ Ὡς καὶ τὸ δι' ὅλης] C. A. ὡς καὶ δι' ὅλης τῆς
νυκτός πάννυχον ἢ καὶ παννύχιον quod Latinis *pervigil*,
pervigil. KÜHN.

²⁵ Αὐθήμερον] C. A. αὐθήμερον quod & *Phononimus*

eodem die per eandem redire viam, ἀνθημερίσαι dicitur, sed per totum diem aliquid agere, ἡμερεύσαι, & διημερεύσαι. sicuti de Mechanicis Plato dixit, πρὸς πῦρ ἡμερεύοντας, i. e. totum diem ad ignem transfigentes. * Dicitur etiam παρημερεύσαι, ἢ ἀνθρώπων, id est, totum diem rei alicui aut homini adhaerendo consumere. & tota die currens, ἡμεροδρόμος, quod vero in diem sequentem non durat, ἐφήμερον, i. e. hodiernum. sed quod alternis diebus manet, παρήμερον, ἑτερήμερον. Dicere porro licet, sequente die, die praeterito, die elapso, priore die, & heri. quod vero heri factum est, χθιζόν, ἑωλον. * De

τὴν αὐτὴν ὁδὸν διὰ μιᾶς ἡμέρας ἔπανελθεῖν, ἀνθημερίσαι. καὶ τὸ δι' ὅλης τι πράξει ἡμέρας, ἡμερεύσαι, καὶ διημερεύσαι. οἷον ἐπὶ τῶν βασιλευσῶν ὁ Πλάτων εἴρηκε, πρὸς πῦρ ἡμερεύοντας. * λέγεται δ' ἂν καὶ παρημερεύσαι τινὲ ἔργω, ἢ ἀνθρώπων. καὶ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας θέων, ἡμεροδρόμος. τὸ δ' εἰς τὴν ἐπιούσαν μὴ μένον, ἐφήμερον. τὸ δὲ παρὰ μίαν, παρήμερον, ἑτερήμερον. φαίης δ' ἂν τῆ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, καὶ τῆ παρελθούσῃ, καὶ τῆ ἐξηκούσῃ, καὶ τῆ προτεράϊα, καὶ τῆ προτέρα, καὶ τῆ χθές. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν αὐτῇ πραχθέντος, χθιζόν, ἑωλον. * ἐπὶ δὲ

agnoscit, qui hanc sectionem integram transtulit in suum *Lexicon*. Hic & in praecedentibus Latina verso Graeca vocabula ἡμερίσιον, πᾶννηχον, πανήμερον, ἀνθημερον &c. debuisset retinere. KÜHN.

Ἄνθημερον] Ἀνθημερόν MS. accentu in ultima: quo praeferebamus potius, ut apud Hesych. *Suid. Scholiaf. Thucyd.* esse ait H. Stephanus in *Theauro*: sic Latinius apud *Platonem* & *Xenoph.* tibi occurrit. JUNG.

26 Ὀδὸν διὰ μιᾶς &c.] MS. sic: ὁδὸν μιᾶς ἡμέρας ἀντεπανελθεῖν, ἀπανθημερίσαι. ubi ἀντεπανελθεῖν videtur significantius, ut etiam *Aug.* MS. *Seberi* habuit: & ejusdem *Palatini* non valde abfimiliter ἀντεπελθεῖν. Sed in altero, quod majoris momenti, MS. nostri bonitas non minus elucet: non enim dubito jam legere, ἀπανθημερίσαι, *Xenophontem* verbum, ad eumque auctorem Noster respexit, lib. 5. ἀναβασιως, non longe a principio: ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτηδία οὐκέτι ἂν λαμβάνειν, ὥστε ἀπανθημερίζειν ἐπὶ τὸ στρατοπέδον. quae *Leunclavius* ita vertit: *Posteaquam comitatus haberi amplius ita non poterat, ut eodem die milites in castra revertentur.* Plane juxta *Pollucis* explicationem. JUNG.

27 Ἐπανελθεῖν] A. ἀντεπανελθεῖν. PP. ἀντεπελθεῖν. & mox P. V. ἀνθημερίσαι. SEB.

Ἐπανελθεῖν] C. A. ἀντεπελθεῖν. C. V. ἀντεπανελθεῖν, quod & *Phavorinus* allegat, idque rectum videtur. postea C. V. ἀπανθημερίσαι. forte legendum ἀπανθημερίσαι vel ἀπανθημερίσαι. l. 9. c. 2. *Asiani* V. H. KÜHN.

28 Ἀνθημερίσαι] *Falckenburgius* legit ἀπανθημερίσαι, non male. quemadmodum etiam modo *Cl. Kühn* in C. V. correxerat.

29 Ὅλης τι πράξει ἡμέρας] MS. alio ordine: ὅλης ἡμέρας τι πράξει. Quod ad ἡμερεύσαι, quod mox sequitur, attinet, in eo ita notat H. Stephanus *Pollucem* ad oram: *Ἰμο ἡμερεύσαι est etiam simpliciter transigere diem, etiam si quis maneat ἀπρακτος, ut docet in Theauro.* hunc ergo adire potes. JUNG.

30 Οἷον ἐπὶ τῶν βασιλευσῶν. &c.] Ita MS. οἷον ὡς Πλάτων εἴρηκε ἐπὶ τῶν βασιλευσῶν. & ita in membranis pagina finit: eaque extrema adscriptum est: ἐταῦθα δοκεῖ τι λοιπῶν. Immo πολλὰ λείπει certum. sequens enim pagina incipit: μέσον δὲ τῆς προμβολίδος, quae in vulgato infra incipiunt in fine segm. 85. Desunt itaque in MS. pagella sequentes, quas mala manus inde abtulit: non sine *Pollucis* nostri jactura nulla. Adnotabimus itaque quae in *Labb.* invenimus: & si quae alia possimus obiter adferre vel ab aliis mutuari, id facere conabimur. JUNG.

31 Πρὸς πῦρ] Sic & *Xenoph.* *Oeconomico*, de βανυσιακῆς τέχνης ἀναγκαζέουσιν καθῆσθαι, καὶ σκιατραφείσθαι, ἔσαι δὲ καὶ πρὸς πῦρ ἡμερεύειν. Altero διημερεύειν quoque utitur *Plato*, ut in *Phaedone*, fere initio: ἡμῖν παρὰ τὸν Σωκράτη, καὶ τὰ πολλὰ διημερεύειν μετ' αὐτοῦ. JUNG.

32 Δι' ὅλης ἡμέρας θ. &c.] P. V. ἐπ' ἡμέραν. SEB.

Δι' ὅλης ἡμέρας θ. &c.] *Labb.* δι' ὅλης τῆς ἡμ. θ. ἡμεροδρόμος. *Hemerodromi* alias peculiare genus cursorum fuisse, qui etiam *δρομοκῆρυκες* dicebantur, de quibus se dicturum promittit in *Comm. de rep. Atheniensium Gissavii conlect.* in *Lucret.* voce *Tractus corporis*, ubi sic apud *Corn. Nepotem* in vita *Miltiad.* legit: *Phydrumque cursorem ejus generis qui Hemerodromos vocantur.* qui alias est *Philippus*, ut & in noviss. editione *Savaronis*: Sed *Gissavii* lectio in excerptis diligentiss. P. *Danielis*, quae beneficio ampliss. *Bongarsii* habuimus, ex vetusto codice ita legitur: & *Phidippus* ille *Herodoto* *Ερωτοῦ* c. 105. aliquoties *Φιδιππίδης* adpellatur. Nondum vero illi *Comm. Gissaviani*, credo, editi sunt. Interim eorum cursorum vide insignem descriptionem ex quodam ignoto *Historico* apud H. *Stephanum* l. 6. *Schedium* m. c. 2. JUNG.

33 Ἡμεροδρόμος] Est, qui tota die cursitat, vel qui cursum suum die absolvit. Proprium est Solis epitheton, unico enim die totus circumvoluitur. *QUALTHER.* *Hesych.* ἡμεροδρόμος, ἀλληγορικῶς ὁ ἥλιος. Apud *Herod.* lib. 9. fol. 326. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἀριστον, exp. quem optimum e diurnis cursoribus invenerunt. vid. & lib. 6. f. 233. Subjicit inde *Qualther.* civilis dici divisionem qualis a Romanis observata est & *Macrobi.* *Saturn.* lib. 1. c. 3. & *Alexand. ab Al. Gen. dier.* 4, 20. quos lege. SEB. 2.

34 Ἐφήμερον] ἰσημερίων Gl. reddunt, *Hodiernum.* παρήμεροι, qui alternis diebus vivunt & moriuntur: ut *Castor* & *Pollux.* KÜHN.

35 Μίαν] Subintell. μέρον, quod alternis diebus permanet & durat. H. *Steph.* in *Thef. ling. Graec.* JUNG.

36 Τῆ ἐπιούσῃ] A. τῆ παρελθούσῃ ἡμέρᾳ, καὶ τῆ ἐπιούσῃ. SEB.

Τῆ ἐπιούσῃ] Nescio an non melius cum *Aug. Codice Seberi* ἐπιούσῃ legamus, pro vulgato ἐπιούσῃ: haec formulae omnes de praeterita vel hacterna die dicuntur certe: de proxima vero vel crastina mox agere incipit in his: ἢ δ' ἐπιούσα ἡμέρα &c. & εἰς τὴν ἐπιούσαν. hoc enim elegantius esse ait quam si τῆ ἐπιούσῃ dicas. JUNG.

37 Καὶ τῆ προτέρα] Abest in C. A. ibid. v. seq. casum est, ἐν αὐτῇ. KÜHN.

38 Ἐωλον] *Hesych.* ἑωλον χθιζόν ἐχθροσιν ὃν ἀντολιζόν, ὄρθρινόν' δια δασίως δὲ ψυχρὸν in quibus verbis duae diversae significationes confusae sunt, ut saepe fieri amat in isto *Lexico*, legerem: ἑωλον χθιζόν, ἢ χθροσινόν, ψυχρὸν, δια δασίως δὲ, ἑωλον, ἀντολικόν, ὄρθρινόν. quae verba praemittenda sunt infra τῶ ἑωός. ex his videre est, *Hesychium* exultimare ἑωλον cum leni spiritu significare *Hesternum*. atque adeo *frigidum* & *obsoletum*. cum scribitur cum aspero, ἑωόν, est, *Phavorinus* ἑωλον legit in significatione *hesterni* qui & ἐπιούσα legit pro ἐπιούσῃ. KÜHN.

τοῦ παρούσης ἡμέρας, τήμερον, καὶ σήμερον, καὶ ἡ ἐνεστῶσα, καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα. ³⁹ ἢ δ' ἐπιούσα ἡμέρα, καλεῖται ἄυριον, καὶ ⁴⁰ ὑστεραία, καὶ προσιοῦσα. τὴν δὲ μετ' αὐτὴν, ἐκάσταις ἀν. ⁴¹ ὡς ἐν ἠφι. Ἡσίοδος καλεῖ, εἰ μὴ τὴν τριακάδα οὕτω λέγει. ⁴² ἰδίως παρ' Ἀθηναίους καλοῦνται ⁴³ τριακάδες, ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων. ⁴⁴ Φιλοτιμότερον δὲ προστιθέναι τὴν εἰς πρόθεσιν ταῖς ἐπιούσαις ἡμέραις. οἷον, εἰς ἄυριον, καὶ εἰς τὴν ἐπιούσαν, ⁶⁷ καὶ εἰς ἡμέραν γ', καὶ εἰς ἡμέραν δ'. * λέγεται δὲ καὶ εἰς ἡμέραν ⁴⁵ ῥήτην, εἰς ἣν ἀν' ὀρισώμεθα, εἰς ἡμέραν ἁρισμένην, καὶ εἰς ἡμέραν διωμολογημένην. καὶ ἡμέρα κυρία, ⁴⁶ ἢ ἐπὶ τινι τεταγμένη. καὶ χάρις δὲ τῆς ἡμέρας, ⁴⁷ εἰπωσιν ἀν' οἱ ῥήτορες, παρούσης τῆς κυρίας, καὶ ἐνεστῶσης τῆς κυρίας. προσυπακούεται γὰρ τὸ, ἡμέρας. ἐπὶ δὲ τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν, ⁴⁸ ἡμέρα γ'. καὶ τρίτην ταύτην ἡμέραν. καὶ τὰς ἄλλας ὁμοίως.

Ἐῶλον] Alias scribitur ἔωλον, quum ab ἔω id deducant Grammatici, ut *Erythron* in *Eidolon* & Ἐωλος. & apud *Suidam*; ubi tamen *Sylburgius* in suo codice adnotavit in margine, ex MS. forte aliquo, spiritu leni ἔωλα, ἔωλον, ἔω: ἔωλον. Et vin' differentiam scire: dicit *Hezychius*: Ἐωλον, χριζον, ἐχθρισιν ὄν, ἀνατολικόν, ὀρθρόν διὰ δασίως δὲ, ψυχρόν. ubi vide annon χριζον ἢ χθρισιν sit legendum, quamvis alterum non damno. Recte itaque *Pollux* noster de tempore ἔωλον ex Grammaticorum præscriptio non aspernavit: quum tantum scilicet de re *sejuna* & *frigida* δασυτῖα ea vox: ut cum *Lucianus* in *ἐνοπία* dicit: ἔωλος γὰρ ἢ ψυχρολογία. Ceterum id discrimen non observatur, idque nullius videtur momenti *H. Stephano* in *Theauro* suo. JUNG.

³⁹ ἢ δ' ἐπιούσα ἢ &c.] *Labb.* ἢ δ' ἐπιούσα, καλεῖται ἄυρ. καὶ ὑστεραία, καὶ ὑστερα, καὶ πρ. vocula auctius, ut vides, quam & *Pal. vet.* & *Ang. Seberi* agnoscunt. JUNG.

⁴⁰ Ὑστεραία] *P. V.* & *A.* ὑστεραία καὶ ὑστερα. SEB.

Ὑστεραία] *C. A.* addit καὶ ὑστερα. KÜHN.

⁴¹ Ὡς ἐν ἠφι] *C. A.* ita: ὡς ἐν ἠφι. Ἡσίοδος καλεῖ τριακάδα, alterum ἢ ἐν ἠφι & verba εἰ μὴ τὴν, est facta sunt. & quod sequitur οὕτω λέγει, plane abest. alias & *Hezych.* ἐν ἠφι per εἰς τρίτην *nudius tertius* explicat & *Athenæus* l. 3. c. 21. KÜHN.

⁴² Ὡς ἐν ἠφι] In *Erratis Basil.* edit. subjectis scribendum dicitur, ἀν' ἐν ἠφι ὡς Ἡσ. quasi voculae sint transpositæ: in qua re an illis obsequi debeamus, merito dubito. ut vero editum, ita & *Flor.* edit. *Labb.* habet quidem καλεῖ Ἡσίοδος, sed in præcedentibus nil mutat, nec e suis MSS. noster *Seberus* ullam discrepantiam notat, & videtur sensus satis constare: *perendinum*, ait, *conjectari queat quasi Hesiodus adpellet ἐν ἠφι*, nisi τὴν τριακάδα ita vocet. Locus est 2. ἐργων fere initio. Μὴ ἀναβάλλεσθαι εἰς τ' ἄυριον, εἰς τ' ἐν ἠφι. ubi interpp. Græci omnes de τριακάδι exponunt: *Moschorus* tamen & de perendino: eundem verum *Hesiodi* laudat & *Arystorh.* *Scholias* sine Auctoris nomine. Ea quum huc faciant, adscribo ex iis ad *Αχαρνῆς* --- παρὶναι δ' εἰς ἐν ἠφι) οἷον εἰς τρίτην. μὴ ἀναβάλλεσθαι εἰς τ' ἄυριον, εἰς τ' ἐν ἠφι. τινὲς δὲ εἰς τριακάδα. JUNG.

⁴² Ἰδίως παρ' Ἀθ.] *P. V.* & *A.* ἰδίως διὰ π. SEB.

Ἰδίως] *C. A.* ἰδίως διὰ π. *A.* &c. ἐπὶ δὲ τῶν τ. de *Triacadiis* Atheniensium in honorem mortuorum

præsentis die dicimus, hodie, dies instans, vel hodiernus; sequens, crastinus, posterior, & futurus vocatur. diem autem sequentem crastinum, seu perendinum, *Hesiodus*, ut conjicere licet, ἐν ἠφι vocat, nisi forte tricesimum intelligat. proprie Athenienses τριακάδες dicunt; quando de mortuis sermo est. Elegantius autem est ad sequentium dierum notationem præpositione in uti, ut in diem crastinum, & sequentem, in diem tertium, in diem quartum. * Dicitur etiam in diem dictum pro eo quem nos constituimus. in diem definitum, in diem constitutum. Sed & alicui certæ rei destinatus dies, ἡμέρα κυρία vocatur. Cæterum *Rhetores* diei vocabulo omisso, simpliciter, veniente constituto, instante constituto, dicere consueverunt, instante constituto, dicere consueverunt, die enim subintelligitur. Præterea de præteritis diebus dicimus, tertius hic est dies, tertius jam agitur dies, & sic de reliquis.

celebratis *Harocrat.* in *Lexico*: Τριακάς ἢ τριακοστὴ τοῦ μηνός. τοῖς τετελευτηκόσι ἤγεται τριακατὴ (l. τριακοστὴ) ἡμέρα διὰ θανάτου (*Phavorin.* ἢ διὰ θανάτου) καὶ ἐλέγεται τριακάς. Tricesimus mensis dies celebrabatur defunctis a morte &c, ut *Novendicilia* apud Romanos, ἐν ταῖς ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμυνα. *Gloss. Philoxeni.* Nostri *Interpres* versio hic nihil sani habet, quid enim est? proprie Athenienses tricesimos de ultimis dicunt. ex dictis ita vertitur: proprie enim Athenienses τριακάδες dicunt, quando de mortuis sermo est. KÜHN.

⁴³ Τριακάδες] Est & proverbium: Τὰς ἐν ἄδου τριακάδας, quod *Erasmus* vertit: *Qui apud Inferos sunt tertianes.* verum hoc adagium male vertisse, male cepisse *Desiderium* ait *Lipsius* ad cap. XI. sui lib. 1. de constantia ubi ipse sic reddit: *Tricesimas qua in orco.* Scribendum vero hic interposita particula ex *MSS. Seberi*: ἰδίως δὲ παρ' Ἀθ. JUNG.

⁴⁴ Φιλοτιμότερον] *Elegantius*, iterum inepte *Interpres usitatus.* Sed sæpe hunc errorem errat. Ego hic *elegantius* exponerem. *Labb.* φιλοτιμότερον. JUNG.

⁴⁵ Ῥήτην, εἰς ἣν ἀν' &c.] *MSS.* ῥητ. καὶ εἰς ἣν ἀν' ἄρ. καὶ εἰς. SEB.

⁴⁶ ἢ ἐπὶ] *C. A.* ἢ omittit, & in sequentibus legit, καὶ χάρις τῆς ἡμέρας εἰπωσιν οἱ ῥήτορες. παρούσης δὲ τῆς κ. προσυπακούεται ἡμέρας. ἡμέραν τρίτην καὶ τετάρτην τ. ἢ. KÜHN.

⁴⁷ Εἰπωσιν ἀν'] Ἀν' omittit *Labb.* JUNG.

⁴⁸ ἡμέρα γ'.] vel τρίτη, *Interpres*, tertius hic est dies reddit, quasi ἢδε addidisset *Pollux*; sed nescio an non *Pollux* potius scripserit, ἡμέρα τρίτη, καὶ &c. quo casu & alia supra de præterita die. Doctissimo *R. Hemelio* ita quoque videtur ferri posse hæc lectio ἡμέρα γ', si jota τῶν ἡμέρα subscripta, nec tunc suspicionem mendii vel defectus. Labet vero hic paulisper evagari, & indicare in ἡμέρα *Herodotum* usurpasse pro una eademque die, ut vel insignis *Historici* nostri locus hic restituatur. Habebis vero gratiam *Heinsio* nostro, quod miraculum hominis nos hæc docuit, *Clio*ne scilicet c. 47. ἀπ' ἧς ἀν' ἡμέρας ὀρθρῶσι ἐκ Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογίοντας τὸν λοιπὸν χρόνον ἕκαστον τῆς ἡμέρας χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις. Scribendum est, dicit *Heinsius* noster, ἕκαστον ἢ ἡμέρη, id est, eodem die. quod in mentem *Stephano* non venit, cum tamen videret sensum hoc postulare: *Nihil notius est ex Homero.* Hæc ille, idque approbasse, & in codice suo ita emendasse illustrat. *Scaligerum.* JUNG.

Partes autem diei sunt, ante diluculum, diluculum, oriente die, apparente, sub primam auroram, oriente sole, circa folis ortum, mane, matutino diei tempore, media die, circa meridiem, sole in vertice existente, ad meridiem inclinato Phœbo, tempore pomeridiano, tempore crepusculi vespertini, tempore meridiano, tempore vespertino. * Sole ad inferiora declinante, ferotino diei tempore. πρωϊαίτατον enim, & ὀψιαίτατον non de diei parte, sed tempore dicitur: quemadmodum & celeriter, & tarde, de iis qui aliquid ante, aut post tempus faciunt, ut ante ætatem militarem, πρᾶκοσιος, πρᾶκοσιμῶν, & post ætatem militarem, ferotinum, magis, & maxime ferotinum. circa folis occasum, vesperam, cum jam obtenebrata est terra, & vespertini advennerunt.

Μέρη δὲ ἡμέρας, περίορθρον, ὄρθρος, ὑπολαμπύσης ἡμέρας, ὑποφαιούσης, ὑπὸ πρώτῃ ἑῶ, ἡλίου ἀνίσχοντος, περί ἡλίου ἐπιτολας, πρῶτῃ, καὶ πρῶτῃ τῆς ἡμέρας. μεσοῦσης ἡμέρας, καὶ περί μεσημβρίαν, ἡλίου ὑπὲρ κεφαλῆς ἱσταμένου, κλίναντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ τοῦ θεοῦ, δειλῆς, δειλῆς ὀψίας, καὶ μεσημβρινοῦ καιροῦ, καὶ δειλινοῦ καιροῦ. * ἡλίου εἰς τὰ κάτω ῥέποντος, ἐπέ τῆς ἡμέρας. τὰ γὰρ πρωϊαίτατον, καὶ ὀψιαίτατον, οὐκ ἐπὶ ἡμέρας μέρους, ἀλλ' ἐπὶ χρόνου λέγεται. οἶον, ταχέως καὶ βραδέως. ὡς ἐπὶ τῶν τι πραττόντων πρὸ καιροῦ, ἢ μετὰ καιρόν. πρῶτῃ τῆς ἡλικίας, καὶ προΐαίτερον, καὶ πρῶτατον καὶ ὀψὲ τῆς ἡλικίας, ὀψιαίτερον, ὀψίτερον, ὀψιαίτατον, ὀψίτατον. 62 περί ἡλίου δυσμῶν, ἐσπέρας. ὅτε ἤδη συνεσκόταζε, καὶ σκοτιαῖοι ἀφίκοντο.

49 Περί μερῶν ἡ.] C. A. μέρη ἡμέρας. idem. ὄρθρος, περίορθρον, ὑπολαμπύσης τῆς ἡμέρας ἢ ὑπὸ πρώτῃ ἑῶ, ἢ in πρώτῃ εἶσιν est, male. KÜHN.

Περί μερῶν ἡ.] Sectionis VII. Titulus in Labb. μέρη ἡμέρας. JUNG.

50 ὑπὸ πρώτῃ ἑῶ] MS. Labb. ὑπὸ πρώτου ἑῶ, ἡλ. ἄν. περί ἡλίου ἀνατολῆς, πρ. JUNG.

51 Ἡλίου ἐπιτολας] Uterque Codex ἀνατολῆς. quod probe convenit cum hac Grammaticorum nota. ἀνατίλλει μὲν ἑρῆς ὁ ἡλῖος, ἐπιτίλλει δὲ ὁ κύων ἢ ὁ Ὄριον ἢ ἄλλο τι τῶν μὴ ἀσάυτως τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ πολεούτων. migrat hanc regulam Hesych. cui ἐπιτολή est ἀνατολή ἀστέρου & Gloss. Cyrilli ἀνατολή κυνός, Syrius. KÜHN.

52 ὑπὲρ κεφαλῆς] C. V. ἐπὶ κεφαλῆς. KÜHN.

53 Δειλῆς] Δείλη absolute posita Ἀστικῶν notat δειλὴν πρωϊαν, tempus pomeridianum, quod incipit statim ab inclinatione solis prima in vesperam a meridie. unde Gloss. Cyrilli δειλῆς meridiē sc. inclinante, cui oppositur deinde δειλὴ πρὸς ἑσπῆραν crepusculum, cum post tertiam pomeridianam Sol vergere ad occasum incipit. Hesych. δειλὴ ὀψία ἢ περί δύσιν ἡλίου, δειλὴ σφραῖα ἢ μετ' ἀριστον ἑῶν. vid. & Suid. in δειλὴ ὀψία & δειλῆς πρωϊας. Ex his patet non delendum esse δειλῆς ἡ. l. ut in C. V. dicitur. KÜHN.

54 Μεσημβρινοῦ καιροῦ] P. R. μεσημβρίας καιροῦ. SEB.

55 Δειλινοῦ] C. A. δειλιον. sed δειλιον agnoscunt omnes, δειλιον non item, quamvis & C. V. habeat. KÜHN.

Δειλινοῦ] Labb. δειλιου καιροῦ. JUNG.

56 εἰς τὰ κάτω] P. V. & A. εἰς τὸ κ. πρὸ ῥέπ. autem P. R. βλέπ. SEB.

εἰς τὰ κάτω] Labb. εἰς τὸ κ. JUNG.

57 Πρωϊαίτατον] A. πρωϊαίτατα, καὶ ὀψιαίτατα. P. V. τὸ γὰρ πρωϊαίτερον οὐκ ἐπὶ. Xenoph. de morib. Persarum sui temporis lib. 8. Cyrop. f. 240. (A.) καὶ μὴν πρῶσθεν μὲν ἢ ἀνοίξῃ μονοστιεῖν νόμιμον. ὅπως ὅλη τῆ ἡμέρα χρᾶντο καὶ εἰς τὰς πράξεις, καὶ εἰς τὸ διαποιεῖσθαι. νῦν γε μὴν τὸ μὲν μονοστιεῖν ἐτι διαμένει, ἀρχόμενοι δὲ τοῦ σίτου ἡλικα περὶ οἱ πρωϊαίτατα ἀριστάντες, μέχρι τούτου ἐσθιόντες καὶ πίνοντες, διαγούσιν, ἕς τε περὶ οἱ ὀψιαίτατα κοιμώμενοι. SEB.

Πρωϊαίτατον] Uterque Codex πρωϊαίτερον, ὀψιαίτερον. KÜHN.

Πρωϊαίτατον] Labb. τὸ γὰρ πρωϊαίτερον, ὀψιαίτερον,

οὐκ ε. ἡμ. μέρη. Ceterum Suidas πρωϊαίτατος, πᾶν πρότερος, ubi Sylburgius ad oram codicis sui adscripsit: πρωϊαίτατος, quomodo scilicet legendum. Alias ista ἀλληλογραφεῖται, modo ο, modo ω in prima syllaba habentia. Sic & mox infra πρωϊαίτερον. Apud Platonem in Theaeteto per ω, ἀπ᾿ ἡλθον πρωϊαίτερον τοῦ δοντος: ut & in Phaedone: καὶ δὴ καὶ τότε πρωϊαίτερον συνελέγηται. & putem ita hic & Pollucem scripsisse. In eodem Phaedone statim & ὡς πρωϊαίτατα habes: non longe utrumque ab initio. Nisi verisimilius Pollucem scripsisse, πρωϊτερον, quoniam sequitur καὶ πρῶτατον. Sic statim ὀψίτερον, ὀψίτατον refert, praeter ὀψιαίτερον, ὀψιαίτατον. Quod eum & in πρωϊτερον fecisse, illud πρῶτατον valde sane suadet. Et ut auctoritas etiam accedat Scriptoris nobiliss. Thucyd. l. 8. non longe a fine ἀφικνοῦνται εἰς Γοίτιον &c. πρωϊτερον μέσων νυκτῶν. JUNG.

58 ἐπὶ ἡμέρας μέρους] Iterum Uterque Codex, ἐπὶ ἡμέρας μέρη l. μέροι, de parte diei. KÜHN.

59 τῶν τι π.] C. A. omittit τι. KÜHN.

τῶν τι π.] Particula τι abest in Labb. JUNG.

60 τῆς ἡλικίας καὶ πρ.] P. V. ἡλ. καὶ πρωϊαίτερον, καὶ ὀψ. A. ἡλ. καὶ πρωϊαίτατον καὶ ὀ. SEB.

τῆς ἡλικίας καὶ πρ.] C. A. ita: τῆς ἡλικίας, ὀψιαίτερον, ὀψιαίτατον. KÜHN.

61 Πρῶτατον] Labb. omittit τὸ πρῶτατον, ut & mox τὸ ὀψίτατον. JUNG.

62 Περί ἡλίου δυσμῶν.] Dixeris &c: περί λύχων ἀφῶς. qua formula usus Procopius Goth. lib. 2. f. 225. quem autorem Graece primum nunc editum Cl. Henschelio debemus. SEB. 2.

63 Ἠδη συνεσκόταζε] Hoc Thucydideum est commentationem. Habes enim lib. 1. ξυγγρ. συνεσκόταζε γὰρ ἤδη in Corcyraeorum & Corinthiorum conflictu. JUNG.

64 Σκοτιαῖοι] P. V. & A. σκοτίοι, forte σκοτιαῖοι scriptoribus exprimerent volentibus. Sicut mox infra Segm. 76. pro θαίρας P. R. θέρας haber. SEB.

Σκοτιαῖοι] C. A. σκοτίοι, l. σκοτιαῖοι vespertini advennerunt, ut illud Virgilii: Interea Aeneas se matutinus agebat. KÜHN.

Σκοτιαῖοι] In Psal. vet. & Aug. MSS. σκοτίοι fuisse testatur nolter Seberus, & bene conjicit σκοτιαῖοι scribere voluisse. Ita enim scribendum credo: quum apud optimos Auctores ita sit. Nam quod apud Suidam σκοτιαῖοι est, non me turbat. In vet. enim MS. σκοτιαῖοι fuisse & ibi dudum adnotavit H. Stephanns.

Τὰ δὲ τῆς νυκτὸς μέρη, ⁶⁵ νυκτὸς ἀρχή, ⁶⁷ καὶ περὶ πρώτην νύκτα, καὶ νυκτὸς ἀρχομένης, καὶ ⁶⁸ περὶ πρώτης Φυλακῆς, καὶ δευτέρας, καὶ τρίτης. ἢ καθ' Ὁμηρον, ⁶⁹ περὶ πρώτην μοῖραν. ἢ περὶ πρῶτον ὕπνον, εἰ μὴ ⁷⁰ εὐτελής. ⁷¹ μεσοῦσης νυκτὸς, ⁷² μέσον νυκτῶν. ὑπὸ τὸ λυκαυγῆς, ὅπερ ⁷¹ Ὁμηρος ⁷³ ἀμφιλόκην νύκτα καλεῖ. * ⁷⁴ περὶ ἀλεκτρούων ὠδᾶς, ἀλεκτρούων ἀδόντων, ὑπὸ τὸν ⁷⁵ ὠδὸν ὄρνιθα. καὶ τὸ μὲν νυκτὸς τι πράξαι, νυκτερεῦσαι. ⁷⁶ καὶ που καὶ νυκτερινὰ Φυλακαί. τὸ δὲ ⁷⁷ δι' ὅλης νυκτὸς, διανυκτερεῦσαι. ⁷⁸ καὶ τὸ μὲν ἐσπέρας, ⁷⁹ προσαγρυπνήσαι, καὶ ἐφespereῦσαι, καὶ ἐφespereύσασθαι. ⁸⁰ τὸ δὲ προαναστῆναι πε-

Noctis vero partes, noctis initium, circa primam noctem, nocte incipiente, prima vigilia, secunda, & tertia. vel juxta Homerum, circa primam partem. aut primi somni tempore, nisi hoc nimis fuerit tenue. media nocte, circa medium noctis, sub crepusculum, quod Homerus vocat νύκτα ἀμφιλόκην, id est, antelucanam. * circa gallicinia, gallis canentibus, ⁷⁵ circa gallorum cantus. Nocte vero aliquid facere, dicitur νυκτερεῦσαι, i. e. lucubrare, & nocturnæ custodiæ. tota vero nocte occupatum esse, dicitur διανυκτερεῦσαι, circa vesperam aliquid facere, προσαγρυπνήσαι, ἐφespereῦσαι, ἐφespereύσασθαι. sed

& Sylburgius ad suum codicem: serielque litterarum adriobat. Ita forte apud Hesych. quoque, ubi σκοτίου, ὄταν σκοτιάσῃ, ἢ σκοτία, forte σκοταίων scribendum: sequitur enim σκοταρία in ordine litterarum apud ipsum. JUNG.

65 Περί τῶν τῆς ν. μ.] P. V. περί μερῶν νυκτὸς καὶ τῶν ἀπὸ νυκτὸς λεγομένων. SEB.

Περί τῶν τῆς ν. μ.] C. A. περί νυκτὸς καὶ τῶν ἀπὸ νυκτὸς λεγομένων. de nocte & qua de nocte dicuntur. KÜHN.

Περί τῶν τῆς ν. μ.] Sect. ult. tit. in Labb. hic: περί νυκτῶν καὶ τῶν ἀπὸ νυκτὸς λεγομένων. JUNG.

66 Νυκτὸς ἀρχή] Cetera quæ sequuntur, absunt a C. A. usque ad: ἢ καθ' Ὁμηρον ἢ περὶ πρῶτον ὕπνον. KÜHN.

67 Καὶ περὶ πρ.] Περί πλοιαζέει. MSS. hæc omitunt. Luc. 12, 38. ἐν τῇ δευτέρῃ Φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ Φυλακῇ. Matth. 14, 25. τετάρτη Φυλακῇ τῆς νυκτὸς. SEB.

Καὶ περὶ πρ.] Usque ad illa: ἢ περὶ πρῶτον ν. &c. defunt in Labb. JUNG.

68 Περί πρώτης φ. &c] Falckenburgius hunc locum ita corrigi: περί πρώτας φυλακᾶς, καὶ δευτέρας, καὶ τρίτας. & ita quoque legendum esse, cum antecedentia, tum sequentia luadere videntur. Achilles Tat. Ἑρωτικῶν lib. 2. περί πρώτας νυκτὸς φυλακᾶς προσέειπεν &c.

69 Περί πρώτη] P. V. περί τῆς πρ. SEB.

70 Εὐτελής] C. A. εὐτελής quod hic non habet locum. μεσοῦσης νυκτὸς est nocte intempesta, concubia. KÜHN.

71 Μεσοῦσης νυκτὸς.] Marc. 13, 35. ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτροφονίας, ἢ πραι. SEB. 2.

72 Μέσον νυκτῶν] Unica voce est in C. A. mallem legere μέσων νυκτῶν. Rhinoc. νυκτῶν μέσων Ἀττικῶς, ἀπὸ τοῦ νυκτὸς μέσης. vid Thoma Eclogas in μεσοῦστων. Gloss. reddunt, concubium. KÜHN.

73 Ἀμφιλόκην ν. κ.] Lubet adscribere Doctiff. Had. Junii verba ex Tomo posteriori Nomenclatoris: diluculum Cicero. δειλὴ, ἰσρὸν ἡμᾶρ Homero, περιόρθρον Thucyd. ὄρθρον Αττικοῦ, δειλὴ πρῶτα Suida, ἀμφιλόκη νύξ Homero, (iamsi hoc ad crepusculum, ut & τὸ λυκαυγῆς, detorqueant Grammaticorum pars,) λυκάφως Hom. λυκαυγῆς, ἀγχαυροί Apoll. quod antea, id est, matutinis flatibus viciniam sit tempus. Hæc ille. Ceterum elegantem exprimit Lucianus τὸ λυκαυγῆς lib. 2. ἀλλθ. ἰσραρ. his verbis: οὐδὲ νύξ παρ' αὐτοῖς γίγνεται, οὐδ' ἡμέρα πάνυ λαμπρά, ἀλλὰ καθάπερ τὸ λυκαυγῆς ἤδη πρὸς ἑώ, μηδὲ πᾶν ἀνατίλλαντος ἡλίου, τοιοῦτοι φῶς ἐπίχρει τὴν γῆν. ubi certe & Lucianus ad diluculum τὸ λυκαυγῆς refert, non ad crepusculum, quod quidem nec Pollucis nostro obtundi potest. Ait enim, post μεσοῦσης νυκτὸς, ὑπὸ τὸ λυκαυγῆς, quod Homerus ἀμφιλόκην νύκτα vocat. Homericum autem de

diluculo loqui, ejus versus evincit, qui Il. η.

Ἦμος δ' οὐτ' ἀρ' πᾶν τῶς, εἴ τι δ' ἀμφιλόκη νύξ. Ubi & Eustathium potes legere, qui quoque ad Il. α. ἀμφιλόκην νύκτα, ait, μὴδ' ἢ ἐκθαίνεται ἡλιος. v. & Julianum, l. 10. π. ζα. ιδιῶτ. c. 26. Vetus Gloss. quali secundum utrumque litem daret: λυκάφως, Crepusculum, diluculum. Aristoph. Schol. ad Ranas, ad ista: --- ὅπως κειφαίως Ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοῦμαι κειφαίως (ita enim habet) δε, ait ἢ ἐωδίνῃ κειφῶς γὰρ τὸ λυκάφως. Ut autem λυκάφως pifici de diluculo, sic elegantissime σκιάφως de crepusculo ille elegantiss. Heliodorus l. v. ὁ μὲν, ait, ἡλιος ἀκριβῶς εἰς δυσμάς περιελθὼν, τὸ μεταίχμιον ἡμέρας καὶ νυκτὸς σκιάφως ἀπτελεῖται. verum evagari non libet, nec licet etiam. JUNG.

74 Περί ἀλεκτρ.] Ἀλεκτροφονίας, Marc. 13, 35. ἀλεκτωρ ἐφῶντο. Matth. 26, 74. & alibi. SEB.

Circa gallicinia.] sub galli cantum Horat. 1. Sat. 1, 10. Maccab. libr. 3. circa med. ἀπὸ δὲ ἀλεκτροῦ ἐκίκραγεν (al. ἐκκράγει) ὄρθριος. Theogn. 862.

Ἦμος ἀλεκτροῦων φθόγγος ἠγχιρομένων. scil. γίνεται vel ἐξακούεται. SEB. 2.

Περί ἀλεκτροῦων ὠδᾶς] Idem Heliodorus noster lib. VII. εἰς ἀλεκτροῦων ὠδᾶς, vocat: εἰς ἀλεκτροῦων ὠδᾶς, inquit, τιτελευτηκότα γνωσθῆναι. Sic & Aristenatus epist. 34. ut ad Longum meum notavi lib. 3. ποιμενικ. ubi ait Longus περὶ ὠδᾶς ἀλεκτροῦων. Excerpta ex veri. Gloss. Gallicinium, ἀλεκτροφῶνιον. Et pulcre Platon, cujus sunt illa, ἀλεκτροῦων ἀδόντων, apud Pollucem, sine sui Symposii: καὶ καταδαρθεῖν πάνυ ποῦδ, αἵτε μακρῶν τῶν νυκτῶν εὐσῶν ἐξέγρησθαι δι' πρὸς ἡμέραν, ἤδη ἀλεκτροῦων ἀδόντων. v. & Musarum delicias Heinsumi nostrum Lectio. Theocrit. cap. 12. JUNG.

75 ὠδὸν ὄρνιθα] Adfert & hoc idem H. Junius Nomencl. in suis Synonymis ad Gallum. JUNG.

76 Καὶ που καὶ νυκτερινὰ φυλακαί] Scilicet apud Xenoph. 7. Ἑλληνικ. ἦνκα αἱ νυκτερινὰ φυλακαί ἤδη ἔληγον. JUNG.

77 Δι' ὅλης νυκτὸς] C. A. τῆς νυκτὸς. KÜHN.

78 Καὶ τὸ μὲν ἐσπέρας] Distinctione post ἐσπέρας subblata legendum credo, καὶ τὸ μὲν ἐσπέρας προσαγρυπνήσαι, ἐφespereῦσαι καὶ ἐφ. Sublato etiam altero καὶ ante ἐφespereῦσαι. Idem sensisse H. Stephanum deim vidi in suo Thesouro: nec aliter enim hinc, ac si ita, ut legendum dixi, scriptum esset. JUNG.

79 Προαγρυπνήσαι] Προαγρυπνήσαι in textu C. A. fuit, sed eraso i subjectum est η. KÜHN.

80 Τὸ δὲ προαναστῆναι π. &c.] in Labb. defunt, τὸ δὲ πρ. π. τ. ο. ἐπαρθ. Locum hunc Pollucis, sicut & alterum infra vi. 44. explicatiorem Christoph. Rufus in Antexegem. laudat 6. 7. ubi Erasmius interpretationem illius Luciani εἰς ἀλεκτροῦων συνίχης ἐπι-

ante diluculum furgere, est ἐπορθεύσασθαι. Hora vero, & semihora, σημεῖον, signum, ut Menandrus ait, apud Veteres
72 vocabatur, * quod folis umbra indicabat, ut decem pedum umbra, aut undecim pedum. Sunt etiam temporis adverbium, tunc, quandonam? cum, tum, tamdiu, dudum, jam olim paulo ante, diu, mox, tardius, paulo post, nuper, quod est paulo ante. sunt & alia multa hujus formæ.

ῥι τὸν ἔρθρον, ἐπορθεύσασθαι. ὥρα δὲ, καὶ ἡμιάριον, σημεῖον, ὡς Μένανδρος, ὠνομάζετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. * καὶ ἀπὸ σκιάς δὲ ἐδηλοῦτο
82 οἶον, δεκάπους ἢ σκιά, καὶ ἐνδεκάπους. ἔστι δὲ τῶν καιρῶν, καὶ τὰ ἐπιρρήματα τοῦ χρόνου, τέτε, καὶ πότε, καὶ ὁπότε, 83 καὶ ὀπνήκα, καὶ 84 πνήκα, καὶ ἠνίκα, καὶ τηνικαῦτα. 85 καὶ πότε, καὶ πάλαι, καὶ πρόπαλαι, καὶ τρίπαλαι, καὶ πρὸ ἐλίγου, πρὸ πολλοῦ. μετ' ἐλίγον, ἐλίγω ὕστερον, βραχὺ ὕστερον, ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ. καὶ 86 νῦν δὴ, ὅ ἐστι ταυτόν. καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς αὐτῆς ιδέας ἔστί.

CAPUT VIII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

73 * De domo & habitatione. I.

* Περὶ οἴκου καὶ ἐνοικήσεως. α. 73

AGEDUM etiam de domo dicamus. domus, domicilium, habitatio, habitaculum, mansio, hospitium, diversorium, fedes, hospitum receptaculum, locus hospitalis, aula, domus voluptaria. tum etiam tugurium, & tabernaculum. Habitare, inhabitare, degere, versari, divertere, immorari, tendere, domus aream describere, hospitari, tabernaculum
74 inhabitare, & figere. * Sed ἐνδισιτήματα & καλύβαι, sicut etiam τὰ ἐνηβητήρια,

ΦΕΡΕ δὴ καὶ περὶ οἴκου φράσωμεν. οἶκος, οἰκία, οἰκήσις, οἰκητήριον, ἐνοικητήριον, καταγωγὴ, καταγωγήιον, ὑπαδοχή, καταλύσις, 87 καταλύμα, καταλυτήριον, ξενῶν, αὐλή, ἐνδισιτήμα. τάχα δὲ 88 καὶ καλύβη, καὶ σκηνή. 89 οἰκῆσαι, ἐνοικῆσαι, κατάγεσθαι, ἐγκατάγεσθαι, ἐνδισιτηθῆναι, 90 καταλύσαι, 91 ἐναυλίσαι, ἐναυλίσασθαι, καταλύσασθαι, 92 καταυλίσασθαι, σκηνῶσαι, κατασκηνῶσαι. * Τὰ μέντοι
74 93 ἐνδισιτήματα καὶ αἱ καλύβαι, ὡς περ καὶ τὰ

σκοπῶν ὁποσάπουν τὸ στοιχείον ἔη, reprehendit, & ostendit ignoranter vertisse τὸ στοιχείον littera. Sed quod & de gnomone reprehendit (sunt autem Erasmi verba hæc: dum subinde respicio quot pedes in gnomone index haberet littera.) ille, Rufus scilicet, non opus fuisse addi ab Erasmo: illi forte injuriam facit. De altero quidem patet, rectius Erasmi potuisse vertere τὸ στοιχείον, horam, vel umbram: ut ex Casaubono nostro l. I. Ath. c. 3. discimus: qui ibidem quoque nos docet, quod posterioribus Græcis & Latinis hora significat, id prioribus qui gnomonum sciotericorum tantum usum habebant notum, σημεῖον & στοιχείον dixisse, quem adi. Rufus autem satis habet reprehendisse, meliorem reddendi rationem nos non docet: in quo credo ipsi scilicet aqua hærebat. Ceterum pro σημεῖον hic Schottus in Salmatic. MS. invenit τέμιον. JUNG.

81 Ὥρα δὲ καὶ ἡμιάριον] Idem adhuc longe explicatius dicitur infra VI, 44. vid. Christ. Ruffi Antexegem. tom. 2. Thesauri Critici a I. Grætero magno cum litterarum bono lucem aspiceret jussi (μεγάλα χάρις αὐτῷ) p. 577. Et Casaub. in Athen. I. cap. I. ubi ostenditur neque Platonis neque Aristotelis, & æquilibrium seculo, neque aliquanto post tempore has dici partes, quas horas vocamus, fuisse in usu. SEB.

Ὥρα δὲ καὶ ἡμιάριον] C. A. ὡς Μένανδρος, σημεῖον ὠνομάζετο &c. KÜHN.

82 Οἶον δ.] P. V. & A. εἰ ἦν δεκ. SEB. Οἶον δ.] In C. A. videtur fuisse οἶον: unde factum ab aliena manu εἰ ἦν δεκάπους, si esset umbra &c. KÜHN.

Οἶον δ.] Valde placet lectio Pal. vet. Ἔ Aug. Seberis, ἐδηλοῦτο, εἰ ἦν δεκ. quo pacto noster & infra VI. 44. JUNG.

83 Καὶ ὀπνήκα &c.] A. καὶ ὀπ. καὶ τηνίκα, καὶ πην. καὶ ὀπν. καὶ πάλαι] πνήκα. πνήκα ὥρας δηλωτικὸν &c. Phrynich. in quem vide & viri Illustris notas. SEB.

84 Πνήκα] C. A. ἠνίκα καὶ πνήκα καὶ πότε πάλαι πρόπαλαι πρὸ ἐλίγου &c. ἄρτι δὲ, π. μ. καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς αὐτῆς ιδέας. KÜHN.

85 Καὶ ποτὲ κ.] Labb. καὶ ποτὲ, πάλαι, πρόπαλαι, καὶ πρὸ ἄλ. JUNG.

86 Νῦν δὴ] Plane iisdem verbis Hesychius: νῦν δὴ, αὐτὶ τοῦ ἄρτι. In Labb. sunt ista hic omissa: καὶ ν. δ. ο. ε. τ. ut & mox sequens ἔστί. JUNG.

87 Κατάλυμα] Abest a C. A. post ξενῶν fuerat in textu, sed mutatum est in ξενῶν. quod Hesych. explicat ita: ξενῶν, κατάλυμα ἢ μεγά * ἢ λίγων. legerem ex ipso Hesych. in voce ξενία: ἢ μέγα ξένων καταγωγήιον. KÜHN.

Κατάλυμα] Labb. omisso male vocabulo κατάλυμα, habet dein καταλυστήριον. JUNG.

88 Καὶ καλύβη] Omittitur in C. A. καὶ, ante καλύβη. Cl. Salmat. delet δὲ præcedens. Est autem καλύβη Hesychio σκληρὴ παραστάς ἐκμηνοσα habitatio, qualis in πνιγηροῖς καλυβίοις solet esse. Non enim existimo σκληρὴ mutandum ibi esse in σκηνή. Cl. Durus, ἀτηρὸς, σκληρὸς, & iterum ἀτηρὸς, ἐκμηνοσῆς, durus. KÜHN.

89 Οἰκῆσαι] Hæc usque ad κατασκηνῶσαι descripsit Phavor. qui in fine subjicit καὶ τὰ ἄλλα. KÜHN.

90 Καταλύσαι] Cl. Salmat. pro καταλύσαι legit καταυλίσαι, quod non intelligo. KÜHN.

91 Tendere.] Id est, tentoria expandere. Val Max. lib. 2. ne quis eorum intra castra tenderet. Et Virgil. Æn. 2, 29.

--- hic savus tendebat Achilles. GUALTH. Ovid. Heroid. 1, 35.

--- illic tendebat Ulysses. Limacer ellipsin statuit, de emend. Struël. lib. 6. pr. SEB. 2

92 Καταυλίσασθαι] Non est in C. A. KÜHN.

93 ἐνδισιτήματα] Jam supra dictum καλύβης huic loco non quadrare, ut quæ tantum ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων καταλύσεων dici solent. ἐνδισιτήματα capationes possis vertere. quæ & θουητήρια. Onomast. vetus, capatio,

⁹⁴ ἐνηθητήρια, οὐκ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων καταλύσεων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν τερπνῶν τάττεται. ⁹⁵ καλεῖται δὲ ὁ ὑποδεχόμενος, ⁹⁶ καὶ ὁ ὑποδεχθεὶς, ξένος. ἰδίως δὲ ὁ ὑποδεχόμενος, ξενόδοχος. ⁹⁷ ἄλλως δὲ, ⁹⁸ ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας, στεγαγόμενος. παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι καὶ ⁹⁹ Διολεῦσιν, ¹⁰⁰ ἐστιοπαμίων ὀνομάζεται. * ἐνίοι δ' αὐτὸν καὶ ¹ ναύκληρον. ² ἐκάλεσαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς καταγωγῆς μισθὸν, ναῦλον. ³ ὡσπερ ἐνοίκιον. ⁴ ὃ οὐ παρὰ τοῖς πολλοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς καλεῖται. παρὰ δὲ ἐνίοις, καὶ ⁵ στεγαγόμενον. ἔιποις δ' αὖν, μισθῶσασθαι, καὶ ⁶ μισθῶσαι οἶκον. ὅπερ ⁷ Ἡρόδοτος. ⁸ ἐκδιδόναι καλεῖ, Ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν.

βοητήριον. *Hesych.* illa voce, ni fallor, mendosus est. Θουητήριον, inquit, κατάβρωμα. τροφή. ubi vero κῆται hæc significatio? vel donec illa mihi ostendatur, legerem, κατάλωμα, τροφίον, ex ipso *Hesych.* cui κατάλωσαι est ἐνωχῆσαι. ergo & ἐνωχτήριον erit κατάλωμα. τροφίον autem de loco accipi potest ad exemplum συμποσίου, quod convivium & convivii locum denotat. uti & διαίτα & ζεῦμα & νῆπιον εἰρηνε signat. utrumque enim per Θουητήριον significari plane non constat. τὸ ἐνηθητήριον *Herodoto* debetur; ut notat *Suidas* & *Seberus*. KÜHN.

⁹⁴ Ἐνηθητήρια] *Hérod. Eut.* fol. 159. in historia *Mycenens.* Athenæus ejusdem mentionem faciens ἔβηθηρία dicit lib. 10. fol. 438. SEB.

⁹⁵ Καλεῖται δὲ] Hæc iterum descripta sunt ad verbum a *Phavor.* in ξένος. KÜHN.

⁹⁶ Καὶ ὁ ὑποδεχθεὶς] In *Labb.* desunt, καὶ ὁ ὑποδ. ξ. ἰ. δ. ὁ ὑ. ξ. dein est: ἄλλος δὲ ὁ δεσπ. οἶκ. sine τῆς & pro στεγαγόμενος, male στεγαγόμενος. JUNG.

⁹⁷ Ἄλλως] C. A. ἄλλος. non recte. Vertendum enim: *Alia autem Patrifamilias dicitur στεγαγόμενος.* KÜHN.

⁹⁸ Ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας] *Nunnesius* in *Γηγνηχίμ* voce οἰκίας δεσπότης adnotat ex *Polluce* τὸν οἰκοδεσπότην vocari ναύκληρον, & *Dorice* ἐστιάμονα vel ἐστιοπαμίονα. Prior ea vox infra x, 20. Verum *H. Steph.* ad oram codicis sui hic adnotavit: ἐστιάμων infra male. vide & ibi. JUNG.

⁹⁹ Διολεῦσιν] *Labb.* τοῖς Διολ. ἐστιοπαμίων ὄν. JUNG.

¹⁰⁰ Ἐστιοπαμίον] vid. infra x, 20. SEB.
Ἐστιοπαμίον] In C. A. est ἐστιοπαμίων, unde forsitan legendum ἐστιοπαμίων i. e. possessor domus. ita legit & *Cl. Salmasius* qui τῆς ante οἰκίας delet. KÜHN.

¹ Ναύκληρον] *Hesych.* Ναύκληρος ὁ συνοικίας προστάς ἢ μεμισθωμένην ὄλην καὶ ἀπομισθῶν κατὰ μέρος καλούμενος σταθμοῦχος &c. in quibus verbis non unum mendum occurrit. mea quidem sententia legendum ibi erit: ὁ σ. π. καὶ μεμισθωμένος ὄλην (sc. συνοικίαν) καὶ ἀπομισθῶν κατὰ μέρος, καλούμενος σταθμοῦχος. *Nauclerus* est qui præest insula, aut qui integram conduxit elocaturque, a parte adiuvi dicitur σταθμοῦχος capitularius. duo dicit *Hesych.* alterum est, quod Ναύκληρος sit qui conduxit integras ædes quas deinde peregrinis certa pensione elocat per partes: alterum, quod idem & σταθμοῦχος vocetur, ἀπὸ σταθμοῦ *stabilo* scilicet. unde in *Gloss.* *Cyrrilli* σταθμοῦχος ὁ τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας συνάγων quis collegit mercedem domus, ab hospitibus scilicet apud ipsum commorantibus. potest etiam τὸ ἀπὸ μέρους connecti cum ἀπομισθῶν. Nam domus non integra locatur hospitibus, sed ejus

non necessarias, sed voluptuarias habitaciones significant. Vocatur vero & is, qui hospitio alterum excipit, & is, qui hospitio ab altero excipitur, ξένος, i. e. hospes. proprie vero, is, qui alterum suo hospitio excipit, ξενόδοχος appellatur. Alias autem Patrifamilias dicitur στεγαγόμενος. *Dores* vero, *Æolesque* ἐστιοπαμίονα, id est, * *Patronum*, vocant: nonnullis & *Nauclerus* dictus est, & *diverforii* merces, *naulum*, sicut ἐνοίκιον, quod non modo multis, sed etiam veteribus in usu est, & a nonnullis στεγαγόμενον, i. e. merces cautioni data, dicitur. Dices vero, conduce-re domum, & elocare, quod *Herodotus* ἐκδιδόναι dixit, ut, *Conducebat aulam παρ' οὐκ ἐκδιδόντος*, id est, a non elocante.

partes tantum pro numero adventantium. confirmat emendationem *Hesych.* in σταθμοῦχος. ἐνοίκιον *Pensio*, *obventio*, *Villa* in *Gloss.* KÜHN.

² Ἐκάλεσαν.] P. V. ἀνόμασαν. SEB.
³ Ἐκάλεσαν.] Vix tanti est, ut moneatur etiam in C. A. esse ἀνόμασαν. KÜHN.

⁴ Ἐκάλεσαν] Pro ἐκάλεσαν, *Labb.* ἀνόμασαν. Sed si hoc verum, rectius *Pal. ver. Seberus* ἀνόμασαν. JUNG.

⁵ ὡσπερ ἐνοίκιον &c.] P. R. ὡς ἐνοίκ. οὐ π. τ. παλαιούς (omissa voce μόνον) ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς π. δ. vid. infra x, 20. SEB.

⁶ ὡσπερ ἐνοίκιον] C. A. ὡς ἐνοίκιον οὐ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ καὶ παρ' ἐνίοις. forsitan deest in fine νεωτέρων, aut παρὰ νεωτέρους legendum. Monet Auctor ναῦλον aq̄ue in usu fuisse ut ἐνοίκιον, non tantum apud antiquos, verum etiam apud recentiores. *Cl. Salmas.* δ. loquens delect. KÜHN.

⁷ Ὁ οὐ παρὰ τοῖς π.] *Labb.* ὁ οὐ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ παρ' ἐνίοις. JUNG.

⁸ Στεγαγόμενον] Vid. *Hesych.* h. v. & *Phavorinum* si *Etymolog.* non est ad manus. KÜHN.

⁹ Μισθῶσαι] *Salmasius* hic subjicit: τῶν δὲ ἐξῆς λοιπούτων ἔχεται ὁ ἴσως καὶ μὴ γράψας τὸ ἔγκλημα, ἡμεῖς δὲ ἤδη χαρούμεν ἐπὶ ταῖς πρώταις. quæ quid sibi velit hoc loco non video. Videtur hæc verba scripsisse margini, qui voluit docere; reliqua persequatur cui otium est, quique non scripsit dicam alicui, nos jam ad ulteriora progredimur. KÜHN.

¹⁰ Ἡρόδοτος] *Clis.* f. 17. ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. cortem conduxit ab eo qui eam vendere volebat. prius ed. ἐμισθοῦντο, & ἐκδιδ. *Leop.* cm. 7. cap. 7. SEB.

¹¹ Ἐκδιδόναι] *Phav.* retinet lectionem ἐκδιδόναι & ἐκδιδόναι. male *Gl. Cyrilli* ἐκδιδόναι ἐπὶ μισθῶ *conlato*, loco. vid. & *Philox.* *Gl.* in loco, ἐκδοσίμων, locatitium occurrit in iisdem *Glossis.* KÜHN.

¹² Ἐκδιδόναι] *Exdιδόναι* & *ἐμισθοῦτο*, ut bene noster *Seberus* edidit ex *Clione Herodoti* cap. 68. de *Liche* Spartiata, ita quoque *H. Steph.* in codice suo reposuit, indicato locum *Herodoti* esse lib. 1. p. 17. suæ scilicet editionis. Et ita *P. Leopardus* etiam l. 7. emend. c. 7. ubi tamen videtur, alio *Pollucis* codice usus, quum quidem vulgatum ἐκδιδόναι agnoscat, pro quo tamen ante editi ἐκδιδόναι habuerunt: quumque pro ἐκδιδόντος se reponere dicat ἐκδιδόντος, quo pacto tamen iisdem editi jam habebant. JUNG.

¹³ Ἐκδιδόναι] Pro priori ἐκδιδόναι etiam ἐκδιδόναι reposuit *FALCK.*

76 De partibus domus, & janua. 2.

* 9 Περὶ μερῶν οἴκου, 10 καὶ θυρῶν β. 76

Partes vero domus, atrii janua, hortentis janua, ἀμφίθυρος quam Homerus, ὀρθοθύρη, januam, qua ad locum superiorem ascenditur, vocavit, ut multi januam obliquam vocant. deinde limen, & solum, & partes circa januam. Cardio, in quo janua vertitur, θαιρὸς dicitur. σταθμίδι vero, postes, ligna sunt ex utroque januarum latere, quae etiam παραστάδας vocant. Ipsas vero januas Homerus σανίδας, id est, Valvas, appellat. quod vero super januas est, ὑπερθύρον & ὑπερθύριον superliminare. ejus

Μέρη δ' οἰκίας, 11 αὐλειος θύρα, 12 κηπαία θύρα, 13 ἀμφίθυρος, ἣν 14 Ὀμηρος 15 ὀρθοθύρη καλεῖ. ὡς οἱ πολλοὶ, πλαγίαν θυραν. εἶτα οὐδὸν, καὶ 16 ἔδος, καὶ τὰ περὶ τὰς θύρας μέρη. 17 θαιρὸς μὲν, ὁ στροφεὺς ὀνομαζόμενος. 18 σταθμοὶ δὲ τὰ ἐκατέρωθεν 19 ξύλα κατὰ πλευρὰν τῶν θυρῶν, ἃ καὶ 20 παραστάδας φασίν. αὐτὰς δὲ τὰς θύρας, Ὀμηρος 21 σανίδας καλεῖ. τὸ δ' ὑπὲρ αὐτὰς, ὑπερθύρον, 22 καὶ ὑπερθύριον. τὸ δὲ 23 προὔχον

9 Περὶ μερῶν] Tmematis secundi titulum & verba ita. Labb. περὶ μερῶν οἴκου. Περὶ δ' οἰκίας πλαγίαν θύραν ὡς οἱ πολλοὶ εἶτα οὐδὸν καὶ θερὸς μὲν ὁ στροφεὺς &c. JUNG.

10 Καὶ θυρῶν] Non est in C. A. nec sequentia usque ad καλεῖ. deinde ita incipit: περὶ δ' οἰκίας πλαγίαν θύραν, ὡς οἱ πολλοὶ. εἶτα οὐδὸν καὶ θερὸς &c. Cl. Salmas. l. οἱ δὲ πολλοὶ &c. εἶτα οὐδὸν. reliqua desunt, ut inquit, haec scilicet: καὶ ἔδος, καὶ τὰ περὶ τὰς θύρας μέρη. KÜHN.

11 Αὐλειος θ.] Dicitur & simpliciter ἡ αὐλειος Herodotus. l. 2. c. 5. ἢ ἐπὶ τῇ αὐλείῳ ἢ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς εἰσοδοῖς. at ejusdem libri c. 1. ἐκκομισθῆναι τῆς αὐλείου θύρας. janua haec vestibularis, si viam publicam spectes, prima est domum ingressuris, at exeuntibus inde ultima occurrit. vid. Harpocrat. in αὐλείος in Hesychio bis occurrit αὐλεία, primum suo loco, deinde alieno. quod in isto Lexico non rarum. Αὐλεία, inquit, θύρα. πυλῶν. KÜHN.

12 Κηπαία θ.] Τῇ κηπαίᾳ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπεχωρίζομεν, ῥοσίοιο ut ajunt nos subdrammaticus. Galeus l. 2. de natur. facult. Hermyrion apud Athenaeum l. xi. c. 13. τὴν δὲ τάλαντον πλάστιγγ' ἀν' ἰδοῖς παρὰ τὸν στρόφιαν τῆς κηπαίας ἢ τοῖσιν κορυμμοῦσιν οὐσαν miseram vegetalancem videas prope cardinem hortentis janua inter peragmenia jacenentem. Latr. in vita Zenonis οὐ λαυθάκις, ἢ Ζήνων, ταῖς κηπαίαις περιεστρέων θύραις, non me lateat, ὁ Ζενο, te per horti januam id est, clam, obrepere &c. Eadem janua dicitur παράθυρον, ψυδῶθυρον, quod ultimum Latinis Auctoribus non infrequens. vid. Junii Adagia Cent. 4. Prov. 52. τῇ αὐλείῳ ἀποκλείειν, τῇ δὲ παράθυρον εἰσάγειν. in Gloss. etiam πλαγία θύρα redditur ῥοσίοιο, Eunap. in vita Maximi: αἰτε γυναικίς παρὰ τὴν γυναικίαν τῇ πλαγίᾳ θύρᾳ περιεσχίζοντο. ubi Junius reddit, per ostium diversum, non satis bene. KÜHN.

13 Ἀμφίθυρος] Janua, quae ex adverso aliam sibi habet oppositam, quae ἀντίθυρος dicitur, vel ἀμφίθυρος est janua ἀμφὶ τῶν αὐλείων. ita enim & Homerus ὀρθοθύρη collocat Odyss. 22. vid. Hesych. in ὀρθοθύρη. KÜHN.

14 Ὀμηρος] Odyss. χ. 132, 333. SEB. Ὀμηρος] Homeri versus ex Odyss. χ. sunt: Ὀρθοθύρη δὲ τις ἴσκειν ἐνδμήτῳ ἐν τοίχῳ, Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐνσταθίος μεγάρου ἢ ἰδὸς ἢε λαυρῶν σανίδες δ' ἔχον ἐν ἀραρυταί. Et mox:

Ὁ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀν' ὀρθοθύρη ἀναβαίη, καὶ ἴπποι λαοῖσι, βοῇ δ' ἀκίστα γίνοιστο.

Loca indicavit & Seberus noster. JUNG.

15 Ὀρθοθύρη] Janua est, per quam ad superiorem domus partem ascenditur. GUALTH. vid. br. Schol. Odyss. χ. 126. SEB. 2.

16 Ἐδος, καὶ &c.] Potius ita distinguo: ἴδος, καὶ τ. π. τ. θ. μέρη, θαιρὸς &c. JUNG.

17 Θαιρὸς] Sic a Polluce cardinem dici adnotat H. JULII POLLUCIS.

Junius nomenclatore suo: ubi etiam inter synonymia, quae ad vocem cardio congruit & Homericum ὀρθοθύρη, & quidem hinc, quod tamen Pollux inter partes januae mehercule non recenset, sed inter januarum species: & qualis ea fuerit latius Eustathius ad Odyss. χ. Apud Aeschium lib. 1. θαιρὸς τῶν οὐδῶν interpretantur Viri Docti Cardines liminares. Locus est: σταθμοὶ, καὶ γέισον (quod in versione omissum, & fuerit scilicet projectura quaedam portam illam regens) καὶ ὑπερθύριον, καὶ οἱ θαιροὶ τῶν οὐδῶν ἐνηρωσμένοι. JUNG.

18 Σταθμοὶ] C. A. τὰ ἐκατέρωθεν κατὰ πλευρὰν τῶν θυρῶν. Hesych. σταθμοὶ, ἐκαυλείς, ὅπου ἴστανται ἵπποι καὶ βοῆς, καὶ στρατιωτικὴ κατάλυσις, καὶ ἡ θυρῶν παράστασις, καὶ τὰ ἐκατέρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ νῦν πύργματα καλοῦμεν. ubi legerem καὶ αἱ θυρῶν παραστάδες: vel παραστάς. hoc sensu: σταθμοὶ sunt equalia & bovia, & mansio militaris, & antes januarum, & ligna, quae utrinque ad januam, quae nunc πύργματα, fragmenta vocant. Ultima verba accipio pro ἐπεξηγητοῖς priorum, quid sc. sint θυρῶν παραστάδες, nempe ligna ex utraque parte januae consistentia. Patet enim ex Polluce quod haec unum idemque sint. Ex hoc Hesychii loco, quo antes, πύργματα dici notat suo tempore, Philander in Vitruvium dicit, παραστάδες esse antepagmenta: sed Hesychius non ait προπύργματα, sed simpliciter πύργματα. nisi simplex hic militet pro composito. KÜHN.

Σταθμοὶ] Haec Bisetius in suis Graecis scholiis adnotat ad Aristoph. Acharn. ubi -- λαίων σταθμῶν qui itaque non saltem ξύλινοι. JUNG.

19 Ξύλα] Labb. omittit ξύλα. JUNG.

20 Παραστάδας] P. R. παστάδες. Recte editum. Eustath. μέρος θυρῶν ἐν Ὀδυσσεῖα (d. 838. & alibi) οἱ σταθμοὶ, οὗς παραστάδας ὁ Τραγικός φησιν. Quid autem παστάδες, vid. apud Hesych. ubi παστάδας, perperam. SEB.

Παραστάδας.] Guil. Philand. Castellionis ad Vitruv. lib. 4. c. 6. antepagmenta sunt lapides utrumque ostii latus munientes, qui & ante dicuntur, παραστάδες a Graecis, sive σταθμοὶ nominantur. SEB. 2.

21 Σανίδας] Cum epitheto, εἰ ἀραρυίας, tabulas bene compositas. KÜHN.

Σανίδας] Puto in antea modo allaris ex Odyss. veribus. JUNG.

22 Καὶ ὑπερθύριον] Non agnoscit ista C. A. nec Codex Salmasii. Hesych. tamen ὑπερθύριος (mallem ὑπερθύριον ab ὑπερθύρον) ὁ ἐκπύνα τῶν θυρῶν τόπος, Vitruv. ὑπερθύριος. Describunt autem Architecti hyperthyron, quod sit pars supra supercilium sub corona; vicem quodammodo Zophori gerens. contrarium est, ὑποθύρον. KÜHN.

Καὶ ὑπερθύριον] Labb. omittit καὶ ὑπερθύριον. JUNG.

23 Προὔχον τοῦ ὑ.] Labb. habet πρ. τῶν ὑπερθύρων ὃ ὑπ. JUNG.

τοῦ ὑπερθύρου ἢ ὑπερθυρίου, γείσσον, καὶ γείσσωμα.

vero prominens pars, γείσσον & γείσσωμα, grunda, & imbricamentum dicitur.

77 Αἰ ἀσφάλεια.

* Munitiones.

τὰ δὲ εἰς ἀσφάλειαν, κλείθρα, μοχλοὶ, κλείδες, κληίδες, καὶ ἐπιβλήτες, καὶ βάλανᾶ γραι, καὶ ὄχεις. τὸν δὲ ὀνομαζόμενον κόρακα, κορώνην Ὀμηρος καλεῖ.

Ad munitionem autem adhibita claustra sunt vestes, claves, feræ, obices, βάλανᾶ γραι. Annulum autem ostii, quem alii κέρακω, Homerus κορώνην vocat.

Εἰσόδων καὶ ἐξόδων ὀνόματα.

Ingressum, & egressum nomina.

Εἰσιόντων δὲ, πρόθυρα, καὶ προπύλαια. καὶ τὸν μὲν πυλῶνα, καὶ θυρῶνα καλοῦσι. τὸ δὲ τοῦ πυλωρούντος οἶκημα, πυλώριον. εἶτα, πρόδομος, καὶ προαύλιον. καὶ αὐλὴ τὸ ἔνδον, ἣν αἰθουσαν Ὀμηρος καλεῖ.

Ingredientium vero est vestibulum, porticus, & hanc alii πυλῶνα, καὶ θυρῶνα vocant. Janitoris autem habitatio, πυλώριον dicitur. Deinde est domus, aulaque anterior. interior vero atrium, vestibula, quam Homerus αἰθουσαν vocat.

78 τὰ ἔνδον τοῦ πυλῶνος, καὶ τὰ διὰ στύλων βασταζόμενα.

* Quæ intra vestibulum, & quæ per columnas feruntur.

Ἐίποις δ' ἂν τὸν περιστύλον τόπον, περικίον.

Peristylon, seu, locum qui columnis

24 Ὑπερθύρου] C. A. ὑπερθύρου ἢ ὑπερθύρου. KÜHN.

25 Γείσσον] Hesych. recte interpretatur, τὸ ἐν ταῖς δίκαις ἢ τυχῶν ἐξέχει κυρότιον. Symmatium quod in adibus aut tellis prominens vel procurrat. vid. Onomasticon Vitruviano subjunctum & Græcald. l. i. c. i. KÜHN.

26 Αἰ ἀσφάλεια] Hic titulus specialis non est in C. A. KÜHN.

Αἰ ἀσφάλεια] Titulum im. iii. ut & iv. omittit Labb. JUNG.

27 Κλείθρα] Salmaf. addit post κλείθρα, γείσσα ex Veteri Codice. KÜHN.

28 Βάλανᾶ γραι] Claves, quasi βάλανον capientes. Est autem βάλανος ferrum, quo ceu obice fera clauditur. GUALTH.

29 Ὀχέεις] Hesych. ὄχης οἱ συνέχοντες τὴν θυραχόζωνη κρικοὶ. καὶ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν. locus mendosus, quem ita restituerem. ὄχηα συνέχοντα τὴν θυρα μοχλόν. ὄχης οἱ συνέχοντες τὴν θυρὰν μοχλοὶ ἢ ζώνη κρικοὶ, καὶ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν, ὄχης. Restitutum januam cohibentem ὄχηα dicimus. ὄχης pessuli, januam cohibentes aut cinguli zonam, & pessuli dicitur (ὄχης) a cohibendo. Invenit Hesychius dici ὄχης non tantum feram januæ, sed & cinguli annulum, apud Homerum scilicet, qui ὄχηα ζωστήρας, & Etymologiam habet. vid. Eustath. Iliad. p. 45. Nec opus erat novo vocabulo θυραχόζωνη. Idem Hesych. notat, Corcyrenses dicere ὄχης quod alii κλείθρα vocant. Glossæ pessulum modo κλείθρον reddunt, modo μοχλόν. KÜHN.

Ὀχέεις] Pro ὄχης, Labb. ὄχλεις, ut noster MS. infra x. 22. pro vulgato ὄχης habet, nec displicet, ut infra dicam. JUNG.

30 Κόρακα] Hesych. κρικός τῆς θυρας cingulus, apertus ferrus vel parvus, tanius exterior, ῥόπτρον etiam dicitur Græcis, & ἐπισπαστρον x. 22. Gl. Philox. παραγλυτὴ κόραξ σιδηροῦς, θυρὰς κληθρον, Μητρὰ θυρὰς, Μάνδαλον τὸ ρούκλον, & ὄγκινος μοχλοῦ. KÜHN.

Κόρακα] De corone locum hinc mutuatur Rhodigianus 8. antiq. lect. 13. Et περὶ κόρακος etiam quid Erydaus ad lib. II. Epigr. gr. c. XIII. Nominatur vero ferpius apud Homerum, ut ex Indice Homericæ Sebevi nostri cognoscere potes: exempli gratia locum, qui primus se mihi offert, adscribo, extrema ὀδυσσ. α.

— θυρῶν δ' ἐπίρουσε κέρακω Ἀργυρέν' ἐπὶ δὲ κληίδ' ἐτάσσουσιν ἱμάντι. repetit noster & infra VII. III. JUNG.

31 Εἰσόδων &c.] Hic titulus non est in C. A. KÜHN.

32 Πυλώριον] MSS. πυλωρίον. SEB.

Πυλώριον] C. A. πυλωρίον, cella janitoris Vitruv. l. 6. c. 10. Atrium, inquit, Græci, quia non utitur neque nostris moribus, sed ab janua introeuntibus itinera faciunt latitudinibus non spatiosis, & ex una parte equitibus, ex altera ostiarum cella, statimque janua interioribus finiuntur. Hic autem locus inter duas januas Græce θυρωρίον appellatur. in Glossis Veterum janitor & janitorum πυλωροί. Salmaf. leg. etiam, πυλωρίον. KÜHN.

Πυλώριον] Hæc adfert ad Petronii illa: hostiarum cella, πολυμαθίστατος ille ἴ. a Wottonaren. H. Stephanoræ hic adscriplit, θυρωρίον, Vitr. ad Vitruvianum scilicet nos remittens. Labb. MS. ita: τὸ δὲ τοῦ πυλωροῦ οἶκημα, πυλωρίον. Scribere credo volens, ut Sebevi MSS. πυλωρίον. JUNG.

33 Deinde est domus] Πρόδομος, anterior domus pars seu vestibulum. SEB. 2.

34 Καὶ προαύλιον] MSS. ἢ προαύλ. SEB.

Καὶ προαύλιον] C. A. πρόδομος ἢ προαύλιον. αἰθουσαν αὐλῆς Homier. Iliad. 9. ubi Interpr. hoc ordine recenfet partes illas: θέλαμος ὁ ἴσων σηκὸς τῆς αὐλῆς. τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ, πρόδομος, αἰθουσα δὲ, περιστύλον, τοῦτο ἴστι, πρὸς ἡλίον τετραμμένη στοά, παρὰ τὸ αἰθεσθαί, ὃ ἴστι φλέγεσθαι. secundum hanc explicationem post ἔνδον in Polluce nostro distinctio major ponenda erit. & ἣν αἰθουσαν Ὀμηρος καλεῖ, εἰποις ἂν τὸν περιστύλον τόπον καὶ περικίον. Nam nec C. A. titulum integrum, τὰ ἔνδον τοῦ πυλῶνος &c. agnoscat, nec Homerus ullibi αὐλὴν vocat αἰθουσαν. vid. Phavor. in αἰθουσα. Salmaf. εἶτα προαύλιον ἢ αὐλή. KÜHN.

35 Αἰθουσαν] Et hoc apud Homerum sæpius. Unum locum saltem afferre & hic placet ex Ili. i.

— οὐδὲ ποτ' ἴσθη Πύρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθουσῆ εὐπρῆος αὐλῆς, Ἄλλο δ' ἐπὶ πρόδομον, πρὸς θεῶν θαλαμῶσι θυρῶν. JUNG.

36 τὰ ἔνδον τοῦ &c.] Titulus Sectionis V. deest in Labb. JUNG.

37 Περικίονα] Vide si lubet Junii Nomenclat. in Peristylum. JUNG.

septus est, περικίονα vocabis στύλος enim, columna, & κίων vocatur. Attici vero περίστων dicunt, pars autem ejus στοά, στοά enim latus vocatur. caterum, στοάν etiam pro contrario, toto scilicet peristoo usurpari, tritum est. Habitationum vero sunt vestibulum, domus, domuncula, & cubiculum, * quamvis Menander hoc barbarum putet, sed Aristophanes in his fide dignior eo auctor in Acolosicone inquit, κοιτών, id est, Cubiculum omnibus unum, unaque scyphus sufficiet. ἀνδρών, quo viri conveniunt, dicitur. deinde exedra seu confessus, ubi confident ad colloquendum. Symposium vero ex ipsa re denominatum, etiam συσσίτιον dicitur. Cubiculum porro, triclinium, pentaclinium,

να. καὶ γὰρ στύλος, ³⁸ καὶ κίων ὀνομάζεται. κατὰ δὲ τοὺς Ἀττικοὺς, ³⁹ περίστων. στοάν δὲ ⁴⁰ καλεῖ τὸ μέρος αὐτοῦ. ⁴¹ στοά γὰρ τὸ πλευρὸν καλεῖται. ἢ μὲν τοὶ χρῆσις, καὶ ⁴² ἐπὶ τὰ ἐναντία ⁴³ τέτριπται. τῶν δὲ οἰκῶν, πρόδομος, καὶ δώμα, καὶ δωμάτιον, καὶ ⁴⁴ κοιτών. * εἰ γὰρ καὶ Μένανδρος αὐτὸ βαρβαρικὸν οἶεται, ἀλλ' ⁴⁵ Ἀριστοφάνης τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ ἐν Αἰολοσίκωνι, Κοιτών ἀπάσαις εἰς, πύελος δὲ ⁴⁶ μία ἀρκέσει. λέγεται δὲ καὶ ⁴⁷ ἀνδρῶν, ἵνα συνίασιν οἱ ἄνδρες. εἶτα ἐξέδρα, ἵνα συγκαθῆνται. ⁴⁸ τὸ δὲ συμπόσιον ἐκ τοῦ ἔργου ὀνομασμένον, καὶ συσσίτιον καλεῖται. λέγεται δὲ οἶκος τρίκλινος, πεν-

38 Καὶ κίων] In C. A. καὶ non est in textu, sed superferiptum est. KÜHN.

39 Περίστων] A. & P. R. περίστων. SEB.

Περίστων] C. A. περίστων. στοάν δὲ τὸ μέρος αὐτοῦ ἢ ἵπποις ἀν' parenthesi inclusis verbis hisce : καὶ γὰρ στύλος κίων ὀνομάζεται. cl. Salmis. ita legit : ἵπποις δ' ἀν' τὸν περιστύλον τότε περικίονα. ex V. C. dein servat περίστων, & καλεῖ, quod mox sequitur, delet. KÜHN.

Περίστων] Emendare debes omnino juxta Seberii MS. Aug. & Pal. recent. περίστων, quemadmodum & Salmasium nostrum emendasse jam dico : quamvis apud Hesych. etiam inveniam, περιστέων, περιστόλων περιστοων, περιστυλον JUNG.

40 Καλεῖ] Quis? MSS. omitunt. itaque στοάν referre liceret ad ἵπποις. SEB.

Καλεῖ] H. Stephanus in suo codice emendat, κάλει. MSS. Seberii id non agnoscunt plane, ut & Labb. Non incommode itaque cum Sebero meo referas στοάν ad ἵπποις antecedens. JUNG.

41 Στοά γὰρ] Labb. στοαὶ γὰρ &c. JUNG.

42 Ἐπὶ τὰ ἐναντία] In contrariam versis usus significationem dum στοά non latus, sed integram porticum notat KÜHN.

43 Τέτριπται] Emendandum putabam τέτριπται, & incipiebam arguari etiam porro, an pro τὰ ἐναντία, ταμίαι possit legi. Et ταμίαι enim quoque στοαὶ significabant, ut Hesychius & Schol. Aristoph. ad Ecclesiast. initio fere docent. Verum hujus argutationis desino libens, quæ ex mea imperitia proficisceretur: nec locum habeat cum locatione verborum uti vulgavit, de quo me admonuit amiciss. Salmasius noster, cujus aurea pro nostris areolis accipies libens, ut ea ad me perleripit. Primum scilicet pro περίστων legendum περιστέων. ita enim postulat analogia. Grammaticis inter περιστέων & περιστέων aliquid discriminis flatuunt, & utramque vocem ἀπὸ τῆς στοᾶς vel στοᾶς deducunt. Sed illud discrimen pondum potius deprehendere quæle esset. Ταμίαι vero locum non habere, ut dixi, illa locatione verborum ait, nec Pollucem infra mentionem facere verbi στοά hac significatione, ubi πρὸ τῶν ταμίων tractat. Ἐπὶ τὰ ἐναντία itaque veram putat lectionem, quamvis non ita facile se ex ea expedire. τὰ ἐναντία, ait Doctiss. juvenum, solet subjicere hic Grammaticis plerumque rerum & verborum, id est qua contrarium significatum continent illis qua præmissis. Et ἐπὶ τὰ ἐναντία aut ἐπὶ τὸ ἐναντίον vocem aliquam accipi dicunt veteres critici, qua contrarium significat, aut qua in contrarium usurpatur. Post quæ sensum verborum Pollucis ita condidit: στοάν ait esse τὸ μέρος περιστέων. quod verum est. Suidas περιστέων, περιστυλοὶ στοᾶς ἔχον. multa ἰσχυ-

στοαὶ in peristoo, ut multi styli in peristyllo, multa κλίεις in pericione. Sequitur : στοά γὰρ τὸ πλευρὸν καλεῖται. Et hoc firmus ex aliis Grammaticis, qui στοάν τὸ προκλιτὸν significare dicunt. Cum hac ita sint, ἢ χρῆσις tamen στοάν usurpat ἀντὶ τοῦ περιστέων unde nobilissima illa porticus Athenis, a qua nobilissimi Philosophi denominati στωικοί. Indubitata hæc sunt, neque aliud velle Pollucem, certo certius est, cum στοά sit pars τοῦ περιστέων, pro toto tamen peristoo usurpatæ coemptum est, communi loquendi usui. Hoc est quod dicit ἢ χρῆσις ἐπὶ τὰ ἐναντία τέτριπται. quod non mutandum censeo in τέτριπται. est enim ἢ τρίβομαι in eo sensu ἢ χρῆσις τέτριπται, quo Latinis scribitur ἢ tritum est. Hæc ille, Sane sic & Pollux infra III, 29. τετριμμένον ὄνομα, tritum vocat. & IX, 63. ἐν τῇ χρῆσει τέτριπται. & ego putabam ταμίαι, quod suspicabar, male cum τέτριπται collocari: & ea saltem causa de τέτριπται conjectabar. Ceterum nostri Salmasii de περιστέων emendationem etiam firmant MSS Seberii, ut antea dixi: quod tum ignorabam, nec videbat ille quoque amici nostri notas.

44 Κοιτών] Communiter, Attice dicitur, δωμάτιον ab iis, qui elegantiam amant. Homero thalamus appellatur καταχρηστικῶς Κοιτών. ὁ γὰρ κοιτών πολλῶν κοιτών ὀφείλει εἶναι περιεκτικός, ita Phavorin. in νεοτιά. KÜHN.

Κοιτών] Ἀδίκμων quoque ait Phrynichus, ubi vide Nunnesium in κοιτών, qui ait ad locum Aristophanis, quem Pollux profert, diceret fortasse Phrynichus, singulariter illud dictum esse, ideoque non magno opere de eo laborandum. in Labb. ista: ἐπὶ γὰρ καὶ M. usque ad λέγεται desunt. JUNG.

45 Ἀριστοφάνης] Salmastic. cod. quo Schottus usus, auctius: Ἀριστοφάνης ὁ κωμοποιὸς ἔχει. JUNG.

46 Μία ἀρκέσει] μί' ἀρκ. SEB.

47 Ἀνδρῶν] Et Ἀνδρανίτις, ubi viri degunt: ἐξέδρα vero, ubi confident ad colloquendum. de Exedra Valerius in Euseb. p. 232. Gl. ἐξέδρα, triclinus, ala: ubi triclinus adjective sumitur, ut τρίκλινος. KÜHN.

Ἀνδρῶν] De Androne Rad. Fornerius l. 1. rer. quætid. c. 18. ubi nostrum laudat. De exedra vero v. Camerarium avum meum Comm. ut. ling. cap. 824. JUNG.

48 Τὸ δὲ συμπόσιον] C. A. τὸ συμπόσιον δὲ καὶ συσσίτιον καλεῖται. KÜHN.

Τὸ δὲ συμπόσιον] Labb. τὸ συμπόσιον δὲ καὶ συσσ. κ. de sequentibus vide F. Ursini append. ad Theophrastum de triclinio pag. 101. edit. Comelin. ubi hinc conjicit, locum a magnitudinis ratione, etiamsi nullos haberet stratos lectos, oecum triclinon, tetraclimon &c. appellatum esse. Heliodorus noster & πολυκλίον dixit lib. 5 Æthiop. τῶν πολυκλίονος οἴκους ζητούντων. JUNG.

τάκλιμος, ⁴⁹ καὶ δεκάκλιμος. καὶ ἀπλῶς πρὸς τὸ μέτρον τοῦ μεγέθους, ὁ τῶν κλιῶν ἀριθμός. ⁵⁰ ὁ δὲ
80 γυναικωνίτης, θάλαμος, ἰστών. * ⁵¹ ταλασιουργὸς οἶκος, ⁵² σιτοποιικός. ⁵³ ἵνα μὴ ⁵⁴ μιλῶνα, ὡς οὐκ ἔυφημον, ὀνομάζωμεν. εἶτα ⁵⁵ ὀπτανεῖον, τὸ μαγειρεῖον, ⁵⁶ ἐρεῖς, ὡς ἀποθήκαι, ταμεία, ⁵⁷ θησαυροὶ, Φυλακτήρια. Ξενοφῶν δὲ καὶ ⁵⁸ στεγανά, καὶ στέγην ἀνόμασεν, οὕτως εἰπὼν,

deaccliniumque dicitur, juxta proportionem scilicet magnitudinis lectulorum numerum assumens. Tum & gynæceum, thalamus, textrina, * domus 80 lanificii, domus pistoria, ne pistrinum male ominato vocabulo nominemus. deinde ὀπτανεῖον dices culinam, uti apothecæ sunt ταμεία, reconditoria, promptuaria. Sed Xenophon στεγανά, id est, tecta, & στέγην id est, tectum seu domum, quoque

49 Καὶ δεκάκλιμος] Desideratur in C. A. Kühn.

Καὶ δεκάκλιμος] In *Labb.* deest καὶ δεκάκλιμος. JUNG.

50 Ὁ δὲ γυναικωνίτης] A. ὁ δὲ γυναικωνίτης θάλαμος, ἰστών. *ταλ.* P. V. ὁ δὲ γυναικωνίτης, θάλαμος. ἰστών. ὅτι. P. R. ἰστίον *ταλας*. unde vide quid colligas. *Hesych.* γυναικωνίτης, οἶκος γυναικῶν. *Schol. Hom.* ad v. 515. *Il. β.* ὑπερίον exp. τὸ δίστεγον τὸ καλούμενον γυναικωνίτης. addens: οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῖς γυναιξὶν ὑπερίους τοὺς θαλάμους κατεσκεύαζον, ὑπὲρ τοῦ δυσστενεύτους αὐτὰς εἶναι. SEB.

Gynæceum] Retinendum potius Græcum vocabulum γυναικωνίτης. quod *Hesych.* etiam οἶκος γυναικῶν *Br. Schol.* ad illud *Iliaδ.* β, 515. ὑπερίον ἐσαναβάσσα, εἰς τὸ δίστεγον ἐλθούσα τὸ καλούμενον γυναικωνίτης. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῖς γυναιξὶν ὑπερίους τοὺς θαλάμους κατεσκεύαζον, ὑπὲρ τοῦ δυσστενεύτους αὐτὰς εἶναι. SEB. 2.

Ὁ δὲ γυναικωνίτης] Ita fuit etiam in textu, sed n in e mutatum, ut esset γυναικωνίτης. post θάλαμος addit C. A. ῥητίον, nec habet siquens ἰστών, quod *Interpres* reddit, *relatum*, quasi esset a recto ἰστός, cum ἰστών, vel integre, ἰστίον, sit *textrina*, ἰστουρεῖον i. e. locus, ubi sunt ἰστώ τεκτοῖν. ita *Pol. apud lib. 6. Stratag.* ἐν τοῖς ἰστώσι in *texturis*. conf. infra VII. 28. *Salmas.* *Codex* θάλαμος ἰστίον. unde leg. ἰστίον. Kühn.

Ὁ δὲ γυναικωνίτης] *Salmasius.* *Cod.* θάλαμος γυναικωνίτης. *Seberi* MSS. variant. *Ang.* habet, ὁ δὲ γυναικωνίτης θάλαμος, ἰστίον. *Pal. vet.* ὁ δὲ γυναικωνίτης, θάλαμος. ἰστίον ὅτι. *Pal. rec.* ἰστίον *ταλας*. unde viris doctis non dubito quin locum restituere facile sit, mihi non adeo: nisi quod leviter suspicabat saltem, ὁ δὲ γυναικωνίτης, θάλαμος ἰστίον ταλασιουργικός οἶκος &c. ut dicat gynæconitida, thalamum intelligendum. Sane vulgatum θάλαμος ἰστών non placeat. Sed viri docti, ut dixi, hoc rectius agent. ταλασιουργικός vero, pro vulgato ταλασιουργός scripti, quod ita habeant *Pal. vet. & Aug. Seberi.* JUNG.

51 Ταλασιουργός] P. V. & A. ταλασιουργικός. SEB.

52 Σιτοποιικός] C. A. σιτοποιητικός. *Gl. pistrinum* μύλων, ἀρτεροποιον, *pistrilla*. χειρομύλων locus, ubi mola *ταπεινά* sunt. Kühn.

Σιτοποιικός οἶκος] adfert *H. Junius* *Nomencl. in Pistrinum*. JUNG.

53 Ἴνα μὴ μιλῶνα] MSS. ὁ δὲ μύλων οὐκ ἔυφημον. εἶτα. SEB.

Ἴνα μὴ μιλῶνα] Pro ἵνα μὴ &c. *Labb.* ὁ δὲ μύλων οὐκ ἔυφημον. Sed scribendum hac ratione μύλων, ut in suis MSS. noster *Seberus* invenit. JUNG.

54 Μιλῶνα] I. μύλων. *Γραγορ.* μύλων μύλων μύλος παρὰ τοῖς ἴστέρον, in quo fallitur, si posterioris ætatis τὸ μύλων esse vult. extat enim apud *Thucyd.* l. 6. p. 426. σιτοποιοὺς ἐκ τῶν μύλωνων *pistores* e *pistrinis*. sed ille tantum ad μύλος respicit, illudque ait esse recentius, Auctor vero nomen illud περιφράζει ὡς οὐκ ἔυφημον quasi *malis omnis*, quia pistrinum antiquis pœnalis servorum carcer erat. *Interpres* reddit quasi legisset *εὐτελες*. C. A. ita effert: ὁ δὲ μύλων οὐκ ἔυφημον. μύλων est *male omniatum vocabulum*. *Thomas* in *Eclogis*, μύλη, οὐ μύλος. Kühn.

55 Ὀπτανεῖον] *Nimpef.* ad *Phrygicum* in voce *μα-*

γειρεῖον habet ὀπτάνιον, & sic recte legi in MS. (credo *Phrygicis*) affirmat, quia sic *Azici* usi: nec abiter scribi vult ipse *Phrygicus*. JUNG.

56 Ἐρεῖος.] Ita & MSS. dubium peregrinove an corruptum sit, atque haud scio an ῥίσκος (quæ vox VII. 160. & alibi) queat substitui, cum proxime sequatur ἀποθήκαι. *D. Haschel.* cui tamen interim haud displicet conjectura, qua natum id verbum putatur ex ἐρεῖς δὲ καὶ ἀπ. vel etiam ἐρεῖς δ' ἀπ. SEB.

Ἐρεῖος] Recte diviseris vocabulum legendum, εἶτα ὀπτανεῖον τὸ μαγειρεῖον ἐρεῖς, ὡς ἀποθήκαι &c. deinde ὀπτανεῖον dices *culinam*, vel ut *Glossæ* habent *cucinam*, uti *apotheca* sunt ταμεία &c. *Hesych.* ὀπτανεῖον, τὸ μαγειρεῖον. *Salm.* etiam ex V. C. I. τὸ μ. ἐρεῖς. Kühn.

Ἐρεῖος] Quid ἐρεῖος fuerit non facile invenies qui tibi dicat. Mihi quidem ἐρεῖος in mentem venit, sed non legi illud pro loco, ubi quid reponatur vel adservetur. Audias itaque & hic meum *Salmasium* τὸν πᾶν. Quid sit ἐρεῖος, frustra quæras: fuit cum divinare ῥίσκος, cuius meministi l. VII. Et inter ἀποθήκας vestimentorum recenset. *nunc* *trajectione syllabarum* *pecuniam* esse arbitror Et legendum *σεῖρος* vel *σειροί*. αἱ *σειροί* scribunt, alii *σειροί*. etiam IX. 49. *σειροί* *εξατάκτων* *τεπερίας*. Post quæ cognovi ex *Seberi* *Notis Haschelium* nostrum putare legendum ἐρεῖς δὲ καὶ ἀποθ. quod valde aridet jam, præsertim si ita distinguentes scribamus: εἶτα ὀπτανεῖον, τὸ μαγειρεῖον ἐρεῖς καὶ ἀποθήκας &c. JUNG.

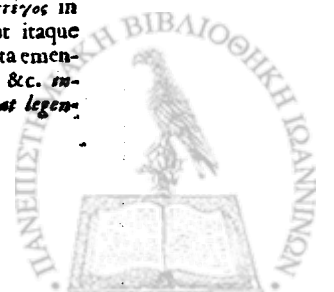
Ἐρεῖος] Hanc vocem ut depravatam etiam notat *Falckenb.* nec tamen aliam in ejus locum reponit.

57 Θησαυροὶ] C. A. θησαυρός. *Hesych.* θησαυρός. ἐν ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων ἢ ἱερῶν (l. χ. ἱερῶν) ἀποθήκῃ οἶκος. domus ad asservenda simulacra Et *recipiunt templorum* vel *recipiunt sacram.* hæc de sacrorum thesauro accipienda, *savissus* vocarunt antiqui. Hic vero agitur de quovis Patrumfamilias conditorio, vel cella *promaconda*, ideoque *Interpres* non recte hic inculcat, *carceres*. *Glossæ* enim *φυλακτήριον* melius reddunt *promptuarium* vel *armuletum*, quæ ultima significatio hujus loci non est. Kühn.

58 Στεγανά] P. V. & A. στεγνά. quomodo sexies nec magnis intervallis habetur in *cæcon*. *Xenob.* f. 837. & seq. de *venat.* autem f. 980. τρίχα στεγανὴν dicit pilos ad tegendum aptos. Ubi vero extat, quæ hic *Pollux* citat verba, nondum succurrit. Et nescio an pro *μεγαλοστήγει* legendum *μεγάλῳ* *στεγῆ*, aut *μεγάλῃ* *στέγῃ*, cum *στεγῆς* ante facta mentio. SEB.

Στεγανά] Pro στέγην V. C. *Salmas.* στέγην. Kühn.

Στεγανά] Videtur hic & paulo post pro *στεγανά*, *στεγανὰ* scribendum, ut sapius, quod & *Seberus* noster observavit, in *Oeconomico Xenophontis* scriptum occurrit. Quæ sequuntur e *Xenophonte*, in iis & ego valde hæsi. nec mirum, quum & viri doctissimi. quibus non magis in promptu locus *Xenophontis* quam mihi. Itaque dice fere ut ego, quoniam *στέγην* in præcedentibus dicit *Pollux Xenophontem* nominasse, suspicabantur scribendum *μεγάλῳ* *στέγει*. Sed hoc pacto *στεγῆς* in prioribus pro *στέγην* dixisset potius. malebant itaque *μεγάλῃ* *στέγῃ*. ὁ θεός *Salmasius* locum hunc ita emendat & illustrat ad me: *Locus ille, Xenophῶν δὲ &c. insignis est, sed non leviter corruptus. Subibat legen-*

dixit, ut, ὅσα δ' οὐδ' ἐν δεκακλίῳ μεγά-
λω στέγει. & rursum, στεγανά, ψυχρινά
καὶ ἀλεινά, id est, tecta, frigida, & æsti-
va. Sed quod pedibus subest, pavimentum.
quod capiti obrenditur, fastigium,
tectum, culmen, subtegulaneum. unde &
intectum, & tectum habens, cacumen,
& vertex. A quibus ὑπερώφιον, quod su-
pra culmen est: & ὀμωρόφιον, quod sub
eodem tecto, aut culmine latet, di-
cuntur. * Quæ autem inter verticem sum-
mum, & tectum est pars, παρωρόφιος &
quæ supra culmen, τέγος, tectum, dicitur.
quæ vero in hoc ad imbrem arcendum

ὅσα δ' οὐδ' ἐν δεκακλίῳ μεγάλῳ στέγει. καὶ
παλιν, στεγανά, ψυχρινά, καὶ ἀλεινά. Κα-
λαίτο δ' ἀντὶ τὸ μὲν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἔδαφος. ἡ δ'
ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, ὄρος, στέγη, καὶ ὀ-
ρωρόφῃ. καὶ ὑπὸ στεγόν τε, καὶ ἄστεγον, καὶ κα-
τάστεγον. ἔροφος, καὶ ὑπόροφιον. ἐξ ὧν τὸ
ὑπερώφιον, καὶ ὀμωρόφιον. * τὰ δὲ μεταξὺ
τοῦ ὀρόφου, καὶ τοῦ στεγούς, παρωρόφιος. τὸ δὲ
ὑπεράνω τοῦ ὀρόφου, τέγος. τὰ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ
προϋχοντα, ὡς καὶ τὸν ὀμβρον ἀπερρύκειν, προ-
τεγίσματα. εἶτα, ὑπερῶα ὀγκήματα. τὰ δ'
prominent, προτεγίσματα, i. e. imbricamenta. Præ-

sum: ἐν δεκακλίῳ στέγει. Sed quid faciemus illi me-
γάλῳ, quod pertinaciter adheret? Procul dubio legi
debet: ὅσα δ' οὐδ' ἐν δεκακλίῳ μεγαλοστέγει. Hæc quod
genus portenti! dices. Pax, & tecum verum esse
fatebere μεγαλοστέγει composita vox, nec tamen com-
posita, est enim μεγάλη στέγη. Sed hujus compositio-
nis exempla multa observavimus. Sic Pindarus μεγα-
λόπαιον Ἀθῶνι vocavit, pro μεγάλην πόλιν, & quod
magis mirum Anacreon καλλιγύναικες dixit pro καλαὶ
γυναῖκες. Locus est in Symposiacis hemiambiis. Ἀχαιῶν
γὰρ ἴστιν, ὅπου καλλιγύναικες. Ita scriptum reperimus
in vetustissimis schedis, quod & vetus Criticus observa-
vit, καλλιγύναικες pro καλαὶ γυναῖκες. Sic apud Poëtam
ἰνάνουχος δὲ μοι ἀμφοῦ αὐτῶ --- pro ἐνέα νύκτες. Si mihi
per otium liceret Schedia mea evolvere, plura tibi submi-
nistrare exempla, tum ex Poëtis sumpta, tum ex πε-
ζολόγοις. Sic igitur μεγαλοστέγειν elegantissime Atti-
ca illa Musa exultat. στέγειν τὴν οἰκίαν significare vox
composita satis ostendit στεγάνομος, & notissimus ille
versiculus de Pindaro apud Dionem: Πυδάρου τοῦ μου-
σοποιῦ τῶν στέγων μὴ κλιετέ. nec obsistat quod non lon-
ge utitur genitivo στέγων. nam ibi aliter accipiendum.
vides igitur & Pollucem legisse & notasse στέγειν in hoc
Xenophontis loco, neque aliter legendum esse, ex Pol-
luce constare. Nam etsi Xenophon compositionis forma
usus sit, id ita accepit Grammaticus, ac se simplicem
vocem posuisset, neque aliter debuisset. nam auctor ille
elegantissimus ne diceret ἐν δεκακλίῳ μεγάλῃ στέγειν,
vel δεκακλίῳ καὶ μεγάλῃ στέγειν, συνεισέτις ἐν
δεκακλίῳ μεγαλοστέγειν. Hæc illud Mufarum πλάσ-
μα, & ἄπιστα pullus germanus. Sed lubet exclamare
ἔρηκα, ἔρηκα. Tandem enim incidi in ipsum
locum Xenophontis, qui profecto hic est. In Oeconomi-
co, ubi Ischomachus narrat quam eleganti & apto
ordine in navi Punica omne instrumentum, quod plu-
rimum & varium erat, viderit collocatum: καὶ ὅσα
λέγω, ait πάντα οὐκ ἐν πολλῷ τι μείζονι χώρῳ ἔκει-
το, ἢ ἐν δεκακλίῳ στέγειν συμμέτρῳ. Unde nobis jam
facile patet vel ex particula ὅσα, vulgo hunc locum
mutuum esse: Abest autem illud μεγάλο plane ut vi-
des: nec videtur necessarium, unde unde ortum: quamvis
Salmasii nostri sententia, propter reconditam erudi-
tionem qua plena est, tibi celanda non fuerit. Alter
vero locus non videtur mutuilus, quum plus adferre
Pollucis opus non fuit. Est enim hic ut puto in eod-
em Oeconómico, vel ultimo ἀπομνημον. non longe a
priori: τὰ δὲ ξηρὰ τῶν στεγῶν, τὸν σίτον τὰ δὲ ψυ-
χρινά, τὸν οἶνον τὰ δὲ φανὰ, ὅσα φάους δέομενα ἔργα
τε καὶ σκευὴ ἐστί. καὶ διατητήρια διὰ τοῖς ἀνθρώποις
ἐπιδείκνυσι αὐτῶν κεκαλλωπισμένα τοῦ μὲν θέρους ἔχειν
ψυχρινά, τοῦ δὲ χειμῶνος ἀλεινά. JUNG.

59 ὅσα δ' οὐδ' &c.] Hic locus Xenoph. ita se habet
in ejus Oeconóm. καὶ ὅσα λέγω, ἔφη, πάντα, οὐκ ἐν
πολλῷ τι μείζονι χώρῳ ἔκειτα, ἢ ἐν δεκακλίῳ στέγειν
συμμέτρῳ. Si hic ille locus est, patet, quod ἀπὸ μνή-
μης laudatus sit, quodque hoc loco legendum sit, οὐ

μεγάλῳ στέγει. Alter locus sequitur in eodem libro
his verbis: τὰ δὲ ξηρὰ τῶν στεγῶν vel ut Pollux legit
στεγῶν, τὸν σίτον τὰ δὲ ψυχρινά, τὸν οἶνον. & πε-
ρὺν, διατητήρια &c. τοῦ μὲν θέρους ἔχειν ψυχρινά,
τοῦ δὲ χειμῶνος ἀλεινά. Hinc patet tria illa, στεγανά,
ψυχρινά, ἀλεινά retinenda esse in Versione, sub-
jecta tantum interpretatione, nimirum, tecta, frigida,
da. Interpr. ab ἀλεινώ, ενίω, derivavit ἀλεινά, cum
potius sit hoc loco, calida, æstiva ab ἀλεια calor, unde
ἀλεινώ, calefacio. KÜHN.

60 Ψυχρινά] Xenophon de γενας, τοῦ μὲν γὰρ χει-
μῶνος ἐστὶν ἀλεινά, τοῦ δὲ θέρους ψυχρινά. SEB.

61 Τὸ δ' ὑπὲρ τὴν κ.] In C. A. hic ordo est in se-
quentibus: στέγη καὶ κατάστεγον ὄροφος, ὀροφή. ἐξ οὗ τὸ
ὑπερώφιον καὶ ὀμωρόφιον. in margine vero rubrica est:
διώροφος οἶκος ὁ δίπατος, τριώροφος ὁ τρίπατος. ubi pro
ὑπερώφιος legerem, ὑπαρόφιος, qui est sub uno τε-
δο nobiscum, Hesych. quod margini ascriptum est re-
centioris Græciæ quod. uti apparet ex τρίπατος, δίπα-
τος. πάτος enim ibi signat consignationem. Eandem
cum C. A. lectionem affert Salmas. ex V. C. KÜHN.

62 Κεφαλὴν] Labb. κεφαλὴν, κατάστεγον (& ad
oram: διώροφος οἶκος ὁ δίπατος: τριώροφος, ὁ τρίπατος)
ὄροφος καὶ ὀροφή. ἐξ ὧν &c. Ubi quoque, sicut & in
suis plane abesse testatur Seberus, non est ὄρος, &
videtur ea vox hic vel mendosa vel omittenda. In
Salmasiæ. si recte capio, καὶ ἄστεγον vacare annota-
vit Schottus. JUNG.

63 ὄρος] Legit ὄροφος FALCK.

64 Στέγη] P. R. στέγος. ὄρος autem plane abest a
MSS. SEB.

65 Ὑπόροφιον] Scilicet ὑπαρόφιον. A. καὶ ὀροφή, quod
paulo ante P. R. κατάστ. διώροφος (alias διόρ.) οἶκος.
δίπατος, τριώροφος, τρίπατος, ὄροφος καὶ ὀροφή. SEB.

Ἑπόροφιον] Lege ὑπόροφιος τις ait Schottus, & va-
care ἐξ ὧν τὸ ὑπερώφιον, & lege καὶ ὀμωρόφιος. Hæc
ille in suis excerptis. Ego vero & malo cum Sebero
scrib. ὑπαρόφιον. ut cetera. JUNG.

66 Τὰ δὲ μεταξὺ] An potius scripsit, τὸ δὲ μετ.
JUNG.

67 Τέγος] C. A. στέγος Hesych. τέγος, στέγη, δώ-
μα, ὑπερῶν. Salmas. τέγους. KÜHN.

Τέγος] Quid τέγος, & προτεγίσματα (quod H. Jun-
nius Nomencl. in Subgrunda laudat) hinc etiam expli-
cat Anutius Fæsius in Oecon. Hippocr. voce Δίτασμα.
sed verbis interpretis, qui tamen nescio quam tegetem
pro tecto nobis textit. JUNG.

68 Ἀπερρύκειν] C. A. ἀπερύνειν, arcere. Videtur o-
lim fuisse scriptum, ἀππερύνειν. Salmasius etiam ἀπε-
ρύνειν, quod convenit cum ἀπερύνειν KÜHN.

Ἀπερρύκειν] Pro ἀπερύνειν omnino legendum ἀπε-
ρύνειν, & H. Steph. alterum ρ delendum indicarat in
suo codice. Labb. tamen ἀπερύνειν habet, pro ἀπερύνειν
credo, ut MSS. sæpe η pro ει vitiose habent. JUNG.

69 Τὰ δ' αὐτὰ καὶ δῆρη] Hæc in Labb. defunt.
Quod autem ad ista δῆρη attinet, de iis Viri docti

αὐτὰ, καὶ διήρη. αἱ δὲ προβολαὶ τῶν ὑπερώων
οἰκημάτων, αἱ ὑπὲρ τοὺς κάτω τοίχους προύχου-
σαι, ⁷⁰ γεισιποδίσματα. καὶ τὰ φέροντα αὐτὰς
ξύλα, γεισιπόδας. ⁷¹ ἀμείβοντες δὲ εἰσὶ, ξύλα
ἐξ ἐκατέρων τῶν τοίχων ἀλλήλοις ἀντεριδόμενα,
πρὸς ⁷² τὸ τοὺς μέσους ὑψηλοὺς ὀρόφους ⁷³ ἀνέχειν
δύνασθαι.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Θ.

C A P U T I X.

82

* ⁷⁴ Περὶ νεῶν, ⁷⁵ καὶ ναυτικῶν ὀνο-
μάτων.

ΠΛΟΪΟΝ, ναῦς, ὀλκάς, σκάφος, ⁷⁶ μυ-
ριοφόρος ναῦς. τὸ δὲ μυριαγωγὸς, εὐτελές.

nil adferunt, nisi quod *Vulcanus*, ajunt, ex quodam
Grammatico: διήρης, Ἀττικῶς τὸ ὑπερῶν τὸ δὲ κατώ-
γαλον, ξυνοικία λέγεται. Sed & hic apud *Pollucem* il-
lustris locus est: & infra IV, 129. ἢ δὲ διστεγία, πο-
τὲ μὲν ἐν οἴκῳ βασιλείῳ, διήρης δωματίον. &c. Sic *Hesychius*
etiam: διήρης, ὑπερῶν ἢ κλίμαξ. Et *Etymolo-
gus*: διήρης, ὁ ὑπερῶς οἶκος Ἐυριπίδης ἐν *Φοινισσαίς*,
--- μελάθρον ἐς διήρης ἰσχατον. ἀπὸ τοῦ δις, διήρης ἢ
ἢ ὁ διστεγής. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἔχούσας
δύο ἢ καὶ τρεῖς στέγας, διήρης καὶ τριήρης λέγει. ἢ ἀπὸ
τοῦ δύο διήρης, ὡς περὶ παρὰ τὸ μόνος μονήρης καταχρη-
στικῶς δὲ λέγεται αὐτὸν τὸ διστεγής, ἀλλὰ καὶ τὸ
ὀπίσσω ἀν' ἢ στεγῶν. ὡς περὶ καὶ διήρων, ἐπὶ πλείων
λέγεται. *Euripidis* versus non est longe ab istius tra-
gediæ initio, in quem & *Scholias* vetera adscribo:
διήρης ἰσχατον] διήρης τὸ διστεγῶν ὑπερῶν ὡς μόνος, μον-
ήρης. δύο διήρης ἀπὸ τοῦ δις καὶ δύο οὐσίας τῆς ὀροφῆς
καταχρηστικώτερον δὲ καὶ ἄροφον (nescio an forte μο-
νόροφον rectius) ἢ καὶ πολυστεγῶν οὕτως λέγεται οἱ δὲ
διήρης καὶ διήρων, καὶ ὑπαίθρον. *Plutarch.* lib. πῶς ἂν
τις αἰσθητοῦ αὐτοῦ προκύπτουτος ἐπ' ἀμείβῃ, non longe ab
initio de Sextio Romano narrat, eum reliquisse in ur-
be honores & dignitates propter amorem philosophiæ,
quumque inter philosophandum animo primum non
bene composito esse posset, sed ægre ipsi esset, ὀλί-
γου δεῖσαι καταβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τινος διήρους. Inter-
pres, *de vitæ quædam in mari*: ego omnino de su-
periore cœnaculo accipio, unde præcipitare ex ædibus
cogitabat. dixi *cœnaculo*, & afferam adhuc elegantem
locum in hanc rem, nempe διήρης idem esse cum ὑπερ-
ῶν, vel ἀνωγία, e *Platone* nimirum *Comico*. *Scho-
liastes* enim *Aristophanis* ad *Ranas* ad ista in certami-
ne poetico tragicorum *Aeschylæ* & *Euripidis*: μά-
κτραν, εἰ δὲ βούλεις κάρδοπον, ait se jam dixisse, ὅτι τοῦ-
το ἄρχαιότερον ἴσθι, τὸ τὰς μεταλήψεις τῶν λέξεων τῶν
ἰσοδυναμουσῶν ἐπιτηδεύειν. exempli gratia addit: Πλά-
των ποιητής, ὅρ' τε τὸ διήρης ὑπερῶν. & ex *Homero* alia
ubi θάνατον, μέρον junguntur, πολεμίζετε, μάχισθον
&c. quæ hujus loci non sunt. JUNO.

⁷⁰ Γεισιποδίσματα] C. A. γεισιποδίσματα, & mox
iterum, γεισιπόδες. Si a recto γεισα fuerit, legen-
dum γεισιποδίσματα, si a γεισον, γεισιποδίσματα.
unde *Hesych.* γεισιποδίζω, τὸ προσβάλλειν τὰ τεῖχη
ἐν τοῖς τοίχοις. legere τὸ προσβάλλειν τὰ τεῖχη ἐν τ. τ.
projecta telli facere in parietibus. *Gl. Philox.* projecta
tella. ἀνατιμυμῆνον ἀναστάν ἔχουσαν ἐπὶ οἰκίας, ubi
in Græco στήλην subintelligendum. Eodem redit,
si dicas, ἰσχυρῶς facere. *Cl. Salmas.* γεισιπόδες ex
V. C. KÜHN.

⁷¹ Γεισιποδίσματα] *Camer. Comm. utr. ling.* c. 863.
& utinam quæ ille laudatiss. memoriæ avus noster me-
ditari cœperat de domo & ejus partibus, ad finem

terea & solaria, & cœnaculâ dicun-
tur. solariorum autem, aut superiorum
domuum prominentiæ supra inferiores
muros exertæ, γεισιποδίσματα i. e. sub-
grunda dicuntur. & quib. hæc innituntur li-
gna, γεισιπόδας vocamus. ἀμείβοντες au-
tem trabes sunt ex utroque muro invicem
suffultæ, ad medium summi cacuminis o-
nus sustinendum.

* *De navibus, & nauticis nomi-
nibus.*

83

NAVIGIUM, navis, navis oneraria,
scapha, navis myriadis mercium vel
amphorarum capax. μυριαγωγὸς vero hu-

perducta habuissimus. Parili filo contexti *Commen-
tarii* extarent, atque illi, quos de corporis partibus
confecit: sicuti ex multis schedulis relictis nobis mani-
festum, cum quibus etiam initium ejus operis bene-
volentia clarill. consobriini nostri nacti sumus, quod
forte cum aliis quibusdam ἀνεκδότης illius edere tan-
dem poterimus. *Labb.* habet γεισιποδίσματα & γει-
σιπόδας. JUNO.

⁷¹ Ἀμείβοντες] Sunt duo ligna, quæ ex utroque
pariete ascendunt & in summo se sustinent mutuis
operis & intermedium tectorum culmen. *cantherios*,
in fallor, appellant. ἀντήριδες etiam dixeris, secundum
Hesych. id est, ἀντεριδόντα ξύλα ἢ λίθια κατασκευά-
σματα. quod tamen de fulcimentis, quibus navium
latera muniantur, intelligi poterit. vid. *Thucyd.* pag.
509. & ibi *Scholias*. Utitur autem voce ἀμείβοντες
Homerus *Iliad.* v. vers. 712. ubi *Eustathius* quem suo
more *Phavor.* exscripsit. KÜHN.

⁷² Τὸ τοὺς μέσους] *Labb.* omittit τὸ. Et hæcenus
in *Labb.* cod. vet. inveni collatum. JUNO.

⁷³ Ἀνέχειν] *Salmas.* ἀνέχειν. KÜHN.

⁷⁴ Περὶ νεῶν] P. R. περὶ νεῶν. SEB.

⁷⁵ Καὶ ναυτικῶν ο.] Hæc non sunt in C. A. titulus
enim est περὶ νεῶν. KÜHN.

⁷⁶ Μυριοφόρος] *Interpr.* navis decem millia homi-
num vehens. quod est monstrum horrendum, ingens.
μυριοφόρος ναῦς est, quæ capit μυρία κέραμια ταρίχων
vel aliarum mercium. navis magnorum onerum vel my-
riadas mercium capax quæ & μυριάμορος dicitur. A
navi itaque desumpta est metaphora, quando *Aristoph.*
in *Ῥάκη ῥήμα* vocat μυριάμορον, id est, ingens &
vastissimum verbum. *Dionys.* *Halicarn.* l. 3. A. R. αἱ
μέχρι τροχιλιοφόρου l. τρισχιλιοφόρου & οπερῶν ἡσθε
ad illas, quæ tria millia urceorum vehunt, si modo a-
liquid mutandum. *Athenæus* de navi *Hieronis* l. 5.
οἴτεν δ' ἐνεβάλλοντο εἰς τὴν ναῦν μυριάδας ἐξ, ταρίχων
δὲ Σικελικῶν κέραμια μυρία &c. μυριάμορος *Thucyd.*
id. est l. 7. p. 500. KÜHN.

Μυριοφόρος] Καὶ μυριαγωγὸς ναῦς, ait *Cal.* *Calagni-
nus* commentatione sua de re nautica ad *Lil.* *Cyrul-*
dum, id est, decies mille ferens, & decies mille agens
navis. Quæ referens *Brodæus* 9. *miscell.* 21. Verba
cujusdam, ait, *Calium* intelligens, additque. Hoc
vero quid sit non explicat, ego vero id ad amphoras ve-
ferendum censeo, non ad homines, ut docent plerique;
qui enim fieri potest? Latini aliquando non amphoras,
sed modis navium capacitatem metiri sunt, nos Galli
Græcam consuetudinem imitamur, atque eorum ma-
gnitudinem dolii exprimitimus. Quod ad amphoras atti-
net, locus est *Ciceronis* in epistola *Lentulo* lib. 12. nec
unicus, ut quidam Doctissimus juvenis putat in suo
auctario philologico. Sunt enim & alibi in hanc rem,

mille est: centiremis, quinquaginta remis instructa; triginta remos habens, viginti adornata remis, navis novem ordinum, septiremis, triremis biremis, uniremis, navigia longa, naves onerariæ, acatia, scaphæ, cymbulæ, lembi, cydari, cydali, gauli, celoces, cymbæ, cercuri, piraticæ naves, naves trajectoriæ, vel pontones, marina, dicroton, naves utrinque agitata, utrinque remis instructa, media, scapha, linter. * &

ἑκατόντορος, πεντηκόντορος, τριακόντορος, ἑνὴς κώσορος, ἐννήρης, ἑπτήρης, τριήρης, δέσπρης, μονήρης, μακρὰ πλοῖα, στρογγύλα, ἀκάτια, ἐφόλια, ἐφολικίδες, λέμβοι, κύδαροι, κύδαλοι, γαῦλοι, κελήτες, κελήτια, ἐπεικτρίδες, ἐπεικτροκέλητες, βαρεῖς, πορθμείον, πορθμῆς, ἀλιὰς, δίκροτον, ἀμφηρικόν, ἀμφήρης, δῆρες, δίκωπον, ἡμιολίς, ἡμιολία, σκάφη, πλοῖον, μονόξυλον. * καὶ Πτολεμαίου 85

& apud *Livium* lib. 6. in fine: *Lex a Q. Claudio trib. pl. lata: ne quis Senator, quinve Senatoris pater fuisset, maximam navem, que plusquam trecentarum amphorarum esset, haberet, id satis habitum ad fructus ex agris vedandos.* JUNG.

77 Ἐκατόντορος] *Navis centium, quinquaginta, triginta, viginti ordinibus remorum instructa.* *Plinius* *dececentremem* nominat. deinceps ordines recenset, nisi quod navem *sex ordinum* dixit paulo ante. KÜHN.

78 Ἐικότορος] *Hesychio* *Φαρνήδος* τελεία, ἰκισάκωσος est in voce ἰκισόρορος, quod *Homeri* est *Odyss.* 9. ἐννήρης navis novem ordinum. δέσπρης dicitur & δίκωπον, δίκροτον. *Liburnides* Romanis, secundum *Arrianum* de bellis *Illyricis.* ἔτι νῦν Ἰωμῶν τὰ κούφα καὶ ἄξια δίκροτα Λιβουρῖδας προσαναγορεύονσι. conf. & *Hesych.* in δέσπρης ναῦς. bona plane habet *dicroton*, inquit *Cicero* l. 16. ad *Attic.* ep. 4. KÜHN.

79 Δέσπρης] Et mox infra δέσπρης. *Laz.* *Βαγβίος* non ita longe ab initio sui eruditissimi *Libelli* de re navali, de biremibus agit, eas δίκροτα, dictas ait: negat enim apud probatum auctorem δέσπρης πλοῖον se legisse, etiam si apud *Suidam* habeatur. Nollet tamen *Pollux* id bis inculcat, non hercle facturus credo, si nauci vel ἰντελλῆς putasset. habes id & in proxime a me laudatis *Etymologi* verbis, qui *Apollonium* ita vocare testatur. *Hesychius:* δέσπρης ναῦς, ἢ καὶ δίκροτον καλοῦσιν. Idem *Suidas:* δέσπρης ναῦς ὑπὸ δύο ἑρτάων ἐλαυνομένη. *Gloss. vet.* *Biremis, δίκωποι, δέσπρης.* Idem itaque *Βαγβίος* sub finem libri loco hoc *Pollucis* motus, amplius rejicere non audet: ubi & *Plutarchi* locum de *Sextio* paullo ante allatum, adfert, atque quum non legerit δέσπρη pro *biremi*, potius sibi aliquando visum *τριήρης* ibi emendandum, vel *διήρης* intelligendum pro domo quæ esset duorum tabulatorum. quæ a Græcis aliquando δίστογος dicitur. Ego emendatione non opus esse puto, sed alteram opinionem de domo potius veram esse: uti jam modo dixi: & δέσπρης pro ὑπερήρης vel ἀνωγαίη, quod illud *Hesych.* exponit, capi. JUNG.

80 Μακρὰ π.] Longæ naves militiæ navali, στρογγύλα vero πλοῖα mercaturæ mercibusque vehendis struebantur, ideoque στρογγύλας *Interpretes* fere accipiunt pro onerariis. KÜHN.

81 Ἀκάτια] Non est in C. A. nec *Salmas.* legit in suo Codice. Alias est πλοῖον ὑπηρετικόν, quod majoribus navibus subferretur, & in *Gloss.* redditur *Cymba* pro *Cymba*. KÜHN.

82 Κύδαροι] Quod sequitur varia lectio est. *Hesych.* κύδαρος, νῆος εἶδος. *Salm.* l. κύδαροι, λέμβος *Glabrenus.* KÜHN.

Κύδαροι, κύδαλοι.] *Hesych.* κύδαρος, εἶδος πλοῖου. Idem *Etymologus*, nisi quod neutro genere κύδαρον. Postter quis arguari more *Grammaticorum*, & forte κύδαλον, quali κῶδος ἄλλος dictum putare. Et sic sane vir non indoctus *Calcegraphus* de re nautica: *Cydanum etiam*, ait, Ἔ cydalum δίκροτον putant, quod longe supra aquas effertur, Ἔ animo ἔ τερπόμενος ταῖς ἐκπύρεται. JUNG.

83 Γαῦλοι] *Gloss.* γαῦλον, πανίσιμον ονερarium. *Herodot.* γαῦλους Φαιικίους συνέδει l. 8. mox pro *ἰπιακτρίδης* C. A. habet *ἰπιακτῆρες.* *Hesych.* & *Harpor.*

habent *ἰπιακτρίδα.* *Hesych.* ἰπιακτρίδας, τὰς ἀλιὰδας. ἰπιακτῆρες γὰρ οἱ ἀλιῆς καὶ καθόλου οἱ κρηνοί, καὶ ἰπιακτροκέλης (l. vel ex hoc loco, ἰπιακτροκέλης) δὲ εἶδος πλοῖου. ἰπιακτῆρες παροιμίαι: δοῦναι μὲν εἰς ἰπιακτῆρον, λαβεῖν δὲ μὴ. *eloca venatorum in familiam tuam filiam, inde vero haud ducito uxorem.* ita & *Rabbini* loquuntur, ὀρηρήν ἢ ἐν ἰπιακτῆρι nec dant nuptias, nec ducunt uxores de familiis publicanorum. Ex hac descriptione *Hesychiana* ἰπιακτρίδης, patet *εἰσφῆσι* dum esse Latine, *scapha piscatoria.* KÜHN.

84 Ἐπιακτροκέλητες] *Calcegr.* ibid. Ex *levi* *ἰπιακτῆρος* *ερακτρίδας* *αππελλαντίου*, Ἔ paulo his graviores ex *celestibus* Ἔ *ερακτρίδibus* *constitutis* *ερακτιοελετες.* Sed mihi videtur, inter *ἰπιακτροκέλητες* & *βαρεῖς* (ita enim legendum) comma ponendum. *Βαρεῖς* αὐτῆς pro *μαγίγυς* usurpasse veteres. *Lexicographus* fat notum. *Confirmat* hanc *Scripturam* & *Salmasius.* MS. *Schor.* qui, *βαρεῖς* habet. quod perinde est, & *Ionice* dictum, quemadmodum *αἱ βαρεῖς* apud *Herodot.* *Ευτέρπη* c. 41. quarumque constructionem docet ibid. c. 96. *Glossula Vest. Herodoti:* *βαρεῖς ναῦς, βαρεία* vero *ναῦς* mox a *Polluce* recensetur. eo quo voluit loco: ἢ, & infra *segm.* 107. JUNG.

85 Βαρεῖς] Non est in C. A. nec in Codice *Salmasii.* deinde accentus ad penultimam est trahendus *βαρεῖς*, extat tamen etiam *βαρεῖς, βαρίδος.* deiu pro *πορθμῆς* C. A. *πορθμῆς* quod habet etiam *Salmasius,* KÜHN.

86 Ἀμφηρικόν.] *Thucyd.* l. 4. f. 296. ἀκάτιον ἀμφηρικόν. quod *Schol.* ibid. *πλοῖον ἑκατέρωθεν ἰρσοσόμενον, ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐλαυνόντων διαπῆρας ἑρέτει.* vide *Bayf.* pag. 121. & ad *τριήμενος* quod hic mox infra. eund. p. 122. ap. *Lacian.* est *τριήμενος ὄγκας,* & sic *διήμενος ὄγκας, Synes.* Ep. 4. & 130. Ad *δίκωπον* a, quod hic, adde *μονόκωπον* ex *Επιπ.* D. H. SEB.

87 Ἀμφήρης] Nec hoc nec sequentia, *δίκωπον, ἡμιολίς,* extant in C. A. neque in Cod. *Salmasii.* pro *ἡμιολία* est *ἡμιολίσι.* Est autem *ναῦς ἡμιολία,* navis quæ hinc, a puppi scilicet ad malum, binis remis, illinc, a malo sc. ad proram, unico tantum instruebatur, uti numerus *sesquialter ἡμιολίος* est, qui unitatem cum dimidia ejus parte continet. KÜHN.

88 Δέσπρης.] Quæ binis remis agebantur, a Romanis dictæ sunt *biremes.* a Græcis *δίκροτα* potius quam *δέσπρης* usurpatum video, &c. *Laz.* *Βαγβίος* de re navali pag. 24. SEB. 2.

Δέσπρης] Sic vulgo. Sed jota subscriptum delendum est. JUNG.

Δέσπρης] Delet hanc vocem *ΕΙΤΕΚ.*

89 Ἡμιολία] Ita *καρικὴν ἡμιολίαν* nominat *noctes Longus,* *Πομπην.* 4. ut etiam in *Labb.* aduoratum, JUNG.

90 Πλοῖον, μ.] In C. A. abest distinctio, ut sit *navis caudicaria* vel *caudica,* sic dicta, quod ex caudice, id est, uno ligno excavato facta sit, quibus utebantur in fluminibus & circa littoris oram. KÜHN.

Πλοῖον, μ.] Comma inter *πλοῖον* & *μονόξυλον* videtur mihi tollendum, *πλοῖον* enim jam initio capitis dixerat simpliciter: jam itaque *πλοῖον* *μονόξυλον* JUNG.

ναῦς, ⁹¹ πεντεκαίδεκρης. καὶ Ἀντιγόγου, ⁹² τριάρ-
 μενος. λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ναῦς, καὶ ⁹³ ταχυνου-
 τοῦσα, καὶ ⁹⁴ δρομάδες ὀκτάδες, ⁹⁵ ὡς Ἀριστο-
 Φάνης. λέγεται δὲ καὶ βαρεῖα ναῦς, ⁹⁶ σιταγω-
 γος, σιτηγός, ὀπλιταγωγός, στρατιώτης, ⁹⁷ στρα-
 τηγία, ἰππαγωγός, φορτίς, ⁹⁸ φορτηγίς, ⁹⁹ φορ-
 τηγικὸν πλοῖον. καὶ ὡς Θουκυδίδης, ¹⁰⁰ φορτικόν,
 καὶ ἀποστρίς. Ὀμηρος δὲ καὶ ¹ πολύζυγον ναῦν λέ-
 γει. ἔστι δὲ τινα πλοῖα ² Λύβια, ³ λεγόμενα κριοὶ,
 καὶ τράγοι, ὡς ἐκάζειν, ὅτι τοιοῦτον ἦν πλοῖον
 καὶ ὁ Ταῦρος, ὁ τὴν Εὐρώπην ⁴ ἀγαγών. ⁵ πρό-
 πλους ναῦς, καὶ πρόπλοι νῆες. ⁶ λέγεις δ' ἂν τὰς
 ναῦς καὶ ⁷ πορεῖα θαλάττια, καὶ ⁸ ὄχηματα ⁹ θα-
 λάττια, καὶ πελάγια.

Ptolemæi navis, quindecim habens remo-
 rum ordines. & Antigoni τριάρμενος, id est,
 tria vela habens. Dicitur vero navis velox,
 velociter incedens: & naves cursoriæ,
 juxta Aristophanem: tum & gravis navis,
 frumentaria, armatos ferens milites, præ-
 toria, hippagogus, oneraria, onusta, oner-
 fariam navigium. & juxta Thucydidem,
 Portatorium, & piratica. Homerus etiam
 navim vocat multijugem. Sunt & Lybiæ
 naves, quas arietes, hircofque vocitant,
 unde verisimile videtur & Taurum illum
 Europæ raptorem hujusmodi navim fuisse.
 navis præmissa, vel naves speculatoriæ. Sed
 & naves currus marinos, & vehicula mari-
 na vocare licebit.

91 Πεντεκαίδεκρης] C. A. πέντε καὶ δεκάς, de qua
 navī videatur *Athenæus* l. V. c. VIII. vel hic locus
 effecerit, ut credam locum hunc *Pausania* quoad
 numerum in mendo cubare l. 1. pag. 53. Τὸ δὲ ἐν Δι-
 λῷ πλοῖον οὐδὲνα πρὸ νικητῶντα εἶδα, καθὼς ἐν ἰνία
 ἔριτας ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων. KÜHN.

92 Τριάρμενος] *Luciani Lexiph.* ridet: ὀκτάδα τρι-
 άρμενος. utuntur tamen eo & *Philostatus* p. 164. &
Synes. in *epist.* pag. 28. KÜHN.

93 Ταχυναιτοῦσα] P. V. ταχυναιτούσα. P. R. τα-
 χυναιτάι. SEB.

94 Δρομάδες] Post *δρομάδες* videtur punctum figen-
 dum. JUNG.

95 Ὡς Ἀριστοφάνης] Abest in C. A. vel potius cra-
 tum est. KÜHN.

96 Σιταγωγός] P. R. σιταγωγοὶ pluraliter, ut &
Isid. SEB.

97 Στρατηγία] A. & P. V. στρατηγίς. SEB.

Στρατηγία] In C. A. etiam abest *στρατηγία*. *Sal-
 maf.* l. *στρατηγίς*. KÜHN.

Στρατηγία] Omnino mihi persuadebam reponendum
στρατηγίς, ut & infra nominat l. 119. quod confirmari vi-
 deo *A. & Pal. ver. Seberis*, qui etiam ita hic habent. JUNG.

98 Φορτηγίς] C. A. φορτηγός. *Salmaf.* φορτηγός.
 KÜHN.

99 Φορτηγικὸν πλοῖον] *Thuc.* lib. 6. sic φορτηγαὶ ὀκ-
 τῆδες *Phil. φορτηγίω*, *Lucian.* D. H. pr. ed. φορτηγί-
 κῶν. SEB.

Φορτηγικόν] Ita & *H. Steph.* in suo codice ad oram
 emendaverat. nec aliter habet *Calagninus de re naut.*
 licet *Pollucem* non nominet: ex quo tamen sumis-
 se necesse non possumus. JUNG.

100 Φορτικόν, portatorium vertit *Hier. Magius lib.*
 1. *miscell.* c. vi. JUNG.

1 Πολύζυγον ναῦν] A. & P. V. πολύζυγος ναῦς. *Iliad.*
 β. 293.

Ἀσχυλλὰ παρα (al. σύν) νῆ πολυζύγῃ. SEB.

Πολύζυγος ναῦς] Etiam C. A. habet. *Salmaf.* π. ναῦς
 λέγει. KÜHN.

2 Λύβια] Abest a C. A. & *Salmasiano*. KÜHN.

3 Λεγόμενα κριοὶ καὶ τράγοι] Laudant hæc ita *Cal-
 cæpn.* dicto Libello *de re naut.* *Bayfus*, ubi de παρα-
 σήμῳ agit, & *Luissinus* l. *Paterg.* 25. Verum *Meur-
 sius Comment.* in *Lycophr.* ad v. 1299. pro τράγοι e-
 mendare mavult ταῦροι. Et elegantiss. *Heinsius* no-
 ster ad libr. xiv. *Silii* adhuc plenius ita emendat:
 κριοὶ καὶ τράγοι καὶ ταῦροι. Addere mihi lubet pul-
 chrum locum ex *Herodoti* nostri *Thalia* c. 59. Καὶ
 τῶν νῆδων κωπριοὺς ἐχουσῶν τὰς πρώτας ἡρωτηρίας,
 καὶ ἀνέθεσαν ἐς τὸ ἶρον τῆς Ἀθηνῶν ἐν Ἀίγιον. ubi in-
 terpres scilicet, *rostratas naves multaverant, eaque
 rostra &c.* omisso illo κωπριους. Et credo non intel-
 lexisse omnem rem de parafemo & tutela, quam ex

nemine melius discas quam ex *Heinsio* nostro ad di-
 ctum librum *Silii*. Ad eum, & gratiam pro indicio
 habebis. Errant enim adhuc heri & nudius tertius do-
 ctissimi viri, etiam quos hic alias laudavi, & con-
 fundunt. Id itaque vult *Herodotus*, apros pro parafem-
 is fuisse istis navibus, in prora scilicet: & ejusmo-
 di aprina rostra reposita fuisse a victoribus *Minervæ*.
 Tale parafemon etiam interdum ipsi Dii, ut *Paraci
 πυγμαῖοι*, quorum ἀγάλματα, ἐν τῶσι πρόμοις τῶν
 τριήρων περιέγειτο *Phoenicas* ait idem *Herodotus* noster
Thalia c. 37. Sed tu adi *Heinsium* nostrum. De na-
 vi vero, quæ Europam ferbat, ταῦρα dicta, vide vi-
 ros doctos locis quos indicavi, & *H. Junium* s. ani-
 madvers. 12. præsertim vero *Meursium* ad *Lycophr.*
 Certe quod ad κριοὺς attinet, liber perinde cum qui-
 busdam veterum augurati de Phryxi nave quod κριοῦ
 nomen habuerit, de qua *H. Jun.* vide loco dicto.
 JUNG.

Λεγόμενα κριοὶ καὶ τράγοι] Pro τράγοι etiam ut
Meursius in *Lycophr.* ταῦροι legit *FALCK*.

4 Ἀγαγών] A. ἀπαγαγών. Fabulam de rapta Euro-
 pæ persequitur *Moschus Idyll.* 2. Item *Ovid.* *Metam.* 2.
 fab. ult. & obiter lib. 6. fab. 20. Etiam alii, sed mi-
 nus fabulose, quos nominat *Reinec. t. 1. hist. Jul.* fol.
 508. SEB.

Ἀπαγών] ἀπαγαγών etiam est in *Cod. Antw.* KÜHN.

Ἀγαγών] *Aug.* MS. apud *Seberum* scriptura ἀπα-
 γαγών fere magis placet, quam ἀγαγών. JUNG.

5 Πρόπλους] Hæc non habet C. A. extant alias apud
Thucyd. p. 441, 442. KÜHN.

Πρόπλους] Naves præcursorias a nobis dici posse ait
Cal. Rhodiginus 21. antiqu. 31. JUNG.

6 Λίγους &c.] Adfert in hanc rem & alia eruditiss.
Rigaltius Not. ad lib. 1. *Artemidori Onirocr.* c. 50. &
Junius nomencl. ad vocem *Navis*. Sic & *Euripid.*
Iphig. Taur. νῆιον ὄχημα dixit: ut vero ὄχηματα θα-
 λάττια apud nostrum sequitur, sic in *Platone*. gemi-
 na vero invenio in *Hippiæ maiore*: καὶ τὰ σκεῦῃ πάν-
 τα, καὶ τὰ ὄχηματα τάτε πικρὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάτ-
 τη, πλοῖα τε καὶ τριήρεις &c. JUNG.

7 Πορεῖα] C. A. πορμῆια ex correctione. forte πορ-
 μῆια vehicula, ut πορμῆος *Veslor*, qui vehit vehicu-
 lo suo veslores ἐπιβάτας in alteram ripam fluminis pro
 vectura vel nauo. KÜHN.

8 Ὀχήματα] C. A. tantum habet, ὄχηματα θα-
 λάττια vehicula marina, currus marini. Sic *Vatro* La-
 tit apud *Nonium*, equisones nauticos, & navis Latinis
currus, ambulæ, & Prætor edicto cavet. ne iter
 in flumine navigio sit statve desertus. His adde ex *Ul-
 rissiano*, naves *holz-nävis holz-schiffe*. ἀγορηγός *mark-
 und proviant-schiffe*, ex *Etymolog.* in ἀγορηγός. θαλάτ-
 τια non habet *Codex Salmasii*. KÜHN.

9 Θαλάττια καὶ π.] P. V. θαλάττια, ἡ πηλ. SEB.

84 * *De navium compactoribus.* 2.

Qui vero hæc faciunt, navium Compactores, & Fabri dicuntur. Neurgi porro elegantius est. Recentiores etiam Navificos vocant, & triremum fabros, & his similia. pictores, stuparum venditores, Fabri ærarii, ferrarii, restiones, &c. Ad apparatus porro necessaria sunt, tabulæ, ferrum, clavi, vela, pix, stupa, ligna, cera, paxilli, remi, & coagmentationes. Cæterum sic dicitur, configere, compingere, adaptare, coagmentare. compactio, & quæ his similia.

85 * *De partibus navis.* 3.

Fundamentum, carina, carinæ, & alvei, pes navis. tropi, qui lora sunt, quibus remi scalmo alligantur. Pars autem pedi navis affixa phalcis, post hanc est carina altera, quæ & Lesbium, chalcenes, & pavimentum dicitur ejus autem juxta proram terminus rostrum, quodque sub hoc, repagulum. Quod autem inter repagulum & rostrum est, stira nominatur. Ipsi vero re-

10 Νεώτεροι] Nihili vox hoc quidem loco, nec est in C. A. καὶ ante νεουργοὶ delet *Salmasius*, & νεώτεροι. KÜHN.

Νεώτεροι] Suspiciatus fui sub νεώτεροι aliquid συνωνύμου iis inter quæ ponitur vocabulis latere, quod corruptum, nec enim de recentioribus Scriptoris sic utentibus interpretari placet. Nec falso me sic putasse indicavit meus *Salmasius*, qui & feliciter emendat mutatione pene nulla, νεώτεροι. & ita legendum pridem ad oram Codicis sui se annotasse. JUNG.

Νεώτεροι] Non habet & hanc vocem FALCK.
11 Καὶ τὰ ὅμοια] Hæc abiunt a C. A. usque ad σιδηρεῖς, deinde sequitur, σχοινοβολεῖς aut σχοινοστράφος. KÜHN.

12 Σχοινοσυμβολεῖς] Talis infra VII, 160. σχοινοσυμβολεῖς. eos vocari & σχοινοσυμβόλους indicat *Aristoph.* *Schol.* ad *Pacem* non longe ab initio. JUNG.

13 Σίδηρος] Post hanc vocem omisiss interjectis sequitur statim καὶ τὰ σύστοιχα in C. A. eadem defuerunt & Codici *Salmasii*. KÜHN.

14 Πεττανία] De his quærendum, quid fuerint in instrumento nautico & potius autem πεττανία scribas. Nam ita, non πεττανία, in *vet. Ald. edit.* scriptum cognovi ex eodem meo *Salmasio*: nec aliter in *Flor.* ut ipse vidi. JUNG.

Πεττανία] Non habet hanc vocem FALCK.
15 Γομφῶν] Abest utri & mox sequentia πικτοῦν καὶ πικτωσίς a C. A. consentit iterum C. S. KÜHN.

16 Δρύοχον] Navis fundamentum, quod omnem δρῶν, id est, materiam navis contineat. GUALTH. consule *Suid.* *Etymol.* & *Eustath.* *Odyss.* fol. 715. SEB. 2.
Δρύοχον] *Hesych.* δρύακες, id est, ligna portantia carinam navis. KÜHN.

17 Τροπίδες] In C. A. τροπίς factum ex τροπίδες, abiunt τροπίδια & τρόποι sequenti versu. *Cod. Salmas.* ὅρις ἰστί τροπίς, nec habet τρόπον. Plato tamen habet bis τροπίδια l. 7. de Il. KÜHN.

18 Τροπίδια] P. R. τροπίδιον. SEB.
19 Φάλικς] C. A. Φάλκς olim habuit, sed ab alia manu mutatum est in ι. KÜHN.

20 Αφ' οὗ ἢ δευτέρα] C. A. ἀφ' οὗ καὶ ὁ δεύτερος

JULII POLLUCIS.

* Περὶ ναυπηγῶν. β'. 84

Οἱ δὲ ταῦτα ἐργαζόμενοι, ναυπηγοὶ, καὶ τέκτονες. Φιλοτιμότερον δὲ, καὶ νεουργοὶ, ¹⁰ νεώτεροι, νεωποιοὶ, καὶ τριηροποιοὶ, ¹¹ καὶ τὰ ὅμοια. ζωγράφοι, στυπειοπᾶλαι, χαλκεῖς, σιδηρεῖς, ¹² σχοινοσυμβολεῖς, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν χρήσιμα, σανίδες, ¹³ σίδηρος, ἤλοι, ¹⁴ πεττανία, πίσσα, στυπεῖον, κάλοι, κηρὸς, γόμφοι, κῶπαι. καὶ τὰ σύστοιχα. ἐρεῖς δὲ, ¹⁵ γομφῶν, καὶ πηγνύειν, καὶ ἀρμόζειν, πικτοῦν, καὶ πικτωσίς, καὶ τὰ ὅμοια.

* Περὶ μερῶν νεώς. γ'. 85

¹⁶ Δρύοχον, ¹⁷ τρόπις, ¹⁸ τροπίδες, ¹⁸ τροπίδια, ¹⁹ στείρα, ²⁰ τρόποι. τὸ δὲ τῆ στείρα προσηλούμενον, ²⁰ Φάλκς. ²¹ ἀφ' οὗ ²¹ ἢ δευτέρα ²¹ τρόπις. καλεῖται δὲ ²² οὗτος καὶ ²³ Λέσβιον, καὶ ²⁴ χαλκῆνης, καὶ κλειτοπόδιον. τὸ δὲ καταλήγον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πρῶραν, ²⁵ προεμβολίς. ²⁶ τὸ δὲ ὑπ' αὐτὴν, ²⁷ ἔμβολον. μέσον δὲ τῆς ²⁸ προεμβολίδος, καὶ τοῦ ²⁹ ἔμβόλου, ἢ στείρα καλουμένη. ὑπὲρ ³⁰ δὲ τὸ ἔμ-

τροπίς. quod convenit cum sequentibus: καὶ οὗτος. KÜHN.

Ἀφ' οὗ ἢ δευτέρα] Locum hunc ita legit *Falck*, ἐφ' οὗ ὁ δεύτερος τρόπος.

21 Ἡ δευτέρα τρ.] Sic mox *Segm.* 86. τὴν τροπίν. PP. ὁ δεύτερος τρόπος. A. ὁ δευτ. τρόπος. & seq. etiam in edit. καλ. δὲ οὗτος. SEB.

22 Οὗτος] Nempe Φάλκς, putabam, ut & *Calceagninum* videbam cepisse. JUNG.

23 Λέσβιον] C. A. λίσραιον. forte λίσραιον a λίσραινω *ῥόδιο*, quia illa pars navis fodit & fulcat mare. *Salmas.* κ. δὲ αὐτὴ κ. λέσβιον. KÜHN.

24 Χαλκῆνης] *Chalceneisen Calceagninum* vocat de re naut. Alter vero *Calinus Rhodiginus* 8. antiq. 6. vocabulum hoc omittit, dum ista ex *Polluce* latine profert. JUNG.

25 Προεμβολίς] MSS. προέμβολος. SEB.
Προεμβολίς] *Hesych.* edit. *Hugen.* προέμβολος, μέσος τῆς νεώς. *Salmas.* προέμβουλος, ἴσπε προέμβολος. KÜHN.

26 Τὸ δὲ ὑπ' αὐτὴν] C. A. τὸ δὲ ὑπ' αὐτὴν. *Hesych.* ἔμβολα Ἐυριπίδης Παλαμήδη καὶ Σχιρτ' (l. Σχιρταν, τὰ) ἔμβολα, τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι, τοὺς ἔμβόλους. vide & ἔμβολον. KÜHN.

27 Ἐμβολον] Hoc quod fundamentum statuminatio-nemque velle dixeris, ait *Calceagn.* ibid. Hic demum redeamus ad nostras membranas, quæ cum vocabulo μέσον paginam ordiuntur. Alias navis partes multas etiam enumerat *Apollonius* lib. 1. *Argon.* v. 562. &c. & ejus *Scholiastes*, ut clariss. *Labbeus* hic adnotaverat. JUNG.

28 Προεμβολίδος] Id est, eminentis ligni cuiusdam ad proram navis cui rostrum affigitur, quo fit impetus in hostiles naves, ait J. *Cronquius* ad *Od.* 14. lib. 1. *Horatii.* JUNG.

29 Ἐμβόλου] *Codex Voss.* qui omisiss quatuor paginis hic iterum incipit, pro ἔμβόλου legit ἑμαύλου *vitiose.* *Gloss.* *Philox.* ῥοστῖα, ἔμβολαι, ῥύγκη, χελύκινα. KÜHN.

30 Δὲ] Non agnoscit C. S. KÜHN.

Δὲ] Particula δὲ in MS. deest. JUNG.

H

86 βολον, δελφίς ἴσταται, ³¹ ὅταν ἡ ναῦς ³² δελφί-
ναφόρος ἦ. * τὸ δὲ μεταξύ τοῦ ³³ ἐμβόλου καὶ τῆς
προεμβολίδος, ³⁴ ὁ στόλος ἐστὶν ὑπὲρ τὴν στείραν,
ὅς καὶ περικεφαλαια καλεῖται. ³⁵ τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ
προὔχον ³⁶ ἀκροστόλιον ἢ πτυχίς ὀνομάζεται, καὶ
ὀφθαλμός, ὅπου καὶ τὸ ὄνομα τῆς νεῆς ³⁷ ἐπιγρά-
φουσι. τῇ δὲ στείρα προσηλοῦται ὁ καλούμενος
φάλκις. ³⁸ ἐνδότερω δὲ ἐστὶν ἐκατέρωθεν, ³⁹ ἢ ἐ-
φολκίς, ἣν καὶ ῥινοτηρίαν ὀνομάζουσι. τὸ δὲ ⁴⁰ ὑπὸ
τῆν ⁴¹ τρόπιν τελευταῖον προσηλούμενον, τοῦ μὴ τρί-
87 βεσθαι τὴν τρόπιν, ⁴² χέλυσμα καλεῖται. * ⁴³ καὶ
τὸ μὲν ἑδαφος τῆς νεῆς, ⁴⁴ κύτος, καὶ γάστρα, καὶ ἀμφιμήτριον ὀνομάζεται. ⁴⁵ καλοῖτο

pagulo delphinus insitit, a qua navis δελ-
φίναφόρος nominatur. * Quod vero inter re- 86
pagulum & rostrum super stiram consistit,
stolus, seu galea dicitur. Parsque supra pro-
minens, acrostolium, aut ptychis, & oculus
vocator, cui & nomen navis inscribitur. Cari-
nae autem compingitur phalcis, interius por-
ro utrinque scapha est, quam & rhinoteriam
vocant. Ceterum quod extremæ carinæ,
ne attetur, conglutinatur, operimentum
est. * Sed navis pavementum, fundum, al- 87
vum, & amphimetrium appellant. Tha-

31 Ὅταν] MS. ὅτ' ἀν' προ ὅταν. Quid delphin fue-
rit, pars navis an instrumentum, non satis se expe-
dit. Rhodiginus Calius 8. antiq. 6. Calius alter Calca-
ginitus de re navis. exponit *ereum instrumentum*, quo
naves hostium diripi possunt. recte, modo scias etiam
ferreum, etiam plumbeum fuisse vide eruditiss. Bro-
dei Scholia ad lib. I. Antholog. c. 57. quas vero In-
terpres harpas & harporhoras fugit, nescio: nec ante
mihi persuasit delphinum harpam esse, quam eun-
dem delphinum in sylvis volare, vide Hesychium in
δελφίνας, vide & Aristoph. Scholiast. ἰππίουσι ad ista
τοὺς δελφίνας μετατρέφουσι. ubi & ex Pherecratis ἀγρίοις
(ita enim scrib. non ut etiam in ult. edit. legitur ἀ-
γρίοις) γρήσει adfert. JUNG.

32 Δελφίναφόρος] Interpr. harporhoros, & δελφίς
harpas ac si legisset δρεπανον & δρεπανοφόρος. δρεπανον
enim harpa vel curva *falx* quod h. l. non quadrat.
Nam Delphinus hic ex ferro vel plumbo factus or-
natus gratia collocabatur in prora: in pugna autem
navali de antenna suspensus in naves hostium propius
accedentes tanto cum impetu demittebatur, ut pon-
dere suo carinas perfringeret, navesque submergeret.
vid. Thucyd. l. 7. p. 513. & ibi Schol. Aristoph. in E-
quistibus & ibi Scholia. Hesych. Δελφίνας, πολεμικὸν ὄργανον
ἐν ναυμαχίαις, καὶ ἢ ἔχουσα αὐτὸ δελφίνα-
φόρος ναῦς. οἱ δὲ διὰ τὰ κρημανόμενα βάρη τῶν δελφίνων
σχῆμα ἔχοντων, (ἔχοντα) ἀ τὰς λιστρικαῖς ναυσὶν ἐμ-
βάλλεται. Delphini, militaris machina in praeliis na-
valibus, & quæ navis eos gerit, delphinigerula. quidam
vero ajunt in istis naves, quod ponderis fuerint plum-
beæ appensa sub forma delphinorum, quæ in piraticis
naves deiciuntur. Kühn.

33 Ἐμβόλου] C. V. τοῦ στόλου. Kühn.

Ἐμβόλου] Pro ἰμβόλου, vitiose, puto, MS. στό-
λου: quod tamen & in Salmastice Schottius reperit. JUNG.

34 Ὁ στόλος] Hesych. Στόλος, πλοῦς, πλοῖα πολλά,
καὶ ὁ τῆς νεῆς ἰμβόλος, τὸ εἰς ὄξυ συνιστραμμένον. Kühn.

35 Τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ] P. R. & A. ὑπὲρ δὲ τὸ πρ. ἀκρ.
ἢ πτυχ. Schol. Apoll. scribit πτύχη. ad v. 1089. quod
obl. Cyrilli. t. 1. f. 594. SEB.

Τὸ δὲ ὑπὲρ &c.] C. A. ὑπὲρ δὲ τὸ προὔχον ἀκροστό-
λιον ἢ πτυχίς ὀνομάζεται. C. V. etiam ἢ πτυχίς. Hesych.
κόρυμβος. τὰ ὑπ' ἐνίον ἀφλάστα, τὰ ἀκροστόλια, τὰ ἀκρὰ
τῶν πρυμνῶν, τὰ ἀπεξυσμένα πρὸς κόσμον τῶν νηῶν ἀκρὰ
καὶ ἐπικικαμμένα, αἴσθη κατὰ τὴν πρυμναν καὶ κατὰ τὴν
πρῶταν. ex quibus verbis liquet ratio πτυχίδων nomi-
nis, a specie scilicet incurvata & in se revoluta dictæ
sunt. in Gl. Cyrilli. ἀκροστόλιον Rori. Salmast. affert et-
iam lectiorem C. A. Kühn.

Τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ] MS. ὑπὲρ δὲ τὸ πρ. absque priori par-
ticula τὸ. JUNG.

36 Ἀκροστόλιον, πτυχίς] MS. ἀκροστόλιον ἢ πτυχίς.
sic enim vitiose scribitur hoc ultimum. Ceterum quum
particulam ἢ MS. interponit, synonyma itaque erunt
ἀκροστόλιον, πτυχίς & ὀφθαλμός. & tum distinguen-
dum, ὑπὲρ δὲ τὸ προὔχον, (στόλου puto) ἀκροστόλιον
ἢ πτυχίς. Videtur sic sensisse & Calcaeginus, ita

scribens: Quod autem prominere acrostolium, id est
stolis apex, ab aliis ptychis, id est complicatio, ab al-
iis oculus vocatur. quæ dein addit idem *ναυρηραστον*
putare quosdam, id falso putare, male intellectis ver-
bis Aristophanicis, monstravit Brodeus 9. miscell. 21.
verum de horum differentis docti videbunt accura-
tius. mihi videtur potior fere Pal. rec. & Aug. MSS.
lectio, quam Seberus noster indicat: ὑπὲρ δὲ τὸ προὔ-
χον ἀκροστόλιον, ἢ πτυχίς &c. vide de στόλω, πτύ-
χη, ἀκροστόλιον Scholiast. Apollonii ad I. Argonaut. ut
etiam hic annotavit Labbeus, quæ de ὀφθαλμῷ Pollux-
ca & Menisius ad Lycophronem non procul a principio
laudat. v. & H. Junium Nomencl. in Oculis cap de
re naval. JUNG.

37 Ἐπιγράφουσι] PP. γράφουσι. SEB.

Ἐπιγράφουσι] Uterque Codex γράφουσι, quibus-
cum consentit Salmastianus. versu sequenti C. A. φάλ-
κις per n. paulo post tamen sequitur φάλκις, sed o su-
perscriptum est. pro ῥινοτηρίαν Salmast. I. ῥινοτήριον.
Kühn.

Ἐπιγράφουσι] MS. γράφουσι, ut & Seberus PP.
JUNG.

38 Ἐνδότερω δὲ ἐστὶν] P. R. ἐνδότερον δ' ἐστὶν. SEB.

39 Ἡ ἐφολκίς] Particula ἢ deest in MS. ante ἐφολ-
κίς. Apud Achill. Tat. l. 3, male est, καὶ ἰστροπίζει
ἢ ἢ τὴν ἐφολκίδα, & emendabam: ἐντροπίζει. & sic
postea in MS. Thuanis inveni. addo & quæ statim ibi-
dem de Epholcide: οἱ μὲν γὰρ ἐπιβάτες (scilicet in
Epholcidem) ἢ τὸν κάλον (MS. τὸν κάλον) ἔκαπτον
ὅς συνέδει τὴν ἐφολκίδα τῷ σκάφει. Sed apud Tatium
Scapha parva magnæ navi annexa est ἐφολκίς. apud
Pollucem vero nostrum pars navis quam & ῥινοτηρίαν
vocatam esse ait: quomodo & apud Hesychium scri-
bendum puto, apud quem per o est, ῥινοτήρια μέρος
τῆς νεῆς. JUNG.

40 Ὑπὸ τῆν] P. R. ὑπὲρ τῆν. SEB.

41 Τρόπιν] MS. τρόπην mendose. JUNG.

42 Χέλυσμα] Hesych. Χέλυσμα, τὸ προσηλούμενον τῇ
τρόπιν ζύλον, ἵνα καὶ τοῦ μὴ περὶ τὰ ζύλα ἐν τῷ καβέ-
κισθαι τὰ πλοῖα. Kühn.

43 Καὶ τὸ μὲν ἰδ.] PP. καὶ τὸ ἰδ.] SEB.

44 Κύτος, καὶ γάστρα] Scholiast. Apollonii de Argo-
nautarum navi: φέροι αὐτοὺς ἐν τῷ κύτει, ἄσεν γαστρή
μήτηρ. hinc Argo Mater ipsorum dicitur. Gl. Cyrilli
κύτος τῆς νεῆς, ἀνευτ. a γάστρα venit πάντα μισο-
γάστρα, qui in medio navis ventre versatur, navis
quasi mediastinus. Kühn.

Κύτος] Κύτος MS. JUNG.

45 Καλοῖτο] Καλοῦνται male est apud Bayssum hunc
locum laudantem sub finem lib. de re nav. ubi apud Ar-
rianum illis verbis, καὶ τῶν ἐπιτῶν οἱ μὲν θαλαμῖαι &c.
forte legendum θαλαμῖαι reur, ego tamen illud θα-
λαμῖαι prorsus rejiculam esse non arbitror, & posset
etiam θαλαμῖται legi: quod & H. Stephano placere
in thesauro video, si modo vitiosa altera Scriptura:
quod tamen ut dixi non arbitror, videoque & erudi-
tiss. Brodeum Schol. ad lib. II. epigr. sub finem cap.

Iamufque, ubi infimi in navi remiges navigant, dicitur. Media navis juga vocant, in quibus Socii navales confident. Quæ autem juxta Superius pavementum sunt, quibus thranitz infident, foros vocamus. Sed unde remi alligantur pars, scalmus. quo vero alligantur, τροπωτήρ est. unde τροπώσασθαι, id est, vertere navim, dicimus. Sed quæ sub scalmis est pars, subscalmium.

88 * quodque remigibus subjacet, fedile. Et per quæ remus exeritur, foramina dicuntur. Pellem autem scalmis annexam, qua muniuntur remi, ασκομα vocatur. Cæterum quæ circa remiges via est, parodus, aut interscalmium. Lora vero ab utraque carinæ parte extensa, primum, & secundum,

δ' ἀν καὶ θάλαμος, οὗ οἱ ⁴⁶ θαλάμιοι ἐρέττουσι. τὰ δὲ μέσα τῆς νεῆς, ζυγά, οὗ οἱ ζύγιοι καθήνται. ⁴⁷ τὸ δὲ περὶ τὸ κατάστρωμα, θράνος, οὗ οἱ ⁴⁸ θρανίται. καὶ ὄθεν μὲν αἱ κῶπαι ⁴⁹ ἐνδέδενται, σκαλμός. ᾧ δὲ ⁵⁰ ἐκδέδενται, ⁵¹ τροπωτήρ, ⁵² καὶ τροπώσασθαι ναῦν. τὸ δ' ὑπὸ τὸν σκαλμὸν, ⁵³ ἐπισκαλμῖς. * τὸ ⁸⁸ δ' ὑποκείμενον τοῖς ἐρέταις, ⁵⁴ ὑπήρησιον. δι' ὧν δὲ ⁵⁵ διήρηται ἡ κῶπη, τρήματα. τὸ δὲ πρὸς αὐτῶ τῶ σκαλμῶ δέρμα, ⁵⁶ ἀσκωμα. ἢ δὲ ⁵⁷ παρὰ τοὺς θρανίτας ὁδὸς, πάροδος, ⁵⁸ παράθρανος. οἱ δὲ περὶ τὴν στείραν ἐκατέρωθεν ⁵⁹ παρατεινόμενοι ⁶⁰ τρο-

41. sic sensisse. Recensens enim ex Polluce ibi tres ordines remigum, ait, qui in inferiore parte navis erant θαλαμίται, θαλάμιακες, θαλάμιοι, θαλαμίας dicebantur. Inveniuntur enim hæc talia forma sæpe varia percussa. vide de his tribus ordinibus & explicatus paulo ex *Suida Cal. Calcagninum* libello sæpius laudato. JUNGO.

46 Θαλάμιοι] Vel θαλαμίται οἱ πρὸς τὴν πῦραν, qui remiges mari propinquiores curtis remis utebantur, & ea de causa minor illis erat constituta merces. Ipsi remi dicuntur θαλαμίδιοι & θαλάμια. *Hesych.* θαλάμια, κῶπαι αἱ κατωτάτω καὶ οἱ ταύτη ἔχοντες τὴν χῶραν, θαλάμιοι λέγονται. ubi *Palmerius* videtur; inquit, inutilis hic locus. Nam θαλάμια non est κῶπη remus, sed foramen per quod transit & foras emittitur remus. ideo credo legendum: θαλάμια ὄπαι, δι' ὧν ἐκέρχονται κῶπαι αἱ κατωτάτω. hæc ille. Sed non opus est tali tamque operosa medicina; sufficit enim si legatur θαλάμια κῶπαι, αἱ κ. quamvis enim θαλάμια foramen notet, ut *Palmerius* observat, hoc tamen non impedit quo minus κῶπη θαλαμία dicatur. *Polyanus* certe non tantum θρανίτας κῶπας, verum etiam ζυγίους & θαλαμίας recenset l. 3. *Stratag.* & p. 410. 225. 394. *Edit. Casaub.* KÜHN.

47 Τὸ δὲ περὶ τὸ κ.] C. A. τὰ δὲ π. ut in præcedentibus τὰ δὲ μέσα. *Salmas.* τὰ δὲ περὶ. *Hesych.* θρανίτες (l. θρανίτιδες, est enim vox suo loco mota) κῶπαι, αἱς οἱ θρανίται χρωτῆται ἐν ταῖς καταφράκτοις ναυσὶ. Idem παράθρανος (l. παράθρανος) κῶπη τις ἐν ταῖς παράθρανοις. quod interpretatur. παράθρανος quidam remus in via qua itur prope remiges tranitas. Nam via illa in *Mflo Antwerp.* dicitur παράθρανος, non, ut vulgus est, παράθρανος. KÜHN.

Τὸ δὲ περὶ] MS. τὰ δὲ περὶ. JUNGO.
48 Θρανίται &c.] Θρανίται, & κῶπαι, ἐκδίδονται, σκ. MS. Sed illud κῶπαι certe vitiose notato accentu, ut ex aliis locis, quibus recte notat, manifestum. ἐκδίδονται autem etiam in *Aug. Seberi.* JUNGO.

49 Εκδέδενται] A. ἐκδίδονται. P. R. δίδονται. Deinceps in MS. cod. A. integrum folium sive exsectum sive quoquo modo perditum est. SEB.

Εκδέδενται] C. A. καὶ ὄθεν μὲν αἱ κῶπαι in margine est ἐκδίδονται. ita & *Salmasius* in textu sequitur. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς νεῆς χεῖλος, ἐπισκαλμῖς in margine apponitur. ἄλλου τὸν σκαλμὸν ἔπ. & οἱ in ιε mutatum, ut sit ἐπισκαλμῖς. unde legerem: καὶ ὄθεν μὲν αἱ κῶπαι ἐκδίδονται, σκαλμός. ᾧ δὲ ἐκδίδονται, τροπωτήρ καὶ τροπώσασθαι, δῆσαι τὴν ναῦν. τὸ δῆσαι habet C. V. in textu, & C. A. in margine cum tota nota, quæ docet quid sit τροπώσασθαι. *Gloss. Veterum, Scalmus*, ἔνθα ἡ κῶπη δεσμεύεται. deinde variam videmus esse lectionem in sequentibus. nam τὸ δὲ ὑπὸ τῆς νεῆς χεῖλος, ἐπισκαλμῖς, est in margine. alium vero Codicem legisse verisimile est ut extat in vulgatis. KÜHN.

50 Εκδίδονται τρ.] Iterum MS. ἐκδίδονται, τροπ. de Scal-

mo vide eruditiss. *Brod.* ad l. III. *Epigramm.* c. 22. JUNGO.

51 Τροπωτήρ] *Hesych.* τρόποι (recte legitur τροποί) οἱ ἐκδίδοντες τῶν κῶπῶν ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κῶπας διμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλάυνωσιν οἱ τροπωτήρες. in ultimis verbis distinctio ponenda post ἐλάυνωσιν, hoc sensu: quando remigant, nautæ scilicet. deinde vero sequitur οἱ τροπωτήρες quod pertinet ad διμοὶ δερμάτινοι, qui & τροπωτήρες dicuntur. τροπῶν est etiam apud *Cyrellum* de differ. vocum Græcarum &c. KÜHN.

52 Καὶ τροπώσασθαι ναῦν. τὸ δὲ.] MS. καὶ τροπώσασθαι δῆσαι. τὸ δὲ. Sine vocabulo ναῦν. *Hesych.* τροπώσασθαι, τὸ τὴν κῶπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῶ τροπωτήρι. Hujus loci meminit & *Lucianus* dial. νεκρικῶς, ubi *Mercurius* & *Chiron* λεοχρηνοῦνται. καὶ τροπωτήρα δύο ὁβολῶν se emille ait *Mercurius*. JUNGO.

53 Ἐπισκαλμῖς.] Interpret. subscalmium. *Hesychius*, ἐπισκαλμῖς τὸ ὑπὸ τῶ σκαλμῶ σανίδιον. KÜHN.

54 Ὑπήρησιον] *Hesych.* ποτίκρανον vocat. ποτίκρανον, inquit, πρόσκρανον, τὸ πρόσκεφάλιον, καὶ τὸ δερμάτινον ὑπήρησιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. Sunt igitur storea, pelles &c. quas sedendi gratia sibi subternunt remiges. KÜHN.

55 Διήρηται] C. A. διήρηται in textu, margo vero habet διήται. C. *Salmas.* δι' ὧν δὲ κέρταται. Foramina, per quæ exeruntur remi, Latinis columbaria dicuntur, a similitudine foraminum in quibus par columbarum edificat, *Scaliger* ad *Festum* in *navalis* scribit. KÜHN.

Διήρηται] MS. διήρηται. quid si διαίρηται vel διαίρηται? infra contra variat MS. & pro διαίρηται, διαίρηται habet *Segm.* 94. *Calcagninus* autem vitiose enumerat *trimata* & *hypiresion*, ex corrupta nimirum, quæ vulgo nimis dudum obtinuit, pronunciatione græcarum literarum, ubi η & υ confundunt. JUNGO.

56 Ἀσκωμα] *Hesych.* cum duplici μ ἀσκαμμα, inquit, δερμάτινον, ὃ ἐν ταῖς τρήρασι ἔχουσι. *Salmas.* pro περὶ etiam legit παρὰ, uti C. V. KÜHN.

Ἀσκωμα] *Artemidorus* 2. *Onirocr.* 12. de nave, διὰ τὰς βύσσας. ubi *Rigallius*: δερμάτια, ἀσκαμματα *Polluci* lib. I. JUNGO.

57 Περὶ τοὺς &c.] Syll. παρὰ τοὺς θρ. itaque ambo etiam PP. iidem mox παράθρανος, cum tamen ante θρανίτας. Item: ὑπὲρ δὲ τὴν στ. SEB.

Περὶ τοὺς &c.] *H. Steph.* optime in ora sui codicis pro περὶ, παρὰ reponit. Sic enim est in MS. nostro: & suis in PP. etiam *Seberus* invenit. JUNGO.

58 Παράθρανος] C. A. παράθρανος. a *Cod. Salmasii* abest. versus præcedenti non περὶ θ. sed παρὰ θρανίτας in eodem Codice, quod vulgato præferendum. contentit & C. V. KÜHN.

Παράθρανος &c.] MS. nolter ut *Seberi* PP. παράθρανος. ὑπὲρ δὲ τὴν στ. a *Calcagnino* παράθρανος. transferret insolenter *adfellum*. JUNGO.

59 Παρατεινόμενοι] P. R. προτεινόμενοι. SEB.

60 Τρόποι] L. τροποί, uti monitum supra ad vocem τροπωτήρ *Segm.* præced. *Salmas.* τρόπις, C. V. &

ποι, πρῶτος, καὶ δεύτερος, ὁ καὶ θαλάμιος. ⁶¹ ἑπτά δ' ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης, ὡν ἕκαστος κατὰ τάξιν καλεῖται, πρῶτος ⁶² βόλος, καὶ δεύτερος, καὶ ἐφεξῆς. ὀνομάσαι δ' ἂν ⁶³ τοῖχον ἐνώνυμον, καὶ δεξιόν, καὶ ⁶⁴ σελίδα, καὶ πλευράν. * τὸ δὲ ζυγόν, καλεῖται καὶ ⁶⁵ κληῖς, καὶ ⁶⁶ σέλιμα. τῆς δὲ πρώρας ⁶⁷ τὰ ἐκατέρωθεν, παρεῖα καλεῖται, ⁶⁸ καὶ πτερὰ. ἔστι δὲ ⁶⁹ τι ἐδώλιον πρῶρατικόν, ἐφ' οὗ καθήνται. τὰ δὲ περὶ ⁷⁰ τὴν πρύμναν ⁷¹ πρῶχοντα ζύλα, ⁷² περιτόνια καλεῖται. ἐκεῖ που καὶ ⁷³ σκηνὴ ὀνομάζεται, τὸ πηγνύμενον στρατηγῶ ἢ

quod & thalamium nominant. Septem vero remorum ordinibus confurgit navis, qui singuli juxta ordinem nomina fortiuntur. ut bolus primus, & secundus, & sic ordine. tum etiam parietem finistrum nominabis, & dextrum & felida & latus. * Sed transtrum etiam sedes, & tabula nuncupatur. Utraque autem proræ partes, genæ, & alæ. Est & proræ quoddam transtrum, in quo confident. Trabesque circa puppim prominentes, peritonæa dicuntur, ubi & tabernaculum vocatur, Imperatori aut Trierar-

A. & Cod. *Salmasi*. ὑπὲρ δὲ τὴν στήραν ἔ. &c. προτινόμενοι, τροπίς, sed τῶ ἰ superſcribitur οἱ. Kühn.

⁶¹ Ἐπιπτα δ'] P. V. ἑπτά δ'. cui lectio non advertebantur sequentia. SEB.

⁶² Ἐπιπτα δ'] C. V. ἑπτά δὲ ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης, ὡν &c. consentit C. A. nisi quod ἡ τριήρης superſcriptum, ex quo legerem ἑπτά δὲ ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης. *Septem habentis affurgunt trivemes*, quarum singulae eae ordine vocantur, &c. *Hesych.* ἐνίοις, κώροις, τόποις (I. λώροις, τροπίς) ἢ λώροις τῶν χαλιναῶν. Kühn.

⁶³ Ἐπιπτα δ'] Longe aliter MS. ἑπτά δὲ ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης, ὡν ἕκαστος &c. βόλος, καὶ δ. latec aliquid quod exputabunt docti. Illud βόλος sane mihi melius vulgato videtur. Et ex ἐνίοις acuta & sagacis naris homines quid eruant. Ego satis habeo ex *Hesychio* locum addidisse, si forte ibi quid simile: ἐνιον, κώρης μέρος τὸ ἐπὶ τοῦ σκαλμοῦ ἴδον ἐν τῇ νηί. Sic quidem nos hic balbutiebamus. En vero tibi eximii nostri *Salmasi* sententiam, postquam illi nostri MS. Scripturam indicassem. Locus, ait, qui sequitur egregius, de quo pauca disputabimus: ἐπιπτα δὲ ἐνίοις ἀνίστανται ὡν ἕκαστος κατὰ τάξιν καλεῖται πρῶτος βόλος καὶ δεύτερος καὶ ἐφεξῆς. Ita habet *Aldina editio*; multis modis mendose. pro βόλος verum est, legendum esse βόλος, ut tuis scripturis codex exhibet, & nos ita etiam ex conjectura emendavimus ad osm: quod quid sit paulo post explicabimus. Lata menda est in voce ἐνίοις: vidisti tu quidem ex *Hesychio* ἐνιον, κώρης μέρος τὸ ἐπὶ τοῦ σκαλμοῦ ἴδον ἐν τῇ νηί: quam vocem hoc loco reponendam esse ipsa re docebitur. Admones in scripto codice haberi: Ἐπτά δὲ ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης, quod verum non potest esse. deberet enim legi ἑπτά τριήρης, non τριήρης: Trieres enim est disca qua tribus remorum versibus agebatur. Tritum versus erat θαλαμῶν remigum, secundus ζυγίων, tertius Ἐ supremus θραυίων. ut in πεντήρει, ἐξήρει, Ἐ ἑπτήρει manifeste plures debebant esse versus, quomodo igitur ἑπτά ἐνίοις conjungere potest ἡ τριήρης, qua tres tantum versus remorum habebat? ἔνια enim hic sunt στίχοι καπῶν, b. e. remorum ordines aut gradus. Inferioris ordinis remiges possent eleganter Ἐ vere dici πρωτοβολῶν, ut medii διυτεροβολῶν, Ἐ supremi τριτοβολῶν. Et hoc quidem in triere: nam inferiorum remigum erat πρῶτος βόλος, ut medianum δεύτερος βόλος, Ἐ sic de aliis. vides falsissimam esse scripturam veteris codicis, neque ulla ratione defendi posse. Intelligendum autem hic esse versus remigum sive τοὺς στίχους κατὰ τὸ ὕψος verbum ἀνίστασθαι aperte ostendit. *Virgilius*:

--- triplici pubes quam Dardana versu

Impellunt, triplici conjungunt ordine remi.

Dicit igitur Pollux τοῖς ἐνίοις sive στίχοις τῶν καπῶν trierem confurgere Ἐ in alium excitari. atque hec nos nuper docuit summus Scaliger, neque unquam aliter accepimus, cui si occurrisset hic Pollucis locus, non alia ratio de eo scripsisset, quam nos nunc scribimus. Putamus autem legendum, ἐπιπτα δὲ ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης. Possent Ἐ alia adducere, quibus hanc sen-

tentiam nostram stabilirem, nisi hac sufficere censerem.

Sc. Hæc ille. ceterum *Seberi Pal. vet.* etiam pertinaciter retinet ἑπτά δ' &c. & *Salmatic.* liber ut *Schoetus* excerptit, habet; ἑπτά δ' ἐνίοις ἀνίστανται ἡ τριήρης. JUNG.

⁶⁴ Ἐπιπτα δ' ἐνίοις ἀνίσταται, &c.] Eodem fere modo, uti est in MS. *Jungermanni* & *Cod. Voss.* legit & *Falckenb.* hunc locum ita scilicet: ἑπτά δ' ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης.

⁶² Βόλος] P. R. βῶλος & βόλος habet. SEB.

⁶³ Βόλος] Quia præcedit ἀνίσταται, forte legendum βωμός. Nam & *Hesych.* agnoscit ἐμβόλους quosdam, quibus firmatur navis, dici βωμούς. βωμοί, inquit, ἐμβολοὶ τινες οὕτω λεγόμενοι, vel βόλος dicitur a βάλω, & est lori repetita περιτοσίς, & ita legit etiam C. V. & *Salmasi.* Kühn.

⁶⁴ Βόλος] Βόλος FALCKE.

⁶³ Τοῖχον] Infra sequitur τοῖχαρχος. *Lucian.* in *Dialog. Meretricum*, ἦν δὲ ἡδὴ τοῖχον ἀρχῶ τοῦ δεξιῶ καὶ οὐ ἡμῶν ὑπερῶς. Kühn.

⁶⁴ Τοῖχον ἐνώνυμον] Adfert hæc *Bayssius* ubi de partibus navium incipit agere. *Longus* meus sub finem fere lib. 1. *Pastoral.* βικίου δὲ πηδήματος εἰς ἓνα τοῖχον τῆς νεῆς γενομένου. JUNG.

⁶⁴ Σελίδα] *Hesych.* τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεῆς, quandoque fedile in prora navis notat. Unde *Proverb.* ὁ κίνδυνος ἐν πρώραις σελίς, fedile in prora periculosissimum est, quia hostes primum omnium aggrediuntur proras navium. Denotatur autem, quod illi qui prima & illustria loca tenent, cum primis periculoso & lubrico in statu versentur. vid. *Hesych.* in κίνδυνος &c. *Salmasi.* I. σελίαν. Kühn.

⁶⁵ Κληῖς &c.] *Hesych.* in κληῖδες & σέλιματα. Kühn.

⁶⁶ Σέλιμα] Liber & hanc vocem restituere *Achilli Tatij* lib. 3. de *Clitoph.* ubi vitiose: ὁ δὲ τῆς νεῆς ἐλμάτων. emenda ex MS. σελμάτων. JUNG.

⁶⁷ Τὰ ἐκατέρωθεν] C. A. τὸ ἑ. παρῖαι καλοῦνται. sequens, καὶ πτερὰ non est in C. V. nec in A. Kühn.

⁶⁸ Καὶ πτερὰ] Desunt in MS. Tu de his vide politiff. *Heinsium* Not. ad lib. x. *Sili.* & ad finem Notarum in inferendis ad istum librum. JUNG.

⁶⁹ Τι ἐδώλιον] C. A. in textu habet, τὸ ἐδώλιον, margini vero ascriptum, quod hic in textu est. *Hesych.* ἐδώλια, τὰ τῆς νεῆς ζυγά, ἐφ' ὧν οἱ ἱεροσόντες καθίζονται &c. Dicit etiam ἐδώλια patet ex eo quod sequitur apud *Hesych.* ἰδῶνά, ζυγά, κατὰ ζῶμα νεῆς. ζῶμα νεῆς est idem quod κύτος νεῆς, media pars navis, de qua supra Segm. 87. conf. & *Hesych.* in κύτος. *Salmasi.* ἔστι δὲ τὴ καὶ ἐνώλιον. Kühn.

⁷⁰ Τὴν πρύμναν] Τὴν abest a C. A. Kühn.

⁷¹ Πρῶχοντα] MS. πρῶχοντα. & sic sæpe ejusmodi, sine spiritu. περιτόνια autem quasi circumtentia dixeris, ait *Culcagninus.* JUNG.

⁷² Περιτόνια] *Hesych.* male περιτόνιον, nisi vitium est ab impressore. Kühn.

⁷³ Σκηνὴ] P. R. σκῆνος. SEB.

cho extructa habitatio. Deinde vero summitas clavi διαξ dicitur, imo & totus clavus, quem & navis gubernaculum vocant. medium autem ejus phthir, radix, & succinctura: * extremum, ala: reliqua vero pars, collum appellatur. Navis quoque locum, cui Gubernator innititur, ἀγκλιμα nominant. Puppis autem medium ασανδιον, cujus interior pars, penetrale; & huic obtensa pars, epifion vocatur. Puppis præterea summitates cacumina dicuntur, inter quæ rectum infixum est lignum, quod stelida vocant; e cujus medio linteum dependens, fascia appellatur. Remi vero partem, quam Nautæ tenent, manubrium. mediam, οὐρακόν. extremam, alas,

τριάρχω. τὸ δὲ ἄκρον τοῦ πηδαλίου; 74 ὁίαξ. καὶ τὸ πᾶν δὲ, εἰαξ τε καὶ πηδάλιον καλεῖται. τὸ δὲ 75 μέσον αὐτοῦ, φθεῖρ, ἢ ῥίζα, ἢ 76 ὑπέζωμα. * τὸ δὲ τελευταῖον, 77 πτερύγιον. τὸ δὲ λοιπὸν, 78 αὐχὴν. ἵνα δὲ κατακλίνεται ὁ κυβερνήτης, 79 ἀγκλιμα καλεῖται. τὸ μέσον δὲ τῆς πρύμνης, 80 ἀσανδιον. οὗ τὸ ἐντὸς, ἐνθέμιον. τὸ δὲ 81 ἐπηρητημένον αὐτῶ, ἐπισείων. τὰ δὲ ἄκρα τῆς πρύμνης, 82 ἀφλαστα καλεῖται. ὧν ἐντὸς 83 ὀρθὸν ζύλον πέπηγεν, ὃ καλοῦσι 84 στηλίδα. οὗ τὸ ἐκ 85 μέσου κρεμάμενον 86 ῥάκος, ταινία ὀνομάζεται. τῆς δὲ κώπης, τὸ μὲν, οὐ λαμβάνονται οἱ ναῦται, 87 ἐγχειρίδιον. τὸ δὲ μέσον, 88 οὐρακός. 89 τὸ δὲ τε-

Σκηῆ] De trierarchi hoc loco *Casaubonus Comm. ad Theophr. charact. περὶ ἀνελευθερίας.* JUNG.

74 ὁίαξ καὶ τὸ πᾶν δὲ] Ab utroque Codice abest. *Salmass.* εἰαξ γὰρ καὶ καὶ πηδάλιον. καλεῖται ex C. V. reliquis omittis. KÜHN.

ὁίαξ καὶ τὸ πᾶν δὲ] Illa εἰαξ. καὶ τὸ πᾶν δὲ in MS. non adparent. JUNG.

75 Μέσον] P. V. μέρος. Sed sequitur τὸ δὲ τελευταῖον. SEB.

76 ὑπέζωμα] De hoc v. *Leopard.* 13. emendat. 8. ubi & *Brodaum* nos videre jubet 1. *Miscell.* 10. videtur enim & aliud significare in re navali. JUNG.

77 Πτερύγιον] Vid. *Hesych.* in πτέρυγες. *Gloss. Temo.* αὐχὴν πηδαλίου. KÜHN.

78 Αὐχὴν.] *Heliodorus* l. 5. de holcade: καὶ ὁ μὲν τις τὴν πύραν ἀδοκίμαστος ἐκληροῦτο· ὁ δὲ τὴν πύρραν εἶχε, καὶ τοὺς αὐχίνας. ubi tamen pro gubernaculo ipso accipi credo, *συνεκδοχικῶς.* JUNG.

79 Ἐγκλιμα] C. V. ἀγκλημα. C. A. ἀγκλιμα. quod rectum est. Contrahitur autem ex ἀνάκλιμα. Unde *Hesych.* ἀνάκλιμα (recte legitur ἀνάκλιμα) τόπος τις ἐν τῇ νῆϊ. qui sane non alius est quam in quo requiescit gubernator & pariter ἀγκλιμα & ἀνάκλιμα dicitur. *ισμὸν* dixerunt, ubi sedet. *Hesych.* in ἀπ' ἰκρίβριον KÜHN.

Ἐγκλιμα] Pro ἔγκλιμα (quod *Calzagninus inclinatorium* seu *accubitatorium*) MS. habet, ἀγκλημα. & μοχ: τὸ δὲ μέσον τῆς. JUNG.

80 Ἀσανδιον] C. A. in margine habet ἀσανδιον. C. V. duas lectiones affert, ἀσανδρον, ἀσανδιον. KÜHN.

Ἀσανδιον] Auctior MS. ita: πρ. ἀσανδρον, ἀσανδιον. an vocula prior vitiose scripta, altera probe, considerabunt peritiores. JUNG.

81 Ἐπηρητημένον] Uterque Codex, ἐπηρητημένον. ἐπισείων, in C. A. mutatum est in ἐπισείων. *Hesych.* partem proter ἀσπίδιον vocat, si vox illa non est in mendo, solet enim ἐπί ab imperitis facile demutari in ἄσπι. KÜHN.

Ἐπηρητημένον] MS. ἐπηρητημένον. JUNG.

Ἐπηρητημένον] Ἰαπηρητημένον. FALCK.

82 Ἀφλαστα] vid. *Schol. Apoll.* loc. supra citato. & *Euseb.* II. 1049, 12. SEB.

Ἀφλαστα] MS. mendose ἀφλαστα. de ἀφλάστου duplici significatione v. *Heinsii* nostri crepundia illa *πολυποικίλα Siliama* ad lib. x. *Silii*, ubi & de partibus ἀφλάστου. JUNG.

83 Ὀρθόν] C. A. male ὀρθόν. pro στηλίδα C. V. habet στηλίδα. *Hesych.* patrociniatur vulgata, dum affert *Doricum στηλίδος* (ita enim legendum, non *στάλιδος*). τοὺς κάρμακας ἢ χάρμακας. στηλιζομαι, ἐπὶ τῆς στηλῆς τρόπον ἔσθησα, de, *columna in morem stiti, consistit.* *Salmass.* C. στηλίον. KÜHN.

84 Στηλίδα] MS. στηλίδα. JUNG.

Στηλίδα] Στηλίδα etiam FALCK.

85 Ἐκ μέσου] P. R. ἐκ μέσων. Ibid. P. V. ῥάκος. *Scd Helych.* ῥάκος, ζῶμα, θάνη. & *Cyrvald.* f. 595. Lignum rectum in aphlastis connexum, στηλίδα Graeci vocant, cujus quod in medio suspensum est cingulum, tainiam. SEB.

Ἐκ μέσου] MS. ἐκ μέσων κρεμάμενον ῥάκος, ταινία ὄν. Et ῥάκος etiam idem noster *Heinsius* videtur agnovisse. Sic enim ait: *Est autem ταινία, quod Silius hic velum appellat, id est τὸ ῥάκος τὸ ἐκ στηλίδος κρεμάμενον. Linteum illud quod e baculo qui τῷ ἀφλάστῳ infixus est, dependet, φῶσαν Lycophroni.* Verum illud MS. στηλίδα vulgato forte rectius: Sic enim & *Hesychius*: στηλίδος, μέρος τι τῆς ἡμιορίας νεῆος. Apud quem & ῥάκος quoque exponitur ζῶμα, θάνη, pro quo ultimo forte ζῶμα scribendum *H. Stephanus* suspicatur. ῥάκος tamen hic firmat etiam MS. *Salmassic.* qui hic, ut *Schottus* adnotavit. ita habet: ῥάκος, ταινία ὀνομάζεται. JUNG.

86 Ῥάκος] C. V. τὸ ἐκ μέσων κρεμάμενον ῥάκος. C. A. servat vulgatam, nisi quod ῥάκος. *Salmass.* ἐν μέσῳ & pro ταινία ex V. C. καὶ νία ο. KÜHN.

87 Ἐγχειρίδιον] *Remi manubrium.* *Junius* nomenclatore. JUNG.

88 Οὐρακός] Uterque Codex οὐρακός, recte. Est enim idem quod οὐραγός, eade extrema pars, qua ratione & οὐραγός dicitur qui in exercitu agmen claudit. KÜHN.

Οὐρακός] MS. noster οὐρακός. adhuc aliter etiam apud *Calzagninum*, οὐραγός. præplaceat oxytonos ut in MS. Lexicographi omittunt, credo ne litem viderentur suam facere: ut & in pluribus aliis solent: quæ tamen vel ponere sic satius erat, ut si alibi in eadem incideremus, locis inter se comparatis, eriperemur ignorantia. JUNG.

Οὐρακός] Οὐραγός FALCK.

89 Τὸ δὲ τελευταῖον] Confundere hic *Pollux* malè partes videtur, quæ apud alios accuratius distinguuntur. *Athenæus* enim *Δειπνοσοφ.* lib. xi. fol. 474. sic inquit: τοῦ ἴσθου τὸ μὲν κατωτάτω πτέρρα καλεῖται, ἢ ἐμαπίπτει εἰς τὴν ληνόν. τὸ δ' ὀιον εἰς μέσον, τρέχηςλος. τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει, καρχίσιον. ἔχει δὲ τοῦτο κεραίας ἄνω συννεουσας ἐφ' ἑκάτερον τὰ μέρη, καὶ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον αὐτῷ θωράκιον τετραγώνον πάντη, πλὴν τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς. αὐταὶ δὲ προὔχουσιν μικρὸν ἐπ' εὐθείας ἐξωτέρω. ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὑψὸς ἀνήκουσα, καὶ ὄξεια γυγνομένη ἐστὶν ἡ λεγομένη ἠλακάτη. Horum verborum sententia hæc est: inferior malè pars pterra vocatur, qua in ληνὸν inferitur: medium vero τρέχηςλος (collum:) pars extrema, carchesium: sunt autem huic utrinque cornua sursum vergentia (Dalechamp. antennæ) & huic malè pars θωράκιον (Dalecorbis) ἀνω incumbent, qua tota quadrata est, præter basin & verticem: ipsa porro cornua sere directè plane proienduntur. Post θωράκιον (Dale. supra corbem) vero pars est in alium vergens, & acuminata, quam ἄ-

91 λευταῖον, πτερὰ, καὶ⁹⁰ ταρσοὶ κωπῶν. * καὶ τὸ μὲν ὑποδεχόμενον τὸν ἰστόν, ⁹¹ ληνός, τὸ δὲ ⁹² ἐναρμολόμενον αὐτῷ, ⁹³ πτέρνα. τὸ δὲ τελευταῖον τὸ πρὸς τῆ κεραία, ἡλακάτη, καὶ θωράκιον, καὶ ⁹⁴ καρχῆσιον. τὸ δὲ ὑπὲρ τὴν κεραίαν, ⁹⁵ ἀτρακτος. οὐ καὶ αὐτοῦ τὸν ⁹⁶ ἐπισείοντα ἀπαρτῶσι. ⁹⁷ καὶ ὁ μὲν μέγας καὶ γνήσιος ἰστός, ⁹⁸ ἀκάτιος. ὁ δὲ κατόπιν, ⁹⁹ ἐπίδρομος. ὁ δὲ ἐλάττων, ¹⁰⁰ δόλων. καλεῖται δὲ τι καὶ¹ λοίπαδος. ἐνίοις δὲ ἀκάτιος δοκεῖ. τῆς δὲ κεραίας τὸ μέσον, ² τὸ κατὰ τὸν

aut remorum palmulas vocant. * Sed navis ἡ pars malum recipiens, ληνός. hujus autem infixa pars, pterna. extremitas ejus circa antemnam, colus, thoracium, & carchesium. Et quod supra antemnam est, fufus nominatur, a qua parte artemonem suspendunt. Magnum autem illud, & navis velum proprium, acatius. posterius, epidromus. minimus, dolon, & læpadus dicitur, quem tamen nonnulli acatium esse existimant. Sed antemnae media, quæ

λακάτη (Dal. colum) vocant. Patet itaque ex hoc loco θωράκιον, ἡλακάτην, & καρχῆσιον diversas mali partes esse: quas Pollux confundit; aut potius temporum injuria locus hic depravatus est. GUALTH.

90 Ταρσοί.] C. A. ταρσός, verſu ſequenti idem pro ληνός habet o ſupra poſito ληνός. C. V. ληκάς, ληνός. Hefychio inter alia nota, κοιλότητις ἀρματίων διφρων, quidni & hanc κοιλότητα, cui inferitur malus? Salmaf. ex V. C. ληκάς. KÜHN.

91 Ληνός.] Rectius ap. Athen. lib. 11. f. 474. ληνός. H. Steph. vid. & Laz. Bayſium de re navali p. 120. SEB.

Ληνός.] In MS. ληνός, & ſic credo locus recte habet, aſterifcusque tolli poteſt. *cen torcular, ut rufo, diſtum*, ait Calcaſtinius, quamvis ληνός habeat. H. Steph. ad oram ſui codicis adnotarat: ληνός Athen. Et apud Bayſium etiam hæc Pollucis verba laudantem, quum de partibus navis agit, clare eſt ληνός. nec aliud H. Juhnus apud Pollucem adgnovifſe videtur: ſic enim in noimecl. Modius Iſidoro: *Locus in quem malus immittitur, ἰστοδοκία Hom. ληνός Poll. Athen. μεσοδμη Apollon. Athenais* locus eſt (ut & Seb. noſter indicat) lib. 11. τοῦ ἰστοῦ τὸ μὲν κατωτάτω, πτέρνα καλεῖται, ἢ ἐμπύπτει εἰς τὸν ληνό. quem idem Bayſius de re nav. & Steph. in ſuo theſauro adfert, hicque ita rectius ſcribi dicit quam apud Pollucem. cui tamen, ut dixi, jam fide MS. eandem vocem reponere poſſumus. JUNG.

Ληνός.] Ληνός legit & FALCK.

92 Ἐναρμολόμενον.] Pro ἐναρμολόμενον, apud Bayſium, ubi hunc locum adduci diximus, eſt ἐναρμολόμενον. JUNG.

93 Πτέρνα.] In C. A. fuit πτέρναν, ſed craſum eſt ultimum ν. pro αὐτῷ Salmaf. αὐτοῦ. KÜHN.

Πτέρνα.] Et mox ἡλακάτη, θωράκιον, καρχῆσιον. has partes etiam vide interpretantem avum Camerar. *Cōm. utr. lingu. c. 879.* Ait vero Bayſius dicto loco vidcri Pollucem confundere ἡλακάτην & θωράκιον, quæ, inquit, *dilucidius videbis apud Athenæum loco ſupra citato.* Sequitur itaque apud Athenæum, poſt illa verba, quæ retulimus, *Itatim: τὸ δ' ὄνομα εἰς μέσον, τράχηλος, τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει καρχῆσιον ἔχει δὲ τοῦτο κεραίας ἀνω συννεύουſας ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη, καὶ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον αὐτῷ θωράκιον τετραγώνον πάντη, πλὴν τῆς βάſειος καὶ τῆς κορυφῆς: αὐτὰ δὲ προῦχουſιν μίκρον ἐπ' εὐθείας ἐξωτέρω, ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὕψος ἀνέκουſα, καὶ ὄξεια γυνομένη ἰστίη ἡ λεγομένη ἡλακάτη.* quæ & ſuis περιεβολαῖς inferit Euſtathius ad Ὀδυσσ. α. male ἡλακάτη. eſt vero apud Calcaſt. & Bayſ. *Etymologus* in ἡλακάτην ſημαίνει καὶ τὸ ὑπερίſτιον, ὅταν λέγεται, καδδ' αὐτῶν λίνα χυῶν ὑψηλάκατα τανοſαντίς. De καρχῆſίῳ navali plura & Feſtus *Oecon. Hippocr.* ubi & Pollucem noſtrum laudat. JUNG.

94 Καρχῆσιον.] Serv. in l. V. *Virgil. Aeneid. Carthæſia eſt jumentis malis, per quam ſupes τραχίſιον.* Hefych. Καρχῆſια, τὰ κέρατα τὰ ἴſταν τῶν καταρτίων τῶν πλοίων, καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἰſτῶν, forte legendum κερατίον, inquit *Sorſingius.* malim τῶν καταρτίων τ. πλ. retinere. Sunt enim Carthæſia cornua, quæ in ſupe-

riori parte mali ſunt, malus autem dicitur *καταρτίον*, recentioris Græciæ vocabulo. *Schol. brevis in Homer.* p. 19, 21. *Phavor. ἰστός, τὸ καταρτίον.* forte, ἀ κατάρω, in portum appello. KÜHN.

95 Ἀτρακτος.] C. V. ἀτρακτος. KÜHN.

96 Ἐπισείοντα.] *Quaſi miniſtabulum dixeris*, ait Calcaſt. JUNG.

97 Καὶ ὁ μὲν.] Iridem ut Pollux. *Iſidorus* lib. 19. c. 3. tria vela facit, ut notat *Brodæus* ad lib. 1. *antholog.* initio fere capitis 56. JUNG.

98 Ἀκάτιος.] Alii Auſtores ἀκάτιον. quam terminationem *Gloſſæ Veteres*, quæ ſequuntur *Gloſſas Iſidori* apud *Vulcan.* ſervarunt, dicentes: *achateon, velum maximum in medium navis*, & cymba, quæ ab hoc velo, quod unicum habet, ἀκάτιον dicitur, non ἀκάτιος, unde forte in *Noſtro* bis legendum ἀκάτιον. Nolim tamen iſtud aſſerere, ut certum. Notum enim eſt, quam lubricum ſit in Græca lingua genus vocabulorum definire in tanta dialectorum varietate. KÜHN.

Ἀκάτιος.] Qui alias *artemon*. vide *Bayſ. de re nav.* ubi de partib. navis agit. Ibi & de reliquis duobus velis habes. JUNG.

Ἀκάτιος.] Ἀκάτιος Falck, ſed & Hefychio ἀκάτιον inter alia eſt ὁ μέγας ἰστός.

99 Ἐπίδρομος.] *Epidromus*, quo verbo accuſſorium dixeris, ait Calcaſt. JUNG.

100 Δόλων.] Apud *Festum* dicitur *ſupprium* vel *ſparium*, ubi *Scaliger. Hefych.* δόλων, οἱ μικροὶ ἰστοὶ ἐν τοῖς πλοίοις &c. ubi in notis: *Ita eſt Pollux minimum in navi velum δόλων vocat, ut majus, ἀκάτιος, maximum, ἐπίδρομος.* Verum nec Pollux ἐπίδρομον maximum velum dixit, nec dicere potuit, cum, ut ex *Gloſſis Veterum* patet, ἀκάτιον tale ſit, ἐπίδρομος autem ſecundum *Hefych.* eſt τὸ ἰſτίον τὸ ἐν πύρην κρεμάμενον, ὃ καλοῦſι φέρον καὶ ἔλαſſον. Tantum abeſt ut ſit maximum! In *collectis e Veterum Gloſſis. Dalum* (ex δόλων corruptum) *minimum velum navis.* KÜHN.

1 *Læpadus*] Potius *læpadus*. Expon. autem λοῖπαδος genus veli nautici. SEB. 2.

Λοίπαδος.] C. V. λοιπάσος quod etiam in margine eſt C. A. in textu eſt. καλεῖται δὲ τις καὶ λοίπαδος, unde *Salmaf.* legit, καλεῖ δὲ τις καὶ σίπαρος, hoc eſt *ſipharus*. *Attrianus*, σιπάρος ἐπαίρειν. quod nimis recedit a λοιπάδος, propius eſſet, λαίφος, ſi quid mutandum eſſet. KÜHN.

Λοίπαδος.] Pro λοιπάδος MS. λοιπάσος. *Calcaſt. inus* plane omittit, dum alia hinc refert. JUNG.

Λοίπαδος.] *Falckenb. λόγματος.* quod tamen quid ſit exputare non potui, niſi forte ex *Hefych.* vox hæc depravata integre ita legenda: *λογγασία* vel *λογγασίν.*

2 Τὸ κατὰ τὸν ἰ.] C. V. τὸ δὲ κατὰ τὸν ἰστόν, *συμβολαί.* C. A. *συμβόλαιον.* quid ſi legendum τὸ δὲ κατὰ τὸν ἰſτῶν, *συμβολαί ἴμα pars malorum, συμβολαί,* junctura, qua ſcilicet parte inferitur foramini quod ληνός dicitur ſupra, infra ἰστοδοκός. C. *Salmaf.* etiam *συμβολαί.* KÜHN.

malo adhæret pars, ambola, & symbola nominatur. quæ vero hanc utrinque continent, anſæ. extremitates autem, summa cornua dicuntur. * Cæterum si conſtrata, aut cataphracta navis fuerit, tigna quædam turres ſuſtinentia in hac fabricantur. & in his turres binæ, dextra ſcilicet, & ſiniſtra. quarum medium cataſtroma, ſeu ſtratum vocant. Et trabes, quibus tabulata inſtituntur, tigna, & poſtes. quod autem ſuperne utroſque continet parietes, peritonæum vocatur. Dixeris præterea, cava navis, ſcapa concava, navis pavementum, pro inferiore navis parte. Sed remorum locum κωπητήρια vocant. Deinde παρεξαιρέσια quæ pars navis inter puppim, & remiges, roſtrum, ſentina. unde & ὑπέραντλον

ἰστόν, ἄμβολα, καὶ σύμβολα. τὰ δὲ ἐκατέρωθεν συνέχοντα, ἀγκύλαι. τὰ δὲ τελευταῖα, ἀκροκέραια. * εἰάν δὲ ἡ κατάφρακτον τὸ πλοῖον, ἐπιναυπηγοῦνται. πυργόχοι. καὶ ἐπ' αὐτῶ πυργίδια δύο, δεξιὸν καὶ ἐναννυμον, ὧν μέσον τὸ κατάστρωμα. τὰ δὲ ξύλα, ἐφ' ὧν αἱ σανίδες ἐπικεῖνται, κανόνια, καὶ σταμῖνες. τὸ δὲ συνέχον ἄνωθεν ἑκατέρους τοὺς τοίχους, περιτόναιον καλεῖται. ἔπιποι δ' ἂν, κοίλη ναῦς, καίλον σκάφος, ἔδαφος νεῶς, τὰ κάτωθεν τῆς νεῶς. καὶ τὸν τόπον δὲ, τὸν πρὸς ταῖς κώπαις, κωπητήρια καλοῦσιν. εἶτα παρεξαιρέσια, ἔμβολον, ἄντλον. ὅθεν καὶ ὑπέραντλον σκά-

3 ἰστόν &c.] P. V. ἰστόν, συμβόλαιον τὰ δ. SEBER.

4 Ἄμβολα κ. σ.] Pro illis, ἄμβολα, καὶ σύμβολα, in MS. nostro solum: ζυμβολαί. Sic in Pal. vet. Seb. saltem συμβόλαιον fuit. Pro κατὰ τὸν ἰστόν vero, quæ antecedunt, Salmasius. cod. κατόπιν τοῦ ἰστοῦ. JUNG.

Ἄμβολα κ. σ.] Vocem ἄμβολα non habet FALCK. 5 Κατάφρακτον &c.] C. Salmas. κατάφρακτα τὰ πλοῖα. KÜHN.

6 Πυργόχοι] Turrium fulcra adplicantur, interpretatur Calcagninus. inædificabantur ligna continentia turrim, Bayſius. de turriculis istis v. Menſi. ad Lycophron. non ita longe a fine: & Savilem de milit. Rom. etiam sub finem fere, qui ad latera eas fuisse ait. JUNG.

7 Ἐπ' αὐτῶ] Uterque Codex, ἐπ' αὐτῶν. C. V. addit πυργία δύο. deinde C. A. legit, ἐναννυμος, ac si πυργος præcessisset. KÜHN.

Ἐπ' αὐτῶ] MS. nolter aliter ac vulgati, sic nempe: ἐπ' αὐτῶν πυργία δύο. Nec minus recte, imo germane forte magis Hesych. Πυργίων, μέρος τριήρους. & πυργόχος, μέρος τι τῆς νεῶς. Sic πυργόχοι fuerint nempe quibus ista πυργία vel πυργίδια inædificabantur & innitebantur. JUNG.

8 Κατάστρωμα] In Glossis, fori transtra. KÜHN. Κατάστρωμα] Catastroma videtur esse tabulatum in navi superius, de quo Pollux, ait Rhodiginus 21. antiq. 31. Sed tu vide Bayſii de re nauticæ libellum eruditum, ubi de partibus navis agit. Gloss. vet. κατάστρωμα, Fori. Onomasticon Græcolatinum, quod Vulcanius cum Glossariis edidit denuo: Fori, καταστρώματα. JUNG.

9 Σταμῖνες] PP. σταμῖνες, Hesych. Σταμῖνες, παραστάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς αἱ σανίδες προσηλθύνται, ἢ κάσσαλοι, παρὰ τὸ ἰστανάι. Etym. cæ Aristarcho alleg. vid. & Schol. Hom. ad v. 252. Odys. ε. ibidemque Eust. f. 221, 9. SEB.

Σταμῖνες] Uterque Codex σταμῖνες quod Hesych. firmat: σταμῖνες, inquit, παραστάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς αἱ σανίδες προσηλθύνται. Salmas. C. MS. σταμῖνες. KÜHN.

Σταμῖνες] Pro σταβ. MS. σταμῖνες, optime. quod Seberus nolter ex suis PP. & auctoribus aliis confirmat: e quibus Hesychium & Etymologicographum quoque mihi notaveram. vide & Sudam in σταμῖνισι τοῖς ἐπιμήκεισι ξύλοις exponentem. JUNG.

10 ἑκατέρους] P. V. ἐκατέρω. SEB.

11 Περιτόναιον] Uterque C. περιτόνον. Hesych. vulgatae accedit, περιτόνειον (i. αἰον) μέρος τι τῆς νεῶς. KÜHN.

Περιτόναιον] MS. περιτόνον, pro vulgato περιτόναιον. JUNG.

12 Τὰ κάτωθεν] PP. τὸ κάτωθεν. SEB.

Τὰ κάτωθεν] Post νεῶς particula τὰ in MS. abest. ut vero nolter versu præcedenti, sic & Libanius Declam. 31. κοίλη ναῦς, ubi doctiff. Morellus hunc Pollucis locum in Notatis suis laudat, & ita interpretatur, κοίλον σκ. &c. navis intum tabulatum, cymtæ canum, pavimentum. JUNG.

13 Τὸν πρὸς] Pro τὸν πρὸς, in MS. ταῖς πρ. τ. mendose. JUNG.

14 Κωπητήρια] P. V. κωπητήρια. P. R. κωπητήρια. H. Steph. vereor, inquit, ne potius κωπητήριον scribendum sit, ut dicatur κωπητήρια in nom. gen. factum. SEB.

Κωπητήρια] C. A. κωπητήρια. C. V. κωπητήρια. Hesych. κωπητήρ ὁ σκαλῆρος τῆς κώπης. KÜHN.

Κωπητήρια] Κωπητήρια MS. nolter, sicut & Pal. recentior Seberis, ex quo firmatur Vulcanii emendatio apud Agath. lib. 5. ubi: καὶ ὡς περ ἀροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι, κωπητήριας ἐφ' ἐκατέρω πλευρῶ καὶ οἷον παρεξαιρέσιας ἀντομάτους ἐμηχανήσαντο. Rectius, ait Vulcanius, κωπητήριας. ubi quoque παρεξαιρέσιας jungit, ut hic nolter. Pal. tamen vetustior Seberis κωπητήρια apud nostrum Pollucem habet. κωπητήρια vero ipsum scalmum (ut etiam Scalmos in Agathia reddit eruditiff. interpretes,) potius significare ex Hesychio volunt. Id tamen miror statim ubi in Agathia sequitur: καὶ πτύα ὡς πλείστα ταῖς ἐπικαλαρίσιν ἐντροπωσάμενοι &c. πτύα reddi paleas. nec invenio illud ξύλον ἐν αἱ (verba Hesychii in πτύον) διαχωρίζουσι τὸν σίτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου, positum ἀντὶ τῶν ἀχύρων. An itaque forte error librarii e compendiosa scriptura, & legendum πτύρα? Judicent οἱ ἐλληνικώτεροι, quibus ego, qui vix ἀκροβηγῶς eam linguam attigi, subscribam libens. JUNG.

15 Παρεξαιρέσια] P. R. παρεξαιρέσια. Schol. Thuc. l. 4. f. 259. παρεξαιρέσια ἐστὶν ὁ ἔξω τῆς ἐρείσιας τῆς νεῶς τόπος, καθ' ὃ μέρος οὐκέτι κώπαις κέχρηται. ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης καὶ τῆς πύρας. Item lib. 7. f. 513. παρεξαιρέσια ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν πύραν πρὸ τῶν κωπῶν. ὡς ἂν ἔποι τις τὸ παρῆξ τῆς ἐρείσιας. SEB.

Παρεξαιρέσια] C. A. παρεξαιρέσια quod Salmasius etiam affert. KÜHN.

Παρεξαιρέσια] MS. παρεξαιρέσια. JUNG.

16 Ἄντλον] Hesych. ἀντλία (l. ex Phanon. ἀντλία) σκάφη, ἐν ἡ μαλύττουσι (l. iterum ex Phanon. μάττουσι. desunt) καὶ τοῦ πλοῖου τὸ σκαφίδιον, καὶ ἡ ἀντλία σκάφος ὑπέραντλον, non est navis inexthausta, sed sentina prægravis ita, ut periculum submergendi incurrat. vid. Dion. Cass. p. 475. KÜHN.

17 Ὑπέραντλον] Mendose MS. ὑπέρτλον, emendavitque quis ὑπέραντλον. Ibid. MS. ἡ δὲ ἀν. Titulus sequentis Sectionis nullus est in MS. sed ea continuatur cum præcedentibus. JUNG.

Φος. ἡ δ' ἀνοικομένη θυρίς εἰς ἐκροήν τοῦ ὕδατος,
 18 εὐδίαος καλεῖται.

σκάφος, navis inexhausta. Sed quod ad
 aquæ exhaustionem aperitur foramen, eu-
 diazum nominant.

93

* Περὶ σκευῶν ἢ ὄπλων νηῶς.

δ.

De instrumentis, & armis navigii. 4. 93

Ἔστι δὲ ἐν τῇ νηϊ, ἰστὸς, 19 ἰστοδόκη, κεραία,
 σχοινία, 20 κάλωνες, 21 πρότονοι, κάλωδια,
 22 πείσματα, 23 ἀπόγαια, 24 ἀπόγεια, 25 ἐπί-
 γαία, πρυμνήσια. 26 ἐγχωρεῖ γὰρ τῷ ὀνόματι
 χρῆσθαι, κὰν ἢ ποιητικόν. ἀγκυραὶ ἀμφίβολοι,
 ἀμφίστομοι, ἑτερόστομοι. καὶ 27 ἀγκυραὶ ἱερά,
 ἢ χωρὶς ἀνάγκης οὐ χρῶνται. 28 ἀποβάθρα, καὶ δια-
 βάθρα, ἢν 29 σκάλαν καλοῦσιν. οἱ δὲ 30 στίχοι τῶν κω-
 πῶν, ταρσώματα καλοῦνται, 31 δέρρεις, διφθέραι.
 94 * ἔστι δὲ τις καὶ μηχανή, καὶ τροχός, καὶ 32 τροχί-

Navi porro inest malus. foramen, cui
 malus inferitur, antemna. funes, calones,
 rudentes, funiculi, funes nautici, oræ, re-
 tinacula. tonsillæ; sæpenumero enim con-
 tingit, ut & hoc vocabulo, Poëtico licet,
 utamur. Ancoræ ancipites, utrinque acu-
 minatæ, una tamen parte acutæ. Et sacra
 ancora, qua non nisi in summa necessitate
 utuntur. ἀποβάθρα, & διαβάθρα quam sca-
 lam nauticam vocant. Ordines vero remo-
 rum ταρσώματα vocant, pelles. * Inest &
 quædam machina, rota, & rotulæ. Et per

94

18 Εὐδίαος] Hesych. dicit esse τρήματα ἐν τοῖς πλοίοις
 γινόμενα διὰ τοῦς ὀμβροῦς per ea scilicet foramina a
 qua infesta navibus effluit. Kühn.

19 Ἰστοδόκη, κεραία] Vid. Schol. Apoll. Rhodii ad
 v. 563. lib. I. Argon. ubi describuntur sequentia no-
 mina: ἰστοδόκη, πρότονοι, ἡλακάτη, κερχασίον, ἰκρίον,
 σανιδάματα, περόνοι, τροχοί, κάλωνες, μεσουρίαί, πό-
 δες, πρόποδες, τέρβριοι. Et demum ex Eratosthene di-
 cuntur μίρη ἰστού, πτήρη, θαράκιον, ἡλακάτη, κερ-
 χασίον, κεραία, ἰκρίον. SEB.

20 Κάλωνες] Κάλοι. lib. I. v. 566. SEB.

Κάλωνες] C. V. addit καὶ κάλοι. in C. A. in textu
 etiam fuit, κάλωνες, unde factum κάλω vel κάλως
 margo habet κάλοι. Scribitur varie pro variis Dialec-
 ctis hoc nomen, ut, κάλωνες, κάλωνες, κάλως & κά-
 λος κάλοι. πάντα κάλων κινεῖν pro κάλωνα. Hesych. κά-
 λων, κάλον ἀπ' εὐδίαος τῆς κάλως λαμβάνεις τὸ σύνθη-
 ρες, quorum verborum sensus hic esse videtur: κάλων
 accusandi casum sumendum esse a gignendi casu κά-
 λως, & intelligi commune illud, funis scilicet nauti-
 cus, rudentes. in trito scilicet proverbio, de quo di-
 ctum. Gl. Philoxeni, rudentes, κάλοι, aliud, funis,
 κάλως, σχοῖνος. Salmf. κάλωνες. Kühn.

Κάλωνες] Pro κάλωνες, MS. καὶ κάλοι. Sic noster
 mox segm. 94. οἱ κάλοι & eodem hoc libro segm. 107.
 ἀπασι κάλοις. & X, 134. Sic Theophrast. illud quod
 apud antiquiores ajunt fuisse in usu, potius voluit ἀ-
 σπ. Φωσ. δ. ubi περὶ τῆς νάρκως τοῖς κάλοις ἐφέλω-
 μένη. Et mox de aliis etiam funiculis, non nauti-
 cis. κάλοις γὰρ αὐτῆν (τὴν Φοῖνικα) περιδεσμοῦσι τῷ ἀρ-
 ρέμι. JUNG.

Κάλωνες] Κάλοι FALCK.

21 Πρότονοι] Vid. Hesych. hac voce & Phavor. in
 κάλωας. Kühn.

22 Πείσματα] Hesychio æquipollent πείσματα,
 σχοινία ἀπόγαια, πρυμνήσια, περιβόλαια. Kühn.

23 Ἀπόγαια] Non est in C. A. quia idem vide-
 tur esse cum sequenti ἀπόγεια. Kühn.

24 Ἀπόγεια] In MS. deest ἀπόγεια: & pro ἐπί-
 γαία, ibi est ἐπίγεια, ut infra X, 134. JUNG.

25 Ἐπίγαια] Uterque C. ἐπίγεια. Gl. Cyrilli ἀπό-
 γειον σχοινίον, retinaculum. Hesych. ἡυροστάσιον, Sui-
 dai & alii legunt ἀπόγαια. Hesych. ἀπογύων, πρυμνη-
 σίον, κάλων, ἄντες πείσματα καλοῦσι. Gloss. Philoxe-
 ni facit cum MSS. retinacula, ἀπόγεια, κατοχεῖς.
 Kühn.

26 Ἐγχωρεῖ] C. A. hanc parenthesin, potest, in-
 quit, nisi aliquis vocabulo (πρυμνήσια) licet sit rossi-
 cum, non habet. nec fuit in Cod. Salmf. Kühn.
 Ἐγχωρεῖ &c.] Ποιητικόν. Hic versiculus non est in
 MS. JUNG.

27 Ἀγκυρα ἱερά] Inde proverbial'es locutiones, de

quibus Erasmus Adag. Sacram ancoram solvere: qui-
 bus illultrandis & hic Pollucis locus addi poterat. Hæc
 ultima ancora Silio initio lib. VII. ubi adposite poli-
 tist. Hemsius hæc Pollucea. JUNG.

28 Ἀποβάθρα] PP. ὑποβάθρα. Sed in Hesych. κρη-
 πῖς, θεμίλιος, ὑπόβασις. SEB.

Ἀποβάθρα] C. A. ὑποβάθρα & Cod. Salmf. male.
 Thucyd. l. IV. de Brasida ἐχώρη ἐπὶ τῇ ἀποβάθρῳ
 καὶ πυρόμνος ἀποβαίνειν, ἀνέκρη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.
 Valla reddidit: pergensque ad pontem, comatus descende-
 re, ab Atheniensibus percussitur (imo repellitur, pro-
 hibetur, rejicitur. Ergo ἀναβάθρα Latinis etiam pons
 dicitur vel scala nautica. vid. Lipsius de mach. l. I.
 Dialog. 6. Kühn.

Ἀποβάθρα] Erant & funaria scala, e funibus scili-
 cet contexta: quibus ἀποβάθρα & διαβάθρα nomen
 fuit. verba Calcagn. de re naut. quæ, ipso non lau-
 dato, refert Brodeus 9. miscell. 21. & subdit: Ego
 ἀποβάθραν, ligneam scalam esse assero: quæ in navem
 conscendimus, eandemque διαβάθραν & ἀναβάθραν vo-
 carsi. Sane Pollux ipse vocat mox σκάλαν, Romano
 nomine: & Hesychius, κλίμακα νεώς, ἀποβάθραν expo-
 nit. videtur autem sic nominandus & ponticulus ille
 qui a nautis in litus vel ripam ejicitur, inferviens me-
 hercle tam conscendendæ navi quam exscendendæ.
 Pulchre Heliodorus lib. I. ubi ait lembum quendam
 appulisse: αὐτῷ δὲ τῆς ἀποβάθρας ἀκριβῶς κειμένης,
 ἐξήλατό τις. Sic & Longus 2. ποιμν. ubi greges
 Chloëm e navi sequuntur: καὶ τότε πρίβατα κατὰ
 τῆς ἀποβάθρας ἐξέτρεχον, οὐκ ἐξολοθθαίνοντο τοῖς κίρασι
 τῶν χηλῶν. &c. JUNG.

29 Σκάλαν καλοῦσιν.] Notandum indicat H. Steph.
 in ora codicis sui σκάλαν καλοῦσι, additque quinam
 καλοῦσι; Sed patet e multis locis illo tempore jam
 multas Latinas voces in Græcorum Linguam præfer-
 tim apud vulgus irrepisse. JUNG.

30 Στίχοι] P. R. στοῖχοι. SEB.

Στίχοι] Salmf. pro στίχοι στοῖχοι. Kühn.

31 Δέρρεις] PP. δέρρεις. nec editi etiam aliter infra
 I, 120. X, 134. & 146. SEB.

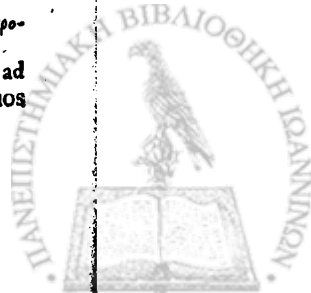
Δέρρεις] Uterque Codex, δέρρεις. recte. vid. Hesych.
 in δέρρει Polyanum p. 224. & alios. legit ita & Sal-
 mf. Kühn.

Δέρρεις] MS. δέρρεις, rectius. Sic enim & infra in
 ead. re nautica X, 134. & alibi, ut & Seberus no-
 lter hic notavit, ita & in suis PP. inveniens. JUNG.

32 Τροχίλια] P. V. τροχίλια. R. τροχάλια, qua
 forma extat & infra X, 31. Reperitur insuper & τρο-
 χήλιον & τροχίλια & τροχίλιᾶ, & τροχίλια. SEB.

Τροχίλια] C. V. τροχίλια. C. A. & Salmf. τρο-
 χάλια, unde factum etiam, τροχίλια. Kühn.

Τροχίλια] MS. τροχίλια. accedat itaque & hoc ad
 quos

quos rudentes trahuntur, annuli, κίρκοι enim Poëticum est, proprie vero circuli dicuntur. Deinde fori, tabulata, sustentacula navis. & navis suffulta, & fulcris carens. Deinde contus, κάρδος, sentina, funis aquaticus. Omnia vero instrumenta, arma vocantur. Et juxta Xenophontem sunt arma penilia & lignea. Demosthenes etiam Corrosionem armorum dixit.

λια. καὶ δι' ὧν ³³ οἱ κάλοι ³⁴ διαιροῦνται, κίρκοι. τὸ γὰρ κίρκοι, ποιητικόν. ³⁵ ἴδιον δὲ τὸ κύκλοι. εἶτα ³⁶ θρανία, ὑπηρέσιον, ³⁷ ἔρματα, καὶ ἡρματισμένη ναῦς, καὶ ἀνερμάτιστος. εἶτα κοντός, ³⁸ κάρδος, ἀντλία, ³⁹ ἰμονία. τὰ δὲ σύμπαντα σκεύη, ⁴⁰ ὄπλα ⁴¹ καλεῖται. ⁴² καὶ ὁ Ξενοφῶν σκεύη κρεμαστά, καὶ ξύλινα. Δημοσθένης δὲ, καὶ ἀποτριβὴν σκευῶν ἀνόμασε.

illas varietates Scripturæ quas H. Steph. notat in thesauro. scilicet, τροχλία, τροχλία, τροχλία, τροχλία, τροχλία, & τροχλία, a τροχίλιον. Imo & ex vulgato codice τροχλία a τροχίλιον. & ex Pal. vet. Sebergi τροχλία. In contorto nomine mehercle variis torta modis lectio. Gloss. vet. τροχλία, Torquilla. JUNG.

33 Οἱ κάλοι] C. A. κάλοις. KÜHN.

34 Διαίρονται] Syll. διείρονται. SEB.

Διαίρονται] Pro διαίρονται, κίρκοι, C. V. legit διαίρονται, κίρκοι. KÜHN.

Διαίρονται] MS. διαίρονται, κίρκοι. H. Steph. in suo thesauro hæc adducens bis habet διαίρονται quod & supra verbum segm. 88. mihi magis placet. Idem alias in sui codicis ora extrema adscripserat hic κίρκοι, κίρκοι ποιητικόν, nisi rito Fisch. JUNG.

35 ἴδιον] C. V. habet, ἴδειον, ex quo legerem, ἴδειον, quod suavius accidit auribus. in Codice Salmasii non est κάλοι διαίρ. KÜHN.

ἴδιον] Pro ἴδιον MS. mendose ἴδειον. unde tamen suspicari possumus legendum ἴδειον, quo pacto & alibi loquitur: suavis nimirum vel mollis esse ait τὸ κύκλοι, quam κίρκοι. JUNG.

36 Θρανία] C. A. θρανία, ὑπηρέσια inquit Hesyeh. τῶν κωπηλατούντων δέρματά τινα, ὡς προσκεφάλαια, ἐφ' ἃν καθίζονται. KÜHN.

Θρανία] Θρανία MS. uti infra X, 134. vulgati, & Suidam in θρανίω habet. JUNG.

37 ἔρματα] Festus. Herma a Græcis ponitur pro firmamento. interdum etiam saburratam significat. Tria scilicet notat ἔρμα, saburratam, palangas, quibus carinæ subjectis navis in aquam devolvitur, aut in littus subducitur, & scopulum sub mari latentem, ad quem impacta navis frangitur, πέτρων ὑφάλων vocant. Hoc loco puto significari saburratam i. e. fulcimentum navis internum, & palangas i. e. externum. Cætera vero quæ sequuntur, ἡρματισμένη ναῦς, καὶ ἀνερμάτιστος, usus Græcorum de saburrata & non saburrata navi accipere solet. Dio Cassius, auctor denis si quicquam alius mendis obitus, l. 52. Romanorum Rempubl. comparat cum magna navi oneraria, quæ sine gubernatore jam diu usque ad Augustum magnis fluctibus exagitata fuerat, καθάπερ ἀνερμάτιστος οὕσα αὖτε si fuisset omnis saburrata experta. Interpr. nullo retinaculo firmata. ad retinaculum est πρυμνέσιον, σχοινίον ἀπόγειον, ut supradictum. μήτ' οὖν inquit χιμαζομένην ἔσ' αὐτὴν περιδῆς ὅπως γὰρ ὡς ὑπὲρ ἀντλίας ἴσθι μῆτε περιέρμα περιέρραγῆναι (l. περιέρμα περιέρραγῆναι vel παραραγῆναι ut παραπολεῖσθαι) εἰσὸς σαβρὴ γὰρ ἴσθι. ubi iterum Interpres. neque abrupti retinaculum profusus raterere, cum tamen ibi sermo sit de scopulo sub aquis latente, cui ne navem allidi frangique permittat, suadet Augustus. Imitatur autem Thucyd. qui lib. 7. ὡς περὶ ἔρμα περιβάλλη τὴν ναῦν. KÜHN.

ἔρματα] ἔρματα καὶ ἡρματ. in MS. ut & infra I, 115. MS. contra distinctionem Etymologicographi qui vult quando δασύνεται significare στήριγμα, quæ, quando ψιλούται, ἐνότια. Apud Hesyeh. est ἔρμα, ἔρμα, & in subjecto tamen loco Ἀναγεγονῆς est ἔρματων, mox apud eundem ἔρματα ubi distinctionem tamen nullam videtur agnoscere talem. ibidem tamen & ἐρμάσι pro στήριξι. JUNG.

JULII POLLUCIS.

38 Κάρδος] P. R. κάδος. SEB.

Κάρδος, ἀντλία] C. V. κάδος, ἀντλια. C. A. κάδος. Hesyeh. ἀντλιον, κάδον, ἀντλητήριον &c. Supra etiam ἀντλιον fuit. Utrumque ἀντλία & ἀντλιον in usu est, & modo designant ipsam sentinam, modo ejus locum, modo instrumentum vel machinam, cujus beneficio sentina exhauritur. Gloss. Cyrilli ἀντλητήριον, ἡαυριστήριον. item, ἀντλία sentina. Gl. Philox. sentina, ἀντλία πλοίου. Suid. ἀντλία, τὸ τοῦ πλοίου εἰσρέον ὕδωρ, ἀντλία ἢ σκεύη, ex Aristoph. Equit. & Pace & Scholii Græcis. KÜHN.

Κάρδος] MS. κάδος, uno δ, ut fere semper ubicunque hæc vox in Polluce occurrit; & κάδος & κάρδος ait H. Steph. in thes. suo; illud tamen malim. cui nostro MS. optimo inductus, subscribo. JUNG.

Κάρδος] Etiam κάδος habet FALCK.

39 ἰμονία] P. R. ἰμονία. H. Steph. magis probat ἰμονία c. v. 351. Ἐκκλησιαζ. Aristoph. ubi Schol. ἰμονία καλεῖται τὸ σχοινίον ἐν ᾧ εἰρύνονται τοῦ ὕδατος. SEB.

ἰμονία] C. A. ἰμονία. Hesyeh. ἰμονία. malim ἰμονία & ita Salmas. haustrium, vel funis, cujus usus præcipuus est in haurienda aqua. Hesyeh. ἰπε ἰμονίαν, ἀντλίαν. ἰμονία γὰρ τὸ ἀντλημα. cæterum in voce ἰμονία videtur aliunde inculcatum, Κύπριοι δὲ. forte pertinet ad præcedens. Γεβραῖος, βούς, Λυδοί. Κύπριοι δὲ sc. κοπροφάγοι. Κυρτίαι autem boves stercore pascentur. KÜHN.

ἰμονία] MS. ἰμονία. ne tamen fallam, ita erat scriptum ἰμονία. quale ἴ, licet & pro ψιλομένῳ forte occurrat ibi, tamen sæpius pro δασυμένῳ, uti ἴσθος, ἴστοδοκῆ, & alia. Et infra X, 31. MS. etiam ἰμονίας; malim tamen cum H. Steph. ἰμονία, ἰμονίας. quamvis ἰμονία & ἰμονίας sit apud Suidam. Hesyehius autem: ἰμονία, ἢ χρωταί πρὸς τὰς ἀνεμύσεις τῶν ὑδάτων. Sed ἰμονία, sicut dixi, ut ab ἰμάσσει, potius videtur. JUNG.

ἰμονία] Auget Pollucem nostrum Falckenb. & hunc locum ita legit: ἰμονία. ἰναλλακάδος. τὰ δὲ σ.

40 ὄπλα] Latine armamenta. Hesyeh. etiam funes, quibus adducuntur vel eriguntur cornua navis ὄπλα vocat. In Actis Apostol. σκεύη πλοίου c. 27. ubi & velum speciatim σκεύος dicitur, ubi posset subintelligi ex Xenoph. κρεμαστόν. est enim velum proprie σκεύος πλοίου κρεμαστόν. instrumentum navis pensile. KÜHN.

41 Καλεῖται] P. R. καλοῦνται. SEB.

42 Καὶ ὁ Ξενοφῶν] Hæc verba usque ad funem a C. A. absunt. Extat locus Xenoph. in Oeconomico p. m. 665. Edit. Basil. Guarini. Eadem verba abfuerunt a Codice Salmasii. KÜHN.

Καὶ ὁ &c. ἀνόμασε] Hæc desunt in MS. cum sectionis titulo. Quod vero ad ὄπλα, in eo etiam adducit Nostrum Junius Nomencl. in Arma cunctarum artium instrumenta &c. Sic enim arma etiam Latine proluxe sumuntur, de nauticis & rusticis, ut adnotavit quoque Festus Oeconom. Hippocr. in ὄπλα. Locum autem Xenophontis, quem nos ter respexit, est in Oeconomico hic: ubi Ischomachus διὰ πολλῶν μὲν γὰρ δέπνου, ἔφη, ξυλίωσιν σκευῶν καὶ πλεκτῶν ὁρμίζεται ναῦς καὶ ἀνάγεται, διὰ πολλῶν δὲ τῶν κρεμαστῶν καλουμένων πλῆι &c. Infra ubi tam hic quam Demosthenicus repetitur X, 13. locus Xenophontis vulgo corruptus est.

⁴³ οἱ δ' ἐμπλέοντες, Κυβερνήτης, ⁴⁴ Πρωράτης, Ναύτης, Ἐρέτης, ⁴⁵ τριηρέτης, ⁴⁶ πρόκωπος, ἐπικόπος, ⁴⁷ αὐτερέτης. οὕτω γὰρ Θουκυδίδης ⁴⁸ ὠνόμασε ⁴⁹ τοὺς καὶ ἐρέττονας, καὶ ἀπομαχομένους. περὶνεως δὲ καλεῖ, τοὺς ἄλλους ⁵⁰ ἐπιβάτας, οὓς καὶ ⁵¹ πλωτῆρας ⁵² καλεῖ. ⁵³ τὸ γὰρ ναυ-

Navigantes vero sunt, Gubernator, Proreta, Nauta, Remex, triremis Nauta, Qui ad remos cedent, αὐτερέτης. sic enim Thucydides Remigantes, & pugnantes vocavit: Vectores vero dixit reliquos, qui navim conscendunt, quos etiam πλωτῆρας vocat. Ναυβάτας

Sed Demosthenis locus est in ea adv. Polycl. περὶ τοῦ ἐπι-
τριηραρχ. περὶ δὲ, αἰτ, ἀποσιβῆς τῶν σκευῶν ἔδειλον αὐ-
τῷ γράμματα γράφειν. JUNG.

⁴³ οἱ δ' ἐμπλέοντες] PP. οἱ δὲ πλεόντες. SEB.

οἱ δ' ἐμπλέοντες] Cod. Salmasii habet πλεόντες pro
ἐμπλέοντες. KÜHN.

οἱ δ' ἐμπλέοντες] MS. οἱ δὲ πλεόντες. Sic & PP.
Seberi. vulgatum ἐμπλέοντες repetitur paulo inferius.
JUNG.

⁴⁴ Πρωράτης] P. R. πρωρίτης. P. V. πρωρείτης. Sed
nondum video hasce descriptiones ab aliquo agnosci.
Bayf. de re naval. p. 117. qui hominibus ad proram
imperat, ipsamque regit, dicitur πρωράτης a J. Polluce
πρωρῆς a Xen. Αναβάς. 5. f. 369. νεύματος μόνου ἑνεκα
χαλεπαίνει μὲν πρωρῆς τοῖς ἐν πρώρᾳ, χαλεπαίνει δὲ κυ-
βερνήτης τοῖς ἐν πρυμνῇ. Eidem lib. 5. Απομν. f. 842.
ὁ τῷ κυβερνήτῳ διάκονος, πρωρῆς τῆς νεῶς καλεῖται.
Plautius proreiam vocat Rud. 4. 3. cujus officium de-
scribit Turneb. adv. 28, 43. SEB.

Πρωράτης] C. A. πρωρίτης, sed a superscriptum est.
Servius l. 3. Aeneid. vers. 510. fortis remos. per for-
tem, inquit, divisi ad officia remigandi, qui esset pro-
reta, qui pedem teneret. alias πρωρῆς. Ovidius Proreus
& Proreus tutela l. 3. Metam. sub. X. KÜHN.

Πρωράτης] Quod Pollucis πρωράτης, qui Xenophonti
πρωρῆς, adnotavit etiam H. Jun. nomencl. in Proreta.
JUNG.

⁴⁵ Τριηρέτης] PP. τριερέτης. SEB.

Τριηρέτης] MS. τριερέτης. Apud Thucydidem & Pla-
tarchum adhuc aliter observant, nempe τριηρίτης.
JUNG.

⁴⁶ Πρόκωπος] Onomast. Latino-Græcum, remiges,
πρόκωποι. & ita in Nostro legendum: Nam πρόκω-
ποι & ἐπικόποι sunt qui πρὸς ταῖς κόπαις, ἐπὶ ταῖς
κόπαις κάθονται, ad remos sedent. nusquam sunt pri-
mi remigum sive ultimi Interpretis. τριηρίτης Thucyd.
pag. 442. Idem & πρόκωπος habet lib. 1. Histor.
KÜHN.

Πρόκωπος] Pro πρόκωπος, quod miror etiam in MS.
esse, scribendum aio πρόκωπος. Mox locum Thucy-
didis recitabo. JUNG.

Πρόκωπος] Πρόκωπος legit Falckenb. bene. uti opti-
mo meo, dum viveret, Præceptorum, & Clarissimo
Jungermanno etiam observatum est.

⁴⁷ Αὐτερέτης] Etiam P. R. ἀντερ. Sed P. V. clare
αὐτερέτης. Et H. Seber. perperam ἀντερέτης hic scri-
ptum affirmat. Suid. ἀντερέται, οἱ ἐλαύνοντες καὶ μα-
χομένοι, οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται, καὶ ὀπλίται. SEB.

Αὐτερέτης] C. V. αὐταιρέτης, unde sine dubio le-
gendum αὐτερέτης. Hesych. ἀντερέται, αὐτοὶ ἐρέσσοντες.
Loca Thucyd. extant l. 3. p. 184. & l. 1. statim ab
initio. & l. 6. in Orat. Alcibiadis. KÜHN.

Αὐτερέτης] Hoc sane agnoscit & Calcagninus, ait-
que, quem obremigem interpretari potes. agnoscit &
Baysius, locis e Thucydidis l. 1. & 3. allatis. Sane &
apud Etymologum est, ἀντερέτης, ὁ ἀντικαθήμενος
καὶ ἀντηρετεῖν, τὸ ἐπὶ ταυτοῦ ζυγοῦ καθιζόμενος ἐρέ-
σαι. Verum omnino hic restituendum αὐτερέτης apud
Pollucem. sicut & MS. noster & Pal. vet. Seb. clare
habent. Sic & H. Seber. reposuit hic in sui codicis
ora, & in thesauro idem adfirmat. Apud Baysium
vero vitium forte typographicum sit: itaque videtur

suadere ejus explicatio quam adjungit loco Thucydid.
e lib. 3. quo loco, ait, ἀντερέται sunt remiges quidem,
qui tamen quum opus erat, decertabant, & προμυγα-
βησι, ut utrumque ministerium præstarent. Et αὐτε-
ρέται in Thucydidis editionibus recentioribus, nec aliter
invenio. Luber autem totum locum Thucydidis
ex lib. 1. prooemio adscribere, quem Pollucem respex-
isse certum est, unde πρόκωποι, ut legendum dixi,
desumpsit, & αὐτερέτης, & mox περὶνεως. Est autem
hic locus de Homeri navium catalogo: ἄλλων γοῶν
μεγέθους περὶ ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη· αὐτερέται
δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες ἐν ταῖς φιλοκλήτου ναυ-
σι δεδιότατοι. τοξότας γὰρ πάντας πικροῖκε τοὺς προσκώ-
πους· περὶνεως δὲ οὐκ ἐκὼς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν
βασιλέων, καὶ τῶν μάλιστα ἐν τίλει. ubi Schol. προσ-
κώπους exponit, τῶς πρὸς ταῖς κόπαις ναύτας, τοὺς
καπηλάτας· περὶνεως vero, τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηϊ ἐπι-
βάτας, ἢ δούλους. quæ Suidas ita & in suum Lexicon
transcriptit. v. & Hesych. & Suid. in αὐτερέται. Lou-
gus meus β. Ποιμεν' αὐτερέται στρατιώταις. Heliodor.
lib. 2. αὐτερέται τὸν πλοῦν ἀνύοντες. JUNG.

Αὐτερέτης] Αὐτερέτης habet & Falckenb. Ita quo-
que legit Eusebius in suis παραβολαῖς ad Hom. II.
ψ. v. 826. qui idem docet, quod αὐτερέται sint, ὡς
αὐτοὶ ἐρέται καὶ ὀπλίται.

⁴⁸ ὠνόμασε] MS. ὠνόμασεν τοὺς ἐρέττονας καὶ προ-
ιόρε copula omissa, sicut Pal. vet. Seb. emenda vero
ἐρέττονας, vitio operarum enim τ ante α male omis-
sum est. JUNG.

⁴⁹ Τοὺς καὶ ἐρέττονας] P. V. τοὺς ἐρέττ. verum
Suidas etiam copulam geminat. SEB.

Τοὺς καὶ ἐρέττονας] Kai abest a Cod. Salmas. KÜHN.
⁵⁰ ἐπιβάτας] de his v. Brod. 9. miscel. JUNG.

⁵¹ πλωτῆρας] C. V. πλωτῆρας facili errore quia ω
in MSSis sæpe legitur ut α, quia proxime ad ejus fi-
guram accedit. KÜHN.

Πλωτῆρας] Artemidorus l. 1. Onirocr. c. 37. ἀρχὴ
δὲ περὶνεῶν ὁ τοῖμαρχος, τοῖμαρχου δὲ ὁ πρωρῆς, πρωρῆς
δὲ ὁ κυβερνήτης, κυβερνήτου δὲ ὁ ναύκληρος. ubi ad περινεῶν,
Rigaltius: πλωτῆρος. Thucyd. & Jul. Poll. Suidas: πε-
ρὶνεως, τοὺς περιττοὺς τῇ νηϊ ἐπιβάτας, οἱ οὐ δούλους.
Quid vero, malum, τοῖμαρχος, vel interpretis Ar-
temidori Τομαρχος? Facile ex sequentibus in Polluce
nostro emendare ibi τοῖμαρχος, & τοῖμαρχου, quem-
admodum & Brodeum emendasse docet Rigaltius ibi-
dem, locum Pollucis adferens, ut & alterum qui su-
pra segm. 88. unde patet τοῖμαρχον dictum, qui la-
teri navis præpositus erat. Eos & τοῖμαρχος vocat
idem Artemidorus 2. Onir. 23. Calcagninus ait, quasi
spondanum principes. Ego spondam in lecto novi: in
navi ignoro. Ille itaque ut non putide loquutus vide-
ri queat vereor. JUNG.

⁵² Καλεῖ] Καλοῖς FALCK.

⁵³ τὸ γὰρ ναύτας ο. τρ.] PP. οἱ δὲ ναῦται τρ.
SEB.

τὸ γὰρ ναύτας] C. A. & Salmas. οἱ δὲ ναῦται τρα-
γικώτερον. melius C. V. οἱ δὲ ναυβάται τραγικώτερον.
Cæterum τῷ ναυβάτης utitur Thucyd. l. 8. ναυβατῶν
πλήθει quamvis & ναύτης dicatur extrito β. uti indi-
cat Hesych. Ναυάτης, νεὸς ἐπιβάτης καὶ ὄνομα κύριον.
Ulpianus ναυτεπιβάτην dixit eum, qui nauta simul est
& vector. Eodem Titulo occurrit & Μεσοναυτα qui

enim dicere Tragicum est, melius vero est ἐπιβεβηκότας & ἐμπλέοντας nominare, τοίχαρχος vero etiam parietum, seu laterum Præses dicitur. Foco autem assidens, & eum curans, Eschareus est. Vox etiam 96 ἔμπορος de navigantibus usurpatur. * In alia vero significatione dicitur, triremis Dux, quinquere mi Imperans, Navarchus, ἐπιστολεύς vero appellatur is, qui Navarchi in administranda classe successor est. Classis vero etiam ἀπίστολος nominatur. His vero etiam Tibicen in triremi, Πραεοque vel Hortator Nautarum addendus.

βάτας ὀνομάζειν, τραγικώτερον. 54 βέλτιον δὲ τὸ ἐπιβεβηκότας, καὶ ἐμπλέοντας. 55 ὁ δὲ τοίχαρχος, λέγεται ἂν καὶ τοίχων ἀρχων. ὁ δὲ παρα τῆ ἐσχάρα, 56 ἐσχαρεύς. εἴη δ' ἂν τῶν ἐμπλεόντων, καὶ ἔμπορος. * ἄλλης δὲ χρείας, τριήραρχος, πεντηκόνταρχος, ναύαρχος, 57 ἐπιστολεύς. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ὁ ἐπὶ τοῦ στόλου διαδόχος τοῦ ναυάρχου. ὁ δὲ στόλος, καλεῖται καὶ 58 ἀπίστολος. 59 προσθετέον δὲ τούτοις, καὶ 60 τριηράλην, καὶ 61 κελουστήν.

videtur esse nauta in medio navis suis rebus satagens vel qui medium gradum tenet. Kühn.

Τὸ γὰρ ναυβάτας] MS. οἱ δὲ ναυβάται, τραγικώτερον. ὁ δὲ τοίχ. interjecta defunt. Infra ναυβάτην (Sic enim & ibi MS.) φορητὸν ex *Æschylo* adfert noster VII, 131. Emendare itaque & hic ναυβάτας, pro vulgato ναυάτας, cum MS. nostro & *Salmasti*. in quo ita fuisse quoque *Schottus* indicavit, malim: quamvis & altera Scriptura alicubi inveniat, ut in *Hesych.* JUNG.

Τὸ γὰρ ναυβάτας ο. τρ.] Ναυβάτας pro ναυάτας habet & FALCK.

54 βέλτιον δὲ] Absunt a C. A. & *Salmasti* usque ad ἐμπλέοντες. Kühn.

55 Ὁ δὲ τοίχαρχος] Locus mutilus, quem sic restituit: ὁ δὲ τοίχαρχος ἀρχὴ περιπίου. λέγεται ἂν καὶ τοίχων ἀρχων. nam *Artem.* lib. 1. *optico.* c. 37. ἀρχὴ δὲ περιπίου μὲν ὁ τοίχαρχος, τοίχαρχου δὲ ὁ πρῶτος, πρῶτος δὲ ὁ κυβερνήτης, κυβερνήτου δὲ ὁ ναύκληρος. vid. not. *David.* *Hesych.* ad *Chryl.* de *Sacerdotio* p. 520. SEB.

Τοίχαρχος] *Claudius* in *Consulatum Manlii Theodori* ita nautarum recenset ordines:

*Ac velut expertus tentandis navita remis
Præficiunt lateri cussos: hinc ardua proæ
Temperat, & fluitus tempestatesque serenat
Edocet: assiduo cum Dorida vicerit usu,
Jam clavum iotamque subit torquere carinam.*

Suidas in τοίχαρχος. *Nazianzen.* *Oratione in Magnium Basil* imitatus *Aristophanem* in *Equit.* ἐπαινῶ τὸν νόστην νόμον, ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρίσας τῶ ὄν κυβερνήτη, κακίθει ἐπὶ τὴν πρόραν ἀγαγὼν, καὶ πιστεύσας τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐπὶ τῶν δίκων καθίζει, μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν, καὶ τὴν τῶν ἀέμων διάσκεψιν. ubi quidem de proreta & remigis officio agit. de lacri præfeco non item. Secundum leges nauticas Syracusanorum delicta in navi perpetrata pertinebant ad dicasterium *Naucleri*, *Gubernatoris* & *Proreta.* *Athenens* l. 5. c. XI. Kühn.

Τοίχαρχος] De τοίχαρχῳ ex *Polluce* etiam docet *Bayf.* ubi de partib. navis agit, sicut & de ἐσχαρείῳ uti & *ψνιuis* de altero hoc in nomencl. voce *Focarius.* *Alias* MS. noster hic vulgatam lectionem exprimit: nec ea videtur aliunde supplenda. quod cum pace doctorum virorum dictum sit. JUNG.

56 Ἐσχαρεύς] *Focarius* dici posset ille ἐσχαρεύς, ad similitudinem *Focarii* in ædibus. *Salmast.* περὶ τῆ ἐσχάρα. Kühn.

57 Ἐπιστολεύς] Vox retinenda etiam in Latina *Versione.* apud *Xenoph.* l. 1. H. G. *Hippocrates* quidam *Mindari* Navarchi ἐπιστολεύς dicitur, *Legatus Navarchi* dixeris. Intepres confundit hic *Naucletum* cum *Navarcho*, qui hodie voce ab Arabico detorta, *Amiralus* dicitur, confer infra], 119. de *Navarcho.* in *Glossis ναυάρχος*, redditur *navicularius*, sed ibi ναύαρχος notat dominum unius navis. Kühn.

Ἐπιστολεύς] *Jun.* *Nomencl.* in *Legatus classis*, infra I. 19. ἐπιστολεύς. Talis *Hippocrates* *Mindari* ἐπιστολεύς apud *Xenoph.* Ἑλληνικ. α. non ita longe ab ini-

tio: ut hic cl. *Labbeus* annotaverat. Sic & initio l. 2. ἑλληνικῶν *Lacedæmonii* ἴδσαν τὸν Λύσανδρον ὡς ἐπιστολεύς, ναύαρχον δὲ Ἀρακῶν. & l. 4. Ἑλλῆν. *Pollis* ἐπιστολεύς *Polemarchi* *Spartani.* & l. 5. *Gorgopas* *Hieracis:* & *Nicolochus* *Antalcidæ.* JUNG.

58 Ἀπίστολος] Infra VIII, 99. JUNG.

59 Προσθετέον] Hæc non comparent in C. A. usque ad finem. Kühn.

Προσθετέον δ. τ. κ. τ. κ. κ.] Hæc λείπει in membranis, quæ sequenti titulo quoque carent. JUNG.

60 Τριηράλην] *Tibicen* in *triremi*, qui erat *violotis* notæ, unde quidam *Nobilis* *Tibicen*, *Dionysodorus* gloriat, nunquam *triremi* suæ *Tibicæ* modulus interfuisse. *Laert.* in *Vita Crætetis.* ubi *Interpr.* κροῖματα, modulus *tibia*, reddit, *tibia cuneandi pulvis*, obscure & male. *Max.* *Tyrus* αὐτὸν *τριηρικὸν* annumerat *Musicæ* *bellicæ* in fine *Dissertat.* 33. Kühn.

61 Κελουστήν.] *Qui* *requiesque modumque voce dabit remis, animorum hortator* *Ovid.* l. 3. *Metam.* *Fab. X.* *Glossæ Philox.* *Portifculus*, κελουστής. *Cyrilli* κελουστής *ψυσσῶν*, & *celeusmata*, dicuntur *Latinis* *ψυσσῶν* *nautarum.* *Constabant* *autem* *metro anapestico, trimetro hypercatalectico* *Serv.* in 3. *Æneid.* *vers.* 129. *Arrian.* l. 2. de *Exped. Alex.* c. IV. τὰ μὲν πρῶτα ἀτρέμα τῆ ἑρσιῆ ἐπὶ μιᾷ νεῷ ἐξέπλεον, ἀνὰ κελουστῶν τὰς κῶπας παραφέροντες. *Vulcan.* *primo* *quidem* *singula* *lento* *remigio, nulloque celeusmate edito* *prolabantur*, legit enim ἀνευ κελουστῶν, ex *tribus* *Codicibus* *scriptis.* *Verum* *enimvero* *nolim* *recedere* *ab* *eo* *quod* *habent* *Codices* *impressi*, *sine* *dubio* *etiam* *ex* *scriptis* *Codicibus.* *Nam* *his* *verbis* *ἀνευ* *κελουστῶν* &c. *meo* *judicio* *significatur* *modus* *remigandi* *lentus.* *Tum* *enim* *non* *proni* *in* *remos* *incumbebant* *remiges* *tonfasque* *ad* *pectora* *referebant.* *sed* *leviter* *motos* *remos* *ducebant* *ita,* *ut* *tantum* *libarent* *aquas,* *&* *versus* *hortatorem,* *qui* *medius* *in* *navi* *stabat,* *agerent* *remorum* *manubria,* *quæ* *in* *συντόνῳ,* *concitatio* *remigatione* *ad* *pectora* *remigantium* *redibant.* *Tali* *remigio* *utebantur* *portu* *egressuri.* *Utrum* *vero* *lento* *huic* *remigio* *defuerit* *suum* *celeusina* *neque* *viderint* *alii.* *infra* *l. 6. c. 1.* *ipse* *Arrianus* *inquit,* *κελουστῶν* *ἐνδιδόντων* *τὰς* *ἀρχὰς* *τε* *καὶ* *ἀναπαύλας* *τῆ* *ἑρσιᾶς.* *si* *hortatores* *dederint* *remigio* *signum* *incipiendi* *&* *desinendi,* *quidni* *etiam* *dederunt* *modum* *lento* *remigio?* *Solet* *etiam* *initium* *remigandi* *lentum* *ferre* *esse,* *donec* *et* *portu* *in* *altum* *exierit* *navis.* *Sed* *hæc* *ἐν* *παροῳ.* Kühn.

Κελουστήν] De κελουστῇ *Bayf.* l. supra c. ait: *Qui* *sociis* *navalibus* *imperat,* *κελουστής* *dicitur* *a* *Poll. Calcagninus* *tubicinem* *facit,* *&* *cum* *τριηράλη* *confundit.* *Mihi* *videtur,* *quod* *ψνιuis* *nomencl.* *quoque,* *virum* *non* *valde* *a* *ψνιuis* *differre* *vel* *Portifculo.* *Certe* *sic* *gloss.* *optimæ:* *Portifculus,* *κελουστής,* *&* *optimum* *Onomastic.* *Græcolat.* *Portifculus,* *κελουστής.* *quamvis* *non* *ignorem* *quid* *de* *portifculo* *varient.* *Elegant* *Longus* *meus* *de* *eo* *lib. 3. eis* *μὲν* *αὐτοῖς* *κελουστής* *ναυτικῆς* *ἡδὲν* *ᾠδῆς:* *οἱ* *δὲ* *λοιποὶ* *καθάπερ* *χρῆδος* *ε*

Περὶ αἰλιῶν, καὶ αἰλιευτικῶν
ἐργαλείων.

5.

De piscatoribus, & piscatoriis
instrumentis.

6.

Ἐτέρας δὲ χρείας, ⁶² αἰλιεύς, ⁶³ ἰχθυουλ-
κός, ἀσπαλιευτής, ἀσπαλιεύς, ⁶⁴ πυριευτής,
τριδοντία χρώμενος, ⁶⁵ δικτυεύς, δικτυουλκός,
πορφυρεύς, ⁶⁶ πορφυρευτής, σπογγοθήρας, καὶ
97 τὰ ὅμοια. * τὰ δὲ ἐργαλεία αὐτῶν, κάλαμοι,
ῥάβδοι, ⁶⁷ λῖνον, ⁶⁸ τρίχες ἵππειοι, ἀγκίστρα,
⁶⁹ ἀγκιδυτὰ δίκτυα, ἀμφίβληστρα, πέρκοι,
κύρτοι, ⁷⁰ γρίφοι, ⁷¹ πᾶναγρον, λῖνος, Φελλοὶ,
⁷² μολύβδαινα. ⁷³ ἰχθυοθηρική, ⁷⁴ ἀγκιστρευτική,
αἰλιευτική, ⁷⁵ ὑγροθηρική, ἐρκοθηρευτική, ⁷⁶ πυρι-
ευτική, καὶ τὰ ὅμοια.

ὁμοφώνως κατὰ καιρὸν τῆς ἐκείνου φωνῆς ἐβόων. τριπλά-
νης vero etiam infra nominatur IV, 71. sed in MS.
ne sis frustra. JUNG.

62 Αἰλιεύς] In C. A. cæteris omiſſis ſequitur, ἀ-
σπαλιεύς τριδοντία χρ. pro ἰχθυουλκός habet *Ἠεῖσθ.*
ἰχθυουλκός. male. Idem ἀσπαλιεύς, αἰλιεύς, ἀσπαλιεύς
γὰρ ἢ ἰχθύς. ἴνοι δὲ ἐπὶ τῶν (I. τοῦ) σπαῖ τὸ λῖνον. λῖ-
νον δὲ ἢ ὄρμια &c. KÜHN.

63 ἰχθυουλκός &c.] In MS. defunt ἰχθυουλκός,
ἀσπαλιευτής, & πυριευτής. JUNG.

64 Πυριευτής, πυριευτική] Utrouque in loco legen-
dum, πυριευτής, πυριευτική, vel, ut C. A. legit, ἑμ-
πορευτική. Plato in *Theæt.* τῆς τοίνυν πλετικῆς, τὸ μὲν
νικτερινὸν αἶμαι, πρὸς πύρις γίγνεται ὑπ' αὐτῶν
τῶν περὶ τὴν θύραν πυριευτικὴν ῥηθῆναι συμβέβηκε. *Περί-
αιτισμῶν*, qua *ἰσθὴν πεγαίτισμῶν*, - (*Οὐκ* v. v. infra VII,
139. *piscatoria*, quasi *πλετικὴ* legisſet) *ἐπιτὸν ποτῶν*
ῖαι πρᾶλιντε ἰγνε, ab *ἴσθ* *piscatoriibus* πυριευτικῆν νο-
μαί *contigit* & ita legit etiam C. V. KÜHN.

65 Δικτυεύς, δικτυουλκός.] Scrib. δικτυεύς, δικτυουλκός.
& paulo post δίκτυα. SEB.

Δικτυεύς, δικτυουλκός.] Hæc non extant in C. A. KÜHN.
Δικτυεύς, δικτυουλκός.] Defunt in MS. δικτυεύς, δικ-
τυουλκός, pro quibus noster *Seberus* bene monuit δικ-
τυεύς & δικτυουλκός scribendum. v. & infra VII, 137.
JUNG.

66 Πορφυρευτής] P. V. πορφυρίτης. SEB.

Πορφυρευτής] C. A. πορφυρίτης. *Salm.* πορφυράς
πορφυρίτης. KÜHN.

Πορφυρευτής] MS. πορφυρίτης, pro πορφυρευτής.
JUNG.

67 Λῖνον] MS. λῖνοι (quamvis ultima littera reposita
sit, altera penitus erasa, quæ puto v fuit) τρίχες
ἵππειοι, ἀγκίστρα, ἀγκιδυτὰ δίκτυα. *Suidas*, λῖνος τὸ
δίκτυον. *Etymologicorum* distinguit : λῖνον, τὸ λῖνος ση-
μαίνει τὸ ἔριον λῖνον δὲ, τὸ λῖνον. &c. Pro ἀγκιδυτὰ
vero vulgo ἀγκιδυτὰ, quod nobis Lexicographos ex-
plicasse vellem an διὰ τὸ εἰς τὰ ἀγκυα θαλάσσης δύ-
εσθαι ; Nuge : legamus ἀκιδυτὰ, id est, τὰ ἔχοντα
ἀκίδας, ut *Suidas* exponit : *hamos cuspidatos*. Nam
ἀκιδυτὸς, aliud significaret, scilicet κηδείαν μὴ ἔχων,
ut exponit *Heſychius*. Istud diserte firmat idem no-
ster MS. infra X, 133. recte habens ἀγκιστρα, ἀκ-
ιδυτὰ. Et *Codex Salmatic.* ut *Schoetus* indicat, ha-
bet ἀγκιδυτὰ. Scribe vero & δίκτυα, ut noster
Seberus jam monuit. JUNG.

68 Τρίχες ἵππειοι] Τρίχες ἵππειοι *Salm.* KÜHN.

69 Ἀγκιδυτὰ] P. V. ἀγκυιδυτὰ. SEB.

Ἀγκιδυτὰ] C. A. ἀγκυιδυτὰ, sed supra eu scriptum
est *du*, ut legendum sit ἀγκυιδυτὰ. quid si legamus
ἀγκιδυτὰ ἢ *retia*, quæ quis jactat non in mare pro-
vehit sed in terra consistens, ita, ut rete subeat a-

Alius vero usurpationis est, Piscator,
piscæ trahens, Hamiota, igne piscæ fal-
lens, tridente utens, Retiarius, & re-
te trahens, purpurarum Captor, Spon-
giatores, & his similia. * Instrumenta
autem ipsorum, arundines, virgæ, li-
num, pili equini, hami, escæ, retia,
retia undique complectentia, retia ex fu-
niculis contexta, cyrti, fagenæ, rete
omnia capiens, linum, suber, laminæ
plumbeæ. Piscium venatio, piscatio quæ
hamis fit, piscatio, in humidis venatio,
retiaria venatio, ignea venatio, & his
similia.

quas prope litoris oram, cui recte ἀμφίβληστρον op-
ponitur, quod in mari vel flumine projectum latius
se diffundit & utrimque includit prædam. *Salm.* ἀγ-
γιδυτὰ, dein πέρκοι κέρκοι. KÜHN.

Ἀγκιδυτὰ] Ἀγκυιδυτὰ. FALCK.

70 Γρίφοι] MS. male γρήφοι. Sed non male cre-
do, quod in MS. hic legitur πᾶναγρον λῖνον. Ita en-
nim scribendum, alius locus infra X, 132. ubi in MS.
λῖνον πᾶναγρον, docet. *Etymolog.* Ἀψίς σημαίνει τὸν
δισμόν ὡς τὸ Μίππος ὡς ἀψίς λῖνοιο ἐλάττε πᾶναγρον,
locus est I. s. v. 487. etiam *Sebero* nostro indicatus.
ubi tamen vulgo λῖνον ἐλάττε. De φιλλοῖς vide *Rho-
dig.* 7. *antig.* 17. JUNG.

71 Πᾶναγρον, λῖνος] Ita & PP. tacente adhuc *Am-
guſt.* cod. sed infra IX, 12. est πᾶναγρον λῖνον ex *Iliad.*
s. 487. SEB.

Πᾶναγρον] *Ἠεῖσθ.* πᾶναγρον, πᾶναγρία, ἐν οἷς τὰ
λεπτά καὶ ἀδρα θρίψονται. & iterum. πᾶναγρον, πᾶ-
ναγροντος. *Gloss.* *Isidori Panebra*, *Panera*, *Pan-
era* quod exponit, *varipa*. ubi legerem, *panagria*, cu-
jus varix lectiones *panera*, *ripota*, nam & foemini-
no genere ἢ πᾶναγρον recte dicitur, quo varia anima-
lia, magna & parva capiuntur, & ipsa etiam præda,
quæ capitur omnis generis. *Varro l. IV. Ferarum vo-
cabula item partim peregrina*, ut *Panthera*, *Leo* ut-
traque *Græca*. a quo etiam *es* rete quoddam *Panther.*
ubi legerem, *Panthera*, quod extat apud *Ulpianum* :
emimus pantheram ab aucure : quod tam de reti hu-
jus nominis, quam de captura variarum avicularum
quam ceperat aucups noctu vel interdium, intelligi po-
test. Cæterum, πᾶναγρον λῖνον legerem ex IX, 12.
Salm. λῖνον. λῖνον autem idem est quod ὄρμια, *su-
niculus*, de quo pender hamus. interdum & rete de-
notat. unde in *Gloss.* λῖνον καταγυτικόν, *Rete. Eadem*
Gl. ὄρμια, ἢ τοῦ ἀγκίστρου *Linum*, *Hamus*. KÜHN.

72 Μολύβδαινα] C. A. μολύβδαινα sed e superscribitur
ai. vid. *Phavor.* in μολύβδαινα. KÜHN.

73 ἰχθυοθηρική] In C. A. sequitur αἰλιευτική ἐμπορ-
ρευτική. in margine vero est, καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

74 Ἀγκιστρευτική &c.] Defunt in MS. ἀγκιστρευ-
τική, & ὑγροβ. ἐρκοβ. JUNG.

75 Ὑγροθηρική] PP. pro ὑγροβ. & seqq. duobus ha-
bet ἐμπορευτική, quod vide an huc pertineat. SEB.

76 Πυριευτική] *Salm.* πορευτική, ita V. C. reliqua
defunt. KÜHN.

Πυριευτική] Pro πυριευτική in MS. est πυριευτική, quem-
admodum etiam apud *Platonem* in *Sophista*, quem de
his generibus piscandi videbis, ut & de τριδοντία,
quoniam Lexicographi tacent. vocat autem ibi ἐρκοθη-
ρικὸν, piscationem quæ per ἔρκα fit, quo nomine com-
prehendit κύρτους, δίκτυα, βρόχους, πέρκοις καὶ τὰ
ταῦτά. Sed tu vise ad illum ipse si lubet. Quod

De natatore, & gubernatore. 7.

77 Περὶ κολυμβητοῦ καὶ κυβερνήτου. 7.

Dices vero, natate, nare, urinari, subire aquas. deinde Natator, Urinator, demergens sese, submarinus, sub aquis means, supernatans, subnatans. * Ipsum vero opus, navigare, enavigare. & enavigans, solvens. Nautam agere, remigare, remis impellere, triremem agere, remis festinare, regere clavum. Dirigere, & gubernare navim, ad Proretam pertinent. Qui autem gubernaculis assidet, vocatur Gubernator, navis Dux, Nautarum Princeps, clavo astans. Et juxta Antiphontem, ποδοχῶν, id est, Temonem tenens. vel ut meo verbo utar, ποδηγῶν, id est Dux. Ποῆτις vero etiam dicitur, navis Auriga. & porto τῆς νεῶς ὑποκυβερνᾶν, προκυβερνᾶν, id est, loco gubernatoris navem dirigere, de Proreta dicitur. Dicuntur etiam quædam navigationes, longinquæ.

Ἐρεῖς δ' ἂν, νήχεσθαι, νεῖν, κολυμβᾶν; δύεσθαι. ⁷⁸ εἶτα νήκτης, δύτης, βύθιος, κολυμβητῆς, ⁷⁹ ὕφαλος, ὕφυδρος, ἐπιπολαζόμενος, ὑπονηχόμενος. * Τὸ δὲ ἔργον, πλεῖν, ἐμπλεῖν, ⁹⁸ ἐκπλεῖν. καὶ ⁸⁰ ἐκπλους, ἀπόπλους, κατὰπλους. ⁸¹ ναυτίλεσθαι, ἐρέττειν, κώπαις ἐλαύνειν, τριηρετεύειν, κωπηλατεῖν. οἰακίζειν δὲ, καὶ κατευθύνειν τὸ σκάφος, καὶ κυβερνᾶν, ⁸² ἐπὶ τοῦ πρωράτου. ⁸³ Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν οἰάκων καθήμενος, καλεῖται κυβερνήτης, τῆς νεῶς ἡγεμῶν, ὁ ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἰάζειν ἐστηκώς. ⁸⁴ καὶ κατ' Ἀντιφῶντα, ὁ ποδοχῶν. ἢ μᾶλλον κατ' ἐμὲ, ὁ ⁸⁵ ποδηγῶν. κέκληται δὲ ὑπὸ πειητῶν, καὶ ἠνίοχος τῆς νεῶς. καὶ τῆς νεῶς ὑποκυβερνᾶν, προκυβερνᾶν, ἐπὶ τοῦ πρωράτου. καλοῦνται δὲ τινες καὶ ναυτίλαι μακραί.

99 * De navis onere. 8.

Quæ vero imponuntur navibus, onus, vectura, sarcina, pondus, accessiones. a quibus verba fiunt, onerare, saburrare,

vero ad πυρριτικὴν, quæ a πυρριτής, quem paulo supra præced. habuisti, eam scripturam non facile mutem, quum ea ita & ab MS. nostro retineatur infra VII, 139. & VII, 210. a piscatorum puta πυρριαίς, de quibus infra VII, 138. JUNG.

77 Περὶ κολυμβητοῦ] C. A. περὶ κολυμβητῶν. de gubernatore sequitur deinde specialis titulus. Kühn.

Περὶ κολυμβητοῦ] Deest titulus in MS. JUNG.

78 εἶτα νήκτης] P. V. εἶτα στανήκτης, νήκτης. Sed στανήκτης forsitan ex ultima syllaba particulæ εἶτα sequenti νήκτ. junctæ progenitus. Clare autem ambo quoque PP. παροχῦ. νήκτης, alias νηκτῆς natator. *Anthol.* I, c. 12. ep. I. ibidem δύτης, qui *Iliad.* M, 385. ἀριεπύρ. SEB.

79 Ὑφαλος, ὕφυδρος] C. A. subdit καὶ τὰ ὅμοια. reliqua desunt usque ad πρωράτου &c. *Rhavor.* in νήχεσθαι *Nostri* iterum describit. Kühn.

Ὑφαλος, ὕφυδρος] MS. tantum ὕφ. ὕφυδρος, καὶ τὰ ὅμοια. quæ sequuntur usque ad illa: ὁ δὲ &c. ea omnia desunt. JUNG.

80 Ἐκπλους] Ἀπόπλους & ἔκπλους dicuntur, cum navis e portu in altum vela dat, cum ora solvitur. κατὰπλους contra est navium appulsus in portum. *Martialis.* I. XII. Cum tibi *Nisiacus* portet *crystalla catapylus.* ubi quædam editiones inepte *catapsus.* Nam *Nisiacus catapylus* est adventus navium Alexandrinarum, quæ inter alia & *crystallina* subvehant Romanis. Kühn.

81 Ναυτίλεσθαι] *Hesych.* per ἄλ. in ναυτίλλεσθαι. Kühn.

Ναυτίλεσθαι] Videtur vel ναυτίλασθαι scribendum vel ναυτίλλεσθαι. JUNG.

82 Ἐπὶ τοῦ πρωράτου.] Hæc verba non sunt hujus loci, sed pertinent ad finem hujus sectionis. Kühn.

83 Ὁ δὲ ἐπὶ &c.] C. A. specialem hic titulum exhibet, περὶ κυβερνητῶν & desinit in verbis, τοῖς οἰάζειν ἐστηκώς καὶ τὰ ὅμοια. deinde κυβερνᾶν non est proreta, sed ὑποκυβερνᾶν, προκυβερνᾶν, loco gubernatoris navem dirigere. Proreta enim succedebat vel mortuo

* 86 Περὶ φόρτου. 99

Τὰ δὲ ἐντιθέμενα ταῖς ναυσὶ, φόρτος, ⁸⁷ φορτία, ἀγώγιμα, ⁸⁸ ῥῶπος, ⁸⁹ γόμος, ⁹⁰ παρενθήκαι. ⁹¹ ἀφ' ὧν ῥήματα, ἐπιφορτίσασθαι, καὶ

vel agrotto aliaque ob causas absenti & occupato gubernatori, ut patet ex loco *Nazianzeni*, quem dedi ad p. 67. n. 55. Kühn.

84 Καὶ κατ' Ἀντιφῶντα] Ista: καὶ κατ' Ἀντιφ. &c. quæ in hoc tmem. sequuntur, iterum desunt in MS. ut & sequens titulus. JUNG.

85 Ποδηγῶν] Ποδηγεῖν alias dicitur de homine, qui viam alteri imprimis cæco præxit. & dein metaphoricè, *indolentum erudire* notat. Noster verbum applicat ad eum, qui navim gubernat. Kühn.

86 Περὶ φόρτου] P. R. π. φορτίων. SEB.

87 Φορτία] *Merces.* idem quod ἀγώγιμα. Kühn.

88 Ῥῶπος] Abest a C. A. notat autem vilissimarum mercium retrimenta, *Gl. Cyrill.* ῥῶπος, ὁ παντοῖος φόρτος sine interpretatione Latina. ῥωποπωλείον, *Rementariatum.* I. *reimentariatum.* *Hesych.* ῥῶπος, ῥωπικὸν ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἀξίος. ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος ἦγον ὁ φόρτος &c. I. ῥῶπος, ῥωπικὸς ἀντὶ τοῦ &c. ὁ γὰρ ῥῶπος λεπτὸς φόρτος, ἦγον ῥηήγματα, χρώματα &c. *Salm.* *Coдекс ἀγώνισμα* pro ἀγώγιμα. perperam. Kühn.

Ῥῶπος] Deest ῥῶπος in MS. ad illam voculam *H. Steph.* hic in ora codicis notavit, quæ infra VII, 8.

φόρτον, ἐμπόλημα, ῥωποστελεγῆ. JUNG.

89 Γόμος] *Hesych.* γέμος, γέμισμα, πλήρωμα & iterum γόμος, ζωμός, *juvulentus humor*, quo aliquid impletur, tanquam sarcimento. Dicitur tam de mercibus, quam alia saburra, ὁ γόμος. Kühn.

90 Παρενθήκαι] *Παρενθήκη*, vel simplex ἐνθήκη, quod Latini etiam servant. post *παρενθήκη* habet C. A. δῆλα δὲ τὰ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμενα ῥήματα. verba inde formata sunt satis manifesta. Cætera sunt omisfa usque ad finem. Eadem verba affert *Salmasius.* Kühn.

91 Ἀφ' ὧν &c.] Pro his ad finem usque sectionis MSS. καὶ τὰ ὅμοια. δῆλα δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμενα ῥήματα. SEB.

Ἀφ' ὧν &c.] Quæ hic sequuntur vocem præcedentem *παρενθήκαι*, in hac VIII. sectione, ita omnia involvit MS. *παρ.* καὶ τὰ ὅμοια. δῆλα δὲ καὶ τὰ ἐξ αὐ-

γεμίσασθαι, καὶ ἐνθῆσθαι. λέγοιτο δ' ἂν καὶ πλη-
ρῶσασθαι, καὶ προσαναθῆσθαι. ⁹² καὶ ἐπὶ τοῦ
καταστρώματος, ἐσβαλέσθαι, καὶ ἐμβαλέσθαι,
ἐκθέσθαι, ἀποφορτίσασθαι, κουφίσαι τὴν ναῦν,
ἐπελαφρύναι, ⁹³ ἐκβολὴν ποιήσασθαι τῶν φορτίων.

⁹⁴ Περὶ χωρίων ἐπιθαλαττιδίων. θ'.

Χωρία ἐπιθαλαττιδία, οἷς ἐστὶ ⁹⁵ προσχεῖν,
⁹⁶ ἀκτὴ, ⁹⁷ ἡὼν, αἰγιαλὸς, ⁹⁸ χηλὴ, ὕφορμος,
ὄρμος, λιμὴν, ἢ ⁹⁹ καταγωγὴ.

& imponere. dixeris quoque, implere,
addere. Et de tabulatis dicitur, injice-
re, exponere, exonerare, evacuare na-
vim, allevare, farcinarum jacturam fa-
cere.

De locis maritimis. 9.

Loca autem maritima, quibus appelle-
re oportet, dicuntur, crepido, littus,
promontorium, appulsio, statio, portus,
aut mansio.

100

* 100 Ἐπαινος λιμένος. ι'.

Ἐπαινος δὲ λιμένος, ἔυορμος, ἔυδιος, ἔυλίμη-
νος, ἔυπροσόρμιστος, ἔυστομος, βαθὺς, ἀγ-
χιβαθὺς, ἐν σκέπη πνευμάτων, ἀπήμενος,
ἄνημενος, ὑπήμενος, ἀσφαλὴς, ἀκύμων, ἀκίν-
δυνος. ὅκ ἂν δεηθεῖς πείσματος ἐν αὐτῷ, ῥά-
διος προσχεῖν, ἀσφαλὴς προσβαλεῖν. ὄρμοι δὲ
βαθεῖς, ἡσυχοί, ἀπόρητοι, ἡνήμεοι, ναύ-

* *Laus portus.* 10. 100

In laudem vero portus hæc dicuntur, faci-
lis aditu, tranquillus, opportunus, facilis
adnavigatu, bonum habens aditum, profun-
dus, ventis non obnoxius, vento carens, non
expositus ventis, subventaneus, tutus, flu-
ctibus carens, periculi expers, ubi non ο-
pus habeas retinaculo, quo navis religetur,
facilis ad appellendum, tutus adnavigatu.
Stationes profundæ, quietæ, faciles, vel
placidæ, a ventis liberæ, navium confer-

τῶν σχηματιζόμενα ῥήματα. nec aliter in suis *Seb.* in-
venit. JUNG.

⁹² Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος] Hæc conjunxerim cum
precedenti πρὸς ἀναθῆσθαι, vel legerem, ἐπιθεῖναι τοῦ
καταστρώματος aliqua in parte *castramentis ponere*.
nec repugnarem, si quis malit cum sequentibus hoc
conjungendum esse. Mihi sane suspecta sunt hæc ver-
ba ac si olim titulus fuerint, περὶ πληρώματος, ac
deinde in textum venerit. KÜHN.

⁹³ Ἐκβολὴν π.] *Astor.* 27, 18. σφοδρῶς χειμαζο-
μένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ποιοῦντο. vid. ib. v. 38.
Αἰγύπτου. Nicom. 3, 1. vocat τὰς ἐν τοῖς χειμῶσιν ἐκβο-
λάς. & inde statim: ἀπλῶς μὲν γὰρ, inquit, οὐδὲς
ἀποβάλλεται ἐκῶν. infra l. 237. σίτου ἐκβολή, aliud.
SEB.

⁹⁴ Περὶ χωρίων &c.] Titulus *Secl.* IX. in MS. ta-
lis: χωρία ἐπιθαλαττιδία οἷς ἐστὶ προσχεῖν. προσελθεῖν
pro προσχεῖν etiam in suis invenit *Seb.* Sectio incipit:
Ἀκτὴ &c. *Jupius* Nomenclat. *Locus maritimus Ci-
cer.* &c. ἐπιθαλαττιδίων ἢ ἐπιθαλάσσιον χωρίων *Polluci.*
JUNG.

⁹⁵ Προσχεῖν] MSS. προσελθεῖν. *SEB.*

Προσχεῖν] Uterque Codex προσελθεῖν, quod expli-
cat προσχεῖν. KÜHN.

⁹⁶ Ἀκτὴ, ἡὼν] P. R. ἀκτὴν, ἡὼν. Sed neutrum huc
pertinet. *SEB.*

⁹⁷ Ἡὼν] Integre, ἡὼν, αἰγιαλὸς, quod utrumque
littus maris notat. KÜHN.

Ἡὼν] *Falckenburgius* integre ἡὼν legit.

⁹⁸ Χηλὴ] ungula proprie, hoc loco est *extremum*
*littoris vel continentis procurrens in mare insur ungu-
le*, quæ est in pede bovis vel equi. aliter *χηλὴν* de-
scribunt *Scholias Thucyd.* l. 1. p. 41. quæ & *Suidas* as-
fert in *χηλᾶς*, quæ cum grano salis accipienda esse
existimo, nam & de naturali ἐξοχῇ & prominentia ter-
ræ usurpatur. KÜHN.

Χηλὴ] V. *Casimbonum* ad lib. III. *Strab.* & no-
ster statim *segm.* hujus libri 102. *χηλὴ λιμένος* habet.
JUNG.

Χηλὴ] *Χεῖλη.* FALCK.

⁹⁹ Καταγωγὴ] Significat modo ipsum portum, mo-
do navium appulsium & subvectionem in portum. vid.
Thucyd. l. 6. p. 440. ubi in τῶν καταγωγῶν *Scholias*

explicant de portu, sed mihi posterior ibi magis qua-
drare videtur significatio. KÜHN.

Καταγωγὴ] MS. caret oculis ἢ καταγωγῇ, & seq.
titulo. pro λιμὴν autem vitiole habet λιμὴν. JUNG.

100 Ἐπαινος λ.] C. A. περὶ ἐπαίνου λιμένος. Ἐυδιος
est pro ἔυδιος versu sequenti in C. A. *Hejych.* ἔυδιος.
ὃν ἡμεῖς σκεπτικὸν τόπον. legendum, σκεπτικὸν τ. I-
dem Ἰπιαγαί, ὑπαγαγαί, ὑποδρομαί τῆς πίτρας διὰ
σκέπην, σκέπην μέρη (l. σκεπηνᾶ) *scilicet* ἔς ventis &c.
impervia loca. KÜHN.

1 Ἐυλίμημος] In C. A. sequitur statim βαθὺς, ἐν
σκέπη πνευμάτων. potterius *Interpres*, in ventorum tutela
constitutus. at vento boni portus tutela male crede-
tur, nec laudatur statio quæ ventorum exposita est
stibus. Adcoque σκέπη ἀνέμων non est tutamen quod
præstat ventus, sed quo a vento vindicatur navis ob-
jectu petra vel molis. *Arrian.* lib. 2. *Exp. Alex.* ἐν
πόρῳ τοῦ ποιητοῦ χύματος κατὰ τῶν αἰγιαλῶν, ἡνα
σκέπη ἀνέμων φαίνεται, οἱ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἠρημάσαντο.
non procul a strillo aggere, qua in littore apparuit
adversus ventos suffugium, Alexander cum suis naves
in statione habuit. Ergo λιμὴν ὁ ἐν σκεπῇ ἀνέμων ἐστὶ
portus vento non obnoxius, ventis inaccessus. KÜHN.

2 Ἐυπροσόρμιστος &c.] Vocula ἔυπροσ. ἔστ. in MS.
desunt, ubi & vox ἀγχιβ. Ibidem habet MS. ἐν σκ.
τῶν πν. JUNG.

3 Ἀγχιβαθὺς] Ἀγχιβαθὺς. *Odys.* 1. 413. ἀγχιβαθὺς
διὲ θάλασσα &c. *SEB.*

Ἀγχιβαθὺς] *Falckenburgius* legit ἀγχιβαθὺς, ut *Se-
betus.*

4 Ἠήμενος, ὑπήμενος] Hæc duo absunt a C. A. ut
& sequens ἀκίνδυνος. KÜHN.

Ἠήμενος, ὑπήμενος] Desunt τὴν. ὑπην. & ἀκίνδ. JUNG.
5 Ὅκ ἂν δεηθεῖς] *Interpr.* securus. malim, ubi non
opus habeas retinaculo, quo navis religetur. KÜHN.

6 Ῥάδιος προσχεῖν] MS. ῥάδιος πρὸς σχεῖν. JUNG.

7 Βαθεῖς] Absert a C. A. pro ἀπόρητοι *Salmass.* Co-
dex ἀπύρητοι, & dein ναύλοχοι. KÜHN.

Βαθεῖς] Deelt a MS. βαθεῖς. JUNO.

8 Απόρητοι] *Falckenburgius* ἀπύρητοι, & ita in
versione reddendum esset, stationes occultæ, latentes.
quod non malum parit sensum.

9 Ναυλοχοί] *Ναυλοχοί Odys.* δ. in fine. *Sylb.* SKA.

vatrices. Et fauces portus, portus facilem habens aditum, facilis congressu. Ipsum porro opus, portum tenere, aut stationem habere dicitur.

λοχοι. ¹⁰ καὶ στόμα λιμένος, καὶ ἔυστομος λιμὴν, καὶ ἔνεπίμικτος. τὸ δὲ ἔργον, ναυλοχεῖν, καὶ τὰ ὅμοια.

101 * De vituperatione portus. 11.

In vituperium vero dicitur, difficilis appulso, accessu asper, congressu arduus, tempestuosus, importuosus. Hyperides vero ἀλιμενίαν etiam loci nomen fecit. asper, ventis expositus, fluctuosus, fluctibus abundans, malum habens introitum, periculofam habens adnavigationem, profunditate carens. Ipsum vero opus dicitur, deducere, portum intrare, adnavigatione, intro navigare, appellere, * portum capere, adire continentem, sinum intrare, navim littori appellere. Et omnia alia, quæ his prædictis contraria sunt, huc adnumeranda. Et nomina de appellentibus quidem, appulsus, adnavigatione, appulsio. de discedentibus vero, discessus, enavigatione, solutio. Et infinitivi, qui ab his derivantur, in altum provehi, enavigare, solvere, altum petere. Est etiam promi-

* 11 Περί ψόγου λιμένος. 101

ψόγος δὲ, δύσορμος, ¹² δυσόρμιστος, δυσπροσόρμιστος, δυσπρόσμικτος, χειμέριος, ἀλιμένος. Ἰπερίδης δὲ καὶ ὄνομα ἐποίησε τοῦ ¹³ τόπου, τὴν ἀλιμενίαν. τραχύς, ¹⁴ κατάνεμος, κυματίας, πολυκύμων, πονηρὸν ἔχων τὸ στόμα, καὶ πονηρὸν ἔχων τὸν ἔσπλον, ¹⁵ ἀβαθής. Τὰ δὲ πράγματα, καταγαγέσθαι, ¹⁶ κατάραι, καταπλεῦσαι, ἐσορμίσασθαι, ἐνορμίσασθαι, ἐγκαθορμίσασθαι, προσμίζαι τῇ ἡπείρῳ, ¹⁷ κα- ¹⁰² τακολλίπασθαι, προσχεῖν, προσβαλεῖν, καὶ πάντα τὰ ἐναντία τῶν προειρημένων. ¹⁸ Τὰ δὲ ὀνόματα, καταίρουσι μὲν, καταγωγή, κατάπλους, κάταρσις. ἀναγομένοις δὲ, ¹⁹ ἀναγωγή, ἐκπλους, ²⁰ ἀπαρσις. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἀπὸ τούτων ἐσχηματισμένα, ²¹ ἀνάγεσθαι, ἐκπλεῦσαι, ἀπάραι, ἐξερμίσασθαι. ἔστι δέ τις ²² καὶ

Ναυλοῦχοι] Pro ναυλοῦχος C. A. legit ναύλοχος, rectius C. V. ναυλόχοι, cum accentu in penultima, quia active significat, nempe portum ἐν ᾧ ναῦς λοχῶσι, in quo naves latent subsidentique. ναυλοχεῖν cum de nautis navique dicitur, significat in portu sedere, de portu autem intellectum, navibus dare requiem τῆσδε stationem. aliam significationem habet Hesych. in ναυλοχῆ. KÜHN.

Ναυλοῦχοι] MS. ναυλόχοι. & H. Steph. adscripsit codici suo: ναύλοχος Ὀμήρου Ὀδ. δ. ἐν τῷ τέλει. Verba poetæ versu præter unum extremo Ὀδυσσ. δ. --- λιμένες δ' ἐν ναύλοχοι αὐτῆ. reponamus ergo illud Polluci. quum statim & ναυλοχεῖν addat. JUNG.

Ναυλοῦχοι] Falckenburgius etiam legit ναύλοχοι. bene.

10 Καὶ στόμα &c.] Hæc usque ad ἐνεπίμικτος, non extant in C. A. KÜHN.

Καὶ στόμα &c.] A MS. absunt ista: καὶ στόμα λ. x. e. λ. x. ἐνεπίμικτος. JUNG.

11 Περί ψόγου λ.] Sectioni XI. titulus non est in MS. JUNG.

12 Δυσόρμος] Uterque C. δυσόρμιστος. Pelagia statio dicitur minus fida, propter periculum navium a fluctibus maris. Servius in Æn. l. 2. C. A. sequentia omittit usque ad τὰ δὲ ὀνόματα, & post δυσόρμιστος, subjicit statim, καὶ πάντα τὰ ἐναντία τῶν προειρημένων, quod demum Segm. sequenti sequitur. Eadem habuit C. Salmaf. KÜHN.

Δυσόρμος] Δυσόρμιστος MS. pro δυσόρμος, & statim subjicit, καὶ πάντα τὰ ἐναντία τῶν προειρημένων. Cætera ista, δυσπροσόρμιστος &c. προσβαλεῖν, una cum interjectis omnia desunt. JUNG.

13 Τόπου, τὴν α.] Sublata distinctione legerem τοῦ τόπου ἀλιμενίας locum importuosum. Non vero hic sensus est, quasi Hyperides locum aliquem nomine proprio ἀλιμενίας insignierit. Xenoph. dixit, ἀλιμενιότης τῆς χώρας. KÜHN.

14 Κατάνεμος] An rectius κατήνεμος; sic certe infra segm. hujus lib. 115. etiam in MS. scilicet, ut paulo ante ἀπένεμος, ὑπένεμος. JUNG.

Κατάνεμος] Κατήνεμος etiam habet Falck.

15 Ἀβαθής] Sic & infra l. 227. ubi tamen pariter

in MS. deest. Sed I, 115. est ἀβαθής etiam in MS. quomodo & hic scribere malim. JUNG.

Ἀβαθής] Ἀβαθής etiam agnoscit Falck.

16 Κατάραι] Portum intrare, ut ἀπάραι, e portu provehi. vid. Thavor. in κατὰθῆν. KÜHN.

17 Κατακολλίπασθαι, προσχ.] In Salmans. Cod. superfluere notavit Schottus. JUNG.

18 Τὰ δὲ ὀνόμα.] C. V. αὐτὰ δὲ ὀνόμα. KÜHN.

19 Ἐναγωγή] Scrib. ἀναγωγή. SEB.

Ἐναγωγή] C. A. & V. recte ἀναγωγή, & ita Salmaf. ἐναγωγή, inductio huc plane non pertinet. KÜHN.

Ἐναγωγή] Scribe ἀναγωγή, ut in MS. menda est typographica, monuitque Seberus noster. JUNG.

Ἐναγωγή] In editione Basileensi quæ Anno cIo Io xxxvi. prodit, recte est ἀναγωγή.

20 Ἀπαρσις] MSS. ἀπαρσις, quam script. confirmat mox verbum ἀπάραι. Num. 33, 2. ἀπαρσις & σταθμοὶ opponuntur. SEB.

Ἀπαρσις] Iterum uterque C. legit bene ἀπαρσις, non ἀπαρσις. Verbum enim est ἀπάραι, non ἀπαρσις. Hesych. ἀπαρτικὸς, πρὸς ἀπαρσιν καὶ ἀποδημίαν ἔτοιμος. Salmasiano Codici desuit ἀπαρσις. KÜHN.

Ἀπαρσις] MS. ἀπαρσις, quod videtur verum, quum mox sequatur ἀπάραι. vidit id & Seberus noster, itaque in suis MSS. esse testatur. JUNG.

Ἀπαρσις] Consentit Falckenb. legendo etiam ἀπαρσις.

21 Ἀνάγεσθαι, ἐκπλ. &c.] Illa ἀναγ. ἐκ. ὑπ. ἐξ. in membranis sunt omiffa. JUNG.

22 Καὶ χηλή] Kai abest in C. A. Interpr. videtur legitte, χεῖλος, vertit enim, labrum quoddam portus, sed sanum est χηλή, notatque ἐξοχὴν lateris prominentiam vel mari obiectum latus terre ante portum, ut pag. præced. ad segm. 99. n. 98. notatum. μυχός est interior sinus recessusque in portu. KÜHN.

Καὶ χηλή] Kai post τις. in MS. abest. Pro χηλή autem λιμένος in Salmans. fuisse τείχη λιμῆν. adnotat Schottus. JUNG.

Καὶ χηλή] Pro χηλή, τείχη habet Falckenb. quem admodum & in Salmans. fuisse modo ex Schotto ad-

χηλῆ λιμένος, καὶ στόμα, καὶ μυχός, ²³ καὶ χεῖλη.

mentia quaedam portus, & os, secessus, & labra.

103

* ²⁴ Περὶ ἐξ ὀυρίας πλοῦ.

13'

* *De navigatione, quae secundis ventis fit.* 1. 1. 103

²⁵ Ὁ ἐξ ὀυρίας πλοῦς ἐστίν, ²⁶ ἐρεσία πλεῖν, ἀνέμω πλεῖν. εἰρηται δὲ καὶ ²⁷ ἰστιοκώπη, ²⁸ ἀλλὰ βέλτιον ἐρεσία. καὶ πνεύματι ²⁹ ἀφίηναι εἰς τὸ πέλαγος, μετέωρῳ ἐρεσία, πελάγιοι ³⁰ ἐμπλέομεν, ³¹ μετέωροι ἐμπλέομεν. τὸ αὐτὸ ³² τὸ, πελάγιοι, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐρεῖς δὲ, ἐπ' ³³ ἀγκυρῶν ὀρμισάμεθα, μετέωροι ³⁴ ὀρμισάμεθα, ³⁵ ἀπεσαλεύομεν πάντα. αἰροντες ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνασείσαντες τὰ ἰστία. οὐκ ἐν λιμένι, διὰ τὸ ἔυδιον. καὶ πάντα ἀναπετάσαντες τὰ ἰστία, ³⁶ πετάσαντες τὴν ὀδόνην, πάντα ὑποδεξάμενοι τὸν ἀνεμον. ³⁷ Ἐρεῖς δὲ ³⁸ κοῦφοι νῆες, βαρεῖαι νῆες,

Secunda navigatio est, remigio navigare, vento navigare. Quod una voce dicitur ἰστιοκώπη, sed remis ventoque duce in pelagus exire, melius dictum. alta navigatione, in alto navigamus. sublimes, & intenti navigamus. idem est marini, & his similia. Dices etiam, ancoris stationem habemus in alto, consistimus, in salo sumus. solventes a terra, complicantes vela, non in portu propter serenitatem, omnia expandentes vela, omne extendentes linteum, undique excipientes ventum. Dices etiam leves naves, graves naves, ο-

notavit Jungermannus quamquam constructio verborum illud τέχη hic non admittere videtur.

²³ Καὶ χεῖλη] Non est in C. A. nec *Salmastius* vid. Festum in *lingua*. Kühn.

Καὶ χεῖλη] In nostro MS. desunt. Jung.

²⁴ Περὶ ἐξουρίας π.] Dividenda vox ista: ἐξ ὀυρίας sc. πνοῆς. & mox ex C. A. ὁ ἐξ ὀυρίας πλοῦς. ita & Graecis dicitur: ἐξ ὀυρίων φέρεται τὸ σκάφος, ubi ἀνέμων subintelligitur. recte igitur infra *segm.* hujus libri 107. in C. A. legitur ἐξ ὀυρίας. Kühn.

Περὶ ἐξουρίας πλ.] *Seft.* XII. titulus in MS. περὶ τοῦ ἐξουρ. π. Jung.

²⁵ Ὁ ἐξουρίας πλ.] Al. διαίρητος, ἐξ ὀυρίας, scil. πνοῆς, & ἐξουρίων. scil. πνοῶν sive πνευμάτων. Seb.

Ὁ ἐξ ὀυρίας πλ.] C. A. ὁ omittit, & post πλοῦς commaticam adhibet distinctionem, non post ἰστιν. Kühn.

²⁶ Ἐρεσία πλ.] *Remis velisque*, ut Latini ajunt proverbialiter. *Antiqui enim*, inquit *Servius* in I. *Aeneid.* *velis remisque navigabant*, quod necdum exolevit. cui opponitur, ἀπὸ κἄλα πλεῖν *remulco navigare.* *Arrian.* p. 223. *κἄτω πλεῖν, conto navigare.* quod *Hesych.* etiam explicat de portitore, qui conto propellit navem, trajicitque flumen & ita victum quaerit. οὐτε βίεμεν οὐτ' ἐλαίνομεν, nec vento currimus nec remo, *Aristoph.* in *Concion.* proverbialiter de statu reipublicae dubio, vel mediocri. hinc sumptum proverbium: οὐτ' ἐλαίνομεν, vento remigioque currit, de prompto celerisque successurum. vid. *Aristanetum* ep. 14. lib. 1. Kühn.

²⁷ Ἰστιοκώπη] *Navigatio*, quae venti & remorum auxilio perficitur. *Gualth.* Sed suspectum id nomen *Henr. Steph.* mox, *(sed remigatio melius)* ἐρεσία in dandi casu ponitur, & subintellig. πλεῖν. Seb. 2.

²⁸ Ἀλλὰ βέλτιον &c.] Haec usque ad πνεύματι non habet C. A. nec *Salmast.* alias ἐρεσία & πνεύματι missa distinctione conjungendum, responder enim ἰστιοκώπη. unde Latina interpretatio debuit esse: *sed melius est, remis ventoque* sc. dicere, quam una compositaque voce, ἰστιοκώπη. Kühn.

Ἀλλὰ βέλτιον] Abiunt in MS. ἀλλὰ β. s. καὶ πνεύματι. & τὸ ante πέλαγος quoque abest. Jung.

²⁹ Ἀφίηναι] *Mari se permittere, dare vela in altum*, μετέωρος ἐρεσία est, cum remis everberatur altum mare. *Herod. Polygm.* ἐντεῦθεν ἔμεινον ὑδρευσάμενοι, εἰς τὸ πέλαγος ἀφίηναι ἐκ τούτου δὲ τῶ χῶρῳ ὀνομαζέται. Kühn.

³⁰ Ἐμπλέομεν] MS. rectius ἐπλέομεν, ut saepe in seqq. *segm.* hujus lib. 106. 107. Jung.

³¹ Μετέωροι ἐμπλέομεν] Non est in C. A. usque ad

πελάγιοι & videtur τὸ αὐτὸ τῶ (ita enim legerem) πελάγιοι glossatoris esse, qui significavit μετέωροι & πελάγιοι unum idemque significare, malim & utrobique ἐπλέομεν. *Salmastius* ἐμπλέομεν. Kühn.

Μετέωροι ἐμπλέομεν] Caetera illa μετέωροι ἐμπλ. τ. α. τ. π. in MS. non sunt. ubi quoque malim legere μετ. ἐπλέομεν. Jung.

³² Τὸ] Pro τὸ an forte τῶ scribendum? τὸ αὐτὸ τῶ πελάγιοι. Jung.

³³ Ἀγκυρῶν] MSS. ἀγκυρῶν. Seb.

Ἀγκυρῶν] C. A. ἀγκυρῶν recte, ancoris tenere naves in salo. in C. A. sequitur ommissis caeteris post ὀρμισάμεθα, statim, οὐκ ἐν λιμένι. & ita *Salmastius*. Kühn.

Ἀγκυρῶν] Ἀγκυρῶν scribe, nec aliter etiam MS. in quo statim μετέωροι deest. Jung.

³⁴ Ὀρμισάμεθα] Haec omnia usque ad illa, δὲ τὸ ἔυδιον, inclusive in MS. absunt. Jung.

³⁵ Ἀπισαλεύομεν] Postea legerem αἰροντες ἀπὸ γῆς, πάντα ἀπισαλεύοντες τὰ ἰστία in salo stesimus, solventes a terra, & vela omnia complicantes. ita enim solent agere, qui jactis ancoris in salo tenent naves, quod & ἀνακαχεῖν τὰς νῆας *Herod.* in *Polygm.* *Hesych.* ἀνακαχεῖν, ὅταν χειμῶνας ὄντος ἐν πελάγιοι στειλάντες τὰ ἄρμενα ἑαυτοῦς σαλεύσιν ἢ οὕτως σαλ. ἀνακαχεῖν est, cum tempestate orta in mari vela complicans & ita in salo fludnant. paulo post Idem in ἀπισαχεῖν, ἀπισαχεῖν, inquit, ἢ μετέωρος (ἢ μετέωρος) κατέχοντες τὰς ναῦς. At ἀπισαχεῖν τὰ ἰστία, πάντα κἄλων, non est in mari quiescentium ad ancoras, sed eorum potius qui vela funesque excutunt & se parant ad navigandum quam celerrime, ut infra videre est *segm.* 107. Quapropter nec C. A. agnoscit ex parte, quae sequuntur post ἔυδιον, non enim pertinent ad h. l. sed ad *segm.* 107. illa verba: ἀνασείσαντες καλ. &c. ibidem est, πᾶσαν πετάσαντες τὴν ὀδόνην. *Salmast.* ita conjungit. ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρμισάμεθα οὐκ ἐν λιμένι διὰ τὴν ἔυδιον. ex C. V., ut &, πᾶσαν ἐκπετάσαντες τ. ο. Kühn.

Ἀπισαλεύομεν] Haec ἀπισαλεύομεν πάντα. ἀρ. vel menda vel defectu videntur laborare. quid enim est ἀπισαλεύομεν πάντα? Jung.

³⁶ Πετάσαντες] Scribe, πᾶσαν ἐκπετάσαντες, ορεγᾶν inutile locum ediderunt. Jung.

³⁷ Ἐρεῖς δὲ] Hic in C. A. titulus est, qui sequitur *segm.* 104. & ita se habet: περὶ καταγωγῆς. ἐρεῖς δὲ κοῦφοι νῆες καὶ οὐ. εἴτα ἐκδήσασθαι τὰ πρῶσιματα. *Salmast.* non habet καταβαρεῖαι. quae in *Glossis* dicuntur etiam καταγόμοι, οπιθα. Kühn.

³⁸ Κοῦφοι νῆες &c.] MS. κοῦφοι νῆες, βαρεῖαι νῆες, nera-

nerarias, ancoras jacere, ancoras demergere, sistere navem, alligare oras, vel tonsillas.

καταβαρεῖται. ἀγκύρας βαλέσθαι, ἀγκύρας καθεῖναι, κατατεῖναι, στήσασθαι τὴν ναῦν, ἐκδήσασθαι τὰ πείσματα.

104 * *De solutione navis, & appulsu.* 13.

Contrarium vero est subtrahere ancoras, extrahere, evellere, solvere, solvere oras, subtrahere navim, navim trahere, ad littus statuere, ad portum deducere. in navali, in portibus, & quæcunque hujusmodi dici consueverunt. Alterius vero usus est, navis contigit vadum, impexit, seu appulit.

* Περὶ ἀναγωγῆς νηὸς, καὶ καταγωγῆς. γ'. 104

³⁹ τὸ δὲ ἐναντίον, ἀνελέσθαι τὰς ἀγκύρας, ⁴⁰ ἀνασπάσαι, ⁴¹ ἀνελκύσασθαι, λύσαι, καὶ λύσασθαι τὰ ἀπόγεια, ἀνελκύσαι τὴν ναῦν, νεωλκῆσαι, ⁴² στήσασθαι ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, στήσασθαι ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου, ἐν τοῖς νεωρείοις, ἐν τοῖς νεωσοῖμοις, καὶ ὅσα ἄλλα ⁴³ εἴωθε λέγεσθαι. ⁴⁴ ἄλλης δὲ χρείας, ὠκείλεν ἡ ναῦς, προσώκειλεν, ⁴⁵ ἐξῴκειλε.

105 * *De secunda navigatione.* 14.

Deinde navigatio ferena, jucunda, fecura, tuta, lata, tempestiva. flante aura, aura tenui, mansueta, fuavi, stridula, Zephyri, Zephyria. vento dextro existente, sequente, secundo, afflante, deducente, concomitante, simul eunte, vento opportuno, ferente, prospero, amico. bona serenitate, fudo cælo, vento a litore exoriente, descendente vento, * a puppi afflante, vento ad puppim consistente, per clavum flante. velo pleno, inflans velum, vento certo. Navigabamus per serenitatem, per tranquillitatem.

* Περὶ εὐπλοίας. ιδ'. 105

Εἶτα, πλοῦς εὐδῖος, ἡδύς, ἀσφαλής, ⁴⁶ ἀκίνδυνος, ἄλυπος, ὠραῖος. ⁴⁷ ἄυρας ἐπιπνεούσης, ἄυρας λεπτής, πραεῖας, ἡδέας, λιγυρᾶς, Ζεφύρων, Ζεφυρίας. ἀνέμου δεξιῶν γενομένου, ἐπιγενομένου, ἐπιπνεόντος, προσπνεόντος, προπέμποντος, ⁴⁸ παραπέμποντος, συμπροπέμποντος. ἀνέμου ἐπικαίρου, Φοροῦ, ἐπιφέρου, Φιλίου. δι' ἀκριβοῦς αἰθρίας, ⁴⁹ δι' ἀνεφίλου τοῦ ἀέρος, καταβαίνοντος ἐκ γῆς τοῦ πνεύματος, ⁵⁰ κατιόντος τοῦ ἀνέμου. * ⁵¹ ἐκ πρύμνης ἐπιπνεόντος, κατὰ πρύμναν τοῦ πνεύματος ἐστηκότος, κατὰ τῶν διακωνέων ῥέοντος. πλήρει τῶ ἰστίῳ, ⁵² ὑποπνέων τῇ ὀδῶνῃ, ἀνέμῳ ⁵³ κεκριμένῳ. ἐπλέομεν δι' εὐδίας,

εἶτα ἐκδήσασθαι τ. π. interjecta non habet, ut nec seq. fest. titulum. JUNG.

39 τὸ δὲ ἐναντίον] Hic in C. A. titulus præmittitur περὶ ἀναγωγῆς. KÜHN.

40 Ἀνασπάσαι] MS. ἀνασπάσαι. Caretque vocula λύσαι cum sequenti καί: ut & sequentibus illis omnibus: στήσασθαι & c. νεωσοῖμοις, pro quo voces duæ νεῶς ὄμοις in *Salmant. cod.* fuer. JUNG.

41 Ἀνελκύσασθαι] C. A. ἀνελκύσαι λύσασθαι τὰ ἀπόγεια. ἠλιγμένοι ἀνελκύσαι τὴν ναῦν. *Salmant. νεωλκῆσαι.* *Glossa* νεωλκῶ remulculo i. e. remulco trahonavem. KÜHN.

42 Στήσασθαι] Hæc usque ad νεωσοῖμοις in C. A. non comparant, saltem non pertinent ad hunc titulum, sed ad καταγωγῆν. KÜHN.

43 Εἴωθε λέγεσθαι] MS. λίγισθαι εἴωθεν, ordine invertito. JUNG.

44 Ἄλλης δὲ] Δὲ abest a C. A. Cæterum ὠκείλεν ἡ ναῦς & c. significat, navem vi fluctuato vel de industria allisam vado vel littori minime portuoso cum sui pernicie, ad majus malum vitandum. KÜHN.

Ἄλλης δὲ] Desct particula δι. JUNG.

45 Εξῴκειλε] MS. ἐξῴκειλεν. εἶτα & c. omisso titulo Sectionis seq. JUNG.

46 Ἀκίνδυνος, ἄλυπος] Non sunt in C. A. KÜHN.

Ἀκίνδυνος, ἄλυπος] Desct in MS. ἀκίνδυνος, & ἄλυπος. JUNG.

47 Ἄυρας ἐπιπνεούσης] MSS. ἐπιληγούσης. SEB. *Flante aura*] *Ἐπιπνεούσης ἄυρας*, afflante aura scil. a tergo, qui ventus *Ἐπιρριδί* ὄδρος πρύμνηθεν *Troad.* 20. *Vergilio* *surgens a puppi*, *Æn.* 3, 130. *Homero* *πομπῆς νηὸν*, *Odys.* δ, 362. SEB. 2.

JULII POLLUCIS.

Ἄυρας ἐπιπνεούσης] Pro ἐπιπνεούσης, uterque C. ἐπιληγούσης, forte fuit olim ἐπηληγούσης, *aura motente, propellente.* *Hezych.* Ἐπῆλεγον, ἐπῆρεν, ἐκίνηεν. posset & lectio MSSorum accipi de vento remittente & leniter aspirante. KÜHN.

Ἄυρας ἐπιπνεούσης] MS. nolter ut MSS. *Seberi* ἄυρας ἐπιληγούσης. pro ἀ. ἐπιπν. JUNG.

Ἄυρας ἐπιπνεούσης] *Falckenb.* v in voce ἐπιπνεούσης (ita enim in editione *Vasileensi*) punctis subnotavit, illud scilicet delendum esse indicans.

48 Παραπέμποντος] Nec hoc nec seq. συμπροπέμποντος est in C. A. KÜHN.

Παραπέμποντος] *Παραπ.* & *συμπρ.* desunt in MS. JUNG.

49 Δι' ἀνεφίλου] C. A. δι' ἀνέμου φίλου, sed punctis subnotatur μου in ἀνέμου. *Salm.* ex V. C. καταβαίνοντος ἐκ τῆς (γῆς) τοῦ πνεύματος (i. πνεύματος) ἐστηκότος κατὰ τῶν διακωνέων ῥέοντος. reliqua omissa ait. KÜHN.

50 Κατιόντος] *Thucyd.* initio lib. VI. κατιόντος τοῦ ἀνέμου, cum ventus a terra prosequitur navem. KÜHN.

51 Ἐκ πρύμνης] Vid. *Hezych.* in Πρύμνηθεν. KÜHN.

52 Ὑποπνέων τῇ ὀδῶνῃ] MSS. ὑποπλέω τῇ ὀδ. SEB.

Ὑποπνέων τῇ ὀδῶνῃ] Codex uterque præsit veram lectionem legendo, ὑποπλέω ὀδῶνῃ. unde translato accentu legerem, ὑποπλέω ὀδῶνῃ, *pleto vela*, uti præcedit πλήρει ἰστίῳ. ventus, qui implet vela, *πλησιότιος* dicitur. Apud *Suidam* ὄλος ἰστίος, in ἰστίῳ σαπρόν. *Ælian.* H. A. p. 95. ἀνεμος κολλώσας τὴν ὀδῶνῃ. *Salmant.* consentit cum MSSis. KÜHN.

Ὑποπνέων τῇ ὀδῶνῃ] Rectius MS. ὑποπλέω τῇ ὀδῶνῃ. ut & *Seberi* MSS. habent. JUNG.

53 Κεκριμένῳ] C. A. κεκρυμένῳ mendose, unde &

K

διὰ γαλήνης, ἐν θαλάτῃ⁵⁴ σταθρῶ, σταδιαία, στασίμῳ, λεία θαλάτῃ, ἀκύμνι, ἀπράγμωνι, κνημίας ὕσης, πεπόντος τοῦ πνεύματος, εὐαερίας ὕσης, ⁵⁵ εὐημερίας ὕσης, ⁵⁶ ταχυπλείας. ⁵⁷ ἐπιφριττούσης ἡμέρα τῆς θαλάττης, ⁵⁸ αὔραι 107 γλυκεῖαι ⁵⁹ ἐν Ἀλκυονίσιν ἡμέραις. * Καὶ ἐξ ἐναντίων ⁶⁰ ἔστιν ἔρμηνεύειν, οὐ τοιαῦδε ὕσης τῆς θαλάττης, ⁶¹ ἐπλέομεν ὡς διὰ ⁶² ποταμοῦ ⁶³ τὴν ἐπιπολὴν τοῦ ὕδατος, ἢ ἐπὶ πολὺ τοῦ κύματος, διέφριττε τὸ πέλαγος. ⁶⁴ ἐπλέομεν ⁶⁵ πάντα ἀνασεισάντες κάλων, ἀπασὶ κάλοις, πάντα ἀνέντες τὰ ἰστία, πᾶσαν τὴν ὀθόνην ⁶⁶ καθέντες, ⁶⁷ γέμοντι τῷ ἰστίῳ, πλήρει τῷ ἰστίῳ, ⁶⁸ κοίλῳ τῷ ἰστίῳ, ⁶⁹ ἀφέντες τὰ ἰστία τῷ πνεύματι, οὐδὲν ⁷⁰ ὑποστειλάντες, ⁷¹ ἐξ οὐρίας ἐπλέομεν, πάντα λύσαντες τὰ ἰστία, ⁷² εἰς ἡμῖν ⁷³ στειλά-

tem. in mari tranquillo, sereno, stabili, mari placido, fluctibus carente, quieto, nullo vento existente, vento cessante, serenitate existente, sereno existente die, veloci navigatione, sensim insurgente mari, auræ dulces, in diebus Alcedoniis. * Contra vero mari diverso existente di- 107 ces, navigabamus quasi in fluvii superficie, vel inter plurimos fluctus, vel conglus inhorruit. navigabamus undique concutientes rudentes, omnibus velis, omnia remittentes vela, omne deponentes linteum, repleto velo, pleno velo, concavo velo, vela vento committentes, nihil retrahentes, remigiis navigabamus, omnia solventes vela, medium contrahentes, omnia vela

correctum est. Nam αἶμος κεκριμένος est ventus sibi copiosus, flatus, qui non mutat, ut κεκριμένη ἡλικία apud Cebesem dicitur αἰας στατα, & inter juventutem & senium media. quod Hesychius in notis frustra corrigit per κεκλιμένη. Non aliter ῥήματα κεκριμένα sunt verba extra aliam peregrinitatis posita. vid. Homer. Iliad. ξ. vers. 19. Kühn.

54 Σταθρῶ] A. σταθερῶ. SEB.
55 Εὐημερίας] MS. σταθερῶ, quemadmodum & Aug. nostri Seberii per s. Jung.

56 Ταχυπλείας] C. A. non habet hæc nec ταχυπλείας. Kühn.

57 Ἐπιφριττούσης &c.] MSS. ἐπιφριττούσης θαλάττης. SEB.

58 Αὔραι γλυκεῖαι] MSS. αὔραι γλυκεῖαι. SEB.
59 Ἐν Ἀλκυονίσιν ἡμέραις] Uterque Codex & Salmasii, αὔραι γλυκεῖαι. C. V. addit ἐναλιμένισιν ἡμέραις, unde legunt jure merito ἐν ἀλκυονίσιν ἢ. quæ conjugerem cum præcedentibus: αὔραι γλυκεῖαι ἐν α. ἢ. cum αὐτῶν ἡμερῶν ἐστὶν ἐν ἡαλκυονίῳ πρὸ αὔρας γλυκεῖας οὕσης. Notum enim quod gemini Jani æque ac Genitivi absolute adhibeantur, ut alibi probatum dedimus. Kühn.

60 Ἐναντίων] MS. αὔραι γλυκεῖαι ἐν ἀλκυονίσιν ἡμ. Et Seberii MS. αὔραι γλυκεῖαι. Ego scribendum itaque puto eo casu quo cetera hic, αὔραι γλυκεῖαι. Ergo in vulgato αὔραι γλυκεῖαι inde quod jota adscriptum, ut in vetustis membranis solet, invenientes, putarunt diphthongum ai esse: quum id subscribere debebant. & alias a in fine dictionis cum cauda reflexa pingitur in optimis MSS. a caligraphis, ut ai non sit ab-simile. Jung.

61 Ἐπλέομεν] MS. αὔραι γλυκεῖαι ἐν ἀλκυονίσιν ἡμ. Et Seberii MS. αὔραι γλυκεῖαι. Ego scribendum itaque puto eo casu quo cetera hic, αὔραι γλυκεῖαι. Ergo in vulgato αὔραι γλυκεῖαι inde quod jota adscriptum, ut in vetustis membranis solet, invenientes, putarunt diphthongum ai esse: quum id subscribere debebant. & alias a in fine dictionis cum cauda reflexa pingitur in optimis MSS. a caligraphis, ut ai non sit ab-simile. Jung.

62 Ποταμοῦ] P. R. ἐπιπλέομεν. SEB.
63 Τὴν ἐπιπολὴν] MS. ποταμοῦ, τὴν ἐπιπολὴν τοῦ κύματος διέφριττε. interjecta absunt. Jung.

64 Ἐπλέομεν] P. R. ἐπιπλέομεν. SEB.
65 Πάντα ἀνασεισάντες] V. Εὐαστ. Adag. Ὀμπνην τυδεν-tem movere. Jung.

66 Καθέντες] C. V. καταθέντες. quod Interpr. expressit, deponentes. mihi placet vulgatum, καθέντες. ita & Ovidius

67 Γέμοντι τῷ ἰστίῳ] A. & P. V. γέμοντες τὸ τῷ ἰστί. SEB.
68 Κοίλῳ τῷ ἰστίῳ] Cod. Salm. γέμοντες τὸ τῷ. Kühn.

69 Ἀφέντες] In C. A. s. superscribitur τῷ a & distinctio ponitur post ἰστία, & dein sequitur τὸ, ἰστία & πνεύματι respondere æque τῷ ἀφέντες ac ὑποστειλάντες vel permitteutes vela vento, non subducentes vela vento. hinc illustrari poterit locus Aëtor. 20, 20. & 27. ὡς οὐδὲν ὑποστειλάμεν. Salmasius. etiam legit, ὑποστειλάμενοι. Kühn.

70 Ὑποστειλάντες] A. & P. R. ὑποστειλάμενοι. SEB.
71 Ἐξ οὐρίας] C. A. dividit vocem ἐξ οὐρίας ut jam supra monitum segm. 103. Hesych. Καθοριστικὸς ἀφροῦς, πάντα κάλων καθίς, καὶ μὴ διαμελλήσας. Kühn.

72 Εἰς ἡμῖν] MSS. εἰς ἡμῖν συστειλάμενοι τὰ ἰστία καθ' ἡμ. SEB.
73 Στειλάμενοι] Non habet C. A. Kühn.

τῶν ἐναντίων hic desiderantur. Codex Salmasius. consentit cum Vessiano. Kühn.

Ἐστὶν ἔρμηνεύειν] MS. ἔστιν ἔρμ. ἰστίας δὲ ὕψ. quod videtur contra auctoris mentem. Possemus quidem comminisci οὐκ ἰστίας ὕσης. Sed vulgata bene habent, & placent magis. Jung.

61 Ἐπλέομεν] P. R. ἐπιπλέομεν. SEB.

62 Ποταμοῦ &c.] MS. ποταμοῦ, τὴν ἐπιπολὴν τοῦ κύματος διέφριττε. interjecta absunt. Jung.

63 Τὴν ἐπιπολὴν] A. τὴν ἐπιπολὴν τοῦ κύματος. PP. similiter sed absque articulo. SEB.

Τὴν ἐπιπολὴν] Ita C. A. ἐπὶ πολὺ in textu est. margo vero ab alia manu exhibet, τὴν ἐπιπολὴν ex quo ita constituerim hunc locum, ἐπλέομεν ὡς διὰ ποταμοῦ ἐπὶ πολὺ τοῦ κύματος, ναυιγανίμῳ quasi in flumine longius προπέλλῃ in mare. τὴν ἐπιπολὴν τοῦ ὕδατος διέφριττε τὸ πέλαγος pelagus leviter sumptis undis inhorruit. Cod. Salmasius. non habuit τὴν ἐπιπολὴν τοῦ ὕδατος, ἢ. Kühn.

64 Ἐπλέομεν] P. R. ἐπιπ. SEB.

65 Πάντα ἀνασεισάντες] V. Εὐαστ. Adag. Ὀμπνην τυδεν-tem movere. Jung.

66 Καθέντες] C. V. καταθέντες. quod Interpr. expressit, deponentes. mihi placet vulgatum, καθέντες. ita & Ovidius

Velaque deducunt, geminaque ope cingere tentant. Kühn.

Καθέντες] MS. καταθέντες, γέμοντες τῷ ἰστίῳ. Nota hic πλήρει τῷ ἰστίῳ repeti, quod & supra segm. præcedenti. Jung.

67 Γέμοντι τῷ ἰστίῳ] A. & P. V. γέμοντες τὸ τῷ ἰστί. SEB.

68 Κοίλῳ τῷ ἰστίῳ] Cod. Salm. γέμοντες τὸ τῷ. Kühn.

69 Ἀφέντες] In C. A. s. superscribitur τῷ a & distinctio ponitur post ἰστία, & dein sequitur τὸ, ἰστία & πνεύματι respondere æque τῷ ἀφέντες ac ὑποστειλάντες vel permitteutes vela vento, non subducentes vela vento. hinc illustrari poterit locus Aëtor. 20, 20. & 27. ὡς οὐδὲν ὑποστειλάμεν. Salmasius. etiam legit, ὑποστειλάμενοι. Kühn.

70 Ὑποστειλάντες] A. & P. R. ὑποστειλάμενοι. SEB.

71 Ἐξ οὐρίας] C. A. dividit vocem ἐξ οὐρίας ut jam supra monitum segm. 103. Hesych. Καθοριστικὸς ἀφροῦς, πάντα κάλων καθίς, καὶ μὴ διαμελλήσας. Kühn.

72 Εἰς ἡμῖν] MSS. εἰς ἡμῖν συστειλάμενοι τὰ ἰστία καθ' ἡμ. SEB.

73 Στειλάμενοι] Non habet C. A. Kühn.

74 Στειλάμενοι] C. V. legit συστειλάμενοι. quod sequitur, καθ' ἡμῖν non reperitur in C. A. Kühn.

75 Στειλάμενοι] MS. συστειλάμενοι τὰ ἰστία, καθί-

--- nisi inibi illam tam tranquillam facis
Quam mare est olim, cum ibi alcedo pullos educit suos.
vid. & Theoc. Idyl. 7, 57. maximeque Gesn. de avib. SEB.

60 Ἐστὶν ἔρμηνεύειν] P. R. ἔρμηνεύει. SEB.
61 Ἐρμηνεύειν] C. A. ἔρμηνεύει. ἰστίας δὲ ὕσης C. V. ἰστίας δὲ. quod eodem recidit. Cæterum ἔρμηνεύει ἐξ

ex dimidia parte complicantes, dimidium subtrahentes, aliquid ex antenna demittentes, demittentes breviorē antennae partem.

μενοι τὰ ἰστία, καθ' ἡμῶν ἀναστείλαντες, ⁷⁴ καθ' ἡμῶν ἀνέντες, ⁷⁵ ὑφέντες τὴν κεραίας, καθέντες βραχὺ τῆς κεραίας.

108

* *Serena navigatio.* 15.

Tranquillitatem vero sic effare, piscari licebat, felix piscatio, secunda piscatio, Piscatores laborabant, Urinatores aquas subibant, mare non horrebant, audaciam in mare exercebant, Piscatorum erat felix successus.

* 76 Ἐυδῖος πλοῦς.

109

Τὸ δὲ εὐδῖαν εἶναι, καὶ ὧδε ⁷⁷ σήμαινε. ἰχθύων θήρα ἦν, ἰχθύων εὐαγρία, εὐθηρία, ἀσπαλιευταὶ ἐργάζοντο, κολυμβηταὶ ⁷⁸ ἐπικατεδύοντο, ⁷⁹ ἐπετόλμων τῇ θαλάττῃ, ἀλίεων ἦν εὐπραγία.

De tempestate. 16.

Περὶ κλύδανος. 15.

Contraria sunt, tempestat, procella, procellula, turbo, τρικυμία id est fluctus decumanus, mare asperum, mare concavum, incavatum, exasperatum. alveus exasperabatur, fluctuatio erat, * fluctuabat, fluctus insurgent, fluctus defluebant, incidebant, irruerant, asperum erat mare, & turbulentum. fluctus insurgens, obstans, confurgens. æstus sublatus, fluctus instans, concitans, commotus, curvus, vel elevatus, violentus, impulsus, impellens, ad terram ruens, littori allisus, insur-

τὰ δὲ ἐναντία, χειμῶν, κλύδων, κλυδώνιον, ζάλη, ⁸⁰ τρικυμία, θάλαττα τραχεῖα, ⁸¹ κείλη θάλαττα, καὶ κοιλαινομένη, καὶ τραχυνομένη. * καὶ ὁ πόρος ἐτραχύνετο, ⁸² κυματίας ἦν, ⁸³ εὐ- 109 κύμαινε, ⁸⁴ ἐκυματοῦτο. καὶ ⁸⁵ κύματα κατέρρει, μετέπιπτεν, ἐπέπιπτεν, ἡγρίανε, Φρικώδης ἦν ἢ ⁸⁶ θάλασσα, ταραχώδης, ἐπανιστάμενον τὸ κῦμα, ἀνθιστάμενον, ἀνιστάμενον, ⁸⁷ σάλος αἰρόμενος, κῦμα ἰστάμενον, ἐχειρόμενον, ὑποκινούμενον, κυρτούμενον, ἐκβιαζόμενον, ἐλαυνόμενον, ἐλαύνον, ⁸⁸ ἐπαναχωροῦν τῇ γῆ, ἐπανα-

μενοι ἀναστείλαντες, καθ' ἡμῶν ἀν. quod omnino rectius. Nisi quod non opus præpositionem cum sua vobula confundere, ut MS. noster plerumque solet, in unam vocem. Prima alias ita habent, & distinguunt etiam *Seberi* MSS. JUNG.

74 Καθ' ἡμῶν] Non repetitur in C. A. KÜHN.

75 Ὑφέντες τὴν] Ti non agnoscit Cod. *Salmas.* nec opus est illo fulcimento. KÜHN.

76 Ἐυδῖος πλοῦς] Nec hoc est in C. A. KÜHN.

Ἐυδῖος πλοῦς] Titulus deest Sectionis XV. in MS. ut & XVI. JUNG.

77 Σήμαινε] C. *Salmas.* σημαίνει. KÜHN.

78 Ἐπικατεδύοντο] Distinctionem hic nullam habet C. A. & pergit, ἐπιτολμώντες τῇ θαλάττῃ *Urinatores etiam maris auri sunt subire aquas.* ἐπιτολμώντες fuit etiam in Codice *Salmas.* qui nec seq. sectionis titulum habuit π. κ. Ζάλη in *Gloss. æstus, tempestat.* KÜHN.

79 Ἐπετόλμων] PP. ἐπιτολμώντες τῇ θαλάττῃ. SEB.

Ἐπετόλμων] MS. ἐπιτολμών, unde credo ortum ἐπιτολμώντες in PP. *Seberi.* JUNG.

80 Τρικυμία] Procella maris maxima: vel tempestatis genus, ὅταν τὰ τρία κύματα εἰς ἓν συναθῆ, quando tres fluctus in unum copulantur. nonnulli (*Ety-mol.*) tamen a τρεῖς id est, timco, & κύμα, id est fluctus, compositum volunt: ut horrendam tempestatem (σφοδράτην καὶ δεινοτάτην τῆς θαλάσσης ταραχὴν) significet. Magis tamen prior significatio arridet, quoniam etiam alibi gravissimam maris tempestatem δεικακυρίαν nominari competimus: quemadmodum & Latini fluctum *decumanum* vocant. GUALTH. *Festus:* *decumana onra*, dicuntur & *decumani fluctus*, quia sunt magna. nam & ovum decimum majus nascitur, & fluctus decimus fieri maximus dicitur. *Metamorph.* XI, 531. *decima impetus unda* vocatur. vid. *Politian.* miscell. cap. 86. SEB. 2.

81 Κείλη θάλαττα] *Hesych.* exponit ἡ χειμῆριος *hymalia*, qualis solet esse hyeme i. e. tempestate & procellis agitata. *Virgil.* *κείλην θάλασσαν* describit, di-

cents: in *sinus scindit sese unda rediit*, ubi sinus sunt curvationes & flexus undarum, secundum *Servium*, quod fieri amat mari fluctibus insurgente. Contra *κείλος ποταμὸς*, fluvius est non pleno, sed tenui alveo decurgens. KÜHN.

Κείλη θάλαττα] *Polyænus* l. 6. *Strateg.* fere extremo: ἐν δὲ ἡ θάλασσα κείλη γένοιτο. ubi *Cassianus* ὁ πάνυ ita in *Notis:* *κείλη, hoc est, κοιλαινομένη vel τραχυνομένη, quando videlicet, ut poeta Latinus canit,*

--- Unda debescens Terram inter fluctus aperit --- vide *Pollucem.* JUNG.

82 Κυματίας] A. *κυματία.* *Herod. Eut.* fol. 81. πνεύματος ἐμπιστότος, *κυματίας ὁ ποταμὸς ἐγένετο.* Idem *Uran.* f. 317. dicit *ἀνεμον μέγαν καὶ κυματῆν.* SEB.

Fluctuatio erat] *Κυματίας ἦν* scilicet ὁ πόρος. hoc est, undosus erat, aut similiter. SEB. 2.

83 Ἐκύμαινε] Pro *ἐκύμαινε.* *Salmas.* *ἐκύμαινε.* KÜHN.

Ἐκύμαινε] MS. *ἐκύμαινε.* Et sic omnino scribitur ut & *Flor. edit.* habet, non *ἐκύμν.* JUNG.

Ἐκύμαινε] *Falckenb.* etiam legit *ἐκύμαινε*, quod omnino videtur melius τῷ *ἐκύμαινε.*

84 Ἐκυματοῦτο] Non est in C. A. KÜHN.

Ἐκυματοῦτο] Deest *ἐκυματοῦτο* in MS. JUNG.

85 Κύματα κατέρρει] MS. *κύματα μετέρρει.* JUNG.

86 Θάλασσα] MS. *θάλαττα.* JUNG.

87 Σάλος αἰρόμενος] *Salmas.* *σάλος αἰρόμενος.* KÜHN.

88 Ἐπαναχωροῦν] C. V. *ἐπανακαίον καταραχίαν ἐπαναβαῖν καταραχίαν.* ubi lectionem geminam habemus veterem scilicet ejusque correctionem, quam *Vulgata* etiam exhibet. *Virgil.* hunc maris motum describit l. XI. *Aeneid.*

Qualis ubi alterno procurrrens gurgite pontus, Nunc vixit ad terras, scopulorumque super jactis undam Sprutens, extremamque sinu profudit arenam: Nunc rapidus retro atque astu revoluta resorbens Sæpe fugit, litusque vado libente relinquit. KÜHN.

βαῖνον κατὰ ραχίαν. ἐπαιόν, ⁸⁹ καὶ προσίῳ ἐπὶ τὴν γῆν. ⁹⁰ σύρτις, ⁹¹ ἀμπωτίς, ⁹² κύμα κωφόν ⁹³ ὑπεκινεῖτο, ἐκοιλαινέτο ἢ ⁹⁴ θάλαττα.

gens, & terræ appellens. Syrtis, id est, locus arenosus naves attrahens. reciprocatio aquæ, fluctus furdus commovebatur, mare concavabatur.

110

* 95 Περὶ ἀνέμου.

15.

* De vento.

17. 110

Ἄνεμος βίαιος, σκληρὸς, ⁹⁶ βιανέχων, δύσφορος, τυφῶν, πρηστήρ. ⁹⁷ καταίγιος, καὶ καταίγισ, στρόβιλος. ἄνεμος ἐξώστης, ἐξωθῶν, ὑποφέρων, παρωφέρων, προωθῶν, ἐλαύνων, ⁹⁸ κατὰ κεφαλὴν ἐπέιγων. ἀνέμου ⁹⁹ κατὰ πρόραν ἐστηκότος, πνεύματος ἀνθεστηκότος, ¹⁰⁰ ἀντίου πνεύματος τοῦ πνεύματος, πρὸς ἐναντίον ἀνεμον. ἀνεμον ἀντίπρωρον ἔχοντες, ἀκρίταν ὄντων τῶν πνευμάτων, ¹ ἀντιπνεόντων, πανταχόθεν συρράγέντων, καὶ ² συμπεσόντων. * λάβρου ³ ὄντος τοῦ πνεύματος, ἀμέτρου, ἐκμέτρου. κατὰ πλευρὰν ἀνέμου βιαζομένου. ⁴ ἐκ τοίχων ἐμπίπτοντος, ἢ περιπνεόντος, ἢ ἀνιθοῦντος, ἢ ⁵ περιάρραττοντος. Εὐπολις δὲ καὶ ⁶ ἀνεμον ἀσελγῆ εἶπε τὸν βίαιον. ⁷ εἴη δ' ἀν' ὁμοίον, καὶ τὸ, ὑβριστῆς ἄνεμος. ⁸ ἔστι δ' εἰπεῖν, καὶ πνεύματος μαχομένου, ἀνθεστηκότος, ἀντι-

Ventus violentus, horridus, vim habens, ærumnosus, turbo urens, impetuosus, procellosus, turbulentus, ventus asper, impellens, subferens, transferens, propellens, impellens, propellens in caput. a prora veniente vento, adverso, contrario vento flante, ad contrarium ventum, ventum ad proram habentes, incertis flantibus ventis, incerto ventorum flamine, vel flatu. contra flantibus, undique collidentibus, & concidentibus. * impetuoso existente vento, immoderato, immenso. vento ad latus ingravescente, latera navis premente, aut circumflante, aut cominus surgente, & circumstridente. Eupolis vero violentum ventum ἀσελγῆ vocavit, simile etiam est ventus injuriosus. Dicere etiam licet, vento pugnante, resistente, contrario, ma-

89 Καὶ προσίῳ] C. A. ἐπαιόν προσίῳ ε. τ. γ. Kühn.

Καὶ προσίῳ] Deest particula καί. Jung.

90 Σύρτις] MS. συρτίς. Jung.

91 Ἀμπωτίς] A. ἀμπωτίς. Sed apud Herodian. l. 3, f. 537. τὰ πλείστα τῆς Βρετανῶν χώρας ἐπικυλίζονται ταῖς τοῦ ἀνεμοῦ συχνὰς ἀμπωτίσιν, ἔλαθα γίνονται. Seb.

Ἀμπωτίς] In Glossis redditur gurgis. sed ibi scribitur ἀμπωτίς. quæ lectio non sollicitanda, ut quæ Hesychio opem fert, ἀμπωτίς inquit ille ἀνάπλωσις (l. ἀνάπλωσις & per syncopem ἀμπωτίς & Attice mutato σ in τ ἀμπωτίς ab antiquo πῶμι, πῶσω πῶμαι πῶσωμι unde ἀνάπλωσις &c.) ἑρασιᾶ, ἔπου ἀναπλῶζει τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν ἔρχεται. vid. & Rhagor. in Ἀμπωτίς. Latini etiam relabens assus maris. Salmas. ἀμπωτίς. Kühn.

92 Κύμα κωφόν] Homerus eleganter describit Iliad. ζ. vers. 16. Hesych. κύματι κωφῷ ἤχῳ l. ex frequentibus, μὴ ἤχουντι. surdus fluitus est qui ferit clanculum, nec auditur ejus (trepitus). Kühn.

93 Ὑπεκινεῖτο] MSS. ὑπεκρίνετο. Seb.

Ὑπεκινεῖτο] Uterque Codex, ὑπεκρίνετο. quod mendosum. Kühn.

Ὑπεκινεῖτο] MS. ὑπεκρίνετο, ut & in Seberti MSS. pro ὑπεκρίνετο. Jung.

94 Θάλαττα] MS. θάλασσα. Jung.

95 Περὶ ἀνέμου] Titulus non est in C. A. Kühn.

Περὶ ἀνέμου] Titulus Sect. XVII. abest. H. Steph. adnotavit hic: *Contrarium pag. præcedente περὶ ἐπιπλοίας.* Jung.

96 Βιανέχων] Absunt a MS. vocalæ, βιανέχων, ut & sequens καταίγιος cum sequenti particula καί. Jung.

97 Καταίγιος καί] In C. A. abest nec Codex Salmas. habuit περὶ ἀνέμου. nec κ. κ. Kühn.

98 Κατὰ κεφαλὴν] P. R. ἐπίγων κατὰ κεφ. Seb.

Κατὰ κεφαλὴν] C. A. ἐπίγων κατὰ κεφαλὴν, propellens in caput, precipitans, nitens, abstripiens vi majore. Kühn.

Κατὰ κεφαλὴν] MS. ἐλαύνων κατὰ κεφαλὴν ἐπίγων, ut nescias cui verbo jungi maluerit illud medium. Sed

Sal. rec. Seb. clare, ἐπίγων κατὰ κεφαλὴν. Jung.

99 Κατὰ πρόραν] A prora veniente vento. Kühn.

100 Ἀντίου πνεύματος] Uterque Codex ἀντιπνεόντος quod paulo post extat. Cod. Salmas. non habuit, ἀντίου πνεύματος τοῦ πνεύματος. Kühn.

Ἀντίου πνεύματος] Pro ἀντίου πν. MS. ἀντιπνεόντος τοῦ πνεύματος, & statim ordine inverso, πρὸς ἀνεμον ἐναντίον. Jung.

Ἀντίου πνεύματος] Etiam Falckenb. habet ἀντιπνεόντος.

1 Ἀντιπνεόντων &c.] MS. ἀντιπνεόντων πανταχόθεν, συρράγ. & caret seqq. illis καὶ συμπισ. Jung.

2 Καὶ συμπισόντων] Non est in C. A. C. Salm. λαύρου &c. pro λάβρου. Kühn.

3 ὄντος] MS. ὄντος non recte. Jung.

4 Ἐκ τοίχων ἐμπίπτοντος] Latera premente vento, in latera navis incumbentis. C. V. ἐκ τοίχων ἐπιπτόντος. Kühn.

Ἐκ τοίχων ἐμπίπτοντος] Ἐκ τοίχων ἐπιπτόντος. Sed rectius vulgatum credam, τοίχους navis dici supra dictum Segm. 88. & mox Segm. hujus libri 113. & 114. in fine exempla. Jung.

5 Περιάρραττοντος] C. V. περιάρραττοντος. C. A. περιάρραττοντος. C. Salm. περιάρραττοντος. Kühn.

Περιάρραττοντος] MS. mendose, περὶ ἀράττοντος. Jung.

6 Ἄνεμον ἀσελγῆ] In C. A. quidam Græculus nescio quo zelo ductus huic margini ascripsit *Senarium*; Ἀσχηρὸν, ἀσελγῆ τὴν πνοὴν ἀναγράφει.

Turpe, ventos ἀσελγίας punire.

Salmas. ἐσελγῆ. Hesych. ἀσελγῆς etiam idem esse quod μέγας annotat, vid. & Suid. in ἀσελγῆια. Demosth. contra Midiam, ἀσελγῆς καὶ βίαιος conjungit, ei opponit σφόδρα καὶ μέτριον. vid. item Hesych. in κριὸς ἀσελγόμενος. breviter, ἀσελγῆς Comico idem est quod βίαιος, violentus. Kühn.

Ἄνεμον ἀσελγῆ] V. Doctiff. Giffanii conlectanea Lucret. in *Petulantis Eurii*. Jung.

7 Εἴη δ' ἀν'] MS. εἴ δ' ἀν' &c. Jung.

8 ἔστι δ' εἰπεῖν] ἔστιν ἐπείν καὶ MS. Notabis & hic repetitam phrasin πνεύματος ἀνθεστηκότος, quæ modo allata fuit supra segm. 110. Jung.

ri confuso, æstu maris repugnante, aut distortante, detrahente, avertente, auferente, deferente, impellente, depellente, violento, distrahente, refluyente.

112 * Quodammodo vero etiam illud Xenophonis his astipulari videtur. Fortunante Deo: nisi forte ventum a terra flantem intellexit, ut solutio esset opportuna. Dicere etiam possumus, gubernatoribus immorigeræ erant naves, inobedientes, contumaces, difficiles deductu, molestæ, pertinaces. gubernacula non paruerunt, clavos dirigere non licebat, non licebat circumducere clavos.

πραττοντος. καὶ κυκωμένης τῆς θαλάττης. 9 καιροῦ μαχομένου, ἢ παρασύροντος, κατασύροντος, παρατρέποντος, ὑποφέροντος, παραφέροντος, ὠθοῦντος, ἀπωθοῦντος, βιαζομένου, 10 ὑφέλκοντος, 11 ἀντιρρέοντος. * 12 ὑπαινίττεται δὲ τι τοιοῦτον καὶ 112 τὸ 13 Ξενοφώντειον, τὸ, Σπουδάζοντος τοῦ Θεοῦ, εἰ μὴ ἄρα τὸ πνεῖν 14 ἐκ γῆς ἄνεμον οὕτως εἴρηκεν, ὡς εἰς ἀναγωγὴν καιρὸν εἶται. ἔστι δὲ εἶπειν, ἀπειθέστεραι τοῖς 15 κυβερνήταις ἦσαν αἱ νῆες, ἀπειθεῖς, 16 δυσπειθεῖς, 17 δυσανάγωγοι, δυσάγωγοι, ἀνάγωγοι. τὰ πηδάλια 18 οὐκ ὑπήκουεν, οὐκ ἦν διαγαγεῖν τοὺς ἱακας, οὐκ ἦν 19 περιφέρειν τὰ πηδάλια.

113 * Status aëris. 18.

Aër erat nubilus, caliginosus, nubibus tectus, tenebricosus, niger, densus, obnubilus, nubibus obductus, obscurus. nocti omnia erant similia, nihil apparebat, sol videri non poterat. cæcis similes eramus, nubibus cælum tectum videri non poterat.

* 20 Περὶ αἰέρος καταστήματα. 14. 113

Νεφελώδης ἦν ὁ αἶρ, ἀχλυώδης, νεφώδης, ζοφώδης, μέλας, βαθύς, συννεφέλος, 21 συννεφής, σκοτώδης. νυκτὶ τὰ πάντα εἰώκει, 22 οὐδὲν προεφαίνετο, οὐκ ἦν τὸν ἥλιον ἰδεῖν, τυφλώτουςιν εἰώκειμεν, ἀθέατος ἦν 23 ὑπὸ νεφῶν ὁ οὐρανός.

De tempestate maris. 19.

Supereminebat fluctus, parietes navis transcendit, in navis concavitatem descendit, irruit, sentina prægravis erat. Dicere etiam licet, navigavimus absque ve-

Περὶ χειμῶνος θαλάσσης. 18.

ὑπερεῖχε τὸ κύμα, ὑπὲρ τοὺς τοίχους ἀνέβη, ὑπερκατέβη 24 εἰς κοίλην τὴν ναῦν εἰσέπεσε. 25 κάταντλον ἦν τὸ σκάφος. ἔστι δ' εἶπειν, ἐπλέομεν 26 ἀπὸ

9 *Æstu maris repugnante, καιροῦ μαχομένου.*] Καιρὸς quidnam hoc loco sibi velit, parum constat. Sunt, qui tempestatem interpretentur. Ego, si modo conjecturæ locus datur, æstum seu fluxum refluxumque maris intelligi arbitror: ut tempestatem etiam species sit, adversus maris fluxus. Non multo post enim ἀντιρρέοντος dicit, quod ad τὸν καιρὸν quoque refertur. GUALTH.

Καιροῦ] C. V. & *Salmas.* dividit vocem legendo καιροῦ, *flumine adversante, adverso.* quæ lectio vulgatæ præferenda, quod & sequentia volunt. KÜHN.

Καιροῦ] Καιροῦ sane habet & MS. Nescio tamen an non aliud lateat, quo me fere & interpres, quamvis alias apud me parvi precii illa translatio, movet, qui *æstu maris.* Facile quis inde posset divisivis vocalibus tentare forte an: καιροῦ. Quam conjecturam memini non improbare doctiss. R. *Hemelsum*, quum antecederet, καὶ κυκωμένης θαλάσσης. Sane καιροῦ vulgatum non intelligo hic satis, quamvis & non multo post καιρὸν dicat, ubi ei suus sensus, qui tamen hic quadrare non videtur. JUNG.

10 ὑφέλκοντος] MSS. ἰφέλκ. SEB.
11 ἀντιρρέοντος] MS. ἀντιρρότος. JUNG.
12 ὑπαινίττεται δὲ τι τοιοῦτό τι καὶ τὸ. SEB.
13 Ξενοφώντειον] MS. Ξενοφόντιον. JUNG.
14 Ἐκ γῆς] C. V & *Salmas.* ἐκ τῆς γῆς. KÜHN.
Ἐκ γῆς] MS. ἐκ τῆς γῆς. JUNG.
15 κυβερνήταις] MS. vitiosè κυβερνήτης. JUNG.
16 Δυσπειθεῖς] P. R. δυσπαθεῖς. SEB.
17 Δυσανάγωγοι] Non est in C. A. nec in *Salmasii.* KÜHN.

Δυσανάγωγοι] Deest in MS. τὸ δυσανάγωγοι, & mox est: δυσάγωγοι, ἀνάγωγοι. JUNG.

18 Οὐκ] C. V. οὐκ. KÜHN.
Οὐκ ὑπέκ.] MS. οὐκ ὑπήκουσεν. & οὐκ certe scribendum est, si non & alterum. JUNG.

19 Περιφέρειν] C. V. παραφέρειν, utrumque probarem. contrarium est, κατὰ ῥοῦν *secundo flumine.* KÜHN.

Περιφέρειν] Παραφέρειν τὰ πηδάλια MS. JUNG.

20 Περὶ αἰέρος καταστήματα] Non habetur titulus περι αἰέρος καταστήματα in C. A. forte καταστήματος legendum, vel περι auferendum. KÜHN.

Περὶ αἰέρος καταστήματα] Titulus sequens deest, ut & alter sectionis XIX. Priorem vero sectionis XVIII. περι αἰέρος καταστήματα puto reformandum ultima vovula in καταστημάτων. vel περι delenda. JUNG.

21 Συννεφής] A & P. V. συννεφών. *Arist. Rhet.* 2, 19. εἰς συννεφεῖ, εἰκὸς ὄσαι. συννεφής autem dicitur & οὐρανός *Dem.* 33, 28. ὁ οὐρανός συννεφής δρόσω & ἄρα ἢ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰστρου apud *Herodiam.* 1. 1. f. 469. SEB.

Συννεφής] C. A. συννεφών. C. V. συννεφών quod melius. *Salmas.* συννεφών. nec titulus iste sectionis XIX. extat in C. A. & *Salmas.* *Thucyd.* 1. 8. τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννεφέλα. KÜHN.

Συννεφής] MS. nollet, ut *Seberi Ang. & Pal. vet.* συννεφών, pro συννεφής. JUNG.

22 Οὐδὲν προεφαίνετο] P. R. οὐδὲν πλὴν ἐφαίνετο. SEB.

23 ὑπὸ νεφῶν] Pro ὑπὸ, ἀπὸ C. V. KÜHN.

ὑπὸ νεφῶν] MS. ἀπὸ νεφῶν, pro ὑπὸ ν. JUNG.

24 εἰς κοίλην] *Salmas.* εἰς τὴν κ. KÜHN.

εἰς κοίλην] MS. κύλην, ut *lape v* pro *oi* mendose occurrit. JUNG.

25 Κάταντλον] *Interpr.* exhaustienda erat *scapha.* malim, *sentina prægravis erat.* KÜHN.

26 ἀπὸ κύλων] *Interpr.* absque velis nimis late, vide supra *Segm.* 103. n. 26. KÜHN.

κάλων, ἐκ μόνης τῆς κεραίας, ψιλῆ τῆ κεραία, ²² ἐν χρωτῆ τῆς γῆς παραπλέοντες, ²³ ἐκ κάλων ἔλκοντες τὴν ναῦν.

lis sola antenna usi, nuda antenna, litus legentes, rudentibus navim deducen-tes.

114

* Περὶ παθῶν πλοίου.

κ.

* De passionibus navis.

20. 114

Τὰ δὲ πάθη οὕτως ἀν᾽ ἔποισ. χειμάζεσθαι, σαλεύειν, ἀβείσθαι, ἀπαβείσθαι, ²⁹ παρασύρεσθαι, συγκλύζεσθαι, κατασύρεσθαι, ἢ καταδύεσθαι, βαπτίζεσθαι, ἀνατρέπεσθαι, περιτρέπεσθαι, ³⁰ ἰκέλαι, ἐξοκέλαι, καθέλκεσθαι, ³¹ κατασπᾶσθαι, ³² ναυαγεῖν, περιρρήξαι ποὺ τὴν ναῦν, προσαρράξαι, περιαρράξαι, περιθραύσαι. καὶ ἄλλως, διαλυθείσης τῆς νεῶς, ἀνοιχθείσης, ³³ διαστάσης τῆς ἀρμονίας, τοῦ ἰστοῦ ἀποκλασθέντος, περικλασθέντος, ³⁴ ἀπαίραχθέντος, ³⁵ περιαχθέντος, τῶν πηδαλίων ἀποθραυσθέντων, ἀπαίραγέντων. καὶ τὸ ὄνομα, ³⁶ ναυαγία, κατακλυσμός, ἐπικλυσμός. ἐρεῖς δὲ καὶ ³⁷ διατοιχεῖν, τὸ γὰρ ἀνατοιχεῖν, ³⁸ ἰδιωτικόν.

Ipsas vero navis passiones nominabis, tempestate turbari, aestuare, impelli, depelli, attrahi, collidi, detrahi, submergi, demergi, subverti, converti, frangi, impingere, expelli, detrahi, distrahi, naufragium facere, confringere navim, impingere, appingere, effringere. tum alio modo sic, dissoluta navi, aperta, compagibus disjunctis, malo confracto, infracto, abrupto, circumducto, gubernaculis confractis, concussis. Ipsum vero nomen est, naufragium, collisio, inundatio. Dicitur etiam διατοιχεῖν, quod est cursum obliquare, ἀνατοιχεῖν vero vulgare est.

115

* ³⁹ Περὶ σπιλάδων, οἷς περιπίπτει ἡ ναῦς. κα'.

* De scopulis, quibus incidit navis. 21. 115

⁴⁰ Οἷς δ' ἔστι ναῦν περιπεσεῖν ἐν χειμῶνι, ⁴¹ ἔρματα, ἔρματα κρύφια, πέτραι, πέτραι ὕφαλοι, ⁴² σκόπελοι, ⁴³ σπιλάδες, ⁴⁴ βράχη, ⁴⁵ χοιρά-

Quibus vero naves in tempestate impingunt, sunt stipites, stipites occulti, petrae, petrae submarinae, scopuli, saxa, brevia, scopulula. prominentiae tempestuo-

²⁷ Ἐν χρωτῆ τῆς γῆς] Non significat, in ipso vado, ut idem vult, sed, proprius tertiam navigare vel litus legere. primam lege litonis oram, inquit ROSTK. KÜHN.

²⁸ Ἐκ κάλων] MSS. ἀπὸ πλοίου κάλ. SEB.

Ἐκ κάλων] C. V. etiam hic legit ἀπὸ κάλων. Salmaf. ἀπὸ πλοίου κάλων ἰκ. τ. 1. KÜHN.

Ἐκ κάλων] Ἀπὸ κάλων ε. τ. v. MS. Sequens tit. sic est & in MS. JUNG.

²⁹ Παρασύρεσθαι &c.] Isto ordine MS. παρασύρεσθαι, καταδύεσθαι (omissa particula ἢ) συγκλύζεσθαι, κατασύρεσθαι, βαπτίζ. JUNG.

³⁰ Ἰκέλαι, ἐξ.] MSS. ἠκέλειεν. ἐξοκέλει. SEB.

Ἰκέλαι, ἐξ.] C. A. ἠκέλειεν ἐξοκέλαι. Salmaf. ἠκέλειεν, ἐξοκέλει. KÜHN.

³¹ Κατασπᾶσθαι] C. A. male καταπᾶσθαι. KÜHN.

³² Ναυαγεῖν] Deest in MS. ναυαγεῖν. JUNG.

³³ Διαστάσης] P. V. καταστάσης. SEB.

Διαστάσης] Salmaf. καταστάσης. KÜHN.

³⁴ Ἀπαίραχθέντος] MS. ἀπαραχθέντος. JUNG.

³⁵ Περιμαχθέντος] Non extant voces περιμαχθέντος, ἀπαίραγέντων. in C. A. KÜHN.

Περιμαχθέντος] Deest in MS. vox περιμαχθέντος. JUNG.

³⁶ Ναυαγία] MS. ναυάγια. Sed vulgatum hic malim. JUNG.

³⁷ Διατοιχεῖν] C. A. διατοιχεῖν male. Phavor. ex h. l. ἀνατοιχεῖν μὴ λέγε, ἀλλὰ διατοιχεῖν. Hesych. tamen habet, ἀνατοιχεῖσαι quod explicat, περι (l. παρὰ) τοῖχον περιπατῆσαι, in latius ire. i. e. e latere in latius inclinare, fluctibus huc illuc impellentibus, navem flectere, & cursum obliquare quando rectum non concedunt resistentes venti. Germanice durchlegen. Belgis laveren. Hesych. διάτοιχοι, οἱ ἀπὸ τοῖχου ἐπὶ τοῖχον, qui e latere in latius navem dirigunt. Salmaf. καὶ διάτοιχοι ex V. C. Idem ἀνατοιχεῖν est, cum navis aut latius. Recentes Graeci πλαγιάζειν dixerunt. KÜHN.

Διατοιχεῖν] MS. διατοιχεῖν, vitiose, ut supra Segm. 113. notabam κύλων. & hic recte statim ἀνατοιχεῖν habet. JUNG.

³⁸ Ἰδιωτικόν] Phrynich. p. 26. ἀνατοιχεῖν (in utramque partem vacillare) μὴ λέγε, ἀλλὰ διατοιχεῖν. vid. Nipperf. not. p. 29. SEB.

³⁹ Περὶ σπιλάδων] Non est in C. A. habet tantum, οἷς περιπίπτει ἡ ναῦς, idque in medio textus. Absit titulus etiam a C. Salmaf. cetera consentit cum C. A. KÜHN.

Περὶ σπιλάδων] Sectionis hujus titulus in MS. sic tantum. οἷς περιπίπτει ἡ ναῦς. Et sic hunc titulum laudat quoque Brodus ad lib. 3. Epigr. c. 22. JUNG.

⁴⁰ Οἷς δ' ἔστι] MS. οἷς δὲ ἔστι. JUNG.

⁴¹ Ἐρματα, ἔρματα κρ. &c.] Ἐρματα κρύφια, πέτραι ὕφαλοι habet C. A. reliquis omisiss. ἔρματα κρύφια, πέτραι defunt in C. Salmaf. KÜHN.

Ἐρματα, ἔρματα κρ. &c.] MS. ἔρματα, ἔρματα κρ. πέτραι ὕφ. absque priori voce πέτραι. ἔρματα vero & supra 26. 12. Hesych. Ἐρμακι, αἱ ὕφαλοι πέτραι &c. JUNG.

⁴² Σκόπελος] Habet C. A. KÜHN.

⁴³ Σπιλάδες] MS. σπιλάδες. Hesych. σπηλόν, σκληρόν. JUNG.

⁴⁴ Βράχη] Lat. brevia: vadosa quaedam in mari spacia, quorum meminit Vng. An. 1, 115. vid. Brod. Miscell. 6, 24. SEB.

Βράχη] Sunt brevia. KÜHN.

⁴⁵ Χοιράδες] A porco dicuntur. Saxa sunt in mari, aliquantum prominentia, ut de longinquo porco natantia similia videantur. Nos ad imitationem Graecae dictionis scopulula vertimus. GUALTH. Suid. χοιράδες, πέτραι λίθιναι ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐξοχαί, ἢ ὄχθη πύργου. Schol. Eustip. χοιράδα vocari dicit πᾶσαν πέτραν ἐξέχουσαν καὶ περιμαχζομένην θαλάσῃ, σπηλαιον ἔχουσαν ad v. 1265. Androm. SEB. 2.

Χοιράδες] Sunt petrae ex aquis surgentes. ἀκρι προ-

βησεν, ἐξεθορύβησε, συνέχεε, θόρυβον ἐνεπέ-
 ησε⁶⁶ ταῖς γνώμας. λαμπρά, ὑπέρλαμπρος, διά-
 πυρος, Φλογώδης, ἐκπληκτικὴ, βλοσυρά, ἀπρό-
 σοπτος, ⁶⁷ δυσαντίβλεπτος, ⁶⁸ δυσπρόσωπος,
 118 ⁶⁹ δυσπρόσοπτος, ⁷⁰ δύσοπτος, ἀντίτυπος. * ⁶⁹ ὡς
 ἀποσκοποῦν τὰ ὄμματα, ὡς συγχέαι τὰς ὄψεις,
 ὡς ⁷⁰ ἐκπτοῆσαι τὰς γνώμας, ὡς συγκλείσασθαι
 τοὺς ὀφθαλμούς. βροντὴ σκληρὰ, τραχεῖα; βι-
 αία, βαρεῖα, ὑπερμεγέθης, ⁷¹ παμμεγέθης, ἐξ-
 ετρίφθη, καὶ ἐρράγη, προσερράγη, ἐξήχησεν,
⁷² ἐξεταράχθη, περιήχησεν, ⁷³ ἐξεβόησε, ⁷⁴ πε-
 ριεβόμβησεν, ἐξεβρόντησεν, ἐπεβρόντησεν, ἐξ-
 εκτύπησεν. ⁷⁵ ἐνέπεσε ταῖς ἀκοαῖς, ⁷⁶ ἐπηρείσθη,
⁷⁷ ἐπλήρωσε τὰς ἀκοαῖς, ἐξεπάταξε τὰς γνώμας,
 μικροῦ ἐμβροντήτους τοὺς ⁷⁸ ἐμπλέοντας ⁷⁹ ἐποίησεν, ἐκκεκωφμένους ⁸⁰ ἐώκεισαν.

ruit; confudit, turbavit sensus. lucidum,
 præclarum, ignitum, flammeum, territans,
 terribile, tetrum, molestum oculis, &
 faciei. difficile aspectu, contrarium, * ut 118
 oculos excæcet, ut faciem confundat, ut
 sensus obstupefaciat, ut oculos occludat.
 Tonitru durum, asperum, violentum,
 grave, ingens, maximum, erupit, & in-
 crepuit. irrupit, insonuit, intonuit, cir-
 eumitrepuit, boavit; sonitum edidit. to-
 nitruavit, tonitru irruit, concussit, inci-
 dit auribus, illatum est, auditum replē-
 vit, obtupecit sensus. tantum non at-
 tonitos reddidit navigantes, furdīs simi-
 les erant.

119 * ⁸¹ Περὶ ναυμαχίας, καὶ ὄπλων, καὶ ἀρχόντων,
 καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, καὶ ὀνόματος
 τῆς νῆος τοῦ ναυάρχου. κῆ

* De navali prælio, armis, Præfēctis, 119
 & munere ipso, & nomine
 Imperatoris navis. 25.

⁸² Τὰ δὲ τῆς ναυμαχίας, ⁸³ αἱ μὲν φέρουσαι
 τριήρεις, ⁸⁴ μακρὰ πλοῖα, ταχεῖαι νῆες, κατὰ-
 φρακτα πλοῖα. οἱ δὲ ἀρχοντες, τριήραρχοι,
 καὶ πεντηκόνταρχοι, καὶ ναύαρχοι, ⁸⁵ καὶ στό-
 λαρχοι, καὶ ἐπιστολεῖς. τὸ δὲ πρᾶγμα, ⁸⁶ ναυ-
 αρχία, τριηραρχία, πεντηκονταρχία. τῆς δὲ τοῦ

Navalis vero prælii sunt, eæ quidem,
 quæ milites ferunt, triremes, longa na-
 vigia, veloces naves. constrata navigia.
 Imperantes autem, nominantur Trierar-
 chi, Pentecontarchi, Navarchi, classis
 Duces, Præfecti classis. Ipsum vero munus,
 navis Præfectura, Trierarchiæ seu trire-
 mis Imperium. Pentecontarchia. Impera-

⁶⁶ Ταῖς γνώμας] γνώμας in C. A. sed superscribi-
 tur ai. deinde bis extat, ἐποίησι τὰς γνώμας, ut in-
 fra sequitur. Kühn.

⁶⁷ Δυσαντίβλεπτος &c.] P. V. δυσαντίβλεπτός;
 δυσπρόσιτος. SEB.

⁶⁸ Δυσπρόσωπος] Non habet C. A. Ρῥανον. legit
 ἀπρόσωπος, δυσπρ. C. Salmaf. ἀπρόσωπος, unde facit
 ἀπρόσωπος quod repetitur pro δυσπ. abest etiam δυσ-
 πρόσωπος a C. ejuldem. Kühn.

⁶⁹ Δυσπρόσοπτος] Deest in MS. δυσπρόσωπος, quæ vox
 mihi hic non placet certe. Pal. vet. Seb. pro ea viden-
 tur habuisse δυσπρόσιτος. Jung.

⁶⁹ ὡς ἀποσκοποῦν] Hæc usque ad γνώμας defide-
 rantur in C. A. Kühn.

⁷⁰ Ἐκπτοῆσαι] C. V. ἐκπτοῆσαι | ἐκπτοῆσαι. Kühn.
⁷¹ Παμμεγέθης] Non est in C. A. Kühn.

⁷² Ἐξεταράχθη] Ἐξεταράχθη deest in MS. Jung.
⁷³ Ἐξεβόησεν] MSS. ἐξεβόμβησεν, indeque pro ἐξετύπ.

⁷⁴ Περιεβόμβησεν] pro ἐπέπυσεν A. & P. V. ἐπέπυσεν, pro
 ἐμπλήρωσε omnes tres MSS. ἐπλήρωσε. interea de cæ-
 teris unus altero plura omittit. SEB.

⁷⁵ Ἐξεβόησεν] Ἐξεβόμβησεν C. A. quod convenit cum
 sequenti, quamvis nec illud cum duobus sequentibus
 in eodem sit Codice. Cæterum τῶ ἐξεβόμβησεν super-
 scriptum erat ἐξεβόμβησεν. pro ἐξεκτύπησεν Salmaf. ἐξετύ-
 πωσεν. Kühn.

⁷⁶ Ἐπεβρόντησεν] Deest in MS. cum ἐξεβρόντησεν. pro πε-
 ριεβόμβησεν. vero hic est in MS. ἐξεβόμβησεν quod e suis
 MSS. quoque observat Seberus. alterum tamen sequi-
 tur. Jung.

⁷⁴ Περιεβόμβησεν &c.] Hoc ordine in MS. ἐξεκτύ-
 πωσεν, ἐπεβρόντησεν, περιεβόμβησεν, ἐπέπυσεν &c. Jung.

⁷⁵ Ἐπέπυσεν] C. A. ἐπέπυσεν. sed malim vulga-
 tum. ταῖς ἀκοαῖς ἐπηρείσθη graviter impulsit, percussit
 aures. C. Salmaf. αἰέπυσεν τ. α. Kühn.

⁷⁶ Ἐπηρείσθη] MS. ἐπηρείσθη, ἐπλήρωσε τὰς αἰ-
 δας. Sanc vulgatum ἐμπλήρωσε non placet, quum vide-
 tur potius ἐπεπλήρωσε dicturus fuisse. scribamus
 itaque ἐπλήρωσε, ut e suis MSS. etiam Seb. confirmat.
 Jung.

⁷⁷ Ἐμπλήρωσε] I. ἐμπλήρωσε, vel, ut habet C. A.
 ἐπλήρωσε, ut & pro composito ἐμπλήρωσε, πλοῖο-
 τας. Kühn.

⁷⁸ Ἐμπλήρωσε] MSS. πλοῖοτας simpl. SEB.
 Ἐμπλήρωσε] MS. πλοῖοτας, pro ἐμπλήρωσε. &
 ἐώκειμεν, pro ἐώκεισαν, quam utramque scripturam
 & in MSS. Seberus fuisse didicimus ex illius Notis.
 Jung.

⁷⁹ Ἐποίησεν] P. V. ποιήσεν. & mox P. R. ἐκκε-
 κωφμένους. MSS. ἐώκειμεν. SEB.

⁸⁰ Ἐώκεισαν] Uterque Codex, ἰώκειμεν, quod &
 Salmaf. in suo Codice legit ἰώκειμεν. Kühn.

⁸¹ Περὶ ναυμαχίας &c.] Titulus est in C. A. πρὸς
 ναυμαχίας tantum. C. Salmaf. non habuit eundem
 titulum. Kühn.

⁸² Ταῖς δὲ τῆς ναυμ.] Τῆς δὲ ναυμ. SEB.

⁸³ Ταῖς δὲ τῆς ναυμ.] C. A. τὰ δὲ ναυμαχίας. Salmaf.
 τῆς δὲ ναυμαχίας. Kühn.

⁸⁴ Αἱ μὲν φέρουσαι τριήρεις] MS. αἱ μὲν φέρουσαι
 τρ. Jung.

⁸⁵ Μακρὰ πλοῖα] Cæsari naves longa de bello Gall.
 lib. 3. cap. 9. & aliis. Tametsi Cæsaris interpret Gr.
 quem anno superiore Goth. Jungermannus, felicissimus
 magni illius avi sui Joch. Camerarii æmulator, pub-
 lici juris fecit, maluerit vertere ναὺς μεγάλας. vid.
 & Cyrald. fol. 624. SEB.

⁸⁶ Καὶ στόλαρχοι] In MS. deest. καὶ στόλαρχοι
 Jung.

⁸⁷ Ναυαρχία] Non extat in C. A. Kühn.

120 toris vero navis nomen, Prætoria, & Imperatoria. * Remiges vero sunt, navales focii, infimi, & supremi. Qui autem tabulatis insunt, Bellatores. Arma autem navis quidem, pelles, diphtheræ, ænea rostra, unde & naves rostratæ nomen fortiuntur. Navigantium vero arma, thoraces, scuta, ocreæ, galeæ, enses, hastæ, falces, manus ferreæ. Contra irruptiones vero fallaciis contendebant, coria affigentes parietibus navium, ut ferream, ad contrarios ictus excipiendos anam non habens, delaberetur. contis depellebant, navesque invicem diducebant.

121 * Nauticus exercitus integer justus, paratus, cui solidum stipendium persolvitur. Hujusmodi vero navim Lyfias etiam ἀδδη-

ναυάρχου νεώς⁸⁷ τὸ ὄνομα, ναυαρχίς, καὶ στρατηγίς. *⁸⁸ Οἱ δὲ ἐρέται, ζύγιοι, θαλάμιοι, θραυῖται. Οἱ δ' ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ⁸⁹ μάχιμοι. Τὰ δὲ ὄπλα, ⁹⁰ τὰ μὲν τῆς νεώς, δέρρεις, καὶ διφθέραι, καὶ ⁹¹ χαλκῆμβολα, ὄθεν καὶ ⁹² χαλκῆμβολοὶ ⁹³ τριήρεις. Τὰ δὲ τῶν ἐμπλεόντων, θώρακες, ἀσπίδες, ⁹⁴ κνημίδες, κράνη, ξίφη, ⁹⁵ δορυδρέπανα, χεῖρες ⁹⁶ σιδηραῖ. πρὸς δὲ τὰς ⁹⁷ ἐπιβολὰς αὐτῶν, ⁹⁸ ἀντεσοφίζοντο, βύρσας ⁹⁹ προσηλοῦντες ¹⁰⁰ πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνη, πρὸς τὸ ἀντίτυπον ² ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων κοντοῖς ἀπεωθεῖντο, καὶ διήγον ἀπ' ἀλλήλων τὰ σκάφη. * ³ πληρώματα δὲ ⁴ ἐν- ¹²¹ τελεῖ, ἀκριβῆ, κατεσκευασμένα, εὐδοκίμα, ἐντελέμισθα. τὴν δὲ τιαύτην ναῦν Λυσίας καὶ

Ναυαρχία] Hoc ordine MS. *τρηρ. πέντηκ. ναυαρχία.* JUNG.

87 Τὸ ὄνομα] Partic. τὸ ἀβέστ in MS. JUNG.

88 Οἱ δὲ ἐρέται, ζύγιοι, θαλάμιοι, θραυῖται] Remigum in triremi ordines tres erant. θαλάμιοι scil. ζύγιοι & θραυῖται. Θαλάμιοι infimi erant, qui inferiorem remorum ordinem aquæ proximum tenebant: mediæ erant ζύγιοι, quos quidam a *Livio* *scios navales* dictos putant: supremi autem omnium θραυῖται. Vel, ut alii volunt, & *Aristophanis* interpretes tradit: θραυῖτης ἴστιν ὁ πρὸς τὴν πρύμναν ζυγίτης ὁ μέσος θαλαμίτης ἢ θαλάμιος ὁ πρὸς τὴν πύραν. Et sic navis, juxta *Pollucis* sententiam, quam supra posuit, in tres partes juxta longitudinem dividetur, primamque quæ ad proram est θαλάμιοι: mediam ζυγίται: ultimam vero juxta puppim θραυῖται occupabant. Verum cum hæc non alio certiore signo, quam conjecturis assequi possim: idem a Lectore, quod doctissimus & acerrimi judicii vir *Λαζαριῦ Βυγίῦ*, postulo, æquum scil. benevoluntque animi judicium. Sequuntur postea πληρώματα, per quæ classarii milites intelliguntur: quos & a *Livio* *supplementa* dici comperimus. GUALTH.

Οἱ δὲ ἐρέται] Ad ἐρέται *H. Steph.* in ora codicis sui adscripti, ἀντερέται. JUNG.

89 Μάχιμοι] Hos quidem cum ἀντερέταις jungit *Thucyd.* lib. I. quasi eosdem, ut *Bayf. de re nav.* docet: ut locum supra ad *Segm.* 95. n. 47. attuli. JUNG.

90 Τὰ μὲν τῆς νεώς] MS. mendose τῆς μὲν τῆς νεώς. JUNG.

91 Χαλκῆμβολα] MSS. χαλκοῦ ἔμβολα. SEB. Χαλκῆμβολα] C. A. divisim χαλκῶ ἔμβολα. *Salmas.* καὶ χαλκοῦ ἔμβολα. KÜHN.

Χαλκῆμβολα] Καὶ χαλκῶ ἔμβολα, ὄθεν καὶ χαλκῆμβολοὶ αἱ τριήρεις. MS. optime, ni fallor; prope sic & MSS. *Seberis*, qui χαλκοῦ ἔμβολα habent, & etiam αἱ ante *tr.* JUNG.

92 Χαλκῆμβολοὶ τριήρεις] MSS. χαλκ. αἱ *tr.* SEBER.

93 Τριήρεις] C. V. αἱ τριήρεις. ita & *Salmasii.* KÜHN.

94 Κνημίδες] MS. κνημίδες. JUNG.

95 Δόρυ δρέπανον] C. V. jungit hæc duo legitque, δορυδρέπανον, bene. Nam in navibus horum usus erat in præcidendis eminus rudentibus & velis scindendis. *Arriani* lib. V. de B. C. δρέπανον δόρακι περιέσθαι, quem locum *Interpres* non cepit. videatur *Dio* lib. 39. *Strabo* l. 4. κατέσπαι ὁ Ρωμαῖοι τὰ ἰστία δορυδρέπανοις. vid. infra *Segm.* 137. n. 85. KÜHN.

Δόρυ δρέπανον] Omnino scribe, ut in MS. δορυδρέπανα una voce, ut & infra I. 137. est, & X. 144. in MS. ubi vulgo deest. vide de his falcibus *Sigonium* I.

JULII POLLUCIS.

Emendat. II. ubi certe hunc locum adferens quoque δορυδρέπανα habet. JUNG.

96 Σιδηραῖ] C. A. σιδηραῖ. male. KÜHN.

97 Ἐπιβολὰς] P. R. ἐμβολὰς. & mox MSS. ἀντεσοφίζον τὰς βύρσας *pr.* sed P. R. βύρσ. συντηροῦντες. SEB.

Ἐπιβολὰς] In C. A. superscriptum τῶ ἐπὶ ἐμ. ut legatur ἐμβολὰς. quod non differt h. l. a vulgato. KÜHN.

98 Ἀντεσοφίζοντο] C. V. ἀντεσοφίζον τὰς βύρσας. ita legit & *Salmas.* qui & pro ὅπως, quod deinde sequitur, habet ὅπῃ. Sed malim ἀντεσοφίζοντο, contra excogitarunt sophisma bellicum. KÜHN.

Ἀντεσοφίζοντο] MS. ἀντεσοφίζον τὰς βύρσας προσηλ. quo pacto & *Seb.* MSS. voculæ sequentes defunt in nostro MS. JUNG.

99 Προσηλοῦντες] C. A. συντηροῦντες unde legerem συνηλοῦντες, clavīs configentes ad latera navium. *Gl. Cyrilli* συνηλῶ, conclavo. συνήλωσις, conclavatio. KÜHN.

100 Πρὸς τὰ τειχίσματα] C. A. τειχίσματα. *Hesych.* τοῖχος τοῦ πλοίου, ἢ πλευρά. In C. *Salmas.* deest πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν. Idem pro ὅπως, ὅπῃ legit. KÜHN.

Πρὸς τὰ τειχίσματα &c.] *Falckenburgius* eodem plane modo ut C. *Salmas.* verba illa: πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, non agnoscit.

1 Ὀλισθάνη] C. A. ὀλισθαίνη. & mox ἀντιλαβεῖν, sine κοντοῖς, & ita etiam C. V. nec C. *Salmas.* κοντοῖς habuit. KÜHN.

Ὀλισθάνη] Ὀλισθάνη πρὸς τὸ ἀντ. ἀντιλαβεῖν, MS. quod ultimum ita & in *Pal. vet. Seb.* κοντοῖς dein deest in nostro. JUNG.

2 Ἀντιλαβεῖν] P. V. ἀντιλαβεῖν. SEB.

3 Πληρώματα] De his copiose *Bayf.* ubi de partibus navium. JUNG.

4 Ἐντελεῖ] *Interp.* *Classarii* vero milites dicuntur *perfecti.* malim, nauticus exercitus integer vel justus. constabat autem ille nautis, remigibus, militibus *classariis*: quibus cum bene instructa navis est, tum dicitur habere ἐντελεῖ πληρώματα. Ubi vero aliquid ex dictis defuit, tum ἐφθαρται τὰ πληρώματα. εὐδοκίμα sunt *probata*, *spediata.* KÜHN.

5 Ἐντελέμισθα] *Classarii* remigesque & nautæ, quibus integrum solidumque stipendium persolvitur. *drachma* sc. *Attica* in singulos dies. οὐκ ἐντελής *μισθοφορὰ*, erat *τριώβολον.* *Thucyd.* l. III. p. 183. & 184. & l. VIII. p. 577. *Xenoph.* l. I. Totidem dederunt & *Thracibus* μαχιμοφόροις Athenienses apud *Thucyd.* lib. VIII. p. 502. Navem ἐντελομισθον *Lyfias* ob magnos sumptus, qui in eam fiebant, ἀδδηφάγον vocavit, quod vocabulum retinere debuit Latina versio. vid. *Hesych. Harpocrat. Suid.* & *Phavor.* qui omnes prolixo de hoc *Lyfia* dicto in ἀδδηφάγος & ἀδδηφω-

L

⁶ ἀδδηφάγον ἔιρηκε. καὶ τὰ μὲν καλῶς πεπληρωμένα, συγκεκροτημένα. τὰ δὲ ⁷ ὡς ἑτέρως, ἀπλήρωτα, καὶ ἡμιπλήρωτα, ⁸ καὶ ἀσυγκρότητα. καὶ αἱ μὲν, ⁹ πλώϊμοι νῆες, αἱ δὲ, ¹⁰ ἄπλοιοι. καὶ αἱ μὲν, ¹¹ ἀθαλάσσειοι, καὶ ¹² ἀκραιφνεῖς, καὶ ξηραὶ, καὶ ¹³ διεψυγμένα. αἱ δὲ, ἐντεθαλατ-
¹²² τευκυῖαι, δῖυγροι, ¹⁴ ἀραιαί, διάβροχοι. * ¹⁵ τὸ δὲ φυλάττειν τινὰς, ¹⁶ ἐφορμεῖν, καὶ ναυλοχεῖν. καὶ τὸ ἀντικαθεστηκέναι πρὸς ναυμαχίαν, ἀνθορμεῖν, καὶ ἀντεφορμεῖν. καὶ τὸ προσεδρεύειν, προσορμεῖν. καὶ τὸ ¹⁷ προεκπλεῦσαι ¹⁸ ποῖ, ἐξορμεῖν, καὶ ¹⁹ προορμεῖν. καὶ τὸ στήσασθαι τὴν ναῦν, ²⁰ προσορμίσασθαι. καὶ τὸ ἐν κύκλῳ περιπλεῖν νῆσόν, καὶ ²¹ προσκαθῆσθαι πολιορκητικῶς νήσω ἀπὸ νεῶν, περιορμεῖν, καὶ περιορμίζειν τὴν ναῦν

φάγον, id est, helluonem nominavit. Eē naves quidem bene instructæ militibus armisque, συγκεκροτημένα. quæ vero aliter se habent, vacuæ & semiplenæ, & ἀσυκρότητα dicuntur. Naves quidem aliæ navigabiles. hæc vero maris inexpertæ, πυρæ, siccæ, & in terram deductæ. illæ autem quæ in mari sunt, humidæ, rimosæ, madidæque vocantur. * Aliquot ¹²² vero naves custodire, dicitur appellere, & navium stationem habere. Sed ad pugnam navalem consistere, dicitur prociñctis classibus prelium inire, stare in prociñctu ad bellum navale ineundum. Assidere vero est, in portum deferri. Sed ex portu prodire, aut progredi, est solvere, prænavigare. Navim porro sistere, vocatur in portum se recipere. Insulam autem circumnavigare, navibusque ad oppugnationem obsidere, dicitur circum appellere,

γία. Interpres sibi habeat suos inclivos mercenarios. KÜHN.

⁶ Ἀδδηφάγον] MS. ἀδδηφάγον ἔιρηκε. Sic & infra Segm. hujus libri 181. uno δ. MS. ἀδδηφάγον. Sed *Salmastic.* Cod. hic ἀντιφάγον habet, quod mihi certe non persuadebit. Audi *Harrocratonem*, ad hunc locum apte: Ἀδδηφάγους τριπρεῖς Λυσίας λέγει ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρίᾳ, ἐῖ γνησίος ὁ λόγος. καὶ ἀδδηφάγον περὶ τῶν Φιλιστῶν λέγουσι δ' ἀντὶ τῶν ἐντελομισθῶν, καὶ πολλὰ ἀναλοκούς, & metaphoram exponit ibid. JUNG.

⁷ ὡς ἑτέρως] C. A. ὡς ἑτέρον. KÜHN.

⁸ Καὶ ἀσυκρότητα] Hæc C. A. non habet. KÜHN.

καὶ ἀσυκρότητα] Deest, καὶ ἀσυκρότητα. JUNG.

⁹ Πλώϊμοι νῆες] MS. πλώϊμοι νῆες. JUNG.

¹⁰ Ἄπλοιοι] C. A. in textu habet ἄπλοιοι, cui superscriptum ἄπλοιοι i. e. ad navigandum inperita. ἄπλοιοι ποιεῖν est reddere inhabiles, ad navigandum, quod fit in pugnis navalibus. ἀπλοια apud *Thucyd.* p. 426. est cum naves tempestate adversa in portu detinentur vel alia navigandi impedimenta sunt. KÜHN.

¹¹ ἀθαλάσσειοι] *Nondum in mare deducta e navibus*, quibus opponuntur, πολλὴν χεῖρον ἢ δὴ θαλασσινοῦσαι. KÜHN.

¹² Ἀκραιφνεῖς] C. *Salmastic.* pro ἀκραιφνεῖς I. ἀκραιφνεῖς. KÜHN.

ἀκραιφνεῖς] MS. male ἀκραιφνεῖς. JUNG.

¹³ Διεψυγμένα] Infra VII. 191. Ναὺς διεψυγμένα. Nescio autem an διεψυγῶν alibi etiam extet. Verum *Thucyd.* lib. 7. f. 496. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελευκισαῖτας διαψύζει, Naves (nobis) subducere non licet, ut (cas expurgemus, exsiccemus, atque quodammo- do) recreemus. Nec nihil videtur huc facere quod verba *Hom.* II. 2, 620.

--- οἱ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων &c.

*Scholias*tes exponit: πρὸς ἀνεμόν ἐπιστρυφέντες τὸν ἰδρῶτα ἐξηραίνοντο. SEB.

¹⁴ Διεψυγμένα] Uterque Codex ut & *Salmastic.* διεψυγμένα, & ita legendum etiam infra VII, 191. quamvis in C. A. legatur ἢ δὲ διεψυγισμένα, quod veræ lectionis manifestia indicia præ se fert. Est autem διαψύζειν τὴν ναῦν, navem in terram subducere & palangis imponere, ut refrigerat, humiditasque aëri & ventis siccanda relinquatur, aliisque modis a vitio nimix humiditatis ferretur. KÜHN.

¹⁵ Διεψυγμένα] MS. διεψυγμένα, probe & rectius quam vulgatum διεψυγμένα. non male certe, videtur enim id opponi quasi illi quod mox sequitur διάβροχοι. Et διαψύζειν ναῦς, ut etiam noster *Seberus* adnotavit apud *Thucydidem*, habes lib. 7. in Nicix ad

Athenienses epistola, quod *Scholias*tes διακαθῶναι exponit, ubi & statim ante alterum διάβροχοι. Totus locus est: τὴν δὲ αἱ τε νῆες διάβροχοι (σεισηποῖαι, σχολ.) τοσαύτον χεῖρον ἢ δὴ θαλασσινοῦσαι, καὶ τὰ πλεονεκτήματα ἔφθαρται. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελευκισαῖτας διαψύζει. Sed hostibus, ait statim, ἀποξηραῖναι τὰς σφετέρας μάλλον ἐξεύσι. non possumus dubitare, quin ad eum locum noster reflexerit. JUNG.

¹⁵ Διεψυγμένα] Consentit cum MSS. *Falckenburgius* itidem legendo διεψυγμένα.

¹⁴ Ἀραιαί] C. V. ἀραιαί male. rimosæ. διάβροχοι sunt madore penitus hausto vitiole *Thucydid.* pag. 492. KÜHN.

ἀραιαί] MS. ἀραιαί. JUNG.

¹⁵ Τὸ δὲ φυλάττειν] C. V. ῥήματα. τὸ δὲ φυλάττειν. KÜHN.

Τὸ δὲ φυλάττειν] MS. ῥήματα. τὸ δὲ φυλ. Sed credo voluisse loco tituli ponere illam voculam, ῥήματα, ut mox Segm. 123. ὀνόματα, loco tituli habet MS. JUNG.

¹⁶ Ἐφορμεῖν] Retinenda in versione hæc vox. vult enim *Pollux* Græcis dici ἐφορμεῖν, cum naves hostiles in portu vel alibi deprehensæ observantur ab aliis navibus, ne possint elabi. simile iudicium est de ἀνθορμεῖν, προσορμεῖν, περιορμεῖν, ἐξορμεῖν, προσορμίσασθαι, quæ omnia sunt verba propria & τεχνικὰ rei nauticæ peritis. ἐξορμεῖν est *proficisci cum navibus, e portu solvere.* vid. *Gloss. Veter.* KÜHN.

¹⁷ Προεκπλεῦσαι ποῖ] MS. προεκπλεῦσαι π. vulgatum & mox Segm. 124. JUNG.

¹⁸ Ποῖ ἐξορμεῖν] προεξορμεῖν *Falckenburgius*, id est, *prims e portu solvere. ante reliquas naves exire.* quod mihi præ vulgato valde placet, & a præcedenti προεκπλεῦσαι quoque confirmari videtur.

¹⁹ Προορμεῖν] MSS. προσορμεῖν. προορμεῖν autem mox P. R. reponit pro προσορμίσασθαι. SEB.

προορμεῖν] Προορμεῖν MS. noster, & MSS. Seb. Sed antecessit jam modo id verbum. JUNG.

²⁰ Προορμίσασθαι] MS. προσορμίσασθαι. JUNG.

²¹ Προσκαθῆσαι] MSS. προσκαθῆσαι. & A. νήσω (quæ vox abest a PP.) πολ. SEB.

προσκαθῆσαι] Uterque Codex προσκαθῆσαι. quod usitatus in obsidionis sensu. τὸ νήσω est in C. A. cum navibus circumfideretur insula, περιορμεῖν est *Thucyd.* τῆς νυκτὸς ἀπασαὶ περιώρμουσι ποτὴν νεῶν οππες πανίβυς insulam obibant aut circum insulam naves stabant in ancoris, I. IV. *Histor.* KÜHN.

προσκαθῆσαι] MS. προσκαθῆσαι νήσω πολιορκητικῶς, ἀπὸ νεῶν περιορμεῖν καὶ, & videtur omnino προσκαθῆσαι scribendum, ut & MSS. *Seberus* habuere. JUNG.

Navimque aggeribus appellere dixit Demosthenes : * ocyus vero hoc facienti corona primum erat. habetur & apud cum oratio περι τοῦ ἐπιτριραρχήματος. ἐπιτριραρχήμα vero est tempus quo quis Imperii sui tempore elapso, tardante autem successore, classis praefuit. Ceterum ipsa opera sunt, solvere, e portu educere, exercere remiges in portu, navim deducere, navigare, enavigare, circumnavigare, pernavigare, navim impellere. sed hinc derivata nomina, solutio, praeparatio, navigatio, adnavigatio, circumnavigatio, enavigatio.

* Deinde, naves ordine condensatas intruere, per intervalla constituere, signa tollere, contraducere, contranavigare, adnavigare,

22 περι τὸ χῶμα Φησιν ὁ Δημοσθένης. * τῷ δὲ 123 θάπτον ποιήσαντι τοῦτο, 23 τὸ ἄθλον στέφανος ἦν. ἔστι δὲ αὐτῷ λόγος καὶ 24 περι τοῦ ἐπιτριραρχήματος. ἐπιτριραρχήμα δὲ ἐστὶ χρόνος, ὃν τις 25 ἐπετριραρχήσεν, ἐξήκοντος μὲν 26 αὐτῷ τοῦ καιροῦ, βραδύνοντος δὲ τοῦ διαδόχου. τὰ δὲ ἔργα, 27 ἀναγαγέσθαι, ἀνάγεσθαι, 28 προσαναπειράσθαι, 29 ἐξορμαῖν τὴν ναῦν, καὶ τὸ πλεῖν, καὶ 30 ἐκπλεῖν, περιπλεῖν, διεκπλεῖν, ἀπελάσαι τὴν 31 ναῦν. καὶ τὰ ὀνόματα, 32 ἀναγωγὴ, ἀνάπειρά, πλοῦς, 33 ἐπίπλους, 34 περίπλους, διέκπλους. * εἶτα, 35 στήσαι 36 τὰς ναῦς 37 κατὰ στοῖ- 124 χον πυκνάς, ἐκ διαστημάτων. 38 ἀρθῆναι τὰ σημεῖα, 39 ἀντανάγεσθαι, ἀντεπιπλεῦσαι, προσε-

Προκαθῆσαι] Προκαθῆσαι etiam legit FALCK.

22 Περι τὸ χῶμα] *Agger*, Græcè χῶμα, erat ἀκρόμαχος ἐν τῷ λιμένι προβλημῖνος, προσορμησίας ἵσκα καὶ ἀγρός τῶν ναυτῶν, *strutura in portu prosecutionis*, ut naves ibi appellerent & naufragium esset *forum*. vid. *Pollux* infra l. IX. c. 8. *Locus Demosthenis* extat in *de Corona* τριραρχίας hunc in modum : ψήφισμα γὰρ ὑμῶν ποιησάμενον, ὃς ἀν μὴ πρὸ τῆς ἡμέρας καὶ νύκτος ἐπι τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμησίαν, δῆσαι καὶ τῷ δικαστηρίῳ παραδοῦναι νομῖς ἐπι πρεβήστω φασιεντίβους, quisquisque non ante ultimum *Mensis* diem navem circa choma in aquis stantem habiturus esset, cum vincendum iudicioque sistendum esse. KÜHN.

Περι τὸ χῶμα] *Demosth.* ἐπὶ χ. ut infra dicam ad IX. 34. JUNG.

23 Τὸ ἄθλον] Τὸ ἀεστὸν a C. A. KÜHN.

Τὸ ἄθλον] Vide *Bulenger*. de *Spol. Bell. c. 13.* quod de coronis agit, ubi ait, Coronas Græcis inter præmia frequentes fuisse : & *Pollucem* hinc ita laudat : περιορμησίαν τὴν ναῦν περι τὸ χῶμα πρῶτος στέφανον ἄθλον ἔλαβε. in *obsidenda* urbe primus appellens navem ad *aggerem*, & coronam accepit &c. *Pollucis* contextus tamen aliter habet paulo, verum χῶμα istud & infra IX. 34. nominatur, ubi notavi, & hunc locum quoque adfero, quem noster hic innuit, qui est in oratione περι τοῦ στεφάνου τῆς τριραρχίας. oratio vero quæ mox hic nominatur alia est, & inscribitur in *Demosthene*, ὁ πρὸς Πολυκλεία περι τοῦ ἐπιτριραρχήματος λόγος. & putem etiam hic emendandum ita pro τριραρχήματος, ut se invenisse indicat in *Pal. rec.* & *Aug.* MS. *Seberus* : præsertim quum noster quasi ἐπισηματικῶς addat : ἐπιτριραρχήμα δὲ &c. JUNG.

24 Περι τοῦ τριραρχήματος] P. V. & A. περι τοῦ ἐπιτριραρχ. & sic mox sequitur. nec aliter habet inscriptio orationis *Demosth. advers. Polycl.* fol. 706. vid. *Bud. Comm. Gr. ling.* col. 166. SEB.

Περι τοῦ τριραρχήματος] C. A. legit ἐπιτριραρχήματος. KÜHN.

25 Ἐπιτριραρχήσεν] MSS. ἐπιτριραρχ. SEB.

Ἐπιτριραρχήσεν] C. A. ἐπ. omittit, quamvis *Oratio Demosthenis* π. ε. consentiat cum vulgata lectione. KÜHN.

Ἐπιτριραρχήσεν] MS. noster ἐπιτριραρχήσεν, nec aliter MSS. *Seb.* Sed vulgatum mutandum tamen non est : cum verbum ἐπιτριραρχήσεν hic locum habeat optime, & apud *Demosth.* in ea περι τοῦ ἐπιτριρ. occurrat. JUNG.

26 Αὐτῷ] MS. αὐτοῦ, pro αὐτῷ. JUNG.

27 Ἀναγαγίσθαι] Non est in C. A. προαναπειράσθαι, est exercere remiges in portu & ad pugnam navalem præparare. Ijus nomen est ἡ ἀνάπειρα. KÜHN.

Ἀναγαγίσθαι] Decet ἀναγαγίσθαι. in MS. JUNO.

28 Προσαναπειράσθαι] Iterum mendose MS. πρὸς ἀναπειράσθαι. JUNG.

29 Ἐξορμαῖν] MSS. ἐξορμαῖν. & P. R. quidem ita : τὴν δὲ ναῦν ἐξορμαῖν, καὶ τὸ. SEB.

Ἐξορμαῖν] C. A. etiam legit ἐξορμαῖν. quod & *Hesych.* agnoscit, utrumquetamen in ulu est. C. *Salm.* ἐξορμαῖν. KÜHN.

Ἐξορμαῖν] Pro ἐξορμαῖν, habet MS. ἐξορμαῖν τὴν ναῦν. Quomodo *Seberus* MSS. & recte. *Thucydideum* enim. Sic ἐξορμαῖντες ναῦν ex historico eo adferunt. ἐξορμαῖν vero jam præcessit *Segm.* 122. JUNG.

30 Ἐκπλεῖν] A. ἐκπεριπλεῖν, περιπλ. SEB.

Ἐκπλεῖν, περιπλεῖν] C. A. & *Salm.* ἐκπεριπλεῖν quod idem significat cum περιπλεῖν, nimirum aperto latoque mari classem hostium modo a tergo, modo a lateribus, modo a fronte invadere & qua datur occasio pertumperere. Junctum huic τὸ διεκπλεῖν est, i. e. per mediam hostium classem erumpere & inter erumpendum remos detergere, latera convellere, aliisque modis affligere, & conversa navi iterum a tergo aggredi hostem. vid. *Thucyd.* l. VII. 511. & l. I. p. 33. ex *Scholias Suidas* sua habet in περιπλεῖν, unde *Scholias* possunt corrigi duobus locis in καθίσταται sc. & τεμόντων. KÜHN.

Ἐκπλεῖν] MS. ἐκπεριπλεῖν, π. ut *Aug. Seber.* JUNG.

31 Ναῦν] Post τὸ ναῦν C. V. ὀνόματα καὶ α. &c. legit. KÜHN.

Ναῦν] Post ναῦν sequitur in MS. titulus : ὀνόματα & Sectio nova incipit : καὶ τὰ ὄν. &c. JUNG.

32 Ἀναγωγὴ] Ita dicta est species navigatio e Græcia ad Trojam & vice versa e portu ad Trojam in Græciam, ut *Hesych.* docet. In genere notat navis egressum e portu quovis in altum. KÜHN.

33 Ἐπίπλους] Ita dicitur accessus hostilium navium non simplex, sed animo confisigendi. KÜHN.

34 Περίπλους] Τὸ περίπλους plane non adest in C. A. KÜHN.

Περίπλους] Decet περίπλους in MS. JUNG.

35 Στήσαι] P. V. συστήσαι. SEB.

36 Τὰς ναῦς] Hic subjicit distinctionem commaticam C. A. recte. Nam hæc verba etiam ad seqq. spectant. KÜHN.

37 Κατὰ στοῖχον] Hic etiam interpungerem. Tres enim modi nominantur ordinandarum navium. primus est κατὰ στοῖχον, alter στήσαι τὰς ναῦς πυκνάς *densate seriem navium*, cui opponitur στάσις ἐκ διαστήματων ita constituere naves, ut intervallum sit in medio illarum. KÜHN.

Κατὰ στοῖχον] MS. mendose κατὰστοιχον πυκνάς ἐκ δ. JUNG.

38 Ἀρθῆναι τὰ σημεῖα] Cum signum ad prælium erigitur, ut ab omnibus videatur. KÜHN.

39 Ἀντανάγεσθαι] Hoc & seq. verbum notat, ha-

πιπλεῦσαι, ⁴⁰ προεκπλεῖν, ναυμαχεῖν, ⁴¹ ναυμαχεῖσθαι, συρράγῃναι, συμπεσεῖν, ἀναρρῆξαι, κατατρώσαι, ἐμβάλειν, ἀναρρῆξαι τὴν ⁴² παρεξαιρεσίαν, ἀναρρῆξαι τὴν πρῶραν, ἀνοῖξαι τὴν ναῦν ὑπὸ τὴν ἐμβολὴν, ἄπλους ⁴³ ποιῆσαι τὰς ναῦς, ⁴⁴ αὐτάνδρους καταδύσαι, βαπτίσαι, καταναυμαχεῖσθαι, ⁴⁵ ἀναδήσασθαι, ⁴⁶ ἀιχμαλώτους λαβείν, ⁴⁷ ἐφέλκεσθαι. * καὶ τὸ μὲν ⁴⁸ εἰς ἐμβολὴν ⁴⁹ ὑπαγαγεῖν εἰς τοῦπίσω τὴν ναῦν, ἀνακρούσασθαι. ⁵⁰ τὸ δὲ εἰς Φυγὴν, πύρμαν κρούσασθαι. εἶρηκε δὲ Θουκυδίδης, ⁵¹ καὶ ⁵² τραυματισθεῖσάν τῶν νεῶν. τὰς δὲ ⁵³ πεπονηκίας, καὶ κεκακωμένους, ἔστι θεραπεύσαι, ⁵⁴ ἐπισκευάσαι, ἐπισκευάσασθαι, ⁵⁵ ζεῦξαι, ζεῦξασθαι. εἴη δ' αὖν ⁵⁶ ἐκ

prænavigare, navibus pugnare, navali prælio congregari, configere, concurrere, perumpere, perforare, injicere, latera penetrare, perumpere proram, navim sub rostro perterebrare, naves navigatu inutiles facere, naves cum supplementis demergere, submergere, naves oppugnare, religare navim devictam ad suam navim, captivas facere, attrahere, * & ad faciendum impetum navim retro agere, ἀνακρούσασθαι, ad fugam vero, πύρμαν κρούσασθαι, est. Thucydides & vulneratis navibus dixit. Naves autem afflictas oportet curare, reparare, instruere, compingere, & cogmentare. Contingit porro nonnunquam

siunt classi occurrere, naves contra in hostem agere. προσπιπλεῦσαι in margine C. A. est. Kühn.

⁴⁰ Προεκπλεῖν] Πρόπλοι naves sunt velociores, quæ primo ante alias in hostem faciunt impetum, & hoc est προεκπλεῖν. Interdum quæ citius instructæ sunt, provolant, ut aliis detur tempus se instruendi. Kühn.

⁴¹ Ναυμαχεῖσθαι] Non exiat in C. A. Kühn.

Ναυμαχεῖσθαι] Desunt in MS. ναυμαχεῖσθαι, & ἀναρρῆξαι, κατατρώσαι. Jung.

⁴² Παρεξαιρεσίαν] Dirumpere navem in proa vel puppi quæ vacua est a remigio. Thucydides passim utitur vocabulo, imprimis lib. VIII. p. 508, 510, 513. Kühn.

Παρεξαιρεσίαν] Παρεξηρεσίαν MS. Jung.

⁴³ Ποιῆσαι] P. R. ποιῆν. Seb.

⁴⁴ Αὐτάνδρους] Αὐτάνδρ. καταδύσαι, naves cum ipsi viris demergere. Seb.

Cum supplementis demergere] Αὐτάνδρους καταδ. naves cum ipsi viris dem. Dion. Halicarn. 2. Antiq. Rom. fol. 82. πολλοὶ δ' ἐν θαλάττῃ στόλοι διεφθάρσαν αὐτάνδροι. Hesych. αὐτάνδρον, συν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν. Seb. 2.

Αὐτάνδρους] Hic in margine C. A. scriptum est : ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον, ὡς περὶ πόλιν τοὺς πολίτας a continente. (significat) id quod continetur, ut civitatem dicimus civem. dicitur & ναὺς αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐλεῖν, navem cum ipsi viris capere. Kühn.

Αὐτάνδρους] MS. αὐτάνδρους καταδύσαι, citiore proclivi. Jung.

⁴⁵ Ἀναδήσασθαι] Male C. A. ἀναδήσασθαι. nec melius Interpretes, qui legit ἀναλύσασθαι, quia reddit dissolvere. Solebant autem victores, qui καταναυμαχῆσαν, pugna navali hosticas naves superaverant, interdum quas devicerant naves cæcis victoribus religate ad suas naves & post se trahere inanes tanquam spoliū. Thucyd. I. I. οἱ Κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἰλικον ἀναδύουσι τῶν νεῶν, ἀς καταδύσειαν πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτραπόυτο &c. ita enim legrem istum locum, cujus mala distinctio fecit ut Scholia explicarent σκάφη de carinis submerfarum navium, sine necessitate. Vult enim Thucyd. quod Corinthii non pro more traxerint religatas a suis puppibus scaphas hostium, sed potius ad eadem hominum demersis navibus se converterint. Idem lib. II. τῶν νεῶν τινὰς ἀναδύουσι εἰλικον κινὰς, ubi Valla aberrat in versione, dicens : quod quædam depressæ naves traxerint inanes, quomodo enim trahere poterunt naves, quas in mare depresseraunt? nec redit ad se Valla in seqq. ubi τὰς ἐαυτῶν ἀφείλοντο inquit ἀς ἐκείνοι τὸ πρῶτον ἀνέδρασαντο, ἀνδρες δὲ τοὺς μὲν πρὸς τῇ γῆ διαφθίραντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώργησαν. si ita locus legitur, omnia bene inter se conveniunt, quod secus est in vulgato. conf. eundem lib. IV. p. 216. Kühn.

⁴⁶ Ἀιχμαλώτους λ.] C. Salmas. ἐπίσ. interierit, qua-

si legendum sit, ἀιχμαλώτους τρήρεις λαβεῖν. Kühn.

⁴⁷ Εφέλκεσθαι] P. R. ἐφέλλεσθαι. Et mox P. V. cum A. ita : εἰς ἐμβολὴν ὑπαγαγεῖν, (P. R. ἐπαγ.) εἰς τοῦπί. Seb.

⁴⁸ Εἰς ἐμβολὴν] Recte C. A. non agnoscit distinctionem ullam post ἐμβολὴν, quod Interpret. perpulit, ut verterit, & hoc quidem in congressum dicitur. navim retro agere, repellere. de fuga autem dicimus, detinere puppim vel puppim ferre sine ullo sensu. melius ita : ad faciendum impetum navim retro agere, ἀνακρούσασθαι, ad fugam vero, πύρμαν κρούσασθαι est. πύρμαν κρούσασθαι, inquit Scholiast. Thucyd. I. I. ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν, μὴ στρεψάμενα τὰ πλοῖα. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πύρμαν κολληταῖ τούτο δὲ ποιούσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φανερώς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγον ὑπαπίοντες, ἢ ἵνα μὴ τὰ νῦν τὰ τοῖς πολυμίας δότες, ἔβον τιτρώσκονται. vid. & Budæi C. L. G. P. 537. Ἰησις Adag. p. 217. Kühn.

Εἰς ἐμβολὴν] MS. sic distinguit, εἰς ἐμβολὴν ὑπαγαγεῖν, εἰς τοῦπίσω τὴν ναῦν ἀνακρούσασθαι. recte nā fallor, & sic etiam Pal. vet. & Aug. Seberti. Jung.

⁴⁹ Ὑπαγαγεῖν] C. Salmasii ἀπαγαγεῖν. Kühn.

⁵⁰ Τὸ δὲ εἰς φυγὴν π. κ.] Non habet hæc C. Salmas. Kühn.

Τὸ δὲ εἰς φυγὴν, πύρμαν κρούσασθαι] Cum C. Salmas. confentit Falckenb., qui similiter hæc non habet.

⁵¹ Καὶ τρ.] Καὶ deest in MS. Jung.

⁵² Τραυματισθεῖσάν] Cicus armamenta, navis membra vocat, & amissam perditamque dicit peremptam, eadem metaphora. Thucyd. passim vulneratas naves ait, & Horatius malum habet Africo saucium. ita & Herod. in Urania, ἡμίται τῶν νεῶν τετραμμένα ἴσαν. C. Salmas. ad hanc locutionem apponit notam ἴσως ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον λόγῳ ὡς περὶ λόγῳ πόλιν τοὺς πολίτας. conf. Segm. præcedentis Notam 44. Kühn.

⁵³ Πιπονηκίας] C. A. πεπονημένας in textu, ad marginem vero est vulgata lectio, quam præfero. Thucyd. I. VII. ἠνάγκασεν ἐπισκευάσαι τὰς ναῦς, ἢ τις τι ἐπιπονηκεῖν reficere naves cogebat, si qua parte aliqua laborarent. Kühn.

⁵⁴ Ἐπισκευάσαι] In MS. ἐπισκευάσαι deest. Jung.

⁵⁵ Ζεῦξαι] Succingere quasdam naves, Arrian. I. V. B. C. ἐκ τῶν δυνατῶν διαζωννόμενοι τὰ σκάφη, pro copia præsentis succingentes scaphas. in Actis Apostol. Βονθείαις ἐχρῶτο, ὑποζωννύτες τὸ πλοῖον. Kühn.

⁵⁶ Ἐκ νεῶν] PP. ἐκ νεῶς. Seb.

Ἐκ νεῶν καὶ] C. A. ἐκ νεῶς ἀποβαίνειν descendere alicubi in hostium, exscendere, exscensionem facere. C. Salmas. pro καὶ τῆς πολυμίας legit male, ποιητῆς quæ vox dividi posset in ποι ἢ & τῆς ubi ποι & ἢ aequipolent. Kühn.

etiam in terram hostilem descendere, exire, in littus descendere, & pradam in naves agere.

εὐθὺς καὶ ἀποβαίνειν ποὶ τῆς πολεμίας, καὶ ἐκβαίνειν, καὶ ἀποβάσεις ποιῆσθαι, καὶ καταστῦρειν ⁵⁷ λείαν εἰς τὰς ναῦς.

CAPUT X.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

126. * *De militariibus nominibus.* 1.

* ⁵⁸ Περὶ στρατιωτικῶν ὀνομάτων. α'. 126

Ipsi quidem Viri, Milites, Pugnatores, Calones, Satellites, equorum Ductores, & Equifones.

Αἱ τοὶ μὲν οἱ ἄνδρες, στρατιῶται, μάχιμοι, ⁵⁹ σκευφόροι, ὑπασπισταί, ἵππαγωγοί, καὶ ἵπποκόμοι.

De pugnantibus, & ipsorum ordine. 2.

⁶⁰ Περὶ τῶν μαχομένων, καὶ τῆς τούτων τάξεως β'.

Anterior pugnantium pars frons dicitur, jugum, & facies. utraque vero extremitates, latera, & cornua. dextrum scilicet & sinistrum. medium autem umbilicus. ipsa aciei altitudo ordo. Et aciem quidem secundum longitudinem statuere, ¹²⁷ ζυγεῖν. * secundum altitudinem, στοιχεῖν dicitur. Dextrum autem primae aciei cornu tenens, Propugnator vocatur, vel Princeps, & simul nomine eodem tota frons appellatur. Quique unicuique afflitit, So-

⁶¹ Καὶ τῶν μαχομένων, τὸ μὲν ἔμπροσθεν, μέτωπον, καὶ ζυγόν, καὶ πρόσωπον. καὶ τὰ ἑκατέρωθεν ἄκρα, ⁶² πλευρά, κέρατα, δεξιὸν καὶ ἐυώνυμον. τὸ δὲ μέσον, ὀμφαλός. τὸ δὲ βάθος, ⁶³ στοιχος καλεῖται. καὶ τὸ μὲν ⁶⁴ ἐφεξῆς εἶναι κατὰ μήκος, ζυγεῖν. * τὸ δὲ ἐφεξῆς κατὰ βάθος, στοι- ¹²⁷ χεῖν. καὶ ὁ μὲν ἐκ δεξιᾶς τοῦ πρώτου ζυγοῦ, ⁶⁵ πρωτοστάτης. καὶ πᾶν τὸ μέτωπον, ⁶⁶ πρωτοστάτης. ὁ δὲ παρ' ἑκάστον ταττόμενος, παρα-

DE NOMINIBUS MILITARIBUS ET REI BELLICÆ

De preliantibus & acie instructa.

Ex

POLLUCE.

Ex interpretatione Jo. Camerarii Pabep.

In militia nominantur milites, bellatores, armigeri, impedimenta, curantes & ducentes equos.

Qui preliantur seu pugnant, eorum primi frontis nomen habent. Ea pars est jugum & facies dicitur. Utrique autem extremi, latera & cornua appellantur, & est horum unum dextrum, alterum sinistrum. Media autem acies, umbilicus: ordines densi vocantur Paries. collocari autem longitudine, jugari dicitur: & densitate, procedere. In primo jugo in parte dextra nominatur primarius (seu primi pili) & tota frons primum pilum est. Qui propter aliquem collocatur, is vocatur Assisens. Qui

⁵⁷ Λείαν] Λίαν in MS. erat, sed superscripto ab alia manu ut. JUNG.

⁵⁸ Περὶ στρατ. ὀνομ.] Titulus hic non fuit in Codice, quo *Salmastius* usus est. KÜHN.

Περὶ στρατ. ὀνομ.] Hujus Capituli X. hic est titulus in MS. *Στρατιωτικὰ ὀνόματα*. Quum vero bona pars istius in nostras manus pervenerit, benignitate clarissimi consobrini nostri, *Ludovici Camerarii*, Consilarii Palatini, uti avus noster opt. memoriam haur certo paulo melius quam *Gualtherus*, est interpretatus, illas schedas hic tibi describere volui, nec spero eam operam fore ingratam. JUNG. (Hæc vero quia continua serie in MSio *Jungermanni* conjuncta fuerunt, nobis consultius visum fuit ipsi, textui illi subiungere, ut eo facilius cum græco & versione *Gualtheri*, in qua data opera hic nihil mutavimus, conferri possint.)

⁵⁹ Σκευφόροι] Gl. *Cyrilli* σκευφόρος *Vassifer*, *Sarcinator*, *Calones*, ὑπασπιστής, *Armiger*, *Prosector*, in iisdem *Glossis*. ἵππαγωγός hic virum designat equis curandis præfectum, alias supra *legm.* 83. notavit navem equis vehendis destinatam. ἵπποκόμος C. A. male, aliud enim est ἵπποκόμος. vid. de *different. Cyrillum*. KÜHN.

⁶⁰ Περὶ τῶν μαχομένων &c.] Hunc titulum non agnoscit C. A. nec *Salmastius*. KÜHN.

Περὶ τῶν μαχομένων &c.] Hujus Sectionis secundæ titulus deest in MS. JUNG.

⁶¹ Καὶ τῶν μαχομένων] Modum instruendi aciem

veteribus observatum præter militaris rei scriptores copiose describunt *Alexander ab Alexandro* libr. 4. cap. 7. & *Livius* Dec. I. lib. 8. GUALT.

⁶² Πλευρά] C. A. πλευραὶ καὶ κέρατα, δεξιὸν, ἐυώνυμον. KÜHN.

Πλευρά] MS. πλευρά, καὶ κέρ. δεξιὸν, ἐών. JUNG.

⁶³ Τόχος] C. V. στοίχος. recte. vid. *Tallica Aliani*, *Ænea*, & aliorum, & στοιχεῖν. *Salmast. Codex* τοίχος male. KÜHN.

Τόχος] Στοίχος. FALCK.

⁶⁴ Ἐφεξῆς εἶναι] Non est in C. A. KÜHN.

⁶⁵ Πρωτοστάτης] MSS. προστάτης. P. R. & mox similiter. SER.

Πρωτοστάτης] C. A. πρωστάτης, & ita legit in suo *Salmastius* bis. πρωτοστάτης latine *Antistes*, ἐπιστάτης *Substes*, παραστάτης *Astes*. KÜHN.

⁶⁶ Πρωτοστάτης] MS. πρωτοστάτου. Malim fere πρωτοστάται. *Alian.* *Γαβ.* τοῦτο (πρῶτον τάγμα) δὲ μέτωπον, καὶ πρόσωπον καὶ παρατάξις, καὶ ζυγόν καὶ στόμα, καὶ ἡγεμόνες, καὶ πρωτοστάται, καὶ πρωτολοχία καλεῖται. Sic *Orbicius*: τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον (ὃ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι) Πρωτοστάται, καὶ ὁ ἡγεύμενος Πρωτοστάτης. Sed MS. lectio πρωτοστάτου non damnanda videtur, quam & in *Salmastic. Cod.* reperit *Schottus*. JUNG.

Πρωτοστάτης] Πρωτοστάτου *Falckenb. Hesych.* Πρωτοστάτης, ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κίρας τῆς παρατάξεως τε-

στάτης. ὁ δὲ ἐπὶ αὐτὸν ἐξόπισθεν, ⁶⁸ ἐπιστάτης. τὸ δὲ ἐπὶ πᾶσιν ἐν τῷ βάθει, ⁶⁹ ζύζυγον, οὐρά, καὶ ⁷⁰ οὐραγοί. καλοῖτο δ' ἀν' ὁμωνύμως καὶ ὁ ἀρχῶν αὐτῶν. ⁷¹ καλοῦνται δὲ καὶ ὀπισθοΦύλακες. καὶ τὸ ἔργον, οὐραγεῖν, καὶ ὀπισθοΦυλακεῖν. ⁷² τὸ σύμπαν στρατεύμα, στρατὸς, στρατιά, στρατεύμα, στρατιωτικόν, Φάλαγξ, τάγμα, σύνταγμα, ⁷³ στρατάρχης, στραταρχία. μέρη δὲ αὐτοῦ, μυριοστὺς, χιλιοστὺς, πεντηκοστὺς, λόχος, δεκάς, ⁷⁴ πεντάς.

cuius astans; qui a tergo adstat, Epistates dicitur. Sed quæ aciem ipsam sequitur pars, cauda, & caudæ Ductores, quod nomen & Duci ipsorum tribuitur, tum & Succenturiati dicuntur. Ipsum vero opus est, extremam ducere aciem, postremam custodire phalangem. Tota porro acies, dicitur exercitus, militia, expeditio, agmen, phalanx, ordo, ordinatio, Imperator, Imperium. & ejus partes, decem millium exercitus, mille militum acies, quinquagesima, cohors, decas, & pentas.

post aliquem, consequens. Conferti post aciem densam, & claudentes agmen, dicuntur cauda, & ducēs caudæ. Et communi nomine ipse dux, cauda. iidem nominantur custodes postremi. Et est verbum, curare apud ultimos, quod dixere caudam ducere, & servare apud postremos. Universe co-

pie nomen habent exercitus, & multitudinis militum. Inde est militaris manus. Phalanx, seu agmen, Legio, copia instructæ. Dux exercitus, Principatus in exercitu. Partes exercitus sunt: Milles, Centuria, quinquageni, ordo ante decuriam, Decuria, Quini.

ταγμένοι. Adi & *Enstath.* ad II. N. vers. 126. ubi διωτεροστατῶν quoque meminit.

67 Ἰπ' αὐτῶν] MSS. παρ' αὐτῶν. SEB.

Ἰπ' αὐτῶν] C. V. ὁ δὲ παρ' αὐτῶν. C. A. ὁ δὲ παρ' αὐτῶν. consentit Cod. *Salmasii*. KÜHN.

Ἰπ' αὐτῶν] Pro ὑπ' αὐτῶν. MS. παρ' αὐτῶν. JUNG.

68 Ἐπιστάτης] *Salmas.* legit ἐπιπαραστάτης. KÜHN.

69 Ζύζυγον] MSS. ζυγόν. SEB.

Ζύζυγον] C. A. & C. V. ζυγόν. *Salmas.* l. ἐν τῷ βάθει ζυγόν. KÜHN.

Ζύζυγον] MS. pro ζύζυγον, simpliciter ζυγόν, bene. sic enim & MSS. *Seberi*. vide de his omnibus, licet non ad hunc locum, tamen non parum illustrantem, ut omnia, illum *Encyclopædias Solem Casaubonum*, Not. ad lib. II. *Polybii*, in Cleandrida. An vero si illud MSS. retineamus sic distinguendum: τὸ δὲ ἐπὶ πᾶσιν ἐν τῷ βάθει ζυγόν, οὐρά &c. ut τὸ jungatur cum ζυγόν. Video certe & avum meum sic junxisse τὸ ζύζυγον vulgatum, in versione sua. Et fitment fatis hæc *Orbicii* gemina plane: τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἑσχατοῦ ζυγόν, οὐρά καὶ οὐραγόν. JUNG.

Ζύζυγον] *Falckenb.* cum reliquis MSSis consentit inident legendo ζυγόν.

70 Οὐραγοί] Pro οὐραγοί C. A. οὐραγόν. h. l. οὐραγόν idem est cum οὐρά qui agmen claudit, meliori genere, οὐραγός dicitur *Tergiductor*, ergo τὸ οὐραγόν & ὁ οὐραγός Auctori ὁμώνυμα sunt. Idem Codex pro οὐραγόν habet οὐραγόν. sed terminatio in punctis notatur. Forte fuit οὐραγόν quod ejusdem est significationis cum οὐρά. *Phavor.* in στρατὸς ita legit hunc locum: ὁ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἑσχατοῦ ζυγόν, οὐρά, οὐραγία καὶ οὐραγός. KÜHN.

Οὐραγοί] *Hoistero* ὁ οὐραγός dicitur ὁ δὲ τῶν τῶν Φάλαγγας, II. Δ. vers. 125. ad quem locum *Enstath.* ita: Μηρίωνος δὲ πεμμάτας, φησὶν. (Ὁμηρος) αἴτρυνε Φάλαγγας, οὐραγός δηλονότι αὐτῶν. οὐρά γὰρ καὶ κατὰ ἑσπέρωντα, τὸ ἐπίσω τῆς Φάλαγγος, ὡσπερ στόμα καὶ Ὁμηροῦ, ὁ τόπος τῶν προμάχων. vid & *Hesych.* ὁ οὐραγοί.

71 Καλοῦνται] C. V. male καλοῦνται. KÜHN.

72 Τὸ σύμπαν στρατεύμα] MSS. τὸ δὲ σύμπ. στρατία, στρατεύμα, στρατιωτικόν. στρατιά & στρατεία quid

differant, docet *Schol. Thucyd.* lib. I. fol. 7. ann. 10. SEBER.

Τὸ σύμπαν] C. A. τὸ δὲ σύμπαν, στρατιά, στρατεύμα, στρατιωτικόν. C. V. etiam habet στρατία, *Phanfanis* tamen στρατεία usurpat passim pro στρατιά quod frustra *Sylburgius* corrigit. KÜHN.

Τὸ σύμπαν στρατεύμα] MS. ita: τὸ δὲ σύμπαν, στρατία, στρατεύμα, στρατιωτικόν. illo στρατὸς & altero στρατεύμα omisso. Et certe vix credam a *Polluce* illud alterum στρατεύμα profectum, verum a *Librario* vel *glossariis*. Rectius etiam στρατία quam vulgatum στρατία. ἢ *Αυτονομία*, vel potius *Herennium Philonem*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων. Sic itaque legendum puto: τὸ δὲ σύμπαν, στρατὸς, στρατία, στρατεύμα &c. nec nobis repugnant MSS. *Seberi*. JUNG.

73 Στρατάρχης] Hoc & sequens non est in C. A. nec ibi extat titulus, περὶ ἀρχόντων. KÜHN.

Στρατάρχης] Desunt in MS. στρατάρχης, στραταρχία. JUNG.

74 Πεντάς.] MS. πεμπτάς. quo firmatur illud *Xenophontis*, quod 7. Ἑλληνικ. est, ἀφ' ἑκάστης δὲ τῆς πεμπτάδος εἰς ἡμεροφυλαχὴ κατελείπεται. ubi in novissima *Leunclavii* editione oræ libri additum: πεμπτάδος μάλε. Sic lib. 2. *Cyropæd.* ὡσαύτως οἱ δεκάδαρχοι τὰς δεκάδας, καὶ οἱ πεμπτάδαρχοι τὰς πεμπτάδας. & in margine: πεμπτάδαρχοι τὰς πεμπτάδας. Sicut & mox ibidem post, & antea paulo, eadem varietas ubi *Leunclavius* priore editione inclinavit eo potius ut πεμπτάδας & πεμπτάδαρχος, sicuti apud *Pollucem* esset, legere maluerit. posteriore vero editione πεμπτάδας & πεμπτάδαρχος *Xenophontea* esse statuit, propter locum in 7. Ἑλληνικ. quem jam attuli: aitque *Pollucem* communem dialectum sequutum esse. Quod non putasset, si in MS. πεμπτάς extare scivisset etiam apud *Pollucem*. infra tamen Segmento sequenti quoque in MS. est πεμπτάδαρχοι, ut vulgo. Idem *Leunclavius* & in *Ἰσπαρχικῷ Xenoph.* πεμπτάδαρχος, & πεμπτάδαρχος reponit, pro vulgatis πεμπτάς. quæ nimirum *Æolica* dialecto convenientiora. Ἐν τοῖς Ὁρβικίου περὶ τῶν περὶ τὸ στρατεύμα τάξεων veto quoque legitur: ὁ μὲν πεπτε ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται Πεμπτάς, ὁ δὲ ἀρχὸν Πεμπτάδαρχος. JUNG.

* *De imperantibus.*

3.

* 75 Περὶ ἀρχόντων.

γ. 128

Imperantes vero, totius quidem exercitus sunt, Imperatores, Collegæ, secundarum partium Duces; quemadmodum & Imperio moti, exautorati dicuntur. aciei Præfecti, caudæ Duces, Myriarchi, Chiliarchi, cohortum Præfecti, Centuriones, Decennarii, & Quinquenarii.

Καὶ οἱ ἀρχόντες, οἱ μὲν τοῦ παντὸς στρατηγῶν, καὶ 76 συστράτηγοι, καὶ 77 ὑποστράτηγοι. ὡς περ καὶ 78 οἱ ἀποχειροτονηθέντες, 79 ἀποστράτηγοι. 80 ταξίαρχοι, καὶ οὐραγοὶ, καὶ μυρίαρχοι καὶ λοχαγοὶ, καὶ εκατόνταρχοι, καὶ 81 δεκάδαρχοι, καὶ πεντάδαρχοι.

De magistris equitum.

4.

82 Περὶ ἱππάρχων.

δ.

Equitum porro dicuntur, Magistri, Tribuni. Biotarcha autem Thebanorum proprium est, Lacedæmoniorum Rex, Atheniensium fere Imperator, * Thessalorum Dux, Mercenariorum autem Xenagus. non tam curiosus hæc distingo, longi enim temporis & fermonis esset, si militarem, & bellicis destinatum usibus Li-

Καὶ τῶν ἱππέων, ἱππάρχοι, καὶ Φύλαρχοι. 83 Θηβαίων δὲ ἴδιον, Βοιωτάρχης. καὶ Λακεδαιμονίων, βασιλεὺς. καὶ Ἀθηναίων ἐν 84 μέρει, 85 πόλεμαρχος. * καὶ Θεσσαλῶν, 86 ταγός. καὶ 119 σθοφόρον, 87 ξεναγός. λέγω δὲ νῦν, 88 οὐ πρὸς ἀκριβείαν ταυτὶ τὰ ὀνόματα. μακροῦ γὰρ ταῦτά γε δεῖται καιροῦ, καὶ 89 λόγου, 90 ὅταν 91 τακτικὸν ὑμῖν, ἢ στρατηγικὸν συντιθῶ βιβλίον, 92 ὅτε

De magistris & capitibus in exercitu.

De magistris equitum.

Qui universis copiis præpositi sunt, Duces exercitus & Imperatores nominantur, & aliqui horum socii, aliqui Legati. Quibus Imperium abrogatum est, iis adempta est potestas ducis seu Imperatoris. Sunt in exercitu Centuriones, & curantes apud ultimos, sunt præpositi decies millenis & millenis, & aliorum ordinum ductores, Centuriones, decuriones, & præpositi quiniis.

Equitum ductores, horum magistri sunt. Nominantur & Tribuni magistris. Dux Thebanorum proprie Biotarcha: Lacedæmoniorum Rex: & Atheniensium quidam Dux belli, & Thessalorum Tagus, quo nomine is significatur qui instruit, & ordinat. Qui mercenarium militem ducit, Dux externorum est. Hæc vocabula exquisite modo non commemorantur. Nam hoc temporis esset longi & orationis copiosa, pertinentis ad compositionem libri

75 Περὶ ἀρχόντων] MS. titulum nullum agnoscit. JUNG.

76 Συστράτηγοι, καὶ ὑποστράτηγοι] MS. συστρατηγῶν, καὶ ὑποστρατηγῶν. JUNG.

77 Ὑποστράτηγοι] Non est in C. A. KÜHN.

78 Ὁι ἀποχειρ. &c.] Particula οἱ abest, ut & ἀποστράτηγοι, quod vocabulum tamen in margine alia manus adposuit, signo post ἀποχειροτ. posito, ut ibi inferretur. Et tamen in MS. ipso post οὐραγοὶ ea vox demum sequitur. ταξίαρχοι deest etiam. Sic autem est, ne quid ambigas: καὶ ἀποχειροτονηθέντες, καὶ οὐραγοὶ, ἀποστράτηγοι (sic enim est in textu scriptum) καὶ μυρίαρχοι, καὶ χιλίαρχοι (hoc male omisissum in nostra editione ab operis: quod repones) καὶ λοχαγοὶ &c. JUNG.

79 Ἀποστράτηγοι] Demosth. contra Aristocr. ἀποστράτηγον ποιεῖν abrogare alicui ducatum. Abastis ducatu duces Festus. Abastis magistratus dicebantur, qui coaliti deposuerunt imperium. vid. infra lib. VIII. c. VIII. scet. 7. KÜHN.

80 Ταξίαρχοι] Non est in C. A. at sequenti versu καὶ χιλίαρχοι legitur ante, καὶ λοχαγοὶ. KÜHN.

81 Δεκάδαρχοι] P. V. & A. δέκαρχοι, καὶ πεντάδ. P. R. δέκαρχοι καὶ πένταρχοι. SEB.

Δεκάδαρχοι] C. A. δέκαρχοι, πένταρχοι. huc pertinet στρατήγιον quod erat locus ubi Hipparchus consulcabat cum aliis principibus. Vitruvius lib. V. c. 9. strategei meminit Smytneus, ubi Baldus in Lexico dicit locum fuisse, ubi conveniebant milites, & Sophoclem in Ajace fugellifero accepisse pro caltris Attico more, ut ait Scholiastes. malim συνεδοχικῶς accipere. Suid. Στρατήγιον, ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ sed sequentia arguunt legi debere στρατηγίου, ait enim duces concurrere πρὸς τὸ στρατήγιον ad principia castrorum, ad

praetorium. Huc pertinet illud Demosthenis, διαδικασίαν ἔφη γράψαι τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγίον. KÜHN.

82 Περὶ ἱππάρχων] Abest titulus a C. A. nec satis respondet argumento. KÜHN.

Περὶ ἱππάρχων] Titulus in MS. non est. JUNG.

83 Θηβαίων δ' ἴδιον] Hæc verba ascripta sunt margini C. A. KÜHN.

84 Μέρει, πολ.] MS. post μέρος non distinguit: & forte rectius ita distinguit: καὶ Ἀθηναίων, ἐν μέρει πόλεμαρχος. & alia enim ad Polemarchum spectabant, ni fallor, quædam, ut infra VIII, 91. &c. JUNG.

85 Πόλεμαρχος] Atheniensibus ex parte proprius est qui dicitur Polemarchus. ἐν μέρει dicit, quia & Aetolis aliisque erat finis Πόλεμαρχος. Salmas. ex C. V. ἐπιφέρει pro ἐν μέρει legit. KÜHN.

86 Ταγός] Thessalis proprium vocabulum, quod in versione fuit retinendum cum aliis ejusdem generis. Xenoph. I. VI. de Jason: ταγός τῶν Θεσσαλῶν καθίστηται ἐπίγει μὴν ἐτάγειος. Unde apparet ταγείον esse fungi imperatoris munere apud Thessalos. KÜHN.

87 Ξεναγός] P. R. ξεναγωγός. SEB.

88 Ὁ πρὸς] MS. ὁ πρὸς, sed super illud o est u positum, emendandi causa, ab aliquo. JUNG.

89 Λόγου] Cod. Salmas. χρόνου. KÜHN.

90 Ὅταν τακτικὸν &c.] MS. ὅταν ἂν τακτικὸν ἢ στρατηγικὸν ὑμῖν συντιθῶ βιβλίον, ὅποτε καὶ περὶ πλαιγίου, καὶ τοῦ ἐπὶ τὸ μίτωπον κλίμα &c. interjecta desunt. JUNG.

91 Τακτικὸν] Cum librum vobis de disciplina Tacitica & imperatoris artibus composituro, tum ista & alia ex ordine declarabo. KÜHN.

92 Ὅτε] C. A. ὅποτε, sed præcedens ὅταν ostendit legendum, τότε. C. Salmas. ὅποτε. KÜHN.

καὶ ⁹³ περὶ πλαισίου, καὶ τοῦ ἑτερομήκουσ πλαι-
γίου, καὶ τοῦ ⁹⁴ ἐπὶ μέτωπον κλίνει, καὶ ἐπ' οὐ-
ραν, καὶ ⁹⁵ ἐπ' ἀσπίδα, καὶ ἐπὶ δόρυ, καὶ τῶν
μερῶν τε καὶ ἀρχόντων, ⁹⁶ καὶ κινήσεων, καὶ ἔρ-
γων, ⁹⁷ καθέκαστα σαφηνιῶ. ἰδίως μὲντοι Λακε-
δαιμονίων, ⁹⁸ ἐνωματία, καὶ ⁹⁹ μοῖρα.

130

* Περὶ σκευῶν πολεμικῶν, ¹⁰⁰ καὶ ὀπλιτῶν. ε.

Ἐκ δὲ τῆς ¹ σκευῆς, ² οἱ ἄνδρες ὡδε ὀνομάζον-
ται. ³ τὴν μὲν σκευὴν, κλητέον καὶ ὀπλισιν, καὶ
⁴ ἔξοπλισίαν, καὶ ⁵ σάγην, καὶ εἶδος μάχης, καὶ
ἄνδρας εὐόπλους, ⁶ ὡς τοῦ στρατιωτικοῦ γένους
ἔντας. οἱ δὲ εἰσιν, ὀπλίται, ὀπλοφόροι, βαρεῖς,

de instruenda acie & disponendis ordinibus. Ubi
dicendum esset, de quadrato agmine, & altera par-
te longiore, de obliquo, de inclinatione in frontem,
in caudam, in scutum, in hastam: Et explican-
dum particulatim de ducibus, de convertendis ordi-
nibus & actionibus singulorum. Peculiaris tam-
en est appellatio apud Lacedaemonios, Enomotia
& Μίρα, quibus jurata manus, & Pars significatur.

⁹³ Περὶ πλαισίου] C. A. πλαιγίου. C. V. περὶ πλά-
γιου. C. Salm. περὶ πλαιγίου. KÜHN.

⁹⁴ Ἐπὶ μέτωπον] De quibus Τάξις vidcantur.
KÜHN.

⁹⁵ Ἐπ' ἀσπίδα κλίνει] Ἐπ' ἀσπίδα κλίνει, id nil
aliud est quam ad sinistram deflectere, & sese obver-
tere: sicut ἐπὶ δόρυ, ad dextram, ut erudite docet
Lipinus lib. V. de milit. Rom. dial. 12. Sic ἰ πάνυ
Σαλμωσίου Theophrasti verba charact. περὶ ἐνωματίας
ἐπὶ τὸ δόρυ καὶ ἐπὶ ἀσπίδα, transfert, quomodo fiat in
acie converso ad dextra, quomodo item ad sinistra. Et
sic videtur apud Heliodorum l. IX. Æthiopic. in ma-
gno Persarum & Æthiopum prælio accipiendum illud:
παρεκτεινάντες γὰρ ἐπ' ἀσπίδα τὰς φάλαγγας οἱ Αἰθίο-
πες, καὶ τὸ πολὺ βάθος τῶν τάξεων εἰς μέκος ἐκατέρω-
θεν ἐπαυγύοντες &c. nec cepisse interpretes qui: *Expan-
sis enim phalangibus in formam [cuti orbicularē], &c.*
Certe nostri hic Pollucis interpretes plane stupere vide-
tur, qui ἐπ' ἀσπίδα & ἐπὶ δόρυ, clypeum & hastam
nobis exponit. Sed illius παραφράσματα adnotare,
hoc esset peculiaris operis, & majoris quam esset in-
terpretatio ipsa: Idque expectamus a Sebero nostro,
vel plane interpretationem novam, si aliquando pa-
rabitur nova editio. JUNG.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίνει] Ἐπ' ἀσπίδα ad sinistram. Huc
facit elegans illud Scipionis ἀπορρητόνυμα dicentis ad
militem quendam clypei pulchritudinem subinde osten-
tantem: turpe esse virum Romanum plus in sinistra
(id est clypeo) quam in dextra (id est gladio) fiducia
ponere. Vid. Polyan. Strategem. VIII, 16. 4.

⁹⁶ Καὶ κινήσεων &c.] P. V. & A. ἔργ. καὶ κιν. SEB.
καὶ κινήσεων &c.] MS. καὶ ἔργων καὶ κινήσεων, ut
& Seb. MSS. JUNG.

⁶⁷ Καθέκαστα] Cod. Salm. καθ' ἕκαστα. KÜHN.

⁹⁸ Ἐνωματία] P. V. & A. ἐνωμοτία. P. R. ἐνωμο-
τία. Sed vide potiusne scribendum: ἐνωμοτία. Suid.
Ἐνωματία, τάξις τις στρατιωτικὴ ἀνδρῶν ἑ καὶ κ' πα-
ρὰ Λακεδαιμονίους. ἔρπται δὲ, ἐκ τοῦ ὀνομασίου αὐτοῦ μὴ
λείπειν τὴν τάξιν. &c. SEB.

Ἐνωματία] Uterque Codex melius ἐνωμοτία, de
qua Xenoph. in Rep. Lacedam. C. Salmas. etiam ἐνω-
μοτία, unde facit ἐνωμοτία. KÜHN.

Ἐνωματία] Quanam ἐνωματία ista? Bene MS. ἐνω-

brum conscriberem, in quo & quadrata,
& longioris aciei instructio, frontis incli-
natio, postremæ aciei pars, postremo &
clypeus, hasta, singulæ partes, omnia-
que ea quæ Præfectos, seditiones, ope-
peraque alia attinent, clarius tractarem.
Lacedaemoniorum autem, Disciplina mi-
litaris, & officium, propria sunt.

* De instrumentis bellicis, & armatis. §. 130

De apparatu vero Viri sic nominantur.
apparatum quidem nominabis, armatu-
ram, armationem, tegmen & formam
pugnæ: Virosque bene armatos, ceu mi-
litari genere oriundos. hi vero sunt arma-
ti, armigeri, gravis armaturæ milites,

De armis bellicis & armatis.

Ab ornatu sic nominantur milites. Ornatus autem
ipse nomen habeat armorum & armaturæ, &
sumptuosum armorum & sagorum. Et sunt di-
versa genera prælii. Pulcris armis milites præ-
diti, perhibentur, ut nationis militaris. Hi sunt
armis instructi (seu legionarii) gestantes arma. Gra-

μοτία, sicut legendum vidit & Camerarius avus, qui
Enomotia, jurata manus. Nec Seberum nostrum fugit,
qui Suida locum profert. Et hinc κατ' ἐνωμοτίαν
& ἐνωμοτάρχης apud Xenoph. lib. III, & IV. Αταβάς.
habet. De μοῖρα autem quæ hic & apud Lucianum
μοῖρα, v. ex Plutarcho Brodant ad lib. I. Antholog.
c. 3. non longe a fine. JUNG.

Ἐνωματία] Ἐνωμοτία καὶ μοῖρα legit Camerarius, non
male. utrumque agnoscit & Hefychius, quem vide sis,
ut & Hierocles. voce Μοῖρα. quanquam mihi μοῖρα
potius legendum videtur. ἐνωμοτία habet & Falck.

⁹⁹ Μοῖρα] Latinis etiam, mira. Laconice μοῖρα.
Interpretes, disciplina militaris & officium hic non
quadrant. vid. Xenoph. de Rep. Lacedam. Harpocr.
Cragium & Meursium. KÜHN.

¹⁰⁰ Καὶ ὀπλιτῶν] C. A. περὶ ὀπλιτῶν. Salmas. non
legit in suo hunc titulum. KÜHN.

Καὶ ὀπλιτῶν] In titulo Sect. V. MS. duas ultimas
vocalas καὶ ὀπλ. non habet. JUNG.

¹ Σκευῆς] Σκευὴ denotat varia armorum genera qui-
bus miles instruitur ad pugnam. unde ὁμοσκευοῖς δι-
cuntur, qui armis utuntur iisdem. KÜHN.

² Οἱ ἄνδρες] MS. ὁ ἄνδρες. mendose credo. JUNG.

³ Τὴν μὲν σκευὴν] MSS. τὴν μὲν γὰρ σκ. & mox
P. R. ῥητόν. SEB.

Τὴν μὲν σκευὴν] Τὴν μὲν γὰρ σκ. MS. ut & MSS.
Seb. JUNG.

⁴ Ἐξοπλισίαν] Ἐξοπλισίαν MS. nollet. JUNG.

⁵ Σάγην] Vid. Hefych. in σάγη σάγος σάγος, σι-
σάχθαι. καὶ εἶδος μάχης legerim κατ' εἶδος μάχης.
nam prout pugna species est, ita etiam variat arma-
tura. Alias non apparet cur hic fiat mentio ἰδίου μά-
χης. Firmat etiam conjecturam σάγη, quæ est pars
quædam & certa armorum species. Celtæ scilicet di-
cuntur σαγηφορεῖν etiam in præliis, ut quibus præter
longum clypeum ἄλλο ὄγκ ἢ ὄπλον σάγη σωματος
Pausan. lib. X. κλητέον non habuit Cod. Salmas. post
σκευὴν sed post ὀπλισιν. KÜHN.

⁶ Ὡς τοῦ στρατιωτικοῦ] C. A. καὶ τ. στ. C. V.
στρατιώτου γένους ὄτος ira & Cod. Salmas. KÜHN.

Ὡς τοῦ στρατιωτικοῦ] MS. στρατιώτου γένους ὄτος,
& statim ὀπλιτῶν. JUNG.

⁷ Ὀπλίται] Pedises dicuntur. KÜHN.

diligentes, immobiles, stabiles, ensiferi. præterea peltati, peltastæ, velites, ex-
 131 pediti, agiles, leves, * faciles, prom-
 ti, nudi, funditores, lapides jacientes, Sagittarii, arcus ferentes, Equites, Equites lancearii, Hippotoxotæ, hastigeri, contos gerentes, scutati, calones, equifones. & ἄμιπποι, duos hi vero equos habebant, alter vero alteri adjungebatur, & in alium ipsi transilire studebant. hoc vero illi consilio utebantur, alacrioribus semper ad opera equis uti, ut longius perficerent iter, & minus defatigarentur.
 132 * Erat etiam alia Equitum species, διμάχαι, Alexandri inventum, levioris peditis armaturam, & gravioris equitis

ἀκριβεῖς, μόνιμοι, στάσιμοι, μαχαιροφόροι. ἠπά-
 λιν δ' αὖ, πελτασταί, πελτοφόροι, γυμνήτες,
 κοῦφοι, ἐλαφροί, ἔυκολοι, * ἔυχαιρες, ἔυχε-
 131 ρεῖς, ψιλοὶ, ¹⁰ σφενδονῆται, λιθοβόλοι, τοξό-
 ται, τοξοφόροι, ἰππεῖς, ¹¹ ἰππακοντισταί, ¹² ἰπ-
 ποτοξόται, δορατοφόροι, ¹³ κοντοφόροι, ¹⁴ ὑπασ-
 πισταί, σκευοφόροι, ἰππαγωγοί, ¹⁵ ἄμιπποι.
 δύο δ' εἶχον ¹⁶ οὗτοι ἵππους. καὶ ὁ ἕτερος προσήρ-
 τητο θατέρω, καὶ μεμελετήκεσαν ¹⁷ μεταπηδῶν
 εἰς ἑκάτερον. ἦν δ' αὐτοῖς τὸ σόφισμα, τοῦ ἀκραι-
 φνεστέρας χρῆσθαι πρὸς τὰ ¹⁸ ἔργα ταῖς ἵπποις,
 ὅπως ¹⁹ ὁδοῦ τε ²⁰ μακροτέρας ²¹ κατανούσιεν, καὶ
 εἶεν αὐτοῖς ἀκοπώτεροι. * Ἦν δέ τι καὶ ἕτερον εἶ-
 132 δος ἰππέων, διμάχαι, Ἀλεξάνδρου τὸ ²² ἔυρημα,
²³ κουφοτέραν πεζοῦ ὀπλίτου, καὶ ²⁴ βαρυτέραν

ves armis. - Exquisite armati. Permanentes, Con-
 sistentes, gladiis dimicantes. Rursum autem alii,
 cetrati, cetras habentes, nudi (id est, non onusti
 armis) leves, agiles, faciles, manibus prompti,
 expediti, tenues, funditores, jacientes saxa, sa-
 gittarii, gestantes arcus, (Feliites hi sunt omnes La-
 tinis & ferentarii.) Equites, jaculatores equestres,
 Sagittarii equestres, hastati, lanceis instructi, Ar-
 migeri, la impediementis (ubi nominantur lixæ &

calones) equos ducentes, Hamippi, id est, qui ha-
 bebant equos duos, insidentes in uno, & attrahen-
 tes alterum, assuesacti ad desiliendum ex uno in al-
 terum (unde & desultorii dicti sunt) Hæc ratio eo
 pertinebat, ut uti possent equis magis integris, &
 in itinere longiore minus defessis. Erat alterum
 quoque Equitum genus Dimachæ, (a duplici præ-
 lio sic appellati) inventum Alexandri. Horum ar-
 matura fuit peditis levior, equitis gravior, ut pa-

8 Πάλιν δ' αὖ] C. A. πάλιν αὖ. Salmaf. πάλιν ἀν,
 forte, inquit, πάλιν αὖ. KÜHN.
 Πάλιν δ' αὖ] MS. πάλιν αὖ π. quamvis absque ac-
 centuum notis. JUNG.
 9 ἔυχαιρες] Non habet C. A. nec Salmafii. KÜHN.
 ἔυχαιρες] Deest in MS. ἔυχαιρες. JUNG.
 10 Σφενδονῆται] Vid. notas V. Cl. David. Hæschelii
 ad libros Chrysof. de sacerdotio p. 524. SEB.
 11 ἰππακοντισταί] Adde ἰππαιχμοὶ ex Pind. Nem.
 1, 25 D. H. SEB.
 12 ἰπποτοξόται] Male C. V. ἰπποτοξοί. KÜHN.
 ἰπποτοξοί] MS. ἰπποτοξοί, δορατοφόροι καὶ ὑπασπ.
 καὶ σκ. absque κωντοφόροι. JUNG.
 13 Κωντοφόροι] Κωντοφόροι non est in C. A. KÜHN.
 14 ὑπασπισταί] C. A. σκευοφόροι ἰππαγοί καὶ ἄ-
 μιπποι. Sed ex correctione est ἄμιπποι, & ita habet
 C. V. C. Salmaf. καὶ ὑπασπισταί καὶ σκ. ἰππασοί
 ἄμιπποι. KÜHN.
 15 ἄμιπποι] A. ἄμιπποι. Fr. Syll. ἄμιπποι vel ἄμ-
 φιπποι legendum, H. Steph. vero ἀφιπποι potius quam
 ἀμιπποι scripsisse Pollucem suspicatur. Gnaliherms: Varia
 fuere apud veteres equitum genera, ἰπποτοξόται, ἰπ-
 πακοντισταί, διμάχαι, & ἀμφίπποι. Apud Pollucem
 vitiose ἀμιπποι legitur. Sunt autem ἀμφίπποι (Suid.
 lib. de vocabulis officior. militarium: οἱ ἐπὶ δύοῖν ἰ-
 στρώτων ἵππων συνιδεομένῳ ὀχούμενοι' οἱ καὶ μεταπη-
 δῶσιν ἀπ' ἄλλου, ὅταν ἡ χρεῖα καλεῖ) quos Latini de-
 sultores vocarunt, qui duobus equis ephippiis carenti-
 bus vestri, ab uno in alium, si usus requiratur, tran-
 siliant. Equi ipsi desultorii dicuntur. vid. & Rhodi-
 gin. lib. XXI. cap. 30. SEB.
 ἄμιπποι] Pro ἀμιπποι, MS. ἄμιπποι. Scilicet re-
 ctum esse ἄμιπποι, quod & meus avus in sua versio-
 ne posuit. Et H. Steph. ad suum codicem adnotat:
 ἄμιπποι vel ἀμφίπποι legendum, ut & in Lex. Tuf.
 annotatum. At Hefych. sunt ἀμιπποι: Hæc ille, cui
 tamen ἀμφίπποι potius scripsisse Pollux hic videtur in
 Thesaurio gr. ling. Prius tamen & Rhodigino id vi-
 sum 21. antiq. 30. adfirmanti amphippi pro amippi a-
 pud Polluc. legendum: qui post tamen ait, forte scri-
 psisse hamippos Pollucem. Tractat ibi de illis: ut &

dimachis, &c. cap. seq. 31. De amphippii lubet &
 locum, ab aliis non allatum, Aliani περὶ στρατηγ.
 τὰξ. cap. 38. ascribere: τὰττεται δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆ-
 μα μάλιστα πρὸς τοὺς περὶ τὸν Ἰστρὸν βαρβάρους, αὐς
 καὶ ἀμφίππους ἔλεγον, ὡς εἰθισμένους μεταβαίνειν ἀπὸ
 ἄλλων ἵππων εἰς ἄλλους. JUNG.
 16 Οὔτοι] Non est in C. A. nec Salm. KÜHN.
 Οὔτοι] Deest in MS. οὔτοι. JUNG.
 17 Μεταπηδῶν] C. A. πηδῶν. KÜHN.
 18 ἔργα] Ut ad prælia equos haberent recentiores:
 deinde, ὅπως τε ὁδοῦ μακροτέρας ἀνύσιον, ut longio-
 ribus confectis itineribus minus defatigati essent. conf.
 Suid. in ἀμιπποι. Hefych. Διμάχαι οἱ λεγόμενοι ἀμιπ-
 ποι, οἵτινες ὅτε μὲν πεζῶν, ὅτε δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται.
 quæ verba ita capienda videntur, ut διμάχαι quidem
 sint interdum dicique possint ἀμιπποι vel ἀμιπποι,
 cum ex equis pugnant. non tamen ἀμιππος sit διμά-
 χης per omnia. Nam ἀμιπποι proprie equites sunt,
 qui duos una equos trahunt & alternis usurpant. Ho-
 rum nomen ὁμωνύμως peditibus communicatur, quod
 soleat in acie immisceri equitibus pro usu bellico,
 imprimis πρὸς ἐκδρομὰς. Ideoque recte Pollux, ἦν δέ
 τι, inquit, καὶ ἕτερον εἶδος ἰππέων, διμάχαι. Caterum
 apud Xenoph. sub finem lib. VII. G. H. ter legitur
 ἀμιπποι pro ἀμιπποι. De Dimachis Curtius lib. V.
 c. 13. De ἀμιπποις Eustath. in Odys. ε. KÜHN.
 * 19 Ὀδοῦ] MS. bene, ὁδοῦ τε. JUNG.
 Ὀδοῦ] Consentit cum Jungermanno Falckenb. qui
 itidem habet ὁδοῦ.

20 Μακροτέρας] P. R. μακρᾶς. SEB.
 21 Κατανούσιεν] P. V. κατανούσιεν. mox P. V. & A.
 ἀκοπώτεροι, sed parum ad rem. SEB.
 22 ἔυρημα] Auger Pollucem voce Falckenb. legen-
 do: ἔυρημα, ἐνάλω κουφοτέραν &c.
 23 Κουφοτέραν] Codex uterque, κουφότερον. π. ο. &
 ita C. Salmaf. KÜHN.
 Κουφοτέραν] MS. κουφότερον π. ο. καὶ βαθυτέρον (sed
 superscripta emendatio ab aliquo, βαρυτέραν) ἰππέων
 ἔχοντος (& pro hoc, ἔχοντες superpositum) σκ. JUNG.
 24 Βαρυτέραν] C. A. βαρυτέρον. consentit C. Salmaf.
 KÜHN.

ἰππέως ἔχοντες σκευήν. ²⁵ ἔξησκημένοι πρὸς ἀμ-
Φω, καὶ τὴν ἐκ γῆς, καὶ τὴν ²⁶ ἀφ' ἵππου μά-
χην. ὅπως ἂν ἐν μὲν τοῖς ²⁷ ἰππευσίμοις, ἰππεύ-
οιεν. εἰ δὲ ²⁸ τοὶ εἰς ἀφίππα ἀφίκαιτο, ²⁹ μὴ εἶεν
ἀπόμαχοι παντάπασι, ³⁰ μὴδε πάθειεν τὸ πάθη-
μα τὸ ³¹ Λύδιον. ἀλλὰ τὸν μὲν ἵππον ³² παρελάμ-
βανεν ³³ ἐξέπιτήδες, ³⁴ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παρεπόμε-
νός ³⁵ τις ὑπηρετής. ὁ δ' ἐκ τοῦ ἵππου καταβάς,
³⁶ εὐθύς ³⁷ ὀπλίτης ἦν.

habentes apparatus, ad utramque pede-
strem scilicet, equestremque expediti pu-
gnam, ut in locis equis convenientibus
equitarent: si vero in loca equis non per-
via venirent, ne imbelles omnino essent,
& malum Lydium paterentur. sed e-
quum famulus quidam sedulo ob hoc se-
quens ab eo recipiebat, hic vero ab
equo descendens, continuo armatus confi-
stebat.

133

* Ὀπλων ὀνόματα.

5.

* Armorum nomina.

6. 133

Ἀμυντήρια, ἀλεξητήρια, σκεπαστήρια, Φυ-
λακτήρια, ³⁸ ἐκ χειρὸς χρήσιμα, ³⁹ ἀγχιέμαχα,
⁴⁰ βλήματα, βλήτα, βέλη, πάντα τὰ ἀφίεμε-
να. ἀσπίς, καὶ τὰ μέρη τῆς ἀσπίδος, ὀμφα-
λός, καὶ μεσομφάλιον, ⁴¹ καὶ ἐπομφάλιον, καὶ
ἔχανον, καὶ ⁴² ἴτυς, καὶ κύκλος, καὶ ἀντυξ.
ἀσπίς ⁴³ οἰσύνη, ἀσπίς ἀπὸ ξύλου, ἀσπίς ἀπὸ
βύρσης, ⁴⁴ ἀσπίς ⁴⁵ ὠμοβοΐνη, ἀσπίς χαλκῆ. ⁴⁶ παρ'

Arma tutatoria, repulsoria, defenfacu-
la, custodientia, manibus aptata, hastilia,
tela, jacula, βέλη, sunt omnia, quæ
mittuntur. Scutum, & partes scuti, um-
bolicus, medium clypei, locus super um-
bolicum, lorum clypei, circumferentia,
circulus, circulus scuti exterior, scutum
vimineum, scutum ligneum, scutum co-
riacium, scutum ex pelle bubula cruda
factum, scutum æneum. apud Homerum

rati exercitatione ad utrumque genus pugnae eque-
stris & pedestris, in locis idoneis ad equitandum
essent Equites, in locis autem inutilibus, atque con-
trariis equitatu, non prorsus excluderentur praelio,
nec in Lydium casum deferrentur. (Narratur autem
Lydos Cææsi regis equitus egregios ita fuisse victos,
quod non possent uti equis abhorrentibus ab odore &
conspectu Camelorum hoc consilio oppositorum ipsis a
Cyro) Itaque tunc minister comes eam ob causam
equitis traditum equum recipiebat ad se, & domi-
nus deinde pedes praelium inibat.

Nomina armorum.

Arma nominantur quibus & se aliquis defendit &
vim hostilem propulsat, & quibus corpus tegitur at-
que munitur, quibus eminus & cominus pugnatur.
Jacula, missilia, Tela omnia quæ conijciuntur. Cly-
peus & scutum: Et partes hujus, Umbo, & me-
dium umbonis, & hujus appendix, itemque lo-
rum seu habena. Et ambitus, orbis, extrema o-
ra. Scutum vimineum seu salignum (quæ sunt ger-
ræ) Scutum ex ligno, de corio, Scutum de bubulo
corio duro. Scutum æneum. Apud Homerum &

²⁵ ἔξησκημένοι] C. Salm. ἐξησκημένοι, quasi ad
σκευὴν referatur. KÜHN.

²⁶ ἀφ' ἵππου] MS. pro ἀφ' ἵππου, habet ἀφίππου. JUNO.

²⁷ ἰππευσίμοις] MSS. ἰππασίμοις, quæ forma etiam
alibi extat. Ibid. A. & P. R. εἰ δὲ τι εἰς. P. V. εἰ δὲ
τις ἀφίππα ἀφίκαιτο. SEB.

[ἰππευσίμοις] Codex uterque, ἰππασίμοις. cui C. V.
καὶ subjungit. KÜHN.

[ἰππευσίμοις] MS. ἰππασίμοις, καὶ ἰπ. nec aliter
MSS. Seber. Sic infra Segm. hujus libri 186. amo-
veatur itaque illud ἰππευσίμοις. JUNG.

²⁸ Τοὶ] Ti pro τοὶ est in C. V. Codex Salm. facit
cum MSSis in utroque. KÜHN.

Τοὶ] Pro τοὶ, MS. τι. ut & Seber. duo. JUNG.

²⁹ Μὴ εἶεν] A. & P. R. μὴ εἶναι. SEB.

³⁰ Μὴδε] Scr. μηδὲ ut est in MSS. SEB.

Μὴδε] MS. μὴ δὲ. vel scribe μηδὲ, ut MSS. Seber.
JUNG.

³¹ Λύδιον] Πάθημα Λυδίων fuit equitatus Lydis inu-
tilis factus in praelio adversus Cyrum, qui immixtis
Camelis equos conturbaverat. Herodot. lib. I. Xenoph.
lib. VII. Cyrop. KÜHN.

³² Παρελάμβανεν] C. A. ita exhibet totum locum:
παρελάμβανεν ἐξέπιτήδες ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παρεπόμεινος
ὑπηρετίας. εἰμος ὑπηρετίας ad industria ad hoc ipsum
sequentibus ministris. KÜHN.

³³ Ἐξέπιτήδες] MS. ἐξέπιτήδες ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παρ-
πόμεινος ὑπὴρ. ut & Pal. rec. Seb. JUNG.

³⁴ Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ] P. R. ἐπ' αὐτὸ τοῦτο. SEB.

³⁵ Τίς] Absert τίς a Codice Salmassii. KÜHN.

³⁶ Εὐθύς ὀπλίτης ἦν] P. V. ὀπλίτης ἦν εὐθύς. SEB.

³⁷ Ὀπλίτης] Miles erat grævὶ armatura, pedes
scilicet. KÜHN.

³⁸ Ἐκ χειρὸς χρήσιμα] Arma cominus manibus usur-
panda quo & prinet sequens ἀγχιέμαχα ita enim le-
git C. A. non ἐγχιέμαχα. Hesych. Ἀγχιέμαχα. ὅπλα
τὰ μὴ βαλλόμενα. KÜHN.

³⁹ Ἀγχιέμαχα] MSS. ἀγχιέμαχα. SEB.

Ἀγχιέμαχα] Ἀγχιέμαχα, βλήματα, βλήτα, βέλη
π. MS. omnia rectius. ἀγχιέμαχα etiam Seb. MSS.
JUNG.

⁴⁰ Βλήματα] C. V. κλήματα, βλήματα. forte,
ἀγυῶλη, βλήματα. C. A. βλήτα non habet, nisi quis
malit, προβλήματα β. βλήτα. nec Cod. Salm. habet
βλήτα. KÜHN.

⁴¹ Καὶ ἐπομφάλιον] Non est in C. A. nec Salm.
KÜHN.

⁴² Ἰτύς] Ἰτύς MS. uti & infra Segm. hujus libri
142. JUNG.

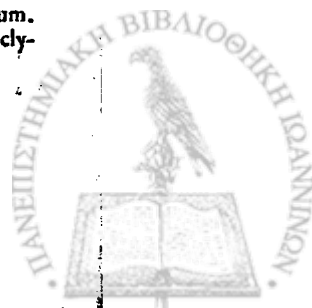
⁴³ Οἰσύνη] Thucyd. lib. IV. τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν
ἄπλοισι ἀσπίσι τε φαύλαις καὶ οἰσύναις ταῖς πολλαῖς
εαυτῶν ναύτας [scutis] invalidis armatis & salignis pleris-
que, vertit Valla. KÜHN.

⁴⁴ Ἀσπίς ὠμοβοΐνη] C. A. non habet ἀσπίς. C. V.
ὠμοβοΐνης male. Herod. Polymn. λαισγία τε εἶχον ἀντ'
ἀσπίδων, ὠμοβοΐνης πεποιμένα, & iterum, ἀσπίδας δὲ
ὠμοβοΐνας μικράς. vid. & Xenoph. pag. 266. KÜHN.

⁴⁵ Ὄμοβοΐνη] MS. ὠμοβοΐνη. JUNG.

⁴⁶ Παρ' Ὀμήρῳ δὲ] C. A. Ὀμήρῳ. δὲ superscriptum.
Locus Homeri est Iliad. 18. ubi Achilles describitur cly-
peus. KÜHN.

Παρ' Ὀμήρῳ] Deest παρ' in MS. JUNG.

vero etiam Aureum, argenteum, & stanneum. * Fertur vero Nicias & purpura auroque mixtis decoravisse scutum. Appellatur etiam scutum longum, quadratum, rotundum, circulare, cavum, prælongum. Pelta Amazonica autem, ut Xenophon inquit, hederæ folio similis est. Thorax & partes ejus, alæ. & medium ejus, alvus. Jason vero Theſſalus etiam Semithoraces invenit. Thoraces vero sunt rotundi, squammati, * alii vero ex annulis. Est etiam stola quædam, thoracis loco. Galea, castis, & hujus partes. quæ supra frontem est, idem cum

ὀμήρω δὲ, καὶ χρυσοῦ, καὶ ἀπ' ἀργύρου, καὶ κασσιτέρου. * λέγεται δὲ καὶ Νικίαν, πορφύραν καὶ χρυσοῦ μίξαντα, κοσμηῆσαι τὴν ἀσπίδα. λέγεται δὲ καὶ προμήκης ἀσπίς, τετραγώνος, περιφερῆς, κυκλωτερῆς, κοίλης, ἑτερομήκης. πέλτη Ἀμαζονική, ὡς Φησι Ξενοφῶν, παρειοκῦια κίττου πετάλω. Θώραξ, καὶ τὰ μέρη τοῦ θώρακος, πτέρυγες. καὶ τὸ μέσον αὐτοῦ, γυάλον. Γάσων δὲ ὁ Θετταλῆς, καὶ ἡμιθώρακια προσέξευρε. Θώρακες δὲ, οἱ μὲν, ὀμφαλωτοί, Φολιδωτοί. * οἱ δὲ, ἐξ ἀλύσεων. ἔστι δὲ τις καὶ σπολάς ἀντὶ θώρακος, περικεφαλαία, κυνή, κράνος. καὶ τούτου τὰ μέρη, τὰ μὲν ὑπὲρ τὸ μέτωπον, ὁμωνύμως τῶ

ancrum, nec non argenti & plumbi albi in scuto hic mentionem facit. Fertur Niciam scutum suum ornasse mixto auro cum purpura. Dicitur & scutum longum seu prolixum, quadratum, rotundum, (Latinis sunt ancilia) teres orbis figura, cavum, altera parte longius, pelta Amazonica, similis folio hederæ, ut ait Xenophon. Thorax, id est lorica, &

partes hujus, Alæ, & mediana, ubi illius coruscum exiat. Jasonis autem Theſſali inventum sunt Thoraces dimidiati. Thoracum alii umbilicati, alii squamati, alii catenati (sex conjerti hamis) Quoddam etiam vestimentum seu tunica quædam pro thorace est. Capitis tegmen, Castis, galea. Hujus partes sunt, una supra frontem ha-

47 Ἀπ' ἀργύρου] MSS. ὑπ' ἀργύρου. SEB.
 Ἀπ' ἀργύρου] C. A. ὑπ' ἀργύρου. KÜHN.
 48 Κασσιτέρου] MS. κασιτέρου. λ. δ. κ. Νικίας π. κ. χ. μίξας κ. JUNG.
 49 Νικίαν] P. R. Νικίας π. κ. χ. μίξας. SEB.
 Νικίαν] Vid. *Plutarchum* in vita ejus circa finem. C. V. Νικίας habet, & paulo post μίξαν. C. *Salmasii* πορφύραν καὶ χρυσοῦ μίξ κοσμηῆσαι τὴν ἀσπίδα. KÜHN.
 50 Λέγεται δὲ &c.] MS. γίνεται δὲ προμήκης ἀ. JUNG.
 Λέγεται δὲ &c.] Consentit cum MS. *Jungermannii* *Falckenb.* legendo γίνεται πρό λέγεται.
 51 Κυκλωτερῆς] MS. κυκλωτέρης. JUNG.
 52 ἑτερομήκης] *Altera sui parte longior*, cui opponitur κυκλωτέρης. KÜHN.
 53 Πέλτη Ἀμαζονική] De Pelta Amazonica v. *Briffon.* lib. III. de regn. Perf. JUNG.
 54 Ξενοφῶν] Lib. V. Ἀναβ. de Μοσῶναιων γερτίς dicit ἰκασμένω κίττου πετάλω. KÜHN.
 55 Κίττου] Κίττος *Att.* pro κισσός. A. χρυσοῦ πετ. SEB.
 56 Πτέρυγες] Vid. omnino *H. St. ph.* animadvers. ad adag. *Eras.* in adag. *Theſſalorum alæ.* JUNG.
 57 Γυάλον] Vid. omnino *Pausan.* in *Phocicis & Homeri* Interpretes. unde γυαλοθώραξ, de quo nemo melius quam *Pausan.* l. c. p. 343. KÜHN.
 58 ἡμιθώρακια] Unius tantum γυάλου, quibus petus muniebatur videntur fuisse. non multum ablu dit quod *Καρδιοφυλάκιον Polybio* dicitur lib. VI. c. 21. cujus verba apud *Suidam* extant corrupta. est tamen, ubi illa aliquantisper uvant *Polybium.* καρδιοφύλαξ παρά Γομαίοις χάλκωμα σπιθαμιαίων πάντα πάντως, ὁ προσετίθεντο πρό τῶν στέρνων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου, ἀλυσιδα τοῖς χιτῶνας περιτίθεντο περί τούς θώρακας. Hic primum otiose reperitur τὸ περί, illudque effecit, ut vel *Suidam* vel ejus descriptor existimaverit deesse τῶ ἀλυσιδα τοῖς, quo referatur, ideoque ipse infercivit χιτῶνας. vera autem lectio extat in ipso *Polybio*, θώρακας enim dicuntur ἀλυσιδα τοῖς, vel, ut *Pollux* ait, εἰ ἐξ ἀλύσεων. Ceteroquin τὸ προσετίθεντο monet, ut legamus in *Polybio*, ὁ προστίθενται quam lectionem firmat ex *MSio* quodam *Κονίεργαμνιανῆς*: qui etiam annotat, vocem χάλκωμα in ejus *MSii* margine tantum apparuisse. KÜHN.

59 ὀμφαλωτοί] Uterque Codex non habet, uti nec *Salmasii*. KÜHN.
 ὀμφαλωτοί] Non agnoscunt membranae. JUNG. GERM.
 ὀμφαλωτοί] Neque agnoscit hanc vocem *Falckenb.*
 60 Φολιδωτοί] *Herod.* θώρακα εἶχε χρύσειον λεπιδα τὸν in *Calliop.* vel, ut in *Polybium.* κιδῶνας &c. λεπίδες σιδηρεῖς ὅσιν ἰχθυοειδῶς. in quo describendo faciendi sunt *Poëtæ*. KÜHN.
 61 Στολή] A. & P. V. σπιλάς ἀντὶ θ. quæ vox aliena ab hoc loco. *Rec.* autem *Pal.* στολάς παρὰ Ξενοφῶντι ἀντὶ θ. Is ergo lib. III. *Exped. Cyri* fol. 307. στολάδες καὶ θώρακες αὐτοῖς ἐπορίσθησαν. (ad quem locum nota *Jo. Leunclavii* consulenda) & lib. IV. fol. 318. τοξοῦντες διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς, ubi *Leuncl.* interpr. *sagitta adacta per clypeum & indumentum in ipsas costas.* SEB.
 Στολή] Uterque Codex σπιλάς per η cui C. V. e superscriptum habet, adeoque vera lectio est, σπολάς. *Xenoph.* & ex eo *Suidas* στολάς, nisi & ibi σπολάς legendum. *Hesych.* Σπολάς, χιτωνίσκος βαθύς, σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. *Antiph.* ἄνιθιν innuit superindui tunicæ solitam τὴν σπολάδα ex pellibus confectam. *Scholiam* ibidem inter alia, ἴφακτον δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεισθαι. quæ verba cum aliis sua fecit *Suidas*. *Portus*que frustra suum N. L. illis allinit. videtur autem deduci ab ἐπιπολλῆς, omisso σ, quod gestabatur ἐπιπολλῆς, supra aliam vestem, ab ἐπιπολλάω. In *Glossis.* *Scortea* δερματοχιτών. item *Scortium*, σκύτινον, δερμάτινον. Gallorum *surrou* hic quadraret, nisi quod non constet ex pellibus. *Salmasii* legit σπιλάς per ι. KÜHN.
 Στολή] MS. σπολάς, pro vulgato στολή. Bene, vide infra VII. 70. JUNG.
 62 Περικεφαλαία, κυνή] *Περικεφαλαία κοινή* MS. JUNG.
 63 Τούτου τὰ μέρη] C. A. τούτου μέρη. KÜHN.
 Τούτου τὰ μέρη] Particula τὰ deest ante μέρη in MS. JUNG.
 64 ὑπὲρ τὸ μέτωπον] A. ὑπὲρ τῶν μετώπων. Idem tamen mox ὑπ' αὐτοῦ. P. V. ὑπ' αὐτῶ. Indequo P. R. τὸ μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ. SEB.

μέρει. τὰ δὲ ⁶⁵ ὑπ' αὐτὰ, ὀφρύες. καὶ τὸ ⁶⁶ ὑπὲρ αὐτῶν προβεβλημένον, ⁶⁷ γείσσον. τὸ δὲ ἐπ' αὐτῆ τῆ κεφαλῆ, ἐπίκρανον. καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτὸ, λόφος, καὶ λοφία, καὶ τριλοφία. λόφος ἐνανθῆς, ⁶⁸ ὑακινθινοβαφῆς. τὰ δὲ ⁶⁹ περὶ τὰς χεῖρας προβλήματα, ⁷⁰ ὁμοίως τῶ μέρει, ⁷¹ χεῖρες καλοῦνται. * καὶ κνημίδες ποδῶν, ξίφος, μάχαιρα, ἐγχειρίδιον, ξίφος ἀκμή, ⁷² ξίφος λαβή, ξίφος προλαβή, ξίφος τελαμών, οὐ τὸ ξίφος ἐξήπται, ⁷³ κοπίς. ἡ δὲ θήκη τοῦ ξίφους, ⁷⁴ κουλεύς. λόγχη, ⁷⁵ ζυστός, κάμαξ, ἀκόντιον. ἀκόντισμα, καὶ τὸ ὄπλον, καὶ τὸ ἔργον. δόρυ, ⁷⁶ κοντός. καὶ ἡ θήκη τοῦ δόρατος, ⁷⁷ δουροθήκη. καὶ τὰ

parte, quam munit, nomen habet. quæ vero sub hac est, supercilia. quod vero in hac prominet, grunda. Quod autem in ipso est capite, ἐπίκρανον. quod super hanc est, conus, & crista, & triplex crista, crista florida, hyacinthina. Manuum vero munimenta, similiter manus dicuntur, * & pedum ocreæ. ensis, gladius, pugio, gladii acies, gladii ansa, manubrium, gladii cingulum. A quo gladius dependet, κωπίς. theca vero gladii, vagina. lancea, hasta, pertica, jaculum, ἀκόντισμα & telum, & ipsius usum significans. hastile, contus. Theca vero hastæ, δουροθήκη. partes vero, extremum

bens nomen frontis: Infra hanc supercilia, & quod projectum eminet, suggrundium. Que pars supra Caput erigitur, Galea est appendix, cui inseritur juba & crista. Estque juba triplex, florida, colore hyacinthino. Quibus manus teguntur, & manuum nomen habent ipsæ (diciturque manica possunt) in pedibus ocrea nominantur. Gladius, ensis (Latini etiam machære græco verbo usi sunt) Sica, (sen

pugio) Gladii acies. Gladii capulus, manubrium projectum. Gladii balteus, unde ille dependet. Ad feriendum casum idoneus gladius. Gladii vagina, cui ille includitur. Lancea, hastile, verutum, missile, jaculum, (quod nomen usurparunt ut epithetum, & rete jaculum dixere a jaciendo) conti, hasta, & hac ubi reponitur, is hasta locus seu cel-

65 Ἰπ' αὐτὰ] Uterque Codex V. & A. legit ἰπ' αὐτὰ quæ lectio vulgata melior sive ad μέγιστον referatur sive ad κρένος. C. Salm. non habet τὰ μὲν ὑπὲρ & c. usque ad τῶ μέρι. KÜHN.

Ἰπ' αὐτὰ] Αὐτὸ MS. pro αὐτὰ. recte, scilicet μέγιστον. JUNG.

66 Ἰπὲρ αὐτῶν] C. A. ὑπὲρ αὐτοῦ. C. Salm. ἰπ' αὐτὸ & c. γέισσον. KÜHN.

67 Γείσσον] MS. γείσον, scilicet γείσσον & γείσον repetiuntur. Hoc tamen & Hesych. Suid. Etymologus tantum. JUNG.

68 Ἰακινθινοβαφῆς] Xenophonius est, qui lib. VI. de Insti. Cyri refert Pantheam marito Abradata obtulisse inter alia χρυσῶν κρένος καὶ λόφον ὑακινθινοβαφῆς crissam hyacinthino colore tintam. KÜHN.

69 Περὶ τὰς χεῖρας] C. V. περὶ ταῖς χεῖρσι, quod eodem recidit. KÜHN.

Περὶ τὰς χεῖρας] Περὶ ταῖς χεῖρσι MS. JUNG.

70 Ὁμοίως τῶ μέρι] æque ac membrum, manus dicuntur. Salm. manus, manica, manicilla, χειρομανικά. KÜHN.

71 Χεῖρες καλοῦνται] A. καλοῦνται χεῖρες. SEB.

Χεῖρες καλοῦνται] Vid. H. Mag. III. Miscel. 2. deinde MS. κνημίδες, sine καί. JUNG.

72 Ξίφος λαβή] A. & P. V. λαβή, καὶ προλαβή καὶ τελαμών, οὐ. SEB.

Ξίφος λαβή] C. A. ξίφος λαβή καὶ προλαβή. Salm. ξίφος καὶ προλαβή. KÜHN.

Ξίφος λαβή] Ξίφος λαβή καὶ προλαβή, & ut & infra MS. X, 144. JUNG.

73 Κοπίς] A. sic quoque. PP. κοπίς, quod gladii genus. Xenoph. lib. I. Cyrop. fol. 5. ἔχειν δὲ διὰ τοὺς ἐξιόντας τὸξον παρὰ τὴν φαιέτρην, καὶ ἐν κολεῶν κοπίδα, ἢ σάγγυρον. ubi Leuncl. ad marg. κοπίδες appellabantur gladii minores leviter curvati, fulcibus similes auctore Curtio (lib. VIII. circa finem) Infra lib. IV. pag. III. Cyrop. ψιλὰς μαχαιρας dixit, i. gladios exiles. SEB.

Κοπίς] C. V. κοπίς recte, est enim a κόπτω. Interpretes hic migrat terminos. Copidi enim tribuit quod balteo deberet, ex illo enim dependet gladius. Gloss. κοπίς, ἢ μάχαιρα. Cultrum. κοπίς I. & Salm. KÜHN.

Κοπίς] Κοπίς, pro κοπίς. recte, & id avus meus interpretatur. Interpretes vero vulgatus plane delirat. Cataphractus Persicus apud Heliodorum lib. IX. inter alia describitur, κοπίδα ὑπὸ τὴν πλευρὰν παρητημένους. Sæpius apud Xenoph. ejus gladii mentio. Vide

& Brisson. lib. III. de reg. Perf. Nisi quis κόπην apud Pollucem scribendum autumet: qui certe & infra capulum, κόπην, ut in MS. inter gladii partes non omittit X, 144. JUNG.

74 Κουλεύς] In C. A. v. puuctis notatur, ut superfluum, extat nihilominus tam κολεύς quam κουλεύς. Gl. Philox. Vagina, κολεύς, ξιφοθήκη Vetus Onomast. Vagina, θήκη, κουλεύς. KÜHN.

Κουλεύς] MS. κολεύς, rectius, ut & idem infra X, 144. siquidem illud alterum ἰωνικώτερον. JUNG.

75 Ζυστός] MSS. ζυστόν. Hesychius: Ζυστόν, ἀκόντιον, δόρυ κατισκευασμένον. Suid. Ζυστόν, δαρύλλιον, ἀκόντιον, καὶ τὸ τέλειον δόρυ. Xenoph. IV. Cyrop. fol. III. Θώρακας καὶ τὸ ζυστὸν ἔχοντας αἰεὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρὸν ὀχεύσθαι. lib. VII. fol. 193. Ζυστοφόροι Πέρσαι dicuntur. Vide infra X, 143. SEB.

Ζυστός] Uterque Codex ζυστόν, quod præferendum vulgato. Hesych. quidem habet: Ζυστόν, ἀκόντιον, δόρυ κατισκευασμένον, καὶ τόπος ἔθα οἱ ἀλλήλα γυμνάζονται. Unde quis possit suspicari, ζυστόν gemina significatione & Athletarum Ἰγστὺν & hastam signare. Differentia tamen inter ζυστός & ζυστόν salva manet, cum enim hasta est, τὸ ζυστόν τὸν ζυστόν vero dicimus cum porticum significat. Hæc levis observatio non levem usum habet in Lexicis Glossariisque. Ex gr. Gloss. Philox. passus διάστημα μεταπονοπαθῶν ex quo legit Vulcanius Διάστημα, μετὰ τὸν ὕστατον, ut sequitur non passibus aquis. sed fallitur toto cælo, non animadversa ambiguitate vocabuli passus. Notat enim non tantum διάστημα ein schritt, verum etiam eum, qui aliquid cum molestia laborisque sensu perpressus est, unde legerem, μετὰ πόνου παθῶν. Alia id genus Lectori se exempla ingerent quam plurima. Pro κάμαξ Salm. I. καμακίς. KÜHN.

Ζυστός] Ζυστόν MS. bene. Nec tamen non & alterum in usu. Ammon. περὶ ὄμ. καὶ διαφ. λέξ. Ζυστός, τό τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡσόδου ἐν τῶ πρώτῳ, & c. ubi Vulc. emendat Ἡροδότῳ. apud quem tamen lib. I. est: τὸ ζυστόν & c. Et sane noster MS. etiam infra X, 143. καὶ ζυστὰ δ' ἂν ἴποις. etiam in militis instrumento. Argib. lib. III. de Dilimitis. ζυστούς τε γὰρ ἐπιφύροτας καὶ σαρίστας & c. JUNG.

76 Κοντός] MS. κόντος, ut & apud Hesych. Scribitur. JUNG.

77 Δουροθήκη] C. A. δουροθήκη. C. V. δουροδοθήκη.

quidem *σαυρωτήρ*, jaculi manubrium. medium vero, *ἀγκύλη*. ipsum vero opus, *ἀγκυλίσασθαι*, id est, jaculari. promi- nens vero pars, *culpis*, & *acies*, & *styrax*. * Erant etiam quaedam *Hastilia* na- vali proelio propria, ut *Homerus* inquit, propter longitudinis usum ex multarum partium coagmentationibus composita. *falx*, *hasta falcata*, *bipennis*, *securis anceps*. His etiam addere quis potest, *Ensem Laconicum*. *funda*, *lapis*, *arcus*, & hujus partes, *cornu* & *nervus*. & *διστός*, quod & *telum*, & *teli jactum* significat.

μέρη, τὸ μὲν τέλος, ⁷⁸ *σαυρωτήρ*. ⁷⁹ τὸ δὲ μέσον, *ἀγκύλη*. καὶ τὸ μὲν ἔργον, ⁸⁰ *ἀγκυλίσασθαι*. τὸ δὲ προὔχον, *αἰχμή*, καὶ ⁸¹ *ἐπιδορατίς*, καὶ ⁸² *στύραξ*. * ⁸³ ἦν δὲ καὶ τινὰ δόρατα ναύμαχα, ὡς ¹³⁷ *Φησὶν* ⁸⁴ *Ὅμηρος*, διὰ μήκους χρεῖαν συνηρμοσμέ- να ⁸⁵ ἐκ συμβολῶν, *δρεπάνη*, *δορυδρέπανον*, *πέ- λευς ἀμφίστομος*, ⁸⁶ *ἐτερόστομος*. τάχα δ' ἂν προσθεῖη τις τούτοις καὶ τὴν ⁸⁷ *ξυήλην* τὴν *λακωνι- κήν*. ⁸⁸ *σφενδόνη*, *λίθος*, *τόξον*. ⁸⁹ καὶ τὰ τόξου μέρη, *κέρως*, καὶ *νευρά*, καὶ *οἰστός*. τὸ αὐτὸ καὶ *βέλος*, καὶ *τόξευμα*. ⁹⁰ *Θουκυδίδης* δὲ αὐτὸ

la dicitur. (*Romanorum* autem propria fuerunt *pila*). Partes *hastae*, *hina seu extrema nomen habet*, in quo *halacctræ* est significatio, (quod tamen alii a *sistendo* seu *figendo* duxerunt). Quæ pars cminet, ea *culpis* est, *ferrum hastili affixum*. Fuere & *hastæ pugnantium in navibus*, quarum *Homerus* me-

minit, quæ habuere *compages*, quibus in *proceritate concinnarentur*. *Falx*, *falcata hasta*. *Bipennis*, (quæ est *securis anceps*) *Securis una parte feriens*. Hic forte addere aliquis possit *peculiare Lacedæmoniorum cultri nomen*. *Funda*, *Saxum*, *Arcus*. *Arcus partes*, *cornu* & *nervi*. *Sagitta*, ea est

in qua posteriori coaluit gemina lectio in unam, pu- temque superscriptum *θη τῷ δὲ* in textum ipsum re- ceptum, cum tantum innueretur illo, recte etiam dici *δορυδρέπανη*. prætulim tamen hoc quidem loco *δορυδρέπανη* vel *δρεπάνη*, quia præcedit ἡ ἀγκύλη τοῦ δόρατος, dum- modo ad v. seq. referatur. *Salm.* I. *δορυδρέπανη*. *Kühn.* *δορυδρέπανη*] MS. *δορυδρέπανη*, quod certe placet. vide *Hesych.* *Suid.* & *Favoninum* in *Γοτοδόκη*. Apud *H. Jun.* nomencl. est *δορυδρέπανη* *Poll.* in *Hastatum theca*. Quod & *Rhodiginus* videtur agnovisse, 21. antiq. 18. ubi *dorotheben a Polluce* vocari ait. Sed MS. noster sibi constat, infra quoque VII, 156. & X, 143. *δορυδρέπανη* habens. *Jung.*

capit *Eustath.* ad *Il.* o. Quando enim *παροξύνεται* & aliud significare, ut *ναυμάχος ἀνήρ*. habes istud & apud *Herodotum* *Polymn.* c. 89. *Jung.*

84 *Ὅμηρος*] *Ὅμηρος* *Iliad.* O. 389. *Scholias*ta sunt *μακρὰ δόρατα τὰ πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτίθεια*. *SEB.*

85 *Ἐκ συμβολῶν*] C. A. καὶ ἐκ συμβολῶν a recto τὸ σύμβολον. *Salm.* *συμβολῶν*. *malle* vulgatum. *Cl. Cyrill.* *συμβολὴ commissura* &c. *συμβολὴ συναρμογῆς ἰσχυρία*. Vereor autem ut locus hic sit mutulus, neque enim dicit ex quibus jungantur *δόρατα ναύμαχα* quod omnino fieri debuit. Legere igitur ἐκ *συμβολῶν δρε- πάνης καὶ δόρατος δορυδρέπανον*. vide imprimis *Arrian.* lib. V. B. C. & quæ supra notata sunt ad *Segm.* 120. n. 95. Notum satis quod *δορυδρέπανον* nihil aliud sit quam *falx prælongo hastili infixâ*. *Kühn.*

Ἐκ συμβολῶν] *Ἐκ συμβολῶν* MS. de *δορυδρέπανοις*, ut supra dixi, *Sigon.* I. *Emend.* II. *Jung.*

86 *Ἐτερόστομος*] *Securis ex altera tantum parte secans*, quod *Interpres* omisit. *Salm.* C. *πέλυς*. male. *Kühn.*

87 *Ξυήνη*] *Al.* *ξυήλη*. quæ *Hesychio* *Ξυήδιον*, ὁ τῶν δρέπανον λέγουσιν. unde colligi ait *H. Steph.* parum inter se differre *ξυήλην* & *κοπίδα*. vid. & *Nic. Crag.* de *Rep.* *Laced.* 4, 3. *SEB.*

Ξυήνη] *Rectius ξυήλην* ex *Xenoph.* p. 265. & aliis. *Salm.* *ξυήνη*. *Kühn.*

Ξυήνη] *Ξυήνη*, aliis *ξυήλη*. v. *H. Steph.* thes. græc. ling. *Jung.*

Ξυήνη] *Falckenburgius* habet *ξυήνην*, ex quo facili mutatione *ξυήλην* legerem. *ξυήλην* certe non tantum *Hesychius*, id quod *Sebero* jam annotatum, habet, sed & *Eustath.* ad *Hom.* *Il.* A. ad versum 639. qui illud per *μαχαίριον* περι τὴν *ζυήνην* explicat, & *Doricum* esse ait, vel *Æolicum* pro *Attico κηστis*. quod bene convenit cum iis quæ *Hesychius* de voce *κηστis* habet, modo & ibi pro vulgato *κοπίς*, *κοπίς* legatur. quam vocem paulo superius nostro *Polluci* MSSi quoque restituerunt, & *Cl. Salm.* uti postmodum adverti, illam jam restituendam vidit.

88 *Σφενδόνη*] De *σφενδόνη* copiose *Fœl. Oecon.* *Hieroc.* *Jung.*

89 *Καὶ τὰ τόξου μέρη*] Uterque Codex καὶ τοῦ τόξου κέρως καὶ νευρά. (C. V.) ὁ οἰστός. *Kühn.*

Καὶ τὰ τόξου μέρη] MS. καὶ τοῦ τόξου κέρως, καὶ νευρά καὶ οἰστός, & *μοχ διστά*. *Jung.*

90 *Θουκυδίδης*] *Locus Thucydidis* est lib. IV. *Ζυγογρ.* ubi *Lacon* quidam captivus interrogatus ab inimico, an qui pugnantes occubissent, honesti fortesque viri fuissent, respondet. πολλοὶ ἂν ἀξιοὶ εἶναι τὸν ἀτρακτον (λέγων τὸν οἰστόν) ἐι τοὺς ἀγαθοὺς διαγιγνώσκαι, δόλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς τὲ λίθοις καὶ τα-

78 *σαυρωτήρ*] Vide *Infra* X, 143. & *Hier. Magium* miscell. III, 2. *SEB.*

σαυρωτήρ] C. V. *σαυρωτήρ* per o mendose, exscriptoris vicio. Est autem *σαυρωτήρ* *hastæ spiculum inferius*. *Glossæ* in genere reddunt, *Culpis*. *Kühn.*

σαυρωτήρ] MS. *σαυρωτήρ*, uti & *infra* X, 143. de hisce & seqq. aliquid etiam *Rhodig.* loc. cit. V. & *Hier. Magium* 3. miscell. 2. ubi in *σαυρωτήρι* (quam vocem & depravatam esse posse, & scribendum *σταυρωτήρ*) dissentium *Eustathii* & *Pollucis* indicat. Diversitatem sane scriptiois & avus noster supra in versione sua inuivit, ubi & ad lacertam in ἐτύμω vocis respici monet, quod & *Margius* docuit ibidem. Pro ἀγγώνων (*δωράτων* genus) ima parte quoque *σαυρωτήρα* nominat *Agath.* lib. II. *Jung.*

79 *τὸ δὲ μέσον*] P. R. καὶ τὸ μέσ. *SEB.*

80 *ἀγκυλίσασθαι*] MSS. *ἐναγκυλ.* *SEB.*

ἀγκυλίσασθαι] Uterque Codex & *Salm.* καὶ τὸ ἔργον ἐναγκυλίσασθαι quod præfero vulgato. *amentate* *Latinis*, ut *ἀγκύλη amentum*. *Kühn.*

ἀγκυλίσασθαι] MS. καὶ τὸ ἔργον ἐναγκυλίσασθαι, τ. quamvis male ibi sit duabus vocibus ἐν ἀγκ. *Jung.*

81 *Ἐπιδορατίς*] C. A. *ἐπιδορατίς*, sed v punctis notatum. *Kühn.*

82 *Στύραξ*] *Hastæ* pars posterior, quæ manu tenetur: vel ut alii dicunt, τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν, inferior *hastæ* vertebra, seu *acies* quam terra insigere solent. Hæc adnotanda duximus, ne juvenes dictionis hujus significatione fallerentur, quoniam inter anterioris *culpis* nomina a *Polluce* ponitur. *Gualt.*

Στύραξ] *Στύραξ* & *ἐπιδορατίς* adfert hinc *Jun.* nomencl. in *Micro.* *Jung.*

83 *ἦν δὲ καὶ τινὰ δόρατα ναύμαχα*] *Homer.* *Iliad.* o. vers. 389. & 675. *Kühn.*

ἦν δὲ καὶ τινὰ δόρατα ναύμαχα] MS. ἦν δὲ τινὰ δόρατα ναυμάχων. verum τὸ ναύμαχα hic προπαροξυόντιον præ-

καὶ ⁹¹ ἄτρακτον καλεῖ. ⁹² εἰσὶ δὲ καὶ ⁹³ πυρφόροι οἵστοι. καὶ τοῦ βέλους τὸ μὲν ἐπτερωμένον, εἰπίαι ἀν ⁹⁴ κεφαλὴν βέλους. ὁ δὲ σιδήρος, ἀκίς. καὶ τῆς ⁹⁵ ἀκίδος ⁹⁶ ὄγκινοι μὲν, οἱ πρὸς τῷ ⁹⁷ καλάμῳ. ⁹⁸ γλωχίνες δὲ, αἱ πρὸς τῇ ἀκμῇ ⁹⁹ προβολαί. ¹³⁸ ἴστέον δὲ, ὅτι καὶ Φοίνικος σπάθη ¹⁰⁰ Ἀράβων τινὲς ἀντὶ κέρως ἐχρῶντο. καὶ ¹ λίθῳ ὄξει ἀντὶ σιδήρου Αἰθίοπες. καὶ ἔχριον τὰς ἀκίδας ἰῶ Φαρμακῶδει Ἀραβες.

² Περὶ βαρβαρικῶν ὄπλων.

ζ.

Προσαριθμητέον τούτοις καὶ τὰ βαρβαρικά. ³ Σάρισσαν Μακεδονικὴν, τὸ δόρυ. ⁴ καὶ παλτὸν Μηδικὸν, τὸ ἀκόντιον. καὶ ⁵ ἀκινάκης, Περσικὸν Ξιφιδίον τι, τῷ μῆρῳ προσηρημένον. καὶ ⁶ Σαγά-

telum emissum arcu. Thucydides (Laconico verbo sed Ἔ alii quoque) eo nomine appellat quod significationem habet quam Latinum fusi. Fuere sagitta etiam ignita. In telo partem pinnatam vocare poteris caput teli. Ferrum autem acies dicitur. In hoc uncini ubi ferrum arundini affixum est, propter aciem autem quod eminet a lingua nomen habet. Sciendum in Arabia quosdam usus esse palmae termitae seu ramo pro cornu arcuum: Aethiops autem

ξέωμισι διεφείροτο. Sic in eleganti χροῖσι ex Aeschylī Myrmidonibus apud Schol. Aristoph. ad Aves: πλεγνὶτ ἄτρακτοῖ τεχνικῶ τὸν αἰετόν. JUNG.

⁹¹ Ἄτρακτον] Hesych. Ἄτρακτος, βέλος μεταφορικῶς, καὶ ὁ ἄτρακτος, apud Poetas haec metaphorica significatio ἀτρακτοῦ praecipue in usu est. Kühn.

⁹² εἰσὶ δὲ καὶ πυρφόροι οἵστοι] P. R. ἴσσι δὲ καὶ πύρφορος οἵστος. SEB.

⁹³ Πυρφόροι] Ex Thucyd. etiam lib. II. καὶ τὰ ξύλα μίτε πυρφόροι οἵστος βάλισσαι. Arosolius βίβη τὰ πεπυρωμένα Ephes. IV. vers. 16. Hesych. Πεπυρωμένα, πεπυρωμένα. πυρακτοῦν est multo admoto igne aliquid reddere plene planeque ignitum. Kühn.

⁹⁴ κεφαλὴν βέλους] See ait Steph. in ora codicis sui, Caput teli. JUNG.

⁹⁵ ἀκίδος] C. A. ἀκίδος, male. pro ὄγκινοι, Hesych. legit ὄγκι ex Homero Iliad. Δ. 214. οἱ πρὸς τῷ καλάμῳ. hic interpungendum. Kühn.

⁹⁶ ὄγκινοι] Infra VII, 158. βέλους αἱ ἀκίδες, ὄγκοι καὶ π. SEB.

ὄγκοι] Steph. iterum: Uncini, an ex Latino? qui & illa quæ mox de Aethiopibus &c. σημαντία indicat. Postrema hujus Sectionis quoque adfert Rhodigin. 23. antiq. 10. ubi de infectione sagittarum apud barbaros congessit varia. JUNG.

⁹⁷ καλάμῳ] καλάμῳ. γλ. cum interpunct. SEB.

⁹⁸ γλωχίνες] C. A. γλωχίνες, αἱ πρὸς τῇ ἀκμῇ προβολαί, quæ lectio optima. vid. Hesych. in Προβόλαις & προβολή. Kühn.

⁹⁹ προβολαί] P. R. προβολαί. SEB.

¹⁰⁰ Ἀράβων] Herodotus non de Arabibus, sed tantum de Aethiopibus, qui in exercitu erant Persico ait: Αἰθίοπες δὲ καρδαλέας τε καὶ λεοντίας ἀναμμένοι, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος (I. ex Polluce φοίνικος vel φοινικίης) σπάθης πεποιημένα μακρὰ, τετραπηχίων ὄγκ ἰλάσσων, ἐπὶ δὲ καλαμίνους οἰστούς μακροῦς· ἀντὶ δὲ σιδήρου ἐπὶν λίθος ὄξυς πεποιημένος, τῷ καὶ τὰς σφρηγίδας γλύφουσι. vid. Polygn. Salmas. C. φοίνικος πάθι. forte unica voce φοινικοσπάθη. Kühn.

¹ λίθῳ ὄξει] P. R. λίθῳ ὄξειαν. SEB.

λίθῳ ὄξει] Legit C. A. λ. ὄξυ. C. Salmas. λοξίαν

idem vero Thucydides ἄτρακτον vocat. Sunt etiam sagittæ igniferæ. Ipsius vero jaculi pennatam partem, teli caput nominabis. Ferrum vero cuspidis, & cuspidis partes versus arundinem, ὄγκοι. cuspidis vero prominentiæ, γλωχίνες dicuntur. * Sciendum vero, quod Palmæ ramo qui-¹³⁸ dam Arabes pro cornu utebantur. Aethiopes vero acutum lapidem ferri loco habebant. Arabes præterea cuspidis venenato succo inungebant.

De barbaricis armis.

71

Adnumeranda his etiam Barbarica sunt, Sarissa scilicet Macedonica, quæ hasta est. Peltum Medicum, quod telum est. & Acinaces, Persicus ensis, femori aptatus.

saxis acutis pro ferro sagittæ. Arabes etiam liquore venenato sagittas ungebant.

De armis barbaricis.

Annumerentur his etiam barbarica arma. Puta Macedonicam sarissam, quæ est hastæ agentis illius. Et Medicum (seu Persicum) Peltum, id est tragalam. Et Acinacem gladiolum Persicum ab humero sas-

forte inquit λίθῳ ὄξει. qui & seq. τμήματος titulum non habet. Kühn.

² Περὶ βαρβ. ὄπλων] Vox ὄπλων abest in MS. maleque duabus vocibus τμήμα incipit: Πρὸς ἀριθμητέον. JUNG.

³ Σάρισσαν] Eam describit Aelianus Tactiῶ II. ubi Arcer. notæ vid. & ante eum Polybius lib. XVII. cap. 25. ubi Interpr. frustra est cum veteris & novæ sarissæ modulum excudit. Polybius certe, ni fallor, hoc tantum voluit, quod sarissa una eademque κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν secundum pristinum modulum impleverit sedecim cubitos. At si spectes ejus usum verum & τὸ ἐργὸν in præliis, quod vocat Polybius, ἀρμογὴ πρὸς τὸν ἀλθέσιαν, habet tantum quatuordecim, & de his iterum decedunt quatuor cubiti, ut quos sibi vindicat partim interstitium amburum manuum quibus apprehenditur sarissa, partim ἀντιστόμα partis posticæ, quo acies prioris partis in æquilibrio servatur. Ergo vera sarissæ προβολή in pugna rediit ad decem cubitos, non equidem Polybius clare pronunciat quo pacto prima magnitudo sarissarum duos perdidit cubitos, obscure tamen indicat fieri hoc ἀρμογῇ πρὸς τὴν ἀλθέσιαν. Cum scilicet hastili aptatur utrumque ferrum, quo feriat, quoque libramentum accipiat, tum duo cubiti ejus magnitudini pristinae decedunt. sed hæc obiter ut hujus loci occasione veritas a doctioribus liberali manu asseratur. Kühn.

Σάρισσαν] MS. σάρισαν. JUNG.

⁴ Καὶ παλτὸν] MSS. καὶ τὸ παλ. SEB.

Καὶ παλτὸν] C. A. τὸ παλτὸν. Kühn.

Καὶ παλτὸν] MS. καὶ τὸ παλτὸν τὸ μ. de quo genere teli v. Doctiss. Briffon. lib. III. de reg. Pers. addeque locum hunc Pollucis. JUNG.

⁵ Ἀκινάκης] C. A. ἀκινάκης Περσικόν. Kühn.

Ἀκινάκης] MS. ἀκινάκη recte. eo casu enim & cetera dixit. Certe & avus meus sic legendum vidit, ut ipsius versio restatur. De acinace alias videatur Briff. cod. lib. III. cui locus potest Pollucis addi. & Lips. Anal. ad Militiam suam dial. 3. lib. III. ubi Pollucis nostri hæc ita interpretatur: Acinaces, Persicus gladiolum quidam femori adaptatus. JUNG.

⁶ Σαγάρεις] A. & P. V. ἀγαρίσι. SEB.

& Sagares Scythicae. Arabes vero Struthiorum pellibus, thoracum & scutorum vice muniebantur.

ῥεις Σκυθικὰς. Ἀραβες δὲ καὶ ἰστρουθῶν δοραῖς, ἀντὶ θωράκων καὶ ἀσπίδων ἐφράττοντο.

139 * *De machinis, & animalibus ad bellum conferentibus.* 8,

* 8 Περὶ μηχανημάτων, καὶ τῶν συντελούντων ἐν πολέμῳ ἀλόγων ζώων. 139

Faces, vallorum tegumenta. & machinationes, arietes, turres, machinae ad urbes capiendas idoneae, machinae, Catapultae Macedonicae: & testudines. Ad bellum vero opus est, arma ferentibus asinis, bobus ad currus praeparatis, mulis vero ad utrumque idoneis opus, camelis, instrumentis portandis. * sed Bactriani etiam camelis pugnant, sunt etenim equis velociores, terribiliores magnitudine, & hirsuti magis, strenuiores vero propter raram sitim, & ad ferendos labores magis idonei. Equorum contra, & elephantum

Πυρσοί, 9 Φρυκτοί. καὶ μηχανήματα, κριοί, πύργοι, ἐλεπόλαις, μηχαναί, καὶ καταπέλται Μακεδονικοί, 10 καὶ χελῶναι. 11 Χρεία δ' εἰς τοὺς πολεμούς, σκευοφόρων μὲν ὄνων, ἐπιστευαζομένων δὲ βοῶν 12 ἢ φ' ἀμάξαις. ἡμιόνων δὲ, πρὸς ἀμφω. καμήλων δὲ, 13 ἐπιστευαζομένων τὰ σκευή. * 14 Βάκτριοι δὲ καὶ μάχονται ἐπὶ τῶν καμήλων, 140 καὶ εἰσὶν αὐτοῖς ἵππων μὲν 15 ἀκύτεραι τὸ τάχος, ἐκπληκτικώτεραι δὲ 16 διὰ μέγεθος, καὶ δασύτεραι. 17 ἐνεργώτεραι δὲ διὰ τὸ ἀδιψόν, καὶ μᾶλλον δύνασθαι πονεῖν. ἵππων μὲντοὶ καὶ ἐλεφάντων

pensum. Et Sagares (id est secures) Scythicas. Arabes autem tegebant corpora pellibus eorum quos passeret marinos vocarunt, isque utebantur pro loriceis & clypeis.

De machinis, & quae animalia bruta usum habeant in bellis.

Faces, ignes sublati. Machinae. Arietes. Turres. Machinae ad urbes capiendas. Catapultae Macedo-

Sagares] C. V. ἀγάρις. C. A. ἀγαρίς & ita *Salmasius*. *Helych.* Σάγυρις, πελίκιον μονόστομον. Φαρέτρα. ἀίστρον. *Lectionem* absque σ etiam *Phavorinus* agnoscit h. v. Kühn.

Sagares] MS. καὶ ἀγάρις. Sed vulgatum non mutem tam facile. *Sagaris* itaque non tantum *Perfica* & *Amazonica*, de quibus *Briffon.* loco dicto: Sed & *Scythica μάχαιρα*: Immo infra in instrumento militari *σαγάρις* simpliciter refert X, 146. Quae mox de Arabum armatura, ἐν στρουθῶν δοραῖς, eadem *Herodotus* de *Macis* lib. II. ut vir summae eruditionis & amicus *A. Schottus* in *Geographicis* & *Historicis Herodoti*, quae Latine *Mela* exscripsit, adnotavit. Locus est in *Notri Melromene* c. 175. *Jung.*

7 *Στρουθῶν δοραῖς*] Meminit *Gesn.* de avib. 744. *SEB.*

Στρουθῶν δοραῖς] *Herod.* de *Macis*, Lybica gente, ἐς δὲ τὸν πόλεμον στρουθῶν καταγυῖων δοραῖς φορέουσι προβλήματα. Idem de *Aethiopibus* qui copias *Χερκίς* augebant: προβλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῖντο γερῶν δοραῖς. Kühn.

8 *Περὶ μηχανημάτων*] Hic est in C. A. titulus. caetera sequuntur mox infra. A C. *Salmasius.* titulus abest. Kühn.

Περὶ μηχανημάτων &c.] Titulus in MS. sic tantum: *Περὶ μηχανημάτων.* *Jung.*

9 *Φρυκτοί.*] L. *Φρυκτοί*, quamvis C. A. & *Salmasius* id non habeant. *Interpr.* vallorum tegumenta. Caeterum *Φρυκτοί* aeque ac *πυρσοί* ignes sunt factisque quibus in summis montium verticibus eminus ostendebatur longe distitis hostilis irruptio vel alia belli calamitates. *Gloss.* *Ignes*, *πυρσοί.* *Helych.* *Πυρσοί*, λαμπράδες καίμεναι, λαμπτήρες, *Φρυκτοί* item. *Φρυκτός*, μάντις, κλήρος σύμβουλος, *πυρσός*, ubi legerem, *Φρυκτός μάντις*, κλήρος, σύμβουλος, π. *Toffus vates*, dicitur fors ex arida materia facta & in vaticiniis adhibita. Kühn.

Φρυκτοί.] *Φρυκτοί* abest. pro quo certe in vulgato

nica, & Testudines. Est autem usus ad vasa gestanda (& impedimenta) asinorum. Bovum vero qui ad plaustra trahenda jungantur. Mulorum ad haec ambo. Camelis etiam onera imponuntur. Bactrii vero Camelis insidentes etiam praeciantur. Sunt autem his Cameli velociores & celeriores equis, magnitudineque terribiliores, & pilis magis horrida, ad opera belli magis etiam utiles, propterea quod sitim, laboresque perferunt. Equis sane & Ele-

emendandum Φρυκτοί. Ita enim illi ignes e specula sublati vocabantur. rideat vero quis an misereatur interpretis vallorum tegumenta? *Jung.*

10 *Καὶ χελῶναι*] Desunt in MS. καὶ χελῶναι. *Jung.*
11 *Χρεία δ' εἰς τ. π.*] Hic in C. A. praemittitur titulus: *Περὶ τῶν συντελούντων ἐν πολέμῳ ἀλόγων ζώων.* Kühn.

Χρεία δ' εἰς τ. π.] *Χρεία* &c. πονεῖν. Haec interpretatur & *Rhodigin.* 7. antiq. 18. ubi & de camelis plulcula. *Jung.*

12 *Ἰφ' ἀμάξαις*] P. R. & A. ἰφ' ἀμάξης. *SEB.*

Ἰφ' ἀμάξαις] C. V. ὑπομάξης. C. A. ἰφ' ἀμάξης. *Lectione* C. V. hic non quadrat. ex altera fieri posset ἰφ' ἀμάξαις, boves enim parantur in bello ad currus trahendos, muli vero ad ferendum pariter & trahendum. *Salmasius.* l. ὑφ' ἀμάξης. Kühn.

Ἰφ' ἀμάξης] In MS. ὑπομάξης pro ὑφ' ἀμάξης. *Jung.*

13 *Ἐπιστευαζομένων*] Proprium verbum, quo exprimitur, *sarcinis operare jumentum*: *Gl. Philox.* *Saginat asinum* σάσσει ὄνον l. *saginat asinum.* *Sagina* (l. *sagmat*) παραπλήρωμα. *Saginatius* (l. *sagmatius*) σεσωγμένος. Idem vitium in σεσωγμένος apud *Cyrillum* in *Gl.* ut & in σάγμα & σαγματοποιός, quod & *Vulcanius* observavit. Ita in *Hist. August.* equum *sagmatium* habemus. *Sagmatos* *Notratibus* dicitur. Kühn.

14 *Βάκτριοι*] Sic A. & P. R. P. V. *Βακτήριοι.* editi libri: *βακτρ.* *SEB.*

15 *Ἀκύτεραι*] C. A. ἀκύτεροι, sed ut superscriptum est. deinde τάχος non est in textu, sed in margine. in sequent. legit *πληκτικώτεραι καὶ διὰ μέγεθος εἰσὶν* *magnitudine magis movent percelluntque.* Kühn.

Ἀκύτεραι] MS. ἀκύτεραι τάχος, (absque τὸ) ἐκπληκτικώτεραι δὲ καὶ δ. *Jung.*

16 *Διὰ μέγεθος*] A. & P. R. καὶ διὰ μέγεθος ἐκπληκτ. P. V. ἐκπληκτικώτεραι δὲ, καὶ διὰ μέγεθος θρασέ. *SEB.*

17 *Ἐνεργώτεραι*] C. *Salmasius.* ἀνεργώτεραι δὲ &c. πονεῖν abest. Kühn.

ἀντικρυς χρεία ἐπὶ τὰς μάχας. καὶ ὁ μὲν ἄγων
 18 ἑλέφαντα, ἑλεφανταγωγὸς καλεῖται. 19 ὁ δ'
 ἐπ' αὐτοῖς ἄρχων, 20 ἑλεφαντάρχης. φράττονται
 δὲ καὶ ἵπποι ὄπλοις, 21 προμετωπιδίοις, 22 παρα-
 πίοις, παρήιοις, προστερνιδίοις, παραπλευριδίοις,
 παραμηριδίοις, παρακνημιδίοις.

141

* 23 Περὶ ἵππων, καὶ ἀρμάτων. θ'.

Λέγονται δὲ ἵπποι, τεθωρακισμένοι, 24 περιπε-
 φραγμένοι, ὀπλισμένοι. λίβυες δὲ, καὶ ἀπὸ
 διφρών, καὶ ἵππων 25 ἐπιζευγμένων, ὡς περ
 26 οἱ Ὀμήρου Ἡρώες, μάχονται. οὗτος γὰρ οὐκ οἶδε
 27 μονίπους ἵππείας. ὧν οἱ μὲν ὑπὸ τῷ ζυγῷ,
 28 ζύγιοι. οἱ δὲ ἐκατέρωθεν, 29 παρήωροι, καὶ 30 παρ-

phantis omnino ad praelia opus est. Qui Elephan-
 tum agit seu ducit, is Elephanti agasō vocatur
 (Latini Indum nominarunt) Praefectus his est Ele-
 phantarcha, id est Ductor Elephantorum. Equi
 etiam muniuntur seu teguntur armis. (Ea ha-
 bent nomen a partibus corporis, quibus applicantur)
 a fronte, (frontalia aliqui vocarunt) auribus, ge-
 nis, pectore (pectoralia ea sunt quibusdam) late-
 ribus, femoribus, cruribus.

Ἐνεργώτεροι] MS. Ἐνεργώτεροι, rectius puto. ἐνεργώτατη
 per ω aliquoties etiam in MS. Interprete graeco Cas-
 taris de bello Gallico erat, ut lib. I. c. 28. 31. JUNG.

18 ἑλέφαντα] P. R. ἐλέφαντας. SEB.

19 ὁ δ' ἐπ'] MS. ὁ δὲ ἐπ'. De Elephantago &
 Elephantarcha *Bulengerus* hinc de Venatione circi c. 21.
 & amicis. *Rittershusius* noster Comm. ad lib. II. *Cyng.*
Oppiani. JUNG.

20 ἑλεφαντάρχης] Hic in C. A. definit ista sectio,
 & incipit titulus: Περὶ τῶν ἐν ἀρμασὶν ἵππων καὶ περὶ
 ἀρματος & sequitur statim: φράττονται δὲ &c. quae
 distinctio melior est vulgata. KÜHN.

21 Προμετωπιδίοις] *Xenoph.* lib. VI. de *Cyri vita*:
 ἄπλοισι δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίους καὶ προστερνιδίους
 καὶ τοὺς μὲν μονίπους παραμηριδίοις, τοὺς δ' ἐπὶ τοῖς
 ἀρμασὶ, παραπλευριδίοις. vid. & initium lib. VII.
 KÜHN.

22 Παρήιοις] A. παραπίοις, quae infra II, 53. τὰ
 παρὰ τοὺς ἄπλους τῶν ἵππων προβλήματα. SEB.

Παρήιοις] C. A. & *Salms.* etiam παραπίοις. vid.
Hesych. in Παρήϊα. KÜHN.

Παρήιοις] MS. παραπίοις, recte. explicat se ipse
Pollux. infra II, 53. & X, 54. v. & *Hesych.* JUNG.

23 Περὶ ἵππων καὶ ἀρμάτων] P. V. περὶ τῶν ἐν ἀρ-
 μασὶν ἵππων, καὶ περὶ ἀρματος. SEB.

Περὶ ἵππων καὶ ἀρμάτων] Titulus hujus τμήματος
 nullus in MS. JUNG.

24 Περιπεφραγμένοι] P. V. παραφ. SEB.

Περιπεφραγμένοι] C. V. πεφραγμένοι. C. A. περι-
 φραγμένοι. KÜHN.

Περιπεφραγμένοι] MS. simpliciter πεφραγμένοι. & ὀ-
 πλισμένοι caret. Haec vero equorum epitheta bellica
 Latine explicat *f. Camerarius*, avus noster, libello
 de nominibus equestribus. JUNG.

25 Ἐπιζευγμένων] PP. ἐπιζευγμένων. A. ἐζευγμέ-
 νων. SEB.

Ἐπιζευγμένων] Uterque Codex ἐπιζευγμένων jun-
 ctis ad currit, nec aliter Cod. *Salmas.* KÜHN.

Ἐπιζευγμένων] MS. ἐπιζευγμένων. & mox pro οὗ-
 τος, MS. Ὀμηρος γάρ. Contra *Pollucem* vero osten-

usus ad pugnas. Qui vero elephantem
 ducit, ἑλεφανταγωγὸς dicitur. qui ve-
 ro his praest, elephantum Praefectus vo-
 catur. Muniuntur vero & armis equi,
 frontalibus, aurium & maxillarum tegmi-
 nibus, pectoralibus, laterum tegumentis,
 femorum munimentis, & ocreis.

* De equis, & curribus.

g. 141

Dicuntur vero equi, armati, tecti, mu-
 niti. Afri vero de curribus, equisque
 junctis, sicut & Homericus Heroës, pu-
 gnant. hic etenim unico equo utentes e-
 quites non noverat. Equorum autem hi,
 qui sub jugo sunt, jugales. sed qui utrin-

De Equis & Curribus.

Equi perhibentur loricati, circumquaque tecti,
 armati, (sunt & cataphracti equites, quod nomen
 & Latini usurparunt, (Livius loricated interpretatus
 est) Libyes, id est Afri curribus utuntur in
 praeliis, quibus vehuntur adjunctis equis, quem-
 admodum apud Homerum Heroës. Nam hic soli-
 tarios equos agitantes (id est celetes) non novit. Pro-
 ximi jugo, jugales equi vocantur. His utrimque

dit *Brodæus* 6. miscell. 3. quod *Homerus* ceiletem pla-
 ne noverit ex *Od.* ε. & *Il.* κ. JUNG.

26 Οἱ Ὀμήρου] P. R. οἱ ἐν Ὀμήρῳ. Mox MSS. Ὀ-
 μηρος γάρ οὐκ. Mox P. R. μονίπους ἵππ. A. & P. V.
 μονίπους ἵππους. Inquit autem *Pollux*: οὐκ εἶδ' ἱμ-
 μο novit, si vers. 371. *Odys.* ε. & 513. *Iliad.* κ. re-
 cte accipiuntur a *Brodæo* lib. VI. Miscell. cap. 3.
 SEBER.

Οἱ Ὀμήρου] Οἱ ἐν Ὀμήρῳ η. C. A. & deinde Ὀμη-
 ρος γάρ. ita & C. *Salmas.* KÜHN.

27 Μονίπους] C. A. μονίπους ἵππους viriose quoad
 prius. *Pollux* cum dicit *Homerum* ignorasse equum
 qui κέλης & singulari dici solet, ad usum in bello re-
 spexit. Nulquam enim *Homerus* introducit Heroas in
 praelio vētos equis singulis. κέλητα tamen ipsum de-
 scribit *Odys.* 5. dicens:

Ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππος ἐλαύνων.

Ubi *Eustathius* monet, κατ' ἀνάγκην *Homerum* aliquan-
 do Heroas imponere equo singulari, ut *Diomedem*
 in *δολονεία*, alias οὐ ποιεῖ ἥρας χρωμένους αὐτῷ. Ita
 capiendum esse *Pollucem* ex præcedentibus liquido ar-
 guitur, quod contra eos qui *Pollucem* carpunt, ob-
 servandum erit. KÜHN.

28 Ζύγιοι] V. P. ὑποζύγιοι. SEB.

29 Παρήωροι &c.] MS. παρήωροι, καὶ παρασῆωροι, καὶ
 σπρηφοροι, καὶ σπρηίοι. & mox tamen, σπρη, καὶ παρ-
 ῆωροι. Quod ad primum attinet quod vulgo παρή-
 ωροι, rectius scribatur παρήωροι, vel παρήωροι, ut apud
Hesych. *Suid.* *Eustath.* *Etymolog.* sicut & παρηώροι, ut
 & avus noster in versione sua supra adlata, scripsit:
 quamvis in lib. de nom. equestr. παρηώροι sit edi-
 tum. In ceteris omnino scribendum παράσῆωροι, ut
 & avus meus habet lib. de nom. equestr. (male vulgo
 παράσῆωροι) σπρηφοροι, &c. ut vulgo recte edita
 habes & infra ex *Aeschylō* σπρηφοροι πεδίων VII. 24.
Hesych. Παρήωροι, &c. ἵππος ὁ παράσῆωρος ὁ ἐκ τοῦ ἀρ-
 ματος τρίχων. JUNG.

30 Παράσῆωροι] Lege παράσῆωροι. quamvis C. V. legat
 παράσῆωροι & C. A. sequens σπρηφοροι scribat σπρηφο-
 ροι. C. *Salmas.* παράσῆωροι recte. KÜHN.

que

que assistebant, pareori, adjutorii, catenati, & sirai vocabantur. horum vero habenae, catenae, & lora. Currus vero sedem ascendebant, Auriga, & Ascensor; quem Plato ἀναβάτην μικράσπιδά, id est, Parvo scuto utentem vocat. Quidam autem aurigandi modus Libycus, alius Persicus, alius Laconicus dicitur.

σειροί, καὶ σειραφόροι, καὶ σειραῖοι. καὶ αὐτῶν ἡνίοχοι, σειραὶ, καὶ παρηγορίαι. ἐπιβεβή-
κασι δὲ τοῦ ³¹ ἄρματιοῦ δίφρου, ³² ἡνίοχος, καὶ
³³ παραιβάτης. ἐν ὁ Πλάτων ³⁴ ἀναβάτην μικρά-
σπιδά ἐκάλεσε. καλεῖται δὲ τις Λιβυκὴ ³⁵ διφρεία.
ἢ δὲ, Περσικὴ. ἢ δὲ, Λακωνικὴ.

142. * De partibus currus. 10.

* 36 Περὶ μερῶν ἄρμάτων. 1. 142

Currus praeterea partes sunt, sella, tabulatum, exterior & interior rotarum circumferentia. Et sellae colligatio, dicitur tonius; quodque super hanc est, circumseptum, quod & tarrium dictum, corio tegi solebat. Tria autem tarrio latera equos respicientia habente, supremum eorum lignum, panax dexter vel sinister dicitur. virga autem media, capana. cui vero haec innititur pars, mesatium, & 143 emprostium. * sed gemini equos respicientes a capana ad ipsam curvaturam usque, metelae. ipsaque curvatura, furca.

Μέρη δὲ τοῦ ἄρματος, δίφρος, ὑπερτερίω, ἀν-
τυξ, ³⁷ ἴτυς. ἢ μὲν ἰμάντωσις τοῦ δίφρου, τόνος
καλεῖται. ³⁸ τὸ δ' ὑπεράνω αὐτοῦ περίφραγμα,
³⁹ ὃ σκύτει εἴωθε διαλαμβάνεσθαι, τάρριον. ⁴⁰ τρεῖς
δ' ἔχοντος τοῦ τάρριου πλευραὶς, ⁴¹ τὰς κατὰ τοὺς
ἵππους, τὸ ἀνώτατον ξύλον, ⁴² καπάναξ καλεῖ-
ται ⁴³ δεξιός, καὶ εὐάνυμος. ἢ δὲ μέση ῥάβδος,
⁴⁴ καπάνη. ⁴⁵ ἐφ' οὗ δ' ἀναπαύεται, μεσάτιον,
⁴⁶ ἐμπρόσθιον. * αἱ δὲ δίδυμοι, αἱ ⁴⁷ εἰς τοὺς ἵπ-
πους βλέπευσαι ἀπὸ τῆς καπάνης μέχρι τοῦ κυρ-
τίου, ⁴⁸ μετῆλαι. τὸ δὲ κυρτούμενον, ⁴⁹ ἀσπιδίσκη.

additi nomen habent a loris & habenis, quibus extra jugales alligantur, & cohibentur. Habene vero ex sunt σείραι & παρηγορίαι. Sellam currus ascendit auriga, & bellator qui curru vehitur. Hunc Plato curulem bellatorem cum parma appellavit. Nominatur quaedam vectura A-

fricana, quaedam Persica, quaedam Laconica. Tantum est quod ad nos pervenit, cetera an addiderit ὁ μακαρίτης avus, nobis non constat: ad institutum itaque nostrum pedem referimus. JUNGERM.

31 Ἀρματίου] V. P. ἀρματιοῦ. SEB.
32 Ἠνίοχος] Ἠνίοχος καὶ παραιβάτης, Iliad. ψ. 132.
Αὐτὸν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε.
ubi Schol. παραιβάται, οἱ ἐπὶ τῶν ἄρμάτων συμπολι-
μοῦντες, τοῦτέστι κύριοι τῶν ἄρμάτων. SEB.
Ἠνίοχος] In Gloss. agitator. KÜHN.
Ἠνίοχος] MS. ἡνίοχος, mendose credo, ut & mox
λιβυκὴ διφρεία. JUNG.
33 Παραιβάτης] C. A. & Salm. παραβάτης quod
eodem recidit. Erant autem illi qui pugnabant e cur-
ribus, domini etiam aurigarum & currum. vid. Hesych.
in παραβάτης. Dionysius Junior Platonem ad se
venientem in Siciliam honoris gratia παραβάτην, se vero
aurigam fecit currus quo vehabatur Plato. KÜHN.
34 Ἀναβάτην] Locus Platonis procul dubio iste est
in extremo Critia, quantum quidem ejus Dialogi ex-
stat. τὸν οὖν ἡγεμόνα ἢ τεταγμένον εἰς τὸν πόλεμον πα-
ρέχειν ἔκτον μὲν ἄρμάτων πολεμιστηρίων μερίων, εἰς τὰ
μυρία ἄρματα, ἵππους δὲ δύο καὶ ἀναβάτας, ἔτι δὲ ξυ-
ναρίδα, χωρὶς δίφρου, καταβάτας τ' ἐς μικράσπιδά καὶ
τὸν ἀμφεῖν μετ' ἐπιβάτην τοῖν ἵπποιν ἡνίοχον ἔχουσαν.
Plutā adscripti; videtur enim Pollux paulo aliter le-
gisse, si ejus lectio vera. JUNG.
35 Διφρεία] C. A. διφρεία. Xenoph. de Cyri vita lib.
VI. καὶ τὴν μὲν τρωϊκὴν διφρείαν πρόσθεν οὖσαν καὶ τὴν
Κυρηναίαν ἔτι νῦν οὖσαν ἀρματηλασίαν κατέλυσε &c. &
iterum pag. 125. mentionem facit τῆς τρωϊκῆς καὶ λι-
βυκῆς διφρείας. vid. Hesych. in Βαρκείας ὄχοις. Persicos
currus a Cyro institutos l. c. Xenoph. habet pag. 121.
KÜHN.

36 Περὶ μερῶν ἄρμάτων] C. A. ἄρματος. KÜHN.
Περὶ μερῶν ἄρμάτων] Sectionis hujus titulus in MS.
πери τῶν ἄρματος. JUNG.
37 Ἴτυς] MS. ἴτυς. sicut supra Segm. 133. JUNG.
38 Τὸ δ' ὑπεράνω] C. A. τὰ δ' ὑπεράνω. KÜHN.
Τὸ δ' ὑπεράνω] MS. τὰ δ' ὑπὲρ ἄνω. JUNG.

JULII POLLUCIS.

39 Ὁ σκύτει] In textu C. A. est ὁ σκύτων. in mar-
gine vero corrigitur: γραπτίον, ὃ σκύτει. pro διαλαμ-
βάνεσθαι uterque Codex καταλαμβάνεσθαι, sensu non
diverso. KÜHN.
40 Τρεῖς δ' ἔχοντες] MS. τρεῖς δὲ ἔχ. JUNG.
41 Τὰς κατὰ τοὺς ἵππους &c.] MS. τῆς κατὰ τ. ἵπ-
πους τὸ α. recte ni fallor. JUNG.
42 Καὶ πάναξ] C. V. καπάναξ. καπανικὸν apud
Eustath. est idem quod ἀμαξιαῖον. quod ad currus per-
tinet, curule, plaustrum vehendum. hanc lectionem sua-
dent & sequentia. KÜHN.
43 Δεξιός, καὶ εὐάνυμος] P. V. δεξιός καὶ ἀριστερός.
SEB.
44 Καπάνη] Καπάνη ex Polluce pro vehiculo & cur-
ru adfert Junius nomencl. in Vehiculum: atqui Pollux
tandem particulam currus facit. JUNG.
45 Εφ' οὗ δ' ἀναπαύεται, μεσ.] In MS. absque di-
stinctione, ἐφ' οὗ δ' ἀναπαύεται μεσάτιον ἐμπρόσθιον.
an itaque distinguendum, μεσάτιον; ἐμπρ. ut saltem
ἐμπρόσθιον nomen illius lateris tertiae partis firmare
videtur mox Segm. 148. hujus libri, (ubi certe
MS. μεσάτιον.) Sed de his peritis audire malo ipse.
JUNG.
46 Ἐμπρόσθιον] Hoc est in C. A. margine tantum.
KÜHN.
47 Εἰς τοὺς ἵππους] Neuter duorum Codicum εἰς
habet, nec Salmassius. KÜHN.
Εἰς τοὺς ἵππους] Deest particula εἰς in MS. JUNG.
48 Μετῆλαι] C. A. μετῆλαι. Hesych. legit μετιτῆ-
λαι & ex eo Phavor. KÜHN.
Μετῆλαι] Μετῆλαι MS. absque accentu. H. Steph.
in thes. notat apud Hesych. esse Μετιτῆλαι. JUNG.
49 Ἀσπιδίσκη] C. A. ἀσπιδίσκη. Quid si ἀσπιδί-
σκη quod etiam apud Hesych. notat extremum cytha-
rae, τὸ ἐπ' ἀκροῖς πῆχεσιν extremum ejus partis quae
verticillos continet. C. Salmass. ἀσπιδίσκη. KÜHN.

N

50 τὸ δ' ἀπὸ ταύτης κατὰ τὸν τόνον 51 κεκαμ-
 μένον, 52 ἀξήλις. τὰ δ' 53 ἐγγώνια τὰ ἐντὸς τοῦ
 δίφρου, γωνίαι, ἢ ἀγκῶνες, ἢ 54 ἄστρητα. τῶν
 δὲ πλαγίων πλευρῶν, αἱ ἐπάνω ράβδοι, αἱ ἕως
 κάτω τείνουσαι, 55 κυφῶνες. 56 αἱ δὲ ὑπ' αὐτοῦς
 μέσαι 57 ράβδοι, ἕως τοῦ τόνου, ὑποκυφῶνια,
 144 ἢ 58 κιλλόβαντες, ἢ κολλορόβοι. * 59 τὰ δὲ ἐγγώ-
 νια, 60 οἱ συμπίπτουσιν αἱ 61 πλάγιοι πλευραὶ,
 θαιροί. τὸ δὲ πρὸ τοῦ τόνου, 62 οἱ πρῶτον ἀναβαί-
 νουσιν οἱ ἐπιβαίνοντες, πτέρνα. τὸ δὲ ὅλον 63 ἐπί-
 θεμα, καλεῖται ὑπερτερία. 64 τὸ δ' ὑποτεινόμε-
 νον, ἄξων. τῶν δὲ 65 περιειλουμένων 66 τῷ ἄξωνι
 τροχῶν, τὸ μὲν περὶ ταῖς 67 ἀψίσι σιδηροῦν. 68 ἐ-
 πίσωτρον. ἢ δὲ ἀψίς, καὶ σῶστρα καλεῖται. αἱ
 δὲ 69 ἐνηρμοσμένα 70 αὐτῇ ράβδοι, κνήμαι. τὸ δὲ
 κενὸν τοῦ τροχοῦ τὸ ἐναρμοζόμενον 71 τῷ ἄξωνι, σύ-
 145 ριγξ. * τὸ δὲ ἐφ' ἑκάστη κνήμη σιδηροῦν, αἰτός.
 αὐτὸ δὲ τὸ περιειλούμενον 72 τῷ ἄξωνι, πλήμνη.
 τὸ δὲ ὑπεράνω αὐτοῦ σιδήριον, 73 δακτύλιος. τὸ
 δὲ συνδέον πρὸς 74 τὴν πλήμνην τὰς κνήμας σιδή-
 ριον, πλημνῶδετον, ἢ θώραξ. τὸ δ' ἐντὸς τῆς πλήμ-
 νης σιδήριον, ὀτρίβει 75 τὸν ἄξωνα, ἄταρνον, ἢ γάρνον, ἢ δέστρον. τὸ δὲ κωλύον ἐκπίπτειν τὸν

pars ab hac tonum juxta inflexa, azelis. Sellæ autem interioris curvaturæ, anguli; & cubiti superiores obliquorum laterum virgæ, quæ deorsum tenduntur, catastæ: aliæ vero ab his mediæ, extensæ ad tonum usque, hypocatastæ, cillobantes, aut collorobi. anguli in quibus obliqua latera committuntur, cardines. * Pars quæ an- 144 te tonum est, cui conscendentes insunt, scabellum. omne vero quod insertitur, tabulatum; quodque subtenditur, axis. Rotarum porro circa axem circumvolutarum ferrum, extremam cingens circumferentiam, canthus. Circumferentia ipsa, fostra; & in hanc infixi baculi, radii. Rotæ foramen, cui inseritur axis, fistula. * Singulorum radiorum laminae, pit- 145 næ. Quod circa ipsum axem volvitur, modiolus. Ferrum autem modiolum cingens, annulus. Ferrum radios modiollo colligans, modiolli vinculum, & thorax. Quod autem intra modiolum ab axe atteritur ferrum, atarnum, garnum, aut destrum. Sed clavus rotam axi infixam co-

50 τὸ δ' ἀπὸ] MS. τὸ δὲ ἀπὸ. JUNG.

51 Κεκαμμένον] C. A. τὸ δὲ κατὰ τόνον κεκαμμένον. ἀξήλιον. C. V. ἀξήλιον. & ita in C. A. η̄ superscribitur τῷ ᾱ in ἀξήλιον. C. Salmaf. κεκαμμένον ἀξήλιον. KÜHN.

52 Ἀξήλιον] Scf. ἀξήλις. In MSS. est ἀξήλιον. Hesych. Ἀξήλις, τοῦ ἀρματίου ξύλου. SEB.

Ἀξήλιον] MS. Ἀξήλιον. forte non male. Certe apud Hesych. reperio: ἀξήλις, τοῦ ἀρματίου ξύλου. Utrum reponendum, iudicabunt doctiores. JUNG.

53 Ἐγγώνια] C. V. ἐγγώνια. quod non prævalet vulgata ob sequens γωνίαι. KÜHN.

Ἐγγώνια] MS. ἐγγώνια. & mox tamen Segm. 144. ἐγγώνια, ut vulgati. JUNG.

54 Ἄστρητα] C. Salm. ἄστρητα. KÜHN.

55 Κυφῶνες] Hesych. notat ράβδον ἐπι κεκαμμένην διὰ κυφῶνα. deinde non repetitur in C. A. αἱ ante κάτω τείνουσαι. KÜHN.

56 Αἱ δὲ ὑπ' αὐτοῦς] C. A. οἱ δὲ ὑπ' αὐτοῖς μέσαι β. Salmaf. etiam ὑπ' αὐτοῖς. KÜHN.

Αἱ δὲ ὑπ' αὐτοῦς] Ἰπ' αὐτοῖς MS. JUNG.

57 Ράβδοι, ἕως] MS. ράβδοι ἕως. absque αἱ. JUNG.

58 Κιλλόβαντες] C. V. κιλλίβαντες. in C. A. κιλλόβαντες supra ο̄ habet scriptum η̄. Hesych. Κιλλιβάντις, τραπέζων βάσις, ubi legunt docti κιλλιβαντες quod & huic loco quadraret. C. Salmaf. κιλλιβαντες ἢ κολλορόβος. KÜHN.

Κιλλόβαντες] MS. κιλλίβαντες, ἢ κολλορόβοι. An κιλλιβαντες; quod nomen & aliis tamen convenit. Apud H. Steph. in thes. est κολλορόβοι, nescio an ex Codice aliquo. JUNG.

59 Τὰ δὲ ἐγγώνια] MSS. τὸ δὲ ἐγγώνιον, ᾱ. P. V. οὐ. SEB.

Τὰ δὲ ἐγγώνια] C. A. τὰ δ' ἐγγώνιον ὁ &c. in margine est, τὰ δ' ἐγγώνια οὐ ἐκπίπτουσι. nec dissentit C. V. C. Salm. τὸ δ' ἐγγώνιον οὐ. KÜHN.

60 Οἱ συμπίπτουσιν] MS. οὐ συμπίπτ. JUNG.

61 Πλάγιοι πλευραὶ] MS. πλάγιοι πλευραὶ. JUNG. GERM.

62 Οἱ πρῶτον] MSS. οὐ πρῶτ. SEB.

Οἱ πρῶτον] C. A. οὐ πρῶτον. C. V. οὐ πρῶτου ἐπι-

βαίνουσιν οἱ ἀναβαίνοντες, πτέρνα. C. Salm. οὐ πρῶτῳ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἀναβαίνοντες. KÜHN.

Οἱ πρῶτον] MS. plane variat: οὐ πρῶτου ἐπιβαίνουσιν οἱ ἀναβαίνοντες, πτέρνα. JUNG.

63 Ἐπίθεμα] C. V. ἐπίθημα. in C. A. est quidem vulgata lectio sed τῷ ε̄ superscriptum est η̄. Hesychius utrumque habet. KÜHN.

Ἐπίθεμα] MS. ἐπίθημα. JUNG.

64 Τὸ δ' ὑποτεινόμενον] MS. τὸ δὲ ὑ. JUNG.

65 Περιειλουμένων] C. Salm. περιειλημένων. KÜHN.

66 Τῷ ἄξωνι] MS. male τὸ ἄξωνι, sicut & in fine hujus segmenti. JUNG.

67 Ἀψίσι] ἀψίδεσι. C. Salm. KÜHN.

Ἀψίσι] MS. ἀψίσι σιδηροῦν, ἐπίσωτρον. ἢ δὲ ἀψίς, καὶ σ. adfert autem hinc σῶστρα Junius nomencl. in Absis. infra ἐπισῶστρα MS. X, 53. JUNG. GERM.

68 Ἐπίσωτρον] P. R. ἐπίσωτρον. A. ἐπίσωτρον, quomodo apud Homer. Iliad. ε. 725. λ. 537. & alibi. infra VII, 107. editi etiam ἐπίσωστρα. Σῶστρα autem cum acuto scribit H. Steph. videri iniquiens esse singul. scem. In Aug. Cod. potius legerim σῶτρον. SEB.

Ἐπίσωτρον] Uterque Codex cum duplici σσ, ἐπίσωτρον quod rectius. vid. Hesych. h. v. pro σῶστρα C. A. legit σῶστρα. KÜHN.

69 Ἐνηρμοσμένα] C. A. ἀνηρμ. quam lectionem redarguit repetitum ἐναρμοζόμενον. KÜHN.

70 Αὐτῇ] MS. αὐτῷ, pro αὐτῇ. JUNG.

71 Τῷ ἄξωνι] MS. τὸ (sed emendatum τῷ) ἄξωνι, σύριγξ. Jun. nomencl. Tubus rotæ, Foramen modiolii, in quo axis versatur σύριγξ Polluci. JUNG.

72 Τῷ ἄξωνι] MS. τὸ ἄξωνι. De πλήμνη v. Fas. Oecon. Hippocr. JUNG.

73 Δακτύλιος] Videatur Jun. nomencl. ubi de suppellectile rustica. in Annullis. JUNG.

74 Τὴν πλήμνην] MS. τὴν πλήμνην. & mox τὸ δὲ ε. τ. πλήμνης. JUNG.

75 Τὸν ἄξωνα, ἄταρνον, ἢ &c.] C. A. non habet. C. V. I. τὸν ἄξωνα, γάρνον ἢ δέστρον. τὸ δὲ &c. Hesych. Γάρνον. Etymolog. Magnam γάρνον. C. Salmaf. γάρνον ἢ δέστρον. KÜHN.

hibens, paraxonium, aut secundum Gorgiam, Obex: vel ut Eratosthenes, Repagulum.* Utræque vero rotæ extremitates, dactylia; quemadmodum & axis utraque extremitates, acraxonia appellat. * Ferra axi innitentia, quæ a rota teruntur, eura. Sed paraxonii vinculum, axiligator. Lignum porro ab ipsa currus sella extensum, temo. cujus ultima extremitas, acrotemo dicta, superne jugo alligatur. jugum autem huic alligantia, jugalia lora dicuntur. tum & clavus a temone ad jugum erectus, cui jugalia alligantur, hestor. Ipsæ vero jugi curvaturæ, quibus equi subjunguntur, zeuglæ. quarum extremitates, cornua vocantur.

τροχὸν ⁷⁶ ἐμπηγνύμενον τῷ ἄξονι, ⁷⁷ πᾶραξόνιον ἢ ὡς Γοργίας, ἐπίβολος, ἢ ὡς Ἐρατοσθένους, ⁷⁸ ἐμβολος. τὰ δ' ἐκατέρωθεν τέλη τοῦ τροχοῦ, δακτύλιοι. ὡς περ καὶ τοῦ ἄξονος τὰ ἐκατέρωθεν τέλη, ⁷⁹ ἀκραξόνια. * ⁸⁰ Τὰ δὲ τῷ ἄξονι ἐγκείμενα σιδηρία, καὶ τριβόμενα ὑπὸ τοῦ τροχοῦ, ⁸¹ εὐραί. ὁ δὲ τοῦ παραξονίου δεσμός, ἐμβολοδέτης. τὸ δὲ ἀποτεϊνόμενον ἀπὸ τοῦ δίφρου ζύλον, ῥυμός. οὗ τὸ τέλος ⁸² ἀκρορῦμιον, ὑπερθεν ἐκδέεται τῷ ζυγῷ. τὰ δὲ συνάπτοντα ⁸³ αὐτὸ τῷ ζυγῷ, ζυγόδεσμα καλεῖται. ὁ δὲ πάτταλος, ὁ ⁸⁴ διηρημένος, ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ ἐπὶ τὸν ῥυμόν, ὃ τὰ ζυγόδεσμα περιελίττεται, ⁸⁵ ἔστωρ. τὰ δὲ κοῖλα τοῦ ζυγοῦ, ὑφ' ἃ ὑπάγονται οἱ ἵπποι, ⁸⁶ ζεύγλαι. ὧν τὰ ἀκρά, ἀκροχηνίσκοι.

147

* De habenis.

11.

* 87 Περὶ ἡνίων.

10. 147

Sed ipsæ habenæ etiam lora dicuntur. quæ vero a temone extensa sub equorum collis constringuntur, baltei. quorum extremitates, lepadnisteres sunt, sed quæ equorum subtenduntur scapulis, antilenæ, & lorum ab equi vertice ad frenum tendens, capitale, quodque circa maxillas,

Αἱ δὲ ἡνίαι, καὶ ρυτῆρες καλοῦνται. ⁸⁸ τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ῥυμῶν ἀπηρημένα, ⁸⁹ τὰ ὑπὸ τοὺς αὐχένας τῶν ἵππων ἐλιττόμενα, ⁹⁰ λέπαδνα. ὧν τὰ ⁹¹ ἀκρά, λεπαδνιστῆρες. ⁹² τὰ δὲ ὑπὸ τοὺς ἄμους τῶν ἵππων, μασχαλιστῆρες. ὁ δὲ ⁹³ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ἵππου ἐκτεταμένος ⁹⁴ ἱμάς; ἐπὶ τὸν χαλινόν, κορυφαία. ⁹⁵ ὁ δὲ περὶ τὰς γένης, γενειαστήρ, γε-

τὸν ἄξονα, ἄταρον, ἢ &c.] MS. ἄξονα, γάρνον; ἢ δεύτερον. Illis, ἀτ. ἢ omiffis. JUNG.

76 Ἐμπηγνύμενον] MS. ἐμπηγνύμενον. JUNG.

77 Παραξόνιος] C. A. παραξόνιον. quod exhibet etiam C. V. ut & Salmasius. KÜHN.

Παραξόνιος] Παραξόνιον MS. παραξόνιος e Polluce habet *ῥυμίου* loco citato in *Raxillus*. Verum illud παραξόνιον placet magis, quum & infra X, 53. sit παραξόνια. JUNG.

78 Ἐμβολος] Gl. in neutro ἔμβολον, τὸ εἰς ἄξονα ἐμβυλλόμενον ζύλον, axedo. quod supra Segm. 144. ἄξων dicitur. KÜHN.

79 Ἀκραξόνια] Ser. ἀκραξόνια. H. Steph. SEB.

Ἀκροξόνια] Uterque Codex ἀκραξόνια quod præferendum vulgato. C. *Salmasius*. τὰ δὲ ἐκατέρωθεν τέλη ἀκροξόνια, reliquis omiffis. KÜHN.

Ἀκροξόνια] MS. ἀκραξόνια. & sic emendavit etiam H. Steph. in ora codicis sui. JUNG.

80 Ferra axi innitentia, quæ a rota teruntur eura] H. Steph. εὐραὶ ferramenta axi in id affixa, ut ne a rota atteratur. SEB. 2.

81 Εὐραί.] MS. εὐραί. *ῥυμ.* loco dicto: *Αυρα αὐραί, quasi famulatrices, vel εὐραί, ut apud Poll. scriptum est, &c.* JUNG.

82 Ἀκρορῦμιον] C. A. & C. V. ἀκρορῦμιον. KÜHN.

Ἀκρορῦμιον] MS. ἀκρορῦμιον. JUNG.

83 Αὐτὸ τῷ ζυγῷ] C. A. αὐτῷ. C. V. αὐτὰ ζυγῷ. KÜHN.

Αὐτὸ τῷ ζυγῷ] Aliter MS. αὐτὰ τὰ ζυγῷ. JUNG.

84 Διηρημένος] C. A. διηρημένος. *Salmasius*. forte, διηρημένος. *diduculus, rotellus*. KÜHN.

Διηρημένος] Ὁ διηρημένος MS. an διειρημένος scribendum? JUNG.

85 ἔστωρ.] A. ἔστωρ cum aspr. sicut & *Iliad. ω. 272.* ubi *Schol.* expr. ἀνίμνον πάσσαλον κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ. sed addens: τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκτορι, οἷον ἰχθύρι. SEB.

ἔστωρ.] C. V. ἔτωρ leg. ἔτωρ. *Hesych.* utramque lectionem agnoscit. ἔτωρ, inquit, σφῆν, ἔμβολος,

γέμφορ, στόλος (malim ἦλος) ἐν ᾧ ὁ ζυγὸς προσδίδεται. Item, ἔκτορες, πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ. vid. & ἔτωρ. KÜHN.

ἔστωρ.] Vide *Etymolog.* in ἔστωρ. sic enim habet. & *Eustath.* ad *Il. ω.* ubi διούνοσθαι docet. Et *hestor* etiam habet *Rhodig.* VIII. antiq. 13. ubi hæc verba *Pollucis* interpretatur. JUNG.

86 Ζεύγλαι] Unde *Hesych.* facit ζευγλόδεσμος quod *Pollucis* supra ζυγόδεσμον. vide *Hesych.* etiam in ζεύγλαι. KÜHN.

87 Περὶ ἡνίων] In MS. hic nec titulus, nec festio nova: sed pag. sequente, Segm. 148. ut indicabo. JUNG.

88 Τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ῥ. &c.] MS. τὰ δὲ ἀπὸ μὲν τ. ρ. ἀπ. ὑπὸ (absque τὰ) τοὺς τῶν ἵππων αὐχένας ἐλίττ. JUNG.

89 Τὰ ὑπὸ τοὺς αὐχ.] C. A. τὰ omittit. KÜHN.

90 Λέπαδνα] *Hesych.* Λεπαδία, ἱμάτιες πλατεῖς, οἷς ἀναδένονται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. *Eustath.* in *Homer.* Λέπαδνα α λέπω, ex quo λέπανον, & per pleonasmum inserto δ. λέπαδνον ὑπομασχαλιστήρ, Latine *avertia*. vid. 12. *Cod. Tit.* 51. l. 12. C. *Salmasius*. ἐπηρητημένα ὑπὸ τὰ τῶν ἵππων ἐλιττόμενα αὐχένας λέπαδνα. vid. *Suid.* h. v. KÜHN.

91 Ἀκρά] C. V. ἄβρα, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς κορυφῆς. KÜHN.

92 Τὰ δὲ ὑπὸ] MS. τὸ δὲ ὑ. JUNG.

93 Ἀπὸ κορυφῆς] MS. ἀπὸ τῆς κορ. JUNG.

94 ἱμάς] Post ἱμάς non est distinctio in C. A. nec esse debet. KÜHN.

ἱμάς] MS. ἱμάς, ut mox Segm. 148. JUNG.

95 Ὁ δὲ περὶ τὰς γένης] C. V. περὶ τὰ γένεια γενειάς. τὰ δὲ ἐπ' αὐτὰ δέρματα π. τ. α. C. A. γενειαστήρ etiam non habet, nec quæ mox sequuntur: τὰ δὲ εἰς usque ad κατὰ. C. V. καὶ τὰ παραξόνια. περιτρόχια. quod ultimum ita legit & C. A. γενειαστήρ nec C. *Salmasius*. habuit qui idem pro reliquis τὰ δ' ἵπ. &c. usque ad παρατρόχια ita: τὰ παραξόνια, παρατρόχια. reliquis omiffis. KÜHN.

Ὁ δὲ περὶ τὰς γένης] MS. περὶ τὰ γένεια, γενειάσ (omiffa voce γενειαστήρ) recte puto. JUNG.

νείας. ⁹⁶ Τα δ' επανεστηκότα δερμάτια περί τὸν ἄξονα, κατὰ τὰ παραξόνια, ⁹⁷ παρατρόχια. οἱ δὲ σιδηροὶ κύκλοι, δι' ὧν ⁹⁸ διήρηται αἱ ἡνίαι, δακτύλιοι. ¹⁴⁸ * ⁹⁹ ἀπὸ δὲ ἵππου ἐπὶ ἵππον ¹⁰⁰ ὀ ἀπηρητημένος ἱμάς, ¹ μεσάτιον. τῶν δὲ ἡνιῶν, αἱ μὲν, ² κατανωτιᾶοι καλοῦνται, αἱ δὲ, διὰ ρυμῶν. αἱ δὲ, διὰ μεσατίου. αἱ δὲ, σειραῖος ἱμάς. ³ καὶ τὸ μὲν ὅλω τῷ στόματι τοῦ ἵππου περιτιθέμενον χαλκοῦν ἠθμῶδες, ⁴ κημὸς καλεῖται. τὸ δὲ ⁵ περὶ τὸ γένειον ⁶ διηρημένον, ψέλλιον. τὸ δὲ εἰς τὸ στόμα ἐμβαλλόμενον, χαλινός. οὗ τὸ μὲν μέσον, ⁷ ἡνίον. τὸ δὲ περὶ αὐτὸ, ⁸ δακτύλιοι, ἐχῖνοι, τρίβολοι, ⁹ οὔσπερ μασάται ὁ ἵππος.

maxillare. Pelles porro, quæ circa raxonia existentes axim contegunt, rotales dicuntur. ferreique, per quos habenæ trahuntur, circuli, annuli. * Iorum vero ¹⁴⁸ ab equo ad alium equum tendens, mefatum. Habena autem aliæ per dorsum extensa, aliæ per temonem, aliæ per mefatum, aliæ lora dextra dicuntur. Sed colli instar equino ori circumdatum ferrum, frenum, quodque mento subtenditur, psellium. & quod ipsi inferitur ori, chalinus, cujus medium, ἡνιον. Circa hoc, annuli, echini, triboli, quos equus mandit.

149

* ¹⁰ Περὶ ἀσπίδων.

ιβ'

* De scuti.

12. 149

Εἴποις δ' ἂν, ἐθεράπευον τὰς ἀσπίδας, ἐξεκάθαιρον, ἐλάμπρυνον τοὺς θώρακας, καὶ ἐφαίδρυνον ¹¹ τὰς κνημίδας, τὰ κράνη στυλπνά ἐποίουν, ¹² τοὺς λόφους ¹³ ἠυθέτιζον, ἐθηγον τὰ ξίφη, ¹⁴ ἔξυον τὰ δόρατα.

Dices præterea, scuta curarunt; mundaverunt, thoraces expoliverunt, ocreas splendidas fecerunt, galeas lucidas reddiderunt, composuerunt cristas, acuerunt gladios, poliverunt hastas.

⁹⁶ Τα δὲ επανεστηκότα &c.] MS. τὰ δὲ επανεστηκότα δερμάτια περί τὸν ἄξονα καὶ τὰ παραξόνια, παρατρόχια. ceterum in tertia voce, εσθηκό repositum est, priorē accurate eraso. Sic & ἄξονα est repositum, eo quod antea fuit eraso penitus. JUNG.

⁹⁷ Παρατρόχια] MSS. περιτρόχια. Sed P. R. pro-roxyt. SEB.

⁹⁸ Διήρηται] C. V. διήρται. male. KÜHN. Διήρηται] MS. διήρται, forte & hic διήρται scrib. JUNG.

⁹⁹ Ἀπὸ δὲ ἵππου] P. V. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵπ. SEB.

¹⁰⁰ Ἀπὸ δὲ ἵππου] C. A. ἀπὸ δὲ ἵππων ἐπὶ ἵππων ἀπηρητημένος ἱ. μεσάτιος. C. V. μεσάτιον, quod firmat C. Salmassii. KÜHN.

¹ Ὁ ἀπηρητημένος] Particula ὁ deest in MS. JUNG. ¹ Μεσάτιος] MS. μεσάτιον. Post hanc vocem titulus in MS. περί ἡνιῶν & nova sectio. JUNG.

² Κατανωτιᾶοι] C. V. κατανωτιᾶοι perperam. KÜHN.

³ Καὶ τὸ] Male pro καὶ τὸ, καὶ τῷ. habet C. V. KÜHN.

Καὶ τὸ] Mendose: καὶ τῷ pro καὶ τὸ. vide vero hæc de frenis & eorum partibus explicantem *Camerar.* libell. de nom. equestr. JUNG.

⁴ Κημὸς] *Interpr. frænum. Sidorus, asperi fræni genus*, quo coëcteri solent cavalli superbi. vid. *Lexic. Mart.* in *Camus*, ubi etiam legitur pro ἠθμῶδες, ἠθμοειδής, sed videtur ἠθμῶδες non contemnendum præ ἠθμοειδής. *Onomast. capistrum, κημῶ. capistrum, κημῶ. alia Glossa capistrum, φορβεία. Veteres dixerunt orea, quod toti ori circumdetur. Onomast. Vetus, Orea, κημῶ. huc pertinet proverbium Νεῦσι apud Festum. Deprandi leonis obdes oreas, esuriens leoni capistrum imponas, de re periculosa alca plena. KÜHN.*

⁵ Κημῶς] De camo & ἴο. *Bart. Pius* Annotat. ling. Lat. Græc. c. 68. ubi male tamen camo adplicat quæ *Pollux* de ψέλλιον. Sic enim habet *Pius*, ut quidem

editus est in Tomo I. Theauri Critici: *Sed & Pollux in capite περί ἡνιῶν, de camo sic meminisse: κημῶς καλεῖται τὸ δὲ παρὰ τὸ γένειον διηρημένον.* JUNG.

⁵ Περὶ τὸ γένειον διηρημένον] C. V. παρὰ τὸ γένειον διηρημένον C. A. διηρημένον. C. Salm. παρὰ τ. γ. διηρημένον ψέλλιον. KÜHN.

⁶ Περὶ τὸ γένειον διηρημένον] MS. παρὰ τὸ γένειον διηρημένον, ψέλλιον. Illud παρὰ & *Pius* habet, ut vides. JUNG.

⁶ Διηρημένον] MSS. διηρημένον, ἴο. *Bart. Pius* annot. Lat. Græcarumque cap. 68. hunc locum ita citat: κημῶς καλεῖται τὸ δὲ παρὰ τὸ γένειον διηρημένον. Sed *H. Steph.* plane ut hic extat, ad vocem ψάλλον vel ψέλλιον. παρὰ autem pro περί habent etiam A. & P. V. SEB.

⁷ Ἠνίον] C. V. νιον. omisso η. C. A. & *Salmassii* sequentia ita exhibent. τὸ δὲ περὶ αὐτὸ δακτύλιον, ἐχῖνος, τρίβολοι, ὅπερ μασάται ἵππος. C. V. etiam habet δακτύλιον & ὅπερ. C. Salm. ὅπως. KÜHN.

⁸ Ἠνίον] MS. νιον. τ. & mox δακτύλιον, ἐχῖνοι, τρ. ὅπερ μ. JUNG.

⁸ Δακτύλιοι, ἐχῖνοι] MSS. δακτύλιον, ἐχῖνος. SEB. ⁹ Οὔσπερ] A. & P. R. ὅπερ. P. V. ἄπερ. SEB.

¹⁰ Περὶ ἀσπίδων] Non est in C. A. nec *Salmassii*. KÜHN.

¹¹ Τὰς κνημίδας] P. V. τὰς ἀσπίδας ἢ τὰς κνημ. mox P. V. κράνη. Sed κράνη caput, κράνος galea. SEB.

¹² Τοὺς λόφους] C. A. λάρους. C. Salm. τοῖς λάρους ἠυθέτιζον. KÜHN.

¹³ ἠυθέτιζον] P. V. ἠυτρέπιζον. SEB. ¹³ ἠυθέτιζον] *Eυθέτιζον* MS. JUNG.

¹⁴ Ἐξυον] A. & P. R. ἴθυον. SEB. ¹⁴ Ἐξυον] Pro ἔξυον C. V. ἔξιον. C. A. in textu habet ἠυθυον, *relias fecerunt hastas*, in margine veto ἔξιον. KÜHN.

¹⁴ Ἐξυον] MS. ἔξιον τ. δ. JUNG.

De armorum fabricis, & gentiliis armorum insignibus. 13.

15 Περὶ ὀπλοποιῶν, καὶ ὀπλῶν ἐθνικῶν ἐπισήμων. 17.

Armorum vero Fabri, Scutarius, thoracum confector, galearum Faber, gladios faciens, hastarum politor, pileos componens. Laudatissima vero sunt, Thorax Atticus, Galea Bæotica, Pileus & Pugio Laconicus, Scutum Argolicum, Arcus Creticus, Funda Acarnensis, Jaculum Ætolicum, Ensis Gallicus, Bipennis Thracia, & quæ superius de singulorum uibus dicta sunt.

16 Τεχνῖται δὲ τῶν ὀπλῶν, 17 ἀσπιδοπηγὸς ἰ θωρακοποιὸς, κρανοποιὸς, μάχαιροποιὸς, δορυξόος, πιλαποιός. εὐδόκιμα δὲ, θώραξ 18 Ἀττικουργῆς, κράνος Βοιωτιουργῆς. 19 Πίλος, καὶ ἐγχειρίδιον, Λακωνικά. ἀσπίς 20 Ἀργολικὴ, τόξον Κρητικόν, σφενδόνη 21 Ἀκαρνάνων, αἰκόντιον 22 Αἰτωλικόν, μάχαιρα 23 Κελτικὴ, πέλεκυς 24 Θράκιος. καὶ τὰ ἔμπροσθεν εἰρημένα, ὑπὲρ τῆς 25 ἐκάστου χρήσεως.

150 • *De hostibus crudelibus, & non talibus.* 14.

Inimicum nominabis, bellicosum. ἀντίπαλος enim, quod reluctatorem significat, licet Thucydides hoc utatur, durum tamen est. ἀντιπολεμοῦντες, quod rebellantes significat, melius est. infestis, abalienati, alienigenæ. Barbaros vero et-

• 26 Περὶ ἐχθρῶν ὤμων, καὶ μὴ τοιούτων. 150

λέγειν χρῆ 27 ἐχθρὸν, πολεμικόν. τὸ γὰρ τῶν ἀντιπάλων ὄνομα, εἰ καὶ Θουκυδίδης αὐτῷ κέχρηται, σκληρόν ἐστιν. 28 ἀντιπολεμοῦντες γὰρ, βέλτιον. ἀπηχθημένοι, 29 ἠλλοτριωμένοι, ἀλλόφυλοι. τοὺς δὲ βαρβάρους καὶ 30 ξένους ἐκάλουν.

15 Περὶ ὀπλιτῶν &c.] Titulus abest a C. Salmaf. Kühn.

Περὶ ὀπλιτῶν &c.] Titulus hujus Sectionis ita in MS. Περὶ τεχνιτῶν τῶν ὀπλῶν. JUNG.

16 Τεχνῖται δὲ] Abest a C. Salmaf. & δὲ quoque abest a C. A. Kühn.

Τεχνῖται δὲ] Incipit τμήμα in MS. τεχνῖται τῶν ὀ. absque δὲ. JUNG.

17 Ἀσπιδοπηγὸς] P. R. ἀσπιδοπηγοί, θωρακοποιοί. Sed cætera itidem singulariter A. ἀσπιδοποιός. SEB.

Ἀσπιδοπηγός] In C. A. pro ἀσπιδοπηγός est ἀσπιδοποιός. Kühn.

18 Ἀττικουργῆς] C. A. Ἀττικουργός. C. V. Ἀττικουργῆς. malim Ἀττικουργῆς, ut Ναξιουργῆς, Βοιωτιουργῆς. *Ælian.* V. H. lib. III. cap. 24. θώρακα Κρητικὸν inter κρητικῶν recenset elegantius adornatas. Kühn.

Ἀττικουργῆς] MS. recte, θώραξ Ἀττικουργῆς. At noster *Interpres*, Grammaticulis fremtentibus, *Thorax Attica*. Tribuit talia & *Xenophontis* *Ælian.* III. Ποικίλ. Ἱστορ. 24. λέγεται οὖν ὁ τοῦ Γρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχων, τὸν δὲ θώρακα Ἀττικόν, τὸ δὲ κράνος Βοιωτιουργῆς &c. JUNG.

19 Πίλος] MS. πιλός. JUNG.

20 Ἀργολικὴ] C. A. Ἀργή. forte est compendium scriptiois. C. Salmaf. Ἀργική. Kühn.

21 Ἀκαρνάνων] C. A. ἀκαρνάνων. sed ex *Thucyd.* patet, optimos funditores extitisse Acarnanes lib. II. pag. 155. qui & lib. III. Ἄτολος jaculatores novit. Kühn.

Ἀκαρνάνων] MS. ἀκαρνάνων. verum alii fundæ inventionem Phœnicibus attribuunt, quam opinionum varietatem examinat *Lipsius* IV. Poliorcet. II. JUNG.

22 Αἰτωλικόν] MS. Αἰτολικόν. JUNG.

23 Κελτικὴ] C. V. Βελτικὴ mendose. Celticum gladium describit *Polybius* lib. II. pag. 164. 167. 168. Celtibericum gladium laudat *Suidas* ex eodem *Polybio*, ni fallor, in voce μάχαιρα. Kühn.

24 Θράκιος] C. A. θράκιος in textu, sed superscriptum est os. Kühn.

25 Ἐκάστου] Cod. Uterque ἐκάστων. C. Salmaf. ἐπὶ τῆς ἐκάστου. Kühn.

Ἐκάστου] Ἐκάστων MS. JUNG.

26 Περὶ ἐχθρῶν ὤμων &c.] Hujus Sectionis titulus

in MS. Περὶ ἐχθρῶν. nec plura. Τμήματος principium ita in MS. λέγειν δὲ χρῆ ἐχθροί, πολέμιοι τὸ γ. Certe & H. Steph. ad illud vulgatum πολεμικόν, in ora codicis sui adscriptit, πολέμιον. quod ipsi nimirum sic emendandum videretur. *Thucydides* locorum & hic etiam in *προοίμια* fuerit in oratione *Periclis* ad extremum lib. I. μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσθάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων &c. Nam τὸ ἀντίπαλον, quod frequentissimum etiam apud *Thucydidem* adjective, ut Grammatici vocant, Nostrum puto non improbare, ut & infra patet V. 157. Vocabulo vero ἀντιπάλων ita usus quoque *Aristophanes*, ut in *Ranis*: Ἡ χρέματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχειν τινὰ πείθει: & inferius, νικᾶν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους -- *Vespis*: εἴτε ἑλαύνων τοὺς ἀντιπάλους -- Et ipse *Demosthenes*, ut in ea περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ. πρὸς γὰρ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἀντιπάλους ἐν ἐκείναις (παρασκευαῖς ταῖς τοῦ πολέμου) ἐστ' ὁ ἀγὼν. Et III. *Philipp.* κακόσαντας τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν ὀπλίταις. *Isoct. Panegy.* ἀντιπάλων δὲ ὄντων ἡμῶν καὶ τῶν Λακωνισμῶν. & περὶ Εἰρήνης & Εμαγοῦ. Certe & *Xenoph.* ut non videam cur nostro adco σκληρόν visum, lib. VI. Παιδείας. ὁρῶ γὰρ ἡμῖν ἀντιπάλους προσίοντας, οἷς ἡμεῖς, εἰ ὅδε στρατευόμεθα, οὐ δυνασόμεθα μάχεσθαι. non longe ab initio. dicit autem de hieme & frigore. & μοχ: γινώσκων ὅτι οἰχοίτο συστῆσαν εἰ τι δύναται ἀντίπαλον. & lib. II. Παιδ. εὐθὺς ἀντιπάλους ἔχει ἐν τῇ χώρῃ. lib. IV. Ἑλληνικ. οἱ γυμνήτες τῶν ἀντιπάλων. Et *Saxiflume*. Et *Plato Alcib.* I. πάνυ ἄρα σοὶ ἀξίον ἀγαπᾶν, εἰ τῶν στρατιωτῶν βέλτιον εἶ, ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς τῶν ἀντιπάλων ἠγεμόνας ἀποβλέπειν. JUNG.

27 Ἐχθρὸν π.] C. V. ἐχθροί, πολέμιοι. quod eodem recidit si vulgata accipiat *substantive*. τὸ ἐχθρὸν, τὸ πολέμιον i. e. ἐχθροί, πολέμιοι. Kühn.

28 Ἀντιπολεμοῦντες &c.] MSS. βέλτιον δ' ἀντιπολ. SEB.

Ἀντιπολεμοῦντες &c.] C. A. locum ita exhibet: βέλτιον δὲ ἀντιπολεμοῦντες, ἀπηχθημένοι &c. C. Salmaf. ἀπεχθόμενοι. Kühn.

Ἀντιπολεμοῦντες &c.] MS. βέλτιον δὲ ἀντιπολεμοῦντες ἀπ' ἠχθημεν οἱ ἠλλοτρ. JUNG.

29 ἠλλοτριωμένοι] P. V. ἀπ' ἠλλοτρ. SEB.

30 ξένους] *Herod. Calliop.* καὶ δὴ δοκίμην εἶναι ἐν Ὀμοστίῳ στείχοντες ἐπὶ τοὺς ξένους. ξένους γὰρ ἐκάλουν

ἀσπονδοί, ³¹ ἀκατάλλακτοι, ἀμικτοί, ³² θηριώ-
 δεις, ὑπουλοί, ἀπίστοι, ³³ ἀσπείστοι, διάφοροι,
 ἐναντίοι. χρηστέον δὲ ποτε καὶ ³⁴ τῷ ἀντίπαλοι, εἴ-
 γε καὶ τὸν πόλεμον ³⁵ ἀγῶνα κλητέον, καὶ τὸ νι-
 151 κῆσαι, καταγωνίσασθαι. * ³⁶ πολέμους ἀκηρύκ-
 τούς ὑπάγοντες, ἀκηρύκτως ³⁷ πολεμοῦντες, πι-
 κροί, δυσμενεῖς, ἐπικηρυκείας οὐκ ἔχοντες, ³⁸ ἐπι-
 κηρυκείας οὐ δεχόμενοι, κήρυκα καὶ πρεσβείαν οὐ
 προσιέμενοι, ἀκηρύκτως πολέμοις χρώμενοι, ³⁹ ἀ-
 διάλλακτοι, ἀκατάλλακτοι, ⁴⁰ ἀσύμβατοι, ⁴¹ ἀ-
 σύμβουλοι. Τὰ δὲ ἐναντία, ἡμεροί, πρᾶσι, μέ-
 χρι τοῦ ⁴² δεδιξασθαι πολεμοῦντες, φόβον ἀνασεί-
 οντες ⁴³ μόνον. σπονδὰς ⁴⁴ ὑποφεύγοντες, διδόν-
 τες. εἰς εἰρήνην ῥέποντες, ἐπικηρυκτουμένους ⁴⁵ προσιέ-
 μενοι, εὐδιάλλακτοι, εὐδιάλλακτως διακείμενοι,
 οὐκ εἰς αἰεὶ τὰς ἔχθρας ἀποτιθέμενοι.

iam peregrinos vocarunt. foederum inficii,
 inconciliabiles, commercium fugientes,
 feri, dolosi, perfidi, scutati, discordes, con-
 trarii. Nonnunquam etiam ἀντίπαλοι uter-
 mur, siquidem bellum certamen nominan-
 dum est, & pro vincere, decertare dici-
 tur. * bellum non indictum inferentes, 151
 non indicto bello bellantes, amarulenti,
 hostes, inducias non habentes, nec ha-
 bituri, Praeconem, & legationem non ad-
 mittentes, non dicta causa bellum infe-
 rentes, inconciliati, implacabiles, polen-
 tes pacisci, expertes pacis conditionum.
 Contra vero blandi, manfueti, qui terruis-
 se contenti armis abstinere, timorem so-
 lum incutientes, foedera detrectantes,
 concedentes; ad pacem prompti, Lega-
 tos admittentes, placabiles, manfue-
 ti, non in perpetuum inimicitias valedi-
 centes.

152 * 16 Περὶ συμμαχῶν εἰρηνοποιῶν, καὶ
 πολεμοποιῶν. 16.

* De commilitonibus, pacem 152
 bellumque stuentibus. 15.

Ἄλλης δὲ χρείας, Φίλοι, σύμμαχοι, ὁμο-
 ῆθεις, ⁴⁷ ὁμόφυλοι, συνασπισταί, συναγωνισταί,

Alterius vero usus sunt. Amici, Commi-
 litones, similiter affecti, Contribules, mu-

τοὺς Βαρβάρους, Lacedaemonii scilicet. *Hesych.* ad hunc
 locum alludens ξένοι, inquit, εἰ πολέμιοι. οἱ δὲ τοὺς
 Πέρσας &c. ita veteres Latini *hostes* dixerunt *peregrini-*
nos. vid. *Festum* in *Hostis*. Kühn.

31 Ἀκατάλλακτοι] Vel ἀδιάλλακτοι, ut infra *De-
 motibh. Rhagor.* in ἀσπονδος. Kühn.

32 Θηριώδεις] Θηριώδεις in MS. emendatum, quum
 prius foret θηριώδης. JUNG.

33 Ἀπίστοι] Ἀπίστοι abest ab A. & P. R. In
 P. V. bis ponitur ἀπίστοι. Interpretes legit ἀσπισταί.
 Mox P. V. ἀφιλιώτοι διάφ. SEB.

Ἀσπιστοί] L. ἀσπιστοί, quamvis C. A. non ha-
 beat. *Interpr.* scilicet, quasi legisset ἀσπιδόφοροι. Re-
 ctius a σπίνδαμαι vel σπείσαι libare, facta facere &
 inter sacras libationes foedus inire. Nam ἀσπιστοί
 idem quod ἀσπονδοί hostis, cum quo nulla pax, sed
 bellum internecivum nobis est. *Hesych.* in ἀσπονδος.
 Reddidit nuper eandem vocem in *Maximo Tyrio* Dis-
 fert. XVI. notis in *Rafsan.* ubi antea legebatur, ἀπι-
 στοί δ' ἐν ἡν ὁ πόλεμος ῥύτος· ἀλλὰ ἡ ἡρα σπίνδαται.
Salmal. ἀσπιστοί forte legendum a σπίνδων, sed hac
 aliam ἔ' sane in *Veteri Codice* reperiri, ἀσπιστον.
 hac ille. vid. *Suid.* in ἀσπιστον ἔχθραν. Kühn.

Ἀσπιστοί] Pro ἀσπιστοί ex MS. terone ἀσπιστοί.
 JUNG.

34 Τῷ ἀντίπαλοι] MS. τὸ ἀντίπαλοι. JUNG.

35 Ἀγῶνα] Apud *Herod.* saepius. Kühn.

36 Πολ. ἀκηρύκτους] *Cic. offic.* I. pag. 8. a. nullum
 ait bellum esse iustum, nisi quod aut rebus repessis ge-
 ratum, aut denunciatum ante sit ἔ' indictum. SEB.

Πολ. ἀκηρύκτους] *Salm.* ex V. C. πολέμους ἀκηρύκτους
 πολεμοῦντες ἀκηρύκτως, ἐνάγοντες. Kühn.

37 Πολεμοῦντες &c.] A. πολ. ποηροί, δυσμ. SEB.
 Πολεμοῦντες] C. V. πολεμοῦσι pro πολεμοῦντες.
 Kühn.

Πολεμοῦντες] MS. ἀκηρύκτως πολεμοῦσιν. JUNG.

38 Ἐπικηρυκείας &c.] P. R. ἐπικηρύκειον. SEB.

39 Ἀδιάλλ. ἀκατάλλ.] Ordine inverso, ἀκατάλλ.
 ἀδιάλλ. JUNG.

40 Ἀσύμβατοι] P. R. ἀσύμβατοι ἀπὸ τοῦ σύμβα-
 σις ἢ φιλία, quae glossa forsan. SEB.

Ἀσύμβατοι] C. *Salm.* non habet ἀσύμβατοι. Kühn.

Ἀσύμβατοι] Ἀσύμβατοι deest in MS. JUNG.

41 Ἀσύμβουλοι] Ἀσύμβουλοι, ita enim lego, non
 est in C. A. Kühn.

Ἀσύμβουλοι] Ἀσύμβουλοι est quidem in MS. &
 posset interpretari *conculiati*. Sed certe si ἀσύμβουλοι
 invenirem pro ἀσπονδοί, illud reponendum dicerem;
Hemellius noster ita: *Facile tibi assentior τὸ ἀσύμ-
 βουλοι non bene de ἀσπονδοί, hostibus dici. Quid si
 legamus ἀσύμβουλοι; Hac enim vox quid prater vul-
 garem significationem ἔ' pueris vel e Terentio notam,
 in re militari significet, mansesum est tibi imprimis.
 Erat igitur ἀσύμβουλος hostis cum quo contrahere, pa-
 cis, aut esse iam communicare non sit tutum. Ac
 miror a Steph. in thes. ubi ἐξυμβολος ἔ' δυσζυμβολος
 ponit, praeiteritum hoc ἀσύμβουλος hac in significatione.
 Quod si hac displicent: ecce aliam ex Favorino affero
 significationem, id genus hostibus non inconvenientem.
 Sic enim ille in voce συμβάλλειν, ἀσύμβουλος, δυσουί-
 στος, ἀπαισιος, ἢ ἄλλως ἀσυντελής &c. Certe & *Salm-*
asio meo in illa hostili significatione, si recte incor-
 ram ejus verba percepi, non improbatum fuit hic. JUNG.*

42 Δεδίξασθαι] C. V. διδύξασθαι, male. *Interpr.*
 ad terrorem usque bellantes. *mallet, qui terruisse contentis
 armis abstinere.* C. *Salm.* δεδιξασθαι forte δεδιξασ-
 θαι. vid. *Suid.* in διδύξασθαι. Kühn.

Δεδίξασθαι] MS. δεδιξασθαι. *Agath.* altero etiam
 utitur lib. III. ἀλλ' ἔφ' ὃ δεδιξασθαι τοὺς πολεμίους.
 Et infra 179. 6. noster discrete πολεμίους δεδιξασθαι.
 JUNG.

43 Μόνον] Abest a C. A. & V. & *Salm.* *Thucyd.*
 lib. VI. φόβον προσιόντες, dixit, *metum allegastis,
 interpretere Valla metum ostendentes, intentantes, in-*
stententes, ostensio aliquo μορμολοκία. Kühn.

Μόνον] Μόνον deest in MS. quae sequuntur vero ita ha-
 bent: σπονδὰς ὑποφευγόντων διδόντες. JUNG.

44 Ὑποφεύγοντες] C. A. & V. & *Salm.* ὑποφευγόν-
 των. Kühn.

45 Προσιέμενοι &c.] A. προσδεχόμενοι, εὐδ. SEB.

46 Περὶ συμμαχῶν &c.] Titulus non apparuit in C.
Salmas. Kühn.

Περὶ συμμαχῶν &c.] Titulus in MS. περὶ φίλων. JUNG.

47 Ὁμόφυλοι] MS. ὁμόφιλοι. JUNG.

tui defensores, Concertatores, Auxiliatores, juxta nos collocati, simul nobiscum armati, commune bellum nobiscum administrantes, communicantes bella, Participes pugnae, hostilitatis participes, Confociati, Confederati. Res vero ipsa, amicitia, societas, communio, mutua defensio. * Ὀμαιχμία vero, quo Thucydides utitur, auditu durius est. Aliud vero, bellum, hostilitas, dissensio, inimicitia, pugna, seditio, factio. Contrarium vero, pax, tranquillitas, foedera, induciae, requies, conciliationes. qui vero in gratiam redigit, Sequester. hos vero Herodotus Καταρτιστήρας, Conciliatores vocat. licet eos etiam Ἀρμοστάς, id est, Compositores litium nominare. Ipsa vero verba, conciliati sunt, reconciliati sunt, * in gratiam redierunt, commercia instituerunt, convenerunt, composuerunt lites, foedera sancita sunt, pacti sunt, pacta constituerunt. De inimicitiarum vero commotione dicere licebit, foedera solverunt, discreparunt, distracti sunt, renunciarunt foederibus, alienati sunt, bellicas excursiones fecerunt. Qui vero hu-

συστρατιῶται, ⁴⁸ συνεξεταιζόμενοι, συνοπλιζόμενοι, ⁴⁹ συμπολεμοῦντες, κοινῶν ⁵⁰ πολέμων, ⁵¹ κοινῶν μάχης, μάχης μετέχοντες, ⁵² ἔχθρας ⁵³ μετέχοντες, ⁵⁴ συναϊρόμενοι, ⁵⁵ ἐσπονδοί. Καὶ τὰ πράγματα, Φιλία, συμμαχία, κοινωνία, συνασπισμός. * ⁵⁶ Ὀμαιχμία γὰρ, Θουκυδίδου ¹⁵³ μὲν, οὐ μὲν ⁵⁷ ἴδιον πρὸς τὴν ἀκοήν. ⁵⁸ τὸ δὲ ἄλλο, πόλεμος, ἔχθρα, διχόνοια, ἀλλοτριώσεις, μάχης, ⁵⁹ στάσις, στασιασμός. Τὸ δὲ ἐναντίον, εἰρήνη, ἡσυχία, σπονδαί, ⁶⁰ ἀνοχαί, ἀνωχαι, διαλλάγαι, καὶ ὁ συνάγων, διαλλακτής. τούτους δὲ, ⁶¹ καταρτιστήρας Ἡρόδοτος καλεῖ. εἴποι δ' ἂν τις κώτους καὶ ἀρριστάς. ⁶² τὰ δὲ ῥήματα, διηλλάγησαν, ⁶³ κατηλλάγησαν, ⁶⁴ καὶ συνηλλάγησαν, καὶ ⁶⁵ συμβάσεις ⁶⁶ ἐποίησαντο, * καὶ συνέβησαν, καὶ συνέθεντο, καὶ συν- ¹⁵⁴ ἦμαι ⁶⁷ ἐγένοντο, καὶ ⁶⁸ ὁμολόγησαν, καὶ ⁶⁹ ὁμολογίαι ⁷⁰ ἐγένοντο. δύναίτο δ' ἂν τις εἰπεῖν, ⁷¹ ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν καταστήσαι, τὰς σπονδὰς διέλυσαν, διέστησαν, ἀπερράγησαν, ⁷² ἀπηλλάγησαν, ἡλλοτριώθησαν, ⁷³ ἐξεπολεμήθησαν. οἱ

48 Συνεταζόμενοι] Ita & MSS. Interpret. juxta nos collocati, quasi legeretur συστρατιῶται. SEB.

Συνεταζόμενοι] Uterque Codex συνεξεταιζόμενοι. in C. V. σ. superscriptum est τῷ ζ. quo indicatur lectio, συνεξεταιζόμενοι vel συνεξεταιζόμενοι. KÜHN.

Συνεταζόμενοι] MS. συνεξεταιζόμενοι. pro συνστ. JUNG.

49 Συμπολεμοῦντες] MS. συμπολεμ. JUNG.

50 Πολέμων] Hic sequitur in C. A. μάχης μετέχοντες ἔχθρας σ. ε. KÜHN.

51 Κοινῶν μάχης] Non est in C. Salm. KÜHN.

Κοινῶν μάχης] Desunt κοινῶν μάχης in MS. JUNG.

52 Ἐχθρας] P. V. & A. ἔχθρας συναϊρόμ. SEB.

53 Μετέχοντες] Deest in MS. μετέχοντες, scriptum est ἔχθρας συναϊροῦμενοι. JUNG.

54 Συναϊρόμενοι] In C. A. ἔχθραις, sed as superscriptum. unde legetem, συναϊροῦμενοι ἔχθρας ἐπιτιμίας ἡμὰ cum aliquo superscripte. vid. Hesych. in Συναϊρόμενος. Salmf. facit cum C. A. legitque ἔχθραις συναϊροῦμενοι reliquis omittit. KÜHN.

55 Ἐσπονδοί] Ἐσπονδοί Gl. reddunt, foederati. KÜHN.

56 Ὀμαιχμία] Locus Thucydides praefatione ξυγγραφῆς, καὶ ὄλιγον μὲν χρόνον ξυμένειν ἢ Ὀμαιχμία. inter Athenienses nempe & Lacedaemonios &c. JUNG.

57 Ἰδιον] Legit Salmf. ἴδιον pro ἴδιον. KÜHN.

Ἰδιον] Ἰδιον MS. JUNG.

Ἰδιον] Ἰδιον habet FALCK.

58 Τὸ δὲ ἄλλο] A. τὸ δὲ ἄλλο ὄριμα, πόλ. SEB.

Τὸ δὲ ἄλλο] C. A. ὄλον habet superscriptum. C. V. τὸ δὲ ὄλον. in C. A. sequitur, ὄμιν π. &c. KÜHN.

Τὸ δὲ ἄλλο] ὄλον MS. pro ὄλλο, haud inerte certe. JUNG.

Τὸ δὲ ἄλλο] ὄλον bene & Falckenb. habet.

59 Στάσις] Adde differentiam inter στάσις & πόλεμον quam Plato inculcat lib. V. Politic. KÜHN.

60 Ἀνωχαι] PP. Ἀνωχαι. SEB.

Ἀνωχαι] C. V. ἀνωχαι recte. consentit C. Salmf. KÜHN.

Ἀνωχαι] Ἀνωχαι MS. rectius. JUNG.

61 Καταρτιστήρας] Nomen hoc (inquit Empl. Porius in Lex. Jon.) illi tribuitur, qui aliquos ad mutuum gratiam reducit, ac inter se conciliat, ipsorumque turbas litesque componit, moreque quodammodo continnat: compositor, moderator, gubernator. SEB.

62 Τὰ δὲ ῥήματα] C. A. in textu: τὰ δὲ ῥήματα, a superscripto. KÜHN.

Τὰ δὲ ῥήματα] MS. ῥήμ. καὶ διηλ. καὶ κατηλ. JUNG.

63 Κατηλλάγησαν] C. Salmf. καὶ κατηλλάγησαν. KÜHN.

64 Καὶ συνηλλάγησαν] Abest a C. A. & sequitur συμβάσεις ἐποίησαν. ἐποίησαν legit & C. Salmf. KÜHN.

65 Συμβάσεις ἐπ.] A. & P. V. συμβιβάσεις ἐποίησαν. SEB.

66 Εποίησαντο] Deest ἐποίησαντο, in MS. JUNG.

67 Ἐγένοντο] Deest a MS. ἐγένοντο. JUNG.

68 Ὁμολ. καὶ ὁμολ.] C. V. ὁμολόγησαν καὶ ὁμολογία. KÜHN.

69 Ὁμολογίαι] Scr. ὁμ. P. R. ὁμολογία ἐγένετο. δύναίτο δ' ἂν τις εἰπ. inde P. V. ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν, καταστήσαντες πονδὰς, ἔλυσαν, δι. P. R. & A. ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν καταστήσαντος, σπ. SEB.

70 Ἐγένοντο] Non est in C. A. KÜHN.

Ἐγένοντο] Ἐγένοντο deest in MS. ubi & ὁμολογία emenda. JUNG.

71 Ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν κατ. &c.] C. A. καταστήσαντες σ. ἔλυσαν. C. V. distinguit post καταστήσαντες, C. Salm. ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν καταστήσαντες σπονδὰς ἔλυσαν. KÜHN.

Ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν κατ. &c.] MS. Ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθρας καταστήσαντες, σπονδὰς ἔλυσαν, δι. Sed distinguendum putarem, ἐπὶ μὲν τοῦ, eis &c. τοῦ, scilicet inimice inter se adfectis: cui mox opponit, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου, de reconciliatis. JUNG.

72 Ἀπηλλάγησαν] Non habet C. A. KÜHN.

Ἀπηλλάγησαν] Verbum ἀπηλλάγ. deest in MS. JUNG.

73 Ἐξεπολεμήθησαν] A. & P. V. ἐξεπολεμήθησαν. SEB.

Ἐξεπολεμήθησαν] C. Salm. ἐξεπολεμήθησαν. KÜHN.

δὲ ἴσχυροῦντες τούτους, ἑξέπολέμωσαν, καὶ πολεμοποιοὶ εἰς πόλεμον συνέπεσον. ἑπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου, συνήλθον, ἡμίσθησαν, εἰς ταυτὸν ἤλθον, ὠκειώθησαν. τὸ γὰρ ἐφιλιάθησαν, ἰδιωτικόν.

155

* 78 Περὶ δυνάμεων ἀνδρείων, καὶ περὶ ἑτοιμοπολέμων.

Δυνάμεις ἑρρωμέναι, ἀκμαΐζουσαι, ἀκραιφνεῖς, ἀκέραιοι, ἐπιστήμονες, μεμελετηκυῖαι, ἡσκημένοι, συντεταγμένοι, συγκεκροτημένοι, ἐγρηγορυῖαι, ἀνδρώδεις, ἀνδρείαι, ἀνδρικά, νεανικαί, ἔντονοι, φιλόπονοι, φιλοπόλεμοι, καὶ ἑτοιμοί, πρόχειροι, συνεργοί, φιλεργοί, φιλότιμοι, ἄοκνοι, εὐρωστοί, ἑρρωμένοι, ἐβελουργοί, πρόθυμοι, εὐθυμοί, θυμοειδεῖς, φιλόνεμοι, φιλοκίνδυνοι. καὶ ἄνδρες ἰταμοί, ἀπροφάσιστοι, ἐβελονταί, αὐτεπάγγελτοι, ἀπαράκλητοι, αὐτοκέλευστοι, αὐθαίρετοι, αὐτεπίτακτοι, ἀκέλευστοι, ἀνεπίτακτοι, αὐτήκοοι, εὐτολμοί, εὐψυχοί, ἀφοβοί, ἀνέκπληκτοι, εὐθαρεῖς, γόργοι, φοβεροί, ἐκπληκτικοί, εὐοπλοί, ἐκπολεμισταί, πολεμικοί. ἐμπειροπόλεμοι γὰρ, ἐπαχθεῖς. πολέμου δὲ τέχνας, χει-

iusmodi discordias seminant, bellifici dicuntur, ad bellum ruerunt. Coptraria vero sunt, convenerunt, concordēs facti sunt, in idem confenserunt, confederunt. ἐφιλιάθησαν enim, quod reconciliatos esse significat, vulgare est.

* De virili potentia, & ad bellum prompti.

156

Vires robustæ, vegetæ, alacres, perfectæ, peritæ, providentes, aptæ, compositæ, adjutoria, vigilantes, Viriles; Juveniles. tum intensi, laborum studiosi, bellicosi, & prompti, ad manum existentes, laboriosi, operum amantes, ambitiosi, industrii, fortes, robusti, laboris amantes, propensi, benevoli, animosi, acres, victoriæ amantes, periculorum susceptores. * & Viri temerarii, non tergiversantes, volentes, alacres, hortationum non indigi, sua sponte incitati, spontanei, ordinum studiosi, iussu non egentēs, obediētes, audaces, generosi, interriti, intrepidi, tremendi, terribiles, horribiles, timendi, bene armati, ad bellum adincti, bellicosi. Ἐμπειροπόλεμος vero, quod bellorum expertem significat, odiosum est. Artes vero belli, manua-

74 Συγκρούοντες] C. V. συγκρούσαντες. Kühn. Συγκρούοντες &c.] MS. συγκρούσαντες τούτους ἐξ. καὶ πολεμοποιοί, ε. Jung.

75 Ἐξέπολέμωσαν] A. & P. V. ἐξέπολέμωσαν. Seb. Ἐξέπολέμωσαν] C. V. addit terminationem τις. Kühn.

76 Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου] Hic præmittitur titulus in C. A. περὶ δυνάμεων ἀνδρείων καὶ περὶ ἑτοιμοπολέμων, sed locus tituli in vulgato aptior videtur, quamvis non multum habendum de his titulis, utpote non profectis ab ipso Auctore. Salmaf. titulum eundem non legit in suo Codice. Kühn.

77 Ἰδιωτικόν.] P. R. & A. ἰδιωτῶν. Seb.

Ἰδιωτικόν.] C. V. ἰδιωτῶν. Kühn.

Ἰδιωτικόν.] Pro ἰδιωτ. MS. habet, ἰδιωτῶν. Jung.

78 Περὶ δυνάμ. &c.] Titulus hic nullus in MS. continuanturque cum præcedentibus. Jung.

79 Ἐρρωμέναι] MS. ἑρρωμένοι, ut & mox citra finem huius Segm. Jung.

80 Ἀνδρώδεις] In C. A. sequitur: ἀνδρικά, νεανικά, ἔντονοι, φιλοπόλεμοι, ἑτοιμοί, πρόχειροι, φιλεργοί. Kühn.

81 Ἀνδρείαι] C. Salmaf. ἀνδρείαι non habuit. Kühn.

Ἀνδρείαι] Pro ἀνδρείαι, MS. ἀνδρεῖαι. Cameracensis, avus noster, hæc de viris quoque accepisse videtur. Sic enim Comm. utr. ling. c. 24. *Adamus, ait, sane & ea nomina, quibus viri laudari solent, describitur ex Polluce. Discipulus igitur ἀνδρείαι, fortes, ἔντονοι, φιλόπονοι, στεννοί, φιλοπόλεμοι, bellicosi, ἑτοιμοί, πρόχειροι, πρόπρι, συνεργοί, φιλεργοί, laboriosi: &c.* quæ ubi Latine exponit. Certe ab illis καὶ ἑτοιμοί, ad viros tantum vel milites ipsos respexisse Pollux, vel ex illo ἑρρωμένοι, quod mox sequitur, pateat. Jung.

82 Φιλόπονοι] Decet in MS. φιλόπονοι, ut paulo post & συνεργοί, ubi tamen auctius contra: φιλεργοί, ἐνεργοί, φιλοτ. Ibidem, ut dixi, ἑρρωμένοι. Jung.

83 Φιλεργοί] C. V. ἐνεργοί. malim ἐνεργοί. ita & Codex Königsmannius lib. III. *Histor. Polyb. ex MS*

legit. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θεωροῦντες τὴν ἴσχυρα τῶν Ἑλλήνων ἐργὸν καὶ συντεταγμένην. vulgo ἐναργῆ. Kühn.

84 Ἀνεπίτακτοι] C. Salmaf. ἐπεπίτακτοι pro ἀνεπίτακτοι. ἀκέλευστοι non habuit. dein, ἀνεπίτακτοι dicit non esse in C. V. Kühn.

85 Ἐκπολεμισταί] Non est in C. A. Kühn.

Ἐκπολεμισταί] Decet ἐκπολεμισταί in MS. Apud avum nostrum loco dicto est, πολεμισταί, πολεμικοί, bellatores, nescio an sic legere voluerit. Jung.

86 Πολέμου δὲ τέχνας &c.] P. V. hunc locum profusus omittit. P. R. πολέμου δὲ, χειρὸς, nimirum ut editum, similiterque A. nisi quod post χειρὸς, punctum habet. H. Steph. Pollucem aliter hunc locum scriptum reliquisse existimat, vel potius sibi persuadet: respexisse illum censens ad ista *Thucyd.* verba lib. VI. fol. 461. edit. *Weschel.* ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρία ἰδιώτας (καὶ) ὡς εἰπεῖν χειροτέχνας ἀνταγωνισαμένους. videndum tamen interim monens an alius quispiam apud *Thucydidem* extet locus, ex quo aptius emendari hic *Pollucis* queat. lib. VII. fol. 107. iterum quidem χειροτέχναι nominantur, sed neque illinc ad præsentem controversiam subsidii aliquid. Seb.

Πολέμου δὲ τέχνας &c.] Τέχνας abest a C. A. & Salmaf. χειροτέχναι στρατιωτικά, sunt opifices quorum opera bellum indiget, ut σιτοποιοί, λιουργοί, οἰκοδόμοι &c. Kühn.

Πολέμου δὲ τέχνας &c.] MS. πολέμου δὲ χειροτέχναι στρατιώτας εἶρ. ob quam emendationem non mehercle parum æstimandus est. Est enim ille *Thucydidis* locus ex lib. VI. ubi χειροτέχναι ἰδιώταις opponit: ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρία ἰδιώτας ὡς εἰπεῖν χειροτέχναις ἀνταγωνισαμένους. Nec oportet jam alium locum *Thucydidis* inquiri, ex quo *Pollux* emendetur, & ut ὁ *Στέφανος τῶν τυπογράφων* in suo thes. gr. ling. vocabulo χειροτέχνης dubitasse videtur. Hic in ora codicis sui notaverat: vide Thef. in χειροτέχνης. χειροτέχναι itaque viri militares, qui manu prompte bellum gerunt, arte & Marte, apud *Thucydidem*.

157 rias artes (militares) Imperatorias Thucydides vocavit. * difficiles victu, invicti, inexpugnabiles, difficiles expugnati, depugnati non faciles, difficiles intuitu, intolerabiles, invincibiles, difficiles debellati, audaces, concertatores strenui. Et adverbia, catervatim, sedulo, alacriter, scienter, apte, ordinatim, vigilantem, bellicose, invictè, inexpugnabiliter, invincibiliter. Et verba, vires intendere, exercere, committere, exerceri, laborare, curare, collidi. Ipsæ vero res, labor, peritia, vigilantia, promptitudo, exercitium, cura, & robur.

ροτέχνας στρατιωτικὰς⁸⁷ εἶρηκε Θουκυδίδης. * δυσ- 157 ἤττητοι, ἀήττητοι, ἀμαχοί, δύσμαχοί, ἀπρόσ- μαχοί, δυσαντίβλεπτοι, ἀνυπόστατοι, ἀνίκη- 88 τοί, δυσπολέμητοι, θαρσαλέοι, δυσανταγωνί- στοι. Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, συγκεκροτημένως, μεμελετηκότως, ἀκραιφνῶς, ἐπιστημόνως, ἡ- σκημένως, συντεταγμένως, 89 ἐγρηγορότως, πο- λεμικῶς, ἀηττήτως, ἀμάχως, ἀνταγωνιστώως. 90 Καὶ τὰ ῥήματα ἐπιρρῶννῦναι, ἀσκεῖν, συγκρο- τεῖν, γυμνάζεσθαι, πονεῖσθαι, μελετᾶν, συ- κροτεῖσθαι. Τὰ δὲ πράγματα, πόνος, ἐπιστήμη, ἐγρηγόρσις, προθυμία, ἀσκήσις, μελέτη, ῥάμη.

158 * *De imbellibus, mollitici vocabula.* 17.

Contraria vero sunt, imbellicosi, imbelles, ignavi, vani jactatores, pigri, debiles, tardi, infirmi, ignobiles, robore carentes, desides, virium expertes, otiosi, attoniti, molles, effœminati, inexercitati, exercitio carentes, confictus expertes, incurii, timidi, formidolosi, negligentes, cunctantes, socordes, supini, segnes, torpentes, indiligentes, negligentis, faciles circumventu, faciles captu, faciles victu, expugnati faciles, faciles 159 invalu. * Et adverbia, negligenter, fo- corditer, timide, effœminate, ignave, imbecilliter, imbelle, inexercitate, indiligenter, formidolose, incuriose, & his similia. Verba vero, formidare, animo deficere, pigrescere, animum remittere, inaniter jactare, ignavia indulgere, timere, negligere. Res vero, laborum in- experientia, negligentia, incuria, indili-

* 91 Περὶ ἀπολέμων, ἀνδρίας ὀνόματα. 17. 158

Τὰ δὲ ἐναντία, ἀστράτευτοι, ἀπόλεμοι, ἀ- θυμοί, βλάκες, βλακεύοντες, ἀμβλείς, βρα- δεῖς, ἀσθενεῖς, 92 ἀγενεῖς, ἀρρωστοί, ὀκνῶδεις, ἀδύνατοι, ἀργοί, ἀναπεπτακότες, μαλακοί, ἀνανδροί, ἀνάσκητοι, ἀγύμναστοι, ἀσυκρό- τητοι, ἀμελετήτοι, δειλοί, καταδεεῖς, 93 ἀμε- λεῖς, κατημελημένοι, ῥάθυμοι, ὑπτιοί, νωθεῖς, 94 κατερραθυμημένοι, ὀλιγωροί, καταλιγωρημέ- νοι, εὐάλωτοι, εὐεπιβούλευτοι, εὐληπτοί, εὐπο- λέμητοι, εὐεπιχειρήτοι. * Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, 159 ἀμελῶς, ῥαθύμως, δειλῶς, ἀνανδρῶς, ἀθύμως, ἀστρατεύτως, ἀπολέμως, 95 ἀγυμνάστως, ἀ- συκροτήτως, ἀμελετήτως, καταδεῶς, ὀλιγώ- ρως, καὶ τὰ ὅμοια. Τὰ δὲ ῥήματα, ἀποδειλιᾶν, ἀθυμεῖν, καταραθυμεῖν, ῥαθυμεῖν, βλακεύειν, 96 νωθρεύειν, δεδιέναι, ὀλιγωρεῖν. Καὶ τὰ πράγ- ματα, ἀνασκησία, ἀμελετησία, 97 ἀμέλεια,

Hoc tamen nunquam, ut hodie edunt, ex hoc quidem loco videbis. Sic enim in Porti editione: *ιδιώ- τας ὡς εἰπῶν χειροτέχνας. Viri docti judicent. Et ut primum adscripti, ita Thucydides locum lectum a Polluce Camero noster mihi quidem fatetur, nec tamen vulgatum & receptam sectionem mutandam. Plane enim, ait, in suis quas servavi literis, τῶ ἰδιώ- τας αὐξήσεως, vel potius μειώσεως χάριν addidit ille Syracusanus ὡς εἰπῶν χειροτέχνας, τούτῳ βαρυνόμενος. Non enim ignovimus quam ineptum bello hoc genus hominum olim fuerit. nam hac nostrum atque scio longe aliter se rem habere. e nullo enim ordine vel robustiores vel animosiores quam ex istis τῶν χειρονάκτων τῶν τῶν ἡμῶν milites leguntur, rudes tamen & imperiti prorsusquam accedat ad illud quo pollet animi corporisque robur, usus atque exercitatio. Et mirum est, ait, Thucydidem vocem a nemine, quod sciam nisi in contemptum usur- ratam ad milites designandos voluisse adhibere. Mihi non videtur. Non sum tamen nescius eum τῆ στρα- τωτικῆς ἀπειρίας τὴν ὀρροσῆσιν. lib. I. p. 17. χειρο- τέχνης tamen nil aliud est quam χειρωναξ. Ego meam sententiam retineo. JUNG.*

87 Εἶρηκε Θουκυδίδης] C. Salmaf. εἶρηκε δὲ θ. Kühn.
88 Δυσπολέμητοι] Diod. Sic. Lucian. D. H. pr. ed. δυσπολέμητοι. SEB.

Δυσπολέμητοι] MS. δυσπολέμητοι, quomodo & prio- res editiones, quas sequuti in hoc non sumus, rectius δυσπολέμητοι tati. Et paulo post συγκεκροτημένως,

quæ forte non nauci. Non & hoc quod mox MS. ἀνανταγωνιστώως. optime. JUNG.

89 Εγρηγορότως] P. V. ἐγρηγορότεροι. SEB.

90 Καὶ τὰ ῥήματα] Titulus qui mox sequitur πε- ρὶ ἀπολέμων &c. huc refertur in C. A. omittitque i- dem ἀνδρίας ὀνόματα. C. Salmaf. περὶ ἀπολέμων ἀ- νδρίας ὀνόματα non agnoscit. Kühn.

Καὶ τὰ ῥήματα] Illa, καὶ τὰ ῥήματα, quasi novæ sectionis titulus ponuntur in MS. JUNG.

91 Περὶ ἀπολέμων &c.] Titulus in MS. nullus, hæ- rentque illa antecedentibus. Nomina hæc ἀνδρίας explicat Latine avus noster Comm. ut. lingu. c. 25. JUNG.

92 Ἀγενεῖς] MS. ἀγενεῖς, rectius. JUNG.

93 Ἀμελεῖς] Deest ἀμελεῖς in MS. JUNG.

94 Κατερραθυμημένοι] C. Salmaf. κατερραθυμημένως ὀλιγωρος. Kühn.

95 Ἀγυμνάστως] Hoc & quæ sequuntur usque ad, καὶ τὰ ὅμοια, non habet C. A. nec verbum καταρα- θυμεῖν. Kühn.

Ἀγυμνάστως] Ἀγυμ. ἀσυγκ. ἀμ. κατ. ὀλιγ. omnia hæc desunt in MS. ut & mox verbum καταραθυ- μεῖν. JUNG.

96 Νωθρεῖν] Abelt a C. A. & Salmaf. Kühn.

Νωθρεῖν] Νωθρεῖν. deest in MS. JUNG.

97 Ἀμέλεια, ἀμελησία] Ἀμέλεια, ἀμελησία nec in textu nec in margine C. A. posterius nec est in Salmaf. Cod. Kühn.

ἀμελησία, βλακεία, ⁹⁸ νωθεία, ἀθυμία, ραθυμία, ὀλιγωρία, ⁹⁹ ἀνανδρία, δειλία, μαλακία.

gentia, pigrities, fœcordia, ignavia, fœgnities, incuria, effœminatio, timiditas, & mollities.

160 * ¹⁰⁰ Περὶ στρατοπεδύσεων χάρακος, καὶ ἐκδρομῶν. 17.

* *De castrorum vallo, & excursionibus.* 18.

Ἐστράτευσαν, ἐξεστράτευσαν, ¹ πανδημί ἐξεστράτευσαντο, ἐπεστράτευσαντο, ἐστρατοπεδύσαντο, καὶ κατεστρατοπεδύσαντο, καὶ ἀντεστρατοπέδευσαν. στρατόπεδον ² ἐβάλλοντο, ἰδρύνθησαν, σκηνὰς ³ ἐστήσαντο, καὶ ἐπήξαντο, ἐσκήνησαν σκηνὰς, ἐκάθησαν, ἐσκήνησαν, κατεσκήνωσαν, τείχος ⁴ περιεβάλλοντο, τείχος ἤραυοντο, ¹⁶¹ περιωκοδομήσαντο, περιειργάσαντο. * οἱ δὲ πρὸς τοῦτο ἐπιτήδειοι, ⁵ λιθοδόμοι, λιθολόγοι, τέκτονες, τειχοδόμοι, τειχοποιοὶ, καὶ τὰ ὅμοια. ⁶ καλοῦνται δὲ τειχοποιοὶ, οὐ μόνον οἱ οἰκοδομοῦντες, ⁷ ἀλλὰ καὶ οἱ τοῦ ἔργου ἐπιστάται, ὡς ⁸ Δημοσθένης ἑαυτὸν τειχοποιὸν καλεῖ. Ἐρεῖς δὲ, τὰ φρον ⁹ ἠλάσαντο, ἐκοίλαναν, ἠλάφρυναν, ἐβαθύναντο, ¹⁰ ἀπετάφρυσαν, σταυροὺς ἐπήξαντο, ¹¹ χαρακώματα ἐποίησαντο, περισταύρωσαν, ¹² ἀπεσταύρωσαν, χάρακα ἐβάλλοντο, περιεχα- ¹⁶² ράκωσαν, ἐφράξαντο. * ¹³ Παραφυλακτέον δὲ, ὅτι οἱ μὲν ¹⁴ παρὰ τοῖς στρατοπέδοις ¹⁵ χάρακες,

Delectum egerunt, expeditionem fecerunt, publicum susceperunt bellum, bellum intulerunt, castra metati sunt, castra fixerunt, contra hostes castrametati sunt, castra posuerunt, confederunt, tetenderunt, & fixerunt tentoria. tuguria struxerunt, fœderunt, tabernacula elevarunt, murum circumduxerunt, murum extruxerunt, muro cinxerunt, elaboraverunt. * ad hæc vero apti, Lapidicæ, lapidum col- ¹⁶¹ lectores, Fabri, Murarii, murorum extructores, & his similia. Τειχοποιοὶ vero dicuntur non modo ædificantes, sed etiam operum Præfecti, sicut & Demosthenes se Τειχοποιὸν vocat. Dices vero, fossiam egerunt, excavaverunt, allevaverunt, profundam fecere, defoderunt, palos fixerunt, valla fuderunt, circumvallarunt, palos defixerunt, vallum jecerunt, vallo cinxerunt, muniverunt. * Observandum ¹⁶² vero, quod χάρακες castrorum, masculi-

Ἀμείλια, ἀμελησία] Ἀμελησία deest etiam in MS. JUNG.
 98 Νωθεία] MS. νωθία habet. JUNG.
 99 Ἀνανδρία &c.] P. V. ἀνανδρία, δειλ. μαλακία, sed minus aut minime forte in usu hæc forma, licet ἀνδρεία dicatur. SEB.
 Ἀνανδρία &c.] MS. ἀνανδρία, δ. μαλακία. JUNG.
 100 Περὶ στρατοπ. &c.] C. A. hunc titulum habet: περὶ ἔξοδου εἰς πόλεμον ὀνόματα. Vulgarum titulum nec Salm. habuit. KÜHN.
 Περὶ στρατοπ. &c.] Hujus Sectionis titulum istum habet MS. ἔξοδου εἰς πόλεμον ὀνόματα. JUNG.
 1 Πανδημί] Sic infra etiam VI, 162. & IX, 10. ac utrobique hæud aliter MSS. qui hoc loco tacent. alias πανδημί scribitur. SEB.
 Πανδημί ε. &c.] Non est in C. A. nec sequens ἐπεστράτευσαντο, nec καὶ στρατ. καὶ ἀντεστρατ. consentit quoad posterius C. Salmf. qui & legit ἰδρύνθησαν, ἴδρυνθησαν. KÜHN.
 Πανδημί ε. &c.] Defunt πανδ. ἐξ. ἐπεστρ. & paulo post καὶ κατεστρ. καὶ ἀντεστρ. Ceterum mihi videtur πανδημί forte potius scribendum. & mirum ni etiam ἀντεστρατοπεδύσαντο. quamvis & vulgatum probum non ignoro. JUNG.
 2 Ἐβάλλοντο] P. V. ἠβαύλοντο. pro ἰδρύνθ. PP. ἰδρύνθησαν. SEB.
 Ἐβάλλοντο] C. V. ἐλάβοντο. KÜHN.
 3 Ἐστήσαντο] In C. A. sequitur, ommissis interjectis; (quæ & Salm. omittit, ut & illa: τειχοδόμοι, τειχοποιοὶ) τείχος περιεβάλλοντο οἱ δὲ πρὸς τοῦτο ἐπιτήδειοι λιθοδοκοὶ λιθουργοὶ τέκτονες. καλοῦνται δὲ οὕτως συ. βε. οἱ. οἱ. ἀλλὰ καὶ τοῦ ε. ε. KÜHN.
 Ἐστήσαντο] Defunt in MS. sequentia: καὶ ἐπήξ. ἐσκ. σκ. ἐκ. ἐσ. κατ. ut & illa quæ mox sequuntur: τείχ. ἠρ. πέρ. πέρ. JUNG.
 4 Περιεβάλλοντο] C. V. περιελάβοντο. KÜHN.
 5 Lapidicæ] Λιθοδόμοι, fabri lapidarii. Lapidicæ autem vel lapidificæ Gr. λιθοτόμοι. SEB. 2.
 Λιθοδόμοι] C. V. λιθοτόμοι. KÜHN.

Λιθοδόμοι] Pro λιθοδόμοι, MS. habet λιθοτόμοι, & fequentibus, τειχοδ. τειχοπ. caret. JUNG.
 6 Καλοῦνται δὲ τειχ.] Pro κ. δ. τειχοποιοὶ, MS. habet: καλοῦνται δὲ οὕτως. quod si rectum videtur, ab improvido decurratore male illud τειχοποιοὶ antea omisissum. JUNG.
 7 Ἀλλὰ καὶ οἱ τοῦ] MSS. ἀλλὰ καὶ τοῦ. SEB.
 8 Δημοσθένης] De corona fol. 329. SEB.
 Δημοσθένης] In Oratione de Corona ἀλλὰ καὶ τειχοποιοὶ ἦθα φησὶ Sc. Αἰσχίνης, at in Psephismate dicitur, ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. C. Salm. τειχοποιὸν. KÜHN.
 Δημοσθένης] Pro Ctesiphonte: ἔστι δὲ Δημοσθένης τειχοποιὸς, καὶ ἐπὶ τῶν θεωρικῶν τεταγμένος. Et in Eschinis oratione contra Ctesiph. aliquoties, λέγει γὰρ οὗτος, αἶτ Eschines de Demosthene, τειχοποιὸς εἰμι. JUNG.
 9 ἠλάσαντο] C. A. ἠτήσαντο. KÜHN.
 10 Ἀπετάφρυσαν] In C. A. τὸ, ἀπετάφρυσαν in margine extat. KÜHN.
 11 Χαρακώματα] MSS. τὰ χαρακ. facto, ut videtur, articulo ex ultima syllaba vocis præc. SEB.
 Χαρακώματα] C. A. τὰ χαρ. ε. π. Cætera defunt usque ad ἐφράξαντο. KÜHN.
 Χαρακώματα] MS. τὰ χαρακ. JUNG.
 12 Ἀπεσταύρωσαν &c.] Verba ἀπεστ. χαρ. ἐβ. περ. ἐφ. in MS. non adparent, sed pro illis hæc: καὶ τὰ ὅμοια. Quæ omnino mutilatoris manum in Polluce nostro sapiunt, & utinam non sæpius. JUNG.
 13 Παραφυλακτέον] MSS. φυλακτέον, SEB.
 Παραφυλακτέον] In C. A. παρὰ superscriptum. C. Salm. φυλακτέον. KÜHN.
 14 Παρὰ τοῖς στρ.] MS. bene: περὶ τ. στρ. JUNG.
 15 Χάρακες] Ex proverbio patet: ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἀμπελον. pedamentum decepsit vineam. KÜHN.
 Χάρακες] Videatur Thomas in Eclogis. h. v.
 Χάρακες] Χάρακας, feminino genere usurpari de pedamentis docuit & Eustath. ut adnotavit G. Xylander Annot. in Plat. lib. de lib. educ. ubi & Pol-

ni, vivearum vero *χάραιες*, fœminini generis sunt. exiverunt aquatum, ad ligna colligenda, ad farmentorum collectionem, pabulatum. deinde, prædam egerunt, & pecora. Prædam diffraxerunt, ut Hyperides. deinde, contrastetere ordinati, in hostes ordines direxerunt, contrasteterunt, contra instructi sunt, in aciem constituti sunt, in aciem producti sunt, ordinem instruxerunt, & his familia. deinde, Vates ante sacrificarunt, sacra obtulerunt, mataverunt, ceciderunt. & sacra prospera, aut dextra, & pulchra. & contraria, infortunata, vel ominosa, & quæ his æquipollent.

¹⁶ ἀρσενικῶς λέγονται. αἱ δὲ πρὸς ταῖς ἀμπέλους, θηλυκῶς. ἐξῆλθον ἐπὶ ¹⁷ ὑδρείαν, ἐπὶ ζυλείαν, ἐπὶ ζυλισμὸν, ἐπὶ ¹⁸ Φρυγανισμὸν, ἐπὶ προνομῆν. εἶτα, ¹⁹ λείαν ἠλάσαντο, καὶ βοσκήματα, λείαν ²⁰ παρσύραντο, ²¹ ὡς Ὑπερίδης. εἶτα, ἀντετάξαντο, ²² ἀντιπαρετάξαντο, ἀντέστησαν, ἀντετάχθησαν, ἐτάχθησαν, ἐξετάχθησαν, μετετάξαντο, καὶ τὰ ὅμοια. εἶτα, ²³ προύβυσαν οἱ μάντις, ἱερεῖα ἐθύσαντο, ²⁴ ἐσφραγίσαντο, ἐσφαγιάσαντο. καὶ αἴσια, τὰ ἱερά, ἢ δεξιά, ²⁵ καὶ καλά. καὶ τούναντιον, ἀπαΐσια, ²⁶ καὶ τὰ ὅμοια.

163 * De belli confictu, clade, & signis belli. 19.

* 27 Περὶ ἐνυαλίου συρρήξεως, καὶ ἥττης, καὶ τῶν τοῦ πολέμου σημείων. 163

Dices porro, signa sublata sunt, clasticum cecinerunt, & contrarium ejus, signum receptui datum. Imperatores exhortati sunt, adhortati sunt, confirmaverunt, calcar addiderunt, inclamaverunt, ad prælium instinxerunt, incitarunt, excitaverunt, signum dederunt, signa cognovere inter se, hastilia in scutis infonuerunt, clamorem concitarunt, sustulerunt militares voces, congressi sunt, manus conse-

ἔρεῖς δὲ, τὰ σημεῖα ²⁸ ἦρθη, ²⁹ ὑπεσημῆναντο οἱ σαλπικταὶ ³⁰ τὸ εἰς ἔφοδον. ὡς περ ³¹ τούναντιον, ³² ἀνακλητικόν. ³³ προύτρεψαν οἱ στρατηγῶν, παρεκάλεσαν, ³⁴ ἐπέρρωσαν, ἐξώρμησαν, ³⁵ ἀνεκαλίσαντο, παρηγγύησαν, ἐξώτρυναν, ἐπήγειραν, σύνθημα ἔδωσαν, ³⁶ ἐπιδιήλθον τὸ σύνθημα, τὰ ³⁷ δόρατα πρὸς ἀσπίδας ἐδοῦπησαν, ἐπαιώνισαν. ³⁸ τὸ ἐνυάλιον ἠλάλαξαν, προσέμιξαν,

lucem nostrum laudat. Tradiderunt hoc & alii, ut adnotat ad *Rhynch.* Niphaeus voce *χάραις*. JUNG.

¹⁶ Ἀρσενικῶς] MSS. ἀρσενικῶς. SEB.

¹⁷ Ὑδρείαν] τὴν ὑδρείαν C. A. ὑδρεία, ὑδρεύομαι αἰσιν. KÜHN.

¹⁸ Φρυγανισμὸν] *Thucyd.* ἐπὶ λαχανισμὸν καὶ φρυγανισμὸν συλλογῆν ἐξελθόντες lib. III. *Histor.* KÜHN.

¹⁹ Λείαν ἠλάσαντο, καὶ βοσκήματα.] Καὶ ante βοσκήματα non est in C. A. quod & C. *Salmas.* omittit. KÜHN.

²⁰ Λείαν ἠλάσαντο, καὶ βοσκήματα.] MS. λείαν ἠλάσαντο βοσκήματα, sine καὶ. JUNG.

²¹ Παρσύραντο] MSS. παρσύραντο. SEB.

²² Παρσύραντο] C. A. & *Salmas.* παρσύραντο. quod præfero vulgato. KÜHN.

²³ Ὡς Ὑπερίδης] Ὡς Ὑπερίδης, non est in C. A. KÜHN.

²⁴ Ὡς Ὑπερίδης] In MS. defunt ὡς Ὑπερίδης. JUNG.

²⁵ Ἀντιπαρετάξαντο] C. A. ἀντιπαρετάξαντο, & sequitur in margine statim καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

²⁶ Ἀντεπαρετάξαντο] MS. ἀντεπαρετάξαντο, καὶ τὰ ὅμοια. ceteris quæ in medio omisissis. JUNG.

²⁷ Προύβυσαν] C. V. προύβυσαν. *Thucyd.* τὰ σφύγια προύβυσαν οἱ μάντις. KÜHN.

²⁸ Προύβυσαν] Προύβυσαν MS. JUNG.

²⁹ Ἐσφραγίσαντο] Ἐσφραγίσαντο non comparat in C. A. nec est in C. *Voss.* & *Salm.* KÜHN.

³⁰ Ἐσφραγίσαντο] Non habet MS. Ἐσφραγίσαντο. Quid vero significat Ἐσφραγίσαντο in hac re? an forte ea vox in mendo cubat? JUNG.

³¹ Καὶ καλά] Abest a C. A. KÜHN.

³² Καὶ καλά] Non sunt in MS. καὶ καλά. JUNG.

³³ Καὶ τὰ ὅμοια] Καὶ τὰ ὅμοια margo habet. KÜHN.

³⁴ Περὶ ἐνυαλίου &c.] Titulus ille non est in C. A. nec in *Salmasiano*. KÜHN.

³⁵ Περὶ ἐνυαλίου &c.] Titulus in MS. nullus, anuexaque hæc præcedentibus. JUNG.

³⁶ Ἡρῆ] Ἡρῆ MS. Errare certe eos qui jota subscribunt in Ἡρα, Ἡρα, ait Doëhiff. *Caninius*, quem vide in hellenismis suis. Invito tamen *Etymologo*, pu-

to, id facit, quem vide in Ἡρας, sunt enim pluscula. Idem inferius discretim: ἦρα, σὺν τῷ, ἀπὸ τοῦ αἵρου. JUNG.

²⁹ Ὑπεσημῆναντο] In MS. erat prius ὑπεσημῆναντο. Sed pro ἰί, reperit quis η. JUNG.

³⁰ Τὸ εἰς ἔφοδον] *Thucyd.* σαλπικταὶ ἐξέοδον ἐπὶ τρυφῶν τοῖς ὀπλίταις lib. VI. *Histor.* KÜHN.

³¹ Τούναντιον] MS. τὸ ἐναντ. JUNG.

³² Ἀνακλητικόν] Ἀναβλητικόν C. V. male. KÜHN.

³³ Προύτρεψαν] MS. προύτρεψαν, ut fere scribi ibi solent hæc talia. JUNG.

³⁴ Ἐπέρρωσαν] Post hoc verbum in C. A. & *Salmasis* statim sequitur, σύνθημα ἔδωσαν. KÜHN.

³⁵ Ἐπέρρωσαν] Illa quæ sequuntur: ἐξώρ. ἀν. παρ. ἐξ. ἐπ. defunt in MS. JUNG.

³⁶ Ἀνεκαλίσαντο] Ἐνεκαλιεύσαντο habet *Falckenb.* quod non malum videtur, quamvis & vulgatum bonum sit.

³⁷ Ἐπιδιήλθον τὸ σύνθημα] In C. A. non extat τὸ, ἐπιδιήλθον τὸ σύνθημα. ubi malim, ἐπιδιήλθον ἢ bello *tessera*, signum, inquit *Virgilius*. Si vero ad homines referatur, notabit, quod *recognoverint signum inter se*. Eadem defunt in Codice *Salmasii*, uti & τὰ δόρατα. KÜHN.

³⁸ Ἐπιδιήλθον τὸ σύνθημα] Defunt in MS. ἐπιδ. τ. σ. JUNG.

³⁷ Δόρατα] In C. A. sequitur ἰδόνσαν. KÜHN.

³⁸ Δόρατα] MS. δάρατα. JUNG.

³⁸ Τὸ ἐνυάλιον] MS. τῷ ἐνυάλιον ἠλάλαξαν. scilicet emendandum τῷ ἐνυάλιον ἢ. nos dubitare non posse. respexit ad *Xenophonis* illud lib. V. *Ἀναβ.* ubi Græci *Drilas* expugnant: καὶ ἅμα γε τῷ ἐνυάλιον ἠλάλαξαν, καὶ ἴθον δρόμον οἱ ὀπλίται. lib. VII. *Παίδ.* in magno illo prælio *Cyri*: μετὰ δὲ τούτῳ τῷ ἐνυάλιον τε ἀμα ἠπλάλαξαν, &c. Idem lib. I. *Ἀναβ.* τῷ ἐνυάλιον ἐπλάλασαν. *Heliod.* lib. IV. & τὸν ἐνυάλιον ἀπλάλασαντις dixit, nisi ibi adjective accipiendum teris, ut interpret forte, qui *bellico clamore sublato*. ubi tamen *Pal. cod.* τὸ ἐνυάλιον habet, ut vulgatus nosse *Pollux*: utrumque non inale notæ. Sed idem *Heliod.* lib. I. οὐδὲ τὸν ἐνυάλιον.

³⁹ εἰς χεῖρας ἦλθον, ⁴⁰ προηκροβολίσαντο, ἐτόξευσαν, ¹⁶⁴ ἐξετόξευσαν, καὶ τὰ ὅμοια. * Ἐρεῖς δὲ, ἐκ τῶν ἔξου⁴¹ ῥίμματος ἢ ἡ μάχη. καὶ ⁴² τόξου καθάψαι, ἀνεγκύσαι, ἀναγαγεῖν, καὶ πληρωσάμενοι τὰ τόξα, ἐνθήμενοι τοὺς ⁴³ οἰστούς. εἶτα, προξέδραμον οἱ ⁴⁴ ἰππεῖς, προξεπήδησαν, προξήλασαν, ἐκδρομαῖς ἐποίησαντο, προεκδρομαῖς. προξήλασεν ἐν ἰπποῖς ἢ ἰππομαχία. ἰππομαχῆσαι, ἰπποκρατήσαι, καθιπποκρατήσαι, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐρεῖς δὲ, ⁴⁵ συνέπιπτον, συνερράγησαν, εἰς χεῖρας ἦλθον, συνῆψαν τὴν μάχην, ⁴⁶ συμπεσόντες ἐμάχοντο, ἐν χερσὶν ἢ ἡ μάχη, καὶ τὰ ὅμοια. * Εἶτα, μάχη καρτερὰ, σταδιαία, θυμῷ ἐμάχοντο, ⁴⁷ ἐμπλακέντες διηγωνίζοντο, ⁴⁸ ἐξώθουν ἀλλήλους, οὐ ραδίως ἀπ' ἀλλήλων ⁴⁹ ἀπελύοντο. δεξάμενοι αὐτοὺς ⁵⁰ ἡμόναντο, ἢ ἐνέδωκαν πρὸς τὴν πρώτην ἔφοδον, ⁵¹ οὐκ ἤνεγκαν τὴν πρώτην προσβολήν. ἐπὶ νόει θάτερον τῶν κεράτων, ἢ τὸ μέσον τοῦ στρατεύματος, ἢ εἶξεν, ἢ ἐνέδωκεν. ἐπὶ πόδα ⁵² ἀνεχώρει, ⁵³ ἐξέκλινεν, ἐνέκλινεν, ἐκλινεν, ⁵⁴ ὑπετράπη, ὑπεχώρησε. τὰ νῶτα ἔδωκεν, ⁵⁵ ἔφυγε προτροπάδην, ἔφυγεν, ἠττήθη. τὰ ὄπλα ⁵⁶ ῥίψαντες, ἔφυγον. * Τὸ δὲ ἔργον, βαλεῖν, τρῶσαι, ⁵⁷ τρέψαι, παρρηξάι τι τῆς Φάλαγγος, διακόψαι, παρασπάσαι, διαστῆσαι, ἀνατρέψαι, τρέψασθαι, διῶξαι, ἀπώσασθαι, σκυλευσαι, κρατήσαι, Φονεῦσαι, γυμνώσαι, ἀφοπλίσαι, ἐξοπλίσαι, ζωγρῆσαι, αἰχμαλωτίσαι, νικήσαι, ἀπαγα-

ruerunt, emittus jaculati sunt, arcubus pugnarunt, sagittas excusserunt, & his similia. * Dices quoque, arcuum jactu pugnabatur, arcus arripere, retrahere, reducere, tum arcus incurvantes, sagittas imponentes. deinde equites præcessere, eruperunt, emicauerunt, excursiones fecerunt, & præcursiones. Equitum pugna invaluat, equestri pugna congrēdi, equestri victoria potiri, de equis vincere, & si quæ his similia. Dicitur insuper, corruerunt, confluerunt, conferuerunt manus, commiserunt pugnam, corruentes pugnaverunt, manibus res agebatur, &c. * i-165 tem, pugna fortis, stataria, furore pugnabant, conferti certabant, se invicem pellebant, & loco non facile invicem disjungebantur, se mutuo excipientes defendebant, vel primo concefferunt impetu, primum conflictum non sustinuerunt. laborabat alterutrum cornu, aut medium aciei, aut cessit, remisit, pedetentim recessit, declinavit, inclinavit. subversum est, conceffit, tergum dedit, fugit conversum, fugit, victum est, armis projectis fugerunt. * Ipsum vero opus, prosterne- 166 re, vulnerare, convertere, rumpere aciem, discindere, distrahere, disrumperre, in fugam vertere, convertere, insequi, repellere, spolia detrahere, vincere, cædere, denudare, armis exuere, spoliare armis, vivos capere, bello capere, devince-

λιον κέλαδον ἀνασχόμενοι. *Attianus* utrumque. v. *Jung.* *pomēnci. in Cætere bellum*, ubi plura hujusmodi. *JUNG.*

39 *Eis chēras ἦλθον*] In C. A. hic sequitur cæteris omittis; titulus περι ἐνυκλιῶν συρρήξεως καὶ ἤτης. ante, ἐρεῖς δὲ &c. *Codex Salm.* etiam omittit, προηκροβ. i. s. x. τ. ο. *KÜHN.*

40 *Προηκροβολίσαντο* &c.] Illa, προηκ. ἐτ. ἐστ. defunt in MS. *JUNG.*

41 *Ῥίμματος*] C. V. ῥίματος quod *trastam volantis telis* signat. *C. Salm.* ῥίματος. *KÜHN.*

Ῥίματος] MS. ἐκ τῆσου ῥίματος. nil verius. *τούτιν* ἐλκυσματος. Vide modo *Suidam* in ῥίμα. *JUNG.*

42 *Τόξου καθάψαι*] P. V. τόξον καθ. *SEB.*

Τόξου καθάψαι] Male. C. *Salm.* τόξον καθάψαι. *KÜHN.*

Τόξου καθάψαι] MS. τόξον καθάψαι, ἀνεγκύσαι, καὶ ἀναγαγεῖν, rectius ni fallor. *JUNG.*

43 *Οἰστούς*] MS. οἰστούς. *JUNG.*

44 *Ἰππεῖς*] Post hæc C. A. προξήλασαν ε. ε. ἐρεῖς δὲ σ. σ. εἰς χ. η. σ. τ. μ. ἐν χερσὶν ἢ ἡ μάχη, εἶτα μάχη. κ. σ. τ. θ. ε. οὐ ρ. α. α. διελύοντο. *Salm.* προεκδρομαῖς &c. usque ad καὶ τὰ ὅμοια non habet. *KÜHN.*

Ἰππεῖς] In MS. deest sequens verbum προξεπήδησαν. ut & quod paulo post habetur: προεκδρομαῖς, προ. cum frequentibus omnibus usque ad: ἐρεῖς δὲ &c. pro quibus in MS. tantum illa solemnia, καὶ τὰ ὅμοια. *JUNG.*

45 *Συνέπιπτον*] MS. συνέπιπτον, pro συνέπιπτον. *JUNG.*

46 *Συμπεσόντες ἐμάχ.*] Defunt in MS. συμπ. ἐμ. *JUNG.*

47 *Ἐμπλακ. διηγ.*] Defunt in MS. ἐμπλακ. διηγ. *JUNG.*

48 *Ἐξώθουν ἀλλήλους*] Defunt in MS. ἐξ. ἀλλήλους. *JUNG.*

49 *Ἀπελύοντο*] P. V. διελύοντο. P. R. & A. διατίλλοντο. *SEB.*

50 *Ἡμόναντο*] P. R. ἡμόνοντο. *SEB.* Ἡμόναντο] MS. ἡμόνοντο. *JUNG.*

51 *Οὐκ ἤνεγκαν*] P. V. οὐκ ἠρίμωσαν πρὸς τὴν πρώτην προσβ. A. idem verbum habet, sed omittit præpositione. *SEB.*

Οὐκ ἤνεγκαν] C. A. ἠρίμισαν. (lege ἠρίμισαν, & ita C. *Salm.*) πρὸς τὴν πρώτην προσβολήν. *KÜHN.*

52 *Ἀνεχώρει*] In C. A. sequitur ἐτέκλινεν, ε. τὰ νῶτα ε. ε. π. τὰ ὄπλα ῥίψαντες ε. *KÜHN.*

53 *Ἐξέκλινεν*] Deest ἐτέκλινεν in MS. *JUNG.*

54 *ὑπετράπη, ὑπεχώρ.*] Loco horum ὑπετρ. ὑπεχ. est in MS. καὶ τὰ ὅμοια. *JUNG.*

55 *Ἐφυγε προτροπάδην*] P. V. & A. προτροπ. ἔφυγε. τὰ ὄπ. *SEB.*

Ἐφυγε προτροπάδην] MS. ἔδωκεν, προτροπάδην ἔφυγεν, absque ἠττήθη. *JUNG.*

56 *Ῥίψαντες, ἔφυγον*] Ῥίψαντες ἔφυγον MS. *JUNG.*

57 *τρέψαι*] C. A. τρέψασθαι, quod usitatus est. & statim sequitur, διῶξαι, σκυλευσαι, γυμνώσαι, ζωγρῆσαι, ἀπαγαγεῖν usque ad καταπολεμήσαι. deinde τοὺς νεκροὺς α. υ. Cæterum ὑποχωρήσιους ποιήσασθαι est in *potestatem redigere. τοὺς νεκροὺς α. υ. datis induciis casos permittere hostibus ad sepulcrum: quod faciebant victores, victique petebant. & hoc ipso facebantur se victos esse. KÜHN.*

τρέψαι] Defunt in MS. τρέψαι, παρ. τ. τ. φ. cum sequentibus reliquis, & verbo ἀνατρέψαι & ἀπώσασθαι & κρατ. φον. ἀφ. & ἔξοτ. αἰχ. νικ. & ὑποχ. ποι. διελ. ε. σ. π. hæc omnia defunt. *JUNG.*

re, abducere, mancipare, capere, detrahere, debellare, subditos reddere, distrahere, subjicere, nostri juris facere, & similia. cadavera confœderatorum red-
 167 dere. * Dices etiam circumfederunt, compulerunt, concluderunt, occluserunt, obfederunt. exercitus assedit, confedit, custodiam habuit, declinavit, oppugnationis diem producerunt, vallo cinxerunt, foderunt, defoderunt, cuniculos egerunt, concusserunt, ruperunt, machinas adhibuerunt, machinas contuderunt, deturbarunt, concusserunt muros, subverterunt, detraxerunt propugnacula, dejecerunt, demoliti sunt, distraxerunt, scælas admoverunt, ascenderunt, in cinerem
 168 redegerunt, aggerem fuderunt. * Qui vero in muro erant, pugnabant, depellebant, resistebant. toleraverunt, sustinuerunt, fallacis restiterunt, extinctoris impedimentis usi sunt, subtraxerunt aggerem. deinde, animum abjecerunt, animis conciderunt, manus extenderunt, ebucinauerunt, dediderunt se, se ipsos tradiderunt, dederunt, debellati sunt, inclinaverunt, in servitutem sunt redacti inopia necessariorum, siti, & fame.

γεῖν, χειρώσασθαι, ελεῖν, καθελεῖν, καταπολεμήσαι, ὑποχειρίους ποιήσασθαι, διελεῖν, ⁵⁸ ἐφ' ἑαυτοὺς ποιήσασθαι, καὶ τὰ ὅμοια. τοὺς νεκροὺς ἀποδοῦναι ὑποσπόνδους. * ⁵⁹ Ἐρεῖς δὲ, ⁶⁰ ἐπο-
 λώρησαν, συνήλασαν, συνέκλεισαν, κατέκλεισαν, προσεκάθισαν. ἐκάθισε τὸ στρατεύμα, προσήδρευσε, ἀπέκλεισε, ἀπέκλινε, παρέτειναν τὸν χρόνον τῆς πολιορκίας, ἐπετείχισαν, ⁶¹ ἐμετάλλευσαν, ἐπατάλλευσαν, ὑπώρυξαν, κατέσεισαν, προσέρρηξαν, προσήγαγον μηχανὰς, μηχανὰς προσέρρηξαν, καθεῖλκυσαν, κατέσεισαν τι τοῦ τείχους, ἀνέτρεψαν, κατέσυραν τὰς ἐπάλληξαι, καθεῖλον, κατήνεγκαν, κατέσπασαν, κλίμακας προσέθεσαν, προσανέβησαν, πυρὶ ἀπετέφρωσαν, χῶμα ἔχωσαν. * ⁶² οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τεί-
 168 χους, ἀπεμάχοντο, ἀπεκρούοντο, ἀντείχον, διεκαρτέρου, ἐνεκαρτέρου, ἀντεσοφίζοντο, σβεστηρίους ⁶³ κωλύμασιν ἐχρῶντο, ὑφεῖλκον τὸν χοῦν. εἶτα, ἀπέπτον, ἀπηγόρευσαν, χεῖρας ⁶⁴ ἀνέτειναν, ⁶⁵ ἐξεκηρυκέυσαντο, ἐνέδοσαν, σφᾶς αὐτοὺς ἐξέδοσαν, ⁶⁶ παρέδοσαν, κατεπολεμήθησαν, ⁶⁷ ἐνέκλιναν, ἐδουλώθησαν ἐνδείμῃ ἐπιτηδεῖαν, ⁶⁸ δίψῃ, λιμῶ.

169 * De oppugnantibus urbem. 20.

* 69 Περί πολιορκούντων. κ. 169

De oppugnantibus autem dicimus, obtinuerunt vi, ceperunt, occupaverunt, populati sunt, incubuerunt, subditos reddiderunt, tributarios servos fecerunt, ea

Οἱ δὲ πολιορκούντες λέγουσι ἂν, ⁷⁰ εἶχον κατ' ἄκραν, εἶλον, καθεῖλον, ἐπέρθησαν, παρεστήσαντο, ὑποχειρίους ἐποίησαντο, ⁷¹ ἐδουλώσαντο

58 ΕΦ' ἑαυτοὺς ποιήσασθαι] ὙΦ' ἑαυτὸν FALCK.
 59 Ἐρεῖς δὲ] C. A. ἐρεῖς ἐπολιόρησαν κατέκλεισαν προσήδρευσε παρέτειναν τ. χ. τ. π. ε. ἐμετάλλευσαν ὑπώρυξαν κ. π. εἶτα ἀπὸ τείχους ἀπεμάχοντο α. α. ἀντεσοφίζοντο, C. Salmas. ἐμετάλλευσαν ομῖσσο ἐπατάλλευσαν. KÜHN.
 60 Ἐπολιόρησαν] MS. ἐπολιόρησαν, κατέκλεισαν, προσήδρευσε, (sic enim MS.) παρέτειναν. interjectis omissis. JUNG.
 61 Ἐμετάλλευσαν] MS. ἐμετάλλευσαν. Sequens ἐπατάλλευσαν MS. non habet. Et quæso quid hoc est verbi? An itaque legendum ἐπατάλλευσαν; παταλλεῦσαι, ait Suid. προσπήξαι. Quod de machinis non inepte forte dicatur. Et nostra conjectura jam placeat, quod eam adprobare audiebamus Salmasium nostrum. dein scribe προσέρρηξαν. Quæ hoc verbum sequuntur, προσήγαγον μ. &c. ἔχωσαν, omnia defunt, & pro his MS. καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.
 62 Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπε.] MSS. præcedentium nonnullis omissis: εἶτα (A. εἶτ') ἀπὸ τοῦ τείχους ἐμάχοντο. SEB.
 Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπε.] MS. εἶτα ἀπὸ τοῦ τείχους ἐμάχοντο. & paulo post verba διεκ. ἐνεκ. defunt. JUNG.
 63 Κωλύμασι] C. A. καλύμμασι. sed κάλυμμα etiam in Thucyd. legitur, ut & sequens ὑφεῖλκον τὸν χοῦν subtraherentur huiusmodi aggestam, factis cuniculis. KÜHN.
 64 Ἀνέτειναν] Sequitur in C. A. ἀνέκλιναν pro ἐνέκλιναν. sed supra Segm. 165. n. 52. etiam fuit ἐνέκλιναν. C. Salm. ἐνέτειναν. KÜHN.
 65 Ἐξεκηρυκέυσαντο] Deest verbum ἐξεκρη. cum reliquis in d. σφ. σ. ἐξείδ. omnibus. JUNG.
 Ἐξεκηρυκέυσαντο] Ἐπεκηρυκέυσαντο habet Falckenb.

quod mihi magis quam vulgatum arridet, quoque sæpius usus Thucydides & alii, & quod rursus infra IV. 93. cum additamento ἐπὶ πολέμου occurrit, & supra Segm. 151. etiam affuit. Est autem hoc ἐπεκηρυκέυσαντο legatos mittere de fœdere aut induciis transigendis. vid. Harrocat. voce Ἐπεκηρυκία.
 66 Παρέδοσαν, κατεπ.] Defunt in MS. παρεδ. κατεπ. JUNG.
 Παρέδοσαν, κατεπ.] Παρέδοσαν, ὑπέκλεισαν, κατεπ. FALCK.
 67 Ἐνέκλιναν] A. & P. R. ἀνέκλι. SEB.
 Ἐνέκλιναν] Pro ἐνεκλ. MS. simpliciter ἐκλιναν. JUNG.
 68 Δίψῃ] P. V. δίψει. recto δίψῃ. SEB.
 Δίψῃ] Pro δίψῃ, δίψει MS. JUNG.
 69 Περί πολιορκούντων] Non est in C. A. hic titulus nec in Salmas. KÜHN.
 Περί πολιορκούντων] A MS. titulus hic abest. JUNG.
 70 Εἶχον κατὰ κράτος] P. V. κατὰ κράτος. P. R. εἶλον κατ' ἄκραν, καθεῖλον. Hesych. Κατ' ἄκραν (ἴσθι. pro ἄκραν Odyss. ε. 313.) κατὰ κράτος, κατὰ κράτος. cum paulo ante conjunctim scripsisset κατακράτος. exponens ἰσχυρῶς, τελείως, ἀντιστάτως. atque ita & Zoffmuis, ἀλούσης κατακράτος τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας, libro tertio, fol. 731. & alibi. Sed κατὰ κράτος etiam in usu. vid. Eustath. Iliad. f. 940, 39. Etymol. 494, 36. & ibidem notas Fr. Sylb. SEB.
 Εἶχον κατὰ κράτος] C. A. εἶλον κατ' ἄκραν, κατὰ κράτος εἶλον. KÜHN.
 Εἶχον κατὰ κράτος] MS. ἂν, εἶλον κατὰ κράτος εἶλον, καθ. bene. Thucydides enim illud κατὰ κράτος εἶλεν. qui & κατὰ κράτος ἔχασθαι, ut videas in thes. H. Stephan. JUNG.
 71 Ἐδουλώσαντο] C. A. omissis interjectis εἰς φέρων

⁷² ἐπὶ Φόρω καὶ εἰς Φόρου ἀπαγωγὴν, ἐπὶ χρημάτων Φορᾶ. χρήματα ταξάμενοι, δεκάτην ⁷³ ἐπιβαλλόντες. ⁷⁴ καὶ δεκατηλόγοι, δεκατηλογία. εἰάν δὲ ἔνσπονδοι ⁷⁵ γίνωνται ἐπὶ συμμαχία, ἐρεῖς, ⁷⁶ ἐπὶ τῇ ἰσῆ ⁷⁷ καὶ ὁμοίᾳ, ἐπὶ ⁷⁸ τῷ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ Φίλον ἔχειν.

lege, ut tributum penderent, pecuniam solverent, imperata pecunia, decimarum pensionem injungentes. decimarum collectores, & decimarum collectio. Si vero ad simul pugnandum pactione confœderati facti sunt, dices, æquæ conditionibus, ut eosdem agnoscerent, hostes & amicos.

170

* ⁷⁹ Περὶ μερῶν τείχους.

κβ'.

* *De partibus muri.*

21. 170

⁸⁰ Τείχους δὲ μέρη, κύκλος, περίκυκλος, περιβόλος, ⁸¹ προμαχῶνες, ἐπάλξεις, πύργοι. ⁸² μεσοτείχια, τὰ μεσοπύργια, ⁸³ μεταπύργια. ἐρεῖς δὲ, τείχος ἐρυμνόν, καρτερόν, ⁸⁴ ἰσχυρόν, ἀπρόσιτον, δυσπρόσιτον, δύσμαχον, δύσληπτον, ⁸⁵ δυσαίρετον, ὄχυρόν, ὠχυρωμένον, δυσκαθαίρετον, δύσαλωτον.

Partes vero muri, circulus, ambitus, circuitus, propugnacula, pinnacula, turres, pomeria, muri, vel spacium inter turres interjectum. Nominabis vero murum, munitum, fortem, validum, difficilem aditu, arduum, inexpugnabilem, difficilem captu, difficilem superatu, tutum, firmum, difficilem vastatu, quem capi non liceat.

171 * ⁸⁶ Περὶ χωρίων τῶν κατὰ πολέμους, καὶ περὶ λόχου, καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ περὶ τειχισμού πόλεως. κβ'.

* *De locis in bello, de insidiis, & hñ* 171 *similibus, deque munitione urbis.* 22.

Καὶ περὶ χωρίων δὲ τὰ αὐτὰ ἀν εἴποις. ⁸⁷ καὶ ἔτι, ἀπότομον, ἀπόκηρμον, ⁸⁸ κρημνώδες; ⁸⁹ δυσπρόσιτον, ἀνεπιβούλευτον, δυσεπίβατον, ⁹⁰ δυσπρόσβατον, δύσβατον, καὶ ἥκιστα ἐπίμαχον. Ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου, ⁹¹ τείχος ἀσθενές, ἀλιγωρημένον, αὐτοσχέδιον, ἐσχεδιασμένον, εὐ-

Et de locis illa quidem dices, tum & hæc, præruptus, præceps, præcipitium, difficilis aditu, ab insidiis tutus, arduus, difficilis accessu, impermeabilis, & inexpugnabilis. Contra vero, murus infirmus, neglectus, temere extractus, extempore, facilis captu, facilis subversu, fa-

ἀπαγωγὴν ad solvendam tributum. Nam φόρου ἀπαγωγὴ nil aliud est, quam solutio tributi, nec aliud, χρημάτων Φορᾶ. χρήματα ταξάμενοι est, certum stipendii modum imperare. C. A. tamen non habet ut nec δεκατηλόγοι, δεκατηλογία. Kühn.

⁷² Ἐπὶ Φόρου καὶ] MS. non habet tres voculas ἐπὶ φόρου καὶ. defunt & illa quæ mox sequuntur: χρεμ. ταξ. JUNG.

⁷³ Ἐπιβαλλόντες] C. Salm. ἐπιβάλλοντες. Kühn.

⁷⁴ Καὶ δεκατηλόγοι &c.] Loco illorum, καὶ δεκατηλ. δεκ. MS. tantum: καὶ τὰ ὁμοία. JUNG.

⁷⁵ Γίνονται] PP. γίνονται. SEB.

⁷⁶ Ἴσῆ] MS. γίνονται. JUNG.

⁷⁶ Ἐπὶ τῇ ἰσῆ κ. ο.] In C. A. ἐπὶ male omissum, margini tamen ascriptum est. Herod. Calliop. συμμαχῶνος ἐθέλει ἐπ' ἰσῆ τε καὶ ὁμίη ποιήσασθαι ἀπὸ τε δόλου καὶ ἀπάτης non procul ab initio. Invenitur autem hac formula fœdus æquale. vid. Fabr. Semel. p. 35, Grot. lib. II. de J. B. & P. Kühn.

⁷⁷ Καὶ ὁμοία] P. V. καὶ τὰ ὁμοία. SEB.

⁷⁸ Τῷ τὸν αὐτὸν &c.] MS. τὸ τὸν ἐχθρὸν αὐτ. κ. JUNG.

⁷⁹ Περὶ μερῶν τείχους] C. A. addit: χωρίων τε τῶν κατὰ πολέμους, quod demum est in titulo Sectionis sequentis, quem titulum C. Salm. plane non habet. Kühn.

Περὶ μερῶν τείχους] Talis titulus MS. Τείχους μέρη. & Sectio incipit: κύκλος, ac sequens vox περιμ. statim abest. JUNG.

⁸⁰ Τείχους δὲ μέρη] Non sunt in C. A. Incipit enim κύκλος. περιβόλος. C. Salm. περίκυκλος non habet. Kühn.

⁸¹ Προμαχῶνες] MS. προμαχῶνες quod sæpius apud Herodotum. Ibidem πύργοι, ut muri pars recensentur. de quibus vid. doctiss. Menf. ad Lycophr. in v. 1255. JUNG.

⁸² Μεσοτείχια, μεσοπύργια] Nec ista habet C.

A: nec Salmf. sequitur μ. ε. δ. τ. ε. κ. δύσμαχον δ. δυσαίρετον, quod ultimum est. Kühn.

Μεσοτείχια, μεσοπύργια] Defunt in MS., μεσοτ. μεσοπ. Notandum vero illud μεσοτείχια. quod forte non ita temere reperias. Posset quis suspicari etiam si forte μεσοτείχια scripisset, vel μεσοτείχια, τὰ μεσοπύργια. JUNG.

Μεσοτείχια, μεσοπύργια] Falckenb. μεσοτείχια, τὰ μεσοπύργια plane eodem modo, quo Clariff. Jurgermannus illud corrigendum vidit, & ὁ μακαρίτης meus Præceptor in textum quoque recepit.

⁸³ Μεταπύργια] C. A. μεταπύργοι in textu. unde factum, μεταπύργια. C. Salm. prius habet. Kühn.

⁸⁴ Ἰσχυρόν, ἀπρσ. &c.] Defunt in MS. ἰσχυρ. ἀπρ. δυσπρ. JUNG.

⁸⁵ Δυσαίρετον &c.] In MS. est, δυσαίρετον, καὶ τὰ ὁμοία. Καὶ περὶ χωρ. ceteris omisiss, ut & titulo vulgato. JUNG.

⁸⁶ Περὶ χωρίων &c.] Quæ hic extant, rejiciuntur in Segm. 172. ante ἐρεῖς δὲ ita, περὶ λόχου καὶ τῶν καὶ τειχισμού πόλεως in C. A. integer titulus abest a C. Salm. Kühn.

⁸⁷ Καὶ ἔτι] Nec hoc est in C. A. Kühn.

⁸⁸ Κρημνώδες] In C. A. sequitur ἀνεπιβ. δ. quibus adde ex Thucyd. δυσίμβατον. cætera desiderantur. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου ἀσθενῆς α. α. εὐάλωτον ἐρεῖς δὲ καὶ τὰ ἄκρα. Kühn.

⁸⁹ Δυσπρόσιτον] Δυσπρόσιτον omittit MS. & forte repetere non opus erat, quando ait περὶ χωρίων τὰ αὐτὰ ἀ περὶ τείχους dicenda, quibus & alia tamen addit, de muro non in medium allata. Illud δυσπρόσιτον vero ibi jam erat positum, quamvis, ut dixi, in MS. pariter omissum sit. JUNG.

⁹⁰ Δυσπρόσβατον] Illa δυσπρ. δυσβ. κ. η. ἰσ. absunt a MS. qui tantum habet pro illis, καὶ τὰ ὁμοία. JUNG.

⁹¹ Τείχος] In MS. abest vox τείχος. JUNG.

cilis vastatu. Incurfui patens, secundum
 172. Homerum. * facilis aditu, facilis lustra-
 tu, infidiis obnoxius, expugnabilis. Di-
 ces vero, colles occupare, superiora in-
 vadere, de verticibus deturbare, murum
 extruere, prævenire in colles, præoccu-
 pare, dejicere, depellere, superiores detur-
 bare, persequi, & similia. item &
 hæc, a fronte invadere, a tergo invadere,
 173. aut esse, * a tergo accurrere. palam,
 clam, de tuto, infidiari, infidias locare,
 falsis infidiis submittere, infidiis agere,
 infidiari, infidias struere. καταλοχῆσαι
 vero, infidias distribuere significat. Mi-
 litare etiam est, igni signum dare, igni
 aliquid denunciare. signum ignis, excu-
 biæ, anteriores custodiæ, incurfus. ex-
 ploratores, speculatores. ad speculandum
 174. exire, ad explorandum. proditores. * ter-
 ram vastare, arbores succidere, incen-
 dere, comburere, ignem immittere, igne
 vastare, prædari, tributa colligere, excu-
 vias congregare. qui vero hæc vendunt,
 λαφυροπῶλαι dicuntur. Dices vero, muro
 munire urbem, murum educere, murum ur-
 bi extruere, erigere, dirigere, circum-
 ducere, circumagere, & elaborare, ur-
 bem muro munire, & urbs muro muni-
 ta: operarii vero, τειχοποιοί, &c. contra

άλωτον, ⁹² εὐαίρετον, εὐκαθαίρετον, ἐπίδρομον,
 ὡς Ὀμηρος. * εὐπρόσδον, εὐεπίβλεπτον, εὐε-
 172. πιβούλευτον, εὐεπιχείρητον, ἀλώσιμον. ⁹³ Ἐρεῖς
 δὲ, καὶ τὰ ἄκρα προκαταλαβεῖν, τὰ ὑπερδέξια
 κατασχεῖν, ⁹⁴ ἀποκόψαι ⁹⁵ τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρων,
 τειχίσαι, φθάσαι ἐπὶ τὰ ἄκρα, προκατασχεῖν,
 ἀπαρράξαι, ἀπελάσαι. τοὺς ⁹⁶ ὑπὲρ κεφαλῆς
 ἀνασοβῆσαι, διῶξαι, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ μὴν καὶ
 τὰδε, κατὰ μέτωπον ἐπελθεῖν, κατὰ νότου ἐπελ-
 173. θεῖν, ἢ γενέσθαι. * ἐκ τοῦ κατόπιν ἐπίδραμεῖν, ⁹⁷
⁹⁷ ἐκ τοῦ προφανοῦς, ⁹⁸ ἐξ ἀφανοῦς, ἐξ ἀσφα-
 λοῦς, ἐνεδρεῦσαι, ἐνέδραν καθίσαι, ψευδενέδραν.
⁹⁹ λόχον ὑφεῖναι, λοχῆσαι, ἐλλοχῆσαι. τὸ γὰρ
 100. καταλοχῆσαι, εἰς λόχους διανεῖμαί ἐστι.
¹ στρατιωτικὸν δὲ, καὶ τὸ πυρσεῦσαι, ² Φρυκτω-
 ρῆσαι, ³ Φρυκτωρία. καὶ αἱ φυλακαὶ, προφυ-
 λακαί. καὶ ἐφοδοί, καὶ σκοποί, καὶ κατάσκο-
 ποι. ⁴ καὶ ἐπὶ κατασκοπὴν ἐξελθεῖν, ἐπὶ προσκο-
 πῆν. ψευδαυτόμολοι. * καὶ γῆν ⁵ δηῶσαι, ⁶ κό-
 174. ψαι τὰ δένδρα, καταπρῆσαι, ἐμπρῆσαι, ⁷ πῦρ
 ἐφεῖναι, πυρπολῆσαι, λεηλατῆσαι, δασμολο-
 γῆσαι, ⁸ λάφυρα συναθροῖσαι. οἱ δὲ ταῦτα πι-
 πράσκοντες, ⁹ λαφυροπῶλαι, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐ-
 11. ρεῖς δὲ, τειχίσαι πόλιν, ¹⁰ ἐκτειχίσαι, τείχος
 11. ἄραι τῇ πόλει, ἐγεῖραι, ὀρθῶσαι, περιβαλεῖν,
 ἐλάσασθαι, ¹² περιελάσασθαι, περιεργάσασθαι,
¹³ φράξαι τείχει τὴν πόλιν, καὶ πόλις τετειχισμένη. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι, τειχοποιοί, καὶ

⁹² Εὐαίρετον &c.] Ita εὐαίρ. εὐκαθ. ἐπίδρ. cum dua-
 bus lineis seqq. non sunt in MS. qui tantum illud so-
 lene: καὶ τὰ ὅμοια. & statim ita: Ἐρεῖς δὲ καὶ τὰδε.
 ἄκρα π. bene. JUNG.

Εὐαίρετον &c.] Locus Homeri est Il. ζ. 434. ubi
 vid. bene. Schol. & imprimis Eustath.

⁹³ Ἐρεῖς δὲ] P. V. ἐρεῖς καὶ τὰδε. ἄκρα. SEB.

⁹⁴ Ἀποκόψαι] In C. A. sequitur τειχίσαι τοὺς ἐπὶ
 τῶν ἄκρων ἀπαρράξαι u. τ. u. u. καὶ μὴν καὶ τὰδε. κ.
 μ. ε. ἢ γενέσθαι. KÜHN.

Ἀποκόψαι] Ita MS. ἀποκόψαι, τειχίσαι, ἀποκό-
 ψαι, τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρων ἀπαρράξαι, ἀπελάσαι τοὺς
 ὑπερκεφαλῆς, ἀνασοβῆσαι, καὶ τὰ ὅμ. quæ præterea in
 vulgatis intercurrunt, non habet. JUNG.

⁹⁵ Τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρων] MSS. τειχ. τοὺς ἐπὶ τῶν ἄ-
 κρων ἀπαρράξαι, tametsi P. R. ἀπαρράξαι. quomo-
 do ἀπαρράξαι Iliad. π. 116. & ἀπαρράξαι Iliad. ζ.
 497. Sed cum duplici tamen pp. Dnid. ἀπαρράξαιεν &
 ἀποσπάσαιεν, ἀποχωρῆσαιεν, ὡς εἰ τούτους ἀπαρρά-
 ξαι τῷ λόφου &c. Herodotus quoque lib. VIII. fol.
 310. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νῆος βάλλοντες ἀπήρραξαν. SEB.

⁹⁶ ὑπερκεφαλῆς] MSS. ὑπὲρ κεφαλ. SEB.

⁹⁷ Ἐκ τοῦ προφανοῦς] Gl. reddunt, in propria uo-
 cibus oppositum ἐξ ἀφανοῦς occulte, ex infidiis. KÜHN.

⁹⁸ Ἐξ ἀφανοῦς &c.] MSS. ἐξ ἐπιφανοῦς. SEB.

Ἐξ ἀφανοῦς &c.] C. V. ἐξ ἐπιφανοῦς, ἐξ ἀφανοῦς,
 palam, ex occulto, ex infidiis. C. A. solum habet,
 ἐξ ἐπιφανοῦς. KÜHN.

Ἐξ ἀφανοῦς] MS. auget & deficit. Sic enim: προφ.
 ἐξ ἐπιφανοῦς, ἐξ ἀφ. ἐνέδρ. ἐνέδραν κ. ψευδενέδραν. ita
 enim accentum notat. JUNG.

⁹⁹ Λόχον] P. R. λόχους. SEB.

¹⁰⁰ Καταλοχῆσαι] P. R. καταλοχίσαι. ita Dnid. καταλο-
 χίσαι, εἰς λόχους καταμερίζαι ἢ πλῆθος τοῦστρατοῦ. SEB.

Καταλοχῆσαι] Καταλοχῆσαι & in MS. Sed H. Steph.
 in ora sui codicis emendavit καταλοχίσαι. JUNG.

Καταλοχῆσαι] Καταλοχίσαι. FALCK.

¹ Στρατιωτικὸν] Στρατιωτικὰ MS. JUNG.

² Φρυκτωρῆσαι] A. φρυκτωρίσαι. Schol. Thucyd. ὑπὸ
 νύκτι ἐφρυκτωρήσαν exp. διὰ φρυκτοῦ ἐρητύθησαν. ἀντὶ
 τοῦ ἀρχομένης ἡμέρας διὰ πυρῶν ἐρητύθησαν. lib. III.
 fol. 225. SEB.

Φρυκτωρῆσαι] In C. A. est postea καὶ αἱ φυλακαὶ
 καὶ ἐφοδοί (ἰνυαίσι) κ. σ. κ. κ. ψευδαυτόμολοι id est,
 qui simulant transfugam, & sub eo nomine explorant
 omnia hostium consilia, castra, & alia. ita & ψευδε-
 νέδρα paulo supra, non sunt veræ infidias, sed ho-
 stibus præbent speciem infidiarum, donec destinata
 executus fuerit infidiator. KÜHN.

³ Φρυκτωρία] Abest in MS. Φρυκτωρία. & ibidem
 est φυλ. καὶ προφ. bene. JUNG.

⁴ Καὶ ἐπὶ κατασκ.] Ita καὶ ἐπὶ κ. ε. ε. πρ. de-
 sunt in MS. JUNG.

⁵ Δηῶσαι] Mendose MS. διῶσαι. JUNG.

⁶ Κόψαι] C. A. subjungit statim πυρπολῆσαι λ.
 δασμολογῆσαι ἐρεῖς δὲ τ. π. τείχος ἄραι usque ad πε-
 ριεργάσασθαι. dein, τὸ δὲ ἐναντίον. his addc, τέμνειν,
 κείρειν ἀγρούς, γῆν, &c. KÜHN.

⁷ Πῦρ ἐφεῖναι] Desunt in MS. πῦρ ἐφεῖναι. JUNG.

⁸ Λάφυρα &c.] Λάφυρα &c. λαφυροπῶλαι, hæc omnia
 λέγει in MS. JUNG.

⁹ Λαφυροπῶλαι] Onom. Vet. λαφυροπῶλαι in hast-
 rium. KÜHN.

¹⁰ Ἐκτειχίσαι] Verbum ἐκτειχίσαι deest in MS. JUNG.

¹¹ Ἄραι] Pro ἄραι MS. ἄραι. JUNG.

¹² Περιελάσασθαι] Deest in MS. περιελάσ. JUNG.

¹³ Φράξαι &c.] Φράξαι τ. τ. π. κ. π. & reliqua ul-
 que ad καὶ τὰ ὅμοια. in MS. desunt. JUNG.

τὰ ὅμοια. τὸ δὲ ἐναντίον, ¹⁴ ἀτείχιστος πόλις, vero urbs muris carens, nuda, & immu-
 γυμνή τείχους, καὶ ἄφρακτος.

175 * ¹⁵ Περὶ στρατοῦ, καὶ στρατιωτῶν δοκίμων, καὶ μὴ τοιούτων. κγ.

* *De exercitu, militibus probatis, & contra.* 23.

¹⁶ Στρατιῶται, ¹⁷ συστρατιῶται, στρατὸς, στρατιωτικόν, στρατεύμα, σύνταγμα, ¹⁸ στρατόπεδον, δύναμις, τάγμα. ἐρεῖς δὲ, καὶ οἱ ¹⁹ πεζεταῖροι, καὶ οἱ ἀργυράσπιδες, καὶ οἱ χρυσάσπιδες, ²⁰ τὰ Μακεδονικά. ²¹ Ἐρεῖς δὲ, τὰς σφενδόνας πληρώσασθαι, ἀγκυλίσασθαι. ²² τὰ ἀκόντια πῆλαι, διαπῆλαι, στρέψαι. καὶ τὰ ἀκόντια ἀφείναι, ἀκοντίσαι, ²³ διακοντίσασθαι.

Milites, Commilitones, exercitus, phalanx, agmen, acies, castra, vires, ordo. Dices vero pedestres. Argenteis, aut aureis scutis utentes, quæ Macedonica sunt. Dices etiam, fundas implere, rotare, tela mittere, emittere, vertere, pila emittere, jaculari, jaculis trahere.

176 * ²⁴ Περὶ ἐξετάσεως στρατοῦ. κδ.

* *De lustratione exercitus.* 24. 176

Ἐρεῖς δὲ, ²⁵ ἐξετάσαι ²⁶ στρατεύμα, καὶ δοκιμάσαι, καὶ ²⁷ συναγεῖραι. ²⁸ καὶ ἐξέτασις στρατεύματος, ἐξετάσμιος, δοκιμασία, συλλογή, ἀθροισμός, ²⁹ ἀγερμός. συλλέξαι, ἀθροῖσαι. Καὶ τὰ τούτων ὀνόματα ἐρεῖς, στρατιῶται ἐπίλεκτοι, ³⁰ ἔκκριτοι, πρόκριτοι, ³¹ δόκιμοι, εὐδόκιμοι, ἀριστοί, ἀριστεῖς, λογάδες, ἀριστεύοντες, καταριστεύοντες, λόγιμοι. ἀριστίνδην, λογάδην, κρατιστίνδην. τάχα δ' ἂν ἐν τούτοις τάττοιτο, ¹⁷⁷ καὶ οἱ ³² διμοιρῖται. * Ἐρεῖς δὲ, ³³ τοὺς ἐκ κατα-

Dices vero, lustrare exercitum, censere, & congregare. & exercitus lustratio, lustrum, census, collectio, congregatio, cæsus. colligere, congregare. & horum vocabula sunt, Milites electi, selecti, egregii, inclyti, clari, optimi, Optimates, prudentes, fortes, fortiter rem gerentes, celebres. de optimis, electim, fortiter. mox etiam his duplicarii adjunguntur. * Vocabis vero, cata-

¹⁴ Ἀτείχιστος πόλις] *Lycus*: οὐκ ἂν εἴη ἀτείχιστος πόλις, ἄτις ἀνδράσι, καὶ οὐ πλῆθεις ἰσχυράνεται. *Plutarcb.* Vit. fol. 37. *Agesilaus* quoque, ἄλλου ἐπιζητούντος, διὰ τὴν ἀτείχιστος ἢ Σπάρτην, ἐκιδίξας τοὺς πολίτας ἐξαπλοσμένους, ταῦτά ἐστιν, εἶπε, τὰ Λακεδαιμονίων τείχη. Idem in *Aprophat.* fol. 126. Ejus vero instituti rationem duplicem exponit *Nisc. Cræsim* libro tertio de Rep. Laced. cap. 5. SEB.

¹⁵ Περὶ στρατοῦ, καὶ στρατ.] C. A. καὶ περὶ στρατιωτῶν δοκίμων καὶ μὴ. KÜHN.

Περὶ στρατοῦ, καὶ στρατ.] Hujus Sectionis in MS. titulus hic: *Στρατοῦ ὄνοματα.* JUNG.

¹⁶ Στρατιῶται] C. A. στρατὸς στ. στ. σύνταγμα, ἐρεῖς δὲ καὶ πεζεταῖροι. C. V. πεζεταῖροι, recte & ita legendum apud *Hesych.* in πεζεταῖροι & *Suidam* h. v. vid. *notam Blancardianam* ad lib. II. c. 4. *Arriani* de *Exped. Alex.* deest etiam semper τὸ οἱ ad hæc tria nomina Macedonica in C. A. imo & ipsum, τὰ Μακεδονικά. KÜHN.

¹⁷ Συστρατιῶται] Deest in MS. συστρατ. JUNG.

¹⁸ Στρατόπεδον] MS. plurali partim, & ordine inverso sic: στρατόπεδα, σύνταγμα, δυν. & quod sequitur, τάγμα deest. JUNG.

¹⁹ Πεζεταῖροι] A. & P. R. πεζεταῖροι. Scribitur πεζεταῖροι, πεζεταῖροι & πεζαῖτοι, *Etymol. Suid.* *Hesych.* *Eustath.* *Iliad.* 359, 36. SEB.

Πεζεταῖροι] MS. καὶ πεζεταῖροι, καὶ ἀργ. καὶ χρυσ. absque oi semper. JUNG.

Πεζεταῖροι] MS. πεζεταῖροι. FALCK.

²⁰ Τὰ Μακεδονικά] In MS. defunt, τὰ Μακεδονικά: De his meminit & *Cassianus* ad *Alexandrum Sever.* *Lampriidii*, atque: *notas* Ἔ *Julius Pollux* χρυσάσπιδας Ἐ ἀργυράσπιδας Macedonica esse nomina vel τάγματα. Nota vero illud πεζεταῖροι ὡς ἢ ἀναλογία γράφει, teste *Eustathio* ad *Il.* δ. JUNG.

²¹ Ἐρεῖς δὲ, τὰς] P. R. ἐρ. δ. καὶ τὰς. SEB.

²² Τὰ ἀκόντια π. δ.] Defiderantur in C. A. KÜHN.

τὰ ἀκόντια π. δ.] Illa τὰ ἀκ. π. διακ. defunt in MS. JUNG.

²³ Διακοντίσασθαι] A. διακοντίσαι. SEB.

Διακοντίσασθαι] Pro διακοντίσασθαι legitur in C. A., διακοντίσαι. KÜHN.

²⁴ Περὶ ἐξετάσεως στ.] Non est titulus in C. A. KÜHN.

Περὶ ἐξετάσεως στ.] Hujus τμήματος titulus abest a MS. JUNG.

²⁵ Ἐξετάσαι] MS. ἐξετάσαι. JUNG.

²⁶ Στρατεύμα] C. A. στρατεύματα. KÜHN.

²⁷ Συναγεῖραι] MSS. συναγ. καὶ ἐπὶ τοῦ πράγματος, τὰ τούτων ὀνόματα. ἐρεῖς δὲ στρατ. P. V. tamen præmittit usitatam illam clausulam: καὶ τὰ ὅμοια. SEB.

Συναγεῖραι] In C. A. sequitur: καὶ ἐπὶ πράγματος τὰ τούτων ο. ε. KÜHN.

²⁸ Καὶ ἐξέτασις στ.] Deest in MS. καὶ ἐξέτ. στ. cum versic. duob. sequentibus: pro quibus ita MS. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἐπὶ τοῦ πράγματος τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα. ἐρεῖς δὲ στ. JUNG.

²⁹ Ἀγερμός] Infra ἀγερμός III. 129. & IX. 142. in MS. & IX. 143. JUNG.

³⁰ Ἐκκριτοί] MS. ἔγκριτοι pro ἔκκρ. Pariter probe. *Hesych.* Ἐγκριτος, ἐκλεγμένος, ἐξηλεγμένος (an? ἐξηλεγμένος) ἔγκριτοι, τὸ αὐτό. Mox defunt in MS. εὐδόκιμοι. & ἀριστεῖς, & ἀριστευ. καταρ. JUNG.

³¹ Δόκιμοι] C. A. subdit ἀριστοί, λογάδες, λόγιμοι, *lecti milites.* KÜHN.

³² Διμοιρῖται] *Interpr. manipulares duces, rectius, duplicarii.* Varro lib. IV. de LL. *duplicarii dicti, quibus ob virtutem duplicia cibaria ut darentur, institutum.* Gl. *Philox.* *duplicarius* διμοιρῖτης. *Hesych.* *Διμοιρῖτης*, alias, *duplicarius* dicitur. KÜHN.

Διμοιρῖται] MS. διμοιρῖται. De sequentibus περὶ ἡλικίας στρατευομένων & infra II. II. JUNG.

³³ Τοὺς ἐκ καταλόγου] *Milites e catalogo in quem* logo

logo inscriptos, ætatis militaris existentes, vegetos, militarem ætatem nactos, vigentes, utiles. contra vero atatem inutilem, imbellem, militiæ rudem, imbecilem &c. Dices vero bella, externa, & peregrina, extorria, quæ extra fines sunt, transmarina, aliena: contra vero domestica, finitima, contermina, & quæ his sunt similia.

λόγου, τοὺς ἐν ἡλικίᾳ, τοὺς ἀκμάζοντας, τοὺς τὴν ³⁴ στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχοντας, τὴν μάχιμον. τοὺς ἐν ἀκμῇ, ³⁵ τοὺς χρησίμους. τὸ δὲ ἐναντίον, ³⁶ τὴν ἀχρηστον ἡλικίαν, τὴν ἀπίμαχον, ³⁷ τὴν ἀστράτευτον, τὴν ἀπόλεμον, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐρεῖς δὲ, ἐκδήμους ³⁸ παλέμους, καὶ ἀποδήμους, καὶ ὑπερορίους, τοὺς ἐν ὑπερορίᾳ; διαποντίους, ξενικούς. ὡς περ πάλιν, ³⁹ ἐνδήμους, ⁴⁰ προσόρους, ὁμόρους, καὶ τὰ ὅμοια.

178 * De imperatore bono, & malo.

Imperatoris laudes. 25.

Militaris, prudens, bellicosus; tutus, salvator, circumspectus, providus; prævicens, ante facta consulens, boni confilii, solers, vigilans, impiger, audax, Ductor, Principalis, Imperator, Imperio dignus, considerator rerum, acer, confidens, laboriosus, eruditus, ordinatus, bene constitutus, ad pericula fortis, militum amans, sapiens, tectus, felix, sobrius, frugalis, operum amans, pugnax. studiosus, honoris cupidus, laboris amans, pericula non horrens, victoriæ studiosus, victoriæ amator, gloriæ avidus, virilis, muneribus incorruptus, & integer. * Vituperia vero, hebes, laborum inexpertus, imbellis, socors, incuriosus, piger, tardus, militum osfor, imprudens, ignavus, inexpertus, militarium rerum rudis, supinus, ebriofus, intemperans, occasionum neglector, improvidus, incircumspectus, consilii inops, insipiens, stupidus, iudicio carens, væcors, iners, timidus, effœmina-

* ⁴¹ Περὶ στρατηγοῦ ἀγαθοῦ, καὶ μὴ ⁴² τοιούτου. 178

Ἐπαινοὶ στρατηγοῦ. κέ.

Στρατηγικός, ἐπιστήμων, πολεμικός, ἀσφαλής, ⁴³ διασωστικός, περισκεμμένος, ⁴⁴ προνοητικός, προορῶν, προβουλευῶν, εὐβουλος, ἀγχιένους; ἀγρυπνος, ἀκνος, εὐταλμος, ἡγεμονικός, ⁴⁵ ἀρχικός, προστατευτικός, ⁴⁶ ἀξιοπροστάτευτος, διασκεπτικός, ὄξυς, θαρράλειος, ἐνεργός, ⁴⁷ διδασκαλικός, τακτικός, ἐπιτακτικός, πρὸς τὰ δεινὰ θαρράλειος, ⁴⁸ φιλοστρατιώτης, σοφός, κρυψίνους, ἐπήβολος, νήφων, εὐτελής τὴν διαίταν, φιλεργός, μάχιμος, ἐπιμελής, Φιλότιμος, Φιλόπρονος, Φιλοκίνδυνος, Φιλόνομος, νίκης ἐραστής, εὐκλείας ἐραστής, ἀνδρείος, ἀδαυρός, ⁴⁹ ἀδαυροδόκητος. * ὕψοι δὲ, ⁵⁰ ἀμβλύς, ¹⁷⁹ ἀμοχθος, ἀμαχος, ράθυμος, ἀμελής, νωθός, βραδύς, μισοστρατιώτης, ἀνεπιστήμων, ὀκνηρός, ἀπειρος, ἀμαθής τῶν στρατιωτικῶν, ὑπνώδης, μέθυσος, ἀκρατής, τοὺς καιροὺς παριείς, ἀπερίσκεπτος, ἀπρόρατος, ἀπορος γνώμης, ἀπρόσπτος, κατεπτηχῶς, ἀπρονόητος, ἀβουλος, ἀμήχανος, δειλός, ἀνανδρός, καταβεβλημένος,

relata erant nomina civium, qui militiæ idonei erant. KÜHN.

34 Στρατεύσιμον] Xenoph. τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγοῶσι. pag. 3. lib. III. de V. Cyr. KÜHN.

35 Τοὺς χρησίμους] Non est in C. A. KÜHN. Τοὺς χρησίμους] Deest τοὺς χρησίμους in MS. JUNG.

36 Τὴν ἀχρηστον] MSS. ἀχρονον. ad ἀχρηστον autem videtur quadrare apud Ovid. Fast. 2, 239.

--- ruerit inopes est adhuc non utilis armis.

Pro quo Polydorus de se apud Eurip. Hec. v. 14.

--- οὐτ' ἔγχοις οἷός τ' ἦν, νέω βραχίονι. SEB. Τὴν ἀχρηστον] C. A. τὴν ἀχρονον. KÜHN.

37 Τὴν ἀστράτευτον] Abest a C. A. ut & καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

Τὴν ἀστράτευτον] In MS. deest τὴν ἀστράτευτον. ubi & repone τὴν ἀπολ. Juno.

38 Παλέμους] Interpret. leg. πολεμίους. reddit enim, hostes. sed vulgata lectio recte loquitur de bellis, in hostico procul a patria gestis. KÜHN.

39 Ἐκδήμους] C. A. ἐκδήμους male. deest etiam sequentia. KÜHN.

40 Προσόρους] Deest προσόρους in MS. JUNG.

41 Περὶ στρατηγοῦ &c.] Titulus in MS. nullus, quam hic: Ἐπαινοὶ στρατηγοῦ. JUNG.

42 Τοιούτου] Abest a C. A. ut & τὸ, ἔπαινοι

στρατηγοῦ. deinde sequitur. στ. ε. ἀσφαλῆς προνοητικός. π. κ. εὐταλμος η. α. στρατηγός ὄξυς ἐνεργητικός τακτικός πρὸς τὰ δ. θ. εὐκλείας ἐραστής ἀδαυροδόκητος. KÜHN.

43 Διασωστικός] Abest διασωστικός a MS. JUNG.

44 Προνοητικός] MS. προνοητικῶς. mox deest, εὐβουλος, ἀγχι. ἀγρ. ἀκνος. JUNG.

45 Ἀρχικός &c.] A. ἀρχ. στρατηγός, ἀξ. ῥρ. στρατηγικός. Sed hoc jam in principio fuit. SEB.

46 Ἀξιοπροστάτευτος &c.] Abest a MS. ἀξιοπρ. διασκεπτ. & θαρράλειος. JUNG.

47 Διδασκαλικός] Abest a MS. διδασκ. & ἐπιτακτ. JUNG.

48 Φιλοστρατιώτης] Omissum φιλοστρατιώτης cum sequentibus omnibus usque ad illa nomina, φιλόνομος; νικ. ἐραστής, quæ itidem abest a MS. ut & illa ἀνδρ. ἀδαυρ. JUNG.

49 Ἀδαυροδόκητος] Sic MS. ἀδαυροδόκητος καὶ τὰ ὅμοια. ὕψοι δὲ, ἀμβλύς, ἀμελής, τοὺς καιροὺς παριείς, ἀπορος γνώμης, κατεπτηχῶς, καὶ τὰ ὅμοια: Ἐτι δὲ πρόπιτος, ἔμπληκτος (sic enim MS.) ῥιψοκίνδ. omnibus, quæ vulgo intercedunt, omissis aliis. JUNG.

50 Ἀμβλύς] In C. A. sequitur ἀμελής, τοὺς καιροὺς παριείς, ἀπορος. γ. κατεπτηχῶς, παρακεκημένας dicitur, εμοια μεντίς homo, non ut Interpret, εκκαρίτατος. KÜHN.

ὑπτιος, ἀναπεπτωκώς, ἀνόητος, προπετής,
 51 ἐκπληκτος, ἀπονενοημένος, ῥιψοκίνδυνος, τολ-
 μηρός, θρασύς, μανιώδης, παρακεκινημένος,
 52 σφαλερός, ἀφρακτος, προδότης, ἀφείδης,
 ἀκρατής, δωροδοκημένος, δωροδόκος.

180 * 53 Ἐπαινος στρατιώτου, καὶ ψήγος. — κς.

Στρατιώτου δὲ ἔπαινος, εὐπειθής, 54 πειθαρχικός, πειθηνίος, κατήκοος, ὑπήκοος. Τὰ ἐναντία δὲ, ἀπειθής, ἀνήκοος, ἀνυπήκοος, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐρεῖς δὲ, ἀπέστησαν πόλεις, ἐπανεστήσαν, 55 ἐπεστράτευσαν, καὶ ἐπεστράτευσαντο, 56 ἐπῆλθον, παρέβαλον, εἰσέβαλον, εἰς τὴν πολεμίαν κατέλαβον, ἐπέβαλον, καθεῖλαν, εἰσβολὴν ἐποίησαντο. 57 περὶ σίτου ἀκμὴν, περὶ σίτου ἐκβολὴν, σίτου χλωροῦ ἔντος, σίτου ἀκμάζοντος.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Α

181 * 58 Περὶ ἵππικῶν ὀνομάτων, α'.

Ἰ Π Π Ι Κ Ἀ ὀνόματα, ἀγέλη ἵππων, 59 ἵπποτρόφος, ἀγελότροφος, 60 ἵππονόμος, ἵππαγωγός, ἵπποδαμαστής, πωλοδάμνης, ἵπποκόπος, 61 ἵππων ἐπιμελητής, ἵπποφορβός. εἶτα, ἵππι φορβάδες, ἵπποι ἀγελαῖοι, ἵπποι ἀθληταί, καὶ ἀγωνισταί, καὶ 62 ἀδδηφάγοι, ἀμιλλητήριοι, νικηφόροι, 63 ἀθλοφόροι, κυνηγετικοί, 64 πολεμιστήριοι, ὄδοπυρικοί, στρατιωτικοί, πομπητικοί, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐτι δὲ ἔρεῖς, πᾶσι 65 ἀβο-

51 Ἐκπληκτος] PP. ἐμπληκτος. SEB.

52 Σφαλερός] Omititur in MS. & σφαλερός cum ceteris in hac sectione, excepto ultimo δωροδόκος, post quod in MS. sequitur: καὶ τὰ ὅμοια. στρατιώτου (absque titulo interjecto) δὲ ἑπ. εὐ. (ut pertexamus hoc τμημάτιον, quantum ejus in MS.) πειθαρχικός, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ ἐναντία δὲ δῆλον ἔρεῖς δὲ, ἀπίστ. π. ἐπανεστήσαν, ἐπεστράτευσαντο, ἐπῆλθον, εἰσέβαλον, ἐπέβαλον ἐποίησαντο, καὶ τὰ ὅμοια. quæ statim sequitur caput de re equestri. Videndum vero an in vulgato pro κατέλαβον, sit emendandum κατέβαλον. an potius ita distinguendum: εἰσέβαλον εἰς τὴν πολεμίαν, κατέλαβον, ἐν. JUNG.

53 Ἐπαινος στρατ. καὶ ψ.] Hic titulus totus deest in C. A. KÜHN.

54 Πειθαρχικός] In C. A. sequitur τὰ ἐναντία δὲ λα ἔρεῖς δὲ ἀπίστῃσαι π. KÜHN.

55 Ἐπιστράτευσαν] C. A. ἐπιστρατεύσαντο. cætera hujus versus defunt. KÜHN.

56 Ἐπῆλθον] C. A. εἰσέβαλον εἰσβολὴν ἐποίησαντο. cætera defunt: & apud Thucyd. omnia extant passim. KÜHN.

57 Περὶ σίτου &c.] Hæc usque ad finem sectionis supra jam adfucere Segm. 61.

58 Περὶ ἵππικῶν ὀνομάτων] Illustravit hoc caput Thuch. Cæm. peculiari libello, qui annexus Hippocomico ipsius, ut & alius de moneta veteri Græc. & Latinorum pro cap. 6. lib. IX. Lege & librum Xenophonis de re equestri, quem passim Pollux laudat. SEB.

Περὶ ἵππικῶν ὀνομάτων] Hæc sunt tituli loco in C. V.

tus, percussus, deses, attonitus, stultus, temerarius, territus, mentis non compos, temerarius, audax, furiosus, emotæ mentis homo, inconstans, immunitus, proditor, crudelis, incontiens, numeribus corruptus.

* Laus, & vitæperium: militis. 26. 180

Militis vero laus est, obediens, Principi parens, moriger, obtemperans, audiens, mandata exequens &c. Contraria vero, inobediens, non audiens, immoriger. Dices vero, Urbes defecerunt, infurrexerunt, expeditionem fecerunt, adyenerunt, incursionem fecerunt, bellam instituerunt, intulerunt, vastarunt, incursionem exercuerunt. in frumenti flore, circa frumenti proventus, frumento viridi existente, frumento florente.

C A P U T X I.

* De equestribus nominibus. 1. 181

Ἐ Questria nomina, equorum armenta, equorum nutritor, armenta nutriens, equos pascens, equos ducens, equorum domitor, equos frenans, equorum curator, equorum studiosus, equorum pastor. deinde, equi armentis apti, equi armentarii, equi pugiles, equi certantes, edaces, certatorii, victores, brabium ferentes, venatici, bellicosi, itinerarii, militares, pompæ apti. Dices item, pulli ἀβολοί,

literis majoribus scripta. & sequitur, ἀγέλη &c. in C. A. est vulgatus titulus π. ι. ο. sed ἵππικὰ ὀνόματα non comparet. Phavor. legit etiam ι. ο. dum hunc locum integrum describit. KÜHN.

Περὶ ἵππικῶν ὀνομάτων] Capitis hujus XI. titulus in MS. ilte: Ἰππικὰ ὀνόματα. initium vero: Ἀγέλη ἵππων. vide vero de his Commentationem de nominibus equestribus avi nostri. JUNG.

59 Ἰπποτρόφος] Male C. A. ἵπποτρόφος, ut & ἀγελότροφος, nec habet, ἵππονόμος & ἵπποδαμαστής. in Gl. ἵπποβοσκός, παππο. KÜHN.

60 Ἰππονόμος] Deest in MS. ἵππονόμος, una cum voce quæ mox sequitur, ἵπποδαμαστής. JUNG.

61 Ἰππων ἐπιμελητής] Non est in C. A. KÜHN.

Ἰππων ἐπιμελητής] Omititur ἵππων ἐπιμελητής in MS. JUNG.

62 Ἀδδηφάγοι] Vid. Apollol. in proverbio, ἀδδηφάγον ἄρμα. quod proverbium in sumptuosos jaci solet. Lacones etiam mala omnia alicui imprecaturi dixerunt: αἰκοδομά σε λάβει καὶ ἀμβολὴ ὅτε ἵππος. καὶ ἄ γυνὴ τοι μοιχὸν ἔχει ἰνναδάτ τε ἀδificandi libido, procrastinatio, equus. Ἐ υxor tua adulterum habeat. ubi equus etiam & ἵππονοφία numerantur inter damnosa & sumptuosa. KÜHN.

Ἀδδηφάγοι] MS. ἀδδηφάγοι, uti & supra Segm. 121. JUNG.

63 Ἀθλοφόροι] Non est in C. A. nam post νικηφόροι statim sequitur πομπητικοί ἔτι δὲ ἔρεῖς &c. KÜHN.

64 Πολεμιστήριοι &c.] Defunt in MS. tres voces, πολεμ. ὄδ. στρ. JUNG.

65 Ἀβολοί] Pollux, cui nonnulli cecidere dentes pri-

qui nondum dentes abjecerunt. sunt autem hi qui inter pullos, & perfectæ ætatis equos medii habentur. * sic enim Plato vocavit eos, qui dentes abjecerunt secundario. deinde equi perfecti, senes, gnomonibus carentes, gnomones amittentes. γνώμων autem est dens excidens, ætatis index. Dices etiam, pullum ex armento deducere, equum emere & equi emptio. Indomitum vero pullum vocabis, qui equitanti renitens, indoctus, & agrestis est. huic Xenophon opponit jam subactum equum. Sed & domare dices, equuleos domare, pullos subigere, & inslituere, manfuetos reddere, exercere, 183 docere. * Dices etiam de equis, palpare, abstergere, expurgare, mundare, excutere pulverem, erigere pilos, efferre fimum, stramina equorum refrigerare. Caput vero lavare dicendum est, non purgare. Volvere vero, etiam volutare vocabis. Locum autem ipsum, in

λοι. λέγονται δὲ, οἱ ⁶⁶ πῶλων καὶ τελείων μέσοι. * οὕτω γὰρ ⁶⁷ Πλάτων τοὺς δευτεροβόλους 182 ἐκάλεσεν. εἴτα, τέλειοι ἵπποι, γεγηρακότες, ⁶⁸ ἀγνώμονες, ⁶⁹ λειπογνώμονες. ⁷⁰ γνώμων γὰρ λέγεται ὁ ἀποπίπτων ὀδούς, τῆς ἡλικίας ὡν γνωριστικός. ⁷¹ Ἐρεῖς δὲ, ἵππᾶσαι ⁷² ἐξ ἀγέλης πῶλων, ἵππωνῆσαι, καὶ ἵππωνῖαι. ἔτι δὲ ἀδάμαστος πῶλος ἐρεῖς, ὁ τῷ ἵππαζομένῳ ἀντικείμενος, καὶ ἀπαίδευτος, καὶ ἄγριος. ⁷³ τούτῳ δὲ ξενοφῶν ἀντιτίθει τὸν ἤδη ἵππαζόμενον. δαμάσαι δ' ἂν εἴποις, καὶ ⁷⁴ παλεῦσαι, παλοδαμνεῖν, καὶ ἐκπαιδεῦσαι, ⁷⁵ καὶ ἡμερῶσαι, ἀσκῆσαι, ἀναδιδάξασθαι. * λέγοις δ' ἂν ἐπὶ ἵπ- 183 πων, καὶ ψηλαφᾶν, καὶ ⁷⁶ ψήχειν, ⁷⁷ καὶ ἀποκαθαίρειν, ἐκκαθαίρειν, καὶ ἀποσοβεῖν τὴν κόριν, καὶ ἀνιστᾶν τὴν τρίχα, ⁷⁸ ἐκφέρειν τὴν κόπρον, ψύχειν τὰ στρώματα τοῦ ἵππου. ⁷⁹ καταπλύνειν δὲ δεῖ λέγειν τὴν κεφαλὴν, οὐ καθαίρειν. τὸ δὲ κυλίσαι, καὶ ἀλίσαι ἐρεῖς, ⁸⁰ καὶ ἐξαλίσαι.

ἡνίχ. vid. infra lib. X. c. 13. & Aristot. lib. VI. Animal. cap. 22 & 23. cui primum decidunt dentes, πρωτοβόλος, cui secunda vice, δευτεροβόλος, & tum inter pullum & justæ ætatis equum medius censetur. vid. Phavor. in πρωτοβόλος. Erym. in ἄβολος. Hesych. in Γνώμα κατηρυκῶς & ἄβολος. Locus Platonis est lib. VIII. de LL. μονίπποις δὲ ἄλλα τιθέντες, πῶλοις τε ἀβόλοις καὶ τελείων τε καὶ ἀβέλων τοῖς μίσσοις, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς τίλοις ἔχουσι &c. Kühn.

66 Πῶλων] MS. mendose πῶλων pro πῶλων. JUNO. 67 Πλάτων] Πλάτων, nempe VIII. de Legibus, ut avus noster indicat de nomin. equi. Labet adscribere divini Philosophi locum, ut Pollucem capias rectius: μονίπποις δὲ ἄλλα τιθέντες, πῶλοις τε ἀβόλοις καὶ τελείων τε καὶ ἀβέλων τοῖς μίσσοις, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς τίλοις ἔχουσι, κατὰ φύσιν τῆς χάρας ἂν τὴν ἱππικὴν παιδείαν ἀποδιδόμεν. Edita sunt nuper Hieroclii cujusdam Ἀστυαία, in quibus & hoc legitur: σχολαστικῶν, ἵππον πιπράσκοτος ἡρώτησέ τις, εἰ πρωτοβόλος ἐστὶ; τοῦ δὲ φήσαντος, δευτεροβόλος εἶναι, ἔφη, πῶς οἶδας; ὁ δὲ εἶπεν, ἀπαξ ἐβόλευσεν (ita enim legendum, ut & ibi emendant, non ἐδούλευσεν) ἐπὶ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀβόλου πῶλου & infra mentio in χρήσει c Strattide X, 55. JUNO.

Πλάτων] Auctius hunc locum ita legit Falckenburgius: Πλάτων τοὺς δευτεροβόλους ὀνομαζομένους ἐκάλεσιν.

68 Ἀγνώμονες] Ἀγνώμονες. Suid. ἀπογνώμονες in ἄβολος. Sylb. SEB.

Ἀγνώμονες] Sic & MS. retulitque hæc & Rhodiginus hinc 12. antiq. IX. Ceterum H. Steph. ad oram hic notavit: ἀπογνώμονες. Suidas in ἄβολος. vel ἀβολήτωρ potius. Sane ita & Hesychius: Ἀπογνώμων, ἀποβεβληκῶς πάντας τοὺς ὀδόντας καὶ μὴ ἔχων δι' οὐ γνωσθῆ. JUNO.

69 Λειπογνώμονες] MS. λιπογνώμονες, ut & Hesych. in Γνώμα & λιπογνώμων. JUNO.

70 Γνώμων] C. V. γνώμα. Hesych. Γνώμα. Kühn.

Γνώμων] Egregie hic MS. ita: γνώμα γὰρ λ. Sic enim disertum MS. dictus fuit, itaque ille dens pullinus & γνώμα, & γνώμων. Inde auctacter emendo Hesychium: Γνώμα (Γῶμα vulgo) τὸν βαλλόμενον ὀδόντα δὲ οὐ τὰς ἡλικίας ἐγνωρίζον τῶν τετραπόδων. καὶ ὁ κατηρυκῶς (an? γεγηρακῶς? κατηρυκῶς enim cum gnomone idem, si Suidæ credimus apud quem &

κατηρυκῶτα est in ἀβολήτωρ) in κατηρυκ. nec Hesychium etiam in ἀβολος dissentire puto. & quum sic infra idem: κατηρυκῶς, τελειώσας κυρίως δι' ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων, ὅταν ἐβάλῃ πάντας τοὺς ὀδόντας) ἤδη λιπογνώμων λέγεται δι' καὶ γνώσις. Ait vero tetrαιπόδων, non tantum equorum & asinorum. Sic enim & προβατογνώμων habes apud Erymologum in Γνώμων. & omnibus quoque λιπογνώμονα noster Pollux tribuit infra VII, 187. ubi Emphatibi locum adscribam & de equis. JUNO.

71 Ερεῖς δὲ, ἵππᾶσαι] C. V. Ἐρεῖς δὲ, πᾶσαι. πῶλον non est in C. A. Kühn.

Ἐρεῖς δὲ, ἵππᾶσαι] MS. Ἐρεῖς δὲ πᾶσαι (incipit autem averfa membranæ pagina ab hac vocula) αἰ ἐξ ἀγέλης πῶλων. JUNO.

72 Εξ ἀγέλης πῶλων] P. R. & A. ἐξ ἀγ. ἵππων. SEB.

73 Τούτῳ δὲ ξ. α. τ. ἡ. ἵππ.] Hæc omnia desunt in C. A. & post ἄγριος sequitur δαμάσαι δ' ἂν εἴποις καὶ παλοδαμνεῖν κ. ε. λέγοις δ' ἂν, &c. Kühn.

Τούτῳ δὲ ξ. α. τ. ἡ. ἵππ.] Τούτῳ δὲ ξ. α. τ. ἡ. ἵ. desunt in MS. H. Steph. ad oram sui codicis adnotat: περὶ ἱππικῆς pag. 546. lux nimitum edit. Scribe dein δαμάσαι. JUNO.

74 Παλεῦσαι] Desit in MS. παλεῦσαι. JUNO.

75 Καὶ ἡμερῶσαι &c.] Loco istotum, καὶ ἡμ. ἀσκ. ἀνάδ. est in MS. καὶ τὰ ὅμοια. JUNO.

76 Ψήχειν] P. R. ψύχειν. Sed P. V. & A. ut editum, idque Cam. vertit desfringere, subjiciens non longe post: ψύχειν τὰ στρώματα τοῦ ἵππου, στεγασμένα equi refrigerare &c. de nominibus equestris. pag. 114. SEB.

77 Καὶ ἀποκαθαίρειν] C. A. καὶ ἐκκαθαίρειν. Kühn.

Καὶ ἀποκαθαίρειν] Desit ἀποκαθαίρειν in MS. JUNO.

78 Εκφέρειν τὴν κόπρον.] Desunt ista in MS. ἐκφ. τ. κ. ψ. τ. στρ. τ. ἵ. JUNO.

79 Καταπλύνειν] MSS. πλύνειν. SEB.

Καταπλύνειν δὲ] C. A. πλύνειν δὲ &c. Kühn.

Καταπλύνειν] Pro καταπλ. in MS. simplex πλύνειν. Verum alterum apud Xenoph. περὶ ἱππικῆς legitur: ubi vid. ὕδατι δὲ καταπλύνειν τὴν κεφαλὴν χρῆ. Et noster etiam infra Segm. hujus libri 200. JUNO.

80 Καὶ ἐξαλίσαι. καὶ τὸ χερ.] Iterum auctius ita Falckenburgius habet: καὶ ἐξαλίσαι, καταλῆσαι. καὶ τὸ χ. &c. ubi forte compendium scriptionis est, pro καταλῆσαι.

⁸¹ και τὸ χωρίον, ἀλίστρα, ⁸² και ἐξάλίστρα, quo se equi volunt, vocabis ἀλίστρα, και κυλίστρα. &c.

⁸³ Περὶ τροφῶν ἵππων.

β'.

De alimentis equorum.

2.

Τροφαὶ ἵππων, κριθαὶ, ⁸⁴ ζεαὶ, ὄλυραι, χόρτος, χιλός. ⁸⁵ παρα δὲ Ὀμήρω, και πυροί. εἰ δὲ πιστεύομεν, και ⁸⁶ οἶνος ποτόν, και ⁸⁷ λωτός, και ἔλειον σέλινον.

Alimenta equorum, hordea, spelta, filigines, foenum, pabulum. apud Homerum vero etiam Triticum. & si credere licet, vinum potus erat, & lotus, & palustre apium.

184

* ⁸⁸ Περὶ χαλινῶν.

γ'.

* De frenis.

3-184

Χαλινῶσαι δὲ ἐρεῖς, και χαλινὸν περιθεῖναι τῷ ⁸⁹ στόματι, και χαλίνωσιν. εἶτα, ἵππων, και ⁹⁰ στάσις ἵππων, και ἵππόστασις, και σταθμός, ⁹¹ Φάτνη. Ἐρεῖς δὲ, ⁹² Φορβεία, και ἐπιφατνίδια δεσμά, και ⁹³ κεκρύφαλος τε, και κορυφαία, ⁹⁴ χαλινός. τοῦ δὲ χαλινοῦ τὰ σιδήρια, υποστόμια. ⁹⁵ και τῶν υποστομίων, τὰ μὲν κοίλα, ἐχίνοι. τὰ δὲ ⁹⁶ περιφερῆ και ⁹⁷ πριονωτά, τροχοί. τὰ δὲ ⁹⁸ στερεὰ και προμήκη, και ἀλλήλοις ἀντεμπλεκόμενα, ἐν ⁹⁹ ἀλύσει εἶδει, δακτύλιοι, και δάκτυλοι. * ἐρεῖς δὲ, κημοί, ¹⁰⁰ Φημοί. ἔτι δὲ, ἐποχα, ἐφίππεια, σάγη. Ἴ τὰ δὲ περὶ θεραπείαν ἐργαλεία, τὸ μὲν ἐκκαθαίρον

Sed & frenare dices, frenum injicere, & frenationem. deinde equile, equorum statio, equorum cubile, stabulum, praesepe. Tum etiam capistra, vincula praesepialia, reticulum, & verticale lorum, frenum, & ejus partes ferreas, lupatum, & hujus concavitates, echinos. rotundas vero ejus partes, & ferratas, rotulas. dura autem illa, & longa, quae instar catenae connexa sunt, annuli, & circuli, * vel etiam cami & nexi. deinde instrata, ephippia, & saga. Sed quae ad curam faciunt instrumenta, lignum quidem pilos

81 Καὶ τὸ χωρίον &c.] P. R. και ἐξάλίστρα τὸ χωρίον, και κυλίστρα. *Cam.* addit: & καλινθήτρα. nam &c. verbum est καλινθῆσθαι. SEB.

Και τὸ χωρίον &c.] C. A. ἐξάλίστρα. caeteris omiffis usque ad ἔλειον σέλινον. KÜHN.

82 Καὶ ἐξάλίστρα] Καὶ ἐξάλ. deest in MS. Ibidem est καλίστρα, pro κυλ. JUNG.

83 Περὶ τροφῶν ἵππων] Τρημάτιον hoc secundum in MS. totum deest. JUNG.

84 Ζεαὶ] Ζεαὶ *fur*, *farræ*, reddunt *Glossa Veterum*. KÜHN.

85 Πὰρὰ δὲ Ὀμήρω] *Homeri* locus est *Iliad.* θ, 188. de vini potu. *Cambr.* pag. 115. & *Gesner.* de quadr. fol. 431. *Columnella* lib. VI. c. 30. *Si sanis* (equis) est *macies*, *celerius torrefacto tritico, quam hordeo reficitur: sed Ἐ vini potio danda est.* SEB.

86 Οἶνος] *Il.* θ. 189. de hoc, quod multum negotii accessit *Grammaticis*, vid. avum meum de nom. equetrib. JUNG.

87 Λωτός και ἔλ.] *Iliad.* β, 775.

--- ἵπποι δὲ πὰρ ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος

Λωτόν ἔρεπτόμενοι, ἑλεόρεπτόν τε σέλινον. SEB.

88 Περὶ χαλινῶν] C. A. χαλινῶν. KÜHN.

Περὶ χαλινῶν] Et hic titulus non est in MS. JUNG.

89 Στόματι] Εἶτα ἵππων sequitur in C. A. KÜHN. Στόματι] Desunt sequentia: και χαλίνωσιν in MS. JUNG.

90 Στάσις ἵππων] C. A. στάσις ἵππου. deinde σταθμῶν, sine φάτνη. KÜHN.

Στάσις ἵππων] MS. ἵππων, και στάσις i. JUNG.

91 Φάτνη] deest φάτνη in MS. JUNG.

92 Φορβεία] V. φορβία. A. φορβείας. al. oxyt. φορβεία, seu φορβία. SEB.

Φορβεία] C. A. φόρβεια *Rhavor.* φορβεία. quod optimum. KÜHN.

Φορβεία] Φορβεία est in MS. Varie vero scribi hoc nomen docuit *H. Steph.* in thes. suo: scilicet φορβεία, φορβία, φορβεία, φορβεία, φορβεία: ubi tamen vulgatum φορβεία non legas. φορβεία infra *Segm.* hujus li-

bri 201 in MS. est. φορβεία tamen receptum magis, ut & apud avum de nom. equi. JUNG.

93 Κεκρύφαλος τε] Τε omisso, κεκρύφαλος est in C. A. KÜHN.

Κεκρύφαλος τε] MS. mendose: και κρυφαλόστε, ut infra X, 55. vicissim MS. recte κεκρύφαλος, ubi vulgo mendose. JUNG.

94 Χαλινός] Hic χαλινός, ut glossema, omittitur in C. A. KÜHN.

Χαλινός] Deest χαλινός in MS. JUNG.

95 Καὶ τῶν υποστομ.] MS. και τῶν μὲν ὑπ. JUNG.

96 Περιφερῆ] P. R. περιφανῆ. SEB.

97 Πριονωτά] C. A. ita etiam habet in textu; nisi quod η superscriptum τῶ ω. KÜHN.

98 Στερεὰ] MSS. στερεὰ, an στερεὰ volunt? quod idem cum στερεὰ. SEB.

Στερεὰ] C. A. στερεὰ κ. π. και τὰ ἀλλήλοις. KÜHN.

99 Ἀλύσει] MS. ἀλύσει. JUNG.

100 Φημοί] *Scr.* φημοί. ut est in MSS. SEB.

Φημοί] C. A. κ. φημοί. τὰ δὲ ἐποχα ἐφίππεια, deinde, και σάγη in margine adscriptum est, ἐμπρόσθιον ἵππου in *Gloss. Antilex.* ibidem, ἐποχον, *instatutum*, ἐφίππιον, *scordiscus*. KÜHN.

Φημοί] MS. και φημοί. dein, και ἐφίππια, και σάγη. Videtur vero emendandum φημοί, ut & infra est X, 54. quamvis & ibi antea vulgati φημοί. Certe φημοί hic agnoscunt *Scholiola* graeca ad lib. I. *Antholog.* c. 33. in epigramm. Anytes --- φημοί περὶ στόματι. φημοί, αἰτ, σημαίνει τὸν κημόν, τὸν τῶ τῶ ἵππου στόματι περιτιθέμενον. και παρὰ Πολυδείκην ἐν πρώτῳ κημῶν και φημοί τὸ αὐτὸ ἐστὶ. JUNG.

Φημοί] *Scripturam* φημοί confirmat & *Harros.* h. v. & *Heßsch.* quem vide sis voce φημοί, ubi legerem φημοί, ex modo allato a Cl. *Jungermanno* *Antholog.* loco.

Ἴ τὰ δὲ περὶ &c.] MSS. statim princ. και τὸ μὲν ἕκασθ. In P. V. tamen est καθαίρον. SEB.

Τὰ δὲ περὶ &c.] Τὰ δὲ π. θ. ἐργ. desideratur in C. A. incipit enim: και τὸ καθαίρον τ. τ. π. ε. superscriptum etiam est ἔλων. KÜHN.

expurgans, alæque simile, spatha. ferreus autem ille instar ferræ dentatus peten, strigilis. sed ex palmæ ramulis conflexum instrumentum, quod pilos distinguit, & abstergit, *σαρακίς*. Quod autem verticali loco dependet, & ori circumdatum est, in quo equus comedit, fiscella dicitur.

τὴν τρίχα πτερῶ ἑοικὸς ξύλον, σπάθη. τὸ δὲ διακτενίζον² σιδήριον ὠδοντωμένον, πριονῶδες, ψήκτρα. τὸ δὲ πλεκόμενον ἐκ τῆς³ Φοινικῆς ἀμπεχόνης κῆλον, καὶ διάκενον περιχειρίον, ὃ καταστέλλει τὴν τρίχα, καὶ ἐκλιπαίνει, *σαρακίς*.⁴ ἄφ' οὗ δὲ ἐσθίει ὁ ἵππος, κρεμαμμένου μὲν ἐκ τῆς κορυφαίας, περιτιθεμένου δὲ τῷ στόματι,⁵ *χειλωτήρ*.

186

* *De locis equitabilibus, & præcipitiis.* 4.

Loca vero vocabis, equitabilia, & inequitabilia, transitu difficilia, transibilia, campestria, spaciofa, curricula. Terra, dicitur campestris, plana, non ardua, æqua, lapidibus carens, equisonans, equorum cursui patens, facilis transitu. intransibilia, inaccessibilia, aspera, saxosa, cursui incommoda, cursui commoda, petricosa, lapidosa, lapidibus strata, montana, profunda, concava, cœnosa, aspera, limosa, lutulenta, uliginosa, lubrica, humida, 187* subfalsa, arenosa, olim a mari operata, stagnantia, subhumida, madida, pedes non sustentia, subtrahentia pedes, supplantatoria, ardua, acclivia, erecta. Tumulos etiam dices, colles, vertices, vales, torrentes, præcipitia, prona, pro-

* ⁶ *Περὶ χωρίων ἵππασίμων, καὶ κρημνῶν.* 8.

186

Χωρία δὲ ἑρεῖς, ἵππασίμα, καὶ⁷ δύσιππα,⁸ καὶ ἄφιππα. δύσβατα, καὶ βάσιμα, πεδινα, εὐήλατα, ἐπίδρομα. γῆ πεδιάς, γῆ ἀπεδος, λεῖα, ὀμαλή, ἀλιθος, ἵπποκροτος, ἵπποδρομος, εὐπορος. ἄβατα, τραχέα, δύσπορα, λιθῶδη, δυσήλατα, εὐδρομα, πετρώδη,⁹ πετρεῖνα, εὐλίθα, ὀρεινά, βαθέα, ἔγκοιλα,¹⁰ τελματώδη, ἀπόκροτα, τεναγῶδη,¹¹ πηλώδη, τεναγῆ, ἀλίπεδα, δύγγρα,^{*} ὑφάλμα, ψαμμῶδη,¹² ἀλίπεδα, ὑφύδρα, ὑφυγγρα, διάβροχα, ὑποφέροντα τοὺς πόδας,¹³ ὑφέλκοντα, ὑπερείποντα, ὀλισθηρά,¹⁴ ὑποσκελίζοντα τοὺς πόδας, ἀνάντη, ὀρθάσιμα, ἀνατεταμένα. καὶ λόφοι δὲ ἑρεῖς,¹⁴ καὶ γήλοφοι, καὶ ἄκραι, καὶ χαράδραι, καὶ χεῖμαρροι,¹⁵ κατάντη, πρᾶνη, κα-

τα δὲ περὶ &c.] In MS. defunt, τα δ. π. θ. ε. & est tantum: καὶ τὸ μὲν ἐκ. &c. JUNG.

² Σιδήριον πριονῶδες] C. A. σιδήριον πριονῶδον ὠδοντωμένον, ψ. KÜHN.

Σιδήριον ὠδοντ.] MS. σιδήριον πριονῶδον ὠδοντωμένον, ψήκτρα. Bene illud ὠδοντω. & sic omnino scribendum, ut & infra est II, 36. non ὠδοντ. ut viri docti ex vulgatis adferunt in thesauros suos. Scribe & ψήκτρα, penacutè, non circumflexa penultima: paroxytonos & infra MS. bis X. 55. JUNG.

³ Φοινικαμπεχόνης] MSS. Φοινικῆς ἀμπεχόνης. SEB. Φοινικαμπεχόνης] Uterque Codex, Φοινικῆς ἀμπεχόνης. videtur fuisse instrumentum panno puniceo velatum, quo inserta manu equiso comprimebat expurgabatque jubam & pilos equi. pro ἐκλιπαίνει C. A. habet ἐκρυπαίνει. C. V. κῆλον omittit. C. Salm. Φοινικῆς ἀμπεχ. ἀμπεχόνης. KÜHN.

Φοινικαμπεχόνης] MS. duabus vocibus Φοινικῆς ἀμπεχόνης. Lexicographi tacent, sicut & de περιχειρίῳ, quod v. sequi habes. Avus meus hæc ita explicat de nom. equestr. ubi postquam de ψήκτρα, quam strigilem putat, dixit, subjungit, περὶ σαρακίδος: *Palmam ambis tenuis cortex, quasi textilis vesiculi figura, hanc laxè implicantes, & inferentes manum, teddere pilum nitidum complanando veteres studuerunt.* JUNG.

⁴ Ἐφ' οὗ] Cod. uterque ἀφ' οὗ, nec agnoscit μὲν post κρεμαμμένου, C. A. KÜHN.

Ἐφ' οὗ] MS. ἀφ' οὗ. JUNG.

⁵ Χειλωτήρ] C. V. χειλωτήρ lege χειλωτήρ, & vid. Hefsch. h. v. KÜHN.

Χειλωτήρ] Avus noster ibidem: *χειλωτήρ & solo χειλωτήρ a rabulo factum est, in quo rabulum præconi solebas, non equis tantum, sed & aliis jumentis. cuius, mihi quidem, obscurior descriptio est in Polluce. infra X, 36. χειλωτήρ est etiam in MS. qui hic male χειλωτήρ. JUNG.*

⁶ Περὶ χωρίων &c.] R. ἵππικῶν. infra quoque hæc descriptio Segm. hujus libri 286. SEB.

Περὶ χωρίων &c.] Titulus in C. A. est, περὶ χωρίων ἵππικῶν. KÜHN.

Περὶ χωρίων &c.] Hic titulus deest in MS. JUNG.

⁷ Δύσιππα] P. R. δύσιππια. P. V. & A. δυσίππαστα. Sed & Xenoph. δύσιππα. Hellen. 3. SEB.

Δύσιππα] C. A. δυσίππαστα. C. V. συσίππαστα, lege δυσίππαστα. KÜHN.

Δύσιππα] Pro δύσιππια, MS. δυσίππαστα. JUNG.

⁸ Καὶ ἄφιππα] Non est in C. A. sequuntur vero δύσβατα β. δυσήλατα ἐπίδρομα εὐδρομα π. ἀλιθα τελματώδη α. τ. ἔφύδρα (ὑφ' superscripto) ὑποφέρ. τ. π. δλ. v. καὶ λόφοι δὲ ἑρεῖς καὶ ἄκραι κ. χ κ. χ. KÜHN.

Καὶ ἄφιππα] Defunt in MS. καὶ ἄφιππα: & altera particula καὶ, & πεδινα, cum interjectis omnibus usque ad nomen λιθῶδη, quod & ipsum abest a MS. JUNG.

⁹ Πετρεῖνα] Deest πετρεῖνα in MS. & dein pro εὐλίθα, MS. ἀλιθα. & defunt, ὀρεινά, βαθ. ἔγκοιλα. JUNG.

¹⁰ Τελματώδη] C. V. ἐλματώδη. KÜHN.

Τελματώδη] Pro τελμ. MS. ἐλματώδη. JUNG.

¹¹ Πηλώδη &c.] Defunt in MS. πηλώδης τεν. cum versu seq. & illis etiam, ψαμμῶδη, ἀλίπεδα, defunt & ὑφυγγρα, διάβροχα, illud autem in vulgatis ἀλίπεδα, an idem cum sequenti ἀλίπεδα, nisi forte temere irrepsit ex ejusdem intuitu. JUNG.

¹² Ὑφέλκοντα] Deest in MS. ὑφέλκ. cum sequenti ὑπερείπ. JUNG.

¹³ Ὑποσκελίζοντα] MS. ὑποσκελλίζοντα, deestque τοὺς, cum sequentibus & incipit iterum MS. καὶ λόφοι &c. JUNG.

¹⁴ Καὶ γήλοφοι] Deest καὶ γήλοφοι in MS. JUNG.

¹⁵ Κατάντη &c.] Loco horum: κατάντη, πρ. κατ. καταφερῆ, MS. tantum: καὶ τῷ ὀμοίω. JUNG.

τάρρυτα, κατωφερῆ. ¹⁶ καὶ ἐν μὲν τοῖς ἀνάγνυσι, ἀναθεῖν, ¹⁷ ἀνατρέχειν, ¹⁸ προβαίνειν, προσαναβαίνειν, ¹⁹ ἀναπηδᾶν, καὶ τὰ ὅμοια. ²⁰ ἐν δὲ τοῖς κατάντησι, καταθεῖν, ²¹ καταβαίνειν.

clivia. De acclivibus quidem locis dicimus, sursum currere, ascendere, conscendere, subfiliare. de pronis vero locis, decurrere, & descendere.

188 * ²² Περὶ σώματος καὶ γνώμης ἵππου ἀγαθοῦ, καὶ μὴ τοιοῦτου. ε΄.

* De corpore, & animo equi boni, 188 & mali. ς.

Ἀπὸ μὲν σώματος, ὅπλαί κοῖλαι, ὡς εἶναι ἐν βάθει τὴν ²³ χελιδόνα, καὶ μηδὲν αὐτὴν τῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους λυπεῖν. ἡ γὰρ τοιαύτη ὄπλη, ὡσπερ κύμβαλον, Φησὶν ²⁴ ὁ Ξενοφῶν, πρὸς τὸ δάπεδον ψοφεῖ. εἴποις δ' ἂν, καὶ ²⁵ κροτεῖ, ²⁶ καὶ κτυπεῖ, καὶ ἤχει, καὶ τὰ ὅμοια.

A corpore quidem ungulae cavæ, ut scilicet quam vocant testudinem, elata sit, ne in solum impingens molestetur. hujusmodi enim Ungula (ut Xenophon inquit) cymbali instar ad solum resonat. Dices autem, insonat, obstrepat, & resonat, & similia.

Ἴππου ἔπαινος.

Laus equi.

Κυνήποδες, ἔγκοιλοι, στερεοὶ, καὶ κνήμαι ἄσαρκοι, καὶ γόνυ λαγαρὸν, πρὸς τὴν ²⁷ συγκαμπὴν. * καὶ σκέλη ὑγρά, μηροὶ ἰνώδεις. πλευραὶ βαθεῖαι, ²⁸ προμήκεις πρὸς τὴν γαστέρα, καὶ ἐγκωδστέραι. γαστήρ προσταλμένη, ἀκρώμια ²⁹ ὑψηλά, τῷ τε ἀναβατῇ ἀσφαλεστέραν τὴν ἑδραν, καὶ τοῖς ὅμοις ἰσχυροτέραν τὴν πρόσφυ-

Offa, quæ supra ungulam infra talos, qua parte ut in caninis pedibus callus subest, quæ κυνήποδες dicuntur, sint cava, firma. Tibiæ quoque quæ non sunt carnosæ equum commendant, genu flexile, * tibiæ ¹⁸⁹ flexibiles, femora nervosa, densa latera, juxta ventrem longa & tumentia, venter prominens, altæ scapulæ, quo & Equiti fedes sit tutior, & ipsis humeris firmius

¹⁶ Καὶ ἐν μὲν τῷ α.] Hic in margine C. A. extat titulus: ἔπαινος ἵππου. ΚΥΗΝ.

¹⁷ Ἀνατρέχειν] In C. A. sequitur ἀναπηδᾶν ἐν δὲ τοῖς κ. καταβαίνειν, in margine vero est, καταθεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ΚΥΗΝ.

¹⁸ Προβαίνειν] Deest προσβαίνειν, & προσαν. in MS. JUNG.

¹⁹ Ἀναπηδᾶν] P. V. ἵππ. Sed superne tamen ἀνα imposito. SEB.

²⁰ Ἐν δὲ τοῖς κατάντησι &c.] Ita legit & auget hunc locum Falckenburgius: ἐν δὲ τοῖς κατάντησι εἰ ἐλαύνοις φησὶν ὁ Ξενοφῶν ἀφίσταται τὸ δέρμα. δῆλον δ' εἶναι καὶ τὸ δέρμα παχύνεται τῶν πρόσθεν ποδῶν, τὴν τι ἵππεα καὶ αὐτὸν τὸν ἵππον φερόντων. εἰ Πέρσαι δ' ἵππου φησὶ καὶ Οδρῦσαι μεμελετήκασι καὶ ταῦτα ἐπελαύνεσθαι. Ἐν τοῖς τραχίσιν εἰ ἐλαύνοιεν, ψιλούνται αἱ κνήμαι καὶ ἰλκύνονται καὶ μάλιστα τὴν παρακερκίδα. κερκίς γὰρ ἡ κνήμη, τὴν παρακερκίδα περόνην ὁ Ξενοφῶν καλεῖ. Hactenus ille. Desumpta hæc sunt ex Xenoph. περὶ Ἴππικ. duobus locis, quorum prior sub initium, alter non ita procul a fine est, quamvis illa a Xenophonte aliquantum discrepent, utpote sensum, non ipsa verba afferentia. Cæterum κερκίς in Glossis redditur, hic Radius. a ῥαῖς in Nomencl. suo, Radius, Os tibia majus. Erit itaque παρακερκίς, os tibia minus, majori commissura aliqua adhaerescens, quod Xenophontem περόνην vocasse ait. Hesych. Περόνη, πόρπι, (uti bene Clar. Salmasius pro vulgato πόρπι legit) καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὄντα.

²¹ Καταβαίνειν] MS. post καταβ. habet, καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

²² Περὶ σώματος καὶ γνώμ. &c.] P. V. & A. περὶ ἵππου ἀγαθοῦ καὶ τὸ σώμα, καὶ τὴν γνώμην, καὶ μὴ τοιοῦτου. Et tum: ἔπαινος ἵππου ἀπὸ σ. quod editi post aliquot demum versus inferunt. SEB.

Περὶ σώματος καὶ γνώμ. &c.] Titulus in MS. hic ἔπαινος ἵππου. JUNG.

²³ Χελιδόνα] MS. χελιδόνα. Sicut infra Segm. hujus libri 199. editi quoque: ut & V, 99. inter ornamenta mulicbria. SEB.

Χελιδόνα] C. A. χελιδόνα & ita etiam Xenoph. de R. E. nec τῶν ἀεθλ. ΚΥΗΝ.

Χελιδόνα] MS. χελιδόνα, recte. ut & infra Segm. hujus libri 199. JUNG.

²⁴ Ὁ Ξενοφῶν] Xenoph. ὡσπερ γὰρ κύμβαλον ψοφεῖ πρὸς τὸ δάπεδον ἡ κοίλη ὄπλη. C. A. ψοφεῖ legit. ΚΥΗΝ.

Ὁ Ξενοφῶν] Xenophontis verba statim sunt ab ipso initio lib. περὶ ἵππικῆς. JUNG.

²⁵ Κροτεῖ] C. A. κροτεῖν καὶ ἤχειν καὶ κνήμαι ἄσαρκοι καὶ γόνυ λαγαρὸν. ΚΥΗΝ.

²⁶ Καὶ κτυπεῖ] Desunt in MS. καὶ κτυπεῖ. & κυνήποδες, ἔγκοιλοι, στερεοί. JUNG.

²⁷ Συγκαμπὴν] P. V. συγκαμπὴν. nec aliter A. habens interim ad formam glossæ ascriptum συγκαμμένην. P. R. καμπήν. procul dubio scrib. συγκαμπήν. Nam & Camer. p. 127. debet, inquit, γόνυ esse λαγαρὸν πρὸς τὴν συγκαμπήν. i. gracile ut flecti facile possit. Extat eadem vox infra quoque II, 178. de inflexione dorsii. SEB.

Συγκαμπὴν] C. V. συγκαμπήν & ita corrigitur C. A. ab alia manu. recte. Xenoph. λαγαρὸς δὲ εἶη τὰ κατὰ τὴν συγκαμπήν. ΚΥΗΝ.

Συγκαμπὴν] Pro συγκαμπὴν, MS. συγκαμπήν quod certe placet. qui enim τὰ γόνυ ὑγρῶς κάμπη βαδίζων, εὐδοκίμει, ut Xenophon docet περὶ ἵππ. Et certe eodem modo habes apud avum de nom. equi. ubi ait, vituperari γόνυτα δυσκαμπῆ. debet enim, addit, γόνυ esse λαγαρὸν πρὸς τὴν συγκαμπήν, id est, gracile ut flecti facile possit. Et sic certe Xenophon ipse, ex quo hæc ista Pollux hausit, περὶ ἵππικῆς non longe a principio ὁ μὲν αὐχὴν &c. λαγαρὸς δὲ εἶη τὰ κατὰ τὴν συγκαμπήν. Amovetur itaque illud vulgatum συγκαμπήν. JUNG.

²⁸ Προμήκεις] MS. mendose προμήκοις. JUNG.

²⁹ Ὑψηλά] Cætera omnia ad ὑπερέχοντα usque, quod etiam abest, desiderantur in C. A. sumpta tamen sunt, ut & alia, ex Xenoph. de Re Equestri. ΚΥΗΝ.

Ὑψηλά] Quæ sequuntur vocem ὑψηλά in MS. non apparent, usque ad παρέχοντα, quod & ipsum in MS.

hætere liceat. collum flexile gallorum more, non rectum ut hircorum. caput offeum, brevis promuscis capitis, juba densa, coma decora. extantes oculi, ut quasi prominentibus oculis videatur. oculi 190 gnei, fanguineum tueentes. * nares patulæ, hæ enim ad spirandum quam compressæ nares faciliores sunt. auriculæ breves, pectus latum. lumbus duplex, cui & dorsum, & sella sit similis: in primis autem dorsi medium, cui Eques infidet. nates latæ, & pingues. coxæ firmæ, & latæ. cauda longa. Simon vero hanc etiam Κέρκον vocat. Dicitur etiam ἵππουρις, quod equinæ caudæ propriissimum nomen est. longitudo autem utilis non modo ad pulchritudinem, sed ut muscis molestatus molesta abigat animalia.

σιν παρέχοντα. τράχηλος ³⁰ εὐκαμπής, ὡς ἀλεκτρυόνων, ἀλλ' οὐχ ὡς περ κάπρου ὀρθός. κεφαλὴ ὀστώδης, πρότομή βραχεῖα, χαιτὴ εὐθριξ, ³¹ προκόμιον εὐπρεπές. ὄμμα ³² προπετές, ὡς ἐξ ὀφθαλμον εἶναι. ὀφθαλμοὶ πυρώδεις, ὕφαιμον βλέποντες. * μυκτῆρες ἀναπεπταμένοι. ³³ εὐ- 190 πνωότεροι γὰρ τῶν συμπεπτωκότων. ὦτα βραχεῖα, στέρνα πλατεῖα, ὀσφύς ³⁴ διπλῆ. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ ῥάχισ, καὶ ἔδρα. μάλιστα δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχως, ἧτοι τῆς ἔδρας, ὃ ἐγκάθηται ὁ ἐπιβάτης. ἰσχία πλατεῖα, καὶ εὐσαρκα. γλουτοὶ εὐπαγεῖς, ³⁵ πλατεῖς. οὐρὰ προμήκης. ³⁶ Σίμων δὲ αὐτὴν, καὶ ³⁷ κέρκον καλεῖ. λέγοιτο δ' αὖν καὶ ³⁸ ἵππουρις. ³⁹ γνησιώτατον δὲ ἐπὶ ἵππου οὐρᾶς τοῦ νομα. χρήσιμον δὲ τὸ μῆκος, οὐ μόνον εἰς ⁴⁰ ἀγλαίαν, ἀλλ' ὅπως καὶ ⁴¹ μυωπιζόμενος ἀπελαύνει τὰ λυποῦντα.

191 * Vituperium equi. 6.

Equi vero vituperium, unguæ tenues, unguæ plenæ, carnæ, planæ, leves. Xenophon vero etiam Χαμηλαῖς vocavit. κνήποδες, pingues. tumores tibiæ habentes, femora infirma, scapulas cavas, prælongum collum, tenuem jubam, angustum pectus. caput grave, & carneum, grandes aures, nares pressas, oculos cavos, hujusmodi autem equus etiam

⁴² ὄγος ἵππου. 5. 191
⁴³ ὄγος δὲ ἵππου, ὄνυχες λεπτοί, καὶ ὀπλοὶ πλήρεις, σαρκώδεις, λείαι, ὀμαλαί. Ξενοφῶν δ' αὐτὰς ⁴⁴ χαμηλαῖς καλεῖ. κνήποδας, παιχεῖς, ⁴⁵ κισσοῦς περὶ τὰς κνήμας ἔχων, μηρὸς ἀπαγεῖς, ὠμοπλάτας κοίλους, αὐχένα προμήκη, χαιτὴν ψιλὴν, στήθη στενὰ, κεφαλὴν βαρεῖαν, σαρκώδη, ὦτα μεγάλα, ⁴⁶ μυκτῆρας συμπεπτωκότας, ὀφθαλμοὺς κοίλους. καλεῖται δὲ ὁ τοιοῦ-

abest. Ceterum apud Xenoph. legi ἀκρωμία ὑψηλὴ adnotavit avus noster ibid. quem vide. verba Xenophontis sunt: ἢ δ' αὖ ὑψηλὴ ἀκρωμία τῶν τε ἀναβάτην ἀσφιλιστέραν τὴν ἔδραν, καὶ τοῖς ὀμοῖς καὶ τῶν σάματι ἰσχυροτέραν τὴν πρόσφυσιν παύσεται. quæ vides Pollucem nostrum accurate descripsisse, ut & alia, quæ ipse, cui otium, conferas. JUNG.

³⁰ Εὐκαμπής] Salmas. legendum τράχηλος ὀρθός ὡς ἀλεκτρυόνων, ἀλλὰ μὴ ὡς περ κάπρου εὐκαμπής. mallem ex Xenoph. τ. εὐ. ὀρθός ὡς α. ἀλλὰ μὴ ὡς περ κάπρου προπετές, non ut arrotum, prociduum, depressum. Kühn.

Εὐκαμπής] Sunt vero & hæc Xenophontis, ut & cetera, in quo est ἀλεκτρυόνος, singulari. JUNG.

³¹ Προκόμιον] Xenoph. ibid. ἰσπῶ χαιτὴ, καὶ προκόμιόν τε, καὶ οὐρὰ. ubi bene viri docti emendant, quod & hinc firmare poterant. JUNG.

³² Προπετές] Oculis procidens, cujus oppositum, κοιλῶφθαλμος vid. infra II. 62. Kühn.

³³ Εὐπνωότεροι] Deest in C. A. nam post ἀναπεπταμένοι statim sequitur, ὦτα βραχεῖα. Kühn.

Εὐπνωότεροι] Illa εὐπνωά. γ. τ. συμπ. desunt in MS. dixit vero ea ibidem Xenophon. JUNG.

³⁴ Διπλῆ] Xenoph. ibid. ἢ διπλῆ (ἀκρωμία) τῆς ἀπλῆς καὶ ἐγκάθηται μαλακωτέρα, καὶ ἰδίῳ ἰδίῳ. JUNG.

³⁵ Πλατεῖς] Non est in C. A. Kühn. Πλατεῖς] In MS. πλατεῖς deest. JUNG.

³⁶ Σίμων] Cujus meminit & Xenophon περὶ ἵππων κτῆς duobus locis. SYLBERG.

Σίμων] H. Steph. adscripsit hic: cuius meminit Xenophon περὶ ἵππων κτῆς duobus locis. JUNG.

³⁷ Κέρκον] Notat hoc, quod vocabulum illud soleat usurpari frequentius de animalium minorum reptiliumque caudis, quam de equi & similibus, quæ οὐρὰ dici solent. ita κέρκον λαγῶν invenias in bonis aucto-

ribus, sed οὐρὰ λ. apud Antiquiores vix dabitur. Kühn.

³⁸ ἵππουρις] Possset quidem ita dici, sed an ex usu auctorum valde dubito. in Gloss. ἵππουρις redditur, gliris. Kühn.

³⁹ Γνησιώτατον] C. A. caret his omnibus a γνησιώτατον usque ad Sectionis finem. Kühn.

Γνησιώτατον] Γνησιώτατον & cetera quæ in hoc tmmate vulgata, absunt a MS. JUNG.

⁴⁰ Ἀγλαίαν] Hæc & sequentia sunt Xenoph. de R. E. nisi quod rectius legat, μυωπιζόμενος per ω. a μύωψ musca quæ equos & id genus animalia vexat. vel calcar. C. Salm. etiam leg. μυωπιζόμενος per ω. Kühn.

⁴¹ Μυωπιζόμενος] Scribendum videtur μυωπιζόμενος, si hoc ait ὅταν ἐρεθίζουσι οἱ μύωπες, ἵγουν αἱ μύραι. Apud Xenoph. alias περὶ ἵππων. ubi de coma caudæ est: ἐπεὶ περ αὐξεν δὲ τὰς τρίχας τὰς μὲν ἐν τῇ οὐρᾷ, ὅπως ἐπιπλείστον ἐξικνούμενος ἀποσόβηται ὁ ἵππος τὰ λυποῦντα. JUNG.

Μυωπιζόμενος] Falckenburgius etiam bene μυωπιζόμενος legit.

⁴² ὄγος ἵππου] Sectione sexta tituli loco ista: ὄγος δὲ ἵππου. ipsaque incipit: ὄνυχες λεπτοί, ὀπλα πλήρεις, καὶ τὰ ἄλλα ἐναντία τῶν προειρημένων. nec plura de hac Sectione in MS. JUNG.

⁴³ ὄγος δὲ ἵππου] Nec illud habet C. A. ὄνυχες δὲ &c. incipiens usque ad πλήρεις ceterisque omnibus omisiss usque ad illa: καὶ τὰ ἄλλα ἐναντία τῶν προειρημένων τῶν μὴ ἀγαθῶν ἵππων. Kühn.

⁴⁴ Χαμηλαῖς] Χαμηλαὶ ὀπλοὶ statim sunt initio περὶ ἵππων. apud Xenoph. JUNG.

⁴⁵ Κισσοῦς] Infra IV, 196. JUNG.

⁴⁶ Μυκτῆρας συμπεπτ.] H. Steph. adnotavit in ora: Xenoph. hæc & supra Segm. 190. habes ista hic. JUNG.

τος, καὶ κοιλόφθαλμος. πλευρὰς στεναῖς, ἀσάρ-
κους, ὁσφύν ὀξείαν, ἰσχίον τραχύ, γλουτούς ἀσάρ-
κους, σκέλη σκληρὰ, γόνατα δυσκαμπῆ. ὁ γὰρ
ὑγρὸς, κάμπτει τὰ γόνατα ἀνοπώτερον, καὶ
ἀπταιστότερον βαδίζει. καὶ τὰ ἄλλα ἐναντία τῶν
47 προειρημένων περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἵππου.

κοιλόφθαλμος vocatur. brevia latera, maci-
lenta, lumbum acutum, asperas nates,
coxas excarnes, crura dura, rigida ge-
nua. Mollis enim equus genua facilius
inflectit, & cum minori offensione in-
cedit. Pertinent autem huc omnia ea quæ
iis, quæ de bono equo dicta sunt, con-
traria existunt.

192 * 48 Περί ἐπαινῶν βλέμματος ἵππου. ζ.

Ἐπαινῶν δὲ ἵππου 49 βλέμμα, ἐρεῖς, γοργόν,
ἰταμόν, ἀναίδες, ὑπόθερμον, 50 ἔκπυρον, θρασύν,
πικρὸν, θυμικόν, 52 ὀργίλον, καὶ χρεμετιστικόν.
καὶ ἄσθμα ἐρεῖς 52 ὁμοίως θρασύτερον, θυμικώτε-
ρον, ἰταμώτερον. 53 Ψέξαις δ' ἀννωδὲς λέγων,
ἀμβλύ, ἄπυρον, ἀόργητον, 54 ἄθυμον, ἀργόν,
οὐχ ἰππῶδες. τὸ δ' ἐναντίον, ἰππῶδέστερον, καὶ
τὰ ὅμοια.

* Laudes equini aspectus. 7. 193

Equi vero aspectum laudans vocabis, tru-
cem, temerarium, impudentem, fumi-
dum, ignitum, audacem, acrem, ani-
mosum, iracundum, hincibilem. Spiri-
tum quoque vocabis audaciorum, animosio-
rem, & temerarium. Vituperabis autem
pigrum appellans, hebetem, frigidum, i-
ra carentem, pusillanimum, ignavum,
non equinum. cui contrarium est ἰππῶ-
δέστερον, & similia.

193 * 55 Ποδῶν ἵππου ὀνόματα. η.

56 Οἱ πρόσθεν πόδες, καλοῦνται, πρόσθιοι, οἱ
ἔμπροσθεν, οἱ ὑπὸ ταῖς ὠμοπλάταις, οἱ ὑπὸ τοῖς
στέροισι, 57 οἱ πρῶτοι, οἱ ὑπὸ τῷ αὐχένι. οἱ δὲ
λοιποὶ, ὀπίσθιοι, οἱ κατόπι, 58 οἱ τελευταῖοι,
οἱ ὑπὸ τοῖς ἰσχύοις, οἱ ὑπὸ τὴν οὐρᾶν, οἱ ὑπὸ τοῦς
γλουτούς, οἱ ἔσχατοι. 59 Ἀμείνων δὲ ἵππος,
ὁ μὴ ἐναλλάξ, ἀλλὰ διὰ πολλοῦ τὰ σκέλη 60 τι-
θεῖς, καὶ διαφέρων. 61 κακὸς δὲ, εἰ τὴν διάστα-
194 σιν ἔχει τῶν σκελῶν ὡς μεγίστην. * 62 ὑπάρξει
γὰρ αὐτῷ, Σίμων λέγει, διὰ πλείστου τὰ σκέ-
λη ῥίπτειν. καὶ τοῦτο δὲ Σίμωνος, εὐδρομος, εὐ-
θύδρομος ἵππος, ὁ ὀλίγον αἶρων ἀπὸ τῆς γῆς ἐν
τῷ τρέχειν τὰ σκέλη. 63 Καὶ ἔπαινος μὲν ἔργων

* Equinorum pedum nomina. 8. 193

Priores pedes dicuntur, anteriores,
qui sub scapulis, qui sub pectore, pri-
mi, qui sub collo: reliqui vero, poste-
riores, qui retro sunt, ultimi, qui coxis
subsunt, qui sub cauda, qui sub natibus,
postremi. Melior vero equus est, qui
non alternatim, sed per longius spatium
pedes transponit, & transfert. pessimus
vero, si crura longissime distantia habeat.
* Licebit enim illi, ut Simon inquit, majus
& loci & temporis spatium in jactandis
illis consumere. Et ob id Simoni vocatur
equus, bene decurrens, veloxque, qui
currendo pedes paulum a terra sublevat.
Et laus quidem operum equi est, bene

47 Προειρημένων π. &c.] P. R. προειρ. τῶν μὴ ἀγα-
θῶν ἵππων. A. supetne: τὰ μὴ ἀγ. SEB.

48 Περί ἐπαινῶν &c.] Titulus abest in C. A. KÜHN.
Περί ἐπαινῶν &c.] Deest titulus in MS. JUNG.

49 Βλέμμα] Uterque Codex βῆμα. KÜHN.

Βλέμμα] MS. βῆμα, pro βλ. JUNG.

50 Ἐκπυρον] Ἐκπυρον non est in C. A. KÜHN.

Ἐκπυρον] Deest ἔκπυρον & mox est θρασύν. JUNG.

51 Ὀργίλον, καὶ χρεμετιστικόν] C. V. ὀργίλον, καὶ
χρεμετιστικόν. quæ lectio est etiam in margine C. A.
KÜHN.

Ὀργίλον, καὶ χρεμετιστικόν] MS. non male: ὀργί-
λον. καὶ χρεμετιστικόν δὲ καὶ ἄσθμα ὁμ. absque ἐρεῖς.
JUNG.

52 Ὀμοίως] In margine C. A. ὁμοίου. KÜHN.

53 Ψέξαις] C. A. λέξαις. KÜHN.

Ψέξαις] Illa ψέξαις δ' ἀν. sunt quasi titulus præfixa
in MS. incipitque nova lectio: ἠνάδες λ. JUNG.

54 Ἄθυμον] C. A. ita: ἄθυμον. τὰ ὅμοια & inter-
jecta omnia non habet. KÜHN.

Ἄθυμον] Ἄθυμον, καὶ τὰ ὅμοια. intermediis omis-
sis. JUNG.

55 Ποδῶν ἵππου ὀνόματα.] Titulus abest in MS. &
hærent prioribus. JUNG.

56 Οἱ πρόσθεν] C. A. οἱ δὲ π. π. κ. π. αἱ ὑπὸ τ. α.
in margine tamen est, οἱ ἔμπροσθεν. KÜHN.

Οἱ πρόσθεν] MS. οἱ δὲ πρ. π. JUNG.

57 Οἱ πρῶτοι, οἱ ὑπὸ] Οἱ πρῶτοι ὑπὸ τ. αὐχ.
JUNG.

58 Οἱ τελευταῖοι] Abest a C. A. KÜHN.

Οἱ τελευταῖοι] Deest, οἱ τελευτ. in MS. JUNG.

59 Ἀμείνων δὲ] Ἀμείνων δὲ in margine C. A. est.
KÜHN.

Ἀμείνων δὲ ἵππος] Uysinus ita legit hunc locum:
Ἀμείνων δὲ ἵππος, ὁ μὴ ἐναλλάξ &c. & dein μεγίστου
pro μεγίστην. Xepoph. ἀπαλλάξ.

60 Διατιθεῖς] MSS. τιθεῖς. SEB.

Διατιθεῖς] C. A. τιθεῖς. KÜHN.

Διατιθεῖς] MS. simpliciter, τιθεῖς, καὶ διαφέρων.
εὐδρομος δὲ ἵππος, ὁ ὀλίγον (sic mendose MS.) αἶρ.
interjecta desunt. Illud autem τιθεῖς videtur melius.
JUNG.

61 Κακὸς &c.] C. A. ἀ κακὸς usque ad Σίμωνος
non habet, deinde sequitur: εὐδρομος δὲ ἵππος ὁ ὀλί-
γον τρέχων (ex correctione αἶρων. posset & ἔχων legi.)
KÜHN.

62 Ὑπάρξει γὰρ αὐτῷ] Licebit enim illi, quia cru-
ra quam longissime distantia habet, majus & loci &
temporis spatium consumere in jactandis illis. quod e-
qui vitium est. KÜHN.

Ὑπάρξει γὰρ αὐτῷ] Uysinus supplet αἶρ, hoc modo:
Ὑπάρξει γὰρ αὐτῷ, αἶρ Σίμων &c.

63 Καὶ ἔπαινος] Hæc usque ad εἰπαδία non extat
in C. A. KÜHN.

spirans, bonis pedibus præditus, bonam unguam habens. pedum autem virtus, *εὐποδία* dicitur. Ab indole vero laudare licet equum, tractabilis, generosus, aptus, facilis, decorus, mansuetus, magnanimus, superbus, elatus, superbians, venerabilis, liber, liber ad opera, equitabilis, splendidus, circumspæctus, * arrogans, generosus, cordatus, magnanimus, sublimis, pompæ aptus, venustus, audax, temerarius, celer, truculentus, bellicosus, militaris, mitis, obediens, facilis ductu, habenis obtemperans, mansuetus, benignus, Equitis amans, benevolus Equiti, ad tubam exiliens, exurgens, acer, velox, volipes, hominum amans, equorum amans, indies roboratus, hostes agnoscens, versatilis, facilis ad vertendum, morigerus, ordinis observans, promptus, non duri oris, habens mollem maxillam, * æquales habens maxillas, institutus, facile proruens, facile exurgens. flagelli non indigus, neque stimuli, stimulo non opus habens, ad cursum habilis, citus, ventos curfu æquans. Homerus vero eum Atiræ, vel Venti filium vocaret. non suspectus, intimidus, fortis, exercitatus in ascendendis acclivibus, &

*ἵππου, εὐπνοῦς, εὐπνοῦς, εὐπλοῦς. ἢ δὲ ποδῶν ἀρετῇ, εὐποδία. Ἀπὸ δὲ γνώμης ἐπαινεῖσσις ἀν ἵππον, εὐφορος, εὐθυμος, ⁶⁴ θυμοειδής, εὐσχήμεων, εὐπετής, εὐπρεπής, ἡμερος, μεγαλοπρεπής, γαῦρος, γαυρούμενος, ⁶⁵ γαυριώμενος, κυδρὸς, κυδρούμενος, ἐλεύθερος, ἐλευθεουργός, ⁶⁶ ἵππαστής, * ἀγλαός, Φρονηματίας, ἀλα-195 ζῶν, ⁶⁷ εὐψυχος, εὐκάρδιος, μεγαλόφρων, μετέωρος, πομπικός, σοβαρός, εὐτολμος, ⁶⁸ εὐθαροής, ποδώκης, γοργούμενος, πολεμικός, στρατιωτικός, πρᾶος, εὐπειθής, εὐάγωγος, εὐήμιος, χειρῆθης, ⁶⁹ τιθασσὸς, Φιλῶν τὸν ἀναβάτην, εὐνοῦς τῷ ἵππῃ, ⁷⁰ ὑπὸ σάλπιγγι ἐξορμῶν, ἐξανιστάμενος, ὄξύς, ταχύς, ⁷¹ ταχύπους, ⁷² Φιλάνθρωπος, ⁷³ Φίλιππος, ἐγκαρτερῶν σὺν τῷ καιρῷ. γνωριστικός τῶν ἐχθρῶν, ἀνατρεπτικός, εὐτρεπτος, πειθαρχικός, εὐτακτος, εὐκόλος, κεκολασμένος τὴν γνώθον, δίκαιος τὴν σιαγόνα, ἴσος ἐκατέραν τὴν γνώθον. * ⁷⁴ πεπαιδευμένος, μάστιγος οὐ χρήζων, οὐ δὲ κέντρου, ⁷⁵ κέντρου ἀπροσδεής, εὐδρομος, ἐπίδρομος, ⁷⁶ τοῖς ἀνέμοις συνθέων. ⁷⁷ εἶποι ἀν αὐτὸν Ὅμηρος αἴρας ἢ ἀνέμου παῖδα. ⁷⁸ ἀνύποπτος, ἀφοβός, θαρραλέος. μεμελετηκῶς, καὶ πρὸς ἀνάντες ἀναθεῖν, ⁷⁹ καὶ πρὸς κά-*

Kai ἵπαιος &c.] Kai ἵπαιος &c. εὐποδία, & hæc defunt omnia in MS. JUNG.

64 Θυμοειδής] Abest a C. A. ut & εὐπρεπής quod paulo post sequitur. KÜHN.

Θυμοειδής] Decet etiam in MS. θυμοειδής. & mox εὐπετής. JUNG.

65 Γαυριώμενος] Γαυριώμενος usque ad ἀγλαός decet in C. A. KÜHN.

Γαυριώμενος] Illa: γαυριώμενος, κ. κ. ε. ε. ε. ἀγλαός defunt in MS. JUNG.

66 Ἰππαστής] In Glossis est *αὐτὰ ἐξολιτάριος*. lege aureax, solitarius ἵππαστής κίλης *singularior*. KÜHN.

67 Εὐψυχος] Εὐψυχος usque ad μετέωρος. abest in C. A. KÜHN.

Εὐψυχος] Defunt in MS. εὐψυχος, εὐκ. μεγ. μετ. JUNG.

68 Εὐθαροής] Ab εὐθαροής usque ad εὐπειθής iterum in C. A. absunt. KÜHN.

Εὐθαροής] Εὐθ. ποδ. γ. π. σ. π. εὐπ. absunt a MS. JUNG.

69 Τιθασσός] Decet τιθασσός in C. A. KÜHN.

Τιθασσός] Abest a MS. JUNG.

70 Ὑπὸ σάλπιγγος] C. V. ὑπὸ σάλπιγγι *sonante tuba*. C. A. sequens ἐξορμῶν non habet. KÜHN.

Ὑπὸ σάλπιγγος] MS. ὑπὸ σάλπιγγι ἐξορμῶν. JUNG.

71 Ταχύπους] Decet ταχύπους in MS. JUNG.

72 Φιλάνθρωπος] In C. A. hic sequitur κεκολασμένος, τ. γ. μάστιγος οὐ χρήζων, δίκαιος τὴν γνώθον, ἴσος ε. τ. γ. τοῖς ἀνέμοις συνθέων, κεκολ. τ. γ. est equus *non duri oris*, δ. τ. γ. est qui *ιναπαυε maxillam habet æque mollem*, cui opponitur *ἰτερόστομος*, ἰτερόγναθος, cui altera mollis, altera durior. KÜHN.

73 Φίλιππος &c.] Decet φίλιππος, in MS. cum sequentibus omnibus: ἐγκ. σ. τ. κ. γι. τ. ἐχθρ. ἀν. εὐτρ. πειθ. εὐτ. εὐκόλος. JUNG.

Φίλιππος &c.] *Falckenburgius* φίλιπιος, quod ego quidem vulgato minime hoc in loco prætulim, cum

quod paulo ante εὐήμιος præcedat, tum quod & infra Segm. 198. inter vituperia equi τοῦ φίλιππου contrarium, *μισοππος* quoque ponatur. Nimirum & in hoc, ut fere in reliquis, *Xenophonem* ducem sequitur *Pollux* noster, cujus *περὶ Ἰππικῆς* hæc sunt: Σκιαπτιόν δὲ καὶ τὸδε, εἰ ἀναβαθεῖς θέλει ἀφ' ἵππων ἀποχωρεῖν, ἢ εἰ παρσητηκότας ἵππων μὴ ἐκφέρει πρὸς τούτους.

74 Πεπαιδευμένος] Defunt, πεπαιδ. ρ. ε. ε. καθ. JUNG.

75 Κέντρου &c.] Defunt rursus in MS. illa: κέντρου α. ε. ἐπίδρ. JUNG.

76 Τοῖς ἀνέμοις συνθ.] *Iliad.* κ, 437. de Rhesi equis:

Λευκότεραι χιόνος, θεῖον δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖαι,
h. c. interprete *Virgilio Aeneid.* XII. 84.

Qui candore nives anteirent, cursibus *αυγας*. SEB.

77 Εἶποι ἀν] C. A. δ' ἀν *Homerus* cum diceret *Αὐτὰ νεπτονε πρόγνατον*. KÜHN.

Εἶποι ἀν] An huc respexerit *Delrio* Notis ad *Claud.* lib. I. in *Risfin*. ubi tradit *Claudianum* in eo sequutum *Oppianum* tradere vento tigrides concipere, licet ait, *Aristoteles, Plinius, Solinus, Pollux & Themistius* contra sentiant, an huc respexerit hæc scribens, nescio: non certe debebat. Immo nuppiam hoc tradit *Pollux*, vel valde fallor. Sane idem *Delrio & Oppianum* ibi non recte inspexit, qui certe hoc rejicit, ut *κενὸν φάτιν* &c. vid. *Kunyh.* III. v. 354. &c. JUNG.

78 Ἀνύποπτος, ἀ. θ.] Absunt a C. A. quæ sequuntur, quæ, & alia hujus Sectionis e *Xenoph.* libello de R. E. petita sunt. KÜHN.

Ἀνύποπτος, ἀ. θ.] Defunt in MS. ἀνυπ. ἀφ. θαρ. JUNG.

79 Καὶ πρὸς κάταντες &c.] V. P. καὶ πρὸς κάταντες καταδραμεῖν καὶ πρὸς ἀνάντες ἀναδραμεῖν, ἀναθεῖν, καὶ τᾶφρον * διαπηδῆσαι καὶ χαράδραν * διαλίσθαι καὶ πρὸς ὄχθ. (quibus alteris præmiss. sunt in P. R. etiam atque in A. MS.) SEB.

ταντες καταδραμειν, ⁸⁰ και τειχιον υπερακρισαι, και ταφρον ⁸¹ υπερπηδησαι, και χαραδραν διαλ-
λεσθαι, ⁸² και ποταμον περασαι, και απ' οχ-
θου αναθρωςκειν, και επι οχθους ανορουειν, και
απ' οχθων καθαλλεσθαι.

decurrendis declivibus. & murum supera-
re, fossam superfilire, torrentem transi-
lire, fluvium tranare, de tumulo decur-
rere, in tumulum subfilire, & de tumu-
lo defilire.

197 * ⁸³ Υγος και ιππου, και εργων, και γνωμης. θ.

* Vituperatio equi, operum, & animi. 9. 197

Εκ των εναντιων, βραδυσ, νωθης, αμβλυς,
αργος, βλαξ, απλους, ⁸⁴ απους, κακοπους,
κακοπνους, ⁸⁵ μελλητης, δειλος, ατολμος, κα-
ταδεης, ⁸⁶ υποπτος, δυσωπουμενος, επιφοβος,
ου σπουδαιος τους ποδας, μαλακος την οπλην,
σκληροστομος, ⁸⁷ αδικος την σιαγονα, ⁸⁸ ετερο-
γναθος, βαρυσ την κεφαλην, κατω νευων, ⁸⁹ εις
ονους τελων, ⁹⁰ κυφαγωγότερος, δυσγαργαλι-
τος, απειθης, δυσημιος, δυσαγωγος, ⁹¹ ανα-
γωγος, ⁹² αστομος, απολεμος, πτοουμενος, τα-
πεινος, μικροψυχος, ασχημων, απρεπης, ευ-
198 λαβης. * ου δ' αν σαλιγγος ανασχοιτο, ου
δ' αν ενεγκαι πολεμου βοην. μισιππος, μισαν-
θρωπος, δακνων, λακτιζων, ⁹³ λακτιστης, αδα-
μαστος, Φαυλως ηγμενος, απραθυμος, απα-
ι

Ex contrario vero, tardus, segniss,
hebes, otiosus, stupidus, simplex, pi-
ger, malis pedibus praeditus, male spi-
rans, cunctator, timidus, trepidus, tre-
mens, suspectus, haesitabundus, timens,
tardus, mollis ungulas, duri oris, im-
pares maxillas habens, cui altera maxilla
mollis, altera dura est. gravis capite,
despiciens, asinis annumerandus, cernuus,
qui difficulter demulcetur, immorigerus,
habenarum impatiens, refractarius, duri
oris, imbellis, stupidus, humilis, pufil-
lanimis, deformis, indecens, timidus.
* neque tubam toleraret, nec militarem 198
clamorem sustineret. equorum osor, ho-
minum osor, mordax, calcitrator, indom-
mitus, male institutus, non promptus,

⁸⁰ Και τειχιον υ.] Defunt in C. A. KÜHN.
Και τειχιον υ.] Defunt etiam in MS. και τειχιον
υπερακρισαι. JUNG.

⁸¹ Υπερπηδησαι] Codex uterque διαπηδησαι. C. A.
pro ταφρον διαλλεσθαι habet διαλεσθαι. διαλλεσθαι
est nihilominus apud Xenoph. l. c. KÜHN.

⁸² Υπερπηδησαι] Habet MS. και ταφρον διαπηδησαι. Sic
& Xenoph. περι ιππ. ταφρους διαπηδαν. & in ιππαρχι-
κα etiam, ut Doctiss. Leunclavius legit. & mox pro δια-
λεσθαι MS. διαλλεσθαι. JUNG.

⁸³ Και ποταμον] Ποταμον π. κ. α. ο. κ. non sunt
in C. A. KÜHN.

Και ποταμον &c.] Sequentia, και ποτ. π. κ. α. ο.
αναθρ. defunt in MS. JUNG.

⁸⁴ Υγος δε ιππου &c.] Titulus non est in C. A.
incipit enim: ο δε υγος εκ των εναντιων βραδυσ κατα-
δεης αδικος (in margine additur την σιαγονα) ταπεινος
μ. reliqua defunt. KÜHN.

⁸⁵ Υγος δε ιππου &c.] Novus titulus nullus, & tota
haec Sectio nona in MS. ita decurtata exstat. ο δε υ-
γος εκ των εναντιων, βραδυσ, καταδεης, αδικος την σια-
γονα, ταπεινος, μικροψυχος, και τα εμοια. Adnota-
bimus itaque ad vulgata quaedam, quae fere a manu
H. Steph. JUNG.

⁸⁴ Απους] I. e. μικρους και φαυλους ποδας εχων.
conf. Aristot. lib. II. de Animal. KÜHN.

⁸⁵ Μελλητης] Scr. μελλητης. SEB.
Μελητης] Pro μελητης mihi scribendum videtur
μελλητης, quod eo magis videtur, quum & sic ha-
beat avus meus de nom. equi interpretans, lepus &
cunilator. Eadem vocula & supra Segm. 43. est cor-
rupta, ut monuimus. JUNG.

⁸⁶ Υποπτος] Forte υποπτης, ut apud Xenoph. περι
ιππι. fol. 937. Nesc. lego: τους γε μιντοι υποπτας
φυλακτιον. SYLB.

⁸⁷ Υποπτος] Adscriptis H. Steph. fort. υποπτης: ut a-
pud Xenoph. περι ιππ. 547. leguntur, τους γε μιντοι
υποπτας φυλακτιον. Sane de bono ανυποπτος Pollux
memorat paulo ante Segm. 196. JUNG.

⁸⁷ Αδικος την σιαγ.] Xenoph. fol. 936. ητε αδι-
κος γναθος. SEB.

Αδικος την σιαγ.] H. Steph. hic: pag. seq. (quod est

in nostra edit. statim Segmento sequenti 198.) την
γναθος ακλαστος ητε αδικος γναθος. Xenoph. περι ιππ.
547. lineam 4. JUNG.

⁸⁸ Ετερογναθος] H. Jun. nomencl. in Equus refra-
ctarius, ubi & απειθης, & δυσαγωγος. JUNG.

⁸⁹ Εις ονους τελων] Asinis annumerandus ob caput
demissum. κυφαγωγότερος cernuus, qui humum spectat
& cernuat. ex Xenoph. κυφαγωγότερος legit Salma-
sius. δυσγαργαλιστος, qui non facile demulcetur, in
Xenoph. δυσγαργαλις. KÜHN.

⁹⁰ Κυφαγωγότερος] Sic & apud Xenoph. fol. 943.
ascriptum margini, & interpr. cernuus. cum in textu
ibi κυφαγωγότερος. Sequens vox apud eundem fol.
937. SEB.

⁹⁰ Κυφαγωγότερος, cernuus] Apud Xenoph. ιππ.
fol. 943. δυσγαργαλιστος autem qui titillari se non
patitur ibid. fol. 937. ubi ad istam faciem in marg.
scriptum: cum in textu δυσγαργαλις, quomodo &
apud Suidam. qui exponit δυσποτακτος. quod γαρ-
γαλιζειν sit το εις γιλωτα αγειν και πειθειν. Hejych. au-
tem: Δυσγαργαλις, δυσπρωτος, ουχ υποτασσόμενος,
δυσπρωτος, οτε δε δυσγαργαλιστος. SEB. 2.

⁹⁰ Κυφαγωγότερος] H. Steph. hic: Apud Xenophontem
περι ιππ. leguntur κυφαγωγότερος & δυσγαργαλις. il-
lud p. 550. hoc p. 547. Et pro illo altero Leunclavii
editio in margine habet, δυσγαργαλιστος. credo ex
hoc Pollucis hic sumfisse, si forte Xenophon esset e-
mendandus. Alterum v. κυφαγ. pariter in margin.
Leunclavii editio, addito ex Polluce esse: idque ut re-
ctum sequutus Leunclavius in cujus versione legas,
cernuus. JUNG.

⁹¹ Αναγωγος] Pro αναγωγος, emendarem αναγω-
γος. Vid. Budant in Comm. lingu. gr. ubi: αναγω-
γος ιππος, indomitus. Xenoph. αναγωγος και λακτι-
στης. ad frequentia dein ουδ' αν σαλπ. H. Steph. ita:
Periphrasis pulchra. JUNG.

⁹² Αστομος] Interpr. imprudens. restius, duri oris.
Suid. αστομοι ιπποι, σκληροστομοι. αναχαιτιζων est
qui cessim ire solet, vel active, facere, ut recedat alius,
eques scilicet. KÜHN.

⁹³ Λακτιστης] In Gloss. calcitransus. KÜHN.

rudis, incompotus, ferus, intractabilis, effrenis, duri oris, cessim ire solitus, decutiens, injuriosus, Equitis excuffor, freni impatiens, subtimidus. Deficiens, secundum Simonem. & si quæ his sunt similia.

δευτος, άτακτος, θηριώδης, δύσφορος, άκάθεκτος, τήν γνάθον άκόλαστος, άναχαιτίζων, άποσειόμενος, έφυβρίζων, ές πολλάκις έξεκάλισε τόν ίππέα, ούδέ προσέμενος τόν χαλινόν, 94 ύπέρφοβος, ένδεέστερος, άποδεέστερος, Σίμωνος τό όνομα, και τά όμοια.

199 * De his qua equis facere debet. 101

* 95 Περί τών πραττομένων τῷ ίπποκόμῳ. 1. 199

Quæ vero equi curatorem facere convenit, hæc sunt. hic purget χελιδόνα, & concavitatem unguæ curet, tibiam terat secundum pilorum ordinem. femora vero, & reliquum corpus si contrario modo purgaverit, facilius pulverem excutiet. & ad reliquum quidem corpus singula & propria purgandi instrumenta adhibenda sunt, * caput vero lavandum potius, quam purgandum est. dorso vero pilos alio instrumento nequaquam tangat, sed manibus ea parte versus quæ natura crescunt, lavet, teratque. imprimis tamen, ne equi fellam lædat, curandum est. Pulvum vero ad saxosam, nec omnino asperam tamen viam assuefaciet. si in stabulo quoque lapides subtraverit, ponderosos, & magnos, ferro includens extremam mar-

Όσα δέι και τόν 96 ίππου έπιμελούμενον πράττειν. ούτος καθαίρετω τήν χελιδόνα, 97 και τήν κοιλότητα τής έπλής θεραπευέτω, και τήν κνήμην τριβέτω κατά τήν φύσιν τής τριχός. 98 τήν δε μηριαίαν, και τό λοιπόν σώμα, και ει πρὸς τούναντίον άνακαθαίροι, ράον άν έκσοβεί τήν κόνιν. και πρὸς μέν τό άλλο σώμα, χρήσθω πᾶσι τῖς τής καθάρσεως όργανοις. * τήν δε κεφαλήν καταπλύνειν δέι μάλλον, ή καθαίρειν. 99 τών δε έν τή ράχει τριχών, άλλω μέν όργανω μη προσαπτέσθω. ταίς δε χερσὶ μόναις καταπλύνων και τρίβων, ήπερ φύσει κέκλινται, 100 ήκιστα άν βλάπτει τήν έδραν του ίππου. ένειζέτω δε οδῶ λιθάδει τόν πῶλον, μη πάντῃ τραχεία. ει δε και έν τῷ σταθμῶ καταβάλοι λίθους 1 μναιαίους 2 άμφιδόχ-

94 Υπέρφοβος] H. Steph. hic indicat esse apud Xenoph. περί ίππ. pag. 547. lin. 7. pauloque ante apud Polluc. Segm. præced. επίφοβος. JUNG.

95 Περί τών πραττομένων &c.] C. A. τῷ πραττομένῳ. Sectio dein ipsa incipit ita: καθαίρετω τ. χ. dein και τήν κ. τ. ο. θ. omittit. KÜHN.

Περί τών πραττομένων &c.] Titulus hic deest: & quod mox τμήματος initium vulgo, est in MS. titulus hoc modo: όσα δέι του (ita enim MS.) ίππου έπιμελούμενου πράττειν. Incipitque Sectio ipsa: Ούτος. JUNG.

96 ίππου] P. V. ίππον. SEB.

97 Και τήν κοιλότητα &c.] Illa, και τήν κοιλ. τής ο. θερ. in MS. omiffa. JUNG.

98 Τήν δε μηριαίαν] Non habet C. A. ista usque ad κόνιν in Xenoph. est σοβείν τήν κόνιν. KÜHN.

Τήν δε μηριαίαν] Omiffa & in MS. illa omnia: τήν δε μηρ. &c. κόνιν. JUNG.

99 Τών δε έν τή ράχει] MSS. ita τας έν τή ράχει τριχας ταίς χερσὶ μόναις δέι και πλύνειν και τρίβειν. έπερ (P. V. ut exc. ήπερ) φύσει κέκλινται. και ό σταθμός (P. R. ήμοσταθμός, sed quid?) λίθους ύπεστρωμένους (P. V. ύπεστρωμέ.) έχέτω. στερεοί γάρ τούτο και κρατύνει τῷ έθει τούς πόδας. και τά χείλη άπαλύνετω χερῶν τριβή και υδ. χλι. προσβολή και έλ. π. αλοιφή. SEB.

Τών δε έν τή ράχει] C. A. τας δε έν τή ρ. τριχας ταίς χερσὶ μόναις δέι και πλύνειν και τρίβειν. sed vulgata pro se habet Xenoph. qui ait: τών δ' έν τή ράχει τριχών άλλω μέν όργανω ούδενί δέι άπτεσθαι: ταίς δε χερσὶ τρίβειν και άπαλύνειν ήπερ φύσει κέκλινται. quæ lectio damnat Vossiani Cod. εκληνηται, & Codicis A. έπερ. cohæreret autem oratio vulgatæ lectionis melius, si post ταίς abesset δε. KÜHN.

Τών δε έν τή ράχει] MS. ita: τας δε έν τή ράχει τριχας ταίς χερσὶν μόναις δέι πλύνειν και τρίβειν, ήπερ φύσει κέκλινται. και ό σταθμός λίθους ύπεστρωμένους έχέτω. στερεοί γάρ, και κρατύνει τῷ έθει τούς πόδας. Sic omnia ista in MS. Verum partim mutilæ. Xenophontis enim περί ίππ. locus ita habet: τών δ' έν

τῷ ράχει τριχών άλλω μέν όργανω ούδενί δέι άπτεσθαι: ταίς δε χερσὶ τρίβειν και άπαλύνειν ήπερ φύσει κέκλινται. ήκιστα γάρ άν βλάπτει τήν έδραν του ίππου. JUNG.

100 ήκιστα &c.] Lege ex Xenoph. ήκιστα γάρ άν μινιστε enim partem illam equi cui ut sella insidet, ita laeserit. absunt tamen hæc verba a C. A. Nam post κέκλινται exiat: και ό σταθμός λίθους ύπεστρωμένους έχέτω. στερεοί γάρ τούτο και κρατύνει τούς πόδας. ένειζέτω τόν πῶλον οδῶ λιθάδει μ. π. τ. τῷ έθει τῷ στ. κ. κ. τ. π. και τά χείλη δε άπαλύνετω χερῶν τριβή κ. υ. χ. προσβολή και έλαιου ποτέ αλοιφή. quæ ultima etiam agnoscit C. V. KÜHN.

1 Μναιαίους] Xenoph. μναίων άμάξας. KÜHN.

2 Αμφιδόχμους] Xenoph. pro αμφιδόχμους habet άμφιτόμων. male. quod & Salm. hic annotavit. idem περιχιλώσας (malim vulgatum περιχιλι.) σ. ferro includens extremam marginem, ut eo firmius cohæreat. Interpr. freno refrenans male. Idem tamen de Offic. Mag. Equitum λίθους μναιαίους habet. Salm. censet legendum περιχιλώσας ut alibi diximus sumus, inquit. άμφιδόχμοι lapides sunt palmam longi latique. KÜHN.

Αμφιδόχμους] Vocem hanc Leunclajus in Xenophontis restituit, uti in ejus Notis videas. H. Steph. hic ita adnotavit: Xenoph. in ίππαρχ. pag. 558. είκα μέδιον: sed hic quadam verba sunt, quæ non illic. At locus expressus, quem hic citat, est περί ίππ. pag. 548. Est nimirum ille locus περί ίππ. ubi Leunclajus restituere diximus. Alias sic editur: ως δ' άν αυ ό έξω σταθμός βίλιςτος είη και τούς πόδας κατατρύνει. (εί) λίθων στρογγύλων άμφιτόμων όσον μναίων άμάξας τέτταρας και πέντε χύδην καταβάλλοι περιχιλώσας σιδήρω, ως άν μη σκεδανώνται. ubi quæ in mentem veniunt, placet indicare. Primum illud κατατρύνει, quod Leunclajus omnino reponere vult, mihi, si tantum quid mihi vel ne mihi, non probari: quin potius κρατύνει reponere nullus dubito, quum omnino mihi persuasum habeo illud verbi ex Xenophontis esse mutuum Pollucem eodem loco, quo & paulo ante στερεοί. Dein illud si forte non esse tollendum, ut ait Leunclajus, ut reapse fuerit. Vi-

201 * μους, περιχειλώσας σιδήρω, ὡς ³ Ξενοφῶν ἐΦη. καὶ οὕτω τῷ ἔθει τῷ πρὸς αὐτοὺς στερεοὶ καὶ κρατύνει τοὺς πόδας. ⁴ καὶ τὰ χεῖλη δὲ ἀπαλυνέτω, ὅπως τοῦ χαλινοῦ συνῆ. ἀπαλύνει δὲ τὰ χεῖλη χειρῶν τριβῆ, καὶ ὕδατος χλιαροῦ προσβολῆ, καὶ ἐλαίου ποτὲ ἀλοιφῆ. μᾶλλον γὰρ ἀν' οὕτω δέχοιτο τὸν χαλινόν. τῆς δὲ ἐπιφατνιδίας ⁵ Φορβειᾶς μὴ ⁶ ποιέτω τὸ ἄμμα, ἐνθα ἡ κορυφαία περιτίθεται, ὡς μὴ ⁷ ἐλκωμένων τούτων, καὶ περὶ το χαλινούσθαι ⁸ δυσκολαίνῃ. ⁹ ἐργώδης γὰρ ἢ τῆς χαλινώσεως κάλυσις. ¹⁰ ἢν μὲν γὰρ κεχαλινωμένον ἄγει, οὐδὲν αὐτῷ παραινῶ. ἢν δὲ ἀχαλινώτων, κημοῦν τὸν ἵππον. ὁ γὰρ κημὸς, ¹¹ ἐνδάκνει μὲν οὐκ ἔᾶ, ¹² ἐκπνεῖν δὲ οὐ κάλυσι. ὁπόταν δὲ ¹³ ψήχη τὸν ἵππον, ἐκ μὲν τῆς κεφαλῆς αὐτῷ ἀρκτέον, ἵνα τῶν ἀνωθεν καθαρθέντων, ἐπικατῆ τοῖς ὑπ' αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ ψηχόμενον

ginem, ut Xenophon inquit. * hac ete- 201 nim consuetudine pedes ad saxa indurabit. labia vero ut frenum admittant, emolliet. sed molliuntur & labia manuum tactu, tepidæ aquæ asperzione, & unctioe olei, tumque etiam frenum admittet facilius. Capistrum vero ad aurem ne constringat, ne his exulceratis, & frenum quoque molestius ferat, laboriosa enim maxime freni impatientia est. * Sed frenatum si duxerit equum, nihil 202 est quod amplius jubeam. si vero effrenem, como utendum est. hic enim mordere non finit, spirare tamen non prohibet. cæteram si equum defringat, a capite incipiendum est, ut superioribus munitatis ad inferiora perveniat. Equi porro

des enim & Pollucem retinere. Suspicor vero & ante legendum: ὡστ' ἂν &c. Itaque &c. Lege præcedentia de eodem λιθοστράτω apud Xenophontem, & forte mecum suspicaberis idem, vel adfirmabis audacius. Denique μυκταίων apud Xenophontem esse, & apud nostrum μυκταίους, notari quoque potest, quamvis hoc leve sit. An & illa in Polluce: τῷ ἔθει τῷ πρὸς αὐτοὺς, proflus sine mendo, liquido non dicam: placeatque magis MS. lectio. Ceterum ad illa, περιχειλώσας, H. Steph. in margine: περιχειλώσας apud Xenoph. locum antea attuli, ubi Leupcliana editio in ora habet illud περιχειλώσας. JUNG.

3 Ξενοφῶν] Fol. 938. tamen non omnino ibi, quæ hic, verborum facies. SEB.

4 Καὶ τὰ χεῖλη &c.] Xenophontis de R. E. ex hac sectione lacunam explebimus. pag. 741. οὕτως, inquit, καὶ περὶ τῶν στομάτων, ὅπως μαλακὰ ἔσται ἐπιμελίσσθαι δεῖ (χειρῶν τριβῆ καὶ ὕδατος χλιαροῦ προσβολῆ καὶ ἐλαίου ποτὲ ἀλοιφῆ) τὰ δ' αὐτὰ ἀνθρώπου τε σάρκα καὶ ἵππου στόμα ἀπαλύνει. quæ cincinulis inclusa sunt, Polluci debentur, & ad complendum loci hujus sensum omnino necessaria sunt. KÜHN.

Καὶ τὰ χεῖλη &c.] In MS. ita: καὶ τὰ χεῖλη δὲ ἀπαλυνέτω χειρῶν τριβῆ, καὶ ὕδ. χλ. προσβολῆ, καὶ ἐλ. π. ἀλοιφῆ. Heinsius noster Grepund. Silian. in lib. VII. ad quem & vide sis, habet sane etiam: συνῆ ἀπαλύνουσι δὲ χεῖλη χ. τριβῆ καὶ ὕδ. χλ. προσβολῆ καὶ ἐλαίου. JUNG.

5 Φορβειᾶς] C. V. Φορβειᾶς. Xenoph. Φορβειᾶς, sed præstat vulgatum. KÜHN.

Φορβειᾶς] MS. Φορβειᾶς. Xenoph. Φορβειᾶς hic. JUNG.

6 Ποιέτω ἄμμα] Uterque Codex habet τὸ ἄμμα, nec aliter Xenoph. dicens: πρῶτον μὲν τίνου τῆς ἐπιφατνιδίας Φορβειᾶς ἐπίστασθαι αὐτὸν δεῖ, μήποτε τὸ ἄμμα ποιῆσθαι, ἐνθάπερ ἡ κορυφαία περιτίθεται &c. KÜHN.

Ποιέτω ἄμμα] Ποιέτω τὸ ἄμμα MS. prius editi male ποιήτω. JUNG.

7 Ἐλκόμενον τούτων] MSS. ἐλκόμενων τούτων, & mox A. & R. δυσκολαίνῃ. Inde omiſſa omnia usque ad Segm. 205. SEB.

Ἐλκόμενον τούτων] Uterque Codex ἐλκόμενοι τούτων, lego & hic & in Xenoph. ἐλκωμένων τούτων, exulceratis illis. consentit Salmasius legendo, ὡς μὴ ἐλκωμένων τούτων κ. π. τ. χ. δυσκολαίνῃ. KÜHN.

Ἐλκόμενον τούτων] MS. ἐλκόμενων τούτων κ. π. τ. χ. δυσκολαίνῃ. emendo, ἐλκωμένων τ. Sic enim Xenoph. περὶ ἵππ. ubi vide. JUNG.

8 Δυσκολαίνῃ] Uterque Codex δυσκολαίνῃ. in C.

A. superscriptum quidem est *, in ipso vero textu est δυσκολαίνῃ. KÜHN.

9 Ἐργώδης &c.] In C. A. ab ἐργώδης usque ad ἵππον quod ultimum Segm. 203. vocabulum, desiderantur omnia. KÜHN.

Ἐργώδης &c.] Hoc cum sequentibus usque ad ἵππον. quod est in fine Segm. 203. hæc inquam omnia defunt in MS. JUNG.

10 ἢν μὲν γὰρ κεχαλινωμένον &c.] Frænatum si duxerit equum, nihil est, quod amplius jubeam. Xenoph. αἰὶ δὲ ὅποι ἀν' ἀχαλινώτων ἄγει, κημοῦν δεῖ &c. KÜHN.

11 Ἐνδάκνει] Xenoph. δάκνει, pro πίνειν, ἀναπνεῖν habet, pro κάλυσι, κάλυσι. KÜHN.

12 Ἐκπνεῖν] Salmas. ait: apud Xenoph. legitur, ἀναπνεῖν. KÜHN.

Ἐκπνεῖν] Pro vulgato ἐκπνεῖν (quamvis Heinsius habeat ἐμπνεῖν) idem Heinsius loco supra laudato, scribere se ait, ἐκπνεῖν. Apud Xenophontem enim de re equestri, unde hæc desumpta, ἀναπνεῖν est. JUNG.

Ἐκπνεῖν] Falckenburgius cum Clariss. Heinsio consentit, & habet etiam ἐκπνεῖν, quæ vox pro corrupta vulgati a Clar. quoque Kühnio Pollucis nostri textui restituta est.

13 Ψήχη] Xenophon, qui maximam partem duxit hic Polluci, de Re Equ. fol. 939. ἐπιδαῖν δὲ ψήχη, ἀρχεσθαι μὲν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς χαιτίας, μὴ γὰρ καθαρῶν τῶν ἄνω ὄντων, μάταιον τὰ κάτω καθαίρειν. Item fol. seq. ἀρκτεῖ δὲ καὶ ἡ τῶν σκελῶν ψήχης αὐταῖς ταῖς χερσὶ γυγνομένη. Et statim: δηλώσομαι δὲ καὶ τοῦτο, ὡς ἀν' ἀβλαβίστατα μὲν τις αὐτῶ, τῷ δὲ ἵππῳ ἀφελικώτατα ψήχοι. Tum supra etiam Segm. 183. conjunguntur, ψήχειν καὶ ἀποκαθαίρειν. Non dubitem igitur hic quoque scribere ψήχη & ψηχόμενον & ψήχων. De Interprete alius forte dicendi locus erit. Interim tamen vide rectene verterit: equi recreati ungula unguenda sunt: quasi Pollux scripsisset: ψηχομένου τοῦ ἵππου ἀνάγκη χρίσθαι τὰς ὀπλάς, tamen si ad ungulas ut crescant & soliditatem retineant medicamentum conficitur tale: Capirur adeps porci & hirci, & sulfur rude, & alia confusa, hæc miscentur, & una coquantur, inungunturque ungulæ exterioris & interioris. Camer. pag. 128. Sunt & qui serpentis adipe equi unguularum oras inungant adversus scabiem. Galen. de parabil. cap. 104. SEB.

Si equum frigeſcit & recreat.] Interpr. Xenophontis: strigili usurus a capite & juba incipiat; ubi in Gr. ἐπιδαῖν δὲ ψήχη ut prius indicarum. ψήχην autem defringere. Camer. de Nomin. equ. pag. 114. SEB. 2.

Ψηχόμενον] Lege ex Xenoph. ψήχη ψηχόμενον, ψήχων. Phogius ex Ἰσίδωρο, ἵππος αὐτοῦ ψηχόμενος ἐπι-

jam terfi ungulae curandae sunt, & anterioribus quidem pedibus absterfis praeteriens respiciat, ne equus invitus licet, hunc calcitrare possit. * si vero ad posteriores pedes transferit, convertat se, & vertat faciem adversus pedes; quos purgat, & eo spectet, quo quiescit equus. primo deinde capistro exuatur, postea frenatum ut aliquandiu stet, permittite, ne distractus, illico defatigetur, sed ut sine dolore & in maxillarum otio sensim freno assuefiat. si vero hunc conscendit, ascensionem de loco sublimiori fieri necesse est, ne scilicet ascendat attrahendo corpus, neve impetu insiliens equum laedat. * primo autem in loca patentia, & plana agendus est. ad acclivia vero, & declivia ne statim accedat, sed in obliquum hinc inde (sic enim Simon inquit) equum torqueat, in longitudinem nonnunquam, nonnunquam vero remissius, nuncque in celerem, mox vero in tardum, ejus cursum permutando, frenumque in utramque trajiciendo maxillam. Flexus quoque fieri oportet, conversiones, * & gyros, in quibus non agitandus equus est; sed retrahendus (quod & υπολαμβάνειν vocant) detinendus, inhibendus. In obliquum vero inclinare, nec te, nec equum convenit. sic enim utrique prosternentur

τὸν ἵππον, ἀνάγκη¹⁴ χρῆσθαι ταῖς ὀπλαῖς, τοὺς μὲν πρόσθεν πόδας ψήγων, κατόπιν παρελθὼν βλέπῃ, ἵνα περ καὶ ὁ ἵππος, ὡς μὴδὲ βουλούμενος αὐτὸν κρούειν δύνηται. * ἐπὶ δὲ τοὺς κατόπιν μετῶν, ἀντιμετατρέψας ἑαυτὸν, ¹⁵ βλέπῃ ἀντὶ τοῖς ποσὶν οὓς καθαίρει, τρέψας τὸ πρόσωπον, ἵνα ὁ ἵππος παύηται. τὸ μὲν δὲ πρῶτον, ἐκ φορβειᾶς τὸν ἵππον περιακτέον. εἶτα χαλινώσαντα, ἑᾶσαι ἐστάναι, ὡς μὴ εὐθύς ἐλκόμενος πονοῖτο, ἀλλ' ἐν ἀναλγησίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τῆς σιαγόνος, ἡρέμα προσεβίζηται τῷ χαλινῷ. εἰ δὲ ἀναβαίνει ἐπ' αὐτὸν, τοπρῶτον ἐκ μετεώρου ποιῆσθαι τὴν ἀνάβασιν, ὅπως μὴτε ¹⁶ ἐπισπάσῃ ἑαυτὸν ἀναβαίνων, μὴτε ἐκ σφοδρότητος ἐγκαθίσας, λυπήσῃ τὸν ἵππον. * ¹⁷ ἔλαυνέτω δὲ τοῦτον καταρχᾶς ὁ ἐπιβάτης εἰς τὰ δάπεδα, καὶ λείπει τὰς δὲ ¹⁸ προσβάσεις, καὶ τὰς ἐκείθεν καθόδους, μὴ αὐτίκα ¹⁹ ποιείσθω, ἀλλὰ τὸν ἵππον πλαγισάτω. οὕτω γὰρ ὁ Σίμων ὀνομάζει. καὶ ποτὲ μὲν εἰς μῆκος, ποτὲ δὲ ἐπ' ἔλαττον, καὶ ἐναλλάττων θάττον, ἢ ²⁰ σχολαιότερον. καὶ τὸν χαλινὸν ²¹ μεταβάλλον ἐφ' ἑκατέραν τὴν γνάθον. καμπὰς δὲ χρῆ ποιῆσθαι, ²² καὶ στροφὰς, καὶ ὑποστροφὰς. * ἐν δὲ ταῖς στροφαῖς, οὐ δεῖ ἐξελαύνειν τὸν ἵππον, ²³ ἀλλὰ ἀναλαμβάνειν, ²⁴ ὅπερ καὶ υπολαμβάνειν καλεῖται, καὶ κατέχειν, καὶ ²⁵ ἡρεμίζειν, καὶ ἀνέχειν. οὐ δὲ πλαγιοῦν, οὔτε ἑαυτὸν, οὔτε τὸν ἵππον. ²⁶ τάχιστα γὰρ ἂν ἐν τούτῳ

καὶ ἀνέχειν. οὐ δὲ πλαγιοῦν, οὔτε ἑαυτὸν, οὔτε τὸν ἵππον. ²⁶ τάχιστα γὰρ ἂν ἐν τούτῳ

θῆρας ἠφίει, equus ejus, (Severi) cum defricaretur, scintillas emittēbas. ad ψυχόμενον adscriptit & Salmas. in margine: Xenoph. ψυχόμενον. ita Salmas. Glosse καταψύχω & καταψύχω reddunt, frico, defrico. KÜHN.
 Ψύχω] Illa ψύχη, ψυχόμενον, ψύχων, quae mox sequuntur, omnino sunt emendanda ex Xenophonis saepe laudato libello. de fricatione enim agitur. repone itaque ψύχη, & ψυχόμενον, & ψύχων. JUNG.
 Ψύχω] Iterum bene Falckenburgius ψύχη, qui vulgata tamen ψυχόμενον, ψύχων dein retinet. male.
 14 Χρῆσθαι ταῖς ὀπλαῖς] Est tractare ungulas, inspicere, purgare, aliisque modis curare, ita Xenoph. ἵππων χρῆσθαι. Salmasius, aliquid deest, inquit. salitur vir doctus, qui christos legi, Interpretem perstringens, qui reddit, ungulae surgende sunt. KÜHN.
 15 Βλέπῃ τοῖς ποσὶν] In specimine Pollucis varie tentatus hic locus est, jam vero inspecto diligentius Xenoph. in cam concedo sententiam, nihil mutandum esse, dummodo post βλέπῃ ex Xenoph. inferatur ἐναντία. βλέπῃ ἐναντία τοῖς ποσὶν, οὓς καθαίρει, si ad posteriores pedes transferit, convertat se, & vertat faciem adversus, seu obtineatur pedes, quos purgat, & eo spectet, quo equus quiescit. Xenoph. ait: ἀντὶ τῷ ἵππῳ ὀρῶν. KÜHN.
 16 Ἐπισπάσῃ] Ne ascendat attrahendo corpus, ut solet fieri, quando quis de plano vult equum conscendere. KÜHN.
 17 Ἐλαυν. δὲ τοῦτον καταρχ.] C. A. ε. δὲ καταρχᾶς τὸν ἵππον ὁ ἐπιβάτης. KÜHN.
 Ἐλαυν. δὲ τοῦτον καταρχ.] MS. ita: ἔλαυν. δὲ καταρχᾶς τὸν ἵππον ὁ ε. JUNG.
 18 Προβάσεις] C. V. προσβάσεις, quando equus agitur in montis clivum. contrarium ejus est καθόδος, descensus per declivia. KÜHN.
 Προβάσεις] MS. προσβάσεις. JUNG.

19 Ποιῆσθω] MS. omittit verbum ποιῆσθω. JUNG.
 20 Σχολαιότερον] C. V. σχολαιότερον. KÜHN.
 Σχολαιότερον] MS. ἐναλλάττων & σχολαιότερον. JUNG.
 21 Μεταβάλλον] MS. μεταβάλλων (forte volebat scribere μεταβαλὼν) ἐφ' ἑκατέρων τ. γ. (quamvis ibi sit, ut in hisce solet, ἑφεκατέρων una dictione perscriptum.) JUNG.
 22 Καὶ στρ. καὶ ὑποστρ.] MS. inverſe, καὶ ὑποστρ. καὶ στρ. JUNG.
 23 Ἀλλὰ ἀναλαμβάνειν] C. A. ἀλλ' ἀναλαμβάνων, retinens. Demosth. ἑαυτὸν ἀναλαμβάνων, seipsum retinens. KÜHN.
 24 Ὅπερ καὶ] A. & P. R. ὁ καὶ. SEB.
 25 Ἠρεμίζειν] MSS. ἡρεμῖν. Sed hoc intransitivum. Xenophon fol. 943. ἐπειδὴν γὰρ μὴ καθίζηται, πρῶτον μὲν ἡρεμῖν διὰ διδάσκειν τὸν ἵππον, ὅτι jam insidet equo, primum docere debet eum, ut placide quiescat &c. Folio autem 946. ἐπειδὴν δὲ ἀναβῆ, ἡρεμίσαντα πλείον χρόνον, ἢ τὴν ἐπιτυχότητα οὕτω προκινῆν (χρῆ) αὐτόν. Quotsum vero Gualtherus hic denuo: impellendus? cum eadem voce reddiderit ἐξελαύνειν, cui opponitur ἀναλαμβάνειν cum sequentibus, in quibus & ἡρεμ. SEB.
 Ἠρεμίζειν] C. A. & V. ἡρεμῖν. sed vulgatum probat Xenoph. KÜHN.
 Ἠρεμίζειν] Ἠρεμῖν MS. Sed vulgatum apud Xen. legitur hic. JUNG.
 26 Τάχιστα γὰρ ἂν] MSS. τάχιον γὰρ ἐν τούτῳ. Xenoph. fol. 943. fin. ὅταν γὰρ μὴν υπολαμβάνῃ ὡς ἡκιστα μὲν χρῆ τὸν ἵππον πλαγιοῦν τῷ χαλινῷ, ὡς ἡκιστα δ' αὐτὸν πλαγιοῦσθαι εἰ δὲ μὴ, εὐ χρῆ εἶδέναι, ὅτι μικρὰ πρόφασιν ἠρκέσει κίσθαι καὶ αὐτὸν καὶ τὸν ἵππον. SEB.
 Τάχιστα γὰρ ἂν] Uterque Codex, τάχιον γὰρ ἐν τούτῳ. KÜHN.

²⁷κατενεχθεῖεν ἀμφοτέροι· ἡ γὰρ ²⁸ἐπ' εὐθείαν κατὰ μῆκος ²⁹ἔλασις, κοπωδεστέρα. καλεῖται δὲ αὕτη, ὀρθοδρομεῖν. ὡς περ τὸ ἐναντίον, ἀποκάμπτειν. ³⁰ἢν δὲ κάμη, καὶ κατανεύσῃ τὴν κεφαλὴν, οὐκ ²⁰⁶ἔστιν εὐσχήμεων ὁ ἵππος. * ὁ δὲ ἐν καμάτῳ δρόμος καλεῖται οὕτως ³¹ἰππάζεσθαι, ὡς περ καὶ ἐπὶ τῶν ἰππέων τὸ ἰππεύειν οὕτως ὀνομάζεται. εἰ δὲ καὶ τὰ χωρία ὑπαλλάττοι τις, ἐν χάριτι μᾶλλον ἔστι τῷ ἵππῳ. ³²ἀμιγέστερα γὰρ αὐτῷ τὰ καινὰ χωρία. ἀπαγορεύειν δὲ τοῖς συνήθεσι. ³³καὶ εἰ μὲν φύσει γεννάδας ἦ, καὶ ἀφῆς τὸν χαλινόν, ὀρθῆ τῆ κεφαλῇ τρέχει. τὸν δὲ ἀγενῆ, τῷ χα- ²⁰⁷λινῷ ὡς εἰς εὐσχημοσύνην βιάζου. * παραφυλακτέον δὲ, ὅτι τοὺς τραχεῖς χαλινούς οὐκ εἰσὶν οἱ ἵπποι κατὰ χώραν, ἀλλὰ μεταβάλλουσι, ἐλπίδι τοῦ πρὸς τὸ ῥέον μεταστήσειν. διὰ τοῦτο τοῖς θυμοειδέσιν οὐκ ἐμβλητέον ³⁴σκληροῦς χαλινούς. ³⁵ἀναλαμβάνουσι γὰρ αὐτοὺς εἰς τὸ στόμα, ὡς περ ὀβελίσκους, εὐπαγεῖς ὄντας, ἀλλὰ ὑγρούς. ἵνα οὐ ἀν' ὁ ἵππος προσάπτηται, τὸ λοιπὸν κάμπτηται ὡς περ ἀλυσίς. ³⁶εἰσὶ δὲ σκληροὶ χαλινοὶ, οἱ ἔχοντες ³⁷τροχοὺς τραχεῖς, ²⁰⁸καὶ ἐχίνους ὀξεῖς. * ³⁸ἔστι δὲ καὶ τούτους ἐμπραύνειν, ³⁹καταλειούντα καὶ κατακρηοῦντα. ὑγροὶ δὲ, οἱ ⁴⁰εὐρείας καὶ λείας ἔχοντες τὰς συμ-

illico. ceterum cursus rectus longusque laboriosior est, quem ὀρθοδρομεῖν vocant, sicuti contrarium ejus ἀποκάμπτειν dicitur. Sed si defatigatus capite nutet, equus generosus non est. * Ille vero qui ²⁰⁶in defatigatione fit cursus, eadem ratione ἰππάζεσθαι vocatur, qua de equitibus ἰππεύειν dicimus. Locis porro crebrius mutatis gratius equo feceris, jucundiora enim ei loca nova sunt. assuetis autem locis defatigatur. Et si generosus natura fuerit, quamvis remiseris habenas, recto tamen capite currit: ignobilem autem adductis habenis coge, ut decore e- ²⁰⁷recto fit capite. * Observandum etiam est asperiora frena equos immota non sinere, sed hinc inde disjicere, spaciorem scilicet se inventuros partem sperantes. Propterea ferocioribus, non injiciendi sunt freni duriores. (recipiunt enim illos ore tanquam cylindros, cum sint continui & rigidi) sed molliores, ut, si quamcunque partem equus attigerit, reliqua se inflectat instar catenæ. Et frena quidem aspera sunt, quæ orbis duros habent, & claufuras acutas, * ²⁰⁸quas levigando, & ex-

Τάχιστα γὰρ ἀν'] MS. τάχιον γὰρ ἢν τ. JUNG.

27 Κατενεχθεῖεν] C. V. κατενεχθείς. lege κατενεχθεῖεν ἀν. KÜHN.

28 Ἐπ' εὐθείαν] Scil. ὀδῶν. MSS. ἐπ' εὐθείας. Xenoph. ibid. ἦδιον αὐτως ἀναστρέφοιτο ὁ ἵππος, ἢ δὴ πλήρης ὦν τοῦ εὐθείας, καὶ τό, τε ὀρθοδρομεῖν καὶ τὸ ἀποκάμπτειν ἅμα μελετῶν ἀν. SEB.

Ἐπ' εὐθείαν] C. V. ἐπειυθέος. C. A. ἐπ' εὐθείας, quod in Xenophonite est. KÜHN.

Ἐπ' εὐθείαν] MS. ἡ γὰρ ἐπειυθέος κ. μ. Scilicet pro ἐπ' εὐθείας. JUNG.

29 Ἐλασις.] C. A. βίσις. Xenoph. ἦδη πλήρης ὦν τοῦ εὐθείας καὶ τότε ὀρθοδρομεῖν καὶ τὸ ἀποκάμπτειν ἅμα μελετῶν ἀν. KÜHN.

30 Ἦν δὲ κάμη] Hæc desunt in C. A. qui demum circa finem Segm. 207. iterum incipit; ita nimirum λέγονται δὲ σκληροὶ &c. quod suo loco rursus notabitur. KÜHN.

Ἦν δὲ κάμη] Ἦν δὲ κάμη, καὶ, & cetera, ὡς περ ἀλυσίς, quod est circa finem Segm. 207. hæc cum interjectis omnibus λέγεται in MS. JUNG.

31 Ἰππάζεσθαι] Falcenburghius ἰππεύεσθαι.

32 Ἀμιγέστερα] Lege ἀμισίστερα ex Xenoph. τίνος ὀδοῖα, ἀδνεῖα. KÜHN.

Ἀμιγέστερα] Quod quæso est ἀμιγέστερα; Nil certius quam ἀμισίστερα emendandum: sicuti in Xen. de Re Equ. invenias. JUNG.

33 Καὶ εἰ μὲν φύς. &c.] Et si generosus natura fuerit, quamvis remiseris habenas, recto tamen capite currit; ignobilem autem adductis habenis coge, ut decore erecto sit capite. KÜHN.

34 Σκληροῦς χαλ.] Interpres plane aberravit a sensu hujus loci, quia non observavit μεταξυλογίαν, quæ incipiens ab ἀναλαμβάνουσι definit in ὄντας. Propterea, inquit, ferocibus non injiciendi freni duriores (recipiunt enim illos ore tanquam cylindros, cum sint continui & rigidi), sed molliores, ut, si quamcunque

partem equus attigerit, reliqua se inflectat instar catenæ. Xenoph. ὁποῖοι ἀν' ὦν χαλινοὶ πάντες ὑγροὶ ἵστασαν, τὴν μὲν γὰρ σκληρὸν ὅπῃ ἀν' ὁ ἵππος λάβῃ, ὅλοι ἐκτε πρὸς ταῖς γνάθους (ὡς περ καὶ ὀβελίσκοι ὁποῖον ἀν' τις λάβῃ ὅλον αἶρει) ὁ δὲ ἕτερος ὡς περ ἡ ἀλυσίς ποιεῖ, ὃ γὰρ ἀν' ἔχῃ τις αὐτοῦ, τοῦτο μόνον ἀκαμπτοὶ μένει, τὸ δὲ ἄλλο ἀπῆρηται. hic locus illustrat non mediocriter hunc Pollucis. KÜHN.

35 Ἀναλαμβάνουσι] Videntur hæc verba ἀναλαμβάνουσι &c. ὄντας, parenthesis includenda, quo sensus sit manifestior. Pater sane id ex Xenophonite. JUNG.

36 Εἰσὶ δὲ] MSS. λέγονται δὲ σκ. mox P. R. τῶν τροχ.

Εἰσὶ δὲ] C. A. λέγονται δὲ. Xenoph. ἢν χαλεπῶς ἐκαστα τοῦ χαλινῷ διατρέχῃ καὶ συνῶ, τούτ' ἔστι σκληρὸν εἶναι. KÜHN.

Εἰσὶ δὲ] MS. prioribus, ut supra, dictum omisiss hic iterum sic: λέγονται δὲ σκληροὶ χ. JUNG.

37 Τροχοὺς] Orbis, ἐχίνους clausuras reddit interpret. Xenoph. τροχοὺς μὲν βαρεῖς καὶ ταπεινοὺς, τοὺς δὲ ἐχίνους ὀξεῖς. KÜHN.

38 Ἔστι δὲ καὶ τούτους &c.] Ista: ἔστι δὲ κ. τ. ε. καταλειούντα καὶ κατακρηοῦντα, MS. non habet. Apud Xenophonem est de aspero freno: οἷον τε δὲ καὶ τὸν τραχὺν παντοδαπὸν ποιεῖν, καὶ κατελιούντα καὶ κατατείνοντα. Quibus otium est, & judicium subactum, omnia excutient rectius: nobis profecto omnia sunt raptim peragenda, ὡς περ φύγουσιν. JUNG.

39 Καταλειούντα] Xenoph. εἰάν δὲ καὶ τραχὺς ἐμβληθῆ, τῆ χαλαρότητι λειώδει αὐτὸν ἀφομοιοῦν. κατακρηοῦν est cera obducere. Ceterum hæc verba, ἔστι δὲ usque ad κατακρηοῦντα absunt a C. A. KÜHN.

40 Εὐρείας] C. V. εὐρύας. Sed vulgatum tuetur Xenoph. dicens: ὑγρὸν γὰρ ἔστιν, ὅταν οἱ ἀξῶντες εὐρείας καὶ λείας ἔχουσι τὰς συμβολὰς ὡς (non ὡς περ, ut in textu Xenoph. est) ῥαδίως κάμπτεσθαι. quæ sequuntur in Polluce non habet C. A. usque ad ἀσθενῆς. KÜHN.

compages facile inflectuntur. omnesque oreæ latæ, & non strictæ sunt. Cæterum si ad cursum concites, corpore tuo nequaquam inclineris, manu vero, si habena brevior fuerit, longius extensa nonnunquam impelle, aliquando fiste, nunc frenum remitte, nunc recipe. Quod si equus cursu sternatur, aut Equus indotus, aut Equus infirmus est.

τῶ δρόμῳ, ἢ ὁ ἀναβάτης ἀπαίδευτός ἐστιν, ἢ ὁ ἵππος ἀσθενής.

βολαῖς, ὡς ῥαδίως κάμπτεσθαι. ⁴¹ καὶ πάντα ὅσα περιτίθεται ⁴² περὶ τὸ στόμα, εὐρύστομα, καὶ οὐ σύμπικνα. εἰ δ' εἰς τάχος ἐλαύνεις, τοῦ μὲν σώματος τοῦ σαυτοῦ μὴ δ' ἐτιοῦν προβάλης. μακρὰν δὲ τὴν χεῖρα τὴν ἠνιοχοῦσαν προτείων, σὺν βραχέια τῆ ἠνία οὖση, ποτὲ μὲν ἐξόρμα, ποτὲ δὲ καθίστα, καὶ ἐνδίδου τὸν χαλινὸν, καὶ ἀναλαμβάνε. εἰ δὲ ⁴³ κατατείνει αὐτὸν ὁ ἵππος ἐν

209

* De morbo equorum. 11.

Est vero quidam equorum morbus, hordeatio, & sanguinis repletio, ex satietate. cumque frumenti vomitu laborant, demendum hoc, & fœnum, aliudve levius quiddam apponendum est.

De equitatione. 12.

Ipsam vero equitationem appellabis ἵππειαν, cursum, incitationem ad cursum, aurigationem. convenienter insidere, fortiter, & oblique. & ἐφεδρεύειν, insidere, dices secundum Xenophontem, etiam durius fit. ascendere, & conscendere. & ascendit aut conscendit. unde dicitur, ascensor, & conscensor. Dices etiam, exhibitione, & stridore incitavit equum. * Hæc vero & hortatoria signa dicuntur, poppysmo incitare, & excita-

* 41 Περὶ νόσου ἵππων. 16. 209

ἔστι δὲ τι νόσημα ἵππων, κριθίασις, καὶ ⁴⁵ ὑπεραίμωσις, ὑπὸ πλησμονῆς. καὶ ὅτε ἐκκομίζουσι τὸν σῖτον, τότε χρὴ ὑφαιρεῖν, καὶ χάρτον παραβάλλειν μόνον, ἢ τι ἄλλο τῶν κουφοτέρων.

16 Περὶ ἵππειας. 13.

ἵππασίαν δὲ ἐρεῖς, ⁴⁷ καὶ ἵππειαν, καὶ ⁴⁸ ἔλασιν, καὶ ἐλασίαν, καὶ ἠνιοχῆσιν. καὶ ἐπόχως ἐγκαθίσαι, καὶ βεβαίως, καὶ πλαγίως. καὶ ἐφεδρεύειν ἐρεῖς, ὡς Ξενοφῶν, εἰ καὶ ⁴⁹ βιαιότερον. ἐπιβαίνειν, καὶ ἀναβαίνειν, καὶ ἐπέβη, καὶ ἀνέβη. ἐξ ὧν ⁵⁰ ἐπιβάτης, ⁵¹ ἀναβάτης. ⁵² κλωγμῶ δὲ ἐξεγείρειν τὸν ἵππον ἐρεῖς, καὶ ριζῶ. * ταῦτα δὲ ⁵³ καὶ ὀρμητήρια σημεῖα ὀνομάζονται. ⁵⁴ ποππυσμῶ

210

Εὐρείας] MS. εὐρίας, pro εὐρίας. JUNG.

41 Καὶ πάντα ὅσα &c.] Hæc & cætera hujus τμήματος in MS. defunt. Xenophontis verba sunt: ὑγρὸν (τοῦ χαλινῶ) μὲν γὰρ ἐστίν, ὅταν αἱ ἄξονες εὐρείας καὶ λείας ἔχωσι τὰς συμβολὰς, ὥσπερ (potest ὡς ex Polluce reponi: Leunclavio placuit ὥστε) ῥαδίως κάμπτεσθαι καὶ πάντα δὲ ὅποσα περιτίθεται περὶ τοὺς ἄξονας, ἢ ἐν εὐρύστομα ἢ, καὶ μὴ σύμπικνα, ὑγρότερα ἐστίν. JUNG.

42 Περὶ τὸ στόμα] Xenoph. περὶ τοὺς ἄξονας. KÜHN.

43 Si equus cum in cursu deciat aut profertur. SEB. 2.

Κατατείνει] Frenum nimis intendere, aut, si αὐτὸν ad equum ipsum referatur, illa ducere in cursu; indicat vel ipsum fessorem imperitum vel equum imbecillum. KÜHN.

44 Περὶ νόσου ἵππων] Non est in C. A. ut qui nil aliud habet, quam ista: ἐστὶ δὲ νόσημα ἰ. κ. κ. ὑπεραίμωσις, reliqua defunt. KÜHN.

Περὶ νόσου ἵππων] Nullus titulus MS. & tantum hæc: ἐστὶ δὲ νόσημα ἰ. κ. καὶ ὑπεραίμωσις, nec plura de Sectione II. in MS. JUNG.

45 Ὑπεραίμωσις] Nimitia sanguinis repletio, πληθώρα. Xenoph. vel propterea equile munitum esto, ut manifestum sit, quando equus frumentum non plene assumpsit. ὅταν μὴ ἐκκομίζῃ τὸν σῖτον ὁ ἵππος, τοῦτο δ' ἀντίς ἀισθάνομενος γινώσκω, ὅτι ἢ τὸ στόμα ὑπερμερῶν (lego σῶμα ὑπερμερῶν) δίδται θεραπείαις, ἢ κόπου ἐνότος δίδται ἀναπαύσεως, ἢ κριθίασις, ἢ ἄλλη τις ἀρρωστία ὑποδίδται. ex hoc loco patet, quod μὴ exciderit in Polluce ante ἐκκομίζουσι. KÜHN.

46 Περὶ ἵππειας] P. R. ἵππασίας. SEB.

Περὶ ἵππειας] Non est in C. A. qui & sequentia ita exhibit: ἵππασίαν δὲ ἐρεῖς καὶ ἐλασιν καὶ ἠνιοχῆσιν &c. KÜHN.

Περὶ ἵππειας] Titulus abest in MS. JUNG.

47 Καὶ ἵππειαν] Deest in MS. καὶ ἵππειαν, ut & paulo post καὶ ἐλασίαν. JUNG.

48 Ἐλασίαν] Agitatio, incitatio ad cursum, Glosb. αἰψός. KÜHN.

49 Βιαιότερον] C. A. βεβαιοτέρων ἐπιβαίνειν, sed rectius refertur ad ἐφεδρεύειν. KÜHN.

Βιαιότερον] Deest βιαιότερον in MS. deest dein ἐπιβαίνειν cum linea sequenti, & illis quoque, ἐπιβ. ἀναβάτης. JUNG.

Βιαιότερον] Auctius hunc locum Falckenburgius ita exhibet: καὶ ἐφεδρεύειν ἐρεῖς, ὡς Ξενοφῶν, εἰ καὶ βιαιότερον, ἀλλ' οὐκ ἔξω φιλοτιμίας. id est, Ἐφεδρεύειν δices, ut Xenophon, quod licet auctius sit, non tamen inelegans est.

50 Ἐπιβάτης, ἀναβάτης] P. R. ἐπιβ. καὶ ἀν. SEB.

51 Ἀναβάτης] Xenoph. modo ἀμβάτης, quod videtur ποιητικώτερον, modo ἀναβάτης legit. KÜHN.

52 Κλωγμῶ] Xenoph. κλωσμῶ ἐγείρεσθαι, πραινέσθαι. KÜHN.

Κλωγμῶ] Pro κλωγμῶ, MS. κνησμῶ. Verum & apud Xenoph. de Re Equ. est κλωσμῶ. ubi & altera lectio κλωγμῶ a Leunclavio adnotatur. JUNG.

53 Ὀρμητήρια σημεῖα] Excidit ἢ ante σημεῖα. Xenoph. enim modo σημεῖα vocat, modo ὀρμητήρια in diversis locis pag. 747. προκινεῖν αὐτὸν ὡς προαγοταῖς σημεῖοις: at pag. 749. καὶ σημεῖα ὀρμητήριων τι ταῦτα. habet tamen & vulgata, quod placere possit, repetiturque Segm. sequenti. KÜHN.

54 Ποππυσμῶ] Ser. ποππυσμῶ, ut est & in MSS. Xenoph. fol. 947. εἶδεναι δὲ χρὴ, ὅτι διδαγμῶ ἐστὶ, καὶ τῶ ποππυσμῶ μὲν πραινέσθαι, κλωσμῶ (al. κλωγμῶ) δὲ ἐγείρεσθαι scil. τὸν ἵππον. Est factitia de sono vox, id significans, quo maxime noudum perdomitis equis adulemur, *Polst.* miscel. cap. 32. ubi quondam & ad fulgetras poppyflatum ostendit e *Plin.* lib.

δὲ παριστάται, ⁵⁵ καὶ καθιστάται. τὸ δὲ ἐνδόσιμον εἰς τὸν δρόμον κρούσαι τῷ ποδὶ τὴν γαστέρα, καὶ ἀνακλάσαι τὸν ἀνχίνα ἐκ τοῦ χαλινοῦ. τῷ δὲ ἀθύρω ἵππῳ, οὐδὲν φαῦλον καὶ ἐμβαλεῖν τῷ μύωπι. οἱ γὰρ θυμοειδεῖς, ἀγανακτοῦσι καὶ πληγὴν, ὡς ὕβριν, καὶ ἐκφέρονται εἰς δρόμον ὑπὸ ὀργῆς, καὶ σφαλερωτέραν ὑπὸ ταύτης παρέχονται τῷ ἵππότη τὴν ῥύμην. ἣν δὲ ⁵⁶ ἀνιπτός τις ἢ, καὶ ἀβεβαίος, καὶ ἀποσειόνται, καὶ ἐκφέρουσι, καὶ ⁵⁷ ἀναχαιτίζουσιν, ἰστάμενοι κατὰ τοὺς οὐραίους πόδας.

re. curfus vero signum, pedibus ventrem ferire, collumque freno percutere. Ignobilem vero equum nil vetat, quin calcari stimules. ferocios enim ad plagam tanquam ad injuriam indignantur, & præ ira ad cursum elati impetum hunc Equiti periculosiorem exhibent. & si quis equitandi rudis fuerit, excutiant, ejiciunt, calcitrantque in posteriores erecti pedes.

211

* Περὶ ἵππων ἀνδρείας.

γγ.

* De equorum virtute.

13. 211

Ὁ δὲ ⁵⁸ πομπικός ἵππος, ἐχέτω ψυχὴν μεγαλόφρονα, σῶμα εὐρωστον, ὀσφὺν ὑγρὰν, καὶ βραχεῖαν, καὶ ἰσχυράν, οὐ τὴν κατ' οὐράν, ἀλλὰ τὴν μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ἰσχιῶν, ὡς δύνασθαι ὑποτιθέσθαι τὰ ὀπίσθια σκέλη ὑπὸ τὰ ἐμπρόσθια. ἐξέγειρε δὲ αὐτὸν τοῖς ὀρηθηρίοις σημεῖοις, καὶ ⁵⁹ ἀνάκρουε τῷ χαλινῷ, καὶ ἐνδίδου αὐτῷ τὸ στόμιον, ἵνα χαίρῃ τῇ χαλαρότητι, ⁶⁰ καὶ φέρηται ἀδεῶς τῷ σχήματι. οὐ δεῖ δὲ αὐτὸν μνωπίζειν, ἀλλὰ καὶ μάλλον ⁶¹ καταψῶν, καὶ ἐγκελεύεσθαι, καὶ διδάσκειν ⁶² κυρτοῦσθαι τὴν κεφαλὴν, ⁶³ ὡς καὶ αὐτὸν σχηματοποιοῦντα, κατὰ τὸν εἰς τὰς θηλείας σχηματισμόν.

Equus vero ad pompas destinatus habeat spiritum magnanimum, corpus validum, lumbos molles, brevisque, & fortes, non juxta caudam, sed inter latera coxasque, ut facile possit posteriores pedes prioribus supponere. Incita vero ipsum signis hortatoriis, & freno retrahe, frenumque remittes, ut levitate illa gaudeat, feraturque intrepide. non convenit autem calcaria subdere, sed oportet magis demulcere, & hortari, tum docere, ut caput deflexa cervice incurvet, gestumque eum induat, quem præ se ferre solet erga equas.

212

* Τίσιν ὄπλοις δεῖ τὸν πολεμιστὴν χρῆσθαι.

ιδ.

* Quibus armis oporteat militem uti.

14.

Ἐὰν μελετᾷς ἀφ' ἵππου τὰ στρατιωτικὰ ἀνθιππεύων ἑτέροις, ἀκοντίοις ⁶⁴ ἐσφαιρωμένοις κέ-

Sed si equestrem pugnam contra alios equitans mediteris, telis utere præpilatis,

XXVIII. cap. 2. & *Anisoph.* Vespis ad quarum v. 624. *Scholias*tes: ἔθος γὰρ ταῖς στραταῖς πομπύζειν. vide & *Dalecampii* notas ad *Plinium*. SEB.

Πομπισμῷ] MS. πομπισμῷ, recte. JUNG.

55 Καὶ καθιστάται &c.] Horum usque ad *Segm.* 213. ὅτι ὁ *Ξενοφῶν*, nihil habet C. A. KÜHN.

Καὶ καθιστάται &c.] Quæ sequuntur post *παριστάται*, usque ad *Segm.* 213. omnia in MS. defunt: quod aliquis in mediæ paginæ ora adnotavit ita: λει. JUNG.

56 Ἀνιπτός] *Falckenburgius* habet ἀφιπτός. utrumque dicitur opponiturque τῷ ἵππῳ. *Hesych.* Ἀφιπτοί, οἱ ἀπίρως ἔχοντες ἵππικῆς, ita enim viros doctos secutus lego pro vulgato ἵππικῆς.

57 Ἀναχαιτίζουσιν] *Se attollunt, cessum eunt, imperium detreclant.* vide infra *Segm.* hujus libri 219. KÜHN.

58 Πομπικός] Omnia ex *Xenoph.* pag. 750. alii sunt πολεμικοί, alii ἀγῶγοί, alii πομπικοί. equorum alii sunt bellicii, alii sagmarii, alii pompratici. KÜHN.

59 Ἀνάκρουε] *Retrahe. Interpr. freno ferias*, quod nec significationi vocis, nec rei equestris legibus convenit. KÜHN.

60 Καὶ φέρηται ἀδεῶς] Magni cum ob alias tum & hanc correctionem fieri meretur *Falckenburgius*, qui legit: καὶ φέρηται κυρτῷ τῷ σχήματι. nec aliter ipsum *Pollucem* scripsisse, mihi persuasum habeo. Scilicet & hic præeuntem sibi *Xenophontem* sequitur & modo non describit *Pollux*. Sic enim ejus περὶ ἵππικῆς non procul a fine verba habent: ἣν δὲ τις οὐτως

ἀνεξυπρημένῳ αὐτῷ (τῷ ἵππῳ) δῶ χαλινόν, ἐπταῦθ' ὄψ' ἄδοξ' τῷ δὲ τῷ χαλαρότητα τοῦ στόμιον λείψθαι νομιζέει, κυρτῷ μὲν τῷ σχήματι, ὑγροῖν δὲ τοῖς σκελοῖν γαυριώμενος, φέρεται παντάπασιν ἐκμιμούμενος τὸν πρὸς ἵππους καλλωπισμόν. &c. Est autem κυρτῷ τῷ σχήματι φέρεσθαι exultabundo ἢ superbo gestu incedere vide *Hesych.* v. Κυρτός. & noltrum infra *Segm.* hujus libri 218.

61 Καταψῶν] *Demulcere manu. Interpr. contingere, προσάψασθαι.* vid. & infra *Segm.* 214. *Glossa καταψῶν mulcere.* KÜHN.

62 Κυρτοῦσθαι] Verba *Xenoph.* docere, ut caput deflexa cervice incurvet, ἢ habitum gestumque eum induat, quem præ se ferre solet erga equas. *Xenoph.* κυρτῷ τῷ σχήματι ὑγροῖν τοῖν σκελοῖν γαυριώμενος φέρεται παντάπασιν ἐκμιμούμενος τὸν πρὸς ἵππους καλλωπισμόν. conf. & pag. 748. & *Pollucis* infra *Segm.* hujus libri 218. KÜHN.

63 Ὡς καὶ αὐτὸν σχηματοποιοῦντα] Iterum bene *Falckenburgius* noster habet: ὡς καὶ αὐτὸς σχημαποιεῖται κατὰ τὸν πρὸς τὰς θηλείας καλλωπισμόν. Videntur enim hæc vulgatis planiora & *Xenophontei*s convenientiora. Quæ conferre cum iis, quæ loco περὶ ἵππικ. laudato habentur, cui vacat, potest.

64 Ἐσφαιρωμένοις] *Interpr. volubilibus Xenoph.* ἐσφαιρωμένα τε ἔχον ἀκόντια καὶ δόρυ ἰσαύτως πεπραγματευμένοι, ubi *Interpr. rotundatis jaculis ἢ similis modi hasta inflet.* Sed hic iterum alio opus erit interprete qui nobis dicat, quid sint rotundata vel volubilia jacula? melius ex *Veterum Glossis* ἐσφαιρωμένα vel

& simili lancea modo facta, ut innocua plaga sit: bonum etiam est adversarium arreptum, & ad se tractum, repente dimittere. hoc etenim non terret solum, ²¹³ sed & profternit. * Notandum etiam, quod Xenophon dixit, Equos astragalos habere: Aristotele, qui harum rerum peritus est, dicente, Nullum animal solidam ungulam habens astragalos habere, ne asinum quidem, nisi Indicum, cui etiam a fronte cornu excrevisse affirmat. Infituendus etiam equus, ut se submittat, id est, pedibus diductis, confideat, & humiliet, ut eo facilius eques conscendere ²¹⁴ possit. confirmandus vero, * cum incipit episcelion, sic autem Xenophon primam illam pedum commotionem vocavit. Equitatio vero quæ pèdη κυκλωτερής dicitur, est illa, quando equus in circulem cursum flectitur, epimèkēs pèdη vero in qua a recto cursu ad circulem equus revocatur. Dices etiam tardior equitatio, tardius seu gradibus compositis equitare,

χρησο, καὶ δόρατι ὁμοίως πεπραγματευμένω σφαιρωτῶ, ὥστε εἶναι τὴν πληγὴν ἀσινῆ. καλὸν δὲ λαβέμενον τοῦ⁶⁵ ἀντιπάλου, καὶ ἐλκύσαντα ἐφ' ἑαυτὸν, ἀφῶ ἀφείναι. τὸ γὰρ τοιοῦτον, καταπληκτικὸν καὶ καταβλητικόν. * παραφυλακτέον δὲ, ⁶⁶ ὅτι ὁ Ξενοφῶν καὶ ἀστραγάλους λέγει τοὺς ἵππους ἔχειν; ⁶⁷ Ἀριστοτέλους τοῦ περὶ ταῦτα δεινοῦ Φάσκοντος, μὴδὲν τῶν μωνύχων ἔχειν ἀστραγάλους, μὴ δὲ τὸν ἔνον, μόνον δὲ τὸν Ἰνδικόν, ᾧ καὶ κέρασ ἐκ τοῦ μετώπου ἐκπεφυκέναι ⁶⁸ λέγει. διδακτέον δὲ ⁶⁹ τὸν ἵππον, καὶ ⁷⁰ ὑποβιβάζεσθαι. ⁷¹ ἔστι δὲ, τὸ δίσταῖν τὰ σκέλη, ⁷² ἐγκαθίζεσθαι τε καὶ ταπεινοῦν ἑαυτὸν, ὥστε εὐπετῶς ἀναβαίνειν τὸν ἵππεα. στηρικτέον δὲ ⁷³ αὐτὸν, ὅταν ὁ ἵππος ἀρχῆται τῆς ⁷⁴ ἐπισκελήσεως. * ⁷⁵ ἐπισκέλησιν δὲ ὁ Ξενοφῶν ²¹⁴ καλεῖ, τὴν ἀρχὴν τῆς τῶν ποδῶν ⁷⁶ κινήσεως. ⁷⁶ πέδη δὲ ἵππασία, ἢ ⁷⁸ κυκλωτερής. ἐπιμήκης πέδη; ἢ μήκος τῶ κύκλω ⁷⁹ προστιθείσα. ἐρεῖς δὲ, ⁸⁰ σχεδιά ἵππασία, καὶ σχεδίον ἵππάζεσθαι, καὶ ρύ-

σφαιρωτὰ sunt jacula præparata, quorum spicula obtinentur pila, ne feriant lædantque. *Gloss. pilatus, ἐσφαιρωμένος. præparare, σφαιρῶσαι.* hodieque in palæstris gladiatoris concurruntur gladiis σφαιρωτοῖς. Cæterum ex adducto Xenophonis loco puto liquere cuius quod sequens glossema sit τὸ σφαιρωτῶ. KÜHN.

⁶⁵ Ἀντιπάλου] *Interpr. basili.* sed quam falsus sit ex his Xenoph. apparebit: ἀγαθὸν δὲ κάποτε συμπύσσωσιν ἐλκύσαντες ἐφ' ἑαυτὸν τὸν πολέμιον; ἐξαίφνης ἀπῶσαι τοῦτο γὰρ καταβλητικόν. *Pollux καταπληκτικὸν* vel de suo addit, vel in suo Xenophonis invenit, si aliena manus abfuerit. KÜHN.

⁶⁶ Ὅτι ὁ Ξενοφῶν] De R. E. περιγε μὴν τῶν κάτωθεν ἀστραγάλων ἢ κνημῶν καὶ κνηπέδων καὶ ὀπλῶν τὰ αὐτὰ λέγειν ἀπὸ καὶ περὶ τῶν ἑμπροσθεν. *vid. Aristot. lib. II. de H. A. c. 1. & lib. IV. c. 10. de Part. Anim. pro Asino Indico, Interpretis Elephantum* habet. male. KÜHN.

⁶⁷ Ὅτι ὁ Ξενοφῶν] Hic iterum in MS. sequitur: Ὅτι Ξενοφῶν ἀστραγ. λ. &c. Locus est in Xenoph. libello περὶ ἵππ. non ita longe ab initio: περὶ γε μὴν τῶν κάτωθεν ἀστραγάλων, ἢ κνημῶν, καὶ κνηπέδων, καὶ ὀπλῶν, τὰ αὐτὰ λέγειν ἑμπροσθεν, ἢ περὶ τῶν ἑμπροσθεν. & inferius ὀκλάζειν μὲν τὰ ὀπίσθια ἐν τοῖς ἀστραγάλοις. & : οἱ μὲν ῥάβδον ὑπὸ τοῖς ἀστραγάλοις κρούοντες. JUNG.

⁶⁸ Ἀριστοτέλους τοῦ περὶ ταῦτα] Hæc habet margo C. A. in textu vero est: Ἀριστοτέλους οὐδὲνα τῶν μωνύχων ἀστράγαλον ἔχειν φάσκοντος, ὅτι μὴ μόνον τὸν ἔνον τὸν Ἰνδικόν. *Salmast. sc. μωνύχων* recte. KÜHN.

⁶⁹ Ἀριστοτέλους] MS. Ἀριστοτέλους οὐδὲνα τῶν μωνύχων ἀστραγάλους ἔχειν φάσκοντος, ὅτι μὴ μόνον τῶν ἔνων τῶν Ἰνδικῶν, ὃ καὶ κέρασ &c. JUNG.

⁷⁰ Λέγει] Hoc refertur ad διδακτέον in C. A. KÜHN.

⁷¹ Τὸν ἵππον, καὶ ὑποβιβ.] P. V. & A. τὸν ἵππ. προβιβάζειν. SEB.

⁷² Ὑποβιβάζεσθαι] Marginale est C. A. at C. V. legit ὑπερβιβάζεσθαι. Vulgato favet Xenoph. ἐπειδάν γε μὴν ὁ ἵπποκόμος τὸν ἵππον παραδῶ τῷ ἀναβάτῃ; τὸ μὲν ἐπίστασθαι ὑποβιβάζεσθαι τὸν ἵππον, ὥστε εὐπετὴς εἶναι ἀναβαίνειν, αὐ μεμφόμεθα. KÜHN.

⁷³ ἔστι δὲ] Non habet C. A. præmittit autem διὰ, legendo διὰ τὸ δίσταῖν (alterum: supercriptum) τ. σ. καὶ ἐγκαθίζεσθαι κ. τ. C. V. ἰστῶν. KÜHN.

⁷⁴ ἔστι δὲ] *Falckenburgius dicitur.*

JULII POLLUCIS.

⁷² Ἐγκαθίζεσθαι &c.] MS. καὶ ἐγκαθίζεσθαι καὶ ταπ. αὐτὸν ω. JUNG.

⁷³ Αὐτὸν] H. Steph. hic in ora: αὐτὸν ἰν ν. l. ἰν ἐπισκέλησιν. cod. v. MS. ὅτ' ἄν. JUNG.

⁷⁴ Ἐπισκελήσεως] MSS. ἐπισκελήσεως. ἐπισκέλησιν. SEB.

⁷⁵ Ἐπισκέλησιν] *Salm.* censet pro ἐπισκέλησιν legendum potius ἐπισκέλησιν, apud Xenophonem ἐπισκέλησιν pro eodem esse dicit. KÜHN.

⁷⁶ Ἐπισκέλησιν] MS. ἐπισκέλησιν, quum tamen statim ante per η quoque habeat scriptum, ut vulgo. Sed locus Xenophonis hodie in libello περὶ ἵππ. non apparet, sine dubio corruptus, quem spero nostro Polluce jubente volente me primum offensurum & emendaturum. Verba enim nolter respexit ista in Xenophonis: καὶ ὅποτε ἐπὶ τὰ εὐώνυμα ἀναστρέφοι, τότε καὶ τῆς ἐπισκέλησεως ἀν ἀρχαίτο. legendum nimirum ἐπισκέλησεως. Ibi statim & Xenophon de πέδη, de ἐπιμήκει πέδη & κυκλωτερῇ, quæ nolter hic quoque addit. JUNG.

⁷⁶ Κινήσεως] Κινήσ. SEB.

⁷⁷ Κινήσεως] Κινήσεως C. A. & V. KÜHN.

⁷⁸ Κινήσεως] Scribe κινήσεως. JUNG.

⁷⁷ Πέδη] Vox retinenda in Latino. Xenoph. ἵππασία δ' ἐπαίνοῦμεν τὴν πέδην καλουμένην. ἐπ' ἀμφοτέρων γὰρ τὰς γνάθους στρέφεται ἐβίξει &c. ἐπαίνοῦμεν δὲ καὶ τὴν ἑτερομήκη πέδην μᾶλλον τῆς κυκλωτεροῦς. ex hoc loco videre est in Polluce legendum ἑτερομήκης πέδη, & est, cum equus ad rectum cursum revocatur a circulari, vel vice versa in circulem a recto flectitur. C. V. σχελῶν. KÜHN.

⁷⁸ Κυκλωτερής] Vide *ψμ.* Nomencl. in *Gallopare.* vide & Xenoph. qui ἑτερομήκην πέδην magis laudat τοῦ κυκλωτεροῦς. JUNG.

⁷⁹ Προστιθείσα] P. R. ἐπιτιθείσα. SEB.

⁸⁰ Προστιθείσα] C. A. ἐπιθείσα. KÜHN.

⁸⁰ Σχεδία ἵππασία] Equitatio tardior & gradus compositi. pro σχεδίον C. V. σχελῶν lege σχεδίον. Xenoph. de Off. Mag. Eq. σχεδίον εἰς τὰ ἱερὰ διαλαύνειν cui opponitur ρύμη καὶ ἀπὸ ρυτῆρος, immixtis habentis quam celerrime equitare. KÜHN.

⁸⁰ Σχεδία ἵππασία] MS. σχελῶν ἵππάζ. Legendum scilicet σχεδίον. Nam λ & δ. in vet. libris non valde discrepant, nisi linea supposita. id est *pedestantim*: ἵπποχῆ, βᾶδην (quo usus eadem in re & Xenoph.) *Hejeb.* JUNG.

R

μη ἐξελάυνειν, ⁸¹ καὶ ἀπὸ ρυτῆρος ἀνεῖναι τὸν ἵππον, καὶ ἐφείναι τὸν χαλινὸν εἰς τάχος, καὶ πάσας ἀνασείσαι τὰς ἡνίας, καὶ τῷ κέντρῳ ἐξαιμάσσειν. ⁸² τοὺς δὲ θυμωδέστερους ἵππους ⁸³ καταψᾶν ⁸⁴ δεῖ μᾶλλον, ἢ κεντρίζειν, καὶ προτρέπειν ⁸⁵ πλείον, ἢ ἐξαναγκάζειν.

impetu impellere, loris equum concitare, frenum ad celeritatem remittere, omnes habenas concutere, stimulo cruentare. Generosiores vero equi demulcendi magis quam stimulandi sunt, & hortandi magis quam cogendi.

215 * 86 Ὅπως δεῖ καθεδεῖσθαι ἐφ' ἵππου. 15'

Εἰ δ' ἐγκαθίζεις ἵππῳ, μὴ πάνυ τοὺς μηρούς ⁸⁷ πιέζειν, ἀλλ' αἰωρεῖν ὑγροὺς τοὺς πόδας, καὶ παραπλήσιον εἶναι ἐστηκότι. καὶ γὰρ ἡ ἰσχὺς πλέον ἐπὶ τῶν ἐστηκότων, ἢ ἐπὶ τῶν καθεζομένων. πειρῶ δὲ τῷ σώματι μηδενὸς τῶν ἐργαζομένων τοῦ ἵππου προσάπτεισθαι, οἶον, ποδῶν, ἢ πλευρᾶς. ἐκείνους τε γὰρ ⁸⁸ διαφέρει, καὶ ταύτην παραφέρει. εἰ δὲ ἐποχος εἴης ἐκ μελέτης, ῥᾶόν σε οἴσει ὁ ἵππος. εἰ μέντοι οὕτω ⁸⁹ καθίζεις, καὶ ἀκοντιεῖς ἐπισκοπώτατα σὺν ῥώμῃ, ὑπερείδοντος τοῦ ἵππου τὴν ἀφῆσιν τοῦ δόρατος. καὶ γὰρ αὐτὸς συμβάλλεται τῇ φορᾷ, ῥύμη συμπροχωρῶν. ⁹⁰ συστήσας δὲ τὰς ἡνίας, καὶ ἡρέμα πλάγιος γενόμενος, καὶ μηκύνας τὴν χεῖρα τὴν χαλιναγωγῶσαν, οὕτως ἀκόντιζε.

* Quo pacto oporteat insidere equo. 15. 215

Cum vero infederis equo, nequaquam femora ad equi latera comprimās, sed pedes laxos, flexilesque habeas, stanti similis. Stapedes enim magis ad standum, quam insidendum parati sunt. Cura denique, ne ullam laborantem equi partem contingas, utpote pedes, aut latus. illos enim in numerum attollit, & hoc fecum trahit. Si vero de industria equitatu idoneum te exhibueris, facilius te equus portabit. si ita ad praescriptum artus equo infederis, etiam felicissime jaculo feries, quod destinasti, ipso equi fulcimento juvante jactum hastae, nam dum impetu ruit, efficit, ut ictus sit feraturque majori cum impetu & efficacia. colligens autem habenas & corpore paulisper obliquus, protendensque manum, qua gubernes equum, jaculare.

216 * 91 Περὶ θρασύτητος ἵππου, ⁹² καὶ χαίτης, καὶ ⁹³ περὶ χωρίων ἵππασίμων. 15'

Ὅσα ἵππος πράσσει. Φρυάττεται, ⁹⁴ χρεμετίζει. χρεμετισμὸς, καὶ φρύαγμα, καὶ ⁹⁵ φριμαγμός. καὶ ἀσθμα, πνεῦμα, φύσημα. καὶ γαυρίαμα, καὶ αὐχημα. φριμάττεσθαι, φουσαῖν, ἀσθμαίνειν, ἐκπνεῖν, γαυριαῖν, καὶ τὰ ὅμοια. ⁹⁶ Ἔστι δὲ ἵππικὰ ὄργανα, ⁹⁷ σειραγωγεὺς, ρυταγωγεὺς, κέν-

* De audacia (operibus) equi, instrumentis, 216 juba, & locis equitabilibus. 16.

Opera equo propria haec sunt. fremit, hinnit. hinnitus, fremitus, singultus, flatus, spiritus, ampulla, superbia, gloriatio. fremere, inflare, spirare, efflare, superbire, & si quae his sunt similia. Equestria autem instrumenta sunt, catena, habe-

81 Καὶ ἀπὸ ρυτῆρος] MS. corrupte, καὶ ἀπὸ ῥυτῆρος ἀνεῖναι v. JUNG.

82 Τοὺς δὲ θυμωδέστερους] MSS. θυμώδεις. θυμωιδῆ autem ἵππον dicit & Xenoph. fol. 946. SEB.

θυμωιδῆστέροις] θυμωδέστεροις C. A. Ictge θυμωιδῆστέροις. KÜHN.

Τοὺς δὲ θυμωιδῆστέροις] MS. τοὺς θυμωιδῆστέροις, abf. que di. JUNG.

83 Καταψᾶν δεῖ μᾶλλον] Καταψᾶν χρήμ. MS. JUNG.

84 Δεῖ μᾶλλον] A. & P. R. χρή μᾶλλ. SEB.

85 Πλείον] C. A. μᾶλλον, estque in margine hic versiculus. KÜHN.

86 Ὅπως δεῖ καθ. &c.] Titulus abest a C. A. cum sua sectione usque ad Segm. 216. KÜHN.

Ὅπως δεῖ καθ. &c.] Τμήμα sequens cum titulo totum in MS. omisium est. JUNG.

87 Πιέζειν] Comprimere femora ad equi latera, sed pedes laxos flexilesque habeat, stanti similis. Xenoph. ἄρθος ἂν ἰσχυροτέρως ἂν δύναιτο καὶ ἀκοντίζῃ καὶ πατιέται ἀπὸ τοῦ ἵππου, εἰ δέοι. χρή δὲ καὶ χαλαρῶν ἀπὸ τοῦ γόνατος ἀφεῖσθαι τὴν κνήμην σὺν τῷ ποδί. KÜHN.

88 Διαφέρει] Illos enim (pedes scilicet) equus in numerum attollit, glomerat, & hoc (latus scilicet) seorsum trahit; prope vel rone defert. haec enim sunt partes equi, quibus laborat. KÜHN.

89 Καθίζεις] Si ita ad praescriptum artus equo in-

federis, etiam felicissime jaculo feries, quod destinasti, ipso equi fulcimento juvante jactum hastae, nam dum impetu ruit, efficit, ut ictus sit feraturque majori cum impetu & efficacia. KÜHN.

90 Συστήσας] Colligens habenas & corpore paulisper obliquus protendensque manum, qua gubernas equum, jaculetur. KÜHN.

91 Περὶ θρασύτητος &c.] Titulus in MS. quae vulgo Sectionis initium: ὅσα ἵππος πράσσει. Incipit itaque ipsum τμήμα in MS. φρυάττεται, χρ. JUNG.

92 Καὶ χαίτης] Περὶ χαίτης περὶ χ. i. C. A. KÜHN.

93 Περὶ χωρίων ἵππασ.] Vide supra Segm. 186. SEB.

94 Χρεμετίζει. χρεμετισμὸς, κ. φρ.] In C. A. sequitur καὶ φρύαγμα καὶ φριμαγμός, καὶ ἀσθμα καὶ γαυρίαμα. εἰσι δὲ ἵππικὰ. KÜHN.

Χρεμετίζει. χρεμετισμὸς, κ. φρ.] Deest χρεμετισμὸς, & πνεῦμα, φύσημα. & καὶ αὐχ. φ. φ. κ. ε. γαυρίαμα, quae omnia involvuntur in MS. καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

95 Φριμαγμός] Φριμαγμός & φριμάττεσθαι infra V, 88. capris tribuuntur. SEB.

96 Ἔστι δὲ] P. R. & A. εἰσι δὲ. & mox ὄργ. καὶ σειρ. SEB.

Ἔστι δὲ] MS. εἰσὶν δὲ ἵππ. ὄργ. καὶ σειρ. JUNG.

97 Σειραγωγεὺς] Interpret. σειρα. ἀγωγεὺς. verum uti ρυταγωγεὺς notat Iorum, quo ducitur equus, ita σειραγωγεὺς catena est, ut ita dicam, ἀσθμα. KÜHN.

nā, & lorum equi, stimulus, calcar, o-
rea, habenæ. Dicas etiam de equo, quot
celeriter pedes priores levat, & postero-
res attrahat. Melior vero est juba uni-
color, & densa. * Splendida enim in e-
quis juba est, & superbiant, ornanturque
per hanc. Quapropter hi, qui asinos ad-
mittunt, cum equæ asinorum congressum
aspernantur, eosque laceffant, equarum
jubarum radunt, & ad fontes deducunt. hæ
vero tanquam in speculo cernentes defor-
mitatem corporis, & jubarum splendorem a-
missum, deterioris postea animalis con-
gressum admittunt. * Equus etenim se
jactat equæ, collum erigit, exultabundo
gradu incedit, cursuque superbit. maxime
autem decorum, & venustum erit, si na-
tura extensum, altumque collum habeat,
verticem magnum, auresque ad capitis
proportionem breviores. Si vero equi in-
clinato capite frenum momorderint, sel-
forem ejiciunt. * qui vero collum trans-
ferentes crebro concutiunt, violenter ex-
cutiunt seffore. mordentes autem frenum
caput in dorsum flectunt. Est etiam cur-
sus quidam equi excursus dictus, quando
extra institutum cursum impetu effertur.
Durus quidem equus difficulter inflectitur,
& si illi frenum submittas, minime acci-
pit. qui vero maxillas habet molliores,
non libenter, obediens vero judicatur sic,

τρον, μύψ, ⁹⁸ ἵποχαλινίδια, ἡνία. Εἴποις δ'
ἂν, ὅτι ταχέως ⁹⁹ τὰ ἔμπροσθεν σκέλη αἶρει. ¹⁰⁰ τὰ
δὲ ἔπισθεν προσάγεται. ¹ ἀμείνων δὲ ἢ ² ὁμόχρους
χαίτη, καὶ εὐθριξ. * ἀγλαία γὰρ καὶ ἐν τοῖς ²¹⁷
ἵπποις, ³ ἢ χαίτη, καὶ γαυριῶσι, καὶ καλλωπι-
ζονται ⁴ ἐπ' αὐτῇ. ὁπότε καὶ ὀνοβατοῦντες, ἐπει-
δὲν αἱ ἵπποι τὴν μίξιν τῶν ὄνων ἀτιμάζουσι, καὶ
ἀφυβρίζουσιν εἰς αὐτοὺς, ἀποκείρουσι τὰς ἵππους,
καὶ ἐπὶ πηγὰς ἄγουσιν. αἱ δὲ, ὥσπερ ἐν κατό-
πτρῳ θεασάμεναι τὴν αἰσχύνην τοῦ σώματος ⁵ ἀ-
πηγλαῖσμένην τῆς κόμης, ἀνέχονται τότε τὴν
πρὸς τὰ χεῖρα ⁷ ὀμιλίαν. * ⁸ ἵππος μέντοι πρὸς θή- ²¹⁸
λειαν καλλωπιζόμενος, ὀρθὸν αἶρει τὸν αὐχένα,
καὶ κυδρουῖται, καὶ σοβαρὸς ἐστὶν ἐν τῷ δρόμῳ,
καὶ μάλιστα δ' ἂν αὐτῷ διαπρέψει τὸ κάλλος,
εἰ φύσει ἔχει ἀνατεταμένον καὶ ὑψηλὸν τὸν αὐ-
χένα, καὶ τὴν κορυφὴν μεγάλην, καὶ τὰ ὦτα ἐ-
λάττω τοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν μέτρου. Ἐὰν μὲν
ἐδάκασιν τὸν χαλινὸν οἱ ἵπποι, κλίναντες τὴν κε-
φαλὴν, ἐκφέρουσι. * παραφέροντες δὲ τὸν τρα- ²¹⁹
χηλον, καὶ πυκνὰ διασειόντες, βιάζονται, καὶ
ἀπασείονται. ἀνανεύουσι δὲ ἐπὶ τὴν ῥάχιν ἀνα-
χαιτίζοντες. Ἔστι δὲ τις ⁹ ἵππου δρόμος ἑκδρο-
μος, ¹⁰ ὅταν ὑπὲρ τὸ τεταγμένον ¹¹ τοῦ δρόμου μέ-
τρον, ὑπὸ ῥύμης ἐκφέρηται. ¹² ὁ μὲν σκληρὸς ἵπ-
πος, δυσκαμπῆς. καὶ ἐφίης αὐτῷ τὸν χαλινὸν,
ἤμιστα ¹³ ἀναλαμβάνοι. ὁ δὲ μαλακόγναθος, οὐ
ῥᾶστα. καὶ πειθῆνιος ταύτῃ κρίνεται, εἰ τὸν χα-

98 Ἴποχαλινίδια] PP. ἵποχανίδια. Sed A. ut editum. Camer. pag. 118. In Polluce sunt ἵποχαλινίδια ἡνία, lora seu habenæ frenorum. SEB.

Ἴποχαλινίδια] Interpret. ocreæ i. e. Περιμηρίδες. quid autem sit, ex his Xenoph. verbis patebit: πρῶτον μὲν τοῖνοι τὸν ῥυταγωγὸν χρῆ ἐκ τῆς ἵποχαλινίδιας ἢ ἐκ τοῦ ψαλίου ῥητήμιον εὐσπερ ἢ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαβεῖν. primum igitur oportet lorum, quod ab inferiore parte frangi vel ejus bulla pendet, decore sinistra capere. Hinc simul legas in Polluce ἵποχαλινίδια. Kühn.

Ἴποχαλινίδια] Ἴποχαλινίδια ἡνία, Camer. de nom. equi. exponit lora seu habenæ frenorum. Deleatur autem comma vulgo interjectum, quod nec in MS. adparet. JUNG.

99 Τὰ ἔμπροσθεν] C. A. σκέλη αἶρει τὰ ἔμπροσθεν. Kühn.

100 Τὰ δὲ ἔπισθεν,] Τὰ δὲ ἔπισθεν προσ. MS. absque distinctione, qua certe non opus. JUNG.

1 Ἀμείνων] P. R. ἀμείνων. SEB.

2 Ὁμόχρους] MS. ὁμόχρους. JUNG.

3 Ἡ χαίτη καὶ &c.] Absunt a C. A. non recte. Xenoph. δίδεται δὲ παρὰ θεῶν καὶ ἀγλαίας ἑσκα ἵππου χαίτη, καὶ προκόμιον καὶ οὐρά. Kühn.

4 Ἡ χαίτη καὶ &c.] Desunt illa, ἢ χ. κ. γαυριῶσι in MS. JUNG.

5 Ἐπ' αὐτῇ] C. A. ἐπ' αὐτῶν. C. V. ἐπ' αὐτῆς. deinde Uterque C. διὸ καὶ ἐπειδὴν αἱ ἵπποι τὴν μίξιν τῶν ὄνων ἀτιμάζουσιν, ἀποκείρουσι. Vide Xenoph. ex quo ista Auctor excerptit, excepto speculo equarum. vid. *Ælian. Hist. Anim.* lib. II. cap. 10. Kühn.

6 Ὅπότε καὶ ὀνοβατοῦντες &c.] MS. διὸ καὶ ἐπειδὴν οἱ ἵπποι τ. μ. τ. ο. ἀτιμάζουσιν, ἀποκείρουσι τὰς ἵ, vide & Xenoph. de Re Equi. JUNG.

6 Ἀπηγλαῖσμένην] C. V. ἀπηλαγμένη, quod non præfero vulgato. Kühn.

7 Ὀμιλίαν.] MS. ὀμιλίαν. JUNG.

8 Ἴππος μέντοι] Hæc desunt usque ad ἀναχαιτίζοντες Segm. 219. a C. A. sunt tamen ista fere Xenoph. ῥητήμιον κατὰ πόδα. equus equidem quando se jactat equæ, &c. inprimis pulcritudine insignis est, si breve caput, aures capite breviores habeat &c. Kühn.

Ἴππος μέντοι &c.] Ἴππος μέντοι &c. ἀναχαιτίζοντες, quod est Segm. 219. hæc desunt in MS. cuncta. JUNG.

9 Ἴππου δρόμος] MSS. ἵπποδρόμος. quod nescio an hujus loci. SEB.

Ἴππου δρόμος] C. A. ἵπποδρόμος. malim tamen vulgatum. Kühn.

10 Ὅταν] MS. ὅτ' ἂν. JUNG.

11 Τοῦ δρόμου μέτρου] Scf. μέτρον. SEB.

Τοῦ δρόμου μέτρου] C. A. μέτρον τοῦ δρόμου. quod rectum videtur. Kühn.

12 Ὁ μὲν σκληρὸς] Absunt a Cod. A. usque ad ἵσταται quod est Segm. 220. Kühn.

Ὁ μὲν σκληρὸς] Hæc omnia & quæ sequuntur in MS. desunt usque ad illa Segm. 220. δοῖτος, εὐθίως ἵσταται. quæ iidem absunt. JUNG.

13 Ἀναλαμβάνοι] Nondum pœnitet legisse in specimine Pollucis, ἤμιστα ἀναλαμβάνοις ἢ οὐ ῥᾶστα. ὁ δὲ μαλακόγναθος καὶ πειθῆνιος. non tamen dissimulo οὐ deleto sententiam sibi constare hoc modo: duris oris equus difficulter flectitur, & si frangum illi immiseris, minime inhibueris cursum, facillime autem eum, qui oris mollitie præditus est. Et hæc ratione morigerus probatur, si frango immisso, quandocumque illum sistere cupis, obtemperet &c. Kühn.

λινὸν ἐφέντι, ὅταν ἀναλαβεῖν ¹⁴ ἐθέλεις, ραδίως ²²⁰ πείθεται. * καὶ εἰ ὑποσημνάντος εἰς δρόμον, ¹⁵ μήτε ῥύμης ἐκδραμῶν, σύνθημα εἰς στάσιν δόντος, εὐθέως ἵσταται ¹⁶ ἐν τοῖς οὐκ εὐκόλοις χωρίοις. ¹⁷ Εἰσὶ δὲ καὶ βῶλοι, καὶ ἐργάσιμα, καὶ ¹⁸ ἀρόσιμα, καὶ ἀντίτυπα, καὶ ¹⁹ στενόπορα. ²⁰ Ἐν τοῖς εὐκόλοις, ἵππεδρομοί, λεωφόροι, ἀμαξήλατοι, πλατεῖαι, εὐρύχωροι. Ἐν τοῖς ἀντίτυποις, πάσχυουσιν αἱ κνήμαι, ἀς ²¹ ξενοφῶν καλεῖ στήριγγας τοῦ ²² σώματος. Τὸ δὲ ²³ ἐπιραβδοφορεῖν τὸν ἵππον, ὅπερ γίνεται, εἴ τις εἰς δρόμον ἐξελαύνει, οὐ πάνυ ἐπαινοῦσιν οἱ ἵππικοί.

Ὀνόματα ἵππῶν.

ιζ.

Equitum nomina.

17.

Καλοῦνται δὲ, ἵππεις, ἵππῶται, ἡνίοχοι, ἀναβάται, ²⁴ ἀμβάται. καὶ ἵππερασταὶ δὲ, οἱ Φίλιπποι.

si freno submisso ut recipiat, facile pareret, & si signo ad cursum dato, * non ²²⁰ impetu excurrit, & signo stationis dato, consistit etiam non in facilibus locis. Quales sunt, glebæ, culta loca, arata, rigida, & angustia. In locis vero facilibus, curfui equorum apti, publicæ viæ, curules, plateæ, spatiosi. In locis vero rigidis læduntur tibiæ, quas Xenophon vocat Sustentacula corporis. Virga vero equum instigare ad cursum, quod ἐπιραβδοφορεῖν dicitur, non omnino laudatur.

Equites vero dicuntur, ἵππῶται, Aurigæ, Ascensores, Conscensores. & equorum Amatores, Philippi.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β .

C A P U T XII.

221

* 25 Περὶ γεωργικῶν καὶ κηπευτικῶν ὀνομάτων.

αΐ.

* *De agricultura, & hortorum nominibus.*

221

I.

²⁶ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ὀνόματα, γῆ, γεωργία, ²⁷ γεώργιον, ἀγροικία, ἀγροί, ἐσχάτια, ²⁸ ἄλση, δρυμοί, δρυμῶνες, ὕλαι, ²⁹ ἔλη, γά-

Agriculturæ nomina, tellus, agricultura, agrorum cultus, villa, agri, suburbana, nemora, sylvæ, lucus, ar-

14 Ἐθέλεις, ραδίως πείθεται.] Distinguerem ita: ἐθέλεις, ραδίως πείθ. JUNG.

15 Μήτε ῥύμης] Lege μετὰ ῥύμης, cum impetu. Interpret. non impetu excurrit, quasi μετὰ ῥύμης, sed τὸ ἐκδραμῶν libentius admittit τὸ μετὰ ῥύμης, quam contrarium, uti patet ex Xenoph. KÜHN.

Μήτε ῥύμης] Pro μήτε, puto legendum μετὰ. JUNG.

16 Ἐν τοῖς οὐκ εὐκόλοις] C. A. in textu οὐκ ἐν τ. εὐ, sed margo habet vulgatam lectionem. KÜHN.

Ἐν τοῖς οὐκ εὐκόλοις] MS. ἐν τοῖς οὐκ εὐκόλοις χωρίοις εἰσὶν καὶ. JUNG.

17 Εἰσὶ δὲ] C. A. εἰσὶ δὲ βῶλοι κ. ε. κ. ἀρόσιμα, sed ἀρόσιμα est ex correctione. ἐργάσιμα, subacti agri. KÜHN.

18 Ἀρόσιμα] Scr. ἀρόσιμα. quomodo habent & MSS. SEB.

Ἀρόσιμα] MS. ἀρόσιμα, recte. JUNG.

19 Στενόπορα] MS. στενοπορά. JUNG.

20 Ἐν τοῖς εὐκόλοις] Absunt a C. A. usque εὐρύχωροι. KÜHN.

21 Ξενοφῶν] Xenophon ossa tibiæ dicit στήριγγας τοῦ σώματος, fulcra corporis. KÜHN.

Ξενοφῶν] Verba Xenoph. sunt in ejus lib. περὶ ἵππων. non longe ab initio: τῶν γε μὴν κνημῶν τὰ ὄσσεα παχίη χρῆ εἶναι ταῦτα γὰρ ἐστὶ στήριγγες τοῦ σώματος. JUNG.

Ξενοφῶν] Falckenburgius habet στήριγγαι. male.

22 Σώματος] Sic finit hoc caput in MS. incipitque novum de georgicis. JUNG.

23 Ἐπιραβδοφορεῖν] Interpret. scr. ὑπαραβδ. Sed H. Sterb. ἐπιραβδοφορεῖν. nec infrequens in MSS. ἢ pro β positum. SEB.

Ἐπιραβδοφορεῖν] Xenoph. bis legit ἐπιραβδοφορεῖν. σημαίνει τὸ ἵππῳ τὸν ραβδοφορεῖν, virga manibus prelatam equo ad cursum signum det. C. A. τὸ δὲ ἐπιρ. usque ad γῆ quod est sub initium Segm. 221. non habet. Salmas. etiam ἐπιραβδοφορεῖν. KÜHN.

Ἐπιραβδοφορεῖν] Ad verbum ἐπιραβδοφορεῖν H. Sterb. in suo Cod. adnotavit: An intelligit non probari vacent, an vero non probari, ut istud fiat. Habet autem in thesauro suo ἐπιραβδοφορεῖν. error scilicet contigerit ex β quod ut ἢ in veteribus MSS. scribitur. JUNG.

24 Ἐμβάται] Xenoph. ἀμβάται & ἀναβάται, ut jam supra monitum. KÜHN.

25 Περὶ γεωργικῶν] Cap. titulus in MS. Γεωργικὰ ὀνόματα. Caput incipit: Γεωργία, ἀγρ. absque vocula γῆ, & γεώργιον. JUNG.

26 Γεωργικὰ ὀνόματα] Phavor. in his vocibus descriptis Pollucem usque ad σπείραι, quod est Segm. 223. KÜHN.

27 Γεώργιον] Non habet C. A. idem & ἐσχάτια legit. KÜHN.

28 Ἄλση] Lege cum MSS. ἄλση. SEB.

Ἄλση] C. A. legit ἄλση. KÜHN.

Ἄλση] MS. ἄλση, recte. tollatur itaque vulgatum, ἄλσοι. quod tamen & infra Segm. hujus libri 228. ubi in MS. tamen cum aliis λέπει. JUNG.

Ἄλση] Falckenburgius ἄλση bene.

29 Ἐλη] Non novit C. A. dein habet in singulari ἰάπη ἰδαί. KÜHN.

Ἐλη] Deest in MS. ἔλη: & dein inversim habetur. ἰδαί, νάπαι. Arbustum &c. ait Jun. nomencl. ἰδα Poll. Verum ἰδην quamvis sylvam vulgo dicebant, ut ex aliquot Pollucis locis docet Casaubon. 4. ad Athen. 25. JUNG.

Ἐλη, νάπαι, ἰδαί] Vocem ἰδαί lineola subscripta, Falckenburgius notat, qua alias voces delendas in suo Codice indicare solet. Quod ipsum an & hic voluerit non scio. denotat certe vox ἰδη quamvis sylvam, uti non tantum ex Casaub. ad Athen. ejus rei Clar. Jungermannus nobis modo indicium fecit, sed & aliis videre est. Eustath. ad Hom. Il. β. v. 821. scribit: πᾶν ὄρος ὑψηλὸν ἀπὸ τούτων (ὀρίων scil. τῆς Τροίας καὶ τῆς Κρήτης) ἰδη εἰλέγτο, & ad Il. φ. γ. 449. ἰδη, οὐ μόνον.

boribus confiti loci, saltus, montes. Rustici, terræ cultores, aut Operarii juxta Xenophontem: quos Homerus Ἐρίθους vocat. Plantatores, novalia curantes, Irrigatores, Fossiles, Aratores, Agrestes, Seminatores, Messores. Ἀμῶντες vero

222 Poëticum est. * Θερισταί, Vindemiatores, Vindemiatrices, Spicilegæ, oleas terentes, olei curatores, manipulorum colligatores, irrigantes, Fossiles, Ventilatores, Sylvani, Monticolæ, Hortulani. Semina, plantæ, germina quam maxime ad oleas referuntur. deinde manipuli, ordeii manipuli, plantæ stolones, hortensia. Et novale facere, novalia colere, παλῆσαι, id est, novale arare. unde bis arata tel-

παι, ἰδαί. γεωργοί, γῆς ἐργάται, ἢ ³⁰ ἐργαστήρες, ὡς Ξενοφῶν. οὗς ³¹ Ὀμηρος ἐρίθους καλεῖ. εἶτα, ³² Φυτουργοί, νεοῦντες, ἢ νεάζοντες, ³³ ἢ νεοποιούντες, ³⁴ ὀχεταγωγοί, σκαλεῖς, ἀρόται, ³⁵ ἀγρόται, σπορεῖς, ἀμητήρες. οἱ δὲ ἀμῶντες, ποιητικώτερον. * θερισταί, ³⁶ τρυγηταί, ³⁷ τρυγή- 222 τριαί, καλαμητρίδες, ³⁸ καὶ ἀμητρίδες, ἀμοργεῖς, ³⁹ ἐλαιακόμοι, ⁴⁰ ἀμαλοδετήρες, ὀχετηγοί, σκαφεῖς, σκαπανεῖς, λιμηταί, ἀλσασκόμοι, ⁴¹ ὀριοκόμοι, ⁴² κηπωροί. σπέρματα, φυτά, ⁴³ Φυτευτήρια. ⁴⁴ μάλιστα δὲ ἐπὶ ἐλαιῶν οὕτως ὀνομάζεται. εἶτα, δράγματα, ⁴⁵ ἀμάλλαι, Φυτεύματα, μοσχεύματα, κηπεύματα. καὶ νεοῦν, καὶ νεάζειν, καὶ ⁴⁶ νέον ὑπεργάζεσθαι, ⁴⁷ παλῆσαι, ὅ ἐστι ταυτὸν τῷ ἀρόσαι ὅθεν καὶ ἡ δῖς ἀρεθεῖσα, ⁴⁸ δίπο-

νον ὄρους ὄνομα, ὡς μυριαχοῦ ἐφάνη, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἴδην καὶ τὴν γῆν ἐξῆλιν ὕλην ἰανὴν φασιν, ἢ δὴ δὲ ποτε καὶ Ἀττικῶν. Brevia Scholia in Hom. II. δ. 475. Δίδυμος πάντα τὰ ὅρη ἰδας λέγει. (Ergo illa Scholia falso ascribuntur Didymo, conf. & in II. χ. 127. sed hoc jam aliis quoque observatum.) vid. & Hesych. voce ἰδαί. ubi in notis habes locum ex Herodoti Melromene.

30 Ἐργαστήρες] Infra ex eodem Xenoph. VII, 7. apud quem & ἐργάται, ut in Oeconomico: ἀλλ' οἱ μὲν ἀρχοῦσι τῶν κατοικούντων τε καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ δασμοῦ ἐκ τούτων ἐκλέγουσιν. Alterum ἐργαστήρες habes ibidem inferius: τὸν οὖν μέλλοντα εὖ γεωργήσῃν δεῖ τοὺς ἐργαστήρας προθύμους παρασκευάζειν καὶ πείθεσθαι θέλοντας. & statim rursus ἐργάτας: καὶ παρακελεύεσθαι δὲ πολλὰ οὐδὲν ἦτον δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργόν, ἢ τὸν στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις. JUNG.

31 Ὀμηρος] Il. σ. 550. SEB.
32 Φυτουργοί] Phavor. hic apponit νεοποιῶν, lege νεοποιῶν. Hesych. Νεῖος, κυρίως μὲν ἡ νεοστὶ μεταβλημένη γῆ, ταυτίσσι ἡροτριμμένη, νέα γὰρ φαίνεται. νεῶ ἐνὶ τριτάτῳ (Odyss. ε.) λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πλοῦθουσα χώρῃ ἢ θάλλουσα. ita enim censet aliquis legendum locum illum fatis depravatum. Homeri ἐρίθους Iliad. 18 Scholiastes monet esse proprie Lanifices, abusive vero, mercenarios. KÜHN.

33 Ἡ νεοποιούντες] In C. A. non est: at in suo MSto invenit Phavorin. novantes agrum, iterantes. KÜHN.

Ἡ νεοποιούντες] Desunt ἡ νεοποι. in MS. JUNG.
34 Ὀχεταγωγοί] Elicunt distores, aquilices, certo modo. KÜHN.

35 Ἀγρόται] Non sunt in C. A. KÜHN.
Ἀγρόται] Non sunt in MS. JUNG.

36 Τρυγηταί] Non habet C. A. pro καλαμητρίδες idem ex correctione legit καλαμητρίδες. KÜHN.
Τρυγηταί] Non sunt in MS. JUNG.

37 Τρυγητρία] Infra VII, 141. τρυγητρία. SEB.
38 Καὶ ἀμητρίδες] Nec extat καὶ ἀμητρίδες in C. A. KÜHN.

Καὶ ἀμητρίδες] Non sunt in MS. JUNG.
39 Ἐλαιακόμοι] Varro de L. L. leguli, qui olivam aut unam legunt. KÜHN.

40 Ἀμαλοδετήρες] Mox etiam ἀμάλλαι. sed hic A. & P. R. ἀμαλλοδ, cumque apud Athen. quoque cum unico λ scribatur, Eustath. tamen inde citans perinde ut & Calaub. duo λλ facit. Loca indicata sunt supra Segm. 38. SEB.

Ἀμαλοδετήρες] Phavor. cum λλ. nec aliter Homerus Iliad. σ. ubi bis ita extat. ita infra ἀμάλλαι legit Phavor. ἀλσασκόμοι, saltuarii. KÜHN.

Ἀμαλοδετήρες] MS. recte ἀμαλλοδετήρες. quod vo-

cabulum & apud Hesychium in suo codice reponerat Sylburgius, ubi vulgo, ἀμαλλοτήρες. JUNG.

41 Ὀριοκόμοι] An verius ὀριοκόμοι, aut ὀριοκόμοι. de qua voce infra VII, 183. SEB.

Ὀριοκόμοι] Non est in C. A. caeteroquin dubito, an legendum sit ὀριοκόμοι i. e. οἱ τὰς ἡμίωνους θεραπεύοντες, secundum Hesych. nam Ὀριοκόμοι (lege ὀριοκόμοι) sunt, qui Terminos inspicunt, ne loco moveantur. KÜHN.

Ὀριοκόμοι] Deest in MS. An vero pro illo emendandum ὀριοκόμοι; Sic enim Suidas ὀριοκόμος, ὁ τοὺς (Sylburg. in Cod. suo emendavit ταῦ. & sic sane etiam in thesauro Stephani legitur) ὄρους ἐπιμελούμενος. JUNG.

42 Κηπωροί] C. V. κηπουροί, utrumque in usu est. dicitur & κηποκόμος. KÜHN.

Κηπωροί] MS. κηπουροί. JUNG.

43 Φυτευτήρια] Plantaria, seminaria. KÜHN.

44 Μάλιστα δὲ] MS. καὶ μάλ. δ. JUNG.

45 Ἀμάλλαι] Non est in C. A. μοσχεύματα & μόσχοι dicuntur. proragines, malleoli, Gl. Cyrilli προμοσχῶν ἀμπελον, προραγο. Demosth. Orat. I. contra Aristog. μοσχεύειν τοὺς κακούς improbos fovere, alere. Philox. Gl. Plantæ, μόσχοι. Verus Onomast. malleolaris, μοσχιματικός (κῆ) ἰάβδος. vid. Isidor. lib. XVII. cap. 5. Suidam & alios. τὸ, κηπάματα non habet C. A. KÜHN.

Ἀμάλλαι] MS. ἀμάλλαι. & sic omnino scribendum. JUNG.

46 Νέον ὑπεργάζεσθαι] MS. νέον ὑπεργάσασθαι. JUNG.

47 Παλῆσαι, ὅ ἐστι ταυτὸν τῷ ἀρόσαι] MSS. παλῆσαι, ὅ ἐστιν ἀρόσαι. SEB.

Παλῆσαι, ὅ ἐστι ταυτὸν τῷ ἀρόσαι] C. A. ita: παλῆσαι ἐστὶν ἀρόσαι. Salmas. παλεῖν τρίπο. & δίπολις. KÜHN.

Παλῆσαι, ὅ ἐστι ταυτὸν τῷ ἀρόσαι] MS. παλῆσαι ὅ ἐστιν ἀρόσαι: absque interjectis. JUNG.

Παλῆσαι] Notat Eustathius ad Hom. Odyss. ε. v. 127. verbum παλεῖν apud Homerum per ω scribi, uti & verbum παλέσσω & εἰπῶλος γῆ. vocem autem, τρίπολος per ο. Τὸ παλεῖν per ἀναστρέφειν explicat. vid. Hesych. in Παλῆσσαι. ubi tamen mihi Homerum II. ε. v. 350. respexisse videtur, confer breviam ad illum Scholia & mecum contenties.

48 Δίπολος] Falckenburgius habet: δίπολος, καὶ ὁ τρίς, τρίπολος. Ὀμηρος &c. Locus autem Homeri est II. σ. v. 542. ubi doctissimi Interpretis Eustathii verba, quæ non parum lucis nostro Polluci afferre possunt, adscribam. Ita autem ille: Τρίπολοι δὲ γῆν ἔφην (Ὀμηρος) διδάσκων οὕτω χρῆναι περὶ γῆν κάμνειν. ἅρος μὲν γὰρ παλῆσαι καὶ Ἡσίοδος, θέρος δὲ νῦται, καὶ τρίτος περὶ αὐτῆν κάματος, ὅτι τοῦ σπείρειν καιρός. ὅτι δὲ

223 λος. * 49 Ὅμηρος, 50 Εὐρέϊαν τρίπολον. 51 Ἡσιόδος, ἔαρι πολεῖν. ἀρόσαι, σπείραι, ἐπιδραξάμενον 52 βαλεῖν τῇ γῆ τὸ σπέρμα. 53 ἐπισπορία δὲ ἔστιν, 54 ὅταν τις εἰς τὸ αὐτὸ σπέρμα, 55 σπέρμα ἕτερον ἐπεμβάλη. ὁ δὲ φυλάττεσθαι. 56 γίνεται καὶ 57 κερασβόλα σπέρματα, ἐὰν τοῖς τῶν βοῶν κέρασι 58 προσπέσῃ, ἃ ἐκβαίνει 59 ἀτεράμονα. ταυτέστιν, οὐ ραδίως ἐψόμενα. 60 ἀνασύραι τὴν γῆν, ὡς μὴ καταπνίγοιτο τὰ φυτά. 61 ἀντιπροσαμῆσασθαι, εἰ γυμνωθεῖεν αἱ ρίζαι.

224 * 62 Περὶ ἀμπελοκομίας, καὶ τρυγητοῦ δένδρων. β.

Ἐρεῖς δὲ, 63 ἀμπελον τεμεῖν, 64 γυρῶσαι, ταφρεῦσαι, 65 ἀμῆσαι, κλάσαι, κλαδεῦσαι, ἀρ-

καὶ εἰς πλείον βαλοστροφείται, πολλαχού ἢ πείρα δηλοῖ. vid. Idem ad Odyss. ε, 127. ubi ἡ τρίπολος νεῖος ἰρη εἰσ τὴν τρίτον ἐστραμμένη. Βενετία quoque Scholia priori loco τρίπολον per τρις ἐστραμμένη καὶ ἡροτρασμένη, posteriori per τρίτον ἐστραμμένη reddunt.

49 Ὅμηρος] Iliad. σ. 542. SEB.
Ὅμηρος] Iliad. σ. in descriptione clypei Achillis. KÜHN.

50 Εὐρέϊαν] Εὐρέϊαν MS. JUNG.
51 Ἡσιόδου] Lib. II, 80. sed legitur ἔαρι non tantum in libris excusis, verum etiam in quodam Bibl. August. MS. codicis. SEB.

Ἡσιόδου] Versus Hesiodi sunt sequentes:
Ἐἴαρι πολεῖν, θέρος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει
Νεῖον δὲ σπείρειν ἐπὶ κουφίζουσαν ἀρουραν.

52 Βαλεῖν τῇ γῆ τὸ σπέρμα] MSS. βαλ. τῇ γῆν τῷ σπέρματι. SEB.

Τὸ σπέρμα] C. A. τῷ σπέρματι. lege τῷ σ. τὴν γ. Iegerim & ἐμβάλειν, quia sequitur ἐπεμβάλειν. KÜHN.
Βαλεῖν τῇ γῆ τὸ σπέρμα] MS. τὴν γῆν τῷ σπέρματι. JUNG.

53 Ἐπισπορία] Verbum ἐπισπείρειν. Athen. legat. pro *Christ.* pag. 41. ὁ γεωργὸς καταβάλλων εἰς γῆν τὰ σπέρματα, ἀμῆτον περιμένει, οὐκ ἐπισπείρειν. SEB.

Ἐπισπορία] Ἐπισπορίαν committit, qui in serendo nimis liberali manu spargit semina, ita, ut semen femini superinjiciatur. KÜHN.

Ἐπισπορία] De Episporia aliquid Rhodigin. 30. ant. 1, ubi & de seminibus cerasbolis diserit. vid. & *Ergast.* adagio, κερασβόλος. JUNG.

54 Ὅταν] MS. ὅτ' ἂν, ut semper fere. JUNG.

55 Σπέρμα ἕτερον ἐμβάλη] MSS. σπέρματι ἐπεμ. (P. V. ἐμβάλη.) P. R. τὰ τοῖς τῶν βοῶν κέρασιν ἐπιπίπτουσα, ὅταν κατασπείρηται, ἀνασύρ. SEB.

Σπέρμα ἕτερον ἐμβάλη] MS. σπέρματι ἐπεμβάλη δὲ δὴ φ. JUNG.

56 Γίνεται καὶ κ.] MS. γίν. δὲ καὶ κ. JUNG.

57 Κερασβόλα] Vide *Ergast.* M. SEB. 2.

Κερασβόλα] Credulitas persuasit veteribus rusticis, semina leguminum, quae inter serendum incidissent in boum cornua, non tantum infrugifera, sed & duriora esse, quam ut igne emolliri facile possent. *Plato* meminit lib. 9. L. L. & cum illis comparat homines nullis legibus domandos. *Suid.* κερασβόλα. τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς σκληροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις (lege ἐν τοῖς ὀσπρίοις καὶ ἐν τοῖς ὀσπ.) τῇ μὲν χροῖᾷ μέλανα, στρογγύλα τε καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις, ἃ συνίψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τέκεται. εἰρηται ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν καὶ τὸ ἀστρον (lege ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν σπορὴν καὶ τὸν ἀστρον, quod tempore seminis inter se-

lus, δίπολος dicitur. * *Homerus*, Latum τρίπολον, id est, Ter aratum novale, dixit. *Hesiodus*, In vere novale vertere. sementem facere, injicere, semen terrae mandare. *Ἐπισπορία* vero dicitur, si quis in serendo nimis liberali manu spargit semina, ita, ut semen femini superinjiciatur, quod cavendum est. Sunt etiam κερασβόλα femina, si boum cornibus incidant, quae ἀτεράμονα, id est, dura & costu difficilia, proveniunt. Ablaqueare tellurem, ne plantas suffocet: & aggerere, si denudentur radices, dicitur.

* *De vitium cura, & putatione arborum.* 224

Dices vero putare vites, in orbem flectere propagines, fodere, ablaqueare, at-

rendum &c.) τοῖς κέρασι βοῶν βεβλησθαι (lege ἐμβάλεσθαι) &c. *Theophrastus* de C. P. lib. IV. merito ridet hanc vanitatem, dicens: σκληρότερος ὁ λίθος πρὸς ὃν πολλάκις προσπίπτει τὰ σπέρματα. καὶ μὴ προσκίψῃ, μὴδὲ βοῦσιν ἀροτριά τις, οὐδὲν ἥττον ἀτεράμονα γίνεται. *Cl. Alex.* vulgi opinionem secutus τοῖς ἀροτοκρίταις inculcat: μὴ κερασβόλα σπαρτεῖν. lib. II. *Pedag.* KÜHN.

Κερασβόλα] *Eustath.* ad *Hom. Odyss.* ψ. v. 167. Ἀτεράμονα σπέρματα, τὰ κερασβόλα. περὶ ὧν λόγος, ὡς ἐὰν σπέρμα ἐν τῷ καταρτίττεσθαι εἰς γῆν καιρῷ σπόρου πελάσει κέρατι ἀρούτος βοῦς, σκληρὸν γίνεται καὶ δυσίψητον, καὶ λέγει *Πλούταρχος* ἐν τοῖς αὐτοῦ συμποσιακοῖς, καὶ τὴν αἰτίαν τούτου τὴν ἐκείνῃ δοκοῦσαν. vid. Idem in *Il.* σ. v. 474. ubi notetur, quod dicat: ἀτεράμονα γὰρ φασὶ διὰ τοῦ ν. *Hesychius* utrumque habet ἀτεράμον & ἀτεράμων, imo habet & ἀτίριμον & ἀτίριμα, modo illa non in mendo cubent. Certe quae leguntur apud eundem in voce κερασβόλα mihi quidem minime sana videntur. quibus tamen a doctioribus medicinam adhiberi malo.

58 Προσπίπτει] A. προσπίπτουται. SEB.

Προσπίπτει] In textu C. A. est ἐπιπίπτουται, cui vulgatum sic perferibitur. KÜHN.

59 Ἀτεράμονα] *Ergast.* in ἀτεράμων. Ἀτεράμονα τὰ μὴ ἐψόμενα ὀσπρία, ἃ καὶ κερασβόλα προσαγορεύονται. SEB.

Ἀτεράμονα] *Interpr.* immatura. malim dur. & ὄσπριον difficilia. hoc enim glossema subiectum omnino voluit in C. A. ἃ ἐκβαίνει usque ad ἐψόμενα marginale est. KÜHN.

60 Ἀνασύραι τ. γ.] Ablaqueare. KÜHN.

61 Ἀντιπροσαμῆσασθαι] A. super ἀντι habet ἀντί, five id monens pro ἀντι substitucendum, five ad verbum subintelligendum: quomodo *Xenophon* *Oecon.* fol. 861. ἐπαμῆσάμενοι τὴν γῆν. SEB.

Ἀντιπροσαμῆσασθαι] Lege τὸν ἀντίον προσαμῆσασθαι. aggerere, adobruere, cumulis exaggetare. ὡς μὴ γ. πρὸ ραδίων denudentur, ita enim legit C. A. KÜHN.

62 Περὶ ἀμπελ.] Titulus deest in MS. JUNG.

63 Ἀμπελον] MS. ἀμπέλου. JUNG.

64 Γυρῶσαι] A. & P. V. γυρῶσαι. SEB.

Γυρῶσαι] Uterque C. γυρῶσαι. *Interpr.* sepire. malim, in orbem flectere propagines; quod fit quando pedamentis alligantur, vel, inflexam propaginem scrobiculo inserere, propaginare. vid. *Phavor.* in γυρῶ. KÜHN.
Γυρῶσαι] MS. γυρῶσαι, καὶ τ. *Hesych.* Κυρῶσαι ἢ γυρῶσαι, φυτῶσαι. JUNG.

65 Ἀμῆσαι, κλάσαι] Hæc duo non habet C. A. nec ὀχρεταγωγίῃ. KÜHN.

tondere, amputare, irrigare, rivos ducere, expurgare aquæ ductum, profundos meatus facere, avertere aquam, palos vitibus affigere, perticas infigere, nutrire plantas, triturare frumentum, fodere terram, vitium vindemiam facere, * colligere fructus, metas construere, ventilare, paleas a iusto separare, sejungere paleas, sepem circumducere, sepem agere aut circumjicere, munire, tribulos congregare, uvas in torculari confringere, vertere, conculcare. olivas vero terere, premere & comprimere, stercoreare, stercuris ingerere. * ficus vero legere, *συκάζειν*. De omni fructuum collectione *ὀπωρίζειν* dicitur. occupare, asinos agere, vites curare, asinum fimum vehentem sequi. fodienda, vindemianda, plantanda, triturlanda, molenda. Nomina vero rerum sunt, novale, aratio, fementis, messis, triturlatio, plantatio, vindemia, fructuum collectio, alimen-

δεν, ὀχεταγωγεῖν, ἀνακαθῆραι τὴν ὑδρορόον, βαθύναι τὴν ἀμάρην, ἐκτρέψαι τὸ ὕδωρ, χάρακα παραπήξασθαι ταῖς ἀμπέλοις, κάμακα παραστήσασθαι, ἀναθρέψασθαι τὸ φυτὸν, ἀλοῆσαι τοὺς πυρούς, σκάψαι τὴν γῆν, τρυγῆσαι τὰς ἀμπέλους, συναγαγεῖν τοὺς καρπούς, ἠλιβειν, λιμῆσαι, ἀποκαθῆραι τὰ ἀχυρά τῶ προκάνῳ, ἀποκρῖναι τὰς ἀχυρμιάς, θριγγόν περιβαλεῖν, αἰμασιάν περιελάσασθαι, ἠ περιβαλεῖσθαι, ῥάχιν, ἠ ῥάχον περιστήσασθαι, ἠ ἀσπαλάθους ἠγεῖρειν. θλίβειν τὰς σταφυλάς ἐν τοῖς ληνοῖς, τρέπειν, πατεῖν. τὰς δὲ ἐλαίας, τρίβειν, ἀμέργειν, καταμέργειν, κοπρῶν, καὶ κόπρου ἀγωγὰς προσφέρειν. τὰς δὲ συκάς, συκάζειν. ἐπὶ δὲ πάσης ὀπώρας, τὸ ὀπωρίζειν, βωλοκοπεῖν, ὀηλατεῖν, ἀμπελουργεῖν, καὶ ἔνω κοπροφόρῳ ἔπεσθαι. σκάπτεα, τρυγητέα, φυτευτέα, ἀλοητέα, ἀλεστέα. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν πραγμάτων, νέος, νεῖος, ἄροτος, σπορά, ἀμητός, ἀλοητός, φυτεία, τρυγητός, καρπῶν συλλογή, συλλογή

* Ἀμῆσαι, κλάσαι] Defunt in MS. ἀμῆσαι, κλάσαι.

JUNG.

66 Ὑδρορόον] *Aqua ductum extergere*. KÜHN.

Ὑδρορόον] MS. ὑδρορόον. JUNG.

67 Ἀναθρέψασθαι] *Αναθρέψαι* C. A. qui a. τ. π. σ. τ. γ. non novit. KÜHN.

Ἀναθρέψασθαι] Ad verbum ἀναθρέψ. H. Steph. adnotavit illa quæ infr. Segm. 238. τὰ δὲ τρίφοντα τοὺς καρπούς. JUNG.

68 Ἀλοῆσαι] Ἀλοῆσαι τ. π. σ. τ. γ. defunt in MS. JUNG.

69 Θηκάνας ε.] *Metas construere*. meta dicitur a cervus ille frugum congestus, quia in meta pyramidalem figuram affurgit. KÜHN.

70 Λιμῆσαι] Hoc usque ad ἀχυρμιάς desideratur in C. A. KÜHN.

Λιμῆσαι] Defunt etiam in MS. λιμῆσαι, ἀπ. τ. α. τ. π. α. τ. ἀχ. JUNG.

Λιμῆσαι] *Hesychius* habet & *Λιμνητήρ* & *λιμνητήριον*. quæ vide sis.

71 Προκάνῳ] Nomen recurrit infra Segm. 245. & προκάλον dicitur. *Salmast.* scribendum inquit ῥοκάνῳ, quod *hossorium* notat. KÜHN.

Προκάνῳ] *Falck.* πλοκάμῳ hic & Segm. 245. optime. quod verbum dicunt a *Galeno* usurpari pro calathorum plexu. quod Latini ni fallor *vannum* dicerent. Est enim *vannus* juxta *Servium* *tributum areale*, quo frumenta rursantur. vid. & infra nostr. VII, 174.

72 Θριγγόν] C. V. θρίγγον. C. A. θριγγόν, quod melius. *Gl. Philox.* *Macerius*, θριγγός. KÜHN.

Θριγγόν] MS. θρίγγον. JUNG.

73 Αἰμασιάν] Αἰμασιάν MS. JUNG.

74 ἠ περιβαλεῖσθαι] Non habet C. A. KÜHN.

ἠ περιβαλεῖσθαι] Defunt in MS. ἠ περιβαλεῖσθαι. JUNG.

75 Ῥάχιν] Pro ῥάχιν, MS. ῥάχιν. JUNG.

76 Ῥάχον] Pro ῥάχος. *Hesych.* ῥάχος. ῥάχος probat etiam *Cyroll.* de *differēt.* *Vocab. Herodot.* *Polytm.* ἠ ἀμρόπολις τοπάλαι τῶν Ἀθηναίων ῥηχῶ ἐπίφρακτο. *Suidas* nihilominus habet: ῥῆχος, φραγμός, Ἡρόδοτος.

Ῥάχον] Defunt in MS. ῥάχον. JUNG.

77 ἠγεῖρειν] MS. ἠγεῖρειν. JUNG.

78 Θλίβειν] *Gl. Philox.* *Prænum* εἰπατήριον ληνοῦ. KÜHN.

79 Τρίβειν] P. V. hic iterum θλίβειν. SEB. Τρίβειν] Θλίβειν. C. A. KÜHN.

80 Καταμέργειν] Hoc usque ad προσφέρειν non est in C. A. KÜHN.

Καταμέργειν] Defunt in MS. καταμ. κ. κ. κ. ἀγ. πρ. JUNG.

81 Συκάς] C. A. συκάς συκάζειν. KÜHN.

Συκάς] Συκάς MS. JUNG.

82 Βωλοκοπεῖν] Hæc usque ad πραγμάτων defunt in C. A. KÜHN.

Βωλοκοπεῖν] Deest in MS. βωλοκ. ὀηλ. cum sequentibus usque ad verbum ἀλεστέα, quod & ipsum abest. Illud *βωλοκοπεῖν Aristophanis* est. infra VII, 141. JUNG.

83 Τὰ δὲ ὀνόματα &c.] Pro his τὰ δὲ ὀ. τ. π. MS. habet, ἐρεῖς δὲ, νέος ἄροτος (absque νεῖος), ut supra, Segm. 222. JUNG.

84 Νέος] C. A. ἐρεῖς δὲ νεῖος. α. σ. KÜHN.

85 Ἄροτος] Potius ἄροτος, ni ἀμητός, ἀλοητός, τρυγητός. *Syll.* pro quo facit P. R. ὡς ἄροτος. Sed *Vid. Comm. Gr. Lat. col. 1187.* quanquam, inquit, cum tempus arandi significat, ἔξυτονίσθαι solet: cum fegetes autem ipsas & terram aratam, βαρυτόνος effertur: ἄροτος enim βαρυτόνον, γῆ ἔστιν ἀροτραμένη, hoc est, seges & terra subacta: ἄροτος ἔξυτονος sementis, hoc est, tempus, & ipsa actio serendi: hæc tamen confunduntur interdum in exemplaribus: & mihi eorum c. numero esse videntur, quæ nos διττολογούμενα diximus supra. Hæc ille. SEB.

Ἄροτος] *Onomastic.* reddit, seges, sementis. hinc lex Attica ἐπ' ἀρότῳ (non ἀρότῳ) παίδων, *liberorum quærendorum gratia* nuptias facere præcipit. KÜHN.

Ἄροτος] H. Steph. ad ἄροτος hic notavit: *Potius ἄροτος, ut in ἀμητός, ἀλοητός, τρυγητός.* JUNG.

86 Ἀλοητός] MS. ἀλωητός per ω. JUNG.

87 Συλλογῆ τροφῆς] In C. A. hæc non sunt, nec ὄνου συναγωγῆ, nec παίδων, *liberorum quærendorum gratia* conjugia præcipit. KÜHN.

Συλλογῆ τροφῆς] Defunt συλλογῆ τροφῆς in MS. JUNG.

in *Glossis* ῥάχιν, ῥεσημα. ῥηχίς, ῥήγευς, ῥηγμός, *maceries*. KÜHN.

77 ἠγεῖρειν] MS. ἠγεῖρειν. JUNG.

78 Θλίβειν] *Gl. Philox.* *Prænum* εἰπατήριον ληνοῦ. KÜHN.

79 Τρίβειν] P. V. hic iterum θλίβειν. SEB.

Τρίβειν] Θλίβειν. C. A. KÜHN.

80 Καταμέργειν] Hoc usque ad προσφέρειν non est in C. A. KÜHN.

Καταμέργειν] Defunt in MS. καταμ. κ. κ. κ. ἀγ. πρ. JUNG.

81 Συκάς] C. A. συκάς συκάζειν. KÜHN.

Συκάς] Συκάς MS. JUNG.

82 Βωλοκοπεῖν] Hæc usque ad πραγμάτων defunt in C. A. KÜHN.

Βωλοκοπεῖν] Deest in MS. βωλοκ. ὀηλ. cum sequentibus usque ad verbum ἀλεστέα, quod & ipsum abest. Illud *βωλοκοπεῖν Aristophanis* est. infra VII, 141. JUNG.

83 Τὰ δὲ ὀνόματα &c.] Pro his τὰ δὲ ὀ. τ. π. MS. habet, ἐρεῖς δὲ, νέος ἄροτος (absque νεῖος), ut supra, Segm. 222. JUNG.

84 Νέος] C. A. ἐρεῖς δὲ νεῖος. α. σ. KÜHN.

85 Ἄροτος] Potius ἄροτος, ni ἀμητός, ἀλοητός, τρυγητός. *Syll.* pro quo facit P. R. ὡς ἄροτος. Sed *Vid. Comm. Gr. Lat. col. 1187.* quanquam, inquit, cum tempus arandi significat, ἔξυτονίσθαι solet: cum fegetes autem ipsas & terram aratam, βαρυτόνος effertur: ἄροτος enim βαρυτόνον, γῆ ἔστιν ἀροτραμένη, hoc est, seges & terra subacta: ἄροτος ἔξυτονος sementis, hoc est, tempus, & ipsa actio serendi: hæc tamen confunduntur interdum in exemplaribus: & mihi eorum c. numero esse videntur, quæ nos διττολογούμενα diximus supra. Hæc ille. SEB.

Ἄροτος] *Onomastic.* reddit, seges, sementis. hinc lex Attica ἐπ' ἀρότῳ (non ἀρότῳ) παίδων, *liberorum quærendorum gratia* nuptias facere præcipit. KÜHN.

Ἄροτος] H. Steph. ad ἄροτος hic notavit: *Potius ἄροτος, ut in ἀμητός, ἀλοητός, τρυγητός.* JUNG.

86 Ἀλοητός] MS. ἀλωητός per ω. JUNG.

87 Συλλογῆ τροφῆς] In C. A. hæc non sunt, nec ὄνου συναγωγῆ, nec παίδων, *liberorum quærendorum gratia* conjugia præcipit. KÜHN.

Συλλογῆ τροφῆς] Defunt συλλογῆ τροφῆς in MS. JUNG.

τροφῆς, τρύγη, ⁸⁸ σταφυλῶν θλίψις, οἴνου συναγωγή, ⁸⁹ ἐλαίας τριβή. ἐκ δὲ τοῦ σκάπτειν, ⁹⁰ σκάλλειν, ἢ λιμῶν, οὐχ εὐρίσκω κεκριμένα ὀνόματα.

torum congregatio, fructus, uvarum contritio, vini confluentia, oleæ contritio. A fodiendo vero, triturando vel ventillando, non inuenio certa nomina.

227

* 91 Περὶ γῆς ἀγαθῆς.

γ.

* De terra bona.

3. 227

Γῆ δὲ ἐρεῖς, εὐφορος, εὐπορος, εὐσπορος, εὐήροτος, βαθεῖα, ⁹² βαθύγειος, πείρα, ⁹³ πία, πίων, εὐκαρπος, ⁹⁴ πολύφορος, δικαία.

Tellus vero dicitur, fecunda, fertilis, facilis ad feminandum, bona aratu, profunda, mollis, pinguis, fructuosa, multum proferens, iusta.

95 Περὶ γῆς ἀκαίρου, καὶ τραχείας.

δ.

De terra sterili, & aspera.

4

⁹⁶ Ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντίας, λεπτή, πετρώδης, ψαμμώδης, λιθώδης, ὑπόλιθος, ὑπόπετρος, ὑπόψαμμος, ἄφορος, ἄσπορος, ἄπορος, ⁹⁷ ἀβαθῆς, ξηρά, δυσήροτος, ἀκαρπος, ⁹⁸ Φελλίς, ἀδικος. Μένανδρος δίκαιον ⁹⁹ γῆδιον καλεῖ, ὃ μῆδεν πλέον ¹⁰⁰ τοῦ σπέρματος ἐκφέρει.

Contra vero, tenuis, saxosa, arenosa, lapidosa, petricosa, lapidibus & arenis strata, sterilis, infeminata, inculta, non profunda, arida, difficilis aratu, infrugifera, petricosa, iniusta. Sed Menander iustum agellum vocavit, qui non plus quam femina credita redderet.

228

* 1 Περὶ λειμώνων.

ε.

* De pratiis.

5. 228

Πεδία, ἀρουραὶ ἐργάσιμοι, λήια, ὀργάδες, λόφοι, ² ὄρχοι, πρασιαὶ, ἀμπελουργίαι, ³ ἀλση, κῆποι, λειμῶνες, αὐλῶνες, παράδεισοι. εἴποις δὲ ἂν, ὄρη ἀμπελοφάρα, ἀμπελόφυτα, ἢ ἀμπελώδη, ⁴ εὐξύλα, εὐδένδρα, πολυδένδρα, λάσια. καὶ γηλόφους εὐαμπέλους, ⁵ εὐφύτους, ἡδυσίους, καταρρύτους, καὶ ἀρούρας ⁶ εὐπόρους,

Campus, arva culta, segetes, terræ cultæ, tumuli, ordines arborum, aræ, vitium culturæ, nemora, horti, prata, euripi, paradisi. Vocabis item montes vitigeros, vitibus confitos, aut vitiferos, ligno abundantes, arboriferos, arborum copia conspicuos, densos. & colles vitigineos, bene confitos, dulce vinum proferentes, irriguos, terras ferti-

88 Σταφυλῶν θλίψις] C. A. σταφυλῆς θ. contusio ἐλαίου τριβή. KÜHN.

Σταφυλῶν θλίψις] MS. σταφυλῆς θλ. (deest οἱ. συν.) ἐλαίου τριβή. Cetera hujus Sectionis desunt. JUNG.

89 Ἐλαίας] MSS. ἐλαίου. SEB.

90 Σκάλλειν] Σκάλλειν, fodere, sarrire. Hefych. σκάλλοιτες, σκαπτοῦτες. SEB.

91 Περὶ γῆς ἀγαθῆς] C. A. addit καὶ μετὰ. deinceps sequitur. γῆ δὲ ἐρεῖς εὐσπορος, εὐφορος ε. β. βαθύγειος (lege βαθύγειος) πείρα, πίων. KÜHN.

Περὶ γῆς ἀγαθῆς] Titulus hujus Sectionis abest in MS. JUNG.

92 Βαθύγειος] PP. βαθύγειος. In A. vetustas lectionem fecit obscuriorem. legerem tamen βαθύγειος. SEB.

Βαθύγειος] MS. βαθύγειος. JUNG.

93 Πία] Deest in MS. πία, quod sane ubi invenitur, nescio. JUNG.

94 Πολύφορος] P. R. πολυφόρος. SEB.

95 Περὶ γῆς ἀκαίρου &c.] Non est titulus in C. A. KÜHN.

Περὶ γῆς ἀκ.] Deest & hic titulus in MS. JUNG.

96 Ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντ.] MSS. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐναντία. Μένανδρ. SEB.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντ.] C. A. addit τὰ ἐναντία. reliqua a voce λεπτή usque ad ἀδικος desunt. KÜHN.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντ.] Sectio ipsa ita decurtata in MS. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντίας τὰ ἐναντία, Μένανδρος &c. JUNG.

97 Ἀβαθῆς] Ἀβαθῆς ut supra Segm. II 5. MSS. habent, qui hic tacent. SEB.

98 Φελλίς] Ubi alias extet, non habeo explicare. Φελλίς autem Hefychio πετρώδης. Etymolog. Φελλίς, σκληρὸς καὶ πετρώδης τόπος. Schol. Aristoph. fol. 271. Φελλίς ἐστὶν ἄττικαὶ τοῦς πετρώδεις τόπους οἵτινες κά-

τωθεν μὲν εἰσι πετρώδεις, ἐπιπαλῆς δὲ ὀλίγη ἔχουσι γῆν. vid. insuper Suid. & Steph. de urb. SEB.

Φελλίς] Sc. γῆ, terra exilis & macie laborans. cum ἀγρὸς subintelligitur, Φελλίς dici solet. KÜHN.

Φελλίς] Nota in vulgato illud Φελλίς. Apud Hefych. & Suid. hujusmodi loca πετρώδη, καὶ χωρία δυσεργῆ dicuntur apud Atticos vocari Φελλίς. est tamen apud Hefych. & Φελλίς. τὸ δὲ αὐτὸ, ait καὶ Φελλίς. Meus avus ad Suidam sua manu adnotavit & apud Scholiast. Aristoph. in Acharnens. quaerendum. Ceterum ad illa Menandri, quæ & in MS. notavit hic H. Steph. Imo aliter: δικαιοτάτων γῆδιον Xenoph. p. 129. Pad. 8. vide in Thesauris, quod dixi. generaliter nempe magis Menandrum id dixisse ibi vult. JUNG.

99 Γῆδιον] Salmas. lege γῆδιον. male. Virgil. justissima tellus. KÜHN.

100 Τοῦ σπέρματος] P. V. τοῦ δίοτος σπέρμ. SEB.

1 Περὶ λειμώνων] Titulus & sequentia usque ad παράδεισοι non sunt in C. A. deinceps incipit, εἴποις δ' ἂν ο. α. ἢ ἀμπελώδη, εὐδένδρα, λάσια. κ. γ. ε. ἡδυσίους κ. κ. α. εὐπόρους, quod ultimum & C. V. habet. KÜHN.

Περὶ λειμώνων] Titulus cum tribus lineis primis desunt in MS. qui deinceps: εἴποις δ' ἂν. Itatimque deest & ἀμπελόφυτα. JUNG.

2 ὄρχοι] In Gloss. οἱ στίχοι ἀμπελῶν antes. KÜHN.

3 Ἄλσοι] Scr. Ἄλση. SEB.

Ἄλσοι] Falckenburgius etiam bene ἄλση habet.

4 Εὐξύλα] Desunt in MS. εὐξύλα & πολυδένδρα. JUNG.

5 Εὐφύτους] Deest εὐφύτους in MS. JUNG.

6 Εὐπόρους] MSS. εὐπόρους. SEB.

Εὐπόρους] C. V. εὐπόρους. KÜHN.

Εὐπόρους] MS. ἀρούρας εὐπόρους optime. JUNG.

ics

les, segetes vernantes, hortos rore ple-
229 nos, paradisos foecundos. * nemora fron-
dosa, umbrosa, umbratilia, bona pascua
habentia, opaca, patula, undique co-
mata, prata florida, valles oleis abun-
dantes. rosæ, lilia, violæ, crocus, lotus,
narcissus, hyacinthus, thrialis, silymbria,
ferpyllum, anemone. Poëtae vero eti-
am Adianti, amaranti & leucoii memine-
runt.

λήια κομῶντα, κήπους εὐδρόσους, παραδείσους
εὐκάρπους. * καὶ τὰ ἄλση, εὐκομα, κατὰσκια, 229
εὐσκια, 7 εὐνομα, σκιερὰ, ἀμφιλαφῆ, ἀμφί-
κομα, λειμῶνας εὐανθεῖς, 8 αὐλῶνας 9 ἐλαιοκο-
μωμένους. ῥόδα, κρίνα, ἰά, κρίκος, λωτός,
10 νάρκισσος, ὑάκινθος, 11 θριαλῖς, 12 σισυμβρία,
13 ἔρπυλον, ἀνεμῶναι. οἱ δὲ ποιηταὶ, καὶ 14 ἀδιάν-
τὸν τι ἄνθος καλοῦσι, καὶ ἀμάραντον, καὶ λευ-
κόιον.

Loci florum.

6.

15 Τόποι τῶν ἀνθῶν.

5.

Omnium quidem florum est pratum ;
propria vero aliorum florum loca quomo-
do vocentur ignoro. Rosarum quidem ro-
setum, & violarium violarum propria loca.

Ὁ μὲν πάντων ἀνθῶν, 16 λειμῶν. ἴδια δὲ, ἀ-
πὸ μὲν τῶν ἄλλων, οὐκ οἶδα εἰ τι κέκληται. τῶν
δὲ ῥόδων, 17 ῥοδωνιά. καὶ ἰωνιά, τῶν ἰων.

7 Εὐνομα] Deest in C. A. & αὐλῶνας, ultimum est
hujus Sectionis. ΚῆHN.

Εὐνομα] Deest εὐνομα in MS. JUNG.

8 Αὐλῶνας] Hac voce in MS. finis Sectionis, quæ
in nostra edit. quinta: cetera ejus λείπει. Statimque
sequitur: τόποι δὲ τῶν ἀνθῶν ὁ μὲν πάντων, λειμῶν
ἴδια δὲ, τῶν μὲν ῥόδων, ῥοδωνιά. ἰωνιά δὲ, τῶν ἰων. Et
hæc etiam de 6. tmemate in MS. JUNG.

9 Ἐλαιοκομωμένους] In Gl. redditur, ὀλιγίστην. ΚῆHN.

10 Νάρκισσος] Νάρκισσος. SEB.

Νάρκισσος] Forte rectius νάρκισσος, scriptura rece-
pta, quæ & infra VI, 106. JUNG.

11 Θριαλῖς] Scr. θρυαλλῖς, ut est infra VI, 103. &
alibi. SEB. 2.

Θριαλῖς] Hic θριαλῖς, infra VI, 106. θρυαλλῖς, θρυ-
αλλῖς sane in usu fere est. ut & apud *Suidam* & *Ety-
mologum*, qui rationem ὀρθογραφίας reddit, scribitur.
Apud *Hesychium* tamen est & θριαλλῖς. JUNG.

Θριαλῖς] *Falckenburgius* θριαλλῖς. mallem tamen
θρυαλλῖς, uti non tantum in iis quos *Clar. Junger-
mannus* citavit, invenies, sed & in *Glossis*, ubi θρυαλ-
λῖς, *stunus*, ubi legerem *phlomis* vel *phlomos* vel *phlo-
mis* ex *Plin.* H. N. XXV, 10. qui inter alia scribit:
*Sunt 5 phlomidis dic. hirsuta, rotundis foliis, humi-
les. Tertia lychnis vocatur, ab aliis autem thyalis,
foliis ternis, aut cum plurimum quaternis, crassis pin-
guibusque, ad lucernarum lumina aptis.* Hinc pro *el-
lychnis* Atticis usurpatur. vid. *Thom. Eclog.* & *Phry-
nich.* sic *servus* apud *Aristophanem* in *Nebulis* vapu-
lat: ὅτι τῶν παρχιῶν ἐντεῖθε θρυαλλίδων, ad quem lo-
cum *Veteres Critici*: θρυαλλίδων] ἀπὸ τοῦ θρύου τὸ παλαιὸν
τὰ ἔλλυχια. τὰ γὰρ παρχία ἔλλυχια πολὺ ἔλαιον δαπα-
νοῦσι.

12 Σισυμβρία] Infra VI, 106. σισύμβρια, etiam
in MS. plurali nimirum, ut ibi alia quædam. Sane
& apud *Dioscoridem* σισύμβριον esse ajunt: Et sic eti-
am apud *Hesych.* in quo & illud optime notatum in-
venio: σισύμβρια, ἄνθη. Sic itaque hic potest emen-
dari. JUNG.

13 Ἐρπυλον] Infra VI, 106. ἔρπυλος, utrumque
rectum, nisi quod solet potius per ἄλ scribi. JUNG.

14 Ἀδιάντων] *Theocrit.* Idyll. XIII.

τὰχα δὲ κρίναν ἐπόσεν

Ἡμίον ἐν χώρῳ, περὶ δὲ θρία πολλά πιφύκει,

Κύων τε χελιδόνιον, χλοερὸν τ' ἀδιάντων &c.

Ubi ad vocem ἀδιάντων ita doctissimi *Critici* observant:
βοτάνη ἐστίν, αἰὶ καὶ διὰ πάντες ἄβροχον ὄβεν καὶ τὸ

ἄνομα ἀπὸ τοῦ α στεργητινοῦ μερίου, καὶ τοῦ διαίω τὸ
βρέχω. ἤγουν, τὸ μὴ ὅλως βρεχόμενον, διὰ τὸ εἶναι ὀρ-
θὸν τι καὶ ὄξυ καὶ γλυσχροῦν ἔστι δὲ ὁμοιον πηγάνῳ,
τὰ φύλλα ἔχον μικροτάτα καὶ μέλανα. καυλὸν δὲ οὐκ ἔ-
χει, οὐδὲ ἄνθος, οὐδὲ καρπὸν. ῥίζαν δὲ μόνην ἀχρηστον,
καὶ λεπτήν. καλεῖται δὲ οὕτω παρὰ τὸ μὴ δεῖσθαι ὕδα-
τι. ἐπεὶ ἐὰν ἐπιχέται ὕδωρ ἐπὶ τῶν φύλλων, οὐ μένει,
ἀλλ' ὀλισθαίνει. δεῦσαι γὰρ τὸ βρέχει. Conferatur &
Eustath. ad II. φ. v. 202. & *Hesychius.* sed placet
adhuc adscribere locum *Plinii* de hoc adianto, qui
est in H. N. XXII, 21. *Aliud adianto tinaculum;*
*assate viret, brumæ non marcescit, aquas respuit per-
fugum, mersumque sicco simile est, tanta dissociatio de-
prehenditur, unde 5 nomen a Græcis, aliquibus frutici
torianio. In Glossis, Ἀδιάντος, Capillus Veneris.*

15 Τόποι τῶν ἀνθῶν] Hic est in C. A. titulus περὶ
λειμῶνος, & sectio ipsa incipit, τόποι δὲ τῶν ἀνθῶν. ὁ
μὲν π. α. λ. ἴδια δὲ τῶν μὲν ῥόδων, ῥοδωνιά, ἰωνιά τῶν
ἰων. dicitur & ῥοδῶν, *Hesych.* in Ἀσιον λειμῶνα. consen-
tit C. V. quoad initium. ΚῆHN.

16 Λειμῶν.] Vid. *Thomas* in *Eclogis* li. v.

17 Ῥοδωνιά.] P. R. ῥοδωνία, ut scriptum & in *Erym.*
705, 3. Sed *Fr. Sylb.* melius, inquit, ῥοδωνιά, cui
suffragantur MSS. P. V. & A. *Hesychius* idem atque
Suidas. Et quid? quod terminationem iā comprehen-
sivæ speciei characterem ipse *Etymologus* statuit col.
555, 43. τὰ σημαίνοντα ἀθροισιν ἢ περιετικῶν τινῶν προ-
σηγορικῶν (προσηγορικά habet 657, 53.) ἄξυνεται. *Hes-
ychii* quoque verba ascribam: Ῥοδωνιά ὁ τέπος, ἔνθα
φύεται τὰ ῥόδα, καθάπερ καὶ ἰωνιά, ὅπου τὰ ἰα φύς-
ται, καὶ κρινωνιά, ἔνθα τὰ κρίνα. cum o in media ma-
le scriptum, inquit *H. Steph.* SEB.

Ῥοδωνιά.] *Salmass.* C. ῥοδωνία, & C. V. ῥοδωνία, ma-
le. ΚῆHN.

Ῥοδωνιά.] Omnino scribendum ut in MS. ῥοδωνιά.
Quod vero ait *Pollux* se nescire an & ab aliis tale quid
dicatur, invenimus & κρινωνιάν, ἔνθα τὰ κρίνα φύεται,
apud *Hesych.* in Ῥοδωνιά. & *Suidas*: κρινωνιά (quamvis
apud eum edatur κρινωνία) ὁ τῶν κρίνων λειμῶν. Ve-
rum ut jam demum video, *Rhodogissus* VII. antiqu.
10. ubi de rhodonia, crinonia, etiam *Pollucem* ob
hanc ignorantiam notat. JUNG.

Ῥοδωνιά.] Ῥοδωνιά certe & apud *Thom.* in *Eclog.* qui
ita: Ῥοδωνιά, ὁ τῶν ῥόδων τέπος. ῥόδον δὲ, τὸ ἄνθος. ῥο-
δῆ, αὐτὸ τὸ δένδρον. add. *Harpoerat.* qui idem Ῥοδωνιά
habet. In *Glossis* utrumque, Ῥοδωνιά. *Rosarium* &
Ῥοδωνιά. *Rubricata.*

230

* 18 Περὶ δένδρων 19 καρποφόρων.

ζ.

* *De arboribus fructiferis.*

7. 230

20 Ἐπὶ φυτῶν καὶ δένδρων καρποφόρων ἐρεῖς, ἀκμάζειν, ὀργᾶν, 21 σπαργᾶν, 22 βρύειν. 23 μάλιστα δὲ τὸ βρύειν ἐπὶ ἐλαιῶν. ἀνθεῖ, 24 καρποφορεῖ, βλαστάνει, 25 θάλλει, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα, ἀνθη, 26 ἀνθησις, βλάστησις, βλάστη, 27 καὶ τὰ ὅμοια. καὶ εὐθαλές ἐρεῖς, 28 καὶ εὐανθές, καὶ εὐβλαστές, καὶ τεθηλός, καὶ εὐεργές, καὶ αἰεθαλές.

De plantis fructiferisque arboribus dices, florere, parturire, turgere. βρύειν, id est, pullulare, sed proprie ad oleas refertur. floret, fructificat, turget, germinat, & familia his. & nomina hinc derivata, flos, florulentia, pullulatio, germinatio. Dices etiam, bene germinans, bene florens, bene pullulans, & florens, speciosum, & semper floridum.

231

* 29 Περὶ δένδρων ἀκαρπῶν.

η.

* *De arboribus infrugiferis.*

8. 231

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων, τὰ 30 ἐναντία, οἶον, ἀνανθές, δυσανθές, δυσεργές, ἀπνηθηκός, ἀφυλλόν, ἐξηθηκός. καὶ μαραίνεται, καὶ σβέννυται, ἀπανθεῖ, 31 φυλλορροεῖ, γυμνοῦται, ψιλοῦται. καὶ φυλλοχόος 32 μὴν, ὁ ταῦτα ποιῶν, ὡς Ἡσίοδος. 33 νέον, νεογενές, νεοβλαστές, ἀρτιγενές, ἀρτιγονόν, ἀρτιφυές, νεοφυές, νεόφυτον. εὐτελές μὲν γὰρ τὸ ὄνομα, κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἀριστοφάνης. * 34 Δένδρα τὰ μὲν, ἐγκαρπα. τὰ δὲ, ἀκαρπα. τῶν ἐγκαρπῶν μετὰ ἐλαιάς, καὶ ἀμπέλου, καὶ συκῆς, μηλέαι, ἔχλαι, ροῖαι, κοκκύμηλα. ἰστέον δὲ, 35 ὅτι 36 κοκκύμηλον μὲν οὐδετέρως, ὁ καρπός. ἀρσενικῶς δὲ, τὸ δένδρον 37 καλεῖ ἢ μέση κομωδία, 38 ὁ κοκκύμηλος. χρῆ-

De contrariis vero contraria dices, ut inflovida, difficulter florens, deformis, quæ defloruit, nuda foliis, flores non habens. & marcescit, extinguitur, deflorescit, folia defluunt, denudatur. φυλλοχόος mensis vero vocatur Hesiodo qui hoc efficit. nova arbor, nuper prognata, modo germinans, nuper confita, recenter procreata, modo confita, noviter plantata, νεόφυτον. abjectum quidem hoc nomen, sed apud Aristophanem invenitur. * Arbores quædam sunt fructuosæ, quædam infrugiferæ. fructuosæ autem post oleam, vitem, & ficum, mali, pyri, mali Punicæ, pruni. Notandum vero quod κοκκύμηλον in genere neutro fructum, in masculino vero arborem vocat Media Comædia. utitur etiam

18 Περὶ δένδρ.] Titulus hic in MS. habetur. Sectio ipsa vero incipit: 'Ἐρεῖς ἐπ' αὐτῶν ἀκμάζει. JUNG.

19 Καρποφόρων] C. A. addit καὶ μὴ, & incipit ita: ἐρεῖς δὲ ἀκμάζειν &c. videntur enim superflua quæ præcedunt. *Rhanon.* in ἀκμάζει hęc omnia ab ἀκμάζει usque in Segmentum 231. excipit. KÜHN.

20 Ἐπὶ φυτῶν &c.] P. V. & A. sic incip. ἐρεῖς δὲ ἐπ' αὐτῶν ἀκμ. P. R. ἐρεῖς δὲ ἀκμ. SEB.

21 * Σπαργᾶν] Asteriscus ante σπαργᾶν tollatur. SEB.

* Σπαργᾶν] Σπαργᾶν etiam in MS. est, nec video cur sollicitetur. JUNG.

22 Βρύειν] MS. βρύειν, tertia persona. JUNG.

23 Μάλιστα δὲ τὸ βρύειν ἐπὶ ἐλαιῶν] Idem docet *Eusebius*. ad II. p. v. 56. τὸ βρύειν κυριολεκτικῶς λέγεται ἐπὶ τοῦ τῆν ἐλαιῶν ἀνθεῖν.

24 Καρποφορεῖ] Vid. *Rhanon.* non habet Cod. A. KÜHN.

25 Θάλλει] C. A. omittit sequentia καὶ τὰ ὅμοια. addit autem post θάλλει, καρπομανεῖ, γυμνίθηνι λυχνίθηνι, & φυλλομανεῖ, *foliis luxuriat.* KÜHN.

26 Ἀνθη] Non est in C. A. KÜHN.

Ἀνθη] Deest ἀνθη in MS. JUNG.

27 Καὶ τὰ ὅμοια] Hęc C. A. omittit. KÜHN.

28 Καὶ εὐανθές] Alio ordine MS. εὐανθές, καὶ εὐερ. καὶ τεθ. καὶ αἰθ. καὶ εὐβλ. JUNG.

29 Περὶ δένδρ. &c.] Titulus hic abest in C. A. KÜHN. Περὶ δένδρ. &c.] Hic titulus deest in MS. adhaerentque proximis. JUNG.

30 Ἐναντία, οἶον, &c.] Οἶον usque ad ἐξηθηκός in C. A. desunt. KÜHN.

Ἐναντία, οἶον, &c.] MS. ἐναντία, καὶ μαραίν. abfque interjectis. JUNG.

31 Φυλλορροεῖ] C. A. φυλλοφορεῖ quod adderem τῷ φυλλορροεῖ, nam sterilis arboris est etiam τὸ φυλλοφορεῖν sine fructibus. KÜHN.

Φυλλορροεῖ] MS. φυλλοροεῖ. JUNG.

32 Μὴν.] *Salm.* C. post μὴν nullam distinctionem habet. KÜHN.

33 Νέον v.] Hęc usque ad illa Segmenti sequentis ab initio fere: ἰστέον δὲ, in C. A. non extant. KÜHN. Νέον v.] Cum sequentibus hujus Segmenti in MS. desunt, in quo signum, credo, hoc ἄλλοιωμα indicans. JUNG.

34 Δένδρα] Δένδρα &c. ἰστέον δὲ. hęc desunt in MS. sequiturque dein: ὅτι κοκκύμηλον (sic & infra MS. VI, 45.) μὲν οὐδ. (placet enim quantum de hoc tmeate in MS. subicere) ὁ κ. ἀρσενικῶς δὲ τὸ δένδρον ἢ κ. καλεῖ (hic iterum in MS. nota intercurrit, ut credo, defectus indicandi) κάρνα δὲ λέγεται τὰ οὐκ ἔχοντα διαφυῖν ἢ τὰ λεπτὰ κάρνα, ἢ μάλλον τὰ κοστάνια, ἃ καὶ διὸς βαλάτους καλοῦσιν ἢ μέση δὲ κομωδία τὸν μὲν καρπὸν, συκ. οὐδ. καλεῖ. τὸ δὲ δένδρον ἀρσενικῶς ὁ συκάμινος. ἀκαρπα &c. Sed quædam ad vulgata sunt notanda. JUNG.

35 Ὅτι.] Super scriptum in C. A. qui simpliciter incipit κοκκύμηλον. KÜHN.

36 Κοκκύμηλον μὲν] P. R. κοκ. μὲν οὐδετέρως, ὁ κ. ἀρσενικῶς δὲ. Et mox A. & P. V. ἢ μέση κομ. καλεῖ. indeque omnes: κάρνα δὲ (PP. omit. δὲ) λέγεται τὰ ἔχοντα διαφυῖν, (P. V. διφυῖν. Sed & *Xenoph.* dicit κάρνα οὐκ ἔχοντα διαφυῖν μηδεμίαν lib. V. de Exped. *Cyri* fol. 354.) ἢ τὰ λεπτὰ κάρνα, ἃ καὶ διὸς βαλάτους καλοῦσιν. Annectunt A. & P. V. ἢ μέση δὲ κομωδία τὸν μὲν καρπὸν συκάμινος οὐδετέρως καλεῖ, τὸ δὲ δένδρον ἀρσενικῶς ὁ συκάμινος. P. R. ita: συκάμινος οὐδετέρως ὁ καρπός, ἀρσενικῶς δὲ τὸ δένδρον ὁ συκάμινος. SEB.

37 Καλεῖ] Ὡς ἢ μέση κομωδία καλεῖ C. A. cetera a κοκκύμηλος usque ad κάρνα abfunt. KÜHN.

38 Ὁ κοκκύμηλος] Hinc *Athenaunt.* corrigite *Casau-*

Archilochus hoc prunorum nomine. pyri fylvestres, pinus, palmæ, carya, carya quæ non habent fissuram quæ λεπτοκά-
233 ρυα, aut potius castaneæ dicuntur. * de his enim Xenophon dicit, Pueros, qui enutriti erant nucibus castaneis elixatis. nonnulli vero has a Poëtis Jovis glandes dictas esse putant. amygdalæ, terminthus, cujus fructus a nonnullis terebinthus nominatur. morus. Est vero in Media Comædia fructus συκάμινον neutrum, arbor vero συκάμινος masculinum, ut Συκάμινα ὄρα, καὶ Φορεὶ κρανία μέσπιλα.

ταὶ δὲ καὶ Ἀρχιλόχος τῶ τῶν κεκκυμῆλων ὀνόμα-
τι. ἀχράδες, κῶνοι, Φοίνικες, 39 κάρυα, κάρυα
τὰ οὐκ ἔχοντα 40 διαφυήν. 41 εἴη δ' ἂν ταῦτα, τὰ
λεπτοκάρυα, ἢ μᾶλλον τὰ καστάνια ὀνομαζό-
μενα. * Φησὶ γὰρ περὶ αὐτῶν 42 Ξενοφῶν, Παῖ- 233
δας 43 σεσιτευμένους καρύους ἐφθοῖς. ἐνιοὶ δὲ ταῦ-
τα καὶ Διὸς βαλάνους ὑπὸ τῶν ποιητῶν κεκληῖσθαι
νομίζουσιν. 44 ἀμυγδαλαί, 45 τέρμινθος. εἴρηται
δὲ αὐτοῦ ὁ καρπὸς ὑπ' ἐνίων, καὶ τερέβινθος. συ-
κάμινος. ἔστι δὲ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ, ὁ μὲν καρ-
πὸς, συκάμινον οὐδετέρως· τὸ δένδρον δὲ ἀρσενι-
κῶς, ὁ συκάμινος. 46 Συκάμινα ὄρα, καὶ Φορεὶ
κρανία μέσπιλα.

* De infrugiferis. 9.

Infrugiferæ vero arbores dicuntur, quæ fructus quidem proferunt; sed quarum fructus in hominum alimentum non cedunt. Infrugiferarum itaque sunt, quercus. Dubitare autem quis poterit, an non frugiferis sit annumeranda propter glandivoros Arca-

* 17 Περὶ ἀκάρπων. θ'. 234

Ἄκαρπα δὲ λέγουσι δένδρα, ὧν ὁ καρπὸς οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις τροφή. τὰ δ' ἄλλα, κάρπιμα. Τῶν οὖν ἀκάρπων, δρυς. τάχα δ' ἂν εἴη ἀμφίβολος πρὸς τὰ ἔγκαρπα, διὰ τοὺς 48 Βαλανηφά-

bonus in suo πολυδαίδαλω opere ad ipsum, lib. 2. c. 10. ubi v. JUNG.

39 Κάρυα] C. A. κάρυα δὲ λέγεται τὰ οὐκ ε. δι-
φυήν, vel ut C. V. etiam legit διαφυήν quæ solidum
habent putamen, non coalitum duplici tegumento, et-
iam apparente commissura. KÜHN.

40 Διαφυήν] H. Steph. hic: διαφυήν. ut Xenoph. vi-
de ut legatur in Ald. Leunclavius etiam notis ad illum
locum Xenophontis lib. V. de Cyri exped. ubi ait se
κάρυα hic interpretari non ut alii juglandes, sed ca-
staneas. Pollucis locum adfert, emendans διαφυήν,
qua, inquit, fibra significatur. Idem enim valet,
quod σχίσμα, interstitium vel fissura. Quæ virorum
doctissimorum emendatio MS. nostro clare firmatur, ut
non dubitandum sit amplius de illa voce διαφυήν, quod
infra VII. 75. διαφυήν vocat, Pollucis restituenda. JUNG.

41 Εἴη δ' ἂν τ.] Absunt a Cod. Angh. Quæ vitorum
statim post διφυήν, ἢ τὰ λεπτὰ κάρυα ἢ μ. τὰ κα-
στάνια, ἃ καὶ Διὸς βαλάνους καλοῦσιν, ὁ μὲν καρπὸς
συκάμινον ου. τ. δ. δ. ο. σ. cætera absunt. C. V. etiam
legit λεπτὰ κάρυα. Quod vocem κάρυα attinet, Athe-
næus lib. II. Deipn. docet vocabulum amygdalis & ca-
staneis commune esse. in Glossis extat, κάρυον, κάρυ-
οι, κάρυα. ubi & κλάστανον ἰσχυρισμ. KÜHN.

42 Ξενοφῶν] Manus H. Steph. hic: Ἀταβ. lib. V.
pag. 209. παῖδας τῶν εὐδαίμωνων σιτευτοῦς, τετραμ-
μῖνους καρύους ἐφθοῖς, ἀπαλοῦς καὶ λευκοῦς σφῶδρα. I-
dem paulo ante, κάρυα δ' ἐπὶ τῶν ἀνωγαίων ἢ πολλὰ
τὰ πλατῆα, οὐκ ἔχοντα διαφυήν οὐδεμίαν. Ergo non
omnīa κάρυα generaliter caventur διαφυή. Adscriptur & hæc:
Aliter ipse Pollux lib. VI. (infra VI, 36.) παῖδας σιτευτοῦς
Ξενοφῶν ἔφη, unde apparet Pollucem scire nimium fidentem
memoria non satis fideliter locos authorum citasse. JUNG.

43 Σεσιτευμένους] Aliter ipse Pollux lib. VI. (infra
VI, 36.) παῖδας σιτευτοῦς Ξενοφῶν ἔφη, unde apparet
Pollucem scire nimium fidentem memoria, non satis
fideliter locos autorum citasse. SYLB.

Ξεσιτευμένους] Xenoph. Lib. V. Exped. Cyri pag.
277. σιτευτοῦς τετραμμῖνους κ. ε. divitum filis sagina-
ti, qui enutriti erant nucibus castaneis elixatis; agit
de gente Mosynacorum quam maxime barbara. διαφυή,
est operimento compactilis distinctio bifida, commissi-
suram dixeris, quia quia nuces non habent, solido
operimento constant. Castaneas etiam λώπιμα & Διὸς
βάλανους dicit ex Gl. Veterum, Athenæo, Varrone & aliis

constat. eadem Glossa Ποτικὴ πεφρυγμῖνα, Καίνα. KÜHN.

44 Ἀμυγδαλαί] Scilicet ἀμυγδ. H. Steph. malim ego,
inquit, ἀμυγδαλῆν de arbore dictum circumflectere:
de fructu autem ὄξυνειν, vel παραξύνειν, ut aliquid in-
ter ea sit discriminis. Quas scripturas observatas vi-
deo apud Athenæum & Dioscoridem &c. SEB.

Ἀμυγδαλαί] Pro ἀμυγδαλαί, scribo ἀμυγδαλαί, ut
& infra VI, 80. nec credo aliter facile reperiri. JUNG.

45 Τέρμινθος] Inter Terminus & Therebinthum
differre negat, contra Pollucem & Suidam Brodaus
Schol. ad Lib. I. Antholog. sub finem cap. 59. JUNG.

46 Συκάμινα] Hæc Sectionis ultima: Συκάμινα
ὄρα, καὶ φορεὶ. κρανία μέσπιλα, omnino corruptissi-
ma adfirmare audeo: & Amphidid. versus ex Athe-
næis lib. II. reponendum arbitror: Ὁ συκάμινος συκά-
μιν ὄρας, φορεῖ. Postea forte legendum: καὶ κρανία,
(vel potius κράνια, sive κρανία) μέσπιλα. ut pergat ad-
dere nimirum & alia ἔγκαρπα. JUNG.

47 Περὶ ἀκάρπων] Titulus deest in C. A. incipit au-
tem, ἀκαρπα δὲ δένδρα, (λέγουσι extat in margine)
ω. ο. κ. ου. ε. α. τ. τὰ δ' ἄλλα κάρπιμα. reliqua ab-
sunt usque ad Segm. 235. KÜHN.

Περὶ ἀκάρπων] Titulus deest in MS. De Sectione vero
hac nona tantum in MS. habetur: ἀκαρπα δὲ λ. δ. α. ὁ
κ. ου. ε. α. τ. τὰ δ' ἄλλα (corrige etiam sic vulga-
tum) κάρπιμα. (sic est hoc ultimum emendatum,
quum prius foret κάρπημα) nec plura. JUNG.

48 Βαλανηφάγους Ἀρκάδας] Pr. ed. βαλανηφ. sed
infra VI, 40. βαλανηφάγοι, βαλανηφάγειν. Cæterum
Arcades eo nomine ab oraculo dictos, Pausan. ait
in Coriol. fol. 155. oraculum autem vid. apud Herod.
lib. I. fol. 16. & aliud apud Pausan. Arcad. fol. 272.
Apollon. quoque testis eos ζῶειν φησὶν ἔχοντας ἐν οὐρέ-
σι. Argon. IV, 265. Et Lycorhon πρόσθε μῖνης (un-
de dicti προσελναῖοι, & προσέληνοι, licet hujus no-
minis alia ratio apud Schol. Æschyl. ad v. 427. Prom.)
τοὺς Ἀρκάδας βαλανηφάγειν εἶπεν. Tibullus II. 3. in
genere:

Glans aluit veteres ---
Ovid. quoque Fast. IV, 397.
Panis erant primis virides mortalibus herba,
Quas tellus nullo sollicitante dabat.
Postmodo glans nata est, bene erat jam glande reperta,
Duraque magnificas quercus habebat opes.
Vid. & Μεταμ. I, 105. SEB.

γους Ἀρκάδας, καὶ μάλιστα, ⁴⁹ εἰ πρὸ πυρῶν τοὺς ἀνθρώπους ἔθρεψεν ἢ βάλανος. πλάτανος, πεύκη, πετέα, ⁵⁰ μελία, αἴγειρος, λεύκη, δάφνη, πίτυς, κυπάρισσος, κέδρος, ⁵¹ θῦον, ἰτέα, ⁵² μυρική, μυρρίνη. εἰ μὴ δάφνην καὶ μυρρίνην, τοῖς ἐγκαρπῶσι προσθετέον. ὧν ὁ καρπὸς, τῆς μὲν δάφνης, δαφνίδες· τῆς δὲ, μύρτα.

des, si modo hominibus ante frumenti usum glans cibus fuit. platanus, cornus, ulmus, fraxinus, alnus, populus nigra & alba, laurus, pinus, cypressus, cedrus, thya, salix, myrica, myrtus. Nisi forte laurum, myrtumque frugiferis annumerabimus: quarum fructus, lauri quidem, daphnides; myrti vero myrta appellantur.

235 * ⁵³ Περὶ μερῶν δένδρων, καὶ εὐανθῶν κλάδων, καὶ μὴ τοιούτων. f.

* De partibus arborum, rami floribus, & contra. 10.

τοῦ δένδρου μέρη, ρίζαι, καὶ ρίζοφυεῖν, ρίζοτροφεῖν, ρίζουσθαι. στήναι, παγήναι, στηριχθῆναι, ρίζας ἀποτείνειν. πρέμνον, λεῖον, ὀμαλόν, στέλεχος, κλάδοι, ⁵⁴ κλώνες, πτόρθοι. ἐρεῖς δὲ τὸ στέλεχος, καὶ στερεόν, καὶ ἰσχυρόν, καὶ εὐμέγεθες, καὶ παχὺ, καὶ ὄρθιον, καὶ ⁵⁵ χειροπληθές, καὶ ⁵⁶ γενναῖον, εὐφυές, καὶ εὐογκον. ὑπέρογκοι κλάδοι. τὸ μέντοι ⁵⁷ ὄρηκες, ποιητικώτερον. * ἀπαλοὶ δὲ ἐρεῖς, καὶ ⁵⁸ ἀδροί, εὐφυεῖς, ὄρθιοι, κεχυμένοι, ⁵⁹ ἀποκεχυμένοι, εὐφύλλοι, κομῶντες, ἀμφιλαφεῖς, ⁶⁰ ἀμφίκομοι, εὐκομοί, σκιεροί, εὐσκιοί, ⁶¹ σύσκιοι, βαθεῖς, δασεῖς. βάθειαν ποιοῦμενοι σκιάν, πολλήν, πλατείαν, ἰκανήν, ἀρκούσαν, ἀποχρῶσαν, δαψιλῆ, ὑπεραποχρῶσαν. τὸ δὲ ἐναντίον ἐρεῖς, ἀφύλλους, ἀκόμους, γυμνοὺς, ⁶² γεγυμνωμένους, ψιλούς, ἀπειψιλωμένους τῆς κόμης, ἀφρημένους τῆς κόμης, ἐξερύηκτους, γεγηρακτάς, ἀποκεκοσμημένους, ἀποκεκαλλωπισμένους, ἀπνηθηκτάς, ⁶³ ἀποσυσλημένους τῆς κόμης, ⁶⁴ ἀποκεκαρπισμένους, ⁶⁵ ἀφρηβηκτάς, καὶ τὰ ὅμοια. * ἰδίως μέντοι ὁ τῆς ἑλαιίας κλάδος, ⁶⁵ θαλλός καλεῖται. ὡς περὶ τῆς ἀμπέλου, κλήμια. τὸ δὲ τῆς συκῆς φύλλον,

Arboris partes, radices. radices agere, radices nutrire, radices agere, figere, infigere, confirmari, radices extendere. caudex, levis, planusque, stipes, rami, palmites, germina. Stipitem vero nominabis, firmum, robustum, magnum, densum, rectum, ingentem, generosum, germinantem, tumidumque. rami luxuriantes, ὄρηκες vero Poëticum est. * Nominabis vero, teneros, adultos, virentes, rectos, latos, diffusos, foliis abundantes, comatos, patulos, crinitos undique, bene comatos, umbrosos, umbratiles, opacos, profundos, densos. densam reddentes umbram, multam, latam, sufficientem, idoneam, satisficientem, largam, luxuriosamque. Contra vero vocabis, foliis carentes, nudos, denudatos, comis privatos, spoliatos foliis, arefactos, confescentes, deformes, ornatu carentes, deflorescentes, spoliatos, fructu carentes, confectos senio. * Pro-

49 Εἰ πρὸ πυρῶν &c.] *Interpr.* quod homines &c. male dubitat enim Auctor, an homines unquam glandibus vicitarint. Kühn.

Εἰ πρὸ πυρῶν &c.] De glandiphagis priscis vid. doctiss. Meurf. ad *Lycophr.* in vers. 483. JUNG.

50 Μελία] *Scr* μελία. *Dioscor.* I. c. 108. & apud *Homer.* *Iaxpe*, tametsi *Ion.* μελία. SEB.

Μελία] *Scribendum* potius μελία. JUNG.

51 Θῦον] Apud *Hesych.* *Etymol. Suid.* θῦον. ex *Athapao* etiam θῦον observant. JUNG.

52 Μυρική] *Gl.* νιβνιπυτ, νιβνιπα. Kühn.

53 Περὶ μερῶν δένδρων &c.] C. A. ita: περὶ μερῶν δένδρων εὐανθῶν τε κλάδων καὶ μὴ. titulum excipit: ρίζαι πρέμνον στέλεχος κ. κ. ἐρεῖς δὲ &c. Kühn.

Περὶ μερῶν δένδρου &c.] Titulus in MS. hic: τοῦ δένδρου μέρη. *Trmēra* incipit: ρίζας. πρέμνον, interjecta desunt: sicut & post πρέμνον duo nomina; λεῖον, ὀμαλόν. Post ρίζα est nota, credo illum defectum indicans. JUNG.

54 Κλώνες] In MS. fuit κλώνες, quod quis mutavit in κλώνες. Sic & in MS. prius erat πτόρθοι scriptum. JUNG.

55 Χειροπληθές] MS. χειρόπληθες. JUNG.

56 Γενναῖον] In C. A. sequitur καὶ ἔ. τὸ μέντοι ο. ποιητικώτερον α. δ. ἢ. κ. α. κεχυμένοι, εὐφύλλοι. Kühn.

Γενναῖον] MS. Γενναῖον, sed super altero s quis annotavit αἰ. εὐφυεῖς mox deest & ὑπερ. κλ. JUNG.

57 ὄρηκες] Sic est emendatum, quum antea forte esset ὄρηκες. JUNG.

58 Ἀδροί] MS. ἀδροί desunt dein εὐφ' ὄρθιοι. JUNG.

59 Ἀποκεχυμένοι] Non est in C. A. Kühn.

Ἀποκεχυμένοι] Deest ἀποκεχ. in MS. JUNG.

60 Ἀμφίκομοι] *Sylb.* alci. ὑψίκομοι & paulo post κατάσκοιοι. SEB.

Ἀμφίκομοι] *H. Steph.* hic ad oram: ὑψίκομοι. & vide *Virg. Eclog. I.* JUNG.

61 Σύσκοιοι] Deest in C. A. σύσκοιοι δασεῖς. Kühn.

Σύσκοιοι] In MS. desunt σύσκοιοι, βαθεῖς. ad hunc versum *H. Steph.* adposuit in ora κατάσκοιοι: credo quod *Pollux* hæc omiserit. JUNG.

62 Γεγυμνωμένους ψ.] Utrumque abest a C. A. ut & ab eo, quod paulo post sequitur τῆς κόμης deest ἵσθη κεκαλλωπισμένους. Kühn.

Γεγυμνωμένους] Deest in MS. γεγυμνωμένους, & statim sequitur: ψιλούς, ἀπειψιλωμένους, ἀπρηθηκ. quæ in medio, non habet MS. JUNG.

63 Ἀποσυσλημένους] MS. ἀποσυσλημένους, τῆς νόμης (sed supra scriptum κόμης) ἀφρηβ. Sine verbo ἀποκεκ. JUNG.

64 Ἀποκεκαρπισμένους] Ἀποκεκαρ. & μοχ καὶ τὰ ὅμοια, abfunt etiam a C. A. Kühn.

65 Θαλλός] *MSS.* θαλλός. SEB.

Θαλλός] *Lege* θαλλός, *termes.* *Interpr.* germes. nimis laxe. *Verbena* in *Glossis* & *segmata.* Kühn.

θήριον; quemadmodum vitis, pampinus. Folia vero, etiam πέταλα nominantur. Appellabis etiam folia, tenera, juvenilia, viridia, florida. Fructum vero vocabis, florem, proventum, & remunerationem. & fructum vegetum, maturum, tempestivum, crudum, & præcocem. Nominabis vero frumenti proventum, plantarum flores, sicum germinantem, vitem pubescentem, olivam turgidam.

θήριον. ὡς περ τὸ τῆς ἀμπέλου, οἴναρον. τὰ δὲ Φύλλα, καὶ πέταλα καλεῖται. ⁶⁶ λέγοις δ' ἀν, καὶ ἀπαλά, καὶ νεαρά, καὶ ⁶⁷ χλωρά, καὶ ⁶⁸ χλωανθῆ. τὸν δὲ καρπὸν εἴποις ἀν, καὶ ἄνθος, καὶ Φορὰν, καὶ Φόρημα, ⁶⁹ καὶ ἐκφόρημα, καὶ ⁷⁰ ἐκφόριον, καὶ ⁷¹ ἐπικαρπίαν, καὶ καρπὸν ἀκμάζοντα, καὶ πέποννα, καὶ ὠραῖον, καὶ ὠμὸν, καὶ πρόωρον. ἐρεῖς δὲ ⁷² σίτου ἐκβολὴν, φυτῶν αἴθη. ⁷³ συκῆ ὄργωσα, ἀμπέλους ἠβῶσα, ἐλαία βρύουσα.

238 * De arborum nutrimentis. II.

Quæ vero fructus nutriunt, aut arbores, hæc sunt. imbres, fluvii, scaturigines, fontes, aquæ venæ, ros, guttæ, vapores, humores, scatebrofa humus, humectata, humida, aquosa, roscida, uvula, stillans, irrigua, fontibus scatens. Adde his auras, nam & hæ nutriunt. & flatus, flaminaque zephyrorum.

* 74 Περὶ τῶν τρεφόντων τὰ δένδρα. 141. 238

Τὰ δὲ τρέφοντα τοὺς καρπούς, ἢ δένδρα, ὄμβροι, ποταμοὶ, πηγαὶ, κρήναι, πίδακες, δρόσοι, ⁷⁵ λιβάδες, ἰκμάδες, νοτίδες, ⁷⁶ πιδύουσα γῆ, ἰκμάζουσα, νοτερὰ, ⁷⁷ ὕδωρ ἀναδιδούσα, ἐνδροσος, νότιος, ⁷⁸ ἐννοτος, ἐννότιος, λιβάζουσα, κατάρρυτος, πηγάζουσα. ⁷⁹ Ἐρεῖς δὲ, αἴθραι. ⁸⁰ τρέφουσι γὰρ ⁸¹ καὶ αὐταὶ. καὶ πνοαὶ, ἢ πνεύματα ζεφύρια.

239 * De laudibus loci alicujus. 12.

Locum vero laudans dices, aquosus, irriguus, roscidus, humidus, mollis, densus, confitus, plantatus, pinguis, opacus, arboribus confitus, floridus, florulentus, fructuosus, pulchros fructus procreans, frugifer, rigatus, umbrosus, umbratilis, ferax, exuberans; & si quæ sunt similia.

* 82 Περὶ ἐπαίνων χωρίου. 142. 239

Ἐπαίνων δὲ ⁸³ χωρίον, ἐρεῖς, εὐδρον, κατάρρυτον, ⁸⁴ ἐνδρῶσαν, ὑδρηλὸν, μαλακὸν, βαθύ, ἔμφυτον, κατάφυτον, πυκνὸν, δασύ, σύνδενδρον, εὐδενδρον, καταδενδρον, εὐθαλές, ἀμφιθαλές, εὐκαρπον, καλλικαρπον, πολυκαρπον, ἐπίρρυτον, σκιερὸν, ⁸⁵ ἀμφιλαφές, εὐφορον, ⁸⁶ εὐθηνῶν, καὶ τὰ ὅμοια.

240 * De laudibus prati. 13.

Sed in laudem prati, floridum, florulentum, ferax, germinans, exuberans, ο-

* 87 Περὶ ἐπαίνου λειμῶνος. 143. 240

εἰ δὲ λειμῶνας, εὐανθής, πολυανθής, πολυφόρος, ὄργων, ⁸⁸ εὐθηνῶν, εὐοσμος, εὐπνοος,

Θαλλός] MS. θάλλος, quo pacto potius θαλλός scribendum erat. JUNG.
 66 Λέγοις δ' ἀν] Deest δ' in MS. JUNG.
 67 Χλωρά] Ita MSS. al. editi: χλωρά, forsitan ex-titio e. pro χλωρα. SEB.
 68 Χλωανθῆ] MS. χλωανθῆ. JUNG.
 69 καὶ ἐκφόρημα] Abest a C. A. KÜHN.
 καὶ ἐκφόρημα] Desunt καὶ ἐκφ. καὶ ἐκφ. in MS. JUNG.
 70 Ἐκφόριον] Falschenburgius ἔκφορον. sed placet vulgatum. Denotat siquidem ἐκφορία & ἐκφόριον fructum, quem terra profert. Hesych. Ἐκφορίαν, καρπούς.
 71 Ἐπικαρπίαν] Ἐπικαρπία in Gloss. fruges, ἡμῶν fructus. KÜHN.
 72 Σίτου ἐκβολὴν] MS. σίτου ἐκβολή. JUNG.
 73 Συκῆ] MS. συκῆ. JUNG.
 74 Περὶ τρεφ. &c.] Abest titulus a C. A. KÜHN. Περὶ τρεφ. &c.] Nullus in MS. titulus. JUNG.
 75 Λιβάδες] MS. λιβάδες. JUNG.
 76 Πιδύουσα] Scatebrofa humus, uliginosa. KÜHN.
 77 Ὑδωρ ἀναδιδούσα] Non abest in C. A. sequitur ὑδροσος, ροσίδα, λιβάζουσα κ. ἐρεῖς δὲ καὶ αἴθραι: τρέφουσι γὰρ αὐταὶ καὶ πνοαὶ καὶ π. ζ. KÜHN.
 Ὑδωρ ἀναδιδούσα] Desunt ὕδ. ἀναδ. dein MS. εὐδροσος. JUNG.

78 Ἐννοτος] Desunt ἐννοτος, ἐννότιος in MS. JUNG.
 79 Ἐρεῖς δὲ, αἴθρ. &c.] MS. ἐρ. δὲ καὶ α. JUNG.
 80 Τρέφουσι γὰρ &c.] Desunt, τρ. γ. κ. α. dein-de MS. καὶ π. καὶ πνεύματος ζεφύρια. An forte ζεφύρια scribere debens? JUNG.
 81 Καὶ αὐταὶ] PP. καὶ αἴθρ. SEB.
 82 Περὶ ἐπαίνων χ.] Non est in C. A. incipit autem πᾶν δὲ χωρίον ἐρεῖς ε. κ. ἐπίρρυτον σ. α. πολυκαρπον εὐφορον. Cætera desunt usque ad Segm. 241. KÜHN.
 Περὶ ἐπαίνων χ.] Titulus abest a MS. JUNG.
 83 Χωρίον] Prius erat χωρίον in MS. Sed emendavit quis. JUNG.
 84 Ἐνδρῶσαν &c.] Ἐνδρῶσαν, ὑ. μ. β. &c. καλλικαρπον desunt in MS. JUNG.
 85 Ἀμφιλαφές] MS. post ἀμφιλ. interponit πολυκαρπον. JUNG.
 86 Εὐθηνῶν] Deest in MS. pro quo scribe εὐθηνῶν. JUNG.
 87 Περὶ ἐπ. λειμ.] Titulus & tota Sectio XIII. deest & in MS. JUNG.
 88 Εὐθηνῶν] PP. εὐθηνῶν, exuberans. & mox recte εὐθηνία, ubertas. SEB.
 ἡμῶν] Exuberans, quod & paulo post pro justa repon. item mox ubertas, pro florulentia. Bassil. de-teno. φύλαξ εὐθηνίας, καὶ λιμοῦ κυβερνήτης. de Josepho.

κατάπνους, καταπνεύμενος, εὐχρους, πολυ-
χρους, πολύμορφος, πολυειδής, πολυχρώμα-
τος, ἥδιστα ἔχων τὰ ἀποφερόμενα πνεύματα,
89 ἥρινόν πνέων. Εἰ δὲ δένδρον, εὐπραγούν, 90 εὐ-
θνηούν, εὐφορον, 91 πολύφορον, εὐκαρπον, πο-
λύκαρπον. καὶ δένδρου εὐπραγία, εὐθηνία, εὐ-
φορία, πολυκαρπία, εὐκαρπία, πολυφορία.

dorum, fragrans, spirans, fragrantia abun-
dans, bene coloratum, multicolor, mul-
tiforme., varium, multis coloribus va-
rium, suavissimum odorem emittens, ver-
num spirans. In arboris laudem, bene
constituta, exuberans, ferax, foecunda,
frugifera, fructuosa. arboris foecunditas,
ubertas, fertilitas, fructuum proventus,
proventus bonus & copiosus.

241 . * 92 Περί ὀνομάτων ἐλαίας, σῦκων, 93 ἀμπέλου,
καὶ φοινίκων. ιδ.

* De nominibus olea, ficum, vitis, 241
& palmarum. 14.

94 Ἐλαίας μὲν οὖν 95 ἄνθος ἐρεῖς, λευκὸν, πυ-
κνὸν, συνεχές. ἢ δὲ 96 ἀγριελαία, κότινος κα-
λεῖται. 97 εἰ δὲ ἐμφυτεύσαις τῷ κοτίνῳ ἡμερον,
αἱ τοιαῦται ἐλαίαι, κοτινάδες. ἢ δὲ ἱερά ἐλαία,
98 μορία. ἢ δὲ ἐν Ὀλυμπία, καλλιστέφανος. πάν-
τα δὲ τὰ ἐμφυτεύμενα ἡμερα τοῖς ἀγρίοις, 99 ἐμ-
242 βλήματα καλεῖται. * τῆς δὲ συκῆς ὁ 100 καρπός,
1 γλυκὺς, ἠδὺς, προσηνής, σῦκα, ἰσχάδες,
παλάθη. ἰσχάς νέα, χλωρά. ἰσχάς 2 ἀρχαία,
3 καὶ ξηρά, 4 τεταριχευμένη. οἱ δὲ κωμῶδοι, καὶ
ἰσχάδα 5 κοπτήν λέγουσιν. 6 αἱ μέντοι νέαι 7 συ-
καί, συκάδες ἐκαλοῦντο. ἐνιοὶ δὲ, καὶ τὰς τε-
λαίας οὕτως ἐκαλοῦν. ὁ δὲ τῆς 8 ἐρινέου καρπός,
ὅς ἐστιν ἀγρία σῦκα, 9 ἔρινα καλεῖται. α καὶ

Olivæ porro florem nominabis, album,
densum, continuum. Olea autem sylve-
stris, oleaster dicitur. Cum vero oleastro
domesticam oleam infeveris, hæc oleæ co-
tinades dicuntur. olea vero sacra, μορία.
quæ vero in Olympiade habetur, corona-
ta. Omnes vero plantæ domesticæ syl-
vestribus infitæ, calami vocantur. * fi- 242
cus vero fructus, dulcis, suavis, jucun-
dus, ficus, carica, massâ, carica recens,
viridis, carica vetus & arida, condita.
Comici etiam ficum incisam dicunt. Fi-
cus vero recentes, συκάδες vocabantur. non-
nulli vero etiam adultas hoc nomine ap-
pellaverunt. Caprifici vero fructus, qui
est ficus sylvestris, ἔρινα vocantur, quæ

Interpr. annonæ custos; & modiperator in fame. pag.
78. SEB. 2.

Εὐθηνῶν] Scribo etiam εὐθηνῶν. JUNG.
Εὐθηνῶν] Εὐθηνῶν & in sequentibus, εὐθηνῶν, pro
vitiolis εὐθηνῶν, & εὐθηνῶν in Nostro legendum ef-
fe vidit atque indicavit jam Bochari. Hieroz. P. I.
lib. 2. cap. 43. p. edit. Londin. 432. ubi & ali-
quot confimilia apud LXX. & Hom. errata corriguntur.

89 *fructum spirans*] Venum spirans. ἥρινός &
ἥρινός, item εἰαρινός & εἰαρινός idem: ab ἔαρ pro quo
contractum ἥρ, ἥρος. SEB. 2.

90 Εὐθηνῶν] Denuo hæc vocula corrupta. scribe
εὐθηνῶν. Sicut mox recte est εὐθηνία. JUNG.

91 Πολύφορον] Supra Segm. 227. P. R. πολυφόρον.
SEB.

92 Περί ὀνομ. &c.] Sectionis hujus titulus in MS.
nullus, sed hæret Sectioni duodecimæ. JUNG.

93 Ἀμπέλου] Deest in C. A. KÜHN.

94 Ἐλαίας] Hæc exscriptit Phavor. in voce ἐλαίας.
KÜHN.

95 Ἄνθος ἐρεῖς] MS. inversum, ἐρεῖς ἄνθος. JUNG.

96 Ἀγριελαία] MSS. ἀγρία ἐλαία. *Dioscorides* quo-
que divisim I. cap. 140. Sed conjunctim tamen et-
iam ibid. c. 137. ἀγριελαία ἢ ἐνιοὶ κότινον καλοῦσιν,
οἱ δὲ, Αἰθιοπικὴν ἐλαίαν. SEB.

Ἀγριελαία] Ἀγρία ἐλαία etiam legit C. A. sed in
καλεῖται subsistit, pergitque ἢ δὲ ἱερά ἐλαία μ. KÜHN.

97 Εἰ δὲ ἐμφ.] Εἰ δὲ ἐμφ. &c. κοτινάδες, hæc de-
sunt in MS. JUNG.

98 Μορία] *Hesych.* Μορίαί, ἐλαίαι, ἱεραὶ τῆς ἀθη-
νῶς. Plura isthac de re *Scholast. Aristoph.* fol. 110.
SEB.

Μορία] Ἀπὸ τῶν δὲ μορίων vicinus *furifer* dictus est
μόριος, qui alias erat καταιβάτης. de olea, quæ καλ-
λιστέφανος dicebatur; vid. *Schol. Aristoph.* in *Plut.* p.
31. KÜHN.

Μορία] Olea sacra *Misperva.* *Hesych.* Μορίαί ἐλαίαι

ἱεραὶ τῆς Ἀθηνῶν. Merentur huc adscribi verba Vere-
rum *Criticorum* ad *Nepheles Aristophanis*, quæ sic se
habent: Αἱ ἱεραὶ, ἐλαίαι τῆς Ἀθηνῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει
μορία ἐκαλοῦντο. λέγουσι γὰρ ὅτι Ἀλιφρόδιος παῖς Πω-
σειδῶτος ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτάς, διὰ τὸ τῆς ἐλαίας εὐ-
ρεθείσης, κρῖναι τῆς Ἀθηνῶν τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἀνατείνας
τὸν πέλεκυν καὶ ταύτης ἀποτυχὼν, ἐπληξεν ἑαυτὸν καὶ
ἀπέθανε, καὶ διὰ τοῦτο μορία ἐλαίαι ἐκλήθησαν. &c.
vide plura loco citato; & conf. τὸν πᾶν ad *Athen.*
III, 2.

99 Ἐμβλήματα] H. *Fun.* nomencl. *Sarcules*,
Quinif. *Insitum*, *Colum.* &c. ἔμβλημα *Poll.* JUNG.

100 Καρπός] Post καρπός est σῦκα &c. in C. A.
KÜHN.

1 Γλυκὺς, ἠδὺς &c.] Desunt tres voculæ, γλ. η.
πρ. in MS. dein est σῦκα. JUNG.

2 Ἀρχαία] Ἀρχαία aliquis emendavit, quum prius
esset ἀρχαία in MS. JUNG.

3 Καὶ ξηρά, τεταρ.] Deest a MS. particula καὶ, &
τεταρῆ. JUNG.

4 Τεταριχευμένη] C. A. τεταριχευμένα. KÜHN.

5 Κοπτήν] P. R. λεπτήν. SEB.

6 Αἱ μέντοι] C. A. οἱ μέντοι καὶ συκάδες (lege συ-
κάδας) οὕτως ἐκαλοῦν. καὶ ante ἰσχάδα, non est in C.
Salmasti. KÜHN.

7 Συκαί, συκάδες] MS. σύκαί καὶ σ. vid. *Rhodigin.*
XVIII. antiq. 9. de ficorum generibus, ubi & hæc
adfert. JUNG.

8 Ἐρινέου] P. V. ἐρινέου. SEB.

Ἐρινέου] MS. ὁ δὲ τοῦ ἐριναίου κ. bene ὁ, ut ὁ κο-
κίμηλος, συκάριμος supra Segm. 232. JUNG.

9 Ἐρινα] C. V. hic & infra ἔρινα. quod melius vul-
gato. vid. *Hesych.* in Ἐριναίαι. KÜHN.

Ἐρινα] MS. σῦκα, ἔρινα. Sic itaque illud corru-
ptum ἔρινα ex transpositione litterarum emenda,
nec opus ut viri docti peculiare loculos in suis thesauris
ltruant ex vitiolis *Pollucis* hac parte thesauris. JUNG.

Ἐρινα] *Falckenburgius* bene ἔρινα. In masculino &

sic ficubus adhærent, ut fructus non decidat. Ficus vero sylvestres colligere & componere, συκάζειν dicitur. * Vitis vero sunt, uva, botri, & hinc uvæ passæ. Vites vero dicuntur, dulce vinum profertentes, vino abundantes, bono vino præditæ. Pampini autem περιπετάννται, cum folia defluunt. Racemos vero tempestivos, maturos, generosos, florentes & luxuriantes. vel e contrario, crudos, imperfectos, intempestivos, immaturos, & omphacas nominabis. Fructus vero ἀθησαύριστος dicitur, quem reservare non licet. alius vero reservativus, ficcus, & folle adustus nuncupatur. * De palma dices, erecta, alta, aspera, robusta, semper florens. Tum etiam palmæ ramus, eodem nomine palma vocatur, & palmæ radius. apud Poëtas vero σπάδιξ. folium vero thallus, fructus autem masculæ quidem, ψήν. fœmellæ vero, βάλανος dicitur. Unde vero βάλανοι dependent, spatha vocatur. usus hoc nomine Xenophon, & Herodotus dicens, quod etiam Arcus quidam ex hujusmodi spatha habebant.

¹⁰ περιάπτουσι ταῖς συκαῖς, ὅπως μὴ ¹¹ ἀποπίπτῃ ὁ καρπός. τὸ δὲ τὰ ¹² ἔρινα συλλέγειν, ἢ περιαρτᾶν, συκάζειν λέγουσι. * ¹³ Ἀμπέλου, ²⁴³ σταφυλῆ, καὶ βότρυες. καὶ ἀπ' αὐτῶν, αἱ σταφυλίδες, καὶ αἱ σταφίδες. ἀμπέλους μέντοι, ἠδυοίνους, καὶ πολυοίνους, καὶ εὐοίνους. καὶ περιπετάννεται τὰ οἴναρα, ἀποφθίνοντων τῶν φύλλων. βότρυς δὲ, ὠραίους, καὶ πέπονας, καὶ γενναίους, καὶ ἀκμάζοντας, καὶ ὀργῶντας. καὶ τὸ ἐναντίον, ὠμούς, ἀτελεῖς, ἐξῶρους, ἀώρους, ὄμφακας. λέγεται δὲ ¹⁴ καρπός, ὁ μὲν τις, ¹⁵ ἀθησαύριστος, ἐν οὐκ ἔστιν ἀποθέσθαι. ὁ δὲ, ¹⁶ ἀπόθετος, ὁ ψυγόμενος, καὶ ἠλιούμενος. * ¹⁷ Περὶ ²⁴⁴ φοῖνικος ἔρεῖς, ἔρβιος, ὑψηλός, τραχὺς, ἰσχυρὸς, αἰεθαλής. τοῦ μέντοι φοῖνικος, καὶ ὁ κλάδος ἐμωνύμως φοῖνιξ καλεῖται, καὶ ῥάβδος φοῖνικος. καὶ ἐν τοῖς ποιηταῖς, σπάδιξ. ¹⁸ τὸ δὲ φύλλον, θαλλός. ὁ δὲ καρπός, ὁ μὲν τοῦ ἀρρένος, ψήν. ὁ δὲ τῆς θηλείας, βάλανος. ἐξ οὗ δὲ ¹⁹ κρέμονται οἱ βάλανοι, ²⁰ σπάθη. ²¹ εἶρηκε τὸ ὄνομα ξενοφῶν, καὶ Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι καὶ τόξα τινὲς εἶχον ²² ἐκ ταύτης τῆς σπάθης.

* De instrumentorum rusticorum nominibus. 15.

* 23 Περὶ ἐργαλείων γεωργικῶν ὀνομάτων. 16.

Falx, ligo, falx messoria, rastrum, securis, ventilabrum, procalum, tridens,

Δρέπανον, δρεπάνη, δίκελλα, ἄμη, ²⁴ μακέλλη, ἀξίνη, λίστρον, ²⁵ πρόκαλον, θρίναξ,

ruas arborem, in neutro vero ἔρινον fructum significat. vid. *Eustath.* ad *Odyss.* ε. ν. 281. *Bochart.* *Hicroz.* P. I. lib. II. c. 39. p. edit. Londin. 384. etiam ἔρινα legit, & inter alia ita scribit: In *Polluce* συκάζειν est τὰ ἔρινα (lege τὰ ἔρινα) συλλέγειν, καὶ περιαρτᾶν, γροβός seu fructus immaturos colligere & ex caprifico suspendere, ut demorfa a culicibus, quas generat caprificus, citius maturescant.

¹⁶ Απόθετος] Noster infra VI, 45. κοκκύμηλα τῶν ἀποθέτων. deest vero in MS. particula ὁ ante ψυγ. JUNG.

¹⁰ Περιάπτουσι] *Falckenbrygius* ἀπαρτῶσι. *Bochart.* loco modo laudato legit περιαρτῶσι vel quod in suo exemplari ita habuit, vel ita legendum statuit.

¹⁷ Περὶ φοῖνικος] Hæc usque ad αἰεθαλής frustra quæras in C. A. KÜHN.

¹¹ Αποπίπτῃ] C. V. ἀποπίπτει, quod eodem recidit. KÜHN.

¹⁷ Περὶ φοῖνικος] Desunt in MS. illa: περὶ φ. ε. ο. υ. τ. ι. αἰεθαλής. JUNG.

¹² Ἐρινα] A. ἔρινα. quod pro ἔρινα reponendum *H. Stephano* videretur. mox P. R. καλοῦνται, SEB.

¹⁸ Τὸ δὲ φύλλον] Nec ista habet C. A. καὶ ὁ καρπός, inquit, ὁ μὲν. KÜHN.

¹² Ἐρινα] Iterum emenda ἔρινα, ut habet MS. Hoc vero facere, potius ἐρινάζειν, ἐρινεάζειν, ἐρινοῦν dici admonet *H. Steph.* in thesauro. vid. & infra VII, 143. JUNG.

¹⁹ Κρέμονται] MS. κρέμονται, JUNG.

¹³ Ἀμπέλου] Absunt ista usque ad ὄμφακας in C. A. de partibus uvarum *Casimbon.* in *Sueton.* *Aug.* c. 76. KÜHN.

²⁰ Σπάθη] De spathe aliquid *Daniel Furianus* Comm. in *Theophr.* de *Odoribus* not. 45. JUNG.

¹³ Ἀμπέλου] Ἀμπέλου &c. ὄμφακας. omnia desunt a MS. JUNG.

²¹ Εἶρηκε] Hæc desunt usque ad *Segm.* 245. in C. A. *Salm.* dein post ἔχοντες addit σπάθη. KÜHN.

¹⁴ Καρπός] C. A. ὁ καρπός ὁ μὲν ἀθησαύριστος ο. ο. υ. ε. α. ο. δὲ ἀπόθετος, ψυγόμενος, reconditus alius, ἀεθαλῆς & ὁλὴ expositus. Gl. ψύγω, ξηραίνω, ψύγω, ψυχραίνω, sicco, frigeo. Solemus enim fructus, antequam recondantur, frigere, siccare, insolare. KÜHN.

²¹ Εἶρηκε] Εἶρηκε & cetera hujus τμήματος non sunt in MS. JUNG.

¹⁵ Ἀθησαύριστος] *Plato* VIII. legum de ὄπαρα. Διττός ἢ μὲν ἀραιός ἢ θεός ἔχει χάριτος αὐτῆ. τὴν μὲν παιδίαν Διονυσιάδα ἀθησαύριστον. τὴν δ' εἰς ἀπίσθισι γυρομένην κατὰ φύσιν. JUNG.

²² Ἐκ ταύτης τῆς σπ.] *Herod. Polymn.* de *Æthiopiis*, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοινίκης (φοινικίης) σπάθης πεποιημένα μακρά. vid. supra lib. I. cap. 10. Sect. 6. in fine. KÜHN.

¹⁵ Ἀθησαύριστος] *Plato* VIII. legum de ὄπαρα. Διττός ἢ μὲν ἀραιός ἢ θεός ἔχει χάριτος αὐτῆ. τὴν μὲν παιδίαν Διονυσιάδα ἀθησαύριστον. τὴν δ' εἰς ἀπίσθισι γυρομένην κατὰ φύσιν. JUNG.

²³ Περὶ ἐργ.] P. V. π. γεωρ. ἐργ. A. ἐργαλείων γεωργικῶν ὀνόματα. SEB.

¹⁵ Ἀθησαύριστος] *Plato* VIII. legum de ὄπαρα. Διττός ἢ μὲν ἀραιός ἢ θεός ἔχει χάριτος αὐτῆ. τὴν μὲν παιδίαν Διονυσιάδα ἀθησαύριστον. τὴν δ' εἰς ἀπίσθισι γυρομένην κατὰ φύσιν. JUNG.

²³ Περὶ ἐργ. γ. ο.] C. A. π. ε. γ. ὀνόματα & deinde in textu iterum ἐργαλείων γεωργικῶν ὀνόματα. KÜHN.

¹⁵ Ἀθησαύριστος] *Plato* VIII. legum de ὄπαρα. Διττός ἢ μὲν ἀραιός ἢ θεός ἔχει χάριτος αὐτῆ. τὴν μὲν παιδίαν Διονυσιάδα ἀθησαύριστον. τὴν δ' εἰς ἀπίσθισι γυρομένην κατὰ φύσιν. JUNG.

²³ Περὶ ἐργ.] Titulus in MS. hic: Ἐργαλίων (sed emendavit quis εἰ) γεωργικῶν ὀνόματα. JUNG.

¹⁵ Ἀθησαύριστος] *Plato* VIII. legum de ὄπαρα. Διττός ἢ μὲν ἀραιός ἢ θεός ἔχει χάριτος αὐτῆ. τὴν μὲν παιδίαν Διονυσιάδα ἀθησαύριστον. τὴν δ' εἰς ἀπίσθισι γυρομένην κατὰ φύσιν. JUNG.

²⁴ Μακέλλη] MS. μακέλλη, uno λ, ut & infra X, 129. JUNG.

¹⁵ Ἀθησαύριστος] *Plato* VIII. legum de ὄπαρα. Διττός ἢ μὲν ἀραιός ἢ θεός ἔχει χάριτος αὐτῆ. τὴν μὲν παιδίαν Διονυσιάδα ἀθησαύριστον. τὴν δ' εἰς ἀπίσθισι γυρομένην κατὰ φύσιν. JUNG.

²⁵ Πρόκαλον] Quid πρόκαλον sit, nescio. infra in instrumento γεωργικῶν legitur in MS. πλόκαλον X, 129. quod & alibi in *Polluce* occurrit, ut ibi dicam. JUNG.

σμινύη, πτύον, ἢ ²⁶ πτέον. καὶ λιμητηρίς δὲ καλεῖται, ²⁷ τρύγοπος, ἐν ᾧ διηθοῦσι τὴν τρύγα. ²⁸ τρύξ οὐκ ἐπὶ οἴνου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐλαίου. εἶτα, ²⁹ ἄροτρον, ³⁰ βωλοκόπος, σφύρα, σκαλῖς, ὄλμος, ³¹ ὑπερον, ³² κάρδος, ³³ θυία, ³⁴ δοῖδυξ, ἢ καὶ ἀλετριβανός. σκάφη, μάκτρα, ³⁵ σάκτρα, σκαφίς, Φορμός, ψίαθος, κόφινος, σάρακος, ³⁶ σταφυλοβόλιον, ³⁷ ὃ ἐστὶ ταμιεῖον. ²⁴⁵ * τριπτῆρ, ἄρριχος, χοῖνιξ, ³⁸ τριχοῖνικον, ἐκτεύς, ἡμίεκτον, μέδιμνος, ³⁹ φρύγετρον, ᾧ τὰς κάχυρος ἔφρυγον, ⁴⁰ κοδομεία, καὶ κοδομεύτρια, αἱ φρύγουσαι. ⁴¹ Σόλων δὲ καὶ τὰς ⁴² νύμφας ἰούσας ἐπὶ τὸν γάμον, ἐκέλευσε φρύγετρον φέρειν ⁴³ σημεῖον.

bidens, ventilabrum, quod & vannum vocant. Τρύγοπος vas vimineum, in quo fecem expurgant. Fex vero non modo de vino, sed etiam de oleo dicitur. Deinde aratrum, occa, malleus, ferculum, mortarium, pistillum, arca panaria, mortarium, pistillum, quod etiam ἀλετριβανός dicitur. pelvis, mastra, vas panarium, scaphium, sporta, storea, cophinus, vasculum ficuum, vas in quo uvæ asservantur, * penus, fricatorium, cophinus, ²⁴⁶ chcenix, tres choenices continens, sextarius, semifextarius, medimnus. phrygetron, quod instrumentum est, quo hordeum correbant. hordei fectatio, & hordeum frigentes mulieres. Solon vero etiam Sponfas ad nuptias euntes frictorium signum ferre iussit.

Πρόκαλον] Bene iterum *Falckenburgius* πλόκαμον, vid. supra *Segm.* 225.

26 Πτέον.] MSS. πτέων. SEB.

Πτέον.] In textu C. A. est πτεών, superscriptum est vulgatum. KÜHN.

Πτύον.] MS. πτέον. καὶ λιμητηρίς δὲ καλεῖται. *τρ. H. Jun.* nomencl. *Saccus vinarius*, quo &c. τρύγοπος & λιμητηρίς *Poll.* Et ab *H. Steph.* thesauro λιμητηρίς exponitur τρύγοπος ἐν ᾧ &c. Nescio tamen an non doctiss. viros errasse credam, dum nullos citant alios testes, falsos scilicet distinctiuncula, quæ in vulgatis. Nam id omnino *Pollucem* dicere arbitror, πτύον, vel πτίον, etiam vocari λιμητηρίδα. Cum enim hoc λιμητηρίς ad cellam transferatur, quom ipsius σύζυγα reliqua λιμὸς, λιμητήριον, λιμητήρ, λιμητής, & si qua alia, in arca remaneant? Post καλεῖται itaque cum MS. volente punctum pono, ne quis erret amplius. JUNG.

27 Τρύγοπος] MSS. τρύγοπος. similiterque excusum infra VI, 19. & X, 75. SEB.

Τρύγοπος] C. A. etiam τρύγοπος. *saccus vinarius*, ὑλιστήρ. *Gl. τραγία οἴνου, ἐλαίου* &c. KÜHN.

Τρύγοπος] MS. τρύγοπος ἡεῖν τ. τ. Sane illud τρύγοπος etiam in margine sui Cod. *Heav. Steph.* hic reponerat: agnoscitque uti dixi *Junius* nomencl. Nec aliter aliquoties infra VI, 19. & X, 75. JUNG.

28 Τρύξ οὐκ] MS. τρύξ δὲ οὐκ. *Jun.* nomencl. *Amurca Plin.* &c. τρύξ etiam esse *Polluce.* male enim credo τρύξ excusum ibi. Notavit & hoc de fœce olei hinc *Nunnes.* ad *Phrygisch.* ἐν ὑποστάθμῃ. JUNG.

29 Ἄροτρον] C. A. ἄροτρα βωλοκόπος. *Gl. ipocco, ἐμβωλοκοπία.* C. V. βωλοκόπος, bene. KÜHN.

30 Βωλοκόπος] Βωλοκόπος MS. optime, & sic emenda τὸ παρατύωμα in nostro. Junge vero etiam βωλοκόπος σφύρα, sine commate interjecto, ut infra est in eodem instrumento γεωργικῆ, X, 129. JUNG.

31 Ὑπερον] Vid. infra VII, 107. SEB.

32 Κάρδος] MS. κάρδος ἢ καὶ θυία. distinguunt vero: noster tamen & infra X, 102. confundere videtur. & mox ἀλετριβανός MS. JUNG.

33 Θυία] P. V. & A. θυία. SEB.

Θυία] C. A. καὶ θυία δοῖδυξ δὲ κ. α. σ. μ. σκαφίς, φορμός, scirpea. KÜHN.

34 Σάκτρα] Non est in MS. nec ita temere id reperias. JUNG.

35 Δοῖδυξ] *Hellad.* apud *Ichor.* fol. 870. ὁ τῆς θυίας τριβέως, δοῖδυξ μὲν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομάζεται. ἀλετριβανός δὲ παρὰ τῆ συνθηκῆς, καὶ οὐδὲν ἦτον παρὰ Ἀθηναίους. SEB. 2.

36 Σταφυλοβόλιον] Auctor ipse explicat, quod sit penus, ut σιτοβόλιον in *Glossis* dicitur *granarium*, τριπτῆρ, *rudicula*, qua uvæ contundunt vitatores. KÜHN.

37 Ὅ ἐστι ταμιεῖον] MS. ὃ ἐστὶν ταμιεῖον. JUNG.

38 Τριχοῖνικον] Τριχοῖνικα C. A. KÜHN.

Τριχοῖνικον] Τριχοῖνικα MS. & ἐκτεύς, quod etiam sic in antea vulgatis. JUNG.

39 Φρύγετρον] *H. Steph.* minus fidei huic scripturæ, quam illi infra VI, 64. VII, 181. X, 109. ubi semper φρύγετρον. Quin hic etiam MSS. r clare insertum habent, licet in medio r pro s positum in iis appareat φρύγητρα. *Hesych.* φρύγετρον, ξυλίφιον (al. ξυλίφ.) ἐν ᾧ κινούσι τὰς πεφρυγμέναις κριθάς. SEB.

Φρύγετρον] C. V. φρύγετρον. C. A. φρύγετρον. *Gl. Φρυγίον* (ex *Φρυγίον*) *Frisitorium*. φρύγω, *Torreio*, *Frigo*, *Arefacio*, *Torrefacio*. φρυκτὸν *coltum*, usitatio lectio est φρύγετρον, quam & *Salmasius* invenit in suo Codice. KÜHN.

Φρύγετρον] MS. φρύγετρον ὁ τ. Certe, ni fallor, illud φρύγετρον recte. Sicut & infra est X, 109. JUNG.

40 Κοδομεία] *H. Steph.* notavit hic quod infra IX, 156. οἰκοδομῆς & οἰκοδομῶν. Verum doctiss. Editor hæc correxit in nostra editione. JUNG.

41 Σόλων δὲ καὶ] Hæc cum sequenti sectione abunt a C. A. KÜHN.

Σόλων δὲ καὶ] Absunt reliqua hujus Sectionis in MS. reponamus vero & ibi φρύγετρον. Deficit dein & XVI. τμήμα cum titulo in MS. JUNG.

42 Νύμφας] Virginum nuptias obeuntium symbolum tesseramque esse voluit *Solon fristorium*. fringere enim sexus feminei & olim & etiamnum peculiaris labor esse solet, de quo quædam ad *Pausaniam* nuper. *Hesych.* dixit esse ξυλίφιον, ᾧ κινούσι τὰς πεφρυγμέναις κριθάς, quod eodem recidit, nam frictum nihil potest evadere, nisi frequenter moveatur. KÜHN.

43 Σημεῖον] Auctius *Falckenburgius* ita habet: σημεῖον αὐτουργίας.

De neglecti loci nominibus. 16.

Περὶ ἡμελημένου χωρίου ὀνομάτων. 15.

Loci autem neglecti nomina sunt, non confitus, non fossus, non occatus, spinosus, spinis repletus, tribulis & urticis refertus, spinis, cunilagine, coccis, frutibus, zizaniis. quæ effodienda sunt, incendenda, comburenda, amolienda, & igne vastanda.

Ἐπὶ ἡμελημένου χωρίου, ⁴⁴ ἄσπορον, ⁴⁵ ἄσκαφον, ἀβωλόκοπον, ἀπανθῶδες, ἀκανθῶν ἀνάπλεων, τριβόλων, κνιδῶν, ἀσπαλάθων, κονίζης, ⁴⁶ κουνιδῶν, θάμνων, ἀγρῶστιδος. ἀ δεῖ ἐξερύττειν, ἐπικαίειν, ἐπιφλέγειν, ⁴⁷ ἐπιθράττειν, πυρπολεῖν.

247 * *Olerum nomina.* 17.

Lactuca, raphanus, hoc autem nomine cramben vocant. Et quod plerique raphanum dixere, proprie raphanis dicitur, cujus etiam species apud Herodotum invenitur, *συρμαία*, *κινάρα*, *πράσον*, *κρόμμυον*, *σκάρδον*, *σέλινον*, *μαλάχην*, *τεῦτλον*, ⁵³ *κορίαννον*, ⁵⁴ *ἀσπαραγγος*. *ἀσπαραγγίς* μέντοι ὁ ⁵⁵ *ἀκανθίας* λέγεται. ⁵⁶ ὄρμενος δὲ ὁ ἡμέρος;

* ⁴⁸ *Λαχάνων ὀνόματα.* 17. 247

⁴⁹ *Θριδακίνη*, *ράφανος*. ἡ *κράμβη* δὲ αὐτῷ καλεῖται. ἦν δὲ οἱ ⁵⁰ πολλοὶ *ράφανον* καλοῦσι, *ράφανίς*. καὶ παρὰ *Ἡροδότῳ* δὲ, εἶδος *ράφανίδος*, ⁵¹ *συρμαία*, ⁵² *κινάρα*, *πράσον*, *κρόμμυον*, *σκάρδον*, *σέλινον*, *μαλάχην*, *τεῦτλον*, ⁵³ *κορίαννον*, ⁵⁴ *ἀσπαραγγος*. *ἀσπαραγγίς* μέντοι ὁ ⁵⁵ *ἀκανθίας* λέγεται. ⁵⁶ ὄρμενος δὲ ὁ ἡμέρος;

⁴⁴ Ἄσπορον] Non confitum, non fatum, non fossum, aut subactum solum. KÜHN.

⁴⁵ Ἄσκαφον] Ἄν ἄσκαλον, aut ἄσκαλον legendum? In MSS. hæc sectio tota desideratur, ut nihil etiam suppetat. quod mox moneatur de ἐπιθράττειν. SEB.

⁴⁶ Κουνιδῶν] Qualis herba, ζητητέον. an forte cunilago? inquirant medicorum filii. JUNG.

⁴⁷ Ἐπιθράττειν] *Falckenburgius* ἐπιθράττειν non male.

⁴⁸ Λαχάνων ὀνόματα] Titulus hic & in MS. JUNGERM.

⁴⁹ Θριδακίνη] Vide notam ad VI, 46. SEB. ἰ. *Θριδακίνη*] Vid. *Nunnes*. ad *Phrygisch*. in *Θριδακία*. De raphano vero idem præceptum *Phrygisch*, ubi vide *Nunnes*. vide & infra VI, 54. & adde *Athenæum* lib. extremo confirmantem hoc auctoium testimonium, quod *Pollux* ait, ὅτι τὴν κράμβην *ράφανον* ἐκάλεον οἱ παλαιοί. JUNG.

⁵⁰ Πολλοί] P. R. παλαιοί. SEB. ⁵¹ Συρμαία] Scr. *συρμαία*, ut est in MSS. *Coirb*. in definit. med. *συρμαία*. sic dicta est a quibusdam raphanus, quod concitando vomitum esset idonea & c. Lege imprimis *Marfil. Cogn.* observ. II, 18. SEB.

Σορμαία] C. A. *σῶρμαίας*, superscripto σ, ut sit, *σορμαίας*. C. V. *σορμαία*. Cod. *Salm.* *σορμαία*. *Herodot.* in *Επιτερε*: *σορμαίῳ* διηθήσαντες τὴν κοιλίην, ubi de Ægyptiaca corporum *ταρχύσει* agit. KÜHN.

Σορμαία] MS. *σορμαία*. Per u tantum habet *Leopard.* XIII. emendat. 14. & *Marfilius Cognatus* II. var. obs. ubi peculiariter tractat de *σορμαία*. JUNG.

Σορμαία] *Falckenburgius* *σορμαία* bene. ⁵² Κινάρα] P. V. & A. *κινάρα*, sic quoque excusum infra VI, 46. H. *Steph.* *κινάρα* quidam scribunt pro *κινάρα*: sed perperam. SEB.

Κινάρα] C. A. *κινάρα*. KÜHN. *Κινάρα*] MS. *κινάρα*, uno v rectius, sicut & infra est VI, 46. Mox illa, *πράσον*, κρ. σ. σ. μ. τ. de sunt in MS. JUNG.

⁵³ Κορίαννον] Cum unico v etiam infra V, 101. inter ornamenta muliebria, & infra VI, 107. nec aliter ambo PP. sed A. *κορίαννον*, itaque est in versibus *Alexidis* 286, 37. & H. *Steph.* frequentius ait reperiri scriptum duplici v. SEB.

Κορίαννον] C. A. *κορίαννον*. KÜHN. *Κορίαννον*] MS. *κορίαννον*. JUNG.

⁵⁴ Ἀσπαραγγος, ἀσπαραγγίς] P. V. *ἀσπαραγγος*, *ἀσπαραγγίς*. Sed in priore voce supra γ posito κ. quod A. in ipso contextu habet. sic scribens: *ἀσπαραγγος*,

ἀσπαραγγίς. Omnino alterum γ πλεονάζει, cum κ vero vix alibi reperias. *ἀσπαραγγος* autem linguæ communis, *ἀσπαραγγος* Atticæ dialecti esse tradit auctor *Ætymol.* Ceterum infra VI, 54. (ubi pr. ed. *ἀσπαραγγος* ὁ *ἀκανθίας*, ὄρμενος ἡμέρος, *ἀσπαραγγος*) ductu *Eustath.* *Iliad.* f. 857. v. 16. & 1302. v. 7. & *Nunnesii* in *Phryg.* pag. 20. restitui, *ἀσπαραγγος*, ὁ *ἀκανθίας* ὄρμενος ἡμέρος, *ἀσπαραγγος*. Præsertim cum *Plinius* quoque diserte affirmet, asparagum silvestrem à Græcis *ortimum* vocari, lib. XIX. cap. 9. item ab Atticis *ortimum*, lib. XX. c. 10. (tamen de sententia *Nunnesii* utrobique ex scriptoribus Græcis *ortimon* reponendum) & *Athenæus* referat lib. II. fol. 62. *Diphilus* scribere, ὡς ὁ τῆς κράμβης *ἀσπαραγγος*, λεγόμενος ἰδίως ὄρμενος, εὐστομαχαιότερός ἐστιν. Id ergo si placuerit erudito lectori, haud dubitem, quin & hoc loco similiter distinguendum: sin vero, nec mihi placeat. *Dodonæum* equidem video asparagum hortensem promiscue *ἀσπαραγγον* & *ἀσπαραγγον* silvestrem vero *μυλκωνθων* (*Plin.* *Μυλακωνθων* dicit XIX, 9.) h. e. *murus spinam*, & *ἀσπαραγγον* *πετραίων*, sine petrarum asparagum nominare, pempt. 5. lib. IV, cap. 13. Nec *Galenus* ex ista scripturæ diversitate rei significatæ, sed tantum dialecti varietatem statuit lib. II. περὶ τροφ. διν. fol. 333. Tum MSS. hoc loco omnes: *ἀσπαραγγίς* μέντοι ὁ *ἀκανθίας* λέγεται. ὄρμενος δὲ ὁ ἡμέρος. Verum (quantum ad textum & MSS.) si ὄρμενος, ut *Plinius* docet, silvestris asparagus est, rectene dicitur quod ὄρμενος ὁ ἡμέρος? si ὄρμενος silvestris proprie ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης, ut testatur *Diphilus*, quomodo in textu ὁ ἡμέρος, ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης καλούμενος, nisi hic fortasse *κράμβη* ἢ ἡμέρος, illic vero ἢ *ἀγρία* (*Diosc.* II. cap. 116. & 117.) intelligenda. Judicium penes æquum lectorem esto. SEB.

Ἀσπαραγγος, ἀσπαραγγίς] C. A. *ἀσπαραγγος*, *ἀσπαραγγίς* μέντοι ὁ *ἀκανθίας* λέγεται. ὄρμενος δὲ ὁ *ηγουγγυλῆς*. C. V. *ἀσπαραγγος*, *ἀσπαραγγίς* μέντοι ὁ *ἀκανθίας* λ. KÜHN.

Ἀσπαραγγος, ἀσπαραγγίς] MS. *ἀσπαραγγος*, *ἀσπαραγγίς* μέντοι ὁ *ἀκανθίας* λ. Vid. *Nunnesii*. ad *Phrygisch*. in *ἀσπαραγγος*. & infra VI, 54. varie enim de his grammatici. JUNG.

⁵⁵ Ἀκανθίας] Certe hic *ἀκανθίας* scribendum, ut habet MS. patet & ex iis quæ infra VI, 54. JUNG.

⁵⁶ ὄρμενος] Scribes & ὄρμενος, ut MS. & infra est VI, 54. De hoc loco vid. pariter *Nunnesii*. ad *Phrygisch*. in *ἀσπαραγγος*. *Cal. Calcagn.* 5. *Epitt.* 5. notat *Jul. Pollucem* a *Plinio* in diversum abire, in eo quod silvestrem asparagum *ἀσπαραγγίδα* (sic enim ha-

⁵⁷ ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης ⁵⁸ ἐκκαυλούμενος, ⁵⁹ γογγυλῖς, ⁶⁰ κολοκύνθη, πυροὶ, κριθαί, ὄσπρια, ⁶¹ κατέρικτα, Φασίολοι, ⁶² Φακή, κύαμοι, ⁶³ ὄχροι, δολιχοὶ, λάβυροι, ⁶⁴ κνίκος, ἐρέβινθος, ⁶⁵ ρούστραχοι, ⁶⁶ ἀράκη, κύμινον. ⁶⁷ Ἀπὸ μὲν κριθῶν, λέγεται ⁶⁸ πτισάνη, καὶ ἄλφιτα. ἀπὸ δὲ σίτου, χόνδρος, καὶ σεμίδαλις, ⁶⁹ ζεῖα, σήσαμα, κέγχρος, ⁷⁰ μήκων, ⁷¹ λῖνος, ⁷² ἄμυλος, ἄρτος.

gus, qui crambis cauli eximinitur. rapa, cucurbita, tritica, hordea, legumina, legumina fressa, phaseoli, lens, fabæ, cicerula, dolichi, cicera, cnicus, cicer, rustrachi, cicerula, cyminum. Ab hordeis vero nominamus hordeum decortiatum, & polentam. a frumento autem, granum, siliginem, speltam, sesamum, milium, papaver, linum, panem amyllum.

bet) sativum autem ὄρμενον appellari testatus fuerit. JUNG.

57 Ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης] Verba: ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης καλούμενος, abfunt a MSS. SEB.

Ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης] Defunt in MS. ista: ὁ α. τ. κ. κ. JUNG.

58 Καλούμενος] *Syll.* pro καλούμενος magis videtur probasse καυλός. Hoc enim ascriptit, inducto illo. SEB.

Καλούμενος] Lege ἐκκαυλούμενος, qui crambis cauli eximitur. est enim τὸ ἐντὸς κνήμα τῆς κράμβης, interior pars crambis, συμα vocant. vid. *Hesych.* in ὄρμενος. verba tamen hæc *Pollucis* nec in C. A. extant. KÜHN.

Καλούμενος] *H. Steph.* hic ad oram pro vulgato καλούμενος notavit: καυλός f. cui conjecturæ credo partim occasionem dedidisse quæ infra VI. 54. JUNG.

59 Γογγυλῖς] MS. γογγυλῖς καὶ τὰ ὅμοια. cetera hujus paginæ non habet. JUNG.

60 Κολοκύνθη] Infra VI. 55. κολοκύνται. Scribitur utroque modo κολοκύνθη & κολοκύντη. Etiam κολόκυνθα reperitur apud *Diosc.* II. 162. & IV. 178. Item apud *Hesych.* M. dial. cum Tryphone. Sed & κολοκυνθῖς, apud *Aretæum*. Hinc κολοκύνθινος apud *Lucian.* D. H. SEB.

61 Κατέρικτα] Scribitur etiam κατέρικτα, itaque excusum infra VI. 61. e MS. *Palat.* cum alias editi haberent: κατερικτά. Hoc loco MSS. profus tacent. SEB.

Κατέρικτα] Lectio proba. vid. *Hesych.* in Ἐρικτά. Gl. faba fressa ἐριγμός, nec tamen improbandum ἐριγμός, ἐρικτά, ab ἐρίκα, est enim διαφορούμενον. vid. pag. seq. KÜHN.

62 Φακή] *Dodonæus*: Græcis φακός ἢ φακή. Latinis lens & lentiscula. pempt. 4. lib. II. cap. 16. Alias scribitur φακή, ac distinguitur a φακός quod per hanc vocem lens cruda, per illam vero cocta sive pulmentum e lentibus (ἐψήμα φακοῦ, ut est *Gen.* 25. 34.) designetur, cujus exemplum apud *Laert.* lib. VI. p. 388. περί φακοῦ autem *Diosc.* lib. II. c. 129. SEB.

63 Ὀχροὶ] Illud ὄχροι, potius scriptum invenias ὄχροι. Φασίολοι, quod versu pen. *H. Jm.* hinc promittit nomencl. *Phaseolus*. JUNG.

64 Κνίκος] Sic *Diosc.* IV. 190. & *Aristot. histor. anim.* V. 19. sed apud *Hesych.* Κνήκος, quam scripturam præter *H. Steph.* motus serie alphabetica apud *Hesych.* præsertim cum & apud alios ea reperitur, nec non & *Spesimum* apud *Plin.* Locus est lib. XV. cap. 7. Sed ibi ascriptum in margine *Cnidinum*. Libro autem XXI. cap. 15. & 32. *Cnicus* extrat. *Dodonæus* pempt. 3. lib. II. cap. 5. κνίκον καὶ κνήκον Græci, Latini similiter *Cnicum* & *Spesimum* vocant. SEB.

65 Ρούστραχοι] Quid sibi velit hoc vocabulum & utrum corruptum sit, necne, nondum video. sequens *Hesych.* legit Ἄρακοι. *Cl. Salmas.* legit στραῖς ἄρακοι. forte legendum ρούστραχοι, i. e. herba *Sylvestris foliis*

myrti &c. *Plinius Rhus* vocat lib. XXXIV. cap. 11. ῥάχοι sunt *vinea myrti Helychis*. optimum est dividi vocem in ρούς & ῥάχοι: ρούς est arbuscula in petrosis nascens locis, ῥάχος vero palus spinosus scipibus adhibitus. vid. supra Segm. 225. KÜHN.

Ρούστραχοι] Quid ρούστραχοι, quaerendum. Immo non quaerendum amplius, sed emendandum ut *Salmasius* nosse me docuit: ρούς, τραγοί. qui & adfert versus *Antiphanis* in *Leucade*: -- σπάρμου, λίτρου, κυμίου, ρού, μέλιτος, ὀργάνου. (infra VI. 66.) & *Alexis* in *Lebete*: καριανον, αἰρον, ρούν, κύμινον, κάππαριν. (ib. a 37.) eodem modo videas junctum legi ρούν & κύμινον, ut in hoc *Pollucis*. τραγοί, ait dein amicus noster, genus etiam leguminis, cujus mentio in *epigrammate Juliani* parabata. *Isidori glossa*, *tragum inter legumina*. cui addo locum *Artemidori*, quem inveniebam lib. I. oniroc. c. 70. de leguminibus. χόνδρος δὲ καὶ τραγός, ἐπεὶ τρώφιμοί εἰσι. διὰ τοῦτο καὶ κερδαλέοι. JUNG.

Ρούστραχοι] *Falckenburgius* ρούς tantum, delecto quod ei adhaeret τραχοί.

66 Ἀράκη] In MS. deest ἀράκη, aliis est ἄρακος. nisi tamen quis contendat ἀράκη legendum, de qua invenies inter ὄσπρια e *Phania Erelio* ἐν τοῖς περὶ φυτῶν, apud *Athenæum* lib. IX. JUNG.

67 Ἀπὸ μὲν κριθῶν] PP. ἀπὸ μείντοι κρ. Et mox πτισάνη. SEB.

Ἀπὸ μὲν κριθῶν] MS. ἀπὸ μείντοι κ. dein πτισάνη. & defunt, καὶ ἄλφ. JUNG.

68 Πτισάνη] C. A. & V. πτισάνη. ab hordeo venit ptisana, & farina a frumento, χόνδρος, αἰσκα & simila. KÜHN.

69 Ζεῖα] A. & P. V. ζεῖα. A. etiam σήσαμα. P. R. σήσαμος. sed necrius scripturæ alibi reperio exempla: tamen Latine etiam dicatur *Sesamum*: siquidem vere *Dodonæus*: Græci σήσαμον, Latini quoque *Sesamum* ac *Sisamum*, nonnunquam foeminiño genere *Sesamum* nominant. pempt. 4. lib. II. cap. 22. SEB.

Ζεῖα] Ζεῖα σ. κέγχροι. hucusque C. A. cætera defunt, & ita C. V. legit ultima. *Gloss. far farra*, ζεῖα, ὄλυρα, σῖτος. vid. *Galenus* περὶ τροφῶν δυνάμειω. KÜHN.

Ζεῖα] MS. ζεῖα, σ. κέγχροι, καὶ τὰ ὅμοια. Sine reliquis quatuor oculis. JUNG.

70 Μήκων, λῖνος] Abfunt a MSS. Mox scr. ἄμυλος ἄρτος absque inciso. SEB. 2.

71 Λῖνος] Legetem, ἄλιμον de quo interpretes ad *Hesiodum*; vel, si hoc remotius est, σέλιον. KÜHN.

Λῖνος] Annon λῖνος, in λῖνον mutandum? λῖνος enim de alia re dicitur, quam de quibus hic agitur, ut supra Segm. 38. JUNG.

72 Ἄμυλος, ἄρτος] Prior editio ἄμυλος ἄρτος absque interpunctione habuit, si forte quis additam minime velit. & infra etiam VI. 72. ἄμυλοι ἄρτοι. videtur tamen hoc modo potius sub sequenti τρώφατε collocandum fuisse. JUNG.

148

* De pane, & vino 18.

Dices vero, panis miliaceus, panis verualis seu obularis, puls milii, leguminum commixtio, panis ignitus, quem multi assatum vocant. deinde farina crassa, maza, puerilis placenta, cortices uvarum, furfures, qui sunt tritici vilissimum. Vinum dulce, suave, illecebrosus, potabile, odoriferum. aliud vero vinum, lora, vappa, vinum vapesccens, vinum acidum.

249

* De armentis, gregibus, & quae hac attinent. 19.

Partes vero eorum sunt, quae agros attinent, boum armenta, caprarum & ovium greges. Et locus in quo boves stant, & bovia, & boum stabula dicuntur. ubi vero oves capraeque, caula & ovile. Bubulcus vero, etiam boum

73 Ἐρεῖς δὲ, κευχρυδίας ἄρτος. &c.] MSS. ἄρτος δὲ ἔρεῖς κευχ. P. V. κευχρυδίας, quasi vellet κευχρυδίας, quomodo est infra VI, 33. & 72. etiam in P. R. & A. tamen A. priore loco κευχρυδ. quod ipsum quoque non improbat. Et mox hic sequitur, ἀθάρη ἐκ κευχρυδίου. Κευχρυδίας autem vel κευχρυδίας panis e milio a quibusdam sine testimonio exponitur. H. Steph. ἔρητος κευχρυδίου e Galeno meminit, & κευχρυδίου ἕφως e Dioscoride: sed ἄρτου non item. SEB.

Ἐρεῖς δὲ, κευχρυδίας ἄρτος. &c.] C. A. κευχρυδίας. totum locum ita legens: ἄρτος δὲ ἔρεῖς κευχρυδίας, & sic sequens vocab. habet C. V. KÜHN.

Ἐρεῖς δὲ, κευχρυδίας ἄρτος. &c.] Sequitur in MS. abfque novo titulo: ἄρτος δὲ κευχρυδίας, καὶ ἄβ. abfque κευχρυδίας. Sic & ubi de panum speciebus proprie tractat, infra VI, 72. κευχρυδίας, ubi etiam MS. κευχρυδίου. ibi vero κευχρυδίου ἄρτου, sive κευχρυδίου nulla mentio: quamvis ex illo περιματῶν panes confici quoque potuisse quis negat? Confirmat MS. lectionem & Tzetzes Chilias. VII. v. 74. ὁ κευχρυδίας ἄρτος μοι λέγων, καὶ ὀβελίας. quamvis male sit excusum κευχρυδίας. nominatim autem Pollucem citat ibi & hunc locum respexit, omnes ejus versus infra adscribam de pane obelia ad VI, 75. JUNG.

74 Πανὶς γενναῖος] ὀβελίας ἄρτος panis in veru assatus, ut Hesychius interpretatur. Ein Spießkuchel, vel obolo emtus. Nam & Demosth. πρὸς Φορμίωνα panes obolo emtos refert. Maith. Hostem lib. III. rei numm. vet. p. 457. SEB. 2.

75 Κολάβους] P. R. & A. κολάβους. Suid. Κόλαβος ὁ μικρὸς ζωμός. Et statim inde: κολάβους, (πᾶσι quod series alphabetica videtur monere, κολάβους scribendum, sicut & haud aliter inde citat H. Steph. in Ind. Thef. Græc.) τοὺς ἄρτους, τοὺς εἰκότας τὴν πλάσιν τοῖς κολάβοις τῆς κιδάρας. αἱ δὲ, εἶδος πλακούντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ, παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίσσθαι. κολάβοι γὰρ, τὰ τῶν χορδῶν ἰπιτόνια. SEB.

Κολάβους] C. V. κολάβους. KÜHN.
Κολάβους] MS. κολάβους. ut & infra est VI, 72. & apud Suid. JUNG.

76 Ἀθήρη] P. R. ἀθήρα. quod linguæ communis est: ἀθήρη autem Atticæ dialecti, ἀθήρα Æolicæ, ut tradit Schol. Aristoph. fol. 56. SEB.

* Περί ἄρτου, καὶ οἴνου.

14. 248

73 Ἐρεῖς δὲ, κευχρυδίας ἄρτος, κευχρυδίας, καὶ 74 ὀβελίας, καὶ ὀβελίτης, καὶ ἄρτους 75 κολάβους, 76 ἀθήρη ἐκ 77 κευχρυδίου, 78 πανοσπρία, πυριάτης; τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον πυρίεφθον. εἶτα, 79 κρίμνα, μάζα, κόλλυρα, στέμφυλα, 80 κυρίβια, ἀ λέγεται τῶν πυρῶν τὰ Φαυλότατα. 81 Οἶνος γλυκὺς, ἡδύς, ἐπαγωγὸς, πότιμος, ἀνθοσμίας. ὁ δ' ἄλλος, δευτερίας, ἐξεστηκώς, 82 τροπίας, ἐντροπίας, ὀξίνης.

* 83 Περί βουκολίων, ποιμνίων, καὶ τῶν κατ' αὐτά.

249

Μέρη δ' ἀν εἶη τῶν κατ' ἀγρούς, βουκόλια, αἰπόλια, ποιμνία. καὶ οὐ μὲν 84 οἱ βόες ἴστανται, βούσταθμα, 85 βοαύλια, βουστάσεις. οὐ δὲ αἱ οἷς καὶ αἶγες, αὐλή, καὶ σηκός. καὶ ὁ μὲν βουκόλος, καὶ βουτρόφος ἀν λέγοιτο, καὶ

Ἀθήρη] MS. ἀθήρη, ἐκ κευχρυδίου, deest dein πανοσπρία. Pro πυριάτης, MS. πυριάτη. Sic & infra, ubi de eodem agitur, & πυριάτη est, MS. πυριάτη VI, 54. JUNG.

77 Κευχρυδίου] A. & P. R. κευχρ. etiam sic reperitur. SEB.

Κευχρυδίου] C. A. ἢ ἐκ κευχρυδίου πυριάτη, de ultimo Scholia Aristoph. in Vespiis pag. 336. C. V. κευχρυδίου. KÜHN.

78 Πανοσπρία] Hesych. & Suid. πανόσπρια. SEB.

79 Κρίμνα] C. V. κρημνά. KÜHN.

Κρίμνα] MS. κρημνά, vide & infra VII, 21. locum hunc laudat Brod. ad lib. I. antholog. sub finem c. 34. ubi v. JUNG.

80 Κυρίβια] Sic quosdam & apud Hippocr. legere inquit A. Passius: libroque II. de diata pag. 93, 8. κυβήρια extare, sed ipse mendum esse suspicatur, & κυρήβια legendum, quam scripturam ceteris etiam Henr. Steph. præfert. vid. hujus Thef. illius æcon. Hippocr. SEB.

Κυρίβια] C. V. κυρίβια. KÜHN.

Κυρίβια] De κυρίβιος vero vide Fæf. in Oecon. Hippocr. in κυρήβια. JUNG.

81 Οἶνος] A. & P. V. οἴνου ἔπιμος. ἡδύς. SEB.

Οἶνος] Hic in C. A. præmittitur titulus: οἴνου ἔπιμος. δευτερίας. Hesych. in Δευτερίαι. & Galenus I. c. οἶνος ἐξεστηκώς, sugicus, mucedum vinum. KÜHN.

Οἶνος] Post φαυλότατα in MS. novus titulus: οἴνου ἔπιμος. & τμήμα incipit: ἡδύς, prioribus voculis duabus omissis. JUNG.

82 Ἐντροπίας] C. V. τροπίας ἐντροπίας. in Gl. ἐντροπίας, redditur, Vappa. KÜHN.

Ἐντροπίας] MS. pro ἐκ τροπ. habet, τροπίας, ἐντροπίας. bene vero Hesych. Suid. ὀξίνης est omissum. JUNG.

83 Περί βουκολίων &c.] A. & P. V. τῶν κατ' ἀγρούς ὀνομάτια. βουκόλια &c. SEB.

Περί βουκολίων &c.] C. A. βουκολίων. Ipsum Segm. prioribus omissis incipit βουκόλια. vid. Phavor. in βουκόλια & Serv. in Aneid. Virgil. pag. 442. KÜHN.

Περί βουκολίων &c.] Titulus hujus Sectionis in MS. iste: Μέρη τῶν κατὰ ἀγρούς ὀνομάτια. ipsa incipit: Βουκόλια &c. JUNG.

84 Οἱ βόες] MS. αἱ βόες. JUNG.

85 Βοαύλια] MS. βουαύλια. JUNG.

T 2

βουφορβός. ὡς περ καὶ ὁ ὑποζευγνὺς αὐτὰς, βο-
ηλάτης. ὁ δὲ τῶν προβάτων ἡγεμῶν, ποιμὴν.
ὡς περ ὁ τῶν αἰγῶν, αἰπόλος. οἱ δὲ πάντων τῶν
250 τετραπόδων, νομεῖς. * Προβάτων δὲ καὶ αἰγῶν
τὰς ἡλικίας ὁ ⁸⁶ ποιητὴς διακρίνων, προγόνους,
καὶ ⁸⁷ μετὰστας, καὶ ⁸⁸ ἔρσας ἀνάμασε. καλεῖ-
ται δὲ τῶν μὲν βοῶν τὰ νέα μῶσχοι. τῶν δὲ προ-
βάτων, ἄρνες. τῶν δὲ αἰγῶν, ἔριφοι. ὁ δὲ τῶν
αἰγῶν ἡγεμῶν, τράγος. τῶν δὲ ⁸⁹ οἴων, κρῖος,
καὶ κτίλος. τῶν δὲ βοῶν, ταῦρος. Καὶ τὰ μὲν
⁹⁰ ῥήματα, νέμειν, ποιμαίνειν, αἰπολεῖν, ἐπὶ
νομᾶς ἐξάγειν. καὶ οὐθὰτα μὲν σφριγῶντα ἔρεις,
⁹¹ ὅταν πλήρεις γάλακτος ὧσιν οἱ μαστοί. τὸ δὲ
ἐλκεῖν ἀπ' ⁹² αὐτῶν γάλα, ⁹³ βδάλλειν, καὶ ἀμέλ-
251 γειν. * Ἐρεῖς δὲ, τυροκομεῖν, ⁹⁴ τυροκοπεῖν, καὶ γα-
λουργεῖν, καὶ γαλακτουργεῖν, καὶ ⁹⁵ πηγνῦναι γά-
λα, ⁹⁶ καὶ τρέφειν, καὶ συνιστάναι. τὸ δὲ Φαῦλον τοῦ
γάλακτος, ⁹⁷ ὄρρος. τὰ δὲ ἀγγεῖα, γαῦλοι, σκα-
φίδες, τυροκομεῖα, ⁹⁸ ταρσοὶ, τυροφορεῖα, καὶ
ταλαραί. συβώτης δ' ἔρεις, καὶ ⁹⁹ συβωσία, καὶ
συφεοί, καὶ ¹⁰⁰ σύφοι, καὶ ¹ χοιροκομεῖα, ² ἐρεγ-

nutritor, pastorque dicitur; quemadmo-
dum hic qui sub jugum boves agit, boum
subactor. Ovium vero praeses; Opilio.
caprarum, caprarius. omnium vero qua-
drupedum, Pastores sunt. * Ovium ve- 250
ro caprarumque aetates discernens Poeta,
Primogenitas, medias, ἔρσας; id est, te-
neras, & modo natas nominavit. Boum
vero juveni, vituli dicuntur. ovium, a-
gni. caprarum autem, haedi. caprarum
vero dux, hircus; oviumque, aries:
boum autem, taurus. Verba autem ipsa
sunt, pascere, oves aut capras pascere,
ad pascua educere. Ubera autem turgi-
da dicuntur, cum lacte plena sunt. Lac
autem ab iis extrahere, mulgere vocatur.
* Dices vero, caseum facere, ca- 251
seos incidere, lacte operari, lactis ope-
ribus intentum esse, & coagulare, &
coagere. Viliissimum autem lactis, fe-
rum. Vasa vero sunt, situlae, sca-
phulae, caseorum formagines, fiscellae,
casearia vasa, calathi. Dices etiam Su-
bulcus, & suum greges, porcorum ha-
rae, stabula porcorum, pabulum suum.

86 Ποιητὴς] *Homerus Odys.* i. v. 221. Non au-
tem is μεστάς sed μετὰστας dicitur κατὰ πλεονασμὸν
τῆς μέσης συλλαβῆς, ut *Eustath.* monet fol. 349.
SEB. 2.

Ποιητὴς] *Homerus Odys.* i. v. 221. KÜHN.

87 Μεστάς] C. V. μετὰστας, & ita *Homerus* μέ-
τᾶσται. KÜHN.

Μεστάς] MS. μετὰστας pro μεσ. nil melius. Sic
chimi ὁ ποιητὴς Ὀδυσσ. i. v. 221.

--- Χαρὶς μὲν πρόγονοι, χαρὶς δὲ μετὰσται

Χαρὶς δ' αὐθ' ἔρσαι. ---

μετὰσται, ait ibi *Eustathius*, ὅ ἐστιν αἱ μέσαι κατὰ
πλεονασμὸν τῆς μέσης συλλαβῆς &c. JUNG.

88 Ἐρσας] MS. nolter ἔρσας. JUNG.

89 Οἴων] Mendose ἴων, pro οἴων MS. idem dein
κτίλος. JUNG.

90 ῤήματα. MSS. πράγματα. SEB.

ῤήματα] Πράγματα etiam C. A. KÜHN.

ῤήματα] MS. πράγματα, pro ῥήμ. JUNG.

91 Ὅταν] MS. ὅτ' ἂν. JUNG.

92 Αὐτῶν γάλα] MS. αὐτῶν τὸ γάλα. JUNG.

93 Βδάλλειν] C. V. βάλλειν. C. A. βδάλειν. *Dio*
Chrysostr. in orat. *Calenis habita*, βδάλλειν. KÜHN.

Βδάλλειν] MS. βάλλειν καὶ α. JUNG.

94 Τυροκοπεῖν] Non est in C. A. KÜHN.

Τυροκοπεῖν] Deest τυροκοπεῖν a MS. JUNG.

95 Πηγνῦναι] Πηγνῦναι MS. JUNG.

96 Καὶ τρέφειν] Deest in C. A. KÜHN.

Καὶ τρέφειν] Deest in MS. καὶ τρέφειν. Verum τρέφειν
hic idem fuerit quod πηγνῦναι. unde περιτρέφεται γάλα
apud *Homerum*, quod coagulatur, ut *H. Steph.* no-
tavit ex *Eustathio* in thes. suo. Adprobat idem *He-
sychius*, apud quem & simplex clare expositum ita vi-
deas, ut MS. si visum fuerit in *Polluce* capere: τρέ-
φειν, ἔχειν, (sic interpungo, ubi male non interpun-
gitur.) πηγνῦναι καὶ τρέφεται ὁμοίως. ait *Hesych.* &
plura *Suidas* in τρέφεται, quem vide. JUNG.

97 Ὅρρος] C. V. pro ὄρρος legit ὄρρος, male. KÜHN.

Ὅρρος] MS. ὄρρος, & γαῦλοι. quae ambo & apud
Homer. ita dicto lib. X. *Odys.* v. 222.

--- γᾶον δ' ὄρα ἀγγεῖα πάντα,

Γαῦλοι τε σκαφίδες, τε τετυγμένα, τοῖς ἐνάμιλγην.
Vid. *Eustath.* ibi. JUNG.

98 Ταρσοὶ] Abest a C. A. ταρσοί. KÜHN.

Ταρσοὶ] Deest ταρσοί in MS. dein scribe τάλαροι.
ut est in MS. JUNG.

99 Συβωσία] P. R. συβωσία. *H. Steph.* si synony-
μα συβωσία, συφεοί, χοιροκομεῖα, scribendum erit
potius συβωσία, (& sic expresse habet P. V.) ut idem
sit cum συβωσία (quomodo est in A. &c. sin συβω-
σία mendo caret, significabit suum, vel porcorum pa-
storum: πορκαλιονεμ, porcorum nutritorium ut *Varro*
loquitur lib. II. *Rei Rust.* cap. 1. SEB.

Συβωσία] C. A. συβωσία. KÜHN.

Συβωσία] *H. Steph.* hic ad vocem συβ. in margi-
ne: f. συβωσία. vid. & ejus thesaurum. MS. habet
συβωσία quod reponamus. Ita enim & infra IX, 16.
Hesych. Συβωσία, σφοδρῆσια. *Suid.* Συβωσίον, τὸ χοι-
ροφορβεῖον. *Homer. Odys.* ε. (quem locum & *Steph.*
attulit in thesauro, ut & *Suid.*)

Ἐρσας σὺν συβωσία, τὸς αἰπόλια πλατὶ αἰγῶν.
quem versum sine dubio suavissimus *Heliodorus* al-
ludit, ut solet, lib. IX. *Aethiopic.* paulo longius a
fine:

Πλεῖστα δὲ αἰγῶν αἰπόλια, καὶ σὺν συβωσία.
JUNG.

100 Σύφοι] Sic & infra VII, 187. in vulgatis:
habet sic & *Stephanus* quum hunc locum in thes. vo-
ce συβωσία adfert: & idem tamen mox habet συ-
φός, οὗ ex *Polluce* hoc loco, ut ait, quem hinc ci-
tavit. & malim sane συφῶι oxytone, ut MS. habet
infra VIII, 16. quemadmodum & συφετοί & συφῶι
ibidem. JUNG.

1 Χοιροκομεῖα] *H. Steph.* Synonyma putat χοιροκο-
μεῖον, & χοιροφορβεῖον, per quod posterius *Suid.* συ-
βωσίον exponit. (ἱριγμός υἱῶν.) *Interpr.* pabulum suum:
forte quia vox isthæc de faba fressa fractaque aut aliis
leguminibus dicitur. Sed *H. Steph.* ἱριγμός vel ἱριγ-
μα legendum putat: astipulanturque illi nonnihil P.
V. & A. in quibus ἱριγμός. SEB.

2 Ἐγερμός] C. V. ἐργμός. KÜHN.

Ἐγερμός] MS. ἐργμός υἱῶν quod sane ad *H. Ste-
phanus* conjecturam proxime accedit, qui hic in mar-
gine ait forte emendandum ἱριγμός, ἱριγτός & ἱριγμα-
σι de hujusmodi περιφράγμασι habes etiam apud *He-
sych.* JUNG.

porci, sues integræ ætatis, sues a lacte repulsi; & lactentes. & δέλφακες dicuntur nuper nati porcelli ut & μεταχοίροι.

μὸς ὕαν. χοίροι, ³ σῦες τέλειοι, ⁴ ὕες ἀγάλακτοι, καὶ ⁵ γαλαθνηοὶ, καὶ δέλφακες τὰ ὀψίγονα, καὶ μεταχοίροι.

CAPUT XIII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

252

* De partibus aratri.

* ⁶ Περὶ ἀρότρου μερῶν.

252

Hujus posterior rectum lignum, quod Arator tenet, stiva vocatur. ejus vero concavitas, cui manum adjungit, anfa. ubi vero stiva infigitur, ἀλήη. pars vero cui jugum adaptatur, furca. ferrum autem arans, vomer, cujus summitas nympha. ex his vero temo. Incurva pars, cui subtenditur clavis affixa furca, dentale dicitur. quod vero post dentale est, histoboum. est autem lignum, quod extenditur inter utrumque bovem. hujus autem apex circa jugum, κορώνη. Lorum autem illud latum jugum contingens, bovitens, aut μεσάβοιον, vel μεσάβοιον vocatur. hoc autem utuntur, cum in jugi foramen ligneum clavum infigunt, quem embryum, aut paxillum vocant.

ΤΟΥΤΟΥ τὸ κατόπιν, ξύλον ὀρθόν, οὗ ἔχεται ὁ ἀρότης, ⁷ ἐχέτη καλεῖται. αὐτὸ δὲ τὸ ⁸ κοῖλον αὐτοῦ, ⁹ καθ' ὃ τὴν χεῖρα ἐναρμόζει, ¹⁰ χειρολαβῆς. αὐτὸ δὲ ἐμπέπηγεν ἡ ἐχέτη, ¹¹ ἀλήη. ὧ δὲ ὁ ζυγὸς ἐνηρμόσται, ἔλυμα. τὸ δὲ ἀροῦν σιδήριον, ¹² ὕνις. ἢς τὸ ἄκρον, νύμφη. ὃ δὲ ῥυμὸς, ἡρμόσται ἐκ τῶνδε. τὸ μὲν ἐπικαμπῆς αὐτοῦ, ὧ ὑποτείνεται τὸ ἔλυμα γεγομφωμένον, γῆς. τὸ δὲ μετὰ ¹³ τὸν γῆν, ἰστοβοεὺς. τὸ δὲ τέλος αὐτοῦ, τὸ μετὰ τὸν ζυγὸν, κορώνη. ὃ δὲ πλατὺς ἰμάς, ὃ τῷ ζυγῷ παρακαθαπτόμενος, ¹⁴ ἐχέβοιον, ἢ μεσάβοιον, καὶ ¹⁵ μεσάβοιον καλεῖται. ¹⁶ καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸν, ὅταν περιελῶσιν εἰς τὸ τοῦ ζυγοῦ τρύπημα, ¹⁷ κερκίδα ξυλίην ἐμβαλόντες, ἢ καλεῖται ¹⁸ ἔμβρυον, ἢ ἔνδρυν.

³ Σῦες τέλ. &c.] P. R. σῦες τέλ. καὶ ὕες. SEB. Σῦες τέλ. &c.] MS. σῦες τ. καὶ ὕες ἀγ. JUNG.

⁴ ὕες ἀγάλ. &c.] C. A. ὕες γάλακτος κ. γ. καὶ δέλφακες τὰ ὀψίγονα κ. μ. C. V. ὕες ἀγάλ. γαλαθνηοὶ, καὶ δέλφακες καὶ τὰ ὀψ. μετ. KÜHN.

⁵ Γαλαθνηοὶ] Post γαλαθνηοὶ, in MS. a manu, puto, recentiore ad oram est adnotatum ut inferatur: καὶ δέλφακες. Sane & infra δελφάκιον habes VII. 187. ubi eadem tractat. JUNG.

⁶ Περὶ ἀρότρου μερῶν.] P. V. περὶ μερ. ἀρ. A. ἀρότρου μέρη. SEB.

Περὶ ἀρότρου μερῶν.] C. A. ἀρότρου μέρη. KÜHN.

Περὶ ἀρότρου μερῶν.] Capitulis hujus titulus in menbrana: Ἀρότρου μέρη. JUNG.

Περὶ ἀρότρου μερῶν.] Videndus Hesiod. Ἔργων β. v. 45.

&c. ex quo placet adscribere, quæ habet ad illum locum Proclius. Ita autem ille: Περὶ ἀρότρου κατασκευῆς ἐν ταῦταις διδάσκει (Ἡσίοδος), καὶ δεῖ εἰδέναι τίς ἡ ὕνις, τί τὸ ἔλυμα, τίς ὁ γῆς, τίς ὁ ἰστοβοεὺς, τίς ἡ ἐχέτη, ἔξ ἧν ἐστὶ τὸ ἀρότρον. ἢ μὲν οὖν ὕνις ἐστὶ τὸ σιδήρον αὐτὸ τὸ ἐν τῷ ἀροτρίῳ σχίζον τὴν γῆν. ταῦτο δὲ τῷ ἔλυματι περιήρμόσται ἀνάθει ἐμβεβλημένοι εἰς αὐτὸ τὸ κοῖλον ὄν. τὸ δὲ ἔλυμα ἐστὶ τὸ ἐμβληθὲν εἰς τὴν ὕνιν κατέχον ξύλον κατὰ τὸ ἄκρον, ὃ καλοῦσι νύμφη, ὃ κατὰ ὑπέρτερον μέρος τὸ ἀνω συγγεγομφωταὶ πρὸς τὸν γῆν. ὃ δὲ γῆς ξύλον ἐστὶ μακρὸν ἔχον οὐ πῶρρον τοῦ ἔλυματος, ὀρθὸν ἐμπέπηγος ξύλον ἐν αὐτῷ, ὃ κατέχοντες οἱ ἀροτρίωντες ὅλον κινουσι τὸ ἀρότρον, καὶ διὰ τοῦ ἀρότρου τοὺς βοῆς. καὶ τοῦτο τὸ ξύλον καλεῖται ἐχέτη. ταῦτα δὲ τῷ γῆν ἐμπέπηγεν ἄλλο ξύλον μίξρον κατὰ τὸ ἔτερον μέρος τὸ ἄκρον εἰς τοῦ ζυγοῦ δίσκον τοῦ ἐπικειμένου τοῖς ὄμοις τῶν βοῶν καὶ ζευγνύοντος αὐτοῦ, ἐμπέπηγος δὲ σφηνάθην διὰ τινος σφηνισμῶν. εἰ μὲν οὖν ἐν ξύλον ἢ τὸ ὅλον ὁ γῆς μέχρι τοῦ ζυγοῦ ἀπὸ τοῦ ἔλυματος, καλεῖται τὸ ἀρότρον αὐτόγυον. Ἐὰν δὲ μικρότερος ἢ τῆς χρείας ὁ γῆς, ἰσφηνάθεται τὸ ἔτερον αὐτῷ ξύλον τὸ συναπτόν αὐτὸν καὶ τὸν ζυγὸν, καὶ καλεῖται τὸ μὲν ὅλον πηκτόν, τὸ δὲ ἰσφηνάθην ἰστοβοεὺς. Ἦσζ pro-

lixiora equidem sunt, veruntamen quoniam Nostrium illustrant, in paucorum vero manibus illa scholia versantur, ideoque illa exscribere non piguit.

⁷ Ἐχέτη] P. R. ἐχέτην καλοῦσιν. SEB.

Ἐχέτη] Apud Nonium *vetra*. in *Gloss. stiva, vetra*. KÜHN.

⁸ Κοῖλον] C. V. Κοῖλον in κῶλον mutat. KÜHN.

Κοῖλον] Κῶλον α. MS. JUNG.

⁹ Καθ' ὃ] P. R. ὧ τὴν χ. SEB.

Καθ' ὃ] C. A. ὧ. KÜHN.

¹⁰ Χειρολαβῆς. οὗ &c.] MS. χειρολαβῆς. οἷος δὲ ἐμπ. Recte illud χειρολαβῆς, quod etiam H. Steph. ira emendandum vidit hic & in thesauro. vulgatum sequutus est & Rhodiginus XXXVI. ant. 5. aratri partes explicans, & hæc Latine exponens: ubi *chirola-* ber habet. JUNG.

¹¹ Ἀλήη] Ἀλύη C. V. KÜHN.

Ἀλήη] MS. ἀλύη. JUNG.

¹² Ὑνις] A. ὕνις. SEB.

Ὑνις] Alterum, abest a C. A. sequentia vero exhibet: ὧ δὲ ῥυμὸς ἡρμόσται. KÜHN.

¹³ Ὑνις] MS. ὕνις. JUNG.

¹³ Τὸν γῆν] C. A. τὸ γῆν. *Gl.* γῆς ὕνεως, *Den-* talis. γῆς ὁ τοῦ ἀρότρου, *den* aratri. KÜHN.

¹⁴ Ἐχέβοιον] C. A. ἐχίβοτον. vid. Hesych. *Phano-* τισ. in μέσηβα, ἔλυμα & πηκτὸν ἀρότρον. KÜHN.

¹⁵ Μεσάβοιον] Sic habet & MS. H. Steph. ad hanc vocem hic adscripsit μέσηβον, credo quod sic legere mallet. JUNG.

¹⁶ Καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸν] A. & P. V. αὐτὸ. SEB.

Καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸν] C. A. & V. κ. δ. αὐτὸ. KÜHN.

Καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸν] MS. Καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸ, ὅτ' ἂν περιέλωσιν ε. JUNG.

¹⁷ Κερκίδα] H. Steph. nomencl. in supell. rustic. voce *Radim*. JUNG.

¹⁸ Ἐμβρυον] C. *Salmas.* ἔμβριον. KÜHN.

253

* 19 Περὶ ἀμάξης.

* *De plaustris.*

253

ἈΜΑΞΗΣ μέρη, ἄξων, τροχοί, κλίμαξ, τὸ πρόμηκες ξύλον τὸ ὑπὲρ τοῦ ἄξωνος ἐκ τεσσάρων συνεστηκός, καὶ μέσας ῥάβδους, πρόσθεν μὲν πλείους, ἔπισθεν δὲ ἐλάτους ἔχον. ἐν μέσῳ δὲ τὴν ὑπερτερίαν ἐνηρμομένην, ἧς τὰ ἐκατέρωθεν πλευρὰ, θαιροὶ καλοῦνται, δεξιὸς, καὶ ἀριστερός. ὑποπέπηγε δὲ αὐτοῖς ξύλα, ἀ καὶ θαιραῖα ὀνομάζονται. οἷς ἐφαρμόζονται οἱ ἀμαξήποδες, ἀφ' ὧν ὁ ἄξων ἔλκεται στρεφόμενος. τὰ δὲ ἐφεξῆς τῷ ἄρματι, ζυγός, ῥυμός, ζεύγλη, ἀκροζύγιον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Partes plaustris sunt, axis, rotæ, scæla, quod est prælongum lignum supra axem, quatuor constans partibus, habens intermedios baculos, in priore quidem parte plures, posteriore vero pauciores, in medio vero tabulatum plaustris impositum sustinens. cujus utraque latera, cardines, dexter scilicet, & sinister dicuntur, his vero ligna suffixa sunt, quæ θαιραῖα dicuntur. quibus axis cardines adaptantur, a quibus axis conversus trahitur. tum & alia, quæ sunt plaustris, ut jugum, temo, jugum falcatum, summitas, & his similia.

254

* 28 Περὶ μελισσῶν.

* *De aribus.*

254

ἘΡΕΪΣ δὲ μελισσῶν, ἰσμός, καὶ σμήνος, τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν. ὁ δὲ τόπος, σίμβλα, καὶ σίμβλοι. τὸ δὲ ἔργον, μελιττουργεῖν. βλίττειν δὲ, τὸ καπνίζειν τὰς μελίττας, καὶ ποιεῖν ἀναχωρεῖν. ὁ δὲ ἄρ-

De aribus porro dicunt, examen, & σμήνος, quod apium multitudinem significat, locus vero, alvearia, & aritaria. Ipsum autem opus mellificare. βλίττειν vero est, apes fumo infestare, & abigere. Cæterum qui examini præest,

19 Περὶ ἀμάξης] ν. περὶ μερῶν ἀμάξης. ἄξων &c. SEB.

Περὶ ἀμάξης] C. A. ἀμάξης. KÜHN. Περὶ ἀμάξης] Hujus cap. titulus in MS. Ἀμάξης μέρη. Incipitque: ἄξων. γ. & sequentia hoc ordine: κλ. τὸ ὑπὲρ τοῦ ἄξ. προμ. ξύλον ἐκ τεσσ. JUNG.

20 Τὸ πρόμηκες] C. A. τὸ δὲ ὑπέρμηκες. τὸ δὲ & V. C. habet. Plat. in Theat. has currus partes habet, τροχοί, ἄξων, ὑπετήρια (lego ὑπερτερία) ἀντιγυεῖς, ζυγός. KÜHN.

21 Τὸ ὑπὲρ τοῦ ἄξωνος] P. V. & A. τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἄξωνος προμ. ξύλ. ἐκτ. P. R. τὸ ὑπέρμηκες ξύλ. SEB.

22 Ἐχον] MS. ἔχων. JUNG.

23 Ἀ καὶ καθαραῖαι] Vid. καθαραῖα. SEB.

Ἀ καὶ καθαραῖαι] C. V. ἂ θαιραῖα ὀνομάζονται. leg. θαιραῖα. C. A. habet vulgatum lectionem sed κα punctis notatur & in fine mutatur in οι ut sit θαιραῖοι. Salmas. θαιραῖα legendum ait. KÜHN.

Ἀ καὶ καθαραῖαι] MS. ξύλα, ἂ θαιραῖα (absque accentu) ὀνομάζονται. quod certe minus corruptum puto, quam vulgatum. Legendum itaque forte θαιραῖα. Immo θαιραῖα, ut ingeniosissimus Salmasius mihi id coram indicabat. peripicue tunc ex eyma suo θαιραῖα illa agnosci queant, ξύλα ὑποσημηγότα θαιραῖοῖς, ἧγουν ταῖς ἐκατέρωθεν πλευροῖς, ut in modo jam præcedentibus Pollux noster ipse ait. JUNG.

Ἀ καὶ καθαραῖαι] Falschenburgius, ἂ καὶ ἀκίριον habet, quod tamen ut & vulgatum non intelligo. Placet magis emendatio Cl. Kühnii, qui θαιραῖα legit, a quo Noster Auctori illa vox quoque restituta inque textum recepta est.

24 Ἐφαρμόζονται] P. R. ἀρμόζ. SEB.

Ἐφαρμόζονται] MS. ὑφαρμόζονται. JUNG.

25 Ζυγός, ῥυμός] MS. inverfo, ῥυμός, ζυγός. JUNG.

26 Ζεύγλη] Gloss. reddunt subjuga. KÜHN.

27 Καὶ τὰ τοιαῦτα] Non habet C. A. proverbialiter videtur olim usurpatum fuisse, ἐκατὸν τῆς ἀμάξης ξύλα, centum sunt plaustris ligna; pro re intricata & multis necessariis egens, quia revera plaustrum ad sui structuram plurimum & laboris & materiae requirit. vid. Dionys. Episcopum apud Euseb. Præp. Evangel. Tribuitur hoc dictum Hesiodo, ut qui cecinit

liter videtur olim usurpatum fuisse, ἐκατὸν τῆς ἀμάξης ξύλα, centum sunt plaustris ligna; pro re intricata & multis necessariis egens, quia revera plaustrum ad sui structuram plurimum & laboris & materiae requirit. vid. Dionys. Episcopum apud Euseb. Præp. Evangel. Tribuitur hoc dictum Hesiodo, ut qui cecinit

--- ἐκατὸν δὲ τε δοῦρατ' ἀμάξης.

uti videre est in Platone circa finem Theæstet. KÜHN.

28 Περὶ μελισσῶν] Hoc caput priori coheret, absque titulo, qui tamen ab aliquo in margine additus est, idem cum vulgato. JUNG.

29 Μελισσῶν] Phavorini. qui hunc locum exscripsit in ἰσμός, καὶ ὄδός, δεσμός subjicit post μελισσῶν. KÜHN.

Μελισσῶν] Videbatur mihi emendandum μελισσῶν, vel potius interpungendum ita: ἐρεῖς δὲ, μελισσῶν ἰσμός, καὶ σ. quod posterius dixi confirmat MS. qui nullam interpunctionem inter μελισσ. & ἰσ. agnoscit. JUNG.

30 Μελισσῶν] A. μελιτῶν. SEB.

31 Τόπος, σίμβλα καὶ σίμβλοι] MS. τόπος σίμβλοι. & post σίμβλοι nota, ut inseratur, quod recentior manus ora adscripsit: καὶ σίμβλα. JUNG.

32 Βλίττειν] A. & P. V. βλήττειν. P. R. editis similiter. Schol. Aristoph. βλίττειν ἰστί τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων &c. fol. 234. SEB.

Βλίττειν] Dio Chrysostom. orat. Cæcænis habitæ καρπὸς ζῶν βρίζοντες, καὶ τροφὴν ζῶν βδάλλοντες καὶ βλίττοντες. vid. Helysch. in Βλίσαι & βλίττειν. Idem in ἐκβλίσαι dicit, βλίζειν esse τὰ κηρία ἐκθλίβειν. ergo βλίζειν vel βλίττειν est fumo apes expellere & simul favos tollere & exprimere. hac de re extat proverbium militare apud Suidam in σχολαίτερον ex Ἀραθία. C. V. βλήττειν. KÜHN.

Βλίττειν] MS. βλήττειν. quod quis mutare voluit in κλήττειν, vid. Brod. ad c. 70. lib. I. anthol. Jung.

33 Καπνίζειν] Pr. ed. κναπνίζειν. SEB.

quemque tota cohors sequitur, Dux, & Rex nominatur. earumque soboles, σχαδόνες dicuntur. sed ignavum horum pecus, fuci sunt. & ipsarum vasa, cellulae. Sonitus autem, bombus. Sonare autem, bombire dicitur. aculeus vero, molestus. Opera vero sunt, favi, mel, mel cera mixtum. Sunt vero & favi esculenti.

χων τοῦ σμήνους, ἡγεμῶν, καὶ ³⁴ βασιλεὺς, ὃ τὸ πᾶν ἔπεται. τὰ δὲ ³⁵ ἔγγονα, ³⁶ σχαδόνες. τὸ δὲ ἄργον αὐτῶν ἔθνος, ³⁷ κηφῆνες. τὰ δὲ αὔγεια, ³⁸ κύτταροι. ὃ δὲ ἦχος, βόμβος. καὶ βομβεῖν, τὸ ἡχεῖν. ³⁹ τὸ δὲ κέντρον, οὐκ εὐφορον. τὰ δὲ ἔργα, κηρία, μέλι, μελίκηρα. ⁴⁰ εἰσὶ δὲ καὶ σχαδόνες ἐδώδιμοι.

255 * Decreveram etiam, Venatoria adde-
re, aliaque aliis, multaue multis sub-
jungere: verum hoc modo in infinitum
Librum protenderem. Puto autem te so-
lertem ex hoc specimine ad excogitandum
factum juxta dactum hujus libri reliqua
pervestigaturum. si vero tibi visum fue-
rit, etiam illa adjungam.

* ⁴¹ Ἐμελλον καὶ κυνηγετικά προστιθέμαι, 258
καὶ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις, καὶ πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς.
ἀλλ' ὡς μὴ εἰς πλεον ἂποτείναιμι τὸ βιβλίον.
οἶμαι μὲν καὶ σε ἐκ παραδείγματος τὴν ἐπί-
νοιαν λαβόντα, κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ λόγου
τὰ λοιπὰ ἀνερευνήσειν. εἰ δὲ βούλει, καὶ κείνα
προσθήσω.

Præfens hic Primus liber a Diis initio
sumpto in Agricultura finitur. Secundus
vero, omnia de humani corporis appa-
rentibus & non apparentibus partibus vo-
cabula comprehendit.

⁴² Τὸ παρὸν βιβλίον πρῶτον ἐκ θεῶν ἀρξάμε-
νον, ⁴³ εἰς γεωργίαν παύεται. τὸ δὲ δεύτερον, πε-
ρὶ σώματος ⁴⁴ ἀνθρώπου, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐ-
τῷ φανερῶν τε καὶ ἀφανῶν μερίων ὀνομασίας
διαλαμβάνει.

34 Βασιλεὺς] *Plinius* lib. II. cap. 15. ita defecti-
bit: Duo genera eorum (Regum) melior ruffus quam
niger, vasisque, omnibus forma semper egregia. Et
duplo quam ceteris major, penna breviores, crura re-
cta, ingressus celsior, in fronte macula, quodam dis-
demate candicans, multo etiam nitore a vulgo diffe-
rent. KÜHN.

35 Ἐγγονα] Ἐγγονα MS. JUNG.
36 Σχαδόνες] C. A. σχαδόνες. C. A. & V. προ ἔγγονα
habent ἔγγονα. KÜHN.

37 Κηφῆνες] *Plinius* l. c. fuci, sirenas, cephenes.
KÜHN.

38 Κύτταροι] C. V. κύταροι in *Gloss.* κυτταρία
(lege κυτταρία) nucamentis. vid. *Scholia Aristoph.* in
Vespa pag. 353. & 354. KÜHN.

Κύτταροι] Κύτταροι MS. JUNG.
39 Τὸ δὲ κέντρον &c.] Non habet ista C. A. usque
ad μελίκηρα. KÜHN.

Τὸ δὲ κέντρον &c.] Defunt in MS. τὸ δ. κ. οὐ. ε. JUNG.
40 Εἰσὶ δὲ σχαδόνες] MSS. εἰσὶ δὲ σχαδόν. καὶ ἐδ.
SEB.

Εἰσὶ δὲ σχαδόνες] C. A. εἰσὶ δὲ σχαδόνες καὶ ἐδώδι-
μοι, ita & C. V. Sunt vero etiam in cibo, quas vocant

σχαδόνες, vermiculos dixeris; quibus si capita detran-
tur, priusquam pennas habuerint, pro gratissimo sunt
rhabulo matribus, inquit *Plin.* loco citato. *Athenaeus*
libro XIV. ex *Eubulo* inter alia bellaria etiam σχα-
δόνες enumerat cap. 10. ubi *Dalechampsius* vertit, φα-
νός, τὰ κηρία, quod huc non pertinet. KÜHN.

Εἰσὶ δὲ σχαδόνες] MS. εἰσὶ δὲ σχαδόνες καὶ ἐδ.
Septem lineolarum sequentes defunt. JUNG.

41 Ἐμελλον] Hic totus versiculus abest a C. A. se-
quitur vero τὸ δὲ παρὸν πρῶτον βιβλίον &c. KÜHN.

42 Τὸ παρὸν βιβλ. πρ.] A. τὸ δὲ π. P. V. τὸ μὲν
παρὸν. SEB.

Τὸ παρὸν βιβλ. πρ.] MS. τὸ παρὸν πρῶτον βιβλίον
ἐκ θ. JUNG.

43 Εἰς γεωργίαν] P. V. & A. εἰς τὴν γ. SEB.
Εἰς γεωργίαν] MS. εἰς τὴν γ. JUNG.

44 Ἀνθρώπου, καὶ π. &c.] P. V. & A. ἀνθ. δια-
λαμβάνει. καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ἐν αὐτῷ φανερῶν καὶ
ἀφανῶν μερίων. SEB.

Ἀνθρώπου, καὶ π. &c.] Sic explicit in MS. liber
primus: ἀνθρώπου διαλαμβάνει, καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν
ἐν αὐτῷ φανερῶν καὶ ἀφανῶν μερίων. Τέλος τοῦ πρῶ-
του βιβλίου. JUNG.

* IΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

2 BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

* JULII POLLUCIS ONOMASTICI LIBER SECUNDUS.

3 ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

JULIUS POLLUX

Κομμώδῳ Καίσαρι χαίρειν.

Commodo Cæsari S.

ΟΣ Α μὲν παρὰ τοῖς τὴν ἀκριβῆ Φω-
νὴν ἔχουσι τῶν ἀνθρωπίνων μελῶν ἦν
εὐρεῖν, ταῦτα δὲ παρ' ἐκείνων ἔξειν
ἐμελλον. πολλὰ δὲ καὶ οἱ 4 τῶ πε-
ριπάτω συνήθεις ἐμήνουσιν ἡμῖν, αὐ-
τοὶ τὰ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἰατρῶν
ἀθροισάμενοι, παρ' ὧν καὶ ἡμεῖς τινὰ τούτων συνε-
2 λέξαμεν. * ὧν γὰρ 5 μετὰ τὴν πείραν γνῶσις,
τούτων ἡ χρεια παρὰ τῶν πείρα γνόντων, ἀναγα-
καία. τοῦ πρὸ τούτου τοίνυν βιβλίου ἀπὸ Θεοῦ ἔ-
χοντος τὴν ἀρχὴν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἄρα τὸ δευτέ-
ρον ἀρχεται. 6 Φράσει δὲ τὰ ἀνθρώπου πάντα
μέρη, καὶ 7 ὅπῃ ἕκαστα. πρῶτον τὰς ἡλικίας ἐ-
ρεῖ.

QUÆCUNQUE de humanis
membris ex politæ linguæ
Scriptoribus invenire licuit,
hæc ab his habiturus sum.
multa insuper & Philoso-
phi Peripatetici subministrarunt nobis, qui
hæc & sua opera, & Medicorum col-
legerunt, a quibus & nos quædam mu-
tuavimus. * Quorum enim cognitio ex-
2 perientiæ beneficio datur, eorum usus
etiam necessario ab iis est petendus, qui
experientiam illam habent. Cum autem
primi libri exordium a Diis sumpserimus,
ab homine secundum exordiemur. indicat
vero omnes hominis partes, quoque sin-
gula spectent, quemque usum habeant.
primoque ætates explicat.

1 Ιουλίου Πολυδ.] In C. A. defunt Segm. I. & 2.
KÜHN.

Ιουλίου Πολυδ.] Titulus hujus libri in MS. ilte : Ἀρχὴ
τοῦ δευτέρου βιβλίου. Περὶ σώματος ἀνθρώπου καὶ τῆς
ὀνομασίας τῶν ἐν αὐτῷ φανερῶν καὶ ἀφανῶν μερῶν.
Præfatio, & capitum enumeratio, cum toto tmema-
te primo non sunt in MS. qui incipit a secundo tmema-
te : Ερεῖς & c. JUNG.

2 Βιβλ. δεύτερον] Hunc librum secundum luculenta
expositione illustravit *Jouch. Camerarius* in commen-
tariis utr. linguæ. Inde autem pauciora quam prius
facere animatus eram, excerpti, cum quia temporis
inopia non sivit, tum vero quia spero nepotem illius,
tanto avo dignissimum, *Goth. Jungermannum* propo-
diem cos deuo publici juris facturum : additis ob-
servationibus, quas *Efronius Rudingerus* consignavit ad
oram libri sui, quem V. Cl. *Philippus Camerarius*
superiori anno eis χρῆσιν ad me misit. Nam & inde
nescio an quicquam mutuari præ angustia temporis
potuerim. SEB.

3 Ιουλίου Πολυδ.] In MSS. absunt præfatio, Cata-
logus capitum & sectio prima, in qua sunt ἀνθρώ-

πων ἡλικίας quam *Ald. & Flor.* edd. ante præfatio-
nem habent. in *Aug.* hæc est inscriptio : περὶ σώμα-
τος ἀνθρώπου. τῆς ὀνομασίας τῶν ἐν αὐτῷ φανερῶν καὶ
ἀφανῶν μερῶν. P. R. vero : περὶ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ μέχρι γῆρας. SEB.

4 Τὸ περιπάτω σ.] *Interpr. familiares nostri inter
deambulandum*, sed melius fuerit Peripateticos Philo-
sophos intelligere, ut qui *Polluci* partes hominis plu-
rimas subjecerunt ; & partim e suæ sectæ philosophis,
partim e medicorum libris de partibus hominis libros
dederunt, secuti magistrum, qui etiam scripserat de
Partibus Animalium. KÜHN.

5 Μετὰ τὴν πείραν] *Interpres obscurat egregium
dictum Auctoris. quorum, inquit, cognitio experien-
tia beneficio datur, eorum usus etiam necessario est
petendus ab iis, qui experientiam illam habent.* Et hæc
ratione a medicis quædam mutuo sumit *Pollux* in
hoc argumento Medicis Physicisque proprio. KÜHN.

6 Φράσει δὲ, τὰ] Post δὲ comma dele. JUNG.

7 Ὅπῃ ἕκαστα] *Quo singula spectent, quemque u-
sum habeant.* KÜHN.

C A.

* CAPITA LIBRI
SECUNDI.

* Σ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β.
ΒΙΒΛΙΟΥ.

Hominum aetates, & vocabula. Cap. I.
Quae sunt ante generationem, & post
generationem. II.

Hominum membra, & partes. III.

Partes hominis externae, internaeque. IIII.

Nominum eorum quae singulis partibus con-
gruunt, frequentissimus usus. V.

Αίτε ανθρώπων ηλικίαι, και τὰ ὀνόματα. α'.
Τὰ πρὸ τῆς γενέσεως, και τὰ μετὰ τὴν
γένεσιν. β'.

Τὰ ανθρώπων μέλη τε, και μέρη. γ'.

Τὰ τε προφανῆ, και τὰ ἔνδον. δ'.

Ἡ τῶν ἐφ' ἐκάστου μέρους γιγνομένων ὀνομάτων
πλείστη χρῆσις. ε'.

* CAPUT PRIMUM.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Hominum aetates, & nomina. I.

Αίτε ανθρώπων ηλικίαι, και τὰ ὀνόματα. α'.

Septem sunt aetates secundum Hippo-
cratem. prima ab anno primo ad
septimum; secunda a septimo ad decimum-
quartum annum, tertia a decimoquarto
usque vicesimumprimum, quarta a vicesi-
mo primo usque ad vicesimumoctavum,
quinta a vicesimumoctavo ad tricesimum-
quintum, sexta a tricesimoquinto ad qua-
dragesimumsecundum, septima a quadra-
gesimumsecundo ad quadragesimumnonum.
prima quidem, Puerulus, secunda, Pu-
er, tertia, Adolescens, quarta, Juvenis,
quinta, Vir, sexta, Senex, septima,
Decrepitus dicitur.

Επτὰ εἰσιν ηλικίαι, ὃ καθ' ἵπποκράτην. πρῶ-
τη, ἀπὸ ἐνός, ἕως ἐπταετούς. δευτέρα, ἀπὸ
ἐπταετούς, ἕως τεσσαρεσκαίδεκάτου. τρίτη, ἀπὸ
τεσσαρεσκαίδεκάτου, ἕως εἰκοστού πρώτου. τετάρτη,
ἀπὸ εἰκοστού πρώτου, ἕως εἰκοστού ὀγδοῦ. πέμ-
πτη, ἀπὸ εἰκοστού ὀγδοῦ, ἕως τριακοστού πέμ-
πτου. ἕκτη, ἀπὸ τριακοστού πέμπτου, ἕως τετ-
ταρακοστού δευτέρου. ἑβδόμη, ἀπὸ τετταρακο-
στού δευτέρου, ἕως τῶν τετταρακονταενέα. ἡ μὲν
πρώτη, παιδίον. ἡ δευτέρα, παῖς. ἡ τρίτη, μει-
ράκιον. ἡ τετάρτη, νεανίσκος. ἡ πέμπτη, ἀνὴρ.
ἡ ἕκτη, γέρον. ἡ ἑβδόμη, πρεσβύτης.

* De hominis partibus. 2.

* ¹⁰ Περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερῶν. β' 5

Usitato itaque more dices, homo, hu-
manus, homuncio, humanum, humane,
more hominum, humaniter. Et Huma-

Ἐρεῖς εὐν τὸ σύννηθες, ἄνθρωπος, ¹¹ ἀνθρώπι-
νον, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον, ἀνθρωπικόν, ἀν-
θρωπίνως, ¹² ἀνθρωπικῶς, ἀνθρωποειδές. και ἀν-

8 Κεφάλαια τοῦ β'. βιβλ.] Capita non extant in C. A. habet autem ita: ἀρχὴ τοῦ δευτέρου βιβλίου περὶ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ τοκετῶ αὐτοῦ μέχρι γῆρας. quae extant Segm. 6. deinde etiam absunt omnia a Segm. 4. usque ad Segm. 5. Kühn.

Κεφάλαια τοῦ β'. βιβλ.] Caput indicii H. Steph. hic adscripsit: In diversis capitula non distinctus est hic liber. In hunc vero suum secundum, torum fere Rufi Ephesi librum de appellatione partium corporis humani transtulit noster, ut monet Casaub. IX. in Athen. XIII. Pollucis vero vestigia sequutus est laudatiss. avus noster in Comm. utriusque linguae seu διασκευῆ Ὀνομαστικῆ τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπινῳ σώματι μερῶν. Qui liber quasi perpetuus Comm. est in hunc Pollucis librum secundum, ne quid dicam quod multa accuratius tractet quam Pollux & dilertius. Adeo ut cogitarem addere huic editioni. Ceterum quod id factum sit minus, per nos minime stetit. redeamus ad MS. nostrum. Jung.

9 Καθ' ἵπποκράτην] Ipsius Hippocratis verba prout ex Philone Judaeo inter Hippocratis opera relata sunt, legi possunt Tom. I. pag. 314. & seq. nitidissimae illius editionis, quam Doctiss. vander Linden Lugduni Batavorum adornavit.

10 Περὶ τῶν τοῦ ἀνθρ. μ.] Titulus hic nullus, quam quem toti libro praescriptum indicavi. Jung.

11 Ἀνθρώπιον] In C. A. ἀνθρώπιον. in C. V. ἀν-

θρώπιον deinde pro ἀνθρώπιον, pro quo leg. C. A. ἀνθρώπιον, qui ordo melior est vulgato. Kühn.

Ἀνθρώπιον] MS. ἀνθρώπιον (& emendatum ἀνθρώπιον) ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον, ἀνθρωπικόν. Jung.

12 Ἀνθρωπικῶς] Non est in C. A. nec sequens, ὡς Θουκυδίδης, & ὡς Πλάτων. rarissime enim hic Codex laudat Auctores & ipsa eorum testimonia. Kühn.

Ἀνθρωπικῶς] Deest ἀνθρωπικῶς in MS. ut & Sequentia: ὡς Θουκ. και. & paulo post: ὡς Πλ. Ceterum in Comm. avi c. 11. ubi haec Pollucis exponit, pro ἀνθρωποειδές, legitur: ἀνθρωποειδῶς, humaniter seu humane. Platonis vero loci tales aliquot a me observati, in Theaeteto: ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ἀσθενεστέρα ἢ λαβεῖν τέχνην ἢ ἀν ἢ ἀπειρος. & ante φύσιν ἀνθρωπίνην. in Timaeo: τῆς γὰρ ἀνθρωπίνης συγγενῆ φύσεως. & Νόμων γ' : φύσις τις ἀνθρωπίνη, μεμιγμένη θεῖα τινὶ δυνάμει. & lib. IV. Legum: ἀνθρωπεία φύσις. lib. V. de Rep. πότιρον δυνατὴ φύσις ἡ ἀνθρωπίνη ἢ θῆλεια τῆ τοῦ ἀρρένος γένους κοινωνῆσαι &c. initio lib. V. Legum: τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. ut & in Epimotide ubi & τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Timaeo extremo: καθ' ὅσον δ' αὐ μετασχῆν ἀνθρωπίνη φύσις ἀθανασίας ἐδίχεται. Thucydidis locus est lib. II. ξυγγ. ubi de illa famosa peste incipit narrare: οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤκουον &c. οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία. & mox ἀνθρωπείαν φύσιν habes ibid. quo & lib. I. utitur in cōnitione Corinthiorum ad Lacedaemonios. Jung.

θραπέα τέχνη, ὡς Θουκυδίδης. καὶ ἀνθρωπίνη φύσις, ὡς Πλάτων. ἀνθρωπίζεται, ¹³ Φησὶν Ἀριστοφάνης. τὸ δὲ τοῦ ἀνθρώπου δέρμα, ¹⁴ ἀνθρωπὴν Ἡρόδοτος καλεῖ. ¹⁵ προσήκει δ' ἀνθρώπῳ, ¹⁶ Φιλάνθρωπος, Φιλανθρωπία, Φιλανθρωπῶς, Φιλανθρωπεύεσθαι. ἀπάνθρωπος, ἀπανθρωπία, ἀπανθρώπως. ἀπανθρωπεύεσθαι δὲ, οὐκ ἐρεῖς. πολυάνθρωπος δὲ, καὶ πολυανθρωπία, καὶ ὀλιγανθρωπία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

CAPUT II.

6 * ¹⁷ Περὶ ἀνθρώπου, ἀπὸ τοκετοῦ αὐτοῦ, μέχρι καὶ ἑσχάτου γήραος. α'.

* *De homine, a partu ejus usque extremam senectutem.* Γ.

Ἐρεῖς δ' ἀν, σπέρμα, ¹⁸ καὶ σπορά. καὶ σπείραι, ¹⁹ καὶ ἀρόσαι, καὶ καταβαλεῖν τὸ ²⁰ σπέρμα. ὑποδέξασθαι, κυῆσαι, γενῆσαι, τεκεῖν. ²¹ ἔμβρυον, κῆμα, ²² ἀνεμιαῖον κῆμα, τρόφιμον, ²³ βιώσιμον. ²⁴ τὸ δὲ κῆμα, καὶ κύως Ἀριστοφάνης κέκληκεν,

²⁵ ἢ τις κύουσι' ἐφάνη κύως τεσουτονί.

7 * ²⁶ ἀμβλωθρίδιον φάρμακον, ²⁷ ἀμβλῦναι, ²⁸ ἀμβλῶσαι. καὶ ἀμβλωσις, ὡς Λυσίας. καὶ ²⁹ ἀμ-

na ars, ut Thucydides dixit. Humana natura, ut Plato: ἀνθρωπίζεται, Aristophanicum. Hominis vero pellem, Ἀνθρωπὴν Herodotus vocat. Homini vero conveniunt, humanus, humanitas, humaniter, præ se ferre humanitatis affectum, & humanitate complecti. inhumanus, inhumanitas, inhumaniter. Ἀπανθρωπεύεσθαι autem non dices. sed populosus, hominum copia, & hominum paucitas.

Dices autem, semen, fatio. feminare, arare, semen projicere. concipere, prægnantem fieri, generare, parere. fœtus in utero latens sed validior jam ἔμβρυον, imbecillior vero κῆμα appellatur. fœtus subventaneus, adultus, vitalis. Fœtum vero, Aristophanes etiam Κύως vocavit,

Quæ prægnans apparuerit fœtum hujusmodi.

* medicamentum quo abortus procuratur, fœtum extinguere, abortire. Et ἀμβλωσις, Abortus, ut Lyfias inquit. & ἀμ-

¹³ Φησὶν] Pro φησὶν, MS. ὡς. Comm. vero avi c. II. habent: ἀνθρωπίζειν, Aristophanicum. &c. JUNG.

¹⁴ Ἀνθρωπὴν] Scilicet ἀνθρωπὴν, vel solutione atque productione Ionica, ἀνθρωπὴν, ut est apud Herodot. lib. V. fol. 187. σφάζας (scilicet Cambyses judicem injustum.) ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπὴν. Plautus cotium nominavit Milite act. 2. sc. 2. heus meus elephantis corio circumiectus (al. circumiectus: al. circumiectus, Taub.) non suo est. SEB.

Ἀνθρωπὴν] C. A. ἀνθρωπὴν, quod explicat potius quam corrigi vulgatum. ἀνθρωπὴν Ionice pro ἀνθρωπία sc. δὸρά, contracte, ἀνθρωπῆ, in plural. ἀνθρωπαῖ, ut παρδαλαί, λεονταί, κυναί, pelles pardalis, leonis, canis. Herodot. in *Tersich.* habet ἀνθρωπὴν. KÜHN.

Ἀνθρωπὴν] Ἀνθρωπὴν MS. Comm. avi c. 82. docent ἀνθρωπὴν dixisse Herodotum, & hoc communiter esse ἀνθρωπὴν. Apud Rhodigin. III. Antiq. 19. est: *Hominis pellem Herodotus antropon nuncupavit, id est ἀνθρωπὴν, vel (ut in aliis) ἀνθρωπὴν.* JUNG.

¹⁵ Προσήκει] MS. προσήκει. JUNG.

¹⁶ Φιλάνθρωπος] Sequitur in C. A. ἀπάνθρωπος, φιλάνθρωπος, ἀπανθρωπεύεσθαι δὲ οὐκ ἐρεῖς. Cætera non adsunt. KÜHN.

Φιλάνθρωπος] MS. φιλάνθρωπος, ἀπάνθρωπος, φιλανθρωπία, καὶ τὰ ὅμοια. ἀπανθρωπεύεσθαι δὲ, οὐκ ἐρεῖς. Cetera de hoc temate in MS. omiſſa. JUNG.

¹⁷ Περὶ ἀνθρώπου &c.] Titulus in C. A. nullus est. KÜHN.

Περὶ ἀνθρώπου &c.] Ab hoc Segm. 6. usque ad Segm. 24. nullus in MS. titulus, sed omnia cohercent. JUNG.

¹⁸ Καὶ σπορά] Deest καὶ ante σπορά in MS. JUNG.

¹⁹ Καὶ ἀρόσαι] Deest etiam καὶ ante ἀρόσαι in MS. JUNG.

²⁰ Σπέρμα] C. A. σπέρματα καὶ σποραί. KÜHN.

²¹ Ἐμβρυον κῆμα] A. & P. V. ἔμβρυον, κῆμα. *Galenus Sympot. d.* fœtum adhuc imbecilem, ut maxime trimestrem, κῆμα appellari, ἔμβρυον autem jam validiorem, scripsit. *Camer. 16, 5.* SEB.

Ἐμβρυον κῆμα] MS. ἔμβρυον, κῆμα, recte. Sic

& H. Steph. in suo codice interpunxit. quid differant e Galeno vid. in Comm. avi c. 32. JUNG.

²² Ἀνεμιαῖον] Non est in textu C. A. superscriptum tamen est. KÜHN.

²³ Βιώσιμον] Post hæc in C. A. ἀμβλωθρίδιον φ. ἀμβλῶσαι, ἀμβλωσις, ἀμβλωμα β. α. est medicamentum abortum procurans. KÜHN.

²⁴ Τὸ δὲ κῆμα &c.] Τὸ δὲ κ. κ. κ. A. κ. cum testimonio poetæ desunt in MS. JUNG.

²⁵ Si quæ prægnans apparuit f. t.] Quæ fœtum viva est gestare talem. SEB. 2.

²⁶ Ἀμβλωθρίδιον] Pr. ed. ἀβα. SEB.

Ἀμβλωθρίδιον] MS. αυχίος, ἀμβλωθρίδιον, καὶ ἀμβλωθρ. φαρ. Nec enim de solo pharmano hoc vocabulum dicitur, sed & de fœtu, ut norant Lexicographi. & Hartungus decur. l. c. 2. Tzetzen hinc restituit in hac voce. Quod ad *Lysiam* attinet, ejus oratio quædam περὶ τῆς ἀμβλωσιος laudatur aliquoties apud *Harpocratium*, in ἀμφιδρόμι, θεμιστινίη, & ὑπόλογον. Sed ita tamen, ut dubitet εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Alias ante vulgati hic habebant ἀβλωθρίδιον φ. H. Steph. itaque in ora sui codicis correxit ἀμβλ. indicans sic & infra esse IV, 208. Nec aliter agnoscunt Comm. avi c. 32. ubi hoc τμήμα exponit. JUNG.

Ἀμβλωθρίδιον] Ita bene etiam legit *Falckenburgius*, pro ἀβλωθρίδιον quod in editione illa quæ *Vasilæa* clō Io xxxvi. prodiit, legitur.

²⁷ Ἀμβλῦναι] C. V. ἀμβλῶναι. KÜHN.

Ἀμβλῦναι] MS. ἀμβλῶναι, pro ἀμβλῦναι. JUNG.

²⁸ Ἀμβλῶσαι] MS. ἀμβλῶσαι, καὶ. & ὡς *Λυσ.* καὶ. ν. & *Nunnes.* in *Phrygisch.* in ἐκτρώσαι. JUNG.

²⁹ Ἀμβλωμα] Hæc tantum MS. ἀμβλωμα. καὶ ἀμβλώσαι (persona tertia) ὡς Πλάτων. γίνεσις γυνή γίνεσις τόκος ἐπίτεξ. Locum *Platonis* de *συβλιτικῶν* vide infra ad IV, 208. γίνεσις sæpe apud *Platonem* in *Symposio*, ut ἡ κύσις καὶ ἡ γίνεσις. & τῆς γίνεσιος καὶ τοῦ τόκου. & τὴν τῶν νόμων γίνεσις &c. γίνεμα vero ut in ejusdem *Τίμα*, γινώματα καὶ παιδευόμενα δὴν. γίνεσις vero ut MS. habet sæpe in eodem

βλωμιά, secundum Antiphonem. & ἀμβλίσκειν abortum facere, secundum Platonem. Proles ac soboles, ut Plato: Nativitas, juxta Xenophontem. partus, parit, partui vicina, uterum ferens, sub tempus partus existens, vel parturiens. Τοκῶσα vero, dixit Cratinus. medicamentum concipiendi vim adimens: aut partum accelerans, secundum Aristophanem.

βλωμα, ὡς Ἀντιφῶν. καὶ ³⁰ ἀμβλίσκειν: ὡς ³¹ Πλάτων. γέννημα, ³² γέννησις, ὡς Πλάτων. γονή; ἢ γέννησις, ὡς Ξενοφῶν. τόκος, τικτει, ἐπίτεξ, ἐπίφορος, καὶ ἐπίτοκος, ³³ ἢ τικτικός. τοκῶσα δὲ εἶπε Κρατῖνος. ἀτόκιον φάρμακον, ³⁴ ἢ ὠκυτόκιον, ³⁵ ὡς Ἀριστοφάνης:

8 * De infantibus, & etatibus. 2.

* 36 Περὶ βρεφῶν, καὶ ἡλικιῶν. β'. 8

Infans, modo natus, nuper genitus, recens prognatus, modo genitus, primogenitus, primum natus, nuper natus &c. Infans, nuper a partu emissus, diem ab hinc quintum vel decimum natus. Νεογιλῆς vero, & Νεογιλῶν etiam si Iſæus dixerit, non tamen usitatum est. melius autem est, quod apud Herodotum, Νεόγονον, Recens natum, dicitur. verum & hoc Ionicum est. Unius anni, annuus, bimimus, & quæ ordine sequuntur. lactens, sugens, mamillis vivens, a mamma recens, nuper ab lactatus.

³⁷ βρέφος, νεογενές, νεογνόν, νεόγονον, ἀρτιγενές, ³⁸ ἀρτίγονον, ἀρτίτοκιον, πρωτότοκον, πρωτόγονον, ἀρτίτόκιον, καὶ τὰ ὅμοια. νήπιον, ἀρτι ἀπὸ γονῆς, ³⁹ ἀρτι ἐξ ἀμφιδρομίων. τὸ δὲ ⁴⁰ νεογιλῆς, ⁴¹ ἢ νεογιλῶν, εἰ καὶ ⁴² Ἰσαῖος εἶρηκεν, οὐ δόκιμον. ἀμεινον δ' αὐτοῦ τὸ παρ' Ἡροδότῳ, νεόγονον. ἀλλὰ καὶ τούτο Ἰωνικόν. ⁴³ αὐτοετῆς, ⁴⁴ ἔτειον, διετῆς, καὶ τὰ ἐφεξῆς. ⁴⁵ ἐτι ἐν γάλακτι, ἐπιμαστίδιον, ⁴⁶ ἐπιμάστιον, ⁴⁷ ἀρτι ἀπὸ θηλῆς, ἀρτι ἀπὸ ⁴⁸ μαστοῦ.

Timæo & alibi, ut & apud alios scriptores, sicut & cetera. Νῆμων α'. ἐν ταῖς τῶν παιδῶν γενήσεσι καὶ τροφαῖς. JUNG.

30 Ἀμβλίσκειν] P. R. ἀμβλίσκειν. SEB.

31 Πλάτων] Sequitur in C. A. γένις, γονή, γέννησις τόκος &c. &c. τοκῶσαι δ. &c. Κ. ἀτόκιον φάρμακον ἢ ὠκυτόκιον. C. V. pro ἀτόκιον legit ὠκυτόκιον, male. locus Platonis, ubi extat ἀμβλίσκειν, est in Theaeteto non procul ab initio. KÜHN.

32 Γέννησις] A. & P. V. γένις, γονή, γέννησις. SEB.

33 Ἡ τικτικός] Deest ἢ τικτικός in MS. exponunt hæc avi Comm. cap. 37. JUNG.

34 Ἡ ὠκυτόκιον] Deest particula ἢ in MS. ut & mox illa: ὡς Ἀριστ. Aristophanes vero ita in Theophrastiazontes: ὁδ' ἀνὴρ περιηρῆσ' ὠκυτόκεια ἀνομιμνος. JUNG.

35 Ὡς Ἀριστοφάνης] In Codice Pollucis, quo usus doctiss. Camerius, hic in margine post Ἀριστοφάνης ab illius manu hæc adduntur: καὶ Πλούταρχος πότερα τῶν ζῶων ἐστὶ. Nimirum indicare voluit eruditissimus Vir τοῦ ὠκυτοκίου etiam in Plutarcho mentionem fieri. Ita enim apud illum Tom. II. Autobulus in libello de solertia animal. p. 964. lit. C. cedit. Francos. ait: οὐ μὴν δοτιον, ὡς περ δυστοκούσαις γυναῖξι, περιέψισθαι τοῖς φιλοσόφοις ὠκυτόκιον ἵνα βραδύς καὶ ἀταλαιπώρος τὸ δίκαιον ἡμῖν ἀποτέκωσιν. quæ ab Interpr. ita redduntur: Verum non convenis philosophis tanquam difficulter factum enitentibus mulieribus appendere medicamentum partum accelerans, ut facile & absque arumina nullistam nobis pariant.

36 Περὶ βρεφῶν &c.] Titulus non extat in C. A. KÜHN.

37 Βρέφος] MS. βρέφος ve. absque distinctione: de sunt autem νεογνόν & ἀρτιγ. & ἀρτίγονον, ἀρτίτοκον (sic enim in nostra edit. legendum) & πρωτόγ. & ἀρτιγ. de quo φραστίον. JUNG.

38 Ἀρτίγονον, ἀρτίτοκον] Post νεόγονον extat in C. A. ἀρτίτοκον π. νήπιον ἀρτι ἀπὸ γονῆς, modo genitus. α. ἐξ ἀμφιδρομίων, diem ab hinc quintum vel decimum patius. KÜHN.

39 Νυπερ ἀμφιδρομῶν ἰνιῆταις] Ἀμφιδρόμια quin-

tus ab ortu infantis dies, quo manus purgant; quæ partum adjuverunt, & infantem cursim circum ædes (al. circum focum) ferunt. Dona itaque cognati mittunt, polyposes plerunque & iepias. Decimo vero die nomen imponunt. Hier. Wolf interpretans Suidam; qui tamen paroxyt. ἀμφιδρομῖα. Ad. & Hesychium. SEB. 2.

Ἀρτι ἐξ ἀμφιδρομίων] Ἀμφιδρόμια ex Platonis Theaeteto & Phavorino explicantem vide Camerarium Com. Ut. ling. 469. 24.

40 Νεογιλῆς] C. V. νεόγγιλον. Hesych. νεογιλῶν & νεογιλῆ, in C. A. plane non est νεογιλῶν. KÜHN.

41 Ἡ νεογιλῶν] MS. τὸ δὲ νεόγγιλλον εἰ καὶ I. vid. & Comm. avi c. 40. Lucian. Ἀλκυ. τὸ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοικεν εἶναι πᾶς ἀνθρώπος, καὶ ὁ πάνυ γέρον. ἐπειτα μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλῶς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἶωνα. JUNG.

42 Ἰσαῖος εἶρηκεν] Falckenburgius plenius ita: εἰ καὶ Ἰσαῖος εἶρηκεν ἐν τῷ κατὰ Ῥεσαίχμου. quam tamen orationem inter illas quas adhuc hodie in Iſæo habemus frustra quæres. De voce autem νεογιλῆς videri poterit Eustath. ad Hom. II. Δ. v. 363.

43 Αὐτοετῆς] C. A. καὶ α. ἔτειον δ. ἐν γάλακτι ἐπιμαστίδιον. KÜHN.

44 Ἐτειον] Fac ἔτειον, quomodo est in MSS. & alibi. SEB.

Ἐτειον] MS. ἔτειον, recte. Sic patet & avum meum legisse ex Comm. c. 39. JUNG.

45 Ἐτι ἐν γάλακτι.] Sylb. add. ὑποτίθιος. SEB.

Ἐτι ἐν γάλακτι.] Deest ἐτι in MS. JUNG.

Ἐτι ἐν γάλακτι.] Eleganter hanc loquendi formulam metaphorice de arte pingendi rudi adhuc & quasi in infantia sua existente usurpat *Ælian.* V. H. VIII, 8. quem vide.

46 Ἐπιμάστιον] Deest in MS. ἐπιμάστιον. ad quam vocem H. Steph. in ora addidit: ὑποτίθιος. JUNG.

47 Ἀρτι ἀπὸ θηλῆς] Interpr. nuper a femine submotus. confundit inter se θῆλυ & θηλή, a mamma recens, modo a lacte depulsus, segregatus, contra sunt antiquis subtrumi agnellis, qui adhuc inhiant uboribus. KÜHN.

48 Μαστοῦ] P. R. μαζῶν. SEB.

9

* 49 Περὶ παιδίων.

γ.

* De puerulis.

3. 9

Παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς, ⁵⁰ κοῦρος, ἡθεός, οὐπῶ ⁵¹ πρόσηβος. ⁵² ἀντίπαις, ὡς ⁵³ οἱ νέοι κωμικοί. καὶ παλλάκια, εἶρηκε Πλάτων ὁ κωμικός.

Puer, Puerulus, Puellulus, Puer, Juvenis, adhuc Impuber. ἀντίπαις, ut novi Comici dicunt. Et Παλλάκια adolescentulos vocavit Plato Comicus.

Περὶ μεираκίων.

δ.

De juvenibus.

4.

⁵⁴ Μεираκίον, ἔφηβος, ἄρτι ἐξ ἔφηβων. τοῦτον δὲ, καὶ ⁵⁵ ἀφειμένον ὠνόμαζον, καὶ ⁵⁶ περυσινόν, ἔφηβον ⁵⁷ ἄρτι. ἐρεῖς δὲ, καὶ ἄρτι ⁵⁸ ἡβάσκον, καὶ ἀφ' ἡβης γεγονός. ⁵⁹ τὸ γὰρ ⁶⁰ πρωθήβης, ποιητικόν. ἔτι ⁶¹ μεираκίσκος, μεираκύλλιον. καὶ βούπαις, ⁶² παρ' Εὐπόλιδι.

Juvenis, puber, modo ex Ephebis egressus. hunc & Ἀφειμένον, id est, qui pubertatem exiisset; & Περυσινόν, id est, annotinum ephenum vocaverunt. Dices etiam, modo pubescens, & pubertatem relinquens. nam πρωθήβης, pubertatis annos primum ingressus, Poëticum est. Ad hæc & Adolescentulus, & Juvenculus, & Βούπαις, id est, grandis Puer, apud Eupolidem reperuntur.

10

* 63 Περὶ ἀνδρῶν.

ε.

* De viris.

5. 10

Εἶτα, ἀγένειος, λειογένειος, ⁶⁴ ἰούλα νέον ⁶⁵ ἱπανθῶν, παρὰ τὰ ὠτα ⁶⁶ καθέρποντα τὸν ἰούλον ἔχων, ἢ ⁶⁷ περὶ τὴν ὑπὲρ ἡνὴν ἀνέρποντα. ὑπὲρ ἡνὴν, ἢ ⁶⁸ ἐν ἡνὴν τῆς ὠρας, ἐν ἀκμῇ, ἐν ἀνθει. εἶτα, ⁶⁹ παρην-

Deinde, imberbis. in prima lanugine, prima florens lanugine, juxta aures prodeuntem habens lanuginem, aut circa labia serpentem, barbescere incipiens. in vere ætatis, in vigore, in flore. deinde,

49 Περὶ παιδίων] Titulus περὶ παιδίων non extat in C. A. Kühn.

50 Κοῦρος] C. V. κόρος legit. Kühn.

Κοῦρος] MS. κόρος. JUNG.

51 Πρόσηβος] Luc. princ. operum: ἡδὴ πρόσηβος τὴν ἡλικίαν ἂν. SEB.

Πρόσηβος] Ad illa οὐπῶ pr. H. Steph. hic: ἡδὴ πρόσηβος. Lucianus in princip. operum, qui roslea videtur ab eo ἀντίπαις, ρητο. Locus Luciani est περὶ τοῦ ἐνυπνίου, ἅτοι βία Λουκιανοῦ, quod συνταγματίον inter ejus opuscula primum poni solet: ubi sic orditur: ἄρτι μὲν ἐπεκαύμη ἐς τὰ διδασκαλίᾳ φοιτῶν, ἡδὴ τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ἂν, &c. dein ibidem ubi somnium suum recitat: ταῦτα μέμνημαι ἰδῶν, ἀντίπαις ἔτι ἂν. JUNG.

52 Ἀντίπαις] Male in MS. ἀντίπαις. JUNG.

53 Οἱ νέοι κωμ.] Νέοι non agnoscit C. A. & in voce παλλάκια alterum λ punctatur, omisso εἶρηκε. Helysch. tamen cum duplici λλ παλλάκιον, μεираκίον. Kühn.

Οἱ νέοι κωμ.] MS. sic: οἱ κωμ. κ. παλλάκια, ὡς Πλ. ὁ κ. JUNG.

54 Μεираκίον] A. & P. V. μεираκία. SEB.

Μεираκίον] Hæc cum præcedentibus cohærent sine titulo in C. A. Kühn.

Μεираκίον] MS. μεираκία. JUNG.

55 Ἀφειμένον] Idem quod ἀέτον, sibi permissum, liberum, dimissum, solum severiori disciplina. Kühn.

56 Περυσινόν] Helysch. περυσινόν per syncope, ut περυσινός sit, qui jam præterito anno excessit ex ephēbis; apotimus ephēbus. dicitur autem simpliciter περυσινός, unde & in C. A. τὸ ἔφηβος margini adscriptum est, quasi subintelligendum, non vero in textum admittendum sit. Hæc secundum lectionem vulgatam. At C. V. legit περυσινόν, & ita etiam Phavor. περυσινός ὁ περυσινός οἷον περυσινός τις ἂν, qui spiritu, impetu vigoreque plenus est, ἀ σῶ, σῶσά τσο, ut περυσινός sit quasi ὀρμητικός, ὀρμῆς ἐμπλεής, περὶ augente vocis significationem. hæc ultima lectio arridet præ vulgata Pollucis & Helysch. quia cum adolescentium

ingenio accommodata est, quodcumque enim illa ætas agit, valde agit; prior tamen lectio possit videri simplicior. Kühn.

Περυσινόν] MS. καὶ περυσινόν ἔφ. sine interpunctione, quod agnoscunt & Comm. avi qui cap. 49. περυσ. ἔφ. interpretantur, qui paulo ante fuerint ephēbi. JUNG.

57 Ἄρτι] Abest a C. A. qui habet ε. δ. κ. α. ἡβάσκων κ. α. η. γεγονός, ἔτι μεираκύλλιον καὶ βούπαις. in margine vero extat μεираκίσκος. C. V. ἡβάσκων, κ. α. η. γεγονός. Kühn.

Ἄρτι] Deest in MS. ἄρτι primum. mox est ἡβάσκων, καὶ ἀφ᾽ ἡβης γεγονός. Sed illud ἀφ᾽ ἡβης sic ex duabus vocibus coaluit, more in MS. solenni. Nota enim οἱ δέκα ἀφ᾽ ἡβης, οἱ τετταράκοντα ἀφ᾽ ἡβης &c. ex Lexicographis. JUNG.

58 Ἡβάσκον] A. & P. V. ἡβάσκων. & mox γεγονός. SEB.

59 Τὸ γὰρ pr.] Defunt, τὸ γὰρ pr. ποι. in MS. JUNG.

60 Πρωθήβης] Iliad. θ, 518. παῖδας πρωθήβας. Schol. πρώτως ἡβόντας, νέους τοὺς ὄντας ἀπὸ τῆς ἀκμῆς, ἢ ἴσθιν ἡλικίας. vid. & Odyss. α, 431. θ, 263. pr. edit. pr. SEB.

61 Μεираκίσκος] Inusitatum ait Thomas Eclog. vid. Nuptes. in Phrygisch. voce μεираκίς. JUNG.

62 Παρ' Εὐπόλιδι.] Etiam apud Aristoph. Σφηξί. fol. 355. SEB.

Παρ' Εὐπόλιδι] Defunt παρ' Εὐπ. in MS. JUNG.

63 Περὶ ἀνδρῶν] Titulo omisso connectitur cum præcedentibus: εἶτα καὶ α. λ. ι. ν. ἱπανθῶν in C. A. Kühn.

64 Ἰούλα νέον ἱπανθῶν] De his Comm. avi cap. 50. JUNG.

65 Ἰπανθῶν] PP. ἱπανθῶν. SEB.

66 Καθέρποντα] C. V. καθέρποντι ἢ παρα τ. υ. ἀνέρποντι. Kühn.

Καθέρποντα] Καθέρποντι MS. JUNG.

67 Περὶ τὴν ὑπὲρ ἡνὴν ἀνέρποντα] MS. παρὰ τὴν ὑπ. ἀνέρποντι. Certe & Comm. avi παρα habent, non περι ut vulgati. JUNG.

68 Παρηνθικῶς] Abest in C. A. ut & ἀφ᾽ ἡβης. in

florens, pubescens. ex Ephebis egressus, vel qui jam defloruerit. ex Juvenum cœtu, in virorum numerum transiturus, virilis, perfectæ ætatis, robustus, in medio ætatum existens, in vertice graduum ad ætates ascendentium. Virorum ætati succedens, barbescens, barbam nutriens, barba tectus. vel *πρωγωνίας*, Barbatus, juxta Cratinum. Προφερής vero dicitur, qui tempore quidem junior est, facie autem senior apparet. σκληφρός vero his contrarius est. quem νεοειδῆ, id est, Juvenili facie præditum, vocabis. Theopompus autem Comicus idem de Muliere dixit.

θηκώς, παρηβηκώς, ἀφηβος, ἀφηβηκώς, ἀπνηθηκώς, ἐκ μειρακίων ⁶⁹ εἰς ἀνδρα παραγωγείλας, ἀνδριζόμενος, ἐντελής τὴν ἡλικίαν, ἐνακμος. ἐν τῷ μεσεύοντι τῶν ἡλικιῶν, ἐν τῇ κορυφῇ τῶν καθ' ἡλικίαν ἀναβάσεων, εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ὑπαλλάττων. γενειῶν, γενειάσκων, πώγωνος ὑποπιμπλάμενος, ἢ πωγωνίας, ⁷⁰ ὡς Κρατίνος. προφερής δὲ λέγεται, ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ εἴψει δοκῶν πρεσβύτερος. ⁷¹ σκληφρός δὲ ὁ τούτῳ ὑπεναντίος, ἐν καὶ ⁷² νεοειδῆ ἀνεῖται. ⁷³ Θεόπομπος δὲ ὁ κωμικὸς, ἐπὶ γυναικὸς, ⁷⁴ εἶρηκεν αὐτό.

* De Adolescentibus. 6.

Adolescentulus, Adolescens. pro quo etfi νεᾶξ dicatur, Comicum tamen magis est. Juvenum vero cœtus, νεολαία dicitur. Deinde Vir est, qui militarem ætatem assécutus est, ætatem censui obnoxiam habens, vegetus, fervens, bellicossæ ætatis existens. ætatis ad bellum ineptæ, a bellis exemptæ, emeritus, annos natus plus sexaginta.

* Περὶ νεανίσκων. 5. II

Νεανίσκος, νεανίας. ὁ δὲ ⁷⁵ νεᾶξ, εἰ γὰρ τῶν εἰρημένων ἐστίν, ἀλλὰ κωμικώτερον ἀν εἶη. τὸ δὲ τούτων πλῆθος, ⁷⁶ νεολαία. εἶτα ἀνὴρ, ὁ τὴν μάχιμον ἡλικίαν ἔχων, ⁷⁷ τὴν ἐκ καταλόγου, ἀκμάζων, σφριγῶν, τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχων. ⁷⁸ ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας, ἐκ τῆς ⁷⁹ ἀμάχου, ἐκ τῆς ἀπολέμου, ἐκ τῆς ἀστρατεύτου, ὑπὲρ τὸν κατάλογον, ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα γεγονὼς ἔτη.

* De mediæ ætatis juvenibus. 7.

Concionibus aptam ætatem habens, præcanus, subcanus, femicanus, mediæ æ-

* 80 Περὶ μεσηλικῶν. ζ. II

⁸¹ Δημηγόρου ἡλικίαν ἔχων, προπόλιος, ⁸² ὑποπόλιος, μεσαιπόλιος, μεσηλιζ, πολίος.

marginē ἀφηβηκώς, ε. μ. εἰς ἀνδρας παραγωγείλας, qui jamjam virorum in numerum transiturus est. Kühn.

Παρηβηκώς] Deest παρηβηκώς & ἀφηβος in MS. JUNG. ⁶⁹ Εἰς ἀνδρα] Εἰς ἀνδρα &c. ἀναβάσεων, defunt omnia in MS. JUNG.

⁷⁰ Ὡς Κρατίνος] Omissum in C. A. Kühn. Ὡς Κρατίνος] Deest in MS. ὡς Κρατ. de προφερῆ & σκληφρῷ, hinc Comm. avi c. 52. JUNG.

⁷¹ Σκληφρός δὲ ὁ τούτων] C. A. in margine addit φ. ut sit σκληφρός, & ita legit C. V. σκληφρός δὲ ὁ τούτῳ ὑπεναντίος. Plato in Euthydemo: ἐκίτιος μὲν σκληφρός, οὗτος δὲ προφερής καὶ καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. Kühn.

Σκληφρός δὲ ὁ τούτων] MS. σκληφρός δὲ ὁ τούτῳ ὑπ. bene illud τούτῳ, scilicet τῷ προφερῆ. nec illud σκληφρός displiceat etiam. vid. Hesych. Snid. JUNG.

Σκληφρός δὲ ὁ τούτων] Σκληφρός etiam Falckenb. bene.

⁷² Νεοειδῆ] C. V. νεοειδῆ ἀπειπίαις. Kühn.

Νεοειδῆ] MS. νεοειδῆ ἀπειπίαις. Cetera hujus Sectionis omissa sunt. JUNG.

⁷³ Θεόπομπος] Defunt ista in C. A. ad finem usque hujus Τμήματος. Kühn.

⁷⁴ Εἶρηκεν αὐτό.] Auctius Falckenburgius ita: Θεόπομπος δ. ὁ κ. ε. γ. εἶρ. αὐτό ἐν στρατιώτῃσι.

⁷⁵ Νεᾶξ] MSS. νεᾶξων. SEB.

Νεᾶξ] Uterque Codex νεᾶξων. quod non convenit cum iudicio Auctoris, non enim est Comicum. C. A. νεᾶξων κωμικωτέρως, omisso alijs. Kühn.

Νεᾶξ] MS. aliter: ν. ν. ὁ δὲ νεᾶξων κωμικώτερον. τὸ δὲ. infra tamen Segm. hujus libri XX. τὸ νεᾶξιν inter δοκιμα recensetur. JUNG.

⁷⁶ Νεολαία] C. V. νεολία male. εἶτα ἀνὴρ τὴν μ. η. ε. Kühn.

Νεολαία] MS. νεολία. & deest mox partic. ὁ. JUNG.

⁷⁷ Τὴν ἐκ καταλόγου] Τῶν ἐκ καταλόγου, ita C. uterque iterum. Kühn.

Τὴν ἐκ καταλόγου] MS. τῶν ἐκ. κ. Bene. infra VIII, 115. τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου. JUNG.

⁷⁸ Ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικ.] C. A. ἐκ τῆς ἀμάχου, ἀπολέμου, ἀστρατεύτου u. τ. κατάλογον u. τ. ε. ἔτη γεγονώς, qui est ætatis ad bellum inepta, a bellis exempta, immunitis a militia, militarem catalogum supergressus; hæc omnia pertinent ad senes, qui ætatis habent veniam post peracta solita stipendia. Recenset enim Auctor hac Sectione juventutem, ætatem justam & statam, quæ bellis idonea est, & denique senectutem non amplius belli laboribus obnoxiam. Interpr. hic in alia omnia abiit. Kühn.

Ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικ.] Ἐκ τῆς, ἐκ τῆς bis defunt in MS. de his & Comm. avi cap. 56. JUNG.

⁷⁹ Ἀμάχου ἐκ τῆς ἀπολ.] P. V. ἀμάχου ἀπολέμου ἀστρατεύτου. SEB.

⁸⁰ Περὶ μεσηλικῶν] Non est in C. A. Kühn.

⁸¹ Δημηγόρου] Ἐχων abest a C. A. Oratores ad populum Atheniensem provectioris ætatis & 50. annum erant: si junior ante senes suggestum conscendisset orandi gratia, a concione acclamabatur interdum: καταβάντων id quod Platoni etiam accidit, qui viginti tres annos natus dicitur produsse in tribunal ad defendendum Socratem. vid. Laërt. in Vita ejus. Kühn.

Δημηγόρου ἡλικίαν] Sic sane & MS. nescio tamen quomodo mihi incedebat & δημηγόρον posse legi. nec tamen si quid mihi aptius videtur, statim aptius fore scio: ita mihi conficius nullius sum eruditionis in hujusce linguæ reconditis & rarioribus. quid tamen? narrat & sapientiores interdum sua somnia. JUNG.

⁸² Ὑποπόλιος] C. V. ὑποπόλιος ὡς Δημοσθένους με-

τὸ δὲ ⁸³ πολιοκρόταφος, πειητικόν. ὠμογέρων, πρεσβύτης. ὄθεν καὶ ⁸⁴ πρεσβεῖα ⁸⁵ γέρα, τὰ τοῖς πρεσβυτέροις δίδομενα. ⁸⁶ καὶ τὸ κατὰ ⁸⁷ πρεσβυον, τὸ καθ' ἡλικίαν. ὃ καὶ πρεσβύτερον. καὶ πρεσβεύειν, τὸ τιμᾶν, παρὰ ⁸⁸ Πλάτωνι. καὶ τὸ, ⁸⁹ οὐδὲν ἐστὶ πρεσβύτερον, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν τιμιώτερον.

tatis, canus. Πολιοκρόταφος autem, quod capite canum significat, Poeticum est. qui in prima est senectute validus adhuc Vir, Senex, unde etiam πρεσβεῖα, munera quæ senioribus tribuuntur. Et seni decorum, pro eo, quod ætatem decet. quod etiam πρεσβύτερον dicitur. Et Πρεσβεύειν pro honorare Plato dixit, & Nihil est antiquius, pro eo quod dicitur, nihil est nobilius.

13

* 90 Περὶ γερόντων.

4.

* De senibus.

8. 13

Γέρων, ⁹¹ πρόγῃρος, ⁹² γηραιός, ὡς Θουκυδίδης, καὶ Ἀντιφῶν. ἐσχατόγηρος, βαθύγηρος. καὶ τὸ συνέδριον ⁹³ αὐτῶν, γερούσια. καὶ ⁹⁴ γεροντικά λουτρά, παρὰ Πλάτωνι. ⁹⁵ γεροντιαία παλαιίστρα, ⁹⁶ γερόνταιαι παλαιίστραι, παρὰ ⁹⁷ Ἀριστοφάνει. τοὺς δὲ γέροντας, καὶ ⁹⁸ γεραίτερους ὁ Ξενοφῶν εἶπε. ⁹⁹ Πλάτων δὲ εἰρήκῃ τινά, καὶ ¹⁰⁰ γεροντοδιδάσκαλον. ἰ προσήκει δ' ἄν

Senex, mature fenex, Provetæ ætatis, ut Thucydides, & Antiphon dixit. extremæ senectutis homo, decrepitus. Senatus, seu consilium Spartæ senum viginti-octo γερούσια dicitur. Senilia balnea, apud Platonem: Senilis palæstra, & Seniles palæstræ, apud Aristophanem. Senes etiam Seniores Xenophon vocavit. Plato vero quendam Senis Præceptorem appellavit. Senectuti porro & hæc con-

σοπέλιος, μετῆλιξ. Scribitur autem & μεσαπέλιος & μεσουπέλιος. vid. *Rhanor.* in κινάμικι. Kühn.

Υποπέλιος] MS. αὐτίως, ὑποπέλιος, ὡς Δημοσθένης, μεσοπέλιος, μετῆλιξ, π. Jung.

83 Πολιοκρόταφος, ἀμογ.] Vid. *Galenum* lib. V. ὀσμινῶν in fine. Kühn.

84 Πρεσβεῖα] P. V. & A. πρεσβεῖα τὰ τοῖς πρεσβυταῖς γέρα δίδομενα. Etiam P. R. πρεσβυταῖς, sed cætera ut editi. Seb.

Πρεσβεῖα] C. V. πρεσβεῖα τὰ τοῖς πρεσβυταῖς γέρα δίδομενα. C. A. mutat etiam πρεσβυτέροις in πρεσβυταῖς. vid. *Hesych.* in Πρεσβύτιον & *Rhanor.* in καλλιπέλιον. Kühn.

85 Γέρα, τὰ τοῖς πρεσβ. διδ.] Ita & hoc ordine in MS. τὰ τοῖς πρεσβυταῖς γέρα δίδομενα. Jung.

86 Καὶ τὸ κατὰ πρ.] Hæc usque ad πρεσβύτερον absunt a C. A. Kühn.

Καὶ τὸ κατὰ πρ.] Καὶ τὸ κατὰ &c. πρεσβύτερον desunt in MS. Jung.

87 Πρέσβιν] *Sylb.* πρέσβιν. Seb.

Πρέσβιν] Scripsit *H. Steph.* in ora codicis sui pro πρέσβιν, πρέσβιν. vulgatum tamen placuisse video & avo meo, qui in *Comm.* cap. 57. Sed ἔσ πρέσβιν, αἰαῖσι honorem ποταῖ, ut Νέμων δ. κατὰ πρέσβιν ἰδέσθαι. quod certe & *H. Steph.* etiam videtur in thesauro suo adprobasse. Jung.

88 Πλάτωνι] Ut in *Sympos.* sicut indicavit *Budaus.* Sed vel valde fallor, vel locus hic est, quem *Pollux* respexit, Νόμων 4. τῷ δὲ μὴ παραλείπειν μήτηρι ἐνδελήχη παρεχόμενον, τούτω μάλιστα αἰεὶ πρεσβεύειν, δαπάνης τε τῆς δίδομένης ὑπὸ τύχης τὸ μέτριον τοῖς κερμηκόσι νέμοντα. de parentationibus, & honore parentibus defunctis sæpius repetendo. Potest tamen & hic non minus verisimiliter putari, in *Symposio*, ubi *Εγχιμαχίης* medicus in laudem Amoris verba facit: πᾶσα γὰρ ἢ ἀσέβεια φιλιῶ γίνεται, ἐὰν μή τις τῷ κοσμίῳ ἔρωτι χαρίζεται, μηδὲ τιμᾶ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύειν ἐν παντὶ ἔργῳ, &c. e quo dialogo & alterum, οὐδὲν ἐστὶ πρεσβύτερον, quod apud *Pollucem* sequitur, esse. Sic enim *Plato* fere extremo dialogo: ἐμοὶ μὲν γὰρ, ait *Alcibiades*, οὐδὲν ἐστὶ πρεσβύτερον, τοῦ ὡς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γινώσκει. Jung.

89 Οὐδὲν ἐστὶ πρεσβύτερον] *Herod.* lib. V. fol. 195. τὰ γὰρ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιοῦντο, ἢ τὰ τῶν ἀδρῶν. *Cicero* similiter *Attic.* 15, 2. id quidem sic susceptum est mihi, ut nihil sim habiturus antiquius. Et 12, 19.

me quidem id multo magis movet, quod mihi est ἔσ παρῆντος ἔσ antiquius. 7, 3. ne dubitatis, quin quod honestius, id mihi futurum sit antiquius. Seb.

90 Περὶ γερόντων] Titulus περὶ γερόντων non est in C. A. Kühn.

91 Πρόγῃρος] C. V. πρόγῃρος. *Rhanor.* in γῃρον locum ita exhibet: γῃρον, πρόγῃρος, γηραιός, ἐσχατόγηρος, ὡς Θουκυδίδης, βαθύγηρος &c. nec C. A. habet ὡς Θουκυδίδης καὶ Ἀντιφῶν. Kühn.

Πρόγῃρος] MS. πρόγῃρος. & eodem modo scriptum invenias in *Comm.* avi c. 55. inde verbum πρόγῃρος, quod ni fallor apud *Lucianum* in *Tim.* mis. me legisse memini. Dein in MS. desunt ista, ὡς Θουκ. καὶ ἄντ. Sed nec πρόγῃρος damno. Sic enim & εὐγῃρος adferunt. Apud *Lucian.* διὰλ. νεκρ. etiam ὑπέργῃρος, si bene memini, legitur, sicut & ἰπέργῃρος ibid. *Απίρῃ* in tetralogia φόνου ἀκουσίον *Orat.* II. extrema: ἐμοῦ δὲ τοῦ γηραιῦ καὶ τοῦ ἀθλίου &c. γηροντικά λουτρά θερμά habes apud *Platonem* lib. VI. *Legum.* Jung.

92 Γηραιός] *Thucyd.* lib. VI. *Ξυγγρ.* Πισιστρατέου γὰρ γηραιῦ τελευταῖοντος ἐν τῇ τυραννίδι. Jung.

93 Αὐτῶν] C. A. αὐτοῦ. *Rhanor.* αὐτῶν, quod melius. Kühn.

94 Γεροντικά λουτρά] *Plato* lib. VI. L. L. γυμνάσια χρὴ κατασκευάζειν τοῖς νέους αὐτοῖς τε καὶ τοῖς γέροισι γεροντικά λουτρά (θερμά) παρέχοντες. Kühn.

95 Γεροντία παλ.] Desunt hæc in C. V. Kühn. *Γεροντία παλ.*] *Γεροντ. παλ.* MS. non habet. Jung.

96 Γερόνταιαι παλ.] *Rhanor.* γερόνταιαι. C. V. γερονταῖαι παλαιίστραι. C. A. plane non habet γεροντιαία παλαιίστρα; deinde τὸ γέροντας &c. Kühn.

Γερόνταιαι παλ.] In MS. est: καὶ γερόνταιαι παλ. Jung.

97 Ἀριστοφάνει] Pro *Αριστοφάνει Falckenburgius* habet Ἀντιφάνει.

98 Γεραιτέρους ὁ Ξενοφ.] I. *Cyrop.* & alibi, ut indicat *H. Steph.* in vocabulis *Xenophontis* mere poetici vel poeti convenientioribus. Jung.

99 Πλάτων] *Platonis* locus non longe ab initio *Euthydemis* est, ubi ait *Socrates* quod se ad *Connum cytharædum* in senecta irantem discendi causâ derideant pueri: καὶ τὸν Κόννον καλοῖσι γεροντοδιδασκαλίον. Jung.

100 Γεροντοδιδάσκαλον] C. V. γεροντοδιδασκαλίον innuitur *Comius*, quem *Plato* hoc nomine appellatum dicit a pueris, quod doceret cytharistiam artem jam senio confectum *Socratem.* Kühn.

1 Προσήκει] MS. προσήκει. Jung.

gruunt, in senectute alere vel ali, senectutem curare, in senectute nutrire, in senectute sustentari. * & Senum Nutritores. infenscere & confenscere. Hyperides autem etiam Γηροβοσκείν, id est, Senes alere: & Alexis γεροβοσκύϊαν dixit. Xenophon vero, ἀγήρατον, non senescentem, id est, perpetuam gloriam. & Hyperides ἀγήρατον tempus: Sophocles autem, Ἀγήρω, quod idem est. Platoque mundum Ἀγήρω, id est, æternum vocavit. quod & Euripides, & alii multi fecere. Thucydides etiam eodem modo Ἀγήρων vocavit, ut & Euripides ἀγήρων senectutis expertem, vel in corruptam virtutem. Et Demosthenes, Honores ἀγήρων perpetuos dixit.

τῷ γήρα, καὶ τὸ ² γηροτροφεῖν, ³ γηροτροφεῖσθαι, γηροκομεῖν, γηροτροφηθῆναι, ἐγγηροτροφηθῆναι. * ⁴ καὶ γηροτρέφει, καὶ ⁵ ἐγγηράναι, ¹⁴ καὶ καταγήράναι. Ἰπερίδης δὲ, καὶ γηροβοσκείν ⁶ εἴρηκε. καὶ Ἀλέξιος γηροβοσκύϊαν εἶπε. ⁷ Ξενοφῶν δὲ, τὴν ⁸ ἀγήρατον δόξαν. ⁹ Ἰπερίδης δὲ, τὸν ἀγήρατον χρόνον. Σοφοκλῆς δὲ, τὸν ¹⁰ ἀγήρω. καὶ ¹¹ Πλάτων, τὸν ἀγήρω κόσμον. Εὐριπίδης δὲ, κόσμον ἀγήρω, καὶ ἄλλοι πολλοί. Θουκυδίδης δὲ, τὸν ἀγήρων, ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν ¹² ἀγήρων ἀρετὴν. καὶ Δημοσθένης, ¹³ τιμὰς ἀγήρων.

* De vetustate.

9.

* Ἐπὶ παλαιότητος.

θ. 15

Dices etiam, multorum annorum homo, diu vivens, diutina vita, & longævus. Plato enim in Timæo etiam Longæviorum dixit. Secundum Hyperidem vero etiam dicitur, In senectutis limine, in occasu vitæ, ut jam balbutiat lingua, ut vox obscura & intricata existat, ut vox absorta sit, ut manus solutæ sint, ut se-

ἐρεῖς δὲ, πολυετής, ¹⁴ μακρόβιος, ¹⁵ μακροβίωτος, καὶ ¹⁶ μακροχρόνιος. Πλάτων γὰρ ἐν Τιμαίῳ λέγει, μακροχρονιώτερον. λέγοιτο δ' ἀν κατ' Ἰπερίδην, καὶ ἐπὶ γήρας οὐδῶ, ¹⁷ ἐπὶ δυσμαῖς βίου. ὡς ¹⁸ ὑποφέρεσθαι τὴν γλῶτταν, ὡς συγκεχύσθαι τὸ φθέγμα ¹⁹ εἰς ἀσάφειαν, ὡς ²⁰ παράφορον εἶναι τὴν φωνήν, ὡς λελύσθαι τῷ χεῖρε, ὡς ²¹ ἀκρατῆ εἶναι διὰ γήρας, ὡς ὑποτρέ-

2 Γηροτροφεῖν] In C. A. sequitur γηροκομεῖν γ. καὶ γηροτρέφει. Ἰπερίδης δὲ καὶ γ. εἶπε. Ξενοφῶν δὲ, Κῦην.

3 Γηροτροφεῖσθαι] Deest γηροτροφεῖσθαι in MS. JUNG.

4 Καὶ γηροτρέφει] MS. καὶ γηροτρ. & deest ἐγγηρ. JUNG.

5 Ἐγγηράναι] Loco horum ἐγγ. καὶ καταγ. MS. τὰ ὅμοια. JUNG.

6 Εἴρηκε] Defunt in MS. εἴρηκε. καὶ A. γ. ε. JUNG.

7 Ξενοφῶν] Xenophonis hæc refert hinc H. Steph. in Thesuro sub ἀγήρας, quod apud Pollucem hic ἀγήρων scriptum habetur in prioribus editionibus: verum MS. habet ἀγήρατον, quod vocabulum aliquoties apud Xenoph. occurrat. JUNG.

8 Ἀγήρατον] Rhavor. in voce γηροτροφεῖν legit ἀγήρατον. Κῦην.

9 Ἰπερίδης δὲ, τὸν ἀγ.] C. A. non habet Ἰπερίδης δ. τ. α. χ. Κῦην.

Ἰπερίδης δὲ, τὸν ἀγ.] Defunt in MS. Ἰπερ. δ. τ. α. χ. JUNG.

10 Ἀγήρω] C. V. τὴν ἀγήραν. C. A. τὴν α. [c. δόξαν. C. A. statim subjicit: καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ ὡς Εὐριπίδης τὴν ἀγήρα τιμὴν, (in margine vero est τὴν ἀγήρα ἀρετὴν) ἐρεῖς δὲ &c. Κῦην.

Ἀγήρω] In Sophocleis MS. habet τὴν ἀγήραν, quod videtur contra quorundam traditionem, qui ἀνευ τοῦ ἰθνηλὸν φασιν εἶναι, ut est apud Suid. in ἀγήρω. Ceterum MS. tres fere versus hic omittit: sic enim habet statim post jam dicta τὴν ἀγήρων, καὶ ἄλλοι πολλοί. ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν &c. JUNG.

11 Πλάτων] Platonis locum puto hunc esse in Politico: διότι δὴ καὶ τότε ἤδη θεὸς ὁ κοσμήσας αὐτὸν &c. ἀνάστατον αὐτὸν (κόσμον) καὶ ἀγήρω ἀπεργάζεται. Alias & ἀγήραν apud Platonem est in Timæo etiam de mundo, ἐν ὅλῳ ἐξ ἀπάντων τέλει καὶ ἀγήρων καὶ ἀνοσον αὐτὸν (κόσμον) ἐτεκμήσατο. & paulo ante dixerat in neutro περὶ τοῦ ὅλου ἵνα ζῶον τέλει &c. ἐν &c. ἐπὶ δὲ, ἵνα ἀγήρων καὶ ἀνοσον ᾖ. JUNG.

12 Ἀγήρων ἀρετὴν] P. R. ἀγήρων τροφήν. SEB.

13 Τιμὰς] MS. τιμὰς, pro τιμ. Sed male. Locus est in extrema oratione Demosthenis, quæ inscribitur

Ἐπιτάφιος λόγος, si modo γνήσιος, ut Hærodotus dubitat, verba ibi sunt: σμερὸν δὲ γε ἀγίρις τιμὰς καὶ μνήμη ἀρετῆς δημοσίᾳ κησαμένους ἐπιθεῖν, καὶ θυσῶν καὶ ἀγῶνων ἡζιωμένους ἀθάνατον. ubi & paulo ante habes εὐκλείαν ἀγήραν. Pericles in concione funebri apud Thucyd. lib. II. κοινὴ γὰρ τὰ σώματα δίδοντες, ἴδια τὸν ἀγήρων ἔπαυον ἐλάμβανον. Et neutrum ibid. in eadem: τὸ γὰρ φιλότιμον, ἀγήρων μόνον. JUNG.

14 Μακρόβιος] C. A. καὶ μακροχρόνιος εἶτα, ἐπὶ γήρας οὐδῶ, ἐπὶ δυσμαῖς βίου. C. V. ἐπίγῆρας οὐδῶ male. Herodot. Euterpe: εἰς πτωχὸν ἀπίπται ἐπὶ γήρας οὐδῶ, in limine senectutis. Κῦην.

15 Μακροβίωτος] Deest μακροβίωτος in MS. & Πλάτων γὰρ cum sequentibus usque ad ἐπὶ γήρας ubi pro ἐπὶ γῆρ. habet, εἶτα ἐπὶ γήρας οὐδῶ, ε. JUNG.

16 Μακροχρόνιος] MSS. μικροχρόνιος. εἶτα ἐπὶ γήρας οὐδῶ. Plac. ω, 487.

--- ὁλῶ ἐπὶ γήρας οὐδῶ.

Semel autem hic moneo, in MSS. plurimum abesse nomina autorum, qui in editis libris laudantur. SEB.

17 Ἐπὶ δυσμαῖς] Plac. lib. VI. Legum: ἡμεῖς δ' ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου. JUNG.

18 Ἰποφέρεσθαι] C. V. ὑποφαιρεσθαι & infra Segm. seq. συγκεχύσθαι. Κῦην.

Ἰποφέρεσθαι] MS. ὡς ὑποφαιρεσθαι τ. JUNG.

19 Εἰς ἀσάφειαν] Abest a C. A. Κῦην.

20 Παράφορον] C. V. π. ἄφορον, male; vox absorta, quæ sibi non amplius constat, indigitatur. Κῦην.

21 Ἀκρατῆ] Sic editi omnes. Sed MSS. ἀκρατεῖς, scil. χεῖρε, sicut mox παραφόρους ποδὲ. nec ἀκρατῆν, sed ἀκρατῆ dicendum. SEB.

Ἀκρατῆ] C. V. ἀκρατεῖς. C. A. ἀκρατῆν, ut nec scriptum nec pedes manusve præ senio in potestate habeat. tum εἶναι abesse vel in eamutari mutari debet. Κῦην.

Ἀκρατῆ] MS. τῷ χ. ὡς ἀκρατεῖς ε. optime. Ante quam hoc vidi, putabam emendandum ἀκρατῆ, sicut & post inveni in Comm. avi c. 69. firmare potest & ipse Pollux infra Segm. hujus libri 154. JUNG.

Ἀκρατῆ] Falckenburgius ὡς ἀκρατεῖς εἶναι. quod vul-

μειν ²² τῷ πόδε, ²³ ὡς ὑπολισθαίνειν, ὡς εἶναι
 16 παραφόρους, * οὐ ²⁴ στασίμους, οὐκ εὐσταθεῖς,
 ἀπαγεῖς, σφαλεροῦς, ἀβεβαίους, καὶ τὰ ἑ-
 μοια. ἔπεται δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ²⁵ κωμικὰ σκώμ-
 ματα, κρόνος, κρονικός, κρονόληρος, ²⁶ πρεσβύ-
 τερος κρόνου, ναδογέρων, τυμβογέρων, ²⁷ μακ-
 κοῶν, ²⁸ παραβοῶν, παρανοῶν, παραγεγηρα-
 κῶς, παραφρονῶν, ²⁹ ἐξεστηκῶς ὑπὸ γήρας,
³⁰ παρακεκινηκῶς ὑφ' ἡλικίας, παραλλάττων,
 ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιακῶς, ἢ τὰς ³¹ κοράνας,
 ἢ ταῖς νύμφαις ³² ἰσηλιζ, καὶ τὰ ἑμοια.

17

* Περὶ θηλειῶν.

1.

* De feminis.

10. 17

Ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν, τὰ μὲν πρῶτα μέχρι
³³ τοῦ παιδαρίου, κοινά. ³⁴ καὶ γὰρ τοῦτο κοινὸν
 ἀμφοῖν, θηλειῶν τε καὶ ἀρρένων. τὰ δὲ ἐφεξῆς,
 παιδίσκη, κόριον, κόρη, κορίκιον. ³⁵ τὸ δὲ κε-
 ράσιον, εὐτελες, ὡσπερ καὶ τὸ ³⁶ κορίδιον. καὶ
 πρᾶγμα δὲ, ³⁷ κορίκιον. ³⁸ κορικὸν ἐρεῖς τὸ παρθε-
 νικόν, εἰ καὶ μὴ λίαν δοκιμον. φρύνιχος δὲ, τὰς
³⁹ νέας μὲν ⁴⁰ ἀμφήλικας λέγει, ⁴¹ ἦσαν δὲ καὶ

gato certe præstat. ἀκριτῆ ἄρα in textum ex corre-
 ctione Clar. Kühni receperimus.

22 Τῷ πόδε] In C. A. sequitur ὑπολισθαίνειν καὶ
 σφαλεροῦς α. ἔπεται δ' αὐτοῖς. Kühn.

Τῷ πόδε] MS. τῷ. JUNG.

23 Ὡς ὑπολισθ.] P. V. ὑπολισθαίνειν, καὶ εἶναι σφ.
 SEB.

Ὡς ὑπολισθ.] Deest ὡς semel atque iterum in MS.
 deest & παραφ. οὐ. JUNG.

24 Στασίμους, οὐκ ἴστ.] Στασ. ου. ε. ἀπαγεῖς in
 MS. quoque defunt. Hæc ut & Comica cavilla ex-
 ponunt & Comm. avi cap. 69. JUNG.

25 Κωμικὰ σκώμματα] H. Steph. hic addidit in o-
 ra βεκκισίληνος. credo quod & hoc minime præter-
 eundum a Polluce putabat, ut patet ex ejus adpend.
 de dial. Attica cap. 16. tm. 3. ubi tam addi quædam
 (ut σοροαίμων, βεκκισίληνος) posse hic, quam detrahi de-
 bere, ut comicus minime peculiararia, ait. JUNG.

26 Πρεσβύτερος κρόνου] Iner adagia habetur : anti-
 quior quam Chaos & Saturnus. SEB.

27 Desipiens, clam.] Delirans, cl. vide Schol. A-
 ristoph. fol. 195. ad μεμακκοκῶτα. SEB. 2.

Μακκοῶν] De hoc verbo vid. H. Steph. eadem ad-
 pendice cap. 16. tm. 4. JUNG.

28 Παραβοῶν] Abest a C. V. nec videtur aliud ef-
 fe, quam corruptela ex sequenti παρανοῶν. Interpr.
 reddit, clamosus, malim, succlamans, acclamans qui vi-
 ribus defectus nil affert ad prælia præter clamorem e-
 umque non magnam. Kühn.

Παραβοῶν] A MS. abest, & bene. Suspiciatus
 est & idem cruditiſſ. Stephan. qui crucem huic vo-
 cula in suo codice fixit, & in adpend. de dial. Att.
 cap. 16. tm. 3. ait : παραβοῶν, nisi mendosum est hoc,
 & libanivus, quippe pro sequente παρανοῶν id scripsisset,
 oblitus fuit exprungere. Ceterum in MS. hic etiam de-
 sunt παραγεγηρακῶς, παραφ. ἐξ. ὑπ. παρακ. υ. ἡλι-
 κίας. Et illud quidem vulgatum ὑπόγηρας hic locum
 non habere, vidit a vus meus, apud quem in Comm.
 c. 69. legitur, quum hæc ex Polluce adfert, ἐξεστηκῶς
 ὑπὸ γήρας. Etiam H. Steph. dicto tm. 3. hæc Pollu-

nectus imbecillem reddiderit. ut pedes tre-
 mant & labentur, ut sint obliqui, * in-
 constantes, instabiles, non fixi, lubrici,
 infirmi, & his similia. Conveniunt his
 quoque scommata Comica, Saturnus, Sa-
 turnius, Saturni in morem delirans, fe-
 nior Saturno, edentulus, fenex capularis,
 mucidus, succlamans, desipiens, insulfus,
 attritus, siliernium, non compos mentis
 propter ætatem, delirans. cervos, aut
 cornices ætate superans, aut Nymphis coæ-
 taneus, & similia.

De fœminis vero, prima quidem
 his vocabula usque ad puerilem æta-
 tem cum Masculis communia sunt. ete-
 nim hoc (παιδᾶριον) commune est utrisque
 & Fœminis & Masculis. Porro quæ sequun-
 tur, Puellula, Virguncula, Virgo, Fœ-
 mella. Κοράσιον vero abjectum est, sicut
 Κορίδιον quoque. Res vero ipsa, virginitas.
 Quodque Virginibus convenit, παρθενικόν
 virgineum nominabis, etsi non omnino
 probetur. Phrynichus vero, Adolescentulas vocat,
 ἀμφήλικας, ut, Erant autem & in-

cis verba proponens habet, ἐξεστηκῶς, παράγης, πα-
 ρακεκινηκῶς &c. nescio an Codicem aliquem veterem
 sequutus. Avus vero meus pro παρακεκινηκῶς, habet
 παρακεκινημένος. Ceterum utrumque suos auctores ha-
 bere, ipsum non latuit. JUNG.

29 Ἐξεστηκῶς, ὑπόγ.] Camer. ἐξεστηκῶς ὑπὸ γήρας
 παρακεκινημένος ὑφ' ἡλ. SEB.

30 Παρακεκινηκῶς] Emota mentis. at C. A. non
 habet παρανοῶν usque ad ἡλικίας, παραλλάττων, idem
 est quod παρακεκινηκῶς, quod παραπαίων, quod πα-
 ρακόπτων. vid. Thanon. in ἡμιόλιον. ὑπόγηρας dividen-
 dum in ὑπὸ γήρας delirans ob senium. Kühn.

31 Κοράνας] MS. κόρνας. Convenit his adjectivum
 τρικώρας. Steph. eod. tm. 3. JUNG.

32 Ἰσηλιζ] Falckenburgius ἰσηλιζ.

33 Τοῦ παιδαρίου] MS. τοῦ παιδαριον. defunt dein :
 καὶ γ. τ. κ. α. θ. τ. κ. ἀρρ. JUNG.

34 Καὶ γὰρ τοῦτο] Hæc & seq. usque ad ἀρρένων
 non sunt in C. A. & sane videntur superflua, quia
 idem docent, quod præcedens versiculus. Kühn.

35 Τὸ δὲ κεράσ. &c.] Phrynichus Eclog. Att. κόριον
 ἢ κορίδιον, ἢ κορίκη λέγουσιν. τὸ δὲ κοράσιον, παράλο-
 γον. Suspiciatur itaque Nunnes. ibi in suis Notis, ne
 locus Pollucis nostri hic mendosus sit, κορίδιον verbum
 εὐτελες, id est, abjectum esse dicentis, &c. κορίκιον
 autem forte a κορίκη autumat Nunnesius. JUNG.

36 Κορίδιον] Phrynichus tamen : κόριον, ἢ κορίδιον,
 ἢ κορίκη λέγουσιν. τὸ δὲ κοράσιον παράλογον quo no-
 mine Nunnesio hic locus suspectus. Vid. autem ibid.
 & not. D. H. quantum ad κοράσιον. SEB. 2.

37 Κορίκιον] Abest a C. A. idque recte. Kühn.

38 Κορικὸν ἐρεῖς τὸ] MS. δὲ κορικὸν ἐρεῖς. τ. JUNG.

39 Νέας μὲν ἀμφήλικας] MS. νέας, ἀφήλικας λέ-
 γει, verba ipsa Phrynichi λείπει. ἀφήλικας vero &
 Nunnes. hic apud Pollucem agnoscit, quem vid.
 Notis ad Phrynich. in ἀφήλιζ. JUNG.

40 Ἀμφήλικας] In C. A. μ. punctis notatum. C.
 V. ἀφήλικας & hic & in sequentibus. Kühn.

41 ἦσαν δὲ] C. A. non habet hoc testimonium nec
 Crastini. Kühn.

ter Mulieres Adolescentulae. Pherecrates vero anum *Ἀμφηλικεστάτην* appellat, ut etiam Cratinus *Ἀμφήλικα* Senem dixit. Dices etiam, Virginem nubilem. * Aristophanes vero, de grandioribus usus est verbo *κυαμίζειν*, quo maturitatem ætatis significare volebat, dicens: Ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν, id est, jam fere sunt, ut ita dicam, exciduae. Puella, Puellula, inupta, nubilis, nova nupta. Mulier viro juncta, venerabilis, viro mixta, Juvenis, firma, Adolescentula, senescens, pubertatem transgressa, Senescens, Anus. & secundum Isæum, Senior, Vetula. Et ut Theopompus Comicus inquit, Decrepita, vinosa, ebriosa, vino sese ingurgitans, & *κοχώνη* quasi cotula. Reliqua vero cum Masculis communia sunt, ut extremæ ætatis, ultimæ senectutis, & cætera.

γυναικῶν ἀμφήλικες. Φερεκράτης δὲ, ⁴² τὴν γεραιτέραν, ἀμφηλικεστάτην. ὡς καὶ Κρατῖνος, ἀμφήλικα γέροντα. ἐρεῖς δὲ, ⁴³ παρθένος, ⁴⁴ ὠραία γάμου. * ⁴⁵ Ἀριστοφάνης γὰρ, ⁴⁶ κυαμίζειν τὰς ἀκμαζούσας ἔφη, Ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν. ⁴⁷ ἤγουν πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ⁴⁸ ἐκπετήσιμοι σχεδόν. *μείραξ*, *μειρακίσκη*, *ἄγαμος*, *ἐπίγαμος*, *νεόγαμος*, *γυνὴ ἡνδρωμένη*, ⁴⁹ *κυδρουμένη*, *ἀνδρὶ μεμιγμένη*, *νέα*, *ἀκμάζουσα νεάνις*, ⁵⁰ *ἀφθρηκυῖα*, *παρηθηκυῖα*, πρὸς γῆρας *ρέπουσα*, *γραῦς*. ⁵¹ καὶ ὡς Ἰσαῖος, *γεραιτέρα*, ⁵² *γραῖα*. καὶ ὡς Θεόπομπος ὁ κωμικός, ⁵³ *πρεσβύτις*, *Φίλωνος*, *μεθύση*, *οἰνοκάχλη*, ⁵⁴ *κοχώνη*. τὰ δὲ λοιπὰ, τὰ αὐτὰ τοῖς ⁵⁵ ἀρσενικοῖς. οἶον, *ἐσχατόγηρος*, ⁵⁶ *βαθύγηρος*, καὶ τὰ ὅμοια.

19 * De formatiſ ab atatiſbus verbis. 11.

* Περὶ ῥημάτων ⁵⁷ ἐσχηματισμένων ἀπὸ ἡλικιών. 19

Horum autem quæ jam dicta sunt verba, hæc existent, concipere, imprægnari. nam de gravidis etiam hoc Plato usus est in Theæteto, Imprægnatam vocans. pa-

ῥήματα δὲ τῶν προειρημένων, *κύνειν*, *κνίσκεσθαι*. ⁵⁸ ἐπὶ τῶν κυουσῶν γὰρ καὶ τοῦτο Πλάτων ⁵⁹ ἔταξεν, εἰπὼν ἐν Θεαιτήτῳ, *κνίσκομένη*. τί-

⁴² Τὴν γεραιτέραν, ἀμφηλικ.] MS. τὴν φεραιτέραν, ἀφηλικεστάτην. desunt dein: ὡς καὶ Κρ. ἀμφ. γ. Comm. avi c. 71. etiam ubi hæc refert, ἀφηλικεστάτην habent, & ἀφήλικα in Cratini verbis. Ceterum ut & ego quid arguter, si aliquid genuini in Pherecratē, forte legendum, προφαιρέστατην; de quo Poll. supra Segm. hujus libri 10. Hefych. Ἀφηλικεστέρων, νεωτέρων. JUNG.

⁴³ παρθένος, ὠραία] Sine distinctione C. A. KÜHN.

⁴⁴ ὠραία γάμου] Jen. 7, 53.

Jam matura viro, jam plenis nubilis annis. Ovid. Metam. 14, 335.

Hæc ubi nubilibus primum maturuit annis. Statius Achill. 1, 291.

--- expleo teneri jam sive pudoris Virginitatis matura toris, annique tumenses. Claud. de raptu Prof. 1, 131.

Jam vicina toto plenis adoleverat annis Virginitatis. --- SEB.

⁴⁵ Ἀριστοφάνης γὰρ] C. A. ita: Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη τὰς ἀκμαζούσας κυαμίζειν πρὸς ἄνδρας &c. κυαμίζειν, sabaceas esse, quæ ad vitos jam avolare possunt.

Quæ tumida quarunt jam virginitate jugari. KÜHN.

Ἀριστοφάνης γὰρ] MS. δὲ, pro γὰρ bene. JUNG.

⁴⁶ Κυαμίζειν ἔφη &c.] MSS. κυαμ. ἔφη τὰς ἀκμ. SEB.

Κυαμίζειν ἔφη &c.] MS. hoc ordine κυαμ. ἔφη τὰς ἀκμ. verba poetæ desunt. JUNG.

⁴⁷ ἤγουν] Particula ἤγουν desit in MS. JUNG.

⁴⁸ Ἐκπετήσιμοι] Quasi exciduas dicas, ut avus meus in Comm. cap. 71. JUNG.

⁴⁹ Κυδρουμένη] Exultabunda, gestiens. a C. A. & hoc & sequentia absunt usque ad ἀκμάζουσα. κυδρουμένη desit etiam a C. V. KÜHN.

Κυδρουμένη] In MS. desunt κυδρ. α. μ. ν. ἀκμ. JUNG.

⁵⁰ Ἀφθρηκυῖα] C. A. ἀφθρηκυῖα, (exoleta.) π. π. γ. ρ. γεραιτέρα. C. V. γεραιτέρα. KÜHN.

Ἀφθρηκυῖα] MS. ἀφθρηκυῖα. Nec aliter certe scribendum. habent ita & Comm. avi cap. 71. παρηθηκυῖα desit in MS. JUNG.

⁵¹ Καὶ ὡς Ἰσαῖος] Desunt in MS. καὶ ὡς Ἰσ. dein habet idem γεραιτέρα. JUNG.

⁵² Γραῖα] MS. auctius γραῖα, πρεσβύτις. καὶ ὡς Θ. ὁ κ. πρ. JUNG.

⁵³ Πρεσβύτις] Per η scribit C. A. pro οἰνοκάχλη habet οἰνομάχλη. vinoſa, vini appetens. KÜHN.

⁵⁴ Κοχώνη] Hefychio est, os sacrum quod vocant, sed quid hoc ad bibacem mulierem? quid si καὶ χώνη legamus i. e. infundibulum? Elian. V. H. lib. II. cap. 41. καὶ Διοτίμος ὁ Ἀθηναῖος, οὗτός τοι, καὶ χώνη ἐπικαλεῖτο, ἐπιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνη, ἀδίαλείπτως ἐχάριε τὸν εἰσχιόμενον οἶνον. KÜHN.

Κοχώνη] Quasi cotula, ajunt Comm. avi c. 71. ubi hæc exponuntur. Si proferre licet quid ego suspicor, ita est; κοχώνη forte ab averſa parte subturpicule a lascivis Comicis appellatum, tales enim hercle κοχώναι infra Segm. hujus libri 183. non secus ac in voce anus, quod fere in contemptum etiam proferretur, gemina significatio apud Latinos est. JUNG.

⁵⁵ Ἀρσενικοῖς] Falckenburgius pro ἀρσενικοῖς habet γεγηρακόσι, quod propius ad sensum Auctoris Nostri accedit. quamvis & vulgatum satis bonum sit.

⁵⁶ Βαθύγηρος] Non agnoscit C. A. KÜHN. Βαθύγηρος] Desit βαθύγηρος in MS. JUNG.

⁵⁷ Ἐσχηματισμένων] C. A. καὶ σχηματισμένων. KÜHN.

⁵⁸ Ἐπὶ τῶν κυουσῶν γὰρ] Hoc ordine MS. ἐπὶ γὰρ τῶν κυουσῶν καὶ. JUNG.

⁵⁹ Ἐτάξεν] Sequitur statim in C. A. omiffis interjectis, κνίσκεσθαι, γινῶσθαι τ. ἐρεῖς δὲ pag. sequent. KÜHN.

Ἐτάξεν] In MS. sequentia desunt, εἰπὼν ἰν θε. κ. τίπτουσα. Locus Platonis paulo longius ab initio Theæteti est: οἶσθα γὰρ πὸν ὅτι οὐδέμια αὐτῶν ἐτι αὐτῆ κνίσκομένη τε καὶ τίπτουσα ἄλλως μεινύεται, ἀλλ' αἱ ἤδη ἀδύνατος τίκτιν. Apud Pollucem itaque ita forte restituendus contextus mutilus: κνίσκομένη τε καὶ τίπτουσα. κνίσκεσθαι &c. JUNG.

κτουςα. κυεῖσθαι, γενναῖσθαι, τίκτεσθαι. ⁶⁰ εἰς ἐφήβους τελεῖν, παιδεύεσθαι. τάχα δὲ καὶ τὸ παιζειν, καὶ ἡ παιδεία, καὶ τὸ ⁶¹ παιδεῖον μάθημα, παρὰ Πλάτωνι. καὶ ὁ παιδαριώδης, παρὰ Νικοχάρει. * καὶ τὰ ⁶² παιγνιῶδη, παρὰ Ξενοφῶντι. καὶ ἡ ⁶³ παιδαγωγία, παρὰ Πλάτωνι. Ἐρεῖς δὲ, καὶ ἡβᾶν, καὶ ⁶⁴ ἡβάσκειν, καὶ εἰς μειρακίων ἡλικίαν ⁶⁵ ἐξαλλάττειν, ⁶⁶ ἀκμάζειν, σφριγᾶν, νεάζειν, νεανιεύεσθαι. ⁶⁷ Ξενοφῶν δὲ καὶ ⁶⁸ νεανισκεύεσθαι ἔφη. Ἀριστοφάνης δὲ, ⁶⁹ νεανιεύεσθαι, τὸ ⁷⁰ τολμᾶν ἔφη. ἀφ' οὗ λυσίας, τὸ νεανιεύομενοι, καὶ νεανίαι. ἀνδρίζεσθαι ⁷¹ δὲ, Ἀριστοφάνης ⁷² εἶπεν ἀνδρούσθαι. καὶ ἀνδρίζομενοι, Ἰπεριδῆς. ⁷³ ὅθεν ἀνδρείως, καὶ ἀνδρικῶς, ὡς Πλάτων. ὅθεν ἀνδρικῶ χορῶ, ὡς Ἰσαῖος. καὶ Ἰσοκράτης, ἀνδρωδῶς ἐναριθμῆσθαι τῷ καταλόγῳ. * εἶτα, παρηβᾶν, ἀπανθεῖν, ⁷⁴ εἰς γῆρας προχωρεῖν, λευκαίνεσθαι τὴν τρίχα, ⁷⁵ πολιούσθαι, γηρᾶν, γηράσκειν, ⁷⁶ ἀστενεῖν, ⁷⁷ ὑπονοστεῖν, παρολισθαίνειν, ὑποτρέμειν, ἀκρατῶς ἔχειν ⁷⁸ αὐτοῦ

riens. uterum ferre, generare, parere, in puberem aetatem pervenire, institui, tum etiam puerascere, & educatio seu institutio. & Puerilis disciplina, apud Platonem invenitur. Et Puerilis, apud Nicocharem: * & Puerilia, apud Xenophontem: & Puerilis institutio, apud Platonem. Dices etiam pubescere, pubertatem attingere, & juvenilem aetatem ingredi; florere, vigere, juvenescere, vel juvenari. Xenophon etiam *Νεανισκεύεσθαι* dixit. Aristophanes vero *Νεανιεύεσθαι*, pro audacem esse dixit. a quo *Lylias νεανιευόμενος* Juveniliter audaces nominavit, & audaces Juvenes. Viriliter autem agere, Aristophanes *Ἀνδρούσθαι* appellavit. & *ἀνδρίζομενοι* Viriliter agentes, Hyperides. unde Viriliter, & fortiter, ut Plato dixit. unde etiam Chorus virilis, secundum Isæum. & *Ἰσοκράτης*, Viriliter in catalogum adnumerari. * Deinde, pubertatem transgredi, deflorescere, senectuti appropinquare, capillos albescere, canum fieri, senescere, senium contrahere, infirmari, titubare, labascere, tremere, infirmiter se

60 Εἰς ἐφήβους τελ.] Defunt in MS. εἰς ἐφ. τέλ. π. &c. cum quatuor lineis seqq. JUNG.

61 Παιδεῖον μάθημα] Apud Platonem est Νόμος ε. ut indicant Comm. avi cap. 43. extremo libro: πρὸς τε γὰρ οἰκονομίαν καὶ πρὸς πολιτείαν, καὶ πρὸς τὰς τέχνας πάσας, ἐν οὐδὲν αὐτῷ δύνανται ἔχει παιδεῖον μάθημα μεγάλην, ὡς ἡ περὶ τοὺς ἀριθμούς διατριβή. JUNG.

62 Παιγνιῶδη] Τὸ παιγνιῶδες in *Hellen. II.* & τὸ παιγνιῶδες in *Sympos.* SYLB.

Παιγνιῶδη] Hic H. Steph. adscriptit: τὸ παιγνιῶδες in *Hellen. lib. II. p. 276.* & τὸ παιγνιῶδες in *Sympos. pag. 512.* JUNG.

63 Παιδαγωγία] Etiam simpliciter pro institutione extremo *Timaeo* Platonis: τὸ δὲ διὰ παιδαγωγίῃσιν αὐτὸ, μᾶλλον που καὶ πρότερον παρασκευαστίον εἰς δύνανται ὅτι κάλλιστον καὶ ἀριστον εἰς τὴν παιδαγωγίαν εἶναι. JUNG.

64 Ἠβάσκειν] In *Gloss. gallulo* ἡβάσκω. KÜHN. Ἠβάσκειν] Deest καὶ ante ἡβ. in MS. JUNG.

65 Ἐξαλλάττειν] C. A. ἐξαλλάττεισθαι, νεανιεύεσθαι. Ξενοφῶν δὲ καὶ νεανισκεύεσθαι ε. (quod ultimum habet & C. V.) ἀφ' οὗ καὶ τὸ νεανιεύομενοι, juveniliter se jactare, facere, quia praecedunt. ita l. Dein C. A. habet: Ἀριστοφάνης δὲ τὸ τολμᾶν οὕτως ἀφ' οὗ &c. ἀνδρίζεσθαι, ἀνδρούσθαι καὶ ἀνδρίζομενοι, ὅθεν ἀνδρείως εἶτα παρηβᾶν α. λευκαίνεσθαι τ. τ. γηρᾶν καὶ τᾶλλα ἀπὸ &c. KÜHN.

66 Ἀκμάζειν] Defunt in MS. ἀκμ. σφ. νεάζειν. JUNG.

67 Ξενοφῶν &c.] MS. Ξ. δ. κ. νεανισκεύεσθαι: recte. Suboluit & eruditissimus H. Steph. hanc mendam. In appendice enim de ling. Att. cap. 16. tm. 3. ubi de *Xenophonis* vocabulis differit, quæ ut infolentiora nolter adfert, sic habet, νεανιεύεσθαι (si modo ita scribendum est, non νεανιεύεσθαι, aut νεανισκεύεσθαι, ut legitur *Rad. lib. I.*) recte, inquam, alterum, firmante MS. nam νεανιεύεσθαι jam præcesserat præced. versu. Omisit & illud νεανιεύεσθαι avus meus Comm. cap. 53. ubi hæc tractat, sine dubio quia suspectum haberet. Verba *Xenophonis*, si quis requirat, sunt: οἱ δ' αὖ παιδαυθῶσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις, ἔξεστιν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφήβοις νεανι

σκεύεσθαι τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν οὕτως, οὐκ ἔξεστιν. JUNG.

68 Νεανιεύεσθαι] Bene etiam *Falckenburgius* νεανισκεύεσθαι habet.

69 Νεανιεύεσθαι] *Adolescentiari* in *Glossis*. KÜHN. Νεανιεύεσθαι] MS. caret νεανιεύεσθαι. JUNG.

70 Τολμᾶν ἔφη] MS. habet: τελ. οὕτως ἔφη. ibidem deest *Λυσίας*. JUNG.

71 Δὲ Ἀριστοφάνης] In MS. particula δὲ, ut Ἀριστοφ. deest. JUNG.

72 Εἶπεν] Deest εἶπεν. & Ἰπεριδῆς in MS. JUNG.

73 Ὅθεν] Deest ὅθεν in MS. Et loco horum, ἀνδρικῶς, ὡς &c. καταλόγῳ, est tantum: τὰ ὅμοια. Sed ἀνδρικῶς, ut *Plato*, ait nolter, ut in *Phædone*: ἀνδρικῶς, ait *Socrates* ad quendam, ἀπμνημονεύκας. ἀνδρείως vero, ut non longe ab initio lib. V. Legum: ὡς ἀνδρείως καὶ παρακεκινδυνευμένως ἐν τῷ νῦν ἡ πόλις ἡμῶν ἐστὶν κατακλιμένη. Sic alibi, ut *Phædro*: καὶ μάλ' ἀνδρικῶς. (sc. ἐλεγίτην) *Euthydemo*: ὁ Εὐθύδημος ἀμα ἀνδρείως καὶ θαρραλέως &c. ἔφη. Et statim: θάρρει καὶ ἀπόκριναι ἀνδρείως. & infinitis locis. unicum saltem adhuc addo e *Charmide*: πάντα ταῦτα συλλογισάμενος, εἰπὲ εὐ καὶ ἀνδρείως τί σοι φαίνεται εἶναι καὶ ὡς ἐπισχῶν, καὶ πάνυ ἀνδρικῶς πρὸς ἑαυτὸν κατασκεψάμενος, &c. *Menexeno* non longe a fine: καὶ φέροντες μὲν ἀνδρείως τὰς συμφορὰς, δάξουσι τῶ ὄντι ἀνδρείων πατέρες εἶναι, καὶ αὐτοὶ δὲ τοιοῦτοι. de parentibus eorum qui bello occubuerunt. JUNG.

74 Εἰς γῆρας προχ.] Defunt, εἰς γ. προχ. in MS. JUNG.

75 Πολιούσθαι] Deest in MS. πολιούσθαι, & γηράσκειν, sed hoc alterum in ora quis ibi addidit. JUNG.

76 Ἀστενεῖν] Ἀστενεῖν &c. παραφρονεῖν. hæc cum interjectis omnibus defunt in MS. JUNG.

77 Ὑπονοστεῖν] Illud ὑπονοστεῖν, videtur mihi non male interpretari posse illis *Taciti* verbis, *atque suam vergere*. JUNG.

78 Αὐτῷ] *Camerar.* 282, 40. ἀκρατῆς ἑαυτοῦ καὶ πραγμάτων. ubi gener ejuldem *Ergonius Rudingerius* ad sui exemplaris oram notavit: ἀκράτω τῆς διανοίας, ex *Alcidamante*, ut opinor, *Arist.* *Rhet.* III. cap. 3. Quanquam ibi nonnulli ἀκράτω τῆς διανοίας ὀργῆ τεθηγμένοι. SEB.

sustinerè, membra habere emarcida, articulos dissolvi, senectute delirare, desflorere, desipere, immutari, mentis non compotem esse, insanire, imprudentem esse. & alia quædam, quæ a supra positis nominibus derivata formari possunt.

⁷⁹ παρῳαρῆσθαι τὰ μέλη, λελῦσθαι τὰ ἄρθρα. παραγηρᾶν, ⁸⁰ παραρθεῖν, ἀλλοφρονεῖν, παρῳαλλᾶττειν, ἐξεστηκέναι, μαίνεσθαι, παρῳαφρονεῖν. ⁸¹ καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ἀπὸ τῶν εἰρημένων ὀνομάτων δυνάμενα σχηματίζεσθαι.

CAPUT III.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

* De partibus quæ in corpore sunt. 1.

* ⁸² Περὶ τῶν μερῶν τῶν ἐν τῷ σώματι. α'. 22

Partium vero nomina sunt, capilli, cæsaries, capillitium, capillamentum, coma vel λάχνη villus. hoc enim nomine, Poëtico licet, utendum est. φόβαι vero, ἔθειραι, σμήριγγες, & ἕλικες, Carmini conveniunt. hinc autem nomina derivantur, capillatus, comatus, pulchricomus, pulchram habens cæsariem. Et ἀπότριχες, impuberes dicuntur. * promissos capillos habens, crispus, crispo capillitio. Et Οὐλότριχος, apud Herodotum. Archilochus vero invertens, Τρίχουλον dixit. Attici vero crines Οὐλας vocant. Οὐλοκόμος vero, quod crispum significat, ab Alexide, & Pherecrate dictum est. idem est οὐλοκέφαλος. Cincinnos vero, Crispos Telefilla dixit. hujusmodi

Tα δὲ τῶν μερῶν ὀνόματα, τρίχες, τρίχωσης, τρίχωμα, ⁸³ κόμη, χαίτη, λάχνη. ⁸⁴ χρηστέν γὰρ τῷ ὀνόματι, καὶ ποιητικόν. ⁸⁵ φόβαι δὲ, καὶ ἔθειραι, καὶ ⁸⁶ σμήριγγες, καὶ ⁸⁷ ἕλικες, τοῖς μέτροις ⁸⁸ προσήκουσι. ⁸⁹ γίνεται δ' ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, εὐθριξ, εὐτριχος, καλλιτριχος, ⁹⁰ εὐθύθριξ. καὶ ἀπότριχες, οἱ ἀνηβοί. * ⁹¹ τετανόθριξ, ⁹² οὐλόθριξ, οὐλοκάρηνος. καὶ ⁹³ οὐλότριχος, παρ' Ἡροδότῳ. Ἀρχίλοχος καὶ ἀναστρέψας, τρίχουλον ⁹⁴ εἴρηκεν. Ἀττικοὶ δὲ ⁹⁵ οὐλας λέγουσι, τὰς τρίχας. ⁹⁶ οὐλοκόμος μέντοι εἰρηται, παρ' Ἀλέξειδι, καὶ Φερεκράτῃ. οὐλοκέφαλος. ⁹⁷ οὐλοκίοννα δὲ, ⁹⁸ Τελεσίλλα εἴρηκε. τὸν

⁷⁹ Παρῳαρῆσθαι] *Membra habere flaccescentia, emarcida. flacca & repndula.* KÜHN.

⁸⁰ Παραρθεῖν] *Falckenburgius παραρθεῖν, quod minime rejiculum videtur, cum & sequentia huic lectioni favcant.*

⁸¹ Καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀπὸ] P. R. καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ. SEB.

⁸² Περὶ τῶν μερ.] P. V. περὶ τριχῶν. SEB.
Περὶ τῶν μερ.] Titulus ille non comparat in C. A. KÜHN.

⁸³ Κόμη] De coma vocabulorumque eo spectantium multiplice supellectile & significatione extat comment. *Hadr. Junii* in tomo IV. Thesauri Critici. SEB.

⁸⁴ Χρηστῆος &c.] *Χρηστῆος &c. ποιητικόν,* hæc cum interjectis a C. A. absunt. KÜHN.

⁸⁵ Φόβαι &c.] Defunt, *χρηστ. γ. τ. ο. κ. π.* in MS. JUNG.

⁸⁶ Φόβαι, ἔθειραι, σμήριγγες, & ἕλικες *carmini copii.*] Φόβαι, παρὰ τὸ φοβερούς εἶναι τοὺς κομῶντας, eo quod terribiles sint comati. Unde & Lacomum receptus mos fuit, ne tonderentur unquam. comam enim pulcram, ornatos & venultos; deformem, vero terribiles reddere. ἔθειραι vero ab ἔθειρην dictæ sunt: quod comam nutrire, & comere significat. Σμήριγγες autem quasi divisæ aut discretæ vocantur, per pleonasmum ipsius σ. παρὰ τὸ μεῖρω, i. divido. In partes enim multas & tenues coma divisæ est. Sed ἕλικες proprie capilli crispi sunt: ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω i. verto, volvo, vel torqueo. unde & fumi circumvolutiones ἕλικες nominantur. GUALTH.

⁸⁶ Σμήριγγες] P. R. μήριγγες. Utraque forma repetitur. SEB.

⁸⁷ ἕλικες] MS. σμήριγγες καὶ ἕλικες, nominat quidem & infra ἕλικες postea Segm. hujus libri 67. (ubi tamen longe aliter MS.) Sed de oculis, de aliis quibusdam hic etiam H. Junii videri potest de Coma cap. 1. JUNG.

⁸⁷ ἕλικες] C. A. ἕλικες. C. V. ἕλιγγες. KÜHN.

⁸⁸ Προσήκουσι] MSS. προσήκ. εἶτα εἰς εὐθριξ. SEB.
Προσήκουσι] MS. προσήκουσιν. εἶτα εἰς εὐθριξ, ἀτριχος (sic enim MS. pro εὐθρ.) καλ. JUNG.

⁸⁹ Γίνεται δ' ἀπ' αὐτῶν.] Pro his habet C. A. εἶτα εἰς εὐθριξ, τιτανόθριξ οὐλοκάρηνος καὶ οὐλότριχος &c. KÜHN.

⁹⁰ Εὐθύθριξ] Defunt εὐθ. κ. α. ο. αὐ. in MS. JUNG.

⁹¹ Τετανόθριξ] Qui non tantum promissam, verum etiam simplicem rectamque cæsariem habet, cui opponitur οὐλόθριξ, crispo capillo præditus. vid. *Herod. Polygm.* ubi ait, Æthiopes Orientales ἰθότριχες, Lybici οὐλότατοι τρίχωμα ἔχοντες, vel ut *Aristot. lib. V. de G. A. cap. 3.* οὐλότριχες conf. & *Sextum Empiric.* adversus *Mathem.* pag. 125, 126. μοχ C. V. οὐλοκάρανος. KÜHN.

⁹² Οὐλόθριξ] Deest in MS. & dein pro οὐλοκ. MS. habet οὐλοκάρανος. JUNG.

⁹³ Οὐλότριχος] MSS. οὐλότριχες. *Herod. Eut. f. 80.* de Colchis *μελάγχροός εἶσι καὶ οὐλότριχες.* SEB.

Οὐλότριχος] C. V. οὐλότριχες. KÜHN.

Οὐλότριχος] MS. οὐλότριχες, recte. Sic enim *Herodotus* in secunda Musa de Colchis: *μελάγχροός εἶσι καὶ οὐλότριχες.* JUNG.

⁹⁴ Εἴρηκεν] Post *εἴρηκεν Falckenburgius* ita habet: *ἐν γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς λόγοις οὐχ εἶρον ὄνομα δηλοῦν τοιοῦτο, εἰ μὴ χάρις τις λύσας εἶποι οὐλας τρίχας.*

⁹⁵ Οὐλας] C. V. οὐλος. quæ sequuntur ab οὐλοκόμος usque ad ὀνόματα defunt in C. A. KÜHN.

Οὐλας] MS. οὐλος, λέγουσιν τ. H. Steph. videtur hic agnovisse οὐλας. Sic enim *append. de ling. Att. c. 16. tm. 4.* οὐλας τρίχας *dicunt Attici.* Ceterum non invenio sic scriptum alibi. JUNG.

⁹⁶ Οὐλοκόμος] Et cetera hujus primæ Sectionis non sunt in MS. Mi Lector, meos tibi nartamus defectus; sed qui faceremus, decurrato ita MS. Quod ipsum nunquam tacuimus, ne quis aliquid aliter scriptum ibi suspicaretur in iis quæ plane non scripta ibi. Ceterum ad illud οὐλοκόμος hic H. Steph. in ora, *dicuntur & οὐλοκόμος.* JUNG.

⁹⁷ Οὐλοκίοννα] Pro οὐλοκίοννα, apud avum Comm. c. 91. & H. Jun. de Comm. c. 8. οὐλοκίονναν habes. JUNG.

⁹⁸ Telefillas] Scr. Telefilla, quæ Argiva poëtria. CAMERAR.

δὲ τοιοῦτον, ⁹⁹ στραμβολοκομαῖν Σοφοκλῆς ὠνόμασεν. ¹⁰⁰ ἄμφω δὲ μοχθηρὰ τὰ ὀνόματα.

vero *Στραμβολοκομαῖν*, id est, *Crispum esse*, Sophocles nominavit. utraque vero hæc vocabula prædura sunt.

24

* Ὅρα τὰ διὰ τριχῶν ἐκφερόμενα.

β'.

* *Vide, quæ a crinibus nomina deducantur.*

24

2.

Ἀπὸ μέντοι τῶν τριχῶν, ² τριχίαι ἰχθύες, καὶ ³ τριχάδες. καὶ ὑστριχίς, ἢ μάστιξ. καὶ τριχόβρωτες, ⁴ θηριδίον τι σινόμενον τὰς τρίχας. καὶ ⁵ τριχαπτον δὲ φασι, πλέγμα ἐκ τριχῶν. ⁶ Φιλωνίδης δὲ καὶ, ὡς πάγωνος πολυτρίχου, ἔφη. Φαίη δ' αὖ τις, εὐκομος, εὐκόμης, βαθυκόμης, ⁷ Ξανθοκόμης, μελανοκόμης, κομήτης. * κομαῖν, ἐπικομαῖν. εὐχαιίτης, βαθυχαιίτης, καὶ τὰ ὄμοια. ἀπὸ δὲ τῆς χαιίτης καὶ τὸ ἀναχαιτίζειν. ⁸ ἀνασευρμένην ἔχων τὴν κόμην, ⁹ ἀναφρίττουσαν. ὑπὲρ τὸ μέτωπον, τῷ μεταφρένω περιφρέουσαν, ¹⁰ περικεχυμένην τῷ τένοντι. οὐκ ἐσφηνωμένην, οὐκ ἔνδετον. ¹¹ περισχιζομένην τῷ μετώπῳ, ἢ τῷ μεταφρένω. τοῖς ὤμοις προσπαίζουσαν. ¹² ἐξηνεωμένην ¹³ κατὰ τῶν νώτων, ἢ ἐπὶ τῶν νώτων.

A capillis vero dicuntur, *trichia* pisces, & *sardina*. & *ὑστριχίς*, flagellum. Et *trichobrotes*, animalculum capillis nominatum. Et *τριχαπτον* vocant, quod ex crinibus connexum est. *Philonides* vero etiam ὡς πάγωνος πολυτρίχου, i. e. o barbam horridam, dixit. Dicat etiam aliquis, bene comatus, pulchricomus. flava vel nigra coma præditus, crinitus, * *κομαῖν* nutrire, pilosus, multos pilos habens, & his similia. Sed a *χαιίτης*, id est, *juba*, etiam ἀναχαιτίζειν, quod refrenare est, dicitur. temere in tergum reiectos habens crines, horridos, a fronte & scapulis dependentes, collo circumfusos, non constrictos, non colligatos, a fronte aut tergo in duas partes divisos, humeris insultantes. vento jaectatos, per tergum, & humeros.

⁹⁹ *Στραμβολοκομαῖν*] *Camer.* citat hinc *στραμβολοκομήν*, ut sit nomen *στραμβολοκομῆς*, ad quam formam *ἀβροκομῆς*, *εὐκόμης* & alia dicuntur. *Hesych.* autem: *στραβυλοκομαῖν*, *οὐλοκομαῖν* expr. *SEB.*

Στραμβολοκομαῖν] Habet & *Junius* ibid. interpretans *vesugum habere capillum*. Comm. autem avi cap. 91. habent *στραμβολοκομήν* & *crispum* interpretantur, sicut *οὐλοκομαῖν*. Et sane ipse *Junius* aliter in Nomencl. ita: *Crispus* &c. *οὐλοκομῆς* *Telephilla*, *στραμβολοκομῆς*, *αὐτ*, ut *Hesychius* citat *στραβυλοκομῆς* *Sophocli*. Sed male oblitus sumus fere emendationis *Hesychiana*, qui ad XIV. lib. *Sili* ait hic legendum *στραβυλοκομοιοι*, vide ad ejus crepundia *Siliana*. *JUNG.*

¹⁰⁰ Ἄμφω &c.] *Avus* in Comm. ibid. ita vertit: *Sed neutrum bonum verbum*. *JUNG.*

1 Ὅρα τὰ διὰ τρ. &c.] *Interpret. vide. Fort.* ὅσα, quæ vox alibi etiam in titulis. *SEB.*

Ὅρα τὰ διὰ τρ. &c.] In C. A. nihil est hujus tituli. *KÜHN.*

Ὅρα τὰ διὰ τρ. &c.] Titulus deest in MS. *JUNG.*

2 Τριχίαι ἰχθ.] De his *Rhodig.* XVIII. antiq. II. *JUNG.*

3 Τριχάδες] Sic MSS. quoque. sed *Camerarius* hinc citat *τριχίδες*, nec aliter est apud *Aristoph.* cujus vide *Schol.* fol. 227, 284, & 486. Ibid. fol. 304. est & *τριχοβρωτες*, quod hic mox sequitur. Dein pro *ὑστριχίς*. MSS. *ὑστριχίς*, pro quo *H. Steph.* perperam ait scriptum *ἰστριχίς*. Et *Camer.* *interpr.* *flagrum de crinibus textum*. *SEB.*

Τριχάδες καὶ ἰστριχίς] C. V. καὶ *τριχάδες καὶ ὑστριχάδες καὶ ὑστριχίς ἢ μάστιγξ*, C. A. etiam *ὑστριχίς* per v. *Hesych.* *Ἰστριχίς*, *μάστιγξ* *πεπλεγμένη ἐξ ὑίων τριχῶν*. Idem dicunt *Scholia* in *Pætem Aristoph.* vid. & *Enstath.* in *Dionysium Periegetam* pag. 21. *KÜHN.*

Τριχάδες καὶ ἰστριχίς] MS. auctius: καὶ *τριχ.* καὶ *ὑστριχάδες*. καὶ *ὑστριχίς*, ἢ *μάστιγξ*. Notemus itaque illos *ὑστριχάδας* pisces. omnino vero *ὑστριχίς* scribendum, ut MS. (ut & infra X, 168. est) dein ita: καὶ *τρι-*

χίβρωτες, *θηριδιά* *τινα σινόμενα* τ. τ. hoc accentu rectum *τριχόβρωτες*. *Aristoph.* *Acharn.* paulo ante finem: ἀλλ' ἢ *τριχόβρωτες* τοὺς λόφους μὴ κατέφαγον. *JUNG.*

4 *Θηριδίον*] MSS. *θηριδιά* *τινα σινόμενα* τὰς. *SEB.*

Θηριδίον] Uterque Codex: *θηριδιά* *τινα σινόμενα* τ. τ. vid. *Hesych.* in *Τριχοβρωτος*. *Schol.* *Aristoph.* in *Acharn.* etiam *τριχοβρωτες* dici admonent. *KÜHN.*

5 *Τριχαπτον*] C. A. *τριχαπλον*. sed *Hesych.* habet *τριχαπτον*. conf. *Hieron.* in *Ezech.* pag. 423. & 424. & in *Zach.* cap. 12. *KÜHN.*

Τριχαπτον] MS. *τριχαπτον* δὲ φασὶν πλ. eadem vox & infra oxytone in MS. X. 32. *JUNG.*

6 *Φιλωνίδης*] *Philonides* MS. & ὡς πάγ. *JUNG.*

7 *Ξανθοκόμης*] Sequitur in C. A. *εὐχαιίτης* *βαθυχαιίτης*, ἀπὸ δὲ τῆς χ. &c. *μελανοκόμης* *Gl.* *μελαθύθριξ* *arctocapillus*. *KÜHN.*

Ξανθοκόμης] *Sequentia*, *μελ. κομ. κ. ἐπικ.* defunt in MS. *JUNG.*

8 *Ἀνασευρμένη*] *temere in tergum reiectos habens crines*. *KÜHN.*

9 *Ἀναφρίττουσαν*] C. A. *ἀναφρίττουσαν* καὶ ὑπὲρ τ. π. *KÜHN.*

Ἀναφρίττουσαν] Post *ἀναφρ.* MS. non distinguit; quemadmodum & avo meo placuit qui Comm. c. 96. exponit, *quæ supra frontem arctollatur seu erigatur*. ubi & alia hæc explicat. *JUNG.*

10 *Περικεχυμένη*] Hoc & cetera hujus sectionis secundæ MS. non habet. *JUNG.*

11 *Περισχιζομένη*] *Quæ a fronte dividitur in duas partes*. *KÜHN.*

12 *Ἐξηνεωμένη*] Adnotavit hic *H. Steph.* *Intonsos agitabat Apollinis aura capillos*. qui versus *Horatii* est *Epod.* 15. *Intonsosque agitaret* &c. *Avi* vero Comm. *ex Virg.* -- *dederatque comam diffundere ventis*. cap. 96. *JUNG.*

13 *Κατὰ τῶν νώτων*] C. A. καὶ, male; *vento jaectata per tergum & humeros*. *KÜHN.*

26

* *De calvis.*

3.

* 14 *Περὶ ψιλῶν.*

γ'. 26

Nudus capite, comis spoliatus, pilis carens, nudo præditus capite, inornatus, intectus, naturali capitis tegmine destitutus, utili illo capitis excremento multatus, leve caput habens, detonsus, tanquam ad cutim rufus. denudatus instar arborum, quibus folia defluunt. aut pilos amittens, comis nudatus, calvus, recalvafter, album habens verticem, capillis privatus. Ψεδνός, raras pilos habens, secundum Homerum: & si quæ his similia.

Ψιλὸς τὴν κεφαλὴν, ἀποσεσυλημένος τὴν χαίτην, ἄθριξ, 15 ἄκομος τὴν κεφαλὴν, 16 ἄκομος, ἀπερικάλυπτος. τὴν ἐκ φύσεως σκέπη τῆς κορυφῆς ἀποβαλλόμενος. τὸ ἐπὶ κεφαλῆς χρησίμων περίττωμα ζημιωθεὶς, λειακάρηνος, 17 ἀπεξυρημένος. οἶον ἐν χρῶ κυρίας, κατὰ τὰ φυλλορροῦντα τῶν δένδρων ἀπανθήσας, ἢ τριχορρήσας. 18 ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, 19 Φάλαντος, ἀναφαλαντίας, Φαλακρός. 20 γυμνός τῶν τριχῶν. 21 Ψεδνός, καθ' Ὁμηρον, καὶ τὰ ὅμοια.

27

* *Partes capillorum.*

4.

* 22 *Μέρη τριχῶν.*

δ'. 27

Cincinnus, capillorum nodus. unde etiam fumi revolutiones, a Poëtis Πλόκαμοι dicuntur. Βόστρυχος, comam adornatam habens, unde διαβεβοστρυχωμένον Comortum derivatur, apud Archilochum. comam alens. Et apud Anaxilam, Ἐβοστρυχίζον bene comatus, & pulchros cincinnos habens tam vir, quam mulier. Pherecrates vero, Flavissimis cincinnos or-

Πλόκαμος, πλοκαμῖς. ἀφ' ὧν καὶ 23 αἱ τοῦ καπνοῦ περιστροφῆι, παρὰ τοῖς ποιηταῖς πλόκαμοι. 24 βόστρυχος, 25 βεβόστρυχωμένος. ἀφ' οὗ καὶ 26 διαβεβοστρυχωμένον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ βοστρυχίζων. 27 καὶ παρὰ Ἀναξίλα, ἐβοστρυχίζον. εὐπλόκαμος, 28 καὶ εὐβόστρυχος, ἀνὴρ ἄμα καὶ γυνή. φερεκράτης δὲ, ὡς ξανθοτάτοις βο-

14 *Περὶ ψιλῶν*] Non est in C. A. ut nec sequens ψιλὸς τ. κ. Kühn.

Περὶ ψιλῶν] Titulus abest, ut & versus septem sequentes toti, excepta dictione ἀποσεσυλημένος τὴν χαίτην. Exponunt hæc Comm. avi c. 97. JUNG.

15 Ἄκομος] MSS. ἄκομος, ἄκομος τὴν κεφαλὴν. Ovid. de art. 3, 248.

Turpe pecus mutillum, turpis sine gramine capillus,

Et sine fronte frutex, & sine crine capus.
Tum P. R. ἀπερικάλυπτος τὴν ἐκ φύσεως σκέπη, τὰ τῆς κορυφῆς. SEB.

16 Ἄκομος] Ad ἄκομος vid. doctiss. J. a Wouvenen animadvers. ad Perron. in illa, *Quod solum forma decus est, cecidere capilli.* JUNG.

17 Ἀπεξυρημένος] Non est in C. A. Kühn.

18 Ἀπεψιλωμένος] MS. ἀποψιλωμένος. JUNG.

19 Φάλαντος] *Camer.* φάλανθος, calvus. ἀναφαλαντίας, calvafter. Et φάλανθος quidem habet *Laertis* quoque epigram. in *Aristonem*: quod vid. *Anthol.* append. similiterque est apud *Hesych.* *Suid.* & *Erythrol.* duobus his addentibus insuper: ἄθος γὰρ ἢ λευκὴ θρίξ. Sed quod ad vocem alteram cum τ, apud *Suid.* est ἀναφαλαντίας. *Levit.* 13: 42. & apud *Hesych.* Ἀναφαλαντίασμα. apud *Aristot.* hist. an. III. cap. 11. & *Gorrh.* ἀναφαλαντίας. *Suidas* rejicit ἀναφαλαντίας. quod extat *Levit.* 13: 41. MSS. utrobique τ habent perinde ut editi. SEB.

Φάλαντος] Quidam φαλαντός & ἀναφαλαντός. C. A. φάλανθος i. e. qui calvum *synceirne* habet. ἢ κατὰ κορυφὴν λεότης, φαλακρότης καλεῖται. ἢ κατὰ τὰς ὀφείας, ἀναφαλαντίας. *Gl. Philox.* *Reburru*, ἀνάσιλος, ἀναφάλαντος. *Onomast.* *vetus.* *Recalvus*, ἀναφαλαντίας. Cæterum γυμνός τ. τ. & cætera ad finem usque non sunt in C. A. uti nec titulus sequens. talem fuisse *Apostolum Paulum*, *Lucianus* scripsit in *Peregrino*. Kühn.

Φάλαντος] Φάλαντος, ἀναφαλαντίας, per τ etiam MS. Sed Comm. avi cap. 97. habent φάλανθος. ut & *Jupius* nomencl. hinc in *Calvus*, & cap. ult. de Coma, ubi de Calvitio tractat. *phalanthos* etiam *Rhodigin.* hinc VII.

ant. 16. & XIII. ant. 29. *quoniam*, ait, *albicans capillus vocetur anthos.* quæ ex *Suida* sumfit in φάλανθοι, quæ totidem verbis & *Erythrologus*. Certe & apud *Hesych.* habes φαλανθόν etiam pro φαλακρόν. de anaphalautia vid. *Rhodig.* XIII. ant. 29. JUNG.

20 Γυμνός] Ista, *γυμν* τ. τ. ψ. κ. Ο. MS. non habet. JUNG.

21 Ψεδνός καθ' Ὁμηρον] *Homerus* de *Thersite Iliad.* β. v. 219.

Φεξός ἐν κεφαλῇ, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχρη. ubi ψεδνὴ per συγκοπὴν pro ψεδανὴ dictum ait *Eustathius*. quod in brevibus scholiis per ἀραιὰ & μαδρὰ exponitur.

22 Μέρη τριχῶν] Titulus hic & in MS. JUNG.

23 Οἱ τοῦ καπνοῦ] C. V. αἱ τ. κ. C. A. in textu habet *καπνοῦ*, in margine vero *καπνοῦ*. Kühn.

Οἱ τοῦ καπνοῦ] Scribe αἱ τοῦ. JUNG.

Οἱ τοῦ καπνοῦ] *Falckenbergius* αἱ τοῦ κρανίου.

24 Βόστρυχος] *Cincinnus* est βοστρυχειδής, id est, botro similis: sic dictus, quod botri instar dependeat. A nonnullis autem pexi mulierum crines βοστρυχοι dicuntur. Est & hinc βοστρυχίζω, quod comam alō & como significat. *Gualth.* (vid. *Hesych.* *Suid.* *Erythrol.* alii.) SEB. 2.

25 Βεβοστρυχωμένος] C. A. βεβοστρυχωμένον, βοστρυχίζων, εὐπλόκαμος εὐβ. τὰς δὲ βοστρυχούς κ. κικίνους A. κ. E. κ. ου. κ. π. ω. κ. δ. στημενίας κικίνους ε. τ. στ. ὁμοίους ὄντας. κικίνους extat apud *Aristoph.* in *Vespis* pag. 350. infra lib. IX. cap. 6. κικίνους. Kühn.

Βεβοστρυχωμένος] MS. βεβοστρυχωμένον. desunt dein ἀφ' οὗ καὶ δ. π. A. JUNG.

26 Διαβεβοστρυχωμένον] *Leg.* διαβεβοστρυχωμένον. SEB. Διαβεβοστρυχωμένον] Pro illo vulgato διαβεβοστρυχωμένον, Comm. avi cap. 100. habent & διαβεβοστρυχωμένον, nec aliter est in thesauro *H. Steph.* JUNG.

27 Καὶ παρὰ Ἀναξίλα] Desunt καὶ π. A. ε. in MS. JUNG.

28 Καὶ εὐβόστρυχος &c.] Desunt in MS. καὶ & ἀν. α. καὶ γ. cum sequentibus & illis βοστρ. κ. ἔφρ. JUNG.

28 στρύχουσι κομών, ἔφη. * τοὺς δὲ βοστρύχους, καὶ 29 κικίνους, Ἀριστοφάνης καὶ Εὐπολις 30 καλεῖ. οὓς καὶ παρωτίδας ὠνόμαζον. Κρατῖνος δὲ, στημονίας κικίνους εἶπε, τοὺς στήμονι ὁμοίους ὑπὸ ἰσχυρότητος. Φερεκράτης δὲ τοὺς 31 γυναικείους πλοκάμους, 32 πλοκάδας καλεῖ. τὰς δὲ συνεστραμμέναις τρίχας μετὰ ῥύπου, στόρβυγας ἢ καμωδία καλεῖ. καὶ μὲν, 33 ὀπισθοκόμαι μὲν Εὐβοεῖς, ἐκροκόμαι δὲ Θράκες λέγονται.

natus dixit * βοστρύχους vero, Aristophanes 28 & Eupolis Cincinnos vocat. quos etiam παρωτίδας eo, quod auribus adhaereant, nominaverunt. Cratinus vero cincinnos Stamineos vocat, qui stamini ob tenuitatem fimiles sunt. Pherecrates autem mulierum capillos, Πλοκάδας vocat. Capillos autem fordibus implicitos, Comici Στόρβυγας appellant. Insuper & Retro comati, Eubœi: Vertice autem criniti, Thracæ dicuntur.

29

* 34 Περὶ κούρας, καὶ τῶν κατ' αὐτήν.

* De tonsura, & his quæ ad hanc pertinent.

29

5.

35 Κουράς δὲ εἶδη, 36 κῆπος, σκαφίον, 37 προκόττα, 38 περιτροχαλάτη. προκότταν δὲ Φασιν εἶναι 39 ὅταν τις τὰ πρόσθεν κομᾷ, οἶον, τὰ πρὸ τῆς 40 κοττίδος. 41 Δωριεῖς δὲ τὴν κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ, 42 οὐδὲ κουράν οἴονται εἶναι τὴν προκότταν, ἀλλὰ αὐτὰς τὰς 43 ὑπὲρ τὸ μέτωπον 44 τρίχας. ἔλεγον δὲ, καὶ 45 πρὸς Φθοράν, ἢ Φθειρα κείρεσθαι τὴν 46 πένθιμον κουράν, 47 ὡς Εὐβουλος ὁ καμικός. 48 ἐκαλεῖτο δὲ τις κουρά, καὶ

Tonsura autem species sunt, cepus, scaphium, peritrochalate. procotta, quam esse ajunt cum quis anteriorem partem comit. caput enim Dores Cottida vocant. Alii vero procottam non tonsuram, sed capillos fronti imminentes esse putarunt. Tradunt porro corruptionis & pedicularis morbi causa, tonsuram fieri, quam Penthimon vocant, ut Eubulus Comicus. Et coma

29 Κικίνους] De κικίνους vid. Comm. avi cap. 99. & H. *Ἰμπ.* de Coma cap. 1. *Aristoph. Vespsis.* --- ἰγὼ τοῦ μόν νομίζω γῆρας εἶναι κριτέον, ἢ πολλῶν κικίνους ναιών. JUNG.

30 Καλεῖ] MS. λέγει, pro καλεῖ. JUNG.

31 Γυναικείους] MS. γυναικίους. JUNG.

32 Πλοκάδας] *Falckenburgius* πλοκάμους.

33 Ὀπισθοκόμαι Εὐβοεῖς] *Homero* ὀπισθεν κομῶντες. *Iliad.* β, 542. vid. *Hadr. Ἰμπ.* cap. 2. de coma. SEB. Ὀπισθοκόμαι] Vid. *Rhodig.* VII. ant. 23. JUNG.

34 Περὶ κουράς &c.] Titulum MS. non habet. JUNG.

35 Tonsura species] Explicata ab *Hadr. Ἰμπ.* Comm. de Coma cap. 6. quo cupidum lectorem remitto, ut operam describendi notas *Qualis*. præsertim temporis non aliter ferente angustia, compendifaciam. SEB. 2.

36 Κῆπος] Κῆπου etiam infra mentio IX. 13. JUNG.

37 Προκόττα] C. A. πρόκοττα περιτροχαλάτην, forte περιτροχαλάτην, quod idem cum περιτρόχαλα, τὴν προκότταν δὲ &c. legit *Salmas.* nobis in *Tertull. Pallium*, additque illud ultimum tonsuræ genus fieri in orbem. σκαφίον erat tonsura ad cutem, κῆπος verfabatur circa crines fronti imminentes, & simplici cultro peragebatur. vid. *Hesych.* in *Μισά μαχαίρα*, vulgo *μαίμαχαίραι*. KÜHN.

38 Περιτροχαλάτη] Explic. *Hadr. Ἰμπ.* cap. 6. SEB. Περιτροχαλάτη] MS. περιτροχαλάτην. Taxat hic *Pollucem* H. *Ἰμπ.* Comm. de Coma c. 6. ubi de tonsura generibus agit: *Enumerat*, inquit, *ἔ* illud tonsura genus *Pollux*, περιτροχαλάτην, non explicat *tamen*, quod suo more facit, *Græca lingua divitiis non enucleare, sed indicare satis ducens*. Quale vero hoc genus fuerit v. ibi explicantem. Quid tamen si illud περιτροχαλάτην, ut MS. habet, adverbialiter accipiamus, subintelligentes κείρεσθαι, ut idem tum sit cum περιτρόχαλα? sicut & ὑποτρόχαλα adhorant. mihi vero sane non ita absimile hoc videtur: uti nec alterum, quod mihi incidit, forte male duo vocabula coaluisse, & scribendum, *περὶ τρόχαλα, τὴν προκ.* JUNG. Περιτροχαλάτη] *Cl. Salmasius* pag. 21. Epistolæ, quam mox ad n. 48. laudamus, se olim hunc locum correxisse, & περιτρόχαλα legisse, ait.

39 Ὅταν τις &c.] MS. ὅτ' αὐτ. τ. π. μὲν κ. JUNG.

40 Κοττίδος] C. V. κοκίδος pro κοττίδος. KÜHN.

41 Δωριεῖς δὲ τὴν] MS. Δωριεῖς γὰρ τ. vid. & *Hesych.* Theocritica cap. 11. melius vero illud γὰρ hic quam vulgatum δι. JUNG.

42 Οὐδὲ κουράν] C. A. οὐ κουράν οἴονται τὴν προκότταν. KÜHN.

Οὐδὲ κουράν] MS. quoque rectius, οὐ κουράν. deest *mox* εἶναι, & verbi sequenti particula τὰς; JUNG.

43 Ὑπὲρ τὸ μίτ.] P. R. περὶ τὸ μίτ. SEB.

44 Τρίχας] C. V. τρύχας. KÜHN.

45 Πρὸς φθοράν ἢ φθειρα] A MSS. abest: ἢ φθειρα. quod versionem pediculari morbo deformavit: cum notetur tonsura, quæ olim in luctu mulieribus usitata: de qua *Kirchmannus* lib. II. de fun. Rom. c. 13. Ac notandum quod P. R. habet πρὸς ἐκφοράν, quæ vox a *Budeo* exp. ἐκκομιδή, elatio funeris, comm. Gr. ling. col. 558. *Cæter.* fit & mentio in *Polluce* κουράς πένθιμον, h. e. lugubris tonsuræ &c. col. 51. SEB.

Πρὸς φθοράν] C. A. προσφοράν omisso ἢ φθειρα. πρὸς φθοράν κείρεσθαι est, tonderi contumelia gratia καὶ ἐφ' ὕβρει. fit hoc etiam, cum bene crinito demitur per vim aliquid de eo, quod sibi placet, in pecnam & dehonestamentum; alia autem est πένθιμος κουρά, ut quæ lugentibus usitata fuit ob mortem alicujus amici vel alias dilecti. sic & πένθιμον σχῆμα vestis lugubris dicitur. Interpres hic in devia abiit. Cæterum potest τὸ, πρὸς ἐκφοράν, etiam accipi de exequiis alicujus & sic tantum ageretur de κουρά πένθιμον. KÜHN.

Πρὸς φθοράν] MS. πρὸς φθειραν κείρεσθαι τὴν π. κ. absque illis ὡς E. ὁ κ. De hac tonsura non plura, quam *Pollux* hic, *H. Ἰμπ.* de coma cap. 5. ubi de tonsura πένθιμον varia, de qua & Comm. avi c. 102. JUNG.

46 Πένθιμον κουράν] De hac idem quoque *Hadr. Ἰμπ.* cap. 5. Interpretatio e notis ad Gr. text. emendanda. SEB. 2.

47 Ὡς Εὐβουλος] C. A. non habet ὡς Εὐβουλος ἢ κ. KÜHN.

48 Ἐκαλεῖτο δὲ τις κουρά καὶ ἔκτορ. &c.] *Cl. Salmasius* in eruditissima Epistola ad *Andream Colunium* super cap. XI. I ad *Corinth.* Epist. de *Cæsarie Viro-*

Heclorea, quam Anaxilaus Luxuriantem comam vocat. * Timaeus vero hujusmodi caesariem erectam esse oportere ait circa frontem, collo autem circumfundi. Nutriverunt vero quidam comam in obliquum vergentem, aut super tergum, aut frontem: Pluminibus scilicet, aut Diis consecratam. quae *πλοχμός*, aut *σκόλλυς* nominabatur, aut pilorum catena. *Κοσύμβην* enim quod capillorum nodum significat, non approbo. Non enim *κοσύμβης*, sed *κράβυλος*, id est, Aureus, vel argenteus corymbus capillis dependens, Atticorum est. Vocatur etiam quaedam coma, apposita. quae non modo Mulierum; sed & Virorum est. & qui raras pilos habent, ipsa instar capillorum utuntur. hanc vero etiam *ἔντριχον* nominaverunt. * Comae vero Artifices manuarii, Comptores, & Comprices Mulieres. nonnulli vero has et-

⁴⁹ Ἐκτόρειος κόμη. περί ἧς Φησιν ⁵⁰ Ἀναξίλαος, τὴν Ἐκτόρειον τὴν ἐφήμερον ⁵¹ κόμην. * ⁵² Τιμαῖος δὲ, ³⁰ τὴν κουράν ταύτην προεστάλθαι μὲν δεῖν περί τὸ μέτωπον λέγει, περιχεύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. ⁵³ ἔτριφον δὲ τινες ἐκ πλαγίου κόμην, ἢ κατέπιν, ἢ ὑπὲρ τὸ μέτωπον, ποταμοῖς, ἢ θεαῖς. καὶ ὠγαμάζετο ⁵⁴ πλοχμός, ἢ ⁵⁵ σκόλλυς, ἢ σειρά τριχῶν. ⁵⁶ τὴν γὰρ κοσύμβην, οὐκ ἂν προσείμην. ⁵⁷ κοσύμβη δ' οὐκ ἄττικόν, ἀλλὰ μαῖλλον ὁ ⁵⁸ κράβυλος. ἐκαλεῖτο δὲ τι καὶ πνήμη, καὶ ⁵⁹ προκόμιον προσθετὸν, οὐ γυναιξί μόνον, ἀλλὰ καὶ ⁶⁰ ἀνδρῶν ⁶¹ ὁ ἐνδεῶς ⁶² τριχῶν ἔχοντες, εἰς κόμης λόγον πράττουσι. τὸν δ' αὐτὸν, καὶ ἔντριχον ὠνομάζον. * Οἱ δὲ περί τὴν κόμην χειροτέχναι, ³¹ ⁶³ κομμῶται, καὶ ⁶⁴ κομμῶτριαι αἱ γυναῖκες. οἱ δὲ, καὶ ⁶⁵ κροπλάστας αὐτοὺς ἐκάλεσαν, ὅτι

rum & Mulierum coma, in qua pleraque Sectionum duarum praecedentium & hujus quoque luculenta expositione illustrat, quae tamen nobis propter temporis angustiam, quo per urgentes operas excludimur, excusare non licuit, hunc totum locum *Pollucii* ex scriptis codicibus pag. 334. ita constituendum esse docet: *Ἐκαλεῖτο δὲ τις καὶ Ἐκτόρειος κόμη, περί ἧς φησιν Ἀναξίλαος,*

τὴν Ἐκτόρειον, τὴν ἐφήμερον κόμην. Κόμη ἦν Τιμαῖος προεστάλθαι μὲν περί τὸ μέτωπον λέγει, περιχεύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. Dicebatur Ἔ αἰσθητοῦ genus coma Heclorea, ut apud Anaxilam,

Hecloream Ἔ decoram comam. Coma est quae Timaeus dicit circa frontem substrictam esse nodo, Ἔ a tergo effusam.

⁴⁹ Ἐκτόρειος κ.] Hic sequitur in C. A. ἦν Τιμαῖος προεστάλθαι μὲν περί τὸ μέτωπον λ. π. δ. ἐν τῷ τραχήλῳ, ubi vercor ut legendum sit, ὑπεστάλθαι. Nam coma *Heclorea* ea dicitur, quae circa frontem quidem se subducit, at in tergum rejecta disfluit. vid. *Hesych.* in *Ἐκτόρειος κομῆται*. KÜHN.

Ἐκτόρειος κ.] MS. *Ἐκτόρειος κ.* De hac *κουρά* vid. *Menysium* Comm. ad *Lycorh.* in v. 1133. quae eadem & ante *Junius* cap. 6. de Coma. JUNG.

⁵⁰ Ἀναξίλαος] Leg. *Ἀναξίλαος*. SEB. *Ἀναξίλαος*] *Ἀναξίλαος* omnino scribendum, sicut & *Segm.* hujus libri 34. est. non *Ἀναξίλαος*, ut vulgati. Illa autem περί ἧς φ. Ἄν. τ. Ἐκτ. τ. ἐφ. κόμη, desunt in MS. JUNG.

⁵¹ Κόμη] MSS. κόμη, ἦν Τιμαῖος προεστάλθαι μὲν περί τὸ μέτωπον λέγει. SEB.

⁵² Τιμαῖος δὲ, τὴν κ. τ. πρ.] MS. ἦν Τιμαῖος προεστάλθαι μὲν περί τ. μ. JUNG.

⁵³ ἔτριφον δὲ τινες] C. V. ἔτριφον δὲ τινες. KÜHN. *ἔτριφον δὲ τινες*] Scribe δὲ τινες. De hoc more hinc & *Rhodig.* VII. antiq. 23. quamvis rectius adeas eruditiss. *Brod.* ad epigram. lib. VI. cap. 22. initio. doctiss. *J.* a *Wouweren* ad *Petronii* illa: *cui Deo cinnet novisti*; ubi v. JUNG.

⁵⁴ Πλοχμός, ἢ σκόλλυς] *Ἐσχυλὸς πλοχμῶν ὀρηπτήριον*. pro *σκόλλυς* C. A. *σκόλλυς*, & sic *Athenaus*. *Hesych.* *Σκόλλυς* habet. verba ista τὴν δὲ κ. ο. α. π. non affert C. A. KÜHN.

Πλοχμός, ἢ σκόλλυς] MS. *πλοχμός, ἢ σκόλλυς, η*. Recte *σκόλλυς*. Errat itaque doctiss. *Jun.* qui c. 4. de Coma contrarium autumat. *κόλλυς*, ea, ait, (qua vox apud *Pollucem* derivata in *σκόλλυ* legitur) hoc est, ut &c. Clare enim noster MS. *σκόλλυς* habet. Sic & diligentiss. *Sylburgius* apud *Etymologum* in *ἀπὸ σκό-*

λύμινος, ubi de eodem more capilli sacriati *σκόλλυς* pro *κόλλυς* terponit, idque vel derivatum illud *ἀπὸ σκόλλυμινος* arguere ait. *Comm.* avi cap. 103. *σκόλλυ* habent, ut est apud *Hesychium*. JUNG.

⁵⁵ Σκόλλυς] P. V. & A. itemque *Hesych.* & *Enst.* Od. 213. lin. 50. *σκόλλυ*. SEB.

⁵⁶ τὴν γὰρ κοσύμβην] Hæc τὴν γ. κο. ο. α. πρ. desunt in MS. De *columbe* hæc ex *Polluce* adfert *Rhodig.* XXVIII. ant. 6. JUNG.

τὴν γὰρ κοσύμβην] *Falckenburgius* τὴν γὰρ κορύμβην. Videri etiam poterit *Enstas.* ad II. χ. v. 493.

⁵⁷ Κοσύμβη δ' οὐκ] Etiam MS. κ. δὲ οὐκ. JUNG.

⁵⁸ Κράβυλος] C. V. *κράβυλος*, male. KÜHN. *κράβυλος*] Scribitur & *κράβυλος* apud alios. vid. *Sylburg.* *Indice* in *Etymologicum*. de *Crobylo* quoque vide *J.* *Nicolaum* VIII. epiphyl. 25. JUNG.

⁵⁹ προκόμιον προσθετὸν] Προκ. πρόσθεν. SEB.

προκόμιον προσθετὸν] De apposita coma vid. *Jun.* de coma c. 1. & *J.* a *Wouweren* in illa *Petronii*: *decoro exornavit capillamento, Ἔ flavicorum corymbion erat*. in quo loco *Petronii*, ut obiter inspergam & aliquid a me nugarum, suspicabar olim legendum, *flavicorum corymbion*. Nescio vero unde *J.* a *Wouweren* hunc locum *Pollucis* ita adferat: *ἐκαλεῖτο δὲ κορύμβην, πνήμη, καὶ προκόμιον πρ. &c.* Nihil enim hic de *κορύμβην* vel *κοσύμβην* inter *προσθετὰ* capillamenta: quam jam inter peculiariter notata retulit. Ceterum in *Comm.* avi cap. 103. est *προκόμιον πρόσθεν*. Repetit & infra hinc quaedam noster X. 170. JUNG.

⁶⁰ Ἄνδρῶν οἱ ἐνδεῶς] MS. brevius, *ἀνδρῶν τοῖς ἐνδεῶς* εἰς κ. λ. σρ. τὸν δὲ α. *Comm.* avi cap. 103. *ἐντριχον*, forte typographi vicio, ut certe & alia in illa editione *Basileensi*prehendimus, ubi manum τοῦ μακαρίτου μητροπαιτορος mehercule non fuerunt adsequuti. JUNG.

⁶¹ Οἱ] Leg. δ pro οἱ. KÜHN.

⁶² Τριχῶν ἔχοντες] P. V. *τριχ. ὄντες*. SEB.

⁶³ Κομμῶται] C. V. *κομμῶται καὶ κομμῶτριαι*. C. A. *κομμῶται καὶ κομμῶτριαι* omisso αἱ γυναῖκες. in *Glossis Philox.* *Ornatrices*, *κομμῶτριαι*, & ita eas vocat etiam *ICtus* in *Digestis*. KÜHN.

Κομμῶται] MS. *κομμῶται καὶ κομμῶτριαι*, absque αἱ γυναῖκες. cum duobus μμ. & *Comm.* avi cap. 105. agnoscunt, nec videtur aliter scribendum. JUNG.

⁶⁴ Κομμῶτριαι] *Κομμῶτ.* alicubi a *κόμμη*. *Sylb.* MSS. SEB.

⁶⁵ Κροπλάστας] Vid. doctiss. *Heysium* not. ad lib. XV. *Siliis* in fine. JUNG.

κέρας ἢ κόμη. ⁶⁶ ὁ καὶ Ὅμηρον δηλοῦν τινες ἔφασαν, εἰπόντα τὸν Πάριν, κέρ' ἀγλαόν. ⁶⁷ ὄθεν καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ⁶⁸ ὀρθόκερας Φρίκη. οἶον, ὀρθόθριξ. καὶ ⁶⁹ κέρας βοῶς, τὴν τρίχα. ⁷⁰ εὐθετήσαι δὲ ἔλεγον τὰς τρίχας, καὶ τὸ ⁷¹ ὑπόσπειρον, εἶδος τριχῶν πλέγματος. ὡς περ καὶ ⁷² σπείρα. οὐ μὲν οὐδὲ τῶν κουρέων χειροτεχνία, ἔξω τῆς κεφαλῆς.

est. neque tamen Tonforum ars manuarum capitis expers est.

iam Ceroplastas vocarunt. Kéras enim comam significat, quod etiam Homerum intellexisse ajunt, cum Parim, Kér' ἀγλαόν vocat. Unde & Sophocles, ὀρθόκερας, id est, comam erigens horror, dixit, ut erecta coma. Et cornu bovis, comam significat. Componere etiam crines dixerunt, & superiorem partem capillorum convolutionis, quæ ceu sterilis

32

* 73 Περὶ κουρέων, καὶ τῶν ἐργαλείων αὐτῶν.

5.

Τοὺς δὲ κουρέας, καὶ ⁷⁴ κορσωτήρας ἐκάλουον τὰ ἐργαλεῖα, κτένες, ⁷⁵ ξυρόν. ἢ δὲ θήκη, ⁷⁶ ξυροθήκη, ἢ ⁷⁷ ξυροδόχη παρὰ Ἀριστοφάνει καλεῖται. καὶ μαχαιρίδες, ⁷⁸ ἄς καὶ κουρίδας ἀνόμαζον. διὰ τοῦτο καὶ κόρσας τινὲς ἐκάλεσαν τὰς τρίχας, διὰ τὸ κείρεσθαι. ⁷⁹ ἔλεγον δὲ τι οἱ κομῶδοι, καὶ ⁸⁰ κείρεσθαι διπλῆ μαχαίρα, ἐπὶ τῶν

* De tonsoribus, & ipsorum instrumentis.

6.

Tonfores vero, etiam Rafores vocarunt. quorum instrumenta sunt, pectines, novacula. Theca vero Chirotheca, aut ξυροδόχη ab Aristophane vocatur. Et cultri tonsorii, quos & raforios nominaverunt. quapropter etiam capillos quosdam, cirros a tondendo appellaverunt. De comptis vero Comici dixerunt, Duplici ton-

66 Ὁ καὶ Ὁμ.] MS. illa, ὁ καὶ &c. ἀγλαόν non habet. dein MS. ita: διὰ καὶ Σοφοκλῆς, ὀρθόκερας ὀφρικτός. οἶον &c. an? ὁ φρικτός. Hesychius: Φρικτόν, φριγαλίον, δεινόν, φοβερόν. Sed doctiores hæc rectius putabunt. De vulgato vid. Comm. avi cap. 105. JUNG.

67 Ὅθεν καὶ παρὰ Σοφ.] MSS. διὰ καὶ Σοφοκλῆς ὄρθ. SEB.

Ὅθεν καὶ παρὰ Σοφ.] Lectio C. A. convenit cum ea quam Seberus annotat. Kühn.

68 Ὄρθόκερας] C. A. ὁ φρικτός. C. V. ὀφρικτός pro φρίκη. vid. Hesych. in φρικτός. Kühn.

69 Κέρας βοῶς] Vid. Brod. miscell. 6. 31. SEB.

Κέρας βοῶς] Κέρας βοῶς Γλ. ω. vid. Comm. avi ib. JUNG.

70 Εὐθετήσαι] P. R. εὐθετίσαι. SEB.

71 Ὑπόσπειρον. & μοχ στείρα] I eg. ὑπόσπειρον & στείρα. Quid enim commune est crinium plexui cum carina navis, quæ στείρα Græce dicitur? At quanto rectius implexi crines assimilabuntur vel intorto funi, vel serpentinum voluminibus, quam utramque significationem Spira vocabulum tam apud Latinos, quam apud Græcos complectitur? &c. Hadr. *Jun.* c. 8. SEB.

Ἑπίσπειρον] Uterque Codex, ὑπέσπειρον, unde facile fit ὑπόσπειρον, & deinde στείρα. uti & Salm. legit. vid. Hesych. in Στείρα. Kühn.

Ἑπίσπειρον] MS. ὑπέσπειρον, nec habet comma post εἶδος, quod certe potius ante εἶδος ponendum. JUNG.

Ἑπίσπειρον] Bene & Falckenburgius ὑπέσπειρον, qui tamen mox pro στείρα πλευρά habet.

72 Στείρα] Στείραν MS. & vocabulo hoc tñema V. finit in MS. cetera λείπει. Ceterum quod ad illa duo genera calamitrationis attinet, avus meus Comm. cap. 105. ait unum dictum στείραν de catinatione comæ: de altero, quod dicat, non se habere. H. *Junius* vero de coma c. 8. emendat στείραν, & ὑπέσπειρον. & sic confirmat legendum esse. Certe prope ad MS. scripturam conjecit vir doctissimus, in quo ὑπέσπειρον, uti dixi. De altero, quamvis propior adfuerit, tamen ob MS. constantem scripturam ambigo. JUNG.

73 Περὶ κουρ. &c.] Vid. infr. X, 139. SEB.

Περὶ κουρ. &c.] Titulum non agnoscit C. A. Kühn.

Περὶ κουρ. &c.] Titulus in MS. nullus novus. JUNG.

74 Κορσωτήρας] Vid. & Comm. avi c. 106. JUNG.

75 Ξυρόν.] Hoc genere infra quòque X, 126. & 140. quod observat H. Steph. masculino alias genere dici probans parcemia, ξυρός εἰς ἀπόνη, novacula in colem: in eos qui votorum compotes fiunt. *Suid.* Item Epigrammate ἀθήλα εἰς κουρίας *Anthol.* lib. II. cap. 26.

κουρίας καὶ ραφιδεύς κατεναττίον ἦλθον ἀγῶνας, καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρόν αἱ ραφιδεύς.

Mox A. pro ξυροδόχη habet ξυροδόκη, quo modo *Odys.* α, 128. est δουροδόκη, scil. ἀπριμισταχωρησε δαυτός εἰς τὸ σύστημα. sine ἰωνικῇ ἰαλλαγῇ τῶν στοιχείων, ut vocat *Enst. Iliad.* fol. 356. SEB.

Ξυρόν.] C. A. ὡς pro ὦν leg. & ξυρός pro ξυρόν. Kühn.

76 Ξυροθήκη] Pro ξυροθήκη, MS. ξυροδόκη. sequentia: ἢ ξυρ. π. *Αριστ. καλ.* omnia deficiunt. Sic supra I, 136. δουροδόκη MS. pro δουροθήκη. infra X, 140. verbum *Aristophanis* adfert, ubi ξυροδόχη. Sed apud *Aristophanem* per x est, ut recte noster MS. hic scribit. JUNG.

77 Ξυροδόχη] C. V. ξυροδόκη. C. A. omittit conjunctionem ξυροθήκη καὶ μαχαιρίδες, ἄς κουρέας ω. καὶ κόρσας δὲ τινὲς &c. Kühn.

Ξυροδόχη] Falckenburgius etiam ξυροδόκη.

78 Ἄς καὶ κουρίδας] MS. ἄς κουρέας ἀνόμαζον. καὶ κόρσας δὲ τινὲς εἰ. ita & infra VII, 165. κουρίεις, MS. pro vulgato κουρίς. JUNG.

79 Ἐλεγον δὲ τι οἱ κομῶδοι] Falckenburgius ἔλεγον δὲ ἐνιοι κομῶ.

80 Κείρεσθαι διπλῆ μαχαίρα] Pro διπλῆ legit C. V. μιᾶ, quod non quadrat. Nam μιᾶ μαχαίρα tonderi dicitur, qui novacula raditur. διπλῆ vero i. e. forficula, tonderi solebant molliores. *Junius* adagium ex eo fecit in delicatos jactum. *Centur. IV. Proverb.* 97. Kühn.

Κείρεσθαι διπλῆ μαχαίρα] MS. plane contra habet: κείρ. μιᾶ μαχ. ε. τ. καλλοπιζόμενον τὴν δ. firmat thesaurus ille græcæ litteraturæ, Hesychium dico, qui ita: Κήπος, παράδεισος ἢ εἶδος κουρέας παρα Πέρσαι, ἢ οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπίπυον ἐν μιᾶ μαχαίρα. Idem: Μισαίμαχαιραι, τὴν λεγομένην κήπον κουράν μιαιμαχαιράν ἐκείροντο· ubi audacter emendo, μιᾶ μα-

deri

cleri novacula : hujusmodi vero novacu-
 33 lam, Pfallida dixerunt. * Ακαρής αυ-
 tem, tenue & parvum dicitur, quod pro-
 pter exilitatem secare non licet. unde etiam
 Tempus indivisibile & navis Ακαρι-
 αῖος brevis a Demosthene vocatur. Et ton-
 27 dere, tonderi, tonsura. Detonsum, ut
 Hyperides dixit. & Detondendum, juxta
 Eupolim. Comam vero luxuriantem ha-
 bere, etiam κουριῶν vocarunt, quasi ton-
 sura egens. sicut etiam κουριῶν, squalens
 dicitur, & coma luxurians. Et ἐν χρωῖ
 κουριδίοισιν dicuntur, qui ad cutim usque
 rasi sunt. Comptos vero Comici Cirratos
 vocarunt. Pherecrates vero, Ad cutim
 usque rasos. Homerus etiam, Comam
 squalere dixit, ut,

Squalebus misere, & indecoro uteris vestitu.
 34 * & squalere. Phrynichus vero Comicus
 etiam Squales dixit. Squalidum vero hu-
 jusmodi Xenophon dixit, sicut Plato Squa-
 lidissimum. contrarium vero dixit Home-
 rus, ut

Capite splendidi, & pulchra facies.
 Depexos autem Archilochus dixit. Et A-
 naxilaus, Nos depextimus domesticum Te-

καλλωπιζομένων. 81 τὴν δὲ μάχαιραν ταύτην, καὶ
 82 ψαλίδα κεκλήκασιν. * 83 ἀκαρῆς μέντοι τὸ μι- 33
 κρὸν λέγεται, ὃ διὰ σμικρότητα οὐκ ἔστι κείραι.
 ἔθεν καὶ ἀκαρῆς καιρὸς, καὶ 84 πλοῦς ἀκαριαῖος,
 ὁ βραχύς, 85 παρὰ Δημοσθένει. καὶ κείρειν, κεί-
 ρεσθαι, κουρά. καὶ ἀποκεκαρμένον, ὡς ὑπερίδης.
 καὶ ἀποκαρτέον, ὡς εὐπόλις. καὶ κουριῶν δὲ, τὸ
 κομῶν ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι κουράς. 86 ὥσπερ
 καὶ κουριῶν, ὁ 87 αὐχμῶν, καὶ κομῶν. 88 ἐν χρωῖ
 κουριδίοισιν, οἱ ἐν 89 χρωῖ κεκαρμένοι. 90 παρακό-
 μους δὲ, τοὺς κομῶντας ἔλεγον οἱ κωμικοί. 91 Φε-
 ρεκράτης δὲ, ἐν χρωῖ κουριῶντας. καὶ 92 αὐχμῶν
 δὲ τὴν κόμην 93 Ὀμηρὸς λέγει,

--- αὐχμῆς δὲ κακῶς, καὶ ἀεικέα ἔσσαι.

* καὶ 94 αὐχμῶν. Φρύνιχος δὲ ὁ κωμικὸς, αὐ- 34
 χμῶς ἔφη. αὐχμηρὸν δὲ τὸν τοιοῦτον κέκληκε Ξε-
 νοφῶν, ὡς Πλάτων αὐχμηρότατον. ἐπὶ δὲ τοῦ
 ἐναντίου, 95 Ὀμηρὸς,

--- λιπαροὶ κεφαλᾶς, καὶ καλὰ πρόσωπα.

96 ἐκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος, 97 καὶ Ἀ-
 ναξίλαος, ἡμεῖς δὲ κτενίζομεν Τελέσιππον 98 οἰκό-

χαιρα, τ. λ. κ. κ. μιᾶ μάχαιρα ἐν. Sine dubio e-
 nim in veteri MS. *Heſychio* τὸ μὴ ἐκφανόμενον jota
 fuit adscriptum litteræ, ut in MS. nostro *Polluce* per-
 petuo videmus, quod vulgo subscribi solet, inde sci-
 licet error fuit exscriptoribus objectus. Firmat magis
 locus quem ἐν Ἀχαρνεῦσι *Aristophanis* invenio :

Ὁ δ' ἐντυχῶν ἐν τῇ γορῆ προσίσί σοι βαδίζων
 Κρατῖνος, αἰὲ κεκαρμένον μοιχὸν μιᾶ μάχαιρα.
 Et infra locus X, 140. plane geminus huic in *Polluce*.
 De vulgato in *Polluce* vid. Comm. avi cap. 106.
 & *Erasm.* adag. *Binis tonderi forficibus.* JUNG.

81 Τὴν δὲ μάχαιραν] C. A. ταύτην τὴν μάχαιραν.
 KÜHN.

82 Ψαλίδα] P. V. & A. ψκλίδα, infra quoque
 X, 140. & 149. ψαλίς, nec nisi unico λ. *Jun.* in
 comm. de coma: tamen in Adag. cum duplici scri-
 bat. SEB.

Ψαλίδα] C. V. ψαλίδα, recte. *Onomast. forficis*,
 ψαλίδης. Gl. *Cyrill. forfico*, ψαλίς. ψαλίς ἢ τοῦ ῥύπ-
 του, *forfex*, *forficula*. ψαλίς ἢ ἀψίς, *Arcus*. KÜHN.

Ψαλίδα] Ψαλίδα MS. recte & H. Steph. in suo
 Codice alterum λ. delevit. JUNG.

83 Ακαρῆς] *Falckenburgius* ἀκαρῆς.

84 Πλοῦς] *Interpr.* πλοῖον sine causa. *brevis* enim
curfus innuitur. C. A. ita exhibet integrum locum :
 ἔθεν καὶ πλοῦς ἀκαριαῖος ὁ βραχύς, καὶ κουριῶν δὲ &c.
 KÜHN.

85 Παρὰ Δημοσθ.] Παρὰ Δημ. &c. *Εὐπόλις*, defunt
 omnia in MS. Ibi vero κείρειν, κείρεσθαι de homini-
 bus *Polluc.* vid. *Nuntes*, ad *Phrynich.* in *καρῆναι*. *De-*
mosth. in ea περὶ *Ἐπιτηρηρχῆμ.* δομένου δὲ μου ταῦτα,
 ἀπεκρινάτο μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ δανείσοι. Alterum i-
 dem adv. *Diogenisodorum*: ἐκείσοι μὲν γὰρ ἀκαριαῖος ὁ πλοῦς,
 καὶ δὲς ἢ τρεῖς ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ.
 JUNG.

86 Ὅσπερ καὶ κουριῶν] Deletur vocula ὥσπερ a *Fal-*
ckenburgio.

87 Αὐχμῶν καὶ κομῶν] MS. α. καὶ κομῶν. κουριῶν
 tamen & κομῶν discrepare ex *Antonino* notat H. *Jun.*
 cap. 1. de Coma. differentia illa exstat in libello περὶ
 ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων. JUNG.

JULII POLLUCIS.

88 Ἐν χρωῖ κουριδίοισιν] P. V. & A. ἐν χρωῖ κουριῶν.
 Et sic supra II, 26. οἶον ἐν χρωῖ κουριῶν. SEB.

Ἐν χρωῖ κουριδίοισιν] Uterque Codex κουριῶν οἱ. vul-
 gata videtur olim habuisse, κουριῶν δὲ εἰσὶν οἱ &c.
 unde corruptum κουριδίοισιν. KÜHN.

Ἐν χρωῖ κουριδίοισιν] MS. ἐν χρωῖ κουριῶν, οἱ ἐν χρω-
 τὶ κεκαρμένοι. ἐν τῇ γορῆ προσίσί σοι βαδίζων
 Κρατῖνος sic ἐν χρωῖ κουριῶν amat loqui *Lucianus*.
 JUNG.

89 Χρωῖ] Iterum Codices laudati ἐν χρωτὶ κ. KÜHN.

90 Παρακόμους δὲ] C. A. subjungit κομῶντας ε. οἱ.
 κ. καὶ αὐχμῆν τὴν κόμην. O. λ. καὶ αὐχμῶν Φρύνιχος,
 αὐχμηρὸν Ξενοφῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ ε. O. λ. &c. KÜHN.

Παρακόμους] MS. παρακαίρους. JUNG.

91 Φερεκράτης δὲ &c.] Defunt φερ. δ. ε. χ. κ. in
 MS. JUNG.

92 Αὐχμῶν δὲ] Deest particula δὲ in MS. JUNG.

93 Ὀμηρὸς] *Odysf.* ω, 248. SEB.

Ὀμηρὸς] *Homeri* verba non fuere in MS. sed in o-
 ram sunt adjecta. JUNG.

94 Αὐχμῶν. Φρύνιχος &c.] Ita tantum MS. καὶ
 αὐχμῶν Φρύνιχος. αὐχμηρὸν δὲ Ξενοφῶν. ἐπὶ δ. τ. *Pla-*
to etiam αὐχμηροτάτους τόπους adpellat lib. VI. *Le-*
gum. JUNG.

95 Ὀμηρὸς] *Falckenburgius* supplet post Ὀμηρὸς αἰεὶ
 & ita legit: Ὀμηρὸς, αἰεὶ λιπαροὶ κεφ. &c. Verfus
Homeri est in *Odysf.* O, 331.

Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλᾶς καὶ καλὰ πρόσωπα.

96 Ἐκτενισμένοι] Nec illud est in C. A. usque ad
 τὸν ἥλιον. in *Gloss.* ἐκτενισμένοι, rexus. KÜHN.

Ἐκτενισμένοι &c. τὸν ἥλιον] cum interjectis defunt
 in MS. JUNG.

Ἐκτενισμένοι] *Falckenburgius*, καὶ διεκτενισμένοι,
 habet.

97 Καὶ Ἀναξίλαος] ἡμεῖς δὲ κτενίζομεν Τελέσιππον,
deprecimus Teleſippum. KÜHN.

Καὶ Ἀναξίλαος] *Falckenburgius*, hæc & sequentia
 ita habet: καὶ Ἀναξίλαος, ἡμεῖς δὲ γὰρ κτενίζομεν Τελέσιπ-
 πον οἱ οἰκοκίτων.

98 Οἰκίσκιστον] *Leg.* οἰκίσκιστοι, *nostro* *visitantes* ci-
 bo. KÜHN.

Υ

σιτον. Ἀριστοφάνης δὲ, ⁹⁹ λούσηθε καὶ κτε-
νίσθηθε πρὸς τὸν ἥλιον. ¹⁰⁰ διεκτενισμένον δὲ ἐρεῖς,
καὶ κτενίζειν, καὶ ¹ ἀκτενίστος, ὡς Σοφοκλῆς.
³⁵ * ² ἔλεγον δὲ καὶ κεφαλῆν ³ περιβέτον, ὡς Ἀριστο-
φάνης. ὡς ἂν εἴποιεν οἱ νῦν περιβέτην ὡς περ καὶ
περιβέτον κόμην. ⁴ καὶ παραλελέχθαι τὰς ⁵ τρί-
χας, τὸ τὰς περιττὰς ἀφαιρεῖσθαι. ὅθεν καὶ παρὰ
Φερεκράτει, ⁶ ἄσμηκτος, ἀπαράλεκτος. καὶ πα-
ραπλέκειν τὰς τρίχας, τὸ ἀναπλέκειν. ⁷ καὶ πα-
ραπεπλεγμένη Ἀθήνα, ἢ ἀναπεπλεγμένη. καὶ
⁸ ἐψήσασθαι δὲ τὴν κόμην, τὸ καταχρῶσθαι ἔλε-
γον, ⁹ καὶ τὴν κόμην ¹⁰ ἠψήσατο. ἔλεγον δὲ καὶ
¹¹ ξανθίζεσθαι ¹² τὴν κόμην, καὶ μελαίνεσθαι. καὶ
μέλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα. ¹³ ὁ δὲ Ἀπόλ-
λων, ¹⁴ ἀκερσεκόμης.

lesippum. Aristophanes vero, Ad solem
lavate, & pectite, dixit. Depexum au-
tem dices, & pectere. & Impexus, ut So-
phocles. * Vocaverunt etiam Caput appo-
35 sititium, secundum Aristophanem: ut nunc
περιβέτην dicunt, sicut etiam apposititiam
comam. & colligere crines, abundantes crines
auferre. unde apud Pherecratem, Impurus
& hispidus dicitur. Et inflectere cri-
nes, & redimire, & redimita Miner-
va, crines habentes collectos. Comam
vero tingere, & fucare ipsi vocarunt. Di-
xerunt etiam Comam flavam, aut ni-
gram reddere. Et denigratio, est. co-
mæ tinctura. Apollo vero intonsus di-
citur.

99 Λούσηθε &c.] Senarium Aristophanis etiam il-
lustrat P. Colvins not. ad Arph. lib. de philosophia.
Tale quid infra VII, 166. JUNG.

100 Διεκτενισμένον] Pectine eleganter crines expli-
cans, discriminans. KÜHN.

1 Ἀκτενίστος] Post ἀκτενίστος ita pergit C. A. ἔλε-
γον δὲ κ. κ. π. οἷον οἱ νῦν π. ὡς περ καὶ περιβέτην κ.
καὶ τὸ διεκτενίσθαι τὰς τρίχας, ὅθεν κ. π. φ. ἄσμη-
κτος, ἀπαράλεκτος καὶ π. τ. τ. ἀναπλέκειν καὶ ψή-
σασθαι δ. τ. κ. τ. κ. ε. ἔλεγον δὲ καὶ ξανθίζεσθαι καὶ
μ. τ. τ. κ. β. ita C. Antw. quæ universa simul oculis
subjicere malui, quam carptim tangere. KÜHN.

Ἀκτενίστος] Sequentia ὡς Σοφ. desunt in MS. JUNG.

2 Ἐλεγον δὲ] A. & P. V. ἔλεγον δὲ καὶ κεφαλῆν
περιβέτον, οἷον περιβέτην. ὡς περ καὶ περιβέτην κόμην. Ver-
ba autem poetæ illius (inquit H. Steph.) ad quæ respex-
it, hæc sunt apud Suidam:

--- ἦδ' ἂν μὲν οὖν κεφαλῆ περιβέτος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

caput illum circumposititium quod noctu ego fero,
i. larva προσωπίον, ut ipse exp. qui etiam addit ta-
xari ibi Agathonis mollitium. Nota a. quod infra X,
170. tam in A. MSS. quam in editis περιβέτην
patoxyt. (adde insuper Eustath. *Iliad.* fol. 1386, 37.)
SEB.

3 Περιβέτον] C. V. περιβέστον. ἀναπλέκειν τ. κ. est
plicare comam, subnectere. & mulier quæ crinibus ma-
tronnatum plicandis occupatur, Plectusa (πλέκυσσα) di-
citur Martialis lib. II. Epigr. 66. KÜHN.

Περιβέτον] Ita MS. περιβέστον οἷον περιβέτην, ὡς περ καὶ
περιβέτην κόμην. καὶ τὸ διεκτενίσθαι τὰς τρίχας παραλε-
λέχθαι, ὅθεν καὶ π. φ. Quod noster Aristophanem ci-
tat, versus est in Thesmophoriæ.

--- ἦδ' ἂν μὲν οὖν κεφαλῆ περιβέτος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
quamvis ibi vulgati κεφαλῆ, quum mitras præcesserit.
vide & infra X, 170. περιβέτης aut personæ meminit
& Casaub. X. ad Athen. III. ex Eliano, & nos re-
mittit huc. Pro διεκτενίσθαι forte legendum, διεκτε-
νίσθαι. Ad παραλελέχθαι vero videntur pertinere illa
Hesychii: Παραλέξει, παρὰ τὸ τὰς ὑπερχούσας ἐν ταῖς
ὀφρῖσι παραλέγειν. ubi τρίχας vel λείπειν vel ἰσοου-
τέον videtur. JUNG.

4 Καὶ παραλελέχθαι] P. V. & A. καὶ τὸ διεκτενί-
σθαι τὰς τρίχας. paulo ante διεκτενισμένον. SEB.

5 Τρίχας] Post hanc vocem Falckenburgius ita sup-
plet: τὸ γὰρ ἐκτενίσθαι καὶ τὸ.

6 Ἀσμηκτος] MS. ἄσμηκτος. JUNG.

Ἀσμηκτος] Falckenburgius ἀπόλεκτος.

7 Καὶ παραπλέκ.] Desunt ista, καὶ παρ. α. ἢ ἀν.
in MS. JUNG.

8 Ἐψήσασθαι] P. V. & A. ψήσασθαι. Camer. ἐ-
ψήσασθαι τὴν κόμην, calamistrare, itemque fucare co-
mam, i. e. βάπτειν, inficere, col. 54, 40. SEB.

Ἐψήσατο] Artem inficiend. coloribus comam Me-
deam primam & invenisse & exercuisse, eamque πα-
ρίψησιν fuisse dictam refert Galapthasus περὶ ἀπίστων.
44. ubi inter alia, ἐπέμισαν ὡς ἐψῆ τοὺς ἀνθρώπους,
ait.

Ἐψήσασθαι] Male in C. A. ψήσασθαι. vid. Hesych.
in ἐψῆν, incoquere comam coloribus. de ξανθίζεσθαι vi-
de iterum Hesych. in h. v. ubi male βλάττεσθαι legi-
tur, loco βάπτεσθαι. recte autem τὴν κόμην ομιττῆται
in C. A. ut & Ἀπόλλων ἀκερσεκόμης. KÜHN.

Ἐψήσασθαι] MS. ψήσασθαι. JUNG.

Ἐψήσασθαι] Falckenburgius ψήσασθαι.

9 Καὶ τὴν κόμην.] Desunt, καὶ τ. κ. η. in MS.
JUNG.

10 Ἠψήσατο] Falckenburgius ἐψήσατο.

11 Ξανθίζεσθαι] Est in veteri Onomastico flavescere.
KÜHN.

12 Κόμην] Τὴν κόμην desunt in MS. JUNG.

13 Ὁ δὲ Ἀπόλλων] Desunt in MS. ὁ δὲ Ἀπ. ἀκ.
JUNG.

14 Ἀκερσεκόμης] Hom. φοῖβος ἀκερσεκόμης. hymn. in
Apoll. 134. & *Iliad.* v. 39. ubi Schol. μὴ κερσεκόμης
τὴν κόμην, ἀλλ' ἡ κόμην διὰ τὰς ἀκτίνας. ἴσος γὰρ τῷ ἠ-
λίῳ ὁ Ἀπόλλων. Colutho Bacchus quoque ἀκερσεκό-
μης de rapt. Helen. v. 40. de quo Metam. 4, 17.

--- tibi enim inconjuncta juventa est,

Tu puer æternus.

Et Tibull. de utroque 1, 4.

Solis æterna est Phæbo Bacchoque juventa:

Nam decet intonsus crinis utrumque deum. SEB.

36 * De capite, & partibus ejus exterioribus. t.

* 15 Περὶ κεφαλῆς, καὶ τῶν ἐξω φανερῶν 36
16 αὐτῆς μερῶν. α.

37 SUBjacet autem capillis caput. & cutis levis tenuis imposita est, extensa ad pilorum, ut Plato inquit, creationem; quæ tanquam plantas interiori spiritu crines irrigat. Os vero totum, capitis calvaria dicitur. compacta autem est ex compagibus quibusdam, quas commissuras, vel futelas vocant; quæ ferris dentatis similes pinnis & concavitatibus inter se coaptantur. * has vero Medicorum Discipuli, Coronales, & λαβδοειδῆς, & Lambdoides vocant. sunt autem plura hujusmodi nomina. De harum vero multitudine contentio fuit, num scilicet quinque sint futelæ numerandæ, aut plures paucioresve, omnibus in hoc consentientibus, quod muliebrium caput futelæ pauciores sint. Herodotus autem tradit, In clade quæ juxta Plataeas facta est, inter Persica cadavera caput inventum esse, nullam prorsus commissuræ futelam habens. * Dicit etiam alicubi Aratus in libris de Medicina scriptis:

Multa quidem olim capita vidi hujusmodi,

In summo vertice unica commissura linea:

Multa vero futelæ carentia hominum capita compressa sunt.

ΥΠόκειται δὲ τῇ κόμῃ, κεφαλῇ; καὶ δέρμα 17 ἐλαφρόν τε καὶ κοῦφον 18 ἐπιτίθεται κατακεκεντημένον, 19 ἢ φησι Πλάτων εἰς τὴν τριχῶν ἐκφυσιν. 20 καὶ ὡς περ φυτῶ τὰς τρίχας ἐπάρδον τῶ ἐνδοθεν πνεύματι. καὶ τὸ μὲν σύμπαν ὁστοῦν, καλεῖται κεφαλῆς 21 κύτος. ἤρμονται δὲ ἐκ 22 συμβολῶν, αἱ καλοῦνται ῥαφαί, πριόνων δίκην ὠδοντωμένων 23 κατὰ τὰς προβολὰς τε καὶ κοιλότητας εἰς ἀλλήλας 24 ἐνηρμοσμένοι. * 25 ἐκάλουν 37 δ' αὐτὰς ἰατρῶν παῖδες, στεφανίτιδας τε, καὶ 26 λαβδοειδῆς, καὶ λεπιδοειδῆς, 27 καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα. καὶ ἐφιλονεῖκου περι τοῦ πλήθους αὐτῶν, εἴτε πέντε χρὴ τὰς ῥαφαῖς ἀριθμεῖν, εἴτε πλείους, εἴτε ἐλάττους. πάντων μὲν ὁμολογούντων ἐλάττους εἶναι τὰς τῶν γυναικείων κεφαλῶν ῥαφαῖς. 28 Ἡρόδοτος δὲ φάσκοντος κατὰ τὸν ἐν Πλαταιαῖς φόνον, ἐν τοῖς Περσικοῖς νεκροῖς εὑρεθῆναι κεφαλῆν, μηδεμίαν σχοῦσαν ῥαφῆς συμβόλησιν. * λέγει δὲ πού καὶ Ἄρατος ἐν τοῖς ἰατρικοῖς, 38

29 Ἦδη γὰρ τέτ' ὅπωπα κερήατα πολλὰ μὲν αὐτῶς

Μέσσατις κορυφῆς μούνη συνεέργμενα 30 γραμμῇ,

Πολλὰ δ' ἄρραφῆες κεφαλαὶ πάγεν ἀνθρώποισι.

15 Περὶ κεφ.] Hujus capitis titulus in MS. περὶ κεφαλῆς tantum. JUNG.

16 Αὐτῆς μερῶν.] C. A. αὐτῶν, non recte. KÜHN.

17 Ἐλαφρόν τε &c.] C. A. non habet usque ad ἐπιτίθεται, cætera sunt ex Platonis Τιμαῖο. KÜHN.

Ἐλαφρόν τε &c.] Desunt in MS. ἐλ. τε κ. κ. ἐπιτίθεται. JUNG.

18 Ἐπιτίθεται.] Falckenburgius ἐπιτίθεται, quod non displicet.

19 ἢ φησι.] A. & P. V. ὡς φησί. SEB.

ἢ φησι Π.] C. A. ὡς φησι Πλάτων εἰς τὴν τῶν τριχῶν ε. καὶ τὸ μὲν σύμπαν &c. κεφαλῆς κύτος, totum capitis conexum. KÜHN.

ἢ φησι Π.] MS. ὡς φησι Πλ. ε. τὴν τῶν τρ. quod videtur rectius. Locus Platonis est in Τιμαῖο, ubi: τοῦτο δὲ πᾶν τὸ δέρμα κύκλῳ κατεκίεττι περὶ τὸ θείον. &c. JUNG.

20 Καὶ ὡς περ φ.] Ita καὶ α. φ. τ. τ. ε. τ. ε. πν. desunt in MS. JUNG.

21 Κύτος.] Κύτος MS. adfert hoc & Rhodigin. III. ant. 23. ubi de capitis ratione agit. & Cruquius ad I. Epist. 2. Horatii. vid. & Comm. avi c. 114. JUNG.

22 Συμβολῶν.] Συμβολῆς C. A. ex commissuris, quas vocant. KÜHN.

Συμβολῶν.] Exponit hæc avus Comm. c. 114. JUNG.

23 Κατὰ τὰς προβ.] C. A. κατὰ προβολὰς εἰς ἀλλήλας (ἀλλήλας) ἐνηρμοσμένοι, αἱ καλοῦνται στεφανίτιδες, καὶ λαβδοειδῆς, sed μ punctis notatum expungendumque esse significatur; & consentit C. V. dum habet λαβδοειδῆς, quod enim nobis λάβδου dicitur hodie, id Veteribus erat λάβδα & scribebatur altera linea ἐτερομήκης, ita: λ. unde Corinthia illa mulier, quæ claudicabat, λάβδου dicta fuit. C. V. non

male in singulari λαβδοειδῆς, uti videre est lib. I. de Offibus cap. 1. apud Hippocratem. KÜHN.

Κατὰ τὰς προβ.] MS. κατὰ προβολὰς καὶ. JUNG.

Κατὰ τὰς προβ.] Falckenburg. ex MS. κατὰ τὰς προβ.

24 Ἐνηρμοσμένοι.] MS. ἐνηρ. αἱ καλοῦνται στεφανίτιδες τε καὶ λαβδοειδῆς, cetera desunt usque in medium Segm. 38. ubi MS. iterum τὴν μ. Nota vero illud λαβδοειδῆς, vel potius λαβδοειδῆς, quod opt. MS. dicitur illa ῥαφῆ alias λαμβδοειδῆς, medicorum pueris notissima. JUNG.

25 Ἐκάλουν δ' αὐτοὺς &c.] P. V. & A. αἱ καλοῦνται στεφανίτιδες τε, καὶ λαμβδοειδῆς. τὴν μῆντοι &c. ut infra Segm. seq. SEB.

26 Λαβδοειδῆς.] Falckenburgius λαμβδοειδῆς. Anonymus quidam in Isagoge Anatomica cap. 45. Εἰσὶ δὲ αἱ ῥαφαί, στεφανίτιδα, λαμβδοειδῆς, καὶ θελιαία &c. i. e. futura hæ sunt: Coronaria, Lambdoides & sagittalis. &c.

27 Καὶ ἄλλα &c.] In Cod. Antv. ab his καὶ ἄλλα τ. ο. usque ad ἀνθρώποισι, defectus apparet, si defectus dici debet, quod ab aliis inculcatum videtur. KÜHN.

28 Ἡρόδοτος.] Calliopa εὐρήθη κεφαλῇ οὐκ ἔχουσα ῥαφῆν ἀδεμίαν. KÜHN.

Ἡρόδοτος.] Herodoti illa sunt in Calliopa, ut norant Comm. avi c. 114. ubi & Arati versus totidem Latinis reddit. JUNG.

29 Multa quidem olim ε.] Cam. ita vertit: Sape ego sic medio tantum de vertice vidi Lineolam junxisse capiti: quin plurima cernas Firma hominum capita, & nulla compræ revin- ta. SEB. 2.

30 Γραμμῇ.] Versunianus in Comm. in Hippocr. de Vulnerib. capit. p. 45. pro γραμμῇ Noltri ῥαμμῆ legit.

τὴν μέντοι κεφαλὴν οἱ ποιηταὶ, καὶ ³¹ κωδείαν
καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς τοῦ μήκωνος κεφαλῆς ³² ὀνο-
μάσαντες. καλεῖται δὲ τὸ μὲν σύμπαν, ³³ πό-
λος, ³⁴ κρανίον, καὶ κόγχος παρὰ ³⁵ Λυκόφρονι,

Τυπείσ σκεπάρνω κόγχων ³⁶ εὐθέτω μέσον.

39 * παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει, σκαφίον,

ἵνα μὴ ³⁷ καταγῆς σκαφίον πληγῆς ξύλω.

τὸ δὲ ³⁸ ἔγκοilon αὐτοῦ, ³⁹ κορυφῆ, ⁴⁰ ὃ καὶ μεσό-
κρανον ⁴¹ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ὀνομάζεται μέτροις.

τὸ δὲ μεταξὺ τοῦ ἰνίου καὶ τοῦ βρέγματος, στε-
φάνην καλοῦσι. τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ μέτωπον, βρέγμα,

καὶ ⁴² βρεχμόν. τὸ δὲ ὑπ' αὐτὸ προῦχον, μέτω-
πον. τὰ δὲ ἐκατέρωθεν, κροτάφους. τὸ δὲ κατό-

πιν, ⁴³ ἰνίον, διότι ἀπ' αὐτοῦ αἱ ἴνες ἐκπεφύκα-

40 σιν. * ἡ δὲ τελευταῖα τῶν τριχῶν περὶ τὴν κεφα-
λὴν περίοδος, στεφάνη, καὶ περιδρομος ⁴⁴ ἐπικα-

λεῖται. τὸ δὲ ὑπὸ ταῖς θριξὶ πᾶν, κρανίον. τοὺς

δὲ κροτάφους ἔνιοι καὶ ⁴⁵ κόρρας καλοῦσιν, ⁴⁶ ἀν-
τὶ τοῦ κόρρας, ἡγουν κεφαλάς. καὶ τοῦτο εἶ-

ναι τὸ ⁴⁷ ἐπὶ κόρρας παίειν. ⁴⁸ καὶ Ὀμηρον δὲ

Caput autem, Poëtæ etiam Kωδείαν vo-
cant, a papaveris capite hoc nomen de-
rivantes. Totum vero dicitur cranium,
calvaria. Calva, apud Lycophronem,

Percussus apud Scipione in mediam calvam:

* apud Aristophanem vero, Scaphium di- 39
citur, ut,

Ne fuisse scaphio percusso in terram con-
cidias.

Gibbosum autem ejus, vertex, quod in
Orphicis Metris, Μεσόκρανον dicitur. Quod

vero inter occiput & synciput est, coro-
nam vocant. quod autem supra frontem,

synciput. quodque sub hoc prominet,
frons. quæ vero utrinque sunt latera, tem-

pora. posteriorem partem, occiput,
sic dictum quod ἴνες, id est, fibræ, ner-

vi aut villi ibi excrefcunt. * Extremus 40
quoque capillorum circa caput circulus,
corona aut circuitus dicitur. Omne ve-

ro, quod sub crinibus est, cranium. Tem-
pora vero nonnulli κόρρας vocant pro eo,

quod κόρρας, id est, capita, dici so-
let. & hoc esse putant, cum quis τὴν

κόρην ferire dicit. insuper & Home-

Veruntamen quoniam nulla nobis ipsum hunc Com-
mentarium possidendi aut inspiciendi occasio fuit, ideo-
que erudito lectori, in cujus manibus ille est, corre-
ctionem hanc considerandam relinquimus.

31 Κωδείαν] *Iliad.* ξ. 499. editiones quotquot in-
spexi omnes προπαροχῆ. κωδείαν. Etiam *Egyptol.* κώ-
δεια, inquit, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλῆ, ἡ εἶδος βατάνης.
quæ ipsa verba sunt & in brev. *Homeri Scholias.* *Eu-*
statius insuper *Odyss.* fol. 363. v. 30. μήκων δὲ αὐ-
τῆ, ἡ καὶ κωδεία, (quam ipsam quoque formam a-
gnoscit *Egypt.* 770. 13.) ἡ κωδεία τὸ φυτόν &c. Ve-
rum *Hejsch.* & *Suid.* κωδεία ἡ τῆς μήκωνος κεφαλῆ. si-
militerque *MS. Aug.* hoc loco: κωδείαν καλ. *H. Steph.*
κωδεία idem ait quod κωδεία &c. SEB.

Κωδείαν] Κωδείαν C. A. habet. KÜHN.

Κωδείαν] MS. κωδείαν. JUNG.

32 ὀνομάσαντες] *Leg.* ὀνομάσαντες. ut est in A.
MS. SEB.

ὀνομάσαντες] MS. ὀνομάσαντες. nec aliter etiam
scribendum. JUNG.

33 Πόλος, κρανίον] *Falckenburgius* inserit καὶ, le-
gens πόλος καὶ κρανίον.

34 Κρανίον καὶ κόγχος] C. A. κόγχος σκαφίον τὸ
δὲ ἔγκοilon αὐτοῦ κορυφῆ, ὃ καὶ μεσόκρανον τινες ὀνο-
μάσασιν, τὸ δὲ μεταξὺ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ μετώπου
βρέγμα καὶ στεφάνην καλοῦσι. τὸ δὲ ὑπ' αὐτὸ προῦχον
&c. KÜHN.

Κρανίον καὶ κόγχος] MS. tantum, κρανίον, κόγ-
χος, σκαφίον. τὸ δ. absque poetarum testimoniis. JUNG.

35 Λυκόφρονι] *Lycophronis* versus est in *Cassandra*
1105. ubi tamen habetur εὐθέτω, pro eo quod hic
εὐθέτω. JUNG.

36 Εὐθέτω] *Falckenburgius* ex MS. εὐθέτω optime.
Et ita legitur quoque in *Lycophron.* *Alexandra.* v. 1105.
ad quem locum *Tzetzes κόγχων* explicat per ὁστοῦν τοῦ
ἐγκεφάλου κογχουίδης.

37 Κατὰ γῆς σκαφίον] *Leg.* καταγῆς, a κατάγυν-
μι, frango seu confringo. FR. SYLB.

Κατὰ γῆς σκαφίον] In *Aristophanis* versu quis non
videt legendum καταγῆς? vertebam: *Ne fuisse demin-*
utum [entias carnis]. Nec conjecturæ pœnituit, ut vidi
& eruditiss. *H. Steph.* in ora codicis sui hic adnotaf-
se ita: καταγῆς f. a κατάγυνμαι. JUNG.

Κατὰ γῆς] *Falckenburgius* καταγῆς, ex vulgato ta-
men facili immutatione καταγῆς legendum vidit post
Seberum etiam *Clariss. Kühnii*, id quod & in tex-
tum *Pollucis* ex ipsius correctione a nobis receptum
est. *Cantarus* in ora codicis sui, f. καταγῆς.

38 ἔγκοilon] *Falckenburgius* ἔγκοilon.

39 Κορυφῆ] De κορυφῆ vid. *Faf. Oecon. Hippocr.*
JUNG.

40 ὃ καὶ μεσ.] A. ὃ καὶ μεσ. τινες ὀνομάσασιν. τὸ δὲ
μεταξὺ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ μετώπου βρέγμα καὶ στε-
φάνην καλοῦσι. SEB.

41 Ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς] Pro his, ἐν τοῖς ὀρφ. &c. ita
MS. τινες ὀνομάσασιν. τὸ δὲ μεταξὺ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ
μετώπου, βρέγμα καὶ στεφάνην καλοῦσιν. τὸ δὲ ὑπ' αὐ-
τὸ πρ. quæ sane a vulgatis discrepare videntur. JUNG.

42 Βρέγμα] *Leg.* βρεχμόν ut est *Iliad.* ε. 586. ubi
synciput interpretantur, quasi summum caput: hoc en-
nim magis verisimile ducit *Camer.* quam id quod alii
tradidere, semicaput. SEB.

Βρέγμα] Legendum βρεχμόν ait *Seberus*, id quod &
confirmatur a *Falckenburgio* nostro. Consentit & *He-*
jschius, quem vide sis hac voce. conf. & *Eustath.* ad
Iliad. s. v. 586. qui βρέγμα pro βρεχμόν communiter
dictum ait. *Gloss.* βρέγμα synciput.

43 Ἰνίον] Vid. *Faf. Oecon. Hippocr.* JUNG.

44 Ἐπικαλεῖται] C. A. καλεῖται. KÜHN.

Ἐπικαλεῖται] *Falckenburgius* ἐπικλησιν ἔχει προ ἰπυ-
καλεῖται.

45 Κόρρας] Ultimo ρ superscriptum σ in C. A. &
sequitur scripturæ compendium punctatum, quod le-
gerem, Ἀττικῶς ἀντὶ τῆς κόρρας. vid. *Plato* in *Gor-*
gia. KÜHN.

Κόρρας] MS. κόρρας καλ. omisiss illis, ἀντὶ τ. κ. η.
κεφ. de quibus vid. *Comm.* avi c. 120. JUNG.

46 Ἀντὶ του κόρρας &c.] Hæc verba in MS. A. su-
perne scripta, instar glossæ. SEB.

47 Ἐπὶ κόρρας] *Theocr. Idyll.* XIV, 34

--- πύξ ἐπὶ κόρρας

* Ἠλυσσ, κἄλλαν αὐθις.

ubi quidam genas aut faciem interpr. SEB.

48 Καὶ Ὀμηρον] Abest a C. A. usque ad κεφαλάς.
KÜHN.

Καὶ Ὀμηρον &c.] Cum testimonio poetæ defunt in MS.

rum sibi astipulari putant dicentem ,
Κόρσην autem alterius per tempora penetravit.

αὐτοῖς νομίζουσι συμμαρτυρεῖν , εἰπόντα ;
49 Κόρσην ἢ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησε.

41 * Morbi capitis. 2.

* Νοσήματα κεφαλῆς. β'. 41

Morbi autem capitis, cephalæa, capitis dolores, hemicranea, vertigo, obte-
nebratio, caligo oculorum. Plato vero
Obnubilationem vocavit. vertex, capitis
gravedo, & potus aut cibus caput ag-
gravans. hujusmodi vero morbum concire,
Antiphon Καροῦν vocat. cibus capiti
noxius, quo nomine Phœnicis cerebrum Xe-
nophon vocat. & Caput aggravans dolor,
Teleclides. Ebrietate vero caput grava-
re, Crapula laborare Aristophanes vocat.
Tum etiam παραδοκεῖν, a capite dictum
erit. proprie autem de caput, ne impin-
gatur, transferentibus. Comici vero dixe-
runt, Capite suspensus est. & κραιπαλῶν,
id est, caput concutere.

Καὶ τὰ μὲν τῆς κεφαλῆς νοσήματα, κεφα-
λαία, καὶ κεφαλαλγία, 50 ἡμικρανία, 51 ἰλιγγ-
γος, 52 σκοτοδινίασις, καὶ σκοτοδινία. Πλάτων
δὲ 53 Φησιν, ἐσκοτώθη, καὶ 54 ἰλιγγίασα. καρ-
ρηβαρία. καὶ καρρηβαρικὸν ποτὸν, ἢ βρώμα. τὸ
δὲ ποιοῦν τὸ νόσημα, 55 καρροῦν Ἀντιφῶν Φησί.
κεφαλαλγὲς σιτίον, ὡς τὸν τοῦ 56 Φοίνικος ἐγκέ-
φαλὸν Φησιν ὁ Ξενοφῶν. καὶ καρρηβαρικὸν, τὸ
πάθος, Τηλεκλειδῆς. τὸ δὲ ὑπὸ μέθης καρρηβα-
ρεῖν, καρρηβαριῶν Ἀριστοφάνης. τάχα δὲ καὶ τὸ
57 παραδοκεῖν εἴη ἀν' ἀπὸ τοῦ κάρρα πεποιημένον.
κυρίως ἐπὶ τῶν παραφερόντων τὴν κεφαλὴν, ὡς
μὴ βληθεῖεν. εἰρήμασι δὲ οἱ κωμικοὶ, καὶ 58 κατα-
κάρρα κρεμαῖται, καὶ 59 κραιπαλῶν.

42 * Denominata a capite. 3.

* 60 Παρώνυμα κεφαλῆς. γ'. 42

Nomina vero a capite derivata, ga-
lea, cerebrum, cerebellum, capitulum.
per capita recapitulari, pulvinar, in ca-

61 Τα δὲ ἀπὸ κεφαλῆς ὀνόματα, περικεφα-
λαία, ἐγκέφαλος, 62 παρεγκεφαλῆς, κεφα-
λαίων. 63 ἐπὶ κεφαλαίων, συγκεφαλαίωσασθαι,

Defunt & omnes tituli sequentes usque ad illum Segm.
66. περί βλεφ. Homeri vero hic versus est ex Il. d.
quem præcedunt hæc verba:

buissent intelligere medullam. Xenoph. de Expedi. Cy-
ri lib. II. ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶ-
τον ἔφαγον οἱ στρατιῶται, καὶ οἱ πολλοὶ ἰθαύμαζον τό-
τε εἶδος καὶ τὴν ιδιότητα τῆς ἡδονῆς. ἢ δὲ σφόδρα καὶ
τοῦτο κεφαλαλγίς, ὃ δὲ φοίνιξ ὅθεν ἐξαιρεθεῖν ὁ ἐγκέφα-
λος, ὅλος ἐξηραίνετο. vide Mureti V. L. c. 12. lib. XIII.
KÜHN.

--- βάλε δουρὶ κ.

ut Comm. avi c. 120. adnotant. JUNG.

49 Κόρσην] *Iliad.* d, 502.
Τὸν ῥ' Ὀδυσσεύς ἑτάροιο χολασάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην, ἢ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
Ἀίχμη χαλκείη.

vid. & *Iliad.* d, 584. & v. 576. SEB.

50 Ἡμικρανία] C. V. ἡμικρανία legit pro ἡμικρα-
νία. KÜHN.

Ἡμικρανία] MS. pro ἡμικρανία, habet ἡμικραῖρα,
sicut & infra V, 184. ubi vulgo ἡμικρανία. Et pariter
ubi VI, 160. ἡμικρανα, ibi quoque MS. ἡμικραῖρα.
JUNG.

51 Ἰλιγγος] C. A. σκοτοδινία. C. V. κροτοδινία. nec
habet Platonis dictum C. A. quod significat: caligo
mihi offusa est, Ἔσ' ὅπνια νῖσα μεσσην εἰςκυμαγί. KÜHN.

52 Σκοτοδινίασις] In MS. defunt σκοτοδινίασις, καὶ
& Πλάτων δὲ. Plato legum lib. X. ita & σκοτοδινίαν
ἰλιγγόν τι jungit. Verba autem quæ Pollux hic pro-
fert, existant in ejus *Protagora*, ubi Socrates: καὶ ἐγὼ,
τὸ μὲν πρῶτον, ὥσπερ ἰὸν ὑπὸ ἀγροῦ πύκτου πληγίς,
ἐσκοτίσθη τε καὶ ἰλιγγίασα, εἰπόντος αὐτοῦ ταῦτα, καὶ
τῶν ἄλλων ἐπιβορυθησάντων. JUNG.

53 Φησὶν, ἐσκ.] Defunt φησὶν ἐσ. κ. ἰλ. in MS.
JUNG.

54 Ἰλιγγίασα] *Falschenburgius* ἰλιγγίασα.

55 Καροῦν] In C. A. sequitur ommissis interjectis τὸ
δὲ ὑπὸ μέθης καρρηβαρεῖν, κραιπαλῶν. C. V. pro καρρηβ.
habet κραιπαλῶν. KÜHN.

Καροῦν] Τὸ δὲ ὑπὸ μέθης καρρηβαρεῖν, κραιπαλῶν. tan-
tum de hoc tmemate in MS. *Xenophonæa* autem sunt
lib. II. *Ἀναβάσ.* plura alias de palmæ cerebro vid.
Mercurial. I. Var. 3. JUNG.

56 Φοίνικος ἐγκ.] *Interpr.* Phœnicis cerebrum. vi-
detur *Interpretis* accidisse, quod *Muretus* refert de a-
liis quibusdam, qui Phœnicis avis illius decantatæ in
fabulis cerebrum laudarunt in cibo, cum palmæ de-

57 Παραδοκεῖν] Proprie dicitur de eo qui capiti suo
metuit anxiusque de salute illud declinat, ne feriat
ab alio, qui ictum minatur; breviter: notat sollici-
tudinem ictum expectantis, eumque declinare volen-
tis amoto capite. vid. *Hesych.* in *Καροδοκεῖν*. KÜHN.

Καροδοκεῖν] Τοῦ καροδοκεῖν proferunt alii alias ratio-
nes, quas vid. apud *Etymolog.* & *Suid.* JUNG.

58 Κάτω κάρρα] Per ὑφ' ἐν scribendum κατακάρρα.
Ariflorh. in *Race.* κατακάρρα ῥίψας με βουκαλόισται.
ubi *Scholium*: καταφερώς, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν
κατωκάρρα λέγεται Ἀττικῶς ὑφ' ἐν. *Euseb. Hist. Eccles.*
lib. III. cap. 1. de Apostolo *Petro* refert, quod Roma
sit crucifixus κατὰ κεφαλῆς, quod alibi dicit κα-
τωκάρρα, κάτω κεφαλῆν, κατὰ κεφαλῆς ἐκ ποδῶν, re-
dibus sursum, capite deorsum verso. KÜHN.

Κάτω κάρρα] Statim suspicatus fui non recte scribi,
ὑφ' ἐν enim κατακάρρα una voce scribendum, ut patet
ex *Suida*, ubi & *Ariflorhæ* verba eadem, quæ noster
profert, legas. emendo itaque hic κατακάρρα κρέματα.
(Licer apud *Suid.* κρέματο sit) sicut & avus meus *Comm.*
cap. 113. ex *Acharnensibus* adfert:

--- εἴπερ ἐκ ποδῶν κατακάρρα κρέματό γε -- JUNG.

59 Κραιπαλῶν] *Prior.* ed. κρεπαλ. sed κραιπ. MSS. SEB.

60 Παρώνυμα κεφ.] Titulus non est in C. A. KÜHN.

61 Τα δὲ ἀπὸ κεφ.] MS. τὰ δὲ ὑπὲρ κεφ. ο. JUNG.

62 Παρεγκεφαλῆς] In C. A. ommissis interjectis est
κεφαλίδιον. C. V. κεφαλάδιον. de *παρεγκεφαλίδι* *Arif-*
flor. lib. I. H. A. cap. 16. KÜHN.

Παρεγκεφαλῆς] Pro sequenti κεφαλ. habet MS. κε-
φαλάδιον, reliquis ommissis usque ad κεφαλίδιον, quod
& ipsum abest a MS. JUNG.

63 Ἐπὶ κεφαλαίων συγκεφαλ.] In caput vel projecto
capite festinare. Solent enim festinantes inter cur-

προσκεφάλαιον, κεφαλίδιον. ἐπὶ κεφαλὴν ὠσαι, ἐπὶ κεφαλὴν σπεύδειν, ⁶⁴ ὡς Ἰπερίδης. ⁶⁵ ἑτερεγκεφαλᾶν, ὡς Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονεῖν. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ κρανίου, κράνος, ἐπικρανιον, περικρανιον. περικρανιον δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ στέμμα ἐκάλου. ⁶⁷ καὶ ποτίκρανον, τὸ προσκεφάλαιον οἱ ⁶⁸ κωμικοί. * Ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς, κόρυς, καὶ κορυφαία. λέγοι δ' ἄν τις ⁶⁹ εὐκέφαλος, καὶ ὀξυκέφαλος, ὃν Ὅμηρος ⁷⁰ Φοξὸν λέγει. ⁷¹ μακροκέφαλος, ⁷² ὡς τὸ περὶ Λιβύην ἔθνος. κυνοκέφαλος, ⁷³ ὡς τὸ ζῶον. εὐρυμέτωπος, ὃ καὶ μετωπίας ὀνομαζόμενος, ⁷⁴ ὡς Ἀλκιβιάδης. ⁷⁵ ἔχινυκέφαλον δὲ Κρατῖνος τὸν Περικλέα εἶπε. ⁷⁶ Πλάτων δὲ, μῦθον ⁷⁷ ἀκέφαλον. ἐκλήθησαν δὲ, καὶ ⁷⁸ δικόρυφοί τινες, οὓς καὶ μακροβίους νομίζουσι.

put impellere. Ad caput rei festinare; ut Hyperides dixit. Et Ἐτερεγκεφαλᾶν juxta Aristophanem, pro desipere. Quæ vero a cranio derivantur, galea, fastigium, vertex, cranium ambiens. Περικρανιον vero, Veteres coronam vocarunt. Pulvinar, quod Comici Προσκεφάλαιον vocant. * A vertice vero derivantur, galea, cacumen. Dicere etiam licet, bono capite præditus, acutus capite, quem Homerus φοξὸν vocat. longum caput habens, ut quædam gens Lybiæ. Canino capite præditus, ut animal. Latam frontem habens, qui etiam Fronto dicitur, ut Alcibiades, Ἐχινυκέφαλον vero, Cratinus Periclem vocavit. Plato vero, Fabulam capite carentem. Quidam etiam bivertices dicti sunt, quos etiam macrobios esse arbitrantur.

44

* Περὶ τῶν ἐντὸς τῆς κεφαλῆς.

δ'.

* De interioribus capitii.

4. 44

τὸ δὲ ἔνδον ἐν τῇ κεφαλῇ, ἐγκέφαλος ⁷⁹ διπλοῦς κατὰ συμβολήν, εὐρυνόμενος κατὰ τὴν βάσιν τὴν ὀπίσθεν, προνεύων εἰς τὸ πρόσθεν. περιειλήφασιν δὲ αὐτὸν μῆνιγγες δύο. ⁸⁰ ἡ μὲν ἔνδο-

Quod vero capiti inest, cerebrum duplex juxta commissuram, dilatatum secundum posteriorem sedem, & ad anteriora prominens. hoc vero ambiunt binæ membranulæ, interior quidem rubicun-

tendum in caput propendere. postea in C. A. sequitur, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ κρανίου. Kühn.

Ἐπὶ κεφαλαίων συγκεφαλ.] In vulgatis omnino interponendum post ἐπὶ κεφαλαίων notum loquendi genus, si summam quid comprehendere debeat. Jung.

64 Ὡς Ἰπερίδης] Desunt in MS. ὡς Ἰπερ. ἰτερ. &c. παραφρονεῖν. Jung.

65 Ἐτερεγκεφαλᾶν] Falckenburgius habet στειροκεφαλᾶν.

66 Ἐπικρανιον] MSS. Ἐπικ. περικρανιον, ὃ εἰ π. Seb. Ἐπικρανιον] Non habet C. A. deinde leg. περικρανιον, quasi ex περικρανιον fuisse, sequitur deinde ἀπὸ δὲ τῆς κ. Kühn.

Ἐπικρανιον] Deest in MS. ἐπικρανιον. ibidem pro περικρανιον δὲ οἱ π. Baylius de re vest. cap. 20. videtur agnovisse περικρανιον, uti quidem apud eum editur. Jung.

67 Καὶ ποτίκρανον] Theocr. Idyll. XV, 3. ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. vid. Lexic. Dor. E. Forti. Seb.

Καὶ ποτίκρανον] Desunt, καὶ π. τ. πρ. ο. κωμ. in MS. Jung.

68 Οἱ κωμικοί.] Falckenburgius οἱ ποιηταί.

69 Εὐκέφαλος] PP. ἔγκεφ. sed A. ut editi. & ἔγκεφαλος alienum ab hac sect. Seb.

Εὐκέφαλος] C. A. ἔγκεφαλος, quod nolim. Kühn.

Εὐκέφαλος] MS. ἔγκεφαλος, pro εὐκ. ceterum illud jam antecessit. Jung.

70 Φοξὸν] De φοξοῖς vid. Fas. Oeconom. Hippocr. Jung.

71 Μακροκέφαλος] Κυνοκέφαλος τὸ ζῶον. C. A. Kühn.

72 Ὡς τὸ περὶ] Desunt in MS. ὡς τὸ π. λ. ἔθνος. Jung.

Ὡς τὸ περὶ &c.] Falckenburgius post ἔθνος addit particulam ἡ ita legendo: ὡς τὸ περὶ Λιβύην ἔθνος. ἡ κυνοκέφαλος &c.

73 Ὡς τὸ ζῶον] Particula ὡς deest in MS. forte non male. potius enim bestia illi homines & ἀνιμάλια, ut Plinius vocat lib. VII. c. 2. Jung.

74 Ὡς Ἀλκιβιάδης] Non est in C. A. Kühn.

Ὡς Ἀλκιβιάδης] Desunt ὡς Ἀλκ. in MS. Jung.

75 Ἐχινυκέφαλον] Σχινυκέφαλον, Plut. initio Pericles. Fr. Syll. verba Plutarchi: οἱ δὲ Ἀττικοὶ ποιεῖται σχινυκέφαλον αὐτὸν (Periclem, quod oblongum caput haberet) ἐκάλου. τὴν γὰρ Σκίλλαν ἔστιν ὅτι καὶ σχινον ὀνομαζουσι. Seb.

Ἐχινυκέφαλον] Ad ἔχινυκ. quod & in MS. H. Steph. in suo codice adscriptum: σχινυκ. Plut. initio Pericl. Unde primum vericulum Cratini e Θράτταις quem respexit noster, adscribere placet: ὁ σχινυκέφαλος ζῆς ὃδὲ προσέρχεται Περικλῆς. Idem meo avo visum cap. 127. ubi etiam σχινυκέφαλος. Jung.

76 Πλάτων] Nempe lib. VI. Legum, non longe ab initio: οὐκ οὐκ δὴ πρὸς λέγων γε ἂν μῦθος ἀκέφαλον ἐκὼν καταλιπέω. Quo spectant & illa quæ pulcre in Gorgia Socrates Calliclem amplius respondere nolentem urgendo ait: ἀλλ' οὐδὲ τοὺς μῦθους φασὶ μεταξὺ θέμις εἶναι καταλιπεῖν, ἀλλ' ἐπιθέτας κεφαλῆν ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περίην ἀποκριναι οὐκ τὰ λοιπὰ, ἵνα ἡμῖν ὁ λόγος κεφαλῆν λάβῃ. Jung.

77 Ἀκέφαλος] Plato lib. VI. L. L. & in Gorgia. οὐδὲ τοὺς μῦθους φασὶ μεταξὺ θέμις εἶναι καταλιπεῖν, ἀλλ' ἐπιθέτας κεφαλῆν, ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περίην ἀποκριναι οὐκ τὰ λοιπὰ, ἵνα ἡμῖν λόγος κεφαλῆν λάβῃ: ergo ἀκέφαλος μῦθος, sermo est, nondum ad liquidum finemque deductus, tumor, fabula sine certo auctore. Kühn.

78 Bivertices] Cam. binis verticib. Seb. 2.

Δικόρυφοι] Aristot. lib. I. H. A. cap. 7. τοῦ δὲ κρανίου κορυφή καλεῖται τὸ μέσον καὶ λυσμα τῶν τριχῶν. τοῦτο δ' ἐπίοις διπλοῦν ἐστὶ. γίνονται γὰρ τινες δικόρυφοι, οὗ τῶν ὀστέων ἀλλὰ τῆ τριχῶν λυσώσε, qui locus Nostrium egregie illustrat. Eodem tendit Suidas cum δικόρυφος, δικέφαλος. Hesych. habet Δικόρυφος, δικέφαλος & Ρθανορίη. δικόρυφος, κόρυφος, leg. δικόρυφος. Kühn.

79 Διπλοῦς] C. A. distinguit ita orationem: διπλοῦς, κατὰ συμβολήν εὐρυνόμενος κατὰ τὴν βάσιν τὴν ὀπίσθεν προνεύων εἰς τὸ πρόσθεν. Kühn.

80 Ἡ μὲν ἔνδοθεν] Communiter, ῥία water, ut altera, ἀνημ water vocatur. Kühn.

dior, exterior vero solidior: vocantur etiam ειλαιμίδες, eo quod circa medullam volvantur. Sed sub sede ipsius cerebri est cerebellum, medulla cerebro perfimilis, nisi quod colore magis flavescit. * Terminatur autem in prima vertebra, in qua caput circumvolvitur, & epicranis quoque vocatur. cujus medulla in vertebrae defluere videtur, cum a tenuissima & purissima cibi parte cerebrum & cerebellum nutriatur. Humida vero est cerebri medulla puraque, neque condensata ut aliorum animalium, & consistens. * Cerebro etenim alimentum largiuntur, jecur de tenuissimo, qui in eo est, sanguine; & cor de purissimo, qui in hoc est, spiritu. Quod vero sub capite est, frons, unde etiam in equis, frontale nominamus. Et frontatim instruxerunt naves, frontales, & phalangis frontem. Cutis autem in fronte, προμετωπίδιον dicitur. Lineæ vero frontis, rugæ, & radii vocantur. * Quod sub fronte est, facies. quod nomen de solo homine dicitur. animalium enim reliquorum, προτομή est. quemadmodum de avibus, rostrum dicitur. No-

λίδες, καὶ ἄμαρυγαί. * τὸ δὲ ὑπὸ τῶ μετώπῳ, ἢ πρόσωπον, ὃ μόνον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ τῶ καλοῦμεν. ἐπὶ γὰρ τῶν ζῴων, ἢ προτομήν. ὡς περὶ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἢ ῥύγχος, καὶ ῥάμφος.

θεν, ⁸¹ ἐρυθρότερα. ἢ δὲ ἔξωθεν, στερεωτέρα. καλοῦνται δὲ καὶ ⁸² ειλαιμίδες, διότι περὶ ⁸³ μυελὸν εἰλοῦνται. ὑπὸ δὲ τὴν τοῦ ἐγκεφάλου βάσιν, ἢ παρεγκεφαλῆς, ⁸⁴ μυελὸς ἐγκεφάλῳ προσόμοιος, πλὴν ἴσον ἐστὶ μάλλον ⁸⁵ ἐπίξανθος τὴν χροίαν. * Καταλήγει δὲ εἰς τὸν πρῶτον ⁸⁶ σφόνδυλον, ὃ ⁸⁷ ἐπὶ κεφαλῇ περιστρέφεται. καλεῖται δὲ καὶ ⁸⁷ ἐπικρανίς. ⁸⁸ καὶ ἀπ' αὐτῆς ὁ μυελὸς εἰσικεν εἰς τοὺς ⁸⁹ σφονδύλους ἐπιρρεῖν, ὅπασαν ὑπὸ τῶ λεπτοτάτου καὶ καθαρωτάτου ⁹⁰ τῆς τροφῆς, ⁹¹ ὃ, τε ἐγκέφαλος, καὶ ἢ παρεγκεφαλῆς ⁹² τρέφεται. ἕγρος δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ ἐγκεφάλου μυελὸς, καὶ ἀπαγῆς. ἀλλ' οὐχ ὡς περὶ ὁ τῶν ἄλλων ζῴων συνησθηκῶς. * ⁹³ καὶ γὰρ τῶ ⁹⁴ ἐγκεφάλῳ δωροφοροῦσι τὴν τροφήν, τὴν θ' ἢ παρὰ τοῦ λεπτοτάτου ἐν αὐτῶ αἵματος, καὶ ἢ καρδία ἀπὸ τοῦ καθαρωτάτου ⁹⁵ τοῦ ἐν αὐτῇ πνεύματος. Τὸ δὲ ⁹⁶ ὑπὸ τῇ κεφαλῇ, μέτωπον, καὶ μετώπιον. ἀφ' οὗ καὶ ἐν ἵπποις, ⁹⁷ προμετωπίδιον. καὶ τὸ, ⁹⁸ Μετωπήδιον ἔταξαν τὰς ναῦς. ⁹⁹ καὶ κατὰ μέτωπον, καὶ ἀντιμετώπους, καὶ μέτωπον τῆς φάλαγγος. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου δέρμα, ¹⁰⁰ προμετωπίδιον. αἱ δὲ ἐν αὐτῶ γραμμαὶ, ἢ στο-

81 Εὐρυθρότερα] Et MS. εὐρυθρότερα. Quid si legas εὐρύτερα? Sed hæc exputabunt οἱ ἀμφὶ τὰς ἀνατομὰς σπουδάζοντες. Nos enim hic forte ἀσκόπως agimus. JUNG.

82 Ειλαιμίδες] MS. ειλαιμίδες, δ. π. μυελῶ εἰλοῦνται. Avus noster hæc peculiari tractatione docere cœperat de partibus qua sunt intus, id est περὶ τῶν ἐντὸς μερῶν. De quibus tantum pauca ad nos pervenerunt (schedæ, benignitate clariss. consobrini Lud. Capetarij. In iis etiam legitur ειλαιμίδες ex Polluce, spiritu leni: ut & apud H. Jung. nomencl. in Meninges. JUNG.

83 Μυελὸν] Uterque Codex μυελῶ, nisi quod in C. A. textu sit μυελὸν, superscriptum vero μυελῶ. KÜHN.

84 Μυελὸς] Tollenda distinctio post μυελὸς. KÜHN.

85 Ἐπίξανθος] Falckenburgium ὑπόξανθος.

86 Σφόνδυλον] C. V. σφόνδυλον & ita mox infra seq. σφονδύλους. KÜHN.

Σφόνδυλον] MS. σφόνδυλον. quod reponamus, Ἀττικόν, ut ajunt. JUNG.

87 Ἐπικρανίς] MS. ἐπικρανίς. Pollucis hoc ἐπικρανίς adfert H. Jung. nomencl. in Cerebellum. JUNG.

88 Καὶ ἀπ' αὐτῆς] MSS. ὃ δὲ. (P. R. δ') ἀπ' αὐτῆς μ. SEB.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς] C. A. ὃ δὲ ὑπ' αὐτῆς μυελὸς ε. ε. τ. σ. ε. ὅταν ὑπὸ τ. λ. κ. κ. τ. τ. ὃ ἐγκέφαλος τε καὶ η. π. στρέφεται. KÜHN.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς] MS. ὃ δὲ ἀπ' αὐτῆς μυελὸς ε. JUNG.

89 Σφονδύλους] MS. iterum σφονδύλους. & ὅπασ' αὐ. JUNG.

90 Τῆς τροφῆς] C. V. τῆς τροφῆς. KÜHN.

Τῆς τροφῆς] MS. τῆς τροφῆς. JUNG.

91 Ὅ, τε ἐγκέφαλος] MSS. ὃ ἐγκέφαλος τε καὶ. SEB.

Ὅ, τε ἐγκέφαλος] MS. ὃ ἐγκέφαλος τε, καὶ ἢ παρεγκεφαλῆς (sed emendatum in λῆς) τρέφ. JUNG.

92 Τρέφεται] P. V. τρέφεται. SEB.

Τρέφεται] C. V. στρέφεται. KÜHN.

93 Καὶ γὰρ τῶ] Defunt in MS. καὶ γὰρ τ. ε. &c. πνεύματος. cum interjectis omnibus. JUNG.

94 Ἐγκεφάλῳ &c.] Hæc usque: πνεύματος, inserta erant in MSS. supra Segm. 44. SEB.

95 Τοῦ ἐν αὐτῇ] Τοῦ omittit C. A. KÜHN.

96 Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ] A. ὑπὸ τῆς κεφαλῆς. SEB.

97 Προμετωπίδιον] MS. τὸ προμετωπήδιον. supra tamen I, 140. MS. ut in vulgatis per π. JUNG.

98 Μετωπήδιον] Recta fronte navium prorsus in hostem dirigere. KÜHN.

Μετωπήδιον] Exponuntur hæc in Comm. avi cap. 139. JUNG.

99 Καὶ κατὰ μέτωπον] C. A. non habet καὶ κατὰ μ. usque ad φάλαγγος. KÜHN.

Καὶ κατὰ μέτωπον] Καὶ κατὰ μετ. &c. φάλαγγος, hæc defunt in MS. & pro illis MS. τὰ ὅμοια, ut solet. JUNG.

100 Προμετωπίδιον] MS. iterum προμετωπήδιον. JUNG.

1 Στολίδες] Ῥυτίδες μετώπου. Etymol. SYLB.

Στολίδες] H. St. hic in ora Ῥυτίδες μετώπου ex Etymologo adnotat. scripsit & στα. nescio an σταλίδες. JUNG.

2 Ἄμαρυγαί] Ρυγα, non, ut Interpr. radii. rugæ enim nihil splendoris afferunt fronti, nec ita exarata frons radios habet. vid. Phavor. in ἀμαρυγμα. Salm. στολίδες sic in veste στολίδες διὰ. KÜHN.

3 Πρόσωπον] De προσώπῳ, ut & προσώπῳ hinc docet Rhodig. XXIX. antiq. 7. JUNG.

4 Ἐπὶ τῶν ἀνθρ.] C. A. ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. vid. Aristot. lib. 1. H. A. c. 7. & de Part. Animal. in fine cap. 1. KÜHN.

5 Προτομήν] Dicitur etiam de effigie hominis, Regis puta vel aliorum. in Glossis Cyrilli voce προτομή & apud Suidam in h. v. & Helych. KÜHN.

6 Ὄσπερ] C. A. ὡς. in Gl. Cyrilli est ῥύγχαινα, παύσα, & rostra navium, ῥάμφη. KÜHN.

Ὄσπερ] In MS. pro ὡς περ, est ὡς. JUNG.

7 Ῥύγχος καὶ ῥάμφος] H. Steph. hic: ἂν Eusla-

Ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου ὀνόματα, εὐπρόσωπος,
 8 δυσπρόσωπος, ἀπρόσωπος, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ
 προσωπεῖον, τὸ 9 μορμολύκειον. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ
 10 πρόσωπον, καὶ προσωπίς. ἢ δὲ νέα κωμῳδία,
 καὶ 11 προσωποποιὸν εἴρηκεν, ὃν ἡ ἀρχαία σκευο-
 48 ποιὸν ἐκάλει. * 12 τὸ δὲ πρόσωπον, 13 καὶ προ-
 σώπιον, 14 ὡσπερ καὶ μορμολύκειον. καὶ προσω-
 ποῦττα δέ τι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς 15 ἀνομάζετο χαλι-
 κοῦν ἀγγεῖον, 16 ἐχίνω παραπλήσιον, περὶ τὸ
 στόμα ἔχον 17 πρόσωπα λεόντων, ἢ καὶ βοῶν. ἀφ-
 ῶν καὶ 18 ὀνόμαστο. τὸ δ' ἀποκεφάλισμα, 19 κά-
 θαρσιν κάρας, ῥύψιν ὀδόντων, 20 ἀποδόντωνσιν ἔλε-
 γον. ἐξαμράτωςιν, νύψιν ὀμμάτων ῥύπου. ἀπο-
 προσωπίζεσθαι δὲ, τὸ καθαίρειν τὸ πρόσωπον
 21 εἶπε Φερεκράτης, 22 οὐ δὲ ἀπὸ προσωπίζε-
 σθαι κυάμοις.

mina autem a facie derivata sunt, pul-
 cher, deformis, informis, & his similia.
 persona, larva. idem etiam & πρόσωπον,
 καὶ προσωπίς significat. Comœdia vero No-
 va etiam Personatorem dixit, quem Ve-
 tus Instruſtorem apparatus vocavit. * Sed
 eadem significatione personam, & larvam
 dicimus. Et προσωποῦττα apud Atticos
 vas quoddam erat æneum echino simile,
 circa os facies leonum boumve habens,
 a quibus & nomen accepit. Ἀποκεφάλισμα
 vero, capitis purgationem: & dentium
 purgamen, ἀποδόντωνσιν vocaverunt: ἐξ-
 ὀμμάτωςιν vero sordium in oculis elotio-
 nem. Faciem autem mundare, Pherecrates
 Ἀποπροσωπίζεσθαι dixit, ut Ne fabis
 quidem faciem eluere.

49

* 23 Περὶ ὀφρύων.

ε.

* De superciliis.

5. 4

24 τὰ δὲ τοῦ προσώπου μέρη 25 ὀφρὺς, ὀφρύες,
 καὶ ὀφρύων 26 γείσσα, αἱ προβολαί. καὶ ὀφρύ-
 σιν 27 ἀπογεισῶσαι 28 φησὶν ὁ Ξενοφῶν. καὶ ὀ-
 φρύων τρίχωςιν. 29 καὶ ὀφρύες ἐπαιρόμεναι, καὶ

Partes vero faciei; supercilium, super-
 cilia. superciliorum grunda, ipsæ scilicet
 prominentiæ. Et Superciliis demoliri, Xe-
 nophon dixit, & Superciliorum pili. su-
 percilia elata, & densa. Et supercilia

ihnis ἀπὸ τῶν ῥάμφος, ῥύγχος ἔ de bruiis ex vet. Lo-
 cus est, credo, ad Ὀδυσσ. γ. ubi ait: τὸ ῥύγχος τινὰς
 καὶ ἐπὶ συνὶν ἰδιάζειν. JUNG.

8 Δυσπρόσωπος] C. A. non habet usque ad τὰ ὀ-
 μοιαι. KÜHN.

Δυσπρόσωπος] Defunt δυσπρ. ἀπρσ. in MS. JUNG.

9 Μορμολύκειον] MS. μορμολύκειον. JUNG.

10 Πρόσωπον] C. A. προσωπον, dein Uterque Co-
 dex καὶ προσωπίς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἀνομάζεται, hæc
 verba sunt in C. A. margine, post sequitur, ἢ δὲ νέα
 κ. κ. π. εἰ. ὃν ἡ ἀρχαία σκευοποιὸν (personatum, lar-
 vatum struſtorem) χαλκοῦν γὰρ ἦν ἀγγεῖον. ε. π. πα-
 ρὰ τ. στ. ε. π. λ. ἢ βοῶν. Hæc cum sequentibus us-
 que ad δὲ τι non sunt in C. A. KÜHN.

11 Προσωποποιὸν] Ita corr. Syll. cum pr. edition.
 προσωποποιόν. SEB.

Προσωποποιὸν] Sic clare MS. sic & H. Steph. in o-
 ra libri sui hic, quum alias ederetur, προσωποποιόν. il-
 lud MS. etiam habent Comm. avi cap. 142. emenda
 ibidem: ἢ ἀρχαία pro ὀ ἀρχ. JUNO.

12 Τὸ δὲ πρόσωπον &c.] C. V. τὸ δ. πρ. καὶ προ-
 σώπις παρὰ. Salt. πρόσωπον καὶ προσωπίς. KÜHN.

13 Καὶ πρόσωπιον] MS. προσωπίον. quomodo jam
 fuit Segm. præced. H. Steph. mavult προσωπίον. SEB.

Καὶ πρόσωπιον] MS. ita: καὶ προσωπίον, ὃ καὶ μορ-
 μολύκειον, καὶ προσωπίς παρὰ τ. α. adeo ut posset quis
 suspicari libratium in superiores lineas oculis extraf-
 se. Liber & meum narrare somnium, forte Segm.
 præced. legendum esse μορμολύκειον, ut προσωπίον.
 & hic μορμολύκειον, ut προσωπίον. Quid ferre οὐκ ὄναρ
 ἀλλ' ὄναρ τόδε. Sic enim postquam hæc scripseram
 adito thesauro H. Stephani, inveni partim ipsum et-
 iam emendare: nempe Segm. præced. legendum μορ-
 μολύκειον, & hic vero, προσωπίον, & μορμολύκειον.
 μορμολύκειον vero se nusquam invenisse ait. Ceterum in
 illo εἰ & i nunquam fere tam bene quid firmes, quin
 variate MSS. soleant. JUNG.

14 Ὀσπερ καὶ μορμολύκειον] A. & P. V. ὃ καὶ μορμ.
 σαπτερ. μορμολύκειον. MSS. καὶ προσωπίς παρὰ τοῖς
 Ἀττικοῖς χαλκοῦν ἢ ἀγγεῖον. SEB.

15 Ἀνομάζετο] MS. ἀνομάζετο. χαλκοῦν ἢ ἀγγεῖον. JUNG.

16 Ἐχίνω] C. V. ἀγγεῖον. KÜHN.

17 Πρόσωπα] Πρόσωπον λεόντων, καὶ β. MS. JUNO.

18 Ὀνόμαστο] MS. ὀνόμασαι. scilicet scribendum
 ὀνόμασαι. Cetera ista: τὸ δ' ἀπρσ. κ. &c. ῥύπου.
 MS. non habet, in quo post ὀνόμασαι, statim est
 ἀπρσ. JUNG.

19 Κάθαρσιν] P. R. καθάρσιον. SEB.

20 Ἀποδόντωνσιν ἔλ.] Ad illa, ἀποδόντωνσιν ἔλ. ad-
 scripsit hic H. Steph. Non ruto veteres Ἀττικοί. JUNG.

21 Εἶπε Φερεκράτης] P. R. ἔφη Φερ. SEB.

Εἶπε Φερεκράτης] C. A. ἔφη φ. omisiss sequentibus.
 KÜHN.

22 Οὐ δὲ ἀπ. κ.] Hoc Pherecratem MS. non ha-
 bet. JUNG.

23 Περὶ ὀφρύων] V. P. προσώπου μέρη. SEB.

24 τὰ δὲ τοῦ προσ.] MS. τοῦ δὲ προσ. sine τὰ.
 JUNG.

25 Ὀφρὺς] In C. A. seq. καὶ ὀφρύων γείσσα αἰ. π.
 καὶ ο. ἀπογεισῶσαι καὶ ὀφρύων τρίχωςιν, καὶ τὰς ὀ-
 φρὺς αἰ. KÜHN.

Ὀφρὺς] Deest sequens ὀφρὺς in MS. JUNG.

26 Γείσσα] Onom. Vetus Suggundia, γείσα per u-
 nicum σ. Aristot. lib. II. de P. A. c. 15. αἰ μὲν ὀφρύς
 τῶν καταβαινόντων ὑγρῶν, ὅπως ἀποστίγωσιν, οἷον γείσ-
 σωμα, τῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑγρῶν. Xenoph. lib. I.
 Memorab. ὀφρὺσιν ἀπογεισῶσαι τὰ ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων,
 superciliis quasi imbrice, suggundio, munire superiora
 oculorum. Cicero lib. II. de N. D. superiora superciliis
 obducta sudorem a capite ἔ fronte defluentem repel-
 lunt. unde corrigenda versio Interpretis. KÜHN.

Γείσσα] Γείσα MS. Xenophonæ sunt lib. I. memo-
 rabilium dictorum Socratis, ut notant Comm. avi c.
 144. JUNG.

27 Ἀπογεισῶσαι] MS. hic habet ἀπογεισῶσαι u-
 no σ. JUNG.

Ἀπογεισῶσαι] Falckenburgius ἀπεγείσσωσι.

28 Φησὶν ὁ Ξενοφ.] C. A. non habet, φησὶν ὁ Ξε-
 νοφῶν. KÜHN.

Φησὶν ὁ Ξενοφ.] Defunt φησ. ὁ Ξ. in MS. JUNG.

29 Καὶ ὀφρὺς] Καὶ ὀφρὺς ε. κ. δ. absunt a C. A.
 KÜHN.

levans,

levans, superbus, aut subtrahens vel sublevans, aut sursum trahens aut contrahens, & extendens super nubes. Supercilia vero contrahens, meditativus. Mefophryumi vero est superciliorum medium, quod etiam metopium nominaverunt. Dixerunt vero, Vir vel Mulier *σύνοφρος* id est, densa vel conjuncta habens supercilia. hunc vero Cratinus *Μίξοφρον*, id est, Supercilia miscentem vocat. * Tum apud Tragedos, Supercilia contrahere dicitur de tristibus. Apud Comicos autem nutare, *Ὀφρυάζειν* dicitur. quod Homerus Superciliis nuere dixit. Supercilia quoque vocant, eminentiora terræ loca. Et nonnulli Medicorum hos pilos, *τύλους* vocant. Superciliorum autem capita dicuntur partes hæ, quæ circa nares sunt. caudæ vero, quæ circa tempora. Observandum vero est, quod hi pili una nobiscum nascuntur, sicut & hi qui in palpebris sunt. unde ab his solis, cum reliquos omnes radant, *Ægyptiorum Sacerdotes* abstinent.

δασυνέμεναι. καὶ τὰς ὀφρῦς αἰρών, ὁ ὑπερήφανος, ἢ ἀνασπῶν, ἢ αἰωρῶν, ³⁰ ἢ ἀνέλκων, ἢ ³¹ συνέλκων, ἢ ἀνατείνων ³² ὑπὲρ τὰ νεφέη. καὶ τὰς ὀφρῦς δὲ συναίγων, ὁ φροντιστής. ³³ μεσόφρον δὲ, τῶν ὀφρῶν τὸ μέσον, ³⁴ ὁ καὶ μετώπιον ἠνόμαζον. ἔλεγον δὲ, καὶ σύνοφρος ἀνὴρ, καὶ γυνή. τὸν δὲ τοιοῦτον ³⁵ καὶ μίξοφρον καλεῖ ὁ ³⁶ κρατίνος. * καὶ μὴν παρὰ τοῖς τραγωδοῖς τὸ ³⁷ συνοφρωῖσθαι, ἐπὶ τῶν ³⁸ λυπομένων. ³⁹ παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ νεύειν, ὀφρυάζειν ⁴⁰ εἴρηται. ἔπερ ⁴¹ Ὀμηρος ὀφρῦσι ⁴² νευστάζειν λέγει. καὶ ⁴³ ὀφρύας δὲ καλοῦσι, ⁴⁴ τὰ ἀνέχοντα τῆς γῆς. ἤδη δὲ τινες τῶν ἰατρῶν, ⁴⁵ τύλους ἠνόμασαν αὐτάς τὰς τρίχας. καλοῦνται δὲ τῶν ὀφρῶν κεφαλὰι μὲν, τὰ πρὸς τῇ ῥινὶ μέρη. ⁴⁶ οὐρὰ δὲ, τὰ πρὸς τοῖς κροτάφοις. ⁴⁷ παραφυλακτέον δὲ, ὅτι καὶ συναποτικτονται αὐταὶ αἱ τρίχες, ὥσπερ καὶ αἱ ἐν βλεφάροις. ⁴⁸ ὅθεν μόνων ἀπέχονται ξυρούμενοι τὰς ἄλλας τρίχας οἱ τῶν Αἰγυπτίων ἱερεῖς.

• De oculis.

6.

• Περὶ ὀφθαλμῶν.

51

Deinde sequuntur ordine, oculi, lumen, visus. & nomina hinc derivata, bo-

εἶτα ἐφεξῆς, ὀφθαλμοὶ, ἔμματα, ⁴⁹ ὄψεις. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα, ⁵⁰ εὐόφθαλμος. καὶ

Καὶ ὀφρῦς] Defunt καὶ ὀφ. ε. καὶ δ. in MS. JUNG.
³⁰ ἢ ἀνέλκων] Defunt ἢ ἀνέλκων in MS. JUNG.
³¹ Συνέλκων] Non habet C. A. KÜHN.
³² Ὑπὲρ τὰ νεφέη] Ὑπὲρ τὰ νεφέη absunt a C. A. KÜHN.
³³ Ὑπὲρ τὰ νεφέη] Defunt ὑπὲρ τὰ νεφέη in MS. dicitur vero νεφέος ὀφρῶν, & Latini superciliis nubem attribuerunt vel fronti in tristitia & turbatione, hodieque nostri Germani de talibus ajunt *wie nachte er ein gewülken. ὀφρῶν νεφρῶν, τὴν σκυθρωπότητα, ait Eustathius ad Iliad. α. v. 528. ibi, ἢ καὶ κναίνισιν ἐπ' ὀφρῖσι νεῦσε κροτίων.* JUNG.
³⁴ Μισόφρον] Vid. Comm. avi cap. 146. JUNG.
³⁵ Μισόφρον] *Falckenburgius* σύνοφρον, de quo an vulgato melius sit *ἰατρῶν παῖδες* pronunciabunt rectius.
³⁶ Ὁ καὶ μ.] C. A. τὸ καὶ μετώπιον ὀνομαζόμενον. KÜHN.
³⁷ Μίξοφρον] C. A. καὶ μίξοφρον. ubi superscriptum καὶ. Gl. *μισόφρον intersciliunt.* KÜHN.
³⁸ Κρατίνος καὶ μ.] P. V. & A. Κρατ. παρὰ δὲ τοῖς τρ. τ. σ. ε. τ. λυπ. τάττεται. π. SEB.
³⁹ Κρατίνος καὶ μ.] In C. A. post Κρατίνος, καὶ μὴν omittitur. KÜHN.
⁴⁰ Κρατίνος καὶ μ.] MS. post Κρατίνος pro his καὶ μ. π. habet, παρὰ δὲ τοῖς. JUNG.
⁴¹ Συνοφρωῖσθαι] Ita & MS. habet. videtur tamen emendandum *συνοφρωῖσθαι*, ut & H. Steph. in suo codice correxit. verbum in *Alceſtide* exſtare notant Comm. avi c. 146. JUNG.
⁴² Λυπομένων. παρὰ] C. V. λυπομένων. τάττεται, παρὰ & C. KÜHN.
⁴³ Λυπομένων. παρὰ] MS. auctius: λυπομ. τάττεται. π. JUNG.
⁴⁴ Παρὰ δὲ τοῖς] C. A. παρὰ δὲ τ. τ. σ. ε. τ. λ. τάττεται. ita & C. V. KÜHN.
⁴⁵ Παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς] *Falckenburgius* ὁ δὲ κωμικὸς ἀμφίβιος.
⁴⁶ Εἴρηται] Deficit in MS. εἴρηται. ibidem pro νέων, est in MS. νέων. JUNG.

Εἴρηται] *Falckenburgius* pro εἴρηται habet εἴρηκεν.
⁴¹ Ὀμηρος] Homeri illud est Ὀδυσσ. μ. v. 194. ὀφρῦσι νευστάζων. JUNG.
⁴² Νευστάζειν] C. A. νευστάζων. in Homero hodie legitur etiam νευστάζων. KÜHN.
⁴³ Ὀφρύας δὲ] Deest partic. δὲ in MS. de hac significatione ὀφρῶν Comm. avi cap. 147. JUNG.
⁴⁴ Τὰ ἀνέχοντα] *Falckenburgius* τὰ ὑπερέχοντα, non male. de voce ὀφρῦς pro tumultu accepta vid. *Eustath.* ad II. β. v. 635. & *Hefych.*
⁴⁵ Τύλους] C. A. τύλους. *Glossis.* τύλος, callum est. KÜHN.
⁴⁶ Οὐρὰ] C. V. οὐρὰ δὲ, quod præfero vulgato. cætera non adsunt in C. A. de quibus monita quædam apud *Lært.* in vita *Endoxi* VIII, 87. adde quod Sacerdotes etiam supercilia raserunt temporibus aliis, uti probat *Salmaf.* in *Hist. Aug.* p. 497. his adde τὸ ἔσοφρος, quod in *Glossis* redditur, *Silo.* KÜHN.
⁴⁷ Οὐρὰ] MS. μέρη οὐρὰ δ. eo modo quo solet τὸ μὲν ἐκφανόμενον ἴωτα adscribi in MS. JUNG.
⁴⁸ Παραφυλακτέον] Et cetera hujus Sectionis non habet MS. *Thucydideum* περιωπή est in *Brusida* oratione ad *Acanthios*, lib. IV. *Ξυγγρ. οὕτω πολλὴν περιωπήν τῶν ἡμῶν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα.* JUNG.
⁴⁹ Ὅθεν μόνων ἀπ.] Σημειῶσαι hic *Steph.* JUNG.
⁵⁰ Ὄψεις] MSS. ὄψις. SEB.
⁵¹ Ὄψεις] MS. ὄψις. sic infra *Segm.* hujus libri 57. JUNG.
⁵⁰ Εὐόφθαλμος] C. A. περγίτ εὐόπτος ο. ὀξυδερκὴς ἀμβλυωπία ἀμβλυωπῶν δ. παραβλώψ & c. vid. *Hefych.* in *Ἐπιλλος. Ρθαν.* in *στραβὸς & παραβλώπεις. Hefych.* in *Φολκὸς*, ubi ex *Nostro* & *Suida* legendum *στραβὸς. KÜHN.*
⁵¹ Εὐόφθαλμος] *Sequentia* καὶ εὐόφθ. ω. Ξ. defunt in MS. Ceterum apud *Xenophontem* in superlativo legitur id vocabuli in *Sympos. καρῖνον εὐόφθαλμάτατον εἶναι τῶν ζῴων.* Locus *Xenophontis* potius hic est lib. VIII. *Παῖδ. καὶ ὑποχρίσθαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προϊσ-*

εὐοφθαλμότερος, ὡς Ξενοφῶν. εὐσπτος, ὄξυ-
πῆς, ⁵¹ ὄξυωπίας, ὄξυδερκῆς. ⁵² ὄξυδερκέστατον.
δὲ Ἡρόδοτος λέγει. ἀμβλυωπία. ἀφ' ἧς ⁵³ ἀμ-
βλυωπός, παρ' Εὐριπίδῃ· ἀλλ' ἔστι ποιητικώτε-
ρον. βέλτιον δὲ ὁ ἀμβλυωπῶν. ὀφθαλμία, ⁵⁴ πα-
ραβλάψ, Φολκός, διάστροφος, στρεβλός. ὁ γὰρ
στραβός, ἰδιωτικόν. ⁵⁵ καὶ οἱ στραβῶνες, ἐν τῇ
νέᾳ κωμῳδίᾳ.

nos oculos habens. & Meliores habens o-
culos, apud Xenophontem. pulcher aspe-
ctu, acutum videns, acerrime videns, a-
cutum cernens. Et Acutissimum cernens,
Herodotus dixit. luscio. unde Lusciofus
dicitur apud Euripidem. sed magis Poëti-
cum est. Melius vero dicitur luscus. o-
culorum morbus, strabus, strabo, per-
versus, contortus. Strabus autem vulga-
re est. Et Strabones in nova Comœdia.

52

* 56 Διαφοραὶ ἐνεργειῶν.

ζ.

* Differentiæ actionum.

7. 52

⁵⁷ Ἴλλος δὲ ⁵⁸ ἀπὸ τῶν ποιητῶν καλεῖται, καὶ
⁵⁹ ἰλλῶπειν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, τὸ ⁶⁰ παραβλέπειν.
καὶ κατιλλῶπειν, τὸ καταβλέπειν ἐπὶ χλευασ-
μῶ. καὶ ⁶¹ δειδίλλειν ὁμοίως, τὸ ⁶² τῷ ὀφθαλ-
μῷ παραβάλλειν. ⁶³ λέγεται δὲ ⁶⁴ καὶ ταυρηδὸν
ὑποβλέπειν. καὶ ἀναβλέπειν μὲν εἰς τὸν οὐρανόν,
καταβλέπειν δὲ εἰς τὴν γῆν. ἀντιβλέπειν δὲ τῷ
ἡλίῳ, καὶ ἀνταπειν. ⁶⁵ δυσωπεῖσθαι δὲ, τὸ ὑπο-
πτεῦειν τι ⁶⁶ ἰδόντα. καὶ ⁶⁷ ὑπόπια, τὰ ὑπὸ τοῦς
⁵³ ὄπας τῶν πληγῶν ἴχνη. * ⁶⁸ καλεῖται δὲ καὶ οὕτω,
τὰ ὑπὸ τοῦς ὀφθαλμούς ὄστᾳ. ἐφ' ὧν καὶ τὰ
⁶⁹ ῥίνη. ταῦτα δὲ καὶ ὑποφθάλμια ἐκαλοῦν. ⁷⁰ καὶ
παρωπὶς δὲ, ἡ καλαουμένη τῶν ⁷¹ γυναικῶν προ-

Ἴλλος a Poëtis oculus dicitur, undē
ἰλλῶπειν in Comœdia Connivere dicitur.
Et κατιλλῶπειν, est despicere cum sub-
sannatione. & δειδίλλειν similiter, oculum
hinc inde vertere. Dicimus etiam tauri-
num tueri, suspicere in caelum, & despi-
cere in terram. contra Solem videre, &
ex adverso intueri. δυσωπεῖσθαι vero est,
aliquid videndo suspicari. Et Hypopia
sunt, verberum sub oculis vestigia. * sic
etiam ossa, quæ sub oculis sunt vocantur, ⁵³
ὑποφθάλμια vocant. Et paropis est mu-
lierum larva. Sed paropia sunt tegumen-

το, ὡς εὐοφθαλμότεροι φαίνονται ἢ εἰσὶ. de Cyro. No-
strum vero Viri docti notarunt, ut memoriae luxe fi-
dentem nimis in laudandis quæ legerat αὐτολεξί. JUNG.

51 ὄξυωπίας] Decet ὄξυωπίας in MS. JUNG.
52 ὄξυδερκέστατον] Desunt ὄξυδερκέστατον δ. H' λ.
in MS. JUNG.

53 Ἀμβλυωπός] MS. tantum ἀμβλυωπία. ἀμβλυω-
πῶν. ὁ. ceteris quæ intercedunt caret. JUNG.

Ἀμβλυωπός] In ora Codicis sui Falckenburgius hic
ἀμβλυωπία ponit.

54 Παραβλάψ] MS. παραβλάψ, sed accentum quis
erast. JUNG.

55 Καὶ οἱ στραβῶνες &c.] In C. A. hæc usque ad fi-
nem Sect. non videas. KÜHN.

Καὶ οἱ στραβῶνες, ε. τ. ς. κ.] Desunt in MS. Comm.
avi cap. 151. habent στραβῶνες. JUNG.

56 Διαφοραὶ εἰ.] Non est titulus in C. A. perpetua
enim oratio est. KÜHN.

57 Ἴλλος] Falck, ἰλλός, & ita quoque Eustathius.
Hesychius, ἰλλός, στρεβλός, στρεβός, διστραμμένος.

58 Ἀπὸ τῶν π.] A. ὑπὸ τῶν. SEB.

Ἀπὸ τῶν π.] In C. A. textu leg. ἐπὶ τῶν ποιητικῶν.
margo vero habet; ὑπὸ τῶν ποιητῶν. KÜHN.

Ἀπὸ τῶν π.] MS. ὑπὸ τῶν π. Sic & H. Steph.
in ora codicis sui. JUNG.

Ἀπὸ τῶν π.] Falckenburgius etiam ὑπὸ τ. π. Eus-
tath. ad II. β. 180. ἴλλοι παρὰ τῶν κωμικῶν οἱ στραβοί.

59 ἰλλῶπειν] MS. mendose ἰλλῶπειν & τῶν προ τῶ.
H. Steph. in adpend. de dial. Att. cap. 16. tmem. 3.

reponendum putat ἰλλῶπειν & κατιλλῶπειν. nec a-
liter hæc duo verba adgnosunt Comm. avi cap. 184.

ἰλλῶπειν etiam Rhodig. III. ant. 28. Idem vero Ste-
phanius in thesauro grac. ling. reponit hic ἰλλῶπειν &
κατιλλῶπειν. Priora adprobat MS. qui certe paulo
post κατιλλῶπειν habet. fere id pervideram, adeo
subtiliter adpingi solet τ. τῶν π. in MS. JUNG.

ἰλλῶπειν] Falckenburgius ἰλλῶπειν. Eustath. ἰλλῶ-
πειν ad Hom. Iliad. β. v. 217. & ita quoque Hesychius,
quem vide.

60 Παραβλέπειν] *Limitis videre.* KÜHN.

61 Δειδίλλειν] Extat vox hæc apud Hom. II. v. 180.
ubi brevem Scholiam illam explicant per, τοῖς ὄμμασι δια-
νύειν, ἢ περιβλέπειν, ἀπὸ τοῦ διελεῖν τοὺς ὀφθαλμούς.
Eustathius Ionicum vocabulum esse docet.

62 Τῷ ὀφθαλμῷ] Pro τῷ ὀφθαλμῷ legerem, τῷ
ὀφθαλμῷ in duali. de Socrate enim dicunt, quod πα-
ρέβαλλε τῷ ὀφθαλμῷ τὸν οὐρανὸν viderit, quod mox Au-
ctor dicit, ταυρηδὸν ὑποβλέπειν, ex Platonis Phædone.
in C. A. est περιβάλλειν τ. ο. at παρὰ superscriptum.
KÜHN.

Τῷ ὀφθαλμῷ] Omnino emendandum τῷ ὀφθαλμῷ.
Sic & H. Steph. in ora codicis, & cap. 16. tmem. 3.
adpend. de ling. Att. Vidit & avus meus Comm. cap.
184. JUNG.

63 Λέγεται δὲ καὶ ταυρ.] Falckenburgius inferendo
voculam τὶ ita legit: λέγεται δὲ τὶ καὶ ταυρ.

64 Καὶ ταυρηδὸν] V. P. καὶ ταυρηδὸν λέγεται ὑποβλ.
Aristoph. Ran. v. 813. Ἐβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας
κάτω. SEB.

65 Δυσωπεῖσθαι] Vid. Nunnef. not. ad Phrynicum.
JUNG.

66 ἰδόντα] R. P. ἰδόντα. SEB.

67 Ἰπόπια] Vid. Nunnef. ad Herodiani fragmen. in
ὄπας. & Rhodig. III. ant. 28. JUNG.

68 Καλεῖται δὲ καὶ οὕτω] P. R. καλοῦνται. SEB.
Καλεῖται δὲ καὶ οὕτω] C. A. οὕτως etiam omisso καὶ.
KÜHN.

Καλεῖται δὲ καὶ οὕτω] MS. καλ. δὲ οὕτω καὶ τ. JUNG.

69 Ῥίνη] Τὰ ῥίνη, a recto ῥίνας, pellis, corium. KÜHN.

Ῥίνη] Quid sunt ῥίνη? an ῥίνη legendum, an
idem illud designat? video tacere alios: malo meam
ignorantiam potius feceri, ut & ego & alii qui jux-
ta mecum hærent, doceantur. JUNG.

Ῥίνη] Falckenburgius ῥίνη.

70 Καὶ παρωπὶς δὲ, ἡ καλ. &c.] Hesych. iisdem ver-
bis: παρωπὶς ἢ οὖν καλουμένη τῶν γυναικῶν παρω-
πίς. JUNG.

71 Γυναικῶν] P. V. γυναικῶν. SEB.

ta oculorum equinorum, quæ quidam canthelia vocant. Et specula est, ex qua videre licet. Et Ἐνώπια splendida Homerus vocat, parietes qui intra Januas sunt. Tragedi vero Προνώπια, quæ ante Januas sunt. & Ἀνώπια quæ sursum ab oculis remota sunt. * Et Περιωπή, Circumspectio est, juxta Thucydidem. Οραται vero Attici, amphoram vocant, quæ foramen habet. Hippocrates vero Oculum ἰλλαίνειν dixit, qui detorquetur. Et respectus, ἀνίλλωμα dicitur. hi vero Ionico more oculos, ἴλλους vocaverunt. Σιλλαίνειν vero est, subsannando oculos vibrare. unde etiam irrisorium quoddam Poëma, Sillus dictum est. Hinc vero veniunt, videre, providere, suspicere, dispicere, visio, visibilia, invisibilia, videns & Visus, secundum Xenophontem. & Demosthenes spectaculum Ὀραμα vocavit.

55 * Plato etiam in Timæo, Invisibile dixit. despiceræ, despici, inspicere, inspectus & despectus, circumspicere, suspicere, aspicere, vel observare. hinc Ephori di-

σωπίς. καὶ ἡ παρώπια, τὰ παρὰ τοὺς ὤπας τῶν ἵππων προβλήματα, ἃ τινες ἡ κανθήλια καλοῦσι. καὶ ἡ ὀπή, δι' ἧς ἐστὶν ἰδεῖν. καὶ ἡ ἐνώπια παμφανώωντά Φησιν Ὀμηρος, τὰ ἐντὸς τῶν θυρῶν. ἡ οἱ δὲ τραγωδοὶ, προνώπια, τὰ πρὸ τῶν θυρῶν. καὶ ἡ ἀνώπια, ἡ τὰ ἄνω, ἀπὸ τῶν ὤπων. * καὶ ἡ περιωπή, ἡ περιὰθρησις, ἡ ὡς 54 Θουκυδίδης. ἡ ὀπαιάν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν κεραμίδα ἐκάλουν, ἡ τὴν ὀπήν εἶχεν. Ἰπποκράτης δὲ ὀφθαλμὸν ἰλλαίνειν φησὶ, τὸν διάστροφον γινόμενον. καὶ ἀνίλλωμα, τὸ ἀνάβλεμμα. οἱ δὲ, καὶ ἴλλους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰωνικῶς ἀνόμασαν. σιλλαίνειν δὲ, τὸ ἐπὶ χλευασμῷ σείειν τοὺς ὀφθαλμοὺς. ὅθεν καὶ τὸ χλευαστικὸν ποίημα, σίλλος. Ἔστι δὲ ἀπὸ τούτων, ὄραῖν, προοραῖν, ὑφοραῖσθαι, καθοραῖν, ὄρατῆ, ὄρατα, ἀόρατα, ὄρων, καὶ ὄρωμενος. ὡς ἔξοφῶν, καὶ Δημοσθένης, ὄραμα τὸ θέαμα. * Πλάτων δὲ, καὶ 55 ἡ ἀνόρατον εἶπεν ἔν Τιμαίῳ. παροραῖν, παρεωραῖσθαι, ἐνοραῖν, ἐνεωρακῶς, παρεωρακῶς, περιοραῖν, ὑπεροραῖν, ἐφοραῖν. ἐκ τούτων καὶ τὸ ἔφο-

71 Παρώπια] C. A. παρώπια τὰ περὶ τοὺς ὤπας &c. Κίην.

73 Κανθήλια] Sic & MS. H. Steph. laudat Camer. legentem hic ἀθήλια non κανθ. nec aliter est infra X. 54. tam in MS. A quam in editis. SEB.

Κανθήλια] Sic & MS. H. Steph. in suo codice transverso signo notavit, & in ora ait: καὶ ἀθήλια in Λεκκίῳ Const. Sic & Camerarij. Pariter Camerarij lectionem probat in thes. gr. ling. sub παρώπια. Sunt autem ista Comm. cap. 180. ubi vitiose editur ἀθήλια. signat hæc & locus qui infra X. 54. ubi & MS. ἀθήλια. JUNG.

74 Ὀπή] Ὀπή τιμα, foramen, per quod videmus. Κίην. Ὀπή] MS. ὠπή. JUNG.

75 Ἐνώπια παμφανώωντα] Ex 'Ιλ. θ. Comm. avi c. 180. JUNG.

76 Οἱ δὲ τραγωδοὶ] Hæc pericope non invenitur in C. A. Κίην.

77 Ἀνώπια] A. & P. V. ἀνώπια. qua quidem terminatione ἀνώπια, item ἀνώπια dicitur, sed vide idne huc quadret: adhibitis Scholiis brev. Odysf. u. 320. SEB.

Ἀνώπια] C. A. ἀνώπια τὰ ἄνω (οἱ supra scripto) ἀπὸ τῶν ὤπων κ. π. η. π. ὀπῶν, sed posteriori ἢ super scripta est diphthongus αι. C. Salmaf. etiam ὀπῶια. Κίην.

Ἀνώπια] MS. ἀνώπια, pro ἀνώπια, quod non videtur rejiciendum. Hesych. enim, ἀνοπαῖα inter alia exponit ἀνά τὴν ὀπήν τῆς θυρας. vid. & Etymolog. in ἀνοπαῖα. JUNG.

78 Τὰ ἄνω ἀπὸ] Distingue: τὰ ἄνω, ἀπὸ τ. ac facile cortex inter. SEB.

79 Περιωπή] Πιστ. Z. B. Schol. exponit τόπον ὑψηλόν, ἐξ ὁποῦ περιωπιάσασθαι καὶ περιβλεψάσθαι ἵστι πάντα. SEB.

80 Ὡς Θουκυδίδης] Desunt in MS. Sunt vero ex lib. V. Συγγρ. ut indicant Comm. avi c. 155. JUNG.

81 Ὀπαιάν] Ὀπαιάν MS. accentu eralo, qui super av erat positus. vid. & Etymol. in ἀνοπαῖα. JUNG.

82 Η'] MS. mendose ἡ. JUNG.

83 Ἰλλαίνειν] H. Steph. hic: At Galenus exp. ἰλλαίνειν διαστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς. Verum magis probat Pollucis explicationem doctiss. Fesf. Oecon. Hippocr. in Ἰλλαίνειν, ubi copiose de hoc verbo, atque

nondum apud Hippocr. se ἰλλαίνειν ὀφθαλμοὺς, pro διαστρέφειν legisse, lubentiusque existimare apud Gal. διαστρέφισθαι, pro διαστρέφειν, scribendum. JUNG.

84 Ἰωνικῶς] Absert a C. A. dein uterque Codex leg. ἰλλαίνειν, sed quæ sequuntur arguunt, σιλλαίνειν legendum esse. Κίην.

Ἰωνικῶς] Desert in MS. ἰωνικῶς, & mox est ἰλλαίνειν, pro σιλ. mendose, vid. & Fesf. Oecon. Hippocr. in κατασιλλαίνειν. JUNG.

85 Ποίημα, σίλλος] C. V. ποιηματοσίλος. C. A. pergit ita. ὄραῖν καὶ προοραῖν ὡς καὶ ἔξοφῶν ὄραμα τὸ θέαμα Π. δ. κ. α. ε. ἐκ τούτων καὶ τὸ ἔφορος κ. ε. καὶ θέα κ. θ. καὶ θέατρον καὶ θεωρὸς καὶ θεωρικόν, ὅταν ἀπὸ τοῦ θεῶσθαι λ. Κίην.

Ποίημα, σίλλος] Iterum mendose MS. ποιηματοσίλλος. JUNG.

86 Ὀραῖν, προοραῖν] MSS. ὄραῖν καὶ παροραῖν. A. & P. V. interp. καὶ τὰ ὁμοίω. P. R. statim annexit: καὶ ἔξοφῶν ὄραμα τὸ. SEB.

Ὀραῖν, προοραῖν] MS. sic tantum καὶ προοραῖν, καὶ τὰ ὁμοίω ὡς καὶ ὁ ἔξοφῶν ὄραμα τ. θ. Xenophon ex tunc lib. III. Παιδ. διὰ τὴν τὰ θινὰ ὄραματι, καὶ διὰ τὸν φόβον. quoniam videbant Assyrii, de quibus sermo, suos equites cum equis cædi a Medis. & περὶ Ἰππικῆς. ταράττει τὰ ἰεκαπίναια ὄραματα καὶ ἀκούσματά καὶ παθήματα. JUNG.

87 Ὀρατῆ] An ὄρατῆς? SEB.

88 Ἀνόρατον] Sic etiam P. V. & A. sed P. R. ἀνόρατον. SEB.

Ἀνόρατον] An forte ἀόρατον legendum? ut infra V, 169. & in Timæo de anima Plato, ἀόρατος γέν. opponens σώματι ὄρατῶ. & inferius Plato: τῶν γὰρ ὄντων ἃ οὐκ ἔστιν ἰδέσθαι προσήκει, λεκτικῶν ψυχῶν τοῦτο δὲ ἀόρατον. πῦρ δὲ καὶ ὕδωρ καὶ ἀἴρ καὶ γῆ σώματα πάντα ὄρατὰ γίνονται. & iterum inferius: ἀόρατον εἶδος τι καὶ ἄμορφον. & statim: ἀόρατον δὲ καὶ ἄλλως ἀνάσθητον. alterum ἀνόρατον ibi nullus adverteo. Ceterum & MS. habet ἀνόρατον. JUNG.

89 Ἐν Τιμαίῳ] Desunt ἐν Τιμαίῳ, &c. ἐφοραῖν in MS. JUNG.

90 Ἐφοροι] Gualt. de his quoque aliquid monet. sed fusius Nic. Crug. lib. II. de Repub. Lacedæm. cap. 4. SEB. 2.

φοι, καὶ ⁹¹ ἔφορεία, καὶ ἔφορωμένους, καὶ ἔφορωντάς, ⁹² ὡς Ξενοφῶν. καὶ τῆς ἔφορείας, ὡς Λυσίας. ἐνορᾶ, καὶ συνορῶν. καὶ θέα, καὶ θεᾶσθαι, καὶ θέαμα, καὶ θεάτρον, ⁹³ καὶ θεατῆς, καὶ συνθεατῆς, καὶ θεωρῶς, ⁹⁴ καὶ συνθεωρῶς, καὶ θεωρία, καὶ θεωρικόν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ⁹⁵ ὅσ' ἀν' ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι ⁹⁶ λέγεται. ⁹⁷ οἱ γὰρ Πυθῶδες, θεωροὶ, καὶ θεωρικὴ ὁδὸς, καὶ θεωρὸς ναῦς, ἀπὸ τοῦ ⁹⁸ πρὸς Θεὸν ὁρνεῖν, ἢ ὁρμαῖν, ἢ ὁδεύειν ⁹⁹ λέλεκται.

ἄτι, & Ephoria, Magistratus. Tum Observati, observantesque secundum Xenophontem. & Epheoria, ut Lysias. inspicit & conspiciens. visio, spectare; spectaculum, theatrum, spectator, & simul spectans, speculationis; & speculatione dignum, hisque similia, quæ a θεοθεῖαι deducuntur. Nam qui ad Pythium Apollinem eunt, θεωροὶ, id est, spectatores. spectatrix via. Et navis theoris dicta est, quod ad Deum impellatur, festinet; aut proficiscatur.

56

* 100 Ἀπὸ θέας.

η'.

* Derivata a voce Θεας.

8. 56

Ἐσαύτως, θεατὸν, ἀθεατὸν, ἀθεατῶς, καὶ οὐσία θεατῆ Φησὶν ὁ Πλάτων. καὶ θεάτρια, καὶ συνθεάτρια, ἢ παλαιὰ κωμῳδία. ἔστι δ' ἐκ τοῦ βλέπειν, βλέμμα, ἀνάβλεμμα, παράβλεμμα, ἀπίβλεμμα, παρά φρυγίχῳ τῷ κωμικῷ. Ἀριστοφάνης δὲ, καὶ βλέπος ἐκάλεσε, καὶ βλέπησιν. ἐκ δὲ τοῦ βλέμματος, βλέπειν, ἐμβλέπειν, καταβλέπειν, παραβλέπειν, ὑποβλέπειν, ἀναβλέπειν, ἀντιβλέπειν, ἀποβλέπειν. Ξενοφῶν δὲ καὶ τὰ ³ ἀναβλέμματα, λέγει ἀντιβλέψεις. ⁴ ἀποβλεπόμενοι, καὶ ἀναβλεφθῆναι. καὶ ⁵ περίβλεπτος παρὰ ⁶ Ἰσοκράτει, ὁ θαυμαστός, καὶ ἐνδοξός. καὶ ⁷ ἀποβλεφθῆναι, ἐπὶ τοῦ θαυμασθῆναι, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ Σωκρατικός.

Sic etiam dicitur, visibile, invisibile, & invisibiliter. Et substantia visibilis, Plato dixit. Spectatrix, simul spectans, Vetus Comœdia dixit. A videndo dicitur visus, respectus, contemptus. Et Despectus, apud Phrynichum Comicum. Aristophanes vero & Aspectum, & Aspectionem nominavit. A visu vero dicitur, videre, inspicere, despicerere, negligere, suspicere, contra videre, de longinquo videre. Xenophon vero Radiorum repercussiones, ἀντιβλέψεις nominavit. & despecti, & suspectum esse. Et Conspicius, apud Isocratem, pro admirando, & gloria digno. Et ἀποβλεφθῆναι pro admirari, Aeschines Socraticus dixit.

91 Ἐφορεία] Post ἔφορία, desunt καὶ ἔφορωμένους &c. καὶ θεᾶσθαι, cum interjectis omnibus in MS. JUNG.

92 Ὡς Ξενοφῶν] Quod ad ἔφορωμένους καὶ ἔφορωντάς, locus Xenophontis est iste lib. V. Παιδείας: ait Συγγυμ ante exercitum πεζοὺς εὐζώνους οὐ πολλοὺς γραμμίσσε, ἔφορωμένους ὑπὸ Χρυσάντῳ, καὶ ἔφορωντάς αὐτὸν, &c. JUNG.

93 Καὶ θεατῆς] Desunt in MS. θεατῆς καὶ σ. JUNG.

94 Καὶ συνθεωρῶς] Desunt iterum καὶ συνθ. καὶ θεωρία in MS. JUNG.

95 Ὅσ' ἀν'] MS. ὅθεν pro ὅσα ἀν'. JUNG.

96 Λέγεται] Λέγεται MS. JUNG.

97 Οἱ γὰρ Πυθῶδες, θεωροὶ] Pollux nimiam restringit nominis hujus significationem. At Harpocration θεωροὺς non solum dicit esse eos, qui ad Deos mittuntur, sed addit, τοὺς τὰ θεῖα φυλάσσοντας vel τῶν θεῶν φροντίζοντας, subjungitque notationem illam ab ἄλλῃ quam & Hesych. secutus videtur, quippe qui exponit, οἱ φροντίζοντες περὶ τὰ θεῖα. Sed cum late pateat τῶν θεῶν appellatio, intelligendum existimo simpliciter per τὰ θεῖα sacrificia solemnia (quorum nomine mittebantur, qui θεωροὶ vocabantur ad Olympicam seu Pythicam celebritatem) aut etiam donaria, quæ illuc ferebant: item munus consulendi oraculum. Quam expositionem variis ex locis colligo &c. H. STERN.

Οἱ γὰρ Πυθῶδες, θεωροὶ] Pollux ista non a θεῶν spectando deducit, verum ἀπὸ τοῦ πρὸς θεῶν ὁρνεῖν, quod ad Deum tendant, festinent. Kühn.

98 Πρὸς Θεὸν] C. A. & V. πρόσθεν habent pro πρὸς Θεόν. Kühn.

Πρὸς Θεὸν] Mendose MS. τοῦ πρόσθεν ὁρνεῖν (sed emendatum ab alio ὁρνεῖν) vid. vero Comm. avi c. 165. & Rhodig. VIII. ant. 9. JUNG.

99 Λέλεκται] P. V. λέγεται. SEB.

100 Ἀπὸ θέας] Hæc usque ad ἔστι δ' ἐκ τοῦ βλέ-

πειν, absunt a C. A. Incipit enim: τὸ δὲ βλέμμα Ἀριστοφάνης βλέπος ἐκάλεσε, καὶ β. ε. δ. τ. β. β. ὑποβλέπειν καὶ περίβλεπτος παρ' Ἰσοκράτη. porro Uterque Codex ἀντιβλεφθῆναι pro ἀποβλεφθῆναι. Kühn.

Ἀπὸ θέας] Pro undecim versibus sequentibus tantummodo habet MS. τὸ δὲ βλέμμα Ἀριστοφάνης βλέπος ἐκάλεσε, καὶ βλέπησιν. ε. δ. τ. β. β. βλέπειν, ὑποβλέπειν, καὶ τὰ ὁμοία καὶ περιβλ. JUNG.

1 Οὐσία θεατῆ] Platonis οὐσία θεατῆ ubi exstat? mihi quidem in ejus Phædro se offert locus ejusmodi, quem nescio annon respexerit Pollux: ἡ γὰρ ἀχρημάτιστος καὶ ἀναφῆς οὐσία ὄντως οὐσα ψυχῆς κυβερνήτη, μόνῃ θεατῆ ἢ χρῆται. Sed θεατῆ ibi legitur: an itaque Pollux legit, ψυχῆς, κυβερνήτη μόνῃ θεατῆ ἢ χρῆται. de quo Viri docti statuant: ego enim de tanti philosophi loco nihil præsumo. JUNG.

2 Συνθεάτρια] Infra Aristophanis attribuitur, IV, 121. & VI, 158. locumque ex MS. proferam ad X, 67. JUNG.

3 Ἀναβλέμματα λέγει] Forte rectius distinguas, ἀναβλέμματα λέγει, ἀντιβλ. non enim ita longe ab initio L. de Venas. est ἀντιβλεμμάτων apud Xen. JUNG.

4 Ἀποβλεπόμενοι] Falckenburgius ἀναβλεπόμενοι.

5 Περίβλεπτος] Isocr. Archid. pag. 322. ubi eodem significato & περιπτος. Chrysostr. de sacer. pag. 95. (οἱ) ἐξ εὐτελῶν καὶ ἀτίμων ἔντιμοι καὶ περίβλεπτοι γεγονότες. SEB.

6 Ἰσοκράτει] Ἰσοκράτει (sic enim scribit) scilicet orat. περὶ ζεύγους, ut Comm. avi indicant c. 171. est & in Archidamo περίβλεπτος, locumque statim adferam ad S^{egm.} 85. Sed & extrema περὶ Εἰρήνης περίβλεπτος ἐπ' ἀρετῇ γενομένους, τὴν δὲ τῶν προγόνων ἀναλαβεῖν. & Helena encomio: περίβλεπτος καὶ περιμάχῃ τὴν φύνειν. JUNG.

7 Ἀποβλεφθῆναι] MSS. ἀντιβλεφθῆναι. SEB.

Ἀποβλεφθῆναι] MS. ἀντιβλεφθῆναι. JUNG.

57 * A voce ὄψεως derivata. 9.

* 8 Ἀπὸ ὄψεως.

8. 57

Visus & ipse sensus est, & oculi, tum & somnium. video, videbo. Ὠμμαι Iſaus dixit. Antiphon vero etiam Visus dixit. Et ipso visu, pro ipsis oculis. speculator, invisibilia. hinc etiam sunt, suspicio, superbia, & superbire, suspēctus, testis oculatus, suspiciens, superbiens, & superbus. Et Non suspectus, ut Lysias dixit. Et Despectus, ut Aristophanes, Et Suspicionē carens, ut Xenophon. Et Malum quidpiam suspicatus, ut Plato. Invisibilia, ut Antiphon.

58 * Et Inconspicuum, ut Thucydides. hic vero & Aspectus, prospectus, perspicentia, & inspectio dixit. Herodotus vero, Despectum. Dices etiam, difficilis aspectu, prospectores, prospiciunt. Et ut Iſocrates, Circumspectores. circumspectus, despiciens, & despectus, oculati testes.

ὄψις, καὶ ἡ αἴσθησις, καὶ τὰ ὄρματα. καὶ ἔψις ὁ ὄνερος. ὄψομαι; ὀφθήσομαι, ὠμμαι, ὡς Ἰσαῖος. Ἀντιφῶν δὲ, καὶ τὸ ¹⁰ ὄψόμενος εἶπε, καὶ τῆ ὄψει, οἶον, τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ ὀπτῆρ, καὶ ἄοπτα. εἴη δ' ἂν ἐκ ¹¹ τούτων, ¹² ὑποψία; καὶ ¹³ ὑπεροψία, καὶ ὑπερέψεσθαι, ὑπόπτως, αὐτόπτης, ὑπόπτης, ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός, ¹⁴ καὶ ἀνυποπτέτερος, ὡς Λυσίας. ¹⁵ καχύποπτος, ¹⁶ ὡς Ἀριστοφάνης. καὶ ¹⁷ ἀνυποπτος, ὡς Ξενοφῶν. ¹⁸ καχυπονόητος, ὡς Πλάτων. ¹⁹ καὶ ἄοπτα, ὡς Ἀντιφῶν. * ²⁰ καὶ ἀπερίοπτοι, ὡς Θουκυδίδης. οὗτος δὲ, ²¹ καὶ πρόσψιν, καὶ πρόσψιν, καὶ δίοψιν, καὶ ἔποψιν εἰρήκεν. Ἡρόδοτος δὲ, καὶ ἀπόψιν. ἐρεῖς δὲ, καὶ δυσωπούμενος, καὶ παρῶπται, ²² παρόψονται. καὶ ὡς Ἰσοκράτης, ²³ περίοπτοι, καὶ περίβλεπτοι, ²⁴ καὶ ἀπόβλεπτος, καὶ ἀποβλεπτόμενος, καὶ

8 Ἀπὸ ὄψεως] Non habet C. A. post σωκρατικός statim subiungitur, ὄψις ἡ αἴσθησις &c. ὄψις ὄνερος. Kühn.

9 Ὠμμαι] P. V. καὶ ὠμμαι. SEB.

10 ὄψόμενος] P. R. ὄψόμενον. SEB.

ὄψόμενος] C. A. ὄψόμενον, videndum Antice pro ὀφθησόμενον. Kühn.

ὄψόμενος] Ad ὄψόμενος H. Steph. ita hic notat Pol- lucem: *Quasi dubium sit an ὄψόμενος dici possit, si dicatur ὄψομαι.* Ceterum MS. habet ὄψόμενον, quod sane singulariter usurpatum esse potest. Jung.

11 Τούτων] P. V. τούτου. SEB.

12 Ὑποψία καὶ] MSS. ὑποψία καὶ τὰ ὄρματα, καὶ τὰ ὄρματα, καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός, καχύποπτος, καὶ ἀνυπ. SEB.

Ὑπόψια καὶ] Desct particula καὶ post ὑπόψια in MS. Jung.

13 Ὑπεροψία] C. A. pergit καὶ τὰ ὄρματα, καὶ τὰ ὄνερα καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός, καχύποπτος, εὐόπτης, ἀνυποπτος καὶ ἀπερίοπτος ὡς θ. οὗτος δὲ κ. π. καὶ δίοψιν εἰρήκεν, ἐρεῖς δὲ κ. δ. κ. π. περιώπται καὶ περίβλεπτοι καὶ αὐτόπται καὶ σύνοπτοι καὶ σύνοπτα, ἐρεῖς δὲ καὶ ὑπόπτοι καὶ προώπτοι καὶ ὀπτῆρας. Kühn.

Ὑπεροψία] Ita MS. ὑπεροψία, καὶ τὰ ὄρματα, καὶ τὰ ὄνερα, καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ὑπερόπτης, ὑπεροπτικός, ὑπόπτης, καχ. Antiphontis quæ profert, quosiam ejus oratoris periere pleraque, ubi extiterint, nescio, nisi quod illud ἄοπτα, in Antiphontis ἀληθείας πράτῃ haberi indicat Harrocratio: ὀπτῆρ autem est & in ea quæ hodieque existat περὶ τοῦ Ἡράδου φόνου, οὔτε ὀπτῆρ οὐδεὶς εἶφάν. Jung.

14 Καὶ ἀνυποπτέτερος] Desunt καὶ α. ω. λ. in MS. Jung.

15 Καχύποπτος] Pro καχύποπτος etiam C. V. legit καχύποπτος, male susceplans. vel, de malo susceplans habens alios. ita Plato usurpat καχύποπτος lib. III. Polit. adeoque convenit cum καχυπονοητικός quod mox Platoni datur. Kühn.

Καχύποπτος] Pro καχύπ. MS. καχύποπτος, recte iū puto. Jung.

16 Ὡς Ἀριστοφάνης] Desct ὡς Ἀριστ. in MS. Jung.

17 Ἀνυπόπτος] Pro ἀνυπόπτος, MS. ἀνυποπτος. scilicet scribendum ἀνυποπτος. Sic inferius ὑπόπτοι mendose in MS. etiam erat. Xenoph. V. Cyrop. εἰπέρ ἀνυπόπτος ὢν, & statim ἀνυποπτότατος ἂν εἴη, de Gadara eunucho. Jung.

18 Καχυπονόητος] Camerarius omittit hanc vocem,

& ejus in locum substituit καχύποπτος de quo est mala suspicio. Plato Phaedro: καχύποπτος φύλακας. Sed & active id legitur. Aristot. Rhct. II. capite de cimorettio: καχύποπτοὶ εἰσι διὰ τὴν ἀπιστίαν. Plat. de Rep. III. SEB.

Καχυπονόητος] Quid illud καχυπονόητος hic inter derivata ab ὀπτομαι an debet addi statim post Ἀριστοφάνης quod præcessit? ut quod ille καχύποπτος dixit, Plato καχυπονόητος. Atqui ex Platone quosque illud alterum adferunt: ut in Phaedro lego: φύλακας τε δὴ καχύποπτους φυλαττομένω διὰ παντός, καὶ πρὸς ἅπαντας. Et III. de Rep. ὁ δὲ δεινὸς ἐκείνος καὶ καχύποπτος, ὁ πολλὰ αὐτὸς ἠδικηκός, καὶ πανούργος τε καὶ σοφὸς οἴομενος εἶναι. An ibi καχύποπτος non corrigendum, hic vero καχύποπτος legendum? Jung.

19 Καὶ ἄοπτα ὡς Ἀρ.] Desunt in MS. καὶ ἂ. ὦ. Α. pro quibus καὶ τὰ ὄμοια. Jung.

20 Καὶ ἀπερίοπτοι] MS. ἀπερίοπτοι pluraliter, rectissime: Sic enim Thucyd. lib. I. in Corinthiorum oratione contra Corcyraos: τῶν ἀπάντων ἀπερίοπτοι, cetera negligentes omnia. Jung.

21 Καὶ πρόσψιν] Desunt καὶ πρόσψιν, & καὶ ἔποψιν, & Herod. δ. κ. α. πρόσψιν in MS. Thormio clas- sis Atheniensium Imperator apud Thucyd. lib. II. εὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσει τις ὡς χρὴ εἰς ἐμβολὴν; μὴ ἔχων τὴν πρόσψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ, id est, μὴ ὄραν τοὺς πολεμίους, ut ibi Scholia exponunt. Sic lib. IV. Euzygr. οὐκ οὕτως τῆς πρόσψις ἢ χρὴν ἀλλήλοις ἐπι- βοηθεῖν. πρόσψιν habes apud eundem lib. V. εἰ γὰρ δεί- ξει τοῖς ἐναντίοις τό, τε πλῆθος καὶ τὴν ὄπλισιν ἀναγκαιῶν οὖσαν τῶν μὲθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἠγείτο μάλλον περιγεῖσθαι ἢ ἀνευ πρόσψις τε αὐτῶν, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως. Jung.

22 Παρόψονται] In MS. desunt, παρψ. κ. ω. Πι περιώπται. Jung.

23 Περιώπται, περίβλεπτος] MS. habet καὶ περίοπτοι καὶ περίβλεπτοι, rectissime. En locum ipsum Iſocratis, ne dubites, in Archidamo, paulo a fine longius: ἀντί μὲν τοῦ τιμᾶσθαι, καταφρονήσομενος, ἀντί δὲ τοῦ περιόπτους ὑπὸ πάντων δι' ἀρετὴν εἶναι, περίβλεπτους ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ κακίᾳ γεννησομένους. In vulgatis itaque legendum pro περιώπται, περίοπτοι, quod ex Iſocrate Lexicographi adferunt, & sequentibus συνωνυμίαν præ- stat; forte haud falso affirmaverim. Jung.

24 Καὶ ἀπόβλεπτος] Iterum desunt, καὶ ἀπ. καὶ ἀπ. in MS. Jung.

αὐτόπται. καὶ σύνοπτον, ²⁵ ὡς Ἀνδοκίδης, καὶ
 σύνοπτα. ²⁶ καὶ ὡς Ἰσαῖος, εὐσύνοπτα. καὶ ὡς
²⁷ Δημοσθένης, ²⁸ ἐπόπτας. καὶ ἐποπτεῦσαι δέ,
 ἐν μυστηρίοις. καὶ ²⁹ ἀνεπόπτευτον, Ἰπερίδης Φη-
 σί. καὶ διοπτεύειν, Κριτίας, καὶ Ἀντιφῶν. ὁ αὐ-
³⁰ τὸς δὲ Ἀντιφῶν, καὶ εἴσοπτοι. * ἐρεῖς δέ, καὶ
 ὑπόπται. καὶ προῦπτον, ³⁰ ὡς Δημοσθένης. Ἡρό-
 δотος δέ, κατόπτας. Ξενοφῶν δέ, καὶ ὀπτήρας.
 εἴρηται δὲ καὶ ὀπτήρια ³¹ τὰ δῶρα, τὰ παρὰ ³² τοῦ
 πρώτων ³³ ἰδόντος ³⁴ νυμφίου τὴν νύμφην διδόμενα.
³⁵ Ἐρεῖς δέ, ³⁶ καὶ ἀμβλὺ ὄραν, ὅξυ βλέπειν. καὶ
 ἐξαμματαῶσθαι ³⁷ φησιν Ἀριστοφάνης τὸν Πλου-
 τον ἐν Ἀσκληπιῷ. καὶ βλέμμα ³⁸ εὐτόνον, καὶ ἐ-
 στηκός, καὶ σῶφρον, ὑγιαῖνον, σεμνόν, ἀνδρῶ-
 δες, ἀνδρείον, ³⁹ ἀρρένωπὸν, ⁴⁰ ἀπειλητικόν.

visibile, ut Andocides, & Visibilia. Et
 ut Isæus, Facilia visu. Et ut Demosthe-
 nes, Spectatores. Et inspicere de myste-
 riis dicitur. Et Quod inspicere non licet,
 Hyperides dixit. Et Perspicere Critias,
 & Antiphon. qui idem, * & Inspecto-
 res. Et Provisum, ut Demosthenes. He-
 rodotus vero Contemptores. Xenophon
 etiam Speculatores. Et opteria munera
 dicuntur, quæ sponsus primum sponsæ visæ
 dat. Dices insuper, lusciose videre, acu-
 tum tueri. Plutumque excæcatum esse,
 Aristophanes in Æsculapio dixit. vi-
 sus intentus, constans, modestus, sa-
 nus, castus, virilis, fortis, masculus,
 & minax.

60

* 41 Περί διαφορῶς ὀφθαλμῶν.

i.

* De differentia oculorum.

10. 60

⁴² Καὶ τὰ ἐναντία, βλέμμα ὑγρὸν, θηλυ-
 κόν, ἀνανδρὸν, θῆλυ, θηλυπρεπές, γυναικεῖον,
 ἀχρεῖον, ἀνατετραμμένον, καὶ τὰ ὅμοια. Κτη-
 σίας δὲ φησιν, ⁴³ ἀναβάλλειν τὰ λευκὰ τῶν ὀ-
 φθαλμῶν τὸν Σαρδανάπαλον. ⁴⁴ προσήκοι δ' ἂν
 τούτῳ τῶ μέρει, τυφλός, τυφλούμενος, πεπη-

Contraria sunt, visus humidus, fœmi-
 neus, non virilis, muliebris, effœminatus,
 inutilis, perversus, & similia his. Cresias
 etiam dixit Sardanapalum albuginem oculo-
 rum convertere solitum fuisse. Huc per-
 tinet, cæcus, obcæcatus, oculis orbis,

²⁵ ὡς Ἀνδοκίδης] Deest ὡς Ἀνδ. in MS. JUNG.
²⁶ Καὶ ὡς Ἰσαῖος] Καὶ ὡς Ἰσαῖος &c. δι' Α. καὶ ἰ.
 cum interjectis omnibus in MS. defunt, & eorum lo-
 co tantum, καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.
²⁷ Δημοσθένης] Locum Demosthenis, in quo nolter
 ἐπόπτας legit, hunc esse puto e Philippi. 1. καὶ στρα-
 τιώτας οἰκίους, ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατηγουμένων
 παρακαταστήσαντας. JUNG.
²⁸ Ἐπόπτας] De ἐποπτεῦσαι & ἐπόπτας potest vi-
 deti Casaubonus VI. ad Athen. XV. JUNG.
²⁹ Ἀνεπόπτευτον] Quis in vulgato ἀνεπόπτευτον
 mendum suspicetur? Est tamen: & emenda mecum
 ἀνεπόπτευτον, id enim Ἰπερίδης φησί. Et pulcre id
 subjungit τῶ ἐποπτεῦσαι nolter, qui infra VIII. 124.
 ἀνεπόπτευτος, ut ibi vere MS. habet, utitur. Ne du-
 bites, indicabimus tibi etiam ubi hoc Hyperides di-
 xit: *Harrocratio: ἀνεπόπτευτος Ἰπερίδης ἐν τῷ ἐπὶ τῶ
 φῶνι, ὁ μὴ ἐποπτεῦσας.* ubi tamen emenda φῶνις, ut
 idem *Harrocratio* eandem orationem recte citat in *Ε-
 παπτικῶν*, & in *Εὐβίας*, & in *Ἰσοδαίτης*. JUNG.
³⁰ ὡς Δημοσθένης] Defunt ὡς Δ. Η. δ. κ. ε. δ. in
 MS. Locus Herodoti nostri est *Thalia* cap. 17. ἐπὶ δὲ
 τοῖς Αἰθίοπας, κατόπτας πρώτων &c. constituit mitte-
 re *Cambyses*, quos cap. 19. κατασκοπούς vocat. & κα-
 τόπτας iterum cap. 21. *Xenophonis* vero lib. IV. Παι-
 δίας, ubi *Cyrus* in patriam nunciare jubet: *πικρῶν
 τῶν δὲ καὶ ὀπτήρας ἂν πρῶττον, καὶ φραστήρας ἂν ἰ-
 ρωτῶμεν.* *Demosthenis* vero, quod primum indi-
 candum erat, forte hic est *Olyuth*. III. *μηδ' οὐ-
 τως ἀνόητος, ὥστε εἰς προῦπτον κακὸν αὐτὸν ἱμβαλεῖν.*
 JUNG.
³¹ Τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ πρώτου] MS. τὰ πρώτα δῶ-
 ρα &c. JUNG.
³² Τοῦ πρώτου] P. R. τὸ πρώτον. SEB.
³³ ἰδόντος] Νύμφην inseruit alia manus in C. A.
 ante νυμφίου. KÜHN.
³⁴ ἰδόντος] MS. post ἰδόντος inverlo ordine, τὴν νύμ-
 φην νυμφίου. JUNG.
³⁵ Νυμφίου] P. R. νυμφίδιον. Sed *Anthol.* III. capite

decimotertio, Epigramm. 18. *νυμφίδιον ἄλοχον Ἰπε-
 ὄσοφ.* expon. *nuptiam uxorem.* libro autem I. cap. 3.
 Ep. 1. *νυμφίδιον θάλαμον, thalamum nuptialem. Bro-
 datus: geniale ἔ nuptiale cubiculum, quod nuper ma-
 trimonio junctis sibi construere ἔ adornare solebant.*
 Nec succurrit ubi νυμφίδιος sit νυμφίος. P. V. τῆ νύμ-
 φη νυμφίου δ. SEB.
³⁵ Ἐρεῖς δὲ] Huc retrahendus titulus, qui est Segm.
 60. SEB.
³⁶ Ἐρεῖς δὲ] Hic interpret ponit titulum qui sequitur
 Segm. 60. C. A. subdit: καὶ ἐξαμματαῶσθαι καὶ βλέμ-
 μα εὐτόνον κ. ε. κ. σ. υ. σ. α. ἀρρένωπὸν. C. V. εὐτό-
 νον etiam legit. *Vetus Onomast. ἐξαμματαῶσθαι exocul-
 latus*, sed hoc *Aristophanis* loco non significat *excaca-
 tum* esse, sed potius *oculis nudum* & ex cæco *Lyn-
 ceum* factum esse. Nam *Plutus* cæcus propterea in *Ari-
 stophanis Pluto* ductus est in templum *Æsculapii*, ut
 ejusdem ope visum donaretur ideoque *Interpres* hic sane
ἐξαμματαῶσθαι in sua versione. KÜHN.
³⁶ Καὶ ἀμβλὺ] Defunt καὶ α. ο. ε. β. in MS.
 JUNG.
³⁷ φησιν Ἀριστοφ.] Defunt φησιν Α. τ. π. ε. Α.
 in MS. JUNG.
³⁸ Ἐτόνον] Est εὐτόνον in MS. pro ἔτ. JUNG.
³⁹ ἀρρένωπὸν] *Falckenburgius* ἀρρένωπὸν.
⁴⁰ ἀπειλητικόν.] Deest ἀπειλ. in MS. JUNG.
⁴¹ Περί διαφ. ὀφθ.] Absunt a C. A. pergit autem
 κ. τ. ε. βλέμμα θηλυκόν, ἀνανδρὸν, θῆλυ, γυναικεῖον,
 ἀνατετραμμένον. KÜHN.
⁴² Καὶ τὰ ἐναντία] MS. καὶ τὰναντία. deest dein
 θηλυκόν, θηλυπρ. & μοχ ἀχρεῖον. JUNG.
⁴³ ἀναβάλλειν &c.] *Obvertere oculorum albuginem*
 inter videndum. KÜHN.
⁴⁴ ἀναβάλλειν] Vid. Comm. avi cap. 173. JUNG.
⁴⁴ Προσήκοι] Absunt a C. A. usque ad ὀφθαλμῶν.
 KÜHN.
 Προσήκοι] Defunt προσήκοι δ. κ. τ. τ. μ. τ. τ.
 in MS. JUNG.

Cæcum enim, orbum dices, addendo oculos, tanquam sine horum additione incertum sit, cujusnam membri sit orbitas. * Mutilus vero est, toto orbus corpore, ut Ilaus dicit in Libro contra Aristarchum, Reliquit in loco fenes, & mutilos. Xenophon etiam neutro genere Mutila dixit. Cratinus vero in Pluto, Mutilationem. Huc etiam nocua, & innocua pertinent. Oculus quoque dicitur, glaucus, cæsius, gratiosus, niger, lusciosus, nigros oculos habens, unoculus. * Monoculus apud Herodotum de his, qui natura unum tantum oculum habent, ut Cyclopes & Arimaspeæ. Dicatur etiam, oculos effodere, excavare, extinguere, eruere, evacuare, dilaniare, loca luminis haurire, extrahere, & similia. & oculus sanguineus, terribilis. concavos oculos habens, prominentibus oculis præditus. Turgidos habens oculos, & ἐποφθαλμιῶν, dicitur invidus. Et oculum adjacere est, aliquam rem concupiscere. Et Ἐνοφθαλμιῶσθαι, pro desiderari dicitur Hyperides. * Dicatur quoque, oculi lucentes, luciferi, ut Plato, Lucifera lumina dixit. relucens, acres, igniti, splendorem emittentes, fulgorem, lumen. ju-

ραμένους τοὺς ὀφθαλμούς. 45 πεπηρωμένον γὰρ ἑρεῖς μετὰ προσθήκης τοὺς ὀφθαλμούς, τὸν τυφλὸν, ὡς ἀνευ προσθήκης ἀθλον ὄν, ὁποῖου μέρους ἢ πῆρωσις. * ἀνάπηρος δὲ ἐστίν, ὁ πᾶν τὸ σῶμα 46 πεπηρωμένος, 47 ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταρχοῦ, Κατέλιπεν ἐν τῷ χωρίῳ γεροντᾶς, καὶ ἀνεπήρους. 48 εἴρηκε δὲ Ξενοφῶν καὶ οὐδετέρως, ἀνάπηρα. 49 Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ, καὶ ἀναπηρίαν. τάχα δεκαὶ τὸ ἐμπηρα τοῦτοῖς προσήκει καὶ ἄπηρα. Ὄφθαλμος δὲ λέγεται ἄν, 50 καὶ γλαυκός, γλαυκίαν, χαροπός, μελανόματις, μυωπίας, 51 μελανόφθαλμος, ἑτερόφθαλμος. * τὸ δὲ 52 μονόφθαλμος παρὰ Ἡροδότῳ, ἐπὶ τῶν ἐκ φύσεως ἕνα ἐχόντων ὀφθαλμῶν. οἷον, Κυκλώπων, καὶ 53 Ἀριμασπῶν. ῥηθεῖ δ' ἄν, τοὺς ὀφθαλμούς 54 ἐξορύττειν, καὶ 55 κοιλαίνειν, σβεννύειν, βαθύνειν, κενεῖν, σπαρασσειν, ἐκπυθμένων ἀνασπᾶν, 56 ἀνέλκειν, καὶ τὰ ὁμοῖα. καὶ ὀφθαλμὸς ὕφαιμος, 57 ταραχῶδης, καὶ κοιλόφθαλμος, καὶ κοιλοφθαλμιῶν, ὁ ἐξέφθαλμος. καὶ 58 κυλοιδιῶν, καὶ ἐποφθαλμιῶν, 59 ὁ φθονῶν. καὶ 60 ἐποφθαλμιῶν, τὸ ἐπιθυμεῖν τινος. καὶ 61 ἐνοφθαλμιῶσθαι, τὸ ἐπιθυμεῖσθαι, Ἵπερίδης. * Λέγοντο δ' ἄν, ὀφθαλμοὶ λάμποντες, 62 Φωσφόροι. ὡς καὶ 63 Πλάτων, Φωσφόρα ἕμματα. στίλβοντες, 64 θυμοειδεῖς, πυρώδεις, μαρμαρυγᾶς ἀφιέντες, 65 αἴγλην, αὐγὴν.

45 Πεπηρωμένον] C. A. πεπηρωμένος γὰρ ἑρεῖς μετὰ προσθήκης. Cætera usque ad ἀθλον margini adscripta sunt. KÜHN.
 Πεπηρωμένον] MS. πεπηρωμένος (quod est sic emendatum, quum antea esset πεπληρωμένος) δὲ ἑρεῖς μ. absque intermediis. JUNG.
 46 Πεπηρωμένος] Sequitur in C. A. εἴρηκε δὲ Ξενοφῶν κ. οὐ. κ. καὶ ἀναπηρίαν. ὀφθαλμὸς δὲ λ. ἄν γλαυκός. C. V. male πεπηρωμένος δὲ. KÜHN.
 47 Ὡς Ἰσαῖος] Desunt ὡς I. ε. τ. κ. u. cum verbis oratoris in MS. JUNG.
 Ὡς Ἰσαῖος] Falckenburgius iterum, ut supra Segm. hujus libri 8. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ῥισαίχμου.
 48 Εἴρηκε δὲ Ξενοφῶν] Falckenburgius noster ex MSt. pro vulgato Ξενοφῶν habet: Ἀντιφῶν δὲ ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας.
 49 Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ] Athen. Πλούτους. vid. Casaub. animadv. lib. III. cap. 14. SEB.
 Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ] Desunt in MS. Κρ. δ' ἐν π. & τάχα δ. κ. τ. ε. τ. π. κ. ἄ. De Cratini fabula Casaub. III. ad Athen. XIV. Sed quod ad ἄπηρα, non possum quin hoc nomen Herodoio nostro indicem restituendum, cui & sic interdum bene facere quid verat? quandoquidem per tempus vetabamur adjicere aliquot insignes observationes ab admirando juvene, D. Heinsio nostro amicissimo, ad nos benigne missas. Herodotus Clione cap. 32. ἄπειρος δὲ ἐστὶ, ἀνούσος, ἀπαθὴς κακῶν, εὐπᾶσις, εὐδίδης. Et Valla, ait Heinsius noster, frustra est, ὅς Stephanus, qui ἄπειρος vult esse experti malorum: Scribendum est, ἀπῆρος δὲ ἐστὶ: quod cum ἀνούσος ὅς ceteris recte coheret. JUNG.
 50 καὶ] Deest particula καὶ in MS. & pro χαροπός, est χαροπαῖος. JUNG.
 51 Μελανόφθαλμος] Non adest μελανόφθαλμος. in C. A. KÜHN.
 Μελανόφθαλμος] Deest μελανόφθ. in MS. JUNG.
 52 Μονόφθαλμος] Vid. Nimmef. Notis ad Phryg. JUNG.

53 Ἀριμασπῶν] MS. ἀριμασπῶν. JUNG.
 54 Εξορύττειν] MS. ἐξορ. κενεῖν, κοιλαίνειν, & mox deest κενεῖν. JUNG.
 55 Κοιλαίνειν] C. V. καὶ τοῦν κυλαίνειν. dein C. A. κενεῖν non habet. KÜHN.
 56 Ἀνέλκειν κ. τ. ο.] Absunt hæc a C. A. quæ sequuntur extant ibidem in margine usque ad κυλοιδιῶν addito καὶ τὰ ὁμοῖα. KÜHN.
 Ἀνέλκειν] Abest a MS. JUNG.
 57 Ταραχῶδης] Deest in MS. cum voc. seq. & istis ὁ ἐξοφθ. dein habet MS. καὶ κυλοιδιῶν, καὶ τὰ ὁμοῖα, καὶ ἑ. JUNG.
 58 Κυλοιδιῶν] Vid. Segm. hujus libri 66. SEB.
 59 Ὁ φθονῶν] Scribe ὁ φθ. JUNG.
 60 Ἐποφθαλμιῶν] C. A. ὀφθαλμιῶν. KÜHN.
 Ἐποφθαλμιῶν] Nostrates dicunt: Ein aug auf eine sâch haben.
 61 Ἐνοφθαλμιῶσθαι] C. V. ἐνοφθαλμιῶσαι τὸ ἐπιθυμῆσαι. C. A. λυπέσθαι. KÜHN.
 Ἐνοφθαλμιῶσθαι] MS. ἐνοφθαλμιῶσαι, τὸ ἐπιθυμῆσαι, Ἵ. H. Steph. in thesauro suspicatur forte & hic legendum etiam ἐποφθαλμιῶσθαι, ut sit ejusdem verbi, a quo priora. JUNG.
 62 Φωσφόροι] C. A. Πλάτων φ. ο. στ. μαρμαρυγᾶς (C. V. ἀμαρυγᾶς.) u. ἐπαγωγοί, ἐπέριστοι, ἐκ δὲ τοῦ ἀπαφύρετος τῶν ὀμμάτων δακρύου ἀλλατὶ σχηματίζεσθαι καὶ ὁ παρὰ τ. π. u. omittis cæteris omnibus. KÜHN.
 63 Πλάτων] Locus Platonis est in Τιμαῖο: τῶν δὲ ἀργάνων πρῶτον μὲν φωσφόρα συνεκτάναντο ὀμματα, &c. an συνεκτάναντο legendum? JUNG.
 64 Θυμοειδεῖς] Deest θυμ. & πυρ. in MS. dein pro μαρμ. MS. habet ἀμαρυγᾶς. non minus recte, imo forte rectius: exempla dabit tibi thesaurus Stephani in ἀμαρυγῇ, quod eleganter hoc de oculis dicatur. vid. Suid. & Hesych. JUNG.
 65 Αἴγλην] Desunt αἴγλ. u. ἰδέειν in MS. JUNG.

ἡδεῖς, ⁶⁶ ἐπαγωγοί, ⁶⁷ ἐπέραστοι. καὶ τὸ ἀπ' αὐτῶν ἀπέρρεον, ἴμερος. τὸ δὲ λυόμενόν τε καὶ καταρρέον ἐκ τῶν ὀμμάτων ὑγρὸν, δάκρυον. ἀφ' οὗ τὸ δακρῦσαι, ἀπαδακρῦσαι, καταδακρῦσαι, φιλόδακρυς, πολύδακρυς, ἀδακρυς, ἀδακρυτί. καὶ ὁ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἀρίδακρυς. καὶ ⁶⁸ ἀδακρῦ-
 64 τους, ὡς Ἰσοκράτης. * καὶ ⁶⁹ Ὀμηρος, ἀδακρῦτῶ ἔχεν ὄσσε. δακρυρροοῦντας δὲ, Ἄλεξις. Ἐρεῖς δὲ, καὶ κλαῦσαι, ⁷⁰ ἀνακλαῦσαι, ⁷¹ ἀπέκλαιεν, ὡς Ἡρόδοτος. ⁷² ἀνακλαύσασθαι, ⁷³ κλαυθμυρίζεσθαι, κλαυθμός, κλαυθμυρισμός, ⁷⁴ ὡς Ἰσαῖος. παρὰ δὲ Πλάτωνι, καὶ ⁷⁵ κλαυθμονή. ⁷⁶ ἀκλαυστος ⁷⁷ δὲ, παρ' Ὀμήρω. καὶ Σοφοκλεῖ δακρῦων, κλαυθμυρίζομενος. κλαυσεῖσθαι δὲ, οἱ κωμικοί. ⁷⁸ κλαῖεν, καὶ κλαύσιαν, τὸ κλαῦσαι θέλειν. ⁷⁹ κλαίησιν δὲ; Δημοσθένης. Ξενοφῶν δὲ, ⁸⁰ καὶ κλαυσίγελως. ⁸¹ εἴρηται δὲ ἐκ τοῦ παρ' Ὀμήρω,

Δακρυθεῖν γελάσασα. ---

cundi, illecebrosi, amabiles. quodque ab his defluit, desiderium. Solutum autem illud humidumque defluens, lachryma. unde dicitur lachrymari, lachrymas fundere, emittere lachrymas, ad lachrymandum promptus, lachrymabilis, lachrymis carens, sine lachrymis. Et apud Poetas, Multum lachrymabilis. Et Indefleti, apud Isocratem : * & Homerus, Oculos ⁶⁴ lachrymis carentes habuit : Lachrymis vero fluentes, Alexis dixit. Dices etiam, flere, deflere. Deflevit, ut Herodotus inquit. deplorare, ejulari, fletus. Ejulatus, ut Isæus. Apud Platonem vero etiam Planctus reperitur. Indeploratus vero est apud Homerum, & apud Sophoclem lachrymans, ejulans. Ejulare vero Comici dicunt. plorare, & lachrymaturire, pro lachrymare velle. Demosthenes autem Κλαίησιν dixit. Xenophon vero dixit Κλαυσίγελως, id est, Lachrymando ridens. Sumptum est autem ex illo Homeri,

Lachrymabile ridens.

⁶⁶ Ἐπαγωγοί] E Glossis redderem, *illices, pelleres, blaῖdi.* Kühn.

⁶⁷ Ἐπέραστοι] MSS. ἐπέραστοι, καὶ τὰ ὅμοια. ἐκ δὲ τοῦ ἀπέρρεοντος τῶν ὀμμάτων δακρῦον ἄλλα τε σχηματίζεται, καὶ ὁ παρὰ τοῖς π. SEB.

⁶⁸ Ἀδακρῦτος] Post ἐπέραστοι, loco sequentium quatuor linearum ita tantum MS. καὶ τὰ ὅμοια. ἐκ δὲ τοῦ ἀπέρρεοντος τῶν ὀμμάτων δακρῦον, ἄλλα τε σχηματίζεται, καὶ ὁ π. &c. JUNG.

⁶⁹ Ἀδακρῦτῶ] C. V. Ἀραδακρῦτῶς ὡς I. ἀραδακρῦτῶ. C. A. ἀδακρῦτῶ omisso, ἔχεν ὄσσε, & postea δὲ Ἄλεξις, ἐρεῖς δὲ κ. κ. καὶ ἀνακλαῦσαι ἀπέκλαιεν ὡς Ἡρόδοτος κλαυθμυρίζεσθαι, κλαυθμός, κλαυθμυρισμός, παρὰ δὲ Πλάτωνι κ. κ. ἀκλαυστος κλαῖεν κ. κ. τ. κ. θ. κλαίησιν δ. Δ. Ξενοφῶν δὲ κλαυσίγελως εἴληπται. Kühn.

⁷⁰ Ἀνακλαῦσαι] Pro ἀδακρῦτῶς, MS. ἀραδακρῦτῶς. Defunt dein καὶ ὄμ. & pro hemistichio tantum habet MS. nomen ἀδακρῦτῶ. deest dein δὲ Ἀλ. JUNG.

⁶⁹ Ὀμηρος] Odys. δ, 186. SEB.

⁷⁰ Ἀνακλαῦσαι] P. R. καὶ ἀνακλ. & mox A. & P. V. ἀπέκλαιεν. SEB.

⁷¹ Ἀπέκλαιεν] MS. ἀπέκλαιεν. JUNG.

⁷² Ἀνακλαύσασθαι] Deest ἀνακλαυσασθ. in MS. JUNG.

⁷³ Κλαυθμυρίζεσθαι] MSS. κλαυθμυρίζεσθαι. SEB. Κλαυθμυρίζεσθαι] Est κλαυθμυρίζεσθαι in MS. JUNG.

⁷⁴ ὡς Ἰσαῖος] Defunt ὡς Ἰσ. in MS. JUNG.

⁷⁵ Κλαυθμονή] MS. κλαυμονή. quod notabis, quum H. Steph. in thesauro suo id dicat in veteri Lexico adferri ex Platone, non prolato loco : at, inquit, κλαυθμονή, quod apud Plat. lib. VII. de Leg. (κλαυθμῶναι καὶ βοῶ) nititur autoritate Pollucis. Et si analogiam ad vocem videor illud posse defendere. Scilicet ut φλέγω, φλέγμα, φλεγμονή, πλῆθω, πλήσμα, πλησμονή. Sic putem κλαῦμα, κλαυμονή. Et certe, cur enim fallamus? apud Platonem lib. VII. Legum illo loco in edit. Wechel. sine θ clare est : τοῖς δὲ παιδίοις τὸ δέλαμα ἂν ἐρῶ καὶ μισέι, κλαυμοταὶ καὶ βοαί. JUNG.

⁷⁶ Ἀκλαυστος] H. Steph. quosdam Grammaticos tradere inquit, Homerum quidem ἀκλαυτον, at postea eius ἀκλαυτον scripsisse : e quibus tamen & ipsi

nonnulli ἀκλαυτον scripserint, ut Sophocl. Antig. v. 888.

Ἀκλαυτος, ἀφίλος, ἀνυμέναιος
 Ταλαίφρων ἀγομαι.

Verum si Pollucis fides habenda, derogandam eam exemplaribus quæ ἀκλαυτον habent. Quid ergo, si Pollux forte scripsisset ἀκλαυτον? Sane clare ita est in P. V. & A. Apud Homerum vero in quibusdam exemplaribus etiam ἀκλαυστος. *Iliad.* x. 386. *Odys.* δ, 494. λ, 54. 72. SEB.

⁷⁷ Δὲ παρ' Ὀμήρω] Defunt δὲ π. O. x. Σ. δ. cum versu sequenti & voce οἱ κωμ. in MS. JUNG.

⁷⁸ Κλαῖεν] Κλαῖων MS. pro κλαῖεν. JUNG.

⁷⁹ Κλαίησιν] MSS. κλαίησι. SEB.

⁸⁰ Κλαυσίγελως] H. Steph. in suo codice delevit, ut sit κλαίησι, & in ora indicavit esse in orat. in *Midiat.* quem locum in ipsius thesauro, si lubet, videas. Ego & alium observo in ea contra Cononem, e qua etiam quædam noster suis libris inspersit: ita ibi in extrema oratione Demosthenes: ἀλλὰ δὴ ἴσεται Κόνων, καὶ κλαίησι. Et alium longiuscule a fine ejus περὶ τῆς Παραπρεσβ. ἀλλὰ ὑπὲρ αὐτοῦ κλαίησι, τοῦ τὰ τοιαῦτα περὶ σβουκότος. Sed quid si κλαίησιν verum erat, nec mutari debebat? Ita sane puto, & en locum quem respicere potuit Pollux in Παραπρ. adv. Ρανταπετην: καὶ τῶ μὴδεν ὑποστελλόμενον μὴδ' αἰσχυνόμενον κλαίησιν, καὶ ὀδυρεσθαι, non ita longe a fine. At MS. noster mire habet aliter, κλαίησιν quasi nomen esset. JUNG.

⁸⁰ Καὶ] Deest particula καὶ in MS. Xenophonis locus est Ἑλληνικ. ζ. ut Comm. avi indicant cap. 195. JUNG.

⁸¹ Εἴρηται] P. R. εἴληπται δὲ ἐκ. Homeri locus est *Il.* ζ, 484. de *Andromache*, ridente ob parvulum *Αστυνοῖα*; lacrumante autem ob abitum *Hectoris* mariti. Alio itaque sensu κλαυσίγελως dicitur apud Xenoph. lib. VII. Ἑλλ. fol. 626. ubi fletus e summo gaudio profectus notatur: (*Schol. Pind.* est ὑπερμετρός χαρῶν.) unde ibidem mulieres dicuntur ἄμα χαρῶν δακρῦσαι. Perinde ut *Odys.* π, 16. de *Eumæo* legitur ἐυλερὸν δὲ εἰ ἔκπεσε δάκρυ. reverso scil. *Telemacho*, quem amplectitur sicut pater filium

Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῃ ἡμερῶν.

• *De morbo oculorum.* 11.

• 82 Περὶ νοσημάτων ὀφθαλμῶν. 1Α'. 65

Oculorum vero morbus, ophthalmia. Confusio oculorum, apud Platonem, graminiosis oculis esse, lippire. lusciosus, albor oculorum, & albugo. qui vero hæc habet homo, albuginosus dicitur. Aristophanes autem oculorum hulcera, Ficus vocat. Lippum vero, obscure videntem. Et Simonides Iambicus, Aut cæcus, dixit, aut lippus, aut horrendum videns.

Νόσημα δὲ ὀφθαλμῶν, 83 ὀφθαλμία. 84 ἐπιτάραξις ὀμμάτων, 85 παρὰ Πλάτωνι 86 γλαμῶν, καὶ λημῶν. 87 νυκτάλωψ, καὶ 88 ἄργεμος, τὸ λεύκωμα. καὶ ὁ τοῦτ' ἔχων ἄνθρωπος, 89 ἐπάργεμος. Ἀριστοφάνης δὲ, 90 σῦκα τὰ 91 ἐν ταῖς ὀφθαλμοῖς ἔλκη λέγει. 92 σκνιπὸν δὲ, τὸν 93 ἀμυδρῶς βλέποντα. καὶ Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιὸς, ἢ τυφλός, 94 ἢ τίς σκνιπός, ἢ 95 μέγα βλέπων.

66 • *De palpebris, & his quæ circa ipsas sunt.* 12.

• 96 Περὶ βλεφάρων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. 1Β'.

Partes vero oculi, Palpebræ quidem extensa est cutis, oculos concludens,

Μέρη δὲ 97 ὀφθαλμοῦ, βλέφαρα μὲν, τὸ 98 ἐπιτετανυσμένον δέρμα, καὶ συγκλειὸν τοὺς ὀφθαλ-

Item apud Pindar. de *Esone*
--- Τὸν μὲν εἰσελθόντ' (*Esone* filium)

Ἐγγὺν ὀφθαλμοῖ πατρὸς.
Ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξιν
Δάκρυα γηραλέων βλεφάρων,
Ἄν περὶ ψυχῆν ἵπει
Γάθουσι ἐξαιρετον,
Γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν. *Pyth.* IV, 214.
Senex quoque *Terentianus*, *lacrimo*, inquit, *gaudio*, *Helph.* III, 4. Et *Electra Sophoclea* v. 909. *Chrysothemis*:

Καρὰ δὲ πῆμψημ' εὐδὺς ὄμμα δακρῶν.
ac rursum v. 1234. Chorus:
Γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
Nec alius fuit *fletus* (si e sacris etiam exemplum *peris*) *Jacobi* amplectentis *Josephum* quem a feris disceptum putaverat, *Gen.* 46, 29. Οὕτω καινὸν τι ἄρα χαρῆ καὶ λύπη δακρυά ἐστίν. quod epiphonema subjicit *Xenophon* narrationi de lacrymis obortis *Spartanos*, postquam nuncium de illustri *Archidami* victoria cognovissent, lib. V. citato fol. 620. Cui ὁμψφοὶ *Sophocli* versus, quos *Scholiastes Pindar.* ad locum modo adductum refert:

Χῶρος γὰρ οὐτὸς ἐστὶν ἀνθρώπου φρενῶν;
Ὄπου τὸ τεργνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει.
Δακρυῖροσι γούν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων.

h. e. *Camerario* interprete:
Hic est enim, quo quicquid animo vel dolet;
Vel est suave, conspici solet, locus:
Ergo hinc utraque fletus aquam sors elicit.
Causam tradit *Alexand. Aphrod.* lib. I. problem. 31. οἱ μὲν (inquit) λυπούμενοι τῇ πυκνότητι τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς πόρων ἐκθλίβουσι τὸ ἐν αὐτοῖς ὑγρὸν. ἢ λύπη γὰρ ψύξει καὶ πυκνοῦσιν ἰργάζεται τῶν πόρων. οἱ δὲ χαίρομενοι, τὸ ἐναντίον τῇ ἀραιότητι τῶν πόρων ἐκχέουσι τὰ ὑγρά. SEB.

Eiphetai] MS. *nofter* pro *εἴρηται* habet *εἰληπται*, non male. *Homeri* vero sequens ἱλ. ζ. JUNG.

82 Περὶ νοσημάτων ὀφθαλμ.] *Abelt* hujus Sectionis titulus in MS. JUNG.

83 Ὄφθαλμία] Hinc incipit versus ille in C. A. paulo post καὶ π. Π. γλαμῶν; ita & C. V. KÜHN. Ὄφθαλμία] *Falckenburgius* ἔξυτῶνας, ὀφθαλμιά. *Glossa*, ut *Pollux*, ὀφθαλμία *Lippitudo*.

84 Ἐπιτάραξις] MS. ἐπιτάραξις ὀμμάτων καὶ παρὰ Πλάτωνι γλαμῶν. Sic & infra V, 185. γλαμῶν MS. pro γλημῶν. Sed vulgata bene habere videntur. Certe illud ἐπιτάραξις ὀμμάτων ex Platone adferre voluit. Ita enim obsecro lib. VII. de Rep. ὅτι διτταὶ καὶ ἀπὸ διττῶν γίγνονται ἂν ἐπιτάραξις ὀμμάτων, ἕκ γε φάτος εἰς σκότος μελιστωμένων, καὶ ἐκ σκότου εἰς φῶς. JUNG.

85 Παρὰ Πλάτωνι] MSS. καὶ π. Π. SEB.
86 Γλαμῶν] *Falckenburgius* γλαμῶν, cum quo facit *Hesychius*, qui idem γλαμῶν, λημῶν.
87 Νυκτάλωψ] Sic & P. V. & A. sed P. R. νυκτάλωψ, quomodo alibi etiam est. vid. *Anus. Foesium* *aecon. Hippocr.* ubi inter alia e prædiction. *Hipp.* lib. II. pag. 422, 49. adducitur: οἱ δὲ τῆς νυκτὸς ὀράντες ἰοὺς δὴ νυκτάλωπας καλοῦμεν. at qui noctu vident, quos *μηλατορας* *nepcuramus*. Non dissimiliter *Felto*, a quo *luscitio* dicitur *vitium oculorum quod clarius vesperi, quam meridie cernit*. Nam *νυκτάλωπας* lat. *lusciosus*, teste *Plin.* lib. XXVIII. cap. 11. qui tamen eos interdiu quidem videre, sed noctu vesperive nihil, scribit lib. VIII. c. 50. Existere a. id vitium de lolii usque apud *Plaut.* innuitur, *Mil. act.* II. sc. 3. ubi & (sunt hæc *Est. Rudingeri* verba) in productione nomen est, ut videtur, *πεπλασμένον*, & quod est pro *lusciosus luscitiosus*. Sic autem *Sceledrus* ibi ad *Palstrionem*:

Mirum est lolio vidistare te tam vilis tritico.
Pal. *Quid jam? Sc. quia luscitiosus. P. verbero: adepol tu quidem*

Cæcus, non luscitiosus. SEB.
Νυκτάλωψ] C. A. *νυκτάλωψ*. καὶ ἄργεμος, sed e τῷ i superscribitur. KÜHN.

Νυκτάλωψ] MS. καὶ *νυκταλ.* auctius: mox male τῷ pro τὸ. JUNG.

88 Ἄργεμος] De ἀργίμω vid. *Foes. Occ. Hippocr.* in ἀργεμων. JUNG.

89 Ἐπάργεμος] Ἐπάργεμος etiam MS. JUNG.

90 Σῦκα] Σῦκα MS. vid. vero de his *Foes. Occor.* *Hippocr.* in σῦκα. *Locus Aristophanis*, ni fallor, hic est in *Ranis*, ubi *Bacchus* ad *Euripidem* ait:

Τὸ λευκῆσι γὰρ τοῦτ' ἐπὶ ταῖς προλόγοισί σου,
Ὡσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ ταῖσι ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

ubi vide *Scholiasten*, qui ait hoc πάθημα ἰδιωτικῶς συκάμινον dici. JUNG.

91 Ἐν ταῖς ὀφθ.] C. A. τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς λέγει ἔλκη. *σκνιπὸν δὲ* (C. V. *σκνιπὸν*) τὸν ἀμυδρὸν β. ita & C. V. qui & mox *σκνιπός*, pro *σκνιπός*. *Hesych.* *σκνιπός* & *σκνιφός* est *sordidus homo*. vid. eundem in *σκνιφός*. KÜHN.

92 Σκνιπὸν] *Falckenburgius* *σκνιπὸν*.

93 Ἀμυδρῶς] PP. ἀμυδρὸν βλ. SEB.
Ἀμυδρῶς] MS. ἀμυδρὸν. JUNG.

94 Ἡ τίς σκνιπός] Hoc *σκνιπός* ex *Polluce* adfert & *H. Jun.* nomencl. in *Lusciosus*. vide doctiss. *Nannet.* notis ad *Phrynich.* in *σκνιφός*. JUNG.

Ἡ τίς σκνιπός] *Falckenburgius* ex MS. ἡ *πικνηπτος*.

95 Μεγὰ] *Scribe μέγα*. JUNG.
96 Περὶ βλεφάρ.] Idem titulus in MS. JUNG.
97 Ὄφθαλμοῦ] P. V. ὀφθαλμῶν. SEB.
98 Ἐπιτετανυσμένον] C. V. ἐπιτετανυσμένον. KÜHN.

μους, ἀ καὶ⁹⁹ καλύμματα¹⁰⁰ καλεῖται. ὧν τὰ ὑπεράνω, ¹ σκύνια. ἔθεν καὶ τὰ περι τὰς ὀφρῦς ² γείσσα, ἐπισκύνια. καὶ ³ κύλα δὲ, καὶ ἀνάκυλα, καὶ ἐπικυλίδες. ἀφ' ὧν καὶ τὸ κυλοιδιᾶν. οἱ καὶ, κύλον μὲν, τὸ κάτωθεν βλέφαρον. τὸ δὲ ⁶⁷ ἀνωθεν, ἐπικυλίδα, ἢ κυλίδα. * τὰς δὲ ἐπὶ τῶν βλεφάρων γραμμάς, οἶον, ⁴ ρυτίδας, ⁵ ἔλιγγας οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βλεφάρων ἑρεῖς, ⁶ μῦσαι, καὶ ⁷ ἐπιμῦσαι, καὶ καταμῦσαι, συμβαλεῖν τὰ βλέφαρα, καὶ ἐπιβαλεῖν, ⁸ καὶ καταβαλεῖν, καὶ προσβαλεῖν, καὶ κλείσαι, ⁹ καὶ ἐπικλείσαι, καὶ συγκλείσαι, καὶ σκαρδαμύξαι λέγουσι. ¹⁰ καὶ ἀσκαρδαμυκτι, Ξενοφῶν. ¹¹ ἀσκαρδαμύττειν, καὶ ἀσκαρδαμυκτος, Ἀριστοφάνης. καὶ ¹² συνελεῖν δὲ βλέφαρον, τὸ καταναστάξαι. ⁶⁸ ¹³ μεμνηῖσθαι δὲ χρῆ, ὅτι ¹⁴ Ἀριστοτέλης ἐφη μὴ δύνασθαι συνελεῖν βλέφαρον ῥαγεῖν,

quæ etiam tegumenta dicuntur, quorum superior pars, σκύνια dicitur. unde etiam superciliorum grunda, ἐπισκύνια dicta est. Et cilia, superiores palpebræ. unde etiam Κυλοιδιᾶν, id est, palpebris turgere, dicitur. Cilium autem inferius, βλέφαρον. superius vero, supercilium, aut κοιλίδα vocant. * Palpebrarum vero lineas, utpote rugas, Helinges Poëtæ vocant. De palpebris vero dices, claudere, tegere, occultare, committere palpebras, immittere, demittere. adaptare, claudere, occludere, concludere. & connivere dicunt. Et Conniventer, Xenophon dixit. Lip-pire vero & Inconnivens, Aristophanes. Contrahere palpebram, καταναστάξαι dicitur. * Notandum autem est, quod A-⁶⁸ ristoteles dicit, palpebram ruptam contra-

Ἐπιτετανασμένον] MS. ἐπιτεταναμένον. JUNG.

99 Καλύμματα καλ.] P. V. καλεῖται καλύμ. SEB. 100 Καλεῖται.] C. V. καλοῦσι ὧν τὰ ὑπεράνω κυρία.

KÜHN.

1 Σκύνια] MS. κυρία, pro σκύνια. & tamen mox inverto, ἐπισκύνια γείσα. JUNG.

2 Γείσσα, ἐπισκύνια.] Uterque Codex ἐπισκύνια, γείσσα (C. V. γείσα) καὶ κύλα δὲ καὶ ἀνάκυλα καὶ ἐπικυλίδες ἀφ' ὧν καὶ τὸ κυλοιδᾶν οἱ δὲ κύλον μὲν. C. A. κύλα (in textu sed κύλοι superscriptum) μὲν τὸ κάτω βλέφαρον, τὸ δὲ ἀνωθεν ἐπικυλίδα ἢ κυλίδα. ita & C. V. quoad ultima. vid. Hesych. in κύλα. KÜHN.

3 Κοιλ. α. ἀκοιλ.] MSS. constanter hic & deinceps cum v habent κυλ. ἀνάκυλ. ἐπικυλ. &c. PP. alicubi etiam λλ. tamen κλλός aliud. vid. infra V, 188. Quod ad hunc autem locum consule Oecon. Hipp. Poesii qui κύλα & κύλα probat, quod apud Hesych. fit: Κύλα, τὰ ὑπὸ κάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα. nec aliter scribit Eustath. Odyss. fol. 821. addens insuper: ὅθεν καὶ κυλοιδᾶν παρ' Ἀττικαῖς τὸ τὰ κύλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰεῖν, ἐκ μακροπνεύσιος τυχῶν ἢ ἀνπνίας. Cum Suidas ita: κυλοιδᾶν, τὰ κύλα οἰδᾶν. ἴσθι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Θεόκριτος δὲ κολοιδᾶντα. ubi tamen rescribendum κυλοιδ. flagitante id metri lege apud Theocr. Idyll. I, 38. immo hic etiam mox similiter rescribendum. Estque ita & Segm. hujus libri 62. Categaris scripturæ per oi plane non meminit. Videturque factum hinc nomen τῶν κυλών quo libidinosi ac luxu perditii significarentur, ut in Sallustiana Cicer. non longe a fine: quisquid imprudicorum cylopium, parricidarum &c. SEB.

Κοιλ. α. ἀκοιλ.] MS. κύλα & ἀνάκυλα, & ἐπικυλίδες, & κυλοιδᾶν, omnia per v ut & ἐπικυλίδα, ἢ κυλίδα. Nec aliam Scripturam habet avus meus Comm. cap. 215. nisi quod κυλοιδᾶν, quo pacto scribendum ostendit locus Theocrygi Idyll. α. & supra etiam Segm. 62. ita edebatur. Verum pro illo hic κοίλοι. Comm. avi ibid. etiam κύλον. MS. vero κύλον habet. Et nescio sane an illa per v scribendi ratio ita nauci facienda. Certe sic & apud Hesychium: κύλα, τὰ ὑποκάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μῆλα τὰ ὑπὸ πᾶσι. quæ sane in coi apud ipsum frustra quaeras. adscribam & hæc Etymologicis in Κυλλῆσιος: κυλάδες γὰρ συνιστάμενον τοῦ v, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μέρη. ὅθεν καὶ τὸ ταῦτα οἰεῖν, κυλοιδᾶν καλοῦσιν. Non tamen ignoro sæpe & pro κοίλον mendose κύλον scribi in MS. quod & in nostro indicavimus factum antea. JUNG.

4 Ρυτίδας] In margine C. A. extat, at in textu

sequitur ὀλιγγας (sed superscribitur ρ τῷ λ, ut sit ὀρυγγας) ρυτίδας οἱ ποιηταὶ λέγουσι. C. V. leg. ὀρυγγας per α. KÜHN.

5 ἔλιγγας] MS. mire ὀρυγγας, pro ἔλιγγας habet. H. Steph. in thes. magis placet ἔλιγγας. Comm. avi c. 216. ἔλιγγας habent. JUNG.

ἔλιγγας] Falckenburgius ὀλιγγας. Cui lectioni vide an non faveat Hesychius voce ὀλιγγία.

6 Μῦσαι] MSS. ἑρ. μῦσαι καὶ συμβ. SEB.

Μῦσαι] In textu C. A. μῦσαι. margo vero habet μῦσαι, post ea συμβαλεῖν τ. β. κ. ε. καὶ κλείσαι, ubi margo addit: καὶ τὰ ὄμοια, dein iterum in textu, καὶ σκαρδαμύξαι λ. καὶ ἀσκαρδαμύττειν κ. α. καὶ συμβαλεῖν δὲ βλέφαρον καὶ τὸ καταναστάξαι. Cætera absunt a C. A. usque ad οὐδὲ γνάθον. KÜHN.

7 Ἐπιμῦσαι] Desunt ἐπιμ. καὶ κατ. in MS. JUNG.

8 Καὶ καταβαλεῖν] Ista καὶ καταβ. καὶ πρ. in MS. desunt. JUNG.

9 Καὶ ἐπικλείσαι, καὶ συγκλ.] Loco horum καὶ ἐκ. κ. συ. MS. habet: καὶ τὰ ὄμοια. JUNG.

10 Καὶ ἀσκαρδαμυκτι] Lucian. Timone tom. I. pag. 101. ἐς τὸ σημῖον καὶ τὸν μοχλὸν ἀσκαρδαμυκτι βλέποντας &c. de vigilantia & attentione avaritiæ. Apud Xenoph. autem in libris MSS. juxta (H. Steph. attestante) atque in editis ἀσκαρδαμυκτι legitur, lib. I. Cyropæd. fol. 21. Hæchel. A. nostris MSS. hoc adverbium abest; etiam sequens verbum δαμύττειν, quod non intelligo, nisi corruptum dicam ex ἀσκαρδαμύττειν, quod clare in MSS. extat. SEB.

Καὶ ἀσκαρδαμυκτι] Desunt in MS. καὶ ἀσκ. Ξεν. Locus Xenophontis est forte, certe primus, ubi hoc occurrit adverbium, lib. I. Παιδείας, ubi Cygnus cuiusdam Medo se depereunti & dicenti, ὅτι καὶ ὅσον σκαρδαμύττω χρόνον id mihi longum videtur, si te non videam, illum considerare jubet, se mox rediturum: ὅστε ὄρῳ σοι ἐξίστασι, καὶ βούλη, ἀσκαρδαμυκτι. JUNG.

11 Δαμύττειν] Pro δαμύττειν (quod quid sit nescio) MS. καὶ ἀσκαρδαμύττειν. deest dein Ἀριστοφάνης. JUNG.

12 Συνελεῖν] MSS. συμβαλεῖν δὲ βλ. SEB.

Συνελεῖν] Pro συνελεῖν, συμβαλεῖν leg. & C. V. in Gl. ἐπιμῦσαι, cohibere, καταμῦσαι conprehendere. KÜHN.

Συνελεῖν] Pro συνελεῖν, MS. συμβαλεῖν. JUNG.

13 Μεμνηῖσθαι] Μεμνηῖσθαι &c. γνάθον. Hæc cum intermediis non sunt in MS. JUNG.

14 Ἀριστοτέλης] Lib. I. H. A. cap. 13. & lib. III. de P. A. c. 13. KÜHN.

hi non posse, ut neque praeputium, nec maxillam. Blepharides vero, sunt pilis ex palpebris crescentes, non modo ornatus oculorum, sed & necessariam habentes prominentiam, ut res nocivas incidentes arceant, & oculorum radios dirigentes non aberrare sinant. quapropter Deus piscibus palpebras non dedit. * a vibus vero palpebras quidem dedit, pilos autem palpebrarum negavit. aliis vero animalibus pilos ipsos dedit, sed non utriusque. inferioribus etenim palpebrarum pilis carent. Quare Simon insectis probrum Miconi intulit, quod in Equi descriptione etiam inferiorum palpebrarum pilos posuisset. Partes autem, e quibus pilis hi excreverunt, putamina, entrichomata, palmites, & plantae dicuntur.

ὡς περ οὐδὲ πόσθην, οὐδὲ γνάθον. ¹⁵ βλεφαρίδες δὲ λέγονται, αἱ ἐκπεφυκυῖαι τῶν βλεφάρων ¹⁶ τρίχες, ¹⁷ οὐ κόσμος τοῖς ὀφθαλμοῖς μένον, ἀλλὰ καὶ κατὰ χρεῖαν ἔχουσαι τὴν προβολήν, ὡς τὰ προσπίπτοντα λυπηρὰ ἀποστέγουσιν, καὶ τὰς ὄψεις κατευθύνουσαι, μὴ ἑῶν πλανᾶσθαι. διαταῦτο καὶ ὁ θεὸς ἰχθύσι μὲν, οὐδὲ βλεφάρων ματέδωκεν* ὄρνισι δὲ, βλεφάρων μὲν, οὐ μὲν- ⁶⁹ ται καὶ βλεφαρίδων. τοῖς ἀλλοῖς ζώοις, καὶ βλεφαρίδων μὲν, ἀλλ' οὐχ ἑκατέρωθεν· τὰ γὰρ κατὰ βλέφαρα, ψιλὰ αὐτοῖς τριχῶν. ὅθεν καὶ ὁ Σίμων τοῦτο ἐνεῖδος τῆς ἀμαθίας ¹⁸ Μίκωνι προήνεγκεν, ὅτι καὶ τὰς κατὰ βλεφαρίδας προσέγραψεν ἵππου γραφῆ. ¹⁹ ὧν δὲ μερῶν αἱ βλεφαρίδες ἐκπεφύκασιν, ²⁰ καλοῦνται ἑλυτραί, καὶ ἐντριχώματα, καὶ ὄρχοι, καὶ ταρσοί.

* De interioribus oculorum. 13.

* 21 Περὶ τῶν ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν. 17. 70

Oculorum vero media illa pars nigra, pupilla. cujus splendor nitorque acies. ambiens autem hanc circulus, linea circularis, & iris. Omnis autem post pupilam albedo, albugo, aut logas dicitur. Partes vero oculorum, Medici Tunicas vocaverunt. sunt autem quatuor numero. & exterior vocatur ceratoides, quae est alba, solida, difficilis divisa, nervosa, cartilaginosa, densa, perspicua. sub hac autem secunda est, quae dicitur rhagoides aut rodoides, quae est densa, sanguinea, gratiofa aut hilaris, perpurpurgata. * tertia

ὀφθαλμῶν δὲ, τὸ μὲν ἐν μέσῳ μέλαν, ²² κέρη. ²³ ἢ ἡ αὐγὴ, γλήνη. καὶ ὁ ²⁴ περιβέων αὐτὴν κύκλος, γραμμὴ κυκλωτερῆς, καὶ ²⁵ ἴρις. τὸ δὲ μετὰ τὴν κέρην λευκὸν ἅπαν, ²⁶ σφενδόνη, καὶ λογάς. τὰ δὲ μέρη τῶν ὀφθαλμῶν, χιτῶνας ²⁷ ἐκάλεσαν οἱ ἰατροί. τέσσαρες δὲ εἰσι τὸν ἀριθμὸν. καὶ καλεῖται ὁ μὲν ²⁸ ἐξώτατος, κερατοειδής, ὅς ἐστι λευκός, στερεός, δυσδιαίρετος, ²⁹ νευρώδης, χονδρώδης, παχὺς, διαφανής. ὁ δὲ ὑπ' αὐτὸν ³⁰ δεύτερος, ³¹ ραγοειδής, ἢ ροδοειδής, ³² ὅς ἐστι δασύς, αἱματώδης, ³³ χαροειδής, ἢ χοροειδής, ³⁴ ἐκτετρημένος. * ὁ δὲ τρίτος, φακοειδής καλεῖ- ⁷¹

15 βλεφαρίδες] De hac Sectione tantummodo MS. βλεφαρίδες δὲ λ. α. ε. τ. β. τρίχες. ὧν δὲ ὑπερῶν ἐκπεφύκασιν, καλ. ε. κ. ε. κ. ο. κ. τ. Interpretatur vero hae avus Comm. cap. 219. ubi & de Micone (sic enim habet, ut forte Μίκωνι legisse credam) quem eundem cum illo pictore apud Plinium facit, qui partem porticus Athenis pinxit. JUNO.

16 Τρίχες] Post τρίχες sequitur in C. A. ὧν δὲ μερῶν &c. KÜHN.

17 Οὐ κόσμος] Ab οὐ κόσμος usque ad ἵππου γραφῆ desunt in C. A. omnia. KÜHN.

18 Μίκωνι] Interpret. recte, Μίκωνι. Simon, rei equestris peritissimus Auctor, hoc argumentum ignorantiae pictoris Miconis protulit, quod equo picto dedegit pilos etiam in palpebris inferioribus. KÜHN.

19 ὧν δὲ μερ.] Desunt & in C. A. ὧν δὲ μερῶν ἐκπεφύκασιν. interjecta autem petita sunt ex *Aristot.* lib. II. de P. A. cap. 13. 14. KÜHN.

20 Καλοῦνται] P. R. καλοῦσιν. SEN. Καλοῦνται] II. *syn.* nomencl. in *Palpebrarum crepido.* JUNO.

21 Περὶ τῶν ἐντὸς &c.] P. V. τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς &c. A. *Segm.* 71. inserit περὶ τῶν ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν. SEN. Περὶ τῶν ἐντὸς &c.] Idem titulus cum vulgato in MS. JUNO.

22 Κέρη] Κέρη καὶ γλήνη, MS. absque illis ἢ ε. JUNO.

23 ἢ ἡ αὐγὴ] Non habet C. A. nisi καὶ γλήνη. KÜHN.

24 Περιβέων] Uterque Codex περιβέων pro περιβέων. KÜHN.

Περιβέων] MS. optime περιβέων. Interpretatur hae *Rhodisim.* XVI. ant. 1. JUNO.

25 ἴρις] Iris MS. videturque antea si scriptum, quod quis emendavit. Ibidem deest partic. δὲ. JUNO. 26 Σφενδόνη] Vid. *Fas. Oecon. Hippocr.* Dem MS. τὰ μέρη δὲ τ. Exsequitur & tunicas oculorum avus meus in *Schedis* nondum editis Περὶ τῶν ἐντὸς μερῶν. JUNO.

27 Ἐκάλεσαν] P. R. ἐκάλου. SEN.

28 Ἐξώτατος] P. V. ἐξωτάτω. SEN.

Ἐξώτατος] Uterque Codex ἐξωτάτω, quia haec tunica κερατοειδής dicitur, inde Latinis *Cornea*. KÜHN.

Ἐξώτατος] MS. ἐξωτάτω. JUNO.

29 Νευρώδης] Hoc tantum in margine est C. A. KÜHN.

30 Δεύτερος] Abest a C. A. & V. qui & variata lectionem hic affert legendo, ραγοειδής ἢ ροδοειδής νεύρα dicitur. sequens χαροειδής ἢ χοροειδής etiam variata lectio est, malum χοροειδής, chorila *inslar luvie ac totius.* KÜHN.

Δεύτερος] Deest δεύτερος in MS. JUNO.

31 Ραγοειδής] MS. auctius post ραγοειδής, ἢ ροδοειδής, δὲ ε. JUNO.

32 ὅς ἐστι δασύς] P. V. δὲ ἐπίδασυς. SEN.

33 Χαροειδής] *Falckenhutius* χοροειδής, quod tamen mox sequitur.

34 Ἐκτετρημένος] Uterque Codex ἐκτετρημένος, *perforata*, recte. KÜHN.

Ἐκτετρημένος] Ἐκτετρημένος MS. rectissime. *Lutbet* adscribere ex *Ornithol.* *Collectan. Medicinal.* lib. XXIV. cap. περὶ ὀφθαλμῶν, ut ea in MS. *Pal.* legunt.

ται, καὶ ³⁵ κρυσταλοειδῆς, καὶ ἰαλοειδῆς. ³⁶ ὁ δὲ τέταρτος, ἀραχνοειδῆς, καὶ ἀμφιβληστροειδῆς. ³⁷ τὰ γε μὴν ἐγκοίλα τῶν ὀφθαλμῶν, ³⁸ κόγχοι καλοῦνται, ὁ ³⁹ παρὰ τοῖς βλεφάροις περιδρόμος. τὰ δὲ ἐκατέρωθεν τῶν βλεφάρων ἄκρα, κανθοῖ. ἢ αἰ ρίζαι, ⁴⁰ ἐγκανθίδες, ⁴¹ ἢ ἐπικανθίδες. καὶ οἱ μὲν πρὸς τῇ ρινί, ραντῆρες, καὶ πηγαί, ὅτι ⁴² καὶ ἀπ' αὐτῶν τὸ δάκρυον ⁴³ ἔρχεται. οἱ δὲ ὑπὸ τοὺς κροτάφους, ⁴⁴ παρωπίαι. τὰ δὲ ⁴⁵ παρὰ τῇ κόρῃ μέλαινα, πεσσοί. ὁ δὲ ὑπὸ τὴν ⁴⁶ ἱρὴν κύκλος, ὁ τῶ λευκῶ προσίων, ⁴⁷ ἄλωσ. τὸ δὲ καταλήγον τῶν λογάδων, πρέμνον καλεῖται. ἥν δὲ, πᾶσα ἢ τῶν ὀφθαλμῶν ⁴⁸ περιγραφή.

vero, phacoides vocatur, & crystallina, & vitrea. quarta vero, arachnoides, reticularis. Concavitates vero oculorum, conchii appellantur; est autem circuitus ille circa palpebras. Utræque autem summitates palpebrarum, canthi, quarum radices, encanthides, & epicanthides. Partes vero circa nares, scaturigines; & fontes sunt, quia ab ipsis lachrymæ defluunt. anguli vero versus tempora, hirci, nigrae autem partes circa pupillam, pelli. Circulus autem juxta irim, qui albugini proximus est, halus dicitur. Ultima autem albuginis pars, truncus vocatur. Eon vero, totus est oculorum ambitus.

72

* 49 Περὶ ῥίνος, καὶ ὀσφρήσεως.

ιδ'.

* De naso, & odore.

24. 72

⁵⁰ ῥίς, καὶ μυκτῆρ, καὶ μυκτῆρες, ⁵¹ παρὰ δὲ τοῖς ἰατροῖς, καὶ ῥώθωνες. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ, οἱ αὐτοὶ καὶ μύξαι. ὅθεν ἴσως καὶ ⁵² ἐν τῇ κοινῇ χρήσει, λύχνος ⁵³ δίμυξος. καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, ⁵⁴ τὸ προ-

Nasus, naresque, & apud Medicos etiam, ῥώθωνες dicuntur. apud Sophoclem vero, hæc eadem & Μυκᾶ vocantur. unde nimirum vulgari more lucernam dimyxam, id est, duplicem lychnum habentem nominamus. Et in Comœdia, E-

tut. ἔτι δὲ δὴ μῖζον θαῦμα τὸ κατὰ τὴν κόρῃ αὐτοῦ (χοροειδῆς, sic enim semper ibi) τῶν δὲ διετρεσεν γὰρ ἐταῦθα τὸν κναοῦν τοῦτον τὸν ῥαγοειδῆ καλοῦσιν γὰρ οὕτως αὐτὸν. εἰκάσαντες ὑπεραγί (puto legendum οἰμαι ῥαγί) σταφυλῆς &c. JUNG.

³⁵ Κρυσταλοειδῆς] Sic etiam MSS. H. Steph. sciendum est, inquit, inveniri & κρύσταλος (vid. infra V, III.) unico l. sed Eustath. duobus scribit, sicut & illa quæ allata fuit *Etymologia* duo flagitat. Præmiserat autem, dictum id nomen quoddam putare a κρύος & στέλλομαι, pro συστέλλομαι, ut sit τὸ ὑπὸ τοῦ κρύους συστειλλόμενον ὕδωρ &c. Et de frigore quidem consentit *Plinius*, *crystallum* inquiens *fieri gelu vehementiore concresco*, lib. XXXVII. cap. 2. Sed *Diodorus Sic.* non item. Scribit enim lib. II. fol. 134. *Weschel.* τὸς κρυστάλλους λίθους ἔχει τὴν σύστασιν ἐξ ὕδατος καθαροῦ παγίντος, οὐκ ὑπὸ ψύχους, ἀλλ' ὑπὸ θείου πυρὸς δυναμέως &c. SEB.

Κρυσταλοειδῆς] *Crystallina* tunica. ἀραχνοειδῆς &c. *retina*. videantur accuratius de istis tunicis Anatomicorum opera. Nam pro *Onomastico* sufficit illa attingisse rudī, ut ajunt, *Μημεγα*. KÜHN.

Κρυσταλοειδῆς] MS. κρυσταλλοειδῆς duplici ll te. CIUS. JUNG.

³⁶ ὁ δὲ τέταρτος] MS. ὁ τέταρτος δὲ ἀρ. JUNG.

³⁷ τὰ γε μὴν &c.] Hic in utroque Codice præmittitur titulus, περὶ τῶν ἐκτὸς ὀφθαλμῶν. KÜHN.

τὰ γε μὴν &c.] Ante hæc τὰ γε novus in MS. titulus hic, Περὶ τῶν ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν. JUNG.

³⁸ Κόγχοι] H. *γυμ.* nomencl. ubi de membris agit in *Simus*. & sic vocari ex *Virgilio* docet *Turnebus* XXIV. advcrf. 26. ubi hæc *Pollucis* laudat. JUNG.

³⁹ Παρὰ τοῖς βλεφάροις] MSS. περὶ τοῖς. SEB.

Παρὰ τοῖς βλεφάροις] C. A. & V. περὶ β. ceterum post περιδρόμος excidit vocabulum, quo ille circuitus appelleretur, vel post βλεφάροις subjiciendum κύκλος, ut περιδρόμος fit nomen circuitus vel vice versa. KÜHN.

Παρὰ τοῖς βλεφάροις] MS. περὶ πρὸ παρά. melius ni fallor. JUNG.

⁴⁰ Ἐγκανθίδες] C. A. ἐγκανθίδες ὑπερscripto. KÜHN.

⁴¹ Ἐπικανθίδες] Deest in C. V. ἢ ἐπικανθίδες. KÜHN.

Ἐπικανθίδες] Deest ἢ ἐπικ. in MS. de his *Fæf. Oecon. Hæppon.* καὶ ἐγκανθίδες. JUNG.

⁴² Καὶ ἀπ' αὐτῶν] C. A. ἀπ' αὐτῶν τὸ δάκρυον ἄρχεται, s tamen superscribitur τῶ α. KÜHN.

Καὶ ἀπ' αὐτῶν] Desunt καὶ ἀπ' in MS. JUNG.

⁴³ Ἐρχεται] MSS. ἀρχεται. SEB.

⁴⁴ Παρωπίαι] Παρωπίαι MS. de his & *γυμ.* nomencl. in *Hircis*. Comm. avi c. 217. habent παρωπία. JUNG.

⁴⁵ Παρὰ τῇ κόρῃ] MSS. περὶ τῇ. SEB.

Παρὰ τῇ κόρῃ] Uterque Codex iterum περὶ κ. KÜHN.

Παρὰ τῇ κόρῃ] MS. iterum περὶ pro παρά. Et certe hæc facillimo vitio commutant locum tam apud librarios, quam hypothetas. JUNG.

⁴⁶ Ἱρην] MS. ἱρὴν & προσίον. JUNG.

⁴⁷ Ἄλωσ] In margine hoc extat utriusque Cod. KÜHN.

⁴⁸ Περιγραφή.] C. A. in textu ipso habet περιγραφή, in margine vero vulgatam lectionem. KÜHN.

⁴⁹ Περὶ ῥίνος] Titulus MS. Περὶ ῥίνος καὶ τῶν περὶ αὐτῆν. JUNG.

⁵⁰ ῥίς καὶ μ.] Καὶ μυκτῆρ abest a C. A. pergit enim καὶ μυκτῆρες, παρὰ δὲ ἰατροῖς καὶ ῥώθωνες. *Hesych.* ῥώθωνες, μυκτῆρες. ῥώθωνες autem legendum esse patet ex voce μύξα. KÜHN.

⁵¹ Παρὰ] E MS. pr. ed. περὶ. SEB.

Παρὰ τοῖς ἰατροῖς] Idem hic erratum erat in antea vulgaris, qui περὶ habent pro παρά, sicut in MS. est. & H. Steph. in suo codice emendavit. JUNG.

Παρὰ τοῖς] Ita bene & *Falckenburgensis* in Codice suo correxit, cum antea περὶ esset.

⁵² Ἐν τῇ κοινῇ χρήσει] Σημειῶσαι hic jubet H. Steph. illa ἐν τῇ κοινῇ χρήσει. JUNG.

⁵³ Δίμυξος] *Petron.* *lucerna bilychnis*, quam laudat *Athenæus* lib. XV. cap. 20. ex *Platone*, *Metagene*, & *Philonide* Comicis. *Eustathio* memoria non fidelis fuit cum scriberet in *Iliad.* ῥαψ. δ. ex *Philyllio* quodam citari *λύχνος δίμυξος* apud *Athenæum*. KÜHN.

⁵⁴ Τὸ προμύξαι] Vid. & Comm. avi c. 232. MS. noster hic auctius τ. πρ. τ. λυχν. προβύσαι. optime. Paret & ex nostro infra VI, 103. H. Steph. hic notavit: *at est προβύσαι λύχνος apud Aristoph. Vesps.* quod & avus ibid. cap. 232. adnotavit: in thesauro tamen id improbat, & προβύσαι probat, uti est apud *Aristoph.* cujus certe hic versus:

Κάρφος χαμῶθεν σὺ οὐ λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσαι.

73 mungere lucernam. Perforantur autem nares fistulis ad cerebrum porrectis, ad spiritus attractionem, viamque ad palatum habent, per quod foramen intrat, exitque spiritus. * Nasi vero formæ sunt, aduncus, quem etiam Regium esse putant. simus, quem gratiosum existimant. Plato etiam Faciem simam dixit, de equo. Et *ἀνασιμνήσθαι* dicunt pro eo, quod est nasum ad modum olfaciendi contrahere. De simo vero dices, quod nasus medius sit cavus. ut de adunco dices, nasus incurvus. nafutus, justæ proportionis naso præditus. de hoc autem dices, justus nasus, directus, ex æquo faciem discernens. * conducit enim, & dirigit oculos sua prominentia. sensus vero ejus est, olfactus, & aëris influxus. A naso vero derivabis, pulchrum nasum habens,

74 *μύξαι* ⁵⁵ τὸν λύχρον προβύσαι. ⁵⁶ ἀνατέτηνται δὲ οἱ μυκτῆρες δύο αὐλαῖς, εἰς ἄλλην πνεύματος. καὶ εἰς τὸν ἐγμέφαλον ἀναδιδούσι τοῖς αὐλαῖς. ὁδὸν δὲ εἰς τὴν ὑπερώαν ἔχουσι, καθ' ἣν τρυπήμασιν εἰσρεῖτε καὶ ἐκρεῖ τὸ πνεῦμα. * ῥί- νος δὲ σχήματα, γρυπός, ἐπίγρυπος, ὃν καὶ βασιλικὸν οἰοῦται. ⁵⁷ σιμός δὲ, ὃν εὐχαριν νομίζουσι. ⁵⁸ Πλάτων δὲ καὶ σιμοπρόσωπον εἶπεν, ἐπὶ ἵππου. καὶ ⁵⁹ ἀνασιμνήσθαι λέγουσι, τὸ ὄσφρῶμεν τῷ σχήματι τῆς ρίνος μυσάξασθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ σιμοῦ, Φαίης ἂν ὡς ἔστιν ἡ ρίς ⁶⁰ ἐκ μέσων κοίλη. ὡς περ ἐπὶ τοῦ γρυποῦ, ⁶¹ ρίς καμπύλη. εὐριν, ⁶² εὐθύρις. καὶ ἐπὶ τοῦ εὐθύρινος, δικαία ρίς, ⁶³ εὐθυτενής, ἐξίσου τὸ πρόσωπον ⁶⁴ διακρίνουσα. * παραπέμπει γὰρ, καὶ εὐθύνει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῇ καθ' ἑαυτὴν ἀνοχῇ. ⁶⁵ αἰσθησις δ' ἔστιν ὄσφρήσεως, καὶ αἴρος εἰσροή. Λέγοις δ' ἂν ⁶⁶ ἀπὸ ρί-

Nofter autem *Pollux* per *κωμωδιῶν ἐξόχως* intelligit *Αἰσιμνήσθαι*. JUNG.

55 Τὸν λύχρον] MSS. πρ. τ. λύχρον, προβύσαι. Et sic infra VI, 103. προμύξαι τὸν λύχρον προβύσαι λέγουσι. SEB.

Τὸν λύχρον] Post λύχρον C. A. προβύσαι, quod C. V. confirmat, ut sensus sit *Comicos προμύξαι τὸν λύχρον* dicere προβύσαι vid. infra VI, 103. sed videtur unum idemque esse προμύξαι & προβύσαι, ob similitudinem β & μ in MSS. Nam cum *Aristoph.* in *Vespis* dixisset bis τὸν λύχρον προβύσαι & τὸν λύχρον προβύσαι; *Scholien* habent nihilominus προμύξαι τις ἥριμα ἐν κάρφει, & mox iterum per β. προβύσαι est eis τὸ ἔμπροσθεν βαλεῖν τὸ ἐλλύχρον id est, *ellyphnium protrahere, protrudere foras, & tunc auferte Graecis dicitur προμύξαι.* KÜHN.

56 Ἀνατέτηνται] Ab ἀνατέτηνται usque ad verf. quartum τὸ πνεῦμα ultimum hujus Segm. vocabulum interjudgit C. A. KÜHN.

Ἀνατέτηνται] Ἀνατέτηνται & c. πνεῦμα, omnia desunt in MS. vid. *Marcil.* interpretamentum ad Leg. XII. tabul. Leg. LIX. ubi sic interpretatur: *Forata nares duabus tibiis.* JUNG.

57 Βασιλικὸν] Ex *Platone* lib. V. *Polit.* ὁ μὲν, ὅτι σιμός, ἐπιχαρὶς καλεῖται ἐπαινεθῆσθαι ὑφ' ἡμῶν, τοῦδε τὸ γρυπὸν, βασιλικὸν φατὶ εἶναι. *Pollux* εὐχαριν habet, ἀπὸ μνήμης laudans locum *Platonis.* KÜHN.

58 Σιμός] MS. σιμός, ὃν καὶ εὐχ. JUNG.

59 Πλάτων] Locus est in *Phaedro*: ὁ δ' αὖ (ἵππων) σκολιός, πολὺς, εἰκὴ συμπεφορημένος, κρυτεράυχιν, βραχυτράχηλος, σιμοπρόσωπος, μελάγχρωτος, γλαυκόμεματος, ὑψαιμος, ὑβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος, & c. JUNG.

60 Ἀνασιμνήσθαι] A. ἀνασ. δὲ λεγ. P. R. τὸ δὲ ὄσ. SEB.

Ἀνασιμνήσθαι] C. A. & V. ἀνασιμνήσθαι. *Hesych.* Ἀνασιμνῶν. *Eucluth.* Ἀποσιμνῶσθαι, e loco humiliori in altiore aliquid trahere, quod etiam faciunt animalia, quæ labrum superius retrahunt odore tacta foeminae, ut equi. KÜHN.

Ἀνασιμνήσθαι] MS. mendose, credo, ἀνασιμνήσθαι, post quod verbum etiam auctius habet particulam δὲ. JUNG.

61 Nasum ad modum olfaciendi contrahere] *Lexic. Basil.* odoris cuiusdam fastidio atque offensione nares corrugare & ringi: referens eo, quod apud *Horatium*:

---- ne sordida mappa

Corruget nares.

lib. I. epist. vid. mox Segm. 78. SEB. 2.

ὄσφρῶμεν τῷ σχήματι] Bene iterum *Falckenburgii* pro sua editionis ὄσφρῶμεν habet ὄσφρῶμεν, qui dein pro τῷ σχήματι, τῷ στόματι legit.

62 Ἐκ μέσων] Tamen etiam de extremo naso simitas dicitur. vid. *Fesl. Oecon. Hippocr.* in σιμότης. JUNG.

63 ῥίς καμπύλη] In C. A. ρίς non comparet, nec opus est; nec adest ibi εὐρις, εὐθύρις. KÜHN.

ῥίς] Desit in MS. ρίς, & certe καμπύλη sic elegantius referatur ad præcedens ρίς versu priore. desunt in MS. & εὐρις, εὐθύρις. JUNG.

64 Εὐθύρις] Perperam (inquit *Henr. Stephan.*) pro εὐθύρις. quomodo & *Camer. A.* MSS. adest: sed εὐθύρις tamen etiam unico extat. SEB.

Εὐθύρις] Quod ad εὐθύρις attinet rectius forte scribatur εὐθύρις ut avi *Comm. cap. 236.* habent, ubi hæc *Pollucis* exponunt, & *H. Steph.* in thesauro ait perperam esse in vet. *Lexic.* εὐθύρις quum scribendum εὐθύρις. Miror vero quomodo doctissimum *Stephanum* præterierint, quæ statim apud *Pollucem*, δικαία ρίς. Ait enim in suo thesauro ibidem in εὐθύρις: *Ἐστὶν αὐτὴ εὐθύρις qui recto est naso & c. καὶ ἡ τοιαύτη ρίς δικαία λέγεται. ex quibus verbis (quorum auctorem *Camer.* non nominat) & c. Atqui, virorum doctiff. ὁ μακαρίτης *Camerarius* ingenue fassus erat se vestigia *Pollucis* persequi in illis Commentariis, adeo ut non necessum habeat singulis paginis nominatim advocare illum *Pollucem*, quamvis singulis paginis explicet. Et verba itaque illa a *Polluce* μικρὸν παρεγκλίοντα mutatus est: apud quem hic clare est: καὶ ἐπὶ τοῦ εὐθύρινος (quod sic & MS. pro eo tamen etiam forte εὐθύριος emendandum fuerit) δικαία ρίς. & c. scilicet λέγεται vel tale quid. JUNG.*

65 Εὐθυτενής] Pro εὐθυτενής C. V. leg. εὐθυγενής. KÜHN.

Εὐθυτενής] In MS. εὐθυγενής pro vulgato εὐθυτενής. JUNG.

66 Διακρίνουσα] Hoc est in margine C. A. at textus habet παραπέμπουσα, quod firmat sequens παραπέμπει. KÜHN.

67 Αἰσθησις & c.] Non habet C. A. usque ad αἴρος εἰσροή. deinde λέγοις δ' ἂν περὶ ρίνος εὐρινος καὶ ῥινηλατιῶν. KÜHN.

Αἰσθησις & c.] Desunt αἰσθ. δ' ε. ο. καὶ α. ε. in MS. JUNG.

68 Ἀπὸ] P. V. ἐπὶ. P. R. & A. περὶ ρίνος. SEB.

νός, εὐρινός, ⁶⁹ ἄρινος. καὶ ῥινηλατεῖν, τὸ τὰς ὀσμὰς ἔλκειν. καὶ ῥινηλάτην κύνα, ἢ τραγωδία. καὶ κατ' ἄλλην χρεῖαν, ὄσφραῖσθαι, ⁷⁰ τὸ τὰς ὀσμὰς ⁷¹ ὑποδέχεσθαι, ἔλκειν τὰ ⁷² προσφερόμενα πνεύματα ⁷³ τῆ ῥίνι, τῆ εὐωδία εὐφραίνεσθαι, τὴν ⁷⁴ δυσωδίαν ⁷⁵ ἐκτρέπεσθαι, ⁷⁵ τὰ εὐωδῆ εἰδέναι. * ἢ μὲν οὖν ⁷⁶ αἰσθησις, ὄσφρησις καλεῖται. ⁷⁷ τὸ δὲ δι' αὐτῆς, ὄσφραίνεσθαι, ὄσφραῖσθαι, ὄσφρῶμενος, ὄσμώμενος. καὶ ὄσμη δὲ ἐρεῖς, καὶ πνεύμα, καὶ αὐρα. καὶ ὄζει, καὶ ⁷⁸ ὄδωδεν. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ὄζει εἴρηκε. πνεῖ εὐωδῆς, ⁷⁹ δυσωδῆς, καὶ εὐπνον, καὶ εὐσμον. καὶ ⁸⁰ εὐπνοια, εὐσομία, εὐδομία, δυσσομία, δύσοσμον, δυσωδία, ⁸¹ κακοσομία. ⁸² ἢ δὲ ὄδη καὶ εὐδομία δοκεῖ μὲν τοῖς πολλοῖς εἶναι καλὰ ὀνόματα. ⁷⁶ ἔστι δὲ ποιητικά. * ἐν ⁸³ δὲ τοῖς καταλογαδῶν, Ἰωνικά, καὶ Αἰωλικά. παρὰ δὲ Ἀντιφῶντι μόνω, ὄσμῆς καὶ εὐσομίαν εὔροι τις ἄν. καὶ μὴν καὶ

naso carens. sagaciter odorari, odores attrahere. Et Sagacem canem, Tragedia dixit. In alia vero significatione, odorari, odores fuscipere, attrahere omnes nasos appropinquantes spiritus, bonum odorari odorem, tetrum odorem avertere, fragrantia cognoscere. * Ipse autem sensus, olfactus vocatur. quod autem per hunc fit, olfacere, subolere. odorans, olfaciens. Tum & odor dices spiritus, & aura. & olet, oluitque. Aristophanes etiam Olfacit, dixit. spirat odorem fragrantem, tetrum, & bene olentem, bene fragrantem. bona fragrantia, bona odoratio, & odora olfactio, tetra fragrantia, & teter odor, molesta seu mala fragrantia. Sed ὄσμη, & εὐσομία nonnullis pulchra putantur vocabula. verum Poëtica sunt. * in oratione vero profana aut Ionica sunt, aut Æolica. Apud solum autem Antiphontem, ὄσμῆς, καὶ εὐσομίαν invenire licet. Osmylia vero pif-

69 Ἄρινος] Infra Segm. hujus libri 80. ἄρινος κύνας, similiterque est apud Xenoph. Cynege. fol. 976. Hecb. sed & paucis versibus post ἄρινοι, ascripto in marg. ἄρινος. Caperat. ἄριος & ἄριος scribit. SEB.

Ἄρινος] Loco ἄριος (quod potius ἄριος scribendum ut habent Comm. aui cap. 236. invenitur tamen & alterum : scilicet non omnia ad Grammaticorum regulas examinanda esse) habet MS. καὶ τὰ ὀμοια. JUNG.

70 Τὸ τὰς ὀσμῆς] C. A. τὰς ὀσμῆς v. s. τ. π. π. omisso ῥίνι. C. V. τῆ εὐωδία ο. τ. δ. ε. ἢ μὲν οὖν ὄσφρησις αἰσθησις καλεῖται. C. A. τὸ δὲ δι. α. ο. καὶ ὄσμη δὲ ἐρεῖς κ. π. κ. α. κ. ο. καὶ ὄδωδεν. Ibidem in margine est, quod sequitur, usque ad εἴρηκε. deinde in textu πνεῖ ε. κ. εὐ. κ. εὐ. καὶ δυσωδῆς. deinde iterum in margine. ἢ δὲ ὄσμη καὶ εὐσομία ποιητικά καὶ μὴν καὶ ὀσμυλία ἰχθύος &c. usque ad ἀφίπντα quod est circa finem Segm. 76. KÜHN.

Τὸ τὰς ὀσμῆς] Deest partic. τὸ in MS. JUNG.

71 Ὑποδέχεσθαι] P. R. ὑποδ. καὶ ἔλκειν. SEB.

72 Προσφερόμενα] Falckenburgius ἀποφερόμενα.

73 Τῆ ῥίνι] Defunt τῆ ῥίνι in MS. id vero palmarium quod sequitur in MS. τῆ εὐωδία εὐφραίνεσθαι, pro vulgato τῆν εὐ. ὄσ. quod profecto nihili & ineptum, vel si ad illud quod sequitur comparatur, cui unice contraria MS. Lectio. JUNG.

74 Εκτρέπεσθαι] Reddendum ex Glossis, divertit vel deflectere a via propter fatorem. KÜHN.

75 Τὰ εὐωδῆ] Defunt τὰ εὐ. εἰδ. in MS. JUNG.

76 Αἰσθησις, ὄσφρησις] Inversim ὄσφρησις, αἰσθησις in MS. JUNG.

77 Τὸ δὲ δι' αὐτῆς ὄσφρ.] A. δι' αὐτ. ἔργον, ὄσφρ. SEB.

Τὸ δὲ δι' αὐτῆς ὄσφρ.] Addit C. V. ἐνεργεῖν, ὄσφραίνεσθαι, præcedentia etiam habet uti C. A. KÜHN.

Τὸ δὲ δι' αὐτῆς ὄσφρ.] MS. eleganter auctius: τὸ δὲ δι' αὐτῆς ἐνεργεῖν, ὄ. defunt dein tres voculae, ὄσφρ. ὄ. ὄ. pro quibus est in MS. καὶ τὰ ὀμοια. Illud ὄσμῆς diligentiss. Sylburgius hinc adtert in Notis suis ad Cleopatras Gramm. Græc. JUNG.

78 ὄδωδεν] C. V. habet ὄδωμεν. KÜHN.

ὄδωδεν] MS. ὄδωμεν. JUNG.

79 Δυσωδῆς] Deest δυσωδῆς (quod tamen paulo post in MS. ut indicabo) cum terno καὶ, seq. pro εὐπνον MS. ἔμπνον. Ceterum ὄζει quum Aristophanem dixisse ait, forte ad istum locum respexit Σφηζίν. Εὐβάλλετε δ' εἰς τὰς κίβητους μετὰ τῶν μύλων, καὶ ταύ-

τα κοῖθ' ὕμιν δι' ἔτους τῶν ἰμαγίαν ὄζεισι δεξιότητος. JUNG.

Δυσωδῆς] Falckenburgius ἀωδῆς pro δυσωδῆς.

80 Εὐπνοια] Εὐπνοια, εὐσομία &c. δυσ. δ. κ. cum interjectis defunt in MS & loco istorum MS. δυσωδῆς καὶ τὰ ὀμοια. JUNG.

81 Κακοσομία] Glossæ reddunt, eluvies, spurcities. KÜHN.

82 Ἡ δὲ, ὄσμη καὶ εὐσομία] C. V. ὄδη καὶ εὐδομία. KÜHN.

Ἡ δὲ, ὄσμη καὶ εὐσομία] MS. habet ἢ δὲ ὄδη καὶ εὐδομία &c. ποιητικά, intermediis omittis, ut & sequenti particula ἐν. Optima vero MS. lectio ὄδη & εὐδομία esse poetica, & Ionica vel Æolica: nam hoc de his est verius longe, quam de illis quæ vulgo leguntur. Falsus itaque fuit & est Stephanus, qui nos hic significari iubet Ionica & Æolica ὄσμη, εὐσομία. Tanti est in bonos incidere scriptos codices: & tamen, si Dis placet, inveniuntur multi τῶν χαριέντων, qui non alias mendas, in bonis auctoribus hætere adhuc, post tot editiones, vel depravationes potius dicerent (nam quoruscumque illorum editur a diligentibus & claris viris, qui non depravatorem typographum vel correctorem, quum scilicet παρατυπῶνται παραδιορθώταις gaudeant, inveniat) adseverant, nisi quasdam litterularum commutationes, in quibus ne puer quidem, latine græcave doctus, hæreat, critici soli litigare ament: adeoque hanc operam & oleum nos plane inutiliter consumere clament. Eundem errorem itaque, quo deceptus fuit H. Steph. ex vitioso codice, erravit doctiss. Nunnsius ad Phrynich. ubi Pollucis hæc adfert: quum tamen vel suus auctor, in quem commentabatur, contrarium ipsi suadere poterat, Phrynichus inquam qui clare: ὄσμη χρὴ λέγειν διὰ τοῦ σ. διὰ γὰρ τοῦ δ. ὄδη, &c. Et quid verbis opus est, vel aliunde argumenta ut petamus. Ionice, Æolice vel poetice loquendi formulas nobis Pollucem præscribere voluisse, nemo opinor dixerit. Atque ille vocabulo, de quo diximus, per σ crebro dictiones ejusm. expressit, ut Segm. præcedenti ὄσμῆς ὑποδέχεσθαι & hoc ipso Segm. expresse, καὶ ὄσμη δὲ ἐρεῖς & paulo infra Segm. 77. δοκιμάζομεν τὰς ὀσμῆς. Scribendum itaque ut in MS. per δ, hic ubi de Ionica, Æolica & poetica dialecto agitur, ὄδη & εὐδομία. JUNG.

83 Δὲ τοῖς καταλογαδῶν] Δὲ τοῖς καταλ. &c. εὐφ. τ. ἄν. cum interjectis desiderantur in MS. JUNG.

cis genus est, quem plerique ozanam vocant. Est vero polyphi species, habens inter caput, & flagella seu cirros, fistulam tetrum emittentem odorem, quem in altum egredientem, ozanas, mænidia, & sapias capere inquit Aristophanes. Dices vero, per nares discernitur vapor, ingreditur, egreditur, infunditur, effunditur. sorbemus, efflamus, in aërem respiramus. * Et Respiratio, apud Platonem. Flatus porro de ampulla, aut vento dicitur apud Thucydidem. Et Nares facile spirantes, apud Xenophontem. Dices etiam, aestimamus odores, dijudicamus spiritus. spiritus sincerus, vinum odoriferum, odoratum, fragrantia. Sed aromatum odor, fragrantia. odor vero hircorum, sicut & axillarum foetor, cinabra, vel hircus dicitur. alicubi vero hic foetor & γράσος dicitur, in libro De urbibus Eupolidis.

84 ὄσμυλία ἰχθύων τὸ 85 γένος, ἢ ὑπὸ πολλῶν ζαινα καλουμένη. παλύποδος δὲ ἔστιν εἶδος, 86 ἔχον μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν πλεκτανῶν αὐλὸν δυσώδες πνεῦμα ἀφίεντα. 87 τραπόμενον 88 εἰς τοῦτον λαβεῖν ὄσμυλίδια, καὶ 89 μαινίδια, καὶ σηπίδια, ὡς Φησὶν Ἀρισταφάνης. 90 ἐρεῖς δὲ, 91 εἰσκρίνεται κατὰ τὰς 92 ῥίνας τὸ πνεῦμα, εἰσρεῖ, ἐκρεῖ, 93 εἰσχεῖται, προχεῖται, 94 εἰσπνέομεν, ἐκπνέομεν, εἰς τὸν αἶρα ἀναπνέομεν. * καὶ 95 ἀναπνοή, 96 παρὰ Πλάτωνι. 97 ἡ πνεή δὲ ἐπὶ Φυσήματος, ἢ ἀνέμου, 98 παρὰ Θουκυδίδην. καὶ μυκτῆρες εὐπνώτεροι, 99 παρὰ Ξενοφῶντι. ἐρεῖς δὲ, δοκιμάζομεν 100 τὰς ὀσμάς, διακρίνομεν τὰ πνεύματα, πνεῦμα εἰλικρινές. καὶ οἶνος ἀνθοσμίας, εὐώδης. τὸ δὲ ἐξ ἀρωμάτων πνεῦμα, εὐώδες. ἢ ἐν τοῖς τραγούχοις 2 δυσωδία, ὡς περ καὶ ἡ ἐν ταῖς μασχάλαις, 3 κινάουρα καλεῖται. καὶ γράσος δὲ εἴρηται ἀλλαχοῦ, καὶ ἐν Πόλεσιν Εὐπόλιδος.

78 * De morbis nasi. 15.

Morbus vero nasi, qui ex frigiditate est, pituita, & catarrhus. incurabilis au-

* 4 Περὶ νοσημάτων ῥινός. 15.

Νόσημα δὲ ῥινός, τὸ μὲν ἐκ φύσεως, κάρυζα, καὶ καταρρῖους. τὸ δὲ δυσίατον, πολύπους.

84 Ὀσμυλία ἰχθύων] C. V. ὄσμυλιας. Hesych. ὄσμυλία τῶν πολυπόδων οἱ (αἱ) ὀξείαι (leg. ὄξαιαι) λεγόμεναι. Kühn.

85 Ἐχον] MS. ἔχων. Jung.

86 Ἐχον] MS. ἔχων. Jung.

87 Τραπόμενον] Defunt τραπ. ε. τ. υ. &c. α. φ. A. cum interjectis omnibus in MS. Jung.

88 Εἰς τὸ ὕψος] Leg. τραπόμενον εἰς τοῦτον, in fontem resicatorium deffluentem (supere), &c. Kühn.

89 Μαινίδια] Antea, ut & hoc indicetur, edebatur mendose μενίδια, pro quo & H. Steph. in suo codice μαινίδια correxit ad oram. Jung.

90 Ἐρεῖς δὲ] C. A. ἐρεῖς μέντοι. Kühn. Ἐρεῖς δὲ] MS. ἐρεῖς μέντοι εἰσκρ. Jung.

91 Εἰσκρίνεται] P. R. κρίνεται. Seb.

92 Ῥίνας] Sic etiam MS. quod ὀρθογραφικότερος forte ῥίνας scribatur. Jung.

93 Εἰσχεῖται] Pro εἰσχεῖται C. A. leg. ἐκχεῖται π. ἀναπνοή ἐκπνοή (superscriptum) δὲ ἐπὶ Φυσήματος ἢ ἀνέμου εἴρηται (quod superscriptum) παρὰ Θουκυδίδην. Kühn.

94 Εἰσπνέομεν] Cum toto vers. seq. abluunt, & MS. tantum habet καὶ τὰ ὅμοια. Jung.

95 Ἀναπνοή] MSS. ἀναπνοή, ἐκπνοή δ' ἐπὶ φ. Seb.

96 Παρὰ Πλάτωνι] Defunt παρὰ Πλ. in MS. post quae ita MS. ἐκπνοή δὲ ἐκ φύσεως, ἢ ἀνέμου εἴρηται π. θ. παρὰ δὲ Ξενοφῶντι μυκτῆρες εὐπνώτεροι. δοκιμάζομεν ἐρεῖς τ. ο. & deest vox statim διακρίνομεν. Plato sane voce ἀναπνοῆς usus est saepe in Τιτμοῖς locum tamen adscribam, ubi proprie tractat de ἀναπνοῇ, jungens & ἐκπνοήν, quod & in nostro MS. hic, ubi itaque haec descripsit Plato, ταῦτα δὲ δὴ, ait, τὰ γένει, τὸν τὰς ἐπινομίας θέμενον, ἀναπνοὴν καὶ ἐκπνοὴν λέγομεν θέσθαι τούτομα. &c. & paulo post iterum ita jungit. Jung.

97 Ἡ ἀπνοή δὲ ἐπὶ] Falckenburgius: ἢ γὰρ περὶ ἀνέμου εἰσπνοή.

98 Παρὰ Θουκυδίδην] Non dubito quin ad illum locum Thucydides, rescripserit, quo lib. IV. Συγγρ. de-

scribit machinam, qua Βαοῖ Delium expugnarunt. Totum locum vide citato libro IV. §. 100. κεραίας &c. Jung.

99 Παρὰ Ξενοφῶντι] Locus Xenophontis est περὶ Γαπικῆς, non longe ab initio: καὶ μυκτῆρες γὰρ οἱ ἀναπνεύμενοι τῶν συμπεπτακότεν εὐπνώτεροι. π. ἀμα εἰσὶ, καὶ γοργότερον τὸν ἵππον ἀποδεικνύουσι. Jung.

100 Τὰς ὀσμάς] C. A. subjicit statim τὰ πνεύματα π. εἰ. οἶνος α. C. V. καὶ οἶνον pro οἶνος, & deinceps εὐώδες δὲ καὶ τὸ ἐξ. α. π. Kühn.

1 Εὐώδες] MS. hoc ordine: εὐώδες δὲ καὶ τὸ ἐξ ἀρ. πν. ἢ δὲ ἐν τ. ε. Jung.

2 Δυσωδία] Quod sequitur usque ad μασχάλαις in margine est C. A. postea in textu κινάουρα καὶ γράσος adscriptum supra. Caetera Sectionis defunt. Kühn.

3 Κινάουρα] MSS. κινάουρα καὶ γράσος καλεῖται. Seb. Κινάουρα] MS. ita κινάουρα καὶ γράσος καλεῖται. abis que iis quae sequuntur in hac Sectione. H. Steph. ad γράσος hic: ἴσως hinc γρασ. κινάουρα etiam MS. scriptum habet. & cinappa Rhodigina hinc adfert XXIV. ant. 18. in Comm. avi cap. 245. est κινάουρα, ut & apud alios fere. Eupolidis Urbium, mentio etiam apud Aristoph. Schol. qui & ita ad Acharnens. ad istas ἀρτοὶ γὰρ ἐσμὶν, οὐπὶ Ἀναίω τ' ἀγῶν. εἰ δὲ τὰ Διονύσια, ait, ἐτίταπτο Ἀθήναζε καμίζειν τῆς πόλις τοῦς φόρους, ὡς Εὐπολὶς φησὶ ἐν Πόλεσιν, unde partim ejus fabulae nomen nolis explicare. Jung.

4 Περὶ νοσ.] Titulus Sectionis hujus deest in C. A. Kühn.

Περὶ νοσ.] Titulus hujus τμήματος abest in MS. Jung.

5 Ἐκ φύσεως] MSS. ἐκ φύσεως. Sicut a Galeno libro tertio Compos. Pharm. κατὰ τὰς. fol. 200, 25. & Paulo Aegineta lib. VI. cap. 25. πολύπους dicitur ὄγκος παρα φύσιν ἐν ταῖς ῥίσι γεννώμενος, vel συνιστάμενος &c. vid. Oecon. Hippocr. ubi & κάρυζα dicitur τὸ διὰ τῶν ῥινῶν ἐκκρινόμενον ὕγρον, λεπτόν καὶ ἄπυκτον. καταρρῖους vero τὸ δι' ὑπερήσας. e Gal. Comm. II. in progn. fol. 145, l. Seb.

Ἐκ φύσεως] C. Uterque ἐκ φύσεως, Kühn.

Ἐκ φύσεως] MS. ἐκ φύσεως, quod omnino pensus vulgato ἐκ φύσεως. Jung.

τὸ δὲ ρεῦμα, ⁶ μύξα κατὰ Ἴπποκράτην, ⁷ κόρυζα κατὰ Ἀττικούς. ⁸ τὸ ταύτην ἀφαιρεῖν, ⁹ ἀπομύττειν. ¹⁰ τὸ δὲ ἀπεμύττετο, τὸ ¹¹ ὑλιζεσθαι τὰς ῥίνας. ἔφη Κρατῖνος. ¹² ἤδη δὲ τινες τῶν κωμικῶν, τὸ ἐπὶ κέρδει ¹³ ἔξαπατῶν, ἀπομύττειν εἶπον. ¹⁴ μυκτηρίζειν δὲ, λυσίας. καὶ τὸ μυσάττεσθαι, ἀπὸ ¹⁵ τοῦ τῶ μυκτηῖρι ἐνδείκνυσθαι τὸ δυσχεραίνειν. ¹⁶ γίγνεται δὲ διὰ μυκτηῖρων ¹⁷ καὶ τὸ ρέγκειν. ¹⁸ καὶ τὸν εἴρωνα τινες μυκτηῖρα καλοῦσι. καὶ μυκτηρισμὸν τὴν ἔξαπάτην, Μένανδρος.

tem ille, polypos. Fluxus vero, Mæcus secundum Hippocratem. sed juxta Atticos, Coryza. hunc vero auferre, est emungere. Sed pro emunxit, Defecavit nares, dixit Cratinus: Tum etiam Comici nonnulli, lucri causa aliquem decipere, Emungere vocaverunt. Subfannare vero, Lylias. Et μυσάττεσθαι est, naso ostendere aliquid displicere. Sed etiam stertere, per nares fit. Et cavillatorem quidam munctorem vocant. Et fraudem, Menander Emunctionem appellavit.

79

• 19 Περὶ τῶν τῆς ῥίνος μερῶν.

15

* De partibus nasi.

16. 79

Τῆς δὲ ῥίνος μέρη, τὰ μὲν κοιλώματα, θαλάμαι, μυκτηῖρες, μυζωτῆρες, ²⁰ ὀχετεύματα, αὐτῆς δὲ τῆς ῥίνος, ²¹ τὸ μὲν ὑπὸ τὰς ἰφρῦς ἠθμός, δι' οὗ διηθεῖται τὸ πνεῦμα. τὸ δὲ μέσον, χόνδρος. τὰ δὲ ἐκατέρωθεν ἐπὶ τὰ μῆλα νεύοντα ²² ὀστώδη, ῥίνος ῥάχης. τὸ δὲ τὰ τρυπήματα διαίρουσιν ὡς περὶ τειχίον, ²³ κίων, καὶ ²⁴ διάφραγμα, καὶ στυλῖς. ²⁵ εἴνοι δὲ, τὸ μὲν ἔνδον διατειχίζον, ⁸⁰ διάφραγμα ῥίνος. * τὸ δὲ ²⁶ ὑπὲρ αὐτὸ προύχον σαρκῶδες, ὡς ἐπὶ τὸ χεῖλος φέρον, κίονα. τὸ δὲ

Partes vero nasi, foramina quidem, thalamæ, & nares, munctrices, & rivi sunt. Ipsi vero nasi pars, quæ sub superciliis est, ethmus, per quem spiritus dirigitur. medium autem, cartilago. Partes vero utraque ossæ genis proximæ, nasi scapula dicitur. Pars autem nares instar muri dividens, columna, intersectum, & statua. Nonnulli vero dividens illud interius, septum narium. * carnem autem in hoc prominentem, & vergentem ad labia, columnam vocarunt. Το-

6 Μύξα] C. V. μύξαι. dein C. A. καθ' Ἴπποκράτην. Kühn.

Μύξα] MS. μύξαι plurali. vid. Fœs. Oecon. Hippocr. in μύξα. JUNG.

7 Κόρυζα] MS. καὶ κόρυζα κατὰ τοὺς Ἀττικούς' καὶ τὸ τ. αἰ. JUNG.

8 Τὸ ταύτην ἀφ.] In margine Cod. Antw. sunt: τὸ τ. usque ad εἶπον. Kühn.

9 Ἀπομύττειν] C. V. ἀμύττειν. Kühn. Ἀπομύττειν] MS. ἀμύττειν. JUNG.

10 Τὸ δὲ ἀπεμύττει, τὸ ὑλιζε] Margo C. A. ἀπιμύττειτο. ὑλιζεσθαι ῥίνας ε. K. Kühn.

Τὸ δὲ ἀπιμύττει, τὸ ὑλιζε] Τὸ δὲ ἀπιμύττειτο, ὑλιζε MS. JUNG.

11 Ὑλιζε] Repurga, translatione ducta a frondatoribus & putatione, Camer. quoque malit ἀπιμύττει, in impetrat. SEB.

12 Ἡ δὲ τινες] C. A. τινες δὲ τ. κ. Kühn.

Ἡ δὲ τινες] Τινες δὲ τ. κ. absque ἡδὴ MS. JUNG.

13 Ἐξαπατῶν] Etiam apud Latinos. Plant. Molltell. V. 1. probe me emunxi, scil. argento: tamen si servus ludens id heri verbum mox ad propriam significationem detorquet. Terent. casum addit Phorm. IV, 4. emunxi argento senes. SEB.

Ἐξαπατῶν] H. Steph. hic: Emunxi argento senes. Terent. quod & avus notarar Comm. cap. 234. vid. & H. Steph. adpend. de Dial. Attic. cap. 16. tm. 1. JUNG.

14 Μυκτηρίζειν δὲ] Ut in vulgatis, ita etiam in MS. qui etiam post μυσάττεσθαι particulam δὲ habet amplius. H. Steph. vero ita hic: post λυσίας tollo στιγμήν. vide Thesaurum. Idem sub calcem sui codicis ait: Superflua est στιγμή post λυσίας, qua Camer. in errore induxit, ut doceo in thesauro in μυκτηρίζω. Avi expositio est cap. 234. Ceterum MS. habet, ut dixi, sicut vulgati, & quidem δὲ amplius post μυσάττεσθαι, ut nova periodo videatur velle de μυσάττεσθαι incipere, adeo ut nesciam an Stephani sententiæ subscribendum ita prorsus, quam in ejus thesauro & adpend. de Dial. Attic. cap. 16. mem. 4. videas licet. Certe & Helychium ait μυσάττεται δυσχεραίνει. JUNG.

15 Τοῦ τῶ] MS. mendose τοῦτο προ τοῦ τῶ. JUNG.

16 Γίγνεται δὲ διὰ μυκτ.] P. V. διὰ μυκ. δι γ. SEB.

Γίγνεται δὲ διὰ μ.] MS. γίγεται. & deest mox καὶ. JUNG.

17 Καὶ τὸ ρέγκειν] Atticum: in Comm. lingua est ρέγκειν. vid. Scholiast. Aristoph. princ. Nub. ubi ἀμυρμυνοῦντων καὶ βαθίως καθυδοντων' item in Equ. fol. 197. ubi τῶν μεθόντων, ἢ ὑπτίας ἀνακαμείων, τὸ ρέγκειν esse perhibetur. SEB.

Καὶ τὸ ρέγκειν] C. A. τὸ ρ. τὸν δὲ εἴρωνα. Kühn.

18 Καὶ τὸν εἴρωνα] Deest etiam καὶ, & reliqua MS. ita: τὸν δὲ εἴρωνα εἴνοι μ. κ. vid. de hoc Brod. IV. miscell. 32. & H. Steph. adpend. de Dial. Attic. cap. 20. JUNG.

Καὶ τὸν εἴρωνα] Lucianus πρὸς τὸν εἰπόντα Προμυθ. &c. hæc duo conjungit: ὅρα μὴ τις εἰρωναίαν φῆ, καὶ μυκτηῖρα, εἶον τὸν Ἀττικὸν, προστίται τῶ ἰκαίω.

19 Περὶ τῶν τῆς ῥίνος μερ.] Titulus idem in MS. JUNG.

20 Ὀχετεύματα] Unde Siphones Apuleia vid. Schegk, præmess. VII. exponit has partes & avus cap. 233. JUNG.

21 Τὸ μὲν] C. A. τὰ μὲν ὑπὸ τ. ο. Kühn.

Τὸ μὲν] MS. τὰ μὲν. JUNG.

22 Ὄστώδη] MSS. ὀστώ. & mox P. R. & A. ῥάχης. SEB.

Ὄστώδη] Cod. A. & V. ὀστώ. C. A. etiam post ῥίνος distinguit & ῥάχης legit. Kühn.

Ὄστώδη] ὀστώ MS. pro ὀστώδη. JUNG.

23 Κίων] C. V. κίον. Kühn.

Κίων] Κίον MS. de κίονι vid. Fœs. Oecon. Hippocr. in διάφραγμα. JUNG.

24 Διάφραγμα, καὶ στυλῖς.] Auctius Falckenburgius ita: διάφραγμα ῥίνος καὶ στυλῖς.

25 Εἴνοι] C. V. εἴνον. In C. A. marginale incipit ab εἴνοι usque ad κίονα. μετόριον dici puto illud, interstinguens columnen. Kühn.

26 Ὑπὲρ αὐτὸ] Margo C. A. ὑπὲρ αὐτοῦ & pro ὡς leg. ὡς περ. Kühn.

Ὑπὲρ αὐτὸ] MS. ὡ. αὐτοῦ πρ. σ. ὑπὲρ ε. JUNG. tam

tam vero nasi summitatem, sphaerium nominarunt. Quae vero utrinque extra sphaerium sunt, hypenae, alulae; interiora autem, myxae, & thalamae. ipsarum autem fundamentum, lacus. Pili autem sub naso, mystax, barba sub naribus existens, barba anterior, primum germen. pili vero labii inferioris, πάππος. utraque autem simul, barba dicuntur. Nomina vero a naso derivata sunt, canes nasuti vel sagaces, aut sagacitate carentes.

27 ακρορίνιον ἔλον, 28 σφαιρίον. καὶ τὰ μὲν ἔξωθεν τοῦ σφαιρίου ἐκατέρωθεν, 29 ὑπήναι, ἢ πτερυγία. 30 τὰ δὲ ἐνδοθεν, μύξαι τε καὶ θαλάμαι, 31 ὡς εἴρηται. τὸ δὲ ἔδαφος αὐτῶν, ληνοί. 32 αἱ δὲ ὑπὸ τῆ ῥινὶ τρίχες, 33 μύσταξ, 34 ὑπορίνιον, προπωγώνιον, 35 πρώτη βλάστη. αἱ δὲ 36 πρὸς τῷ κάτω 37 χεῖλει, πάππος. τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ὑπήνη. 38 ἀπὸ δὲ ῥινὸς ὀνόματα, εὐρίνες κύνες, καὶ 39 ἀρίνες.

81 1. * De auribus, & qua aurium sunt. 17.

* 40 Περί ὠτων, καὶ τῶν κατ' αὐτά. 17. 81

Ad aures vero transeuntibus carnes occurrunt supra frontem, circum tempora, musculi dictae. nonnulli vero has, cornua vocarunt. Aures vero, audire, obaudiendi instrumenta sunt. Auditus, auditio, audire,

Καὶ μὲν 41 ἐπί γε τὰ ὠτα ἀνιόντων, αἱ μὲν ὑπὲρ τὸ μέτωπον 42 περὶ τοὺς προτάφους σάρκες, 43 μῦες. καὶ κέρατα δὲ τινες αὐτοὺς ἐκάλεσαν. 44 τὰ δὲ ὠτα, 45 ἀκοαί. ἀλλὰ καὶ τὸ ἀκουσμα,

27 Ακρορίνιον] MSS. ἀκρορίνιον. SEB. Ακρορίνιον] Leg. ἀκρορίνιον. ut infra ὑπορίνιον. KÜHN. Ακρορίνιον] Ita & MS. & Comm. avi cap. 233. vide & Foef. Oecon. Hipp. in ἀκρ. ρίς. JUNG.

28 Σφαιρίον] C. A. σφαιρίον. τὸ δὲ ἔξωθεν τ. σ. & c. pilulam vel globum Latini vocant. Salmaf. KÜHN.

Σφαιρίον] MS. σφαιρίον. quae scriptura videtur rector. Sanc. Junius nomencl. in Nasi orbiculus habet: σφαιρίον, Ruso, Poll. JUNG.

29 Ὑπήναι] C. V. ἀπῆναι. KÜHN.

Ὑπήναι] MS. ἀπῆναι, pro ὑπήναι, quod vulgatum & apud Junium ibid. & in Comm. avi cap. 233. JUNG.

30 Τὰ δὲ ἐνδοθεν] C. V. τὰ δὲ ἔξωθεν. KÜHN.

Τὰ δὲ ἐνδοθεν] MS. τὰ δὲ ἔξωθεν, μύξαι, pro ἐνδ. JUNG.

31 Ὡς εἴρηται] Abest a C. A. & pro αὐτῶν leg. αὐτῶν λ. αἱ δὲ ὑπὸ ῥινὶ τρίχες. KÜHN.

Ὡς εἴρηται] Defunt ὡς εἴρηται in MS. JUNG.

32 Αἱ δὲ ὑπὸ τῆ ῥινὶ tr.] Camerar. pili qui sub naso de labro superiore enascuntur, μύσταξ & c. & ὑπορίνιον ac προπωγώνιον in prima origine sua nominantur. Sed Hesychius Stephanus non ejusmodi differentiam, sed hoc tantum a Polluce indicari existimant πρώτη βλάστησι appellari etiam illos ipsos pilos, qui aliis nominibus μύστ. ὑπόρ. & προπωγώνιον. SEB.

Αἱ δὲ ὑπὸ τῆ ῥινὶ tr.] MS. αἱ δὲ τρίχες ὑπὸ ῥινὶ, μύσταξ. JUNG.

33 Μύσταξ] De mystace vide Rhodig. III. ant. 25. etiam aliter tradentem. JUNG.

34 Ὑπορίνιον] V. C. cum unico ρ. KÜHN.

Ὑπορίνιον] Ὑπορίνιον MS. de quo vid. Foefsius in ὑπορίνιον. JUNG.

35 Πρώτη βλάστη] Ad πρώτη βλάστη, sicut & MS. habet, H. Steph. hic: πρώτη βλάστησις. Vide quomodo Camer. intell. in Thesaurο ὑπορίνιον. Camerarii expositio de mystace, hyporrinio, & propogonio est Comm. c. 259. quae H. Stephano in thes. in ὑπορίνιον non probatur, ut ibi videre potes. πρώτη vero βλάστησις apud Camerarium ibi non est: apud H. Steph. quidem eo loco, quo dixi, ita in verbis Pollucis laudatur. credo quod sic legendum putaret. eodem modo sane Foefsius habet in ὑπορίνιον, Stephanum, credo, sequutus. Quod si Stephanus illud e libro aliquo protulerit, nihil dico. Alias cur vulgatum quae so mutemus, quod & MS. adgnoscit, & boni auctores, quos ipse collegit in βλάστη in Thef. gr. ling. Sic Hesych. βλάστην, φώνη. βλάστημα. βλαστός. vide & Suidam. Alias πάγωνα & ὑπόρρινα certe apud Ctesiam pro uno accepit Stephanus: Schottus vero pro mystace alterum.

Sic enim ubi in excerptis Photiani e Persicis Ctesia, uti nos distribuimus cap. 52. Artoxares cunuchus πάγωνα καὶ ὑπόρρινα προσέ. JUNG.

Πρώτη βλάστη] Falckenburgius ἢ πρώτη βλάστη.

36 Πρὸς τῷ κάτω χεῖλει] P. R. πρὸς τὸ χεῖλος κάτω. P. V. πρὸς τὰ κάτω χεῖλη. SEB.

Πρὸς τῷ κάτω χεῖλει] C. A. αἱ δὲ πρὸς τῷ χεῖλει κάτω π. Phavor. in ὑπήνη, κάππος. Sed Hesych. tucur vulgatam lectionem, monens πάππος inter alia notare τὴν ὑπὸ τῷ γενεῖα τρίχων. pili crescentes intus in naribus vibrasse dicuntur. KÜHN.

37 Χεῖλει] Χεῖλη MS. mendose. πάππος vide Jun. nomencl. in Lamygo. JUNG.

38 Ἀπὸ δὲ ῥινὸς] C. A. ita: τὰ δὲ ἀπὸ ῥινὸς ὀνομαζόμενα δῆλα. KÜHN.

Ἀπὸ δὲ ῥινὸς] Ἀπὸ & c. ἀρίνες. loco horum MS. ita finit hoc τμήμα: τὰ δὲ ἀπὸ ῥινὸς παρανομαζόμενα, δῆλα. Illud ἀρίνες vero H. Steph. hic notat apud Xenoph. Κυνηγετ. pag. 570. esse. JUNG.

39 Ἀρίνες] Supra Segm. 74. SEB.

Ἀρίνες] Malim ex Vet. Onomast. ἀρίνες, quod Latine redditur fossis leg. os simi. i. e. quoad os simi, nasum depressum brevemque habentes. KÜHN.

40 Περί ὠτων & c.] Titulus qui hic est non comparet in C. A. incipit autem ita Sectio: ἐπὶ δὲ τὰ (in margine est ὠτα) ἀνιόντα αἱ μὲν υ. τ. μ. παρά τ. κ. σ. μ. κ. καὶ τὰ δὲ ὠτα ἀκοαί (in margine τότε μέρος καὶ τὸ ἔργον) quod C. V. in ipso textu habet. KÜHN.

Περί ὠτων & c.] Hujus Sectionis titulus in MS. idem, nisi quod περι, pro κατ' habeat. JUNG.

41 Ἐπί γε τὰ ὠτα ἀν.] MSS. ἐπὶ δὲ γε τὰ ὠτα ἀν. SEB.

42 Περί] MSS. παρά τοὺς. SEB.

Περί] MS. παρά pro περί. JUNG.

43 Μῦες] MS. μῦες. οἱ δὲ κέρατα αὐτ. ε. JUNG.

44 Τὰ δὲ ὠτα, ἀκοαί & c.] Quae sequuntur per 7. lineas aliter MS. ita decurratim habet: τὰ δὲ ὠτα, καὶ ἀκοαί τό, τε μέρος καὶ τὸ ἔργον τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν σχηματιζόμενα ῥήματα καὶ ὀνόματα καὶ κατὰ σύνθεσιν, δῆλα, οἷον ἀκοαῖν, ὑπακοαῖν, ἀξιάκουστον, ἀηκουστέον, ἀνηκῶς, (pro quo vulgo nomen) ἀηκουστία, ἀκουσμα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Αἰσχίνης δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ ἀκρ. JUNG.

45 Ἀκοαί.] Post ἀκοαί ex MS. Falckenburgius ita auget nostrum Pollucem: τό, τε μέρος καὶ τὸ ἔργον ἀκοαῖν. uti fere & Cl. Jungermannus ex suo MS. & ὁ μακαρίτης meus Praeceptor ex C. A. & V. afferunt.

⁴⁶ ἀκοή, ἀκούειν, κατακούειν, ὑπακούειν, παρακούειν. ὑπήκοοι, κατήκοοι, εὐήκοοι, δυσήκοοι, ὀζυήκοοι, βαρῆκοοι, αὐτήκοοι. καὶ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμεναι λέ-
 82 *Ξεις, ἀξιάκουστον, ἀνηκουστῶ, ἀνήκουστον, ὡς Ξενο-
 Φῶν. * ἀνήκοος, ἀνηκουστία, ἀκουσμα, ὀζυηκοία. Αἰσχίνης δέ, ⁴⁷ ἀκρόαμα εἶπε, καὶ ἀκροατὴν ⁴⁸ δέ, ΞενοΦῶν. Φαῦλον δέ, ὁ Μενάνδρου ἀκουστής, ἀντὶ τοῦ ἀκροατῆς. Πλάτων δέ, ⁴⁹ ξυνήκοοι. καὶ εἰσακούσαι. καὶ ⁵⁰ εὐήκοος γενοῦ, ἐν εὐχῇ παρὰ Φρυ-
 νίχῳ τῶ καμικῶ. ⁵¹ κωΦός, κωΦότης, ⁵² κυψέ-
 λη. καὶ κυψελίς, ὁ ἐμφράττων τὴν ἀκοὴν ῥύπος. τὸ δὲ ἐμπεπλῆσθαι τὴν ἀκοὴν, ἐπὶ τὸ ταῖν χε-
 83 ροῖν φραγῆναι. * καὶ ⁵³ ἐπιλαβεῖν δὲ τὰ ὦτα, ⁵⁴ πεφράχθαι τὰ ὦτα. καὶ διατεθρύλληκέ μου τὰ ὦτα. ἐπὶ δὲ τῶν ⁵⁵ ἐν γυμνασίοις πληγῶν, ⁵⁶ τὰ ὦτα κατεαγέναι. καὶ ὠτοκάταξις. ⁵⁷ ὠτογλυφίς*

obaudire, obedire, negligere. obedientes, ob-
 temperantes, bene audientes, male audien-
 tes, celeriter audientes, tardum audiendi
 sensum habentes. auriti testes, & alia hinc
 formatæ dictiones, ut, dignum auditu, ne-
 gligo. Inauditum, ut Thucydides inquit.
 * inobediens, inobedientia. auditus, audien- 82
 di promptitudo. Æschines vero, Auditionem dixit, & Auditorem Xenophon.
 Sordida autem est Menandri dictio, Ἄκουστής pro auditore. Plato autem, Co-
 auditor dixit, & Exaudire; Et Minister
 familiae in precatatione, apud Phrynichum
 Comicum: surdus, surditas, cerumina.
 & marmorata, sunt fordes auditum ob-
 sepientes. Auditus vero oppleri dicitur,
 cum manibus obsepitur. * adjicere aures,
 obstruere aures, & aures mihi com- 83
 plevit. De gymniciis vero plagis, aures
 confringere, fractus auribus dicitur. Au-

46 Ἀκοή] P. V. rursus ἀκοί. SEB.
 Ακοή] Post ἀκοή in C. A. sequitur. αὶ δὲ ἐξ αὐτῶν
 σχηματιζόμεναι λέξεις (dein in margine) καὶ κατὰ
 σύνθεσιν δῆλαι, οἷον ἀκούειν, ὑπακούειν. & in textu ite-
 rum: ἀξιάκουστον, ἀνηκουστῶ, ἀνήκοος, ἀνηκουστία,
 ἀκουσμα. Αἰσχίνης δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ ἀκρόαμα εἶπε κ. α. α.
 δ. Ξ. Πλάτων δὲ ξυνήκοοι, καὶ εἰσακούσαι, quod in
 margine est; tum in textu: καὶ εὐήκοος γ. ε. ε. π. φ.
 τ. κ. ἐρεῖς δὲ κωΦός κωΦότης in margine. dein in textu:
 κυψέλη καὶ κ. ο. ε. τ. α. ρ. ἐμπεπλῆσθαι τὴν α.
 iterum marginale, καὶ ἐμπεφράχθαι τὰ ὦτα καὶ ἐπι-
 λαβεῖν δὲ τὰ ὦτα ταῖν χεροῖν φραγῆναι καὶ ἰπισχῆναι,
 καὶ οἷα τεθρύλληκέ μου τὰ ὦτα huc usque marginale.
 ἐπὶ ταῖν ἐν γ. π. τ. α. κ. κ. ω. ἐρεῖς. ita habet C. A.
 hanc Sectionem cum suis Marginalibus. KÜHN.

47 Ἀκρόαμα] Themistoclem illum summum Atheni-
 virum dixisse ajunt: cum ex eo quaeretur, quod
 acroama, aut ejus vocem libentissime audires: Ejus,
 a quo sua virtus optime predicaretur. Cicero pro Arch.
 pag. 189, 6. SEB.

48 Δί, ΞενοΦῶν] Decet particula, δὲ ante Ξεν. de-
 sunt & φαῦλ. δ. ο. M. ἀκ. α. τ. ἀκροατῆς. illud φαῦ-
 λον Comm. avi cap. 487. reddunt, quem Menander
 vulgari ὑποδοῦν voce ἀκ. quod & H. Steph. hic in
 oram sui codicis inde adnotavit. Ceterum Pollux forte
 non recte id vocabuli rejicit, quum & apud Iso-
 cratem extare indicet H. Steph. adpend. de Dial. Att.
 cap. 16. tm. III. & c. 7. ubi & de illis crebris reprehensionibus
 verborum Menandri apud nostrum. JUNG.

49 Εὐήκοος] P. V. ξυνήκοοι. SEB.
 Ξυνήκοοι] MS. ξυνήκοοι. quod convenit cum iis
 quæ v. l. auctore non nominato adferre in συνήκοος
 ait H. Steph. in Thef. Sed is non nominatus auctor
 est ipse Plato, cujus illa ista sunt lib. IV. Legum: μα-
 κάριοι δὲ οἱ ξυνήκοοι τῶν ἐκ τοῦ σωφρονούντος στόματος
 ἰόντων λόγων. ne itaque dubites reponere mecum apud
 Pollucem, ut MS. habet, ξυνήκοοι. Quod vero ad al-
 terum εἰσακούσαι pertinet, quod nosster eidem Platoni
 tribuere videtur, ubi in eo occurrit liquido non ad-
 firmem, immo hoc mihi in promptu est, sed quem
 locum respexerit Pollux, volebam dicere, ego meher-
 cle non adfirmem. Alias observo lib. VI. de Rep. τῶ
 δὲ οὕτω διατιθεμένων ἰάν τις ἥρεμα προσελθὼν τάληθῆ
 λέγει, ὅτι νοῦς οὐκ ἔστιν αὐτῶ, δέεται δὲ τὸ δὲ οὐ
 κητὸν μὴ δουλεύσαντι τῇ κτήσιν αὐτοῦ. ἀρ' εὐπέτις οἷσι
 εἶναι εἰσακούσαι διὰ τοσοῦτων κακῶν; JUNG.

50 Minister familia in precatatione] Camer. ἐνήκοος
 γενοῦ, exaudi, five percipe aurib. Interpreti generis vi-
 sus genitivus nominis γίνος. SEB. 2.

Ἐνήκοος] Bene C. A. εὐήκοος, quod idem cum εὐ-
 φημος, bene optatis verbis utere in precibus. KÜHN.
 Ἐνήκοος] Pro ἐνήκοος (quod etiam in MS.) H. Steph.
 in ora sui codicis reponit εὐήκοος. Sed sic ante avus
 meus Comm. cap. 487. & H. Steph. in Thesuro suo
 improbar hanc lectionem, quum ea jam vox præces-
 serit Segm. præced. Vetum etiam sic videtur distin-
 guendum: εὐήκοος γενοῦ, ἐν εὐχῇ παρὰ Φρ. uti etiam
 clare in MS. interpingitur. ut nempe εὐχῆ nomen
 sit comœdiæ, ubi Phrynichus illud ἐνήκοος usurpet.
 quod videtur & avus sensisse in Comm. c. 487. JUNG.

Ἐνήκοος] Falckeburgius ἐπήκοος.
 51 ΚωΦός, κωΦότης] MS. auctius: ἐρεῖς δὲ κωΦός
 καὶ κωΦότης. JUNG.

52 Κυψέλη, καὶ κυψ.] Sic MS. κυψέλη δὲ τὸ ἐμ-
 φράττων τ. ἀκοὴν, καὶ κυψελίς, ἐρεῖς δὲ ἐμπεπλῆσθαι τ.
 α. Comm. avi cap. 487. habent ἐμπεπλῆσθαι. Ec
 completis aures reddunt. In MS. dein post voculam
 ἀκοὴν ita habent: πεφράχθαι τὰ ὦτα καὶ ἐπιλαβεῖν δὲ
 τὰ ὦτα τὸ ταῖν χεροῖν φραγῆναι καὶ ἰπισχῆναι. καὶ δια-
 τεθρύλληκέ μου &c. quæ profecto non paulo
 meliora videntur. JUNG.

53 Ἐπιβάλλειν] Iterum C. A. recte ἐπιλαβεῖν,
 comprehendere aures manibus, ne audiant aliquid: συν-
 ἔρχον τὰ ὦτα, in Act. 7. c. KÜHN.

54 Πεφράχθαι] P. P. ἐμπεφράχθαι. SEB.

55 Ἐν γυμνασίοις] P. R. ἐν γυμνασίοις. SEB.
 De gymniciis plagis aures confringere, fractus aurib.
 dicitur] Camer. Certaminum ictib. aures dicuntur
 κατεαγέναι, quod fractas esse significat: & res ὠτοκά-
 ταξις. Ea Sylb. fractio aurium. SEB. 2.

56 Τὰ ὦτα κατεαγέναι] Convicium jactum in eos,
 qui unice dediti erant palæstræ, probeque confusas
 aures gerebant. dicuntur & ὠτοβλαδίαι. vid. Suidæ &
 Eustath. in Iliad. pag. 1324. Edit. Rom. KÜHN.

Τὰ ὦτα κατεαγέναι] De his vide Turneb. 24. adv.
 28. inde vero ὠτοκαταξίαι infra IV, 144. & παρασί-
 το μάλλον κατὰκται τὰ ὦτα IV, 148. meminit ejus
 phrasis & de morbis IV, 185. JUNG.

57 Ὦτογλυφίς] In C. A. omittuntur sequentia us-
 que ad ἀνωκάλαται, deinde καὶ ἀμφωτίδες ὡς Πλά-
 τῶν post in margine καὶ νῶ δὲ ἰπωτίδες ὀνομάζονται.
 tum in textu: ἰνωτία δὲ κόσμος ἐν τοῖς ὤσιν α. κ. ε. κ.
 ε. καλοῦνται, reliqua ab ἐκαλοῦντο usque ad ὀρωμεγα
 delunt, & postea incipit: ἀπὸ δὲ τῶν ὠτων ῥήμα τὸ
 ὠτακουστῆν Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς εἶπε. ἐπ' ἀμφοτέρω
 ὠτα κ. σκολιὸς δὲ ὁ τῆς ἀκοῆς πῶρος ὁ παρατιμῶν τῆν
 φωνὴν εἰς τὴν ψυχὴν ἢ ὀπῆ τῶν ὠτων κ. π. τὴν φ. οἷς
 τ. ψ. σκολιὸς πρὸς ἀκοῆς (est unius paragraphi diversa

riscalpium autem, dictum est apud Platonem Comicum in Συμμαχία, Cum oleo auriscalpium prehensens icalpebat. Sed Amphotides, dixit Plato philosophus. Et navis trabes, epotides. Inaures vero, aurium ornatus, qui etiam ἐλλάβια, & 34 ἐλικτήρες. * Nonnulli vero aures, & oculi Regis vocabantur, qui ea quae dicta, & visa erant, annunciabant. a quibus & aufcultare compositum est. Aeschines vero Socraticus, In utramque dormire aurem dixit. Aurium vero foramen, quod vocem ad animum demittit, tortuosus auditionis meatus dicitur. Juxta tempora autem duorum ossium obliquorum commissuræ sunt aures continentium, * quæ jugalia, & carcini, dicuntur. Aurium vero ipsarum ambitus exterior, cochlias. interior vero, scaphus. quod vero ad tempora inclinatur, alula. inferior autem pars, auricula. interior autem, alvearium. a qua etiam fordes ita vocantur. Ipse porro finus, astacus. quod autem quasi pavimen-

δὲ εἶρηται παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἐν Συμμαχία, Σὺν ἐλαίῳ ὠτογλυφίδα λαβοῦσα, 58 ἀνασκάλλεται. 59 ἀμφωτίδας δὲ εἶπε Πλάτων ὁ φιλόσοφος. καὶ νεῶς δὲ 60 ἐπωτίδες ὀνομάζοντο καὶ ἀμφωτίδες. ἐνώτια μέντοι καὶ ἐστὶν ὁ κόσμος ἐν τοῖς ὠσίν, ἀ καὶ ἐλλάβια, καὶ 61 ἐλικτήρες. * ἐκαλοῦντο δὲ 84 τινες 62 ὠτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλείως, οἱ τὰ λεγόμενα διαγγέλλοντες, καὶ τὰ ὀρώμενα. 63 ἀπὸ δὲ τούτων, τὸ ὠτακουστὲῖν πεποιήται. Δισχίνης δὲ ὁ Σωκρατικός, καὶ 64 ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὠτα καθεῦδεν 65 λέγει. καὶ ἡ ὀπή δὲ τῶν ὠτων, ἡ παραπέμπουσα τὴν φωνὴν εἰς τὴν ψυχὴν, σκολιὸς πόρος τῆς ἀκοῆς λέγεται. μετὰ δὲ τοὺς κροτάφους, δύο 66 ὀστών εἰσι πλαγίων συμβολαί, περιεληφόντων τὰ ὠτα. * 67 ὀνομάζονται δὲ, ζυγώματα, καὶ 68 καρκίνοι. τῶν γὲ μὴν ὠτων, ἡ μὲν ἔξωθεν 69 περιβολή, 70 κοχλιάς. ἡ δὲ ἐνδοθεν, σκάφος. καὶ τὸ μὲν ἐπὶ τοὺς κροτάφους ἐπικλινὲς, πτερύγιον. τὸ δὲ κάτω, λοβός. τὸ δὲ ἔνδον, 71 κυψέλη, ἀφ' ἧς καὶ ὁ ῥύπος 72 οὐτῶ καλεῖται. τὸ δὲ κοῖλον, 73 ἀστακός, τὸ δὲ

lectio; quæ utraque in textum irrepsit) C. V. leg. καὶ πῶς δὲ ἐπωτίδες ὀνομάζονται καὶ ἀμφωτίδες ἐνώτια μέντοι κ. ἐστὶν ὁ. ε. τ. ω. KÜHN.

ὠτογλυφίς] MS. ἐπίς δὲ ὠτογλυφίς; cetera defunt usque ad ἀμφωτίδας. JUNG.

58 Ἀνασκάλλεται] Ἀνασκάλλεται Camerar. & Sylburg. SEB.

Ἀνασκάλλεται] Illud ἀνασκάλλεται per duo λλ scribitur in Comm. avi cap. 487. & apud H. Steph. thes. in ὠτογλυφίς. JUNG.

59 Ἀμφωτίδας] MS. tantum: καὶ ἀμφωτίδας ὡς ὁ Πλάτων, καὶ ν. Has amphotidas, si modo ad athletarum respexit Plato, uti quidem puto, observavi ἀντωτίδας dici a Cl. Alexandrino παναγ. β. κφ. στ. περὶ ἀισχρολογ. infra tam ex Platone quam Aeschylō habes X, 157. JUNG.

60 Ἐπωτίδες. ἐνώτια, κόσμ.] Τὰ ἐκατέρωθεν πρῶρας ἐξέχοντα ζύλα, trabes ab utraque prorsæ parte prominentes. Laz. Bayf. (p. 128.) dicit, esse prorsæ partem eam quæ utrinque (ita ad latus rostri. Meminit hujus Thucydides: καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπιθεῖσαι ταῖς πρῶραις παχεύειν. epotides inforsuere proris grandes. Sunt autem nimirum hæc prorsæ ligna, quæ superius lib. I. a Polluce παρῖά, καὶ πτερα vocata sunt. GUALTH. (vide Thuc. cum Schol. lib. VII. fol. 513. item seq.) SEB. 2.

Ἐπωτίδες. ἐνώτια, κόσμ.] Ita iterum MS. ἐπωτίδες (sic enim scribe) ὀνομάζονται καὶ ἀμφωτίδες. ἐνώτια μέντοι κόσμος ἐστὶν ὁ ἐν τ. ω. JUNG.

61 Ἐλικτήρες] Vid. 7ημ. nomencl. in Ἰαννίς. habet vero MS. tantum ἐλικτήρες καλοῦνται. absque illis ἐκαλ. δι & c. ὀρώμενα, quæ cum intermediis omnia absunt. JUNG.

62 ὠτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασ.] Lucian. advers. indoct. tom. II. pag. 774. οὐκ οἶδα, ὡς ὠτα, καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλείας. Item de merc. conductis, tomo primo, pagina trecentesima quadragesima tertia: ὠτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλείας πολλοί, οὐ μόνον τὰ ληθῆ ὀρώμενα, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπιμπρούμενα, ὡς μὴ νυστάζειν δοκοῦν. vid. & Adagia sacra Joachimi Zehneri viri in omni doctrinarum genere eminentissimi, pagina trecentesima decimasexta, & Erasim. prov. multa regum aures aique oculi. SEB.

ὠτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασ.] De his oculis & auribus regum vide doctiss. Brysson. lib. I. de reg. Perf. Valde vero mihi frigidum videtur, quod quidam doctiss.

71ενίς in suis Plautinis curis illa e Pœnulo: Ego id quæro hospitium, ubi ego ceter mollis, Quam Regi Antiocho oculi curari solent, huc trahat, de illis τοῦ μεγάλου βασιλείως τοῖς ἰπιακοποῦσιν σατράπαις καὶ ὠτακούσταις. Nam quid tam longinquo colore opus? Quum vel vulgus sciat nil oculo tenerius vel mollius quos delicate curent vel sani, nedum ægroti. Longe rectius hæc P. Colvius ad locum Arulem lib. de Mundo adducit, quem locum omnino vide. JUNG.

63 Ἀπὸ δὲ τούτ.] MS. ἀπὸ δὲ τῶν ὠτων τὸ ὠτακ. sine πεποιήται. JUNG.

64 Ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὠτα] Imitatus Terentius Heaut. 2, 3.

--- adentum tibi jam faxo omnem metum,
In aurem utramvis oisose ut dormias.

Servus Plautinus ludens: in oculum utrumvis, inquit, conquisicito: quod in aurem dicere sit pervulgatum nimis. Pseud. I, 1. vid. prov. in utramvis aurem dormire. SEB.

Ἐπ' ἀμφότερα] H. Steph. hic adnotat Proverb. dormite in utraque aurem. de quo & adagiorum scriptor. JUNG.

65 Λέγει] Pro λέγει, MS. εἶπεν. defunt dein, καὶ ἡ ὀπή & c. φ. εἰς τ. ψ. pro quibus sequentia ita MS. σκολιὸς δὲ ὁ τῆς ἀκοῆς πόρος ὁ παραπέμπων τὴν φωνὴν εἰς τὴν ψυχὴν. μετὰ δ. τ. JUNG.

66 Ὄστών εἰσι π.] C. A. δύο εἰσὶν ὀστών πλαγίων σ. π. τ. ω. ὀνομάζονται. KÜHN.

67 Ὄνομάζονται] MSS. ὀνομάζονται. SEB.

Ὄνομάζονται] MS. ὀνομάζονται. JUNG.

68 Καρκίνοι] MS. post καρκίνοι novum incipit τμήμα, cum hoc titulo, Περί μερῶν ὠτων. JUNG.

69 Περιβολή] A. & P. V. προβολή. P. R. προσβολή. SEB.

Προβολή] C. A. & V. προβολή, κοχλιάς. KÜHN. Περιβολή] MS. προβολή. JUNG.

70 Κοχλιάς] Fort. quod alii κόγχην. SYLB.

Κοχλιάς] MS. κοχλίας. H. Steph. hic ad oram adscripti: ἴσως quod αἰεὶ κόγχην κόγχην tamen ponitur infra Segm. 86. vide & 7ημ. nomencl. de membris in Capreolus. JUNG.

71 Κυψέλη] MS. κυψέλη. supra Segm. 83. etiam κυψέλη habebat. JUNG.

72 Οὐτῶ] Οὕτως MS. JUNG.

73 Ἀστακός.] Uterque Codex ὀστακός. Hesych. ὀ-

ὡσπερ ἑδάφος, κρότων. ⁷⁴ τοῦ δὲ κοῖλον τὸ μὲν ὑπὸ τὸ πέρασ τοῦ κροτάφου ἐπανεστηκὸς εἰς τὸ ἔσω ⁷⁵ νεῦον, τράγος. τὸ δὲ ἀντικείμενον, ἀντίτραγος. ὡσπερ καὶ τοῦ λοβοῦ, τὸ μὲν προῦχον, ⁸⁶ προλόβιον. * τὸ δὲ ⁷⁶ παρὰ τῆ κυψέλη, τέττιξ. τὸ δὲ ὑπὲρ τὸν τέττιγα τραχυνόμενον, ⁷⁷ ὅπερ ἐστὶ τῆς ἀνωτάτω ⁷⁸ περιφερείας πέρασ, ἀντιλόβιον. καὶ τὸ μὲν πρὸς τῷ κροτάφῳ τοῦ τράγου, ἀκόνη. ἢ δὲ ⁷⁹ περὶ τὴν κυψέλην κοιλότησ, ⁸⁰ ἐχινίσκος. τὸ δὲ ⁸¹ κατὰ τὸ τρύπημα μέρος, ⁸² καμμάρα. ⁸³ τὸ δὲ ἐντὸς, ⁸⁴ κύαρ. μύκων δὲ, τὸ κατὰ τὴν ρίζαν ὑπὸ τὸν λοβόν. ἢ δὲ πᾶσα περιαγωγὴ τοῦ αὐτὸς ὑπὸ ⁸⁵ τὸ πτερύγιον, ἔλιξ. καὶ τὸ ⁸⁶ ἀνθεστηκὸς αὐτῆ, ἀνθελίξ. καὶ τὸ ὑπ' αὐτῆ, κόγχη. ⁸⁷ ταῦτα μὲν δὴ ἰατροὶ προσεξεῦρον τὰ ὀνόματα. ὁ δ' ⁸⁸ Ἀριστοτέλης, τὰ περὶ τὸ οὐσ μέρη, ἀνώνυμα οἶεται, πλὴν λοβοῦ.

tum est, κρότων. Sinus autem pars, quæ sub termino temporum ad interiorern nervum infurgit, hircus. opposita vero pars, antitragus nominatur. sicut inferioris partis prominentia, auricula anterior. * quod ⁸⁶ autem interius est, cicada. quod autem supra hanc est, asperum in superiori circumferentia, ἀντιλόβιον dicitur. Hirci autem pars, quæ circa tempora est, acone. sed concavitas juxta alvearum, echiniscus. pars vero juxta foramen, camera interior, κύαρ. Mycon autem est pars, quæ juxta radicem sub auricula est. Totus vero auris circuitus sub ala, helix. & huic contraria pars, anthelix. quodque sub hac, concha. Et hæc quidem nomina Medici invenerunt, Aristoteles vero omnia de Auribus vocabula obscura esse & incerta putat, præter λοβόν.

87

* 89 Περὶ τῶν ἐν τῷ προσώπῳ μῆλων. ιη'.

* De malis in facie. 18. 87

⁹⁰ τῆς ρίνος δὲ ἐκατέρωθεν ⁹¹ ἀνέστηκεν ⁹² ὑπὲρ τὰς παρεῖας τὰ καλούμενα μῆλα, ἃ ⁹³ ἐστὶν ὑποφθάλμιος φρουρὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς ⁹⁴ διατειχίζονται εἰς ἀσφάλειαν, ἀνῶθεν μὲν ⁹⁵ ταῖς τῶν

Ex utraque nasi parte sunt super genas, quas proprie malas vocamus, quæ est inferior oculorum munitio, ut ceu muro in tutelam sepiantur. superius quidem super-

στακὸν & ἀστακὸν scribi jam annotavit in voce ὀστακός. KÜHN.

Ἀστακός.] Ὄστακός MS. quod nimirum Atticum. JUNG. Ἀστακός.] Falckenburgius etiam ὀστακός habet. *Enslathius* ad II. β. vcrf. 269. utrumque dici annotat, & similia, ὀμώργειν & ἀμώργειν, ἀσταφίδις & ὀσταφίδις affert.

74 Τοῦ δὲ κοίλου] In margine C. A. est, τὸ δὲ κοῖλον, τὸ μὲν ὑπὸ τὸ πέρασ (ita & C. V.) ὑπερανθεστηκὸς εἰς τὸ ἔσω νεῦον, quod interioris retrocedit vel propendit ad interiora. C. V. νεῦον leg. KÜHN.

Τοῦ δὲ κοίλου] MS. τὸ δὲ κοῖλον τ. μ. υ. τ. πέρασ τ. κρ. ὑπερανθεστηκός ε. τ. ε. νεῦον, τρ. quæ profecto bona nota mihi videntur. & forte legendum νεῦον. Certè id verbi & Comm. avi cap. 488. videntur adgnosceret, quum reddant, quæ veluti declinat intus. Vulgata lectio in H. Steph. codice ab ipso hæc interpretatio adposita est: *Cavitatis partem qua sub extremitate temporum superaffurgit in interiorern nervum.* JUNG.

75 Νεῦρον] Νεῦρον certe & Falckenburgius noster habet. 76 Παρὰ τῆ κυψέλη τέττιξ] Περὶ τ. κ. C. A. & V. pro τέττιξ leg. C. V. τίτιξ. KÜHN.

Παρὰ τῆ κυψέλη τέττιξ] MS. περὶ τῆ κ. τίτιξ. μοx tamen etiam τέττιγα. JUNG.

77 Ὅπερ ἐστὶ τῆς ἀν.] MS. ὅπερ ἐστὶν τ. α. π. πέρασ, ἀντιβαλὶς. κ. JUNG.

78 Περιφερείας ἀντιλόβιον.] Περιφερείας, πέρασ, ἀντιλοβίς Codex Uterque. KÜHN.

Περιφερείας ἀντιλόβιον.] Falckenburgius etiam ut MS. περιφερείας πέρασ, ἀντιλοβίς.

79 Περὶ τὴν κυψέλην] C. A. & V. περὶ τῆ κυψέλη. KÜHN. Περὶ τὴν κυψέλην] MS. π. τῆ κυψέλη κ. JUNG.

80 Ἐχινίσκος] Hic delinit Marginalia C. A. quod inciperat a τοῦδὲ κοίλου. KÜHN.

81 Κατὰ τὸ τρύπημα μ.] C. V. κατὰ τοῦ τρυπήματος μέρος. KÜHN.

Κατὰ τὸ τρύπημα μ.] MS. κ. τοῦ τρυπήματος μ. JUNG. 82 Καμμάρα] C. V. καμμάρα. KÜHN.

Καμμάρα] MS. Καμμάρα, & μύκων, quod etiam Comm. avi cap. 488. habent & explicant. JUNG.

83 Τὸ δὲ ἐντὸς &c.] In margine est C. A. usque ad τὸν λοβόν. KÜHN.

84 Κύαρ] De κύαρ *Fæf. Oecon. Hippocr.* JUNG.

85 Τὸ πτερύγιον] Τὸ omittit C. A. deinde sequitur marginale a τὸ δὲ ἀνθεστηκός usque ad κόγχη. KÜHN.

86 Ἀνθεστηκός] C. V. leg. ἀντανιστηκός. in C. A. defunt cetera usque ad λοβόν. C. A. margo habet ἀνιστηκός. KÜHN.

Ἀνθεστηκός] MS. ἀντανιστηκός. JUNG.

87 Ταῦτα] Hoc & cetera hujus τμηματος non habet MS. JUNG.

88 Ἀριστοτέλης] Lib. I. H. A. cap. II. ὠτὸς δὲ μέρος τὸ μὲν ἀνώνυμον, τὸ δὲ λοβός. at lib. V. de G. A. cap. 2. ait: ὁμοίως δὲ καὶ ὄσοις τὰ ὄτα μακρὰ καὶ ἀπογεμισσώμενα πύρρῳθεν, οἷα ἔχει ἕνα τῶν τετραπόδων, καὶ ὄσα τὴν ἔλιξιν μακράν. ubi ἔλιξιν vocat, quod Pollucis ἔλιξ i. e. ἡ τοῦ αὐτὸς περιοχὴ, exterior aurium aperturæ. Idem ait solum hominem inter aurita animalia aures habere immobiles. *Dama/c.* lib. II. cap. 35. μόνος ἄνθρωπος καὶ πύθηκος οὐ κινεῖσι τὰ ὄτα. KÜHN.

89 Περὶ τῶν ἐν τῷ π. μ.] Titulus in C. A. ita habet: περὶ μῆλων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ i. e. de genis in facie. *Gl. Veter. Genæ, a. τὰ μῆλα, Genæ μῆλα, παρμαί.* KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν τῷ π. μ.] Titulus ita in MS. περὶ μῆλων καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

90 τῆς] Deest initiale τῆς in MS. JUNG.

91 Ἀνίστηκεν] Hoc ἀνίστηκεν H. Steph. reddit hic protuberant. JUNG.

92 Ὑπὲρ τὰς παρ.] H. Steph. hic σημειώσαι, ὑπὲρ τὰς παρμαί. deinde dicit καλοῦνται καὶ παρμαί: vide ut sibi reperner. vide *Thef.* scilicet in μῆλων. JUNG.

93 Ἐστὶν ὑποφθάλμιος] MS. αυστίς: ἐστὶν ἡ ὑπ. JUNG.

94 Διατειχίζονται] P. V. διατειχίζοιτο. SEB. Διατειχίζονται] C. A. διατειχίζοιτο. C. V. διατειχίζοιτο. KÜHN.

Διατειχίζονται] MS. διατειχίζοιτο. JUNG.

95 Ταῖς τῶν ὀφρ.] C. A. ταῖς ὀφρῶν προβολαίς. KÜHN.

ciliorum grundis, inferius vero malarum collibus. Mala vero dictae sunt, quod in vere aetate florent. hae & genae, & maxillae vocantur. Tum & nomina agenis derivantur, bonas genas habens, pulchris genis praeditus. florentes genae, floridae, rubicundae, splendentes, fulgentes, rutilantes, pudoris colore sublucentes, ut indolem praese ferant, ut pudor hinc appareat.

ὄφρων⁹⁶ προβολαῖς, κάτωθεν δὲ ταῖς⁹⁷ τῶν μήλων ἀνοχαῖς. ἀνόμασται δὲ μῆλα, παρὰ τὸ ἀνθεῖν ἐν ἄρα. ⁹⁸ ταῦτα καλοῦνται καὶ παρειαὶ, καὶ γνάθοι. ⁹⁹ καὶ ὄνομα μὲν ἀπὸ τῶν παρειῶν, ὁ εὐπάρειος, καὶ ¹⁰⁰ καλλιπάρειος. καὶ ἀνθοῦσαι παρειαὶ, καὶ εὐανθεῖς, καὶ ἐρυθραίνόμεναι, λάμπουσαι, στίλβουσαι, ἐρυθριῶσαι, ὑπεφαίνουσαι τὴν τῆς αἰδοῦς¹ χροῖαν, ὡς ὑπολάμπειν αὐταῖς τὸ ἦθος, ὡς ἐμφαίνεσθαι τὴν αἰδῶ.

88

• De barba. 19.

• 2 Περὶ πώγωνος. 88

Primus vero circa maxillas pilorum flos pubes. unde etiam Pubescere a Poëtis dicitur. Et Ἰουλος a serpendo vocatur, & lanugo. cum vero jam completa fuerit, barba usitatissimo vocabulo dicitur. unde Imberbis dicitur, quod Tragicum est. Barbatus, bene barbatus, barba carens. Apud Poetas etiam εὐπώγων, id est, Pulchram barbam habens, dicitur. sed nimis fordidum est. Et apud Dionem Tragicum in Tragedia Comititis titulo inscripta,

Περὶ δὲ τὰς παρειάς, ἡ μὲν πρώτη τριχῶν³ ἄνθη, χνοῦς. ὅθεν καὶ τὸ ⁴ χνοάζειν παρὰ τοῖς ποιηταῖς. καὶ ⁵ ἰουλος ⁶ παρὰ τὸ ἔρπειν, καὶ πώγων. ⁷ ἐπειδὴν δ' ⁸ ὑποπλησθῆ, καὶ γένειον ⁹ κατὰ χρῆσιν ὀνομάζεται. ὅθεν ἀγένειος, τραγικώτερον. βαθυγένειος, εὐγένειος, ¹⁰ μαθηγένειος. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, εὐπώγων τις εἴρηται, ἀλλ' ἔστι σφόδρα εὐτελής. ¹¹ Παρὰ Δίωνι δὲ τῶ τραγικῶ, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συνεκδημητικῶ, καὶ

Ταῖς τῶν ὄφρ.] Deest τῶν in MS. JUNG.
 96 Προβολαῖς] P. R. προσβολ. SEB.
 97 Τῶν μῆλ.] Deest iterum τῶν, dein μῆλα, & sic in MS. ὠνομ. δὲ διὰ τὸ α. JUNG.
 98 Ταῦτα καλοῦνται &c.] Desunt, ταῦτα κ. καὶ, dein ita MS. παρειαὶ αἱ δὲ καὶ γνάθοι ἀν καλοῦντο. Egregie. Sic liberatur Pollux ab omni στεφανί reprehensione, nec ὑπὲρ τὰς παρειάς μῆλα, & μῆλα ipsa confundit. Sic saepe luit inique auctor, quod peccavit ineptus librarius. Hesychius illud graecorum Lexicorum alpha eodem modo: παρειά, γνάθος, quod & Suidas in suum Lexicon transcripsit. JUNG.
 99 Καὶ ὄνομα μὲν] Hæc non habet C. A. qui dein ita: ἀπὸ δὲ τῶν παρειῶν ὁ εὐπάρειος, καὶ ἡ καλλιπάρειος. KÜHN.
 100 Καλλιπάρειος] Deest καὶ καλλιπάρειος in MS. JUNG.
 1 Χροῖαν] C. V. χροῖαν. forte χροῖαν. KÜHN.
 Χροῖαν] MS. χροῖαν. JUNG.
 2 Περὶ πώγωνος] Titulus in MS. περὶ πώγωνος καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. quod ultimum in αὐτῶν videtur quis mutare cepisse. JUNG.
 3 Ἄνθη] H. Steph. in ora sui codicis adscripsit ἀνθησις, nescio an ita emendare volens. opus sane haud fuit. nam ἄνθη idem est, nec aliter etiam in MS. sic supra Segm. 80. βλάστη pro βλάστῃσις. JUNG.
 4 Χνοάζειν] Post hoc C. A. ita: Καὶ ἰουλος καὶ πώγων. ὅταν ὑποπλησθῆ, καὶ γένειον, ὅθεν ἀγένειος, βαθυγένειος εὐ. μ. γλαβρίο εἰ μὴ τραγικώτερον. εἴρηται δὲ (hætenus margo ab ei μὴ τ. dein in textu) εὐπώγων, σπανοπώγων, δασυπώγων καὶ πώγωνες αἱ ἀκίδες, ἅς O. &c. ἐν δὲ τῇ τ. πώγων ὀξὺς πυρὸς &c. In Gloss. σπανοπώγων. dicitur maleberbis. male barbarus dici etiam posset. KÜHN.
 Χνοάζειν] Vide de his Jac. Nicol. VII. miscell. epiphyll. 7. JUNG.
 5 Ἰουλος] Vermiculi genus est multiples vites maxime per eas serpendo infestans: Latini convolvolum, a convolvendo vocant. Plautus involvolum. Hinc etiam prima genarum lanugo, ἰουλος a Graecis dicitur, quod instar convolvoli per malas serpendo sese convolvat. Eodem nomine & malorum lanugo dicitur. GUALT. (Suid. Plin. lib. XVII. extremo. & Cato de Re Rust. cap. 95. Plaut. Cistell. IV, 2. vid. & Festum: apud quem tamen involvulus; ut apud Catonem

convolvulus legitur. Cæterum ἰουλος alias dici perhibetur & παρὰ τὸ ἰέναι. vid. Etym. SEB. 2.
 Ἰουλος] Vide Comm. avi cap. 269. JUNG.
 6 Παρὰ τὸ ἔρπειν] Quod est ἰέναι. vid. Etymolog. SEB.
 7 Ἐπειδὴν δ'] Deest δ' in MS. JUNG.
 8 Ὑποπλησθῆ] P. V. πλησθῆ. SEB.
 9 Κατὰ χρῆσιν ὀνομ.] Desunt κατὰ χρ. ὄν in MS. dein sequentia ita. ὅθεν καὶ ὁ ἀγένειος, καὶ βαθυ. καὶ εὐγ. καὶ μαθηγένειος, εἰ μὴ τραγικώτερον* εἴρηται δὲ καὶ εὐπώγων καὶ σπανοπώγων, καὶ δασυπώγων, καὶ πώγωνες δὲ αἱ ἀκίδες ἅς &c. intermediis omiffis. JUNG.
 10 Μαθηγένειος] Camer. legit μαθησιγένειος, quod & H. Steph. probat. SEB.
 Μαθηγένειος] Ad illud μαθηγένειος, ut etiam MS. habet, H. Steph. in margine adscripsit μαθησιγένειος f. & sic quidem avum meum rectius scribere (Comm. cap. 270.) inquit in Thesaurο suo. nota vero quod hinc maδ. τὸ τραγικώτερον nolter MS. tribuat. JUNG. GERM.
 11 Παρὰ Δίωνι] Leopardus suspicatus aliquando, legendum παρὰ δ' Ἰωνι τῷ τρ. Emend. II, 20. SEB.
 Παρὰ Δίωνι] Quod Auctorem hujus vocabuli attrinet, ille vocatur, Dio Tragicus. Quis vero ille sit non habeo dicere, quærat illum qui operam suam perdere vult. Interim legemus; παρὰ δ' Ἰωνι τῷ τ. vel, παρ' Ἰωνι δὲ. Ion Chius Tragicus Poëta & Philosophus satis norus est. scripsit ille non tantum Tragedias, verum etiam alia philosophica profa oratione. Ex. gr. Επισημίας, quas laudat Athenæus non semel. Ita & scripsit librum, cui nomen dedit Συνεκδημητικόν, in quo videtur enarrasse quid sibi visum, auditum cognitumque fuerit, cum esset comes amici peregrinantis. Interpretes nobis hic facit Tragediam comitis titulo inscriptam, quod factum insectum vellem. Si hæc vera sunt, quæ diximus infra, Index Scriptorum recte carebit his verbis: Dion Tragicus &c. contra sub vocem Ion ibidem inferatur, ἐν Συνεκδημητικῶ II, 88. KÜHN.
 Παρὰ Δίωνι] Ubi vulgo παρὰ Δίωνι δὲ τ. τ. ait Leopard. II. Emend. 20. se aliquando suspicatum legendum, παρὰ δ' Ἰωνι τῷ τρ. ubi vocem Ἰων saepe depravatam ostendit apud Auctores. & sane Ioni crebra apud Pollucem mentio: Dionis, puto, nunquam. JUNG.

σπανοπύγων τις ὀνομάζεται. δασυπύγων δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις. καὶ πωγωνίας δὲ, καὶ πύγωνες, αἱ ἀκίδες παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἄς¹² Ὅμηρος γλαχίνας καλεῖ. ¹³ ἐν τῇ τραγωδίᾳ, πύγων ¹⁴ πυρός, ἢ εἰς ὅξυ ἀναδρομῇ τῆς Φλογός.

quidam σπανοπύγων, id est, Raram barbam habens, nominatur. in Cerealibus vero, δασυπύγων, id est, Denfam barbam habens, dicitur. πωγωνίας vero apud Poetas, & πύγωνες, cuspides vocantur, quas Homerus, Acies hamatas nominat. Apud Tragicos autem flammæ acuta eruptio, Ignis barba vocatur.

89

• 15 Περὶ χειλέων.

κ'.

• De labiis.

10. 89

¹⁶ Ἐπιτο δ' ἀν τούτοις, ¹⁷ χεῖλη. ὦν τὸ μὲν, ἄνω, τὸ δὲ, κάτω λέγεται. ὡς περ καὶ αἱ ὑπ' αὐτά, ¹⁸ γένυες, καὶ σιαγόνες. ὦν ἡ μὲν ὑπερκειμένη, πᾶσι τοῖς ζώοις, πλὴν ¹⁹ κροκοδείλων, ἀκίνητος. ἡ δὲ ὑποκειμένη, προσάγεται πρὸς κατεργασίαν τῆς τροφῆς, ἥτις μόνοις κροκοδείλοις πέπηγεν. Ὅμηρος δὲ, τὰ χεῖλη ²⁰ ἔρκος ὀδόντων ²¹ καλεῖ. οἱ δὲ παλαῖοι κωμικοί, ²² χελύνας. ἀπὸ δὲ χειλέων, τὰ μέτρα. ²³ ἰσοχειλῆ μὲν, τὰ ἐπίμεστα. ὑπερχειλῆ δὲ, ὦν ὑπεραίρει τὸ χεῖλος. ἐπιχειλῆς δὲ, τὸ ἐνδέες. ²⁴ Ἀριστοφάνης ἐπιχειλῆ πρᾶγματα ²⁵ εἶπε, τὰ ἐπιπόλαια. * Εὐπολις δὲ, καὶ ²⁶ νηὸς χεῖλη εἴρηκεν. ἀνωρόθια,

Post hæc vero labia sequuntur, quorum aliud superius, aliud inferius dicitur. quemadmodum & mandibulæ, & maxillæ, quæ sub his sunt. quarum superior quidem in omnibus animalibus, crocodilo excepto, immobilis est. inferior vero, ad laborem opusque edendi adducitur. quæ pars solis crocodilis firma, & immobilis consistit. Homerus vero labia, Septum dentium vocat. Veteres autem Comici, Labra. A labiis vero ea, quæ mensurantur, dicimus. ut æquilabia, pro commensuratis. Superlabia vero, quorum labium eminet. Et sublabium, quod deficit, nec plenum est. quo nomine Aristophanes negotia levia nominavit. * Eupolis & Navis labia dixit. *Ἀνωρόθια* ve-

¹² Ὅμηρος] Vid. Comm. avi cap. 172. JUNG.

¹³ Ἐν τῇ τραγωδίᾳ] MS. ἐν δὲ τῇ τρ. JUNG.

¹⁴ Πυρός] C. V. ὄξυς. KÜHN.

¹⁵ Πυρός] Pro πυρός, MS. ὄξυς. JUNG.

¹⁶ Περὶ χειλέων] MS. titulus περὶ χειλέων καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

¹⁷ Ἐπιτο δ' ἀν τούτοις] Priores hæc quatuor voculæ defunctæ, incipitque MS. χεῖλη, τὸ μὲν etiam absque particula ὦν. JUNG.

¹⁸ Χεῖλη] P. V. χεῖλη μὲν, τὸ ἄνω, τὸ δὲ κ. λ. SEB. χεῖλη] C. A. χεῖλη τὸ μὲν ἄνω & c. usque ad σιαγόνες. Cætera defunctæ usque ad πέπηγεν. KÜHN.

¹⁹ Γένυες] MS. γένυες, καὶ σιαγόνες. Sequentia usque ad vocem Ὅμηρος defunctæ. JUNG.

²⁰ Κροκοδείλων] Vide de crocodilo Comm. avi c. 265. cui addo hæc ex *Achillis Tatis* lib. VI. sine, ubi hanc beluam describit: ἀνίγει δὲ τὴν γένυ τὴν ἄνω τὴν δὲ κάτω, στερεὰν ἔχει. JUNG.

²¹ Ἐρκος ὀδόντων] *Isid.* d. 350. & alibi. SEB.

²² Καλεῖ] Pro καλεῖ P. V. εἶπεν. A. λέγει. & inde ἀπὸ χειλέων, (deinceps similiter & P. P.) ἰσοχειλῆς ποτήριον. ὑπερχειλῆς, τὸ ἐπίμεστον. ἐπιχειλῆ, vid. infra IV, 170. & V, 134. quæ loca una cum præfenti citat Henr. Stephan. animadv. in *Adagia Erasmi* col. 41. edit. *Basil.* refellens inde *Erasmum* qui non distinguit ἰσοχειλῆς ab ἐπιχειλῆς, sed eandem utriusque significationem tribuat: nimirum prov. ad *satietatem usque* vide animadversiones illas & col. 85. ad prov. *vasis implet.* SEB.

²³ Καλεῖ] Margo C. A. λέγει. KÜHN.

²⁴ Καλεῖ] MS. λέγει pro καλεῖ, deest dein vox παλαιῶν. JUNG.

²⁵ Χελύνας] *Scr.* χελύνας. *Aristoph.* Vesp. ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίαν. ubi *Schol.* ἀπὸ τοῦ τὰ χεῖλη. οἱ γὰρ ὀργίζομενοι ἐνδύκκουσι τὰ χεῖλη. fol. 350. *Cæter.* *superius labrum* *Interpr.* col. 125. SEB.

²⁶ Χελύνας] C. A. χελύνας (C. V. χελονάς) ἀπὸ δὲ χειλέων τὸ ἐπίμεστον μέτρον (hic definit margo) ἰσοχειλῆς (ποτήριον λέγεται) καὶ ὑπερχειλῆς τὸ ἐπίμεστον. ἐπιχειλῆς δὲ τὸ ἐνδέες. C. V. ἀπὸ δ. χ. τὰ ἐπίμεστα μέτρα ἰσοχειλῆ λέγεται, ὑπερχειλῆ & c. KÜHN.

Χελύνας] Ita MS. χελονάς. ἀπὸ δὲ χειλέων τὰ ἐπίμεστα μέτρα ἰσοχειλῆ λέγεται, καὶ ἐπιχειλῆ τὰ ἐνδέες. absque *Aristophanis* hic quidem. Ceterum pro illo χελύνας, quod in MS. χελονάς, ne dubita, scribendum χελύνας. Sæpius οἱ pro u in MS. scriptum vitiose. In Comiciis vetustis noster, ut solet, videtur respexisse istud *Aristophanis* Vespis:

Πᾶς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίαν. Et apud *Hezych.* clare est: χελύνη, τὰ χεῖλη. vide & *Etymolog.* JUNG.

²³ *Æquilabia pro commensuratis*] *Cæter.* ἰσοχ. τὰ ἐπίμετρα, ad mensuram cumulate adæquata; ὑπερχειλῆ autem quæ abundant, quasi labrum excedentia. At ἐπιχειλῆς deficiens & deminutum notat. *Aristoph.* *Ἰππύσιον*. ὡς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν, μιστὴν εὐρῶν, ἐπιχειλῆ, qui repertam urbem nostram plenam reddidit magna ex parte vacuam. Ita potuisset ipse quoque interpres noster Græcæ voces retinere venustius, quæ *æquilabia*, *superlabia* & *sublabium* fingeret: quod studium sæpe alibi etiam absque causa (ut hoc tantum dicam) ipsi studio fuit. SEB. 2.

²⁴ *Ἰσοχειλῆ*] Ad ea composita ἰσοχειλῆ, ὑπερχειλῆ, ἐπιχειλῆς notat hic *Pollucem* in ora sui codicis *H. Steph.* ea nimirum esse deducenda a χεῖλος de vase dicto, non ab hominis labro. eaque extare & infra IV, 170. ubi ἰσοχειλῆ, τὰ πλήρη exponit. & V, 135. Idem *H. St.* etiam animadv. in *adagia Erasmi* notat adag. ad *satietatem usque*, dicentem *ψυ.* *Pollucem* vas plenum vocare ἰσοχειλῆς, vel ἐπιχειλῆς, quum tamen tribus locis hæc diserte *Pollux* distinguat. JUNG.

²⁵ *Ἀριστοφάνης*] C. A. *Ἀριστοφάνης* δὲ ἐ. ἴματα leg. χήματα. Πόλις ἐπιχειλῆ, habet in *Equit.* *Urbem per satis plenam*; cui deest aliquid, εἴρηκεν in margine est ejusdem Codicis, nec habet τὸ ἀνωρόθια usque ad ν. ὡς. C. V. ita habet: ἐπιχειλῆ δὲ καὶ τὰ ἐπιπόλαια ἴματα *Aristophanis* εἶπε. KÜHN.

²⁶ *Ἀριστοφάνης*] MS. ita: ἐπιχειλῆ δὲ καὶ τὰ ἐπιπόλαια ἴματα *Aristophanis* εἶπεν. *Εἶπ.* JUNG.

²⁷ *Εἶπε*] P. R. λέγει. SEB.

²⁸ *Νηὸς*] *Νηὸς* MS. pro νηὸς, rectius, quoniam sic

ro est unda: quæ ad navis labia usque attollitur. Labia vero conjungere, Sublabiare Comici, aut Sugere vocant. Labia autem mordere, διμηλαίνειν est, Nam labia, etiam μήλα dicuntur. Labiorum vero pars totum os ambiens, camus. Superioris autem labii concavitas, philtrum. inferioris vero, typus aut nymphæ prominentes autem ipsorum partes, prolabia dicuntur. Labiorum etiam mutua commissio, προστόμιον, aut προστομία. Partes vero utrinque juxta maxillas desinentes, frena vocantur.

ἢ περὶ τὰ χεῖλη τῆς νεώς. 27 τὸ δὲ συναίγειν τὰ χεῖλη, 28 μοιμύλλειν ἢ κωμωδία, καὶ 29 μοιμύλλαν Φησι. τὸ δὲ διακινεῖν τὰ χεῖλη, 30 διαμυλλάειν. καὶ γὰρ τὰ χεῖλη, μύλλα 31 προσαγορεύουσι. τῶν δὲ 32 χειλέων, τὸ μὲν 33 περὶ τὸ ὅλον στόμα, κημός· ἢ δὲ ἐν τῷ ἄνω 34 χεῖλει κοιλότης, Φίλτρον 35 ἢ δὲ ἐν τῷ κάτω, 36 τύπος, ἢ νύμφη καὶ τὸ μὲν 37 προὔχον αὐτῶν, 38 προχειλίδια, πρόχειλον. 39 ἢ δὲ εἰς ἀλλήλα, τῶν χειλῶν συμβολή, 40 προστόμιον, ἢ προστομία. τὰ δὲ ἐκτέρωθεν αὐτῶν ἐπὶ τὰς γνάθους καταλήγοντα, χαλινοί.

* De dentibus.

21.

* 41 Περὶ ὀδόντων.

κα'. 91

Dentes vero in maxillis crescunt duo & triginta, sedecim scilicet singulis mandibulis infixi. quorum quatuor illi medii, sectores, divisores, & occisores, gelasini que vocantur. partim quod fecant cibum, & conscindunt, omneque quod his incidit, dividunt: partim quia inter riden-

Οἱ δὲ ὀδόντες, 42 ταῖς γένουσιν ἐμπεφύκασιν δύο καὶ τριάκοντα. 43 ἑκακίδεκα ἑκατέρα σιαγόνι 44 ἐγγεγομφωμένοι. 45 ὧν οἱ μέσοι 46 τέσσαρες, καλοῦνται 47 τομῆς, καὶ διχαστῆρες, καὶ κτένες, καὶ γελασινί. τὸ μὲν, ὅτι τέμνουσι τὴν τροφήν, 48 καὶ διαίρουσι, καὶ διχαίζουσι τὸ προσπε-

in sequentibus verbis, quæ, ni fallor, sunt ipse versus Comici, etiam est. defunt in MS. ut sæpius talia poetarum testimonia. videntur tamen restitutione adhuc opus habere: & H. Steph. hic in ora crucem fixit. nec Pollucem hic vocem ἀναίροβια explicare voluisse mihi persuadeo. JUNG.

27 Τὸ δὲ συναίγειν τ. χ.] C. A. marginale usque ad ὀνομάζεται δι. KÜHN.

28 Μοιμύλλειν] Ita Camer. & Sylb. Præc. ed. μοιμύλλειν. SEB.

Μοιμύλλειν] Pro μοιμύλλειν antea male vulgabatur μοιμύλλειν. quod & avi Comm. cap. 267. videre, qui etiam μοιμύλλειν habent, hæc Pollucis explicantes. MS. μοιμύλλειν, sicut & H. Steph. ora lux adscripsit: qui tamen duplici λλ in Thesaurο, ut & Hesychius. JUNG.

Μοιμύλλειν] Falckenburgius τῷ μοιμύλλειν (ita enim editum est in ipsius codice) superscripsit λ, ut sit μοιμύλλειν.

29 Μοιμύλλειν] Μοιμύλλειν Uterque Codex pro μοιμύλλειν. KÜHN.

Μοιμύλλειν] Adhuc est μοιμύλλειν, quod etiam ex MS. emendamus, qui habet μοιμύλλειν. JUNG.

30 Διμηλαίνειν] H. Steph. forsitan, inquit, διαμυλλάειν scripsit. nam μύλλας vocari τὰς σιαγόνας Hesych. autor est. Idem autem Hesych. Διαμυλλάειν, χλευάζειν, ἐπὶ τῶν τὰ χεῖλη διαστρέφειν, διαμακάσθαι. Et διαμύλλαινε, quo usus Aristoph. in Vesp. ejusdem Schol. τὰ χεῖλη διέστρεφεν ὡς χλευάζων, καὶ μὴ ἠσθεῖς τῶ λεγομῖνω. fol. 359. SEB.

Διμηλαίνειν] Διαμυλλάειν καὶ γὰρ τὰ χεῖλη μύλλα, ὀνομάζεται δὲ αὐτὸν τὸ μὲν &c. C. A. cum quo consentit Vossianus, nisi quod, post μύλλα legit προσαγορεύουσι. ὀνομάζεται δὲ. διαμυλλάειν legit etiam Salmasius. KÜHN.

Διμηλαίνειν] Optime MS. credo & vitiosum διμηλαίνειν corrigi. habet enim διαμυλλάειν, nil verius, vide Hesych. Suid. At, inquit, ipse Pollux hoc negat, & vulgatum firmat, quum statim ait labra μήλα adpellari. Immo & ista ajo mendosa. Ita enim optimus MS. καὶ γ. τ. χεῖλη μύλλα προσ. Non verbum de meo addam amplius: sed hæc ab Etymologo: διαμυλλάειν, Ἀριστοφάνης διαμακάσθαι τοῖς χεῖλεσιν ἀπὸ τῶν μύλλων. μύλλαι γὰρ (forte etiam le-

gendum μύλλα) τὰ χεῖλη καὶ μύσταξ &c. JUNG.

Διμηλαίνειν] Falckenburgius διμηλαίνειν.

31 Προσαγορεύουσι] H. Steph. hic ad προσαγορεύουσι ita adnotavit: videtur προσαγορεύουσι subaudiri οἱ κωμικοί, ut dixit ἡ κωμωδία. Bene, nam ex Aristophane illud διαμυλλάειν adfertur. Post προσαγ. ita MS. ὀνομάζεται δὲ αὐτῶν τὸ. JUNG.

32 Χειλέων] H. Steph. hic ad χειλέων adscripsit, non χειλῶν. ut scilicet mox est, quod tamen & MS. habet, ut & infra Segm. hujus libri 98. JUNG.

33 Περὶ τὸ ὅλον στόμα] C. A. ex correctione περὶ ὅλον τὸ στόμα. C. V. περὶ ὅλων τῶ ὀνόματι κημός. KÜHN.

Περὶ τὸ ὅλον στόμα] MS. περὶ ὅλων τῶ στόματι, κῆμος. &c. JUNG.

34 Χεῖλει] Ante mendose χεῖλη. JUNG.

35 Ἡ δὲ] Τὸ δὲ pro ἡ δὲ MS. JUNG.

36 Τύπος] Falckenburgius τυπίς.

37 Προὔχον] Προὔχον leg. C. V. KÜHN.

Προὔχον] Προὔχον MS. JUNG.

38 Προχειλίδια] Πρόχειλον sequitur statim post αὐτῶν in C. A. KÜHN.

Προχειλίδια] Pro illis duabus προχ. προχ. tantum MS. una voce πρόχειλα. Partes hæc hinc exponit & Rhodig. III. antiq. 31. JUNG.

39 Ἡ δὲ εἰς] P. R. αἱ δὲ εἰς ἀλλήλα τῶν χειλέων συμβολαί. SEB.

Ἡ δὲ εἰς] MS. mendose εἰ δὲ εἰς. JUNG.

40 Προστόμιον] C. A. περιστόμιον. KÜHN.

41 Περὶ ὀδόντων] Idem titulus in MS. JUNG.

42 Ταῖς γένουσιν ἐμπεφ.] C. A. ταῖς γένουσιν ἐμπεφύκασιν. C. V. ἐκπεφύκασιν. KÜHN.

Ταῖς γένουσιν ἐμπεφ.] MS. γένουσιν ἐκπεφύκασιν. JUNG.

43 Ἑκακίδεκα ἑκατέρα] Ἑκακίδεκα δι' εἰ. MS. JUNG.

44 Ἐγγεγομφωμένοι] A C. A. male abest prius μ. KÜHN.

45 ὧν οἱ μέσοι] ὧν οἱ μέσοι μ. MS. JUNG.

46 Τέσσαρες] Τέτταρες MS. cetera hoc ordine: τομῆς, καὶ γελασ. κ. διχ. κ. κτ. JUNG.

47 Τομῆς] De sectoribus dentibus, qui τομῆς &c. vide etiam Meurs. ad Lycophr. ad vers. 215. ubi hæc Pollucis laudat. Sed plura de nominibus dentium eruditiss. Rigaltius ad Artemidorii lib. I. cap. 33. quem vide. JUNG.

48 Καὶ διαίρουσι] Non est in C. A. Aristoteles ni-

σόν. 49 τὸ δὲ, ὅτι γυμνοῦνται γελώντων τὸ δὲ, ὅτι κτείνουσιν ὁ ἀν' 50 λάβωσιν. οἱ δὲ ἐκατέρωθεν 51 ἐκατέρα τῆ σιαγόνι δύο, κυνόδαντες, διὰ τὴν ὀξύτητα, ὡς 92 τοῖς τῶν κυνῶν προσεικότες. * 52 καὶ οὗτοι μὲν, μιᾶς ρίζης ἐκπεφύκασι. παράκεινται δὲ αὐτοῖς 53 δύο ριζῶν ἐξηρημένοι, οἱ λεγόμενοι γόμφιοι. 54 πέντε ἐκατέρωθεν, ὧν εἰσι καὶ οἱ λεγόμενοι 55 μύλοι, διὰ τὸ λεαίνειν 56 ἴσως τὴν τροφήν, 57 ὡς ἡ 58 σιτουργὸς μύλη. 59 εἰσὶ δὲ πέντε τῶν τομιῶν ἐκατέρωθεν, τρισὶ ρίζαις ἐγγεγομφωμένοι. μεθ' οὓς τελευταῖοι 60 οἱ σωφρονιστῆρες. οἱς ἐκατέρωθεν, οἱ ὀψίγονοι, μετὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος ἀναφυόμενοι. 93 * 61 κρατῆρας δὲ αὐτοὺς 62 ἄλλοι τε, καὶ 63 Ἀριστοτέλης καλεῖ, λέγων ἐνίοις καὶ μετὰ 64 τὸ ὄγδοηκοστὸν ἔτος αὐτοὺς 65 ἀνάσχειν. 66 ἐν ἐκατέρα δὲ σιαγόνι, τοὺς ἴσους ἀνταριθμητέον. 67 τῶν μέντοι μύλων, τὸ μὲν πρὸς τῆ σαρκί, 68 βωμίσκον καλοῦσι. τὸ δὲ λεαίνων τὰ σιτία, τραπέζας. 69 καὶ τὰς κοιλότητας, ὀλμίσκους. 70 τὸ συναμφότερον, Φάτνας, 71 ἢ Φατνίας. καὶ σύμπας μὲν ὁ τῶν ipsosque sinus, mortariola, utraque autem simul,

dum denudantur, & quod omne prehen-
sum occidunt. Duo vero illi, qui ex utraque parte utrisque mandibulis infant, canini, propter aciem acutissimam, dicti sunt, utpote caninis dentibus similes. * Et hi quidem ex una radice excrescunt. his vero alii duabus radicibus dependentes adsunt, qui paxillares dicuntur. quinque utrinque, inter quos & qui molares dicti sunt, numerantur; sic nimirum dicti, quod cibum non aliter atque frumenti mola extenuent, conterantque. Sunt vero quinque dentes ex utraque sectorum parte, tribus infixi radicibus, post quos ultimi, maxillares sunt. quibus utrinque adsunt, quos ferotinos vocant, post vigesimum demum annum excrescentes. * alii vero ipsos 93 κρατῆρας vocant, ut & Aristoteles dicens, Nonnullis hos dentes post annum octogesimum provenisse. in utraque vero mandibula æquales connumerandi sunt. Molarium vero dentium partem eam, quæ gingivæ allidet, βωμίσκον vocant. partem autem, quæ cibum conterit, mensulas, iphatnas aut phatnias nominant. Totus

hilominus habet, ἴνα διαίρῃσι lib. III. de P. A. cap. 1. KÜHN.

Καὶ διαίρῃσι] Illa καὶ διαίρ. καὶ δι. τ. πρ. desunt in MS. JUNG.

49 Τὸ δὲ ὅτι γυμνοῦνται] In MS. post τὸ δὲ ita sequitur, ὅτι τὸ προσπερὶν διαίρῃσιν. τὸ δὲ, ὅτι κτ. Comm. avi cap. 276. aliam κτείνων ἐτυμολογiam reddunt. JUNG.

50 Λάβωσιν] C. A. compositum συλλάβωσι. dein οἱ δὲ ἐκατέρωθεν δύο. KÜHN.

51 Ἐκατέρα] Desunt ἐκατέρα τῆ σιαγόνι in MS. JUNG.

52 Καὶ οὗτοι μὲν] Marginale est C. A. usque ad ἐκπεφύκασι. postea in textu: παράκεινται δὲ αὐτοῖς ἐξηρημένοι δύο ριζῶν οἱ λ. γ. C. V. leg. γόμφιοι. vid. Hesych. ceterum C. A. margo habet τὸ ε. δ. ρ. KÜHN.

53 Δύο ριζῶν ἐξηρημένοι] MS. alio ordine, ἐξηρ. δύο ριζ. JUNG.

54 Πέντε] Aliis quatuor. vid. Comm. avi cap. 276. JUNG.

55 Μύλοι] Ita & MS. Comm. avi cap. 276. & 282. habent μύλοι. quod & infra probat MS. si vera lectio Segm. sequenti ubi in eo μωλῶν, nec aliter Galepus scripsit. JUNG.

56 Ἰσως τὴν τροφ.] MSS. ἴσως μύλη τὴν τροφήν. & inde πέντε τῶν. SEB.

Ἰσως τὴν τροφ.] C. A. ἴσως μύλη τὴν τροφήν. εἰσὶ δὲ οὗτοι (in margine) πέντε τ. τ. ε. tum iterum in margine τρισὶ ρ. ε. KÜHN.

57 Ὡς ἡ σιτουργὸς μύλη] Desunt ὡς ἡ σιτουργὸς μύλη in MS. Pollucis, ait avus Comm. cap. 277. paratio post hac est indisertior: vel locus, ne plurimi, mendosius. exponit itaque hanc rem secundum Galepum. Ceterum MS. noster forte uni & alteri loco mendas auferet. JUNG.

58 Σιτουργὸς] Camer. & Sylburg. Pr. ed. σιταργός. SEB.

59 Εἰσὶ δὲ πέντε] MS. ita: εἰσὶν δὲ οὗτοι πέντε &c. JUNG.

60 Οἱ σωφρονιστῆρες] C. V. οἱ καλούμενοι σ. γεννίπ. in C. A. Itatim excipit, μετὰ τὸ εἰκοστὸν ε. α. KÜHN.

Οἱ σωφρονιστῆρες] MS. οἱ καλούμενοι σωφρονιστῆρες. μετὰ εἰκοστ. abluce mediis. JUNG.

61 Κρατῆρας] C. A. recte κρατῆρας. Πλάτων. κριτῆρες in voce σωφρονιστῆρες. vid. Hesych. in κρατῆρας & Scholia Nicandri. C. A. κρατῆρας δὲ αὐτοὺς Ἀριστοτέλης λέγει, καὶ μετὰ τὸ ε. α. ἀνασχῆν, C. V. κρατῆρας, superscripto tamen v. dein etiam ἀνασχῆν habet. vid. Aristot. lib. II. de H. A. cap. 4. KÜHN.

Κρατῆρας] Κρατῆρας MS. & sic omnino scribendum: quamvis & antea vulgati κρατῆρας illud, ex vitio typographico, puto, retinuerit. de illis & Comm. avi cap. 277. JUNG.

62 Ἄλλοι τε καὶ] Desunt ἄλλοι τε καὶ in MS. JUNG.

63 Ἀριστοτέλης] MSS. Ἀριστ. καὶ μετὰ ὄγδ. ἔτος λέγει αὐτοὺς ἀνασχῆν. SEB.

64 Τὸ ὄγδοηκοστὸν] Desit particula τὸ in MS. JUNG.

65 Ἀνάσχειν] MS. ἀνασχῆν ἐν ἐκατέρῃ σιαγόνι. ἐν δὲ τῇ ἑτέρῃ σιαγόνι τοὺς ἴσους, longe auctius & melius. Locus Aristotelis alias est lib. II. de Histor. animal. cap. 4. JUNG.

66 Ἐν ἐκατέρῃ δ. σ.] Marginale C. A. omisso δὲ & definit in ἀνασχη. KÜHN.

67 Τῶν μέντοι μύλων] C. A. τῶν μωλῶν τὸ μέντοι πρὸς τῆ σαρκί βωμίσκους καλοῦσι & hoc in margine est: Ceterum C. V. κωμίσκους leg. KÜHN.

Τῶν μέντοι μύλων] MS. μωλῶν, ut indicavi. JUNG.

68 Βωμίσκον] Egregie MS. βωμίσκους, pro vulgato illo μωμίσκον. sane μ & β in veteribus MS. scribuntur plane eodem ductu, ut norunt qui tractarunt: hinc error. JUNG.

Βωμίσκον] Optime & noster Falckenburgius βωμίσκον habet.

69 Καὶ τὰς κοιλ.] C. A. τὰς δὲ κοιλότητας σ. τὸ δὲ συναμφότερον, φ. KÜHN.

Καὶ τὰς κοιλ.] MS. τὰς δὲ pro καὶ τὰς. JUNG.

70 Τὸ συναμφότερον] MS. τὸ δὲ συν. Φατνίας ἢ Φάτνας καὶ σ. Comm. avi c. 282. habent Φάτνας & Φατνία, e Galepo nempe. Partes has dentium etiam exponit hinc Rhodig. IV. antiq. 1. JUNG.

71 Ἡ Φατνίας] Margo tantum habet C. A. textus vero pergit: σύμπας δὲ ὁ τῶν ἀδόντων στίχος. KÜHN.

autem ordo, septum. hujus vero subgenis pars, maxillæ, mandibulæque.
 94 * Carnes vero dentes continentes, gingiva est exterior, & interior. quæ vero inter dentes sunt, compagine dicuntur. Aristoteles autem tradit, Mulieribus dentes, quam Viris pauciores esse. & Densos quidem continuosque dentes habentes, esse longavos: contra vero, qui raros & laxos. Convenit vero nunc Historiam aliquam jucundam ad audiendi tedium levandum adducere. Pyrrhum quidem Epirotam tradunt concretos habuisse dentes, unum scilicet os continuum, multis lineis notatum, ut dentium formam referret. idemque Eurypho Cyrenensi contigisse, (sed & alii tales viti sunt.) * juxta Alcathi vero villam in Cypro, Mestori Cyprio talem infantem natum, & propter suspicionem expositum fuisse. capram ipsi mammam seu ubera præbuisse, illumque sic nutritum primo quidem Ægonomum, postea vero Euryptolemum vocatum Cyprii imperitavisse. Nicoclei vero Cypriorum

ὀδόντων ⁷² στοῖχος, Φραγμός. ⁷³ τούτου δὲ τὸ ὑπὸ τὰς γνάθους, ⁷⁴ γαμφηλαί τε, καὶ σιαγόνες. * αἱ δὲ περιεληφθεῖσαι ⁷⁵ τοὺς ὀδόντας σάρκες, οὐ ⁹⁴ λα μὲν τὰ ἔξωθεν, ἔνουλα δὲ τὰ ἔνδον. ⁷⁶ τὰ μεταξὺ τῶν ὀδόντων, ἄρμοι. ⁷⁷ Ἀριστοτέλης δὲ φησιν, ἐλάττους ⁷⁸ τοὺς ὀδόντας γυναικείους εἶναι τῶν ἀνδρῶν. ⁷⁹ καὶ τοὺς μὲν ἔχοντας πυκνοὺς καὶ συνεχεῖς τοὺς ὀδόντας, μακροβίους. τὸ ἐναντίον δὲ, ἀπόσοι ἀραιούς. ⁸⁰ εἰ δὲ δεῖ τι καὶ παραμιῖσαι τῷ γλυκεῖ τῆς ἱστορίας διὰ τὸ τῆς ἀκοῆς ἐπαγωγόν, ⁸¹ Πύρρον μὲν φασὶ τὸν ἠπειρώτην συμφθεῖς τοὺς ὀδόντας ἔχειν, ἐν ὀστοῦν γραμμαῖς ⁸² τετυπωμένον ἐπιπολῆς, εἰς ὀδόντων σχῆμα. ⁸³ ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ⁸⁴ Εὐρυφθεῖ τῷ Κυρηναίῳ συμπεσεῖν. καὶ ἄλλοι δὲ ὠφθησαν τοιοῦτοι. * ⁸⁵ περὶ δὲ ⁹⁵ τὴν Ἀλκᾶθου κώμην ἐν Κύπρῳ, Μήστορι τῷ Κυπρίῳ τοιοῦτον βρέφος τεχθέν, ἐκτεθῆναι τε ὑπόψια, αἶγα δ' αὐτῷ μαστὸν παρασχεῖν, καὶ κληθῆναι τραφέν, τὸ μὲν πρῶτον, Αἰγινόμαν, αὐθις δὲ Εὐρυπτόλεμον, καὶ βασιλεῦσαι Κυπρίων. ὁ δὲ Νικοκλέους τοῦ ⁸⁶ Κυπρίων πατῆρ, ὃ τὰς πα-

72 Στοῖχος] MSS. στοῖχος. SEB.
 Στοῖχος] C. V. rectius στοῖχος, series dentium. KÜHN.
 Στοῖχος] Hic etiam στοῖχος MS. pro στίχος habet. JUNG.

73 Τούτου δὲ] C. V. τὸ δὲ υ. τ. γ. KÜHN.
 Τούτου δὲ] MS. τὸ δὲ υ. sine τούτου. JUNG.
 74 Γαμφηλαί τε, καὶ σιαγόνες] C. V. γόμφαι τε καὶ φαγόνες KÜHN.

Γαμφηλαί τε, καὶ σιαγόνες] Γόμφαι τε καὶ φαγόνες MS. pro γάμφ. & σιαγ. plane aliter. Et miror viros doctos illud φαγόνες non adnotasse in thesauris suis, quum tamen Hefychius clare: φαγόνες, σιαγόνες, γνάθοι. qui optimus Lexicographorum & de altero nos quid doceat: γόμφους, αἶτ, ὀδόντας &c. nisi quis γαμφαί legendum putet apud Pollucem, quod etiam apud Hefychium γνάθοι exponitur. Apud eum tamen & vulgatum: γαμφηλαί γνάθοι, σιαγόνες. Alias tamen accentus potius in ultima scribitur, γαμφηλά, ut apud Suid. & Etymolog. & γαμφηλήσιν aliquoties apud Homerum. JUNG.

75 Τοὺς ὀδόντας σάρκες] Alio ordine MS. σάρκες τοὺς ὀδόντας, οὐλα. de his & Fosf. Oecon. Hipp. in οὐλα. JUNG.

76 Τὰ μεταξὺ] In textu C. A. τὸ δὲ μ. τ. ο. ἄρμοιοι, at in margine est, αἱ δὲ μεταξὺ ὀδόντων ἄρμοιοι, ἄρμοι. quæ lectio etiam C. V. est. KÜHN.

Τὰ μεταξὺ] MS. αἱ δὲ μεταξὺ τ. ο. ἄρμοιοι, ἄρμοι. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ἐλ. eleganter illa priora auctiora, Locum alias Pollucis adnotat eximius Aristoneti Scholiasfes ad epit. 16. lib. I. ubi exemplum habes vocis ἄρμοι. JUNG.

77 Ἀριστοτέλης] Lib. II. H. A. cap. 2. KÜHN.

78 Τοὺς γυναικείους ὀδ. &c.] MS. μὲν εἶναι τοὺς γ. ὀδ. τῶν α. τούτων δὲ ὅσοι μὲν πυκνοὺς ἔχουσι καὶ συνεχεῖς εἶναι. τὸ δὲ ἐναντίον, ὁ ἀραιός, quæ sequuntur defunt, usque ad Πύρρον. Exponit hæc & seqq. historica avus Comm. cap. 284. JUNG.

79 Καὶ τοὺς μ. ε.] C. V. τούτων δὲ ὅσοι μὲν πυκνοὺς ἔχουσι καὶ συνεχεῖς τοὺς ὀδόντας μακροβίους εἶναι. τὸ &c. KÜHN.

80 Εἰ δὲ δεῖ τι] Non habet C. A. usque ad ἰπαγωγόν. KÜHN.

81 Πύρρον μὲν φασὶ] Plin. in vita ejus fol. 279. πολλοὺς δὲ ὀδόντας οὐκ εἶχεν, ἀλλ' ἐν ὀστέῳ συνεχεῖς ἦν ἄνωθεν, οἷον λεπταῖς ἀμυχαῖς τὰς διαφύας ὑπογεγραμμένων τῶν ὀδόντων. SEB.

Πύρρον μὲν φασὶ] C. A. Πύρρον δὲ φ. Festus Monodos (μονόδου) appellatus est Prusia filius, qui unum os habuit dentium loco. Similiter habuit & Pyrrhus Rex Epirotarum. Plinius addit in summa parte oris os continentium fuisse Prusia filio. Ἀτταλος ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς Νικοκλέει τῷ μονόδοντι παλαμῆσας &c. Suid. in Ἀπολλωνιας λίμνη: Herodot. vide in Calliope, ubi refert dentes μονοφθέας repertos ex uno oste cum ipsis maxillis inter Persas caesos. conf. Epitomen Livii ad l. 50. KÜHN.

Πύρρον μὲν φασὶ] MS. Πύρρον φασὶ τ. absque μὲν. JUNG.

82 Τετυπωμένον ἐπ. &c.] Plane alius ordo in MS. ἐπιπολῆς εἰς ὀδ. σχῆμα τετυπ. JUNG.

83 Ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ Εὐρ. &c.] Non apparent hæc in C. A. in textu vero, καὶ ἄλλοι ὠφθησαν τοιοῦτοι. KÜHN.

Ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ Εὐρ. &c.] Hæc de Euryphye ταυτὸ &c. συμπεσεῖν defunt in MS. JUNG.

84 Εὐρυφθεῖ] Sylb. placet Εὐρυφθεῖ. SEB.
 Εὐρυφθεῖ] Falschenburgius Εὐρυφθία.

85 Περὶ δὲ τὴν Ἀλκᾶθου] Absunt omnia in C. A. usque ad ὄνομα αὐτῷ. & deinde pergit partim textum, partim margo, Τίμαρχος δὲ τις ὁ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίου πατῆρ (C. V. etiam Κυπρίου leg.) διατοίχους εἶχε τοὺς ὀδόντας κατὰ Ἀριστοτέλην (hoc quidem in Aristotele, qui nunc in mundo est, non comparat, meminit tamen διατοίχων ὀδόντων in de H. A. lib. II. cap. 1.) ὁ Ἡρακλῆς τριστοίχους. KÜHN.

Περὶ δὲ τὴν Ἀλκᾶθου] Περὶ &c. Κυπρίων. tota hæc narratio de Mestore deest in MS. Adnotandus vero videtur genitivus Ἀλκᾶθου, pro Ἀλκᾶθου. Sic infra Segm. hujus libri 118 & VI, 120. Ἀλκίνου. JUNG.

86 Κυπρίων πατῆρ] MS. Κυπρίου πατῆρ, Τίμαρχος διατοίχους εἶχεν κατὰ Ἀριστοτέλην τοὺς ὀδόντας, κατὰ δὲ Ἴωνος τοῦ χίου τὴν δόξαν τριστοίχους ὁ Ἡρακλῆς ὄν. quæ vulgo interferuntur, non habet. Si vero vis interdum fidere, ad Interpretem diverte, qui nescio quem nobis Athenæum hic exhibet: quum Iso-

ραϊνέσεις ὁ⁸⁷ Ἀθηναῖος σοφιστὴς ἔγραψε, τὸ μὲν ὀνομα αὐτῷ⁸⁸ Τίμαρχος ἦν, διστοίχους δ' εἶχεν ἄρα τοὺς ὀδόντας, τῷ Ἀριστοτέλους λόγῳ, κατὰ δὲ τὴν Ἴωνος τοῦ Χίου δόξαν, ὁ Ἡρακλῆς τριστοί-
96 χους. * Ὄνόματα δὲ ἐξ ὀδόντων, σίδηρος⁸⁹ ὠδοντωμένος, ὁ πρίων. καὶ⁹⁰ ὀδοντοφυεῖ τὰ βρέφη. καὶ τὸ τῶν ὀδοντοποιούντων πάθος, ὀδοντοφυΐα, καὶ ὀδονταλγία. καὶ τὰ τῶν ἰατρῶν ἐργαλεῖα,⁹¹ ὀδοντοξέστης, καὶ ὀδοντάγρα. ⁹² ὁ δὲ μὴ ἔχων⁹³ ὀδόντα, ⁹⁴νωδός, ὡς Εὐβουλος λέγει, καὶ Φρύ-
νικος ὁ κωμικός. ⁹⁵ καὶ ἀνόδοντος, ὡς Φερεκρά-
της. ⁹⁶ ὁ δὲ προύχοντας ἔχων ὀδόντας, προώδων. καὶ προόδους, ἐπὶ θηλυκῶν.

Regis Pater. cui Paræneses Athenæus Sophista scripsit, nomine Timarchus vocabatur, duplicem vero, Aristotele teste, dentium ordinem habuit. Et, ut Jon Chius sentit, Hercules triplici dentium ordine munitus fuit. * Nomina vero a den-
96 tibus derivata, ferrum dentatum, quod ferram significat. Et dentientes pueri, quorum dolor, dentitio dicitur. Et Medicorum instrumenta sunt, Dentificium, & Dentifrangibulum. Qui vero dentibus caret, Edentulus dicitur, ut Eubulus & Phrynichus Comicus testantur. Edentatum vero hunc vocat Pherecrates. Qui vero dentes habet prominentes, dentosus, & mulier dentosa vocatur.

97

* 97 Περὶ στόματος.

κβ.

* De ore.

22. 97

⁹⁸ Προσῆκει δ' ἂν τῷ στόματι, τὸ χαίνειν,
⁹⁹ χανεῖν, κεχηνώς, ἀναχάσκειν, ἐγχανεῖν.
¹⁰⁰ παρὰ δὲ Ξενοφῶντι, καὶ Ἀριστοφάνει, καὶ
ἀναχαίνειν. ἐκ τούτου καὶ ὁ² κατάγελως παρὰ

Ori vero conveniunt, hiare, hiscere, hians, dehiscere, inhiare. Apud Xenophontem vero, & Aristophanem etiam Rehiare: hinc etiam apud Comicos risus,

crates Atheniensis (quod & H. Steph. hic notaverat) fit, qui illas ad Nicoclem paræneses conscripsit. Comm. avi cap. 284. admonet hunc Timarchum, in Iſocratis *Ευαγορα* esse *Ευαγορα*. quod & *Leopardus* I. Emend. 10. obiter monuit, uti & a *Plinio* quoque *Timarchum* vocari sicut a nostro. JUNG.

87 *Athenæus Sophista*] Scr. Atheniensis intelligitur *Iſocrates*. SEB. 2.

88 *Τίμαρχος*] Sed *Nicocles* patrem suum nominat *Ευαγορα* apud *Iſocrat.* pag. 72. vid. *Leopard.* Emend. I, 10. In MS. nulla istius rei mentio, sed omiffis præcedentibus ab initio hujus Segm. sic legitur: *Τίμαρχος* δὲ τις διστοίχους εἶχε τοὺς ὀδ. P. R. tamen *διστοίχους*, sicut mox etiam *τριστοίχους*. SEB.

89 *Ὀδοντωμένος*] In *Gl. ἀποδοτωμένος, edentatus*. KÜHN.

Ὀδοντωμένος] Sane & sic MS. Sed an non *ὠδοντωμένος* legendum? ut & supra in MS. I, 185. & II, 36. JUNG.

90 *Ὀδοντοφυῖ*] P. P. *ὀδοντοφυῖς, καὶ ὀδονταλγία, καὶ τὰ*. SEB.

Ὀδοντοφυῖ] C. A. *ὀδοντοφυῖς, & in margine sequitur καὶ ὀδοντοφυεῖν τὰ βρέφη*, etiam C. V. leg. *ὀδοντοφυεῖν*. Sequitur dein *ὀδονταλγία κ. τ. τ. ι. ε.* KÜHN.

Ὀδοντοφυῖ] MS. *ὀδοντοφυεῖν*, pro *ὀδοντοφυῖ*. Mox defunt ista, καὶ τὸ τ. ὀδ. π. *ὀδοντοφυῖα*. JUNG.

91 *Ὀδοντοξέστης*] *Ὀδοντοξέστης*. C. V. KÜHN.

Ὀδοντοξέστης] *Ἰμπ.* nomenclat. in *Dentiscalrium*. JUNG.

Ὀδοντοξέστης] *Falckenhurgius ὀδοντοξέστης*.

92 Ὁ δὲ μὴ ἔχων ὀδ.] MS. alio ordine: ὁ δὲ ὀδόντα μὴ ἔχων ἠωδός. deinde defunt, ὡς E. λ. κ. Φ. ο. κ. JUNG.

93 Ὀδόντα] C. A. *ὀδόντας ἠωδός καὶ ἀνόδοντος ὡς Φερεκράτης*. KÜHN.

94 *νωδός*] MSS. *νωδός, καὶ ἀνόδοντος, ὡς Φερ.* Alias *ἀνόδοντος* absque auctore citatur. SEB.

95 *ἀνόδοντα δ' αὐτὸν καλεῖ Φερ.*] In MS. καὶ *ἀνόδοντος ὡς Φερεκράτης*. Bene. *Hesych.* *ἀνόδοντος, ὀδόντας οὐκ ἔχων*. Nec dubitabis interim restituere. Infra X, 89. ipsam *χρησὶν Pherecrateam* ex MS. adscribam. JUNG.

96 Ὁ δὲ προύχοντας ἔχ. ὀδ. προώδων] C. A. ὁ δὲ προύχοντας ἔχων, προώδων. C. V. *προώδων*. KÜHN.

Ὁ δὲ προύχοντας ἔχ. ὀδ. προώδων] MS. ὁ δὲ προύχοντας ἔχων, καλεῖται προώδων. & sic finit hæc Sectio. Illud *προώδων* autem non rejiciendum videtur, & sic etiam in *Hesych.* forte scribendum, qui habet: *προώδων, ἐξέχων τοὺς ὀδόντας*. JUNG.

97 Περὶ στόματος] Titulus hujus sectionis in MS. *περὶ στόματος, καὶ τῶν περὶ αὐτό*. JUNG.

98 Προσῆκει δ' ἂν τῷ στόματι.] C. A. *προσῆκει δὲ τῷ στόματι τὸ χαίνειν, ἀναχάσκειν, ἐγχανεῖν, ἐκ τούτου δὲ & c.* KÜHN.

Προσῆκει δ' ἂν τῷ στόματι.] MS. *προσῆκει. & καὶ τὸ χαίνειν*. JUNG.

99 *χανεῖν, κεχηνώς*] Defunt *χαν. κεχ.* in MS. & dein habet MS. *καὶ ἀναχ. καὶ ἐγγ.* JUNG.

100 Παρὰ δὲ Ξενοφῶντι] Παρὰ δὲ Ξενοφῶντι & c. *ἀναχαίνειν*. Hæc cum intermediis defunt in MS. JUNG.

1 *ἀναχαίνειν*] Leg. *ἀναχαίνειν*. SEB.

2 *Κατάγελως*] MS. *κατάγελως καταχήνη παρὰ τ. κ. & defunt voculae dux seqq. καχήνη εἰρ.* ad vulgatam voculam *H. Steph.* hic *Cachinnus Latine*. quod & in adpend. de *Dialect. Att.* cap. 16. tm. III. ait non esse dubium, quin ab illo vocabulo fit *Latinorum Cachinnus*. quod & avo meo visum erat *Comm. c. 291*. Verum si illa vocula nullo alio loco nitatur quam hoc, audenter profitear emendandum hic esse *καταχήνη* uti clare MS. habet. τὸ *αὐτοβοῶν* enim illa *Aristophanis* in *Vespis*.

Ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλοῦτου καταχήνης;

Βδ. δεύτερον αὐτοῦ σου τοῦτ' γράφομαι τὴν τοῦ πλοῦτου καταχήνην.

Καὶ τὰ γὰρ μοι μέμνησ' ἢ χεῖς φάσκων τῆς ἑλλάδος ἀρχῶν.

& *Scholias* gemina explicatio, *κατάγελως, καταφρήνησι*. quæ apud *H. Steph.* vides *Theſ.* in *καταχίνω*. Miror illum non suboluisse hoc vitium. adscripserat tamen hic ad oram: *apud Aristoph.* *καταχήνη*. Non iter autem sæpius *κατ' ἐροχὴν* nomine *Comicorum Aristophanem* intelligit. Et audeam etiam apud *Hesychium* ubi, *καταχὴν, καταχάσμησι, κατάγελως*. emendare *καταχήνη*. Sic enim & *Egyptologus*: *καταχήνη, ἢ χάσμησι*. JUNG.

Cachinnus vocatur. & Hiatus apud eodem pro ore ponitur. Pars vero, quæ sub labiis ex inferiori mandibula prominet, mentum dicitur. quod vero sub hoc est carneum, anthereon, quod rili ibidem floreat. * a nonnullis autem λανκανία vocatur. quibusdam tamen juguli concavitatem sic appellantis. Quod autem intra labia est, os, veluti & sēctio labiorum dicitur, ab aliquibus vero λογιών, & μάσταξ appellatur, quod etiam Homerum indicare ajunt dicentem:

Sed Ulysses manibus μάστακα percussit.

Superior vero oris pars, cœlum & palatum; cui nervosa illa cutis dentibus interiorius adhærens obtensa est, quemadmodum gulæ angustias pars ejus reliqua. Isthmo autem propter gutturis angustiam sic dicitur, quæ utrinque adhærent, merito pa-

τοῖς κωμικοῖς, καταχὴν εἶρηται. καὶ χάνος δὲ παρ' αὐτοῖς, τὸ στόμα. τὸ μὲν δὲ ὑπὸ τοῖς χεῖλεσιν ἐκ τῆς κάτω σιαγόνας προῦχον, ὀξύγενὺς τε καὶ γένυς ὀνομάζεται. τὸ δὲ ὑπ' αὐτὸ σαρκῶδες, ἀνθεράων, ἀπὸ τοῦ θριξίν ἀνθεῖν. κατ' ἐπίου δὲ, εὐκανία. * ἐτέρων λευκανίαν καλούντων, τὸ πρὸς ταῖς κλεισὶ κοῖλον. τὸ δὲ ἔνδον τῶν χειλέων, στόμα, ὡς περ καὶ ἡ τῶν χειλέων τομῆ. ὑπὸ δὲ ἐνίων, καὶ λογιών κέκληται, καὶ μάσταξ. ὃ καὶ Ὀμηρὸν Φασὶ δηλοῦν λέγοντα. --- ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πῖεζε.

Τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω, οὐρανός. καὶ ὑπερῶα δὲ, ἢ ἐπιτέταται δέρμα νευρώδες, τοῖς ὀδοῦσιν ἔνδοθεν προσπεφυκός, ὡς περ τοῖς παρισθμίοις θάτερον αὐτῶν μέρος. ἰσθμὸς δὲ διὰ στενότητα τῆς φάρυγγος κληθείσης, τὰ ἐκατέρωθεν

3 Καχὴν] MSS. καταχὴν. quod Schol. Aristoph. itidem κατάγελας, καταφρόνεις fol. 330. & nescio an καχὴν alibi etiam; nisi quod Camerac. col. 136. inde fieri posse inquit, ut cachinnum habeamus, col. verso 208. καταχὴν & καχὴν conjungit. SEB.

Καχὴν] Uterque Codex & Σούμασιος καταχὴν. C. A. omittit εἶρηται, & μοχ δὲ παρ' αὐτοῖς & μὲν δὲ in margine habet. Hinc corrigendus Hesych. qui καταχὴν habet pro καταχὴν, quod autem sequitur, ibidem verbum est καταχὴν &c. ut ὑπὸ Πεισιστράτου καλαμῖα &c. hæc subjungenda sunt voci κατάγελας: bis extat in Vesfrū Aristophan. τὸ καταχὴν. KÜHN.

4 Καὶ χάνος δὲ παρ' α. τ.] In MS. ista ordine alio: παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ χάνος τὸ στόμα. JUNG.

5 Ὄξύγενὺς τε] in C. A. extat γένυς & γενὺς & ὀξύγενὺς & ὀξυγενὺς, & ὀνομάζεται superscriptum. KÜHN. Ὄξύγενὺς τε] MS. ὀξυγενὺς καὶ γ. ο. καὶ τὸ ὑπ'. JUNG.

6 Ἀνθεράων] Gl. Philox. Summentum ἀνθεράων. Gl. Cyrill. ἀνθεράων, mentum, submentum, quasi ἀνθεῖν ἀριχῶν, riliorum viridarum. KÜHN.

Ἀνθεράων] De ἀνθεράων vide Foes. Oecon. Hippocr. JUNG.

7 Λανκανία] Iliad. χ, 325. & ω, 642. Item Apollin. pl. 5, 18. Scribitur etiam λευκαν. & sic quidam libri habent in priore Hom. loco: nec aliter est Anthol. 2, 22, 29. & apud Apollon. 2, 192. SEB.

Λανκανία] In C. A. margine est κατ' ἐπίου δὲ εὐκανίας, ἐτέρων δὲ εὐκανίς καλούντων π. τ. κ. κ. hucusque margo C. V. λευκανίαν & sic iterum eodem versu. vid. Phavor. in λευκανία. KÜHN.

Λανκανία] MS. λευκανία, ἐτέρων δὲ λευκανίαν, sicut & infra Segm. hujus libri 206. vidit hoc & H. Steph. qui in suo codice hic pro α, ε redidit, & Comm. avi cap. 292. utrumque habent λευκανία, & λευκανία. Etymologus utrique suam rationem nomini reddidit. JUNG.

Λανκανία] Facit cum MSS. Falckenburgius noster qui etiam habet λευκανία.

8 Χειλίαν] A. & P. R. χειλῶν. SEB. Χειλίαν] C. A. χειλῶν στόμα, ἢ τῶν χειλέων τομῆ, tum margo habet: ἢ ὑπ' ἐνίων δὲ λογιών κ. καὶ μάσταξ. in textu, ὡς λέγεται καὶ Ομηρος. tum iterum margo. ὃ καὶ O. φ. δ. λ. ἀλλ' Ὀδυσσεὺς &c. καὶ μέντοι καὶ τὸ μάσταξ ἐπίκει λάβησι, μάσταξί φασιν εἶρησθαι ἴνα ἢ, ἐπειδὴν λάβη τῷ στόματι, τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω. C. V. ita post πῖεζε, καὶ μέντοι καὶ τὸ μάσταξ ἐπίκει λάβησι. μ. φ. ε. ἢ ἢ ἐπειδὴν λάβη τ. στ. τοῦ δὲ στόματος τὸ ὑπεράνω καλεῖται οὐρανός &c. Locus

Homeri de quo sermo est, habetur Iliad. 9. v. 324. ubi μάσταξ quidam per τροφὴν, alii per στόμα explicant: Ὡς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσάσι προφέρησι Μάσταξ ἐπίκει λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πῖλει αὐτῆ. Qualis avis pullis implumis ore ministrat, Attrixit quodcumque cibi, male sit licet ipsi.

KÜHN. Χειλίαν] MS. χειλῶν, & paulo post χειλῶν τομῆ, ἢ ἐνίων καὶ λογιών κ. JUNG.

9 Καὶ λογιών] Falckenburgius ex MS. κοιλογίον.

10 Ὀμηρὸν] Homericus versus est ex Ὀδυσσ. δ. ut Comm. avi docent cap. 293. Ceterum in MS. post verbum illum continuantur plura, quasi Πολλὰ ἐξηγήσεως χάριν adjecisset ita: καὶ μέντοι καὶ τὸ μάσταξ ἐπίκει λάβησι μάσταξί φασιν εἶρησθαι. ἢ ἢ ἐπειδὴν ἀν λάβη τῷ στόματι τοῦ δὲ στόματος τὸ ὑπεράνω καλεῖται (ita enim MS.) οὐρανός &c. Verum hic alium latere Homeri versum mihi recte suboluit, unde Palatinus MS. egregia facinora Pollucis augendi non possum non deprædicare. Eni enim Γλ. 1. v. 323.

Ὡς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσάσι προφέρησι Μάσταξ ἐπίκει λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πῖλει αὐτῆ. Sic itaque ista MS. distingue: καὶ τὸ Μάσταξ ἐπίκει λάβησι μάσταξί &c. & nota hanc quorundam Homericis loci hujus lectionem & explicationem: quæ erudite copiosus ille Enlsthuis, ni fallor, haud indicavit. Saltem μάστακα, τὸ μάσημα, ἔχον τὴν μεμασημένην τροφὴν ibi explicans. οὐρανός vero palatum, ut & Brod. explicat ad lib. VII. Antholog. non longe a fine. JUNG.

11 Πῖεζε] Quam bono nostro Falckenburgius usus sit Codice, vel hic locus palam faciet. Plane enim ut egregius ille MS. Palatinus Cl. Jungermannii post verbum Homericum ex Ὀδ. 6. ita augeat Pollucem: καὶ μέντοι καὶ τὸ μάσταξ ἐπίκει λάβησι, καὶ μάσταξί φασιν εἶρησθαι, ἢ ἢ ἐπειδὴν λάβη τῷ στόματι τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω &c.

12 Ὑπερῶα] Sic etiam in MS. Comm. avi c. 293. ὑπερῶα, uti potius scribendum videtur, ut & infra Segm. hujus libri 105. vide Etymolog. JUNG.

13 Τοῖς ὀδοῦσι] C. A. ὀδοῦσι. KÜHN.

14 Ἐνδοθεν] P. R. ἔνδον. SEB.

15 Αὐτῶν] C. A. αὐτοῦ. deinde in textu. ἰσθμὸς ἢ φάρυγξ διὰ στ. &c. in margine est, ἰσθμοῦ δὲ. C. V. αὐτοῦ μέρος. ἰσθμοῦ &c. KÜHN.

Αὐτῶν] MS. αὐτοῦ, quod οἱ ἀνατομῆς examinant.

JUNG. 16 Ἰσθμὸς δὲ] MSS. ἰσθμὸς ἢ φάρυγξ, διὰ στενότητα. τὸ δὲ ἐνδοτέρω (P. R. ἐνδοτερον) τῆς ὑπερῶας κίον καὶ &c. SEB.

99 εικότως ¹⁷ παρίσθμια ἐκλήθη. * ¹⁸ τὸ δὲ ἐνδοτάτω ἀπὸ τῆς ὑπερώας κατηρτημένον, κίων, καὶ κιονίς, ¹⁹ περὶ ὃ στήθεται τὸ ἀθρόον τοῦ ποτοῦ τε καὶ τῆς τροφῆς, ὡς μὴ ²⁰ καταπνιγόμεθα τῷ δαυλεῖ τῆς ἐπιρροῆς. ὑπ' ἐνίων δὲ ²¹ τοῦτο καὶ βρόγχος, καὶ χόνδρος ἐκλήθη, καὶ γαργαρεών. ²² ὑπερήρτηται δὲ στομάχου τε καὶ βρόγχου. καὶ ²³ εἰ νοσήσας ²⁴ φλεγμάνοι, καὶ εἰς ὠχρότητα μετατραπῆ, σταφυλὴ καλεῖται. ἢ ὡς ²⁵ Ἀριστοτέλης, σταφυλοφόρος. ²⁶ τὸ δὲ μετ' αὐτὴν, πόλος. πᾶν δὲ τὸ ²⁷ στομάχου ὑπερκείμενον, Φάρυγξ, καὶ Φαρύγετρον ὀνομάζεται.

rifthmia vocata sunt. * Interior vero ca- 99
ro a palato dependens, columna, aut co-
lumella. circa quam denitas cibi potusque
dividitur, ne abundantia affluentiae suffo-
cemur. A nonnullis vero guttur, cartila-
go, & gurgulio dicitur. Est autem hæc
pars suspensa inter stomachum, guttur-
que. & si ægrota intumeat, & in pallo-
rem convertatur, uva vocatur, aut secun-
dum Aristotelem, Uvigeræ. Quod autem
post hanc est, polus. Omne vero, quod
supra stomachum est, guttur & collum
dicitur.

100

* Ὀνόματα ἐκ τοῦ στόματος. κγ'.

* Nomina ab ore derivata. 23. 100

Εὔστομος ²⁸ ἵππος, καὶ αὐλὸς, καὶ ἄσμα.
καὶ ²⁹ ἄστομος ἵππος. ³⁰ καὶ αὐλὸς, ὁ ἀγλω-
τος. καὶ ἀηδόνες παρὰ Σοφοκλεῖ εὔστομοῦσιν.
εἰποῖς δ' ἂν, καὶ λιμένος στόμα, καὶ ἄστο-
μον, καὶ εὔστομον λιμένα. ³¹ Ὅμηρος δὲ, καὶ
³² πολέμου στόμα ³³ κέκληκεν. ἔστι δὲ Φάνας,

Pulchrum os habens equus, & tibia,
& cantilena. Indecoro ore præditus e-
quus, sic & tibia, quæ alias elinguis di-
citur. Et Luscinia apud Sophoclem εὐ-
στομοῦσι, id est, Suavem vocem fauci-
bus emittunt. Dices etiam, os portus,
& portum bonum malumve introitum ha-
bens. Homerus etiam Os belli dixit. Li-

Γσθμός δὲ] MS. Ἰσθμοῦ δὲ. recte, ni fallor. Ex
Pollucis Thesauris hæc adfert & Rhodig. XXI. Ant.
19. JUNG.

17 Παρίσθμια] Margo C. A. ἤκουσεν ἐκαλοῦντο δὲ
καὶ ἀντιᾶδες ἐκ τούτου. & ita etiam C. V. Gloss. πα-
ρίσθμια tonsilla &c. KÜHN.

Παρίσθμια] MS. ita & iterum auctius: παρίσθμια
ἤκουσεν ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ἀντιᾶδες ἐκ τούτου. τὸ δὲ ἐν-
δοτέρω κατηρτισμένον ἀπὸ τῆς ὑπερώας, κίων &c. Opti-
me περὶ ἀντιᾶδων. Nec possum quin ex Etymologo
adscribam ista gemina: Παρίσθμια τὰ περὶ τὴν Φάρυγ-
γα, διὰ τὸ παρακείσθαι τῷ Ἰσθμῷ. Ἰσθμός δὲ ἴσθι &c.
(quæ vide ibi) λέγονται δὲ καὶ ἀντιᾶδες, ἀπὸ τοῦ ἀντι-
κείσθαι ἀλλήλοις. Nec enim forte alia sint magis Pol-
lucis, uti quidem hic auctiorem facimus, illustrando.
JUNG.

Παρίσθμια ἐκλήθη] Egregie iterum cum Palatino
Cl. Jungermannii Codice consentit noster Falckenburgius,
qui rursus auget Pollucem sequenti modo: Πα-
ρίσθμια ἐκλήθη. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ἀντιᾶδες ἐκ τοῦ τόπου.
τὸ δὲ ἐνδοτάτω &c.

18 Τὸ δὲ ἐνδοτάτω] C. A. τὸ δὲ ἐνδοτέρω τῆς ὑ-
περώας κίων καὶ κιονίς (κίον) περὶ ὃ στήθεται τ. α. τ.
π. κ. τ. margo (ὡς μὴ καταπνιγόμεθα &c.) τοῦτο καὶ
βρόγχος καὶ γαργαρεών ὑπ' ἐνίων ἐκλήθη, καὶ εἰ νοσήσας
φλεγμάνω, ex Aristot. C. V. τὸ δὲ ἐνδοτέρω, κατηρ-
τισμένον ἀπὸ τῆς ὑπερώας, κίων καὶ κιονίς, περὶ ὃ στή-
θεται &c. KÜHN.

19 Περὶ ὃ] MS. περὶ οὗ. JUNG.

20 Καταπνιγόμεθα] MS. καταπνιγόμεθα. JUNG.

21 Καὶ τοῦτο] Desct τοῦτο in MS. & mox illa καὶ
χόνδρος. vide & Jung. nomencl. in Gurgulio. JUNG.

22 ὑπερήρτηται] MS. ὑπερῆρται δὲ στομάχου καὶ βρ.
&c. JUNG.

23 Εἰ νοσήσας] MS. ἢ νοσ. φλεγμάνη καὶ ἐς ὄχρ.
(sed emendatum ὄχρ.) ὑποτραπῆ. JUNG.

24 Φλεγμάνοι] P. V. & A. φλεγμάνη. & mox ὑ-
ποτραπῆ. SEB.

25 Ἀριστοτέλης] Lib. I. H. A. in fine cap. 11.
KÜHN.

Ἀριστοτέλης] Aristotelis verba περὶ Ζω. ἱστορ. lib. I.
sub fine cap. 11. sunt: ἔστω δ' ἄλλο μέρος σταφυλο-
φόρον, κίων ἐπίφλεβος. JUNG.

26 Τὸ δὲ μετ' αὐτὴν] In margine extat C. A. τὸ

δὲ περὶ (quod & V. C. leg.) αὐτὸν πόλος, postea in textu:
τὸ δὲ στομάχου υ. φ. iterum in margine est καὶ Φα-
ρύγετρον ο. deinde sine titulo in ipso textu est, ὀνόμα-
τα δὲ ἐκ τοῦ στόματος. KÜHN.

Τὸ δὲ μετ' αὐτὴν] MS. τὸ δὲ περὶ α. π. JUNG.

27 Στομάχου] Iterum auctius MS. στομάχου καὶ
βρόγχου προκείμενον, φ. κ. Φαρύγετρον ὁ. & infra
Segm. hujus libri 207. Φαρύγετρον, sed in MS. au-
ctiore ibi. quæ vox, credo, etiam apud Hesych. re-
stituenda, ubi est Φαρύγετρον, ὁ κατὰ τὰ παρίσθμια
τόπος. Sic scribitur etiam apud Eustath. ad Odyss. I.
in illa

--- Φάρυγος δ' ἐξίσσυτο αἶνος.

Sequentia continuantur cum præcedentibus, sine titu-
lo in MS. ita: Τὰ δὲ ἐκ τοῦ στόματος ὀνόματα, εὐστ.
JUNG.

Στομάχου] Auget iterum Pollucem Falckenburgius
noster. Ita enim habet, στομάχου καὶ βρόγχου ὑπερ-
κείμενον &c.

28 Ἴππος] Iterum vocula auctius Falckenburgius,
ἵππος τε καὶ αὐλὸς &c.

29 Ἄστομος] Vide supra I, 197. KÜHN.

30 Καὶ αὐλὸς] A καὶ αὐλὸς usque ad λιμένα defunt
in C. A. KÜHN.

Καὶ αὐλὸς] Defunt in MS. καὶ αὐλὸς (ut & infra
Segm. hujus libri 108. de tibia) usque ad Ὀμήρος. &
loco eorum est καὶ τὰ ὅμοια. Sophocles locum Oed.
Colon. esse indicant Comm. avi cap. 295. ubi hæc
explicat: & Nuppes. ad Phrygisch. Eclog. II. in εὐ-
στομαῖν. vide & infra V, 90. JUNG.

31 Ὅμηρος] Homeri loca Ἰλ. κ. & τ. adfert avus
Comm. cap. 295. MS. habet inverso κέκληκεν στόμα.
JUNG.

32 Πολέμου στόμα] *Iliad.* κ, 8. nimirum quia πόλο-
μος πάντων δαπανητικός, ut inquit *Aurb. brev. Schol.* in
quem sensum 2 *Sat.* II, 27. ποτὲ μὲν οὕτως καὶ πο-
τὲ οὕτως φάγεται ἢ μάχαιρα: hunc sicut illum consu-
mit gladius. Et ut στόμα πολέμου, sic *Gen.* 34, 26.
& alibi sæpe μάχαιρας στόμα dicitur. Immo Hebræi
ab hoc effectu ipsum bellum vocant *מלחמה* a *מלח*
quod incidere significat. SEB.

Πολέμου στόμα] Vid. Eustath. in *Homerum* pag.
496, 786, 1185. de στομαῖσι idem p. 294, 1021. KÜHN.

33 Κέκληκεν] P. V. ἤρκει. SEB.

cet etiam dicere, portus ingressum parare, aut ferri os seu aciem acuere. Aristophanes etiam Loquacem reddere aliquem, Στομῶσαι vocavit. Equum vero asperum, Æschylus Ore carentem nominavit. Ora vero, & suborea, freni partes sunt, quæ ori inferuntur. * Callias vero Comicus etiam Os metalli dixit. Gladium πρόστομον, id est, acutum, aptum ad secandum. Ensem vero mollem, Ore acie carentem Magnes Comicus vocavit. Στομῶδη vero, bonum os & vocem habentia Sophocles appellavit. Στομοδόκον vero, pro multiloquo, & garrulo posuit Pherocrates. quod idem & locutulejus significat. Tum etiam garrulitas ab ore nomen sumpsit. Et ora quoque, equorum frena sunt. Plato etiam allicubi, Ore cantillare dixit. Morbus vero in ore, oris dolor dicitur. tum etiam nugacitas, vel petulantia sic nominatur. 102 latum os habens. * Suffrenare os, pro continere dicitur. Æneum vero os habere dicitur apud Poetas, cujus prora, aut rostrum

καὶ στομῶσαι λιμένα τε καὶ σίδηρον. 34 Ἀριστοφάνης στομῶσαι εἴρηκε, τὸ λάλον ἀπεργάσασθαι. 35 ἄστομον δὲ ἵππον Αἰσχύλος εἴρηκε, τὸν τραχύν. 36 στόμιον δὲ, καὶ χαλινοῦ τι μέρος, καὶ ὑποστόμιον. * 37 Καλλίας δὲ 101 ὁ κωμικός, καὶ μετάλλου 38 στόμα εἴρηκε. πρόστομον ξίφος, τὸ ἐστομωμένον, καὶ τομόν. 39 τὸ δὲ μαλακόν, ἄστομον. ἀπρόστομον, ὡς Μάγνης ὁ κωμικός. 40 στομῶδη δὲ, τὰ εὔστομα, καὶ εὐφημα, Σοφοκλῆς. 41 στομοδόκον δὲ, τὸ στομύλον, 42 καὶ λάλον Φερεκράτης. καὶ ὁ 43 στομύλος, αὐτό. καὶ ἡ στομυλία, ἐκ τοῦ στόματος παρήκται. 44 στόμα μέντοι, οἱ τῶν ἵππων 45 χαλινοί. 46 εἴρηκε δὲ που Πλάτων καὶ στομαυλεῖν. τὸ δὲ ἐν τῷ στόματι νόσημα, στομαλγία. ἀλλὰ καὶ ἡ Φλυαρία 47 οὕτως ἀν καλοῖτο. 48 εὐρύστομος. * ἐπιστομίσαι, τὸ ἐπισχεῖν λέγοντα. 49 χαλ- 102 κόστομον 50 παρὰ ποιηταῖς, 51 καὶ χαλκόπρωρον,

34 Ἀριστοφάνης] Ἀριστοφάνης δὲ στομῶσαι τὸ λ. αἰ. ita C. A. *Aristoph.* locus est in Nubibus ubi pater *Socraticis* dicit

Δίδασθε καὶ κόλαζε καὶ μέγιστος ὅπως
Εὐ μοι στομῶστις αὐτῶν ---

ubi *Scholia* ἐξυπὶ ἢ εὔστομον ποιήσεις. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχηρῶν & iterum

Τὴν δ' ἐτέρην αὐτοῦ γνάθον στόμωσον.

Metaphora ducta a ferro quod induratur ut aciem habeat firmiore. στόμα enim ferri est & dicitur *acies emulsa*. KÜHN.

Ἀριστοφάνης] MS. Ἀριστ. δὲ στομῶσαι, τὸ λάλον εἶπεν ἀπεργ. locum ex Nebulis habes in Comm. avi cap. 295. JUNG.

35 Ἄστομον δὲ ἵππ.] Ἄστομον δὲ &c. τραχύν, cum interjectis frustra quæras in C. A. KÜHN.

Ἄστομον δὲ ἵππ.] Ἄστομον δὲ &c. τραχύν. cum intermediis defunt in MS. JUNG.

36 Στόμιον δὲ, καὶ χαλινοῦ] Ita MS. καὶ στόμιον καλεῖται τοῦ χαλ. τι μ. Sunt vero illa vocabula apud *Xenophonem*, ut monet avus in Comm. c. 296. JUNG.

37 Καλλίας δὲ] A Καλλίας usque ad εἴρηκε defunt in C. A. στόμα autem in eo poni videtur pro στόμαμα. deinde ibid. πρόστομον δὲ ξίφος τὸ ἐστομωμένον. In margine vero. καὶ τομόν τὸ δὲ μαλακόν, καὶ ἄστομον, ἀπρόστομον. hucusque margo. deinde iterum deest ὡς Μάγνης usque ad Σοφοκλῆς. C. V. pro ἄστομον etiam leg. ἄστομον. KÜHN.

Καλλίας δὲ] Καλλίας &c. εἴρηκε. Hæc cum intermediis iterum absunt a MS. dein ita MS. πρόστομον δὲ ξίφος ἔλεγον τὸ εἰ. JUNG.

38 Στόμα] *Falckenburgius* στομόν.

39 Τὸ δὲ μαλακόν] *Egredie* MS. τὸ δὲ μαλακόν καὶ ἄστομον, ἀπρόστομον. Sed defunt dein cetera ὡς Μάγνης usque ad Σοφοκλῆς, quæ vox itidem abest. Credo illud adprobasse & avum. Sic enim Comm. cap. 296. *Ἐπις* acutus πρόστομον ξίφος, οὐκ ἐπις: ἀπρόστομον. JUNG.

40 Στομῶδη] *Falckenburgius* hunc locum ita legit: στομῶδη δὲ τὰ εὔστομα, καὶ εὐχημα.

41 Στομοδόκον] MS. στομοδόκον (sed accentus est e- talis) τὸ δὲ στομύλον. JUNG.

42 Καὶ λάλον] *Superfcriptum* in C. A. καὶ ὁ στο-

μύλος αὐτὸς usque ad παρήκται marginis est, quæ sequuntur a στόμα ad στομαυλεῖν absunt a C. A. KÜHN.

43 Στομύλος αὐτό.] Στομύλος (sine accentu) δὲ αὐτὸς καὶ ἡ &c. quo pacto coherent sane rectius. JUNG.
Στομύλος αὐτό.] *Falckenburgius* nositer iterum plane ut *Codex Palatinus Jungermanni*, στομύλος δὲ αὐτὸς καὶ ἡ &c.

44 Στόμα] Στόμα MS. pro στόμα. JUNG.

45 Χαλινοί. εἴρηκε] Post χαλινοί ita MS. sequentia: εἶπεν δὲ τις ὑπαλλάτταν καὶ στομαυλεῖν νόσημα καλεῖται δὲ καὶ τὸ νόσημα στομαλγία καὶ ἡ φλυαρία δὲ οὕτως καλεῖται. Priora corrupta videntur. Ex *Platonis* enim *Cratylō* προαύλιον στομαυλῆσαι adferunt. supra memini etiam quodam loci in MS. Πλάττων pro Πλάτων fuisse. Postea MS. eleganter auctius: εὐρύστομος, ὁ ἄδὲ ἔχων στόματος καὶ ἐπιστομίσαι &c. Sic enim hoc ultimum per η habet. Et apud *Etymologum* habes *Ἐπιστομίσαι*, in *ἐπιστομίσαι*. Lubet in hoc verbo restituere *Hesychium* ex *Hesychio*. Sic enim editur: *Ἐπιστομίσαι*, φημονῶν ἐλέγχων. lego φημῶν, ἐλ. Ita enim ipse infra, *Φημοί*, ἐπιστομίσαι exponit inter alia. JUNG.

46 Εἴρηκε δὲ που Πλάτων] Pro his C. V. habet εἶπεν δὲ τις ὑπαλλάτταν καὶ &c. KÜHN.

47 Οὕτως ἀν καλ.] In margine C. A. οὕτως καλεῖται. KÜHN.

48 Εὐρύστομος] C. A. εἶτα εὐρύστομος. ἐπιστομίσαι δὲ τ. ε. λ. καὶ χαλκόστομον παρὰ ποιητῆ καὶ χαλκόπ. ἢ χαλκίμβολον, quod margini debetur. C. V. εὐρύστομος ἄδὲ ἔχων στόματος καὶ ἐπιστομίσαι forte ὁ ἄδὲ ἔχων στόμα. Sus enim quia *ρίζοφάγος* est, πλατυρύνχος est. *Aristot.* lib. VII. H. A. cap. 1. KÜHN.

Εὐρύστομος] Iterum auctius *Falckenburgius* nositer, uti *Palatinus Jungermanni* habet: εὐρύστομος ὁ ἄδὲ ἔχων στόματος.

49 Χαλκόστομον] MS. καὶ χαλκ. π. τοῖς π. JUNG.

50 Παρὰ ποιηταῖς] P. R. π. τοῖς ποι. SEB.

Παρὰ ποιηταῖς] Vocabulo ποιηταῖς in *Codice Falckenburgii* nostri *superfcriptum* est τοῖς πάλαι.

51 Καὶ χαλκόπρωρον] C. V. χαλκόπρωρον pro χαλκόπρωρον. KÜHN.

Καὶ χαλκόπρωρον] MS. χαλκόπρωρον. JUNG.

ἢ ⁵² χαλκίμβολον. ⁵³ ἀναστομῶσαι τὰς τὰ Φρους
Φησὶν Ἡρόδοτος, καὶ Καλλιᾶς ὁ κωμικός· Τραυ-
λῆ μὲν ἔστιν, ἀλλ' ἀνεστομωμένη. ⁵⁴ ἀποστομα-
τίζεσθαι δὲ τοὺς παῖδας ⁵⁵ Πλάτων που λέγει,
ἤγουν ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐρωτᾶσθαι τὰ μαθή-
ματα, ⁵⁶ ὡς ἀπὸ στόματος λέγειν. ⁵⁷ τὸ αὐτὸ καὶ
⁵⁸ ἀποστοματίζεται. λέγεται δὲ τι καὶ ⁵⁹ ἀπὸ
στόματος εἰπεῖν, ἐπὶ τοῦ ἀγράφου λόγου, ⁶⁰ καὶ
ἐξ ἑνὸς στόματος, ⁶¹ Πλάτων που λέγει.

103

* ⁶² Περὶ πτύελου, καὶ ἀρρωστημάτων
στόματος.

κδ.

⁶³ Καὶ μὴν τὸ ⁶⁴ ἀπορρέον τοῦ στόματος, πτύ-
σμα, καὶ πτύελον, ⁶⁵ καὶ σιέλος, καὶ σιάλος.
⁶⁶ καὶ τὰ ῥήματα, πτύειν, καὶ ἀποπτύειν, κα-
ταπτύειν, ⁶⁷ κατάπτυστον, ἀπόπτυστον. Ἀνα-

eneum est. Aperire foffarum ora, dixit Herodotus. Et Callias Comicus: Blæsa quidem est, sed oris aperti. Plato vero, Pueros ἀποστοματίζεσθαι dixit pro eo, quod est a Præceptoribus interrogari ea, quæ didicerunt, ut tanquam ex ore respondeant. Dicitur etiam, ex ore dicere, de oratione non scripta. Et Ex uno ore, alicubi Plato dixit.

* De sputo, & ægrotationibus
oris.

103
24.

Quod autem ex ore defluit, sputum, & saliva dicitur. Verba autem sunt, spuere, expuere, despuere, despuendum, expuendum. Anacreon vero etiam Despu-

⁵² Χαλκίμβολον] Post *Falckenburgius* nosster ex MS. addit χαλκίμβολον.

⁵³ Αναστομῶσαι] MSS. ἀνεστομῶσαι. tum P. R. τοὺς τὰ Φρους. SEB.

Ἀναστομῶσαι] C. A. ἀνεστομῶσαι τ. τ. ὡς Ἡρόδ. *aperire foffas, obstruere ἀποστομῶσαι* contrarium est. deinde sequitur ἀποστοματίζεσθαι τοὺς παῖδας τὰ μαθήματα ἢ ἀπὸ στόματος λέγων, margo habet καὶ ἀποστοματίζουσιν οἱ διδασκαλοὶ τοὺς μαθητὰς, ταυτίστι, ἀξιοῦσιν ἀπὸ στόματος λέγειν. eadem habet C. V. post λόγου & subjungit καὶ ἐξ ἑνὸς στόματος, quod non habet C. A. KÜHN.

Ἀναστομῶσαι] MS. ἀνεστομῶσαι Φησι τὰς τὰ Φρους Ἡρ. JUNG.

⁵⁴ Ἀποστοματίζεσθαι] Hoc sensu ait *Camerarius* nondum se reperisse: nam locum *Euthydemii*, cujus *Pollucem* mentionem facere *Henr. Steph.* existimat, ipse aliter interpretatur. Sic autem habet: ὁπότε ἀποστοματίζοι ἡμῖν ὁ γραμματιστής, πότεροι ἐμάθαν τῶν παίδων τὰ ἀποστοματίζόμενα; h. e. *Interpr. Cam.* cum memorabantur a Grammatico queriam, utri illa discerant pueri, que memorabantur? ut sit ἀποστοματίζειν memoriter recitare, & ἀποστοματίζομενα, que memoriter recitantur, ut exp. *Jul. Pacius* apud *Aristotelem* capite quarto (al. 3.) *Soph. Elensb.* Sed *Henr. Stephan.* *Interpret.* ad hunc modum: cum memoriter aliqua vos recitare jubebat Grammaticus, utri pueri didicerant, que ab ipso interrogabantur, & memoriter recitare jubebantur? Qui idem fere hujus verbi usus *Luc. XI, 53. Suidas* quoque *Pollucis* similiter: καὶ ἀποστοματίζειν Φησι τὸν διδασκαλον, ὅταν κελύει τὸν παῖδα λέγειν ἅττα ἀπὸ στόματος. Sed eidem paulo ante id verbum significat etiam ἀπὸ μνήμης λέγειν &c. itaque usurpat & *Athen.* libro octavo, fol. 359. SEB.

Ἀποστοματίζεσθαι] MS. καὶ ἀποστομ. omiffis illis *Callias*, de quibus *Comm. avi c. 296.* dein τοὺς παῖδας, ὅιν (interjecta non habet) ὁ τ. δ. ἐπερωτᾶσθαι &c. *Comm. avi c. 296.* ajunt se nondum reperisse hæc que *Pollux* hic de verbo ἀποστοματίζεσθαι ex *Platone* narrat. vide & *H. Steph.* in *Thefauro*: & que mox ex MS. proferam auctiora. JUNG.

⁵⁵ Πλάτων] Locus *Platonis* de ἀποστοματίζειν est in *Euthydemo*, ubi dicit: ὁπότε ἀποστοματίζοι ἡμῖν ὁ γραμματιστής, πότεροι ἐμάθαν τῶν παίδων τὰ ἀποστοματίζόμενα οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθῆς, cum vobis præceptor aliquis ore proferat, utrum ore prolata pueri discant sapientes an indocti: ex quo loco non apparet τὸ ἀποστοματίζω significare id quod dicitur, nempe interrogare discipulum, aut jubere, ut memoriter a-

liquid recitet, aut discipulum interrogatum recitate quiddam memoriter. confer *Lucan* c. XI. v. 53: ubi simpliciter acceperim, de interrogationibus oretenus factis & simile responsum deposcentibus. KÜHN.

⁵⁶ Ὡς ἀπὸ στόματος] MSS. ἤγουν ἀπὸ στόμ. SEB.

⁵⁷ Τὸ αὐτὸ καὶ] Defunt ista in MS. τὸ α. κ. α. JUNG.

⁵⁸ Ἀποστοματίζεται] MSS. ἀποστοματίζειν. SEB.

⁵⁹ Ἀπὸ στόματος] Infra *Segm.* hujus libri 110. ἀπὸ γλώττης &c. *Aristot.* *Top.* VIII. cap. 14. ἀπὸ στόματος ἐπιπίστασθαι, memoriter tenere. SEB.

⁶⁰ Καὶ ἐξ ἑνὸς στόμ.] Loco horum καὶ ε. ε. στ. Π. π. λ. MS. habet ista: καὶ ἀποστοματίζουσιν οἱ διδασκαλοὶ τοὺς μαθητὰς. ταυτίστιν εἰπὴν ἀπὸ στόματος. est & illud ἀποστοματίζειν infra in τοῖς τοῦ γραμματιστοῦ IV, 18. JUNG.

⁶¹ Πλάτων] *Polit.* II. item *Aristoph.* *Eq.* vers. 671. exponente id *Scholiasse*: ὀμοθυμαδὸν καὶ μιᾷ φωνῇ, quatum formularum utraque alibi cum priore illa conjunctim legitur, ut cum rursus *Plato* inquit lib. I. de L. L. μιᾷ φωνῇ καὶ ἐξ ἑνὸς στόματος. D. *Paulus* autem *Rom.* xv. 5. ὀμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι, abique copula: cum ἐν ἑνὶ στόματι dixissent jam olim & LXX. exponentes *Hebr.* phrasin *תְּנַחֲמֵם בְּפִי* 3 *Reg. XXII, 13.* vid. *progn. uno ore.* quod bis apud *Terent. Andr.* I, 1. & *Thorm.* IV. 3. SEB.

⁶² Περὶ πτύελου] MSS. πτύελου, itaque mox *Segm.* seq. in textu. Nam πτύελος aliud. SEB.

Περὶ πτύελου] C. A. πτύελου. KÜHN.

Περὶ πτύελου] Titulus hujus Sectionis in MS. tantum περὶ πτύελου. & sic omnino corrigendum. accurate debet attendere, si quem non præterire debet τ, ut in MS. τῷ π adpendit. JUNG.

⁶³ Καὶ μὴν τὸ] C. A. incipit, τὸ δὲ ἀπορρέον τοῦ στ. C. V. ἀπὸ τοῦ στ. KÜHN.

⁶⁴ Ἀπορρέον τοῦ στόμ.] MS. ἀπορ. ἀπὸ τοῦ στόμ. JUNG.

⁶⁵ Καὶ σιέλος] C. V. delet. dein καὶ σιάλον, ita &c. C. A. qui pergat: τὰ ῥήματα, πτύειν. νόσημα δὲ &c. πτυτίζειν vid. apud *Athenæum* pag. 249. *Edit. Casaub.* KÜHN.

Καὶ σιάλος] MS. καὶ σιάλον, pro vulgatis καὶ σ. vide & *Comm. avi cap. 298.* JUNG.

⁶⁶ Καὶ τὰ ῥήματα] Tantum hæc MS. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ὀνόματα, πτύειν. καὶ τὰ ὅμοια. ἀρρωστημα δὲ τ. JUNG.

⁶⁷ Κατάπτυστος] *Hesychius*: Κατάπτυστος, ἐξουβνημένος. Quod vocabulum *Aeschili* esse ibidem in notis docetur. *Glossa*, κατάπτυστος, *Comæptribilis.* & κατάπτυνος, *despuo.*

tozem, id est, contemptorem, dixit. Morbus vero qui in ore est, tussis, singultus, raucedo, & raucescere. exulceratio, inflammatio, cynanche, & angina.

* De lingua.

25.

* 72 Περὶ γλώττης.

κε. 104

Sequitur & lingua, pulcherrima omnium in ore partium existens, dentium fepto, & munimine collocata. sermonis & fons, & dux. gustusque index est, fauces dijudicans, & interioris quidem flexibilitatis humiditate voces formans, adtractione vero sua cibum deducens. a nonnullis autem gustus, & plectrum vocatur, * partim propter officium, partim quod aërem feriens sermonem efficiat. Est autem lingua, carnea quaedam ex membranis venisque constans connexio, mollis & volubilis. inferiore quidem oris parte, seu pavimento levis & plana, superius vero versus palati partem aspera. Cutis autem ea, qua cum aëre commiscetur parte, quae & proglossis dicitur. caro vero qua alligatur, inferiorem contingens maxillam, hypoglossis. * Sed epiglossis a palato dependet. prominens etenim ex oris concavitate, lingua venisque intrinsecus alligata, carnem habet proximam, non magnam, hederæ folio per similem. latitudinem quidem ad ipsam linguam, aciem vero ad interiores faucium partes convertentem, & cibi meatum obsepientem, ne nimium densus deferatur, prius

κρέων δὲ, καὶ ⁶⁸καταπτύστην εἴρηκε. Νόσημα δὲ τῶν ⁶⁹ἐντὸς τοῦ στόματος, ⁷⁰βήξ, ⁷¹καὶ λύγξ, καὶ βράγχος, καὶ βραυχᾶν, καὶ ἔλκωσις, καὶ φλεγμονή, καὶ κυνάγχη, καὶ συνάγχη.

⁷³ Καὶ μὴν καὶ γλώττα, τὸ κάλλιστον τῶν ἐν τῷ προσώπῳ μερῶν, ὑπὸ τὸ τῶν ὀδόντων ἔρκος καὶ προτείχισμα ἰδρυμένη, λόγου τε πηγὴ καὶ χορηγός, καὶ γεύσεως γνώμων, διακρίνουσα τοὺς χυμούς. τῆ μὲν ὑγρότητι τῆς ἔνδον ἐπιστροφῆς τὰς φωνὰς τυπούσα. ⁷⁴ τῆ δὲ ἀνανεύσει τὰς τροφὰς παραπέμπουσα. ⁷⁵ καλεῖται δ' ὑπ' ἐνίων, γεύσις, καὶ πλῆκτρον. * ⁷⁷ τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἔργου, τὸ δ' ὅτι πλήττουσα τὸν αἶρα τὸν λέγον ἐργάζεται. πλέγμα δὲ ἐστὶν ἐξ ὑμένων, καὶ ⁷⁸ φλεβῶν σαρκῶδες ⁷⁹ ἢ γλώττα, ἀραιὰ τε καὶ εὐέλικτος. κάτωθεν μὲν λεία, κατὰ τοῦδαφος τῆς στόματος ἄνωθεν δὲ τραχεῖα, κατὰ τὸ πρὸς τὴν ὑπερώων μέρος. ⁸⁰ ὀξεία δὲ, καθὼ συμμίσγει τῷ αἵρι. ὃ καὶ καλεῖται προγλωσσίς. ἢ δὲ σὰρξ ⁸¹ ἣς ἐκδίδεται, πρὸς τὴν κάτω ⁸² σιαγόνα συναπτομένη, ὑπογλωσσίς λέγεται. * ἢ δὲ ⁸³ ἐπιγλωσσίς, τῆς ὑπερώας ⁸⁴ ἐξήρηται. ἐξίσχουσα γὰρ ἔνδοθεν ἐκ τῆς στόματος κοιλότητος ἢ γλωσσοῦ, καὶ φλεψὶ συνδεδεμένη κατὰ τὴν ἔνδον ρίζαν, ἔχει σάρκα παραπλησίαν, οὐ μεγάλην, εἰκνύαν κίττου πετάλω. τὴν μὲν πλατύτητα, πρὸς τῆ γλώττῃ ἔχουσαν, τὴν δὲ ὀξύτητα πρὸς τὸ εἶσω τοῦ στόματος μέρος ἐπιτετραμμένην, καὶ τὴν ὀδὸν τῆς τροφῆς ἐπιφράττουσαν, ὡς μὴ ⁸⁵ ἀθρόα

68 Καταπτύστην] *Interpr.* desputorem. Verum *Cammer.* annotasse *Pollucem* monet, praeter consuetudinem sermonis Graeci, in genere feminino, dictam ab *Anacreonte* καταπτύστην. *SEB.*

Desputorem, id est, contemptorem] potius: abominandum. vid. notam praeced. *SEB.* 2.

69 Ἐντὸς τοῦ στόματος] Pro ἐντὸς τοῦ στ. *MS.* in τὸ στ. corrupte. *JUNG.*

70 Βήξ &c.] Vide de singulis *Oecon. Hippocr. A. Ioseri.* Ceterum λύγξ etiam λυγμοῦ nominari ibidem ostenditur. συνάγχη autem cum se laborare diceret, ἀργυράγχην habere, dictum *Demosthenem* vid. infra VII, 104. *SEB.*

71 Καὶ λύγξ] Hoc superscriptum in C. A. ita & in βραυχᾶν superius inferitur, ut sit βραυχῆν. C. V. βραχᾶν, sibus accidit τὸ βραυχᾶν apud *Aristot.* lib. VIII. cap. 21. H. A. *KÜHN.*

72 Περὶ γλώττης] Hujus Sectionis in *MS.* titulus est: περὶ γλώττης καὶ τῶν περὶ αὐτήν. *JUNG.*

73 Καὶ μὴν καὶ γλώττα] in C. A. sequitur λόγου τε πηγὴ &c. *KÜHN.*

Καὶ μὴν καὶ γλώττα] Sectio incipit: καὶ μὴν καὶ γλώττα, λόγου τε &c. quae intercedunt non habet. *JUNG.*

74 Τῆ δὲ ἀνανεύσει] Haec margo habet C. A. usque ad παραπέμπουσα. *KÜHN.*

75 Τροφὰς, παραπ.] Dele comma post τροφὰς. Exponit haec avus *Comm.* cap. 306. *JUNG.*

76 Καλεῖται δ' ὑπ'] *MS.* καλεῖται μὲν ὑπερώων. *JUNG.*

77 Τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐ.] Τὸ μὲν &c. ἐργάζεται cum interjectis in C. A. absunt. *KÜHN.*

Τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐ.] Desunt τὸ μὲν &c. ἐργάζεται. cum mediis in *MS.* *JUNG.*

78 Φλεβῶν] C. A. φλεβῶν σ. ἀραιὰ τε καὶ εὐέλικτος. C. V. εὐμέλικτος. tum in C. A. omisiss interjectis, ὀξεία καθὼ σ. *KÜHN.*

Φλεβῶν] Scribe φλεβῶν. *JUNG.*

79 ἢ γλώττα] Desunt in *MS.* ἢ γλώττα. dein est ἀρα τὸ, ut haec vox plerumque in *MS.* scribitur. Iterum desunt κάτωθεν μ. &c. ὑπερώων μέρος, cum mediis omnibus. *JUNG.*

80 Ὄξεία δὲ] Deest & particula δὲ in *MS.* *JUNG.*

81 ἢ ἐκδίδεται] C. A. ἢ δίδεται. *KÜHN.*

ἢ ἐκδίδεται] *Fulcherburgius* ἢ συνδίδεται.

82 Σιαγόνα] Σιαγόνα *MS.* *JUNG.*

83 Ἐπιγλωσσίς] *Gl.* ἐπιγλωσσίς, *lingula.* *KÜHN.*

84 Ἐξήρηται] Sequitur statim in C. A. πρὸς τὸ εἶσω τοῦ στόματος μέρος ἐπεστραμμένη. ultimum ἐπεστραμμένη & C. V. habet. *KÜHN.*

Ἐξήρηται] Ita decurrato saltem *MS.* ἐξήρηται πρὸς τὸ εἶσω τοῦ στ. μ. ἐπεστραμμένη, καὶ τ. ο. τ. τ. ἐπιφράττουσα, ὡς μὴ &c. Explicat haec avus *Comm.* e. 307. *JUNG.*

85 Ἀθρόα] P. R. ἀθρόον. *SEB.*

Ἀθρόα] C. A. ἀθρόα καταφέρει περὶ τὸ φράγμα κ. *KÜHN.*

καταφέροτο περί τουτὶ τὸ φράγμα κοπτο-
μένη. ⁸⁶ καλεῖται δὲ γε ἐπιγλωσσίς ἢ δὲ ἡ σὰρξ.
¹⁰⁷ τῷ δὲ ὀνομαζομένῳ βρόγχῳ, καὶ στομάχου
τοῖς πρώτοις ἀκροῖς, ἡ γλῶττα προσφυῆς ἐστίν,
ἐκ τῶν ἐγκεφάλου μηνίγων κατηρημένη. ⁸⁷ τὸ
δὲ πλέον ἢ γλῶσσα τῆς εἰς τὴν γεῦσιν αἰσθήσεως
ἔχει, κατὰ τὸ πρὸς τῇ φάρυγγι ⁸⁸ μέρος, ὃ γεῦ-
σιν καὶ κεφαλίνην ὀνομάζουσι. τὰς δὲ ἑκατέρας
τῆς ⁸⁹ γλῶττης κοιλότητος, χηραμούς καλοῦσιν.
οἱ δὲ, ⁹⁰ παράσυρα προσαγορεύουσιν. Ἔργα μὲν
οὖν γλῶττης, γεῦσις, καὶ φωνή, καὶ λόγος.
¹⁰⁸ ὀνόματα δὲ, ἀπὸ μὲν γλῶττης, ⁹¹ εὐγλωττος,
⁹² καὶ εὐγλωττία. θρασυγλωττία, καὶ γλωσ-
σαλγία. καὶ δὲ γλωττος, πολὺγλωττος, ἀλλό-
γλωστος, ὁμόγλωστος, ὡς ⁹³ ξενοφῶν. ἐστὶ δὲ
τι καὶ ὑπογλωσσίς στεφάνου εἶδος. καὶ ⁹⁴ γλωσ-
σογαστορας εἶπον οἱ κωμικοὶ, τοὺς ἀπὸ τῆς γλῶτ-
της βιοῦντας. καὶ ⁹⁵ αὐλοῦ γλῶτταν. καὶ ⁹⁶ γλωτ-
τοκομίον, τὸ τὰς ⁹⁷ γλῶττας ὑποδεχόμενον ἀγ-
γεῖον. ⁹⁸ καὶ γλωττοποιός, ὁ τεχνίτης. καὶ αὐ-
λὸς ἀγλωττος. Ἀριστοφάνης δὲ, ἀγλωττον, τὸν
¹⁰⁹ εἰπεῖν ἀδύνατον, ἔφη. * Σοφοκλῆς δὲ ⁹⁹ ἀγλωτ-
τον τὸν βάρβαρον εἶπεν. ἀγλωττίαν δὲ Ἀντιφῶν
εἶρηκεν. ὑπομόχθηρος γὰρ, ¹⁰⁰ ὁ ἀθυρόγλωστος
παρ' Εὐριπίδῃ. οἱ δὲ κωμικοὶ, ¹ καταγλωττίζειν ἐν
Φιλίματι. καὶ καταγλωττισμός, ² καὶ κατα-

scilicet juxta hoc interseptum divisus. at-
qui hæc caro epiglossis vocatur. * E gut- 107
ture autem infimo, & stomacho lingua
enata est, a cerebri pia matre suspenfa.
Plurimum autem de sensu gustus, ea lin-
guæ pars quæ in faucibus est, continet,
quam ipsam & gustum, & cephalinam
vocant. Utroque vero linguæ sinus, che-
ramos, & alii parasfira nominant. Offi-
cia itaque linguæ sunt, gustus, vox, &
fermo. * Nomina vero a lingua deriva- 108
ta sunt, eloquens, & eloquentia, lo-
quendi audacia, & linguæ dolor. bilin-
guis, multilinguis, aliena lingua loquens.
Eadem lingua utens, ut Xenophon di-
xit. Est etiam hypoglossis, coronæ spe-
cies. Et Comici Ventrilingues nominave-
runt, qui lingua victum sibi quaritant.
& Tibiæ linguam. Et glottocomejum,
vas est lingulas tibicinum recipiens. &
Γλωττοποιός, ipse singularum artifex. Et
tibia, elinguis dicitur. Aristophanes au-
tem ait, Elinguem loqui esse impossibi-
le. * Sophocles vero Barbarum, Elin- 10
guem vocavit. Et Linguæ impotentiam,
dixit Antiphon. Odiosus etiam, apud
Euripidem Ἀθυρόγλωστος, id est, Linguæ
impotens habetur. Et Comici κατα-
γλωττίζειν pro suaviari in amore. & A-

86 Καλεῖται] Καλεῖται &c. κατηρημένη. Hæc duæ
periodi defunt in MS. JUNG.

87 Τὸ δὲ πλέον] C. A. τὸ δὲ πλέον η. γ. τῆς εἰς γεῦ-
σιν. KÜHN.

88 Μέρους, ὃ γεῦσιν &c.] C. A. post μέρος, τὰς δὲ
ἑκατέρας &c. omittis interjectis. KÜHN.

Μέρους, ὃ γεῦσιν &c.] Defunt, ὃ γ. κ. κ. ὄν. in MS.
JUNG.

89 Γλῶττης] MS. γλώσσης κ. χηραμούς κ. Varia
vocabula de lingua hinc etiam exponit Rhodig. XIII.
Ant. 4. JUNG.

90 Παράσυρα] Hesych. Περισίρια τὰ πλάγια τῆς
γλῶττης. SEB.

Παράσυρα] C. V. παράσυρα ἔργα μὲν οὖν γ. γεῦ-
σις, quod ultimum in margine est C. A. Cæterum
Phanogimus hunc locum transtulit in Lexicon suum,
usque fere ad finem Segmenti 109. KÜHN.

Παράσυρα] Παράσυρα MS. & credo rectius. H. St.
hic adnotavit, apud Hesychium esse περισίρια. JUNG.

91 Εὐγλωττος] C. V. εὐγλωστος. KÜHN.

92 Καὶ εὐγλωττία] C. A. non habet καὶ εὐγλωτ-
τία usque ad ὡς ξενοφῶν. KÜHN.

Καὶ εὐγλωττία] In MS. tantum καὶ τὰ ὅμοια. cæ-
tera defunt usque ad ὡς ξενοφῶν, quæ itidem non ag-
noscit MS. JUNG.

93 Ξενοφῶν] Locus forte Xenophontis est qui statim
in proœmio Παιδείας occurrit, de Cyro tot gentibus im-
perante: καὶ τοῖνυ τούτων τῶν ἰσθῶν ἤρξεν, οὐδ' ἑαυτῶ
ὁμογλωττῶν ὄντων, οὐτὲ ἀλλήλοις. JUNG.

94 Γλωσσογαστορας] Qui & κισσολοιχοὶ & κισσο-
κόλακες apud Athen. lib. III. fol. 125. vid. Erasim.
pron. Glossofistones. SEB.

Γλωσσογαστορας] C. V. εὐγλωσσογαστορας. Phanog.
in καταγλωττίζομαι. leg. ἐγγλωσσογαστορας. KÜHN.

Γλωσσογαστορας] MS. καὶ εὐγλωσσογαστορας. Ita-
que legendum ἐγγλωσσογαστορας suspicor, quam yo-

cem ex Aristophani Avibus adnotant. Certe eadem
explicationes apud Hesych. & Etymolog. Ille: Ἐγγλω-
τογαστορας (scribe duplici ττ) οἱ ἀπὸ τοῦ λέγειν βιω-
τικῶς. Alter: Ἐγγλωττογαστωρ. πεποιήται παρὰ τὸ
διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγων τρίφισθαι. JUNG.

95 Αὐλοῦ γλῶτταν] Αὐλοῦ γλῶτταν. non γλωσσιδα.
Phrynich. Eclog. Attic. ubi Nymphesius & Pollucem no-
strum hinc laudat. JUNG.

96 Γλωττοκομίον] De γλωττοκομίῳ hoc vid. &
Nymphes. ad Phrynich. in γλωσσοκομοί. Aliquid et-
iam Foesius Oecon. Hippocr. in γλωσσοκομοί. JUNG.

97 Γλῶττας] MS. γλώσσης. JUNG.

98 Καὶ γλωττοποιός] Non est in C. A. usque ad
ἀγλωττος. KÜHN.

Καὶ γλωττοποιός] Defunt, καὶ γλ. ὃ τ. κ. α. α.
in MS. JUNG.

99 Ἀγλωττον] Abest in C. A. ἀγλωττον ut & ἀ-
γλωττίαν usque ad Εὐριπίδῃ Segmenti sequentis.
KÜHN.

Ἀγλωττον] MS. non habet ἀγλωττον, & εἶπεν ἀγλ.
&c. παρ' Εὐριπίδῃ. cum mediis omnibus in MS. de-
funt. τὸν βάρβαρον vero & MS. habet. At Comm. a-
vi videntur aliter legisse. Sic enim cap. 318. hæc refe-
runt: Sophocles (dixit) ἀγλωστος, βαρβαρίαν. nisi bar-
bariam scripsit. quum in Sophoclis versu, qui in Tra-
chim. οὐδ' ἑλλὰς, οὐτὲ ἀγλωστος. JUNG.

100 Ὁ ἀθυρόγλ. παρ' Εὐριπίδῃ] H. Steph. hic ad-
notavit: nam Euripidis ἀθυρόγλωστος improbatum, ait
Camer. ex hoc loco. verba avi sunt Comm. cap. 318.
vid. & Erasmi Adag. Or infrene. JUNG.

1 Καταγλωττίζειν] Sumanum (date) blandientis ar-
pulsu lingua mellitum; ut lib. VI. Μεταμορφ. ex-
primit Madaurenfis Græcorum καταγλωττίσμα. He-
sych. κατάγλωττον habet male pro κατάγλωττον. vid.
Eclogas Thoma. KÜHN.

2 Καὶ καταγλωττισμός] Non est in C. A. KÜHN.

matorum linguæ suavium dixerunt. & Blanditiis demeritum. & Lingua insectatum eum qui convicia passus sit. & Παλίγγλωσσον, pro famoso. & non ἐπιγλωττίσσομαι, pro eo, quod est, non conviciabor. Et Calceorum linguas dixerunt, ut Iſæus Socraticus. Et voces Ροῦτικὰς, Linguas vocaverunt, secundum Aristophanem: Hinc etiam dic, Homeri lingua, cur vocatur Corymbus? insuper & Linguæ characteres, ut Herodotus: * & Linguam Græcam, Barbaram, Persicam, Atticam. & sic de singulis gentibus, urbi- busque. Et de lingua dicere, pro eo, quod est ex tempore, & non scripta loqui. Quod vero in lingua enascitur hulus, pustula vocatur. A gustu autem dicitur, gustare, ingustare, gustatio, guttamen. judicare saporis, acres, vehe-

γλωττισμένον. καὶ ἐπιγλωττωμένον, οἷον λοιδορουμένων. καὶ παλίγγλωσσον, τὸν δύσφημον. καὶ οὐκ ἐπιγλωττίσσομαι, οὐ λοιδορήσομαι. καὶ γλώττας δὲ, τὰς τῶν ὑποδημάτων ἔλεγον, ὡς Ἰσαῖος ὁ Σωκρατικός. ἀλλὰ καὶ τὰς ποιητικὰς Φωνὰς, γλώττας ἐκάλουν, ὡς Ἀριστοφάνης. Πρὸς ταῦτα λέξον Ὀμήρου γλώττα, τί καλεῖται κόρυμβος. ἀλλὰ καὶ γλώσσης χαρακτῆρας, ὡς Ἡρόδοτος. * καὶ γλώτταν Ἑλλάδα, καὶ βάρβαρον, ἡ Περσίδα, ἡ Ἀτθίδα. καὶ καθ' ἕκαστον ἔθνος, καὶ πόλιν. καὶ ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν, τὸ ἀπὸ μνήμης, καὶ μὴ τὰ γεγραμμένα. τὸ δὲ ἐπιγιγνώμενον τῇ γλώττι ἐλκῦδριον, Φλυκτὶς καλεῖται. Ἀπὸ δὲ γεύσεως, γεύσασθαι, ἀγευστος, γεῦμα, γευστήριον. κρίνειν χυμούς, ὄξεις, δρυμῆς, ὀδαξιστικούς,

Καὶ καταγλωττισμένοι] Desunt καὶ καταγλωττισμένοι, in MS. quæ vulgo etiam corrupta puto & scribendum καταγλωττισμένοι, ut avi Comm. cap. 318. habent. Nec enim aliter invenio in Θεσμοφοριαζουσαις, dum pet-curro hoc ἄρμα Ἀριστοφάνει. Sic enim ibi pluscum ab initio: ὡς ἦδ' ἡ τὸ μέλος &c.

Καὶ θηλυδριῶδες, καὶ καταγλωττισμένοι. Et alibi καταγλωττισμένη, in Equitibus:

--- ὥστε νυγὶ (πόλιν)

Ἐπὶ τοῦ μονοτάτου καταγλωττισμένη σιωπῶν. Jung. 3 Παλίγγλωσσον] Abelt a παλίγγλωσσον πάλιν in C. A. & pro τὸν τὸ ἀεστ. Kühn.

Παλίγγλωσσον] Pro παλίγγλωσσον MS. habet simpliciter γλωσσόν. παλίγγλωσσον & infra nominat VI, 164. Jung.

Ἐπιγλωττίσσομαι] MS. per ἡ ἐπιγλωττίσσομαι. & ita scribendum est. Verba enim sunt Ἀριστοφάνει in initio *Lysistratae*, ubi hic versus:

Ἐπιγλωττίσσομαι, φλυαρίσω, βλασφημήσω. περὶ τῶν Ἀθηναίων γὰρ οὐκ ἐπιγλωττίσσομαι.

Est enim idem versus & ex Ἀριστοφάνει, ut jam attuli, referendus. Jung.

Γλώττας δὲ, τὰς τῶν ὑποδ.] C. A. γλώττας τῶν ὑποδημάτων ἔλεγον, quod ultimum adscriptum ab alia manu. Kühn.

Γλώττας δὲ, τὰς τῶν ὑποδ.] MS. γλώττας δὲ τῶν ὑ. absque τὰς. sic vero loquendum, non γλωσσίδας, præcipit idem *Rhynchus*. Jung.

Ὡς Ἰσαῖος ὁ Σωκρατ.] Absunt, ὡς Ἰσαῖος ὁ Σ. in C. A. Kühn.

Ὡς Ἰσαῖος ὁ Σωκρατ.] Desunt ὡς I. ὁ Σ. in MS. Jung.

Ὡς Ἰσαῖος ὁ Σωκρατ.] *Falschenburgius* pro Ἰσαῖος habet Αἰσχίνης ex MS.

7 Γλώττας] Σημείωσαι γλώττας, ait hic *H. Steph.* Jung.

8 Ὡς Ἀριστοφάνης] Hæc usque ad Κόρυμβος non agnoscit C. A. Quod testimonium Ἀριστοφάνει attinet, legem illud ita: πρὸς ταῦτα λέξω Ὀμήρου γλώττα τί κ. Κόρυμβος, Adhæc dicam quid sit Homeri linguæ Corymbus? *Galepus præsit. Lexici Hieroclesi.* leg. σοὶ λέξω Ὀμηρὸν γλώττη τί κ. καλοῦσι Κόρυμβοι. est locus in Comædiâ, quæ inscripta est *Δαιταλίς*, quod & *Salmast.* notavit. Kühn.

9 Ἡρόδοτος] Libro primo, fol. 13. ubi & βάρβαρος γλώσσα tribuitur præcis *Pelagis*. Seb.

Ἡρόδοτος] *Herodoti* locus est *Κλειῶ*. vid. Comm. c. 319. Jung.

10 Γλώττας Ἑλλ.] In Actis Apostol. dicuntur capisse λαλῶν ἰταίρας γλώσσαις, cap. 2. vers. 4. de qui-

bus mox qui e diversis locis convenerant: πῶς ἀκούομαι ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἡ ἐγγενήθημεν. Igitur διάλεκτος idem quod eo significatu γλώσσα. unde διὰ Περσικὴ *Plin. uel.* *Aprophtheg.* fol. 113. Ἑλληνικὴ *Id.* in *Nyma*, fol. 49. Αἰγύπτιος in *Αποπ.* fol. 676. ubi paulo ante *Ἐλεφαντα* dicitur τὴν γλώσσαν ὡσπερ ὄργανον πολυχρόνον εὐπετάς τρέπουσα καθ' ἢν ἂν βούλοιο διάλεκτος. Latini consimiliter *lingua* utuntur voce. *Horat.* III. *Odar.* 8. ad *Mæcen.* *Doctæ sermone utiturque lingua.* Seb.

11 Περσίδα ἢ Ἀτθ.] Non extat in C. A. Kühn.

Περσίδα ἢ Ἀτθίδα] Desunt Περσ. ἢ Ἀτθ. in MS. Jung.

12 Καθ' ἕκαστον ἔθνος]

Οὐ γὰρ πάντων ἴσθιν ὁμοῦ θρόος, εὐδ' ἢ α γῆρας.

Ἄλλα γλώσσ' ἐμίμικτο.

Ut una saltem voce mutata est apud *Hom.* *Iliad.* δ. 436. sive ut idem *Iliad.* β, 804.

Ἄλλη δ' ἄλλαν γλώσσα πολυπεριέν ἀνθρώπων.

Esti autem *Επίρραβιου* certum linguarum numerum constituere videtur, a numero scil. 72. illorum, qui decantatissimam istam in Babylonia turrim ædificare ausi sunt, lib. I. hæref. fol. 129. tamen cum *Cicero* in *Tusc.* V. pag. 250. *immutabiles* dicere multo mavelim, modo fides habenda *Timostheni* quem *Plinius* lib. VI. cap. 5. scribit prodidisse in *solum urbem Dioscuriadi* c c c nationes quæ dissimilibus linguis utentur descendere. *Syrabo* idem refertens lib. XI. fol. 343. dicit *τριακόσια ἔθνη, πάντα δὲ ἑτερογλωττα.* cui voci opponas ὁμόγλωσσος apud *Herod.* lib. I. fol. 13. & hanc porro accommodes ad homines ante Babylonicam turrim, quorum fuit χεῖλος ἐν καὶ φωνὴ μία, *Gen.* xi. 1. sed quorsum evagor? Seb.

13 Ἀπὸ γλ. ε.] C. A. τὸ ἀπὸ μνήμης, οὐκ ἔστιν, *memoriter*: deinde τὸ δὲ ἐν τῇ γλώττι ἐλκῦδριον (C. V. ἐλκίδιον) φ. κ. cetera usque ad finem Sectionis absunt a C. A. *Salmastius* hic ita annotat: ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν i. e. ἀπὸ στομάτος. Kühn.

14 Ἀπὸ μνήμης] *Supra* II, 102. Seb.

15 Καὶ μὴ τὰ] Desunt in MS. καὶ μὴ τ. γεγρ. dein in MS. ita: τὸ δὲ ἐν τῇ γλώττι ἐλκῦδριον, ἐλκίδιον φ. κ. cetera hujus Sectionis desunt. Jung.

16 Ἐλκῦδριον φλυκτὶς] *Falschenburgius* ex MS. ita legit hunc locum ἐλκίδιον ὀλοφυτὶς καλεῖται ἐν τοῖς τεταρασσάσι τοῦ κέρτιλλοῦ.

17 Γευστήριον] *Γευστήριον* in *Gl. Veterum*, ubi dicitur *Merarium*, est igitur vasculum, quo gustus rei alicujus datur, vini puta & aliorum. Kühn.

Γευστήριον] *Post γευστήριον Falschenburgius* addit καὶ δρυμῆς. MSS. δρυμῆς. Seb.

18 Δρυμῆς] MSS. δρυμῆς. Seb.

Dd

πικρούς, ἀλμυρούς, ἀλυκοῦς. ¹⁹ Πλάτων γὰρ καὶ τῶ ἀλυκῶ ὀνόματι ἐν Τιμαίῳ κέχρηται. δυσχερεῖς, ἀηδεῖς, γλυκεῖς, ἡδεῖς, εὐμενεῖς, ²⁰ ἐκλυσῶντας.

mentes, mordaces, amarus, falsos, amarulentos. Plato enim, Amarulenti nomine in Timæo usus est. molestos, infuaves, dulces, fuaves, mites, & diffolutos.

III

* ²¹ Περὶ Φωνῆς, ἡ τῶν ἀπὸ Φωνῆς λεγομένων. κς'.

* De voce, aut hinc quæ a voce derivantur. 16.

²² Ἀπὸ Φωνῆς, Φώνημα, ²³ μεγαλόφωνος, εὐφώνος, ἀφώνος, ἐμφώνος. φίλιστος καὶ δὲ φωνον λέγει. Φώνησις, ἐπιφώνησις, σμικρόφωνος, καὶ λαμπρόφωνος. ²⁴ καὶ ὡς Δημοσθένης, λαμπροφωνότατος. δύσφωνος, ισχνόφωνος, πολύφωνος, ἡδύφωνος, χαλκόφωνος, βαρβαρόφωνος, ἐμόφωνος, βαρύφωνος, γυναικόφωνος, ²⁵ ὡς Ἀριστοφάνης. καὶ στενόφωνον ²⁶ ὄργανον, καὶ καλλιφώνους ἵποκριτάς. * ²⁷ καὶ στρηνόφωνος, παρὰ ²⁸ Καλλίστῳ κομικῶ. καὶ τὰ πράγματα, εὐφωνία, ἀφωνία, λαμπροφωνία, καὶ μεγαλοφωνία, σμικροφωνία, πολυφωνία, ἡδύφωνία, δυσφωνία, καλλιφωνία. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τὰ πράγματα, πλὴν τὴν βαρυφωνίαν ²⁹ παρ' Ἀλέξειδι. ὡς περ καὶ θρασυφωνίαν τὸ μὲν πρᾶγμα εἶπαις ἂν, οὐκ ¹¹³ ἂν τῆς Πλάτωνος θρασυξενίας ἀηδέστερον. * τὸ δὲ ἔνομα θρασύφωνος, καὶ θρασύστομος, βίαιον.

A voce dicitur, locutio, magniloquus, sonorus, mutus, canorus. Philistus etiam, Bilinguem dixit. vocatio, exclamatio, exili voce præditus, vocalis. & ut Demosthenes, Vocalissimus. difficulter loquens, balbus, loquax, dulciloquus, ænea voce insignis, Barbare loquens, univocus, graviter loquens. Muliebri voce præditus, secundum Aristophanem. Et instrumentum raucum, & hypocritæ pulchra voce utentes. * Et Dura voce præditus, apud Callistum Comicum. Ipsæ vero res dicuntur, vocalitas, infantia, vocis claritudo, vocis magnitudo, vocis exilitas, loquacitas, vocis jucunditas vel difficultas, & vocis honestas. Ab aliis vero, rerum ipsarum vocabula derivare non licet. præter Vocis gravitatem, apud Alexidem, sicut & Vocis audaciam: & Hujus rei vocabulum dicere licebit non durius esse, quam Platonis illud, quo Hospitalitatis audacia dixit. * Nomen autem ipsum est, ¹¹³ audacter loquens. & audaci ore præditus,

19 Πλάτων] Locus in Timæo est: τὰ δὲ ὑποδείκτε-
ρα, τῶν νιτράδων ἕξω, ἐπὶ τὸ μέτριόν τε τῆ ῥήξει χρω-
μένα, ἀλυκά, ἀνευ πικρότητος τραχυσίας, καὶ φίλα
μᾶλλον ἢ μὴ φαντάζεται. Et dialogo fere extremo:
ὅπου γὰρ ἂν οἱ τῶν ἡδέων καὶ τῶν ἀλυκῶν φλεγμάτων
καὶ ὅσοι πικροὶ καὶ χολώδεις χυμοὶ κατὰ τὸ σῶμα πλα-
νῆντες &c. JUNG.

20 Ἐκλυσῶντας] Interpr. diffolutus, legens forsan
ἐκλυσῶντας, quomodo tamen potius vertendum laxan-
tes. Camer. prioribus expositis subnectit: ἐκλύζον-
τας, aut nescio quid. Nam illud ἐκλυσῶντας non ag-
nosco. Significat autem ἐκλύζειν abluere seu dilue-
re. In MSS. ut alibi, sic etiam hic multa desiderantur.
SEB.

Ἐκλυσῶντας] Interpr. diffolutus, quasi legisset ἐκλε-
λυμένους, mihi placuerit ἐκλυσῶντας ab ἐκλυσῶν-
τα succi infusiam furoremque creatas; possit & legi
ἐκλυσάντες, resolventes. Salmaf. ἐκλυσῶντας. KÜHN.

Ἐκλυσῶντας] De hoc ultimo ἐκλυσῶντας quid di-
cendum? Avus meus in Comm. cap. 320. hæc ex-
ponens ait: ἐκλύζοντας, aut nescio quid. nam illud
ἐκλυσῶντας non agnosco, significat autem ἐκλύζειν ab-
luere, seu diluere. JUNG.

21 Περὶ Φωνῆς &c.] Hujus Sectionis titulus tantum
περὶ Φωνῆς. JUNG.

22 Ἀπὸ Φωνῆς] C. A. Ἀπὸ δὲ Φωνῆς μέγα καὶ λαμπροφω-
νῶν κ. ω. Δ. λ. βαρῶν γ. καὶ τὰ πράγματα εὐ, κ. λαμ-
προφωνία, ὁ δὲ σύμφωνος εὐτελής &c. quæ ultima se-
quuntur in Nostro Segm. 113. KÜHN.

Ἀπὸ Φωνῆς] Placet ponere quantum in duobus his
Segm. nimirum 111. & 112. in MS. est, ut crebris
monitionibus περὶ τῶν ἐλλειπόντων lucrifaciamus. Ita
autem MS. Ἀπὸ δὲ Φωνῆς, φώνημα, μέγα φωνῶν καὶ
τὰ ὅμοια. καὶ λαμπροφώνος. καὶ ω. Δι. λαμπροφ. βα-
ρύφωνος, γυναικόφωνος, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ πρᾶγ-

ματα, εὐφ. ἀφ. λαμπροφωνία καὶ τὰ ὅμοια. Post quæ
statim sequitur, quod circa Segm. 113. initium est,
ὁ δὲ σύμφ. JUNG.

23 Μεγαλόφωνος] P. R. μεγαλοφωνῶν. V. μεγα-
φωνῶν. A. μεγαφώνος. SEB.

24 Καὶ ὡς Δημοσθένης] Demosthenis locus est in ex-
tremo ὑπὲρ Κτισίφ. de Ἔσχησι: ἦτις ἂν εἰπῆν τὰ καὶ
τὰ τούτων δέοι, ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος, μνημονι-
κότατος &c. JUNG.

25 Ὡς Ἀριστοφάνης] Ut in Thesmophoriasticis:
Γυναικόφωνος ἀπαλῶς, εὐκρίτης ἰδίῳ. JUNG.

26 Ὅργανον, καὶ] Falckenbergius vocula auctius;
ὄργανόν τι, καὶ.

27 Καὶ στρηνόφωνος] Falckenbergius νηόφωνος.

28 Καλλίστῳ κομικῶ] Hunc comicum eundem esse
cum eo qui Athenæo sub init. lib. XV. Καλῆπος vo-
catur; itaque alterutrum horum auctororum emendan-
dum, ait Casaub. XV. Athen. II. JUNG.

29 Παρ' Ἀλέξειδι, ὡς περ καὶ θρασυφωνίαν, τὸ μὲν] Tollenda hic post θρασυφωνίαν distinctio. coheret e-
nim ita cum sequentibus; dicit θρασυφωνίαν vocabu-
lum esse non horridius ingratumque magis auribus,
quam Platonis θρασυξενία, quæ extat lib. IX. de L. L.
circa finem. vid. & infra III, 58. KÜHN.

Παρ' Ἀλέξειδι, ὡς περ καὶ θρασυφωνίαν, τὸ μὲν] Hæc
in vulgatis omnino aliter distinguenda judico, si Pol-
luci suam sententiam constare velimus. Sic itaque
interpungo Ἀλέξειδι ὡς περ καὶ θρασυφωνίαν τὸ μὲν πρ.
hoc enim ait, a ceteris adjectivis nulla talia dici, præ-
ter quod Alexidis sit usurpatum βαρυφωνία. quemad-
modum ait noster, & θρασυφωνίαν derives itaque;
quod certe aures tuas non magis radere debet, quam
Platonis θρασυξενία: quam vocem exponit infra III, 58.
Locus Platonis est lib. IX. Legum extremo: ἐὰν ἀρῶ
ἀήκως, δοκῶ ὁ ξένος τὸν ἐπιχώριον τύπτειν τῆ μάλιστα;

quod prædurum est. Et suaviloquentiam dicere licet, non tamen suaviloquum. & peregrinam linguam, ac peregrinam linguam doctum. unde etiam consonantia. Consonans vero, obsoletum est. Et dissonantia, non tamen dissonans dices. Adverbia etiam hinc derivantur, ut vocaliter, rauce, clamose, consonanter, mutæ, dulciloque. ea vero quæ ab aliis derivantur, auditu aspera sunt. * Apud Platonem vero etiam Consonat, Dissonat: Consonantia, & dissonantia. Vox, sonus articulatus, inscriptus, non inordinatus, sonus non obscurus, non inarticulatus, ær per vocis instrumenta ad vocem formatus, spiritus per tracheam arteriam ex pulmone redditus, epiglottida feriens, in ore revolutus, & inilar cymbali resonans, & inarticulatus, * sed per vocis organa in modulatam vocem expressus atque formatus. ad concinnitatem dispositus, veluti linguæ plectro, & reliquorum organorum chordis. Epiglottis enim, simplicis: lingua vero, articulatae vocis organum est. Quapropter & Fabula Pandionidis, Linguam abscissam docet, mutatam scilicet esse volens significare. Si vero quidam linguam habentes non loquuntur, epiglottis iis læsa est. si vero difficulter, & male loquantur, linguæ est vitium. * Vox, ær percussus, epiglottida enim ferit aëris percussio, verberatur enim vocis instrumentis, & tanquam personans resonat. Vox, sonus per se indivisus, sed ad infinitas aures diffusus, quemadmodum & luminis radius ad plurimos spectatores oculos. Aut rursus, quemadmodum auditus multas voces recipit: sic etiam non paucas visiones, oculus. Vocabis vero vocem altam, elatam,

καὶ γλυκυφωμίαν ἀν Φαίης, οὐκ ἀν καὶ γλυκυφωνον προσειπών. καὶ ξενοφωμίαν, ³⁰ οὐ τὸν ξενοφωνον. παρ' οὐ καὶ συμφωμίαν. ὁ δὲ σύμφωνος, εὐτελής. καὶ ἡ διαφωμία, οὐ μὴν ³¹ καὶ τὸ διάφωνον. καὶ ἐπιρρήματα δὲ ἀπ' αὐτῆς προάγεται. οἶον, ³² εὐφώνως, σμικροφώνως, μεγαλοφώνως, ὁμοφώνως, αἰφώνως, ἡδυφώνως. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, οὐ λεία πρὸς τὴν ἀκοήν. * παρὰ δὲ Πλάτωνι, ³³ συμφωνεῖ, καὶ διαφωνεῖ, ¹¹⁴ καὶ συμφωνία, καὶ διαφωνία. ³⁴ φωνή, φθεγμα, φθόγγος ἐναρθρος, ἐγγράμματος, οὐκ ἀδιατύπτωτος. ἤχος οὐκ ἀσημος, οὐκ ἀδιάρθρωτος. αἴρ δια τῶν φωνητηρίων εἰς φωνὴν τυπούμενος. πνεῦμα διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἀναδιδόμενον ἐκ τοῦ πνεύματος, καὶ πλήττον τὴν ἐπιγλωττίδα, καὶ τῶ στόματι ἐνεκλούμενον, καὶ ὡς ἐν κυμβάλῳ ἤχου, ³⁵ τέως ἀναρθρον. * τοῖς δὲ φωνητικοῖς ὄργανοις, εἰς τὸ ¹¹⁵ εὐσήμαντον ἀποχαραττόμενον, ἢ ἀπὸ τυπούμενον εἰς τὸ ἐμμελὲς διατιθέμενον, ὡς ὑπὸ πλήκτρον μὲν τῆς γλώττης, χορδῶν δὲ τῶν λοιπῶν. ³⁶ ἐπιγλωττίς γὰρ, τῆς ³⁷ ἀπλῆς φωνῆς ὄργανον. γλῶσσα δὲ, τῆς ἐναρθρου. διὸ καὶ ὁ μῦθος τὴν τῆς ³⁸ Πανδιονίδος ἀπέτεμεν, ἀλαλον εἶναι βουληθείς. ἀν δὲ τινες καὶ γλῶτταν ἔχοντες οὐ φωνῶσιν, ἢ ἐπιγλωττίς βέβλαπται. ἀν δὲ δυσφωνῶσιν, ἢ γλῶττα. * φωνή, αἴρ πεπληγμένος. πλήττει ¹¹⁶ γὰρ τὴν ἐπιγλωττίδα. ³⁹ ἢ πληξίς ἀέρος. πλήττεται γὰρ τοῖς φωνητηρίοις, καὶ ὡς διηχῆς ἐξηχεῖ. φωνή, φθόγγος ἀμέριστος καθ' αὐτὸν. ἐπὶ μυρίαν δὲ ἀκοὴν περισχιζόμενος, ὡς ἡ ἀκτίς τοῦ φωτός ⁴⁰ ἐπὶ θεατὰς ὀφθαλμούς. ἢ ἔμπαλιν, ὡς ἡ ἀκοή ⁴¹ πολλῶν ἀντιλαμβάνεται φωνῶν, καὶ οὐκ ὀλίγων ὀρατῶν ὁ ὀφθαλμός. εἴποις δ' ἀν, φωνὴν ὑψηλὴν, ὑπέρογκον, λαμπρὰν, πλατεῖ-

τὸν ξένον, ὅσας ἀν πατάξῃ. τοσαύτας δόντες, τῆς θρασυφωμίας παύσαντων. (nempe altynomi compescant.) JUNG.

30 Τὸν ξενοφωνον] Οὐ excidit ante τὸ ξ. negat enim ξενοφωνον admittendum esse, licet ξενοφωμίαν non damnet. KÜHN.

Τὸν ξενοφωνον] H. Steph. in suo codice adnotavit, ἴσως emendandum esse, οὐ τὸν ξενοφωνον. Sic sane & antecedentia de γλυκυφωμῳ suadent. Vidit id sine dubio & avus, qui Comm. cap. 364. ait, Pollux θρασυφωνοῖ, ἔθρασύστομον ἔθρασύφωνον, ἔξενοφωνον, ἔξδιαφωνον rejicit ut dixi &c. JUNG.

31 Καὶ τὸ] Deest in MS. καὶ ante τὸ. dein pro ἀπ' αὐτῆς, MS. habet ἀπὸ τῆς φωνῆς. JUNG.

32 Εὐφώνως] In C. A. sequitur φωνή &c. quod dummi sub initium Segm. sequentis est. KÜHN.

Εὐφώνως] Εὐφώνως MS. καὶ τὰ ὅμοια. reliqua omnia desunt usque εἴποις, quod est sub finem Segm. 116. JUNG.

33 Συμφωνεῖ] Ut in Platoni Phædonic. εἰ σοι ἀλλήλοις συμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ. JUNG.

34 φωνή] Quæ de voce noster, illa exponit avus Comm. cap. 358. JUNG.

35 Τέως ἀναρθρον] Cum hiællens fuisse inarticula-

tu. τοῖς δὲ φ. ο. εἰς εὐσήμαντον α. C. A. KÜHN.

36 Ἐπιγλωττίς &c.] Affert hæc etiam Rhodig. XIII. Ant. 4. qui & iidem lucem infert XIX. Ant. 13. JUNG.

37 Ἀπλῆς] P. P. ἀπλῶς. SEB.

Ἀπλῆς] Ἀπλῶς φ. ο. γ. δ. τ. ε. δ. κ. ο. μ. τ. τ. Πανδιονίας α. ἀλαλον εἶναι β. C. A. KÜHN.

38 Πανδιονίδος] Philomela Pandionis filia. vid. Apollod. libr. III. pag. 198. & Ovid. Metamorph. VI. fab. 7. maximeque v. 556. ubi:

Ille (Tercus) indignantem, ἔθ' ὄνομα πατρὸς ἡσχυρῆ vocantem

Ἰνσταπτιετῆς loqui comprehensam forcipe linguam Absulit enis sero: radix micat ultima lingua. SEB.

Fabula Pandionidis] Vide de illa & Reinéc. Syntag. heroici part. 1. fol. 472. SEB. 2.

39 Ἡ πληξίς ἀέρος] C. A. ἢ πληξίς α. Stoica soni definitio. KÜHN.

40 Ἐπὶ θεατὰς ὀφθ.] C. A. ἐπὶ θείαν ὀφθαλμὸς leg. ὀφθαλμοῖς, ut radix luminis ad spectandum oculis se perhibet. KÜHN.

41 Πολλῶν ἀντιλ. φ.] MSS. πολλῶν ἄμα φωνῶν ἀντιλ. SEB.

Πολλῶν ἀντιλ. φ.] C. A. πολλῶν ἀέρα φωνῶν ἀντιλαμβάνεται καὶ οὐκ ὀλίγων ὀρατῶς ὁ. KÜHN.

117 αν, βαρείαν, * λευκὴν, ἐκκαθααρμένην, 42 ἡδέϊαν, 43 ἐπαγωγὸν, εὐμελῆ, εὐπειθῆ, εὐάγωγον, εὐκαμπῆ, 44 εὐέλκτον, γλυκεῖαν, 45 λιγυρὰν, σαφῆ, διαφανῆ, μέλαιναν, Φαιάν, 46 ἀηδῆ, σμικρὰν, στενὴν, δυσήκον, ἀσαφῆ, συγκεχυμένην, ἐκμελῆ, ἀμελῆ, ἀνάγωγον, ἀπειθῆ, δυσκαμπῆ, τραχεῖαν, διεσπασμένην, λυπηρὰν, βραγχοῶδη, χαλκίζουσαν, ὄξειαν. καὶ φθέγμα δὲ ἀσαύτως, 47 κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν προειρημένων. * 48 καὶ φθέγγεσθαι, φθέγμα, φθογγῆ, καὶ φθόγγος, εὐφθογγος, ἀφθογγος. 49 παραφθεγκτήρια, πρὸς γάμον ἑορτῆ. πρὸς φθεγγίς. καὶ πραιοτέρους τὰ φθέγματα, ὡς Πολύζηλος 50 ὁ κωμικός. ἀλλ' οὐ 51 πραιοτέρα τὰ φθέγματα. Ἀπὸ δὲ λόγου ὀνόματα, λέγειν, καταλέγειν, κατάλογος, ὑπόλογος, ἐπίλογος, δίλογος, διάλογος. 52 ἀπόλογος Ἀλκίνοιο, ἐπὶ τῶν 53 μακρῶν ῥήσεων. 54 ἀνάλογον τὰ φθόμενα φύεσθαι, Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. ἐν δὲ τῷ Τιμαίῳ, ἀναλογιῶν, καὶ 55 ἀναλογίας. * καὶ 56 Θουκυδίδης, πόλυν τὸν παράλογον Φησί. καὶ παραλογίσασθαι, καὶ τὰ ἀμφίλογα λογίσασθαι, ἀντιλογίσασθαι. λογισταί, λογιστήριον, ἀλογίστως, ἀλόγιστος, ἀντιλογία, ἀπολογία, ἀπολογίσα-

claram, latam, gravem, * splendidam, 117 mundatam, suavem, illecebrosam, exquisitam, persuasibilem, pellacem, flexilem, volubilem, dulcem, stridulam, manifestam, perspicuam, nigram, id est, obscuram, fuscam, injucundam, exilem, angustam, molestam, obscuram, confusam, absontam, inconcinnam, infirmam, imperfuasibilem, rigidam, asperam, distractam, tristem, raucam, aeneam, acutum. Eodem etiam modo sonum secundum eorum quæ dicta sunt, enarrationem appellabis. * Et loqui, locutio, sonitus 118 & sonus. vocalis, mutus. Paraphthenætria, feræ quædam nuptiales. allocutio. Et Mansuetiores ad loquendum, ut Polyzelus Comicus. sed non mitiores sermones. Vocabula vero ab oratione dicta sunt, dicere, recensere, catalogus, reputatio, conclusio, bilinguis, confabulatio. Apologus Alcinoi De longis locutionibus. Proportionabiliter enasci ea, quæ nasci decet, Plato de Anima. in Timæo vero etiam Similiter declinans, & Analogiam dixit. * Et Thucydides, Multa dicit 119 præter rationem existentia. Et falsis rationibus circumvenire, æquivoca loqui, contradicere argumentis. locutores, loquendi locus, inconsiderate, inconsideratus, inveciva oratio, defensio, oratione

42 ἡδέϊαν] Hoc Segmento post vocem ἡδέϊαν, hæc duntaxat MS. ἐπαγωγόν, -μέλαιναν, ἀηδῆ, σμικρὰν, δυσήκον, τραχεῖαν, διεσπασμένην, χαλκίζουσαν, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ φθέγμα δ. ὡ. Unum & alterum ponemus in sequentibus. JUNG.

43 Ἐπαγωγόν] In C. A. sequitur μέλαιναν ἀηδῆ σ. δυσήκον τραχεῖαν, διεσπασμένην χαλκίζουσαν καὶ φθέγμα &c. *Senius Empiric.* pag. 133. τὴν εἰσοὶ τέρνουσαν τὴν ἀκοὴν, ὄξειαν, τὴν δὲ ὡσπερ θλάσαν, βαρείαν, καὶ οὐ ξένοι εἰ ὡσπερ Φαιάντινα καὶ μέλαιναν καὶ λευκὴν φωνὴν ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν ὄρασιν αἰσθητῶν κεκλήκαμεν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τὴν ἀφῆν ἐχρησάμεθα τισὶ μεταφοραῖς. KÜHN.

44 Εὐέλκτον] Pro εὐέλκτον, legit avus ἐνέλκτος, quod & interpretatur, *impræcabilis* c. 365. Comm. JUNG.

45 Λιγυρὰν] *Interpr.* stridulam, malim, *capoiam.* *Gloss.* λιγυρὸς (pro λιγυρὸς) *capoiosus.* KÜHN.

46 Ἀηδῆ] Illud ἀηδῆ & MS. habere dictum est: avus tamen, ubi hæc citat, agnoscit αἰεθῆς, quod & interpretatur ὄψευτα. JUNG.

47 Κατὰ τὴν ὑφ.] Abest a C. A. ut & φθέγμα usque πρὸς φθεγγίς. KÜHN.

48 Καὶ φθέγγεσθαι &c.] Optimum erit, ut quantum de quatuor Segmentis & 122. dimidio MS. habeat, id omne describamus simul. Sunt ista: καὶ φθέγγεσθαι, καὶ πραιοτέρους τὰ φθέγματα, ὡ. Π. ὁ κ. Ἀπὸ δὲ τοῦ λόγου, λέγειν, καταλέγειν, κατάλογος, ἀνάλογος, παράλογος, καὶ τὰ ὅμοια. κακολογία, ὡς Δημοσθένους καὶ κακολογία καὶ ἀλογία καὶ ὡς Θουκ. ἀναλογισμός. Ἀντιφῶν δὲ, ἀπαιτιλογία καὶ ἐπαλληλόγησιν καὶ κενολογίῳ καὶ ὁμοιογήματα: καὶ ἄλλογον εἶτα, πολυλόγος, μισολόγος, βραχυλογία, κούφολογία, καὶ τὰ ὅμοια: παρὰ δὲ Κριτία, καὶ λ. ὁ ῥήτωρ καὶ π. ο. λ. παρὰ Ἡ. κ. λ. π. Placet quædam ad vulgata notare. JUNG.

49 Παραφθεγκτήρια] Festum erat ante nuptias, in quo sponfus alloquebatur sponfam. KÜHN.

40 Ὁ κωμικός] C. A. postea leg. ἀπὸ δὲ λόγου λέγειν κ. κατάλογος, ἀνάλογος, παράλογος, κακολογία ὡς Δημ. καὶ κακολογία καὶ ἀλογία καὶ ὡς Θ. ἀναλογισμός. KÜHN.

51 Πραιοτέρα] *Falckenburgius* noster auctius: πραιοτέρα τὰ φθέγμα. οὐδὲ γλυκεῖονα.

52 Ἀπόλογος Ἀλκίνοιο] *Infra* VI, 120. de loquace aut garrulo afferitur. vid. *Erasmi. Alcinoi apologus.* SEN.

Ἀπόλογος Ἀλκίνοιο] Vide & *infra* VI, 120. & *Comm.* avi cap. 329. de hoc apologo. JUNG.

53 Μακρῶν ῥήσεων] *De longis logis* ὁ *laciniosa oratione vel aliorum vel sui ipsius.* KÜHN.

54 Ἀνάλογον] *Comm.* avi cap. 338. *Locus* Platonicus est in Phædone, qui dialogus, ut alii quoque *Platonici* duplici titulo solent, & περὶ ψυχῆς inferibitur, ut hic noster laudat, mox *infra* *Segm.* 122. etiam Φαίδωνα adpellans. Sed locus est ibi in fabula quam *Socrates*, οἷα τυγχάνει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῶ οὐρανῶ ὄντα, narrat: ἐν δὲ ταύτῃ οὖν τῇ τοιαύτῃ (τῆ γῆ) ἀνάλογον τὰ φθόμενα φύεσθαι, δένδρα τε καὶ αἶθη, καὶ τοὺς καρπούς. JUNG.

55 Ἀναλογίας] *Comm.* avi c 338. hæc exponentes ita ajunt: *In Timæo autem ἀναλογία est ὁ ἀναλογίας quæ proportionales dicit a Cicerone videntur. Plato in Timæo, quem locum forte noster respexit, ita: καὶ διὰ ταῦτα ἐκ τε δὴ τούτων τοιαύτων, καὶ τὸν ἀριθμὸν τεταύρων (elementis) τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἐγενήθη, δι' ἀναλογίας ὁμοιογήσαν. Certe & illum alterum in eodem dialogo inferius: καὶ δὴ τὸ τῶν ἀναλογιῶν περὶ τε τὰ πλῆθη καὶ τὰς κινήσεις, καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις, πανταχῆ τὸν θεὸν, ὅσπερ ἢ τῆς ἀνάγκης ἐκείνου πεισθισά τε φύσις ὑπέειπε, ταῦτα πάντα δι' ἀκριβείας ἀποτελεσθειῶν ὑπ' αὐτοῦ, ἐξηγησάσθαι ταῦτα ἀνάλογον. JUNG.*

56 Θουκυδίδης] *Thucydides* locus est *lib.* III. ut adnotat avus cap. 338. οἱ δὲ Λακιδαιμόνιοι ἐρῶντες πολὺν τὸν παράλογον. JUNG.

defendere. Antiphon etiam, Oratione se defendit, dixit. consentaneum, prudens, prudenter. & ut Isocrates, Prudentior. benedicere, celebrare, benedictio. Maledictio ut Hyperides dixit. Maledicit, juxta Demosthenem. * Turpiloquentia, ut Xenophon, & Irrationabilitas. Et ut Plato dixit, Nec dicta, nec cogitata. Et ut Thucydides, Ratiocinatio. Et Ratiocinatur, ut Plato. idem, & Contradictoria ars dixit. Antiphon autem, Contradictentes. Thucydides vero, Terminus irrefragabilis. & irrationabiliter, sermone dignillimus. Antiphon vero, Ratio plena. ut & Herodotus dixit. idem etiam, Orationem duplicavit. Et Inaniter loquar, Eurpolis. Et Ὁμολογήματα, id est, ea, quae inter differentes conveniunt, apud Platonem. * Consensus, & consentire, & consentaneum. deinde sermonis studiosus, multiloquus, & sermonis osor, sermonis studium, brevilocuentia, inanis loquentia, tardilocuentia, multiloquium, loquacitatis odium, grandilocuentia. Mendacitas, apud Demosthenem longilocuentia, longa pra-

σθαί. Ἀντιφῶν δὲ, καὶ ⁵⁷ ἀπελογήθη. εὐλογον, εὐλογος, εὐλόγως. καὶ ὡς Ἰσοκράτης, εὐλογώτερος. εὐλογεῖν, εὐλογήσασθαι, εὐλογία, κακολογία, ὡς Ἰπερίδης. ⁵⁸ κακολογεῖ, ὡς Δημοσθένης. * αἰσχρολογία, ὡς Ξενοφῶν, καὶ ἀλογία. ¹²⁰ καὶ ὡς Πλάτων, ἀλογα, καὶ ἀδιανόητα. καὶ ὡς ⁵⁹ Θουκυδίδης, ἀναλογισμός. ⁶⁰ καὶ ἀναλογίζε-
ται, ὡς Πλάτων. ὁ δ' αὐτὸς, καὶ ⁶¹ ἀντιλογικὴ τέχνη Φησίν. Ἀντιφῶν δὲ, ἀντιλογούμενοι. Θου-
κυδίδης δὲ, ⁶² ὄρος οὐκ ἀντίλεκτος. καὶ ἀλόγως, ἀξιολογώτατος. Ἀντιφῶν δὲ, ⁶³ ἀπαρτιλογία, ὡς περ καὶ ⁶⁴ Ἡρόδοτος. ⁶⁵ οὗτος δὲ καὶ ἐπαλιλλό-
γησε. καὶ ⁶⁶ κενολογήσω δὲ, Εὐπολις. καὶ ⁶⁷ ὁ-
μολογήματα, ὡς Πλάτων. * ὁμολογία, καὶ ὁ- ¹²¹
μολογεῖν, καὶ ὁμόλογον. εἶτα, ⁶⁸ Φιλολόγος, πο-
λυλόγος, καὶ ⁶⁹ μισολόγος, Φιλολογία, βρα-
χυλογία, κουφολογία, βραδυλογία, πολυλο-
γία, μισολογία, ὑψηλολογία, ⁷⁰ ψευδολογία,
παρὰ Δημοσθένει. μακρολογία, μακρηγορία, λο-
γία, apud Demosthenem longilocuentia, longa pra-

57 Ἀπελογήθη] *Falckenburgius* addit: ἕφη.
58 Κακολογεῖ] *Kakologein* *Isocr.* *Archid.* extremo fere. *Jung.*
59 Θουκυδίδης] *Locus est lib. III. καὶ τῆ ὑστεραίᾳ μνηστικῆς τῆς αὐτῆς ἢ αὐτῆς* (Atheniensibus ob decretum de Mitylenensis occidendis) καὶ ἀναλογισμὸς τὸ μὴ τὸ βούλιμα καὶ μίγα ἔγνωσθαι, πάλιν ὅλην δια-
φθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. & *lib. ult. iterum: ὄν-
των δ' αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῶ.* Et apud *Demosthenem* etiam pro Ctesiphonte habes: κατὰ τὸν ἀνα-
λογισμὸν, ἕως τριῶν πλοίων, καὶ ὑπερτικῆς ἢ λειτουργί-
αυς ἔστω κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἀναλογίαν ἔστω καὶ οἷς
&c. *Jung.*
60 Καὶ ἀναλογίζεσθαι] Absunt haec usque ad ἀξιο-
λογώτατος a C. A. Kühn.
Καὶ ἀναλογίζεσθαι] Sic ἀναλογίζεσθαι χρῆ, tertio *Legum: ἀναλογίζομαι, Theaeteto: ἀναλογισάμεθα, Protagora.* Sed locus, quem noster respexit, forte hic est *lib. I. de Rep.* non longe ab initio, de iis qui jam ἐπὶ γῆρας οὐδ' ἐκείνους, de futuris poenis apud inferos post mortem cogitare incipiunt: ὑποψί-
ας δ' οὐ καὶ δειμάτων μιστὸς γίνεται καὶ ἀναλογίζεσθαι
ἢ δὴ καὶ σκοπεῖ εἰ τινα τὴν ἡδύκην. *Jung.*
61 Ἀντιλογικὴ τ.] *Platonis* locus in *Polit.* s. esse indicant *Comm. avi cap. 339.* fuerit forte & in *Sophista*, ubi τέχνης τῆς ἀντιλογικῆς, & plura περὶ τοῦ ἀντιλογικοῦ γένους, quo *Sophistam* definit. Et in *Rhetorica: οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστηρίῳ τὴν ἴσιν ἢ ἀντι-
λογικῆς, καὶ περὶ δημογραφίας, vel potius lib. V. de Rep.* ἢ δυναμὶς τῆς ἀντιλογικῆς τέχνης. *Jung.*
62 ὄρος οὐκ ἀντίλεκτος] Sic & *infra V. 153.* emenda. locus est in oratione *Paragone Νοσοταχίᾳ* *lib. IV. Eucyrr.* ἡμῶν δὲ ἐς πάσαι, ἢ νικηθῶμεν, εἰς ὄρος οὐκ ἀντίλεκτος παγύσεται. σχόλιον ibi: ἀντὶ τοῦ ἀναμφι-
βολος. *Jung.*
63 Ἀπαρτιλογία] C. A. καὶ α. καὶ ἐπαλληλολογία, C. V. ἐπαλληλογοῦσι pro sequenti ἐπαλληλ. Kühn.
64 Ἡρόδοτος] *Lib. VII. fol. 251.* *Seb.*
Ἡρόδοτος] In *Πολυμνίᾳ* istud ἀπαρτιλογίᾳ extat *Comm. avi cap. 340.* indicant. *Jung.*
65 Οὗτος δὲ, καὶ ἐπαλληλ.] h. e. ἀπαρτιλογίᾳ quidem *Antiphon* atque ac *Herodotus* dixit: hic vero etiam *Ἰπα-
λληλόγησι.* *lib. scil. 1. fol. 24.* tametsi perperam ibi *ἰ-
παλληλόγησι*, quod hinc emend. ut mon. *Leop. Em.*

VII, 9. qui vicissim inde hoc loco pro οὗτος δὲ καὶ leg. *Kρίσιος δὲ οἱ. Seb.*
Οὗτος δὲ, καὶ ἐπαλληλόγησι] *Leopard. VII. E-* *mend. 9.* ubi quaedam *Herodoti* loca emendat, in fine capituli ita: *Mox* (in *lib. I. Herodoti*) *legendum: Κρίσιος δὲ οἱ ἰπαλληλόγησι, non ἰπαλληλόγησι, ex Pol-* *luce & Budaeo, tametsi apud Pollucem αὐτός δὲ καὶ leg-* *gitur, pro κρίσιος δὲ οἱ. ubi vir doctiss. aliquid huma-* *nitati patitur, errat inquam ait Pollux de* *Herodoto, quum antecesserat, ὡς περ καὶ Ἡρόδοτος.* *Antiphon* ait ἀπαρτιλογία dixit, sicuti & *Herodotus.* hic vero etiam *ἰπαλληλόγησι.* Satius itaque comma post δὲ plane tollere. certe ad *Croesium* illo οὗτος mi- *nime respexit Pollux, qui potissimum hic voculas tan-* *tum cura habet excerpere de auctoribus, non perio-* *dos, vel dictiones integras. Notabis vero MS. habe-* *re ἰπαλληλόγησιν, quali a verbo ἰπαλληλόγησιν. Jung.*
Οὗτος δὲ, καὶ ἐπαλληλόγησι] *Falckenburgius* ex *MS. ἰπαρτιλογίᾳ.*
66 Κενολογήσω] C. A. κοινολογίᾳ. i. e. colloquar cum hoste deditionis vel proditionis gratia, vel pacis fac in bonam vel in malam partem. deinde sequitur ὁμολογήματα i. e. pacta, conventa; καὶ ὁμόλογον, *ρα-* *θην* in *Cl. Veter.* post καὶ ὁμολ. in margine est C. A. deinde in textu: εἶτα πολυλόγος, μισολόγος, βρα- *χυλογία, κουφολογία. παρὰ δὲ Κριτίᾳ. Kühn.*
67 Ὁμολογήματα, ὡς Πλ.] *Locus forte hic est in Theaeteto: ταῦτα δὲ (οἰμαί) ὁμολογήματα τρία μάχ-* *εται αὐτὰ αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. vel ille in Cor-* *inthia: ἢ πῶς λέγομεν, ὃ Πᾶλι, εἰπερ τὰ πρότερον μίμ-* *ησὶν ὁμολογήματα. Jung.*
68 Φιλολόγος, πολυλόγος] Ita *Plato* *Nόμων α'. τὴν πόλιν ἀπάντες ἡμῶν Ἕλληνας υπολαμβάνουσιν ὡς φιλο-* *λόγος τὴν ἴσιν καὶ πολυλόγος. Jung.*
69 Μισολόγος] P. V. μισολ. βραχυλόγος. κουφολό- *γος καὶ τὰ ὁμοία. Seb.*
70 Ψευδολογία] *Apud Demost.* in τῷ περὶ τῆς παρα- *προσβίαις obsecro: ἢ δὲ τούτου ψευδολογία, μετὰ ταῦθ' ὕστερον αὐτοῖς ἀπάταις, ἰξαπατήσασα ὑμᾶς* *& μοχ: ταῖς τούτων ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις πι-* *σθάντες. & inferius: ἢ τούτου πονηρία καὶ ψευδολογία* *& alibi. Isocrus. initio. G. mathen. ψευδολογίας μιστογῆ* *(λόγους) & inferius. Jung.*

γοποις, λογοποιία, λογοποιούσιν, ⁷¹ ἀπελογίζετο, μυθολογία, διαμυθολογούντες, λογογραφία, λογογράφος, λογογραφική, ὡς ὁ ⁷² Πλάτων.

¹²² * γενεαλογία, γενεαλογεῖν, κακολογία. ἀναμφιλόγως, παρὰ ⁷³ Ξενοφῶντι. παρὰ δὲ Κριτία, καὶ ⁷⁴ Λογίου ὁ ῥήτωρ εἴρηται. καὶ Περσῶν ⁷⁵ οἱ λόγοιοι, παρ' ⁷⁶ Ἡροδότῳ. καὶ ⁷⁷ Λογίμῃ πόλις. ⁷⁸ καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν Φαίδωνι, ⁷⁹ Λογάρια, καὶ λογοποιήματα. ⁸⁰ παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ, ⁸¹ ὑπολογεῖν. λέξις, διάλεξις, διάλογος, ⁸² διάλεκτος, διαλέγεσθαι, διαλεκτικός, καὶ διαλεκτικῶς. καὶ ⁸³ λεκτικός, παρὰ Δημοσθένει. καὶ ¹²³ λεκτικώτατος, παρὰ ⁸⁴ Ξενοφῶντι. * ⁸⁵ ἡ δὲ κωμωδία, ⁸⁶ λεπτολόγος εἴρηκε, καὶ λεπτολογεῖν, καὶ λεπτολογία, καὶ ὁ προσδιαλεγόμενος, προσδιαλέγεσθαι, πρόλογος, προλογεῖν, λογιστικός, καὶ λογιστικῶς, λογομύθιον, κακολόγος, κακήγορος. καὶ ὡς Ἀντιφῶν, ⁸⁷ ἡδυλόγος τε, καὶ μετριολόγος. καὶ μετεωρολόγος δὲ Πλάτων, καὶ μετεωρολογῶν. μικρολόγον δὲ, ὁ μὲν Ἰππερίδης ἐ- ¹²⁴ Φη, τὸν εἰς ἀργύριον ἀνελεύθερον. * Ἰσοκράτης δὲ,

vit, qui erga argentum minus liberalis est. * Ilocrates autem, Querulum. Sed Sermonis ¹²⁴

⁷¹ Ἀπελογίζετο] *Falckenburgius* in fine sibi superscripsit, ex quo ἐπελογίζεσθαι vel ἀπελογίζεσθαι legi poterit.

⁷² Πλάτων] Scilicet in *Phaedro*, ubi: καὶ διὰ πάσης λαιδρίας ἐπέλει λογογράφον (*Lysium*) &c. & μάλιστα ἐρῶσι λογογραφίαις &c. & : σὺ δ' ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικῆς. JUNG.

⁷³ Ξενοφῶντι] Ut in *Oeconomico*: ἡδὲ γ' οὐδ' ἴσται ἔφη ὁ Κριτίβουλος, ὥσπερ καὶ χρημάτων κοινωσάντας ἀναμφιλόγως διελεῖν, οὕτω καὶ λόγων κοινωσάντας, περὶ ὧν ἐν διαλεγόμεθα, συνομολογοῦντας, διεξίναται. JUNG.

⁷⁴ Λογίου] Sic usum & *Plutarchum* Παρυγγιλι. πολιτ. indicat avus Comm. c. 343. JUNG.

⁷⁵ Οἱ λόγοιοι] *Interpr.* Oratores *Perfarum*, sed inspecto *Herodoto* patebit non Oratores, sed præcipuè dignationis viros, duces proceresque fuisse. in *Gloss.* quidem redditur, *facundus, disertus, eloquens*, sed latius patet æque ut ἰλλόγιμος, & ex *Herodoto* iterum in *Nostro* λογίμη πόλις, urbs primaria, vel magna nominis. vid. *Thoma* *Eclogas* in λογίον. KÜHN.

⁷⁶ Ἡροδότῳ] In Princ. statim lib. I. apud eundem & λογιώτατοι lib. II. fol. 74. SEB.

⁷⁷ Λογίμῃ πόλις] Idem lib. I. fol. 28. ὅτι γὰρ μὴ Ἀθήναι, ἢ οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμοι. ab eodem lib. IX. fol. 327. *Theophrastus* dicitur λόγιμος ἐς τὰ πρῶτα ἐν Ὀρχομένῳ. Item: οἱ Ἡλιουπολίται λέγονται Αἰγυπτίων εἶναι λογιώτατοι, lib. II. fol. 56. *Plur.* conjungit ἰλλόγιμοι καὶ δόξαν ἔχοντα. de aud. Poët. fol. 9. fin. SEB.

⁷⁸ Καὶ παρὰ Π. ἐν Φ.] C. A. καὶ παρὰ Φαίδωνι λ. κ. λ. π. δ. Θεοπόμπῳ ὑπολογεῖν (quod & V. C. affert) καὶ λεκτικώτατος π. Ξε. ἡδυλόγος καὶ μ. κ. μετεωρολόγος καὶ μικρολόγον μὲν Υ. &c. qui in dando illi-beralis. KÜHN.

⁷⁹ Λογάρια] Com. avi cap. 343. sic ajunt: *Diminutivum est λογάρια, Platonis, & λογοποιήματα in Phadone, inq. Pollux. Nos sane quædamus diligentius.* Nec injuria forte hæsit vir magnus. Locus enim corruptus si nostro MS. fides, qui sic habet: καὶ παρὰ Φαίδωνι,

dicatio. fabulator, fabularum descriptio; fabulantur, excusabatur, fabulosa narratio, confabulantes. orationum denotatio, orationes scribens, Orationum scriptura, ut Plato dixit. * genealogia, ¹²² generationes exponere, maledictio. Indubitata, apud Xenophontem. Apud Critiam vero Rhetor, etiam Orator dicitur. Et Perfarum Oratores, apud Herodotum. & urbs celebris. Atque apud Platonem in Phadone, Sermocinationes, & Sermorum effictiones. Et apud Theopompum Comicum, Supputare. dictio, scita sermocinatio, collocutio, idioma loquendi & proprietas, differere, Dialecticus, & dialectice. Et Eloquentissimus; apud Xenophontem. * Comædia vero etiam, Levi- ¹²³ loquus dixit, & Subtiliter differere, & Disputatio subtilis. Et collocutor, colloqui, præfatio, præfari, computatorius, & computatorie, fabulatio, maledicus, convitiator. Et ut Antiphon dixit, Suaviloquus, Modice loquens: Et Sublimium disertor, Plato. & de sublimibus disputans. *Μικρολόγον* Hyperides eum vocavit, qui erga argentum minus liberalis est. * Ilocrates autem, Querulum. Sed Sermonis ¹²⁴

λογάρια &c. egregie mi fallor. Est ille ipse *Phadon*, qui & infra III, 18. laudatur, de quo vide *Lærr.* lib. II. *Hesychium* illustr. *Suidam*: Utrumque certe vocabulum istud in *Phadone Platónico* frustra quæres. JUNG.

⁸⁰ Παρὰ δὲ Θεοπ.] MS. π. δ. Θεοπόμπῳ ὑπολογεῖν: quæ sequuntur desunt usque ad illa παρὰ Δημοσθένει, quæ ibidem abfunt. JUNG.

⁸¹ ὑπολογεῖν] MSS. ὑπολέγειν. In Lexicis neutrum habetur. Et *Camer.* mihi incertum est, inquit, utrum rationis an orationis illud verbum sit. Nam ὑπολογίζεσθαι rationis esse constat, & imputare ac similia notat. SEB.

Supputare] ὑπολογεῖν. *Camer.* mihi incertum utrum rationis an orationis illud verbum sit. SEB. 2.

ὑπολογεῖν] ὑπολέγειν inquam MS. pro vulgato ὑπολογεῖν, in quo sane hæsit & avus nolter. *Apud Theopompum*, ait Comm. c. 344. *Comicum legi ait (Pollux) ὑπολογεῖν, neque interpretatur: mihi quæ incertum est, utrum rationis, an orationis illud verbum sit. Nam ὑπολογίζεσθαι rationis esse constat: & imputare, ac similia notat.* JUNG.

ὑπολογεῖν] *Falckenburgius* facit cum MSS. legendo ὑπολέγειν.

⁸² Διάλεκτος] Vid. supra II, 110. in not. SEB.

⁸³ Λεκτικός] Ut in *Erotico*, εἰ γηῆσιος, fere initio: τοῖς μὲν γὰρ λεκτικοῖς τῶν λόγων ἀπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἂν ἐκ τοῦ παραχρημά τις εἴποι, πρέπει συγκεῖσθαι &c. JUNG.

⁸⁴ Ξενοφῶντι] *Xenophontis* locum *Παιδείας* lib. V. esse ait avus Comm. cap. 344. ubi extremo libro junguntur λεκτικώτατος τε καὶ πρακτικώτατος. JUNG.

⁸⁵ ἡ δὲ κωμ.] ἡ δὲ &c. καὶ ὡς Ἀντιφῶν. Hæc cum mediis omnibus usque ad ἡδύλ. desunt in MS. JUNG.

⁸⁶ Λεπτολόγος] *Scrupulosus* in *Glossis.* KÜHN.

⁸⁷ ἡδυλόγος τε &c.] MS. adverbialiter ἡδυλόγος τε. κ. μετριολόγος, καὶ μετεωρολόγος (absque his δὲ Πλ. κ. μ.) καὶ μικρ. δὲ Ἰππερίδης μὲν ἔφη τ. *Ilocrates* locus est *Panathenæico*, ut monet avus Comm. cap. 346. *Ilocrates* locus sine dubio hic est in exordio *Panathenæ-*

humilitas, Misericordiam movens oratio, misericordiam affectum concitans, & Veritas, Platonis dicta sunt. similiter & verba ab his derivantur, de vilibus differere. & Parvorum rationem habere, dixit Eupolis, & Brevius & paucioribus dicam, ut Cratinus inquit. Et Graviter loquitur, ut Herodotus. Decimarum vero, & Quinquagesimarum collectores dixit Demosthenes. Hyperides vero, Convictus libidinibus. * Aristophanes etiam, Oratione convincere dixit. conviciari, maledicere. Dicitur etiam, rhetorice Præceptor. & Iogodædalus, pro eloquenti. Hermippus autem Comicus, Circumloqui dixit pro eo, quod est oratione & verbis circumvenire, ut abundantia loqui. Et garrere, garrulus, loquacior, garrulitas. & Obtrectare, apud Aristophanem. Similiter & Loquacitas, & Non inaniter garruens, apud Æschylum sunt.

τὸν ⁸⁸ μεμψίμοιρον. ⁸⁹ καὶ ταπεινολογία δὲ, καὶ οἰκτρολογία, καὶ ἐλεεινολογία, καὶ ἀληθινολογία, τὰ Πλάτωνος. ⁹⁰ καὶ ῥήματα δὲ παραπλησίως ἐκ τούτων προάγεται, ⁹¹ μικρολογῆσαι. ⁹² μικρολογεῖσθαι δὲ εἴρηκεν Εὐπολις. καὶ μικρολογησομαι, Κρατῖνος. καὶ δεινολογεῖται, ⁹³ Ἡρόδοτος. δεκατηλόγους δὲ, καὶ ⁹⁴ πεντηκοστηλόγους, εἶπε Δημοσθένης. ⁹⁵ Ὑπερίδης δὲ, διειλεγμένος ἐπὶ ἀφροδισίων. * Ἀριστοφάνης δὲ, δια- ¹²⁵ λέξασθαι ⁹⁶ ἔφη. κακηγορεῖν, κακολογεῖν. λέγεται δὲ καὶ λογοδιδάσκαλος, καὶ λογοδαίδαλος, ἐλλόγιμος. Ἐρμιππος δὲ ὁ κωμικὸς, καὶ περιλέγειν ⁹⁷ εἴρηκε, τὸ περιέρχεσθαι τῷ ⁹⁸ λόγῳ, οἷον, ⁹⁹ περισσὰ λέγειν. ¹⁰⁰ καὶ τὸ λαλεῖν δὲ, καὶ ὁ λάλος, καὶ λαλίστερος, καὶ ἡ λαλία, καὶ τὸ ¹ καταλαλεῖν παρὰ Ἀριστοφάνει. ὁμοίως ἡ ἀλάλησις, καὶ ἀπεριλάλητος, παρὰ Αἰσχύλῳ.

* De officiis lingua. 27.

* 2 Περὶ ἔργων γλώττης. κζ. 126

Officiorum vero linguæ vocabula sunt. clamor, clamare, exclamare, adclama-

τῶν δὲ τῆς γλώττης ἔργων τὰ ὀνόματα, βοή, καὶ ³ βοᾶν, ἐκβοᾶν, παραβοᾶν, καταβοᾶν, καὶ

παῖσι: ἀλλ' οὐτα μοι τὸ γῆρας ἔστι δυσάρεστον, καὶ μικρολόγον, καὶ μεμψίμοιρον, ὥστε πολλάκις ἤδη τὴν μὲν φύσιν τὴν ἑραυτοῦ κατεμεμψάμεν &c. ἧς οὐδεὶς ἄλλος καταπεφρόνηκε, καὶ τὴν τύχην ἀδύραμην. JUNG.

88 Μεμψίμοιρον] In C. A. sequitur: καὶ ῥήματα δὲ π. ε. τ. π. μικρολογῆσαι δεκατηλόγους κ. π. ε. Δ. Ἀριστοφάνης δὲ δ. λέγεται δὲ καὶ λ. καὶ ἐλλόγιμος. Ἐρμιππος δὲ hoc in margine est ad περισσὰ λέγειν, tum in textu ommissis aliis, ἀλάλησις δὲ καὶ α. π. Α. ita C. A. KÜHN.

Μεμψίμοιρον] Etiam in Luciani Prometheus μικρολόγος & μεμψίμοιρος eleganter conjungit in defensione sua ad Μεσιτυμν Prometheus, quando ait: καίτοι νῦν τὸν οὐρανὸν, καὶ νῦν λέγων ταῦτα, αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διός, εἰ οὐτα μικρολόγος, καὶ μεμψίμοιρός ἐστι, ὡς δέοι τι μικρὸν ὄστούν ἐν τῇ μερίδι εἶρην, ἀνασκοπεισθησόμενον περὶ πῦρ παλαιὸν οὐτὰ θεῶν &c.

89 Καὶ ταπεινολογία] Καὶ ταπ. &c. Πλάτωνος. hæc periodus abest a MS. respexit autem partim ad Phædrum Platonis, ut in ἐλεεινολογία, in quo paulo a fine longius: βραχυλογίας τε αὐτὴ καὶ ἐλεεινολογίας καὶ δεινώσεως ἐκάσταν τε δ' ἂν εἶδη μάθῃ λόγων. JUNG.

90 Καὶ ῥήματα] P. V. καὶ ῥήμ. ἐκ τούτων παραπληροῦνται, μκ. SEB.

91 Μικρολογῆσαι] Interpretes de vilibus differere. Glossa melius, sordidum esse. KÜHN.

92 Μικρολογεῖσθαι] MS. καὶ μικρολογεῖσθαι καὶ τὰ ὅμοια. & defunt illa; δὲ εἴρ. E. κ. μ. K. κ. δ. H. JUNG.

93 Ἡρόδοτος] Locus Herodoti est in Melrom. indicium facit avus Comm. cap. 349. JUNG.

94 Πεντηκοστηλόγους] Α. πεντηκοστολόγος. ita etiam Demosth. qui dicit πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. advcrf. Rhom. non longe ab initio. SEB.

Πεντηκοστηλόγους] Vide Caf. II. Athen. X. ubi locus Demosthenis indicat. De πεντηκοστολόγους, quoniam mihi in promptu, ita in ea κατὰ Μειδίον: χλανίδας δὲ καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων, ὡν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι. Δεκατηλόγους vero nominat in Aristocrasia, ibi longius paulo a fine: ἰνυμκείσθαι

ὅτι καὶ τίλη καὶ δικάτας ἠξίου λαμβάνειν, καὶ πάλιν ὡς αὐτοῦ τῆς χώρας οὐσης, τοὺς λόγους ἐποιεῖτο, τοὺς δεκατηλόγους ἀξίων τοὺς αὐτοῦ τῶν τελῶν κυρίου εἶναι &c. Ceterum MS. inverfim habet, Δημοσθίνης εἶπεν. JUNG.

95 Ὑπερίδης δὲ] Ὑπερίδης &c. ἀφροδισίων, cum mediis defunt in MS. considera vero an in vulgato comma ante ἐπὶ non sit tollendum. JUNG.

96 Ἐφη. κακ.] Defunt in MS. ἔφη. κακ. κακ. & dein est: λέγεται δὲ καὶ λογοδαίδαλος, καὶ ἐλλόγιμος. sine καὶ λογοδιδάσκαλος. videtur vero illud καὶ bene in MS. interferri ante ἐλλόγιμος: quam voculam hercle prioris explicandæ non additam a Polluce autumo, sed quod per se esset probata, & huc pertineret ad ea quæ a λόγος descendunt varia. Et sine dubio respexit ad Platonis Phædrum unde & alia quædam in hoc tme-mate protulit, ubi habes: εἰ μὲν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῶ εἶναι, ἔση ῥήτωρ ἐλλόγιμος, προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην. certe indidem & λογοδαίδαλος habes; paulo enim ante habes de Theodoro: τὸν γε βέλτιστον λογοδαίδαλον Βυζάντιον ἄνδρα. JUNG.

97 Εἴρηκε] MS. εἶπεν pro εἴρηκεν. JUNG.

98 Λόγῳ, οἷον] MS. λόγῳ καὶ οἷον περ λ. JUNG.

99 Περισσὰ λέγειν] Falckenburgius ita auctius: περισσὰ λέγειν εἶπεν καὶ τὸ λαλ. &c.

100 Καὶ τὸ λαλεῖν &c] Usque ad ἀλάλησις defunt. ubi iterum MS. ἀλάλησις δὲ καὶ &c. JUNG.

1 Καταλαλεῖν] Redditur in Gloss. oggannire. KÜHN.

2 Περὶ ἔργ. γ.] Non est in C. A. perpetuus enim est contextus antecedentis & consequentis orationis. KÜHN.

Περὶ ἔργ. γ.] Titulus hic deest, & hærent illa prioribus. JUNG.

3 Βοᾶν, ἐκβοᾶν &c.] C. A. καὶ ἐπιβοᾶν καὶ περιβοᾶτος καταβοῆ μεγαλήγορος δ. π. &c. Gl. V. καταβοῆ, κοπιῖσιμ & καταβοῶν κοπιῖσιμα reddunt. Ρήμλο differre Plautus diceret. KÜHN.

Βοᾶν, ἐκβοᾶν &c.] Defunt in MS. ἐβ. π. κ. ut & μοχ ἐπιβόητος. JUNG.

⁴ ἐπιβοᾶν, ἐπιβέητος, καὶ περιβέητος. ⁵ περιβοή-
 τως, ὡς ⁶ Αἰσχίνης. καὶ ὡς ⁷ Θουκυδίδης, κα-
 ταβοῆ, καὶ τὰ ὅμοια. μεγαληγόςος δὲ, παρὰ
⁸ Ξενοφῶντι. καὶ ⁹ μεγαληγορεῖν, καὶ μεγαληγο-
 ρία. καὶ συνηγορεῖν, καὶ συνήγορος, συνηγορία,
 συναγορευεῖν. ¹⁰ προήγορος, προηγορεῖν, προαγο-
 127 ρεύειν, προαγόρευσις, ἀναγόρευσις. * καὶ δημη-
 γόρος, δημηγορεῖν, δημηγορία. κακηγορία, ἰση-
 γορία, κακηγορίστερος, παρὰ Φερεκράτει. καὶ
 κακηγορίστατος, παρὰ ¹¹ Ἐκφαντίδῃ. προσήγο-
 ρος, εὐπροσήγορος, δυσπροσήγορος, προαγορευ-
 σις, καὶ προαγορευῆσαι, προσηγορία, ἀπειπεῖν,
 ἀπαγορευῆσαι. Ἰσαῖος δὲ, ¹² ἀπειρηκῶς ἔφη. ¹³ οἶον,
 ἀπολελαληκῶς. ¹⁴ Πλάτων δὲ ἀπόρρησιν, τὴν
 ἀπαγορευεῖν. ¹⁵ καὶ ἀπαγορευεῖν, ¹⁶ οἶον τὸ ἀπα-
 128 καμείν. * ἀπορρήθην δὲ αὐτὸ ὁ Δημοσθένης εἶπε,
 τὸ ἀπαγορευθῆναι. ¹⁷ ὑπὸ δὲ γένους ¹⁸ ἀπορρήθῆναι
 παντὸς Πλάτων, τὸ οἶον ἀποκηρυχθῆναι ¹⁹ εἶπεν.
 ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν ἐστίν, εἰπεῖν, ²⁰ ἀπειπεῖν, εἰ-

re, conclamare, inclamare, inclamatus,
 divulgatus. Et Celebriter, ut Aeschines.
 Et ut Thucydides, Clamatio. & his si-
 milia. Jactabundus vero, apud Xenophon-
 tem. Et magnifice jactare, & jactantia.
 patrocinari, Patronus, patrocinium con-
 fentire, concionis Princeps, concioni præ-
 esse. prædicere, prædictio, renunciatio,
 * Concinator, concionari, Concio. ma-
 ledicentia, æqua dicendi facultas. Male-
 dicentior, apud Pherecratem. & Maledi-
 centissimus, apud Ecphantidem. comis,
 affabilis, ad colloquendum difficilis, sa-
 lutatio, salutare, appellatio, negare, in-
 terdicere. Isæus vero, Denegatus dixit.
 sicut etiam, Interdictus. Plato vero In-
 terdictum, Ἀπόρρησιν nominavit. & interdi-
 cere, sicut & Defatigari. * Tum etiam
 Demosthenes ipsam rem prohibitam, In-
 terdictam vocavit. Et Sub genere dene-
 gare omnia, Plato. cui similiter etiam,
 Abdicare dixit. Hujus etiam ordinis est,
 dicere, negare, dicens, denegans, & de-

4 Ἐπιβοᾶν] *Gloss.* inclamare, quiritari. Kühn.
 5 Περιβέητος &c.] Delunt in MS. περιβέητος u. A.
 n. u. G. JUNG.

6 Αἰσχίνης] Αἰσχίνης. SEB.
 7 Θουκυδίδης] *Thucydides* in vocula καταβοῆ & in-
 fra citatur V, 160. Locum esse puto hunc qui in A-
 theniensium δαμναγία ad Lacedæmonios, initio oc-
 currit, lib. I. *Εὐγγρ. αἰσθόμενοι δὲ καταβοῆν οὐκ ἄλ-
 γην οὐσαν ἤμων, παρήλωμεν, οὐ τοῖς ἐγκλίμασι τῶν
 πόλειν ἀπιερούμεν.* Sed & lib. ult. apud eundem:
 εἰδὼς τοῖς τε Μιλκτίους πορευομένους ἐπὶ καταβοῆ τῆ αὐ-
 τοῦ μάλιστα. & statim: καταβοῆς ἴσην τῆς ἐς Λακε-
 δαιμόνα. JUNG.

8 Ξενοφῶντι] Lib. VII. *Cyrop.* fol. 175. ταῦτα ἑ-
 μεγαληγορεῖν (*Cyros*) μελλούσης τῆς μάχης γίγνεσθαι.
 ἄλλως δ' οὐ μάλ' μεγαληγόςος ἔν. Item libro sexto
Exped. Cyri. fol. 379. quod dictum vel ob singula-
 rem, quæ in eo, pietatem ascribi huc meretur: ὁ
 εἰδὼς ἴσως ἄγει οὗτος, ὃς τοῖς μεγαληγορήσαντας, ὡς
 πλείον φροῦντας, ταπεινῶσαι βούλεται. ἡμῶς δὲ, τοὺς
 ἀπὸ τῶν βίων ἀρχαίους, ἰντιμωτέρους ἐκείνων καταστή-
 σαι. Nota autem quod *Camerar.* & *Henricus Stepha-
 nus* nomen scribunt paroxyt. cum hic & apud *Xenoph.*
 editum proparoxyt. SEB.

Ξενοφῶντι] *Xenophonis* locum ex III. *Κύρου Παιδ.*
 adfert avus *Comm.* cap. 371. ταῦτα δ' ἑμεγαληγορεῖ
 μελλούσης τῆς μάχης γίγνεσθαι ἄλλως δ' οὐ μάλ' με-
 γαληγόςος ἔν. ita enim paroxytone hic & in *Polluce*
 avus agnoscit, quamvis novæ *Xenophonis* editiones et-
 iam μεγαληγόςος habeant: tu & in *Polluce* hic repo-
 ne μεγαληγόςος, ut in MS. est IX, 146. JUNG.

9 Μεγαληγορεῖν] C. A. καὶ συνηγορεῖν, προσηγορος,
 εὐπροσήγορος, Ἰσαῖος δὲ &c. Kühn.

Μεγαληγορεῖν] Per novem versus in MS. hæc tan-
 tum: μεγαληγορεῖν, καὶ συνηγορεῖν, καὶ τὰ ὅμοια.
 προσηγορος, εὐπροσήγορος, καὶ τὰ ὅμοια. Ἰσαῖος δ. u.
 ἔφε. JUNG.

10 Προήγορος] *Interpr.* Concionis Princeps. melius
Patronus causa. est enim idem quod συνήγορος & προ-
 ηγορεῖν est συνηγορεῖν, ridiculus fuerit, qui omnia Græ-
 corum Synonyma totidem Latinis vocabulis pensare sa-
 taget; est ubi & προήγορος *prædicatorem, præconem* de-
 notat, sed rarius hoc est. Kühn.

11 Ἐκφαντίδῃ] Hujus nomen & apud *Aristophanis*
Scholiasen credo restituendum in Σφῆξι, ubi est: Τυ-

λεκκίδης δὲ καὶ Φρακτίδης βαλλαντιοτόμος nempe *An-
 draclæm* ajunt: nec permittet conjectura; quum & eru-
 ditissimus *Florens Christianus* in Notis suis ibidem quo-
 que *ἐκφαντίδης* legi malit. JUNG.

12 Ἀπειρηκῶς] *Explicat* id Auctor per ἀπολελαλη-
 κῶς, qui *factus superque locutus est.* Kühn.

13 Οἶον ἀπολ.] MS. τὸ οἶον ἀπολ. JUNG.

14 Πλάτων] Quem dicamus locum esse ubi *Plato*
 id quod ἀπαγορεύσις est, vocet ἀπόρρησιν. Si bene
 conjicio, est quem invenio ipso initio lib. II. de Rep.
 postquam arrogans ille *Thrasymachus*, a *Socrate* prio-
 re dialogo ἰσχυρόμηνος quasi responsione deficitur am-
 plius, ait *Socrates* initio secundi dialogi, se putasse
 jam liberatum esse: ceterum id tantum fuisse quasi
 proœmium reliquarum disputationum: ὁ γὰρ Γλαύ-
 κων αἰετὶ ἀνδρείστατος ὡς τυγχάνει πρὸς ἀπαντα, καὶ
 δὲ καὶ τότε τοῦ *Θρασυμάχου* τὴν ἀπόρρησιν οὐκ ἀπέδει-
 ξετο, ἀλλ' ἔφη, Ὁ Σώκρατες, πότιρον ἡμῶς βούλει
 δοκεῖν πεπεικέναι, ἢ ὡς ἀληθῶς πρῶσαι &c. Ait *Glauco-
 nem* non contentum fuisse illa ἀπαγορεύσει *Thrasyma-
 chis*, de qua dixi, sed ulterius inquisivisse. JUNG.

15 Καὶ ἀπαγορεύειν] Non habet C. A. Kühn.
 Καὶ ἀπαγορεύειν] Delunt καὶ ἀπαγορεύειν in MS.
 JUNG.

16 Οἶον τὸ ἀπακαμείν] Scribe etiam οἶον. Ibidem
 MS. αὐτῶ pro αὐτό. JUNG.

17 Ὑπὸ δὲ γένους] Absert a C. A. usque ad ἔπειν.
 Kühn.

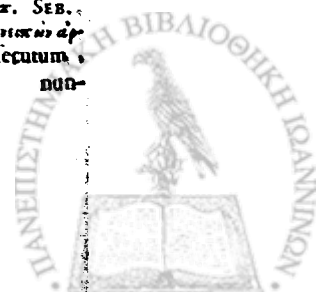
Ὑπὸ δὲ γένους] MS. ὑπὸ δὲ τοῦ γ. Locum *Demo-
 sthenis* puto hunc esse, qui in *παρηγορηθῆναι* πρὸς ἀπα-
 γορεύειν legitur: ὁ δὲ οὐ μόνον ἀμφισβητεῖς ἀλλὰ καὶ
 ἀπορρήθῃ αὐτῶ, εὐδὲν ἔττοι τὸν ἀπόφανσιν ἰπαικισατο.
 recte autem MS. ὑπὸ τοῦ γ. Sic enim & apud *Pla-
 tonem* lib. XI. de *Legib.* διὸ δὲ τὸν ταῦτα πιστεύμενοι
 ἐν δικῇ, μὴ ὑπὸ ἐνὸς πατρὸς, ὑπὸ δὲ τοῦ γένους ἀπορ-
 ρηθῆναι παντός. JUNG.

18 Ἀπορρήθῆναι] MS. mendose ἀπορρήθῆναι. Ibid. pro τὸ
 οἶον, MS. ἀπὲ τοῦ habet. *Platonis* locum *Nepom* id
 esse indicat avus *Comm.* c. 377. JUNG.

19 Ἐπειν] Deest ἔπειν in MS. JUNG.

20 Ἀπειπεῖν] MSS. ἀπειπεῖν pro ἀπ. quod recurrit
 infra *Segm.* sequenti etiam pro ἀπειπεῖν P. R. ἀπει-
 πῶν, καὶ ἔπ. sed P. V. & A. ἀπειπῶν καὶ ἔπ. SEB.

Ἀπειπεῖν] C. A. ἀπειπεῖν ἀπειπῶν καὶ ἰπαικισατο ἀρ-
 γύριον. Mirum autem *Interpretem* non assecutum,

nunciants. Et argento renunciants, id est, averfans. sicut etiam dicitur, edicto prohibitus. Et dictum aliquod, & vetitum, dictio, prohibitio, denunciatio, promulgatio, vaticinium. Et Infantia, apud Antiphontem, pro silentio. Et verbum, adverbium, allocutio. & Rhetor, eloquens, maledicus, mutus, infamis, magniloquentia, eloquentia. * & ut Demosthenes dixit, Turpiloquentia, & Rectiloquentia. denegare, consentire. Et occulte, palam, manifeste, propatulo loqui, colloqui, alloqui, prohibere. Et affirmatio & negatio arbitri. quam Demosthenes, Plato, & Antiphon etiam Sententiam appellant. Negationem etiam, & Contradictoriam Plato vocat. & Homerus, Denegationem. Et Sententiam dicere, Rhetoribus usitatum est.

πῶν, ἐπανειπῶν. καὶ ἐπανειπῶν ἀργύριον, οἶον, ἐπικηρύξας. καὶ ²¹ ῥήτόν τι, καὶ ἀπόρρητον. καὶ ῥήσις, καὶ ²² ἀπέρρησις, καὶ ἀνάρρησις, καὶ δι-ἀρρησις, καὶ πρόρρησις. καὶ ἀρρησία παρὰ ²³ Ἀντιφῶντι, ἢ σιωπῇ. καὶ ῥήμα, καὶ πρόσρημα, καὶ πρόσρησις, ²⁴ καὶ ῥήτωρ, καὶ εὐρήμων, καὶ κακοῦρήμων, καὶ ἀρρήμων, καὶ ἐπίρρητος, καὶ μεγαλοῦρήμοσύνη, καὶ εὐρημοσύνη. * καὶ ὡς Δη- ¹²⁹μοσθένης, ²⁵ αἰσχροῦρήμοσύνη, καὶ εὐθυρήμοσύνη. ἀπειπεῖν, συνειπεῖν. ἔτι δὲ, ἀρρήδην, καὶ διαρρήδην, καὶ διαμφάδην, ²⁶ διαφάδην, Φῆσαι, συμφῆσαι, ἐμφῆσαι, ἀποφῆσαι. καὶ ²⁷ φάσις, καὶ ἀπόφασις δὲ ἐπὶ δαιτητοῦ. ἢ καὶ γνῶσιν καλεῖ ²⁸ Δημοσθένης, καὶ Πλάτων, καὶ ²⁹ Ἀντιφῶν, καὶ ἀπόφανσιν, καὶ ἀντίφανσιν Πλάτων, ³⁰ καὶ ἀπόφῃσιν Ὅμηρος, καὶ ἀποφῆνασθαι γνῶμην οἱ ῥήτορες.

130

* De collo, & vertebra. 28.

* ³¹ Περὶ τραχήλου, καὶ σφονδύλου. κη' 130

Capiti subjacet collum. vocatur etiam cervix, & jugulum. unde ὑποδερὶς ultima anteriorum colli partium dicitur. Septem autem collum vertebrae insitit, quas Homerus Astragalos vocat. & medullam quae

τῇ μὲν κεφαλῇ, ὑπόκειται τράχηλος. καλεῖται δὲ καὶ αὐχὴν, καὶ ³² δειρή. ὅθεν καὶ ὑποδερὶς, τὸ ἐν τοῖς πρόσθεν τοῦ τραχήλου τελευταῖον. ἐφέστηκε δὲ ³³ σφονδύλοις ἑπτὰ ὁ τράχηλος, οὓς Ὅμηρος ἀστραγάλους καλεῖ, καὶ ³⁴ σφονδυλίωνα,

quid sibi velit ἐπανειπῶν u. cum tamen ipse Auctor id clare explicet per ἐπισημῶν, per praconem edicere, quaevis recusat in hujus vel illius caput statutum sit. Kühn.

Ἀπειπεῖν] MS. pro ἀπειπεῖν, habet ἀντειπεῖν. & deest ἐπῶν. dein habet: ἀπειπεῖν, καὶ ἐπανειπῶν ἀργύριον. altero ἐπαν. omisso. JUNG.

²¹ Ῥήτόν τι, καὶ ἀ.] Certi aliquid vel dicenda tacenda. ita Demosth. contra Midiam ῥητά τε καὶ ἀρήματα κακὰ ἐξέειπον, & ita hoc loco etiam legendum esse non male quisquam censuerit. Kühn.

²² Ἀπόρρησις] Sequens καὶ ἀνάρρησις cum duobus sequentibus abest a C. A. Kühn.

Ἀρρησία] Post ἀπόρρησις statim MS. tantum καὶ ἀρρησία παρὰ Νικοφῶντι, ἢ σιωπῇ. καὶ ῥήματα, καὶ ῥήτωρ, καὶ ἐπίρρητος, καὶ τὰ ὅμοια καὶ εὐθυρημοσύνη (uno ρ) καὶ αἰσχροῦρήμοσύνη, καὶ τὰ ὅμοια ἔτι διαρρήδην, διαμφάδην, φῆσαι καὶ τὰ ὅμοια καὶ φάσις &c. JUNG.

²³ Ἀντιφῶντι] C. A. Νικοφῶντι & mox ῥήματα καὶ ῥήτωρ καὶ ἐπίρρητος ἀθυρήμοσύνη, αἰσχροῦρήμοσύνη, ἔτι δὲ διαρρήδην φῆσαι, καὶ φάσις. &c. Kühn.

Ἀντιφῶντι] Nota illud Νικοφῶντι MS. habere. erit itaque ille Comicus Nicorho, quem saepe laudat, ut IV, 56. VI, 86. VII, 33. apud Suidam tamen adpellatur Νικόφρων. Sane MS. noster Νικοφῶντι habet clare: ut & apud Hαιροκράτιστον, Αθηναῖον, Αριστοφάνει Scholiastem esse litterarum lumen Casaub. III. Athen. ult. notat, quem vide. JUNG.

²⁴ Καὶ ῥήτωρ &c.] MSS. ῥήματα καὶ ῥήτωρ. SEB.

²⁵ Αἰσχροῦρήμοσύνη] Apud Demosth. exstat epistola extrema πρὸς τὰς Θηρυμάνους Βλασφημίας, ubi suum adversarium ἀγῶλλισθαί αὐτ αἰσχροῦρήμοσύνη καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτ' ἐφ' οἷς ἀλλοῦσιν οἱ ἀκούοντες. JUNG.

²⁶ Διαφάδην] C. V. διαφάδην. Kühn.

²⁷ Φάσις, καὶ ἀπόφασις] Coniungit Interpretes, affirmatio & negatio, veritens, sed melius est ista a se distinguere, ut sunt commate distincta. ἀπόφασις scilicet est sententia ejus, qui in quadam controversia

arbitrium habet, litemque componit sua ἀποφάσι. vid. Suidam in ἀποφασις. Kühn.

²⁸ Δημοσθένης] Statim C. A. καὶ ἀπόφανσιν καὶ ἀντίφασιν Πλάτων καὶ ἀποφαίνεσθαι γνῶμην ο. ρ. Kühn. Δημοσθένης] Demosthenis locus forte est in ea κατὰ Μειδίου καὶ τὴν μὲν κατὰ τοῦ δαιτητοῦ γνῶσιν, ἢ ἀπρόκλητον κατεσκευάσεν, αὐτὸς κυρίαν αὐτῷ πεποιήκειν. &c. desunt dein καὶ Πλ. καὶ in MS. JUNG.

²⁹ Ἀντιφῶν] Desunt Ἀντ. καὶ ἀπόφανσιν. dein MS. habet ἀντίφῃσιν, pro ἀντίφασιν. JUNG.

³⁰ Καὶ ἀπόφῃσιν] Desunt καὶ ἀπ. Ὁμ. in MS. JUNG.

³¹ Περὶ τραχήλου] Titulus hujus Sect. in MS. hic est: περὶ κεφαλῆς καὶ σφονδύλου. JUNG.

³² Δειρή.] MSS. δειρά. Camer. similiter: φάρ. λάρ. αὐχ. δειρά, δειράς &c. mox tamen e Polluce citans etiam δειρή. Hesych. παροχῆ. δειρά, διμοῖρα, τρήχλος, διαιρεσις. Rursum Camerar. non adeo longe post: δειρή & Ιον. δειρή. Iliad. γ, versibus scil. 371. & 396. sed ibi pleraque exemplaria oxy. δειρήν. Et H. Steph. δειρή, inquit, & δειρή alio accentu. SEB.

Δειρή] C. A. δειρά Communis dialecti, δειρή Ionum est. Kühn.

Δειρή] MS. δειρά, sine accentu, qui scilicet in ultima scribi debet. JUNG.

³³ Σπονδύλοις] Σφονδύλοις C. V. & mox σφονδυλίωνα & paulo post itidem per φ, & ita in sequentibus ubique. Kühn.

Σπονδύλοις] MS. σφονδ. ut & supra II, 45. Sane & Comm. avi c. 507. ubi haec ex Polluce commemorant, habent per σφ. JUNG.

³⁴ Σπονδυλίωνα] MS. σφονδυλίωνα, ut & Comm. avi c. 507. In Avi mei schedis quae meditabatur & de internis corporis partibus edere, ita invenio: Homericum σφονδυλίον ἐκπαλτο, non est medulla sed in σφονδυλίον ἐπαλτο, quod & docet Comm. cap. 782. Locus est sub sub finem I. λ. u.

--- μυελὸς αὐτῆ

Σφονδυλίον ἐκπαλθ' ὄδ' ἐπὶ χθονὶ κίττο τανυσθείς.

E e

³⁵ τὸν μυελὸν τὸν ἐν αὐτοῖς. ὀνομάζονται δὲ οἱ
³⁶ σφόνδυλοι καὶ στροφεῖς, ³⁷ παρὰ τὴν ³⁸ ἐπ'
αὐτοῖς τοῦ τραχήλου στροφήν, καὶ ³⁹ στρόφιγγες,
¹³¹ παρὰ Φερεκράτει. * κατατείνουσι δὲ διὰ ῥάχους,
τὸν μυελὸν ἐξ ἐγκεφάλου διαφέροντες. ὅς μὴνιγξί
τε φράττεται, καὶ νεύροις παραπέμπεται. τὸ δὲ
πᾶν αὐτῶν σύστημα, καλεῖται ⁴⁰ γύης. τῶν δὲ
⁴¹ σφονδύλων, ὁ μὲν πρῶτος, ὁ σὺν τῷ τραχή-
λω στρεφόμενος, ⁴² ἐπιστροφεὺς ὀνομάζεται. Ἴππο-
κράτης δὲ αὐτὸν, καὶ ⁴³ ὀδόντα δοκεῖ καλεῖν. τοῖς δὲ
πλαγίσις αὐτοῦ δύο ⁴⁴ κοιλότητες μία ἐκατέρωθεν
ἔνεισιν, εἰς ἃς ἐνίζουσι ὑπὸ τὴν ⁴⁵ παρεγκεφαλίδα
δύο προύχουσαι προβολαί, κεφαλῆς κορώναι καλού-
¹³² μεναι. * τῶν δὲ ⁴⁶ σφονδύλων ὁ δεύτερος, ἀκίνη-
τος ὢν, ⁴⁷ ἄξων ὀνομάζεται. προβολὰς δὲ ἔχει
δύο, μίαν ἐκατέρωθεν, τὴν μὲν τῷ πρῶτῳ, τὴν
δὲ τῷ τρίτῳ τῶν ⁴⁸ σφονδύλων ⁴⁹ ἐνηρμοσμένην.
καλοῦνται δὲ κάτοχοι. παράπλησιόν δὲ ἔντων
τῶν ⁵⁰ ἐπὶ τούτοις τεταγμένων, ὁ τελευταῖος, ὡς
ἀχθοφορῶν, Ἄτλας ὀνομάζεται. ⁵¹ ἀγκτήρες, οἱ
ἐν τῷ τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἀγχεσθαι συμβαίνει.

in his est, Σφονδυλίωνα. Vertebrae vero
haec vocantur & verticilli, propter colli
quae in ipsis fit, conversionem. & Cardines,
apud Pherecratem. * subtenduntur ¹³¹
vero per dorsum, medullam e capite de-
ferentes, quae meningis stipatur, & ner-
vis deducitur. tota vero horum constipa-
tio, γύης dicitur. Cardinum vero horum
primus, qui cum collo vertitur, conver-
sor nominatur. Hippocrates vero eun-
dem, etiam Dentem nominare videtur.
ejus vero obliquis partibus duo sinus in-
sunt, quibus duae quae sub cerebri medul-
lae sunt, prominentes pinnae insident, ca-
pitis coronae nominatae. * Cardinum au- ¹³²
tem secundus immobilis existens, axis ap-
pellatur. pinnas vero binas habet, utrin-
que scilicet unam, & hanc quidem pri-
mo, alteram vero tertio cardini infixam:
quae detentivae dicuntur. Cardinibus au-
tem aliis, qui sequuntur hocce, similibus
existentibus, ultimus eorum tanquam one-
ra ferens, Atlas vocatur. Ancteres au-
tem, partes colli sunt, per quas suffoca-
ri aliquem contingit.

Et omnino avi nostri adfertioni adstipulatur *Eustathius*
in istum locum, ubi sic: ὅρα δὲ καὶ ὅτι οὐ μόνον σπόν-
δυλοι διὰ τοῦ π καὶ τρισυλλάβως, ἀλλὰ, καὶ διὰ τοῦ φ
τετρασυλλάβως ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ἔβρεθη. σφονδυλίων γὰρ
φσιν. Et idem ille eruditus *Scholias* ad finem *Od.*
κ. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ῥήντες σπόνδυλοι, καὶ διὰ τοῦ φ ἔ-
λέγοντο σφόνδυλοι ὢν παράγωγον ἐν Ἰλιάδι, οἱ σφον-
δύλοι. An *Pollucem* itaque hallucinatum dicamus,
vel cum quibusdam veteribus Criticis de *Homeri* loco
aliter sentisse. *Etymologus* etiam *Homericum* locum
adducit, ubi scribit: σφόνδυλος, παρὰ τὸ ἐσφίχθαι
πρὸς ἀλλήλους, --- μυελὸς αὐτὲ Σφονδυλίαν ἐκπαλτο.
ubi & *Sylburgius* adnotat *Pollucis* opinionem, quod
per σφονδυλίωνα, μυελὸν intelligat, quem alii σφονδυ-
λίτην. Meminit spondylium hinc & *Rhodig.* III. ant.
18. exponit haec & IV. ant. 2. JUNG.

³⁵ Τὸν μυελὸν τὸν ἐν αὐτοῖς] Τὸν ἐν αὐτ. μυελ. SEB.
³⁶ Σπόνδυλοι] MS. σφόνδυλοι ut semper. JUNG.
³⁷ Παρὰ τὴν] Ita & MSS. pg. ed. πρὶ. SEB.
³⁸ Ἐπ' αὐτοῖς] C. A. & V. ἐν αὐτοῖς. KÜHN.
Ἐπ' αὐτοῖς] Ἐν αὐτ. pro ἐπ' αὐτ. MS. JUNG.
³⁹ Στρόφιγγες] Post στρόφιγγες sequitur κατατείνου-
σοι δὲ διὰ ῥάχους in C. A. & V. extendunt se per
[*spinam dors.* Gl. *Ver.* ῥάχης, *spina*, *dorsum*. KÜHN.
Στρόφιγγες] Sequentia παρὰ Φερ. desunt in MS.
JUNG.

⁴⁰ Γύης] MSS. γύγης. sed & *Hesychio* γύης inter alia
ἢ τῶν ἀστραγάλων σύνθεσις. SEB.
Γύης] C. A. γύγης, sed posterius γ. punctis sub-
notatum est. KÜHN.

⁴¹ Σφονδύλων] MS. σφονδύλων. JUNG.
⁴² Ἐπιστροφεὺς] Vide *Jup.* nomencl. in *Verticuli*.
JUNG.

⁴³ Ὀδόντα] Male sic vocari ab *Hippocrate Ruf.* *E-*
rhesis scribit, ut & *Pollux*, ait *Foef.* *Oecon.* *Hip-*
procr. in *σπόνδυλος*. Nullam tamen hic reprehensionem
legas in *Polluce*. MS. habet ὀδόντα. Expofuerat haec

& avus in iis περὶ τῶν ἐντὸς μορίων, quae incepta sal-
tem ab eo ad nos pervenisse diximus: ubi ait *Galenus*
tamen plane *Hippocratem* interpretantem, *secun-*
dum (spondylum (non primum ut *Pollux* dicit) sic vo-
cavisse. Locum *Hippocratis* esse *Epist. β.* JUNG.

⁴⁴ Κοιλότητες] In C. A. marginale incipit ante vo-
cem κοιλότητες omisso εἰσὶ hunc in modum: κοιλότη-
τες μία ἐκατέρωθεν ἔνεισιν εἰς ἃς ἐνίζουσι παρὰ τὴν π.
hucusque marginale & ita extat etiam in textu C. V.
KÜHN.

Κοιλότητες] MS. κοιλότης μία ἐκατέρωθεν ἔνεισιν, εἰς
α. auctius probe. JUNG.

⁴⁵ Κεφ. δύο προύχ.] C. A. κεφ. προύχουσαι προβο-
λαί δύο, *excurrentes dua praeintenta*, vel *projecta em-*
inentia. KÜHN.

Κεφ. δύο προύχ.] MS. alio ordine κεφ. πρ. πρ. δύο,
κ. JUNG.

⁴⁶ Σπονδύλων] Iterum σφονδύλων MS. JUNG.

⁴⁷ Ἄξων] Vide *Jup.* nomencl. in *Verticuli*. JUNG.

⁴⁸ Σφονδύλων] Σφονδύλων rursus MS. explicat alias
hanc Sectionem avus *Comm. cap. 507.* JUNG.

⁴⁹ Ἐνηρμοσμένην] C. A. ἐνηρμοσμένας, *inserta*, *im-*
posita capita. KÜHN.

⁵⁰ Ἐπὶ τούτοις τεταγμένων] C. A. ἐπὶ τούτῳ.
KÜHN.

Ἐπὶ τούτοις τεταγμένων] *Falckenburgius* ἐπὶ τούτῳ
τετάρων.

⁵¹ Ἀγκτήρες] Ἀγκτήρες & reliqua hujus Sectionis
absunt a C. A. KÜHN.

Ἀγκτήρες &c.] Ἀγκτήρες &c. hujus Sectionis desunt in
MS. H. St. hic adnotavit, apud *Hesych.* & auctorem *Etymolog-*
ici eadem verba extare. & sane apud *Etymolog-*
um totidem verbis haec leguntur in ἀγκτήρ. Apud
Hesychium vero est τόποι, pro τόποι. Ceterum *Syl-*
burgius ad suum Codicem *Hesychianum* adnotavit τό-
ποι ex *Varino*: additque vidend. *Etymolog.* & *Poll.*
JUNG.

* De scapulis, & clavibus. 29.

Huic suffultæ sunt scapulæ, desinentes super humeri aut brachii summitatem. Confirmant vero claves, quarum pars nervis quibusdam vertebrae adheret. pars vero alia sub pectore in collum definit, & jugulum appellatur. Scapulas vero nonnulli scapilia, & platas vocaverunt. Clavium vero pars juxta scapulas, cervix. quæ vero apud collum est, parasphagis. Unde sinus, in quo claves separantur, sphage. a nonnullis vero, & θυμός.

* 52 Περί ὀμοπλατῶν, καὶ κλειδῶν. κβ'. 133

Τούτῳ δὲ 53 ὑπηρείσθησαν ὀμοπλάται, καταλήγουσαι μὲν ὑπὲρ τὰς 54 ἀκρωμίας, ὑπερείδουσαι δὲ τὰς κλειδας. 55 ὧν τὸ μὲν τι μέρος τοῖς 56 σφονδύλοις, 57 ὑπὸ νεύρου τινὸς προσήρηται. τὸ δὲ 58 ὑπὸ τὸ στέρνον, 59 εἰς τὸν τραχήλον 60 παύεται, καὶ κατακλείς ὀνομάζεται. τὰς δ' ὀμοπλάτας, εἰσὶν οἱ καὶ 61 ἐπινωτίους, καὶ πλάτας ἐκάλεσαν. κλειδῶν δὲ, τὸ μὲν 62 πρὸς ὀμοπλάτας, 63 ἐπινομίς τὸ δὲ 64 πρὸς τραχήλον, 65 παρασφαγίς. διότι τὸ κοῖλον, 66 ἢ διίστασιν αἱ κλειδες, 67 σφαγή καλεῖται πρὸς ἐνίαν δὲ, καὶ θυμός.

* De gutture, ejusque partibus. de collo, & cervice. 30.

Cum autem collo juxta sinum hunc, guttur subsit interius: exterior pars, eo quod per iram incensa tumensque inflatur, ardens dicitur. quod autem inter hanc, & guttur est, ageter. a quo maxillas usque, aureæ extenduntur. quarum usque ad cla-

* 68 Περί Φάρυγγος, 69 καὶ τῶν περὶ αὐτήν. 134 καὶ περὶ τραχήλου, καὶ αὐχένος. λ'.

ἵποκειμένης δὲ κατὰ τὴν κοιλότητα τῷ τραχήλῳ τῆς Φάρυγγος ἐνδοθεν, 70 τὸ ἔξωθεν ὑπὸ τὰς ἐργὰς, 71 ὑπὸ τοῦ Φυσᾶσθαι πιμπράμενον, καὶ 72 ἀνοιδούμενον, πρηστήρ ὀνομάζεται. τὸ δὲ ἐν μέσῳ πρηστήρων τε καὶ Φάρυγγος, 73 ἀγκτήρ. ἀφ' οὗ τὸ 74 μέχρι γενύων, παραωτίδες. ὧν τὸ μέχρι

52 Περί ὀμοπλατ. &c.] Huic Sectioni idem titulus in MS. præfixus. JUNG.

53 ὑπηρείσθησαν] MS. ὑπηρείσθησαν. rectius quam vulgatum, nisi malis ὑπηρείσθησαν. exponit hoc tme-ma avus Comm. cap. 519. JUNG.

54 Ἀκρωμίας] Vide Foes. Oecon. Hipp. in ἀκρωμίων. JUNG.

55 ὧν τὸ μὲν τι] Sic P. P. & Basil. August. MS. & Ald. μὲν τι. SEB.

56 τὸ μὲν τι] C. V. τὸ μὲν τι μέρος σφονδύλοις ὑπὸ νεύρου τινὸς ἤρηται. C. A. ἀπὸ γ. τ. η. KÜHN.

57 τὸ μὲν τι] MS. μὲν τι. JUNG.

58 Σπονδύλοις] Σπονδύλοις ὑπὸ νεύρου τινὸς ἤρηται MS. JUNG.

59 Ἰπὸ νεύρου προσήρη.] MSS. ὑπὸ νεύρου τινὸς ἤρηται. tametsi P. V. εἴρηται. SEB.

60 Ἰπὸ τὸ στέρνον] MSS. ὑπὸ (P. R. ἰπὲρ) τῶν στέρνων. SEB.

Ἰπὸ τὸ στέρνον] C. A. ὑπὸ τῶν στέρνων ε. τ. τε π. marginis autem est. καὶ κατακλείς ὀνομάζεται. KÜHN.

59 Εἰς] Ες, pro εἰς MS. JUNG.

60 Παύεται] Falckenburgius ἀναπαύεται.

61 Ἐπινωτίους] C. V. ἐπινωτίους, quod sine dubio vitiosum est a manu librarii. Ὀνομαστ. Vetus ἐπινωτίου, δορμαλία. KÜHN.

Ἐπινωτίους] Ἐπινωτίους MS. De πλάταις Foes. Oecon. Hippocr. in πλάτας. JUNG.

62 Πρὸς ὀμοπλάτας] MSS. ὀμοπλάταις. SEB.

Πρὸς ὀμοπλάτας] C. A. πρὸς τὰς ὀμοπλάταις. C. V. κλειδῶν δὲ τὸ μὲν πρὸς ὀμοπλάταις. KÜHN.

63 Ἐπινομίς] Vide Foes. in ἐπινομίς. JUNG.

64 Πρὸς τραχήλον] MSS. τραχήλω. SEB.

Πρὸς τραχήλον] C. A. πρὸς τραχήλω. KÜHN.

Πρὸς τραχήλον] MS. habet πρὸς τραχήλω. JUNG.

65 Παρασφαγίς.] C. A. παρασφαγίς & μοχ σφαγή minus recte: Est enim Origo a σφάττω vel σφάζω, in Gl. σφαγή, jugulum. KÜHN.

66 Οὐ διίστασιν] A. & P. V. ἢ δ. SEB.

Οὐ διίστασιν] C. V. ἢ διίστασις. C. A. melius, ἢ διίστασιν, ubi se arguunt. KÜHN.

Οὐ διίστασιν] MS. ἢ διίστ. an itaque ἢ legendum? JUNG.

67 Σφαγή] De σφαγῇ quid Foes. Oecon. Hippocr. in σφαγίς. JUNG.

68 Περί Φάρυγγος &c.] Titulus idem in MS. Explicant hæc Comm. avi cap. 507. JUNG.

69 Καὶ τῶν περὶ αὐτήν.] C. A. καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ τραχήλου. KÜHN.

70 Τὸ ἔξωθεν] C. A. ita in margine, textus autem habet ἔξω. KÜHN.

71 Ἰπὸ τοῦ Φυσᾶσθαι] MSS. ὑπὸ τὸ φύσημα duo tamen, nimirum P. V. & A. φύσημα. quemadmodum Hesych. dicit Φυσσητήρ. quod nomen piscis, qui phyceter Plinio lib. IX. cap. 4. & lib. XXXII. cap. 11. nisi apud Hesych. quoque unico σ scribendum e serie alphabetica probare velis. Sed id nihil ad hanc rem. Videbit lector quid de scriptura ista MSS. statuat. P. R. insuper pro πιμπρ. habet πιμπλάμενον. SEB.

Ἰπὸ τοῦ Φυσᾶσθαι] Ἰπὸ τῷ φύσημα in utroque Codice. KÜHN.

Ἰπὸ τοῦ Φυσᾶσθαι] MS. ὑπὸ τὸ φύσημα π. JUNG.

72 Ἀνοιδούμενον] MSS. ἀνοιδάιον. SEB.

Ἀνοιδούμενον] Pro ἀνοιδάιον, ἀνοιδάιον in C. A. & V. quod ita insigne lepidissime & iuxta, πρηστήρ dicitur. KÜHN.

Ἀνοιδούμενον] MS. καὶ ἀνοιδάιον, pr. JUNG.

73 Ἀγκτήρ] A. & P. R. ἀγκτήρ. quæ vox jam supra fuit Segm. 132. SEB.

Ἀγκτήρ] C. A. leg. ἀγκτήρ. KÜHN.

Ἀγκτήρ] Quum hæc legi, suspicatus sum statim hic ἀγκτήρ forte legendum. nec me falsum fuisse video in MS. ubi clare ἀγκτήρ. video & hoc, ibi facile potuisse exscriptores falli, adeo hoc γκ pingitur γη non absimiliter Videtur & H. Steph. in suo codice π, loco η medix reponere voluisse. JUNG.

74 Μέχρι γενύων] P. P. γένων. Aristoteles superiorē σιαγόνα nominat γένιον, inferiorē γένυ. In Physignomonis tamen legitur ἀνω καὶ κάτω γένυς. Cæterum. SEB.

Μέχρι γενύων] C. A. μέχρι γενύων. KÜHN.

E e 2

κλειδῶν ⁷⁵ μέρος, τέρθρον. ἢ δὲ ὀπισθεν κατὰ τὸν
 στροφέα ⁷⁶ σφόνδυλον κοιλότης, ⁷⁷ ἐπισφαγιεύς
⁷⁸ προσείρηται. καὶ ταύτην περιέχουσι ⁷⁹ τένοντες.
¹³⁵ * τὸ δὲ μέχρι τέρθρων κύρτωμα, ⁸⁰ παραλοφία.
⁸¹ διότι λοφία ἢ κατὰ νῶτον καλεῖται προβολή. ἢ
 μέντοι σύμπασα τοῦ αὐχένος περιαγωγή, περι-
 δειρον ὀνομάζεται. ὀνόματα δὲ, ἐκ μὲν τραχή-
 λου, ⁸² τὸ ἐκτραχηλίσαι, καὶ εἰς τράχηλον ⁸³ ὠ-
 σαι. ἐκ δὲ αὐχένος, ⁸⁴ ὑψαύχην, καὶ ὑψαυχε-
 νεῖν. ⁸⁵ βυσαύχην δὲ, ὁ τοὺς ὠμούς ἀνέλκων, τὸν
 δὲ αὐχένα συνέλκων. ὃν ἐπίβουλον Ἀριστοτέλης
⁸⁶ Φυσιολογμονεῖ. ⁸⁷ καὶ βυσαύχενας, τοὺς ἀσκούς
¹³⁶ Ἀριστοφάνης κέκληκεν. * οἱ δὲ ἐριαύχενες, σφόδρα
 ποιητικόν. ὑποτραχήλιον μὲν οὖν καλοῦσι, τὸ ὑπὸ
 τοὺς ⁸⁸ αὐχένους, μεταξὺ ὠμοπλατῶν καταλήγον
 ἐπὶ τὸ μετὰ φρενον. μετὰ φρενον δὲ, τὸ ⁸⁹ ὑπὸ τοὺς
 ὠμοπλατάς μέχρι μέσου νῶτον, κατὰ ⁹⁰ τὸ τῶν
 φρενῶν διάζωμα. ⁹¹ ὑπόραχίς ⁹² δὲ ἐστίν, ἢ
⁹³ μέχρι ὀσφίος κοιλότης. ἀπὸ δὲ ράχεως, ⁹⁴ ῥή-
 μα ⁹⁵ ραχίζειν, τὸ ⁹⁶ κόπτειν. καὶ ⁹⁷ ράχετρον,

ves pars, artemon est. Posterior autem
 juxta converforem cardinem concavitas,
 ἐπισφαγιεύς, nominatur. & hanc tenones
 continent. * Curvitas autem artemonem
 usque, est paralophia. Unde lophia, ea
 quæ juxta dorsum est prominentia dicitur.
 Totus autem colli circuitus, περιδειρον ap-
 pellatur. Vocabula vero a collo sunt,
 decollare, & in collum impellere. a cer-
 vice autem, altam cervicem habens. cer-
 vicem levare, id est, superbire. Incur-
 vicervicus vero dicitur, qui humeros sur-
 sum trahit, & contrahit collum; quem
 Infradiatorem esse Aristoteles per naturæ
 indicia comprobat. Et utres, Aristopha-
 nes βυσαύχενας nominavit. * Laticervi-
 ces autem, valde Poëticum. Hypotra-
 chilium autem vocant, partem sub cervi-
 ce, inter scapulas desinentem ad dorsum
 usque. Interfscapilium autem est, quod
 sub scapulis usque ad medium tergum
 est, juxta præcordiorum septum. ὑπόρα-
 χίς vero est concavitas, quæ ad lumbos
 usque tendit. A tergi autem spina ραχί-
 ζειν fit, quod fecare significat. & ράχετρον

75 Μέρος] Τέλος C. V. Kühn.
 Μέρος] MS. τέλος, pro μέρος, rectius ni fallor, dein
 ἔπειτα. JUNG.

76 Σφόνδυλον] MS. σφόνδυλον. JUNG.
 77 Ἐπισφαγιεύς] P. V. ἐπισφαγιεύς. Sed σφαγιεύς
 ἐθνικὸν τοῦ σφαγία, Sterbun. de urb. col. 269. σφα-
 γιεύς autem mactator: indeque ἐπισφαγιεύς in cervice,
 quoniam ibi nonnullis pecudibus ὀσφαγιεύς, seu διασ-
 φακτὴρ σίδηρος immittitur &c. A. ἐπισφαγαγιεύς, quod
 nupriam adhuc video. Ibid. A. σφόνδυλον. SEB.

Ἐπισφαγιεύς] C. A. & V. ἐπισφαγιεύς. Kühn.
 Ἐπισφαγιεύς] MS. ἐπισφαγιεύς εἴρηται. καὶ τ. quod
 fortasse rectius. Sane H. Sterbano probari, credo,
 vulgatum non potuit: quum hic ad oram repofuerit:
 ἴσως, ἐπισφαγιεύς. JUNG.

Ἐπισφαγιεύς] Kalkenburgerius ἐπισφαγιεύς, ut Henr.
 Sterb.

78 Προσείρηται] A. λέγεται. P. R. καλεῖται. SEB.
 Προσείρηται] C. A. λέγεται. C. V. εἴρηται. Kühn.

79 Τένοντες] Tendentes Gl. τέναν, Cervicis. Hefych.
 τέναν, τὸ ἐν τραχήλῳ νῦρον. Kühn.

Τένοντες] Vide Brod. VI. miscell. 14. JUNG.

80 Παραλοφία] C. V. παραλοφία. At C. A. in
 vers. seq. non habet τὸ καλεῖται. Kühn.

Παραλοφία] MS. παραλοφία. quod non possum re-
 jicere, quum & Hefychius dicat: παραλοφία, τὰ ἀπὸ
 τῶν τενόντων μέρη. JUNG.

81 Διότι λοφία] MS. διότι λοφία τὴν κατὰ νῶτον
 προβολὴν καλοῦσιν. JUNG.

82 Decollare] Camer. ἐκτραχηλίσαι & excutere, &
 collum frangere. εἰς τραχ. ὡσαι impellere aliquem,
 ut cervix terram affigat. SEB. 2.

Τὸ ἐκτραχηλίσαι] C. A. ἐκτραχηλίσαι εἰς τράχηλον
 ὡσαι, explicatur quid sit ἐκτραχηλίσαι, nempe ε. τ. ω.
 quod non animadvertit Interpres; in præceps impelle-
 re, ita ut collum frangatur. in Gloss. redditur, ἐκ-
 τραχηλίζω, decollo. Kühn.

Τὸ ἐκτραχηλίσαι] Desunt, τὸ ἐκτραχηλίσαι, καὶ in
 MS. JUNG.

83 Ὠσαι] Post ὡσαι, MS. habet ἐκτραχηλίσαι. JUNG.

84 Ὑψαύχην] C. V. ὑψαύχην. η cum si ex fini-
 litudine, soni confunditur, καὶ ὑψαυχεῖν, non appa-
 ret in C. A. Kühn.

Ὑψαύχην] MS. ὑψαύχην καὶ τὰ ὅμοια. sine ὑψαυ-
 χεῖν. JUNG.

85 Βυσαύχην &c.] Βυσαύχην est, qui contracto
 collo exertisque humeris est, quem Aristoteles, ut bonus
 Physiognomus, insidiatorem judicat. C. V. βυσαύχης δὲ
 ἐκαλεῖτο ὁ τοὺς μὲν ὠμούς. Kühn.

Βυσαύχην] MS. βυσαύχης δὲ ἐκαλεῖτο, ὁ τοὺς μὲν ὠμ. JUNG.

86 Φυσιολογμονεῖ] P. V. φυσιολογμῶν. Sed vide phy-
 siognomonica, quorum principium: ὅτι φυσιολογμο-
 νεῖν ἐστὶ καὶ πῶς. SEB.

Φυσιολογμονεῖ] C. A. & V. φυσιολογμονεῖ, ex Cice-
 rone veteres hominum mores naturæque ex corpore,
 oculis, vultu, fronte perspicit. Kühn.

Φυσιολογμονεῖ] Scribe φυσιολογμονεῖ, ut & MS. JUNG.

87 Καὶ βυσαυχ.] Καὶ βυσαυχ. &c. ποιητικόν omnia
 cum intermediis abfunt a C. A. qui deinde, ὑποτρα-
 χήλιον δὲ. Kühn.

Καὶ βυσαυχ.] Καὶ βυσαυχ. &c. ποιητικόν. desunt
 cum iis quæ intercedunt in MS. JUNG.

88 Αὐχένους] Post hoc vocabulum quod sequitur,
 usque ad μετὰ φρενον, in margine est C. A. Kühn.

89 Ὑπὸ τοὺς ὠμοπλ.] C. V. τὸ ὑπὸ τῶν αὐτῶν, malim
 ὑπ' αὐτῶν sc. ὠμοπλατάς, Scapula aperta. Celsus lib.
 VIII. cap. 1. Kühn.

Ὑπὸ τοὺς ὠμοπλ.] Pro ὑπὸ τ. ὠ. MS. habet, ὑπ'
 αὐτῶν tantum. JUNG.

90 Τὸ τῶν φρ.] Deest τὸ in MS. JUNG.

91 Ὑπόραχίς] Ita quod ad accentum etiam MSS.
 quamvis cætera non consentiant. Nam P. V. unicum
 tantum ρ habet. R. vero ὑπόραχίς. Camer. ὑπόραχίς
 scribit proparoxyt. SEB.

Ὑπόραχίς] MS. uno ρ, ὑποραχίς. JUNG.

92 Δὲ ἐστίν] Δὲ omittit C. A. Kühn.

93 Μέχρι] C. A. μέχρις ὀσφίος. Kühn.

Μέχρι] MS. μέχρις. JUNG.

94 Ὄνομα] Pro ὄνομα legitur ῥήμα in C. A. Kühn.

Ὄνομα] Deest ὄνομα in MS. & sane ραχίζειν po-
 tius ῥήμα vocetur quam ὄνομα. JUNG.

95 Ραχίζειν] De ραχίζειν vid. Hefych. in ραχίζων
 & Sophocl. Scholiast. fol. 2. Edit. Francof. Kühn.

96 Κόπτειν] Post κόπτειν iterum marginis est in C.
 A. quod sequitur usque ad finem. Kühn.

97 Ράχετρον] P. R. ῥήμα ραχ. SEB.

meditullium spinæ. & *ραχετρίσαι* id est, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. καὶ ῥαχετρίσαι, τὸ διακόψαι.

137 * *De manibus, & partibus earum.* 31.

* 100 Περὶ χειρῶν, καὶ τῶν ἰπερὶ αὐτάς. 137 λα'

Ad manus autem descendentes, summitas & brachii prominentia, quæ acromia, & humeri caput, & epomis, & acrocolia, occurrit. Nomina vero ab humero sunt, exomis, quæ est vestis quadam substricta circa humeros deficiens, & exomidopœia. Ubi vero articulus huic infigitur, acetabulum, & humeri vertebra vocatur. & nervis adaptatur circa latera dependentis manus. extensio vero in 138 pugnum insidet, ob acetabuli concavitate. * Turbinato autem brachio, & concluso existente, quando est cubito brevior, ea parte qua ad cubitum tendit, dilatur. exterioreque partes, musculi: interiores vero, ulnæ vocantur. Quod autem juxta humerum prominere, brachii caput. Qui vero sub brachii prominentia 139 sunt sinus, axillæ. a quibus tunicae, axillares, vel manicatæ dicuntur. * Axilla vero, a vulgaribus ala vocatur, ab Atticis vero nequaquam. sed quod sub hac fer-

Καὶ μὴν ἐπὶ γε τὰς χεῖρας ἰούσι, τὸ μὲν ἰπερέχον τοῦ βραχίονος, ἰπερωμία, καὶ ὤμου κεφαλὴ, καὶ ἐπωμῖς, καὶ ἰπεροκωλία. ἀπὸ δὲ ὤμου ἐνομα, καὶ ἰἐξωμῖς, καὶ ἰἐξωμιδοποιία. ὅπου δὲ ἐνερεῖται τοῦτὶ τὸ ἄρθρον, ἐντύπωσις καλεῖται, ἢ ὠμοκοτύλη. καὶ νεύροις μὲν κατήρηται, ἰπερὶ πλευρᾶς παραιωρουμένης τῆς χειρός. ὁστάσης δὲ, εἰς πυγμὴν ἐνιζάνει τῆ τῆς ἐντύπωσεως κοιλότητι. * 10 στρογγύλος δὲ ὢν ὁ βραχίον, 138 καὶ 11 κεκλεισμένος, ὅτι ἐστὶ τοῦ πῆχεως βραχύτερος, ἢ πρὸς τὸν ἀγκῶνα καταβαίνει, διευρύνεται. καλεῖται δὲ αὐτοῦ τὰ μὲν ἐξωθεν, μῦες. τὰ δὲ ἐνδον, παρωλένια. τὸ δὲ 12 πρὸς τῷ ὤμῳ προῦχον, βραχίονος κεφαλὴ. αἱ δὲ ὑπὸ τῆ 13 ἰπερωμία κοιλότητος, μασχάλαι. ἀφ' ὧν ὁ ἀμφιμάσχαλος, 14 καὶ ἰκατερομάσχαλος, 15 καὶ ἰετρομάσχαλος χιτῶν. * ἢ δὲ μασχάλη, ὑπὸ μὲν 139 τῶν 16 ἰδιωτικῶν, καλεῖται μάλη. ὑπὸ δὲ τῶν Ἀττικῶν οὐχί. 17 ἀλλὰ τὸ ὑπὸ αὐτῆ φερόμενον,

98 Ῥάχεως] C. V. ῥάχος. Kühn.

99 Ῥαχετρίσαι] Ῥαχιτρίσαι MS. Jung.

100 Περὶ χειρῶν] Ad hoc & sequens τμήμα lege *Lil. Gyraldi* dialogisum 2. qui est de manus & digitorum nominibus deque numerandi per eos antiquorum ratione. Tom. II. Crit. pag. 376. Seb.

Περὶ χειρῶν] Titulus hujus Sectionis convenit cum MS. Jung.

1 Περὶ αὐτάς.] C. V. αὐτῶν. deinde καὶ μὴ ἐπὶ τὰς χ. i. Kühn.

2 Ἐπὶ γε] Desit particula γε in MS. Explicat hæc avus Comment. cap. 520. & *Rhodigm.* IV. ant. 3. Jung.

3 Ἰπερέχον] P. R. περιέχον. non alio sensu: siquidem *Schol. Thucyd.* περισχέσαν expr. ἰπερσχέσαν. lib. V. fol. 347. & alibi περιέχε, περισχόν ἢ. lib. III. fol. 244. Seb.

4 Ἀκρωμία] De ἀκρωμία vide *Foes.* in ἀκρωμίων. Jung.

5 Κεφαλὴ, καὶ ἐπ.] MS. ita: κεφαλὴ, καὶ ἰπεροκωλία, καὶ ἐπωμῖς. καὶ ἀπὸ ὤμου ἐξωμῖς, &c. ubi ut ἰπεροκωλία, ita & ἀκρωμία apud *Hesychium* ibi; ἀκρωμία, αἱ κατακαλεῖδες, ἀκρωμία &c. quo loco κατακαλεῖδες emendandum puto. vide *Nostrum Segm.* hujus libri 133. Jung.

6 Ἀκροκωλία] In margine C. A. sequitur καὶ ἐπωμῖς, καὶ ἀπὸ ὤμου ἐξωμῖς κ. η. ε. dein in textu: ὅπου δὲ ἐρεῖται τ. τ. α. ε. κ. η. ω. postea iterum in margine: καὶ νεύροις &c. usque ad καλεῖται αὐτοῦ Segmento sequenti. Kühn.

Ἀκροκωλία] *Falckenburgius* ἀκροκῶνα.

7 Ὄπου] C. V. ἰνα, quod eodem recidit, & alibi *Pollux* ἰνα sæpius utitur pro ὄπου. Kühn.

Ὄπου] Pro ὄπου, MS. ἰνα. Jung.

8 Περὶ πλευρᾶς παραιωρουμένης] C. A. παρὰ τὰς π. παραιωρουμένης, quod ultimum est & C. V. Kühn.

Περὶ πλευρᾶς παραιωρουμένης] MS. παρὰ πλ. παραιωρουμένης. & hoc profecto pro vulgato παραιω. gerendum est. Jung.

9 Τάσις] Uterque Codex στάσης δὲ scilicet χειρὸς, cui respondet παραιωρουμένης ex adverso; *manu pendula, stante vero illa erectaque* &c. minus autem probum quod affert. C. V. ἐζάνει pro ἐνιζάνει. Kühn.

Τάσις] MS. longe aliter; pro τάσις enim habet στάσις, quod examinabunt harum rerum periti. Jung.

10 Στρογγύλος δὲ &c.] C. A. στ. δὲ ἰστιν ὁ βραχίον ἢ πρὸς τὸν ἀγκῶνα καταβαίνει καὶ καλεῖται αὐτοῦ τὸ μὲν &c. τὸ δὲ ε. παρωλένιον ultimum est & C. V. Kühn.

Στρογγύλος δὲ &c.] MS. στρ. δὲ ἰστιν ὁ βραχίον, καὶ (interjecta desunt) καλεῖται αὐτοῦ τὸ μὲν ἐξ. μῦες. τὸ δὲ ἐνδον, παρωλένιον. τὸ δὲ πρὸς τὸ σῶμα προῦχον, βραχίονος κεφαλῆ. &c. Jung.

11 Κεκλεισμένος] Pro vulgato κεκλεισμένος avus *Comm.* cap. 522. κεκλασμένος mavult legere, & interpretatur *inflexus*. Jung.

Κεκλεισμένος] *Falckenburgius* κεκλιμένος non male.

12 Πρὸς τῷ ὤμῳ] MSS. πρὸς τὸ σῶμα. Et mox A. & P. V. κεφαλῆ. *Cametan.* βραχίονος κεφαλῆ caput membri hujus, id est, ubi illud juxta humerum eminet, dicitur. Seb.

Πρὸς τῷ ὤμῳ] Πρὸς τὸ σῶμα &c. βραχίονος κεφαλῆ Uterque Codex. Kühn.

13 Ἀκρωμία] MS. ἀκρωμία, antea tamen per ω. Jung.

14 Καὶ ἰκατερομάσχαλος] Desunt καὶ ἰκατ. in MS. Jung.

15 Καὶ ἰετρομάσχαλος] Hoc ut superfluum, omitit C. A. *τινισα*, altera cavens *manica*. Kühn.

Καὶ ἰετρομάσχαλος] pro ἰετρομά. MS. mendose ἰετρομάσχαλος. Jung.

16 Ἰδιωτικῶν] C. V. ἰδιωτῶν καλεῖται καὶ κἄλη. in C. A. a verbis ἢ δὲ μασχάλη usque ad λέγουσι marginis est, alioquin facit cum V. nisi quod μάλη retinet. Kühn.

Ἰδιωτικῶν] MS. ἰδιωτῶν καλεῖται καὶ μ. Jung.

17 Ἀλλὰ τὸ ὑπὸ αὐτῆ] Τὸ μέντοι ὑπ' αὐτῆ φ. ὑπὸ μάλης φέρεται, proverbialiter dicitur de illis, qui

ὑπο μάλης φέρεσθαι λέγουσι. τὰ¹⁸ μέντοι παρω-
 λένια, καὶ ἀγκάλαι, καὶ ἀγκαλίδες¹⁹ καλοῦν-
 ται. καὶ²⁰ εὐάγκαλον, τὸ²¹ εὐφόρτον. ἴσως δὲ
 ἀπὸ τούτων, ἀγκαλίδες, οἱ τῶν ξύλων δεσμοί.
²² καὶ ἀγκαλιδαγωγοί, καὶ ἀγκαλιδηφόροι,
²³ ἐναγκαλίσασθαι, καὶ προσαγκαλίσασθαι. πα-
 140²⁴ ραγκαλίσασθαι δὲ, τὸ τοὺς ἀγκαλιδηφόρους
²⁵ αὐτοὺς εἰαυτοῖς τι παραφορτίσασθαι. * τῶν
 πῆχους, ὅσα δύο ἔχει τὸ μὲν ὑπερογκότερον, τὸ δὲ
 βραχύτερον. καὶ²⁶ ἵνα γέ τῶ βραχίονι²⁷ συνήρ-
 θρωται, ²⁸ τὸ μὲν πᾶν, ἀγκῶν καλεῖται. ²⁹ ἀφ'
 οὗ γαλιάγκων, παρ' Ἰπποκράτει. τὸ δὲ ἔξωθεν
³⁰ προῦχον αὐτοῦ, ³¹ ὠλέκρανον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ
 ὠλεκρανίζειν παρὰ τοῖς κωμικοῖς. ³² τὸν δὲ πῆχυν,
 καὶ ὠλένην καλοῦσιν. ³³ ὅθεν καὶ ἡ Ἥρα, λευκώλε-
 νος. ³⁴ καὶ ἀκρωλένια, τὰ ἄκρα τοῦ πῆχεως.
 τούτου τὸ μὲν ἀνωθεν, ἐπίπηχυν. τὸ δὲ κάτωθεν,

tur, Sub ala portari dicunt. Parolenia
 vero, & ulnae vocantur. Et εὐάγκαλον
 quod portatu facile est. fortassis & hinc
 ancalides, id est, farmentorum vincula,
 nomen sumpserunt. & in ulnis ducentes,
 & bajuli. in ulnis ferre, ulnis amplecti.
 παραγκαλίσασθαι vero, bajulos aliquid ap-
 portare significat. * Cubitus autem ossa
 140 duo habet, unum quidem tumidius, al-
 terum vero brevius. & ubi cum brachio
 committuntur, totum hoc cubitus voca-
 tur. Unde γαλιάγκων, id est, iusto
 breviorum cubitum habens, apud Hippo-
 cratem dicitur. exterior autem ejus pro-
 minentia, olecranon. Unde ὠλεκρανίζειν,
 id est, Cubito fodere, apud Comicos est.
 Cubitum vero, etiam ulnam vocant. Un-
 de Juno, albas ulnas habens dicitur. Et
 acrolenia, quæ cubiti summitates sunt. &
 hujus pars superior, epipechu. inferior ve-

hypocrisis pallio male obtegunt, quæ alios celata vo-
 lunt. Quicquid ala tectum gestatur, facile se prodit,
 inprimis si res regenda sui magnitudine axillarum ca-
 vum superet ex. gr. θέατρον ὑπὸ μάλης φέρεσθαι. vid.
Harrocrat. & *Suidam.* KÜHN.

Ἀλλὰ τὸ ὑπὸ αὐτῆ] MS. οὐχί. τὸ μὲν τοι ὑπ' αὐ-
 τῆ φ. Idem *Phrynici* rixcerptum: Μάλη οὐκ ἰρεῖς,
 ὑπὸ μάλην μίντοι, ubi *Nunnes.* & hæc *Pollucis* adno-
 tat. JUNG.

18 Μίντοι] Est in margine C. A. KÜHN.

19 Καλοῦνται] Omittit C. A. καλοῦνται. KÜHN.

20 Εὐάγκαλον] Ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον de Atlante
 gestante cælum, *Aeschyl.* *Prom.* v. 348. *Sylb. Suid.*
 ex *Æliano*: ὁ δὲ Αἰεῖας τὸν πατέρα ἐπιθέμενος τοῖς ὤ-
 μοις ἔξῃς φόρτον ὡς οὐκ ἠλοπάτορι καὶ τούτων εὐάγκα-
 λον. Tametsi apud *Æl.* nondum reperio nisi hæc
 verba: ὁ δὲ τὸν πατέρα πᾶν σφόδρα γενηρακότα ἀνα-
 θέμενος ὤμοις ἔφερεν. H. V. libro tertio, cap. 22. SEB.
 21 Εὐφόρτον] Sic ambo etiam P. R. εὐφορον A.
 SEB.

Εὐφόρτον] C. A. post εὐφορον superscripta habet,
 ἢ τὸ ἡδὺ καί, in textu dein ἀγκαλίδες. C. V. τὸ εὐ-
 φορον ἢ τὸ ἡδὺ. KÜHN.

Εὐφόρτον] MS. εὐφορον, ἢ τὸ ἡδὺ, καὶ ἀγκαλίδες,
 &c. in Comm. avi cap. 531. est εὐάγκαλον, forte vi-
 tio typographi. *H. Steph.* manus hic: ἀχθος οὐκ εὐάγκα-
 λον de Atlante gestante cælum rixto esse in *Prom.*
Aeschyl. testimonium ipsum inde ex ipsius *Thestauo*
 petas. optime & noster MS. exponit τὸ ἡδὺ. & ita
 forte interpretandum in eo quod ex *Æliano Suidam*
 adfert de *Ἄνεα* pietate patrem capta urbe exportan-
 tis humeris suis, φόρτον ὡς οὐκ ἠλοπάτορι, καὶ τού-
 τον εὐάγκαλον. ut sit onus dulce; quamquam *Suidas*
 exponat ἔλαφρον, εὐμαρῆ. Restituendus & *Helveticus*
 in hac voce, & ubi legitur, εὐάγγαλον, εὐβά-
 στακτον, εὐπροσαγγάλιστον, legendum εὐάγκαλον.
 JUNG.

Εὐφόρτον] *Falckenburgius* etiam ex MS. habet εὐ-
 φορον ἢ τὸ ἡδὺ.

22 Καὶ ἀγκαλιδαγωγοί] C. A. in margine habet
 in singulari ἀγκαλιδαγωγός, in textu C. A. & V. ἀγ-
 καλιδοφόρος s. παραγκαλίσασθαι τὸ τοὺς α. KÜHN.

23 Ἐναγκαλίσασθαι] MS. καὶ τὸ ἐναγκ. καὶ τὰ ὄ-
 μοια (absque προσαγκ) καὶ παραγκ. δὲ λέγουσι τὸ τ.
 JUNG.

24 Αὐτοῖς] P. V. & A. εἰαυτοῖς. SEB.

Αὐτοῖς] Εἰαυτοῖς τ. π. C. A. & V. conjungerem
 αὐτοῖς εἰαυτοῖς, cum ipse sibi ipse onus obiter operi ad-
 jiciunt. KÜHN.

Αἰτοῖς] Εἰαυτοῖς MS. pro αὐτοῖς. JUNG.

25 Ὁ τοῖνον πῆχους] A. ἔχει δὲ ὁ πῆχ. P. V. ἔχει δὲ
 π. ὅσα ὀκτώ. καὶ ἵνα γέ &c. idem tamen paulo post
 infra *Segm.* 142. τὸν τοῦ πῆχεως δύο ὀστών τὸ μ. ita-
 que & P. R. ὀκτώ autem forsitan ex eo, quod περὶ
 καρποῦ dicitur in fine *Segm.* 142. SEB.

Ὁ τοῖνον πῆχους] C. A. ἔχει δύο ὀστώ. variam lectio-
 nem habet margo: ἔχει δὲ ὁ πῆχους ὀστώ δύο 3, quæ
 sequuntur iterum sunt marginis usque ad βραχύτερον.
 KÜHN.

Ὁ τοῖνον πῆχους] MS. ἔχει δὲ ὁ πῆχους ὀστώ δύο: τὸ
 μ. alias de πῆχυν vide *Foes.* *Oecon.* *Hipp.* JUNG.

26 Ἴνα γέ] Deest particula γέ in MS. JUNG.

27 Συνήρρωται] MS. συνήρρωται (singulari) τὸ μὲν
 τι ἀγ. JUNG.

28 Τὸ μὲν πᾶν] C. A. omittit πᾶν & post ἀγκῶν
 incipit marginale usque ad Ἰπποκράτει. KÜHN.

29 Ἀφ' οὗ καὶ γαλιάγκων] Vid. *Oecon.* *Hippocr.*
An. *Foesii.* pr. edit. γαλιάγκων. *H. Steph.* utroque mo-
 do habet. SEB.

Ἀφ' οὗ καὶ γαλιάγκων παρὰ Ἰ.] Locum *Hippocr.*
 περὶ ἀρθρων esse adnotat avus Comm. cap. 532. vide
 plura apud *Foes.* in γαλιάγκων. videtur eruditus *Xy-
 lander* in hac voce primum hæsisse ad *Plutarchi* li-
 bel. de *Iside* & *Orpide* illo loco: Ἰστοροῦσι γὰρ Αἰ-
 γύπτιοι τὸν μὲν Ἐρμῆ τῷ σώματι γενέσθαι γαλιάγκων.
 JUNG.

30 Προῦχον αὐτοῦ] Αὐτοῦ superscriptum in C. A.
 KÜHN.

Προῦχον αὐτοῦ] MS. αὐτοῦ προῦχον, ordine verso.
 JUNG.

31 Ὀλέκρανον] C. V. ὠλέκρανον, postea pergit C.
 A. τὸν δὲ πῆχυν. KÜHN.

Ὀλέκρανον] Ὀλέκρανον & sequentia, ἀφ' οὗ κ. τ. α. π.
 τ. κ. defunt in MS. Illud per ο & α scribitur. vide *Hesych.*
Suid. *Egypt.* *Hesychius* vero emendandus, ubi: ὠλέκρανον,
 ὁ ἀγῶν. Scribe ἀγκῶν, ut & diligentiss. *Sylburgius*
 in suo codice adnotaverat. De ὠλεκράνω vide & *Foes.*
 in *κύβιτον*. JUNG.

32 Τὸ δὲ πῆχυν, καὶ ὠ.] Vidē *M. Hofstium* lib. III.
 de mensur. intervall. cap. 2. in *Cubitus* mem. 8. &
 ejusdem tractatum de *Arca* *Noah* fabrica mem. 53.
 JUNG.

33 Ὄθεν] C. A. in margine ἀφ' οὗ ἢ H. λ. καὶ
 ἀκρωλένια δὲ τ. α. τ. π. KÜHN.

Ὄθεν] MS. ἀφ' οὗ, pro ὀθεν. JUNG.

34 Καὶ ἀκρωλένια] MS. καὶ ἀκρ. δὲ, τ. α. τ. π. οὗ
 τὸ μ. α. ἐπίπηχυν. τ. JUNG.

141 ro agostus dicitur. * Nonnulli vero sum-
mitatis in humero articulum, & cubi, cla-
vas vocant. alii autem armos, aut nodos.
Et cubiti sub brachio compagem, quæ jux-
ta interiorem sinum est, olecranon nomi-
nari putant. juxta exteriorem vero com-
pagem, cubitum. Coronomus autem Me-
dicorum est. in quo significato & κύβα-
λον esse putant. quod etiam Κύβιτον nomi-
nabis, secundum Hippocratem. Videtur
autem nomen esse Doricum, eorum qui
142 in Sicilia Diores sunt. * Unde Epichar-
mus, Cubito ferire, Κυβιτίζειν vocat. Ipsa
vero cubiti ad brachium commillio, bath-
mis vocatur. Ollium vero, quæ in cubi-
to sunt, minimum, radius, & ad cubita-
le nominatur, ut maximam cubiti appel-
lationem habere videatur. quod nonnulli,
procubitale vocant. hujus autem terminus,
carpus appellatur, ex octo constans ossi-
bus. Antecarpium autem id dicitur, quod
143 ante carpum est. * Sed carpo etiam pro-
minentia quædam, talo similis adhæret.
Metacarpium vero est, quæ digitos antecedit
latitudo, post quam in digitos manus fecatur.
Carnea vero, & interior manus pars a pol-
lice ad indicem, ir vocatur. exterior au-

35 ἀγαστός. * ἔνιοι δὲ, 36 καὶ τὸ πρὸς τῆ ἀκρω- 141
μία ἄρθρον, καὶ τὸ πρὸς τῶ ἀγκῶνι, κορυναί-
37 καλοῦσιν· οἱ δὲ, 38 αρμούς, ἢ κονδύλους. καὶ
τοῦ πήχεως τὴν ὑπὸ τῶ βραχίονι συμβολὴν, κα-
τὰ μὲν τὴν ἔνδοθεν κοιλότητα, 39 ὠλέκρανον κα-
λεῖσθαι νομίζουσι· κατὰ δὲ τὴν ἔξωθεν 40 συμβο-
λὴν, ἀγκῶνα. τὸ γὰρ 41 κορωνόν, ἰατρῶν ἐστίν.
ὀνομάζουσι 42 δὲ τοῦτο καὶ κύβωλον. καὶ κύβιτον
43 εἴποις ἂν, ὡς Ἴπποκράτης. δοκεῖ δὲ εἶναι δωρι-
κὸν τὸ ὄνομα, τῶν ἐν Σικελίᾳ Δωριέων. * ὅθεν ἐπί- 142
χαρμος, καὶ 44 τὸ παῖεν τῶ ἀγκῶνι, κυβιτίζειν
λέγει. αὕτη δὲ ἡ συμβολὴ τοῦ πήχεως πρὸς τὸν
βραχίονα, 45 βαθμῖς καλεῖται. 46 τῶν μέντοι πε-
ρὶ τῶ πήχει δύο ὀστέων, τὸ 47 σμικρότερον, κερκίς
ὀνομάζεται, καὶ 48 παραπήχιον. ὡς τοῦ μείζονος
ἔχοντος τὴν τοῦ πήχεως προσηγορίαν, ὃ καὶ προ-
πήχιόν τινες καλοῦσι. τούτου δὲ τὸ πέρασ, καρ-
πὸς ὀνομάζεται, συγκείμενον ἐξ ὀστέων ὀκτώ. προ-
κάρπιον μὲν καλεῖται, τὸ πρὸ τοῦ καρποῦ. * τῶ 143
δὲ καρπῶ καὶ προβολὴ τις ἀστραγάλω 49 προσ-
φερῆς συμπέφυκε. μετακάρπιον δὲ, τὸ πρὸ τῶν
δακτύλων πλατυνόμενον, 50 ἀφ' οὗ καὶ εἰς ἐκεί-
νους ἡ χεὶρ σχίζεται. καὶ τὸ μὲν ἔνδοθεν τῆς χει-
ρὸς σαρκώδες, ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου μέ-
χρι τοῦ λιχανοῦ, 51 καλεῖται θέναρ. τὸ δὲ ἔξωθεν,

35 Ἀγαστός.] C. A. ἀγαστός, deinde marginale
ἐνιοι δὲ usque ad καλεῖται Segmenti sequentis. Kühn.

36 Καὶ τὸ] Καὶ τῶ, MS. pro καὶ τὸ, in quo ali-
quoties mendosus. Jung.

37 Καλοῦσιν] Falckenburgius noster auctius ita ha-
bet: καλοῦσιν οἱ μὲν τόνους, οἱ δὲ αρμούς &c.

38 Ἀρμούς] Margo C. A. τὸρμούς. C. V. τὸρμούς.
Kühn.

Ἀρμούς] Τὸρμούς pro ἀρμούς MS. quod notandum.
ἀρμοὶ supra tribuebantur dentibus II, 94. Jung.

39 Ὀλέκρανον] C. V. ὀλέκρανον iterum. Kühn.

Ὀλέκρανον] MS. iterum ὀλέκρανον. Jung.

40 Συμβολὴν] Προβολὴν C. A. & V. Kühn.

Συμβολὴν] MS. προβολὴν, pro συμβ. Hæc vero in-
disertius memorari ait avus Comm. cap. 536. ubi il-
la exponit. Jung.

41 Κορωνός] C. A. & V. κορωνόν pro vulgato κο-
ρωνόμος, ἰατρικὸν μὲν ἴσθι ο. δ. τ. καὶ κύβωλον καὶ κυ-
βιωτὸν C. V. C. A. κυβιώτων οἱ ἐπὶ Σικελίᾳ Δωριεῖς,
ὅθεν Ἐπίχαρμος &c. pro ἐν Σ. C. V. ἐπὶ Σ. Kühn.

Κορωνός] Avus Comm. cap. 536. Scribendum κο-
ρωνόν suspicatur, vel simile quiddam, vulgatum esse
mendosum optime coniecit. Sic enim & MS. habet:
τὸ γὰρ κορωνόν, ἰατρικὸν μὲν ἴσθι ἂν. ubi & alia ha-
bet diversa a vulgatis. exponit vulgata etiam Rhodig.
VII. ant. 15. Jung.

42 Δὲ τοῦτο καὶ κύβωλον] Ita MS. δι' αὐτὸ καὶ κύβωλον.
καὶ κυβιώτων οἱ ἐπὶ Σικελίᾳ Δωριεῖς ὅθεν Ἐπ. Hippocratis
locum legi ἐν τῶ περὶ τόπων τῶν κατ' ἀνθρώπων indicat
avus Comm. cap. 537. ubi etiam ait hinc Latinorum
Cubitum factum esse, non abhorreere a vero. & H.
Steph. hic adscriptit: κύβιτον, cubitus. alias vide &
Foes. in κύβιτον. Notabis vero illud MS. κυβιώτων.
Jung.

Δὲ τοῦτο καὶ κύβωλον] Falckenburgius κύβωλον.

43 Εἴποις ἂν] Falckenburgius ex MS. εἰ πιστὸς Ἴπ-
ποκράτης.

44 Τὸ παῖεν] Iterum mendose τῶ pro τό. & dein
recte αὕτη δὲ, pro αὕτη δὲ. Jung.

45 Βαθμῖς] Vide Foes. Oecon. Hippocr. in βαθμῖς.
De sequentibus idem in πῆχυς. Jung.

Βαθμῖς] Falckenburgius σοχμῖς, de quo ἰατρῶν παῖ-
δες videbunt.

46 Τῶν μέντοι] C. A. τῶν τοῦ πήχεως δύο ο. τ. ο.
κ. ο. κ. π. τὸ δὲ μείζον αὐτὸ τοῦτο πῆχυς καὶ προπή-
χιον. τούτου τὸ πέρασ καρπὸς συγκείμενος &c. προκάρ-
πιον δὲ μὲν τὸ π. τ. κ. sequitur in margine τῶ δὲ καρ-
πῶ &c. προσσυμπέφυκε. haecenus margo. Kühn.

47 Σμικρότερον] MS. μικρότερον. Jung.

48 Παραπήχιον. &c.] P. V. παραπήχιον. R. πα-
ράπηχυς. A. παραπήχειον. Camer. editos libros sequi-
tur. Tum MSS. ὀμοφώνως τὸ δὲ μείζον αὐτὸ τοῦτο πῆ-
χυς καὶ προπήχιον. τούτου τ. Seb.

Παραπήχιον. &c.] MS. παραπήχειον. τὸ δὲ μείζον αὐ-
τῶν, τοῦτο πῆχυς καὶ προπήχειον, οὗ τὸ πέρασ, καρ-
πὸς, συγκείμενος ἐξ. ο. ο. καὶ προκ. exponit alias hæc
& Rhodig. IV. ant. 3. Jung.

49 Προσφερῆς] MS. προσφερῆς προσπίφυκεν. μετακ.
δὲ καλεῖται. Jung.

50 Ἀφ' οὗ καὶ εἰς] C. A. ἀφ' οὗ δὲ καὶ ε. ε. η. χ.
σχ. τὸ μὲν ἔνδοθεν τ. σ. α. τ. μ. δ. μ. τ. λ. θέναρ.
(C. V. θέναρ) τ. δ. ε. ο. τ. δ. α. λ. μέχρι τοῦ μικροῦ
ὑποθέναρ. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων κοῖλον χεῖρὸς, ὃ καὶ κου-
στὴν ε. κ. κουστὴν & C. V. habet. Cæterum τὸ κου-
στὴν, quod habet Uterque Codex, recentioris Græ-
cix videtur esse. media manus in Glossis dicitur ἀρο-
χίριον. Kühn.

Ἀφ' οὗ καὶ εἰς] Decet partic. καὶ ante εἰς. in MS.
Jung.

51 Καλεῖται θέναρ] Gl. Veter. τὸ θέναρ reddunt pal-
mat. Hesych. θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χεῖρὸς καὶ τοῦ πο-
δὸς, habet & θεναρίζειν palma percussere, deralmare.
Gl. Philox. θέναρ hir, ir, alibi autem vola redditur.
Kühn.

ὀπισθέναρ. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ μέχρι τοῦ μικροῦ ⁵² δακτύλου, ὑποθέναρ. ⁵³ τὸ δὲ μεταξύ θέναρος, καὶ ὑποθέναρος, καὶ στήθους, κοῖλον χειρὸς ὀνομάζεται, ὃ καὶ ⁵⁴ κοτύλην ἔνιοι καλοῦσι.
¹⁴⁴ ⁵⁵ στήθος δὲ, τὸ μετὰ τὸ κοῖλον, πρὸ τοῦ μετακαρπίου. τὸ δὲ στήθος, καὶ ἀνδρῶν καλεῖται. ἔνιοι δὲ, τὸ μὲν ⁵⁶ πρόσθιον τῆς δρακὸς ἅπαν, ⁵⁷ θέναρ οἰονται καλεῖσθαι, καὶ Ἱπποκράτης, καὶ Ὀμηρος. τὸ δὲ ἀντικείμενον πᾶν, ὀπισθέναρ, ἢ κτένας. καὶ προκάρπια, καὶ δῶρα. καὶ ⁵⁸ τούτων τὰ μὲν πρὸς καρποῖς, στήθη· τὰ δὲ πρὸς ⁵⁹ τοῖς δακτύλοις ὑπόχληλα ταρσὸς, καὶ κράτος. τῶν δὲ δακτύλων, τὰ μὲν προὔχοντα κατὰ τὰς ⁶⁰ συμβολὰς, ⁶¹ κόνδυλοι, ἀφ' ὧν καὶ ἡ ⁶² πλῆγῃ κέκληται· τὰ δὲ ὑπ' αὐτοῦς ἄρθρα, ⁶³ σκυταλίδες, ἢ ὡς ⁶⁴ Ἀριστοτέλης,
¹⁴⁵ ⁶⁵ Φάλαγγες. * τρεῖς δὲ εἰσιν ⁶⁶ ἐκάστῳ δακτύλῳ τῶν τεττάρων· τῷ μείζονι μόνῳ, δύο. ὀνομάζονται δὲ οἱ δάκτυλοι· ⁶⁷ μικρός· ὃ μετ' αὐτὸν, παράμεσος· εἶτα, μέσος· ⁶⁸ μετὰ τούτων, λιχανός· ⁶⁹ ὁ λοιπός, ἀντίχειρ, ἢ μέγας. ⁷⁰ τὰ δ' ἐπὶ τῷ μετακαρπίῳ πρὸ τῶν κόνδυλων, ⁷¹ μετα-

tem pars, opisthenar. Pars vero ab indice ad minimum digitum, hypothenar. Quod autem inter ir, hypothenam, & pectusculum est, concavitas manus appellatur. quam nonnulli & volam vocant. * Pectusculum autem est, quod post volam, ¹⁴⁴ & ante metacarpium est. quod etiam anderson nominatur. Nonnulli vero omnem anteriorem pugni partem, thenar dici autumant. & Hippocrates scilicet & Home-rus. omnem vero partem oppositam, opisthenar, pectines. antecarpia, & dora: & horum partes juxta carpos, pectuscula: partem autem juxta digitos, palmam, & κράτος vocari. Digitorum vero circa compages prominentiæ, vertebræ. unde etiam plaga nomen sumpsit. qui vero his subsunt articuli, scythalides. aut secundum ¹⁴⁵ Aristophanem, Phalanges. * Tres vero sunt singulis quatuor digitis, articuli. foli majori digito, duo tantum. Digiti vero nominantur sic, minimus. quique post hunc, medio proximus, Latinis annularis. deinde medius. post hunc index. alter pollex, aut maximus. Quæ vero post metacarpium ante articulos sunt, internodia.

Καλεῖται θέναρ] MS. inverfo θέναρ καλεῖται. quod & mendosum puto. mox enim habet θέναρος. vide alias *Coef.* in θέναρ. JUNG.

⁵² Δακτύλου] Deest δακτύλου in MS. JUNG.

⁵³ Τὸ δὲ μεταξύ] MSS. τὸ δὲ μεταξύ τούτων, κοῖλον χ. SEB.

⁵⁴ Κοτύλη] MS. pro κοτύλη, plane aliud habet, nimirum κουστήν. JUNG.

⁵⁵ Στήθος δὲ] C. V. στήθος δὲ εἰσιν τὸ μ. τ. κ. in C. A. margo habet τὸ δὲ στήθος κ. α. κ. KÜHN.

Στήθος] MS. στήθος δὲ εἰσιν, τὸ μ. JUNG.

⁵⁶ Πρόσθιον] P. R. πρόσθεν. SEB.

Πρόσθιον] C. A. πρόσθεν τ. δ. α. θ. τὸ δὲ ἀντικείμενον πᾶν (hæc duo vocabula margo habet) ἀρκτηνάς καὶ προκάρπια καὶ δῶρα. KÜHN.

⁵⁷ Θέναρ οἰοῦν.] MSS. θέναρ. τὸ δὲ ἔπιθεν (P. R. ὀπισθεν) προκάρπια. SEB.

Θέναρ οἰοῦν.] Sic tantum MS. θέναρ καλοῦσιν. τὸ δὲ αὐτ. πᾶν, ἔπιθεν, ἀρκτηνάς, καὶ &c. quæ corrupta ut sint, patet. exponit hæc avus Comment. cap. 543. JUNG.

⁵⁸ Καὶ τούτων] C. A. margo τούτων τὰ μὲν π. κ. &c. τὰ δὲ πρὸς τοῖς δακτύλοις ὑπόχληλα καὶ ταρσὸς (quæ supra scripta) καὶ κράτος. C. V. etiam leg. ὑπόχληλα κ. τ. KÜHN.

Καὶ τούτων] Καὶ deest ante τούτων in MS. JUNG.

⁵⁹ Τοῖς δακτύλοις, ταρσὸν] Deest τοῖς. dein MS. αυτίους δακτύλοις, ὑπόχληλα καὶ ταρσὸς, καὶ κ. Illud ταρσὸς bene. vide *Suid.* in ταρσός. & *Hesych.* & *Ety-molog.* in ταρσοί. nec tamen alterum malum judico. κατὰ μετάπλασμον ἔγένετο ἀπὸ τοῦ κύκλου, κύκλα, ὡς ταρσοῦς ταρσά, αὐτ. *Ety-molog.* JUNG.

Τοῖς δακτύλοις, ταρσὸν] *Falckenburgium* plenius, τοῖς δακτύλοις ὑπόχληλα, ἀ καὶ ταρσὸς καὶ κρ. &c.

⁶⁰ Συμβολάς] In C. A. hoc superscriptum, in textu vero est, ἐκβολάς. KÜHN.

⁶¹ Κόνδυλοι] In *Gl. talistrum*, *rugnis*, *articularis*, *Talarus*, quando *talistrum* redditur tum πλῆγῃ signat, quæ stricto articulo inferitur, hinc proverbialiter κόνδυλοι νοθετεῖν & παιδί οἶον αἰτοῦντι δὸς κόνδυλον ἔψον ἐπ' αὐτῷ, *rheno qui vinum petiit*, loco *obsonii da idum in-*

festi articuli, vel talistrum. KÜHN.

⁶² Πλῆγῃ &c.] Vide *Nunfel.* in notis ad *Phryniche* verbis τὸ ράπισμα. & *avi Comm.* cap. 544. JUNG.

⁶³ Σκυταλίδες] *Gl.* σκυτάλη, *scutula.* & *σκυτάλας, ventriculi digiti.* KÜHN.

⁶⁴ Ἀριστοτέλης] Pro Ἀριστοφάνης C. A. & V. Ἀριστοτέλης recte. ille enim lib. I. H. A. c. 15. δακτύλου δὲ τὸ μὲν καμπτικόν, κόνδυλος, τὸ δὲ ἀκαμπτικόν, φάλαγγ. *Gaza:* *digitus pars qua se inflectit, nodus sive articulus est; qua rigida constat, inernodium dicitur.* KÜHN.

Ἀριστοφάνης] MS. egregie Ἀριστοτέλης, pro Ἀριστοφάνη. locus Ἀριστοτέλης, ni fallor, iste est lib. I. *πυρρίζω* *ιστόρ*, cap. 15. ubi: δακτύλου δὲ τὸ μὲν καμπτικόν, κόνδυλος τὸ δὲ ἀκαμπτικόν, φάλαγγ. quæ etiam avus exponit *Comm.* cap. 545. JUNG.

⁶⁵ Φάλαγγες] Hic definit marginale, quod inceperat paulo supra ab illis: τούτων τὰ μὲν π. &c. in C. A. KÜHN.

⁶⁶ Ἐκάστῳ δακτύλῳ] *Vossii Codex* ἐκάστῳ τῶν τεττάρων, δύο δὲ τῷ μείζονι, ita & C. A. nisi quod post τεττάρων addit δακτύλῳ. KÜHN.

Ἐκάστῳ δακτύλῳ] Ita MS. ἐκάστῳ τῶν τ. δύο δὲ τῷ μείζονι ὀνομ. &c. JUNG.

⁶⁷ Μικρός, ὃ μετ'] Digitorum nomina in MS. abfque particulis conjunctivis, ita: μικρός, παράμεσος, μέσος, λιχανός, ἀντίχ. &c. Ceterum de digitorum ratione, & nomina eorum ex *Polluce* vid. *Rhodigin.* XVII. ant. 12. *Lil. Gyraldum* *Dialog.* XV. no. 2. avum *Comm.* cap. 545. *Junium* nomenclatore JUNG.

⁶⁸ Μετὰ τούτων λιχ.] P. R. λιχ. μετ' αὐτὸν ἀντ. SEB.

⁶⁹ Ὁ λοιπός] C. A. ὃ μετ' αὐτὸν ἀντίχειρ. *Gl. bal-lux*, *articularis*, *pollex.* KÜHN.

⁷⁰ Τὰ δ' ἐπὶ τῷ μ.] Superfcriptum in C. A. πρὸ τῶν δακτύλων μετακόνδυλα. C. V. subdit; καλεῖται. KÜHN.

Τὰ δ' ἐπὶ τῷ μ.] MS. τὰ δὲ. JUNG.

⁷¹ Μετακόνδυλα] MS. μετακόνδυλα (quamvis sic scriptum μετὰ κόνδυλα, ut & antea μετὰ καρπίῳ) καλεῖται. ὡς τὰ κάτωθεν, α. τὰ δὲ ὕ. *H. Steph.* hic ad-

quo-

γία, ⁹³ χειροτέχνης, χειρουργικός. ⁹⁴ ὁ γὰρ χειρουργός, εὐτελής. χειρουργεῖν δὲ, καὶ χειροτεχνεῖν, χειρουργικῶς, χειροτέχνως, χειροτεχνικῶς, καὶ χειροτεχνικῶς, χειρῶσασθαι, ἐγχειρήματα, ⁹⁵ ἐπιχείρημα, ἐπιχείρησις, ἐπιχείρ, ταχύ-
 149 χειρ, ὡς Κριτίας. * καὶ ἀπὸ τούτου, ταχυχειρία. εἶπε δὲ Πλάτων, καὶ ⁹⁶ χειροκρατία. καὶ πολυχειρία, ⁹⁷ Θουκυδίδης. ὀξύχειρ γὰρ, καὶ ὀξυχειρία, τὸ μὲν παρὰ Μενάνδρῳ εἴρηται, τὸ δὲ παρ' Ἀλέξειδι. ἐν χειρῶν νόμῳ ἀμύνασθαι, εἰς χεῖρας ἄλθον, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, ⁹⁸ χεῖρα ὑποσχεῖν, ⁹⁹ εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα τὴν ὄργην ἀφῆκα. χεῖραγωγός, χεῖραγωγεῖν. χεῖρα ὑπέχειν. χερνίβα ¹⁰⁰ Ὀμηρος, ¹ τὸ κατὰ ² χεῖρὸς ὕδωρ. καὶ ³ χερνίβασθαι, ⁴ Φιλωνίδης, καὶ χερνίμματα. * Ἀριστοφάνης δὲ, ⁵ ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν εἶπεν. ⁶ ἀποχειροβίωτος, ὁ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶν, εἶπε Ξενοφῶν. ἐρεῖς δὲ καὶ χειρόνιπτρον, ⁷ χειρό-

pro eo, qui manuum labore vivit, dixit Xenophon. Dices etiam gutturnium, manti-

ars manuarum; chirurgia. Manuarius Artifex, Chirurgicus. Chirurgus enim, fordidum est. manibus laborare, manuum artificium exercere. chirurgice, & manuum arte se sustentans. mancipare, conatus, aggressio, ausio, ad manus promptus. Manibus velox, ut Critias inquit. * & 149 hinc manuum velocitas. Plato etiam, Manuum robur dixit. Et Multarum manuum subsidium, Thucydides. ὀξύχειρ etiam, id est, manibus celer, & ὀξυχειρία, id est, manuum in aliqua re conficienda celeritas, dicta sunt; illud quidem a Menandro, hoc vero apud Alexidem. Manuum ratione defendere, manus conseruerunt, ad manus venire, manum præbere, in subditos iram exercui. manuductor, manuducere, manum subministrare. Manuum lotionem, Homerus Aquam a manibus defluentem, & Manus lavare, Philonides, & χερνίμματα dixit. * Ari-
 150 stophanes vero, Non manibus, contactis communibus bonis dixit. Et Manuvivens

⁹³ Χειροτέχνης] Placet statim Segmenta quatuor sequentia cum dimidio representare ut sunt in MS. decurtata; Sic itaque est: χειροτέχνης, χειρουργικός, καὶ τὰ ὁμοία ὁ δὲ χειρουργός εὐτελής· εἶπεν δὲ Πλάτων, κ. χ. κ. π. Θουκυδίδης καὶ ἐν χειρῶν νόμῳ ἀμύνασθαι. καὶ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, χ. ὑποσχεῖν. κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ, καὶ χερνίβα Ὀμηρος εἶπεν, καὶ χερνίβασθαι. Ἀριστοφ. δ. ἀμεταχειρίστων ἔφη τῶν κοινῶν λέγων. ἀποχειροβίωτος δὲ Ξενοφῶν. ἐρεῖς δ. κ. χ. χειρόμακρος. καὶ χειρὶ στρατιωτικῇ, καὶ πολλῇ χειρὶ, καὶ χειρὶ δεξιᾷ. ἐπιχειροτεχνίας τινός· καὶ Πολυκλήτου χειρὶ τὸ ἀγαλλμα. καὶ Ἀπίλλου χειρὶ ἡ γραφὴ πολὺχειρ, χειροτονία. ἀναχειροτονεῖν, καὶ τὰ ὁμοία. καὶ μακρόχειρ, ὡς ὁ Ὑστάσπου Δαρείος, ἢ ὡς Πέρσης, ἢ ὡς Ὀξός, ὁ κληθεὶς Ἀρταξέρξης. εἶπε δὲ τὴν δεξιάν ἔχων προμηκεστέρην, ἢ τ. ἀρ. ἢ ἀμφο. οἱ δὲ ὅτι τὴν δύναμιν ἐπιπλεῖστον ἐξέτινεν. ἀπὸ δὲ χειρῶν καὶ χερνίδες, καὶ χερνίδοι χιτῶνες, καὶ χερνίδοι, καὶ χερνίδοι (ita emendandum quum prius fuisse adpareat χερνίδων ἀξία) παρὰ Ἡρ. καὶ χερνίδοις π. Δ. Ὑπερίδης δὲ καὶ τὸ χειρογραφον, χεῖρα ἀνάμασεν· καὶ ναυμάχων ὄπλα, χερσοῖδηρα καὶ χερσοπέδας Ἡρ. καὶ χ. Ad vulgata pauca notemus. JUNG.

⁹⁴ Ὁ γὰρ χειρουργός] Marginale ad εὐτελής in C. A. postea ommissis aliis, sequitur, εἶπε δὲ Πλάτων. KÜHN.

⁹⁵ Ἐπιχείρημα] Ἐπιχείρησις in Gl. incertio, conatus. KÜHN.

⁹⁶ Χειροκρατία] Vide Comm. avi cap. 558. &c. JUNG.

⁹⁷ Θουκυδίδης] Post Θουκυδίδης pergit Codex A. θαυσύχειρος ἐν χειρῶν νόμῳ. lege manuum quam faustrecht vocant vulgo i. e. vi manibusque infestis se defendere: εἰς χεῖρας ἄλθον abest iterum, post ὑποσχεῖν sequitur χερνίβα Ὀμηρος. KÜHN.

⁹⁸ Θουκυδίδης] Locus Thucydides est lib. II. εὐγγρ. in oppugnatione Plataearum: ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου (illa parte inter urbis murum & aggerem) διὰ πολυχειρίας, &c. JUNG.

⁹⁹ Χεῖρα ὑποσχεῖν] Ovid. Pont. II. 6. Nec pigeat manio parasse manum. SEB.

¹⁰⁰ Εἰς τοὺς ὑπὸ χειρ.] Demosthenis est, quo notat Athenienses; quod missis quibus merito irasci potuissent,

sent, alios innocentes, qui forte sub manus veniunt; in iudiciis ira & condemnatoriis calculis persequantur. legendum enim ἀφῆκα. KÜHN.

Εἰς τοὺς ὑπὸ χ. &c.] H. Steph. hic: Ex Demosthene. vid. in Thesuro. ubi ait illa verba esse in 2 Philipp. crit itaque hic emendandum ἀφῆκα, tertia persona, ut est apud Dem. JUNG.

¹⁰⁰ Ὀμηρος] Ὀδυσσ. α. Comm. avi c. 563. JUNG. 1 Τὸ κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ.] Aqua manibus data ante convivium. δούαι κατὰ χεῖρὸς etiam simpliciter dicitur. Coena peracta ἀποσιτίσθαι erat proprium verbum, ut notant Grammaticorum Filii. KÜHN.

2 Χεῖρὸς] P. R. χερῶν. SEB. 3 Χερνίβασθαι] In C. A. statim sequitur in margine: Ἀριστοφάνης δὲ ad εἶπεν. dein textus: ἀποχειροβίωτος. Suidas habet & ἀποχειροβίωτος. C. V. καινῶν. KÜHN.

Χερνίβασθαι] Τὸ χερνίβασθαι videtur etiam Homero tribuere MS. & certe Ἰλ. α. v. 449. est χερνίβασθαι δ' ἔπιτα, καὶ οὐλοχότας ἀνέλαστο. ut itaque χερνίμματα tantum Philonidi accepta referas. JUNG.

4 Φιλωνίδης] Sæpius hoc nomen in Polluce occurrit, & semper per ω vulgatum est, semperque contigit ut illa in MS. nostro deficerent, præter unicum locum supra II. 24. ubi MS. Φιλωνίδης per ο. Verum rectius per ω, ut & Suidas habet, de hoc Comico agens: & hic itaque emendabimus Φιλωνίδης. JUNG.

5 Ἀμεταχειρίστων] Repub. inaccessible, nisi fallor. CAMERAR.

Non manibus contactis communibus bonis] Camerar. Republica inaccessible, nisi fallor. SEB. 2.

Ἀμεταχειρίστων] Avus Comm. cap. 565. republica, interpretatur, inaccessible, nisi fallor. MS. ut vidisti, habet longe aliter, ex quo fortasse viri docti eruent aliquid rectius. JUNG.

6 Ἀποχειροβίωτος] Vid. infra VII. 7. ὁ ἀπὸ τῶν χειρ. Psalm. CXXVII. 2. τοὺς πότους τῶν καρπῶν σου (Aquil. κόποι καρπῶν σου. Symm. κόποι χειρῶν σου) φάγεται. SEB.

Ἀποχειροβίωτος] Ἀποχειροβίωτων ex MS. reponendum. amat enim nolter, ipsos casus quibus Auctores utuntur adferre. Sic vero Xenoph. lib. VIII. Cyrop. τῶν μὲν οὐ σαφῶς ἀποχειροβίωτων. JUNG.

7 Χειρόμακρος] Varro lib. V. de L. L. mantelium

le. manus dextra, de alicujus arte manuarum. Et Polycleti manus, pro statua: & Apellis manus, pro pictura. Manus militaris, & multa manu, multimanus, & magnum subsidium, manuum extensio, contraria manuum tensio, manuum suffragium. manus levare, manum intendere, manibus refragari. centimanus. Longimanus, ut Hydaspis Darius, juxta Polyclitum. * aut Xerxes, juxta Antileontein. aut Oclus, qui Artaxerxes dictus est. fortassis ob hoc quod vires maxime intendit, aut quod dextram manum longiorem aut fortiorem habuit, vel utraque. A manibus vero & Chirothecæ apud Xenophontem dicuntur. & Manicata tunicæ. Et Opus manuarum, apud Demosthenem. Et Χειρώνακτες, id est, Artifices manuarii, apud Sophoclem. Et Manuarium artificium, apud Herodotum. Et Mansuetus, apud Demosthenem, & Animalia mansueta. * Hyperides vero in libro De Lycophrone, hoc quod multi chirographum vocant, Manum nominavit, sic dicens, Neque propriam negare manum possibile est. Est etiam bellicum ad navalem pugnam instrumentum, cherosiderium. Herodotus, Manicas dixit. Hipponax vero Mancum vocavit, qui una manu privatus est. Χειρόδοτον vero, est sum-

μακτρον, χεῖρ δεξιά, ἐπὶ χειροτεχνίας τινές. καὶ Πολυκλείτου χεῖρ, τὸ ἀγαλμα. καὶ Ἀπελλοῦ χεῖρ, ἡ γραφή. χεῖρ στρατιωτικὴ, καὶ πολλῆ χειρὶ, πολύχειρ, καὶ πολυχειρία, χειροτονία, ἀντιχειροτονία, ἐπιχειροτονία, χειροτονεῖν, ἐγχειροτονεῖν, ἀντιχειροτονεῖν. ⁸ ἑκατόγχειρ, ⁹ μακρόχειρ, ὡς ὁ ¹⁰ Ἰστάσπου Δαρεῖος, κατὰ τὸν Πολύκλειτον. * ¹¹ ἢ ὡς Ἐέρξης, κατὰ Ἀντιλέοντα. ¹² ἢ ὡς Ὀχρος, ὁ ἐπικληθεὶς Ἀρταξέρξης. ἴσως ὅτι καὶ τὴν δύναμιν ¹³ ἐξέτεινεν ἐπὶ πλείστον, ¹⁴ ἢ ὅτι τὴν δεξιὰν εἶχε προμηχεστέραν, ἢ τὴν ἀριστεράν, ἢ καὶ ¹⁵ ἀμφοτέρας. ἀπὸ χειρῶν δὲ, καὶ ¹⁶ χειρίδες, παρὰ Ξενοφῶντι. καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες. καὶ χειροποίητον, παρὰ Δημοσθένει. καὶ χειρώνακτες, παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ χειρωναξία, παρὰ ¹⁷ Ἡρόδοτῳ. καὶ ¹⁸ χειροθήης, παρὰ Δημοσθένει, χειροθήη ¹⁹ ζῶα. * ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ ²⁰ Λυκόφρονος, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀνομαζόμενον χειρογράφον, ²¹ χεῖρα ὀνόμασεν εἰπὼν, οὕτε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα δυνατὸν ἀρνήσασθαι. ἔστι δὲ καὶ ²² ναύμαχον ὄπλον, χειροσιδήριον. χειροπέδας, Ἡρόδοτος εἶρηκεν. Ἰππώναξ δὲ, ²³ χειρόχων, τὸν τὴν χεῖρα πετηρωμένον. ²⁴ χειρόδοτον

quasi manuerium, ubi manus tenentur. post χειρόμακτρον in C. A. sequitur hoc marginale: καὶ χεῖρ στρατιωτικὴ καὶ πολλῆ χειρὶ καὶ χεῖρ δεξιά ἐπὶ χειροτεχνίας τινός καὶ Π. χ. τ. α. καὶ Ἀπελλοῦ χεῖρ. haecenus margino. post in textu, χειροτονία, ἀντιχειροτονία, πολύχειρ, μακρόχειρ ὡς ὁ Ἰστάσπου Δ. (& C. V. ita legit) καὶ ὁ Ἐέρξης ἢ ὡς Ὀχρος ὁ κληθεὶς Α. Ἰστάσπου legit ex *Lallantio*, qui amnem Hydaspem ex eo dictum scribit, *Valesius*. Kühn.

8 Ἐκατόγχειρ] *Ἐκατόγχειρες caeli & terræ filii tres: Briareus, Gyges, & Coeus*, ut refert *Apollodorus* in princ. Biblioth. *Hesiodus* quoque *Theog.* 149. sed paulo aliter: consule igitur *Lambini* observationem ad *Odar.* 17. lib. II. *Horatii*. Ceterum *Briareum* *Homerus* ἑκατόγχειρον vocat *Iliad.* α, 402. *Virgil.* *centum-geminitum* *Æn.* VI, 287. SEB.

9 Μακρόχειρ] *Plutarch.* princ. *Vit. Artax.* μακρόχειρ ἐπικαλεῖτο, τὴν δεξιὰν μείζονα τῆς ἐτέρας ἔχων. Ipse autem *Artax.* interrogatus de causa istius cognominis, respondit: ὅτι τὸ προσβῆναι τοῦ ἀφιλεῖν βασιλικώτερον ἴσται. ut narrat idem *Plut.* *Apophth.* fol. 105. *Samitar.* etiam ad potentiam magnitudinem refert, quo fecerit *Ovidii* hoc *Heroid.* XIV, 166.

10 Ἰστάσπου] *Ἰστάσπου* omnino legendum, ut bene etiam MS. JUNG.

11 ἢ ὡς Ἐέρξης] A. οἶος Ἐέρ. ἢ ὁ Ἀρταξ. SEB.

12 Ἐξέτεινεν] C. A. ἐξέτειναν, ut ad plures referatur. Kühn.

13 ἢ ὅτι τὴν δεξ.] Pulchre cum trito illo conveniunt: *Ἀν περὶ τῶν μακρῶν χεῖρῶν εἶναι τοὺς βασιλείας?* ἢ οὐκ οἶδας μακρόχειρας εἶναι τοὺς βασιλείας; JUNG.

14 Ἀμφοτέρας] Post ἀμφοτέρας C. A. habet ἔχων, deinde ita pergit: ἀπὸ χειρῶν δὲ χ. χειρίδες καὶ χειριδωτοὶ χ. χειρώνακτες, χειρωναξία παρ' Ἡρόδοτῳ χειροθήη ζ. ναύμαχον ὄπλον χειροσιδήριον, manus ferrea. deinde in margine *χειροπέδας*, in textu vero *Ἡρόδοτος* εἶ. Kühn.

* Ἀμφοτέρας] *Falckenburgius* noster addit quæ paulo superius jam adcrant: οἱ δὲ ὅτι τὴν δύναμιν ἐπὶ πλείστον ἐξέτεινε.

15 Χειρίδες] *Locus Xenoph.* videtur esse lib. VIII. *Paid.* de *Cyzo*: τὰς δὲ χεῖρας ἔξω τῶν χειρῶν εἶχε. vel hic cod. lib. extremo de *Perfarum* mollitie: ἀλλὰ καὶ περὶ ἀκραῖς ταῖς χερσὶ χειρίδας διασείας, καὶ δακτυλῆρας ἔχουσι. χειροποίητον etiam *Thucydides* lib. II. *Evgyrr.* καὶ ἐγένετο φλόξ τοσαύτη ὅσον οὐδὲς παῖς γε ἐκείνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδε. JUNG.

16 Ἡρόδοτῳ] *Herodoti* locus ex *Euterpe* affertur ab avo Comm. cap. 571. JUNG.

17 Χειροθήης] MS. bonitas se iterum ostendit, quum habeat *χειροθήεις*, hoc enim casu apud *Demosth.* *Olynth.* III. legitur. JUNG.

18 Ζῶα] Inde MSS. ναύμαχον ὄπλον, χειροσιδήρια (A. χειροσιδήρια) χειροπέδη, χειρόχωνος ὁ τὴν χεῖρα πετηρωμένος, παρὰ Ἰππώνακτι χειρόδοτον δάν. SEB.

19 Χεῖρα] Vide *Artemidor.* lib. I. *Ovirocr.* cap. 44. & ibi *Rigaltium*. Ad verba *Hyperides H. Steph.* hic adnotavit: *Gall. nier su main.* Saue & Germani sic utuntur in sua lingua. JUNG.

20 Ναύμαχον] MS. rectius ναυμάχον & χειροσιδήρια. Sic supra I. 137. MS. δόρατα ναυμάχον. Et *Cominavi* cap. 569. agnoscit *χειροσιδήρον*, sunt vero eadem quæ supra I. 120. χεῖρες σιδηραί. JUNG.

21 Χειρόχωνος] C. A. χειρόχωνος ὁ τὴν χεῖρα πετηρωμένος παρ' Ἰππώνακτι. Kühn.

Χειρόχωνος] MS. καὶ χειρόχωνος Ἰππώναξ τὸν τ. JUNG.

22 Χειρόδοτον] C. A. δάνεισμα τὸ αἶεν συμβούλου, ita legit & C. V. Sed in C. A. ex correctione est συμβολαῖον, quod non displicere potest, quia *χειρόδοτον* est pecunia credita sine syngrapha, a manu scilicet in manum presentia data; apud *Ulpianum* *χειρέμβολον* dici videtur, symbolum quod navicularius conficit, & vel ipse in manum dat ei a quo merces in navem recipit, vel alius quem huic officio praeposuit. Kühn.

δὲ δάνεισμα, τὸ ἀνευ συμβόλου. ²³ χειρομάν-
 τεις, αἱ ἐκ τῶν χειρῶν μαντεύμεναι. ²⁴ χειριᾶν
 δὲ ἐκάλουν τὸ κατερρήχθαι τὰς χεῖρας, ἢ ἀλγεῖν
 ἐκ κόπου. ὅθεν καὶ χειρόποδες, οἱ τοὺς πόδας κα-
 153 τερρήγμενοι. * ²⁵ χειρονομῆσαι δὲ, τὸ ταῖν χε-
 ροῖν ἐν ῥυθμῶ κινήθηναι. ²⁶ Ἡρόδοτος δὲ εἴρηκεν ἐπὶ
 Ἴπποκλείδου τοῦ Ἀθηναίου, τοῖς ποσὶν ²⁷ ἐχειρονό-
 μησεν. ὁ δὲ Κρατῖνος, καὶ ²⁸ χειρονομησίοντας εἴ-
 πε. ²⁹ καὶ ἀκροχειρισμός, μελέτη τις ἐν παγκρα-
 τίῳ. ἀκροχειρίσασθαι, ³⁰ διαχειρίσασθαι, χρή-
 ματα διαχειρίσαι, ³¹ καὶ μεταχειρίσασθαι. καὶ
 154 διὰ χειρὸς ἔχειν τὴν πόλιν, καὶ ³² αὐτοχειρία,
 αὐτοχειρὶ, ³³ αὐτόχειρ ἐργάτης. * τὸ γὰρ πα-
 ρὰ Φιλίστῳ αὐτοχειρίσαντες, παμμίαρον. ἀχεί-
 ρωτον δὲ, Σοφοκλῆς εἶπε, τὸ ἀχειροῦργητον. ³⁴ δυσ-
 χεῖρωτα δὲ Δημοσθένης. ³⁵ ἐγχειρίθητον, Ἡ-
 ρόδοτος. ³⁶ ἐγχειρίτης, Ἀριστοφάνης. ³⁷ ἐπιχει-
 ρηταὶ δὲ, Θουκυδίδης. καὶ ³⁸ ἐγχειρητικωτέρους ἀ-

ptus extra symbolum. Chiromantes au-
 tem, quæ ex manibus vaticinantur. Χει-
 ριᾶν vero vocaverunt, manus confringi,
 aut dolere ob laborem. Unde & χειρὸ-
 ποδες dicuntur, qui pedes confregerunt.
 * Gesticulari vero dicitur, manus ad mo-
 153 dulationem movere. Herodotus autem
 de Hippoclido Atheniense dixit, Pedibus
 gesticulabatur. Cratinus vero, Manus
 concutientes dixit. Et ἀκροχειρισμός, est
 exercitium quoddam in pancratio. Col-
 luctari, perficere, pecuniam administrare,
 & animadvertere. urbem in sua tenere ma-
 nu, homicidium propria manu factum.
 propria manu, propria manu laborans.
 * Quod autem apud Philistum, αὐτοχει-
 154 ρίσαντες dicitur, omnino impurum est. Im-
 mansuetum vero, Sophocles Inexpugnabi-
 lem vocavit. Difficilem vero tractatu,
 Demosthenes dixit. Et in manus tradidit,
 Herodotus. Ἐγχειρίτης, id est, qui ma-
 nibus rem molitur, Aristophanes. Et Co-
 namina, Thucydides. & Virtutis studio-

Χειρόδοτον] MS. καὶ χειρόδοτον δαν. τ. α. συμβόλου.
 quod examinabunt Viri docti. H. Stephano sane non
 placuit vulgatum, qui hic ad oram suam conjecturam
 adposuit hanc, ἀπ. συμβολαίου; Hesychius χειρόδοτον
 exprobit ἀχρημάτιστον δάνειον. JUNG.

23 Χειρομάντεις] MS. καὶ χειρομάντεις.

24 Χειριᾶν] In Margine C. A. χειριᾶν usque ad ἰ-
 πε. C. V. χειριᾶν. KÜHN.

Χειρονομῆσαι] MS. χειρονομῆσαι δὲ ἐκ. JUNG.

25 Χειρονομῆσαι δὲ] C. A. margo: ἐπίσης δὲ καὶ χει-
 ρονομῆσαι τὸ ταῖν χειρῶν ἐν ῥυθμῶ κινήθηναι. C. V. ἐν-
 ῥυθμῶ. KÜHN.

Χειρονομησίοντας δὲ] MS. ita: ἐπίσης δὲ χειρονομῆσαι, τὸ
 τ. χ. ἐν ῥυθμῶ (legerim ἐν ῥυθμῶ) κιν. de his saltatio-
 nibus vide Rigalt. Not. ad Artemidor. lib. I. cap. 78.
 JUNG.

26 Ἡρόδοτος δὲ] C. A. margo: τοῖς ποσὶν ἐχειρονό-
 μησεν ἔφη. KÜHN.

Ἡρόδοτος] Post defunt in MS. εἴρηκεν s. i. τ. A. lo-
 cus Herodoti est Erotici, ut notavit avus Comm. c. 71.
 JUNG.

27 Ἐχειρονομῆσεν.] MS. post ἔχειρ. habet ἔφη, sci-
 licet Herodotus. tum statim sequitur, Κρατῖνος δὲ καὶ
 absque ὀ. JUNG.

28 Χειρονομησίοντας] C. V. dividit vocem, χειρο-
 νομησίοντας, eos qui manibus gesticulari discunt,
 vel cupiunt manuum suffragia dare. KÜHN.

29 Καὶ ἀκροχειρισμός] C. A. καὶ omittit, quid ἀ-
 κροχειρισμός vid. apud Suidam in ἀκροχειρίζεσθαι. dein-
 de omitta distinctione διαχειρίσασθαι χρήματα, pecu-
 niam tractare, avaritio praebebe publico. διαχειρίσαι non
 adest. KÜHN.

Καὶ ἀκροχειρισμός] MS. καὶ ἀκρ. δὲ τίς ἐστιν ἐν παγκρα-
 τιστῶ μελέτῃ καὶ ἀκροχ. καὶ διαχειρίσασθαι χρήματα,
 καὶ μεταχειρίσαι πράγματα καὶ δ. χ. i. optime μετα-
 χειρίσασθαι πράγματα. hinc infra IX, 150. inter συνόνυ-
 μα recententur πράγμα & μεταχειρισίς, ut ibi ex
 MS. emendo. De his verbis vide & avum Comm. c.
 572. JUNG.

30 Διαχειρίσασθαι, χρήμ.] A. & P. V. διαχειρί-
 σασθαι χρήματα. αὐτόχ. SEB.

31 Καὶ μεταχειρίσασθαι] Hic iterum incipit margi-
 nale in C. A. & post πόλιν definit. Uterque autem Codex
 legit μεταχειρίσασθαι πράγματα. διὰ χειρὸς ἔχειν τὴν π. est
 urbem praefidiis munire adversus subita belli. post πόλιν

in C. A. est αὐτόχειρ ἐργάτης, ἀχείρωτος δὲ &c. KÜHN.

32 Αὐτοχειρία, αὐτόχ.] Defunt αὐτοχειρία, αὐτο-
 χειρὶ in MS. Puto vero scribendum αὐτοχειρία, δα-
 τινο. Hesychius: αὐτοχειρία, τὸ τῆ ἰαυτοῦ χειρὶ ποιῆ-
 σαι τι. Demosthenes Orat. prima contra Aristogit. λα-
 βὼν αὐτὸς (γυναικα) αὐτοχειρία, πρὸς τὸ πωλητήριον ἀ-
 πήγαγε. dein MS. tantum αὐτόχειρ, καὶ τὰ ὅμοια.
 ἀχείρωτος &c. intermedia ἐργάτης & Philisti non ha-
 bet. Illud vero παμμίαρον, teterrimum Camer. hic
 interpretari adnotare voluit & H. Steph. Locus est
 Comm. cap. 573. ubi tamen addit avus: nescio utrum
 significatu an forma. JUNG.

33 Αὐτόχειρ ἐργάτης] Dubitet quispiam an non po-
 tius inter αὐτόχειρ & ἐργάτης ipse Pollux distinxerit.
 H. Steph. SEB.

34 Δυσχεῖρωτα] Iterum marginis hæc sunt usque
 ad Ξενοφῶν. KÜHN.

35 Ἐγχειρηθτόμενοι *] Depravatum ex ἐγχειρίστον.
 H. Steph. Herod. lib. V. fol. 207. (iva) τὸν ταῦτα μα-
 χαρησάμενοι ἐγχειρίστον παραδῶ. vid. & Camer. SEB.

Ἐγχειρηθτόμενοι *] C. A. ἐγχειρίδατον. C. V. ἐγχειρί-
 δατον. KÜHN.

Ἐγχειρηθτόμενοι *] Quid malum est verbi ἐγχειρηθ-
 τόμενοι, bene adpositus asteriscus loco non sano. A-
 vus Comm. cap. 574. adgnoscat ἐγχειρίστον, locum-
 que ex Terpsibora Herodoti adducit. MS. nosster pau-
 lo aliter, ἐγχειρίδατον. utrum malis, considera sis.
 Sed ne obliviscamur ejus quod prius ex Demosthene
 adfert, δυσχεῖρωτα inquam, extare illud moneo,
 quanvis in oratione quæ ipsi an vere tribuatur & nos-
 ter infra dubitat, in Ερωτικῶ inquam; ubi ista: ὅτι
 διὰ μὲν ἀργίας ἢ βαθυμίας καὶ τὰ πατελῶς ἐπιπολλῆς
 δυσχεῖρωτα ἐστὶ. JUNG.

36 Ἐγχειρίτης] Post ἐγχειρίτης C. A. & V. iterum,
 ἐγχειρίσεις. KÜHN.

Ἐγχειρίτης] MS. αὐτίως, ἐγχειρίτης, καὶ ἐγχειρίσεις,
 Ἀριστοφάνης. Sic diferte MS. video tamen H. Steph.
 in Thesaurο ἐγχειρητής velle scribi hoc verbi. JUNG.

37 Ἐπιχειρητὰ] C. A. ἐγχειρίται. C. V. ἐγχειρη-
 τὰ, quod melius. KÜHN.

Ἐπιχειρητὰ] Pro vulgato ἐπιχειρητὰ, H. Steph. hic
 emendat ἐπιχειρηταί. Locum ex lib. VIII. Thucydidi
 adfert in Thesaurο. MS. nosster habet hoc loco ἐγχει-
 ρηταί. JUNG.

38 Ἐγχειρητικωτέρους ἀρ. Ξενοφ.] Verum idem in

iores & solertiores, Xenophon. Et Conatus, Demosthenes, & Epicheremata. Et Enchiridion pro pugione, Xenophon. Dicitur etiam manus incontinens, vel continens. Opus vero ipsum, temperare, 355 praecipere. * Ipsa vero res, praecipitatio, praesumptio, prehensio & ansa, & tenaciter prehendere. A manibus etiam est, tangi, & tactus, & ut Plato dixit, ἄψις. tactum, intactum. Sed Ἀψῶσαι Poëtis concedatur. A digitis dicitur, roseos digitos habens. annuli, qui muliebres sunt. Annulorum sculptor, Annulorum sculptura, apud Platonem. Digitalium sculpsores, ut Demosthenes dixit. 356 * Et Digitalia, apud Xenophontem. In digitis constituere, pro supputare. & digitalis, numerus. Sed & Corybantes, digitos dici ferunt. nonnulli propter numerum, quod quinque sint. alii vero quod

ρετῆς, Ξενοφῶν. 39 καὶ ἐγχειρήματα, Δημοσθένους, καὶ ἐπιχειρήματα. ἐγχειρίδιον, τὸ ξίφος, 40 Ξενοφῶν. λέγοιτο δ' ἂν, χεὶρ ἀκρατῆς, ἢ ἐγκρατῆς. καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς, κρατεῖν, ἀκρατεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι. * καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀντίληψις, ἀντιλαβή, καὶ λήψις, καὶ λαβή. καὶ ἀπρίξ ἀντιλήφθῆναι. ἔστι δὲ ἔτι ἀπὸ χειρῶν, ἀψασθαι, ἀφή. καὶ ὡς Πλάτων, ἀψις. ἀπτὸν, ἀναφές. τὸ γὰρ 41 ἀφᾶσθαι, ποιηταῖς δεδῶσθαι. Ἀπὸ δακτύλων, 42 ῥοδοδάκτυλος. καὶ δακτυλίδια, τὰ γυναικεία. δακτυλιογλύφος, 43 δακτυλιογλυφία, παρὰ 44 Πλάτωνι. καὶ 45 δακτυλοδεικτεῖτε, ὡς Δημοσθένους. * 46 δακτυλήθρα, ὡς Ξενοφῶν. ἐπὶ δακτύλων θεῖναι, τὸ λογίσασθαι. καὶ δάκτυλος, ὁ 47 ῥυθμός. καὶ τοὺς 48 ἰδαίους δακτύλους κεκλήσθαι λέγουσιν· οἱ μὲν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ὅτι πέντε. οἱ δὲ, κατὰ τὸ τῆ

IV. Ἑλλην. fol. 539. sic usus est hoc verbo de Diphrida Lacedaemonio: ἦν δὲ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ εὐχάρις τε οὐχ ἦπτον τοῦ Θίμβρονος, μάλλον δὲ συντεταγμένος, καὶ ἐγχειρητικώτερος στρατηγός. CAMER.

39 Καὶ ἐγχειρήματα] Hæc & duo vocabula quæ sequuntur non agnoscit C. A. deinde ἐγχειρίδιον τὸ ξίφος. λέγοιτο. δ' ἂν χεὶρ ἀκρατῆς ἢ ἐγκρατῆς καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ἀπὸ χειρῶν, ἀψασθαι καὶ ἀφή, καὶ ὡς Πλάτων ἀψις καὶ ἀπτὸν καὶ ἀναφές καὶ τὰ ὅμοια. ἀπὸ δὲ ἀγκύλων γαλιεργῶν καὶ ἀπὸ πήχειων (C. V. πήχειων) ῥοδοδάκτυλος (C. V. qui & lectionem & ejus ordinem habet, subdit, καὶ τὰ ὅμοια) hic definit margo C. A. qui incepterat a λέγοιτο δ' ἂν & sequitur deinde in Utrouque Codice ἀπὸ δὲ δακτύλων. KÜHN.

Καὶ ἐγχειρήματα] Desunt: καὶ ἐγχ. Δ. καὶ ἐπιχ. in MS. deim sequitur hoc ordine: interiecta enim Demosthenis dixi desse] λέγοιτο &c. Xenophontis locum ex Ἑλλην. β'. adducit avus Comm. cap. 574. Idem Xenophon & lib. IV. ἀναβ. ἐκδύτης δὲ ἔφασαν ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνά ὡς νευσόμενοι διαβαίνου, detranantibus flumen. & initio lib. II. Ἑλληνικ. ἀναλαβαὶν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἀνδρας πιντεκαίδεκα, ἐγχειρίδια ἔχοντας. & ibid. inferius. Placet quæ sequuntur, ut se habent in MS. describere omnia: sunt enim sæpius alio posita ordine: λέγοιτο δ' ἂν καὶ χεὶρ ἐγκρατῆς ἢ ἀκρατῆς, καὶ τὰ ὅμοια ἔστι δὲ ἀπὸ χειρῶν ἀψασθαι, καὶ ἀφή, καὶ ἀψις ὡς Πλάτων, καὶ ἀπτὸν, καὶ ἀναφές καὶ τὰ ὅμοια ἀπὸ δὲ ἀγκύλων, γαλιεργῶν, καὶ ἀπὸ πήχειων ῥοδοδάκτυλος, καὶ τὰ ὅμοια ἀπὸ δὲ δακτύλων, ῥοδοδάκτυλος, καὶ δακτυλίδια τὰ γυναικεία καὶ δακτυλιογλύφος καὶ δακτυλιογλυφία παρὰ Πλάτωνι. καὶ ἐπὶ δακτύλων θεῖναι, τὸ λογίσασθαι καὶ δακτυλήθρας. καὶ δάκτυλος ὁ ῥυθμός: καὶ δακτύλους φασὶ τοὺς ἰδαίους: οἱ μὲν ὅτι κακίνοι πέντε ἦσαν οἱ δὲ ὅτι πάντα τῆ ῥέα ὑπῆρέτου καὶ δακτυλοδόχου δὲ συγκλεισθέντες οἱ τέτταρες δάκτυλοι τὸ δὲ α. ἀψις, ut sæpius in *Rhemenide* Platonis: ἀπτὸν, ut in *Timeo*: σωματικῶδες δὲ καὶ ὁρατὸν ἀπτὸν τε διὰ τὸ γενόμενον εἶναι. &c. mox οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἀπτὸν. & ἔπε. JUNG.

40 Ξενοφῶν] Falckenburgius nolter iterum plenius hoc modo: Ξενοφ. αἰσχροὺν δὲ καὶ τὰς ἰστηρίας.

41 Ἀφᾶσθαι] *Hlad.* ζ, 322. --- καμπύλα τῆς ἀφᾶσθαι.

Schol. ψηλαφᾶντα ἢ λαμπρυνοντα. SEB.

42 Ῥοδοδάκτυλος] Falckenburgius addit, δακτύλιος ποτὶ ῥοδοδάκτυλος.

43 Δακτυλιογλυφία] P. V. δακτυλιογραφία Πλάτωνι. SEB.

Δακτυλιογλυφία] Δακτυλιογλυφία, ut recte habere puto vulgata, locus Platonis est *Alcibiade* α', ut indicant Comm. avi cap. 603. Locum adscribo: καὶ γυμναστικῆ μὲν χειρῶν δακτυλιογλυφία δὲ χειρὸς &c. ἐπιμειλομεθα δακτυλιογλύφου meminit & infra VII, 108. & 179. JUNG.

44 Πλάτωνι.] In C. A. mox ἐπὶ δακτύλων θεῖναι, τὸ ἀριθμῆσαι, καὶ δάκτυλος ὁ ῥυθμός. KÜHN.

45 Δακτυλοδείκται] H. Steph. δακτυλοδείκτης, qui digito monstrat. *Poll.* Sed *Camerar.* legit δακτυλοδεικτεῖται. *Demosth.* contra *Aristog.* fol. 499. ἀλλ' ὅτι δακτυλοδεικτεῖται, ἐπὶ τὸ ποηρότατον τῶν ὄντων πάντων δεικνύει; an quod digitis enim monstratis, enim monstrare vultis omnium mortalium improbissimum? *Xiphil.* in *Nerone* fol. 275. ἰδακτυλοδείκτον αὐτοὺς ἀλλήλοις. Legitur etiam alibi, ut monet *Casaub.* ad illud *Persii*, Sat. I, 28.

At *pulerum est digito monstrari* & *dicier* hic est. Alias *medii* potissimum *digiti* porrectione res probroscæ indicantur, ut docet rursum *Casaub.* ibi: *infamè digito* &c. Sat. II, 33. adducto e *Dione Chryso.* εἰ τις αὐτῶν παραγένοιτο εἰς πόλιν, ἐν ἢ πάντες, ὁ, τι ἂν δεικνύοι, τῷ μισθῷ δακτύλῳ δεικνύοι. *Orat.* 33. fol. 405. vid. *pron. medium ostendere digitum.* SEB.

Δακτυλοδείκται] Est quidem hoc nusquam in C. V. legendum nihilominus ex ipso *Demosth.* δακτυλοδεικτεῖται a δακτυλοδεικτίῳ. KÜHN.

Δακτυλοδείκται] Pro δακτυλοδείκται legendum erit δακτυλοδεικτεῖται, si ille est locus *Demosthenis* contra *Aristogit.* quem avus adfert Comm. c. 603. ἀλλ' ὅτι πέντε ταλάντων προσετιμῆσται, ἀλλ' ὅτι δακτυλοδεικτεῖται, ἐπὶ τῷ ποηρότατον τῶν ὄντων ἀπάντων δεικνύει. JUNG.

Δακτυλοδείκται] *Falckenburgius* nolter ex MS. legit δακτυλοδεικτῆται.

46 Δακτυλήθρα] C. V. habet δακτυλήθρας. KÜHN.

Δακτυλήθρα] De δακτυλήθρα locus *Xenoph.* est VIII. Παιδ. quem apud avum Comm. c. 601. videas licet. Non tamen inepte rescribamus δακτυλήθρας hic in *Polluce*, ipso nimirum casu, quo *Xenophon* usus, quum sic & MS. jubet. JUNG.

47 Ἀριθμός.] C. V. ῥυθμός etiam in C. A. incipit margin. ab καὶ δάκτυλος ὁ ῥυθμός καὶ δακτύλους φασὶ τοὺς ἰδαίους, οἱ μὲν ὅτι κακίνοι πέντε ἦσαν, οἱ δὲ ὅτι πάντα τῆ ῥέα ὑπῆρέτου. C. V. ὅτι πάντα τῆ ῥέα ὑπ. male. Cætera abfunt a C. A. KÜHN.

48 ἰδαίους, δακτύλους] Tolle comma qua quidem admonitione passim alibi etiam opus. SEB.

ῥέα πᾶνυ ὑπουργεῖν. ὅτι καὶ οἱ τῆς χειρὸς δάκτυ-
λοι ⁴⁹ τεχνῖταιί τε, καὶ πάντων ἐργάται. Ἀπὸ
δὲ ἀγκώνων, ⁵⁰ γαλιαγκών. καὶ ἀπὸ πηχέων,
εὐπηχῦς, ῥοδόπηχῦς, καλλιπήχῦς.

Rheæ omnia administrant. Unde etiam
manus digiti, Artifices, & omnium Opi-
fices dicuntur. A Cubito vero dicun-
tur, breviorum cubitum habens, bonum
cubitum habens, roseo cubito præditus,
pulchrum habens cubitum.

157

* 51 Περὶ τῶν διὰ χειρὸς
μέτρων.

λβ.

* De mensuris, quæ per manum
fiunt.

157
32.

Τῶν δὲ μέτρων, ἔστι μέντοι καὶ δάκτυλος.
⁵² Δόχη δὲ, συγκλεισθέντες οἱ τέσσαρες δάκτυ-
λοι, καὶ δακτυλοδόχη. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ ⁵³ πα-
λαιστὴ θηλυκῶς, καὶ παλαιστῆς ⁵⁴ ἀρσενικῶς.
⁵⁵ καὶ δῶρον, καὶ ἐκκαϊδεκάδωρα, τὰ ἐκκαϊδε-
καπάλαιστα. τὸ δὲ ἀπὸ καρποῦ ⁵⁶ ἕως ἄκρου
δακτύλων, ἢ πᾶσα χεὶρ, ὀρθόδωρον. Εἰ δὲ τοὺς
δακτύλους ἀποτείνας, ἀπὸ τοῦ μεγάλου πρὸς
τὸν ⁵⁷ σμικρότατον μετρεῖς, σπιθαμῇ τὸ μέτρον.

Mensurarum vero quædam & digitus
est. Et palmus, quatuor digiti conclusi.
qui idem & palæstis, in fœminino. & pa-
læstes, in masculino genere dicitur. Et
cornua ἐκκαϊδεκάδωρα, id est, sedecim
palmos habentia. Quod a junctura ad
summos usque digitos extenditur, tota sci-
licet manus, orthodorum appellatur. Si
vero extensis digitis a maximo ad minimum
mensuraveris, mensura hæc, spithame.

[Ἰδαίους, δακτύλους] De Idzisy dactylis eruditorum
princeps Casaub. I. Aſpen. V. JUNG.

[Ἰδαίους, δακτύλους] Addi poterit Rhodig. Antiq.
IV, 3. & XVII, 13.

[49 Τεχνῖταιί τε &c.] Hæc τεχνῖταιί τε &c. illustrat
Risallius Nor. ad Artemidor. lib. I. c. 44. JUNG.

[50 Γαλιαγκών] Auger Pollucem iterum noster Fal-
ckenburgius qui habet: γαλιαγκών κατὰ Ἀριστοτέλην.

[51 Περὶ τῶν &c.] Hic procul dubio genuinus locus
tituli qui in prioribus edit. est demum post vocem
ὀρθοδ. eodem hoc Segm. SEB.

[Περὶ τῶν &c.] Titulus ille non comparat in C. A.
KÜHN.

[Περὶ τῶν &c.] Titulum in MS. deesse (qui & in ante
vulgatis demum incipit infra paulo ante ista: Εἰ δὲ
τοὺς) ex iis quæ antea descripti, patet. habet itaque
hic ita MS. (ut etiam partim indicavi) καὶ δακτυλο-
δόχη δὲ οἱ τέσσαρες δάκτυλοι τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ π.
JUNG.

[52 Δόχη δὲ] Abest & hoc a C. A. deinde συγκλει-
σθέντες δὲ οἱ τ. δ. καὶ δακτυλοδόχη. KÜHN.

[Δόχη δὲ] Περὶ δόχης & δακτυλοδόχης vide Matth.
Hofium lib. III. de mens. interval. cap. 4. in δόχη,
ubi numero 2 & 3 Pollucem hinc advocat. ut & eru-
ditiff. Jac. Capellum lib. I. de mensuris, definitione
4. JUNG.

[53 Παλαιστῆς θηλυκῶς καὶ παλαιστῆς ἀρσενικῶς] Henr.
Stephan. fuscipatur Poll. reliquisse scripturam: καὶ
παλαιστῆ ἢ παλαιστῆς θηλυκῶς &c. cum Eustathius:
τρίτον σπιθαμῆς (tertia spithamæ pars) τὸ δῶρον. ὃ λέ-
γεται καὶ παλαιστὴ θηλυκῶς, καὶ ὁ παλαιστῆς ἀρσενι-
κῶς. Iliad. fol. 343. Apud Philonem quoque illa for-
ma pag. 340. παλαιστὴ γὰρ παλαιστῆ, καὶ πῆχῦς πῆ-
χει ἴσα μεγέθει. Sed ibi M. S. παλαιστῆς. neque alie-
ter LXX. Exod. xxv. 3 Reg. vii. 2 Paral. iv. quod
observ. D. H. ad Phrygicum dicentem: παλαιστὴ τὸ
μέτρον καὶ θηλυκῶς λέγεται καὶ ἀνευ τοῦ ι. ἀμαθῆς δ'
οἱ λέγοντες σὺν τῷ ι, καὶ σὺν τῷ σ, παλαιστῆς ἀρσενι-
κῶς τῷ ἀβλητῇ. pag. 52. SEB. 2.

[Παλαιστῆς θηλυκῶς καὶ παλαιστῆς ἀρσενικῶς] Super-
scriptum in C. A. & V. τὸ δ' αὐτὸ καὶ παλαιστὴ θη-
λυκῶς καὶ παλαιστῆς ἀρσενικῶς. KÜHN.

[Παλαιστῆς θηλυκῶς καὶ παλαιστῆς ἀρσενικῶς] De
his vide etiam Hofium loco dicto n. 8. Ceterum non
injuria in vulgatis hærent viri docti, quum corrupta
sint. Ζημιος enim nomencl. in Palmis, ait: παλαι-
στῆ, δῶρον, παλαιστῆς Polluci, nisi sit erratum.
Et Nannæus ad Phrygicum in παλαιστῆ. παλαιστῆς
πιθιβετρί γενεῆς, ὃ παλαιστῆς γιγίλι προ palmis dicitur

Polluci: quamvis Henr. Steph. locum Pollucis libere im-
putat. Eustath. παλαιστὴ ὃ παλαιστῆς utroque gene-
re dici tradit, &c. Sic vero Henr. Steph. in Thesau-
ro scripsisse Pollucem fuscipatur: καὶ παλαιστὴ ἢ πα-
λαιστῆς θηλυκῶς. vides viros doctos dissentire inter se.
Quid igitur sequamur? si meum consilium vis, dum
cogitas πολλάκι καὶ κηפורὸν καίρια εἰπεῖν, suadeo re-
tineamus MS. lectionem, quæ est ista: καὶ παλαιστὴ
θηλυκῶς, καὶ παλαιστῆς ἀρσενικῶς. Sic itaque aman-
dabimus illud παλαιστῆς, quod alias nullum aucto-
rem habet: Ceterum παλαιστὴ & ex Hesychio, Eu-
stath. Suid. Etymologo (qui copiose) notum est. Xe-
noph. Cynegetico: ἔϋλον &c. πῆχος παλαιστῆς. &c.
& alterum παλαιστῆς noster Pollux etiam infra firmas
IV, 165. ubi ἐπημέριον δὲ, οἱ παλαιστοὶ παρὰ τοῖς
Ἀττικοῖς. Si modo non aliud ibi intelligit. Sed ad-
notamus potius locum infra IV, 170. ubi in vulgatis
illud, de quo controvertunt, παλαιστὴ, in MS. ad
alterum παλαιστῆς. JUNG.

[54 Ἀρσενικῶς] Post ἀρσεν. MSS. καὶ ἐκ τῆς διζήσεως,
ἀμφιζήσεως, ὁ ταῖς &c. ut sequitur in fine Segm. 159.
illis ei δὲ τοὺς δακτ. quæ sunt sub finem Segm. 157.
cum sequentibus novem versibus rejectis post ἀρσενι-
κειου, quod demum occurrit infra Segm. 161, & de
intermediis non paucis profus omisiss. SEB.

[55 Καὶ κέρα ἐκκαϊδεκάδωρα] C. A. & V. καὶ δῶρον
καὶ ἐκκαϊδεκάδωρα τὰ ἐκκαϊδεκα πάλαιστα. KÜHN.

[Καὶ κέρα ἐκκαϊδεκάδωρα] Vide doctiff. Capellum lib.
I. de mensuris, definitione 5. ubi Homeri verba a
Polluce, ut ait, & Hesychio citata ex Ἰλ. ὃ. confide-
rat. MS. lectio tamen mihi magis placeat, licet sine
illo κέρα Homericis concepta, quæ est hæc: καὶ δῶρον,
(pro vulgato κέρα) καὶ ἐκκαϊδεκάδωρα, τὰ ἐκκαϊδεκα-
πάλαιστα. τ. pro qua profecto vulgata sordet. Vidit
& avus meus, qui Comm. cap. 590. ita habet: Ἰλ.
αὐτὸν δ. κορυμὰ sunt ἐκκαϊδεκάδωρα id est, ut interpre-
tatur, ἐκκαϊδεκαπάλαιστα. JUNG.

[Καὶ κέρα ἐκκαϊδεκάδωρα] Falckenburgius nolter pro
κέρα, δῶρον habet.

[56 ἕως ἄκρου] ἕως ἄκρου δακτύλων ἢ πᾶσα χεὶρ ὀ-
ρθόδωρον. KÜHN.

[ἕως ἄκρου] De ὀρθόδωρον hinc & Hofium lib. III. de
mens. interv. cap. 4. mem. 5. in ὀρθόδωρον. & Capel-
lus dicta definitione quinta. Verum & hic MS. nol-
ter melius hæc ita habet: τὸ δ. α. κ. ι. ἄκρου δ. ἢ
πᾶσα χ. ο. JUNG.

[57 Σμικρότατον] MSS. μικρ. SEB.

[Σμικρότατον μ.] C. A. μικρότατον μετρεῖς. KÜHN.
Σμικρότατον] MS. πρ. τὸ μικρότατον μετρεῖς, σπ.

158 * Quod si magnum digitum indici obtinens mensuras, hac mensura, lychas dicitur. Ab exteriori vero cubiti prominentia ad medium usque digitum, interval- lum hoc, cubitus. Si autem digitos con- traxeris a cubito ad ipsos, mensura hac, πυγών, si vero concludas, πυγμή. Si vero utraque extendas manus, ut etiam pectus his commensuretur, orgyia nomi- natur. Manuum vero alia secundum po- sitionem dextra, * alia sinistra, scæa, lava. Dexter, Dextre. Ἐπιδέξια vero quid sit, manifestum est apud Platonem. Dextre aliquid remorari, non scite ad manum. apud Lyfiam vero, quod a dextra manu est, ut, Introeuntibus ad Nemeam consistit ad dextram. apud Eupolim vero, propinationis modus est, ut, Quando bibunt ἐπιδέξια. Ambidexter, qui utrisque manibus dextre laborat, qui & scæva dicitur. dextram prehendere. * Xenophon

* εἰ δὲ τὸν μέγαν δάκτυλον τῷ λιχανῶ⁵⁸ ἀντιτείνει- 15
ας, τὸ μέτρον⁵⁹ λιχάς. ἀπὸ δὲ τοῦ⁶⁰ ὠλεκράνου
πρὸς τὸ τοῦ μέσου δακτύλου ἄκρον, τὸ διάστη-
μα⁶¹ πῆχυς. εἰ δὲ⁶² συγκάμψεις τοὺς δακτύ-
λους ἀπ' ἀγκῶνος ἐπ' αὐτοὺς, πυγῶν τὸ μέ-
τρον. εἰ δὲ συγκλείσεις, ⁶³ πυγμή. εἰ δ' ἄμφω
ταῖς χεῖρας ἐκτείνεις, ὡς καὶ τὸ στέρνον αὐταῖς
συμμετρεῖν, ⁶⁴ ὀργυῖα τὸ μέτρον. χειρῶν δὲ, ἡ
μὲν⁶⁵ δεξιὰ, κατὰ τὴν θέσιν. * ἡ δὲ ἀριστερά, 15
σκαῖα, λαία, εὐώνυμος. καὶ δεξιὸς, ἐπιδέξιος.
καὶ δεξιῶς, ἐπιδέξιος. τὸ δὲ ἐπιδέξια δηλοῖ
⁶⁶ παρὰ μὲν Πλάτωνι τὸ δεξιῶς ἀναβάλλεσθαι
δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια. παρὰ δὲ Λυσία,
⁶⁷ τὸ ἐκ δεξιᾶς χειρὸς, Εἰσιόντων πρὸς τῇ Νεμεῖα,
ἔστηκεν ἐπιδέξια. παρὰ δὲ Εὐπόλιδι, ⁶⁸ προπέ-
σεως σχῆμα. ὅταν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια. ⁶⁹ ἀμ-
φιδέξιος, ⁷⁰ ὁ ταῖς δυσὶ χερσὶν ἐνεργῶν δεξιῶς.
71 περιδέξιος, ⁷² δεξιῶσασθαι. * Ξενοφῶν δὲ εἰ- 16

de σπιθαμῇ vide Hoff. lib. III. de mens. interv. cap. 4. tmem. 3. & Capell. definitione 6. lib. I. de mens. JUNG.

58 Ἀντιτείνεις] Ἀντιτείνεις Vossii Codex. ἀντιτείνεις legit C. A. ab ἄλλοις ἀντιτείνεις, pro communi ἀντιτείνεις, si pollicem erectum tendas adversum indicem. ut mox ἐκτείνεις. KÜHN.

Ἀντιτείνεις] MS. ἀντιτείνεις. JUNG.

59 Λιχάς] De hoc vide Hoff. dicto lib III. cap. 4. tmem. 4. & Foes. Oecon. Hippocr. in λιχανός. JUNG.

60 Ὀλεκράνου] C. V. ὀλεκράνου. exinde C. A. πρὸς τὸν μέσον δάκτυλον ἄκρον. KÜHN.

Ὀλεκράνου] MS. iterum variat, & sic habet: ἀπὸ δὲ τοῦ ὀλεκράνου πρὸς τὸν μέσον δάκτυλον ἄκρον &c. JUNG.

61 Πῆχυς] De hoc vide Hoffm dicto loco tmem. 7. & Capellum definitione 7. ubi distinguit inter πυγμὴν, πυγῶνα & πῆχυν. de quibus omnibus, ut qui novissime & doctissime de his scripsit, apud cum videbis: & definitione 8. & 9. etiam de πυγῶνι alias Hoffm tm. 8. & de πυγμῇ tm. 9. JUNG.

62 Συγκάμψεις] Ita P. R. & A. cum editi omnes συγκάμψ. SEB.

63 Πυγμῆ] Melius C. V. πυγμή. C. A. omittit, εἰ δὲ συγκλείσεις πυγμῆ. KÜHN.

Πυγμῆ] MS. recte πυγμή, ut etiam video Capellum agnoscere, quod reponatur itaque pro vulgato πυγμῆν. mox MS. εἰ δὲ α. JUNG.

64 Ὀργυῖα] C. A. ὀργυῖα τὸ μέτρον καλεῖται. KÜHN.

Ὀργυῖα] MS. ὀργυῖα καλεῖται τὸ μ. de qua Hoff. d. lib. III. cap. 4. tmem. 10. & Capell. definit. 13. JUNG.

65 Δεξιὰ] C. A. ἡ δὲ ἀριστερά καὶ λαία καὶ εὐώνυμος, ἐξ οὗ δεξιὸς, ἐπιδέξιος, τὸ δὲ ἐπιδέξια δηλοῖ. παρὰ μὲν Πλάτωνι τὸ δεξιῶς ἀναβαλίσθαι. ita Uterque Codex verbum exhibet; ipse Platonis locus non sub- jicitur, ut vulgata habet: est autem ex Theaeteto, ἀναβάλλεσθαι οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια ἐλευθέρως. notatur homo, qui pondum didicit mores urbanos adeo, ut nec vestem dextre possit componere, ut elegantiores solent. KÜHN.

66 Παρὰ μὲν Πλάτωνι, τὸ δεξιῶς ἀναβάλλεσθαι τι. ὅν ἐπισταμένους ἰπ.] In Theaeteto, ubi Plato comparans inter se hominem liberaliter eductum, & cum, qui liberali cultu caruerit, notas, quibus dignosci queant, profert. Ait inter alia, bonum illum bonis

prognatum, si ad servilia ministeria adhibeatur, ineptum & nihili futurum: alterius mores esse, τα μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τοῦ τὴν καὶ ὀξείως διακονεῖν ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια ἐλευθέρως. hominis qui salis quidem prompte & celeriter poterit obire ministeria: ceterum qui dextre, & ut liberum decet, vestem componere nesciat. vid. Casaub. in Athen. I, 18. SEB.

Παρὰ μὲν Πλάτωνι] Sequentia, κατὰ τ. θ. desunt in MS. pergit autem MS. hoc modo: ἡ δὲ ἀρ. καὶ λαία καὶ εὐών. ἐξ οὗ δεξιὸς, καὶ ἐπιδ. καὶ ἐπιδέξιος, sine δεξιῶς. δηλοῖ δὲ τὸ ἐπιδέξια παρὰ μ. Πλ. τὸ δεξιῶς ἀναβαλίσθαι, dein τι deest & desunt οὐκ ἐ. ε. verum in loco Platonis, quem ex ipsius Theaeteto adfert avus, est ἀναβάλλεσθαι. Ego vero audeam inde hanc Pollucis ita emendare, ut a Polluce scripta mihi persuadeo: Πλάτωνι τὸ δεξιῶς ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια: ut ipsum locum Platonis attulerit, sicut mox Lyfia & Eupolidis. Certe τὴ MS. non agnoscit. Locus Philosophi est fere circa medium dialogi: ubi tamen ἐπὶ δεξιᾶ in quibusdam exemplis legitur. MS. hic absque accentu habet scriptum. JUNG.

67 Τὸ ἐκ δεξιᾶς] C. A. τὸ οἶον ἐκ δεξιᾶς χειρὸς ἐστάναι. παρὰ δὲ Εὐπόλιδι προπόσεως σχῆμα ἴστι φησὶ γὰρ, ὅταν &c. ἐπιδέξια. C. V. προπόσεως ἴστι σχῆμα, φησὶ γὰρ ὅτ' αὐτὸν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια. hic etiam definit marginale C. A. quod inceperat supra Segm. 157. Plato initio lib. IV. de Republ. ἐπὶ δεξιᾶ πρὸς τὸ πῦρ διαπίπειν. KÜHN.

Τὸ ἐκ δεξιᾶς] MS. τὸ οἶον ἐκ δ. χ. ἐστάναι. Sed verba Lyfia dein desunt. JUNG.

68 Προπόσεως σχῆμα] MS. προπ. ἴστι σχῆμα, ὅτ' αὐτὸν δὲ πίνωσι, τὴν ἐπιδέξια. ἀμφ. vide de hac potatione avum Comm. cap. 592. JUNG.

69 Ἀμφιδέξιος] De ἀμφιδέξιος vid. Foes. Oecon. Hippocr. in eavoce. ubi ait, περιδέξιον Homero dici in- nuere (nostrum Pollucem) ἀμφιδέξιον, aut huic dictio- ni illani explicationem (περιδέξιος) adjungere. JUNG.

70 Ὁ ταῖς δ. χ.] Desunt, ὅ τ. δ. χ. ε. δ. in MS. JUNG.

71 Περιδέξιος] Kai pramittit C. A. idem quod am- phidexter Gl. ambimanus, alii equimanus. KÜHN.

Περιδέξιος] MS. καὶ περιδ. καὶ δεξ. desunt in MS. dein tres voces, Ξ. δ. εἴρηκε. JUNG.

72 Δεξιῶσασθαι] MSS. δεξιῶσασθαι τὸ διὰ τῆς δεξιᾶς λαβεῖν, καὶ δεξιᾶν π. SEB.

Δεξιῶσασθαι] C. A. δεξιῶσασθαι, δεξιᾶν δοῦναι ἢ λαβεῖν. KÜHN.

ρηκε, καὶ ⁷³ δεξιωσάμενος. ⁷⁴ δεξίωσις δὲ, τὸ δοῦναί τι, ἢ καὶ λαβεῖν. δεξιάν προτείνει, ⁷⁵ δεξιάν ἐμβαλεῖν, δεξιάν δοῦναι. ⁷⁶ καὶ δεξιάν πέμπει βασιλεὺς, ὡς Ξενοφῶν. καὶ ⁷⁷ μανθάνει δεξιά, ἤγουν τὰ σοφά, ⁷⁸ ὡς Ἀριστοφάνης. ⁷⁹ τὸ δὲ δεξίωμα μόνων τῶν μέτρων. ⁸⁰ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, σκαιῶς, ⁸¹ καὶ σκαιῶς ἐπίρρημα, ἀριστερός. τὸ δ' ⁸² ἐπαρίστερος, ⁸³ ἰδιωτικόν. ⁸⁴ τόγε ¹⁶¹ μὴν ἀμφορίστερος, Ἀττικόν. * ⁸⁵ τάχα δὲ καὶ ὁ ἀριστεροστάτης ἐν ⁸⁶ χορῶν προσήκοι ἀν τῆ ἀριστερᾶ, ὡς ὁ δεξιοστάτης, τῆ δεξιᾶ. ἀλλὰ καὶ ⁸⁷ ἐν δεξιᾶ εἰσπλέοντι, καὶ ὁμοίως ἐν ἀριστερᾶ. ἀπὸ δὲ ὀνύχων ⁸⁸ ἀκρων, ⁸⁹ ἀκρωνυχία, τὰ ἀκρα τῶν ⁹⁰ χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. ⁹¹ προσήκοι δ' ἀν οἴμαι δακτύλοις, καὶ τὰ ἀκρότατα, ἀκρωλένια,

etiam, Dextram prehensens dixit. Δεξιῶσις autem, est aliquid dare, aut accipere. Dextram prætere, dextram injicere, dextram dare. Et Dextram mittit Rex, ut Xenophon inquit. Et discit dextra, id est, sapientiam, secundum Aristophanem. Ipsa vero dignitas, ex solis mensuris petitur. A sinistra, sinister, & sinistre adverbium. lævus. Sed Ad sinistram, vulgare est. Ἀμφορίστερος vero, quod utraque manu lævum significat, Atticum est. * Tum etiam sinister in choro, ad sinistram pertinet. quemadmodum dexter, ad dextram. insuper & ad dextram adnaviganti, & sic de sinistra. Ab unguium vero summitatibus ἀκρωνυχία, manuum pedumque extremitates dicuntur. Digitis etiam, ut puto, assignari possunt, extrema, summitates, extremita-

73 Δεξιωσάμενος] Ut lib. VI. Παιδείας non longe a fine: καὶ ὁ Κύρος ἀγαθὸς αὐτὸν (*Abdaram*) καὶ δεξιωσάμενος, ἐπῆρετο τοὺς &c. Utitur & alias isto verbo ea significatione. ut lib. III. Παιδ. & alibi sæpe. Sic extremo lib. VIII. Παιδ. ubi *Cyrus* moritur, πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, καὶ οὕτως ἐπέλυθησεν. JUNG.

74 Δεξίωσις δὲ &c.] Defunt δεξίωσις δὲ το. & loco illorum MS. ita: καὶ δεξιάν δοῦναι ἢ (absque τι & καὶ) λαβεῖν. & statim ita sequitur: ἢ ἐμβαλεῖν, καὶ δεξιάν προτείνει. JUNG.

75 Δεξιάν ἐμβαλεῖν] Inter *Pythagora* symbola refertur: μὴ παντὶ (vel πολλοῖς) ἐμβάλλειν δεξιάν. *Plut.* Παιδ. fol. 6. & περὶ πολυφ. fol. 58. SEB.

Δεξιάν ἐμβαλεῖν] C. A. ἐμβαλεῖν καὶ δεξιάν πέμπουσι βασιλεῖ καὶ μανθάνει δεξιά οἷον τὰ σοφά; hoc superscriptum. in textu vero. καὶ μανθάνει δεξιά ἐκ τῆς ἀριστερᾶς; eadem lectionem affert & C. V. KÜHN.

76 Καὶ δεξιάν πέμπει] MS. δεξιάν (sine καὶ præcedenti) πέμπουσι βασιλεῖ, ὡς Ξεν. Locum *Xenophontis*, cui vacat, inquirat: si *Pollux* ipsa verba *Xenophontis* forte attulerit. Mihi tamen videtur hunc respexisse in lib. II. *Αναβ.* ἐν δὲ ταῦταις ἀφικνοῦνται πρὸς Ἀριαίον καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκαῖαι, καὶ πρὸς τοὺς σὺν ἐκείνῳ Περσῶν τινὲς παραβαρύνοντες καὶ δεξιὰς ἐπίοι παρὰ βασιλείας φέροντες, μὴ μνησικακῆσιν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατίας, μηδὲ ἄλλου μηδενὸς τῶν παροικουμένων. Locus est in *Agésilao Xenophontis*: Κότυς δὲ ὁ τῶν Παφλαγονίων ἀρχὼν βασιλεῖ μὲν οὐχ ἐπήκουσε δεξιάν πέμπουσι, φεβουμένος, μὴ ληφθῆις ἢ χρημάτα πολλά ἀποτίσειεν, ἢ καὶ ἀποθάνοι. JUNG.

77 Μανθάνει δεξιά] MS. μανθάνει δεξ. οἷον τ. σ. JUNG.

78 Ὡς Ἀριστοφ.] Defunt ὡς Ἀριστοφ. in MS. JUNG.

79 Τὸ *, δ' ἀξίωμα ἐκ μ.] Leg. τὸ δεξίωμα ἐκ μόνων τῶν μέτρων, *Dextima tantum metrum est.* *Eurip.* ὦ χρυσί, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς &c. *rescunia impens humani generis bonum.* vid. *Leop.* Emend. lib. III. cap. 2. SEB.

Τὸ *, δ' ἀξίωμα ἐκ μ.] C. V. καὶ δεξίωμα ἐκ. Vocabulum autem δεξίωμα venit ex *Metris Poëtarum*, qui cum δεξίωμα non quadraret, δεξίωμα usurparunt, si modo careat mendo. KÜHN.

Τὸ *, δ' ἀξίωμα ἐκ μ.] Pro ἀξίωμα, ubi asteriscus positus, avus *Comm.* c. 594. emendat δεξίωμα, atque totum locum mendosum esse. Sic pariter legit & *Leopardus* III. Emend. 2. de ceteris nihil addens. *Henr. Stephanus* hic crucem in ora signavit. Noster MS. ita habet, si viri docti exculparunt inde quod ulterius: καὶ (pro τὸ δ') δεξίωμα ἐκ μόνων μέτρων. JUNG.

Τὸ δ' ἀξίωμα] *Falckenbucius* noster, τὸ γὰρ δεξίωμα.

80 Ἐκ τῆς ἀριστερᾶς] Sequitur in C. A. ἐπαρίστερος καὶ Ἀττικῶς ἀμφορίστερος, σκαιῶς ἀριστερῶς λαβεῖν. deinde superscriptum ὁ ἀριστεροστάτης ἐν χορῶν (ὁ ἐν) ἀριστερᾶ καὶ ὁ δεξιοστάτης ὁ ἐν τῆ δεξιᾶ ἀλλὰ καὶ εἰς δεξιά εἰσπλέοντι καὶ εἰς ἀριστερᾶ. C. V. εἰς δεξιά, εἰς ἀριστερᾶ. *Thucyd.* lib. I. pag. 17. *Ἐπιδαμνός* ἵστυ πόλις ἐν δεξιᾶ εἰσπλέοντι &c. KÜHN.

Ἐκ τῆς ἀριστερᾶς] Defunt in MS. ἐκ τῆς ἀ. σ. JUNG. 81 Καὶ σκαιῶς ἐπίρρημα] Defunt in MS. καὶ & ἐπίρρημα, habetque MS. ita: σκαιῶς, ἀριστερῶς. τὸ δὲ ἐπ. JUNG.

82 Ἐπαρίστερος] Ita MSS. cum pr. ed. ἐπ. ἀριστ. ἰδιωτικῶν. inde *Phryg.* ἐπαρίστερον οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ σκαιῶν. ad quem vid. notat. *D. Hæsch.* SEB.

83 Ἰδιωτικόν] Σημαντίος ait *H. Steph.* ἰδιωτικόν. vide & *Nuptes.* ad *Phrynic.* in ἐπαρίστερον. JUNG.

84 Τόγε μὴν ἀμφορ.] Pro his τόγε μ. a. a. ita MS. Ἀττικόν δὲ τὸ ἀμφορίστερος. quod vero hic adfirmat *Pollux*, de eo dubitari posse ostendit *H. Steph.* adpend. de dial. Att. c. 16. tm. 4. JUNG.

85 Τάχα δὲ] In MS. defunt τάχα δὲ. non male forte: Certe *H. Steph.* hic ita adscripserat: *Cur dicis τάχα, quum videatur certum.* JUNG.

86 Χορῶν προσήκοι] *Χορῶν* pr. sine commate, quod commode absit. JUNG.

87 Ἐν δεξιᾶ εἰσπ.] MS. εἰς δεξιά εἰσπλέοντι, καὶ εἰς ἀριστερᾶ. JUNG.

88 Ἀκρων] Defunt ἀκρων in MS. JUNG.

89 Ἀκρωνυχία] *Suid.* ἀκρόνυξ, τὸ ἀκρον τῆς νυκτός, καὶ ἀκρωνυχία ὁμοίως διὰ τοῦ ὀ μικροῦ ἀκρόνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία τὸ ἀκρον τοῦ ὀνυχος, καὶ τοῦ ὀρους, διὰ τοῦ ὀ μεγάλου. SEB.

Ἀκρωνυχία] C. A. ἀκρωνυχία τὰ ἀκρα τῶν ποδῶν ἐπίς δὲ καὶ τὰ ἀκρόρια καὶ ἀκρόβια, ἀκρόβιαζόμη, ἀκρόφύσιον, καὶ ἀκροτελεύτιον καὶ τὰ ὅμοια. Pleraque nomina *Interpres* male accepit, meliora dabunt *Hæsch.* & *Glossæ Vesterum.* per ἀκρωνυχία per o legetem ἀκρωνυχία pro ω, ex duplici a. KÜHN.

Ἀκρωνυχία] In MS. est ἀκρονύχια, ut & supra monni. *H. Steph.* hic ita adnotavit: ἀκρονύχια per ω ait *Suidas* in hac significatione (ubi τὸ ἀκρον τοῦ ὀνυχος denotat) scribi, at ἀκρόνυξ & ἀκρονύχια in altera (ubi nimirum τὸ ἀκρον τῆς νυκτός.) vide *Suid.* in ἀκρόνυξ, & ἀκρόνυξ. avus quoque *Comm.* cap. 724. hanc differentiam exponit. JUNG.

90 Χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν.] MS. non habet χειρῶν, καὶ τῶν. Sed tantum τῶν ποδῶν. JUNG.

91 Προσήκοι] Προσήκοι &c. ἀκροκωλία. Hæc cum mediis in MS. defunt. JUNG.

tes,

tes, digitorum eminentia vel colluctatio pancratiastica, brachiorum eminentia, tubera, & prominentiæ. & apud Euripidem, Summa delibantes. Et Ultima extremitas, apud Thucydidem. & quæcunque alia a summitatibus nomen fortiuntur.

ἀκροδρυα, ἀκροχειρισμός, ⁹² ἀκροκαλία, ⁹³ ἀκρώρεια, ἀκροθίνια, καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, ἀκροθινιαζόμενοι, κατὰ τὸ ἀκροφύσιον. ⁹⁴ καὶ ἀκρατελεύτιον, παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκ τῶν ἄκρων.

162 * De thorace, & pectore, & qua circa hac sunt. 33.

* ⁹⁵ Περὶ θώρακος, καὶ ⁹⁶ στέρνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. 162 λγ'.

A collo vero usque coxendices, tota illa pars, thorax vocatur, & ὄλμος. quod vero sub clavibus, pectus. hujus interiora, præcordia. Sunt etiam armorum, pectoralia arma. pars paulo inferior, sternon. Plato vero partem a corde descendentem, Sternon vocat. Unde latister-nus pro eo, quod est Bonum pectus habens, dicitur. pectus impingere, & pectoralia. Et Sternomantin Sophocles vocat, quam nos Spiritum vaticum habentem dicimus. Pectoris autem medium, pectusculum. Quæ vero in pectore sunt, mammæ. Unde etiam excelsiores telluris loci mammæ vocantur. * Mammæ vero, & ubera, & mammillæ dicuntur. maxime vero Mulierum. Unde & lactantes, Nutrices vocantur. Lactare vero est, mammillas exhibere. Lactere autem est, lac

Ἀπό γε μὴν ἀυχένος, τὸ μὲν σύμπαν ἕως ἰσχίαν, θώραξ, καὶ ⁹⁷ ὄλμος. τὸ δὲ ὑπὸ τὰς κλείδας, στῆθος. τούτου ⁹⁸ τὰ ἐντὸς, ⁹⁹ ἐντοσθίδια. καλεῖται δὲ καὶ ἵππων ¹⁰⁰ προσθηθίδια ἴπλα. τὸ δὲ ὑποκαταβαῖνον, στέρνον. Πλάτων δὲ, τὸ ἀπὸ θυμοῦ καταβαῖνον, στέρνον. ² ὄθεν ³ εὐρύτερος, ⁴ ὁ εὐστερνος. προστερνίσασθαι, προστερνίδια. καὶ ⁵ στερνόμαντιν Σοφοκλῆς, ⁶ τὴν ἐγγαστρίμυθον καλουμένην. τῶν δὲ στηθῶν τὸ μέσον, ⁷ στηθύσιον. ⁸ τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς στέρνοις, μαστοί. ⁹ ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῆς γῆς ὑπερέχοντα, μαστοὶ ¹⁰ κέκληνται. * οἱ δὲ μαστοί, ¹¹ καὶ τιτθοὶ καλοῦνται, καὶ τιτ- 163 θία. μάλιστα ¹² δὲ ἐπὶ γυναικῶν. ἀπὸ τούτων, ¹³ τίτθαι, αἰ θηλάζουσαι. θηλάζειν δὲ καλεῖται, τὸ μαστὸν ἐπισχεῖν. θηλάζεσθαι δὲ, τὸ ἔλκειν

163 loci mammæ vocantur. * Mammæ vero, & ubera, & mammillæ dicuntur. maxime vero Mulierum. Unde & lactantes, Nutrices vocantur. Lactare vero est, mam-millas exhibere. Lactere autem est, lac

92 Ἀκροκαλία] Pro ἀκροκαλία videtur scribendum ἀκροκαλία, ut & avus habet Comm. cap. 75. & 724. & MS. supra II, 137. JUNG.

93 Ἀκρώρεια] MS. ita : ἐρεῖς δὲ καὶ ἀκρώρεια, καὶ ἀκροθίνια καὶ παρὰ. & postea mendosissime: Εὐριπίδῃ ἢ ἀκροθινιαζόμενοι, ἀκροφύσιον. JUNG.

94 Καὶ ἀκρατελεύτιον] MS. καὶ ἀκροτελ. καὶ τὰ ὁμοία. sicque hanc Sectionem finit. Thucydidis locum ex lib. II. Ζυγγοῦ. adfert avus Comment. cap. 724. JUNG.

95 Περὶ θώρ. &c] Hujus τμήματος titulus in MS. ita habet : Περὶ θώρακος, στέρνου, μαστῶν καὶ πλευρῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

96 Στέρνον] Στέρνον C. A. libenter enim ita utuntur vocabulo isto, etiam cum de uno pectore sermo est. Herodian. de Severo Imperatore: πολὺ ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον. KÜHN.

97 Ὀλμος] C. A. ὄλμος· ὄλμος in Gl. Pila, mortarium. KÜHN.

98 Τὰ ἐντὸς] C. A. & V. τούτου ἐντὸς. KÜHN.

99 Ἐντοσθίδια] C. A. & V. ἐντοσθίδια, Gl. ἐντόσθια ἰπτεσθία. KÜHN.

Ἐντοσθίδια] MS. ἐντοσθίδια. avus Comm. c. 730. habet, ἐντοσθία. MS. nostro suffragatur & Hesychius, ἐντοσθία, τὰ σπλάγγνα. JUNG.

100 Προσθηθίδια] C. A. τὸ δὲ ὑ. στέριον ὄθεν εὐρύτερος C. V. ita: προσθηθία. τὸ δὲ ἀπὸ θυμοῦ καταβαῖνον στέρνον καὶ εὐρυστ. KÜHN.

1 Ἰπλα· τὸ δ.] Defunt ἴπλα· τὸ δὲ ὑ. στ. Πλ. δὲ in MS. JUNG.

2 Ὄθεν] Pro ὄθεν, MS. καὶ. JUNG.

3 Εὐρύτερος] C. A. προστερνίσασθαι π. καὶ στερνόμαντιν Σ. τὸν καλούμενον ἐγγαστρίμυθον. KÜHN.

4 Ὁ εὐστερνος] Defunt ὁ εὐστ. in MS. dein est καὶ προστ. καὶ προστ. JUNG.

5 Στερνόμαντιν] Vid. Brod. miscell. VIII, 10. T. 4. Crit. pag. 72. SEB.

6 Τὴν ἐγγαστρίμυθον καλ.] MS. τὸν καλούμενον ἐγγαστρίμυθον. De engastrimythis vide Brod. IX. misc.

JULII POLLUCIS.

19. ubi & hunc Pollucis locum adducit. JUNG.

Τὴν ἐγγαστρίμυθον] Prolixus in explicatione vocis ἐγγαστρίμυθον est Rhodig. VIII. ant. 10. quem vide.

7 Στηθίνιον] A. & P. V. στηθύσιον. Casaub. in Athen. libro secundo, cap. 14. στηθίνιον apud Pollucem per η in secunda syllaba, medium est pectoris. στηθίνιον in Etymologico, perperam. at στηθία hic (in versu quodam Aristoph.) recte, pectuscula agnina. Frequens dictio apud Septuaginta, ut Levit. c. VII. & VIII. ac X. SEB.

Στηθίνιον] C. V. στηθύσιον. Hesych. Στηθίνιον in στηθός. KÜHN.

Στηθίνιον] MS. στηθύσιον. recte. Sic & Casaub. II. Athen. XIV. hic scribendum indicavit: ut & apud Etymologum. στηθύσιον etiam Phrygiis habet, & Nymphes. in suis Notis sic apud Etymologum & Pollucem etiam, adgnovisse videtur. H. Steph. hic in margine ex Aristotele etiam adnotavit ἀκροστίθιον, credo quod id omisium vidit a Polluce. adnotavit id & avus Comm. cap. 730. JUNG.

8 Τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς] MS. ἐπὶ δὲ (sine τὰ & τοῖς) στέρνοις, μαστοὶ κέκληνται. ἀφ'. JUNG.

9 Ἀφ' ὧν] C. A. ἀφ' οὗ καὶ τὰ τῆς γῆς ὑπερέχοντα μαστοί. KÜHN.

10 Κέκληνται] Deest in MS. vide alias de his μαστοῖς τῆς γῆς Casaub. III. Athen. 22. JUNG.

11 Καὶ τιτθοὶ κ.] C. A. καὶ τιθία μάλιστα ἐπιγυναικῶν. τὸ δὲ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς προκαρδίων. ἀπὸ δὲ τιτθῶν τίτθαι αἰ θ. θηλάζειν γὰρ κ. τ. μ. ε. θηλάζεσθαι δὲ τὸ ἔλκειν ἐξ αὐτῶν γάλα. hic definit marginale Cod. Aegin. quod inceperat ab ἀπὸ δὲ τούτων. KÜHN.

12 Δὲ ἐπὶ] Δὲ deest in MS. ut & sequentia etiam ἀπὸ τούτων &c. καλεῖται τὸ, cum mediis omnibus, ubi ea sic in MS. sequuntur: τὸ δὲ τοὺς ἐπ' αὐτοῖς, προκαρδίων. ἀπὸ δὲ τιτθῶν τιτθαὶ αἰ θηλάζουσαι· θηλάζειν γὰρ καλεῖται τὸ μαστὸν ἐπισχεῖν. θηλάζεσθαι δὲ τὸ ἔλκειν ἐξ αὐτῶν τὸ γάλα. τούτων δὲ τὸ ἄκρον, θηλή. ἀφ' οὗ τὸ θηλάξ· καὶ &c. JUNG.

13 Τίτθαι] Eodem accentu infra III, 41. & 50.

G g

τὸ ¹⁴γάλα ἐκ τῶν μαστῶν. τὸ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς, προκαρδίον. ¹⁵ τὸ ἄκρον τῶν μαστῶν, θηλή· ἔθεν καὶ τὸ θηλάζειν, καὶ θηλὴν ἐπισχεῖν. ὁ δὲ μελαινώμενος ¹⁶ περὶ θηλὴν κύκλος, Φῶς. ἡ δὲ πρῶ-
 164 τη τοῦ γάλακτος ¹⁷ ὑπ' αὐτὸ πῆξις, κύαμος. * τὸ δὲ ὑποπιμπλάμενον τοῦ γάλακτος, ¹⁸ κόλπος καὶ ἄσκιωμα. ¹⁹ μόνα δὲ ἐν στήθεσιν ἔχει μαστοὺς, ἄνθρωπος, καὶ νυκτερίς, καὶ ἐλέφας. καὶ οὕτω μὲν, ²⁰ ὁ Σολεύς. ²¹ ὁ δὲ Σταγειρίτης, τὸν ἐλέφαντα πρὸς τῷ στήθει φησὶν, οὐκ ἐν τῷ στήθει τοὺς μαστοὺς ἔχειν. ²² προκαρδίον δὲ, τὸ ὑπὸ τῷ στήθει ἔγκοilon, μαλακὸν, καὶ σαρκῶδες, κατὰ τὸ στόμα τῆς ²³ κοιλίας. ὑπέκειται δὲ τῷ χόνδρῳ τοῦ στήθους, ὁ ἔστιν ὀστοῦν ἐκπεφυκὸς τοῦ στήθους, ²⁴ καὶ λῆγον εἰς αὐτὸ τὸ τοῦ στήθους
 165 ²⁵ ἄκρον ὀστοῦν, ὁ καὶ ξιφοειδὲς καλεῖται. * ²⁶ τὸ δὲ ὑπὸ τὸ στέρνον ἔγκοilon, ὁ ²⁷ καλοῦσι ²⁸ σφαγὴν, καὶ ἀντικαρδίον ὑπ' ἐνίων ὀνόμασται. καὶ μὲν δὲ, ²⁹ τὸ μὲν ὑπὸ προκαρδίῳ, χόνδρος. τῷ δὲ ὑπὸ χόνδρῳ, ὑποχόνδριον. τούτοις ³⁰ δὲ, πλευραὶ πρόσκεινται ὀκτῶ, περιηγόμεναι εἰς τὰ νῶτα, μείζους τε, καὶ ἐλάττους. ὧν αἱ μὲν μείζους, γνήσαιοι καλοῦνται, ³¹ νόθοι δὲ, αἱ ἐλάττους, αἱ
 166 καὶ μάλιστα τῷ στήθει πλησιάζουσι. * τὸ δὲ ὑπὸ ταῖς πλευραῖς τῶν ὀστέων λῆγον ³² ὀστέον, χήτη, καὶ κενεῶν, καὶ ζώνη καλεῖται. ἀφ' ἧς ³³ τὸ ζώννυσθαι, ζῶμα, διάζωμα, διαζώννυσθαι. καὶ

e mammillis extrahere. Quod autem sub mammillis est, præcordium. Summum vero mammillarum, papilla. Unde & lactare, & papillam præbere dicitur. Subniger vero circa papillam circulus, Φῶς. prima autem sub hoc lactis constitutio, cyamus dicitur. * Pars vero lacte repleta, sinus, & uter. Solus autem in pectore mammillas habet homo, vespertilio, & elephas. sic quidem Soleus dicit. Stagiritus vero inquit, Elephantem juxta pectus, non in pectore mammam habere. Præcordium vero, est sinus, qui sub pectore est, mollis & carneus, circa ventris initium. Subjacet autem cartilagini pectoris, prominens ejusdem pars os, & in summitatem pectoris desinens, quod xiphoides nominatur. * Recessus vero qui sub pectore est, quem σφαγὴν vocant, a nonnullis & præcordium nominatur. Et siquidem inferiori cordis parti, cartilago; cartilagini vero, cartilago inferior subjacet. his vero costæ adsunt octo, ad dorsum circumductæ, majores minoresque. quarum majores quidem, legitimæ: minores vero, spuria nominantur, quæ maxime omnium pectori appropinquant. * Quod vero sub costis est os, Zona vocatur. Unde cingi dicitur, cingulum, accinctura, adcingi. Et Zona, corporis

fed hic etiam τίθη, quomodo & apud Hesych. At Suid. ut prius τίθει. SEB.

14 Γάλα] Sequitur in C. A. τὸ δὲ ἄκρον τ. μ. KÜHN.

15 Τὸ ἄκρον τῶν μαστ.] P. V. τὸ τῶν μαστῶν ἄκρον. SEB.

16 Περὶ θηλῆν] C. A. περὶ τὴν θηλῆν. KÜHN.

17 Ὑπ' αὐτῷ] A. & P. V. ὑπ' αὐτῷ. SEB.

Ὑπ' αὐτῷ] In textu C. A. ἱπ' αὐτῷ, sed ex correct. ὑπ' αὐτῷ. KÜHN.

Ὑπ' αὐτῷ] MS. ὑπ' αὐτῷ. JUNG.

18 Κόλπος] *Jup.* nomencl. in *Sinus mammarum*. JUNG.

19 Μόνα δὲ] Hæc non habet C. A. usque ad ἄκρον. KÜHN.

Μόνα δὲ] Μόνα δὲ &c. μαστοὺς ἔχειν. cum mediis non sunt in MS. qui dein iterum προκ. &c. JUNG.

20 Ὁ Σολεύς] *Clearchus Solensis Aristotelis discipulus*, qui scripsit librum περὶ σκελετῶν. KÜHN.

Ὁ Σολεύς] Quis ὁ Σολεύς, an *Clearchus*, ex quo & supra legimus II, 146. & infra II, 185. quem Anatomica scripsisse constat? Avus *Chryssimum* interpretatur *Comm.* cap. 734. JUNG.

21 Ὁ δὲ Σταγειρίτης] *Aristoteles* ista habet, quæ laudantur lib. II. H. A. cap. 1. KÜHN.

Ὁ δὲ Σταγειρίτης] *Locus Aristotelis* adfertur ex *περὶ μορίων* lib. IV. ab avo *Comm.* cap. 739. JUNG.

22 Προκαρδίον] Vid. *Phanor.* in ὀστοῦν. KÜHN.

23 Κοιλίας] Post *κοιλίας* in C. A. textu est. τὸ δὲ λόγον εἰς αὐτὸ τοῦ στήθους ἄκρον ὀστοῦν ξιφοειδὲς καλεῖται. In margine vero extant, quæ hic in textu. KÜHN.

24 Καὶ λῆγον &c.] Defunt καὶ λ. ε. α. τ. τ. σ. τ. α. in MS. JUNG.

25 Ἄκρον ὀ και ξιφ.] MSS. ἄκρον ὀστοῦν, ξιφ. καλ.

μετὰ τὰ (P. V. γὰρ) στέρνα αἱ πλευραὶ ὀκτῶ περιηγ. P. R. tamen περιηγόμεναι *Segm.* seq. SEB.

26 Τὸ δὲ ὑπὸ στέρνον] Ante hæc verba in C. A. μετὰ τὰ στέρνα αἱ πλευραὶ. Marginale autem, quod hic in textu usque ad πρόσκεινται. KÜHN.

27 Καλοῦσι] MS. καλεῖται. JUNG.

28 Σφαγὴν, καὶ ἀντικ. &c.] MS. σφαγὴ, καὶ ἀντικ. λέγεται καὶ διὰ τὸ μὲν ὑπὸ προκαρδίῳ. quæ videntur rectiora. Sic & mox MS. τὸ δὲ ὑπὸ χόνδρῳ. (quamvis junctim, ut solet, sit exaratum ὑποχόνδρῳ.) alias vide & *Foef. Oecon. Hipp.* in ὑποχόνδριον. JUNG.

29 Τῷ μὲν ὑποκαρδίῳ, χόνδρος, τῷ δὲ χόνδρῳ ὑπ.] *Margo* C. A. τὸ μὲν ὑπὸ προκαρδίῳ χόνδρος, τὸ δὲ ὑπὸ χόνδρῳ. v. KÜHN.

30 Δὲ, πλευραὶ] C. A. δὲ αἱ πλευραὶ. KÜHN.

Δὲ, πλευραὶ] MS. δὲ αἱ πλ. JUNG.

31 Νόθοι δὲ] C. A. νόθοι & ita *Pausan.* in *Atticis* pag. 66. KÜHN.

Νόθοι δὲ] MS. νόθοι. ut certe & noster infra II, 181, 182, & 208. & *Comm.* avi cap. 740. habent, ubi vide de numero costarum. JUNG.

32 Ὀστέον, χήτη, κ. κ. καὶ ζ.] MSS. τ. δ. υ. τ. π. τῶν ὀστέων λῆγον, ζώνη καλεῖται. SEB.

Ὀστέον, χήτη, κ. κ. καὶ ζ.] C. A. & V. τῶν ὀστέων λῆγον ζώνη καλεῖται. KÜHN.

Ὀστέον, χήτη, κ. κ. καὶ ζ.] MS. tantum: τῶν ὀστέων λῆγον ζώνη κ. absque illis ὀστ. χ. κ. κ. vide & *Foef.* in ζώνη. JUNG.

33 Τὸ ζώννυσθαι] C. A. καὶ ζώνη τὸ ὄπλον, ζωστήρι τε καὶ περιζώστρα, ἢ Ῥωμαῖοι φ. κ. in *Gloss.* ζῶμα, βακτης, διάζωμα, πράκτινα, πράκτινα, ζώννυμι, πράκτινο. Ζῶμα *Hesych.* reddit περιζῶμα. KÜHN.

Τὸ ζώννυσθαι] Defunt sequentia ζῶμα, δ. δ. & ὀμαν. in MS. JUNG.

armatura, idem cum corporis parte nomen habens. quam Anaxandrides, Balcum vocavit, ut Densum habet balteum. Manifestum autem, a nobis Zonam dici, quæ Romanis, Fascia vocatur. Costarum autem morbus, pleuritis. sicut articularum, articularis. & renum, nephritis vocatur. * Quæ vero sub axillis sunt, latera dicuntur. ossa vero, costæ. quarum media, medilatera vocantur. Septilateri vero striduli aut sunt, aut vocantur. Et triangulus quidam, æquilaterus dicitur. Et lateralia, sunt equorum circa latera arma. Costarum vero termini, in vertebriis, quæ circa dorsum sunt, definunt, & harum obliquarum concavitatibus infixæ sunt. Duodecim vero utrinque sunt in univeisum costæ, quarum aliqua pectus contingunt. alia vero circa thoracem definunt, seipsas invicem sustinentes.

ζώνη τὸ ὄπλον ὁμώνυμον ³⁴ τῷ μέρει, ζωστήρ τε, καὶ περιζώστραν Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν, ὡς δὲ παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει. δηλονότι τὴν ζώνην, ἣν Ῥωμαῖοι Φασκίαν καλοῦσι. καὶ ἡ μὲν περὶ τὰς πλευρὰς νόσος, πλευρίτις. ὡς ἡ περὶ τὰ ἄρθρα, ἀρθρίτις. καὶ ³⁵ νεφρίτις, ἡ περὶ τοὺς νεφρούς. * Ἀλλὰ τὰ μὲν ³⁶ ὑπὸ μασχάλην, ¹⁶⁷ πλευρὰ ὀνομάζεται. τὰ δὲ ὀστά, πλευραί. ὧν τὰ μέσα, ³⁷ μεσόπλευρα, καὶ μεσοπλεύρια. ³⁸ ἑπτάπλευροι δὲ Λίγυες, ἡ εἰσὶν, ἡ καλοῦνται. καὶ τρίγωνόν τι, ἰσόπλευρον ὀνομάζεται. καὶ ³⁹ παραπλευρίδια, τὰ παρὰ ταῖς τῶν ἵππων πλευραῖς ὄπλα. καταλήγει δὲ εἰς τοὺς περὶ νῶτον ⁴⁰ σφονδύλους τὰ τῶν πλευρῶν ἄκρα, καὶ κείνοις ⁴¹ ἐμπέπηγε κατὰ τὰς ἐκ πλαγίων κοιλότητας. δώδεκα δὲ εἰσὶν ἑκατέρωθεν αἱ σύμπασαι πλευραί, ⁴² ὧν τινες τῷ στέρνῳ συνάπτονται, αἱ δὲ περὶ ⁴³ τὸν θώρακα παύονται; ⁴⁴ αὐταὶ ἑαυτὰς φέρουσαι.

168 * De alvo, umbilico, & quæ his adsunt. 34.

* ⁴⁵ Περὶ κοιλίας, ⁴⁶ ὀμφαλοῦ, κενεῶνων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. 168 λδ.

Pars vero a pectore ad pudenda usque juxta Zonam alvus vocatur, & venter. unde ventricofus, gulofus, gulofitas, helio, devorator, ingluvies, ventri infervire. & Ventriculus, Comici dixerunt. Et Venter tripodis, apud Homerum. Et

Τὸ δὲ ἀπὸ στέρνων ἐπ' αἰδῖα κατὰ τὸν κενεῶνα, κοιλία καλεῖται, καὶ ⁴⁷ γαστήρ. ἀφ' ἧς καὶ ⁴⁸ προγάστωρ, καὶ ⁴⁹ γαστρίς, ⁵⁰ καὶ γαστριμαργία, καὶ γασρίμαργος, γαστροβόρος. καὶ γαστρισμὸς, καὶ γαστρίσαι. καὶ γαστρίδιον οἱ ⁵¹ κωμικοί. καὶ γάστρα τρίποδος, παρ' ⁵² Ὀμήρω.

34 Τῷ μέρει] Defunt τῷ μέρει in MS. Ibid. MS. habet περιζώστραν. defunt deinde Ἀναξ. ἑ. cum testimonio & ejus explicatione, usque ad ἦν, omnia. JUNG.

35 Νεφρίτις] *Glossa venium valetudo.* KÜHN.

36 ὑπὸ μασχάλην] P. V. ὑπὸ τὴν μ. SEB.

37 Μεσόπλευρα] Pergit C. A. καὶ παραπλευρίδια & C. KÜHN.

Μεσόπλευρα] Defunt in MS. sequentia καὶ μεσοπλεύρια, cum sequentibus omnibus usque ad illa: καὶ παρ. a quibus MS. pergunt. JUNG.

38 ἑπτάπλευροι δὲ Λίγυες] *Quatib. Septilateri striduli.* melius: *Ligures septem costis pradii aut sunt aut dicuntur.* Legerat noster in *Aristot.* lib. I. H. A. cap. 15. περὶ Λιγύων (leg. Λιγύων) τῶν καλουμένων ἐπιπλευρῶν οὐδενὸς που ἀξιοπίστου ἠκούσαμεν. *Γαζα. de hominibus gentis Turdulorum,* quos *septem costis ferunt creati, nullius idonei Αὐτοῖς testimonio constat.* Etiam *Eustath.* in *Dionys.* Περικύ. legit in *Aristotele* Λιγύων, nam pag. 17. edit. Græcæ & pag. 48. edit. Latinæ *Beitands.* *Aristoteles,* inquit, *Ligures a nonnullis ἐπιπλευρούς vocari ait, quibus tamen ipse fidem non habet, eo quod homines plerumque cito utrinque habeant costas.* Cur *Gaza Turdulos* ex Hispania huc accesserit non excogito, putarim Ligures dictos ἐπιπλευρούς proverbialiter ob duritiam & patientiam gentis in laboribus sufferendis tam indefessam, tam singularem, ut mirum non fuerit, si dicantur septem genuinis constare costis cum reliqui Ligures sex tantum habeant. de Gentis illa duritie videatur *Cicero* in *Rulliana.* *Scholius* N. C. lib. III. cap. 18. KÜHN.

ἑπτάπλευροι δὲ Λίγυες] De Liguribus ἐπιπλευρούς, aliquid Comm. avi cap. 740, 742. JUNG.

39 Παραπλευρίδια] De his hinc *Erissan.* lib. III. de regn. Perf. JUNG.

40 Σπονδύλους] C. V. σφονδύλους, ut jam supra aliquoties notatum. KÜHN.

Σπονδύλους] MS. σφονδύλους. JUNG.

41 Ἐμπέπηγε] MS. ἐκπέπηγεν. JUNG.

42 ὧν τινες τῷ στέρνῳ] ὧν τινες μὲν τῷ στέρνῳ. C. A. deinde αἱ περὶ τὸν θώρακα παύονται αὐταὶ ἑαυτὰς φέρουσαι. in C. V. etiam ἐφ' abest. KÜHN.

ὧν τινες τῷ στέρνῳ] MS. ὧν τινες μὲν τῷ στ. JUNG.

43 Τὴν θώρακα] Emenda τὸν θώρακα. JUNG.

44 Αὐταὶ ἐφ' ἑαυτὰς] MSS. αὐταὶ ἑαυτὰς φέρ. SEB. Αὐταὶ ἐφ' ἑαυτὰς] Particula ἐφ' deest, in MS. JUNG.

45 Περὶ κοιλ. & C.] Τμήματος hujus titulus MS. Περὶ κοιλίας, ὀμφαλοῦ, κενεῶνων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

46 ὀμφαλοῦ καὶ τῶν σ. α.] C. A. ὀμφαλῶν κενεῶνων καὶ τ. σ. αὐτοῖς. KÜHN.

47 Γαστήρ.] P. V. ἡ γαστήρ. SEB.

48 Προγάστωρ] C. A. καὶ γαστρίς superscriptum habet, & post προγάστωρ γαστριμαργος, γαστροβόρος καὶ γαστρίδιον K. KÜHN.

49 Γαστρίς] Ita etiam MS. verum γάστρις habent *Helysch. Suid. Etymol.* quod & Comm. avi c. 749. ubi hæc exponunt. JUNG.

50 Καὶ γαστριμαργία] Defunt in MS. καὶ γαστριμαργία καὶ. & καὶ γαστρισμὸς, καὶ γαστρίσαι. JUNG.

51 Κωμικοί.] C. A. ὑπεργαστρίζο in textu, sed ex correctione ὑπεργαστρίζο καὶ ἐχέρταζεν ἡ Κωμῶδια. καὶ ἑγγαστρίμαντις καὶ ἐγγαστρίμαντις. postea in margine ἐν γαστρί ἔχειν, C. V. etiam legit ὑπεργαστρίζο καὶ ἐχέρταζεν. KÜHN.

52 Ὀμήρω] *Homeri* locus Ὀδυσσ. θ. adnotatur Comm. cap. 751. deinde MS. ita tantum: καὶ ὑπεργαστρίζο καὶ ἐχέρταζεν ἡ κωμ. καὶ ἐγγαστρίμαντις, καὶ ἐν γαστρί ἔχει τὸ δὲ & C. JUNG.

καὶ ⁵³ ὑπεραστρίζετο, τὸ ἐχορτάζετο, ἢ κομωδίον. καὶ ἐν γαστρὶ ἔχειν, Ἡρόδοτος. καὶ ἐγγαστρίμαντις, καὶ ⁵⁴ ἐγγαστρίμβος. τὸ δὲ ὑπὸ τῆ γαστρὶ, στάχυς καλεῖται. * ⁵⁵ τὸ δὲ κατὰ μέσην γαστέρα κοῖλον, ὀμφαλὸς, καὶ ⁵⁶ μεσομφάλιον. ⁵⁷ καὶ ὁ περὶ ⁵⁸ αὐτὸν τόπος, ⁵⁹ γάγγαμον, ἐπεὶ νεύρων ἐστὶ πλέγμα, καθάπερ τὸ δικτυῶδες, ⁶⁰ ὁ καλεῖται νῦν γάγγαμον, ἢ ὡς οἱ πολλοὶ, σαγήνη. ὀμφαλοῦ δὲ τὸ ἐν μέσῳ, ⁶¹ ἀκρομφάλιον. τὸ δὲ ⁶² ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπομφάλιον. καὶ μεσομφάλιοι καλοῦνται πλακοῦντων τι εἶδος. καὶ ὀμφαλοτόμος, ⁶³ ἢ μαιεύτρια. ⁶⁴ καὶ ὅς ἀποτεμένει τοὺς ὀμφαλοῦ τῶν βρεφῶν, ὀμφαλιστήρ. * οἱ δὲ Ἀττικοὶ, καὶ τὸν τῶν ⁶⁵ συκῶν πυθμένα, ὀμφαλὸν ὀνομάζουσι. τὸ δὲ περὶ τῶ ὀμφαλῶ δέρμα, γραία, διότι ⁶⁶ ῥυσοῦμενον, γήρως σύμβολον γίνεταί. ⁶⁷ Τὸ γε μὴν ⁶⁸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν μέρος, ⁶⁹ ἐπιγαστρίον εἴποις ἂν, ὅπερ ἥπατι, καὶ σπληνὶ ἐπίκειται. τῶ ⁷⁰ δ' ἐπιγαστρίῳ οἱ κενεῶνες ὑπόκεινται, οὓς καὶ λαγόνας ⁷¹ καλοῦσι.

⁷² Περὶ ὑπογαστρίου, καὶ ἥθης. λέ.

⁷³ Τὸ μέντοι ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν πᾶν, ἄχρι ⁷⁴ τῶν ὑπὲρ αἰδοῖα τριχώσεων, ⁷⁵ ἤτρον τε, καὶ

pro pascebatur, Comcedia ὑπεραστρίζετο dicit. & Uterum ferre, Herodotus. & Fagtidicus, seu spiritum familiarem habens. Quod vero sub ventre est, στάχυς vocatur. * Concavum autem illud ventris medii, umbilicus. locus vero circa hunc, fagina. quoniam nervorum est complicatio, instar retis. quod hodie γάγγαμον, aut ut quidam dicunt, fagina vocatur. Medium autem umbilici, ἀκρομφάλιον. quod vero super hunc est, ἐπομφάλιον. Mesomphali etiam sunt placentarum species. Et ὀμφαλοτόμος, Obstetrix dicitur, quæ Infantum umbilicos fecat. Quod vero Infantum umbilicos incidit, ὀμφαλιστήρ vocatur. * Attici vero etiam ficum pro paginem, umbilicum vocant. Cutis vero circa umbilicum, vetula. quia cum rupta est, senectutis fit signum. Partem vero circa umbilicum, quæ hepatis & spleni adjacent, ἐπιγαστρίον nominabis. Epigastrio vero lumbi subjacent, quos etiam ilia vocant.

• De relline, ὅ ρυβε. 35.

Omne vero quod sub umbilico usque ad pilorum, qui super pudenda sunt, den-

⁵³ Ὑπεραστρίζετο] Vid. infra II, 175. MSS. ὑπεραστρίζε, τὸ ἐχορτάζεν. SEB.

⁵⁴ Ἐγγαστρίμβος] De ἐγγαστρίμβος, quod MS. omisit, vide *Foes.* *Oecon. Hippocr.* in ἐγγαστρίμβος. JUNG.

⁵⁵ Τὸ δὲ κατὰ &c.] Exponit hæc & *Rhodig.* IV, ant. 5. & XV. ant. 21. JUNG.

⁵⁶ Μεσομφάλιον] P. R. μεσομφάλος, cuius vocis alia significatio. *73m* μεσομφάλους dixit *umbilicatis in medio rosula.* (c. *φιάλας.* teste *Athen.* lib. XI. fol. 301. *Euterid.* μεσομφάλους μυκούς γὰς, Delphos intelligens, *Or.* 331. ubi vid. *Schol.* SEB.

⁵⁷ Καὶ ὁ περὶ α. τ.] In C. A. omisso καὶ incipit margo. ὁ δὲ περὶ αὐτὰ τόπος γάγγαμον ἐπειδὴ νεύρων ἐστὶ πλέγμα κ. τ. δ. ὁ καλεῖται νῦν γάγγαμον. C. V. etiam habet περὶ αὐτὰ, & γάγγαμον bis. & ita *Eschylus* in *Agamem.* μέγα δουλείας γάγγαμον ῥθανον. in γάστρα γάγγαμος. post σαγήνη desinit loqui margo C. A. KÜHN.

⁵⁸ Αὐτὸν] MS. Αὐτὰ pro αὐτὸν. JUNG.

⁵⁹ Γάγγαμον *] Vid. infra X, 132. SEB.

Γάγγαμον *] Ubi asteriscus adpositus, MS. absque defectus nota clare γάγγαμον, ἐπειδὴ ν. JUNG.

Γάγγαμον *] *Hesychius* certe etiam γάγγαμον, & non ut noster hic γάγγαμον, ita enim dicit: Γάγγαμον, δικτυον, καὶ τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τῶν ὑποχοδρίων.

⁶⁰ Ὁ καλ. ν. γάγγαμον.] MS. iterum ὁ νῦν γάγγαμον καλεῖται. Sic certe & infra X, 132. adeo ut nihil depravatum hic censeam aliud, præsertim quum & apud *Hesych.* ita inveniam: γάγγαμον, δικτυον, καὶ τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τῶν ὑποχοδρίων. JUNG.

⁶¹ Ἀκρομφάλιον] Hic in C. A. superscriptum, καὶ μεσομφάλιον. KÜHN.

Ἀκρομφάλιον] MS. αὐτίοι: ἀκρ. καὶ μεσομφάλιον, (quamvis & paulo supra hoc vocabuli habuit) τὸ δ. ὁ αὐτὸν ἔ. κ. μ. JUNG.

⁶² Ὑπὲρ αὐτοῦ] C. A. ὑπὲρ αὐτὸν ἐπομφάλιον. deinde margo usque ad εἶδος. KÜHN.

⁶³ Ἡμαιεύτρια] Hic iterum margo C. A. καὶ ὅς

ἀποτεμένει τ. ο. τ. β. ὀμφαλιστήρ. hæctenus margo. C. V. καὶ ὅς ἀστ. &c. KÜHN.

Ἡμαιεύτρια] Omnino legendum ἢ μαιεύτρια, dispartatis vocabulis. erat sane in MS. corrupte etiam ἡμαιούτρια. & pro ν repositum v. vide alias & *73m*. nomencl. *obstetrix.* & *Foes.* *Oecon. Hippocr.* in ὀμφαλοτόμος. JUNG.

⁶⁴ Καὶ ὁ ἀστ.] MS. καὶ ὅστ ἀστ. quamvis illud ὅστ mutare quidam voluit in ὅς. JUNG.

Καὶ ὁ ἀστ.] *Hesychius* aliter: ὀμφαλιστήρ, ὃ τοὺς ὀμφαλοῦς ἀποτεμένουσι.

⁶⁵ Σύκων] MS. συκῶν. JUNG.

⁶⁶ Ῥυσοῦμενον] *Interpr.* leg. ῥησοῦμενον, Vertit enim, cum *rupta est*, malim retinere vulgatum, quod notat *corrugata, cum rugas ducit*; quam ob rem etiam *γραία* dicitur. C. V. leg. ῥυσοῦμενον. KÜHN.

Ῥυσοῦμενον] MS. ῥυσοῦμενον, uno σ. JUNG.

⁶⁷ Τὸ γε μὴν] Marginale est in C. A. ad finem Sectionis. KÜHN.

⁶⁸ Περὶ τὸν] MSS. ὑπὲρ τ. SEB.

Περὶ τὸν] Pro περὶ C. A. & V. ὑπὲρ. KÜHN.

Περὶ τὸν] MS. ὑπὲρ τ. JUNG.

⁶⁹ Ἐπιγαστρίον] *Gloss.* est, *ventrale.* KÜHN.

Ἐπιγαστρίον] Alio ordine MS. εἴποις ἂν ἐπιγ. JUNG.

⁷⁰ Δ'] MS. δέ. JUNG.

⁷¹ Καλοῦσι] MS. καλοῦσιν. *H. St.* adscriptis, *subintelligendum vulgus.* JUNG.

⁷² Περὶ ὑπογαστρίου &c.] Titulus in MS. περὶ ὑπογαστρίου. περὶ ἥθης. De ὑπογαστρίῳ hinc *Foesius* *Oecon. Hipp.* JUNG.

⁷³ Τὸ μέντοι] In C. A. ex correctione est, τὸ γε μὴν ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος ἄχρι τῆς ὑπὲρ τὰ αἰδοῖα τριχώσεως ἤτρον καὶ ὑπογαστρίον. C. V. casdem lectiones affert. KÜHN.

⁷⁴ Τῶν ὑπὲρ &c.] MSS. τῆς ὑπὲρ (καὶ P. V.) αἰδ. τριχώσεως. SEB.

Τῶν ὑπὲρ &c.] MS. ἄχρι τῆς ὁ. α. τριχώσεως, ἢ. JUNG.

⁷⁵ Ἡτρον] *Hesychius*: Ἡτρον ὁ περὶ τὸ ὑπογασ-

fitatem, abdomen, & ventriculus nominatur. Ab abdomine vero, Comici Frusta vocant abdomaria. Ipsi vero pili, pubes dicuntur. Ἐφηβαίων vero Medicorum est.

ὑπογάστριον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἥτρου, καὶ ἡτρίδια 76 τεμάχῃ οἱ κωμωδοὶ 78 λέγουσιν. 79 αὐτὴ δὲ ἡ τρίχωσης, ἦβη τε, καὶ 80 ἐπίσειον. τὸ γὰρ 81 ἐφηβαίων, ἰατρῶν 82 μόνον.

171 * De pudenda, & eorum partibus. 36.

* Περὶ αἰδοίων, καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. 35. 171

Quæ vero sub his sunt, pudenda. quorum prælonga pars urinam ex vesica deferens, penis nominatur. & Στήμα secundum Medicos, quod huic conjunctum est. pars vero non dependens ab eo, ὑπόστημα, & vesicæ collum. quemadmodum penis extremitas, glans. & ejus foramen, urethra dicitur. hujus vero cutis, præputium. sicut & præputii prominentia, ἀκροποσθία vocatur. Vinculum vero, quo præputium colligant, cynodesmium nominaverunt. * Testiculorum autem aut geminorum vasculum, scrotum vocatur. cujus laxa pars, λακόπεδον est. Semper vero laxum scrotum habentem, Athenienses λακοσχέαν appellaverunt. Partes autem in-

τὸ δὲ ὑπ' αὐτὰ, αἰδοῖον. οὗ τὸ 83 πρόμηκτες, δι' οὗ τὸ ἐκ κύστεως ὑγρὸν ἐπιρρεῖ, καυλὸς ὀνομάζεται. καὶ στήμα κατὰ τοὺς ἰατροὺς, τὸ κατηρημένον. 84 τὸ δὲ μὴ 85 ἐκκεραμμένον αὐτοῦ, ὑπόστημα, καὶ κύστεως τράχηλος. ὡς περὶ βάλανος, τὸ τοῦ καυλοῦ ἄκρον. οὗ τὸ τρύπημα, 86 οὐρήθρα. πόσθῃ δὲ, τὸ 87 ἐπ' αὐτῇ δέρμα. ὡς 88 ἀκροποσθία. καὶ ἀκροπόσθιον, 89 τὸ πόσθης προῦχον. ὃ δὲ τῆν 90 πόσθην ἀπεδούντο, 91 τοῦτον τὸν δεσμόν, 92 κυνοδέσμιον ὠνόμαζον. * τὸ δὲ τῶν ἄρχεων ἀγγεῖον, 93 ἢ τῶν διδύμων, ὄσχεος καλεῖται. οὗ τὸ χαλαρόμενον, 94 λακόπεδον. τὸν δὲ αἰεὶ χαλαρῶ τούτω κεκρημένον, 95 λακοσχέαν ὠνόμαζον Ἀθηναῖαι.

στριον τόπος, ὃ ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν. add. *Emstath.* Γλ. λ. 124.

76 Ἡτρίδια] Sic MSS. quoque & *Camer.* sed *Cajaub.* apud *Poll.* inquit, ἡτρίδια, τίμη. minus recte pro ἡτρίαία. in *Athen.* lib. I. cap. 4. Infra VI, 52. ἡτρίαίος δὲ λαφρακός. SEB.

Ἡτρίδια] Ἡτρίδια habet & MS. Verum eruditorum princeps *Cajaub.* I. *Athen.* IV. Apud *Pollucem* ait, ἡτρίδια τεμάχῃ τίμη recte pro ἡτρίαία. quod frequens in libris *Athenais.* JUNG.

77 Τεμάχῃ] C. A. τεμαῖχῃ. *Gl.* τίμαχος, coradiunt, frustum. *Salm.* ἡτρίαία τεμάχῃ. KÜHN.

78 Λέγουσιν] Post λέγουσιν nova Sectio in MS. incipit hoc titulo: Περὶ αἰδοίων, ἄρχεων καὶ τῶν μεταξὺ ὑποστήματος καὶ αἰδοίου καὶ μηροῦ. tmematis ipsius initium: αὐτὴ δὲ ἡ τριχ. &c. μόνων. τὸ δὲ &c. seq. tm. JUNG.

79 Αὐτῇ] F. αὐτῇ. SYLB.

Αὐτῇ] Pro illo αὐτῇ, uti & MS. habet, *H. Steph.* hic in ora forte legendum αὐτῇ putar: quod non opus credo. quum illud αὐτῇ probe conveniat cum illis quæ περὶ τριχώσεως antecesserunt, de quo vide & *Foesium* *Oecon. Hipp.* in *πτεῖς*, qui tamen non recte inspexit *Pollucem*: quum ita scribat: *Pollux* τριχῶσιν ἦβην τε vocat, *pubem Latini dicunt.* Nec enim *Pollux* credo unquam adfirmavit *pubem*, simpliciter τριχῶσιν dicit, sed illam ὑπὲρ αἰδοῖα τριχῶσιν, illam vocari ἦβην & ἐπίσειον. JUNG.

80 Ἐπίσειον] Vid. infra II, 174. SEB.

Ἐπίσειον] In C. A. superscriptum. C. V. ἐπίσειον male. KÜHN.

Ἐπίσειον] MS. ut & infra II, 174. ἐπίσειον, qualem varietatem etiam in *Hippocratis* codicibus *Foesius* indicat in ἐπίσειον, infra tamen II, 224. ἐπίσειον etiam in MS. JUNG.

81 Ἐφηβαίων] In *Glossis* redditur *puberale*. KÜHN. Ἐφηβαίων] De ἐφηβαίῳ vide *Foes.* in ἐπίσειον & *Leopard.* VII. Emend. 6. JUNG.

82 Μόνων] P. R. μόνων. SEB.

Μόνων] C. A. & V. ἰατρῶν μόνων. sequentia coherent, omisso titulo, cum præcedentibus in C. A. KÜHN.

Μόνων] MS. μόνων. JUNG.

83 Πρόμηκτες] C. A. statim subdit καυλὸς δ. dein in margine ad κατηρημένον, quod ex eo dependet;

postea superscriptum: τὸ ἐκκεραμμένον. KÜHN.

Πρόμηκτες] MS. non habet ista sequentia δι' οὗ τ. π. κ. v. ἐπιρ. JUNG.

84 Τὸ δὲ μὴ ἐκκ.] MSS. τὸ ἐκκρ. SEB.

85 Ἐκκεραμμένον] MS. mendose ἐκκεραμμένον. JUNG.

86 Οὐρήθρα] MS. οὐρηθρα. JUNG.

87 Ἐπ' αὐτῇ] C. A. ὑπ' αὐτῇ. KÜHN.

88 Ἀκροποσθία] Vide *Foes.* in ἀκροποσθία. *Jul. Scaliger* insigni oratione de verbo *Incepti*, vel potius fragmento orationis: ἀκροποσθίον nomen novit *Aristoteles* & *Pollux* & *Hippocrates*, & non ignoravit *Galenus*, at præputium negat eo *Aristoteles* significari. ceteri aut assintant, aut non negant. JUNG.

89 Τὸ πόσθης πρ.] C. A. τὸ πόσθῃ προῦχον, dein in margine, ὃ δὲ τ. π. ἀπεδέσμιον κυνοδέσμιον ο. hactenus margo, tum textus: τὸ δὲ ὄρχεων ἢ τῶν διδύμων ἀγγεῖον ὄσχεος (& ὄσχεις, utrumque enim extat in C. A.) κ. superscribitur autem in Margine; τὸ δὲ χ. λ. τ. δ. κ. χ. ε. χ. λακοσχέαν &c. dein margo: τὴ μόνων μεταξὺ τοῦ ὑποστήματος καὶ ὄρχεου κ. μ. καὶ πληχάδης κ. C. V. πλιχάδης per i. KÜHN.

90 Πόσθην] MS. πόσθην. bis antea accentu caruit. infra tamen II, 176. etiam MS. πόσθης. JUNG.

91 Τοῦτον τὸν δ.] Defunt τοῦτον τὸν δεσ. in MS. πρό ἀπεδούντο vero MS. ἀπεδέσμιον habet. JUNG.

92 Κυνοδέσμιον] MS. κυνοδέσμιον, bene. *Hesychius*: *Κυνοδέσμιον*, δεσμός ἀκροποσθίας. quem corruptum, egregie ni fallor emendo, & ἀκροποσθίας reponendum adfirmo, sive ἀκροποσθίας, ut nosset *Pollux* hic paulo superius. vide, si tanti, rationem infibulandi apud *C. Celsum* lib. VII. cap. 25. JUNG.

93 Ἡ τῶν διδ.] MS. ἡ διδύμων ἀγγεῖον ὄσχεος κ. & paulo infra ὄσχειου. quo accentu & *Hesych.* & *Suidas* notant: *Etymologus* tamen oxytonus scribit; de qua varietate etiam *Sylburg.* Notat. ad lib. I. *Aristor. Ζῶων ἱστορ.* vide alias & *Foes.* in ὄσχεον. JUNG.

94 Λακόπεδον] P. V. λακοπέ: *Hesych.* *Λακοσπεδον*. *Camer.* hinc citat *λακοπέδον* & versu sequenti *λακοσχέαν*. SEB.

Λακόπεδον] Comm. avi cap. 76r. habent duplici κ. λακοπέδον, & λακοσχέας. sicut & *Hesychius*, qui etiam prius aliter scribit, nempe λακοπέδον. JUNG.

95 Λακοσχέαν] Notandum quædam vocabula non Atticis, sed Atheniensibus adscribi. ut hoc λακοσχέας.

τὰ μῆντοι ⁹⁶ μεταξύ ποσθήματος καὶ ὄσχευός καὶ μηροῦ, ⁹⁷ πλιχάδες καλοῦνται. ὅθεν καὶ τὸ διαβαίνειν, οἱ ποιηταὶ ⁹⁸ ἀμφιπλίσειν λέγουσι. καὶ ⁹⁹ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλιξ, ¹⁰⁰ ὡς Σοφοκλῆς κατεχρήσατο ἐπὶ δρακόντων εἰπῶν, Θαιρόν ἀμ-
173 Φιπλιξ εἰληφῶτα· οἶον, περιβεβηκῶτα. * ¹ δίο καὶ Στράττις, τὰ θυγάτρια περὶ τὴν λεκάνην ² ἀπαντα ³ περιπεπλιγμένα. τούτεστι, διασχόντα τὰ σκέλη. * καὶ Ὀμηρος δέ· εὐ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι· τούτεστιν διέβαινον. ⁶ κρεμαστῆρες δέ λέγονται τὰ νεῦρα, ἀ τοὺς διδύμους ἀνέχει. τὸ δὲ ῥα-

ter penem, scrotum, & inguen, plechades vocantur. Unde transire apud Poetas ἀμφιπλήσειν dicitur. Et pro tolutim, ἀμφιπλήξ, ut & Sophocles hoc abusus est, de draconibus loquens. Cardinem tolutim prehensum; tanquam prætergressum dicat. * Et Strattis, Filiolæ circa lebetem o-
173 mnem complexæ. hoc est, distantes tibias. Et apud Homerum, pro transibant dicitur, Feriebant pedibus. Cremasteres vero, nervi dicuntur, qui testiculos continent. Quod

de quo videndum & Hesych. ut monet H. Steph. ad-
pend. de dial. Att. cap. 16. tm. 4. ubi vid. JUNG.

96 Μεταξὺ ποσθήματος] Noster MS. alter: μεταξύ ὑποστήματος καὶ ὄσχειου. quod rectum audeo adfirmare. Ita enim & Rufus Ephesius: πλιχάδα τὸ μεταξύ ὄσχειου, καὶ ὑποστήματος, καὶ μηροῦ vocat. Ut jam causæ non sit amplius, cur doctiss. Foes. Oecon. Hippocr. in πλιχάς, apud Rufum ex Polluce reponat ποσθήματος. quum Rufum potius Pollux exciperet. JUNG.

97 Πλιχάδες *] Camer. scr. πλιχάδες. SEB.
Πλιχάδες *] C. V. πλιχάδες ut dixi. KÜHN.
Πλιχάδες *] Pro πλιχάδες H. St. hic in ora notat potius scribendum πλιχάδες. Idem copiose in πλίσσω Thef. Ling. Græcæ, ubi & sequentia derivata hinc per i citat: ait tamen ea per η in vulgatis codicibus scribi, vide eum ibi de variantis hujus scripturæ ratione: quæ mutatus est inde & Foes. in πλιχάς. avus meus Comm. c. 763. etiam habet πλιχάδες. quam scripturam & MS. noster hic clare repræsentat. ea itaque reposita, tollimus asteriscum. alias vide Foes. in πλιχάς, ubi etiam hinc ex Polluce πλιχάδας citat, credo quod ita in Thefauro Stephani viderat. JUNG.

98 Ἀμφιπλίσσειν &c. ἀμφιπλιξ] Camer. scr. ἀμφιπλίσσειν. & mox bis ἀμφιπλιξ. SEB.
Ἀμφιπλίσσειν &c. ἀμφιπλιξ] C. A. & V. ἀμφιπλίσσειν, & mox ἀμφιπλιξ, nomen enim itidem per i πλιχάδες scribendum. KÜHN.

Ἀμφιπλίσσειν &c. ἀμφιπλιξ] Ἀμφιπλίσσειν MS. recte & mox ἀμφιπλιξ. quæ & avus ita scribit Comm. c. 763. & illud interpretatur, obire: hoc undique. quod notavi, quoniam H. Steph. hic oræ suæ adscripserat: ubi etiam monet quod Camer. illa per i scribit: nullamque alterius lectionis mentionem faciat. Hesychius & Suidas habent ἀμφιπλιξ. Avus Comment. cap. 763. postquam Sophoclis verba (in quibus habet ἀμφιπλιξ, sicut & Etymologus in ἐπλίσσοντο) & ut Pollux interpretatur, attulit, subjicit statim suam hanc interpretationem (quam & H. Steph. voluit hic adnotare) qui undique complexus cardinem obierit: quid enim, addit, aliud hinc faciam non habeo. JUNG.

99 Περιβάδην] Τὸ περιβάδην & infra noster exponit III, 90. ubi Sophocles versus (quem scias ex ipsius Tristolemo esse) forte restituiimus. Verba Sophocles e Tristolemo sunt. Sic enim Scholiastes Aristoph. ad Acharn. ἀπικλιζατο ἀπισίατο, ἀπίφουγεν· πλιξ γὰρ τὸ βῆμα· καὶ πλιγμάτα τὰ πιδάματα· ἔθην καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλιξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριτόλεμῳ· καὶ Ὀμηρος· αἰ δ' εὐ μὲν τράχων, αἰ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι. JUNG.

100 Ὡς καὶ Σοφ. κατεχρήσατο] Absit a C. A. usque ad περιβεβηκῶτα. Cæterum Interpr. hoc Sophocles testimonium male accipit, significatur autem nihil aliud, quam draconem spiris suis complexum esse januæ cardinem. οἶον περιβεβηκῶτα sunt verba Auctoris explicantis, quid sit ἀμφιπλιξ εἰληφῶτα; redderem ita: quasi circumdantem. KÜHN.

Ὡς καὶ Σοφ. κατεχρήσατο] Defunt in MS. ista: ὡς

καὶ Σοφ. cum verbis poetæ & Pollucis interpretatione usque ad Strattin. Emenda autem in vulgatis κατεχρήσατο. JUNG.

1 Καὶ Στράττις] C. A. διὸ καὶ Στράττις. KÜHN.
Καὶ Στράττις] Iterum MS. ita: διὸ καὶ Στράττις (ita enim scribe in vulgatis.) JUNG.

2 Ἄπαντα περιπ.] C. A. πάντα περιπεπλιγμένα διχότα, C. V. διχότα ἀναικασσένται circa pelvium, describitur habitus feminarum aquam reddentium. e C. A. postea legi etiam δισχότα. KÜHN.

Ἄπαντα περιπ.] MS. πάντα (ποδῶν ἀπαντα) περιπεπλιγμένα (per η) τούτεστιν διχότα τ. σ. Melius itaque sic metrum constabit, ni fallor, — τὰ θυγάτρια περὶ τ. λ. πάντα π. avus Comm. cap. 763. habet περιπεπλιγμένα. & interpretatur ita: Filia circumnavis pelvium univèrsa cruribus. Hesychius per hoc verbum habet: περιπληχθῆαι, διπλαχθῆαι τὰ σκέλη ἀσχημίως. & περιπλήξ ibidem. Verum ex priori loco an forte in Polluce MS. pro διχότα, emendare possemus διπλαχότα. JUNG.;

3 Περιπληχθῆαι] Camer. scr. περιπεπλιγμένα. SEB.

4 Καὶ παρ' Ὀμήρω δὲ τὸ διέβαινον. εὐ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι.] C. A. & V. καὶ Ὀμηρος δέ· εὐ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι. hic desinit marginale C. A. quod invenit Segm. præc. τὰ μῆντοι, post πόδεσσι addit C. V. τούτεστιν διέβαινον. Homerus autem, bene diductis pedibus consistebant i. e. διέβαινον. pedibus diductis statum præstantis componere. KÜHN.

Καὶ παρ' Ὀμήρω &c.] Ita MS. longe emendatius: καὶ Ὀμηρος δέ· εὐ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι· τούτεστιν διέβαινον. Sunt ex Od. ff. ζ. ut adnotat avus Comm. c. 763. H. Steph. hic in ora scribit πλίσσοντο, pro vulgato πλίσσειν. versus Homeri est fere sub libro illo extremo: & sane εὐ δὲ πλίσσοντο ibi legitur, uti & in Eustathii Παρεκβολαῖς. Pollucis MS. lectionem εὐ δ' ἐπλίσσοντο habet & avus d. cap. 763. JUNG.

Καὶ παρ' Ὀμήρω &c.] Falckenburgius noster longe aliter hunc versus Homeri legit quam in editis libris conspicitur, ita enim ad oram sui Codicis posuit: Αἰ δ' εὐ μὲν τράχων, αἰ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι, cum editi habeant: Αἰ δ' εὐ μὲν τράχων, εὐ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι. Versus est Od. ff. ζ, 318. ad quem breviter Scholia ita observant: πλίσσοντο, διέβαινον· πλιχάς γὰρ τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα δέρμα, ὃ δῖται διαβαινόντων. addi potest Eustathius & Hesychius.

5 Πλίσσειν] Camer. scr. ἐπλίσσοντο, ex Hom. scil. Od. ζ, 318. ubi tamen pleraque exemplaria.

— εὐ δὲ πλίσσοντο πόδ.

unde forsitan & apud Etym. col. 395. pro ἐπλίσσοντο scribendum εὐ πλίσσοντο cum exp. καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον. πλίσσασθαι γὰρ τὸ βῆμα διαβαίνειν. Non absummiter Homericis exemplaribus etiam Schol. Aristoph. Acharn. fol. 270. ubi in textu ἀπικλιζατο. ad quod ille non pauca, ut & Eustath. ad Homerum locum. H. Steph. videret id verbi nec cum η plane improbare: cui Junge Oecon. Hipp. 2. Foesii in πλιχάς. SEB.

6 Κρεμαστῆρες] MS. κρεμαστῆρες. JUNG.

autem futelæ simile, sub pene per medium scrotum transit, sub parte, quam taurum vocant, unde Tragici Virginem Αταύρωτον, id est conjugii expertem, vocant, desinens in natibus, περιναίον, τράμις, & 174 ὄρρος nominatur. * Testiculorum quidem pars superior, caput, inferior vero, fundus vocatur. totum vero illud pudenda, sicut & Mulierum, pudenda vocantur. cuius totum, vocatur cunnus, & vulva. rima vero, schisma. subfultans caruncula, nymphe, myrtum, epiderris, aut κλητορίς. unde & κλητορίζειν, est attrectare, & macerare istam carunculam. partes vero utrinque carneæ, labra, præcipitia, aut πτερυγώματα dicuntur. Parastata vero, meatus sunt a testiculis ad penis foramen semina deducentes. * Nomina vero, a prædictis sunt. a Ventre quidem, ventrico-

Φῆ μὲν προσεοικός, ὑπὸ δὲ τὸν καυλὸν διὰ τοῦ ὄσχευ· μέσου· ὑπὸ τὸν ὀνομαζόμενον· ταῦρον, ἀφ' οὗ καὶ ἀταύρωτος παρα τοῖς τραγωδοῖς ἢ παρθένος, εἰς τὸν δακτύλιον καταλήγον, 10 περιναίον ὀνομαζέται, καὶ τράμις, καὶ ὄρρος. * 11 ὄρ- 174 ρων δὲ, τὸ μὲν ἄνω, κεφαλῆ· τὸ δὲ κάτω, πυθμῆν· 12 τὸ δὲ πᾶν τούτων, αἰδοῖα. ὡς περ καὶ 13 τὰ γυναικῶν. ὧν τὸ μὲν σύμπαν, 14 κτεῖς, ἐπίσειον. ἢ δὲ τομῆ· σχίσμα. τὰ δὲ ἐν μέσῳ 15 σκαῖρον σαρκίον, νύμφη, ἢ μύρτον, ἢ 16 ἐπίδερρις, ἢ 17 κλειτορίς, καὶ 18 κλειτορίζειν, 19 τὸ διαψαθάλλειν καὶ διαψαλλάσσειν τὴν κλειτορίδα. τὰ δὲ ἑκατέρωθεν σαρκώδη, μυρτοχειλίδες, ἢ 20 κρημνοί, ἢ πτερυγώματα. παραστάται δὲ εἰσι πόροι, ἀπὸ τῶν ὀρχεῶν ἐπὶ τὸν οὐρητήρα 21 κατάγοντες τὸ σπέρμα. * 22 ὀνόματα δὲ τῶν εἰρημένων, 175 ἀπὸ μὲν γαστρὸς, γαστρὶς, γαστρίμαργος,

7 Ὁσχευ μέσον] C. A. ὄσχευ μέσον. KÜHN.

Ὁσχευ μέσον] MS. ὄσχευ μέσον. JUNG.

8 Ὑπὸ τῶν] Ὑπὸ τῶν ὀνομ. &c. ἢ παρθένος cum mediis non sunt in C. A. KÜHN.

Ὑπὸ τῶν] Ὑπὸ τῶν ὀνομ. &c. ἢ παρθένος, hæc cum intermediis non habet MS. De tauro hoc & B. Pius annotat cap. 84. ubi ait: *Subjectum scroto caulem vocant taurum testatur Pollux lib. II. sic &c.* qui mihi verba Pollucis non recte cepisse videatur. nec enim colem cum tauro Pollux confundit. vide alias Foes. Oecon. in περὶ χίδιον, ubi & de ὄρρῳ & τράμι. & *Luisin.* I. parerg. 25. ubi hæc illustrat. JUNG.

9 Ταῦρον] *Bapt. Pius* annot. ling. Gr. Latinæque, cap. 84. Fr. *Luisin.* parerg. libr. I. cap. 25. 70. a *Wouweren* in *Petron. Sat.* pag. 200. SEB.

10 Περιναίον] *Vossii Codex* περιναίος. *Aristot.* περίνεος, post τράμις καὶ ὄρρος sunt in margine C. A. KÜHN.

Περιναίον] MS. περιναίος ὄν. ἢ πρ. ἢ ο. Comm. avi c. 764. habent περίνεος, sicque & ex *Aristotele* adducit. Et apud *Hesych.* est περίνεος. verum utraque scriptura reperitur, ut ex iis quæ *Foesius* in περιναίον adfert locis videbis: alias vide & *Fun.* nomencl. in *Perinaum*. De τράμι vide eund. in τράμις. & de ὄρρος in ὄρρῳ εἶν. JUNG.

11 Ὁρχεῶν] In C. A. iterum male ὀρχεῶν & mox infra, qui quidem supra in textu habuit περιναίον, sed suprascriptum est s. KÜHN.

12 Τὸ δὲ πᾶν τούτων] Hic in C. A. præmittitur titulus: περί γυναικῶν (leg. γυναικείων) αἰδοίων. pro γυναικῶν idem legit, τὰ γυναικεία. KÜHN.

13 Τὰ γυναικῶν] P. V. τῶν γυν. SEB.

14 Κτεῖς, ἐπίσειον] Ita & supra II, 170. ubi MSS. tacent. Hic P. P. ἐπίσειον: itaque est & apud *Suid.* & *Etyolog.* H. *Steph.* & *Lycorb.* etiam ἐπίσειον affert. SEB.

Κτεῖς, ἐπίσειον] C. A. καὶ interferit inter hæc duo omissa interpunctione. C. V. ἐπίσειον, ut supra II, 170. KÜHN.

Κτεῖς, ἐπίσειον] MS. κτεῖς, καὶ ἐπίσειον. sicut & supra II, 170. JUNG.

15 Σκαῖρον] Σκαῖρ. punctis subnotatum in C. A. KÜHN.

Σκαῖρον] MS. mendose credo, καῖρον, pro σκαῖρον. JUNG.

16 Ἐπίδερρις] C. V. ἢ ἐπίδερρις. KÜHN.

Ἐπίδερρις] MS. ἐπίδερρις. JUNG.

Ἐπίδερρις] *Falckenburgius* ἐπίδορις.

17 Κλητορίς, καὶ κλητορίζ.] C. V. ἢ κλητορίς καὶ κλητορίζειν. *Salmas.* κλειτορίς. κλειτορίζειν. KÜHN.

Κλητορίς, καὶ κλητορίζ.] MS. Κλητορίς, & κλητορίζειν, per i. Itaque non Pollux per η scribere maluit has voces, ut ait *Rhodig.* IV. ant. 7. Sed codex a librario fuit corruptus. Per ei κλειτορίς habes apud *Hesych.* ut & κλειτορίζειν, quod & sic *Suides*, κλειτορίζειν vero *Etyologus* in κλητορίον. Scriptionem per diphthongum vetiorem putat *Hent. Steph.* in *Thef.* JUNG.

18 Κλητορίζειν] *Camerar.* η retinet. Sed *H. Steph.* existimat scripturam per ei esse vetiorum, cum eam confirmet series alphabetica apud *Hesychium* ac *Suidam*, ubi tamen κλειτορίζειν, pentasyllabos, hic vero tetrasyllabos. SEB.

19 Τὸ διαψᾶν καὶ μαλάσσειν] C. V. τὸ διαψαθάλασσειν τὴν κλειτορίδα. KÜHN.

Τὸ διαψᾶν καὶ μαλάσσειν] Pro illis: τὸ διαψ. καὶ μάλ. mire MS. una voce: τὸ διαψαθάλασσειν τὴν κλειτορίδα. (sic enim hic accentum notat.) Pro quo verbo forte scribendum διαψαθάλλειν, vel διαψαλλάσσειν, quod idem esset cum ψυλαψᾶν, quo *Hesychius* τὸ κλειτορίζειν exponit. Idem *Hesychius* restituendus in hoc verbo, ubi vulgo, διεψάλλε, διέψθειρε. scribo: διεψάλλε. JUNG.

Τὸ διαψᾶν καὶ μαλάσσειν] *Falckenburgius* noster ex MS. affert τὸ ψθάλλειν, quod vulgato præferrem. Ufurpatur enim hoc verbi de obscæna & turpi contrectatione. vid. *Suid.* *Hesych.*

20 Κρημνοί] H. *Fun.* nomencl. de membris in *Ala.* vide & *Foes* in *κρημοί.* JUNG.

21 Κατάγοντες] Auctius *Falckenburgius* ita: κατάγοντες καὶ ἐκπέμπουσαι τὸ σπ. Anonymus in *Isag. Anatom.* cap. 22. Τὰ δὲ τὸν σπᾶρον καταφέρει εἰς προστάτας, ὡς περ ταμείον τι οἶον οἱ πόροι οἱ καλούμενοι σπερματικαί.

22 Ὄνόματα δὲ &c.] C. A. ἀπὸ μὲν γαστρὸς γαστρίζειν οὐ μόνον &c. ut *Seberus* e MSSis mox annotat; cæteris deinde omisiss usque ad τὸν δι ψιτταν. KÜHN.

Ὄνόματα δὲ &c.] MS. ὄνομα δὲ ἀπὸ γαστρὸς μὲν οὐ μόνον γαστρίζειν λέγουσι τὸ χορτάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλήττειν τὴν γαστέρα. interjecta, & reliqua omnia desunt usque ad τὸν δι ψ. De γαστρὶς dixi supra *Segm.* 168. De γαστρίζειν, quod illud quoque ventrem cædere significet, vide *Leopard.* XVII. Emendat. 23. ubi notat *Thomam Magistrum* & *Phrygicium* hoc negantes. adfertque versum *Aristophanis* ex *Equitibus*, ubi *Cleo* vapulans ab *Equitibus*: ὦ πόλις καὶ δήμ' ὦ φίον θήριον γαστρίζουμαι. quem indicavit & avus Comm. c. 750. qui & alterum e *Vespiis* adfert in hanc rem. me-

γαστροβόρος, προγάστωρ, γαστρισμός. ²³ γαστριζέειν, οὐ μόνον τὸ πληροῦν, ὁ καὶ χορτάζειν λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλήττειν εἰς τὴν γαστέρα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεύσει. Πλάτων δὲ ὁ κωμικός, ἐπὶ τοῦ γαστριμάργου τοῦτο εἴληφεν. ²⁴ Ἐπειτα δ' οὐδεὶς ἔστ' ἀνὴρ γαστρίστερος. τὸν δὲ ²⁵ Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος ²⁶ γάστρωνα καλεῖ. ²⁷ Ὅμηρος δὲ,

²⁸ Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπεν. — ¹⁷⁶ ἀπὸ δὲ καυλοῦ, ²⁹ ἀπεκαύλισε, καὶ ἀποκαύλισις. ³⁰ ὁ δὲ πόσθης ἔρημος, ἀπεσκολυμμένος. ³¹ παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκαλεῖτο ἀπαιδοῖσθαι, τὸ ἀπεσκολύφθαι, τὸ δὲ ἀνασπᾶσαι τὸ αἰδοῖον, ³² παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς ἀναστύψαι καλεῖται. τὸ δὲ ³³ ἐπεγείρειν αὐτὸ ³⁴ ταῖν χερσῶν, ἀναφλᾶν, καὶ ἀνακλᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφια-

sus, ventri deditus, helluo, ventricosus, ingluvies. γαστριζέειν vero, quod non modo implere, quod & χορτάζειν vocant, sed etiam in ventrem percutere significat, ut Aristophanes in Equitibus inquit. sed Plato Comicus hoc verbum in Ventri deditum usurpavit. deinde quoque, Nullus est vir ventricosior. Psttatum etiam, Alcæus Aqualiculum vocat. Homerus ve-

Tripodis ventrem ambibat ignis.

• A pene vero dicitur, extirpavit, ¹⁷⁶ & extirpatio. Præputium vero, dicitur vacuum, excoriatum. Apud Ἔολες vero, excoriare, vel circumscindere, ἀποδοῖσθαι vocatur. Verenda vero retrahere, apud Comicos ἀναστύψαι vocabatur. hæc vero manibus provocare, ἀναφλᾶν, quod & ἀνακλᾶν, Aristopha-

minit & *Ninnes*, ad *Phrynich*, in γαστριζέειν. patet vero *Leopardum Phrynich* verba plena non habuisse, ut videbis in editione *Phrynich*, quam clariss. *Hæschelium* dedit. JUNG.

²³ Γαστριζέειν] MSS. οὐ μόνον γαστριζέειν λέγουσι (supra *Segm.* 168.) τὸ χορτάζειν ἀλλὰ καὶ τὸ πλήττειν τὴν γαστέρα. SEB.

²⁴ Ἐπειτα δὲ, οὐδεὶς ἴσθι ἀνὴρ γαστρ.] *Platonis* comici versum male edi putavi, nec fecellit me opinio: Sic enim avus *Comm.* cap. 749. cum scribit. Ἐπειτα δ' οὐδεὶς ἔστ' ἀνὴρ γαστρίστερος. & interpretatur: *Dein nemo veniti vitio perditior homo est.* JUNG.

²⁵ Πιττακὸν ὁ Ἀλκ. γάστριον] Ita & MS. sed *Diog. Laert.* in vit. *Pistacii* circa fin. τοῦτον (Πιττακὸν) Ἀλκαῖος σαράποδα μὲν καὶ σάραπον (σαράπου) ἀποκαλεῖ, διὰ τὸ πλατύουσι εἶναι καὶ ἰσχυροῖν (vid. ibi not. *Casaubon.*) τὰ πόδι. χειροπόδη δὲ, διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ραγιάδας, ἃς χειράδας ἐκαλοῦν. γαστρικά δὲ (*Hesych.* γαστρῆ & γαστριῶν) ὡς εἰπῆ γαστριῶντα. Φύσκινα δὲ καὶ γάστρωνα, ὅτι παχύς ἦν &c. vid. *Leopard.* *Emend.* libro decimosextimo extremo. SEB.

Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος] C. A. τὸν δὲ Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος γάστρωνα, ex correctione C. V. γαστρώνα. Vel ex voce γάστρωνα patet legendum esse Πιττακός, ita enim cognominatus fuit ab *Alceo Pistacii* notante *Laertio* in *Vita* ejus. KÜHN.

Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος] MS. ita: τὸν δὲ Πιττακὸν ὁ Ἀ. γάστρωνα κ. quod miratus sum. nam statim atque vulgata legi, suspicatus sum Πιττακὸν legendum. quomodo postea vidi & *Leopardum* XVII. *Emend.* 25. ex *Laertio* restituisse: nec aliter avum *Comm.* cap. 750. legisse hic. Bene vero illud γάστρωνα, quod pro γάστριον restitueamus etiam, quum id clare confirmet *Laertius* in *Pistaco*, & *Suidas* in *Σαράπου*. JUNG.

Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος] Πιττακὸν pro Πιττακὸν Nostri legendum jam viderat *Ulysses Aldrovandus*, qui in *Ornithologia* sua lib. XI. cap. 1. pag. 652. ita scribit: *Alcaeus Pistacium γάστριον, id est, ventri deditum vocat & sed vix video quo jure. Mendium subesse suspicor, & Pistacium legendum apud Pollucem, qui Alcaicum citat, ut viri edonis proprium sit.*

²⁶ Aqualiculum] *Leopard.* mavult Gastrium vel Gastrona. SEB. 2.

²⁷ Ὅμηρος δὲ &c.] Abest a C. A. nam post καλεῖται est, ἀπὸ δὲ καυλοῦ ἀπεκαύλισε ω supercripto τῷ ι. KÜHN.

Ὅμηρος δὲ &c.] Ὅμηρος δὲ cum testimonio poetæ non sunt in MS. JUNG.

²⁸ Γάστρην] Scr. γάστρην, quod *Jon.* pro γάστρην. vid. supra II, 168. & infra X, 81. *Homeri* locus est *Iliad.* Σ, 348. SEB.

Γάστρην] An γάστρην legendum in *Homerico* versu, ut & avus citat *Comment.* cap. 751. nec aliter *Eustathium* agnoscere videtur? versus est *Odus.* θ, 437. quem innuit idem nolter, ni fallor, supra *Segm.* 168. Videtur ejusdem versus initium & apud *Egyptologum* reponendum in γαστρήν, ubi legitur: γάστρην μὲν τρίποδα. legendum inquam τρίποδος. JUNG.

²⁹ Ἀπεκαύλισε] P. V. ἀπεκαύλισε. P. R. ἀπεκαύλωσι. A. ut editum. SEB.

Ἀπεκαύλισε] Defunt in MS. καὶ ἀπεκαύλισε. JUNG. ³⁰ Ὁ δὲ πόσθης, ἔρημος] Absque interpunct. lat. *caeteris praputio.* SEB.

Ὁ δὲ πόσθης, ἔρημος] In margine, C. A. ὁ δὲ πόσθης ἔρημος α. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἀπαιδοῖσθαι τὸ α. εἴληγον. hic desinit marginale. KÜHN.

Ὁ δὲ πόσθης, ἔρημος] Omnino cum MS. distinguendum: ὁ δὲ πόσθης ἔρημος, ἀπεσκολυμμένος. nec enim ὁ πόσθης dicitur, sed ἔρημος πόσθης, est verpus, recutitus, praputio destitutus: patet vel ex *Hesychio* in ἀποσκολύπτει. male etiam antea legebatur uno μ, ἀπεσκολυμμένος quod & *H. Steph.* emendaverat in suo codice, alias verba σκολύπτειν & ἀποσκολύπτειν obsoletissimæ impuritatis genus significare, ex *Harporcrat.* & *Polluce* liquere ait *Casaubon.* III. *Athen.* 34. JUNG.

³¹ Παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσιν] MS. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ ἀπαι. ἀπαικ. εἴληγον τὸ δὲ ἀνασπᾶσαι &c. JUNG.

³² Παρὰ τοῖς ἀρχ. κωμ.] C. A. παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἀνασπᾶν, idem quod ἀναφλᾶν. KÜHN.

Παρὰ τοῖς ἀρχ. κωμ.] MS. tantum παρὰ τοῖς κωμικοῖς (sic enim mendose scriptum est). Male antea vulgabatur περὶ pro quo & *H. Steph.* in suo codice παρὰ reposuit. JUNG.

Παρὰ τοῖς ἀρχ. κωμ.] In priori editione *Basil.* male περὶ erat.

³³ Ἐπεγείρειν] C. A. ὑπεγείρειν α. τ. χ. ἀνακλᾶν, supra vero ascribatur, ἀναφλᾶν ἐκαλεῖτο δὲ κ. τ. τ. αἰ. α. κ. φ. τὸ γυμνοῦν αὐτὸν sc. τύλον. C. V. ἀνακλᾶν & τύλος. sed *Hesych.* τύλον etiam habet. KÜHN.

³⁴ Ταῖν χερ. ἀναφλᾶν] MS. τοῖν χ. α. καὶ ἀνακλᾶν. Sequentia *Ἀριστ.* ε. α. λ. defunt. Notabis illud τοῖν χερσῶν. An itaque atticismus ille, quem tradunt, etiam in hoc casu locum habet? notabis & τὸ ἀνακλᾶν. *Amphiarai Aristophaneæ* quoque mentio fit in tertia hypothefi Græca ad *Aves* comici. JUNG.

nes in Amphiarao vocat. Membrum autem genitale, & τύλος vocatur. unde Phreocrates, hoc manibus denudare, Ἀποτυλοῦν vocavit.

ράω λέγει. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ³⁵ τύλος τὸ αἰδοῦν. ὄθεν καὶ Φερεκράτης τὸ γυμνοῦν αὐτὸ τῆ χειρὶ, ἀποτυλοῦν ³⁶ εἶπε.

177 * De spina, scapulis, & qua de his sunt. 37.

* ³⁷ Περὶ ῥάχως, νώτων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. 177 λζ.

Scapulæ cervici subfunt. quarum gibbosi, testudo dicitur. Scapularum vero utraq̃ue partes, alæ. quarum obliquæ partes, μετανχένια. quod autem inter has, & tergum est, dorsum: continentibus hoc scapulis, quarum extensæ circa tergum partes, mensæ appellantur. quod vero his subest, spina. cujus medium secundum longitudinem usque ad inguen in terga sinuosum, κρίσις dicitur. & hujus terminus, 178 spina dorsi est, pectori opposita. * Post spinam vero est lumbus usque ad clunes. quem nonnulli Poëtarum, κλόνην vocarunt, ut Antimachus, Ut si lumbi impetiosi vertebræ sex. Septemdecim autem sunt vertebræ, quæ totam spinæ inflexionem exhibent. duodecim quidem ipsius spinæ, quas ῥάχεις nominant. quinque vero, lumbi. Vertebram vero, quæ sub Atlante, & quæ sub ejus carne tutela est, lophadiam aut lophiam appellant. vertebram vero, quæ sub hac est, axillarem. reli- 179 quas vero, πλευρίτας vocant, * duodecimam vero, cingulum. Lumbum vero,

Νῶτα τοίνυν ὑπ' αὐχένι ³⁸ κείμενα, τὸ μὲν ³⁹ ἔγκυρτον, ⁴⁰ χελώνιον ὀνομάζεται. τὰ δὲ ἐκατέρωθεν ὠμοπλατῶν, πτερύγια. ὧν ⁴¹ τὰ μὲν πλαγία, μεταυχένια. τὸ δὲ μέσον ⁴² τούτων, καὶ τῶν νώτων, μετάφρενον, περιχουσιῶν αὐτὸ τῶν ὠμοπλατῶν. ὧν τὰ περὶ νῶτα πλατυνόμενα, τράπεζαι καλοῦνται. ⁴³ τὸ δὲ ὑπ' αὐταῖς, ῥάχισ. ἧς τὸ ⁴⁴ μέσον κατὰ μῆκος ἄχρις ὀσφύος ἐν τῷ νώτῳ κοιλαινόμενον, κρίσις. καὶ ταύτης τὸ καταλήγον, ἀντίστερνον. * ⁴⁵ τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ῥάχως, ὀσφύς, 178 ⁴⁶ τὸ ἄχρι γλουτῶν. ⁴⁷ τὴν δὲ ῥάχιν, ἐνίοι ⁴⁸ τῶν ποιητῶν ὀνόμασαν κλόνην, ⁴⁹ ὡς περ Ἀντίμαχος, ⁵⁰ Ὡς εἴτε κλόνης τε θεορῆς σπονδυλίων ἕξ. ἑπτακαίδεκα δὲ εἰσὶν οἱ ⁵¹ σπόνδυλοι, οἱ τὴν ὅλην ⁵² συγκαμπὴν τῆ ῥάχει παρέχοντες. δύο μὲν καὶ δέκα ῥάχως, οὓς ὀνομάζουσι ῥάχεις. πέντε δὲ, ὀσφύος. καὶ τὴν μὲν ὑπὸ τῷ Ἄτλαντι, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ ⁵³ σάρκα ἀσφάλειαν, λοφάδιαν, ἢ λοφίαν. ⁵⁴ τὸν δὲ ὑπ' αὐτῷ, μασχαλιστήρα. τοὺς δὲ λοιπούς, πλευρίτας καλοῦσι. * τὸν δὲ 179 ⁵⁵ δυοκαίδεκατον, διαζωστήρα. τὴν δὲ ὀσφύν,

35 Τύλος] MS. τοῖλος, mox tamen etiam ἀποτυλοῦν. JUNG.

36 Εἶπε] P. R. ἔφη. SEB.

37 Περὶ ῥάχως] C. A. περὶ νώτων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. KÜHN.

Περὶ ῥάχως] Titulus MS. περὶ ῥάχως, σπονδύλου, ὀσφύος, νώτων καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

38 Κείμενα] MS. κείμενον. JUNG.

39 Ἐγκυρτον] C. A. cum gemino accentu ἔγκυρτον & ἔγκυρτόν. Phavor. ἔγκυρτον. KÜHN.

40 Χελώνιον] P. R. χιλώνη. Canter. χιλώνιον, quasi *testudiniscalam* dicas. SEB.

41 Τὰ μὲν] Mēn omittit C. A. KÜHN.

Τὰ μὲν] Desct μὲν in MS. JUNG.

42 Τούτων, καὶ τῶν] C. A. τούτων δὲ καὶ τῶν νώτων μετάφρενον, ὧν τὰ νῶτα πλατυνόμενα, τράπεζαι τὰ δ' ὑπ' αὐταῖς, ῥάχισ. dein margo: ἧς τὸ μέσον ἐν νώτῳ κατὰ μῆκος ἄχρις ὀσφύος. (C. V. ὀφρύος κ.) post ἀντίστερνον finit margo C. A. KÜHN.

Τούτων, καὶ τῶν] Loco καὶ τῶν, MS. habet τε καὶ. JUNG.

43 Τὸ δὲ] MS. τὰ δὲ, pro τὸ δὲ. JUNG.

44 Μέσον κατὰ μ. &c.] MS. alio ordine: μέσον ἐν νώτῳ (sine τῷ) κατὰ μῆκος ἄχρις ὀφρύος (sic MS.) κοιλαιν. κρίσις καὶ. JUNG.

45 Τὸ δὲ ἀπὸ] Pro τὸ δὲ ἀπὸ, MS. ἀπὸ δὲ. JUNG.

46 Τὸ ἄχρι γλ. τὴν δὲ &c.] P. V. & A. μέχρι γλ. SEB.

Τὸ ἄχρι γλ. τὴν δὲ &c.] C. A. & V. τὸ μέχρι γ. KÜHN.

Τὸ ἄχρι γλ. τὴν δὲ &c.] MS. τὸ μέχρι γλουτῶν, ἢ ἐνίοι τ. JUNG.

47 Τὴν δὲ ῥάχιν] C. A. τὴν δὲ ἐνίοι τῶν ποιητικῶν λό-

γων γεννήτορες (in textu quidem sed p̄bctis notata) α. κλόνην superscripto i. *Salmat.* κλοῖός τε βοραῖος σπονδυλίων ἕξ. KÜHN.

48 Τῶν ποιητῶν] Pro, τῶν ποιητῶν, P. R. τῶν ποιητικῶν λογίῳν γεννήτορες. SEB.

49 Ὡς περ Ἀντίμαχος] Abest a C. A. sequitur enim post κλόνην, ἑπτακαίδεκα δὲ εἰσὶν οἱ σπόνδυλοι (C. V. semper, σπόνδυλοι) τὴν συγκαμπὴν. KÜHN.

Ὡς περ Ἀντίμαχος] Desunt ὡς περ A. & verba poëtae in MS. Versum hunc ita restituere conatur avus Comm. cap. 776.

Ὡς εἴτε κλόνης θεορῆς σπονδυλίων ἕξ. interpretaturque, *Spina labas seu vertebris cum concitata motis.* JUNG.

50 Ὡς εἴτε κλόνης τε &c.] Doctissimus Canterus in ora sui codicis versum hunc eodem plane modo restituit, quo & Clariss. *Jungermannus* avum suum in Comm. restituere docet: Ita enim legit:

Ὡς εἴτε κλόνης θεορῆς σπονδυλίων ἕξ.

51 Σπόνδυλοι] MS. σπόνδυλοι τὴν συγκ. absque duabus interjectis, JUNG.

52 Συγκαμπὴν] P. V. συγκαπ. R. συγκοπ. sed A. clare ut editum hic & infra II, 188. vid. supra I, 188. nota 27. SEB.

53 Σάρκα ἀσφάλειαν] Carnem quæ munit vertebram, defenditque ne lædatur. KÜHN.

Σάρκα ἀσφάλειαν] Ἀσφάλειαν saltem habet MS. illam carnem adpellari. λοφὰδ ἢ λοφίαν desunt. JUNG.

54 Τὸν δὲ] C. A. τὴν δὲ. KÜHN.

55 Δυοκαίδεκατον] MSS. δωδέκατον. SEB.

Δυοκαίδεκατον] C. A. δωδέκατον. KÜHN.

Δυοκαίδεκατον] MS. τὸν δ. δωδέκατον. JUNG.

καὶ πρότμησιν ἐκάλουν. ⁵⁶ ἤς, ἐσποנדύλια μὲν τὰ ὄστα. ⁵⁷ δὲ πρῶτος σφόνδυλος, ἐκαλεῖτο νεφρίτης. ⁵⁸ ὡς περὶ ὁ τελευταῖος, ἀσφαλτίας. τὸ δὲ μέσον τῆς ὀσφύος, ἀκνηστis, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν τετραπέδων. ⁵⁹ Ὀμηρος δὲ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων ⁶⁰ κέχρηται, λέγων

--- κατ' ἀκνηστin μέσα νῶτα.

Ἀπὸ δὲ νώτου ὀνόματα, κατὰ νώτου ἐπιγενέσθαι ἐν πολέμῳ, καὶ νῶτα δοῦναι. καὶ νωτίσαι, παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὸ κατὰ νώτου τι ⁶¹ ἀπολιπεῖν. ¹⁸⁰ * καὶ ⁶² νωτοφόρος ἡμίονος, ⁶³ παρὰ Ξενοφῶντι, καὶ ὄνος. καὶ ⁶⁴ νωτεῖς δὲ τούτους ἐκάλουν ⁶⁵ ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ ζυγῶ ζυγίους. καὶ νωτοπλήγα, τὸν μαστιγίαν ⁶⁶ Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε. Περὶ δὲ τοῖς νώτοις, ἑπτὰ τραχύτητες ⁶⁷ ἀνιστάσιν. ὧν δύο μὲν, αἱ μετὰ τὴν πρῶτην ἀκανθαν ὀνομαζομένην, αἱ καλοῦνται κυνόλοφα. ⁶⁸ κέρναι δὲ, αἱ πλάγιαι δύο. αἱ δὲ λοιπαὶ, κάτω ⁶⁹ προνεύουσι. τῶν δὲ ⁷⁰ σφονδύλων, ἄρρεν μὲν καλεῖται τὸ προὔχον, καὶ ⁷¹ ἐπεριδόμενον, θῆλυ δὲ, τὸ ὑποδεχόμενον ⁷² κοῖλον. τοὺς δὲ ⁷³ σφονδύλους ⁷⁴ τούτους ⁷⁵ Ἀρριανὸς καὶ κύβους ⁷⁶ ὀνόμασεν,

⁵⁶ ἤς, ἐσποנדύλια] C. A. & V. ἤς σφονδύλια μὲν τὰ ο. ὁ δὲ πρῶτος αὐτῶν. KÜHN.

⁵⁷ ἤς, ἐσποנדύλια] Antea male ἐν σποנדύλια. quod H. & E. etiam in unam vocem contraxerat, ut & avus Comm. cap. 776. habet. Verum MS. habet simpliciter, ἤς σφονδύλια μ. JUNG.

⁵⁷ Ὁ δὲ πρῶτος σποδ.] MS. πρῶτος αὐτῶν ἐκ. v. JUNG.

⁵⁸ Ὄσπ. ὁ τελ. ἀσφαλτίας] C. A. ὡς ὁ τ. ἀσφαλτίας, ultimum habet & C. V. hic desinit margo C. A. KÜHN.

⁵⁸ Ὄσπ. ὁ τελ. ἀσφαλτίας] MS. ὡς ὁ τ. ἀσφαλτίας, quod τῷ ἀσφαλτίας, ut vulgatur, sane est geminum. Verum H. Steph. in Thesuro videtur mira hæc appellatio de hoc quidem σφονδύλω. Avus meus hæc exponens cap. 776. habet ἀσφαλτίας, id est, ait, fulciens & firmans. JUNG.

⁵⁸ Ὄσπ. ὁ τελ. ἀσφαλτίας] Uti MSSti ita & Falckenburgius ἀσφαλτίας pro ἀσφαλτίας.

⁵⁹ Ὀμηρος] Ὀδυσ. κ. 161. sed ibi Ulysses de ceruo :

Τὸν δ' ἐγὼ ἐβαίοντα κατ' ἀκνηστin μέσα νῶτα πλήξα. ---

Male igitur probatur, hoc loco adducto, quod ἀκνηστis de homine dicatur. CAMER.

⁶⁰ Κέχρηται] A. C. ἀπὸ δὲ νώτου & C. ἀπὸ νώτου ἐ. a tergo invadere. KÜHN.

⁶⁰ Κέχρηται] λέγων quod sequitur cum Homeri versu in MS. desunt. Et in hoc vero Pollucem hallucinatum, qui de homine rerur dicta hæc apud Homerum (Ἰλ. σ. ea sunt) quum de cervo ibi narret Ulysses, adnotat avus Comm. cap. 783. & Hartungus Decur. I. cap. 4. JUNG.

⁶¹ Ἀπολιπεῖν] A. & P. R. παραλιπεῖν. SEB.

⁶¹ Ἀπολιπεῖν] C. A. καταλιπεῖν (C. V. παραλιπεῖν) post ἡμίονος statim καὶ νωτεῖς & C. ὡς τοὺς ὑπὸ ζυγῶν ζ. post μαστιγίαν περὶ δὲ τοῖς νώτοις ε. τ. ἀνιστάσιν, δύο μὲν & C. KÜHN.

⁶¹ Ἀπολιπεῖν] MS. τί παραλιπεῖν. Scribendum itaque παραλιπεῖν. JUNG.

⁶² Νωτοφόρος] In Gloss. νωτοφόρον δорсуагiа & mementum νωτοφόρον. KÜHN.

& πρότμησιν vocaverunt, cujus volubilia sunt ossa. Prima autem vertebra, nephrites. quemadmodum ultima, asfaltites nuncupatur. Medium vero lumbi, ἀκνηστis, proprie quidem de quadrupedibus. sed Homerus etiam de homine usus est, dicens :

--- κατ' ἀκνηστin μέσα νῶτα.

A tergo vero vocabula dicuntur, a tergo esse in bello, tergum dare. Et apud Poetas, νωτίσαι dicitur pro eo, quod est a tergo aliquid relinquere. * Et In tergo ¹⁸⁰ ferens, mulus apud Xenophontem, & asinus. atque hos, dorfuarios vocarunt. quemadmodum illos qui sub jugo sunt, jugales. νωτοπλήγα vero, Flagellationem Aristophanes vocavit. Circa tergum vero septem asperitates exurgunt. quarum duæ quidem post primam quæ acanthus dicitur, κυνόλοφα nominantur. obliquæ vero duæ, κέρνα. reliquæ vero, deorsum nutant. Vertebrarum quidem prominens & suffulciens pars, masculus. sed sinus hanc suscipiens, fœmella dicitur. Vertebras autem has, Arrianus Talos nominavit.

⁶³ Παρὰ Ξενοφ. καὶ ὄνος] Desunt παρὰ Ξ. καὶ ὄνος in MS. JUNG.

⁶⁴ Νωτεῖς] Vid. & infra VII, 186. JUNG.

⁶⁵ Ὄς καὶ] Deest καὶ post ὡς. JUNG.

⁶⁶ Ἀριστοφ. ἐκ.] Desunt Ἀριστ. ἐκ. in MS. JUNG.

⁶⁷ Ἀνιστάσιν] P. R. ἀνιστάσι. SEB.

⁶⁷ Ἀνιστάσιν] MS. ἀνιστάσιν. JUNG.

⁶⁸ Κέρνα δὲ] In C. A. superscriptum, κέρναι δὲ. KÜHN.

⁶⁸ Κέρνα] Ita & MS. apud avum Comm. c. 777. est κέρνα. JUNG.

⁶⁹ Προνεύουσι] C. A. προνεύουσαι. KÜHN.

⁶⁹ Προνεύουσι] MS. mendose παρενεύουσι. JUNG.

⁷⁰ Σφονδύλων] C. V. σφονδύλων. KÜHN.

⁷⁰ Σφονδύλων] MS. ut semper σφονδύλων. JUNG.

⁷¹ Ἐπεριδόμενον] A. & P. V. ἐπεριδ. P. R. ἐπρούχων καὶ ἐπεριδόμενος. SEB.

⁷¹ Ἐπεριδόμενον] C. V. ἐπεριδόμενον. male C. A. ἀντεριδόμενον. ἐπεριδόμενον est insertum, infixum. Hefsch.

⁷¹ Ἐπεριδόμενον] MS. ἐπεριδόμενον. KÜHN.

⁷¹ Ἐπεριδόμενον] MS. ἐπεριδόμενον. JUNG.

⁷² Κοῖλον] MSS. τὸ κοῖλον. SEB.

⁷² Κοῖλον] C. A. τὸ κοῖλον. KÜHN.

⁷² Κοῖλον] MS. τὸ κοῖλον. JUNG.

⁷³ Σφονδύλους] C. V. σφονδύλους. KÜHN.

⁷³ Σφονδύλους] Σφονδύλους MS. JUNG.

⁷⁴ Τούτους] C. A. καὶ κύβους ὀνόμασαν ἢ μίνας δια. σ. KÜHN.

⁷⁵ Ἀρριανὸς] Casaub. suspicatur legendum ῥιανὸς, quem res Herculis descripsisse quatuor libris, testatur Suidas. vid. anim. in Athen. lib. III. cap. 7. SEB.

⁷⁵ Ἀρριανὸς] Legendum ῥιαν. . . ita Salmas. forte voluit legendum, ῥιανὸς, qui Poëta Epicus fuit; cujus meminit Pausan. in Messen. cujusque hunc versum laudant Scholia Apollonii,

Πᾶσαι δ' εἰσπίουσι μίξ ὅτι τυττομα λέξουσ.

de Musis: ita legit & Valef. in Notis. KÜHN.

⁷⁶ Ἀρριανὸς] Deest Ἀρριανὸς in MS. forte hunc Arrianum esse, qui apud Athenam citatur libr. III. ait Casaub. III. Athen. VII. JUNG.

⁷⁶ Ἀρριανὸς] Falckenburgius ex MS. ῥιανὸς, quod conjecturam Casaub. & Salmas. firmat.

⁷⁶ Ὄνόμασιν] MS. ὀνόμασαν. Testimonium poë-

Acollo summo, talis exoritur lumbus.
Vertebrarum vero meatus, per quos me-
dulla extenditur, σωλήν, & sacra fistula.

Αὐχένος ἐξ ὑπάτοις κύβαις ἐπιτέλλεται ἰξὺς.
ἡ μέντοι διὰ τῶν σφονδύλων πορεία, δι' ἧς ὁ μυε-
λὸς τέταται, σωλήν καλεῖται, καὶ ἱερά σύριγγ.

181 * *De costis, sacro osse, clunibus, harumque partibus.* 38.

* 78 Περὶ πλευρῶν, ἱεροῦ ὀστέου, γλουτῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτά. 181 λη.

Costarum quidem majores, legitimæ. minores vero, spuria dicuntur, quæ pectori subsunt. Post quas insidentia costis viscera, intestina vocantur. Et e scapulis quidem suprema costâ, maxima apparet: ex obliquis vero, mediæ. Costarum ossa, spathæ. harum quidem latiores partes, quæ invicem compactæ sunt, platæ: angustiores vero, copia dicuntur, quæ spinæ conjunguntur. * primæ vero duæ, retortæ vocantur. duæ vero sequentes, firmæ. duæ vero post has, pectorales & duæ in cartilagine desinentes, adjutoria. quatuor autem spuria, molles dicuntur. Ubi vero vertebræ terminantur, sacrum os dicitur. & initio quidem sub spina dilatatur, coarctatur vero circa anum. qui & culum, & podex dicitur. Cujus superior pars, lumbus, & ile. * sicut & Zona, pars juxta hanc anterior vocatur. Nonnullis vero sacrum os, ter-

τῶν δὲ πλευρῶν, αἱ μὲν μεῖζους, γνήσιαι. αἱ δὲ ἐλάττους, νόθαι 79 αἱ εἰσὶν ὑπὸ τῷ στήθει. μεθ' αὐτὰ ἐνδρυμένα ταῖς πλευραῖς σπλάγχνα, ἐγκοιλία καλεῖται. καὶ ἐκ μὲν νώτων, ἡ ἀνωτάτω πλευρᾷ, 80 μεγίστη ὁρᾶται. ἐκ δὲ πλαγίων, αἱ μέσαι. καὶ τὰ μὲν τῶν πλευρῶν ὀστᾶ, 81 σπάθαι. 82 τούτων δὲ, πλαταί μὲν τὰ 83 εὐρύτερα, ἀκαὶ ἀλλήλοις συμπέπηγε. τὰ δὲ στενά, 84 κωπία, ἀράχει κοινωνεῖ. * καὶ αἱ μὲν πρῶται 182 85 δύο, καλοῦνται ἀντίστροφοι. δύο δὲ 86 αἱ μετὰ ταύτας, στερεαί. δύο δὲ ἐπὶ ταύτας, στερνίτιδες. αἱ δὲ ἐπὶ τοὺς χόνδρους καταλήγουσαι δύο, 87 παράσειροι. 88 τέτταρες δὲ αἱ νόθαι, μαλθακαί. ἵνα δὲ οἱ 89 σφόνδυλοι καταλήγουσιν, 90 ἱερὸν ὀστέον καλεῖται. καὶ ἀρχεται μὲν ἐξ εὐρύτητος ὑπὸ τὴν ῥάχιν, 91 ὑποστενοῦται δὲ κατὰ τὸν κόκκυγα καλούμενον, ὃς καὶ 92 σφονδύλιον, καὶ ὄρροπύγιον ὀνομάζεται. οὗ τὸ 93 ὑπεράνω, ὀσφύς, καὶ 94 ἰξὺς. * ὡς ζώνη, τὸ κατ' αὐτὴν ἐν τῷ ἔμπροσθεν. 95 τίσι δὲ καὶ τὸ ἱερὸν ὀστέον, ὃ 183

tae deest: quod exponit avus Comment. cap. 777. JUNG.

77 Σπονδύλων] C. V. σφονδύλων. KÜHN. Σπονδύλων] MS. σφονδύλων. JUNG.

78 Περὶ πλευρῶν &c.] A. C. περὶ πλευρῶν καὶ ὀστέου. KÜHN.

Περὶ πλευρῶν &c.] Titulus hujus Sectionis MS. Περὶ πλευρῶν, σπαθῶν, ἱεροῦ ὀστέου, γλουτῶν, πυγαίων, ἰσχίων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. Exponit hæc partim avus Comm. cap. 740. JUNG.

79 Αἱ εἰσὶν] MSS. αἱ καὶ εἰσὶν. SEB.

Αἱ εἰσὶν] C. A. interserit καὶ, quæ eisdem subsunt re-

torum. KÜHN.

Αἱ εἰσὶν] MS. αἱ καὶ εἰσὶν ὁ. JUNG.

80 Μεγίστη ὁρᾶται] P. R. μεγ. καλεῖται. SEB.

Μεγίστη ὁρᾶται] C. A. καλεῖται, maxima vocatur. KÜHN.

81 Σπάθαι] MS. σπάθαι. alias vide Foes. in σπάθαι. & de πλαταῖς, in πλατάς. JUNG.

82 Τούτων] P. V. ἐκ τούτων. & mox P. R. εὐρύτατα. SEB.

83 Εὐρύτερα] In textu C. A. fuit εὐρύτατα, sed ex correctione est εὐρύτερα. post marginale: τὰ δὲ στενά κωπία ἀρχιγεγονεῖ καὶ αἱ μὲν πρῶται &c. C. V. τὰ δὲ στενά κωπία ἀρχιγεγονεῖ, legerem ex his, τὰ δὲ στενά κωπία ἀρχιγεγονεῖ, vel ἀρχιγεγονεῖ, angustiores vero respondent palmulae remi. ex his etiam apparet unde nata sit vulgata lectio, ἀράχει κοινωνεῖ, nempe ex ἀρχιγεγονεῖ. in Gloss. Veterum κωπία remum & manubrium denotat. post ἀρχιγεγονεῖ sequitur statim in MSSis, καὶ αἱ μὲν πρῶται ὁ. κ. α. KÜHN.

84 Κοπία] MS. κωπία (sine accentu) ἀρχι γεγονεῖ. quæ corrumpita vides, an tamen inde emendandum vulgata, ῥάχει γεγονεῖ; Junius nomencl. πλατὴν palmulam, & κωπίον (sic enim habet) remum interpretatur. JUNG.

85 Δύο, καλοῦνται] MSS. δύο δὲ αἱ μετὰ τὰ στερεὰ, στερνίτιδες, αἱ δὲ. SEB.

Δύο, καλοῦνται] C. V. pro καλοῦνται leg. ἐπίκλησιν ἔχουσι. KÜHN.

Δύο, καλοῦνται] MS. ita tantum δύο ἐπίκλησιν ἔχουσι ἀντίστροφοι. δύο δὲ αἱ μετὰ τὰ στερεὰ, στερνίτιδες. JUNG.

86 Αἱ μετὰ ταύτας] C. A. αἱ μετὰ τὰ στερεὰ στερνίτιδες. C. V. δύο δὲ αἱ μετὰ ταύτας, τὰ στερεὰ. legerem ex hisce: δύο δὲ αἱ μετὰ τὰ στερεὰ καὶ δύο ἐπὶ ταύταις στερνίτιδες. nisi enim quatuor inter στερνίτιδας retuleris, non explebitur numerus duodenarius, quem Noster in costis agnovit supra Segm. 167. KÜHN.

87 Παράσειροι] In textu C. A. παράσειροι. sed τῶν π. superscriptum σ. KÜHN.

88 Τέτταρες] MSS. τέσσαρες. SEB.

Τέτταρες] MS. τέσσαρες. JUNG.

89 Σπόνδυλοι] C. V. σφόνδυλοι. KÜHN.

Σπόνδυλοι] MS. σφόνδυλοι. JUNG.

90 ἱερὸν ὀστέον] Coxendix, Mafrena. Gl. Veterum. KÜHN.

91 ὑποστενοῦται] MSS. ἀποστενοῦται. SEB.

ὑποστενοῦται] C. A. ἀποστενοῦται. C. V. ἀποστενοῦνται. deinde σφονδύλιον C. A. æque ut C. V. mox C. A. οὐροπύγιον, sed ex correctione ὄρροπύγιον in margine. Auctor εἰσαγωγῆς ἀνατομικῆς vocat; τὸ ὑποσπόνδυλον καὶ ἡ ὄρροπύγιον nisi ibi legendum sit, ἡ καὶ α. KÜHN.

ὑποστενοῦται] MS. ἀποστενοῦται. JUNG. {

92 Σφονδύλιον] MSS. σφονδύλ. SEB.

Σφονδύλιον] MS. σφονδύλιον. De his avus Comm. c. 805. JUNG.

93 ὑπεράνω] P. R. & A. ὑπὲρ ἀνω. SEB.

ὑπεράνω] MS. ὑπὲρ ἀνω. ὀσφύς, καὶ. JUNG.

94 ἰξὺς] MS. περὶ ἰξύος. vide Foes. in ἰξύς. vid. & avi Comm. cap. 802. JUNG.

95 Τίσι] C. V. τούτῃ. KÜHN.

96 τριτὸς κόκκυξ καλεῖται. καὶ ἔστι πάντων μέγιστον. καὶ τὸ μὲν εἰς δακτύλιον, 97 ἡγουν τὴν ἕδραν νευκὸς αὐτοῦ, κορυφὴ καλεῖται. τὰ δὲ πλάγια, ἰσχία τε, καὶ σκαφία. ταῦτα δὲ, ἰμφαλῶ μὲν 98 ἀντίκειται, γλουτοῖς δὲ ἐπίκειται, οἱ καὶ κοχῶναι, καὶ 99 πύγαια προσαγορεύονται. καὶ 100 προχῶναι παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν τῷ ῥίνωνι. καὶ ἰσχία μὲν ἔστιν αἱ ἐκατέρωθεν μετὰ τὴν ὀσφύν σαρκώδεις προβολαί. * τὰ δὲ ὑπερέχοντα ἀπὸ τούτων, 5 γλουτοί, καὶ 6 ἑφῆδρανα. 7 ἀφ' ὧν, ἕδρα, καθέδρα, 8 ἐνέδρα, ἐνεδρεύειν, ἐφεδρεύειν, 9 ἐφεδρος, καὶ τὰ ἕμοια. Ἀπὸ δὲ πυγῶν, εὐπυγος, καλλιπυγος, καταπύγων. 10 καθ' Ἡσιόδον, πυγαστόλος. οἱ δὲ Ἀττικοί, καὶ τὸν μέσον τῆς χειρὸς δακτύλον, 11 καταπύγωνα ὠνόμαζον. αἱ δὲ ἐνδεῶς πυγῶν ἔχοντες, 12 λίσποι, καὶ ὑπόλισποι καλοῦνται, καὶ λισπόπυγοι, ἐφ' ὧν μάλιστα Ἀθηναῖοι κωμωδοῦνται. 13 τὴν δὲ αὐτὴν ἔχουσαν, 14 διατράμιν Στράττις ὠνόμασε.

tius coccyx dicitur, & est omnium maximus. atque pars ejus versus anum ad fedis locum declinans, vertex nominatur. obliquæ vero partes, femora, & scaphia. hæc vero umbilico opposita sunt, & clunibus insunt. qui & coxendices, & nates dicuntur, atque Προχῶναι, apud Archippum in Rhonone. Femora autem, sunt utrinque illæ post lumbos carneæ prominentiæ. * ab his vero partes prominentes, clunes, & fedilia. unde fedes, cathedra, sella, insidere, superfedere, assessor, & his similia dicuntur. A natis autem dicuntur, bonas nates habens, pulchris natis præditus, cinædus. secundum Hesiodum, Nates ornatas habens. Attici vero & medium in manu digitum, Καταπύγωνα nominaverunt. Qui vero graciles nates habent, λίσποι, & ὑπόλισποι dicuntur, & depyges, quo vocabulo maxime suggillantur Athenienses. Mulierem vero talem, Strattis Διατράμιν vocavit.

185 * 15 Περὶ τῶν κατὰ τὴν ὀσφύν μυῶν, 16 κοτυλῶν, γλουτῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. 18β.

* De musculis lumborum, coxis, clunibus, & quæ circum sunt. 18γ

Οἱ δὲ ἐνδοθέν κατὰ τὴν ὀσφύν μῦες, καλοῦνται 18 ψοαί, καὶ νευρομήτραι, καὶ ἀλώπεκες. δ

Interiores vero circa lumbum musculi, vocantur ψοᾶ, nervorum matres, & vul-

Τισὶ δὲ καὶ τὸ ι.] MS. non τισί, sed ταῦτι δὲ τὸ ι. JUNG.

96 Tertius coc.] Sc. pervius. SEB. 2. Τριτὸς κόκκυξ] Ita Homerus, τριτὸς λέγος, ἰεθίς, qui trajecit per foramina fanibus interceditur. Interpret. hic infelix fuit, legendo, τρίτος, tertius. τῶν δὲ ὀπισθεν ὁ ὀσφύς ἔχων σφονδύλους τετραμένους κέντε. Auctor Isagog. in Anatomicam. KÜHN.

97 ἡγουν τὴν ἕδρ.] P. R. ἡ τὴν ἕδρ. SEB. ἡγουν τὴν ἕδρ.] Defunt ἡγουν τ. ἕ. in MS. JUNG.

98 Ἀντίκειται] P. R. ἀντίκεινται. ut & mox: ἐπίκεινται. SEB. Ἀντίκειται] C. A. ἀντίκεινται, & mox ἐπίκεινται. KÜHN.

99 Πύγαια.] C. A. in textu πύγαια superferipto ut C. V. πύγαια ηα. lectio videtur gemina significari πύγαια & πύγαια. KÜHN.

Πύγαια] Πύγαια MS. apud Hesychium πύγαιας legitur de hac parte. quamvis H. Steph. in Thesaurio πύγαια tam ex Hesychio quam Polluce adferat. JUNG.

100 Προχῶναι. &c.] Vid. & Jm. nomencl. in Peripatet. JUNG.

1 Αρχίππῳ.] C. A. καὶ ἰσχία μὲν ἔστιν ἐκατέρωθεν. KÜHN.

2 Ἐν τῷ ῥίνωνι.] Rhinone. SEB. 2. Ἐν τῷ ῥίνωνι.] Defunt ἐν τῷ ῥίν. in MS. JUNG.

3 Ἰσχία.] Hic nota marginalis est in C. A. ὅτι διττὸν τὸ ἰσχίον ἐστὶ τὸ ἀφ' ὧν καὶ τὸ νεῦρον καὶ τρίτον ὃ καὶ προίρηκς. KÜHN.

Ἰσχία] Vid. Fosf. Oecon. Hippocr. in ἰσχίον, ubi non recte habet πρόσβολος, errato typographi credo. JUNG.

4 Ὀσφύν] Ὀσφύν MS. JUNG.

5 Γλουτοί] Γλουτοί MS. & sic semper fuit & semper erasum alterum: τ. quod demum hic adverti, ubi id neglectum. JUNG.

6 Ἐφῆδρανα.] De ἐφῆδρανα: quid. Sylburg. notat. ad lib. I. Aristot. ζῶων ἰστρο. JUNG. τ. ἕ. δ. [sic] &c.

7 ἀφ' ὧν] C. A. ἐφ' ὧν. post ἕδρα ἀπὸ δὲ πυγῶν. KÜHN.

8 Ἐνέδρα.] Sic videtur & in MS. fuisse, erasusque esse accentus acutus. Scribendum scilicet fuerit ἐνέδρα. nisi ἐνέδρα plurale dicas, ab ἐνέδρον, quod tamen hic non placet. Defunt dein in MS. duo verba ἐνεδρεύειν, ἐφεδρεύειν. JUNG.

9 Ἐφεδρος.] Male Interpret. assessor, πάρεδρος, melius Gl. Tertiaris, superbes. vid. infra III. 149. KÜHN. 10 καθ'] MS. καὶ καθ'. Hesiodi versum adfert avus Comm. c. 808. JUNG.

11 Καταπύγωνα.] MS. καταπύγωνα. ut etiam avus habet ibidem: & Etymologus in κρηβίον, disertè ait: καταπύγων καταπύγωνος, καὶ συστέλλεται ἐν τῇ γενικῇ. aliter tamen habes apud Suidam. JUNG.

12 Λίσποι.] C. A. λίσποι, sed ex correctione λίσποι, & mox idem. Codex non λισπόπυγοι, sed λιπόπυγοι, ut, λιπόδερμος. Athenienses dicebantur λιπόπυγοι depyges de quo quædam monuimus nuper in Ραιμασίαν. in Glossis depygis est ὁ καταπύγων. KÜHN.

13 Τὴν δὲ &c.] Hæc usque ad finem Segm. hujus C. A. non habet. KÜHN.

14 Διατράμιν.] C. V. pro διατράμιν legit ιδιαιτράμιν, forte διατράμιν, quod & Hesych. habet. KÜHN.

Διατράμιν.] Vid. Comm. avi c. 808. MS. autem habet καὶ ιδιαιτράμιν. unde quis suspicari posset an fuisset, ἰδία τράμιν. Verum illud διατράμιν & apud Hesychium habes. JUNG.

15 Περὶ τῶν κατὰ &c.] Titulus hujus τμήματος in MS. Περὶ τῶν κατὰ τὴν ὀσφύν μυῶν, κοτυλῶν, γλουτῶν, βομβάνων, γόνατος, κνήμης, πλατίας νεῦρον τῆς πτέρνης, καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

16 Κοτυλῶν.] Καὶ τῶν περὶ αὐτά C. A. KÜHN.

17 Ὀσφύν μῦες.] MS. ὀσφύν μῦες. JUNG.

18 Ψοαί.] MS. ψοαί. vid. de his & Νυμφες. ad II. epit. Ρηγυρική in ψυα. Hesychius: Νευρομήτρα, μέρος τι τοῦ σώματος, αἱ δὲ ψυχήν. Ubi Sylburgius in suo codice emendat ψυχήν. posset & aliquis ψυχίν suspicari.

pes. Clearchus autem, exteriores circa spinam musculos sic nominavit. Coxas vero, vel coxendices vocabis, ossium circa nates concavitates, quæ capite femoribus infixæ sunt. Femoris autem aculeus dicitur ea pars, qua femoris caput coxendicem contingit. ipsum vero caput, cotylidion vocatur. * Carnes vero sub clunibus, ad femora inclinatæ, hypoclunes appellantur. Apud femora vero sub clunibus, inguina sunt. quibus & ipse morbus, inguen contingit. Unde & Βουβωνιάων, id est, Inguine intumere, deducitur, ut Callias inquit. Nervus etiam coxam femori colligans, ισχίον dicitur. eodemque nomine, & ipse articulus nominatur. Os vero volubile coxendici conjunctum, femoris caput appellatur. * Femur autem, seu crus, dicitur pars corporis, quæ hinc genua usque extenditur. A femore vero nomina formant, robustis femoribus seu pulchris præditus, femoralia, femori propinqua. & Lacæna, femur ostentans. femoralia arma, & his similia. Ossium vero circa femoris caput prominentia, τροχαντήρ nominatur. Musculi vero, sunt erectæ ante articulos, ubi hi commoventur, carnes. * quæ vero intra femora sunt, παραμήρια. quæ autem in mediis femoribus sunt, μεσομήρια. Genu vero,

δὲ ¹⁹ κλέαρχος τοὺς ἔξωθεν κατὰ τῆς ράχους μῦς, οὕτως ὀνομάζει. κοτύλας δ' ἀν' εἵπαις, τὰς τῶν περὶ τοῖς ἰσχύοις ὀστέων κοιλότητος, αἱ τῇ κεφαλῇ τῶν μηρῶν εἰσὶν ἐνηρμοσμένοι. ²⁰ πλῆκτρον δὲ μηροῦ καλεῖται, καθὼς ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ συνῆπται. ²¹ αὐτὴ δὲ ἡ κεφαλὴ, κοτυληδών. * αἱ δὲ ὑπὸ τοὺς ²² γλουτούς ἐπὶ τοὺς μη- ¹⁸⁶ ρούς ²³ καταφερεῖς σάρκες, ²⁴ ὑπογλουτίδες. ²⁵ εἰσὶ δ' ἐπὶ τοὺς μηρούς ὑπὸ τοὺς γλουτούς, βουβώνες, οἷς καὶ τὸ πάθος ὁ βουβών ²⁶ ἐπιγίγνεται. καὶ τὸ βουβωνιάων ἐκείθεν, ²⁷ ὡς ὁ Καλλίας. καλεῖται δὲ καὶ τὸ νεῦρον, τὸ συνεχὸν τὴν κοτύλην ²⁸ πρὸς τὸν μηρὸν, ισχίον. ὁμώνυμον δὲ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τὸ ἄρθρον. καὶ ²⁹ τὸ μὲν τῇ κοτύλῃ συνηρμοσμένον στρογγύλον ὄστυον, μηροῦ κεφαλὴ καλεῖται. * μηρὸς δὲ, τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι γονά- ¹⁸⁷ των μέρος. ³⁰ ἀπὸ δὲ τοῦ μηροῦ, ὀνοματοποιούσιν, εὐμηρὸς, καλλίμηρὸς, μηριαῖα, παραμηριαῖα. καὶ ἡ Λάκαινα, ³¹ Φανόμερις. παραμήρια, καὶ παραμηρίδια, καὶ τὰ ὅμοια. ἡ δὲ περὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ μηροῦ τῶν ὀστέων ἐκφυσις, τροχαντήρ ὀνομάζεται. ³² μῦες δὲ, αἱ πρὸ τῶν ἄρθρων ἐν ταῖς κινήσεσιν ἐπανιστάμεναι σάρκες. * τὰ δὲ ἐν τῷ ¹⁸⁸ τῶν μηρῶν, παραμήρια. τὰ δὲ ³³ μεταξὺ τῶν μηρῶν, ³⁴ μεσομήρια. γόνυ δὲ, ἡ μετὰ τοὺς μηρούς

ri. Sic enim Hesychius infra: ψυῖαι, ἀλώπεκες, βασσάριδες, καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφύν σάρκες. Ceterum, quod ad illud νευρομήτριαι in nostro, avus Comm. c. 803. νεφρομήτριαι legendum censet: quod & confirmat. Sane Γηγυτικὸς ubi nec ψυῖαι, nec ψυῖαι probat, nomenque διὰ τὸ πολὺ κίβδηλον fastidire videtur, νεφρὸν εὖν λέγει, subjicit. JUNG.

ψυῖαι] *Falschenburgius* ex MS. ψυῖαι. *Glossa*, ψυῖαι *Clun.*

19 Clearchus] *Manfl. Cogn.* reponit *Clearchus* lib. IV. observ. c. 7. SEB.

Κλέαρχος] *Clearchi* locus ex lib. II. σκελετῶν ut ab *Athenæo* lib. IX. refertur, habes in avi Comm. cap. 803. qui & ibi νεφρομήτριαι scribit: quam scripturam & magnus *Casaubonus* IX *Athen.* XIII. ex *Suida* se rectam judicare ait. JUNG.

20 Πλῆκτρον δὲ] C. A. καλεῖται καθὼς κεφαλὴ τ. μ. τ. κ. σ. dein marginalis αἱ δὲ ὑπὸ τ. γ. &c. KÜHN.

21 Αὐτῇ] Defunt in MS. αὐτὴ δ. η. κ. κατ. JUNG.

22 Γλουτούς] *Scr.* γλουτούς. SEB.

Γλουτούς] MS. γλουτούς. JUNG.

23 Καταφερεῖς] C. A. & V. καταφερεῖς. KÜHN.

Καταφερεῖς] MS. habet καταφερεῖς. JUNG.

24 Ὑπογλουτίδες] *Scr.* ὑπογλουτίδες quomodo est in MSS. & supra II, 183. SEB.

Ὑπογλουτίδες] C. A. ὑπογλουτίδες. KÜHN.

Ὑπογλουτίδες] Aliter MS. ὑπογλουτίδες τὰ δὲ ἔμπροσθεν αὐτῶν παρὰ τοὺς μηρούς, βουβώνες, ο. JUNG.

25 Εἰσὶ δ' ἐπὶ τοὺς μ.] Hæc in textu; margo vero habet in C. A. τὰ δὲ ἔμπροσθεν αὐτῶν παρὰ τοὺς μηρούς & cum istis definit marginale, quod incepit *Segm.* græc. C. V. etiam habet hanc lectionem marginis. KÜHN.

26 Ἐπιγίγνεται] P. R. ἐπίκειται. SEB.

Ἐπιγίγνεται] C. A. ἐπίκειται καὶ τὸ β. ἐκείθεν. καλεῖται δὲ &c. KÜHN.

27 Ὡς ὁ K.] Defunt, ὡς ὁ K. in MS. JUNG.

28 Πρὸς τὸν μηρ.] P. V. περὶ τὸν μ. SEB.

Πρὸς τὸν μηρ.] Hic in margine MS. adscripta est quaedam σημείωσις ab eadem ut videtur manu qua & contextum exaravit; Est autem hæc: ση. διττὸν τὸ ισχίον, τὸ, τε ἄρθρον, καὶ τὸ νεῦρον ὑφ' οὗ συνέχεται τὸ ἄρθρον, καὶ τρίτον ὃ καὶ προείρηκεν. Quo pertinent, quæ idem, quisquis ille fuerit, hæc eadem paginæ summæ initio adposuit: τρία σημαίνει ἐν τῷ σώματι τοῦ ἀνθρώπου λέγει οὗτος τὸ ισχίον. JUNG.

29 Τὸ μὲν τῇ κοτ.] MSS. τὸ μὲν ἐν τῇ κοτύλῃ στρογγύλον. omisso participio. SEB.

Τὸ μὲν τῇ κοτ.] C. A. τὸ μὲν ἐν κοτύλῃ. KÜHN.

Τὸ μὲν τῇ κοτ.] MS. καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ κ. στρ. absque voce *συνηρ.* JUNG.

30 Ἀπὸ δὲ τοῦ μηροῦ] In C. A. omisissis interjectis sequitur παραμήρια, sed superscriptum est. post παραμηρίδια est, ἡ δὲ περὶ τῇ κ. KÜHN.

Ἀπὸ δὲ τοῦ μηροῦ] *Sequentia* ὀνοματοπ. &c. Φανόμερις cum mediis omnibus absunt a MS. JUNG.

31 Φανόμερις] *Camerar.* Φανομερίδες virgines Lacæna, quarum defluentibus vestibus femora nudarentur. SEB.

Φανόμερις] MS. Φανομερίδες adscripsit H. Steph. oræ sua: uti & in *Thef. ling. græc.* legendum sibi videri ait. Sane avus etiam habet Φανομερίδες *Comm.* cap. 832. JUNG.

32 Μῦες] MS. μῦες. JUNG.

33 Μεταξὺ τῶν μηρ.] C. A. μεταξὺ αὐτῶν. KÜHN.

Μεταξὺ τῶν μηρῶν] MS. μεταξὺ αὐτῶν μεσομήρια. JUNG.

34 Μεσομήρια] MSS. αὐτῶν μεσ. SEB.

συγκαμπή, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ³⁵ γονατίζειν ³⁶ παρὰ Κρατίνῳ τῷ κωμωδοποιῶ. λέγεται δέ τι καὶ καλάμου γόνυ. καὶ ³⁷ παρ' Ὀμήρῳ, ἐπιγουνίς. γονατος δέ, τὸ μὲν τῷ τοῦ μηροῦ τέλει συνηρμοσμένον, κνήμης κεφαλῇ. τὸ δὲ ἔξωθεν ἐπικείμενον πλατὺ καὶ περιφερὲς ἐστούν, ³⁸ ὡς περὶ Φράγμα τοῦ γονατος, ἐπιγονατὶς, κόγχη, κόγχος, μύ-
189 λη, * καὶ ³⁹ ἐπιμυλῖς, κατὰ Ἱπποκράτην. ⁴⁰ κατὰ δὲ Ἱππώνακτα, ⁴¹ μυλακρίς. ἢ μέντοι κωμωδία, ἢ τὴν ⁴² ἀλεκτορίδα μυλακρίδα καλεῖ, ἢ ζῶ-
όν τι ἐν τῷ μύλωνι γινόμενον, ⁴³ ὡς Ἀριστοφάνης λέγει,

ἵνα ξυνῶσιν ὥπερ ἦδεσθεν βίῳ,

Σκώληκας ἐσθιοντε, καὶ μυλακρίδας.

ὁ δὲ πρὸς τῷ γονατὶ μῦς, ⁴⁴ ἐπιγουνίς. ἢ δὲ κατόπιν ἀντικειμένη τῇ κόγχῃ κοιλότης, ⁴⁵ ἰγνύη.
190 * κνήμη δέ, τὸ ἐπὶ τῷ γονατὶ, καὶ τῇ ἰγνύϊ πᾶν ἐκατέρωθεν. ⁴⁶ δύο δὲ ὄστᾶ ἔχει ἡ κνήμη, ἰσομήκη ⁴⁷ μὲν, οὐκ ἰσοπαχῆ δέ. ὧν τὸ μὲν ἔξωθεν, ὅπερ ἐστὶν ἔλαττον, παρακνήμιον καλεῖται. τὸ δὲ ἔνδοθεν τε καὶ μεῖζον, ⁴⁸ προκνήμιον. τῆς δὲ κνήμης ἀπάσης, τὸ μὲν πρόσθεν, ἀντικνήμιον. τὸ δ' ὀπίσθεν εἰς μῦν ἐπηρμένον, ⁴⁹ γαστροκνήμιον. ἐνίοι
191 δὲ, τὸ μὲν πρόσθεν κνήμην. τὸ δὲ ὀπίσθεν, ἀντικνήμιον ⁵⁰ ὠήθησαν. * τὰ δ' ἀπὸ κνήμης ὀνό-

est post femora, vel superiora crura in flexio. unde Geniculari, apud Cratinum Comicum derivatur. Dicitur etiam genu arundinis. Et apud Homerum Ἐπιγουνίς, quæ est genu pars superior. Genuum vero pars, quæ cruris superioris termino juncta est, tibiæ caput. Exterius autem huic superjacens latum & rotundum os, quod instar munimenti est ipsi genu, patella, vel poples, conchula, mola. * & 189 Epimylos, secundum Hippocratem. at secundum Hipponactem, Mylacrís. Comici autem vel gallinam, Mylacidem vocant, vel animal quoddam in mola natum, ut Aristophanes inquit,

Ubi considerent eo quo delerentur vitæ,
Vermes comedentes, & mylacrideres.

Musculus autem circa genu, ἐπιγουνίς. posterior vero popliti opposita concavitas, suffrago. * Tibia vero, est omne quod 190 utrinque post genu, & suffraginem est. Ossa autem duo tibiæ habet, ejusdem quidem longitudinis, crassitudinis vero ejusdem non item. quorum exterius, quod minus est, paracnemium. interius vero, & majus, procnemium. Totius vero tibiæ anterior pars, anticnemium. posterior vero in musculus abiens, tibiæ venter, vel sura dicitur. Nonnulli vero anteriorem partem, tibiæ, posteriorem, ἀντικνήμιον esse putaverunt. * Nomina autem a tibiæ de- 191

35 Γονατίζειν] In C. A. sequitur. καὶ παρ' Ὀμήρῳ τ. γονατος δὲ, τὸ μὲν τῷ τοῦ μηροῦ τέλει σ. KÜHN.

36 Παρὰ Κρατίνῳ] In MS. defunt Kr. &c. καλ. γόνυ. cum mediis quæ sunt apud Herod. Thalia, ut adnotat avus Comm. cap. 835. JUNG.

37 Παρ' Ὀμήρῳ] Homeri locus Ὀδυσσ. σ. quem adfert avus Comm. c. 838. JUNG.

38 Ὄπερ] Non est in textu C. A. sed tantum superscriptum est. KÜHN.

39 Ἐπιμυλῖς] C. A. ἐπιμυλῖς, sed n punctis duobus notatur, superscripto. deinde marginale: κατὰ δὲ μυλακρίς ἢ (μέντοι superscriptum) κωμωδία τὴν α. μ. καλεῖ, quod margini adjectum. ζῶον δὲ τ. ἐν τ. μ. γ. Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ πρὸς τῷ γ. μ. &c. KÜHN.

40 Κατὰ δὲ Ἱππ.] Defunt κατὰ δὲ Ἱπποκρ. in MS. vid. vero Foes. Oecon. Hipp. in ἐπιμυλίδᾳ. JUNG.

41 Μυλακρίς.] MS. μυλακριστ. & deest deinde ἢ, sicut & postea alterum ἢ quoque deest, & MS. habet ζῶον δὲ τ. JUNG.

42 Ἀλεκτορίδα] Leg. ἀλετριδα. ut est infra VII, 19. SEB.

Ἀλεκτορίδα] Leopardus XVI. Emendat. 7. notat Lexicon Hartungii & Junii, qui hæc Pollucis verba vulgata sequuti sunt & explicarunt gallinam. legendum esse enim ἀλετριδα (male est excusum apud Leopardum ἀλεκτριδα) ut recte apud Pollucem habeatur infra VII, 19. Sic ille noster tamen MS. hic ἀλεκτορίδα habet, infra tamen ἀλετριδα. si itaque ἀλετριδα, ut etiam infra VII, 19. MS. nolter, recipiamus (sic enim & Hesych. Ἀλετρίς, μυλακρός. & Suid. in Ἀλετριβανος, καὶ ἀλετρίς, ἢ μυλακρός παρὰ Καλλιμάχου. Eustathium etiam vid. περὶ γονατῶν ἀλετρίων, ad Ὀδυσσ. η & υ.) tamen illud MS. μύλαυρις, non temere rejiciendum erit. quum & Hesych. Μυλακρίδης, μυλακρίς, ἢ μαλακὴ σίλφη γίνεται δὲ τῇ χροῖᾳ ἔλλου-

κος ἀπὸ τῶν μύλων καὶ τῶν ἀλεύρων ἔνιοι δὲ &c. JUNG. Ἀλεκτορίδα] Falckenburgius deletis ἢ τὴν ἀλεκτορίδα, illorum loco τὴν ἀλετριδα reponit, ut est infra quoque VII, 19. Etiam Budanus hæc vulgata Pollucis notat, proque iis, ἀλετριδα μυλακρίδα, & paulo supra μυλακρίς legendum ait.

43 Ὄς] Pro ὡς, MS. ὁ. dein deest λέγει, & versus duo Aristophanis. eos interpretatur avus Comm. cap. 837. JUNG.

44 Ἐπιγουνίς.] Falckenburgius Ἐπιγουνίς. Ἐπιγουνίς etiam Etymologus, in Ἐπιγονατῖς. & Hesychius in Ἐπιγουνίδα, quos vide his.

45 Ἰγνύη] P. V. & A. ἰγνύα. & mox P. R. ἰγνύη. utrumque in usu ἰγνύα & ἰγνύς. SEB.

Ἰγνύη] C. A. ἰγνύα. κνήμη δὲ τῷ ἐπὶ τῷ γ. καὶ τῇ (superscripta sunt hæc duo) ut & δὲ ante ὄστᾶ. KÜHN.

Ἰγνύη] MS. ἰγνύα. κ. ut & mox infra Segm. 191. quod magis placet: quum Ionico usus vix fuisse videtur Poll. mox. vero etiam ἰγνύη πᾶν. JUNG.

Ἰγνύη] Falckenburgius ἰγνύς. Utrumque dicitur, vide Etymolog.

46 Δύο δὲ ὄστᾶ ἔχει] MS. δύο δὲ ἔχει ὄστᾶ ἢ. JUNG.

47 Μὴ] Pro μὲν, MS. etiam δὲ. JUNG.

48 Προκνήμιον. τῆς δὲ κν. &c.] Post sequitur in C. A. ἔνιοι δὲ τὸ μὲν πρόσθεν &c. KÜHN.

Προκνήμιον. τῆς δὲ κν. &c.] Hæc tantum MS. προκνήμιον. ἔνιοι δὲ τὸ μὲν πρόσθεν, κνήμη τὸ δὲ ὀπίσθεν ἀντικνήμιον ὠήθησαν τὰ δὲ ἐκατέρωθεν τ. &c. JUNG.

49 Γαστροκνήμιον] De γαστροκνήμῳ vid. & Foes. Oecon. Hipp. in γαστροκνήμῳ. Nannæsius ad lib. 2. Eclog. Phrygicis priorem sententiam Pollucis, ubi ait anteriorem partem tibiæ ἀντικνήμιον, posteriorem γαστροκνήμιον appellari, probabiliorem esse, quum sic & Aristoteles. JUNG.

50 ὠήθησαν] P. R. & A. SEB.

ducta, fortes habens tibias, tibiale velocrea. & robustis tibiis præditi Græci. Et Crura integras tibias habentia, in Comœdia. Ac genua, id est, colles montium. Sed utrinque juxta majus os, quod tibiam sustinet, & radius dicitur, parva alia officula, quæ peronæ, παρακερκίδες, & a nonnullis, fistulæ dicuntur. Latus autem nervus, qui suffragine initio sumpta, in calcaneo finitur, tenon appellatur.

ματα, εὐκνημος, καὶ κνημῖς, καὶ εὐκνημίδες Ἀχαιοί. καὶ ⁵¹ σκελίδες ὀλόκνημοι, ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. καὶ ⁵² κνημοὶ ὀρῶν. τὰ δὲ ἐκατέρωθεν τοῦ μείζονος ὀστοῦ, ὃ τὴν κνήμην φέρει, περὶς καλούμενον, μικρὰ ⁵³ ὀστάρια, ἃ ⁵⁴ περόναι λέγονται, καὶ παρακερκίδες, ⁵⁵ ταῦτα στήριγγες παρ' ἐνίοις καλοῦνται. τὸ δὲ πλατὺ νεῦρον, ὃ πρὸς τὴν πτέρναν παύεται, ἀπὸ ⁵⁶ ἰγνύος ἀρξάμενον, τένων καλεῖται.

192. * De planta, talo, crure, & radice. 40.

* 57 Περὶ σφυροῦ, ἀστραγάλου, σκέλους, καὶ κώλου. 192 μ.

Pars vero sub tibia, vocatur planta, seu pes extremus. unde nomina sunt, stabiles pedes habens, argentipes. & argentipes Thetis. bonam plantam habens seu pulchram. Juxta pedem vero utrinque prominent tali, in quibus peronæ tibiarum desinunt. Tali vero sunt, non prominentia illa, sed quæ interius in planta occultantur. Varos autem vocant, quibus curva introrsum crura: * valgos vero, quibus a genibus extrorsum obtorta sunt. & hoc quidem Archilochus, illo vero Xenophon utitur. Crus autem nominandum est, quod ex femore, genu, tibia, planta, & pede constat. Quod autem ex femore &

τὸ δὲ ὑπὸ τῆς κνήμης μέρος, καλεῖται σφυρὸν, καὶ πέζα. ⁵⁸ ἀφ' ὧν ὀνόματα, εὐπέζος, ἀργυρόπεζος, ἀργυρόπεζα Θέτις, εὐσφυρος, καλλίσφυρος. παρὰ δὲ τὴν πέζαν ἐκατέρωθεν προύχουσιν ἀστράγαλοι, εἰς οὓς αἱ ⁵⁹ περόναι καταλήγουσιν. οἱ δὲ ⁶⁰ ἀστράγαλοι, οὐ τὰ προύχοντα, ἀλλὰ τὰ ⁶¹ ἐνδοθεν κρυπτόμενα ὑπὸ τῶν σφυρῶν. ραιβούς δὲ καλοῦσιν, οἷς καμπύλα εἰς ⁶² τὸ ἔνδον τὰ σκέλη. * ⁶³ βλαισοὺς δὲ, οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων ⁶⁴ εἰς τὸ ἔξω ⁶⁵ ἀπέστραπται. καὶ τὸ μὲν Ἀρχιλόχος, τὸ δὲ Ξενοφῶν λέγει. ⁶⁶ σκέλος μὲν δὴ πᾶν ὀνομαστέον, τὸ ἐκ μηροῦ, καὶ γόνατος, καὶ κνήμης, καὶ σφυροῦ, καὶ ποδός. τὸ δὲ ἐκ μηροῦ

ὠθήσαν] C. A. ὠθήσαν. deinde τὰ δὲ ἐκατέρωθεν. KÜHN.

60 Ἀστράγαλοι] C. A. & V. ἀστραγάλους, scilicet καλοῦσι. KÜHN.

ὠθήσαν] Scribe ὠθήσαν. ut & in MS. ἱπιτομῆ horum esse diximus. JUNG.

Ἀστράγαλοι] MS. ἀστραγάλους. JUNG.

51 Σκελίδες ὀλόκνημοι] Sunt apud Athenæum lib. VI. ut avus indicat Comm. c. 840. & quidem Pherecratis, ut ex nostro ipso infra patet VI, 59. JUNG.

61 Ἐνδοθεν] MS. ἔνδον. JUNG.

52 Κνημοὶ ὀρῶν] Κνημοὶ ὀρῶν, juxta montium. CLAMERAR.

62 Τὸ ἔνδον] A. τὰ ἐνδοθεν. SEB.

Κνημοὶ ὀρῶν] Emendo ὀρῶν. ut & avus habet Comm. c. 834. JUNG.

Τὸ ἔνδον] C. A. τὰ ἐνδοθεν τ. σ. KÜHN.

53 Ὀστάρια] P. V. ὀστάρ. κερκίδες. παρακ. στήριγγες δὲ π. SEB.

63 Βλαισοὺς] Etiam βλεισός reperitur. βλαισός item & βλαισός H. Steph. Polluci autem similiter Galenus Comm. III. lib. κατ' ἰντρέιον fol. 700. καλεῖται τὰ μὲν ἔξω ῥέποντα βλαισά. τὰ δὲ ἔσω ραιβά, καὶ κυλλά. si quidem vera lectio. Nam A. Foesius priore loco ἔσω & posteriore ἔξω scribendum censet. SEB.

Ὀστάρια] C. A. περόναι (at C. V. περόναι) παρακερκίδες. στήριγγες δὲ &c. KÜHN.

Βλαισοὺς] Margo C. A. βλαισοὺς δὲ (quam lectionem firmat C. V.) οἷς τὰ α. τ. γ. εἰς τὰ ἔξω α. hucusque margo in Glossis. βλεισός, Vungulus, βλεισόπους, Σκαυμύ. KÜHN.

54 Περόναι] MS. περόναι, καὶ παρ. sine ἃ & λέγονται. H. Steph. hic in margine adnotat: Ἐπιτομῆ in περόναι, ὅτι δὲ ἀντὶ τῆς κερκίδος τάττει τὴν λέξιν pag. 41. JUNG.

βλαισοὺς] MS. βλαισοὺς δὲ, οἷς τὰ α. & sic emendandum videtur certe bleffi & Rhodigin. IV. ant. 11. hæc exponens habet, & bleffus idem XIII. ant. 2. de his. & βλαισός hinc citat Jun. nomencl. in Valgus, uti & apud Etymolog. & Suid. scribitur. Comm. avi c. 979. βλαισοὶ habent. In Hesychio tamen βλεισός est: & βλεισός passim apud Hippocratem gemino se esse adnotavit in Theauro suo Stephanus: variatur similiter infra V, 70. JUNG.

55 Ταῦτα στήριγγ. π.] Pro ταῦτα στ. MS. καὶ στήριγγ δὲ π. JUNG.

64 Εἰς τὸ ἔξω] MS. εἰς τὰ ἔ. α. desunt dein καὶ τ. μ. Α. τ. δ. ε. λ. De equis qui βλαισοὶ λεπορησῆντι avus Comm. cap. 979. JUNG.

56 Ἰγνύος] C. V. ἰγνύας, a recto ἰγνύω, ut notatum supra Segm. 189. in Glossis ἰγνύς & ἰγνύα roles. KÜHN.

65 Ἀπίστραπται] In C. A. post hoc verbum: σκέλος δὲ πᾶν ὀνομαστέον, & ita legit quoque C. V. nisi quod pro σκέλος. σκέλη, & pro δὲ habet δὲ. KÜHN.

Ἰγνύος] MS. ἰγνύας, vid. vero copiosè Foes. in τίνοντες. JUNG.

66 Σκέλος μὲν δὴ παρονομαστέον] MS. σκέλη μὲν δὴ πᾶν ὀνομαστέον &c. quæ lectio videtur rectior vulgata, eamque exposuit Rhodig. IV. ant. 11. quasi in vulgaris sic fuisset. JUNG.

57 Περὶ σφυροῦ &c.] Titulus Sectionis xl. in MS. ita concipitur: περὶ σφυροῦ, ἀστραγάλου, σκελῶν, κώλου, ποδός καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

66 Σκέλος μὲν δὴ παρονομαστέον] MS. σκέλη μὲν δὴ πᾶν ὀνομαστέον &c. quæ lectio videtur rectior vulgata, eamque exposuit Rhodig. IV. ant. 11. quasi in vulgaris sic fuisset. JUNG.

58 Ἀφ' ὧν ὀνομ. εὐπ.] MSS. ἀφ' οὗ εὐπ. SEB.

66 Σκέλος μὲν δὴ παρονομαστέον] MS. σκέλη μὲν δὴ πᾶν ὀνομαστέον &c. quæ lectio videtur rectior vulgata, eamque exposuit Rhodig. IV. ant. 11. quasi in vulgaris sic fuisset. JUNG.

59 Περόναι] Περόναι MS. ut supra Segm. 191. JUNG.

66 Σκέλος μὲν δὴ παρονομαστέον] Falckenburgius: σκέλος μὲν δὴ πᾶν ὀνομαστέον, quæ certe disphicere mihi, me possunt.

καὶ κνήμης, ⁶⁷ κῶλον, καὶ κῶλυμα. ὀνόματα δὲ ἀπ' αὐτῶν, τὸ ὑποσκελιζέιν. καὶ ὡς ⁶⁸ Ξενοφῶν, κακοσκελής. καὶ σκελῖς, ἣ νῦν καλυμένη πτέρ-
 194 να, ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. καὶ παρὰ Πλάτωνι, ⁶⁹ εὐ-
 σκελές. * τὰχα δὲ καὶ ὁ σκελετός, καὶ σκελε-
 τεύει, καὶ κατεσκευετευμένος, ⁷⁰ ἀπὸ τῆς τῶν
 71 μελῶν τούτων, ὡς πρὸς τὸ ἄλλο σῶμα ⁷² ἰσχυ-
 τῆτος, ὠνομάσθησαν, ὡσπερ καὶ ἄλλα πολλὰ
 73 ὅμοια. Μένανδρος δὲ καὶ περισκελίδας εἶρηκε
 Φορεῖν τὰς κίρας. καὶ ⁷⁴ ἀσκολιάζειν ἔλεγον, τὸ
 τῷ ἑτέρῳ ποδὶ ἄλλεσθαι. πούς δὲ ὀνομάζεται,
 τὸ μετὰ τοὺς ἀστραγάλους πᾶν. ⁷⁵ ἐξ οὗ, εὐ-
 195 πους, ἀκύπους, ταχύπους. ⁷⁶ καὶ ὡς Πλάτων,
 ἀντίπους. εὐποδία, ἀποδία, ποδώκης, ἀρτίπους.
 καὶ ⁷⁷ ὡς Πλάτων, παραποδισθῶμεν. * καὶ ⁷⁸ Ξε-
 νοφῶν, κακόποδας. καὶ δίπους, καὶ τρίπους, καὶ
 τὰ ἐφεξῆς. ὧν μόνον ὁ ⁷⁹ ὀκτάπους ἰδικώτερον ἐκ-

tibia, κῶλον vocatur, & κῶλυμα. Voca-
 bula vero hinc derivata, supplantare. &
 ut Xenophon dixit, Malis cruribus præ-
 ditus. Et σκελῖς, quæ hodie Calcaneum
 a Comicis dicitur. Et apud Platonem εὐ-
 σκελές, id est, Bona crura habens, dicitur.
 * Insuper & σκελετός, id est, of- 194
 feus seu exficatus, & arefacit vel exsic-
 cat, & arefactus, de hisce membris de-
 ducuntur. quemadmodum de reliquo cor-
 pore, macilentissimum dixerunt. sicut &
 alia multa sunt. Menandrus vero, Puel-
 las periscelides ferre dixit. Et claudicare
 vocaverunt, altero pede aberrare. Pes
 autem dicitur omne id quod talo subest,
 unde bonum pedem habens, velox, ce-
 ler. & ut Plato dixit, Antipodes. pedum
 celeritas, pedum tarditas, volipes, velo-
 citer currens. & ut Plato inquit, Impe-
 dimur. * Et Xenophon tardos, Κακίπο- 195
 δας appellavit. Insuper bipes, tripes, &
 sic ordine de reliquis. quorum omnium ο-

67 Κῶλον, καὶ κῶλυμα] C. V. κόλον καὶ κόλυμα. C. A. κῶλον καὶ κόλυμα, quod ultimum est tantum marginis. deinde C. V. pergit ὀνόματα &c. at C. A. subdit. τὰχα δὲ (quod extat Segm. seq.) ὁ σκελετός &c. KÜHN.

Κῶλον, καὶ κῶλυμα] MS. κόλον (ut & in titulo hujus Sectionis esse monuimus) καὶ κόλυμα. Illud κόλον in MS. reperiri per, adnotavit & H. Steph. in Thef. gr. ling. & sic videtur & Pollucem scripsisse, quum κολιάζειν inde derivet (infra II, 209. MS. etiam κόλον:) frequentius tamen apud ipsum per ω scribi, ut & apud alios. Si itaque nostrum MS. vidisset Stephani, credo adhuc magis sic visum fuisset; infra tamen II, 234. κῶλον etiam in MS. Pro κῶλυμα, quod mihi corruptum videtur, MS. habet κολυμα, sine accentu, egoque legendum arbitret κολύμα. vid. Athes. lib. IX. & ibi Casaub. IX. Athes. I. vid. & infra nostrum V. 69. de quo docti judicium ferent. Postea in MS. desunt reliqua, usque ad τὰχα δὲ quod initium est Segm. sequentis. ubi MS. rursus: τὰχα δὲ (sine καὶ) ὁ σκελετός &c. JUNG.

68 Ξενοφῶν] Locus Xenophontis in quo & alterum quod mox Segm. seq. adfert, est lib. III. Απομνηρ. paulo longius ab initio: ἐκὼν οὖν, αἰτ Σοκράτει, παρέχονται σοὶ τοὺς ἵππους, οἳ μὲν οὕτω κακόποδας, ἢ κακοσκελῖς, ἢ ἀσθενεῖς, οἳ δὲ οὕτως ἀτρόφους ὥστε μὴ δύνασθαι ἀκολουθεῖν. JUNG.

69 Εὐσκελές.] Fulckenburgius pro εὐσκελῖς plane contrarium, ἀσκειλῖς nimirum reposuit, cui subjungit καὶ ἄπουν, paulo post dein pro κατισκελετιμύμιους idem κατισκελετιμύμιους habet.

70 Ἀπὸ τῆς] A. ἀπὸ τῶν. Et mox P. R. μερῶν τούτων πρὸς τὰ ἄλλα μέρη ἰσχυ. SEB.

71 Μελῶν τούτων] C. V. μερῶν, consentit C. A. qui & post legit, ὡς πρὸς τὰ ἄλλα μέρη ἰσχυρότητας. KÜHN.

Μελῶν] MS. μερῶν, pro μελῶν. JUNG.

Μελῶν] Fulckenburgius ut scripti Codices μερῶν.

72 Macilentissimum] voluit exprimere ἰσχυρότατον, cum legatur ἰσχυρότατος. ἰσχυρότης autem maciem notat. SEB. 2.

73 Ὅμοια] In C. A. ὅμοια superscriptum est. KÜHN.

74 Ἀσκολιάζειν ἔλ.] C. A. ἀσκολιάζειν δι. KÜHN. Ἀσκολιάζειν ἔλ.] MS. ἀσκολιάζειν δι ἔ. vid. de hoc verbo, & quomodo huc pertineat Comm. avi cap. 841. ἀσκολιάζειν vero, ut vulgaratur, etiam infra est

IX, 121. etiam in MS. qui tamen ibidem ἀσκολισμός. Utrumque itaque usurpavit Hesychius: ἀσκολιάζοντες, ἐφ' ἑὸς ποδὸς ἀλλόμενοι. quod prorsus huic loco convenit. Ibidem ἀσκολιάζειν exponit de lusu, quum uctos saliebant per utres. quæ differentia quædam esset inter hæc. vid. & Etymologum in ἀσκολιάζειν. JUNG.

75 Ἐξ οὗ, εὐπ. &c.] In C. A. sequitur statim ποδώκης, ἀρτίπους, ἐμπόδιμα, ἐμποδῶν ἰ. ἐκὼν π. α. ποδώκης, ποδώγμα, πολυπους, πολυποδα, χυμύποιους. ita C. A. KÜHN.

Ἐξ οὗ, εὐπ. &c.] Tantum hæc in MS. ἐξ οὗ ποδώκης, ἀρτίπους, ἐμπόδιμα, ἐμποδῶν ἰστασθαι, ἰ. π. JUNG.

76 Καὶ ὡς Πλάτων ἀντίπους] Platonis ἀντίπους in eius Timæo legitur: εἰ γὰρ τι καὶ στέρειν εἶη, κατὰ μέρος τοῦ παντὸς ἰσοπαλῖς, εἰς οὐδὲν ἂν ποτε τῶν ἰσχυρῶν ἰεχθεῖν, διὰ τῆν πάντη ὁμοιότητα αὐτῶν· ἀλλ' εἰ καὶ περὶ αὐτῶν παρεύοιτο τις ἐν κύκλῳ, πολλακίς ἂν στας ἀντίπους, ταυτὸν αὐτοῦ κάτω καὶ ἄνω προσίτηι. JUNG.

77 Ὡς Πλάτων παραποδισθ.] II. de L. L. princ. μὴ πη παραποδισθῶμεν ἐπ' αὐτοῦ. cit. & infra IX, 134. ubi priores editiones παραποδισθῶμεν. SEB.

Ὡς Πλάτων παραποδισθ.] Locus Platonis in quo παραποδισθῶμεν, & II. de Legibus profertur infra IX, 134. Εὐποδία vero vulgarium, Xenophontis est, ut ipse infra indicat noster IX, 134. JUNG.

78 Ξενοφῶν, κακόποδας] Locum Xenophontis non puto esse, qui statim initio de re equestri, ubi de equo κακόπους dicitur, sed eum quem ex lib. 3. Απομνηρ. attuli modo ad Segm. 193. κακόποδας enim ait Pollux diserte; amat vero ipsos casus adferre, quibus in auctoribus leguntur, ut aliquoties hæctenus patere potuit. JUNG.

79 Ὀκτάπους] Ὀσίρες, in specie dicitur de Polyrode. ὀκτάπους dicitur & Scorpius, unde proverbium: ὀκτάπους ἀνεγείρει. vid. Hesychium & Suidam in ὀκτάπους & Πήνον. in ὀκτάπους. Ergo, innuit Auctor, nomine Ὀσίρεως certam denotari speciem animalis & hoc est ἰδικώτερον. In Glossis redditur multipes. Polyrys. KÜHN.

Ὀκτάπους] Quomodo ait τὸ ὀκτάπους ἰδικώτερον ἐφίρεσθαι; an quod ista λέξις (ὀκτα) εἰς ἡ καταλήγουσα οὐ φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνίσει τοῦτὶ τὸ τέλος; nec enim ὀκτάπους scribendum credo hoc loco. ὀκτάπους sapius in Menone Platonis. Et sic invenias etiam πω-

σποpes solum, vulgarius dicitur. Hue etiam pertinent, impedimentum, remora, impedire, impedimentum facere. aut coram pedibus adstare, pedetentim cedere. pes ligneus, pedica, podagra, podagra laborare. polypus. Plato autem, de polypo, & apede scripsit. Et humipes, sic vero vocaverunt sponfam, quæ non rhexda vehebatur. * Laqueus pedalis, pedum lotio, pedes lavans, pes utris, talaris tunica, pedum dolor, pedibus dolens. Plato vero Comicus, etiam Ποδάριον dixit. & Ποδεία, pro fasciis pedum, Critias, quas Æschylus, Πέλυτρα vocat. Dicitur etiam pedibus congruens, de calceis. De Scriba vero, Ἀνεπιδίζων Æschines Rhetor

Φέρεται. τούτοις ἀν προσήκει, ὡς περ ἐμποδία, ἐμποδίσματα, ἐμποδίζεν, ἐμποδῶν ἴστασθαι, ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, καλόπους, ποδοκάκη, ποδάγρα, ποδαγραῖν, πολύπους. Πλάτων δὲ, καὶ πολύποδα, καὶ ἀπόδα εἶρηκε. χαμαιίπους. ἐκάλουν δὲ οὕτω τὴν οὐκ ἐπὶ ζεύγους κομιζομένην νύμφην. * ποδοστράβη, πονοπιτρον, πονοπιτήρ, ποδεῶν ἀσκού, ποδήρης χιτῶν, ποδαγία, ποδαγής. ὁ δὲ κωμικός Πλάτων, καὶ ποδάριον εἶρηκε. καὶ ποδεία δὲ, τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πέλους, Κριτίας, ἀ Αἰσχύλος πέλυτρα καλεῖ. λέγεται δὲ τὸ καὶ περὶ πόδα ἀρμόττον, ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων. ἀνεπιδίζον δὲ τὸν γραμματέα, Αἰσχίνης

καίπους, quod tum etiam non servavit, in quod extra compositionem definebat: infra enim IV, 170. est καὶ πετακία. Sed in *Platonis Theaeteto* πεντάποδος est. JUNG.

80 Ἐπὶ πόδα ἀν.] Ἐπὶ ποδῶν ἀναχ. MS. mendose. phrasin alias e *Xenophonte* adfertur in *Comm.* avi cap. 849. JUNG.

81 Καλόπους] Deest in MS. καλόπους. qui dein habet ποδοκάκη, alias ποδοκάκη & ποδοκάκη inveniatis. JUNG.

82 Ποδαγραῖν, πολ.] Deest in MS. ποδαγραῖν. JUNG.

83 Πλάτων δὲ, κατὰ πολ.] Desunt Πλ. δὲ κατὰ in MS. quid vero si κατὰ legas in vulgatis? nolim tamen quid temere: nec enim ipse *Platonis* locus in promptu, si forte κατὰ scripserit ibi. alias esset, quemadmodum πολύποδα & ἀπόδα quoque dixisse. *Plato Timæo* extremo: ἀπόδα αὐτὰ καὶ ἰδυσπώμενα ἐπὶ γῆς ἐγέννησαν: de generatione animalium. Sed non hic est locus, quem respexit *Pollux*; verum ille in *Eripotii*: πάντα δὲ ὅσα πολύποδα καὶ ἀπόδα, καὶ ὅσα πορευσιμα, καὶ ὅσα μόνιμα &c. Nec dubitabis apud *Pollucem* pro κατὰ nunc reponere καὶ. JUNG.

Πλάτων δὲ, κατὰ πολ.] Et *Falckenburgius* fere ut *Cl. Jungermannus* τὸ κατὰ in καὶ τὰ mutat.

84 Καὶ ἀπ. εἶρ.] Desunt καὶ ἀπ. εἶρ. in MS. JUNG.

Καὶ ἀπόδα εἶρ.] *Auctius* noster *Falckenburgius* post εἶρηκε habet: ἀλλ' ὁ πολύπους δ' ἀν τούτοις προσκείται καὶ χαμαιί. &c.

85 Ἐκάλουν δὲ &c.] *Margo C. A.* ἐκαλεῖτο δὲ οὕτω ἡ οὐκ ἐπὶ τοῦ ζεύγους κομιζομένη νύμφη, hæc *margo*: dein iterum in textu *ποδοστράβη*, ποδήρης χιτῶνες ποδαγία, ὁ δὲ *Κωμικός Π.* ποδάριον εἶρηκε. *KÜHN.*

Ἐκάλουν δὲ &c.] MS. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἡ οὐκ ἐπὶ τοῦ ζ. κομιζομένη νύμφη ποδοστρ. JUNG.

86 Πονοπιτρον] Deest πονοπιτρον in MS. & πονοπιτήρ. JUNG.

87 Ποδεῶν ἀσκού] *Leopard.* Emend. VII, 13. SEB.

Ποδεῶν ἀσκού] De ἀσκού ποδεῶν & *Leopardus* hunc locum laudat VII. Emend. 13. tu vide *Comm.* avi c. 851. JUNG.

88 Ποδήρης χιτῶν] P. R. ποδήρης χιτῶνες. SEB.

Ποδήρης χιτῶν] MS. χιτῶνες. Scribendum itaque fuerat ποδήρης. JUNG.

89 Ποδαγής] Deest ποδαγής in MS. JUNG.

90 * Ποδάριον] Sic editi & MSS. *Leopard.* leg. ποδαγία, libro secundo, capite secundæ. ποδαγία autem Attice dici pro ποδαγία monet *Henr. Stephani e Schol. Aristoph.* quem vid. initio statim: tamen quidam inde citent ποδαγία, nisi forte respic. ad alium locum. nam fol. 19. γράφεται, inquit, καὶ ποδαγούντες καὶ ποδαγῶντες. ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πάθος καὶ ποδάγρα λέγεται, καὶ ποδαγία. SEB.

* Ποδάριον εἶρηκε. καὶ ποδεία δὲ τοὺς * περὶ τοῖς ποσὶ πέλους] Omnia in MS. sunt ac in vulgato, ne quis propter asteriscos suspicetur. Quod itaque ad ποδάριον

attinet, ut id avus exponit, habes *Comm.* c. 852. *nempe pediculos, id est pedes parvulos. Leopardus* autem II. Emend. 2. (ubi de ποδείας vel πέλους περὶ τοῖς ποσὶ ex variis *Pollucis* locis) ποδαγία se legere hic ait, non ποδάριον. Pro ποδεία vero habet *Leopardus* ποδεία, quod & ex aliis locis ita citat, & apud nostrum ita infra in MS. VII, 91. & X, 50. Male etiam antea vulgabatur παρὰ τοῖς ποσὶ, quod & *Henr. Stephani* adverterat, reposito ad oram περὶ, eoque confirmato ex loco, qui infra X, 50. & περὶ, non παρὰ, MS. noster hic habet etiam: ut & *Leopardus* loco dicto, & *Turnebus* II. adverb. 14. qui plane contra ac *Leopardus*, quem semper ποδεία habere adnotavimus, in *Theoph.* de histor. plant. pro ποδεία, emendat ποδεία, huncque locum *Pollucis* adfert; ea causa sane illud ποδεία non rejiciendum mihi videtur, quum illud discrete MS. habeat: & viri docti sic etiam apud *Hesychium* scribendum existiment. Nec ποδάριον quoque temere rejecerim: quum præsertim lascivia comica in diminutivis & ὑποκοριστικαῖς comminiscendis mira fuerit. Verum ego vim *Fidoctus* meas sententias nolim interponere temere. JUNG.

* Ποδάριον] Ποδάριον *Falckenburgius*.

91 Ποδεία] *Leopard.* ibid. leg. ποδεία. apud *Athen.* ποδεία scribitur de bulbi quodam genere: ὑφαίνεται δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ ποδεία, καὶ ἄλλα ἰμάτια. lib. II. fol. 64. SEB.

Ποδεία] *Glossæ*, ποδειον, pedale, nec insolens est, ut differuntur sint nomina quæ desinunt in *ιον*. dein C. A. in textu τὰ π. τ. π. τίλα superscripto τοὺς πέλους, dein pro πέλυτρα, πέλυτρα. (*Hesych.* πέλυτρα) at v. τ. superscripta, pro περὶ πόδας legitur & παρὰ πόδας. *Salmas.* leg. καὶ ποδεία. *Vetus Glossarium*: pedulia, ποδεία. sed hæc alibi pluribus. hæc ille. *KÜHN.*

Ποδεία] Ποδεία ex MS. affert *Falckenburgius*. ποδεία tamen non ita facile rejecerim, *Casaub.* ad *Athen.* II, 23. *Ex lana bulborum lanigerorum* scribit *Theophrastus solita* ὑφαίνεσθαι ποδεία, sive ποδεία. *indones* Græcis ποδεία nuncupari, nemo jam ignorat &c. ποδεία quoque *Junius* in *Nomenclat.* quem utique vide cap. LXXXVI. voc. *Impilia*.

92 Τοὺς * περὶ τοῖς ποσὶ π.] P. P. τὰ περὶ τοῖς ποσὶ τίλα κρ. In A. u. superne ascriptum.

(*Hæftenus P. V. deinceps P. significabit Pal. recentiore.*) SEB.

Τοὺς * περὶ τοῖς ποσὶ π.] *Falckenburgius* σπύλους, quod non placet.

93 Πέλυτρα] *Falckenburgius* noster in suo *Codice τῷ λ*, aliud superscriptum, addito dein post u, καὶ ut sit πέλυτρα, vel πέλλυτρα.

94 Περὶ πόδα] *Vid. Comm.* avi c. 852. JUNG.

95 Αἰσχίνης] *Æschinis* verba sunt in ea κατὰ Κτη-

96 εἶπεν 97 ὁ ῥήτωρ. ἐπὶ τοῦ, πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίουν. καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ Ἀντιφῶν, τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα.

dixit pro eo, quod est denuo relegere. Et Antiphon ea quæ denuo excutiantur, Ἀναποδιζόμενα appellavit.

197

* 98 Περὶ μερῶν ποδός.

μαΐ.

* De partibus pedis.

41. 197

Μέρη δὲ ποδός, 99 τὰ μὲν ἄνω πρὸ τῶν δακτύλων, πεδίον, ἢ 100 ὄρος, ἢ πολυόστεον, ἐξ ὧστων καὶ νεύρων συγκείμενον. οὗ τὸ ἔμπροσθεν μετὰ τοὺς δακτύλους, ταρσός. τὸ δὲ ἀπολλήγον τοῦ ποδός κατόπιν, πτέρνα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ πτεροκοπεῖν, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταῖς πτέρναις κτυπεῖν πρὸς τὰ 2 ἐδάλια ἐν τοῖς θεάτροις, ὅποτε τινὰ 3 θορυβοῖεν. καὶ πτερνίδας δὲ ἢ μέση κωμωδία 4 Φησί, 198 τοὺς πυθμένας τῶν ἱατρικῶν λεκανίδων. * τὸ δὲ κάτωθεν, τὸ μὲν ὄλον, τύλωμα, τούτου δὲ, τὸ μὲν προῦχον ὑπὸ τοὺς δακτύλους, 5 στῆθος ποδός, ἢ προστηθίς. τὸ δὲ μετὰ τὸ στῆθος, κοῖλον ποδός. δακτυλοὶ δὲ ποδός, 6 τὰς αὐτὰς ἐπὶ ταῖς μέρεσι προσηγορίας ἔχουσιν, ἅς καὶ οἱ ἐπὶ τῶν χειρῶν. καὶ τὸ μὲν ὑπὸ τοὺς δακτύλους ῥήγμα, 7 χίμετλον 8 ὀνομάζεται. οἱ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ μέρος, 9 οὗ ἐπιγίγνεται, χίμετλον 10 ὀνομάζεσθαι νομιζοῦσι. 11 τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύλους 12 κρούματα, 199 13 πταίσματα. * Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐπιπταίσματα αὐτὰ καλεῖ. τὸ μὲντοι προσπταίσαι,

Pedis autem partes, superior quidem ante digitos pedis, convexum, aut collis; ut pecten, ex ossibus & nervis constans. cujus anterior pars post digitos, planta. posterior autem pedis pars, calcaneum dicitur. Unde πτεροκοπεῖν derivatur, quod est calcaneo sedilia in theatris percutere, ut aliquem exhibent. Et Media Comædia Pternides vocat, fundos lebetum medicarum. * Sed inferior pars tota, solea. 198 pars vero sub digitis prominens, pectusculum pedis, aut præcordium vocatur. quod vero post hoc est, vola pedis. Digniti vero pedis easdem cum suis partibus appellationes habent, quas manuum digniti. Et rima sub digitis, χίμετλον appellatur. alii vero hanc pedis partem, in qua rima fit, sic nominant. Plagæ autem quæ digitis contingunt, pulliones dicuntur. * quæ Aristophanes, Impulsiones vocat. 199 & προσπταίσαι in fugiendo impingere di-

σιφῶντος καὶ πολλακίς ἀναποδιζόντων γραμματεία, καὶ ἐκίλευον πάλιν ἀναγινώσκειν τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα. JUNG.

96 Εἶπεν] Post εἶπεν Margo loquitur in C. A. ἐπὶ τοῦ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίουν, de in in textu, καὶ τὰ ἀναποδιζόμενα δ. A. τὰ (quod superscriptum) π. s. KÜHN.

97 Ὁ ῥήτωρ] Defunt in MS. ὁ ῥήτωρ. JUNG.

98 Περὶ μερῶν ποδός.] C. A. μέρη ποδός δακτύλων καὶ τῶν περὶ αὐτά. KÜHN.

Περὶ μερῶν ποδός.] Sectionis hujus titulus in MS. Μερῶν (omissum est negligentem περὶ) ποδῶν, πεδίου, ταρσοῦ, πτέρνης, στῆθους, ποδός, κοίλου ποδός δακτύλων (distingnendum), ποδός κοίλου, ποδός δακτ. quamvis & aliter posset) καὶ τῶν περὶ αὐτά. Ad ipsum initium Sectionis, ante verbum μέρη, Henr. Steph. adscriptis hæc: Πούς δὲ ὀνομάζεται τὸ μετὰ τοὺς ἀστραγάλους πᾶν. nescio an melius hic locum illis fuisse putaverit, quam ubi supra Segm. 194. leguntur. JUNG.

99 Τὰ μὲν ἄνω] C. A. & V. τὸ μὲν α. apud Aristot. Sect. 7. Probl. pedes sunt ἀσαρκότατοι καὶ νευρώδιστατοι. Idem lib. I. H. A. τὸ δὲ πολυόστεον τοῦ σκέλους, πούς. deinde partem pedis superiorem dicit νευρώδη καὶ ἀάνυρον. KÜHN.

Τὰ μὲν] MS. τὸ μὲν. JUNG.

100 Ὄρος] Avus Comm. cap. 881. agnoscite ὄρος, idque finem seu terminum interpretatur, in MS. est ὄρος, sine spiritu. JUNG.

1 Τὸ ταῖς πτέρναις] Τὸ omittit C. Antv. KÜHN.

2 Ἐδάλια] MS. ἐδάλια. JUNG.

3 Θορυβοῖεν] Interpret. exhibent, malim, obstrepente dicenti vel agenti. obstrumitare & interpellare dicentem confusis vocibus. KÜHN.

Θορυβοῖεν] In MS. erat θούβοιεν, sed p a recente manu insertum. notandus vero hujus verbi hic usus, de tumultuoso obstreperito. vid. infra IV, 122. ubi ἐβάλοισι pro hoc ait. JUNG.

4 Φησί] MS. καλεῖ, pro φησί. JUNG.

5 Στῆθος ποδός] P. ποδῶν. SEB.

Στῆθος ποδός] MS. στῆθος ποδῶν. vid. & doctiss. Fr. Nansium Notis ad Nonni paraphr. in cap. 19. v. 100. JUNG.

6 Τὰς αὐτὰς &c.] Vid. de his adpellationibus Comm. avi cap. 881. JUNG.

7 Χίμετλον] Præc. ed. χίμετλ. sed χίμετλ. infra IV, 202. nec aliter hoc etiam loco MSS. vid. Schol. Aristoph. fol. 353. Eustath. Iliad. fol. 492. & Cam. Hejseb. quoque: χίμετλον, τὸ ἐν χιμῶνι γινόμενον ἔλας ὑπὸ ψύχους. Goth. χίμετλον & χίμετλον ser. quod dicitur ἀπὸ τοῦ χιμῶνος. & de dipt. consensit etiam Sylb. SEB.

Χίμετλον] Sic & MS. & infra IV, 202. & Comm. avi cap. 882. antea male vulgabatür χίμετλον & H. Steph. ora adposuit, ἀπὸ χίμετλον forte legendum? quem in Thesaurο vide de varia scriptura hujus vocis, ubi per v plane damnat, per i probat magis. JUNG.

8 Ὀνομάζεται] Subjicit C. A. τὰ δὲ ὑπὸ τοὺς δ. π. πτ. marginale est, quod sequitur de Aristoph. deinde textus: τὸ μὲντοι προσπταίσαι, προσκόψαι καὶ βάσει δ' ἂν εἶποις &c. KÜHN.

9 Ὅτι ἐπιγίγνεται] Sic sane scripsit & H. Steph. ex conjectura, quam ora quoque hujus paginæ adposuit ad id quod antea male hic edebatur, ὅ. Ceterum MS. habet οὗ ἐπιγίγνεται. quod itaque reponamus jam. JUNG.

10 Ὀνομάζεσθαι νομιζ.] C. V. νομιζουσιν ὀνομάζεσθαι. KÜHN.

Ὀνομάζεσθαι νομιζ.] MS. inverfo, νομιζ. ὀνομ. JUNG.

11 Τὰ δὲ πρὸς τοὺς δακτ.] MSS. τὰ δ' ὑπὸ τ. SEB.

12 Κρούματα] MS. κρούματα. JUNG.

13 Πταίσματα] De his πταίσμασι vide Casaubon Comment. ad Theophr. charact. περι δυσχερίας. JUNG.

Πταίσματα] Falckenburgius κατατά.

xit. Ad pedes etiam pertinet, calceamentum, subire, subditus, nudipes, pedum nuditas. Tum & gradum, Pedem vocabis, secundum Platonem dicentem, Deos supponentes multos gradus. unde locus pervius, & invius dicitur. Et Gradus apud Musicos est, pedem ad numeros componere. * Et βατήρ, pavementum est, super quod incedimus. ut Antipas,

In ipsum janua pavementum venis.

Et Euntes, dicunt Plato & Xenophon, qui idem, & Diabateria sacrificia, quæ pro transitu fiebant, dixit. quæ & apobateria vocabis. Et Fluvius pervius aut invius, Plato. Et Trajectores, Demosthenes. & Trajectorem, Aristophanes dixit. Et judicium, Alterius rei invasionem Hyperides vocavit. Invasio etiam, est in alienam domum non concessus introitus. Et Smerdis nomen usurpans, si-bique vendicans, Herodotus.

14 In fugiendo] Scr. in *Vespiis*. SEB. 2.

Εν τοῖς Σφηξί] Desunt εν τ. σφ. in MS. Male antea vulgabatur σφῆξι, quod H. Steph. in ora codicis sui emendarat in Σφηξί; uti & Leopardus V. Emend. 7. nec aliter agnoscunt Comm. avi c. 886. ubi versus ipse Aristophanicus adfertur, & alia in hanc rem. Ride autem interpretem, quem tantula menda delirare fecit, & in vertendo impingere hic. JUNG.

Εν τοῖς Σφηξί] Viriosum prioris editionis σφῆξι in suo Codice & Falckenburgius in Σφῆξι mutavit.

15 Εἶρηκε] MS. ἴπιν, pro ἴπικεν. desunt dein cetera usque ad καὶ βάσιν. JUNG.

16 Ἐνυποδησία] Scr. ἀνυποδησία quomodo est in Ald. & Flor. SEB.

Ἐνυποδησία] In vulgatis manifeste falsum & legendum ἀνυποδησία, ut avus habet Comm. cap. 887. JUNG.

17 Θεοῦ βάσις] P. Θεοῦ βάσις. ἀφ' οὗ. SEB.

Θεοῦ βάσις] C. A. & V. Θεοῦ βάσις, ἀφ' οὗ καὶ βάσιμον. KÜHN.

Θεοῦ βάσις] MS. tantum hæc de Platonis verbis, Θεοῦ βάσις. quæ statim sequitur ἀφ' &c. Locum Platonis extremo Timæo inveni: τῆς γένος αὐτῶν ἐκ ταύτης ἰφίστο καὶ πολυπόου τῆς προφάσεως. Θεοῦ βάσις ὑποτιθέμενος πλείους τοῖς μᾶλλον ἄφροσιν, ὡς μᾶλλον ἐπὶ γῆν ἔλκοντο. ubi certe ὑποτιθέμενος scribendum videtur, & Pollucis locus sic emendandus est: Θεοῦ βάσις ὑποτιθέμενος πλείους. JUNG.

Θεοῦ βάσις] Emendationem Cl. Jungermannii confirmat & Falckenburgius noster qui ita in suo Codice vulgatum restituit: Θεοῦ βάσις ὑποτιθέμενος πλείους.

18 Ὁ οὐδὸς] Interpr. pavementum, melius, limen. vid. Proverb. αὐτὸν βατήρα κέρουκας. KÜHN.

Ὁ οὐδὸς] MS. mendose οὐδὸς, pro ὁ οὐδὸς. JUNG.

19 Βαινομεν] C. A. καὶ ἀποβατήρια καὶ διαβατὸς π. καὶ διαβάται Δ. KÜHN.

20 Ὡς Ἀμεψίας] Desunt ὡς Ἀμ. cum sequentibus, usque ad καὶ ἀποβάτηρ in MS. Amipsia autem versiculum interpretatur avus Comment. cap. 890. JUNG.

21 Πλάτων] Locum Platonis forte hunc suspicari licet in Timæo: ἐπὶ γὰρ γῆς βεβῶτες, γεωδὴ γένη δίσταμενοι, καὶ γῆν ἐπίστε αὐτῶν ἔλκεμεν εἰς ἀνόμοιοι ἀγρὰ βία καὶ παρὰ φύσιν &c. Sic in Phædro: ἰδὲντας δὲ τοῦ ἡμίχου, ἡ μνήμη πρὸς τὴν τοῦ κάλλους φύ-

14 ἐν τοῖς Σφηξί προσκίψαι εἶρηκε. καὶ ποσὶ δ' ἀν προσήκει; καὶ τὸ ὑπόδημα, ὑποδύεσθαι, ὑποδύμενος, ἀνυποδῆτος, 16 ἀνυποδησία. καὶ βάσιν δ' ἀν εἶποις τὸν πόδα, Πλάτωνος εἰπόντος, 17 ἐξὸ βάσεις ὑποτιθέμενος πλείους. ἀφ' οὗ καὶ τὸ βάσιμον, καὶ ἀβατον. καὶ βάσις δὲ παρὰ τοῖς μουσικοῖς λέγεται, τὸ τίθεναι τὸν πόδα ἐν ῥυθμῷ. * καὶ βατήρ 18 ὁ οὐδὸς, ἐφ' οὗ καὶ 19 βαί. 200 νομεν; 20 ὡς Ἀμεψίας,

Ἐπ' αὐτὸν ἤκεις τὸν βατήρα τῆς θύρας.

καὶ βεβῶτας ὁ 21 Πλάτων τε, καὶ Ξενοφῶν λέγουσι. καὶ διαβατήρια ἱερά, ὁ αὐτός. 22 καὶ ἀποβατήρια ἐρεῖς. καὶ διαβατὸς ποταμὸς, 23 καὶ ἀβατὸς; Πλάτων. 24 καὶ διαβάται, Δημοσθένος. καὶ διαβάτην, Ἀριστοφάνος. καὶ ἐπιβασίαν 25 τὴν δίκην, Ἰπερίδης. ἐπιβασία καὶ ἡ εἰς ἀλλότριον οἶκον ἀναρχος εἰσέλευσις. καὶ ἐπιβατεύων 26 τοῦ Σμέρδιος 27 ὀνόματος, 28 Ἡρόδοτος.

σιν ἠέχθη, καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν μετὰ σωφροσύνης ἐν ἀγνώ βάθρῳ βεβῶσαν. JUNG.

21 Καὶ ἀποβατήρια] Forte ἀ καὶ ἀποβ. SYLB.

Καὶ ἀποβατήρια] MS. καὶ ἀποβ. absque præcedentibus aliquibus uti dixi. H. Steph. vero in ora sui codicis emendat: ἴσως. ἀ καὶ ἀποβ. addit: Camer. ἀποβατήρια pro ἐπιβατήρια affert puto ex Luc. loco. locum in Commentariis non invenio, ubi hæc scripserit avus. JUNG.

23 Καὶ ἀβατὸς, Πλάτων] Desunt καὶ ἀβ. Πλ. in MS. Locus Platonis, ubi utrumque vocabulum est, legitur lib. X. legum: σκοπεῖτε οὐν εἰ καθάπερ ποταμὸν ἡμᾶς εἶδει τρεῖς ὄντας διαβαίνειν μέγαν σφοδρὰ, νεώτατος ἐγὼ τυγχάνων ἡμῶν, καὶ πολλῶν ἔμπειρος ῥευμάτων, εἶπον ὅτι πρῶτον ἐμὲ χρῆται πειραθῆναι κατ' ἐμαυτὸν, καταλιπόντα ἡμᾶς ἐν ἀσφαλεί, σκέψασθαι εἰ διαβατὸς ἴσθι πρεσβυτέροις αἰσὶ καὶ ἡμῖν, ἢ πῶς ἔχει; καὶ φανέντος μιν ταῦτα, καλεῖν ἡμᾶς τότε, καὶ συνδιαβάξαι ἔμπειρα: εἰ δὲ ἀβατὸς ἦν, ὡς ἡμῖν, ἐν ἐμοὶ τὸν κίνδυνον γιγνόμεναι &c. & statim vocat λόγον, cuius comparationem talem instituit, σφοδρότερον, καὶ σκληρὸν ἴσως ἀβατον. Sic Herodotus Clione cap. 191. τὸ ἀρχαῖον μέτρον διαβατὸν εἶναι ἐπίησι. & Xenoph. lib. I. Anab. de Emphiate, ὅτι εὐπώποθ' οὗτος ὁ ποταμὸς διαβατὸς γίγνεται πικρῆ, εἰ μὴ τότε. & lib. II. πᾶς ποταμὸς διαβατὸς. & lib. III. JUNG.

24 Καὶ διαβάται &c.] De his avus Comm. c. 890. Demosthenis etiam διαβάται sunt, inquit: (Pollux) qua significatione, nescio. διαβήτης est Aristophani in Nebulis, Circinus. Ceterum διαβάτην, quod Aristophani tribuitur, est in MS. etiam, & sic etiam loquutos testatur Hesychius: διαβήτης, αἶτ, ὄργανόν τι τεκτονικόν. quæ verba etiam transcripsit in διαβήτης Etymologus. qui & in βήτης ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βίβημι, βήτης, καὶ διαβήτης καὶ ἰποβήτης. JUNG.

25 Τὴν δίκην] C. A. & V. τῆ δίκην. KÜHN.

Τὴν δίκην] MS. τῆ δίκην. desunt dein: ἐπιβασία κ. η. ε. α. ο. υ. ε. JUNG.

26 Τοῦ Σμέρδιος ὀ.] Abest a C. A. textu, in margine tamen extat. KÜHN.

27 Ὀνόματος] Apud Herod. οὐνόματος. vid. lib. III. fol. 118. SEB.

28 Ἡρόδοτος] Herodoti locus e Thalia est, ut notat avus Comm. cap. 891. JUNG.

201 * 29 Περὶ ἀντιᾶδων, βρόγχου, 30 καὶ στομάχου,
καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ σώματος, καὶ τῶν
σπλάγχχνων. μβ.

* De tonsillis, gutture, stomacho,
& interioribus corporis, visce-
ribusque. 41.

31 τῶν τοίνυν ἐντὸς ἀπὸ τῶν μετὰ τὴν ὑπογλωτ-
τίδα τόπων, αἱ μὲν ἐκατέρωθεν προὔχουσαι σάρ-
κες, ἀντιᾶδες, καὶ 32 παρίσθμια καλοῦνται. αἱ
δὲ ὑπ' αὐταῖς, ἕμοιοι μὲν τὴν ἐρυθρότητα, μεί-
ζους δὲ, καὶ περιφερέστεραι, μῆλα. προσπεφύ-
κασι δὲ κατὰ λεπτοὺς ὑμένας 33 στομάχῳ, ὃν καὶ
βρόγχον, καὶ ἀρτηρίαν 34 ἔνιοι, οἱ δὲ καὶ Φάρυγ-
202 γα καλοῦσι. * ταῖς γε μὴν ἀντιᾶσιν ἐστοῦν ὑπό-
κεῖται, 35 περιεληφὸς τὴν τοῦ βρόγχου κεφαλὴν,
καλούμενον ὑπ' ἐνίων ὑεῖδες, ἔτι προσέοικε τῷ
τοῦ γράμματος σχήματι. 36 Ἡρίφιλος δὲ αὐτὸ,
διὰ τὸ παρεστηκέναι ταῖς ἀντιᾶσι, παραστάτην
ὠνόμασεν. ὁ δὲ 37 στόμαχος, 38 ἔγκειται μὲν ἐν-
δοθεν τῇ ράχει, κατατείνει δὲ 39 εἰς πνεύμονα. ὀνο-
μάζεται δὲ καὶ 40 οἰσοφάγος. καὶ τὰ νεῦρα τὰ
ἐκατέρωθεν αὐτοῦ, τόνοι. 41 ἔνθα δὲ τῇ κοιλίᾳ συν-
άπτει, καλεῖται τούτο 42 μέγα στόμα κοιλίας.
203 * παρέοικε δὲ 43 τῷ κάτωθεν τοῦ στομάχου, 44 κα-
θὸ τῷ πνεύμονι 45 συμβέβηκε, διὰ τὸ ἐκ στενότη-
τος ἀνευρύνεσθαι, κῶδωνι σάλπιγγος. ἔστι μέντοι
46 καὶ τὸ ὑπὸ τῇ γλώττῃ 47 πρὸς ὑποδοχὴν τῶν
ποτῶν τε καὶ σιτίων, τοῦ λοιποῦ μῆκους πλατύ-
τερον, εὐαίσθητόν τε αὐτοῦ 48 τὸ πρὸς τῇ κοιλίᾳ,
καὶ νευρῶδες. ἔξωθεν δὲ 49 σαρκώδης ἐστὶ, 50 καθὸ τῷ βρόγχῳ γειτνιαῖ. τὰ δὲ ἐνδοθεν, στρογ-

Partium vero earum, quæ post hypo-
glottida sunt, carnes utrinque prominen-
tes, tonsillæ, vel glandulæ vocantur. quæ
autem his subsunt, similes quidem rubore,
majores vero rotundioresque, mala
dicuntur, accrescunt autem per tenues
quasdam membranulas stomacho, quem &
fauces nonnulli & arteriam, alii vero,
guttur vocant. * Tonsillis vero os sub-
202 jacet, faucium caput complectens, a non-
nullis hyoides vocatum, quod ad literæ
Υ formam accedat. Herophilus autem,
propterea quod tonsillis adstet, idem Pa-
rastatem vocavit. Stomachus vero inter
scapulas jacet, & ad pulmonem præten-
ditur. nominaturque etiam gula. nervi au-
tem ejus utrinque, toni. Ubi vero ven-
trem contingit ea pars, magnum ventris
os nominatur. * inferior vero stomachi
203 pars, qua pulmoni conjungitur, eo quod
ex angustia dilatatur, tubæ crepitaculo si-
milis est. Pars etiam sub lingua potum
cibumque suscipiens, reliqua longitudine
est latior, sensibilis autem maxime, &
juxta ventrem nervosa. exterius vero car-
nea, ubi faucibus appropinquat. interius

29 Περὶ ἀντιᾶδ. &c.] Sectionis hujus titulus MS.
περὶ ἀντιᾶδων, βρόγχων, ὅσπερ τοῦ πρὸς τῷ βρόχῳ (le-
go βρόγχῳ) στομάχου καὶ τῶν περὶ αὐτά. Tractavit
autem hæc avus in iis quæ περὶ τῶν ἐντὸς μερῶν cerep-
tat. JUNG.

30 Καὶ στομάχου] Quæ postea sequuntur in titulo
non agnoscit C. A. KÜHN.

31 τῶν τοίνυν] MSS. τὰ τοίν. SEB.

τῶν τοίνυν] C. A. τὰ τοίνυν ἐντὸς ἀπὸ τῶν μετὰ τὴν
ἐπιγλωττίδα. KÜHN.

τῶν τοίνυν] MS. τὰ τοίνυν &c. JUNG.

32 Παρίσθμια] Emenda παρίσθμια. exponit hæc &
Rhodig. IV. ant. 13. JUNG.

33 Στομάχῳ] C. A. τῷ στομάχῳ ὃν κ. β. κ. α.
καὶ Φάρυγγα κ. deinde sequitur titulus specialis: πε-
ρὶ τῶν ἐν τῷ στόματι. KÜHN.

Στομάχῳ] MS. στομάχου. Stomachum hic pro gu-
læ principio capi docet eruditiss. Hier. Mercurialis. I.
Var. I. quem vid. JUNG.

34 ἔνιοι] Deest ἔνιοι in MS. JUNG.

35 Περιεληφὸς] MS. mendose περιεληφῶς. JUNG.

36 Ἡρίφιλος δὲ αὐτὸ] Marginis est in C. A. omisso
δὲ usque ad ὠνόμασεν. Cæterum C. A. & V. habet
pro Ἡρίφιλος, Ἡρόδοτος. KÜHN.

Ἡρίφιλος δὲ αὐτὸ] Ἡρόδοτος αὐτὸ MS. pro Hero-
philo, quod docti considerent. Herophilum sane in
testimonio advocasse alias Pollucem non memini.
JUNG.

37 Στομάχος] C. V. στοχασμός male. KÜHN.

Στόμαχος] MS. στοχασμός. Sed est emendatum
στόμαχος. JUNG.

38 ἔγκειται] MSS. πρόκειται μὲν ἐνδοθεν τῆ. SEB.

ἔγκειται] C. A. πρόκειται superscripto σ. KÜHN.

ἔγκειται] MS. πρόκειται, pro ἔγκ. JUNG.

39 Εἰς πνεύμονα] Pro εἰς πνεύμονα, corrigi Hier.
Mercurialis. I. Variar. lect. cap. 1. εἰς κοιλίαν, quod
confirmat etiam ex Π 207. Noster MS. a vulgato
non discedit. JUNG.

40 Οἰσοφάγος] MS. οἰστοφάγος. JUNG.

41 ἔνθα δὲ τῇ κοιλίᾳ] C. A. ἔνθα κοιλίᾳ σ. κ. τούτο
στόμα κ. KÜHN.

ἔνθα δὲ τῇ κοιλίᾳ] MS. ἔνθα δὲ κοιλίᾳ σ. JUNG.

42 Μέγα] Deest μέγα in MS. JUNG.

43 τῷ κάτωθεν] MS. τῷ κάτω τοῦ στ. videntur au-
tem corrupta, & forte leg. τὸ κάτωθεν. in MS. sane
creberrime τῷ mendose pro τὸ, ut mox mouebimus.
JUNG.

44 καθὸ] Pro καθὸ, Henr. Steph. in suo codice
emendavit καθ' ὃ. sed perinde est. JUNG.

45 Συμβέβηκε] C. V. ἐμβέβηκε. C. A. habet
quidem in textu συμβ. sed ἐμβ. superscriptum est.
KÜHN.

Συμβέβηκε] MS. ἐμβέβηκεν. JUNG.

46 Καὶ τὸ] MS. καὶ τῷ. JUNG.

47 πρὸς ὑποδοχ.] MSS. πρὸς τῇ ὑπ. τοῦ ποτοῦ τε
καὶ τῶν σ. SEB.

πρὸς ὑποδοχ.] C. A. πρὸς τὴν ὑπ. τοῦ ποτοῦ τε κ.
σ. KÜHN.

πρὸς ὑποδοχ.] MS. πρὸς τὴν ὑποδ. JUNG.

48 τὸ πρὸς τῇ κοιλίᾳ] C. A. καὶ τὸ superscriptum
habet. KÜHN.

τὸ πρὸς τῇ κοιλίᾳ] MS. τῷ πρὸς τ. JUNG.

49 Σαρκώδης] P. σαρκῶδες. SEB.

Σαρκώδης] C. A. σαρκῶδες in textu & supra & pos-
ito. KÜHN.

50 καθὸ] MS. καθ' ὃ. JUNG.

204 vero, rotunda, & arteriosa est. * Arteriae vero, & venis a corde ad scapulas tensis, complicationes quatuor, vel tres juxta nonnullorum sententiam innituntur. venae scilicet, arteriae & nervi. membranulas enim hi excipiunt. Tale autem quoddam etiam in avibus est, quod gutturis vesiculam vocant, in qua cibum primum congregatur. Primum eorum qui cibum ruminant sinum, ventriculum vocant. Faux autem stomacho adjacens, & ad pulmonem nutans, linguae stomachoque adhaesit. * radicesque agit in pulmone medio, partim juxta posteriores fibras adjacens, quae dorso assident: partim vero juxta eas, quae sub pectore sunt. in plurimas enim tenues scinditur bullulas, quae vocantur fistulae, branchia, & aortae. ipse vero turbinatum in morem exsculptus, a posteriori parte stomacho appropinquans. sed quasi ex multis compositus annulis, tunicas & hic habet quatuor, contextus scilicet existens ex nervis, venis, arteriis, membranulisque. * Homerus equidem stomachum, etiam λαιμόν, & λευκανίαν vocat. & dicit Animae celerrimam esse perniciem, si divisus meatum cibi perdat. guttur vero ασφάραγον vocans & vocis meatum ef-

γύλος, ἀρτηριώδης. * ἐπίκειται δὲ ⁵¹ ἀρτηρία τε, ²⁰⁴ καὶ ταῖς ἀπὸ τῆς καρδίας ἀνατεινούσαις εἰς πλάχιν φλεψί, πλέγματα ⁵² τέσσαρα, ἢ ὡς ἔνιοι, ⁵³ τρία, φλέβες, ἀρτηριαί, νεῦρα. τοὺς γὰρ ὑμένας ἐξαίρουσι. καὶ ⁵⁴ ὄρνισι μὲν ὁμοίον τι τούτῳ πρόσκειται, ὃ ⁵⁵ πρηγορεῶνα καλοῦσιν. ἔνθα προαθροίζεται ἡ τροφή. τῶν δὲ ⁵⁶ μηρυκαζομένων τὴν πρώτην κοιλίαν, ⁵⁷ ἤνυστρον καλοῦσιν. ὃ δὲ βρόγχος ⁵⁸ τοῦ στομάχου προκειμένος, εἰς πνεύμονα νεύων, τῇ γλώττῃ καὶ τῷ στομάχῳ προσπέφυκεν. * ἐνεργίζεται ²⁰⁵ δὲ ἐν μέσῳ τῷ πνεύμονι, ⁵⁹ τῇ μὲν, κατὰ τοὺς ὀπισθίους λοβούς ἐγκείμενος, αὐτὰς ταῖς νώταις προσίζουσι, ⁶⁰ τῇ δὲ, κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῖς στέροισι. σχίζεται γὰρ εἰς πλείους λεπτάς ἀποφύσεις, αἱ καλοῦνται ⁶¹ σύριγγες τε, καὶ βράγχια, ⁶² καὶ ἀορταί. αὐτὸς δὲ εἰς στρογγύλον εἶδος ἀποτετορνευμένος, ⁶³ ἐκ μὲν τοῦ κατόπιν, τῷ στομάχῳ γειτνιών. ⁶⁴ ὡς περ δὲ ἐκ κύκλων πολλῶν συγκεϊμένός, ⁶⁵ χιτῶνας καὶ οὗτος ἔχει ⁶⁶ τέτταρας, συμπεπλεγμένους ἐκ νεύρων, ⁶⁷ φλεβῶν, ⁶⁸ ἀρτηριῶν, ²⁰⁶ ὑμένων. * ⁶⁹ Ὀμηρος μέντοι τὸν στόμαχον, καὶ ⁷⁰ λαιμόν, καὶ ⁷¹ λευκανίαν ⁷² καλεῖ. καὶ Φησὶ ψυχῆς ἄκιστον ὄλεθρον εἶναι, ὅτι διαιρεθεὶς ἀπολλυσι τὴν ὁδὸν τῆς τροφῆς. τὸν δὲ βρόγχον ⁷³ ασφάραγον καλῶν καὶ φωνῆς ἔνθα πορείαν ἐπιστάμε-

51 Ἀρτηρία δὲ, καὶ] MS. ἀρτηρίας δὲ κ. JUNG.
 52 Τέσσαρα] MS. τέτταρα. JUNG.
 53 Τρία] C. A. τρία νεῦρα. Kühn.
 54 Ὄρνισι μὲν ὁμοίον τι] A. ὄρν. μὲν τοι τοῦτο πρ. Etiam P. τοῦτο. SEB.
 Ὄρνισι μὲν ὁμοίον τι] C. A. καὶ ὄρνισι μέντοι. Kühn.
 55 Πρηγορεῶνα] In MS. legitur tale scholion margini additum: σχο. εἰσὶ δὲ οἱ φασὶ πρηγορεῶνα ὑπαφικνέσθαι καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τιτὶ γυναικῶν ἔνθα προαθροίζεται ἡ τροφή. JUNG.
 56 Μηρυκαζομένων] MS. μυρυκαζομένων. JUNG.
 57 ἤνυστρον] MSS. ἤνυστρον. Scholia. Aristoph. ad v. 355. Equ. fol. 208. τὰ μηρυκάζοντα τῶν ζῴων τρεῖς κοιλίας ἔχου κενυράλιον, ἤνυστρον, ἔχθρον, μηρυκάξει δὲ ὅταν μὴ τροφῆς παρακειμένης, ἀναπεμπέξῃ τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τροφήν, καὶ κινήσῃ τὸ στόμα, ὡς περ αἰετὶ καὶ πρόβατον, καὶ κάμηλος. SEB.
 ἤνυστρον] C. V. & A. ἤνυστρον. vid. Hesych. h. v. Kühn.
 ἤνυστρον] R. Constantinus Supplem. ling. Lat. in Ruten & Ἰνιμὶ nomencl. in Ruten hoc ἤνυστρον (quamvis in Ἰνιμ. nomencl. μένυστρον sit editum) quoque ut verum sequuti sunt, & vulgata lectione corrupta decepti. MS. enim habet ἤνυστρον. quod vel unus Hesychius confirmet satis: ἤνυστρον, αἰετὶ ἡ πρώτη κοιλία τῶν μηρυκαζομένων ζῴων. &c. quae profuscum Polluce conveniunt. ita etiam avum legitisse patet ex ejus schedis, quae de internis partibus adfecta sumus nacti. JUNG.
 58 Τοῦ στομάχου] A. πρὸ στομ. προκ. JUNG.
 Τοῦ στομάχου] MS. non habet τοῦ. JUNG.
 59 Τῇ μὲν] C. A. addit γλώττη. Kühn.
 60 Τῇ δὲ] Pro τῇ δὲ omisiss legit C. A. τῇ δὲ ἰπὲρ τὰ στέροα. Kühn.
 Τῇ δὲ] Deest τῇ δὲ in MS. & dein est, κατὰ τοὺς ὀπίρ τ. στ. JUNG.
 61 Σύριγγες] MS. σύριγγες τε κ. β. JUNG.

62 Καὶ ἀορταί] C. V. λέρται. C. A. plane omittit. Kühn.
 Καὶ ἀορταί] MS. καὶ λέρται. αὐτὸς &c. Scilicet legendum ἀορταί, sine ἀορταί. quo & firmatur doctiss. Foesti in ἀορτῇ adfectio, ἀορτρα apud Hippocr. lib. II. de morb. legendum, pro ἀορτρα. & fortasse etiam pro ἀορτρῖν legendum apud Galenum ἀορτρῖν, quomodo librarii solemniter, vitiosa pronunciatione distantium interduum adminiculante, in his peccent. JUNG.
 63 Ἐκ μὲν τοῦ κατόπιν, τ. στ.] C. A. & V. ita legit: ἐκ τοῦ κατὰ τόπον μὲν τοῦ στομάχου γειτνιών. Kühn.
 Ἐκ μὲν τοῦ κατόπιν, τ. στ.] MS. aliter & alio ordine: ἐκ τοῦ κατόπιν μὲν τοῦ στομάχου γ. JUNG.
 64 Ὠς περ δὲ] C. A. ὡς περ ἐκ κύκλων σ. Kühn.
 65 Χιτῶνας] MS. χιτῶνας. JUNG.
 66 Τέτταρας] MS. τέσσαρας. JUNG.
 67 Φλεβῶν] In C. A. φλεβῶν superscriptum. Kühn.
 68 Ἀρτηριῶν] MS. ἀρτηριῶν. JUNG.
 69 Ὀμηρος] Versus Homeri, quem Pollux innuit, est Ἰλ. χ. 325.
 Λευκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ἄκιστος ὄλεθρος. quem sequuntur & hi statim, de quibus etiam Pollux hic.
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχίνος ἤλυθ' ἀκακῆ.
 Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ασφάραγον μελίη τάμε χαλκοβαρεία.
 Ὄφρα τί μιν προτίπτοι ἀμειβόμενος ἐπίσσω. JUNG.
 70 Λαιμόν καὶ λευκ.] C. A. & V. καὶ λαιμόν καὶ λευκανίαν. Kühn.
 Λαιμόν καὶ λευκ.] MS. λαιμόν καὶ λευκανίαν καλεῖ. Cetera hujus Sectionis non habet MS. de λευκανίᾳ & supra II, 97. dictum. JUNG.
 71 Λευκανίαν] Vid. supra II, 97. λαιμός autem Πλάτ. v, 388. 542. & alibi. SEB.
 72 Καλεῖ] Post καλεῖ nihil hujus Sectionis amplius est in C. A. Kühn.
 73 Ασφάραγον] Φάρυγγα, βρόγχον. Schol. bren.

νος, ἄτμητον ἐπὶ ἕκτορι τετήρηκεν,

ὄφρα τίμιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν

se cognoscens, illatum Hectori servavit;
ut ipsum prius alloqueretur verbis alternis
excipiens.

207 * 74 Περὶ Φάρυγγος, κοιλίας, νήστεως,
καὶ τῶν λοιπῶν.

μγ'

* De faucibus, ventre, hila, &
reliquis.

207 43.

Ὅγε μὴν Φάρυγξ, στομάχου ἐστὶν ἀρχή, ὡς
βρόγχου ⁷⁵ λάρυγξ. ⁷⁶ λαρυγγίζειν δὲ εἴρηκε ⁷⁷ Δη-
μοσθένης, ὅπερ οἱ ⁷⁸ παλαιότεροι Φαρυγγίζεον ἐ-
λεγον. τὸ δὲ ⁷⁹ ἔξωθεν προὔχον αὐτοῦ κατὰ τὸν
τράχηλον, ⁸⁰ γαργαρεῶν, καὶ ⁸¹ πρόλοβος καλεῖ-
ται. τοῦ δὲ στομάχου καταλήγοντος ⁸² εἰς τὴν
κοιλίαν, ἢ τῆς κοιλίας εὐρυχωρία κεῖται κατὰ τὸ
λαϊὸν μέρος, τὸ μὲν στόμα κατὰ τὸν χόνδρον μέ-
σον ἔχουσα, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα, ⁸³ ὑπὸ τῷ δια-
208 Φράγματι. * τῆς δὲ κοιλίας ἐκπέφυκεν ἔντερον
κατὰ ⁸⁴ τὰ δεξιὰ μᾶλλον νενευκός, τῆ ῥάχει μᾶ-
λιστα προσκείμενον, ὃ καλεῖται ⁸⁵ πυλωρός. πα-
ραπέμπει δὲ εἰς τὴν ⁸⁶ ὀνομαζομένην νῆστιν τὴν τρο-
φήν, ⁸⁷ ἢ ἐστὶν ἔξωθεν μὲν πλέγμα νευράδες, ἐν-
τοςθεν δὲ καὶ σαρκῶδες αὐτῇ παραμέμικται. κεί-
ται δὲ ὑπὸ τῆν ⁸⁸ νόθην πλευράν, τὴν ἐν ἀριστεροῖς

Fauces itaque, stomachi initium sunt.
quemadmodum fistula illa spiritalis, gut-
turis. λαρυγγίζειν vero, Demosthenes di-
xit. quod Veteres, Præclufa gula loqui
dixerunt. exterior autem ejus in collo pro-
minetia, gurgulio, & prologus vocatur.
Cum autem stomachus in ventre desinat,
ventris latitudo ad finistrum latus exten-
ditur, ore ipso ad mediam vergens carti-
laginem, reliquo autem corpore ad dia-
phragma. * In ventre vero intestinum ex-
crefcit, in dextram magis inclinatum, ter-
go maxime adjacens, quod pylorum vo-
cant. & cibum in eam partem, quam hila-
lam vocant, deducit. quæ quidem exte-
rius, nervorum complicatione constat. in-
terius vero, carneum quiddam illi com-
mixtum est. jacet autem intestinum hoc

Iliad. χ. 328. græc. edit. εὐφάρυγγον. SEBEX.

74 Περὶ Φάρυγγος, &c.] Titulus Sectionis XLIII.
in MS. hic: Περὶ Φάρυγγος, κοιλίας, νήστεως, λαίτου
ἐντέρου, ἀπειθυμίου, ἀρχοῦ, δακτυλίου, μισεντερίου,
καὶ τῶν περὶ αὐτά. Sectio incipit: ἢ γὰρ μὴν Φάρυγξ.
Scilicet utroque genere inveniri. Atticum tamen fc-
minino uti. vid. *Phrynic.* & *Etymlol.* JUNG.

75 λάρυγξ. λαρυγγ.] C. V. addit καὶ Φαρύγετρον,
λαρυγγίζειν δ. ei. Δ. ὅπερ οἱ παλαιοί. C. A. KÜHN.

λάρυγξ. λαρυγγ.] Auctius MS. λάρυγξ καὶ Φαρύ-
γετρον. Sed distinguendum videtur λάρυγξ, καὶ Φαρ.
Scilicet Φάρυγγα & Φαρύγετρον adpellati. vid. supra
II. 99. Interpretatur hæc verba de pharynge, ut &
quæ mox de stomacho *Calcarini* IV. epist. 1. ubi
copiose de stomacho & œsophago disputat, & quod
apud *Pollucem*, quum (verba sunt ejus) ex professo ea-
rum partium voces profectatur, *Incuntat ne verbum
quidem de œsophago factum lib. II. τοῦ ὀνομαστικῶν.*
citaturque binos jam dictos locos, quos inter-
pretatur. Verum nescio annon erret, male inspec-
to *Polluce*, qui profecto II, 202. ait de stomacho:
ὀνομάζεται δὲ καὶ οἰσφάγιος. Si enim hoc vidisset
Calius, ut suæ sententiæ, quam contra *Misandrum* i-
bi propugnat, (scilicet οἰσφάγιον vel stomachum esse
vel stomachi superiorem angustioremq; partem &c.)
adcommodat, minime omisit. Ceterum *πρὶν*
λάρυγγος *Foes.* *Oecon.* *Hippocr.* in λάρυγγος, hæc *Pollu-
cius* laudat. vid. & *Nunnes.* ad lib. I. *Phrynic.* in
Φάρυγξ. JUNG.

λάρυγξ. λαρυγγ.] Auctius *Falckenburgius* poster:
λάρυγξ, καὶ Φαρύγετρον, λαρυγγ.

76 λαρυγγίζειν] De Φαρυγγίζειν & λαρυγγίζειν vid.
& *Nunnes.* Not. ad *Herodiani* fragmentum in τὸν λάρυγγα. JUNG.

λαρυγγίζειν] In ora Codicis sui ex MSto addit
Falckenburgius, Φαλυρίζειν.

77 Δημοσθένης] *Demosthenis* locus est in ea ὑπὲρ
Κτησιφ. paulo longius a fine de *Æschine*: ἀλλ' ἐπα-
ρας τὴν φωνὴν, καὶ γεννηθῶς, καὶ λαρυγγίζων, &c. Ci-
tatus & ab *Harrocratone* in λαρυγγίζειν. JUNG.

78 Παλαιότεροι] P. παλαιοί. SEB.

79 ἔξωθεν πρ.] MS. ἔξω πρ. α. περὶ τόνε JUNG.

[80 Γαργαρεῶν] MS. γαργαρίων καὶ πρόλογος. quod
postremum ne fastidias, fuit id & in prioribus editio-
nibus & firmat optimus glossographorum *Hesychius*:
πρόλογος, ait, ὃ περιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν ἐπὶ δει-
πῶν, καὶ ὁ γαργαρεῶν τῶν ὀρίων, ὅν οἱ παλαιοὶ γρη-
γορίων. emendo *πρηγορεῶν*; nisi *πρηγοριῶν* vis. Idem
Hesych. *πρηγοριῶν*, προγοριῶν ἢ δημοκόπος. Idem
tamen ibidem: *πρηγοριῶν*, τῶν ὀρίων ὁ πρόλογος, ὅτι
προσυλλάγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία, quæ *Etymologia* fa-
cit, ut & hic apud *Hesychium* malim legere *προλογος*.
Noster dixit *προαβορίζεται* supra II. 204. *Suidas* *πρη-
γοριῶν*, ut etymon exprimeret in *πρηγοριῶν*. non
tamen damno πρόλογος, quod apud *Aristotelem* &
Suidam extare novi. idque *H. Steph.* hic in codice
suo reposuerat. γαργαρίων vero *βαρυτόνως* apud *Hesychium*
etiam scribitur. JUNG.

81 Πρόλογος] *Camer.* & *Syll.* græc. edit. πρόλογος.
SEB.

Πρόλογος] C. V. πρόλογος, male. C. A. servat vul-
gatam lectionem. KÜHN.

82 Εἰς τὴν κοιλίαν] *Falckenburgius* addit: ὡς προϊ-
παν.

83 ὑπὸ τῷ διαφραγμ.] P. κατὰ τὸ διάφραγμα. SEB.
ὑπὸ τῷ διαφραγμ.] C. A. κατὰ τὸ διάφραγμα.

KÜHN.

84 Τὰ δεξιὰ &c.] P. κατὰ τὸ δεξιὸν πεφυκὸς μᾶλλον
τῆ ῥ. SEB.

Τὰ δεξιὰ &c.] C. A. κατὰ τὸ δεξιὸν πεφυκός, cui
suprascriptum νενευκός, μᾶλλον τῆ ῥάχει προσκείμενον.
KÜHN.

Τὰ δεξιὰ &c.] MS. δεξιῶν (sine τῷ) νενευκός μᾶλ-
λον, τ. ρ. deestque μᾶλιστα. JUNG.

85 Πυλωρός] De hoc & *Rhodigin.* IV, ant. 14.
JUNG.

86 ὀνομαζομένη] MSS. εἰρημένη νῆστιν. SEB.

ὀνομαζομένη] *Εἰρημένη* C. V. ὀνομαζόμενον ν. τ.
τ. ἢ ἐστὶν μὲν ἔξωθεν. C. A. KÜHN.

ὀνομαζομένη] MS. εἰρημένη, προ ὀνομ. JUNG.

87 ἢ ἐστὶν ἔξωθεν μὲν] MSS. ἢ ἐστὶ μὲν ἔξ. SEB.

ἢ ἐστὶν ἔξωθεν μὲν] MS. invertio, μὲν ἔξωθεν
JUNG.

88 Νόθην] C. A. νόθην. KÜHN.

sub costa spuria, quæ in sinistra parte usque ad lumbum transit. unde & hila dicitur. * Ex ipsa vero hila intestinum excrevit, sub umbilico jacens involutum, omnem istum locum complens, & in duos terminatur fines. quorum alter, alvus vocatur & venter inferior. quem Homerus, Νειαιήν vocat. jacet vero in dextro latere, sub præcordiis. unde derivantur vocabula, quæ prænam luere, prænam, & carcerem significant, eo quod hujus passio acerrimos corpori dolores afferat. * Quod autem utrinque tenuis illius intestini termino annexum est, intestinum cæcum nominatur, tergo quidem adhærens, sed juxta dextrum lumbum jacens. Alvo vero, rectum intestinum subest. Ventri alvi autem terminus, podex est, in ano deficiens, ipsi adhærens lumbo. Anus vero, est intestini terminus. meatusque est eorum, quæ in alvo superfluunt. sic quidem oportus visus, plerumque vero apertus est. * quem alii culum, alii vero podicem vocant. Medianum autem, pellicula est, ex venarum nervorumque complicatione. renibus vero, & ventri appropinquat, cibum in jecur emittens. Nomina vero ab-

μέχρι τῆς λαγόνος⁸⁹ παρήκουσαν, τοῦτο τὸ⁹⁰ ἔντερον. ἔθεν καὶ νῆστις καλεῖται. * αὐτῆς δὲ τῆς⁹¹ νῆστεως τὸ⁹² λεπτόν ἔντερον ἐκπέφυκεν, ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν κείμενον ἔλιγμα, πάντα συμπληροῦν τὸν τόπον. λήγει δὲ εἰς δύο τέλη. ἓν τὸ μὲν, καλεῖται⁹³ κῶλον, καὶ κάτω κοιλία, ⁹⁴ ἣν νειαιήν Ὀμηρος καλεῖ. κεῖται δὲ ἐν δεξιῶις, ⁹⁵ παρὰ τὸ ὑποχόνδριον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ⁹⁶ κολάζεσθαι, ⁹⁷ καὶ κόλασις, καὶ κολαστήρια, διὰ τὸ φέρειν τὸ ἐν αὐτῷ πάθος ταῖς σάμασι ὀξείας τῆς αἰληγδόνος. * ⁹⁸ τὸ δὲ ἑτέρωθεν ⁹⁹ τῷ λεπτῷ ἑντέρῳ λήγοντι συν- ²¹⁰ ἀπτον, ὀνομάζεται ¹⁰⁰ τυφλὸν ἔντερον. τῇ μὲν ῥα χει προσίζανον, κατὰ δὲ τὴν λαγόναν τὴν δεξιάν κείμενον. ¹ καὶ τῷ μὲν κῶλῳ, τὸ ² ἀπευθυμένον ὑπεστιν. ἀρχὸς δὲ κῶλου, τέλος καταλήγον εἰς τὸν δακτύλιον τῆ ὀσφύϊ ³ προσπεφυκός. ὁ δὲ δακτύλιος, ἑντέρου μὲν τέλος, ὁδὸς δὲ τῶν ἐκ κοιλίας περιττῶν. οὕτως μὲν ἰδεῖν μεμυκός, ἐπὶ δὲ ⁴ πλείστον ἀνοιγόμενος. * ὃν οἱ μὲν ⁵ σφιγκτήρα, ²¹¹ οἱ δὲ στεφάνην καλοῦσι. τὸ μέντοι μεσεντέριον, ⁶ ἔστι μὲν ὕμην, ⁷ ἐκ φλεβῶν καὶ νεύρων συμπλοκῆς. ⁸ νεφροῖς δὲ καὶ κοιλίᾳ γειτνιά, τὴν τρεφὴν ἀναπέμπων εἰς τὸ ἥπαρ. ἀπὸ δὲ ⁹ ἑντέρου

Νόβον] Νόβον MS. recte, ut & supra II, 165. & infra II, 181 & 182. JUNG.

89 Παρήκουσαν] In παρήκουσαν v in C. A. abest, cæterisque omisiss sequitur, αὐτῆς δὲ τῆς νῆστεως τὸ λεπτόν, KÜHN.

Παρήκουσαν] MS. παρήκουσα. & defunt τοῦτο τ. ἔ. ὁ. κ. ν. κ. Latens hic etymon νῆστεως, quod ait ὄθεν καὶ νῆστις καλεῖται, sagaciores odorari facile credo: mihi hic sunt nares obefiores. JUNG.

90 Ἐντερον] Auctius iterum Falckenburgius noster post ἔντερον, ita habet: κενὸν δὲ ἔστι διαπαντός τοῦτο τὸ ἔντερον.

91 Νῆστις] Jo. Barp. Piss annot. cap. 92. SEB.

92 Λεπτόν ἔντερον] Latet in Gloss. Interpr. simplicitate intestinum. eadem Glossa μεσεντέριον, latet. KÜHN.

93 Κῶλον] MSS. κόλον ut & mox Segm. seq. κῶλω & κόλου. quomodo H. Steph. in aliis quoque libris MSS. reperiri tradit, viderique hic Pollucem quoque ita scripsisse, cum hinc κολάζεσθαι derivet: frequentius tamen κῶλον scribi. SEB.

Κῶλον] MS. κόλον. prorsus ad sequentes etymologias. Hesychius etiam in κῶλον δηλοῖ δὲ καὶ ἔντερον. & in ἤνυστρον οἱ δὲ τὸ κόλον, scilicet per ἤνυστρον accipiunt. Immo eruditiss. Gifanius Conleth. in Lucet. in Colis circum, ait, falluntur omnes & Lexicographi & Medici, qui hoc intestinum κῶλον vocant & scribunt, errore inveni, & ut ita dicam Oecumenico. quod probat primum ex deductis inde verbis hic apud Pollucem: dein ex loco Helychii in κόλον, quem protuli: denique ex versibus, id perspicue convincente syllabæ modulo, probat. Certe nostrum MS. faventem prorsus habet. Et vetus Aristoph. Scholiastes in Νεφέλης ad verbum κολετῶσι: κατὰ, ait, τοῦ κῶλου τύπτουσι. & κῶλον γάρ, τὸ παρ' ἑντέρου. calide itaque nimis videntur superi Scholiaste græci ibi, qui hoc negant, & κῶλον in hac significatione per ὦ scribendum omnino contendunt. JUNG.

94 Ἡν νειαιήν] In C. A. hoc est in margine: ἣ Ὀμηρος νειαιήν καλεῖ, νειαιήν legit & C. V. KÜHN.

Ἡν νειαιήν] MS. νειαιήν. alias vid. Foes. Oecon.

Ἡπυρον. in νειαιά, ubi & Homeri locos ex 'Ιλ. ε'. profert. JUNG.

95 Παρὰ τὸ ὑποχόνδριον] C. A. περί τ. υ. ἀφ' οὗ κ. τ. κολάζεσθαι καὶ κολαστήρια. KÜHN.

96 Κολάζεσθαι] P. κολάζεται. SEB.

97 Καὶ κόλασις, καὶ κολ.] In MS. defunt, καὶ κόλασις, & post, καὶ κολαστήρια, est: καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

98 Τὸ δὲ ἕτερον.] Iterum illa crebra menda in MS. τῷ δὲ ἔ. JUNG.

99 Τῷ λεπτῷ] Τῷ abest a λεπτῷ in C. A. KÜHN.

100 Τυφλὸν ἔντερον] Varro de L. L. lib. IV. fundulum a fundo, quod non, ut reliqua partes, sed ex una parte sola apertum, ab hoc Græcos πυτο τυφλὸν ἔντερον appellasse. KÜHN.

1 Καὶ τῷ μὲν κῶλῳ] C. A. τῷ κῶλῳ ἀπυθ. sed τὸ superscriptum. KÜHN.

Καὶ τῷ μὲν κῶλῳ] MS. iterum κῶλω. & ibidem κῶλου constanter. JUNG.

2 Ἀπευθυμένον] De ἀπευθυμένῳ &c. hinc & Rhodig. IV. ant. 14. JUNG.

3 Προσπεφυκός] MSS. προσπεφυκός. SEB.

Προσπεφυκός] C. A. προσπεφυκός. KÜHN.

4 Πλείστον] Πλείστον, sed superscriptum ο ut sic πλείστον. KÜHN.

5 Σφιγκτήρα] C. A. σφυκτῆρα, orificium recti intestini, quidam de verbo ad verbum dicunt, σφίγγωrem. KÜHN.

6 Ἔστι μὲν ὕμην, ἐκ φλ. &c.] MS. ἔστι μὲν ὕμην ἰ. φ. κ. ν. συμπλεκείς. an rectum συμπλεκείς? alias vide & Rhodig. IV. ant. 14. JUNG.

7 Ἐκ φλεβῶν, καὶ ν.] C. V. συμπλεκείς νεύροις pro ἐκ φλεβῶν καὶ ν. σ. KÜHN.

8 Νεφροῖς δὲ καὶ κοιλίᾳ γειτνιά] MS. νεύροις δὲ καὶ κοιλία γειτνιά. JUNG.

9 Ἐντέρου ὀνόματα &c.] C. A. ἀπὸ δὲ τοῦ ἑντέρου δυσιντερία καὶ λειψιντερία. C. V. καὶ ἐντερίων τὸ παραλλάττον ἔνδον πρὸς τὴν ἕξωθεν περιοχὴν τὸ ἐντὸς &c. affert ille geminam medullæ descriptionem, quarum altera est, quod sit intus per exteriorem circumferen-

ὀνόματα, δυσεντερία παρὰ ¹⁰ Πλάτωνι, καὶ
 212 ¹¹ λειεντερία παρὰ Ἱπποκράτει. * ¹² καὶ ἐντεριώνη, τὸ ἐντὸς τῶν ράβδων, ὃ ἐξαίρουσιν οἱ βουλόμενοι κενῶσαι τὴν ράβδον εἰς σύριγγα, ἢ αὐλὸν, ἢ τι τοιοῦτον. ¹³ ἐντερώνειαν δὲ, τὰ καλούμενα ἐγκοιλία τῶν νεῶν, Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν. ἐκ μὲν δὴ τοῦ περιφεροῦς τῆς κοιλίας ἐκπέφυκεν ¹⁴ αὐτῆ τε, καὶ μέρος τοῦ ἄλλου ἐντέρου ¹⁵ καλύπτον, τὸ ὀνομαζόμενον ἐπίπλον. ὃ δ' ἀπὸ τῶν ¹⁶ νεφρῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἔντερα σχιζόμενος χιτῶν, περιτόναιον καλεῖται.

213 * ¹⁷ Περὶ ἥπατος, χολῆς, καὶ αἵματος. μδ'.

Τοῦ δὲ ἥπατος ἐν δεξιῶς κειμένου, καὶ τὸ νεαρὸν αἷμα διὰ φλεβῶν ἐκ κοιλίας ¹⁸ ὑποδεχομένου, τὰ μὲν πρὸς ταῖς φρεσὶ καὶ τῷ περιτοναίῳ, κυρτά· τὰ δὲ κάτωθεν ¹⁹ ἐπιψαύοντα τῆς γαστρὸς, σιμά ὀνομάζονται. ²⁰ τὸ δὲ μέγιστον ἔργον ἥπατος, διακρίνει τὴν τροφὴν εἰς αἷμα καὶ χολήν. καὶ τῆς μὲν, ἀγγεῖόν τι πληρῶσαι, ὃ ἐγκείται τῷ ²¹ μέγιστῳ ²² λοβῷ, * καὶ ὁμώνυμῶς ²³ τῷ αὐτοῦ ὑγρῷ, καλεῖται χολή. ²⁴ τὸ μὲν στενὸν, αὐχίνα

intestino ducta, Dysenteria, apud Platonem, & Lienteria, apud Hippocratem. * Et cor ligni, quod in ipsis est virgis, quod extrahunt hi, qui virgam in fistulam excavare volunt, vel tibiam, aut ad tale quiddam. Quæ vero navis carinæ, seu meditullia dicuntur, Aristophanes Enterionida vocavit. Ex ipsa porro ventris circumferentia, pars alia enata est intestini, velata, quam omentum vocant. Velamen vero, a renibus ad omnia intestina divisum, cinctum nominatur.

* De hepate, bile, & sanguine. 44. 213

Hepate autem in dextris jacente partibus, & recentem a ventriculo per venas sanguinem recipiente, partes quæ præcordiis & cincto adsunt, convexa: quæ inferius sub ventriculo palpitant, sima vocantur. Præcipuum vero hepatis officium est, cibum in sanguinem bilemque distribuere, & hujus implere vasculum, quod maxime fibræ infidet, * eodemque nomine quo humor ille suus, bilis scilicet, appellatur. Latini, fel vocant. quod qui-

tiam procurrens, vel ad exterioris circumferentia longitudinem ipsius se porrigit. altera vero est, quæ in editionibus vulgaris etiam exstat. in C. A. nihil horum exstat, nam post luenteria sequitur, in δὲ τοῦ περιφεροῦς. KÜHN.

[Ἐντέρου ὀνόματι &c.] Deest ὀνόματι & παρὰ in MS. JUNG.

[10 Πλάτων] In MS. desunt ΠΛ. & παρὰ Ἱππ. Platonis credo hic locus est, qui initio Theateti ejus exstat: μάλλον μὲν αὐτὸν αἰρεῖ τὸ γυροῦν νόσημα ἐν τῷ στρατιωτικῷ. T. μὲν ἢ δυσεντερία; E. καί. Alias & in Timæo paulo a fine longius, διαφροῖας καὶ δυσεντερίας nominat. JUNG.

[11 Λειεντερία] E MSS. vid. Gorrh. & Oecon. Hipp. A. Foessl. pr. ed. λυεντερία. SEB.

[Λειεντερία] Pro λειεντ. MS. habet λυεντερία. Locos Hippocratici adnotat Foessl. Oecon. Hipp. licet nostri Pollucis non mentionem faciat. JUNG.

[12 Καὶ ἐντεριώνη, &c.] Hæc tantum in MS. καὶ ἐντεριώνη, τὸ παραλάττον ἔνδον πρὸς τὴν ἔξωθεν περιοχὴν. ἐκ μὲν δὴ τοῦ π. &c. JUNG.

[13 * Ἐντερωνίδα] Leg. ἐντερώνεια vel ἐντερωνία. Aristoph. in Equit. cum Schol. 257. vid. Leop. Emend. lib. XIII. cap. 8. ubi & quod ad ἐγκοιλία. SEB.

[* Ἐντερωνίδα] Pro ἐντερωνίδα, quod vulgo, Leopardum XIII. Emendat. cap. 8. emendat hic ἐντερώνειαν, vel ἐντερωνίαν, ex verbis Aristoph. in Equit. ubi & confirmat id pluribus. JUNG.

[14 Αὐτῆ τε] Αὐτῆ τε MS. Sed quo se refert illud αὐτῆ; Locum non sanum esse suspicor. an itaque vulgo deest illa expositio ἐντερώνης, quam ex MS. adscriptis, & αὐτῆ vel αὐτῆ ad illam respicit. ἐντεριώνη sane & simpliciter τὰ ἔνδον exponit Hefychius. Videbunt de his Viri docti. Certe video jam & eruditissimum Stephanum hic cruceum fixisse, quod non fecisset, credo, si locum pro sano habuisset. Quid nocet tamen, quod calide sub calamum incidebat indicare? an forte legendum, αὐτῆν τε, scilicet κοιλίαν? quod mihi non ita prorsus displicere potest, quum putem Pollucem ipsum mihi assentire infra II, 224. de περιτοναίῳ, de hoc ipso ἐπίπλῳ. JUNG.

[15 Καλύπτον] In MS. non distinguitur post καλύπτον. Hefychius: Ἐπίπλον, ἐπίπλον, (ἴσως ἐπίπλον) ὃ περιελάθης ὑμῶν, ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων ἐπίπλου λεγόμενος. Etymolog. in δέρτρον. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ ἔθρον σημαίνει τὸν ἐπίπλον, τὴν ὑπὸ τῆς σάρκα περιελάθης, ἢ τὸν ὑποκείμενον τῷ ἥπατι ὑμῶνα ἢ τὴν δορᾶν &c. meminit & in διπτύχα, τοῦ ἐπίπλου. & in ἐπίπλου, τὸ λίπος, & in κνίσσα. JUNG.

[16 Νεφρῶν] MSS. φρεσῶν. sed & Rufus Ephesus: ὃ ἀπὸ τῶν νεφρῶν περὶ πάντα τὰ ἔντερα χιτῶν τείνει, περιτόναιον. vid. Oecon. Hipp. fol. 501. SEB.

[Νεφρῶν] C. A. in textu leg. ἀπὸ τῶν φρεσῶν, in margine est μεταφρέων, quod melius, ut ex situ repetitioni patet. vid. Segm. seq. ἐπὶ πάντα τὰ ἔντερα marginis est; pro σχιζόμενος leg. C. A. ἰζόμενος, infidens visceribus. KÜHN.

[Νεφρῶν] MS. aliter: ὃ δὲ αὐτῶν μεταφρέων ἐπὶ π. τ. ἢ ἰζόμενος χ. π. κ. De peritonæo hinc & Rhodigin. IV, ant. 14. & Foef. Oecon. Hippocr. pluribus. JUNG.

[Νεφρῶν] Et Falckenburgius φρεσῶν τῷ νεφρῶν superscripsit.

[17 Περὶ ἥπατος, &c.] Hujus Sectionis titulus in MS. περὶ ἥπατος, περὶ χολῆς, περὶ αἵματος. JUNG.

[18 Ὑποδεχομένου] P. διαδεχομένου. SEB.

[Ὑποδεχομένου] C. A. διαδεχομένου. KÜHN.

[19 Ὑποψαύοντα] MSS. pr. ed. ὑπὸ ψ. SEB.

[Ὑποψαύοντα] C. V. ἐπιψαύοντα, qua contingit ventrem. KÜHN.

[Ὑποψαύοντα] MS. ἐπιψαύοντα, pro ὑποψ. JUNG.

[20 Τὸ δὲ μέγιστον] Exponit hæc & Rhodigin. IV, ant. 17. JUNG.

[21 Μέγιστῳ] Μέγιστῳ abest a C. A. KÜHN.

[Μέγιστῳ] Deest μεγίστῳ in MS. JUNG.

[22 Λοβῷ.] Post λοβῷ tantum commate distingendum puto, non puncto. JUNG.

[23 Τῷ αὐτοῦ ὑγρῷ] C. V. τῷ αὐτῷ ὑγρῷ. KÜHN.

[Τῷ αὐτοῦ ὑγρῷ] MS. τῷ ὑπ' αὐτῷ ὑγρῷ. JUNG.

[24 Τὸ μὲν, στενὸν αὐχίνα] Post στενὸν distinguitur commate C. A. KÜHN.

[Τὸ μὲν, στενὸν αὐχίνα] MS. rectius puto distinguit, dem

dem angustiore partem, quæ collum dicitur, habet, & plenior, quæ fundum vocatur. A bile autem derivantur, irasci, atram bilem movere, atra bile stomachari, iracundus, ad iram pronus, viridis bilis, cholera, bilis vomitus. flavus tinctor, Flava tinctura. sic enim in Fingentis scenica Attici, auri colorem referentia vocaverunt. ut etiam υπόχολον, atra bile laborantem. Et Furiosum, & Ira furentem, Plato. Sanguis autem, per 215 venas in totum dispergitur corpus. * A sanguine vero dicitur, cruentare, cruentatus, & sanguinolentus, sanguineum, cruentum, sanguinem vomens. Sanguinem interrumpere, pro eo quod est, venam ferro incidere. sanguinare, sanguine præditum. & Sanguine plenum, apud Antiphontem, & Sanguineos, vel Parum sanguinis habentes. Portæ vero ipsius hepatis dicuntur, per quas sanguis fuscipitur, ut per unicam venam ab hac in omnes venas deducatur. Fibræ vero jecinoris dicuntur, quemadmodum fibræ & pulmonis.

καλούμενον έχουσα. τὸ δὲ πλήρες, 25 πυθμένα. Ἀπὸ δὲ χολῆς, χολᾶν, μελαγχολᾶν, μελαγχολωθῆναι, ἐπίχολος, ὑπόχολος, χλοερά χολή, χολέρα, 26 χολημεσία, 27 χολόβαφος, χολοβαφίη. 28 οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν πλασμάτων οἱ ἄττικοὶ τὴν χρυσοειδῆ ἐκάλεσαν, ὡς ὑπόχολον τὸν μελαγχολῶντα. καὶ ἀκρόχολον δὲ, καὶ 29 ἀκροχολούντα, Πλάτων λέγει. τὸ δὲ αἷμα, 30 διὰ φλεβῶν εἰς πᾶν 31 διασπείρεται τὸ σῶμα. * 32 Ἀπὸ 215 δὲ αἵματος, αἰμάξαι, αἰμάσσων, αἱματηρὸν, ὕφαιμον, αἱματώδες, αἷμα ἐμῶν. αἷμα σχάσαι, τὸ λῦσαι φλέβα. τῷ κέντρῳ ἐξαιμάσσειν, καὶ ἔναιμον, καὶ ἐναιμῶδες παρὰ Ἀντιφῶντι. καὶ ἐναιμούς δὲ, καὶ 33 ὀλιγαίμους. καλεῖται δὲ τοῦ ἥπατος, 34 τὸ μὲν αὐτοῦ, πύλαι, καθ' ἃς ὑποδέχεται τὸ αἷμα, ὅπερ διὰ μιᾶς φλεβὸς εἰς πάσας τὰς φλέβας 35 ἀπ' αὐτῶν ἀναπέμπεται. τὸ δὲ, λοβοὶ ἥπατις, καθάπερ οἱ τοῦ 36 πνεύμονος λοβοὶ πνευμονίαι.

216 * De diaphragmate, ventriculo, corde, & reliquiis. 45.

* 37 Περὶ διαφράγματος, ἀνω κοιλίας, καρδίας, καὶ τῶν λοιπῶν. 216 μέ.

Huic vero superjacet diaphragma, ex Ἐπίκειται δὲ αὐτῷ τὸ διάφραγμα, συγκείμε-

τὸ μὲν στενὸν, αὐχ. κ. Notum alias & αὐχένα usurpari de locis. Sic Herodotus Musa prima cap. 72. ἔστι δὲ αὐχὴν οὗτος τῆς χώρας ταύτης ἀπάσης, μήκος ὁδοῦ εὐζῶν ἀνδρῶν, πέντε ἡμέραι ἀνασιμῶνται. quem locum saltem ideo immiscemus, quod de ejus commendatione amicissimus Heinsius noster me admonuit: *Ita enim, ait, legendum videtur: ἔστι δὲ αὐχὴν οὗτος τῆς χώρας ταύτης ἀπάσης, μήκος δ' ὁδοῦ εὐζῶν ἀνδρῶν πέντε ἡμέραι ἀνασιμῶνται.* JUNG.

25 Πυθμένα] In C. A. sequitur, τὸ δὲ αἷμα διὰ φλεβῶν διασπείρει παντὶ τῷ σώματι, καλεῖται δὲ τοῦ ἡ. τὸ μὲν α. π. καθ' ὃ ὑποδέχεται τ. αἱ. δ. δ. μ. φ. ε. π. τ. φ. ἀναπέμπεται, τὸ δὲ λ. ἡ. καθάπερ οἱ τοῦ πνεύμονος πνευμονίαι. C. V. male πνεύματος pro πνεύμονος. Kühn.

Πυθμένα] Sequentia, ἀπὸ δὲ &c. Πλάτων λέγει, cum mediis omnibus defunt in MS. JUNG.

26 Χολημεσία] Quod ad χολημεσία, id H. Steph. hic apud Plutarch. Sympos. esse adnotavit, locumque in Thesaurο producit inde. adnotat hic & χολημεσία, sicut etiam legi suis Annotat. ad illum Plutarchi locum VI. Sympos. 7. adnotavit, verum alterum & apud Pollucem esse. JUNG.

27 Χολοβάφος, χολοβαφίη.] Hæc voces H. Steph. non videtur agnoscere. Alii χολοβάφος scribunt eique synonymum faciunt χολοβάφιος id est flavus, sive vergens ad colorem auri. SEB.

28 Οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν πλασμάτων] In *fictis falsisque coloribus*. colore flavo tinctum dicitur χολόβαφον, ita enim ex Hefych. accentus collocandus. Idem habet χολοβαφίον pro χολοβαφίη, nisi hic τέχνη subintelligendum, ibi vero officina, ubi tingitur aliquid ejusmodi colore; in Hefych. legerent, αἷμα δὲ ὅτι χρυσῷ ἐμπερῶς βίβαπται. thapsium etiam χρυσοῦλον dictam volunt quod capillis irruvandis adhiberetur. Kühn.

Οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν πλασμάτων] Quæ hic in Polluce sequuntur, οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν πλασμάτων, ea vi-

la forte H. Stephano mendum ὑπόχολον alere: certe crucis notam adposuit verbo πλασμάτων. Sed pertinent ea ad κοροπλαστικῶν, illustratque Pollux ipse infra VII, 163. ubi etiam χολοβαφίνα MS. noliter habet. respexit eodem & Hefychius: χολοβαφα τὰ χρυσῷ ἐμπερῶς βεβαμμένα. &c.: χολοβαφίον οὕτω λέγεται αἷμα μὲν, ὅτι τὰ φαῖλα βαφίνα χολῆ βάπτεται, αἷμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμπερῶς βεβαμμένα. ubi an forte χολοβαφίον Iscripsit? in Polluce vulgato pro χολοβάφιος, scribe potius χολόβαφος. JUNG.

29 Ἀκροχολούντα] Plato dixit, ut V. Legum: ἐλεῖν δὲ τὸν κῆν ἰάσιμα ἔχοντα ἐγχωρεῖ, καὶ ἀνεύροιντα τὸν θυμὸν πρᾶννεν, καὶ μὴ, ἀκροχολούντα, γυναικείως πικραίνοντες διατελεῖν. Et lib. VII. paulo longius ab initio: ἡ μὲν τρυφὴ δύσκολα καὶ ἀκρόχολα καὶ σφόδρα ἀπὸ σμικρῶν κινούμενα τὰ τῶν νέων ἡδὴ ἀπεργάζεται. & lib. III. de Rep. ἀκρόχολοι οὖν καὶ ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδῶν γενήντηται, δυσκολίας ἐμπλεῖ. JUNG.

30 Διὰ φλεβῶν] A. διὰ φλ. εἰς πᾶν διασπείρει παντὶ τῷ σώματι. P. εἰς πᾶν non habet: cætera similiter Augustano. SEB.

31 Διασπείρεται] MS. διασπείρα. sc. ἀπὸ κοινοῦ repetendum e Segm. præced. ἔργον ἥπατος. vid. & infra II, 225. JUNG.

32 Ἀπὸ δὲ αἵμ. &c.] Et illa ἀπὸ δὲ cum ceteris, usque ad καλεῖται omnia defunt in MS. JUNG.

33 Ὀλιγαίμους] Adnotavit H. Stephano. in ora διαίματος, quod, credo, Pollux quoque addere debuerat. JUNG.

34 Τὸ μὲν αὐτοῦ, πύλαι] MS. τὸ μὲν τι, πύλαι. JUNG.

35 Ἀπ' αὐτῶν] P. δι' αὐτῶν. SEB.

36 Πνεύμονος λοβοὶ πνευμ.] MS. πνεύματος, πνευμονίαι, sine λοβοί. JUNG.

37 Περὶ διαφράγμ. &c.] Idem titulus in C. A. nisi quod pro καὶ τῶν λοιπῶν sit tantum καὶ λοιπῶν. Kühn. Περὶ διαφράγματος. &c.] Titulus in MS. περὶ διαφράγματος ἀνω κοιλίας, καρδίας, θυμοῦ, ἀρτηριῶν, & τραχειῶν, πνεύμονος, καὶ τῶν περὶ αὐτὰ. JUNG.

K k

νον³⁸ ἐκ φλεβῶν, ³⁹ ὃ καὶ διαφράττει ἀπὸ ἥπατος πνεύμονα καὶ καρδίαν. ἐξ οὗ, φραγμός, ⁴⁰ διαφράττει, καὶ φράττειν, ἀποφράττειν, ἐμφράττειν, ἐπιφράττειν, καὶ φράγμα, καὶ τὰ ὅμοια. τῷ δὲ διαφράγματι ἡ γαστήρ ⁴¹ ὑπόκειται, καὶ καλεῖται ἀνω κοιλία. ὑπὲρ δὲ αὐτοῦ, ἡ καρδία, κόλπους ἔχουσα αἱματός τε, καὶ πνεύματος. ὧν τὸ μὲν ἐκπέμπει δι' ἀρτηριῶν, τὸ δὲ ἀναπέμπει ²¹⁷ διὰ φλεβῶν. * οἱ δὲ κόλποι, καλοῦνται ⁴² κοιλίαι. ἡ μὲν ⁴³ ἐπ' ἀριστερᾷ, παχυτέρα, ⁴⁴ ὡς πνεύματος ⁴⁵ οὐσα ἀφροίσι. ⁴⁶ ἡ δὲ ἐν δεξιᾷ, λεπτοτέρα μὲν, ἐπὶ μείζονος δὲ τῆς εὐρυχωρίας, ἀφ' ἧς οἱ τοῦ αἵματος ὀχετοὶ φέρονται. κεῖται δὲ ὑπὸ μαστοῦν ἀριστερόν. ὄνομα δὲ ⁴⁷ ἀπ' αὐτῆς, εὐκάρδιος, καὶ καρδιώττειν. οὕτω δὲ ⁴⁸ Δωριεῖς τὸ παρά ξενοφῶντι βουλιμιᾶν καλοῦσι. καλεῖται δὲ ⁴⁹ τις περικάρδιος ὕμνην, διαφράττων τὸν θώρακα, ²¹⁸ ὅς καὶ χιτῶν ὀνομαζέται. * ἡ μὲν δὲ βᾶσις τῆς καρδίας, καλεῖται κεφαλῆ. τὸ δὲ προῦχον ἐξ ὑ, πυθμῆν. τὰ δὲ ἐκατέρωθεν κοίλα, ὠτα. πρὸς δὲ τῇ κεφαλῇ τῆς καρδίας ὀπισθεν κατὰ τὸν ἕβδομον ⁵⁰ σφόνδυλον, ἔστι τις σὰρξ ἀδένι εὐκίωια, ⁵¹ ἡ καλεῖται θυμός. εἴποις δ' ἂν τινος καὶ τραχείας ἀρτηρίας, αἱ κείνται ⁵² πρὸ τοῦ στομάχου, δι' ὧν ὁ θώραξ ⁵³ ἀναφυσώμενος τῷ πνεύματι, καὶ ²¹⁹ συνιζάνων, εἰς τὸν πνεύμονα ⁵⁴ ἀναθλίβεται. * ὃ δὲ πνεύμων, κεῖται μὲν ὑπὲρ τὸ διαφραγμα, ὃ

venis compositum, quod pulmonem, & cor ab hepate distinguit. unde derivantur, septum, intersepit, obturare sepire, obsepire, obstruere, septum, & similia. Diaphragmati vero subjacet venter, & vocatur ventriculus. super hunc autem cor est, sinus habens sanguinis & spiritus. quorum hunc quidem per arterias, illum vero per venas emittit. * sinusque finis- ²¹⁷ ter, crassior est, cum spiritum ipse emittat. dexter autem tenuior quidem, sed majorem habens latitudinem, a quo sanguinis canales ducuntur. sed mammillæ finistræ subjacet. Hinc vero derivantur, cordatus. & Καρδιώττειν, Dores dicunt pro eo, quod Xenophon Esurire dixit. Dicitur etiam quædam membranula, præcordia, quæ thoracem interstinguit, quam & tunicam nominant. * Basis autem cor- ²¹⁸ dis, caput vocatur. prominentia autem acuta, fundus. concavitateque quæ utrinque sunt, aures. Sed juxta cordis caput, a posteriori parte circa vertebram septimam, caro quædam est tonfillæ similis, quæ thymus vocatur. Vocabis etiam quædam asperas arterias, quæ ante stomachum jacent, per quas thorax spiritu sufflatus, & confidens ad pulmonem, comprimitur. * Pulmo autem supra diaphra- ²¹⁹ gma, quod & præcordia vocant, situs

38 Ἐκ φλεβῶν] In fœdissimo mendo Pollucis Codices hic cubare, & nisi pro φλεβῶν, ὑμένων membranis, reponatur, extremæ oscitantix damnandum esse Grammaticum docet Doctissimus Joh. Ant. vander Linden in Medicina Physiologica. IV. cap. 2. p. 153.

39 Ὁ καὶ διαφράττει] P. ὅπρ διαφ. SEB.

Ὁ καὶ διαφράττει] Pro ὃ καὶ C. A. leg. ὅπρ διαφράττει. KÜHN.

40 Διαφράττει] C. A. τῷ δὲ διαφράγματι ἡ γαστήρ ὑπόκειται. ὑπὲρ δὲ αὐτοῦ &c. KÜHN.

Διαφράττει] MS. διαφ. καὶ τὰ ὅμοια. absque mediis. JUNG.

41 Ὑπόκειται] MS. ὑπόκειται (pro ὑπὲρ) δὲ αὐτῆ ἡ &c. JUNG.

42 Κοιλίαι] Καὶ κοιλίαι. C. A. KÜHN.

Κοιλίαι] De ventriculis cordis disceptantem vide Rhodig. IV. ant. 16. ubi Pollucem defendit: scilicet recte cum in corde duas κοιλίας adgnosceret. JUNG.

43 Ἐπ' ἀριστερᾷ] SCR. ἐπ' ἀριστερᾷ, sicut mox (ubi similiter A.) ἡ δὲ δεξιᾷ. SEB.

44 Ὡς] MS. καὶ pro ὡς. JUNG.

45 Οὐσα] Scribe οὐσα. JUNG.

46 Ἡ δὲ ἐν δεξιᾷ] C. A. ἡ δὲ δεξιᾷ λεπτοτέρα μὲν ἐπὶ μείζονος εὐρυχωρίας. KÜHN.

Ἡ δὲ ἐν δεξιᾷ] MS. ἡ δὲ δεξιᾷ, λ. JUNG.

47 Ἀπ' αὐτῆς] Καρδιώττειν οὕτω δὲ &c. C. A. KÜHN.

Ἀπ' αὐτῆς] Desunt sequentia ὑπὸ καὶ. & saltem est καρδιώττειν. JUNG.

48 Δωριεῖς τὸ] Δωριεῖς τῷ MS. Rhodig. XXVI. ant. 2. Scribit ita: Nam a stomachi hostio, quod καρδίαν, καρδιωγμὸν Dorienses, auctore Polluce, famem nuncupavit inieperestivam, quam Xenophon, ἔς κομμυπὶς lingua βούλιμον. Sic enim pro stomachi media videntur

acciperisse, quod medici non faciunt, si ad huiusmodi qui sunt in ore stomachi, attractionem præparantes velatum præces: quod Pollux scribit. Quæ ubi apud Pollucem ad hunc modum legantur, nescio. infra enim IV, 187. tantum nudum ponit καρδιώττειν, & βούλιμον VI, 31. Et hic recte βουλιμιᾶν legitur. Est enim apud Xenoph. lib. IV. Ἄναβ. aliquoties: ἐντεῦθεν δὲ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν ὄλην ἐπορεύοντο διὰ χιθῶνος, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐβουλιμίσαν. Ξενοφῶν δὲ ὀπισθοφυλακῶν, καὶ καταλαμβάνων τοὺς πίπτοντας τῶν ἀνθρώπων, ἤγγρει, ὃ, τι τὸ πάθος εἴη ἐπειδὴ δὲ εἴπε τις αὐτῶ τῶν ἡμετέρων, ὅτι σαφῶς βουλιμίσαι, καὶ εἰάν τι φάγοισιν, ἀναστήσονται, παρίεν ἐπὶ τὰ ὑποζώγια, εἰ ποὺ ποτὸν ἢ βρωτὸν ὀρήν, ἰδίδου, καὶ διέπειπε διδόντας τοὺς δυναμένους παρατρέχειν τοῖς βουλιμιᾶσιν. &c. & lib. VIII. Παιδ. de Cygo benigne servos tractante: καὶ ὅποτε δὲ ἄρα εἴη ἀρίστου, ἀήμιον αὐτοῦς ἔστ' ἂν φάγοιεν τι, ὡς μὴ βουλιμίσαι. JUNG.

49 Τίς περικάρδιος] Τίς καὶ περικάρδιος. C. A. KÜHN.

Τίς περικάρδιος] MS. τίς καὶ περ. JUNG.

50 Σφόνδυλον] Σφόνδυλον, uti semper. JUNG.

51 Ἡ καλεῖται θυμός.] C. A. ἡ καλεῖται θ. Ἄλλος Ἰπποκράτης. ad Ἀνατομίαν, ὑπὸ δὲ στήθει κείται ὁ ἀδὴρ ὁ μίγας ὁ καλούμενος θυμός, accentu in penultima. c. 38. KÜHN.

Ἡ καλεῖται θυμός.] O' MS. pro ἡ. JUNG.

52 Πρὸ τοῦ στ.] C. V. πρὸς τοῦ στ. KÜHN.

Πρὸ τοῦ στ.] MS. πρὸς τοῦ στ. JUNG.

53 Ἀναφυσώμενος] C. V. ἀναφυσώμενος. KÜHN.

Ἀναφυσώμενος] MS. ἀναφυσώμενος, quæ ut & priora vulgata non mutarem. JUNG.

54 Ἀναθλίβεται] P. ἀποθλίβεται. SEB.

Ἀναθλίβεται] C. A. συναναθλίβεται β. superscripto unde fieret συναποθλίβεται, una deprimitur. KÜHN.

est. sicuti & quasdam in lateribus pelliculas, subcinctas nominant. Thoracis vero latitudine, quam vacuum thoracis vocant, pulmo ad spiritus exhalationem utitur. Hinc autem dices, spirare, respirare, perspirare, efflare, expirare. spirans, efflans, respirans, exspirans, perspirans, perspiratus, spiritus, inspirans, inspirare, adspirans, afflatus spiritu, bene spirans, deflatus spiritulatu, respiratio, pulmonis exulceratio, spirandi difficultas, inflatus, afflatio.

καλοῦσι⁵⁵ Φρένας. ὡς περ τοὺς ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμένας, ὑπεζωκότας. τῇ δὲ τεῦ θώρακος εὐρυχωρία, ἢ καλεῖται κενὰ θώρακος, ὁ πνεύμων χρῆται πρὸς τὴν τοῦ πνεύματος ἐκροήν. ὀνομάζοις δ' ἀν' αὐτοῦ, ⁵⁶ πνεῖν, ἀναπνεῖν, διαπνεῖν, ἀποπνεῖν, ἐκπνεῖν. πνέων, ἀποπνέων, ἀναπνέων, ἐκπνέων, διαπνέων, διαπνεόμενος, πνεῦμα, ἐμπνέων, ἐμπνεῖν, ἐπιπνέων, ἐπιπνῶν, ἐπίπνους, εὐπνεύς, καταπνεόμενος, ἀποπνοή, ἀναπνοή, περιπνευμονία, δύσπνοια, ἔμπνους, ἐπίπνοια, διάπνοια.

* De splene, renibus, vesica, matrice; & reliquis. 46.

* 57 Περὶ σπληνός, 58 νεφρῶν, κύστεως, μήτρας, καὶ τῶν λοιπῶν. 220 μς.

Circa alvum vero ad sinistram partem, sub diaphragmate, splen jacet. quem Plato, Hepatis effigiem esse inquit. nullam etenim alias utilitatem exhibet. caput autem ejus, densissima pars nominatur. Dicitur & lien. Hinc autem verbum derivatur σπληνῖον, quod est splene dolere. Sed renum positio, a quibus & nephritis morbus, sub splene, & hepate. juxta utrunque lumbum alteruter renum jacens, humorem a corpore defluentem in vesicam dirigit. * Vesica autem, juxta latitudinem latorum ossium sita est, humores ad se colligens. Veruntamen in Mulieribus medium inter podicem & vesicam

Περὶ μέντοι τὴν κοιλίαν ⁵⁹ κατὰ τὰ λαϊὰ ὑπὸ τὸ διάφραγμα, ὁ σπλην κεῖται, ὃν ⁶⁰ Πλάτων ⁶¹ ἐκμαγεῖον τοῦ ἥπατος ⁶² γεγενῆσθαι Φησιν. ἄλλην γὰρ ⁶³ οὐδεμίαν χρεῖαν παρέχεται. κεφαλὴ δὲ αὐτοῦ τὸ παχύτατον ὀνομάζεται. λέγεται δὲ καὶ ⁶⁴ σπληνῖον. ⁶⁵ ὄνομα δ' ἀπ' αὐτοῦ, τὸ σπληνῖαν, ὅπερ ἐστὶ, τὸν σπληνα ἀλγεῖν. ἢ δὲ τῶν νεφρῶν θέσις, ἀφ' ὧν καὶ ἡ ⁶⁶ νεφρίτις νόσος, ⁶⁷ ὑπὸ σπληνὶ καὶ ἥπατι, καθ' ἑκατέραν τὴν λαγόναν τῶν νεφρῶν ἑκάτερος κείμενος, τὸ ἀπορρέον ⁶⁸ ἀπὸ τοῦ σώματος ὑγρὸν, εἰς ⁶⁹ τὴν κύστιν διηθεῖ. ἢ ἕγε μὴν κύστις, κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῶν πλατέων ⁷⁰ ὀστέων ⁷¹ κεῖται, τὸ ὑγρὸν ἐφ' ἑαυτὴν συλλέγουσα. καὶ μὴν ἐπὶ γυναικῶν, μέσον ⁷² ἀρχοῦ

55 Φρένας] Causam appellationis reddit Aristot. lib. III. de Part. Anim. c. 10. Kühn.

56 Πνεῖν] C. A. διαπνεῖν, τρασπνεῖν. δύσπνοια, ἔμπνους, ἐπίπνοια, διαπνοια, ἔμπνους, est, γίνωσι, quae adhuc paulum spirat. in Gloss. κατωπνεύμενος, νεστί οβνοχίσις, διάπνοια, τρασπνεῖν. in Actis ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόρου. cap. 9. ubi ἐμπνέων idem, quod φυσῶν. vid. Suidam in πνευστιῶν, qui etiam aliam significationem τοῦ ἀποπνεῖν καὶ διαπνεῖν affert in voce ἀποπνεῖν; dicitur & ἔμπνους, semianimis. ἢ ἀπνοια mulier Empedoclis a rogo domum viva relata satis nota est ex Laetio, Galeo, lib. VI. de loci affectib. ἐμπνέειν in Gloss. inhalare, inspirare. Kühn.

Πνῖον] Desunt sequentia ἀναπν. ἀποπνεῖν. & post id verbum etiam reliqua omnia, exceptis quatuor ultimis hujus Segm. δύσπνοια, ε. ε. δ. quibus MS. subdit καὶ τὰ ὀμοια. H. Steph. ad otam ubi haec derivata incipiunt, scripsit: ἴσως πνεῖν &c. ἀπὸ τοῦ πνεύματος. Jung.

57 Περὶ σπλ.] Titulus in MS. Περὶ σπληνός, νεφρῶν, κύστεως, μήτρας, χιτῶνας, τοῦ ἐμβρύου, περιτοναίου, ἐπίπλου, ἀδανῶν, φλεβῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτά. Jung.

58 Νεφρῶν] C. A. φρενῶν, uti supra II, 212. ubi vide sis. Kühn.

59 Κατὰ τὰ] Supra scriptum in C. A. textus autem habet καὶ quod natum videtur ex male intellecto scriptiois compendio. Kühn.

60 Πλάτων] Platonicus locus in Timaeo est: ἢ δ' αὖ τοῦ γένεσις αὐτῶν (ἥπατι) ἐξστασις καὶ ἔδρα σπλάγχνου, γέγονεν ἐξ ἀριστερῆς, χάριν ἐκείνου τοῦ παρέχει αὐτὸ λαμπρὸν αἶμα καὶ καθαρὸν οἶον κατόπτην παρεσκευασμένον καὶ ἴτοιμον, αἶμα παρυκείμενον ἐκμαγεῖον. &c. Jung.

61 Ἐκμαγεῖον] Interpret. effigiem. Vossiano Codici, latrinam, adscripsit nescio quis. Ex Timaeo Platonicis haec sunt verba: οἶον κατόπτην παρεσκευασμένον, καὶ ἴτοιμον αἶμα παρυκείμενον ἐκμαγεῖον, tanquam spongia preparatum, & semper juxta situm absterforium; quemadmodum, inquit Plato, speculo extergendo sua semper appensa est spongia; ita splen hepatis praesto est, ut spongiae instar tutulentum sanguinem bibat. atque ita illam sanguinis officinam abstergat peniculi more. Gloss. ἐκμαγεῖον reddunt, tergorium. Kühn.

62 Γεγενῆσθαι] MSS. γενέσθαι. Seb. Γεγενῆσθαι] C. V. pro γεγενῆσθαι leg. γενέσθαι. vid. Galenum περὶ μελαίνης χολῆς. fol. 87. Edit. Venet. Kühn.

Γεγενῆσθαι] MS. γενέσθαι. Jung.

63 Οὐδεμίαν] MS. οὐδὲ μίαν. Jung.

64 Σπληνῖον.] C. A. per σπληνῖον male, splenia Latinis etiam alia notione dicuntur. post σπληνῖον est: ἢ δὲ τῶν νεφρῶν θ. ἀφ' ὧν κ. η. ν. v. ἐπὶ (ἐπὶ & C. V.) σπληνὶ &c. Kühn.

65 ὄνομα δ'] Desunt ὄνομα δ' ἀπ' α. &c. ἀλγεῖν cum mediis in MS. Jung.

66 Νεφρίτις] Scr. νεφρίτις ut in MSS. Seb.

67 ὑπὸ σπληνὶ καὶ ἥπατι.] MS. ἐπὶ πλῆνι καὶ ἥπατι. καθ' ἑκατέραν patet tamen σπληνὶ quem corrigere voluisse. Jung.

68 ἀπὸ τοῦ σώματος] P. ἐκ τοῦ. Seb.

ἀπὸ τοῦ σώματος] C. A. ἐκ τοῦ σ. Kühn.

69 τὴν κύστιν] In C. A. τὴν ἀβέτ. Kühn.

τὴν κύστιν] Decet τὴν in MS. Jung.

70 ὀστέων] MS. ὀστέων. Jung.

71 κεῖται] Καὶ μὴ ἐπὶ γυναικῶν. C. A. Kühn.

κεῖται] Desunt in MS. τὸ ὑγρ. ε. ε. σ. Jung.

72 ἀρχοῦ τῶ] Mendose MS. ἀρχοῦται. Jung.

τε καὶ κύστεως κείται τὸ μητρίων ⁷³ χορίον, ὃ μή-
τραν τε καλοῦσι, καὶ ὑστέρα, καὶ ⁷⁴ δελφύν.
αὐφ' ἧς καὶ ἀδελφοί, οἱ ἀπὸ τῆς αὐτῆς μήτρας.
ὡς ⁷⁵ ἄλοχος παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
λέχος ἀναβαίνουσα. καὶ ἀκοίτης, ἢ τῆς αὐτῆς
²²² κοίτης μετέχουσα. * ⁷⁶ ἵπποκράτης δὲ οὐ δελ-
φύν μόνον, ἀλλὰ καὶ ⁷⁷ γονὴν τὴν μήτραν καλεῖ,
ἐν ἣ τό, τε ἔμβρυον ⁷⁸ συνίσταται, καὶ τρέφεται,
καὶ τὸ ἔμμηνον αἷμα συναθροίζεται. τῆς δὲ μή-
τρας, αἰ. ἐπὶ τὰ ἄνω καὶ τὰ πλάγια ἐκφύσεις,
⁷⁹ κεραῖαι καλοῦνται, καὶ ⁸⁰ πλεκτάναι τὰ δὲ
ἐκατέρωθεν, ὠμοί. καὶ τὸ ἄκρον, αὐχὴν, ἢ τρα-
χηλός. οὐ στόμα, ὃ πρῶτος πόρος. τὸ δὲ ἐφεξῆς
²²³ κοίλωμα, ⁸¹ γυναικίος κόλπος. * ⁸² δύο δὲ περὶ
τῶ ἔμβρυῳ χιτῶνές εἰσιν. ⁸³ ὧν τὸ μὲν ἔνδοθεν λε-
πτότερον τε καὶ μαλακώτερον ⁸⁴ ὄν, ⁸⁵ ἀμνίον Ἐμ-
πεδοκλῆς καλεῖ. ⁸⁶ τὸ δὲ ἔξωθεν ⁸⁷ ἐπ' αὐτῷ, τὸ
πρὸς τῇ ὑστέρα, ⁸⁸ χορίον ὀνομάζεται. οὐ καὶ
ὀμφαλός ⁸⁹ ἐκπέφυκε. καὶ Ἀντιφῶν δὲ εἶρηκεν,
ἐν ᾧ τὸ ἔμβρυον αὐξάνεται τε καὶ τρέφεται,
καλεῖται χορίον. οἱ δὲ παραπέμποντες ἐξ ἐκατέ-
ρων τῶν νεφρῶν τὸ οὖρον τόποι, ⁹⁰ οὐράναι τε,
καὶ οὐρητῆρες καλοῦνται. καὶ ἡ ⁹¹ τραγωδία,
²²⁴ τὴν ἀμίδα, οὐράνην ⁹² ἐκάλεσε. * καλεῖται δὲ
τις καὶ περιτόναιος ⁹³ ὕμην, παντὶ τῷ ὑπογα-
στρίῳ συμπεφυκῶς, καὶ περιεληφῶς κοιλίαν,
καὶ ἔντερα, καὶ πάντα τὸν ⁹⁴ ἀπὸ διαφράγμα-

conceptorium vas interjacet, quod matricem vocant, vulvam, & uterum. Unde & uterini Fratres dicuntur, qui ejusdem Matris sunt. quemadmodum Uxor vel Concubina esse dicitur a Poëtis, quæ in unum ascendit cubile. Et a lecto esse dicitur, quæ lecti particeps est. * Hippo-
²²² crates vero matricem, non solum Uterum, sed & Genitricem vocat. in qua foetus consistit, nutritur, & sanguis congregatur menstruus. Matricis vero superiores, & obliquæ prominentiæ, apices & flagella dicuntur. partes vero utrinque existentes, humeri. summitas vero, jugulum, aut collum. cujus os, primus meatus. reliqua vero concavitas, sinus muliebris.
* Bina vero circa foetum sunt velamina. ²²³ quorum interius quidem tenuius, & mollius existens, Empedocles Agniculum vocat. exterius vero post hoc, quod ad vulvam transit, locus nominatur. cui & umbilicus innascitur. Et Antiphon inquit, Locus dicitur, in quo foetus crescit, nutriturque. Sed loci urinam e renibus utriusque deducentes, urinarii & οὐρητῆρες vocantur. Tragici autem, urinæ vasculum, Matulam appellaverunt. * Est etiam mem-
²²⁴ branula quædam, περιτόναιος nominata, quæ toti inferiori ventri annata, alvum intestinaque continet, & omnem locum a

⁷³ Χορίον] A. χορίον, ut & *Segm.* 223. ubi similiter etiam P. *Suid.* itidem per ο. sed proπαροχρητ. χορίον, τὸ κάλυμμα, τὸ συγγινόμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφει. sed *Hesych.* χορίον, τὸ κάλυμμα τὸ συγγινόμενον ἐκ τῆς κοιλίας. Mox autem: χορία τὰ τῶν ἀνῶν καὶ ἐπιφῶν ἀγγεῖα. Esse tamen inquit H. Steph. qui & χορίον scribant: cum promiscue interim ipsismet χορίον & χορίον. SEB.

⁷⁴ Δελφύν.] MSS. δελφύν. sed δελφύς, δελφύος vera scriptio. vid. *Oecon. Hipp. Foesii.* SEB.

Δελφύν.] C. V. δελφύν. *Urologie Anatomes.* καλεῖται δὲ τούτων τὰ μὲν ὑστέρα καὶ δελφύς, ὅθεν καὶ ἀδελφούς προσαγορεύουσι. KÜHN.

Δελφύν.] Citat hæc & *Rhodig.* VIII. ant. 6. qui & seqq. exponit IV. ant. 23. JUNG.

⁷⁵ Ἄλοχος] ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ λ. α. C. A. KÜHN.

Ἄλοχος] Desunt παρὰ τ. ποι. in MS. JUNG.

⁷⁶ Ἴπποκράτης δὲ] In margine *Cod. Antw.* cum sequentibus usque ad ἀθροίζεται. KÜHN.

⁷⁷ Γονήν] Vid. *Foes.* *Oecon. Hippocr.* in γονή. JUNG.

⁷⁸ Συνίσταται, καὶ τρ.] C. A. συνίσταται τε καὶ τρέφεται. KÜHN.

Συνίσταται, καὶ τρ.] MS. τό, τε ἰ. σ. τς, καὶ τ. JUNG.

⁷⁹ Κεραῖαι] Καὶ πλεκτάναι C. A. aliis κοτυληδῶδες dicuntur, post C. A. τὰ δὲ κατέρωθεν omisso ε. C. V. κεραῖα in singulari. KÜHN.

⁸⁰ Πλεκτάναι] Vid. *Foes.* *Hippocr.* *Oec.* in πλεκτάνη. JUNG.

⁸¹ Γυναικίος] MS. γυναικίος. JUNG.

⁸² Ὡν τὸν μὲν] C. V. ὧν τὸν μὲν ἔνδοθεν λεπτότερον ὄντα καὶ μαλακώτερον ἄμνιοι. KÜHN.

Ὡν τὸν μὲν] Scilicet χιτῶνα. dein ita MS. λεπτότε-

ρον ὄντα καὶ μ. ἄμνιοι (sine accentu) *Em. Hesych.* Ἀμνίον τὸν ὕμην τοῦ αἵματος. JUNG.

⁸³ ὄν] Omittitur a C. A. KÜHN.

⁸⁴ Ἀμνίον] A. ἀμνίον. ἀμνίον autem *Hesych.* quoque ac *Suidæ.* alia de ista voce vid ap. *Euseb. & br. schol.* Auctorem ad v. 441. *Odyss. γ.* SEB.

⁸⁵ Τὸ δὲ] C. V. ὃ δὲ. KÜHN.

Τὸ δὲ] MS. ὃ δὲ ἔξ. JUNG.

⁸⁶ Ἐπ' αὐτῷ, τὸ πρὸς] P. ἐπ. αὐτὸ πρὸς τὴν ὑστέρα. SEB.

⁸⁷ Χορίον] C. V. χορίον. *Vales.* etiam legit: ἀμνίον & χορίον. de quo *Varro* de R. R. KÜHN.

Χορίον] MS. χορίον, accentu eraso. Scilicet χορίον scriptum fuisse, uti etiam H. Steph. in suo codice reposuit. utrumque tamen reperiri in suo Thesaurο indicat. JUNG.

⁸⁸ Ἐκπέφυκε] MSS. ἐκπέφυκε. SEB.

Ἐκπέφυκε] Pro ἐκπέφυκε leg. C. A. & V. ἐκπέφυκε, ἐναείσιν. dein οἱ δὲ παραπέμποντες. KÜHN.

Ἐκπέφυκε] MS. ἐκπέφυκε. desunt dein καὶ ἄντ. δ. ε. cum verbis Oratoris. JUNG.

⁸⁹ Οὐράναι τε] Te abelt a C. A. KÜHN.

⁹⁰ Τραγωδία] MS. τραγωδία δὲ τ. ἀ. οὐράνην (quamvis accentus vix adparet) ἐκάλεσεν κ. ceterum τραγωδία, nempe *Aeschylus* infra X, 44. JUNG.

⁹¹ Ἐκάλεσε] Hoc marginis est in C. A. KÜHN.

⁹² Ὑμὴν] A. ὕμ. τὸ, τῷ ἐπιγαστρίῳ συμπεφυκῶς. Etiam P. ἐπιγαστρ. SEB.

Ὑμὴν] *Poltea* C. A. in textu ὃ, sed correctum per τὸ τῷ ὃ. συμπεφυκῶς καὶ περιεληφῶς, ita & C. V. nisi quod ἐπιγαστρίῳ habet. KÜHN.

Ὑμὴν] MS. ὕμην, τὸ τῷ ἐπιγαστρίῳ συμπεφυκῶς, καὶ περιεληφῶς κ. JUNG.

⁹³ Ἀπὸ διαφρ.] P. ἀπὸ τοῦ δ. SEB.

diaphragmate ad pubem usque. Sed & altera ex splene pellicula, priore tenuior enata, sub περιτοναίω jacens, ipsum diaphragma ambiens, omentum nominatur. hoc autem Antiphon in masculino, neutroque genere dixit. Medici etiam, Ton-

225 fillarum quarundam meminerunt. * Tumores vero sunt, qui inter carnem, adipemque consistunt; maxime tamen circa pubes, axillas, maxillas, & medianum. circa quæ & scrophulæ oriuntur. Venarum vero quæ cava dicitur, maxima est, & a corde oriens tota jecinori adheret, per quam sanguinem ab hepate cor subtrahit, sicuti & ea, quæ arteriarum maxima & dicitur, & est. quæ sita est circa dorsi spinam, spiritumque a corde recipiens in alias dispergit arterias, ut toti distribuatur corpori.

σπείρουσα εἰς τὰς ἄλλας ἀρτηρίας, ὡς εἰς πᾶν⁹ διαδίδοσθαι τὸ σῶμα.

τος τόπον, μέχρι⁹⁴ ἐπισείου. καὶ μέντοι, ⁹⁵ ἔκγε τοῦ σπληνός, ἕτερος ὑμῆν, τοῦ προτέρου λεπτότερος ἐκπεφυκώς, ὑπὸ τὸ περιτόναιον κείμενος, τὸ αὐτὸ διάφραγμα περιεληφώς, ἐπιπλους ὀνομάζεται. ⁹⁶ Ἀντιφῶν δὲ ⁹⁷ αὐτὸν ἀρσενικῶς, καὶ οὐδετέρως καλεῖ. ⁹⁸ ἰατροὶ δὲ καὶ ἀδένος ⁹⁹ τινὰς καλοῦσιν. ὄγκοι δὲ ¹⁰⁰ εἰσι μέ- 225
σον σάρκός καὶ πιμελής συνιστάμενοι, μάλιστα περὶ¹ βουβῶνας τε, καὶ μασχάλας, καὶ σιαγόνας, καὶ μεσεντέριον. περὶ οὗς καὶ αἱ² χοιράδες συνίστανται. τῶν δὲ φλεβῶν ἡ³ κοίλη καλουμένη, ⁴ μεγίστη τέ ἐστι, καὶ ἀπὸ καρδίας ἀρχεται, καὶ ⁵ πᾶσα τῷ ἥπατι προσπέφυκε, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ἥπατος ἀνέλκει τὸ αἷμα ἢ⁶ καρδία, ὡς περ καὶ τῶν ἀρτηριῶν, ἡ⁷ μεγίστη καλεῖται, οὕτω καὶ ἐστὶ, καὶ κεῖται, κατὰ τὴν ράχιν λαμβανούσα τε τὸ πνεῦμα ⁸ παρὰ καρδίας, καὶ δια-

* ¹⁰ Περὶ ψυχῆς, καὶ νοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ θυμοῦ λεγομένων. 226 μζ.

226 * De anima, mente, & hinc quæ ab animo dicta sunt. 47.

Constat totus homo, ex anima, & corpore. Et anima est, spiritus, aut ignis, aut sanguis, vel quodcunque doctis visum fuerit. Partes vero ejus sunt, mens, concupiscentia, & animus. Mens vero, & ratiocinatio, & Princeps dicitur. aut juxta cerebrum, secundum Pythagoram, & Platonem, confidens. aut juxta cerebri inferiorem partem, aut meningam, ut multis Medicorum videtur. aut juxta su-

Σύγκειται μὲν δὴ ὁ πᾶς ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος. καὶ ἐστὶν ἡ ψυχὴ, πνεῦμα, ἢ πῦρ, ἢ αἷμα, ἢ ὅ, τι ἀν¹¹ δοκῆ τοῖς σοφοῖς. ¹² Μέρη δὲ αὐτῆς, νοῦς, ἐπιθυμία, θυμός. καὶ ὁ μὲν νοῦς, καὶ λογισμὸς, καὶ ¹³ ἡγεμονικόν. εἴτε περὶ ἐγκεφάλῳ κατὰ Πυθαγόραν καὶ Πλάτωνα ἰδρυμένος. εἴτε παρ' ἐγκεφαλίδι, ἢ ¹⁴ μήνιγγιν, ὡς πολλοῖς τῶν ἰατρῶν δοκεῖ. εἴτε κατὰ τὸ μεσό-

94 Ἐπισείου] P. ἐπισίου. vide supra II, 174. SEB. Ἐπισίου] C. A. μέχρις ἐπισίου. KÜHN.

95 Ἐκγε] MS. ἐκ τε. JUNG.
96 Ἀντιφῶν δὲ] C. A. αὐτὸν καὶ ἀρσενικῶς κ. οὐ. λέγει ἐν ταυθα σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον. ubi hæreo in voce ταυθα, nisi forte ἐν τῷ σύνοψις τ. κ. α. nec habeo dicere, quis sit ille Ἀντιφῶν, qui scripsit σύνοψιν τῶν κατ' ἄνθρωπον. KÜHN.

97 Αὐτὸν ἀρσενικῶς] MSS. καὶ ἀρσ. SEB. Αὐτὸν ἀρσενικῶς] MS. αὐτὸν καὶ ἀρσενικῶς &c. JUNG.

98 Ἰατροὶ δὲ] Omititur in C. A. ἰατροὶ δὲ &c. nam ἄνθρωπον excipit: ὄγκοι δὲ εἰσι μέσων (ut C. V. legit) σ. κ. π. σ. μάλιστα περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας σιαγόνας κ. μ. KÜHN.

99 Τινὰς] Deest τινὰς in MS. JUNG.
100 Εἰσι μέσων] Ita MS. εἰσι μέσων (scrib. μέσων) σαρκός καὶ πιμελής σ. JUNG.

1 Βουβῶνας] Βουβῶνας MS. JUNG.
2 Χοιράδες] Vide Rhodig. XXX. ant. 26. JUNG.
3 Κοίλη] Vid. & Rhodig. III. ant. 14. ubi de vena & arteria. JUNG.

4 Μεγίστη τέ ἐστὶ] C. V. addit τις. KÜHN. Μεγίστη τέ ἐστὶ] MS. μεγίστη τέ ἐστὶν καὶ α. κ. ἔρχεται, καὶ παντὶ ἥπ. προσπ. JUNG.

5 Πᾶσα τῷ ἥπατι] MSS. παντὶ ἥπατι. SEB. Πᾶσα τῷ ἥπατι] C. A. παντὶ τῷ ἥπατι, ita & C. V. nisi quod παντὶ leg. KÜHN.

6 Καρδία] Post καρδίαν in MS. incipit nova Sectio, hoc titulo: Περὶ ἀρτηρίας, ψυχῆς, νοῦ, καὶ τῶν περὶ αὐτά. titulus qui mox vulgo, ibi deest. JUNG.

7 Ἡ⁷ μεγίστη καλεῖται, οὕτω] MS. ἡ μιν. καλεῖται τε οὐ. JUNG.

8 Παρὰ καρδίας] In textu C. A. fuit περὶ καρδίας. KÜHN.

9 Διαδίδοσθαι] C. A. δίδοσθαι διὰ superscripto. KÜHN. Διαδίδοσθαι] MS. διαδιδέσθαι. quo pacto διαδιδέσθαι erat scribendum. JUNG.

10 Περὶ ψυχῆς &c.] C. A. περὶ τῶν ἀπὸ ψυχῆς. KÜHN.

Περὶ ψυχῆς &c.] Titulum hic in MS. nullum esse, jam dixi. JUNG.

11 Δοκῆ] MS. δοκῆ. JUNG.

12 Μέρη δὲ αὐτ.] C. A. μετὰ δὲ αὐτῆς νοῦς ε. θ. καὶ ὁ μὲν νοῦς καὶ λογισμὸς καὶ ἡγεμονικός. ita C. V. KÜHN.

Μέρη δὲ αὐτ.] MS. μετὰ, pro μέρη. JUNG.
13 Ἠγεμονικόν] MS. ἡγεμονικός. JUNG.

14 Μήνιγγιν] Post μήνιγγιν MS. εἴτε ἐν καρδίᾳ κατὰ Ἀριστοτέλην καὶ ἀπὸ μὲν &c. ut Segm. sequenti. In corde autem ab Aristotele animam constitui probant allegato cap. 4. lib. III. de part. animal. item cap. 6. lib. II. de gen. anim. & aliis locis. vid. Andr. Casalp. quest. peripar. lib. V. qu. 6. Facit pro illa sententia & dictum Pauli Rom. II, 15. τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. sed hoc alterius loci. SEB.

Μήνιγγιν] C. A. affert eadem, quæ jam notavit Sebeus ex C. P. omittis ὡς πολλοῖς τῶν ι. δ. item εἴτε περὶ τὸ αἷμα &c. sequitur enim post Στράτων, εἴτε τὴν καρδίαν ὡς ἢ στοά καὶ ἀπὸ μὲν ψυχῆς ο. οὐ. ἀπὸ δὲ τοῦς νόκους καὶ ἀνοησία. KÜHN.

Φρυον., ὡς ἔλεγε Στράτων. εἴτε περὶ τὸ αἷμα, ὡς Ἐμπεδοκλῆς τε, καὶ Ἀριστοτέλης. εἴτε περὶ τὴν
 227 καρδίαν, ὡς ἡ Στοά. * Ουμοῦ δὲ τόπος ἀντικρυς ἢ καρδία, καθάπερ ἢ περὶ τὸ ἥπαρ τόπος, ἐπιθυμίας. Καὶ ἀπὸ μὲν ψυχῆς ὀνόματα, εὐψυχος, ἔμψυχος, αἰψυχος, ἐμψύχως, αἰψύχως, εὐψύχως, ψυχαγωγία, ¹⁵ ψυχαγωγεῖν, Φιλόψυχος, Φιλοψυχεῖν, ἀποψύχων, ἀναψύχων, παραψυχή. Ἀπὸ δὲ νοός, νόησις, διάνοια, πε-
 228 ρίνοια, εὐνοια, ἀγχνόια. * καὶ ὡς Ἀντιφῶν, ἐπινόημα, πολύνοια, ἀπόνοια, διχόνοια, μετάνοια, παράνοια, ἀνοητία, ἀνοια, ¹⁶ ἐπίνοια, πρόνοια. καθὼς Ἀντιφῶν, ἐπινόημα. καὶ ¹⁷ ἀνοησία, ὡς Ἀριστοφάνης. καὶ διανοήσις, ὡς ¹⁸ Πλάτων. καὶ διανοήματα. ¹⁹ καὶ τὰ ῥήματα, νοεῖν, διανοεῖσθαι, ²⁰ περινοεῖν, εὐνοεῖν. τὸ δὲ ἐπινοεῖν,
 229 εὐτελέστερον, ²¹ καὶ τὸ διχονοεῖν. * ²² διχογνωμεῖν γὰρ, καὶ στασιάζειν, καὶ διεστάναι, καὶ ἐξεστασιάζειν, καὶ ἀπερρήχθαι, καὶ ἀπεσχίσθαι ἐπὶ τούτου, ὡς ἀμείνω λέγουσιν. ὑπονοεῖν μέντοι, καὶ μετανοεῖν, καὶ παρανοεῖν. τὸ δὲ ἀπονενοῆσθαι φαυλότερον. προνοεῖν δὲ, καὶ ἀνοηταίνειν. καὶ τὰ ὀνόματα, νοήμων, διανοητικός, καὶ περινοητικός. καὶ εὐνοος, καὶ εὐνοϊκός, ὡς Ἰσαῖος, ἀγχνίους, πολύνους, ἀπονενοημένος, δύσ-
 230 * ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, οὐδὲν χρηστέον. ²³ Πλά-

perciliorum medium, ut Straton dixit. vel circa sanguinem, juxta Empedoclem, & Aristotelem. vel circa cor, ut Stoici sentiunt. * Animi vero fedes, sine contro-
 227 versia cor est. quemadmodum & concupiscentiæ locus, hepar. Sed & nomina ab anima deducta, generosam habens animam, animatus, inanimatus, animatus, inanimatus, generose, animæ recreatio, animam recreare, animæ amans, animam amare, animam exhalans, respirans, animæ solamen. A mente vero, intellectus, cogitatio, mentis comprehensio, prudentia, solertia. * & ut Antiphon dixit, Confide-
 228 ratio mentis. mentis abundantia, vecordia, diffensio, poenitentia, superbia, insipientia, stoliditas, opinio, providentia. Et cogitatio, secundum Antiphonem. Et Mentis deliquium, ut Aristophanes. Et Deliberatio, ut Plato. &, Mentis conceptiones. Verba autem, intelligere, considerare, circumspicere, cogitare, sapere. Ἐπινοεῖν autem, quod imaginari significat, & bifariam sentire, sordida sunt.
 * Dissentire enim, animis scindi, & divi-
 229 di, discordare, discrepare, & dissidere, de hac re melius dicuntur. præterea, suspicari, poenitere, despiciere. Ἀπονενοῆσθαι vero, quod idem significat, vulgare est. insuper prospicere, desipere. Et nomina, prudens, considerator, & circumspectus, & cordatus. & Mentis compos, ut Isæus dicit. solers, sapiens, arrogans, stolidus,

stupidus, providus, insipiens, stultus. * Nominibus vero a cæteris derivatis non uten- 230

Μήνηξιν] Sequentia ὡς πολλοῖς &c. desunt in MS. usque ad ἐπιθυμίας. ubi dein hæc tantum MS. καὶ ἀπὸ μὲν ψυχῆς ὀνόματα ἔμψυχος καὶ τὰ ὅμοια. ἀπὸ δὲ νοῦ, νόησις. cetera omnia usque ad ἐπινόημα Segm. frequentis non habet MS. imo τὸ ἐπινόημα ipsum quoque abest. JUNG.

15 Ψυχαγωγεῖν] Non tantum notat animam oblectare, verum etiam, animas, manus orco evocare, ab inferis excitare. KÜHN.

16 Ἐπίνοια] Glossa commentum reddunt. cæterum abfunt in C. A. sequentia, & incipit καὶ ἀνοησία ὡς A. x. d. ω. Π. καὶ διανοήματα τὸ δὲ ἐπινοεῖν ἀτελείστως, in textu, margo habet lectionem vulgatam εὐτελείστερον τὸ καὶ ἀπονενοῆσθαι (C. V. ἀπονοεῖσθαι) Postea missis interjectis : ἀπὸ δὲ θυμοῦ θυμοῦσθαι, θυμικός, θυμοειδής, ἀθυμότερος ὡς Ἰσαῖος, θυμόσφορος καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἐξυθυμίας οἱ Φαῦλοι ῥήτορες φασὶ τὰ καθάρματα, εὐθυμία δὲ καὶ θυμῆσις ὁ Θεοκυδίδης &c. καὶ ἐνθυμήματα παρ' Ἰσοκράτει. ita C. A. usque ad finem hujus Sectionis 47. KÜHN.

17 Ἀνοησία] MS. ἀνοητία. quasi hoc Aristophanes dixisset. vulgo idem modo præcessit. Miror vero doctiss. Steph. hæc non adspexisse. Forte enim incidi in locum ejus Thefauri, ubi sic scribit : Item ἀνοητία Attice, quod lingua communi ἀνοησία, insipientia, stultitia : quod Bud. ex quodam grammatico annotat, ejus nomen non profert. Atqui si MS. credimus, Aristophanicum est illud ἀνοητία. & ἀνοησία fuerit Pollucis tamen. Imo & infra apud nostrum IV, 9. repetitur illud ἀνοησία, & vocatur σκληρόν. ubi tamen MS. ἀνοητία habet. Est alias illud ἀνοησία & apud Etymologum in ἀβελτερία. unde emendo & Suidam a-

pud quem in ἀβελτερος male est : καὶ ἀβελτερία ἢ ἀφροσύνη, ἢ ἀνοησία. quum sit legendum ἀνοησία. JUNG.

18 Πλάτων] Ut in Τιμαῶ, dicens τὰς περιφορὰς, τὰς τῆς παρ' ἡμῖν διανοήσεως, συγγεγῆς ἐκείναις (ταῖς ἐν αὐρανῷ τοῦ τοῦ περιόδου) ὡσας &c. Et dialogo fere extremo : τὸ περὶ τὰς τῶν σωμάτων καὶ διανοήσεων θεωρητικίας. & iterum : αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεως καὶ περιφοραί. Et διανοήματα, addit Pollux. Plato Alcibiad. I. fere initio : οὐν δὲ ἕτερα αὐ κατηγορήσω διανοήματα καὶ πρὸς αὐτὸν σε. & iterum mox : τούτων γὰρ σοὶ ἀπάντων τῶν διανοημάτων τέλος ἐπιτεθῆναι ἀνεῖ ἡμῶν ἀδύνατον. lib. VI. de Rep. τί δε; τοὺς ἀταξίους παιδεύσεως, ὅταν αὐτῇ (philosophiæ) πλησιάζοις ὁμιλῶς μὴ κατ' ἀξίαν, ποῖ ἄττα φῶμεν γενναῖα διανοήματα τε, καὶ δεξας. JUNG.

19 Καὶ τὰ ῥήματα γ. δ.] Desunt in MS. καὶ γ. ρ. γ. δ. JUNG.

20 Περινοεῖν, εὐνοεῖν] Desunt in MS. περινοεῖν. JUNG.

21 Καὶ τὸ διχονοεῖν] Desunt in MS. καὶ τὸ διεχοεῖν, &c. παρανοεῖν. cum mediis omnibus, pergir dein MS. ita rursum : τὸ δὲ ἀπονοεῖσθαι (ut forte usum præsentis tantum improber) φαυλότερον. tum novum sequitur titulus, & quæ vulgo usque ad ἀπὸ δὲ θυμοῦ Segm. seq. desunt omnia in MS. JUNG.

22 Διχογνωμεῖν] Ei synon. διγνωμεῖν. sed utroque usitatus διχογνωμοεῖν. SEB.

Διχογνωμοεῖν] Arbitror emendandum διχογνωμοεῖν. ut ὁμογνωμοεῖν nimirum, & alia. JUNG.

23 Πλάτων] Platonicæ vide & supra II, 120. JUNG.

dum. Plato etiam, Ἀδιανόητα dixit. quæ verbis aperta, sed occultos sensus habent. Adverbia autem, sapienter, prudenter. Prudentius, ut Demosthenes dixit. Stolide, insipienter, solerter, docte, stupide. quæ vero ab aliis derivantur, dura sunt. Sed ab animo dicuntur, animo irasci, iratus, ferox, animosus, tristis, alacris, animositas, tristitia, perturbatus. Turbantur, ut Antiphon inquit. Triste, ut Isocrates. Tristius, ut Isæus. * Natura prudens, irasci. tardum animum, vel acrem habens. Animo exandescere, apud Aristophanem. Infuper & compotem animi esse, & ἐξθυμία. quam indocti Rhetores, Expiationes esse interpretantur. Animi vero lætitiā, & Cogitationem, Thucydides. & Animo volventes calamitates in pugna acceptas. Et Enthymemata, id est, animi conceptus, apud Isocratē.

των καὶ ἀδιανόητα εἶρηκε. Τὰ δὲ ἐπιρήματα, εὐνως, ²⁴ εὐνοικῶς, εὐνοικωτέρως, ὡς Δημοσθένους. κακόνως, ἀνοήτως, ἀγχνίνως, πολύνως, δύσνως. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων, βιαίωτερα. ²⁵ Ἀπὸ δὲ θυμοῦ, θυμοῦσθαι, ²⁶ θυμούμενος, θυμικῶς, θυμῶς, θυμοειδῆς, ²⁷ ἄθυμος, εὐθυμος, εὐθυμία, ἀθυμία, ἀθυμῶν, ἀθυμοῦσιν, ὡς Ἀντιφῶν. ἀθυμῶς, ὡς Ἰσοκράτης. ἀθυμωτέρως, ὡς ²⁸ Ἰσαῖος. * θυμώσοφος, καὶ θυμοῦσθαι, βα- ²³¹ ρυθυμος, ὄξυθυμος, καὶ ὄξυθυμίας. καὶ ὄξυθυμῆθαι, παρὰ Ἀριστοφάνει. τάχα δὲ καὶ τὸ εὐθυμῆσθαι. ²⁹ καὶ ὄξυθυμία, ἣν οἱ Φαῦλοι ῥητορὲς φασὶ καθάρματα. ³⁰ ἐνθυμία δὲ, καὶ ἐνθύμησις, Θεουκιδίδης. ³¹ καὶ ἐνθυμιζόμενοι τὰς ἐν τῇ μάχῃ συμφορὰς. καὶ ἐνθυμήματα δὲ, ³² παρ' Ἰσοκράτει.

De concupiscentia. 48.

33 Περὶ ἐπιθυμίας. μή.

A concupiscentia autem, concupiscere, concupiscens, concupiscibile, cupidus,

Ἀπὸ δὲ ἐπιθυμίας, ἐπιθυμεῖν, ἐπιθυμῶν, ἐπιθυμητὸν, ἐπιθυμητικῶς, ἐπιθυμητικῶς, ἐπιθυ-

24 Εὐνοικῶς] Sæpius apud Demosthenem, in orationum exordiis occurrit: εὐνοικωτέρως vero habes initio ejus περὶ τοῦ Στεφάνου τῆς τριμυραρχίας καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο δικαίως ἂν ἔχοιτ' εὐνοικωτέρως ἔμοι. JUNG.

25 Ἀπὸ δὲ θυμοῦ] Ante ἀπὸ novus in MS. titulus hic: θυμοῦ, σώματος καὶ αἰσθήσεων. patet omissum πέρη, quod præfigi debebat. Nec ullus titulus hoc libro præterea occurrit, sed cetera multis locis decurtata continuantur una sectione, quæ incipit hic: Ἀπὸ δὲ τοῦ θυμοῦ, θυμ. JUNG.

26 Θυμούμενος] Desunt θυμοῦ. & θυμῶς in MS. JUNG.

27 Ἀθυμῶς] Ἀθυμῶς &c. ὡς Ἰσοκράτης cum mediis MS. non habet. JUNG.

28 Ἰσαῖος, θυμ.] MS. Ἰσ. θ. καὶ τὰ ἐξῆς. Desunt vero, θυμοῦσθαι βαρ. cum sequentibus, & verbis his καὶ τὸ εὐθυμῆσθαι. in iis ubi, καὶ ὄξυθυμῆθαι, παρὰ Ἀριστοφάνει, an forte legendum ὄξυθυμηθείς vel ὄξυθυμηθείσα? Sic enim in Σφηξίν habes; ὅτι κελητίσαι κίλιον, ὄξυθυμηθείσά μοι, ἦρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα. Sane multas ejusmodi mendas investas demonstrabo sæpius in Polluce, dum pro u. etiam in MS. male η non raro a librariis exaratum est. JUNG.

29 Καὶ ὄξυθυμία] Ita tantum MS. καὶ ὄξυθυμία τὰ καθάρματα. bene: genere enim neutro & alii, quos collegit H. Steph. in Thesaurō. quibus adde & Egyptolog. in ὄξυθυμία, τὰ. ubi vero infra V, 163. ὄξυθυμῶν, quod quoque genere fœminino dictum videtur, in MS. ea deficiunt. apud Suidam est tam ὄξυθυμία barytonos, quam ὄξυθυμία oxytonos. JUNG.

30 Εὐθυμία δὲ] MS. ἐνθυμία δὲ καὶ θυμῶσι ὁ Θεουκιδ. videtur autem quod ad primum attinet, scribendum ἐνθυμία (ut & H. Steph. in suo Thes. ex Polluce citat, qui & hic in ora: ἐνθυμία (sine accentu exaravit, apud Thucyd. quamvis & ἐνθύμιον ex Thucydide adferant. ἐνθυμία inquam malim. Sic enim Thucydides libr. V. Ξυγγρ. Πλειστιόναξ &c. εἰς ἐνθυμίας τοῖς Λακεδαιμονίοις αἰεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν. Ad alterum autem vulgatum ἐνθύμησις, quod ex lib. I. Thucydides adnotat, retinendum videtur. Locus historici est de Argilio quodam: δίδως κατὰ ἐνθυμῶσιν τινα ὅτι οὐδὲς πῶ τῶν πρὸ ἐαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο. JUNG.

31 Καὶ ἐνθυμιζόμενοι] Ad illa, καὶ ἐνθυμιζόμενοι &c. H. Steph. ita hic: videtur citare τινῶν ex Thucydide. At Suidam esse ait lib. XVII. Dionis. Suida verba sunt: ἐνθυμιζόμενοι λογιζόμενοι οὕτω Δίον ἐν ἑπτακαδικῶν Ῥωμαϊκῶν. Sane liber ille Dionis cum aliis qui trigésimum quintum antecedunt, perit. Non tamen Pollucem inde quid in suos hortos transtulisse putem: cui nimirum Dio fuit σύγχρονος, nisi eum potius tempore etiam aliquo vitæ supervixerit. Sunt igitur revera Thucydides, quamvis apud eum ἐνθυμούμενοι legatur, quod etiam forte nostro Polluci restituendum est. En tibi locum ipsum, quem observavi lib. V. Ξυγγρ. Δηλίου δὲ κατήγαγον πάλιν εἰς Δῆλον (Atheniensis nimirum) ἐνθυμούμενοι τὰς τε ἐν ταῖς μάχαις συμφορὰς, καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς Θεοῦ χρήσαντος. Non raro ita utitur eo verbo. Sic lib. VII. καὶ ἐνεθυμοῦντο τὴν τε περὶ τὴν Πύλον συμφορὰν, &c. Habes autem illud apud Isocr. Evagora fere initio: oratoribus necesse esse uti τῶν ἐνθυμημάτων τοῖς περὶ αὐτὰς τὰς πράξεις. Et statim: ἀν καὶ τῇ λέξει καὶ τοῖς ἐνθυμημασιν ἔχη κακῶς ρῆμα. Et initio Ραπισθεπ. λόγους αἰτ πολλῶν ἐνθυμημάτων γέμοντας. Et in ea contra Σοφίβλα: τοῖς ἐνθυμημασιν προπότως ὅλον τὸν λόγον καταποιεῖται. Et περὶ Ἀντιδόσ. ἐνθυμημασιν ὀγκωδεστέροις καὶ καινότεροις χρῆσθαι. Sed nec vulgati non recte: ut ἐν τῷ γ' Νόμων Plato: φέρε δὴ, πάντων ἀνθρώπων ἐστὶ κοινὸν ἐπιθυμημᾶ ἐν τι, &c. τὸ κατὰ τὴν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς ἐπίταξιν τὰ γιγνόμενα γίγνεσθαι &c. Nec non MS. si modo ad Platonem respexit, qui pariter Sexto Νόμων. καὶ πομάτων τε ἀμα καὶ βρωμάτων ἐπιθυμηματα παντοδαπά. JUNG.

32 Παρ' Ἰσοκράτει] MS. παρὰ Ἰσ. post quæ de hoc Segmento tantum ista MS. habet: ἀπὸ δὲ ἐπιθυμίας ἐπιθυμήματα παρὰ Πλάτωνι, καὶ ἐπιθύμησις. τὸ δὲ σῶμα &c. ubi vides MS. tribuere Platoni ἐπιθυμημάτων quod vulgati Φιλλύλιος. Ita enim est scribendum hujus Ροβία nomen, uti alio loco apud nostrum Casanboni emendat. XV. Athen. 20. quod & apud Suidam, ergo mendose etiam Φιλλύλιος scribitur. JUNG.

33 Περὶ ἐπιθυμίας] Abest a C. A. & de sequentibus hujus Segmenti nihil præter ἐπιθυμήματα παρὰ Πλάτωνι. KÜHN.

μητῆς, καὶ ³⁴ ἐπιθύμημα, ὡς παρὰ Πλάτωνι, καὶ ἐπιθυμῆσι κακῶν, παρ' Ἰσαίω. καὶ ἐπιθυμήματα, παρὰ ³⁵ Φιλυλλίω.

cupide, concupiscentiis deditus. & Desiderium, apud Platonem. Et malorum concupiscentia, apud Isæum. Et Cupiditates, apud Philylium.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

CAPUT V.

232

• ³⁶ Περὶ χόνδρου.

α΄.

• *De cartilagine, & ossibus.*

1. 234

Τὸ δὲ σῶμα, σύγκειται ἐξ ³⁷ ὀστέων, χόνδρου, ³⁸ μυελῶν, σαρκῶν, πιμελῆς, δέρματος, νεύρων, ³⁹ ἀρτηριῶν, φλεβῶν, ὑμένων, μηνίγγων. ⁴⁰ καὶ ἔστι τὰ μὲν ὀστᾶ, ⁴¹ στήριγγες τοῦ σώματος, στερεαί, καὶ ἀνάσθηται, καὶ ἀνάμιμοι, κινήσεως ὑπηρετίδες. ⁴² ὀνόματα δὲ ἀπ' αὐτῶν, ὀστώδης, καὶ ἀνόστεος, ὀστέϊνος. καὶ τὸ Ἀττικώτερον, ἔστινος. ἡ δὲ νέα κωμῶδία, καὶ ⁴³ ὀστοθήκη, καὶ ὀστοκόπος λέγει. Ὁ δὲ χόνδρος συγκείμενος ἐκ νεύρων τε καὶ ὀστέων, καὶ ⁴⁴ ἑκατέρω τούτων ἐκ μέρους προσεικῶς, μάλιστα δοκεῖ εἶναι τῶν ὀστέων τέλος.

Porro corpus constat, ossibus, cartilagine, medullis, carnibus, adipibus, cute, nervis, arteriis, venis, pelliculis, meningis. Et ossa quidem, sunt sustentacula corporis, solida, insensibilia, fanguine carentia, & motus ministri. Nomina autem ab his sunt, osseus, ossibus carens, ossibus plenus. & ὀστινος, quod magis Atticum est. Novi vero Comici, Ossium thecam, Ossiumque dolorem dicunt. Sed cartilago ex nervis composita & ossibus, horumque utrique ex parte similis, maxime tamen ossium effectus esse videtur.

233

• ⁴⁵ Περὶ σαρκῶν.

β΄.

• *De carnibus.*

2. 231

Αἱ δὲ σάρκες, ⁴⁶ πύλημα μαλακόν, λιπαρὸν, ἐπιβεβλημένον τοῖς ὀστοῖς, κάλλους τε καὶ σκῆπης ⁴⁷ εἶνεκα. ⁴⁸ ἀφ' ὧν ὀνομάζεται, εὔσαρκος, εὔσαρκία, πολύσαρκος, πολυσαρκία, καὶ τὰ ὁμοία. Ἀριστοφάνης δὲ ⁴⁹ εἶρηκεν, ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον. Εὐπολις δὲ, σαρκίνη γυνή. ⁵⁰ Ἡρόδοτος δὲ, ⁵¹ σαρκίσαι, τὸ τοῦ δέρματος τὴν σάρκα ⁵² ἀφελεῖν.

Carnes vero sunt, constrictio mollis, pinguis, injecta ossibus, pulchritudinis velaminisque gratia. Unde nominantur, carnosus, carnositas, obesus, carnis copia, & quæ his similia sunt. Aristophanes autem dixit, Ut non alium Virum carneum. Eupolis vero, Carneam mulierem. Herodotus etiam, Carnem findere dixit pro eo, quod est carnem cute spoliare.

³⁴ Ἐπιθύμημα] MSS. ἐπιθυμήματα & mox ἐπιθυμῆσις. SEB.

³⁵ Φιλυλλίω] Scr. Φιλυλλίω, ut est infra VII. 29. & 192. SEB.

³⁶ Περὶ χόνδρου.] Loco hujus tituli est in C. A. περι τῶν ἐν τῷ σώματι ὁμοιομερῶν ἢ περι παντὸς τοῦ σώματος. KÜHN.

Περὶ χόνδρου.] Titulum nullum hoc quidem lib. II. in MS. esse monuimus. JUNG.

³⁷ Ὄστέων] P. ὀστοῦ. SEB.

³⁸ Μυελῶν] A. μυελῶ. SEB.

Μυελῶν] C. A. & V. in singulari μυελῶ. KÜHN.

Μυελῶν] MS. μυελῶ, pro μυελῶν. JUNG.

³⁹ Ἀρτηριῶν] MS. ἀρτηριῶν, & sic antehac semper fuit, ubicunque isto casu occurrit, accentu tamen fere eraso, quod monere obliti sumus. JUNG.

⁴⁰ Καὶ ἔστι τὰ μὲν ὀστᾶ] Hæc tantum margo C. A. exhibet. KÜHN.

⁴¹ Στήριγγες] P. στήριγγες εἰσι τοῦ. SEB.

⁴² Ὄνόματα] Absunt a C. A. usque ad λέγει. KÜHN.

Ὄνόματα] Ὄνόματα δὲ &c. in MS. desunt, usque ad ὁ δὲ χον. de qua (cartilagine) aliquid & Rhodigin. III. antiq. 18. JUNG.

⁴³ Ὄστοθήκη] Post ὀστοθήκη Falckenburgius nolter addit καὶ ὀστοκοίτων.

⁴⁴ Ἐκατέρω] MS. ἑκατέρου. JUNG.

⁴⁵ Περὶ σαρκῶν] Abest titulus a C. A. KÜHN.

⁴⁶ Πύλημα] Ex Platonis *Tymæo* πύλημα, κοιλίη, πιλωτόν. KÜHN.

Πύλημα] Pro πύλημα ex MS. affert Falckenburgius ἐπιβλήμα.

⁴⁷ Εἶνεκα. ἀφ' ὧν] P. ἔνεκα. ἀφ' ἧς. SEB.

Εἶνεκα. ἀφ' ὧν] MS. ἔνεκα. & desunt dein ὀνομάζε-

ται εὐσ. εὐσ. πολύσαρκος. JUNG.

⁴⁸ ἀφ' ὧν] Πολυσαρκία C. A. &c. γυνή σαρκίνη. KÜHN.

⁴⁹ Εἶρηκεν, ὡς &c.] MS. εἶρηκεν ἄνδρα σ. absque illis, ὡς οὐχ ἔτ. JUNG.

⁵⁰ Ἡρόδοτος δὲ] Margo C. A. id habet. KÜHN.

⁵¹ Σάρκα σχίσαι] Pro σάρκα σχίσαι. C. A. & V. σαρκίσαι, & ita Herodot. *Melpom.* μετὰ δὲ σαρκίσας βοῶς πλευρῆ, *roslea bovis unguis carnem abraders* &c. ubi agit de Scythis capita hostium excoriantibus &c. KÜHN.

Σάρκα σχίσαι] MS. δὲ καὶ σαρκίσαι τὸ τὴν σάρκα τοῦ δέρματος ἀφελίσθαι. egregie, nisi quod *διρματος* legendum. En locum tibi Herodot. *Melpom.* de Scytharum more inhumano, si quos occiderint hostium, eorum capita amputata regi offerendi: ἀποδείξει δὲ αὐτὴν (κεφαλὴν ἀπὸ Σκυθῆς) τράπω τοιαῦτα περιττωμένων κύκλω περι τὰ ἄτα, καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς, ἐξίει μετὰ δὲ σαρκίσας βοῶς πλευρῆ, δέψει τῆς χειρὸς ὀργίσας δὲ αὐτὸ, αἱ χεῖράμακτρον ἔκπηται, &c. ὅς γὰρ ἐν πλείστοις δέρματι χεῖράμακτρα ἔχει &c. quæ lectio Herodotea etiam ex nostro MS. firmatur, quum alias & σαρκίσας producat. Nec vero erat, quod ita se jactarent viri docti in hujus loci nova explanatione; quasi a nullo alio hujus verbi, ut ajunt, significatio declararetur: quum Pollux jam olim hoc ita explicarit. Ex vulgato vero σάρκα σχίσαι, credat quis forte ortum illud quod sine auctore in vulgatis lexicis legitur verbum σαρκωσχίζω. JUNG.

Σάρκα σχίσαι] Optime & Falckenburgius nolter ex scripto Codice quoque σαρκίσαι pro vulgatis σάρκα σχίσαι affert.

⁵² ἀφελεῖν] C. A. τὸ τὴν σάρκα τοῦ δέρματος ἀφελίσθαι. KÜHN.

De adipē. 3.

Adeps insuper colore albus est, & carni adhæret, vocaturque abdomen. maxime vero, circa membranulas consistit. ab hoc dices, pinguis, & præpinguis.

39 Περὶ πιμελῆς. γ.

Ἡ δὲ πιμελή, λευκὴ ⁵⁴ μὲν ἐστὶ τὴν χροῶν. προσπέφυκε δὲ τῇ σαρκί, καὶ καλεῖται στέαρ. συνίσταται δὲ ⁵⁵ περὶ τοὺς ὑμένους μάλιστα. Φαίης δ' ἂν ἀπ' αὐτῆς, πιμελώδης, περιπίμελος.

234

* *De nervis.* 4.

Nervus, est vinculum ossium remissum, & extensum. a quo & chordæ nomen fortuitur. præcipue vero membrorum inflexiones, & extensiones, & articularum incurvationes administrant. unde & robustum esse, nervos habere dicunt. Et pecunias, Negociorum nervos Demosthenes vocat. ut Enervati, ac spoliati pecuniis, & Commilitonibus. Theopompus vero Comicus, Enervem dixit:

Spiritu seu nervi carens, imbellis, & remissus.

* Περὶ νεύρων. δ. 234

Νεῦρα δὲ ἐστὶ σύνδεσμος ὀστέων. εἰκὼν τε καὶ τεινόμενος, ἀφ' ὧν ⁵⁶ καὶ αἱ νεύραι κέκληνται. ταμειούσι δὲ μάλιστα ⁵⁷ τὰς κῶλων συγκάμψεις τε καὶ ⁵⁸ ἐκτάσεις, καὶ τὰς τῶν ἄρθρων συγκάμψας. ὅθεν καὶ τὸ ἰσχύειν, νεῦρα ἔχειν ⁵⁹ λέγουσι καὶ τὰ ⁶⁰ χρήματα, ⁶¹ τῶν πραγμάτων νεῦρα ⁶² Δημοσθένους φησὶν, ὡς τὸ ⁶³ ἐκνευρισμένοι, καὶ περιηρημένοι χρήματα καὶ συμμάχους. Θεόπομπος δὲ ὁ κωμικὸς, ἀνευρον εἴρηκεν

⁶⁴ Ἄπνους, ἀνευρος, ἀσθενής, ἀνέντατος.

De medullis. 5.

Medulla est ossium complementum, album & subrufum, meningis velatum. Meningæ vero, ex nervis pelliculisque complicatæ, cerebri, cerebelli, & vertebrarum medullam continent.

⁶⁵ Περὶ μυελῶν. ε.

Μυελὸς δὲ ἐστὶν ὀστέων πλήρωμα, λευκὸν, ὑπέρβρον, μῆνιγγιν ⁶⁶ ἀμπεχόμενον. Αἱ δὲ μῆνιγγες, ἐκ νεύρων καὶ ὑμένων συμπλακεῖσαι, τὸν τε ⁶⁷ παρ' ἐγκεφάλῳ καὶ παρ' ἐγκεφαλίδι μυελὸν, καὶ τὸν διασφονδύλων περιέχουσι.

235

* *De arteriis.* 6.

Arteriæ vero, sunt meatus spiritus, sicut venæ, sanguinis. A cutē autem voca-

* Περὶ ἀρτηριῶν. 5. 235

⁶⁸ Ἀρτηρίαι δὲ εἰσιν, ὁδοὶ πνεύματος, ὡς Φλέβες, αἵματος. ἀπὸ δὲ τοῦ δέρματος, ὀνόματα

⁵³ Περὶ πιμελῆς] Abest à C. A. de differentia inter πιμελήν & στέαρ *Aristot.* lib. II. de *Part. Anim.* cap. 5. Kühn.

⁵⁴ Μὲν ἐστὶ τὴν χροῶν *προσπ.*] MS. μὲν τὴν χροῶν πίφυκεν &c. Jung.

⁵⁵ Περὶ τοὺς ὑμένους] C. A. παρὰ, & μάλιστα in margine habet, ut & τὸ περιπίμελος, nec adest titulus περὶ νεύρων. Kühn.

⁵⁶ Καὶ νεύραι] Emenda καὶ αἱ νεύραι, ut & in MS. Jung.

⁵⁷ Τὰς κῶλων] C. A. τὰς τῶν κῶλων συγκάμψεις τε καὶ συστάσεις. *supra*scr. ἐκτάσεις. C. V. συγκάμψεις τε. Kühn.

⁵⁸ Τὰς κῶλων] Κῶλων etiam MS. & post συγκάμψεις. Jung.

⁵⁸ Ἐκτάσεις] *Fulckenburgius* ex MS. συστάσεις.

⁵⁹ Λέγουσι] P. λέγεται. Seb.

⁶⁰ Λέγουσι] λέγεται C. A. Kühn.

⁶⁰ Χρήματα τῶν πραγμάτων νεῦρα] *Plutarch.* in vit. *Cleom.* fol. 714. ὁ πρῶτος τὰ χρήματα νεῦρα τῶν πραγμάτων προσεῖπεν, εἰς τὰ τοῦ πολέμου τὰ μάλιστα βλέψας, τοῦτο εἰπεῖν ἔοικε. *Dio Cassius* lib. LXVI. f. 745. de *Muciano*: νεῦρα τῆς ἡγεμονίας τὰ χρήματα αἰεττε εἶναι ἔλεγε. *Euseb.* *Hiad.* fol. 234, 23. τὸ δὲ γὰρ νεῦρα πραγμάτων εἰπεῖν τὰ χρήματα, οὐτε σκληρὸν, ἀλλὰ εὐστοχότατον. *Cicero* quoque *nervos belli pecuniam* dicit *Phil.* V. p. 195. *U* vestigialia *nervos Reipublicæ*, pro *Lege Manilia* pag. 7. *Demosth.* *Olynth.* I. fol. 3. simpliciter: δὲ δὲ χρημάτων, καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἴσθαι γενίσθαι τῶν δυνάτων. Seb.

⁶¹ Τῶν πραγμάτων νεῦρα] Hoc ordine MS. νεῦρα

⁶² Δημοσθένους φησὶν] *Demosth.* *Olynth.* I. fol. 3. *U* vestigialia *nervos Reipublicæ*, pro *Lege Manilia* pag. 7. *Demosth.* *Olynth.* I. fol. 3. simpliciter: δὲ δὲ χρημάτων, καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἴσθαι γενίσθαι τῶν δυνάτων. Seb.

⁶³ Ἐκνευρισμένοι] *P.* ἀμπεχόμενος. Seb.

⁶⁴ Ἄπνους, ἀνευρος, ἀσθενής, ἀνέντατος.] *P.* ἀμπεχόμενος. Seb.

⁶⁵ Περὶ μυελῶν] Neque hic, neque sequens περὶ ἀρτηριῶν est in C. A. Kühn.

⁶⁶ Ἀμπεχόμενον] *P.* ἀμπεχόμενος. Seb.

⁶⁷ Παρ' ἐγκεφάλῳ καὶ παρ' ἐγκεφαλίδι] MS. παρ' ἐγκεφάλῳ καὶ παρ' ἐγκεφαλίδι, unica dictione utrumque, ut in talibus semper fere solet: sic & mox διασφονδύλων. Jung.

⁶⁸ Ἀρτηρίαι δὲ] Omittit δὲ C. A. Kühn.

τῶν πραγμάτων. quæ sequuntur; scilicet *Δημόσθ.* &c. defunt, usque ad *Θεόπομπος*. Verba veto *Demosthenis*: ὑμῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι, καὶ περιηρημένοι χρήματα καὶ συμμάχους, ἐν ὑπέρβρον καὶ προσθηκῆς μέρει γενήσθαι. adnotavit ex *Ολυθ. γ.* & avus in iis quæ inceptat περὶ τῶν ἐντὸς μερῶν. JUNG.

⁶² Δημοσθένους] *Aeschines Orat.* contra *Ctesiphonem*. hæc *Demosth.* verba recitat: ὑποτέμνεται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. deinde ita legit C. A. ὡς ἐκνευρισμένος χρήματα κ. σ. περιηρημένος. vid. notas *Gothofredi ad Leonis Constit.* 52. alias in *Demosthenis Oratioribus* nusquam pecunia dicitur νεῦρα πραγμάτων, κατ' ἰμῶν μυσίαν. Kühn.

⁶³ Ἐκνευρισμένοι] Verba *Demosth.* ex *Olynth.* III. fol. 13. sed ibi καὶ post χρέμ. non legitur. Seb.

⁶⁴ Ἄπνους, ἀνευρος] Vid. *Casaub.* in *Athen.* I. 5. Seb.

⁶⁵ Περὶ μυελῶν] Neque hic, neque sequens περὶ ἀρτηριῶν est in C. A. Kühn.

⁶⁶ Ἀμπεχόμενον] *P.* ἀμπεχόμενος. Seb.

⁶⁷ Παρ' ἐγκεφάλῳ καὶ παρ' ἐγκεφαλίδι] MS. παρ' ἐγκεφάλῳ καὶ παρ' ἐγκεφαλίδι, unica dictione utrumque, ut in talibus semper fere solet: sic & mox διασφονδύλων. Jung.

⁶⁸ Ἀρτηρίαι δὲ] Omittit δὲ C. A. Kühn.

69 δορά, 70 δέρις, δειρή, δειράδια. τοῦτο, ὅτι καὶ ἐκείθεν τὰ ζῶα γυμνοῦται τῆς δοράς. 71 προσήκοι δ' ἂν δέρματι καὶ ταῦτα, ὑποδέρις, περιδέρις, 72 περισφίς, δέριον, περιδέριον, δειράδες. κοινῇ 73 δὲ ἀπὸ σώματος ὀνόματα, εὐσώματος, Φιλοσώματος, Φιλοσωματία, εὐσωματία, πολυσώματος, 74 δοῦλα σώματα, σώματα οἰκεία, 75 σωμασκία, σεσωμασκηκῶς, σωματοφύλακες, σωματοειδές, σωματίον, ἢ τῶν ὑποκριτῶν σκευή.

236 * Αἱ τούτων αἰσθήσεις 76 πέντε μὲν εἰσιν. 77 οὐκ ἐν ἐνὶ δὲ τόπῳ, ἀλλ' ἢ μὲν ὄσφρησις, περὶ τὰς ῥίνας ἐξετάζεται. ἢ δὲ ὄψις, περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς φαντάζεται. ἢ ἀκοή δὲ, περὶ τὰ ὠτα ἐνδιδαιτᾶται. ἢ δὲ γεῦσις, περὶ τὴν γλῶτταν εἴληπται. καὶ ἡ αἴφῃ, περὶ ὅλον τὸ σῶμα πολιτεύεται. ἐξ αὐτῶν δὲ, αἰσθητὸν, αἰσθητικόν, ἀναίσθητον, 78 ἀναίσθητος, ἀνοισθητός. καὶ Πλάτων τὸν αἰσθανόμενον, 79 αἰσθητὸν 80 ὀνόμασεν. 81 αἰσθητικὰ μαθήματα. τὸ δὲ ἔργον, αἰσθάνεσθαι. τὸ δὲ ἐναντίον τῇ αἰσθήσει ὄνομα, ἀναίσθησία.

69 Δορά, δέρις, &c.] MS. δορά, δέρις, δειρή, καὶ δειράδι δια τὸ ἐκείθεν τ. ζ. γυμνοῦσθαι τῆς δ. JUNG.

70 Δέρις] Δέριον C. V. post δειρή C. A. καὶ δειρά δια τὸ ἐκείθεν τὰ ζῶα γυμνοῦσθαι τῆς δοράς, προσήκοι δὲ καὶ ταῦτα περιδέρις (lit marginē) δέριον π. δειράδις. ἀπὸ δὲ σώματος, σωμασκία, σωματοφύλακες &c. γυμνοῦσθαι legit etiam C. V. Kühn.

71 Προσήκοι] P. προσήκοι δὲ καὶ ταῦτα. ὑποδ. SEB.

72 Περισφίς] Abest περισφίς a C. A. & V. Kühn.

Περισφίς] Quid verbi quæso? & quid commune cum derivatis a δέρις habet. Sane in MS. illud mehercle non adparet, quum tamen cetera derivata hæc ibi. Sequendum vero scriptum codicem, & plane delendam illam vocem nihili, suadet & Salmasius nosster: quæst, ait in suis chartis non auro contra litteris, si quæritur, unde nata sit, quareve etiam robusur oi τῆς φύσεως μαστήρες, qui aut unde monstra nascantur. JUNG.

73 Αἱ ἀπὸ σώματος] MS. ἀπὸ δὲ σώματος. & desunt κοινῇ & ὀνόματα, vis. &c. οἰκεία. cum mediis. JUNG.

74 Δουλοσώματα] Quæ hic vulgo δουλοσώματα,

bula sumuntur, pellis, cuticula, jugulum, & colla sic dicta, quod ab ea parte animalia excoriari primo consueverunt. Cuti vero & hæc conveniunt, collare, monile, torques juga. Sed communia a corpore nomina sunt, corpulentus, corpori deditus, corporis cura, corpulentia, obefus, mancipia, corpora domestica, corporis exercitatio, corpore exercitatus, corporis custodes, corporeum. Σωματίον Histronum apparatus dicitur.

* Sensus præterea quinque, non uno in loco. Sed fapor, per nares discutitur. Visus vero, per oculos consideratur. Auditus porro, circa aures discernitur. Gustus autem, per linguam concipitur. Tactus vero, in toto se exercet corpore. ex his vero, sensatum, sensibile, insensibile, insensibilis, insensibiliter. Plato vero sensibilem, αἰσθητὸν nominavit. disciplinæ sensibiles. Ipsum vero opus, sentire. Contrarium autem sensui nomen, est insensibilitas.

infra III. 77. & 78. δοῦλα σώματα. Immo sic & hic reponendum puto, quomodo & statim σώματα οἰκεία, sequitur. JUNG.

75 Σωμασκία &c.] MS. σωμασκία, σεσωμασκηκῶς, σωματ. JUNG.

76 Πέντε μὲν εἰσιν] Post πέντε μὲν εἰσιν in C. A. est: ἐξ αὐτῶν δὲ αἰσθητὸν καὶ Πλάτων τ. αἰ. αἰ. καὶ αἰσθητικὰ μ. τὸ δὲ ἐναντίον τῇ αἰσθήσει ἀναίσθησία. Kühn.

77 Οὐκ ἐν ἐνὶ &c.] De sensibus singulis desunt usque ad ἐξ αὐτ. in MS. ubi deest & αἰσθητικόν. JUNG.

78 Ἀναίσθητος] Ἀναίσθητος, ἀνοισθητός quoque non sunt in MS. JUNG.

79 Αἰσθητὸν] MS. αἰσθητὸν, quod notandum, & Platonis αἰσθητός apud eum querendus. Plato Theæteeto, ubi aliquoties αἰσθανόμενος, dixit, ὅταν αἰσθανόμενος γίγνομαι &c. πῶς οὖν, αἰτ, ἀψευδὲς ἂν καὶ μὴ ἀκρίβειν τῇ διανοίᾳ περὶ τὰ ὄντα ἢ γιγνόμενα, οὐκ ἐπιστήμων αἰ εἶναι ἀπὸ αἰσθητός. JUNG.

80 Ὀνόμασι] P. ὀνόμασι καὶ αἰσθ. SEB.

81 Αἰσθητὰ μαθ.] MS. καὶ αἰσθ. μαθ. desunt dein: τὸ δὲ ἔργον, αἰσθάνεσθαι. Finis libri in MS. τέλος τοῦ δευτέρου βιβλίου. JUNG.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBLION TRITON.

* JULII POLLUCIS ONOMASTICI LIBER TERTIUS.

JULIUS POLLUX

ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Commodo Cæsari S.

Κομμόδω Καίσαρι χαίρειν.

Dictiones, quibus Græcæ linguæ celeberrimi utuntur, eas ab ipsis accipio. Si quidem plures fuerint hi, qui utuntur, nullo Auctoris testimonio ea probanda esse duxi. paucioribus vero existentibus, unum linguæ potissimum delegi. Quemadmodum in judiciis, unus fide dignus pro multis testibus sufficiens est.

Εἰς μὲν τῶν ὀνομάτων οἱ δοκιμοὶ τὴν γλῶτταν κέχρηται, ταῦτα παρ' αὐτῶν λαβὼν, εἰ μὲν πλείους ἦσαν οἱ χρῆσάμενοι, τὸ μηδὲν ἐπισημήνασθαι περὶ τῶν εἰπόντων ὡήθη ἀπαρκεῖν· ἐλαττόνων δ' ὄντων, ἕνα τὸν καλλιφώνοτατον ἐπελεξάμην, ὡσπερ ἐν ταῖς δίκαις, εἰς ἀξιοχρεῶς, ² πολλῶν μαρτύρων ἀρκεῖ.

¹ *Ιουλίου Πολ.]* In MSS. nec præfatio nec catalogus capitum apparet: nisi quod P. Πολυδύκουσ Ονομαστικῶν βιβλίον γ'. Ἰούλος Κομμόδω χαίρειν. περὶ γένους καὶ συγγενείας. SEB.

Ιουλίου Πολ.] C. *Απην.* eadem affert, quæ MSS. *Seberis* nisi quod Ἰούλιος Καίσαρι Κ. χ. cætera, ut dixi, eadem sunt. KÜHN.

Ιουλίου Πολ.] In MS. hujus libri titulus ponitur hic: ἀρχὴ τοῦ γ'. βιβλίου περὶ γένους. præfatio & capitum

series defunt. Nec ullus titulus occurrit alius usque ad Segm. 30. hujus libri uti ibi indicabo. JUNG.

² *Πολλῶν]* H. *Sierb.* manus ad oram notavit: ἴσως ἀντὶ πολλῶν. quod tamen transverso calamo signaverat, quasi improbens. Sane fuisset ita perspicuus sensus, si ἀντὶ πολλῶν legeretur. Sed puto sic constructionem esse: πολλῶν μαρτύρων (sc. ὄντων, vel ἐπιφώνοις μαρτύροι) εἰς ἀξιοχρεῶς ἀρκεῖ. JUNG.

* ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ * CAPITA LIBRI 3
BIBΛΙΟΥ. * TERTII.

Τὰ περι γένους καὶ συγγενείας ὀνόματα. α'.	G Enervis, & cognationis nomina. Cap. 1	
Τὰ περι γονέων. β'.	De Parentibus. II	
Τὰ περι γάμου, καὶ τῆς περι τὸν γάμον τεκνοποιίας, καὶ τεκνοτροφίας. γ'.	De matrimonio, & Liberorum quæ in hoc est, procreatione & educatione. III	
Ὅσοις ἀν περι τῶν πολιτῶν τις χρήσαιτο, ἢ ξένων, ἢ μετοίκων. δ'.	De Civibus, peregrinis, aut incolis. IIII	
Ὅσοις ἀν περι Φίλων, καὶ περι ἀγνώστων, ἢ ἐχθρῶν. ε'.	Quæ de Amicis, incognitis, aut inimicis dicuntur. V	
Καὶ οἷς ἀν τις τὸν Φιλόπολις ὀνομάσειε, καὶ τὸν ἐναντίον. ς'.	De patria amatore, vel osore. VI	
³ Ὅσα ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν ὀνόματα. ζ'.	* Vocabula amatoria. VII	
Ὅσα ἀπὸ δεσποτῶν, καὶ δούλων, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν. η'.	Quæ a Dominis, servis, derivantur vocabula. VIII	
Περὶ τραπεζιτῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. θ'.	De Numulariis, eorumque consortibus. IX	
³ Περὶ δοκίμου καὶ κιβδήλου ἀργυρίου, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. ι'.	De pecunia probata seu adulterina, auro, & argento. X	
Περὶ μετάλλων. ια'.	De metallis. XI	
Ὅπως ἀν τις τὸ πολὺ ὀνομάσειεν. ιβ'.	Vocabula significantia multum. XII	
Ὅπως ἀν τις τὸ κατὰ χώραν μένειν. ιγ'.	De mansione in loco. XIII	
Περὶ τοῦ πορεύεσθαι. ιδ'.	De proficiscendo. XIII	
Περὶ τοῦ φέρειν, καὶ φέρεσθαι. ιε'.	Ferre, vel ferri. XV	
Περὶ ὁδοῦ, καὶ εὐπόρου, καὶ ἀπόρου. ις'.	De via, loco pervio & invisio. XVI	
Περὶ χαρᾶς, καὶ λύπης, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς. ιζ'.	De latitia, mære, & quæ ab his derivantur. XVII	
⁴ Περὶ εὐτυχίας. ιη'.	* De felicitate. XVIII	
Περὶ τάφου. ιθ'.	De sepultura. XIX	
Περὶ μεγάλων ποταμῶν, καὶ μικρῶν. κ'.	De magnis fluminibus, & parvis. XX	
Περὶ τοῦ νοσήσαι, καὶ υγιᾶναι, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. κα'.	De eo quod est egrotare, & sanum esse, & de his quæ hinc derivantur. XXI	
Περὶ τοῦ πλουτεῖν, καὶ πένεσθαι. κβ'.	De eo quod est ditescere, & pauperem esse. XXII	
Ὅσοις ἀν τις τὸν Φιλάργυρον ὀνομάσειε, καὶ τὸ ἐναντίον. κγ'.	Quibus nominibus avarum nominare debeas, aut liberalem. XXIII	
Περὶ τοῦ προθύμου, καὶ τοῦ ἐναντίου. κδ'.	De industrio, & pigro. XXIII	
Περὶ τοῦ πωλεῖν, καὶ ἀνείσθαι. κε'.	De vendendo, & emendo. XXV	
Περὶ τοῦ ἀγειραῖ, καὶ τοῦ ἐναντίου. κς'.	De eo quod est congregare, & contra. XXVI	
Περὶ τοῦ ἀνυποίστου, καὶ τοῦ ἐναντίου. κζ'.	De intolerabili, & tolerando. XXVII	
Περὶ τοῦ κινδυνώδους, καὶ ἐπικινδύνου. κη'.	De periculoso, & obnoxio periculo. XXVIII	
Περὶ τοῦ ἐγκαλεῖν, καὶ ἐπικαλεῖν. κθ'.	De accusando, & incusando. XXIX	
Περὶ τοῦ ἀγωνοθετεῖν, καὶ ἀθλοθετεῖν. λ'.	De eo quod est certaminibus præesse, & certaminum proponere bravia. XXX	

³ Περὶ δοκίμου καὶ &c.] Περὶ δοκίμου καὶ κιβδήλου ἀργυρίου, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Satius forte fuisset ἀργύρου, vel ἀργυρίου, alterutrum omitttere. Sane eo capite (infra Segm. 86.) tantum agitur περι ἀργυρίου

δοκίμου, καὶ κιβδήλου. nihil περι χρυσοῦ, sed demum cap. seq. JUNG.

⁴ Καὶ τὸ ἐναντίον] Malina τὸν ἐναντίον. ut Segm. præced. 2. JUNG.

1.

CONSEQUENS nunc erit, post hominis expositionem, & genus, & affinitatem dividere, quibus scilicet utrumque horum nominibus appelletur. Sic etenim audies omnes eos, qui nobis familiaritate juncti sunt, Affines vocari. Imo & Jupiter quidam, apud Euripidem Affinis dicitur, qui affinitatis jura intuetur. Discernere autem ipsos oportet, ut qui de nostro sunt genere, nominemus nostri generis, aut sanguinis esse, in genere, in sanguine, familiares, necessarios, Deorum gentilitiorum consortes, & eorundem Penatum participes.

* De genere, & affinitate.

2.

Genus vero esse dicitur, quod natura, non quod legitime contractum est, ut sunt Parentes, Filii, Fratres, & hi qui ante hos, & ex his sunt, de quibus generatio constituitur. Ifæus vero & Profapiam, pro genere dixit, ut Ex Anaxionis, & Polycrati existentem profapia. Affinitas vero est, quæ non natura, sed legitime contracta est, ut sunt Generi, Soceri, & quotquot familiaritate nobis ex pacto aliquo, non necessitate juncti sunt. Genus etenim nobis cum ipsa generatione consistit, nec terminum, quo finitur habet.

7 * Affinitas vero tempore initium sumit, & legitime finitur. Sicuti etenim lege ma-

α.

ΕΠΟΜΕΝΟΝ δ' ἂν εἴη τῷ⁶ περὶ ἀνθρώπου λόγῳ, διελεῖν γένος τε καὶ συγγένειαν, καὶ οἷς ἂν⁷ ἐκάτερον τούτων ὀνομάζοιτο τοῖς ὀνόμασιν. οὕτω μὲν γὰρ ἀκούσθαι, πάντες⁸ οἱ προσήκοντες ἡμῖν ἐξ οἰκειότητος, καλοῦνται συγγενεῖς.⁹ καὶ Ζεὺς τις¹⁰ συγγενεῖος, ὃ τὰ τῆς συγγενείας δίκαια ἐφορᾷ παρ' Εὐριπίδῃ. διακριτέον δ' αὐτοὺς, τῷ¹¹ τοὺς μὲν ἀπὸ γένους ἡμῖν ὀνομάζεσθαι, πρὸς γένους τε, καὶ πρὸς αἵματος, καὶ ἐν γένει, καὶ ἐν αἵματι, καὶ οἰκειοῦς, καὶ ἀναγκαίους, καὶ Θεῶν ὁμογενῶν κοινωνοῦς, καὶ¹² τῆς αὐτῆς ἐστίας μετόχους.

* Περί γένους, καὶ συγγενείας.

β. 6

Γένος δὲ εἶναι, τὸ φύσει προσόν,¹³ οὐ τὸ νόμῳ προσίον. οἶον, γενέας, υἱεῖς, ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς πρὸ τούτων, καὶ ἐκ τούτων. ἐφ' ὧν καὶ ἡ γενεὰ τάττεται.¹⁴ Ἰσαῖος δὲ καὶ γένναν εἴρηκεν, ἐκ τῆς Ἀναξίανος γέννας καὶ Πολυκράτου ὄντα.¹⁵ συγγενεῖα δὲ,¹⁶ οὐ τὸ φύσει, νόμῳ δὲ¹⁷ προσγιγνώμενον. οἶον, γαμβροὺς, πενθεροὺς, καὶ ὅσοι τὴν οἰκειότητα πρὸς ἡμᾶς ἐκ συνθήκης, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἔχουσι.¹⁸ τὸ μὲν γὰρ γένος ἡμῖν, ὁμοῦ τῇ γενέσει σύνεστι, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε παύεται.¹⁹ ἡ δὲ συγγενεῖα καιρῷ τε ἀρχεται, καὶ νόμῳ²⁰ παύεται. νόμῳ γὰρ ὡς περὶ συνίσταται²¹ γάμος,

Οὐ τὸ νόμῳ] MS. οὐ τῷ νόμῳ. JUNG.

14 Ἰσαῖος δὲ] Hoc marginis est in C. A. utitur *Σχόλιον* quoque voce *γέννη* & Patres Græci *Christi* nativitatem vocant *Χριστοῦ γένναν*, post *εἴρηκεν*, ubi definit marginale, textus habet *συγγενεῖαν δὲ οὐ τὸ φ. ν. δ. προσγιγνώμενον*. *γέννη* legit etiam *Salmasius*. KÜHN.

15 Ἰσαῖος δὲ] Verba *Ἰσai*, ἐκ τῆς &c. defunt in MS. JUNG.

17 Συγγενεῖα] Avus nolter in schedis de hisce: *A genere προσήκοντες γένει &c. συγγενεῖς ἔσ' συγγενεῖα. Cognationem nos dicimus: est Pollux affinitatem aut quoque significare. Demosthenes plane pro cognatione posuit.* JUNG.

16 Οὐ τὸ φύσει] MS. οὐ τῷ φύσει. sed emendatum τὸ. JUNG.

17 Προσγιγνώμενον] MS. προσγιγνώμενον. JUNG.

18 Οἰκειότητα] Ἐκ συνθήκης ἔχουσι καὶ τὸ μὲν γένος ὁμοῦ. C. A. KÜHN.

Οἰκειότητα] Defunt sequentia πρὸς ἡμᾶς, & ἀλλ' οὐκ. in MS. JUNG.

19 Ἐξ ἀνάγκης] Defunt ἐξ ἀν. in MS. JUNG.

20 Τὸ μὲν γὰρ γένος ἡμ.] P. καὶ τὸ μὲν γένος ὁμοῦ. SEB.

Τὸ μὲν γὰρ γένος ἡμ.] MS. καὶ τὸ γένος ὁμοῦ abf. que γὰρ & ἡμῖν. JUNG.

21 Γάμος,] P. ὁ γάμ. SEB.

Γάμος, οὕτω καὶ λύεται] C. A. σ. ὁ γάμος οὕτω καὶ διαλύεται. dein cæteris omiffis margo habet τούτους δὲ προσκεκλιῖς Ἡρόδοτος κέκληκε. cætera hujus Segm. abfunt a textu. KÜHN.

5 Ἐπόμενον &c.] Primæ Sectioni in C. A. præmittitur titulus, qui in secunda, pertinet enim ille ad utramque Sectionem. KÜHN.

Ἐπόμενον &c.] Titulus nullus usque ad Segm. 30. occurrere in MS. jam dixi. Et hæc vero vocabula conjunctionum & societatis, avus præ memoriæ tractare cœpit peculiari commentariolo: uti ex ejus schedis deprehendere licuit. JUNG.

6 Περὶ ἀνθρώπου] MS. περὶ τῶν ἀνθρώπων λ. JUNG.

7 Ἐκάτερον] C. A. ὀνομάζοιτο ὀνόμασι. οἱ προσήκοντες μὲν οὖν ἡμῖν ἐξ οἰκειότητος. KÜHN.

8 Οἱ προσ.] MS. οἱ τε πρ. JUNG.

9 Καὶ Ζεὺς τις] MS. καὶ Ζ. τ. συγγενεῖα τῆς συγγενείας δ. corrupte, ut patet. Avus in schedis: *ἔσ' ἔσ' συγγενεῖος ἴονος epitheton, qui crederetur cognationis jura respicere, apud Euripidem.* JUNG.

10 Συγγενεῖος] C. A. τὰ τῆς σ. δ. ε. Jupiter ὁμογενεῖος cognationis, Συγγενεῖος vero affinitatis jura credebatur tueri ut videtur intelligamus omnes qui ad nos spectant propinquissimis nomine dicuntur συγγενεῖς &c. discernendi tamen illi sunt τῷ (ita enim legerem) eo, quod alii quidem ἀπὸ γένους propinqua cognatione nobis juncti. &c. KÜHN.

11 Τὸ τοὺς μὲν] MS. τῷ τοὺς μὲν, quod videtur rectius. JUNG.

12 Τῆς αὐτῆς ἐστίας] C. A. αὐτῆς ἐστίας, quod melius videtur. KÜHN.

Τῆς αὐτῆς ἐστίας] Τῆς αὐτῆς ἰ. MS. nec aliter videtur scribendum. JUNG.

13 Οὐ τὸ νόμῳ] C. A. οὐ τῷ νόμῳ προσίον. sed ex factum est ο, non sola lege contrarium. KÜHN.

οὕτω καὶ διαλύεται. ²² λυθέντος γὰρ ἀπαξ τοῦ γάμου, καὶ τὰ ὀνόματα διὰ τὸν γάμον συναπέρχεται. διακέκρικε δ' αὐτὰ σαφῶς ²³ Ὀμηρος.

Ἡ τίς τοι καὶ πρὸς ἀπέφθιτο ἰλιόθι πρὸς,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, εἴτε ²⁴ μά-
λιστα

²⁵ κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἵμα τε καὶ γένος
αὐτῶν.

²⁶ τούτους δὲ ²⁷ προσκηδεῖς Ἡρόδοτος κέκληκε. ²⁸ πρό-
τερον οὖν περὶ τοῦ γένους, εἴτα περὶ τῆς συγγε-
νείας οὕτω ῥητέων.

trimonium contrahitur, sic etiam dirimitur. Semelque matrimonio dirempto, nomina quoque per matrimonium orta, simul evanescunt. Hæc vero manifeste divisit Homerus,

Num tibi Affinis aliqui ante Ilium cecidit
Fortis existens, aut Gener, aut Socer,
qui in primis

Cura digni sunt post sanguinem, genus-
que nostrorum.

hos vero Herodotus, Προσκηδεῖς vocat. Prius itaque hoc modo de genere, postea de affinitate dicendum.

Τὸ μὲν οὖν κοινὸν εἰπεῖν, γονεῖς, τοκεῖς, οἱ γεννήσαντες, ²⁹ οἱ φύσαντες, οἱ σπείραντες, οἱ ποιήσαντες, οἱ τεκόντες, οἱ προαγαγόντες εἰς φῶς, ³⁰ οἱ θρέψαντες, οἱ πατέρες. τοῦτο γὰρ οὐ κατὰ τοῦ γεννήσαντος μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἄνω προγόνων ³¹ ὀνομάζεται. Τὸ δὲ καθ' ἕκαστον, πατὴρ, γονεὺς, τοκεὺς, ³² ὁ σπείρας, ³³ ὁ φύσας, ὁ γεννήσας, ὁ γεινάμενος, ὁ φυτεύσας, ὁ ποιήσας. ³⁴ καὶ τὰ ὅμοια τοῖς προειρημέ-
9 νοις. * καὶ ³⁵ ὡς Πλάτων, ὁ γεννήτωρ. ³⁶ ὁ δ' αὐ-
τὸς ἐπὶ ³⁷ ταύτου, καὶ γεννητὴς ἔφη, τὴν τοῦ

Communiter itaque dicendum, Parentes, Genitores, Generantes, Procreatores, feminatores nostri, effectores, parientes nos, ad lucem producentes, Nutritores, Patres. hoc etenim non modo de Genitore nostro, sed de Majoribus quoque dicitur. Singulis verò conveniunt, Pater, Genitor, Procreator. qui nos feminavit, qui procreavit, qui genuit, qui sevit, qui fecit & alia, quæ his dictis similia sunt. * Et juxta Platonem, γεν-
9 νήτωρ, quem idem, etiam γεννητὴν νο-

12 Λυθέντος &c.] Desunt usque ad ταύτους δι προσκ. illustrat hæc λυθέντος &c. ex jure R. Fornerius VI. rer. quotidian. 14. JUNG.

23 Ὀμηρος] Versus Homeri sunt in fine Ὀδυσσ. Θ. in quorum primo exempla quædam Homeri habent ἀπώλετο. Eustathius vero in παρεκβαλαῖς suis etiam ἀπέφθιτο habet. In ultimo versu antea vulgati habebant, κηδιστοί. & H. Steph. ad oram scripserat, κηδιστοί III, 30. infra, quomodo & hic Pollucem scripsisse credit in Thef. suo. Apud Eustathium tamen aliquoties ibidem κηδιστοί est, qui inter alia ita commentatur: ἐν (lego ἐκ) δι τοῦ κηδισθαί, οὐ μόνον κηδιστοί, ἀλλὰ καὶ κηδιστοί οἱ ταιούτοι λέγονται. Nec tamen Homericus versus suo metro sibi constat in vulgatis Pollucis: sed ex Homero ita emenda: κηδιστοί τελέθουσι μεθ' &c. male fuit repetitum τι. JUNG.

24 Μάλισθα] Leg. μάλιστα. SEB.

Μάλισθα] Scribe μάλιστα. JUNG.

25 Κηδιστοί τε τελθ.] Sic quotquot vidi Homeri exemplaria. Iliad. i, 638. pr. ed. κηδιστοί. ac credit H. Steph. Pollucem κηδιστοί scripsisse. subjungit enim (inquit) hos ab Herodoto vocari προσκηδεῖς. Quod conveniet cum alio ejusdem Pollucis loco (III, 30.) in quo postquam dixit, κηδιστάς esse ἀλλήλοις ἐκατέρωθεν τοὺς τὸ κῆδος συνάψαντας, subjungit προσκηδεῖς eos ab Herodoto appellari. κηδιστος autem apud Homerum legitur & Odysf. Θ. 583. x. 225. SEB.

26 Τούτους δι προσκ.] MS. τούτους δι καὶ προσκ. & hinc Herodoti locum (qui est in Urania) Valla interpretatione rejecta, interpretatur Leopardus VIII. Emend. i. JUNG.

27 Προσκηδεῖς] Herodotus. lib. VIII. fol. 321. vid. Lexic. Ἰον. Em. Porti. Meminit Leopardus quoque Emend. VIII, i. SEB.

28 Πρότερον &c.] Usque ad finem hujus Segm. defunt in MS. JUNG.

29 Οἱ φύσαντες] Abest a C. A. KÜHN.

Οἱ φύσαντες] In MS. defunt οἱ φύσαντες. JUNG.

30 Οἱ θρέψαντες, οἱ πατέρες] MSS. οἱ πατ. οἱ θρέψ. λέγονται. Inde P. ταῦτα γὰρ & mox iterum uterque pro ὀνομάζεται, φέρεται. SEB.

Οἱ θρέψαντες, οἱ πατέρες] C. A. οἱ πατέρες οἱ θρέψαντες λέγονται. Patres nutritores dicuntur, pergit deinde ταῦτα γὰρ (nimirum πατέρες & θρέψαντες) illa enim &c. & mox φέρεται pro ὀνομάζεται. KÜHN.

Οἱ θρέψαντες, οἱ πατέρες] MS. Ita: φῶς, οἱ πατέρες, οἱ θρέψαντες λέγονται. phrasis ἡ προαγαγόντες εἰς φῶς & infra Segm. seq. numero singulari. Plato IX. Legum: τὸν πατέρα ἢ μητέρα, τοὺς εἰς φῶς τὴν ἐκείνου φύσιν ἀγαγόντας. JUNG.

31 ὀνομάζεται] MS. pro ὀνομάζεται, φέρεται. JUNG.

32 Ὁ σπείρας] C. A. ὁ φυτεύσας &c. KÜHN.

33 Ὁ φύσας] Defunt ὁ φυσ. ὁ γενν. ὁ γυν in MS. & post ποιήσας, est in MS. est ὁ πινάμενος, sed emendatum ab aliquo γεινάμενος. JUNG.

34 Καὶ τὰ ὅμοια] Defunt καὶ τὰ ο. τ. πρ. in MS. JUNG.

35 Ὁς Πλάτων] P. ὁ ΠΛ. SEB.

36 Ὁ δ' αὐτός] Hoc usque ad ἔφη C. A. habet tantum in margine, dein in textu: καίτοι γε οἱ Α. vid. Rhavor. in γενήται & γυνήται, dein: τὰ δι γῆνη Κ. ε. ο. KÜHN.

Ὁ δ' αὐτός] MS. ὁ δι α. JUNG.

37 ταύτου] Τούτου MS. pro ταύτου. verba Platonis, τὴν τ. γ. ψ. σ. defunt. Avus in incepto Commentariolo de nominibus conjunctionum: Ὁ γεννήτης ἀπὸ Θεοκρίτου: ἵεσηκε Platonem Νόμων θ. ἀρῆκε eundem γεννήτωρ: Et γενήτωρ Eurip. Ἰωνε. &c. lib. II. Νόμων, διαφορὰ πατέρων τε πρὸς αὐτῶν παῖδας γίγνηται.

cat. ut, Genitoris deprædatus animam. Attici siquidem Gentilitios vocaverunt, ejusdem generis participes. Genera vero, etiam familiæ nominantur. Dices etiam, Nutritus, Alumnus, Nutritor, Enutritor. in lucem producens, Solem exhibens. & sic multa alia, oratione tota, sed non uno nomine comprehendere licebit. * Quæ vero ab his pervenit possessio, paterna, & patrimonium, Majorumque possessio, paternaque dicitur hæreditas. Et sacra paterna, patria, & gentilitia. Patriffare vero Attici dixerunt, aliquid paternis moribus simile facere. Et corona patria, quæ ex olivæ germine est, dicitur. Et paterno aliquem compellere nomine dicunt. Similiter & Mater vocatur, quæ peperit, quæ enixa est, quæ genuit, & procreavit. Quæ mammillam exhibuit, ut Sophocles. * quæ lactavit, & alia omnia, quæ de Patre dicta, ad Foeminam transferri possunt. Eodemque modo, possessio Materna, & alia quæ a Patribus dictis similia dicuntur. Athenis etiam Maternum dicebatur, Phrygiæ Deæ sacrum. Festumque hoc celebrare, μητριάζειν vocabatur, aut ad hoc sacrum celebrandum congregare. Sacrorum autem Initiator, μητραγύρτης nominatus est.

γεννητοῦ ψυχὴν συλῆσας.³⁸ καίτοι γε ἄττικοὶ γεννητὰς ἐκάλουν τοὺς τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντας.³⁹ τὰ γένη δὲ, καὶ ἔθνη ὀνομάζεται. Ἐρεῖς δὲ, καὶ ὁ ἀναθρεψάμενος,⁴⁰ ὁ ἐκθρεψάμενος, ὁ θρέψας, ὁ ἐκθρέψας, ὁ προαγαγὼν εἰς Φῶς, ὁ δειξας τὸν ἥλιον. καὶ πολλὰ ἄλλα λέγειν ἐστὶ τῶ λόγῳ, καὶ οὐκ ὀνόματι. * Ἡ δὲ διὰ τούτων κτή-¹⁰ σις,⁴¹ πατρώα, πατρικὴ, πάτριος, ⁴² προγονικὴ, ⁴³ καὶ ἱερὰ πατρώα, καὶ πάτρια, καὶ πατρικὰ, καὶ προγονικὰ. καὶ πατριάζειν δὲ τι ἔλεγον Ἀθηναῖοι, τὸ πράττειν τι ἐκ τῶν πατρίων ἔθῶν. καὶ πάτριον στέφανον, τὸν τοῦ ⁴⁴ θαλλοῦ. καὶ ⁴⁵ πατρόθεν τινα καλεῖν λέγουσιν. ὁμοίως δὲ μήτηρ, ἡ τεκοῦσα, ἡ ὠδίνασα, ⁴⁶ ἡ γεννήσασα, ἡ γεννησαμένη, ⁴⁷ ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα, ὡς Σοφοκλῆς. * ἡ θηλάσασα. καὶ ⁴⁸ τὰλλα ὅσα ἐπὶ ¹¹ πατέρων εἰς τὸ θῆλυ ⁴⁹ σχηματίζεται. ὡσαύτως καὶ κτήσις μητρώα, ⁵⁰ καὶ ⁵¹ μητρικὴ, καὶ τὰλλα κατὰ ταυτὰ τοῖς πατράσιν. ⁵² ἐλέγετο δὲ τι καὶ μητρώων Ἀθηνησι, τὸ τῆς Φρυγίας Θεοῦ ἱερόν. ⁵³ καὶ μητριάζειν, τὸ ταῦτα τελεῖν, ἢ ἐπ' αὐτῶ ἀγείρειν. καὶ μητραγύρτης, ὁ τελεστής.

ται, καὶ παῖδων πρὸς γεννητὰς &c. quamvis edatur γεννητὰς. Sic apud Platonem in Symposio sæpius. noster forte ad hunc locum respexit Legum nono: ἀπειθῶν δὲ ὁ γεννητῶν, καὶ ὁ γεννηθεὶς, ἀσβεβίας αὐτῶν ὑπόδικος γίνεσθαι τῶ ἰθέλοντι. ubi & mox γεννησαίτας vocat parentes, sicut & noster Segm. præced. ὁ γεννήσας: eodem enim loci etiam statim hoc sequitur, quod hic noster citat: τὴν τοῦ γεννητοῦ ψυχὴν συλῆσας. extemplo Μενεκενο, τοὺς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτησάντων παίδας τε καὶ γυνήτορας. JUNG.

38 Καίτοι γε] MS. καὶ τοι γε οἱ ἄττ. JUNG.
39 Τὰ γένη δὲ] MS. τὰ δὲ γένη, καὶ ἔθνη ἀνόμαζον. JUNG.

40 Ὁ ἐκθρεψάμενος] C. A. ὁ ἐκθρέψας ὁ δειξας τ. η. κ. π. α. λ. ἰστί τῶ λόγῳ. KÜHN.
Ὁ ἐκθρεψάμενος] Defunt ὁ ἐκθρέψ. ὁ θρέψας & ὁ προαγ. εἰς Φῶς. in MS. JUNG.

41 Πατρώα] Proprie hæreditas a parentibus ad filios devoluta post mortem eorum dicitur πατρώα κτήσις. Proverb. XIX. ΓΝΩΝ ΠΛΗΝ possessionem parentum, non, hæreditas parentum, quam scilicet ipsi possident, sed quæ a parentibus proficiscitur. Græce diceret: οἶκος καὶ ὑπάρξεις πατρώα κτήσις. Non sic parentibus liberorum, ut liberis parentum debetur hæreditas: parentes ad bona liberorum ratio miserationis admittit, liberis παύνα simul ἔσ parentum commune votum, inquit ICtus. KÜHN.

42 Προγονικὴ] C. A. subjungit καὶ πατριάζειν δὲ πατριάζειν est κατὰ τὰ πάτρια, secundum morem a majoribus traditum sacra vel aliud quid peragere: ex gr. Βεζοτι ἐπατριάζον, cum grandem anguillam loco victimæ immolarent suis in sacris. KÜHN.

43 Καὶ ἱερὰ] MS. καὶ ἱερὰ ὁμοίως πατρώα, καὶ τὰ ἄμια, καὶ πατριάζειν δὲ τι ἔλ. Sic MS. Henr. Steph. in ora sui codicis adscripsit τινα. credo quod hoc male. JUNG.

44 Θαλλοῦ] A. θαλλοῦ. SEB.

Θαλοῦ] C. V. τὸν θάλον. C. A. τὸν θαλλοῦ. KÜHN.
Θαλοῦ] ΡΙΟ θαλοῦ, MS. θάλλον. JUNG.
Θαλοῦ] Θαλλοῦ habet & Falckenburgius.

45 Πατρόθεν τινα καλ.] Πατρόθεν aliquem compellere, est, salutare aliquem patronymice, ut *Attrida* dicitur *Agamemnon* & *Menelaüs*. KÜHN.

46 Ἡ γεννήσασα, ἡ γεννησαμένη.] Inverso MS. ἡ γεννησαμένη, ἡ γεννήσασα. JUNG.

47 Ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα] *Plutarch*. ὑπέχειν μαστόν. *Salmf.* ibid. ὁμοίως δὲ μ. C. A. ὁμοίως καὶ μήτηρ ἡ τ. ἡ ὠδίνοσα. KÜHN.

48 Τὰλλα] MS. τὰ ἄλλα. JUNG.

49 Σχηματίζεται] C. A. σχηματίζεται, & id expressit *Interpres*. KÜHN.

50 Καὶ] Deest καὶ in MS. JUNG.

51 Μητρικὴ καὶ τὰλλα] MS. μητρικὴ, καὶ τὰ ὁμοιω: ἐλέγετο δὲ καὶ μητρ. Ἀθ. JUNG.

52 Ἐλέγετο δὲ τι] Absunt hæc a C. A. Μητρώων ἱερινόν in versione, est enim nomen templi Cybeles apud Athenienses, quo utebantur Archivio & Tabulario publico. vid. *Demosth. Orat. de Fals. Legat. & Suidam* in μητραγύρτης. *Anilorem Argumenti Oration. de Corona*, postea legerem, μητριάζειν δὲ τὸ ταῦτα τελεῖν, μητριάζειν significat sacris Cybeles *initiare*, vel *servire sacris ejus*, stipemque eidem colligere ostiatim. Μητραγύρται enim cum Cybeles imagine ad tympana, tibiam Phrygiam & cymbala mendicabant esurienti Deum Matri scilicet stipem, idque Romæ certis diebus ex lege illa: *Præter Idææ Matris famulos, eosque justis diebus, stipem ne quis cogito*. Cicero de L. L. lib. II. vide & infra lib. IX. cap. 6. a MSSis hic nihil opis. in C. A. enim καὶ μ. &c. plane non extant. In margine tantum est: καὶ μητραγύρτης ὁ τελεστής. KÜHN.

53 Καὶ μητριάζειν] Deest in MS. periodus καὶ μητριάζειν: &c. ἀγείρειν. H. Steph. hic σημειῶσαι nos jubet τὸ ἀγείρειν absolute positum. JUNG.

Οἱ δὲ ἐκ τούτων παῖδες, τέκνα, φυτεύματα, γεννήματα, ποιήματα, ⁵⁴ ἔγγονοι, ἀπόγονοι, διάδοχοι, κληρονόμοι, χειραγωγοὶ, νοσοκόμοι, γηροτρόφοι, τροφεῖς, ⁵⁵ ταφεῖς, ⁵⁶ στηρίγματα οἴκου, ἢ βίου. ἐπίκουροι ἀναγκαῖοι, βοηθοὶ, σύμμαχοι, προαγωνισταὶ, συναγωνισταὶ, ⁵⁷ καὶ τὰ ὅμοια. ⁵⁸ ταῦτα μὲν κοινά. ἴδια δὲ, ἐπὶ μὲν ¹³ ἀρρένων, υἱεῖς. ἐπὶ δὲ θηλειῶν, θυγατέρες. * καὶ μὴν ⁵⁹ οἱ γε περὶ τοὺς γονέας ἐξαμαρτάνοντες, πατραλοίας, ἢ μητραλοίας ἐκάτερος αὐτῶν καλεῖται. Ἰσαῖος δὲ, ⁶⁰ καὶ πατροτύπτας λέγει. Πλάτων δὲ, ⁶¹ πατροφόνον, καὶ μητροφόνον. Σοφοκλῆς δὲ, ⁶² πατροκτόνον. ὁ γὰρ ⁶³ πατροφόντης, ⁶⁴ καὶ μητροφόντης, ποιητικόν. εἴη δ' ἂν ἐκ τούτων, παιδοποιία, τεκνοποιία, ⁶⁵ παιδοτροφία, ¹⁴ ποιήσασθαι παῖδας, ἀνελεσθαι παῖδας, * ἄπαις, ⁶⁶ ἔμπαις, ἄτεκνος, Φιλόπαις, Φιλότεκνος, μισότεκνος, ⁶⁷ μισόπαις, Φιλοτεκνία, μισοτεκνία. ⁶⁸ καὶ παρὰ Κρατίνῳ, πολύτεκνος, πολύπαις, εὐπαις, εὐτεκνος, εὐτεκνία, ἄτεκνία, ἀπαιδία, πολυπαιδία, πολυτεκνία, εὐπαιδία. Πλάτων δὲ, τὴν ⁶⁹ παιδοποιίαν, καὶ ⁷⁰ παιδογο-

Pueri vero ex his progeniti, Liberi, plantæ, genita, & procreata pignora, Poster, Succesores, Hæredes, Manuductores, morborum nostrorum curatores, Senum altores, Nutritores, Sepultores, firmamenta domus aut vitæ, Adjutores, Necessarii, Auxiliatores, Concertatores, Propugnatores, Commilitones, & his similia. hæc vero communia sunt Liberis Masculis & Fœminis. Propria vero, de Masculis quidem Filii, Nati. de Fœmelis vero, Filia. * Qui autem in Parentes peccant, Patricida, & Matricida de utrifque, tam Filia quam Filio dicitur. Iszus etiam, Parentum percussorem vocat. Plato vero, Patris, aut Matris occisorem. Sophocles etiam, Patris interemptorem. Patricæfor autem, & Matricæfor, Poëtica sunt. Ex horum etiam ordine fit, Puerorum procreatio, Liberorum generatio, educatio, Liberos gignere, Liberos suscipere, * orbis, prolem habens, Liberis carens, Liberorum amator, Liberorum studiosus, Liberorum osor, Puerorum neglector, Liberorum amor & odium. Et apud Cratinum, Multos habens Liberos. bonos habens Liberos, fœlix Liberorum Genitor. fœlix Liberorum procreatio, orbis, Liberorum copia, dexteritas in procreandis Filiis. Plato vero Filiorum generationem,

54 Ἐγγονοὶ] Decet ἔγγονοι in MS. JUNG.
55 Ταφεῖς, στηρίγματα] Defunt dein in MS. duæ voces οἴκου ἢ. JUNG.
Ταφεῖς] Falckenburgium superscripto ρ habet ταφεῖς.
56 Στηρίγματα οἴκου] P. οἴκων. Eurip. Iph. Tau. v. 57. στυλοὶ γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες. SEB.
Στηρίγματα οἴκου] C. A. οἴκων, ita Euripides matres liberos vocat στυλοὺς οἴκων, post ejecta interpunctione conjungi debent hæc duo, ἐπίκουροι ἀναγκαῖοι. Kühn.
57 Καὶ τὰ ὅμοια] Abest καὶ τὰ ὅμοια in C. A. ut & sequentia usque ad θυγατέρες. Kühn.
58 Ταῦτα μὲν κοινά.] Defunt ταῦτα μ. κ. I. &c. θηλ. θυγατέρες in MS. JUNG.
59 Οἱ γε] MS. οἱ pro οἱ γε. JUNG.
60 Καὶ πατροτύπτας] In margine est cum voce λέγει & Πλάτων δὲ C. A. textus ipse habet, Ἰσαῖος δὲ πατροφόνον κ. μ. Kühn.
61 Πατροφόνον] H. Steph. prima pagina sui libri inter alia adscripsit ista: πατροφόνος ἢ μητροφόνος ut synonyma ponit τοῦ πατραλοίας ἢ μητραλοίας: quod tamen ex Pollucis verbis non videtur posse colligi: Sic ἢ in aliis synonymis fallitur idem. quibus verbis Budæum notari patet, ex Thesaurο gr. ling. in ἀλοίαω. Sed noster e Platone hæc laudat, ex cujus Legum nono hausisse hæc, ut quædam alia isto capite, vero simile mihi. Sed apud Platonem hodie ita legas: ὡς εἰπερ οἶον τ' ἢ τὸ πᾶσι ἀποθνήσκειν τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν πατροφόνον ἢ μητροκτόνον, ἐξεργασάμενον θυμῷ τοῦτο &c. sed μητροφόνον attulerit noster, alium locum respiciens. JUNG.
62 Πατροκτόνον.] P. πατρ. ὡς πατροφόνον Euripides. εἴη δ'. Et H. Steph. quidem ex Euripide citat:

τῆς πατροφόνου μητρός. μητροφόνου autem in Orestis bis exat v. 480. & 1589. SEB.

Πατροκτόνον.] Post C. A. ὡς πατροφόνου καὶ μητροφόνου Euripides. εἴη δ' ἂν ἐκ τούτων παιδοποιία, ποιήσασθαι παῖδας, ἄπαις, ἄτεκνος φ. μισότεκνος, παρὰ δὲ Κρατίνῳ, ὁ πόμπαις, in margine ἔμπαις, unde factum est εὐπαις. post iterum in margine πολύτεκνος, τὸν δὲ ἀπαιδία Ἰσαῖος ἀγενή ἀνάμασιν. ita C. A. Kühn.
Πατροκτόνον.] MS. auctius πατροκτ. λέγει. JUNG.
63 Πατροφόνου] MS. πατροφόνου. & defunt καὶ μητροφ. JUNG.

64 Καὶ μητροφόνου ποιητικόν.] Falckenburgium noster auctius, καὶ μητροφόνου, ποιητικόν ἐσχάτως.
65 Παιδοτροφία] Decet παιδοτροφία in MS. JUNG.
66 Ἐμπαις] Nec V. C. agnoscit h. v. Kühn.
Ἐμπαις] Defunt in MS. ἔμπαις, & φιλότεκνος. JUNG.

67 Μισόπαις, Φιλ. μισ.] Defunt in MS, proque his ultimis tribus MS. habet: καὶ τὰ ὅμοια, & statim ita: παρὰ (sine καὶ) δὲ Κρατίνῳ ἔμπαις πολύπαις πολύτεκνος, εὐπαις, εὐτεκνος. quæ sequuntur usque ad illa Segm. seq. τὸν δὲ &c. omnia defunt. Notabis autem illud ἔμπαις Cratino in MS. tribui, quod forte facilius credam quam πολύτεκνος. Sed docti judicent. JUNG.
68 Καὶ παρὰ Κρατ. πολύτεκνος] C. V. παρὰ Κρατίνῳ ἔμπαις leg. ἔμπαις i. e. qui liberos habet. πολύτεκν. Kühn.
69 Παιδοποιίαν] Est in Τιμαῳ, initio fere 2. τὴ δὲ τὸ περὶ παιδοποιίας; & alibi. JUNG.
70 Παιδογονία] Apud Platonem, quem noster hic citat, est in Symposio: διὰ παιδογονίας ἀθανάσιον καὶ μνηστήρ καὶ εὐδαμονίαν, ὡς οἰονταί, μνηστῆρ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα περιζόμενοι. JUNG.

Παιδογονίαν, & παιδουργίαν vocavit. sed in Legibus, Mulieres dixit procreandis Liberis emeritas. * Orbum etiam, Ἰσᾶος ἄγενῆ nominavit. Sed Mulier non pariens, sterilis. Orba enim, & partus expers, communia sunt, & tam ejus quæ nondum peperit, quam illius quæ parere non potest. quam Poëtæ frequenter, Ἀνελεύθειαν nominant. Porro Plato Virginem, tanquam nondum pariendi dolores perpeffam, Ἄλοχον vocat. Homerus autem, & Bovem sterilem dixit. Et hæc inter se convertuntur, quemadmodum cum Liberis Patres, & Matres, sic Liberi cum Genitoribus.

νίαν, καὶ⁷¹ παιδουργίαν εἴρηκεν. ἐν δὲ τοῖς Νόμοις, τὰς γυναῖκας εἴρηκε τὰς παυσαμένας τῆς παιδοποιήσεως. * τὸν δὲ ἄπαιδα, Ἰσαῖος⁷² ἄγενῆ¹⁵ ὠνόμασεν. Ἡ δὲ μὴ τίκτουσα, ⁷³ καλεῖται στερίφη. ἢ γὰρ⁷⁴ ἄτεκνος, καὶ ἄτοκος, κοινὸν ὄνομα τῆς τε μηκέτι τικτούσης, καὶ τῆς⁷⁵ μηδέλως, ἣν καὶ ⁷⁶ ἀνελεύθειαν ⁷⁷ Φίλον τοῖς ποιηταῖς καλεῖν. ⁷⁸ Πλάτων δὲ τὴν παρθένον, ὡς ⁷⁹ οὐπὼ λοχευθεῖσαν, ἄλοχον καλεῖ. ⁸⁰ Ὀμηρος δὲ, καὶ ⁸¹ στειραν βουῖν εἶπε. ⁸² καὶ ταῦτα μὲν εἰς ἄλληλα ἀναστρέφει, ὡς περ πατρὶ πατέρες, καὶ μητέρες, οὕτω παῖδες γονεῦσι.

16 * De majoribus, & posteris. 3.

* Περὶ προγόνων, καὶ ἀπογόνων. γ. 16

Patres præterea, aut Matris Pater, Avus vocatur. & cum appositione, Avus

καλεῖται δὲ, ὁ μὲν πατὴρ ἢ μητὴρ⁸³ πατὴρ, πάππος. καὶ μετὰ προσθήκης, ⁸⁴ πάππος ἐκ

71 Παιδουργίαν] Ut VI. Legum: καὶ πρὸς τοῦτοις δὲ μὴ τῶν σαμάτων διακχυρίαν ὑπὸ μίθης γίγνεσθαι τὴν παιδουργίαν. & ibidem inferius πρὸ παιδογονίας. & deinde in fine: τῆ παιδοποιήσ. &: ἢ δὲ παιδοποιίῃ &c. JUNG.

72 ἄγενῆ] MS. ἄγενῆ, uno v. Bene. Iisdem verbis Suidas: ἄγενῆς Ἰσαῖος ἀπὲ τοῦ ἄπαις. quæ transcripfit ex Hierocrationis Lexico, ubi indicatur esse apud Ἰσᾶου ἐν τῷ ὑπὲρ Μενεκλείους κλήρω. JUNG.

73 Καλεῖται] Non est in C. A. dein ἄτοκος γὰρ κοινὸν ὄνομα ἐστὶ τῆς δὲ μηκέτι τ. καὶ τῆς μηδέλως καὶ τῆς μήπω, quod ultimum margo habet; ubi vocabulum ἄτοκος in Latina versione retinendum. dicitur enim de muliere, quæ non amplius parit, quæque nunquam, & quæ nondum peperit. KÜHN.

74 ἄτεκνος, καὶ] P. ἄτεκνος γὰρ κοινὸν ἐστὶ τῆς τε. SEB.

ἄτεκνος, καὶ] Defunt ἄτεκνος καὶ in MS. JUNG.

75 Μηδέλως] P. μηδ' ὄλως. SEB.

Μηδέλως] MS. μήπω, pro μηδέλως. JUNG.

76 Ἀνελεύθειαν] Scr. ἀνελεύθειαν, ut apud Suid. vel ἀνελεύθειαν, ut Etymolog. cui εἰλεῖθειαι θεαὶ τῶν τεκτουσῶν ἔφοροι. Theocris. Idyll. 27, 28. Ὡδίνειν τρομέω. χαλεπὸν βέλος εἰλεῖθειας. vid. Eustath. quoque. Sed & H. Stephan. cui, si vera ea compositio, neque Hefych. potius assentiendum ἀνελεύθειαν afferenti, dicendum potius videtur ἀνελεύθειος. Pindar. ματροπόλον εἰλεῖθειαν (metri causa, pro εἰλ.) vocat Pyth. 3. SEB.

Ἀνελεύθειαν] C. A. in margine ἀνελεύθειαν (C. V. ἀνελεύθειαν) οἱ ποιηταὶ καλοῦσι. KÜHN.

Ἀνελεύθειαν] MS. ἀνελεύθειαν οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν. Πλ. H. Stephan. videtur verifimilius in Thefauro'suo, quod apud Hefychium ἄν' εἰλεῖθειαν divisis vocibus scribitur. alias enim fore potius συνθετικὴν ἀνελεύθειος. Sane itaque Pollux fortassean errasse dicendas erit? una voce enim & MS. & Suidas etiam. Immo & Etymologicis Scriptor in εἰλεῖθειαι habet: καὶ ἀνελεύθειαι, ἢ ἄτοκος. Pollux ait apud poëtās se legisse non unos. Hefychii verba sunt: Ἄν' εἰλεῖθειαν, ἀνὰ τόκον. Εὐριπίδης Ἴων. Quæ tragici verba mihi nec in promptu, nec perquirere vacat. cui otium, hæc omnia considerabit pressius. præstemus quod promissimus: scilicet indicare MS. lectiones, & aliorum, si quid forte se nobis obtulit. Nec enim ultra quid polliciti sumus. Ceterum curfissim tamen pervolvimus Ἰονετῆν Εὐριπίδου, nec in illis quid occurrit tale nisi hi quidem in choro versuculi: Σε τὰν ἄδων λοχίαν, εἰλεῖθειαν τε ἐμὴν Ἀθῶναν ἱκετεύω &c. Unde quis conjiciat ultimam verbi λοχίαν syllabam connexam cum sequentis initio efficere τὴν εἰλεῖθειαν. Eadem plane gemina mihi respondit

meus R. Hemelius: Sed, addit, quid hæc ad rem? Aut igitur Hefychio alius monstrandus erit locus, quo prober suam sententiam, aut mihi non persuadebit. Idem de Steph. qui illum sequitur, judico: cui insolens illius vocis compositio: alius forse terminatio insolens videri queat, si scriberetur ἀνελεύθειαι, id est παροχυτότως, posse ferri inflexio ὁ ἀνελεύθειος, ἢ ἀνελεύθειαι, &c. ut ἀθάνατος, ἀθάνατη ἀμβρόσιος, ἀμβροσία, & id genus alia. Nam etiam de maribus usurpari posse quis dubitet, cum Βλήπυρος ille ἀνὴρ apud Aristoph. Εκκλησιαζούσαις eam invocet, dicens: Ὡ πότνη εἰλεῖθειαι μὴ με περιῶδες, &c. Hæc tecum ex amici epistola communicare volui. Sed & Salmasii nostri sententiam, quam præterite nefas, qui mihi, Henr. Stephanum hic non audiendum, qui, ait, ex mendoso Hefychii loco emendare conatur quæ non mendosa sunt: nam ita, addit, corrigendus potius Hefychius, ἀνελεύθειαν, ἄτοκος, adhasit enim syllaba ἄν ex fine præcedentis dictionis, initio sequentis, imo non adhasit, sed repetita est perperam, ἀνὰ τόκον: Et ita jam olim ante sententiam de hac voce εἰλεῖθειαι, priusquam tuam vidissem. JUNG.

77 Φίλον τοῖς π. κ.] Absunt a C. A. KÜHN.

78 Πλάτων δὲ &c.] An locum istum respexit, quem in Theaeteto invenio? αἰτίαν δὲ γε τούτου φασὶν εἶναι τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ἄλοχος οὕσα τὴν λοχίαν εἴληχε &c. JUNG.

79 Οὐπὼ λοχευθεῖσαν] MSS. οὐ λοχ. SEB.

Οὐπὼ λοχευθεῖσαν] C. A. οὐ λοχευθεῖσαν. πω supercripto, post εἶπε quæ sunt, defunt in C. A. KÜHN.

80 Ὀμηρος δὲ] Ad illa Ὀμηρος &c. H. Stephan. in marg. adscriptis, καὶ Θιόκριτος. nisi forte ad ἄλοχος respexerit. Sed quod ad Platonem attinet, ita ille in Theaeteto: αἰτίαν δὲ γε τούτου φασὶν εἶναι τὴν Ἄρτεμιν, ἐτι ἄλοχος οὕσα τὴν λοχίαν εἴληχε· στερίφαις μὲν οὖν ἄρμα οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι· ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ἀσβιστότερα ἢ λαβεῖν τέχνην ἢ ἄν ἢ ἀπειρος· ταῖς δὲ δὲ ἡλικίαν ἀτόκοις προστάζει τιμῶσα τὴν αὐτῆς ὁμοιότητα. meminit nolter & infra III, 49. & IV, 208. JUNG.

81 Στεῖραν βοῦν] Vid. & Theocr. Idyll. IX, 3. & Schol. SEB.

82 Καὶ ταῦτα] Hæc & sequentia hujus Sectionis λέγει in membranis. JUNG.

83 Πατὴρ] Πατὴρ in MS. infertum. JUNG.

84 Πάππος ἐκ πατρός &c.] C. A. πάππος ἐκ μητρός ἢ π. α. α. πάππος ε. γ. quæ sequuntur in margine sunt C. A. C. V. legit πάππος. KÜHN.

Πάππος ἐκ πατρός &c.] H. Stephan. hic adnotavit: ut ἔθις ἐκ πατρός. JUNG.

πατρός, ⁸⁵ καὶ μητρός. ἢ πάππος ἀπ' ἀνδρῶν, ⁸⁶ καὶ πάππος ἐκ γυναικῶν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ⁸⁷ παππάζειν παρα τοῖς ποιηταῖς. ⁸⁸ ἔξεστι δὲ ⁸⁹ κεχρησθαι, καὶ τῶ μητροπάτωρ, καὶ ⁹⁰ προπάτωρ τε, καὶ πατροπάτωρ, καὶ ἢ ⁹¹ ποιητικωτέρα τὴν συνθεσιν ἢ λέξις. ἢ μᾶλλον διαλύειν, πατρός πατήρ, ἢ μητρός πατήρ. ⁹² τοῦτον δ' ⁹³ Εὐριπίδης μήτρα ὠνόμασε. καλεῖται δὲ καὶ ⁹⁴ νέννος παρα τοῖς ποιηταῖς. * ἢ δὲ πατρός ἢ μητρός μήτηρ, τήθη. ⁹⁵ καὶ τὴν μᾶμμην δὲ, καὶ ⁹⁶ μᾶμμαν, ⁹⁷ ἐπὶ ταύτης παραληπτέον. Πίνδαρος δὲ καὶ ⁹⁸ μητρομήτωρ ἔφη. καὶ ⁹⁹ ἀναστρέψασιν, ὁ μὲν υἱοῦ υἱός, υἱωνός τε καὶ ¹⁰⁰ υἱειδούς πάππῳ τε καὶ τήθη λέγεται. ¹ ἢ δὲ υἱοῦ θυγάτηρ, ἀμφοτέροις υἱειδής, υἱειδή. ὁ δὲ θυγατρὸς υἱός, θυγατρίδους, ὡς περ ἢ ² τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ, ³ θυγατρίδῃ. ὁ δὲ πάππου ⁴ ἢ τήθης πατήρ, ⁵ πρόπαππος. τάχα δὲ τοῦτον εἴποις ⁶ τριτοπάτωρ, ὡς ⁷ Ἀριστοτέλης. * Φαίδων δὲ

ex Patre vel Matre. aut Avus ex Viris, vel Avus ex Mulieribus. Unde & Παππάζειν, i. infantum more Avum invocare, apud Poëtas dicitur. Licet etiam usurpare, Matripater, Propater, & Patripater. quamvis hæc dictionis compositio Poëtis usitatior sit. Et melius solutis dictionibus dicitur, Patris Pater, aut Matris Pater, quem Euripides, Avum maternum vocat. Poëtis vero, & Νέννος dicitur. * Patris porro, aut Matris Mater, Avia ¹⁷ est. quam etiam Mammim, & Mammam vocare licet. Pindarus etiam, Matris Mater dixit dictione composita. Convertentibus vero, Filii Filius, Nepos ab Avo, Aviaque vocatur. Filii autem Filia, Neptis. Filia autem Filius, Θυγατρίδους. quemadmodum Filia Filia, Θυγατρίδῃ vocatur. Sed Avi, aut Avia Pater, Proavus est. quem etiam Tertium Patrem vocare licet, secundum Aristotelem. * Pha- ¹⁸

85 Καὶ μητρός] MS. ἐκ μητρός, & dein insertum, ἢ ἐκ πατρός, καί, post quæ sequitur πάππος ἀπ' &c. JUNG.

86 Καὶ πάππος] Deest καὶ in MS. JUNG.

87 Παππάζειν] Hoc in loco ita notat H. Steph. Pollucem: Imo est (&c. τὸ παππάζειν) ἀ πάππος. vide in Thesaurο. contra dixi in Πάππος. ait itaque ibi in Πάππος Pollucem hallucinari hic. JUNG.

Παππάζειν] Hom. Il. ε, 408. οὐδὲ τι μιν παῖδες ποτι γούνασι παππάζουσιν. ad quem locum videndus Eustathius. benevia Scholia παππάζουσι, πάππα φωνάσι, πατέρα καλοῦσιν. ἐτυμολογῆ τὰς τῶν παίδων φωνάς.

88 ἔξεστι δὲ κεχρ.] MS. ἔξεστι (sed) est erasum) δὲ χρῆσθαι καὶ τὸ μητροπάτωρ τε καί. JUNG.

89 Κεχρησθαι] C. A. χρῆσθαι καὶ τῶ προπάτωρ τε &c. Kühn.

90 Προπάτωρ τε, καί] Defunt προπάτωρ τε καὶ in MS. JUNG.

91 Ποιητικωτέρα] MS. ποιητικώτερα τ. σ. sine illis ἢ λέξις. ex quibus nulla suspicio relinquitur, de qua H. St. in Thesaurο sub πατροπάτωρ dicit, ne tantum tertia vocula πατροπάτωρ sola tanquam ποιητικωτέρα haberi debeat. JUNG.

92 Τοῦτον δ' Εὐριπίδης μητρώαν] Marginale est C. A. & leg. μήτρα. C. V. μητρώα. Kühn.

Τοῦτον δ' Εὐριπίδης μητρώαν] MS. δὲ Εὐρ. μητρώα ὠνόμασεν. κ. Bene illud μητρώα. vide quæ ex Eustathio ad Γλ. β. H. Stephani in μήτρας adducit. JUNG.

93 Εὐριπίδης μητρώαν. ὠνόμα.] Scr. Εὐριπίδης μητρ. absque interp. SEB.

94 Νέννος] C. A. & V. νόνος. in voce ποιηταῖς definit margo. C. A. Salm. Hesyeh. Νέννος ἀδελφός. Kühn. Νέννος] MS. νόνος pro νένος. JUNG.

95 Καὶ τὴν μᾶμμην δὲ, καὶ μᾶμμαν] A. μᾶμμη καὶ μ. P. καὶ μᾶμμη, καὶ μᾶμμα. καὶ ἀνατρ. neque H. Steph. hinc aliter citat, quam μᾶμμη. SEB.

Καὶ τὴν μᾶμμην δὲ, καὶ μᾶμμαν] Phrygicis aviam, hoc est matrem patris aut matris antiquis non appellari μᾶμμην ait, sed τίθη. μᾶμμην vero & μᾶμμιον matrem. Ineptum igitur esse μᾶμμην dicere pro avia. vid. Ecl. dict. Atticarum pag. 22. additis notis Fet. Joh. Nunniesii & D. Hæschelii. SEB. 2.

Καὶ τὴν μᾶμμην δὲ, καὶ μᾶμμαν] C. A. μᾶμμη δὲ καὶ μᾶμμαν. Kühn.

Καὶ τὴν μᾶμμην δὲ, καὶ μᾶμμαν] MS. τὴν (sine καί) γὰρ μᾶμμη, & sequens δὲ abest. Sane & H. Steph. ad oram μᾶμμην adscripserat: nec aliter legendum videtur. JUNG.

96 Μᾶμμαν] Ad μᾶμμαν H. Steph. hic: Apud Aristoph. tribuitur pueris balbutientibus. ceterum apud Aristoph. ni fallor est μαμμῶν. vid. & Nunnies. ad lib. I. Phryg. in μᾶμμη. JUNG.

97 Ἐπὶ ταύτης] Suidas consentit: τήθη, μᾶμμη, ἢ πατρός ἢ μητρός μήτηρ. Etiam Hesyeh. Μᾶμμη ἢ μήτηρ τῶν γοιῶν. Helladius non omnino: μᾶμμη δ' οὐκ ἐστὶ τὴν τοῦ πατρὸς μητέρα, ἀλλὰ τίθη (ὀνομάζουσι) ut autem Hesyeh. addit, ἢ ὑποκόρισμα μητρός. sic is, μᾶμμης δὲ οἱ παλαιοὶ τὰς αὐτῶν μητέρας καλεῖν εἰώθεσαν. Phot. Biblioth. fol. 865. SEB.

98 Μητρομήτωρ] Pindar. sua, id est, Dorica dialecto ματρομάτωρ. Olympior. VI, v. 143. SEB.

Μητρομήτωρ] C. A. Πίνδαρος δὲ μητρομάτωρ ἔφη in margine. C. V. etiam Dorice ματρομάτωρ. hodie apud Pindarum 6. Od. Olymp. ματρομάτωρ ἐμά. Kühn.

Μητρομήτωρ] MS. ματρομάτωρ. recte. Sic enim Pind. Ὀλυμπ. 5. Sicut avus in cæpto Comment. de nominibus Conjunctionum indicat. JUNG.

99 Ἀναστρέψασιν] Is, qui verso ordine a descendentibus numerant. dein C. A. υἱός υἱοῦ υἱωνός τε καὶ υἱειδούς πάππῳ τε καὶ τήθη λ. C. V. πάππατε a recto πάππος. Kühn.

100 Υἱειδούς] Υἱειδούς. ut in MSS. ubi & mox: ἢ δὲ υἱοῦ θ. ἀμφοτέροις υἱειδῃ. ὁ δὲ. SEB.

Υἱειδούς] MS. υἱειδούς, ita ut illud ἱ videatur interpositum. Sic & mox ἀμφοτέροις υἱειδῃ, absque υἱειδής. bene vero illud ἀμφοτέροις, scilicet πάππῳ τε καὶ τήθη. JUNG.

1 Εἰ δὲ υἱοῦ θυγ.] C. A. & V. ἢ δὲ υἱοῦ θ. ἀμφοτέροις υἱειδῃ at C. A. υἱειδῃ. Kühn.

Εἰ δὲ υἱοῦ θυγ.] MS. ἢ δὲ υἱοῦ. quod & H. Steph. in marg. sui libri pro si coniecerat. JUNG.

2 Τῆς θυγ.] Deest τῆς in MS. JUNG.

3 Θυγατρίδῃ.] P. θυγατρίδῃ. SEB.

4 Ἡ τήθης πατήρ &c.] MS. ἢ τήθης πατήρ, πρόπαππος, ὡς Ἰσοκράτης. τάχα δὲ τούτω τριτοπάτωρ Ἀριστοτέλης καλεῖ. Sequens periodus, Φαίδων &c. προπαππικὴν deest. Notandum ergo illud πρόπαππος ut Isostrateum. JUNG.

5 Πρόπαππος] C. A. addit, ὡς Ἰσοκράτης, ut mox, ὡς Ἀριστοτέλης. Kühn.

Πρόπαππος] Falckenburgius consentit cum Codice Apin. & Cl. Jung. legendo πρόπαππος ὡς Ἰσοκράτης.

6 Τριτοπάτωρ] Falckenburgius linea subducit illud τὸ, ac si legere vellet τριτοπάτωρ.

7 Ἀριστοτέλης] In C. A. sequitur ἢ δὲ πάππου ἢ

don vero in Zopyro, Amentiam Proavam vocat. Avi etiam, aut Avia Mater, Proavia. ceterum horum Parentes, Abavus & Abavia dicuntur. horum conversiva nomina sunt, Filius, seu Nepos. huc usque secundum nominum expositionem ascendendo, & descendendo, genus procedit. παππεπίπαππος enim ego non admitto, etiam si nonnulli Avi Avum sic vocaverunt. est enim valde sordidum nomen. quamvis Philonides Comicus hoc usus sit hoc modo, Nunc vero Saturni & Tithoni παππεπίπαππος nominatus est. * Nomina vero ultra hos sunt, Majores, Duces generis, seu Principes, Patres superiores. & quod validius est, generis radices, fontes profapiae. hi vero jam Propatores vocantur. nonnulli autem hos, generis inceptores, & Πατρωνας nominant. Porro qui ab his descendunt, Posterii dicuntur. * Inis enim & Κέλωρ, valde Poëtica sunt. sed multo magis etiam Ἀμνάμονες. Filius vero dilectus vocatur, qui solus & unicus est Parentibus. quemadmodum & Filia dilecta, & unigenita, apud Hesiodum vocatur. * Τηλυγετος vero apud Poëtas, aut dilectus, aut fero natus. nonnunquam & in senectute natus vocatur. Sed etiam in senectute nata Filia dicitur. quod eo magis dicendum est, quod & Homeri probatur testimonio: sic etenim unigenitum,

ἐν τῷ Ζωπύρῳ, καὶ ἀβελτηρίαν εἴρηκε προπαπικήν. ἢ δὲ πάππου, ἢ τήθης μήτηρ, προτήθη. καὶ οἱ τούτων γονεῖς, ἐπίπαππός τε, καὶ ἐπιτήθη. τὰ δὲ ἀντίστροφα τούτοις ὀνόματα, ἐγγενός τε, καὶ ἀπόγονος. ¹⁰ Μέχρι μὲν τούτων, εἰς ὀνομάτων δήλωσιν ἀναβαίνει τε καὶ καταβαίνει τὸ γένος. οὐ γὰρ προσίεμαι ¹¹ τὸ παππεπίπαππος, εἰ καὶ τινες τοῦτο, τὸν τοῦ πάππου πάππον ὠνόμασαν. ¹² ἀλλ' ἔστι τὸ ὄνομα δεινῶς ἰδιωτικόν, καὶ τοῖς ¹³ φιλωνίδης ὁ κωμικὸς αὐτῷ κέχρηται οὕτω, Νυνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ ¹⁴ παππεπίπαππος γενόμεσται. * τὰ δὲ ἀπὸ τούτων, οἱ μὲν πρόγονοι, καὶ ἀρχηγοὶ ¹⁵ γένους, καὶ ἀρχηγέται, καὶ οἱ ἄνω πατέρες. ¹⁶ καὶ θρασύτερον, ῥίξαι τοῦ γένους, ¹⁷ πηγαὶ τοῦ γένους. καλοῦνται δὲ οὗτοι, καὶ προπάτορες. ἐνιοὶ δὲ αὐτοὺς καὶ ¹⁸ γενάρχας καλοῦσι, ¹⁹ καὶ πάτρωνας. ²⁰ οἱ δὲ καταβαίνοντες, ἀπόγονοι, καὶ ἔκγονοι. ²¹ ὁ γὰρ ἴνις, καὶ κέλωρ, σφόδρα ποιητικά. καὶ ἔτι μᾶλλον, οἱ ²² ἀμνάμονες. ²³ καλοῖτο δ' ἂν υἱὸς ἀγαπητὸς, ὁ μόνος ἂν πατρὶ, ἢ μητρὶ. ὡς περ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ²⁴ καὶ μονογενής, ²⁵ καθ' Ἡσίοδον. * τη- ²⁰ λυγετος δὲ παρὰ ποιηταῖς, εἴτε ὁ ἀγαπητὸς, εἴτε καὶ ὁ ὀψίγονος, ὁπότε πρὸς τῷ γήρα ²⁶ γένοιτο. ὡσαύτως καὶ ²⁷ τηλυγέτη θυγάτηρ, ὃ καὶ μᾶλλον ἂν λέγοιτο, ὡς Ὀμηρὸς μαρτυρεῖ. οὕτω γὰρ

τ. προτήθη. his ex adverso respondent ἔκγονος τε Κ. α. Κῦην.
 8 Τήθης] MS. τηθῆ. JUNG.
 9 Καὶ ἀπ.] MS. καὶ sed ita scriptum s, ut Latinum s cum superscripta linea (quod non intellectum, & omisium ideoque credo plane) μέχρι μὲν δὴ τούτων &c. JUNG.
 10 Μέχρι μὲν τούτων] Margo usque ad ἰδιωτικὸν in C. A. Kῦην.
 11 Τὸ παππεπίπαππος] C. A. margo τὸν παππεπίπαππον εἰ καὶ τινες οὕτω &c. Kῦην.
 Τὸ παππεπίπαππος] MS. τὸν παππεπίπαππον, εἰ κ. τ. οὕτω τὸν &c. JUNG.
 12 Ἀλλ' ἔστι] C. A. margo, ὅτι καὶ δεινῶς ἔστιν ἰδιωτικόν, in textu excipit τὰ δὲ ἀπὸ τ. Kῦην.
 Ἀλλ' ἔστι] Pro his ἀλλ' ἔστι τ. δ. i. MS. habet: ὅτι καὶ δεινῶς ἔστιν ἰδιωτικόν. Cetera, καὶ τοῖς Φ. usque ad illa τὰ δὲ desunt in MS. JUNG.
 13 Φιλονίδης] Falckenburgius ex MS. Νικοφρῶν pro vulgato Φιλωνίδης.
 14 Παππεπίπαππος] Falckenburgius rursus e MS. affert παππεπίπαππος.
 15 Γένους] C. A. τοῦ γένους ἀρχηγέται. Kῦην.
 16 Καὶ θρασύτερον] Falckenburgius, καὶ βαυότερον, ῥίξαι τοῦ γένους, καὶ πηγαί.
 17 Πηγαὶ τοῦ γένους] Desunt πηγαὶ τοῦ γένους in MS. JUNG.
 18 Γενάρχας] MS. γενάρχας καὶ πατρῶας καλοῦσιν. sine καὶ πάτρωνας. recte. vide *Enstath.* nec itaque amplius H. Steph. in illo πάτρωνας vulgatorum, in hac quidem significatione. πάτρως, ut μήτρως, & utrumque etiam de patris & avunculis infra III, 22. ut & ἰνιος, quamvis hic de superioribus generis gradibus ponantur. JUNG.

19 Καὶ πάτρωνας] C. V. καὶ πατρῶας. C. A. plane omittit. Kῦην.
 20 Οἱ δὲ καταβαίνοντες] A. οἱ δὲ κάτω β. SEB.
 Οἱ δὲ καταβαίνοντες] C. A. & V. οἱ δὲ κάτω καταβαίνοντες ἀπόγονοι, ἔκγονοι. C. A. linea descendens. Kῦην.
 Οἱ δὲ καταβαίνοντες] MS. οἱ δὲ κάτω καταβαίνοντες, ἀπ. H. Steph. hic adnotat illud ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει, quo pacto paulo ante loquutus est noster *Segm. praec.* JUNG.
 21 Ὁ γὰρ ἴνις] *Hesych.* ἴνις υἱὸς, τέος, παῖς, βριφοῖς ἀπόγονος, νηπιός. SEB.
 Ὁ γὰρ ἴνις] Margo C. A. usque ad ἀμνάμονες. Kῦην.
 22 Ἀμνάμονες] Sic & MS. *vid.* H. Steph. in *The- sauro.* *Hesych.* Ἀμνάμονος, τοῦς ἑγγόνους. JUNG.
 23 Καλοῖτο &c.] P. inserit περὶ τέκνων γνησίων, καὶ μή. SEB.
 Καλοῖτο &c.] Hic praemittit C. A. titulum, περὶ τέκνων γνησίων καὶ μή. Kῦην.
 24 Καὶ μονογενής] C. A. ἢ μονογενής τηλυγετος δὲ π. π. εἴτ' ἀγαπητὸς εἴτε καὶ ὀψίγονος ο. π. τ. γ. γένηται α. καὶ τηλυγέτη. Cetera desunt ad εἰ πολλὰ. Kῦην.
 25 Καθ' Ἡσίοδον] Deset καθ' Ἡσίοδον. in MS. qui dein auctius habet: τηλυγετος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. JUNG.
 26 Γένοιτο, ὡσαύτως καὶ] MS. γένηται ὡς αὐτὸς καὶ. quamvis quidam emendaverit ὡσαύτως. JUNG.
 27 Τηλυγέτη] Quae post τηλυγέτη usque ad εἰ πολλὰ. MS. non habet. Meus avus in suo excerpto *Comment.* de his adnotavit videndum *Enstathium* 'Iλ. ε. JUNG.

οὗτος μονογενῆ, ²⁸ μούνον τηλύγετον λέγει. ὡς εἶρκεν, ²⁹ ἄμφω τηλυγέτω. — καὶ, ³⁰ ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίην ἐνὶ ³¹ πολλῇ. ³² ἐνιοὶ δὲ, καὶ τηβαλλαδοῦν τούτων οἰονται καλεῖσθαι. ἔστι δὲ κυρίως, ³³ ὑπὸ τήθης τραφεῖς, καὶ διὰ τοῦτο ὧν ³⁴ ὑγρότερος, ³⁵ καὶ μαμμώθρεπτος. ³⁶ παρθενίας δὲ λέγεται, ὅν τις ἐκ τῆς δοκούσης εἶναι ³⁷ παρθένου, οὐ νόμῳ συνοικήσας ἐποίησατο. καὶ σκότιος, ὃν ἐγέννησέ τις λαθῶν, ³⁸ ἢ ἔτεκε λαθοῦσα. Εὐβουλος δὲ ὁ κωμικός, τὸ λαθρίδιον γέννημα ³⁹ καταγελάστας, παρθένου ἀνάσχυμα εἶπε. καὶ γνήσιος μὲν, ὁ ἐκ γυναικὸς ἀστῆς, καὶ γαμετῆς. ὁ δὲ αὐτός, καὶ ⁴⁰ ἰθαγενής. νόθος δὲ, ⁴¹ ὁ ἐκ ξένης, ἢ παλλακίδος. εἰσποιητὸς δὲ, καὶ θετός, ⁴² ὃν ἂν τις οὐ γενήσας, ἀλλ' ἐλόμενος, ἐπὶ τοῖς χρήμασιν ἐποίησατο. ⁴³ ὡς περ καὶ ἐκπονητὸς, ὁ ἀποπεμφθεὶς εἰς γένος ἄλλης οἰκίας. τὸν δὲ νόθον, καὶ ματρόξενον ἐνιοὶ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης δὲ, ⁴⁴ νοθεία τὰ χρήματα καλεῖ, τὰ τοῖς νόθοις διδόμενα.

ξενον vocant. Sed Aristophanes Illegitimas opes vocavit, quæ illegitimis dantur.

ipse τηλύγετον vocat. ut cum dicit, Ambo erant τηλυγέτω, id est, unici, & in fenestrate nati. &

Qui mihi Unigenitus nutritur multo cum gaudio.

Porro nonnulli hunc τηβαλλαδοῦν sic vocari putant, cum proprie is sit, qui ab Avia nutritus est, & ob hoc mollior existens, & ab Avia educatus. * Sed Παρθενίας dicitur, quem aliquis e Foemina, quam Virginem esse putabat, legitime cohabitans genuit. Spurius autem, quem quis latens genuit, aut aliqua clam peperit. Eubulus vero Comicus clancularios deridens fœtus, Virginis revelationem vocavit. Legitimus porro est, qui ex Foemina proba, & nupta natus est. qui etiam legitime natus dicitur. Nothus vero, ex peregrina, aut pellice natus. Asciticus autem, & adoptatus, quem quis non genitum a se, sed ascitum bonis suis heredem constituit. Sicut & Ἐκπονητὸς dicitur, qui in alterius familiae genus dimissus est. Nothum vero nonnulli, Μητροξενον vocant. Sed Aristophanes Illegitimas opes vocavit, quæ illegitimis dantur.

28 Μούνον τῆλ.] *Iliad.* i. 478. SEB.

29 Ἄμφω τ.] *Iliad.* i. 153. SEB.

30 Ὅς μοι.] *Iliad.* i. 143. SEB.

31 Πολλῇ.] Subjungit *Falschenburgius* Ἀγαμέμνων λέγει. Locus apud *Homer.* est *Il.* i. 143.

32 Ἐνιοὶ δὲ καὶ τηβαλλαδοῦν.] Margo C. A. dicit C. V. τῆ βαλλαδοῦν. KÜHN.

Ἐνιοὶ δὲ καὶ τηβαλλαδοῦν.] Deest καὶ in MS. *Hemph.* hic adscripsit: *Ὡς ἔπιβάλλειν.* De τηβαλλαδοῦν & μαμμώθρεπτον vide *Nunnes.* ad lib. II. *Phrynicus* καὶ μαμμώθρεπτος. JUNG.

Ἐνιοὶ δὲ καὶ τηβαλλαδοῦν.] *Falschenburgius* φαγοποιος τηβαλλαδοῦν. sed placet vulgatum. *Hesych.* τηβαλλαδοῦς (leg. ex nostro τηβαλλαδοῦς) ἢ τηθαμμάδου, ὁ γυναικοτραφὴς, ἄλλοι τὸν ὑπὸ τήθῃ γεννημένον καὶ τετραμαμῶν. ἄλλοι τὸν μαμμώθρεπτον καὶ σπάταλον. *Videlicet* de hac voce eruditissimus *Homeri* *Interp.* *Eustath.* II. 2. v. 114.

33 ὑπὸ τήθῃ.] Margo C. A. ὑπὸ τῆς τήθης καὶ διὰ τοῦτο ὑγρότερος, ὃν οἱ νῦν μαμμώθρεπτοι λέγουσι, hic definit margo, & incipit iterum textus: παρθενίας &c. eadem lectio quoad τήθῃ, & quoad σπάταλον extat in C. V. nisi quod καλοῦσι habet. KÜHN.

ὑπὸ τήθῃ.] MS. ὑπὸ τῆς τήθῃ. JUNG.

34 ὑγρότερος.] Nota ὑγρὸς pro ὑπερτάφους πρὸς τὰς ἰδίας, vel pro τρυφῆς & σπάταλος, ut *Hesych.* quoque τηβαλλαδοῦν ἀζημιβόδαν exprimit aut σπάταλον, id est *deliciosum*, *luxuriosum*; *H. Steph.* Inde apud *Ciceronem* pro *Quinti* pag. 7. *reclivius* ἔσ' *profusus* *peros*, & contra *Rul.* pag. 73. *luxuriosus* *peros*. SEB.

ὑγρότερος.] Auctius ita *Falschenburgius* ὑγρότερος, ὃν οἱ νῦν καὶ μαμμώθρεπτοι.

35 Καὶ μαμμώθρεπτος.] Pro καὶ μαμ. MS. habet: ἢ οἱ νῦν μαμμώθρεπτοι λέγουσιν. quod videtur non bene se habere: nec enim Atticum illud vocabulum. & ait itaque *Phrynicus* in *Eclog.* μαμμώθρεπτον μολέγε. τηβαλλαδοῦν δὲ. JUNG.

36 Παρθένου, νόμος.] *Codex Vossii* αὐ. νόμος, non *σεπνάτη* *leges*. C. A. αὐ. superscriptis, qua lectio omnino οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κειμένῳ. *SEB.*

no necessaria est ad textum genuinam significationem. C. V. habet παρθένο. KÜHN.

παρθένο, νόμος.] MS. bene οὐ νόμος συν. Nec enim locus alias absque τῷ οὐ sanus. *H. Steph.* crucem etiam hic signaverat. JUNG.

37 ἢ ἔτεκε λαθῶσα.] Marginale est C. A. KÜHN.

38 Καταγελάστας.] Abest ab C. A. & V. παρθένο, a. *Salmas.* dictum putat eum, quem παρθέτος ἀναουραμένη peperit. KÜHN.

Καταγελάστας.] Deest in MS. καταγελάστας. JUNG.

39 ἰθαγενής.] MS. ἰθαγενής ὁ αὐτός νόθ. repetitum scilicet ex prioribus officiantia librarii. mox vero MS. auctius ita: ἢ παλλακίς ὑπ' ἐπίῳν δὲ καλεῖται μητροξενος. quæ ubi mox in vulgatis, MS. cum non habet. Locum de notho adfert etiam *Rhodig.* XXIV. ant. 6. JUNG.

40 ὁ ἐκ ξένης.] C. A. ἐκ ξένης ἢ παλλακίς ὑπ' ἐπίῳν δὲ καλεῖται μητροξενος. hæc in margine C. A. Consernit & C. V. *Κλοδί* ματρόξενον νόθον vocant. *Salmas.* KÜHN.

41 ὃν ἂν τις.] C. A. ὃν τις. KÜHN.

ὃν ἂν τις.] MS. non habet particulam ἂν. JUNG.

42 ὡς περ καὶ ἐκποιητὸς.] C. A. ὡς περ ἐκποιητὸς, ὁ δοθεὶς εἰς γ. ἀλλ. οἰκ. ita & V. C. in margine. Cætera ad finem usque Sectionis nusquam comparent, nec in C. A. nec in *Vossiano*. KÜHN.

ὡς περ καὶ ἐκποιητὸς.] ὡς περ ἐκποιητὸς, ὁ δοθεὶς εἰς γ. α. ο. quæ reliqua sequuntur vulgo in hac Sectione, MS. non habet. JUNG.

43 Νοθεία.] *Scr. Novæ Scholias. Aristoph.* fol. 419. γράφεται νοθεία ὡς πρὸς βίβλ. item περιουσιμῆς ἀνάγνωστῆος τὸ νοθεία. SEB.

Νοθεία.] Malim νοθεία, ut apud *Aristoph.* est & *Hærodotus* ἐπισημῆς ejus locum quoque profertentem in νοθεία. Est ἐν Ὀρσοι fere extremis.

ἢ οἱ νῦν μαμμώθρεπτοι λέγουσιν.] Ταυτὸ νοθεία ἀποδοτικῶς.

ubi vide &c. novitium *Græcum Scholiasten* *Bisferum*, qui apud *Pollucem* hic νοθεία etiam agnoscit. JUNG.

12 * De avunculis, consobrinis, fratribus, & hujusmodi. 4.

* Περὶ θεῶν, 44 ἀνεψιῶν, ἀδελφῶν, καὶ τοιούτων. 22 δ.

Præterea Patris Frater, Patruus, Matris vero, Avunculus dicitur. Patris autem Soror, Amita. Matris porro soror, Matertera. Fratris vel Sororis Filius, Consobrinus. ipsorum vero Filia, Consobrina. Fratres vero qui eodem Patre sunt geniti, Compates, & Paterni. * qui autem eadem Matre nati sunt, Materni, eodem lacte nutriti, Uterini, Cognatique vocantur. Sic etiam Gemellos nominaverunt, sicut & Ὀμόπαιδας. Plato vero, & Geminatorem dixit. Consan-

45 Ὁ δὲ πατὴρ ἀδελφός, θεῖος, ἢ ἀδελφότερος, ἢ πατραδελφός, ἢ πάτριος. ὁ δὲ μητὴρ ἀδελφός, θεῖος, ἢ μητραδελφός, ἢ μήτριος, 47 ἢ νέννος. 48 ἢ δὲ πατὴρ ἀδελφῆ, θεῖα, ἢ πατραδελφός. 49 ἢ δὲ μητὴρ ἀδελφῆ, θεῖα, ἢ μητραδελφός, ἢ 50 τηθίς. ὁ δὲ ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς υἱός, ἀδελφιδούς. 51 καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῶν, 52 ἀδελφιδῆ. ἀδελφοὶ δὲ, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ 53 πατὴρ, ὁμοπάτριος, καὶ ὁμοπάτριος. * οἱ δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς 23 μητὴρ, ὁμομήτριος, καὶ ὁμομήτριος. 54 καὶ ὁμογάλακτας δὲ τούτους, 55 καὶ ὁμογαστρίου, καὶ ὁμογαστρίου, καὶ 56 ὁμογίνους ῥητέον, καὶ ὁμογόνους. οὕτω δὲ καὶ τοὺς διδύμους ἀνόμαζον, ὡσπερ καὶ 57 ὁμόπαιδας. Πλάτων δὲ, καὶ τὴν διδυμότητα 58 εἶρηκεν.

ὁμογαστρίου, καὶ 56 ὁμογίνους ῥητέον, καὶ ὁμογόνους. οὕτω δὲ καὶ τοὺς διδύμους ἀνόμαζον, ὡσπερ καὶ 57 ὁμόπαιδας. Πλάτων δὲ, καὶ τὴν διδυμότητα 58 εἶρηκεν.

44 Ἀνεψιῶν] C. A. καὶ ἀνεψιῶν καὶ ἐξαδελφῶν κ. τ. Kühn.

45 Ὁ δὲ πατὴρ ἀδελφός] MSS. ὁ δὲ π. ἀδ. θεῖος, ἢ πατραδ. omisso ἀδελφότερος. sicut nimirum mox infra ἢ δὲ π. ἀδ. θεῖα. ita namque & MSS. non θεῖα. mox P. πατραδελφῆ. Helladius iterum paulo aliter: θεῖον ἀνομάζουσι τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφόν. οὐκίτι δὲ θείαν τὸ θῆλυ, ἀλλὰ τηθίδα. Suidas autem: τῆθας ἐκάλουσαν τὰς μητέρας, καὶ τηθίδας τὰς θείας τὰς πατρὸς ἢ μητὸς ἀδελφῆς. SEB.

46 Ἀδελφός, ἢ ἀδελφότερος] C. A. θεῖος ἢ πατραδελφός, dein in margine ἢ πάτριος. post iterum in textu: ἀδ. τῆς μητὸς ἀδελφός θεῖος ἢ μητραδελφός, in margine vero ἢ μήτριος ἢ νέννος. C. V. ἴννος. Kühn.

Ἀδελφός, ἢ ἀδελφότερος] Pro ἢ ἀδελφότερος, MS. habet θεῖος, sine præcedenti ἢ. Sed annon, illo ἀδελφότερος repudiato, quod ubi alias legatur, nescio, reponamus θεῖος, qui alias ὁ πρὸς πατὴρ θεῖος dicitur, ut alter ὁ πρὸς μητὸς. quem etiam simpliciter mox Pollux θεῖον vocat. unde nec hic illud θεῖον illum omisisse credo. Sic certe & mox θεῖα περὶ πατὴρ καὶ μητὸς ἀδελφῆ ponitur. Certe quid H. Steph. suspicatus sit, non habeo adfirmare: is tamen in Thesaurio suo ita scribit: θεῖος dicitur etiam ὁ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητὸς ἀδελφός, patris vel matris frater, teste Eustath. & Polluce. Alias ipse ad oram sui codicis adnotavit ita: Eustath. 316. (Romana editio enim usum fuisse pater. loci sane in Eustath. sunt ἰλ. β. & ε. ad hanc rem) Ὁ ἀδελφός, θεῖος πρὸς πατὴρ & μητὸς. Gul. Fornerius I. Select. 14. nostrum Pollucem valde contemptim accipit. ubi enim disputat unde Thrus dicatur, ex Isidoro adfert, id nomen significare patrium, vel avunculium: quo sensu, ait, apud Græcos Auctores accipitur θεῖος &c. Julius Pollux, ait, Ὀνομαστικῶν lib. III. c. 2. paulo Strabonius θεῖον πατραδελφόν, καὶ θείαν μητὸς ἀδελφῆν ἢ πατραδελφόν, interpretatur. Cui quidem Auctori, ob Athenodori & Philostrati censuram, nimis quam inreconsultis fides habeo. Pollucem ille Tantalii hortos appellat, hic doctum an impetritum voces, ambigit. Hæc ille Ictus doctissimus. Qui tamen ob hanc causam cur Polluci nostro detraheret, causæ non erat certe. Adculasset potius vir eruditiss. librarios. Nolter enim MS. ut diximus Pollucem ab hac culpa prorsus vindicari, & ostendit juxta eum Ictis θεῖον tribuisse patrio quoque, non solum avunculo. Et sunt tamen hodie adhuc homines etiam ex eorum genere, qui præ ceteris se eruditionem natos opinantur, Criticis contemnentes, & non amplius eâ opus esse adfirmantes, quum tamen vel nolter Pollux non semel culpam librariolorum sufferre fuerit coactus. Jung.

Ἀδελφός, ἢ ἀδελφότερος] Post ἀδελφός & Falckenbutz noster Θεῖος suo Codici inseruit, plane ut reliqui MSSi habent.

47 ἢ νέννος] MS. ἢ ἴννος. Jung.

48 ἢ δὲ πατὴρ ἀδελφῆ θεῖα] C. A. ἢ δὲ τοῦ π. ἀδελφῆ πατραδελφῆ ἢ τηθίς. Kühn.

49 ἢ δὲ μητὴρ.] Defunt in MS. ἢ δὲ μ. ἀ. θ. ἢ μητρ. sequiturque illud ἢ τηθίς, quod ita in MS. (ante enim edebatur τηθίς) statim post πατραδελφός. H. Steph. hic adnotavit; Eustathius vult τηθίδα dici etiam τὴν πατὴρ ἀδελφῆν. Verba Eustathii ad β. Γλ. sunt: τηθίς δὲ, ἀνάλογόν τι τῷ θεῖῳ πατὴρ γὰρ ἀδελφῆ ἢ μητὸς. Avus meus in Comment. de Conjunct. ait: τηθίς utraque significat (amitam & materteram) nam quod amitam, manifestum est ex Demosthene πρὸς μακάριον. Et τηθίς emendandum docuit etiam Nupnesius ad Phrynich. I. Eclog. in μάμμεν. vid. & Anthon. de different. & simil. vocab. Jung.

50 τηθίς] E MSS. pr. ed. τηθίς. SEB.

51 Καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῶν.] C. A. καὶ θυγάτηρ ἀδελφιδῆ, οἱ μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀδελφοὶ ὁμοπάτριος. Kühn. Καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῶν.] Deest αὐτῶν in MS. Jung.

52 Ἀδελφιδῆ] Legend. ἀδελφιδῆ. SEB.

Ἀδελφιδῆ] MS. ἀδελφιδῆ. & sic, ni fallor, scribas rectius. Jung.

53 Πατὴρ, ὁμοπάτριος] P. πατ. ἀδελφοί, ὁμοπ. SEB.

54 Ὀμογάλακτας] MSS. Ὀμογάλακτες, propargyl. Hesyeh. ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γίνους (ita enim compl. e Phavorino) ἢ ἀδελφοί. SEB.

Ὀμογάλακτας] MS. Ὀμογάλακτας, accentu in antepenultima. recte. Hesyeh. Ὀμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί. & ὁμογάλακτας habet Suid. in ὁμογάλακτας & γινῆται. Nec enim ὁμογάλακτας credo dicatur: ὁμογάλακτους quidem novi ex nostro infra III, 52. ubi MS. tamen ὁμογάλακτες: etiam ex Etymologo in γινῆται. & apud Longum meum IV. Ποιμ. ὁμογάλακτος Endromus servus filio herili. Scribamus itaque hic ὁμογάλακτας, quod nolter Pollux ipse jubet infra VI, 156. & VII, 111. Jung.

55 Καὶ ὁμογαστρίου] C. A. καὶ ὁμογίνους ῥητέον. Cætera versiculi hujus in margine sunt. Kühn.

Καὶ ὁμογαστρίου] Defunt καὶ ὁμογα. καὶ ὁμογίνους in MS. Jung.

56 Ὀμογίνους ῥητέον, καὶ ὁμ.] P. ὁμογν. καὶ ὁμογόν. ῥητέον. SEB.

57 Ὀμόπαιδας] C. A. οἱ γὰρ σύναιμοι, ἰδιωτῶν καὶ τῶν ὁμοίμοι ποιητικόν, Kühn.

58 Εἶρηκεν] MS. ἐπάλεσεν, pro εἶρηκεν, & γὰρ pro δὲ. Locus vero Platonis, ut puto, est in Philebo, a fine paulo longius: ὡς εἰσι δύο ἀριθμητικαὶ, καὶ ταύ-

οἱ δὲ σύναίμοι ἰδιωτῶν, ὡς περ καὶ τὸ ἑ-
μαίμων, πειρητικόν. ἀλλ' οἱ μὲν ἐκ μόνου πατρὸς
ἀδελφοὶ, διαφόρων δὲ μητέρων, ἢ ἀμφιμήτο-
24 ρες. * 62. οἱ δὲ ἐκ διαφόρων πατέρων, μιᾶς
δὲ μητρὸς, ἀμφιπάτορες. 63. εἰ γὰρ καὶ μὴ
εὖρον τὸ ὄνομα, ἐξ ἐκείνου καὶ τοῦτα ἐγκρίνω. 64. ἔνιοι
δὲ, τοὺς ἐξ ἑκατέρων ἀδελφούς, αὐταδέλφους
καλεῖσθαι νομίζουσιν. ὁ δὲ πρεσβύτερος ἀδελφός,
ὑπὸ τοῦ νεωτέρου ἢ ἑθῆος καλεῖται. τὸ δὲ ἀδελ-
φόν τινα καλεῖν, ἀδελφίζεῖν 66 Ἰσοκράτης εἶπε.
25 καὶ ἀδελφὰς δὲ ἐρεῖς ἐπιθυμίας. * 67. Καλλίας
δὲ, δυαδελφίδην ταύτῃ μυχῶ. 68. Ἡρόδοτος δὲ,
καὶ 69 ἀδελφροκτόνον ὠνόμασε. τὸν δὲ οὐκ ἔχοντα
ἀδελφὸν ἀνάδελφον 70 ὁ Ξενοφῶν εἶπεν. 71. οἱ μὲν
δὴ σύνδυο γεννηθέντες, δίδυμοι καλοῦνται. 72. εἰ
δὲ καὶ ἐκ διαφόρων τινῶν μητέρων εἴεν, ἐπίγονος ἂν
ὁ δεύτερος τῷ προτέρῳ 73 ὀνομάζοιτο. ὅτῳ δὲ ἂν
γονεῖς ἅμα ἀμφότεροι 74 ᾖσιν, ἀμφιθαλῆς ὀνο-
μάζεται. ὁ δὲ οὐκ ἔχων παῖδας, ἀπαις, καὶ ἄ-
τεκνος. ὡς περ ὁ μὴ ἔχων μητέρα, 75 ἀμήτωρ,

guinei autem, Vulgare est. Sicut & Ὀ-
μαίμων, id est, Eiusdem sanguinis exi-
stens, Poëticum est. Qui vero eodem
Patre, sed Matre diversa nati sunt, Ἀμ-
φιμήτορες. sed qui una Matre, * Patre 24
vero diverso geniti sunt, Ἀμφιπάτορες
vocantur. licet hoc nomen non invenerim,
sed hoc ex illo dijudico. Nonnulli por-
ro eos qui utroque Parente Fratres sunt,
Germanos appellari opinantur. Frater ve-
ro Senior, a Juniore Θεῖος nominatur. A-
liquem autem Fratrem appellare, Ἀδελ-
φίζεῖν Ifocrates vocat. Et concupiscentias
fraternas nominabis. * Callias vero, Ne-
ptim ejusdem sinus dixit. Herodotus autem,
& Fratricidam nominat. Sed Fra-
trem nullum habentem, Ἀνάδελφον Xe-
nophon vocat. Duo porro simul nati,
Gemelli nominantur. Si autem quidam ex
diversis fuerint Matribus, secundus prio-
ri Posterus dicetur. Cui vero uterque Pa-
rentum superstes fuerit, Ἀμφιθαλῆς, qua-
si utrinque florens vocatur. Filiis autem
carens, Orbus, vel Ἀτεκνος. quemadmo-
dum Matrem non habens, Ἀμήτωρ dici-

ταις ἄλλαι δύο τοικῶται ἐνεπαρόμεναι συχναί, τὴν διδυ-
μότητα ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος ἐνὸς κκοινοσημείαι.
JUNG.

59 Οἱ δὲ σύναίμοι] P. οἱ γὰρ συν. SEB.

60 Ὀμαίμων] MS. ὀμαίμοι, quod forte rectius,
quam vulgatum ὀμαίμων. JUNG.

61 Ἀμφιμήτορες, οἱ δὲ ἐκ δ.] MS. auctius, ἀμφιμ.
λέγοντ. ἂν οἱ δὲ γε ἐκ διαφ.] JUNG.

62 Οἱ δὲ ἐκ διαφ.] C. A. οἱ δὲ γε ἐκ δ. π. μ. δ. μ.
α. KÜHN.

63 Εἰ γὰρ καὶ μὴ &c.] Εἰ γὰρ &c. ἐγκρίνω cum
mediis absunt a C. A. quorum sensus est, quod et-
iam si non invenerit in probatis Auctoribus vocem ἀμ-
φιπάτορες, nihilominus tamen, inquit, ex altero alter-
um admitto, secundum analogiam scilicet. KÜHN.

Εἰ γὰρ καὶ μὴ &c.] Hæc periphrasis. εἰ γὰρ &c. ἐγ-
κρίνω desit in MS. JUNG.

64 ἔνιοι δὲ] Hæc sunt in margine C. A. usque ad
καλεῖται. KÜHN.

65 Ἡθῆος] E not. Syll. vid. Hom. cum alibi, tum
Iliad. ζ, 518. & κ, 37. cum Schol. priores edit. θῆος.
SEB.

Ἡθῆος] Θεῖος C. A. & V. KÜHN.

Ἡθῆος] Ubi jam vulgatum Ἡθῆος, sic sane & MS.
habuisse video : quamvis illud ἢ sit ab aliquo penitus
eratum ; tali tamen litura, quæ meum qualem qualem
visum minime potuit fallere. antea etiam editum fuit
θῆος hic, & H. Stephanus ad oram reposuit sui codicis
Ἡθῆος. JUNG.

Ἡθῆος] Prius editi habent θῆος, pro qua voce &
Falschenburgius Ἡθῆος in suo codice reposuit.

66 Ἰσοκράτης] Locum in Æginetico esse Isocratis
indicavit & Harpocratio in verbo ἀδελφίζεῖν quod e-
odem modo exponit. Et Oratoris verba sunt : εἴτα
ἂν ἀδελφίζεῖν αὐτὸν ἐπιχειρήσουσι, ὡς οὐχ ὅσα ἂν εἰ-
κειότερον προσήτασι τὸν τεθνεῶτα, τοσαύτω δέξουσιν εἰς
αὐτὸν μίζω καὶ δεινότερα ἐξαμαρτάνειν. JUNG.

67 Καλλίας δὲ] Absunt hæc a C. A. usque ad ὠ-
νόμασε. KÜHN.

Καλλίας δὲ] Καλλίας &c. μυχῶ cum mediis de-
sunt in MS. & nescio annon lateat ibi quid meli-
darium. Certe H. Stephan. crucem signavit in ora.
JUNG.

68 Ἡρόδοτος] Ἡρόδοτος &c. ὠνόμασε. cum mediis
absunt in MS. JUNG.

69 * Ἀδελφροκτόνον] Herod. lib. III. fol. 213. ἀδελ-
φροκτόνος δὲ οὐδὲν διον γέγονα. SEB.

* Ἀδελφροκτόνος] Pro vulgato, quod asterisco no-
tatum, ἀδελφροκτόνος, vix dubito quin ἀδελφροκτόνος
sit scribendum. solet enim Pollux τὰ ἰακὰ efferre com-
muniter, uti supra ἀπαρτιλογία, pro ἀπαρτιλογίῃ ; δι-
νολογίται, pro δινολογίται. προσκηδῆς, pro προσκη-
δῆς. & alia ex Herodoto, quæ jam non succurrunt. Sic
autem apud Herodotum in Thalia Cambyzes, ἀδελφρο-
κτόνος τε οὐδὲν διον γέγονα. JUNG.

70 Ὁ Ξενοφῶν] P. ὡς Ξενοφῶν. εἰ μὴν ταί γε ἐκ δ.
SEB.

Ὁ Ξενοφῶν] H. Steph. hic ita : Ante Xenophontem
dixit Euripides Ἰφίφρονα ἐν Ταυρίῃ : Οἷον στεινὴν δὲ
πύκτων κενῶν. Ἀνάδελφος ἴσται, quæ & adnotat in
adpend. de Art. dial. c. 17. ubi a Polluce ait inter-
dum vocem aliquam pro recentiore haberi, quam esse
comperitur. Videtur tamen non eodem ab utro-
que Auctore respectum in illa voce : adeo ut Euripi-
dem forte Pollux noluerit hic advocare, sed Xenophonem
apud quem est lib. II. Ἀπορημ. locus : πρὸς
δὲ τοῦτοις, καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τιμᾶσι τε μᾶλλον
τοὺς συναδέλφους ὄντας τῶν ἀνάδελφον. JUNG.

71 Οἱ μὲν δὴ σύνδ.] Et ista non comparant in C.
A. nam post εἶπεν statim in textu est : εἰ μὲντοι ἐκ
διαφόρων μητέρων τινῶν ἐπίγονοι (super scriptum ἂν) δ. ε.
π. εἴη quod etiam super scriptum. KÜHN.

Οἱ μὲν δὴ σύνδ.] Desunt οἱ μὲν σ. γ. δ. καλοῦνται
in MS. JUNG.

72 Εἰ δὲ καὶ ἐκ διαφ.] MS. εἰ μὲν τοι γε ἐκ διαφ.
JUNG.

73 Ὀνομάζοιτο] MS. εἴη, pro ὀνομάζοιτο. & δ' ἂν.
pro δὲ ἂν. JUNG.

74 Ὄσω] MS. περιῶσιν, pro ὄσω. an περιῶσιν scri-
psisse debet? JUNG.

75 Ἀμήτωρ ὡς περ ἡ Ἀθηνᾶ] Eurip. Phœniss. 670.
Δίας ἀμώτορος Παλλάδος Φραδασί. Nota fabula de
Pallade Jovis e cerebro nata. vid. ap. Lucian. Dial.
Vulcani & Jovis, cum annot. Gibb. Cognati. Sæp.

6 tur, ut Minerva. * Ἀπάτωρ vero, qui
Patrem non habet, ut Vulcanus. sic etiam
appellatur, qui Parentes amifere, quos
alio nomine, Orphanos vocamus. Præterea
Mulier, quæ a Viro ducitur, Filius alio
ex priore Uxore antea nato, Noverca dicitur.
qui vero ante hoc matrimonium ex priore
natus est, Privignus. Quemadmodum si &
Mulier aliqua nubat, habens Filium
Filiamve ex priore Marito, huic scilicet
Viro secundo Privignus dicitur, & Filius,
& Filia sicut & hic Vir, 7 illis Vitricus
nominatur. * hoc enim nomen melius est,
quam Πατρώων. licet hoc Cercidas usus sit,
hunc autem Hyperides Ienocini incufans,
Patroclei Vitricum vocat. idem & Theopompus
Comicus in pace. Nomen vero Proffitutor,
etiam apud Dinarchum est. Privigna vero,
apud Stratridem etiam in fœminino genere
dicitur. Et apud Hyperidem, Proffituit suam
8 ipsius privignam. * Rursum & Fratrum
Liberi, Consobrini dicuntur. five ex
Fratribus eodem Patre progenitis, vel Uteri-
nis fuerint, aut ex Fratrem vel Sorore, si-
ve ex duobus Fratribus, seu Sororibus bi-
nis. sic etiam Fœminæ, Consobrinx dicitur.
αὐτανέψιοι autem nihil plus quam
Consobrinos ipsos significant. Demosthe-

76 ὡς περ ἢ Ἀθηναῖ. * καὶ 77 ἀπάτωρ, ὁ μὴ πα- 26
τέρα ἔχων, ὡς ὁ Ἡφαίστος. καλοῦντο δ' ἀν' 78 οὐ-
τω, καὶ οἱ ἀποβεβληκότες πατέρας ἢ μητέρας,
οὓς λέγομεν ὀρφανούς. καὶ ἡ μὲν ἐπιγαμηθεῖσα
79 παιδί 80 προγεννηθέντι ἐξ ἑτέρας, μητριά. ὁ
δὲ 81 πρὸ τοῦ γάμου τούτου, ἐκ προτέρου δὲ γεννη-
θεῖς, 82 πρόγονος. ὡς περ εἰ καὶ 83 γυναῖκά τις 84 ἀ-
γάγοιτο, ἔχουσιν υἱὸν ἢ θυγατέρα ἐκ προτέρου
γάμου, καὶ 85 τούτῳ πρόγονος ὁ παῖς τε καὶ ἡ παῖς.
86 ὡς περ οὗτος ἐκείνοις, ἐπιπάτωρ. * βέλτιον 27
γὰρ τὸν ὄνομα τοῦ 87 πατρῶου, εἰ καὶ Κερκίδας αὐ-
τῷ κέχρηται. τοῦτον δὲ Ἰπερίδης ἐπὶ προαγωγία
κατηγορῶν, Πατροκλέους μητρυιὸν κέκληκε. καὶ
Θεόπομπος ὁ κωμικὸς 88 ἐν εἰρήνῃ. τὸν ὄνομα μέντοι
89 ὁ προαγωγὸς, ἐστὶ μὲν καὶ παρὰ Δεινέρχῳ. ὀνο-
μάζεται δὲ καὶ παρὰ Στρατίτιδι ἢ πρόγονος. καὶ
παρ' Ἰπερίδῃ, ἔξεδωκε τὴν πρόγονον τὴν αὐτοῦ,
ἐν τῷ πρὸς 90 Ἀπελλαίου περὶ θησαυροῦ. * Πά- 28
λιν τοῖνυν ἀδελφῶν παῖδες, ἀνεψιοὶ, εἴτε ἐκ πα-
τραδέλφων εἴεν, εἴτε ἐκ μητραδέλφων, 91 εἴτε ἐξ
ἀδελφοῦ, 92 καὶ ἀδελφῆς, 93 εἴτ' ἐκ δυοῖν ἀρρένων
ἀδελφῶν, 94 εἴτ' ἐκ δυοῖν θηλειῶν. ὡσαύτως δὲ,
καὶ ἀνεψιαὶ, αἱ θήλειαι. 95 αἱ μέντοι αὐτανέψιοι,
οὐδὲν πλέον τῶν ἀνεψιῶν 96 εἴεν, ἀλλ' ἀντικρυς
ταυτὸν. Δημοσθένης δὲ τῆς ἀνεψιότητος 97 εἴρηκε,

76 ὡς περ ἢ Ἀθηναῖ] C. A. in margine, ὡς περ φα-
σὶ τὴν Ἀθηναῖν. Kühn.

ὡς περ ἢ Ἀθηναῖ] MS. ὡς περ φασι τὴν Ἀθηναῖν.
Jung.

77 Ἀπάτωρ] Epith. id Vulcanus tribuitur a Non-
no in Dionys. Nimirum quia solius Ἥρονος filius fin-
gitur. vid. Apoll. Rhod. lib. I. v. 859. cum Scholiaste,
qui Apollonium secutum putat Hesiodi narrationem
Theogon. v. 927. Lege etiam Gyrald. Synt. XIII. fol.
397. Cæterum quo sensu Melchisedek Hebr. VII. 3.
ἀπάτωρ, ἀμήτωρ nuncupetur, alterius loci est expli-
care. Seb.

78 Οὗτος, καὶ οἱ ἀπ.] C. A. οὗτος οἱ ἀποβεβληκότες.
Kühn.

79 Παιδί] C. A. παισὶ μητρυιά. Kühn.

80 Προγεννηθέντι ἐξ ἑτ.] Defunt προγ. ἐξ ἑτέρας in
MS. Jung.

81 Πρὸ τοῦ γάμου τ.] MSS. πρὸ τῆς συναφείας αὐ-
τῆς γεννηθείς, πρ. Seb.

Πρὸ τοῦ γάμου τ.] C. A. πρὸ τῆς συναφείας αὐτῆς
γεννηθείς π. Kühn.

Πρὸ τοῦ γάμου τ.] MS. πρὸ τῆς συναφείας αὐτῆς
γεννηθείς &c. Jung.

82 Πρόγονος] Privignus. Ians ὑπὲρ Εὐφελήτου apud
Dionysium. contra ἐπίγονος, δ' ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου.
Scholia Sophoclis pag. 24. Valesius. Kühn.

83 Γυναῖκά τις] Τις superscriptum in C. A. qui etiam
leg. ἀγάγοι. Kühn.

84 Ἀγάγοιτο] P. ἀγάγοι. Seb.

85 Τούτῳ] In MS. erat τούτο, sed emendatum est
τούτῳ. Jung.

86 ὡς περ οὗτος ἐκείνοις] Margo C. A. hæc habet i-
ta: ὡς περ ἐκείνοις οὗτος ε. β. γ. τ. τοῦ πατρῶου τοῦ ὄν
Ἰπερίδης μητρυιὸν κ. καὶ Θεόπομπος. hæc tamen margo:
dein textus omittis interjectis πάλιν &c. Kühn.

ὡς περ οὗτος ἐκείνοις] MS. inversum ἐκείνοις οὗτος,
ἐπιπάτωρ. Dein hæc tantum MS. β. γ. τ. τοῦ πα-

τρῶου. (sic est emendatum, quum esset πατρῶου) Ἰπε-
ρίδης μητρυιὸν καλεῖ καὶ Θεόπομπος πάλιν &c. Por-
to πατρῶου & in edito est, pro quo & H. Steph. hic
ad oram reposuit πατρῶου. quod in MS. etiam sic re-
formatum dixi. Admonet hujus mendæ & lectorem
in suo Thesaurus Stephanus. Jung.

87 Πατρῶου] Πατρῶου Sylb. Seb.

88 Ἐν εἰρήνῃ] Theopompus Irene etiam apud Athe-
næum citatur. vid. Casaub. IX. Athen. II. Jung.

89 Ὁ προαγωγὸς] Falckenburgius in ora codicis sui
loco ὁ προαγωγὸς, ὁ πρόγονος posuit.

90 Ἀπελλαίου] Scribe Ἀπελλαίου. Sic enim & apud
Hæroclationem in Κολωνάϊτας, & in Κτησίῳ, & in
Πυθαίῳ, & Πώλας, ubi eadem oratio citatur. Jung.

91 Εἴτε ἐξ ἀδελφ.] H. Steph. summæ paginæ ad-
scriptis: Νερός ὁ περὶ τὴν videntur facta ἐκ τοῦ ἀνε-
ψιός. De ἀνεψιῶν gradu vario, αὐτανέψιοις &c. hinc
& ex aliis vid. crudirum Næpessum ad Phrygicis lib.
II. in ἐξ ἀδελφός. Jung.

92 Ἡ ἀδελφῆς] MS. καὶ, pro ἡ. recte omnino. de-
funt dein illa: εἴτ' ἐκ δυοῖν ἀρρ. ἀδελφῶν. Jung.

93 Εἴτ' ἐκ δυοῖν ἀ.] C. A. εἴτε ἐκ δυοῖν θηλειῶν ἀ-
δελφῶν, mutila sunt ista, ut ex εἴτε apparet, dein, ὡς
αὐτῶς δὲ καὶ ἀνεψιαὶ post ea margo, τὸ μέντοι αὐτα-
νέψιοι αὐ. π. τ. α. δηλοῖ Δημοσθένης δὲ τ. α. εἴπε. hæc
marginis fuerunt. Kühn.

94 Εἴτ' ἐκ δυοῖν θηλ.] MS. εἴτε ἐκ δ. θηλειῶν ἀδελ-
φῶν ὡς αὐτῶς δὲ καὶ αἱ ἀν. & deest αἱ θήλειαι. Jung.

95 Αἱ μέντοι αὐτ.] MS. τὸ μέντοι αὐτ. & ibidem
πολέων mendose. Jung.

96 Εἴεν] Defunt εἴεν, ἀλλ' ἀντ. τ. in MS. Jung.

97 Εἴρηκε] MS. εἶπεν, pro εἴρηκεν. & defunt καὶ Σό-
λων. dein MS. οἱ γε &c. Exstat vero illud, quod pos-
ter profert, in Demosth. Orat. adv. Macartat. περὶ
Ἀγνίου κλήρου. primum in verbis legis: προσεπιεῖν τῷ
κτείναντι ἐν ἀγερῇ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιού. Hinc
nofter Solonem citat. Orator autem ipse eadem ora-

καὶ Σόλων. οἳ γε μὴν ἐκ τῶν ἀνεψιῶν⁹⁸ Φύν-
τες, ἀλλήλοισι⁹⁹ ἀνεψιάδαι. εἴτε¹⁰⁰ ἐξ ἀμφωῖν
ἀρρένων εἶεν, ἢ εἴτε θηλειῶν, εἴτε ἐξ ἀρρένος, καὶ
θηλείας. οὐδὲν γὰρ ἔλαττον. ² καὶ ὁ μὲν, ἀνε-
ψιαδοῦς λέγεται. ἢ δὲ, ἀνεψιαδῆ. ³ εἴτε δύο
θηλειαί, ἀμφω ἀνεψιάδαι. οἳ δὲ ἐκ τῶν ἀνε-
ψιαδῶν, ἀλλήλοισι⁴ ἐξανέψιοί τε, καὶ ἐξανέψιαί.
⁵ οὕτω⁶ γὰρ Μένανδρος⁷ ὠνόμασεν, οὐ πᾶν τε-
τριμμένῳ χρώμενος ὀνόματι. ὧ ἀεὶ μὲν οὐ χρη-
στέον, ὡς οὐκ ἀκριβῶς ἑλληνικῶ. ἐπὶ δὲ τῶν ἀ-
κατονομάστων, πιστευτέον. ⁸ ὧν γὰρ γενῶν, ἢ
πραγμάτων, ἢ κτημάτων, ὀνόματα παρ' ἄλλοις
οὐκ ἔστι, ταῦτα ἀγαπητὸν ἀν εἶη, ⁹ καὶ παρὰ
τούτου λαβεῖν. ¹⁰ ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ γένους
τὰ ὀνόματα.

rum, aut possessionum nomina apud alios non extant, hæc ab illo transfumere libeat. Verum hæc sunt de generis cognatione nomina.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ .

* C A P U T I I I .

¹¹ Περὶ γάμου, καὶ τῶν περὶ αὐτόν. α'.

* De matrimonio, & qua circa hoc. 2.

Ἐκ δὲ τῆς συγγενείας, κοινὸν μὲν οἰκεῖος, ἀ-
μογενής, συγγενής, καὶ¹² θήλεια ἢ ἡ γὰρ
¹³ συγγενίς, ἐσχάτως βάρβαρον. καὶ κηδεσταί
μὲν ἀλλήλοισι ἐκατέρωθεν, οἳ τὸ κῆδος συνάψαν-
τες, καὶ¹⁴ πηοὶ κατὰ τοὺς ποιητάς. ¹⁵ καὶ προσ-

EX affinitate vero communia sunt, Do-
mesticus, Coætaneus, Cognatus, et-
iam si de Muliere dicatur. συγγενίς enim,
quod Cognatam significat, summe Barba-
rum est. Affines vero invicem sunt, qui
affinitatem conjunxerunt. & secundum
Poëtas, πηοὶ dicuntur. & Coaffines, jux-

tionem paulo inferius, ubi iterum Solonis Legem reci-
tat, in qua & hæc, πλὴν ὅσαι ἐπὶ ἀνεψιαδῶν εἰσι,
subjungit, οὐδεμίαν γυναῖκα, ἀλλήλη, ἢ τὰς προσκευ-
σας μέχρι ἀνεψιότητος. JUNG.

⁹⁸ Φύντες] Scr. Φύντις. JUNG.

⁹⁹ ἀνεψιάδαι] C. V. ἀνεψιαδοί. KÜHN.

⁹⁹ ἀνεψιάδαι] MS. ἀνεψιαδεῖ. & fortasse potius Pol-
lux sic scripsit etiam. JUNG.

¹⁰⁰ ἐξ ἀμφωῖν ἀρρένων] P. ex ἀδελφοῖν ἀρρένοις. SE-
BER.

⁹⁸ ἀμφωῖν ἀρρένων] C. A. ἀδελφοῖν ἀρρένων εἰσι su-
perscriptum. KÜHN.

¹ εἴτε θηλειῶν &c.] MS. εἴτε θήλειος, εἴτε θήλειος
καὶ ἐξ ἀρρένος. οὐδὲν &c. JUNG.

² καὶ ὁ μὲν] C. A. οὐδὲν γὰρ ἔλαττον ὁ μὲν ἀνε-
ψιαδοῦς λ. ἢ δὲ ἀνεψιαδῆ, οἳ δὲ ἐκ τῶν α. KÜHN.

καὶ ὁ μὲν] Deest καὶ ante ὁ μὲν in MS. JUNG.

³ εἴτε δύο θηλ. &c.] Desunt, εἴτε δ. θ. α. ἀνεψιά-
δαι in MS. Pro quo an forte ἀνεψιαδαῖ scribendum?
JUNG.

⁴ ἐξανέψιοί τε] ἐξανέψιοί τε unico accentu. SEB.

⁵ οὕτω] C. A. ὡς Μένανδρος ὠνόμασεν. KÜHN.

⁶ γὰρ] Deest γὰρ in MS. & desunt etiam illa οὐ
πᾶν &c. ἀλλὰ &c. Nimis vero nolter Iugillat Me-
nandrum: cui & alias injuriam fieri ab eo iudicat H.
Steph. adpend. de Dial. Att. c. 16. tm. III. Talis &
Phrygichus, qui nunquam non in Menandriis verbis oc-
cupatus est reprehendis, cumque Auctorem malum
Atticisimū ait. At Menandrum, ait Vir illustriss. in No-
tis ad Phrygichū interpretem, plus in Atticisimo vidisse,
quam Phrygichum. certo scimus, quod forte & No-
stro non immerito impingeremus, qui tam calide pro-
fert de Auctore optimo malum iudicium. JUNG.

⁷ ὠνόμασεν] Post hoc verbum deest totum judi-

cium, quod fertur de Menandro, ὡς οὐκ ἀκριβῶς ἑλ-
ληνικῶ usque ad λαβεῖν. KÜHN.

⁸ ὧν γὰρ γενῶν] Falckenburgius ex MS. pro γενῶν
habet ἔργων. quod forte rectius.

⁹ καὶ περὶ τούτου] Falckenburgius καὶ περὶ τούτου.

¹⁰ ἀλλὰ ταῦτα] Hæc in C. A. transferuntur ad
initium cap. seq. hoc modo: ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ
γένους τὰ ὀνόματα. ἐκ δὲ τῆς συγγενείας, respicitur his
ad divisionem propositam supra III. 6. & 7. KÜHN.

¹¹ Περὶ γάμου &c.] MSS. περὶ συγγενείας καὶ κη-
δεστῶν. SEB.

Περὶ γάμου &c.] Titulus C. A. hic est: περὶ συγγε-
νείας καὶ κηδεστῶν. KÜHN.

Περὶ γάμου &c.] Hic nova Sectio in MS. & titu-
lus incipiunt ita: Περὶ συγγενείας. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ε. τ. γ. τ. ὀνόματα. ἐκ δὲ τῆς συγγ. &c. JUNG.

¹² θήλεια ἢ] MS. θηλειῶν ἢ. Sed est crasum. JUNG.

¹³ Συγγενίς ἐσχάτως βάρβαρον] Plutarchus tamen
dicit: συγγενίδας γαμῶν. quæst. Roman. VI. SEB. 2.
Συγγενίς] C. A. συγγενής. KÜHN.

Συγγενίς] Συγγενής ἐσχ. MS. quod est contra Pol-
lucis mentem. συγγενίδα autem & Herodianus οὐ ἠ-
τίον ait, initio fragmenti, quod cum Notis Numpesii
edidit Haschelius nolter, ubi vide Numpes. JUNG.

¹⁴ Πηοὶ] MSS. πηοί. quomodo & H. Steph. legen-
dum suspicatur. SEB.

Πηοὶ] Pro ἰπποὶ C. A. πηοί. C. V. πῆοι. KÜHN.

Πηοὶ] MS. πῆοι. & certe vulgatum ἰπποὶ ineptum
est. Scribamus itaque, ut & H. Steph. in suo codice
reposuit, πηοί. notum id vel ex notissimo Hesiodi ver-
ticulo, qui proverbio fertur, & quem Pollucis in men-
te fuisse credo; Γῆτοισι ἀζωστοὶ ἴκιοι, ζῶσαίτο δὲ
πηοί. JUNG.

¹⁵ καὶ προσκευδῆ] Vide & supra III. 7. JUNG.

ta Herodotum. Et affinitas, apud Thucydidem Connubium vocatur. & κηδεία juxta Demosthenem. Sed Plato, κηδεύματα appellat.

κηδεῖς, καθ' Ἡρόδοτον. καὶ ¹⁶ κῆδος ἡ ἐπιγαμία, κατὰ Θουκυδίδην. καὶ ¹⁷ κηδεία, κατὰ Δημοσθένη. καὶ ¹⁸ κηδεύματα, κατὰ Πλάτωνα.

* De pronuba.

2.

* ¹⁹ Περὶ προμνηστρίας.

β'. 31

Pronubæ porro sunt, quæ matrimonium copulant. Siculi vero has, προμνηστρίας vocant. Attici autem pronubam, etiam μνηστρίαν appellant. Generi dicuntur omnes, qui ex Sponsi sunt familia. utpote Pater, & Mater. & alii omnes qui hoc ordine sunt, ex Mariti genere. Soceri autem sunt, Sponsæ Cognati, licet Poëtæ usum tranſmutantes, hæc nomina confundant. * Sappho vero etiam ipsum Virum, Generum vocat. Nupta vero ipsa, Sponsa vocatur. sed Sponsi Parentibus, & Nurus dicitur. hi vero Sponsæ Socer, Socrusque dicuntur. Mariti Soror, hujus Uxori, Glos. Mariti vero Frater, Levir dicitur. Quæ vero duobus sunt nupciali, ³⁵ γάλας. ὁ δὲ τοῦ γήμαντος ἀδελφός, δαήρ. αἱ δὲ ³⁶ ἀδελφοῖς δύο συνοικοῦσαι,

καὶ ²⁰ προμνηστρίαὶ μὲν, ²¹ αἱ συνάγουσαι τὸν γάμον. ²² Σικελιῶται δ' αὐτὰς καλοῦσι προμνηστρίας. ²³ οἱ δ' Ἀττικοὶ, καὶ ²⁴ μνηστρίαν τὴν προμνηστρίαν ὀνομάζουσι. γαμβροὶ δὲ, αἱ ἐκ ²⁵ τοῦ γήμαντος οἰκίας. οἶον, πατὴρ, καὶ μήτηρ. καὶ ²⁶ οἱ ἄλλοι πάντες κατὰ ταυτὰ, οἱ πρὸς γένους τῷ ἀνδρὶ. πενθεροὶ δὲ ἀνάπαλιν, οἱ τῆ γεγαμημένη προσήκοντες, ²⁷ εἰ καὶ συγκεχύκασιν οἱ ποιητὰὶ τὰ ὀνόματα, ²⁸ τὴν χρῆσιν μεταβαλόντες. * Σαπφῶ μέντοι καὶ τὸν ἀνδρα ²⁹ αὐτὸν γαμβρόν καλεῖ. ³⁰ ἡ μὲν οὖν γεγαμημένη, νύμφη καλεῖται, ³¹ τῆ τοῦ ³² γήμαντος μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ, καὶ ἐννυός. οὗτοι δὲ τῆ νύμφῃ, ³³ ἐκυρός, καὶ ἐκυρά. ³⁴ ἡ δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφῆ, τῆ ἐκείνου γυναικὶ, ³⁵ γάλας. ὁ δὲ τοῦ γήμαντος ἀδελφός, δαήρ. αἱ δὲ ³⁶ ἀδελφοῖς δύο συνοικοῦσαι,

16 Κῆδος] *Thucyd.* lib. II. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίωνα ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς διὰ τοσούτου, ἐπιφιλεία τῆ πρὸς ἀλλήλους &c. JUNG.

17 Κηδεία] *Demosthenis* locus, e quo vox κηδεία a nostro profertur, in ea adversus *Aristocratem* est: ὁ Μίμων καὶ ὁ Μίτων, οἱ κηδεσται τοῦ Ἀρταβάζου, ἀνδρῶπι νόιοι, καὶ κερημίνοι ἀπροδοκῆτα ἰντυχία, τῆ τοῦ Ἀρταβάζου κηδεία. JUNG.

18 Κηδεύματα] *Platonis* locus est lib. VI. Legum: κοσμίαν τε πατέρων χρὴ προθυμείσθαι γίγνεσθαι κηδεστήν τὸν αὐτῷ ξυνεῖδῶτα ἰταμώτερον ἅμα καὶ βάττον τοῦ διοντος πρὸς πάσας τὰς πράξεις φερόμενον. τὸν δ' ἐναντίας πιφύκῶτα, ἐπὶ τὰναντία χρὴ κηδεύματα πορεύεσθαι. *Utiur* & lib. II. μαινόμενα κηδεύματα vocans. JUNG.

19 Περὶ προμν.] Nullus in MS. titulus, sed omnia quæ sequuntur coherent, usque ad *Segm.* hujus libri 67. JUNG.

20 Προμνηστρία] C. V. προμνηστρία. KÜHN. Προμνηστρία] MS. προμνηστρία. JUNG.

21 Αἱ συνάγουσαι] P. αἱ ξυνάπτουσαι. A. συνάπτ. SEB. Αἱ συνάγουσαι] C. A. αἱ συνάπτουσαι γάμον. KÜHN. Αἱ συνάγουσαι] MS. συνάπτουσαι, pro συνάγουσαι. JUNG.

22 Σικελ. δ' αὐτ. καλ. προμνηστρίας] C. A. margo: Σικελιῶται δὲ καλοῦσιν αὐτὰς προμνηστρίας. C. V. προμνηστρίας. KÜHN.

Σικελ. δ' αὐτ. καλ. προμνηστρίας] MS. Σ. δὲ καλοῦσιν αὐτὰς προμνηστρίας. H. Steph. in Thesaurο habet προμνηστρία. Viri docti examinabunt. Immo audient meum *Salmasium*, qui ita mihi: *Ad oram meæ codicis puer admodum ante tres annos adscripturam legendam videri προμνηστρίας. μυθήσαι est loqui: itaque προμνηστρίας μυθιασθαι esse, qua verbis suis facile possunt aliquem inducere quo volunt, & ita animos conciliare ut nuptiis coalescant, paravia nempe & conciliatrices. at cum scriptus codex habeat, προμνηστρίας, non dubito, quin verum sit προμνηστρίας. frequens est forma apud Siculos & Doves in ἰζῖν, quod Iones in εἶν & communes in εἶν, μυθήσῃν igitur Siculi dixerunt, pro μυθῆσῃν aut μυθῆσθαι. JUNG.*

23 Οἱ δ' Ἀττικοὶ &c.] MS. οἱ δὲ Ἀτ. καὶ μνηστρίαν ὀνομάζ. non repetito προμν. Vulgarum utrumque rectius, respexit enim forte ad *Theaetium Platonis*, ut non raro hoc & præcedenti libro. In eo dialogo est de

obstetricibus, ὅτι καὶ προμνηστρίαὶ εἰσι δεινότητες &c. & mox: διὰ τὴν ἀδικίαν τε καὶ ἀτεχνον συναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ἢ δὴ προαγωγεία ὄνομα, φεύγουσι καὶ τὴν προμνηστρίαν, ἅτε σεμναὶ οὐσαι αἱ μαῖαι &c. ubi & ita verbum προμνηστρία habes. JUNG.

24 Μνηστρία] *Mνηστρίαν ὀνομάζουσι.* haftenus margo C. A. KÜHN.

25 Τοῦ γήμαντος] C. A. & V. ἐκ τῆς γήμαντος οἰκίας ο. π. κ. μ. καὶ ἄλλοι πάντες οἱ πρὸς γ. τ. α. C. V. etiam οἱ ante ἄλλοι non habet, & pro ταυτὰ leg. τὰ αὐτὰ. KÜHN.

Τοῦ γήμαντος] MS. τῆς γήμαντος ο. JUNG.

26 Οἱ ἄλλοι] Decst in MS. οἱ ante ἄλλοι. & pro ταυτὰ, MS. τὰ αὐτὰ. JUNG.

27 Εἰ καὶ συγκ.] *Marginale Codicis Antwerp.* leg. καὶ σ. οἱ. π. τ. ο. τὴν χρῆσιν αὐτῶν Σ. μ. καὶ τὸν ἀνδρα γαμβρόν καλεῖ. haftenus margo. KÜHN.

Εἰ καὶ συγκ] MS. καὶ, pro εἰ καὶ. JUNG.

28 Τὴν χρῆσιν μετ.] C. V. τὴν χρῆσιν αὐτῶν μεταβ. KÜHN.

Τὴν χρῆσιν μετ.] MS. τ. χρ. αὐτῶν μεταβ. JUNG.

29 Αὐτὸν γαμβρόν] Decst αὐτὸν in MS. JUNG.

30 Ἡ μὲν οὖν γεγαμ.] *Cajaub.* Lect. Theocr. capite vigesimo secundo, SEB.

31 Τῆ τοῦ γήμ.] MSS. τῷ τοῦ γήμ. πατρὶ καὶ μητρὶ. SEB.

32 Γήμαντος &c.] Τῷ πατρὶ ἢ καὶ μητρὶ C. A. at C. V. τῷ τοῦ γήμαντος πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ ἐνός. KÜHN.

Γήμαντος &c.] MS. mendose γήμ. πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ ἐνός. ἐνός vero & νός dicitur. vide *Cajaub.* Lect. Theocr. c. 22. nosster MS. ut notavi habet uno r. JUNG.

33 Ἐκυρός] MS. ἐκυρός, & ἐκυρά spiritu leni. JUNG.

34 Ἡ δὲ τοῦ ἀνδρὸς] *Helladum* recitante *Photio* fol. 865. ὅτι τοῦ μὲν ἀνδρὸς τὸν ἀδελφὸν αἱ γυναῖκες δαίρα καλοῦσι. τὴν δὲ ἀδελφὴν οὐκέτι δαίεραν, ἀλλὰ γάλον· καθὼς καὶ Ὀμήρῳ φησι (*Iliad.* γ'. 122.) εἰδομένη γάλου &c. Dicitur autem γάλας (quomodo hic etiam MSS.) γαλα γάλας. item γαλώας, γαλώ. Etiam, si recte apud *Photium*, γάλος. SEB.

35 Γάλας] Antea male edebatur γάλος: quare & H. Steph. reposuerat ad oram γάλας, sicut & MS. habet. JUNG.

36 Ἀδελφοῖν δύο] *Δυσὶ* C. A. KÜHN.

N n

³⁷ εἰνάτηρες. οἱ δὲ ³⁸ ἀδελφᾶς γήμαντες, ὁμόγαμ-
βροι, ἢ σύγγαμβροι, ἢ μᾶλλον συγκηδεσταί.
³⁹ καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, εἰλίονες.

ptæ Fratribus; Synnymphi. Qui vero So-
rores ducunt, inter se Generi vocantur;
aut Cogeneri, aut Coaffines. Poëtis ve-
ro Eliones nominantur.

33

* Περὶ κληρουχίας.

γ.

* De hereditatis possessione.

3. 33

Καὶ ἡ μὲν ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ μόνῃ τρεφομένη
θυγάτηρ, ἐπικληρος, εἴτε περίεστιν ὁ πατήρ, εἴ-
τε ἀπεβίω. τινες δ' αὐτὴν, καὶ πατροῦχον ἀνό-
μασαν. ⁴⁰ Ἰσαῖος δὲ, καὶ ⁴¹ ἐπικληρίτιν, ὡσπερ
καὶ Σόλων. ὁ δὲ ταύτη προσήκων κατὰ γένος,
ἀγχιστεύς. ⁴² ἐπίδικος δὲ, ἢ ἐπικληρος λέγεται,
⁴³ ὑπὲρ ἧς ἀμφισβητοῦσι τινὲς ἀλλήλοις, ὡς
μᾶλλον εἰς αὐτοὺς τῆς ἀγχιστείας καθηκούσης.
ἀνεπίδικος δὲ, ἧς οὐκ ⁴⁴ ἠμφισβήτησαν. ἡ μὲντοι
κληρον οὐκ ἔχουσα πατρῶον, θῆσσα καλεῖται,
⁴⁵ ἣν ὁ ἀγχιστεύς ἐκδίδωσιν, ἀν' ἑτέρα ⁴⁶ συνοικῆ,
ἢ πάντως γαμῆι.

Porro Filia unica, ad omnium bonorum
hereditatem educata, Hæreditaria, sive
superstes sit Pater, seu mortuus. nonnulli
etiam eam, Πατροῦχον, id est, patrimo-
nii Hæredem unicam, appellant. Isæus
vero, sicut & Solon, Ἐπικληρίτιν vocave-
runt. qui autem hanc ducit generis neces-
sitate, Propinquus. Virgo præterea hæ-
reditaria, etiam Controversa nominatur,
de qua mutua controversia est, quisnam
propinquitatis seu cognationis jure hanc
ducat. Omni vero controversia carere di-
citur, de qua nihil ambigunt. Sed quæ
nullum habet patrimonium, indotata vo-
catur, quam proximus ejus elocat, si ipse
aliam duxerit, aut ipse ducit.

34

* ⁴⁷ Περὶ μνηστείας γάμων, καὶ τῶν
περὶ αὐτόν.

δ.

* De sponsatione nuptiarum, & quæ
ad ipsas.

34

Ὁ μὲν τοίνυν ⁴⁸ ἀνὴρ, πρὸ μὲν τοῦ γῆμαι, μνη-
στήρ, καὶ μνώμενος. καὶ τὸ ἔργον, μνηστεία,
καὶ μνηστεύσασθαι. καὶ μνηστή, ⁴⁹ ἢ νύμφη,
ὡς ⁵⁰ Ὀμηρος,

Vir præterea priusquam ducat, Pro-
cus, & Procans. Ipsum vero opus, am-
bitus Virginis, procare. Ipsa vero Vir-
go, Sponsa dicitur. ut Homerus,
Duxit Uxorem Sponsam.

hanc etiam desponsatam vocare licet, i-

Γῆμ' ἀλοχον μνηστήν. ---
τὴν δ' αὐτὴν, καὶ ⁵¹ ἐγγυητὴν ἀν' εἵποις. καὶ τὸ

³⁷ Εἰνάτηρες] A. εἰνάτορες. Hefych. Εἰνάτηρες. αἱ τῶν
ἀδελφῶν γυναῖκες, αἱ συννυμφοί. *Æl. Dionys.* apud
Eustath. *Iliad.* fol. 511, 3. similiter: εἰνάτηρες, αἱ ἐπὶ
ἀδελφοῖς συννυμφοί. sed *Iliad.* χ. v. 473. pleraque
exemplaria paroxyt. εἰνάτηρες. *Eustathium* vero insuper
fol. 1386. εἰνάτηρες αἱ ἀνδράδελφοί, &c. cum & prius
citato loco dixisset: ἡ εἰνάτηρ τὴν συννυμφον δηλοῖ. ὁ-
ποία ἡ Ἐλένη τῆ Ἀνδρομάχῃ. Eaque de forma *Erymo-
log.* col. 107. τὰ εἰς ἢ ἐπὶ παντὸς γένους διὰ τοῦ ἡ γρά-
φεται πλὴν τοῦ χεῖρ, φθεῖρ, εἰνάτηρ &c. Idem tamen
column. 302. habet etiam εἰνάτηρ, similiterque *Suidas*.
fit ergo nomen τῶν διτροχαφουμένων. sed vide utrum
ab εἰνάτηρ in plurali εἰνάτηρες an εἰνάτηρες an εἰνάτηρες
malis. SEB.

Εἰνάτηρες] *Gloss. Veterum*, εἰνάτηρ fratrum. KÜHN.

Εἰνάτηρες] MS. εἰνάτορες. JUNG.

³⁸ Ἀδελφᾶς] Ἀδελφαῖς in MS. Sed jota erasum fe-
ce. JUNG.

³⁹ Καὶ παρὰ τ. π.] Absunt a C. A. KÜHN.

⁴⁰ Ἰσαῖος δὲ] Non sunt ista in C. A. usque ad Σό-
λων. KÜHN.

Ἰσαῖος δὲ, καὶ ἐπικληρίτιν] Pro his, Ἰσαῖος δὲ καὶ
περ. MS. habet: οἱ δὲ καὶ ἐπικληρίτιν. Et sic scriben-
dum scilicet advertit & H. Steph. qui, ἐπικληρίτις *Har-
pocrat.*, hic oræ adscript. & in adpend. de Dial. At-
tic. cap. 16. tm. 4. ita scribit: Ἐπικληρός item Atti-
cum esse vocabulum restatur *Eustathium*: At Pollux ipsum
explicitans, non addit esse Atticum. De hujus autem
vocabuli significatione fuse in meo Græca lingue The-
sauro disserui. *Harpocrat.* vocem ἐπικληρίτις ex Isæo
affert, tanquam idem declarantem. At Pollux ex eo-
dem, nec non ex Solone, habet non ἐπικληρίτιν, sed
ἐπικληρίτιν, si non mentiantur ejus exemplaria: sed

vix fidem illis habeo. Et mentiri itaque, beneque il-
lis H. Stephanum parum fidei habere, nolter MS. cla-
re ostendit. JUNG.

⁴¹ Ἐπικληρίτιν] Hoc vocab. cum nec apud *Hefych.*
nec *Suidam* reperiatut, mendosum videri potest, at-
que ex *Harpocrat.* pro eo reponendum esse ἐπικληρί-
τις. H. Stephan. SEB.

⁴² Ἐπίδικος] C. V. ἐπίδικος male. *Gloss.* ἐπίδικος,
litigiosus. de ista ἐπίδικῃ vide *Quintilianum* pag. 546.
Suidam & *Phavorinum* in ἐπίδικος, ἐπικληρος & ἐπι-
κληρητον. *Isæus Orat.* 2. p. 398. *Hefych.* & *Harpocra-
tion.* in ἐπίδικος & ἐπικληρος. KÜHN.

Ἐπίδικος] MS. ἐπίδ. δὲ ἐπικλ. sine ἡ. patet ex se-
quenti ἀνεπίδικος ἐπικληρος. JUNG.

⁴³ Ὑπὲρ ἧς ἀμφ.] C. V. ὑπὲρ οἷς ἀμφ. KÜHN.

Ὑπὲρ ἧς ἀμφ.] MS. ὑπὲρ οἷς ἀ. JUNG.

⁴⁴ ἠμφισβήτησαν] C. A. ἀμφισβητοῦσι. KÜHN.

⁴⁵ ἣν ὁ ἀγχιστεύς] ἣν ὁ ἀγχιστεύς s. in Margi-
ne C. A. usque ad γαμῆιν. KÜHN.

⁴⁶ Συνοικῆ] MS. συνοικίη. JUNG.

⁴⁷ Περὶ μνηστείας γάμων] P. γάμων. SEB.

Περὶ μνηστείας γάμων] C. A. π. μ. γάμων καὶ τῶν
περὶ αὐτὴν. KÜHN.

⁴⁸ Ἀνὴρ] C. A. τῷ γυναικὶ superscriptum. KÜHN.

Ἀνὴρ] MS. auctius ἀνὴρ τῷ γυναικὶ πρὸ &c. JUNG.

⁴⁹ Ἡ νύμφη] C. A. τὴν δ' αὐτὴν. κ. ε. α. ε. κ. τ. π.
ἐγγυῶν καὶ τὸ ῥῆμα ε. κ. ε. in margine vero est: ἀνεῳγ-
γος δὲ τὸ ἐγγυῶν διεγγυῶν εἶπε. (ita & C. V.) κ. τ. γ.
ὕπερ γυῶν ὡσπερ τὸν ἰναντίον. α. hætenus margo. KÜHN.

Ἡ νύμφη] Defunt ὡς Ὀμ. cum ipso hemstichio in
MS. JUNG.

⁵⁰ Ὀμηρος] *Odyss.* α. 36. SEB.

⁵¹ Ἐγγυητὴν &c.] Ut læpius *Isæus* ὑπὲρ τοῦ Πύρ-

ipsum opus, desponsionem. & verbum, despondere, vel promittere. Lycurgus vero pro despondere, & Desponsare dixit. ipsumque matrimonium. Desponationem, ut contrarium hujus, Repulsam vocavit. Socrer autem despondet, copulat. Unde plurimi Copulatorem, Procum vocaverunt.

35 * Ipsa vero res, appellatur, desponsio, & despondet, & desponsata. Quae vero nondum desponsata est, Innupta dicitur. Sed ad desponsionem conferre aliquid, συνεκδοῦναι vocatur. Post matrimonium autem contractum, hic quidem Virgini Sponsus, illa vero huic Sponfa. & haec quidem cum dote, dotata, paupercula vero, indotata nominatur. Dotem vero & Φερνήν vocabis hoc, quod cum Sponfa datur. Aeschines etenim Rhetor dotem, Φερνήν appellavit. * unde dicis afferre dotem, & dare dotem. Quae porro ad dotis certitudinem pignora dantur, arrhabones sunt. Munera autem a Sponfo data, sponfalicia dicuntur, ὀπτήρια, & ἀνακαλυπτήρια. non enim dies fo-

πραγμα; 52 ἐγγύην. καὶ ῥῆμα, ἐγγυήσασθαι, καὶ ἐγγυήσιν. 53 Λυκοῦργος δὲ, καὶ διεγγυᾶν; τὸ ἐγγυᾶν εἶπε. καὶ τὸν γάμον, 54 ὑπέγγυον, ὡσπερ 55 τὸν ἐναντίον, ἀνέγγυον. ὁ δὲ πενθερός, 56 ἐγγυᾶ, ἀρμόζει, ὅθεν τινὲς τῶν πολλῶν, 57 ἀρμωστὴν τὸν μνηστῆρα ἐκάλεσαν. * καλεῖται 35 δὲ τὸ πρᾶγμα, ἔκδοσις, 58 καὶ ἐκδίδωσι, 59 καὶ ἐκδιδομένη. ἢ δὲ μὴ ἐκδοθεῖσα, ἀνέκδοτος. 60 καὶ τὸ συνενεγκεῖν εἰς τὴν ἔκδοσιν, 61 συνεκδοῦναι. ἐπὶ δὲ τῶν γάμων, ὁ μὲν 62 ἐπὶ τῇ κόρῃ, νυμφίος. ἢ δὲ ἐκεῖνα, νύμφη. καὶ ἡ μὲν σὺν προικί, ἐπιπροικός. ἢ δὲ ἀχρήματος, ἀπροικός. λέγοις δ' ἂν, προίκα, 63 καὶ Φερνήν, τὴν παρὰ τῆς γυναικὸς δόσιν. 64 Αἰσχίνης γὰρ ὁ ῥήτωρ, τὴν προίκα Φερνήν καλεῖ. * ὡστε εἶποις δ' ἂν, εἰσενέγκασθαι 36 προίκα, 65 καὶ δοῦναι. 66 αἱ δὲ πρὸς τὴν προίκα ὑποθήκαι, 67 ἀποτιμήματα ἐκαλοῦντο. τὰ δὲ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς διδόμενα δῶρα, 68 ἔδνα, καὶ 69 ὀπτήρια, καὶ 70 ἀνακαλυπτήρια. οὐ γὰρ μόνον

φοῦ κλήρου, ubi & ἐγγυῆσαι hac significatione, & ἐγγύην &c. JUNG.

52 Εγγύην] MS. ἐγγυήν καὶ τὸ ῥῆμα εἶ. JUNG.

53 Λυκοῦργος δὲ, καὶ &c.] MS. hoc ordine: Λυκ. δὲ τὸ (sine καὶ) ἐγ. διεγ. εἶπε. JUNG.

54 Ἐπέγγυον] C. A. uti diximus ὑπέγγυον γάμος ὑπέγγυος autem sunt nuptiae legitimae, quae certis pactis & conditionibus contractae sunt. ut ἀνέγγυοι illegitima sunt quasi earum evictio non praestetur; *Scal. Comment. in Aetnam. Interpres*, dum nomina & verba Graeca, quae hic explicantur, non retinet in versione, non tantum obscurus, verum etiam ineptus est. KÜHN.

Ἐπέγγυον] Ibidem MS. ὑπέγγυον, pro ἐπέγγ. quod notandum. JUNG.

55 Τὸ ἐναντίον] MS. τὸν pro τὸ. JUNG.

56 Εγγυᾶ, ἀρμόζει] Ita textus habet in C. A. supra autem scriptum fuit ἐγγύην, quod cum ἀρμόζει volunt conjunctum, verum ἀρμόζει etiam simpliciter usurpat hoc sensu. desunt autem, ὅθεν τινὲς usque ad ἐκάλεσαν. KÜHN.

Ἐγγυᾶ, ἀρμόζει] MS. ἐγγυᾶ ἀρμόζει, quasi ἔγγυα ἀρμόζει scripsisset Pollux, quod sane considerandum est. est quidem infra III, 84. ἔγγυα, sed ibi MS. rectius, ni fallor ἔγγυα. & inferius VIII, 141. ἐγγυοι, ubi MS. λέπει. desunt dein in MS. ὅθεν τινὲς τ. π. α. τ. μ. ε. JUNG.

57 Copulatorem] Ἀρμωστῆς, ἢ ἤρμωσταί τις παρθένος. quemadmodum μνηστῆρ, ὃς ἐμνηστεύει τινὰ παρθένον, id est, cui sit desponsa virgo. vid. *D. Haeschel. praefat. in Dictionarium Latino-Graec.* SEB. 2.

58 Καὶ ἐκδίδωσι] Non sunt in C. A. KÜHN.

Καὶ ἐκδίδωσι] Desunt καὶ ἐκδίδωσι in MS. JUNG.

59 Καὶ ἐκδιδομένη] P. ἐκδιδομένη. SEB.

Καὶ ἐκδιδομένη] C. A. καὶ ἐκδιδομένη h. l. collocata, locata. ἀνέκδοτος Plauto est illocabilis: id est ἀνέκδοσμος. KÜHN.

Καὶ ἐκδιδομένη] MS. habet καὶ ἐκδιδομένη. JUNG.

60 Καὶ τὸ συνενεγκεῖν] Marginale est ad συνεκδοῦναι usque in C. A. KÜHN.

61 Συνεκδοῦναι] H. Steph. hic: sic τῶν σὺν ἡσῖτων *Thucyd.* in multis verbis. JUNG.

62 Ἐπὶ τῇ κόρῃ] P. ἐπὶ τῆς κόρης. SEB.

63 Καὶ Φερνήν] In margine sunt haec duo in C. A. KÜHN.

Καὶ Φερνήν] MS. Φέρην. Ceterum *Etymologus* in *Φέρεκα* ait inter τὰ εἰς νη λήγοντα διούλλαβα, ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ ρ, βαρύνεται, εἰον τάρην, πτέρην, μόνον τὸ Φερνή ἔξυνησθαι. Apud *Suidam* tamen est: Φερνή, προίξ. Φέρην, ἀμοιβή. παρὰ τισὶ δὲ καὶ Φέρην ἢ προίξ. quasi diversa significarent accentu vario. JUNG.

64 Αἰσχίνης] In C. A. haec omnia absunt ab Αἰσχίνης usque ad ἐκαλοῦντο. KÜHN.

Αἰσχίνης] Αἰσχίνης &c. desunt in MS. usque ad αἱ δὲ &c. Illa autem vulgata *Etymol.* ibidem etiam adnotat: Φερνήν δὲ τὴν προίκα καὶ Αἰσχίνης καὶ Μένανδρος ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρειν αὐτὴν. Locus *Aeschinis*, ni fallor, est iste: περὶ Παραπροσβ. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν καλουμένων ἐνταῦθα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θεσείως παιδῶν, ὧν Ἀκάμας λέγεται Φερνήν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην. &c. JUNG.

65 Καὶ δοῦναι] *Falckenburgius* auctius καὶ προσέμεναι καὶ δοῦναι.

66 Αἱ δὲ πρὸς τὴν πρ.] MS. αἱ δὲ πρὸς τὴν προίκα καὶ Φερνήν τὴν παρὰ τῆς γυναικὸς δόσιν ἢ δὲ πρὸς τὴν προίκα (ceterum sex ultimae voculae erratae, ita tamen ut legi possint satis) ὑποθήκαι ἀποτ. sine ἐκαλοῦντο. De his ὑποθήκαι vid. *Horat.* observ. ad vet. rit. nuptiarum. c. 6. & 7. JUNG.

67 Αποτιμήματα] *Προτίμιον Lucian. Praecept. Rhetor.* KÜHN.

68 Ἐδνα] Sic & MSS. alias ἔδνα. *Pal.* adjicit: ἡδανυτία τινα ὄντι δῆλον. Etiam *Etymolog.* ab ἡδανον collum. 316. sed & ab ἔδνα, 383. SEB.

69 Ὀπτήρια] Usurpat ὀπτήρια *Callimachus* hymno in *Balneo Palladis*, ubi ὀπτήρια videtur sumere pro dono quod affines aut avi solebant dare mulieribus quae suas filias illis ostenderent. locum vide. *Valesius.* KÜHN.

Ὀπτήρια] Vide & supra II, 59. vid. & de his &c. *Horatiani* observat. ad vet. rit. nupt. c. 8. & *Scaligerum* III. Poët. 101. *Lusj.* I. Parerg. 25. *Menf.* III. Miscell. 33. JUNG.

70 Ἀνακαλυπτήρια] Nam antea erat κεκαλυμμένη, ut conjicimus ex *Lucian.* in *Symposio* (Tom. IV. p. 345.) καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιχομένη. *Sylb.* vid. *Lusj.* parerg. I, 25. SEB.

Ἀνακαλυπτήρια] Apud Veteres erant munera, novae sponsae allata: ἀπὸ τοῦ ἀνακαλύπτειν i. a revelan-

ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ⁷¹ ἐκκαλύπτει⁷² τὴν νύμφην, οὐ-
 τω καλοῖτ' ἀν', ἀλλὰ καὶ τὰ⁷³ ἐπ' αὐτῇ δῶρα.
⁷⁴ τὰ δὲ ἀνακαλυπτήρια, καὶ προσφθεγκτήρια
 ἐκάλου. ⁷⁵ καὶ διαπαρθένια δῶρα, τὰ ὑπὲρ τοῦ
 τὴν παρθενίαν ἀφελῆσθαι, ⁷⁶ ὠνόμασεν ⁷⁷ Ἀγίας
 ὁ κωμικός. τὴν μὲντοι οὐ λαβοῦσαν ἔδνα, ⁷⁸ ὄνο-
 37 μάσαις ἀνάεδνον, Ὀμηρικῶς. * καὶ ὁ μὲν τόπος
 τοῦ γάμου, θάλαμος, ⁷⁹ ὡς περ ἵνα⁸⁰ ἐτρέφετο,
 παρθενίαν. καὶ ⁸¹ τὸ ἔργον, παρθενεύεσθαι. τὸ δ'
 ἐπιβλημα τῆς γυναίκος, ⁸² ἑανός, καὶ ⁸³ καλύ-
 πτρα. τὸ δὲ παρὰ τῆ εὐνῆ παραπέτασμα, πα-
 στός. τὸ δὲ ἄσμα τὸ γαμήλιον, ὑμῆν, καὶ ὑμέ-
 ναιος. ἔθεν καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἀνυμέναιος,
 ἡ ἄγαμος. καὶ ⁸⁴ ὑμεναῖῆσαι, τὸ τὸν ὑμεναῖον ἄσαι.
 καὶ τὸ αὐλημα, γαμήλιον. ⁸⁵ ὑπερον δὲ ἐξέδουν
 πρὸ τοῦ θαλάμου, ὡς περ καὶ ⁸⁶ κόσκιον ἡ παῖς
 38 ἔφερε, σημεῖα ὡς εἰκὸς αὐτουργίας. * καὶ ⁸⁷ τὸ
 μὲν ἔργον ὁμοῦ, καὶ ἡ εὐρτή, γάμος. ἡ δὲ ⁸⁸ πρὸ
 γάμου θυσιά, προτέλεια, καὶ ⁸⁹ προγάμεια. οὐ-
 τω δ' ἀν' καλοῖτο καὶ τὰ πρὸ γάμου δῶρα. ⁹⁰ προ-
 τελεῖσθαι δὲ ἐλέγοντο οὐ μόνον αἱ νύμφαι, ἀλ-

lum, qua Sponsa prodit, & retegitur,
 sic vocatur. verum & munera, a Sponso
 huic collata. quæ etiam προσφθεγκτήρια.
 Et Virginitatis munera, quæ pro virgini-
 tate amissa dantur, Agias Comicus dicit.
 Virginem porro nulla recipientem sponfa-
 lia, Ἀνάεδνον appellabis, secundum Ho-
 merum. * Matrimonii vero locus, thala- 37
 mus est. quemadmodum ubi habitabat Vir-
 go, Παρθενίαν. & ipsum opus, virginita-
 tem custodire dicitur. Amiculum vero
 Sponsæ, πεplus, seu flameum sponfale.
 Sed velum lectum ambiens, cortina. Sed
 carmen nuptiale, Hymen, & Hymenæus.
 Unde a Poëtis Hymenæi expers, Innupta
 dicitur. Et ὑμνῆσαι, id est, Hymenæ-
 um canere. & cantus ad tibiam, nuptia-
 lis. Pistillum vero ante thalamum alliga-
 bant, sicut & famula cribrum ferebat, sig-
 na nimirum industriæ ad opera. * Ipsa 38
 vero res, & festum, nuptiæ vocantur.
 Sacrificia autem ante nuptias facta, pri-
 mordialia vocantur, & antenuptialia. sic et-
 iam munera, ante nuptias data nuncupan-
 tur. Initiari vero non modo Sponsæ, sed

do, quoniam hujusmodi dona eo die, quo sponsa
 revelabatur ab amicis, domesticis & ipso sponso con-
 ferebantur. Eadem ab ὅπτομαι video, ὀπτήρια. & a
 προσφθεγκήριαi, alloquor, προσφθεγκτήρια vocabantur.
 Quamvis sint, qui προσφθεγκτήρια eadem, quæ δια-
 παρθένια, esse puent. Dicuntur eadem & ἱπαύλια,
 & θεώρητα. vid. *Cassim* (XXI, 26. & XXVIII, 18.)
 GUALTH.

71 Ἐκκαλύπτει] *Quis* ἐκκαλύπτει; adscriptis *Hent.*
Sterphanus. & dein: ἵσως, τις νύμφην, ut scilicet τις
 pro τὴν legamus. Verum illud τὴν etiam in MS. &
 forte ἐκκαλύπτει de sponso vel viro accipiamus, cujus
 id officii. Alias & hæc *Hent. Sterphanus* adnotavit:
*Ναὶ ἀπεία ἐστὶ κεκαλυμμένη ἡτὸς κοησιστὶς ἐξ Ἰου-
 λιο ἐν ἄνυμφοι 406. καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη πάνυ ἀκρι-
 βῶς ἐκκαλυμμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιχορηγίη. Lo-
 cus est non longe ab initio libelli istius, cohæretque
 cum his antecedentibus: ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυ-
 ναῖκες ὅλον τὸν κλιτήρα ἐκείνου ἐπέλαβον, αὐκ ὀλίγαι
 οὔσαι, καὶ ἐν &c.* JUNG.

72 Τὴν νύμφην] *Syll.* ἐκκαλ. τις νύμφ. SEB.
 Τὴν νύμφην] *Falckenburgius* ex MS. τὴν μορφήν.
 quæ lectio si probabitur, tum forte non opus erit il-
 lud τὴν in τις mutare, sed sub ἐκκαλύπτει ipsa νύμφη
 poterit intelligi.

73 Ἐπ' αὐτῇ] C. A. ἐπὶ αὐτῇ δ. KÜHN.
 74 Τὰ δὲ ἀνακαλ.] *Abelt* a C. A. nam post δῶρα
 est, ἀ καὶ π. ἐκάλου. KÜHN.

75 Καὶ διαπαρθένια] In margine C. A. usque ad
 κωμικός. KÜHN.

Καὶ διαπαρθένια] MS. αὐτίως καὶ διαπ. δ. JUNG.
 76 ὠνόμασεν Ἀγίας] C. A. ὠνόμασε δὲ Ἀμφίας ὁ
 κ. C. V. etiam legit Ἀμφίας. KÜHN.

77 Ἀγίας] Vid. *Cassim.* in *Athen.* lib. III. c. 10.
 SEB.

Ἀγίας] MS. Ἀμφίας. Est sane *Agias* nomen cu-
 jusdam Comici apud *Athen.* & *Clem.* & *Euseb.* de quo
Cassim. III. *Athen.* 10. & a quo alium hunc *Pollucis*
 putat idem. Sed mendam forte prodit MS. noster,
 in quo clare Ἀμφίας scribitur, posset itaque suspicari
 quis forte Ἀμφίος legendum, qui a nostro laudatur
 'sarpus.' JUNG.

Ἀγίας] Codicum Scriptorum lectionem etiam ex

scripto Codice firmat *Falckenburgius*, qui similiter
 Ἀμφίας affert.

78 Ὀνομάσαι] Ὀνομάσας MS. JUNG.

79 ὡς περ ἵνα ἐτρέφετο] Marginale C. A. est legit-
 que ἵνα ἐτρέφετο, ubi educabatur, definit autem in παρ-
 θενεύεσθαι. KÜHN.

80 Ἐτρέφετο] Ἐτρέφετο pro ἐστρέφετο suspicabar
 legendum, quum primum hæc legerem. firmat MS.
 qui diserte habet ἐτρέφετο. habet veto & παρθενίαν. JUNG.

81 Τὸ ἔργ.] MS. τὸ δ. JUNG.

82 Ἐανός] MS. ἑανός. JUNG.

83 Καλύπτρα] De calyptra vid. *Mensch.* Comm. in
Lycophr. ad v. 337. JUNG.

84 Ὑμνῆσαι] C. V. ὑμῆσαι C. A. ὑμῆσαι ἄσαι.
 KÜHN.

Ὑμνῆσαι] Pro ὑμῆσαι, MS. ὑμῆσαι ἄσαι. vel ipse
 MS. noster egregias lectiones nobis largitur: vel ad
 istas nobis auctor est: quod verum esse, in Docto-
 rum Virorum ingenio situm est, qui porro abs se o-
 peram Nostro dabunt, ubi nos plerumque illo & e-
 ruditione defecti fuimus. Hic ago emendandum: ὑ-
 μεναῖῆσαι. Juvat nos optimus *Etymologus* in ὑμεναῖος,
 qui ait non certe tantum ἐπὶ τρίτης συζυγίας dici ὑ-
 μεναῖον, pro τὸ ἄδειν τὸν ὑμεναῖον. Sed & ἕκτα ὑ-
 μεναῖα, πρώτης συζυγίας. erit itaque hoc nostrum ab
 ὑμεναῖα. JUNG.

85 Ὑπερον δὲ] Marginale iterum usque ad αὐτουρ-
 γίας in C. A. KÜHN.

86 Κόσκιον] Margo C. A. κοδομίον cum quo con-
 sentit C. V. quod idem est quod φρύγιστρον *frigidarium*
 vid. infra X, 109. KÜHN.

Κόσκιον] MS. κοδομίον habet, pro κόσκιον. quod
 quid fuerit, habes infra VI, 64. H. *Sterph.* alias hic
 adscriptis propter verbum αὐτουργίας credo *Luciani*
 verba: δὲ δεξιᾷ αὐτῶν αὐτουργεῖν. quæ & in ipsius The-
 sauro habes. JUNG.

87 Τὸ ἔργον] Infra III, 44. SEB.

88 Προγάμου] Dividenda vox πρὸ γάμου ut extat
 in C. A. KÜHN.

Προγάμου] Emenda πρὸ γάμου. ibidem MS. habet
 προτέλεια καὶ προγάμια. JUNG.

89 Προγάμια] P. προγάμια. SEB.

90 Προτελεῖσθαι] MS. προτελεῖσθαι. JUNG.

& Sponsi dicebantur. Tum etiam matrimonium, Τέλειος appellabatur. & Initiati, qui matrimonium inierant. unde etiam ipsa copulatio, Ἡρατέλεια vocatur, a Junone. hanc enim in primis illis sacrificiis Virgines placabant, Dianam quoque, & Parcas. comae vero primitias tunc Deabus Virgines ferebant. * Sed ea quae Virgo nupsit, πρωτόποισι vocatur. quod nomen in Imperatoris Legibus scriptum est. quam & Theopompus Comicus, Πρωτόπειρον nominavit. Sed προαύλια dicitur dies nuptias praecedens. dies autem post nuptias, reportia. Et ἀπαύλια, dies in qua Sponsus in Soceri aedibus cum Sponsa concumbit.

λά και οί νυμφίοι. και 91 τέλος, ο γάμος ἐκαλεῖτο. και 92 τέλειοι, οί γεγαμηκότες. διὰ τοῦτο και 93 Ἡρα τελεῖα, ἡ 94 ζυγία. 95 ταῦτη γὰρ τοῖς πρωτελείοις 96 προτέλου τὰς κόρας, και Ἀρτέμιδι, και Μοίραις. και τῆς 97 κόρης δὲ τότε ἀπῆρχοντο ταῖς 98 θεαῖς αἱ κόραι. * ἡ δὲ ἐκ παρθενίας τινὶ 39 γεγαμημένη, πρωτόποισι ἐκαλεῖτο. 99 γέγραπται δὲ τοῦνομα, 100 τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ. 1 και πρωτόπειρον δ' ὠνόμασε Θεόπομπος ὁ κωμικός. 2 προαύλια δὲ, ἡ πρὸ τῶν γάμων ἡμέρα. 3 ἐπαύλια δὲ, ἡ 4 μετ' αὐτήν. 5 και ἀπαύλια δὲ, ἐν ἧ ὁ νυμφίος εἰς τοῦ πενθεροῦ 6 ἀπὸ τῆς νύμφης ἀπαυ-

91 Τέλειος appellab.] Ὡς τελῶν πρὸς τὸν βίον τὸν ἀνθρωπίνον. Et τέλειος *firmiter*, qui in nuptiis cultus matrimonii curam gerebat. Sic & ἦμο τελεῖα. Τέλειος quoque, ut *videtur* in Commentariis docet, apud *Plutarchum* legitur pro eo, qui uxorem habet. Sunt & προτέλειοι εὐχαί, preces, quae ante nuptias cum sacrificiorum oblationibus peragebantur. GUALTHER. Explicat nonnulla hujus materiae *Calvus Rhodig.* quoque *Lecl. Antiq.* XXVIII, 24. SEB. 2.

Τέλειος] Leg. τέλος ὁ γάμος *Eustath.* in *Iliad.* p. 881. *Aeschylus* in *Diris.* τέλος γαμηλίον, confer cum *Hesych.* in δῆμος ἡμιτελής *Homeri Iliad.* 2. v. 701. in eis τέλος, in γάμων, in ἴδη *Phanor.* in τέλος *Proclum* in *Hesiod.* & alios plures. KÜHN.

92 Προτέλειοι] Leg. τέλειοι οἱ γεγαμηκότες. iterum vid. *Hesych.* in δῆμος ἡμιτελής, & ita legit etiam C. V. Ethnici etenim de conjugio loquebantur tanquam de statu perfectionis. KÜHN.

Προτέλειοι] MS. τέλειοι simpliciter, non προτέλειοι, recte. iisdem verbis *Hesychius*: Τέλειοι οἱ γεγαμηκότες. JUNG.

Προτέλειοι] Vulgatum προτέλειοι hic locum non habere jam & *Falckenburgius* viderat, qui transverso calamo illud initiale προ in codice suo signavit.

93 Ἡρατέλεια] Mallem divisim, Ἡρα τελεῖα, & πῶς ταῦτη scil. Ἡρα, perinde ut *Artemidi* και *Μοίραις*, tamen si conjunctim citet *Gyrald.* quem vid. tom. I. fol. 115. SEB.

Ἡρατέλεια] In C. A. Ἡρα supra ascriptum, τέλεια vero in textu est, ita *Aeschylus* in *Diris* fidem conjugalem vocat Ἡρας τελεῖας και Διὸς τελεῖου πιστώματα. *Aristoph.* in *Thestoph.*

Ἡραν τε τελεῖαν
μέλψαμεν ὡς περ εἰκός.

Pausanias in *Arcadicis* inter ἐπικληθεῖς *Ἡμονίς τελεῖαν* quoque recenset. confer *Plutarch.* in *quest. Roman.* *Suid.* in τελεῖα. KÜHN.

Ἡρατέλεια] Hæc egregie, audeo dicere, ex MS. restituere possumus: fuit enim illud mendosum Ἡρατέλεια & magno viro fraudi in suis Poëticis. MS. sic habet hunc versum perscriptum: και Ἡρατελεια, ἡ ζυγία. ταῦτη γὰρ. Scribe, nil verius: Ἡρα τελεῖα & cetera, ut in MS. *Suidas* in τελεῖα Ἡρα τελεῖα, και Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρῶτόνεις ὄντες τῶν γάμων. *Aristophanes* *Thestophorizans.*

Ἡραν τε τὴν τελεῖαν,
μέλψαμεν ὡς περ εἰκός
ἡ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἡμ-
παίξει τε, και κλῖδας γάμου φυλάττει.

Sed hæc jam in vulgus nota. ut etiam ζυγία, quæ *Cinxia* Latinis, ἦμο inquam, cui, ut Poëta canit, vincula *regalia curæ.* JUNG.

94 Συζυγία] C. V. ζυγία. recte. *jugalis*, quæ & ζυξίδια. huc refer *zygiam* i. est nuptialem tibiam apud *Arulej.* lib. IV. *Metam.* confer & *Brodeum* in

Græca Epigrammata lib. III. pag. 333. KÜHN.

95 Ταῦτη] Margo C. A. hæc habet legitque recte ταῦτη, huic enim in sacris ante nuptias virgines primum consecrabantur, *initabantur* ut pronuba scilicet. pertingit autem hoc marginale ad ἡ δὲ ἐκ init. *Segm.* seq. KÜHN.

96 Προτέλου] C. A. margo habet προτέλιζον, ita & C. V. & eodem recidit quidem, sed *Græcia* antiquæ non est hoc vocabulum. KÜHN.

Προτέλου] Προτέλιζον MS. de hoc ritu vide & *Wagner* ad *Reimon.* in illa: *οὐκ εὐνοῖται νομιστῆ?* *H. Steph.* hic adscripsit: *κουριδίη ἄλοχος, Ὀμηρος.* apud quem quidem *Γλ. u.* & *Ὀδυσ.* ξ. sic junctim legas. JUNG.

97 Κόρης] MS. mendose κώραις. JUNG.

98 Θεαῖς] MS. θεαῖς. JUNG.

99 Γέγραπται] Abest a C. A. usque ad νόμῳ. KÜHN. *Γέγραπται*] In MS. desunt γεγρ. δ. τ. τ. β. v. *H. Stephanus* hic: οἱ βασιλέως νόμοι. *Xenoph.* *Oecon.* Sed tu *Casaubonum* vide VI. *Athen.* 6. JUNG.

100 Τῷ τοῦ βασ. νόμῳ] *Casaub.* in *Athen.* lib. VI. cap. 6. fit mentio etiam infra VI. 35. SEB.

1 και πρωτόπειρον] C. A. addit, δὲ λέγουσι προαυλία δὲ & C. ἡ δὲ μετ' αὐτὸν ἐπαύλια, manet tamen etiam accentus in antepenultima, quo innuitur vocem *διφορεῖσθαι.* KÜHN.

και πρωτόπειρον] Desunt sequentia in MS. δ' ὄν. Θ. ὁ κ. & loco eorum MS. tantum δὲ λέγουσι. JUNG.

2 Προαύλια] MS. προαύλια. De his nuptiarum diebus vide *Scalig.* III. poët. 101. ibi multa rara ille rarus vitorum. vide & *Hosot.* observ. ad tit. nupt. c. 13. Prolixe etiam *Stephanus* de ἀπαυλίοις & ἐπαυλίοις in verbo ἀπαυλιζομαι. ubi nota & alia loca *Hesych.* *Etymol.* *Pausan.* ubi ἀπαύλια & προαυλία, παροξυτόως, quasi de die scribuntur. qui si MS. nostrum *Pollucem* vidisset, vulgati auctoritate illam scripturam non improbasset ita omnino forte. Docti itaque viri hæc excutient, annon ἀμφοτεροσμός scripturæ quæ invenitur queat tolerari, ut in aliis. JUNG.

Προαύλια] *Falckenburgius* deleto accentu antepenultima in penultima illum transfudit. sequentes quoque duas voces ἐπαύλια & ἀπαύλια eodem accentu signavit, relicto tamen simul accentu priori, *διτογραφῆσθαι* forsitan illa innuens.

3 Ἐπαύλια] De hac & sequente voce prolixè differt *Henr. Stephan.* in ἀπαυλιζομαι, quo cupidum lectorem remitto. SEB.

4 Μετ' αὐτήν.] MS. μετ' αὐτὸν. puta γάμον. JUNG:

5 και ἀπαύλια] Margo C. A. ἀπαύλια δὲ ἐν ἧ ὄν. εἰς τὸ τοῦ πενθεροῦ. ultima εἰς τὸ τοῦ sunt & C. V. in *Glossis Veterum,* *τεροῖα,* τὰ ἐπαύλια. KÜHN.

και ἀπαύλια] ἀπαύλια MS. JUNG.

6 Ἀπὸ τῆς ν. u.] *A sponsa* secubat, id sane quod *Interpres* voluit non video quomodo ex verbis istis exculpi possit. KÜHN.

λίζεται. οἱ δὲ, καὶ τὰ δίδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ
 40 καλοῦσιν ἀπαυλία. * 8 ἢ δὲ ἀπαυλιστήρια χλα-
 νίς, ἀπὸ τῆς νύμφης τῶ νυμφίῳ ἐν τοῖς ἀπαυ-
 λίοις 9 πέμπεται. ὁ δὲ καλούμενος 10 παράνυμ-
 φος, νυμφευτῆς ὀνομάζεται, καὶ πάροχος. 11 ἐ-
 πὶ ζεύγους δὲ 12 τὰς νύμφας, ὡς ἐπιτοπολὺ με-
 τήσαν. εἰ δὲ πεζῇ 13 ἀφικνεῖτο ἡ νύμφη, 14 χα-
 μαίπους ἐλέγεται. 15 ὅταν δὲ παροχήσῃται εἴπωσι,
 41 πάροχος ἔσομαι λέγουσιν. * 16 ὁ δὲ ἄγων τὴν
 νύμφην ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οἰκίας, νυμφαγωγός,
 17 ὅποτε μὴ ὁ νυμφίος μετήει. 18 οὐ νεόμιστο δὲ
 μετιέναι τοὺς δευτερογαμοῦντας. ἢ δὲ διοικουμένη

nonnulli vero etiam munera Sponsæ data,
 hoc nomine vocant. * Ἀπαυλιστήρια ve-
 ro vestis est, quæ Sponso a nova Sponsa
 eo die dono mittitur. Quem porro alii
 Paranympum vocant, etiam Pronubus no-
 minatur, & Parochus. Sed rheda ple-
 runque transvehabantur Sponsæ. Quæ
 autem pedes tranibat, Humipes vocabatur.
 Cum autem παροχήσῃται dicunt, se
 Paranympum futurum esse promittunt.
 * Sed qui Sponsam e Patris ædibus dedu-
 cit, Sponsæ ductor dicitur, cum scilicet
 Sponsus ipse non transit. Bigamos autem
 transire solenne est. Mulier vero, ea quæ

7 Καὶ τὰ] C. A. κατῆ unde factum est καὶ τὰ δ.
 δ. Kühn.

8 Ἡ δ' ἀπαυλιστήρια] C. A. margo ἢ δὲ ἀπαυλιστήρια
 in textu, margo vero ἀπαυλιστήρια χλαμύς. (V. C.
 ἀπαυλιστήρια.) in πέμπεται definit margo. Kühn.

9 Ἡ δ' ἀπαυλιστήρια] In MS. ita legitur: ἢ δὲ ἀπαυ-
 λιστήρια χλαμύς, ἀπαυλιστήρια χλαμύς παρὰ τῆς νύμ-
 φης ἐν τοῖς ἀπαυλίοις τῶ νυμφίῳ πέμπεται. JUNG.

9 Πέμπεται] *Falckenburgius* post πέμπεται sequen-
 tia Codici suo inferenda paginæ fini adscripsit: καὶ
 τὰ μὲν νυμφίῳ τότε ἐν τῇ τοῦ πενθεροῦ παιδίῳ ἀμφι-
 θαλιεθῆλυ συγκατακλίνεται τῇ δὲ νύμφῃ ἐν τοῦ γαμ-
 βροῦ. Quæ an in MS. invenerit, non habeo di-
 cere.

10 Παράνυμφος] Α. παράνυμφος. *Euflath.* παρανυμ-
 φος, *Iliad.* fol. 516. Sic autem ait: ὅτι ὁ παράνυμ-
 φος εἰκαίστερον οὗτω λέγεται ὀρθότερον γὰρ ἐστὶ παρα-
 νυμφίον καλεῖσθαι τὸν συναπάγοντα τῶ νυμφίῳ τὴν νύμ-
 φην ἢ πεζῇ, ἢ ἐφ' ἀμάξης, ὡς παρ' Ἀθηναίους, ἐφ' ὧν
 καὶ πάροχος καλεῖται & C. SEB.

Παράνυμφος] C. A. παράνυμφος. Kühn.
 Παράνυμφος] MS. παράνυμφος. quemadmodum &
Hesychius. quamvis id εἰκαίστερον οὗτω λέγεσθαι *Eu-
 flathio* videatur. JUNG.

Παράνυμφος] *Euflathio* ex scripto Codice *Fal-
 ckenburgius*, & ita præter *Hesychium* etiam *Etymologus*,
 quem vide in *Armosteio* μέλος. *Glossæ* quoque, Παρά-
 νυμφος, *Pronuba*, *Auxilix pronubus*.

11 Ἐπὶ ζεύγους δὲ] *Lucian.* in Symposio vel Lapi-
 this, loquens περὶ τοῦ νυμφίου, qui vulneratus domum
 revēhebatur: ἐπὶ τὸ ζεύγους ἀνατεθείς ἐφ' οὗ τὴν νύμ-
 φην ἀπάξειν ἔμελλον. *Tom.* IV. pag. 379. SEB.

Ἐπὶ ζεύγους δὲ] MS. ita: ἐπὶ ζ. γὰρ τὰς νύμφας,
 ὡς ἐπιτοπολὺ μετήσαν: recte mi fallor, mutavit qui
 non intellexit, accesserant. vide quæ infra ad X, 33.
 ubi *Pollux* id κλιῖδα vocatum τὸ καταστρωνόμενον su-
 per eo nuptialium curru indicat: quem locum vide. Spon-
 sam scilicet inter parochum & sponsum collocari so-
 litam. Male enim profecto ceperunt illi, qui obser-
 vationes ad veterem ritum nuptiarum conscripserunt,
 quum tradere audeant *Pollucem* scribere, eum qui co-
 mitaretur sponfam curru vehementem fuisse dictum πά-
 ροχον: qui vero pedibus iter peragebat, eum χαμαίπο-
 दा dictum: utroque autem communi nomine νυμφα-
 γωγός, nunquam hoc dixit *Pollux*, nec illi in men-
 tem venit. χαμαίπους enim ipsa sponsa dicta, quæ
 se pedibus suis portabat in domum mariti: ut credo
 pauperiores solebant. & supra diserte Noster II, 195.
 χαμαίπους ἐκαλεῖται δὲ οὕτως ἢ οὐκ ἐπὶ τοῦ ζεύγους
 κομιζομένη νύμφη πάροχος vero alius erat a νυμφα-
 γωγῷ, illeque cum νυμφίῳ sponfam medio locatam
 deducebat, ut Noster infra X, 33. docet. Alter vero
 νυμφαγωγός tum necessarius erat, quum sponsum se-
 cundo nuberet, ut Noster *Segm.* seq. docet. Tum e-
 nim sponsum non deducebat, sed ejus loco nympha-
 gogus: quamvis interdum hæc confundi non nesciam.

Ita enim *Lucianus* in *Herodoto* sive *Etione*, de *Ro-
 xanes* ad *Alexandrum* deductione: πάροχος δὲ καὶ νυμ-
 φαγωγός Ἡφαιστίαν συμπάριστη. Legissent saltem
Hesychium, cujus verba clara *Segm.* seq. adscribam.
H. Steph. hic ex *Luciani* Symposio vel *Lapithis* locum
 de hoc more adscripsit, ubi loquitur *Lucianus* περὶ
 τοῦ νυμφίου, qui vulneratus domum reduecebatur ἐπὶ
 τοῦ ζεύγους ἀνατεθείς ἐφ' οὗ τὴν νύμφην ἀπάξειν ἔμε-
 λον. est non longe a fine istius libelli. JUNG.

12 Αἱ νύμφαι] MSS. τὰς νύμφας. SEB.

Αἱ νύμφαι] C. A. & V. γὰρ τὰς νύμφας. α. ε. με-
 τήσαν. Kühn.

13 Ἀφικνεῖται] C. A. ἀφικνεῖται, ut & *Interpres* le-
 git. Kühn.

Ἀφικνεῖται] MS. ἀφικνεῖται, aptius. JUNG.

14 Χαμαίπους] MS. χαμαίπους. & ὅτ' ἀν παροχή-
 σῃται εἴπωσιν. Locum *Pollucis* de deductione spon-
 si adducit & *R. Fortnerius* III. rer. quotid. 29. JUNG.

15 Ὅταν δὲ] Abest a C. A. usque ad λέγουσιν *Segm.*
 seq. Kühn.

Ὅταν δὲ] Ad ὅταν δὲ παρ. *H. Stephanus* adposuit
 crucem, & addidit: videtur deesse quid. MS. non
 habet alia præter vulgata. JUNG.

16 Ὁ δὲ ἄγων] C. A. ὁ ἄγων. Kühn.

Ὁ δὲ ἄγων] Deest δὲ in MS. De his & *Hotom.* ob-
 serv. ad veter. rit. nupt. cap. 15. JUNG.

17 Ὅποτε μὴ ὁ νυμφ.] C. A. ὅποτε ὁ νυμφίος sa-
 cum sponsum accerseret sponfam vel traduceret, sed vi-
 detur μὴ excidisse, cum enim ipse sponsum accersit
 suam sponfam, tum hac in parte non indiget Nym-
 phagogo. nisi sponsum, & nymphagogus assederit
 in uno curru ut πάροχος, & sic μὴ possemus carere.
 Kühn.

Ὅποτε μὴ ὁ νυμφ.] MS. ὅποτε νυμφίος μετήει. quod
 considerabunt docti: est enim vulgato contrarium.
 Ego vulgatum rectum puto: nempe nymphagogus
 sponfam deducebat, vel adducebat, id enim hic με-
 τιέναι valere puto, ut & infra X, 33. si sponsum nu-
 bebatur secundo. alias hoc officium ad ipsum sponsum
 pertinebat. Clara sunt *Hesychii* verba, quæ addo, ne
 quis dubitet: Νυμφαγωγός ὁ μεταρχόμενος ἐτέρῃ νύμφῃ,
 καὶ ἄγων ἐκ τοῦ πατρὸς οἰκίας, α' (Syll. τῶ) πρότερον
 γαμμηκῶτι οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν διὸ ἀποστέλλουσι τῶν
 φίλων τινας διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγός τοῦ παρόχου
 καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις ὁ ἐπὶ τῶ ἔχηματι
 ἄμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμετος οἷον παράνυμ-
 φος. Mox MS. duabus vocibus δεύτερον γαμοῦντας.
 JUNG.

Ὅποτε μὴ ὁ νυμφ.] Voculam μὴ punctis subnota-
 vit *Falckenburgius* in Codice suo.

18 Οὐ νεόμιστο] Qui ad secundas nuptias transit,
 ille non solet sponfam accersere ipse, sed mittit ex
 amicis aliquem, qui hoc officio fungatur, vid. *Pha-
 nor.* in *Nυμφαγωγός* & *Νύμφαι*, hæc in C. A. mar-
 gini debentur, ubi legitur τοὺς δεύτερον γαμοῦντας,
 quod de viduo æque ac vidua intelligi potest. So-

ad nuptias pertinent gubernans, nuptiarum, & thalami Administratrix dicitur. Pronuba autem, & προμνήστρια dicitur. Quæ vero bellaria pinfit, & ea quæ ad sacrificia spectant, administrat, δημιουργός vocatur. Omnium autem eorum, quæ epulas attinent, procurator, Στρωκτορ. Sponsam vero nutriens, Nutrix dicitur. Et quæ

τὰ περὶ τὸν γάμον γυνή, νυμφεύτρια. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ ¹⁹ θαλαμεύτρια. ²⁰ ἡ δὲ προμνήστρια, καὶ προμνηστρία ἐκαλεῖτο. ἡ δὲ τὰ πέμματα μάττουσα, καὶ ²¹ τὰ περὶ τὰς θυσίας διοικουμένη, δημιουργός. ὁ δὲ πάντων τῶν περὶ τὴν ἐστίασιν ἐπιμελούμενος, ²² τραπεζοποιός. ἡ δὲ τροφὸς τῆς κόρης, ²³ τίθνη· καὶ ἡ γάλα παρέχουσα, ²⁴ τίθνη, καὶ μαῖα. * καλεῖται δὲ τις τῶν τοῦ νυμφίου ⁴² φίλων καὶ θυρωρός, ²⁵ ὁ ταῖς θύραις ἐφεστηκώς, καὶ εἰργων τὰς γυναικας βοηθεῖν τῇ νύμφῃ βοώση. ἡ δὲ ἐπὶ γάμῳ θυσία ἐν τοῖς ²⁶ φράτορσι, ²⁷ γαμηλία. καὶ τὸ ἔργον, ²⁸ γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν. τὸ δὲ τῆς παρθενίας ἀφελεῖσθαι, ²⁹ διακορῆσαι ³⁰ λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης, οὗτός με διεκόρησεν οὖσαν ἐπτέτιν. ³¹ καὶ διαπαρβενεύεται, Ἡρόδοτος εἶπε. καὶ διαπαρβενευμένη,

lent enim Ethnici bigamis minus honoris exhibere, quam θεογάμοις. Kühn.

19 Θαλαμεύτρια] De θαλαμειστρίαις vid. *Wouwenen* ad *Petron.* in illis: *thalaminisque incesta exornaverant veste.* JUNG.

20 Ἡ δὲ προμνήστρια] A. ἡ δὲ πρ. καὶ προμνηστρία. *Pal.* excusis fuiliter. *Fr. Sylb.* ad oram sui libri: ἴσως προμνηστρία, quæ vox apud *Xenoph.* lib. II. *Memorab.* fol. 754. ubi recte de pronubis: τὰς ἀγαθὰς προμνηστρίας μετὰ μὲν ἀληθείας τὰ γυναικὰ διαγγελλούσας, δεινὰς εἶναι συναγεῖν ἀνθρώπους εἰς κηδῖαν, ψευδομένης δὲ οὐκ ἀφελεῖν ἐπαινούσας. SEB.

Ἡ δὲ προμνήστρια] C. V. ἡ δὲ προμνήστρια καὶ προμνηστρία, quæ utraq; lectio recepta est in textum in C. A. ἐκαλεῖτο margo tantum habet. Kühn.

Ἡ δὲ προμνήστρια] Ad hunc locum *H. Steph.* ita notavit: *Nota diversitatem in accentu solum, nisi sit error.* adposuit dein conjecturam: ἴσως, προμνηστρίς. Scilicet pro altero προμνηστρία. Mihi etiam quum primum legi locus visus non est sanus: & inciderebat forte legendum ἡ δὲ προμνηστρία καὶ μνήστρια ἐκαλεῖτο. quo me inducebat locus superior III, 31. οἱ δ' Ἀττικαὶ καὶ μνηστρίαν τὴν προμνηστρίαν καλοῦσιν. Ceterum noster MS. ita hic habet: ἡ δὲ προμνήστρια, καὶ προμνηστρία ἐκαλ. Critici de his & ceteris legitimum ferent iudicium. JUNG.

21 Τὸ περὶ τὰς θ.] C. A. καὶ τὰς θυσίας διοικουμένη δ. vid. *Athenaus* lib. IV. *Deipnos.* c. XXI. & ἐ-*bi Casaub.* *Schol.* *Aristoph.* in *Equit.* δημιουργός δὲ ἐ-*κάλουιν*, καὶ τὰς νῦν καλουμένας ὑπομνηστίδας, τοῦτέστι τὰς παρεστώσους τῇ νύμφῃ γυναικας. de *τραπεζοποιῶ* etiam *Athenaus* I. c. Kühn.

22 Τραπεζοποιός.] C. A. ὀνομάζεται ἡ δὲ τροφὸς τῆς κόρης τίθνη κ. μ. Kühn.

Τραπεζοποιός.] De *τραπεζοποιῶ* vide *Wouwenen* ad *Petronii* illud: *struitor improprie cibum.* JUNG.

23 Τίθνη καὶ ἡ &c.] Desunt in MS. τίθνη καὶ ἡ γάλα παρέχουσα. De τίθνη vero τίθνη, μαῖα, vide *Nipperf.* ad lib. I. *Ecllog.* *Rhymichii* in *μάμμιν.* JUNG.

24 Τίθνη] Vid. supra II, 163. SEB.

25 Ὁ ταῖς θύραις ἐφεστηκώς, καὶ εἰργων] C. A. margo hæc habet, legit autem una cum *Cod. Voss.* ὅς ταῖς θ. ἰ. εἰργων. dein C. A. solus. τὰς γυναικας τῇ νύμφῃ βοώση βοηθεῖν. ubi desinit margo. θυρωρός in genere est servus ad limina, *Atticus* famulus ut in *Glossis* redditur. Kühn.

Ὁ ταῖς θύραις ἐφεστηκώς, καὶ εἰργων] De hoc ritu & *Wouwenen* ad *Petron.* ibi: *consedimus ante limen thalami.* & *Brodans* ad lib. III. *Antholog.* c. 12. non longe ab initio: Ceterum MS. hæc ita habet: ὅς ταῖς θύρ. ἐφ. εἰργων τ. γ. τῇ νύμφῃ βοώση βοηθεῖν. JUNG.

26 Φράτορσι, γαμηλία.] MS. φράτιρσι, γαμηλία. JUNG.

27 Γαμηλία.] A. γαμηλία. qua voce appellantur festa nuptialia. γαμηλία θύειν sacrificare pro felici matrimonio. *Stuckrius* de *Sacr. Gentil.* fol. 53. sed, quo hic significato, paroxyt. apud *Demosth.* contra *Eubul.* fol. 541. & iterum ead. orat. circa finem. Et *Or.* in eum *Schol.* γαμηλία ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις δωρεὰ, ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. *Donum quod ob nuptias Curialibus datur, aut uxorem ad Curiales introducit.* Cujus ipsius descriptionis *Dictionum Gramm.* Auctorem facit *Suidas*: cui & παροιμία γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν. SEB.

Γαμηλία.] *Isæus* *Orat.* II. οὕτε γαμηλίαν εἰσένεγκεν ὁ θεός. quod repetit infra p. 405. *nuptialem hostiam tribulibus dare* pro uxore legitima, & ita illam referre in catalogum tribus. *Hesych.* Γαμηλία, φερὴ εἰς γάμον καὶ παρασκευὴν δείπνου, ὃ τοῖς φράτορσιν ἐποιεῖ ὁ γαμῶν. ita enim legerem h. l. Kühn.

Γαμηλία.] De γαμηλία (sive γαμηλία illa sacrificia dicta fuerint, ut noster MS. habet) & *Etymologus* etiam in γαμηλία, & *Hesychius.* vide doctiss. *Mentf.* ad *Lycorh.* v. 323. ad illa γαμηλίους θυλάς, quæ & *Etymologus* in γαμηλία laudat. meminit & noster infra VIII. 107. ubi γαμηλίαν noster MS. etiam habet, sc. θυσίαν. JUNG.

28 Γαμηλίαν] Γαμηλίαν MS. vide de hoc proverbio *Suidas* in γαμηλία. JUNG.

29 Διακορῆσαι &c. διαπαρβ.] De his vide *f. a Wouwenen* ad *Petron.* in illa: *Devirginetur Rappichis nostra.* *Artemidor.* II. *Oniroc.* 70. γυναικὰ διακορουμένην vocat. JUNG.

30 Λέγουσιν] MSS. λέγουσι δὲ ὡς Ἡρόδ. διαπαρβενεύεται. Sic autem is de *Adymachidis* lib. IV. fol. 175. τῷ βασιλεῖ μούνοι τὰς παρθένας μελλούσας συνεικέειν ἐπιδεικνύουσι ἡ δὲ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γίνηται, ὑπὸ τούτου διαπαρβενεύεται. vid. *Joan. a Wouwenen* in *Satyr. Petron.* *Arb.* p. 199. SEB.

Λέγουσιν] C. A. καὶ ὡς Ἡρόδοτος διαπαρβενεύεται καὶ δ. κ. δ. καλοῦνται δὲ καὶ δῶδες ν. καὶ στίφανοι καὶ ἡ λουτρά κ. λ. Kühn.

Λέγουσιν] *Sequentia* ὡς Ἀριστ. cum versu poetæ desunt in MS. Legitur vero in editionibus *Aristophanis* ὅσπερ με, & διεκορευσε, quod est a *διακορευεῖν.* Est enim iste versiculus in *Aristoph. Thesmophor.*

Ὅσπερ με διεκορευσε ἐπτέτιν οὖσαν. Vide itaque an ex *Polluce* sic scribendum, ὅσπερ με διεκορευσε οὖσαν ἐπτέτιν. certe ultimæ voculæ ni transponantur, metrum non constat. JUNG.

31 Καὶ διαπαρβ.] MS. καὶ διαπ. δι. JUNG.

³² καὶ διεπαρθένευσε, καὶ διαπεπαρθενευκότα. τὸ μὲν πρότερον, Διοκλῆς, τὸ δὲ δεύτερον, Ἄλεξις, οἱ κομικοί. * Ἀριστοφάνης Γλαύκῳ, Καλύψας καλύμματος τριβωνίῳ διεπαρθένευσα. καλοῦνται δὲ καὶ ³⁴ δᾶδες νυμφικαί, καὶ στέφανος, καὶ στολή. ³⁵ καὶ λουτρά τις ³⁶ κομίζουσα, λουτροφόρος. ³⁷ Ἀθήνησι μὲν, ἐκ τῆς ³⁸ Καλλιρρόης. εἰτ' αὖθις, ἐκ τῆς Ἐννεακρόνου κληθείσης. ἀλλὰ χόθι δὲ, ὅθεν ἂν καὶ τύχοι. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα, καὶ νυμφικὰ λουτρά, ³⁹ καὶ κλίνη τις ὀνομάζετο γαμική. καὶ ἕτερα παράβυστος, ἣ καὶ αὐτὴ στράννυται ἐν τῷ ⁴⁰ δωματίῳ, ὑπὲρ τοῦ ⁴¹ τὴν παῖδα μὴ ἀθυμῆσαι, ⁴² ὡς Ὑπερίδης ἔφη. * ⁴³ Ὀμηρος ⁴⁴ μέντοι, ⁴⁵ οὐ τὸ ἔργον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐστίασιν, ⁴⁶ γάμον ⁴⁷ καλεῖ.

Εἰλαπίν' ἢ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος ταῦτε γ' ἐστίν.

ὁ δὲ γάμος, καλοῖτ' ἂν καὶ ⁴⁸ συνδυασμός, καὶ σύνοδος ἀνδρῶς καὶ γυναικὸς, καὶ συνοικησις, ⁴⁹ καὶ σύνεργις, καὶ κοινωνία ἐπὶ παίδων σπορᾶ. καὶ γαμέτης μὲν, ὁ γήμας. καὶ ἀνὴρ, καὶ νυμφίος, καὶ ⁵⁰ ὁ συνοικῶν, καὶ ὁ πρὸς γάμον ἡγμένος. ἣ δὲ ⁵¹ νύμφη γαμετή, καὶ γυνή, καὶ συνοικῶσα, καὶ γεγαμημένη, καὶ τὰ ὅμοια. * καὶ γῆμαι μὲν, ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς λέγεται. γήμασθαι

virginata. Et Virginitatem imminuit, & virginitate spoliatum: prius quidem illud Diocles, hoc autem posterius Alexis, Comici dixerunt. * Aristophanes in Glauco, Veste tectus lacera devirginavi. Dicuntur etiam quædam faces nuptiales, corona, & stola. Et quædam Mulier lavacra ferens, Aquigerula. Athenis quidem ex Callirrhoë fonte, postea ex eo quem Enneacruron vocant. alibi vero undecunque libuerit. vocantur autem hæc, lavacra sponsalia. Quidam vero lectus, nuptialis. alius vero, absconditus vocatur. qui & ipse in domo sternitur, ne Puella animum despondeat, ut Hyperides inquit. * Homerus autem non modo rem ipsam, sed & convivium, nuptias vocat:

Magnificum et nuptiale convivium, quoniam publica collatio non est.

Matrimonium porro & conjugatio, Viri & Mulieris congressus, cohabitatio, copulatio, communicatioque in Liberorum generationem dicitur. Maritus vero vocatur, qui duxit, vel Vir, Sponsus, cohabitans, ad nuptias perductus. Sponsa vero, Uxor, Mulier, cohabitans, Nupta, & his similia. * Et ducere, de Virgine nubere vero de Muliere dicitur, non

³² Καὶ διεπαρθένευσε] Inversim MS. διαπεπαρθενευκότα καὶ διεπαρθένευσε, quæ sequuntur desunt usque ad καλοῦνται Segm. seq. JUNG.

³³ Καλύμματος τριβωνίῳ] Forte καλύμματα τριβωνίου, Syll. SEB.

Καλύμματος τριβωνίῳ] Ad Aristophanis versum H. Steph. suam conjecturam adposuit hanc: ἴσως καλύμματα τριβωνίου. JUNG.

³⁴ Δᾶδες νυμφικαί] De his hinc & Jac. Nicolaus VIII. Epiphyl. 27. νυμφικὴ δαδουχία Achill. Tat. lib. I. νυμφικαὶ λαμπάδες Heliodoro lib. II. & lib. IV. δᾶδες γαμήλιοι eidem lib. X. & περιφραστικώτερος lib. II. δᾶδες αἱ τὸ γαμήλιον ἐκλάμψασαι φῶς. Sed quis faces istas accendebat? an pater sponsi vel sponsæ? videtur id suadere Achill. Tat. lib. II. ubi de Hippie, qui filio suo filiam ex alia uxore desponsabat, tristi somnio: ἰδοῦν ἄγχι τῶν γάμων. ἣ δὲ αἴψαντος αὐτοῦ τὰς δᾶδας ἀποσβεσθῆναι τὸ πῦρ &c. JUNG.

³⁵ Καὶ λουτρά] MS. καὶ ἡ λουτρά καμ. λ. vide de his & Rhodigin. XVIII. antiq. lect. 40. non recte infixit hæc verba Junius Adag. os duodecim salientium, qui hoc officium a Polluce putat attribui hic puero, ut apud Harpocrat. &c. (ut Hesych. Etymologum & Suidam, qui ex Harpocrat. ista descripsit) patet enim id attribui sexui sequiori hic. JUNG.

³⁶ Κομίζουσα] Alii mares pueros destinabant huic officio. Forte pueri sponsus sui sexus, & puella puellis fuerunt λουτροφόροι. Kühn.

³⁷ Ἀθήνησι] Ἀθήνησι, &c. usque ad ἐκαλ. desunt in MS. JUNG.

³⁸ Καλλιρρόης] Interpretes Callirrhoë & Enneacruron putavit distinctos esse fontes, cum liqueat vel ex uno Thucydidæ lib. II. unum eundemque fuisse fontem, quod & Valesius notat in Interpretate. Kühn.

³⁹ Καὶ κλίνη τις] C. A. καὶ δὲ κλίνη. τ. ω. ἡ μὲν γαμική, lectus genialis, ἣ δὲ παράβυστος. C. V. παράβυστος, sed Hesychius firmat vulgatam lectionem in

παράβυστος, quod enim de parvo lecto majori opposito dicit, id capiendum de lecto, cujus hic mentio fit. Kühn.

Καὶ κλίνη τις] MS. ita καὶ δὲ καὶ κλίνη τις ὀνομάζετα, ἡ μὲν γαμική ἣ δὲ καὶ παράβυστος, ἢ κ. α. στρόνυται &c. de hoc lecto vide Scaligerum patrem III. poet. 101. & filium Cusfig. in Propert. sub suam. JUNG.

⁴⁰ Δωματίῳ] MS. δωματίῳ & deinde νύμφην MS. pro παῖδα. JUNG.

⁴¹ Τὴν παῖδα] Τὴν νύμφην C. A. (ita & V.) post ἀθυμῆσαι sequitur Ὀμηρος δὲ &c. ubi in καλεῖ desinit marginale quod incipit Segm. præc. Kühn.

⁴² ὡς Ὑπερίδης ἔ.] Desunt ὡς Ὑπερ. ἔφη in MS. JUNG.

⁴³ Ὀμηρος] Homeri locus Odys. a, 226. (prior. ed. εἰλαπίνης γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρ. τοῦ ἐστίν.) vid. & Athen. lib. IX. fol. 362. SEB.

⁴⁴ Μέντοι] Pro μέντοι, MS. δὲ. JUNG.

⁴⁵ Οὐ τὸ ἔργον μόνον] Supra III, 38. SEB.

⁴⁶ Γάμον καλεῖ] Inverso MS. καλεῖ γάμον. versus deinde deest. in quo male antea vulgabatur, εἰλαπίνης γάμος, quod & H. Steph. ad oram cortexerat, ut editum vides. versus est 226. Ὀδυσσ. a. JUNG.

⁴⁷ Καλεῖ] Sequitur in C. A. ὁ δὲ γάμος καλοῖτο ἂν καὶ συνδυασμός. (C. V. συνοικασμός.) κ. σ. α. κ. γ. συνοικησις καὶ κοινωνία ἐπὶ παίδων σπορᾶ, καὶ γαμέτης μὲν ὁ γήμας ἀνὴρ νυμφίος, καὶ σ. &c. ἣ δὲ νύμφη γαμετή καὶ γῆμαι μὲν ε. τ. α. γῆμ. δ. ε. τ. γ. ἀλλ' οὐ γ. καὶ μέλλον γ. μελλονυμφίος. Kühn.

⁴⁸ Συνδυασμός] MS. συνοικασμός. JUNG.

⁴⁹ Καὶ σύνεργις] Desunt καὶ σύνεργις in MS. JUNG.

⁵⁰ Ὁ συνοικῶν] Deest ὁ ante συνοικῶν in MS. JUNG.

⁵¹ Νύμφη γαμετή &c.] MS. hoc ordine. νύμφη γυνή τε γαμετή, καὶ τὰ ὅμ. sine reliquis mediis. in quibus emenda γεγαμημένη. JUNG.

γαμ-

γαμηθῆναι. Qui vero ducere cupit, Spon-
sus futurus vocatur a nonnullis, ut & a
Phrynicho Comico. Quemadmodum &
Nuptura, futura sponfa dicitur. Melius
vero hoc est, quod Sophocles Μελλογά-
μον vocavit. quam etiam Τάλιδα nominat.
loquens de Hæmone sic: Utique dol-
ens futuræ sponfæ desponfatae propter
mortem Antigones, defraudarique sua
conjugæ dolens. Virum vero, Μελλόπο-
σιν vocavit.

δὲ, ἐπὶ τῆς γυναικὸς, ⁵² οὐ γαμηθῆναι. ὁ δὲ μέλ-
λων γαμεῖν, καὶ ⁵³ μελλονυμφίος, ⁵⁴ ὑπ' ἐνίων
ἐκλήθη, ὡς ὑπὸ φρυγίου τοῦ κωμικοῦ. ὡς περ ἢ
μέλλουσα γαμεῖσθαι, μελλονύμφη. ⁵⁵ βέλτιον
δὲ, ὡς ⁵⁶ Σοφοκλῆς ἀνόμασε, τῆς μελλογάμου.
ταύτην δὲ καὶ τάλιν καλεῖ λέγων ἐπὶ τοῦ Αἴμονος.
---- Ἄρ' ἀχνύμενος (μελλογάμου)
τάλιδος ἤκει ⁵⁷ μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν.
⁵⁸ μελλόποσιν δὲ, τὸν ἄνδρα ἀνόμασε.

* De inuptiis.

5.

* 59 Περὶ ἀγάμων.

46

Coelibes porro, vocant Inuptos. Spon-
salium vero, & matrimonii contempto-
rem, appellabis Puerorum Amatorem, &
muliebri horrentem commercium. quem
etiam, Mulierum oforem dices. sicut con-
trarium huic, Mulierum Amatorem no-
minamus. Hujus etiam ordinis erit, jun-
gere matrimonium, affinitatem contrahe-
re. & Uxorem repudiare. & ipsa res,
repudium, repulsa. & repudii judicium,
* affligere, afflictionis poena, dotis, seu
triticici. contra vero repulsa, & judicium
de viri repudio. Porro Mulier a Viro
sola relicta, Vidua dicitur. sicut & a Mu-

ἀνύμφους δὲ, ⁶⁰ τοὺς ἀγάμους λέγουσιν, ἀ-
πονύμφην δὲ, ⁶¹ καὶ ἀπόνυμφον, τὸν ⁶² Φιλί-
παιδα, καὶ ⁶³ γυναικεία ὀμιλία δυσχεραίνον-
τα, ὃν καὶ μισογύνην εἶεις. ὡς τὸν ἐναντίον, Φι-
λογύνην. ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν ⁶⁴ εἴη ἂν καὶ τὸ ζεύ-
ξασθαι γάμον, ἢ κῆδος συνάψασθαι. καὶ τὸ
⁶⁵ ἀποπέμψασθαι γυναῖκα. ⁶⁶ καὶ τὸ πρᾶγμα,
ἀποπομπή, καὶ ἀπόπεμψις. καὶ ἀποπομπῆς
δίκη. * καὶ κακοῦν, καὶ ⁶⁷ δίκη κακώσεως, ⁴⁷
προικὸς, σίτου. καὶ τὸναντίον, ἀπόλειψις, καὶ
δίκη παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀπολείψεως. ⁶⁸ ἢ δὲ μο-
νωθεῖσα ἀπ' ἀνδρὸς, χήρα. ὡς καὶ ⁶⁹ ὁ μονω-

52 Οὐ γαμηθῆναι] MSS. ἀλλ' οὐ γ. SEB.

Οὐ γαμηθῆναι] MS. ἀλλ' οὐ γαμ. JUNG.

53 Μελλονύμφιος] Μελλονυμφίος MS. sic itaque scri-
be: nec alio accentu agnoscit H. Steph. in Thef. suo.
JUNG.

54 Ὑπ' ἐνίων &c.] Non habet C. A. incipit enim:
ὡς περ ἢ μέλλουσα γ. KÜHN.

Ὑπ' ἐνίων &c.] Ὑπ' ἐνίων &c. κωμικοῦ. cum mediis
desunt in MS. JUNG.

55 Βέλτιον δὲ &c.] Marginale est & ita habet C.
A. βέλτιον γὰρ τῆς κατὰ Σοφοκλῆα μελλογάμου, quod
iterum in textu & post se habet, omisis interjectis,
οὕτως δὲ καὶ μελλόποσιν. τ. α. α. C. V. μελλόποσιν,
quod rectum. KÜHN.

Βέλτιον δὲ &c.] MS. sic usque ad finem Sectionis:
βέλτιον δὲ, ὡς Σ. α. τῆς μελλογάμου βέλτιον γὰρ τῆς
κατὰ Σοφοκλῆα μελλογάμου οὕτως δὲ καὶ μελλόποσιν τὸν
ἄνδρα ἀνόμασεν. versus Sophoclis in Antigone in choro
hi sunt, quos itaque in vulgatis distinguas, & illud
μελλογάμου ejicias recte ni fallor, quum glossema sit:

Ὁ δὲ μὲν Αἴμων, παῖδων τῶν σῶν
ναύτων γίνημι ἄρ' ἀχνύμενος
τάλιδος ἤκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν.

μόρον in vulgatis etiam reposuerat H. Steph. ad oram,
quum antea legeretur κόρον. Hesychium dein etiam
adnotaverat in μελλόποσιν, qui sane ita exponit: ὁ
μέλλων ἀνὴρ γίνεσθαι. JUNG.

56 Σοφοκλῆς] Antig. v. 639.

---- ἄρ' ἀχνύμενος

(τῆς μελλογάμου νύμφης)

τάλιδος ἤκει μόρον Ἀντιγόνης

ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν.

e quibus verbis, quæ uncis inclusa, desunt & in H.
Stephani ed. cum Scholiaste & in nupera Commelinia-
na. Leguntur autem in vetusto exemplari, unde &
Witschius expressit, cujus versionem pro Gualtheria-
na lubltiui. SEB.

57 Μόρον] Falckenburgius in suo codice κόρον habuit.

JULII POLLUCIS.

sed τῶ x superscriptis μ ut sit μόρον. bene.

58 Μελλόποσιν] Falckenburgius καὶ μελλόποσιν uti
Rossianus Codex, quod & in textum recepitimus.

59 Περὶ ἀγάμων] C. A. περὶ γάμων, α omisso.
KÜHN.

60 Τοὺς ἀγάμους] MS. τὰς ἀγάμους. JUNG.

Τοὺς ἀγάμους] Τὰς ἀγάμους Falckenburgius uti Pa-
latinus Cl. Jungermannus.

61 Καὶ ἀπον.] MS. ἢ ἀπον. pro καὶ ἀ. JUNG.

62 Φιλόπαιδα] Vide infra III, 70. JUNG.

63 Γυναικεία ὀμιλία] C. A. γυναικίαν ὀμιλίαν δ. ἐκ
δὲ τῶν αὐτῶν εἴη ἂν. KÜHN.

64 Εἴη ἂν] MS. Inversim ἂν εἴη. JUNG.

65 Ἀποπέμψασθαι] P. ἀποπέμπεσθαι, & mox: τὸ
πρ. ἀποπομπῆς. SEB.

Ἀποπέμψασθαι] Ἀποπέμπεσθαι C. A. & post γυναι-
κα, ἀποπομπή. in margine est καὶ ἀπόπεμψις. KÜHN.

Ἀποπέμψασθαι] MS. ἀποπέμπεσθαι. JUNG.

66 Καὶ τὸ πρᾶγμα] Desunt καὶ τὸ πρᾶγμα in MS.
JUNG.

67 Δίκη κακώσεως &c.] *Altit male translationis, a-
stio de dote, de alimentis.* C. V. προικὸς male: has li-
tes uxor intendabat marito, maritus vero habebat in
uxorem διὰ τὴν ἀπολείψεως causam desertionis, uxoris e-
nim est ἀπόλειψις, mariti vero ἢ ἀποπομπή. dimif-
sæ uxori debebat maritus aut dotem aut alimenta aut
scenus novem obolorum singulis mensibus. KÜHN.

Δίκη κακώσεως] H. Steph. adscriptis: *Alciphron in
sine crisi.* pag. 173. JUNG.

68 Ἡ δὲ μονωθεῖσα] MSS. ἢ δὲ χειρεύουσα ἀπ' ἀν. γ.
ὡς καὶ χῆρος ὁ ἀνὴρ. ἐπ. SEB.

Ἡ δὲ μονωθεῖσα] C. V. ἢ δὲ χειρεύουσα. C. A. χη-
ρεύουσα (quod melius) ἀπ' α. γ. καὶ χῆρος ὁ ἀνὴρ.
KÜHN.

Ἡ δὲ μονωθεῖσα] χειρεύουσα MS. pro μονωθεῖσα. sci-
licet rectum erit χειρεύουσα. dein ὡς περ MS. pro ὡς.
JUNG.

69 Ὁ μονωθεῖς &c.] Desunt ὁ μον. ἀ. γ. & mox
est: χῆρος ὁ ἀνὴρ in MS. JUNG.

Ο ο

θείς ἀπὸ γυναικὸς, χῆρος. ⁷⁰ ὄθεν καὶ χηρωσταί, οἱ τῷ ἐρήμῳ γένει προσήκοντες. ἔπειτο δ' ἀν ⁷¹ τούτοις, ἀγάμος, ⁷² νεόγαμος, πολύγαμος, καὶ ἀγύνης, ⁷³ μισογύνης, μονότροπος, καὶ τὰ ὅμοια. τινὲς δὲ ⁷⁴ τῶν νέων κωμωδῶν, τὸν ἀ-
 48 γαμον, ἀγάμητον εἰρήκασιν. * Ἀριστοφάνης δὲ, ἀγυνον, ⁷⁵ τὸν ἀγύνην. ⁷⁶ φρύνιχος δὲ, ⁷⁷ Τηλικούτος γέρων, ἀπαις, ⁷⁸ ἀγύναικος. τὸν δὲ νεόγαμον, ⁷⁹ νεογύνην Ἀμφίφιας ὠνόμασε. Φί- λανδρος, μίσανδρος, πολύμνηστος, πολύνυμ- Φος, πολυμνήστη. ἀγάμος δὲ, καὶ νεόγαμος, καὶ πολύγαμος, κοινὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ γυναι- κῶν. ἦσαν δὲ καὶ ⁸⁰ ἀγαμίου δικαί ⁸¹ πολλα- χού, καὶ ὄψιγαμίου, καὶ κακογαμίου ⁸² ἐν Λα- κεδαίμοσι.

tini vero, aut mali matrimonii iudicium, fuit apud Lacedæmonios.

liere relictus, Viduus est. Unde Χηρω- ται dicuntur, qui generi deserto in hære- ditate succedunt. His etiam congruit, innuptus, nuper Nuptus, multa matri- monia contrahens, Muliere carens, Mu- lierum Amator, Cælebs, & his familia. Nonnulli vero Novorum Comico- rum innuptum, ἀγάμητον vocaverunt. * Ari-
 48 stophanes porro Cælibem, ἀγυνον. Phry- nichus vero, Tantus Senex, sine prole, & Uxore carens. Sed novum Matrimonium Amphias νεογύνην nominavit. Virorum Amatrix, Viros odians, a multis Virgini- bus petitus, multas Sponsas habens, a multis petita Procis. Ἀγάμος vero, Νεό- γαμος, & Πολύγαμος, communia sunt etiam cum Mulieribus. Fuerunt autem coelibatus actiones multis in locis. Sero- tini vero, aut mali matrimonii iudicium, fuit apud Lacedæmonios.

49

* Περὶ κηρύσεως.

5.

* De imprægnatione.

6. 49

Ἐπεὶ δὲ ἔπεται τῷ ⁸³ γάμῳ τεκνοποιία, καὶ ⁸⁴ τεκνοτροφία, οἰκεία ἀν εἶη ⁸⁵ τούτῳ, κύνειν, ⁸⁶ ὑπογκώσασθαι τὴν γαστέρα, ὑποπεπλῆσθαι, κυοφορεῖν, ⁸⁷ κιττᾶν, ⁸⁸ ὠδίνειν, τίκτειν, ἀμβλυ-

Cum vero nuptias, Liberorum procrea- tio, & educatio sequatur, propria huic fuerint, imprægnare, tumefacere uterum, impleri, uterum ferre, concipere, par- tus dolores pati, parere, abortum face-

70 ὄθεν καὶ χηρωταί] Marginale est C. A. & habet χηρωσταί οἱ τῷ ἐρήμῳ γένει προσήκοντες qui tanquam propinqui succedunt alicui qui non habet genus, liberos scilicet aut alios cognatos usque ad sobri- norum liberos. C. V. ἐρήμῳ γένει, ut & χηρωσταί quod est peritum ex Homeri *Iliad.* 5. χηρωσταί δὲ διὰ κτήσιν δατέοντο. ibi *Eustathius* ἢ τάγμα ἐν τοῖς πόλε- σι οἱ χηρωσταί, διοικῶν τοὺς ἀκληρονομήτους ἢ γούν τοὺς χηρευόντας διαδόχων &c. erat in urbibus corpus χηρω- στῶν quod administrabat bona eorum, qui heredibus carebant, aut eorum quorum uxores manebant vidua & indigebant tutoretibus. alio respectu dicebantur ὄφα- νισταί quasi orphanorum vindices. *Hesych.* ita: χηρωσταί οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσήκοντες. οἱ δὲ χηρευόν- τες (leg. χηρευόντες) τοῦ οἴκου τῶν ἀρχιστῶν ἐκληρο- μούντο. qui longinqua propinquitate genere conjuncti erant, hi vero domo propinquis cognatis destituta hære- des erant. ita *Hesychius* verba videtur constituenda. confer *parva Scholia Homeri* in l. c. Ceterum cum vulgata lectione facit etiam *MSta Ilias Homeri*, ut quæ etiam habet χηρωταί. definit denique in προσήκοντες hoc ipsum marginale C. A. vid. *Scholia Sophoclis* in *Ajacet* de χηρωσταίς & ὄφανισταίς. Kühn.

ὄθεν καὶ χηρωταί] Χηρωσταί MS. & γένους. scribe itaque χηρωσταί, nec injuria de vulgata scriptura χη- ρωταί an *Pollucis* esset dubitavit *H. Steph.* in suo *The- sauro.* JUNG.

71 Τούτοις] C. A. πολύγαμος, ἀγύνης, supra scri- ptum μισογύνης, μονότροπος τ. τινὲς δὲ τὸν α. α. si. A. d. α. quod restat hujus Sectionis, margo C. A. habet. *Gloss.* μονότροπος, πῆμει *senfus.* reddunt alii, qui unius moris est, *solitarii.* Kühn.

72 Νεόγαμος] Defunt νεόγαμος & καὶ in MS. JUNG.

73 Φιλογύνης] MS. μισογύνης, pro φιλογύνης. τε- ἔτε hic, ni fallor. at illud μισογύνης jam supra posuit. posuit vero & φιλογύνης *Segm.* præc. quoque. JUNG.

74 Τῶν νέων κωμ.] Defunt τῶν νέων κωμ. in MS. JUNG.

75 Τὸν ἀγύνην] Defunt τὸν ἀγύνην in MS. JUNG.

76 Φρύνιχος δὲ] Hic incipit margo C. A. ἀγύναικος vel ἀγύναικος. τ. δ. τ. νεογύνην. (νεογύνην & C. V.) Ἀμφίφιας.

ἦσαν δὲ καὶ α. δ. κ. ο. κ. κακογαμίου. hucusque mar- go. de ἀγαμίου & κακογαμίου δικαίς *Hesych.* in ἀ- γαμίου ζήτησι & *Καρνάται.* *Plutarch.* in fine vitæ *Ly- curgi.* *Festus* in *Uxorium* & ibi *Scaliger.* Kühn.

77 Τηλικ. γερ. α.] Τηλικ. γ. ἀπαις, defunt in MS. JUNG.

78 Ἀγύναικος] MS. ἀγύναικος. JUNG.

79 Νεογύνης] MS. νεογύνην, pro νεογύνη. quod con- sidera sis. deest dein ἀγύνη cum ceteris usque ad il- la ἦσαν δὲ. JUNG.

80 Ἀγαμίου δικαί] Ea de re *Strabus* de *Rep. La- cced.* p. 130. & seq. *SEB.*

Ἀγαμίου δικαί] De ἀγαμίου & ὄψιγαμίου δικῆν vi- de *doctiss.* parentis filium *doctiss.* *Rad. Fornerium* VI. *rer.* quoad. 2. & de illa etiam *doctiss.* *Nicol. Crægium* lib. III. de *Rep. Laced.* tabula IV. instituto 1. & 2. & de κακογαμίου meminit *ibid.* instituto 10. Mem- init noster earundem δικῶν infra VIII, 40. vide & *eruditiss.* *G. Forner.* ad l. 135. *quæret.* de V. S. JUNG.

81 Πολλαχού] Deest πολλαχού in MS. JUNG.

82 Ἐν Λακεδ.] Defunt ἐν Λακεδ. in MS. JUNG.

Ἐν Λακεδαίμοσι] *Falckenburgius* οἱ punctis subno- tato vi superscripsit, ut sit ἐν Λακεδαίμοσι.

83 Γάμῳ] MS. pro γάμῳ habuit ἀγάμῳ, sed a accurate est erasum. dein τε καὶ habet pro solo καί. JUNG.

84 Τεκνοτροφία] C. A. τεκνοτροφίᾳ οἰκεία ἀν εἶη τούτοις. Kühn.

85 Τούτῳ] Τούτοις MS. pro τούτῳ. JUNG.

86 Ὑπογκώσασθαι] C. V. ὑπογκώσθαι. τ. γ. τιμῆ- do esse κτερο, & ita ὑποπεπλῆσθαι. Kühn.

Ὑπογκώσασθαι] Pro ὑπογκ. MS. ὑπογκώσθαι, sed correctum ibi ὑπογκώσθαι. JUNG.

Ὑπογκώσασθαι] *Falckenburgius* οἱ obelo notavit, & habet ὑπογκώσθαι, quemadmodum & reliqui MSS.

87 Κιττᾶν] Ut gravidæ solent, cum pica labo- rant, et si consequens pro antecedenti ponatur, gra- vidam esse. vid. *Hesych.* in κίσσα, κιττᾶν. *Suidam* & *Hesych.* in ἐκίσσασθαι, quod τῶν δ' est, in ψ. α'. Kühn.

88 ὠδίνειν] C. A. εὐλειθείαις ἢ. &c. Kühn.

re, Lucinae vota facere, puerperium vocare. Non parientem autem, sterilem vocabis, Generatione, & Liberis carentem, juxta Herodotum. Plato hanc, etiam Ἀλοχον vocavit. Anacreon autem, δίτοκον vocavit, quæ bis peperit. * Dices præterea, nutrire, enutrire, lactare, lactantem, lac copiosum, alimum, abundans. Lac vero non habere, nonnulli lacteis carentiam vocarunt. Lacte nutrire, mammillam præbere, mammam adhibere, lactare, fugere. Lactantem vero Nutricem, Eupolis θηλάστριαν nominavit. Nutrix lactans, Nutritor. quibus hi qui nutriti sunt, Alumni dicebantur.

σκάνειν, ⁸⁹ εἰλειθυΐαις ⁹⁰ εὐχέσθαι, ⁹¹ τὴν λοχίαν καλεῖν. τὴν δὲ μὴ τίκτουσαν, ⁹² στερίφην ἑρέϊς, ἄγονον, ⁹³ ἄτοκον ⁹⁴ καθ' Ἡρόδοτον. Πλάτων καὶ ⁹⁵ ἄλοχον αὐτὴν κέκληκεν. ⁹⁶ Ἀνακρέων δὲ, δίτοκον, τὴν δις τεκοῦσαν. * ἑρέϊς δὲ, ⁹⁷ τρέφειν, ⁹⁸ ἀνατρέφειν, ἐκτρέφειν, γαλακτουχεῖν, γαλακτοῦχον. ⁹⁹ γάλα ¹⁰⁰ εὐρύτον, τρέφειμον, ἐπίρρυτον. τὸ δὲ μὴ ἔχειν γάλα, ἀγαλακτίαν τινὲς ¹⁰⁰ ὠνόμασαν. γαλακτιᾶν, μαστὸν ἐπέχειν, θηλήν ¹ ἐπίσχειν, θηλάζειν, ² θηλάζεσθαι. τὴν δὲ θηλάζουσαν εὐπολις ³ τιθήν, θηλάστριαν ὠνόμασε. ⁴ τίθη, ⁵ τιθήνη, τροφός, τροφεύς. ⁶ οἷς οἱ τραφέντες, τρέφεται.

* CAPUT IV.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

De civibus, peregrinis, & quæ ad hos pertinent. i.

7 Περὶ πολιτῶν, ξένων, καὶ τῶν περὶ αὐτούς. α'.

Hæc vero sequitur, Civis. Concivis autem non celebre est, licet Euripid.

ΕΠΟΙΤΟ δ' ἂν τούτοις, πολίτης. ⁸ ὁ δὲ συμπολίτης, οὐ δόκιμον, ⁹ εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐ-

ἠδύνει] Desunt duo sequentia τίκτ. ἄμ. in MS. JUNG. ⁸⁹ εἰλειθυΐαις] MS. ἡλυθυΐαις. aliquot literis quæ hoc vocabulum præcedunt ita penitus erasis, ut dignosci nequeant. JUNG.

⁹⁰ εὐχέσθαι] P. ἐπιθεῖν. SEB. ⁹¹ τὴν λοχίαν καλ.] Interpr. puerperium vocare. melius, Lochiam invocare, quod & C. V. monet: Λοχία dicitur Diana, ut Junonem Lucinam Latini, i. e. Græci Λοχίαν invocabant in puerperio. KÜHN.

⁹² Στερίφην] Supra III, 15. & infra IV, 208. H. Steph. hic adnotavit & στείρα Lucian. JUNG.

⁹³ ἄτοκον] MSS. ἄγ. ἀτεκνον. ἐρέϊς δι. SEB. ἄτοκον] C. A. in textu ἀτεκνον. supra vero scriptum ἄτοκον, dein ἐρέϊς δι τρέφειν καὶ α. γαλακτοῦχον hic margo habet γάλα εὐρύτον. C. V. γάλα εὐρύτον. γάλα εὐρύτον, τρέφειμον, ἐπίρρυτον. KÜHN.

⁹⁴ ἄτοκον] Ad ἄτοκον, quod noster ad Herodotum refert, H. Steph. ita hic: Ἰμο ἰψὲ Πλάτο ἐστὶν ὠνόμασε τῷ ἄτοκον in Theætero. ταῖς δὲ δι' ἡλικίαν ἄτοκοις, nec noster sane id differtur infra IV, 208. de ἀλόχη, locum supra atulii quoque ad III, 15. desunt vero in MS. illa καθ' Ἡρ. Πλ. κ. α. α. κ. JUNG.

⁹⁴ καθ' Ἡρόδοτον] Immo ipse Plato etiam utitur τῷ ἄτοκον in Theætero: ταῖς δὲ δι' ἡλικίαν ἄτοκοις. Sylb. SEB.

⁹⁵ ἄλοχον] Supra III, 15. SEB.

⁹⁶ Ἀνακρέων δις διτ.] MS. καὶ Ἀνακρ. δίτοκον. sine δι. JUNG.

⁹⁷ τρέφειν, ἀνατρ.] MS. τρ. καὶ ἀν. desunt postea ἐκτρ. γαλακτουχεῖν. JUNG.

⁹⁸ Γάλα] P. καὶ γάλα τρ. SEB.

⁹⁸ Γάλα] MS. auctius: γ. εὐρύτον, γάλα εὐρύτον, τρέφ. JUNG.

⁹⁹ εὐρύτον] Εὐρύτον, an aliter scribendum? Ex Euripid. quidem affertur εὐρύτος bene fluxens, sed dubitatur, sitne potius nomen proprium. Certe proprium est in Epigramm. Callim. apud Strabonem libro XIV. fol. 439. Item Meiam. IX, 357. & XII, 220, 224. Attribuitur ei & comparativus εὐρύτερος ex Epigramm. sed an forte is potius ab εὐρύς? --- ἐν δὲ κεραυνῷ

Ἰδραμον εὐρύτερον φωτὶ φαεινότερον. Antholog. libro IV. cap. 28. vide igitur an malis εὐρυν aut εὐρύον. SEB.

¹⁰⁰ ὠνόμασαν] C. A. μαστὸν ἐπέχειν θη. ε. θηλάζειν, τίθη, τιθήνη, τροφός, καὶ οἱ συντραφέντες τρέφεται.

in Glossis τρεφός Nutrix, τρέφειμος ὁ τραφής (leg. τραφεύς) Alumnus, Nutricius. KÜHN.

⁹⁶ ὠνόμασαν] MS. non habet sequens γαλακτιᾶν. JUNG. ¹ ἐπίσχειν] P. ἐπέχειν, quomodo Plutarch. vit. Rom. fol. 22. νηπίους ἢ λυκαίνα θηλήν ἐπίσχε' ἐπέχειν autem apud Homerum Iliad. κ. 83.

--- λαβικηδεα μαζὸν ἐπίσχειν. Item Dion. Halic. libro I. fol. 65. etiam in historia Romuli & Remi: λυκαίνα παιδίους δυσὶ τοῦς μαστοῦς ἐπέχουσα. cum paulo ante: εἶδον τὰς θηλάς τοῖς στόμασιν αὐτῶν. quemadmodum Plutarch. ibidem fol. 13. λυκαίαν μὲν ἐπιφοιτῶν, μαστὸν διδοῦσαν &c. SEB.

² θηλάζεσθαι] θηλάζεσθαι &c. usque ad τίθη desunt in MS. vide alias & Nymes. ad lib. I. Eclog. Phrygicæ in μάμμιν. JUNG.

³ τίθη & mox, τίθη.] Vid. supr. II, 163. SEB.

⁴ τίθη] MS. τιθῆ pro τίθη. JUNG.

⁵ τιθήνη] MS. τιθηνή. desunt dein τρεφεύς. οἱ. post quæ ita MS. καὶ οἱ συντραφέντες τρέφεται. terpone vero & in editis punctum post τρέφεται. JUNG.

⁶ οἷς οἱ τραφέντες] MSS. καὶ οἱ συντραφέντες, τρέφεται. SEB.

⁷ Περὶ πολ. &c.] Titulum deesse in MS. jam dictum est. JUNG.

⁸ ὁ δὲ συμπολίτης, οὐ δόκιμον.] Quomodo Herodiani Gramm. δημότης quoque ac φυλίτης abique præpositi. συν exprimi vult. At συνίφθρος, συνθιασώτης & συμπότης dici ait ὅτι πρόσκαιρος αὐτῶν ἢ κοινωρία, quia ἰτατα ἰετρυς est eorum communio. Priorum vero illorum non item. sic Classicis Latinis civis meus non concivus. At contra commilito meus, non miles meus. Quia potest fieri, ut non semper sit miles. Itaque πρόσκαιρος est ἡ κοινωρία τῆς στρατείας. E notis viri Illustr. ad Herod. Interpr. vid. autem ibidem & D. H. notas. SEB. 2.

⁹ ὁ δὲ συμπολίτης, οὐ δόκιμον.] Vide quæ Vir Illustr. Ptol. Flavius ad Phrygicæ. notavit in fine: desunt vero in MS. illa: εἰ καὶ E. α. κ. ε. H. τ. κ. Θ. Sic Plato utitur saltem πολιτου verbo in hac significatione, ut initio Parmenidis statum: οἱ δ', εἶπον ἐγὼ, πολιταὶ τί μοι εἰσὶ, μάλα φιλόσοφοι, &c. ubi Ficinus concives mei: non tamen juxta classicos auctores. JUNG.

⁹ εἰ καὶ Εὐριπίδης] In C. A. margine extat usque ad ὀνησί. KÜHN.

τῶ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε, καὶ Θησεΐ. βέλ-
τιον δὲ, ἀστὸς, ἐπιχώριος, ἐγχώριος, ἡμεδα-
πὸς, ὁμόφυλος, ἐγγενής, ¹⁰ ἐντοπος. ¹¹ τὸ γὰρ
ἐνδάπιος, ποιητικόν. τὰ δὲ, ¹² αὐθιγενής, καὶ
ἐπιγενής, καὶ ἰθαγενής, εὐτελής. τὰχα δὲ ¹³ βελ-
τίων, ¹⁴ αὐτόχθων, οἰκείος, Φυλέτης, δημό-
της, ¹⁵ Φράτωρ, ὁ μετ' ἐμοῦ Φρατριάων, ¹⁶ καὶ
μετ' ἐμοῦ ¹⁷ δημοτεύμενος. καὶ θεοὶ Φράτριοι, καὶ
¹⁸ Φίλιοι. * τὸ δὲ ἱερόν, εἰς ὃ συνέσαν, Φρα-
τρίον ἐκαλεῖτο. καὶ τὸ σύστημα, Φρατρία. οἱ δὲ
καθ' ἕκαστον, Φράτορες. ¹⁸ καὶ οἷς Φράτῃρ, καὶ
¹⁹ Φράτριος αἰξ, ἡ θυομένη τοῖς Φράτορσιν. ἐκα-
λοῦντο δὲ καὶ ²⁰ Φράτορες. Φρατρίαὶ δ' ἦσαν δυο-
καίδεκα, ²¹ καὶ ἐν ἑκάστη γένῃ ²² τριάκοντα, ἑ-
κάστον ἐκ τριάκοντά ἀνδρῶν. ἐκαλοῦντο ²³ δ' οὐ-
τοι, καὶ ²⁴ ὀμογάλακτες, καὶ ὀργεῶνες. ²⁵ ἡ
δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς Φράτορας εἰσαγομένων
παιδῶν οἴνου ἐπίδοσις, ²⁶ οἰνοστήρια ἐκαλεῖτο.

pides in Heraclidis, & Thesæo hoc usus
sit. Melius vero est, urbanus, Patrius,
Indigena, nostras, ejusdem Gentis, inco-
la. Ἐνδάπιος enim, quod Indigenam si-
gnificat, Poëticum est. Hæc vero αὐθι-
γενής, ἐπιγενής, & ἰθαγενής sordida sunt.
Tum vero meliora sunt, Contertaneus,
Domesticus, Contribulis, popularis. Tri-
bulis, qui eandem nobiscum tribum ha-
bet, & nobiscum publicis fungitur officiis.
Et Dn Tribules, & amicitia Præsides.
* Sacrum autem, in quo conveniunt, tri-
bunitium vocatur. Ipsa vero congregatio,
tribus. & hi singuli, tribales. Atque o-
vis seu capra, tribulis, quæ in tribubus
immolabatur. Tum etiam Φράτορες dice-
bantur. Tribus priorē erant duodecim, &
in singulis triginta genera seu familiae,
quarum singulae triginta constabant Vi-
ris, qui omnes eodem lacte nutriti, & iis-
dem initiati sacris vocabantur. Vini ve-
ro in Pueros, in tribus Inductos, largi-
tio, Vinitoria, οἰνοστήρια appellabatur.

¹⁰ Ἐντοπος] Deest ἐντοπος in MS. dein habet δὲ
pro γὰρ. JUNG.

¹¹ Ἐντοπος] *Falckenbergius* ἐντοπίος, utrumque probat
H. Steph.

¹² Τὸ γὰρ ἐνδάπιος] C. A. ita: ἰθαγενής καὶ αὐθι-
γενής εὐτελής. τὸ δὲ ἐνδάπιος ποιητικόν. KÜHN.

¹³ Αὐθιγενής &c.] MS. καὶ ἡδ' αὐθιγ. καὶ ἰθ. sine
καὶ ἐπιγ. JUNG.

¹⁴ Βελτίων] P. βίλιων. SEB.
Βελτίων] MS. βίλιων. JUNG.

¹⁵ Αὐτόχθων] C. A. φυλέτης, δ. φράτῃρ ὁ μ. ε. φ.
καὶ θεοὶ Φράτριοι. τὸ δὲ ἱερόν &c. C. V. ita: φρατῃρ
ὁ μ. ε. φ. καὶ θεοὶ Φρατρίους καὶ φίλιους νέμων
qui eisdem tecum Deos Tribus & amicitiae præsides
sortitus est. Tribus cum dico, partem ejus intelligo
certiam, quæ dicebatur φρατρία. *Glossæ* reddunt *Con-
tribernium*. *Arrian.* lib. III. de B. civilibus: εἰκάζον-
ται φῆναι Φρατρίους consuevit Græcos dicere φράτρι-
ας Romanorum Curias ex *Dionysio Halicarnassensi*.
KÜHN.

¹⁶ Αὐτόχθων] Deest sequens οἰκείος in MS. JUNG.

¹⁷ Αὐτόχθων] Αὐτόχθωνες, *Livio* Aborigines. *Indige-
na* Tacito, quem vide de situ Mor. & Pop. Germ.
c. 2.

¹⁸ Φράτωρ] MSS. φρατῃρ. SEB.

¹⁹ Φράτωρ] MS. habet φρατῃρ, pro φράτωρ. JUNG.

²⁰ Καὶ μετ' ἐμοῦ &c.] Desunt καὶ μ. ε. δημοτ. in
MS. qui postea ita: καὶ θεοὶ Φρατρίους καὶ φίλιους νέ-
μων. τὸ &c. JUNG.

²¹ Δημοτεύμενος] *Falckenbergius* obelo notavit hæc
vocem, & in ora codicis sui φρατριάων posuit.

²² Καὶ οἷς φρατῃρ] In hoc versu C. A. bis omittit
καὶ. KÜHN.

²³ Φράτριος αἰξ] *Vales.* leg. οἷς οὐν, sed præcedit,
οἷς φρατῃρ, quare nihil mutaverim. adde quod *Ari-
stoph.* ipse non obscure indicet, capras quoque a tri-
bulibus immolatas esse, cum ait:

ἵνα μὴ με προσπαύτωσι γρᾶν οἱ φράτορες,
ubi per γρᾶν intelligit *carnam vetulam*, quam exi-
gebant phratores, si justum pondus nobis haberet obla-
tum sacrificium: KÜHN.

²⁴ Φράτορες] Φράτορες. Tam P. καὶ φρατρία ἦσαν
δ. SEB.

²⁵ Φράτορες] Pro φρατῃρ. C. V. φρατῃρ. C. A. su-
perscriptit φρατρία. KÜHN.

Φράτορες] MS. ἐκ δ. κ. φρατῃρ, καὶ φρατρία δὲ.
nec male illud φρατῃρ a φρατῃρ nititur. Sic supra
MS. φρατῃρ III, 42. JUNG.

²¹ Καὶ ἐν ἑκάστη] Marginale est C. A. γένῃ τριά-
κοντα ἀνδρῶν. KÜHN.

²² Τριάκοντα, ἑκ.] Desunt τριάκοντα, ἑκάστον ἐκ.
in MS. JUNG.

²³ Δ' οὐτοι, καὶ ὀμογάλακτοι] MS. δὲ. & ὀμογά-
λακτες. bene sibi contat MS. vide supra III, 23.
JUNG.

²⁴ ὀμογάλακτοι] C. A. ὀμογάλακτες, post ὀργεῶ-
νες desunt marginale. KÜHN.

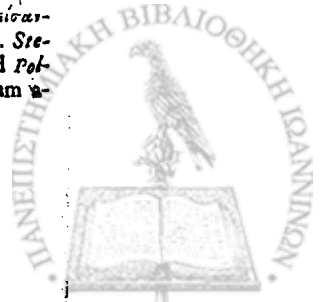
²⁵ ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς &c.] MSS. αἱ δὲ &c. ἐπιδο-
σις, sed utrobique tamen mox est ἐκαλεῖτο, nisi ad
proximum id neutrum referas. φράτορας inibi P. ὑπὲρ
τούς. SEB.

²⁶ ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς &c.] C. A. τῶν εἰς supra scri-
ptum habet, paulo post ἐπίδοσις. C. V. αἱ δὲ ὑπὲρ &c.
οἴνου ἐπίδοσις. KÜHN.

²⁷ ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς &c.] MS. αἱ δὲ &c. & ἐπίδοσις,
οἰνοστήρια ἐκ. scribamus itaque post hæc οἰνοστήρια, ἡ-
τι & apud *Hesych.* est: de quibus etiam adi *H. Steph.*
in *Thef.* Quæ sequuntur in editis, τὸ δὲ ἱερόν &c. ul-
que ad αἰκίος δ' ἄν in MS. desunt. Ceterum non ob-
vius hic ritus τοῦ μειαγωγίου. Dies quo hoc solemne,
ne quis ad οἰνοστήρια forte respiciat, dicebatur *κου-
ραῖτις*, ut in *κουρείων* *Etymologus* docet: ex quo ali-
quis etiam suspicari posset hic pro ἱερόν legendum ἱε-
ρείον, ut & mox est, verum ἱερόν etiam θυμα significare
notum est, & sic ipse *Pollux* supra I, 31. ut quid-
em MS. ibi habet. Alias hæc intellexeris plenius,
si adhibueris *Harrocratorem* in *μείων*, *μειαγωγίος*,
μειαγωγῆσαι, *Suidam* in *μειαγωγίῳ* &c. *Etymolog.* d.
loco, *Hesych.* in *μειαγωγός*. JUNG.

²⁸ Οἰνοστήρια] MSS. οἰνοστήρια. quomodo & apud
Hesychium. SEB.

²⁹ Οἰνοστήρια] *Gualthero* videbatur οἰνοστήρια legendum,
quomodo est infra VI, 22. cum οἰνοστήρια poculi ge-
nus apud *Athenæum* ejus verba libro undecimo, fol.
494. οἱ μέλλοντες ἀποκείρην τὸν σκόλον, (al. μάλλον)
φροσ. Πάμφιλος, εἰσφέρεισι τῷ Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον
παρήσαντες οἴνου, ὃ καλοῦσιν οἰνοστήρια, καὶ σκίσιαν-
τες τοῖς συνελθούσι διδοῦσι πίν. ubi tamen *Henr. Ste-
phan.* reponit οἰνοστήρια, idemque ab aliis apud *Po-
lucem* quoque reponi testatur. licet accentus etiam a-

53 * sacrificium autem pro illis oblatum, μείων & μείαγωγείν, est sacrificium hoc inducere. sed ita vocatum est vel quod de hoc cavillabantur, ut minime necessario, vel quod prohibitum erat inducere; ne certarent, neque in litem incidere vel tumultum. quoniam hi quidem nihilominus contendebant, illi vero inclamabant Melanos, non tamen ipsis legis modum excedentibus. Dices etiam, ejusdem portionis existentes, & participes. hos vero Portionum Principes, & composita voce Συμμοριάρχας, Hyperides vocavit. sicut & tribulum; Tribuni dicuntur. * Qui vero mecum in eodem habitat Populo, ejusdem linguae, eorundem morum, eorundem legum, & ejusdem consuetudinis esse dicitur. Barbari vero se mutuo non Cives, sed Patrios vocant. Sed Archippus, & Compatrios dixit. Plato autem in Legibus etiam de Graecis loquens, Patrios vocavit. Contrarium autem est, peregrinus, alienus, alienigena, alterius Populi existens, aliena Gente progenitus, advena, extraneus, alieni Populi Civis, aliena lingua utens. * Externus vero, magis Poeticum est. hoc tamen Plato u-

27 τὸ δὲ ἱερὸν τὸ ὑπὲρ αὐτῶν, 28 μείων καὶ μείαγωγ-
 γείν, τὸ εἰσαγεῖν ἱερεῖον. κέκληται δὲ, ἡ ὅτι ἔσκα-
 πτον ὡς μείων τοῦ δέντος, ἡ ὅτι 29 κειωλυμένον ἦν
 εἰσαγεῖν, ὡς μὴ ἀμιλλῶντο, μὴ δ' ἐμπίπταιεν εἰς
 ἐριν, καὶ ταραχὴν. οἱ μὲν γὰρ, οὐδὲ ἦττον ἐφιλο-
 τιμοῦντο, οἱ δὲ ἐπεβόων, μείονος, οὐχ ὑπερβα-
 νόντων αὐτῶν τὸ μέτρον τοῦ νόμου. εἴποις δ' ἂν καὶ
 τῆς αὐτῆς 30 συμμορίας καὶ συμμορίας. 31 τούτους
 δὲ; καὶ ἀρχοντας συμμοριῶν. καὶ συμμοριάρχας
 ὑπερίδης εἰρηκεν, ὡς τῶν Φυλιῶν; Φυλιάρχους. * καὶ 54
 ὁ μετ' ἐμοῦ δημοτευόμενος, ἐμέγλωστος, ἐμσήθη,
 32 ὁμόνομος; ὁμόγνωμος; οἱ δὲ βάρβαροι ἀλλή-
 λους; οὐ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας 33 λέγουσιν.
 34 Ἀρχιππος δὲ; καὶ συμπατριώτας ἔφη. 35 Πλά-
 των μέντοι ἐν τοῖς Νόμοις, καὶ ἐπὶ ἐλλήνων τὸ πα-
 τριώτας εἰρηκε. τὸ δὲ ἐναντίον, ξένος, ἀλλότριος,
 36 ἀλλοδαπός, ἀλλόφυλος, 37 ἀλλοεθνής, ἐπη-
 λυς, 38 ἐπηλύτης, ἀλλόδημος, ἀλλόγλωστος.
 * τὸ δὲ 39 ὀθνεῖος, ποιητικώτερον. Πλάτων δὲ αὐ-

55 pud *Eustath.* & *Hesych.* in autepenultima collocatus sit. SEB. 2.
 Οἰσητήρια] C. A. & V. οἰσητήρια. vid. & *Hesych.* in οἰσητήρια. *Athenaeus* lib. XI. cap. 13. οἰσητήρια de certa poculi specie. *Dosit.* *Peritius* in L. L. Atticas erroris accessit *Pollucem* ideo, quod confudit liberorum professionem apud Phratoras cum Epheborum professione. huic enim aderat vini ἐπίδοσις, non illi. sed puto *Pollucem* respexisse etiam ad liberos adoptivos. praefertim adultos & viginti annorum, quorum professio apud Phratoras non sine vini oblatione fuit, vel οἰσητήρια Epheborum non sunt opponenda οἰσητήριος filiorum; cum apud Phratoras inscribebantur. Neque enim victimam Phratorum caruisse vini ἐπίδοσει credibile est. KÜHN.
 27 Τὸ δὲ ἱερὸν] Hæc absunt a C. A. usque ad τοῦ νόμου. KÜHN.
 28 Μείων.] Alias κενεῖον dicebatur quod juvenum κοῦρον nomine dabatur curiae. *Scholias Aristoph.* in *Ranas* ex quibus *Suidas* sua descripsit. fiebat hoc tertio die festi Apaturiorum, quæ exinde dicta κενεῖον. *Menys Græcia Fery.* lib. I. ubi ex laudatis *Scholias* corrigi *Pollucem* ai δὲ ἐπεβόων Μείων; ὡς οὐχ ὑπερβαίνοντων. α. τ. μ. τ. γ. In MSSis nihil opis hic est. KÜHN.
 29 Κειωλ. ἢ εἰσαγ.] Nescio an hæc integra. nec enim profus vetitum τὸ εἰσαγεῖν puto; sed μὴ μείων εἰσαγεῖν τοῦ ὀρισμένου τινὸς lex quidem erat. an itaque forte πλείον deest. ut fuerint qui ambitione tracti plus inferrens; & licet lex veterat, οὐδὲ ἦττον ἐφιλοτιμῶντο, ut ait noster. Clamorem vero hunc fuisse; μείονος, noster docet: *Suidas* & *Etymologus* ingeminatum μείων, μείων. JUNG.
 30 Συμμορίας.] C. A. συμμορίας, post sequitur καὶ ὁ μετ' ἐμοῦ δ. C. V. autem legit ita; τούτους δὲ ἀρχοντας τῶν συμμοριῶν, συμμοριάρχας. KÜHN.
 31 Τούτους δὲ &c.] Pro τούτους &c. M. τούτους δὲ ἀρχοντας τῶν συμμοριῶν, συμμοριάρχας εἶπεν ὑπερίδης; καὶ ὁ &c. sine iis eip. ὡς τ. φ. φ. JUNG.
 32 Ὀμόνομος.] Sequitur C. A. margo οἱ δὲ βάρβαροι &c. λέγουσιν. ita & C. V. pergit margo C. A. κέκληται δὲ λέγει Πλάτων ἐπὶ Ἑλλήνων ubi definit. τὸ δὲ ἐναντίον iterum in textu. de πατριώτας *Xenoph.* pag. 40. *Sophocl.* fol. 88. *Phanor.* in πατριώτης. KÜHN.

Ὀμόνομος] MS. ὀμονόμος, & ὀμόγνωμος deest. Verum illud ὀμονόμος non videtur rejiciendum etiam. quasi ὁ μετ' ἐμοῦ θεῶν Φρατρῖους καὶ Φιλίους νέμων, ut supra III, 51. alterum ὀμόνομος, quod vulgo, perinde dictum, ut ἰσόνομος, inter quos legum communio & æqualitas. *Plato* lib. IV. Legum: τὸ μὲν γὰρ ἐν τῷ εἶναι γένος ὀμόφωναί καὶ ὀμόνομοί, ἔχει τινὰ Φιλίαν, κοινὸν ἱερὸν ὃν καὶ τῶν τοιούτων πάντων νόμους δ' ἑτέρους καὶ πολιτείας ἄλλας τῶν αἰκοθεν οὐκ εὐπειῶς ἀνέχεται. retineamus itaque hoc. JUNG.
 33 λέγουσιν.] MS. λέγουσιν. Adnotavit vero H. St. ad calcem sui codicis aliter *Hesychium* de his ita scribere: πατριώτης παρὰ Ἀθηναίους ὁ βάρβαρος καὶ ὁ πολίτης. Defunt dein in MS. Ἀρχ. δ. κ. σ. ἔφη. JUNG.
 34 Ἀρχιππος δὲ] *Auctius Falschenburgius*: Ἀρχιππος δὲ καὶ συστρατιώτας καὶ συμμορίας &c.
 35 Πλάτων μέντοι] Hæc peritodus *Plat.* &c. εἰρηκε. ita in MS. habet: κέκληται δὲ τῆ λέξει καὶ Πλάτων ἐπὶ ἐλλήνων τὸ δὲ &c. locum *Platonis* c. lib. VI. Νόμων quem opinatur a *Polluce* hic intelligi, adfert H. Steph. in *Thefauro* suo: μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ἱερὸν δουλεύειν, ἀσυμφάνους τε εἰς δῖα μιν ὅτι καλύτερα. JUNG.
 36 Ἀλλοδαπός] Deest ἀλλοδαπός in MS. H. Steph. adscripsit ex *Orpheo* versum hunc: εἶτε καὶ εἰς Κόλχας καὶ εἰς ἀλλοδαπούς ἀνθρώπους. JUNG.
 37 Ἀλλοεθνής] Deest ἀλλοεθνής in MS. & cetera hoc ordine sequuntur, ἀλλόσημος, ἐπηλύς, ἐπηλύτης. deest & ἀλλόγλωστος. JUNG.
 38 Ἐπηλύτης] In margine C. A. est ἀλλόδημος. τὸ δὲ ὀθνεῖος π. μέτοικος &c. de μετοίκους confer *Nicerbonis Scholia in Symesum* de *Insamnis* pag. 402. & *Phanor.* in μετοίκους. KÜHN.
 39 Ὀθνεῖος] Urtpant tamen & *Plato* & *Aristoteles* tum alibi, tum IV. *Ethic.* c. 6. & lib. VIII. c. 9. & 12. Item *Democritus* apud *Stob.* λόγῳ ια. ut notavit *Conr. Rittershusius* ad v. 403. lib. II. *Cyneg. Orriani.* SEB.
 Ὀθνεῖος.] Hinc H. Steph. adpend. de *Dial. Att.* c. 16. tm. 3. adnotat *Platonem* ex us scriptoribus esse, qui vocabula quadam ποιητικά; aut saltem ποιητικώτερα usurparunt. Ceterum fallitur forte suo judicio *Pollux*: Eo enim non tantum *Platonem* uti, sed & *Aristotelem* aliquoties, & *Democritum* apud *Stobæum* do-

τῶ κέχρηται. μέτοικος, ὁ τὸ μετοίκιον συντελών.
 40 τὸ δ' ἦν δυοκαίδεκα τῶ δημοσίῳ δραχμαί, καὶ
 τῶ γραμματεῖ, 41 τριώβολον. 42 σκαφηφόρος. οὐ-
 τῶ δὲ τοὺς μετοίκους ἀνόμαζεν. καὶ τὰς γυναί-
 κας αὐτῶν, ὑδριαφόρους, ἀπὸ τοῦ ἔργου ἐκατέ-
 ρους. ἐρεῖς δὲ, καὶ ἀλλαχόθεν ἦκων, 43 ἐπιδη-
 μῶν. καὶ δόξη πολίτης εἶναι τις, οὐκ ὦν, 44 πα-
 56 ρέγγραπτος, 45 παρεγγεγραμμένος. 46 τὸν δὲ
 τοιοῦτον, καὶ 47 ὑπόζυλον ἀνόμαζεν οἱ νέοι 48 κω-
 μικοί. καὶ 49 ὑπόχυτον δὲ οἱ παλαιότεροι, τὸν κα-
 κῶς γενοῦτα. 50 ὥσπερ καὶ παρεμπρολημένον.
 ὡς 51 ἀποφύλιον, τὸν μὴ ἔχοντα Φυλὴν. κατὰ
 δὲ τῶν οὐ τελούντων 52 τὸ μετοίκιον, ἢ προστάτην
 μὴ νεμέντων, 53 ἀπροστασίου δίκη. ἔνιοι δ' αὐ-
 τῶν, ἀτελεῖς εἰσὶ, καὶ ὁμοτελεῖς, καὶ 54 ἴσοτε-

sus est. Inquilinus, qui inquilini tribu-
 tum solvit. quod erat drachmarum duo-
 decim, arario, & trium obolorum, Scri-
 bæ. Inquilinos porro, Scaphigerulos, &
 Mulieres eorum, Aquigerulas vocabant,
 utrosque scilicet, ab officio nominantes.
 Dices etiam, aliunde adveniēns, peregrin-
 ans. Et si quis non Civis existens, tamē
 Civis esse putetur, subdole inscriptus,
 & asciticus vocabitur. * talem vero No-
 56 vi Comici, Adulterinum vocaverunt. &
 Subdole Civem effectum. Veteres Suffu-
 sum, sicut & Subdole in Civium album
 ingressum dicunt. & ut ἀποφύλιον, tri-
 bum non habentem vocant. De iis vero
 qui tributum non solvebant, nec Tutore
 utebantur, ἀπροστασίου iudicium habeba-
 tur. nonnulli autem eorum Immunes, &
 idem tributum vel æquale cum Civibus

cet noster *Rittershusius* Comm. ad lib. II. *Cyner.* *Op-
 riani* ad v. 403. ubi & *erymon* reddit verisimilius,
 quam quod quidam putarunt quasi *νετίος* dictum. re-
 ctius enim ab ἔθνος, ἰθνήσιος, & per antistæchon ἰθνήσιος.
Platonis loci vero sunt, ut ille primo *Νόμων*: μέλι-
 στα τοὺς πρὸς τὸν ὀνειὸν τε καὶ ἔξωθεν γιγνόμενον πόλι-
 μον ἐπιφανείς. & III. *Legum*: ὑπὸ μισθωτῶν καὶ ὀνειῶν
 ἀνθρώπων &c. *σαβίσεσθαι*. ut lib. V. de *Rep.* τὸ μὴ
 οἰκίον καὶ ξυγγενίς τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀνειῶν. & Ita-
 tim: Φημί γὰρ τὸ μὴ ἑλληνικὸν γένος, αὐτὸ αὐτῶ οἰ-
 κείον εἶναι καὶ ξυγγενίς, τῶ βαρβαρικῶ ὀνειῶν τε καὶ
 ἀλλότριον. In MS. autem nostro desunt hæc: Πλάτ.
 δ. α. κέχρηται. JUNG.

40 Τὸ δ' ἦν δυοκ.] A. τὸ δὲ ἐπὶ δυοκ. SEB.

Τὸ δ' ἦν δυοκ.] Δι MS. JUNG.

41 Τριώβολον] P. τριώβολον. SEB.

Τριώβολον] C. A. ἐρεῖς δὲ. κ. α. η. ε. περιπέδημῶν.
 KÜHN.

Τριώβολον] Τριώβολον MS. & sic legendum ut alibi
 infra VIII, 20. & Lib. IX. c. de talento sæpius. & sic
 habet etiam *M. Hoffus* lib. III. *Inst. rei numma-
 riæ* cap. 1. n. II. ubi & *Suidam* videndum ait in με-
 τοίκιον. & drachmas duodecim exponit hodierno pre-
 tio grossis *Misnensis* 36. quibus hodie aliquando com-
 muretur & exponatur nummus aureus Ungaricus.
 JUNG.

42 Σκαφηφόρος] Σκαφηφόρος &c. usque ad ἐρεῖς de-
 fuit in MS. De his vero qui σκαφῆς ἕθερον, (quod &
 noster mox *Segm.* 57. ait) vide *Hesych.* in σκαφηφό-
 ροι. & *Harrocratationem* in eadem voce ubi & de alte-
 ris, ὑδριαφόροις inquam, de quibus & *M. Hoffus* dif-
 fertatione de hydriarum sex capacitate, n° 16. sub *hy-
 drie capacitas*. Scapham tamen hic *matrātam*, in qua
pinxitur farina significat, non naviculam, ut quidam
 interpretantur, quos notat *Brodans* IX. *Miscell.* 21.
 JUNG.

Σκαφηφόρος] *Qua* significatione σκαφῆ hic accipia-
 tur, *neto aperit*, scribit *H. Steph.* in *Thef.* suo. sed
 tu vide de hoc loco etiam *Meuscheni* *Lect. Attic.* IV,
 9. & *Panathen.* c. 21.

43 Ἐπιδημῶν] MSS. ἐπιδ. περιπέδημῶν. καὶ δ. SEB.
 Ἐπιδημῶν] MS. καὶ ἐπιδημῶν. JUNG.

44 Παρέγγραπτος] MS. καὶ παρέγγραπτος, π. JUNG.

45 Παρεγγεγραμμένος] C. V. παραγγεγραπτος. πα-
 ραγγραμμένος, qui non receptus est in numerum civium
 secundum illud *Hesych.* παραγγραφεται οὐ παραδέξεται
 vel malis artibus insertus est civium *matricula*. KÜHN.

46 Τὸν δὲ τοιοῦτον] Marginale C. A. usque ad φυ-
 λην. KÜHN.

47 Ἰπόζυλον] Ita *Hermogenes* ὑποζύλους σοφιστῆς

vocat τοὺς οὐ γησίους. *Vales.* *subterligneus* instar si-
 mulachri quod auro obductum extrinsecus, intus ve-
 ro & in cute lignum est. KÜHN.

48 Κωμικοί.] Pro κωμικοί C. A. κωμῶδοι. KÜHN.
 Κωμικοί.] MS. κωμῶδοι. JUNG.

49 Ἰπόχυτον] Videtur propterea genus numismatis
 subarrati fuisse quod *Hesych.* vocat ἐπιχυτον, vel liquor
 suffuso deteriore, vel turbido liquore adulteratus.
 KÜHN.

50 Ὅσπερ καὶ παρεμπρολημένον] C. A. omittit
 ὥσπερ & dein leg. παρεμπρολημένον ὡς καὶ ἀποφύλιον.
 KÜHN.

Ὅσπερ καὶ παρεμπρολημένον] Desit ὥσπερ. & dein
 MS. habet καὶ παρεμπρολημένον. Scilicet legam: παρεμ-
 προλημένον. *Hesychius*: ἐμπρολημένον, ὠνητόν, hinc &
 ἐξημπρολημένοι. JUNG.

51 Ἀποφ. τὸν μὴ ἔχ.] MS. ἀποφ. τὴν φυλὴν μὴ ἔ-
 χοντα κ. JUNG.

Ἀποφ. τὸν μὴ ἔχ.] *Falckenburgius* post ea ἀποφύ-
 λιον, τὸν μὴ ἔχοντα φυλὴν. in ora Codicis sui ἐπέξη-
 γήσιος causa addit, δηλοῖσι τὸν ζῆνον.

52 Τὸ μετοίκιον] MS. τὸν μετοίκιον, ἢ προστάτην
 μὴ ἔχονταν, ἀπροστασίου δίκη. quæ viri docti consi-
 derabunt. De vulgato προστάτην νίμειν, quid νίμειν
 hic significet, doctissime *H. Steph.* in suo dialogo,
 quem *Dicæarchi* *Symprectora* inscripsit. ἀπροστασίον
 vero δίκη recte MS. illud prius apud *Suidam* corrup-
 tum legitur ἀπροστασίον. recte vero etiam apud
Hesychium, ut *Stephanus* eodem dialogo docet, ubi de
 hisce græcorum inquilinis erudite disserit. Locus *Sui-
 dae* est in ἀπροστασίον. ibi: ἀπροστασίον δὲ, τῶν μετοί-
 κιον ἕκαστος προστάτην ἔχουσι κατὰ νόμον ἕνα τῶν ἀ-
 στῶν. & iterum ibidem: ὅταν οὐ τις δοκῶν εἶναι μέτα-
 κος προστάτην μὴ ἔχῃ, &c. ἢ (δίκη) τις λέγεται ἀπο-
 στασίον. ubi etiam diligentissimus *Sylburgius* in suo
 codice bis reposuit ἀπροστασίον. clamat vero hoc ipse
Suidas in ἀπροστασίον inferius. adscripti autem hæc
 quod bis ibi quoque vides illam locutionem προστά-
 την ἔχειν, quam & noster MS. *Pollux* exhibet: quam-
 vis non ignorem apud eundem *Suidam* in ἀπροστα-
 σίον esse alteram νεμότων. quod & frequentius. JUNG.

53 Ἀπροστασίου δίκη] MSS. δίκη. SEB.

Ἀπροστασίου δίκη] C. A. ἀπροστασίον in textu, sed
 ρ superscriptum est. *Suidas* tamen etiam ἀπροστασίον
 δίκη habet & explicat, imò in ἀπροστασίον δ. pronocat
 ad ἀπροστασίον C. V. μὴ ἔχοντων. Ceterum ἀπρο-
 στασίον δίκη confundit cum δίκη ξενίας *Peisius* in L. L.
Atticæ p. 174. KÜHN.

54 Ἰσοτελεῖς] *Interpr.* hæc restringit ad æqualitatem
 onerum civium, ἴσοτελεῖς enim dicitur, qui eodem

pendentes dicebantur. quibus scilicet hoc decreto constitutum erat. Res autem ipsa, tributorum aequalitas dicebatur. Sed δημοποιηται vocantur, quibuscunque communi decreto civitas contingit. hoc etiam In Civium numerum inscribere, Philistus vocat. hi autem a Platone, * & Novi Cives nominantur. Inordinati vero dicuntur, qui inter Inquilinos scripti non sunt, nec tributum solvunt, neque scapham ferunt. Sed contra subdole inscriptos, male usurpatae civitatis actio, & δωροξενίας, si Judices corruerint, habetur. Sed condemnatus, decreto repulsus, & tribu remotus dicitur. Et verba sunt, subdole inscribi, male usurpatae civitatis condemnari, subdole inscriptionis reum esse, a tribu removere, decreto excommunicare. hoc vero Ισάως, etiam Ablegare vocat. Huc etiam pertinet, extorris. * Plato vero, Urbem extorrem vocavit, quae urbs amplius non est. Pessimi autem sunt, Theopompi Scriptoris Exules, Excommunicati, & Ab Atheniensibus desciscentes. Peregrinum vero in aliam venire urbem, peregrinari, & hospitari vocaverunt. Unde ipsum diversorium, Hospitium appel-

λεῖς, ⁵⁵ οἷς ἀν ⁵⁶ τοῦτο ἐκ ψηφίσματος ὑπάρξει· καὶ τὸ ἔργον, ἰσοτέλεια. οἱ δὲ, ⁵⁷ δημοποιήτοι, ὁποῖοι ἐκ δόγματος κοινοῦ πολιτείας τύχοιεν. τοῦτο δὲ ⁵⁸ καὶ ⁵⁹ πολιτογραφεῖν ⁶⁰ φίλιστος καλεῖ. ⁶¹ τάχα δ' ἀν οὔτοι ὀνομάζονται νεοπολίται, ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος. * ἀδιάτακτοι δὲ καλοῦνται, οἱ μὴ ⁵⁷ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ⁶² μετοίκους, ἢ μὴ τελοῦντες ⁶³ τὸ μετοίκιον, ἢ τὴν σκάφην μὴ ⁶⁴ φέροντες. κατὰ δὲ τῶν παρεγγεγραμμένων, ξενίας γραφῆ, καὶ δωροξενίας, ἀν διαφθείρωσι τοὺς δικάζοντας. ὁ δὲ καταδικασθεὶς, ἀπεψηφισμένος, ⁶⁵ ἐκπεφυλλοφορημένος. καὶ τὰ ῥήματα, ⁶⁶ παρεγγραφῆναι, ξενίας ἀλῶναι, ξενίας ἀποφυγεῖν, ἐκπεφυλλοφορῆσαι, ⁶⁷ ἀποψηφισθαι. τοῦτο δὲ καὶ ⁶⁸ ἀποξενωθῆναι Ἰσαῖος καλεῖ. τούτοις δ' ἀν προσήκοι καὶ ὁ ἀπολις. * ⁶⁹ Πλάτων δὲ, πόλιν ⁵⁸ ἀπολιν, τὴν μηκέτ' οὔσαν πόλιν. ⁷⁰ παμπόνηροι δὲ, οἱ Θεοπόμπου τοῦ συγγραφέως ἀπολίται, καὶ ἀφέταιροι, καὶ ἀπαθηναῖοι. τὸ μέντοι ⁷¹ ξένον ὄντα εἰς ἄλλην πόλιν εἰσεῖν, ξενοῦσθαι, καὶ ἐπιξενοῦσθαι ἔλεγον. ὅθεν καὶ τὴν καταγωγὴν,

jure cum legitimis civibus fruatur quoad onera, pshifmate exemptus numero inquilinorum, qui μετοίκιον pendebant. vid. *Hesych.* in *ἰσοτέλεια* & *ἰσοτελής*. KÜHN.

ἰσοτελής] MS. ἰσοτελής. JUNG.
55 Οἷς ἀν τοῦτο] In margine C. A. extat usque ad ἰσοτέλεια. KÜHN.
56 Τοῦτο ἐκ] MS. τοῦτ' ἐκ. JUNG.
57 Δημοποιηται] P. δημοποιοί. H. Steph. affertur, inquit, & δημοποιηται ex *Polluce*, sed pro δημοποιητοι ut opinor. SEB.

Δημοποιηται] C. A. in textu δημοποιοί, sed ai super scriptum cum accentu in antepenultima. C. V. etiam δημοποιοί. *Hesych.* δημοποιοῦντο ut & *Harrocratison*. δημοποιοῦντος aditum fuisse ad Remp. gerendam frustra ex hoc loco colligit *Petitus* in L. L. *Asiicas* pag. 169. KÜHN.

Δημοποιηται] MS. δημοποιοί, sine accentu. Scilicet scribendum δημοποιοί, ut apud *Hesych.* *Harrocratisonem*, alios. JUNG.

58 Καὶ] Decit καὶ in MS. JUNG.
59 Πολιτογραφεῖν] MSS. πολιτογ. ἴποις. ἀδιατ. SEB. Πολιτογραφεῖν] Ἐίποις C. A. & φίλιστος καλεῖ in margine ejusdem Codicis usque ad νεοπολίται, dein iterum textus pergit: ἀδιάτακτοι δ' κ. &c. KÜHN.

60 Φίλιστος] *Falckenburgius* τῶ στ superscripsit σκ. ut sit φίλισκος.

61 Τάχα δ' ἀν &c.] MS. pro τάχα &c. sic: ὀνομάζονται δ' ἀν καὶ νεοπολίται. & desunt dein ὑπὸ τοῦ Πλ. infra per a IX, 26. ὁ δὲ νίας, νεοπολίτης κατὰ Πλάτωνα. Ubi tamen uno vocabulo id apud *Platonem* ita extet, ingenue me nescire fateor: duobus quidem apud cum invenio extremo lib. VIII. de *Repub.* καὶ θανατοῦσιν οὔτοι οἱ ἰταῖροι αὐτὸν, καὶ ξένισιν οἱ νιοί πολίται· οἱ δ' ἰπικεῖς μισοῦσι τε καὶ φεύγουσι. JUNG.

62 Μετοίκους] Post μετοίκους δῖον in margine posuit *Falckenburgius*.

63 Τὸ μετοίκιον] C. A. κατὰ δὲ τῶν παμ. ξενίας γραφῆ. actio peregrinitatis, aut si judices corruerint, peregrinitatis simul & corruptionis. δωροξενίας. KÜHN.

64 Φέροντες] Post φέροντες auget *Nostrius Falckenburgius*

gms sequenti modo: οὗς γραψάμενος τις τῶν ἀδιατάκτων εἶναι διήλεγχεν. videri poterit & *Harrocratison* vocce Μετοίκιον.

65 Ἐκπεφυλλοφορημένος] Hic & mox scr. ἐκπεφυλλοφ. ut est infra VIII, 18. nam φύλλοις ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δῆμον δικάζοντες. ut est ibidem, vel ut *Segm.* 30. φύλλοις ἀπὸ ψήφων ἐχρῶντο. SEB.

Ἐκπεφυλλοφορημένος] Hoc ascriptum margini C. A. at C. V. ἐκπεφυλλοχορεῖσθαι f. ἐκπεφυλλοφορῆσθαι. KÜHN.

Ἐκπεφυλλοφορημένος] H. Steph. in suo Thesaurō adgnoscit duplici λα in φυλλοφόρος: nosster vero MS. etiam unico scribit ἐκπεφυλλοφορημένος, ut habent vulgati. & mox MS. ἐκπεφυλλοχορεῖσθαι, quod adhuc insolentius. ut in hac compositione aliquid de φυλλῷ vel φύλλῳ lateat quis queat suspicari. Verum duplici λα & infra aliquoties VIII, 18. etiam in MS. ubi ratio redditur hujus verbi, & ibi etiam est ἐκπεφυλλοφορεῖσθαι in MS. quo pacto itaque & hic illud ἐκπεφυλλοχορεῖσθαι emendandum erit. JUNG.

66 Παρεγγραφῆναι] C. A. παραγραφῆναι ut supra C. V. III, 35. KÜHN.

67 Ἀποψηφισθαι] Ἀπεψηφίσθαι MS. praeterito. JUNG.

68 Ἀποξενωθῆναι] C. A. subjicit, τούτοις δ' ἀν προσήκοι α. & δὲ post Πλάτων omittit. quod vero rem ipsam attinet, locus *Platonis* extat lib. VI. de L. L. πᾶσα δὲ δῆπου πόλις ἀπολις ἀν γίγνεται ἐν ἡ δικαστήρια μὴ καθεστῶτα εἶν κατὰ τρόπον. omnis scilicet ἐνὶ τῆς civitatis nomen dignitatemque suam non poterit, in qua judicia non, ut pat est, constituta & ordinata sunt. KÜHN.

69 Πλάτων δὲ &c.] MS. alio ordine: πόλιν δὲ Πλ. ἀπολιν &c. Locus *Platonis* forte est iste sexto *Legum*: πᾶσα δὲ δῆπου πόλις ἀπολις ἀν γίγνεται ἐν ἡ δικαστήρια μὴ καθεστῶτα εἶν κατὰ τρόπον. JUNG.

70 Παμπόνηροι] Absunt ista C. A. usque ad Ἀπαθηναῖοι. KÜHN.

Παμπόνηροι] Desunt παμπόνηροι &c. usque ad τὸ μέντοι ξ. in MS. JUNG.

71 Ξένον] Εἰς ἄλλην πόλιν. s. ξ. C. A. post margo καὶ ἐπιξ. ἐλ. KÜHN.

ξενῶνα. ⁷² θρασυξενία δὲ, εἰ θρασύνοιτο ⁷³ ὁ ξένος. εἰρήται δὲ ξεναπάτη ⁷⁴ παρ' Εὐριπίδῃ. καὶ ξενοφόνος, καὶ ξενοκτόνος ⁷⁵ παρ' Ἡροδότῳ. ὁ δὲ ξενῶν ἠγούμενος, ⁷⁶ ξεναγός. ⁷⁷ ξενοτροφεῖν δὲ ⁷⁸ εἰρεῖς, ⁷⁹ ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει. * καὶ ἡ ξενοτροφία, ⁸⁰ παρὰ Ἵπερίδῃ. καὶ ξενίζεῖν, ὃ ⁸¹ οἱ μὲν παλαιοὶ τὸ ἐστιᾶν λέγουσι. ⁸² Δημοσθένης δὲ, τὸ τῆ Φωνῆ ξενίζουσα χρῆσθαι. Ἰσαῖος δὲ ξενικῆ τῆ Φωνῆ ⁸³ εἴρηκε. ⁸⁴ καὶ δῶρα, ξένια, ⁸⁵ Δημοσθένης τε, καὶ ξενοφῶν. καὶ τὸ καταγωγίον, ⁸⁶ ξενῶνα Πλάτων. ἐγγύς δ' ἂν εἴη τούτων, πρόξενος, ⁸⁷ προξενία, αὐτόξενος, ἰδιόξενος, πολύξενος, δορύξενος, ἄξενος. ⁸⁸ καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐθελοπρόξενος. ὁ μὲν ⁸⁹ πρόξενος, ⁹⁰ ὅταν πόλεως δημοσία προξενῆ τις, ἐν ἄλλῃ πόλει ὦν, ὡς ὑποδοχῆς τε τῶν ἐκείθεν φροντίζεῖν, καὶ προσόδου τῆς ⁹¹ πρὸς τὸν δῆμον, καὶ ἑδρας ἐν τῷ θεάτρῳ. * ⁹¹ ποιεῖ

tate existens, ut ipsis ibidem hospitium, congressum Populi, & sedem in theatro procurat. * Facit 6

72 Θρασυξενία] εἰ θρασύν. ο. ξ. εἴρ. δὲ καὶ ξ. C. A. margo vero παρ' Εὐριπίδῃ. post in textu ξενοφόνος, ξενοκτόνος (hospiticidea Glossa) ὁ δὲ ξ. η. ξ. KÜHN.

Θρασυξενία] MS. θρ. τε, pro δὲ. JUNG.

73 Ὁ ξένος] Desest ὁ in MS. Et mox est : δὲ καὶ ξεν. θρασυξενίαν vero Platonis notat supra II. 112. JUNG.

74 Παρ' Εὐριπίδῃ] Desunt παρ' Εὐριπίδῃ in MS. poeta mendose est ξενοφόνος. JUNG.

75 Παρ' Ἡροδότῳ] Desunt παρ' Ἡροδ. in MS. qui deinde ita : ὁ δὲ τῶν ξεν. JUNG.

76 Ξεναγός.] P. ξεναγωγός. SEB.

77 Ξενοτροφεῖν] MS. καὶ ξενοτρ. habes id verbi & apud Ἰσοκράτη in ea περί εἰρήνης, ἢ συμμαχικῆς. JUNG.

78 Εἰρεῖς] C. A. καὶ ἡ ξενος. ξενίζεῖν οἱ μὲν π. τ. ε. λ. ὁ δὲ Δημ. τὸ τῆ φ. &c. Ἰσαῖος δὲ εἴρηκε καὶ δῶρα ξ. ἐγγύς δ' εἴη τ. πρ. ἰδιόξενος &c. KÜHN.

79 ὡς καὶ παρὰ Δ.] Desunt ὡς καὶ π. Δ. & particula ἡ in MS. JUNG.

80 Παρὰ Ἵπ.] Desunt παρὰ Ἵπ. in MS. JUNG.

81 Οἱ μὲν παλαιοὶ] A. οἱ μὲν παλαιοί. SEB.

Οἱ μὲν παλαιοὶ] MS. longe aliter : nam pro παλαιοί, πολλοὶ habet. Sed vulgatum etiam nostro *Salustio* probatur potius. ξενίζεῖν enim in hac significatione, quam τὸ ἐστιᾶν notius & vulgatus. JUNG.

82 Δημοσθένης δὲ &c.] Locus *Demosth.* de ξενίζεῖν extat in oratione quæ inscribitur ἑφεσις πρὸς *Eubulidam*, ubi sæpius utitur τῷ ξενίζεῖν ea significatione, quam *Auctor* affert. KÜHN.

83 Εἴρηκε] MS. δὲ εἴρηκεν, sine intermediis ξεν. τ. φωνῆ. Hoc autem vult *Pollux* ξενίζεῖν apud *Demosthenem* usurpari pro peregrina voce uti. Inveniesque ita in ἑφεσίσι ad *Eubulidem* : & *Harpocrasio* dudum observavit in ἐξενίζε, & ξενίζεῖν. JUNG.

84 Καὶ δῶρα ξένια] Distingue καὶ δῶρα, ξένια. *Xenophonem* scilicet munera hospitalia ξένια vocare. ut lib. III. Παιδ. τῆ δ' ὑστεραία ὁ Ἀρμένιος Κύρω μὲν καὶ τῆ στρατιᾶ πάσῃ ξένια ἔπερατε. Sic & lib. V. Παιδ. δῆλον τὰ ξένια, ait *Gadatas* Cyro, adfertque illi permuta, ad sacra & convivium exercitui instruendum. & lib. IV. Ἀναβυσ. extremo de Trapezuntis : καὶ ἐδέξατό τε τοὺς Ἕλληνας, καὶ ξένια ἔδοσαν, βοὺς καὶ ἄλφита καὶ οἶνον : & statim ibidem iterum : & lib. V. & lib. VI. & sæpe. Sic & *Plato* φιλικὰ ξένια lib. XI. Νόμων. *Demosthenis* loca primum debebant indicari. Is itaque περί Παρακρησβ. καὶ Φίλιππον ἔξιοῦν, ὡς ὑ-

larunt. *Θρασυξενία* autem est, si hospes audaciam exercuerit. Sed & *Hospitis* deceptio, apud *Euripidem* dicitur. Et *Hospiticidea*, *Hospitisque* interemptor, apud *Herodotum*. *Peregrinorum* vero *Dux*, *Ξεναγός* dicitur. *Hospites* autem alere dices, secundum *Demosthenem*. * Et *Hospitum* nutritio, apud *Hyperidem*. Et *Hospitio* excipere, quod nonnulli *Veterum* pro convivari dixerunt. *Demosthenesque*, *Voce* peregrina uti dixit. *Isæus* vero, *Aliena* voce inquit. Et *Munera* hospitalia, *Demosthenes* *Xenophonque* dixerunt. *Ipsium* autem *diversorium*, *Plato* *Hospitium* vocat. His etiam proxima sunt, *Hospes* publicus, *hospitalitas*, *Hospes* mutuus, *peculiaris* *Hospes*, *hospitalis*, ex *hoste* *Amicus* factus, *inhospitalis*. & apud *Thucydidem*, *Hospes* voluntarius. *Πρόξενος* autem est, si quis publicam urbis legationem hospitio excipiat, in aliena ipse civitate existens, ut ipsis ibidem hospitium, congressum Populi, & sedem in theatro procurat. * Facit 6

μὲν ἐδῶκεν, ξενίαν, τούτους λύσασθαι. & statim : ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. *Lysias* περί τῆς δημίουσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ : ὅτι Πανουσαίος τὰ μὲν τῶν τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέξατο. JUNG.

85 Δημοσθένης] Desunt in MS. Δημοσθ. τε καὶ &c. usque ad ἐγγύς. JUNG.

86 Ξενῶνα Πλατ.] *Platonis* locus est in *Timæo*, non longe ab initio ; ἐπιθετὴ παρὰ Κριτίας πρὸς τὸν ξενῶνα οὐ καὶ καταλύομαι, ἀφικόμεθα &c. Idem lib. XII. *Legum* : ἐπὶ γὰρ τῆν τοῦ τῆς παιδείας ἐπιμελουμένου πάσης οἰκῆσιν ἴται, πιστύων ἰκανῶς εἶναι ξένιος τῷ τοιοῦτῳ ξενῶνι &c. JUNG.

87 Προξενία] Desunt προξενία, αὐτόξ. ἰδιοξ. in MS. JUNG.

88 Καὶ παρὰ Θουκ. ἐθελοξένος] Marginale C. A. textus vero pergit : ὁ μὲν πρόξενος ὅταν πόλιν δημοσίως προξεν. ἐν ἄλλῃ πόλει, qui civitatis totius publico nomine hospes est, in suam civitatem venientes ab urbe illa excipit hospitio, producit ad populi concionem, producit etiam in theatrum & de loco, unde spectent comode, ipsis prospicit. *Ultimum* καὶ ἑδρας ἐν. τ. θ. non habet C. A. sumpta autem hæc sunt ex *Orat. Demosth.* de *Falsu Legat.* KÜHN.

Καὶ παρὰ Θουκ. ἐθελοξένος] Ita MS. καὶ ἐθελοπρόξενος παρὰ *Θουκυδίδῃ*, ὁ &c. optime illud ἐθελοπρόξενος, patet vel ex *Segm.* seq. initio. adfert quidem illud ἐθελοξένος vulgatum & *H. Stephanus* adpend. de dial. Att. cap. 16. tm. 3. ubi *Thucydidea* vocabula e *Polluce* colligit : verum in *Theauro* alterum ἐθελοπρόξενος rectum judicat & *Thucydideis* locum e lib. III. *Eυγγρ.* adfert. JUNG.

89 Πρόξενος] De *Proxenis* explicat *Cræg.* cap. 10. lib. II. de *Rep. Laced.* SEB.

90 Ὅταν πόλεως] MS. ὅτ' ἂν πόλει δ. πρ. τις ἐν α. πόλει, ὡς ὑπ. δὲ. Et rectius forte illud πόλει. Nam & *H. Steph.* hic videtur hæsitasse : qui an ὑπὲρ in ora adscripsit ad πόλεως, quod tamen iterum delevit : jubet & σημειωθῆναι illa ἐν ἄλλῃ πόλει ὡς, vide vero de his *proxenis* & *Nicol. Crægium* lib. II. de *Rep. Laced.* cap. 11. ubi hunc locum interpretatur. JUNG.

91 Ποιεῖ δὲ τ.] Abest a C. A. usque ad ἔχων, cæterum ante ἀνάγραπτοι videtur excidisse μη, μη ἀνάγραπτοι τ. π. ε. Nam ἐθελοπρόξενος est, qui sua sponte alterius urbis legatos hospitio excipit, quamvis nondum ab illa urbe agnitus sit hospes, multo minus in tabulas publice relatum est hospitium cum illo con-

hoc etiam *ἑλεοπρόξενος*, qui publicum & profcriptum habet hospitium. Hospes vero privatus est, qui privatim aliquo Hospitum, tanquam Amico utitur, quemadmodum Pericles Archidamo, ei hospitium curans, & alia ejus negocia administrans; simile & hic ab illo ferens officium, si quando ad ipsum venisset. *Ἀστόξενος* vero nonnullis idem, qui privatus Hospes dicitur. secundum alios autem est, qui genere quidem peregrinus, secundum honorem vero, Civis urbanus existit. nonnullis tamen videtur esse, qui ipso genere Civis est, opinione vero peregrinus. sicuti Danaus Argivis videbatur, ab Io Argiva genus ducens. *δορύξενος* autem est, qui ex belli congressu in alicujus cognitionem pervenit, seu Amicus factus est.

δὲ ταῦτα ⁹² καὶ ἑλεοπρόξενος, ὁ ἀνάγραπτον τὴν προξενίαν ἔχων. ἰδιόξενος δὲ ἐστίν, ὁ ἰδίᾳ τινὶ τῶν ξένων φίλῳ χρώμενος, ⁹³ ὡς Περικλῆς Ἀρχιδάμῳ, καὶ καταγωγῆς τε αὐτῷ προνοούμενος, καὶ ⁹⁴ τὰ ἄλλα συνδαιοκούμενος, ⁹⁵ τῶν ἴσων δὲ καὶ αὐτὸς, εἴποτε παρ' ἐκείνων ἔλθοι μεταλαμβάνων. ⁹⁶ ἀστόξενος κατὰ μὲν τινὰς, ὁ αὐτὸς τῷ ἰδιόξενῳ· κατὰ δὲ ἄλλους, ὁ γένει μὲν ξένος, τιμῇ δὲ ἀστὸς. ⁹⁷ ἐνίοις δὲ δοκεῖ, ὁ φύσει μὲν ἀστὸς, ⁹⁸ δόξῃ δὲ ξένος, ὡς Δαναὸς Ἀργείοις, ἀπὸ Ἰοῦς τῆς Ἀργείας ἔχων τὸ γένος. ¹⁰⁰ δορύξενος δὲ, ὁ ἐκ τῆς κατὰ τὸν πόλεμον ἐπιμιξίας τὴν γνῶσιν πεποιημένος.

* CAPUT V.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Quacunq; de amicis, ignotis, & hostibus dicuntur. 1:

Ἔσσαι ἀνὰ περὶ φίλων, καὶ περὶ ἀγνώστων, ἢ ἐχθρῶν. α΄.

HIS porro consequentia erunt, Amicus, Socius, notus, Familiaris, Necessarius, in societatem assumptus, domesticus, cohabitans, unanimis, coequalis, simul vivens, Convictor, Commensalis, Confœderatus, Contubernalis, Coætaneus, Aequalis, & qui mea opera utitur, & cuius ego opera utor, & qui me utebatur. Et Demosthenes alicubi inquit, Et si quis alius eo utens. neque oportet addere, Amico. * Ex horum quoque numero est,

ΤΑ δὲ τούτοις ἀκόλουθα ³ εἴη ἀνὰ, ὁ φίλος, ὁ ⁴ ἑταῖρος, ὁ γνώριμος, ὁ συνήθης, ὁ ἐπιτήδειος, προσηταιρισμένος, οἰκέτιος, ὠκειωμένος, ὁμογνώμων, ὁμοήθης, ὁμότροπος, ὁμόσιτος, ὁμότραπέζος, ὁμόσπονδος, ὁμορόφιος, ὁμηλιξ, ἰσηλιξ, καὶ ὁ χρώμενός μοι, καὶ ὁ ἐχρώμενός μοι, καὶ ὁ ἐχρητό μοι. καὶ ὁ ⁶ Δημοσθένης που λέγει, καὶ χρώμενος εἶπερ τις ἄλλος αὐτῷ. καὶ οὐ δεῖ προσθεῖναι τὸ, φίλῳ. * ἐκ δὲ τούτων ἐστὶ, Φιλέ- 62

tractum esse. Cum vero jus hospitii ἀνάγραπτον, id est publico nomine profcriptum est in civitatis albo, tum demum fit πρόξενος. KÜHN.

92 Καὶ ἑλεοπρόξ.] MS. καὶ ὁ ἑλεο. & deinde desunt ὁ ἀν. τ. πρ. ἔχων. ad quæ H. Stephanus notam crucis in ora adposuit. Et sane videtur πρόξενος ἀνάγραπτον habuisse προξενίαν: ἑλεοπρόξενος vero οὐκ ἀνάγραπτον, ut qui ἐκὼν id susciperet munus, nullo civitatis suæ peculiarari jussu. JUNG.

93 Ὡς Περικλ. Ἀρχιδάμῳ] Hæc non extant in C. A. alias ex Thucyd. satis nota. KÜHN.

94 Τὰ ἄλλα] MS. τὰλλα. JUNG.

95 Τῶν ἴσων] C. A. τῶν ἴσων usque ad μεταλαμβάνων non meminit. KÜHN.

96 Ἀστόξενος κατὰ &c.] MSS. αὐτόξενος, subjæctæ expric. congrue. SEB.

Ἀστόξενος κατὰ &c.] MS. ἀστοξ. δὲ κ. &c. τῷ ἰδίῳ ξένῳ. JUNG.

Ἀστόξενος κατὰ &c.] Falckenburgius, αὐτόξενος δὲ κατὰ &c.

97 Ἐνίοις δὲ δ.] Marginis est in C. A. definit autem margo in γένος. KÜHN.

98 Δόξῃ] MS. male δόξει pro δόξῃ. dein MS. Ἀργείος, pro vulgato Ἀργείοις. JUNG.

99 Ἀργείοις] Ἀργείος C. A. cum C. V. qui & δόξει habet pro δόξῃ. KÜHN.

100 Δορύξενος δὲ, ὁ] O' abest a C. A. ἢ κατὰ πόλεμον ἐπιμιξία est usus & consuetudo in bello coalescens inter duos. KÜHN.

Δορύξενος δὲ, ὁ] Desct ὁ in MS. JUNG.

Δορύξενος δὲ, ὁ &c.] Quales sunt Glaucus & Diomedes.

1 Ἔσσαι ἀνὰ περὶ &c.] Scr. ἔσαι ἀνὰ π. SEB.

JULII POLLUCIS.

Ἔσσαι ἀνὰ περὶ &c.] Totus titulus abest a C. A. KÜHN.

Ἔσσαι ἀνὰ περὶ &c.] Titulus hic in MS. non est, sed hærent cum præcedentibus. In eo inferendum videtur τις χρῆσταιτο, ut supra III, 1. titulus hunc antecedens concipitur: vel tantum illo ἔσαι; mutato in ἔσαι, sensus aliquis formabitur. JUNG.

2 Τὰ δὲ τούτοις &c.] Totum caput ut id brevissime continetur in MS. ita describam, ne singulis verbis defectus sint notandi: sic itaque MS. Τα δὲ τούτοις ἀκόλουθα, οἷον ὁ φίλος, καὶ ὁ ἑταῖρος, καὶ ἡ φίλια, καὶ ὁ γνώριμος, καὶ ὁ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ χρώμενός μοι, καὶ ὁ ἐχρώμενός μοι, καὶ τὰ ὅμοια πρόδηλα ὁ δὲ φίλιος πρὸς τὸν πόλεμον ἀντίκειται· καὶ ὁ φιλικός ἐστιν ὁ χρῆσθαι φίλιος εἰδός. τὰ δὲ ἐναντία ἀγνώστος, ἀγνώστ, ἀήθης, ἐχθρός, ἀμικτός, μισέταιρος καὶ τὰ ὅμοια. Φιλόπολις &c. quæ jam alius capit. JUNG.

3 Εἴη ἀνὰ] Non extat in C. A. KÜHN.

4 Ἐταῖρος] MSS. ἐτ. ἢ φίλιῳ, ὁ γνῶρ. SEB.

Ἐταῖρος] C. A. ἑταῖρος, ἢ φίλια. KÜHN.

5 Ὁ ἐπιτήδειος] C. A. subjungit itatim ὁ χρώμενός μοι καὶ ὁ ἐ. καὶ τὰ ὅμοια πρόδηλα. cætera omittit usque ad ὁ δὲ φίλος &c. quæ sunt Segm. seq. KÜHN.

6 Δημοσθένης που] In oratione contra Midiam, ubi tamen ὡςπερ non εἶπερ hodie legitur: Ἐξεληλυθὼς τῆς προτεραίας παρὰ Ἀριστάρχου, καὶ χρώμενος ὡςπερ ἀνὰ ἄλλος τις αὐτῷ τὰ πρὸ τούτου. JUNG.

7 Προσθεῖναι τι φίλῳ.] Leg. τὸ, φίλῳ. χρώμενος αὐτῷ dico simpliciter sine adjectione τοῦ φίλῳ, vel φίλῳ e margine venit in textum, sufficit enim dixisse προσθεῖναι τι. Demosthenis est alias locutio Orat. contra Midiam pag. 395. Edit. Basil. KÜHN.

P P

ταίρος, πολυέταιρος, Φιλία, καὶ ἑταιρεία, ἐπι-
τηδεϊότης, συνήθεια, οἰκειότης, γνῶσις, ὁμογνω-
μοσύνη, ὁμοθelia, ὁμοτροπία. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
ἄλλων, δυσχερῆ. ἢ δὲ ὁμηλικία, ποιητικόν. ὁ
δὲ ⁸ Φίλιος, πρὸς τὸν πολέμιον ἀντίκειται. καὶ
⁹ Φιλικός ἐστίν, ὁ Φίλιος χρῆσθαι εἰδώς. ἀφ' ὧν
63 τὰ ἐπιρρήματα, Φιλίως, καὶ Φιλικῶς. * προσ-
Φιλῶς δὲ, ¹⁰ Ξενοφῶν εἶρηκε. καὶ ¹¹ Θουκυδίδης,
¹² προσΦιλεῖς. Ἰσοκράτης δὲ, προσΦιλεστάτως.
πολυΦιλίαν δὲ καὶ ὀλιγοΦιλίαν, Ἀντιφῶν. καὶ
πολυΦίλιος, Ἵπερίδης. καὶ πολυΦιλότερος, Λυ-
σίας. τὰ δὲ ἐναντία, ἀγνωστος, ἀγνώσις, ἀήθης,
ἐχθρὸς, ¹³ ἄμικτος, διάφορος, ἀλλότριος, ἀλ-
λοτριῶς ἔχων, ἡλλοτριωμένος, ἀπεχθής, ἀπεχ-
θανόμενος, ἀπεχθῶς διακείμενος, μισῶν,
64 * δυσμενής, διενηγεμένος, διεστηκώς, ἐξεστα-
σιασμένος, ὑπόπτως ἔχων, ἐπιβούλως, κακοή-
θως, ἀπίστως, ¹⁴ ἐβελέχθρως. ἐβελέχθρον δὲ,
Κρατῖνος λέγει. ἄφιλος, ἀπρόσμικτος, δύσμι-
κτος, μισέταιρος, μισάνθρωπος, ἀπάνθρωπος.
καὶ ἀγνωσίαν, ἀήθειαν, ἐχθραν, ἀλλοτριώσιν,
διαφορὰν, ἀπέχθειαν, μῖσος, δυσμένειαν, ἀ-
πιστίαν, ὑπαψίαν, ἐπιβουλήν, κακοήθειαν, μι-
σεταιρείαν, ἀπάνθρωπίαν, μισανθρωπίαν.

Socii amans, Amicis abundans. amicitia,
societas, necessitudo, commercium, fa-
miliaritas, cognitio, unanimitas, consue-
tudo mutua, cohabitatio. quæ vero ab
aliis derivantur, dura sunt. Sed Coævi-
tas, Poëticum est. Amicus vero, hosti
contrarius est. Et amabilis est, qui A-
micis uti novit. a quibus adverbia sunt,
amicæ, amatorie. * Προσφιλῶς vero, Xe-
65 nophon dixit. & Amabiliter, Thucydi-
des. Isocrates autem, amicissime. sed A-
micorum multitudinem, & Paucitatem,
Antiphon. & Multis Amicis stipatus, Hy-
perides. & Pluribus comitatus amicis, Ly-
sias. Porro contraria sunt, incognitus,
ignotus, insolitus, hostis, commercium
fugiens, diversus, alienus, alieno modo
se habens, abalienatus, infestus, odio ha-
bens, contrarius, ofor, * inimicus, ad-
66 versus, discors, dissentiens, suspectus. in-
fidiatore, maligne, perfide, hostiliter.
Hostilem vero dixit Cratinus. Amicis ca-
rens, commercia horrens, difficilis ad a-
micitias, Sociorum ofor, ofor hominum,
inhumanus. Et ignobilitatem, disfluctu-
dinem, hostilitatem, alienationem, dis-
fidium, inimicitiam, odium, invidiam,
perfidiam, suspicionem, insidias, mali-
gnitatem, Sociorum odium, inhumanita-
tem, & hominum odium huc numerabis.

65 * Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν 5'.

* CAPUT VI.

65

15 Περὶ Φιλοπῆλεως, καὶ μισοπῆλεως. α'.

De patria amatore vel ofore. 2.

ΦΙΛΟΠΟΛΙΣ δὲ ἐρεῖς, καὶ Φιλόδημος, δη-
μοτικός, ¹⁶ πρᾶσις, ἐπιεικής. εὐνως ἔχων
πρὸς τὴν ¹⁷ πόλιν, προθύμως περὶ τὴν πόλιν. Φι-

Civitatis Amator dices, & Populi A-
micus, popularis, mansuetus, ju-
stus, benevolus in urbem, in civitatem
promptus, honorum studiosus, magnani-

Προσθεῖναι τι φίλω.] An legendum: τὸ, φίλω; scilicet non opus esse in phraſi χρῆσθαι τινι, qua usus & familiaritas inter aliquos significatur, addere voculam φίλω. JUNG.

8 Φίλιος] C. V. φίλιος. KÜHN.

Φίλιος] Φίλιος, quod in MS. videtur hic rectius: quod vel pateat ex sequenti φίλιως. unde enim alias id esset? ait enim: ἀφ' ὧν τὰ ἐπιρρήματα, φίλιος καὶ φιλικῶς ἀφ' ὧν, scilicet φίλιος & φιλικῶς ἐν φίλια & ἐν πολεμῖα plerumque opponi apud bonos Auctores docet etiam Hesp. Stephani Thesaurus in φίλιος. JUNG.

9 Φιλικός] MSS. φιλικός δὲ ὁ χρῆσθαι φίλ. εἰδ. SEB.

Φιλικός] C. A. καὶ φιλικός δὲ ἐστίν &c. post εἰδώς quæ extant omittit omnia C. A. usque ad τὰ δὲ ἐναντία Segm. seq. KÜHN.

10 Ξενοφῶν] Et Plato ut lib. VII. Legum extremo, οὔτε ὀρθῶς οὔτ' οἶμαι προσφιλιῶς &c. Xenophontis autem verba sunt lib. II. Ἑλληνικ. in oratione Theramēnīs adversus Critiam: Εἰ δὲ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως προσφιλιῶς ἡμῖν εἶχε, &c. & Ἀπομνημ. lib. II. τοὺς δὲ καλοὺς καγαθούς ἀνθρώπους, προσφιλιῶς χρώμενος, μάλιστα ἂν καταργάσαιτο. JUNG.

11 Θουκυδίδης προσφιλεῖς] Locus Thucydides potest hic esse lib. I. Συγγρ. ἅμα δὲ καὶ προσφιλεῖς ὅτις ἐν τῷ τότε διὰ τὴν ἐς τὸν Μῆδον προθυμία μάλιστα αὐ-

τοῖς ἐτύχχανον. & lib. VII. extremo: ἀνθ' ὧν οἱ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν προσφιλεῖς αὐτῷ (Niciæ). JUNG.

12 Προσφιλεῖς] Interpr. amabiliter. nescio quare ex adjectivo fecerit adverbium. προσφιλιῶς idem quod προσνήσις, gratus, acceptus, charus, amabilis in Gloss. Veter. & προσφιλεστάτος ibidem gratissimus, amantissimus. KÜHN.

13 Ἄμικτος] C. A. omiffis aliis statim subdit μισέταιρος, quod est demum Segm. seq. quamvis & hoc tantum appareat in margine. cætera etiam desunt usque ad cap. VI. KÜHN.

14 Ἐβελέχθρως] More illorum, qui inimicitias delectantur oderuntque sui amantes. Φιλαπεχθημόσιος vid. apud Hesych. KÜHN.

15 Περὶ Φιλοπ. &c.] Titulus nullus in MS. & brevissima ibi hæc sectio, quam αὐτολεξεί proponamus inde: Φιλοπόλις δὲ ἐρεῖς, καὶ Φιλόδημος, δημοτικός, εὐνως ἔχων πρὸς τὴν πόλιν, μεγαλοπρεπῆς πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ οἱ ὅμοιοι λόγοι καὶ τὰ ὀνόματα τὰ δὲ ἐναντία μισοπόλις, μισόδημος, ὑπερόπτης, οὐ χεῖρων τοῖς καθίστηκόντιν, οὐκ ἀγαπῶν τὸ ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον. JUNG.

16 Πρᾶσις, ἐπιεικής] Margo C. A. hæc habet. KÜHN.

17 Πόλιν] Post omiffis cæteris iterum margo Codicis A. habet duo illa μεγαλοπρ. δημοκρατῆς πολιτικά. dein textus μεγαλοπρεπῆς πρὸς τ. δ. τὰ δὲ ἐναντία mox sequitur Segm. seq. KÜHN.

mus, Populi amator, magnificus in rempublicam: & ingenium civitatis amans, Populi amans, popolare, blandum, æquum, benevolum, promptum, honorum studiosum, magnificum. Et Populi amor, reipublicæ studium, mansuetudo, æquitas, benevolentia, promptitudo, honoris studium, magnanimitas. * & populariter, mansuete, æquiter, prompte, ambitiose, amice in populum, magnanimitè, & benevole. Sed contraria sunt, civitatis osor, Populi osor, contemptor, gloriosus, arrogans, tyrannicus, imperiosus, sordidus, difficilis, sceleratus, innovator, novarum rerum studiosus, alienatum ab urbe animum habens, decretis publicis non acquiescens, æquum non amans, despuens multos, excrementa & mendicos vocando.

λότιμος, μεγαλογνώμων, δημεραστής, μεγαλοπρεπής πρὸς τὸ δημόσιον. καὶ ἦθος Φιλόπολι, Φιλόδημον, δημοτικόν, πρᾶον, ἐπιεικὲς, εὐνοῦν, πρῶθυμον, Φιλότιμον, μεγαλοπρεπὲς, καὶ δημεραστία, Φιλοδημία, πρᾶότης, ἐπιεικεία, εὐνοία, προθυμία, Φιλοτιμία, μεγαλοπρέπεια. * καὶ δημοτικῶς, πρᾶως, ἐπιεικῶς, προθύμως, 66 Φιλοτίμως, Φιλοδήμως, μεγαλοπρεπῶς, εὐνωσ. τὰ δὲ ἐναντία, μισόπολις, μισόδημος, ὑπερόπτης, 18 μέγαλαυχος, ὑπερήφανος, τυραννικός, ὀλιγαρχικός, μικροπρεπής, δύσνους, κακόνους, νεωτεριστής, νεωτέρων ἐπιθυμῶν. ἡλλοτριωμένος πρὸς τὴν πόλιν, οὐ χαίρων 19 ταῖς καθεστηκόσιν, οὐκ ἀγαπῶν τὸ ἴσον, διαπτύων τοὺς 20 πολλοὺς, καθάρματα καὶ πτωχοὺς ἀποκαλῶν.

* De sumptus faciente in rempublicam. 2.

* 21 Περί τοῦ δαπανῶντος εἰς τὰ δημόσια. β', 67

Dicere etiam licet, Choragus, triemis Princeps, tribuum Hospes, tribum convivio excipiens, viscerationes distribuens distributiones dans, largitiones, collationes. nonnullis Filias despondens, de substantia sua tributum pendens, opes suas in rempublicam consumens, voluntarius conferens tributum, volens, sua sponte pronus, spontaneus, seipsum jubens, injussus, largitiones faciens, urbi vivens, publica obiens munera, sua in publicis muneribus consumens, Gymnasiarcha, gymnasium Praeses. Ipse vero res, choros ducere, triemibus praesse, tribus convivio excipere, largiri, distribuere, tributum pendere, dare, publica obire munera, consumere sua in publicum, gymnasiis praesse. Substantiam vero inconsumptam, dixit Isaus.

Εἴποις δ' ἂν, χορηγός, τριήραρχος, Φυλῆς ἐστιαῖτωρ, 22 τὴν Φυλὴν ἐστιῶν, κρεανομίας ἐπιπέμων, διανομὰς διδοὺς, νομᾶς, εἰσφορᾶς, 23 συνεκδιδούς τισὶ θυγατέρας. ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων εἰσφέρων, τὰ ὄντα καταναλίσκων εἰς τὸ δημόσιον, ἐβελοντής εἰσφέρων, 24 ἐκῶν, αὐτεπάγγελτος, αὐθαίρετος, αὐτοκέλευστος, 25 ἀπαράκλητος, ἐπιδιδούς ἐπιδόσεις. ζῶν τῇ πόλει, λειτουργῶν, καταλειτουργῶν τὰ ὄντα, γυμνασιάρχος, γυμνασιάρχῶν. καὶ τὰ πράγματα, χορηγεῖν, 26 τριηραρχεῖν, Φυλὴν ἐστιῶν, νέμειν, διανέμειν, εἰσφέρειν, ἐπιδιδόναι, λειτουργεῖν, καταλειτουργεῖν, γυμνασιαρχεῖν. 27 οὐσίαν δὲ ἀλειτούργητον, Ἰσαῖος εἶρηκε.

18 Μεγάλαυχος] Iterum in marg. C. A. πρὸς τὴν πόλιν. KÜHN.

19 Ταῖς καθεστηκόσιν &c.] Praesenti Reipublicae forma latiusque legibus non contentus. KÜHN.

20 Πολλοὺς] Plebem, vulgus, cives plebejos. καθάρματα καὶ πτωχοὺς sunt Demosth. Orat. contra Midiam p. 405, 409, 413. Edit. Hervag. KÜHN.

21 Περί δαπαν. &c.] Titulus etiam in MS. idem est. JUNG.

22 Τὴν Φυλὴν ε.] Margo C. A. εἰσφέρων. KÜHN.

Τὴν Φυλὴν ε.] Post ἐστιαῖτωρ, caetera hujus Sectionis in MS. desunt, praeter ista pauca quae ibi legitur: τὰ ὄντα κατ. ε. τ. δημ. ἐβελ. εἰσφέρων, ἀπαράκλητος, ἐπιδιδόναι, ζῶν τῇ πόλει, καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

23 Συνεκδιδούς] Despondens interpr. immemor eorum quae dicta sunt supra III, 35. τὸ συνεχεῖν εἰς τὴν ἐκδοσιν, συνιδόναι, contribuens pecuniam quibusdam ad collocandas filias. morem illum apud Italos revocare voluit Philadelphus, qui cum nubere viris filiarum, quas, ni fallor, habuit plures, scripsit ad Principes Italiae, sibi centum aureis opus esse ad collocandam filiam, & saepe ab illis majorem vim pecuniae hoc nomine impetravit, ut ex Epistolis ejus videre est. KÜHN.

24 Ἐκῶν] In C. A. superscriptum usque ad αὐτοκέλευστος, ubi ἐπιδόσεις congiaria etiam superscribitur & λειτουργῶν ab alia manu est. post ὄντα sequitur γυμνασιάρχῶν. caetera desiderantur ad cap. VII. usque. KÜHN.

25 Ἀπαράκλητος] MSS. ἀπαράκλητος ἐπιδιδόναι ζ. SEB.

26 Τριηραρχεῖν] Τριηραρχεῖν & τριήραρχος quid sint, docent Demosth. Orationes, contra Midiam, περί τοῦ ἐπιτριηραρχήματος, & de corona trierarchia. Idem contra Leptimem sexaginta forte aut paulo plures Athenis fuisse χορηγούς, γυμνασιάρχους, ἐστιαῖτορας qui quotannis obibant τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας. KÜHN.

27 Οὐσίαν ἀλειτούργητον] Interpr. substantiam inconsumptam, consequens pro antecedente, opes ab oneribus publicis immunes vel jure vel facto. Multi enim cives Athenis divitias suas dissimulabant, ne adigerentur ad obeundas functiones publicas suo sumptu. ex. gr. ne cogerentur τριεμετὸν κοσμεῖν, legationes obire, gratia necessitatibus largitione extra ordinem, ἐπιδόσει, subvenire, & alia onera suscipere. & haec est τὰ οὐσία ἀλειτούργητος. KÜHN.

²⁸ Περὶ ἐρώτων, καὶ ἐρωμένων, α΄.

De amante, & amato. x.

ΕΡΕΪΣ δὲ, ἐρᾶν, ²⁹ Φιλεῖν, στέργειν. καὶ τινος ³⁰ ἠττάσθαι, ἐσπουδακέναι περὶ τινα. ἐνθῶς, κατόχως, ἐμπύρως. Φλέγεσθαι τῷ πόνθῳ, ἐκφλέγεσθαι, ὑποτετύφθαι, κεκαῦσθαι, τινὸς ἔχουσθαι, ἰκετεύειν, καθικετεύειν, ἐπιτείνειν, ἐκκρέμασθαι ἐξ αὐτοῦ, θερμαίνεσθαι ἐπὶ τινι, ἀγαπνέειν, δουλεύειν, ἐπεσθαι, παρακολουθεῖν. ἐξηρητῆσθαι τινος. δεῖσθαι, ἀντιβολεῖν, παρακαλεῖν, ἐρωτομανεῖν, Φιλεραστεῖν, παιδερραστεῖν, ⁶⁹ γυναικεραστεῖν. * Φροντίζειν ἐπ' αὐτῷ, ἀλύειν, ἀλγεινὸν, ἀγρυπνεῖν, τετρώσθαι, κατελιθῆσθαι, ἀνακεῖσθαι τινι. καὶ ἐραστής, καὶ συνεραστής δὲ, καὶ συνεπιθυμητής, ὡς ὁ Πλάτων. οὐκ οἶδα εἰ καὶ ἐπιθυμητής. ἀγαπῶν, δουλεύων, στέργων, Φιλῶν, ἐθελόδουλος, ³¹ ἐνθῶς, ἐπίπνους, κατόχος. Φίλος δὲ, καὶ ἐπαινήτης, τῆς ὥρας ἠτημένους. ἐνθῶς ἔχειν. ἐξηρητημένους, ἠρητημένους, ἐκκρεμάμενος. ἐμπυρος, διάπυρος, Φλεγόμενος, ἐπόμενος, ³² παρακολουθῶν, ἰκετεύων, καθικετεύων, παραπίπτων, καταντιβολῶν, δεόμενος, ⁷⁰ * Φιλόπαις, παιδερραστής, ³³ παιδοφίλης, ὡς Τηλεκλειδῆς. καὶ παιδοφιλεῖσθαι, Πλάτων εἰρηκεν ὁ κωμικός. ὁ μὲντοι παιδέρως Ζεὺς, παρὰ τῷ Τηλεκλειδῆ, πέπαικται. γυναικεραστής, ³⁴ γυναιμανής, γυναικομανής, ἀλύων, ἀγρυπνῶν, Φροντίζων, τετρωμένος, τετοξευμένος, κατελιθιμένος, ἀνακείμενος, προσκείμενος. καὶ γυναικῶς δὲ, ἐραστρίας Εὐπόλις εἰρήκε. καὶ ³⁵ ἀνδρραστρίαν, Ἀριστοφάνης. * ἐρώμενος δ' ἀνφαίης, καὶ ἐρωμένη. ³⁶ παιδικὰ, στεργόμενος,

Dices porro, amare, diligere, naturali amore prosequi, ab aliqua vincere, circa aliquam studiosum esse. Divine, detentive, flagranter. ardere desiderio, incendi, succendi, comburi, ab aliqua pendere, supplicare, supplicem esse, intendere, ab aliquo suspensum esse, in aliquem deflagrare, suspirare, fervire, sequi, adherere, ad alicujus nutum pendere, temere, obviam progredi, invocare, deperire, amori operam dare, puerili amore detineri, Mulierum desiderio tangi, * in hoc intentum esse, languere, dolere, vigilare, vulnerari, capi, adherere alicui. & Amator. Corivalis, & Amulus, ut Plato inquit. Nescio tamen, an & concupiscens dicatur. diligens, ferviens, colens, amans, servus spontaneus, pius, afflatus, detentus. in super Amator, & laudator, pulchritudine victus. Pie se habere, suspensus, pendens, flagrans, ignitus, ardens, sequens, comes, supplicans, supplex, concidens, occurrens, rogans, * Puerorum amator. Cinædus, ut Teleclides inquit. Et Puerorum amori operam dare, dixit Plato Comicus. Et Jupiter Puerorum Amator, apud Teleclidem fictus est. Mulierum Amator, in Mulieres deperiens, in Fœminas furens, languens, vigilans, curiosus, vulneratus, arcu transfixus, captus, recumbens, adherens. Et Mulieres Amatrices, vocavit Eupolis. & Virorum amantem, Aristophanes. * Amatus præterea dices, & amata. puerilia colens,

²⁸ Περὶ ἐρώτων] C. A. περὶ τοῦ ἐρώτων. KÜHN.

Περὶ ἐρώτων] Titulus in MS. est. Caput ipsum vero valde decurtatum, de quo hæc tantum in MS. Ερεῖς δὲ ἐρᾶν καὶ φιλεῖν καὶ στέργειν, καὶ τινος ἠττάσθαι, ἐκκρεμασθαι, φλέγεσθαι, τῷ πόνθῳ ἔχουσθαι, ἐρωτομανεῖν, ἐνθῶς ἔχειν, κατόχως εἶναι, τετρώσθαι, κατελ. ἀνακ. τινι, ἐπαινήτης τῆς ὥρας, ἠρητημένους, φιλόπαις, παιδερραστής, παιδοφιλεῖσθαι δὲ Πλάτων εἰρηκεν ὁ κωμικός. γυναικεραστής, γυναιμανής, καὶ τὰ ὅμοια, ἐρώμενος δ' ἀνφ. κ. ἐρωμένη παιδικὰ στεργ. στεργόμενος ἐπείρατος, ἀρτίος, πρᾶσαγός, ἐπαγωγός, ἡμερον ἀφιεῖς, ὠραία, ἀνθεῖσα, ἡμερον ἀφιεῖσα, ὠρα, ἀνθος, ἴνυξ, ἀντέρως, καὶ ἀντραστής καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὸ ζηλοτυπ. τε καὶ ζ. ε. τ. π. ὠ. κ. γ. κ. π. δ. τ. ἀγαπωμένους. post quæ caput sequens incipit. JUNG.

²⁹ Φιλεῖν] MSS. καὶ φιλ. καὶ στ. SEB.

Φιλεῖν] Καὶ φιλεῖν καὶ στέργειν C. A. dein καὶ τινος ἠττάσθαι (succumbere amori alicujus) ἐσπουδακέναι &c. usque ἐμπύρως marginis est. post ἐμπύρως in textu C. A. ἐκκρέμασθαι, φλεγ. τ. π. ἔχουσθαι, ἐρωτομανεῖν, ἐνθῶς ἔχειν, τετρώσθαι ἀνακεῖσθαι τινι, ἐπαινήτης τῆς ὥρας ἠρητημένους (margo ἠρητημένους) φιλόπαις, παιδερραστής. ita C. A. KÜHN.

³⁰ ἠττάσθαι] MSS. ἠτ. ἐκκρεμασθαι. φλ. SEB.

³¹ ἐνθῶς] Non est *rimus* h. l. sed *amore simul & mente carnis*, ita ut fere infaniam: more phanatici. idem & ἐνθῶς ἔχειν. KÜHN.

³² Παρακολουθῶν] In vulgatis corrige παρακολουθῶν. JUNG.

³³ Παιδοφίλης] Hæc defunt in C. A. usque ad γυναικεραστής. KÜHN.

³⁴ Γυναιμανής] Post γυναιμανής in C. A. reliqua defunt usque ad Ἀριστοφάνης. ubi ad ἐρώμενος margo habet eundem titulum quem præfert caput initio. KÜHN.

³⁵ Ἀνδρραστρίαν] In vulgatis pro ἀνδρραστρίαν puto legendum ἀνδρραστρίαν. ut patet ex præcedenti ἐραστρίας. quod jam video sic & in Thesuro H. Steph. esse. Confirmo id ipsum Aristophanis auctoritate, apud quem reperio in *βασμοφοριαζούσαις*

ταῖς μυχτροπύκταις, ταῖς ἀνδρραστρίας καλῶν.

(quamvis in ultima Raphaelengii editione, qua urebatur, male legitur ἀνδρραστρίας) est autem muliebris conquestio de Euripidis in illum sequiorem sexum convitiis: adeo ut quis inde suspicetur & Euripidem hoc nomine composito usum. JUNG.

³⁶ Παιδικὰ στεργόμενος] Interpr. puerilia colens, nescio quo sensu. interpunctio ponenda inter hæc duo,

& adamiata. Amafius, Amica : dilectus, & dilecta. Pulcher, perpulcher, pulcherrimus, amabilis, maturus, alliciens, pelliciens, florens, floridus, lucens, relucens, splendens, splendidus, amabile emittens. Matura, florens, florida, lucida, pellucida, amabile cernens, pulchra, perpulchra, 72 pulcherrima, amabilis. * Venustas, maturitas, flos, florulentia, lux, splendor, jubar, pulchritudo, amor, desiderium, concupiscentia, cupido, illecebra, amor mutuus. unde redamans, & redamator. apud Eupolidem vero, Redamatus. Amulari autem, & Zelotypus, de Pueris venustis, Mulieribus, & omnibus adamatistis dicitur. His etiam convenit, amatu dignus, & a multis amatus. & tam comparative, quam superlative.

37 στεργόμενη. Φιλούμενος, Φιλούμένη. ἀγαπώμενος, ἀγαπώμενη. καλός, υπέρκαλος, πάγκαλος, ἐπέραστος, ὠραίος, ἐπαγωγός, προσαγωγός, ἀνθῶν, υπερανθῶν, στίλβων, υπερστίλβων, λάμπων, υπερλάμπων, ἡμερον ἀφειῖς. ὠραία, ἀνθοῦσα. υπερανθοῦσα, λάμπουσα, υπερλάμπουσα, ἡμερον ἀφειῖσα, καλή, υπερκάλη, παγκάλη, ἐπέραστος. * κάλλος, ὠρα, ἄνθη, ἄνθος, ἄνθησις, λαμπρότης, στιλπνότης, αἶγλη, καλλονή. ἔρως, ἡμερος, πόθος, ἐπιθυμία, 38 ἰυγξ, ἀντέρως, ἀφ' οὗ ἀντερῶν, ἀντεραστής. παρά δὲ Εὐπόλιδι, καὶ ἀντερῶμενος. καὶ τὸ ζηλοτυπεῖν, καὶ 39 ζηλοτυπῶν, ἐπὶ τε παίδων ὠραίων, καὶ γυναικῶν, καὶ πάντων δὲ τῶν ἀγαπαιμένων. προσήκοι δ' ἂν τούτοις, καὶ τὸ ἀξίεραστος, πολυέραστος, καὶ κατὰ σύγκρισιν, καὶ υπέρθεσιν.

* CAPUT VIII.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Η.

De dominis, & servis.

40 Περὶ δεσποτῶν, 41 καὶ δούλων.

Dices præterea, Dominus, dominans, Herus, Possessor. Phrynichus enim in Satyris Dominum, Possessorem vocavit. emens, vendens. Et Herilis Filius, vel Alumnus. Domina, Hera, possidens, emens, vendens, Alumna. Nequaquam enim δεσπτεῖραν, aut δεσπτιν adprobo. hoc quidem Sophoclis, illud vero Euripidis. * Sordidissimum vero, quod Novi Comici Ἀπφία dicunt. & Ἀπφάριον, quæ

Ε'ΡΕΓΞ δ' οὖν, δεσπότης, δεσπόζων, κύριος, κεκτημένος. 42 φρύνιχος γὰρ ἐν Σατύροις, τὸν δεσπότην κεκτημένον ὠνόμασεν. ἑωνημένος, πριάμενος. 43 καὶ ὁ νεώτερος δεσπότης, δεσπόσυνος, καὶ τρόφιμος. 44 δέσποινα, δεσπόζουσα, κεκτημένη, ἑωνημένη, πριαμένη, τροφήμη. 45 οὐ γὰρ προσίεμαι τὴν 46 δεσπότεῖραν, ἢ τὴν δεσπότην, 47 τὴν μὲν Σοφοκλέους, τὴν δὲ Εὐριπίδου. * Φαυλοτάτη δὲ 48 καὶ ἡ παρά τοῖς νέοις 74 κωμωδοῖς, 49 ἀπφία. καὶ ἀπφάριον, νέας δε-

παιδικὰ, id est puer turpiter amatus quem delicia vocabant, στεργόμενος αματις. Kühn.

Παιδικὰ στεργόμενος] Post παιδικὰ omnino cum MS. interpungendum est. JUNG.

37 Στεργόμενη] Sequitur in C. A. ἐπιράστος. α. ε. προσα. ἡμερον ἀφειῖς ἀποτὴν desiderium (spians. ω. ἀνθοῦσα ἡμερον α. ὠρα, ἄνθος, ἰυγξ ἀντέρως, ἀντεραστής. καὶ τὸ ζηλοτ. ἐπὶ τε π. usque ad ἀγαπαιμένων cætera defunt. Kühn.

38 ἰυγξ] Vid. Theocr. Idyll. II. v. 17. cum Schol. SEB.

39 Ζηλοτυπῶν] Lege ζηλοτυπῶν. SEB.

40 Περὶ δεσπ. καὶ δούλων.] P. π. δεσπ. κ. οἰκετῶν. SEB.

Περὶ δεσπ. καὶ δούλων.] In MS. titulus iste: Περὶ δεσποτῶν καὶ δούλων καὶ τῶν ἐαυτοῦ δούλους ποιούντων, καὶ περὶ τοῦ ἡλευθερωμένου. JUNG.

41 Καὶ δούλων] C. A. καὶ οἰκετῶν ἱεῖς δεσπότης δ. κ. κ. πριάμενος καὶ ὁ νεώτερος υἱὸς δεσπότητος δεσπόσυνος καὶ ὁ τρόφιμος. οὐ προσίεμαι τὴν δ. η. τ. δ. τὴν μὲν &c. marginis est. Gloss. δεσπόσυνος Herilis, intellige Herilis filius. Kühn.

42 Φρύνιχος &c.] Defunt φρύν. γ. ε. σ. &c. ἑωνημένος, cum mediis in MS. qui dein ita: πρ. καὶ ὁ γ. δὲ δεσπόσυνος καὶ ὁ τρόφιμος. JUNG.

43 Καὶ ὁ νεώτερος δεσπότης] MSS. κ. ὁ γ. δεσπόσυνος (cui in A. superne ascript. cæu glossa: ὁ υἱὸς τοῦ δεσπότητος) καὶ ὁ τροφ. SEB.

Καὶ ὁ νεώτερος δεσπότης] Egregie noster MS. δεσπόσυνος, quod confirmat τοῦ πάντων Casauboni explicationem

IV. Athen. III. ubi docet δεσποσύνους interpretari debere filios heriles, allato testimonio etiam ex Arrian. IV. Εμφυλ. JUNG.

44 Δέσποινα] Nomina muliebria δέσποινα usque ad οὐ γὰρ defunt in MS. & eorum loco ita habet: καὶ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα ὡσαύτως. JUNG.

45 Οὐ γὰρ προσίεμαι] MS. οὐ προίεμαι δὲ τὴν δεσπ. JUNG.

46 Δεσπότεῖραν] Falckenburgius δεσποτηρίαν.

47 Τὴν μὲν Σοφ.] Defunt τὴν μ. Σ. τ. δ. Εὐριπίδου in MS. JUNG.

48 Καὶ ἡ] Deest καὶ in MS. JUNG.

49 Ἀπφία] C. A. margo ἀπφια, ἀπφιον. (C. V. ἀπφια καὶ ἀπφιον.) in δεσπόζεσθαι definit marginali. Cæterum ἀπφια est blanda fororis fratrisque compellatio, apud Apostolum in Ep. ad Philemonem proprium nomen est. ubi Phileas vult υποκοριστικῶν esse nova nuptia, Apphiamque recens nuptam Philemoni, id quod suo Authori tuendum relinquimus. Kühn.

Ἀπφία] MS. Auctius: ἀπφια καὶ ἀπφιον καὶ ἀπφάριον &c. H. Steph. hic ad oram: alii dicunt ponit pro ἀδελφῆ. vide vero eum pluribus in adpend. de Dial. Att. cap. 16. mem. 3. ubi ostendit Polluci cum Hefychio, Eustathio, Suidis non convenire in hujus vocabuli expositione, & Pollucis explicationem suspectam facit. JUNG.

Ἀπφία] Falckenburgius addit καὶ ἀπφιον.

σπείνης ὑπεκορίσματα. ⁵⁰ τὸ δὲ πρᾶγμα, δεσπο-
 τία. καὶ τὸ ἐπίρρημα, δεσποτικῶς. καὶ τὸ ῥῆμα,
 δεσπόζειν, καὶ δεσπόζεσθαι. Πλάτων δὲ τὸ ⁵¹ δε-
 σποτοῦν, ἀντι τοῦ ⁵² δεσπόζον εἴρηκε. Λυσίας
 δὲ, καὶ ἀδεσπότους εἶπε. καὶ ⁵³ ἀνδράποδα Φιλο-
 δέσποτα, Ἡρόδοτος. δούλος, δούλη. ⁵⁴ ἢ δὲ δου-
 λῖς, ⁵⁵ ὑπερίδῃ εἰρημένον, οὐκ ἐπαινετόν. ⁵⁶ οἰκέτης,
 75 οἰκέτις, θεράπων, θεράπεινα, ⁵⁷ θεραπεινίς. * τὸ
 δὲ πλῆθος τῶν οἰκετῶν, ⁵⁸ θεραπεία. τὸ γὰρ θε-
 ραπουσία, βιαιότερον. ἀλλὰ ἡ δουλεία, κατὰ
 Θεουκιδίδην. τὸ ἔργον αὐτῶν, δουλεία, δούλον,
⁵⁹ δουλικώτερον. δουλοπρεπές δὲ, καὶ δουλοπρε-
 πέστερον, Ξενοφῶν. καὶ δουλοπρεπέστατα, Κρα-
 τῖνος. καὶ δουλικώτατος, ⁶⁰ Ξενοφῶν. καὶ δουλι-
 σαι, καταδουλώσασθαι. καὶ ⁶¹ δεδουλωμένος,

funt novæ Dominæ blanditiæ. Ipsa vero
 res, dominium. Et adverbium, heriliter.
 Et verbum, dominari, & dominium exer-
 cere. Plato vero pro dominari, δεσπο-
 ζοῦν dixit. Lysias etiam, Domino caren-
 tes dixit. & Mancipia Heri amantia, He-
 rodotus. servus, serva. Δουλῖς, vero,
 quod Hyperides dixit, non celebre est.
 Domesticus, domestica, famulus, famula.
 * Domesticorum vero multitudo, familia. 75
 famulatio enim, durius est. Sed & Ser-
 vitus dicitur, juxta Thucydidem. Ipso-
 rum autem officium, servitus, servile,
 magis servile. Servile vero, etiam in
 comparativo gradu Xenophon. & in su-
 perlativo, Cratinus dixit. Et Servituti om-
 nino subditus, Xenophon. Et in ser-
 vitutem redigere, servitute mulctare. &
 Servitute mulctatus, apud Thucydidem.

[50 Τὸ δὲ πρᾶγμα] Τὸ δὲ πρᾶγμα &c. desunt us-
 que ad Πλάτων in MS. JUNG.

51 * Δεσποζοῦν] Sic MSS. etiam. Sylb. ἴσως δεσπο-
 τοῦν. Plato Tim. (fol. 1056. C. Wechel.) τῶν ἐν ἡμῖν
 πάντων δεσποτοῦν. SEB.

* Δεσποζοῦν] C. A. & V. Πλάτ. δὲ καὶ τὸ δεσπο-
 τοῦν. KÜHN.

* Δεσποζοῦν] Uti asteriscus merito adpositus, ita
 H. Stephanus ad oram: δεσποτοῦν. In Timæo: τῶν ἐν
 ἡμῖν πάντων δεσποτοῦν. qui profecto non vane conje-
 ctatus est. Sic enim & MS. habet: Πλάτων δὲ καὶ
 τὸ δεσποτοῦν, ἀντι τοῦ δεσπόζον εἴρηκε. Et sic emen-
 da, ita tamen, ut δεσπόζον scribas pro vulgato δεσπό-
 ζειν. Locus enim Platonis in Timæo est de fabrica-
 tione capitis: ὁ θιότατον τί ἐστι, αἶτ, καὶ τῶν ἐν ἡμῖν πάν-
 των δεσποτοῦν: tolle itaque asteriscum vulgatum. JUNG.

* Δεσποζοῦν] Falckenburgium uti & reliqui MSS. δε-
 σποτοῦν. optime.

52 Δεσπόζειν] C. V. δεσπόζων leg. δεσπόζον. KÜHN.

53 Ανδράποδα φιλοδέσποτα &c.] Ista hinc & alia
 quadam Rhodigii p. 25. Antiq. 24. JUNG.

Ανδράποδα φιλοδέσποτα &c.] Ora Codicis sui Falcken-
 burgium hic sequentia adscripsit: Αριστοφάνης μῦνοι κα-
 τὰ τὴν πολλῶν συνήθειαν τὸν δεσπότην, αὐτὸν, κέκληκεν
 εἰπῶν ἐν Δράμῳσι ἢ Κενταύρω' ἀνοίγεται τις δάματα,
 αὐτὸς ἔρχεται. Ita Falckenburgius. Usus vero est hac
 voce αὐτὸς in hac significatione & alibi Aristophanes,
 in Ranis nimirum uti docet Suidas, AEt. II. sc. 2.
 ubi sic Xanthias ait:

Ἴθι νῦν, φράσον πρῶτιστα ταῖς ἀληθείαι,
 Ταῖς ἔδον οὐσῆαι, αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.

Ad quæ verba Veteres Critici ita observant: αὐτὸς αὐ-
 τὸ τοῦ ὁ δεσπότης. Videri autem poterit de hac lo-
 quendi consuetudine Græcis pariter atque Latinis usur-
 parata lumen illud omnia eruditione sua illultrans Ca-
 saubonus ad Theophrasti Charact. Περὶ Κολακίας p. 120.
 ubi & laudatos modo ex Aristophanis Ranis versiculos
 affert. Ceterum Comœdia Aristophanis Δράματα ἢ
 Κενταυροῖς inscripta cujus marginale Falckenburgii no-
 strî meminit, aliquoties laudatur Nostro, ut infra IX.
 36. & 53. X, 185. & VII. 24. ubi & in plurali
 Κενταύροις, nisi tamen & ibi singularem malis. De
 ratione vero inscriptionis utique legendus modo lau-
 datus doctissimus Vir ad Athen. VII, 14.

54 Ἡ δὲ δούλις] C. A. οὐκ ἐπαινετόν καὶ ὑπερίδης
 λέγει, θεράπων, θεράπεινα. KÜHN.

55 Ὑπερ. εἰρ.] Pro Ὑπ. εἰρ. MS. habet: καὶ Ὑπερί-
 δης λέγει. JUNG.

56 Οἰκέτης, οἰκέτις] Desunt, οἰκέτης, οἰκέτις in MS.
 JUNG.

57 Θεραπεινίς.] MS. θεραπεινίς. JUNG.
 Θεραπεινίς.] Addit Falckenburgium in margine se-
 quentia: ὁ δὲ κατὰ Διωρόβιου λόγος, ὅτι ἰδοῦ φασιν
 ὡσπερ τὸ ἀτιμότερον θεράπειον.

58 Θεραπεία] Τὸ ἔργον. a. C. A. dein post δουλοπρεπῆς
 statim sequitur δουλοπρέπεια. in margine vero est δου-
 λάρια Μισταγῆς. KÜHN.

Θεραπεία] Desunt sequentia τὸ γὰρ &c. usque ad
 τὸ ἔργον. ubi MS. habet: τὸ δὲ ἔργον. Ceterum hic
 locus, ἀλλὰ ἡ δουλεία, κατὰ Θεουκιδίδην. τὸ ἔργον αὐ-
 τῶν, δουλεία, δούλον &c. nescio annon mendosus sit
 quorsum repetitur vero δουλεία; nisi forte illud se-
 cundum dicamus de servitute ipsa, & opere servitio-
 rum, ἔργω ut Pollux ait: vide & infra III, 81. Prius
 sane περὶ πλῆθους δούλων dicitur locus Thucydidis satis o-
 stendit, qui est hic lib. V. συγγρ. in Συμμαχία Αθ-
 ηνιενσίων & Λακεδαιμονίων: ἢ δὲ ἡ δουλεία ἐ-
 παίστιται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους &c. ubi
 Scholiast. ἀντι τοῦ, εἰ εἰλατες ἐπαίστανται, ἤγουν
 τὸ πλῆθος τῶν δούλων. Nos itaque in hoc loco ita tri-
 cabamur. Audi vero Salmassii emendationem ingenio-
 siss. quæ nos expedit, hæc nimirum: ἀλλὰ ἡ δουλεία
 κατὰ Θεουκιδίδην, τὸ ἔργον αὐτῶν, δουλικόν, δουλικώ-
 τερον, δουλοπρεπές δὲ καὶ δουλοπρεπέστερον. quid certius?
 αἶτις ἀπίστως ἐκτίμις, δουλείαν esse, τὸ ἔργον τῶν δού-
 λων. quis inquam græce sciens probabit? at δουλικόν
 ἔργον recte dicitur τῶν δούλων, ἔσ' vides ut σύμψηξις
 ἐργῶ συγκριτικόν, δουλικώτερον, ut ἔσ' τοῦ δουλοπρεπῆς
 δουλοπρεπέστερον. Sic nosset optimus: sed hac ratio-
 ne δουλικόν bis ponetur quoque, quod mox habes. I-
 terum itaque jam mihi videtur locus sic legendus, τὸ
 ἔργον αὐτῶν, δούλειον, δούλον, δουλικ. cur enim illud
 δούλειον omitteret? JUNG.

59 Δουλικώτερον] MS. ita: δουλικώτατον. (non com-
 parative) δουλοπρεπῆς, δουλοπρέπεια. cetera desunt us-
 que ad δουλάρια. Xenoph. Apolog. Socratis extrema:
 δουλοπρεπῆ διατριβῆ. Ἀπομνημ. vero lib. II. fere ex-
 tremo: οὐ δουλοπρεπέστεροι ἐνεκα τούτου, ἀλλ' εὐθε-
 ριώτεροι νομίζονται. JUNG.

60 Ξενοφῶν] Ex Xenoph. Pæd. VII. p. III. H. Steph.
 verba adposuit hic: νομίζων τούτο τὸ ὄπλον δουλικώτε-
 ρον εἶναι. sed γρ. δουλικώτατον. dicuntur hæc περὶ σφου-
 δόντος apud Xenophontem, ubi illa Lectio δουλικώτατον
 ad marginem constituta in Lemmelaviana editione.
 Nescio tamen an illum locum respexerit Pollux: quum
 ut hæctenus patuit aliquoties, ille Auctorum ipsa ver-
 ba solet fere adferre, nullo casu vel modo mutata.
 hic vero est δουλικώτατος. JUNG.

61 Δεδουλωμένος] Non tantum significat in servitute
 tem redactum, verum etiam hominem liberum qui-

Et famulatus. δουλοσύνη enim Ionicum est. & opus fervile. Ac Servilitas, dixit Theopompus Comicus. & Servulos, Metagenes. * Domestica nomina, Plato. Minister, famulus, argento emptus, emptitius, verna, domi nutritus. quæ vero huic opponitur, cubicularia, vel domi genita nominatur. Conda enim, fidei concreditæ nomen est. Famulam vero, Lyfias Puellam vocavit. siquidem ambiguum est, num ætatis, vel fortunæ nomen sit. sic enim in Libro de Callii injuria loquitur, Egrediens Puellula fores aperuit. Puerulum vero ex vernis natum, vernaculum nominaverunt. * Famulo autem nuper empto bellaria quædam infundebant, quæ καταχύσματα dicebantur. Mancipia, Mancipatio, apud Hyperidem. unde mancipare, mancipatus. & Mancipantes, a-

Θουκυδίδης. καὶ ⁶² δούλωσις. ἢ γὰρ δουλοσύνη, Ἰωνικόν. καὶ ἔργον δουλικόν. καὶ δουλοπρέπεια, Θεόπομπος ὀκωμικός. καὶ ⁶³ δουλάρια, Μεταγένης. * ⁶⁴ καὶ οἰκτικὰ ὀνόματα, Πλάτων. διάκονος, ὑπηρέτης, ⁶⁵ ἀργυρώνητος, ἄνιος, οἰκότριψ, οἰκότραφής. ἢ δὲ ἀντικειμένη τούτῳ, ⁶⁶ σηκίς καλεῖται, ἢ οἰκογενής. ⁶⁷ ἢ γὰρ ταμεία, τῆς πίστεως τὸ ὄνομα. παιδίσκην δὲ, τὴν ⁶⁸ θεραπευίδα Λυσίας ὀνόμασεν. εἰ καὶ ἀμφίβολόν ἐστι τὸ ὄνομα, πότερον ἡλικίας, ἢ τύχης. λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ Καλλίου ὕβρωσι, καὶ ἐξεληθῆσα ἡ παιδίσκη, τὴν θύραν ἀνοίγουσι. τὸ δὲ παιδίον, τὸ ἐκ τῶν οἰκοτριβῶν, ⁶⁹ οἰκοτρίβαιον ὀνόμαζον. * ⁷⁰ τῷ μέντοι ⁷¹ νεωνηθέντι οἰκέτῃ, τραγημάτων κατέχεον, ἀκαλοῦντο καταχύσματα. ⁷² ἀνδράποδα, καὶ ἀνδραποδία, παρ' Ἰπερίδῃ, ἀφ' ὧν καὶ τὸ ἀνδραποδίσασθαι, καὶ ἀνδραποδισάμενος, ἀνδραπο-

dem statu, sed animo affectibus obnoxium, consternatum, & timidum, imprimis, si rem habuerit cum aliis de quibus opinionem fortitudinis habet, quæ significatio est apud Theopompum obvia, de quo alibi. ΚῆHN.

Δεδουλωμένοι] In Oratione Corinthiorum contra Athenienses lib. I. *Ξυγγρ.* τοὺς μὲν δεδουλωμένους ὄρατε. & statim: ἀποστρουφίτες οὐ μόνον τοὺς ἐκείνων δεδουλωμένους ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑμετέρους ἤδη ξυμμάχους. & in alia iterum eodem libro eorundem Corinthiorum concione extrema verba: καὶ τοὺς νῦν δεδουλωμένους Ἑλλήνας ἐλευθερώσωμεν. & alibi. JUNG.

62 Δούλωσις] Infra IX. 142. Est autem idem *Thucydideum*, ut in *Periclis* concione de bello contra Peloponnesios suscipiendo, *Ξυγγρ.* I. τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἢτε μεγίστη καὶ ἢ ἐλαχίστη δικαίως ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πάλαι ἐπιτασσόμενῃ. JUNG.

63 Δουλάρια &c.] Ita MS. titulo vulgato in ipso contextu recepto: δουλάρια (sine καὶ) Μεταγένης. καὶ οἰκτικὰ ὀνόματα, Πλάτων δίακ. quasi Plato dixisset οἰκτικὰ ὀνόματα. Et male itaque titulus inde in vulgata prognatus. Sic enim Plato loquutus est, ut clarum mox *Segm.* 82. ubi tum ea in MS. λείπουσι. Tollamus itaque hunc titulum vulgatum & continuum ista. Nec enim repugnabis credo, si locum ipsum *Platonis* tibi indicavero, quem mihi in promptu esse certe arbitror, hunc nimirum e *Sophista* ipseus: καὶ μοι λέγε. τῶν οἰκτικῶν ὀνομάτων καλοῦμεν ἅττα παν: Θεᾶν. καὶ πολλὰ. ἅττα ποῖα δὲ τῶν πολλῶν πυνθάην. *Hofr.* Eleat. τὰ τοιαῦτα, οἷον διηθεῖν τι λέγομεν καὶ διατῶν, καὶ βράττειν, καὶ διακρίνει &c. JUNG.

64 Οἰκτικὰ ὀνόματα. β'.] Hæc verba in C. A. non titulum faciunt, sed potius ipsius textus sunt, & qui incipit: καὶ οἰκ. ὄν. Πλάτων δ. ὑ. οἰκότριψ. &c. contrarium usu venit VIII. 112. ibi enim τὸ εἰκοσι, quod titulum faciebat, in textum venit, turbasque dedit. ΚῆHN.

65 Ἀργυρώνητος, ἄνιος] Defunt ἀργυρ. ἄνιος. Mox habet MS. οἰκοτρεφής, pro οἰκοτράφης. Illud οἰκοτρεφής repudiare *Thomam* in *Eclog.* adnotat *Nunnesius* ad *Phrygisch.* lib. I. in οἰκόσιτος. ubi & statim vide de οἰκογενής, quod vocabulum *Phrygichus* οὐ δοκίμων adfirmat. JUNG.

66 Σηκίς] C. V. σηκίς, sed confunditur, cum ἡ σαρπίς in isto Codice. *Hesych.* σηκίς, οἰκογενής, δούλος ἢ δούλη οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ. ΚῆHN.

67 Ἡ γὰρ ταμεία &c.] Leg. ταμεία vel ταμία. SEB.

Ἡ γὰρ ταμεία &c.] Ἡ γὰρ ταμεία, τῆς π. τοῦν. absunt a C. A. dein textus παιδίσκην δὲ τὴν θεραπευίδα Λυσίας, τὸ δὲ παιδίον τὸ ἐκ τῶν οἰ. &c. male C. V. Λυσίας pro Λυσίας. ΚῆHN.

Ἡ γὰρ ταμεία &c.] Defunt ἢ γὰρ τ. τ. π. τοῦνομα in MS. Rectius scribas ταμεία, cum acuto in penultima, sicut & *H. Steph.* in *Thesaurio* habet. JUNG.

68 Θεραπειίδα Λυσ.] MS. θεραπευίδα ὀνόμασεν Λυσίας. sequentia defunt usque ad τὸ δὲ π. Ceterum pro εἰ γὰρ *Henr. Steph.* ad oram adnotavit: ἴσως εἰ καὶ. Sed & hoc adnotandum, exstare initium parvum hodie orationis *Lysia* inscriptæ ὑπὲρ Καλλίου ἰεροσυλίας ἀπολογία, nam quæ addiderunt post interpositos asteriscos defectus notas, non pertinent ad eam orationem; sed alia est ejusdem oratoris nimirum κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, ut ad *Hyperocratiōnem* docebo, quamvis res per se clara sit legenti: Illud itaque παιδίσκην interim, quum ea periere *Lysia* quæ noster hic laudat, alibi tamen invenimus, & in ejusdem oratoris oratione ὑπὲρ τοῦ Ερατοσθένους Φόνου. ἵνα σύγε (sicut uxor *Euphiletō* quasi suspectum habens) πειρᾶς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην: & iterum in ea κατὰ Ἀγοράτου ἐδείξαις. ἐκείθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἀλίσκεται. JUNG.

69 Οἰκοτρίβαιον] Sic habet etiam MS. *Nunnesius* vero ad I. *Eclog Phrygisch.* in οἰκογενής, οἰκοτρίβιον, αἰτ, *Polluci* & *Hesych.* est vernula ex vernis domi patris. Male itaque apud *Hesychium* οἰκοτρίβιον τὸ ἐκ δούλου δούλον, & emendandum οἰκοτρίβιον, vel οἰκοτρίβαιον, ut in nostro *Polluce.* JUNG.

70 Τῷ μέντοι νεων.] P. τῷ μέντοι ἀνηθέντι. A. ἀνημένω. SEB.

Τῷ μέντοι νεων.] C. A. τῷ μέντοι ὠν. Dativus absolute positus pro Genitivo; cujus locutionis exempla alibi plura attulimus. alias καταχέω cum casu gignendi amat construi. ΚῆHN.

Τῷ μέντοι νεων.] MS. τὸ μὲν τοι ἀνηθέντι ο. JUNG. τῷ μέντοι νεων.] Ad *Aristophanem* in *Pluto* Act. III. sc. 2. & ad eum *Veteres Criticos.*

71 Ἐκαλοῦντο κατ.] MS. ἐκαλεῖτο καταχύσμ. dein hæc tantum MS. ἀνδράποδα, καὶ ἀνδραποδισθέντες, ἀνδραποδωδᾶς, καὶ ἀνδραποδωδᾶς ἐπιθυμῖαι (quo pacto legendum foret ἐπιθυμῖα) ἀνδραποδοκάπηλος &c. JUNG.

72 Ἀνδράποδα] C. A. interjecta non habet subjicitive statim: καὶ ἀνδραποδισθέντες α. ε. ἀνδραποδοκάπηλος δ. σ. πρὸς ἀργυρίον τι καταλασσόμενα ἀνδραπ. &c. Κατὰ δ. καὶ τὸν α. οἰ. υ. καὶ ἡ δίκη ἢ κατὰ ἀνδ. (C. V. ἀπαγ. καὶ ἡ δίκη δὲ ἢ τῶν κ. τῶν) post C. A. & V. ἐλευθερασίλου. ΚῆHN.

δίσαντες, ⁷³ παρά Θουκυδίδη. καὶ ⁷⁴ ἀνδραποδωδής, παρά Πλάτωνι. καὶ ⁷⁵ ἀνδραποδωδῶς, παρά Ξενοφῶντι. ἀνδραποδισθέντες, ἀνδραποδωδῆεις ἐπιθυμῖαι. καὶ ἀνδραποδιστικώτατα, παρ' Εὐπόλιδι. ἀνδραποδοκάπηλος, δούλα σώματα πρὸς ἀργύριον ⁷⁶ ἀντικαταλασσόμενα. * καὶ ἀπὸ τοῦ ⁷⁷ πρατήρος λίθου, ἀπὸ τοῦ πωλητηρίου, παρὰ τῶν λαφυροπώλων. ἀνδραποδιστής δέ ἐστιν, ὁ τὸν ἐλεύθερον καταδουλωσάμενος, ⁷⁸ ἢ τὸν ἀλλότριον οἰκέτην ⁷⁹ ἀπαγόμενος. καὶ δίκη δὲ κατὰ τῶν ἀνδραποδιστῶν, ἐλευθεροπρασίον. ⁸⁰ σώματα δὲ ⁸¹ ἀπλῶς οὐκ ἂν εἴποις, ἀλλὰ δούλα σώματα. ⁸² καλοῦνται δὲ καὶ ⁸³ παῖδες οἱ δούλοι, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ ὡς πρεσβύτεροι. λάτρις δὲ, καὶ ⁸⁴ ἀμφίπολος, ⁸⁵ οὐ καθ' ἡμᾶς. Καὶ ἵνα

pud Thucydidem. Et Servilis, apud Platonem. atque Serviliter, apud Xenophontem. Mancipantes, ferviles concupiscentiæ. & Mancipiorum plagis obnoxia, apud Eupolidem. Mancipiorum venditor, fervilia corpora argento commutata. * & a lapide forensi, a foro venalium, a spoliatorum venditoribus. Mango vero est, qui liberum in servitutem subigit, aut alium famulum subjugat. & judicium contra talem, plagii est. Corpora autem non simpliciter dices, sed fervilia corpora. Servi vero apud Atticos, Pueri dicuntur, etiam si seniores sint. Λάτρις autem, & pedissequa, nihil ad nos pertinet. Loci

73 Παρὰ Θουκυδ.] Locus Thucydidis potest hic esse lib. VI. *Εὐγγρ.* καὶ ἀνδραποδισάντες τὴν πόλιν (Ἰνκαρμα) παρέδσαν Ἐγροταίους. De Atheniensibus. vel potius lib. I. *Εὐγγρ.* καὶ Χαιρυσίαν ἐλόντες, καὶ ἀνδραποδισάντες, ἀπεχώρουν. JUNG.

74 Ἀνδραποδωδής.] Ἀνδραποδωδής, quod Platonis esse ait, in *Rhadone*: μη σκιαγραφία τις ἢ ἡ τοιαύτη ἀρετή, καὶ τὰ ὄντι ἀνδραποδωδῆς τι καὶ οὐδὲν ὑγιῆς οὐδ' ἀληθές ἔχη. vel potius respexit ad locum extremo lib. IX. *Legum*: ἀγροικός καὶ ἀνελεύθερος ἂν λεγόμενος, ἀνδραποδωδῆς τι &c. JUNG.

Ἀνδραποδωδής.] *Falckenburgius* pro ultimis duabus syllabis διθέντες in margine ponit, ut sit ἀνδραποδισθέντες, quod tamen, cum mox sequatur, hic forte locum non habet, & hanc credo ob causam ab ipso etiam *Falckenburgio* punctis subnotatum est.

75 Ἀνδραποδωδῶς.] Quod ex *Xenophonte* ἀνδραποδωδῶς in vulgato *Polluce* adfertur, sane id & ipsum ex *Platone* poterat, apud quem in *Symposio* habes: οὐδ' ἐπιθυροβητό μου, ait *Alcibiades*, ἡ ψυχῆ, οὐδ' ἡ γυνάκτι οὗ ἀνδραποδωδῶς διακίμνουν. JUNG.

76 Ἀντικαταλασσόμενοι.] MS. ἀντικαταλασσ. uno λ. quæ sequuntur καὶ ἀπὸ &c. usque ad ἀνδραποδιστής, desunt in MS. Lapidis τοῦ πρατήρος meminit huc & *Erasmus* Adag. De lapide *empeus*. ubi tamen videtur errasse quod lapidem hunc etiam πωλητηρίου a *Polluce* dictum ait. Πωλητηρίου enim locus *Pollucis* non tantum ubi mancipia, sed & alix res vendebantur; infra III. 80, 126. & VII, 11. JUNG.

77 Πρατήρος λίθου.] De eo infra quoque III, 126. quem locum laudat *Turnebus* Adv. X. cap. 3. Et lapis, inquit, locus eminentis erat, & tanquam suggestus, unde præco prædicabat atque vendebat. Inde *empeus* de lapide *Tribunos*, ut fervos venales, dixit contumeliose *Cicero* in *Risonem* &c. SEB.

78 ἢ τὸν ἀλλότρ.] P. ἢ καὶ ὁ ἀλλότρ. SEB.

79 Ἰπαγόμενος.] A. ἀπαγόμε. SEB.

Ἰπαγόμενος.] MS. ἀπαγαγόμενος, rectius puto quam vulgatum ἰπαγόμενος. Deiu MS. ita: καὶ ἡ δίκη δὲ ἡ τῶν κατὰ τ. JUNG.

80 Σώματα ἀπλῶς.] *Phrygichus* pag. 70. σώματα ἐπὶ τῶν ὀνίων ἀνδραποδῶν, οἷον σώματα πωλεῖται, οὐ χροῦνται οἱ ἀρχαῖοι. vid. mox. seq. not. n. 81., ubi *Epirhanis* locus recitatur. Idem & fol. 493. ἡ συνθήκη τοῦς δούλους σώματα εἴθε καλῖν. δεσπότης; φησὶ, εκατὸν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ ψυχᾶς ἐχόντων, ἐπιδη δὲ ἡ δεσποτεία τῶν ἀνθρώπων σωμάτων κυριεύει, ἀλλ' οὐ ψυχῶν, διὰ τοῦτο τοῦς δούλους εὐλόγως σώματα ἐκάλεσαν οὐ ψυχῆ, ἵνα δέξῃ τὴν χρῆσιν τῶν σωμάτων. SEB. 2.

Σώματα ἀπλῶς.] Jamdudum Doctis probatum σώματα & συναπιεπόρους recte dici a Græcis mancipia ἢ venalitiaios. *Casaub.* vid. in *Strabonem* pag. 669. & notum est *Epigramma* σώματα πολλὰ τρίφειν &c.

servos multos pascere. vid. *Gattaker.* notis in *Antoninum* pag. 39. cæterum *Demosth.* σώματα personæ dicit in *Orat.* de *συμμορία* ex. gr. *συμμορία ἐξήκοντα σώματα ἔχουσα* & in *Adversus Leptinem ἀιχμαλωτὰ σώματα.* post σώματα C. A. παῖδες οἱ δούλοι. π. τ. A. ΚΙΗΝ.

Σώματα ἀπλῶς.] *Lucinum* in *Epigrammate* vocare mancipia σώματα, quod reprehendat hic *Pollux*, ait *Leopardus* II. Emend. 4. Verum corpora etiam Latine, & σώματα de fervis dici discere potes & apud eruditiss. *R. Forster.* II. rer. quotid. 26. vide & eruditiorum principem *Casaubonum* V. *Athen.* 10. ubi, non solum vulgus, sed eruditiss. quosque Græcorum *Pollucis* imperio spreto, sic loquutos adferit. apud avum meum *Comm.* utr. ling. cap. 78. est δουλικὰ σώματα, quæ hic ita legeretur. Ceterum & uno vocabulo δουλοσώματα habuisti supra II, 236. *Phrygichus* forte non ita præcise loquutus est, qui II. *Eclog.* ita: σώματα ἐπὶ τῶν ὀνίων ἀνδραποδῶν, οἷον σώματα πωλεῖται οὐ χροῦνται οἱ ἀρχαῖοι. ubi *Nunnesius* *Pollucem* in testimonio advocat. Ceterum ut noster *δοῦλα*, vel si mavis δουλικὰ σώματα ajendum dicit: ita οἰκετικὰ σώματα habes in verbis *Legis Atticæ* apud *Aeschin.* κατὰ *Τιμάρχου.* & in eadem: τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν. JUNG.

81 Ἀπλῶς οὐκ ἂν εἴποις.] *Epirhanis* tamen in *Ancyrato* fol. 502. εἴθετε ἡ ἀνθρωπότης (vulgus hominum) καλῖν τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ὀνόματος. οἷον, ὅτι δεσπότης ἐστὶν ὀδοῦκοντα σωμάτων. Nec solum vulgus ita locutum: verum & eruditissimi quique Græcorum spreto *Pollucis* imperio; vide quæ his attexit *Casaub.* in *Athen.* lib. V. cap. 10. cum *Athenaj* verba fol. 207. δι' ὀλίγων σωμάτων, interpres vertisset: paucis instrumentis; rectius interpretaturus: paucorum servorumque. SEB.

82 Καλοῦνται δὲ καὶ παῖδες &c.] Vide & *Wouweren.* ad *Petron.* ibi: pueris *Alexandrinis* aquam in manus &c. JUNG.

Καλοῦνται δὲ καὶ παῖδες &c.] *Theop* in *Progymnasim.* cap. 4. de *Narratione.* παῖς, σημαίνει καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τὸν κατ' ἡλικίαν παῖδα, καὶ τὸν δούλον. Ῥα παῖς, ἔσ' *filium* significat, ἔσ' *atate puerum*, ἔσ' *servum.*

83 Παῖδες οἱ δούλοι.] Etiam apud *Lxx.* *Interpr.* qui quem *Hebr.* פֶּטֶן, promiscue nunc παῖδα, nunc δούλον vocant, ut monstrant laboriosissimæ illæ ac laudatissimæ *Ver. Testam. Concordantiæ*, quas *Conrad. Kircherus* August. publici modo juris fecit. Meminit hujus loci & 70. a *Wouweren* in *Petr. Arb.* pag. 216. SEB.

84 Ἀμφίπολος.] MS. ἀμφίπολις. JUNG.

85 Οὐ καθ' ἡμᾶς.] C. A. ὁ καθ' ἡμᾶς omisso u. ΚΙΗΝ.

porro ubi puniuntur servi, molæ, carceres, pistrinæ, granaria, & molendina. 79 * Qui vero cædunt, verberatores, & flagellatores. sicut casti mastigia dicuntur. Flagello vero indigere, Eupolis *Μαστιγῶν* vocavit. Flagella præterea sunt, ex fetis suillis facta, lora scutica. Ipsum vero opus, flagellare, verberare, cedere, dorso multas infligere plagas, ferire, pulsare, incutere. Hyperides autem, A

μὲν κολλάζονται οἱ δοῦλοι, ⁸⁶ μύλωνες, καὶ ⁸⁷ ζῆ-
τρεῖα, καὶ ἀλφίτεια, καὶ χονδροκοπέια, καὶ
⁸⁸ ζώντεια. * οἱ δὲ ⁸⁹ στιζόμενοι, στιγματῖαι, 79
καὶ ⁹⁰ στιγῶνες, ὡς περ οἱ μαστιγούμενοι, μα-
στιγῖαι. τὸ δὲ δεῖσθαι μαστιγῶν, ⁹¹ μαστιγῶν
Εὐπολις εἴρηκεν. Αἱ δὲ μαστιγες, ὑστριχίδες,
ιμάντες, ρυτῆρες. τὸ δὲ ⁹² πρᾶγμα, μαστιγῶ-
σαι, τυπῆσαι, ξάναι κατὰ ⁹³ νότου, πολλὰς
τυπῆσαι πληγὰς, παῖσαι, ἐντεῖναι, ἐμβα-
λεῖν. ⁹⁴ Ἰπερίδης δὲ ἔφη, κρεμάσας ἐκ τοῦ κί-

86 Μύλωνες] Μυλωνές. Sic & infra MS. VII. 19. μω-
λων. JUNG.

87 Ζητρεῖα] Ita C. A. ex correctione. reliqua vero desunt usque ad ζώντεια. in margine vero sine accentu ζῶτρεια καὶ ἀμφίτεια. C. V. μυλωνές καὶ ζατρεῖα καὶ ζώντρεια καὶ ἀμφίτεια. vid. Hesych. in ζώντιον. Kühn. Ζητρεῖα] MS. ita: καὶ ζατρεῖα, καὶ ζώντρεια, καὶ ἀμφίτεια. οἱ δὲ στιζόμενοι. corrupte fere, ut & infra ubi eadem fere repetuntur VII. 19. patet, ibi enim MS. ἀλφίτειον, & cum vulgatis ζῶτρεια, dein ζῆτρεια. Verum hæc partim varie etiam scribuntur. Inde Ζατρεῖα hic MS. unde etiam Ζατρεῖα apud Etymologum, apud quem etiam Ζῆτρεια, & Ζῆτρεια & Ζητρεῖα & Ζῆτρεια sub Ζῆτρεια. In altero ζώντρεια ut MS. vult eadem varietas, habes enim apud Etymologum ζῶτρεια (quasi ζῶτρεια), unde videtur ante ζώντρεια repositum, ut apud Suid. est) & ζῶτρεια, & apud Hesych. ζώντρεια. infra etiam ζῶτρεια VII. 19. χονδροκοπέια, quod hic & infra VII. 19. in MS. deest H. JUNG. in nomencl. farreum exponit. alias de his locis in quibus servi puniuntur G. Forner. II. Select. I. JUNG.

88 Ζώντεια] Al. ζώντρεια, vel ζώντρεια. Item ζῶ-
τρεια vel ζῶτρεια, ut monet H. Steph. Hesych. ζῶ-
τρεια τὸν μύλων, ὅθεν ζῶτρεια ὅπου τὰς ζῶτρειας ἐκοπτον.
SEB.

Ζῶτρεια] Falckenburgius προπαροχύνει, ζῶτρεια.
Vide quæ modo Seberus annotavit.

89 Μαστιζόμενοι] A. στιζόμενοι. a στιζομαι sit στι-
γμα. Phocyl. 214.

Στιγματῖαι μὴ γράφης ἐπινοεῖσθαι θεράποντα.
Indeque vicissim στιγματῖαι. Etymol. Στιγματῖαι κα-
λοῦσι τοὺς οἰκίας τοὺς στιζόμενους ὡς ἀρχαίους. Τα-
μετσί apud Thracas (Auctore Herodoto lib. V. fol. 183.) τὸ μὴ ἐστὶχθαι ὕγιενος κερταί. τὸ δ' ἀστικτοῦ
ἀγνίς. SEB.

Μαστιζόμενοι] C. A. & V. οἱ δὲ στιζόμενοι. Iouis C. V. στιγματῖαι. uterque iterum καὶ στιγῶνες. Hesych. στιγῶν, μαστιγῖαι, quid si legamus στιγματῖαι? Nam Pollux distinguit inter μαστιγῖαι & στιγῶνες; nisi Hesychius μαστιγῖαι nominat cum, qui verberum notis compunctum habet scriptumque tergum, uti paulo ante στιγματῖαι interpretatus est, πληγαί, ποικιλμα-
τα, ita & Aristoph. verberum dixit στιζόμενον βακτη-
ρικῶς baculo corruptum, ideoque nihil in Hesychio mutarim. parum enim differt σιγματῖαι a μαστιγῖαι.
Kühn.

Μαστιζόμενοι] Primam syllabam obelo notat Fal-
ckenburgius, ut sit στιζόμενοι, quemadmodum ex corre-
ctione τῶν ἰν ἀγίοις Præceptoris mei in textum re-
ceptum est, & Henr. Stephani quoque in Thesuro suo reponendum esse apud Nostrium monuit. Eustathius ad Odys. ω non ita procul a sine docet, Thra-
cias mulieres, quæ stigmatate notatæ erant, & reli-
quam cutem ad ignominiam clandestinam compungere so-
litas. Alio sensu Νίκανορ στιγματῖαι dicitur, nimirum
διότι (ut ait Eustath. ad Hom. II. α. ἐπολολόγησε περὶ
στιγμῶν.) vid. Suidas in Νικάνωρ.

90 Στιγῶνες] MS. στιγῶνες, quod & apud Hesychium: στιγῶν μαστιγῖαι, ubi optimus Syllaburgius ad-

scripsit: ῥοῖος στιγματῖαι. quod sane noster Pollux firmare videtur. μαστιγῖαι quod mox seq. Latinis verberatores. vide R. Forner. IV. ter. quotid. 2. JUNG.

91 Μαστιγῖαι] C. A. αἱ δὲ μαστιγες, ἰμάντες, ρυ-
τῆρες, τὸ δὲ μαστιγῶσαι καὶ τυπῆσαι, ξάναι κατὰ τοῦ
νότου, πολλὰς τυπῖ. π. ita & C. V. nisi quod habet
ἐντεῖναι πληγὰς ἐμβαλεῖν & νότου pro νότου si non ω
pro α lectum est, at C. A. hæc omnia cum sequen-
tibus omittit. Kühn.

Μαστιγῖαι] Desunt quæ sequi. Εὐπ. εἴρηκεν in MS.
sequentia supplicia servorum recenset hinc & idem R.
Forner. IV. ter. quotid. 2. JUNG.

92 Πρᾶγμα] Deest πρᾶγμα. & MS. ita: τὸ δὲ μα-
στιγῶσαι καὶ τυπῆσαι, ξάναι κατὰ τοῦ νότου, π.
paulo post deest παῖσαι. & mox auctius est ἐντεῖναι
πληγὰς, ἰμβ. JUNG.

93 Νότου] P. τοῦ νότου. SEB.

94 Ἰπερίδης] Testimonium Hyperidis male acce-
ptum & in aliquot membra disceptum est, legendum
ντο, κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδραϊν ὅθεν καὶ μολῶ-
παν ἔτι νῦν τὸ δέρμα μιστὸν ἔχει, columna dependu-
lum verberibus male multavit: unde etiam nunc cu-
tim vitibus plenam habet. quæ sequuntur Pollucis ver-
ba sunt, quibus indigitat de his verberibus posse ali-
quem adhibere τὸ δέραι, ita enim lego, quod proprie
est excoriare. Hesych. ἐνδραϊται, ἐνδραϊτοῦται, at in vo-
ce δραϊντες significat esse, ubi & ἐκδραϊν cum τῶ δαί-
ρειν conveniat in verberandi significatione, quemadmo-
dum & Hyperides voluit, sed ut dixi, C. A. ista non
habet. nam τῶ πληγὰς subnectit, ἐκ δὲ τούτων καὶ
ἐθελόδουλος, ἀδούλευτος καὶ εὐδουλος δὲ ὁ εὐ τ. δ. χ. π.
φ. ἐθελόδουλος, πολυδουλος, ἀνίσσασθαι, ἀνητῆρ, πα-
λῆσαι π. παλῆτῆρα. σύνδουλος δὲ λ. Α. Ἰπερίδης δὲ ὀμό-
δουλος ε. δ. ο. μ. τὸν τῆς α. τ. σ. δ. τ. τ. α. δ. πελά-
ται δὲ &c. C. V. πένεται, sed ascripta est lectio πε-
νίσται. Kühn.

Ἰπερίδης] Ἰπερίδης &c. ἀδουλος cum mediis desunt in
MS. Verum illa mihi omnino videntur corrupta & disje-
cta. Quid si sunt verba Ἰπερίδης illa priora & ita legamus?
Ἰπερίδης δὲ ἔφη κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδραϊν ὅθεν
καὶ μολῶπαν ἔτι νῦν τὸ δ. μ. ἔχει. Non valde displicet
hæc mea restitutio mihi: dum felicioribus ingen-
iis adplaudam, qui aliquid rectius proferant. Ver-
ba enim Rhetoris videntur narrantis quam male reus
ab adversario adfectus fuerit. Verbo illo κρεμῶν usus
est pariter & Longus IV. Ποιμ. ubi rusticus Lamo
conqueritur de clade hortis dominicis illata, ne in
se inde cuderetur faba, quod meliorem curam non
gestisset. κρεμῶν ait de domino suo γέροντι ἀνδραπον ἐκ
μιάς πίττος ὡς Μαρτῖαν τύχα δὲ καὶ Δάφην. &c. &
mox: ἐθρήνη καὶ Χλόη Δάφην εἰ κρεμήσεται, καὶ ἤ-
χιστο μὲν ἐκείνῃ τὸν δεσπότην αὐτῶν, καὶ ἡμίρας δὴν-
τλει μοχθηρῶς, ὡς ἦδη Δάφην βλέπουσα μαστιγούμε-
νον. Servos alias ad columnam verberari solitos & lo-
cus Artemidori lib. I. Onitocr. cap. 80. indicat: καὶ
προσθεῖς κίον πολλὰς ἔλαβε πληγὰς, ubi Rigale. &
Plautum ex Bacchid. & Pollucem nostrum advocat.
Post hæc videtur Pollux verbi δέραι in talibus μαστιγῶ-
σιν improbare. JUNG.

ονος, ἐξέδειρεν· ὅθεν καὶ⁹⁵ μωλώπων ἔτι νῦν τὸ δέρ-
μα μεστὸν ἔχει. καίτοι ἐπὶ τούτοις, ⁹⁶ οὐκ ἂν τις
80 εἴποι τὸ δεῖραι. * ἐκ δὲ⁹⁷ τούτου, ἔστιν ὁ Φιλό-
δουλος, πολυδουλος, ἀδουλος, ⁹⁸ ἐθελοδουλος,
καὶ ⁹⁹ ἀδούλευτος, ὡς τοὺς Λακεδαιμονίους Ἰσαῖος
λέγει. ¹⁰⁰ καὶ εὐδουλος, ὁ εὐ τοῖς δούλοις χρώμε-
νος, παρὰ Φερεκράτει. ¹ καὶ τὸ δράμα, δουλοδι-
δάσκαλος. παρὰ Κρατίνῳ δὲ, ὁ κακὸδουλος εἴρη-
ται. ἐθελοδουλεία, ² πολυδουλεία, αἰιδουλεία.
ἐωνῆσθαι, ὠνητιᾶν, πρίασθαι, πωλῆσαι, ³ πω-
ληταί, πωλήτριαι, ⁴ πωλητήρια. καὶ ὠνητὸς,
81 καὶ ὠνητή. * καὶ τὸν ὠνητὴν, ὡς Ἰσαῖος. καὶ
τὸν αὐτωνητὴν, ὡς Δεῖναρχος. προσήκοι δ' ἂν τοῖς
δούλοις ⁵ τό, τε πρᾶγμα, καὶ ἡ δουλεία, καὶ
τὸ ῥῆμα τὸ δουλεύειν, καὶ τὸ δεδουλώσθαι. καὶ
⁶ τὰ δουρικᾶ, παρὰ Δημοσθένει. ἀφ' οὗ καὶ τὸ
ἐπίρρημα, τὸ δουρικᾶς. καὶ τὸ δουλώσασθαι δὲ,
καὶ τὸ καταδουλώσασθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων
σχηματίζεται. καὶ τὸ συγκαταδουλώσασθαι,
παρ' Ἰπερίδῃ. καὶ οἱ συνδουλείοντες, παρὰ Δει-
82 νάρχῳ. * ⁷ σύνδουλοι δὲ, λέγει ⁸ Λυσίας. καὶ
Εὐριπίδης δὲ, καὶ οἱ πλείους, ὁμόδουλον λέγουσιν.
ἐνιοὶ δὲ, ὁμόδουλον ⁹ μὲν οἰοῦνται ¹⁰ τὸν τῆς αὐτῆς
τύχης· σύνδουλον δὲ, τὸν τοῦ αὐτοῦ δεσπότου.
¹¹ καὶ οἰκέται δὲ, καὶ οἰκετικὰ ὀνόματα, παρὰ
Πλάτωνι. οἱ μὲντοι ποιηταί, καὶ τοὺς ἄλλους οἰ-
κείους, οἰκέτας ὀνομάζον, ὅπου γε καὶ περιστε-

columna suspendere dixit. Excoriavit.
Unde μωλώπων nunc dicitur, cutim habe-
re tumidam. de his vero, excoriare non
dicitur. * Hujus autem est ordinis, fer- 80
vorum amans, servis stipatus, servis ca-
rens, servus ultroneus. & Servitutis im-
patiens, quo nomine Lacedæmonios Ἰσαῖος
vocat. Et εὐδουλος apud Pherecratem,
qui bene utitur servis. Et Comædia, Ser-
vorum Præceptor inscripta. Apud Crati-
num vero, Malus servus dictus est. Spon-
tanea servitus, servorum abundantia, ser-
vitus perpetua. emi, comparare, emere,
vendere, venditores, Mercatores, fora
mancipiorum. emptus, & empta. * Et 81
ὠνητὴν Ἰσαῖος. Et Seipsum in servitutem
vendens, ut Dinarchus. Ad servos por-
ro pertinet ipsa res, servitus, & verbum,
servire, & in servitutem redigi. Et Ser-
vilia, apud Demosthenem. unde etiam ad-
verbium derivatur, serviliter, & famula-
ri, & in servitutem reducere, & quæcun-
que ab his formantur. Et Simul in ser-
vitutem agere, apud Hyperidem. Et Con-
servientes, apud Dinarchum. * sed Ly- 82
sias, Conservos vocat. Euripides vero,
& alii plures, hunc ὁμόδουλον appellant.
Nonnulli quidem, ὁμόδουλον esse putant,
qui ejusdem est conditionis: conservum
vero, qui eidem servit Domino. Domestici
vero, & Nomina domestica, apud Pla-
tonem. Poëtæ autem etiam alios fami-
liares, Domesticos nominarunt, ut cum

95 Μωλώπων dicitur cutim habere tumidam] Vibri-
cibus plenam cutim habere. Hesych. Μωλωψ, ὁ ἐκ
τῆς πληγῆς αἰματώδης τόπος &c. ΣΕΒ. 2.

96 Οὐκ ἂν τις] Falckenburgius vocula auctius ita
habet: οὐκ ἂν ῥαδίως τις &c.

97 Τούτου] MSS. τούτων. ΣΕΒ.

98 Ἐθελοδουλος] MS. ita: ἐκ δὲ τούτων ὁ ἐθελοδου-
λος, ἀδούλ. &c. JUNG.

Ἐθελοδουλος &c. Ἐθελοδουλεία] Utitur Plato voce ἐ-
θελοδουλεία in Symposio p. 180.

99 Ἀδούλευτος] A. ἀδούλωτος. forte ἀδούλωτος,
non redactus in servitutem. Ἀδούλευτος autem Hesychio
οἰκίτης ἐπὶ δεδουλικῶς, καὶ μὴ παλιμπρατος. ΣΕΒ.

Ἀδούλευτος] Hesych. Ἀδούλευτος, οἰκίτης, ἐπὶ δεδου-
λικῶς, καὶ μὴ παλιμπρατος. i. e. servus qui nisi ser-
vire, ἔσσι non potest venditus, quem alias veteratorem
vocat. Unde colligimus servum, qui uni tantum
domino servit respectu veteratoris, qui plurimos ex-
pertus est dominos, censerit ἀδούλευτον, quasi nulli
servierit, secundum proverbium, εἰς ἀνῆρ, οὐδεὶς ἀνῆρ,
εἰς δεσπότης, οὐδεὶς δεσπότης. & quod ἀδούλευτος pro-
prie sit, qui non servit, id quod de Lacedæmonio
traditur. Salmasius, ὁ πᾶν, in Eriasteum ex veteri
libro legit, ἀδούλωτος, & explicat, qui in servitutem
redigi non potest. liber & invidiosus. reprehendit simul
Interpretem, quod vocem ἀδούλευτος in Polluce accepit
pro eo, qui servum non habet. Verum enim vero nec
Interpres, uti nunc est, ita reddidit, nec ἀδούλευτος ge-
jiculum est. Nam ἀδούλευτος est ὁ μὴ δεδουλικῶς, qui
non servit, active, ἀδούλωτος vero passive est ὁ μὴ δεδου-
λωμένος, qui non est redactus in servitutem. KÜHN.

100 Καὶ εὐδ. ὁ] MS. καὶ εὐδ. δι' ὁ. JUNG.

1 Καὶ τὸ δράμα] Leg. δράμα. ΣΕΒ.

Καὶ τὸ δράμα] Defunt καὶ τὸ δρ. δ. π. κ. δ. ὁ κ. ε.
in MS. JUNG.

2 Πολυδουλεία] Defunt πολυδ. αἰιδ. in MS. Pro
ἰωνῆσθαι & ὠν. MS. ὠνῆσθαι καὶ ὠνητιᾶν. deest dein
πρίασθαι. JUNG.

3 Πωληταί] Pro πωληταί, MS. πωλῆται habet. Sic
itaque videtur scribendum προπρωσιπωμένους, quum ita
(nollet etiam infra VII, 8. πωλήτας in MS.) & Χαρ-
ποκρατίο, etiam in MS. & Hesychius habeat: quamvis
H. Steph. maluerit in Thesaurο alteram ὄξυτουομί-
νην, ob vulgarum Pollucem & Suidam. Hesychius ita
habet: Πωλῆται· οὗτοι ἐπάλου τὰ ἐνεχυροσθέντα ἀρχή-
της, distingue: ἐνεχυροσθέντα· ἀρχήτης. vide Harpocra-
& Suid. JUNG.

4 Πωλητήρια] Post πωλητήρια MS. habet καὶ τὰ ὄ-
μοια. cetera omnia λείπει, usque ad σύνδουλοι. JUNG.

5 Τό, τε πρᾶγμα] Vide & supra III, 75. JUNG.

6 Τὰ δουρικᾶ] An in ἐπίσει πρὸς Εὐβουλίδῃν, ubi
ita orator: πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουρικᾶ πρᾶγματὰ τοὺς
ἐλευθέρους ἢ πένια βιάζεται ποιεῖν. JUNG.

7 Σύνδουλοι δὲ &c.] MS. Auctore auctius & aliter
ita: σύνδουλοι δὲ λέγει Λυσίας καὶ Εὐριπίδης. Ἰπερίδης δὲ
καὶ Εὐκλείδης ὁμόδουλον λέγουσιν. &c. Enclides an i-
dem qui & infra VI, 161. laudatur. JUNG.

8 Λυσίας] MSS. Λυσ. Ἰπερίδης δὲ ὁμόδουλον. ΣΕΒ.

9 Μὲν οἰοῦνται τῆν] MS. μὲν τὸν τῆς &c. sine οἰο-
ται. omnino autem τὸν reponere. JUNG.

10 Τῆν τῆς αὐτ.] Leg. τὸν τῆς αὐτ. ΣΕΒ.

1 Τῆν τῆς αὐτ.] Τὸν habet & Editio Aldina.

11 Καὶ οἰκέται &c.] Defunt usque ad πωλάται. Ce-
terum ad ista οἱ μὲν ποιηταί &c. forte ex Xenophonte
exemplum tale ποιητικώτερον. vide Lemel. Not. ad lib.
IV. Cyropad. JUNG.

columbam Domesticam vocant. Ministri autem, & Mercenarii, liberorum sunt nomina, ob paupertatem mercede servientium.

ῥὰν οἰκέτιν λέγουσι. ¹² πελάται δὲ, καὶ θῆτες, ἐλευθέρων ἐστὶν ὀνόματα, διὰ πενίαν ἐπ' ἀργυρίῳ δουλεύοντων.

83 * De servū secundum regiones. 2.

* ¹³ Περὶ τῶν κατὰ χώρας θεραπόντων. β'. 83

Medii vero inter liberos, & servos, sunt Lacedaemoniorum, Helotes. & Thesalorum, Penestae. Cretensium, Clarotae, & Mnoitae. Mariandynorum, Doriphorigi. Graecorum, Gymnites. & Sycioniorum, Corynophori. Ex Helotibus vero manumissos, Neodamώδεις Lacedaemonii vocant. Sed servorum qui manumissus est, Libertus, & libertati restitutus dicitur. Et libertate donare, & manumittere. & libertatis concessio, seu, manumissio. Demosthenes etiam, Libertas, seu libertinas leges dixit. Contra deficientes autem, rebellionis actio est. Dicere etiam licebit, praenam solvere, argentum asserre, permutare opes.

¹⁴ Μεταξὺ δὲ ἐλευθέρων καὶ δούλων, ¹⁵ οἱ Λακεδαιμονίων, ¹⁶ εἰλωτες. καὶ Θετταλῶν, ¹⁷ Πενέσται. καὶ Κρητῶν, ¹⁸ Κλαρωῖται, καὶ ¹⁹ Μνωῖται. ²⁰ καὶ Μαριανδύνων, Δωροφόροι. ²¹ καὶ Ἀργείων, Γυμνήτες. καὶ Σικυωνίων, Κορυνηφόροι. τοὺς μέντοι εἰς ἐλευθερίαν τῶν εἰλωτῶν ἀφιεμένους, οἱ Λακεδαιμόνιοι ²² Neodamώδεις καλοῦσιν. ἢ δὲ τῆς τῶν δούλων ²³ ἀφιεμένος δουλείας, ἀπελεύθερος, ²⁴ καὶ ἐξελεύθερος, ²⁵ ἀπηλευθερωμένος. καὶ ἀπελευθερώσαι, ἀπελευθερωθῆναι. καὶ ἀπελευθερώσις, καὶ ἀπελευθερία. καὶ Δημοσθένης Φησὶν ἐξελευθερικούς νόμους, ²⁶ καὶ ἀπελευθερικούς νόμους. κατὰ μέντοι τῶν ἀποστάτων, ἀποστασίου δίκη ἐστὶ. Φαίης δ' ἂν, τιμὴν καταβαλεῖν, ἀργύριον εἰσενεγκεῖν, ἀντικαταλλάξασθαι χρήματα.

¹² Πιλάται] *Henr. Steph.* lib. IV. *Schediasm.* 16. *Svb.*

Πιλάται] MS *πινίσται* (accentu in ultima craso) δὲ &c. non *πιλάται*. *Vulgata* vero exponunt *Rhodig.* XXV. antiq. 18. & *Henr. Steph.* IV. *Schediasm.* 16. Sane non ita incertum videtur illud *πινίσται* MS. quum illi etymoni διὰ *πινίαν* respondeat. & puto non tantum apud *Theophilus* fuisse hanc adpellationem servilem. Et *Meyschiana* glossae paria dicunt: *πινίσται οἱ μὴ γόνυ δούλοι, οἱ τινες εἰργάζοντο τὴν γῆν. &c. λάτριες, ἢ ἰργαῖται πίνης ἢ ὑπάκοι.* Videtur tamen *Pollux* quid additurus fuisse, quum mox idem vocabulum alias repetatur *Segm.* seq. & III, 111. etiam junguntur ut hic, *πιλάτης, ὀψ.* *Jung.*

¹³ Περὶ τῶν &c.] Nullus in MS. titulus. *Jung.*

¹⁴ Μεταξὺ δὲ ἐλευθ. &c.] Vide & *Rhodig.* XXV. antiq. 24. *Leunclavius* vero ad lib. IV. *Xenophonis Cyroped.* ubi contra *Philadelphum* ait *εἰλωτας* prolixius servos fuisse, sicut de 6. *Athenis*, & 3. *Polluxis*, deque *Platone*, *Thucydide*, ceteris plurimis intelligere liceat. De ceteris non inquiri: at *Pollucem* vellem exemptum: nam aliquos *μεταξὺ ἐλευθέρων καὶ δούλων* dicere aliud credo est quam *prolixius servos* esse. Invenire tamen fateor me non satis capere quare *Pollux Helotum* medius inter liberos & servos dicat: perinde ac fallus est doctiss. *Nicol. Crasius*, quem vide pluribus lib. I. de Rep. Laced. c. 11. *Jung.*

¹⁵ Οἱ Λακιδ.] C. A. οἱ μὲν Λ. καὶ θ. *πινίσται*. τοὺς μίντοι &c. C. V. iterum *πίνται* καὶ Κρητῶν *λακρόται* (*κλαρωῖται*) κ. μ. *δωροφόροι* & ita ultimum etiam leg. *Athenais* cum *Meyschia*. *Kühn.*

¹⁶ Helotes] *Εἰλωτες*. In eos *Lacedaemonii* duri admodum atque crudeliter erant, *Athenais* teste libro decimoquarto fol. 657. vide eundem libro sexto, fol. 263. & seq. ubi & de ceteris servorum generibus. Item *Rhodig.* Lect. XXV. cap. 18. & 19. *Svb.* 2.

¹⁷ Πινίσται] *Theocrit.* *Idyll.* XVI, 35.

Ἀρμαλὴν ἱμμηναὶ ἱματήσαντο πινίσται. *Svb.*

Πινίσται] *Πινίσται* MS. sed accentu, ut prius craso. De his generibus servorum variis vide & *Henr. Steph.* IV. *Schediasm.* 15. *Jung.*

¹⁸ Κλαρωῖται] MS. mendose *λακρόται*, pro *κλαρωῖται*, qui dicitur a *κλαρωθῆναι*. vide *Steph.* loco dicto. *Jung.*

¹⁹ Μνωῖται] In MS. καὶ *μνωῖται* desunt. *Jung.*

Μνωῖται] *Athenais* lib. VI. p. 167. habet *μνωῖται*, quando ait: *Ἐγγων δὲ ἐν Κρητικαῖς γλώτταις, μνωῖτας, τοὺς εὐγενεῖς οἰκίτας.*

²⁰ Καὶ Μαρ. δωροφόροι] MS. καὶ *μαριανδυνῶν δωροφόροι*. bene. de *Doryphoris* & *Rhodig.* XXV. ant. 19. Sed ut dixi noster MS. *δωροφόροι*. Nec aliter *Meyschianus*: *δωροφόρους τοὺς οἰκίτας μαριανδυνῶν. & Athenais quem vide lib. VI. MS. nostri bonitas se saepe probat. Jung.*

Καὶ Μαρ. δωροφόροι] *Phanogonus* in *Θεράποντα*, ubi aliquot servorum genera recenset, inter alia ait: καὶ *βαρνανδηνῶν* ἰκαλοῦντο *δωροφόροι*. Bene illud *δωροφόροι*, quod & *Falckenbergius Noster* in suo Codice restituit, sed pro illo *βαρνανδηνῶν* *Phanogoni* vitio utique ex *Nostro* legendum *μαριανδυνῶν*, (uti & mox *Phanogonus* ipse habet) vel *μαριανδυνῶν*, utrumque enim dicitur, & illud commune, hoc vero *Aeolicum* est, prout docemur ab *Eustathio* ex *Steph. de Urb. ad Dionys.* *Περην.* v. 787.

²¹ Καὶ Ἀργείων &c.] Non habet C. A. usque ad *Κορυνηφόροι*. *Kühn.*

²² Neodamώδεις] *Thucyd.* V. & *Xenoph.* *Hellen.* III. paulo aliter eam vocem accipiunt. vid. *Crag.* de Rep. Laced. lib. I. cap. 12. *Svb.*

Neodamώδεις] De *neodamώδεις* vide doctiss. *Nicol. Crasium* lib. I. de Rep. Laced. cap. 12. ubi nostrum etiam e *Thucydide* illustrat. *Jung.*

²³ Ἀφιεμένος] C. A. ἀφιεμένος δ. α. καὶ ἐξελεύθερος in margine, in textu vero καὶ ἀπελευθ. καὶ ἀπελευθερία. postea iterum margo καὶ Δημοσθ. φ. ἐξελ. νόμους. dein in textu: καὶ τὰ μέντοι τ. α. ἀποστασίου δίκη. ultima lectionis a *Φαίης* referuntur ad cap. proximum quod videtur convenientius ipsius argumento. *Kühn.*

²⁴ Καὶ ἐξελ.] Desct καὶ in MS. *Jung.*

²⁵ Ἀπηλευθερωμ.] Desunt ἀπολιυθ. καὶ ἀπιδ. ἀπελευθερωθῆναι καὶ in MS. *Jung.*

²⁶ Καὶ ἀπελευθερικούς] Desunt καὶ ἀπιδ. νόμους. & ἴσθι in MS. Post quae nova Sectio in MS. incipit, *Φαίης δ' ἂν* &c. sub hoc titulo: *περὶ τραπέζιτου. περὶ τοῦ δανίζοντος. περὶ τοῦ δανιζομένου. περὶ ἀργυρίου. περὶ μετῶν.* & quae sequuntur omnia absque aliis titulis cohaerent usque ad *Segm.* 102. MS. *τραπέζι-*

Περὶ τραπεζίτου, δανείζοντος, (27 καὶ μεταλλῶν,) καὶ τῶν λοιπῶν. α'.

De numularii, fœneratoribus, & reliquis. 1.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ, ἀργυρογνώμων, ἀργυρομοιβός, δοκιμαστής, ἐπικαθήμενος τραπεζῆ. 28 τραπεζίτης δὲ, κύων. τράπεζα πολυἀργυρος, 29 τραπεζῆς ἀφορμαί. 30 τὴν δὲ τράπεζαν Δημοσθένης, καὶ 31 ξύλον ὠνόμασεν. ἐκάλου δ' αὐτὴν καὶ πίνακα. 32 ἀργυρίου ἀλλαγὴ, ὁ καλούμενος 33 κόλλυβος. 34 ἐνέχυρον, 35 λύσιμα. 36 κατενεχυριάζειν, ὀφείλειν, 37 δανειζέσθαι, δανείζειν, προεῖσθαι ἀργύριον. 38 ὑποθήκην θεῖς, ὁ δανειζόμενος. ὑποθήκην θέμενος, ὁ δανείζων 39 χρέα.

Numularius, Argentarius, argenti permutator, campso, mensæ assidens. Τραπεζίτης vero, canis est mensæ adstant. mensa numularia, mensæ pignora. Mensam autem Demosthenes, etiam Lignum vocavit. hanc & tabulam nominabant. Argenti permutatio, quod & cambium dicitur. Pignus, arrhabo, oppignorare, debere, mutuum accipere, fœnerari, pecuniam credere. Pignus deponens, dicitur debitor. Arrhabonem posi-

της. Ad vocem ἀργυρομοιβός (de qua & Hofm. vide lib. I. rei num. vet. c. 9. 12. 13.) H. Stephan. Gallicum changer adscriptit. JUNG.

27 Καὶ μεταλλῶν] Abundat: nam de metallis capite demum sequenti maximeque XI. Seb.

Καὶ μεταλλῶν] C. A. ἀλλογῶν. Kühn.

28 Τραπεζίτης] Abest cum sequentibus a C. A. *Salmf. Codex Vetus* una voce, τραπεζαπολυἀργυρος. Kühn.

Τραπεζίτης] Desunt τραπεζίτης δὲ κύων in MS. vide præter alios & *Erytologum* in τράπεζα. JUNG.

29 Τρ. ἀφορμαί.] Vide *Hesych.* & *Suid.* in ἀφορμαί, & *Harrocratistionem* unde *Suidas* descripsit. JUNG.

30 Τὴν δὲ τράπεζαν] Marginale C. A. usque ad πίνακα. Kühn.

31 Ξύλον] Quis ille locus ubi mensam argentariam ξύλον vocat orator? Occurrebant mihi illa in ea ὄψις κτησιφ. de Trime parte *Ἐξίβις*, ἰδούλοι παρ' Ἑλληνία τῶ πρὸς τῶ Θεσίμ διδύσκοντι γράμματα, χοῖνικας παχίως ἔχον καὶ ξύλον. Sed interp. ibi alia omnia. Nec ipse credam locum esse istum, quem innuit *Pollux*. quis itaque ille est? Vide an invenerim: vel enim valde fallor. vel est iste in priore κατὰ Σωφάνου ψιδομαρτυριῶν. ubi recitatur μίσθωσις τραπεζῆς: & subditur: ἴσθι μὲν ὅς τις ἀν τοῦ ξύλου, καὶ τοῦ χαρίου, καὶ τοῦ γραμματείου τοσαύτην ὑπέμεινε μίσθωσιν, &c. JUNG.

32 Ἀργυρίου] MS. καὶ ἀργ. JUNG.

33 Κόλλυβος] Vide *M. Hofm.* lib. I. rei numm. vet. cap. 9. n. 16. & lib. III. cap. 8. tm. 11. Ait autem noster ὁ καλούμενος, scilicet κύων, ut infra VII. 170. addit. JUNG.

34 Ἐνέχυρον, λύσιμα] C. A. λύσημα per η in textu, sed i superscriptum. C. V. ἐνεχύρου λύσιμα, leg. ἐνέχυρον, ἐνεχυρα λύσιμα ex *Platone*. (*Salmf.* leg. ἀργυρίου ἀμοιβή ἐνεχυρον λύσημα.) id est, pignora, quæ res sua pecunia credita solvi possunt. *Otomast. Vetus* λύσιμος solubilis. *Plato* lib. VII. de L. L. κίσθη μίσθω καθεύπων ἐνεχυρα λύσιμα ἐκ τῆς ἀλλης πολιτείας &c. quæ videlicet. Kühn.

Ἐνέχυρον, λύσημα] Pro ἐνεχ. λ. sic MS. corrupte: ἐνεχύρου λύσημα. Et λύσημα certe potius quam vulgatum λύσημα legam. λύσημα forte de pignoribus, quæ soluta pecunia liberari possunt, hui, ut iure consulti hoc *Inere* usurpant. hinc διαλύσκει infra VIII. 147. διάλυσις 148. Et quid si legamus ἐνεχυρα λύσημα: quamvis etiam malim ἐνεχυρα positum a nostro quoque separatim insuper. Sane mihi videtur istum locum *Platonis* excerpisse, qui extat lib. VII. Legum extremo: κίσθη μίσθω καθεύπων ἐνεχυρα λύσημα ἐκ τῆς ἀλλης πολιτείας, ἴν' ἡ τοῦς θύτης ἡμῶς ἢ καὶ τοῦς θεομήτρους ὑμῶν μνηστῶν φιλοφρονῆται. Loquitur de geo-

metricis disciplinis, & locum ex nostro *Polluce* mox interpretare. Nec enim *Ficinus* videtur bene cepisse, manet enim in metaphora *Plato* & ait: fancita sunt ejusmodi artes, non aliter tamen quam pignora quæ hui queant, ex alio *Reip.* statu, sine ipsius detrimento, si nobis displicebunt, vel non demerebuntur, qui eas quali oppignoravimus vel pignori dedimus, vel vobis qui pignore accepistis. JUNG.

Ἐνέχυρον, λύσημα] *Falckenburgius* ἐνεχυρα ἀύσημα affert ex *MSto.* quod non malum parere videtur sensum, examinabunt autem docti: Quod vero ἐνεχυρα atinet, illud Atticum esse docent *Phrynichus* in ἐνεχυριαία, & ex eo *Tibonius* in *Eclogis* (quem tamen male accepisse verba *Phrynichi* docet *Nunnesius*) & *Phanagorinus*.

35 Λύσημα] Ita clare etiam MSS. nescio autem an & alibi. Seb.

36 Κατενεχυριάζειν] C. A. κατενεχυρίζειν *Gl. Veterum*. oppignero, ἐνεχυρίζω. post ὀφείλειν est προεῖσθαι ἀργύριον. malim προεῖσθαι a. *utendam dare pecuniam: vel negligere pecuniam in loco vel per ἀστυίαν.* Kühn.

Κατενεχυρίζειν] MS. κατενεχυράζειν. nec aliter hic agnoscit *H. Steph.* in *Thef.* sub ἐνεχυράζω. & alteram tamen inveniri putem etiam, quam simplex ἐνεχυρίζω non minus sit in usu. & certe infra vice versa ubi vulgo κατενεχυράζειν, MS. κατενεχυράζειν VIII. 148. hic tamen MS. sequor potius. JUNG.

37 Δανειζέσθαι] Desunt δανειζέσθαι, δανίζω in MS. JUNG.

38 Ὑποθήκην θεῖς] qui mutuo accipit, ὑποθήκει τὰ ἐνεχυρα, opponit pignora. Qui accipit pignora, ὑποτίθεται. sive, qui dat pignora, ὑποτίθεται. creditor, qui accipit, ὑποτίθεται. E notis viri *Illultris* ad *Herodiam*. *Grammatic.* fragmentum, sive ejus potius interpretem. Seb. 2.

Ὑποθήκην θεῖς] Eleganter hæc tradere *Pollucem* ait *Illultril.* *Scaliger* *Notis* ad *Phrynichum* in ὑποτίθεται. eadem *Notæ* infra VIII. 142. pluribus. JUNG.

39 Χρέα.] Abest a C. A. usque ad ἐκδίδοται. Kühn.

Χρέα.] Deest χρέα cum sequentibus usque ad ἔγγυα in MS. pro quo statim ita post δανίζω MS. ἔγγυα δανίσματα, ταυτικά. optime, & haud adversum ab aliis miror. Scilicet dividit ut *ICti* pecuniam in trajecticiam & non trajecticiam: vel usuras terrestres alias facit, & alias maritimas, quæ & fenus nauticum. Infra quidem III. 115. etiam est δανίζω ἔγγυα δανίσματα, ταυτικά ἐκδοσει. ubi tamen MS. deficit, & legendum pariter ἔγγυα adfirmo, quemadmodum & inferius ex *Demosthene* ibi docebo: X. 10. ἔγγυος πῆσις. *Phrynich.* *Eclog.* 2. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐ τῆ γῆ, αἰὼν ἔγγυον χρεὶ κτήρια εἰ τις χρεῖτα, ἀριστῶ ἀν χρεῖταιτο· ὡς καὶ *Δημοσθένης* ἔγγυον τόκον λέγει. ubi & Na-

tum habens, est fœnerator. Et debiti u-
furæ, debita, elocationes, credere, va-
dimonia, debita nautica. Ὀφλήματα au-
tem, & ὄφλειν de iis dicitur, qui pecu-
85 niaria multa damnati sunt. * Terminos
statuere regionum. lapis vero erat, aut
columna quædam ostendens, quod locus
esset ære alieno obstrictus. de hoc autem
dicebant, locus signatus est. ut contra-
rium ejus est, non signatus. Locus au-
tem ære alieno obstrictus, etiam oppigno-
ratus dicitur. Χρήστης vero, proprie est
debitor, sæpenumero vero etiam creditor.
hic autem & fœnerator, usurarius, & fœ-
nerans dicitur. unde, Fœneratur huic ar-
gentum, apud Hyperidem dictum est. U-
suras colligens, fœnerator dicitur. ille ve-
ro, debitor, ære alieno obstrictus vel obli-
gatus dicitur. Summa vero pecuniæ, fors.
Effectus autem, fœnus, seu census voca-
tur. Sed qui ad constitutum tempus non
retribuit debitum, diei transgressor. ipsum vero opus, præfiniti diei transgressio vocatur.

καὶ τοῦ χρέους δανείσματα, ὀφειλήματα, ἐκδό-
σεις, ἐκδιδόναι, 40 ἔγγυια δανείσματα, ναυτι-
κά. τὰ γὰρ ὀφλήματα, καὶ τὸ 41 ὄφλειν, ἐπὶ
τῶν καταδικασθέντων εἰς ἀργύριον. * 42 ὄρους ἐ- 85
Φεστάναι 43 χωρίω. 44 λίθος δ' ἦν, ἡ στήλη τις
δηλοῦσα, ὡς ἐστὶν 45 ὑπόχρεων τὸ χωρίον. 46 ἐπὶ
δὲ τούτου ἔλεγον, καὶ τὸ ἐστίχθαι τὸ χωρίον. ὡς
τὸ ἐναντίον, ἀστικτον. τὸ δὲ ὑπόχρεων χωρίον,
47 καὶ ὑπόβολον. χρήστης, κυρίως μὲν ὁ δεδανει-
σμένος, 48 πολλάκις δὲ, καὶ ὁ δανειστής. οὗτος
δὲ, καὶ τοκιστής, 49 τοκογλύφος, τοκίζων. 50 ὄ-
θεν καὶ τοκίζεται αὐτῷ ἀργύριον, 51 παρὰ Ἰπερί-
δη. 52 τόκους ἐκλέγων, ὀβολοστάτης. ἐκεῖνος δὲ,
ὑπόχρεως, κατάχρεως, ὑπέρχρεως. καλεῖται δὲ,
τὸ μὲν 53 κεφάλαιον, 54 ἀρχαῖον. τὸ δὲ ἔργον, τό-
κος. ὁ δὲ οὐκ ἐπίστας κατὰ προθεσίμην, 55 ὑ-
περήμερος. καὶ 56 τὸ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

tas. *Nunneſis* potes addere : VIII. 141. est δάνεισμα, χρεωφείλημα, ἔγγυον, ναυτικόν. Sed MS. & ibi λέ-
πει, in quo alias forte pariter ἔγγυιον haberemus, ut
legendum. JUNG.

40 Ἐγγυια, δαν.] *Salmas.* & C. V. ἔγγυια δανείσμα-
τα ναυτικά. KÜHN.

41 ὄφλειν] P. ὀφείλειν. SEB.

ὄφλειν] C. A. & V. ὀφείλειν quod & *Salmas.* legit.
KÜHN.

ὄφλειν] ὀφείλειν MS. pro ὄφλειν. JUNG.

42 ὄρους ἐφιστ. χωρίων] Marginale C. A. C. V.
leg. ἐφιστάναι χωρίω quæ lectio recta est, modo sit ἐ-
φεστάναι, definit autem marginale in ὑπόβολον. KÜHN.

ὄρους ἐφιστ. χωρίων] *Falckenburgius* ἐφιστάναι.

43 Χωρίων. λίθος δ' ἦν] MS. χωρίω. λίθος δὲ ἦν &c.
quod videtur omnino elegantius. sic & mox χωρίων.
ubi MS. mendose ὄς pro ὡς & τῷ pro τὸ : hoc ta-
men non male quod auctius habet: ὑποχρ. τινὶ τ. χ.
vide nostrum & infra IX. 9. vide vero de hoc more
subsignandi prædia, & de lapide litterato isto Doctiss.
IC. *Gul. Forster.* I. Selection. 24. & 7. *Meurf.* III. a-
nimadvers. miscell. 21. ubi quod doctiss. *Ζημενίς* eod-
em trahit e *Theophrasti* characteribus locum, cras
credo, hodie nihil: & audiendum potius ibi τὸν πά-
νυ *Casaubonum*. Placet in his & *Hesychium* restituere,
quod ab aliis nondum factum puto; Legitur a-
pud ipsum στιγγοῖν τὸ χωρίον. Lego ego, στιγοῖν. I-
dem optimus glossatorum: ἐστιγγομένην, οἰκίαν ὑποκει-
μένην χρεώστασις. Addo & hunc ipsius locum, quod
idem illi non, puto, attulerunt: ἀστικτον, τὸ ἀνέ-
παφον χωρίον, τὸ γὰρ ὑποκειμένην ἐστίχθαι ἐλέγετο.
Mirum vero ni inveniatur & στικτὸν χωρίον, quod il-
li ἀστικτῶ ὀππονamus. H. *Steph.* sane in *Thef.* suo
sub ἀστικτος, ait huic opponi στικτὸν χωρίον, seu ὑ-
πόχρεων. non tamen exemplum in hanc rem adfert.
Locum hunc alias de λίθῳ ἢ στήλῃ adfert etiam *Lui-
ſius* I. *Parerg.* 3. sed parum, ni fallor, convenien-
ter ad στήλιτην *Αριστοτέλις*, quem ibi explicat, quasi
locus *Pollucis* esset de lapide vel columna obstrictus,
ut ipse ait, ære alieno ἰνδισκantie. Nec enim de per-
sonis obæratiss, sed agris vel prædiis agit hic noster
& alii similibus locis de ἐστιγγομένην vel ἀστικτῶ χωρίω,
καὶ ὄροις. *Demosth.* I. contra *Αριστογίτην*. ἐγὼ μὲν γὰρ
&c. p. 138. de his ὄροις. *Pergamum* in MS. JUNG.

44 λίθος δ' ἦν] De hoc more *Luisin.* *Parerg.* I. 3.
SEB.

λίθος δ' ἦν] *Falckenburgius* σαρῖς pro λίθος ex MS. to.

45 ὑπόχρεων] Tini addit C. A. at C. V. ὅς ἐστὶν
ὑποχρεῶν τινὶ τ. χ. KÜHN.

46 Ἐπὶ δὲ τούτου ἔλεγον] C. A. ἐπὶ δὲ τούτων ἐλέ-
γετο ἐστίχθαι &c. quæ ultima affert & C. V. vid. *He-
ſych.* in ἐστιγγομένην οἰκίαν, παρισταμένη γῆ & ἀστικτον,
Harrocrat. in ἀστικτον, & ibi notas *Phil. Jacob. Mauſ-
ſaci.* KÜHN.

Ἐπὶ δὲ τούτου ἔλεγον] MS. ἐ. δ. τούτων ἐλέγετο ἐστ.
τ. χ. JUNG.

47 καὶ ὑπόβολον] C. A. ἐλέγετο hæcenus margo,
exinde textus χρήστης &c. post τοκίζων iterum mar-
go: ὄθεν. κ. τ. α. α. π. γ. KÜHN.

καὶ ὑπόβολον] MS. auctius ἐλέγετο καὶ ὑπόβολον.
hunc locum adducit & *Hotom.* de ritu nupt. cap. 7.
ubi de hypobolo. vide & avum nostrum libel. de nu-
mism. JUNG.

48 Πολλάκις δὲ, καὶ ὁ δ.] Utraque significatio apud
Phocyl. ut v. 8. Μηδέποτε χρήστης (fœnerator) πι-
κρός γένῃ ἀνδρὶ πένητι. v. autem 232. φεύγει χρήστης
(debitor) κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός. SEB.

Πολλάκις δὲ, καὶ ὁ δ.] MS. πολ. δὲ ὁ δ. sine καὶ. JUNG.

49 Τοκογλύφος] *Lucian.* *Philo. Bas. M. Theodoret.*
τοκοκλυφεῖν, *Lucian.* ἡ τοκοκληψία, *Eriphan. D. H.*
SEB.

50 ὄθεν καὶ τοκίζεται] MS. ὄθεν καὶ τὸ τοκίζ. quod
τὸ profecto facile potuit a librario omitti. JUNG.

51 Παρὰ Ἰπερ.] MS. παρ' Ἰπερίδη. JUNG.

52 Τόκους ἐκλ.] H. *Steph.* hic adscriptit illa ex *Ho-
ratiis* *Erod.* de laude vitæ rusticæ: Fœnerator *Alphius*
omnem relegit *Idibus* pecuniam. JUNG.

53 Κεφάλαιον] *Artemidorus* lib. I. cap. 18. τὰ χρή-
ματα, κεφάλαια καλεῖται. ubi *Rigalt.* ex *Smith.* & *Ar-
temid.* sic Latinis *caput* dici quoque. JUNG.

54 Ἀρχαῖον τόκος] *Demosth.* *Olynth.* I. fol. 3. A.
ὡς περ αἱ δανειζόμενοι βλάβος ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις μι-
κρὸν εὐπαρῶσαντες χρόνον, ὑστέρων καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέ-
στησαν. SEB.

55 Ὑπερήμερος] Vid. *Hesych.* in ὑπερήμεροι. pœnam
eorum qui non solvebant usuras vid. apud eundem
in ἐγκυλισκελίς. KÜHN.

56 Τὸ πρᾶγμα] Defunt τὸ πρᾶγμα in MS. JUNG.

57 Περὶ ἀργυρίου δοκίμου, καὶ κιβδήλου. α΄.

De argento probato, vel adulterino. 1.

ἈΡΓΥΡΙΟΝ δοκίμον, ⁵⁸ ἐπίσημον, ⁵⁹ γνήσιον, καθαρὸν, ἀμιγές, ἀκρατον, ⁶⁰ ἀκίβδηλον, ⁶¹ ἐντυπον. ἀκριβές, νόμιμον, ἀκέραιον, ἀδιάφθορον, ἀδολον, ἀχραντον, ἀνεπιβούλευτον. τὸ δὲ ἐναντίον, παράσημον, ⁶² παρασημασμένον, ⁶³ κικιβδηλευμένον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ πρᾶγμα, ⁶⁴ κικιβδηλεία, καὶ κικιβδηλεύματα, παρὰ Πλάτωνι, ὡς περ καὶ ὁ κικιβδηλεύων. παρατετυπωμένον, παρακεχαραγμένον, ⁶⁵ ἄσημον, ⁶⁶ ὑπόχαλκον, παρεγκεκραμένον. τὸ δὲ ἀργύριον, καλεῖται χρήματα, καὶ ⁶⁷ νομίσματα, ὡς περ καὶ τὸ ⁶⁸ χρυσίον. ⁶⁹ ἀργύρια δὲ κατὰ πλῆθος, ἡκιστα λέγουσιν Ἀττικοί. ⁷⁰ εἴρηται δὲ που. λέγοιτο δ' ἂν, κόψαι νόμισμα, ἐνσημῆνασθαι, ⁷¹ τυπᾶσαι, ἐντυπῶσαι, ⁷² ἐντυπῶσασθαι.

57 Περὶ ἀργ.] Abest titulus a C. A. Kühn.

Περὶ ἀργ.] Nullum hic titulum esse, ut nec in seq. cap. supra Segm. 83. indicatum est. JUNG.

58 Ἐπίσημον] *Signatum* C. A. subjicit καθαρὸν, ἀκίβδηλον. τὸ δὲ ἐναντίον &c. Kühn.

59 Ἐπίσημον] Desunt in MS. γνήσιον, ἀμιγές, ἀκρατον. JUNG.

60 Ἀκίβδηλον] Illa MS. tantum habet ἀκίβδηλον καὶ τὰ ὅμοια. & desunt ἐντυπον &c. τὸ δὲ ἐν. cum mediis. Errat autem Hofstus qui lib. I. de re num. cap. 7. n. 22. hęc epitheta ex Pollucis lib. IX. interpretatur, quasi vocabulo νόμισμα attributa: quum ibi Pollux huc lectorem saltem remittat. JUNG.

61 Ἐντυπον] Ἐντυπον Falckenburgius ex MSto affert, quod non intelligo. H. Steph. in Thef. scribit: *ἄμην ἐντυπος de numismate dicit quod legitimum est: forsan quum est ἀγαθὸν τύμματος seu κομματος.*

62 Παρασημασμένον] Subjungit Falckenburgius sequentia: χαλκῶκρατον, θιβρόνιον, κίβδηλον. Nota vero illud θιβρόνιον.

63 Κικιβδηλευμένον] C. A. παρατετυπωμένον &c. Cod. V. Salm. κικιβδηλευμένον. Kühn.

Κικιβδηλευμένον] Sequentia ἀφ' οὗ καὶ &c. κικιβδηλεύων. hęc periodus tota in MS. deest. Ceterum non dubito quin per jota in vulgatis sit rescribendum κικιβδηλεία, κικιβδηλεύματα, κικιβδηλεύων, quæ per υ ibi edita hactenus fuerunt. quod & etyma, quæ adferunt, dicant, præter unum, quo quasi κεύθον τὸ δῆλον exponunt, quod tamen ceteris ipsorum nugis secundas agat, & eo loco habendum, quo cetera talia eorum multa a doctiss. viris sub unam nugam Myconum conjiciuntur scilicet. Ceterum Platonis loci sunt lib. II. Leg. πῶς γὰρ κατ' ἀγορὰν κικιβδηλεύων τι, ψιυδεται καὶ ἀπατά. & mox: τὰ δὲ κικιβδηλεύματα τε καὶ κακοουργίας τῶν πωλούντων &c. habes ibidem & τὸ κικιβδηλευθίν. JUNG.

64 Κικιβδηλεία καὶ κικιβδηλεύματα.] Scr. κικιβδηλ. SEB.

65 ἄσημον] Non *signatum*, vid. Hejych. Πιάτοις τὸ ἄσημον ἀργύριον, ubi quid sit πιάτοις nondum liquet. Schol. Thucyd. ἄσημονα interpretatur μὴ ἔχειν σημεῖον, οἷον μαζία τινά. Kühn.

66 ὑπόχαλκον, παρεγκεκραμένον] C. A. & V. παρεγκεκραμένον, ὑποχ. quod παρεγκεκραμένον rectius: *are misitum*. Kühn.

ὑπόχαλκον, παρεγκεκραμένον] Ordine inverso, & voce mutata MS. παρεγκεκραμένον (non παρεγκεκραμένον) ὑπόχαλκον. Notandum autem puto illud παρεγκεκραμένον, ut rarius, quodque tam probum duco,

Argentum probatum, insignitum, legitimum, purum, non mixtum, intemperatum, non adulteratum, signatum, certum, solenne, sincerum, incorruptum, dolo carens, intactum, tutum. Contrarium autem est, reprobum, reprobatum, adulterinum. unde & ipsa res, adulteratio. & Adulterata, apud Platonem, sicut & Adulterans. falso signatum, depravatum, signo carens, subæneum, perperam sculptum. Argentum vero, etiam pecunia vocatur, & moneta. quemadmodum & aurum. Argenta plurali numero, minime dicunt Attici, licet a nonnullis hoc dictum sit. Dicitur etiam, monetam scindere, signare, sculperere, insculperere, & formare.

quam illud vulgatus παρεγκεκραμένον haud improbum. JUNG.

67 Νομίσματα] MS. singulariter νόμισμα. hunc locum alias interpretatur Hofstus lib. I. rei num. vet. c. 3. tm. 2. de mater. num. apud Græcos sub Ἀργυρος n. 3. & χρυσός n. 1. JUNG.

68 Χρυσίον] Λέγοιτο δ' ἂν κ. v. ἐνδ. τυποῦσθαι, τυπῶσασθαι C. A. τυπῶσαι, τυπῶσασθαι C. V. dein uterque subjicit: τὸ δὲ τοιοῦτον ἀργύριον ἐπίσημον ἐλέγτο, ὡς τὸ ἐναντίον ἄσημον. Kühn.

69 Ἀργύρια δὲ κατὰ πλ.] MS. ἀργ. δὲ πληθυντικῶς οὐ λέγ. οἱ Ἀττ. & desunt ista εἴρηται δὲ που. sane numero multitudinis ἀργύρια nequaquam appellasse videtur Pollux, scripsisse forte non prioribus recte. Et avus noster lib. de numism. Græc. & Lat. de Platone locum adducit, ubi legitur ἀργύρια καὶ χρυσία, nec non admonet Pollucem ipsum Atticorum exempla infra lib. IX. citare, nempe Aristophanis locum infra IX, 89. & si hic ex dramate οὐ πάνυ γνησίῳ (ex quo tamen & VII. 104. habes) alium Euripidis IX, 90. Bene itaque hic addiderit, εἴρηται δὲ που. JUNG.

70 Εἴρηται δὲ που] Addit Falckenburgius ἐν κικιβδηλεύων καὶ τῶν Ἀριστοφάνους. Quod probe convenit cum iis quæ Phavorinus in Ἀργύριον annotat: εἰώθασιν ἀργύρια καλεῖν, καὶ οἱ μὲν ῥήτορες ἐπικῶς, οἱ δὲ κομικοί ἀργύρια πληθυντικῶς. Ceterum comœdia prioris ἐν κικιβδηλεύων meminit Noster adhuc semel infra VII, 162. posterioris autem ἐν τῶν sæpius. est & ubi dubiter, an genuina sit, nimirum infra IX, 89. & ad hunc locum forte respexit Falckenburgius noster.

71 Τυπῶσαι] MSS. τυπῶσασθαι. SEB.

Τυπῶσαι] Deest ἐντυπῶσαι, & dein MS. τυπῶσασθαι, pro composito vulgato ἐντυπῶσασθαι. adfert hæc formulas hinc & avus noster libello dicto, & Hofstus lib. I. rei num. vet. cap. 4. n. 12. Post τυπῶσασθαι, sicuti in MS. esse diximus, hæc in eodem MS. sequuntur, quæ in vulgatis non adparent, scilicet: τὸ δὲ τοιοῦτον ἀργύριον, ἐπίσημον ἐλέγτο, ὡς τὸ ἐναντίον ἄσημον. post quæ statim sequitur: ἀργύρια &c. absque titulo interjecto. Est autem illi Polluceæ adnotationi, quam ex MS. attulimus, non absimilis illa Scholiasta Euripidei in Hecub. (ad illa κἀπίσημος) ἐπίσημον ἀργύριον, τὸ κεχαραγμένον, καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον. παράσημον τὸ παρακεχαραγμένον. quæ manu sua adscripsit oræ libelli sui de numism. Græc. & Lat. avus meus. JUNG.

72 Ἐντυπῶσασθαι] Subjicit Falckenburgius eadem

De auro, argento, & metallis. 1.

73 Περὶ χρυσοῦ, καὶ ἀργυρίου, καὶ μετάλλων. α'.

Argentum, metalla, aurum effodere, fodere, difficere, excindere, metallorum excisio. Mediæ vero quas relinquunt columnæ metallorum Fossiores, ad terram sustinendam, μεσοκρινεῖς nominantur. Terra subaurea, terra subargentea, purificatio auri & argenti. aurum incotum, sincerum. argentum purum, purificatum, argentum Ariandicum. Et Dario numi a Dario, tanquam ab ipso accurate facti ad auri purgationem. Proba-

74 ΑΡΓΥΡΕΙΑ, μέταλλα, 75 καὶ χρύσεια, μεταλλεύειν, ὀρύττειν, 76 ἐπικατατέμνειν, καινοτομεῖν, καινοτομία. οὗς δὲ κατέλιπον μέσους κίονας ἀνέχειν τὴν γῆν οἱ 77 μεταλλεῖς, οὗτοι 78 μεσοκρινεῖς ὀνομάζονται. ὑπόχρυσος γῆ, ὑπάργυρος γῆ. 79 κάθαρσις 80 χρυσοῦ, καὶ κάθαρσις 81 ἀργυρίου. 82 χρυσοῦ ἀπέφθοσ, εἰλικρινής. ἀργυροῦ καθαρὸς, 83 ἐκκαθααρμένος, 84 Ἀριανδικὸν ἀργύριον. 85 καὶ οἱ Δαρεῖοι, ἀπὸ Δαρείου, ὡς ἐπ' ἐκείνου 86 ἀκριβωθέντες εἰς κάθαρσιν τοῦ χρυ-

qua modo Cl. Jungermannus ex suo quoque Codice protulit, hæc nimirum: τὸ δὲ τοιοῦτον ἀργύριον ἐπίσημον ἰλέγεται, ὡς τὸ ἐναντίον ἄσημον.

73 Περὶ χρυσοῦ] Hoc caput perpetua oratione coheret cum præcedenti, ideoque etiam titulus abest a C. A. Kühn.

74 Ἀργύρια, μετ. καὶ χρύσεια] C. A. ἀργύρια μέταλλα καὶ χρύσεια (leg. χρύσεια) argentisodina, αργισόδινα μ. ο. οὗς δὲ κατέλιπον δεσ. μ. ὀνομάζονται. Kühn.

75 Ἀργύρια, μετ. καὶ χρύσεια] MS. ἀργύρια μέταλλα καὶ χρύσεια μεταλλεύειν, ὀρ. ἀργύρια μέταλλα (quamvis hanc vocem & quæ ab ea descendunt fere unico λ scriptam habeat MS. ut & infra VII, 98. adnotabimus) scilicet sine interpunctione: uti infra VII, 98. ἀργύρια μέταλλα, & ibid. χαλκεία μέταλλα δεσ. JUNG.

75 Καὶ χρύσεια, μετ. καὶ χρύσεια] Falckenburgius ex MSto habet, καὶ χρύσεια, καὶ μεταλλεύειν.

76 Ἐπικατατέμνειν] Deest in MS. verbum ἐπικατ. cum duobus seq. καιν. καιν. sicuti & infra VII, 98. καινοτομίας μετάλλων deest in MS. JUNG.

77 Μεταλλεῖς] MS. μεταλλεῖς. JUNG.

78 Μεσοκρινεῖς] Plutarch. mox P. ὀνομάζονται. SEB.

79 Κάθαρσις χρυσοῦ] Ita MS. κάθαρσις ἀργύρου, κάθαρσις χρυσοῦ χρυσοῦ δεσ. JUNG.

80 Χρυσοῦ] Καὶ ἀργύρου C. A. Kühn.

81 Ἀργυρίου] P. ἀργύρου. SEB.

82 Χρυσὸς ἀπέφθοσ] Infra VII, 98. Theogn. v. 449. & 1102. Sida & Schol. Thucyd. fol. 109. n. 3. est ὁ πολλὰκις ἐψηθεὶς ὥστε γενέσθαι ἄβρυζον. Obryzi autem auri meminit Plin. XXXIII, 3. ubi quædam etiam Dalecamp. Gell. nominat purum putum, id est, valde purum lib. IV, c. 5. SEB.

Χρυσὸς ἀπέφθοσ] Ἀπέφθοσ. eadem legas infra VII, 98. vide & Hoff. lib. V. rei num. vet. 1. 3. v. 8. Non possum me continere, quin elegantem locum Theodoréti θεραπευτ. α. proferam plusculum a fine: αὐτίκα τοῖνον ἢ ἐδελήσωμεν διαγνώσει χρυσοῦ δοκιμὸν τε καὶ ἀπέφθοσ, οὐχ ἡμεῖς τῆ βασιλῆα τοῦτον προσφέρομεν, ἀλλὰ τὸν ἐπιστάμενον τὰ τοιαῦτα, δοκιμάσαι κελευομέν. ὁ δὲ ἢ τῆ λίθω προσφέρων, ἢ τῶ πυρὶ, ἢ κίβδηλον ἢ δόκιμος ἀποφαίνει. Vertit ibi interp. Acciajolis: Ita que si exempli causa probatum aurum dignoscere a crudo velimus, &c. Ni fallor, non recte: quamvis id non notaverit vir eruditiss. & diligentiss. qui interpretationem recognoverit. Et ἀπέφθοσ enim χρυσοῦ est probatissimum aurum, nempe per cocturam. Nec enim aliquid στερητικὸν hæc composito habet, sed ἀπὸ & ἐφθοσ in ea junguntur. Docet id clare vel unus Thucydides Scholiastes ad illa lib. II. χρυσοῦ ἀπέφθοσ πολλὰκις, exponens, ἐψηθέντος, ὥστε γενέσθαι ἄβρυζον. quæ totidem verbis transcripsit illud aureum pecus, quod e meliore metallo vellus ferre, eleganter ait vir elegantis & varix doctrinæ nostra ætate princeps, Sai-

dam dico, in ἀπέφθοσ χρυσοῦ. Vertendum itaque forte satius erat in Theodoréto, si dignoscere velimus aurum sine probum satis & excolitum, vel elegantiore formula, quæ tibi in mente veniat. cundum sanctione videtur ab excollo abire. Et nos forte longius quoque abimus ab instituto nostro, quod quale sit, jam diximus scripsimus. Ad Pollucem itaque redeamus. JUNG.

83 Ἐκκαθα. Deest in MS. ἐκκαθααρμένος. JUNG.

84 Ἀριανδικὸν] Infra VII, 98. Ἀριανδικὸς ἀργύρος. & ibi similiter MS. Ang. qui hic perinde ut & P. racet. Apud Steph. autem reperio: Ἀριάνθη, πόλις οὐράτων. Et: Ἀριάνθη, πόλις Λυκίας. An igitur scribendum Ἀριανδικὸν. aut Ἀριανθικὸν? SEB.

Ἀριανδικὸν] Margo C. A. habet legitque, Ἀριανδικὸν, & ita hodieque legitur apud Herod. Melpomene. nomen habet ab Aryande præfecto Ægypti. de Davicis ibid. Herodot. C. A. & V. ἐπὶ Δαρείου ὡς ἐπ' ἐκείνου Salmaf. fallitur, inquit, qui ἀριανδικὸν scite legit. Kühn.

Ἀριανδικὸν] MS. ἀριανδικὸν ἀργ. recte ut & infra VII, 98. Arianda urbs Carix apud Melam lib. I. c. 16. JUNG.

Ἀριανδικὸν] Falckenburgius ex MSto affert μαριανδικον, vitiose quoad accentum, rem ipsam quod attinet considerabunt Critici an hoc an vero aliud dicendum; nos tamen interea ἀριανδικὸν ex correctione τοῦ μακαρίου Nostri Præceptoris in textum Pollucis recepimus. Imo audient Isaacum Vossium ad Pompon. Melam lib. I. cap. 16. p. 110. qui observat Argentum Aryandicum apud Nostrum non dici ab Aryanda, quæ nusquam fuit, nec ab ulla alia urbe, sed ab Aryande Ægypti præfecto, qui primos Aryandicos ex argento purissimo percussit, uti notum ex Herodoto.

85 Καὶ οἱ Δαρεῖοι] MS. ita: καὶ οἱ δ. ἐπὶ Δαρείου ὡς ἐπ' ἐκείνου ἀκριβωθέντες εἰς κ. quæ lectio an melior, ut intelligatur sub Dario regnante ejusmodi accuratam excocctionem auri institutam fuisse, de quo conflati numi Davici dicerentur, ubi tamen prius ἐπὶ in MS. suspendit orationem, nec verbum sequitur quod respondeat, itaque ἀπὸ ibi videtur verius. De Davicis alias vide & Brysson. lib. II. de Reg. Perf. plusculum a fine, & Hoffm. lib. V. rei num. vet. c. 8. tm. 9. n. 2. JUNG.

86 Ἀκριβωθέντες] C. A. ἀκριβωθέντος, ut referatur ad χρυσοῦ, non ad præcedens Δαρεῖοι. & ita Herodotus: Δαρεῖος μὲν γὰρ χρυσοῦν καθαρώτατον ἀπέψησας εἰς τὸ δυνατώτατον, νόμισμα ἐποίησε. Ἀριανθῆς δὲ ἀργύρων Αἰγύπτου ἀργύριον ταῦτ' οὗτο ἐποίησε καὶ νῦν ἐπ' ἀργύριον καθαρώτατον τὸ Ἀριανθικόν. Hunc locum si Seberus sibi revocasset in memoriam, non scripsisset ea, quæ scripsit, notis in h. l. Kühn.

σίον. εὐδόκιμος δὲ, καὶ ⁸⁷ ὁ Γυγάδας χρυσός, καὶ ⁸⁸ οἱ Κροίσιοι στατήρες. ⁸⁹ χρυσός, ἄργυρος, ἐρείχαλκος, σιδήρος, ⁹⁰ καττίτερος, ⁹¹ μόλυβδος, ὕαλος, ⁹² χρυσίτις γῆ, ἀργυρίτις, σιδηρίτις. χρυσοχοεῖν, χαλκευεῖν. χρυσοχόος, χαλκεύς, σιδηρεὺς, μολυβδοχοῆσαι.

tum etiam est aurum Gygadum, & stateres Crofei. Aurum, argentum, aurichalcum, ferrum, stannum, plumbum, vitrum. Auri fodina, argenti fodina, ferri fodina. aurum confiare, fabricare. Aurifex, Faber ærarius, Faber ferrarius, plumbum fundere.

Ὅπως ἄν τις τὸ πολὺ ὀνομάσειεν.

α΄.

Quomodo quis eloquatur multum. 1.

Α ΠΛΑΤΟΝ, ἄπλετον, ἄπειρον, ἀμύθητον, ἀμέτρητον, ἀναριθμητον, ἀνεξαριθμητον, ἀνήριθμον, πάμπλου, παμπληθές. ἀπiston τῷ πλήθει, ἀδιήγητον. πάμμεγα, μέγα, μέγεθος, παμμέγεθες, ὑπερμέγεθες, ὑπέρογκον, ἕξαισίον, εὐμέγεθες, εὐμεγέθης. καὶ τὸ ἐναντίον, μικρὸν, ὀλίγον, βραχὺ, σύμμετρον, συμμετρημένον, εὐαριθμητον.

Justum, ingens, infinitum, ineffabile, immensurabile, innumerabile, inenarrabile, permultum, plenum, incredibile ob multitudinem, inexplicabile, permagnum, magnum, magnitudo, ingens, maximum, immensum, indecens, prægrande, grande. Et contrarium, parvum, paucum, breve, mensuratum, commensurabile, numerabile.

⁹¹ Περὶ καθήμενου, ὄρθου, θρόνου, καὶ τῶν λοιπῶν.

α΄.

De sedente, stante, sedibus, & reliquiis. 1.

ΕΡΕΪΣ δὲ, ⁹⁶ ἔστηκεν, ἡσυχάζει, μένει, ἀτρεμεῖ, καθησυχάζει, ἡρεμεῖ, ⁹⁷ ἐφ' ἡσυχίας ἐστίν, ἀναμένει, περιμένει, ἀκίνητι, ἀκίνητός ἐστιν. ἔστηκώς, στάσις, ὄρθοσταδίην, ἡσυχία, μονή, καθηται, καθίζει, καθέζεται. ⁹⁸ ἀνακαθιζόμενος, ὡς Πλάτων. Ξενοφῶν δὲ, τὸ

Dices porro, stetit, quiescit, manet, intrepidus est, conquiescit, quietem capit, in quiete est, remanet, permanet, immobiliter, immobilis est. Stans, status, erectus stando, quies, mansio. Sedet, confidet, residet. & Residens, ut Plato. Xenophon vero Ἐκάθισεν, pro

⁸⁷ Ὁ Γυγάδας χρυσός] ὁ Γυγάδας χρυσ. aurum a Cyge ditissimo Lydorum rege Delphis oblatum. *Henr. Steph.* vid. *infra*. VII, 98. c. *pron.* Cygis opes. *SEB.*

Ὁ Γυγάδας χρυσός] Aurum Cygis, qui Candaulæ occiso invalit Regnum Lydorum. *Herod. Clis.* ὁ δὲ χρυσός αὐτός, καὶ ὁ ἄργυρος τὸν ὁ Γύγης ἀνέθηκεν ὑπὸ Δελφῶν καλέσται Γυγάδας. inquit idem, Kühn.

Ὁ Γυγάδας χρυσός] Περὶ τοῦ Γυγάδα χρυσοῦ, imo καὶ ἀργύρου hinc & ex *Herodoto* eruditiss. *Leopoldus* XIII. *Emend.* 9. JUNG.

⁸⁸ Οἱ * Κροίσιοι] L. οἱ Κροίσιοι στατ. *Plin.* Κροίσιον αἰρετάτηρον στατήρων. *D. H.* *pron.* *Craes* opes. *SEB.*

Οἱ * Κροίσιοι] C. A. etiam Κροίσιοι στατήρες. & hic definit marginale quod incepterat in *Αρνανδικὸν α.* C. V. Κροίσιοι. Kühn.

Οἱ * Κροίσιοι] Et noster stupor in interpretatione retinuit *Crofei*, quum vel si qui are lavantur primum de *Craes* divitiis παροιμιάζεσθαι sciant. Emenda itaque audacter, ut MS. noster habet, Κροίσιοι, vel si mavis Κροίσιοι. sic scito *H. Stephanum* in suo codice hic ad oram emendasse, nec aliter agnovisse *Hofium* lib. V. rei. num. vet. c. 8. tm. 6. n. 3. ubi & eundem *Pollucem* nostrum lib. IX. citat. Locus geminus prorsus est *infra* IX. 84. quare in re clara verbis opus haud est. JUNG.

Οἱ * Κροίσιοι] Optime & *Falschenburgius* Noster Κροίσιοι in *Nofstro* reposuit.

⁸⁹ Χρυσός, ἀργ.] Defunt in MS. χρυσός ἀργυρος. JUNG.

⁹⁰ Καττίτερος] A. κασσίτερος. *SEB.*

Καττίτερος] C. A. κασσίτερος μ. ὁ χρυσίτις γῆ, σιδηρίτις. Kühn.

⁹¹ Μόλυβδος] MSS. μόλιβδ. *SEB.*

⁹² Χρυσίτις γῆ] P. χρυσίτις cum circumfl. ut seqq. duo, *SEB.*

⁹³ Κεφάλαιον ιβ΄.] Titulus cum capite sequenti non est in C. A. Kühn.

Κεφάλαιον ιβ΄.] Caput hoc sequens XII. in MS. deest totum. Sequentia tria capita XIII. XIV. XV. conjunguntur in MS. præscripta hac titulorum congerie: Περὶ τοῦ καθήμενου. Περὶ τοῦ ὄρθου. Περὶ τοῦ βαδίζοντος. Περὶ τοῦ ἀναβαίνοντος. Περὶ τοῦ καταβαίνοντος. Περὶ τοῦ φερομένου. JUNG.

⁹⁴ Περὶ καθημ. ὄρθ.] Reliqua tituli non habet C. A. Kühn.

⁹⁵ Ερεῖς δὲ &c.] Ἡσυχάζειν, ἡρεμεῖν, στάσις, ἔστηκώς, ὄρθοσταδίην, καθηται, καθίζει, καθίζηται. Ξενοφῶν δὲ τὸ ἐκάθισεν ἀντὶ τοῦ καθίσει εἶπε. θρανίον &c. C. A. qui etiam ante θρανίον præmittit hunc titulum περὶ θρόνου λοιποῦ. Kühn.

Ερεῖς δὲ &c.] Deest particula δὲ, & verba dein tria, μένει, ἀτρ. καθησ. in MS. JUNG.

⁹⁶ Ἐστηκεν] P. quæ ex verbis istis habet, in infinitivo effert. *SEB.*

⁹⁷ Εφ' ἡσυχ.] Defunt ἐφ' ἡσυχ. &c. ἀκίνητός ἐστιν cum mediis in MS. qui dein inverlo ita: στάσις, ἔστηκώς, ὄρθ. Defuntque mox duæ voculæ, ἡσυχ. μόλυβ. μονή autem reposuimus, quum antea eaderetur μόλυβ. JUNG.

⁹⁸ Ἀνακαθιζόμενος ὡς Πλ.] Defunt in MS. ἀνακαθ. ὡς Πλ. Locus *Platonis* forte hic est, non longe ab

confidere dixit. καθήμεθα vero, pro confidemus, Demosthenes. Et καθήστο, pro confedit, dixit Plato. * Et cathedra, sedes, scamnum, fedile, sella, thronus, sella flexilis. σκολύθριον enim, i. scabellum, durum est. transtrum vero, alterius significationis est. pulvinare. sic autem nominatur & statuarum basis. unde derivantur, ivit, ivisse, & quæ ab his per præpositionum appositiones formantur. & pe-

εκάθισεν, ⁹⁹ ἀντὶ τοῦ ¹⁰⁰ καθίσαι ἐποίησε. καθήμεθα δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκαθήμεθα, Δημοσθένους. καὶ καθήστο, ἀντὶ τοῦ ἐκάθητο, Πλάτων. * καὶ καθέδρα, ἔδρα, ² θρανίον, ³ θράνος, ⁴ θρόνος, θάκος, ἔδρανον, δίφρος, ⁵ καὶ δίφρος ⁶ ὀκλαδίας. τὸ γὰρ ⁷ σκολύθριον, ὑπομόχθηρον. ⁸ τὸ γὰρ ἐδώλιον, ἄλλης ἐστὶ χρείας. βάθρον. ⁹ οὕτω δὲ ὠνομάζετο, καὶ ἡ τῶν ἀνδριάντων βάσις. ¹⁰ ἀφ' οὗ καὶ τὸ βέβηκε, καὶ βεβηκέναι. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων, κατὰ τὰς τῶν προθέσεων προσθέσεις. καὶ

initio Phazonis: ὁ δὲ Σαυράτης, ἀνακαθίζομενος εἰς τὴν κλίσην, συνεικαμψί τε τὸ σκέλος, καὶ ἔτριψε τῇ χειρὶ. JUNG.

99 Ἀντὶ] MS. ἐπὶ, pro ἀντὶ, rectius si quid iudico. defunt dein καθήμεθα δι cum ceteris omnibus usque ad θρανίον. JUNG.

100 Καθίσαι] P. καθ. ἴπει. Et inde περὶ θρόνου καὶ λοιπῶν. quod A. in margine, ut ex obscuris vestigiis colligere est. SEB.

1 καθήστο] Platonica forte respexit illa quæ exstant initio Euthydemis: ἂν μὲν ἐγὼ λέγω ἐκ διξίας τρίτος ἀπὸ σοῦ καθήστο. certe in eodem dialogo & σκολύθριον habes, quod noster statim adferre inde videtur, ut infra X, 48. Alias istud καθήστο & initio libr. I. de Rep. est, de Cephale Polemarchi patre: καθήστο δὲ ἐστιφαναμένος ἐπὶ τινος προσκεφαλίου τε καὶ δίφρου, τεθυκῶς γὰρ ἐτύγχανε ἐν τῇ αὐλῇ. & initio lib. V. de Rep. αὐκτὸν γὰρ ἀπαύτην τοῦ Ἀδειμάντου καθήστο. Vides autem nostram adnotare, ut observanda, in quibus saltem sit augmenti iactura: quare non frivolum erit, si & nos interdum paria adnotarimus, qualia multa ad Longi lib. II. Ποιμεν. congestimus, quin & ipse Pollux loqui sic amat. Ceterum Demosthenes ita sære, ut in secunda Olynth. ἀλλ', ὄμαι, καθήμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες, ubi mox secunda persona: τὰ δὲ ἑμέτερα αὐτῶν ἀπολαλεζότες καθήσθε. & sæpius ita: & in ea πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν ejusdem oratoris: ἡμεῖς δὲ & c. οὐδὲν ποιοῦντες ἐθαδὲ καθήμεθα, μέλλοντες αἰεὶ. & περὶ Παραπρῶβ. καθήμεθα ἐν Πέλλῃ. JUNG.

2 Θρανίον] MS. accentum in prima habet θρανίον. JUNG.

3 Θράνος] MS. θράνος. & mox ἔδρανον. JUNG.

4 Θρόνος] Quando agitur de Diis Tenfa dicitur in Glossis. KÜHN.

5 Καὶ δίφρος ὀκλ.] Marginale est C. A. usque ad ὑπομόχθηρον. Et C. V. hic habet ὀκλαδίας. KÜHN.

Καὶ δίφρος ὀκλ.] MS. δίφρος ὀκλαδίας. omnino δίφρος ὀκλαδίας legendum, ut etiam H. Steph. ad oram codicis sui hic adnotat, & Leopardus II. Emend. 8. quum antea male edideret ὀκλασίας. Ipse noster monere de ea re potuit infra X, 47. ubi in MS. clare δίφροι ὀκλαδίας. Etymolog. Κληίδες, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι, παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων, ἣν ποιοῦνται οἱ καθέζομενοι. ἔθεν καὶ ὀκλαδίας, οἱ ταπεινοὶ δίφροι. JUNG.

6 ὀκλαδίας] Ita ser. pro ὀκλασίας, monentibus Leopard. Emend. lib. II. cap. 8. & sylb. ad oram sui libri. SEB.

ὀκλαδίας] ὀκλαδίας bene etiam Doctissimus Capteynus ad oram sui libri pro priori ὀκλασίας adscripsit.

7 Σκολύθριον] Sic infra quoque VII, 182. & X, 48. sed VII, 112. σκολύθρια. quæ vera scriptio, probante Leopard. Emend. lib. II. cap. 8. SEB.

Σκελύθριον] C. V. pro σκελύθριον leg. στελύθριον. τὸ γὰρ σκελύθριον recurrit σκελύθριον infra X, 48. quamvis MSSibi non habeant. Fatetur tamen ipse Pollux quod exet in Euthydemio Platonis, ubi ait, οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθέζεσθαι ὑποσπῶντες, χαιρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὴν ἴδωσιν ὑπτιον ἀνατετραμμένον, quὶ τρίρε-

des sellulas fissuris subtrahunt; gaudent videntque si quem in tergum devolutum viderint. KÜHN.

Σκελύθριον] MS. στελύθριον, τὸ γὰρ σκελ. ὁ. quid autem sibi velit hoc στελύθριον in MS. ignoro. Alias ad vulgata H. Steph. hic ita adnotavit: *Alibi tamen dicit Platonem esse usum, scilicet infra X, 48. (vide & Etymolog. in σκολύθριον, cujus verba infra reddemus) σκολύθριον alicubi verum, addit Steph. scilicet infra VII, 112. & in fine cap. 17. adpend. de dialect. Att. idem Stephanus, ubi Pollucem notat quod ὑπομόχθηρον hanc voculam esse dicat: & tamen alibi Platonem in Euthydemio ea usum esse scribat, ait pro σκελύθριον ubique reponendum esse apud Pollucem σκολύθριον, ex alio ejusdem loco, qui scilicet est, uti dixi, VII, 112. Eadem super hac voce plane adnotarat & Pollucem notarat doctiss. Leopardus II. Emend. 8. Sed alia præclara de loco Platonis adscribo ex litteris mei Salmassii: Omnino, ait, legendum σκολύθριον. Notissimus locus Platonis: ὡσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθέζεσθαι ὑποσπῶντες χαιρουσι καὶ γελῶσιν ἐπειδὴν ἴδωσιν ὑπτιον ἀνατετραμμένον. Grammaticis placeat in illo loco Platonis σκολύθριον esse ὑποπόδιον. quibus non accedo: manifesto enim est δίφρος. quod videtur etiam innuere doctissimus Pollux, qui tamen Criticus τὴν χρῆσιν τοῦ σκολύθριον, ἐν τῇ σημειώσει τοῦ δίφρου, ὡς ὑπομοχθήραν damnat: non igitur accepit σκολύθριον ὑποπόδιον Pollux, & sensus illius loci Platonis δίφρος esse, non ὑποπόδιον clare docet. Nec enim si quis ὑποπόδιον pedibus alicujus subtrahat, ille propterea in dorsum cadere & respirari cogitur, quod illi necessario contingit, cui subtrahit est & sella in qua sedet. Quod vero in MS. exstare testatum fuit, στελύθριον, τὸ γὰρ σκελύθριον quid sit, alias fortasse docere possim, nunc nihil mihi succurrit; constat tantum legendum esse, ut diximus, σκολύθριον. vide & infra X, 48. MS. tamen noster hic & X, 48. (ceteris enim locis hæc vox in eo deest) per scriptam quoque habet. JUNG.*

Σκελύθριον] H. Steph. in Thef. suo Gr. ling. ubi hæc Pollucis affert, notandum, ait, hoc in loco scribit σκελύθριον per v, at libro 10. (X, 48.) per i legi σκελίθριον. Ita enim priores editiones legebant, quod tamen dein in ultima Seberi mutatum est, in qua & X, 48. σκελύθριον per v habetur. A Falckenburgio nostro hic nihil opis expectari potest, qui στελύθριον (ut & C. V. & Cl. Jung. habet) margini sui Codicis adscripsit. Sed utique legendum σκολύθριον, uti & agnoscit ex Platone Etymologus in hac voce (quem vide) & Suidas. Σκολύθρια, ὑποπόδια. & Phavorinus apud quem Etymologi verba etiam habes.

8 Τὸ γὰρ ἐδώλιον] Gær abest a C. A. vid. supra quid sit ἐδώλιον. I, 89. KÜHN.

Τὸ γὰρ ἐδώλιον] MS. καὶ τὸ ἐδώλιον. pro τὸ γὰρ ἐδ. JUNG.

9 Οὕτω δὲ ὠνομα.] C. A. καὶ ἡ τ. α. β. ἀφ' οὗ καὶ τὸ β. καὶ ἀναβέδον κ. & C. V. οὕτως ἀφ' ὧν. KÜHN. Οὕτω δὲ ὠνομα.] MS. οὕτως γὰρ ὧν. JUNG.

10 Ἀφ' οὗ καὶ] Deest καὶ post οὗ in MS. defunt & καὶ βεβηκέναι. dein pro illis, καὶ τὰ ἀπὸ τ. κ. τ. π. MS. tantum, καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

¹¹ ἀναβάδην καθήμενος, καὶ βάδην ¹² ἀποχωρῶν.
¹³ καὶ περιβάδην ἐστὶ, τὸ ὑπαλλάξαι ¹⁴ τοὺς πό-
 दाs. ¹⁵ τὸ δὲ θακείν, οὐκ ἂν εἴη πρὸς ¹⁶ ἡμᾶs.
⁹¹ * καθήμενος δὲ, καὶ καθίζων, καὶ καθιζόμενος,
¹⁷ καὶ καθεζόμενος. ἐπὶ δὲ τῶν ἐστηκότων ἐρεῖs,
¹⁸ συμβεβηκῶs ἀμφω τῷ ποδὲ, προβεβηκῶs τὸν
¹⁹ ἕτερον, διαβεβηκῶs, ἀνίσταται, διανίστα-
 ται, ἐξάνισταται, ἐπανίσταται, ἀπανίστα-
 ται. λέγεται δὲ καὶ ²⁰ ἀνδριάντων στάσιs, καὶ
 ἀνάστασιs, καὶ πόλεωs ἀνάστασιs, ²¹ ἡ ἀνα-
 στατάωσιs, παρὰ Δημοσθένει. καὶ ἀνάστατα ἐ-
 ποίησαν τὰ ταύτη χωρία, ὡs Θουκυδίδηs. καὶ
 ἀνάστασιs ὁμοίωs τειχῶν, καὶ οἰκοδομήματοs ἀ-
 νάστασιs.

11 Ἀναβάδην καθήμενος] *Fedr. Morello in Scholiis suis ad Dionem Chrysostomum, Pollux nolter hoc ἀναβάδην καθήμενος ex Dione depromissile videtur, qui Orat. LXII. de Regno & Tyrannide p. 588. de Sardana-ralo ita narrat: ἐν δὲ ταῖs βασιλείωs ἀποδιδράσκων εἰs τὴν γυναικωνίτιν καθῆσθαι ἐπὶ χρυσαλάτου κλίνης ἀναβάδην, ὑπὸ ἀλουργίω παστοῖs &c. In regia vero, au-fugiebat in mulierum conclavia, jacebatque in lecto de-antato pedibus in altum sublatis sub pallis purpureis &c. Est autem ἀναβάδην, pedibus sursum versus ex-tentis, pendente ac supino capite, uti reddit Vige-nius. cui καταβάδην, id est, corpore honestius composito, opponitur.*

12 Ἀποχωρῶν] *Falckenburgius ὑποχωρῶν, subducens se, sensim recedens. apud Hom. II. v. v. 516. est: βά-δην ἀπίναί.*

13 Καὶ περιβάδην] *Hæc καὶ περιβ. ε. &c. καὶ καθιζόμενος, cum mediis in MS. defunt, qui loco il-lorum και τὰ ὁμοία saltem habet. Ceterum quod ad περιβάδην, II. 172. exponitur ἀμφιπλιξ. Placet hic adscribere ex *Erytologo* in *Εὐπλόισοντο* illa: Σοφοκλῆs Τριπολίωs, Δράκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλιξ εἰληφότεs· πε-ριβάδην. quæ expositio cum *Pollucis* supra convenit. adscribenda autem ista vel ideo fuerunt, uti ex nostro emendarentur. lego scilicet:*

Δράκοντε θάϊρον ἀμφιπλιξ εἰληφότεs.
 ait enim *Pollux* supra II, 172. ἐπὶ δρακόντων hæc δι-
 εῖτα. si quis tamen legere velit potius;

Δρακοντα θάϊρον ἀμφιπλιξ εἰληφότεs,
 nec illi quidem valde repugnabimus. Ceterum τὸ πε-
 ριβάδην eleganter sessionem in equo videtur exprime-
 re. nec aliter sane eloquentiss. *Tullius* initio statim lib.
 I. de *Clitorh. & Leucipp.* usurpavit: describit au de-
 pingit *Europæ* τῷ θεοταύρω ἀνεῆντι infidentis habitum:
 ἡ παρθένωs, αἰτ' ἴστωισ ἐπικάθητο τοῖs νότοιs τοῦ βοδῶs,
 οὐ περιβάδην, ἀλλὰ κατὰ πλευρῶν, ἐπὶ δεξιῶ συμβῆσα
 τῷ ποδὲ, τῇ λαίῳ τοῦ κέρωs ἐχομένη, ὡs πὴρ ἠίοχος χα-
 λινοῦ. JUNG.

14 Τοὺs πόδαs] C. A. omittit sequentia usque ad
 καθιζόμενος. KÜHN.

15 Τὸ δὲ θακείν] *Θακείν* vel *θακείν* est non simpli-
 citer sedere, sed πρὸs τὰs χρεῖαs, in *latrinis* ad ne-
 cessarios usus. *Hesych.* θακείνεται, κάθηται εἰs τὰs χρεῖ-
 αs, quod explicat *Gloss. vetus* χρεῖται, ἐν αἰs ἀποκα-
 τοῦμεν *Latrina.* *Theophr.* in *Charact.* πρὸs θάκον ἀνί-
 στασθαι, surgere ad alvum levandam vel ad sedem. KÜHN.

dibus porrectis seu sublimibus sedens, &
 pedetentim discedens. *Περιβάδην* autem,
 est alternatim pedes permutare. *Θακείν*
 vero, quod sedere significat, non ad nos
 pertinet. * sedens vero, collocans, con-
 fidens, & collocatus. De stantibus por-
 ro dices, conjunctos utrosque pedes ha-
 bens, alterum pedem prætendens, di-
 stans. surgit, consurgit, exurgit, refur-
 git, discedit. Sed dicitur quoque, sta-
 tuarum statio, & everfio. & urbis ever-
 fio, quæ & Vastatio apud *Demosthenem*
 dicitur. Et, Hæc loca devastavit, ut
Thucydides. Similiter & murorum demo-
 litio, & ædificiorum subversio.

16 Ἡμᾶs] *Falckenburgius τῷ α, superscriptis α in-
 vertum, hoc modo α, quod quid sibi velit non intel-
 ligo.*

17 Καὶ καθιζόμενος] *Defunt καὶ καθιζόμενος in MS.*
 dein *ἰπεί* est, pro *ἐπὶ*, errore in MS. frequenti. JUNG.

18 Συμβεβηκῶs ἀμφω τῷ ποδὲ] C. A. συμβεβηκότεs
 α. τ. π. βεβηκότεs τὸν ε. ubi malim *προβεβηκότεs*, or-
 ponuntur enim sibi invicem πόδεs συμβεβηκότεs & προ-
 βεβηκότεs. ex. gr. *Dadalus* finxit statuas: *συμβεβηκῶs*
 τῷ ποδὲ ἀμφω, quarum pedes erant conjuncti & arcte
 cohærentes stabant. post cum vero statuarii fecerunt
 simulachra pedem alterum proferentia, ac si vellent
 ingredi. vid. *Philoftrat.* lib. VI. c. 3. de V. A. ubi
interpres hac in re pro more hallucinatur. KÜHN.

Συμβεβηκῶs ἀμφω τῷ ποδὲ] MS. *συμβεβηκῶs. ἀρ-
 φω τὸ ποδὲ, βεβηκῶs τὸν &c.* mendose, præter solum
 ποδὲ, quod in excuso ita emenda. JUNG.

Συμβεβηκῶs ἀμφω τῷ ποδὲ] *Palaphatus* Περὶ Ἀπὶ-
 στῶν cap. 28. περὶ *Δαιδάλου*, reliquos statuarios ἀν-
 δριάνταs *συμπεφυκότεs* ἔχονταs τοὺs πόδαs, *Dadalam*
 vero *διαβεβηκότεs* τὸν ἑνα πόδα fecisse scribit. Ubi *in-
 terpres* male prius illud sic transtulit: *statuas pedes ha-
 bentes corpori agnatos.* scilicet fecellit cum illud *συμ-
 πεφυκότεs*, pro quo ex *Nostro* non male forte *συμ-
 βεβηκότεs, pedes conjunctos, cohærentes* reponendum
 quis censere possit.

19 Ἐτερον] C. A. *λύγεται καὶ ἀνδριάντωs στάσιs. x.*
 α. κ. π. α. καὶ τειχῶν καὶ οἰκοδομήματοs ἢ (leg. ἢ)
 ἀναστάτωs (leg. ἀναστατάωσιs) παρὰ Δημοσθένει. ἀνά-
 στατα ε. τ. τ. χ. ὡs *Θουκυδίδηs.* KÜHN.

Ἐτερον] In MS. defunt sequentia, *διαβ. ἀνοστ. διατ.*
 &c. ἀπανίσταται cum mediis. JUNG.

20 Ἀνδριάντων] P. ἀνδριάντωs. SEB.

Ἀνδριάντων] MS. ἀνδριάντωs singulari. JUNG.

21 Ἡ ἀναστατάωσιs] *Defunt ἡ ἀναστατάωσιs, παρὰ
 Δημ.* in MS. qui reliqua hujus capitis ita MS. ha-
 bet: πόλεωs ἀνάστασιs, καὶ τειχῶν, καὶ οἰκοδομήμα-
 τωs. καὶ ἀνάστατα ἐποίησ τὰ ταύτη (sic enim MS. ha-
 bet) χωρία, ὡs *Θουκυδίδηs.* Bene nolter MS. ταύτη
 sed & ἐποίησαν scribendum. Locus est lib. VIII. *Εὐγγρ.*
 καὶ ἐν τῇ *Καρδμύλῃ* ἀποβάντεs (Athenienses) καὶ ἐν
 Βολίωσσω τοὺs προσβηθένταs τῶν Χίων μάχη νικῶν-
 τεs, καὶ πολλοὺs διαφθείραντεs, ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ
 ταύτη χωρία. Caput sequens in MS. priori hæret,
 sine titulo, uti indicavimus *legm. præc.* 88. JUNG.

De proficiscendo.

1.

Περὶ τοῦ πορεύεσθαι.

α'.

Incedit, incedens, pedetentim, incessus, ingreditur. & Itinerarius, apud Aristophanem. Apud Cratinum vero, Gressus. Apud Platonem autem Philosophum, Gradus. Et apud Thucydidem, Ad numeros βαίνοιεν, pro incederent. Proficiscitur, proficiscens. unde etiam profectio, & πορεία pro vehiculis. praecedit,

ΒΑΔΙΖΕΙ, βαδίζων, βάδην, βάδισις, ²⁴βαδιῆ. βαδιστικός, παρὰ Ἀριστοφάνει. ²⁵παρὰ δὲ Κρατίνῳ, ²⁶βαδισματίας. ²⁷παρὰ δὲ Πλάτωνι τῷ Φιλοσόφῳ, βαδισμός. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, Μετὰ ρυθμοῦ βαίνοιεν, ἀντὶ τοῦ βαδίζοιεν. πορεύεται, ²⁸πορευόμενος. ἔθεν ²⁹καὶ πορεία, τὰ ἔχηματα. ³⁰προάγει, προάγων, ὑπέ-

22 Κεφ. α' δ.] Nec caput nec titulus est in C. A. sequitur enim post Θουκυδίδος βαδίσαι, βαδιστικός, βαδισμός, καὶ μετὰ β. α'. τ. β. πορεύεται. ἔθεν καὶ πορεία τὰ ἔχηματα. ἀνάβασις, ἀναβιβασμένοι. (sed i supercriptum τῷ ε, unde fiet ἀναβιβασμένοι, quod quia durius sonat, βε omittitur) καὶ οἱ τοῖς ἀναβ. de equis admistrariis sermo est, qui senio confecti iuuantur in admistrura levatis pedibus anterioribus, & tum sunt ἀναβιβασμένοι. KÜHN.

23 Βαδίζει &c.] Tres primæ voculæ defunt in MS. qui saltem quartam βάδισις habet. JUNG.

24 Βαδιῆ] Deest βαδιῆ, & παρὰ Ἀριστοφ. in MS. Locus Aristophanis est ἐν Βατράχοις, ubi Bacchus ab Hercule rogat sibi monstrat qua via celerrime ad inferos perveniat, *Herculique* percunctanti, βούλει ταχέως, καὶ κατάντη σοὶ φράσω; responder, νῆ τὸν Δι, ὡς ὄντος γι μὴ βαδιστικοῦ.

Apud eum quoque βάδισις, ut in *Vespis*:

--- σκέψαι μ' ὅτω
μάλιστ' ἴσικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

& Plauto:

--- δῆλος δ' ἐστίν, ὅτι τοῦ πρῶτου ἀκροῖν τι, τῆ βαδίσαι καὶ τῶ ταχί.

& Βαδιῆ ut in *Εκκλησιάζ.*

καὶ ποῖ βαδιῆ σὺ μὴ καταθεῖς τὴν οὐσίαν;

& statim:

Βαδιῆ δὲ διπνήσων ὅπως --- JUNG.

25 Παρὰ δὲ Κρατ.] Pro παρὰ &c. MS. ita: Κρατίνος δὲ βαδισματίας, quod notandum videtur. nam τὸ βάδισμα vulgatius fuisse putat, quam ut tanquam singulare e comico adnotaret. βαδισματίας autem videtur praecedenti βαδιστικός significatione non fuisse ab simile, & suspicari liceat forte an de equo dictum: sic ut *στοματίας*, *κραυγίας*, *φρονηματίας*, *φρονηματίας*, quamvis duo ultima de viris usurpata legi non ignorem. Quid verbis opus est? audaci *Cratino* vocabulum tribuitur. Hinc adscribo & *Salmasii* mei verba; nec curo si me ideo mihi placuisse dices. quis enim non sibi placere sinat sententiam suam, a tam eximio critico adprobatam? παρὰ δὲ Κρατίνῳ, βάδισμα. ita quidem vulgati: at tu mi Jungermanne, recipe quantum potes etiam in contextum scripti libri lectio- nem βαδισματίας. Verba Pollucis βαδιστικός παρὰ Ἀριστοφάνει, παρὰ δὲ Κρατίνῳ βαδισματίας. egregie: dicit idem valere apud Aristophanem βαδιστικός & apud Cratinum βαδισματίας. Aristophanes igitur quem vocat ἵπποι βαδιστικός, Cratinus βαδισματίας vocat; verba Aristophanis de equo, ὡς ὄντος γι μὴ βαδιστικοῦ, Critici veteres ἐξυπόδα eleganter exponunt. βαδιστικός igitur aut βαδισματίας equus est, qui Plauto dicitur totum badissare, ut tu recte animadvertisti. Sic nos *Amblye gallice* dicimus, de illis equis qui valde sunt acupedes, hoc est ambulare. βαδίζειν etiam tauris at- tribuit suavissimus *Tatius*; βαδίζει ταῦρος ὑψυχρινῶν, καὶ ὡσπερ ἐπιδικνύμενος ὅτι τῶν ἄλλων βοῶν ἴσσι βασιλεύς. βάδισμα certe adeo insolens non est, ut etiam oratoribus usurpatum sit: ut extrema fere παραγραφῆ πρὸς Πανταῖ- στον *Demosthenes*: ἀλλὰ μὴν παρὶ γι τοῦ ἱεροῦ βαδισμα-

τος ἢ τῆς διαλέκτου πάντ' ἐρῶ τὰ ληθῆ πρὸς ὑμᾶς. JUNG.
26 Βάδισμα] C. V. βαδισματίας quod idem cum βαδιστής *Toluntarius*. KÜHN.

Βάδισμα] *Eustath.* *Stratius* in *Analectis* lib. I. c. 3. pro βάδισμα *Nostri* notho & spurio, uti vocat, γνήσιον ac gerinanum βαδισματίας reponit. Optime. Ita certe habent & scripti Codices, & ita quoque ὁ μακαρίτης meus Praceptor in textu *Nostri* correxit.

27 Παρὰ δὲ Πλάτ.] In MS. defunt, παρὰ δὲ Πλ. τ. φιλ. & καὶ π. Θουκ. qui sic tantum: βαδισμός. καὶ μετὰ β. &c. *Platonis* locus videtur esse in *Charmi- de* ille: οὐδὲ ταῦτα σωφροσύνη ἀντὶ μᾶλλον τι τὸ ἡ- συχῆ πράττειν, ἢ τὸ σφοδρὰ τε καὶ ταχέως, εὐ τὸ ἐν βαδισμῷ, οὐ τὸ ἐν λίξει, οὔτε ἄλλωι οὐδαμοῦ. *Thucydidis* locus autem, ni fallor, est lib. V. de *Lacedaemoniis*: Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδίως καὶ ὑπὸ ἀυ- λητῶν πολλῶν ὁμῶ ἐγκλιεστώτων· οὐ τοῦ θείου χά- ριν, ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς μετὰ ρυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν, καὶ μὴ διασπασθῆναι αὐτοῖς ἡ τάξις. Sic enim habet *Thucydidis* locus: adeo ut & hic suspicari liceat *Pollu- cem* nimium fidere voluisse (quod supra ab *H. Ste- phano* in aliis locis etiam notatum diximus) memoriae suae, quae terminationem verbi προέλθοιεν servans, hinc βαίνοιεν reddidit ipsi, alterius verbi oblita. quam facile quid tale accidere potest etiam felicissimæ memo- riae viris, in verbis auctorum adducendis, si liber non ad manum, quisque arbitretur apud se ipse. JUNG.

28 Πορευόμενος] Deest πορευόμενος in MS. JUNG.

29 Καὶ πορεία, καὶ πορεία] Pr. ed. πορία. perperam. cum πορεία etiam supr. I, 83. *H. Steph.* & *Sylb.* SEB.

Καὶ πορεία, καὶ πορεία] MS. saltem, καὶ πορεία τὰ ἔχ. sine illis καὶ πορεία, pro quibus antea vulgabatur καὶ πορία τὰ ἔχ. Avus vero *Comm.* utr. ling. cap. 905. hic adgnoscit πορία τὰ ἔχ. & ex *Diodoro* bina loca adfert ubi πορία de navigiis. Sed noster & su- pra I, 83. πορεία θαλάττια habet: hancque scripturam MS. hic etiam videtur comprobare. utraque tamen sive per ε, sive per ι scribas, videtur proba. JUNG.

30 Προάγει] In MS. deest προάγει, cum ceteris us- que ad ἀνάβασις. quod vero hic in vulgatis, ἔστι δὲ τὸ οἶον ἡγείται καὶ ἄγει, quum forte respicerem ad interpretem, quamvis illum fere nihil sani adferre nossem, tamen hic plane insanire videtur, qui *Pollu- ci* adtingit eum confundere quod ducitur & ducit. sci- licet non intellexit bonus vir verbum ὑπάγειν hic. nec enim si & ego recte capio, illud significatione discre- pat a προάγειν, sed etiam est explicandum, per pro- cedere, vel ducere. Ideoque noster *Pollux* voluit ex- plicare, οἶον dicas ἡγείται vel ἄγει. ὑπάγουσιν ἀντὶ τοῦ προάγουσι *Δημοσθένης* *Φιλιππικαῖς*; αἱτ *Σηίδας* ex *Har- rocratiōne*. ὑπάγειν εἰς δίκην, τὸ ἄγειν, καὶ *Θουκυδίδης*, καὶ ἄλλοι, idem, ex *Hesychio*, puto. Ceterum post ista, quae in MS. deesse diximus, sequitur in eodem auctius: ἀνάβασις, καὶ ἀναβιβασμένοι, ἀναβιβασμέ- νοι ἵπποι. nescio an ex librarii oscitantis repetitione, an negligentis omissione verbi ἀναβασμοί. Alias apud *Σηίδαν* est, ἀναβιβασμένοι, ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες. οὗτω *Περαφάν*. Occurrit id vocabulum statim initio τοῦ

γει, ὑπάγων ἔστι δὲ, τὸ οἶον ἡγείται, καὶ ἀ-
γει. καὶ ἀνάβασις, καὶ ἀναβασμοὶ, καὶ ἀνα-
βιβασμένοι ἵπποι. ³¹ καὶ οἱ τοῖς ἀναβαίνουσι βοη-
θούντες, ³² ἀναφέρουσι αὐτοὺς ὀρθαῖν ³³ τῶν χε-
93 ρῶν. * ³⁴ καταβαίνει, καὶ κατέρχεται. ³⁵ καὶ
κάτεισιν, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου. πρόεισι,
περιπατεῖ. ἀφ' οὗ καὶ περίπατα τρέχει, καὶ
δρόμος. θεῖ, ἐπιέγεται τρέχειν. ³⁶ σχολαῖος πε-
ρίπατος, καὶ ³⁷ σπουδαῖος, καὶ ἡρεμαῖος. ³⁸ καὶ
σπουδῆ. ἡπειγμένως βαδίζει, καὶ σχολῆ περι-
πατεῖ, καὶ ἡρέμα. καὶ ἡπειγμένος περίπατος,
καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ ³⁹ Ἡσιόδου, προβαδῆν. ἀλ-
λης δὲ χρείας, βαίνειν, ⁴⁰ προβαίνειν, ἀναβαί-
νειν, ⁴¹ ἀποβαίνειν, προσβαίνειν. καὶ ἐπιβάτας
τῶν νεῶν, ⁴² καὶ ἀναβάτας ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἀγέ-
λαις ὀχειῶν.

Ἰππαρχικοῦ Xenophontis. & in eodem paulo inferius
habes ἐν Ἰππῳ ἀναβιβασίῳ, ubi ad oram adposue-
runt & hanc lectionem ἀναβιβασίῳ. Hac ratione
itaque habemus tergemina formam istius vocis ἀνα-
βιβασίῳ, ἀναβιβασίῳ, ἀναβιβασίῳ. Quæ si li-
garentur, Pollucem secundum ultimam, si quidem Xe-
nophonteam, putem litteram daturum. JUNG.

31 Καὶ οἱ] Male MS. καὶ ὁ. JUNG.

32 Ἀναφέρουσι] C. V. ἀναβαίνουσι. KÜHN.

Ἀναφέρουσι] MS. ἀναβαίνουσι, pro ἀναφέρ. librario
credo negligentia sub calamum hoc verbi recurrente.
JUNG.

33 Τῶν χερῶν] MSS. χερ. ἢ σημαῖν τῶν χερῶν. κα-
τεῖσι pr. SEB.

Τῶν χερῶν] C. A. margo etiam ἢ σημαῖν τῶν χερ-
ῶν κατεῖσι in textu. videtur his verbis designari tra-
gicorum schema firmis manibus representatum. de quo
infra lib. IV. cap. 14. KÜHN.

Τῶν χερῶν] Post χερῶν, MS. auctius ita: ἢ σημαῖν
τῶν χερῶν. an legendum? σημαῖν. ultima sanæ duæ
vocalis τῶν χερῶν, videntur, ut hic alia forte, etiam
abundare. Sunt vero hi Srutores Latinis dicti: &
Græcis ἀναβολαῖς, qua voce cur Pollux abstinuit? Nec
enim credo ejus aro ignotam fuisse hanc vocem hoc
usu, quum jam Plutarchus usurpare voluerit. Adno-
tant autem viri docti ad libellum aureolum Gregor.
Nylseni περὶ τῶν ἀπίστων εἰς ἑροτόλυμα, ei qui he-
rum equo deponeret Græcos nullum nomen dedisse.
Ego sane puto ejusdem fuisse hominis & hoc officium,
quamvis illud vocabulum ex verbi significatione pro-
prie tantum eum qui attolleret, vel sursum tolleret,
indicaret. Sed obliviscere quæro mearum nugarum &
in animum conde quæ Salmasius noster ad me: Ἀνα-
βολαῖς vox usitatissima optimis auctoribus de iis qui le-
vant in equum Dominos suos, quo vocabulo cur absti-
nuerit Pollux, cum de his tractaret, non possum ra-
tionem reddere. Frustra est Molimens, qui negat vo-
cabulum reperiri apud Græcos, quod exprimat eum,
qui herum in equum levat. nam is ἀναβολαῖς dicitur
proprie, ut possum multis locis ostendere: at ille dicit,
qui herum equo deponat, concedam illi sane, nullam
esse vocem Græcam qua designet eum qui deponat domi-
num de equo. Plus ego dico: tale ministerium fuisse
non puto. Nullus enim labor equo descendere, nec o-
pera cuiusquam βοηθούτος τῷ καταβαίνοντι requiritur,
ut τῷ ἀναβαίνοντι. nec mentio ulla in veterum scriptis
istius δουλικῷ ἔργου, quod equidem meminim, at
crebra τῶν ἀναβολαῖν, τῶν ἀναγόντων εἰς ἵππον. vide

præcedens, subsequitur, subsequens. Est
vero idem, quod ducitur, & ducit. &
ascensus, & ascensores, & equi ascenso-
rii. Atque qui ascendentibus auxilio sunt,
elevant ipsos rectis manibus. * Descen-
dit, decedit, & demigrabit, de futuro
tempore dicitur. Accedit, circumambu-
lat. unde & dicitur, deambulando currit,
& cursus. Currit, currere cupit, quie-
tus, circumambulans, festinus, sedatus,
& festinantia. celeriter incedit, & tarde
obambulat vel sensim, & celer deambu-
lator, & quæ his similia sunt. Et illud
Hesiodi, προβαδῆν, id est, Eundo. In a-
lia autem significatione est, scandere, pro-
gredi, ascendere, descendere, concen-
dere. & ascensores navium, & ascenso-
res equorum admiffariorum in armentis.

Arrian. expedit. Alexand. pag. 87. de regis custo-
dibus. JUNG.

34 Καταβ. καὶ κατ.] Defunt hæc in C. V. KÜHN.
Καταβ. καὶ κατ.] Defunt in MS. καταβ. καὶ κα-
τερχ. JUNG.

35 Καὶ κατεῖσι &c.] C. A. πρόεισι, θεῖ, ἐπιέγεται,
σχολαῖος, περίπατος, ἡρεμαῖος, καὶ σχολῆ περιπατεῖ, καὶ
τὸ Ἡσιόδου προβαδῆν. α. δ. χ. β. α. καὶ ε. τ. γ. καὶ ἀναβά-
τας ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἀγέλαις ὀχειῶν. ἀναβάτης est equus
admissarius. Hesych. ἀναβάτης, ἵππος ὀχειῆς. KÜHN.

Καὶ κατεῖσι &c.] Defunt in MS. καὶ & ἐπὶ τοῦ
μῆλ. χρόνου. &c. usque ad θεῖ exceptis duabus vocibus
κατεῖσι, πρόεισι, quæ tantum in MS. eaque sequi-
tur, θεῖ, ἐπιέγεται. ubi iterum τρέχει deest. In his
vero vulgatis, quæ deesse diximus, nescio an omnia
recte. quid enim est περίπατα τρέχει; an legendum?
ἀφ' οὗ (scilicet περιπατεῖ) καὶ περίπατος τρέχει, καὶ
δρόμος. Nec enim illud simplex τρέχει omittendum e-
rat. JUNG.

36 Σχολαῖος, περίπατος] Scr. absque interpunctio-
ne, licet ea & in MS. legerim, σχολαῖος περίπατος &c.
ut intelligamus deambulationem lentam & remissam,
ut contra σπουδαῖον, contentam, (σπουδῆ enim mox
certe festinatio est) & ἡρεμαῖον, ociosam, ut illa σχο-
λαῖος. defunt autem in MS. tres vocalis καὶ σπουδαῖος
καὶ. JUNG.

37 Σπουδαῖος] Luc. I, 39. ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς.
SEB.

38 Καὶ σπουδῆ] Defunt καὶ σπουδῆ. ἵπ. β. δ. in
MS. & mox male est σχολῆ. defunt dein iterum hæc,
καὶ ἡρέμα. καὶ ἵπ. περίπατος. ubi etiam in vulgatis
tollerem distinctionem, & jungerem ἡπειγμένως περί-
πατος, de ambulatione festina & incitata. quemad-
modum ex Luciano adnotant ἐπιτείνωμεν τὸν περίπατον.
JUNG.

39 Ἡσιόδου] Et Anisophanes Βατράχοις. οὐ δὲ λαμ-
πάδι φλέγων, προβαδῆν ἔξαγε πάνθηρον, ἔλειον δάπε-
δον, χοροποιὸν, μάκαρ, ἦσαν. JUNG.

40 Προβαίνειν] Deest προβαίνειν in MS. JUNG.

41 Ἀποβ. προσβ.] Defunt ἀποβ. προσβ. in MS. JUNG.

42 Καὶ ἀναβ. τῶν] C. V. ut A. καὶ ἀναβ. ἐπὶ τῶν
&c. KÜHN.

Καὶ ἀναβ. τῶν] MS. καὶ ἀναβ. ἐπὶ τῶν ε. τ. α. ὀχει-
ῶν. quod probō, ita tamen ut malim ὀχειῶν cum vul-
gatis. Et sequens caput XV. cohæret cum præceden-
tibus, ut dictum est, in MS. JUNG.

Καὶ ἀναβ.] Falschenburgius post ἀναβάτας addit ἐπὶ
quod utique probum.

De eo quod est ferre, & ferri. 1.

Περὶ τοῦ φέρειν, καὶ φέρεσθαι. α'.

Fert, fertur, sarcina, portatores, ferendo, gestatio, elatio, quod tam ad vasa, quam ad funera attinet. Collarium autem est, quod mercedi additur, ut Thucydides usus est. Sed ἀποφορά, non modo ablationem, sed sarcinarum abjectionem quoque significat. Et ventorum rejectio, & spiritus ad sapes applicatio. De iis vero qui portant dices, levare, sustolli, ferre, auferre, portare, relevare.

ΦΕΡΕΙ, Φέρεται, Φορεῖον, Φορεῖς, Φοράδην, Φορά, ἐκφορά, καὶ ἐπὶ σκευῶν, καὶ ἐπὶ νεκρῶν. 45 ἐπιφορά γὰρ, τὸ τῷ μισθῷ προστιθέμενον, ὡς Θουκυδίδης. καὶ ἀποφορά, 46 οὐχ ἢ ἀποκομιδὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν φέρων 47 καταβολή. 48 καὶ πνευμάτων ἀποβολή. καὶ ὄμῃς, πνεύματος προσβολή. εἴποις δ' ἂν ἐπὶ τῶν φερόντων, 49 ἄραι, ἄρασθαι, ἐνεγκεῖν, ἀνεγκεῖν, κομίσαι, ἀνακουφίσαι.

De duce itineris, & vii.

Περὶ ὁδηγοῦ, καὶ ὁδῶν. α'.

Via porro Dux, deductor. ductor enim, vulgarius est. Plurali etiam numero, deductores, & conductores, dicendum est. subductor, eductor, praecedens, Princeps. Et Transductor, apud Cebetem, & Tragædos. Dices praeterea, viam monstrare, viam ducere, praere, ostendere vel explicare, deducere, viam

ΟΔΟΪ ΔΕ ἡγεμῶν, ἀγωγός. 53 ὁ γὰρ ἀγωγός, εὐτελέστερον. πληθυντικῶς 54 δέ, καὶ ἀγωγοί, καὶ 55 ἀγωγεῖς ῥητέον. ὕφηγητής, ἐξηγητής, 56 προφητικός, προηγεμῶν, καὶ καθηγητής, 57 παρὰ Κέβητι, 58 καὶ τοῖς τραγωδοῖς. λέγοις δ' ἂν, ὁδὸν δεῖξαι, ὁδοῦ ἡγήσασθαι, 59 προηγήσασθαι, ὕφηγήσασθαι, καθηγήσασθαι, 60 ὁδὸν φῆναι.

43 Κεφάλαιον ιβ'.] Iterum & caput & titulus abest a C. A. KÜHN.

44 Φέρε] C. A. Φορεῖον, Φοράδην, Φορά, ἐκφορά, καὶ ἐπὶ σκευῶν &c. φορεῖον in Glossis Lexica, Φοράδην gestando, Φορά προεντις, Gloss. Latina. ἐκφορά ἐπὶ νεκρῶν, supus, exequia. KÜHN.

Φέρε] Defunt in MS. sequentia φέρεται & φορεῖς. JUNG.

45 Ἐπιφορά] Ἐπιφορά *stipendii augmentum*, ἀποφορά ἐστὶν vel *exportatio*, vel *lucrum*, vel *pensio*, vel *odor gravis*. vid. *Thoma Eclogas* in ἀποφέρεισθαι & ἀποφέρειν, *Suid.* in ἀποφορεῖς. KÜHN.

Ἐπιφορά] MS. mendose, ἐπιφορά γὰρ τῷ τῷ μ. *Thucydidis* locus, puto, est hic lib. VI. ἐπιφορέας τε; πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ, δίδονται τοῖς θρανίταις τῶν κερτῶν. ubi *Scholias*tes, ἔξωθεν τοῦ δημοσίου μισθοῦ, ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιδοσὶς παρίχον. JUNG.

46 Οὐχὶ ἀποκ.] C. V. οὐχ ἢ ἀποκομιδῇ. KÜHN.

Οὐχὶ ἀποκ.] Pro οὐχὶ, MS. optime οὐχ ἢ. JUNG.

47 Καταβολή] A. καταβ. καὶ πνεύματος (superne scriptum ὄμῃς) προσβολή. P. καὶ ἡ ὄμῃς ἢ τοῦ πνεύματος προσβολή. SEB.

Καταβολή] Interpres hic aberrat nimium quantum, nam de *solutione tributis* sermo est. post h. v. C. A. καὶ ἡ ὄμῃς (leg. ὄμῃς) προσβολή, & ὁδὸς ἀδελφίῳ, *accessio Lucret.* lib. IV. *Nunc age*, quo *ratio naves adjectus odoris Tangas*. ubi *προσβολή ὁδῶς* expressum est. KÜHN.

48 Καὶ πνεύμ. ἀποβ. &c.] C. V. καὶ πνεύματος προσβολή, εἴποις δ' ἂν. KÜHN.

Καὶ πνεύμ. ἀποβ. &c.] Ο μακαρίτης *Noster Chrysimus* in Codice suo, quem e scriptis Codicibus restituit, adscripsit ad vocem ἀποβολή, ἢ ἐπιβολή.

Πνεύματος προσβ.] Defunt in MS. καὶ πν. ἀποβ. καὶ ὄδ. MS. habet καὶ πν. male autem hæc inter-punguntur vulgo, & potius sic debebant, καταβολή, καὶ πνευμάτων ἀποβολή, καὶ ὄδ. &c. omnia enim hæc unum vocabulum ἀποφορά designat. JUNG.

49 Ἄραι,] MSS. ἄραι. SEB.

Ἄραι, ἄρασθαι &c.] Ἄραι, ἐνεγκεῖν, ἀνακουφίσαι C. A. KÜHN.

Ἄραι, ἄρασθαι &c.] Defunt in MS. ἄρασθαι, & ἀνεγκεῖν, & μοχ κομίσαι. JUNG.

50 Κεφάλαιον ις'.] Titulus hic est in C. A. περὶ ἡγεμῶν ὁδοῦ, δυσπορεύτου, εὐπορεύτου, περὶ θυμηδίας, ἀνίας, παραμυθίας, ἐπιχαίροντος, εὐτυχίας. KÜHN.

Κεφάλαιον ις'.] Caput XVI. XVII. XVIII. in MS. uno continentur (quamvis XVIII. titulo saltem indicetur, in textu desit) præscriptis his titulis:

Περὶ ἡγεμῶν ὁδοῦ.	Περὶ ὁδοῦ δυσπορεύτου.
Περὶ ὁδοῦ εὐπορεύτου.	Περὶ θυμηδίας.
Περὶ ἀνίας.	Περὶ παραμυθίας.
Περὶ ἐπιχαίροντος.	Περὶ εὐτυχίας. JUNG.

51 Ὀδοῦ] P. ὁδοῦ. SEB.

52 Ὀδοῦ δὲ ἡγ.] C. A. ὁδοῦ ἡγεμῶν α. KÜHN.

Ὀδοῦ δὲ ἡγ.] H. Steph. ad codicem suum adposuit in ora πομπεύς. credo quod & hoc addere *Pollux* potuisset. JUNG.

53 Ὁ γὰρ ἀγωγ. &c.] Adnotat hæc *περὶ ἀγωγός* hinc & *Nuntes.* ad *Phryg. Eclog.* lib. II. in ἀγωγόν. JUNG.

54 Δέ, καὶ] MS. μὲν καὶ pro δὲ καὶ. JUNG.

55 Ἀγωγεῖς] Male MS. ἀγωγός. ut & μοχ ἐξηγητής. JUNG.

56 Προφητικός] Προφητικός abest a C. A. KÜHN. Προφητικός] Decst προφητικός in MS. JUNG.

57 Παρὰ Κέβητι] A. ὡς Κέβης. SEB.

Παρὰ Κέβητι] C. A. ὡς Κέβης. λέγοις δ' ἂν ὁ. δ. ὁ. ἢ ὁδὸν φῆναι. KÜHN.

Παρὰ Κέβητι] Pro παρὰ Κέβητι, MS. ὡς κέυ id est, ὡς Κέβης. defunt dein ista καὶ τοῖς τραγωδοῖς. JUNG.

58 Καὶ τοῖς] *Falckenburgius* ὡς περὶ καὶ παρὰ τοῖς.

59 Προηγῆς. &c.] Defunt tria verba προηγ. ὕφηγ. καθηγ. in MS. JUNG.

60 Ὀδοῦ φάναι] A. φῆναι. SEB.

Ὀδοῦ φάναι] C. A. & V. ὁδοῦ φῆναι. KÜHN.

Ὀδοῦ φάναι] MS. ἰδὸν φῆναι, pro φάναι. *Hesychius:* φῆνας, δείξας, φηνάσης, διεξάσης. *Suidas:* φῆναι, δι-

τὰ δὲ πράγματα, ⁶¹ ὁδοῦ ὑφήγησις, ⁶² ἐξήγησις, δειξίς, ἀγωγή, μήνυσις, ἡγεμονία, καὶ τὰ ὅμοια. * Ὀδὸς δὲ, ἀπορος, δύσπορος, δυσπόρευτος, ⁶³ ἀτριβής, ἀπάνθρωπος, σκολιὰ, ἀσαφής, ⁶⁴ ἀγρία, ἀφανής, ⁶⁵ δύσοδος, δυσπρόσδος, ἔρημος, ἀμικτος, ἀπρόσμικτος, δύσβατος, δυσπρόσβατος, δυσεύρετος. ἀνιππος δὲ, καὶ ἀναμάξευτος, Ἡρόδοτος λέγει. ⁶⁶ ὄρεϊα, ὀρθία, ⁶⁷ ἀνατεταμένη, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν τῷ πρώτῳ ἔχεις. Τὸ δὲ ἐναντίον, εὐπορος, ⁶⁸ εὐθυτενής, λεωφόρος, ⁶⁹ ἀμαξίτος, ἀμαξήλατος, ⁷⁰ ἰππασίμος, ⁷¹ ἰππόκροτος, ἐπίδρομος, λεία, σαφής, προφανής, ἐκφανής, τετριμμένη, τρίβος, στίβος, ἡμερος, πολυάνθρωπος, ⁷² εὐμικτος, ὁμαλή. τὰ δὲ τούτοις πρόσφορα, τὸ πρὸ τούτου βιβλίον ἐν τοῖς ⁷³ ἰππευσίμοις χωρίοις περιέχει.

indicare. Res vero ipsæ, viæ explicatio, enarratio, monstratio, deductio, indicatio, ductio, & his similia. * Via autem dicitur, invia, difficilis, ardua, non trita, solitaria, obliqua, obscura, aspera, inconspicua, difficilis transitu, accessu facilis, deserta, remota ab hominum commercio, femota, difficilis inaccessu, difficilis aditu, difficilis inventu. Equis vero, curribusque inviam, vocat Herodotus. Montana, ardua, sublimis, & hujusmodi alia, in primo Libro habes. Contrarium vero, facilis transitu, recta, pratoria via, curulis, vehicularis, equitabilis, equifonans, cursui patens, plana, manifesta, conspicua, clara, trita, callis, trames. lenis, frequens, publica, levis. Quæ vero hisce conveniunt, prior Liber De locis equitabilibus continet.

⁷⁴ Περὶ χαρᾶς, λύπης, καὶ τοῦ ἐπὶ θανάτῳ θρήνου.

De gaudio, tristitia, & luctu in morte.

⁷⁵ ΧΑΡὰ δὲ εἰρεῖς, ἡδονή, Φαιδρότης, εὐθυμία, εὐφροσύνη, ⁷⁶ χαρμονή, ἰλεως διαθεσις, ⁷⁷ εὐσθένεια, εὐμένεια, θυμηδία, τέρψις, τερπνότης, ⁷⁸ ἀπόλαυσις. ἡ δὲ ⁷⁹ περιχαρία, τὸ ἀμέ-

Gaudium porro dices, voluptas, hilaritas, animositas, lætitia, jucunditas. bona dispositio, fortitudo, benevolentia, animæ voluptas, delectamen, delectatio, fruitio. περιχαρία vero, im-

ξαι, εἰπεῖν. *Heliodorus* noster lib. IV. Æthiop. καὶ τὴν δὲ τὴν θυσίαν ἄγει τῷ θεῷ τῷ φέροντι. quasi via monstratori. JUNG.

⁶¹ Ὀδοῦ ὑφήγησις] MS. inverſim, ὁδοῦ ἐξήγησις, ὑφήγησις. & defunt quatuor vocabula quæ sequuntur, δειξίς, ἀγ. μ. ἡγ. JUNG.

⁶² Ἐξήγησις] C. A. καὶ τὰ ὅμοια: ὁδὸς δ. αἰ. δ. δ. σκολιὰ, ἀσαφής, ἀφανής, δ. δυσπρόσδος, C. A. & V. ἔρημος, α. ἀνιππος δὲ καὶ ἀναμάξευτος, ὡς Ἡρόδοτος margo C. A. KÜHN.

⁶³ Ἀτριβής, ἀπάνθ.] Defunt ἀτρ. ἀπάνθ. in MS. Nota vero hic ἀπάνθρωπος ea significatione qua opponitur ei mox πολυάνθρωπος, de via deserta, quam homines non terunt. sic infra ἀπάνθρωπος πόλις IX, 24. JUNG.

⁶⁴ Ἀγρία] Deest ἀγρία in MS. pro πρόσδος autem, quod hic locum non habere puto, MS. optime, δυσπρόσδος. sic itaque reponamus. perinde mox jungit δύσβατος & δυσπρόσβατος (sic enim ibi corrige operatarum errorem) ut hic δύσοδος, δυσπρόσδος. Non debebat vero hujus oppositum εὐπρόσδος in sequentibus ἐκ τοῦ ἐναντίου omittere. Et infra enim de homine affabili utrumque posuit V, 138. in MS. defunt, ἀπρασμ. δ. δ. δ. dein MS. ita: ἀνιππος δὲ καὶ ἀναμάξευτος, ὡς Ἡρόδοτος, absque λέγει. locus est in *Musa* secunda de Ægypto. JUNG.

⁶⁵ Δύσοδος, πρόσδος] MSS. δύσοδ. δυσπρόσδος, ἔρ. necque πρόσδος huc pertinet. SEB.

⁶⁶ Ὀρεῖα] Etiam ὄρειος. Scil. χώρα. SEB.

⁶⁷ Ἀνατεταμένη] C. A. τὸ δὲ ἐναντίον εὐπορος λ. ἀμαξίτος α. ἰ. ἰπποκρότης, τρίβος. cætera absunt ad finem capitis C. V. ἀνατεταγμένα. male. KÜHN.

Ἀνατεταμένη] MS. ἀνατεταγμένη. non recte. remittit nos auctor ipse (quæ verba tamen, καὶ τὰ τ. ε. τ. π. ε. hic in MS. defunt) ad lib. I. habes itaque supra I, 187. χαρία ἀνατεταμένη. JUNG.

⁶⁸ Εὐθυτενής] Deest in MS. εὐθυτενής. JUNG.

⁶⁹ Ἀμαξίτος] MSS. ἀμαξίτος. quomodo & infra IX, 37. P. tamen ἀμ. cum tenui: & sic etiam *Uind.* x, 146. ubi penult. corrip. Cum η autem ἀμαξίτος citatur e libro VII. Ἑλλ. Xenoph. sed non reperio ibi, nisi ἀμαξίτος, editionis *Wachel.* fol. 637. SEB.

Ἀμαξίτος] Ἀμαξίτος, ἀμαξή, spiritu leni MS. ut & infra IX, 37. sed emenda ἀμαξίτος hic ut & infra habes per i. & *Hesych.* Ἀμαξίτον ὁδόν. & *Suidas*, alii; & *Homeri* versiculus ἰλ. χ. ἴμματα:

--- καθ' ἀμαξίτον ἰσσύοντο.

ut etiam *Hent. Stephanus* in *Theſauro* observavit. JUNG.

⁷⁰ Ἰππασίμος] Ἰππασία. SEB.

⁷¹ Ἰππόκροτος] MS. ἰπποκρότος, τρίβος, καὶ τὰ ὅμοια. reliqua hujus capitis ibi non adparent: sed sequitur continuo, χαρία δὲ &c. JUNG.

⁷² Εὐμικτος] *Falckenburgius*, εὐπίμικτος.

⁷³ Ἰππευσίμοις] *Falckenburgius*, ἰππασίμοις, & ita certe supra habuit I, 186.

⁷⁴ Περὶ χαρᾶς] P. περὶ ἡδονῶν χ. λ. καὶ τῶν περὶ θανάτου. SEB.

Περὶ χαρᾶς] C. A. περὶ ἡδονῆς λ. καὶ τοῦ ἐπὶ θανάτου θρήνου. KÜHN.

⁷⁵ Χαρά δὲ εἰρεῖς] Δὲ εἰρεῖς abest a C. A. post εὐθυμία, τέρψις, εὐφροσύνη, τερπνότης, ἀπόλαυσις. KÜHN.

⁷⁶ Χαρμον. &c.] Defunt χαρμ. ἰλ. διάθ. εὐθ. εὐμ. θυμηδία in MS. JUNG.

⁷⁷ Εὐσθένεια] *Falckenburgius* εὐθενία ex MSto. ex quo legerem εὐθένεια.

⁷⁸ Απόλαυσις] Deest ἀπόλαυσις in MS. JUNG.

⁷⁹ Περιχαρία] MSS. περιχαρία. *Suid.* περιχαρία, ἡ χαρά, περιχαρίαν περιτήν χαράν. SEB.

Περιχαρία] C. A. περιχαρία τ. αἰ. χ. δ. γεγηθέαι. KÜHN.

Περιχαρία] Pro περιχαρία, MS. περιχαρία. quod tamen videtur potius προπαροξυστίον, περιχαρία. JUNG.

modice gaudere significat. Gaudere, delectari, latari, bono animo esse, hilarum esse, fortem esse. florere, delectationem sumere, frui, exhilarari. hujus vero vocabulum rem ipsam significans non extat, sicut nec a latari ullum existit. Sed & adverbia sunt, jucunde, suaviter, hilariter. quæ autem ab aliis formantur, prava sunt. * Participia porro, delectans, insuper, & delectavit. Latatus etenim, Ionicum est. Et latatus est, rarius quidem apud nos invenitur. sed Anacreon Ionicus, & Poëta hoc usus est. Tum etiam, exhilaratus, & exhilaravit, & gaudens, delectatus, exultans, animosus, hilaris, gavifus, gaudens. Et pulchrum ab his formatum nomen, θυμῆρες, id est, gratum, vel jucundum. Nimirum his etiam conveniunt, tristitia carens, & hilariter. Plato vero, Tristitiæ expers. sicut & Sophocles, Tristitia intactum dixit. Tristitia, molestia, dolor, mœror, animi difficultas, severitas, molestum, fastidium, anxietas, mœstitia. Sed περιωδυνία magnitudinem immensi doloris indicat. Et tristari, mœrere, dolere, animo deficere, animo gravari, affligi, angere, fastidire. * atque triste, dolenter, mœste, moleste, anxie. Βαρυθύμως vero, non dices. difficulter vero, & fastidiose. In alia porro significatione dices, passio, luctus, infortunium, calamitas, improspertitas, infelicitas, infelix & malus rerum successus, & his similia. pati, lugere, infortunio vexari, infelicem esse. Thucydides etiam, Mala Fortuna uti dixit. in calamitate esse, calamitati inci-

τως χαίρειν⁸⁰ δηλοῖ. χαίρειν, ἡδεσθαι, Φαιδρύνεσθαι, εὐθυμεῖν, εὐθυμείσθαι,⁸¹ εὐφραίνεσθαι,⁸² εὐσθενεῖν, θάλλειν, τέρπεσθαι, ἀπολαύειν, γεγηθέναι. τούτου δὲ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔστιν, ὥσπερ οὐδὲ τοῦ γάνυσθαι. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, τερπνῶς, ἡδέως,⁸³ Φαιδρῶς. τὰ γὰρ ἐκ τῶν ἄλλων, πονηρά. * μετοχαὶ δὲ, τέρπων. ἀλλὰ⁹⁸ καὶ ἕτερψε.⁸⁴ τὸ γὰρ ἡδῶν, ἰωνικόν. καὶ τὸ⁸⁵ ἡδέ, σπάνιον μὲν παρ' ἡμῶν, Ἀνακρέων δ' αὐτὸ εἴρηκεν, ἰων, καὶ ποιητὴς ἀνὴρ. ἀλλὰ καὶ εὐφραίνων, καὶ εὐφρανε, καὶ χαίρων, ἡδόμενος, Φαιδρυνόμενος, εὐθυμούμενος, εὐφραϊνόμενος, γεγηθῶς, γαννύμενος. καλὸν δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τούτων, τὸ θυμῆρες. ἴσως δ' ἂν αὐτοῖς προσῆκον καὶ τὸ ἀλυπος, καὶ ἀλύπως.⁸⁶ Πλάτων δὲ καὶ τὸ ἀλύπητος ἔφη, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς, ἀλύπητον. Λύπη, ἀνία, ἀλγηδῶν, ἀθυμία, δυσθυμία, βαρυθυμία, ἀχθηδῶν, ἄση,⁸⁷ ἄλυσ, κατήφεια. ἡ γὰρ περιωδυνία, ὑπερβολὴν ὀδύνης⁸⁸ ἀμέτρου ἐμφανίζει. ⁸⁹ καὶ λυπεῖσθαι, ἀνιάσθαι, ἀλγεῖν, ἀθυμεῖν, δυσθυμεῖν, βαρυθυμεῖν, ἀχθεσθαι, ἀλύειν, ἄσασθαι. * καὶ⁹⁰ λυπηρῶς, ἀλγεινῶς, ἀνιαρῶς, ἐπαλγῶς, ἀθύμως, δυσθύμως. Βαρυθύμως δὲ, οὐκ ἐρεῖς. ⁹¹ ἀχθρηῶς δὲ, καὶ ἀσηρῶς. ἐρεῖς δὲ ἐπ' ἄλλης⁹² χρείας, πάθος, πένθος, δυστυχία, συμφορὰ, δυσποτμία, κακοδαιμονία, δυσπραγία, κακοπραγία, καὶ τὰ ὅμοια. παθεῖν, πενθεῖν, δυστυχεῖν, ἀτυχεῖν.⁹³ Θουκυδίδης δὲ, καὶ κακοτυχεῖν. ἐπὶ συμφο-

80 Δηλοῖ] MS. ὑποδηλοῖ, pro δηλοῖ. quæ sequuntur defunt usque ad γεγηθέναι. Invenias tamen, quamvis Pollux negat a γεγηθέναι πρᾶγμα esse, γῆθος, γηθοσύνη : ut & quod ad alterum γάνυσθαι pertinet sive γάνυσθαι, γάνος & γάνυσμα (quo usus Silentiarius in dulciff. ἡμιμέμβοις καὶ προσφίλις γάνυσμα. & Ναζιανζ. Ode II. ἀκλήματον γάνυσμα) sed quæ ille probati usus esse tibi scilicet negaverit. JUNG.

81 Εὐφραίνεσθαι] Εὐφραίνεσθαι, eruari. KÜHN. Εὐφραίνεσθαι] Falckenburgius eruφραίνεσθαι Codicis sui etiam in εὐφραίνεσθαι mutavit.

82 Εὐσθενεῖν] Falckenburgius εὐθενεῖν. pro quo legentem εὐθενεῖν, uti & Κυρίους Nolter legendum ad oram sui Codicis suspicatur.

83 Φαιδρῶς] C. A. μετοχαὶ δὲ τ. ἀ. κ. ἕτερψας. τὸ γὰρ ἡδῶν leg. καὶ τὸ ἡδέ (C. V. ἦσαν) σπάνιον. marginis est, post in textu καλὸν δὲ ὄνομα θυμῆρες, λύπη, ἀνία, ἀλγηδῶν, ἀχθηδῶν, ἄση, ἄλυσ. KÜHN.

Φαιδρῶς] Defunt sequentia τὰ γὰρ ἐ. τ. ἀ. πονηρά. JUNG.

84 Τὸ γὰρ ἡδῶν] Hic ad oram Falckenburgius ex MSto ἦσαν notat.

85 ἡδέ] Pro ἡδέ, MS. ἦσαν. quod verum puto, si adspires, ἦσι scribendo. amat illo uti Synesius, uti & aliis multis, quæ rigidi illi Ἀττικιστῶν damnant. Quod vero de Anacreonte ait, Ionem fuisse, sic est. Teum enim unde ille oriundus, in media Ionia collocant. Ceterum hæc quæ post σπάνιον sequuntur, μὲν παρ' &c. usque ad γαννύμενος in MS. defunt. ubi ita MS. iterum : καλὸν δὲ ὄνομα τοῦ θυμῆρες. λύπη &c. interjecta per tres versus defunt etiam, ut & paulo post tres

voces ἀθυμ. δυσθ. βαρ. JUNG.

86 Πλάτων] Ubi nomen ἀλύπητος occurrat apud Platonem, ignoto. quod dum mihi quis indicet, interim ἀλυπητός hic scripsisse Pollucem suspicabor. Legebam enim in Πλατωνίς Νόμων lib. XII. ubi de sepulcris, ea non vult esse in locis cultis : ἀ δὲ, αἶτ, ἡ χάρα, πρὸς ταῦτ' αὐτὸ μόνον φύσιν ἔχει, τὰ τῶν τελευταυκῶτων σώματα μάλιστα ἀλυπητός τοῖς ζῶσι δεδομένη κρῖται, ταῦτα ἐκπληροῦν. JUNG.

87 ἄλυσ] P. ὁ ἄλυσ. SEB.

ἄλυσ] MS. ἀλύας, pro ἄλυσ. JUNG.

ἄλυσ] Falckenburgius ex MSto habet ἀλυπία pro ἄλυσ.

88 Ἀμέτρου ἐμφαν.] C. A. ἀμέτρως δηλοῖ. ἀλύειν, ἄσασθαι, καὶ λυπηρῶς, βαρυθύμως δὲ οὐκ ἐ. ἀχθρηῶς δὲ (C. A. & V. ita) καὶ ἀσηρῶς. KÜHN.

89 Καὶ λυπεῖσθαι] Defunt καὶ λυπεῖσθαι & cetera usque ad ἀλύειν in MS. JUNG.

90 Λυπηρῶς] MS. λυπηρῶς, καὶ τὰ ὅμοια. ceteris adverbis quinque ἀ. ἀ. ἐ. ἀ. δ. omiffis. JUNG.

91 Ἀχθρηῶς] MSS. ἀχθρηῶς. SEB.

Ἀχθρηῶς] MS. ἀχθρηῶς, MS. pro ἀχθρηῶς, mendofose credo. JUNG.

92 Χρείας, πάθος] C. A. πένθος, συμφορὰ, δυσποτμία, δυσπραγία, κακοπραγία. postea margo συμφορὰ περιπεσείν. tum textus δυσπότμος περιθικός πρᾶττει. KÜHN.

Χρείας, πάθος] Decet πάθος, & δυστυχία : & κακοδαιμονία. & καὶ τὰ ὅμ. π. &c. ἐπὶ συμφ. εἶναι cum medijs λείποισι. JUNG.

93 Θουκυδίδης] Thucydideum verbum reperio in Pe-

ράς εἶναι, συμφορᾷ περιπεσεῖν, ⁹⁴ κακοπραγεῖν, καὶ πενθικῶς πράττειν. ⁹⁵ δυστυχῶς, ἀτυχῶς, ⁹⁶ δυσπότμως. ⁹⁷ Ἔστι δὲ χρείας ἄλλης, δακρύνειν, ⁹⁸ ἀνακλαίειν, ἀποθρηνεῖν, οἰκτιρίζεσθαι, ⁹⁹ ἀλοφύρεσθαι, κατοδύρεσθαι, κλαίειν, ¹⁰⁰ ἀποδακρύνειν. * ¹ Ξενοφῶν δὲ, γοωμένη που λέγει ² ποιητικώτερον. παραμυθεῖσθαι, παρηγορεῖν, ³ παρηγορεῖσθαι, ἐπικουφίζειν, ἐπελαφρύνειν, ἀναφέρειν, ⁴ ἀνιστάται, ἐπεγεῖρειν, νουθετεῖν, ἐπανορθοῦσθαι, σωφρονίζειν. παραμυθία, παραμύθιον, ⁵ παρηγορία, κουφισμός, καὶ παρὰ ⁶ Θουκυδίδη, κούφισις, νουθεσία, σωφρονισμός. ἐπανόρθωσις, παραψυχή. ⁷ Ἄφ' οὗ ῥήμα οὐκ ἔστιν, ὡσπερ οὐδ' ⁸ ἀπ' ἐνίων ῥημάτων ὄνομα. ⁹ Λόγοι δὲ ἑρεῖς, παραμυθητικοὶ, παρηγορικοὶ, ¹⁰ παρηγορητικοὶ, νουθετικοὶ, σωφρονιστικοὶ, καὶ ¹⁰¹ τὰ ὅμοια. * ἑρεῖς δὲ, λόγοι ἐπιτάφιοι, ἐπικήδειοι, ¹¹ ἐλεγεία, ἐπιγράμματα. πάθος δὲ, δυσπαραμύθητον, εὐπαραμύθητον, ἀπαραμύθητον. ¹² ἐπιχαίρειν, ἐφῆδεσθαι, καταχαίρειν. ¹³ Ἰσοκράτης δ' ἔφη, καὶ συνηδόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, ἀντὶ τοῦ ἐφῆδόμενοι. ἐπεμβαίνειν, καταγελαῖν, καταχλευάζειν. ¹⁴ ὄνομα παρὰ Θου-

dere, malum fortiri eventum, & cum luctu aliquid facere. infeliciter, infortunate, & calamitose. Est etiam alterius significationis, lachrymare, deslere, deplorare, miserum esse, lugere, plorare, flere, lachrymas fundere. * Xenophon alicubi & Lugens dixit, quod Poëtis usitatius est. Consulere, consolari, affici solatio. allevare, exhilarare, sustollere, restituere, incitare, animum adde-re, erigere, refrenare. Solatia, consolatio, solatium, allevatio. Et Levamen, apud Thucydidem. Animi restitutio, moderatio, erectio. recreatio, a quo verbum nullum extat, quemadmodum etiam a nonnullis verbis non extat nomen. Orationes etiam vocabis, consolatorias, mitigatorias, animum restituentes, & moderationem docentes, & si quæ his similia sunt. * Dices quoque Orationes funebres, tristes. Elegiæ, Epigrammata. Damnum vero, ægre consolationem accipiens, facile consolationem recipiens, consolationis expers. congaudere, delectari, collatari. Isocrates vero dixit, Congratulantes nostris calamitatibus, pro gaudentes ob nostras. Insultare, deridere, subsannare. Nomen etiam apud Thu-

riciis oratione ad Athenienses, lib. II. Ξυγγρ. initio Orationis: καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν, διαφθιρομένης τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἥσσον ξυναπέλωται. κακοτυχεῖν δὲ ἐν εὐτυχουσί, πολλὰ μᾶλλον διασώζεται. JUNG.

94 Κακοπραγεῖν] Loco verbi κακοπραγεῖν, MS. habet, καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

95 Δυστυχῶς, ἀτ.] Defunt δυστυχῶς, ἀτυχῶς in MS. JUNG.

96 Δυσπότμως] Addit *Falckenburgius* κακοδαίμωνος.

97 Ἔστι δὲ χρ. ἄλλ.] P. ἔστι δ' ἄλλ. χρ. SEB.

Ἔστι δὲ χρ. ἄλλ.] *Falckenburgius* ita: ἔστι δὲ καθ' ἑτέραν χρείαν εἶδος.

98 Ἀνακλαίειν] C. A. ἀνακαλεῖν. Utrumque recinerem. KÜHN.

Ἀνακλαίειν] Defunt ἀνακλ. ἀποθρ. in MS. quæ tamen mox sequuntur, priore mutato. JUNG.

99 Ἀλοφύρεσθαι] C. A. κλαίειν, ἀποδακρύνειν, γοώμενος, ὡς Ξενοφῶν. ἐπικουφίζειν &c. C. V. ἀποδακρύνειν, ἀναβαλεῖν ἀποθρηνεῖν Ξενοφῶν. KÜHN.

Ἀλοφύρεσθαι] Deest sequens κατοδύρεσθαι in MS. qui deinde ita κλαίειν, ἀποδακρύνειν, ἀνακαλεῖν, ἀποθρηνεῖν. Sed illud ἀνακαλεῖν mihi persuaderi non potest, quin corruptum sit, & legendum ἀνακλαίειν. JUNG.

100 Ἀποδακρύνειν] *Falckenburgius* ἀποθρηνεῖν pro ἀποδακρύνειν.

1 Ξενοφῶν δὲ, γοωμ. &c.] P. γοώμενος, ὡς Ξενοφῶν. Inde scr. παρηγορεῖσθαι. SEB.

Ξενοφῶν δὲ, γοωμ.] MS. Ξεν. δὲ εἶπεν ποιητικώτερον γοωμένη. H. Steph. hic adscripserat, ση. Xen. ποῦτιςα voce νεῖτων. qui & hoc coniecit inter vocabula poetica Xenophontis, quorum indicem in illius Auctoris editione adjecit. verba sunt extremo lib. IV. Παιδείας. νῦν δὲ με αὐτῇ τε ἡ θυγάτηρ πολλά γοωμῆσι κίευσσε, μὴ δούναι &c. JUNG.

2 Ποιητικώτερον] Vocabula poetica, quibus Xenophon usus, ab H. Steph. alphabetica serie collecta in vestibulo editionis *Wesheliana* habentur. SEB.

3 Παρηγορεῖσθαι] Deest παρηγορεῖσθαι in MS. JUNG.

4 Ἀνιστάται] C. A. παραμυθία superscriptum παραμύθιον, κουφισμός. cætera defunt usque ad ὄνομα &c. KÜHN.

Ἀνιστάται] Deest sequens ἐπιγρ. cum tribus sequentibus v. s. c. in MS. JUNG.

5 Παρηγορία] Deest παρηγορία in MS. post κουφισμός, sequitur καὶ τὰ ὅμοια, omisiss reliquis usque ad ὄνομα. JUNG.

6 Θουκυδίδη] *Thucydideum* κούφισις, habes apud eum lib. VII. Ξυγγρ. καί μὴν ἡ ἄλλη αἰκία, καὶ ἰσομαρία τῶν κακῶν, ἔχουσα τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥαδία ἐν τῷ παρόντι ἰδοξάζετο. JUNG.

7 Ἄφ' οὗ ῥήμα οὐκ ἔστιν] Quod ait a παραψυχή nullum verbum esse, forte non attendit H. Steph. quamvis hic σισημαίη. qui in Thesaurο ait se παραψύχω quidem non invenisse, & in ejus significatione tamen tradenda laborat. JUNG.

8 Ἀπ' ἐνίων ῥημ.] Ait ἀπ' ἐνίων ῥημάτων, puta, si recte conector, ab ἐπελαφρύνειν, ἀναφέρειν (in hoc quidem significato) ἀνιστάται, ἐπεγεῖρειν. Si enim inveniri putasset, reddidisset credo & ab illis verbalia. JUNG.

9 Λόγοι δὲ ἑρεῖς] C. A. λόγος δὲ ἑρεῖς, παραμυθητικός, παρηγορητικός, ἑρεῖς δὲ λόγοι ἰ. ἰ. πάθος δὲ δ. ἰ. ἐπεμβαίνειν, καταγελαῖν. κ. καὶ ὄνομα π. KÜHN.

10 Παρηγορ.] Defunt παρηγορητικοὶ, νουθ. σωφρ. in MS. JUNG.

11 Ἐλεγ. ἐπιγρ.] Defunt ἐλεγ. ἐπιγρ. in MS. JUNG.

12 Ἐπιχαίρειν] Ἐπιχ. ἐφῆδ. καταχ. &c. καταχλευάζειν cum interjectis defunt in MS. JUNG.

13 Ἰσοκράτης] Locus in *Isocratæ* orat. περί εἰρήνης talis legitur: εἰς ἧς (ταφᾶς) πολλοὶ καὶ τῶν ἀστραγυτόνων, καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων ἰφοῖταν οὐ συμπεπιθόσσοτες τοὺς τεινωτάς, ἀλλ' ἐφῆθησάμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. Sed aliter noster legit, & alium locum videtur respexisse. vocem ἐπιχαρτον & infra in *Aristophanea* χρῆσι habes IX, 36. JUNG.

14 ὄνομα παρὰ Θουκ.] MSS. καὶ ὄν. SEB. ὄνομα παρὰ Θουκ.] MS. καὶ ὄνομα παρὰ Θουκ. sed cydi-

cydidem est, Illusi sicut & deridicali dicuntur. Sed quod apud Posidippum est, Ἐπίχαρμα, durum est. Philonides vero, alienis gaudentem calamitatibus, Ἐπίχαρτον nominavit. verum & hoc sordidum est. Quare non nominibus, sed participiis uti consultius est. Sed ἐπιχαιρέκακος, id est, alienis malis gaudens, ulitatus est.

κυδίδη, οἱ ἐπίχαρτοι, ὡς καὶ οἱ καταγέλαστοι. τὸ γὰρ παρὰ Ποσειδίππῳ ἐπίχαρμα, ¹⁵ πονηρόν. Φιλωνίδης δὲ τὸν ἐπιχαιρόντα, ἐπίχαρτον εἶρηκεν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο Φαῦλον. ὥστε βέλτιον μὴ ὀνόμασι χρῆσθαι, ἀλλὰ μετοχαῖς. ὁ δὲ ἐπιχαιρέκακος, ἀνεκτόν.

• C A P U T XVIII.

• 16 Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Η.

102

De felicitate.

1.

Περὶ εὐτυχίας.

α'.

Fortuna, felicitas, prosperitas, felix rerum successus. congratulari, congratulatio, similitudo rerum felicitate uti, aut indignari, vel invidere.

ΕΥΤΥΧΙΑ, εὐπραγία, εὐποτμία, εὐπραξία, συγχαίρειν, συνήδεσθαι, συνευτυχεῖν, ἢ βασκαίνειν, φθονεῖν.

C A P U T XIX.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ΙΘ.

De sepultura, & exequiis.

1.

Περὶ τάφου, καὶ ἐναγισμάτων.

α'.

Dices etiam, sepulchrum, monumentum, memoriale, tumulus, loculi, urnae, scyphi, lintres, aggeres, tumulari, tumulum erigere, tumulum inducere, statuam erigere, Epigramma inscribere, libamina infundere, exequias perfolvere. Exequiæ, iusta, propositiones, elationes, nonæ,

ΕΡΕΓΣ δ' οὖν, τάφος, μνήμα, ¹⁷ μνημεῖον, μνημόσυνον, ¹⁸ ἥρια, θήκαι, σοροί, ¹⁹ πύελοι, ληνοί, χῶμα χῶσαι, χῶμα ἐγειραι, χῶμα περιβαλέσθαι, στήλην ἀναστήσαι, ἐπιγράμμα ἐπιγράψαι, χῶμας ²⁰ χεῖσθαι, ἐναγίσαι, ἐναγίσματα, ²¹ κτερίσματα, ²² προβίσεις, ἐκφοραί, ²³ ἐνάτα.

locus *Thucydidis* est in extrema fere oratione Thebanorum contra *Plataenses*, lib. III. *Συγγρ. οἴκου τοῦ ἀξιωματικοῦ τυχεῖν οἱ ἀπρεπῆς τι πύσχοις τῶν ἀνθρώπων οἱ δὲ δικαίως (ὡς περὶ οἱ δὲ) τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι.* JUNG.

¹⁵ Πονηρόν.] C. A. ὁ δὲ ἐπιχαιρέκακος α. tolerari potest. KÜHN.

Πονηρόν.] Desunt sequentia *Φιλωνίδης* &c. usque ad ὁ δὲ ἐπιχαίρει. αὐ. quibus verbis finit hoc cap. XVII. in MS. JUNG.

¹⁶ Κεφάλαιον η'.] Caput hoc, Titulus, & tota lectio ablunt a C. A. KÜHN.

Κεφάλαιον η'.] Cap. XVIII. in MS. profus deest, licet titulo continebatur supra III, 95. Quæ sequuntur capita XIX, XX, XXI, XXII. in MS. conjiciuntur in unum, titulis hinc præpositis:

Περὶ τάφου. Περὶ ποταμῶν.
Περὶ ἀρρώστου. Περὶ ὑγιαίνοντος.
Περὶ πλουσίου. Περὶ πίντος. JUNG.

¹⁷ Μνημεῖον.] C. A. ἥρια, θήκαι. C. V. etiam ἥρια. KÜHN.

Μνημεῖον.] Deest sequens *μνημόσυνον* in MS. & statim MS. pluraliter ἥρια habet. *Demosth.* extrema ἐπίσει πρὸς *Εὐβουλίδην*. εἶτα οἷς ἥρια ταῦτα. JUNG.

¹⁸ Ἅριον.] P. ἥρια. SEB.

¹⁹ Πύελοι.] *Solia*, quod etiam *ληνοί* significant. *Hesych.* *Ληνοί, σοροί, πύελοι* &c. *Arrian.* lib. VI. cap. 5. de *Cyri* sepulchro: ἐν δὲ τῷ οἰκῆματι πύελον χρυσῆν κείσθαι, ἵνα τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ἰτίθωπτο, ubi nota *Blancardiana* nostrum quoque tangit *Interpretem*. KÜHN.

²⁰ Χεῖσθαι.] A. χεῖσθαι. SEB.

Χεῖσθαι.] C. A. χεῖσθαι dare inferias *Cl. Veterum* *χοαί* αἱ ἐπὶ τῶν νεκρῶν σπονδαί, pro κτερίσματι C. A. κατερίσματι. KÜHN.

²¹ Κτερίσματα.] P. κτερίσματα. SEB.

Κτερίσματα.] Deest κτερίσματα in MS. JUNG.

²² Προβίσεις.] *Collocationes*, de quibus ad *Alia-* *nim* dicta non reperit. C. V. habet *προσβίσεις*. KÜHN.

Προβίσεις] habet MS. *προσβίσεις*. Sed, si quid iudico, non recte. de *προβίσει* hac, quam *Collocatio-* *nem* Latinis esse ait, vide *Lipsium* I. elector. 6. aliquid & eruditorum pater *Casaubonus* ad *Theophr.* *Charact.* *περὶ ἀναίσθησθ.* & *περὶ δεισιδαιμ.* & II. *Athen.* I. ubi alibi se multa dicturum vir summus promittit de hisce talibus: quod exsolvit credo ad *Persii Satyr.* III. Tu tamen & vide (sicut & *Casaubonus* ipse jubet) heroem nostrum *Scaligerum* ad *Festum* in *Conlocare*: ubi de hac *conlocatione* non protrita. repetit nolter has *προβίσεις* & infra VIII, 146. JUNG.

²³ Ἐνάτα.] *Gloss. novendialia*, ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα. KÜHN.

Ἐνάτα.] MS. ἔνατα. unico. pariter recte, ut prius *προσβίσεις*, arbitrator. infra VIII, 146. ἔνατα, ut hic vulgati, quæ in MS. desunt illo loco. quod vero sequitur *τριακοτάδες* in vulgatis non recte, in MS. rectissime *τριακάδες* scribitur. vide supra I, 66. & infra VIII, 146. ubi gemina congeruntur. *Harrocratio*: *τριακάς* ἢ *τριακοστή* τοῦ μηνός τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο *τριακάτη* ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο *τριακάς*, ὡς *Υπαρίδης* ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰσπίους κλήρου δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς *τριακά* καὶ *τριακάδας* τὴν ἡμέραν καλοῦν, quæ exscriptis & *Suidas*. Sed quid est *τριακάτη* ἡμέρα; in MS. epitoma *Harrocratio* legitur per notam, ἢ λ' ἡμέρα. quod profecto est *τριακοστή*, uti scribendum puto. Emendandum vero & illud *τριακά*, & scribendum *τριακάδα* ex MS. epitoma *Harrocr.* & *Suidas*. Hinc & proverbium *τάς ἐν ἄδου τριακάδας*. de quo supra I, 66. mentionem fecimus. Sed quid hic *γενεσι* agunt? Apud *Hesychium* ita invenio: *Γενεσι* εορτὴ πάνθιμος Ἀθηναίους. οἱ δὲ τὰ γενεσιὰ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ γῆ βύουσι. γενεσιὶν πετέρα ἢ μητέρα. quæ corrupta ut facile video, ita restituenda non in proclivi habeo. tentabo tamen ex parte. pro πάνθιμος legam πίνθιμος, lugubre festum illud nimirum. nec enim πάνθιμος scribendum credo. post νεκῶσια punctum ponerem. dicit quosdam cum νεκῶσις confundere. & eadem die et-

²⁴ τριακάδες, ²⁵ γενέσια, νεκύσια. ταῦτα γὰρ
²⁶ ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν ἀπὸ ἀλλογενῶν ²⁷ ἐνόμοστο.

trigesimæ, natalitia, funeralia. hæc etenim, in curam defunctorum solennia sunt.

103

* 28 Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ .

* C A P U T XX.

103

Περὶ ποταμῶν.

α΄.

De fluminibus.

Γ.

²⁹ ΠΟΤΑΜΟΙ δὲ, μεγάλοι, ὑπερμεγέθεις, βαθεῖς, πλατεῖς, ³⁰ αἰννοί, ³¹ αἰνεῖω, αἰεῖρτοι, ³² ἀνελλιπέις, ἀνευδέεις, ³³ γωματί-

Fluvii vero, magni, ingentes, profundi, lati, perennes, semper fluentes, perpetui, indeficientes, non imminu-

jam terræ sacra solita fieri. Quæ vero sequuntur, γενέσιον παρ. De alia re esse credo. exponere scilicet *Hefychium* vocabulum γενέσιον, quod id significat interdictum τῆς γενεσιάρχης, ἢ γονι ἀφ' ᾧ ἡ ἀρχὴ τοῦ γένους. Sed ad nostra γενέσιον redeamus. de iis & *Etymologus*: Γενέθλια, ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτήσασα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. καὶ γενέσια, ἢ δι' ἐνιαυτοῦ μνημῆ. Sed omnium maxime perspicue περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξων libelli auctor: Γενέθλια καὶ Γενέσια διαφέρει: ὅτι μὴ γὰρ Γενέθλια τάσσεται ἐπὶ τῶν ζώτων, καὶ ἐν ἡ ἕκαστος ἡμέρα ἐγένεθι, αὐτὴ καλεῖται Γενέθλιος ἡμέρα. Γενέσια δὲ ἐπὶ τῶν τεθνηκότων. ἐν ἡ ἕκαστος ἡμέρα τετελεύτηκε. ὁ οὖν λόγος ἐπὶ τῶν ζώτων Γενέσια, ἀκρολογία. Sic ille. *Suidas* tamen: γενέσια (leg. γενέσιον) ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. Ubi hæc scripseram, repero & *Phrygischum*, apud quem in *Eclog.* I. hæc invenio: Γενέσια, οὐκ ὀρθῶς τίθεται ἐπὶ τῆς γενεθλίου ἡμέρας. Γενέσια γὰρ Ἀθηναίων ἑορτή. λέγειν οὖν δεῖ τῆς Γενέθλιος ἡμέρας, ἢ Γενέθλια. Ubi cum ejus doctiss. Commentatore me eadem sentire super *Hefychiano* loco gavifus sum. Sic enim *Nunnesius* ibi: *Hefych.* ἑορτὴ πένητος Ἀθηναίων, ἢ νεκυσία, dies festus lugubris Atheniensibus aut funebria sacra. vide eum, ubi & apud *Suidam* pro τεχθέντος, τεθνήκτος reponendum ait. Sed ad *Pollucem* nostrum. JUNG.

²⁴ Τριακοτάδες] C. V. τριακάδες. adi *Phrygischum Eclogam* & ibi *Nunnesium Menf. Graciam Feriatam.* KÜHN.

²⁵ Γενέσιον] Memoria mortuorum dicatum festum apud Ethnicos, ut *natales Martiarum* apud Veteres Christianos. vid. *Phavor.* in γενέσιον & γενέθλια. KÜHN.

²⁶ Ἐπὶ θεραπείᾳ] C. A. θεραπείᾳ τῶν α. ἐνόμοστο. hæc enim solennia erant & iuxta mortuis solvenda. qui iuxta defunctis debita ignorabant, consulebant ἰζηγητάς, qui singula præbant. vid. *Harrocr.* in ἰζηγητῆς ubi legerem: ἔστι δὲ οὐ καὶ τὰ πρὸς τοὺς κ. νομιζόμενα κ. τ. δ. KÜHN.

²⁷ Νενόμοστο] MSS. ἐνόμοστο. SEB.

Νενόμοστο] MS. ἐνόμοστο. Verum & alterum vulgatum ἐνόμοστο rectum: quum scriptoribus familiare sit in hoc præsertim tempore omittere τὴν ἀύξησην, sicut & eruditionis rariss. vir *Is. Casaub.* II. *Athen.* 15. observavit. nec apud nostrum hoc insolens esse etiam supra dixi III. 89. *Aristophanes* Νεφελ. ὅτ' ἐγὼ τὰ δικάσια λέγων ἤθουν, καὶ σωφροσύνη ἐνόμοστο. quæ ultima verba ita & *Scholias* vetus retinuit: nuperi tamen editores de suo inferuerunt, ἀντὶ τοῦ ἐνόμοστο: quasi a *Scholias* omissum, qui tamen id ut nimium jam vulgare, credo, indicare omiserat. Etenim & ipse ita loquitur; fere initio *Schol.* in Βατραχῶν ἴστα: τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν; exponens, ὅτι ἔπειρ ἐναυμαχέειν. ubi tamen iidem editores nuper vulgarunt ἐνεναυμαχέειν, contra sententiam credo *Scholias*, cujus ἐναυμαχέειν in edit. priori *Basil.* exitit, nec mutare opus erat. Sic *πειπιστικισαν, διδῶκισαν, κεκοιωνήκει*, alia notavi multa apud *Longum* meum: quibus addere potes, *νικηήκει, Lucian.* πῶς δὲ ἴστωρ. τεθνήκει *Lucian.* ἴστωρ. ἀλθ. β. Sic apud *Ach. Tat.* lib. II. de *Clitorph.* & *Leuc.* ἐν τούτῳ δὲ, τοῦ πολέμου περιτάντος, καὶ τῆς παιδὸς εἰς ἡμᾶς ἐκκλιμένης, μιμαθῆκει μὴ ἕκαστα τούτων ἀδῆν δὲ ἦτορ τῆς ἐπιβουλῆς εἴχετ. Sic enim ibi MS. *Thyapī*, pro vulgatis προ-

στάντος & μιμαθῆκει. Apud *Xenoph.* extremo lib. VIII. Παιδείας, κκελευστῶ. ἐπιτετύπωτο idem *Schol.* in Ἰππείας μεμελετηκασαν supra *Pollux* I. 131. ἐνδεδῶκε Ἰσους ὑπὲρ τοῦ Πύρρου κλέρου. γαγίητο *Thucyd.* lib. V. p. 156. JUNG.

²⁸ Κεφάλαιον κ.] Caput XX. cum priori coheret in MS. uti dixi. JUNG.

²⁹ Ποταμοὶ δὲ, μεγάλοι] C. A. αἰννοί βαθεῖς αἰεῖρτοι κυματῆαι ναυσίποροι πλατοί, οὐ διαβατοί β. ρ. ρ. ψ. γωματῆαι crediderit aliquis esse variam lectionem τοῦ κυματῆαι, quæ deinde, ut jam supra notatum, utriusque in textum venit. nisi quis malit legere, & γωματῆαι flumina aggeribus inclusa, ne exundent. KÜHN.

Ποταμοὶ δὲ, μεγάλοι] Defunt sequentes ὑπερμεγέθεις, & τοῦ πλατεῖς. ibidem MS. αἰννοί pro αἰννοί. Illud vero αἰνεῖω ait *H. Steph.* in suo *Thef.* ling. Gr. adferri in vulg. Lexicis sine auctore, sineque exemplo: adeo ut de ipso suspiceretur ne in mendo cubet. Habeat itaque illud jam auctorem suum, quem sine exemplo id attulisse credere non par esse videtur. JUNG.

³⁰ Αἰννοί] Ita & *Falckenburgius* in suo Codice restituit, in quo male antea ex operarum incuria αἰννοί erat.

³¹ Αἰνεῖω] *H. Steph.* in *Thesauro* suo v. l. hoc vocabulum afferre sine auctore sine etiam exemplo scribit. sed tu jam adde auctorem *Pollucem* nostrum. Ceterum *Falckenburgius* in suo Codice accentum in antepenultimam collocat; vulgarum tamen ego ut Atticum non sollicitarem.

³² Ἀνελλ. αἰεῖω, γωματῆαι] Defunt tres voces, ἀνελλ. αἰεῖω, γωμα. in MS. Sed quinam sunt illi γωματῆαι quæfio, qui interpreti adeo placuere, ut præteritam vocem ponere contentus, Latine eam interpretari oblitus sit? quid si itaque γωματῆαι, uti deducamus a γέγωμα, τοῦ γίγω, de turgentibus fluviis & tumentibus? nil aliud exputo. expectabo quid alii, quos posse scio. In mentem quidem veniebat γωματῆαι etiam: quod scripturæ proximum. Sed ponere conjecturam hanc non curabam, ipse eam non recte intelligens. Audi itaque *Salmasii* sententiam, quum super loco hoc percunctarer, quinam essent γωματῆαι. *Corrigendum*, ait, puto γωματῆαι γωματίας ποταμῶς ille est, & dicitur, qui multam vim χόματος καὶ ἵλνους secum fert. ποταμοῦ χόσιν & χόσιν vocant *Portæ*, lutum illud, aut alluviosam aggerem, quam rapaces & torrentes fluvii impetu suo & violentia rapiunt, quæ λυμάτα γῆς ὑπὸ τῶν ποταμῶν ἐλκόμενα ἰνσulas aliquando faciunt, & πρόσχωσιν idem *Græci* appellant: & ποταμῶς νῆσον πρόσχωσιν dicitur. *Insignis locus apud meum Stephanum insigniter depravatus*, apud quem ita vulgo legitur, voce *Ἡλεκτριδῶς* ταύτας δὲ τὰς νῆσους φασὶ καὶ τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν πρόσχωρηκεῖναι. In meis castigationibus legendum docebo ex *Aristotele*, ταύτας δὲ τὰς νῆσους φασὶ τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν πρόσχωρηκεῖναι. Habes igitur unde γωματῆαι ποταμῶν dicitur esse putes, nec plura addam, nisi quod sit γωματίας, ut στιγματίας, βαδισματίας, & similia. Parilis locus in *Herodoto*, quem dum hæc scribebam, excudebamur pariter, se mihi obtulit. In *Euterpe* de ejusmodi fluviis: τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία πρόσχωσάντων ποταμῶν. JUNG.

³³ Γωματῆαι] Quod si ea, quæ de lectione γωμα-

ει, γαματίαι, undabundi, validi, navibus transcundi, navigabiles, navibus trajiciendi, non permeabiles, violenti, impetuosi, rapidi, validi. Et integra sententia dices, quos nemo sine navibus trajiceret. immeabiles, nisi navium auxilio. quos pernavigare propter magnitudinem laboriosum est, aequales mensura, mari similes, reluctantes, periculosi. Contrarium vero, torrentes, aquarum fluxus, meatus. innavigabiles, pedibus transcundi. infra tibiam fluentes, infra genu, ne genu quidem madefaceres.

αι, κυματίαι, ³¹ νεανικοί, ναυσίποροι, πλωτοί, ναυσίπέρατοι, οὐ διαβατοί, βίαισι, ρέθιοι, ρωάδεις, ³⁵ εὐρωστοί. καὶ λόγῳ, οὐς οὐκ ἂν τις περᾶσειεν ἄνευ ³⁶ νεῶν. ἄποροι, ὅτι μὴ ναυσίν. οὐς ἐργῶδες διὰ μέγεθος πλεῦσαι. ἰσομέτρητοι θαλάττῃ, ἰσοπληθεῖς, ἐνάμιλλοι, σφαλερόνηκτοι. τὸ δὲ ἐναντίον, χεῖμαρροι, χαράδραι, ³⁷ ὑδρορήοι, ἀμάραι. ³⁸ οὐ πλωτοί, διαβατοί ποδί, ποσὶ περατοί, κάτω ³⁹ κνήμης ρέοντες, κάτω γόνατος, οὐδ' ἂν τὸ γόνυ βρέξειαις.

104

• CAPUT XXI.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.

104

De aegroto, & sano.

1.

10 *Περὶ ἀρρώστου, καὶ ὑγιαίνοντος.*

α'.

DE aegroto dices, laboravit, infirmatus est, aegrotavit, debilitatus est, emollitus est, molliter se habuit, & similia. & laborans, infirmatus, aegrotus, debilitatus, emollitus, infirmus. Thucydides autem aegrotantem, Laborantem appellavit. ut, Morientem, & laborantem lamentabantur. Ipsae autem res, labor, infirmitas, morbus, aegritudo, debilitas, 105 mollities. * Sed adverbia sunt, laboriose, infirmiter, aegre, morbide. Νοσῶδως vero non gratum est auribus. Aegrius. unde & morbida regio, & aegra dicitur. Morbosum autem, plane Comicum est. debiliter, molliter, mollius. Licet etiam tota sententia dicere, Mala dispositione corporis utor, aegre meum sustineo cor-

E'ΡΕΪΣ δὲ ἐπὶ ἀρρώστου, ⁴² ἔκαμνεν, ἡρῶσθη, ἐμολλίθη, ἐνέσθη, ἡσθένησεν, ἐμαλακίσθη, μαλακῶς ἔσχε, καὶ τὰ ὅμοια. ⁴³ καὶ κάμνων, ἀρρωστήσας, νοσήσας, ἀσθενήσας, μαλακισθεῖς, μαλακῶς ἔχων. τὸν δὲ κάμνοντα Θουκυδίδης ⁴⁴ πονούμενον ⁴⁵ εἶρηκε, τὸν δὲ τεθνηκότα, καὶ τὸν πονούμενον, ὠκτιζόντο. τὰ δὲ πράγματα, κάματος, ἀρρωστία, νόσος, νόσημα, ἀσθενεία, μαλακία. * τὰ δὲ ἐπιρρήματα, κα- 105 ματηρῶς, ἀρρώστως, ⁴⁶ νοσερῶς, ἐπιπόσως, τὸ δὲ νοσῶδως, οὐκ ⁴⁷ εὐήκοον. νοσηρότερον. ὅθεν καὶ νοσηρὸν χωρίον, καὶ νοσῶδες. τὸ γὰρ νοσακερὸν, ἐσχάτως κωμικόν. ἀσθενῶς, μαλακῶς, μαλακώτερον. ἔστι δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν, Φαύλως μοι διάκειται τὸ σῶμα, ⁴⁸ καὶ ἐπιπόνως ἔχω τοῦ σώ-

τία ex C. Salmassi responsione modo attulit Jungermannus, paucis mutatis adhuc semel legere placuerit, adire poteris *Eustath.* *Synag.* in *Analect.* lib. I. cap. 1. ubi κατὰ πόδα fere eadem invenies, nisi quod pro λήματα ὑπὸ τῶν ποτ. &c. ibi habeatur χῶματα ὑπὸ τῶν ποτ. &c.

34 Νεανικοί] Decet νεανικοί in MS. qui mox pro ναυσίποροι, habet ναυσίποροι, pncacute: at alterum videtur rectius hic quidem. decet deinde in MS. ναυσίποροι. JUNG.

35 Εὐρωστοί] Decet εὐρωστοί, ut & mox illa, ἀποροι, ὁ. μ. γ. & paulo post duae voces ἰσοπληθεῖς & σφαλερόνηκτοι. JUNG.

36 Νεῶν] C. A. οὐς ἐργῶδες δ. μ. π. ἰ. θ. in marginedcin est ἐνάμιλλοι, τὸ δὲ ἐναντίον χ. χ. ὁ. ἀμαρραι. διαβατοί (supra scriptum) ποδί in textu: κάτω κνήμης ρέοντες καὶ γόνατος ρέοντες. C. V. κατὰ κνήμης. *Gl. Veter.* ὑπόμομος ἀματα, vel ἀματα, canalis. Kühn.

37 Ὑδρορήοι] MS. ὑδροροί, uno r. deinde deficient in MS. οὐ πλωτοί, ut & ποσὶ περατοί, & illa ultima, οὐδ' ἂν τ. γ. β. Caput sequens quoque connectitur statim cum praecedentibus. JUNG.

38 Οὐ πλωτοί] *Malchenburgius* una voce, ἄπλωτοι.

39 Κνήμης ρέοντες] P. κν. καὶ γόνατος ρέοντ. SEB.

40 Περὶ ἀρρώστου] P. π. νοσοῦτος, καὶ ὑγ. SEB.

Περὶ ἀρρώστου] C. A. περὶ νοσοῦτος. Kühn.

41 Εἶρις δὲ ἐπὶ ἀρρώστου &c.] P. ἀρρωστος δ', ἔκαμνεν, ἐνόσ. ἐμάλακ. κακῶς ἔσχε. SEB.

Εἶρις δὲ ἐπὶ ἀρρώστου &c.] Caput in C. A. ita incipit: ἀρρωστος δὲ ἔκαμνεν, ἐνόσθη, δ. μ. ἰ. τὸν δὲ κά-

νοντα Θ. π. ἴφθ. C. V. etiam ἔκαμνεν. post ἴφθ in C. A. τὰ δὲ ἐπιρρήματα &c. Kühn.

42 Ἐκαμνεν] MS. ἔκαμνεν. defunct deinde ἡρῶσθησεν, & ἡσθένησεν. JUNG.

43 Καὶ κάμνων] Καὶ κάμνων &c. ἔχων. haec periodus decet in MS. JUNG.

44 Πονούμενον] MS. τὸν πονούμε. sicut mox in testimonio (quod totum in MS. decet) sequitur. verba *Thucydides*, τὸν &c. cum sequenti periodo, τὰ δὲ &c. defunct usque ad illa τὰ δὲ ἐπὶ. Legitur autem apud *Thucydidem* hodie θνήσκοντα. locus est ubi illam pestem Atheniensium narrat lib. II. ἐπιπλέον δὲ ὄρωσι διαπεφηνόγτες τὸν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ὠκτιζόντο, διὰ τὸ προεῖναι τε καὶ αὐτοὶ ἄδη ἐν τῷ θάρσασθαι εἶναι. JUNG.

45 Εἶρηκε] P. ἴφθ. SEB.

46 Νοσερῶς] MSS. νοσηρῶς. SEB.

Νοσηρῶς] MS. νοσηρῶς per η. & sequitur sane etiam in vulgatis νοσηρότερον. & νοσηρὸν. decet autem in MS. istud νοσηρότερον, cum sequentibus usque ad ἔστι δὲ, ubi tamen ita MS. ἔτι δὲ καὶ λ. Ceterum ex illo ἐσχάτως comico νοσακερὸν *H. Steph.* adpend. de *Attic.* *Dial.* c. 17. colligit, habuisse comicos *suam quaedam vocabula in ros sive ros terminata.* JUNG.

47 Εὐήκοον] C. A. ἔστι δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν φ. μοι διάκειται, ἐνδιδῶσί μοι τὸ σῶμα ὑπ' α. ἰρίσι δὲ νοσῶδης ἐπίνοσος. ἔτερα δὲ &c. Kühn.

48 Καὶ ἐπιπ.] Defunct καὶ ἐπιπ. &c. vocula *σαματίων* cum mediis in MS. JUNG.

ματος, ἐνδεδέστερον διάκειται τὸ σωματίον. 49 ἐν-
δίδωσί μοι τὸ σῶμα 50 ὑπὸ ἀρρώστιας. καὶ 51 πλη-
θὺν ὀνομάτων ἂν τις ἐκ τούτων εὐπορήσειε.

pus, debilius se corpus habet, corpus in-
firmitate languet. Multa vero nomina, ex
hujusmodi inquirere liceret.

106

* 52 Περὶ νόσου.

β'.

* De morbo.

2. 106

Ἐρεῖς δὲ, νοσώδης, ἐπίνοσος, 53 ἀρρώστος, 54 ἀ-
σθενής, καὶ τὰ ὅμοια. ἕτερα δὲ εἰς ταυτὸν φέρον-
τα, 55 κλινοπετής, κληνήρης, κατακλινής. 56 ἀπὸ
δὲ τούτων, οὔτε πρᾶγμα, οὔτε ἐπίρρημα, οὔτε
ῤῥημα, οὔτε μετοχὴν ἔστιν εὔρειν. εἴη δ' ἂν τούτοις
προσῆκον, καὶ ἐπιθανάτως ἔχειν. 57 καὶ Ἡρόδοτος,
ἐδυσθανάτει. οὐ τὸ ἐναντίον, εὐθανάτως, 58 Κρα-
τίνος λέγει. 59 τὸ δὲ λειποψυχεῖν, παρὰ Θουκυδί-
δην 60 ὀνόμασται. 61 τοὺς μέντοι κεκμηκότας, τοὺς
107 ἀποθανόντας ὁ αὐτὸς εἶρηκε. * πρὸς θάνατόν ἐρ-
ρέπε, σφαλερῶς εἶχεν, 62 ἐπικινδύνας εἶχεν, ἐ-
πὶ βραχείας 63 ἢ τῆς ῥοπῆς, ἐπ' ὀλίγης ἐλπίδος,
ἀπέγνωστο. 64 συντάττοιτο δ' ἂν τούτοις, καὶ
τὸ, ἐπανήλθε τὸ νόσημα, 65 ὑπέστρεψεν, ἀν-
θυπέστρεψεν, ὑπανετροπίασε. τὸ δὲ ἐναντίον,

Dices præterea, morbosus, morbidus,
languidus, infirmus, & his similia. Alia
porro huc pertinentia, ad lectum pronus,
decumbens. Ab his vero nec rei ipsius
vocabulum, nec adverbium, neque ver-
bum, nec participium invenire licuit. His
etiam non incongruum sit, letaliter labo-
rare. Et Herodotus, Letaliter cruciaba-
tur. cujus contrarium Εὐθανάτως, Crati-
nus dixit. Anima vero deficere, a Thu-
cydide dictum est. morientes autem, ipse
Laborantes nominavit. * Ad mortem in-
clinavit, dubie laboravit, periculofo de-
tentus est morbo, brevi momento consti-
tit vel parva spe, desperavit. His etiam
convenit, morbus rediit, revertit, con-
versus est, subvertit. Contrarium autem

49 Ἐνδίδωσι μοι τ. σ.] P. ἐνδεδάξι σοι τὸ σ. SEB.
50 Ὑπὸ ἀρρώστιας] MS. ἐπ' ἀρρώστιας, καὶ τὰ ὅ-
μοια. illis πληθὺν ὀ. α'. τ. ε. τ. ἰ. omiffis. JUNG.

51 Πληθὺν ὀνομάτων &c.] Hinc licet nominum co-
rripam contrariate. KÜHN.

52 Περὶ νόσου] Nullus hic titulus in MS. JUNG.

53 Ἀρρώστος] Deest ἀρρώστος in MS. JUNG.

54 Ἀσθενής] Deest ἀσθενής in MS. JUNG.

55 Κλινοπετής] *Leclulo datus*, quod idem cum κλη-
νήρης *clinicus* & κ. hic sequitur in C. A. ἐρεῖς δὲ ἐπι-
θανάτως ἔχειν. καὶ ὡς Ἡρόδ. ε. οὐ τ. ε. εὐ. marginale est,
ἐκέρπετο ἐρεῖς δὲ. tum in textu, τὸ δὲ λειποψ. &c. KÜHN.

56 Ἀπὸ δὲ τούτων] Ἀπὸ δὲ τούτων &c. usque ad ἐπι-
θανάτως defunt, ubi ita MS. ἐρεῖς δὲ ἐπιθανάτως ε. JUNG.

57 Καὶ Ἡρόδ.] MS. καὶ ὡς Ἡρ. verba Herodoti sunt
in *Μηία* ultima, de *Ραυσία*: ὁ δ' ἐξενηγημένος ἐδυ-
σθανάσει τε καὶ ἔλαγε &c. Usus eodem verbo & *Α-
γαθία* lib. III. histor. de Romanis undique a *Dili-
mmitarum* agmine circumdatis, animo desperato, e-
ruptionem molientibus, quibus cedunt hostes, οὐκ
ἐνεγκάντις, αἰτ, ἀδράς δυσθανάτων, καὶ ὅποι αὐτοῖς
πὸ θράσος χωρήσει, οὐ λογιζομένους. ubi *Vulcanius* ver-
tit, *homines cum certa propemodum morte luctantes*, &
exponit, *hoc est, praesentanea mortis metu extrema
gentantes*, in Notis suis. *Egyptologus* in *θανατῶ* scri-
bit, *θανατῶ* verbum cum simplex sit, esse tertiae fle-
xionum, ut *θανατῶ*, *θανάτοις*, significareque *φονεύω*.
ὅτι δὲ, αἰτ, σύνθετος, δευτέρως, οἷον *δυσθανατῶ*, *δυσθα-
νατῶ*, quemadmodum scilicet *δοκῶ*, simplex, primæ
compositum secundæ, προσδοκῶ. Tum addit, ὅτι δὲ
τὸ *θανατῶ* δευτέρως συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ἀ-
ποθανεῖν. Ἰώσηπος. Ἄνδρι θανατῶντι μὴ συμπλέκισθαι
ἤθουν. ἄνδρι ἐπιθυμῶντι καὶ προαιρουμένῳ ἀποθανεῖν, μὴ
προσβαλεῖσθαι εἰς μάχην. ubi si priora ab eo dicta me-
cum considerabis, in *Josephi* loco mirum ni etiam
mecum legendum putaveris, ἄνδρι δυσθανάτῳ. Sub-
jicit & alium locum *Libani*, de quo idem dicendum
videtur. meminit & hujus verbi *δυσθανατῶν* *Egyptolo-
gus* in *σφιδάξεν*. Ceterum pro *δυσθανατῶ*, *Ευτήρι-
δι* *δυσθνήσκω* barbarum est, ut notat *Encyclopaediae*
fol limpidiſſimus. Notis suis in *Interpretis Phrynicæ*
Notas. JUNG.

58 Κρατίνος λ.] Defunt Κρατίνος λέγει in MS. JUNG.

59 Τὸ δὲ λειποψ.] *Λειποψυχεῖν deficere* in *Gloss.* non
adjecto *anima*. KÜHN.

Τὸ δὲ λειποψ.] *Thucydideum* verbum observo lib. IV.
Συγγρ. de Brasida: καὶ τραυματισθεὶς πολλὰ, ἰλιπο-
ψύχησέ τε καὶ πεόντος αὐτοῦ &c. JUNG.

60 Ὀνόμασται] C. A. πρὸς θάνατον ε. σ. εἴ. ἐπὶ βρα-
χείας ἢ ῥοπῆς, vergit ad occasum exigua vita spe,
desperatus est morbus. KÜHN.

61 Τοὺς μέντοι &c.] Τοὺς μὲν τοι &c. εἶρηκε. hęc
periodus deest in MS. Locus est lib. III. *Συγγρ. in
Plutarch.* concione, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηκότας.

Sic Portus edidit. Ceterum ἤρ & κεκμηκότας, ut
idem in margine adnotat. Id itaque ut γνήσιον repo-
namus, quum id præter ipsius *Scholias*ten, (in quo ha-
bes: τοὺς κεκμηκότας, τοὺς νεκρούς.) & *Pollux* nollet
agnoscat. Eodem modo *Plato* lib. IV. *Legum* de
parentationibus faciendis, *δαπάνης τε τῆς διδομένης ἐκ
τύχης τὸ μέτριον τοῖς κεκμηκόσι νέμοντα*. & lib. XI
τὰς τῶν κεκμηκότων ψυχάς. JUNG.

62 Ἐπικ. εἶχεν.] Defunt in MS. ἐπικ. εἶχεν. JUNG.

63 Ἡ τῆς ῥοπῆς] MS. ἢ ῥοπῆς, absque τῆς. infra
VIII, 78. ἐπ' ὀλίγης τῆς ῥοπῆς ἐστιν. distingue vero
cum MS. post *ἐλπίδος*: ἀπέγνωστο enim per se ponit-
ur, pro *desperatum est*, sicut. JUNG.

64 Συντάττοιτο δ' ἂν] C. A. συντάττοιτο &c. KÜHN.
Συντάττοιτο δ' ἂν] MS. συντάττοι δ' ἂν. JUNG.

65 Ὑπέστρ. ἀνθυπ. ὑπανετρ.] C. A. ὑπέστρεψεν, ὑπέ-
τροπίασεν ex correctione. C. V. ὑπέτροπίασεν, ὑπέστρε-
ψεν. apud *Homerum* *Iliad.* ζ.

Ὁὐ γὰρ τ' οἶδ' εἴ ἐτι σφιν ὑπότροπος ἔχομαι αὐτίς
ubi *Enslath*. ex *Hippocrate* adducit ἐπ' οὐκ ἀγαθῶ ὑπέ-
τροπίασεν νόσου. *Hesych.* hunc locum alioque ubi u-
surpatur ὑπότροπος ab *Homero*, respiciens, ὑπότροπον,
ὑπέτροφοτα, ἐπακλεθῆντα ἐν δευτέρῳ, ubi nihil corri-
gendum & iterum ὑπότροπος ἐξαποστραφῆς (leg. ἐξ ὑ-
ποστραφῆς ἐπανελθῆν) ita enim supplendus locus ille
ex *Enslathio* in *Iliad.* ζ. Idem in *Odyss.* notat τὸ φι-
λοπόστραφα νοσήματα dici ὑπότροπον. unde verbum
ὑπέτροπιάζω & inserto ὑπέτροπιάζω, morbus *recidivus*
satis notus est. KÜHN.

Ἑπέστρ. ἀνθυπ. ὑπανετρ.] Pro tribus verbis ὑπέστρ.
ἀνθυπ. ὑπαν. MS. saltem duo ita ὑπέτροπίασεν, ὑπέστρε-
ψεν. Sed ὑπέτροπίασεν, vel ὑπανετροπίασεν vulgatum,
malim. JUNG.

Ἑπέστρ. ἀνθυπ. ὑπανετρ.] Pro ὑπανετροπ. *Falcken-
burgius* ὑπέτροπίασεν, de quo vid. *Foef. Oecon. Hipp.*

est, saluum esse, sanum esse, valere, corroborari, incorruptum, infensibilem, morborum expertem. unde & Annum morbis carentem, Thucydides vocavit. Quod autem morbis obnoxium non est, Sophocles etiam *Ἀνόσητον* dixit. eundem vero, & *ἄπονον* nominabis. Et res ipsae, fanitas, robur, salus, morborum & dolorum carentia. Et adverbium, sane, valide, salubriter. * Ipsa autem nomina, sanus, validus, saluus, incorruptus, non laborans, molestia carens. Sed de iis qui a morbis refurgunt, dicitur, recuperavit animam, revixit, revaluit, respiravit, refocillatus est, recreavit, resurrexit, confurrexit, vitae restitutus est. & vitae ipsum restitui, morbum depuli, & morbo liberavi. & revalescens, respirans, refocillatus, recreatus, resurgens, reviviscens. Dices insuper, requievit a morbo, relinquente ipsum aegritudine, infirmitate in melius conversa, ad melius inclinavit, & alia hujusmodi. & vivit, atque superstes. Et Puerulum superstitem, dixit *Ἰσάως*. De aegroto autem, Curare dixit Xenophon.

⁶⁶ σῶον εἶναι, ⁶⁷ ὑγιαίνειν, ἐρρώσθαι, ὑπερρώσθαι, ἀκήρατον, ἀγήρατον, ἄνοσον. ὅθεν καὶ ἔτος ἄνοσον, ⁶⁸ ὁ Θουκυδίδης. τὸν δὲ ἄνοσον, καὶ ἀνόσητον, Σοφοκλῆς. τὸν δ' αὐτὸν, ἐρεῖς καὶ ἄπονον. Καὶ τὰ πράγματα, ὑγεία, ῥώμη, σωτηρία, ἀνοσία, ἀπονία. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ὑγιεινῶς, ἐρρωμένως, ἀνόσως, ἀπόνως. * καὶ τὰ ὀνόματα, ὑγιεινός, ἐρρωμένος, σῶος, ¹⁰⁸ ἀκήρατος, ἄπονος, ἄλυπος. καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ νόσων ⁶⁹ διανισταμένων, ἀνεκτίσαστο τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνεζώωσεν, ἀνέσφηλεν, ἀνήνεγκεν, ἐρράϊσεν, ἀνερράϊσεν, ἀνέστη, καὶ ἐξανέστη. ἀνεβίω, καὶ ⁷⁰ ἀνεβιώσκετο, καὶ ἀνεβιωσάμην ⁷¹ αὐτόν. ἐνοσήλευσα, ἐξενόσήλευσα. καὶ ἀνασφήλας, ἀνενεγκῶν, ράϊσας, ἀναρράϊσας, ἐξαναστάς, ἀναβιούς. εἰποις δ' ἂν, καὶ ἐπαύσατο τῆς νόσου, καὶ λήξαντος αὐτῷ τοῦ νοσήματος, καὶ τραπέισης εἰς τὸ βέλτιον τῆς ἀρρώστιας, καὶ ἐρρίψε πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἐπεβίω δὲ, καὶ ἐπιβιούς. καὶ τὸ παιδίον ἐπίβιον Ἰσαῖος εἶρηκεν. ἐπὶ δὲ νοσοῦντος, ἐπισκοπεῖν Φησὶ Ξενοφῶν.

38

• CAPUT XXII.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Β .

109

De eo, quod est ditescere, & pauperem esse. I.

⁷² Περὶ τοῦ πλουτεῖν, καὶ πένεσθαι. αΐ.

Dices praeterea, dives, foelix, opulentus, divitiis abundans, foelicem habens opum rationem, praedives, magnas habens divitias, opum magnarum Dominus. Plato autem in Legibus etiam Omnium ditissimus dixit. Sed Eupolidis

E'ΡΕΓΣ δὲ, πλούσιος, ⁷³ εὐπορος, εὐχρήματος, πελυχρήματος, εὐπράττων εἰς χρημάτων λόγον, ⁷⁴ ζάπλουτος, μεγαλόπλουτος, μεγαλοπλούσιος, βαθυπλούσιος. Πλάτων δὲ ἐν ταῖς Νόμοις, καὶ παμπλούσιος ἔφη. ⁷⁵ ὁ δ' Εὐπόλιδος πλούταξ, πέ-

⁶⁶ Σῶον εἶναι] Leg. σῶον εἶναι. C. Rittersh. SEB.

Σῶον εἶναι] C. A. σῶον εἶ. ἀγήρατον, ἄνοσον. καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ νόσων ἀνισταμένων ἀνέσφηλεν & c. ἀνερράϊσεν, ἀναβιώσκειται αΐ. αΐ. cetera desunt. Kühn.

Σῶον εἶναι] Σῶον & Falschenburgius noster legit.

⁶⁷ Ὑγιαίνειν] Ὑγιαίνειν & c. ἀκήρατον cum mediis λίπαι in MS. & dein ita sequitur: ἀγήρ. ἄνοσ. καὶ τὰ ὅμοια ῥήματα καὶ ὀνόματα καὶ ἐπιρρήματα. ceteris omnibus pariter praetermissis usque in Segm. scq. ubi demum ita MS. iterum: καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ νόσων ἀνισταμένων, (non διανιστ.) ἀνέσφηλεν & c. intermediis illis ἀνεκτ. τ. ψ. καὶ ἀνεζ. etiam omittis. & mox etiam desunt ἀνέστη, καὶ ἐξανέστη, & ἀνεβίω, καὶ. dein MS. ἀναβιώσκειται, pro ἀνεβιώσκειτο. JUNG.

Ὑγιαίνειν, ἐρρώσθαι, ὑπερρώσθαι] Editio Aldina pro ὑπερρώσθαι habet ὑπερρῶσθαι.

⁶⁸ Ὁ Θουκυδίδης] Locus Thucydides, qui hic indicatur, est lib. II. Ζευγγρ. ubi de peste illa famosa instituit narrationem, qua & ipse laboravit; τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ἀμολογεῖται, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκείνο ἄνοσον εἰς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγγαρον ὄν. JUNG.

⁶⁹ Διανισταμ.] MSS. ἀνισταμ. SEB. Διανισταμ.] Praecedentibus Falschenburgius ἄνοσον adscriptit.

⁷⁰ ἀνεβιώσκειτο] P. ἀναβιώσκειται. SEB.

⁷¹ αὐτόν.] Post αὐτόν ceteris omnibus in hoc capite MS. caret, & tantum habet: καὶ τὰ ὅμοια ὀνό-

ματα τε καὶ μετοχαί. ἐρεῖς δὲ & c. quae jam initium c. XXII. quod cohaerere cum priori diximus. JUNG.

⁷² Περὶ τοῦ πλουτεῖν] P. περὶ πλουτεῖν. SEB.

Περὶ τοῦ πλουτεῖν] C. A. περὶ τοῦ πλουτεῖν. Kühn.

⁷³ Εὐπορος] Hunc & sequentem versiculum excerpit Rhavor. in εὐπορος. Kühn.

⁷⁴ Ζάπλουτος] Absunt ista a C. A. usque ad βαθυπλούσιος. dein Πλάτων δὲ καὶ παμπλούσιος ἔφη πολυχρήματος π. περιουσιάζων & c. ὀλίβιον. εἰποις δ' ἂν, πλουτοποιὸν χ. Plato libr. V. de LL. οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι ἀγαθοί, εἰ δὲ μὴ ἀγαθοί, οὐδὲ εὐδαίμονες. Kühn.

Ζάπλουτος] Desunt ζάπλ. μεγ. μεγ. βαθ. & ἐν ταῖς Νόμοις, καὶ in MS. Platonis locus & infra VI, 163. innuitur. Est autem hic forte lib. V. Legum: ὡστε ὁ λόγος ὑμῶν ὀρθός, ὡς οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι ἀγαθοί, εἰ δὲ μὴ ἀγαθοί, οὐκ εὐδαίμονες. JUNG.

⁷⁵ Ὁ δ' Εὐπόλιδος] Desunt in MS. ὁ δ' Εὐπολ. πλ. πένεσθαι, quod ultimum & H. Steph. ad oram sui codicis reposuerat, quum antea male cederet πεπικαι. Ceterum de πλούταξ adnotat H. Steph. adp. de Dial. Att. cap. 17. terminationem quandam in αξ esse, quae comica posse appellari videatur, in quibusdam nominibus: veluti in νείαξ, & πλούταξ apud Pollucem. Ac fortassis, ait, terminatio haec in πλούταξ omnino respondet Gallicae terminationi quam habet richard, quum dicitur (verbo itidem comedia potissimum conveniente,) C'est un grand richard. Ulus est vero

παικται. πολύχρυσος, πολυάργυρος, ⁷⁶ οὐκ ἐλιγόχρυσος, εὐκτιμών, πολυκτιμών, περιουσιάζων. εἰς ἂν τῶν εὐδαιμόνων, ⁷⁷ τῶν ὀλίβιων. ἢ ὡς ⁷⁸ Ἡρόδοτος, ⁷⁹ τῶν παχείων. ἐν περιουσίᾳ ἂν, ⁸⁰ περιουσία ζῶν, ἐν περιουσίᾳ ζῶν. καὶ ἄλλης χρείας, ⁸¹ τῶν λειτουργούντων, τὸν οἶκον λειτουργούντα διαδεξάμενον, ⁸² ἐκ μεγάλου διαγράμματος, εὐκλῆρος, βαθύκλῆρος. * καὶ τὰ ῥήματα, πλουτεῖν, εὐπορεῖν, εὐχρηματεῖν. καὶ αἱ μετοχαὶ, πλουτῶν, εὐχρηματῶν, εὐπορῶν. τὰ δὲ ἐπιρρήματα, πονηρά. ⁸³ εἴποις δ' ἂν, πλουτοποιοῦν χρέημα, ⁸⁴ καὶ πλουτηρὸν, καὶ χρηματοποιόν. ⁸⁵ Καὶ τὰ πράγματα, πλουτός, εὐπορία, εὐχρηματία, πολυχρηματία, πολυχρημοσύνη, πολυκτημοσύνη, περιουσία. Τὰ δ' ἐναντία, πένης, πενιχρός, ἀχρήματος, ἀπορος, ἀκτιμών, ⁸⁶ ἀχρυσος, ἀνάργυρος, ἐνδεής, ἐνδεῶς πράττων, ἀπόρων πράττων, τῶν ἐπιτηδείων σπανίζων, πῶν ἐφημέρων ἀπορῶν. * πτωχός, πτωχεύων, ἀγειρών, προσαιτῶν, μισθωτός, μισθαρνῶν, πελάτης, θῆς. ⁸⁷ ἀγαπητῶς παρατρεφόμενος, εἰς ἀλλοτρίας χεῖρας ἀποβλέπων, βωμολοχῶν, ἀπορούμενος. ἀπορεῖν, πένεσθαι, πτωχεύειν, ἀγειρεῖν. ἐπ' ἐνδείας εἶναι, βωμολοχεῖν, προσαιτεῖν, μισθαρνεῖν, μισθοφορεῖν, ⁸⁸ δουλεύειν ἐπὶ λεπτοῖς λήμμασι, παρασιτεῖν, παρατρέφεσθαι, παραδειπνεῖν. Καὶ τὰ πράγματα, ἀχρημα-

Πλούταξ, ridetur. Auro & argento abundans, non parum auri habens, locuples, multorum Possessor, substantiam magnam habens, unus existens foelicium vel beatorum. vel ut Herodotus inquit, Pinguium. In opulentia existens, opulenter victitans. & alterius significationis, eorum qui familiarem rem consumunt, consumentem excipiens. ex magno censu, eximiam habens fortem, patrimonio amplo praeditus. * Et verba sunt, ditescere, opulentum esse, opes habere. Participia quoque, ditescens, abundans, opulentus existens. Adverbia vero horum, mala sunt. Opes etiam vocabis, divitem efficientes, & quaestuosas. Res autem ipsae sunt, divitiae, abundantia, opulentia, divitiarum abundantia, possessionis copia, & substantia. Sed contraria sunt, pauper, egenus, pecuniis carens, infelix, possessionibus privatus, nec aurum nec argentum habens, indigus, pauperime vivens, in egestate vivens, necessariorum indigus, quotidiano victu carens, * mendicus, mendicans, collector, postulator, mercenarius, mercede conductus, cliens, servus, sufficienter nutritus, ad alienas manus respiciens, stipis corrogator, inops. inopem esse, pauperem existere, mendicare, colligere, in egestate esse, stipem corrogare, petere, mercede servire, mercedem sumere, servire, ob parvum lucrum parasitum agere, ab aliis nutrirī, cum aliis cenare. Et ipsae res,

& Menander illa voce πλούταξ, sed quam sumisit ab Euripide, ut hinc notat Casaub. IV. Athen. 4. JUNG. 76 Οὐκ ἐλιγοχρ.] Defunt οὐκ ἐλιγοχρ. εὐκ. πολυκ. in MS. JUNG.

77 Τῶν ὀλίβιων] C. V. pro ὀλίβιων leg. ὀλίγων. KÜHN.

Τῶν ὀλίβιων] MS. τῶν ὀλίγων, pro ὀλίβιων. Cetera omnia in MS. defunt usque ad Segm. seq. εἴποις δ' ἂν &c. Notandum vero illud ὀλίγων quod pro ορειματίβις apud Thucydidem creberrimum, an hic vero locum habeat, considerent doctiores. JUNG.

78 Ἡρόδοτος] Locus Herodoti est ex ἱρῶσι Μῆσα V. ubi: ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχείων ἰπὸ τοῦ δήμου. JUNG.

79 Τῶν παχείων] Herod. lib. V. fol. 339. vid. infra VI. 197. SEB.

80 Περιουσία ζῶν] Aut legendum putarim περιουσία συζῶν, aut ὑφ' ἐν (quomodo quidem modo praecessit) περιουσιάζων. C. Ritter/h. Potest fortassis & ex prava geminatione sequi. ἐν περιουσίᾳ ζ. ortum trahere. SEB.

Περιουσία ζῶν] In vulgatis, quae in MS. non habentur, fortasse & formula περιουσία ζῶν examinanda, ne forte oscitanter a librario repetita sit, quum ἐν περιουσίᾳ ζῶν statim sequeretur. JUNG.

81 Τῶν λειτουργούντων τὸν οἶκον, λειτουργ.] Post τῶν λειτουργούντων interpungendum, & postea τὸν οἶκον λειτουργούντα d. qui est ex iis qui publicis functionibus pecuniam impendunt, qui familiam munera publica obsequium excipit. Nam λειτουργίαι divitibus ferendae imponebantur. KÜHN.

Τῶν λειτουργούντων τὸν οἶκον, λειτουργ.] Consideranda

& illa, τῶν λειτουργούντων τὸν οἶκον, λειτουργούντα (sic enim corrige) διαδεξάμενον, an legendum διαδεξάμενος, ut mox εὐκλῆρος, βαθύκλῆρος, casu recto. JUNG.

82 Ἐκ μεγάλου διαγράμματος] Διάγραμμα est scripta consignatio bonorum vel publicorum vel privatorum, ergo ὁ ἐκ μεγάλου διαγράμματος est, qui opes magnas habet in tabulas relatas. KÜHN.

Ἐκ μεγάλου διαγράμματος] Illius formulæ, ἐκ μεγάλου διαγράμματος, notio ex Hierocratione in διάγραμμα, & Suidis, qui inde descripsit, nota est. de magnum scilicet possidente censum. H. Steph. adnotavit in marg. hic & λακκόπλουτος quod etiam huc pertineat. JUNG.

83 Εἴποις δ' ἂν, πλουτοπ. χρ. καὶ πλουτηρ.] Ita MS. εἴποις δ' ἂν, πλουτηρὸν χρέημα καὶ πλουτοποιόν, καὶ χρηματοποιόν. Cetera in hoc capite MS. non habet: Sed illorum loco ita: Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ πλούτου προαγόμενα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πείας πρόδηλα. JUNG.

84 Καὶ πλουτηρὸν] Hoc habet margo C. A. textus dein καὶ χρηματοποιόν, cetera non comparant in eodem Codice, nisi subjicitur in genere, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ πλούτου προαγόμενα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πείας πρόδηλα. KÜHN.

85 Καὶ τὰ πράγματα] MSS. τὰ δ' ἀπὸ τοῦ πλούτου παραγόμενα (A. παραγόμε.) ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πείας πρόδηλα. SEB.

86 Ἀχρυσος, ἀνάργυρος] Plato lib. III. de LL. πλούσιοι οὐκ ἂν ποτ' ἐγίνοντο ἀχρυσοὶ τε καὶ ἀνάργυροι ὄντες. KÜHN.

87 Ἀγαπητῶς π.] Cui sufficit inter alios habere quo alatur, utcumque. KÜHN.

88 Δουλεύειν, ἐπὶ λεπτοῖς λήμμασι παρ.] Ἐπὶ λεπτοῖς

inopia, paupertas, egestas, rerum carentia, indigentia, perplexitas, mendicatio, mendicitas, stipls corrogatio, servitium.

τία, πενία, ἀχρημοσύνη, ἀκτημοσύνη, ἔνδεια, ἀπορία, πτωχεία, ἀγυρμός, βαμολοχία, θητεία.

* CAPUT XXIII.

De avaro, & non tali.

I.

Dices præterea, argenti aurique cupidus, turpi lucro inhians, avarus, lucri amans, opum avidus, divitiis deditus, illiberalis, usurarius, & Mulier usuraria. Bembix autem, & cuminifeca non usitata sunt. Dicere etiam licet, opibus inferior, omnia divitiarum causa facit. nihil hunc pudet, si lucellum adsit, opibus fœlicitatem metiens, ex omnibus lucrum capiens, argento inhians, argenti studiosus, * animam auro permutare promptus, animam argento postponens. recipiens a quibus non convenit. & non erogans in ea quæ oportet. Porro res ipsæ dicuntur, avaritia, argenti aurique amor, opum aviditas, lucri turpis studium, lucri cupiditas, quæstus, illiberalitas. Verba autem non sunt ulla, præter lucrari. & ut Antiphon, Non avaritiæ studere. & juxta Hyperidem, Turpi lucro dedi-

* 39 Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Γ.

II2

90 Περὶ Φιλάργυρου, καὶ μὴ τοιούτου. α΄.

91 ΕΡΕΪΣ δ' οὖν, Φιλάργυρος, Φιλόχρυσος, αἰσχροκερδής, 92 Φιλοχρήματος, Φιλοκερδής, Φιλοχρηματιστής, χρηματιστικός, ἀνελεύθερος, ὀβολοστάτης. 93 καὶ ἡ γυνή, ὀβολοστάτις. ὁ δὲ 94 βέμβιξ, καὶ κυμνοπρίστης, οὐκ ἀνεκτά. Φαίης δ' ἂν, 95 ἐλάττων χρημάτων. 96 πᾶν ἂν πράξοιτο ἐπὶ χρήμασιν. οὐδὲν ἂν αἰσχυθεῖς, εἰ λῆμμα πρόσεστι. χρήμασι τὴν εὐδαιμονίαν μετρῶν, 97 ἐκ παντὸς χρηματιζόμενος, πρὸς ἀργύριον κεχηνώς, πρὸς ἀργύριον φθειγγόμενος. * τὴν 113 ψυχὴν ἂν ἀνταλλάξας τοῦ 98 χρυσοῦ, τὴν ψυχὴν ἂν ἀργυρίου προέμενος. καὶ λαμβάνων ἀφ' ἧν οὐ δεῖ, καὶ μὴ δίδους εἰς ἃ δεῖ. Τὰ δὲ πράγματα Φιλοχρημοσύνη, Φιλάργυρία, Φιλοχρυσία, Φιλοχρηματία, αἰσχροκερδεῖα, Φιλοκερδεῖα, χρηματισμός, ἀνελευθερία. 99 ῥήματα δ' οὐκ ἔστιν, ὅτι μὴ χρηματίζειν. καὶ ὡς Ἀντιφῶν, μὴ Φιλοχρηματεῖν. καὶ ὡς Ἰπερίδης, αἰσχροκερ-

λήμασι malim referre illud ἐπὶ ad præcedens δουλεύειν, quia parasitus non aliud fere lucratur quam cibum. Kühn.

89 Κεφάλαιον κγ'.] Caput hoc XXIII. & sequens XXIV. uno continentur in MS. hac præfixa titulorum congerie:

Περὶ Φιλάργυρου. Περὶ τοῦ μεγαλόφρονος.
Περὶ Φειδωλοῦ. Περὶ τοῦ Φειδούς.
Περὶ τοῦ προθύμου. Περὶ βλακῆς. JUNG.

90 Περὶ Φιλάργ.] Ita & C. A. sed cætera καὶ μὴ τοιούτου absunt. Kühn.

91 Ερεῖς δ' οὖν] C. A. ἐρεῖς δ' ἂν φ. αἰ. ἀνελεύθερος ὀβολοστάτης. at καὶ ἡ γυνή usque ad φαίης δ' ἂν absunt. Kühn.

92 Φιλοχρήματος] Deest φιλοχρήματος, cum sequentibus tribus φιλοχ. χρηματ. in MS. JUNG.
93 Καὶ ἡ γυνή &c.] Καὶ ἡ γυνή &c. φαίης δ' ἂν, cum mediis desunt in MS. JUNG.

94 Βέμβιξ] Βέμβιξ etiam Hesych. al. βέμβηξ, vid. prov. Cymini seller. Is hic κυμνοπρίστης, eique affinis καρδαμογλόφος. Anisiphor. copulat circa finem Vesp. κυμνοπριστοκαρδαμογλόφον nominans. SEB.

Βέμβιξ] Salmaf. legendum censet κίμβιξ pro βέμβιξ. Kühn.

Βέμβιξ] H. St. pro βέμβιξ, in margine emendavit, κίμβιξ, notatque & in principio codicis sui, βέμβιξ μᾶλτο εντοτε pro κίμβιξ. quemadmodum scribendum etiam adnotavit c. 17. adpend. de Dial. Att. Erravit itaque Paræmiographus in Cymini seller, qui laborat in explicando isto vocabulo, ἡλμισ, dicens, Πολυκ βέμβικας. ορίσθη quod per domum obambulens semper τιμητικαίτες. ubi exponit etiam quid hic ὀβολοστάτης & ὀβολοστάτης. Nolter H. Steph. & hæc adnotavit ad codicem suum hic: Μᾶλτο πλῆρα αναγογυνη νομῖνα ἀπὸρ Εὐσταθίου ἐκ Κομίου & αἰσ pag. 1628. ῥηποκόδωλος, κυμνοκίμβιξ, συκοτραγίδης, τρυφί-

βιος, θυμβρεπίδειπνος. Locus est in παρεμβολαῖς ad Ὀδυσσ. &c. Eadem fere adnotat etiam cap. 17. adpend. de Dial. Att. & plura ὁ θαυμασίος Καλαμποῦς ad Theophr. Characteres περὶ μικρολογίας. JUNG.

95 ἐλάττων χρημάτων] Capitis αποτε rescunia. Kühn.

96 Πᾶν ἂν πράξοιτο] C. A. πᾶν ἂν πράξας ἐπὶ χρ. οὐδὲν αἰσχυθεῖς &c. χ. τ. εὐ. μετρῶν πρὸς ἀργύρ. κ. τὴν ψυχὴν (ἂν superscriptum) ἀνταλλ. τ. χρ. (C. V. ψυχὴν ἀναλλάξαι) post χρυσοῦ C. A. τὰ δ' ἐκ τῶν εἰρημίων προαγόμενα δῆλα καὶ τὰ ἐναντία τῶν εἰρημίων ἐκ τούτων οὐκ ἀδῆλα, & his verbis pensantur quæ sunt ab illis, τὰ δὲ πράγματα &c. Segm. seq. usque ad ἐναντία init. Segm. 114. ibi sequitur novus titulus: περὶ μεγαλόφρονος; tum textus οἷον μεγαλόφρον μεγαλογνώμων ὑπεράνω λημμάτων καὶ κρείττων πλοῦτον τ. α. τ. οὐδ' ἂν ῥήμα προεμίος ὦ τ. αἰ. πρ. reliqua ab ἡδὲως usque ad finem absunt. Kühn.

Πᾶν ἂν πράξοιτο] MS. πράξας pro πράξοιτο. quod fere hic malim, quamvis nihil interest. JUNG.

97 Ἐκ παντὸς χρηματ.] Desunt ἐκ π. χρηματῆς. in MS. & mox πρὸς ἀργ. φθηγ. dein MS. ita: ceteris vulgatis omisiss, habet: τὴν ψυχὴν ἂν ἀλλάξαι τοῦ ἀργυρίου, τὰ δὲ ἐκ τῶν εἰρημίων προαγόμενα δι' ὀνόματος, δῆλα, καὶ τὰ ἐναντία δὲ τῶν εἰρημίων ἐκ τούτων οὐκ ἀδῆλα. οἷον μεγαλόφρον, & sequens μεγαλόψυχος deest etiam. JUNG.

98 Χρυσίου, τὴν ψυχὴν &c.] MSS. χρ. τὰ δ' ἐκ τῶν εἰρημίων προαγόμενα δι' ὀνόματος δῆλα. καὶ τὰ ἐναντία τῶν εἰρημίων, ἐκ τούτων οὐκ ἀδῆλα. οἷον μεγαλόφρ. SEB.

99 ῥήματα δ' οὐκ ἔστιν &c.] Quomodo ait verba non esse quam quæ recenset. Est tamen & φιλοχρημοσύνη. ut apud Platonem lib. V. Legum non longe ab initio: μὴ δὲ τις φιλοχρημονεῖται παιδανγένηκα, ἵνα ὅτι πλουσιωτάτους καταλιπῆ. apud quem & inferius φιλοχρηματεῖν habes eodem lib. V. JUNG.

δεῖν. καὶ χρηματίζεσθαι, καὶ ὀβολοστατεῖν. ἐπιρρήματα δὲ, Φιλοχρημάτως, καὶ Φιλοχρηματιστικῶς, καὶ ἀνελευθέρως. τὰ δὲ ἄλλα, χείρω. * ὦν τὰ ἐναντία, μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος, μεγαλογνώμων, ¹⁰⁰ ἐλεύθερος, ὑπεράνω λημμάτων, καὶ κρείττων ἰ χρημάτων, οὐκ ἀντικαταλλαττόμενος χρήματα τοῦ καλοῦ. πλοῦτον τὴν ἀρετὴν τιθεμένος, ² καὶ ἠγούμενος. ³ οὐδὲν ἀνλήμμα προσιέμενος, ὧς τις αἰσχύνῃ προσέστιν. ⁴ ἠδέως ἀν δίδους, ἢ λαμβάνων ἀφ' ὧν οὐ δεῖ. Τὰ δὲ πράγματα, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία, μεγαλογνωμοσύνη, ἐλευθερία. ῤήματα δὲ, ἀπὸ μὲν τῶν, οὐκ ἔστιν ἀπὸ δὲ τῶν, παμπόνηρα. Τὰ δὲ ἐπιρρήματα, μεγαλοφρόνως, μεγαλοψύχως, μεγαλογνωμόνως, ἐλευθέρως.

115 * 5 Περὶ Φειδωλοῦ, ἀσώτου, καὶ ἐλευθέρου. β.

⁶ Πάλιν δὲ καὶ καθ' ἕτερον χρείας εἶδος, Φειδωλὸς, γλίσχρος, ⁷ ταμιευτικός, ἀκριβὴς, ⁸ θησαυροποιός, θησαυριστικός, θησαυριστής, ταμιευτικός, κατορύττων τὸ ἀργύριον, ⁹ Φρουρὰ χρημάτων, Φύλαξ ἀργυρίου, ἀγρυπνός εἰς τὴν Φυλακὴν. δανείζων ¹⁰ ἔγγυα δανείσματα, ναυτικῶς ἐκδόσεις. ¹¹ ἐπὶ μεγάλοις τόκοις ¹² παρακινδυνεύων, ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι. μικροπρεπής, τῷ βαλαυτῷ προστετικῶς, κίμβηξ, κυμινοπρίστης, ¹³ ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής. ¹⁴ Πλάτω,

100 Ελεύθερος] Deest ἐλεύθερος in MS. pro quo malim fere scribere ἐλευθέρως, est tamen & mox ἐλευθέρως, quod esset etiam mutandum in ἐλευθέρως. Sed mox Segm. 118. ponitur utrumque, ἐλεύθερος, ἐλευθέρως, & Segm. 119. etiam adverbium ἐλευθέρως. nil itaque forte notandum hic. dein MS. ὑπὲρ ἀνω, divinis vocibus habet. JUNG.

1 Χρημάτων οὐκ ἀντ. &c.] Defunt χρ. οὐ. ἀ. χ. τ. x. & MS. ita absque distinctione: καὶ κρείττων πλοῦτον τὴν ἀρ. JUNG.

2 Καὶ ἠγούμενος] Defunt καὶ ἠγούμενος in MS. JUNG.

3 Οὐδὲν ἀν λήμμα] MSS. οὐδὲν ἀν ῥήμα π. SEB. Οὐδὲν ἀν λήμμα] Pro λήμμα προσ. MS. habet: ῥήμα προσέμενος. JUNG.

4 ἠδέως] ἠδέως & sequentia hujus sectionis in MS. deficient: in quo statim, absque titulo, sequitur: καθ' ἕτερον δὲ χρ. JUNG.

5 Περὶ Φειδωλ. &c.] Ita & C. A. cæteris omiſſis. KÜHN.

6 Πάλιν δὲ] C. A. hæc omittit & ita incipit: καθ' ἕτερον δὲ χρείας εἶδος &c. ἀκριβὴς τῷ βαλαυτῷ προστετικῶς Κίμβηξ Κυμινοπρίστης. Salm. C. Κίμβηξ καὶ Κυμινοπρίστης. KÜHN.

7 Ταμιευτικός] P. ταμιευτής. SEB.

8 Θησαυροποιός] Θησαυροποιός & sequentia usque ad σῶ βαλ. defunt in MS. Ceterum in vulgatis alterum ταμιευτικός delendum videtur. Cur enim repetatur, & bis ponatur in binis lineis? JUNG.

9 Φρουρὰ χρημάτων] Notandum inter vulgata Φρουρὰ χρημάτων, quum quis forte Φρουρὸς expectasset, quod si in aliquo libro inveniretur, auderem sic potius adfirmare scripsisse Pollucem, & respexisse ad Xenoph. VIII. Cyropæd. locum, ubi postquam Cyri de Thesauris dixerat, καὶ φυλάκας αὐτοῖς ἐπίστατα μι-

tum esse. & usurari, & de minimis fœnerari. Adverbia autem sunt, avare, fordide, & illiberaliter. sed alia, deteriora sunt. * Quorum sunt contraria, magnanimus, liberalis, lucro superior, & potentior opibus, honestum auro non permittens, divitias virtutem æstimans. nullum admittens lucrum, cui infamia adhæret. libentius dans, quam accipiens, a quibus non convenit. Sed res ipsæ, magnanimitas, magnificentia, liberalitas. verba autem ab illis non extant, ab his vero pessima. Adverbia vero, magnanimiter, magnifice, liberaliter.

* De parco, prodigo, & liberali. 2. 115

Rursum vero in alio usurpationis modo sunt, parcus, cupidus, reconditor, intentus, thesauros congregans, thesaurarius, condus, argentum defodiens, opum custodia, argenti custos, pervigil ad custodiam. credens tuta debita, nauticas locationes. de magnis usuris periclitans, ad lucri spem pusillanimitis, crumena addictus, illiberalis, servilis. Plato ve-

σφοδρόν, ταῦτοις πιστεύειν. paulo post de iisdem subiungit, εἰ Φρουρὸς μισθοφόρος ἐπιστησάμην. quamvis paulo alia res de iis qui aliis custodiunt, & qui sibi: sed certe qua ratione quis φύλαξ ἀργυρίου dici potest, eadem credam & Φρουρὸς χρημάτων potest. Sic & mox utitur Segm. seq. in hac re τῷ Φρουρῷ. Quid moror? credo me ex ipso Polluce confirmaturum hic inter illa attributa Φρουρὸς legendum. Mox enim sequitur Segm. seq. illud Φρουρὰ χρημάτων. ita enim ibi sine distinctione malim. & ibidem mox φυλακὴ additur: nisi tamen Φρουροὶ hic malis, ut & supra ei in a corruptum conjeci III, 93. in περιπάτω. Sic iudicium tamen penes doctos. JUNG.

10 ἔγγυα δανείσματα] Legerim ἔγγυα, quæ nempe ναυτικῶς opposita habes & supra III, 84. ubi vide. JUNG.

11 Ἐπὶ μεγάλοις τόκοις] Nauticum fœnus intelligit Max. Tyrius Dissert. II. ὡσπερ τῶν ἐπὶ χρηματισμῷ παραβαλλομένων ἐν θαλάττῃ οἱ τόκοι μεγάλοι τῶν δανείσματων, οὕτω καὶ τῶν ἐπιζήτων τοῖς θυμοῖς οἱ τόκοι μεγάλοι τῶν συμφωρῶν. KÜHN.

12 Παρακινδυνεύων, ἐπὶ κέρδ. ἐλπίδι,] Post παρακινδυνεύων videtur comma adponendum, ita ut punctum post ἐλπίδι ponatur. intelligitur sic scilicet ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι παρακινδυνεύων. vix enim credo illud μικροπρεπὴς jungendum cum ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι. quum illa μικροπρεπεία certe non ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι potissimum sita esse dici queat, uti apud Aristot. IV. Nicom. videre potes. JUNG.

13 Ἀνελεύθερος] C. A. ab hoc versu ad ἐλευθέρως Segm. seq. tacet: dein iterum in textu: ἀγχι τὸς χρῆστας ἀπάγων ὑπερμέρους τὰ δὲ ἐκ τῶν προσημειωμένων προαγόμενα πρόβηλα. etiam Salm. leg. ὑπερμέρους. & C. V. ὑπὲρ ἡμέρους. KÜHN.

14 Πλάτων δὲ ἐν Παρμ.] ῥυπαρὸν ἐν Πλάτωνι Παρ-

ro in Parmenide, Sordidum vocavit. Eupolis vero, Num choragum unquam sordidiorum illo vidisti? Citius sanguinem suum quam opes impartiretur. * Miser, anxius, arummosus, infelix, humilis, miserandus, strangulans debitores, torquens debitores, abducens diem constitutum prætergressos. Verba autem sunt, parcere, recondere, condere, thesaurum colligere, munire, invigilare, custodire. Et ipsa res, parsimonia, reservatio, munificus, divitiarum cura, custodia, pusillanimitas, illiberalitas, indecentia. & ut Critias inquit, Sordes, servitus, infelicitas, infortunium, miseria. Et adverbia, parce, cupide, studiose, alia vero, injucundiora sunt. * Sed qui aliter se habet, prodigus, non recondens, asotus, luxuriosus, thesauros negligens, improvidus, futurum non pendens, totus in præsentem diem intentus, opes projiciens, prodigens, patrimonium consumens, effundens, perdens, substantiam dilapidans, alea rem perdens, scortando exhauriens, luxui indulgens. Adverbia vero, prodigaliter, effusim, improvide, imprudenter, infcite, incircumspecte. Rerum vero nomina nulla extant, nisi luxuria. * Parco autem, cum laude opponitur, assiduus, munificus, splendidus, invidiæ expers, ambitiosus, liberalis, humanus,

δὲ ἐν Παρμενίδῃ, καὶ ῥυπαρὸν εἶρηκεν. ¹⁵ Εὐπολις δὲ, ἤδη χορηγὸν πῶποτε ῥυπαρώτερον τοῦ δ' εἶδες; θάττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ χρημάτων μεταδώῃ τινί. * οἰκτρὸς, στενὸς, ἀθλιός, κακοδαίμων, ταπεινός, ἐλεεινός. ἀγχιων τοὺς χρήστας, ¹⁶ ἀποπνίγων τοὺς ὀφείλοντας, ἀπάγων ¹⁷ ὑπερημέρους. ¹⁸ Τὰ δὲ ῥήματα, Φεῖδῆσαι, ταμιεύειν, ταμιεύεσθαι, θησαυροποιεῖν, φρουρεῖν, ἀγρυπνεῖν, φυλάττειν. Καὶ τὰ πράγματα, Φειδωλία, ταμεία, ¹⁹ φρουρά; χρημάτων τήρησις, φυλακὴ; μικροψυχία, ἀνελευθερία, μικροπρέπεια. καὶ ὡς κριτίας, ²⁰ ῥυπαρία. δουλοπρέπεια, κακοδαιμονία, ἀβλιότης, οἰκτρότης. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, Φειδωλῶς; γλίσχρος, ταμιευτικῶς. τοῖς δὲ ἄλλοις, δυσχεραίνειεν ἂν τις. * ὁ δὲ ὑπεναντίως διακείμενος, ²¹ ἀφειδῆς, ἀταμίευτος, ἄσωτος, ²² ἐκκεχυμένος, ²³ ἀθησαύριστος, ἀπρόοπτος, οὐ περισκοπῶν τὸ μέλλον, ἕλος τῆς τήμερον ἡμέρας. ²⁴ ῥίπτων τὰ χρήματα, ²⁵ κατεδηδοκῶς τὰ πατρῶα, καταναλίσκων, ²⁶ ἐκχέων, ἀπολλύς. σπαθῶν τὴν οὐσίαν, κατακυβεύων, ²⁷ καταπορνοκοπῶν, ἐφήμερος ²⁸ τῷ βίῳ. Ἐπιρρήματα δὲ, ἀφειδῶς, ἀταμιεύτως, ἀπεριόπτως, ἀπερισκέπτως, ἀτεκμάρτως, ²⁹ ἀπροοράτως. τῶν δὲ πραγμάτων ὀνόματα οὐκ ἔστιν, ὅτι μὴ ἀσωτία. * ³⁰ Τῷ δὲ Φειδωλῷ μετ' ἐπαίνων ἀντίκεινται, ἐκτενῆς, δαψιλῆς, λαμπρὸς, ἀφθονός, ³¹ φιλότιμος, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, φιλόανθρω-

menide non invenio, cursim perlustrato a me. JUNG.

15 Εὐπολις] Versus Eupolis ita exhibet Salis. ἤδη χορηγὸν πῶποτε ῥυπαρώτερον τοῦ δ' εἶδες; δε δὲ θάττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ χρημάτων αὐτοῦ γε μεταδώῃ τινί. KÜHN. Εὐπολις] Illa, Εὐπολις &c. usque ad ἀγχιων defunt. Eupolisii senarii ni fallor sic disponendi sunt: ἤδη χορηγὸν πῶποτε ῥυπαρώτερον τοῦ δ' εἶδες; ---

cetera enim θάττον &c. Pollucii, immo alius auctoris sunt, ex quo hanc inter alias formulas, quibus τὸν ἀνελευθερον περιφράζει, proponit. JUNG.

16 Αποπνίγων τ. ὀφ.] Defunt ἀποπνίγων τ. ὀφ. in MS. JUNG.

17 Ὑπερημέρους] MS. ὑπερημέρους, quod reponatur. dein in MS. reliqua defunt usque ad Segm. 117. & illo loco hæc: τὰ δὲ ἐκ τῶν προειρημένων πραγμάτων προδῆλα. ubi MS. iterum: ὁ δὲ ὑπεν. δ. JUNG.

Ὑπερημέρους] Ὑπερημέρους ex MSto quoque affert Falckenburgius, & ita in textum recepinus.

18 Τὰ δὲ ῥήματα] MSS. τὰ δ' ἐκ τῶν προειρημένων πραγμάτων προδῆλα. ὁ δὲ ὑπεν. SEB.

Τὰ δὲ ῥήματα] Hæc usque δυσχεραίνειεν ἂν τις finem hujus Segm. absunt a C. A. KÜHN.

19 Φρουρά, χρημάτων τ.] In illis vulgatis ita distinxerim: φρουρά χρημάτων, τήρησις, &c. ut Segm. præced. φρουρός χρημάτων, sicut quidem ibi lego: ubi etiam sequitur φύλαξ, ut hic φυλακὴ. JUNG.

20 Ῥυπαρία] Ad ῥυπαρία, H. Steph. adnotavit, ut Latine sordes. JUNG.

21 Αφειδῆς] MS. ἀφειδῆς. JUNG.

22 Ἐκκεχυμένος] Προβίμης οὐ περισκοπῶν τ. μ. σπαθῶν. τ. οὐ. κατακυβεύων, ἐφήμερος τ. β. (quæ in hæc vni-

vis) καὶ τὰ ἐκ τούτων προαγόμενα, ita C. A. cætera absunt usque ad ἀσωτία, finem hujus Segm. KÜHN.

23 Ἀθησαύρ.] Defunt ἀθησ. ἀπρόοπτος in MS. JUNG.

24 Ῥίπτων τὰ χρ.] Ῥίπτων &c. ἀπολλύς, cum mediis absunt a MS. JUNG.

25 Κατεδηδοκῶς. τὰ πατρῶα καταναλ.] In vulgatis omnino emendanda distinctio ut H. Steph. ad oram sui codicis monuit, ita: κατεδηδοκῶς τὰ πατρῶα, καταναλίσκων &c. JUNG.

26 Ἐκχέων] Ἐκχέων ex Gloss. est, profundens. KÜHN.

27 Καταπορνοκοπῶν] Καταπορνοκοπῶν, fornicator. KÜHN.

Καταπορνοκοπῶν] Deest καταπορνοκοπῶν in MS. JUNG.

28 Τῷ βίῳ] Post βίῳ, in MS. sequitur, καὶ τὰ ἐκ τούτων προαγόμενα. reliqua defunt usque ad τῷ δὲ φ. init. Segm. seq. JUNG.

29 Ἀπροοράτως] Subjungit e scripto Codice Falckenburgius, ἀπρόοπτος τοῦ μέλλοντος.

30 Τῷ δὲ Φειδωλῷ] Hic C. A. præmittit titulum: περὶ ἐλευθέρου, de liberali. KÜHN.

31 Φιλότιμος] C. A. ἐλευθέριος, μεγαλοπρεπῆς. τὰ δὲ ἐκ τούτων προαγόμενα δῆλα οἶον, ἰδελουργός, φιλότιμος, ἀπροφάσιτος, (quæ habet & C. V.) cætera absunt usque ad caput XXIV. KÜHN.

Φιλότιμος] Defunt sequentia in MS. ἐλεύθερος, & φιλοπρ. φιλόδωρος. post quæ pauca in duob. Segm. seq. MS. habet reliqua, hæc nimirum tantum: μεγαλοπρεπῆς, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ δὲ ἐκ τούτων προαγόμενα, προδῆλα, οἶον ἰδελουργός, φιλότιμος, ἀπροφάσιτος, ἔτοιμος, φιλόπνοτος, ἀκνος, ἢ δὲ φιλοπνοία, εὐτελής. alia defunt, quæ in vulgatis. In illis paucis tamen adnotemus ἰδελουργός, quod in vulgatis non adparet, sed in mendo cubat, ut mox ad Segm. 120. indicabimus. JUNG.

πος, Φιλόδωρος, μεγαλόδωρος, πολύδωρος, τοῖς
 δεομένοις ἐπαρκῶν, τῶν ἄντων μεταδιδούς, μεγα-
 λοπρεπῆς, ἐλευθεροπρεπῆς. Ταῦτα δὲ πράγματα,
 δαψιλία, λαμπρότης, ἀφειδιωλία, μεγαλο-
 πρέπεια, Φιλοτιμία, Φιλοδωρία, μεγαλοδωρία,
 119 πολυδωρία, ἐλευθεριότης. * ἢ γὰρ ἐλευθεροπρέ-
 πεια, καὶ ἐκτένεια, τὸ μὲν σκληρὸν, τὸ δὲ ἀ-
 πρεπές. Ταῦτα δ' ἐπιρήματα, δαψιλῶς, 23 ἐκτε-
 νῶς, ἀφθόνως, μεγαλοπρεπῶς, 33 ἀναίδην, χύ-
 δην, ἐλευθεροπρεπῶς, ἐλευθερίως, Φιλοτίμως,
 Φιλανθρώπως, Φιλοδώρως, μεγαλοδώρως, λαμ-
 πρῶς. Ἰήματα δὲ, λαμπρύνεσθαι, ἐπιδαψι-
 λεύεσθαι, Φιλανθρώπενεσθαι, ἐπιδιδόναι τοῖς χρή-
 ζουσιν, ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις, Φιλοτιμεῖσθαι.

munera dans, magna donans munera vel
 multa, necessariis contentus, substantiam
 impertiens, magnanimus, liberalis. Sed
 ipsæ res sunt, liberalitas, splendor, ava-
 ritia odium, magnanimitas, ambitio,
 munificentia, munerum magnorum, mul-
 torumque largitio. * Ἐλευθεροπρέπεια νε-
 119 ro, & ἐκτένεια, illud quidem durum,
 hoc vero inusitatum est. Adverbia au-
 tem, liberaliter, assidue, largiter, ma-
 gnifice, promiscue, cumulatum, magna-
 nimitate, libere, ambitiose, humaniter,
 large, splendide. Verba vero sunt, splen-
 dere, liberalem esse, humanitatem exer-
 cere, condonare debitoribus, suppedita-
 re egenis, ambire.

120

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Α.

* C A P U T XXIV.

120

34 Περὶ Φιλοπόνου, 35 καὶ ὀκνηροῦ. α'.

De laborioso, & ignavo. 1.

Ε'ΤΟΙΜΟΣ, Φιλόπονός, 36 ὀκνος, πρέθυ-
 μος, ἐρῶμένος, ῥωμαλέος, σφοδρὸς, σύν-
 τονος, συντεταμένος, Φιλεργὸς, νεανικὸς, εὐρω-
 στος, γενναῖος, γεννάδας, γεννικὸς, ἐνεργὸς,
 ἀνδρείος, ἀνδρικός, ἀνδράδης, 37 ἐβελουργὸς,
 ἐγρήγορος, ἴτης, ἀγρυπνός, Φροντιστής, ἀπρο-
 Φάσιστος, πρόχειρος. Ταῦτα δὲ πράγματα, προ-
 θυμία, ῥώμη, σφοδρότης, Φιλεργία. ἢ δὲ Φι-
 λοπονία, εὐτελές, ὡσπερ καὶ ἢ 38 ὀκνία. 39 εὐ-
 ρωστία δὲ, καὶ ἀνδρία, καὶ ἀνδρισμός. ἢ γὰρ ἀν-
 δριότης, σκληρὸν. ἢ δὲ γενναϊότης, τὴν εὐγένειαν
 121 δηλοῖ. ἐγρήγορσις, νεανιεύματα. * ἀπὸ δὲ τῶν
 ἄλλων οὐκ ἔστι πραγμάτων ὀνόματα, ἀλλὰ ῥή-
 ματα, ἐντεῖναι, συντεῖναι, ἐπισυντεῖναι, πονῆ-
 σαι, ἐπιπονῆσαι, νεανιεύσασθαι, ἐπινεανιεύσα-

PARATUS, laboriosus, fedulus, prom-
 ptus, valens, validus, vehemens,
 intentus, assiduus, operum amans, juve-
 nilis, robustus, generosus, nobilis, egre-
 gius, operosus, virilis, liber ad opera,
 vigilans, impetuofus, pervigil, procura-
 tor, non tergiversans, procinctus. Sed
 ipsæ res, promptitudo, robur, vehemen-
 tia, operum amor. Laboriositas vero,
 vulgare est, sicut etiam Ignavia. Validi-
 tas, virilitas. Ἀνδριότης enim, durum est.
 Sed generositas, nobilitatem significat. Vi-
 gilantia, strenuitas. * Ab aliis autem
 non rerum nomina extant, sed verba: 121
 Intendere, contendere, assiduum esse, la-
 borare, allaborare, juvenari, strenuum

32 Ἐκτενῶς] *Rhynicibus* pag. 50. ἐκτενῶς μὲν, ἀλλ' ἀπὸ αὐτοῦ δαψιλῶς λέγει. Sed *Pollux* hic minus superstitiosus. Et in sacris ea vox non infrequens. vid. *Ἰούλ.* I, 14. *Ἰουδ.* III, 8. *Ἰουδ.* IV, 10. *ἰ Petr.* I, 22. cui *Ἰουδ.* IV, 7. & *Ἰουδ.* XXVI, 7. respondet; ἢ ἐκτενῶς. item 2 *Macc.* XIV, 38. μετὰ πάσης ἐκτενῶς. SEB. 2.

Ἐκτενῶς] *Gl.* reddunt, *prolixè, epixe.* KÜHN.
 Ἐκτενῶς] *Monitum* hic volui, ad ἐκτενῶς, *Rhynicibus* a nostro dissentire, quod & *Nannetius* in *Rhyn.* notavit. Sic enim ille II *Eclog.* ἐκτενῶς μὴ, ἀλλ' ἀπὸ αὐτοῦ δαψιλῶς λέγει. *Noster* non tantum hic δαψιλῶς & ἐκτενῶς tanquam συνώνυμα ponit adverbia: sed & ipsa nomina ἐκτενῶς, δαψιλῶς, ut synonyma, pariter jungit supra initio hujus Segm. JUNG.

33 Ἀναίδην] *Fortè ἀναίδην*, quod *Hesychio* ἐπεχουμένως. *Suida* δαψιλῶς, ἀκωλύτως, κατακόρως &c. SEB.

34 Περὶ Φιλοπ.] *P.* περὶ φιλοπονίας. SEB.

35 Καὶ ὀκνηροῦ] *Abest* a C. A. KÜHN.

Καὶ ὀκνηροῦ] *Ὀκνηρὸς* in ipso capite non habes: quamvis infra V, 124. περὶ διελού id habes. in hac materia vero nescio an *lian* *δοκίμοι* id *Polluci* visum, quom infra eandem pertractans, καὶ ἴσως ὀκνηρὸς dicat IX, 138. JUNG.

36 Ὀκνίας] C. A. οἱ δὲ φιλοπονία εὐτελής ὡς καὶ οἱ ὀκνίας. KÜHN.

37 Ἐβελουργός] *Cubile*, ubi illa menda latet, de qua diximus, est hic in *ἐβελουργός*, pro quo itaque reponamus *ἐβελουργός*, ut in MS. esse retulimus. utitur illo & alias *Pollux*, ut supra I, 157. in simili proflus re *ἐβελουργός*, ubi & alia adjuncta habes, quæ & hic legis. Sic infra V, 18. *ἐβελουργός* de venatore. & V, 60. *ἐβελουργός* de canibus. Quid verbis opus? satis ostendit ita legendum mox adverbium *ἐβελουργός*, quod est Segm. seq. JUNG.

38 Ὀκνία] MSS. ὀκνία. SEB.

Ὀκνία] C. V. ut & A. habent ὀκνία. KÜHN.

Ὀκνία] *Mendum* manifestum, quid enim hic *ὀκνία* agit: quum præcelleret ὀκνός, & mox ὀκνός sequatur. MS. rectissime: ἢ ὀκνία. Sic itaque repono. JUNG.

Ὀκνία] *Adscripsit* hic ex MSto *Falckenburgino* ἀγρυπνία, quod præcedenti ἀγρυπνός responderet.

39 Εὐρωστία] *De* his usque ad *προθύμως*, quo finit Segm. hoc, nihil habet C. A. KÜHN.

Εὐρωστία] *Εὐρωστία* &c. desunt usque Segm. seq. τὰ δ' & ibi usque ad illa: Ταῦτα δὲ πράγματα &c. hæc tantum MS. ita: τὰ δὲ ἐναντία, βλῆξ, βλακικός, μαλακός, ἀμβλύς βραδύς, ἰσθός, ἀναβιβλημένος, υπερβαλλόμενος, μελλήτης, ἐκαλυμμένος, καὶ τὰ ἴσως τὰ δὲ πρ. JUNG.

esse, viriliter agere, vigilare, curare, valere, robustum esse. sed quæ ab aliis derivantur, dura sunt. Adverbia vero, robuste, valide, vehementer, intente, assidue, perseveranter, laboriose, studiose, impigre, viriliter, prompte, operose, diligenter, sedulo, prompte. * Sed contraria sunt, arrogans, jactator, mollis, procraftinator, cunctator, dissolutus, hebes, tardus, impotens, infirmus, stupidus, turpis, remissus, ociosus, debilis, muliebris, ignavus, rebellis, condormiens, defes, negligens, piger, indiligens, supinus, fegnus, fociors. Sed ipsæ res, jactantia, mollities, hebetudo, tarditas, cunctatio, impotentia, infirmitas, debilitas, ocium, virium defectus, ignavia, dissolutio, pigritia, remissio animi, effocminatio, pigrities, fegnitates, negligentia, indiligentia, fociordia. * Verba porro, inaniter jactare, negligere, stupere, cunctari, immorari, inhærere, procraftinari, tergiversari, dissolvi, ociari, desidere, supinum esse, pigrescere, resistere, dormire, indormire, desidem esse, contemnere, remisso animo esse, tardare, debilitari. Melius autem est, debilem esse. Animo deficere, attonitum stupere. Adverbia vero, arroganter, arrogantius, molliter, debiliter, tarde, stupide, vitiose, dissolute, ignave, ociose, mulierose, imbecilliter, pigre, negligenter, ingenerose, indiligenter, fegniter, supine, infirmiter, impotenter.

ἀναβεβλημένως, ἐκλελυμένως, ἀθύμως, ἀργῶς, ἀνάνδρως, ἀρρώστως, ὀκνηρῶς, ὀλιγῶρας, ἀγεννῶς, ἀμελῶς, νωθρῶς, ὑπτίως, ἀσθενῶς, ἀδυνατίως.

40 Μαλακῶς] Ἀμβλύς βραδύς in margine C. A. tum textus νωθῶς ἀναβεβλημένος, in margine sequitur iterum μελλήτης ἐκλ. τὰ δὲ πράγματα βλακεία μ. ἀ. βραδυτῆς μ. ἀ. ἀ. ὀ. ἔ. ἀθυμία, ἀνάνδρως, νωθρεία. KÜHN.
 41 Ἀναβεβλημένος] Post ἀναβεβλημένος addit ex MS. Falckenburgensi μελλήτης, cujus vocis tamen literas priores punctis rursus subnotavit forte quia modo præcessit.
 42 Βλακεία] A. βλακεία, nimirum a βλακεῖν, nec aliter supra I, 159. ac scribendum similiter infra IV, 38. SEB.
 43 Βραδυτῆς] SCR. βραδυτῆς. SEB.
 Βραδυτῆς] Pro βραδυτῆς scribe βραδυτῆς, ut & supra I, 43. in MS. erat; quamvis hic, & infra IX, 137. MS. paroxytone. in vulgatis hic antea erat μελλήτης. & paulo supra μελλήτης. JUNG.
 44 Μελλήτης] MS. μελλήτης, uti & supra I, 43. ex MS. indicavimus. & infra IX, 137. sed vulgatum μελλήτης temere mutandum non esse dixi supra. JUNG.
 45 Καὶ ἀδυνατῶς.] Particula καὶ deest in MS. JUNG.
 46 Ἀργία] MS. ἀργία. sic mox ἀνάνδρως, & νωθία, ubi in vulgatis contra tantum ι, vel diphthongus. Est & illud ἀργία in hac significatione apud

Etymologum in *θυσία*, ubi: τὸ δὲ νωθία, ἢ ἀργία. ἀνάνδρως vero & infra III, 137. & IV, 13. in vulgatis est. βραδυρία hic in MS. deest. JUNG.
 47 Νωθία] Ita & supra I, 159. A. νωθία. SEB.
 48 Νωθότης] *Glossa*, *Veternus*. KÜHN.
 49 Τὰ μὲν ῥήματα] M̄n abest a C. A. β. ἀ. δ. διαμῆναι, ὑπερβεβληθῆαι ἐκλελυθῆαι ἢ ὑπτιῶσαι, ὀκνεῖν κατανασταῖσαι SCR. ἀποκαθῆσθαι αἰ. βραδυτῆς, post ἔχειν iterum ἐκλελυθῆαι, βραδυτῆς, adverbia omnia abfunt, item totum caput de vendendo & emendo. KÜHN.
 50 Μέλλειν] Deest μέλλειν & διαμῆναι, & ὑπερβεβληθῆαι, & καταργεῖν, & κατοκνεῖν, cum ἀποκαθῆναι & ὀλιγῶσαι & βραδυτῆς. hæc singula suis locis defunt in MS. JUNG.
 51 Καταργεῖν] *Interpr.* desiderare, *Gloss.* advocare id est officium reddere. KÜHN.
 52 Ἐχέειν] In MS. denuo post ἔχειν, sequitur ἐκλελυθῆαι, quod tamen antea habuimus. ἐξαθυμῆναι mox deest. dein MS. ita: τὰ δὲ ἐπιρρήματα ἀπὸ τούτων οὐκ ἀδύνατα. Cetera omnia defunt cum toto capite XXV. JUNG.
 53 Ὀλιγῶρας] SCR. ὀλιγῶρας. SEB.
 Ὀλιγῶρας] In vulgatis operatum, peccatum corrige, & scribe ὀλιγῶρας. JUNG.

Περὶ τοῦ πωλεῖν, καὶ ἀνεῖσθαι. α'.

De vendendo, & emendo. 1.

ΔΙΑΘΕΣΘΑΙ, Φορτίον ἀποδόσθαι, πωλήσαι, ἀπεμπωλήσαι, ἀντικαταλλάξασθαι πρὸς ἀργύριον, ἀλλάξασθαι πρὸς ἀργύριον. ἀποκηρύξαι, καπηλεύσαι, μεταβαλέσθαι. ἀπωνήθησεται δὲ, καὶ πεπράσεται, Θεόπομπος εἰρήκεν ὁ κωμικός. καὶ τὸ πρᾶγμα, διάθεσις, ἀπόδοσις, εἰ μὴ ἀμφίβολον. πρᾶσις, ἐμπώλησις, ἀλλαγὴ, ἀποκηρύξις, καπηλεία, μεταβολή.⁵⁴ Ξενοφῶν δὲ, καὶ πώλησις εἰρήκε. Καὶ τὰ ὀνόματα, κάπηλος, πρατῆρ, μεταβολεύς, πωλητής.¹²⁵ * Ἰπερίδης δὲ καὶ πρᾶτην εἰρήκεν, ἐν τῷ Συνηγορικῷ. πωλητήριον δὲ, Ἑρμιππος ὁ κωμικός. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, οὐκ ἔστιν. ὡς περ οὐδ' ἐπιρήματα, πλὴν⁵⁵ καπηλικῶς. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδραπόδων, ἔστιν εἰπεῖν κατὰ Δημοσθένην, ⁵⁶ ἐπ' ἐξαγωγῇ ἀπέδοτο. ὁ δὲ πολλὰκις πραθεῖς, ὃν εἶποι τις ἂν⁵⁷ παλίμπρατον, παλίμβολος ἂν λέγοιτο. ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ πιπρασκόντων, εἶποις ἂν, ἐπιτιμῶσιν, ἀνατιμῶνται, ἐπιτείνουσι τὰς τιμὰς, ὡς καὶ τὸ ἐναντίον, ἐπευανίζουσιν, ἄξια πιπράσκουσιν.¹²⁶ * Ὁ δὲ τόπος, ⁵⁸ πρατῆρ λίθος, καὶ πωλητήριον. καὶ ὡς Ἡρόδοτος, ⁵⁹ πρατήριον. ⁶⁰ Παρὰ δὲ τοῦ πιπρασκόντος ὠνήσασθαι, ἀγοράσαι, πριάσθαι. καὶ ὠνήτος, καὶ ὠνούμενος, καὶ ὠνητῶν, καὶ ἀγοραζῶν. ἀντ' ὀνομάτων αὐταὶ αἱ μεταχαί. ἀ γὰρ ἀγοραστής, ἐπὶ τοῦ ὀψωνοῦντος τέ-

Auctionem facere, vestigial reddere, vendere, divendere, argento permutare, mutare pecunia, per praconem venire, cauponari, mutare. Ἀπωνήθησεται vero, & πεπράσεται quod, venditum est, significat, dixit Theopompus Comicus. Et ipsa res auctio, redditio, nisi forte ambiguum hoc fuerit. venditio, mutatio, promulgatio publica, mercatura, permutatio. Xenophon etiam πώλησις dixit. Et ipsa nomina, Caupo, Mercator, permutator, Venditor. * Hyperides vero, etiam Πρᾶτην nominavit, in Synegorico. Forum autem venalium, Hermippus Comicus. Ab aliis vero, derivativa nulla extant. sicut nec adverbia, praeter cauponari. De mancipiis vero, secundum Demosthenem dicere licet, Ad educationem traditus est. Qui vero sapius venditus est, quem alii denuo venditum vocant, etiam παλίμβολος dici potest. sed de iis qui in auctione vendunt, pretium adaugent & amplificanc, precium intendunt. quemadmodum contrarium ejus est, vili precio emunt, & justo vendunt precio. * Locus autem, forum, lapis,¹²⁶ venditorium. & ut Herodotus inquit, πρατήριον. Ad vendentem porro attinet, vendere, in foro versari, emere. & emptitius, emptor, emens, in foro versans. pro nominibus participia ponendo. Et ἀγοραστής, de ὀψωνante proprie dicitur.

⁵⁴ Ξενοφῶν] Et infra idem habes VII, 9. JUNG.

⁵⁵ Καπηλικῶς] Post καπηλικῶς adscriptit Falckenbergius καὶ μεταβολητικῶς.

⁵⁶ Ἐπ' ἐξαγωγῇ] Leg. ἐπ' ἐξαγωγῇ, vendere ad exportandum, solebant servi venire ut exportandi, quandoque etiam liberae conditionis homines ea conditione, ut in alias regiones exportarentur ibique demum venderentur deſu. Demosth. Ἀριστογείτων inquit, τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ ἀπέδοτο. Orat. II. contra illum habita. Herodotus Polygynia τούτους ἀπέδοτο ἐπ' ἐξαγωγῇ ἐκ Σικελίας. Ictus quaerit, si qui testamento caverit, ut servus exportandus valeat (ἢ αὐτοῦ ἐπ' ἐξαγωγῇ ἀποδοθῆ) officio familiae heredis judicis contempserit ut voluntas deservit non intercidat. vid. Dig. Tit. VI. de servis exportandis. KÜHN.

Ἐπ' ἐξαγωγῇ] Malo legere ἐπ' ἐξαγωγῇ, quod est ea lege venditum esse servum, ut exportetur, hinc tituli in jure De servis exportandis &c. & L. servus exportandus valeat. Ille ultimus XVIII. Digest. hic LV. lib. IV. Codicis, ad quos ambos vide IC. phoenicis: Συμιασι Paratitla, praesertim ad illum Codicis, ubi aliquot exempla hujus phrasos ἐπ' ἐξαγωγῇ. quo pertinent & haec apud Suidam: Ἐπιεξαγωγῇ ἐμαστιγοῦτο ῥάβδος, εἴτα ἐπιεξαγωγῇ ἐπιπράσκειτο διελίας καὶ ἀποδοκίσις τίμημα φερόμενος δούλος εἶναι. Demosthenis autem locus, quem noster innuerit potissimum indicandus est, eum puto hunc esse in prima orat. adversus Aristogit. ἀλλ' ἀδελφὴν γε ἐπ' ἐξαγωγῇ ἀπέδοτο, ὡς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δικῆς, ἢ ὑπὲρ τούτων

ἔλαχεν αὐτῷ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς οὐτοσί &c. JUNG.

⁵⁷ Παλίμπρατον] Tamen & infra παλίμπρατα Goussier VII, 12. ut probum. JUNG.

⁵⁸ Πρατῆρ, λίθος,] Scilicet πρατῆρ λίθος sine interunctione, vide supra III, 78. SEB.

Πρατῆρ, λίθος,] Πρατῆρ λίθος conjunctim videtur legendum sprete distinctione, ut supra III, 78. ἀπὸ τοῦ πρατῆρος λίθου, ἀπὸ τοῦ πωλητηρίου. πρατῆρ enim, & πρατῆρες simpliciter, iidem qui μεταβολεῖς sunt, ut supra noster indicat Segm. praeced. 124. & infra VII, 8. ubi gemina cum iis qua hic tractat. de hoc lapide vero vid. doctiss. Brod. VI. Miscel. 5. ubi etiam conjunctim profert hinc πρατῆρ λίθος, quod me in opinione mea confirmat. Herodoti autem locus, ubi πρατήριον Ionice legitur, est in ipsius Musarum septima. quod indicavit Leopardus VIII. Emendat. 1. JUNG.

⁵⁹ Πρατήριον] ἴον. πρητήριον, & sic apud Herodot. lib. VII, fol. 249. fin. λιμῶν ἵνα σφι ἀγορὰ τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον. De Interpr. vide Leopard. Emendat. libro VIII. cap. I. SEB.

⁶⁰ Παρὰ δὲ τοῦ πιπρασκόντος] Interpr. cepit quasi per scriptum fuisset. & quamvis permulentur inter se, saepius haec particulae iisque nullae hoc faciant saepius, non quidem sua sed librorum negligentia: tamen hic illud non est factum. Quod ut plenius vidisset interpres, delevisset sane comma post πιπρασκόντος, hoc enim ait noster. ab eo vero, qui vendit, emere ὠνήσασθαι & alia dicimur. JUNG.

Et Plato Comicus dixit, Compescere difficiles emptores. Δυσώνης vero, nescio an apud aliquem inveniatur, sed in trito fermone habetur. Ipsa autem res, emptio, mercatus. * Xenophon vero, etiam Negotiationem, de vendendo dixit. Plato etiam Ἀγοράσεως dixit, quemadmodum & Teleclides. Sed quæ venduntur, farcinæ, fasciculus, venalia. Variarum mercium mixtura, nisi hoc nimis Comicum sit. Et ut Xenophon inquit, Vendibilia. idem etiam Vendibile, in libro de Institutione dixit. Apud alium vero nullum me adverbium invenisse memini. Sed hæc non a nullo sunt.

τακται. καὶ Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς λέγει, ⁶¹ Παιῦσαι δυσωνῶν. ὁ γὰρ δυσώνης, οὐκ οἶδα μὲν εἰ παρὰ τινι, ⁶² ἐν παροιμίᾳ δέ. Τὸ δὲ πρᾶγμα, ὦνῆ, καὶ ἀγορά. * ⁶³ Ξενοφῶν δὲ, καὶ τὴν ⁶⁴ ἐμπο- 127 λὴν ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν ἔταξε. ⁶⁵ Πλάτων δὲ τῆς ἀγοράσεως εἴρηκεν, ὡς τῆς ⁶⁶ ἀγοράσεως Τηλεκλειδῆς. Τὰ δὲ πιπρασκόμενα, Φορτία, ⁶⁷ ῥῶπος, ἀγοράσματα, ὦνια, ⁶⁸ γέλη, εἰ μὴ κωμικώτερον. ὦνητά. καὶ ὡς Ξενοφῶν, πῶλημα. ὁ αὐτὸς δὲ, καὶ πράσιμον εἴρηκεν, ἐν τῇ Παιδείᾳ. ⁶⁹ παρ' ἄλλω δὲ οὐδέτερον εὐρῶν μνημονεύω ἐπιρρήματα δὲ οὐκ ἔστιν ἀπ' οὐδενός.

De colligente, & effundente. 1.

Περὶ τοῦ συλλέγοντος, ⁷¹ καὶ τοῦ ἐκχέοντος. α'.

COacervare, congregare. colligere, colligi, suppeditare, comparare, com-

ΑΓΓΕΪΡΑΙ, συναγεῖραι. συλλέξαι, ⁷² συλλέξασθαι. ⁷³ ἐκπορίσαι, συμπορίσαι,

⁶¹ Παιῦσαι δυσωνῶν] In Platonis verbis ridicule iterum labitur interpres, & quando non? Incepat enim ille sub persona alicujus κωμικῆς, difficilem emptorem qui nimis vili rem volebat abducere, ut omittat tandem ita mercari. Sed illius πτώματα ἀπταιεῖ, τίς ἂν ἀριθμῶσται; JUNG.

⁶² Ἐν παροιμίᾳ] Quam integram ita recitat Erasmus. οὐδὲς δυσώνης χρηστὸν ὄψωνί κρίας. vide Adag. nullus emptor difficilis bonum emit obsonium. Lege & Casaub. in Athen. lib. VI. cap. 3. SEB.

Ἐν παροιμίᾳ] Proverbium Suidas habet, & ex eo Erasmus, vid. nota Seberi præc. ΚΥΗΝ.

Ἐν παροιμίᾳ] Proverbium apud Erasmus in Adag. Nullus emptor difficilis bonum emit obsonium habes istud: Οὐδὲς δυσώνης χρηστὸν ὄψωνί κρίας. cum interpretatione hac:

Difficilis emptor haud bona emit obsonia. ubi ait, Nis fallor, subnotavit hoc proverbium Julius Pollux lib. de rerum vocabulis 6. (sed 3. Scribi debet, ut vides) quum negat vocem δυσώνης ὑμῶνταια ab αἰθιοῖσι: sed tantum reperiri in proverbio. Extat autem illud proverbium in Suida Lexico, absque auctore & explicatione. Tu quod ad δυσώνης attinet, vide & ad Casauboni Athen. lib. VI. c. 3. JUNG.

⁶³ Ξενοφῶν] Ut lib. VI. Cyri præc. εἰ δὲ τις κρημάτων προσδεῖσθαι νομίζει εἰς ἐμπολὴν (ad conturbationem rerum, Leuccl.) γνωστῆρας ἰμοὶ προσαγαγῶν καὶ ἐγγυητάς, ἢ μὴ πορεύσθαι σὺν τῇ στρατιᾷ, λαμβανέτω ἀν' ἡμῶν ἄχμαρ. in oratione Cyri. & lib. V. Ἑλλήν. ὀλεάδας γεμούσας τὰς μὲν τινὰς οἴτου, τὰς δὲ καὶ ἐμπολῆς ἔλαβει. JUNG.

⁶⁴ Ἐμπολὴν] Ηεγελ. exponit ἀργυρῆν ἀλλαγήν. sed & κέρδος ἢ τὰ φορτία. Aristoph. Acharn. v. 928. pro emittis ponit μετεῖβαι, ut exp. H. Steph. Schol. τὸ ἀπὸ τῆς πραγματοῦς κέρδος. In Pace autem fol. 446. φορτίον, ἢ τὸ τῆς πρ. κ. ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. pro μετεῖβαι dicitur & ἐμπόλημα. Eur. Cycl. 137. φῶς ἐμπολήμασι πρῆται. pro quo Ovid. de Arte I, 252. Consule de gemmis corroribusque diem. Verbum est ἐμπολεῖν vel ἐμπολῶν Xenophon Conv. fol. 896. ὁ κρημάτων ἀπὸμπολῶν τὴν ἄραν. vendens &c. SEB.

⁶⁵ Πλάτων δὲ τῆς ἀγ. &c.] Videtur aut hic autem mox pro ἀγοράσεως aliter legendum, cum ponantur ceu diversa. SEB.

Πλάτων δὲ τῆς ἀγ. &c.] Πλάτων δὲ τῆς ἀγοράσεως

εἴρηκεν, ὡς τῆς ἀγοράσεως Τηλεκλειδῆς. Hæc mihi videntur non extra mendum esse. cur enim bis illud τῆς ἀγοράσεως refert, si uterque idem dixerit tam Plato quam Teleclides? Firmat me, quod & H. Stephanus hic videtur crucem notasse, qua hic hæsisse indicaret. An fortasse pro altero ἀγοράσεως, legendum ἀγορασίαι; sed conjiciendi palma sit doctioribus proposita. JUNG.

⁶⁶ Ἀγοράσεως] Conjecturam Cl. Jungermanni & Falckenburgius confirmat, qui idem ἀγορασίαι pro ἀγοράσεως habet. sed ὁ μακαρίτης meus Kühnius ad codicem quem e MSSis restituit, f. ἀγοράς adscriptit. videant hac de re Critici.

⁶⁷ Ῥῶπος] E not. Sylb. pr. ed. ῥῶπος. SEB.

⁶⁸ Γέλη] Falckenburgius ex MSto pro γέλη habet ἀγέλη, quod tamen ob subsequens Nestri iudicium locum hic non habere videtur. Alias de voce γέλην videri potest H. Stephan. in Appendice.

⁶⁹ Παρ' ἄλλω δὲ οὐ. ἢ μνημονεύω ἐπιρρήματα οὐκ &c.] Παρ' ἄλλω δὲ οὐδέτερον εὐρῶν μνημονεύω ἐπιρρήματα. τὰ δὲ, οὐκ ἔστιν ἀπ' οὐδενός. Hæsi profecto & ego hic. Quid enim sensus in istis verbis? erit autem, si ita mecum emendaveris: μνημονεύω. ἐπιρρήματα δὲ οὐκ ἔστιν ἀπ' οὐδενός. hoc enim credo, vult dicere neutrum istorum verborum, quæ ex Xenophonte retulit, πῶλημα, inquam & πράσιμον, se reperisse, quod quidem meminerit, apud alium auctorem. ceterum a prædictis nominibus adverbia nulla exstare. JUNG.

⁷⁰ Κεφάλαιον κς'.] Caput hoc iterum in MS. extat, sub eodem lemmate, nisi quod vitiose συλλέγοντος scribitur. omittis in ipso dein capite ἐκπορίσαι, ἀθροῖσαι, & συναθροῖσασθαι, reliqua hoc ordine MS. ἀθροῖσασθαι, συναθροῖσαι, πορίσαι, συμπορίσαι, συμπορίσασθαι, συνενεγκεῖν &c. ubi vides & simplex πορίσαι, quod in vulgatis deest, nec tamen debere omitti videtur. JUNG.

⁷¹ Καὶ τοῦ ἐκχέοντος] Abest a C. A. ΚΥΗΝ.

⁷² Συλλέξασθαι] Ἀθροῖσαι ἀθροῖσασθαι συναθροῖσαι in margine C. A. dein textu ἐκπορίσαι συμπορίσαι συνενεγκεῖν συμπορίσασθαι σ.σ.σ. συμφορίσασθαι, συναθροῖσαι. τὰ δὲ πρᾶγματα συνάθροισι συναθροισμὸς συναγωγή, ἕρανος συλλογὴ, σύστασις. ὀνόματα συλλογῆς, ἔτρον γὰρ. ἀγύρτης ἱρανοσύης. ΚΥΗΝ.

⁷³ Ἐκπορίσαι] Ἐκπορίζω in Glossis est, suppedito, ut etiam Interpr. reddidit. ΚΥΗΝ.

συμπορίσασθαι. ἀθροῖσαι, ἀθροίσασθαι. συναθροῖσαι, συναθροίσασθαι. συνενεγκεῖν, συναγεῖν. συστήσαι, συστήσασθαι. ⁷⁴ συμφορῆσαι, συμφορήσασθαι. ¹²⁹ συνερανίσαι, συνερανίσασθαι. * Τὰ δὲ πράγματα, ἀγερμὸς, συναγερμὸς, ⁷⁵ ἀθροῖσις, συναθροῖσις, συναθροισμὸς, ἀθροισμὸς, πόρος, ⁷⁶ συλλογὴ, συναγωγὴ, ἔρανος, καὶ σύστασις. δύσφθεγκτα δὲ τὰ λοιπά. ⁷⁷ ὄνομα δὲ μόνον, ὁ συλλογεύς. ⁷⁸ ἕτερον γὰρ τι ὁ ἐρανοστῆς, καὶ ὁ ἀγύρτης. ⁷⁹ τὸ δὲ ἐναντίον, ἐκχέαι, ⁸⁰ ῥίψαι, διαρρίψαι, πρόεσθαι, ⁸¹ σπαθῆσαι, ἀπολέσαι, διασπείραι. ⁸² καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἐκκεχυμένως, ⁸³ διερριμμένως, διεσπαρμένως. ⁸⁴ ὄνομα δὲ, διασπορεύς. πρᾶγμα δὲ, ἐκχυσίς, ῥίψις, διαρρίψις, πρόεσις, ἀπώλεια, διασπορά.

parari. cumulare, cumulari. accumulare, accumulari. conferre, comportare, confipare, confipari. congerere, congeri. cogere, cogi. * Ipsa vero res, acer-¹²⁹vus, coacervatio, cumulatio, accumulatio, congeries, quæstus, collectio, congregatio, collatio, confipatio. reliqua autem, duriora sunt. Nomen vero extat unicum, collector. aliud enim significat ἐρανοστῆς, & ἀγύρτης. Contrarium porro est, effundere, projicere, disjicere, emittere, dilapidare, perdere, diffeminare. Et adverbia, effuse, projekte, disperfim. Nomen vero, disseminator. Ipsa autem res, effusio, projectio, disjectio, emissio, perditio, diffeminatio.

130

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Ζ.

• C A P U T XXVII.

130

Περὶ ἀνυπόιστου, καὶ τοῦ ἐναντίου. α΄.

De intolerando, & contrario. 1.

ΑΝΨΠΟΙΣΤΟΝ, δύσοιστον, εὐπολις δὲ λέγει καὶ δυσάλητον, δυσάνεκτον, δυσανάσχετον. οὐκ ἀνεκτὸν, οὐ φορητὸν, δύσφορον, ἀφόρητον, ἐπίπονον, βαρὺ, φορτικὸν, ἐπαχθές. καὶ κατὰ Θουκυδίδην, ⁸⁵ οὐκ ἀνάσχετον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ δυσανασχετοῦντες πεποιήκεν. εἴη δ' ἂν ἀπὸ τῶν προειρημένων ῥήμα, καὶ τὸ δυσφορεῖν. καὶ ἐπιρρήμα, ἀνυπόιστως, δυσόιστως, ἀφορήτως, ⁸⁶ δυσανέκτως, δυσανασχέτως, δυσφόρως, φορ-
¹³¹τικῶς, βαρέως, ἐπαχθῶς. * λέγω δ' ἔστιν εἰπεῖν, ὃ οὐκ ἂν τις ὑπομείνειεν, ὃ οὐκ ἂν τις ἐνεύκοι. τίς δ' ἂν ὑπενεγκεῖν δυνηθεῖη; τίς οὐκ ἂν ἐ-

Intolerandum, difficile. Eupolis etiam, Molestum dixit. Toleratu difficile, grave, non tolerandum, non ferendum, grave latu, intolerabile, laboriosum, grave, onerosum, ponderosum. & juxta Thucydidem, Non sustinendum. unde etiam, Difficulter sustinentes derivavit. Sit etiam ex his prædictis verbum, ægre ferre. Et adverbium, intolerabiliter, difficulter, onerarie, intolerande, graviter, intolerabiliter, onerosè, laboriosè, moleste. * Integra vero sententia dicere licebit, quod nullus sustineret, quod nemo ferret, quis nam hæc ferret? quis non

74 Συμφορῆσαι] In MS. deest συμφορῆσαι, ut & mox συνερανίσαι. JUNG.

75 Ἀθροῖσις] Deest in MS. ἀθροῖσις. & mox ἀθροῖμῆς. JUNG.

76 Συλλογὴ, συν. &c.] MS. hoc ordine, συναγωγὴ, ἔρανος, συλλογὴ, σύστασις. absque καί. JUNG.

77 Ὄνομα δὲ μ. &c.] MS. ὀνόματα δὲ συλλογεύς. ἕτερον γὰρ ὁ ἀγύρτης καὶ ἐρανοστῆς. τὸ ἐναντίον δὲ, ἐκχ. &c. JUNG.

78 ἕτερον γὰρ ὁ ἐρανοστῆς, καὶ ὁ ἀγύρτης.] Ἐρανοστῆς, teste Athenæo libr. VIII. est, qui in ἔρανον, quod convivii genus est, ubi singuli sua symbola conferunt, cum reliquis convenit. Ἀγύρτης autem, ut Budæus ex Platone docet, est, qui religionis prætextu & nomine stipem corrogat ostiatim, & circa facticia mendicat. quales hodie sunt, qui Divæ Matris, Sancto Rochio, Sebastiano & Antonio reliquique Divis stipem corrogant: unde autem plus lucris œnopolis datur, quam Divis & pio Dei cultui. Infames fuerunt apud veteres, ut apud Ciceronem videre licet, qui verba XII. Tabularum citans, hos sublatos esse tradit, præter paucos Idea Matris famulos: implem̄ enim, inquit, superstitione animos, & exhaustiunt domos. GUALTH.

79 τὸ δὲ ἐναντίον] Hic præmittit C. A. περὶ τοῦ ἐκλέγοντος. KÜHN.

80 ῥίψαι] P. ἐκρίψαι. SEB.

81 Σπαθῆσαι, ἀπολέσαι] MS. σπαθῆσαι, ἀπολέσαι.

sed illud σπαθῆσαι alius rei est: & ἀπολέσαι magis convenit, quam παθητικῶς. JUNG.

82 Καὶ τὰ ἐπιρρήματα &c.] MS. plane contra sic. ἐπιρρήματα δὲ ἐν μόνον τὸ ἐκκεχυμένως. reliquis duobus διαρρ. διεσπ. omissis. pro vulgato autem διερριμ. legendum duplici μμ. διερριμμένως. quod leve est, sed & levia, quantum fieri potest, præstat esse sine mendo, & in levibus nostram operam venditamus. in gravibus poscimus alienam. dein ita pergit MS. ὄνομα δὲ οὐκ ἔστιν, οὐδὲ πρᾶγμα, ἀλλὰ μετοχάι. quæ facinus librarii vel epitomatoris pessimum subolent. statim enim post hæc sequitur cap. XXX. reliquis tribus capitibus intermediis, XXVII. nimirum, XXVIII, XXIX. prorsus omissis. ad quæ pauca adnotabimus. JUNG.

83 Διερριμμένως] Scr. διερριμμένως. SEB.

84 Ὄνομα δὲ &c.] C. A. ὀνόματα δὲ, διασπορεύς, πρᾶγματα δὲ. Cæterum capita XXVII, XXVIII, & XXIX. absunt a C. A. nec quicquam affertur in illis ex C. V. quia forte & ibi non comparebant. KÜHN.

85 Οὐκ ἀνάσχετον] Thucyd. lib. II. ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχærνας εἶδον τὸν στρατὸν ἐξήκοντα σταδίων τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκ ἔτι ἀνάσχετον ἐποιούτα. Alterum habes Ευύγραφῆς lib. VII. δυσανασχετοῦντας τὰ γυγιόμενα. JUNG.

86 Δυσανέκτως] Corrigo δυσανέκτως, sic enim potestulatur δυσάνεκτον paulo supra. JUNG.

hæc ægre sustineret? & alia plura. Sed contrarium est, leve, tolerandum inter homines, tolerabile, ferendum, sustinendum. Leviter, facile, humaniter, tolerabiliter. Οιστώσ enim, & φοριστώσ, rejicienda sunt. Alterius autem significationis est, difficile, inimicum, rigidum, ineptum, molestum, difficile factu, iracundum, fraudulentum, calamitosum, subhctum, dolosum, facinorosum, versutum, obscurum, opacum, periculosum, tenebricosum, obliquum, grave, durum, absurdum. quorum nonnulla, etiam aliud significant. * Et, difficulter, inimice, rigide, inepte, moleste, calamitose, absurde, fraudulenter, facinorose, fictæ, dolose, obscure. quæ autem derivantur ab aliis, deteriora sunt. Nomina autem masculina, ab omnibus. Rerum vero vocabula, a plurimis hisce formantur. difficultas, ineptia, hostilitas, molestia, rigiditas, inconstantia, morositas, calamitas, versutia. * δυσχεράσματα autem, id est, Molestiæ, Platonis in Philebo, durum est. Sed verba sunt, difficulter ferre, inimicitiam exercere, calamitosum esse, versari. sed quæ ab aliis formantur, dura sunt. Contrarium vero est, facile, promptum, gratum, leve, facile factu, laboris expers, non operosum, & simplex, versatile, flexile, conspicuum, apertum, fucō carens, sincerum, intactum. Et adverbia ab his formata, nomina masculina, & a nonnullis rerum vocabula.

πὶ τούτῳ δυσχεράνει; καὶ ἄλλα πλείω. τὸ δὲ ἐναντίον, εὐφορον, εὐφορον, ⁸⁷ οἰστόν, ἀνθρώπινον, ἀνεκτόν, φορητόν, ἀνάσχετον. καὶ κούφως, εὐφώρας, ἀνθρώπινως, ἀνεκτώσ. τὰ γὰρ οἰστόσ, καὶ ⁸⁸ φορητώσ, κακίω. ἄλλης δὲ χρείας, δύσκολον, δυσμενές, δύστροπον, δυστραπέλον, δυσχερές, δύσπρακτον, παλίγκοτον, παλίμβολον, κακοπαθές, ὑπουλον, δολερὸν, κακούργον, πανούργον, ἐπίσκιον, ⁸⁹ σεσηρὸς, δεδοικὸς, σκοτεινὸν, σκολιὸν, δυσπετές, ἐργῶδες, ἀλλόκοτον. ὧν ἓν καὶ ἑτέρας ἐστὶ χρείας. * καὶ δύσκό- ¹³² λως, δυσμενῶσ, δυστρόπως, δυστραπέλωσ, δυσχερῶσ, κακούργωσ, ἀλλοκότωσ, παλιμβόλωσ, κακοήθωσ, ὑπούλωσ, δολερῶσ, σεσηρότωσ. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων, φαυλότερα. καὶ ὀνόματα ἀρρενικὰ ἀπὸ πάντων. καὶ τὰ πράγματα ἐκ τῶν πλείστων, δυσκολία, δυστροπία, δυσμένεια, δυσχέρεια, δυστραπελία, παλιντραπελία, κακοήθεια, ⁹⁰ κακούργια, πανουργία. * πονηρὰ δὲ ¹³³ τὰ ⁹¹ Πλάτωνος ἐν Φιλήβῳ δυσχεράσματα. ῥήματα δὲ, δυσκολαίνειν, δυσμεναίνειν, κακούργεῖν, πανουργεῖν. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, δύσφθεγκτα. τὰ δ' ἐναντία, ῥάδιον, πρόχειρον, εὐχερές, εὐκολον, εὐπετές, εὐπρακτον, ἄπονον, εὐκατέργαστον, ἀπλοῦν τε, καὶ ⁹² πανούργον, καὶ εὐτροπον, καὶ φανερόν, καὶ ἀναπεπταμένον, καὶ ἄδολον, καὶ εὐθημον, καὶ ἀπαρακάλυπτον. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ἐπιρρήματα, καὶ ὀνόματα ἀρσενικὰ. καὶ ἀπ' ἐνίων πράγματα.

87 Εἰς τὸ] statim primo turpissimam mendam tolemus, in eis τό. quid enim hic illæ voculæ? emenda οἰστόν, ut inter corrigendum incidit, quod vel non una Thucydidis auctoritate nitatur. in Corinthiorum statim concione, quæ ad finem libri primi prior: ἐνθυμώμεθα δὲ καὶ ὅτι εἰ μὴν ἡμῶν ἦσαν ἕκαστοις πρὸς ἀντιπάλον περὶ γῆς ὄραν διαφοραί, οἰστόν ἂν ἦν. lib. VII. πάντα ταῦτα αὐτοῖς οἰστά ἐφαίνετο. & confirmet etiam mox sequens adverbium οἰστόσ, quod Pollux tamen non ut nomen probum judicat. JUNG.

88 Φορητώσ] Scr. φορητώσ etiam in versione. SEB.

89 Σεσηρὸς] Notandum σεσηρὸς in hac significatione, de ficto, puto, vel simulato, unde mox σεσηρῶτωσ, sequens autem δεδοικὸς mihi videtur mendosum, & scribendum, δεδουκὸς, pro latenti, & obscuro itaque. JUNG.

90 Κακούργια] Stellionatus in Glossis. KÜHN.

91 Πλάτ. ἐν Φιλήβῳ] Locus in Philebo, ubi hæc a nostro damnata vox, hic est: ubi querit Protagoras an illis credendum, qui voluptates esse negant, sed tantum dolorum effugia esse ajunt istas: οὐκ, ait Socrates, ἀλλ' ὡσπερ μάντισι προσχρησθαί τισι, μαντευομένοις οὐ τέχνη ἀλλὰ τιμὴ δυσχερεία φύσεως οὐκ ἀγνοοῦσ, λίαν μεμισοκόταν τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν, καὶ μεμιοκόταν αὐτὴν ὑγίης. ὡστε καὶ αὐτὸ τοῦτο αὐτῆσ τὸ ὑπαγωγόν, γοήτευμα ἀλλ' οὐκ ἡδονὴ εἶναι. τούτοις μὴν

οὐν ταῦτα ἂν προσχρησθῶσι, σκεψάμενος ἔτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν δυσχεράσματα. &c. & ποχ, μεταδιώκων δὴ τούτους, ὡσπερ ζυμμάχους, κατὰ τὸ τῆσ δυσχερείασ αὐτῶν ἴχνος &c. & : τούτοις τοῖσ δυσχερέσιν ἀποκρίσθαι. JUNG.

92 Πανούργον] Cur hic recensetur inter τὰ ἐναντία, vox πανούργον; quum tamen inter opposita Segm. 131. jam enumerata fuerit, ut & Segm. 132. inter eadem πανουργία & πανουργεῖν, omnia sub viti nominis. An quia hæc vox τῶν μέσων; JUNG.

Πανούργον] Vocem πανούργον proprie acceptam, τὸν πάσιν ἔργοισ ἐπιβάλλοντα ἦγον δραστήριον καὶ ἐνεργῆ denotare, sed dein abusive ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖσ νοήμασιν εὐεπιβόλου usurpari docet Thomas in Eclogis. cum quo facit Ρηανοτίμω apud quem inter alia hæc legitur in voce Πανουργία. ἡ τοῦ πανούργου προσηγορία δύο σημαίνει. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρον τῆ ἐπινοίῃ τῶν ἔργων χρώμενος, ποηρός ὁ δὲ ἐπαινετός πανούργος, ὁ πάσιν ἔργοισ ἐπιβάλλον, καὶ ὁ δραστήριος καὶ ἐνεργῆς. &c. Suida quoque ὁ πανούργος non solum dicitur ὁ πάντα ἐν ποηρίῃ ἐργαζόμενος, sed & ὁ πάνυ φρόνιμος, καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. Ita LXX. Interpretes vocem hebræam צָרָה sapiens, peritus, hac voce reddiderunt quando ita vertunt in Proverb. Salom. cap. XIII. 1, υἱὸς πανούργου, ὑπήκοος πατρί, υἱὸς δὲ ἀνηκοῦσ, ἐν ἀπολείῃ.

Περὶ τοῦ ἐπικινδυνώδους, καὶ ἐπικινδύνου. α'.

De periculoso, & periculo pleno. 1.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ, κινδυνῶδες, ἐπικίνδυνον, δεινόν, ἐκπληκτικόν, ἐπιδέες, σφαλερὸν, φοβερὸν, ἐπισφαλές. καὶ Φιλοκίνδυνον, καὶ ῥιψοκίνδυνον. θρασύς, τολμηρός, πάντολμος, παρακινδυνευτικός, ἐθελοκίνδυνος, ραδιουργός, θερμουργός, ἰταμός, ἀπονενομημένος, παραβεβλημένος. τὸ γὰρ ⁹³ λεουργός παρὰ Ξενοφῶντι, Φερτικόν. ἀλλὰ πρόχειρος, εἰς τὰ δεινὰ ἔτοιμος, εἰς τὰ σφαλερὰ προπετής, τολμητής. καὶ εἰς πῦρ ἄλλοιτο, καὶ εἰς μαχαίρας ⁹⁴ κυβιστῶν. καὶ ταῦ-
¹³⁵ τα μὲν εἰποῖς ψέγων. * ἐπαινῶν δὲ, εὐτολμος, θαρσαλέος, εὐθαρής, ἀφοβος, ἀδέης, ἀνέκπληκτος, εὐψυχος. τὸ ⁹⁵ δὲ ἴτης, καινὸν ἐφ' ἑατέρου. τὰ δὲ πράγματα, ἐπὶ μὲν ψόγου, ⁹⁶ θερμουργία, ραδιουργία, τόλμη, θρασύτης, θράσος, ἀπόνοια, εὐχέρεια, προπέτεια. ἐπὶ δὲ ἐπαινοῦ, θάρσος, εὐψυχία, ⁹⁷ εὐτολμία, ἀδεια. τὸ γὰρ εὐτολμία, πάνυ εὐτελές. ῥήματα δὲ, τοῦ μὲν, ταῦτα μόνα, θρασύνεσθαι, τολμᾶν, παρακινδυνεύειν, παραβάλλεσθαι, ἀπονενοῆσθαι. τοῦ ¹³⁶ δὲ, μόνα, ⁹⁸ εὐψυχεῖν τε, καὶ θαρρεῖν. * τὰ δὲ

Periculum, periculofum, periculis plenum, vehemens, terribile, tremendum, lubricum, horrendum, & instabile, periculi amans; vel in periculum se præcipitans, audax, temerarius, audacissimus, periculis obnoxius, pericula subiens, facilis ad opera, acer, paratus, improvidus, periclitatus. Λεουργός enim Xenophontis, grave est. Sed promptus, ad pericula paratus, ad pericula propensus, audaculus, etiam in ignem insiliret, etiam in gladios ruens. & his quidem, in malam partem uteris. * in bonam partem vero, bona ¹³ audacia præditus, fortis, intimidus, intrepidus, interritus, generosus. sed metuendus, ad utrunque refertur. Res vero ipsæ sunt, ad vituperium, acrimonia, facilitas, audacia, temeritas, imprudentia, promptitudo, immodestia. In laudem vero dices, fortitudo, generositas, prudens audacia, securitas. Εὐτολμία vero, omnino vulgare est. Verba vero illius quidem hæc sola sunt, temerarium esse, audere, periclitari, desipere. hujus vero hæc, animari, & confidere. * Sed adverbia, 1

93 * Λεουργός παρὰ Ξενοφ.] Xenophon lib. I. Memor. fol. 723. νῦν τοῖνυν νόμιζε αὐτὸν θερμουργότατον εἶναι καὶ λεουργότατον. Sed in margine tamen adscriptum λεουργ. cum Pollucis nomine. SEB.

* Λεουργός παρὰ Ξενοφ.] Locum Xenophontis H. Stephanus hic ad oram adscripsit: Xenoph. Απομν. lib. I. νῦν τοῖνυν νόμιζε αὐτὸν θερμουργότατον εἶναι καὶ λεουργότατον. οὗτος καὶ εἰς μαχαίρας κυβιστήσσει, καὶ εἰς πῦρ ἄλλοιτο. ubi in margine, de editione Xenoph. loquor, adnotant, λεουργότατον Pollux, quod quidem credo inde trahunt, quoniam positivum per ου Pollux habet. Videtur tamen viris doctis in Thesaurο suo λεουργός, quom sic et alibi sit, placere magis. Placet adscribere avi nostri sententiam super Pollucis λεουργός, si ita loqui licet interdum iudicio, quod & hic legi digna sit. Legitur ea in ipsius Commentatione de Xenophonte: Non πιστῶν αὐτῶν ἄνευ ἰστορίας, quod perquam audacter iudicarem factum esse a Polluce barbarica originis homine. Hic enim non dubitavit quosdam esse apud hunc auctorem λέξεις φορτικὰς, quasi dicamus injucundas ac molestas; de quo ipsum profecto pronuntiare nequaquam decuit, neque nos veterum esse credere debemus. Quod autem notarunt eruditi quosdam in Xenophonte quasi poetica quosdam vocabula, ea omnino attica esse statuendum est, τῆς ἀρχαίας μάλιστα ἀτίθιδος, qua neutiquam pistares ille oblitenda, aut patiendum esse, ut non usu illa obsolescentes. Cum præsertim sese verborum doctrina studiosum non esse, ipse scripserit, ut qua essent in medio, ea usurpanda, neque nova elegantia studendum duxerit. Sic enim ille in libro de Venatione: ἴσως οὖν τοῖς μὲν ὀνόμασιν οὐ σεοφισμένως λίγω. οὐδὲ γὰρ ζητῶ τοῦτο. Et mox: ὀνόματα μὲν γὰρ οὐκ ἂν παιδείσσιαν; γνηῶμαι δὲ, εἰ καλῶς ἔχοιεν. Negat se sapientiam in dicendo nominibus seu verbis, persequi. Et nomen seu verborum non esse institutionem liberalem, sed bonarum sententiarum. Et hoc λεουργότατον vero Henr. Stephanus in illum indiculum vocabulorum poeticoꝝ a-

puḍ Xenoph. retulit. JUNG.

94 Κυβιστῶν] Xenophon ibidem, οὗτος καὶ εἰς μαχαίρας κυβιστήσσει, καὶ εἰς πῦρ ἄλλοιτο. SEB.

Κυβιστῶν] C. Salmās. κυβιστῶν. KÜHN.

Κυβιστῶν] Pro κυβιστῶν, quod transverso signo callami notavit H. Stephanus, idem adscriptum: κυβιστήσσει videtur legendum. ex Xenophontis, sine dubio, loco quem paulo ante adscriptum a Stephano diximus. JUNG.

95 Δείτης] Interpret, metuendus. sed H. Steph. perperam, inquit, scribitur δείτης, pro δὲ ἴτης, quæ vox supra etiam III. 120. & infra V, 125. significans in bonam quidem partem, fortem & animosum: in malam vero, audacem & temerarium. SEB.

Δείτης] Quid malum δείτης; emenda, quod inter corrigendum incidit, δὲ ἴτης. & sic postea vidi etiam H. Stephanum in Thesaurο suo emendasse. JUNG.

Δείτης] Utique legendum δὲ ἴτης, quemadmodum & doctissimis Canterus ad Codicis sui oram reposuit.

96 Θερμουργία] Scr. θερμουργία H. Steph. nec aliter hic allegat Jac. Nic. Lobnsis Epiphil. I, cap. 16. & mox τόλμα, nisi Ionismus placeat. Phocyl. 62.

Τόλμα κακῶν ὀλοή μίγ' ὀφέλλει δ' ἰσθλά πορευῶντες. SEB.

Θερμουργία] Θερμουργία non placet. repone θερμουργία. pateat hoc ex præced. θερμουργός. Monuit & H. Stephanus in Thesaurο θερμουργία perperam hic scribi. θερμουργία etiam hic agnoscit Jac. Nicolaus I. Epiphil. 16. ubi vocis hujus metaphoram evoluit. JUNG.

97 Εὐτολμία] Bis occurrit εὐτολμία. unde alterum mendosum esse manifestum est. nisi librarii vitio hanc repetitionem contigisse putes, & prius εὐτολμία delendum. confiderent alii; nos minime εὐτολμοι conjectores ingenio deficiunt. Putat tamen nobiscum & Salmāsium illud prius delendum: itaque cum εὐτολμία id jam delendum. JUNG.

98 Εὐψυχεῖν] Interpr. animari, malim ex Glossis, bono animo esse, εὐψυχος, animosus. KÜHN.

auda-

audacter, audacissime, temerarie, periculose, intute, insipienter, præcipitanter, immodeste, improbe. & laudabilia, fortiter, audacter, intrepide, intimide, generose, inculcate. quorum nonnulli superlativi, non omnino absurdum sunt. A contrario vero dicitur, timidus, timens, trepidus, effæminatus, formidolosus, tremens, pavidus, attonitus, ignobilis, prehensu facilis, inconstans, vitæ cupidus, corporis studiosus, inanimatus, terribus. Inanimatus enim, vulgare est.

137 Et Pavidus, valde Comicum est. * Tum ipsæ res, timiditas, timor, pavor, metus, mollities, corporis studium, vitæ cupiditas, consternatio. Et verba sunt, timere, pigrescere, metuere, trepidare, animam amare, corpori studere. Et horum participia, timens, captu facilis, attonitus, vitæ seu corporis cupidus, pigrescens. Sed adverbia, timide, ignobiliter, trepide, effæminate, meticulose, follicite, attonite, pavide.

καὶ τὰ ἐπιρήματα, δειλῶς, ἀγεννῶς, ἀτόλμως, ἀνάνδρως, εὐλαβῶς, συνεσταλμένως, κατεπτηχότως, ἐπιδειῶς, καταδειῶς, ἀθαρσῶς, ἐπιφόβως, Φιλοψύχως, Φιλοσωμάτως.

ἐπιρήματα, τολμηρῶς, τολμηρότατα, θρασύως, θρασύτατα, Φιλοκινδύνως, παρακινδυνευτικῶς, ἀπονενομημένως, παραβεβλημένως, ὡς προπετῶς, ἰταμῶς. καὶ τὰ ἐπαινετὰ, εὐτόλμως, θαρσαλέως, εὐθαρσῶς, ἀφόβως, ἀδεῶς, εὐψύχως, ἀνεγλήτως. ὧν ἓνια, καὶ τὰ ὑπερθετικά, οὐ κακίῳ πρόσεστιν. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου, δειλὸς, ἀποδειλιῶν, ἀθαρσῆς, ἀνάνδρος, ἰσο ἐπιδειῆς, καταδειῆς, συνεσταλμένος, ἑ καταπεπτηχῶς, ἀγεννῆς, εὐλαβῆς, ἑ περίφοβος, Φιλόψυχος, Φιλοσωμάτος, ἑ ἀψυχος, καταπλήξ. ὁ γὰρ ἀψυχος, ἰδιωτῶν. καὶ ὁ ἑ πτάκις, σφόδρα κωμικόν. * καὶ τὰ πράγματα, δειλία, ἀτολμία, 137 ἑκνος, εὐλάβεια, ἑ ἀνανδρεία, Φιλοσωματία, Φιλοψυχία, ἑ καταπλαγία. καὶ τὰ ῥήματα, δειλιᾶν, ἀποδειλιᾶν, ὀκνεῖν, κατοκνεῖν, εὐλαβεῖσθαι, ἑ καταπεπτηχῆναι, Φιλοψυχεῖν, Φιλοσωματεῖν. καὶ ἀπ' αὐτῶν αἱ μετοχαὶ, ἀποδειλιῶν, εὐλαβούμενος, κατεπτηχῶς, Φιλοψυχῶν, Φιλοσωματῶν, ὀκνῶν, κατοκνῶν.

99 Προπετῶς] Sci. προπετῶς. SEB.
100 Ἐπιδειῆς] Nota ἐπιδειῆς, sic enim est. Ex Phrygii Eclogis accessionem fieri posse ad H. Stephani Thesaurum notavit Nunnescius in suis Notis ad illas aliquoties. Ego ex Polluce nostro non minus pœnitendam fieri posse novi. Quibus illi Thesauri superstruere aliquid vel sibi ipsis præter aliorum opera jam quæsitas porro conquiritæ opes græcas animus, illis hoc curæ sit. Tam de vocabulis ipsis non positis dico hoc, quam de positis quidem, sed non hoc significatu. Ecce ἐπιδειῆς quidem posuit duplici significatu ἐπεργητικῶς καὶ παθητικῶς. Non tamen ἐπιδειῆς, quod gemino modo hic habemus. supra Segm. 134. enim ἐπιδειῆς formidolosum erit, & quod errorem incutiat. hic vero ἐπιδειῆς est meticulosus ipse, & qui facile exterratur. a quo & mox Segm. 137. ἐπιδειῶς habes. Idem notabis de καταδειῆς, quod hic cum συνανύμφῳ suo ἐπιδειῆς jungitur; sicut & καταδειῶς cum ἐπιδειῶς loco dicto. JUNG.

1 Καταπεπτηχῶς] Sci. κατεπτηχῶς, ut est Segm. seq. ubi & sci. κατεπτηχῆναι. Hesych. Πτάκις, ἢ πτακίδες, δειλοὶ ἐπτηχότες. SEB.

Καταπιπτηχῶς] Vel κατεπτηχῶς vel καταπεπτηχῶς ut infra καταπεπτηχῆναι. mente & genibus tremens. Kühn.

2 Περίφοβος] Περίφορος antea male in vulgatis legabatur, pro quo περίφοβος & in codice suo H. Steph. emendaverat. JUNG.

3 Ἀψυχος &c.] Salmas. non legit ἀψυχος, dein πτάξ vel πτάκις. Kühn.

Ἀψυχος &c.] Ἀψυχος, καταπλήξ. ὁ γὰρ ἀψυχος, ἰδιωτῶν. hic iterum talis menda, qualem antea III, 136. indicavimus. Nec plus a nostro ingenio rursum auxilii, quam quod suspicamus prius ἀψυχος ab-

undare: donec felicibus ingeniis, quod reponant, visum fuerit. quid tamen, quod & nobis in mentem ex prioribus accessione supra III, 122. venit, si pro primo ἀψυχος, poneremus ἀθυμος, quod in hac significatione & auctoritate Aristotelis firmatur. sed audiamus nostrum Salmasium, qui prius putat delendum, & legendum sic etiam: φιλοσ. κατ. τὸ γὰρ ἀψυχος σφόδρα κωμικόν. delete ait illo ἀψυχος priore loco sed non suo, posito. Et dic quæso, ait, qui posses aliter mederi? quam perpetam multa, in id genus scriptoribus intrusa, inclusa, detrusa, exclusa. In quibus si religiosos profectum est lentos mollesque medicos imitari volumus, efficitur ut ex vulneribus non sanabilia ulcera ex morbis morbes stant. JUNG.

4 Πτάκις] Πτακίς, aut πτάκις. ut modo ex Hesychio allatum. SEB.

Πτάκις] Hesych. Πτακίς ἢ πτακίδες, δειλοὶ ἐπτηχότες καὶ πτακισμός, convenit cum πτάκις quod secundum eundem Hesych. δειλοὶ &c. Kühn.

Πτάκις] Hesychius ultimam ἔξυτονεῖ. sic enim habet: πτακίς (ubi Sylburgius reposuit πτάκις, quemadmodum etiam in Thesaurto H. Stephani legitur) ἢ πτακίδες, δειλοὶ, ἐπτηχότες καὶ πτακισμός. JUNG.

5 Ἀνανδρεία] Supra I, 159. & III, 122. ἀνανδρία, & nescio an alibi aliter. SEB.

6 Καταπλαγία] Καταπλαγία iterum nobis exemplum exhibet, de quo modo diximus. Ait enim H. Steph. in suo Thesaurto id vocabulum in vulg. lexicis pro consternatione, & immodico metu adferri: sed sine exemplo. auctor nunc sit ejus recipiendi noster Pollux. JUNG.

7 Καταπεπτηχῆναι] Sci. κατεπτηχῆναι, ut paulo ante monitum. SEB.

Περὶ τοῦ ἐγκαλεῖν.

α΄.

De eo quod est incusare.

I.

ΕΓΚΑΛΕΪΝ, ἐπικαλεῖν, μέμφεσθαι, καταμέμφεσθαι, αἰτιαῖσθαι, καταιτιαῖσθαι. αἰτίαν ἐπάγειν, προσφέρειν. διαβάλλειν, ὀνειδίξειν, φαίνειν, κατηγορεῖν, ἐνδείκνυσθαι, γράφεισθαι. καὶ κατ' ἄλλην χρείαν, ψέγειν, λοιδορεῖν, λοιδορεῖσθαι, κατηγορεῖν, κακολογεῖν, βλασφημεῖν, κακίξειν. τὰ δὲ πράγματα, μέμψις, καταμέμψις, ἔγκλημα, αἰτία. Ἀντιφῶν δὲ, καὶ ¹⁰ αἰτιασεις εἴρηκεν. ὄνειδος, ὀνειδισμός, διαβολή, ἐνδείξεις, γραφή, κατηγορία, φάσις. καὶ τῶν δευτέρων, λοιδορία, ψόγος, κακολογία, κατηγορία, βλασφημία, κακισμός, εἰ μὴ βιαίω-
 139 τερον. * ὀνόματα δὲ, Φιλεγκλήμων, μεμψιμοῖρος, Φιλαίτιος, ὀνειδιστικός. καὶ πάλιν Φιλόψογος, Φιλολοιδῶρος, κακῆγορος. τὰ δὲ ἐπιρρήματα, Φιλεγκλημένος, μεμψιμοίρωσ, Φιλαίτιως, ὀνειδιστικῶσ, ¹¹ διαβόλωσ. καὶ Φιλοψόγως, βλασφημῶσ, Φιλολοιδῶρωσ. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, βίαια. καλοῖτο δ' ἂν ὁ μὲν ἕνοχος, ὑπαίτιος, ¹² ὑποχῶσ, ὑπεύθυνος, ἐγκλητέος, ἐπιλήψιμος, μεμπτός, ἐπίμεμπτος, ἐπίψογος, ἐπιρρήτος. ὁ δὲ ἐναντίος, ἀνευθυνος, ἀμεμπτος, ἀψογος, ἀναίτιος, ἀνεγκλητος. τὰ δὲ ἐπιρρήματα, ὑπαίτιως, ὑπευθύνως, μεμπτῶσ, ἐπιρρήτως. καὶ ἀναίτιως, ἀνεγκλήτως, ἀνευθύνως, ἀμέμπτως.

8 Καταιτιαῖσθαι] *Gl.* καταιτιαῖσθαι, *rußsare.* KÜHN.

9 Φαίνειν, ἰνδείκν.] Latinis Atticorum φαίνειν, ἰνδείκνυσθαι est, *compellere apud iudicem, compellatio est, φάσις, ἰνδείξι.* Casaub. in *Casat. Sueton. cap. 18.* KÜHN.

10 Ἐστίασις] *Leg.* αἰτιασεις, vel αἰτίαςις. Sic enim *Antiphon*: ἡ μὲν γὰρ τούτου αἰτίαςις μὴ ἔχει τέλος. teste *Beudeo Comm. Gr. ling. col. 3.* SEB.

Status] Αἰτίαςις *accusatio* & *querela.* vid. not. modo *præced.* SEB. 2.

Ἐστίασις] *Interpres* legit *στάσις status*, malim αἰτίαςις *criminationes, accusationes*, quia *præcedit αἰτία.* ita infra VIII, 30. αἰτίαςις *Gl. Veretum αἰτίαςις accusatio, conquestio, incusatio.* KÜHN.

Ἐστίασις] *Estiasis Antiphonem* dixisse de criminationibus vel accusationibus, mihi non fit verisimile, nec putem a conviviis ad rixas etiam tractum, quamvis illæ sæpe in conviviis oriantur. Quid jocos? libet conjectari, non ut bene me posse sciam, sed ut alios qui bene possunt lacesam. quid si itaque *ἰστίασις*, ut id ab *ἰστίμῃ* deduceremus, quemadmodum *ἰστίασις* γραφήν, *περὶ γραφῆς* & talia dici adnotant. Ve-

INCUSARE, accusare, reprehendere, carpere, accusari, causam intendere, inferre, criminari, vituperare, deferre, accusare, in iudicium postulare, dicam scribere. Et alia significatione, vituperare, convitiari, calumniari, incusare, maledicere, blasphemare, improbare. Sed res ipsæ, vituperium, reprehensio, crimen, caussa. Sed Antiphon etiam *Status* dixit. *Criminatio, crimen, calumnia, postulatio in iudicium, actio, accusatio, incusatio.* Reliquorum vero sunt, convitium, vituperium, maledictio, obtrectatio, blasphemia. *improbatio, nisi durius fit.* * *Nomina autem, ad iudicia* 139 *promptus, querulus, causarum civilium studiosus, criminator. & rursus, vituperandi amans, convitiatorum studiosus, obtrectator.* Sed adverbia, *scophantice, criminatorie, convitiatorie, vituperatorie, blaspheme, obtrectatorie.* sed quæ ab aliis formantur, dura sunt. Et vocabitur hic quidem, *obnoxius, reus, incusatus, iudicio captus, reprehensus, vituperatus, accusatus, culpabilis.* Contrarius vero *insons, irreprehensibilis, inculpatus, accusationis expertus, inaccusabilis.* Sed adverbia sunt, *culpabiliter, culpate, reprehensibiliter, accusabiliter. & insonter, inculpate, irreprehensibiliter.*

teor tamen ne valde *θερμὸν* hoc sit, & quod cum ipse mihi non probem, nec ullus sibi alius. quid itaque si *ἰστίασις*; nec hoc placet. Lubet tentare & tertio, & audeo adfirmare me proxime scopum tetigisse. *Legō: αἰτίαςις.* Placet hoc ita, ut prius scripta non scripta velim. En enim ita & *Platonem* locutum invenio inferius VIII, 30. Imo ipsum *Antiphonem* dabo, a Nostro laudatum. *Ἔστω ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ χορευτοῦ forte initio ait, ἡ μὲν γὰρ τούτου αἰτίαςις οὐκ ἔχει ὄν τέλος, ἀλλ' ἐν ὕμῃν ἴσται καὶ τῇ δικῇ. & περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου idem orator: ἀλλ' οἷς μὲν τὸ παραχρῆμα κρίσασθαι ἢ τὸ ἀληθῆς, καὶ τὸ γεγονημένον, τῆς τούτων αἰτίαςις. & eadem fere extrema eadem verba fere quæ ex altera attuli: ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίαςις οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὕμῃν ἴσται καὶ τῇ δικῇ.* JUNG.

Ἐστίασις] Doctissimus quoque *Cantelius* ad Codicis sui oram αἰτίαςις pro ἰστίαςις, quod locum hic nullum habere videtur, adscriptit.

11 Διαβόλωσ] Ad διαβόλωσ, *H. Steph.* adnotavit hic *criminosè.* JUNG.

12 Ὑποχῶσ] Ὑποχῶσ, pro eo qui αἰτίαςις ὑπέχει, notandum: quum & eo *Theaurus Stephani* carcat. JUNG.

De certaminum praefectis, & certaminibus.

i.

¹³ Περὶ ἀγωνοθετῶν, καὶ ἀγῶνων.

ω.

Certaminum Praefecti, braviorum constitutores, certaminum Institutores, praemiorum Procuratores, Cenfores, inspectores, Praeides, speculatores. Porro res ipsa, certaminum constitutio, braviorum constitutio, aut *Ἀθλοθετία*, secundum Aristophanem. certaminum dispositio, praemiorum distributio, praefectura, inspectio. Et bravia proponere, certamina disponere, praemiorum curam habere, bravia inspicere, certaminibus praesse & praesidere, imperare. & dispensare ea, quae ad certamina spectant. & alia similiter. * Nomina praeterea a certamine. Certatio, apud Thucydidem, & Certamen. Et Dii certaminum Praesides, apud Platonem. Et Certatores, apud Demosthenem. Et Concertatio, apud Isocratem. Sophocles vero certaminum constitutionem, *Ἀγωνοθέτιν*, in viso vocabulo appellavit. Hujus etiam ordinis sunt, Certator, Concertator, simul certans. certare, concertare, contra certare. certative, concertatorie. pugnae initium, certando oppugnare. concertans, certativus,

¹⁴ **Α**ΓΩΝΟΘΕΤΑΙ, ἀθλοθέται, ἀγῶνων ¹⁵ διαθέται, ἀθλων ἐπιμεληταί, ἑφοροί, ἐπόπται, προστάται, ¹⁶ ἐπίσκοποι. Τὸ δὲ πρᾶγμα, ἀγωνοθεσία, ἀθλοθεσία. ἢ ὡς Ἀριστοφάνους, ἀθλοθετία. ἀγῶνων διαθέσεις, ἀθλων ἐπιμελεία, προστασία, ¹⁷ ἐποψίς. καὶ ἀθλοθετεῖν, ἀγῶνας διατιθέναι, ἀθλων ἐπιμελεῖσθαι, ἀθλα ἐφορᾶν, ἀγῶνων προεστάναι, καὶ προεστηκέναι, καὶ ἀρχειν, καὶ πρυτανεύειν τὰ ¹⁸ περὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. * Ἀπὸ δὲ ἀγῶ- ¹⁴¹ νος, ὀνόματα, ἀγῶνις παρὰ Θουκυδίδην, καὶ ¹⁹ ἀγῶνισμα. καὶ ἀγῶνιοι θεοὶ, παρὰ ²⁰ Πλάτωνι, καὶ ²¹ ἀγῶνισταί, παρὰ Δημοσθένει· καὶ ἀγῶνία, ²² παρὰ Ἰσοκράτει. Σοφοκλῆς δὲ τὴν ἀγωνοθεσίαν, ²³ ἀγωνοθέτιν μοχθηρῶς ἐκάλεσεν. ²⁴ ἔστι δ' ἐκ τούτων, ἀγωνιστής, ἀνταγωνιστής, συναγωνιστής, ἀγωνίσασθαι, ²⁵ συναγωνίσασθαι, ἀνταγωνίσασθαι, ²⁶ ἀγωνιστῶς, δυσανταγωνιστῶς, ²⁷ προάγων, ²⁸ ἐπαγωνίσασθαι, συναγωνισάμενος, ²⁹ ἀγωνιστικὸς, ἀνταγωνισ-

¹³ Περὶ ἀγωνοθετῶν] C. A. περὶ ἀγῶνος. Kühn.

Περὶ ἀγωνοθετῶν] Jam tandem ad MS. nostrum qui talem hic habet titulum : Περὶ ἀγῶνος. JUNG.

¹⁴ Ἀγωνοθεταί] *Gl. Muretarum*. C. A. ἀγωνομοθεταί quare fuerit ἀγῶνων νομοθεταί, ut mox ἀγῶνων διατίθεται. *Rhanor*. distinguit inter ἀγωνοθέτην & ἀθλοθέτην. Kühn.

¹⁵ Διαθέται] Post διαθέται, sequitur in MS. & simpliciter διαθέται, quasi & hoc verbum abique ἀγῶνων vel simili προσέσει, sic usurpassent. sed mox tantum ἀγῶνας διατιθέναι cum appositione, non vero simpliciter. JUNG.

¹⁶ Ἐπίσκοποι] Vid. *Rhanor*. hac voce & *Pancivoll*. lib. I. cap. 17. de *Magist. Municip.* dein C. V. pro Ἄρ. ἀθλοθετία habet Ἄρ. ἀθλοθετία. Kühn.

¹⁷ Ἐποψίς] C. A. ἀθλοθετεῖν ἄ. δ. dein margine ἀθλα ἐφ. usque ad τὰ περὶ τοῦ ἀγῶνος. (C. V. περὶ τοὺς ἀγῶνας) dein in textu : ἀπὸ δὲ ἀγῶνος ὀνόματα ἄ. π. θ. κ. ἄ. ἀγωνισταί. π. Δ. ἄ. π. leg. ἀγωνιστής ἀγωνίσασθαι. σ. ἀνταγωνίσασθαι. haecenus margo C. A. Kühn.

¹⁸ Περὶ τοὺς ἀγῶνας] MS. περὶ τοῦ ἀγῶνος. omisso illis καὶ τὰ λ. ὡς. JUNG.

¹⁹ Ἀγῶνισμα] *Thucyd.* proemio : κτήμα τε ἐς αἰὶ μᾶλλον ἢ ἀγῶνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ἐγγυρεται. & lib. III. ξυνίσταος ἀγῶνισμα. & lib. VI. Alterum vero, quod ut rarius Nolter notare voluit, potius est lib. V. *Ευγγρ.* καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἔχουσαν τῆς ἀγωνίως. JUNG.

²⁰ Πλάτωνι] Ut lib. VI. Legum extremo : προσχρωμένους μέγιστοι Μούσαις τε καὶ ἀγῶνισμοῖς θεοῖς, σβενύκει τὴν αὐτὴν τε καὶ ἐπιφάνην. JUNG.

²¹ Ἀγῶνισταί] Quod noster e *Demosthene* adfert, etiam apud *Aeschineta* habes, ut in ea κατὰ Κτησιφ. ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε, τοὺς μὲν θεατὰς, καὶ τοὺς χορηγούς καὶ τοὺς ἀγωνιστάς ἠνοχλεῖσθαι. & inferius : ἀγωνιστής ὑπὲρ τῆς πατρίδος, & statim : πολλοὺς

ἀγωνιστάς ἔχειτε τῆς ἀρετῆς. inferius, τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς. *Demosthenis* vero locus est in oratione ὑπὲρ Κτησιφ. extrema : τοὺς ποιητάς, τοὺς χορευτάς, τοὺς ἀγωνιστάς. JUNG.

²² Παρὰ Ἰσοκράτει] P. παρ' Ἰσοκ. SEB.

Παρὰ Ἰσοκράτει] *Isocrat.* locus est in *Evag.* in exordio : οἱ δὲ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀγῶνας ὄντες. JUNG.

²³ Ἀγωνοθέτιν] Pro ἀγωνοθέτιν. C. V. ἀγωνοθήκην. vid. *Suid.* in σταδίων. Kühn.

Ἀγωνοθέτιν] Pro ἀγωνοθέτην MS. longe aliter ἀγωνοθήκην habet. idque mihi longe verisimilius *Sophoclem* scripsisse & *Pollucem* μοχθηρίας notasse, quam alterum ἀγωνοθέτις. JUNG.

²⁴ ἔστι δ' ἐκ τ.] MS. ἔστι δὲ ἰ. postea deest ἀνταγωνιστής, cum seq. συναγωνιστής. JUNG.

²⁵ Συναγωνίσασθαι] P. συναγ. ἀγωνιστικῶς. ἀγωνιστῶς. SEB.

²⁶ Ἀγωνιστῶς, δυσανταγῶν.] C. A. ἀγωνιστικῶς δυσανταγωνιστος προάγων (levius certamen quod decretoriae pugnae solet praemitti) ἐπαγωνίσασθαι, reliqua abfunt. Kühn.

Ἀγωνιστῶς, δυσανταγῶν.] MS. pro ἀγῶν. δυσαντ. aliter habet & auctius ita : ἀγωνιστικῶς, ἀγῶνιστος, δυσανταγωνιστος, videtur autem scribendum ἀγωνιστῶς, ultima acuta : ut & adverbium, quod in vulgatis, ἀγωνιστῶς. quorum utrumque ad *Theaurum H. Stephani.* addi potest. ἀγωνιστικῶς vero & III. 145. habes. JUNG.

²⁷ Προάγων] A. προαγῶν. SEB.

²⁸ Ἐπαγωνίσασθαι] Post ἐπαγῶνισ. in MS. sequitur ἐπαγωνισάμενος, quod participium in vulgatis non adparet. cetera συναγωνισάμ. & quae sequuntur in hoc teminate, in MS. defunt. JUNG.

²⁹ Ἀγωνιστικὸς] A. ἀγωνιστικ. ἀγωνιστῶς, δυσαντ. SEB.

στος, δυσαγωνιστος, ανταγωνιστικός, αναγώνιστος, δυσανταγωνιστος, προσαγωνισάμενος.

certando repugnans, difficilis decertatu, adversarius, certaminum experts, decertans, contracertans.

142. * 30 Περὶ γυμνικῶν ἀγῶνων, καὶ μουσικῶν. β'. * *De gymniciū certaminibus, & musicis.* 2. 142

Τῶν δὲ ἀγῶνων, οἱ μὲν ³¹ γυμνικοί, οἱ δὲ καλούμενοι σκηνικοί, ³² ὀνομασθεῖεν ἂν Διονυσιακοί τε, καὶ μουσικοί. ³³ οἱ δ' Ἀττικοί, ³⁴ οὐ βραδίως λέγουσιν ἀγῶνας μουσικούς, ³⁵ ἀλλὰ μουσικῆς. Καὶ τὸ μὲν πρῶγμα, ³⁶ ἀγῶν, καὶ ἀγωνία. καὶ σεμνότερον εἶπαις ἂν, ἀγωνία γυμνικαί, καὶ ἀγωνία Διονυσιακαί. καὶ σπονδῶν ἐπαγγελίας, καὶ ἐκεχειρίας ἐπαγγελίας. χωρία δὲ, ³⁷ τῶν μὲν στάδιον. τῶν δὲ, θέατρον. κοινὸν δὲ ³⁸ ἐπ' ἀμφοτέρους, θεαταί. * καὶ τὰ μὲν ὀνομαζόμενα ὑπὸ ³⁹ τῶν πολλῶν ἐπαθλα, ἀθλα ⁴⁰ καλοῦντ' ἂν κοινῶς ἐπ' ἀμφοῖν, καὶ νικητήρια, καὶ ⁴¹ ἐπίχειρα, καὶ γέρα. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν γυμνικῶν, ἀθλοι οἱ πόνοι. καὶ τὸ ἀθλεῖν, κάμνειν, πονεῖν. ὡς περ ἐπὶ τῶν μουσικῶν ⁴² ἴδιον ὁ Φησι Δημοσθένης, ⁴³ τὰ λειτουργεῖν τῷ θεῷ. ⁴⁴ καὶ οἱ γυμνικοί μὲν, κυρίως

Certaminum vero alia sunt gymnica, alia scenica. nominantur etiam Dionysiacae, & musicae. Attici autem non libenter, certamina musica, sed Musicae, dicunt. Ipsa porro res, certamen, certatio. Honestius vero dices, certamina gymnica, certamina Dionysiacae. & foederum annunciationes, induciarum promulgationes. loca vero, illorum quidem, stadium. horum vero, theatrum. utrisque vero communes sunt, spectatores. * Quae ¹⁴³ vero a multis ἐπαθλα dicta sunt, ab utrisque, bravia dicuntur, & victoriae praemia, mercedes, & munera. Proprie vero in gymniciis certaminibus labores, ἀθλοι dicti sunt. & ἀθλεῖν, pro laborare. quemadmodum de Musicis, illud Demosthenicum proprium est, Munus perfolvere Deo. Gymnici porro, proprie Athletae vocantur.

30 Περὶ γυμνικῶν ἀγ. καὶ μουσ.] P. περὶ γυμναστικῶν τε καὶ μουσικῶν ἀγ. SEB.

Περὶ γυμνικῶν ἀγ. καὶ μουσ.] C. A. περὶ γυμνικῶν τε ἀγανακτικῶν καὶ ἀγῶνων. KÜHN.

Περὶ γυμνικῶν ἀγ. καὶ μουσ.] Titulus hujus in MS. titulus ille: περὶ γυμναστικῶν ἀγῶνων σκηνικῶν, διονυσιακῶν, μουσικῶν, καὶ γυμνικῶν, καὶ παλαιστρικών. JUNG.

31 Γυμναστικοί] Ὁ Μακαρίτης Κύπριος Noster γυμνικοί in Codice suo restituit.

32 Ὄνομασθεῖεν ἂν] C. A. ὀνομασθεῖε δ' ἂν. KÜHN. Ὄνομασθεῖεν ἂν] MS. δ' ἂν, pro ἂν. JUNG.

33 Οἱ δ' Ἀττικοί] MS. οἱ δὲ Ἀττ. JUNG.

34 Non libenter] Οἱ βραδίως non temere. SYLB.

Ὁ βραδίως λ.] Illa ὁ βραδίως λ. dupliciter H. Stephanius ad oram interpretatus est, scilicet *vix dicunt, & non temere reperitur apud Atticos.* In fine vero Codicis insuper notat vero & Pollucem ita adfirmantem. Ita enim esse apud Aristoph. *Pluto*, ποιεῖν ἀγῶνας μουσικούς καὶ γυμνικούς. quamobrem etiam Pollucem notavit in fine Codicis, & in Thesaurο suo in *Αγῶν.* & fine cap. 17. adpend. de Dial. Att. JUNG.

35 Ἀλλὰ μουσικῆς] Et tamen in Aristoph. *Pluto*: ποιεῖς ἀγῶνας μουσικούς καὶ γυμνικούς. SYLB.

36 Ἀγῶν] C. A. καὶ σεμνότερος εἶπαις ἂν ἀγῶνας Διονυσιακῶν. KÜHN.

Ἀγῶν] Desunt καὶ ἀγωνία. dein ita MS. καὶ σ. ἰ. ἀγωνίαν Διονυσιακῶν. καὶ σκ. omisiss illis ἀγωνίας γυμνικαί. JUNG.

37 Τῶν μὲν, στάδιον] P. τῶν μὲν ἤγον τῶν γυμναστικῶν, στ. SEB.

Τῶν μὲν, στάδιον] MS. male στάδιον. De his vide & *Bulengerum* de Venat. Circi c. 9. ubi docet ludos publicos cavea circoque divisos esse, *nec id Roma modo*, inquit, *verum & in Graecia*, auctore Polluce lib. III. On. τῶν ἀγῶνων οἱ μὲν (quae verba paulo ante habuit) γυμναστικοί, οἱ δὲ καλούμενοι σκηνικοί. χωρία δὲ &c. JUNG.

38 Ἐπ' ἀμφοτέρους] P. ἐπ' ἀμφοτέρων οἱ θεαταί. SEB. Ἐπ' ἀμφοτέρους] C. A. & V. ἐπ' ἀμφοτέρων οἱ θεαταί. KÜHN.

Ἐπ' ἀμφοτέρους] MS. κ. δ. ἐπ' ἀμφοτέρων οἱ θεαταί. JUNG.

39 Τῶν πολλῶν] Deest particula τῶν in MS. JUNG.

40 Καλοῦντ'] MS. καλοῦντ' singulari. Hinc vero ostendit *J. Cas. Bulengerus* lib. II. de Theatro cap. 1. ubi prolixè de ludis Scenicis, & Musicis, munerata, dona, praemia, bravia, dici ἀθλα καὶ ἐπαθλα, non tantum in Gymnicis agonibus, sed & Musicis. JUNG.

41 Ἐπίχειρα καὶ γέρα &c.] MSS. ἐπίχειρα. καίπερ ἰδίως ἐπὶ τ. SEB.

Ἐπίχειρα καὶ γέρα &c.] Iterum MSS. ἐπίχειρα καίπερ ἰδίως ἐπὶ τ. γ. KÜHN.

Ἐπίχειρα καὶ γέρα &c.] Aliter plane MS. καὶ ἐπίχειρα. καίπερ ἰδίως ἐπὶ τῶν γ. ἀθλοι οἱ π. nec male, ni fallor, ait enim ἀθλα tam de Musicis quam gymniciis praemiis dici: ἀθλους vero proprie de gymniciis laboribus. Illud vero ἐπίχειρα omnino rectum puto: nec jam opus esse, ut Viris doctis in Thesaurο suo ἐπίχειρα illud ex Polluce vulgato ponentibus adfentiamur. Nolim etiam illud vulgatum γέρα abjicere, jungit ea & suavis. *Heliodorus* lib. V. *Aethiop.* ubi *Charicimus* & *Pelorus* piratae litigant, dum hic Charicimam poscit in praemium primum a se consensae navis: ὁρᾷτε ἐφ' ἐπίχειρα τῶν πόνων; οὕτω καὶ ἡμῶν ἕκαστος τοῦ γέρας ποτὶ στερηθήσεται. jungit & cum ἐπαθλα illud primum. lib. X. ἐπίχειρα παρ' Αἰθιοψί τῶν καθάρως βιούντων τοιαῦτα. Θυσίαι καὶ σφαγαὶ τὰ ἐπαθλα τῶν σαφρονούντων. JUNG.

42 Ἰδιον ὁ Φησι Δημοσθένης] MS. auctius, ἴδιον, ὁ Φησι Δημοσθένης, ἢ τὸ &c. vide vero de his λειτουργησίον *Luisium* III. *Parerg.* 43. Locus autem *Demosthenis* puto hic est in ea contra Midiam: ὅπως μὴ τὸν ἐστειφανωμένον, καὶ λειτουργούντα τῷ Θεῷ ταύτην τὴν ἡμέραν, καλῆ, μηδ' ἐπηρεάζῃ, μηδ' ὑβρίζῃ μηδὲς ἐξοπτινδῆς. JUNG.

43 Τὸ λειτουργεῖν τῷ Θεῷ] P. ἢ τὸ λ. alias de illis λειτουργεῖν τῷ Θεῷ vid. *Luisium*. *Parerg.* III, 43. SEB.

Τὸ λειτουργεῖν τῷ Θεῷ] C. A. ἢ τὸ λ. τ. Θ. καὶ οἱ γυμνικοί δὲ κυρίως &c. KÜHN.

44 Καὶ οἱ γυμν. κυρ. &c.] Adnotat hoc (*Pollucem* athletarum nomine gymnicos omnes intelligere, luctatores, cursores, pugiles, discum jacentes, & cursu contendentis) etiam *Cynemius* ad *Horas*. II. *Epist.* 1. JUNG.

tur, Exercitatores, Certatores. & horum
 44 adversarii, Antagonista. * Sed ab Athle-
 tis, Athletarum præmia, & certamina
 dicta sunt, apud Demosthenem in Eroti-
 co, si modo Demosthenis ille Libellus est.
 Et ἀθλεύειν, id est, Exercere, apud Pœ-
 tas, & Herodotum. Et apud nos ἀθλεῖν,
 id est, certare. Si vero quis torqueat,
 de his etiam dicere posset, Dionysiaci
 certaminis Athletæ. Athletæ porro Mu-
 sici, & Dionysiaci Artifices. nominabis
 145 vero & hos, & illos Certatores. * Et
 adverbia, musice, athleticæ, exercitate,
 certatoricæ. Musicis vero alludent, Judi-
 ces. Gymnicis autem adstant, præmio-
 rum Distributores, quos Plato, Designa-
 tores vocat, Lictores, & Apparitores.
 Designatores autem, Præsides quoque no-
 minaverunt. Unde præmia distribuere,
 Præfesse vocavit Sophocles. Porro ante
 coronam manus complicare, circa bra-

ἀθληταὶ καλοῦνται, καὶ ἄσκηταὶ, καὶ ἀγωνι-
 σταί. καὶ οἱ ἀντίπαλοι αὐτῶν, ἀνταγωνισταί.
 * ἀπὸ δὲ τῶν ἀθλητῶν, καὶ τὰ ἄθλα, καὶ 144
 τὰ ἀθλήματα, ἄσκηταὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἐρωτι-
 κῷ; ἄσκηταὶ ἐστὶν τὸ βιβλίον. καὶ τὸ
 ἀθλεύειν, ἄσκηταὶ παρὰ τὴν παιηταῖς, καὶ 145
 παρὰ τὴν Ἡροδό-
 τῳ. καὶ παρὰ ἡμῖν τὸ ἀθλεῖν. βιαζόμενος δ' ἄν
 καὶ ἐπ' ἐκείνων εἶποι τις, Διονυσιακῆς ἀγω-
 νίας ἀθληταί. ἀθληταὶ δὲ μουσικοὶ, καὶ Διο-
 νυσιακοὶ τεχνῖται. ὀνομάσασαι δ' ἄν καὶ τούτους,
 καὶ κείνους, ἀγωνιστάς. * Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, 145
 μουσικῶς, ἀθλητικῶς, ἀσκητικῶς, ἀγωνιστι-
 κῶς. ἀλλὰ τοῖς μὲν μουσικῶς, κριταὶ καθην-
 ται τοῖς δὲ γυμνικῶς, ἐφεστᾶσι βραβευταί,
 οὓς καὶ βραβεύας ὁ Πλάτων καλεῖ. καὶ μαστι-
 γονόμοι δὲ, καὶ ραβδούχοι. τοὺς δὲ βραβευτάς,
 καὶ ἐπιστάτας ὀνόμαζον. ὅθεν καὶ τὸ βραβεύ-
 ειν, ἐπιστατεῖν Σοφοκλῆς. καὶ τὸ μὲν πρὸ τοῦ
 στεφάνου συμπλέκεσθαι, περὶ βραβεύου, ἢ

45 Ἀσκηταὶ] C. V. διασκηταί. Κίηνη.
 Ἀσκηταὶ] MS. composito, καὶ διασκηταὶ habet. JUNG.
 46 Ἀθλητῶν] C. A. καὶ ἀθλήματα π. Δ. dein in
 margine in τῷ Ἐρωτικῷ ἰ. Δ. ἰ. τ. β. postea iterum in
 textu τὸ δὲ ἀθλεύειν. Κίηνη.

47 Καὶ τὰ ἄθλα] Defunt καὶ τὰ ἄθλα in MS. JUNG.
 48 Παρὰ Δημοσθ. in τῷ Ἐρωτικῷ] Ἐρωτικὸν λόγον
 quod attinet, Demostheni cum falso tribuere volue-
 runt critici Veteres, ut apud Photium c. 6. σξί ha-
 betur, τινὰς nimirum ἀποκρίσει τῶν Δημοσθητικῶν λό-
 γων, καὶ τὸν περὶ Ἐρωτικῶν γυμνασίων. Locus
 autem ex ea oratione quæ hodieque extat, a Polluce
 indicatus hic est: συνιδῶς γοῖνον τῶν μὲν ἄλλων ἀθλη-
 ματων καὶ δούλους καὶ ξίνας μετὰ τῶν, τοῦτου δ'
 (ἀσκητικῶς) ἐπιβαίνει μόνος μὲν τοῖς πολιταῖς ἐξουσίαν
 αὐσαν, ἐπιμένει δὲ τοῖς βελτίστοις· οὕτως ἐπὶ τοῦτον
 τὸν ἀγῶνα ἄρμυρας. Ait vero noster, εἰ Δημοσθένους
 ἴσθι τὸ βιβλίον. Et in illius orationis fere initio dicitur:
 πάντα δὲ ταῦτα γράφεται τὸν τρόπον, ὃν τις ἂν
 εἰς βιβλίον καταθεῖτο. profert noster vero & alia au-
 ctore Demosthene, quæ in ea oratione leguntur, ut
 λικτικῶς, ut δυσχεροτά. JUNG.

49 Εἰ Δημοσθ. ἴσθι τὸ βιβλ.] Etiam Libanius De-
 mosthenis esse negat, ut multo languidiotem, quam
 illius vehementia ferat. H. WOLF.

Εἰ Δημοσθ. ἴσθι τὸ βιβλ.] Adnotandum ait H. Steph.
 suspectum Pollucis esse librum. JUNG.

50 Παρὰ τὴν παιητ.] MS. παρὰ τὴν τοῖς ποιητ. JUNG.

51 Παρὰ Ἡροδότῳ] Locus Herodoti est in Terpsy-
 chore: Ἀλεξάνδρου γὰρ ἀθλεύειν ἰσομένον, &c. JUNG.

52 Βιαζόμενος] Vis affertur proprietati sermonis,
 quando Athleta dicuntur scenici artifices &c. id e-
 nim proprium est Scenicis, Comædis, Tragediis, Mu-
 sicis, &c. Κίηνη.

53 Ἀγωνίας ἀθλ.] MSS. ἀθληταί. καὶ καλοῦνται
 μουσικ. SEB.

54 Ἀθληταὶ δὲ μ.] C. A. præmittit: καὶ καλοῦνται
 ἀθληταὶ μουσικοὶ. Κίηνη.

Ἀθληταὶ δὲ μ.] Pro ἀθληταὶ δὲ MS. melius ni fallor:
 καὶ καλοῦνται μουσικοὶ, καὶ δ. τεχνῖται. Non enim
 μουσικοὶ ἀθληταὶ dicebantur, sed μουσικοὶ τεχνῖ-
 ται, si recte puto. Imo rectissime, ut & tibi pate-
 bit ex locis quos H. Steph. in Thecl. sub τεχνῖταις col-
 legit: & Peirus Faber, credo, in suo Agonistico o-
 mnium eruditiss. quod opus tamen nobis non ad manus,
 ut locum inquireremus, quamvis alias non ignorem
 quod Platonem adnotant τοὺς περὶ τῶν μουσικῶν ἀθλη-

τας vocare. ceterum hic auctoritate MS. accedente,
 illud malim. ne quid dicam quod & Dionysiacis τὸ
 ἀθληταὶ conveniat, ut modo nominavit Pollux Διο-
 νυσιακῆς ἀγωνίας ἀθλητῶν, itaque potuisset, si & μουσι-
 κῶς ἀθλητῶν dici adprobasset, illud ἀθλητῶν mox cum
 ἀγωνιστάς, quod utrisque convenire ait, conjungere.
 De Dionysiacis τεχνῖταις vid. etiam Rigault. Not. ad
 Artemidor. lib. I. c. 19. JUNG.

Ἀθληταὶ δὲ μ. &c.] Videndus P. Faber. Agonist.
 lib. I. cap. 2.

55 Ἀγωνιστικῶς] MSS. ἀγωνιστικῶς. SEB.

56 Μουσικῶς] MS. omittit μουσικῶς, & mox
 γυμνικῶς. JUNG.

57 Γυμνικῶς] Abest a C. V. dein C. A. leg. ἰφι-
 στάσι. unde mox dicitur ἐπιστάται. Sedebant autem
 iudices Mulicorum certaminum, unde proverbium: ἐν
 πίστι κριτῶν γούνασι κίται. de dubio rei eventu. Κίηνη.

58 Βραβευταὶ &c.] Jac. Nic. Joynsis Epiphil. III.
 c. 24. & 25. item Budens Pand. pag. 376. SEB.

Βραβευταὶ] De Brabentis, Massigenomus, rabdichis,
 vide eruditiss. Jac. Nicolaum III. Epiphil. 25. JUNG.

59 Πλάτων] Locus ni fallor; est ille lib. XII. Le-
 gum: καὶ γυμνικῶν τε καὶ ἰππικῶν ἀθλῶν ἐπιστάτας
 καὶ βραβεύας &c. βραβεύειν etiam apud Demosth. ea si-
 gnificatione, & Isocrat. in Areopagit. JUNG.

60 ὅθεν καὶ] In margine C. A. usque ad Σοφοκλῆς.
 Κίηνη.

61 Τὸ μὲν πρὸ τοῦ στ.] Legendum forte τὸ μὴ πε-
 ρὶ στεφάνου σ. congruere non coronæ reportandæ gra-
 tia. ἐπὶ βραβείῳ dici posset. Indignat Auctor duplex
 genus certaminum, quorum alterum habebat præmium
 certum, pecuniam puta aut aliud quid, quod victori
 conferebatur: ἀγῶν ἀμαρτίης dicitur & hoc erat cer-
 tare ἐπὶ βραβείῳ, at ubi præmium erat victoris coro-
 na, dicebatur στεφανίτης ἀ. ἐπὶ στεφάνῳ, περὶ φάιν-
 κος περὶ κατίνου certare. MSSti hic nihil afferunt adju-
 menti nisi quod C. A. legit post συμπλέκεσθαι ἐπὶ βρα-
 βείῳ φ. ἀ. τ. Κίηνη.

62 Συμπλέκεσθαι] Propria luctæ vox, quam & infra
 repetit noster. Utitur illa in Laudatione optimi pu-
 gilis Melancomæ Dio Chrysolomus Orat. XXIX. pag.
 295. Τὸν δὲ ἰππειόμορον, ὡς αἰὸν τε τάχιστα κηῖσαι,
 καὶ σπαιόντα καὶ συμπλέκόμενον, αὐτὸν ἠτῆσθαι τοῦ
 καύματος καὶ τοῦ χρόνου. Eleganterque illam περιφράζει
 Statius Sylv. lib. II.

Sive catenatis curvatus membris palestris staret, &c.
 63 Περὶ βραβεύου] Περὶ modo irrepit: cum prio-

ἐπὶ βραβείου Φαίη ἄν τις. τὸ δὲ περὶ τοῦ στεφάνου, ἢ ἐπὶ⁶⁴ στεφάνῳ, περὶ Φοίνικος, ἢ ἐπὶ Φοίνικι. ⁶⁵ Τὰ μὲν οὖν τῶν μουσικῶν ὀνόματα, ⁶⁶ ἐν τοῖς περὶ μουσικῆς εἰρήσεται.

vium, aut de bravio aliquis dicat. sed circa coronam, aut de corona, circa palmam, aut de palma. Muficorum itaque vocabula, in Muficis dicentur.

146 * ⁶⁷ Περὶ δρόμου γυμνικοῦ, σταδίου, αἰφειτηρίας, καὶ τῶν ὁμοίων. γ.

* De cursu gymnico, stadio, carceribus, & his similibus. 146 3.

Τὰ δὲ τῶν γυμνικῶν, ⁶⁸ δολιχὸς, ⁶⁹ δολιχοδρόμος. καὶ ὁ τὸν δολιχὸν θέων, καὶ ὁ τὸν μακρὸν δρόμον ἀγωνιζόμενος. ⁷⁰ Αἰσχίνης δὲ ὁ ῥήτωρ εἴρηκε, ⁷¹ τὸν δολιχοδρομήσαντα στάδιον, καὶ ⁷² σταδιοδρόμος, καὶ σταδιεύς, ⁷³ καὶ σταδιάρχης. Ἀριστοφάνης δὲ, καὶ ⁷⁴ σταδιοδρόμος εἴρηκε. ⁷⁵ τὸ δὲ προεκπηδᾶν, ⁷⁶ προανίστασθαι Στρατίτις εἶπε, Τί ὅτι ὡς περὶ οἱ σταδιοδρόμοι προ-
147 ανίστασαι; * ⁷⁷ Δίαυλος, καὶ ὁ τοῦ διαύλου ἀγωνιστής, καὶ ἀγωνιζόμενος τὸ διπλοῦν στάδιον, καὶ ⁷⁸ ἵππιον δρόμον, καὶ δρόμον τὸν ⁷⁹ ἐν καμπῇ.

Gymnicorum vero sunt, cursus plenus, cursus longus, & pleno cursu currens, & longo cursu certans. Aeschines vero Rhetor, Stadium longo cursu obeuntem dixit. Et Cursus stadiorum, Cursor, & stadiorum Praefes. Aristophanes vero, In stadio currens dixit. Sed Praefilire, & infurgere, dixit Strattis, Cur quasi in stadio currens infurgit? * Cursus reciprocus, 147 & cursus reciproci Certator, duplici certans stadio. Et cursus equestris, & cursus

res editiones ἐπὶ. mox autem MSS. βραβείου. SEB.

Περὶ βραβείου] *Aldina* tamen & *Wassleensis* etiam habent *περὶ*.

Περὶ βραβείου] MS. longe aliter, sed ni fallor corrupte valde. post συμπλέεσθαι enim iū MS. punctum. & sequitur novum t̄mema, & titulus ita: περὶ βραβείου. ἐπὶ βραβείῳ Φαίη ἄν τις, τὸ δὲ &c. quæ considerabunt docti, si ita videatur. JUNG.

⁶⁴ Στεφάνῳ] P. στεφ. τῶν κινῶτων, ἕναι Φοίνικα ἐλάμβανον ἢ τοὺς ῥαβδῶν φοινικίν. αἱ δὲ ἐπὶ Φοίνικι. τὰ μὲν οὖν. SEB.

⁶⁵ Τὰ μὲν οὖν] Οὖν supra scriptum in C. A. KÜHN.

⁶⁶ Ἐν τοῖς μουσικαῖς εἰρήσεται] Ita legunt MSSi ἐν τοῖς περὶ μουσικῆς εἰ. KÜHN.

Ἐν τοῖς μουσικαῖς εἰρήσεται] MS. rectius: ἐν τοῖς περὶ μουσικῆς εἰρ. Scilicet infra lib. IV. cap. 8. &c. JUNG.

⁶⁷ Περὶ δρόμου &c.] C. A. omittit δρόμου & conjungit γυμνικοῦ στάδιον. KÜHN.

Περὶ δρόμου &c.] Hujus t̄mematis titulus in MS. nullus, idque connectitur cum prioribus. JUNG.

⁶⁸ Cursus plenus] *H. Steph.* certum curriculi spatium, duodecim aut secundum alios viginti quatuor stadiorum. SEB. 2.

Δολιχὸς] MS. δολιχος, & δολιχον antepenultima acuta. quod sane firmat illud apud *Suidam*: δολιχος τὸ ὄσπριον. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου προπαροξυτόνως, δολιχὸς δὲ, τὸ ἐπίθεται, ὁ μακρὸς, ἄξυτόνως. ἔστι δὲ ὁ δολιχος πδ' στάδια. Sic & δολιχος de hoc cursu apud *Artemidorum* lib. I. Onirocr. 60. habes. JUNG.

⁶⁹ Δολιχοδρόμος] C. A. δολιχοδραμος, male. KÜHN.

⁷⁰ Αἰσχίνης δὲ] Margo C. A. hæc habet usque ad δολιχοδρομήσαντα. KÜHN.

⁷¹ Τὸν δολιχοδρομήσαντα.] Τὸν δολιχοδρομήσαντα στάδιον. στάδιον a Nostro, ni fallor, est: nec enim *Aeschynis* illud, si modo hic locus est, ad quem Noster respexerit, nimirum in ea κατὰ Κτησιφ. ubi nominat πρέσβεις, Γλαυκίτην, καὶ Ἐμπίδαν, καὶ Διόδωρον τὸν δολιχοδρομήσαντα φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας τινὰς. &c. JUNG.

⁷² Σταδιοδρόμος] MS. σταδιαδρόμος. sed καὶ σταδιάρχης defunt. σταδιοδρόμον, ut vulgo, etiam apud *Platonem* habes non longe ab initio lib. VIII. Legum *Platon.* JUNG.

⁷³ Καὶ σταδιάρχης] Non comparet in C. A. dein margo *Αριστοφάνης* &c. usque ad εἴρηκε. cætera. usque ad διαύλος nec in textu nec in margine sunt. KÜHN.

⁷⁴ Σταδιοδρόμος] C. V. σταδιοδρόμος. KÜHN.

Σταδιοδρόμος] Vulgata iterum foeclementia peccant,

dum legitur *Aristophanem* σταδιοδρόμος dixisse. quid vero novi hoc est? & jam σταδιοδρόμος positum habes. Iterum hic itaque, ut supra III. 136. ubi similes repetitiones nihili, hæteremus: nisi egregius subveniret MS. qui habet σταδιοδρόμος. hoc nimirum Noster tanquam ποιητικώτερον observavit. σταδιοδρόμος vero videtur Noster ex eodem rhetore attulisse. Certe in ea κατὰ Τιμαρχου habes Ἀντικλία τὸν σταδιοδρόμον. JUNG.

⁷⁵ Τὸ δὲ προεκπ. &c.] Defunt τὸ δὲ πρ. Στ. ε. cum ipsis poetæ verbis in MS. versus comici constabit fenarius, si scribas: τί ὅσ' ὡς περ &c. ut habet avus meus Comm. utr. ling. cap. 953. ubi *Pollucem* ait scribere in faltando præventiones hoc verbo indicasse *Strattidem*. JUNG.

⁷⁶ Προανίστασθαι] Τὸ προεκπηδᾶν id est ante datum signum profilire ad currendum, Græcis etiam dicitur προανίστασθαι ante tempus emicare ad cursum, exurgere ad currendum. *Herodotus* *Urania.* ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προξενιστάμενοι ῥαπίζονται, οἱ δὲ γε ἑγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται. qui in certaminibus ante tempus profiliunt ad cursum, flagris caduntur; qui autem a tergo relinquuntur, non coronantur, & ita reddendus etiam locus *Strattidis*, quem *Auctor* laudat. KÜHN.

Προανίστασθαι] *Plutarchus* in vita *Themistoclis.* τοῦ Εὐρυβιάδου πρὸς αὐτὸν (τὸν Θεμιστοκλῆα) εἰπόντος, ὦ Θεμιστοκλῆς, ἐν τοῖσι ἀγῶσι τοὺς προξενισταμίους ῥαπίζουσι, Ναι (εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς) ἀλλὰ τοὺς ἀπολείφεταις οὐ στεφανοῦσιν. Quem locum & *Faber* in *Agonist.* lib. I. cap. 19. ex *Nostro* illustrat simulque interpretet *Cruferium*, qui illud ῥαπίζειν non virgis, sed alapis cadere reddidit, reprehendit.

⁷⁷ Δίαυλος] De diaulo vid. & *Rigalt.* ad *Artemidor.* lib. I. c. 60. JUNG.

⁷⁸ Ἴππιον] P. ἵππιον. SEB.

Ἴππιον] C. V. ἵππιον δ. καὶ δ. τὸν ἐν καμπῇ. ἵππιος δρόμος Latinis, *circus.* KÜHN.

Ἴππιον] MS. ἵππιον, pro ἵππιον, male, credo. τὸν ἐφίππιον semel & iterum *Plato* non ita longe ab initio lib. VIII. Legum. JUNG.

⁷⁹ Εὐκαμπῇ] Ἐν καμπῇ habet MS. pro εὐκαμπῇ. quod considerabis. Certe de hoc cursu videntur accipienda illa *Hesychii*: κάμπειος δρόμος. δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπειοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἀπλοῖ, ἀλλὰ καμπῶς ἔχοντες. quæ iisdem verbis apud *Suidam* legas: nisi quod is κάμπιος & κάμπιοι. Placet itaque hoc ἐν καμπῇ & sic legendum perspicue firmabo ex alio *Hesychii* loco, isto nimirum: ἀκκαμπιόδρομοι, καὶ οἱ εὐθεῖς καὶ ἀπλοῖ. κάμπιοι δὲ αἱς ἀπεδείκνυτο. κάμπη ἦν περι-

inflexus. unde vero emittuntur, emissio, carcer, linea, repagulum. sed circa quod flectuntur, inclinatio, & flexus dicitur. ubi autem cessant, finis, meta, terminus. nonnulli & βαλβιν appellunt.

48* Nomina vero, cursorius, concursor, æqualis cursus, velocior, levior, celerior, magis festinus, intentior, citior. incurfus, accursus. Et cursus politici dicitur, quibus exercitia infunt. Philippides vero, Tota die currens dixit. Et υποδραμῆν pro adulari. Et cursus equestris, & equus excurrens. Apud Æschinē Rhetorem, etiam Nuncii Cursores. Sed eum quem præcurrere permisimus, insequi, quod in vehementioribus pugnis fit, προδοσία vocatur.

80 καὶ ὄθεν μὲν ἀφίενται, ἀφῆσις, καὶ 81 ὕσπληγξ, καὶ γραμμῆ, καὶ 82 βαλβίς. περὶ δὲ ὁ κάμπτουσι, νύσσα, καὶ 83 καμπτήρ. 84 ἵνα δὲ παύονται, 85 τέλος, καὶ τέρμα, καὶ βατήρ. 86 ἔνιοι δὲ, καὶ βαλβίς. * 87 ὀνόματα δὲ, δρομικός, σύνδρομος, ἰσδρομος, θάττων, 88 κουφότερος, ἔξυτερος, ἐλαφρότερος, σπυδαϊότερος, δρομικώτερος, ἐπίδρομος, 89 πρόδρομος. 90 καὶ δρόμοι δὲ 91 ζυστοί, ἐν οἷς αἱ ἀσκήσεις. καὶ Φιλιππίδης 92 δὲ, ἡμεροδρόμος. καὶ ὑποδραμῆν, τὸ κολακεῦσαι. καὶ ἰππόδρομος, καὶ ἰπποδρομία. καὶ 93 ἔκδρομος ἵππος. 94 παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ τῷ ῥήτορι, 95 δρομοκέρυκες. 96 τὸ μὲντοι προδραμῆν εἴσαντα 97 ἐπιδιόκειν, ὅπερ ἐν ταῖς 98 σφοδρομαχίαις 99 γίγνεται, 100 προδοσία ἐλέγετο.

θεον. En hic habes illam καμπήν. sunt vero corrupte edita illa Hefychii, & ni fallor, ita scribenda: ἀκάμπιοι δρόμοι, καὶ οἱ ε. κ. α. κάμπιοι δὲ, οἷς ἀπέδεδικτο καμπή ἢ π. Et Etymologus enim in ἀκάμπιος ita: καὶ ἀκάμπιοι δρόμοι, οἱ εὐθείς καὶ ἀπλοῖ. Pertinent vero ex eodem Hefychio huc & illa: ἀκαμπίας, ὁ εὐθύς δρόμος, ἢ δρομύς. & Σuida ista: ἀκαμπίας, ὁ εὐθύδρομος, καὶ ἀκάμπιος δρόμος, ὁ μακρὸς καὶ δι' εὐθείας περιπατός. JUNG.

80 Καὶ ὄθεν μὲν ἀφ.] Mēn abest a C. A. KÜHN. Καὶ ὄθεν μὲν ἀφ.] MS. καὶ ὄθεν ἀν ἀφίονται. JUNG. Καὶ ὄθεν μὲν ἀφ.] Descripsit hunc locum Phavorinus in Ἀφῆσις. ubi tamen male est νύσσα pro νύσσα, quod e Nostro reponendum.

81 Ὑσπληγξ] MSS. ὕσπληγξ. SEB. Ὑσπληγξ] C. A. ὕσπληξ. in Itadio apud Eleos ἀντὶ ὕσπληγος fuit καλῶδιον ut Ραυσιαίος notat in Ἐλιας. ροσfer. KÜHN.

Ὑσπληγξ] MS. ὕσπληξ. scribitur sane & ὕσπληξ, ut & apud Phrynicium est Eclog. I. ubi de his meminit Νυμφεύς. vid. & Junii Nomencl. cap. de Ἄedificiis, in Carceres &c. JUNG.

Ὑσπληγξ] Ὑσπληγξ & τέρμα eleganter sibi invicem opponendo conjungit Antipater de Aria in Anthologia lib. I. c. 1.

Ὁ σταδίου Ἀρίης ὁ Μενεκλῆος οὐ καταλέγει Περσέα σὺν κτίστην, Ταρσὶ Κίλισσα πόλι. Τοῖοι γὰρ παιδὸς πηλοὶ πόδες οὐδ' ἀν ἐκείνῳ Οὐδ' αὐτὸς Περσὲς ἄνω ἔδειξε οἶον. Ἡ γὰρ ἐφ' ὕσπληγγων ἡ τέρας οἰδὲ τις ἄρου Ἥθιον μίσση δ' οὐκ ἔτι ἐν σταδίῳ.

82 Βαλβίς.] Notum proverbium: ἀπὸ βαλβίδος. a sarcere. SEB.

83 Καμπτήρ] Καμπτήρ vellem reddere, meta. nam circa metam flectunt currum, equos &c. & ad repagula, carceres, unde emissi sunt quoque redeunt. prima latina Ὁ ultimus terminus. KÜHN.

84 ἵνα δὲ παύονται] P. ὅπου δὲ π. SEB.

85 Τέλος καὶ τέρμα] C. A. τέλος, τέρμα. βατήρ. KÜHN.

86 ἔνιοι] MS. ἐνί, pro ἐνιοι. & ὄνομα, pro ὀνόματα. & mox MS. θάττων. sed hæc menda sunt. JUNG.

ἔνιοι] Vide Fabr. Agonistic. lib. II. cap. 34.

87 ὀνόματα δὲ &c.] C. V. ὄνομα δὲ δ. ἰσδρομον, θάττων adverbialiter, θάττων habet & C. V. ut & ὄνομα. KÜHN.

88 Κουφότερος] C. A. κουφοτέρως, ἔξυτέρως, ἐλαφροτέρως, σπυδαϊοτέρως. KÜHN.

89 Πρόδρομος] Καὶ πρόδρομα addit C. A. KÜHN.

90 Καὶ δρόμοι καὶ ζυστοί] MS. καὶ πρόδρομοι δὲ ζυστοί, ἢ &c. recte ζυστοί, uti infra IX, 43. ubi vi-

de. de πρόδρομοι vero quid agamus? an περιδρομοι rotius, quum hæc προθετικαὶ particulæ facile mutant. nisi quis ad illud antecedens πρόδρομος librarium negligentem respexisse putet, & inde erasit. JUNG.

91 Ζυστοί] MSS. ζυστοί. in textu quidem C. A. est vulgatum, sed u. impositum est τῷ ε. Salmas. etiam ζυστοί. KÜHN.

92 Δὲ, ἡμεροδρόμος] C. V. omisso δὲ, habet ὁ ἡμεροδρόμος C. A. non habet hoc. KÜHN.

Δὲ, ἡμεροδρόμος] MS. pro δὲ ἡμ. habet ὁ ἡμεροδρόμος. Φιλιππίδης vero ἡμεροδρόμος, apud Herodotum Ερατοῦ. ut indicat avus Comm. utr. ling. cap. 937. ubi pleraque quæ hic a τρέχειν vel δρόμος dicuntur, explicat. JUNG.

93 Ἐκδρομος ἵππος] Ex Xenophonē adnotat avus ibid. JUNG.

94 Παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ] In margine C. A. usque ad δρομοκέρυκες, vid. Hefych. in δρομοκέρυξ Ηαρροκρατ. & Σuida in δρομοκέρυκες & Valerius in Maus. notat in Ηαρροκρατ. KÜHN.

95 Δρομοκέρυκες] Phavorinus Δρομοκέρυκες, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι. Αἰσχίνης. Δρομοκέρυξ, ὁ ἐπὶ σπουδῆς πεμπόμενος τὰς ἐπισημειώσεως ποιήσασθαι, ὁ ἡμεροδρόμος. Τὸ μὲντοι προδραμῆν] Non est in C. A. usque ad finem lectionis. KÜHN.

96 Τὸ μὲντοι προδραμῆν] Non est in C. A. usque ad finem lectionis. KÜHN.

97 Ἐπιδιόκειν] Vid. Phavor. in ἰπιτρέχειν, ubi differentiam inter utrumque facit.

98 Σφοδρομαχίαις] De mendo suspecta vox est, quid si σφαιρομαχίαις? viderint εὐστοχώτεροι. σφαιρομαχίαις infra mentio IX, 107. & hic mox Segm. 150. KÜHN.

99 Γίγνεται] MS. γίνεταί. JUNG.

100 Προδοσία] Illud προδοσία sic etiam est in MS. quod credo in hac significatione mendii suspectum H. Stephano fuit, qui ponere in Thesaurο suo omisit. Audi Salmasium nostrum de toto hoc loco: Nihil hic talia faciunt. Lusit tamen Ὁ ludicra exercitationes Ὁ gymnica praelia. subibat legi posse προδιωξία. sed cur mutatus προδοσία; vero enim est προδοσία hoc quod dicit. nec scio quo alio rectius posset appellari nomine. In herba anguis latet qua putas minime! In σφοδρομαχίαις placide cubat menda. quid enim sunt σφοδρο-

² Πάλη, καὶ παλαιστῆς, καὶ ἀγωνιστῆς, καὶ ὁ παλαιστικός. ³ διαπαλαίειν, παλαίσματα, παλαίειν, προσπαλαίειν, ⁴ παλαιστικῶς, ἰσόπαλος, συγκεκληρωμένος, συλλαχῶν, ⁵ ἔφεδρος, σφοδρῶς ⁶ καταπαλαίειν, προσπαλαίειν. Καὶ οἱ μὲν δρομεῖς, ἐλαφροὶ, κούφοι, ⁷ ποδάκειες, ταχεῖς, σπουδαῖοι τοὺς πόδας. καὶ κούφως, ἐλαφρῶς, ὠκέως, ταχέως, σπουδαίως. οἱ δὲ παλαισταὶ, βαρεῖς, στασίμοι, ⁸ μόνιμοι, ⁹ ὠμίαι, ἀντεριδόμενοι, ¹⁰ συμπλεκόμενοι, καὶ βαρέως, στασίμως, μόνιμως, ¹¹ καὶ τὰ λοιπά.

¹³ Πυγμῆ, καὶ πύκτης, καὶ πυκτικός, καὶ ¹⁴ πληκτικός, καὶ πύξ ¹⁵ παίειν. εἴποις δ' ἀν' ἐπὶ τοῦ πύκτου, χεῖρες ὠπλισμέναι, χεῖρες ὀπλίτιδες. καὶ τὰ ὅπλα, σφαίραι. ἀφ' ὧν καὶ τὸ ¹⁶ σφαιρομαχεῖν, καὶ ¹⁷ σφαιρομαχία, παρὰ ¹⁸ Ἀριστομένει ἐν Διονύσῳ ἀσκητῇ. ¹⁹ καὶ μύρμηκες

Lucta, Luctator, Certator, & luctæ studiosus. colluctari, luctationes, luctari, alluctari, luctatorie. Luctando æqualis, commiffus, confors, subsidiarius. valide luctari, colluctari. Atque Curfores quidem, citi, leves, volipedes, celeres, festini pedes. Et leviter, cito, ocyus, celeriter, festinanter. Luctatores vero, graves, constantes, firmi, latis humeris præditi, renitentes, complicati. Et graviter, constanter, firmiter, & reliqua.

Pugna, Pugil, ad pugnam promptus, percussor, pugnis ferire. De pugile autem dices, manus armatæ, manus munitæ. & arma, pilæ. Unde pila certare, & Pilæ certamen, apud Aristomenem in Dionysio Ascite. Arma etiam sunt,

μυχίαι; aliquid aliud opinio excogitandum. sed quid quæro? an δρομομαχίαις an πυρομαχίαις, an tale quid denique? Nunc non respondeo: nec quidquam possum certi statuerre. si per otium aliquid melius invenerimus occurrat, impertire non gravabor. Nunc audi, quid mihi dein incidit. forte legendum sit σφαιρομαχίαις, quod invenio infra IX, 107. & vide sis mihi eum lutum pilæ, τὴν ἐπίσκυρον dico ibid. IX, 104. JUNG.

1 Περὶ παλαιστῶν] Titulus hujus temeratis in MS. deest. JUNG.

2 Πάλη, καὶ παλαιστῆς] Hæc usque ad προσπαλαίειν exscriptis pro more suo Ehanotimus in Πάλη, ubi similiter A. Seberis & C. A. Nostri Kühni pro παλαιστικῶς habet παλαιστικός. Addit dein post ἰσόπαλος, etiam ἀντίπαλος. Ceterum in ἔτυμον τῆς πάλης inquirat Mercurialis de Arte Gymnastica libr. II. cap. 8.

3 Διαπαλαίειν, παλαισμ. παλ.] C. A. invertit ordinem totum ita παλαίειν παλαίσματα, διαπαλαίειν παλαίστικός i. e. συλλαχῶν σφοδρῶς κ. διαπαλαίειν. Kühn.

Διαπαλαίειν, παλαισμ. παλ.] MS. hoc ordine παλαιστ. παλαίειν, διαπ. παλαισμ. παλαιστικῶς. omisso προσπαλαίειν. JUNG.

4 Παλαιστικῶς] A. παλαιστικός. Nec idem ibi, qui in editis, verborum ordo, ut alibi sæpe. SEB.

5 ἔφεδρος] Deest ἔφεδρος in MS. JUNG.

6 Καταπαλαίειν] Post καταπ. in MS. iterum sequitur διαπαλαίειν, repetitum ex incuria credo. JUNG.

7 Ποδάκειες] MS. mendose ποδάκειες. JUNG.

8 Μόνιμοι] C. A. ἀντεριδόμενοι, συλλεγόμενοι καὶ β. στ. μόνιμως supra scriptum καὶ τὰ λοιπά. Kühn. Μόνιμοι] MS. mendose pro μόνιμοι, transpositis literis ὀμιμοι. JUNG.

9 ὠμίαι] Sic MSS. & Hesych. ὠμίαις, ὁ μεγάλους ὠμους ἔχων, ὁ εὐρίστηρος. pr. ed. ὠμοῖαι. SEB.

ὠμίαι] Deest in MS. ὠμίαι. JUNG.

10 Συμπλεκόμενοι] MSS. συλλεγόμενοι. SEB.

Συμπλεκόμενοι] MS. συλλεγόμενοι, pro συμπλεκόμενοι, quod vulgatum tamen cum eo non permutem. JUNG.

11 Καὶ τὰ λοιπά.] Desunt καὶ τὰ λοιπά in MS. JUNG.

12 Περὶ πυγμῆ.] Idem titulus in MS. cum vulgato. JUNG.

13 Πυγμῆ] Pugillatus in Gloss. Veterum Interpretum pugna, πυκτικός ad pugillatum exercitatus. Kühn.

Πυγμῆ, καὶ πύκτης &c.] Adde Phavorinum in Πυγμῆ.

14 Πληκτικός] Cur pugiles plectici dicantur, ubi & de aliis quibusdam hic, aliquid & Rhodigin. XIII. Ant. 30. JUNG.

15 Παίειν] MSS. παίειν. Kühn.

Παίειν] MS. καὶ πύξ παίειν. infinitiva vero oratione sequitur infra in MS. JUNG.

16 Σφαιρομαχίαν] Pro σφαιρομαχίαν leg. C. A. σφαιροδρομῆν, καὶ σφ. παρ' Ἀριστομένει. Kühn.

Σφαιρομαχίαν] Plato lib. VIII. Legum non longe a principio: καὶ πάσαν μεμιούμενος τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν, σφαιρομαχίαν τε καὶ βολαίαν, ὡς ἐγγύτατα τῶν ἀληθῶν χρομῆτους ὑποκινῶντος βίβλιν; &c. antea dixerat: καὶ ὡς ἐγγύτατα τοῦ ὁμοίου ἰόντες, ἀντίμαχίαν σφαιρας ἀν' ἀντιδούμεθα, ὅπως αἱ πληγαὶ τε καὶ αἱ τῶν πληγῶν εὐλάβειαι διμελετῶντο εἰς τὸ δυνατὸν ἰκαίως; &c. JUNG.

17 Σφαιρομαχία] MS. plurali, σφαιρομαχίαι. JUNG.

18 Ἀριστομένει ἐν Διονύσῳ ἀσκ.] Sic & A. sed P. παρὰ Ἀριστομένει ἐν ἀσκηταῖς. Athen. libr. XIV. fol. 650. Ἀριστομένους ἐν Διονύσῳ. adi & Casaub. animadv. fol. 685. SEB.

Ἀριστομένει ἐν Διονύσῳ ἀσκ.] MS. Ἀριστομένους, in penultima α. Verum & apud Athenæum lib. XIV. est Ἀριστομένους ἐν Διονύσῳ ubi Διονύσιον legere credo eruditiss. Casaubonum, quum XIV. Athen. 16. in lemmate capitis ponat Aristomenis Dionysius & in ipso capite ita scribat: Aristomenes Dionysii plenior epigraphæ extat libro tertio extremo Pollucis: ubi laudatur Aristomenes ἐν Διονύσιῳ ἀσκητῇ. Leopardus VI. Emend. 20. etiam adnotat Aristomenem Διονύσιον semel præterea tam apud Athenæum quam Pollucem citari, vulgatam utroque retinens scilicet. sic itaque reponi vult vir maximus. Noster tamen MS. etiam Διονύσιον, uti in vulgatis est, agnoscit. JUNG.

19 Καὶ μύρμηκες, δὲ] Absunt ista usque ad ἰμάντες in C. A. Gloss. μύρμηκες, cestus hic hirsus, Kühn.

caestus, & lora. Pancratium, Pancratiaestes, pancratiaesticus, & pancratice adverbium. Cum umbra pugnare. summis tantum colluctari digitis. quæ lucta, proprie ἀπροχειρισμός dicitur. angere, suffocare, calcibus insultare, calcitrare. De his autem dices, quod sint in omni certaminum genere exercitati. quemadmodum Plato Euthydemum vocavit, Hoc gratum est valde in pugnis exercitato, secundum Acarnenses Pancratiaestes.

δὲ τὰ ὄπλα, καὶ ἰμάντες. παγκράτιον, ²⁰ παγκρατιαστῆς, ²¹ παγκρατιαστικός, καὶ παγκρατιαστικῶς ἐπίρρημα. ²² σκιαμαχεῖν, ²³ ἀπροχειρίζεσθαι, ἀπροχειρισμός, ἀγχειν, ²⁴ ἀποπνίγειν, λαῖξ ἐνάλλεσθαι, λακτίζειν. ²⁵ ἐπὶ δὲ τούτων εἴποις ἂν, ὡς εἰσὶ πάμμαχοι, ²⁶ καθάπερ Πλάτων ²⁷ τοὺς περὶ τὸν Εὐθύδημον, ²⁸ τοῦτω γὰρ ἐστὸν κομιδῆ παμμαχῶ οὐ κατὰ τὴν Ἀκαρνανεὴν τὴν παγκρατιαστῶν.

151 * De quinquertione, saltatore, & disci certatore. 6.

* ²⁹ Περὶ πεντάθλου, ἀλτικῶ, ³⁰ καὶ δισκευτοῦ. 5' 151

Quinquertio quinque certaminum generibus decertans. propria autem ei sunt, saltare, salire. saltator, saltatorius. Unde autem saltat, carcer. a quo & car-

Πένταθλος, καὶ ³¹ ὁ πέντε ἀγωνιζόμενος. ³² ἵδια δὲ αὐτῶ, πηδᾶν, ἄλλεσθαι, πηδητικῶς, ³³ ἀλτικός. καὶ ὅθεν ἄλλεται, ³⁴ βατήρ. ἀφ' οὗ

Καὶ μύρμηκες δὲ] Defunt καὶ μύρ. δ. τ. δ. κ. ι. in MS. de hisce μύρμηξιν aliquid *Ald. Manut.* lib. III. de quaest. per epist. 8. quæ de Castu agit. JUNG.

20 Παγκρατιαστῆς] P. παγκρατιστ. similiterque in παγκρατιαστικῶς & ultimo παγκρατιαστῶς. SEB.

Παγκρατιαστῆς] C. A. παγκρατιστῆς, παγκρατιαστικῶς, παγκρατιαστικός. KÜHN.

21 Παγκρατιαστικός καὶ παγκρ.] MS. inverfo, παγκρατιαστικῶς, παγκρατιαστικός, sine καὶ & ἐπίρρημα. JUNG.

22 Σκιαμαχεῖν] C. V. σκοομαχεῖν pro σκιαομαχεῖν, nam σκιά est σκιά. pugna simulachrum edere, ἰδίως αὐτῶς νεβητατῆ. KÜHN.

Σκιαμαχεῖν] MS. σκοομαχεῖν. quod perinde est. JUNG.

23 Ἀπροχειρίζεσθαι] Ἀπροχειρίζεται C. A. KÜHN.

24 Ἀποπνίγειν] MSS. post ἀποπν. iterum inferciunt πύξ παίειν, quod jam affuit eodem hoc Segm. initio. SEB.

Ἀποπνίγειν] MSSi subjiçunt πύξ παίειν. KÜHN.

Ἀποπνίγειν] Post ἀποπνίγειν, MS. auctius habet πύξ παίειν. supra tamen eodem hoc Segm. jam habuit πύξ παίειν. JUNG.

Ἀποπνίγειν] Post ἀποπνίγειν similiter reliquis scriptis Codicibus addidit & *Falckenburgius* Noster ad oram suis Codicis πύξ παίειν.

25 Ἐπὶ δὲ τούτων] C. A. ἐπὶ τούτων εἰ. ἂν ὡς εἰσὶ παμμαχοί (ita enim legendum ejus παμφάγος) id est ἐν ὅπῃ certaminum genere exercitatus, vid. *Ambrosius* in ψ. 36. KÜHN.

Ἐπὶ δὲ τούτων] Deest δὲ post ἐπὶ in MS. JUNG.

26 Καθάπερ Πλάτων &c.] Marginale C. A. quod legit, τοῖς π. E. & ita quoque C. V. KÜHN.

Καθάπερ Πλάτων &c.] Corruptum hunc Nostri locum ex Platone restituit P. Faber in *Argonist.* lib. I. cap. 30. Ubi etiam quaedam habes de versione Nostri *Interpretis*. Probat autem ex hoc loco eruditissimus Vir πάμμαχον cum pancratiaeste eundem esse.

27 Τοὺς περὶ τὸν Εὐθ.] MS. τοῖς περὶ τ. E. sed τοὺς videtur melius, sic enim Socrates vocat *Euthydemum* & ipsius fratrem. verba *Platonis* deinde ita habet: Τοῦτω γὰρ ἔργον. π. κ. τ. Ἀκαρνανεὴς παγκρ. Longe corruptius quam vulgo. En enim tibi locum *Platonis* ex initio *Euthydemus* statim, ubi Socrates sic de *Euthydemus* & *Dionysiodoro* fratribus: τοῦτω γὰρ ἐστὸν κομιδῆ παμμαχῶ, οὐ κατὰ τὴν Ἀκαρνανεὴν παγκρατιαστῶν ἀδελφῶ. Potest tamen *Pollux* illa ultima κατὰ τοὺς Ἀκαρνανεὴς τοὺς παγκρατιαστῶς, sic ὡς λόγῳ posuisse de pancratiaestis fortissimis quibuslibet. Sequitur

enim de illis Acarnanibus apud *Platonem*: ἐκείνω μὲν γὰρ τῶ σώματι μόνον οἷο τε μάχεσθαι τοῦτω δὲ &c. JUNG.

28 Τοῦτω ἀρεστὸν κομ. παμμαχῶ κατὰ τοὺς Ἀκαρνανεὴς τοὺς παγκρατιαστῶς.] MSSi τοῦτω γὰρ ἔργον &c. κ. τοὺς Ἀ. παγκρατιαστῶς. Faber lib. I. *Argonist.* cap. 30. cum omnibus mendis citat hunc locum, sed sine dubio legendum ex *Platonis Euthydemus* τοῦτω γὰρ ἐστὸν κομιδῆ παμμαχῶ, οὐ κατὰ τὴν Ἀκαρνανεὴν τὴν παγκρατιαστῶν ἀδελφῶ. illi duo (*Euthydemus* & *Dionysiodorus*) sunt in omni pugna genere exercitati, non ut par fratrum Acarnanum Pancratiaestium. KÜHN.

Τοῦτω ἀρεστὸν] Ut reliqui MSSi ita & *Falckenburgius* habet, τοῦτω γὰρ ἔργον pro τοῦτω ἀρεστὸν.

29 Περὶ πεντάθλου] Titulus hujus tmematis tali congerie in MS. habetur:

περὶ πεντάθλου.

περὶ τροχιστῶν. περὶ τοῦ ἀναδησαμένου τὸν ἀγῶνα. ubi notandi τροχιστῶν, quanquam parum de *δρομεῦσιν* in hoc tmemate adverte, nisi quod in fine de ὀπλητῆ δρόμῳ, notandus & ἀναδησαμένος τὸν ἀγῶνα: quemadmodum *Heliodorus* statim initio libr. IV. *Aethiop.* ait: πολλοὺς ἤδη πρότερον ἀγῶνας ἀναδησαμένους. *Agathias* solet dicere πολλὰς ἀνεδήσατο νίκας, ut lib. II. & lib. IV. histor. suæ. JUNG.

30 Καὶ δισκευτοῦ] Abest a C. A. KÜHN.

31 Ὁ πέντε ἀγωνιζ.] C. A. ὁ τὰ πέντε ἐργαζόμενος. KÜHN.

Ὁ πέντε ἀγωνιζ.] MS. ὁ τὰ πέντε. *Pentathli* & *Artemidorus* meminit lib. I. Onir. 59. ubi *Rigaltius Pollicem* videndum hic ait. JUNG.

32 Ἴδια δὲ αὐτῶ] P. εἶδη. tum ambo MSS. αὐτῶ. SEB.

Ἴδια δὲ αὐτῶ] C. A. ἴδια αὐτῶ. KÜHN.

Ἴδια δὲ αὐτῶ] MS. ἴδ. δ. αὐτῶ π. JUNG.

33 Ἀλτικός.] C. V. ἀλτικός, πηδητικῶς, ἀλτικῶς (cum leni) καὶ ὅθεν &c. ἀφ' οὗ &c. in margine est C. A. KÜHN.

Ἀλτικός.] MS. adverbis auctius sic enim post Ἀλτικός habet: πηδητικῶς ἀλτικῶς, quamvis huic ultimo verbo hic nunquam adspiret, sed leni spiritu insignitum habeat. JUNG.

34 Βατήρ] *Gloss. limen*, unde proverbium in ἱερολίμινε impregisti. C. V. ἀφ' οὗ καὶ τὸ τὸν β. κ. KÜHN.

Βατήρ] De βατήρ quid & *Rhodigin.* V. *Antiq.* 15. ubi & proverbium interpretatur. Et avus noster *Comm.* utr. ling. cap. 926. quædam ex hoc tmemate interpre-

καὶ τὸν βατῆρα κέρρουκε. ³⁵ τὸ δὲ μέτρον τοῦ πη-
 δήματος, κανών. ὁ δὲ ὄρος, τὰ ³⁶ ἑσκαμμένα. ἔ-
 θεν ³⁷ ἐπὶ τῶν τὸν ὄρον ὑπερπηδῶντων οἱ παρομι-
 αζόμενοι λέγουσι, ³⁸ πηδᾶν ὑπὲρ τὰ ἑσκαμμέ-
 να. ³⁹ ἀκοντιστικῆς. καὶ τὸ ἀκόντιον τῶν πεντά-
 θλων καλεῖται ⁴⁰ ἀποτομεύς. τὸ δὲ δίσκον ⁴¹ ἀ-
 φεῖναι, δίσκον ἐκπέμψαι, δίσκον ⁴² ἐκρίψαι,
⁴³ δίσκω ὑποφέρεσθαι. ἐπὶ δὲ πεντάθλου τὸ νικῆ-
 σαι, ⁴⁴ ἀποτριάξαι λέγουσιν. ὀπλίτης δρόμος,
⁴⁵ καὶ ὁ τὸν ὀπλίτην δίαυλον θεῶν, καὶ ὀπιτο-
 δρόμος.

cerem pulsavit, dicitur. Modus autem
 saltationis, canon. meta autem, limites
 sunt. Unde de illis qui modum transi-
 liunt, trito sermone dicitur, limites tran-
 silire. jaculator. Et quinquertionum ja-
 culum, ἀποτομεύς dicitur. Insuper &
 discum emittere, discum expellere, dis-
 cum projicere, disco labascere. De quin-
 quertio autem vincere, ἀποτριάξαι no-
 minatur. Cursus armatus, & qui reci-
 procum cursum armatus peragit, & ar-
 matus currens.

152

• 46 Περὶ νικητοῦ.

ζ.

• De victore.

7-152

Ὁ δὲ νικῆσας τὰ ἀθλα, ⁴⁷ ἀνείλετο τὸν στε-
 φανον, ⁴⁸ ἀνείλετο τὴν ράβδον τοῦ Φοίνικος, ἢ
 τὸν Φοίνικα ἔλαβεν, ἑστεφανώθη, ἐκηρύχθη,
⁴⁹ ἀνεκηρύχθη, ἀνεβήθη, ἀνηγορεύθη. ἀνεδεθῆ τῶ
 στεφάνω, ἀνείπεν αὐτὸν ὁ κῆρυξ. καὶ τὸ πρᾶ-
 γμα, ἀνάδεσις στεφάνου, καὶ στεφανηφορία,

Porro qui certamine vincit, coronam
 sustulit, palmæ ramum præripuit, aut
 palmam accepit, coronatus est. Victor
 denunciatus est. promulgatus est, præ-
 dicatus est, designatus est. redimitus est
 corona, ipsum præco promulgavit. Et
 ipsa res, exornatio, & coronatio, de-

tatur. Ceterum MS. hic habet auctius: ἀφ' οὗ καὶ
 τὸ, τὸν &c. JUNG.

³⁵ Τὸ δὲ μέτρον &c.] *P. Faber* in suo *Agonistico*
lib. II. cap. 1. ex hoc loco *Pollucis* probat. transcen-
 dere & transilire (scamna minime in laude positum
 fuisse, quemadmodum equidem existimavit *Hierom.*
Mercur. lib. 2. De arte *Gymn.* cap. 11. Ceterum
 explicationis gratia hujus loci *Pollucis* addi possumus
 quæ doctissimus vir sub finem capituli laudari pag.
 213. habet.

³⁶ ἑσκαμμένα] *Fassa Gl. Cyrilli σκάμμα scamm.*
 Kühn.

³⁷ Ἐπὶ τῶν τὸν ὄρον] MSS. περὶ τῶν. SEB.

Ἐπὶ τῶν τὸν ὄρον] C. A. περὶ τῶν τ. ὁ. ὑπερπηδῶν-
 των. Kühn.

Ἐπὶ τῶν τὸν ὄρον] MS. aliter etiam: περ τῶν τῶν
 ὄρον ὑπερπηδῶντων ὁ παρ. priora eodem sensu; poste-
 riora mendose. JUNG.

³⁸ Πηδᾶν] Prov. ultra septa transilire. SEB.

³⁹ Ἀκοντιστικῆς.] Addit C. V. ἀκοντιστικῆς. καὶ
 τὸ ἀ. Kühn.

Ἀκοντιστικῆς.] MS. iterum adverbio auctius: ἀκον-
 τιστικῆς, ἀκοντιστικῆς. JUNG.

⁴⁰ Ἀποτομεύς.] MSS. ὑποτ. SEB.

Ἀποτομεύς.] C. A. ὑποτομεύς. *Salmass.* notat *He-*
fycho dici ἀποτομῆς duobus locis. Kühn.

Ἀποτομεύς.] Ἀποτομῆς in MSS. sed a illud ulti-
 mum notatum ut expungatur, supra scripto ἄ, sed a
 recentiori manu. ego fidentius jam illud ἀποτομῆς τε-
 lectum adfirmarem, præ isto, quum præter MS. no-
 strum, & *Hefycho* glossatorum optimo nitatur, apud
 quem ita clare legitur: ἀποτομάδι, σχίζαν, καὶ
 ἀκόντιον πιντάθλου. quamvis male excusum πατάθλου,
 habeatur. Ita MS. *Pollux* & *Hefycho* sibi pulcre
 operas tradunt mutuas sæpius. JUNG.

⁴¹ Ἀφεῖναι] C. A. ἐκπέμψαι, δίσκον ρίψαι, ρίψαι
 habet & C. V. Kühn.

Ἀφεῖναι] Sequitur in MS. ἐκπέμψαι, sine præ-
 cedenti δίσκω. dein δίσκον ρίψαι MS. non ἐκρίψαι.
 JUNG.

⁴² Ἐκρίψαι] MSS. ρίψαι. SEB.

⁴³ Δίσκω ὑποφέρεσθαι] Τὸ, δίσκω ὑποφέρεσθαι, sub-
 iice discum cum scilicet emittente, jaculanteque adjuva-
 re toto corpore. Kühn.

Δίσκω ὑποφέρεσθαι] In δίσκω ὑποφέρεσθαι videtur ex-
 primi gestus qui discum cum impetu vehementi pro-
 jicit, corpore toto proclinato. JUNG.

⁴⁴ Ἀποτριάξαι] *Hefycho* autem id τρεῖς πληγὰς δοῦ-
 ναι. SEB.

Ἀποτριάξαι] Videndus *P. Faber Agonist.* lib. I.
 cap. 27. ubi hæc explicantur.

⁴⁵ Καὶ ὁ τὸν ὁ. δ.] Marginal C. A. usque ad θίων.
 Kühn.

⁴⁶ Περὶ νικητοῦ] Nullus in MS. titulus, sed cohæ-
 rent cum prioribus. JUNG.

⁴⁷ Ἀνείλετο τὸν στεφ.] C. A. ἀνείλε τὸν στεφάνου ἀ.
 τ. ρ. τ. φ. ἢ τὸν φοίνικα. ἑστεφανώθη, ἐκηρύχθη, ἀνεβή-
 θη, quod margo habet ἀνήγ. Kühn.

⁴⁸ Ἀνείλ. τὴν ράβδ. τοῦ φοίνικος] Ἀνείλετο τὴν ρά-
 βδον τοῦ φοίνικος. si hæc vera lectio, ράβδον sane inter-
 pretemur κλάδον. Nescio tamen an rectius sic distin-
 guamus, ἀν τ. ράβδον, τοῦ φοίνικος, ἢ τὸν φοίνικα ἔ-
 λαβεν. videtur τὸ ἢ suadere, ἔλαβεν hic tam cum φοί-
 νικος, quam φοίνικα jungi posse. Et post ράβδον in
 MS. punctum fuisse (quavis illius alias distinctiones
 plerumque malæ) patet, sed etasum penitus, litera so-
 lum reliqua. Verum vulgaram firmare videntur illa
Pollucis supra l. 244. τοῦ μύτου φοίνικος καὶ ὁ κλάδος
 ὁμωνύμως φοίνιξ καλεῖται, καὶ ράβδος φοίνικος. Vides
 ράβδος φοίνικος, ut hic de palma pro qua an simpli-
 citer ράβδος dixere dubito: De ραβδοῦχων quidem ba-
 cillis novi, quæ alia res. Ceterum de palmæ ramis
 & *Hefycho*, ubi inter alia ράβδοι exponuntur, οἱ
 πᾶν φοίνικον κλάσει. In MS. autem ne & hoc obli-
 viscamur, defunt illa ἢ τὸν φοίνικα. deest mox & ἀ-
 νεκηρύχθη. JUNG.

Ἀνείλ. τὴν ράβδ. τοῦ φοίνικος] Explicat hunc mo-
 rem *Bordelot*, ad *Heliodor. Æthiopic.* pag. 78. quem
 vide.

⁴⁹ Ἀνεκηρύχθη] *Lucian. Anacharf.* ἠγούρισα γὰρ ἂ
 Ἀνάχαρις, (αἰτ̄ *Solon*) τὴν ἐς τὰ γυμνάσια προθυμίαν
 οὕτως ἂν πλεῖν ἐγγενέσθαι αὐτοῖς, εἰ τοὺς ἀριστεύοντας
 ἐν ταῦτοις ἴδοιεν τιμωμένους, καὶ ἀκακρυττομένους ἐν
 μίσει τοῖς Ἕλλησι· καὶ διὰ τοῦτο, ὡς ἐς τοὺς ἀπο-
 δυσόμοιους, εὐξίας δὲ ἐπιμαλοῦνται, ὡς μὴ αἰσχροῦντο
 γυμναστές, καὶ ἀξιακώτατον ἕκαστος αὐτοῖς ἀπιδρά-
 ζεται.

claratio, denunciatio, & promulgatio. Quorum vero qui in his operantur verba, declarare, promulgare, denunciare, ornare, coronare, redimire. Xenophon etenim dixit, Coronabant, & tanquam ad Athletam accedebant. * Omnibus vero communia sunt, athleticè comedere, exercere, exerceri, Athletam esse, laborare, certare. Et nomen elegans, exercitatio, & gymnastica ars. Et res ipsa, exercitium. Et Gymnasticè adverbium, apud Aristophanem. Exuere. Denu- dari, apud Thucydidem. denudatio. Et gymnasium, locus ipse. Oleo inungi, pin- guibus inungi, pulverem excitare.

καὶ ἀναρρήσις, ⁵⁰ καὶ ἀναγόμεναι, καὶ ἀνακρή- ρυξις. τὰ δὲ τῶν ἐνεργούντων ῥήματα, ἀνει- πείν, ἀνακρήξαι, ἀναγορεύσαι, ἀναδῆσαι, στεφανῶσαι, ταινιῶσαι. ⁵¹ Ξενοφῶν γὰρ εἶρη- κεν, Ἐταινίου τε, καὶ προσήεσαν ⁵² ὡς περ ἀθλη- τῆ. * Κοινὰ δ' ἐπὶ πάντων, ⁵³ ἀναγκοφαγεῖν- ¹⁵³ σαι, ἀσκήσαι, ἀσκηθῆναι, ἀθλῆσαι, γυμνά- σασθαι, πονῆσαι, ἀγωνίσασθαι. καὶ ὄνομα κα- λὸν ἢ ἀσκησις, καὶ γυμναστική, ⁵⁴ ἢ τέχνη, καὶ γυμνασία, τὸ πρᾶγμα. καὶ γυμναστικῶς τὸ ἐ- πίρρημα, ⁵⁵ παρ' Ἀριστοφάνει. καὶ ⁵⁶ ἀποδύναι, καὶ ἀπογυμνάσασθαι, παρὰ Θουκυδίδη. καὶ γύμνασις, καὶ γυμνάσιον, τὸ χωρίον. ἐλαίω ⁵⁷ χρίσασθαι, ⁵⁸ λίπα ἀλείψασθαι, κονίσασθαι.

De sacris certaminibus. 8.

59 Περὶ ἱερῶν ἀγῶνων. ή.

Certamina vero, quæ sacra nomina- runt, quorum bravia in sola corona e- rant, coronata, & φυλλίνας vocarunt.

τοὺς μὲν οὖν καλουμένους ἱεροὺς ἀγῶνας, ὧν τὰ ἄλλα ἐν στεφάνῳ μόνῳ, ⁶⁰ στεφανίτας ἐκά- λεσαν, καὶ φυλλίνας. τοὺς δὲ ὀνομαζομέ-

50 Καὶ ἀναγόμεναι] In MS. defunt καὶ ἀναγόμεναι. JUNG.

51 Ξενοφῶν γὰρ &c.] MSS. Ξενοφ. γὰρ ἔταινιούτο. *Aristoph.* in *Ranis* v. 393. νικήσαντα ταινιῶσθαι. *Schol.* ταιν. στεφανῶσθαι. ταινία γὰρ ῥάμμα τοῦ στεφάνου. *Virgil.* *Aeneid.* V. 268.

ῥαπτικῆ ἀδοῦσιν ὀμνῆσαι, οὐβίς τε ὑπερβί, Ρυτίκας ἰβανὲς ἐνὶ πᾶσι τοῖσι ταινίαι. SEB.

Ξενοφῶν γὰρ &c.] Memoriosa vacillavit *Nosstro*. nam ista sunt *Thucydidis* de *Brasida* loquentis lib. IV. hunc in modum: καὶ τὸν Βρασίδαν τὰ τ' ἄλλα καλῶς ἰδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν χρυσῶ στεφάνῳ ἀνέδσαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν Ἑλλάδα, ἰδίᾳ δὲ ἔταινιουν τε καὶ προσήρχοντο, ὡς περ ἀθλητῆ. *Et Brasidam aliam* (*Scionai*) bene exceperunt, & publice quidem ut *Gracia* liberatorem coronam αὐτῆι δόσαντες, *privatim* vero quisque pro se viis exornabant, & ut *Athletam* (victorem scilicet) adibant. adibant scilicet admirabundi & laudibus in caelum evehentes dicendo: χεῖρε παρὰδοξι, πίστος αἴψ' Ἡρακλέους γίγνας; *Attians* *Epidictus* lib. II. c. 18. confer *Eusebium* *Histor. Eccles.* lib. VIII. cap. 7. *Petr. Fabr.* *Agonist.* lib. VII. pag. 603. & alios ex *consulio Chirio Fortunato* lib. III. *Rhetor. Pinitarch.* in *Lucallo* dicit: consuetudine quadam dictos esse παραδοξονίκας & Athletas qui uno die *lulla* & *pancratio* vicerant. Interim tamen *Xenoph.* aliquid simile habet de *Telesia* initio l. V. H. G. καὶ ὁ μὲν ἴστεφάνωσεν, ὁ δὲ ἔταινιωσεν. *alius enim fertio, alius vicia redimietum dedit.* hæc ad vulgaram lectionem. *Ceterum* C. A. ita: Ξενοφῶν γὰρ ἔταινιούτο reliquis omiſſis, & sic a lapsu memoriz vindicaretur *Pollux.* KÜHN.

Ξενοφῶν γὰρ &c.] *Xenophonis* verba in MS. hic paulo aliter: ἔταινιούτο καὶ προίησαν ὡ. α. dein MS. κοινὰ δὲ ἐ. *Aristoph.* *Ranis.* παίσαντα καὶ σκῶψαντα, νικήσαντα ταινιῶσθαι. Sed quid dixi, *Xenophonis* verba? Erravit nosster *Pollux*, si ita scripsit, vel potius librario id attribuiamus. sunt certe *Thucydidis*, apud quem etiam προσήρχοντο, pro προσήεσαν legas. Exitus, ut in rem præsentem te ducam, lib. IV. *Εὐγγραφῆς*, ubi narrat de *Scionais*: καὶ τὸν Βρασίδαν τὰ τ' ἄλλα καλῶς ἰδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν, χρυσῶ στεφάνῳ ἀνέδσαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν Ἑλλάδα ἰδίᾳ δὲ ἔταινιουν τε καὶ προσήρχοντο ὡς περ ἀθλητῆ. JUNG.

Ξενοφῶν γὰρ &c.] Lapsus memoriz *Nostri* pro *Thucydidis* *Xenophonem* scribentis indicavit & *P. Faber* *Agonist.* lib. I. c. 3. pag. 9.

52 ὡς περ ἀθλητῆ] *Falckenbergius* ἀθληταί.
53 Ἀναγκοφαγεῖν] Hoc abest a C. A. id est, necessitate adactum comedere hunc vel illum cibum statim tempore ad præscriptum exercitatoris. KÜHN.

54 ἢ τέχνη] C. A. γυμναστικὴ τέχνη κ. γ. τ. πρᾶγμα. καὶ ἀποδύναι, καὶ γυμνάσασθαι. KÜHN.

55 Παρ' Ἀριστοφάνει] MS. παρὰ Ἀριστ. JUNG.

56 Ἀποδύναι] MS. καὶ ἀποδύναι, καὶ γυμνάσασθαι π. Θ. sed illud simplex γυμνάσασθαι modo supra fuit: putoque legendum, καὶ ἀποδύναι τὸ ἀπογυμνάσασθαι &c. locumque *Thucydidis* in proœmio repetio, ad quem *Nostrium* respexisse arbitror, de *Lacedæmonis*; ἐγυμνάθησάν τε πρώτοι, καὶ ἐς τὸ φανερόν ἀποδύντες, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο. JUNG.

Ἀποδύναι] *Lucian.* ἀποδυσόμενοι, vide locum quem ad *Segm.* præced. ex ejus *Anacharsis* adscripsimus.

57 Χρίσασθαι] MS. χρίσασθαι. JUNG.

58 Λίπα ἀλείψασθαι] Marginis est in C. A. KÜHN.
Λίπα ἀλείψασθαι] *Lucian.* *Anacharsis*, inquit, λίπα τε ἠλείψαντο &c.

59 Περὶ ἱερῶν ἀγῶν.] Titulus idem in MS. *H. Stephanus* tale summarium hic adscripsit: *Alis sunt* ἱεροί, *alii* θεματικοί. & ἱεροί, ut ait, στεφανίται, at vero θεματικοί, ἀργυρίται. *Brodæus* vero ad initium statim *Antholog.* ubi τέσσαρες ἱεροί (ἀγῶνις scilicet) consulendum hic *Pollucem* ait. JUNG.

60 Στεφανίτας ἐκ. &c.] MS. ita habet: στεφανίτας ἐκάλεσαν φυλλίνας. vide vero de hoc certaminum genere & *Bulengerum* lib. II. de theatro cap. 1. ubi & ait *Pollucem* docere hic φυλλίνας & στεφανίτας *foliaceos*, & *coronarios* vocari *agonas*, si fuerint τὰ ἄλλα ἐν στεφάνῳ μόνῳ. additque locum *Eusebii*: Φυλλίνας, ἀγῶνις ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στεφανοὶ μόνοι, καὶ εἶδος τι κυκίων. subjungitque forte *foliaceis ludis*, quibus *victores foliaceis coronis* donaverunt aut *foliis ab adsstantibus spargerentur*. additque locum *Clementis* de *Φυλλοβαλία*, quam tamen τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι propriam fuisse haud putem, vel *folis* ἱεροῖς *ικηταῖς* contigisse, idcoque inde mimice hominis rationem petendam: quæ sola est, credo, in foliacea corona, X X 2

νοὺς ⁶¹ θεματικούς, ⁶² ἀργυρίτας. ἐκ δὲ τῶν ⁶³ ἀγωνιστικῶν ὀνομάτων, καὶ ὁ μαστιγονόμος, καὶ ὁ ῥάβδουχος, ⁶⁴ καὶ ὁ ῥάβδω κοσμῶν Φησιν ὁ Πλάτων. Ξενοφῶν δὲ, καὶ ⁶⁵ μαστιγοφόρον που λέγει.

quæ vero alioquin proposita, vocantur argentea. E certaminum quoque nominibus sunt, Licitor, Apparitor. quem Virga ornatum, Plato vocat. Xenophon vero, alicubi Flagelliferum dicit.

154

* ⁶⁶ Περὶ γυμναστικοῦ χωρίου, γυμναστοῦ, καὶ τῶν περὶ αὐτά.

θ.

* De gymnasio, eorum præfide, & quæ circa hæc sunt.

9

τὰ δὲ χωρία τῆς ἀσκήσεως, ⁶⁷ ἀποδύτηριον, γυμνάσιον, παλαίστρα, κόνιστρα. καὶ ὁ ἐφεστηκῶς, ⁶⁸ παιδοτρίβης τε, καὶ ⁶⁹ γυμναστής. παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ Ξενοφῶντι, προγυμναστής, συγγυμναστής. ὁ δὲ ⁷⁰ ἀλείπτης, ἀδόκιμον. παιδοτρίβην δὲ τέχνην, Ἰσοκράτης ⁷¹ εἴρηκε.

Loci porro exercitationis, exutorium, gymnasium, palæstra, arena. Et qui præest, Puerorum Institutor, & Gymnastes dicitur. Apud Platonem vero, & Xenophontem, Προγυμναστής, Coexercitator. Unctor vero, sordidum est. Ipsam vero artem, Puerorum institutionem Isocrates vocavit. Sed Παιδοτρίβιαν,

cujus genera habes in primo epigt. *Anthologiarum*. Ceterum *Hesychianus* locus & *H. Stephanus* hic ab emendando videtur abstinuisse. sic enim ipse adscripsit: Ἀπὸ φυλλίας. Imo *Hesych.* illam leisionem conscripsit. Non potuit tamen hoc φυλλίας probari *H. Stephano*, qui denuo & hæc ad finem codicis sui notavit: *τινὸν ἢ ἰτα* [scriptum fuit a *Polluce*, ac non potius φυλλίας. Possit tamen illud φυλλίας esse a singulari φυλλίας, uti & ipse *H. Stephanus* in *Thefauro* adnotavit. *JUNG.*

⁶¹ Θεματικούς, ἀργυρ.] Θεματικούς ἀγῶνας vocant & ἀργυρίτας. divisio illa atacta supra III, 145. in *Gloss.* θέμα πραγματικῶν leg. πραγματικῶν. confer eandem voce θέμα. *KÜHN.*

⁶² Ἀργυρίτας] P. καὶ ἀργυρ. *SEB.*

⁶³ Ὀνομαστικῶν ἀγῶνων] *MSS.* ὄνομα, ὀνομάτων. vide an ἀγωνιστικῶν ὀνομάτων, aut ὀνομαστικῶν ἀγῶνων potius scribendum. *SEB.*

Ὀνομαστικῶν ἀγῶνων] C. A. ἐκ τῶν ὀνομάτων ἀγῶνων. C. V. ἐκ τῶν ὀνομαστικῶν ὀνομάτων καὶ ὀνομαστικῶν ἀγῶνων, ex quibus legerem ἐκ τῶν ὀνομάτων ἀγωνιστικῶν καὶ ὁ μαστιγονόμος. *KÜHN.*

Ὀνομαστικῶν ἀγῶνων] Ὀνομαστικῶν ἀγῶνων vulgati. ὀνομαστικῶν ὀνομάτων *MS.* neutrum mihi placet. nolim verbis rem gerere, statim emendare sic conor: ἀγωνιστικῶν ὀνομάτων. *JUNG.*

⁶⁴ Καὶ ὁ ῥάβδω κοσμῶν] *Margo* C. A. καὶ ῥάβδω κ. & c. μαστιγοφόρος που λέγει. hic definit *margo*. *Inferp.* illud ῥάβδω κοσμῶν reddit *virga ornatum*. *Malim virga moderans, ordinans*. ita circumscriptur, qui virgam manu præferens in ludis publicis curabat, ut omnia fierent κατὰ τάξιν καὶ εὐσχημοσύνην, ordinisq; turbatores compescebat. alias ῥαβδούχος, ῥαβδοφόρος, ῥαβδοτόμος dicitur. *Latinorum designatoris* respondere poterit. *Plato* lib. III. de L. L. παισι δὲ καὶ παιδαγωγῶσι καὶ τῷ πλείστῳ ὅχλῳ ῥάβδου κοσμοῦσης ἢ νουθέτησις ἐγένετο. ubi ῥάβδου κοσμοῦσης est, *sub virga moderantissime*. κόσμος enim *Attice* τάξιν denotat, & κοσμεῖν, τάττειν, διατάττειν. vide *Erotianum* in *Lexico*. *KÜHN.*

Καὶ ὁ ῥάβδω κοσμῶν] In *MS.* deest ὁ ante ῥάβδω. *Idem* *Plato* & ista extremo lib. III. Νόμων κισιὶ δὲ καὶ παιδαγωγῶσι καὶ τῷ πλείστῳ ὅχλῳ, ῥάβδου κοσμοῦσης ἢ νουθέτησις ἐγένετο, de disciplina Veterum. De mastigonomis vid. *fac. Nicol.* III. *Epiph.* 24. & 25. *JUNG.*

⁶⁵ Μαστιγοφόρον] Etiam μαστιγοφόρος. ut lib. VIII. Παιδ. μαστιγοφόροι δὲ καθίστασαν, οἱ ἕκαστος εἰ τις ἐνοχλεῖν, in *Cyri* ἐξέλαισι equestri. *JUNG.*

⁶⁶ Περὶ γυμναστ. & c.] C. A. περὶ χωρίου γυμναστοῦ & c. *KÜHN.*

Περὶ γυμναστ. & c.] Titulus nullus in *MS.* sed continua oratio cum antecedentibus. *JUNG.*

⁶⁷ Ἀποδύτηριον] *Gl. Cyrilli* ἀποδύτηριον *Spoliatorium*, dicitur etiam ἐκδύτηριον estque vel ante balnea vel Gymnasia. *Cicero* & *Plinius* in *Epistolis* tenet *apodyterium*. Ceterum C. A. ἀποδύτηριον ἢ γυμνάσιον. *KÜHN.*

⁶⁸ Παιδοτρίβης τε] C. V. παιδοτρίβης, C. A. τὴν omittit, dein in margine leg. ἀφ' οὗ καὶ συγγυμναστής παρὰ Πλάτωνι, καὶ παρὰ Ξενοφῶντι προγυμναστής. *KÜHN.*

⁶⁹ Γυμναστής.] Post γυμναστής ita *MS.* ἀφ' οὗ καὶ συγγυμναστής παρὰ Πλάτωνι καὶ παρὰ Ξενοφῶντι προγυμναστής. ὁ δὲ ἄλ. quæ certe valde a vulgatis variant, ut & alia in hoc tmemate. placent autem hic præ vulgatis illa quæ retuli. Nec saltem propter *MS.* placent, sed & quod apud *Platonem* illud ipsum quod illi tribuit *MS.* inveniam: nempe lib. VIII. Legum, habes enim non longe ab initio: συγγυμναστῶν ἄποινα & ἐρηκία συγγυμναστῶν. sed potius est ut referretur ad locum qui initio *Sophistæ* ejus: ἐμὸν δὲ ἠλικιώτην καὶ συγγυμναστὴν, ὃ συνδιαποσὶ μετ' ἐμοῦ τὰ πολλὰ οὐκ ἄπθες. vel qui initio *Politici*: διαπαύσασθαι αὐτὸν, μεταλαβόντες αὐτοῦ τὸν συγγυμναστὴν τὸν δὲ Σωκράτην. Occurrit tamen idem, ne quid celem, apud *Xenoph.* in *Laced. Rep.* ἐν δὲ Λακεδαιμονίῳ πᾶς μὲν ἂν τις μίσχυνθει τὸν κακὸν εὐσχημον παραλαβῆναι, πᾶς δ' ἂν ἐν παλαίσμασι συγγυμναστὴν. & in *Symposio*. *JUNG.*

⁷⁰ Ἀλείπτης] *MS.* ἀλίπτης, sine diphthongo. *JUNG.*

Ἀλείπτης] Usurpatam tamen a *Plutarcho*, *Pausania*, *Basilio* & *Clemente* ut *P. Faber Aronistic.* lib. II. cap. 6. docet.

⁷¹ Εἴρηκε. τὴν δὲ παιδοτρίβιαν & c.] C. A. καὶ παιδοτρίβην *Aristophάνης*, quod & C. V. confirmat. *KÜHN.*

Εἴρηκε. τὴν δὲ παιδοτρίβιαν & c.] Sequitur alius locus plane varians a vulgaris. Sic enim post εἴρηκε (sic enim habet) *MS.* καὶ παιδοτρίβην *Aristophάνης*. τῆς δὲ παιδοτρίβιας, *Ἀρχ.* ὁ. κ. Sic quidem *MS.* nescio tamen annon suspicer *Pollucem* scripsisse ita; παιδοτρίβικην δὲ τ. Γ. ε. καὶ παιδοτρίβικην (absque vocabulo addito) nimirum *Aristoph.* Nam παιδοτρίβην pro magistro accipi apud probatissimos etiam notum, & *Pollux* ipse paulo ante posuit. Sic ista scripseram, quum in mentem demum *Stephani Pollux*: in quo & *Virum* doctiss. ad illud παιδοτρίβην vulgatum quoque adnotasse invenio: ἴσως παιδοτρίβικην. Imo sic reponendum ait discrete adpend. de *Dial. Att.* c. XVI.

dixit Archippus Comicus. Hujus etiam ordinis sint, siccis inungere, corpus exercere, corporis exercitatio, exercitatus, injuste pugnare, expertus, exercitia, exercitium. Plato etiam ἄσκην dixit, quod fordidum est. His etiam lecythum, & oleum addes. Vocatur etiam vas olearium, pyxis, & σπαθίς. Et Puerum quoque vocabis, Lecythigerum. *Στελεγγυδολήκυθος* enim, vitiosum est. * Vas vero illud exercitatorum, etiam culeum

72 τὴν δὲ παιδοτριβίαν, Ἀρχιππος ὁ κωμικός. εἴη δ' ἂν ἐκ τούτων, 73 Ξηραλοιφεῖν, σωμασκεῖν, 74 σωμασκίας, 75 σεσωμασκηκώς, 76 ἀδικομαχεῖν, ἀσκητῆς, 77 ἀσκήματα, ἀσκησις. Πλάτων δὲ καὶ 78 ἄσκην εἶρηκε, Φαῦλον ὄνομα. καὶ λήκυθον ἂν εἴποις, 79 καὶ στελεγγίδα. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ 80 στελεγγίς, 81 καὶ ζύστρα, καὶ σπαθίς. καὶ τὸν παῖδα ἐρεῖς 82 ληκυθοφόρον. 83 πονηρὸν γὰρ, ὃ 84 στελεγγυδολήκυθος. * 85 τὸν δὲ θύλακον τῶν ἀσκητῶν, σάκταν καλοῦσιν, ἢ σάκ-

tm. 3. quare meam sententiam jam amplector magis. JUNG.

72 τὴν δὲ παιδοτριβίαν] C. V. τῆς δὲ παιδοτριβίας &c. KÜHN.

73 Ξηραλοιφεῖν] Ungi sine lavacro, oleo perfundi asfo, ut asfu sudor dicitur merus sudor, cui nihil aquae accedit. vid. Hesych. in ξηράλειψιν. KÜHN.

74 Σωμασκίας] Σωμασκίας etiam MS. an tamen potius legendum σωμασκίους. vel quod malim σωμασκία. quod alterum adfirmo eo audacius, quod geminus locus mihi in mentem supra II, 235. ubi perinde junguntur σωμασκία, σωμασκηκώς. Plato extremo libr. II. Νόμων vetat vinum gestare quemque interdium, εἰ μὴ σωμασκίας ἢ νόμων ἐπι- κα. JUNG.

75 Σεσωμασκηκώς] MSSi σωμασκίως & σεσωμασκηκώς, quorum prius C. V. posterius C. A. habet. KÜHN.

Σεσωμασκηκώς] Σωμασκίως MS. sed & supra II, 235 ut dixi, illud vulgatum, quamvis & ibi aliter variabat MS. JUNG.

76 Ἀδικομαχεῖν] Abest a C. A. & rejicitur a Reinsio epist. 25. ad Rupertum, ut nihili verbum, & huic loco non conveniens; & pro eo substituit σωματομαχεῖν vel ἀσκητομαχεῖν. verum posset dici τὸ ἀδικομαχεῖν significare, in lucta ἢ pugillatu injuriam facere adversario, talis ἀδικομαχία fuit, qua Arrichionem Panctatiam elisit adversarius, dum simul utrisque pedibus implicuit corpus, simul ambabus manibus collum invasit fregitque ut refert Pausan. in Arcad. ubi & ἀδικομαχία alia describitur inter Damocentum & Ctephantem pugiles. Salmas. legit in suo Codice, θιγομαχεῖν, forte θηριομαχεῖν. KÜHN.

Ἀδικομαχεῖν] De ἀδικομαχεῖν quid dicam nescio. extat id totidem literis in MS. verum mihi suspectum est, vel quod non intelligam, vel quod revera mendosum sit. docti videbunt. Et subvenit doctiss. amicus Cl. Salmasius conjectura elegantis: scilicet legendum ἀθιγομαχεῖν vel potius θιγομαχεῖν. quod idem atque ἀψιμαχεῖν. JUNG.

Ἀδικομαχεῖν] Phavorinus qui Segmenta hæc duo 154. sc. & 155. in suum Lexicon voce γυμνάσιον transcripsit, hoc ἀδικομαχεῖν tamen non habet. AN ergo & hic in Nostro illud delendum?

77 Ἀσκήματα] Abest a C. A. KÜHN.

78 Ἄσκη] Pro ἄσκη MSSi ἀσκήν manifesto errore librarii. Nam ἄσκη est ad formam τοῦ, αὐξή quod habet Plato IX. Politic. non procul a fine. Hesych. Ἄσκη ubi Salmas. reponit ἄσκη. Thomas in Elogiis; αὐξήν καὶ αἴθην, Ἀττικοί, οὐκ, αὐξήσιν οὐδὲ αἴθησιν &c. ἐπὶ δὲ πλεθυντικῷ, αὐξήσεις, αἰθήσεις. KÜHN.

Ἄσκη] MS. ἄσκην, pro ἄσκη. falso, ni fallor. non enim τὸ ἄσκην, Φαῦλον ὄνομα dicere ausit Noster. Illud ἄσκη tamen apud Platonem querendum. JUNG.

79 Καὶ στελεγγίδα] In margine C. A. Phavor. qui

totum locum exscripsit in γυμνάσιον, mox pro πλεγγυῖς leg. πλεγγίς, sed MSSi recte στελεγγίς. vult enim Auctor στελεγγίδα dici etiam ζύστραν &c. in σπαθίς desinit margo C. A. KÜHN.

Καὶ στελεγγίδα] De στελεγγίδι & Phavorinus Occonom. Hippocr. in στελεγγίς. Nostrium autem interpretem, si modo sic absque mendacio vocare possimus, omnem operam & oleum perdidisse in sua versione satis patet, qui στελεγγίδα oleum transfert. libet enim interdum risus causa ejus παραφρονήματα insergere: quamvis rarissime libet ad eum respicere. JUNG.

80 Πλεγγίς] Si non mentiantur exemplaria. H. STERH.

Πλεγγίς] Quid malum, πλεγγίς est vocabuli? Tu cum optimo MS. scribe, qui ita habet: ἐκαλεῖτο δὲ στελεγγίς καὶ ζύστρα &c. ait illam στελεγγίδα, quam modo nominavit, & aliis nominibus vocari, ut ζύστραν, & σπαθίδα. JUNG.

Πλεγγίς] Optime & Falckenburgius στελεγγίς reposuit in suo Codice, quod & Phavorino quoque pro depravato ipsius πλεγγίς restitui poterit.

81 Ζύστρα] De ζύστρα vid. Foes. Oecon. Hippocr. in ζύστρα. & Nunnepf. meminit Notis ad II. Eclog. Phryg. in ζύστραν. JUNG.

82 Ληκυθοφόρον] De Lecythophoro hinc & Rhodigin. XIV. Antiq. 15. JUNG.

83 Πονηρὸν γὰρ] Abest a C. A. KÜHN.

84 Στελεγγυδολήκυθος] Phavor. leg. στελεγγυδολήκυθον. C. V. ita: ἂν στελεγγυδοκταν καλοῦσιν. KÜHN.

Στελεγγυδολήκυθος] Στελεγγυδολήκυθος etiam hic MS. & sic H. Sterh. reposuit, quum antea legeretur στελεγγυδολήκυθος. alias non nescimus infra VII, 179. etiam extare στελεγγίς, & composita talia inde, quæ tamen in MS. defunt eo loci. quoniam vero fuerint hi στελεγγυδολήκυθοι vide P. Colvium Not. ad lib. II. Florid. April. JUNG.

85 Τὸν δὲ θύλακον τ. α. &c.] MSS. θύλακον. Suid. θύλακος, ἢ ἀρτοθήκη. Aristoph. Pluto: ὡς ἀλφειτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θύλακῳ. vid. ejusdem Schol. fol. 36. & 494. SEB.

Τὸν δὲ θύλακον τ. α. &c.] Sc. θύλακον. SEB. 2. Τὸν δὲ θύλακον τ. α. &c.] Ita & Phavor. sed MSSi recte θύλακον. cæterum post σάκκος desinit marginale, θύλακος legit & Salmas. KÜHN.

Τὸν δὲ θύλακον τ. α. &c.] MS. plane aliter: τὸν δὲ θύλακον τῶν ἀθλητῶν ἢ σάκκος, σάκταν καλοῦσιν. ἀθλ. &c. certe θύλακον omnino pro θήλακον reponendum est: cætera examinabunt docti. Hesychium: Σάκτας, ὁ θύλακος. Et σακτὸς, inter alia καὶ θύλακος ibidem exponitur. ibidem: σακτῆρος θύλακον ἔλεγον δὲ καὶ σακίαν. & Nostro X, 64. in eodem tali instrumento καὶ σάκτας ἔστι, καὶ μάστιγος καὶ σάκος in MS. Certe & σάκον MS. hic retineri posse, nec temere rejiciendum, satis ostendant illa Suidæ: Σάκος, ὄπλον, ἀσπίδα καὶ σάκος ἀρσενικῶς, δι' ἐνὸς κ. σάκους ἔχων καὶ κορυφῶς ἀπὸ τοῦ θύλακους. κόρυκος δὲ πλέγμα δεικτικὸν ἄρτων. Et Euseb. ad Gal. i. καὶ μὴν οἱ πα-

κον. ἀθληταῖς δ' ἂν προσήκειεν ⁸⁶ καὶ ἐνδρομίδες. ⁸⁷ οὕτω δ' ἐκαλοῦντο τὰ τῶν δρομέων ὑποδήματα. ⁸⁸ Κράτης δ' ἔφη ἐν Ἡρώσι, ⁸⁹ Ἀλτήρσι ⁹⁰ θυλάκοισι χρῆται. ⁹¹ ἄγχειν, στρέφειν, ⁹² ἀπάγειν, λυγίζειν, ⁹³ ἀγκοινίζειν, ἀγκυρίζειν, ἀνατρέπειν, ⁹⁴ δράσσειν, ⁹⁵ ὑποσκελίζειν. καὶ ⁹⁶ πλαγιάζειν δὲ, καὶ ⁹⁷ κλιμακίζειν, παλαισμάτων ὀνόματα. ⁹⁸ μοχθηρὸν γὰρ ⁹⁹ τὸ μέσον πέρδειν, ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ¹⁰⁰ Σχήμα παλαισματος τὸ πέρδειν. ἦδη δὲ τινες τοὺς

appellant, & faccum. Athletis etiam endromides conveniunt. sic autem cursorum calceamenta vocantur. Crates vero in Heroibus dixit, Vacuis utitur lagenuis. Angere, vertere, abducere, torquere, ulnis complecti, supplantare, subvertere, rapere, cruribus prosternere. Insuper & detorquere, & pervertere, luctarum vocabula sunt. Medium vero crepere, quo Comici utuntur, durum est. Est autem & crepere, luctæ genus. Sunt etiam, qui gymnica certamina au-

λαιοὶ καὶ τὸν σάκκον φασὶ καὶ δι' ἐὸς γράφισθαι κ. ὃν καὶ σάκταν φασὶ, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικός, ὡς ἀπὸ τοῦ σάκτου τὸ φορέζω. sed ad nostrum propositum. JUNG.

⁸⁶ Ἐνδρομίδης] *Ἐνδρομίδης* in *Gl. gausarum*. KÜHN.
Ἐνδρομίδης] MS. καὶ αἱ ἐνδρομίδης· οὕτω δὲ καλοῦνται τὰ. De his aliquid & avus Comment. utr. ling. cap. 939. & *Jun.* Nomencl. in *Endromides*. Impedit vero in hoc loco *Cruquius* Comm. in *Horat.* I. Satyr. 3. ubi de toga crassa. *Est itaque, ait, toga crassa, toga plebeja ὁ νίλις, ἐνδρομίδης, cuculli. Vide Pollucem lib. III. &c.* Atqui *Pollux* mehercle non de toga hic agit, sed de calcis, sicut & infra VII, 93. Alias & vestem significare, ut apud *Juvenalem* interpretantur, notum est, & indicarat etiam avus noster loco dicto. JUNG.

⁸⁷ Οὕτω δ' ἐκαλοῦντο] MSS. οὕτω δὲ καλοῦνται. SEBER.

Οὕτω δ' ἐκαλοῦντο] C. A. καλοῦνται. KÜHN.

⁸⁸ Κράτης δ' ἔφη] Margo iterum loquitur in C. A. KÜHN.

Κράτης δ' ἔφη] MS. Κρ. δὲ ἔ. JUNG.

⁸⁹ Αἰτήρσι θηλακοῖς χρῆται] Πρὸ αἰτήρσι, scribendumne ἀγκυρίζουσι aut λιτήρσι, aut quomodo? SEBER. 2.

Αἰτήρσι θηλακοῖς χρῆται] Testimonium *Cratesis* C. A. ita exhibet ἀλτήρσι θηλακοῖς χρῆσαι τὸ μέγεθος. C. V. ἐν ἡρώσι ἀλτήρσι θηλακοῖς χρῆσαι τὸ μέγεθος. leg. ἐν ἡρώσι ἀλτήρσι ἡλίκου χρῆται τὸ μέγεθος; quam *magnum* habet *halteres!* de illis *Martialis*:

Quid pereunt stulto fortes altere lacerti?

Exerces melius vinea fossa viros.

halterum σχῆμα describit *Gausarias* prior. *Eliasis* p. 339. *Salmas.* ἀλτήρσι θηλακοῖς. KÜHN.

Αἰτήρσι θηλακοῖς χρῆται] *Cratesis* verba longe alia in MS. hæc: Ἀλτήρσι θηλακοῖς χρῆσαι τὸ μέγεθος, ubi si legas: ἀλτήρσι θηλακοῖς χρ. constabit quidem senarius: cuius tamen sensum non evolvo. quid tamen ne nil dicam, si legas? ἀλτήρσι θηλακοῖς χρ. τ. μ. tantis scilicet halteribus, vel tantæ magnitudinis jubet uti. Nugas meas pono, ut seria reponas, mi lector. Imo ipse tibi talia jam repono: non a me, ne erres: sed a *Salmasio* meo illo in obscurissimis oraculo, qui pro θηλακοῖς legendum conjicit θυλάκοισι. ut & supra in verbis *Pollucis*, ubi male θηλακοῖσι. Inter exercitia τῶν ἀθλητῶν οἱ θυλάκοι: de quibus plura ab illo aliquando expectamus. *Suida* verba nobis quoque communicat. Θύλακες καὶ σφῆνες καὶ ὑπεράλλατα, γυμνασίων εἶδη. JUNG.

Αἰτήρσι θηλακοῖς χρῆται] Ut reliqui fere MSS. ita & *Falckenburgius*, ex suo scripto Codice affert: ἀλτήρσι θηλακοῖς χρῆσαι τὸ μέγεθος. *Phavorinus* ita habet: ἀλτήρσι θηλακοῖς χρῆται. Ceterum nos ex Codice *Kühni* Nostri MSSorum ope restituto: ἀλτήρσι θηλακοῖς χρῆται, in textum *Pollucis* recepimus.

⁹⁰ Θηλακοῖς] Scilicet θηλακοῖς. SEB. 2.

⁹¹ ἄγχειν, στρέφειν] Addc: καταστρέφειν, vel κα-

ταστρέφειν ex illo *Lucilii* versu *Anthol.* II. cap. 2. Epigram. 6.

Καὶ σε καταστρέφει καὶ σε παρατροχάσσει.

Petr. Faber Agonist. I. cap. 10. ubi plura huc pertinentia. SEB. 2.

ἄγχειν] Hic C. A. præmittit titulum: περὶ τῶν παλαιῶν ἰδίων leg. περὶ τῶν τῆς πάλης ἰδίων. de *speciebus luctæ*. KÜHN.

⁹² Ἀπάγειν] Quid si ἀπάγειν strangulare, flectere. KÜHN.

Ἀπάγειν] Ἀπάγειν & in MS. quod pro ἀναχαρῆν etiam potest capi: ut apud *Hesych.* exponitur; vel potius pro ἀπαθεῖν, vel ἀπελαυνεῖν, quæ apud *Suidam* inter alias explicatio est. alias incidebat & ἀπάγειν legi posse. JUNG.

⁹³ Ἀγκοινίζειν] Pro ἀγκοινίζειν & ἀγκυρίζειν legem ex *Scholiis Aristoph.* in *Equit.* sed textus ibi habet ἀγκυρίζουσι, ideoque nihil hic mutem. forte *nodæ brachiorum* hoc verbo denotantur. *Faber* in *Agonist.* leg. ἀγκυρίζειν pag. 14. KÜHN.

Ἀγκοινίζειν] Deest ἀγκοινίζειν in MS. JUNG.

⁹⁴ Δράσσειν] *Complecti.* *Faber* leg. δράσσειν pag. 35. l. c. KÜHN.

⁹⁵ ὑποσκελίζειν] MS. ὑποσκελλίζειν. sed sæpe sic peccat. JUNG.

⁹⁶ Πλαγιάζειν δὲ] δὲ abest a C. A. KÜHN.

⁹⁷ Κλιμακίζειν] Pro κλιμακίζειν C. V. leg. κλιμάζειν. KÜHN.

Κλιμακίζειν] MS. κλιμάζειν pro vulgato κλιμακίζειν. utrumque recte. de vulgato vide *Theol. Stephanii*. pertinentque eodem & hæc *Hesychiana*: Ἐκ κλιμακος τοῖς πύκταις, ὁπότε χρονοτριβοῖεν, κλιμάξ ἐτίθετο ὑπὲρ τοῦ μὴ μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς χώρας. quæ plenius vide apud *Etymologum* in Ἐκ κλιμακος. Idem *Etymologus* habet & διακλιμακίσις, pro διακλιμακίσις, quemadmodum & *Hesychius*. Ceterum alterum, quod in MS. κλιμάζειν inquam, de eo vide *Harrocratorem* in κλιμάζειν. ex quo sua extripit & *Suida*. Dubitat autem *Harrocratio*, ne forte scribendum sit βλιμάζειν. & sane in MS. vetustiss. parvum discrimen inter β quod ut κ pingitur, & κ quod itidem taliter, nisi prima lineola porrectiore. tamen hic in nostro MS. κλιμάζειν scriptum sine dubio dignosci potest. adnotavit hanc dittographiam alias & *Etymologus* in βλιμάζειν. JUNG.

Κλιμακίζειν] Multis adhuc aliis vocabulis in hanc rem facientibus *Pollucem* Nostrum augeri posse ex variis Auctorum locis, docet *Petr. Faber Agonist.* lib. I. cap. 10.

⁹⁸ Μοχθηρὸν γὰρ &c.] Ita MS. μοχθηρὸν γὰρ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαισματος τὸ πέρδειν. ommissis illis τὸ μέσον πέρδειν. quæ sane turbant. vitiose autem per ἢ infinitivos in MS. pro ἢ scribi, aliquoties jam adnotatum est. JUNG.

⁹⁹ Τὸ μέσον πέρδειν] Ab C. A. & V. abest. KÜHN.

¹⁰⁰ Σχήμα] C. V. ἰσχῆμα, & dein pro πέρδειν habet πέρδην. *Salmas.* affert *Hesych.* qui habet με-

* IΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBLION TETARTON.

* JULII POLLUCIS ONOMASTICI LIBER QUARTUS.

² ΓΟΥΛΙΟΥΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

JULIUS POLLUX

Κομμόδω Καίσαρι χαίρειν.

Commodo Cæsari S.

ΟΙ ΜΑΙ καὶ σὲ, ³ εἰ καὶ νέος εἶ, πολλὰ, ⁴ προσεξευρήσειν, οἷς ἔγραψα. οὐ γὰρ ἐργώδης ἡ μίμησις, κατὰ τὴν ⁵ τῆς εὐρέσεως ὑφήγησιν. ἀν δὲ ⁶ τί σε ὄνομα ὡς παρεμμένον ⁷ ἐπέλθῃ, μὴ πάνυ θαυμάσης. ἴσως γὰρ ἀν ⁸ αὐτὸ καὶ εἰδὼς ⁹ εἶην παρεικώς, ⁹ ὡς οὐκ ἐπαινῶν * εἰ δὲ καὶ ¹⁰ διέλαθέ με, εὖ ¹¹ ἴσθι ὅτι ¹² πολλὰ καὶ ὧν πάνυ ἴσμεν, ἔστιν ¹³ ὅτε ἐπὶ τὴν μνήμην οὐκ ἀπαντᾷ, ὅπου καὶ τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα, ἀ οὐκ ἀν ¹⁴ φαίμεν ὡς οὐκ ἴσμεν, ἐκπίπτει πολλάκις χρηζόντων καλεῖν. ¹⁵ καὶ τί δεῖ τοῦτο θαῦμα οἰ-

ARBITROR & te, quoniam juvenis es, multa ad ea quæ scripsi invenire. Non enim laboriosa est imitatio, post inventionis explicationem. Si vero aliquod tibi nomen omis- sum a me occurrerit, ne omnino mireris. fortassis etenim hujus non ignarus, hoc tamen quasi illaudatum præterii. * vel si me latuit, scis nimirum multa, quorum nobis magna notitia est, memoriæ non semper succurrere. Quapropter etiam domesticorum nomina, quæ nemo nos ignorare dixerit, sæpe dum vocare volumus, excidunt. Sed num hoc mirum

1 Γουλίου Πολ.] Titulus abest a C. Antv. Kühn. Γουλίου Πολ.] Ἀρχὴ τοῦ δ' βιβλίου in MS. est libri titulus: sequitur dein præfatio seriem capitum: nos vulgarem ordinem in adnotando retinemus. JUNG.

2 Γούλιος Πολυδ. &c.] Præfatio in A. post Catalogum extat. Utrobique autem sic habet inscriptio: Κομμόδω Καίσαρι Γούλιος Πολυδ. χαίρειν. SEB.

Γούλιος Πολυδ. &c.] C. A. ἠδικώτερον habet Κομμόδω Καίσαρι Γούλιος Πολυδύκης χαίρειν. quod etiam in suis Codicibus vidit Salmaf. Kühn.

Γούλιος Πολυδ. &c.] Epistolæ præfatoriz inscriptio in MS. ista: Κομμόδω Καίσαρι Γούλιος Πολυδύκης χαίρειν. JUNG.

3 Quoniam juvenis es.] Εἰ καὶ νέος εἶ, quæquam juvenis es. SEB. 2.

4 Προσευρήσειν] A. προσεξευρήσειν. P. προσευρήσειν. SEB.

Προσευρήσειν] C. A. & V. προσεξευρήσειν Te inveniturum speramus, quod melius quadrag quam vulgatum προσευρήσειν. Kühn.

Προσευρήσειν] MS. προσεξευρήσειν futuro. JUNG.

5 Τῆς εὐρέσεως] Deest in MS. τῆς ante εὐρέσεως. JUNG.

6 Τί σὲ] C. A. τις ἐς, male. si vero tibi incidereis nomen quasi prætermisum. Kühn.

Τί σὲ] MS. δὲ τις ἐς ὑν. JUNG.

7 Επέλθῃ] P. ἐπίλθοι. SEB.

Επίλθῃ] Επέλθοι, μὴ θαυμάσης C. A. Kühn.

8 Αὐτὸ] C. A. αὐτὸς, forte enim ipse sciens volensque prætermisit. Kühn.

9 ὡς οὐκ ἐπ.] C. A. & V. ἀλλ' ὡς οὐκ ἐπαινῶν venum eo quod non laudem, non approbem. Kühn.

ὡς οὐκ ἐπ.] MS. auctius, ἀλλ' ὡς οὐκ. ε. JUNG.

10 Διέλαθε] P. ἔλαθε. SEB.

Διέλαθε] C. A. διαλάθοι, eriam si me latueris. Salmaf. ἔλαθε με. Kühn.

11 ἴσθι ὅτι] ἴσθ' ὅτι MS. JUNG.

12 Πολλὰ καὶ ὧν πάνυ ἴσμεν.] Salmaf. leg. καὶ πάνυ πολλὰ ὧν ἴσμεν. Kühn.

13 ὅτε ἐπὶ] MS. ὅτ' ἐπὶ. JUNG.

14 Φαίμεν] C. A. & Salmaf. φαῖον. Kühn.

Φαίμεν] Φαίμεν MS. rotundius. JUNG.

15 Καὶ τί δεῖ τοῦτο θ.] Salmaf. καὶ τί δεῖ. Kühn.

Καὶ τί δεῖ τοῦτο θ.] MS. καὶ τί δεῖ θαῦμα τοῦτο JUNG.

est, cum non raro instrumenta, quae manibus quis tenet, tanquam non habens, quarat. Hoc igitur Platonis confidera, Num quis eorum, qui nunc sunt, Graecorum, & tot, & in tanta verborum copia invenerit. Vale Domine.

σθαι, ὅποτε καὶ τῶν ¹⁶ σκευῶν τις ¹⁷ ἔστιν ἂ ἔχων ἐν χερσίν, ὡς οὐκ ἔχων ζητεῖ ¹⁸ τὸ τοῦ Πλάτωνος. ὅρα δὲ ¹⁹ εἴ τις ἀν ἄλλος τῶν νῦν Ἑλλήνων εὖρε τὸσαῦτα, καὶ ἐν τούτοις. Ἐρρωτο Κύριε.

* CAPITA LIBRI
QUARTI.

* 20 ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ.

Insunt in hoc Libro nomina, scientia convenientia & virtutibus animi, contrariisque vitiis. & scientiarum species. *Cap.* I

Εν τούτῳ τῷ βιβλίῳ ²² ἔνεστι τὰ ἐπιστήμη συνημμένα ὀνόματα, καὶ ταῖς κατὰ ψυχὴν ἀρεταῖς, ²³ καὶ ταῖς ἐναντίας κακίαις, καὶ εἶδη ἐπιστημῶν. *α'.*

De Grammatica, & convenientibus nominibus. *II*

²⁴ Περὶ γραμματικῆς, καὶ τῶν προσφῶρων ὀνομάτων. *β'.*

De Oratore, Oratoris laus, & Oratoris officia, tum & partes sermonis oratorii. *III*

Περὶ ῥήτορος, καὶ ἔπαινος ῥήτορος, καὶ ἔργα ῥήτορος, καὶ μέρη τοῦ ῥητορικῶ ²⁵ λόγου. *γ'.*

Laus, & vituperium reipublica Administratorii. *III*

Ἐπαινος καὶ ψόγος δημαγωγῶ. *δ'.*

De Philosophis, & nominibus iisdem congruentibus. *V*

²⁶ Περὶ φιλοσόφων, καὶ τῶν προσφῶρων αὐτοῖς ὀνομάτων. *ε'.*

* De Sophista, & Sophista officia. *VI*

* ²⁷ Περὶ σοφιστοῦ, καὶ ἔργα σοφιστοῦ. *ς'.*

De Poëti, & Poëmatis. *VII*

²⁸ Περὶ ποιητῶν, καὶ ποιημάτων. *ζ'.*

De Musica, & nominibus huic convenientibus. *VIII*

Περὶ μουσικῆς, καὶ τῶν προσφῶρων αὐτῇ ὀνομάτων. *η'.*

Instrumenta quae pulsantur, & nomina ab his derivata. *IX*

Ὅργανα τὰ κρουόμενα, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ²⁹ ὀνόματα. *θ'.*

Instrumentorum species, & utrorumque officiorum. *X*

Εἶδη ὀργάνων, ³⁰ καὶ ἔργων ἑκατέρων. *ι'.*

16 Σκευῶν τις ἔστιν] MS. σκ. τις ἔστιν. JUNG.
17 ἔστιν ἂ ἔχων] MSS. ἂ ἔχων ἔστιν. SEB.
ἔστιν ἂ ἔχων] Hoc ἔστιν abest a C. A. deinde leg. ἂ ἔχων ἔστιν. KÜHN.

18 Ὅρα δὲ τὸ τοῦ Πλάτωνος] Hæc verba transposita sunt, sequi enim debuerant statim τὸ ζητεῖ hunc in modum: Ζητεῖ τὸ τοῦ Πλάτωνος, secundum illud Platonis. Plato enim dixit, [ape quarete homines eas que in manibus habent. en verba ejus: πάλαι ἂ μακάρις φαίνεται πρὸ ποδῶν ἡμῶν ἐξ ἀρχῆς κυλιδιεῖσθαι, καὶ οὐκ ἐωρῶμεν ἀπ' αὐτῶ, ἀλλ' ἡμῶν καταγελαστώταται, ὡσπερ οἱ ἐν ταῖς χερσίν ἔχοντες ζητοῦσιν ἰνίστε ὁ ἔχουσι, lib. IV. de Republ. dein in textu Pollucis coherrent ὅρα δὲ εἴ τις ἀν ἄλλος &c. C. A. leg. ὅρα δὲ ἀν τις ἀν ἄλλος, vide autem numquid alius ex postri temporis Graecis invenerit tos in tantis. deest etiam τὸ ἔρρωτο Κύριε, in eodem Codice. KÜHN.

19 Εἴ τις ἀν] MS. ἡ τις ἀν &c. JUNG.
20 Κεφάλαια] Caputum seriei nullæ græcæ literæ in MS. sunt adpositæ, quæ eorum numerum indicarent. Alias illa tam variat, quam Auctor est in MS. uti figillatim notabitur. JUNG.

21 Ἐν τούτῳ τῷ β.] C. A. ἐν τῷ δ. (τετάρτῳ) βιβλίῳ ἔστι τὰ ἐπιστήμη συνημμένα ὀνόματα, καὶ ταῖς κατὰ ψυχὴν ἀρεταῖς, ταῖς ἐναντίας κακίαις, καὶ ἕτερα τὰ περὶ ἐπιστήμης καὶ ἀνεπιστημοσύνης. reliqua enumeratio Caputum abest tota. KÜHN.

22 Ἐνεστι] MS. ἔστιν pro ἔνεστι. JUNG.

23 Καὶ ταῖς ἐν.] Deest καὶ ante ταῖς ἐν. in MS. JUNG.

24 Περὶ γραμματικῆς] C. V. περὶ omisso habet γραμματιστοῦ. KÜHN.

Περὶ γραμματικῆς] MS. περὶ γραμματιστοῦ, κ. τ. π. δ. JUNG.

25 Λόγου] Post λόγου statim adnectuntur illa in JULII POLLUCIS.

MS. ἔπαινος κ. ψ. δ. scilicet quia ea omnia MS. uno capite continet ἐν ἐπιτομῇ. JUNG.

26 Περὶ φιλοσόφων] MS. περὶ φιλοσόφου, κ. τ. π. αὐτῶ ἐν. infra tamen IV, 39. aliter idem MS. ut tum notabimus. JUNG.

27 Περὶ σοφιστοῦ] A. addit: περὶ φοιτητῶν αὐτοῦ. Item: ψόγος σοφιστοῦ. SEB.

Περὶ σοφιστοῦ] C. V. περὶ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ γραμματιστοῦ. ψόγοις (i. ψόγος) σοφιστοῦ. KÜHN.

Περὶ σοφιστοῦ] Post hoc lemma MS. lemmate auctius hoc: περὶ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ. ψόγοις σοφιστοῦ. lego vero ψόγος δ. Verum hæc in vulgatis continentur cod. cap. VI. JUNG.

28 Περὶ ποιητ.] MS. περὶ τῶν ποι. κ. π. JUNG.

29 Ὅνομα] A. add. ὅργανα τὰ ἐντεινόμενα, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν εἶδη ὀργάνων ἑκατέρωθεν. SEB.

Ὅνομα] Post ὄνομα aliud lemma in MS. hoc: ὅργανα τὰ ἐντεινόμενα καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα. bene: nisi quod putem scribendum ἐμπνεόμενα, pro ἐντειν. illo enim modo distribuuntur ὅργανα infra IV, 57. in lemmate MS. & 58. & 59. junctis IV, 67. alias bene: male vero in vulgatis hic tantum κρουόμενων fit mentio: quum tamen in illis statim sequatur: εἶδη ὀργάνων, καὶ ἔργων ἑκατέρων. ἑκατέρων scilicet κρουόμενων, καὶ ἐμπνεόμενων. quamvis, ne quid fallamus, in illo cap. VIII. nihil nisi de ἐμπνεόμενοις putem agi: κρουόμενων εἶδη vero capite VII. erant explicata. & fallit itaque generalis statim illius titulus IV, 74. εἶδη ὀργάνων. Sed capitulum inscriptiones examinare, forte supervacuum est, quum ea ab imperitissimis plerumque sint adjecta. JUNG.

30 Καὶ ἔργων] Hic MS. non habet καὶ ἔργων, & nulli usui illæ dux voces. JUNG.

Περὶ σάλπιγγος, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ὀνομάτων. ια'.	De tuba, & deductis ab ea nominibus.	XI
³¹ Περὶ κηρύκων, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν ὀνομάτων. ιβ'.	De Praconibus, & nominibus ab his derivatiis.	XII
⁵ * Περὶ ὀρχήσεως, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ³² ὀνομάτων. ιγ'.	* De saltatione, & nominibus quae ab hac derivantur.	XIII
Εἶδη ὀρχήσεως. ιδ'.	Saltationis species.	XIII
Περὶ χορῶν, καὶ τῶν προσφῶρων αὐτοῖς ὀνομάτων. ιε'.	De choris, & iisdem congruentibus vocabulis.	XV
³³ Περὶ χορικῶν ἀσμάτων. ις'.	De chori cantilenis.	XVI
Περὶ ὑποκριτῶν. ιζ'.	De hypocritis.	XVII
Σκευὴ ὑποκριτῶν, τραγικῶν, καὶ σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν. ιη'.	De hypocritis Tragicis, Satyricis, & Comiciis.	XVIII
Περὶ θεάτρου, καὶ τῶν θεάτρου μερῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. ιθ'.	De theatro, theatri partibus, & iis quae in hoc sunt.	XIX
Περὶ ἀστρονομίας, καὶ τῶν προσφῶρων αὐτῇ ³⁴ ὀνομάτων. κ'.	De Astronomia, & propriis huic nominibus.	XX
⁶ * ³⁵ Περὶ γεωμετρίας, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ ὀνομάτων. κα'.	* De Geometria, & ejus nominibus.	XXI 6
Περὶ ἀριθμητικῆς, καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ὀνομάτων. κβ'.	De Arithmetica, & nominibus ei peculiariibus.	XXII
Περὶ μετρικῆς ὁμοίως. κγ'.	De Arte metrica similiter.	XXIII
Περὶ στατικῆς. κδ'.	De Arte ponderandi.	XXIII
Περὶ ἰατρικῆς, καὶ τῶν προσφῶρων αὐτῇ ὀνομάτων, καὶ ³⁶ ἐργαλείων, καὶ νοσημάτων ὀνομάτων. κε'.	De Medicina, & propriis ei vocabulis, & instrumentis. & morborum nomina.	XXV
Περὶ μαίας, καὶ τῶν προσφῶρων αὐτῇ ὀνομάτων. κς'.	De Obstetrice, & congruentibus ei nominibus.	XXVI

7 * Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

* CAPUT PRIMUM.

³⁷ Περὶ ἐπιστήμης, καὶ ἀνεπιστημοσύνης. α'.

De scientia, & inscitia. I.

ΠΕΡΙ τοίνυν ἐπιστημῶν, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν τεχνῶν, ἐν τούτῳ ³⁸ ῥητέον. ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη, γνῶσις, ³⁹ ἐπιστημονικὴ γνῶσις, ἀλήθεια, κατανόησις, διάσκεψις, θεωρία, ἐμπειρία, ⁴⁰ τέχνη, εὐτεχνία, ὀρθοδοξία. καὶ τὰ ὀ-

DE Disciplinis, & harum artibus in hoc Libro dicendum est. Scientia, disciplina, cognitio, cognitio scibilis, veritas, cogitatio, consideratio, speculatio, experientia, ars, vera artis cognitio, opinio recta. Et nomina, sciens,

³¹ Περὶ κηρύκ. &c.] In MS. defunt. quamvis infra in contextu ipso non plane λείποι hoc caput in MS. Sed lemma ejus prioris capituli titulo junctum est IV, 85. JUNG.

³² Ὄνομάτων] Post ὀνομάτων statim haec adherent in MS. καὶ εἶδη ὀρχήσεως. conjiciuntur nimirum illa infra in unum titulum IV, 85. in MS. JUNG.

³³ Περὶ χορ. ἀσμ. & περὶ ὑποκριτ.] Defunt in MS. nimirum alia infra ratio titularum in MS. ut suis locis indicabitur. JUNG.

³⁴ Ὄνομάτων] A. annexit: περὶ προσώπων τραγικῶν καὶ σατυρικῶν καὶ κωμικῶν. SEB.

Ὄνομάτων] Post ὀνομάτων iterum novum hic in MS. lemma: περὶ προσώπων τραγικῶν καὶ σατυρικῶν καὶ κωμικῶν. JUNG.

³⁵ Περὶ γεωμετρίας, καὶ τ. ἐπ'] MS. περὶ γ. κ. τ. ὑπ' α'. ὀ. JUNG.

³⁶ Ἐργαλείων] MS. ἐργαλείων, καὶ νοσημάτων ὀνομάτων adeo ut nefcias scriptum voluerit ὀνόματα vel ὀνομάτων, quam λέξιν alias illud τ. significat. JUNG.

³⁷ Περὶ ἐπιστήμης] Titulus abest a C. A. Kühn.

Περὶ ἐπιστήμης] MS. hunc titulum habet, περὶ ἐπιστημῶν. JUNG.

³⁸ ῥητέον] In C. A. omittis interjectis sequitur ἐπιστημονικὴ γνῶσις. Kühn.

³⁹ Ἐπιστημονικὴ γν.] Defunt ἐπιστημονικὴ γνῶσις in MS. JUNG.

⁴⁰ Τέχνη] C. A. subdit: εἶτα καὶ ἐπιστημονικὴ ἢ γνωστικὴ & mox init. Segm. 8. καὶ ἐπιρρήματα ἰ. ἔ. τὰ δ' ἐναντία τούτοις α'. &c. Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀγνωμοσύνη λέγει ψ. ἂν τὸ γὰρ ἀνοησία (C. V. αἰσθησία) σκληρόν. dein superscriptum ἀθεταμοσύνη. (C. V. ἀθεταμοσύνη) sequitur in textu ἀπειρία, & dein margo subjicit, δοκισοφία καὶ ψευδοδοξία, iterum textus: καὶ εἰσασία, καὶ εἰκὼν &c. Kühn.

Τέχνη] Sequens εὐτεχνία & reliqua omnia hujus Segmenti defunt in MS. cum iis καὶ τὰ ἐπιρρήματα. quae in vulgatis faciunt initium Segm. seq. ubi post τέχνη ita MS. iterum: εἶτα καὶ ἐπιστημονικῶς, γνωστικῶς, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἐπιρρήματα ἐπιστημονικῶς, ἐπισταμίνως, καὶ τὰ ὅμοια. cetera omnia Segm. 8. γνωμονικῶς &c. defunt usque ad τὰ δ' ἐν. init Segm.

scibilis. sciolus, scitus, speculativus, cog-
nitor, peritus. Artifex, artificiosus.
Δοξαστικός autem, commune est etiam ei,
qui falsa opinatur. Sed verus, & veri-
tatis studiosus, aliud quiddam significat.

8 Cogitator vero, nimis est sordidum. * Et
adverbia, scienter, Scite, apud Home-
rum. cognoscibiliter, speculative, perite,
artificiose. Sed δοξαστικῶς, ambiguum
est. Verba porro sunt, scire, & Ἐπι-
στῆναι, ut Plato inquit. nosse, cognos-
cere, speculari, conspulari, circumspi-
cere, cogitare, considerare. A reliquis
vero verbum nullum extat, præterquam
opinari, cui nimirum præponendum erit,
recte opinari. recta opinione uti, sana,
vera, plana aut tuta. Sed τεχνάσαι,
quod dolo & technis uti significat, alte-
9 rius usurpationis est. * His vero contra-
ria, inficitia, ignorantia. Antiphon de
hoc, etiam Incognitionem dixit. Men-
dacium, amentia. Nam insipientia, du-
rum est. similiter & ἀθεαμοσύνη, id est,
nulla rerum speculatio. Imperitia vero,
Inficitia, Falsa opinio, & Sapientia si-
mulatio, Platonis sunt. Conjectura, & con-
jectans. Et nomina ab his, inficius, inficitus,
amens, vecors, vefanus, nihil obser-
vans, inconsideratus, imperitus, artis in-
expertus. Specie sapiens, ut Antiphon
dixit. conjectator, conjecturis innitens.
Infuper Acutum referentes ingenium, &
Qui sibi sapientes videntur, dixit Callias
10 Comicus. * Atque adverbia, inficienter,
inficite, falso, amenter, inconsiderate.
Sed inconsideranter, durius est. imperite,
inartificiose, conjecturabiliter, verifimili-
ter. Et falsa opinione uti, periculosa,
errabunda. Verba vero alia, præter con-
jicere, nulla sunt. Scientiam autem fe-
quuntur, virtus, probitas, honestas, dex-
teritas, sapientia, philofophia, differen-
di studium, prudentia, intellectus,
mens, ratio, temperantia, fortitudo,
potentia, virilitas, animositas, robur,
justitia, justitiæ executio, pietas, fan-
ctitas, benevolentia, æquitas, magnani-
mitas, animi celsitudo, humanitas, ma-
11 gnificientia. * Et nomina, honestus, fa-

νόματα, ἐπιστημῶν, ἐπιστημονικὸς, γνωστικός,
γνωμικός, θεωρητικός, διαγνωστικός, ἔμπειρος,
τεχνίτης, τεχνικός. ὁ γὰρ δοξαστικός, κοινὸν,
καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ ψευδῆ δοξάζοντος. ὁ δ' ἀληθῆς,
καὶ ὁ Φιλαλήθης, καὶ ἄλλο τι δηλοῖ. ὁ δὲ κατα-
νοητικός, εὐτελής. * καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἐπι- 8
στημονικῶς, ⁴¹ ἐπισταμένως παρ' Ὀμήρω. γνω-
στικῶς, γνωμονικῶς, θεωρητικῶς, ἐμπειρῶς, τε-
χνικῶς. τὸ γὰρ δοξαστικῶς, ἀμφίβολον. ἤ-
ματα δὲ, ἐπίστασθαι, ἐπιστῆναι, ὡς Πλάτων.
γνώσθαι, γνωρίσαι, θεωρῆσαι, καταθεωρῆσαι,
περιαθροῖσαι, κατανοῆσαι, διασκεψασθαι. ἀπὸ
γάρ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἔστι ῥῆμα, πλὴν τοῦ δοξά-
σαι. ὧ ἴσως προσθετέον τὸ ὀρθῶς δοξάσαι, ἢ ὀρθῆ
δόξῃ χρῆσασθαι, ἢ ὑγιεῖ, ἢ ἀληθεῖ, ἢ ἀπλα-
νεῖ, ἢ ἀσφαλεῖ. τὸ δὲ τεχνάσαι, ἑτέρας χρείας.
* ⁴² τὰ δ' ἐναντία τούτοις, ἀνεπιστημοσύνη, ἄ- 9
γνοια, ἀγνωσία. Ἀντιφῶν δὲ ⁴³ ἐπὶ τούτου, καὶ
ἀγνωμοσύνην λέγει. ψεῦδος, ἀνοια. ⁴⁴ τὸ γὰρ
ἀνοησία, σκληρόν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀθεαμοσύ-
νη. ἀπειρία δὲ, καὶ ἀτεχνία, καὶ ψευδοδοξία,
καὶ δοκησιοσοφία, Πλάτωνος. καὶ εἰκασία, καὶ
εἰκῶν. καὶ τὰ ὀνόματα, ἀνεπιστήμων, ἀγνώ-
μων, ἀνους, ἀνόητος, ἀνοηταίων, ἀθεάμων,
ἀθεάτος, ἀπειρος, ⁴⁵ ἀτεχνος, δοκησιοσοφος, ὡς
Ἀντιφῶν ⁴⁶ ἔφη. εἰκαστής, εἰκαστικός. καὶ μέν-
τοι καὶ ⁴⁷ δοκησίους, ἢ καὶ δοκησιδέξιοι, Καλ-
10 λίας εἶρηκεν ὁ κωμικός. * Καὶ ἐπιρρήματα, ἀνε-
πιστημόνως, ἀγνωμόνως, ψευδῶς, ἀνόητως, ἀ-
θεάτως. τὸ γὰρ ἀθεαμόνως, βιαιότερον. ἀπειρῶς,
ἀτέχνως, εἰκαστικῶς, ὁμοιωτικῶς. καὶ δόξῃ
⁴⁸ ψευδεῖ χρῆσασθαι, σφαλερᾷ, πεπλανημένῃ.
ῥήματα δ' οὐκ ἔστιν, ὅτι μὴ τὸ εἰκάζειν. Ἐκ δ'
ἐπιστήμης ἀρετῆ, ἀνδραγαθία, καλοκαγαθία,
δεξιότης, σοφία, φιλοσοφία, φιλολογία,
φρόνησις, σύνεσις, νοῦς, λογισμὸς, σωφροσύ-
νη, καρτερία, ἐγκράτεια, ἀνδρεία, εὐθυμία,
εὐρωστία, δικαιοσύνη, δικαιοπραγία, εὐσέβεια,
ὀσιότης, εὐγνωμοσύνη, ἐπιείκεια, μεγαλοψυ-
χία, μεγαλογνωμοσύνη, Φιλανθρωπία, μεγα-
11 λοπρέπεια. * Καὶ τὰ ὀνόματα, καλοκάγαθος, 11

9. Sed in illis paucis MS. vides etiam reduplicatum male ἐπιστημονικῶς. JUNG.

41 Ἐπισταμένως] *Ilind.* n, 317. infra V, 145. SEBER.

42 τὰ δ' ἐν.] MS. iterum τὰ δὲ ἐν. JUNG.

43 Ἐπὶ τούτου] *De* sunt ἐπὶ τούτου in MS. JUNG.

44 τὸ γὰρ ἀνοησία, κληρ.] P. τὸ δὲ. Tum utro-
bique plurima omisla. SEB.

τὸ γὰρ ἀνοησία, κληρ.] MS. ita: ἀνοια, τὸ γὰρ ἀ-
νοησία καὶ ἀθεαμοσύνη (sed lineola porrecta in σ quod
post s sequitur, alia transversa est notata, an forte a
reponere voluerit quisquis ille) σκληρά. ἀπειρία, om-
misso ἀτεχνία & mox Πλάτωνος δοκησιοσοφία, καὶ ψευ-

δοξία, καὶ εἰκασία &c. Nota vero illud ἀνοησία
MS. (pro vulgato ἀνοησία) quod & supra in MS. A-
ristophani tributum II, 228. ubi adnotavimus. JUNG.

45 Ἀτεχνος] C. A. εἰκαστής, εἰκαστικός, reliqua
hujus sectionis ibidem non comparent usque ad Segm.
16. KUHN.

46 Ἐφη] *Deest* ἔφη in MS. & post εἰκαστικός MS.
habet καὶ τὰ ὅμοια. ceteris omnibus omisla usque ad
secundum tncema, ad quod statim accedimus. JUNG.

47 *Qui sibi sapientes vid.*] *Qui sibi acuti vid.* SE-
BER. 2.

48 *ψευδῆ]* *Scr.* ψευδῆ. SEB.

σοφός, φιλόσοφος, φιλολόγος, φρόνιμος, συνετός, εύνους. ὁ γὰρ νοήμων, ποιητικόν, δεξιός, εὐμαθής, ταχυμαθής, πολυμαθής, λελογισμένος, σώφρων, καρτερός, καρτερικός, ἐγκρατής, ἀνδρείος, εὐθυμος, εὐρωστος, δίκαιος, εὐσεβής, ὅσιος, Φιλάνθρωπος, ἐπιεικής, μεγαλόψυχος, μεγαλογνώμων, μεγαλοπρεπής. Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, σοφῶς, φιλολόγως, φρονίμως, συνετῶς, εύνως, λελογισμένως, ἐμφρόνως, καρτερῶς, 12 καρτερικῶς, ἐγκρατῶς. * ἀνδρείως, εὐθύμως, εὐρώστως, δίκαιως, ὀσίως, εὐσεβῶς, Φιλανθρώπως, ἐπιεικῶς, μεγαλοψύχως, μεγαλογνωμόνως, μεγαλοπρεπῶς. ῥήματα δὲ μόνα, φιλοσοφεῖν, φρονεῖν, συνιέναι, νοεῖν, λογίζεσθαι, σωφρονεῖν, καρτερεῖν, ἀνδρίζεσθαι, δικαιπραγεῖν, εὐσεβεῖν, 49 εὐγνωμονεῖν, Φιλανθρωπεύεσθαι. Τὰ δὲ ἐναντία, κακία, πονηρία, μοχθηρία, φαυλότης. Φλαυρότης δὲ, σκληρόν, σκαιότης, 50 ἀπαιδευσία, πανουργία, ἀμαθία, μισολογία, * ἄνοια, ἀφροσύνη, ἀσυνεσία, ἀξυνεσία, ἀκολασία, ἀκрасία, ἀσελγεια, 51 ἀνανδρεία, θρασυτής, δειλία, ἀρρωστία, ἀδικία, ἀδικοπραγία, ἀνοσιότης, ἀγνωμοσύνη, ἀνεπιεικεια, μικροψυχία. ἢ γὰρ μικρογνωμοσύνη, δυσχερές πρὸς τὴν ἀκοήν. ἀσεβεια, δυσσεβεια, μισανθρωπία, ἀπανθρωπία, μικροφροσύνη, μικροπρέπεια. Καὶ τὰ ὀνόματα, κακός, πονηρός, μοχθηρός, ἡμιμόχθηρος, φαῦλος, φλαῦρος, σκαίος, ἀπαιδευτός, ἀσοφός, εἰ καὶ μὴ ἔστιν ἢ 14 ἀσοφία. * πανοῦργος, ἀμαθής, μισολόγος, ἀνους, ἀνόητος, ἀλόγιστος, εἰ καὶ τὴν ἀλογιστίαν οὐ προσιτέον. ἄφρων, ἀσύνετος, ἀξύνετος, ἀκρατής, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἀνανδρός, θρασύς, θρασυδείλος, ἀρρωστος, ἀδικός, ἀνόσιος, ἀγνώμων, ἀνεπιεικής, μικρόψυχος, ἀσεβής, δυσσεβής, μισάνθρωπος, μικρόφρων, ὀλιγόφρων. ἢ κατὰ Ξενοφῶντα, μικροπρεπής. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, μοχθηρῶς, φαύλως, φλαύρως. τὸ γὰρ πονηρῶς, εὐτελές. σκαιῶς δὲ, καὶ ἀπαιδευτῶς, ἀσόφως, πανοῦργως, ἀμαθῶς, μισολόγως, ἀνοήτως, ἀλογιστῶς, ἀφρόνως. * μικροφρόνως γὰρ, καὶ ὀλιγοφρόνως, ἀτοπώτερα. κάλλιον δὲ, μικροπρεπῶς. ῥήματα δ' ἀπὸ τῶν πλείστων οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ μετὰ ταῦτα, πονηρεῦσθαι, πανουργεῖν, μισολογεῖν, ἀνοηταίνειν, ἀμαθαίνειν. τὸ δὲ ἀφραίνειν, ποιητικώτερον. ἀντί μὲντοι ῥημάτων, τοῖς ἐπιρρήμασι χρηστέον, τὸ

piens, Philosophus, differendi studiosus, prudens, intelligens, bona mente præditus. Νοήμων enim, Poëticum est. Dexter, eruditus, velox discendo, multiscius, rationalis, temperans, fortis, potens, robustus, virilis, animofus, robore præditus, justus, pius, sanctus, humanus, probatus, magnanimus, animi celsitudinem habens, & magnificus. Atque adverbia, sapienter, studiose, prudenter, intelligibiliter, probe, rationaliter, temperanter, fortiter, potenter, * viriliter, animosè, robuste, juste, sancte, pie, humaniter, æquiter, magnanimiter, excellenter, & magnifice. Verba autem sola sunt, philosophari, sapere, intelligere, confiderare, ratiocinari, temperare, fortem esse, virum agere, juste agere, religiosum esse, gratitudinem præstare, humanitatem exercere. Sed contra sunt, vitium, malitia, nequitia, improbitas. Vilitas vero, durum est. Fatuitas, ruditas, versutia, incitia, differendi odium, * amentia, imprudentia, 13 stoliditas, stupiditas, protervitas, incontinentia, petulantia, mollities, temeritas, timiditas, imbecillitas, injustitia, iniquitas, impietas, ingratitude, error, pusillanimitas. Μικρογνωμοσύνη enim auditu injucundum est. Religionis contemptus, hominum odium, inhumanitas, animi humilitas, & fordities. Nomina vero malus, pravus, nequam, feminequam, improbus, vilis, fatuus, ineruditus, insipientis, nisi insipientia forte non dicatur. * Versutus, rudis, discendi osor, 14 amentis. vecors, irrationabilis, licet irrationabilitas non dicatur. Imprudens, stolidus, stupidus, protervus, incontingens, intemperans, mollis, temerarius, subtimidus, infirmus, injustus, prophanus, ingratus, iniquus, pusillanimis, impius, irreligiosus, hominum osor, contemptus, & humilis. aut Μικροπρεπής, juxta Xenophontem. Et adverbia, flagitiosè, improbe, viliter. Nam male, vulgare est. Sed sinistre, inerudite, insipienter, versute, ruditer, negligenter ad differendi studium, imprudenter, irrationabiliter, incontinenter. * Sed pusillanimiter, & 15 ὀλιγοφρόνως, absurdiora sunt. Sed pulchrius est, μικροπρεπῶς. Verba autem a plurimis non extant, verum hæc sunt, malitiam exercere, fallere, differendi studium odisse, desipere, imperitum esse. Sed imprudentem esse, Poëticum est. Sed verborum loco adverbis utendum est,

49 Εὐγνωμονεῖν] In Gloss. redditur, ἀγνὸς βοήθησθαι facere. Kühn.

50 Ἀπαιδευσία] Editio Basiliensis ex operarum in-

curia habet ἀπαιδευσία, quod diligentissimus Noster Kühnius in suo Codice correxit.

51 Ἀνανδρεία] Vid. supra III, 137. not. 52b.

præposito hîc verbo, habere. ut finistre se habere, scelerate habere, & reliqua. Et alia forma, participium habens illis conjungendum est. ut imperite habens, finistre habens. Tum etiam finistre affectus, & de aliis omnibus similiter.

ἔχειν αὐτοῖς προστιθεῖσιν. οἷον, σκαιῶς ἔχειν, μοχθηρῶς ἔχειν, καὶ τὰ λοιπά. καὶ κατ' ἄλλην κλήσιν συναπτέον αὐτοῖς τὴν ἔχων μετοχὴν. οἷον, ἀμαθῶς ἔχων, καὶ σκαιῶς ἔχων. καὶ που καὶ σκαιῶς διακειμένος. καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως.

16

* De scientiis sanctioribus.

2.

* 52 Περὶ ἐπιστημῶν ἱερωτέρων.

β'. 16

Species vero scientiarum, aut artium sanctiorum sunt. grammatica, dialectica, rhetorica, quæ eadem & politica dicitur. sophistica, poetica, musica, astronomia, geometria, arithmetica, ars ponderandi, medicina. Et nomina ab his sunt, Grammatista, Grammaticus, Rhetor. Rhetoricus, qui idem & Politicus dicitur. Sophista, Sophisticus. Poëticus, Musicus, Astronomus, Astronomicus. Geometer, Geometricus. Arithmeticus, Ponderator, Medicus, Medicinalis, & his similia. Et adverbia, grammaticæ, politice, rhetorice, sophistice, poëtice, musice, astronomice, ponderatorie, medice. * A Medico autem verbum non extat, nisi integra utaris sententia, Grammaticum esse, orare. Et Politicum esse, neque enim huic verbum proprium adest. Et, Sophistam esse. Sophistizare enim, in u-

Εἶδη δὲ ἐπιστημῶν, ἢ τεχνῶν ἱερωτέρων, ⁵³ γραμματικὴ, διαλεκτικὴ, ⁵⁴ ῥητορικὴ. ἢ αὐτὴ ⁵⁵ καὶ πολιτικὴ. σοφιστικὴ, ποιητικὴ, μουσικὴ, ἀστρονομία, γεωμετρία, ἀριθμητικὴ, στατικὴ, ἰατρικὴ. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, γραμματιστῆς, ⁵⁶ γραμματικός, ῥήτωρ, ῥητορικός. ὁ αὐτὸς καὶ ⁵⁷ πολιτικός. σοφιστῆς, ⁵⁸ σοφιστικός, ποιητικός, μουσικός, ἀστρονόμος, ἀστρονομικός, γεωμέτρης, γεωμετρικός, ἀριθμητικός, στατικός, ἰατρός, ἰατρικός, καὶ τὰ ὅμοια. ⁵⁹ Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, γραμματικῶς, πολιτικῶς, ῥητορικῶς, σοφιστικῶς, ποιητικῶς, μουσικῶς, ἀστρονομικῶς, ἀριθμητικῶς, στατικῶς, ἰατρικῶς. * ⁶⁰ καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ γραμματικῶν, ῥῆμα οὐκ ¹⁷ ἔστιν, εἰ μὴ λόγῳ, τὸ γραμματικὸν εἶναι. ῥητορεύειν δὲ, καὶ πολιτικὸν εἶναι. οὐ δὲ γὰρ τοῦτο ῥῆμα ὑπόκειται. καὶ σοφιστὴν εἶναι. ⁶¹ οὐδὲ γὰρ

52 Περὶ ἐπιστημῶν ἱερωτέρων] C. A. περὶ ἱερῶν τεχνῶν. Kühn.

Περὶ ἐπιστημῶν ἱερωτέρων] Secundi membris in MS. titulus iste : περὶ ἐπιστημῶν ἱερωτέρων, γραμματικῆς, διαμετρικῆς, ῥητορικῆς, ποιητικῆς, μουσικῆς, στατικῆς, ἰατρικῆς, γραμματιστοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. ubi notandum istud διαμετρικῆς quoniam id repetitur. mox enim MS. iterum ita γραμματικῆς, διαμετρικῆς, ῥητορικῆς. ἢ αὐτὴ &c. sed quidam est illa διαμετρικῆς, nisi mensurandi ars, uti geometria, quæ sane in MS. mox omittitur. Jung.

53 Γραμματικὴ] C. A. subjicit διαμετρικὴ, ῥητορικὴ. ἢ αὐτὴ κ. π. καὶ σοφιστικὴ, π. μ. στατικὴ, ι. Kühn.

54 Rhetorica quæ eadem & Politica] Gualtherus ab Aristotele tamen distinguit ait, (dicente: ῥητορικὴν οἷον πρᾶξις τι τῆς διαλεκτικῆς εἶναι, καὶ τῆς περὶ τὰ ἤδη πραγμάτων, ἢ δικαίων ἐστὶ προσαγορεύειν πολιτικὴν. Rhetoric. I, 2.) fortassis autem a Polluce Rhetoricam vocari Politicam, quia in Repub. ejus frequentissimus est usus. Sev. 2.

Ῥητορικὴ] Bene conjunguntur a Polluce nostro ῥητορικὴ & πολιτικὴ, ut & mox, ῥήτωρ, ῥητορικός, ὁ αὐτὸς καὶ πολιτικός. Quamvis enim sint per se distinctæ res, eam tamen habent inter se affinitatem, ut Orator fere non dici mereatur nisi simul etiam sit vir civilis. Notum est quid in Oratore suo perfecto requirat Cicero. Cui addendus elegantissimus & huic loco Pollucis convenientissimus Fabii locus in præfat. libr. I. ubi ait: Quam vir ille civilis, & publicarum privatarumque rerum administrationi accommodatus, qui regere consilium urbes, fundare legibus, emendare judicis possit, non alius sit profecto quam Orator. Hinc etiam fit, ut in Institutionibus suis Oratoris περὶ πολιτικοῦ λόγου de civili dictione in specie tractare soleant cum alii, tum ex veteribus Aristides, cui sua maximam partem debet Hermogenes περὶ ἰδεῶν.

55 Καὶ πολιτικὴ σοφιστ.] MS. καὶ πολιτικὴ καὶ σοφιστικὴ. Sed distinguendum est post πολιτικὴ. sic mox & infra post cap. de φιλοσοφίᾳ sequitur cap.

περὶ σοφιστῶν. In MS. deinde hæc defunt ἀστρονομία, γεωμ. ἀριθμ. Jung.

56 Γραμματικός] MS. καὶ γραμματικός. Jung.

57 Πολιτικός.] Sic utitur & infra IV, 20. & 25. Jung.

58 Σοφιστικός] C. A. στατικός i. i. τὸ δὲ σοφιστεῖν οὐδὲ εὐδοκίμοι. χρηστῆρον δ' ἀπ' αὐτοῦ τὸ παιδεύειν. Mirum autem non fieri mentionem ab Auctore τοῦ σοφίζω & σοφίζομαι, quod idem ac διδάσκω & διδάσκειν ut σοφιστῆς ὁ διδάσκαλος. vid. Thome Eclogas in verbo σοφίζομαι. quod textum ipsum attinet, cætera ejus ad finem capitis absunt a C. A. Kühn.

Σοφιστικός] Defunt sequentia ποιητ. μ. α. ἀ. γεωμ. γ. ἀρ. Jung.

59 Καὶ τὰ &c.] Καὶ τὰ ἐπιρρ. &c. defunt usque ad illa ῥῆμα ὑπόκειται, quæ itidem non adparent in MS. Jung.

60 Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἰατρικοῦ ῥῆμα οὐκ ἔστιν] In vulgatis illis, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἰατρικοῦ, ῥῆμα οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ λόγῳ τὸ γραμματικὸν εἶναι, magna latet menda. Itane enim? ab ἰατρικοῦ nullum verbum, quum mox sub finem hujus Segm. ponat εἶναι, ἰᾶσθαι. & etiam infra IV, 177. ἀπὸ δὲ ἰατρικῆς, ἰατρός, ἰατρεία, ἰασις, ἰᾶσθαι, ἰᾶσθαι &c. Er sit nullum, quod tamen falsum esse ex nostro ostendimus, quomodo tamen ab ἰατρικοῦ, λόγῳ εἶποις, γραμματικὸν εἶναι; Verba perdo in re clara. emendo illa prima, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ γραμματικοῦ &c. incipit enim ab omnibus exquirere ῥήματα. primum itaque denuo ponit γραμματικὸν, & ab eo nullum esse ait: nisi oratione tali velis uti γραμματικὸν εἶναι. nec enim ille γραμματικεῖσθαι vel γραμματίζειν, vel talia ὡς δόκιμα, admitte-ret. sic mox in πολιτικός pariter notat, nullum ab eo deduci verbum, præter λόγον geminum priori πολιτικὸν εἶναι. Jung.

61 Οὐδὲ γὰρ τὸ σοφιστεῖν] MSS. τὸ δὲ σοφιστεῖν οὐκ εὐδοκίμοι. χρηστῆρον δ' ἀπ' αὐτοῦ τὸ παιδεύειν. Sev.

Οὐδὲ γὰρ τὸ σοφιστεῖν] MS. iterum ita: καὶ σοφιστῆν εἶναι. Y y 3

τὸ σοφιστεύειν ἐν χρήσει κεκριμένη. ἀλλ' ἴσως ἀντὶ τούτου τὸ παιδεύειν. δοκεῖ δὲ ἐπὶ πάντων κοινὸν εἶναι. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιητικοῦ, τὸ ποιεῖν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἐπὶ πολλῶν χρήσιν ἀμφίβολον, εἰ μήτις αὐτῶ προσθήῃ τὰ ποιήματα. ⁶² παρόμοια δ' ἂν τις καὶ περὶ τοῦ μουσικοῦ Φαίη. γεωμετρεῖν δ' ἂν εἴποι τις, καὶ ἀστρονομεῖν, καὶ ἀριθμεῖν, καὶ ⁶³ στάναι, καὶ ἰάναι, καὶ ἰάσθαι.

su probato non est. sed nimirum hujus loco, instituire dicunt, at hoc de omnibus commune esse videtur. A poetico autem, fingere. verum & hoc, propter variam & multiplicem significationem, ambiguum est, nisi quis huic poemata addat. Similia etiam, de Mulico dici possunt. Sed terram metiri dicat quis, & astra observare, numerare, ponderare, sanare, & mederi.

18

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β .

* C A P U T II .

18

64 Περὶ γραμματικοῦ.

α'.

De grammatico.

1.

ΚΑΙ ἐπὶ μὲν τοῦ ⁶⁶ γραμματικῷ ῥητέον, ⁶⁷ διδάσκειν γράμματα, συλλαβὰς συμπλέκειν, γράφειν, ἀναγιγνώσκειν, προγράφειν, ⁶⁸ ὑπογράφειν, προσπαραγράφειν, τῶ γραφείῳ παραγράφειν, τῆ παραγραφίδι, ⁶⁹ ἀποστοματίζειν. ⁷⁰ καὶ δέλτιον δέ, ⁷¹ τὸ τοῦ γραμματικοῦ. ⁷² καὶ πυξίον, ⁷³ καὶ πυξίδιον παρὰ Ἑριστοφάνει. καὶ δέλτος. καὶ ⁷⁴ Ἡρόδοτος μὲν, δέλτιον δίπτυχον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, γραμματεῖον δίθυρον. καὶ ⁷⁵ θύρας τὰς πτύχας, ἄχρι δύο. εἶτα, πτύχας, καὶ τρίπτυχον, καὶ πολύπτυχον. ⁷⁶ Ὀμη-

Cæterum de Grammatico dicendum est, docere literas, syllabas colligere, scribere, legere, præscribere, subscribere, adscribere, stylo adnotare, & elementorum ductu. repetere, vel examinare. Libellus Præceptoris, tabella. & Pugillares, apud Aristophanem. Et tabula. Et Herodotus quidem, Libellum duplicatum dixit. Attici vero dicunt, Libellus duas januas habens. & Plicas duplices, januas vocitant. deinde, Plicatus, Triplex, Multiplex. Homerus, Ta-

φιστὴν εἶναι. τὸ δὲ σοφιστεύειν οὐκ εὐδαίμων. χρητέον δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸ παιδεύειν. improbat & infra IV, 41. τὸ σοφιστεύειν. cetera in MS. defunt ex hbc capite. JUNG.

62 Παρόμοια &c.] Scilicet quod nullum ab eo verbum, quo exprimeretur, musicum esse vel tractare hanc artem, deduceretur, quod Polluci quidem probaretur, nisi λόγῳ velis εἶπαι, μουσικὸν εἶναι. hic enim sensus loci, ni fallor. quamvis infra IV, 57. μουσουργεῖν habes. JUNG.

63 Στάναι, καὶ ἰάναι, καὶ ἰάσθαι] Hic vero non unam saltem mendam puto me deprehendere. Primum subjectum illud στάναι, & malim reponere ἰστάναι, ut infra leges IV, 171. Unde enim illud στάναι, nec pro illo στῆναι deligam, quum ut dixi infra in hac re illud ἰστάναι & ἰσταται habeam. Alterum est καὶ ἰάναι, quod fere totum tamque ex repetitione negligentum ortum delevero. ἰάναι enim τοῦ ἰαίνω, aliud significat, quam quod ad ἰατροῦ proprie spectet munus. Invenio quidem infra IV, 177. ἰάσθαι, ἰάσασθαι. Vix tamen utrumque hic reponendum autumem. Lateat itaque sub illo ἰάναι aliud, quod felicior ingenio evolvetur. Sed ad MS. Notstrum, in quo sequentia coherent cum præcedentibus, ut & cetera omnia usque ad Segm. 39. nec ullus interim in MS. novus titulus. JUNG.

64 Περὶ γραμματικοῦ] P. περὶ ἰερῶν τεχνῶν. SEB. Περὶ γραμματικοῦ] C. A. π. γραμματιστοῦ, ut & mox γραμματιστοῦ. KÜHN.

65 Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ γρ.] Καὶ non apparet in C.A. KÜHN. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ γρ.] In MS. ita: Ἐπὶ μὲν τοῦ γραμματιστοῦ ῥητέον διδάσκειν. Defunt dein γράμ. συλλ. συμπλ. Sic vero & supra in capitulo serie IV, 3. MS. περὶ γραμματιστοῦ habebat. JUNG.

66 Γραμματικοῦ] MSS. γραμματιστοῦ ut & paulo infra, quod vocabulum mox Segm. seq. ex Herodoto citatur. SEB.

Γραμματιστοῦ] Cum reliquis MSS. facit & Falckenburgius Nolter, qui hic & paulo infra γραμμα-

τιστοῦ quoque habet pro vulg. γραμματικοῦ.

67 Διδάσκειν] C. A. γράφειν α. π. ὑπογράφειν, ἀποστοματίζειν. KÜHN.

68 Ὑπογράφειν &c.] MS. tantum ὑπογράφειν καὶ ἀποστομ. interjectis omisiss. JUNG.

69 Ἀποστοματίζειν] P. ἀποστομίζειν. SEB. Ἀποστοματίζειν] Ἀποστοματίζειν cum de præceptore dicitur, vetus Onomat. interpretatur διδάσκει. Salm. ἀποστομάζειν & ἀπὸ στόματος aliquid dicere inquit. KÜHN.

70 Καὶ δέλτιον δέ, τὸ τοῦ γραμματικοῦ] MS. καὶ δέλτιον δέ τῶν ἐν γραμματιστοῦ. καὶ π. quod an est, δέλτιον (co enim accentu & MS. X, 57. δέλτια habet. Apud Herodotum tamen ut mox videbis paroxytone) esse ex eorum numero, quibus in ludo literario usus venit? JUNG.

71 Τὸ τοῦ γραμματικοῦ] C. A. γραμματιστοῦ. C. V. τῶν ἐν γραμματιστοῦ quæ lectio præferenda vulgatæ. KÜHN.

72 Καὶ πυξίον] C. A. παρὰ Α. καὶ Ἡρόδοτος δέλτιον δίπτυχον. KÜHN.

Καὶ πυξίον] Πύξιον in MS. erat, sed erasit quis ibi accentum. JUNG.

73 Καὶ πυξίδιον] Καὶ πυξίδιον defunt, ut & καὶ δέλτος in MS. JUNG.

74 Ἡρόδοτος μὲν] Herodoti locus est in fine lib. VII. ubi extat δέλτιον δ. Glossa Veterum δίπτυχον reddunt bilicem & δίθυρον, βίραται valvata. vid. Hesych. & Rhavor. in θυρίς. Interpres omnia tenebris involvit, dum non retinet voces θύρας, πτύχας. KÜHN.

Ἡρόδοτος μὲν] Deest μὲν in MS. Herodoti verba sunt in extrema Πολυμνία: δέλτιον δίπτυχον λαβών. Emenda itaque & hic in vulgatis accentum. JUNG.

75 Θύρας τὰς πτύχας] Gl. θύραι διπλωταὶ (f. διπλωταὶ) valvata. KÜHN.

76 Ὀμηρος πίναι πτυκτῶ] *Iliad.* ζ, 168. vid. infr. X, 57. SEB.

Ὀμηρος πίναι πτυκτῶ] C. A. Ὁ δὲ πίναι πτυκτῶ & mox, παρ' Ἀττικοῖς. KÜHN.

19 bula pugillari. * Γραμματεῖον etiam Attici vocant, locum in quem argentum reponitur. qui etiam γραμματεῖον Boeotium dicitur. Neoterici vero hoc, etiam Argentarium vocarunt. Apollodoro vero Gelo Γράμμα, etiam pro Scriba ponitur. Herodotus autem Γραμματιστήν sacrarum in Saë opum dixit, pro Scriba. Aristophanes autem in Thesmophoriis ludit eos, ἢ γραμματεὺς vocans. De Grammatico

ρος, πίνακι πτυκτῶ. * γραμματεῖον δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς, καὶ ἐν ᾧ ἀργύριον ἀπέκειτο, 77 ὁ καὶ 78 γραμματεῖον βοιωτίον ἐκάλουν. 79 οἱ δὲ νεώτεροι, αὐτὸ καὶ ἀργυροθήκην ἀνέμαζον. 80 Ἀπολλοδώρου δὲ τοῦ Γελῶου, καὶ γράμμα ἐστὶν ὁ 81 γραμματιδοποιός. 82 Ἡρόδοτος μὲντοι γραμματιστήν 83 τῶν ἐν Σαῖ ἱερῶν χρημάτων εἴρηκεν, ἀντὶ γραμματέως. 84 Ἀριστοφάνης δὲ παίζει ἐν θεσμοφοριαζούσαις, λέγων, 85 ἢ γραμματεὺς.

Ὀμηρος πίνακι πτυκτῶ] MS. Ὀμηρος δὲ πίν. πτ. εἴρηκεν. JUNG.

77 Ὁ καὶ] MS. vitiose φ' καὶ ibid. Sic ἐν παιδοτρίβου Ἀριστοφ. Ἰππεύσι.

Ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάθαντες ; ἐν διδασκάλων Πλάτῳ Αἰσὶ. I. πολλάκις σου ἐν διδασκάλων ἦκουσιν παῖδες ὄντος, καὶ ἄλλοι, &c. Imo illud ipsum quod hic in MS. nostro, apud eundem Platonem in Charmide. πότερον οὖν, κάλλιστον ἐν γραμματιστοῦ τὰ ἄρμια γράμματα γράφειν ταχύ, ἢ ἡσυχῆ ; & mox : καὶ ἐν γραμματιστοῦ καὶ κιθαριστοῦ, καὶ ἄλλοι πανταχῶ. JUNG.

78 Γραμματεῖον βοιωτίον] Leg. γραμματιδίων καὶ κιθαρῶν ἐκάλουν. Hesych. e quidem habet etiam βοιωτικῶν, sed illum eodem in mendo cubare merito existimes. Nam ἡγοράσιον satis clare dicit, ἄπερ καὶ κιθάρια ἐκάλουν. ubi Maussacium eandem astrueret emendationem, absque Hesychio si fuisset. ἡγοράσιον verba exscripsit Suidas in ἀργυρῆ θήκη. & κιθάρια etiam agnoscit, corrigendus & ipse ex ἡγοράσιον. C. V. pro ὁ habet ὡς. KÜHN.

Γραμματεῖον βοιωτίον] Βοιωτίον etiam MS. & Henr. Steph. adpend. de Dial. Attic. cap. 16. tm. 1. Alias in mentem aliquando veniebat, num βοιωτίον legendum. An itaque & ἡγοράσιον in hac voce corruptus est insigniter, voce Ἀργυρῆς, διττῶ, ait, ἢ γραμματιδίων, οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι. τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ, ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἄπερ καὶ κιθάρια ἐκάλουν τὰ δ' ἄλλα μαρτύρια. vides κιθάρια, de quo quis suspicatur ? Jam tamen si βοιωτία dicamus scriptis ἡγοράσιον, nihil absurdi erit : nec emendationis ejus pudere debet. remansit enim ea vox & Hesychio, in quo invenio : ἀργύριον, γραμματεῖον ὁ καὶ βοιωτίον καὶ κοῖλον λέγεται. JUNG.

79 Οἱ δὲ νεώτεροι] Hæc abfunt a C. A. usque ad γραμματιδοποιός. KÜHN.

80 Ἀπολλοδώρου Gelo γράμμα etiam pro scriba ponitur] Pro : Apollodori Gelo scriptum seu drama quoddam γραμματιδοποιός vocatur. SEB. 2.

Ἀπολλοδώρου δὲ τοῦ Γελῶου καὶ γράμμα] Sequeret emendationem Doctorum, qui legunt δράμα & γραμματιδοποιός. vid. Anstadv. Casaubonianas in Athenæum libr. VII. cap. 6. quod autem Noster Geloum, Athenæum Carysium laudat hujus dramatis Auctorem, id adeo mirum non est, cum & alias fieri soleat ut ista nomina ab Auctoribus inter se varientur : ita Photius Epist. 156. citat fabulæ quæ inscribitur ἀπολλοῦσα leg. ἀπολείπουσα, Auctorem Carysium, Athenæum vero Geloum Apollodorum, quisque suos, ut videtur, secutus Auctores, potest etiam unus idemque Apollodorum Geloum pariter & Carysium esse, quia apud Græcos non insolens est civem esse in diversis civitatibus. KÜHN.

Ἀπολλοδώρου δὲ τοῦ Γελῶου καὶ γράμμα] Illa Ἀπολλ. δὲ τοῦ Γελῶου καὶ γράμμα ἐστὶν ὁ γραμματιδοποιός, defunt in MS. quæ ideo adscriptis omnia, ut mendum crassum tollerem. emendatio sub manu nata. Scribendum enim pro γράμμα aio δράμα. fabula nimirum illius Gelo Apollodori cui titulum fecit γραμματιδοποιός, citatur ille aliquoties in his libris : ipsum vero hoc drama infra VII, 185. & X, 93. ubi ἐν δὲ τῶ τοῦ Γελῶου Ἀπολλοδώρου γραμματιδοποιός.

sic enim ibi legendum vel ex hoc loco claret. nisi mavis γραμματιδοποιός ubique reponere, uti Casaubono placere videtur VII. Athen. 6. apud quem etymon requiras. vide & apud eundem de discrepantia Athenæi & Pollucis, quum ille VII. Deipnos. Apollodorum Carysium, non Geloum vocet. ita tamen hæc loca Pollucis facere possunt, uti apud Athenæum emendate quis audeat. JUNG.

81 Γραμματιδοποιός.] Melius γραμματιδίων. inquit Casaub. in Athen. lib. VII. c. 6. citans eandem scripturam e libro VII. (VII. 190.) ubi nunc insertum quod clare ibi in MS. quoque. Sed notanda (nursum Casaub. ibid.) ejusdem Pollucis verba lib. VII. cap. 23. ἐν δὲ τῶ τοῦ Γελ. Ἀπ. Γραμματιδοποιός &c. Ceterum pro γράμμα e lib. VII. etiam δράμα legi potest. SEB.

82 Ἡρόδοτος] Lib. II. fol. 62. habet autem & alibi, ut monstrat Em. Portus in Lexico Ionico. SEB.

83 Τῶν ἐν Σαῖ] C. V. τὸν ἐν Σαῖ. sequentia C. A. ita habet : ἀντὶ γραμματέως superscripto εἴρηκε, deinde subjicit καὶ τὰ Δ. usque ad κορεῖν cæteris omisiss. KÜHN.

Τῶν ἐν Σαῖ] MS. τὸν ἐν Σαῖ ἱερῶν &c. bene alterum Σαῖ : non & alterum τὸν, pro quo τῶν vulgatum retinendum. En tibi locum Herodotum ipsum in Euterpe : εἰ μὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαῖ πόλει ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας. JUNG.

84 Ἀριστοφάνης δὲ &c.] Defunt in MS. Ἀριστ. δ. π. ἐ. θ. λ. ἡ γραμματέως. JUNG.

85 Ἠγραμμάτους] H. Steph. ἡγράμματος scriba, apud Aristoph. si v. l. credimus. Pollux hic nominat Thesmophoriaζούσαις : procul dubio, si ista scriptura mendo caret, aliam fab. ab ea quæ isthoc nomine extat. Nam laudantur Aristophanis priores & posteriores Θεσμοφοριαζούσαι. vid. Casaub. in Athen. lib. I. cap. 23. SEB.

Ἠγραμμάτους] Salmaf. ἡ γραμματεὺς. KÜHN.

Ἠγραμμάτους] Hoc, sanumne est ? Ego mehercule non puto. Tu, qui aliter putas, mihi explica, & virum te putabo. Ne me venditem, egregie me emendare autumo. τῆς γραμματέως vel ἡ γραμματεὺς. In hoc enim παίζει Aristophanes revera, quod scemina tribuat hoc officii & nominis. Neu mihi credas, sed Aristophani ipsi velim. En enim tibi locum in ea Θεσμοφοριαζούσῳ unde arbitraberis an verum, & non quod pueri in faba se clamant, reperim :

ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω

(ait scemina quædam)

τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράμμαται. Et ante ridicule Præco itidem. Δύσιλλ' ἡγραμμάτευσεν εἶπε Σωστράτη. Hanc conjecturam nostram scias laudasse, quod præfiscini tamen dixero, τὸν πάνυ Casaubonum, & de loco ex Aristophane nobiscum sentire respondisse. JUNG.

Ἠγραμμάτους] Egregie rursus ut jam aliquoties Pollucem Nostrum a librariorum culpa liberat Codex Palckenburgianus, qui e MSto pro depravato ἡγραμμάτους, ἡ γραμματεὺς affert, quam lectionem probam esse confirmat satis ipse locus Aristophanis quem modo Cl. Jungermannus adscripsit, quare etiam Nostrum illam restituere nulli dubitavimus.

⁸⁶ ἔστι δ' εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ γραμματιστοῦ ⁸⁷ καὶ τὰ Δημοσθένους, τὰ βάρβαρα σπογγίζειν, καὶ τὸ μέλαν τρίβειν, καὶ ⁸⁸ τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν. ⁸⁹ τὸ δὲ παιδαγωγεῖον, καὶ διδασκαλεῖον, καὶ Φωλεόν, ἐκάλουν οἱ ⁹⁰ ποιηταί.

etiam dicere licet, illa Demosthenis. Subsellia abstergere, Atramentum terere, Pædagogium saturare. Pædagogium vero, etiam Scholam, & Auditorium, vocaverunt Poëtæ.

20

• 91 Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ.

• C A P U T I I I.

Περὶ ῥήτορος.

ε'.

De rhetore.

I. 2

ΕΠὶ δὲ τοῦ ῥήτορος, εἴποις ἂν, δεινὸς εἰπεῖν, ὑπέρδεινος, πάνδεινος, ⁹² σοφὸς εἰπεῖν, δεξιὸς, περιττὸς, συνεχὴς, πυκνὸς, πρόχειρος, εὐνους, εὐνοϊκὸς, ῥάδιος, πολὺς, ἀφθονος, ἐπιμελής, ἀκριβὴς, ἠκριβωμένος, ⁹³ ἔσκεμμένος, περισκεμμένος, Ἕλλην, πάνσοφος, ⁹⁴ εὖρους, Ἀττικὸς, πολυγνώμων, ⁹⁵ πολύνους, πολυλόγος, εὐγλωττος, εὐφωνος, πιθανὸς, ἠδὺς, γλυκὺς, ἐπαγωγὸς, βραχυλόγος, σύντομος, σαφὴς, σφοδρὸς, πολιτικὸς, ισχυρὸς, δυνατὸς, ἔντονος, ⁹⁶ βίαιος, ⁹⁷ πολὺς ῥέων. * ⁹⁷ οἷος ἐγεῖραι θυμὸν, ὀργὴν πραύναι, οἶκτον ἐπισπάσασθαι, ἔλεεν

PRætere de Oratore dices, vehemens dicendo, prævalidus, validissimus, prudens dicendo, dexter, copiosus, continuus, prudens, promptus, solers, consideratus, facilis, abundans, invidia carens, diligens, argutus, sedulus, providus, circumspæctus, Græcus, in omnibus sapiens, facundus, Atticus, multificus, mentis compos, loquax, eloquens, vocalis, probabilis, jucundus, dulcis, Persuasor, brevilocus, brevis, manifestus, gravis, civilis, robustus, potens, intentus, violentus, abunde fluens. * talis qui possit animum concitare, iram placare, misericordiam inducere, commiserare,

⁸⁶ ἔστι δ' εἰπεῖν] MS. ἔστιν δὲ εἰπεῖν ἰ. τ. γρ. κατὰ Δημοσθένους &c. JUNG.

⁸⁷ Καὶ τὰ Δημοσθ.] C. V. pro καὶ τὰ habet κατὰ. nisi quis ibi malit κατὰ τὰ Δ. Ἐ deim hac Demosthenis cuius locus extat in de Corona p. 191. Edist. Hervag. KÜHN.

Καὶ τὰ Δημοσθ.] Verba Demosthenis in ea pro Ctesiphonte sunt: ἀμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλίῳ προσεδρεύων (Ἐσπίτες) τὸ μέλαν τρίβειν, καὶ τὰ βάρβαρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν, οἰκίτου ταῦτι, οὐκ ἔλευθέρου παιδὸς ἔχων. JUNG.

⁸⁸ Pædagogium saturare] Pro, purgare aut verrere. SEB. 2.

Καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν] C. V. παιδαγωγεῖον. Sed locus Demosth. παιδαγωγεῖον etiamnum legit. KÜHN.

Καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν] Ridere vis abunde? respice ad nostrum παραφράστῃ, si dis placet, & discas eum nunquam pueros suos verrere docuisse pædagogium, ita suaviter pædagogium saturare reddidit. o futura & non epigrammate dignam versionem. JUNG.

⁸⁹ Τὸ δὲ παιδαγωγεῖον, καὶ διδασκαλεῖον] Non habeo dicere, an alibi etiam ita scriptum. Omnino usitatum παιδαγωγεῖον. nec aliter infra IV, 41. tamen si IX, 41. παιδαγωγία extet. Utrobique autem scriptum διδασκαλεῖα. Et Hesych. Φωλεόν, διδασκαλεῖον ἢ οὐ τὰ θηρία &c. διδασκαλεῖον vero non tam locus est, ubi docetur, quam docendi merces, quomodo accentus collocandus infra VI, 186. ubi διδασκαλία, quod doctrinam, disciplinamque notat. Α Φωλεόν dicuntur ἀποφώλιοι οἱ ἀπαίδευτοι. Suid. SEB.

Τὸ δὲ παιδαγωγεῖον καὶ διδασκαλεῖον] Hic versiculus totus abest a C. A. usque ad ἐκάλουν. KÜHN.

Τὸ δὲ παιδαγωγεῖον καὶ διδασκαλεῖον] MS. παιδαγωγεῖον καὶ διδασκαλεῖον. quorum certe utrumque ita διφθόγγως hic pro vulgatis reponerem: quemadmodum infra etiam est IV, 41. ne quid dicam de διδασκαλίῳ, sine diphthongo mercedem potius denotare. JUNG.

⁹⁰ Ποιηταί.] C. V. pro ποιηταί legit παλαιοί. KÜHN.

Ποιηταί.] MS. παλαιοί, egregie. non enim verum

est ποιηταί, quod in vulgatis legitur. vide infra IV, 41. & IX, 41. JUNG.

Ποιηταί.] Optime iterum ut & MS. Cl. Jungermanni Falckenburgensis non ποιηταί, sed παλαιοί habet.

⁹¹ Κεφάλαιον γ'.] Hoc caput cohæret in MS. cum iis, quæ præcesserunt. JUNG.

⁹² Σοφὸς εἰπεῖν] In C. A. sequitur πάνσοφος, omissis interjectis. KÜHN.

Σοφὸς εἰπεῖν] Δεξιὸς &c. desunt, usque ad πάνσοφος. Notanda illa συνεχὴς, πυκνὸς, de persona rhetoris pariter & infra jungi VI, 147. ῥάδιος vero infra περιψόγου dicitur, IV, 37. JUNG.

⁹³ Ἐσκεμμένος] Meditatus, probe meditatus, cui opponitur ἀμελέτης, σχεδιάζων, extemporaneus. KÜHN.

⁹⁴ Εὖρους] Pr. ed. εὐρ. itidemque Segm. 22. & 23. SEB.

⁹⁵ Πολύνους] In C. A. post πολύνους est πιθανὸς, ἠδὺς, ἐπαγωγὸς, πολὺς ῥέων quod ultimum C. A. ita representat: dein πολλωρέων, quod mox infra sequitur divisim. Utrumque Demosthenis est, eoque notatur Rhetor qui ingenti Orationis flumine invehitur in aliquem, ut Ρηγοῖς ille in Athenienses. vid. Orat. de corona. KÜHN.

Πολύνους] Desunt tres MS. πολυλ. εὐγ. εὐφ. &c. ἔντονος, βίαιος, cum mediis præter ἐπαγωγὸς. JUNG.

⁹⁶ Πολὺς ῥέων] Pro πολὺς ῥέων, MS. πολλὰ ῥέων. quod hic non improbarem, quum & infra in eadem re VI, 147. etiam vulgo habeatur. verum mox sequitur in vulgatis hic istud πολλὰ ῥέων. Et illud quidem πολὺς de Rhetore etiam infra VI, 147. ut & antea IV, 20. & mox πολλὰ ῥέων. Demosth. ὑπὲρ Στεφ. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρυσυνομένῳ καὶ πολλῶν ῥέοντι καθ' ἡμῶν οὐκ εἶμι, οὐδ' ὑπεχώρησα. Retineamus itaque hic illud πολὺς ῥέων. Sed cur antea hic πολιτικὸς inferitur, illustrat ipse Pollux supra IV, 16. & 17. JUNG.

⁹⁷ Οἷος ἐγεῖραι θ.] C. A. οἷον ἐγεῖραι θυμῷ in textu habet, ὅν vero desuper ascriptum est, ut notet eum Oratorem qui ad iram provocare possit Auditores. KÜHN.

tio-

tionem incutere. atrox, rectiloquus, ad refellendum instructus, libere loquens, interritus, artifex, artificiosus, multi consilii existens, amarulentus, furibundus, ira refertus, plenus bile. acer, copia fluens, instar fluminis fluens, nivis continuitatem habens. qui possit impellere, decipere, abducere, repellere, fascinare, sapienter loqui, detinere, abstrahere, demergere, confundere mentem, rationem conturbare, lachrymas concitare. impulsor, fascinator, fidem faciens.

22 Persuasor, deceptor. * Et ipsa res, vehementia, sapientia, dexteritas, continuatio, prudentia, copia, facilitas, multitudo, abundantia, diligentia, sedulitas, consideratio, circumspectio, Graecismus, Atticismus, multifscientia, mentis copia, multiloquium, eloquentia, vocalitas, libertas, breviluquium, brevitudo, claritas, validitas, robur, potentia, vis, affluentia, facilitas, probabilitas, voluptas, dulcedo, rectiloquium, ars. acerbitas, malignitas, suadela, fascinatio, deceptio, fraus, exacerbatio. gravitas, misericordiae commotio, humilitas orationis.

23 * Et Lyfias contra Pantaleontem, Sufficienciam vocavit, cum quis sufficienter loquitur. Unde ex hoc dicere licebit, sufficienter, sufficiens. Ab aliis vero praedictis, rei nomina non extant. Adverbia vero sunt, vehementer,

⁹⁸ ἐγκαλέσασθαι. καὶ ἀφειδῆς, ⁹⁹ εὐθυρήμων, ἐλεγκτικός. παρήσιαστικός, ἀνυπόστολος, τεχνίτης, ἐντεχνος. βαθὺς τὴν γνώμην, πικρὸς, θυμικός, θυμοῦ γέμων, χολῆς μεστός. παροξυντικός. πολλῶν ῥέων, δίκην ποταμοῦ ῥέων, κατὰ χιόνα τὴν συνεχειαν. οἷος παρακρούσασθαι, ἔξαπατῆσαι, παραγαγεῖν, παρακρούσαι, φενακίσαι, σοφίσασθαι, παρασχεῖν, παρασύρει, κλύσαι, συγχέαι τὴν γνώμην, συνταράξει τὸν λογισμὸν, δάκρυον προκαλέσασθαι. παρακρουστικός, φενακιστικός, ¹⁰⁰ πιστικός, παραπιστικός, ¹ ἀπατητικός. * Καὶ τὰ πράγματα, δεινότης, ²² σοφία, δεξιότης, συνέχεια, πυκνότης, εὐροια, ῥασιῶν, πλῆθος, ἀφθονία, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σκέψις, περίσκεψις, ² ἑλλητισμός, ἀττικισμός, πολυγνωμοσύνη, πολύνοια, πολυλογία, εὐγλωττία, εὐφωμία, ³ ἀφθονία, βραχυλογία, συντομία, σαφήνεια, σφοδρότης, ἰσχύς, δύναμις, βία, ῥοθιότης, ῥαγδαίότης, πιθανότης, ἡδονή, γλυκύτης, ⁴ εὐρημοσύνη, τέχνη, πικρία, κακοήθεια, πειθῶ, φενακισμός, ἀπάτη, ἔξαπατή, παροξυσμός, δεινολογία, οἰκτρολογία, ταπεινολογία. * ⁵ ἰκανότης δὲ εἴρηκε Λυσίας ἐν τῷ κατὰ ⁶ Πανταλέοντος, ἐπὶ τοῦ ἰκανοῦ λέγειν. ὥστε ἐκ τούτου εἶποι τις ἂν, καὶ ἰκανῶς, καὶ ἰκανός. ἀπὸ δὲ τῶν ⁷ παραλειφθέντων, οὐκ ἔστιν ὀνόματα τοῦ πράγματος. τὰ δὲ ἐπιρήματα

⁹⁸ Εἰγκαλέσασθαι] C. V. ἐγκαλέσασθαι C. A. & Salmas. Εἰγκαλέσασθαι quod probō, post ἐγκαλέσασθαι in C. A. est ἐλεγκτικός quod exipit εἶποι δ' ἂν τις infra Segm. 25. caetera omittuntur. KÜHN.

Εἰσακλίσεσθαι] MS. ἔλαιον ἐγκαλίσεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια, reliqua omnia per tria Segmenta sequentia cum dimidio λέξι in MS. mendose vero illud ἔλαιον, ut satis patet univocique; nec τὸ ἐγκαλίσεσθαι placet. malim ἐγκαλίσεσθαι, quod exitate commiserationem proprie significaret. Nunc ad vulgata quaedam notare libet. JUNG.

⁹⁹ Εὐθυρήμων] Quis scapham scapham appellat, ἀνυπόστολος, quis nihil retinet praeter metum, οὐδὲν ὑποστυλάμινος. KÜHN.

¹⁰⁰ Πιστικός, παραπιστικός] Forte scribendum πιστικός, ad persuadendum factus, & mox παραπιστικός Salmas. KÜHN.

Πιστικός, παραπιστικός] Pro πιστικός, παραπιστικός, malim scribere πιστικός, παραπιστικός. & sic habeat vir doctiss. exemplum hic ejus significationis, ubi πιστικός vulgata lexicā exponunt, qui facile persuadet, de qua ipse in suo Thesauro subdubitare videtur. JUNG.

¹ Ἀπατητικός.] Ad Oram sui Codicis Falckenburgii scriptis πειθῶς, quod sc. & hoc non omittendum erat a Polluce.

² ἑλλητισμός] In Gloss. redditur, Gracacio. KÜHN.

³ Λιβέρτας] Αφθονία Hesych. πλῆθος, libertas, copia. SER. 2.

Αφθονία] Hic ἀφθονία habes: atque tertio versu ante id vocabuli quoque. reponendum itaque altero utro loco aliud. imo plane repetitum negligentia scribæ videtur hoc alterum, & delevero plane, si congeriem ὀνομάτων ante, & ἐπιρήματων post evolvam. Cetera

rum mirum videatur alicui cur εὐροια inter πράγματα, & εὐνως omittantur (εὐροια enim & εὐνως, illud superius Segm. 20. εὐνως spectant), quum tamen supra IV, 20. εἶρους, εὐνοικός, quemadmodum & primum εὐνους infra IV, 34. & VI, 147. inter τὰ πρόσφορα τῶ ῥήτορι enumerentur. Nec ῥοθιός, mchercle hic supra omittendum erat, quum ῥοθιότης habeas jam mox & ῥοθιός Segm. 42. recteque illud ῥοθιός inter paria extat infra VI, 147. sed hæc forte librarii culpa, non ejus qui libri pater est. Quod tamen de εὐροια dici nequit, quum infra IV, 34. ejusmodi πρῶγμα a nomine εἶρους esse negat, quod tam subtile nos non capimus. Κακοήθης item hic omissum: positus tamen κακοήθεια & κακοήθως, extat quidem inferius IV, 37. Verum hæc examinent, quibus plus contigit otii. JUNG.

⁴ Εὐρημοσύνη] Pro εὐρημοσύνη, (quod alias, ego non rejiciam) omnino hic legam εὐθυρήμοσύνη. quoniam supra Segm. 21. fuit εὐθυρήμων, & mox Segm. 24. εὐθυρήμωνως. JUNG.

⁵ ἰκανότης] Facultas dicendi, vis & copia, ut notat Salmasius ad vitam Hadriani. KÜHN.

⁶ Παντολέοντος] Scr. Πανταλέοντος. SER.

Παντολέοντος] Malim Πανταλέοντος. Notum ex theotibus nomen vel ex illo joco, πάντα λέοντα & πανταλέοντα. JUNG.

Παντολέοντος] Falckenburgius quoque legit Πανταλέοντος.

⁷ Παραλειφθέντων] Uti a περιττός, πρόχειρος, εὐνως, πάνσοφος, ἐπαγωγός, πολιτικός, ἔντονος, ἀφειδῆς, ἐλεγκτικός, παρήσιαστικός, ἀνυπόστολος, ἔντονος &c. in quibus tamen de εὐνως non immerito dubitavimus. ab ἐλεγκτικός & infra Segm. 23. est ἐλέγξει. JUNG.

τα, δεινῶς, σοφῶς, πανσόφως, δεξιῶς, πε-
 ριττῶς, συνεχῶς, πυκνῶς, προχειρῶς, εὐρῶς,
 ραδίως. τὸ δὲ πολλῶς, βίαιον. ἀφθόνως δὲ, ἐπι-
 μελῶς, ἀκριβῶς, ἠκριβωμένως, ἐσκεμμένως,
 περιεσκεμμένως, ἑλληνικῶς, ⁸ ἄττικῶς, πολυ-
²⁴ γνωμόνως, πολύνως. * τὸ δὲ πολυλόγως, πα-
 ραιτητέον. ⁹ εὐγλώττως δὲ, εὐφώνως. καὶ τὸ
 βραχυλόγως ὑπερβάς, τὸ συντόμως εἰπέ. σφο-
 δρῶς, ἰσχυρῶς, δυνατῶς, βιαίως, ροθίως, πι-
 θανῶς ἠδέως, γλυκέως, ἐπαγωγῶς, εὐθυρήμω-
 νως, ἀνυποστόλως, τεχνικῶς, ἐντέχνως, εὐτέ-
 χνως, κακοήθως, πικρῶς, φενακιστικῶς, πα-
 ροξυντικῶς, ἀπατητικῶς, ἐξαπατητικῶς. ῥή-
 ματα δ' οὐκ ἔστιν, ὅτι μὴ δεινῶσαι, ἐπιμεληθῆ-
 ναι, ἀκριβῶσαι, ἐσκεῖσθαι, περιεσκεῖσθαι, ἑλ-
²⁵ ληνίσαι, ἄττικίσαι, νοῆσαι, * περινοῆσαι,
 σφοδρύνασθαι, ἰσχύσαι, δυναθῆναι, βιάσα-
 σθαι, πείσαι, ἠδύναι, ἐφιδύναι, γλυκάναι,
 τεχνάσαι, φενακίσαι, παροξύναι, ἀπατῆσαι,
 ἐξαπατῆσαι. ἔνια δὲ τούτων, κοινὰ καὶ πρὸς ἑτε-
 ρα. ¹⁰ εἶποι δ' ἄν τις, ῥήτωρ, ῥητορικὸς, λεκτι-
 κὸς, πολιτικὸς, ἐλεγκτικὸς, σύμβουλος, συμ-
 βουλευτικὸς, ¹¹ νομοθέτης, νομοθετικὸς, δημαγω-
 γὸς, δημαγωγικὸς, δημηγόρος, δημηγορικὸς,
 βουλευφόρος, βουλευγός, πρεσβευτῆς, πρεσβευ-
 τικὸς, ¹² δικανικὸς, συνηγορικὸς, κατήγορος,
¹³ συνηγορος, πανηγυρικὸς, ἐγκωμιαστικὸς, ¹⁴ ψε-
²⁶ κτικὸς. * καὶ συμβουλή, συμβουλία, νομοθε-
 σία, δημαγωγία, πρεσβεία, πρέσβευσις, δί-
 κη, διαδικασία, ἐπιδικασία, ¹⁵ ἀντιδικία, συνη-
 γορία, συναγόρευσις, κατηγορία, δημηγορία,
 βουλευγορία, πανήγυρις, ἐγκώμιον, ψόγος. καὶ
 συμβουλευτικῶς, νομοθετικῶς, δημαγωγικῶς,
 δημηγορικῶς, πρεσβευτικῶς, δικανικῶς, συνη-
 γορικῶς, πανηγυρικῶς, ἐγκωμιαστικῶς, ψε-
 κτικῶς. καὶ εἰπεῖν, λέξαι, φράσαι, ῥῆσιν ἀπο-
 τεῖναι, λόγον ἐξενεγκεῖν, λόγον διαπεράνασθαι,
²⁷ * εἶραι, συνεῖραι ἀπνευστί περιόδους, ἀντίθετα,
 ἀντιστάσεις, ἀπισώσεις, κύκλους, περιαιγω-
 γὰς, νοήματα, ἐννοήματα, ἐνθυμήματα. συμ-

fapienter, sapientissime, dextre, abun-
 dantly, continue, deuse, prompte, co-
 piose, facile. Sed multum, prædurum
 est. Insuper largiter, diligenter, sedu-
 lo, accurate, considerate, circumspe-
 cte, Græce, Attice, scienter, prudenter.
 * Sed loquaciter, vitandum est. Elo-
²⁴ quenter, vocaliter. Breviter percurrans,
 pro breviter dic. Valide, robuste, po-
 tenter, violenter, abundanter, probabi-
 liter, jucunde, suaviter, suasibiliter, re-
 cte, interrite, artificiose, scite, mali-
 gne, acerbe, fascinatorie, amarulenter,
 dolose, fraudulenter. Verba autem sunt
 nulla, præter vehementiam adhibere, di-
 ligentem esse, arguere, considerare, cir-
 cumspicere, Græcizare, Atticizare, co-
 gitare, * perpendere, graviter loqui, ²⁵
 fortiter dicere, cogere, persuadere, dul-
 cem orationem habere, artificiose loqui,
 fascinare, irritare, decipere, fallere. ho-
 rum autem nonnulla, etiam aliis com-
 munita sunt. Dicere porro licet, Ora-
 tor, Rhetoricus, Oratorius, Civilis, Re-
 futator, Confiliarius, Consultator, Le-
 gislator, ad leges ferendas promptus,
 reipublicæ Administrator, Concionator,
 concionibus aptus, consilii Autor, consi-
 lia enarrans, Legatus, legationibus ido-
 neus, judicialis, advocatus, accusator,
 Patronus, Panegyricus, Encomiastes, in-
 vectivus. * Et consilium, consultatio, le-
²⁶ gislatio, concio, legatio, iudicium, al-
 tercatio, actio, contentio, patrocinium,
 patrociniatus, accusatio, Populi concio,
 consilii expositio, panegyris, encomium,
 invective. Et consultatorie, instar legis-
 lationis, concionatorie, legatorie, judi-
 cialiter, defensorie, panegyricæ, enco-
 miastice, invective. Et, dicere, loqui,
 orare, orationem intendere, sermonem
 proferre, orationem absolvere. * necite-
²⁷ re, connectere absque spiritus interruptio-
 ne periodos, opposita, contraria,
 adæquationes, ambitus, circumductio-
 nes, noëmata, sententias, & enthyme-

8 Ἀττικῶς] H. Steph. adscripsit οτα : ση. non dice-
 re illum hæc dici Ἀττικῶς, sed tanquam synonyma po-
 nit ἄττικῶς, ἑλληνικῶς, πολυγν. JUNG.

9 Equenter &c. dixit.] SCR. eloquentier sive diserte.
 & dic pro dixit. SEB. 2.

10 εἶποι δ' ἄν τις] C. A. ῥητορικὸς, πολιτικὸς &c. νο-
 μοθετικὸς, δημαγωγικὸς, δ. δ. βουλευγός π. δικανικὸς, σ.
 κ. ἐγκωμιαστικὸς. cætera autem ψεκτικὸς usque ad πλα-
 ηθῆναι Segm. 28. absunt. KÜHN.

εἶποι δ' ἄν τις] Deest etiam ῥήτωρ, in MS. & mox
 λεκτικὸς & βουλευφόρος, & πρεσβευτικὸς. βουλευγός ve-
 ro etiam in MS. est : quod itaque jam non tantum
 vulgarij lexicorum auctoritate apud viros doctos ni-
 tatur. inde mox & βουλευγορία Segm. seq. & βουλη-
 γορῆσαι τῶ δήμῳ Segm. 27. quod utrumque ne e vul-

gatis quidem lexicis habentur. JUNG.

11 Νομοθέτης] Glossa, Legum Pater. KÜHN.

12 Δικανικὸς] MS. mendose δικανικὸς. JUNG.

13 Συνηγορος] Deest συνηγορος in MS. JUNG.

14 Ψεκτικὸς.] Post ψεκτικὸς, in MS. sequitur illa
 solemnis cantilena, καὶ τὰ ὅμοια. & desunt cætera
 omnia, usque ad εἶποις Segm. 28. JUNG.

15 Ἀντιδικία] Ἀντιδικία in suis Thesauris absque au-
 ctoritate adferunt, cui jam Pollux accedere potest.
 frustra vero in iis quæris συναγόρευσις, quod hic mox
 patet cum συνηγορία poni συναγόμεως α συναγορῶσαι,
 quod Segm. 30. Sed mehercle, ut dixi, vel Thesau-
 ros ex Pollucis nostri libris locupletare possis, si hoc
 modo agas. JUNG.

mata. Consulere, adhortari, exponere, docere, persuadere, sententiam dicere, opinionem proferre, suffragium dare, decretum constituere, legem ferre, legem promulgare, leges ponere, legem ferre, reipublicam administrare, concionari, consulere Populo, probabilem esse, cum Populo exposulare, conciliare, persuadere, reconciliare, * in manibus tenere, obedientem reddere, parentem, mansuetum, placidum. Mansuefacere, pellicere, omnino persuasibilem esse, demulcere, delinire, Legatum agere, inservire, seducere. Legationem autem nominabis, foris agentem Magistratum, periculofam, laboriosam, errabundam, periculis refertam, infelicem, arumnosam, non ociofam, in circuitu seductores habentem, miseras professiones, laborem, negocia, lapsus. Cujus ordinis etiam est, transitus invenire, argentum colligere, vestigalia congregare, 29 * coacervare pecunias, colligere, cogere, congregare, exigere, conferre, comportare, possidere, administrare, curam harum habere. Commilitones adducere, Socios advocare, alienos in potestatem redigere, proprios corroborare, hostes affligere, mansuefacere, placare, conterere, terrere, conturbare, perturbare. Terrorem incutere, instituere, pacem constituere. Condiciones proponere, foedera, consensus, amicitias, societatem, tributum aequalitatem, reipublicae similitu-

βουλευῶσαι, παραινεῖσαι, εἰσηγήσασθαι, διδάξαι, πείσαι, γνώμην ἀποφῆναι, δόξαν ἐξενεγκεῖν, 16 ψήφισμα διαγράψαι, δόγμα συνθεῖναι, νόμον θέσθαι, νόμον εἰσηνεγκεῖν, νομοθετῆσαι, νομοθετήσασθαι, δημαγωγῆσαι, δημηγορῆσαι, 17 βουλευγορῆσαι, τῷ δήμῳ πιθανόν εἶναι, τὸν δῆμον 18 παραιτήσασθαι, οἰκειώσασθαι, προσαγαγῆσθαι, προσεταιρίσασθαι, * διὰ χειρὸς 28 ἔχειν, ὑπήκοον ποιήσασθαι, κατήκοον, χειροθή, τιθασσόν, τιθασσεῦσαι, ὑπαγαγῆσθαι. πάντος εἶναι πιθανώτερον, ἐκτιθασσεῦσαι, κηλῆσαι, πρεσβεῦσαι, διακονήσασθαι, 19 πλανηθῆναι. Εἴποις δ' ἂν τὴν πρεσβείαν, 20 ἔκδημον πολιτείαν, 21 ἐπισφαλῆ, ἐπίπονον, πολυπλανῆ, ἐπικίνδυνον, οὐκ ἀταλαιπῶρον, οὐκ ἀταλαιπῶρητον, οὐκ ἀπράγμονα. ἐν περιόδῳ 22 πλάνους 23 ἔχουσαν, 24 ταλαιπωρίας, πένον, πράγματα, σφάλματα. 25 δι' ὧν ἐστὶ πόρους ἐξευρεῖν, ἀργυρολογῆσαι, φορολογῆσαι, * χρήματα συναθροῖσασθαι, συλλέξαι, συστήσασθαι, συναγαγεῖν, εἰσπράξασθαι, συνεισηνεγκεῖν, συμφορῆσαι, κτήσασθαι, προσκτήσασθαι, προσποιήσασθαι, περιποιήσασθαι, συμμαχους προσαγαγῆσθαι, συμμαχους προαγαγῆσθαι, οὐκ ὄντας κατακτήσασθαι, τοὺς ὄντας βεβαιώσασθαι. πολεμίους κακῶσαι, 26 ἡμερῶσαι, πραῦναι, καταπλῆξαι, φοβῆσαι, ταραξαι, διαταράξαι, δεδιξασθαι, 27 διδάξασθαι. εἰρήνην συνθεῖσθαι, 28 συνθήκας ποιήσασθαι, σπονδὰς, ὁμολογίας, Φιλίας, συμμαχίαν, ἰσοτέλειαν, ἰσοπολιτείαν.

16 ψήφισμα διαγράψαι] *Interpr.* decretum constituere, malim abolere, inducere, oblitescere ψεφίσματα. significat quidem & conscribere, describere, sed tum fere notat διατίπασιν quamdam & rudem delineationem, quae in ψεφίσματα non cadit. *Demosth.* contra *Leptinem* simpliciter, ἢ πεισθεὶς ὑπὸ σοῦ διαγράψατο αὐτὰ ἡ ἐμὴ ἀδικία (accusationem). vid. *Lexica Graecae* in διαγραφή & διαγράψαι. Kühn.

17 Βουλευγορῆσαι τῷ δήμῳ, πιθανόν εἶναι,] *Κηθίσις* in suo Codice ita distinguit: βουλευγορῆσαι, τῷ δήμῳ πιθανόν εἶναι.

18 Παραιτήσασθαι] *Interpr.* cum populo exposulare, malim, iram populi deprecari, populum sibi ex irato placatum reddere. Kühn.

19 Πλανηθῆναι] *Interpr.* seducere. verum enim vero τὸ πλανηθῆναι hic notat, legationis gratia per varias errare regiones, uti *Demosthenes* fecit pro Atheniensium salute. vid. mox infra. Kühn.

Πλανηθῆναι] Πλανηθῆναι deest. dein iterum MS. ut dixi. Jung.

20 Ἐκδημον πολ.] Hic interpungit C. A. ut sit epitheton legationis quae ad externos suscipitur. conjungit autem πολιτεία ἐπισφαλῆς administratio Reipublicae periculosa. πολιτεία dicitur vita Rhetoris in administranda Republica occupata, partim suadendo quae populo salutaria, partim obeundo legationes, unde & *Demosthenes* passim sua πεπολιτευμένα inculcat. Kühn.

21 Επισφ. ἐπιπ.] Sequitur in C. A. ἐπικίνδυνον, οὐκ ἀπράγμονα, πολυπλανῆ, ἐν περιόδῳ πλάνους ἔχουσα. quae sequuntur a ταλαιπωρίας usque ad ἐξελίξαι cum

duobus seqq. Segmentis integris absunt. Kühn.

Επισφ. ἐπιπ.] Inversim MS. ἐπιπ. ἐπισφ. & sic iterum mox ἐπικίνδ. πολυπ. deest dein, οὐκ ἀταλαιπ. ut & illa; οὐκ ἀταλαιπ. Jung.

22 Πλάνους] Πλάνους habet etiam MS. ne quis emendare velit. notandum itaque hoc πλάνους, pro πλάνους, vel divagationibus, non seductores enim credo hic latent, ut interpretem seduxit inscitia. Jung.

23 Ἐχουσαν] Post ἔχουσαν MS. καὶ τὰ ὅμοια habet: nec plura ex Segmentis duobus sequentibus in MS. Jung.

24 Ταλαιπωρίας. miseras professiones] Pro αἰμηνας sive curas aut molestias, a πάρος enim aut παρῆν (quod *Hesychio* κἀδύνει, πινθεῖν) ταλαιπωρία fit, non ex πορεία. Seb. 2.

25 Δι' ὧν] Illa δι' ὧν mihi de mendo suspecta: quod in iis harem. Videtur enim mihi sequentibus phrasibus, quae etiam ad ῥήτορας vel πολιτικούς pertineant, aliud initium digressionis datum a *Polluce* fuisse, quam illud ambigue cum praecedentibus quasi cohaerens. Jung.

26 ἡμερῶσαι] Secundum *Glossas*, exarmare. Kühn.

27 Διδάξασθαι] Illud διδάξασθαι, mihi parum huc congruere videtur: quid tamen reponam, non habeo. videtur sane ex repetitione prava antecedentis erratum: sed iudicent alii. Jung.

28 Συνθήκας ποιήσασθαι] Hac phrasi exponit *Aspar* by. *Schol. Homericam* συνθήκη *Iliad.* τ. 381. pro quo *Eustath.* συνθήκη fol. 922. vers. 6. Seb.

30 τὸ γὰρ ὀμαιχμίαν, πονηρὸν. ὀρκίσαι δὲ, καὶ ἔρκους ἐπαγαγεῖν, δεῦναι, λαβεῖν, ἀπελαβεῖν. συνηγορῆσαι, συναγερεῦσαι, συνεπιεῖν, συναγωνίσασθαι, συνεξετασθῆναι, συμπροθυμηθῆναι, συνδικῆσαι, συναγωνίσασθαι, συναγωνίσει, συγκινδυνεύσαι, ὑπεραπολογῆσασθαι, ὑπερδικῆσαι, βοηθῆσαι, συμπράξαι, συλλαβεῖν, συνεπιλαβεῖν, ἐπικουρῆσαι, προδικῆσαι, προστῆναι, 31 συνεισελθεῖν, ἀντιπεῖν, ἀντιδικῆσαι, ἀντεξετασθῆναι, ἀνταγωνίσασθαι, κατηγε-
31 ρῆσαι, κατεπιεῖν, ἐξελέγξαι. * Ἐρεῖς δ' ἂν, πανηγυρίσαι, δημαγωγῆσαι, πανηγυρικούς λόγους ἐξενεγκεῖν, πανδήμους λόγους εἰπεῖν, δημοτελεῖς λόγους 32 παρασχέσθαι, ἐπαγωγούς, ἡδεῖς, γλυκεῖς, τέρπνους, κεχαρισμένους, 33 δημοτερπεῖς, 34 ὀχλοτερπεῖς, πρὸς ἡδονὴν πεποιημένους, πρὸς πλῆθος 35 ἡρμοσμένους, ἐγκωμιάσαι, ἐπαινέσαι, λαμπρύναι, ἀπολαμπρύναι, Φαιδρύναι, ἀποΦαιδρύναι, κοσ-
32 μῆσαι, συστήναι, γνωρίσαι, ἐπευφημῆσαι. * Καὶ τὰ ὀνόματα, ἐγκώμιον, ἔπαινος, σεμνολογία, 36 λαμπρότης, Φαιδρότης, κάλλος, καλλωπισμός, σύστασις, 37 γνωρισμός, εὐφημία. Τὰ δὲ ἐναντία, ψέξαι, κακίσαι, αἰσχύναι, καθυβρίσαι, λαιδορῆσαι, διαβαλεῖν, ἐλέγξαι, διασύρ-
33 ραι, καταγελάσαι, χλευᾶσαι, διαχλευᾶσαι, Φλαυρίσαι, καὶ ἀποΦλαυρίσαι, ταθάσαι, κακῶς εἰπεῖν, ὀνειδίσαι, ὀνειδος ἐπενεγκεῖν, διαχλευᾶσασθαι, Φαυλίσαι, κωμωδῆσαι, ὀνειδος προστρέψασθαι, αἰσχύνῃ περιβαλεῖν. * Καὶ τὰ πράγματα, ψόγος, αἰσχύνῃ, κακισμός, ὕβρις,

dinem. * Ὀμαιχμία vero, vitiosum est. 30 Jurare, juramenta exigere, dare, accipere, recipere, patrocinari, concordare, colloqui, concertare, simul scrutari, unanimes esse, judicia simul subire, certamina simul suscipere, una periclitari, tueri, in judicio defendere, auxiliari, conspirare, opitulari, adjuvare, auxilium ferre, protegere, altare, convenire, contradicere, judicio sistere, contra discuti, decertare, accusare, incusare, reprehendere. * Dices insuper, panegyros celebrare, populum administrare. panegyricos habere sermones, publicos sermones efferre. populares orationes exhibere, probabiles, jucundas, dulces, suaves, gratas, Populo amicas, turbis gratas, ad voluptatem compositas, multitudini accommodatas, celebrare, laudare, illustrare, expoliare, ornare, comere, componere, notum facere, probare. * No-
31 mina vero, encomium, laus, venusta oratio, illustratio, expolitio, venustas, exornatio, compositio, notatio, approbatio. Sed contraria, vituperare, maledicere, infamare, calumniari, conviciari, criminari, reprehendere, distrabere, deridere, subfannare, ludere, vilipendere, contemnere, mordere, male loqui, obtrectare, opprobrium inferre, irridere, spernere, fuggillare, infamiam inurere, infamiae nota contaminare. * Et res i-
32 plix, vituperium, infamia, maledictio, calumnia, reprehensio, subfannatio, con-
33 ἔλεγχος, χλευασμός, λαιδορία, δια-

29 Ἀπολαβεῖν, συνηγ.] Post ἀπελαβεῖν pone τελείαι στιγμαίη. nec enim caetera ad ὀρκους pertinent. JUNG.

30 Συναγωνίσασθαι] Devoio erratum, quod aliquoties notavimus. Scilicet συναγωνίσασθαι, quum tamen id verbi modo sit positum. nec profecto συναγωνίσαι mihi placet. Viri docti medicinam loco facile inveniunt: nobis linguae hujus peritiam tam tenuis nihil tentare permittit audacius. JUNG.

31 Συνεισελθεῖν] Εἰσελθεῖν dicitur causa, cum cognitio ejus a iudicibus suscipitur pro tribunali, συνεισελθεῖν dicuntur amici, qui causam dicenti adsunt in judicio, ut patronus clientis. KÜHN.

32 Παρισχέσθαι] Ρ. παρίσθαι. SEB.

33 Δημοτερπεῖς] C. A. post habet πρὸς ἡδονὴν πεποιημένους in textu, supra vero scriptum οἱ pro η. dein margo exhibet: πρὸς πλῆθος ἡρμοσμένους. postea iterum in textu: καὶ τὰ ὀνόματα ἐγκώμιον, ἔπαινος, κόσμος, καὶ τὰ ἐναντία διαχλευᾶσαι, φαυλίσαι, κακίσαι, ὀνειδος προστρέψασθαι, αἰσχύνῃ περιβαλεῖν (ἀποφλαυρίσαι margo habet) ὕβρις, ἔλεγχος, χλευασμός, κατηγορία, καὶ μῆρη μὲν τοῦ ρ λ. vid. Πλανστ. in ἔπαινος & infra V, 113, & seqq. KÜHN.

34 Ὀχλοτερπεῖς] MS. mendose ὀχλοτερπεῖς. JUNG.

35 Ἠρμοσμένους] Post ἡρμοσμένους, MS. καὶ τὰ ὀμοια. dein omisiss sequentibus iterum MS. καὶ τὰ ὀμοια. JUNG.

36 Λαμπρότης] Defunt tres voces λαμπρ. Φαιδρ. κάλλος in MS. qui tamen dein vocula auctius κόσμος, καλλωπισμός (sic enim habet.) tres sequentes,

σιντ. γνωρ. εὐφ. iterum defunt, & pro iis in MS. καὶ τὰ ὀμοια. Bene vero κόσμος ex MS. restituetur: unde paulo ante fin. Segm. praeced. in vulgatis κοσμοῦσαι. JUNG.

37 Γνώριμος] Interpreti placuit γνωρισμός. SEB.

Γνώριμος] Illud vulgatum γνωρισμός non tolero hic quidem. emendandum aἰο γνωρισμός. inde enim paulo ante, in fine sc. Segm. praeced. γνωρίσαι, quod sic legendum suadet. Apud *Ετυμολογικῆ* quidem in σύνθεμα est etiam hoc nomen; verum pro agnitione saltem. Sed nostrum γνωρισμός capio pro notitia insigni & illustri notificatione, si ita loqui licet, γνωρίσαι, vel decore, & ornamento, quo pacto & γνωρισμός adnotarunt. Reliqua in MS. post ὀμοια, uti diximus, haec sunt, & hoc ordine: Τὰ δὲ ἐναντία, ψέξαι, ψόγος, κατηγορία, διαβολή, διαχλευᾶσαι, φαυλίσαι, ἀποφλαυρίσαι, κωμωδῆσαι, ὀνειδος προστρέψασθαι, αἰσχύνῃ περιβαλεῖν, ὕβρις, ἔλεγχος, χλευασμός, καὶ τὰ ὀμοια. καὶ μῆρη &c. In quibus notabis φλαυρῆσαι, ἀποφλαυρῆσαι, pro quibus vulgo φλαυρίσαι, ἀποφλαυρίσαι (scilicet ut φαυλίσαι, & ἀποφαυλίσαι, quamvis hoc alterum hic non legatur. negari tamen non potest, praesertim si libros veteres excutiamus, multa talia in utraque forma perscripta inveniunt. Notabis & κατηγορία, quum vulgari habeant κατηγορία, quod non rejecero. Nunc ad caetera in hoc capite. JUNG.

Γνώριμος] Pro γνωρισμός ex correctione μακαρίου Nostri Κυβίου recepitur γνωρισμός in textum Nostri.

viciū; obtrectatio, irrisio, opprobrium, irrisio, fuggillatio, mordacitas. Partes præterea oratoriæ orationis sunt, processum, narratio, argumentatio, demonstratio, refutationes, exempla, similitudines, parabolæ, enthymemata, argumenta, probationes, hyperbolæ, vehementiæ, vehementes sententiæ, dictiones, elocutiones, commiserationes, expositio- nes, declarationes, epilogi.

βολή, κατηγορία, κατάγεως, ονειδισμός, χλευασία, κωμωδία, τωθασμός. Καὶ μέρη μὲν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, προοίμιον, δίκησις, πίστις, ἀπόδειξις, ³⁸ ἔλεγχος, παραδείγματα, ὁμοιώσεις, ³⁹ παραβολαί, ἐνθυμήματα, ἐγχειρήματα, ἐπιχειρήματα, ὑπερβολαί, δεινώσεις, ⁴⁰ δεινολογίαι, φράσεις, ⁴¹ ἐκφράσεις, οἰκτρολογίαι, παραδηλώσεις, ⁴² ὑποδηλώσεις, ⁴³ ἐπίλογοι.

34

* CAPUT IV.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ.

34

*De laudibus oratoris, & concio-
natoris.* I.

44 Περὶ ἐπαίνου ⁴⁵ ῥήτορος, καὶ δημα-
γωγού. α'.

LAUS autem Oratoris, & Concionato- ris est, prudens, differendi studio- sus, patriæ amans, Populi amator, po- pularis, legitimus, legum tutor, liberta- tis custos, justus, democraticus, fidelis, fide dignus, commodus, utilis, idoneus, sufficiens, largitor, Persuasor, Populi de- fensor, legum custos, libertatis Propugna- tor. munerum expers, incorruptus, inno- cens, infragilis. rempublicam sustentans, colligans, custodiens, servans, conservans,

ΕΠΑΙΝΟΣ δὲ ῥήτορος καὶ δημαγωγού, εὐ- νους, φιλόλογος, φιλόπολις, φιλόδημος, δημοτικός, ⁴⁶ νομικός, προστατὴς τῶν νόμων, Φύλαξ τῆς ⁴⁷ ἐλευθερίας, ⁴⁸ νόμιμος, δημοκρατι- κός, πιστός, ἀξίόπιστος, συμφέρων, ὠφέλι- μος, χρήσιμος, πόριμος, ποριστής, ⁴⁹ προαγω- γὸς τοῦ δήμου, προστατῶν τῶν νόμων, Φύλαξ τῆς ἐλευθερίας, προαγωνιστής, ἀδαρὸς, ἀδαρο- δόκητος, ⁵⁰ ἀπρατος, ἀδιάφθορος, συνέχων τὴν πολιτείαν, συνδέων, συμφυλάττων, τηρῶν

38 Ἐλεγχος] MS. ἔλεγχος. Sed hoc jam antea sic fuit tam in MS. quam vulgatis sub init. hujus Segm. JUNG.

39 Παραβολαί] C. A. ἐγχειρήματα (ἐπιχειρήματα margo haber.) KÜHN.

Παραβολαί] Sequens ἐνθυμήματα deest in MS. JUNG.

40 Δεινολογίαι] C. A. παραδηλώσεις &c. KÜHN.

41 Ἐκφρ. οἰκτρολ.] Defunt duæ voces ἐκφρ. οἰκτρ. in MS. JUNG.

42 Ὑποδηλώσεις] Plato *Rhædro* ὑποδηλώσει καὶ παρ- παίνους primum invenisse ait *Parium Ennemum*. JUNG.

43 Ἐπίλογοι] In *Glossis* ἐπίλογος, *peroratio*. KÜHN.

44 Περὶ ἐπ. &c.] Titulus abest a C. A. cohæret e- nim oratio cum præcedentibus. KÜHN.

Περὶ ἐπ. &c.] Caput hoc absque Titulo, cohæret in MS. cum antecedentibus. JUNG.

45 Ῥήτορος, καὶ δημαγωγού.] *Δημαγωγόν* non male ab *Εραστο* *Oratorem* versum ut aliunde, sic etiam ex hoc loco probat *Petr. Nann.* *Miscel.* VIII, 1. vid. & *Jac. Nic.* *Loënsis Epirhill.* IX, 16. SEB.

Ῥήτορος, καὶ δημαγωγού.] Ῥήτωρ & δημαγωγός, sicut & in titulo, & supra IV, 21. junguntur. vid. prolixè *Nannium* VIII, *Miscel.* 1. quod totum caput etiam doctiss. *Sigonius*, laudato *Nannio*, in suum e- mendationum libr. II. cap. 62. retulit. vid. & *Jac. Nicol.* IX, *Epirhill.* 16. unde quis *δημαγωγός* sat discet, laudat autem potissimum *Nannius* inscriptionem capituli: quæ hic quidem ex primis capituli verbis est desumpta, alias illos titulos ineptos esse, & non *Pollucis*. sed alius, dictum jam est. JUNG.

46 Νομικός] Abest in C. A. sequitur enim post *δημο- τικός προστατὴς τ. ν. φύλαξ τ. ε.* tum in margine *προαγωνιστής τῆς δημοκρατίας*. cætera hujus Sectionis absunt. *νομικός* in *Glossis jurisperitum*. KÜHN.

Νομικός] Deest in MS. *νομικός*. JUNG.

47 Ἐλευθερίας] Post *ἐλευθερίας*, sequitur in MS.

προαγωνιστής τῆς δημοκρατίας, καὶ τὰ ὅμοια. Cætera hujus Sectionis in MS. lætè. JUNG.

48 Νόμιμος] Notandum hoc *νόμιμος* de rhetore bo- no & legum obfervante, quod forte sic in lexicis non reperias. JUNG.

49 Προαγωγός, τοῦ δήμου προστατῶν, τῶν νόμων φύ- λαξ, τῆς ἐλευθερίας προαγ.] Leg. προαγωγός τοῦ δή- μου, προστατῶν τῶν νόμων, φ. τ. ε. KÜHN.

Προαγωγός, του δημ. πρ.] Vide jam, si illud *δη- μοκρατίας* MS. addamus, an non omnia hoc modo distingui oporteat. ita nimirum: προαγωγός τοῦ δή- μου, προστατῶν τῶν νόμων, φύλαξ τῆς ἐλευθερίας, qui populum promoveat, attollat: quod alias simpliciter sine alterius nominis adjectione plerumque in malam partem sumitur, non tamen semper. Sic enim apud *Agathiam* libr. III. in fine orationis *Martini* ducis Rom. de Deo ipso: ἐφ' οὓς ἂν ὁ πάντων προαγωγός ἐπιπέσοι, ad illos scilicet victoriam ire. Et de *Pollu- cis* loco nihil temere adfirmaverim: quum statim ante fuerint *προστατὴς τῶν νόμων, φύλαξ τῆς ἐλευθερίας*. JUNG.

50 Ἀπρατος] *Salmaf.* leg. ἀπρατος. recte. non ve- nalis, qui non habet linguam mercenariam, qui se o- peramque suam nemini vendidit. KÜHN.

Ἀπρατος] In vulgatis hoc ἀπρατος videtur signifi- care minime venalem, qui operam suam non pecu- nia vendit, vel linguam venalem gerit. qua significa- tione id adnotandum: quum haud temere ita in Le- xicis invenias. nec tamen aliter capi sinunt ea inter quæ hic ponitur. Apud *Lucianum in βίω πρὸς* hoc ἀπρατος me legisse puto & pro eo qui plane non vendi potest, & itaque ab eo nihil lucri mercatori exspectatur. In mentem quidem venit & ἀπρατος, quod & post IV, 37. & infra VII, 10. sed alterum non temere mutandum videtur. JUNG.

Ἀπρατος] Ἀπρατος iterum ex correctione Nostri *Kühnis* textui Nostri restitimus.

διατηρῶν, φυλάττων, διαφυλάττων, ⁵¹ δημοκράτης, συναγωνιστής. καὶ τὰ ῥήματα, ἀπ' αὐτῶν. πρᾶγμα δὲ, ἀπὸ τῶν πλείστων, ἔτι μὴ ⁵² εὐνοια. δημοκρατία, πίστις, πορισμὸς, προστασία. ἀγωνισμὸς γάρ, καὶ φυλακὴ, καὶ τήρησις, καὶ πρὸς ἕτερα.

curans. popularem principatum fovens, Certator. Et verba, hinc derivata. Rerum autem nomina, a plerisque, nisi forte εὐνοια, id est, prudentia, non dicatur. Democratia, fides, largitio, auxilium. Sed certamen, custodia, & cura, etiam ad alia referuntur.

35

* 53 Περί ψόγου τούτου.

β'.

* De vituperio hujus.

2. 35

Ψόγος δὲ, παράνομος, προδότης, ⁵⁴ ὀλιγαρχικός, πεπραμένος, ⁵⁵ δωροδόκος, δωροδοκῆμένος, δεδεκασμένος, ⁵⁶ ἀποδοκιμασμένος, ἀδόκιμος, κίβδηλος, παράσημος, αὐτόμολος, ἀπιστος, βάρβαρος, βλαβερὸς, ζημιώδης, ἐπιζήμιος, ἐπιδήμιος, νόμοις ἐχθρὸς, καταλύων τὴν δημοκρατίαν, συγχέων τὰ καθεστηκότα, οὐκ ἀρεσκόμενος ⁵⁷ τοῖς καθεστηκόσι, δυσχεραίνων, δυσμεναίνων, ἀνατρέπων τὴν πολιτείαν, λύων, ἀναλύων, καταλύων, συνταράττων, μεθιστᾶς, * παραινῶν, μεταβάλλων, μετατιθεῖς, παρατρέπων, ⁵⁸ νεωτερίζων, νεωτεριστής, νεωτεριστικός, μισόπολις, μισόδημος, πρὸς ἀργύριον ῥέπων, πρὸς ἀργύριον βλέπων, παλιμπρατος, παλίντραπος, ⁵⁹ συκοφάντης, δικογράφος, δικορράφος, φιλοπράγμων, πολυπράγμων, κακοπράγμων, ὡς Ὑπερίδης ἔφη. καταπολιτευόμενος τὸν δῆμον, ⁶⁰ ὑποπολιτευόμενος τοῖς ἐχθροῖς, προτείνων τὴν χεῖρα, ⁶¹ λέγων ἐπὶ χρήμασι, παλιγκάπηλος, πεπρακὼς ἑαυτὸν, ⁶² πρὸς ἀργύριον λέγων, ⁶³ πρὸς λῆμμα βλέπων,

Vituperium vero, iniquus, proditor, oligarchicus, venditus, muneribus corruptus, munera suscipiens, donis corruptus, damnatus, improbus, insincerus, reprobus, infidelis, Barbarus, nocuus, multatus, damnosus, peregrinus, legibus infensus, democratiae dissolutor, secreta confundens, consuetudinibus reluctans, molestus, inimicus. rempublicam everrens, solvens, dissolvens, conturbans, transponens, luxans, * commovens, immutans, transponens, convertens, innovans, Innovator, novarum rerum studiosus, urbis osor, Populi osor. ad pecuniam pronus, argentum respiciens, veterator, versutus, sycophanta, judicia intendens, rabula, negociorum amator, curiosus. Malignus, ut Hyperides dixit. Male administrans rempublicam, rempublicam perperam gubernans, inimicis malum praetendens, opum rationem habens, revenditus, suiipsius venditor, argenti gratia differens, ad praedam respi-

36

51 Δημοκράτης] *Kühnius* Noster in Codice suo quem ex scriptis codicibus emendavit, ad oram adscriptit: *f. δημοκρατίας συγχ.*

52 Εὐνοια] *Interpr. prudentia*, & supra εὐνοια *prudens*. vetum ex opposito, τῷ κακόνοιο, *malevolus*, intelligi potest hic agi de rectore, qui favet Democratiae, qualem εὐνοια ubique praese fert *Demosthenes*. *Kühn.*

Εὐνοια] Cur vero hoc vocabuli non admittit? a quo tamen supra IV, 19. εὐνοιας, εὐνοϊκός, & eod. hoc Segm. & alibi. *JUNG.*

53 Περί ψόγου τούτου.] Hujus tmematis titulus nullus in MS. verba ipsa cohaerent cum praecedentibus, ea sunt pauca, decuratoris humanitate, per sequentia duo Segmenta ista tantum: ψόγος δὲ, πα. πρ. ὀλιγ. δωροδόκος, δεδεκασμένος, νόμοις ἐχθρὸς, οὐκ ἀρεσκόμενος τ. κ. νεωτερίζων, νεωτεριστής πρὸς ἀργ. ῥέπων, παλιμπρατος, δικορράφος, φιλοπράγμων τοῖς ἐχθροῖς π. τ. χ. λ. ε. χ. π. ubi notabis νόμοις ἐχθρὸς pro quo vulgo νόμοις ἐχ. *JUNG.*

54 Ὀλιγαρχικός] In margine C. A. tantum extat, dein in textu δωροδόκος δεδεκασμένος νόμοις ἐχθρὸς οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖς κ. νεωτεριστής πρὸς ἀργύριον ρ. παλιμπρατος δικορράφος φ. τοῖς ἐχθροῖς πρ. τ. χ. λέγων ἐ. χ. πεπρακὼς ἐ. *Kühn.*

55 Δωροδόκος] P. bis habet δωροδόκος. indeque: καὶ ὁ διδοὺς καὶ ὁ λαμβάνων. δίδω. Synonyma istis sunt: δωροδέκτης *Jobi* XV, 34. δωροδέκτης *Proverb.* XV, 28. δωροδέκτης *Polyb. & Hesiod.* quae collegit *Cl. Héschelius* notis in *Syrac.* pag. 409. *SEB.*

56 Δεδοκιμασμένος] Ex Emendatione Nostri *Kühnii* habes jam in textu ἀποδοκιμασμένος.

57 Τοῖς καθεστηκόσι] P. τῶν καθεστηκότι. Phrasi au-

tem ἀρεσκεσθαι τοῖς καθεστηκόσι, similes sunt haec: ἐμμένει τοῖς καθεστηκόσι, vel στήρειν τοῖς καθεστηκόσι, καὶ ἀγαπᾶν καὶ ἀρεσκεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῖς καθεστηκόσι ἀτρεμεῖν &c. Item στήρειν τὰ καθεστηκότα, τοῦτοστι τὰ παρόντα μὴ κινεῖν, μηδὲν νεωτερίζειν, μηδὲν καινοτομεῖν. &c. *Vind. Comm. Gr. Lat. col. 668. SEB.*

58 Νεωτερίζων] Ad oram Codicis sui *Falckenburgii* adscriptit & alia: ἐκνεωτερίζων, παρανεωτερίζων, ὀλιγαρχικός.

59 Συκοφ. δικογρ. δικορ.] Lubet & quaedam adnotare, ut ea *Nannius* interpretatur, VIII. *Miscell. i.* ut συκοφάντης, δικογράφος, δικορράφος, *calumniator, litiumceptor, controversiarum confutor.* *JUNG.*

60 Ὑποπολιτευόμενος τοῖς ἐχθροῖς προτείνων &c.] Ex emendatione μακκρίτου Nostri *Kühnii* ita distinctimus: ὑποπολιτευόμενος τοῖς ἐχθροῖς, προτ. &c.

61 Λέγων ἐπὶ χρ.] Λέγων ἐπὶ χρήμασι, *Nann. pro rescripta loquuntur.* *JUNG.*

62 Πρὸς ἀργύριον] MSS. *Salmaf.* πρὸς ἀργύρια. *Kühn.* Πρὸς ἀργύριον] Πρὸς ἀργύριον λέγων. *Nannius* VIII. *Miscell. i. ob nimios discens.* MS. habet ἀργύρια plurali. Caeterum ἀργύρια πληθυντικῶς, ita loqui ἤιστα λέγειν Atticos adnotavit supra III, 86. & infra IX, 89. *JUNG.*

63 Πρὸς λῆμμα βλ. μηδὲν ῥῆμα &c.] Margo C. A. ita μηδὲ ῥῆμα προῖκα εἰπών. dein sequitur in textu, πρὸς λῆμμα βλέπων, πρὸς ε. κ. postea iterum margo, μηδὲν μέρος ἐ. α. mox in textu πρόσδοσι τὴν πολιτείαν ποιούμενος (qui Rempubl. suam facit messem) δημοκόπος. iterum margo παρὰ τῇ κυκλίδι ζῶν ἀνί. (ita & C. V.) παρὰ τ. δ. π. τ. β. παρὰ τὴν κλειψύδραν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. haftenus margo. caetera abfunt ad cap. V. sequens. *Kühn.*

ciens, * nullum verbum gratis dicens, argento inhians, ne particulam quidem non venditam habens, mercede loquens, venalis, facilis, republicam accessu facilem reddens, perniciosus, dolosus, infidiator, maliciosus, decipiens, infidians, calumniator, publicans, popularitatis prae-textu reipublicae infidians, seditiosus, ad gratiam loquens, ad voluptatem concionans, popularem auram captans, apud cancellos victitans. semper juxta cancellos victum quaerens, juxta clepsidram, pestis populi. Et in summa multa posset quis, integra sententia, in laudem vituperium-que dicere. * Sed ipsius rei nomina, proditio, iniquitas, transfugium, venditio, munerum susceptio, munerum corruptela, insinceritas, perfidia, perniciosa, damnatio, dissolutio, confusio, everfio, solutio, noxa, transmutatio, commotio, permutatio, innovandi studium, innovatio, sycophantia, curiositas, alienorum negotiorum studium, dolus, insidia, deceptio, afflictio, calumnia, publicatio, popularitatis fucus. sed plura horum, etiam ad alia referri possunt. Sunt autem

* μηδὲν ῥῆμα προῖκα εἰπὼν, πρὸς ἀργύριον κεχηνώς, μηδὲν μέρος ἔχων ἄπρατον, ⁶⁴μισθοῦ φθεγγόμενος, εὖωνος, ῥάδιος, πρόσδορον τὴν πολιτείαν ⁶⁵ποιούμενος, ὑπουλος, δολερός, ἐπίβουλος, κακοῦθης, ἀπατεῶν, ἐπιβουλεύων, ἐπηρεάζων, δημεύων, ⁶⁶δημοκόπος, ⁶⁷πρὸς χάριν λέγων, πρὸς ἡδονὴν δημηγορῶν, δημοχαριστής, ⁶⁸παρὰ τῆ κικλιδί ζῶν. αἰεὶ παρὰ τὸν δρύφακτον ποιούμενος τὸν βίον, παρὰ τὴν ⁶⁹κλειψύδραν, λοιμὸς δήμου. καὶ ὅλως, πολλὰ λόγῳ εἴποι τις ἂν, καὶ ἐπαινῶν, καὶ ψέγων. * Τὰ δὲ τῶ πράγματι ³⁸ὀνόματα, προδοσία, παρανομία, αὐτομολία, πρᾶσις, δωροδοκία, δεκασμὸς, κισθηλία, ἀπιστία, ⁷⁰βλακεία, ζημία, κατάλυσις, σύγχυσις, ἀνατροπή, λύσις, βλάβη, μεταστασις, κίνησις, μεταβολή, νεωτεροποιία, νεωτερισμὸς, συκοφαντία, πολυπραγμοσύνη, φιλοπραγμοσύνη, δόλος, ἐπιβουλή, ἀπάτη, ⁷¹κακοπάθεια, ἐπηρεασμὸς, δήμευσις, ⁷²δημοκοπία. τὰ πλεῖστα καὶ πρὸς ἕτερα. ἔστι δὲ καὶ ἐπαινοῦντι, καὶ ψέγοντι ἐπιρρήματα. & laudanti, & vituperanti adverbia.

* CAPUT V.

* ἜΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

De Philosophiis.

74 Περὶ φιλοσόφων.

α΄.

Philosophus, Dialecticus, Theoricus, Institutor, Persuasor, Praeceptor, animos erudiens, animi infirmitates corrigens, ad virtutem perducens, ad virtutem Dux. solitus animum comprimere, concupiscentiam sedare, voluptates diri-

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, διαλεκτικός, θεωρητικός, ⁷⁵παιδευτικός, προτρεπτικός, διδασκαλικός, τὰς ψυχὰς ἐξιώνμενος, ἐπανορθούμενος τὰ τῆς γνώμης ἀρρώστηματα. ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἄγων, ⁷⁶ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἀγωγός. οἷος θυμὸν κοιμίσαι, ἐπιθυμίαν ⁷⁷πραῦναι, ⁷⁸ἡδονὰς ῥυθμίσαι, τύφον

πρὸς λῆμμα βλ. μηδὲν ῥῆμα &c.] MS. ita & hoc ordine: μηδὲ ῥῆμα προῖκα εἰπὼν, πρὸς λῆμμα βλίπων. vulgatum μηδὲν ῥ. π. ἰ. Nann. vertit: Nullum verbum gratis profereus. JUNG.

64 Μισθοῦ φθγγ.] Μισθοῦ φθγγόμενος Nann. pro mercede vocem edens. desunt autem in MS. illae duae voces, cum sequentibus duabus, εὖωνος, ῥάδιος. Ceterum illud ῥάδιος videtur supra IV, 20. inter virtutes posuisse, quemadmodum & IV, 22. ῥαστώην. sed est hoc τῶν μέσων scilicet. JUNG.

65 Ποιούμενος] MS. πεποιμημένος, pro ποιούμενος. sequentia ὑπουλος, δ. ἰ. κ. α΄. ἰ. ἰ. δημεύων desunt in MS. JUNG.

66 Seditiosus] Δημοκόπος. Andaeus Comm. Gr. Lat. col. 1137. οἱ δημοκῶποι etiam δημοκόποι dicuntur, nisi quod δημοκόποι legibus agrariis, muncibus gladiatoriis, & spectaculis multitudini lenocinari & obreperere solent, aut epulum saepe praebendo: δημοκῶποι vero concionibus. Hujusmodi autem popularitas, (Gualthero popularis seditio) δημοκοπία appellatur, & ἐχλοκοπία. SEB. 2.

67 Πρὸς χάριν λ. &c.] Πρὸς χάριν λέγων, πρὸς ἡδονὴν δημηγορῶν, Nann. ad gratiam loquens, ad voluptatem conciones fingens. desunt vero illa omnia, excepto δημοκόπος; in MS. mox & δημοχαριστής desit. JUNG.

68 Παρὰ τῆ κικλιδί ζῶν. αἰ.] Παρὰ τῆ κικλιδί ζῶν.

Nann. apud tribunalia semper vivens. MS. autem sic distinguit: παρὰ τῆ κικλιδί ζῶν αἰ, παρὰ &c. JUNG.

69 Κλειψύδραν] Post κλειψύδραν, MS. καὶ πολλὰ τοιαῦτα. reliquis in hoc capite caret. JUNG.

70 Βλακία] Vid. supra III, 122. SEB.

Βλακία] Βλακεία ex correctione Κυβητί Nostri restitimus hic ut supra III, 122.

71 Κακοπάθεια] Pro κακοπάθεια, malim emendare κακοῦθια, quod & supra IV, 22. & tale praefert Segm. praeced. κακοῦθης. JUNG.

72 Δημοκοπία] Δημοκοπία in Basileensi editione legebatur quem tyrothetarum errorem & Κυβητί Noster in suo Codice correxit.

73 Ἐκεφάλαιον ε΄.] Caput V. & VI. una conjunguntur in MS. praescripto lemmate isto: περὶ φιλοσοφίας, περὶ μαθητῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. JUNG.

74 Περὶ φιλοσόφων] C. A. περὶ φιλοσόφου. KÜHN.

75 Παιδευτικός] Desit παιδ. in C. A. sequitur enim statim post θεωρητικός: προτρεπτικός ἐπὶ τὴν ἀρετὴν α΄. οἷος θυμὸν κοιμίσαι. KÜHN.

Παιδευτικός] Desit παιδευτικός in MS. desunt dein διδασκ. τ. ψ. ἰ. ἰ. τ. γ. α΄. JUNG.

76 Ἐπὶ τὴν ἀρ. ἀγ.] Desunt ἐπὶ τ. ἀρ. ἀγωγός in MS. JUNG.

77 Παραῦναι] MS. πραῦναι. JUNO.

78 Ἠδονὰς ῥυθμίσαι] Ἠδονὰς ῥυθμίσαι, MS. θυ-

⁷⁹ συστῆλαι, ῥυθμίσαι, φιλοχρηματίαν συμμε-
τρήσαι, ἀλαζονείαν κολάσαι, ⁸⁰ ἀκολασίαν νου-
θετῆσαι, ἀσέλγειαν σωφρονίσαι, νουθετικός, σω-
⁴⁰ φρονιστικός. * καὶ ὄργανα δὲ φιλοσοφίας, λό-
γος, καὶ τρόπος. ⁸¹ ὁ μὲν, τῷ παραδείγματι τοῦ
βίου παιδεύων· ὁ δὲ λόγος, προσαγόμενος, καὶ
διδάσκων· οὐ μέρη, πρότασις, ἐπαγωγή, συλ-
λογισμὸς, νουθεσία, νουθετήσεις, ὀνειδισμὸς,
πρωτροπή, διδασκαλία. πολιτικὸς βίος, ὁ καὶ
πρακτικός. λογικὸς, ὁ καὶ παιδευτικός. θεωρητι-
κός, ὁ καὶ φυσικός. ⁸² τὸν δὲ ἐναντίον, ἀφιλόσο-
φον ἂν εἴποις, ἐκ τοῦ Πλάτωνος Τιμαίου λαβῶν
τοῦνομα.

gere, superbiam compescere, corrige-
re, avaritiam moderari, arrogantiam pu-
nire, petulantiam corripere, incontinen-
tiam temperare. Admonitor, tempera-
tor. * Instrumentum philosophiæ, ora-
tio, & mores. hi quidem, vitæ exem-
plo erudientes: oratio vero, persuadens
dicensque. cujus partes sunt, propositio,
inductio, syllogismus, monitio, admoni-
tio, opprobrium, adhortatio, doctrina.
vita politica, quæ & practica dicitur.
sermocinalis, quæ & institutoria. specu-
lativa, quæ & physica. Contrarium ve-
ro, & philosophiæ expertem ἀφιλόσοφον
dices, nomine hoc ex Timæo Platonis
defumpto.

41 * Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Σ :

* CAPUT VI.

⁸³ Περὶ σοφιστῶν.

De Sophistis.

I.

ΣΟΦΙΣΤΗΣ, διδάσκαλος, παιδευτής, ἐξ-
ηγητής, ὑφηγητής, ἡγεμῶν, σοφιστικός,
διδασκαλικός, παιδευτικός, ἐξηγητικός, ὑφη-
γητικός, ἡγεμονικός, διδάσκων, παιδεύων, ἐξη-
γούμενος, ὑφηγούμενος, ἡγούμενος. οὐ μὴν καὶ
σοφιστεύων εἴποις ἂν. τοὺς δὲ τοιούτους, ὡς περ
καὶ τοὺς φιλοσόφους ἐκάλουσαν ⁸⁴ φροντιστάς. καὶ
τὰ ⁸⁵ διδασκαλεῖα, οὐ παιδαγωγεῖα μόνον καὶ
⁴² φιλεοῦς, ἀλλὰ καὶ φροντιστήρια. * τὰ δὲ
πράγματα, ⁸⁶ διδασκαλία, παιδευσις, ἐξηγη-
σις, ⁸⁷ ὑφηγήσις, ⁸⁸ ἡγεμονία, ἀγωγή, σοφι-
στική. οὐ γὰρ ⁸⁹ σοφιστία. παιδευτικὴ δὲ τέχνη,

Sophista, Doctor, Institutor, Inter-
pres, Expositor, Dux, Sophisticus.
ad docendum, & ad instituendos pueros
promptus. expositivus, principalis, do-
cens, instituens, interpretans, exponens,
ducens. Non tamen Sophistizans dices.
Hos vero, sicut & Philosophos, Con-
templativos, & Cogitatores vocant. &
horum scholas, non pædagogia modo, &
auditoria, sed & phrontisteria. * Sed i-
pse res, doctrina, institutio, interpreta-
tio, expositio, principatus, deductio.
sophistica. Non enim σοφιστία dicitur.

ῥὸν ῥυθμίσαι. desunt dein ῥυθμίσαι, φιλοχρ. συμμ.
JUNG.

⁷⁹ συστῆλαι] Dein margo C. A. ἀλαζονείαν κ. ἀ-
σέλγειαν σ. ἀκολασίαν νουθετῆσαι. dein textus: καὶ ὄρ-
γανα δὲ φ. Kühn.

⁸⁰ ἀκολασίαν νουθ.] In MS. ἀκολ. νουθ. deest, &
sequitur dein ita: σωφρονίσαι, (sic enim MS.) ἀκολα-
σίαν νουθετῆσαι, καὶ τὰ ὅμοια. omisiss νουθετικός, σω-
φρονιστικός, καί. JUNG.

⁸¹ Ὁ μὲν, τῷ παραδ.] C. A. καὶ ὁ μὲν τῷ παρα-
δείγματι τοῦ βίου πρωτόπαν (deleto παιδεύων) καὶ πολι-
τικὸς βίος ὁ καὶ πρακτικός. τὸν δὲ ἐναντίον ἀφιλόσοφον ἂν
εἴποις, reliquis omisiss. Kühn.

⁸² Ὁ μὲν, τῷ παραδ.] Adnotavit hic H. Steph. juxta
prouerb. τρόπος ἐστὶ ὁ πείθων τοῦ λόγου, οὐ λόγος.
Vide Erasmt. desunt dein in MS. quæ mox sequuntur:
οὐ μέρη, προτ. &c. διδασκαλία. cum mediis, qui ita
pergit: καὶ πολιτ. β. καὶ ὁ πρ. & paulo post rur-
sus desunt sequentia: λογ. ὁ κ. π. θεωρ. ὁ κ. φ. JUNG.

⁸³ Τὸν δὲ ἐν ἀφ. &c.] MS. ita: τὸν δὲ ἐναντίον, ἀ-
φιλόσοφον ἂν εἴποις. σοφιστὴν οὐ μὴν καὶ σοφιστεύων εἴ-
ποις ἂν. τοὺς δὲ τοιούτους &c. intermedia omnia de-
sunt. & deest dein ὡς περ, priora itaque in MS. ita
forte debebant distingui, εἴποις, σοφιστὴν οὐ μὴν &c.
σοφιστεύων vero & supra ὡς ἀδοκιμον notavit, IV, 17.
Sed locus Platonis quem noster ex ejus Timæo citat,
est iste: ὅπως μὴ παρέχουσα (ἢ τροφή) ἀπληστίαν
διὰ γαστριμαργίαν, ἀφιλόσοφον καὶ ἀμουσον πᾶν ἀπο-
τελεῖ τὸ γένος ἀνυπηκοῦν τοῦ θεοτάτου τῶν παρ' ἡμῖν.
JUNG.

⁸³ Περὶ σοφιστῶν] In C. A. nulla tituli mentio quia

oratio est perpetua hunc in modum: σοφιστὴν οὐ μὴν
καὶ σοφιστεύων εἴποις ἂν. τοὺς δὲ τοιούτους καὶ τοὺς φι-
λοσόφους ἐκάλουσαν φροντιστάς, καὶ τὰ διδασκαλεῖα καὶ
φροντιστήρια. cæterum τὸ φροντιστής & φροντιστήριον
ex Nubibus Aristoph. petuntur, ibi enim Socratis scho-
le ita audit & ipse cum discipulis μωρομοφρονιστοῦται.
Suidæ etiam monasteria φροντιστήρια dicit. Kühn.

⁸⁴ Contemplativos] φροντιστάς. Schol. Aristoph. f.
64. φρονιστοῦται ἐκαλοῦντο εἰ περὶ τὸν Σωκράτη, διὰ τὸ
φροντίζειν ἀλλήλων, καὶ διὰ τοῦτο μηδέποτε παύεσθαι
τῆς φροντίδος. φροντις autem commentationem proprie
significat, & elaboratam aliquam de rebus dubiis con-
siderationem. Unde λόγος πεφροντισμένος pro medi-
tata & diligenti cura elaborata oratione dicitur. Et
quia elaboratis hujusmodi commentationibus & ora-
tionibus præmeditatis Sophistæ & Philosophi vacarent,
vulgari nomine utique φρονιστοῦται, & illorum scholæ
φροντιστήρια dicitur sunt. GUALTH.

⁸⁵ Διδασκαλεῖα] MS. διδασκαλία. sed alterum re-
ctius & supra habebat IV, 19. JUNG.

⁸⁶ Διδασκαλία] MS. iterum perverse διδασκαλεῖα,
ubi alterum quadrabat. JUNG.

⁸⁷ Ὑφηγησις] Margo C. A. hæc habet ὑφήγησις,
σοφιστική, οὐ σοφιστία. postea in textu: μισθοὺς λαμβά-
νειν, πράττειν, πράττεσθαι εἰς. αἰ. dein margo: ἀρυσθαι
μισθαργεῖν. in textu deinceps, καρποῦσθαι, πιπράσκουσι
τὰ μαθήματα. Kühn.

⁸⁸ Ἡγεμ. ἀγωγ.] Desunt ἡγεμ. ἀγωγή in MS.
JUNG.

⁸⁹ Σοφιστία] Post σοφιστία, quod sic etiam in MS.
(alias suspicabar scripsisse Pollucem σοφιστία. sicuti &

Ars institutoria, interpretatoria, expositoria, & deductrix. *Adverbia* autem sunt, *sophistice*, *institutorie*, *principaliter*. Sed *interpretatorie*, & *expositorie*, *prædura* sunt. Sunt vero ab his & *verba*, a quibus & *participia* derivantur. Porro de his quoque dices, *mercedes* fumere, *constituere*, *exigere*, *constitui*, *exigi*, *postulare*, *capere*, *frui*, *fructum capere*, * & *disciplinas vendere*, *admittere*, *mercede servire*, *mercedem accipere*, *pecuniam colligere*, *pecuniam flagitare*, *opes captare*, *opes venari*. *Disciplinas profiteri*, *vendere*, *elocare*, *argento permutare*, *donna accipere*, *præmia colligere*, *stipem petere*, *mercede docere*, *exigere*, a *Discipulis præmia corrogare*, *congregare*, *accumulare*, *colligere*. *Sophistas* vero *insigniores*, *magnam mercedem postulant*, *perfectos*, *publicos*, *communes*. *inferiores* autem, *parvo pretio conductos*, *frugalesque* vocabis. Et *Rudes*, *Sophistas* nominavit *Isocrates*.

καὶ ἐξηγητικῇ, καὶ ὑφηγητικῇ, καὶ ἡγεμονικῇ. καὶ τὰ ἐπιρήματα, σοφιστικῶς, διδασκαλικῶς, παιδευτικῶς, ἡγεμονικῶς. τὸ γὰρ ἐξηγητικῶς, καὶ ὑφηγητικῶς, τραχέα. ἔστι δὲ ἀπὸ τούτων ῥήματα, ἀφ' ὧν καὶ μετοχαί. εἴποις δ' ἀν' ἐπ' αὐτῶν, τὸ ὀμισθοὺς λαμβάνειν, πράττειν, εἰσπράττειν, πράττεσθαι, εἰσπράττεσθαι, αἰτεῖν, ἄρυσθαι, καρποῦσθαι, ἐγκαρποῦσθαι. * πιπράσκειν τὰ μαθήματα, προσίεσθαι, μισθαρνεῖν, μισθοφορεῖν, ἀργυρολογεῖν, ἀργυρίζεσθαι, χρηματίζεσθαι, ἐκχρηματίζεσθαι. τὰ μαθήματα διατίθεσθαι, πωλεῖν, ἀποδίδεσθαι, ἀντικαταλλάττεσθαι πρὸς ἀργύριον, δωροδοκεῖν, φορολογεῖν, δασμολογεῖν, ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν, ἐπὶ χρήμασιν εἰσπράττεσθαι, παρὰ τῶν μαθητῶν φόρους ἔρανεῖσθαι, συνεργανίζειν, ἀθροίζειν, συλλέγειν. εἴποις δ' ἀν' τοὺς μὲν μείζους σοφιστὰς, μεγαλομισθοὺς, δημοτελεῖς, πανδήμους, παγκοίνοους. τοὺς δὲ ἐλάττους, ὀλιγομισθοὺς, εὐτελεῖς. καὶ ἀγελαίους σοφιστὰς, Ἰσοκράτης.

* *De discipulis.*

2.

* 96 *Περὶ μαθητῶν.*

β'. 44

Discipulos vero, etiam *Institutos* nominabis, *Socios*, *Convictores*, *Familiares*, *Auditores*, *subditos*, *dicto parentes*, *Coauditores*. *Discipulorum* porro *gregem*, *Populum*, *chorum*, *chori* *Autho-*

τοὺς δὲ μαθητὰς, ὀνομάσας ἀν', καὶ Φοιτητὰς, ἑταίρους, συναυσιαστὰς, ὀμιλητὰς, ἀκροατὰς, ὑπηκόους, κατηκόους, συνηκόους, ζυνηκόους. καὶ τὴν ἀγέλην τῶν μαθητῶν, τὸν δῆμον, τὸν χορὸν, τοὺς χορευτὰς, τὴν πανήγυριν,

infra IV, (o. e^a) defunt παιδευτ. δ. τ. κ. ἰ. κ. ὑ. κ. η. defn MS. habet: καὶ τὰ ἐπιρήματα αὐτῶν, & quæ sequuntur defunt usque ad μισθοὺς, quod vero ait μετοχαί, ea scilicet supra Segm. præced. habuisti. JUNG. 90 *μισθοὺς*] A *μισθοὺς* iterum MS. Sed statim deest *εἰσπράττειν*. JUNG.

91 *ἄρυσθαι*] f. *ἄρυσθαι*, unde *μισθαρνεῖν*. *Leont.* in *Porphyr. Anthol.* V.

Μοῦνες δὲ νίκης γέρας ἄρυσσαι ---

Et *Mnesalc.* *Anthol.* III, 5.

Ἄρυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. --- SEB.

ἄρυσθαι] Pro *ἀρυσθαι*, MS. *ἀρυσθαι*. rectissime. *μισθὸν ἀρυσθαι* ex *Platone* & *Aristotele* notum: indeque illud compositum *μισθαρνεῖν* mox. *ἀρυσθαι* *μισθὸν* nondum audivi. Post illud *ἀρυσθαι* hoc ordine in MS. *μισθαρνεῖν*, *καρποῦσθαι*, *πιπράσκειν* τὰ μαθήματα, καὶ τὰ ὅμοια. omisiss *ἐγκαρποῦσθαι*, & *προσίεσθαι*; quod nescio annon aptius ante *πιπράσκειν* locum haberet, uti ἀπὸ κοινοῦ repereretur *μισθοὺς*. Cetera vero *μισθοφορεῖν* & *seq.* defunt in MS. omnia usque ad *εἴποις* &c. JUNG.

ἄρυσθαι] *ἄρυσθαι* ex *Kühni* Nostri restitutione jam habes in textu pro *ἀρυσθαι* pr. ed.

92 *ἔρανεῖσθαι*] *ἔρανεῖσθαι* Est *corrogare* ex *Glossis*. *Platonis* est, qui & novit *Prolici* ἐπιδικεῖν πεντηκοντάδραχμον & δραχμιαίαν. KÜHN.

93 *Μεγαλομισθοὺς*] C. A. καὶ *μεγαλομισθοὺς*. KÜHN.

94 *καὶ ἀγ. σοφ. Ἰσ.*] C. A. ὡς *Ἰσοκράτης*, *viles*, *gregarios*, ut *Isocrates*, ut locus exat in *Ranathenais*: ἐν τῷ *Λυκίῳ* συναθεζόμενοι τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν καὶ πάντα φασκόντων εἶδιναι καὶ τα-

χέως πανταχοῦ γιγνομένων &c. KÜHN.

καὶ ἀγ. σοφ. Ἰσ.] MS. καὶ ἀγελ. ὡς *Ἰσοκρ.* sine *σοφιστῶν*. Locus est in *Ranath.* pag. 37. ut *H. Steph.* hic adnotavit. Adscribam ipsum non ita longe ab initio ejus *Orationis*, pag. 236. edit. *Steph.* συναθεζόμενοι τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν. JUNG. 95 *Ἰσοκράτης*] MSS. ὡς *Ἰσοκράτης*. SEB.

96 *Περὶ μαθητῶν*] Nullus in MS. titulus, quum omnia cohaereant. JUNG.

97 *ὀνομάσας ἀν'*] C. A. *συμφοιτητῶν* ἔ. σ. ὀ. ὑπηκόους (malim ex *Platonis Protagora* ἐπηκόους) *ζυνηκόους* non adest. KÜHN.

98 *Ἀκροατὰς*] Deest *ἀκροατὰς* in MS. & mox *ζυνηκόους*. Sed ut hic *συνηκόους* & *ζυνηκόους*, quæ re ipsa eadem literula saltem & *Atticismo* differunt: sic supra IV, 14. *ἀσύνητος*, *ἀξύννητος* in vulgatis poni meminimus. JUNG.

99 *Χορευτὰς*] MS. *χορευτὰς*. notanda autem hic *χορὸς*, & *χορευταί* de quibuslibet *discipulis*, non saltem de *choro musico*. ut vulgo innotuit. Tale & *Segm.* seq. *χορεῖα*. & infra noster videndus IX, 41. sic apud *Platonem Protagora*, ait, *Socrates* ubi venit ad *Protagoram*, cumque invenit *docentem complures* qui congregati: ἦσαν δὲ τινες καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἐν τῷ χορῷ τούτῳ, αἵ τιν ἄνθρωποι μάλιστα ἐγὼ μὲν ἰδὼν ἦσθην, &c. & *Nόμων* α. τί δὲ παιδὸς ἐνὸς ἢ καὶ χοροῦ παιδαγωγηθεὶς, κατὰ τὸν τρόπον ἐνὸς, τί μέγα πόλει φαῖμον ἂν γιγνεσθαι; *Εὐθηδέμο*: ταῦτ' οὖν ἐπιπόντος αὐτοῦ, ὥσπερ ἐπὶ διδασκάλου χορὸς ἀποσημήναντες, ἅμα ἀνεθορύβισάν τε καὶ ἐγέλασαν οἱ ἐπόμενοι ἐκείνου μετὰ τοῦ *Διονυσόδωρου* καὶ *Εὐθυδήμου*. Apud *Suidam* est etiam: *χορευτῆς*, ἐπιστήμων. JUNG.

τὴν σύνοδον, τὴν συλλογὴν, ¹⁰⁰ τὸν σύλλογον τῶν μαθητῶν, τοὺς περὶ τὸν σοφιστὴν ἔχοντας, τοὺς περὶ λόγον τῶν μαθητῶν, τοὺς περὶ αὐτὸν ἐσπουδακότας, τοὺς κατεχομένους τῷ σοφιστῇ, ² τοὺς παιδευομένους, τοὺς ἀκροαμένους, τοὺς διδασκόμενους. καὶ τὰ πράγματα, μάθησις, ³ Φοίτησις, ἑταιρία, συνουσία, ὁμιλία, ἀκράσις, ⁴⁵ χορεία, σπουδῆ, ⁴ κατοχῆ. * Καὶ τὰ ῥήματα, ⁵ μαθάνειν, Φοιτᾶν, συμφοιτᾶν, συνειναι, ὁμιλεῖν, ὑπακούειν, ἀκροᾶσθαι, ἐπακούειν, κατακούειν, συνακούειν, ἀγελάζεσθαι, συναγελάζεσθαι, ⁶ διδάσκεσθαι, ἀγείρεσθαι, συναγείρεσθαι, συνιέναι, συλλέγεσθαι, σπουδάζειν, ⁷ συσπουδάζειν, παιδεύεσθαι. αὐτοὶ δ' ἀλλήλων λέγοντ' ἀν' ⁸ συμφοιτηταί, ὡς Πλάτων ἔφη. συναρασταί, συμμαθηταί, ⁹ ἑύνομοι, σύντροφοι, ¹⁰ ἑταῖροι. καὶ τὰ λοιπὰ μετοχαῖς ἀν' εἰποις, καὶ οὐκ ὀνόμασιν. οἷον, οἱ συμφοιτήσαντες, οἱ συμπαιδευθέντες, καὶ τὰ τοιαῦτα.

res, congregationem, conventum, collectum, cœtum Discipulorum. apud Sophistam degentes, fermocinandi Discipulos, fermonis studiosos, Sophistæ conviventes, eruditos, Aufcultatores, edoctos. Et ipsæ res, disciplina, institutio, sodalitas, commercium, conversatio, aufcultatio, cœtus, studium, intentio. * Et verba sunt, discere, ludum frequentare, convenire, conversari, aufcultare, audire, coaudire, gregari, congregari, doceri, cogi, colligi, congregari, studere, studiorum sodalem esse, institui. Ipsi autem inter se mutuo, Condiscipuli juxta Platonem dicuntur, Congregati, Commilitones, Confortes, Convictores, Socii. Et reliqua participiis, non nominibus eloqueris. ut, simul ludum frequentantes, simul instituti, & alia hujusmodi.

οἱ συμπαιδευθέντες, καὶ τὰ τοιαῦτα.

46

* ¹¹ Περὶ μισθοῦ.

γ'.

* De mercede.

3. 46

Τὸ δὲ δίδοναι μισθοὺς, εἰσφέρειν, ἀποφέρειν, τελεῖν, ¹² συντελεῖν, συντελέσαι, δωροφορεῖν, δασμοφορεῖν, ¹³ καταβάλλειν, κατατιθέναι, ¹⁴ πραχθῆναι μισθὸν, ἐπὶ ¹⁵ μισθῷ μαθεῖν, ἐπὶ δώροις, ἐπὶ χρήμασιν, ἐπὶ πολλῷ μαθεῖν, ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν, ἔμμισθον ¹⁶ πεποιῆσθαι τὴν ἀκράσιν, ἐντελεῖν, ¹⁷ ἐν τέλει. οὐκ ἐξ ἀτελείας μαθεῖν, ¹⁸ οὐκ ἀμισθὶ μαθεῖν. ὁ δὲ μισθὸς, ἀργύριον,

Porro mercedem dare, inferre, deferre, solvere, perfolvere, exolvere, munera ferre, numos dare, proponere, deponere, mercedem cum lucro exigere. donis discere, pecuniis. care discere, mercede discere. mercenariam reddere aufcultationem, debitam, pecuniariam. Non immunis discere, non gratis institui. Merces vero est, argentum, pecuniæ, præ-

¹⁰⁰ Τὴν σύλλογον τῶν μ.] C. A. τοὺς περὶ τ. σ. ἰ. omittit τῶν μαθητῶν. KÜHN.

τὴν σύλλογον τῶν μ.] MS. τὸν σύλλογον, sine τῶν μαθητῶν. emenda in vulgatis illud τόν. JUNG.

¹ ἔχοντας] C. A. τοὺς περὶ αὐτὸν ἔ. τοὺς κατεχομένους τῷ σοφιστῇ, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ πράγματα μάθησις, ἑταιρία, συνουσία. καὶ τὰ ῥήματα φοιτᾶν, σπουδάζειν (quod margo habet) διδάσκεσθαι. αὐτοὶ δ' ἀλλήλων λ. ἀ. συμφοιτηταί, συναρασταί, σ. ἑύνομοι, σύντροφοι, ἑταῖροι quod ultimum marginis est, cetera abfunt. KÜHN.

² ἔχοντας] Defunt τοὺς περὶ λόγον τῶν μαθητῶν in MS. & quid est περὶ λόγον; an περὶ λόγους; JUNG.

² Τὸν παιδ. &c.] Defunt τοὺς παιδ. τ. ἀ. τ. διδ. & loco eorum tantum in MS. καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

³ Φοίτησις] Deest φοίτησις in MS. & loco illorum, ὁμιλία, ἀκρ. χ. σπ. κ. in MS. iterum tantum, καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

⁴ Κατοχῆ] Non male puto interpretatum, *intensio*: & hinc illud κατεχομένους τῷ σοφιστῇ, quod modo præcesserat, capiendum de intente operam dantibus Sophistæ. JUNG.

⁵ Μαθάνειν &c.] Defunt μαθάνειν, & συμφοιτᾶν &c. ἀγελάζεσθαι, cum mediis in MS. JUNG.

⁶ Διδάσκ. ἀγ. &c.] Defunt διδάσκ. ἀγ. συναραστ. συν. συλλ. in MS. JUNG.

⁷ Συσπ. παιδ.] Pro συσπ. παιδ. MS. habet: διδάσκεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. dein δὲ, pro δ'. JUNG.

⁸ Συμφοιτηταί] MS. συμφοιτηταί, & defunt ὡς Πλάτων ἔφη. Plato vero ita *Euthydemo*, non longe ab initio: ὄντες οὖν οἱ παῖδες οἱ συμφοιτηταί μου. & in *Rhæto*: ἰάν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθιν ὑπὸ συμφοιτητῶν ἢ τιῶν ἄλλων διαβεβλημένος ἢ &c. meminit illo-

rum hinc & *Nunnes*. Not. ad lib. II. *Eclog. Phrygæ*, in *συσχολαστάς*. JUNG.

⁹ ἑύνομοι] MS. ἑύνομοι. JUNG.

¹⁰ ἑταῖροι] Quæ post ἑταῖροι in hoc tmemate MS. non habet: neque titulum sequentem, sed statim post ἑταῖροι sequuntur: τὸ δὲ δίδοναι &c. JUNG.

¹¹ Περὶ μισθοῦ] C. A. περὶ μισθῶν. KÜHN.

¹² Συντελεῖν] Deest συντελεῖν, & sequitur dein in C. A. συντελέσαι δ. δ. ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν πεποιῆσθαι τὴν ἀκράσιν ἐντελεῖν. C. V. legit ἐντελεῖν ἐν τέλει, *hinc ἐντελεῖν in inscriptione* (hoc ascriptum excerptis *Vossianis*) sed C. A. non agnoscit ἐν τέλει usque ad μαθεῖν. *Vitruvius* lib. IX. cap. ult. *Callias, Rhodum cum venisset, acroasis fecit, &c.* est autem nihil aliud quam publice exhibere aliquod specimen suæ doctrinæ & eloquentiæ, & si merces intervenerit, acroasis illa dicitur ἐντελής, ἔμμισθος mercenaria. vid. notata ad IV, 43. KÜHN.

¹³ Συντελεῖν] Deest συντελεῖν in MS. JUNG.

¹³ Καταβ. κατ.] Defunt καταβ. κατ. in MS. JUNG.

¹⁴ Πραχθῆναι μισθὸν ἐπὶ μισθῷ μαθ.] MS. ita distincta habet: πραχθῆναι μισθὸν, ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν, & defunt dein ἐπὶ δώροις. verum illud ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν statim in vulgatis sequitur; ubi ramen in MS. deest. JUNG.

¹⁵ Πραχθῆναι μισθὸν ἐπὶ μισθῷ μαθ.] *Κρήνικος* Noster in Codice suo ita distinguit: πραχθῆναι μισθὸν, ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν, ἐπὶ &c.

¹⁵ Μισθῷ] P. μισθοῦ. SEB.

¹⁶ Πεποιῆσθαι] MS. πεποιῆσθαι, sed pro εἶ, repositum ἦ. JUNG.

¹⁷ Ἐν τέλει] Defunt ἐν τέλει in MS. JUNG.

¹⁸ Οὐκ ἀμισθὶ μαθεῖν] Loco οὐκ ἀμισθὶ μαθεῖν, MS. καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

nia, collationes, pecuniarum collationes, primum, persolutio, exactio, merces. * Quorum nonnulla de utrisque de petitione scilicet, & collatione mercedis dici possunt. Postulationem siquidem, & exactionem vocans, redditum, quietum, lucrum, pecuniarum proventum, munerum susceptionem, fructum, proventum, & collectionem. ipsam vero persolutionem, largitionem, retributionem, depositionem, & collationem munerum. Sophistam vero vituperabis, dicens, impostor, imponens, infidiator, deceptor, versutus, dolosus, subdolos, varius, inconstans, mutabilis, obscurus, tenebricosus. Multiplex, secundum Platonem: * Fraudulentus, malignus, fallax, mendax, fallens, fictus. & juxta Platonem, Multicolor. Caupo, tabernarius, propola, levis, mercenarius, venator, Juvenum captator, mercede serviens, mercedem captans, adulator, adulatorius, assentator, servus, servilis. Verba autem, Sophistam agere, incantare, fallere, decipere, in errorem impellere, * seducere, inconstantem esse, malefacere, versutum esse, fascinare, dolis agere, technas struere, mentiri, fingere, prostituere, inmutari, venari, aucupari, mercede servire, ære metere, adulari, assentari, ministrare, servire, irrepere, fraudare, clam subrepere, sup-

¹⁹ χρήματα, Φορά, καταΦορά, ²⁰ χρημάτων Φορά, τέλος, εισπραξις, τελεσμα, εισφορά. * ἄν ἕνια Φαίη τις ἀν' ἐπ' ἀμφοῖν, καὶ τῆς ἀπαιτήσεως, καὶ τῆς ²¹ καταθέσεως. τὴν μὲν αἴτησιν λέγων καὶ εἰσπραξίν, καὶ προσοδὸν, καὶ χρηματισμὸν, ²² καὶ ἀργυρισμὸν, καὶ δωροδοκίαν, καὶ λῆψιν, καὶ εἰσοδὸν, καὶ συλλογὴν. τὸ δὲ καταβῆναι, δόσιν, ²³ ἐπίδοσιν, ²⁴ καταβολήν, καὶ δωροφορίαν. ²⁵ Κακίσαις δ' ἀν' σοφιστῆν, λέγων, γόγης, ²⁶ ἀπατεῶν, ἐπίβουλος, ἀπατητικός, ἐξαπατητικός, δολερὸς, ὑπουλος, ποικίλος, πολύτροπος, παλίμβολος, ²⁷ ἐγκρυφίας, ἐπίσκιος, ²⁸ πολλαπλοῦς, τὸ Πλάτωνος. * κρυψίνους, ²⁹ γοητευτικός, κακοῦργος, πανοῦργος, ψεύστης, καταπεπλασμένος, ³⁰ πεπλασμένος, καὶ κατὰ Πλάτωνα, πολυχρώματος. κᾶπηλος, κᾶπηλικὸς, μεταβολεὺς, μεταβλητικὸς, ³¹ ἐμμισθος θηρευτῆς, νέων θηρευτικός, μίσθαρνος, μισθοφόρος, κόλαξ, κολακευτικός, θῶψ, θεραπευτῆς, θεραπευτικός. Τὰ δὲ ῥήματα, σοφίζεσθαι, γοητεύειν, ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν, παρακρούεσθαι, * παράγειν, παρατρέπειν, ποικίλ-
λειν, κακοῦργεῖν, πανουργεῖν, φενακίζειν, δολοῦν, τεχνάζειν, ψεύδεσθαι, καταπεπλάσθαι, κᾶπηλεύειν, μεταβάλλεσθαι, θηρᾶν, θηρεύειν, μισθαρνεῖν, μισθοφορεῖν, κολακεύειν, ὑπερκολακεύειν, θεραπεύειν, ὑπερθεραπεύειν, ὑπιέναι, ὑπάγεσθαι, ὑπέρχεσθαι, ³² ὑποτρέχειν, ὑπο-

19 Χρήματα] C. A. χρήμα omisso τα, φορά κ. τέλος, τελεσμα, id quod margo habet, εισπραξις, εισφορά. Kühn.
20 Χρηματοφορά] Desit χρηματοφορά in MS. de quo verbo subdubito. dein MS. inverlim, τελεσμα, εισπραξις. Jung.
Χρηματοφορά] *Kühn*io Nostro in Codice suo χρημάτων Φορά pro χρηματοφορά restituere placuit.
21 Καταθέσεις] C. A. in textu μαθήσεως. supra vero scriptum, καταθέσεις i. e. solutionis, mercedis. Kühn.
22 Καὶ ἀργυρισμὸν] Absunt a C. A. Kühn.
23 Ἐπίδοσιν] Καὶ ἐπίδοσιν MS. Jung.
24 Καταβολήν] C. A. καὶ καταβολήν *Glossa* καταβῆναι, δίδωμι (solvo, dependo, rendo, καταβολή, ἀπόδοσις, solutio, pensio, pensatio. Kühn.
25 Κακίσαις δ' ἀν'] P. pramittit: ψόγος διδασκάλων. & inde: Κακ. Seb.
Κακίσαις δ' ἀν'] Hic ascriptus est hic titulus: ψόγος τοῦ διδασκάλου in C. A. Kühn.
26 Ἀπατεῶν] In C. A. παλίμβολος, ἐγκρυφίας, κρυψίνους, ἐγκρυφίας. Kühn.
Ἀπατεῶν] Ἀπαταιῶν MS. sed emendatum e, pro ai. desit dein ἐπίβουλος &c. πολύτροπος cum mediis, & ἐγκρυφίας. Jung.
27 Ἐγκρυφίας] Alias est & dicitur *subcineritius* ἄρτος, ὃς κατὰ τὸ ἐν μέρῳ ἡμιλῶν τῷ πυρὶ κατακαίεται καὶ ἄχρηστος γίνεσθαι. διὲ γὰρ μεταστρέφεται ἵνα καὶ κατὰ τὸ ἄτερον μέρος ἐπιτηθῆ. *Theophylactus MSinus*, quem Bibliotheca publica servat in *Hofeum* & reliquos *Prophetas miores*. hic vero designat *hominem rectum & obcurum*. Kühn.
Ἐγκρυφίας] Notandum illud ἐγκρυφίας, ἐν ψόγῳ

σοφιστοῦ. qua significatione lexicographi nondum observarunt. Subdolos autem mores, & occultas insidias vel fraudes eo indicari nullus dubito. Jung.
28 Πολλαπλοῦς] Notabis & πολλαπλοῦς, τὸ Πλάτωνος, quæ in MS. desunt. nec auctorem illi verbo dederunt lexicographi. *Plato* autem eo verbo usus est diversis locis. de Rep. libr. III. ὅτι οὐκ ἔστι διπλοῦς ἀνὴρ παρ' ἡμῶν, οὐδὲ πολλαπλοῦς· ἐπειδὴ ἕκαστος ἐν πρῶτῳ, quem locum noster forte respexit. Alias & in *Timæo* habes. Jung.
29 Γοητευτικός] C. A. κᾶπηλος, μεταβολεὺς. cetera capitis absunt Kühn.
Γοητευτικός] Desunt in MS. sequentia κακοῦργος, παν. ψεύστ. καταπιπλ. Jung.
30 Πεπλασμένος &c.] Desunt πεπλασμένος καὶ, & μοχ κᾶπηλικὸς in MS. qui dein ita: μεταβολεὺς, καὶ τὰ ὅμοια. ceteris omnibus ex hoc capite caret. Jung.
31 Ἐμμισθος, θηρευτῆς] In vulgatis ubi ἐμμισθος, θηρευτῆς, deleto commate, junge, ἐμμισθος θηρευτῆς, nisi & νέων quoque adjungendum. *Locus enim Platoni* in *Sophista* est: δοκῶ μὲν ἰν' ἑσπέρων εὐρήθη (σοφιστῆς φαίνεσθαι) νέων καὶ πλουσιῶν ἐμμισθος θηρευτῆς. ubi & mox quoque κᾶπηλος ἀνιφάνη. de *Sophista*. Jung.
Ἐμμισθος, θηρευτῆς] Distinctionem inter ἐμμισθος & θηρευτῆς delevit *Kühnius* in suo Codice.
32 Ὑποτρέχειν] Mallet, ὑποτρέχειν i. e. κολακευτικῶς μετέρχεσθαι, *suprastratari*, *ostiationi subseruire*: unde in sequentibus ipsa adulatio *ὑποδρομή*. Kühn.
Ὑποτρέχειν] Mihi non videtur aptum. malim legere ὑποτρέχειν. nolim dicere vero de mutatione facillima harum particularum ὑπὲρ & ὑπὸ. dicerem enim quod omnes sciunt. Ὑποτρέχειν eleganter tale quid exprimit cum aliis hic, quod in *subterpenti* verbo in-

πίπτειν, ³³ ὑποκείσθαι, καταπίπτειν, κατεπά-
δειν, κατακλεῖν, καταθέλγειν, Φαρμακεύειν,
³⁴ θωπεύειν, ³⁵ ὑποθεῖν, ταπεινοῦν ἑαυτὸν, ὑπο-
50 βάλλειν. * Τὰ δὲ πράγματα, γοητεία, ἀπά-
τη, ἐπιβουλή, ἐπιβουλία, ἐξαπάτη, ποικιλία,
πολυτροπία, κακουργία, ραδιουργία, ψευδολο-
γία, καπηλεία, πρᾶσις, μεταβολή, μισθαρ-
νία, μισθοφορία, θήρα, κολακεία, θωπεία, θε-
ραπεία, ³⁶ παράκρουσις, παραγωγή, παρατρο-
πή, Φενακισμὸς, ὑπόδρομή, ὑπαγωγή, ταπει-
νότης. ἀπὸ δὲ ἐνίων, οὐκ ἔστιν ὄνομα τοῦ πρά-
γματος. ³⁷ σοφιστεία δὲ, βάρβαρον. καὶ ταπει-
51 νωσις, εὐτελής. καὶ δόλωσις, τραχύ. * Τὰ δ' ἐπιρ-
ρήματα, γοητευτικῶς, γοητικῶς, πανούργως, κα-
κούργως, δολερῶς, ἀπατητικῶς, ποικίλως, ἐπιβού-
λως, ἐπισκίως, κρυφίνως, ὑπούλως, πολυτρό-
πως, παλιμβόλως, καπηλικῶς, μεταβλητι-
κῶς, μισθαρνικῶς, μισθοφορικῶς, ³⁸ καταπεπυ-
κασμένως, κακαπεπλασμένως, θηρευτικῶς, κολα-
κευτικῶς, θεραπευτικῶς, παρακρουστικῶς,
Φενακιστικῶς, ταπεινῶς, ³⁹ ὑποπεπτωκῶς, κολακικῶς.

52

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ζ.

* C A P U T VII.

40 Περὶ ποιητῶν.

ω΄.

De Poëtis.

15

ΠΟΙΗΤΗΣ, ποιητικὸς, ⁴¹ ᾄδός, ⁴² ᾄδικός,
μέτρων συνθέτης, εἰς μέτρα ἐπίπνους, εἰς
ᾄδὰς ἐνθεός, κάτοχος ἐκ μουσῶν, μουσομανῶν,
ἐμμανής ⁴³ εἰς ποίησιν, μυθολογικός, ⁴⁴ παραλ-

POëta, Poëticus, Cantor, Cantator,
metrorum compositor, ad carmina
spirans, ad carmina pronus, Musis agi-
tatus, Musarum furore correptus, furore
poëtico detentus, Fabulator, Poëmata

telligimus. *Suidas*: ὑποτρέχω κολακικῶς μετέρχομαι.
quid moror? nolter supra III, 148. ipse: ὑποδρα-
μῶν, τὸ κολακίσειαι, & mox Segm. seq. inde ὑπόδρομή.
JUNG.

ὑπερτρέχειν] Ex *Cyberis* Nostri Codice habes jam
ὑπερτρέχειν pro ὑπερτρέχειν prior. ed.

33 ὑποκείσθαι] ὑποκείσθαι etiam notari dignum est.
accipitur enim hic, ni fallor, pro adulatoria subje-
ctione. JUNG.

34 θωπεύειν] *Palpare, palpatum obtrudere, blandiri
adscellari, foscillare.* KÜHN.

35 ὑποθεῖν] Pro ὑποθεῖν videbatur forte legendum
ὑποτρέχειν. quod idem fuisset, atque ὑποτρέχειν. sed si
sic scripsisset, fortasse statim id cum illis paulo ante
junxisset. extorqueri quidem sensus aliquot posse vi-
deo ex ὑποθεῖν, quod vulgatur, sed nulli mihi pla-
cent. Quicquid sit, audacius semel loco mederi cona-
bor. lego ὑποθωπεύειν. verbum *Herodoti* & *Aristophani*
auctoritate dignum ut & hic legatur. JUNG.

ὑποθεῖν] In ὑποθεῖν mutavit *Cyberis* Noster.

36 Παράκρουσις] Infra id improbat ut βίαιον. IX,
134. JUNG.

37 Σοφιστεία] Supra σοφιστεία IV, 42. JUNG.

38 Καταπεπυκασμένως] Et hoc frustra apud Lexi-
cographos inquiras videtur vero significare *percallide*,
vel *subcallide* vel potius *occulte, insidiosè, tecte*. Sic
enim *Hesychius* noster de simplici, πεπυκασμένα, ἐ-
σκεπασμένα, περισκεκαλυμμένα. JUNG.

39 ὑποπεπτωκῶς] ὑποπεπτωκῶς etiam mendosum
puto. scribo ὑποπεπτωκῶς. Sic enim formam τοῦ
ἐπιρήματος obtinebit. respicit autem ad verbum ὑπο-

πίπτειν supra IV, 49. sic supra ἀναπειτακῶς, III,
123. JUNG.

ὑποπεπτωκῶς] ὑποπεπτωκῶς *Cyberis* Noster cor-
rigit.

40 Περὶ ποιητῶν] C. A. ποιητοῦ. KÜHN.

Περὶ ποιητῶν] Hujus capituli VII. titulus in MS. hic:
περὶ ποιητοῦ, ποιημάτων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. In se-
quentibus vero multa occurrent corrupta, & quorum
restitutio vel peritissimis non in proclivi sit. Utinam
MS. semper nos adjuvaret, qui interdum ipse videtur
aliquid monstri alere. verum ubi ille deficit, docti
se succenturiabunt ultro spero, pro amore quem recipi-
literariæ debent; nostrum ingenium enim nihil in
his potest, natura tenue valde, & præterea eruditæ
doctrinæ copia minime instructum. JUNG.

41 ᾄδός] ᾄδός exhibet C. A. margo *canens* & sequitur
in textu μέτρων συνθέτης, εἰς μέτρα ἐπίπνους *qui ad car-
men spiritum afflatuque ducitur. εἰς ᾄδὰς ἐνθεός ad ca-
pendum entheus, a Musis afflatus. ἠψίστην Μουσῶν
ductus.* KÜHN.

42 ᾄδικός] Deest ᾄδικός in MS. JUNG.

43 Εἰς ποίησιν] In C. A. μυθολογικός. textus super-
scriptum μυθολογικός. dein in textu λογικός. KÜHN.

44 Παραπλάττων] C. V. παραλάττων. C. A. re-
ctius παραλάττων, de quo supra I, 15. ad παρα-
λάττων ἐκ θεοῦ. KÜHN.

Παραπλάττων] MS. παραλάττων, pro παραλάτ-
των. Bene. Scribendum enim παραλάττων ἐπὶ ποι-
ήμασιν. Sic enim & supra in divino Spiritu adfla-
tis I, 15. παραλάττων ἐκ θεοῦ qui quasi mente mo-
ta est. Magnum poetam sine furore esse posse De-

ingens, ad Carmina permotus, poësi infatus. & quæcunque alia de Divinitus exagitato dicuntur. Poëmata autem, & Odæ dicuntur; Carmina, Metra, Orationes metricæ, Dicta heroica, Hexametra, Rhapsodia, Elegia, Pentametra, Trimetra, Epigrammata, Jambi, Jambæia, Anapæsta, Modi choricæ, Tetrametra, * Versio, Reciprocatio, Cantio, Hymni, Conventus, Pæanes, Laurifera, Oracula, Dithyrambi, Ithyphalli-

λάττων ἐπὶ ποιήμασιν, ⁴⁵ εἰς μέτρα κεκινήμενος, ἐνθουσιῶν ἐπὶ ποιήμασι. ⁴⁶ καὶ ὡς δ' ἂν ἄλλα εἴποι τις, ἐπὶ τοῦ ἐνθούς διακειμένου. Τα δὲ ποιήματα, καὶ ὠδαί, καὶ ἄσμητά, καὶ μέτρα, καὶ ⁴⁷ λόγοι ἑμμετροί, ⁴⁸ ἔπη, ἠρωεῖα, ἑξαμέτρα, ραψωδία, ἐλεγεία, ⁴⁹ πεντάμετρα, ⁵⁰ τρίμετρα, ἐπιγράμματα, ἰαμβοί, ἰαμβεῖα, ἀναπαιστα, μέλη χορικά, τετράμετρα, ⁵¹ στροφή, ἀντί- ⁵² στροφος, ἐπώδος, ὕμνοι, ⁵² προσόδια, ⁵³ παιάνες, ⁵⁴ δαφνηφορικά, ⁵⁵ τριποδηφορικά, διθύραμβοι, ⁵⁶ ἰθυφαλλικά, ⁵⁷ ὄσχοφορικά, ⁵⁸ παροι-

moerius negat apud Ciceroem. Et Spiritu divino se afflari, gloriantur vel ipsi in suis sæpe carminibus. Miror hac significatione hoc verbi a lexicographis non adnotatum. Juvat nos & tertius Pollucis locus, de sene jam ætatis vitio infano vel deliro, ubi similiter παρακινηκῶς ὅφ' ἡλικίας, παραλλάττων, non compositus II, 16. Imo & quartus in eadem re II, 20. παραλλάττειν, ἔξεστηκῆναι. ait mox ipse Pollux hæc se proferte ἐπὶ τοῦ ἐνθούς διακειμένου. Sic Petronius Eumolpium suum in vicinia mortis poëmata decantantem, jubet bonam habere mentem, & freneticum vocat: ipseque Eumolpus ait in insigni poëmate potius faretis animi vaticinationem apparere debere. Ceterum cui non dictus hic Hylas? pergamus nos in Pollice. JUNG.

⁴⁵ Εἰς μέτρα κεκ.] Hæc margo C. A. habet usque ad ποιήμασι; dein textus: τὰ δὲ αὐτὰ τὰ ποιήματα καὶ ὠδὰς κ. ἂ. κ. μ. λόγοι ἑ. ἑξαμέτρα, ρ. ραψωδία, ἐλεγεία, τρίμετρα, πεντάμετρα, τετράμετρα, ἐπιγράμματα, ἰ. ἀναπαιστα, μέλη χορικά, στροφή &c. quæ vocabula etiam in latina versione retineri debuerunt. nimis enim frigidum est pro illis usitatis & claris obscura & minus usitata Latina reponere. Kühn.

⁴⁶ Καὶ ὡς δ' ἂν ἄλλα &c.] Loco horum καὶ ὡς δ' ἂν ἄ. ε. τ. ἑ. τ. ἑ. δ. MS. habet, καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

⁴⁷ Λόγοι ἑμμετροί] Ἐμμετροὶ λόγοι redderem ex Gloss. modulata oratio. Kühn.

⁴⁸ Διὰ Heroica] Ἐπη, ἠρωεῖα, & ἑξαμέτρα dicuntur συνώνυμος carmina hexametra, vel heroica, vel epica, unde & epici ποίηται auctores illorum. SEBER. 2.

Ἐπη ἠρωεῖα] Defunt ἔπη, ἠρωεῖα in MS. an vero potius ἠρωῖα scribendum? vel ἠρωεῖα. ut mox in MS. παρθένη. JUNG.

⁴⁹ Πεντάμετρα] Deest πεντάμετρα in MS. JUNG.

⁵⁰ Τρίμετρα] Post τρίμετρα; in MS. sequitur τετράμετρα, & mox deest, quo ordine videtur aptius positum. JUNG.

⁵¹ Στροφὴ, ἀντίστροφος, ἐπώδος] De στροφῆ; ἀντίστροφῆ; & ἐπώδῃ videnda Scholia in Euripid. Hecub. v. 647.

⁵² Conventus] An προσόδιον interpres exprimeret aulus? quomodo extat supr. I, 38. apud Photium in Procli Chrestomathia. fol. 522. ac seq. Etymolog. 690. & alibi. Sed hoc loco tam in MSS. quam in editis libris clare habetur προσόδιον apud Plutarch. in Vit. Emilii fol. 198. Philon. lib. de vita Theoretica extremo. Athen. VI, fol. 253. Suid. & Hesych. (si apud hunc series alphabetica, quam usitata scriptura fide dignior.) Nec aliter scribendum ipsi etiam Proclus & Etymologiffes videntur inuere, quando παρὰ τὸ προσόδιον derivant. vide notas Frid. Sylburg. qui Chrestom. Procli cum Apollonii Alexandrini Syntaxi edidit anno 1590. e Typogr. Wechel. & D. Hæschel. ad Photii Bibliothec. Item Guil. Bud. Comment. Græc. Ling. col. 165; If. Casaubonus: παραδίων sive προσόδιον (nam utrumque præferunt multorum scriptorum codices) carmen est ab iis decantari solitum, qui ad Apollin-

nem accedebant, in Athen. XIV, 7. SEB. 2.

Προσόδια] Pro προσόδια, MS. habet παιάνες. JUNG.

⁵³ Παιάνες] Pro παιάνες, MS. προσόδια, ordine inverso scilicet. JUNG.

⁵⁴ Δαφνηφορικά] Hæc sunt in margine C. A. Kühn. Δαφνηφορικά] De Daphnephoricis vide copiose Proclum in excerpt. Chrestomat. JUNG.

⁵⁵ Τριποδηφορία] Proclus in Chrestom. τριποδηφορικὸν μέλος τριπλοῦς προηγουμένου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς ἦδεται &c. vid. Ichori Eleeta fol. 525. SEB. 2.

Τριποδηφορία] Pro τριποδηφορία. C. A. legit τριποδηφορικά, quod confirmat C. V. Proclus in Chrestomathia apud Photium Daphnephorica refert ad ea carmina melica, quæ Deorum pariter hominumque honori cedebant, & deinde latius refert originem δαφνηφορικῶν. explicat etiam, quod sit μέλος τριποδηφορικὸν & alia quæ hic sequuntur. Kühn.

Τριποδηφορία] Pro τριποδηφορία, MS. rectius, τριποδηφορικά habet. Apud Proclum Chrest. est τριποδηφορικὸν μέλος, quem de origine ejus rei videas licet: uti & de Oschophoricis. JUNG.

Τριποδηφορία] Pro τριποδηφορία ex correctione Nōstri Kühni habes jam τριποδηφορικά.

⁵⁶ Ἰθυφαλλικά] Quæ Ithyphalli in sacris Bacchi decantabant. Gualther. addit verba Athenais, quem sicut ipsum legi libr. XIV. fol. 622. SEB. 2.

Ἰθυφαλλικά] Ἰθυφαλλικά etiam MS. recte. antea male per unum λ. vulgabant. de his hinc Rhodigin. VII. antiq. 16. JUNG.

⁵⁷ Ὀσχοφορικά] Scr. ὄσχοφορικά, Photius c Proclo ibidem: ὄσχοφορικά μέλη παρὰ Ἀθηναίους ἦδεται, τοῦ χοροῦ δὲ δύο νεανίαι, κατὰ γυναικῶς ἑστολισμένοι, κλήματα (al. κλήμα) ἀμπέλου κομίζοντες μεστῶν (al. μεστῶν) εὐβυλῶν βοτρυῶν, (ἐκάλουν δὲ αὐτὸ ὄσχον ἄφ' οὗ καὶ τοῖς μέλεσιν ἡ ἐπωνυμία) τῆς ἐορτῆς καθηγούντο. SEB. 2.

Ὀσχοφορικά] C. A. ὄσχοφορικά, sed rectius Proclus ὄσχοφορικά. ὄσχη enim ῥαψίστες vitis cum νεύματις, quos præferabant manibus adolescentes qui apud Athenienses canebant ὄσχοφορικά in honorem Bacchi. Kühn.

Ὀσχοφορικά] MS. ὄσχοφορικά. sed finale. de Oschophoricis Rhodiginus ibidem, quoniam non recte carmina & festum uno Oschophoriorum nomine confundantur, Oschophorica enim carmina: Oschophoria festum. Tu de illis, ut dixi, adibis Proclum. JUNG.

⁵⁸ Παροιμία] Scr. Paroenia. SEB. 2. Παροιμία] Interpr. non recte, Παροιμία, nisi vitium fuerit operatum. παροιμία sunt scholia inter pocula decantata, ut Proclus ait. Kühn.

Παροιμία] De paroemiis vid. infra VI, 108. hinc & παροιμία αὐλοῖ IV, 80. & παροιμία αὐλήμα IV, 73; Procli Chrestom. excerpt. τὸ δὲ σκολιὸν μέλος, ἦδεται περὶ τοὺς πότους: διὸ καὶ παροιμία αὐτὸ ἐστ' ὅτι καλοῦσιν. vid. & Schol. Aristoph. ad Ranas ibi σκολιῶν μελίτου- ubi quoque σκολιὰ dici τὰ παροιμία ἄσμητα ait, & σκολιὸν ἢ παροιμία ᾄδῃ. & pluribus ad Σφίγκας, u-

νια, ⁵⁹ ἰόβακχοι, ὑπερχήματα, θρίαμβοι, ⁶⁰ ἐπιλήνια. ⁶¹ ἐπιλοιμία, τὰ ἐπὶ λοιμῶ ἀδόμμενα, ἢ ἀφ᾽ ἑσέεσσι λοιμοῦ. ⁶² παρθένια, ἐπιθαλάμια, ἐγκώμια, ⁶³ ἐπινίκια, ⁶⁴ ἀσκόλια, θρηγυί, ⁶⁵ σίλλοι, κωμωδία, τραγωδία, ⁶⁶ πάροδος, στάσιμον, ⁶⁷ ἐμμέλεια, ⁶⁸ κομματικόν,

ca, Ramigera, Parcenia, Bacchica, Salsatoria, Thriambi, Autumnalia. Epilimia, quæ post pestem caneantur, vel ob pestis remissionem. Parthenia, Nuptialia, Encomia, Triumphalia, Convivialia, Threni, Mordacia, Comœdia, Tragedia, Consonantia, Carmen stabile, Concinnitas, Comicum, Cantus,

bi & Praxilla παροινοῖς scolia allata a Comico docet. JUNG.

59 Βάκχοι] *Proclus* apud *Photium*, ἰόβακχον cantatum ait in festis & sacrificiis *Bacchi* βιβραπτισμένοι πολλῶ φρονύγματι, multo & insolenti frenitu tintum: subjiciens statim: ὑπερχήμα δὲ τὸ μετ' ὀρχήσεως ἀδόμμενον μέλος ἐλέγγο, καὶ γὰρ οἱ παλαιὸι τὴν ὑπερᾷ ἀντὶ τῆς μετὰ, πολλὰκις ἐλάμβανον. SEB. 2.

Βάκχοι] C. V. ἰόβακχοι, *Proclus* ἰόβακχοι, quod videtur præferendum, hæctenus C. A. margo. KÜHN.

Βάκχοι] Pro Βάκχοι, MS. ἰόβακχοι. quamvis sine accentu. in quibus scilicet, credo ἰόβακχοι clamabant, quomodo Διόνυσον adpellatum etiam *Hesychius* testatur. similiter Latini citabant *Io* *Bacche* ebrii. Et bene ita MS. pariter sic in *Procli Chrestomath.* excerpt. junguntur ἰόβακχος & ὑπερχήμα ἢ ἔδοτο δὲ ἰόβακχος, ait ex eo *Photius*, ἐν ἑορταῖς καὶ θυσιῖς Διονύσου, βιβραπτισμένοι πολλῶ φρονύγματι. JUNG.

Βάκχοι] ἰόβακχοι *Kühnius* noster in suo Codice, quem in restituendo *Polluce* sequimur, reposuit.

60 *Autumnalia*] Ἐπιλήνια μέλη vel ἄσματα, cantilenæ quæ inter premendum uvas cani solebant. SEBER. 2.

Ἐπιλήνια] Omissa in C. A. KÜHN.

Ἐπιλήνια] Ἐπιλήνια in MS. defunt. Sed vide & mox infra *Segm.* 55. Tale ποίημα, ni fallor, inter *Orpheus* hymnos legitur; cuius initium: Κλυθὶ μάκαρ Διὸς υἱ' ἐπιλήνια, Βάκχῃ δὴμάτων. Ἐπιλήνιον vero ὄρχησιν saltat *Dryas* ad μέλος Διονυσιακόν, apud *Longum* meum sine 2 Ποίμει, ubi γραφικώτατα descriptam habes. *Plut.* περὶ μουσικῆς οὐκ ἠγνοῖ δὲ ὅτι πολλὰ Δωρία παρθένια ἄλλα Ἀλκεμνί καὶ Πινδάρῳ καὶ Σικωνίδῳ, καὶ Βακχυλίδῳ πιποῖνται. vide *Proclum* copiose in *Chrestomath.* ubi patet virginum choris inseruisse hæc carmina. τὰ δὲ, ait, λεγόμενα παρθένια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο. JUNG.

61 *Epilimia*] Potius *epilantia*, ἐπιλοιμία μέλη, quæ propter pestem, seu ad liberationem a peste caneantur. SEB. 2.

Ἐπιλοιμία] *Sequentia*: τὰ ἐπὶ λ. αἰ. ἢ ἀφ. λ. non sunt in C. A. KÜHN.

Ἐπιλοιμία] In MS. quidem est ἐπιλοιμία. ceterum illa tanquam glossa defunt, τὰ ἐπὶ λ. αἰ. ἢ ἀφ. λ. JUNG.

62 *Parthenia*] Iterum e *Proclo Photius*: τὰ δὲ λεγόμενα παρθένια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο. οἷς καὶ τὰ θαυρηφορικὰ, ὡς εἰς γένος, πίνται. SEB. 2.

Παρθένια] C. A. παρθένια. C. V. παρθένια. *Proclus* παρθένια. KÜHN.

Παρθένια] MS. παρθένια. Fuerunt autem credo, quæ accinebant cognomines tibæ, & ad quæ saltabant virgines. sic enim infra lego IV, 81. καὶ τοῖς μὲν παρθένοις αὐλοῖς, παρθενοὶ προσεχόριον. *Suida* tamen aliter, & ut vulgati: παρθένια, προπερισπωμένως, τὰ εἰς παρθέτους ἀδόμμενα μέλη. &c. Eiusmodi παρθενίων libros composuisse *Pindarum* e *Suida* credo, quem ἐν πρώτῳ τῶν παρθενίων *Scholias* *Aristoph.* ad *Acharn.* ad verbum ἀγοράζειν laudat: *Aristoph.* ὄρνισιν. καὶ παρθένια, καὶ κατὰ τὰ Σικωνίου ubi *Schol.* vel παρθένια ἀντὶ τοῦ αἰ παρθενοὶ ἦσαν. & iterum aliter: προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα, παρθένια, ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθέτους ἀδόμμενα. *Alcman.* ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν παρθενίων ἄσματων citatur apud *Ethnicographum* in ἑρυσίην. JUNG.

Παρθένια] Παρθένια pro παρθένια *Kühnius* Noster.

63 *Epinicia*] Rursum e *Proclo Photius*: ὁ δὲ ἐπινίκιος (al. ἐπινίκος) ὑπ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης τοῖς πρωτεύουσιν (al. προτιροῦσιν) ἐν ταῖς ἀγῶσιν ἐνεγράφετο. SEBER. 2.

Ἐπινίκια] C. V. ἐπινίκιοι, *Proclus* ἐπινίκιοι. KÜHN.

Ἐπινίκια] MS. ἐπινίκιοι, masculinè. Eadem varietas in *Procl.* *Eclog.* *Chrestom.* ὁ δὲ ἐπινίκιος; ὑπ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης τοῖς πρωτεύουσιν ἐν ταῖς ἀγῶσιν ἐνεγράφετο. al. cod. ἐπινίκος. JUNG.

64 *Skolia*] Iterum e *Proclo Photius*: τὸ δὲ σκόλιον μέλος ἦδ' ἔδοτο περὶ (al. παρὰ) τοῦς πότους; διὰ καὶ παροιμιον αὐτὸ ἐστ' ὅτι καλοῦσιν. vide quæ sequuntur, in quibus & ratio nominis. SEB. 2.

Σκόλια] Pro σκόλια C. A. legit ἀσκόλια, sed tum scribendum esset per ω, & ita carmen esset ἀσκαλιόζουσιν accini solitum. KÜHN.

Σκόλια] Pro σκόλια *Kühnius* Noster in suo Codice ἀσκαλία superscripto τῶ ω etiam ο.

65 *Silla*] Porro *Photius* e *Proclo*: ὁ δὲ Σίλλος πεφασμένος (parce: al. πεφασμένος) λοιδορίας καὶ διασυρροῦς ἀνθρώπων ἔχει. Inde additur discrimen inter ἐπικηδεῖον καὶ θρήνον, quod illud jacente jam cadavere pro funere recitetur: hic nullo certo tempore circumscribitur. SEB. 2.

Σίλλοι] C. A. σίλλοι. sed usitatior scriptio per geminum λ. KÜHN.

Σίλλοι] De σίλλῳ noster supra II, 54. *Proclus* ead. *Chrest.* ὁ δὲ σίλλος πεφασμένος, λοιδορίας καὶ διασυρροῦς ἀνθρώπων ἔχει. JUNG.

66 *Parados*] C. A. per ο πάροδος. sed *Scholias* *Aristoph.* inter μέλη χορικά recenset primo loco παρωδικὰ μέλη, alia ἐξωδικὰ ἀπερ' ἐπὶ ἴσορα τοῦ δράματος ἀδῆται in *Vespr.* unde ex opposito facile colligitur πάροδος vel πάρωδος esse carmen, quod chorus sub primum ingressum in theatrum canebat, quale in *Vespr.* *Aristoph.* est χῶρι, πρὸ βασι' ἑρμῆνως ἢ κομῆς, βραδύνης. στάσιμον quod proxime sequitur, non agnoscit C. A. στάσιμον alias dicitur μέλος, quod ibidem chorus certo in loco consistens canebat. KÜHN.

Πάροδος] MS. πάροδος. Sane si vulgatum verum esset, mutarem tamen accentum, & scriberem παρωδος, ut antea ἐπαδος. Sed vera est potius MS. lectio πάροδος. agit enim de χορικοῖς. vid. infra IV, 108. & 109. patet & ex seq. quibusdam quæ eodem pertinent. præsertim vid. illud στάσιμον optime adjunctum a *Polluce*, quod carminis genus post πάροδος statim chorus recitabat: ut potes discere ex iis qui hæc scriptis erudite explicarunt. vid. præter alios, qui nobis non ad manus, *Jul. Scalig.* I. Poëtic. 9. JUNG.

Πάροδος] Vir Illustris *Ezechiel Spanhemius* in notis ad *Julianus* Imperatoris *Cæsares* pag. 326. malebat παρωδία pro vulgato παρωδος veruntamen πάροδος MSSos sequutus reposuit *Kühnius* Noster.

67 *Emmelia*] C. A. ἐμμέλεια sequens omittit. *Emmelia* commune videtur nomen fuisse saltationi tragicæ & cantui, qui eidem accinebatur. KÜHN.

Ἐμμέλεια] Deest ἐμμέλεια sequens in MS. JUNG.

Ἐμμέλεια] Vox ἐμμέλεια quæ præcedentem ἐμμέλεια alias in vulgatis excipiebatur, deleta jam est a *Kühnio* Nostro, quam & vides scriptos Codices non agnosceret.

68 *Kommatikon*] An. κωμωστικόν? SEB.

Κομματικόν] Forte, quo in comestationibus utebantur. vid. N. Gr. text. SEB. 2.

Κομματικόν] C. A. in margine κωμωστικόν. *Salm.*

Preces, Carmina gradaria, Hymenæus, Leges, Procœmia, Præludia, Juli, Militares cantilenæ, Uprisingi, Lînus. Carmen Seculare, Jucundum, & Imadus, & Adonimaidus.

69 ἔξοδος, 70 εὐκτικά, 71 ἐμβατήρια, ὑμέναιος, 72 νόμοι, προοίμια, 73 προαύλια, 74 προνόμια, 75 ἴουλοι, 76 οὐλαμοί, 77 οὐπίγγοι, 78 λίνος. 79 ἐπιμύλιος ᾠδή, 80 ἴμερος, καὶ ἴμαδος, 81 ὁ δὲ ἄδων ἱμασιδός.

καμαστικόν. rectius κομματικόν sc. μέλος quod & κομματίον. eratque breue carmen ipsi παραβάσει πραγμίσυμ, ut in *Nubibus Aristoph.*

ἀλλ' ἴδι χαίρον τῆς ἀνδρείας

εἶνεκα ταύτης &c. *Vales.* etiam legit κομματικόν ex *Scholias Aristoph.* in *Veiprai* & argumento in *Perfas Aeschyl.* Kühn.

Κομματικόν] Γρο κομματικόν MS. optime κομματικόν nec aliter legendum. JUNG.

Κομματικόν] Κομματικόν reposuimus ex Codice *Kühni* Nolltri & ita quoque habent MSSi.

69 ἔξοδος] Hic definit margo. ex hac voce arguas supra recte in C. A. fuisse πρόδοι. nam πάροδος & ἔξοδος sibi invicem in choris comicis respondebant. & ἔξοδιον in *Gl.* est equis leg. *tequies.* Kühn.

70 εὐκτικά] *Proclus* εὐκτικά μέλη ἐγράφετο τοῖς αἰτουμένοις τι παρὰ θεοῦ γενέσθαι. ex *Glossis Veterum* reddi possit, *carmen precabile, vel obsecratorium, pessiortium.* Kühn.

εὐκτικά] De Eucticis *Proclus* sæpe laudatis excerptis hæc. εὐκτικά δὲ μέλη ἐγράφετο τοῖς αἰτουμένοις τι παρὰ θεοῦ γενέσθαι. JUNG.

71 Ἐμβατήρια] Carmina apud Lacedæmonios tibia & asfa voce decantata, ad quorum numerum milites prælium ingressuri gradum moderabantur. Kühn.

72 Νόμοι] Quid & unde dictus ὑμέναιος? item, quid νόμος, videre ex *Proclo* apud *Phos.* est. Huc autem referre omnia ut alias liceret, tamen vel temporis ratio non sinit. SEB. 2.

Νόμοι] *Modulationes* Apollini sacrae, de quibus *Proclus* videtis, quorum præludia dicebantur προνόμια. προαύλια in tibiarmu cantu præludunt. *Hesych.* dicit προῦμβουλι (præambula) Græce προκλιθάριαματα, προοίμια Apollinis fuerunt a Citharcedis præmissa *Quintil.* I. IV. c. 1. *Instit.* cæterum προαύλιω non comparat in C. A. nec in *Salmas.* Kühn.

73 Προαύλια] Decet προαύλια in MS. nec video quid hoc vocabuli hic faciat, quum statim sequatur προαύλια. nisi forte pro illo aliud restituendum: de quo viderint docti. JUNG.

Προαύλια] Προαύλια hoc vulgatum in προαύλια mutavit *Kühnius* Noster, deleto quod mox in vulgatis post προνόμια habebatur προαύλια.

74 Προνόμια] Notandum & illud προνόμια, quod hic interpretor quasi *antemodulis*: qui ante ipsos νόμους canebantur vel accinebantur. JUNG.

75 Ἴουλοι] Hic incipit loqui margo C. A. ἴουλοι *Diana* fuerunt. Kühn.

76 Οὐλαμοί] Sic etiam in MS. leguntur. de quibus tamen vix aliquid te doceant alii. an iidem cum ἴουλοις, vel οὐλοῖς, ut etiam hoc carminis genus nominatum fuisse vel ex *Athen.* lib. XIV. notum. Sed emendare malim, ἰελέμος, non ita longe a scriptura arbitror recedens. ἰμαῖος, ᾠδή μυλωνῶν, ἐν δὲ γάρμοις ὑμέναιος, ἐν δὲ πίνθισιν, ἰελέμος? ait *Aristophanes* ἐν Ἀττικαῖς λέξεσιν apud *Athenaem* lib. XIV. *Dipnos.* vid. & *Etyolog.* in ἰελέμος. Nec credam ἰελέμους *Pollucem* omisisse hic. JUNG.

77 Οὐπίγγοι] Vid. supra I. 38. not. SEB.

Οὐπίγγοι] C. V. ita legit οὐπίγγοι, λίνος. C. A. οὐπίγγοι, λίνος. Kühn.

Οὐπίγγοι] In *Polluce* corruptum οὐπίγγοι. Sed MS. recte οὐπίγγοι habet. sunt vero iidem qui supra I. 38. *Diana* sacri, & οὐπίγγες in MS. ibi dicuntur. Apud *Athen.* lib. XIV. est: οὐπίγγοι δὲ εἰς Ἀρτέμιον. scilicet *Dianam* esse οὐπίγγοι vel οὐπίγγοι dictam, uti ibi eruditus *Scholias* adnotat. JUNG.

Οὐπίγγοι] Reposuimus veram lectionem Nolltri *Polluci* ex MSSi, οὐπίγγοι scilicet pro depraavata illa priori οὐπίγγοι, quain & *Falckenburgius* in suo Codice correxit.

78 λίνος] Pro λίνος, MS. λίνος. sine accentu; plurali vero, ut alia quæ præcesserunt. *Athenaus* libr. XIV. λίνος δὲ καὶ αἰλίνος, οὐ μόνον ἐν πίνθισιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' εὐτυχεῖ μολεῖ κατὰ τὸν Εὐριπίδην. JUNG.

79 Ἐπιμύριος ᾠδή] Pro ἐπιμύριος ᾠδή, quæ *Interpr. carmen seculare*, leg. ἐπιμύλιος ᾠδή. quomodo est infra VII. 180. Et *Athen.* lib. XIV. fol. 618. ἱμαῖος ἢ ἐπιμύλιος καλουμένη, ἢ παρὰ τοὺς ἀλέτους ἦδον. Consulte etiam *Anim. Casim.* fol. 563. SEB.

Seculare] Sc. molaræ. *Hesychio* & ἱμαῖος, & ἱμαῖος est ἢ ἐπιμύλιος ᾠδή. Exemplum ejus est apud *Plutarch.* in *Conv.* septem sapientum: Ἄλλει μύλια δ' αἰεὶ καὶ γὰρ Πιττακὸς ἀλεῖ μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων. fol. 95. E factis forte dicas ἰμαῖος ἢ ἱμαῖος ἢ ἱμαῖος. XXV. 10. & *Apocal.* XVIII. 22. nisi cum aliis absque tropo de molæ ipsius strepitu accipere malis. SEB. 2.

Ἐπιμύριος ᾠδή] C. V. ἐπιμύλιος ᾠδή. & ita quoque legit *Salmas.* C. A. ἐπιμύριος ᾠδή. sæpe alternat cum forere liquida λ. ita *Hesych.* προαύρια habet non προαύλια. cæterum & alii Auctores ἐπιμύλιος agnoscunt, *Interpr.* qui hic de *carmine seculari* cogitavit. plane ineptus est, sensus loci non erit intricatus, si prius illum sibi restitutum habuerimus. Kühn.

Ἐπιμύριος ᾠδή] Ad singula verba nobis hærendum est, amice lector. Sequitur enim vulgo, ἐπιμύριος ᾠδή, plane inepte credo. audi itaque MS. is habet: ἐπιμύλιος ᾠδή. verissime. quid enim noster *Ριπαρθραστὴς* nugatur de carmine seculari? an enim μύρια tibi seculum, bone vir? sed præstat non attingere ejusmodi nugas: ne & nos nugari simul cogamur, vel certe aliis videamur. Ad ἐπιμύλιον ᾠδήν, (ἐπιμύλιον ᾠδήν) habes & apud *Alia.* VII. ποικιλ. ἰστ. 4.) *Athenaus* lib. XIV. gemina hæc sunt: ἱμαῖος, ἢ ἐπιμύλιος καλουμένη, ἢ παρὰ τοὺς ἀλέτους ἦδον. ait dein ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος dictam, quæ ipse vide: Expressit etiam *Noster Pollux* infra VII. 180. & *Noller Salmasius* pridem sic etiam emendarat in suo Codice. JUNG.

Ἐπιμύριος ᾠδή] *Ἐπιμύλιος* legit optime & *Falckenburgius* *Noller*, quam lectionem & *Polluci* Nolltri jam assertam vides.

80 ἴμερος, καὶ ἴμαδος] Pro ἴμαδος vide an ἱμαῖος aut ἰελέμος substitui possit. Nam ἴμερος quidem *H. Steph.* est cantilenæ cujusdam nomen. ἴμαδος autem nusquam video. SEB.

ἴμερος, καὶ ἴμαδος] MSSi legunt ἴμερος καὶ ἱμαδῖος. unde legerem ἱμαῖος καὶ ἱμαλῖος (*Vales.* ἱμαλῖος) ἱμαῖος agnoscunt omnes Græci Lexicographi, & ex ἱμαλῖος quod *Hesych.* est ᾠδή ἐπιμύλιος, facile fit ἱμαῖος, aut si quis malit ἱμαλῖος, per me licuerit. *Vossius* suo Codice ascripsit ἱμαδῖος l. ἱμαῖος. vid. *Eustath.* pag. 1236. v. 58. *Hesych.* ἱμασιδός. vid. *Hesych.* in ἱλασιδός & προμυλῖα. Kühn.

ἴμερος, καὶ ἴμαδος] Prius sic habet etiam MS. videntum tamen an forte legi debeat ἱμαῖος, ut apud alios invenitur, & certe *Noller Salmasius* ita emendavit in suo Codice. Alterum in MS. scribitur ἱμαδῖος *Hesychius* & ἱμαλῖος (quamvis ibi spiritu tenui sit) exponit ἢ ἐπιμύλιος ᾠδή, cujus & alterum locum adscribo, ut emendetur: ἱμαῖος, ᾠδή ἐπιμύλιος (tollenda enim distinctio post ᾠδή) καὶ ἱπανταῖος, καὶ ἱπιστος. hic enim *Sylburgius* pro ἱπανταῖος, in suo Codice optime reponit ἱπανταῖος. Patet id ex *Suida*, apud quem ita inven-

82 Βώριμος 84 δὲ Μαριανδύων γεωργῶν ἄσμα. ὡς Αἰγυπτίων, 85 μανέρως. καὶ 86 λιτύρσας, φρυγῶν. ἀλλ' Αἰγυπτίους μὲν ὁ Μανέρως, γεωργίας 87 εὐρετής, Μουσῶν μαθητής. Λιτύρσας δὲ, φρυξίν. 88 οἱ δ' αὐτοὶ, καὶ Μίδου παῖδα εἶναι λέγουσιν. εἰς ἔριν δὲ 89 ἀμῆτου πρακαλούμενον, μαστιγοῦν τοὺς 90 ἐνδιδόντας. 91 βιαιοτέρῳ δὲ ἀμῆτω

Borimus, Maryandenorum Rusticorum Carmen: sicut Ægyptiorum Manerus est. Et Lityersas, Phrygum. Verum Ægyptiis Manerus, est Agriculturæ Inventor, & Musarum Discipulus: Phrygibus vero, Lityersas. Hi autem eundem, & Midæ filium fuisse tradunt. sed ad Ametti certamen provocatum, flagellare concedentes. Ameto vero fortiore existen-

nio: ἱμαῖον ἄσμα. τὸ ἐπὶ τῇ ἀντλήσει λεγόμενον, παρὰ τὸ ἱμαῖν. οἱ δὲ, τὸ μυλωθρικόν. καὶ πού τις ἀνὴρ ὑδατηγὸν ἱμαῖον ἔδει. Καλλιμαχος Ἐκάλη. ἱμαῖος, ὁ (scribe ἢ) ἐπιμάλιος ὡδή. Sed ut verius constet, responde: αἰεὶ καὶ πού τις ἀνὴρ ὑδατηγός (sic enim legendum) ἱμαῖον. lego & ἐκάλει. depromsit autem ista *Suidas* ex *Scholiasse Aristophanis*. JUNG.

81 Ἀδωνιμαῖος] Vulgata Lexica interpretantur canticum in Adonidem a Maryandenis agricolis canitum. Sed vox suspecta est *H. Steph.* SEB.

Ἀδωνιμαῖος] Vox suspecta, ut notis pr. monui. *Proclo*, Ἀδωνίδια λέγεται τὰ εἰς Ἀδωνιν ἀναφερόμενα. *Ezech.* VIII, 14. ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. in Hebr. est נשחן quod sunt & qui de Baccho accipiant, qui item de propheta idoli, quem a rege Babyloniorum interfectum defleant omnia idola convenientia Babylone, prima die mensis *Thimus*, cui respondet noster *Ἰνιμῖς*, *D. Cysiv. Onom. Theol.* SEB. 2.

Ἀδωνιμαῖος] Male coalita vox, & alienum in locum translata, ut patet ex *Codice Antwerpensi*, in eo enim clare legitur post ἱμαῖος, ὁ δὲ ἄδων ἱμαῖος, qui vero canit *canitunculam molare*, dicitur ἱμαῖος. ita patet quæ vera sit vocis lectio, quodque pertineat ad præcedentem Sectionem. vid. *Hesych.* in ἱμαῖος. KÜHN.

Ἀδωνιμαῖος] Pro ἄδωνιμαῖος, MS. ὁ δὲ ἄδων, ἱμαῖος. infanum bene. & sic corruptus ille locus restituitur. Accedit & *Hesychianus* locus proflus geminus, ut emendetur pariter: ἱμαῖος, ὁ πρὸς τῇ μύλων καὶ τῷ ἀύληματι ἄδων. nam iterum *Sylburgius* ad oram codicis sui pro ἀύληματι, optime ἀντλήματι. JUNG.

Ἀδωνιμαῖος] Pro monstro illo vocabuli ἄδωνιμαῖος, veram jam tibi damus MSSorum lectionem, ὁ δὲ ἄδων ἱμαῖος, quam & *Kühnius Nolter* in suo Codice reposuit.

82 Περὶ ἁσμάτων. ἐθ.] MS. nolter hoc lemma non habet: sed coherent cum præcedentibus recte. JUNG.

83 Καὶ βώριμος] Apud *Athen.* fol. 619. βώριμος legitur. *Hesychius* autem duobus locis *Borimus* nominat, quomodo observ. *Cajaub.* anim. in *Athen.* fol. 564. *Sylb.* quoque id ad oram libri sui annotavit. *Hesych.* vid. & *Luisin.* par. I, 24. ubi hinc locus *Theocriti* (*Idyll.* α.) & *Virgilii* (*Eclog.* 5.) declaratus. SEB.

Καὶ βώριμος] C. A. hunc versum ita incipit: καὶ βώριμος δὲ, ita & C. V. nisi quod βώριμος habet. *Hesych.* βώριμος. KÜHN.

Καὶ βώριμος] Ita MS. ut & sequentia adnectamus. ὁ δὲ ἄδων, ἱμαῖος. καὶ βώριμος δὲ Μαριανδύων γ. ἄ. *H. Steph.* hic adnotavit videndum *Athenæum*. Scilicet lib. XIV. Variant auctores vero in *Borimus* nomine. *Nymphis* enim apud *Athen.* lib. XIV. habet βώριμος. *Hesychius* βώριμος, ut ex ipso *H. Steph.* hic etiam notavit. Et forte in *Athenæo* quoque βώριμος scribendum. nam in scriptura quorundam etiam in MS. pingitur simile perquam τῷ κ. & novi errores. qui inde nati apud typographos. infra MS. etiam pro κ habet. JUNG.

Καὶ βώριμος] Kai dedit *Nolter* *Kühnius* addito δὲ post βώριμος.

84 Μαριανδύων] C. V. Μαριανδύων & ita etiam *Hesych.* quoad κ. KÜHN.

Μαριανδύων] Μαριανδύων videtur scribendum, ut & supra III, 83. MS. habebat. alias scimus auctores in hoc ἰθικῶ variare. JUNG.

Μαριανδύων] Μαριανδύων pro priori *μαριανδύων* *Kühnius* *Nolter* reposuit, & similiter infra *Segm.* sequenti quoque *Μαριανδύων*.

85 Μανέρως] Vide *Herodot.* II. fol. 73. *Athen.* XIV. fol. 620. *Suid.* SEB. 2.

Μανέρως] Μανέρως in textu C. A. sed superscripta terminatio ὡς & πὸς μανέρως. KÜHN.

Μανέρως] MS. μανέρως & sic etiam apud *Athen.* lib. XIV. est μάνερος. JUNG.

86 Λιτύρσας] Vid. supra I, 38. Et prov. *Lityersam cantionem canis.* ubi *Erasm.* *Pollucem* notare ait, *Lityersam* loris cædere solitum, quos metendo vicifset: sed cum aliquando incidisset in messem se robustiorem ab eo trucidatum fuisse &c. cum ea de re *Suidas* ad hunc modum: ἦν δὲ καὶ Μίδου νόθος υἱὸς ὁ Λιτύρσας, κατοικῶν ἐν Κελαιναῖς. καὶ τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠπάγαγε μετ' αὐτοῦ θέρειν. εἶτα ἀπακόπτιον τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνίλει ἐν τοῖς δράγμασιν. &c. Similiter *Schol. Theocr.* ad. vers. 41. *Idyl.* 10. *Sosibius* quoque, cuius versibus medicinam lucemque affert *Casaubon.* lect. *Theocr.* capite duodecimo. *Interpr.* emendabis e verbis *Erasmi*, cui nescio an ἀμπετος, quod priore loco messem notat, posteriori messem sit, an vero βιαιοτ. ἀμπετῆρι placuerit. SEB.

Λιτύρσας] In Cod. A. v supra scriptum est. KÜHN.

Λιτύρσας] De *Lityersa* vid. *Erasm.* *Adag.* *Lityersam cantionem canis.* *Jul. Scaliger* I. hist. 4. mythologos hic ἀπιστορησίως arguit, quum *Midæ* ac *Hierculi* secula non convenient. meminit hujus cantionis hinc & *Casaubon.* XIV. *Athen.* 3. atque multa se dixisse de hoc *Lityersa* in *Lectionibus Theocriticis.* vide itaque illarum caput 12. ubi rata, quæ alibi non inveneris. JUNG.

87 Εὐρετής] MS. εὐρέτης. JUNG.

88 Οἱ δ' αὐτοὶ, καὶ Μίδου] C. A. in textu οἱ δὲ αὐτὸν καὶ Μίδου. KÜHN.

Οἱ δ' αὐτοὶ, καὶ Μίδου] MS. οἱ δὲ αὐτὸν Μίδου &c. JUNG.

89 Ἀμῆτου] *Interpr.* accepit pro nomine proprio; nam, ad *Ametti*, inquit, certamen provocatum, flagellare concedentes. sed præstat hæc verba ita accipere, quasi *Lityerses* ille fretus suis lacertis alios provocarit ad certamen metendæ messis, & deficientes flagellis ceciderit. KÜHN.

90 Ἐνδιδόντας] MS. ἐνδιδόντας. mendose etiam statim βιαιοτέρῳ. JUNG.

91 Βιαιοτέρῳ δὲ ἀμῆτω] C. A. in textu: βιαιοτέρου ἀμῆτου. sed ω superscriptum est, verum ne sic quidem in vado res est. nam vel hic locus *Interpreti* fraudi fuit, ut putaret. *Ametum* esse vitile nomen,

te, illum obiisse. Alii vero hujus occi-
55 forem, Herculem esse tradunt. * Cane-
bantur autem hi Threni, circa aream &
messum, in Midæ consolationem. Bori-
mus autem, Jolla erat, Maryandeni Fra-
ter, Opii Regis Filius, Juvenis in venat-
ione messis tempore mortuus, honoratus
vero Ingubri inter Agriculturam Carmine.
Erat & aliud Carmen, in oscillorum sus-
pendiis, Theodori Colophonii Poëma.
Tum etiam Carmen Epilenium, de Bo-

περιπεσόντα, ⁹² θάνατον παθεῖν. οἱ δὲ, Ἡρακλέα
⁹³ εἶναι τὸν ἀποκτείναντα αὐτὸν λέγουσιν. * ⁹⁴ ἡ- 55
δετο δὲ ὁ θρήνος περὶ τὰς ἀλως, καὶ τὸ θέρος, ἐ-
πὶ Μίδου παραμυθία. ὁ δὲ ⁹⁵ Βώριμος, ⁹⁶ ἦν Ἰόλ-
λα καὶ ⁹⁷ Μαριανδύνου ἀδελφός, ⁹⁸ Οὐπίου βα-
σιλέως παῖς, νέος ἐν θήρᾳ, ὡρα θέρους ἀποθανών.
τιμᾶται δὲ ⁹⁹ θρηνώδει περὶ τὴν γεωργίαν ἄσ-
ματι. ¹⁰⁰ ἦν δὲ καὶ ἀλῆτις ἄσμα τῆς αἰώραις
προσαδέμενον, ² Θεοδώρου ποιήμα τοῦ Κολοφωνίου.
³ καὶ τι καὶ ἐπιλήμιον αὐλήμα, ἐπὶ βοτρώων θλι-

juvat autem C. V. qui legit ἀμήτη f. ἀμητήρι id est
messori ab ἀμάω μετο, cum autem in messorem inci-
disset, qui vim majore vi repulit, movit illum affectum
αμητ. vid. Hesych. in ἀμητήρι. KÜHN.

Βιαιτέρω δὲ ἀμήτῳ] MS. βιαιτέρω. Sed hoc rectifi-
sime, quod ἀμήτη habet, non ἀμήτῳ. ἀμήτης enim
ab ἀμάομαι, ut ἀλῆτις ab ἀλάομαι, alia talia. non
enim a messe, sed a messore, qui ipso viribus pre-
valeret, obtruncatus est. Sic autem MS. etiam au-
ctius: ἀμήτη περιπεσόντα αὐτὸν, θ. π. JUNG.

92 Θάνατον] C. A. præmittit αὐτὸν. KÜHN.

93 Εἶναι] C. A. pro εἶναι habet γεγενῆσθαι.
KÜHN.

Εἶναι] MS. γεγενῆσθαι, pro εἶναι. JUNG.

94 ἡδετο δὲ ὁ θρ. &c.] C. A. ἡδη τότε, unde fa-
cerem ἡδετο τε & canebatur. KÜHN.

ἡδετο δὲ ὁ θρ. &c.] MS. ἡδετο τε ὁ θ. π. τ. ἄλω,
καὶ &c. JUNG.

95 Βώριμος] De borimo vid. *Lusina*. I. Parerg. 24.
Examinat fabulam quoque *Scaliger* Pater. I. Poëtic. 4.
JUNG.

96 Jolla erat, Maryandeni frater] Jolla & Maryan-
denni (an potius Mariandyni, *Μαριανδυνῶν*.) frater.
SEB. 2.

97 Μαριανδυνῶν] C. V. Μαριανδύνου, ut Μαριανδύ-
νος sit viri nomen & Μαριανδυνῶς gentile. Μαριανδυνῶν
Θρηνητῆρος meminit *Aeschylus* in *Persis*, ubi *Scholista* vi-
de fit & circa finem vocat τὸ Μύριον. KÜHN.

Μαριανδυνῶν] MS. hic habet Μαριανδύνου. JUNG.

98 Οὐπίου βασιλ.] MSS. Οὐπιάου. SEB.

Οὐπίου βασιλ.] C. V. Οὐπίου β. παῖς ἐν θήρᾳ ὡρα νέος
θέρους ἀποθανών. C. A. παῖς νέος. KÜHN.

Οὐπίου βασιλ.] MS. Οὐπίου βασ. παῖς, ἐν θήρᾳ; νέος,
ὡρα θ. JUNG.

99 θρηνώδει &c.] C. V. θρηνώδει περὶ τὴν γεωργίαν ἄσ-
μασι. C. A. θρηνώδει περὶ τὴν γεωργίαν ἄσματι, in
priori lectione facile ex ἄσμασι consist. ἄσματι. in po-
steriori vero κατὰ subintelligendum. KÜHN.

θρηνώδει &c.] MS. θρ. περὶ τὴν γ. ἄσμασι. quod
tamen ultimum sic non conveniat cum θρηνώδει. JUNG.

100 ἦν δὲ καὶ ἀλλό τι ἄσμα τῆς αἰώραις] C. V.
ἦν δὲ καὶ ἀλῆτις ἄσμα τῆς αἰώραις π. C. A. ἦν δὲ
καὶ ἀλῆτις ἄσμα τῆς αἰώραις π. hic nobis datur occa-
sio fugitivam lectionem in sedem suam reducere ex
MSSis. Nam sine dubio recte legitur, ἀλῆτις, uti
jam viderunt Docti, vid. animadvert. *Casaub.* in
Athenaum lib. XIV. cap. 3. & *Meurs.* lib. I. *Orac. Feti-*

atæ. Nimirum Athenienses solenni festo ejusque pec-
culiari die, quæ ἀλῆτις dicebatur, *Erigone* ἀλῆτιδι να-
γυβυδα per mulieres canebant odam ἀλῆτιδι cum
oscillorum jactatione, atque ita suspendio enecta *Eri-*
gone parentatum non sine sacrificio. vid. *Servius* ad
illud *Virgilii* *oscilla ex alta suspendunt mollia pinu* lib.
II. *Georg.* *oscilla* illa in *Glossis Veterum* non tantum
στοματία dicuntur, verum etiam in genere *ψάλλα*.
Gl. Philoxeni. *ψάλλα* ῥίσις ὀσκολία. leg. ῥιψία,
ὀσκολία, indigitatur quod jactata in lequiori se-
xu notet ῥιψία, & in neutro plurali, *oscilla*; quæ

hinc inde jactantur de arboribus suspensa. *Vulcano* nihil
horum in mentem venit. pro αἰώραις recte *Inscr.* αἰώ-
ραις. *Salm.* leg. τῆς αἰώραις, sed addit forte. KÜHN.

ἦν δὲ καὶ ἀλλό τι ἄσμα τῆς αἰώραις] Hinc locum
mendo non exfortem putarunt viri docti. Editum
fuit antea ὡραις, non αἰώραις & sic etiam MS. ut mox
referemus, & *Scalig.* I. Poëtic. 4. Caterum doctiff.
Leopard. VI. Emend. 14. reponendum ostendit αἰώ-
ραις, & interpretatur, in oscillorum suspendiis. quod
& prorsus sentit *Casaubonus* XIV. *Athen.* 3. ex quo
tamen αἰώραις (non αἰώραις, ut *Leopardus*, & *Athenai*
editiones habent) tenui spiritu, reponendum discis,
positum enim, ait, est s. pro ui. nam αἰώραις intelligit.
multa in scriptis in *libris Glossographorum*. & in lem-
mate capitis, ὡρα pro αἰώρα. ὡρα etiam apud *Hesych.*
ἀλῆτις, *Suid.* &c. Sed noster MS. *Pollux* infra de
theatro IV, 127. αἰώραι & IV, 131. αἰώρας. Nunctan-
dem ex MS. locum *Pollucis* adscribemus: ἦν δὲ καὶ
ἀλῆτις ἄσμα τῆς αἰώραις προσ. &c. Unde & hoc discis
ἀλῆτιδα vel ἀλῆτιν quoque hanc cantionem dictam,
quæ antea monströse in ἀλλό τι erant corrupta. ἀλῆ-
τις (sic enim potius scribendum) ut alia, ab infortu-
nio personæ, cujus nomen in ea cantilena ingemina-
batur. *Erigone* alias ea dicta. vid. *Hesych.* in ἀλῆτις,
& αἰώρα, & *Hygini* in *Arctophylace* &c. quorum
loca etiam attulit *Leopardus.* *Athenai* lib. XIV. præ-
stat adscribere, uti restitutus etiam *Casaubono* appro-
batur: ἦν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς αἰώραις τις ἐπ' Ἡριγόν, ἦν
καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν ἀδῶν. Gemina plane nostris MS.
Pollucis, ex eoque firmatur. ἀλῆτιν enim de ode ipsa
capiendum hinc patet apud *Athenaum*. alias scripsisset
credo ἀδῶ (quomodo tamen habet *Leopardus*) si de
Erigone (de qua itaque cepit *Leopardus*) capi voluisset:
quam tamen sic dictam non negamus. Sed hoc
non agitur in hoc loco. sed ad *Pollucem*. JUNG.

ἦν δὲ καὶ ἀλλό τι ἄσμα] Pro illo vitioso ἀλλό τι
veram jam ex MSSis & *Kühnio* lectionem ἀλῆτις No-
stro dedimus.

1 Εἰώραις] Sive αἰώραις, ut est infra IV, 127. præc.
ed. αἰώραις. Sed Emend. e *Leop.* lib. VI. cap. 14. ubi
plura de isthac voce. probante id *Casaub.* quoque in
Athen. lib. XIV. cap. 3. SEB.

Εἰώραις] *Kühnius* Noster αἰώραις in textu reposuit.
Ceterum pro αἰώραις quod priorcs editiones agnoscebant,
doctiffimus *Cantierus* αἰώραις ad oram codicis sui repo-
suerat.

2 Θεοδώρου] Hæc de *Theodoro* non extant in C. A.
Athenæus ex *Aristotele* de *Colophoniorum Republica* re-
fert, quod hic *Theodorus*, cujus carmen mulieres in-
ter oscillandum solebant canere, ipse quoque violenta
morte extinctus sit, æque ac *Erigone*, in cujus
honorem versus composuerat, homo mollis & sibi in-
dulgens. KÜHN.

3 Καὶ τι καὶ ἐπιλήμιον] Hæc & cætera usque ad fi-
nem sectionis absunt a C. A. KÜHN.
Καὶ τι καὶ ἐπιλήμιον] De ἐπιλήμιον. leg. etiam doctiff.
Rittershusium Comm. in *Opptian.* ad lib. I. *Cyneg.* v.
127. JUNG.

βορμένον. ⁴ καὶ ἕτερον πιστικόν, ὡς ⁵ φρύνιχος ἐν
⁶ κωμασταῖς Φησὶν ὁ κωμικός, ⁷ Ἐγὼ δὲ νῶϊν δὴ
⁸ τερετιῶ πιστικόν. * καὶ Νικοφῶν ἐν ⁹ τοῖς χειρο-
 γαστορσιν, Ἄλλ' ἴθι προσαύλησον ¹⁰ σὺν νῶϊν
 πισμὸν τινα. καὶ ἐρετικὰ δὴ τιν' αὐλήματα,
 καὶ ποιμενικά. ¹¹ Ἐπίχαρμος δὲ, καὶ ¹² ποιητι-
 κόν τι μέλος αὐλεῖσθαι Φησι. Πλάτων δὲ ὁ κω-
 μικός, καὶ συβωτικόν. ¹³ ὅτι δ' ἂν ἡ συβώτρια,
 μὴ δ' ἀγαθὴ γένοιτό μοι. ἔχει δὲ μόνον δακτύλους
 αὐλητικούς. Τυρρήνοι δὲ τῶ Ἀριστοτέλους λόγῳ,
 οὐ πυκτεύουσιν ὑπ' αὐλῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ μα-
 στιγοῦσι, καὶ ὄψοποιοῦσι.

tris contritis. Et aliud quoddam Pstifi-
 cum, ut Phrynichus in Comicis inquit,
 Ego nunc nobis cantabo Pstificum. * Et ⁵⁶
 Nicophon in Mechanicis, Verum nunc
 adicine nobiscum Pstimum aliquem. Sunt
 & Carmina quædam Nautica, & Pasto-
 ralia. Epicharmus vero, Poëticum quod-
 dam Carmen canere dicit. Plato autem
 Comicus, etiam Subulci Carminis memi-
 nit. Sed quod Συβώτρια fuerit, non mi-
 hi probatum videtur, solos enim habet
 canendos dactylos. Tyrrheni vero, ut
 Aristoteles tradit, non solum pugnant ad
 tibiam, sed etiam flagellis cædunt, &
 coquunt.

57

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Η.

* C A P U T VIII.

57

¹⁴ Περὶ ὀργάνων μουσικῆς, καὶ μουσικῶν,
 καὶ τῶν περὶ αὐτά. α'.

De instrumentis musica, musicis,
 & quæ hos attinent. 1.

¹⁵ Μουσικῆ δὲ προσήκει ἂν καὶ τὰ προειρημέ-
 να, καὶ μουσικός, μουσουργός, ¹⁶ μου-
 σουργικός, ¹⁷ μουσουργεῖν. καὶ εὐμουσία, εὐμού-
 σως, μουσικῶς, εὐμουσος, ἀμουσος. καὶ μέλος,
 ἐμμελία, ἐμμελής, ἐμμελες, ἐμμελῶς, πολυ-

Μουσικæ porro ea, quæ nunc dicta
 sunt, conveniunt. & Musicus, Can-
 tor, & modulari, bona concinnitas, con-
 cinne, musice, musicæ peritus, Musi-
 carum expers. Et modus, consonantia,
 Modulator, concinnum, concinne, mul-

⁴ Καὶ ἕτερον] Καὶ ἕτερον & cætera hujus Sectionis in
 MS. defunt. Oda autem, *risentium mulierum dice-
 batur πιστικὸν vel simpliciter πισμὸς* ait *Casaub.* XIV.
Athen. 3. de qua & *Athen.* lib. XIV. JUNG.

⁵ Φρύνιχος ἐν κωμασταῖς] *Phrynichi Comastarum*
 meminit & *Athen.* lib. XI. ubi *Casaub.* cap. 6. *Pol-
 lucem* laudat. mentio ejus dramatis & apud *Schol. Ar-
 istoph.* ad Aves. JUNG.

⁶ In Comicis] In Comæstis. SEB. 2.

Κωμασταῖς] *Comæstis* vel *Comestatoribus*, non Co-
 micis ut *Interpr.* & dein *Nicophon Chirogastoribus* vel
Orphicibus. KÜHN.

⁷ Ἐγὼ νῶϊν δὴ τερ.] *Casaub.* ita recitat: *ἐγὼ δὲ νῶϊν*
δὴ τερετιῶ τὸ πιστικόν. Nicophonis autem sic: *ἀλλ'*
ἴθι προσαύλησον σὺ νῶϊν πισμὸν τινα. SEB.

Ἐγὼ νῶϊν δὴ τερ.] Emenda hic in *Phrynichi* ver-
 bis operatum peccatum, & scribe, *ἐγὼ δὲ νῶϊν δὴ*
 &c. *Casaubonus* XIV. *Athen.* 3. sic adfert hunc ver-
 sum: *ἐγὼ δὲ νῶϊν δὴ τερετιῶ τὸ πιστικόν. Nicophonis*
 vero ita: *ἀλλ' ἴθι, προσαύλησον σὺ νῶϊν πισμὸν τι-
 να.* JUNG.

⁸ Τερετιῶ] *Salmaf.* τερετιῶ τι. KÜHN.

Τερετιῶ πιστικὸν] *Psticὸν* in Codice suo habet
Falkenbergius.

⁹ In Mechanicis] In Chitogastoribus. SEB. 2.

Ἐν τοῖς χειρογαστορσιν] *Nicophonis χειρογαστορες* &
 apud *Schol. Aristoph.* ad Aves laudante paulo longius
 a fine dramatis. JUNG.

¹⁰ Σὺν νῶϊν] *Salmaf.* σὺ νῶϊν. KÜHN.

¹¹ Ἐπίχαρμος] *Epicharmum* μέλος ποιητικὸν αὐλεῖ-
 σθαι, quasi singulariter videtur norasse. JUNG.

¹² Ποιητικὸν] Mihi de mendo suspecta vox est,
 quia *Epicharmus* videtur mentionem fecisse peculiaris
 carminis bucolici, quid si ποιμενικὸν vel ἀιπολικὸν lega-
 mus? vel a ποιή γραμην ποιητικὸν effert cantio scæni-
 secarum, viderint doctiores. KÜHN.

¹³ Ὅτι δ' ἂν ἡ συβώτρια &c.] Videtur principium
 esse *sybotici carminis*, legerem vero illud ὅτι δ' ἂν
 μὴδ' ἀγαθὴ συβώτρια γένοιτό μοι. quod nec *Subulca*
 (*Salmaf. leg. συβοτιστρία*) bona mihi possit esse &c. con-

stare illud ait carmen dactylis ad tibiam cantari soli-
 tis. KÜHN.

Ὅτι δ' ἂν ἡ συβώτρια &c.] *Platonica* habent credo
 emendatore & explicatore opus ingenioso. Sane illa
 ἔχει δὲ μόνον δακτύλους αὐλητικούς, si scribas μόνον,
 erunt fenatius integer. nec enim *συβωτρία* nomen hic
 improbat, nec hoc agitur: quin & illud VII,
 uon rejicit. docti viri ferant opem. *Salmasii* nostri
 sententia ad me perscripta hæc fuit: *Versus Platonis*
Comici ita paula mutatione suæ formæ restitue,

Ὅτι δ' ἂν συβωτρία μὴδ' ἀγαθὴ γένοιτό μοι
 ἔχει δὲ μόνον δακτύλους αὐλητικούς.

ἔχει δὲ μόνον, sed illud malo. *Aperta* senten-
 tia suavissimi Comici & pene παροιμιώδης. *συβα-
 τρία ἐστὶν quæ συβωτικὸν canit. ea forma quæ συμβω-
 τρία, κροταλιστρία & similia.* ait Comicus vel ille
 qui apud Comicum loquitur, *nolle se habere συβα-
 τριαν, etiamsi excellentissima sit & præstantissima, &
 quæ optime συβωτικὸν canat. sed se tantum optare tu-
 bicines Pythicos vel Pythiacos, nempe illos qui Pythia*
*cantabant, qui vulgo a grammaticis πυθαῦλαι, qui-
 que inter αὐλητὰς optimi habebantur. δακτύλους autem*
*αὐλητικούς eleganter vocat, quod πυθικὸν & δακτυλι-
 κὸν idem vocabatur.* Innuit igitur præferre se vel me-
 diocrem aliquem *Pythautem, præstantissimæ & opti-
 mæ Sybotiæ.* JUNG.

¹⁴ Περὶ ὀργάνων μουσ. &c.] C. A. περὶ Μουσικῆς πε-
 ρὶ κρουομένων ὀργάνων qui posterior titulus infra præ-
 figurat cap. 9. sed in Codice illo perpetua est oratio.
 KÜHN.

Περὶ ὀργάνων μουσ. &c.] Titulus capitis in MS. πε-
 ρὶ μουσικῆς ὀργάνων, τῶν τε κρουομένων, τῶν ἐμπροσθέντων,
 καὶ τῶν περὶ αὐτά. ubi videtur ante medium τῶν de-
 siderari καὶ. JUNG.

¹⁵ Μουσικῆ δὲ] Abest δὲ a C. A. KÜHN.

¹⁶ Μουσουργικός] In margine est C. A. KÜHN.

¹⁷ Μουσουργεῖν] In textu C. A. est *μουσουργεῖν ἐπὶ*
δὲ μέλει, interjectis omisiss. KÜHN.
Μουσουργεῖν] Post *μουσουργεῖν*, MS. καὶ τὰ ὅμοια.
 reliqua defunt usque ad ἐπὶ δὲ. μ. JUNG.

tifoné, inconcinus, absonus, absone; incondite, inconditum, absurditas, aberrare, accentus. De cantilena autem dicitur, harmonia, mensura, pulsatio, gressus. Harmoniam vero, Eupolis Ἀρμογὴν nominavit. ut,

Hanc ego olim quærens harmoniam.

58 * Nomina vero ab hac, aptans, adaptare, adaptatum, bene aptatum, concinnum. Et contrarium, inconcinnum. & illud Platonis, Inconcinne agere. Sicut & a rythmo venit, concinnus, concinnitas, concinnare, concinne. & inconcinne, inconcinnitas, inconcinne agere. Citharæ pulsatio, tibiæ, aut lyræ cantus. Instrumenta vero, quæ pulsantur, etiam verberata nominabis, cantatoria, chordas habentia, concinna. quæ vero inflantur, perflata, inflata, & inspirata.

μελωῶς, ¹⁸ ἐκμελής, ἀμελής, ἐκμελωῶς, ἀμελωῶς, πλήμμελωῶς, πλήμμελές, πλήμμελεία, πλήμμελεῖν, ἐπιμέλεια. ἐπὶ δὲ μέλει, ἀρμονία, ρυθμός, κρούμα, ¹⁹ βάσις. τὴν δὲ ἀρμονίαν, ἀρμογὴν Εὐπολις εἶρηκε,

²⁰ Ταύτην ἐγὼ πάλαι ζητῶν τὴν ἀρμογὴν.

* ²¹ Ὄνόματα δ' ἀπ' αὐτῆς, ἀρμόζον, ἀρμόζειν, ⁵⁸ ἤρμωσμένον, ²² εὐάρμωστον, ἐναρμόσιον. καὶ τὸ ἐναντίον, ἀνάρμωστον. καὶ τὸ τοῦ ²³ Πλάτωνος, ἀναρμωστῆν. ὡς καὶ ἀπὸ ρυθμοῦ, εὐρυθμος, εὐρυθμία, ρυθμίζειν, εὐρυθμως. καὶ ²⁴ ἀρρυθμος, ἀρρυθμία, ἀρρυθμεῖν. κιθαρῳδία, αὐλαῳδία, λυραῳδία. τὰ δὲ ἔργα τὰ κρουόμενα, εἴποις ἀν καὶ πληττόμενα, ²⁵ ἐπιπληττόμενα, ²⁶ ἐπιψαλλόμενα, ²⁷ ἔγχορδα, ἐντατά, πρόσχορδα, πρόσφωδα. τὰ δὲ, ἐμπνεόμενα, ²⁸ καταπνεόμενα, ²⁹ ἐπιπνεόμενα, ἐμφυσώμενα.

* CAPUT IX.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

De his, quæ pulsantur, instrumentis. t.

³⁰ Περὶ κρουόμενων ὀργάνων. α'.

Instrumenta autem, quæ pulsantur, sunt, lyra, cithara, barbitum, quod idem & barymitum dicitur. Testudo, psalterium, trigon, sambycæ,

³¹ Τῶν μὲν οὖν κρουόμενων, εἴη ἀν λύρα, κιθάρα, ³² βάρβιτον. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ ³³ βαρύμιτον, χέλυς, ψαλτήριον, τρίγωνον, σαμβύ-

18 Ἐκμελής] In *Glossis* est, *inconcinus*. Kühn.

19 Βάσις] In C. A. sequitur, quod *Segm.* seq. extat: τὰ δὲ ὄργανα τὰ κ. Kühn.

20 Ταύτην ἐγὼ &c.] Deest versus *Eupolidis*, cum sequentibus in MS. usque ad τὰ δὲ ὄργ. &c. Versum *Eupolidis* sic potius constare existimo, ut scribas transpositis vocalis: ταύτην ἐγὼ ζητῶν πάλαι τὴν ἀρμογὴν. Jung.

21 Ὄνόματα] Ὄνόματα. Seb.

22 Εὐάρμωστον] Pro εὐάρμωστον (quod & infra habes IV, 96.) nescio an ἐνάρμωστον legerit *Jul. Scalig.* Sic enim scribit insigni fragmento orationis de verbo incipit: verum cum *Pollux* opposuerit τὸν ἐνάρμωστον τῷ ἐκμελεῖ, facile sequetur τὸ ἀνάρμωστον τῷ ἐκμελεῖ. Jung.

23 Πλάτωνος] Ut *Legum* quarto: ἀ δὴ χρὴ μὲν αὐ καὶ ἀναγκαῖον εἶπεν νομοθέτην ὅστις ὅπερ ἐγὼ διανοεῖται, ἐν δὲ σχήματι νόμου ἀναρμωστῆν λεγόμενα, τούτων περὶ &c. & in *Sophista*: καὶ γὰρ ἐκείνων τὰ μὲν ἀναρμωστῆν που πρὸς ἄλλα, τὰ δὲ ζυγαρῳστῆν. & ibidem iterum hæc verba inter se opponuntur, paulo inferius. ut & V. de *Rep.* ἀρα ἂν δὴ διήλομαι, εἰς μὲν τὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἵχνος ἤμιν ἀρμῳστῆν, τῶ δὲ τοῦ κακοῦ ἀναρμῳστῆν; De distinctione vero *Organorum Musicorum* etiam *Rhodigin.* IX. *Antiq.* 6. Jung.

24 Ἀρρυθμος, ἀρρυθμία, ἀρρυθμεῖν] Ἀρρυθμως. ἀρρυθμία. ἀρρυθμεῖν, ut infra IV, 63. Seb.

25 Ἐπιπληττόμενα] Deest in C. A. qui dein: ἐπιψαλλόμενα, ἐντατά, (quæ intendi possunt) ἔγχορδα, π. π. τὰ δὲ ἐμπνεόμενα, ὑπεμπνεόμενα (posterior ita & C. V.) ἐμφ. Kühn.

Ἐπιπληττόμενα] Deest in MS. ἐπιπληττόμενα. Jung.

26 Ἐπιψαλλόμενα, ἔγχ.] MSS. ἐπιψ. ἐντατά, ἔγχ. Seb.

27 Ἐγχορδα] Pro ἔγχορδα, MS. ἐνχορδα. Jung.

Ἐγχορδα] Post ἔγχορδα addidit ex C. A. *Kühnius* Noster ἐντατά, quæ vox a prioribus editionibus *Pollucis* aberat.

28 Καταπνεόμενα] MS. ὑποπνεόμενα, καταπνεόμενα auctius. sed statim deest ἐπιπνεόμενα. Sequentia, abfque titulo, connectuntur, ita: ὡς εἶδη, τῶν μὲν κρουόμενων λύρα, κιθ. &c. Jung.

29 Ἐπιπνεόμενα, ἐμφ.] A. ὑποπν. ἐμφ. Seb.

30 Περὶ κρουομ. ὄργ.] Vid. notata supra ad IV, 57. init. Kühn.

31 Τῶν μὲν οὖν] In C. A. ita cohzret oratio, ἐμφυσώμενα ὡς εἶδη τῶν μὲν κρουόμενων εἴη δ' αὐ λ. κ. βάρβιτος. Kühn.

32 Βάρβιτον] MS. βάρβιτος, pro βάρβιτον. sed utrumque rectum. vid. *H. Jun.* *Nomencl.* in *Barbiton*, ubi & de *Barbiton*. ubi etiam scribit, quod *Sambucam* ὀξύφθογγον, id est argutum esse instrumentum *Athenis* prodiderit, aliter quam de *Barbiton* sentire *Pollux* videtur. quod ait, quia *Strabonem* *Sambucam* cum *Barbiton* confundere miratur. Verum ex hoc loco *Pollucis* non video quomodo argumentum petat, quum nuda nomina saltem ὀργάνων κρουόμενων hic Noster recenseat, sine respectu ὀξύφθογγων sine an βαρύφθογγων. vid. eundem *Junium* & in *Adag.* *Quid Barbiton Crocoto loquitur*. ubi *Barūmiton* quasi *gravichordum* hic interpretatur. Jung.

33 Βαρύμιτον] Leg. βαρύμιτον, quam lectionem saniozem indicat *Hadr. Junius*, quam quæ in *Athenæo* lib. IV. βάρμιον & in 14. βάρμιος &c. vid. prov. *quid Barbiton Crocoto loquitur*. Sed & animadv. *Cassaub.* in *Athen.* fol. 199. *Æoles* etiam βάρμιον dixerunt, *Etymolog.* 188. Seb.

Βαρύμιτον] C. A. & V. βαρύμιτον; & ita jam legerat *Interpres.* Kühn.

Βαρύμιτον] Emenda operatum erratum in *Nostro Polluce*, ubi male βαρύμιτον excusum pro βαρύμιτον. de eo instrumento aliquid & *Jul. Scaliger.* I. *Pœtic.* 48. ubi nostrum adducit. Jung.

Βαρύμιτον] *Barūmiton* restituit *Kühnius* Noster priori *βαρύμιτον*.

και, ³⁴ πηκτίδες, Φόρμιγγες, ³⁵ Φοῖνιξ, ³⁶ σπᾶ-
διξ, λυροΦοινίκιον, ³⁷ κλειψιάμβος, παρίαμβος,
ιαμβύκη, ³⁸ σκινδαψός, ³⁹ ἐπιγόνειον, καὶ τὰ
λοιπά.

Περὶ ὄργάνων εὐρεθέντων ἔθνεσιν.

β'.

De instrumentis inventis a gentibus. 2.

⁴⁰ Ἐπιγόνειον δὲ, κέκληται μὲν ἀπὸ τοῦ εὐρό-
της. ὁ δὲ Ἐπίγονος, ἦν ⁴¹ γένει μὲν Ἀμβρακιάτης,
τιμῇ δὲ Σικυώνιος, πρῶτος ἐπικρούσας ἀνευ πλῆ-
κτροῦ. ⁴² τὸ δὲ ἐπιγόνειον, ἔχει τετταράκοντα χορ-
δάς, ⁴³ ὡσπερ καὶ τὸ σιμίκιον, πέντε καὶ τριάκον-
60 τα. * μονόχορδον δὲ, Ἀράβων τὸ ⁴⁴ εὐρῆμα. τρί-
χορδον ⁴⁵ δὲ, ὅπερ Ἀσσύριοι ⁴⁶ πανδοῦραν ὠνόμα-
ζον. ἐκείνων δ' ⁴⁷ ἦν καὶ τὸ εὐρῆμα. πεντάχορδον,
Σκυθῶν μὲν τὸ εὐρῆμα, ⁴⁸ καθήπτο δὲ ἱμάσιν ὠ-
μοβοίνοις. ⁴⁹ αἰγῶν δὲ χηλαί, τὰ πλῆκτρα.

34 Πηκτίδες] C. A. in textu πηκτίδες, sed ab alia manu τῶν u superscriptum est π. KÜHN.

35 Σπᾶδιξ] De hoc Rhodigin. IX. Antiq. 4. JUNG.

36 Φοῖνιξ, σπ.] Hæc sunt marginis in C. A. usque ad λυροΦοινίκιον. (Salm. Hesyeb. λυροΦοινίξ.) postea in textu est, ἱαμβύκη, terminatione 100 superscripta. C. V. ἱαμβύκιον, βλεψιάμβος, omittitque plane ἱαμβύκη. σαμβύκη legit Vales. in notis. ascriptum excerptis Vossiani Codicis, leg. ἱαμβύκιον. KÜHN.

37 Κλειψιάμβος &c.] MS. alio ordine, ἱαμβύκιον, (sic enim habet pro ἱαμβύκη) κλειψιάμβος, περιάμβος. Ceterum liceat hic & mihi attingere locum Isidori, & conjectari pari jure cum aliis lib. III. c. 21. Etymolog. Psalteria, ait, lyra, barbata, phænices, & pectides, & qua dicuntur indica & feruntur a duobus simul. Pro illo indica, forte legendum, jambuca. Nam id non tam procul a scriptura abit, credo quam quod Delrio audet scribere scindapsi. quod prius quam probem potius cum elegantissimo Puteano Muraih. c. 11. tolerabo vulgatum. Hæc ad Salmasium meum scripseram, cujus responsum adjicere lubet, quoniam in ejus sententiam jam pedibus eo. De loco Isidori in quo Indica legitur, quid dicam nescio. In manibus habeo optimos & vetustissimos duos codices Isidori scriptos, alterum Grotteri nostri summa vetustatis, alterum Bibliotheca (Palatina) & bonitate & vetustate nullo modo inferiorem. sed illi plane vulgatum lectionem revident Indica, σαμβύκη & ἱαμβύκη quidam idem esse volunt. jambuca meminisse capite superiori Isidorus. quod quidem parum me movet, & magis consensus codicum adeo antiquorum revereor. conjectura tamen tua valde mihi proba videtur. scindapsi Delrii, scindapsos vere est; itaque aliud cogitemus. si aliquid per osrum reperio, haud te celem. Si quis conjiciendi locus, censeam Indicas illa atate & nomine & se fuisse usitatas, quod ab Indis fortean venissent, aut quod Indi plurimum illis uterentur. Verbis illis mecum perpende, & quæ vocantur Indica. Qua hoc ipsum quod volo forte indicant. Si enim jambuca posuisset, cur non ita superioribus junxisset, phænices, pectides & jambuca, cum sint ea omnia vetusta vocabula. deinde quod adjicit, quæ a duobus feruntur, vereor ut satis possit convenire jambucis. Indica igitur fuerint, instrumentum atate Isidori notum & præcipue in illa Africa, & his, quæ nescimus, locis. Per illa enim, & quæ vocantur Indica, χρῆσιν sua atate designat. cum pectides, phænices, barbata, atque, ut etiam opinor, jambuca vel jambuca, Isidori temporibus, atque etiam retro superioribus obsolevisent. Quid? cum venustiores dubitaverint,

pyctides, phorminges, phœnix, spadix, lyrophœnicium, clepsimbis, pariambus, jambuce, scindapsus, epigonium, & reliqua.

Epigonium, ab Inventore nomen habet. Epigonus vero, genere Ambraciotis, honore autem Syconius erat, primus absque plectro pulsans. Sed Epigonium, chordas habet quadraginta. quemadmodum & simicum, xxxv. * Instrumentum autem Monochordium, Arabum inventum est. Trichordum vero, quod Assyrii Panduram vocant, etiam illorum inventum fuit. Sed Quinquechordium organum a Scythis reperiuntur est, loris vero bovillis compactum erat. & plectra, caprarum erant labia.

quid essent proprie Jambuca, qui dicunt fuisse in aîs ἱάμβους ἴδον, quod plane grammaticale est. κιδάραν τριγῶνοι vocant, quæ ab uno solo possent ferri, non a duobus. Hac meo more, cursum proposui, quæ tu more tuo discuties. sed quæ videbantur pulcherrima tuæ conjectura obflare, amice dissimulare non potui. JUNG.

38 Σκινδαψός] C. A. ἐπιγόνειον δὲ κέκληται μὲν ἀπὸ τ. ε. Ἐπίγονος δὲ γένει (γένει C. V.) μὲν ἦν Ἀ. KÜHN.

39 Ἐπιγόνειον] Desunt, ἐπιγόνειον, καὶ τὰ λοιπά, cum seq. titulo. & statim post σκινδαψός, MS. habet: ἐπιγόνειον δὲ κ. JUNG.

40 Ἐπιγόνειον δὲ] P. ἐπιγόνειον. A. ἐπιγόνειον. SEB.

41 Γένει] Pro γένει, MS. γένω. JUNG.

42 Τὸ δὲ ἐπιγόνειον] Quod hic de Epigono, ab eo primum omnium plectri usum, id alios tribuere Demopœto docet Jul. Scalig. I. Poëtic. 48. MS. τὸ δὲ ἐπιγόνειον. JUNG.

43 Ὡσπερ καὶ τὸ σιμίκιον] Margo C. A. usque ad τριάκοντα σιμίκιον. legit C. V. qui τὸ καὶ plane non habet. KÜHN.

Ὡσπερ καὶ τὸ σιμίκιον] Fuit & Simi commentum illud, quod ab eo simicum appellatum, &c. ait Jul. Scalig. ibidem. ceterum MS. hic paulo aliter ita habet: ὡσπερ τὸ σιμίκιον (omisso etiam καὶ). si hoc verum, nomen itaque Auctoris potius Simicus. sed in tenebris micamus. JUNG.

44 Εὐρῆμα] MSS. εὐρῆμα etiam deuceps. SEB.

Εὐρῆμα] C. A. εὐρῆμα. KÜHN.

Εὐρῆμα] MS. εὐρῆμα. JUNG.

45 Δὲ] Deest particula δὲ in MS. JUNG.

46 Πανδοῦραν] Dicitur πάνδουρα, vel πάνδουρα, vel πάνδουρος, aut πάνδουρις, de quorundam sententia quasi πάνδουρις. tamen si Pollux barbarum nomen esse innuit. Estque inde pandurizare apud Aluum Lampri. in quem vid. not. Casaub. pag. 346. SEB.

Πανδοῦραν] De Pandura vid. Bulenger. II. de theatro cap. 30. & Casauboni Notæ ad Heliogabalum Lampridii circa finem, ubi de etymo panduræ, cujus tamen, quamvis Chaldaicum inventum esse scribat Pollux, vestigium in lingua Chaldæorum aut Syrorum nullum agnoscere se ait. JUNG.

47 Ἦν καὶ τὸ εὐρῆμα] C. A. omittit ἦν. dein πεντάχορδον δὲ Σκυθῶν μὲν τὸ εὐρῆμα. KÜHN.

Ἦν καὶ τὸ εὐρῆμα] Iterum MS. εὐρῆμα. JUNG.

48 Καθήπτο] MS. καθήπται. JUNG.

49 Caprarum erant labia] Pro, capr. unguis. alias χελύη scribendum foret. SEB. 2.

Pfithyra vero, inventum est Libycum, vel potius Troglodytarum. forma autem ipsa quadratum est. Nonnulli vero Pfithyram idem, quod ascarum esse autumant.

61 * hoc autem erat quadrangulus cubitalis, quo pertractis chordis cantatur, quæ circumvolutæ sonitum reddebant, crepitu similem. Anacreon vero, magadam vocat. ejusque inventionem, Cantharus Thracibus tribuit. Cæterum & Naulæ meminit Philemon:

--- *Adeffe,*

Parmeno, hic oportuit tibi cinam vel Naulam quandam.

Sed & pelyx, non modo galeæ cristam significat, sed & instrumentum quoddam cantatorium.

⁵⁰ ψιθύρα δὲ, τὸ μὲν ⁵¹ εὐρημα λιβυκὸν, μάλιστα δὲ ⁵² καὶ τρογλοδυτῶν. τὸ δὲ σχῆμα, τετραγώνον. ἐνίαι δὲ τὴν ⁵³ ψιθύραν τὴν αὐτὴν εἶναι τῷ ἀσκάρω ἐνομαζομένῳ νομίζουσι. * ⁵⁴ τὸ δ' ἦν πλιθίων πηχυαίων, ἔχον διεικυσμένα πηνία, ἀπεριστρεφόμενα ἤχον ἐποίει, κροτάλω ⁵⁵ παραπλήσιον. ⁵⁶ μαγάδιν δ' ὀνομάζει μὲν ἀνακρέων. ⁵⁷ τὴν δὲ εὐρέσιν αὐτῆς, ⁵⁸ Κάνθαρος Θραξί προστίθισιν. ἀλλὰ μὴν καὶ ⁵⁹ νάβλας μνήμονεὺς ⁶⁰ Φιλήμων.

--- ⁶¹ ἔδει παρῆναι,

⁶² Παρμένων, αὐλητρίδα ἢ νάβλαν τινά.

⁶³ καὶ πῆλυξ δὲ, οὐ μόνον ὁ τῆς περικεφαλαίας

⁶⁴ λόφος, ἀλλὰ καὶ ὄργανόν τι ψαλτήριον.

⁵⁰ ψιθύρα δὲ] C. A. ψιθύρα δὲ τὸ (μὲν suprascriptum) ἢ, A. μάλιστα δὲ τρογλοδυτῶν. KÜHN.

⁵¹ εὐρημα] Iterum MS. εὐρημα. JUNG.

⁵² καὶ] Deest καὶ in MS. JUNG.

⁵³ ψιθύραν τὴν αὐτὴν εἶναι &c.] Marginis sunt ista in C. A. ubi est ψιθύραν τὴν αὐτὴν ἀσκάρω (Salmas. ἀσκαρον) νομίζουσι. τὸ δὲ πλιθίων (ita & Salm.) πηχυαίων, ἔχον διεικυσμένα πηνία (ita legit & C. V.) ἀπεριστρεφόμενα ἤχον ἐποίει κροτάλω (C. V. βροτάλω) παραπλήσιον. hactenus margo C. A. Glossæ πηνίων vertunt *panniculum, ranniculum. Hefych. πανούκλιον τραζεῖα habens rannicula.* vid. *Salmas. in Histor. August.* pag. 548. KÜHN.

⁵⁴ ψιθύραν τὴν αὐτὴν εἶναι &c.] Ita MS. ψιθύραν ἀσκάρω νομίζουσι. sine τὴν α. ε. τ. & ὄν. JUNG.

⁵⁴ τὸ δ' ἦν πλιθίων] H. Steph. leg. πλιθίων τετραπηχυαίων, ἔχον διεικ. πηνία. SEB.

⁵⁴ τὸ δ' ἦν πλιθίων] MS. τὸ δὲ πλιθίων πηχυαίων, ἔχον διεικ. πηνία. &c. longe certe rectius. Illud πλιθίων enim non canebar credo, sed habebat πηνία, quæ sonum dabant. JUNG.

⁵⁴ τὸ δ' ἦν πλιθίων] Totum hunc locum e Codice Nostri *Kühni*, quem in editione hac sequimur, ita restituiimus: τὸ δ' ἦν πλιθίων πηχυαίων, ἔχον διεικυσμένα πηνία ἀπεριστρεφόμενα ἤχον ἐποίει, κροτάλω παραπλήσιον, cum prius πλιθίων, & dein ἄδον pro ἔχον & πηνία & παραπλήσιον legeretur.

⁵⁵ παραπλήσιον] MS. παραπλήσιον. bene. ἔχον scilicet. non enim πηνία crotalo comparat, quod absurdum dictu. JUNG.

⁵⁶ * μαγάδιν] Sic ambo MSS. sed Lexic. Basil. vitiose inquit sic scribi. *Henr. Stephan.* non dubitat respondere *μαγάδιν*, quod & *Sylb.* ad oram sui libri apposuit. nec aliter apud *Athen.* libro XIV. fol. 637. ex *Teleste.* SEB.

* μαγάδιν] Liberari asterisco debet, si recte autumo. *μαγάδιν* enim scribendum, ut expresse MS. habet: illudque ex *Athenaeo* etiam *H. Steph.* hic adnotate voluit. Ne tamen quid non indicatum sinamus. MS. noster habet *μαγάδιν* penacute. de *Magadi* copiose *Buleng.* lib. II. de theatro cap. 25. JUNG.

⁵⁷ τὴν δὲ εὐρέσιν] C. A. τὴν εὐρέσιν αὐτῆς Κάνθαρος δὲ Θ. π. quæ oratio ita videtur redigenda in ordinem: Κάνθαρος δὲ τὴν εὐρέσιν α. Θ. π. C. V. Θραξί δὲ Κάνθαρος προστίθισιν. *Canthari Medicam* laudat & *Suida* in *Ἀράβιος ἀγγελοσ*, quod *Vales.* monet. KÜHN.

⁵⁷ τὴν δὲ εὐρέσιν] MS. τὴν εὐρέσιν αὐτῆς Θραξί δὲ Κάνθαρος προστίθισιν. JUNG.

⁵⁸ Κάνθαρος Θραξί] MSS. Κάνθ. δὲ Θρ. SEB.

⁵⁹ Νάβλας] MS. νάβλα. JUNG.

⁶⁰ Φιλήμων] In C. A. post sequitur ἔστι δὲ ψαλτήριον εἶδος ὁ λεγόμενος. KÜHN.

⁶¹ ἔδει παρῆναι &c.] *Philemonis* versus in MS. desunt. Eos ut noster, *Sebenus* edidit, pariter *Henr. Steph.* in suo codice restituit ex *Athenaeo* apud *quem*, ait *νάβλαν* per β. Videtur tamen & hoc examinandum, quod *Pollux* ait *νάβλας* (pro quo rectius nunc *νάβλας* reponas, quum β tanquam u in MS. scribatur, ut & hic, unde & alia ejusmodi dittoγραφούμενα) mentionem fecisse *Philemonem*: quum tamen sit apud Comicum istum masculinum. Sic enim ille secundus versus apud *Athen.* lib. IV. *νάβλαν τιν'*. ὁ δὲ *νάβλας τί ἐστιν*; sic enim quis apud eum quaerit. Sic & antea in *Sopater* patodi versibus, *νάβλας ἐρμιλῆς*. Quid moror? non amplius *Pollux* examinandus, sed ex opt. MS. (cujus bonitatem & hinc agnosce) scribendum *νάβλας*. Scilicet ὁ *νάβλας*, τοῦ *νάβλας*. Sic apud *Athen.* ibidem τοῦ *καλουμένου νάβλας*, & *Sopater* ibid. *Σιδωνίου* (sic enim scribendum, non *σιδωνίου*) *νάβλας*. JUNG.

⁶¹ ἔδει παρῆναι &c.] Hunc senarium prout restituit *Kühnius* Noster in Codice suo, ita tibi exhibere visum est, legebarur autem prius *νάβλας τιν'*. pro quo nunc a *Kühnio* Nostro *νάβλαν τινά* habes.

⁶² Παρμένων] Pr. edit. *παρμένων*, & *Interpr. oportet adesse, exprimens cum tibi cinna aut nautium aliquod.* Reposui autem *Sylb.* monitu lectionem veram ex *Athen.* cum expof. *Dalechamp.* lib. IV. fol. 175. servato tamen *νάβλαν* pro quo ibi *νάβλαν*, quod videam nec illud reprehendi: forte hinc orta varietate quia in veteribus MSS. pro β reperitur u, ad similitudinem u Latinae linguae: quod *Cl. Hoefhelius* me alicubi de *λάβραξ* monēbat. SEB.

⁶³ καὶ πῆλυξ] *Hefych.* πῆλυξ. sed apud *Hom.* non aliter quam πῆλυξ reperitur. Loca monstrat index meus in eum. SEB.

⁶³ καὶ πῆλυξ] C. V. etiam leg. πῆλυξ. post πῆλυξ C. A. statim exhibet: *μέρη δὲ τῶν ὀργάνων* &c. KÜHN.

⁶³ καὶ πῆλυξ] Pro καὶ πῆλυξ &c. ita MS. ἔστιν δὲ τι ψαλτήριον εἶδος ὁ λεγόμενος πῆλυξ. quibus statim cohaeret sequens emema absque titulo interjecto. Scribe vero πῆλυξ jam in vulgatis, alterum enim πῆλυξ nihili est. JUNG.

⁶⁴ λόγος] Sc. λόφος. SEB.

⁶⁴ λόγος] *Logos* prius, sed emendavimus *λόφος*. ut & πῆλυξ pro priori πῆλυξ.

62

* Περὶ μερῶν τῶν κρουομένων
ὀργάνων.

γ.

Μέρη δὲ τῶν ὀργάνων, ⁶⁵ νευραὶ, χορδαί, ⁶⁶ λί-
να, ⁶⁷ μῖτοι, τόνοι, πῆχες, ἀγκῶνες, κέρατα,
⁶⁸ κόλλωπες, ⁶⁹ πῆχεια, πλῆκτρον, ⁷⁰ χορδοτό-
νον. ⁷¹ καὶ δόνακα δὲ τινα ὑπολύριον ⁷² οἱ κωμικοὶ
ἀνόμαζον, ὡς πάλαι ἀντὶ κεράτων ὑποτιθέμενον
⁷³ ταῖς λύραις. ⁷⁴ ὄθεν καὶ Σοφοκλῆς εἴρηκεν, Ἰ-
Φηρέθη σου κάλαμος, ὡς περὶ λύρας. οἱ δὲ ⁷⁵ τε-
χνῖται, ⁷⁶ λυρωδοί, κιθαρῶδοι, κιθαρισταί, καὶ
⁶³ κιθαρίστριαι, ψάλται, ψάλτριάι. * Καὶ τὰ
ῥήματα, λυρίζειν, κιθαρίζειν, ⁷⁷ ψάλλειν. καὶ

65 Νευραὶ] MS. νευρά. singulari. JUNG.

66 Λίνα, μῖτοι] Λίνα καὶ μῖτοι MS. sine accentu.
sed in ora μῖτοι, uti etiam apud *Leopardum* est XIX.
Emend. 16. dcin τόνοι in MS. defunt. ἀγκῶνες *Hept.*
Sterph. hic σημαντικῶν ait. JUNG.67 Μῖτοι] C. A. πῆχες, ἀγκῶνες, κέρατα, κόλλωπες
(verticilli) πῆχεια. ultimum etiam habet C. V. cui ad-
dit: *Hesych.* vid. in πῆχος. Sed tu vid. & *Lucian.*
in *Dialog. Apollin.* & *Vulcani* & ibi notata Doctissimi
Gravii. KÜHN.68 Κόλλωπες] MSS. κόλλωπες. *Eustath.* κόλλωψ,
ὁ παρὰ τοῖς ὑπερον κόλλαβος, δι' οὗ τείνεται αἱ χορ-
δαί. ad v. 405. *Odyss.* φ. ubi:

--- ἐτάσσει νῆμ ἐπὶ κόλλωπι χορδῆν.

vide *Leopard.* XIX, 16. SEB.Κόλλωπες] Κόλλωπες MS. recte. Sic & *Leopardus*
XIX. Emend. 16. quem vide de his. Sed quid sunt,
quæ sequuntur, ἤχεια; audi *Hesychium*, ἤχειον τὸ
χαλκόν. οἱ δὲ μουσικόν. τὸ πρὸς τῇ μαγαδί χαλκῶμα.
in quo forte emendandum: χαλκίον οἱ δὲ μουσι-
κόν τὸ πο. &c. Sic enim ad illa *Theocriti Idyll.* II.
--- τὸ χαλκίον ὡς τῶχος ἄχει, *Scholiasfes*: φησὶν Ἀ-
πολλῶδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμέ-
νης, ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἤχειον. de nostro vero ἤ-
χεια idem *Hesychius* inter alia κάλαμος, exponit, τὸ
ἐπιτιθέμενον τῆς λύρας ἤχειον. JUNG.Κόλλωπες] Κόλλωπες restituit *Kühnius* Noster.69 Ἐχῆια] MS. noster πῆχεια habet, non ἤχεια.
Id si etiam rectum, erit idem cum πῆχες, qui an-
tea positi. *Hesychius* in πῆχος inter alia: κιθάραι δὲ
σῆχος ὁ ἀγκῶν. ubi & ἀγκῶν notabis, sicut & apud
Nostrium præcessit. JUNG.Ἐχῆια] Πῆχεια pro priori ἤχεια e MSS. *Kühnius*
Noster reposuit.70 Χορδοτόνον] MS. χορδοτόνον, pænacute. nota au-
tem hanc vocem χορδοτόνον, de instrumento credo,
quo chordas intendebant. JUNG.71 Καὶ δόνακα δὲ τινα &c.] *Anon.* MStus Codex
καὶ δόνα καὶ δὲ τινα. C. V. καιδόνα καὶ δὲ τινα. unde
legitur, καὶ δόνακα δ. τ. *Hesych.* δόνακα ὑπολύριον
(*Salm.* ὑπολύριον) πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀν-
τὶ κέρατος ὑπετίθετο. KÜHN.Καὶ δόνακα δὲ τινα &c.] MS. ita aliter longe:
καὶ δόνα, καὶ δὲ τινα ὑπολύριον οἱ παλαιοὶ ἀνόμαζον,
ὡς π. α. κ. ὑποτιθέμενον ταῖς λύρ. Sed corrupte credo.
legendum enim omnino δόνακα. dicat hoc nobis
& *Hesychius*: δόνακα ὑπολύριον πάλαι γὰρ ταῖς λύραις
κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο. patria profus nostris
Pollucis verbis. Et κωμικοὶ quoque bene habet vulga-
tum. *Aristophanem* enim intelligit, cujus tibi verba,
quæ mihi certum & Nostrium & *Hesychium* respexisse,
en adscribo ex *Ranis*, ubi ita βατράχων chorus:
Ἔτεκα δόνακος, δι' ὑπολύριον* De partibus instrumentorum, quæ
pulsantur. 3.

Partes vero instrumentorum sunt, ner-
vi, chordæ, lini, fila, concentus, cubi-
ti, cornua, clavi chordarum, resonantia,
plectrum. chordotonum, id est, instru-
mentum, quo chordæ intenduntur. Et
arundinem quandam, *Comici* Hypolytrium
nominarunt; quod olim lyris, cor-
num loco apposita sit. unde & *Sopho-
cles* dixit; Sublatus tibi est calamus, qui
circa lyram fuit. Ipsi autem Artifices,
lyra cantantes. Citharædi, Citharistriaæ.
Psaltes, Pfalltriaæ. * Et verba, lyra
canere, cithara ludere, canere; &

Ἐνδρον ἐν λυραῖς τσίφω.

Donax & alias pro fistula, ut in illo apud *Mar. Vi-
dorin.* lib. II. art. Grammat.

Tale, quale vere dulces sibilas teres donax.

Age vero restituiamus & *Etymologicis* locum, ubi
frustra tamen fuit virorum indutriosissimus. Δό-
νακες, ait, κάλαμοι ἀλιευτικοί, ἢ αὐλοὶ πρότερον γὰρ
ταῖς θύραις ἀντὶ κέρατος ἐτίθειν κάλαμους. ubi adno-
tant, forsan ἐν ταῖς θύραις, sc. τῶν ἰχθύων. sed om-
nino legendum λύραις uti ex *Pollucis* & *Hesychii*
locis meridiana luce lucet clarius. malim sane & ὑ-
πετίθειν. Nescio vero ubi *Bulengero* mens fuerit,
cum lib. II. de Theatro cap. 37. scribat: *Pallas* ly-
ris calamos pro cornibus subiecit, unde Ἐ calamos
ὑπολύριον vocant. δόνακα ἐπιλύριον. Πάλλας γὰρ ταῖς
&c. ait *Hesych.* Imo πάλαι, ait. ait sic & *Pollux.*
Etymologus autem eadem mente πρότερον. Invita ita-
que *Masperna* hoc ipsi obtrudit iste. JUNG.72 Οἱ κωμικοὶ] C. A. οἱ παλαιοί. cæterum hæc de
lyræ jugo marginis sunt in C. A. KÜHN.73 Ταῖς λύραις] C. A. subjungit οἱ δὲ τεχνῖται,
ψάλται superscriptum est. καὶ ὡς Ἄριστοφ. in margi-
ne est. KÜHN.74 ὄθεν καὶ Σοφ. ε. &c.] Cum ipso versu poetæ
defunt in MS. Est autem ille ex *Sophoclis* *Αἰχμα-
λωτίων.* inde enim profert *Scholiasfes* *Aristoph.* ad βα-
τράχους *Comici* ad vocem καλαμόφθογγα. apud
quem hinc emenda ὡς περὶ, pro ὡς περ, ut apud eum
legitur metro claudicante, etiam in nova editione. JUNG.75 Τεχνῖται] MS. τεχνῖται. Ceterum ex sequen-
tibus male confundere conatum esse *Robortellum*
Citharisticen & Lyricen, quum artifices musici varii
hic enumerentur, ostendit *Sigonius* II. Emenda-
dat. 21. Eodem errore fuit amicus *Robortelli* vir do-
ctus, *Hieron. Magus* scribens in suis annotationibus
ad *Æmil. Prob.* annotatione III. ad præfationem,
Lyram & *Citharam* pro eodem accipi instrumenten-
to, testatur *Pollucem*, qui dicat, λυρωδούς, κιθαρῶ-
δούς, κιθαριστάς idem significare. Non dicit id uspi-
am *Pollux*, cui varia genera artificum musicorum e-
numerare animus, non confundere, alias cur non
& ψάλτας quoque sub eadem Myconum conjicimus.
Nec de aliis *Scriptoribus* inquiri, si qui similia in-
strumenta confuderint. noster qui hoc agit, non sic
agit. JUNG.76 Λυρωδοί] *Λυριστήν* autem non item dicunt. ut
κιθαριστήν, teste *Helladio* apud *Photium* fol. 865. *Ly-
ristes* tamen *Plin.* *Jun.* libr. IX. ep. 17. Et *Sidon.*
Apollin. VIII, ep. 11. *Alcaeo* potior *lyristes* ipse. SEB. 2.Λυρωδοί] In *Gloss.* λυρωδός *lyricen.* KÜHN.77 Ψάλλειν] C. A. κρέκειν, at καὶ κρηγμός superscri-
pta sunt C. V. etiam κρηγμός legit, a κρέκω. confen-
dit *Salmusius.* KÜHN.

ut Aristophanes dixit, Barbitum pulsare. Et resonare. atque resonantia, res ipsa. Accinere, cantare, fuccinere, concinere, decantare. Pulsationes, chordarum tactus, musica cantilenæ, multas chordas habens, harmonia, concinnum, consonans, multifonum, inconcinnum, inconcinnitas, inconcinnum canere, mensura, immensurata, mensuram negligere. * Sed & Plato est, cui quemadmodum & Critiæ, & cantilenas, quæ ad citharam canuntur, placet Προσώδιος nominare. Aristophanes autem, & Modulans, & Adcantans dixit. Et tenui voce præditus, gravifonans. Et Cantorem sonorum, flexibilemque. & carminum inflexores. Cantum vero, Plato & Cantilenam vocavit. Sed qui instrumenta hujusmodi compingit, Lyri-faber nominatur.

ὡς Ἀριστοφάνης, ⁷⁸ βαρβιτίζειν. καὶ ⁷⁹ κρέκειν δὲ, καὶ ⁸⁰ κρεγμός, ⁸¹ τὸ πρᾶγμα. προσάδειν, ἐπάδειν, ⁸² υπάδειν, συνάδειν, ἀπάδειν. κρούματα, ⁸³ πρόσχορδα ἄσματα, πολύχορδον, ἀρμονία, ἐναρμόνιον, ⁸⁴ παναρμόνιον, πολυαρμόνιον, ἀναρμόστον, ἀναρμωστία, ἀναρμωστειν, ⁸⁵ διαναρμωστειν, ῥυθμός, ἀρρυθμός, ⁸⁶ ἀρρυθμειν. * ⁸⁷ καὶ γὰρ Πλάτων ἔστιν οὐ ὀνομάζειν ⁶⁴ δοκεῖ, ὡς περ καὶ ⁸⁸ Κριτία, τὰς πρὸς κιθάραν ᾠδὰς, προσώδιος ἀρέσκει καλεῖν. Ἀριστοφάνης δὲ, μελωδός, καὶ ⁸⁹ προσᾠδός εἴρηκε, ⁹⁰ καὶ λεπτόφωνος, καὶ βαρύφωνος. καὶ ⁹¹ Φωνάριον ᾠδικόν, καὶ καμπτικόν, καὶ ⁹² αἰματοκάμπτας. τὸ δὲ ⁹³ αἶσμα, καὶ αἰσματίων Πλάτων εἴρηκεν ὁ καμικός, καὶ ⁹⁴ αἶσμον. ὁ δὲ τὰ ὄργανα ταῦτα συμπηγνύς, ὀνομάζεται λυροποιός.

78 Βαρβιτίζειν] H. Steph. & Syll. pr. ed. βαρβατίζειν. SEB.

Βαρβιτίζειν] Prior editio βαρβατίζειν, quod & Kühnius Noster in suo Codice correxit & Falckeburgius quoque.

79 Κρέκειν δὲ κρεγμός &c.] MS. ita: κρέκειν, καὶ κρεγμός, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ πρᾶγματα προσάδειν &c. tam bene κρεγμός, quam antea inepte legebatur κρεσμός. Est & apud Etymologum. Κρεγμῶν, τῆ κρούσει, Ἀπολλώνιος. Locus Apollonii est libr. IV. Ἀργοναυτ. v. 909. ubi Orpheus arripit φόρμιγγα & canit melos.

ὄφρ' ἀρευδὸς κλονέοντος ἐπιβρομέονται αὐταὶ κρεγμῶν ubi Scholiastes: τῆ κρούσει ὑπὸ τοῦ κρούματος. κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν. JUNG.

80 Κρεσμός] Κρεγμός. SEB.
Κρεσμός] Κρεγμός restituumus secuti rursus Kühnium Nostrium.

81 Τὸ πρᾶγμα] C. A. καὶ τὰ πρᾶγματα προσάδειν, ἐπάδειν, κρούματα πρόσχορδα, ἄσματα, πολύχορδον, ἐναρμόνιον, ἐναρμωστία supra est ἀ. ἀναρμωστειν, ῥυθμός, εὐρυθμός, ἀρρυθμειν ὡς Πλάτων. Κριτίας δὲ τὰς πρὸς κ. φ. προσώδιος ὀνομασεν. ita C. A. Vulgata lectio vult, Platonem alicubi vocabula formare ἔσσιται. pleraque certe hujus loci ejus sunt libr. III. Polit. vel, locus erit mutilus, idque apparet, ex τῷ ὄσπερ, quod sequitur. sensus forte fuit, quod Plato alicubi voces humanas nominat προσώδιος. sicut & Critiæ &c. extat autem Platonis locus libr. III. Polit. pag. 396. Edit. Henrici Petri Basil. confer & lib. VII. de LL. ubi extat, ῥυθμῶ ἀρρυθμειν. KÜHN.

82 Ὑπάδειν &c.] Deest in MS. υπάδειν, συνάδειν, & ἀπάδειν. & πρόσχορδα ἄσματα. JUNG.

83 Πρόχορδα ἄσματα, πρόσχορδα] A. πρόσχορδα ἄσματα, omisso seq. πρόχ. P. contra hoc habet, omisso illo. SEB.

Πρόχορδα ἄσματα, πρόσχορδα] Pro πρόσχορδα, MS. rectius πρόσχορδα. deest dein ἀρμονία. JUNG.

Πρόχορδα ἄσματα, πρόσχορδα] Vocem πρόσχορδα ἄσματα quæ alias in vulgatis πρόσχορδα præcedebat, exterminavit e Codice suo Kühnius Noster, qui dein πρόσχορδα.

84 Παναρμόνιον &c.] Desunt παναρμ. πολυαρμ. & ἀναρμωστον in MS. JUNG.

85 Διαναρμωστειν] Deest διαναρμωστειν, & ἀρρυθμός.

dein MS. reliqua ita habet: ἀρρυθμῶν ὡς Πλάτων καὶ Κριτίας δὲ τὰς πρὸς κ. φ. πρ. ὀνομασεν. Ἀριστ. quæ longe aliam sententiam quam vulgata continent. tribuit enim MS. Platoni τὸ ἀρρυθμῶν & bene, arbitror. adferunt enim ex Platonis lib. VI. Legum: ῥυθμῶ ἀρρυθμῶν. JUNG.

86 Ἀρρυθμός] Præc. edit. ἀρρυθμ. sed MSS. ἀρρυθμῶ SEB.

Ἀρρυθμός] Ἀρρυθμῶν prior editio, sed Kühnius adscripsit in suo Codice alterum.

87 Sed ἔ Plato est, cui quemadmodum ἔ Critiæ] Pro: sed & Plato est ubi nominare videtur; sicut Critiæ quoque placet &c. SEB. 2.

88 Κριτία] MSS. Κριτίας δὲ τὰς πρὸς κιθ. ᾠδ. πρ. ὀνομασε. SEB.

89 Προσᾠδός] C. A. interjectis omisiss habet, τὸ δὲ αἶσμα, καὶ α. Π. ii. δ. κ. ὁ δὲ τὰ ὄργανα τ. συμπηγνύς, λυροποιός. KÜHN.

90 Καὶ λεπτόφωνος &c.] Desunt in MS. καὶ λεπτοφ. καὶ β. καὶ φ. ᾠδ. καὶ καμπτ. καὶ αἶσμ. Ceterum in vulgatis puto significari φωνάριον a Comico dici, qui alias ᾠδικός est. Quod sequitur vero καμπτικόν, σημαντικόν H. Steph. ait ad oram sui codicis. & hoc tantum. ceterum putem sic apud Comicum dici, τὸν δυνατὸν κάμπτιον τὰς ᾠδὰς. lego enim apud Hesychium, κάμπτιον τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ κάμπτας ποιεῖν. Et Suidam: κάμπτω ᾠδὰς ἐκαμπτεν, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλύγιζε τε καὶ ἔστοσε. credo id esse quod a colorata quasi vocis dispositione colorieren vocamus. JUNG.

91 * Φωνάριον] Clearchus apud Athen. lib. XIV. fol. 623. τὸ φωνάριον ἡμῶν περισσργον γίνεται. Casaub. leg. περιανγον aut περιανγές vox clara, ut dicatur ita, sicut φωνὴ λαμπρὰ & μέλαινα. anim. in Ath. fol. 365. SEB.

* Φωνάριον] Φωνάριον damus tibi e Codice Nostri Kühnii.

92 Αἰματοκάμπτας] Vid. Aristoph. Nub. cum Scholiast. fol. 79. SEB.

93 Αἶσμα, καὶ αἶσμ. &c.] MS. alio ordine, τὸ δὲ αἶσμα καὶ αἶσμον καὶ αἶσματ. Πλ. ε. ὁ κ. ὁ δὲ τὰ &c. Aristoph. Νεφέλαις.

Κυκλίαν τε χειρῶν αἰματοκάμπτας --- vid. vero Suid. in Κυκλίαν. JUNG.

94 Αἶσμον] αἶσμος magis ad regularem formationem quadrat. H. Steph. SEB.

Ἀρμονίαι δὲ, Δωρὶς, Ἰᾶς, Αἰολίς, αἱ πρῶται. καὶ Φρύγιος δὲ, καὶ Λύδιος. 97 καὶ Λοκρικὴ, φιλοξένου τὸ 98 εὐρημα. νόμοι δὲ, οἱ Τερπάνδρου. 99 ἀπὸ μὲν ἔθνων ἕθεν ἢ, Αἰόλιος, καὶ Βοιωτίας. 100 ἀπὸ δὲ ρυθμῶν, ὄρθιος, καὶ τροχαῖος. ἀπὸ δὲ τῶν τρόπων, ὄξυς, καὶ τετραοιδός. ἀπὸ δὲ 2 τοῦ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐρωμένου, Τερπάνδρειος, 3 καὶ Καπίων. σφάλλονται δὲ οἱ καὶ 4 ἀπόθετον προστιθέντες αὐτῶ, καὶ σχοινίωνα. οὗτοι γὰρ ἀυλητικοί. τὸ μέντοι 5 σιφνιάζειν, 6 καὶ χιάζειν, τὸ πε-

Harmoniae sunt, Doria, Ionica, Aelica, quae primae sunt. Et Phrygia vero & Lydia. & Locrensis, Philoxeni inventum. Modi autem qui Terpandri sunt, a gentibus, unde orti erant, nomen habent, ut Aelicus, & Boeotius. vel a numeris rectus, trochaeus. vel a ritu ipso, acer, quaternarius. ab eo ipso vero, & ante dicto, Terpandrius, & Capion. Errant autem, qui & Apothetum, & schoenionem huic attribuunt. hi etenim tibiis proprii sunt. Σιφνιάζειν vero, & χιάζειν, quod elaboratis carminibus u-

95 Περί ἀρμ. &c.] Nullus in MS. titulus, uti nec Segm. seq. sed omnia coherent. De Nomis plura vid. *Buleng.* lib. II. de Theatro 27. & aliquid etiam *Sigon.* II. Emend. 72. contra *Robortellum* nomos hocce male apud *Aristotelem* leges interpretantem. Et *Rhodigin.* etiam IX. antiq. 8. sua hinc est partim mutatus. JUNG.

96 Περί νόμων] C. A. περὶ τῶν Τερπάνδρου νόμων. KÜHN.

97 Καὶ Λοκρικὴ] In C. A. καὶ superscriptum. postea Λοκρικὴ δὲ. post Τερπάνδρου, comma ponitur, ut & post ἔθνων. KÜHN.

98 Εὐρημα] *Salmaf.* εὐρημα. KÜHN. Εὐρημα] MS. εὐρημα. Ibidem, νόμος δὲ, οἱ Τερπάνδρου. intellige, qui sequuntur. *Suidas* in Νόμος: ὁ κιθαρ. ait: ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου. quem vide. confuse autem ibi enumerantur, & forte non sine mendo. certe *Dorium* vix adventas: sed tantum sex. JUNG.

99 Ἀπὸ μὲν τῶν &c.] MS. ἀπὸ μὲν τῶν ἔ. ὄ. ἢ. Αἰόλιος καὶ Β. sed *Aelios* & *Plut.* περὶ μουσικῆς, cujus verba mox recito & *Hesych.* αἰώλις (legend. forte αἰώλιος) κιθαρῶδικός νόμος οὕτω καλούμενος. JUNG.

100 Ἀπὸ δὲ ρυθμῶν &c.] Ἀπὸ δὲ ρυθμῶν, ὄρθιος, καὶ τροχαῖος, ait *Pollux.* Ex hoc loco male *Bulengerus* lib. II. de theatro cap. 27. ubi copiose de *Orthio*, adfirmat: *Trochaum* seu *conciatum*, eundem esse cum *Orthio*. Non enim magis confundit hanc *Pollux* quam antea *Aelium* & *Boeotium*, quam postea ὄξυν & τετραοιδόν. Nec juvat ipsum *Suida* locus quem ex *τροχαῖον* adfert, ubi Auctoris cujusdam verba ille Lexicographus adfert, in quibus *τροχαῖόν τε* tubicines concinuisse dicunt, quod *Buleng.* interpretatur *nomum Orthium* & *conciatum*. Audi *Suidam* alibi, ubi hoc agit: Ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον, τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ρυθμῶν, ἀνόμισσε Τερπάνδρος. ἀνατεταμένους δ' ἦσαν καὶ εὐταί. cum enim duo νόμοι ait, si idem erant. Adscribo & *Hesychii*: Ὄρθιον νόμον οὕτως ἀνεμάσθαι φασιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ρυθμοῦ καθάπερ καὶ τὸν τροχαῖον. sic & Noster ipse infra IV, 73. αὐλητικὸν δὲ ὄρθιον, & separatim ibidem *τροχαῖον* enumerat. Apud *Athenaeum* lib. XIV. etiam sunt ὄρθιοι ρυθμοί. JUNG.

1 Ὄξυς καὶ τετραοιδός.] C. A. ὄξυς τε καὶ τετραοιδός. deinde: ἀπὸ δὲ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐρωμένου τ. καὶ κάμπτων, postremum habet & C. V. Integer locus ita accipiendus: Nomi *Terpandri* a gentibus, unde oriundus erat, *Aelios* & *Boeotius*; a rythmo vero, ὄρθιος & trochaeus; a modulis, acutus & τετραοιδός; ab ipso denique & deliciis ejus, *Terpandrius* & *Capion*. quidam enim *Terpandrium* faciunt *Boeotium Arna*, alii *Aelium Cyma* oriundum; ejus discipulus quem etiam in deliciis habuit, *Καπίων* vel *Κηπίων* erat. *Plutarch.* in *de Musica*, ubi etiam eisdem νόμους *Terpandri* recenset. KÜHN.

Ὄξυς καὶ τετραοιδός.] MS. τετραοιδός. antepenultimate. *Scaliger.* I. Poët. 48. exponit, qui erat ex horum quatuor compositus, *Aelios*, *Terpandrius*, *Cepione*, *Boeotio*. Apud *Suidam* in Νόμος: ὁ κιθαρ. est τετραοιδός: quod igitur forte mendosum & mutandum in τετραοιδός, ut noster *Pollux* habet. apud *Plutarchum* τετραοιδός nominatur, cujus verba itatim recito. JUNG.

2 Τοῦ αὐτοῦ] Desest particula τοῦ in MS. JUNG.

Τοῦ αὐτοῦ] Addidit *Kühnius* noster τε.

3 Καὶ Καπίων] In margine C. A. usque ad ἀυλητικοί. vid. iterum *Plutarch.* de *Musica*. *Salmaf.* καὶ *Κηπίων*. C. V. *καμπτων*. KÜHN.

Καὶ Καπίων] MS. plane alia voce. pro *Καπίων*, habet *κάμπτων*. tamen & apud *Hesych.* lego: *Καπίων*, κιθαρῶδικός νόμος ὄνομα. *Jul. Scaliger* loco dicto *Κηπίων* scribit. uti & apud *Plutarch.* est *περὶ μουσικῆς*, ibi *Σχοινίον*, & *Κηπίων* inter alios enumerantur. & ibidem mox inter *citharædicos* nomos, quæ adscribo: *ἐκείνος* (*Terpander*) γούν τοὺς κιθαρῶδικούς (νόμους) πρότερος ἀνόμισσε, *Βοιωτίων* τινα καὶ *Αἰόλιον*, *τροχαῖόν τε* καὶ ὄξυν, *Κηπίωνά τε* καὶ *Τερπάνδριον* καλῶν, ἀλλὰ μὲν καὶ τετραοιδόν: quæ profus ad *Pollucem* nostrum illustrandum. Fuit autem ὁ *Κηπίων*, *Τερπάνδρου* μαθητής, ut postea *Plutarch.* ibidem indicat. JUNG.

4 Ἀπόθετον] C. V. ἀπόθετον. sed ἀπόθετον habet etiam *Plutarch.* l. c. inter νόμους ἀυλητικούς. dein iterum C. V. *σχοινίων*. KÜHN.

Ἀπόθετον] Iterum MS. aliter: καὶ ἀπόθετον προστιθέντες. Sed vulgata lectioni & *Plutarchum* adscriptularum: cujus verba e lib. de *Musica* adscribere quoque placet, cum ejusdem cum *Polluce* sint sententiae, hocce modos scilicet non inter *citharædicos* numeratis. οἱ δὲ νόμοι οἱ κατὰ ταύτους ἀυλητικοὶ ἦσαν, ἀπόθετος, ἔλεγος, *καμάρχιος*, *σχοινίον*, *κηπίων* τε καὶ *δείος*, καὶ *τριμελής*: ὑστέρω δὲ χρόνῳ καὶ τὰ πολυμενίστια καλούμενα ἐξευρέθη. αἱ δὲ τῆς κιθαρῶδικῆς νόμοι πρότερον πολλῶ χρόνῳ τῶν ἀυλητικῶν κατεστάθησαν ἐπὶ Τερπάνδρου, ἐκείνος &c. quæ jam attuli ante. Ibidem *Plut.* paulo post: *περὶ δὲ Κλονῶ* ὅτι τὸν ἀπόθετον νόμον καὶ *σχοινίωνα* πεποικώς εἶη, *μημηοεύουσιν* οἱ ἀναγγραφοτέτες. JUNG.

Ἀπόθετον] *Apothetum* etiam habet *Falckenburgius* ut reliqui MSSi.

5 Σιφν. καὶ χιάζ.] *Hesych.* χιάζειν, σιφνιάζειν. vid. & *Suid.* apud quem pro *Philoxeno* *Theoxenides*. SEB.

Σιφν. καὶ χιάζ.] *Henr. Stepb.* prius exp. *Siphnium* illum sive *Philoxenum* sive *Theoxenidem* (quem *Suid.* pro *Philoxeno* nominat) in *curiosa nimium* & *aliquid supervacua* artium habente *modulatione imitari*. postea: *Chium* illum *Democritum imitari in curiosa nimium* &c. *modulatione*. SEB. 2.

6 Καὶ χιάζειν] Hæc supra scripta sunt in C. Antw. KÜHN.

uti significat a Democrito Chio, & Philoxeno Siphnio. sicut & Hypertonides modus, dicta sunt. * Tum etiam Phrynen Camonis, modulationibus obliquis, & difficilibus, Comici, Cleisi uti vocant. Minorum autem Citharædorum instrumentum, quod & Pythacum dicitur, nonnulli dactylicum vocitant. Horum vero modi sunt, Jovis, Minervæ, Apollinis, Iambi. Iambides, & Pariambides. Par-

ριέργους μέλεσι χρῆσθαι, ἀπὸ ἧ Δημοκρίτου τοῦ Χίου, καὶ ἠ Φιλοξένου τοῦ Σιφνίου, ὃς καὶ ἰο Ἰππερτονίδης ἐκαλεῖτο. * καὶ ἰο Φρύνιν δὲ τὸν ἰο Κά- 66 μωνος, μέλεσι πολυκαμπέσι, τοῖς ὑπὸ τῶν κωμῶδων ἰο δυσκολοκάμπτοις κληθεῖσι κεχρησθαι λέγουσι. ἰο τὸ μέντοι τῶν ψιλῶν κιθαριστῶν ὄργανον, ὃ καὶ Πυθικὸν ὀνομάζεται, δακτυλικὸν τινες κεκλήκασι. Νόμοι δ' αὐτῶν, Διὸς, Ἀθηνᾶς, ἰο Ἀπόλλωνος. ἰο ἰαμβοί, ἰαμβίδες, παριαμβί-

7 Δημοκρίτου τοῦ Χίου] Δημοκρίτου τοῦ Χίου, καὶ in margine sunt Codicis Antw. Kühn.

8 Φιλοξένου] A. Φιλοξενίου. SEB. Φιλοξένου] C. A. & V. & Salm. Φιλοξενίου. *Plutarchus* nihilominus *Philoxenum* laudat inter Musicos, quem ipsum etiam *Hypertonidem* cognominatum refert *Pollux*, quamvis *Interpres* aliorum abeat. *Salm.* Ἰππερτονίδης. Kühn.

Φιλοξένου] MS. Φιλοξενίου τοῦ Σ. *Suidas* Θεοξενίδην vocat hunc: vide eum in *χιάζειν*. *Philoxenum* credo & *Plutarchus* vocat, ubi pariter cum aliis notat, quod peculiarem modum adfectaverint. Κρίξος δὲ, ait *ibid.* καὶ Τιμόθεος, καὶ Φιλόξενος, καὶ οἱ κατ' αὐτὴν τὴν ἠλικίαν γεγονότες ποιηταί, Φωρτικώτεροι καὶ Φιλόκαυνοι, γεγονῶσι, τὸν φιλόδωρον καὶ θεματικὸν τὸν ὀνομαζόμενον διώξαντες. vide & inferius in cod. libello. JUNG.

9 Sicut ἠ] Ὁς καὶ, qui &. SEB. 2.

10 Ἰππερτονίδης] P. Ἰππερτονίας. sed A. ut editum. SEB.

11 Etiam Phrynen] Scr. *Phryniē*. SEB. 2.

Καὶ Φρύνιν] Margo C. A. Φρύνιν δὲ τὸν Κάβωνος & c. usque ad λέγουσι. Κάβωνος I. & C. V. Kühn.

12 Κάβωνος] MS. Κάβωνος, β nempe ita scripto ut latinum u, quod græco μ, præfertur si adnectatur τῷ u, non absimile. *Phrynis* hic fuit citharædus *Mixylenæus*, *Aristoclidæ* discipulus, &c. quæ apud *Suidam* legas, ex quo tantum hoc adscribo, propter nostrum MS. Κάβωνος, & vulgatum Κάβωνος. adhuc enim aliter *Suidas*: Ἰστὸρος δὲ ἐν ταῖς ἐπιγραφόμενοις μελοποιαῖς, τὸν Φρύνιν Λισβίων φησι Κάωνος υἱόν. Sic habes tertium Κάωνος. Utrum verius, mihi non liquet. JUNG.

Κάβωνος] *Falckenburgius* plauce eodem modo ut in *Palatinus* Codice se invenisse testatur *Fungetmannus*, habet Κάβωνος.

13 Δυσκ. κλειοῖσι] In specimine *Pollucii* ex conjectura emendavimus κληθεῖσι, & ita etiam legitur C. A. & V. *MS*tus, *Salm.* & *Vales.* Interpretis versio quam sit a re proposita aliena, facile apparet. voluit autem *Pollux Phryniæ Cabonis* filium usurpasse modulos valde contortuplicatos, & a Comicis dictos δυσκολοκάμπτους, non facile variis inflexionibus exprimentos. alludit autem ad *Aristoph.* *Nubes* Act. III. *Scen.* 3. ubi Chorus de severa simplicique Veterum Musica locutus, subjicit,

Εἰ δὲ τις αὐτῶν βαμολοχίσσασθ' ἢ κάμφσει τινα καμπῆν,

Ὅπως οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,

Ἐπιτρέβωτο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφαιζῶν.

Sin autem scurriliter aliquis se daret aut flecteret allos

flexus, quos hodie Phrynis more edunt, non faciles puto

flexu, peribat verberibus casus, ut qui Musas aboleret.

Pherecrates Comicus etiam Musicam facit ita loquentem:

Φρύνης δ' ἴδιον στράβιλον ἐμβαλῶν τινα.

JULII POLLUCIS.

κάμπτων με καὶ στρέφων, ὅλη διέφραση ἐν πέντε χορδαῖς ἔχον.

Phrynis autem sibi proprium inflexens gyrum; *torquesque me versensque totam perdididi, quinque in chordis tonos habens duodecim.*

Plutarchus in *De Musica*. Idem in libello, quomodo quis sine invidia se ipsum laudet, narrat *Timotheum* Citharædum visito in certamine *Phryniæ* jactitasse, μακάριος ἦσθα Τιμόθεε, ὅτι κάρυξ εἶπε' νικᾷ Τιμόθεος τὸν Κάβωνος (secundum MSSta leg. Κάβωνος) τὸν Ἰωνοκάμπτων. *Beatus* erat *Timotheus*, quando præco dixit, νικῶσι *Timotheus Cabonis filium* contortuplicatorem *illius Ionis*. Ut igitur moduli *Phryniæ* dicti sunt *dyscolocampτοι*, ita ipse etiam audivit Ἰωνοκάμπτης, quod sicut *Iones* saltationes masculas in effeminatas flexiones gyrosque stegerunt, ita ipse in severiorem Musicam crispas qualdam & lubricas invenisset modulationes. vid. *Suid.* in *Phrynis* ex *Scholiis Aristoph.* in *Nubes*, nisi quod inter alia addit Κάωνος υἱὸν fuisse, quod cum aliis excidisse *Scholiis* illis videtur. *Scholia* eadem laudat *Valesius* notis in h. l. Kühn.

Δυσκ. κλειοῖσι] MS. δυσκολοκάμπτοις κληθεῖσι, optime. ait enim πολυκαμπτοῖς, quæ a Comicis δυσκολοκάμπτα (ut *Aristoph.* in *Nubib.* hac voce utitur) vocata sunt. tollatur itaque illud corruptum κλειοῖσι in vulgatis. male vero, puto, dein MS. κεκλήσθαι, pro κεχρησθαι. *Aristophanis* verba:

--- ἢ κάμφσει τινα καμπῆν ὅπως οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους.

Præquam a *Phryni* illo recedamus, addamus quæ pariter *Suidas* de eisdem Musica exagitata in *Comædia*. leguntur enim in *Phrynis* apud eundem οἱ κωμικοὶ πολλὰκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, κατακλῆσας τὴν ἀδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον. Adparet & ex *Plutarchi* περὶ μουσικῆς loco hunc *Phrynem* in musicis primum novasse. τὸ δ' ὅλον, ait, ἢ μὲν κατὰ Τέρπανδρον κιθαροδία, καὶ μέχρι τῆς Φρύνιδος ἠλικίας παντελῶς ἀπλῆ τις οὖσα διετέλει. Addatur & hoc ex *Procli Chrestomath.* Φρύνης δὲ ὁ Μιτυληναῖος ἐκαινοτόμησεν αὐτὸν (νόμον), τὸ, τε γὰρ ἐξάμετρον τῷ λελυμένῳ συνῆψε, καὶ χορδαῖς τῶν ἐπτά πλείοσιν ἐχρήσατο. JUNG.

Δυσκ. κλειοῖσι] Veram jam lectionem κληθεῖσι pro vitiosa priori κλειοῖσι *Kühnius* Noster εὐστοχεῖα sua vindicavit. quam & scriptos Codices agnoscere vides, quare & eam *Polluci* Nostro jure postliminii reddidimus, quam & *Falckenburgius* habet in suo Codice.

14 Τὸ μέντοι τῶν ψιλῶν κιθ.] C. A. καὶ μέντοι τῶν ψ. κ. superscriptum autem est τι ante τῶν ψ. etiam in C. V. *Interpres* ψιλῶν κιθαριστῶν reddit, *minorum Citharædorum*, confunditque *Citharædos* cum *Citharistis* metris, id est, qui sola utebantur *Cithara*, *Citharædi* vero voce pariter & instrumento. *Salm.* καὶ ψιλῶν. Kühn.

Τὸ μέντοι τῶν ψιλῶν κιθ.] De ψιλοῖς κιθαρισταῖς, vide aliquid apud *Nunnes.* ad *Phrynic.* lib. I. in ψιλοῖς ἀύλητός. JUNG.

15 Ἀπόλλωνος] Hæc in margine C. A. usque ad *παριαμβίδες*. Kühn.

16 ἰαμβοί] C. A. & V. ἰαμβία omisso ἰαμβίδες. post C. A. *παριαμβίδες*. Kühn.

δες. Μέρη δὲ τοῦ κιθαρωδικῆς νόμου, Τερπάνδρου κατανεύμαντος, ¹⁷ ἑπαρχα, ἑπαρχεῖα, μέταρχα, ¹⁸ κατάρτοπα, μετακατάρτοπα, ὀμφαλός, σφραγίς, ἐπίλογος.

tes vero citharædici modi, Terpandro di-
vidente, sunt, præludia, initia, metar-
cha, fugæ, inflexiones, medium, figil-
lum, & epilogus.

67

* ¹⁹ Περὶ ἐμπνευστῶν ὄργάνων.

έ.

* *De instrumentis qua inflantur.* §. 67

Τὰ δὲ ²⁰ ἐπιπνεόμενα ὄργανα, τὸ μὲν σύμπαν, αὐλοὶ, καὶ σύριγγες. ²¹ ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, καλαμίνην σύριγγα. καὶ ἀπὸ μὲν αὐλῶν, αὐλεῖν, ὑπαυλεῖν, καταυλεῖσθαι, παραυλεῖν, αὐλημα, ἑναυλον, ²² ἔξυλον, ἐξηλημένον. ἐρεῖς δὲ καὶ πολύφθογγος αὐλός, καὶ ²³ πολύκομπος, πολυκαμπής, πολύφωνος, πολυμελής, ²⁴ πολυμελής, πολυμήκης. Πλάτων δὲ ²⁵ καὶ πολυχορδον εἶρηκε τὸν αὐλόν. * ²⁶ Ἐπὶ δὲ αὐλῶν, ²⁷ ἐμφυσᾶν, καὶ ἐμπνεῖν ²⁸ Φαίης ἄν, ἢ καταπνεῖν, καὶ καταπέμπειν τὸ πνεῦμα εἰς τὸν αὐλόν. ²⁹ ὑποπιπλαμέναις ταῖς γνάθοις, ὑπογκω-

Porro quæ inflantur organa, omnia quidem in genere, tibiæ, & syringes. ut Aristophanes, Arundineam syringem vocavit. A tibiis autem derivantur, tibia canere, tibia fuccinere, modulari, adsonare. tibiæ cantus, insonans, refo-
nans, ebuccinatum. Dices etiam, multifonans tibia, jactabunda, flexilis, varie sonans, canora, varios concentus habens, prælonga. Plato vero tibiæ, etiam Multis chordis præditam nominavit. * De tibiis vero, inspirare, & inflare dices. aut deflare, & spiritum in tibiæ transmittere. Impletis maxillis, tu-

¹ ἱαμβοί] Pro ἱαμβοί, ἱαμβίδες, MS. tantum una voce, ἱαμβίαι, sic adposito ultimo jota, non ut ai diphthongus indicetur, sed ut solet α subscriptum in MS. notari. JUNG.

² ἱαμβοί] *Fulckenburgius* pro ἱαμβίδες, ἱαμβίαι habet ut reliqui MSi, & mox etiam παριαμβίαι.

¹⁷ ἑπαρχα] MS. ἑπαρχα. & deest dein ἑπαρχα. Audi quid conjecturæ mihi in mentem venerit, scribendum esse, ἐπτά, ἑπαρχα, μέταρχα &c. Numera: Invenies sic septem partes Citharædici nomi, ut *Terpander* dispoſuerat, coaluit itaque in MS. vocula: at in vulgatis gemina, non tamen utraque recta. nisi tamen pro ἐπτά, malis ἑπαρχα (quod *Hesych.* exponit eis ἐπτά μέρη) legere: quo pacto tamen vix *Pollucem* locutum credam. Viri docti omnia confiderant rectius. JUNG.

¹⁸ Κατάρτοπα] *Salmaf.* ex MS. κακάρτοπα. deest autem καταμετάρτοπα. quæ sequuntur, ad verbum exſcripſit *Rhonor.* in αὐλοῖ. KÜHN.

¹⁹ Περὶ ἐμπνευστῶν ὄργάνων] C. A. ὄργάνων non agnoscit. KÜHN.

²⁰ Ἐπιπνεόμενα] C. A. τὰ δ' ἐμπνεόμενα, ut ante ἐμπνευστῶν. KÜHN.

²¹ Ὡς καὶ Ἀριστοφ.] In textu C. A. est quidem ὡς καὶ, sed punctis notatur, & sequitur Ἀριστοφάνης δὲ καὶ καλαμίνην σύριγγα cicutam, & dein superscriptum, εἶρηκε. postea: ἐρεῖς δὲ πολύφθογγος αὐλός καὶ πολύκομπος. ex correctioſe vero, πολυκαμπής. πολύκομπος leg. etiam *Salmaf.* in suo MSto, in quo deſuit πολυκαμπής, πολύφωνος, π. Πλάτων δὲ &c. Cæterum *Hesych.* μισσοκόποι αὐλοῖ, inquit, οἱ ὑποδείστοροι τῶν τελείων, μέσοι. alibi nominantur ἡμίκοποι, ἡμίοκοποι, nempe pro numero foraminum tibiærum alia fuit *perfecta*, alia *media*, alia *minima*, quæ γυγγίας dicebatur, eaque utebantur tyrones cum primulum addicerent tibia canere. vid. *Hesych.* in γυγγίαι, γυγγί, γυγγός, *Athenæum* lib. IV. *Deirnos.* & ibi *Casaub.* & infra IV, 73. huc pertinet proverbium τί ἔμοι καὶ τοῖς μακροῖς αὐλοῖς; quod usurpauit illi, qui mediocrem securumque vitæ statum summo præferunt cum periculis conjuncto. KÜHN.

²² Ὡς καὶ Ἀριστοφ.] Pro ὡς καὶ &c. MS. habet: καὶ κάλαμ. σύρ. εἶρηκεν Ἀριστοφάνης. sine ὡς. alias potes videre *Bulenger.* lib. II. de Theatro cap. 22. ubi exponit σύριγγα &c. ἐκ καλάμων. vid. & *Parrhasium* Comm. in *Claudiam*. lib. II. de raptu *Proserp.* ad versum, *Mygdonio buxas circumſonans horrida captu.* Vin' habere de-

ſcriptam hanc καλαμίνην σύριγγα, & quidem eleganter? audi *Longum* nostrum lib. I. *Ποιμεικ.* ὁ δὲ (Δάφνης) καλάμους ἑταμῶν λεπτοῦς καὶ τρίςας τὰς τῶν γοιῶτων διαφύας, ἀλλήλους τε κερῶ μαλθακῶ συναρτήσας, μέχρι νεκτὸς συρίζειν ἐμελέτα. vide & nostrum mox *Segm.* 69. deſunt dein in MS. καὶ Ἀριστ. &c. καταυλεῖσθαι. cum mediis. JUNG.

²² Ἐξυλον, ἐξηλ.] Deſunt in MS. ἔξυλον, ἐξηλημένον, ut & mox particula καὶ, post δὲ, abest. JUNG.

²³ Πολύκομπος] Deest in MS. πολύκομπος. quod tamen notandum de sonante multum fistula. dein MS. ordine verſo, πολύφωνος, πολυκαμπής. JUNG.

²⁴ Πολυμελής, πολυμ.] Deſunt in MS. πολυμελής, πολυμήκης. quod ultimum etiam notandum, de ampla scilicet fistula, qualis illam *Phileta* σύριγγα, μέγα ὄργανον, καὶ αὐλῶν μεγάλων, deſcribit *Longus* II. *Ποιμεικ.* JUNG.

²⁵ Καὶ πολύχορδ.] *Salmaf.* πολύχορον legit, sed vulgatum extat, & quidem in superlativo etiamnum apud *Platonem* lib. III. *Politie. de Tibicine.* KÜHN.

Καὶ πολύχορδ.] Locum *Platonis*, si Philosophum ut puto, dicit, mihi in promptu esse. forte non fatear. Vide tamen an potuerit respexisse ad ista quæ lib. III. de Rep. leguntur: οὐκ ἄρα, ἢ δ' ἐγὼ, πολυχορδίας γε, οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεῖται ἐν ταῖς αἰδαῖς τε καὶ μέλεσιν, οὐ μοι, ἔφη, φαίνεται. τρίγωνον ὄρα καὶ πεκτίδων, καὶ πάντων ὄργάνων, ὅσα πολυχορδα καὶ πολυαρμόνια, δημιουργοῦς οὐ βρέψομεν; οὐ φαίνονται. τί δὲ; αὐλοποιούς ἢ αὐλητὰς παραμυθεῖν εἰς τὴν πόλιν; ἢ οὐ τοῦτο πολυχορδοτάτον, καὶ αὐτὰ τὰ παναρμόνια, αὐλοῦ τυγχάνει ὄντα μιμήματα; Ἀλλὰ δὲ, ἢ δὲ ὅς. JUNG.

²⁶ Ἐπὶ δὲ αὐλῶν] C. A. ἐπὶ δ' αὐλῶν. KÜHN.

²⁷ Ἐμφυσᾶν] Omisit *φυσᾶν*, quo hic usus *Leopardus*, & ἀναφυσᾶν, quo utitur *Athenæus* &c. *Leopard.* Emend. IX. 21. & XII, 9. SEB.

²⁸ Φαίης ἄν] MS. φαίης ἄν, καὶ καταπν. Notat autem doctissimus *Leopardus* IX. Emend. 21. omisit *Pollucem* *φυσᾶν*, & ἀναφυσᾶν, quibus tamen in hac re optimi Auctores usi. & eadem XII. Emend. 9. sed si ibi legas, hic non est necesse: ita unum caput, bis omnibus verbis servatis, repetitum est in illis emendationibus. JUNG.

²⁹ ὑποπιπλαμέναις] C. A. ὑποπιπλαμέναις ἰσταῖς. post in margine ὑποδυσταῖς, προπιπτούσαις, ὑπογκωμέναις. hic deſinit margo & sequitur in textu: ὀφθαλμῶν τ. ἔξαιμοστομίων. ἰπανοῖς δ' ἄν &c. MS. *Salmaf.* ita:

midis, inflatis, elevatis, patulis, adhaerentibus, spiritu repletis, oculis exacerbatis, protervis, sanguinolentis. aut ocioso vultu, improbo, ignorantidescensum spiritus. & his quidem uti licebit. * Laudabis vero Tibicinem, dicens, pleno utentem spiritu in magnitudine, sono, & robore spiritus. non immodeste conturbantem vultum. De syringe autem dices, deducere in eam ab ore spiritum, deferre, dispergere anhelitum. Haec quidem calamorum est compositio, lino ceraque colligata. & haec inelaborata est, tibiae multae, singulae post singulas paulatim desinentes, a maxima ad minimam usque. & juxta os quidem tibiaram diminutae, & alteri parti propter inaequalitatem mutuum insistentes, ita ut avium alae similis videatur.

* Sed huic rursus contraria est, Tyrrhena tibia, inversae syringi similis, cujus

μέναις, ὑποιδούσαις, ³⁰ ἔξεστηκυίαις, προπετέσι, ³¹ προπιπτούσαις, ³² πνεύματος πλήρεσι. τῶν ὀφθαλμῶν τραχυνομένων, ³³ ὑβρίζοντων, ἐξαιμασσομένων. ³⁴ ἢ ἀπράγμονι τῷ προσώπῳ, ἀβασανίστῳ, ἀγνοοῦντι τὴν καθόδον τοῦ πνεύματος. καὶ γὰρ τοιαῦτά ἐστιν εἰπεῖν. * Ἐπαινοίης δ' ἂν αὐλητὴν, λέγων, ³⁵ ῥοθίῳ μὲν τῷ Φυσήματι χρώμενον, διὰ δὲ μέγεθος, καὶ τόνον καὶ ³⁶ ἰσχὺν τοῦ πνεύματος, οὐκ ἐνοχλοῦντα ³⁷ τῷ προσώπῳ εἰς ἀταξίαν. Ἐπὶ δὲ σύριγγος εἴποις ἂν, παράγειν ³⁸ ἐπ' αὐτῆς ³⁹ τὸ πνεῦμα ⁴⁰ διὰ τοῦ στόματος, καὶ παραφέρειν, καὶ διασπείρειν τὸ πνεῦμα. ⁴¹ ἢ μὲν οὖν, καλάμων ἐστὶ συνθήκη, λίνῳ καὶ κηρῷ ⁴² συνδεθεῖσα. ⁴³ ἢ γε αὐτοσχέδιος, αὐλοὶ πολλοὶ, ἕκαστος κατὰ μικρὸν ὑφ' ἑκάστῳ ὑπολήγοντες, εἰς τὸν ἐλάχιστον ἀπὸ τοῦ μεγάλου, κατὰ μὲν τὸ στόμα τῶν αὐλῶν ἀφιστάμενοι, ἐκ δὲ θατέρου μέρους ὑπ' ἀλλήλοις δι-

ἀνισότητος ὑφεστηκότες, ὡς ὄρνιθος πτέρυγι τὸ σχῆμα προσεοικέναι. * ⁴⁴ τοῦτο δὲ κατὰ ἔμπαλιν ἔχων ὁ Τυρρηνὸς αὐλός, ἀντεστραμμένη σύριγγι παρεοικώς, χαλκὸς μὲν ἐστιν

ὑποπιπλήμεναις τ. γ. ὑπογκωμέναις τῶν δ. τραγῶν. ἔξαιμ. καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.
 Ὑποπιπλάμεναις] MS. ὑποπιπλάμεναις, pro ὑποπιπλά. quod considerandum viri docti. videtur enim non rejiciendum temere. Sed de intentione flatu, quo quasi tumentes buccae rubore ardescere videantur, accipi forte potest. deest dein in MS. hic ὑπογκ. quod pox sequitur. JUNG.

³⁰ Ἐξεστηκυίαις] In MS. ἐξεστηκ. προπετέσι defunt. JUNG.
³¹ Προπιπτούσαις] Bene in MS. προπιπτούσαις quod profus accedit ad vulgatum προπετέσι. sed προπιπτούσαις, ut in cuso legitur, non hic tam aptum. JUNG.

³² Πνεύματος πλήρ.] Deest πνεύμ. πλήρεσι, & loco illius hic MS. habet ὑπογκωμέναις, per o, in secunda, non recte puto. JUNG.
³³ Ὑβρίζοντων] Deest ὑβρίζοντων in MS. JUNG.
³⁴ ἢ ἀπράγμονι] Deest ἢ ἀπράγμ. τ. π. α. &c. τοιαῦτά i. ei. cum mediis quorum omnium loco MS. tantum, καὶ τὰ ὅμοια habet. non vero bene capio, quomodo vulgata, quae in MS. defunt, inflatae tibiae competant: caperem, si scripsisset, οὐκ ἀπράγμονι &c. JUNG.

³⁵ Ῥοθίῳ μὲν] Mē abest a C. A. & dein διὰ τὸ μέγεθος (καὶ superscriptum) τόνον καὶ ἰσχὺν τοῦ π. nam magnitudo, tonus, & vires spiritus efficiunt τὸ ῥοθίον. C. V. etiam τόνον legit pro τόνον. quod non placet. KÜHN.
³⁶ ἰσχὺν πνεύμ.] Addidit τοῦ Kūhnius Noster, uti invenit in C. A.

³⁷ τῷ προσώπῳ] C. V. τὸ πρόσωπον quod Atticorum est. KÜHN.
³⁸ ἐπ' αὐτῆς] MS. τὸ πρόσωπον, accusandi casu. JUNG.
³⁹ ἐπ' αὐτῆς] C. A. ἐπ' αὐτοῖς & supra πνεῦμα scriptum στόμα, διὰ τοῦ στόματος παραφέρειν, παρασπίρειν, dein in margine, πνεῦμα. KÜHN.

⁴⁰ διὰ τοῦ πνεύματος &c.] Pro his, τὸ πν. δ. τ. στ. MS. tantum τὸ στόμα habet. JUNG.

⁴⁰ Διὰ τοῦ στόματος] A. διὰ τὸ στόμα. SEB.
⁴¹ ἢ μὲν οὖν καλάμων] ἰστί συνθήκη] Syringii fabulosa inventio describitur *Metamorph.* I. fab. 18. Formae autem notatio est & apud *Verg. Ecl.* II. 32. *Tibull.* II. 5. 34. *Nemesian. Ecl.* III. 14. ubi ipse *Pan.* --- nulli sui est inflare cicutas.

Quas ego Maniliis cera conjungo sub antris. SEB. 2.
 ἢ μὲν οὖν] Haec absunt a C. A. usque ad ἰταμώτρον. Segm. seq. KÜHN.
 ἢ μὲν οὖν] ἢ μὲν οὖν &c. omnia defunt usque ad illa Segm. seq. τῶν δὲ. Adfert haec, inter alia, de compositione fistulae hinc *Ach. Statius* Observation. c. 6. ubi explicat figuram fistulae, quae in *Theocriti* libris varie pingitur. Sed illa apud nostrum κατὰ μὲν τὸ στόμα &c. non fideliter ita citat: τοῦ μεγάλου ἀνισότητα ἔχοντες, ὡς ὄρνιθος πτέρυγι ἐοικέναι. JUNG.

⁴² Συνδεθεῖσα] *Salmast.* in H. A. συνθεῖσα, sine necessitate ulla. ceram enim & linum conjungebant, vinciebantque calamos pastoritios, uti postea tibia fuit orichalco vineta, *Horat. de Arte Poetica.* & ipse laudat *Eutirides* κηροῖται σύριγγα l. c. rectius autem sublatā τελεία στιγμήν posuit comicatam distinctionem post συνθεῖσα. KÜHN.

⁴³ ἢ γε αὐτοσχέδιος] *Qua quidem extemporanea est tumultuaria est,* postea laudatus vir ἀλλ' ἢ σπουδαιοτέρα αὐλοὶ πολλοὶ, quae emendatio opportuna videtur ex eo, quod αὐτοσχέδιος distinguenda sit ab ea quae majori cum cura & arte composita est, ex multis scilicet fistulis, quarum alia aliam excipit, maximam mediocrem, mediocrem minor, serie inaequali propter sonum etiam inaequalem. *Tibullius* lib. II. *Eleg.* 5.

Fistula cui semper decrescit arundinis ordo.
Nam calamus cera jungitur usque minor.
 videatur & *Ovidius* lib. VIII. *Metam.* Fab. 3. KÜHN.

⁴⁴ Τοῦτο &c.] *Salmastius* l. c. & in variis lectionibus τοῦτο δὲ κατὰ τὸ ἔμπαλιν ἔχει ὁ ὑδρῆλος vel ὑδρῆνος αὐλός ἀντεστραμμένη &c. in quibus nollem mutatum Τυρρηνὸς in ὑδρῆλος, vocatur enim recte αὐλός tubulus aeneus organi hydraulici, & quia mediam partem tubae refert & are constat Τυρρηνός. ἐξ αὐλοῦ τῆς σάλπιγγος trutinam fieri posse *Litistorphanes* ejusque *Scholium* dicunt in *Pace*. Ipse etiam Auctor infra iterum vocat αὐλόν. KÜHN.

ὁ κάλαμος, κάτωθεν δὲ ὑποπνεόμενος. Φύσαις μὲν ὁ ἐλάττων, ὕδατι δὲ ὁ μείζων ἀναβλιβομένη, καὶ αὔραν πνεύματος ἀφίεντι. πολὺ φωνός τις οὗτος αὐλός ἐστι, καὶ ὀχαλκός ἔχει τὸ φθέγμα ἰταμώτερον. τῶν δὲ ἄλλων αὐλῶν τὰ μέρη, γλωττα, πρυπήματα. καὶ βόμβυκες, ὄλμοι, καὶ ὑφόλμια. καὶ φορβειὰ δὲ προσήκει τοῖς αὐλοῦσι. καὶ τὸν τῆ φορβειᾶ κατελλημμένον, ἐμπεφορβιωμένον ἔλεγον.

quidem arundo ferrea est. quæ inferne inflatur, spiritu quidem minore, sed propter aquam ebullientem major sono ipsius spiritus aura emittitur. Multifonans hæc tibia est, & ferrum vocem reddit validiorem. Aliarum vero tibiarum partes sunt, lingula, foramina, bombyces, ὄλμοι, ὑφόλμια. Tum etiam ligulæ, Tibicinibus conveniunt. Unde & ligulis detentum, alligatum nominant.

71

* 52 Περὶ αὐλοποιῶν, καὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ.

5.

* De tibiarum contrahore, & ejus materia.

71

6.

Ὁ δὲ τοὺς αὐλοὺς ἐργαζόμενος, αὐλοποιός. καὶ ἀπὸ μέρους, γλωττοποιός, καὶ αὐλοτρύπη, ὡς ἡ κωμῶδία. Ἡ δὲ ὕλη τῶν αὐλῶν, κάλαμος, ἢ χαλκός, ἢ λωτός, ἢ πύξος, ἢ κέρασ, ἢ ὀστοῦν ἐλάφου, ἢ δάφνης τῆς χαμαιζήλου κλάδος, τὴν ἐντεριάνην ἀφρημένους. Ὁ δὲ τοῖς αὐλοῖς χρώμενος, αὐλητής, καὶ κεραύλης, τριηραύ-

Qui vero tibias conficit, αὐλοποιός. Et a parte tibiarum, lingularum Confector dicitur. Et Tibiarum Perforator, secundum Comicos. Tibiarum autem materia, arundo, ferrum, lotus, buxus, cornu aut os elephantis, aut lauri humilioris ramus excavatus. Tibiis porro utens, Tibicen, Cornicen,

45 Ὑποπνεόμενος] Ab inferiore sui parte recipiens spiritum a foliis quidem, si minor fuerit tubulus, si vero major, ab æmæ agitata & autam spiritumque emittente. KÜHN.

46 Αὔραν πνευμ.] Αὔραν πνεύματος ἀφίεντι dum aqua assultu suo aërem incitans spiritum edit: perinde ac in organis hydraulics. ait enim de instrumento hydraulico Athenæus libr. IV. κατιστραμμένοι γὰρ εἰσὶν οἱ αὐλοὶ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀρασσομένου τοῦ ὕδατος ὑπὸ τινὸς νεανίσκου, ἐτι δὲ δίκουσκίων ἀξόνων διὰ τοῦ ἐργάνου ἐμπέονται οἱ αὐλοὶ, καὶ ἔχον ἀποτελοῦσι προσηνῆ. non autem alibi temere quid de Tyrrenio αὐλοῦ invenieris, quam apud nostrum. Pollucis autem nostri verba interpretatur Jul. Scaliger. I. Poët. 20. licet cum non nominet. Ea ob elegantiam, & quo melius intelligas inde ascribimus: Altera (Tyrrenorum tibia) fuit non singularis, sed composita ex duobus tubulis: quasi inversa Syrix. Namque inferne tubus minor inflabitur bucca: unde spiritus in majorem subibit, movetque æquam qua intus erat: atque ex ea multisonam edebat harmoniam. Id quod de Cretebis quoque hydrailo consicere possimus. JUNG.

47 τῶν δὲ ἄλλων αὐλῶν] C. A. τῶν δὲ αὐλῶν κέρητα & δαίμα. KÜHN.

τῶν δὲ ἄλλων αὐλῶν] MS. τῶν δὲ αὐλῶν. sine ἄλλων. JUNG.

48 Τρυπήματα καὶ βόμβ. &c.] MS. καὶ τρυπ. καὶ β. καὶ ὄλμοι. βόμβυκες vero quæ hic inter partes tibiarum, Hesiychio exponuntur γένος αὐλῶν, ipsæ tibiarum species. & apud eundem in Laconico βόμβυξ (nec enim emendandum puto) est αὐλοῦ εἶδος etiam. & Etymologo: βομβύκη, ὄνομα αὐλητρίδος. παρὰ τὸν βομβῶν τῶν αὐλῶν. καὶ βομβύξ αὐλοῦ τι εἶδος. Imo sic Pollux ipse infra IV, 82. τὸ τῶν βομβύκων αὐλήμα. Ὀλμοι vero partes tibiarum, accedant ad alias ejus vocis significationes, quas attulerunt. JUNG.

49 Ὑφόλμια] C. V. ὑφόλμια. C. A. ὑφόλμια. Hesiych. ὑφόλμιοι μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τὸ στόματι, ἢ αἱ γλαττίδες καὶ ὑπέθεμα τι. δαίμα. ὄλμοι καὶ ὑφόλμια. KÜHN.

Ὑφόλμια] Pro ὑφόλμια MS. ὑφόλμια habet. Sed legendum puto ὑφόλμια. Hesiych. ὑφόλμιοι, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τὸ στόματι, ἢ αἱ γλαττίδες. JUNG.

Ὑφόλμια] Pro ὑφόλμια habes jam ὑφόλμια ex correctione Kuhnii nostri.

50 Φορβειὰ δὲ προσ.] Schol. Aristoph. fol. 331. φορ-

βειὰ εἰσι τὰ δέρματα τὰ περὶ τὸ στόμα τῶν αὐλητῶν προσδεσμεύμενα, ὅπως ἂν συμμιτρον τὸ πνεῦμα πιεσόμενον, ἠδείαν τὴν φωνὴν τοῦ αὐλοῦ ποιήσῃ. MSS. habent φορβια. quæ scriptura est & apud Suidam. indeque ἐμπεφορβιωμένος apud Aristoph. Anib. 864. quod forte reponendum mox. Not. autem quod illic Schol. ex Herodiani quodam libro annotat: τὸ φορβειὰ διὰ τῆς εἰς διφθόγγου γράφεται καὶ ὀξύτης. SEB.

Φορβειὰ δὲ προσ.] C. A. φορβία. C. V. καὶ φόρμια δὲ. Hesiych. habet φορβία φορβαία & φορβειὰ. Aristoph. Scholastes addit φόρβιον, monetque ex Herodiani regulis quod scribatur vox per ei & ὀξύτης in Anibus. KÜHN.

Φορβειὰ δὲ προσ.] MS. καὶ φορβία δὲ προσήκοι τ. JUNG.

51 τῆ φορβειᾶ κατελλημμένον, ἐμπεφορβιωμένον ἔλεγον.] C. V. τῆ φορβ. κατ. ἔλεγον ἂν ἐμπεφορβιωμένον. & ita etiam leg. C. A. nec Aristophanes aliter, ad cujus locum respicitur, qui est in Anibus.

Ὅστω κόρακ εἶδον ἐμπεφορβιωμένον. KÜHN.

τῆ φορβειᾶ κατελλημμένον, ἐμπεφορβιωμένον ἔλεγον.] MS. τῆ φορβια κ. ἔλεγον ἂν πιεσόμενοι. unde emendatio jam patet, legendum enim pro vulgato, ἐμπεφορβιωμένον, ἐμπεφορβιωμένον, sicut apud Aristoph. ἐν Ὀρίσει extat. & Suidas adtert in φορβιον. ita enim adpellat hoc αὐλητικὸν δέρμα. Vocabulum vero φορβια (quod in MS. φορβια, & φορβια adnotavimus) varie scribitur, uti etiam ad lib. I. dixi. Apud Hesiych. est in hac significatione φορβειὰ, uti vulgo. & sic etiam ex Aristoph. & Schol. ipsius observant. JUNG.

τῆ φορβειᾶ κατελλημμένον, ἐμπεφορβιωμένον ἔλεγον.] Εμπεφορβιωμένον pro priori ἐμπεφορβιωμένον Codicum scriptorum & Aristophanis auctoritate fretus in suum Codicem recepit Kuhnii Nolter.

52 Περὶ αὐλοποιῶν] C. A. omittit hic καὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ, rejicitque ad illa ἢ δὲ ὕλη &c. ubi præmittit περὶ ὕλης αὐλοῦ. KÜHN.

Περὶ αὐλοποιῶν] In MS. nullus titulus, sed adnectuntur præcedentibus. JUNG.

53 Ἡ χαλκός] Marginis est in C. A. KÜHN.

54 Ἐλάφου] (Elephantis) pro, cervi. SEB. 2.

55 Ἀφρημένους] MS. ἀφρημένους. JUNG.

56 Κεραύλης] C. V. subjungit τριηραύλης, quod etiam habet margo C. A. KÜHN.

Κεραύλης] MS. auctius: καὶ κεραύλης, τριηραύλης, αὐλ. supra etiam τριηραύλην nominarat I, 96. vulgati

& Tibicina. In laudem autem Tibicinis dices, sapiens, concinnus, dexter. Verum hæc, etiam de alia musica dici possunt. * hoc vero proprium est, bene spirans, infatus, magnum spirans, valde inflans, solidum spirans. intenfum, validum, rectum, plenum, robustum, suave. Stridulum vero, Poëticum est. Dulcis porro spiritus, flebilis, stridulus, illecebrosus, lugubris, lachrymabilis. Spiritus vero, & flatus, & tibiæ inflatio dicitur. Nota etiam Tibicinis manuum agilitatem, & celeritatem, & facilitatem. Plura etiam horum communia, ad Tibicinem pertinent. hic etenim non modo bene spirans, sed & lingua facilis, ore probatus, densus, continuus. * Quemadmodum & vilis Tibicen, spiritu carens, infirmus, injucundus, insuavis. Vilis etiam tibia, linguæ expertis, insonora, tenuis, mada, inepta. Et linguæ cantu attritæ, dicuntur veteres. Est etiam tibiæ cantus rectus (a quo & modus rectus.) firmus, plenus, concinnus, simplex, unimembris, varius, illecebrosus, mollis, flexilis, lachrymabilis, lugubris, acutus, stridulus, fastuosus, irritatorius, militaris, tripudiatorius, spondaicus, trochæus, nuptialis, inter pocula sonans.

λης, αὐλητρίς. Εἴπαις δ' ἂν αὐλητὴν ⁵⁷ ἔπαιων, σοφὸς, ἐμμελής, δεξιός. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, κᾶν ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀν. ῥηθείη μουσικῆς. * ὃ δ' ⁷² ἔστιν ἴδιον, εὐπνοῦς, ⁵⁸ ἔμπνοος, μέγα Φυσῶν, μέγα πνέων, ἀδρὸν, ⁵⁹ ἔντονον, ⁶⁰ ἰσχυρὸν, ὄρθιον, ῥέβιον, βίαιον, ἠδύπνοον. τὸ γὰρ λιγυρόπνοον, παιητικόν. γλυκὺ δὲ πνεῦμα, γοερόν, ⁶¹ λιγυρόν, ἔπαγωγόν, γοῶδες, θρηνώδες. τὸ δὲ πνεῦμα, καὶ Φύσημα, καὶ αὐλήμα. ⁶² ἀποδέξαι καὶ τὴν αὐλητοῦ εὐχέρειαν, καὶ τὴν ταχυχειρίαν, καὶ τὴν εὐχειρίαν. κοινὰ δὲ τὰ πλείω τούτων καὶ πρὸς τὸν αὐλόν. ἐκεῖνος δὲ, οὐ μόνον εὐπνοῦς, ἀλλὰ καὶ εὐγλωττος, εὐστόμος, πυκνὸς, συνεχής. * ὡσπερ ὁ μὲν Φαῦλος αὐλητὴς, ἄπνοος, ἀσθε- ⁷³ νῆς, ἀηδῆς, ἀγλευκῆς. ὁ δὲ Φαῦλος αὐλός, καὶ ἀγλωττος, καὶ ἀφθογγος, ἀραιὸς, ⁶³ διάβροχος, ἔξαιλος. καὶ ἐξηυλημένοι γλῶτται, αἱ παλαιαί. ⁶⁴ αὐλήμα δὲ ὄρθιον, ἀφ' οὗ καὶ νόμος ὄρθιος. ⁶⁵ στερεόν, πλήρες, ἐμμελές, ⁶⁶ μονόκλονον, μονόκλωνον, πολύτροπον, προσαγωγόν, εὐκαμπές, πολύκαμπτον, θρηνητικόν, γοῶδες, ὄξυ, λιγυρόν, πομπικόν, παραξυντικόν, ἐνόπλιον, πυρρίχιστικόν. καὶ σπονδαίον, τροχαίον, γαμήλιον, παροίνιον.

itaque suppleri possunt hic. De ceraule aliquid & *Bu-ling.* II. de Theatro 22. ubi interpretatur, qui *cornua tibia canit*. vid. & *fac. Nicol.* VI. *Epiphil.* 8. qui tamen valde perverse hunc locum profert, & sic etiam interpretatur, scilicet ὁ δὲ τοῖς αὐλοῖς χράμενος αὐλητῆς, καὶ κεραύλης αὐλητρίς, id est, *Is qui tibiis utitur tibiicen, ceruaules tibiicina dicitur*. Imo οὐδὲν ὕγιος id est. clarum enim *Pollucem* hoc velle, qui tibia canit, dici masculino genere αὐλητὴν, & composita inde κεραύλην, τριηραύλην; esse etiam fœmininum αὐλητρίς, ut ab aliis talibus. Nil apertius. Itaque ne moremur. *JUNG.*

Κεραύλης] Auctius *Falckenburgius* ita in suo Codice habet: κεραύλης, κατὰ τὸν Ἀρχιλοχὸν τριηραύλης. Ceterum illud τριηραύλης quod desiderabatur in prioribus ed. & tamen MSSorum auctoritate niti vides, *Κιθόνιμ* Nostrium sequuti in textum *Pollucis* recepimus.

57 Ἐπαιῶν] Omissis interjectis C. A. ἔμπνοος. superscriptum εὐπνοῦς, post μέγα πνέων est ἔντονον, ἀδρὸν omittit. pro κεραύλης alii κεφαλαῦ. notante *Salm.* qui dein ἔμπνοος non legit in MS. & ἔντονον pro ἔντονον. Kühn.

Ἐπαιῶν] Sequentia σοφὸς &c. ἴδιον cum mediis desunt in MS. malim fere pro κᾶν in vulgatis legere καί. *JUNG.*

58 Ἐμπνοῦς] Deest ἔμπνοος & ἀδρὸν in MS. *JUNG.*

59 Ἐντονον] C. A. superscriptum habet ῥέβιον. quod

a C. V. plane abest, dein in textu C. A. γλυκὺ πνεῦμα &c. ἔπαγωγόν. τὸ δὲ πνεῦμα καὶ φ. καὶ αὐλήμα. ὃ δὲ φαῦλος αὐλός &c. Kühn.

60 Ἰσχυρὸν, ὄρθ. &c.] Desunt in MS. ἰσχ. ὄρθ. & βί. ἠδύπνοον. & τὸ γὰρ λιγ. ποι. desunt. *JUNG.*

61 Λιγυρόν] MS. λιγυρόν. ad γοῶδες (quod in MS. cum θρηνώδες deest) *H. Steph.* hic adnotavit ex superioribus III, 100. γοαμίη. *JUNG.*

62 Ἀποδέξαι] Ἀποδέξαι & sequentia in MS. desunt usque ad ὁ δὲ φαῦλος &c. *JUNG.*

63 Διάβροχος] Dein in C. A. margine καὶ ἐξηυλημένοι γ. αἱ παλαιαί. Kühn.

Διάβροχος] Διάφορος MS. pro διάβροχος. ἔξαιλος vero deest. ad ἐξηυλημένοι γλῶτται *H. Steph.* hic adnotavit, γλῶτται αὐλόν. infra IV, 70. scilicet nempe hæc capienda esse de extritis tibiærum ligulis & verustis. *JUNG.*

64 Αὐλήμα δὲ] C. A. καὶ αὐλήμα ὄρθιον, ἀφ' οὗ καὶ νόμος ὄρθιος. cætera absunt usque ad sequens caput. Kühn.

Αὐλήμα δὲ] MS. καὶ αὐλήμα δὲ ὁ. *JUNG.*

65 Στερεόν] Στερεόν & cetera hujus capituli in MS.λείπει. *JUNG.*

66 Μονόκλονον] In vulgatis notandum μονόκλονον, de quo αὐλήματι nil reperio, nisi hoc *Hesychii*, si forte huc spectet, μονολόγιστον, μονόκλος. *JUNG.*

67 Εἶδη ὀργάνων.

α.

Species organorum.

i.

ΑΥΛῶν δὲ εἶδη, ⁶⁸ πλάγιος, ⁶⁹ λῶτινος, Λιβύων τὸ ⁷⁰ εὐρημα. ⁷¹ πλαγιάυλον δὲ αὐτὸν ⁷² Λίβυες καλοῦσιν. ⁷³ ἔλυμος, τὴν μὲν ὕλην, πύξιμος, ⁷⁴ τὸ δ' εὐρημα, Φρυγῶν. κέρασ δ' ⁷⁵ ἐκατέροις τοῖς αὐλοῖς ἀνανεῦον ⁷⁶ πρόσσεστιν. ⁷⁷ αὐλαὶ δὲ τῆ Φρυγίᾳ Θεῶ. ⁷⁸ ἰππόφορβος. Λίβυες μὲν οἱ ⁷⁹ σκηνηῆται τοῦτον εὐρον. χρώνται δὲ αὐτῷ ⁸⁰ πρὸς ἵππων νομάς. ἡ δὲ ὕλη, δάφνη, ⁸¹ τοῦ Φλοιοῦ γυμνωθεῖσα. τῆς γὰρ ἐντεριώνης ⁸² ἐξαιρεθείσης, ὅζον ἔχον ποιεῖ, ⁸³ καὶ τῶν ἵππων τῆ ὀξύτητι ⁸⁴ καθικνούμενον. *μόναυλος, ⁸⁵ εὐρημα μὲν ἐστὶν Αἰγυπτίων. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Σοφοκλῆς ⁸⁶ ἐν Θάμυρι.

Tibiarum vero species, obliqua, Libycorum inventum. ipsi vero hanc, Πλαγιάυλον nominant. ἔλυμος, quæ materia ipsa e buxo est. Inventores vero, sunt Phryges. Sed & cornu utrisque adnutans tibiis, huic tibia adest, in honorem Cybeles. ἰππόφορβος, quam Libyæ tuguria habitantes invenerunt. hac vero, apud equorum pascua utuntur. ejusque materia, decorticata laurus est. cor ligni enim extractum, acutissimum dat sonum, & equorum acrimoniæ convenientem. * Monaulus, Ægyptiorum inventum est. Meminit hujus in Thamyri Sophocles.

67 Εἶδη ὀργάνων.] C. A. περὶ αὐτῶν (leg. αὐλῶν) εὐρεθέντων ἴδιαισι. KÜHN.

Εἶδη ὀργάνων.] Caput hoc sine titulo cum priori in MS. cohzaret, nec in hoc toto Capite ullus in MS. titulus. Ceterum hic titulus non aptus quoque est qui vulgo: εἶδη ὀργάνων. Agitur non περὶ εἰδῶν sed unius saltem ὀργάνου, δηλοῦσι τὸν αὐλοῦ. JUNG.

68 Πλάγιος.] Horum meminit *Lophus meus* I. Pammen. ubi αὐλοὶ πλάγιοι inter alia suspensa in antro Nympharum. JUNG.

69 Λῶτινος.] Ex loco *falla tibia*, quam *Alexandri* ni φάτιγγα dixerunt. *Athenais* in fine lib. I. *Elia* nis lib. VI. H. A. cap. 31. φασίγγιον. KÜHN.

70 Εὐρημα. πλαγ.] MS. εὐρημα πλαγιάυλον δ' αὐτ. sic enim & MS. pro quo male vulgo antea edebatur *πλαγιάυλον*: quod mendum & *Rhodiginus* sequutus est IX. antiq. 7. Meminit hujus tibiæ & *Theocritus Bucolis*co:

Κῆν αὐλῶν λαλία, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιάυλα. ad quem locum vid. *Heinsii* nolstr lect. *Theocriti*. cap. 24. ubi de lepidio dicto σοφοὶ μέχρι πλαγίου κλάμου καὶ σύριγγος. vid. & *Bulenger*. II. de Theatro c. 21. ubi *etiam curvat tibiā* interpretatur. Quod non probatur *Jul. Scaliger*o I. Poët. 20. ubi sic dictam ait, non quod esset curva, ut quidam sunt arbitrati: sed quia ab latere inflabatur, quemadmodum & *Germanica*. JUNG.

71 Πλαγιάυλον.] Scr. in versione *πλαγιάυλον*, ut est in Gr. SEB. 2.

Πλαγιάυλον.] Margo C. A. usque ad Φρυγίᾳ Θεῶ. KÜHN.

Πλαγιάυλον.] Editio *Basilensis* *πλαγιάυλον*, quod sphalma a *Kühnio* Nostro & *Falckenburgio* quoque observatum inque *πλαγιάυλον* mutatum est.

72 Λίβυες.] MS. Λιβύες. JUNG.

73 ἔλυμος &c.] Hunc locum adfert *Tyrneb*. lib. XXX. advers. cap. 39. ubi de buxo materia *Phrygia* tibiæ. ubi &, forte *Elymum Virgilianum* ab illa tibia nomen adeptum esse. JUNG.

74 Τὸ δὲ εὐρημα.] MS. τὸ δὲ εὐρημα φ. & dein ita: κ. δὲ ἐκατέρων τῶν αὐλῶν αὐ. an forte scripsisse debebat *ἐκατέρα*. dein in vulgatis illud αὐλῆ quis non corruptum videt? MS. rectius longe & alia distinctione ita: πρόσσεστιν. αὐλαὶ δὲ τῆ Φρυγίᾳ Θεῶ ἰππόφορβος. quomodo & paulo post de *μόναυλο* loquitur. Atamen post Θεῶ retineo punctum vulgatum. Autumo enim de ἐλύμω tantum dictum, illam canere matris Deorum. De ἰππόφορβω, & cui usui destinatus, ejusque materia enim jam agitur. ἰππόφορβον autem habere *Aldatum* editionem video monere do-

ctiff. *Sylburgium* Notis ad *Mytholog. Musatum* *Linceri*. JUNG.

75 Ἐκατέροις τοῖς αὐλοῖς.] C. A. & V. MS. *ἐκατέρων τῶν αὐτῶν*, unde leg. *ἐκατέρω τῶν αὐλῶν*, aut si *Hesychium* audimus, *ἐτέρω τῶν αὐλῶν*, *alteri tibia adhaerens cornu*, sinistræ scilicet, ita enim illè in *ἐγκραύλης* ὁ τοῖς Φρυγίαις αὐλῶν ἔχει γὰρ ὁ ἀριστερὸς προκείμενος κέρασ. KÜHN.

76 Πρόσσεστιν.] Hic ponit *ταλσίαν στιγγῆν* C. A. quod omnino admittendum. KÜHN.

Πρόσσεστιν, αὐλῆ τῆ &c.] Ita distinguit *correxite* que hunc locum *Kühnius* Noster: *πρόσσεστιν. αὐλαὶ δὲ τῆ Φρ.*

77 Αὐλῆ.] C. V. αὐλαὶ δὲ, quod etiam videtur agnoscere C. A. quando post αὐλῆ habet δὲ. canit autem tibia illa *Dea Phrygiæ* id est *Cybele*. vid. *Athenæum* sine lib. IV. *Deipnol.* *Salmas.* legendum ait *πρόσσεστι τῆ Κυβελῆς*. KÜHN.

78 ἰππόφορβος.] C. V. conjungit cum præcedentibus legitque ἰππόφορβος. C. A. ἰππόφορβος & dein τοῦτον εὐρον. C. V. πρὸς τὰς ἰ. v. KÜHN.

ἰππόφορβος.] Nota MS. scripturam ἰππόφορβος, ita enim scribendum, non ut *H. Steph.* in *Theauro*, ἰπποφορβός. JUNG.

ἰπποφορβος.] ἰππόφορβος προπροζυτόνως pro pridri ἰπποφορβος προζυτόνως ex correctione *Kühnius* Nostri.

79 Σκηνηῆται.] *Falckenburgium* Noster ex MS. ad oram sui Codicis ponit, *κελευῖται*.

80 Πρὸς ἵππων.] MS. πρὸς τὰς ἰ. & δάφνη, τῆς ἐντερ. ἰ. sine illis τοῦ φ. γ. & γάρ. Sic fere ante IV. 71. pone autem post *ἐξαιρεθείσης* punctum cum MS. cetera enim ὅζον ἔχον (ubi MS. male εἶχον) & seqq. de tibia ipsa narrant. JUNG.

81 Τοῦ φλοιοῦ.] Abest a C. A. qui pergit δάφνη τῆς ἐντεριώνης ἀφαιρεθείσης ὅζον ἔχον ἀποτελεῖ. KÜHN.

82 Ἐξαιρεθείσης.] P. ἀφαιρέθ. SEB.

83 Καὶ τῶν ἵππων.] Margo C. A. *etiam equos acutissimo sono demulcens*. KÜHN.

84 Καθικνούμενον.] MS. καθικνούμενον interpretet *percellentem equos*. Et indico tibi locum *Elia*n. lib. XII. περὶ ἰδιωμ. ζω. c. 44. ubi plura habes de hoc ritu Libyæ pascendi equos ad tibiās, quas ipse quoque conficere eos ait *ροδοδάφνης κλάδοι κοιλάγαντας*. JUNG.

85 Εὐρημα μὲν ἐστὶν Αἰγυπτ.] M̄ abest a C. A. ut & seqq. μέμνηται δ' αὐτοῦ Σ. ἰ. Θ. KÜHN.

Εὐρημα μὲν ἐστὶν Αἰγυπτ.] MS. iterum εὐρημα. deest μὲν, & ista, μέμν. δ' α. Σ. ἰ. Θ. JUNG.

86 Ἐν Θάμυρι.] *Athen.* lib. I. fol. 20. [*Σοφοκλῆς*]

Maxime vero nuptiale Carmen hac canitur. Fertur etiam Phryges, Tibiam lugubrem invenisse, qua ab ipsis accepta, Cares utuntur. Tibiæ enim cantus, quo Cares utuntur, lugubris est. Ferina tibia, quam Thebani ex hinnuli membris compegerunt. sed hujus exterior pars, are inducta erat. Cornu vero canere, Tyrreni feruntur. * Est & quædam tibia, Gingras, lugubrem & flebilem vocem fundens, Phœnicea quidem, juxta inventionem, Musæ vero Caricæ perfimilis. Sed Phœnicum lingua Adonim, Gingram vocant. & ab hoc, tibia nomen desumpsit. Scythæ autem, & inter hos maxime Anthropophagi, Melanchlani, & Arimalpi, aquilarum, vulturumque ossa,

⁸⁷ Αὐλεῖ δὲ μάλιστα ⁸⁸ τὸν γαμήλιον. ⁸⁹ λέγεται δὲ καὶ φρύγας ⁹⁰ εὐρεῖν ⁹¹ αὐλὸν ⁹² θρηνητικόν, ⁹³ ᾧ κεχρησθαι τοὺς Κάρας, παρ' ἐκείνων λαβόντας. ⁹⁴ θρηνώδες γὰρ τὸ αὐλήμα τὸ Καρικόν. ⁹⁵ θήρεις αὐλός. Θηβαῖοι μὲν αὐτὸν ⁹⁶ ἐκ νεβροῦ κάλων ⁹⁷ εἰργάσαντο. χαλκήλατος δ' ἦν τὴν ἔξωθεν ὄψιν. ⁹⁸ καὶ κέρατι μὲν αὐλεῖν Τυρρηνοὶ νομίζουσι. * ⁹⁹ γίγγρας δὲ τις αὐλίσκος, γοῶδη καὶ ¹⁰⁰ θρηνητικῆν Φωνὴν ἄφεις, φοινῆξ μὲν ὦν τὴν εὐρεσιν, πρόσφορος δὲ ¹ Μούσῃ τῇ Καρικῇ. ἡ δὲ φοινίκων ² γλῶττα Γίγγραν τὸν Ἄδωνιν καλεῖ, καὶ τούτῳ ³ ὁ αὐλὸς ἐπωνόμασται. ⁴ Σκύθαι δὲ, καὶ μάλιστα τούτων ⁵ οἱ Ἄνδροφάγοι, καὶ Μεγάλχλαινοὶ, καὶ ⁶ Ἀριμασποὶ, αἰετῶν καὶ γυπῶν ὀ-

τὸν Θάμυριν διδάσκων &c. Idem tamen alibi *Scop.* in *Θάμυρι*, ut *lib.* IV. fol. 175. 183. 637. In vita *Sophoclis* legitur in *μῦθῳ τῷ Θάμυριδι*. vid. *Cassaub.* in *Athen.* fol. 306. **SEB.**
 Ἐν Θάμυρι] Τελείαν στιγμὴν posuimus post illa in Θάμυρι. ne scilicet sequentia pro verbis *Sophoclis* acciperentur, uti quidem ab *Interprete* factum vides. Ceterum in *Codice Falschenburgii* ad oram post in Θάμυρι, habentur hæc: τὸ εἶρημά ἐστιν Αἰγυπτίον, quæ tamen paulo ante præcesserunt.
⁸⁷ Αὐλεῖ &c.] *Salm.* monet verba, αὐλεῖ δὲ &c. non esse *Sophoclis*, sed *Pollucis*: quo tangit *Interpretem*. **KÜHN.**
⁸⁸ Τὸν] MS. bene τὸν pro τόν. Nec est hic versus *Sophoclis* ullus, ut vulgatus præ ferre videtur. Sed post Θάμυρι est interpungendum ita: Θάμυρι. αὐλεῖ δὲ &c. Scilicet ille tibia canendo potissimum nuptiali carmini inservit: ut supra parili modo de *πλαγιαύλω* loquebatur IV. 74. αὐλεῖ δὲ τῇ Φρυγίᾳ Θεῶ. Eiusmodi etiam fuerunt scilicet, αὐλοῦσι τὸ γαμήλιον, illæ σύμμιγες γαμικαί, quibus adit *Dorco Dryanem*, filiam in uxorem petens, apud *Longum Ποιμενικ.* α. Et *Nonnum* lib. V. *Dionysiac.* Et lib. V. Καὶ γαμικὴ σύμμιγξι συνέκλασεν αἰῶνες αὐλοῖ. **JUNG.**
⁸⁹ Λέγεται δὲ] *Margo C. A.* omittit καὶ ante Φρύγας. **KÜHN.**
⁹⁰ Εὐρεῖν] MS. εὐρεῖν μόνον αὐλὸν. an αὐλὸν declendum, & solum μόνον retinendum? ut scilicet intelligamus præter μόνον ab *Ægyptis* inventum, etiam *Phrygas* invenisse μόνον θρηνητικόν. alias de his αὐλοῖς θρηνητικῶις, & *Phrygiæ* inventione, *Carumque* usurpatione, vid. *heroem* nostrum conjectaneis ad *Varron.* lib. VI. de *ling.* Latin. verbis, in *libro qui scribitur nomina barbarica*: unde *nofter Pollux* illustrari potest. Hinc etiam *Hier. Magius* I. *Miscell.* 13. ista adfert, ubi de tibiis lugubribus agit. **JUNG.**
⁹¹ Αὐλὸν θρηνητικόν] Vide *Hier. Mag.* *Miscell.* I, 13. & *Kirchman.* de *funeribus Rom.* II. 6. **SEB.**
 Αὐλὸν] C. A. μόνον θ. C. V. μόνον αὐλὸν ascripta nota, quod *Martialis* MStus etiam habet *μονοναυλον*, ubi vulgo *monaulon*. **KÜHN.**
⁹² Θρηνητικόν] *Θρηνητικὸς, iustificus, in Glossis.* **KÜHN.**
⁹³ ᾧ κεχρησθαι] MS. ᾧ χρῆσθαι. **JUNG.**
⁹⁴ Θρηνώδες γὰρ τὸ αὐλ.] C. A. θ. δὲ αὐλήμα τ. K. C. V. θρ. γὰρ τὸ αὐλήμα. **KÜHN.**
 Θρηνώδες γὰρ τὸ αὐλ.] MS. θρηνώδες δὲ τι αὐλ. **JUNG.**
⁹⁵ Θήρεις] Leg. θήρεις, ut θήρεις προφῆ *cibus a feris animalibus petitus, ferina caro, vitus ferinus.* **KÜHN.**
 Θήρεις] Nisi forte θήρεις potius legendum existime-

mus, ait *H. Steph.* in *Epistola de sux Typographiæ* statu, ubi *vulgarium Lexicorum deliria* super hac voce *corrumpenda* insuper indicat. *Conjecturam* suam etiam in *Thef.* repetit. Sed *θήρεις* habet etiam MS. & *Jul. Scalig.* I. *Poët.* 20. qui ait dictum a *ferarum ossibus*. **JUNG.**
 Θήρεις] *Θήρεις* damus jam tibi ex *correctione Kühni* *Nostri* pro *priori θήρεις*.
⁹⁶ Ἐκ νεβροῦ κάλων] Ad illa ex v. κάλ. *H. Steph.* addidit *interpretem, ex hinnulorum ossibus*. **JUNG.**
⁹⁷ Εἰργάσαντο] MS. male εἰργάσατο. **JUNG.**
⁹⁸ Καὶ κέρατι μὲν αὐλεῖν &c.] *Margo C. A.* usque ad *ἐπωνόμασται*. **KÜHN.**
 Καὶ κέρατι μὲν αὐλεῖν &c.] MS. male αὐλήν. **JUNG.**
⁹⁹ Γίγγρας δὲ τις] Vid. *prov. Carica Musa*. ubi *Erasm.* alibi *γίγγριν* legi ostendit. **SEB.**
 Γίγγρας δὲ τις] C. A. γ. δὲ μικρὸς τις α. γ. καὶ θρηνητικόν ἦχον ἀφεις Φ. μὲν τὴν εὐ. π. δὲ τῇ Καρικῇ M. C. V. etiam ἀφεις. cæterum *Eustath.* in *Homer. Iliad.* γίγγριν vocat *Adonim* & *tibiolam, γίγγρινον* ex *Athenæo*, qui γίγγριν per η habet. vid. & *Hesych.* in γίγγρι, γίγγρια, γίγγρος. *Hesych.* γίγγρια, αὐλοὶ μικροὶ ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσι, qui autem tyrones utebantur hujusmodi tibiis, dicebantur *χρηνίζειν γίγγριν*. vid. *Athenæum* lib. IV. c. 23. vid. & *Glossas* in *γίγγρινα, γίγγριν, γίγγρινι*. **KÜHN.**
 Γίγγρας δὲ τις] MS. auctius. γίγγρας δὲ μικρὸς τις αὐλίσκος. **JUNG.**
¹⁰⁰ Θρηνητικῆν] MS. θρηνητικὸν ἦχον ἀφεις, φοινῆξ μὲν τὴν &c. De *gingrina* aliquid *Jun.* *Nomenclator.* cap. de *musicis instrum.* & *H. Magius* I. *Miscell.* 13. **JUNG.**
¹ Ἀφεις] *Kühnius* *Noster* e *MSS* suis ἀφεις jam reposituit pro *priori ἀφεις*.
² Μούσῃ τῇ Καρικῇ] MS. alio ordine, τῇ Καρικῇ Μούσῃ. **JUNG.**
³ Γλῶττα] MS. γλῶσσα. Idem tradit *Athenæus* lib. IV. γίγγριν *Adonidem* dictum, ut adnotat *Cassaub.* IV. *Athen.* 23. ubi etiam vid. de hac tibiola vid. & *Adagiorum* *Scriptorem Adag. Carica Musa*, ubi etiam adnotat se apud *Pollucem* hic γίγγριν invenire scriptum, quum apud *Athen.* scilicet γίγγριν sit. sed hoc perinde est. Adde si lubet & *Buleng.* II. de *Theat.* 25. **JUNG.**
⁴ Ὁ αὐλός] Ὁ non agnoscit C. A. ut nec οἱ ante *Ἄνδροφάγοι*. **KÜHN.**
 Ὁ αὐλός] Deest ὁ in MS. dein est Σκύθαι. **JUNG.**
⁵ Σκύθαι] Σκύθαι *Kühnius* in *Codice* suo pro Σκύθαι.
⁶ Οἱ Ἄνδροφ.] Deest οἱ. *Μεγάλχλαινοὶ* etiam MS. habet, nec aliter *Rhodigin.* agnovit. IX. *antiq.* 7. ante in *vulgatis* male alterum λ deerat. **JUNG.**
⁷ Ἀριμασποὶ] MS. Ἀριμάσποι. penacurc. **JUNG.**

77 στῆς αὐλητικῶς ἐμπνεύουσιν. * ἡ δὲ ἕκ καλά-
μων σύριγγ, Κελτοῖς¹⁰ προσήκει, καὶ τοῖς ἐν Ὠ-
κεανῷ νησιώταις. παρὰ δὲ Αἰγυπτίαις, πολυ-
φθογγος αὐλός, Ὀσίριδος¹¹ εὔρημα, ¹² ἐκ καλά-
μης κριθίνης. ¹³ ἐκλήθησαν δὲ αὐλοὶ, καὶ ¹⁴ κιθα-
ριστήριοι, ¹⁵ μεσοκόποι, πυκνοὶ, δίοποι, ἡμίο-
ποι, ¹⁶ σύριγγες, τέλειοι, ¹⁷ ὑπόπτεροι. ¹⁸ καὶ
Ἀθηναῖ δὲ, εἶδος αὐλοῦ, ¹⁹ ᾧ μάλιστα Νικαφε-
λῆ τὸν Θηβαῖον εἰς τὸν τῆς Ἀθηναῖς ²⁰ νόμον κεχρη-
σθαι λέγουσι. καὶ ²¹ ἰδοῦθαι δὲ, αὐλῶν εἶδος.

tibiae in morem inflant. * Sed Arundi-
nea syrinx, Gallis maxime competit, &
Oceani insulanis. Caeterum apud Aegy-
ptios multifonans tibia, Osiridis inventum
est, e calamo hordeaceo. Vocantur et-
iam tibiae, citharistriae, mediae, validae,
perforatae, semiperforatae, fistulae, per-
fectae, pennatae. Est & Athena, tibiae
genus, quo Nicophellem Thebanum, ad
Minervae hymnum imprimis usum ferunt.
Sunt etiam ἰδοῦθαι, tiliarum species.

78

* ²² Περὶ ἀρμονιῶν αὐλητικῶν, μελῶν, καὶ
νόμων Ὀλύμπου, καὶ λοιπῶν.

β'.

* De harmoniis tibicinum, modulatori-
bui, modis Olympi, & reliquis. 2.

Καὶ ἀρμονία μὲν ²³ αὐλητικῆ, ²⁴ Δωριστὶ,
²⁵ Φρυγιστὶ, Λυδίας, καὶ Ἰωνικῆ, καὶ σύντονος.
²⁶ Λυδιστὶ, ἣν Ἀνθίππος ἐξεῦρε. μέλος δὲ, Κα-
στόριον μὲν, τὸ ²⁷ Λακωνικὸν ²⁸ ἐν μάχαις, ²⁹ ὑπὸ
τὸν ἐμβατήριον ρυθμὸν. ³⁰ Ἰεράκιον δὲ, τὸ Ἀργολι-

Harmonia porro Tibicinum est, Do-
rica, Phrygia, Lydia, Ionica, & conti-
nua. Lydia, quam Anthippus invenit.
Modulatio autem, Castoria est; qua La-
cones in pugnis utuntur, sub modo fal-
tatorio. Theracia vero, Argolica est;

8 Αὐλητικῶς] *Salmf.* leg. αὐλητικοῖς pro αὐλητι-
κῶς. KÜHN.

9 Ἐκ καλάμων] Ἐκ tantum superscriptum in C. A.
KÜHN.

10 Προσῆκει] C. V. προσῆκει κοκνεῖτε queat. KÜHN.
Προσῆκει] MS. προσῆκει. JUNG.

11 Εὔρημα] MS. εὔρημα. JUNG.

12 Ἐκ καλ. κριθ.] In C. A. superscripta hæc sunt.
KÜHN.

13 Ἐκλήθησαν δὲ] Δὲ omittit C. A. in textu, nihilominus tamen superscriptum est. KÜHN.

14 Citharistria] Αὐλοὶ κιθαριστήριοι, quibus citharæ accinunt, vide infra IV, 81. SEB. 2.

15 Μεσοκόποι] MSS. μεσοκόποι. *Hesych.* μεσοκόποι αὐλοὶ, ἐνδίστοτεροι τῶν τελίων, μέσοι. SEB.

Μεσοκόποι] C. A. μεσοκόποι. in *Athenaum* μουσοκόπους legimus. forte & ibi fuit olim μεσοκόπους, ita enim dicebatur tibiae mediæ formæ. vid. *Hesych.* in μεσοκόποι αὐλοὶ, ut jam supra notatum. KÜHN.

Μεσοκόποι] MS. μεσοκόποι. at alterum habet & *Hesychius*: μεσοκόποι αὐλοὶ, οἱ ὑποδίστοτεροι τῶν τελίων, μέσοι. nec aliter apud eundem legendum literarum series ostendit. An itaque & apud *Athenaum* lib. IV. ubi: οἶδασι δὲ καὶ τοὺς δίοπους, ἔτι τε μουσοκόπους, καὶ τοὺς καλουμένους παρατήρους, legendum, μουσοκόπους? Placuit tamen illud μουσοκόπους, interpretari *Dalechampio*, qui insuper apud *Athenaum* explicat, quasi *musis dignis: aut Musas defatigantes.* & *Rhodiginus* etiam musocopi habet IX. antiq. 7. Ut ut sit, jam magis μεσοκόπους ex *Polluce* apud *Athenaum* terpono, quod video eruditorum Principem *Casaubonum* IV. *Athen.* 24. illos μουσοκόπους non reperire, & rectam scripturam putare μεσοκόπους, ut etiam *Breviator* scribit. JUNG.

16 Σύριγγες, τέλειοι] *Salm.* σύριγγες τέλειαι, quod nollem. KÜHN.

Σύριγγες, τέλειοι] MS. σύριγγες τέλ. absque inter-
punctione. JUNG.

17 Ὑπόπτεροι] *Athenaum* ὑπόπτερον inter tibias numerat omisso ὑπόπτερον. KÜHN.

Ὑπόπτεροι] Quinam σύριγγες ὑπόπτεροι, sicuti & in MS. legitur? *Salmasius* noster conjicit eum forte τελίους ὑπόπτερος orronere: vel ὑπόπτερος esse qui ταχῆσαν φωνὴν ἐμιστῶν. JUNG.

18 Καὶ Ἀθηναῖ] Marginale C. A. ad finem usque Sectionis. KÜHN.

19 Ἡ μάλ.] C. A. & V. ἡ. KÜHN.

Ἡ μάλ.] MS. ἡ pro ἡ. JUNG.

Ἡ μάλ.] ἡ μάλιστα Νικαφ. repofuimus e MSSis.

20 Ὑμνον] C. A. & V. ὕμνον, non ὕμνον, & jam supra IV, 66. hujus nomi præcessit mentio, nec aliter *Plutarchus* de *Musica*. vid. & *Hesych.* in ἀρματίων μέλος. *Plato* ἔδοξας τοῦ τῆς Ἀθηναίας νόμου προαῦλιος στομαυλῆσαι in *Cratyl.* KÜHN.

Ὑμνον] MS. νόμον, pro ὕμνον. JUNG.

Ὑμνον] Νόμον iterum MSSos sequutus pro priorē ὕμνον *Kühnius* in suo Codice correxit.

21 Ἰδοῦθαι] C. A. ἰδοῦθαι. KÜHN.

Ἰδοῦθαι] MS. ἰδοῦθαι. *Jml. Scaliger* I. Poët. 20. nostrum non obscure perstringens, *Iduthum autem, ait, nomine tenus, ut plerumque alia, sine ulla declaratione inter tiliarum species recensuerit.* JUNG.

Ἰδοῦθαι] *Falckenburgius* Noster ἰδοῦθαι e MSto habet.

22 Περὶ ἀρμον. &c.] C. A. αὐλητῶν νόμων Ὀλύμπου λοιπῶν. KÜHN.

Περὶ ἀρμον. &c.] Titulus in MS. deest, uti jam dixi. JUNG.

23 Αὐλητικῆ] C. A. αὐλητικῆ quasi ante fuisset ἀρμονία. KÜHN.

24 Δωριστὶ] MS. Δωριστῆ, Φρυγιστιλυδίας, καὶ Γ. corrupte credo. dicit enim & *Aristoteles* ἡ Δωριστὶ, ἡ Φρυγιστὶ &c. VIII. Politic. 5. JUNG.

25 Φρυγιστὶ] Superscriptum in C. A. ἀρμονία σύντονος est auctior & concitator. KÜHN.

26 Λυδιστὶ, ἣν Ἀνθίππος ἐξεῦρε] Margo C. A. ad ἐξεῦρε. caeterum pro Ἀνθίππος C. A. & V. Ἀντίφος προσεξεῦρε. C. V. ὡ addit in fine. KÜHN.

Λυδιστὶ, ἣν Ἀνθίππος ἐξεῦρε] MS. καὶ Λυδιστὶ ἣν Ἀντίφος προσεξεῦρε. *Antiphon* itaque vocatus ille secundum MS. qui hanc harmoniam invenit, cujus inventores alii, ut *Graculi* in his secundi sunt, alios faciunt: ut *Olympum*, *Melanippidem*, *Toxebum*, uti apud *Plutarch.* περὶ μουσ. videre potes. Apud *Suidam* est, Ἀντίφος, ὄνομα κύριον, nil præterea. JUNG.

27 Λακωνικῶν] MS. Λακωνικῶν. *Plut.* περὶ μουσ. καθάπερ οἱ Λακιδαιμόνιοι, παρ' οἷς τὸ καλούμενον Καστόριον πύλιτο μέλος, ὅποτε τοῖς πολέμοις ἐκ κόσμου προσήσαν μαχησόμενοι. JUNG.

28 Ἐν μάχαις] P. μάχην. SEB.

29 Ὑπὸ τὸν ἐμβ. ρυθμ.] Ad rythmum quem vocant ἐμβατήριον, de quo supra aliquid. KÜHN.

30 Ἰεράκιον] C. A. & V. ἰεράκιον δὲ, ita fortasse legendum inquit *Salmf.* KÜHN.

quam

quam in Proserpinae festis, in vere cantant. Modi vero, Olympi, & Marsii sunt, Phrygii & Lydii. * Sed Sacadae modus, Pythicus est. Evii vero, sunt circulares. Et Olympi, sunt Epithymbii modi. Modus etiam est, Hieracius, unus. Hierax vero Juvenis mortuus est, sed Olympi fuerat familiaris, discipulus, & amator. Est cloca, modus Tibici-

κόν, ³¹ ὁ ταῖς ἀνθεσφόροις ἐν Ἡραῖς ἐπηύλου. νόμοι δὲ, Ὀλύμπου καὶ ³² Μαρσίου, Φούγιοι καὶ Λύδιοι. * ³³ ὁ δὲ Σακάδα νόμος, Πυθικός. ³⁴ οἱ δὲ Εὐίου, κύκλιοι, καὶ Ὀλύμπου, ³⁵ ἐπιτύμβιοι. καὶ νόμος δ' ἦν ³⁶ ἱεράκιος, εἷς. ὁ δὲ ἱεράξ νέος μὲν ἐτελεύτα, Ὀλύμπου δ' ἦν οἰκέτης, καὶ μαθητὴς, καὶ ³⁷ ἐρώμενος. ³⁸ καὶ Κλονᾶ δὲ νόμος αὐλητικός

Θερακίων] MS. ἱεράκιον, non θεράκιον. & rectius puto. De Hierace paulo post Pollux. Θεράκιον qui noverit alias, praeter vulgatos codices, haud novi. JUNG. Θερακίων] ἱεράκιον iterum Kuhnii Noster reposuit, & ita legit quoque e MSto Falckenburgius in suo Codice.

31 Ὁ ταῖς ἀνθεσφόροις] C. V. δὲ ταῖς ἀνθεσφόροις ἐν Ἡραῖς ἑ. C. A. ἐν Ἡραῖς. hae lectiones confirmant emendationem Meursianam in *Græcia Feriata*, ubi recte legit: ὁ ταῖς ἀνθεσφόροις ἐν Ἡραῖς ἑ. quod virginibus Antiochensis in Templo Junonis tibia accinebant. addit festum innui Junonis cognomento Ανθείας, quam ab Argivis cultam Pausanias in *Corinthiacis* commemorat. plena fuisse emendatio, si etiam θερακίων in ἱεράκιον mutasset, ut MSSi habent. KÜHN.

Ὁ ταῖς ἀνθεσφόροις] MS. ὁ ταῖς ἀνθεσφόροις ἐν Ἡραῖς ἐπηύλου. quanto rectius quam vulgatum ἀνθεσφόροις? αἱ ἀνθεσφόροι, credo, ἀπὸ τῶν ἀνθεσφορίων, quæ Proserpinae festum, uti ipse Pollux nos docuit supra I. 37. de Ἡραῖς nescio quid dicam, quum hoc non intelligenti vulgatum Ἡρος scilicet ὥρα videatur rectius. JUNG.

Ὁ ταῖς ἀνθεσφόροις] Falckenburgius ἀνθεσφόροις, uti quoque Kuhnium Nostri secuti jam in textum recepimus. cui & sequens Ἡραῖς pro priori Ἡρος debet. Ad oram autem Codicis Falckenburgii ab aliena, si recte e literarum ductu conjicio, manu citatur Meursii Græcia feriata in Ανθεσφόρια.

32 Μαρσίου] Ald. & Flor. Μαρσίου. Μαρσίου invento σύριγγος καὶ αὐλοῦ. Athen. libr. V. fol. 184. SEB.

Μαρσίου] Scr. Μαρσίου. SEB. 2. Μαρσίου] C. A. & V. Μαρσίου Μαρσίου. KÜHN. Μαρσίου] MS. Μαρσίου. recte. Μαρσίου ille Olympi fuit doctor, de quo vid. *Plut. περὶ μουσικῆς. Binslenger. I. de Theatr. 21.* scribit: Μαρσίου & Olympus Phryges tibiam invenerunt, Sirites excolivit, ut Pollux lib. IV. hoc tamen Pollux certe non ita dicit, sed de νόμοις saltem, qui etiam post repertam tibiam potuerunt addi, loquitur. non tamen nego alios id tradidisse, illos nimirum inventores tibiae; quod *Plutarchus περὶ μουσ.* verum esse negat. De Sirite jubet etiam nos adire ad *Pollucem* huc *Casaubon. XIV. Athen. 2.* ego tamen illius nullam mentionem fieri video. JUNG.

Μαρσίου] Μαρσίου Kuhnii Noster pro priori Μαρσίου. 33 Ὁ δὲ Σακάδα νόμος] *Plutarch. περὶ μουσικῆς fol. 437. fin.* γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργίως, ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς, καὶ τὰ Πύθια τρις νικητικῶς ἀναγέγραπται. In pr. edit. ὁ δὲ Σακαδονόμος, nihili verbum. *Casaub. in Athen. lib. XIII. fol. 9.* SEB.

Ὁ δὲ Σακάδα νόμος] *Pausan. non semel Σακάδα in casu gignendi, ὅς τὸ αὐλητὴ τὸ Πυθικὸν πρῶτος ὑψήσεν ἐν Δελφοῖς. C. A. hæc de Sacada in margine. MSSi Σακάδα. KÜHN.*

Ὁ δὲ Σακάδα νόμος] *Casubonni XIII. Athen. 9.* Moneo etiam emendandum apud Pollucem nihil verbum Σακαδονόμος, & scribendum, Ὁ δὲ Σακάδα νόμος. ubi & alia de Sacada. præclare autem ita emendavit; & ab eo tantum retulit Noster *Seberus*. Prorsus enim ita in MS. nostro, nisi quod accentus variet: ὁ δὲ Σακάδα νόμος. JUNG.

JULII POLLUCIS.

Ὁ δὲ Σακάδα νόμος] Prior editio Basileensis Σακαδονόμος, pro quo Falckenburgius Σακάδα νόμα, uti in ultima Seberi erat, reposuit, idem fecerat & Kuhnii Noster.

34 Οἱ δὲ Εὐίου, κύκλιοι] C. A. σίου. C. V. οἱ δὲ σιουκύνιοι καὶ Ὀλύμπου &c. quid si legendum, αἱ δὲ Μαρσίου κύκλιοι, uti de Olympo statim sequitur? ita credibile est de Μαρσίου modis aliquid præcessisse. Olympi νόμους laudat *Aristophanes* in *Equitibus*. KÜHN.

Οἱ δὲ Εὐίου, κύκλιοι] MS. noster montrose, οἱ δὲ σίου κύκλιοι καὶ Ὀλ. Pro vulgato videntur illa *Hesychii*: κύκλιοι, αὐλοῖ. αὐτὰ τινες ἐκαλοῦντο, εἰς δ' αὖ οἱ χορικοί. & quod ex *Max. Tyrii* Serm. VII. adferunt, καὶ καλὸν μὲν τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ ἱμβατήριον, Ἀθηναίοις τὸ κύκλιον. JUNG.

Οἱ δὲ Εὐίου, κύκλιοι] Κύκλιοι ex MSto pro κύκλιοι habet Codex Falckenburgii.

35 Ἐπιτύμβιοι] MSSi, ἐπιτυμβίδιοι. & hic desinit margo C. A. KÜHN.

Ἐπιτύμβιοι] Pro ἐπιτύμβιοι MS. ἐπιτυμβίδιοι. JUNG.

36 ἱεράκιος] MSS. ἱεράκος. SEB.

ἱεράκιος] C. A. ἱεράκος. C. V. ἱεράκος, sed o impostum τῷ α. KÜHN.

ἱεράκιος] MS. ἱεράκος, De *Schæpione* dein apud *Hierapoliem* c. περὶ τοῦ ἐλεγείου μέτρου, carminis, τοῦ καλουμένου Κρατιείου, hi versus e. g. adferuntur:

Εὖνι κισσοχαῖτ' ἀναξ χαῖρ' ἔφασκε Φαντίδης.
Πάντα φορτὰ, πάντα τολμητὰ τῷ δὲ τῷ χόρῳ,
Πλὴν ξενίου νόμοισι, καὶ Σχοινίανες, ὦ Χάρων. JUNG.

37 Ἐρώμενος] Ἐρώμενος etiam in MS. repositum est, quum antea male esset ἐρώμενος. JUNG.

38 Καὶ κλοκά] C. V. καὶ κλονία δὲ νόμοι αὐλητικοί. ita in margine legit & C. A. habent autem nomen κλονία ab inventore qui Κλονᾶς dictus, natione Ἀρκαῖος vel Thebanus, ita Πολυμναστία dicuntur modi tibiaram a *Polymnaste* excogitati. vid. *Plutarch. de Musica. Salmast. καὶ Κλονᾶ δὲ v. α. κ. σ. χ.* KÜHN.

Καὶ κλοκά] Omnino in MS. vitium esse puro, quid enim est κλοκά? Et egregie, ni fallor, subvenit MS. in quo ita: καὶ κλονία δὲ νόμοι αὐλητικοί, ἀποθ. si enim non fallor, κλονία a Clona illo τῷ πρώτῳ συστησαμένῳ τοῖς αὐλητικῶν νόμοις καὶ τὰ προσάδεια, uti *Plutarchus περὶ μουσικῆς* illum laudat, quique apud eundem nominatur: Κλονᾶς δὲ ὁ τῶν αὐλητικῶν νομῶν ποιητὴς, ὁ ὀλίγω ὕστερον Τερπικλῆρος γενόμενος, ὡς μὲν Ἀρκάδιος λέγουσι, Τεγεάτης ἦν, ὡς δὲ Βοιωτοὶ, Θεβαῖος. Consonant & qui in Nostro junguntur nomi, ἀποθωτός τε καὶ σχοινίαν. nam & apud *Plutarchum* habes, περὶ δὲ Κλονᾶ, ὅτι τὸν ἀπόθωτον νόμον καὶ σχοινίαν πεποικίως εἶν. μνημονοῦσιν οἱ ἀναγεγραφότις. quæ & supra verba retulimus. Age vero si sic non placet, alio modo, & probabiliter valde emendabimus *Pollucem* ita: Καὶ Κλονᾶ δὲ νόμοι αὐλητικοί ἀπ. &c. Clonæ scilicet nomi tibiicini, ἀπόθωτος & σχοινίαν. de quibus & supra IV. 65. sed præstat forte ab MS. non mutare. Illam tamen conjecturam Κλονᾶ, probavi valde *Salmasio* meo, atque nil veritati magis esse consentaneum. Ingeniosissime alias ille alio modo emendabat in hisce & diserebat: sed cum ipse illa non ita adprober, adscribere nolui. Verum hoc agnoscat. τῶν ἀποθίτων, ait, ποιητὰς vocat *Philostatus* antiquarum & reconditarum fabularum scriptores (locus au-

D d d

ἀπόθετός τε καὶ σχοινίαν. τὸ δὲ σπονδεῖον μέλος εἴποις ἀνἐπιβώμιον. καὶ ἄλλο τελεστήριον. ³⁹ καὶ ἄλλο κουρητικόν. τὸ δὲ ⁴⁰ νηγίατον, ἔστι μὲν Φρύγιον, Ἰππώναξ δ' αὐτοῦ μνημονεύει.

num, apothetus, & schœnius. Carmen autem spondeum; Epibomium nominabis. aliud vero Telesterium, aliud Cureticum, aliud autem Neniatum vocabis. Est & Phrygius modus, cujus Hipponax meminit.

80

* Περὶ διαφορᾶς ⁴¹ αὐτῶν.

γ'.

* De differentia horum.

3. 80

Ἦν δέ τι καὶ ⁴² ὀδοντισμὸς εἶδος αὐλήσεως. καὶ τῶς μὲν, τέτταρα τρυπήματα εἶχεν ὁ αὐλός. πολύτρητον δ' αὐτὸν ἐποίησε Διόδωρος ὁ Θηβαῖος, πλαγίας ἀνοίξας τῷ πνεύματι τὰς ὁδοὺς. καὶ ⁴³ τὸ μὲν γαμήλιον αὐλήμα, δύο αὐλοὶ ἦσαν, ⁴⁴ συμφωνίαν μὲν ⁴⁵ ἀποτελοῦντες. μείζων δὲ ἄτερος, ὅτι μείζονα χρῆ τὸν ἄνδρα (εἶναι). οἱ δὲ ⁴⁶ παροίνιοι, σμικροὶ μὲν, ⁴⁷ ἴσοι δ' ἀμφω. τὴν γὰρ ἰσότητά, συμποσίῳ πρέπειν. ἤρμοττον δὲ πρὸς ὕμνους μὲν, οἱ ⁴⁸ σπονδειακοί. πρὸς παιάνας δὲ, οἱ Πυθικοί. τελείους δ' αὐτοὺς ἀνόμαζον. ἡλύον δὲ τὸ ⁴⁹ ἄχρον αὐλήμα, τὸ Πυθικόν. οἱ δὲ χορικοί,

Erat vero & odontismus, modus quidam tibiis canendi. Et hactenus quidem quatuor habuit tibia foramina, multis vero perforavit Diodorus Thebanus, obliquos spiritui meatus aperiens. Cantus autem nuptialis erat, duabus tibiis canebatur, quarum altera major, absolvebant symphoniam. Parcenii vero, parvæ erant utraque, & æquales. Compositationibus enim, convenit æqualitas. * Ad ⁸¹ Hymnos autem, idoneæ erant spondæacæ. ad Pæanes, Pythicæ. quas & perfectas nominabant, canebant vero ineptum illud Carmen Pythicum. Choricæ vero

tem *Philostati* lib. X. Eiconum est hic: ἡδίων δὲ μετὰ τῆς μήτρας ἢ φασιν οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ χάριτας καμῖν) quæ paucis tunc temporis erant notæ, ut jam obsoletæ & ex medio vetustatis sinu petita promittæque. nam ἀπόθετοι μῦθοι vocantur & ἀπόθετοι λόγοι, quorum qui Auctores sunt, τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ recte dicuntur. *Callimachus* qui αἴτια scripserat, in quibus explicabat causas antiquorum μῦθων, & eorum origines enucleabat, τῶν ἀποθέτων ποιητῆς jure dicebatur, ut & alii infiniti, quos vidit Græcia, præcipue illi qui de Diis & sacris & antiquis Heroibus multa ἀπόρητα suis scriptis consignarunt. Idem *Philost.* ἢ τῶν θυσάντων ἐσθῆς καὶ τὰ ἐναγίσματα, ὧ παῖ, καὶ τὸ σφάττειν εἰς τὰ τοῦ Παλαιμόνος ἀποκρίσθαι ἤργια· σεμνὸς γὰρ ὁ λόγος καὶ σφῶδρα ἀπόθετος. Inde etiam putem νόμον illum αὐλωδικὸν Clonæ, ἀπόθετον dictum, quod multa recondita & abstrusa contineret de Diis, Deabus, aut iis denique rebus quas nescimus. JUNG.

Καὶ κλοα] *Falckenburgius* ita legit hunc locum; κλονία δὲ νόμοι αὐλητικοί, & ita reliqui quoque scripti Codices habent: *Kühnius* tamen, uti alias, ita hic quoque sequuti ita in textum recepimus, Κλοα δὲ νόμος αὐλητικὸς ἀπ. &c.

39 Καὶ ἄλλο] C. A. omittit καὶ, & dein in margine: τὸ δὲ νηγίατον (C. V. κωνιάτον) ἔστι Φρυγῶν. cætera absunt. KÜHN.

40 Νηγίατον] MS. νηγίατον ἔστιν Φρύγιον. cetera ἰππ. δ. α. μ. defunt: sicut & titulus sequens. de *Nepia* vero & quæ hunc locum illustrant, vide apud æternum illum literarum censorem *Jos. Scaliger.* conjectant in *Varr.* lib. VI. de L. L. ad verba, in libro qui scribitur nomina Barbarica. JUNG.

Νηγίατον] *Falckenburgius* νηγίατον in suo Codice posuit.

41 Αὐτῶν] C. A. αὐλῶν. KÜHN.

Αὐτῶν] In titulo hujus mematis, quem in MS. deesse diximus, corrigendum puto αὐλῶν, pro αὐτῶν. JUNG.

42 Ὀδοντισμὸς] Ὀδοντισμοῦ meminit etiam infra IV, 84. JUNG.

43 Τὸ μὲν γαμήλιον] P. τῷ γαμηλίῳ δύο ἦσαν αὐλοί. SEB.

Τὸ μὲν γαμήλιον] A MSStis abest αὐλήμα, & C. A. cætera ita exhibet: τῷ γαμηλίῳ ἦσαν δύο αὐλοί, μὲν supra scriptum. KÜHN.

Τὸ μὲν γαμήλιον] MS. ita: γαμηλίον δύο ἦσαν αὐ-

λοί, μείζονα ἄτερος, συμφωνία μὲν ὑποδηλοῦντες μείζονα δ' ὅτι χρῆ τὸν ἄνδρα. οἱ δὲ παρ. an? μείζων ἄτερος σ. μ. ὡ. ὅτι μείζονα χρ. τ. α. sed alii videbunt rectius. JUNG.

44 Μείζων ἄτερος] In textu C. A. μείζων ex correctione μείζων. post ἄτερος non interpungunt MSSSti. C. V. ita: ἄτερος συμφωνία μὲν ὑποδηλοῦντες μείζονα δ' ὅτι χρῆ τὸν ἄνδρα C. A. post ἀποτελοῦντες, μείζονα ὅτι χρῆ τὸν ἄνδρα οἱ δὲ &c. ex quibus legerem: συμφωνίαν μὲν ἀποτελοῦντες μείζων δὲ ἄτερος, ὅτι μείζονα χρῆ τὸν ἄνδρα εἶναι. nuptialis cantus dua erant tibia, concensuata quidem edentes, altera tamen major, quod maritima major esse debeat, sua scilicet uxore, ut uxor inferior suo marito, secundum illud *Martialis*:

Inferior matrona suo sit, Prisce, marito:

Non aliter fuerim femina virque parens. KÜHN.

Μείζων ἄτερος] *Falckenburgius* ita legit e MSSto: μείζων ἄτερος, συμφωνίαν ὑποδηλοῦντες, μείζων δὲ τοῦ χρῆναι τὸν ἄνδρα. sed *Kühnius* Noster, cujus restitutiones in hac nova editione sequimur, pro priorum editionum: μείζων ἄτερος συμφωνίαν ἀποτελοῦντες, sequentia reposuit, συμφωνίαν μὲν ἀποτελοῦντες μείζων δὲ ἄτερος, ὅτι μείζονα χρῆ τὸν ἄνδρα (εἶναι). Audi & meas nugas. Quid si in præcedentibus pro δύο αὐλοὶ ἦσαν, legeremus δ. α. ἦσαν? sed nihil muto.

45 Ἀποτελοῦντες] A. ὑποδηλοῦντες. SEB.

46 Παροίνιοι] Hemiolix erant tibia. C. A. τῆν δὲ ἰσότητά σ. π. KÜHN.

47 ἴσοι δ' ἀμφω] MS. ἴσοι δὲ α. τῆν δ' ἴσ. JUNG.

48 Σπονδειακοί] MS. σπονδειακοί. De hisce tibiis vide *Turneb.* XVII. adverb. 20. & *Bulenger.* II. de Theat. 25. *Artemidor.* I. Onir. 58. αὐλοὶ δὲ Πυθικοί αὐλοὶ, πένθος σημαίνει, ubi *Rigaltius* hæc e *Polluce* adducit. Ait & hinc illas elaboratiores fuisse alii tibiis *Leopard.* IX. Emend. 21. & XII. Emend. 9. capite repetito. JUNG.

49 Ἀχρον αὐλήμα] MSSti ἄχρονον, male, nam ἄχρον denotat quod sine choro canente astra tibia peractum fuerit αὐλήμα Πυθικό. *Strabo* lib. IX. προσέθεσαν δὲ τοῖς κιθαρῳδοῖς αὐλητάς τε καὶ κιθαριστάς χωρὶς ὀδῆς ἀποδιδόντάς τι μέρος ὃ καλεῖται νόμος Πυθικός. potest & ἄχρον dici nomus *Pythicus*, quod careret choro ad tibiā saltante pariter & canente. *Interpres* ineptus est cum suo inepto carmine. *Pythico.* KÜHN.

Ἀχρον αὐλήμα] Ἀχρον, sine choris. hic locus *Nunnes.* *Ecolg.* I. *Phryg.* in αὐταύλης abstinet ab *Athenas* loco emendando. JUNG.

Dithyrambis conveniunt. Et ad parthe-
tias tibias, saltabant Virgines. Puerili-
bus vero, Pueri accinebant. Tibiæ au-
tem perfectissimæ, Virorum choris com-
petebant. Quæ autem Citharistrix dicitur,
citharæ accinunt. Paratretæ, iustitiam
conveniebant, acute & lente inflata.
82 * Bombycibus vero inflatus, & furiosus
cantus, rectis opus habet tibiis. Non-
nulli etiam tibias gradarias, vocarunt eas,
quibus in itineribus utuntur. & dactyli-
cas, quæ ad saltationes spectant. Alii
vero hæc non tibiarum, sed modulatio-
num, & carminum species esse ajunt. Ti-
bias vero subtheatricas, ad modos Tibi-
cinum retulerunt. Sed Syrii asperum
quoddam, & forte flare videntur. Gin-
glarus autem, parva quædam Ægyptia
tibia est, simplici melodix conveniens.
Et scytalia, parvarum tibiarum nomina
sunt.

⁵⁰ διθυράμβοις προσήλουν. ⁵¹ καὶ τοῖς μὲν παρθε-
νίοις αὐλοῖς, παρθένοι ⁵² προσεχόρευον. τοῖς δὲ
παιδικοῖς, παῖδες προσῆδον. οἱ δὲ ὑπερτέλειοι
⁵³ αὐλοῖ, προσεφθέγγοντο ἀνδρῶν χοροῖς. ⁵⁴ κιθα-
ριστήριοι δὲ καὶ τοῦνομα, διότι κιθάραις ⁵⁵ προσῆ-
δον, διδάσκει. ⁵⁶ παράτρητοι θρήνοι ἤρμοστον,
ὄξυ καὶ ⁵⁷ νωθὲς πνέοντες. * τὸ δὲ τῶν βομβύ- 82
κων ἔνθεον καὶ μανικὸν ⁵⁸ τὸ αὐλήμα, πρέπον ⁵⁹ ὀρ-
γίοις. ἔνιαι δὲ καὶ ⁶⁰ ἐμβατηρίου αὐλοῦ ἀνόμα-
ζον, τοὺς ⁶¹ ἐπὶ τοῖς προσοδίοις. καὶ δακτυλικὺς,
τοὺς ἐπὶ τοῖς ⁶² ὑπορχήμασιν. ⁶³ εἰ δὲ, ταῦτα
οὐκ αὐλῶν, ἀλλὰ μελῶν εἶδη εἶναι λέγουσιν.
⁶⁴ ὑποθεάτρους δὲ ⁶⁵ αὐλοῦς, τοὺς ἐπὶ τοῖς νόμοις
τοῖς αὐλητικοῖς ἐκάλεσαν. ⁶⁶ οἱ δὲ Σύριοι, θρασύ-
τι καὶ εὐτόλμον ἐμπνεῖν δοκοῦσι. ⁶⁷ γίγλαρος δὲ
μικρὸς τις αὐλισκος, Αἰγύπτιας, ⁶⁸ μοναυλία
πρόσφορος, καὶ ⁶⁹ σκυταλία, μικρῶν αὐλισκῶν
ὀνόματα.

⁵⁰ Διθυράμβοις] MS. διθυράμβους. JUNG.
⁵¹ Καὶ τοῖς μὲν Παρθενοῖς] Ad *puellulorum* &c. &
hæc habet margo C. A. usque ad *παῖδες προσῆδον*.
KÜHN.

⁵² Προσεχόρευον] MS. προσεχόρευον, etiam mendo-
se. JUNG.

⁵³ Αὐλοῖ] Deest αὐλοῖ in MS. JUNG.

⁵⁴ Κιθαριστήριοι &c.] C. A. κιθαριστήριοι μὲν καὶ τ.
διότι κιθάρα προσήλουν διδάσκει. quod quidem *Cithari-*
strios modos tibia attinet, vel nomen docet, quod ci-
tharā illos accinuerint. KÜHN.

Κιθαριστήριοι &c.] MS. αὐτοῦ. κιθ., δ. κ. τοῦνο-
μα, διότι κιθάρα προσήλουν, διδάσκει. ἀπαράτρητοι
δὲ θρ. ἤ. Et rectius etiam. unde enim illud τοῦνο-
μα dependet, nisi addas διδάσκει, vel simile verbum?
JUNG.

⁵⁵ Προσῆδον] Pro προσῆδον *Falckenburgius* in MSto
suo invenit προσήλουν, cui statim subjungit διδάσκει,
quod posterius & *Kühnius* noster textui *Pollucis* red-
didit.

⁵⁶ Παράτρητοι] C. A. παράτρητοι δὲ. KÜHN.

Παράτρητοι] De paratretis ita verba *Pollucis* sonare,
si *Latine* exprimas, ait *Magius* I. Miscell. 13. Para-
tretæ (tibiæ) *lulsi* conveniebant, acute & lente in-
flata &c. quæ certe ex nostro interprete mutuatus est.
Jul. Scalig. I. Poët. 20. *acutum & inflatum spiran-*
tes ait, quæ hic ὄξυ καὶ νωθὲς πνέοντες. θρήνοι vero id
est *nanus accommodatas tibiæ* exponit *Jac. Nicol.*
VI. *Epirhisi.* 8. Hæc sic raptim libamus, ut incidunt:
nec enim quid solidi a nobis expectas, credo: sed ad
MS. in quo jam egregiam emendationem unius lite-
rularum mutatione invenimus. JUNG.

⁵⁷ Νωθὲς] C. V. νωθὲς, & ita omnino legendum esse
sua, ni fallor, manu ipse ascripsit *Vossius*. est autem νωθὸν
Hesychio ἄφρονον, & νωθῶδες, σκοτινωδὲς *obscurum*,
fuscum, modo acutum sonabat lugubris tibia, modo
obscurum, pro lugentium ingenio lamentisque variis.
KÜHN.

⁵⁸ Τὸ αὐλήμα] C. A. αὐλήμα. KÜHN.

Τὸ αὐλήμα] Ut prius hoc moncamus, deest par-
ticula τὸ ante αὐλήμα. JUNG.

⁵⁹ Ὀργίοις] MSS. ὀργίοις. SEB.

Ὀργίοις] Ὀργίοις habet C. A. & V. KÜHN.
Ὀργίοις] MS. ὀργίοις, non ὀργίοις. annon longe re-
ctius & melius? illud furiosum tibicinium scilicet fu-
riosis sacris conveniebat. JUNG.

Ὀργίοις] Ὀργίοις optime Codex *Falckenburgii*, cu-

jus bonitas se sæpe jam ostendit. hoc ὀργίοις & *Küh-*
nii textui *Pollucis* restituit.

⁶⁰ Εμβατηρίου αὐλοῦ] C. A. omittit αὐλοῦς. KÜHN.

⁶¹ In itineribus] Quid προσόδια sint, dictum pau-
lo ante IV, 53. SEB. 2.

Ἐπὶ τοῖς προσοδίοις] Προσόδια canebantur ad tibiam,
dum procedebant ad templa, ad aras. de *itineribus*
hic ne cogitandum quidem, tibiam autem adhibitam
sacris nemo nescit, & vel ex *Laertio* patet in vita *Mene-*
demi, ubi nuper in notis tumultuariis frustra correxi,
τὸ ἐπὶ θυσίας, notat enim *inter sacrificandum*. KÜHN.

⁶² Ὑπορχήμασιν] *Lucian.* de *salut.* τὰ γοῦν τοῖς
χοροῖς γραφόμενα τούτοις ἄσματα ὑπορχήματα ἐκαλεῖ-
το. *quarriorter cantilena hisce* (in Delo ad tibiam per-
actis) *choris conscripta, dicebantur hyporchemata.* conf.
& *Proclus* apud *Photium* in *Chrestomathia*. KÜHN.

⁶³ Οἱ δὲ, ταῦτα] Margo C. A. & post, τὸ εἶναι abest
ante λέγουσι. KÜHN.

⁶⁴ Ὑποθεάτρους] Vox mihi de mendo suspecta,
nec juvant MSSi. quid si ex *Athenao* legatur ὑπο-
τρήτους αὐλοῦς, qui in nomis tibiarum adhibiti fuerint?
viderint doctiores. KÜHN.

⁶⁵ Αὐλοῦς ἐπὶ τ. ν.] C. A. α. τοὺς ἐπὶ τ. ν. KÜHN.
Αὐλοῦς ἐπὶ τ. ν.] MS. αὐλοῦς, τοὺς ἐπὶ &c. plenius:
JUNG.

Αὐλοῦς ἐπὶ τ. ν.] *Kühnius* τοὺς addidit, ita legendo:
αὐλοῦς τοὺς ἐπὶ &c. ut MSSi habent.

⁶⁶ Οἱ δὲ Σύριοι] Verba illa οἱ δὲ Σύριοι usque ad
δοκοῦσι non extant in C. A. KÜHN.

Οἱ δὲ Σύριοι] *Ista* οἱ δ. Σύριοι θ. τ. κ. ε. δ. desunt
in MS. JUNG.

⁶⁷ Γίγλαρος] C. V. γίγλαρος δὲ, ut infra. C. A.
γίγλαροι. KÜHN.

Γίγλαρος] Pro γίγλαρος, MS. γίγλαροι. sed for-
te oculis aberrabat librarius ad id quod mox Segm-
seq. JUNG.

Γίγλαρος] *Kühnius* Nollet *γίγλαρος* reposuit.

⁶⁸ Μοναδία] Pro μοναδία habent μοναυλία C. A.
& V. KÜHN.

Μοναδία] Pro μοναδία MS. μοναυλία (rectius μο-
ναυλία.) JUNG.

Μοναδία] Pro μοναδία *Kühnius* e Codicibus scriptis
jam scripsit μοναυλία, & ita quoque habuit *Falcken-*
burgii nostri optimus Codex.

⁶⁹ Σκυταλία, μικρῶν &c.] C. A. σκυταλία δὲ μ.
α. τοῦνομα. C. V. ὄνομα. KÜHN.

Σκυταλία, μικρῶν &c.] MS. σκυταλία τῶν μ. α.
D d d 2

83

* 70 *Περὶ αὐλημάτων, καὶ μαθημάτων.* δ'.* *De tibia cantu, & rudimentis.* 4 83

71 *Μέλη δὲ αὐλημάτων, 72 κρούματα, συρίγματα, 73 τερετισμοὶ, τερετίσματα, 74 νύγλαροι.* 75 *Τὰ δὲ πρῶτα τῶν 76 αὐλητῶν μαθήματα, 77 πείρα, καὶ γρόνθων.* *Ἀθήνησι δὲ, καὶ 78 συναυλία τις ἐκαλεῖτο, συμφωνία 79 τις αὐλητῶν, ἐν Παναθηναίοις συναλοῦντων.* 80 *οἱ δὲ, τὴν συναυλίαν, εἶδος 81 προσαυλήσεως οἰόνται, 82 ὡς τὴν αὐλαδίαν. καὶ 83 μνήιαμβοὶ γε, καὶ παριαμβίδες, νόμοι κιθαριστῆριος, οἷς καὶ προσήλουν.*

Porro modi tiliarum cantus sunt, pulsationes, sibilationes, fremitus, niglari. Prima vero Tibicinum exercitamenta, experimentum, rudimentum. Athenis vero συναυλία quaedam erat, concentus Tibicinum in Panathenæis concinentium. Nonnulli vero συναυλίαν, accentus speciem esse putant, sicut & tibiarum cantum. Sed & Meniambi, & Iambiades, modi citharistarii sunt, ad quos tibia canebatur.

84

* 84 *Περὶ τῶν πέντε Πυθικῶν ἀγώνων.* ε'.* *De quinque Pythiis certaminibus.* 5. 84

Τοῦ δὲ 85 Πυθικοῦ νόμου τοῦ 86 αὐλητικοῦ, 87 *μέρη πέντε, πείρα, κατακελευσμός, ιαμβικόν, σπονδεῖον, καταχόρευσις. δῆλωμα 88 δ' ἐστὶ νόμος τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος μάχης πρὸς τὸν δράκοντα. καὶ ἐν μὲν τῇ πείρα, διορατὸν τὸν τόπον, εἰ ἀξίος ἐστὶ τοῦ ἀγῶνος. ἐν δὲ τῷ κατακελευσμῷ, προκαλεῖται τὸν δράκοντα. ἐν δὲ τῷ ιαμβικῷ, μάχεται. ἐμπεριείληφε δὲ τὸ ιαμβικόν, καὶ τὰ 89 σαλπιστικά 90 κρούματα, καὶ τὸν ὀδοντισμὸν, ὡς τοῦ δράκοντος ἐν τῷ τετοξεῦσθαι συμπίοντος τοὺς ὀδόντας. τὸ δὲ σπονδεῖον, δηλοῖ τὴν*

Pythici vero modi, qui tibia canitur, partes quinque sunt, rudimentum, provocatio, Iambicum, spondeum, ovatio. Repræsentatio autem, est modus quidem pugnae Apollinis contra Draconem & in ipso experimento locum circumspicit, num pugnae conveniens sit. in provocazione vero provocat Draconem. sed in Iambico pugnat. Continet autem Iambicum, tubæ cantus, & odontismum, utpote Dracone inter sagittandum dentibus frendente. Spondeum vero, Dei victoriam

τεῦνομα. certe vulgatum ὀνόματα videtur plura poscere vocabula quam unum σκυταλία. Hesych. σκυτάλια. αὐλίδια. σκυταυλίδα. αὐλοποιόν. forte alia, quas σκυταλίας apud Athen. lib. IV. legis. JUNG.

Σκυταλία, μικρῶν &c.] Auctius Falckenburgius σκυτάλιζεν (τὰ in fine superscripto) καὶ σκυταλία &c. quæ ego non capio.

70 *Περὶ αὐλημάτων &c.*] C. A. *περὶ αὐλητῶν.* KÜHN. *Περὶ αὐλημάτων &c.*] Tituli hujus & sequentis tematis uterque defunt, ut indicatum. JUNG.

71 *Μέλη*] *Μέρη* habet Falckenburgius pro *μέλη.*

72 *Κρούματα*] MS. *κρούματα.* JUNG.

73 *Τερετισμοὶ*] C. A. *τερετισμός, τερετίσματα.* abest *νύγλαροι.* KÜHN.

74 *Νύγλαροι.*] *Schol. Aristoph. fol. 284. ὁ νύγλαρος τρήμα ἐστὶ, καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικόν.* SEB. *Νύγλαροι.*] MS. *νύγλαροι,* antepenacuta. JUNG.

75 *Τὰ δὲ πρῶτα*] MS. *τὰ δὲ πρῶτων α.* mendose. JUNG.

76 *Αὐλητῶν*] *Αὐλῶν μ.* C. A. dein *πείραν καὶ γρόνθων.* at Hesych. etiam leg. *γρόνθων.* KÜHN.

77 *Πείρα*] MS. *πείρα.* De altero quod *γρόνθων* ex Hesych. & Eustath. *Leonardus IX. Miscell. 21. & XII. Miscell. 9.* capitibus geminatis. JUNG.

78 *Συναυλία*] De *συναυλία* nostrum laudat & *Casaub. XIV. Athen. 2.* JUNG.

Συναυλία] In prioribus editionibus erat *τελεία στιγμή* post *ἐκαλεῖτο*, quam Kühnius Noster in comma mutavit, uti & *Seberus* in sua editione fecerat.

79 *Τις αὐλητῶν*] MS. *τι* pro *τις.* ni fallor, melius. JUNG.

80 *Οἱ δὲ τὴν συναυλίαν*] Margo C. A. dein MSSi, *εἶδος αὐλήσεως & ὡς τὴν αὐλαδίαν.* hactenus margo C. A. KÜHN.

81 *Προσαυλήσεως*] MS. *αὐλήσεως,* non *προσα.* JUNG.

82 *Ὡς τὴν αὐλαδίαν*] *Ὡς τὴν αὐλ.* MS. & hoc melius. JUNG.

Ὡς τὴν αὐλαδίαν] *Ὡς τὴν αὐλ.* pro τὸ reposuit Kühnius Noster, uti & agnoscit Codex Cl. *Jungermanni.*

83 *Μνήιαμβοὶ γε*] An *ἡμίμβων* nomen restituendum? nam quid *μνήιαμβοὶ* sint, divinare non possum. *Casaub. in Athen. I, 17. Cl. Rittersbusio* placet *μνήιαμβοὶ γε.* SEB.

Μνήιαμβοὶ γε] Pro *μνήιαμβοὶ.* Cl. *Rittersh. leg. μνήιαμβοὶ.* SEB. 2.

Μνήιαμβοὶ γε] C. A. *μνήιαμβοὶ δὲ.* KÜHN.

Μνήιαμβοὶ γε] MS. *μνήιαμβοὶ δὲ.* *Casaubonus vero I. Athen. 17.* dubitat an *ἡμίμβοὶ* & hic sit restituendum. quo pacto sibi omnino legendum videri dixit mihi *Salmasius* meus. talia nimirum esse illa *ἡμίμβων*, quæ extant elegantissimi *Pauli Silentiaris*, eis τὰ ἐν Πυθίαις θεματά. JUNG.

84 *Περὶ τῶν πέντε π.*] Hic titulus abest a C. A. KÜHN.

85 *Πυθικοῦ*] Vid. *Luisfm. Parerg. II. 11.* ubi *Ὀνιδίου* locus hinc declaratur. SEB.

86 *Αὐλητικοῦ*] MS. mendose *αὐλητικοῦ.* JUNG.

87 *Μέρη*] MSS. *νόμοι π.* citat hunc loc. *Erasmo. pron. 10 Pæan.* SEB.

Μέρη] Abest a C. A. at C. V. habet pro eo *νόμοι.* *μέρη* legitur tamen apud *Strabonem*, *πίστε*, inquit, *αὐτοῦ* (νόμου Πυθικοῦ) *μέρη ἐστὶν ἀνέκρουσις, ἀμπίρα, κατακελευσμός, ιαμβοὶ, καὶ δάκτυλοι, συμφωνίαι.* lib. IX. *Geogr.* vide omnino locum. *ιαμβοὶ καὶ δάκτυλοι* constituunt quartam partem. KÜHN.

Μέρη] Pro *μέρη*, MS. *νόμοι* & iterum *πίρα.* Pertractat vero has partes & *Jal. Scalig. I. Poët. 23. & Luisfmus II. Parerg. 11.* ubi totum hoc temema adducit. Breviter & *Erasmus Adag. 10 Pæan.* JUNG.

88 *Δ' ἐστὶ νόμος*] MSSi *ἐστὶν ὁ νόμος.* repræsentat autem modus Pythicus &c. *ἐνθήρια* alias vocant. KÜHN.

Δ' ἐστὶ νόμος] MS. *δ' ἐστὶν ὁ νόμος.* JUNG.

89 *Σαλπιστικά*] P. *σαλπιστικά.* SEB.

90 *Κρούματα*] MS. *κρούματα.* JUNG.

repräsentat. & in ovatione, Deus ad Victoriae carmina saltat.

νίκην τοῦ Θεοῦ. ἐν δὲ τῇ καταχορεύσει, ὁ Θεὸς τὰ ἐπινίκια χορεύει.

85

• CAPUT XI.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

85

De tuba.

1.

91. Περὶ σάλπιγγος.

α.

Quod vero tibiis & tuba competit, Tyrrhenorum inventum est. forma autem, est recta, & reflexa. sed materia, aes & ferrum, lingulaeque ossa est. Vocabis autem tubae sonum, & sonitum, bombum, tarantara, & sonum copiosum, robustum, validum, gravem, augmentum, vehementem, horrendum, terribilem, bellicosum, militare, violentum, firmum, horridum, asperum, turbulentum, & similia. * Partes vero militaris tubae cantus, incitatoria vox. Unde dixerunt, tuba signum dare. & tubae

Εἰ δὲ καὶ ἡ σάλπιγξ τοῖς αὐλοῖς⁹³ προσήκει, τὸ μὲν εὐρημα, Τυρρηνικόν· τὸ δὲ σχῆμα, ⁹⁴εὐθεία τε, καὶ καμπύλη· ἡ δὲ ὕλη, χαλκός, καὶ σίδηρος· ἡ δὲ γλῶττα, ⁹⁵ὄστεινη. Εἴποις δ' αὖν τὸ φθέγμα τῆς σάλπιγγος, καὶ φωνὴν, καὶ ⁹⁶ἦχον, καὶ βόμβον, καὶ θόρυβον, καὶ κτύπον ⁹⁷ἔρβιον, ἐρρωμένον, ῥωμαλέον, ⁹⁸βαρὺν, σεμνόν, σφοδρὸν, φρικώδη, ἐκπληκτικόν, ⁹⁹πολεμιστήριον, ¹⁰⁰καὶ ἐμπολέμιον, βίαιον, στερεόν, φρικώδη, ¹ἐμβριθές, τραχὺ, παραχῶδες, καὶ τὰ ὅμοια. * ²Μέρη δὲ ³τοῦ πολεμιστηρίου ⁴σάλπιγματος, ⁵ἐξορηστικὸν φώνημα. ἀφ' οὗ ⁶ἔλεγον τὸ σημῆναι τῇ σάλπιγγι, καὶ ὑπεσῆ-

86

2.

91. τὰ ἐπινίκια] C. V. εἰς τὰ ἐπινίκια. De partibus nomi Pythici vid. Strabonem l. c. Argumentum in Pindari odas Pythicas, cui ex Polluce multum lucis accedit & supplementi. ad πείραν hujus nomi respexit Helysch. quando dicit Ἀνάπειρα, ῥυθμὸς αὐλητικὸς. Βασιλικῶν lib. XXI. T. I. 2. c. 2. ἡ τέχνη τῶν λεγόντων ἐν τοῖς Ὀλυμπικοῖς τὰ ἐπινίκια, eximitur numero artium ludicarum, ubi Ὀλυμπίους est pro Πυθίοις si respiciamus antiquos ritus. Kühn.

92. Περὶ σάλπιγγος] C. A. περὶ σαλπινγμοῦ καὶ σαλπινγιστοῦ. Kühn.
Περὶ σάλπιγγος] Caput hoc XI, cum XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII. uno in MS. comprehenduntur, praescripto hoc lemma: περὶ σάλπιγγος. περὶ κήρυκος. περὶ ὄρχιστοῦ. καὶ τῶν περὶ αὐτά. nec itaque titulus in MS. occurrit praeterea, usque ad Segm. 115. Jung.

93. Προσῆκει] MS. προσήκοι. Jung.
94. Εὐθεία] C. A. εὐρεῖα. Kühn.
Εὐθεία] MS. εὐρεῖα, non εὐθεία. An rectum? alias videtur tubam rectam facere aliam, & aliam curvam: quam tamen potius pro Cornu capiunt, nec aliter Lipsius lib. IV. de Milit. Rom. Dial. 10. illa Artemidori lib. II. cap. 58. στρογγύλη δὲ σάλπιγγι σαλπίζειν &c. quam de cornibus interpretatur. ad quae tamen ex Polluce hinc καμπύλη σάλπιγξ doctus & amicus Artemidori Scholiasse adnotat. Annon usquequaque & semper verum, quod ajunt tubam ex aere ductam fuisse? Sane illud MS. εὐρεῖα canali illi ad exitum latiori in tuba convenire videtur. Sed de his inquirent docti. Had. Junius in Nomencl. ita scribit: Tubā praeterea rotunda erat, teste Artemidoro. στρογγύλη σάλπιγξ ἢ πολιμική. ita ut recta fuerit, quia in sacris utebantur. ἰσραν ἑψὲ vocat. Jung.

95. Ὀστεινή] MSS. ὄστινη. Seb.
Ὀστεινή] In C. A. pro ὄστινη est ὄστινη. abest & δὲ post εἴποις. Kühn.
Ὀστεινή] Ἡ δὲ γλῶττα, ὄστινη. adnotat hunc locum ad ejusdem Artemidori lib. I. cap. 58. Rigaltius ad verba ista: σύνκειται γὰρ ἐξ ὄστειου καὶ χαλκοῦ. Valde autem juvet hic Pollucis locus, doctiss. Lipsii sententiam IV. de Mil. Rom. Dial. 10. ubi dubitanter asserit, in tuba ossium aliquid fuisse, quod insitum aut impraetum ad sonorem: idque Artemidorum dicere, verbis quae dixi. MS. vero noster pro ὄστινη, habet ὄστινη. Jung.

96. ἦχον] MS. iterum male εἶχον. Jung.
97. ῥόβιον] A. ὄρβιον. Seb.
ῥόβιον] MSSi ὄρβιον. at ἐρρωμένον & ῥωμαλέον absunt a C. A. Kühn.

ῥόβιον] MS. pro ῥόβιον, habet ὄρβιον. desunt vero ἰσραν. & ῥωμαλ. Jung.
ῥόβιον] ὄρβιον in MSro suo invenit Falckenburgius, & ita jam habetur in textu Nostri ex correctione B. Kühnii.

98. Βαρὺν] Pro βαρὺν, MS. βαρῦν, quod verum erit si ad φθέγμα retuleris. ceterum & mox φρικώδη sequitur, quod certe ἀρσενικῶς accipiendum, ideoque & βαρὺν forte retinere satius. Sed tamen mox illa ἐμβριθές, τραχὺ, παραχῶδες, certe ad φθέγμα referenda sunt. Jung.

99. Πολεμιστήριον] C. A. addit ἐμπολέμιον, caeteris omisiss. Kühn.

100. Καὶ ἐμπ. βίαιον &c.] In MS. deest καὶ, & βίαιον, στέρ. φρικ. Jung.

1. Ἐμβριθές, τρ. &c.] Desunt in MS. ἐμβρ. τρ. παραχῶδες. Et quid opus erat in vulgatis φρικώδη hic repeti, quum supra statim occurrat? nisi quis hic φρικῶδες scribendum putet. Jung.

2. Μέρη δὲ τοῦ πολ. &c.] Margo C. A. usque ad σαλπινγματος. ita enim legit. Kühn.

3. Τοῦ πολεμιστηρίου] P. τῆς πολ. σάλπιγγος. Seb.

4. Σαλπίνματος] MS. σαλπινγματος a σαλπινγματος nimirum, τοῦ σαλπίντω. vid. infra Segm. seq. Jung.

5. Ἐξορηστικὸν φώνημα. ἀφ' οὗ] MSS. ἐφορηστικ. φ. ἐφ' οὗ. Seb.

Ἐξορηστικὸν φώνημα. ἀφ' οὗ] MSSi ἐφορηστικὸν ἐφ' οὗ &c. Aelian. V. H. lib. II. cap. ultimo, παρορηστικόν, quod ibi eleganter exprimit. Kühn.

Ἐξορηστικὸν φώνημα. ἀφ' οὗ] Ex ἐφορηστικὸν inter corrigendum gestiebam facere ἐφορηστικόν. jam video & H. Junium in nomenclat. ubi varios tubae sonos hic apud Pollucem explicat, habere ἐφορηστικὸν φώνημα, quod exponit, quando classicum capiebatur. MS. noster habet ἐφορηστικόν sine φώνημα. Et certe illud ἐφορηστικόν aliis jam praetulerim. Postea MS. quodque melius habet ἐφ' οὗ. non ἀφ' οὗ. De ἐφορηστικῶ enim vel super incitatorio illo dicebant ea quae sequuntur: non vero ab illo. deest mox ἐξάνεγεραι. Jung.

6. Ἐλεγον] C. A. subdit ἐπισήμηναι αἰ σ. ἐξήγειραν. dein margo ἐξάτρηναι. post textus: παρακληστικὸν δὲ. Kühn.

μηναν αἱ σάλπιγγες, ἐξώτρυναν, ἐξήγειραν, ἐξάνεγειραν. ⁷ παρακελευστικὸν δὲ, τὸ κατὰ τὴν τῆς μάχης συμβολήν. ⁸ ἀνακλητικὸν δὲ, τὸ ἐκ τῆς μάχης ἀνακαλοῦν. ⁹ ἀναπαυστήριον δὲ, τὸ ¹⁰ καταζευγνύτων ἐπίφθεγμα. ἔστι δὲ τι καὶ ¹¹ πομπικὸν ἐπὶ πομπαῖς, καὶ ἱερουργικὸν ἐπὶ ¹² θυσίαις, Αἰγυπτίοις τε, καὶ Ἀργείοις, καὶ Τυρ-
 87 ῤηνοῖς, καὶ Ῥωμαίοις. * καὶ ὁ μὲν τῆ σάλπιγγι χρώμενος, καλεῖται ¹³ σαλπικτής. ¹⁴ τὸ δὲ ῤημα, ¹⁵ σαλπίζειν. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ¹⁶ ἱεροῖς, ἱεροσαλπικτής. ἄμεινον δὲ, ἱερὸς ¹⁷ σαλπικτής, δια- λυσάντων τὸ ὄνομα. καὶ Μένανδρος δὲ τινὰς καλεῖ ¹⁸ ἀριστοσαλπικτάς, ¹⁹ ληστὰς σαλπικτάς. Εἰ δὲ δεῖ ²⁰ γλευκεῖόν τι τῷ ὄργανῳ παραμιξαι γλυκύτητα ἱστορίας, παρήλθε μὲν εἰς τοὺς ἀγῶ- νας ἢ σάλπιγγ' ἐκ τῆς ἐμπολεμίου μελέτης. ἐφ'
 88 ἐκάστη δὲ ²¹ τῆ κλήσει τῶν ἀγωνισμάτων ἐπι- Φθέγγεται ἐκ τοιαύτης αἰτίας. * Ἑρμών ἦν κω- μωδίας ὑποκριτής. λαχὼν δὲ μετὰ πολλοὺς, ὁ μὲν, ἀπῆν τοῦ θεάτρου, τῆς Φωνῆς ἀποπειρώμε- νος, τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ ²² πάντων ἐκπεσόντων, Ἑρμῶνα μὲν ὁ κῆρυξ ἀνεκαλεῖτο. ὁ δ' ²³ οὐχ ὑπα-

signum dederunt, incitaverunt, excita- runt, concitaverunt. Adhortatoria ve- ro, quæ in pugnae conflictu fit. Rece- ptus autem signum, quod e pugna revo- cat. Sedatoria vero, castrametantium ac- clamatio. Est & pompicus quidam can- tus in pompis, & sacer in sacrificiis, quo Ægyptii, Græci, Tyrheni, & Romani utuntur. * Sed tuba utens, Tubicen di-
 87 citur. & hinc verbum tuba canere. Cæ- terum qui in sacris canit, Sacrotubicen. sed melius, sacer Tubicen dicitur, dis- junctis dictionibus. Et Menander aliquos vocat, optimos Tubicines, Tubicines prædatores. Quod si convenit jucundi a- liquid huic instrumento adjicere, Histo- riæ scilicet suavitatem; ex militari disci- plina ad certamina, tubæ cantus perve- nit, & in singulis certaminum speciebus canitur talem ob causam. * Hermon e-
 88 rat Comædiæ actor, qui cum post mul- tos sortem agendi accepisset, à theatro aberat vocis experimentum fumens. cum- que omnes, qui ante hunc erant, defecissent, Hermonem Præco revocavit. hic vero non

⁷ Παρακελευστικὸν] *H. Jun.* nomenclat. *ubi in con-*
 flictu animos accendebant. JUNG.

⁸ Ἀνακλητικὸν] *Ib.* cum recepti canebant. JUNG.

⁹ Ἀναπαυστήριον] *Idem Junius:* quando ab itinere labore superfedere, castraque metari militem vole- bant. JUNG.

¹⁰ Καταζευγνύτων] *P. ἀναζευ.* SEB.

¹¹ Πομπικὸν] *Jun.* *ibid.* *cujus in pompa solenni u-*
 sus erat. JUNG.

¹² Θυσίαις] *P. θυσιῶν.* SEB.

Θυσίαις] *C. A.* ἐπὶ θυσιῶν. KÜHN.

Θυσίαις] *MS. θυσιῶν.* adfert alias hunc locum *Ri-*
 galiius ad prima verba, σαλπίζει δοκεῖν σάλπιγγι τῆ
 ἱερᾷ &c. cap. 18. *lib. I.* Oniroc. *Artemidori.* vide de
 tuba sacra & *Lipsum* IV. de *Mil. Rom. Dial.* 10. cui
 hæc nostri non inepte addas. JUNG.

¹³ Σαλπικτής.] *C. V.* σαλπικτής. KÜHN.

Σαλπικτής.] *MS.* σαλπικτής. JUNG.

¹⁴ Τὸ δὲ ῤημα σαλπίζειν] *C. A.* non habet. *C.*
 V. legit σαλπίζειν, unde apud *Annob.* *lib. VII.* *Salpi-*
 tanum pro Tubicen, & *Glossa,* *Salapitta ῤάπισμα,*
 quia buccis inflatis more tubicinum infligitur ῤάπισμα.
 KÜHN.

¹⁵ Σαλπίζειν] *MS.* σαλπίζειν. ὁ δ' ἐπὶ τ. inde ni-
 mirum antea *Segm.* præced. σάλπιγμα fuit, & modo
 σαλπικτής. JUNG.

¹⁶ ἱεροῖς, ἱεροσαλπικτής. &c.] *C. V.* ἱεροσαλπικτής.
 KÜHN.

ἱεροῖς, ἱεροσαλπικτής. &c.] Ita in *MS.* ἱεροῖς, ἱ-
 εροσαλπικτής. ἄμεινον δὲ λυσάντων τούνομα τὸ ἱεροσαλπικ-
 τής. quibus verbis *MS.* in hoc capite finit, & statim
 subjicit quæ *Segm.* 91. de κῆρυξι sequuntur. Paucis
 itaque vulgata percurrenda. JUNG.

¹⁷ Σαλπικτής] *C. V.* σαλπικτής. *Glossa Veterum*
 & σαλπικτής & σαλπικτής agnoscunt. *Hesychio* præ-
 co dicitur σιγησοσάλπιγγ'. cæterum quæ sequuntur hi-
 storix absunt a *C. A.* KÜHN.

¹⁸ Ἀριστοσαλπικτάς] *Ἀριστοσαλπικτής,* ait *Henr.*
 Sterb. in *Thef.* simpliciter accipiendo videtur sonare,
 Præstantissimus tubicen. Mallet ex sequentibus λη-
 στὰς σαλπικτής nos quid docuisset. nec enim latro-
 nes tubicines sic dictos, sed alios aliquos istud τινὰς

indicare videtur. quid mihi incidebat, ut referre indi-
 gnum, taceo. JUNG.

¹⁹ Ληστὰς σαλπικτάς.] Ex præcedenti ἀριστοσαλ-
 πικτής conjecerim legendum esse *ληστοσαλπικτής*
 vel *ληστους* σ. quod explicat per ἀριστοσαλπικτής.
 Vales. legit *ληστοσαλπικτής* ex *Hesychio,* qui *Tyrthe-*
 nos ait dictos *ληστοσαλπικτας,* quod inventione tubæ
 celebrentur & latrociniiis. KÜHN.

²⁰ Γλευκεῖόν τι] *Glossema* est e margine in textum
 veniens, solent enim Græci recentiores verba hæc
 γλευκισμός τι vel γλευκεῖόν τι (ita enim & hoc loco
 legendum) apponere historiis recreandi lectoris gra-
 tia insertis orationi per se horridiori & insuavi. KÜHN.

Γλευκεῖόν τι] *Ei* δὲ δεῖ γλευκεῖόν τι τῷ ὄργανῳ πα-
 ραμιξαι γλυκύτητα ἱστορίας. Ni fallor, correctio vera
 mihi sub manu nata est. Lego: γλυκεῖόντι τῷ ὄ-
 JUNG.

Γλευκεῖόν τι] *Falckenburgius* ex *MSto* habet ἀγλαῖόν
 τι, quod æque rectum puto ac vulgatum non ma-
 lum.

²¹ Τῆ κλήσει τῶν ἀγ.] Cum ad agendas partes suas
 quisque evocaretur in theatrum, tuba sonabat hac de
 causa. Hermon autem, histrio Comicus, per sortem
 conjectus in classem tertiam, dum primarum secun-
 darumque partium histriones agebant, e theatro ab-
 ierat, vocis suæ periculum facturus sine arbitris. sed
 præter spem accidit, ut sibilis ejicerentur, qui primo
 secundoque loco egerant, ideoque præconis voce ci-
 tabatur Hermon, tertiarum partium histrio. ille vero
 præcone non audito multam sibi interrogatam solvere
 coactus est, & simul auctor fuit, ut impostum non
 voce, sed tuba actores evocarentur. KÜHN.

²² Πάντων] Pro πάντων, male priores editiones
 πανῶν. de quo vitio etiam me monuit ὁ πᾶν *Casau-*
 donus. JUNG.

Πάντων] *Prior editio* πανῶν pro quo *Kühnius* in *suo*
 Codice πάντων.

²³ Οὐχ ὑπακούσας] *Non obediens* interpret. Si
 recte capio, dicerem, non audito, quum vocem præ-
 conis non audisset, vel attendisset, utpote qui longius-
 cule abierat, vocis periclitandæ causa, quo ad agendum
 fidentior accederet. Is itaque quasi ob impatientiam

obediens, multa scilicet hac percussus, ut Certatores tuba revocarentur, auctor fuit. & hoc in singula transferre stadia Tubicinem, quinquaginta cum ipsa tuba stadia transeuntem. quemadmodum & Hemolocrum, de Philopatre duobus cecinisse tibiis, Iſæus tradit. * Sed Aglais Megaclei filia, tuba fatis valide utebatur & certatoria, & pompica. Cæterum Megarensi Herodoro tubam inflanti, difficile erat appropinquare, ob vocis horrendæ stuporem. Septem vero & decem coronatorum certaminum circuitus perfolvit. sed magnitudine quatuor erat cubitorum, & ursinam substernebat pellem, & leontina induebatur. sex autem panis cheenices comedat, octoque carniū minas, vini vero bibebat aliquot mensuras. * Sono autem suo etiam maxima replebat

κούσας, ζήμια πληγείς, εισηγήσατο τοῦ λοιποῦ τῆ σάλπιγγι τοὺς ἀγωνιστὰς ἀνακαλεῖν. καὶ τὸ μὲν ²⁴ ἐπιστάδην τὸν σαλπικτὴν παραφέρειν, εἰς πεντήκοντα στάδια τῆ σάλπιγγι δίκνουμένον, ὡσπερ ἠμολοκρὸν ἐπὶ τοῦ φιλοπάτορος ²⁵ αὐλήσαντα δύο σάλπιγγιν ἰσαῖος ἔωλον. * ²⁶ Ἀγλαίης ⁸⁹ δὲ ἡ Μεγαλοκλέους, σάλπιγγι ὑπερερρωμένως ἐχρήσατο, ἀγωνιστηρίῳ τε καὶ πομπικῇ. καὶ μὴν ὁ Μεγαρεὺς Ἡρόδωρος ὅποτε σαλπύγγη, χαλεπὸν ἦν αὐτῷ πλησιάζειν, ²⁷ πληττομένου διὰ μέγεθος πνεύματος. ²⁸ ἑπτακαίδεκα δὲ ²⁹ περιόδους ἀνείλετο τῶν ³⁰ στεφανιῶν ἀγῶνων. ἦν δὲ τὸ μέγεθος μὲν ³¹ τεττάρων πήχεων. ³² ὑπέστρωτο δὲ ἀρκτου δόρα, καὶ ³³ λεοντῆν ἐπεβέβλητο. ἐξ δὲ χοίνικας ἄρτου ἐσιτεῖτο, ³⁴ οὐκῶ δὲ μινᾶς κρεῶν. οἴνου δὲ ³⁵ δύο ἔπινε χόας. * ἐπλήρου δὲ τῷ πνεύματι τὰ μέ- ⁹⁰

multatus, suavit in posterum tuba ad certamen convocarentur actores. Ex reliquis ut nos extricent viri docti, valde optarim. οὐδὲν γὰρ ὑγίης ibi adparet. quid enim est ἐπιστάδην? an forte latet proprium tubicinis nomen, & legendum, καὶ τὸν μὲν ἐπιστάδην τὸν σαλπικτὴν & c. Sic mox alium nominat Ἡμολοκρὸν, quod nomen patiter corruptum puto, qui quidem sub Philopatore ciatuerit. & quid sibi post Ἰσαῖος vult ἔωλον? Felicia ingenia, credo, habent, ubi se exerceant: nos de hac palma, quæ in medio posita, invidemus nemini. Ut ita scripseram, a *Salmasio* meo literæ, quibus divine his omnibus medicinam facit: sic ait, legendum esse διγίνο: καὶ τὸ μὲν ἐπιστάδην τὸν σαλπικτὴν παραφέρειν, εἰς πεντήκοντα στάδια τῆ σάλπιγγι δίκνουμένον, ὡσπερ καὶ Μολοκρὸν ἐπὶ τοῦ φιλοπάτορος αὐλήσαντα δύο σάλπιγγιν, ἴσως ἔωλον. Ἀγλαίης δὲ ἡ Μεγαλοκλέους & c. Fortean, inquit, putidum fuerit *Eristaden tubicinem memorare*, qui *Sc.* ut *Sc. Molo-* crum qui vixit temporibus Philopatri *Sc.* cum res sit adeo recens, nec mirra *Sc.* a multis memorata. Vera hæc est quam proposuimus hujus loci scriptura, de qua non dubitabis. Nihil equidem cuius nunc meminimus, de illis duobus tubicinibus legi. Sed iam certum est καὶ Μολοκρὸν, pro Ἡμολοκρὸν legendum, *Sc.* ἐπιστάδην nomen αὐλοῦ esse, ut nec magni dubitantes hinc sint dubitaturi. Diu post super eodem loco magni *Casauboni* sententiam accepi, quam ita ad me perscripsit: *Pro ἐπιστάδην μάλιστ ἐπιστάδην. παρὰ τὸ ἐπι- τείνειν τὴν φωνήν. Corrupta vox est Ἡμολοκρὸν. apparet insignis tubicinis nomen desiderari. nescio an ita scripserit ὡσπερ εἰ Μολοκρὸν. Sed putem verius τὸ λοκρὸς a præcedentibus separandum esse; ita ut proprium tubicinis nomen cubet in menda.* JUNG.

²⁴ ἐπιστάδην] Leg. ἐπιτάδην. vid. infra IV, 94. Tubicen autem παραφέρειν ἐπιτάδην, cum canit sono x-quabili & producto, & si ita cecinerit, inquit Auctor, tubæ sonus ad quinquaginta penetrabit stadia; quemadmodum Hemolocrus sub Philopatore fecit, dum duas simul tubas inflavit, sed id forte jam vulgatum obsolevit inquit. Iegerem enim pro Ἰσαῖος, ἴσως ἔωλον. αὐλεῖν σάλπιγγιν dixit, ut Lucianus tubam & tibiam συναυλεῖν in *De Domo*. *Salmas.* ἐπιστάδην putat nomen esse Tubicinis, ut mox Hemolocrus. dein leg. ἴσως ἔωλον. KÜHN.

²⁵ αὐλήσαντα] *Αὐλήσαντα* prior editio *Bas.* ex sphalmate typographico, quod correxit in suo Codice quoque *Kühni* Noster.

²⁶ Ἀγλαίης δὲ ἡ Μεγαλοκλέους] Quod ad illa attrinet, *Αγλαίης δὲ ἡ Μεγαλοκλέους*, forte rectius legamus, *Μεγακλέους*, *Ælianus* I. Var. *Hist.* 26. γυναικα ἀκούει

σαλπικσαι, καὶ τοῦτο ἔργον ἔχειν ἄμα, καὶ τέχνην, Ἀγλαῖδα ὄνομα, τὴν Μεγακλέους παιδα & c. ex *Posidippo*. Sed nihil tamen murandum: nam apud *Athen.* lib. X. dipnol. pariter ac apud *Pollucem* hic est. Emenda vitium typographicum, & scribe ὑπερερρωμένως. *Herodori* hiltoria & ex *Amaranto* apud *Athenaum* refertur X. quamvis in ea multum discrepent iste & Noster, uti crudiff. adnotat *Casaubonus* X. *Athen.* 3. JUNG.

²⁷ Πληττομένου] Leg. πληττομένους, quia obverberabantur aures spiritus magnitudine, si qui propius accessissent ad toto infantem pectore tubam. KÜHN.

Πληττομένου] Conjecturam Nostri *Kühni* confirmat Codex *Salckenburgis*, in quo etiam πληττομένου pro πληττομένους inveni, quod vulgato sane præstare videtur.

²⁸ ἑπτακαίδεκα] *Athenaus* aliter: ἐπέκει τὴν περίοδον δεκάκις. lib. X. fol. 415. Festus: *In gymniciis certaminibus peribodon vicisse dicitur, qui Pythia, Isthmia, Nemea, Olympia vicit: a circuitu eorum spectaculorum.* Est igitur (sunt hæc jam *Casaub.* verba) περίοδος νικῶν, orbem implere ludorum sacrorum: qui in Græcia erant quatuor. Notissimus versus est: Τέσσαρες εἰσι ἀγῶνας ἐν Ἑλλάδι, τέσσαρες ἱροί. vide cætera in anim. fol. 446. SEB.

²⁹ Περιόδους] Per στεφανίτας ἀγῶνας certamina coronaria, intelligitur periodus sacrorum, ut vocant certaminum, in quibus victor extitit vel tuba canens vel corporis viribus in lucta aliisque modis abusus. KÜHN.

³⁰ Στεφανητῶν] Emenda στεφανιῶν, de quibus supra III, 135. *Athenaus* tantum δεκάκις νικῶσαι τὴν περίοδον ait. vid. *Casaubon.* loco dicto: ex quo & cæteras διαφορὰς in hujus historiz relatione adnotamus. JUNG.

Στεφανητῶν] *Στεφανιῶν* *Kühni* Noster reposuit in suo Codice.

³¹ Τεττάρων πήχεων.] MS. τεττάρων πήχεων. *Amaranthus* πήχων τριῶν καὶ ἡμίσεος. JUNG.

³² ὑπέστρωτο] Aliter *Amaranthus*, κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. JUNG.

³³ Λεοντῆν] *Athen.* κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. & paulo ante: πίνειν δὲ χόας δύο. unde & mox δύο ἔπινε factum, pro διέκινε quod in præc. edit. SEB.

³⁴ Οὐκῶ & c.] *Amaranthus*, κρεῶν λίτρας εἴκοσι. JUNG.

³⁵ Bib. aliquot mens.] *Scr. bib. duas mens.* SEB. 2. Δύο ἔπινε.] Sic *Casaubonus* emendavit: antea male edebatur δίπιτε. JUNG.

γιστα τῶν στρατοπέδων, εἰ καὶ ἐκ μηκίστου
Φθέγγεται. περιεῖπε δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς μάλιστα ὁ
³⁶ πολιορκητῆς Δημήτριος. καὶ ποτε ὁ μὲν ³⁷ τεῖχει
προσέφερε τινα μηχανήν· ἢ δ' ἦν ³⁸ ἀπειθῆς τε,
καὶ ἀπεχθῆς. καὶ τοίνυν ὁ μὲν Ἡρόδωρος δύο ³⁹ αἰ-
γανά λαβῶν, στερεὸν ⁴⁰ ἐπέπνευσε τοῖς ὄργανοις
τοῖσδε, τοσοῦτον μένος τοῖς στρατιώταις ἐπέπνευ-
σεν, ὡς τε ῥύμη πολλῇ καὶ δρόμῳ ⁴¹ προσεγένον-
το τῇ μηχανῇ.

castra, licet à longinquo caneret. Commen-
dat autem hunc his maxime, urbium ex-
pugnator Demetrius. hic etenim aliquando
muro applicuerat quandam machinam,
quæ & contumax, & molesta erat. tunc
sane Herodorus duobus arreptis telis, for-
tissime sua inflavit organa, tantoque mi-
lites animi robore replevit, ut impe-
tu forti & cursu ad machinam hanc fer-
rentur.

91

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β .

⁴² Περὶ κήρυκος, καὶ ⁴³ τῶν ἀπ' αὐτοῦ
λεγομένων. α'.

Τὸ δὲ τῶν κηρύκων γένος, ⁴⁴ ἱερὸν μὲν Ἑρμοῦ,
⁴⁵ κατεκρήρυττε δὲ ἡσυχίαν, ἐν τε ἀγῶσι
καὶ ἱερουργίαις. καὶ ⁴⁶ σπονδάς ⁴⁷ προήγγελλε, καὶ
ἐκεχειρίαν ἐπήγγελλε, καὶ τοὺς ἀγωνιστάς ⁴⁸ ἀνε-
κρήρυττε. καὶ ἦν ἀγώνισμα ⁴⁹ σάλπιγγος, ⁵⁰ τὸ
πρεσβύτερον. εἰς δὲ Φιλοτιμίαν ⁵¹ τῶν ἐπ' αὐτῷ

Δύο ἔστιν] Δίπιν prior editio Basil. sed Kühnius
Noster id in suo Codice recte legit δύο ἔστιν, uti &
ultima Seberi habuit.

³⁶ Πολιορκητῆς] Poliorcetes ob animi pertinaciam
dicitur Demetrius. Vitrin. lib. X. cap. 22. SEB.

Πολιορκητῆς] Male antea vulgatum fuit πολιορκή-
της. de qua menda me monuit quoque Clariss. Ca-
saubonus. JUNG.

Πολιορκητῆς] Πολιορκητῆς prior editio Basil. pro quo
Kühnius in suo Codice πολιορκητῆς restituit, quemad-
modum & Falckenburgius é MSto suo legit.

³⁷ Τείχει προσ. &c.] Cum Argos oppugnaret. A-
thenæus lib. X. Deipnosoph. Kühn.

Τείχει προσ. &c.] Audi nostrum Casaubonum inter-
pretantem: Machinæ contumaces erant & moveri re-
cusabant: ibi tum Herodorus duo caprina cornua ar-
ripit atque ea super illis machinis inflat. & addit,
αἰγανά appellat τὰ αἰγῶνα κέρατα. & fortasse αἰγῶνα
scripserat. Sed nescio an τοῖς ὄργανοις non de ipsis
cornibus potius, quæ inflabat, accipere debeamus:
certe mihi aliter non videtur, vel propter verbum
ἐπέπνευσε, & de hoc etiam aliud querendum, an quum
reperatur statim, non tum in mendo cubet: vel certe
particula καὶ ante τοσοῦτον inmittenda, vel δι post το-
σοῦτον addendum, quod præcedenti μὲν respondebit
apte: alias σύνταξιν ego quidem non video. sequen-
tem titulum, ut & capitum aliquot quæ sequuntur,
in MS. nullum esse, dixi jam: est tamen hic ad o-
ram ab alterius manu adscriptum, Κηρυκῶν γένος. JUNG.

³⁸ Ἀπειθῆς] Intractabilis & molientibus adversa. Kühn.

³⁹ Αἰγανά] Casaubon. αἰγῶνα, inquit, appellat τὰ
αἰγῶνα κέρατα. & fortasse αἰγῶνα scripserat. SEB.

Διοβῶν arreptis telis] Casaub. duo caprina cornua
arripit, atque ea super illis machinis inflat. in Athen.
X. 3. SEB. 2.

Αἰγανά λαβῶν] Pro αἰγῶνα δ. Salmaf. δύο ὄργανα λ.
malim αἰγῶνα vel αἰγῶνα, quæ sunt proprie caprina cor-
nua & per synecdochen cornua quævis quæ inflantur.
Athen. lib. V. cap. 7. αἰγῶνα κέρατι χρυσῷ σημαί-
ων. Vales. ὄργανα αἰγῶνα & δέρατα esse vult, sed
quomodo inflari poterint hæc? Kühn.

⁴⁰ Ἐπέπνευσε] Malim στερεὸν ἐμπνεύσας, nam ἐπί-
πνευσε sequitur postea. Kühn.

⁴¹ Προσεγένοντο τῇ μηχανῇ.] Salmaf. legit προσήγον
τῇ μ. sine necessitate. Kühn.

* C A P U T XII.

De præcone, & iis quæ ab hoc
dicuntur. I.

Præconum genus, Mercurio sacrum est.
Silentium autem promulgat in certa-
minibus, & sacrificiis. fœdera annunciat,
inducias indicit, & Certatores designat.
Et fuit quidem tubæ certamen antiqui-

⁴² Περὶ κήρυκος &c.] De Cerycis significatione mul-
tifaria vid. Had. Jun. animadversor. V, 20. SEB.

⁴³ Τῶν ἀπ' αὐτοῦ] C. A. τ. ὑπ' αὐτοῦ. Kühn.

⁴⁴ Ἱερὸν μὲν Ἑρμοῦ] Pausan. Attic. lib. I. Τελευτή-
σαντος δὲ Εὐμόλπου Κήρυξ νεώτερος λέιπεται τῷ παί-
δων, ὃν αὐτοὶ κήρυκες θυγατρὸς Κίρκου Κηλαῖου καὶ
Ἑρμοῦ παῖδα εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐκ Εὐμόλπου.

⁴⁵ Κατεκρήρυττε &c.] Aliquot præconum officia
enarrat Eustathius ad Homeri Iliad. ρ. quem utique
vide sis.

⁴⁶ Σπονδάς προήγγελλε] MS. σπονδαῖς προήγγελλε
καὶ &c. certe προήγγελλε, & mox ἐπήγγελλε, per
duo λλ. omnino scribendum, quemadmodum &
Meursius ad Lycophronem hunc locum adducit. A-
lias in MS. alterum ἐπήγγελλε etiam est mendosum.
JUNG.

⁴⁷ Προήγγελλε, καὶ ἐκ. ἐπήγγελλε] Περιήγγελλε. P.
περιήγγελλε, & mox ἐπήγγελλε. SEB.

Προήγγελλε, καὶ ἐκ. ἐπήγγελλε] C. A. περιήγγελλε
κ. ἢ ἐπήγγελλε. Kühn.

⁴⁸ Ἀνεκρήρυττε] Vide ad hunc locum doct. Meursium
Comm. ad Lycophronem. v. 169. ubi de more apud ve-
teres per præconem renunciandi certaminum victores.
JUNG.

⁴⁹ Σάλπιγγος] Salmaf. σάλπιγγός τε πρεσβύτερον,
εἰς δὲ φ. τ. ἐπ' αὐτῷ πρ. malim, καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα
σ. π. dicitur quod antiquitus præcones inter se certa-
runt tubis solis, postea vero crescente studio homi-
num, voce decantata sunt carmina bonis lateibus
pronuntianda. C. A. non habet post πρεσβύτερον, quæ
sequuntur usque ad ἔχων &c. quæ sub finem Segm.
sequentis sunt. Kühn.

⁵⁰ Τὸ πρεσβύτερον] Deest in MS. τὸ. ut & cetera
post πρεσβύτερον omnia usque ad illa κήρυκεια,
ἔστιν. &c. quæ sunt sub finem Segm. sequentis, ubi
iterum incipit MS. non adparent. De præconum ve-
ro ἀγωνισματι & contentione vid. Casaubon. ad Suetonium.
Sic enim eximius Athenæus Commentat. X. Animadv. 3.
Quod autem in illis ludis (jacvis) etiam
præconia & contentione vocis certaretur, satis ad Suetonium
probavimus. Vide Pollucem lib. IV. cap. 12.
JUNG.

⁵¹ Τῶν ἐπ' αὐτῷ] Τὴν προ τῶν legit Falckenburgius.

us, sed ad honoris studium posteri horum Præcones instituerunt. animadvertentes propter spiritus longitudinem, & multorum quæ circa templa habitant, expensam, aliqua claritate opus esse. * Prius quidem Inquilinis Præconem agentibus, iis qui sacrificia administrabant, primus peregrinorum in Olympiis decertavit Archias Hyblæus. tribusque continuis vicis Olympiadibus, & Pythio vicis Apollini. Erat etiam ei Pythica quædam imago, & Epigramma tale:

Hanc ab Hyblæo Archia præcone, Euclæi Filio

προελθόντων, οἱ τε καλούμενοι πόδες ⁵² ἐνουθετήθησαν, ἔλεγχον ἔχοντες εἰς μῆκος πνεύματος, ⁵³ καὶ πολλῶν τῶν περὶ τοὺς νεῶς ἀνοδομημένων ἐκδοσιν, σαφηνείας τινὸς δεομένην. * πρότερον ⁹² δ' Ὀλυμπιάσι τῶν ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑποδιηκουοῦντο, πρῶτος τῶν ξένων ἡγωνίσαστο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ἰβλαΐος. καὶ τρεῖς Ὀλυμπιάδας ἐφέξῃς ἐνίκα. καὶ ⁵⁴ Πυθαῖ δὲ ἐνίκα. καὶ εἰκὼν τις ἦν αὐτῷ Πυθική, καὶ ἐπίγραμμα.

⁵⁵ Ἰβλαΐω κήρυκι τὸ δ' Ἀρχία Εὐκλέος υἱῶ

[⁵² Ενουθετήθησαν] Ενετίθησαν vel συνετίθησαν legerem hoc sensu: antiquitus quidem Tibia certamen hoc erat. posteris dein ad ambitionem progressis, pedes, quos vocant, inserti sunt, quibus longitudo spiritus arguebatur, & multa in templis constructa obscure admodum insinuantur. Erat autem ὁ πούς carmen quoddam prælongis laciniosisque conlans periodicis, quas præcones continuo spiritu voceque Stentorea decantabant, eum peracto certamine populum dimittere finemque imponere spectaculo vellent, & ob hoc ipsum, quod clauderet Agonem, pes præconum dicebatur carmen illud, cujus argumentum erat commemoratio quædam obscura τῶν περὶ τοὺς νεῶς ἀνοδομημένων. *Galenus Hypocront.* IV. in 6. *Epidem. Hippocr.* præcones μεγαλοφώνους vocat, quando suum illum Pedem pronuntiabant. Principium hujus Pedis extat apud *Lucianum* in *Demonaxo*, dicitque eum morti proximum presentibus recitasse τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα, præconum pedem in certaminibus usitatum:

Λήγει μὲν ἀγὼν καλλίστων ἄθλων ταμίας,
Καιρὸς δὲ καλεῖ μὴκίτι μέλλειν ---
Ἐβ' ἄθλις ἀγὼν πύλινθα qui dispensat præmia,
Tempusque monet ultra ne moremur.

confer *Fabri Agonothetorum* lib. II. cap. 15. ubi alia de hoc pede commentatur. KÜHN.

[⁵³ Ενουθετήθησαν] Quid est hic ἐνουθετήθησαν? An ἰνομοθετήθησαν, præscripti fuerunt? Et certe uti conjeci, ita vidi esse apud *Hier. Mercurial.* I. *Var.* 19. sic citantem: εἰς δὲ φιλ. τῶν ἐπ' αὐτῷ πρ. οἱ καλ. π. ἐνομοθετήθησαν, sic & scribendum monuit me eximius *Casaubonus*. De his omnibus ita insigniter ad nos *Salmasius*: εἰς τε φιλοτιμίαν τῶν ἐπ' αὐτῷ προσελθόντων οἱ τε καλούμενοι πόδες ἐνουθετήθησαν &c. Non hic intelligendum esse aliquos homines aut judices arbitrosve, qui certamina σάλπιγγων præferunt. sed πόδες mensura genus omnibus notum. itaque legendum οἱ τε καλούμενοι πόδες ἐνομοθετήθησαν constituti sunt, decreti sunt. Pedibus igitur metiebantur, & deprehendebant τὸ μῆκος, quousque pervenisset πνεῦμα σάλπιγγος, & ille qui poterat εἰς μακρότερον ἀποτείνει τὸ πνεῦμα, vincebat. *Audisti illum Erisiadem, de quo supra, qui poterat εἰς πιντήκοντα στάδια δίκνυσθαι τῇ σάλπιγγι.* Verum hic aliud fuisse puto τὸ μῆκος τοῦ πνεύματος, nempe spiritus continuationem & protensionem, quo qui deficeret, nec tam longo tempore posset una spiritus ἀποτάσει tubam insonare quam adversarius potuisset, ille vincebatur. Quod sequitur, καὶ πολλῶν τῶν περὶ τοὺς νεῶς ἀνοδομημένων & cetera, ἐπιζηγείται qui sint illi καλούμενοι πόδες, nec solum περὶ τοὺς νεῶς, sed etiam περὶ πάσαν ἀνοδομήν, ut videre licet in *Eraschii Juliani Ascalonita* apud *Constantinum Harmenopolium*. Quod ad πόδας autem atinet, rei illustrandæ adscribam illa *H. Juvii V.* animadv. 20. ubi de κήρυκος significatione multifaria: *Continuato*, inquit, *spiritus quam diutissime verba trahere; & quod πόδα*

quasi pedem nominabant, edidit genus longissimis periodis constans, abique spiritus rescripti, recitate, laudis fuit, & inter examinationis probationisque modos habitum, ut testatur *Pollux*, & meminit in *Epidemiis Galenus ibi*, καθάπερ οἱ κήρυκτες οὖαν τὸν πόδα λεγόμενον ἐκφράζουσιν. Sed de hoc pede vid. plura apud *eruditiiss. Hier. Mercurial.* I. *Var.* 19. qui ait neminem hactenus recte explicuisse de hoc pede. mallet tamen ipsum sequentia in *Polluce* nobis interpretatum quoque. Nam certe *Latinus* hic plane delirat solemnia. Et nos certe parum hic videmus, ritus & historia ignari. Et ipse *Mercurialis* sane ait forte hunc *Pollucis* locum ita esse corruptum, ut intelligi recte nequeat. JUNG.

[⁵⁴ Ενουθετήθησαν] Lectionem τοῦ μακαρίτου *Nostri Kühni* rursus confirmat *Falckenburgius*, qui etiam συνετίθησαν agnoscit, & quidem e *MSto*.

[⁵³ Καὶ πολλῶν τῶν &c.] *Falckenburgius* *Noster* illa πολλῶν τῶν obelo notat, dein sequentia ita legit: ἢ περὶ τοὺς νεῶς ἀνοδομημάτων ἐκδοσιν σαφηνείας τινὸς διομένη. Quorum, ni fallor, talis erit sensus, ut dicat *Pollux*, pedes dein additos fuisse, qui de spiritus protensione testarentur, & locationem adiunxerunt quoque circa templa (perallam sc. a præcone fuisse) ad quam clara voce opus erat. Sub præconis enim voce ædes vernisse notum est, an vero circa templa id factum fuerit, mihi non pariter liquet. Apud *Elæos* tubicines & præcones ad aram de palma certasse in *Pausania Eliac.* V. lego, quæ tamen forsitan hunc locum nihil juvetint. Sed nos in his cocutire credo, properantes & destitutos antiquitatum & penitiori linguæ Græcæ cognitione, viderint itaque de his omnibus eruditi, quibus facilius erit de vera hujus loci lectione & sensu judicare. Interea tamen ἀνοδομημένων cortexit *Kühni* *Noster* pro vulg. ἀνοδο.

[⁵⁴ Pythio vicis Apollini] *Tolle, Apollini.* *SEB.* 2. *Πυθαῖ δὲ ἐνίκα*] In *Pythico* etiam victor fuit certamine. KÜHN.

[⁵⁵ Ἰβλαΐω κήρυκι &c.] *Epigramma* non usquequaque integrum videtur, & speramus doctos operi laturos facile. Nos tanquam ne pudeat indicare ubicunque hæremus: quum forte & non solis hoc nobis contingat. Tertius enim versiculus,

Ὅς τρεῖς ἐκάρυξε τὸν Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα.
bis, ni fallor, laborat pede in ἐκάρυξε, semel dein in Ὀλυμπίας, quæ tamen videntur vitia facile posse emendari si scribamus:

Ὅς τρεῖς ἐκάρυξεν τὸν Ὀλυμπιάσ' αὐτὸς ἀγῶνα.
& cur non etiam ἐκάρυξεν, sicut antea κήρυκι versu primo: neque enim hic alias τῶν δωρίδα adverte. Ὀλυμπιάσ' vero, id est, Ὀλυμπιάσι, notum est. Alteri versiculus forte nobis obscurior,

Οὐδ' ὑποσάλπιγγων, οὐτ' ἀναδείγματ' ἔχων.
Et primum divisus voculis ἐπὶ σάλπιγγων. Scilicet ut deum introductum suadent *Hermone*, de quo supra IV,

Δέξαι ἀγάλμ' εὐφρων Φαῖβ' ἐπ' ἀπημο-
σύνη.

⁵⁶ ὅς τρίς ἐκάρυξε τὸν ⁵⁷ Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀ-
γῶνα,

οὐθ' ⁵⁸ ὑποσαλπύγων, οὐτ' ἀναδείγματ'
ἔχων.

⁵⁹ Ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ κήρυκος ὀνόματα, κήρυγμα,
⁶⁰ κηρήκεια, ἐπικηρήκεια, κηρύκειον, καὶ κηρυ-
93 κεία, ⁶¹ τέλους τινὸς ὀνόματα. * κηρύττειν, ⁶² ἐ-
πικηρύττεσθαι, ⁶³ ἐπικηρυκεύσασθαι ἐπὶ πολέμου,
ἀκήρυκτος πόλεμος, ἐπικηρύττειν χρήματά τινι,
καὶ ἀντεπικηρύττειν, ⁶⁴ προκηρύξαι πόλεμον, κα-
τακηρύξαι ⁶⁵ ἐκχειρίαν, κατακηρύξαι ἡσυχίαν,
⁶⁶ ὃ καὶ κατακελεύσαι λέγουσι. ⁶⁷ κηρύξαι τινα
τῶν ἀγωνιστῶν, ἀνακηρύξαι ἀγωνιστὴν, ἀπο-
κηρύξαι ⁶⁸ τὸν δὲ τινα υἱόν, ⁶⁹ καὶ υἱονόν. τὸ μὲν-
τοι ὄνομα, ὃ ἀποκήρυκτος, οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει
τῆ παλαιᾷ. Θεόπομπος δ' αὐτῷ κέχρηται ὁ συγ-

Imaginem latus accipe Apollo, et in-
columnitatem.

Qui ter in Olympiis certaminibus Præconem egit,

Neque tuba succinens, nec habens in-
signia.

Nomina autem a Præcone sunt, præconium, Præconis præmium, & annuncia-
tio, legatio, & promulgatio, cujusdam
functionis sunt nomina. * Præconem a-
gere, præconium promulgare, belli Præ-
conem agere, non indictum Præcone bel-
lum. alicui bona per Præconem addice-
& abnegare. indicere bellum, indu-
cias annunciare. Promulgare quietem,
quod & indicere vocitant. vocare aliquem
Certatorum, pronunciare Certatorem.
abdicare Filium, & Nepotem. Sed no-
men Abdicatus, Veteribus in usu non
est. sed Theopompus Scriptor, hoc uti-

88. Alterum vero ἀναδείγματα nobis obscurius. He-
lychius exponit ἡνίας περὶ τραχήλους. an itaque innuit
cum non in curuli vel equestri certamine victorem,
qui lora non tenuerit? Sed meum Salmasium audi,
ne mihi soli hic jam lucem factam te celem: In E-
pigrammate, ait, Archia, illis verbis ἀναδείγματ' ἔχων
qua vulgo obscura sunt, observandum est quod verum
esse rite. Quum αὐληταὶ, cum σαλπύγται ἔσ' ἰδε-
gnus hominum quos ars sua ἔσ' buccas ἔσ' collum infla-
re cogebat, ne ille partes plus satis intumescerent aut
disrupterentur aut distorquerentur, eas constringebant
ἔσ' contraxebant loris aut fasciis, φορβιαὶ de tibicinί-
bus, unde Sophocles Φωσῶν φορβιαὶ ἀτρ. Aristoph. οὐ-
πω κόρακ' εἶδον ἐπιφορβιωμένοι. Schol. Φόρβιος δὲ ἐστὶ
τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δερμα ἵνα μὴ
σχισθῆ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. alibi φορβιαὶ, χαλινὸν expo-
νεί. Idem faciebant tibicines. sed isti collum quodπι-
κινε illis, dum canunt, surgere solet, huiusmodi loris
comprimebant ἔσ' continebant, qua ἀναδείγματα voca-
bantur. Gloriantur igitur hic Archia se ter vicisse O-
lympia, nec tamen illis fasciis sive loracis strophis
usum fuisse, quibus alii vulgo solent. Hæc ille. Casaubo-
nus vero noster ita legendos hos versus mihi respondit:

ὅς τρίς ἐκάρυξεν τὸν Ὀλυμπία αὐτὸς ἀγῶνα,

οὐθ' ὑποσαλπύγων, οὐτ' ἀναδείγματ' ἔχων. JUNG.

56 ὅς τρίς ἐκάρυξε] Petrus Faber in Agonistico lib.
II. cap. 15. pro τρίς (ita enim habet) ἐκάρυξεν, ἐκάρυ-
ξεν reponendum, ipsam versus & sensus rationem
postulare dicit.

57 Ὀλυμπίας] Convenientius metro Ὀλυμπιάδ.
Suid. Ὀλυμπίας, τετραετηρικὸς ἀγὼν. SEB.

Ὀλυμπίας] In Græc. scilicet Ὀλυμπιάς. C. Rittersh.
SEB. 2.

Ὀλυμπίας] Salmas. Ὀλυμπιάς e. u. nam Ὀλυμ-
πιάσι νικῆσαι dicitur apud optimos auctores pro Ὀλύμ-
πια νικῆσαι. recte. KÜHN.

Ὀλυμπίας] Falckenburgius Ὀλυμπία habet.

58 Ὑποσαλπύγων] Dividenda hæc sunt ἐπὶ σαλ-
πύγων, nec cum tubis, nam sæpe ἐπὶ accipitur pro
μετὰ, ut notat Præcius in Chrestomathia apud Photium.
Nam κήρυκες postea gestabant tubas iisque canebant,
non vero, ut Hyblæus ille, assa voce præconium facie-
bant. Epigramma ruditer verterem ita:

Archia ab Hyblæo, qui Præco ἔσ' filius Eucli,

Icopia sume iubens, Phæbe, viroque fave.

Qui tria præcones per Olympia vicerat hospes.

Nulla anademata habens, nullius ara Tubæ.

ἀναδείγματα coronæ sunt vel fasciæ, quibus redimita
erant præconum capita, qui in sacris vicerant agoni-
bus. vid. Helych. in ἀνάδημα, dicuntur iidem & ἱερο-
κήρυκες, aut si placuerit ἀναδείγματα servare, videndum
erit annon præcones capiti collo circumdata habuerint
quædam loramenta, ut tibicines suam habuerint
φορβιαὶ. vid. Helych. in ἀναδείγματα. KÜHN.

59 Ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ κήρ. &c.] MS. ἀπὸ μὲν δὲ τοῦ
κ. JUNG.

60 Κηρήκεια, ἐπικηρήκεια] MSS. κηρύκεια. & μοκ
ἐπισηρῶκεια. SEB.

Κηρύκεια, ἐπικηρύκεια] MS. κηρύκεια, ἐπικηρύκεια,
κηρύκειον, καὶ κηρυκία τέλους τι ὄνομα. κ. JUNG.

61 Τέλους τινὸς ὀνόματα] Τέλος illud forte vestigial
est quod cedebat præconibus qui vocem venditioni re-
rum vel proclamationi commodabant. alias in C. A.
non comparent ista: κηρύκειον κ. κ. τ. δ. vid. Har-
pocration in κηρυκία. KÜHN.

Τέλους τινὸς ὀνόματα] Falckenburgius τέλους τινὸς ὀ-
νόματι.

62 Ἐπικηρύττεσθαι] Post in C. A. ἀκήρυκτος π. cæ-
terum male accipit Interpr. τὸ ἐπικηρύττειν χρήματά
τινι, dum vertit, alicui bona per præconem addicere,
significat enim pecuniam in caput alicujus per præco-
nem pronuntiare hoc modo, qui hunc vel illum in-
terfecerit, talentum accipiet e publico, qui vero vi-
vum adduxerit, duplum feret. ἀντεπικηρύττειν erat,
cum contrario præconio licitabatur ejus caput, qui a-
lienum profcripserat venale: vid. Demosth. de falsa
leg. ubi de Æschine sermo est, quod scilicet tale præ-
conium in eum promulgavit Thebani, non vero in
Philippum, ut vult Vales. notis in Maussac, p. 280. KÜHN.

63 Ἐπικηρ. ἐπὶ π.] Desunt ἐπικηρυκεύσασθαι ἰ. π. in
MS. JUNG.

64 Προκηρύξαι πόλ.] MS. προκηρύξαι τε π. JUNG.

65 Ἐκχειρίαν] Sequitur in C. A. ἡσυχίαν sine ver-
bi repetitione superflua. KÜHN.

Ἐκχειρίαν] Deest in MS. sequens κατακηρύξαι ἀντε-
ἡσυχίαν. JUNG.

66 Ὅ καὶ κατακελεύσαι λ.] Hæc sunt marginis in
C. A. dein in textu ἀνακηρύξαι ἀγωνιστὴν, id est, vi-
ctorem certaminis promulgare aliquem. KÜHN.

67 Κηρύξαι τινα τῶν ἀγ.] Desunt in MS. κηρύξαι
τινα τῶν ἀγ. JUNG.

68 Τὸν δὲ τινα] MS. τόνδε τινα. JUNG.

69 Καὶ υἱονόν.] Hæc absunt a C. A. usque ad κή-
ριν. KÜHN.

94 tur. Verum nec Theopompus interpretationis amissim habet. * Officium autem Præconum, promulgare vocaverunt. Et Isæus alicubi, Promulgatores nominavit. προκηρύξαι vero, est a Præcone provocari. Et υποκηρύξασθαι, silentium indicere, aut aliquid publicum promulgare. Publica promulgans, ut Isæus dixit. Insuper Præcones, aliquis Interpretes, fæderum allatores, induciarum promulgatores, & Nuncios appellare potest. Horum vero vox, magna, veneranda, excelsa, prælonga, extensa, manifesta, justa, continua, perpetua, intensa, pronuntiata sine spiritus reciprocatione. & alia, quæcunque de voce dicta sunt.

γραφεύς. ἀλλ' ὅδ' ἐν Θεοπέμπτω ἡ σταθμη-
τον εἰς ἐρμηνείας κρίσιν. * 72 τὸ δὲ ἔργον αὐτὸ
τῶν κηρύκων, κηρυκεύσαι ἔλεγον. 73 καὶ Ἰσαΐδς
ποῦ λέγει, κήρυκας. 74 προκηρύξαι δὲ ἐστὶ, τὸ
75 προσκαλέσασθαι ὑπὸ κήρυκος. καὶ υποκηρύξασθαι,
τὸ πρᾶσιπειν ἢ συχίαν, ἢ ἐπαγγείλασθαι
τὴν 76 δημόσιον. δημοσίᾳ προκηρυκευσάμενοι, ὡς
Ἰσαΐδς εἶρηκε. τάχα δ' ἂν τις τοὺς κήρυκας καὶ
77 ἐρμηνείας, καὶ σπονδοφόρους, 78 καὶ ἐκχειρο-
φόρους, καὶ ἀγγέλους 79 ἰνομάσειε. τὸ δὲ φθγγ-
μα αὐτῶν, μέγα, ἀδρὸν, 80 ὑψηλὸν, πρόμη-
κες, ἐπίμηκες, σαφεῖς, ἀρτίστομον, συνεχῆς,
διηγεῖς, ἀποτάδην φθεγγόμενον, ἀπνευστί,
καὶ τὰλλα ὅσα ἐν ταῖς περὶ Φωνῆς εἴρηται.

* CAPUT XIII.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

95

De saltatore, & saltatione. I.

Περὶ ὀρχηστοῦ, καὶ ὀρχήσεως. α'.

Quandoquidem & saltatio, musice species est, de hac dicendum erit. Saltator, Saltatorius. saltare, sub-

Εἰ δὲ καὶ ὀρχησις μέρος ἐστὶ μουσικῆς, ῥητέον, ἢ ὀρχηστῆς, ὀρχηστικὸς, ὀρχήσασθαι, ὑπο-

Καὶ ὑϊανόν.] Defunt in MS. καὶ ὑϊανόν &c. ἐρμηνείας κρίσιν. cum mediis. JUNG.

70 Οὐδ' ἐν Θεοπ. σταθμητόν.] Leg. οὐδὲν Θεοπέμπτω σταθμητόν. nihil habet Theopompus ex quo certum de illa interpretatione feratur iudicium. Kühn.

71 Σταθμητόν &c.] Leg. ἀλλ' οὐδ' ἐν Θεοπέμπτω στάθμη τῶν εἰς ἐρμηνείας κρίσιν, ut monet Casaub. ad Theophr. Charact. pag. 128. ubi docuerat quid λέγει τὴν στάθμη. SEB.

Σταθμητόν &c.] In vulgatis ubi σταθμητόν εἰς ἐρμηνείας κρίσιν, video aliquid sensus, licet parum. valde vero placet emendatio quæ sub manu nascebatur. lego nimirum στάθμη τῶν εἰς ἔ. κ. hoc scilicet noster censor ait ἐπιτιμητικῆς. in Theopompo non esse amissim ad quam dictionem examinemus, vel, regulam e-locutionis Theopompi non esse. quasi illum carere iudicio in eloquendo. Et quid ni placeat mihi hæc conjectura, quum video & antea literatorum principem Casaubonum ita restituisse ad Theophrasti Charact. περὶ ἀδολεσχίας? quem vide. JUNG.

72 Τὸ δὲ ἔργον αὐτὸ τ. κ.] Falckenburgius: τὸ δὲ ἔργον ὅπῃ τῶν κηρύκων &c. quod vulgato melius, quamvis & illud bonum sit.

73 Καὶ Ἰσαΐδς ποῦ λ. κ.] Non sunt in C. A. Kühn. Καὶ Ἰσαΐδς ποῦ λ. κ.] Defunt in MS. καὶ Ἰσαΐδς ποῦ λέγει, κήρυκας. defunt, ubi minime debebant. hæret enim sine dubio menda. quid enim novi vel notabilius dixit Isæus, si κήρυκας dixit? Vidit & H. Stephanus, qui crucem in ora hic fixit: sed nec ipse opem tulit: & nos ab aliis expectamus. sequens προκηρύξαι quoque in mendo cubat, ut & ipse H. Stephanus in Thesaurο notavit etiam. Sed hic MS. noster se præstat dignum facinus, qui veram lectionem repræsentat hanc: προκηρύξαι δ' ἐστὶν τὸ &c. JUNG.

Καὶ Ἰσαΐδς ποῦ λ. κ.] Kühnius Noster in Codice suo pro κήρυκας ad oram adscriptis: f. κηρυκεύσας. Sed egregie hic nobis subvenit Codex Falckenburgii, cujus bonitas jam sæpius se probavit, qui ex MSto pro illo vulgato κήρυκας habet κηρυκεύσας, quare de vera jam lectione nulli amplius dubitare possumus. Hoc etenim vult Pollux, ἔργον τῶν κηρύκων κηρυκεύσαι dici, idque confirmari auctoritate Isæi apud quem κηρυκεύσας invenitur.

74 Προκηρύξαι.] Rursum se præstantia Codicis Falckenburgii exierit, qui clare ut Palatinus MS. Cl. Jungermannii προκηρύξαι habet.

75 Προσκαλέσασθαι.] C. A. προκαλέσασθαι ut statim sequitur ex Isæo, quamvis nec ista habeat C. A. Kühn.

76 Δημόσιον.] MS. pro δημοσίον, δημοσίᾳ habet. Alterum dein δημοσίᾳ cum sequentibus: προκ. ὡς Ἰσ. εἶρηκε, non habet MS. suspicatur autem H. Stephanus in Thes. istud προκηρυκευσάμενοι hic esse mendosum, & scribendum προκηρυξάμενοι, quum hic de compositis a κηρύκτω agat. JUNG.

77 Ἐρμηνείας.] Vide ad hunc locum H. Jun. V. animadvers. 20. ubi & quid σπονδοφόροι καὶ ἐκχειροφόροι. JUNG.

78 Καὶ ἐκχειροφόρους.] In margine C. A. Kühn.

79 Ἰνομάσει.] Falckenburgius addito τις, ἰνομάσει τις, quæ vocula tamen paulo ante præcessit.

80 Ὑψηλὸν.] Sequitur in C. A. ἀποτάδην φθεγγόμενος, omnibus aliis tam quæ præcedunt, quam quæ sequuntur ommissis. Kühn.

Ὑψηλὸν.] Defunt sequentia in MS. προμ. ἔ. σ. ἀ. σ. ἀρτεῖς. & ἀπνευστί cum reliquis hujus Segmenti. JUNG.

81 Μουσικῆς.] Μουσικῶν in textu C. A. sed ex correctione μουσικῆς. Kühn.

Μουσικῆς.] MS. post μουσικῆς non interpungit. JUNG.

82 Ὀρχηστῆς, ὀρχηστικὸς.] Vitiöse MS. ὀρχηστῆς, ὀρχηστικὸς. deest ὀρχήσασθαι cum duabus sequentibus vocibus, ἰπ. ἔξ. JUNG.

83 Ὀρχηστικὸς.] Sequitur in C. A. ὀρχήματα, ὑπορχήματα. cætera absumunt usque ad ἰπορχομένους. videtur autem inculcata a nescio quo originatio urbis Orchomeni, occasione argumenti quod est de saltatione, mendosa autem sunt pleraque hujus loci, ita, ni fallor, restituenda: τάχα δὲ καὶ Ὀρχημενὸς παρὰ τὴν τῶν Χαρίτων ὄρχησιν, ὡς Εὐφορίων,

Ὀρχομένον Χαρίτων Φαρίεσσιν ὀρχηθέντα. id est, forte etiam Orchomenus a Gratiarum ὀρχήσῃ saltatione (nomen habet) ut Euphorion

Orchomenus Gratiarum vestibus desaltatus.

Notum est quod in Bœotia apud Orchomenios Gra-

χῆσασθαι, ἐξορχήσασθαι, ὀρχήματα, ὑπορχήματα. ⁸⁴ τάχα δὲ καὶ ὀρχούμενος, παρὰ τὴν τῶν Χαρίτων ἔρχησιν, ὡς εὐφορίων, ⁸⁵ ὀρχούμενον Χαρίτων Φάρεσιν. ὀρχηθέντα, ἐπορχούμενος, ⁸⁶ ὀρχήστρα, ⁸⁷ ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς, ὀρχηστοδιδάσκαλος. ⁸⁸ σχηματίσασθαι, σχηματοποιήσασθαι. εὐσχημοσύνη, εὐρυθμία, εὐαρμοστία, νεύσαι, συναπονεῦσαι, μορφάσαι, ⁸⁹ παραγαγεῖν. ⁹⁶ τὴν κεφαλὴν διενεγκεῖν, περιενεγκεῖν. περιαγωγῆ χρήσασθαι, τῶν χειρῶν περιαγωγῆ. πηδήσαι, ⁹⁰ πυρρίχισαι. ⁹¹ πυρρίχη, εἶδος ἐνόπλου ὀρχήσεως. εἰποις δ' ἂν ⁹² ὀρχηστὴν, ⁹³ κοῦφον, ἐλαφρόν, πηδητικόν, ⁹⁴ ἀλτικόν, εὐάρμοστον, εὐρυθμον, εὐσχήμονα, ὑγρόν, πολυσχήμονα, ⁹⁵ ἐναργῆ, ἐνδεικτικόν, δηλωτικόν, ἐπιδεικτικόν, παντοδαπὸν, εὐτρεπτον, εὐτράπελον, δημαγωγικόν, δημοτερπῆ, ὑγρομελῆ, ⁹⁶ ὀχλοτερπῆ, ῥάδιον, πρόχειρον, εὐκολον, εὐκαμπῆ, ἐπικλώμενον, ⁹⁷ ἐξυγραινόμενον, * ταχύχειρα, ταχύπουν, εὐκέφαλον, εὐφερον, ἰσόφορον, εὐτακτον, λυγιστικόν, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐρεῖς δὲ ἐπὶ ⁹⁷ πράγματος, κουφότητα, ἐλαφρότητα, πῆδημα, ἄλμα, εὐαρμοστίαν, εὐρυθμίαν, εὐσχημοσύνην, ⁹⁸ ὑγρότητα, ἐναργότητα, τέρψιν, πανήγυριν, ⁹⁹ ἐνδειξιν, δήλωσιν, ἐπιδειξιν, ῥαστώνην, εὐκολίαν, λυγισμόν, παραγωγῆν, κάμψιν, παραφοράν, ὄξυχειρίαν, εὐποδίαν, ¹⁰⁰ εὐχειρίαν, τα-

filire, exilire, saltus, saltationis cantilenæ. Forte etiam saltans, juxta Gratiarum saltationem, ut Euphorion inquit, saltantem Gratiarum palliis. Saltatum, alliens, orchestra, Saltatrix, saltandi Præceptor. formare, figuras exhibere. venustas, commensuratio, concinnitas. Nutare, simul abnuere, repræsentare, deducere, * caput transferre, circumferre, circuitione uti, manuum circumductione. salire, tripudiare. Tripudiatio, species est saltationis, quæ in armis fit. Saltatorem præterea nominabis, levem, agilem, saltatorium, aptum, concinnum, bene compositum, mollem. multiformem, evidentem, repræsentatorem, ostensorem, exhibitorem, omnigenum, conversibilem, mutabilem, popularem, Populi delectatorem, mollibus membris præditum, turbas delectantem, facilem, promptum, propensum, flexibilem, volubilem, emollium, * manibus celerem, volipodem, bono capite præditum, bene constitutum, æqualiter constitutum, decorum, lentum, & si quæ sunt similia. Rem vero vocabis, levitatem, agilitatem, saltationem, saltum, commensurationem, concinnitatem, venustatem, molliem, evidentiam, delectationem, cœtum, repræsentationem, manifestationem, demonstrationem, facilitatem, promptitudinem, lenitudinem, circumductionem, inflexionem, translationem, manuum agilitatem, bonam pedum manuumque di-

tiarum cultus primo institutus tradatur. unde *Pindarus* *Ode* ultima *Olymp.*

ἃ λιπαρὰς αἰοδιμοὺς βασιλείαις
Χάριτες Ὀρχομενεῦ.

confer & nota ad *Raufiansium* in *Bæotic.* pag. 595. KÜHN.

84 Τάχα δὲ καὶ ὀρχούμενος &c.] Τάχα δὲ καὶ ὁ &c. ἐπορχούμενος, cum interjectis defunt in MS. quæ quidem in vulgatis mihi non videntur exfortes mendii, de illis autem παρὰ τὴν τῶν χ. &c. loquor, quidnam enim sibi volunt illa παρὰ τὴν τῶν Χαρίτων ὀρχησιν? & quænam dein Χαρίτων Φάρεα? quas nudas fingebat tamen. JUNG.

85 Ὀρχούμενος Χαρίτων &c.] *Falckenburgius* Nolster e MSto ita: ὀρχούμενος Χαρίτῶσι ἀφαιρέσιν ὀρχησίντα, quod considerabunt eruditi qui omnia melius discernent.

86 Ὀρχήστρα] MS. iterum vitiose ὀρχήστρα. JUNG.

87 Ὀρχήστρια] Abest a C. A. ut & quæ sequuntur post ὀρχηστοδιδάσκαλος usque ad πυρρίχισαι, quod est jam Segm. seq. KÜHN.

Ὀρχήστρια] Deest ὀρχήστρια. deinde MS. iterum ὀρχηστρίς, ὀρχηστοδιδάσκαλος. postea σχηματίσασθαι &c. in MS. λίπει usque ad πυρρίχ. Segm. seq. JUNG.

88 Σχηματίσασθαι] *Corpus figurate, fasciculos, schemata dante, demutate, carnis rectum ferre, circumagere, circumvolvete, manus in orbem jacere.* KÜHN.

89 Παραγαγεῖν τὴν κεφ.] In vulgatis ubi παραγαγεῖν τὴν κεφ. an rectius forte & distinguamus, & emendemus, παραγαγεῖν τὴν κεφαλὴν, διεν. ? παραγαγεῖν scilicet, ut περιφέρειν. est tamen & infra Segm. seq. παραγωγῆν ab isto, etiam in MS. itaque nil mutandi temere auctor ego, distinctionem tamen, ut di-

xi, mutarem; vide vero de his vocabulis χειρῶν περιαγωγῆ, ἐνδειξι, ἐπιδειξι, ὄξυχειρία, εὐχειρία, ταχύχειρία, μορφάσαι, σχηματοποιήσασθαι, in *re* saltatoria, *Rigalt.* ad I. *Onir.* 78. *istrem.* JUNG.

90 Πυρρίχισαι] MS. iterum in πυρ. pergit, & habet πυρρίχισαι quasi πυρρίχισαι diceretur. JUNG.

91 Πυρρίχη] A. πυρρίχ. ἐνόπλιος ὀρχησισ. P. ἐνόπλιος ὀρχησισ. SEB.

Πυρρίχη] C. A. πυρρίχη ἐνόπλιος ὀρχησισ. KÜHN.

Πυρρίχη] MS. πυρρίχη ἐνόπλιος ὀρχησισ. JUNG.

92 Ὀρχηστὴν] Iterum male ὀρχηστὴν MS. & deest ἐλαφρόν. JUNG.

93 Κοῦφον] C. A. subjungit πηδητικὸν ἢ ὑγρόν, π. εὐτράπελον, δ. δ. ὑγρομελῆ, λυγιστικόν, ἐρεῖς δὲ &c. KÜHN.

94 Ἀλτικόν, εὐ. &c.] Defunt in MS. ἀλτ. ε. ε. εὐσχ. epitheta hæc saltatoris fere omnia græce hinc proponit *Rhodigm.* V. *Antiq.* 3. *quoniam*, ait, *νακείνα* *fastidium* *auditi* *trahata* *rosetunt.* JUNG.

95 Ἐναργῆ, ἐνδ. &c.] Defunt in MS. ἐναργῆ, ἐνδεικτικόν, δηλ. ἐπιδ. παττοδ. εὐτρεπτον. JUNG.

96 Ὀχλοτερπῆ, ῥάδ. &c.] Defunt ὀχλοτερπῆ cum ceteris omnibus in MS. usque ad λυγιστικόν Segm. seq. JUNG.

97 Πράγματος, κουφ. &c.] C. A. εὐρυθμίαν, εὐ. ὑγρότητα, τέρψιν, πανήγυριν, (festivitatem) λυγισμόν usque ad εὐποδίαν, quod sequitur ῥηματικῶς δὲ. KÜHN.

Πράγματος, κουφ. &c.] MS. πράγματος μὲν εὐφ. & deest κουφότητα, cum interjectis. JUNG.

98 Ὑγρότητα] MS. ὑγρότης, & deest ἐναργότητα. JUNG.

99 Ἐνδειξιν, δηλ. &c.] Omisssa sunt in MS. ἐνδειξ. δ. ε. ῥ. εὐκολ. JUNG.

100 Εὐχειρίαν, ταχ. &c.] Omittuntur, εὐχ. τ. ε. i. s. & loco illorum MS. καὶ τὰ ὅμοια. habet. JUNG.

positionem, manuum velocitatem, bonam & æqualem constitutionem, compositionem bonam. * Porro verbaliter dices, levem esse, agilem esse, saltare, representare, demonstrare, exhibere, ostendere, præferre, corpus torquere, inflectere, & infringere. Et adverbia, saltatorie, venuste, varie, concinne, apte, molliter, evidenter, demonstrative, manifeste, publice, jucunde, facile, leviter, bene, & æqualiter, ordinatim. sed quæ ab aliis derivantur, dura sunt.

χυχειρίαν, εὐφορίαν, ἰσοφορίαν, εὐταξίαν. * ῥηματικῶς δὲ, κουφισθῆναι, ἑλαφρίσασθαι, πηδῆσαι, παραδηλώσαι, ἐπιδείξασθαι, ἐνδείξασθαι, παρενδείξασθαι, παρεπιδείξασθαι. λυγίσαι τὸ σῶμα, κάμψαι, κλάσαι. Καὶ τὰ ἐπιρρήματα δὲ, ὀρχηστικῶς, εὐσχημόνως, πολυσχημόνως, εὐρύθμως, εὐαρμόστως, ὑγρῶς, ἐναργῶς, ἐνδεικτικῶς, δηλωτικῶς, ἐπιδεικτικῶς, πανηγυρικῶς, τερπνῶς, ραδίως, εὐκόλως, εὐφόρως, ἰσοφόρως, εὐτάκτως. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, τραχέα.

• C A P U T XIV.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Δ.

De speciebus saltationis.

Ἔπερι εἰδῶν ὀρχήσεως.

Species vero saltationum, concinnitas, tragica, cordaces, comicae, militaris, Satyrica, saltationes armatae. Pyrrhicha vero, & Telesias, cognomina sunt duorum saltationis judicum, Pyrrhichii

Ἐἰδῆ δὲ ὀρχημάτων, ἑμμέλεια, τραγική, κόρδακες, κομικοί, σικιννίς, σατυρική, ἐνόπλιοι ὀρχήσεις, πυρρίχη τε, καὶ τελεσίας, ἐπώνυμοι δὲ ὀρχηστῶν, Πυρρίχου

1 Ἐλαφρίσασθαι] C. A. λυγίσαι τ. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, εὐρύθμως, πολυσχημόνως, εὐαρμόστως, ὑγρῶς. cætera absunt. KÜHN.

Ἐλαφρίσασθαι] MS. ἑλαφρίσασθαι. an forte ἑλαφρίσασθαι scribere volebat? sed vulgatum bonum est. deest dein πηδῆσαι in MS. cum παραδ. usque ad λυγίσαι. JUNG.

2 Σῶμα] Post σῶμα MS. καὶ τὰ ὅμοια. omittis illis κάμψαι, κλάσαι. JUNG.

3 Ὀρχηστικῶς, εὐσχημόνως] Desunt ὀρχησ. εὐσχ. dein MS. habet inverso, εὐρύθμως, πολυσχημόνως. JUNG.

4 Ὑγρῶς] Post ὑγρῶς, MS. καὶ τὰ ὅμοια. omittis ceteris in hoc capite. & statim adnexis illis quæ in seq. εἰδῆ δὲ &c. sine titulo. Nunc itaque ad illud caput de saltationum speciebus, ubi non saltem unum monstrum nos adiget invocare Hercules literatos. & MS. tamen præclare interdum se quoque geret. JUNG.

5 Περὶ εἰδῶν ὀρχ.] If. Casaub. Saltationis olim multi modi schematis & nominibus discreti. Exempla aliquot referuntur ab Athenæo (libr. XIV. fol. 630.) Julio Polluce. Sed multas appellationes ab utroque esse prætermittas non est dubium. vide quæ seq. anim. in Athen. fol. 569. Item Erasmi. prov. Pyrrhichen oculis præ se ferens. Rhodigini. libr. V. cap. 4. Buleng. de Theatro lib. I. cap. 43. Petr. Fabr. Agon. I. 12. Hieron. Mercurial. Art. Gymn. II. 3. alios. SEB.

6 Εἰδῆ δὲ ὀρχημάτων &c.] Casaubonus XIV. Athen. 7. Saltationis quum multi modi schematis & nominibus discreti essent, exempla quoque aliquot referantur ab Athenæo, & Polluce hic, multas tamen, ait, appellationes ab utroque esse prætermittas, non est dubium. Tres priores, quæ sunt ἑμμέλεια, κόρδαξ, & σικιννίς (sic enim habet) exponit & avus hic in Comm. utr. ling. cap. 928. MS. habet σικιννίς absque accentu. Apud Athen. libr. I. & lib. XIV. est σικιννίς, ubi hæc tres etiam junguntur. ut & apud Hefych. in σικιννίς, de his & cordace hinc etiam Furianus ad notam XVIII. Theophr. Charact. & Crisp. ad I. Epist. 10. Horatii. de cœmelia etiam Jul. Scaliger in signi fragmento, edito cum ipsius epistolis, de verbo Inepti. vid. & Erasmus Adagio, Pyrrhichen oculis præ se ferens. ubi late de Pyrrhiche, & simul etiam breviter hic ξιψισμὸν, & ποδισμὸν &c. De Pyrrhicha videatur etiam Buleng. I. de Theatro 43. & Brodæus V. Miscell. 26. quod alii

alium auctorem ejus faciunt. de ea & Rigalt. ad Arctemidor. I. ep. 78. & Cuiasius XIII. obsctiv. 10. alii. JUNG.

7 Ὀρχημάτων] Ὀρχήσεων. SEB.

8 Ἐμμέλεια] C. A. distinctionem hic nullam habet ut nec post κόρδακες. dein σικιννίς σατυρική. KÜHN.

9 Κομικοί] Ρ. κομική. Aug. ut ed. SEB.

10 Τελεσίας] C. A. τελεσία. KÜHN.

11 Κριτῶν] C. A. Κρητῶν. C. V. Pyrrichum Cretensem etiam Hefych. habet in πυρρίχῳ & Meurs. Læcon. lib. II. cap. 12. conferatur Lucianus de Saltat. ubi a Pyrrho accersit πυρρίχην. Athenæus, Pyrrichem facit Lacedæmonium. KÜHN.

Κριτῶν] Sic vulgati: quod videtur quibusdam viris doctis suspectum fuisse, licet id non fateantur: ita patet quum priora de Pyrrhicha & Telesia hinc citant. Legendum ut MS. expresse habet Κρητῶν. Vidit hoc & avus noster, qui hæc exponens Comm. cap. 928. ait, Armatis saltabant πυρρίχην & τελεσίαν, ita appellatas saltationes a Cretensibus duobus, Pyrrhicho & Telesia. Non vidit Erasmus, qui Adagio Pyrrhichen oculis præ se ferens. vulgatam mendosam secutus ita scribit, Julius Pollux ait Pyrrhichen eandem esse cum Telesia, & utrosque fuisse judices hoc genus certaminum. Nec hoc credo convinci potest, Pollucem unam & eandem speciem facere utramque illam ἐνόπλιον ὀρχησιν quod crederem, si scriberet, πυρρίχη τε ἢ καὶ τελε. sed non sic habet, & satis apertum duo genera cum referte, quum dicat ἐνόπλιοι ὀρχήσεις. Telesiam etiam Athenæus libr. XIV. peculiariter refert: τελεσίας, ait, ἀπὸ Τηλεσίου πρώτου μετὰ ὅπλων τῶν τῶν ὀρχησάμενον. quæ verba eruditus interpres in sua versione reddere insuper habuit, si quidem Commentaria editioni fides. Hefychius habet: Τηλεσία, (forte etiam τελεσίας legendum) ἢ μετὰ ξίφους ὀρχησιν ἀπὸ τοῦ ἐνόπλιου Τηλεσίου. Ex hoc loco vero ubi Κρητῶν legendum ex MS. docuimus, videndum an recte habeat locus Aristophanis Scholiasta: τῶν δὲ ὀρχήσεων ἢ μὲν Βερεκωνθιακὴ λέγεται, ἢ δὲ Κρητικὴ, ἢ καὶ πυρρίχη. quod tamen vir doctus negat in suo Comm. ad Lycophronem, & emendat, ἢ δὲ πυρρίχη. Juvenet & illa quæ ex Nicol. apud Stobæum adfert Cuiasius: οἱ δὲ Κρητῶν παῖδες ἀγελάζονται κοινῇ, καὶ τὴν ἐνόπλιον πυρρίχην ἐκπονοῦντες ἢ τὴν πρώτος εἶρε Πύρριχος Κυ-

τε, καὶ Τελεσίου. ἐκαλεῖτο δὲ ¹² τι καὶ ξιφισμός, καὶ ποδισμός, καὶ ¹³ ρικνοῦσθαι, ὅπερ ἦν τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν. ἦν δὲ καὶ κῶμος εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ¹⁴ τετρακόμος, Ἡρακλέους 100 ἰερά, καὶ ¹⁵ πολεμική. * ¹⁶ ἦν δὲ καὶ κωμαστική, μάχην καὶ πληγὰς ἔχουσα. ¹⁷ καὶ ἡδύκωμος, ἡδίων. καὶ κισμός, καὶ ἔκλασμα. οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα ¹⁸ τὸ Περσικόν, καὶ ¹⁹ σύντονον. τὴν δ' αὐτὴν, καὶ ὑγράν ὀνομάζον. καὶ ²⁰ Φαλλικόν ὄρχημα, ἐπὶ Διονύσῳ. ²¹ καὶ καλλίνικος, ²² ἐφ' Ἡρακλεῖ. καὶ ²³ κολαβρισμός, Ἐρέκλιον ὄρχημα, καὶ ²⁴ Καρικόν. ἦν δὲ καὶ τοῦτο ἐνόπλιον. ²⁵ καὶ Βαυκισμός,

scilicet, & Telesii. Dicitur etiam, gladiatoria saltatio, & pedestris. & ρικνοῦσθαι, quod est lumbos fortiter circumagere. Erat & comus, saltationis species: & Tetracomus, Herculi sacer, & militaris. * Fuit etiam comastica, pugnam, 100 & plagas habens. & ἡδύκωμος, quæ suavior erat. Cnismus, & Oclasma, sic enim in Proserpinæ festis, saltatio Persica nominatur. & Consonans, quam & Mollem vocant. Et saltatio, Φαλλικόν, in honorem Bacchi. Et Victorialis, de Hercule. Et Colabrisimus, Thracia saltatio, & Carica. sed & hæc armata erat. Et Baucismus,

δωκίτης Κρῆς τὸ γένος. Cui paria tradit *Marius Plotius*. JUNG.

Κριτῶν] Κρητῶν Κήτην Nostrium secuti restituumus pro vulgato priori κριτῶν.

12 Τι καὶ ξιφισμός] Margo C. A. φορτικῶς ὀδοσε ut solebant, impudici. ΚΗΝ.

Τι καὶ ξιφισμός] De ξιφισμῶ aliquid ad I. Oniroc. 78. *Artemidori*. De ποδισμῶ *Horatium Struquius* exponit I. Carm. 36. ibi: Neu morem in Salium fit requies pedum. ubi tamen miror cur flectat τὸ ποδισμῶν, genere neutro. JUNG.

13 Ρικνοῦσθαι] Hinc explicandum epitheton *Bacchi* ῥικνοῦσθαι, in carmine εἰς Βάκχον, quod extat I. Antholog. 37. ait ibi eruditus *Brodans*. De his & sequentibus vid. etiam expositionem avi nostri in Comm. cap. 929. &c. JUNG.

14 Τετρακόμος] Quod miratus antea fui in ποδισμῶ, quod illud saltationis genus in neutro genere flectat *Struquius*, idem in κῶμῳ & τετρακόμῳ miror, quum idem ibidem dicat, aliud autem erat κῶμος & τετρακόμων *Herculi* sacrum, vid. *Polluc.* de tetracomomeminit & *Bulemp.* II. de Theat. 26. vide doctiss. *Cauba.* XIV. *Athen.* 2. ubi ait, unde dictus sit tetracomus quætere *Pollucem* hic eodem loco. Scilicet sub finem capituli hujus Segm. 105. JUNG.

15 Καὶ πολεμική.] Ante hæc verba post ἰερά an interpungendum sit, quærendum videtur. πολεμικὸν enim *Tryphon* apud *Athen.* libr. XIV. peculiare αὐλήσεως ὄνομα facit, sicuti & comon & tetracomon, & hedycomon, & euismon & mothona &c. ibidem. sic & alia talia uno nomine tam saltationem, quam cantionem significantia. An itaque & πολεμική singulare ὀρχήσεως nomen? JUNG.

16 ἦν δὲ κωμαστική] MS. ἦν δὲ κωμαστική μάχη, καὶ πλ. ῥ. dein MS. καὶ ἡδύκωμος, ἡδίων. κισμός &c. De illa, quæ ἡδίων & in MS. ἡδίων (quamvis ψιλοῦμενον ibi) nihil invenio: fuerit forte non ab similibus τῷ ἡδύκωμῳ. Alias *H. Steph.* hic adnotaverat; de his *Athen.* libr. XIV. ex *Tryphone*. vide κισμός in *Thest.* ubi eadem illa ex *Athen.* & alia ex *Hesych.* qui ἀλλοίον vel μέλος exponunt, adfert. qui idem κισμῶν inter ἀλλοίον nomina *Athen.* libr. XIV. poni, etiam hic ad oram adnotaverat. nimirum, ut & alia quoque dixi. & addit *Athenaus* ad ista diserte: ταῦτα δὲ πάντα μετ' ὀρχήσεως ἠλεῖτο. sic & noster *Pollux* etiam quum hic inter saltationes referat, infra IX, 11. ait ἡδύκωμος, τὸ ἄσμα. JUNG.

17 Καὶ ἡδύκωμος] Margo C. A. ἡδίων. κισμός &c. ὀνομάζον. haltenus margo. ΚΗΝ.

18 Τὸ Περσικόν] Locum hunc ex *Thestorph.* adfert avus noster Comm. cap. 929. σὺ δ' ὦ Τερτίδων, ἐπαρμαφύσα τὸ Περσικόν, & de Persica saltatione adfert & interpretatur locum, ubi prolixè de aliis generibus quoque, *Xenophonis* VI. *Αναβάσι.* in quo inter alia: τὸ Περσικόν ὀρχεῖτο, κρητῶν τας πέλτας, καὶ ἄλλα &c.

(nota hoc ad ἔκλασμα) καὶ ἀίστατο. &c. quem locum totum etiam in suum libr. I. *Deipnos.* *Athenaus* interit. cæterum *Pollux* videtur innuere ipso vocabulo ἔκλασματος *Aristophanem* ulum. JUNG.

19 Σύντονον] *Salmf.* pro σύντονον vult ἀσύντονον. ΚΗΝ.

20 Φαλλικόν] Recte MS. φαλλικόν. quo pacto & avus hæc exponens Comm. c. 930. habet. Et annon sic etiam scribendum apud *Hesychium* pro φαλλικόν? ubi φαλλικόν, ὄρχημα τι, οἱ δὲ μέλος, ἄλλοι ἄδῶν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδομίην. sic puto. μέλος fere, quemadmodum quosdam exponere *Hesychius* scribit, ἐπιφαλλον a *Tryphone* credo nominari inter ἀλλήσεως apud *Athen.* libr. XIV. Tale quid fuisse patet & in *Aegyptiorum* festo *Bacchico*, simili *Græcorum* apud *Herodotum*, quem vide *Musa* secunda cap. 48. JUNG.

Φαλλικόν] Φαλλικόν restituumus textui cum duobus αλ, quemadmodum habent MSSi & Codex Nostri *Kühni*, nec aliter *H. Stephanus* in *Thestoro* suo ex *Polluce* citat.

21 Καὶ καλλίνικος] *Victoriosus* in *Glossis.* ΚΗΝ.

Καὶ καλλίνικος] De Callinico vid. *Cauba.* XIV. *Athen.* 2. JUNG.

22 Ἐφ' Ἡρακλεῖ.] Margo C. A. legitque ὁ Ἡρακλεῖ. vid. *Aristoph.* in fine *Avium*, cæterum pœne oblitus fueram monere supra τὸ φαλλικόν ascribi in C. A. alterum λ. habet & C. V. τὸ φαλλικόν. ΚΗΝ.

Ἐφ' Ἡρακλεῖ.] MS. ὁ Ἡρακλεῖ, pro ἐφ' Ἡρ. JUNG.

23 Κολαβρισμός] De eo vid. *Cauba.* XV. *Athen.* 16. cujus verba adscribere placet, quæ ad *Pollucem* peculiariter spectant, ut quorundam errorem qui *Καρικόν* peculiaritatem saltationem hic faciunt, adgnoscas. sic ait: *Julius Pollux* Colabrisimum affinem *Pyrrhichæ* saltationi facit, Thracum & Carum inventum. Nec aliter accepit *Jul. Scaliger* I. Poëtic. 18. & avus noster Comm. 930. Errat itaque *Erasmus* Adagio: *Carica Musa*, ubi ait fuisse & saltationis genus tumultuosum ac militare &c. quod *Pollux* hic *Καρικόν* appellat: & iterum Adagio *Pyrrhichæ oculis præ se ferens*, ubi de *Polluce* hic varia genera exponit, rursus, ait, aliam quam *Καρικὴν* dixere, quæ & ipsa armis peragebatur. hic & *Καρικὴν* fingit: si modo editione fideli utor. JUNG.

24 Καρικόν.] C. V. βαρικόν puto fuisse βαβαρικόν, nam βαβαροι κατ' ἐσχῆν *Cares* *Pbrvge*que dici solent. vid. *Hesych.* in βαβαρόφωνοι. ΚΗΝ.

25 Καὶ βαυκισμός, Βαυκὸν ὄρχηστοῦ. κῶμος] Margo C. A. usque ad ἐπώνυμος, legit autem βαυκισμός, Βαύσκον &c. C. V. ita: καὶ βαυκισμός, Βαύσκος, Βαύσκου ὄρχηστοῦ κῶμος ἐ. *Salmf.* etiam monet post ὄρχηστοῦ tollendam distinctionem esse. ΚΗΝ.

Καὶ βαυκισμός, Βαυκὸν ὄρχηστοῦ. κῶμος] MS. καὶ βαυκισμός, Βαύσκον ὄρχηστοῦ κῶμος ἐπ. & certe inter corrigendum visum mihi est illud punctum post

lasciva saltatio Bauci Saltatoris. Et cognomine comus, delicata quædam saltatio, corpus emolliens. * Sed & bacchialis, apocinus, & aposifis, lascivæ saltationum species, per lumborum circumvolutionem, & volubilis. Sed mothum, molesta, nauticaque saltatio. Geranium vero, secundum multitudinem saltabant singuli, singulos ordine consequentes, extremitates utraque tenentibus

βαύκου ὀρχηστοῦ κῶμος ἐπάνυμος, ἀβρά τις ὀρχησις, καὶ τὸ σῶμα ²⁶ ἐξυγραινουσα. * ²⁷ βακ-
τρισμός δὲ; καὶ ἀπόκινος, καὶ ²⁸ ἀπόσεισις,
²⁹ ἀσελγῆ εἶδη ὀρχήσεων, ἐν τῇ τῆς ὀφύος περιφορᾷ, ³⁰ καὶ στρόβιλος. ὁ δὲ ³¹ μῶβον, φορτικὸν ὀρχημα, καὶ ναυτικόν. ³² τὴν δὲ γέρανον, κατὰ πλῆθος ὀρχοῦντο, ἕκαστος ³³ ἐφ' ἑκάστῳ κατὰ ³⁴ στοῖχον, τὰ ἄκρα ³⁵ ἐκατέρωθεν ³⁶ τῶν ἡγεμένων

ὀρχηστοῦ tollendum. ait enim hanc saltationem cognominem fuisse saltatori. vel nomen ab eo traxisse. ut & statim loquitur eodem modo de gingra inuit. *Segm. 102.* Putem ita & *Scaligerum* l. Poët. 18. accepisse: quamvis addit: *hanc quoque κῶμον νομίπταντι.* quali sic esset agnominata etiam. sed κῶμον tantum hic pro specie κῶμου accipio. In quo magis confimor, quum legam & apud avum *Comm. cap. 930.* hæc exponentem: *βαυκισμός,* inquit *Pollux,* a saltatore Bauco, comestatoria saltatio nomen sortita, mollitula illa quidem, & delicatos membrorum flexus habens. Addit suam conjecturam: Nisi forte verum est *καυκισμός.* nam in *Athen.* libr. IV. *καυκίζομενον* quidam *Comicus* senem reprehendit, id est lascivæ saltationem in convivio. Hinc igitur esset *καυκισμός,* ut ἀπὸ τοῦ κολαβρίζεσθαι, κολαβρισμός. Verum cruditissimus *Casaubonus* eo loci reponit *βαυκίζομενον.* & in nostro *Polluce* adnotavimus jam errori alibi etiam locum dedisse x & β in MS. non absimilem scripturam. Notandum vero & *Bauscismum,* & *Baufeum* in MS. appellari. apud *Suidam,* *Ἡεψυχίῳ Ἐτυμολ.* tamen etiam est *βαυκισμός,* ut in vulgatis. *JUNG.*

Καὶ βαυκισμός, βαύκου ὀρχηστοῦ. κῶμος] Sustulimus illam τολίαν distinctionem post ὀρχηστοῦ, quæ hic locum nullum habet.

26 Εξυγραινουσα] MSSi subdunt καὶ στρόβιλος, quod in vulgatis mox sequitur: vid. *Ἡεψυχ.* in στρόβιλος. *KÜHN.*

Εξυγραινουσα] Post ἐξυγραινουσα in MS. sequitur καὶ στρόβιλος, quæ infra dein desunt. *JUNG.*

27 Βακτρικισμός] *Athen.* μακτρικισμός. vid. *Casaub.* loco paulo ante indicato. *SEB.*

Βακτρικισμός] MSSi ματρικισμός, videtur fluxisse a nescio quo, cui nomen *Ματρί,* ut & alia saltationum σχήματα nomen invenere a suis quaque *Auctoribus.* *Athenæus* μακτρικισμός & ἐπίκρινι esse ait. *Ἡεψυχ.* μάτρικρις dicit esse σχῆμα ὀρχήσεως. *KÜHN.*

Βακτρικισμός] Pro βακτρικισμός, MS. βακτρικισμός habet. Sic egregie egregii *Casauboni* sententiam confirmans, μακτρικισμὸν enim apud *Athenæum* est lib. XIV. ad quem, ille XIV. advers. 7. *Pollucis* vulgata adducit & ait: *Μακτρικισμός & βακτρικισμός* sive *βακτρικισμός,* idem. β pro μ positum ex prava consuetudine scribentium. nam verior lectio nostra quam *Pollucis.* *Ἡεψυχίῳ* μάκτριρ appellatur. de illa β & μ non absimili scripturione in MSS. etiam supra dixi ad IV, 21. Jam itaque *Pollucis* nostri lectio pariter vera, nisi quod μακτρικισμὸν habet MS. Sed μακτρικισμός legendum a μάκτριρ, ut *ἰγδης* ab eodem puto coquinario instrumento dicta fuit, de quod infra X, 103. *JUNG.*

28 Ἀπόσεισις] MSSi addunt, καὶ ἰγδης. cæterum hæc de *Μακτρικισμῷ* usque ad περιφορᾷ, sunt tantum in margine C. A. *KÜHN.*

Ἀπόσεισις] MS. auctor sic habet: ἀπ. καὶ ἰγδης, ἀσελγ. egregie. Jungit eodem modo *Athenæus* libr. IV. καὶ γελόλαι, ait, δ' ἐστὶν ὀρχήσεις ἰγδης καὶ μακτρικισμός, ἀπόκινός τε καὶ ἀόβιος. & *Noster* infra X, 103. posuit: ut hic omisisse mihi non sit simile. Audi de hac saltatione, majoris lucis gratia, & *Etymologum* in ἰγδης ἵσσι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἰγδισματά, ἐν ἣ ἐλύγισον τὴν ὀφύον ἐμφερῶς τῷ δίδυκῳ. Sic fuit diligentissimus virorum *Sylburgii* apud *Suidam,*

ubi est, ἰδισμα, λόγισμα, in suo Codice adscripsit, ἰγδισμα, λυγισμα. quod verum esse etiam literatum ordo doceat. video tamen & *H. Stephanum* in *Thefauro* ita monere emendandum, *JUNG.*

29 Ἀσελγῆ &c.] *H. Steph.* in margine addit interpretationem, genera obscenarum saltationum. *JUNG.*

30 Καὶ στρόβιλος] Hæc jam possunt abesse. *KÜHN.* Καὶ στρόβιλος] Hæc in MS. desunt hic, supra quidem posita: ubi si locus illius potius, legendum forte: καὶ στρόβιλος, μακτρικισμός τε καὶ ἀπ. De *Strobilo* hinc saltem *Rhodig.* XX. antiq. 19. & *Nunnes.* ad II. *Eclog. Phrynic.* ubi & de aliis illius vocabuli significatis. vide & *Avum* nostrum *Comm. c. 930.* *JUNG.*

31 Μῶβον] Ex hac saltatione hinc *Erasmus* *Adagium,* *Aufer mothonem a remo* conatur interpretari. Meminit ejus & *Buleng.* lib. II. de *Theatro* cap. 26. vid. & *avum* *Comment. cap. 930.* ubi & de catenis, quæ sequuntur. *JUNG.*

32 Τὴν δὲ γέρανον &c.] *Falckenburgius* e *MSto* habet πτάνον, quod cum vulgato non permutarem. Pertinent huc illa *Callimachi* *Hymno* in *Delum.* v. 310.

Οἱ χαλιπὸν κούκηρα καὶ ἄγριοι νῆα φυγόντες Πασιφάης, καὶ γραμπτὸν εἶδος σκολιῶ λαβυρίνθου, Πότνια σὸν περὶ βαμὸν ἐγειρομένου κισσισμοῦ Κύκλιον ὤρχησαντο χοροῦ ἡγέσατο Θησεύς. *Qui ubi horrendum mugitum & ferocem filium effugissent*
Πασίφια, & inflexam sedem tortuosi labyrinthi,
Drva, tuam circa aram cithara ad cantum
In orbem tripodiarum: chorumque duxit Theseus.

Ad quæ merito videndum omnis eruditionis plenus ille *Comentarius Illustri.* *Viri Ezech. Spanhemii,* qui & hanc *Pollucis* locum adducit, & ὑφ' ἑκάστῳ ex *Codice MSto Vossiano,* quo ὁ μακαρίτης *Noster Kühnius* usus est, pro ἐφ' ἑκάστῳ legit, totumque locum ita latine exprimit: *Geranium vero secundum multitudinem saltabant, singulis singulos ordine consequentes, extremitates utraque tenentibus circa Thesea ducibus, primum circa Delii aram, e labyrintho egressum imitantibus.* Ceterum *Kühnius* *Nostri* *Codicem,* quem e *MSSis* restituit, secuti, στοῖχον tibi pro στιχῶν priori dedimus, & sequentia ita distinximus: τὰ ἄκρα τ. ἡγ. ἔχόντων, τῶν περὶ Θησεῖα πρῶτον &c. uti & *Salm.* habet in suo *Cod.* cui adser. *perperam Interpret.*

33 Εφ' ἑκάστῳ κατὰ στοῖχον] C. A. ὑφ' ἑκάστῳ quod & C. V. habet, qui etiam κατὰ στοιχείον legit, unde facile fit, κατὰ στοῖχον, ex ordine, secundum seriem, quod placet etiam *Salmasio* ex MS. P. *KÜHN.*

Εφ' ἑκάστῳ κατὰ στοῖχον] MS. ἀρχ. ἕκαστος ὑφ' ἑκ. κ. στοιχείον τ. ἡ. ἐκατέρων τ. ἡ. ἰ. τὸν περὶ Θ. sic MS. *JUNG.*

34 Στοῖχον] MSS. στοῖχον. *SEB.*

35 Ἐκατέρωθεν] Ex *MSSis* C. A. ἐκατέρων. C. V. ἐκατέρω unde factum ἐκατέρωθεν in vulgatis, significabatur quod γέρανος fuerit chorea multorum, in qua alter alterum excipit secundum seriem, præfultoribus utrinque a fronte constitutis, qui dicebantur γερωνοχοί. *Theseus* cum suis, postquam ex labyrinthi ambagibus salvus & incolumis *Delum* appulisset, tales choreas circa *Delii* *Apollinis* aram primum adornavit, ad imitandum exitum e labyrintho. vid. *Meursium* *Lacon.* lib. II. ejusque *Orchestram.* *KÜHN.*

36 Τῶν ἡγεμένων] C. V. post τῶν habet τὸν, puto

³⁷ ἔχόντων, τῶν περὶ Θησεία πρῶτον περὶ τὸν Δήλιον βωμὸν ἀπομιμησαμένων τὴν ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου ἔξοδον. ³⁸ καὶ διποδία δὲ, ὄρχημα Λακωνικόν. * ἦν δὲ καὶ γίγγρας ³⁹ πρὸς αὐτὸν ὄρχημα, ἐπ' αὐτὸν τοῦ αὐλήματος. ⁴⁰ ἑκατερίδες δὲ καὶ ⁴¹ θερμαστρίδες, ἔντονα ὄρχήματα. τὸ μὲν, χειρῶν κίνησιν ἀσκοῦν. ἡ δὲ θερμαστρίς, πηδητικόν. ⁴² τὰ δὲ ἐκλακτίσματα, γυναικῶν ἢ ὄρχήματα. ⁴³ ἔδει γὰρ ὑπὲρ τὸν ὦμον ἐκλακτίσαι. καὶ ⁴⁴ βίβασις δὲ τι ἦν εἶδος Λακωνικῆς ὄρχήσεως, ἥς καὶ τὰ ἄθλα προὔτιθετο, οὐ τοῖς παισὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς κόραις. ἔδει δὲ ἀλλεσθαι καὶ ⁴⁵ ψάειν τοῖς ποσὶ πρὸς τὰς πυγὰς. καὶ ἀνηριθμεῖτο τὰ πηδηματα. ὅθεν ἐπὶ μιᾶς ἦν καὶ ἐπίγραμμα, χίλια πόκα ⁴⁶ βιβάντι. πλεῖστα δὲ τῶν πῆ ποκα. ⁴⁷ τὰς δὲ πινακίδας ἀρχοῦντο, οὐκ οἶδα ⁴⁸ εἴ' ἐπὶ

Thefei Ducibus, primumque circa Apollinis aram Labyrinthi egressum imitantibus. Sed Dipodia, saltatio Laconica est. * E. 10 rat & gingras, ad tibiam saltatio, idem cum tibiae modulatione nomen habens. Hecaterides vero, & thermastrides, intentae saltationes sunt. illa quidem, manuum commotionem exercens. Thermastris vero, saltatoria est. Eclactismata, Mulierum saltationes sunt. oportebat autem super humerum exalcitrare. Bibasis vero, Laconica quaedam saltatio erat. cui & bravia proposita erant, non juvenibus modo, sed & Virginibus. saltare autem oportebat, pedibusque nates contingere, saltusque numerabantur. unde uni harum inscriptio erat, Mille saltantes gressus. * Pinacides etiam saltabant, sed ignoro, an super lances, si-

illud τὸν pertinere ad sequens τῶν περὶ (τὸν) Θησεία. *Salmaf.* ita: τὰ ἄκρα ἐκατέρων &c. τῶν π. Θησεία πρῶτων &c. KÜHN.

³⁷ Ἐχόντων τ. π. &c.] Certe in vulgatis distinguendum est ita: ἔχόντων, τῶν περὶ Θησεία πρ. hoc enim ait *Theseum* vel *locios* primum circa aram Deliam sic representasse exitum ipsius e labyrintho. Singularis est locus *Plutarchi*, qui in ejus *Thesei* se mihi offerebat: ἐκ δὲ τῆς Κρήτης ἀποπλέων εἰς Δῆλον κατέσχε (Θησεύς) καὶ τῶ θεῷ θύσας, καὶ ἀναβῆς τὸ ἀφροδίσιον ὃ παρὰ τῆς Ἀριάδνης ἔλαβεν, ἐχόρευεν μετὰ τῶν ἡδίων χορείων ἢ ἐτι νῦν ἐπιτελεῖν Δηλίους λέγουσι, μίμημα τῶν ἐν τῷ λαβυρίνθῳ περιόδων καὶ διεξόδων, ἐν τῷ ῥυθμῷ παραλλάξεως καὶ ἀνελίξεως ἔχοντι γυγρομένη. καλεῖται δὲ τὸ γένος τοῦτο τῆς χορείας ὑπὸ Δηλίων γίγαντος, ὡς ἰστορεῖ *Δικαιάρχος*. ἐχόρευσε δὲ περὶ τὸν κερὰ τῶνα βωμῶν ἐκ κερὰτων συντημοσρέον ἐναντίων ἀπᾶτων. JUNG.

³⁸ Καὶ διποδία δὲ] *Margo* C. A. usque ad αὐλήματος. KÜHN.

Καὶ διποδία δὲ] *Hesych.* διποδία ὄρχήσεως εἶδος. οἱ δὲ διποδισμός. JUNG.

³⁹ Πρὸς αὐτὸν] C. V. una voce πρὸς αὐτὸν ὕ. ut ἀλλοπρὸς αὐτὸς *Mars* dicitur, & *Sophocles* βοῆ πᾶρ αὐτὸς. KÜHN.

Πρὸς αὐτὸν] MS. πρὸς αὐτὸν. Sed videtur sub o primo accentus fuisse: certe ibi erasum est quicquid supra fuit. JUNG.

⁴⁰ Ἐκατερίδες] *Aliter Hesych.* in ἐκατερεῖτο. KÜHN. *Ἐκατερίδες*] Etiam reponit hinc apud *Athenaeum*, ubi male κατερίδες *Casaub.* XIV. animad. 7. JUNG.

⁴¹ Θερμαστρίδες] MSS. θερμαστρ. SEB.

Θερμαστρίδες] C. A. θερμαστρίδες in textu: θ vero supra scriptum. C. V. θερμαστρίδες & θερμαστρίς. *Hesych.* θερμαστρίδες & docet quod sit saltatio ἔντονος καὶ διάκυρος τᾶχος ἕκκα. unde & nomen habet ἀπὸ τοῦ θερμοῦ, a calore motus celerissimi. vid. *Josephus* *adumbrat.* *Polymathie* lib. II. cap. 34. n. 365. & seq. KÜHN.

Θερμαστρίδες] Et hoc hinc restituit ibid. *Casaub.* ubi in *Athenaeo* male θανμαστρίς. Sed MS. noster hic habet θερμαστρίδες. & mox iterum θερμαστρίς. contra vero IV, 105. ubi vulgo θερμαστρίς, MS. θερμαστρίς habet. Quibus vacat, haec excutiant: nobis non licet esse tam otiosus. JUNG.

Θερμαστρίδες] Θερμαστρίδες habet *Falckenburgius*, ut & mox θερμαστρίς. vid. *Peir. Fabr.* *Agonist.* lib. I. cap. 12. De diversis hujus vocis descriptione consulendus *H. Stephanus* in *Theauro*.

⁴² Τὰ δὲ ἐκλακτίσματα] MS. τὰ δ' ἐκλακτίσματα

&c. Ego ὑπεκλακτίσμα dixissem, ait censor *Scaliger* I. Poët. 18. quem vide. JUNG.

⁴³ Εἶδει γὰρ ὑπὲρ τὸν ὦμον.] MS. εἶδει δὲ ὑ. τῶν ὦμων ἔ. volebat credo scribere τῶν ὦμων. JUNG.

⁴⁴ Βίβασις] Ex hoc loco illustrat *Bapt. Egnatius* verſum *Juven.* 173. Sat. XI.

Qui Lacedaemonium pedemate (al. *pyssimate*, al. *pyssimate*) *lubricat orbem.*

vid. *Thef. Crit.* *Crustemianis* tom. I. pag. 341. SEB.

Βίβασις] C. V. κίβησις. C. A. βίβησις quod melius. *Doricum* vero βίβασις a βίβω, id est βαῖνω, & mox χίλια πόκα βιβάντες. *Aristoph.* *Lyssit.* ποτὶ τὰν πυγὰν ἀλλεσθαι. KÜHN.

Βίβασις] MS. βίβησις. de βιβάσει Laconica Lacedaemonium orbem explicat *Jo. B. Egnatius* *tacemar.* cap. 17. ubi & de aliis Laconicis saltationibus hic improbat vero eam explicationem *Brodaus* V. *Miscell.* 26. *Bibasi* fere similem esse ait saltationem in choreis Polonicis *Nicolaus Cragius* lib. III. de Rep. Laced. tabula 9. instituto 3 ubi locum *Pollucis* ita transfert. *Bibasis* erat species saltationis Laconicae, cujus erant & proposita praemia, neque solum pueris, sed & virginibus. Necesse autem erat in hac saltatione exilire, & nates pedibus contingere. Atque ita numerabantur saltus. JUNG.

Βίβασις] *Falckenburgius* κίβησις ut & C. V. habet.

⁴⁵ Ψάειν] MSS. ψάεισθαι. SEB.

Ψάειν] MSSSti ψάεισθαι. vid. *Hesych.* in ῥαβαπυγίξιν. ψάεισθαι in C. P. etiam legit *Salm.* KÜHN.

Ψάειν] MS. ψάεισθαι. JUNG.

⁴⁶ Βιβάντες] MSS. βιβάντι. SEB.

Βιβάντες] Melius & plenius MSSSti: χίλια πόκα βιβάντι πλεῖστα δὲ τῶν πη πόκα, mille olim exsistit in βιβάσει, nec usquam aliquis ullibi numerum saltuum excessit. quod autem de unica virgine βιβασιν saltante sermo sit, patet ex verbis, ἐπὶ μιᾶς ἦν καὶ ἐπίγραμμα. C. V. sine accentibus πη ποκα. βιβάντι habet & *Salmaf.* KÜHN.

Βιβάντες] MS. plura habet sic: βιβάντι πλεῖστα δὲ τῶν πη ποκα. τὰς δὲ π. &c. Rhodum videmus, sed non saltamus: malumus videre hoc peritiores. Alias avus noster *Comm.* cap. 930. *πινακίδας* statim vulgato ἐπιγράμματι adnectens, videtur aliud exemplum secutus. JUNG.

Βιβάντες] *Falckenburgius* ita plenius: βιβάντες πλεῖστα δὲ τῶν πη ποκα. quae posteriora *Kühnius* quoque *Noster* textui *Pollucis* reddidit, & pro βιβάντες βιβάντι restituit.

⁴⁷ Τὰς δὲ πινακίδας] *Leop. Emend.* IV. 2. SEB.

⁴⁸ Εἴ' ἐπὶ πη ποκα] MS. εἴ' ἐπὶ π. De hac sal-

ve lances ferentes. Nam de cernophora saltatione scio, quod κέρνα, vel craticulas, ferebant, quæ κέρνα appellabantur. Ionicum vero, Dianæ saliebant, imprimis Siculi. Angelicum porro, Angelorum referebat formas. Sed morphasmus, omnigenum erat animalium imitatio. Erat etiam scops, quam eandem saltationis-speciem, & scopiam nominabant. & quandam colli habebant circumvolutionem, ad avium imitationem, quæ cum

πινάκων, εἴτε πινάκας φέροντες. ⁴⁹ τὸ γὰρ κερνοφόρον ἔρχημα, ⁵⁰ οἶδα ὅτι ⁵¹ λίκνα, ἢ ἐσχαρίδας ἔφερον. κέρνα δὲ ταῦτα ἐκαλεῖτο. ⁵² τὸ δὲ ἰωνικόν, Ἀρτέμιδι ὠρχοῦντο ⁵³ Σικελιώται μάλιστα. τὸ δὲ ⁵⁴ ἀγγελτικόν, ἐμμεῖτο σχήματα. ⁵⁵ ἀγγέλων. ὁ δὲ μορφασμὸς, παντοδαπῶν ζώων ⁵⁶ μίμησις ἦν. ἦν δὲ τι ⁵⁷ καὶ σκῶψ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ σκωπίας, εἶδος ὀρχήσεως, ἔχον τινὰ τοῦ τραχήλου περιφορὰν ⁵⁸ κατὰ τὴν τοῦ ὄρνιθος μίμησιν, ὅς ⁵⁹ ὑπ' ἐκπλήξεως πρὸς τὴν ὀρχησιν ἀλίσκεται. ⁶⁰ ὁ δὲ λέων, ὀρχήσεως φοβεράς εἶδος. ἦν δὲ τι- ⁶¹ να καὶ ⁶² Λακωνικὰ ὀρχήματα, ⁶³ δειμαλέα. Σειληνοὶ δ' ἦσαν, καὶ ⁶⁴ ἐπ' αὐτοῖς, Σάτυροι, ὑπότροχα ὀρχοῦμενοι. ⁶⁵ καὶ ἰθυμβοί, ἐπὶ Διονύσῳ.

tatione capienda illa Hefychii πινακιδῶς ὀρχησι ποία. & an ibi emendandum ex Nostro, πινακίδες. Hanc πινακίδα & apud Athenæum habes. ex Nostro autem, ut alia, & Rhodigin. V. antiq. 4. refert de iis. JUNG.

49 Τὸ γὰρ κερνοφόρον] Margo C. A. usque ad ἐκαλεῖτο. vid. Hefych. in κερνοφόρος. ubi indigitat inter sacra adhibitum hoc genus saltationis. KÜHN.

50 Οἶδα ὅτι κέρνα] MS. οἶδ' (forte volebat οἶδ') ὅτι λίκνα, ἢ ἔσχα. φέροντες. κέρνα &c. non male ni fallor. ait enim de πινακίσει, se nescire an saltaverint illud ὀρχημα, ἐπὶ πινάκων, an πινάκας φέροντες. quod vero, subjicit, ad κερνοφόρον attinet, non ignoro, sed novi, quod saltaverint illud κέρνα φέροντες. noster autem MS. ut vides λίκνα prius habet: ait & Athenæus de κερνοφόρῳ οἶον λινοφορήσας. Scilicet illa λίκνα, κέρνα vocata esse, & miror supra I, 33. de vasis sacris illa κέρνα omiſſa. sed de his κέρνοι & κερνοφόροι vid. eruditiss. Leopard. IV, Emend. 2. JUNG.

51 Κέρνα] Melius MSSi, λίκνα, nam sequitur deum κέρνα δὲ ταῦτα ἐκαλεῖτο. Hefych. στεφανίς, ἀγγελία κεραμῖα. pro ἔφερον C. A. φέροντες. KÜHN.

Κέρνα] Falckenbergius λίκνα ex MSi. & id Κύθησιis Noster textui quoque inseruit pro priori κέρνα.

52 Τὸ δὲ ἰωνικόν] De Ionico vid. Turneb. IV. advert. 21. JUNG.

53 Σικελιώται] C. A. σικελιώται μ. Salmaf. Σικελιώται. KÜHN.

Σικελιώται] Scribe Σικελιώται. in quo opera peccarunt. JUNG.

Σικελιώται] Σικελιώται scripsimus in textu, uti habent editio Aldina & Basileensis pro Σικελιώται ultimæ Seberi editionis.

54 Ἀγγελικόν] P. ἀγγελτικόν. SEB.

Ἀγγελικόν] Ἀγγελτικόν jam in textu Pollucis legitur ex correctione Kithii pro priori ἀγγελικόν.

55 Ἀγγέλων] Nuntiatorum, Tabellionum. Interpr. Angelorum referebat formas. Hefych. ἀγγελίη, ὀρχησις τις παροιμία. genus saltationis inter pocula usitatum. Salmaf. leg. ἀγγελτικόν. KÜHN.

56 Μίμησις ἦν.] MSS. ἢ μίμη. SEB.

Μίμησις ἦν.] MS. ζ. ἢ μιμ. ἢ. JUNG.

57 Καὶ σκῶψ.] C. V. κῶψ. & μοχ, σκοπίας. Salmaf. ex C. Palat. σκοπίας. KÜHN.

Καὶ σκῶψ.] MS. καὶ κῶψ. τ. δ. α. κ. σκοπίας. Nec vanum illud κῶψ. sed ab ipsa antiquitate, ut pluribus videas apud Athenæum libr. IX. ubi ad ipsam nostram avem & illa e Meiodoro, qui ἀντορχουμῶνους φησὶν ἀλίσκεσθαι τὸν κῶψας. Alterum σκοπίας, nescio annon malim σκοπίας, vel retineam vulgatum. Alias de hac saltatione vid. Comm. avi c. 931. mox dein MS. ἔχω. JUNG.

58 Κατὰ τὴν τοῦ ὄρν.] P. κατὰ τῆς ὄρν. SEB.

59 Ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὀρχησιν ἀλ.] Henr. Stephan. ὑπ' ἐκπ. τῆς ὀρχήσεως ἀλ. Athen. libr. IX. fol. 391. (τοῦς σκῶψας) ὀρχησι λόγος ἀλίσκεσθαι. SEB.

Ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὀρχησιν ἀλ.] Bene C. A. & V. ὑπ' ἐκπλήξεως πρὸς τὴν ὀρχησιν, capitur enim avis illa Itupore delixa in saltantem, adeoque saltatione capta capitur. πρὸς τὴν scribendum monet etiam Salmaf. KÜHN.

Ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὀρχησιν ἀλ.] Mendosum locum patet, & torfit optimum H. Stephanum, qui duplicem conjecturam adposuit, ἴσως κατὰ τὴν ὀρχησιν, vel τῆς ὀρχήσεως, quarum secundam ita excolatus scilicet est, ut pro ipsis Pollucis verbis in Theauro nobis adponat. At mehercle nimis hoc audacter. Et si MS. noster hic auctoritatem merito obtinet, utraque ejus conjectura falsa est. MS. enim ita: ὑπ' ἐκπλ. πρὸς τ. ὄ. optime, nec scio ipsum Stephanum, si viveret, negaturum. Tam sæpe etiam fallunt speciosissimæ conjectationes, si codex bonus absit. vide vero de capriua Ori Athenæum libr. IX. ubi ait idem facere scopas. καὶ γὰρ τούτους ὀρχησι λόγος ἀλίσκεσθαι. JUNG.

Ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὀρχησιν ἀλ.] P. πρὸς addidimus ex Kithii Nostri Codice & MSSis.

60 Οὗ δὲ λέων] Ex hac saltatione & Pithalonta apud Horat. I. Serm. 10. conatur interpretari inter alia Cynquim: quod mihi videtur longe nimis petiturum. JUNG.

61 Λακωνικὰ ὄργ. &c.] MS. Λακωνικὰ ὄρχ. διαμαλέας Σίληνοι &c. Invenitur scilicet Σίληνοι & Σειληνοὶ in libris. JUNG.

Λακωνικὰ ὄρχ. &c.] Post ὀρχήματα posuit distinctionem minorem Κύθησιis Noster.

62 Δειμαλέα] MSS. διὰ μελέας. Vars. Egn. nihil mutat loc. ind. SEB.

Δειμαλέα] C. V. διαμαλέας. Interpr. accipit pro nomine proprio, Demulea vertens, tactus ob hoc ipsum a Menthio in Laconico, qui vertit, saltationes formidabiles. MSSi clare, διαμαλέας, quod vel ipsum nomen est saltationis. a μαλλοῖς, pilis Satyrorum, vel minimum debet esse, ut ἰθυμβοί & καρυατίδες, exsculpat inde aliud melius quicunque potuerit. Salmaf. affert lectionem ex C. P. eandem cum Seberi lectione. KÜHN.

Δειμαλέα] Ad διαμαλέας (toler enim MS. hujusmodi una dictione perscribere) quod attinet, considerabunt viri docti, an peculiare Lacedæmoniorum ὀρχημάτων genus hic lateat. Ego μαλίαν scio quidem, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, nec quid præterea. JUNG.

63 Ἐπ' αὐτοῖς Σάτυροι] MSSi, ὑπ' αὐτοῖς, Σίληνι, & cum illis Satyri fuerunt, qui διαμαλέαν, vel cum uno λ. διαμαλέαν cursim saltarunt. KÜHN.

Ἐπ' αὐτοῖς Σάτυροι] MS. καὶ ὑπ' αὐτ. JUNG.

64 Καὶ ἰθυμβοί] Καὶ abest a C. A. KÜHN.

Καὶ ἰθυμβοί] MS. ἰθυμβοί. JUNG.

καὶ ⁶⁵ καρνατίδες, ἐπὶ Ἀρτέμιδι. καὶ ⁶⁶ βαρύλλι-
κα, τὸ μὲν ⁶⁷ εὐρημα Βαρυλλίχου. προσαρχοῦν-
το δὲ γυναῖκες Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι. οἱ δὲ ⁶⁸ ὑ-
πογύπωνες, γερόντων ὑπὸ βακτηρίαις τὴν μίμη-
σιν εἶχον. οἱ δὲ ⁶⁹ γύπωνες, ⁷⁰ ξυλίων κώλων ἐπι-
βαίνοντες, ὠρχοῦντο, ⁷¹ διαφανῆ ταραντινῖδια
ἀμπεχόμενοι. ⁷² καὶ μῆνες, Χαρίων μὲν ὄρχη-
μας, ἐπώνυμον ⁷³ δ' ἦν τοῦ εὐρόντος ⁷⁴ ἀθλητοῦ·
⁷⁵ τυρβασία δὲ ἐκαλεῖτο τὸ ὄρχημα, τὸ διθυραμ-
105 βικόν. * ⁷⁶ μιμητικὴν δὲ ἐκάλουν, δι' ἧς ἐμιμοῦν-
το τοὺς ἐπὶ τῇ κλοπῇ τῶν ⁷⁷ ἐῶλων μερῶν ⁷⁸ ἀλι-
σκομένους. ⁷⁹ λαμπρότεραν δὲ, ἣν ὠρχοῦντο γυ-
μνοὶ σὺν αἰσχρολογία. ἦν δὲ καὶ τὸ ⁸⁰ σχίστας

& Cariatides; Diana. Atque Baryllica,
inventum Baryllichi. Mulieres vero sal-
tabant Apollini, & Diana. Hypogyp-
ones autem, Senum baculis innitentium for-
mam habebant. Gypones vero, ligneis
incedentes membris saltabant, pellucida
induti veste. Et Menes, Charinorum
saltus, eodem, quod inventor Athleta
habuit, nomine præditus. Saltatio porro
Dithyrambica, Tyrbasia dicitur. Imita-
105 tricem præterea vocarunt, qua imitaban-
tur, in furto partium relictarum captos.
Splendidiorum vero, quam nudi saltabant
cum tappiloquio. Erat etiam fistilia trahere

⁶⁵ Καρνατίδες] Scr. Καρνατίδες. Quid sint in *Plu-
tarcho* Caryatides saltantes docet *Jac. Nic. Loebis* Epi-
phil. IV. 13. SEB.

Καρνατίδες] MSSi Καρνατίδες, vulgatio lectio est
Καρνατίδες. *Salm.* ex altero C. MSto Καρνατίδες. Kühn.
Καρνατίδες] MS. Καρνατίδες ἐπ' ἄρ. Sane si hoc
non rectum; tamen per υ est scribendum Καρνατίδες,
ut etiam avus habet *Comm. c.* 931. non per ι, ut
vulgo. vide prolixè doctiss. *Jac. Nicolaum* IV. Epi-
phil. 13. JUNG.

Καρνατίδες] Καρνατίδες per υ Κῆβησις textui resti-
tuit pro priorī καρνατίδες per ι.

⁶⁶ Βαρίλλικα] Margo C. A. usque ad Ἀρτέμιδι.
dein MSSi Βαρυλλίχου. Kühn.

Βαρίλλικα] Βαρυλλίκα *Falckenburgius*, & mox quo-
que Βαρυλλίχου.

⁶⁷ Εὐρημα Βαρυλλ.] MS. εὐρημα Βαρυλλίχου. quod
magis convenit τοῖς Βαρυλλίχοις, quam vulgatum Βα-
ρυλλίχου. dein MS. προσαρχοῦντο habet. capio autem
hæc de Baryllichis: & itaque post Βαρυλλίχου, forte
commata sufficiebat, vel punctum, quod suspensum
vocant. JUNG.

⁶⁸ ὑπογύπωνες] *Salm.* MSS. οἰπογύπωνες, unde
nata est lectio vulgata ὑπογύπωνες, malim utrobique
ὑπογύπωνες & γύπωνες. vid. *Hesych.* in γυρπάλιον.
Kühn.

ὑπογύπωνες] MS. ὑπογύπωνες. JUNG.

⁶⁹ γύπωνες] MS. γυπῶνες. hocce γύπωνες, sive
γυπῶνες, *H. Jun.* in nomencl. *Grallatores* reddit. I-
dem videntur significare & *Scaligero* Conjectan. ad
Varron. lib. VI. de ling. Lat. in voce *Grallatores*. de quib-
us vide & *Bulenger.* I. de Theat. 32. ubi verba *Pollucis*
ita transfert: *Gypones, seu Grallatores, qui li-
gneis pedibus ingrediebantur, saltabant pellucidā veste
Tarentina.* Et quidem apud *Scaligerum* nostrum, &
Bulengerum habes, ubi hæc verba adferunt, διαφανῆ
τῶν ταραντινῶν quum tamen vulgo sit ταραντινῶν. Sed
MS. nos aliam docet lectionem, qui ita habet: δια-
φανῆ τὰ ταραντινῖδια ἀμπεχόμενοι sine dubio scribi vo-
lens ταραντινῖδια. quæ vera lectio, nec ulla alia per-
mutanda. non longe eamus, ipse *Nolter* clamat in-
fra VII, 76. καὶ μὴν τὸ ταραντινῖδιον διαφανῆς ἴστιν ἔν-
δυμα &c.

--- verbum non amplius addam. JUNG.

⁷⁰ ξυλίων κ.] *Salm.* κῶλα ξύλινα. *Valef.* legit ξ.
κῶλων ex *Hesych.* in πανοσκῶλον. Kühn.

⁷¹ Διαφανῆ ταραντινῖδι] MSS. διαφανῆ ταραντινῖδια
ἀμπ. citat *Buleng.* de Theat. lib. I. cap. 32. SEB.

Διαφανῆ ταραντινῖδι] C. V. διαφανῆ τὰ ταραντινῖδια
κ. C. A. melius διαφανῆ ταραντινῖδια ἀμπεχόμενοι τα-
ραντινῖδις pellucidis amidi. vid. ipse *Pollux* VII. 76.
infra eadem affert *Salm.* ex MSto *Pylæi*. Kühn.

Διαφανῆ ταραντινῖδι] Διαφανῆ ταραντινῖδια legimus
in textu, secuti *Kühnius* *Nolterum* pro priorī διαφανῆ
ταραντινῖδι.

⁷² Καὶ μῆνες, Χαρίων] C. V. καὶ μῆνες Χάρινον.
C. A. καὶ μὴν ἐσχάρινον. forte nomen fuit *Εσχάριον*,
quo nomine & *Tibicen* ipse & inventum ejus vene-
runt. Kühn.

Καὶ μῆνες, χαρίων] Illa καὶ μῆνες Χαρίων μ. non-
dum explicata reor, & certe videntur mendosa. A-
vus noster sic *Comm. cap.* 931. μῆνες, περὶ τοῦ ποδὸς
genus ἔ' ἴψυμ saltationum, *Carinum* vel *qualecun-
que ab inventore Athleta quorsiam nominatum.* quem
& ἴψυμ in expositione hujus loci hæsisse patet. MS.
lectionem tibi recitabo: καὶ μὴν ἐσχάρινον μὴν ὄρχη-
Tu si *Hercules* accedas, & monstra propulles, bonum
factum. JUNG.

Καὶ μῆνες, χαρίων] *Falckenburgius* ut reliqui MSSi
ex MSto quoque ita habet: καὶ μὴν ἐσχάρινον ὄρχημα
⁷³ δ' ἦν] Deest δ' in MS. JUNG.

⁷⁴ Ἀθλητοῦ] MSSi ἀθλητοῦ, quod probabilius
est. quid enim *Athletæ* robusto & quadrato cum sal-
tationum *Schematibus*? Kühn.

Ἀθλητοῦ] Infane bene MS. ἀθλητοῦ non ἀθλητοῦ.
ut vulgati. JUNG.

Ἀθλητοῦ] Ἀθλητοῦ *Falckenburgius* *Nolter*, optime.
& ita quoque jam textus habet.

⁷⁵ Τυρβασία δὲ ἐκαλεῖτο] C. V. τυρβασίαν δὲ ἐκά-
λου. Kühn.

Τυρβασία δὲ ἐκαλεῖτο] MS. τυρβασίαν δ' ἐκάλουν τὸ
δ. JUNG.

⁷⁶ Μιμητικὴν δὲ] Margo C. A. ita: μιμητικὴ δὲ δὲ
ἦν ἐμιμοῦντο &c. Kühn.

Μιμητικὴν δὲ ἐκάλουν] Deest ἐκάλουν in MS. JUNG.

⁷⁷ Εῶλων μερῶν] C. V. τῶν ἐῶλων μερῶν. ad formam
ἑωλοκρασία. ἐῶλομερῆ autem sunt partes reliquæ *he-
sternæ cœnæ*, quibus subducendis servi inhiabant.
Kühn.

⁷⁸ Ἀλισκομένους] Hic definit margo C. A. Kühn.

⁷⁹ Λαμπρότεραν δὲ, ἣν ὄρχ.] MSSi. λαμπρότερον δὲ
ἦν. unde efficta vulgata lectio. *Salm.* ex MSS. λαμ-
πρότερα δὲ ἦν ὠρχοῦντο. Kühn.

Λαμπρότερον δὲ, ἣν ὄρχ.] MSS. λαμπρότερον δὲ ἦν
ὠρχοῦντο &c. De hac saltatione si novum hoc genus
λαμπρότερον, vel λαμπρότερα, nihil invenio. JUNG.

Λαμπρότεραν] *Kühnius* Codici suo adscripsit: f λω-
μυροτέρα. quod certe valde mihi placet.

⁸⁰ Σχίστας] P. σχιστάς ἔλ. SEB.

Σχίστας] C. A. σχιστάς. *Hesych.* forte hinc corri-
gendus in σχῆμα ποδός. σχιστάς, τὰ σχίσματα ποδός
καὶ ὄρχηστικὸν σχῆμα σχιστάδες ὁμοίως. Kühn.

Σχίστας] MS. σχιστάς. Avus noster conjectat le-
gendum σχίστας, quem vid. *Comm. cap.* 931. Sane
& mihi inter corrigendum incidebat σχίζας, quod
perinde est. Aliud nihil habeo, quod affero, nisi il-
la *Hesychii*: σχῆμα ποδός, τὰ σχίσματα. καὶ ὄρχη-
στικὸν σχῆμα. ubi tamen, si ordinem literarum at-
tendo, legerim σχίσμα ποδ. JUNG.

Σχίστας] Σχιστάς *Falckenburgius*

ligna, choricæ saltationis species. oportebat autem saltatorem alternare tibias. Præterea Tragicæ saltationis figura sunt, Sima, Chirocalathifcus, Manus obliqua, Duplex ligni prehensio, Thermaustris, Cybistefis, Quatuor transcendere. Tetracomus autem saltationis species, ignoro, num Atheniensium tetracomis conveniat. qui erant, Peræes, Phaleres, Oxypeteones, Thymitadæ, & reliqua.

ἔλκειν, σχῆμα ὀρχήσεως χορικῆς. ἔδει δὲ πηδῶντα, ἐπαλλάττειν τὰ σκέλη. καὶ μὴν τραγικῆς ὀρχήσεως τὰ σχήματα, ⁸¹ σιμὴ χεῖρ, ὁ καλαθίσκος, χεῖρ καταπρανῆς, ⁸² ξύλου παράληψις, ⁸³ διπλῆ, ⁸⁴ θερμαυστρίς, κυβίστησις, ⁸⁵ παραβῆναι τέτταρα. ὁ δὲ τετρακώμος, τὸ τῆς ὀρχήσεως εἶδος, οὐκ οἶδα εἴ τι προσῆκον ἦν τοῖς Ἀθήνησι τετρακώμοις, οἳ ἦσαν, Πειραιεῖς, Φαληρεῖς, ⁸⁶ Ὄξυπετεῶνες, Ευμοιτάδαι, καὶ τὰ λοιπὰ.

81 Σιμὴ, χειροκαλαθίσκος] Recte *Salmas.* in *Vorlesungen*, & *Vales.* notis in h. l. dividunt male junctas voces, leguntque tam in Nostro, quam *Hesychio* σιμὴ χεῖρ, & dein ὁ καλαθίσκος (*Athenæus* lib. XIV. καλαθισμός) χεῖρ καταπρανῆς, vel καταπρανῆς, quod ultimum firmat C. A. *μανὶς σιμα*, *Calathifcus*, *μανὶς προπα*. KÜHN.

Σιμὴ, χειροκαλαθίσκος] MS. uti vulgari, nisi quod σιμὴ sine accentu. Sane hinc & *Buleng.* I. de Theat. 45. *Pollux*, ait; σιμὴ refert inter gestus tragica saltationis. σιμὴ σχῆμά ἐστι τραγικῆς ὀρχήσεως. Sed vereor ne vox χεῖρ male cum sequenti vocula coaluerit, cum σιμὴ jungenda, ut ita legamus: σιμὴ χεῖρ, καλαθίσκος. Inducit me *Athenæus*, apud quem inter schemata ὀρχήσεως enumeratur καλαθισμός, & quidem bis peculiariter. Sic *Hesych.* καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως. χειροκαλαθίσκον vero nullibi invenio. Apud *Hesychium* autem clare invenio, σιμὴ χεῖρ, (quamvis male ibi una sit vox σιμὴ χεῖρ) σχῆμα τραγικόν, qui locus optimi glossatorum facile nostram editionem persuadere. χεῖρ σιμὴ eadem ratione, qua χεῖρ καταπρανῆς mox. Sic enim MS. non καταπρανῆς. Apud *Athen.* lib. XIV. est χεῖρ καταπρανῆς χερσί. JUNG.

Σιμὴ, χειροκαλαθίσκος] Pro σιμὴ, χειροκαλαθίσκος, & μακαρίτης Noster *Kühnius* ita textui *Pollucis* restituit: σιμὴ χεῖρ, ὁ καλαθίσκος, & pro καταπρανῆς idem καταπρανῆς.

82 Ξύλου παράληψις] *Salm.* ξύλου παράληψις, διπλῆ θερμαυστρίς ἴτα disting. ver. Idem dein post κυβίστησις addit: καὶ τὰ λοιπὰ. KÜHN.

Ξύλου παράληψις] Pro ξύλου παράληψις διπλῆ, θερμαυστρίς ita distinxit *Kühnius* Noster: ξύλ. παράληψις, διπλῆ, θερμαυστρίς, ita enim legit quatuor syllabis prioribus trisyllabo. De κυβίστησις dein vide eruditum *P. Fabium* in *Agonistico* libr. I. cap. 12. & quos ibi citat.

83 Διπλῆ] Apud *Athenæum* eodem loco διπλῆ non additur: & recte. Est enim διπλῆ peculiare genus saltationis: quod nesciremus, nisi optimæ *Hesychiana* glossæ nos ita docerent: διπλῆ, ὀρχήσεως εἶδος ἢ προμματος. Est itaque post παράληψις comma in vulgatis ponendum, licet MS. non adstipuletur. Et sic etiam distinguere video magnum *Scaligerum* I. Poët. 18. ubi hæc refert. JUNG.

Διπλῆ] Vid. H. *Seraph.* in Theat.

84 Θερμαυστρίς] C. A. θερμαρίς. sed jam supra fuit θερμαυστρίς. post κυβίστησις, καὶ τὰ λοιπὰ, omisissis interjectis, ita & *Salmas.* recte. KÜHN.

Θερμαυστρίς] Θερμαυστρίς MS. & variat hoc vocabulum, ut & avus noster Comm. c. 932. ait, θερμαυστρίς, vel θερμαστρίς. quem vid. contra erat supra IV, 102. JUNG.

85 Παραβῆναι τέτταρα] Margo C. A. & dein τὰ τέτταρα. ὁ δὲ τετρακώμος οὐκ οἶδα, εἴ τι προσῆκον τοῖς Ἀθήνησι τ. KÜHN.

Παραβῆναι τέτταρα] MS. plenius π. τὰ τέτταρα. Lubet addere super his Colophonis loco, quæ vere *Scaliger* I. Poët. 18. *Tragica* autem saltationis figuræ nominibus fere veteres prodidit. Quatum multæ præter nomen eos equidem suspicari ignorasse. Puto sic & in multis aliis etiam. JUNG.

86 Ὄξυπετεῶνες] C. A. Ὄξυπετεῶνες. C. V. Ὄξυπεταιῶνες, *Salmas.* & *Vales.* *Ευπετεῶνες*, in *Ευμοιτάδαι* definit margo & sequitur caput XV. KÜHN.

Ὄξυπετεῶνες] MS. Ὄξυπεταιῶνες, & desunt τὰ λοιπὰ. & quæso quid agant hic: an alios pagos nobis in mentem revocat *Pollux*? *Nugæ*. quatuor enim saltem fuisse, ἐκ τοῦ τετρακώμου nomine patet. Ceterum fere oblitus fuissim alterius vocabuli. Videtur scribendum *Ευπεταιῶνες* ex MS. qui tamen male habet ο ante ξ: sicut & vulgari. *Snidas*: *Ευπεταιῶνός*, δῆμος τῆς Κερκυίδος *Ευπεταίων* ἀφ' ἧς ὁ δημότης *Ευπεταίων*. Scribe *Ευπεταιῶνες*, & *Ευπεταίων* in fine. Sic enim *Harrocratio*, ex quo *Snidas* excerpit: *Ευπεταῖονες*. Ἰππερίδης κατ' Ἀρχιεστρατίδου. δῆμος τῆς Κερκυίδος *Ευπεταίων*, ἀφ' ἧς ὁ δημότης *Ευπεταίων*, ὡς *Διόδωρος*. Sed ne quid celemus, variat hujus nominis scriptura. in MS. *Palatino* Epitomes *Harrocratienis* est enim *Ευπεταίωνος*, & *Ευπεταίων* quod quoque in *Demosthen.* in *Nexam* orat. invenio ubi inter alios & *Χιωνίδην* *Ευπεταίωνά* ad testimonium vocandum citat, dicitque testimonium ille *Χιωνίδης* *Ευπεταίων*. Ceterum quod ad illud *Ευπεταίων* attinet, apud *Snidam* *Ευπεταίων* habes. MS. *Harrocrat.* habet *Ευπεταίων* sine accentu. Apud *Hesych.* est: *Ευπεταίων*, δῆμος τῆς Κερκυίδος *Φυλῆς*. Ex his varie scribi hanc gentem vides quidem: sed o tamen, quod in vulgato & MS. *Polluce* ante ξ, demendum. Nunc ad caput sequens, quod in MS. cohæret cum præced. sine titulo. JUNG.

Περὶ χοροῦ, χορευτοῦ, ⁸⁷ καὶ τῶν τοιούτων. α΄.

De Choro, chorago, & talibus. 1.

Τούτοις δ' ἂν προσήκοι ⁸⁸ χοροποιία, χοροστασία, χορικὸν ⁸⁹ μέλος, χορευσαί, χορευτῆς, συγχορευτῆς, χορηγός, χορηγία, χορηγίον ὁ τόπος, οὗ ἡ παρασκευὴ τοῦ χορηγοῦ. ⁹⁰ πρόσχορον δὲ, καὶ συγχορευτρίαν εἴρηκε τὴν χορευούσαν Ἀριστοφάνης. ἡγεμῶν χοροῦ, ⁹¹ κορυφαῖος χοροῦ, ⁹² χορολέκτης, χοροποῖός, διδάσκαλος, ὑποδιδάσκαλος, χοροδιδάσκαλος, δεξιστάτης, ἀριστεροστάτης, ⁹³ λαϊοστάτης, τριτοστάτης. καὶ τὴν γυναῖκα δὲ, τριτοστάτιν Ἀριστοφάνης ¹⁰⁷ καλεῖ. * παιδικὸς χορὸς, ἀνδρικός, κωμικός, τραγικός. καὶ ⁹⁴ ἡμιχόριον δὲ, καὶ ⁹⁵ διχορία, καὶ ἀντιχορία. ⁹⁶ εἶκε δὲ ταυτὸν εἶναι ταυτὶ τὰ ⁹⁷ τρία

HUc quoque pertinent Chorus, Chori congregatio, cœtus, Choricum carmen, Choreas ducere, Choragus, Chori collega, Chori Dux, Chori ductio. Choragium autem, locus ipse dicitur, in quo Choragi apparatus est. Πρόσχορον vero, & Συγχορευτρίαν Aristophanes Salmatricem nominavit. Princeps Chori, Chori Coryphæus, Chorum congregans, Chori congregator, Præceptor, Vicarius, Chori institutor. dextræ partis Præfes, sinistræ alæ Dux, laterum Præfes. Ternarius. & Mulierem Ternariam vocavit Aristophanes. * Juvenilis Chorus, virilis, comicus, tragicus. Et Semichorus, Chori divisio, alterna Chori responsio. Sed hæc tria, hoc esse vi-

⁸⁷ Καὶ τῶν τοιούτων] τῶν abest a MSto Antwerp. Kühn.

⁸⁸ Χορὸς] Sequitur in C. A. χορευτῆς, χορηγίον, οὗ ἡ π. τ. χ. dein margo ejusdem: πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν χορευούσαν κέκληκε, τὴν δὲ αὐτὴν καὶ συγχορευτρίαν. ἡγεμῶν χοροῦ κ. χοροσ. hæcenus margo; dein in textu: χορολέκτης, χοροποῖός δεξιστάτης ἀπαιδικὸς χορὸς &c. ita C. A. Salmat. I. χοροπλέκτης. sed præfert nihilominus vulgatum χορολέκτης, quod & in MSS. Pythæi esse ait, & addit etiam: Ἄλιαν καὶ οἱ κύκνοι ἀναμύλπουσι οὐδαμῇ ἀπηχῆς, ἀλλ' ἄσπιρ οὖν ἐκ τοῦ χορολέκτου τὸ ἐνδοσίμον λαβόντες, quæ verba ex Ἄλιαν. H. A. lib. XI. cap. I. supplenda sunt. Kühn.

⁸⁹ Μέλος] Post χορὸς, MS. χορευτῆς habet auctius, quod vocabulum tamen mox in vulgatis sequitur, ubi etiam MS. habet sed περισπορέας, χορευτῆς. JUNG.

⁹⁰ Πρόσχορον δὲ &c.] MS. μέρος, pro μέλος. JUNG.

⁹¹ Κορυφαῖος] Salmat. ita: προσχ. δὲ συγχ. τ. χορ. Ar. Kühn.

Πρόσχορον δὲ &c.] MS. ita: πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν χορευούσαν κέκληκε. τὴν δ' αὐτὴν καὶ συγχορευτρίαν ἡγεμ. &c. JUNG.

⁹² Κορυφαῖος] Latine præsul, id est, præsulor in Glossis. Kühn.

⁹³ Χορολέκτης] H. Steph. dubitat an forte scrib. χοροδέκτης, quod Suid. habet. Est autem & in MSS. λ. SEB.

⁹⁴ ἡμιχόριον] Ad χορολέκτης, H. Steph. in margine suam conjecturam adscripsit, χοροδέκτης. de qua vide ejus Thesaurum. MS. nolter vulgatum retinet. quod rectum esse non dubito, præsertim postquam Salmatius nolter hæc scriberet: Loco ubi χορολέκτης scribitur Henr. Stephanum emendatum velle χοροδέκτης. fuit cum putarem verum esse χοροπλέκτης, χορὸν & χορηγίας πλέκειν apud Poetas frequens est. scio etiam χοροπαίκτης Satyros in Epigrammate. Sed ex Ἄλιανο didici nihil esse mutandum qui hac voce utitur, in libris de Animalibus, cujus hæc sunt verba: καὶ οἱ κύκνοι ἀναμύλπουσι οὐδαμῇ ἀπηχῆς, ἀλλ' ἄσπιρ οὖν ἐκ τοῦ χορολέκτου τὸ ἐνδοσίμον λαβόντες. est igitur χορολέκτης ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ, quem aliter μισόχορον appellarunt, Latini manu ductorem, ut in glossis Philoxeni legi, manu ductor μισόχορος. JUNG.

⁹⁵ Διχορία] Forte δευτεροστάτης. SYLB.

⁹⁶ Εἶκος] C. V. λαϊοστάτης, quod melius quadrat vulgato, qui stat a sinistro chori latere, contra δεξιστάτης, qui in dextro. Hefsch. δεξιτοῖχος.

τριτοστάτης quæ tertia est in chori jugo. Kühn.

⁹⁷ Τρία] Pro λαυροστάτης, MS. habet λαϊοστάτης, deest vero τριτοστάτης. λαϊοστάτης vero idem esset quod ἀριστεροστάτης. Certe vulgatum λαυροστάτης non placuisse H. Stephano patet, quod pro eo hic in margine adposuit, an δευτεροστάτης? credo, quia sequitur τριτοστάτης. est tamen vulgatum λαυροστάτης (quamvis ibi sit λαυροστάτης) etiam apud Hefschium: sed tamen de alia re. locum totum adscribo, quoniam in Thesaurio non recte videntur accepisse: λαυροστάτης, οἱ ἐν τοῖς μίσοις ζυγοὶ ὅτις ἐν τισὶ στενωποῖς μὴ θεωροῦμενοι, οἱ δὲ χεῖρους μίσοι ἴστανται. οἱ δὲ ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἴσχατοι. Si itaque recte locum intelligo, totus de una re est: nec ait, ut putant, Hefschium, quosdam hanc vocem exponere ἐπιτεταγμένους &c. Totus est de re militari, inquam, & locatione ordinum in acie: & quidem Homericæ. Quænam illa? Audi Ἰλ. δ. Nestorem disponentem,

Ἰππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν, καὶ ὄχρει Πέζους δ' ἐξοπλῖν στήσιν πολίας τε, καὶ ἰσθλοῦς, Ἐρκος ἔμην πολέμοιο. κακούς δ' ἐς μίσοισι ἔλασεν. Ὄφρα καὶ οὐκ ἔθειλον τις, ἀναγκαίην πολεμίην.

λαυροστάτης itaque apud Hefschium legendum: & exponit juga militum, vel (si malis ζυγοῖς) milites in medio jugis consistentes, in quibusdam quasi angustis & via diverticulis (λαῦραν enim quidam στενωποῦς exponunt secundum eundem Hefsch.) ubi non videantur. Scilicet pejores medios constituisse: optimos vero & quasi triarios ante & post collocatos, primos & extremos. Hæc ad Hefschium. Ut vero illud λαυροστάτης, etiam ad choros transferri potuisse non nego: ita tamen in Polluce λαϊοστάτης quod in MS. est, nescio quomodo magis arrideat. Adscribamus tamen & Jul. Scalig. I. Poët. 9. verba: Qui ad dextram (de choro loquitur) collocaretur, δεξιστάτης: a λανα, ἀριστεροστάτης: ab latere, λαυροστάτης: qui post hunc, τριτοστάτης. Fortasse λαυρογράμμος eadem ratione ea sit, quam Galenus ἐν ἐγκυκλιογράφῳ lateralem σιμόν. JUNG.

⁹⁸ Λαυροστάτης] Pro λαυροστάτης Nolter Kithwini in textu Pollucis jam λαϊοστάτης e Codice Vossiano reposuit.

⁹⁹ ἡμιχόριον] Schol. in Orestem Eurip. φαντασθὲν τὸ ἡμιχόριον ἐρχόμενον, τινὰ τοῦτο πρὸς τὴν Ἠλέκτραν φροσίν &c. Kühn.

¹⁰⁰ Διχορία] C. A. ἡμιχόριον καὶ διχορία. id est, duplex Chorus. vid. Hefsch. in διχορίζειν. Kühn.

¹⁰¹ Εἶκος] Hæc sunt in margine C. A. Kühn.

¹⁰² Τρία] Post τρία addit C. V. ὀνόματα & consentit C.

dentur; ut Choro in duas partes diviso; hoc quidem opus, Chori divisio, utraque vero pars, Semichorus, sed quæ alternis tantant, Ἀντιχορία vocentur. Τριχορίαν autem Tyrtaeus, tres Laconum Choros constituit, juxta ætatem singulos. Pueros scilicet, Viros, Senesque. De Choro vero; & symphonia, Conventus, 108 & tiliarum consonantia. * Et Chori quidem ingressus, accessus nominatur, sed qui necessitate evenit exitus, utpote redeuntium denuo, secessio. Qui vero post hanc est introitus, accessus reciprocus. exitus autem postremus, discessus. Ceterum Introductio in Fabulis, est res rei connexa. Et Carmen quoddam exodium, quod exeuntes cantant. Sed partes Chori sunt, ordo, & jugum. Et Chori tragici, sunt juga quinque ex tribus, & ordines tres ex quinque. Quindecim enim, Chorum consti-

τόματα. ὁπόταν γὰρ ὁ χορὸς εἰς δύο ⁹⁸ διαίρεθῆ, τὸ μὲν πρᾶγμα καλεῖται διχορία. ἑκατέρω δὲ μοῖρα, ἡμιχορίον. ἃ δὲ ἀνταΐδουσιν, ⁹⁹ ἀντιχορία. ¹⁰⁰ τριχορίαν δὲ, Τυρταῖος ἔστησε, τρεῖς Λακωνῶν χοροὺς, καθ' ἡλικίαν ἐκάστην, παῖδας, ἀνδρας, γέροντας. ¹ ἐπὶ δὲ χοροῦ, ² καὶ συμφωνία, καὶ συναυλία. * ³ καὶ ἡ ¹⁰⁸ μὲν εἰσόδος τοῦ χοροῦ, ⁴ πάροδος καλεῖται. ἡ δὲ κατὰ χρεῖαν ἔξοδος, ὡς πάλιν εἰσιόντων, μεταστασις. ⁵ ἡ δὲ μετ' αὐτὴν εἰσόδος, ἐπιπάροδος. ἡ δὲ ⁷ τελεία ἔξοδος, ἀφοδος. καὶ ἐπεισόδιον δὲ ἐν δράμασι πρᾶγμα πρᾶγματι συναπτόμενον. καὶ ⁸ μέλος δὲ τι ⁹ ἐξόδιον, ¹⁰ ἐξιώντες ἦδεν. ¹¹ Μέρη δὲ χοροῦ, ¹² στοῖχος, ¹³ ζυγός. καὶ τραγικῶ μὲν χοροῦ, ¹⁴ ζυγὰ πέντε ἐκ τριῶν. καὶ ¹⁵ στοῖχοι τρεῖς, ἐκ πέντε. πεντεκαίδεκα γὰρ ἦσαν ὁ χο-

A. qui & dein habet ὁπόταν γοῦν ὁ χορὸς &c. KÜHN. Τρία] MS. auctius, τρία ὀνόματα. ὁπότ' αἰ. JUNG. Τρία] Ὄνόματα demum e MSSis Κῦβνιαι sequutus addidi, quæ vox a prioribus editionibus omnibus aberat. Et eodem modo Falckenburgium quoque in suo Codice legisse, poltea vidi.

98 Διαίρεθῆ] MSSi νεμθῆ. KÜHN. Διαίρεθῆ] Pro διαίρεθῆ, MS. habet νεμθῆ. JUNG. 99 Ἀντιχορία] Mycillus legit ἀντιχορία. KÜHN. Ἀντιχορία] MS. ἀντιχορία. Sic & Bulengerus I. de Theatro 12. videtur agnovisse, ubi scribit: Aliquando chorus in duas partes discedebat, quam rem διχορίαν vocant. ipsæ partes ceu cantica, dicuntur ἡμιχορία, seu ἀντιχορία Pollux. antea tamen MS. habet ut vulgati ἀντιχορία. de sequente distinctione per choros vid. doctiss. Nicol. Crugium I. de Rep. Laced. 6. ubi Lycurgum auctorem ejus τριχορίας esse adnotat juxta Plutarchum. JUNG.

100 Τριχορίαν] Plutarch. in vit. Lycurgi fol. 38. τριῶν χορῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας συνισταμένων ἐν ταῖς ἰορταῖς, ὁ μὲν τῶν γέροντων ἀρχόμενος, ἦδεν, ἄμμις ποτ' ἡμεις ἀλκμοῖς νεανίας. Ὁ δὲ τῶν ἀκμαζόντων ἀμειβόμενος ἔλεγεν, ἄμμις δὲ γ' εἶμιν, αἰ δὲ λῆς, πείραν λαβέ. Ὁ δὲ τρίτος, ὁ τῶν παιδῶν, ἄμμις δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶν κάρρονες. vid. & Comm. de laude sui fol. 297. ubi pueri adolescentibus priores sunt, & in horum verbis pro πείραν λαβέ, est ἀνγᾶσθεο. Quantum vero ad Auctorem, Plutarchus non Tyrtaum ut Pollux, sed Lycurgum nominat. vid. Crug. de Rep. Laced. I. 6. SEB.

Τριχορίαν] Iterum margo C. A. usque ad γέροντας. KÜHN.

Τριχορίαν] Hujus triplicis chori nec Tyrtaum recte a Nostro, nec Lycurgum ab aliis auctorem dici, docet Menysius in Miscell. Lacon. lib. II. c. 10.

1 Ἐπὶ δὲ χοροῦ] C. A. ἐπὶ χοροῦ δὲ συμφωνία, συναυλία. KÜHN.

2 Καὶ συμφ.] Deest καὶ in MS. JUNG.

3 Καὶ ἡ μὲν εἰσόδος] In C. A. καὶ & μὲν superscripta sunt. KÜHN.

4 Πάροδος] De hac hinc & ex Herphastione Brodani ad initium cap. 3. lib. II. Antholog. JUNG.

5 Δὲ κατὰ χρεῖαν] MS. δὲ καταχρίαν ἔ. JUNG.

6 Ἡ δὲ μετ' αὐτὴν] C. V. ἡ δὲ μετὰ ταύτην &c. KÜHN.

Ἡ δὲ μετ' αὐτὴν] MS. ἡ δὲ μετὰ ταύτην ε. JUNG.

7 Τελεία ἔξ.] MS. τελία ἔξ. melius deinde post πρᾶγμα non distinguere, uti nec MS. facit. JUNG.

8 Μέλος δὲ τι] C. A. μέλος ἐξόδιον τι αἰ ε. ἡ. conf. Nonium ex Varrope cap. i. de episodio vid. Suides in h. v. KÜHN.

9 Ἐξόδιον] Cit. Hadr. Jun. prov. proatium & exordium rei. SEB.

Ἐξόδιον] Ἐξόδιον οἱ ἐξ. de exodio vero hinc Plutarchum illustrat Rhodigin. XIX. antiq. 9. JUNG.

10 Ὁ ἐξιώντες ἦδ.] P. ἐξόδιον τι, ὁ αἰ ἐξ. SEB.

11 Μέρη δὲ χοροῦ] C. V. μ. δ. χοροῦσι σίχος ζυγόν. C. A. quidem in textu habet ζυγός, sed superscriptum est, & in sequentibus quoties στοῖχου mentio fit, semper C. V. σίχος per i. &c. KÜHN.

12 Στοῖχος] MS. σίχος, pro στοῖχος. volebat σίχος scribere. Sic enim mox semper. JUNG.

Στοῖχος] Στιχος in suo Codice habet Falckenburgius ut & mox iterum στίχοι. & ita legendum esse, non στοῖχος & στοῖχοι, uti hactenus editi agnoscent, docemur quoque ab Illustri Viro Ezechiele Spanhemio in eruditissimo Commentario ad Juliani Caesares pag. 384.

13 Ζυγός.] MS. ζυγόν, pro ζυγός. uti etiam mox vulgatus ipse. JUNG.

14 Ζυγὰ πέντε ἐκ τριῶν, καὶ στοῖχοι τρεῖς ἐκ πέντε] Ut hunc locum exactius intelligamus, ea quæ libro primo de aciei instructione dicuntur, repetenda sunt. Ibi sic inquit Pollux (L. 126. & 127.) καὶ τὸ μὲν ἐπιπέδη εἶναι κατὰ μήκος, ζυγεῖν τὸ δὲ ἐπιπέδη κατὰ βάθος, στοῖχῆν, ordine quidem secundum aciei longitudinem consistere ζυγεῖν; secundum aciei vero profunditatem stare, στοῖχῆν dicitur. Sunt itaque in Tragico choro juga quinque, singula tres continentia personas, quæ necessario efficiunt ordines tres, quinque personis singulos constantes, ut in figura hac apparet:

.	Σ	.
.	ε	.
σοί		χος
.	Σ	.
.	ε	.

Chorus Tragicus
personas habet
XV.

.	Σ	.	.
.	ε	.	.
σοί	Χ	ο	ς
.	ε	.	.
.	Σ	.	.

Chorus Comicus
personas habet
XXIV. GUAL.

15 Στοῖχοι] P. στίχοι. SEB.

Στοῖχοι] MS. στίχοι. JUNG.

109 ρός. * 16 καὶ κατὰ τρεῖς μὲν 17 εἰσήσαν, εἰ κατὰ ζυγὰ γίγνεται ἢ πάροδος, εἰ δὲ κατὰ στοίχους, ἀνὰ πέντε εἰσήσαν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ καθ' ἓνα ἐποιοῦντο τὴν πάροδον. ὁ δὲ κωμικὸς χορὸς, τέτταρες καὶ εἴκοσι οἱ χορευταί, ζυγὰ ἕξ. 18 ἕκαστον δὲ ζυγόν, ἐκ τεττάρων. 19 στοῖχοι δὲ τήσαρες, ἕξ ἀνδράς ἔχων 20 ἕκαστος. ὁπότε μὲν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινα τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾧδῃ, παρασκηνίου καλεῖται 21 τὸ πρᾶγμα. * εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τι παραφθέγγαιτο, τοῦτο παραχορήγημα 22 ἐκαλεῖτο. καὶ 23 πεπράχθαι φασι αὐτὸ, ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου. τὸ δὲ παλαιόν, ὁ τραγικὸς χορὸς πενήκοντα ἦσαν, ἄχρι τῶν 24 Εὐμενίδων Αἰσχύλου. πρὸς δὲ τὸν ὄχλον 25 αὐτῶν, τοῦ 26 πλήθους ἐκπονηθέντος, 27 συνέσταιλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορὸν.

tuebant. * Et juxta tres simul introibant 109 personæ, si secundum juga accessus fieret. sed si secundum ordines, tum quinque ingrediebantur. Evenit etiam, ut per unum solum ingressum facerent. Comicus porro Chorus, viginti quatuor constabat personis, & juga habebat sex. jugaque singula, ex quatuor constabant. Ordines vero erant quatuor quilibet sex Viros continens. * Cæterum si quartæ 110 personæ loco, aliquem e Choro canere oportebat, parasceium hoc negocium nominabatur. Quod si quartus histrio aliquid obloqueretur, παραχορήγημα dicebatur. & hoc factum fuisse ferunt, in Æschyli Agamemnone. Sed apud Veteres in tragico Choro quinquaginta erant, usque ad Æschyli Eumenides. sed turba ad harum multitudinem obstupefacta, lege ad minorem redactus est numerum.

16 Καὶ κατὰ τρεῖς] C. A. καὶ γὰρ μὲν εἰσήσαν. ἔσθ' ὅτι δὲ &c. reliquis omisiss. KÜHN.

17 Εἰσήσαν] MSS. εἰσήσαν. SEB.

Εἰσήσαν] MS. εἰσήσαν. & sic etiam mox ubi & στίχους habet. & certe scribendum εἰσήσαν. nam vulgatum εἰσήσαν nihili est hic. JUNG.

Εἰσήσαν] Εἰσήσαν hic & mox iterum ex MSS. reposuimus.

18 Ἐκαστοὶ δὲ ζυγόν] C. A. ἕκαστοι ἐκ τεττάρων στοῖχοι τέσσαρες ἕξ ἀνδράς ἔχων ἕκαστος. KÜHN.

Ἐκαστοὶ δὲ ζυγόν] Deest in MS. particula δὲ. JUNG.

19 Στοῖχοι δὲ τήσαρες] MS. στίχοι δὲ τέτταρες. JUNG.

20 Ἐκαστος στοῖχος] MS. iterum στίχος. JUNG.

Ἐκαστος στοῖχος] Vocem στοῖχος quæ in prioribus editionibus vocem ἕκαστος excipiebat, in suo Codice delevit Kühnius.

21 Τὸ πρᾶγμα] Margō C. A. τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου (ita & C. V.) εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τ. π. τ. π. ἰ. κ. π. φ. αὐτὸ ἐν Μένονι Αἰσχύλου. (ita & C. V.) Πρὸ παραχορήγημα leg. Aristoph. Scholiastes παραχορήμα. conter & Hesych. in παραχορηματίων. nomen habet a παραχωρεῖν cedendo, nam persona est quæ semel loquitur & deinde nunquam redit in theatrum, adeoque cedit e medio. in Pace Aristoph. παραχορηματὰ sunt liberi Traggæ, qui Patrem interpellant, cogitantem novum iter versus cælum. KÜHN.

Τὸ πρᾶγμα] MS. longe auctior ita : τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου. dices, atqui ista in vulgato sunt infra Segm. seq. at ibi in MS. aliter, ut dico statim. JUNG.

22 Ἐκαλεῖτο] MS. ὀνομάζεται, pro ἐκαλεῖτο. Cæterum ex hoc παραχορήγημα hinc probat suam emendationem in Scholiis vetustis Aristophanis ad ranas, ubi ranarum chorus post coactionem, λιμεναῖα κρηῶν σίκνα canere incipit, & σχόλια ajunt, ταῦτα δὲ καλεῖται παραχορήματα. ibi inquam, emendat Od. Biferus παραχορηγήματα idque manifestum esse ait ex Pollucis hoc loco : sic ad εἰρημνὴν in Scholiis vetustis non ita longe ab initio scribendum παραχορηγήματα videtur, ut etiam novi editores credo voluere, quamvis excusis παραχορηγήματα habeant. nam editio Basil. παραχορηγήματα mendose habet. JUNG.

23 Πεπράχθαι φασι &c.] MS. ita, πεπράχθαι φασι αὐτὸ ἐν Μένονι Αἰσχ. Sic habet MS. hic, non ἐν Ἀγαμέμνονι. Notum autem inter Æschyli δράματα & Μήμενα enumerati. quæ quidem olim perit, nec pervenit ad nos cum aliis multis. Alias de παραχορηγήματι & παρασκηνίῳ aliter censet Scaliger I. Poët. 9. JUNG.

24 Εὐμενίδων] MS. Εὐμενιδῶν. JUNG.

25 Αὐτῶν, τοῦ πλήθους] Omisssa distinctione C. A. αὐτοῦ τοῦ πλήθους ἐκπονηθέντος, cum ad turbam chori tantam ipsa multitudo spectatorum exarsceret, lege lata chori diminutus est numerus. C. V. συνέταλεν pro συνέταλεν. male. Cæterum Scholia Græca in Aristoph. Equites p. 223. docent, quod chorus Comicus consticit ex viris & mulieribus & pueris viginti quatuor, ut ipse Aristophanes in Avibus numeravit, mares scilicet aves duodecim, totidemque fœmellas in choro recensens. Tragicus autem chorus quindecim personis absolvetur, ut Æschylus in Agamemnone docet, quandoque & ἡμιχόρια erant ex viris fœminisque conflata, in choris hujusmodi, si ex viris constarent, & mulieribus, virorum erant tredecim, mulierum undecim, sin vero ex mulieribus & pueris compositi essent, tredecim mulieres, pueri undecim aderant, ita si ex senibus & juvenibus constaret chorus, plures erant senes quam juvenes. hæc Scholiastes, quæ etiam laudavit in notis suis Valesius. KÜHN.

26 Πλήθους ἐκπονηθέντων] MS. τ. πλήθους ἐκπονηθέντος. Scilicet scripsisse ἐκπονηθέντος. antea in vulgatis legebatur ἐκπονηθέντων. JUNG.

Πλήθους ἐκπονηθέντων] Ἐκπονηθέντος habet nunc textus, pro prior. edit. ἐκπονηθέντων.

27 Συνέσταλεν] C. V. συνέταλεν ut dixi. Aristot. de Re Poëtica c. IV. imminutum chori Tragici numerum ascribit Æschylo, eo quod ipse in Agamemnone suo, primus chorum quindecim personarum dedit, & eodem anno in Eumenidibus pro more antiquo chorum introduxit 50. personarum, eoque populum adeo perterruit, ut pueri præ metu exspirarent, gravidæque abortirent, & hæc forte fuit ansa Atheniensibus, ut impostero lege lata sancirent, ne Tragicorum chorus excederet quindecim personas. KÜHN.

De choricis carminibus.

1.

²⁸ Περὶ χορικῶν ᾠμάτων.

α'.

Carminum vero in Choris decantatorum, apud Comicos quidem unum est, Transgressio, cum ea quæ Poëta ad theatrum loqui instituit, Chorus præteriens eadem dicit. Et decore hoc Comici Poëta faciunt, Tragicum vero non est, hoc tamen in multis Fabulis fecit Euripides. in Danaë quidem Chorum muliebrem pro se loqui instituens, oblitus scilicet, quod orationis figura Mulieres ceu Viros loqui fecisset. Et Sophocles idem propter contentionem, quæ ei cum illo fuit, nonnunquam fecit, veluti in Hippone. Transgressionis porro Comicæ, partes septem sunt, Incisum, Transgressio, Μακρὸν, Strophæ, Epirrhema, Antistrophæ, Antepirrhema. E quibus incisum quidem, est præparatio quædam brevioris partis. Transgressio autem, plerunque in Anapæsto metro consistit: & licet in alio constet, Anapæstum tamen nominatur. Quod autem

²⁹ Τῶν δὲ χορικῶν ᾠμάτων τῶν κομικῶν, ³⁰ ἔν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἂ ὁ ποιητῆς πρὸς τὸ θέατρον ³¹ βούληται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν ³² λέγει ταῦτα. ³³ ἐπεικῶς δὲ αὐτὸ ποιούσιν οἱ ³⁴ κωμωδοποιεῖται. τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γὰρ ³⁵ ταῖς Δαναΐσι, τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας, ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας ³⁶ παρεπιεῖν, ἐκλαθόμενος, ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι ³⁷ τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἀμιλλῆς ποιεῖ σπαιναίικις, ὡσπερ ³⁸ ἐν Ἰππῶνι. ³⁹ τῆς μέντοι παραβάσεως τῆς κομικῆς, ἑπτὰ ἀν εἴη μέρη, ⁴⁰ κομμάτιον, παράβασις, μακρὸν, στροφή, ἐπίρρημα, ἀντίστροφος, ἀντεπίρρημα. ὧν τὸ μὲν κομμάτιον, καταβολὴ τις ἐστὶ ⁴¹ βραχέος ⁴² μέλους. ἡ δὲ παράβασις, ὡς τὸ πολὺ μὲν ⁴³ ἐν ἀναπαίστῳ μέτρῳ. εἰ δ' οὐν καὶ ⁴⁴ ἐν ἄλλῳ, ἀνάπαιστα ⁴⁵ τὸ ἐπίκλην ἔχει. τὸ δὲ ὀνομαζόμενον

²⁸ Περὶ χορικῶν ᾠμάτων.] Titulus abest a C. A. cohercet enim oratio nullis intersepta capitibus. Kühn.

Περὶ χορικῶν ᾠμ.] Quæ sequuntur novo capite, in MS. coherent prioribus, absque titulo. Jung.

²⁹ Τῶν δὲ.] Δὶ supra scriptum in C. A. Kühn.

³⁰ ἔν τι καὶ ἡ παρ. &c.] MS. ἐν τι καὶ παρὰ β. ὅτ' ἂν ἂ ὁ. Jung.

³¹ Βούληται.] C. A. βούλεται λ. de παραβάσει vid. Suidas in παραβασί. Kühn.

³² Λέγει ταῦτα.] C. V. non habet ταῦτα. C. A. ταῦτα φησί. Kühn.

Λέγει ταῦτα.] Deest ταῦτα in MS. Jung.

³³ Επεικῶς.] Hic incipit loqui margo C. A. usque ad ἰππῶν. Kühn.

Επεικῶς.] MS. ἐπεικῶς δ. Jung.

³⁴ Κωμωδοί ποιηταί.] MSSSti κωμωδοποιηταί, una voce. Kühn.

Κωμωδοί ποιηταί.] MS. una dictione κωμωδοποιηταί. optime. hoc enim compositi Nolter & infra recenset IX, 11. Jung.

Κωμωδοί ποιηταί.] Pro κωμωδοί ποιηταί, una voce κωμωδοποιηταί reposuit Kühnius noster e MSSStis, uti & infra IX, 11. legitur.

³⁵ Τῆς Δαναῆ.] MSSSti ἐν Δαναΐδι, quid si legendum Δαναΐσι? uti Æschylus scripsit Δαναΐδας & Menalæppus Milesius cujus Δαναΐδας laudat Athenæus libr. XIV. c. 18. Kühn.

Τῆς Δαναῆ.] MS. Δαναΐδι, non Δανάη. an Δαναΐσι? Ex Danaë quædam magna illa Palatina bibliotheca nuper dedit, quod servaverat, ἀποσπασμάτιον, cujus si plura superessent, possemus de hac re ibi inquirere. Jung.

Τῆς Δανάη.] Ταῖς Δαναΐσι reposuit Kühnius Noster.

³⁶ Παρεπιεῖν.] MSSSti παραδίειν, obiter aliquid inferre cantus. Kühn.

Παρεπιεῖν.] MS. παραδίειν, pro παρεπιεῖν. Jung.

Παρεπιεῖν.] Consentit cum MSSStis Falckenburgius qui iidem παραδίειν pro παρεπιεῖν habet.

³⁷ Τῆς λέξεως.] Τῆς δὲ τῆς λ. MSSSti. Kühn.

Τῆς λέξεως.] MS. τῆς δὲ τῆς λέξ. Jung.

³⁸ Ἐν ἰππῶνι.] MSSSti ἰππῶνι Stephanus etiam legit ἰππῶνι in De Urbibus voce Olenos. Kühn.

Ἐν ἰππῶνι.] MS. ἐν ἰππῶνι. egregie. accedat itaque hoc ad eximii nostri Casauboni catalogum, quem omnium dramátων Sophocleorum textit. VII. Athen. 4. ubi hoc δράμα, cui ἰππῶνι nomen ex Cl. Alex. & Hesychio: & non absque re addit homo quantum in terra est sagacissimus, viderint eruditi an diversa ab hac fuerit, qua inscribitur ἰππῶνι Jul. Pol. libr. IV, cap. 16. Stephan. in Oleno. De Polluce itaque jam res plana, ut dixi, de Stephano, dicit Salmastius noster in illius auctoris plusquam sexcentis locis a se restituti editione, quam paratam habet, & nos miro desiderio exspectamus. Jung.

³⁹ Τῆς μὲν παραβάσεως.] Videndus utique Bulengerus de Theatro lib II. cap. 12.

⁴⁰ Κομμάτιον.] Margo C. A. usque ad ἂν τὸ μὲν. Kühn.

⁴¹ Βραχέος.] MS. βραχέως. Jung.

⁴² Μέλους.] Leg. μέλους. est enim commatium & initium & primus quasi introitus parabaseos, colis septem versibusque constans choriambicis partim, partim bacchicis aliisque. in Scholiis Aristoph. in Vespris dicitur προκήρυγμα τῆς παραβάσεως, ubi commatium & παραβάσεως prostat exemplum pag. 347. Edit. Hervag. confer notata ad pag. 185, v. 8. Kühn.

Μέλους.] Μέλους reposuit Kühnius pro priori μέλους.

⁴³ Ἐν ἀναπαίστῳ.] MS. mendose, ἐναπαίστῳ. Jung.

⁴⁴ Ἐν ἄλλῳ.] C. A. repetit μέτρῳ. Aristoph. Scholia in Pacem πάσαν, inquit, παραβασί ἀνάπαιστον καλεῖ. pag. 462. ubi & ratio nominis redditur. Kühn.

⁴⁵ Τὸ ἐπίκλην.] MS. τὸν ἐπίκλην Jul. Scalig. I. Poët. 9. ubi has partes explicat, licet Pollucem non nominet, videtur paulo aliter accepisse: Habebat, ait, autem παραβασί partes septem, κομμάτιον, quæ erat constitutio brevioris partis: unde & nomen a præcisione. Altera pars dicebatur Anapæstica: quia olim ex solis anapæstis conficiebatur: postea suppositis aliis pedibus nihilo fecius nomen retinebat &c. Ceterum si MS. τῆν vera est lectio, notabis illud ἐπίκλην (nisi

& his similia. Sed στιχομυθεῖν, vocaverunt alternis respondere Jambis. & rem ipsam στιχομυθίαν. * Dices præterea, gravisonans Histrio, resonans, circumsonans, suppressa voce loquens, curiosè loquens. Et graviter vel tenuiter sonans, muliebri voce præditus, & duriter loquens. & quæcunque alia de voce dicta sunt. Porro attollere vocem dixerunt, & suppresserunt vocem, suffocare vocem. Et Aristophanes etiam dixit, Eloquere tu vocem resolvens. Et idem, Vox prævaluit.

καὶ τὰ ὅμοια. στιχομυθεῖν δὲ ἔλεγον, τὸ παρ' ἐν ἰαμβεῖον ἀντιλέγειν. καὶ τὸ πρᾶγμα, στιχομυθίαν. * 61 εἴποις δ' ἂν, βαρύτονος ὑποκριτῆς, 114 βομβῶν, περιβομβῶν, 62 ληκυθίζων, λαρυγγίζων, φαρυγγίζων. καὶ βαρύφωνος δὲ, καὶ λεπτόφωνος, καὶ γυναικίφωνος, καὶ στρηνόφωνος, καὶ ἔσα ἄλλα ἐν τοῖς περὶ φωνῆς εἴρηται. 63 ἀναζυγῶσαι δὲ τὸ φθέγμα ἔλεγον, καὶ 64 ἀναπεπνίχθαι τὸ φθέγμα, 65 καὶ καταπεπνίχθαι. καὶ Ἀριστοφάνης που φησὶ, 66 φθέγξαι σὺ, τὴν φωνὴν ἀναστειλάσας ἀνω. ἰδ' αὐτὸς, καὶ φθέγμα κεκράτηκε.

* CAPUT XVIII.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Η .

115

De histriionum apparatu. 1.

67 Περὶ ὑποκριτῶν σκευῆς. α΄.

Histriionum porro apparatus, stola. & hæc eadem, somatium nominatur. Sed apparator est, qui personas instituit. Dicere etiam licet, persona, personata facies, facies ficta, larva, & Gorgoneum.

68 ΚΑΙ σκευὴ μὲν ἡ τῶν ὑποκριτῶν, 69 στολή. 70 ἢ δ' αὐτὴ, καὶ 71 σωματίον ἐκαλεῖτο. σκευοποιὸς 72 δὲ, ὁ προσωποποιός. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, πρόσωπον, 73 προσωπίον, προσωπίς, 74 μορμολύκειον, 75 γοργόνειον.

De calceamentis, & vestibus tragicis, & comicis, atque reliquo apparatu. 2.

76 Περὶ ὑποδημάτων, καὶ 77 ἐσθήτων τραγικῶν, καὶ κωμικῶν, καὶ λοιπῆς σκευῆς. β΄.

Et calceamenta quidem tragica, cothurni, soleæ. Sed focci, sunt comica. Et vestes tragicae, variegatum,

78 Καὶ τὰ ὑποδήματα, κόθορνοι 79 μὲν τὰ τραγικὰ καὶ ἐμβάδες. 80 ἐμβάται δὲ, τὰ κωμικά. καὶ ἐσθῆτες μὲν τραγικαὶ, ποικίλον.

Ἵποχρίσασθαι] Ἵποχρίσασθαι Nolter Kühnius resposuit.

61 Εἴποις δ' ἂν] Εἴποις δ' ἂν & c. π. φ. εἴρηται. cum mediis defunt in MS. quæ vero se περὶ φωνῆς dixisse ait, sunt supra II, 111. seqq. JUNG.

62 Ληκυθίζων] Id est cujus vox resonat quasi e cavo aliquo. Hesych. ληκυθιστῆς κοιλόφωνος. λαρυγγίζων ex gutture vocem mittit clariorem. Kühn.

63 Καὶ ἀναζυγῶσαι] MS. καὶ ἀναζυγ. defunt dein ista, καὶ ἀναπν. τ. φθ. JUNG.

64 Ἀναπεπνίχθαι] P. ἀναπτίχθαι. SEB.

65 Καὶ καταπεπνίχθαι] C. V. καὶ καταπεπνίχθαι τὸ φθέγμα. Kühn.

Καὶ καταπεπνίχθαι] MS. καὶ καταπεπνίχθαι τὸ φθέγμα. reliqua hujus Segmenti defunt in MS. Aristophanes autem ea an recte usquequaque habeant, inquirere non licet: οὐδ' ἐγὼ τούτῳ τὸν ποιητὴν πεπνίχθαι. JUNG.

66 Φθέγξαι σὺ] Locum ita interpretarerem, φθέγξαι σὺ, τὴν φωνὴν ἀναστοιχίσσας ἀνω, loquere tu, voce sensim in altum sublata. φθέγμα κεκράτηκε est, sonus vocis prævaluit. Kühn.

Φθέγξαι σὺ] Pro φθέγξαι σὺ τὴν φωνὴν, ἀναστοιχίσσας ἀνω, ita distinxit Kühnius: φθέγξαι σὺ, τὴν φωνὴν ἀναστοιχίσσας ἀνω. pro ἀναστοιχίσσας autem Falckenburgius habet ἀνατειχίσσας, quo modo potius ἀνατειχίσσας legendum esset.

67 Περὶ ὑποκριτ. σ.] Titulus nullus est in C. A. Kühn. Περὶ ὑποκριτ. σκ.] Primum hujus capituli XVIII. membra coherere cum prioribus absque titulo. JUNG.

68 Καὶ σκ. μὲν & c.] C. A. καὶ σκευὴ μὲν ὑποκριτῶν ἢ σκευὴ δὲ καὶ σωματίον. extat autem in margine ἢ τῶν & σωματίον. vid. Hesych. in Σωματοποιός & Ἐσθηνά. Kühn.

69 Στολή.] Deest στολή in MS. JUNG.

JULII POLLUCIS.

Ggg

70 Ἡ δ' αὐτὴ] MS. ἡ σκευὴ δ' αὐτῆ. JUNG.

71 Σωματίον] Salm., pro σωματίον ἐκ. forte, inquit, στοματίον ἐκαλεῖτο. Kühn.

Σωματίον] Pro σωματίον, resposuit Kühnius σωματίον, uti & supra Pollux Nolter jam habuit II, 135. σωματίον, ἢ τῶν ὑποκριτῶν σκευή.

72 Δε] Deest δὲ in MS. JUNG.

73 Προσωπίον] Ol. Veter. προσωπίον persona, & ἀρκιον προσωπίτιο. C. A. post προσωπίον addit καὶ ut & post προσωπίς. Kühn.

74 Μορμολύκειον] MSS. μορμολύκειον. cum ei etiam supr. II, 48. & infra X, 167. SEB.

Μορμολύκειον] MS. καὶ μορμολύκειον ut & infra X, 167. habet. JUNG.

75 Γοργόνειον] Abest Γοργόνειον a C. A. Kühn. Γοργόνειον] Deest Γοργόνειον in MS. pro quo Γοργέιον, vel Γοργέιον malim legere, ut infra X, 167. est. JUNG.

76 Περὶ ἐποδ & c.] Demum iterum in MS. titulus sequitur talis: περὶ ὑποδημάτων, καὶ ἐσθήτων κωμικῶν, τραγικῶν. περὶ θεάτρου, προσώπων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. cui titulo caput hoc, & sequens XIX. nec titulus alius in MS. usque ad Segm. 135. hujus libri. JUNG.

77 Ἐσθήτων τραγικῶν] C. A. κωμικῶν. cætera absunt. Kühn.

78 Καὶ τὰ ὑποδήματα] C. A. τὰ μὲν οὖν τραγικὰ ὑποδ. κόθορνοι καὶ ἐμβάδες. Gloss. Veter. ἐμβάς Solea, Peto, Soccus: Κοθητῆς, ἐμβάται τραγωδοῦ. Kühn.

79 Μὲν τὰ] Deest τὰ post μὲν in MS. JUNG.

80 Ἐμβάται δὲ, καὶ τὰ] Salm. ἐμβάται δὲ τὰ & c. Kühn.

Ἐμβάται δὲ, καὶ τὰ] Dele καὶ ante τὰ. inventum enim operatum negligentia. De his vero calceamentis tragicis & comicis vid. Bulenz. I. de Theatro 47. ubi docet ἐμβάτας Lucianum etiam pro cothurnis posuisse. JUNG.

116 ⁸¹ οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ ⁸² χιτών. * Τὰ δὲ ἐπι-
βλήματα, ⁸³ ζυστίς, βατραχίς, χλαμὶς, ⁸⁴ χλα-
μὺς διάχρυσος, ⁸⁵ χρυσοπάστος, Φοινικίς, ⁸⁶ τιά-
ρα, καλύπτρα, παρακαλύπτρα, ⁸⁷ μίτρα, ⁸⁸ ἀ-
γρηνόν. ⁸⁹ τὸ δ' ἦν πλέγμα ἐξ ἐρίων ⁹⁰ δικτυώδες
περὶ πᾶν τὸ σῶμα, ὃ Τειρεσία ἐπεβάλλετο, ⁹¹ ἢ
τινὶ ἄλλῳ μαντικῷ. ⁹² κόλπωμα, ὃ ὑπὲρ τὰ
⁹³ ποικίλα ἐνεδεδύοντο οἱ Ἄτρείς, ⁹⁴ καὶ Ἀγαμέμ-
νονες, καὶ ὄσοι τοιοῦτοι. Ἐφάπτις, ⁹⁵ συστρεμμά-
τιόν τι ⁹⁶ Φοινικεῦν, ἢ περφυροῦν, ὃ περὶ τὴν
117 χεῖρα εἶχον οἱ πολεμοῦντες, ἢ οἱ θηρῶντες. * ὁ
δὲ κροκωτός, ἱμάτιον. Διόνυσος δὲ ⁹⁷ αὐτῷ ἐ-
χρῆτο, ⁹⁸ καὶ μασχαλιστῆρι ⁹⁹ ἀνθειῶ, καὶ
θύρσω. οἱ δὲ ἐν δυστυχίαις ¹⁰⁰ ὄντες, ἢ ἡ λευ-
κὰ δισπινῆ εἶχον, μάλιστα οἱ Φυγάδες, ἢ
Φαῖα, ἢ μέλανα, ἢ ² μήλινα, ἢ γλαυκίνα.

sic enim nominant tunicam. * exte-
res vero vestes, talaris, tineta, sagum,
chlamys, deaurata, auro intertexta, pur-
purea, tiara, vitta, redimiculum, mi-
tra. reticulum, hoc autem complicatum
erat e funiculis, instar retis, totum cor-
pus ambiens, quo Tirefias amiciebatur,
aut alia persona vaticinatoria. Sinus au-
tem, ubi tunicas constringebant, Atrei,
Agamemnones, & alii qui tales erant.
Ephaptis, velamen quoddam phoeniceum,
purpureumve, quod manibus circumvol-
vebant Milites, aut Venatores. * Cro-
cota vero, vestis genus, quo Bacchus u-
sus est, & axillari splendida, thyrsoque.
Sed qui adversa fortuna utebantur, lugu-
bri veste alba, imprimis transfugæ; aut pul-
la, nigra, melina, vel fusca induebantur.

81 Οὕτω] *Salm.* οὕτως. KÜHN.

Οὕτω] MS. οὕτως. JUNG.

82 Χιτών.] Vide infra VII, 47. JUNG.

83 Ζυστίς] Hinc *Plin.* *artib.*, ubi interpret lapsus,
interpretatur *Rhodig.* II. antiq. 16. περι ἐπιβλήμα-
τες. vid. *Jal. Scalig.* I. Poët. 16. JUNG.

84 Χλαμὶς, διάχρυσος] C. V. sine distinctione χλα-
μὺς διάχρυσος. KÜHN.

Χλαμὺς, διάχρυσος] MS. χλαμὺς διάχρυσος, sine
interposito commate. quod rectum puto, nec facile
inveniri sine addito χλαμὺς, vel στολή vel ἰσθίς,
vel tali: & ad istud etiam, vel præcedentia, refero
sequens χρυσοπάστος. Sic infra ζυστίσι χρυσοπάστοι,
VI, 10. vid. alias de hoc habitu tragico *Scalig.* I.
Poët. 16. JUNG.

Χλαμὺς, διάχρυσος] Suffulit distinctionem inter
χλαμὺς & διάχρυσος *Kühni.*

85 Χρυσόπαστος] *Auctius Falckenburgius* Noster ita:
χρυσόπαστος, στατίς. Est autem στατίς θώραξ vel χι-
τῶν, tunica recta.

86 Τιάρα, καλύπτρα] MSSci non habent. KÜHN.

Τιάρα, καλύπτρα] Defunt in MS. τιάρα, καλύπτρα.
JUNG.

87 Μίτρα] Margo C. A. usque ad τοιοῦτοι. KÜHN.

Μίτρα] MS. μήτρα. JUNG.

88 Ἀγρηνόν] *Hesych.* ἀγρηνόν. SEB.

Ἀγρηνόν] C. A. ἀγρηνόν. KÜHN.

Ἀγρηνόν] MS. ἀγρηνόν. nec aliter *Hesychius*: ἀγρη-
νόν, δικτυα, καὶ ἔνδυμα. ἀγρηνόν, δικτυοειδές. (an 2
ἀγρηνά, δικτυα, καὶ ἀγρηνόν, ἔνδυμα δικτ.) ὃ περιτίθενται
οἱ βακχιώτες Διονύσω. Ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ
γρηνόν, ἢ γρηνόν. At noster de *Tirefia*. addam &
Etymologum, qui pariter ἔξυτοσί ἀγρηνόν, ποικίλον,
ἔριον, δικτυοειδές, καὶ ἔνδυμα δὲ ποῖον. JUNG.

Ἀγρηνόν] Ἀγρηνόν reposuit *Kühnius*, quemadmodum
MSSci, *Hesychius*, *Etymol.* & *Phanotimus* habent.

89 Τὸ δ' ἦν] MS. τὸ δὲ (certe vulgo scribendum τὸ
δ') ἦν &c. JUNG.

90 Δικτυώδες] C. A. δικτυοειδές, quod & C. V. a-
gnoscit. *Salm.* δικτυοειδές. vid. *Hesych.* in voce ἀγρη-
νόν. KÜHN.

Δικτυοειδές] MS. δικτυοειδές, quod certe in vulgatis
perverse extat. JUNG.

Δικτυοειδές] δικτυοειδές habes jam in textu e MSSci.
Phanotimus de hoc ἀγρηνόν ita: Ἀγρηνόν, ποικίλον ἔ-
ριον, δικτυοειδές καὶ ἔνδυμα ποῖον, ὃ περιτίθενται οἱ
βακχιώτες τῷ Διονύσω. Ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ
γρηνόν ἢ γρηνόν. Ex quibus corrigi potest *Hesych.* in
Ἀγρηνά. Ceterum pro sequentibus dein: περι π. τ. σ. ὁ
Τειρεσίας ἐπεβάλλετο, ἢ τι ἄλλο μαντικόν. ita
jam restituit textum *Kühnius*: περι π. τ. σ. ὁ Τει-

ρεσία ἐπεβάλλετο, ἢ τι ἄλλο μαντικόν.

91 Ἡ' τι ἄλλο μαντικόν.] C. A. ἢ ἄλλο τι μαν-
τικόν κόλπωμα. C. V. ἢ τι ἄλλο μαντικῶν κόλπωμα
ὃ ὑπὲρ τὰ ποικίλα ἐνδύοντο, quæ ultima & C. A. ha-
bet. Hæc lectio si admittatur, etiam *Tirefias* legen-
dum erit. KÜHN.

Ἡ' τι ἄλλο μαντικόν.] MS. ἢ τι ἄλλο μαντικῶν. Sci-
licet ἰσθίματι puto. JUNG.

92 Κόλπωμα, ὑπὲρ τὰ ποικίλλα &c.] Quæ de κολ-
πώματι vulgo, mendosa: Sed vere ea habet MS. ita:
π. ὃ ὑπὲρ τὰ ποικίλα ἐνδύοντο οἱ Ἀ. &c. & nihil
verius. JUNG.

Κόλπωμα, ὑπὲρ τὰ ποικίλλα &c.] Pro vitiosis il-
lis prioribus: κόλπωμα, ὑπὲρ τὰ ποικίλλα ἐνδύ. ita ex
correctione *Kühni* & e MSSci legitur nunc in textu:
κόλπωμα ὃ ὑπὲρ τὰ ποικίλα ἐνδύοντο.

93 Ποικίλλα] ποικίλα. SEB.

94 Καὶ Ἀγαμέμνονες] MS. καὶ οἱ Ἀγαμέμνονες. JUNG.

95 Συστρεμμάτιόν τι] In C. A. τι superscriptum est,
involucrum quoddam. KÜHN.

96 Φοινικεῦν ἢ περφυρῶν.] Alio ordine MS. περφυροῦν ἢ
φοινικεῦν. vide vero ad hunc locum de ἰσθατί *Jof.*
Scaligeri Conjectanea in Varron. libr. IV. de ling.
Lar. non longe ab initio, ad ista: *Chlamyde consorta*
clurcat brachium. JUNG.

97 Αὐτῷ ἔχρη.] MS. αὐτὸ ἔ. JUNG.

98 Καὶ μασχαλιστῆρι] Margo C. A. usque ad θυρ-
σῶν. KÜHN.

99 Ἀνθειῶ] MS. ἀνθια. & mss, οἱ δ' ἐν δ. JUNG.

100 ὄντες] Hoc superscriptum textui in C. A. &
porest sine piaculo abesse. KÜHN.

1 Ἡ' λευκὰ δυσπινῆ] *Vestes candidioris jam obsoletæ* &
fordidatæ. KÜHN.

Ἡ' λευκὰ δυσπινῆ] MS. ἢ λευκὰ δυσπινῆ s. accentus
fuit super medio η, sed erasus. JUNG.

2 Μήλινα] Superscriptum est τῷ η, ut legatur μέ-
λινα a μίλου *infusco.* *Gloss. Veter.* μίλοι *infuscat*, sed
μήλιον redit infra, & est apud *Elisium* V. H. lib.
IX. cap. 3. KÜHN.

Μήλινα] MS. μελινα ἢ μήλινα. pariter mendose.
nam infra mox habet ut excusum. sed IV, 119. ite-
rum variat. de nigra veste lugentium vide & doctiss.
Houwerp ad *Petronii* istum locum: *intantus anus la-*
ceratis crinibus, nigraque veste desortum. quæ tamen
in *Parifensi* editione anni 1601. mutilarunt non re-
cte quiqui illi, qui typis præfuerunt. *Accursianos* ho-
mines illis operam dedisse reor, ita Græca quasi
legere non possent, ubique omiserunt. pessimo faci-
nore. Sed ita nobiscum agitur hodie: eundem est in
præceptis, librique quos maximo & indefesso labore
viri diligentes emacularunt, a typographis certatim cor-

Cæterum detrita erat vestis, Philoctetæ, & Telephi. Insuper & nebrides, di-phtheræ, gladii, sceptræ, hastilia, arcus, pharetræ, caducei, & clavae, & leoninæ pelles, & omnium armorum instructio, tragici apparatus, qui Virorum est, partes sunt. * Muliebris porro apparatus est, sirtus purpureus, & circa cubitum albus, fœminæ scilicet Principis. Calamitofæ vero, sirtus erat niger; amiculum autem, fuscum, aut melinum. Sed vestis Satyrica est pellis hinnuli caprini, quam & ἰζάνην nomi-

ῥακία δὲ, ἡ φιλοκτήτου ἢ στολή, καὶ Τηλέφου. καὶ νεβρίδες δὲ, καὶ διφθέραι, καὶ μάχαιραι, καὶ σκῆπτρα, καὶ δόρατα, καὶ τόξα, καὶ φάρετρα; καὶ κηρύκεια, καὶ ῥόπαλα, καὶ λεοντῆ; καὶ παντευχία, μέρη τραγικῆς ἀνδρείας σκευῆς. * γυναικείας δὲ, ὁ σურτός πορφυροῦς, 118 10 παράπηχυ λευκόν, τῆς βασιλευούσης. 11 τῆς δὲ ἐν συμφορᾷ, ὁ μὲν σურτός, μέλας. 12 τὸ δὲ ἐπίβλημα, γλαυκόν, ἢ μῆλινον. 13 ἢ δὲ Σατυρικῆ, ἐσθῆς, 14 νεβρίς, αἰγῆ, ἣν καὶ 15 ἰζάνην 16 ἐκά-

tumpuntur; nec magistratus hoc curat scilicet, ne resp. literaria detrimentum capiat, quod illi inde im-pender maximum. Sed hæc alius loci sunt. JUNG.
 3 Ράκία δὲ, Φιλοκτ. &c.] C. A. ρ. δ. ἡ στολή Φιλοκτῆτου ἢ Τ. vid. *Aristoph. Acharn.* ubi ῥακίματα illa etiam σπάργγα Τηλέφου dicuntur, & simul mentio fit Θεοσετῶν ῥακῶν καὶ τῆς Ἴους. KÜHN.
 4 Φιλοκτήτου ἢ στολή, καὶ Τ.] MS. alio ordine, Φ. καὶ Τηλέφου ἢ στολή. JUNG.
 5 Μάχαιραι] C. A. μάχαιρα. KÜHN.
 6 Φάρετρα] MS. φάρετρα. JUNG.
 7 Κηρύκεια] Post κηρύκεια abest copula in C. A. KÜHN.
 8 Ἀνδρείας] P. ἀνδρείας. SEB.
 Ἀνδρείας] C. A. ἀνδρείας quod eodem recidit. post σурτός incipit margo & excurrit ad μῆλινον. *Salmas.* etiam ἀνδρείας σκ. e MSS. KÜHN.
 Ἀνδρείας] MS. ἀνδρείας σκ. quod malim. JUNG.
 Ἀνδρείας] Ἀνδρείας pro ἀνδρείας Kühnius reposuit.
 9 Σურτός] Anica male post σурτός extabat in vulgatis comma, quod delevi, quamvis in MS. etiam in-terpungatur. sed & illustriss. *Scalig.* Conjectan. in Var-ron. hæc citans, non adgnoscat distinctionem. σурτός scilicet χιτών. & is purpureus. mox idem ater in tali sorte. JUNG.
 Σурτός] Commaticam distinctionem post σурτός Kühnius in suo Codice delevit.
 10 Παρὰ πῆχυν] C. A. παραπήχυν. & ita *Hesych.* nisi quod ν in fine addit, quod forsitan abesse debet, uti extat infra IV, 120. *Hesychio* est vestis utrinque habens additam purpuram. *Salmas.* putat scribendum παράπηχυ λευκόν. KÜHN.
 Παρὰ πῆχυν] Vulgat. παρὰ πῆχυν inepte. Illu-striss. *Scaliger* Conjectan. ad Var. lib V. de L. L. voce Parapechy, habet παράπηχυ uno vocabulo. optime. nam & sic prorsus MS. nolter. doceat id alia quoque loca *Pollucis*, quæ idem heros attulit. JUNG.
 Παρὰ πῆχυν] Παράπηχυ una voce textus Nostri jam e MSSis, qui antea male divisim παρὰ πῆχυν ha-bebat.
 11 Τῆς δὲ ἐν] MS. τῆς δ' ἐν. JUNG.
 12 Τὸ δὲ ἐπίβλημα] C. A. ἐπίβλημα γλαυκόνιον, ut supra γλαυκόνια Segm. præced. KÜHN.
 Τὸ δὲ ἐπίβλημα] MS. τὸ δὲ ἐπίβλημα γλαυκόνιον ἢ μῆλ. sic sane & antea Segm. præc. fuit. JUNG.
 13 Sed vestis Satyrica est &c.] *Casaubon.* ita hunc locum interpret. *Satyrica vestis* ἢ hinnuli pellis, vel caprina, qua vestis dicta αἰγῆ ἢ ἰζάνη, ἢ τραγῆ. in-terdum ἢ pardalinam textilem gerunt. item *Liberi patris scutum*, quod ὄρειος Διονυσιακὸς dicitur. *Chlanis* e floribus pallium purpureum, tunica densa, gestamen *Silenorum*, qua χορταῖος appellatur. vid. not. 15. Græci textus paulo infra. SEB. 2.
 14 Νεβρίς αἰγῆ] P. νεβρίς, αἰγίς. SEB.
 Νεβρίς αἰγῆ] Post νεβρίς interpungendum, nam νεβρίς hinnuli cervini, αἰγῆ caprina pellis est. KÜHN.
 Νεβρίς αἰγῆ] Sic sane hætenus, credo, hic locus lectus fuit, nec MS. distinguit. mihi vero videtur esse interjiciendum comma, & scribendum νεβρίς, αἰγῆ. ut scilicet illa sit pellis alia, de hinnulo cervino

puta, quali & mea Chloë se succingebat. τῆ νεβρίδι ἰζάνη-ντο, ait *Longus* *Proëmen.* lib. I. ubi si miraris, unde illi pastorales homines cervos fuerint venati & non potius capellæ detraxerint pellem: quæsi vero non isti in moh-tibus & sylvis pascentes pecora sapius & ad spelæa ferarum possint evagari: ubi sane non venatoria arte eos ad fetus istos lacteos, & pullos recentis exi-mendos: possit hoc rusticus quivis, qui sæpe vel le-porem inter olera captat. Sed quid nugari juvat? Sa-tyros ejusmodi pelle cinctos vel multa *Nonis* loca doceant te in ejus *Dionysiacis*: e quo jam hic occurre-bat lib. XII. καὶ Σατυροὶ &c. Στικτὰ περιφιγζαν-τῆς ἐπαυρίδι δερμάτα νεβρῶν. Scilicet illi venaturam exercere ferarum a Poëtis finguntur etiam, & taliter veltiti multi in *Bacchi* comitatu adversus Indos. Scri-pseram ita, & nactus fui *Casauboni* nostri de *Satyrica* poësi libros, ubi lib. I. cap. 4. totum hunc *Satyricum* habitum explicat, & eodem modo distinguit, uti di-xi distinguum. Lubet & ejus loci totius adscribe-re versionem: *Satyrica vestis est hinnuli pellis, vel caprina qua vestis dicta αἰγῆ ἢ ἰζάνη ἢ τραγῆ. in-terdum ἢ pardalinam textilem gerunt. item Liberi patris scutum, quod ὄρειος Διονυσιακὸς dicitur. chlanis e floribus, pallium purpureum, tunica densa, gestamen Silenorum, qua χορταῖος appellatur.* JUNG.
 Νεβρίς αἰγῆ] Addidit distinctionem commaticam Kühnius post νεβρίς.
 15 ἰζάνην] *Casaub.* lib. I. de *Satyr. Poësi* pag. 138. pro ἰζάνη, inquit, quæ vox alibi, quod sciam, non extat, scribendum suspicor ἰζάλη, vel ἰσάλη, quæ vetustissima depravatio est vocis ἰζαλή. ἰζαλος est hircus, ἰζαλή, ut αἰγῆ, pellis hircina, sive τελείος αἰγῆς, ajunt grammatici. Sed vulgo ἰσάλη dicebant, ut testatur *Aristophanis Scholiastes*. estque hæc nomi-nis istius depravatio adeo antiqua, ut apud *Hippocra-tem* in libro περὶ αἰγῶν utramque scripturam agnoscat *Galenus*. Si cui vulgata lectio *Pollucis* placet, auctoritate illustrissimi atque in omni genere eruditio-nis eminentissimi viri *Julii Casaris Scaligeri* eam tue-ri poterit; qui ἰζάνην putat dictam παρὰ τὸ ἰζάνην subsidere: quia sine tugis tota assidebat corpori atque adhærescebat. SEB.
 ἰζάνην] MSSi ἰζάλην. *Scholias Aristophan.* pag. 63. ἰσάλην *Bochartus* derivat a Syriaco כרן capra. *Scaliger* ab ἰζάνην subsidere, quod sine rugis assideret corpori. *Casaub.* censet legendum ἰζάλη vel ἰσάλη cap. 2. de *Satyr. Poësi.* KÜHN.
 ἰζάνην] In ἰζάνη viri docti errarunt, credo vocem explicare conati, vulgatis mendosis mixti. MS. enim nolter rectissime habet ἰζάλην ἐκάλουν. ἰζάλην vero τῆς ἰζάλου αἰγῆς δέρμα εἶναι, quod non minus petulci illi Satyri gestabant, prolixè docuit *Foësius* *Oecon.* *Hipp. Eustathiusque* tradit scribi ἰζαλήν, ut alia talia. Eru-ditiss. *Casaubonus* lib. I. de *Poësi Satyr.* cap. 4. pro vulgato, mavult ἰζάλην, vel ἰσάλην, quem vide, ait ta-men vulgatam nisi posse illustrissimo *Jul. Scaligero*, quem v. I. Poëtic. JUNG.
 16 Ἐκάλουν,] In C. A. nulla adest distinctio com-matica post ἐκάλουν. KÜHN.

λου, ¹⁷ καὶ τραγῆ, ¹⁸ καὶ που καὶ ¹⁹ παρδα-
λῆ ὑφασμένη. καὶ τὸ ²⁰ θήραιον τὸ Διονυσια-
κόν. καὶ χλανίς ²¹ ἀνθειή. καὶ Φοινικούν ἱμά-
τιον. καὶ ²² χορταῖος, χιτῶν δασύς, ὃν οἱ ²³ Σε-
ληνοὶ Φοροῦσι. ²⁴ Κωμικὴ δὲ ἐσθῆς, ²⁵ ἔξωμής.
ἔστι δὲ χιτῶν λευκός, ἄσημος, κατὰ τὴν ἀριστε-
¹¹⁹ ρὰν πλευρὰν ἰαφῆν ²⁶ οὐκ ἔχων. * ²⁷ γερόντων
δὲ ²⁸ Φόρημα. ²⁹ καμπύλη, Φοινικίς, ³⁰ ἢ μελαμ-
πόρφυρον ἱμάτιον, Φόρημα νεωτέρων. πῆρα, βα-
κτηρία, ³¹ διφθέρα, ἐπὶ τῶν ἀγροίκων. καὶ ³² πορ-
φυρᾶ δὲ ἐσθῆτι ἐχρῶντο οἱ νεανίσκοι. οἱ δὲ παρὰ-
σιτοι, μελαίνῃ, ἢ ³³ Φαιᾶ. πλῆν ³⁴ ἐν Σικυωνίῳ,

17 Καὶ τραγῆ.] Καὶ τραγῆ, pro τραγῆ reposuit Kihnius.

18 Καὶ που καὶ π.] *Casaub.* iterum: deest aliquid in istis. nos vertimus (*interdum* *U* *pardaliam textilem gerunt*) quasi desideraretur verbum ἰφόρου, & Pantheræ pellem ὑφασμένην accepimus de pelle liciorum varietate distincta ad instar pantherinæ, opera textoris Polymitarii. Quia enim veram non habebant, quod in Græcia illis temporibus difficile erat, arte pictam ejus loco substituebant. Fortasse tamen scribendum καὶ που καὶ παρδαλῆν ἡφιασμένοι, nempe εισάγονται. SEB.

19 Παρδαλῆν ὑφασμένην] C. A. παρδαλῆ ὑφασμένη. *Casaubonus* hæc verba ita vertit, quasi ἰφόρου deest, & pellem Pantheræ explicat, *de pelle liciorum varietate distincta, ad instar pantherina, opera textoris Polymitarii*: quia enim veram non habebant, quod in Græcia illis temporibus difficile erat, arte pictam ejus loco substituebant. hæc ille l. c. Kühn.

Παρδαλῆν ὑφασμένην] MS. παρδαλῆ ὑφασμένη. rectius, scilicet Σατυρικὴ ἐσθῆς ἦν. Vidit enim & clarissimus *Casaubonus* vulgata sibi non constare, atque deesse aliquid, & se vertisse quasi id sit ἰφόρου. fortasse tamen scribendum ait, παρδαλῆν ἡφιασμένοι. Scilicet εισάγονται, vide eum ibidem de Pantheræ pelle. JUNG.

Παρδαλῆν ὑφασμένην] Pro παρδαλῆν ὑφασμένην Kihnius ita: παρδαλῆ ὑφασμένη.

20 Θήραιον] Sic ambo etiam MSS. *Casaub.* Bacchi scutum θύραιον nominant veteres &c. Idem mox: Chlanis ἀνθειή non est vestis florida, a varietate solum colorum sic dicta: sed est vestis e floribus contexta: qui erat proprius Silenorum amictus: hos enim vetustas florum amantissimos finxit: ideoque tribuere illis περιβόλαια ἐκ παντὸς ἀνθους, inquit *Dionys.* *Halic.* lib. VII. antiq. fol. 477. SEB.

Θύραιον] C. A. θύραιον. sed *Hesych.* etiam legit θήρεον θύραιον, & accersit nomen a Thera Insula, mallem ab animalibus vestii intextis. Kühn.

Θήραιον] MS. θηραῖον, penultima circumflexa infra VII, 77. contra. An de hoc aliquid in illis *Hesychii?* Θήρεον πέπλον τὸ ποικίλον οἱ Ἀττικοί. δοκεῖ δὲ ἀπὸ Θήρας τῆς νήσου προσηγορεύσθαι. Sed quis iste νόσος? an legendum νήσου? Sed Clarissimus *Casaubonus* habet θύραιον. Bacchi, ait, scutum θύραιον nominant veteres, non θυρίον, a similitudine θύρας appellatio indita: neque corrigenda scriptura, quam tot locis invenimus. Certe sic putem. Ait enim noster infra VII, 77, ubi & θηραῖον recensere diximus, talia nomen adsumfisse ἀπὸ τῆς ἐπιπλοῦς τινῶν χρήσεως. Vide ibidem de Chlamide ἀνθειή, & χορταῖω χιτῶνι. Malim enim apud illum legas, ne non boni consulat, quod illius purpuram adeo subinde meis centomibz intexam. JUNG.

21 Ἀνθειή] C. A. ἀνθειή. *Hesych.* ἀνθιδὸν (ita enim legendum ex *Hieronymo* in *Execheleem* pag. 424.) ἀνθηρον, βαπτὸν, floridum, coloratum. Kühn.

Ἀνθειή] MS. ἀνθειή. uti & supra Segm. præc. φοινικούν ἱμ. JUNG.

nant; & pellem hircinam, nonnunquam & pardaleam textam. Et venatoria, Bacchi vestis. Atque sagum splendidum, vestis purpurea. Et chortæus, tunica densa, qua Sileni induebantur. Vestis præterea comica, exomis. est autem tunica alba ignobilis, in sinistro latere futelam non habens. * Senum autem in-
¹¹⁹ dumentum, vestis est retorta, purpurea, vel nigra aliqua. Purpurea vestis Juniorum indumentum est. Pera, fustes, diphthera, ad Rusticos pertinent. Veste autem purpurea utebantur Juvenes. Sed parasiti, nigra, pullave. præterquam in Sicyonio,

22 Χορταῖος] *Dionys.* lib. VII. antiq. f. 477. μάλ-
λωτοὶ χιτῶνες, οὓς εἶναι χορταίους καλοῦσι. *Casaub.* vi-
dentur prius e sæno contexti soliti, id enim est
χόρτος postea facti e villosis pellibus. pag. 141. SEB.
Χορταῖος] Commaticam distinctionem *Kihnius* post
χορταῖος in suo Codice Basil. a quo illa aberat, addidit.

23 Σεληνοὶ] MS. Σιληνοί. ut supra IV, 104. JUNG.

24 Κωμικὴ δὲ] C. A. κωμικαὶ δὲ ἐσθῆτες superscri-
ptum est δὲ. Kühn.

25 Ἐξωμής.] Infra VII, 47. JUNG.

26 Οὐκ ἔχων] C. V. hic subjicit ἀγναπτος. C. A.
ἀγναπτος. *Gloss.* ἀγναπτος τυδίς. χιτῶν ἄσημος est tuni-
ca sine clavo. *Lampridius in Alexandro Severo* retinet
vocem & *tunicas ajemas* recenset, ubi notam *Salma-*
siusnam vide sis. in notis in *Pollucem*, fallitur, inquit
Salmasius, nam ἄσημος χιτῶν est, qui περιτραπὴν non
habet sine dubio perstringit interpretationem, qui ἄσημος
reddidit ignobilis. Kühn.

Οὐκ ἔχων] MS. auctior, ἔχων, ἀγναπτος. sic mox
de coquo. JUNG.

Οὐκ ἔχων] Post ἔχων similiter reliquis MSSis *Fal-*
ckenburgius addit ἀγναπτος.

27 Γερότων δὲ Φόρημα] C. A. Φόρημα γερότων. quod
sequitur ἱμάτιον sapit, glossema. Kühn.

28 Φόρημα, ἱμάτιον] ἱμάτιον quod in ante editis τὸ Φό-
ρημα statim sequebatur, *Kihnius* Noster tanquam glosse-
ma delevit, addita post Φόρημα distinctione majori.

29 Καμπύλη, Φοινικίς] P. καμπύλοιο. φοινικούν. SEB.

Καμπύλη, φοινικίς] In C. A. sine distinctione καμ-
πύλη φοινικίς ἢ μέλαν πόρφυρον φόρημα νεωτέρων. C. V.
μελαμπόρφυρον. *Salmas.* κ. φοινικὴ ἢ μελαμπόρφυρον
φόρ. νεωτ. Kühn.

Καμπύλη, φοινικίς] MS. καμπύληφοινικίς, ἢ μελαμ-
πόρφυρον. φόρημα ν. Quæ forte non temere rejicien-
da, ut e nigro purpuream vellem Scenicis senibus et-
iam tribuat: dein accedat juvenes, & quidem pri-
mum rusticanos; alias juvenes etiam gestasse πορφυ-
ρᾶν. de καμπύλη. vid. *Casaub.* ad *Theophr.* Charact.
περὶ ἀρεσκείας. JUNG.

30 Ἡ μέλαν τί.] MSS. ἢ μελαμπόρφυρον φόρημα. SEB.

Ἡ μέλαν τί.] *Kihnius* Noster pro illis ἢ μέλαν τί
πορφυροῦν ἱμ. reposuit ἢ μελαμπόρφυρον ἱμ. una voce,
quemadmodum scilicet MSSi habent.

31 Διφθέρα] *Gloss. Veter.* reddunt *Rhemones.* *Dio*
Chrysof. *Orat.* IV. de Regno τίως δὲ ἦν μὲν προσ-
τάττει, ἀλλὰ μόνον αὐτὸν ζῆν διφθέρας ἔχοντα: ita le-
gendus ille locus ejecto glossemate horum verborum:
ἱμάτιον γυργῶν (l. γεργῶν) στέρων, πρὸς ἕμβρον μά-
λιστα ἀποφυγὴν ἰκύνει. ista enim explicant, quid sit
διφθέρα, & perperam deinceps in ipsum textum rece-
pta sunt, videatur ipse Auctoris locus. Kühn.

32 Πορφυρᾶ δὲ] C. A. δὲ omittit. Kühn.

33 Φαιᾶ] P. Φαιῆ. SEB.

Φαιᾶ] Post Φαιᾶ margo incipit C. A. usque ad πα-
ράσιτος. Kühn.

34 Ἐν Σικυωνίῳ] *Sicyonius*, *Menandri* fabula ut vi-

alba, cum parasitus nuptias celebraturus esset. Cæterum fervorum exomidi, vestis quædam adjacet alba, quæ ἐγκόμβωμα, vel amiculum dicitur. Coquo autem, duplex, & rudis vestis est. Mulierum præterea comicarum vestis, anum quidem, melina, cæruleave. præterquam Sacerdotum, harum enim alba est. * Lenæ porro, vel meretricum Matres, vittam quandam purpuream capiti induebant. Juvenum vero vestitus, albus, aut byslinus. sed hæreditariorum, albus, & simbriatus. Lenones autem, tineta tunica, & amiculo splendido induuntur, virgamque rectam gerunt, quæ ἀρεσκος nominatur. Parasiti porro, & pectinem,

³⁵ λευκῆ, ὅτε μέλλει γαμεῖν ὁ παράσιτος. Τῆ δὲ τῶν δούλων ἐξωμίδι, καὶ ἱματιδίων τι πρόσκειται λευκὸν. ³⁶ ὁ ἐγκόμβωμα λέγεται, ³⁷ ἢ ἐπίρρημα. Τῷ δὲ μαγεῖρω, διπλῆ, ἀγναπτος ἢ ἐσθῆς. Ἡ δὲ γυναικῶν ἐσθῆς κωμικῶν, ἢ μὲν τῶν γραῶν, ³⁸ μιλίνῃ, ἢ ἀερίνῃ, πλὴν ³⁹ ἱερείων. ⁴⁰ ταύταις δὲ, λευκῆ. * Δι' δὲ ⁴¹ μαστροποῖ, ἢ ¹²⁰ μητέρες ἐταιρῶν, ⁴² ταινιδίων τι πορφυροῦν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν. Ἡ δὲ τῶν νέων, λευκῆ, ἢ βυσσίνῃ. ⁴³ Ἐπικλήρων δὲ, λευκῆ, κροσσωτῆ. Περνοβοσκῶ δὲ, χιτῶνι ⁴⁴ βαπτῶ, καὶ ⁴⁵ ἀνθεινῶ περιβολαίῳ ⁴⁶ ἐνδεδυται, καὶ ῥάβδον εὐθείαν φέρουσιν. ⁴⁷ ἀρεσκος καλεῖται ἢ δὲ ἢ ῥάβδος. τοῖς δὲ παράσιτοις, ⁴⁸ πρόσσεται καὶ στλεγγίς,

dere est in *Harprot.* voce ἀναίνεσθαι, in qua parasitus introducebatur indutus veste candida, quod uxorem ducturus esset domum. C. V. ἢ ὅτι μ. γ. ὁ π. KÜHN. *Ἐν Σικυωνίῳ*] Post in *Σικυωνίῳ Κιθηνίῳ* addidit comicam distinctionem.

³⁵ Λευκῆ] Λευκῆ MS. intelligi autem in vulgatis Sicyonium vestem candidam. JUNG.

³⁶ Ὁ ἐγκόμβωμα] E not. *Sylb.* pr. edit. ἐγκόμβωμα. SEB.

Ὁ ἐγκόμβωμα] C. A. ἢ ἐγκόμβωμα ἢ ἐπίρρημα quod ultimum est & C. V. putarim legendum esse ἐπίρρημα quod veteri *Onomastico* est, *assumentum.* vid. *Salmas.* in *Vopisci Aurel.* cap. 46. KÜHN.

Ὁ ἐγκόμβωμα] Λευκ. ἢ ἐγκόμβωμα, ἢ ἐπίρρημα. τῷ δὲ. Male antea legebatur ἐγκόμβωμα in vulgatis; & *H. Sterbatus* hic etiam μη reposuerat. De eo memini ad *Longum* meum II. Ποιμενικ. ubi puer Tityrus ῥίψας τὸ ἐγκόμβωμα inducitur, quo expeditus curreret. Est vero hoc vocabuli forte & apud *Hesychium* corruptum. ibi enim scribitur: Κόμβος, κόμυμβος τὸ ἔκπωμα. *Sylburgius* adnotavit pro illo ἔκπωμα, forte legendum ἐγκόμβωμα. Et certe quo vocabulum rarius, eo corruptur fere magis. Audeo vero illam conjecturam *Sylburgii* veram proferre adferere, quum in eodem *Hesychio* ita inveniam: κόμυμβος, malim κόμυμβη, vel κόμυμβος, ἀνάδερμα ἢ ἐγκόμβωμα, καὶ ἄπρ αἱ Κρήσαι (ἄπ? Κρήσαι) φροῦσιν, ἔμοιον ἀσπιδίσκῳ, καὶ περιζῶμα Αἰγύπτου, καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι.

O Heynsiane sol, quanto exoteris bono *Hesychii* nostri! nos in his tenebris palpitamus saltem: & tu tam diu finis? Illud vero vulgatum ἐγκόμβωμα etiam apud *Erytologium* vidit *Sylburgius*, itemque apud *Pollucem* lib. IV. cap. 18. ait in Indice illo eruditissimo, sed contra *Erytologiam*. Sequitur ita *Hesychium* & *Salmas.* potius. sed ad alterum quod in vulgatis ἐπίβλημα est. quo nihil novi credo dicitur, & ἐπίβληματα sua etiam aliis personis paulo antea. Sed MS. ἐπίρρημα, ut diximus, quod recipiendum est. Sic noster infra VII. 67. ἐπίρρημα δὲ κωμικῶν ταινιδῶν &c. nec credo ibi saltem ad feminas trahendum. habes itaque id vocabuli jam bis hoc significatu in *Polluce*. an enim infra emendate scribatur, dubitant in thesauris. JUNG.

³⁷ Ἡ ἐπίβλημα] *Kühnius* illud ἢ ἐπίβλημα prior. edit. e MSSis mutavit in ἢ ἐπίρρημα. *Falckenburgius* e MSto habet ἐσπέρημα. male.

³⁸ Μιλίνῃ] C. A. iterum μιλίνῃ. KÜHN. *Μιλίνῃ*] *Milini* MS. ut supra IV. 117. Placet adscribere de hoc colore verba *Scaligeri* I. Poëtic. 13. ubi alias hæc tractat: μιλίνον, ait, colorem sapor comtemporant in vestibus. *Festucinum* vocant *Venetii*, viridissimum palearem, enim venulis dabant, & cæsiunt, id est cinerent. Ubi videtur vit maximus τὴν ἀερίνην, pro cæbio accepisse. Sed τῆς ἀερίνης, ἢ γου ἀεροχρόου

vestis colorem forte ex his *Plinii* lib. XXXVII. cap. 8. discamus de Jaspide: *Persa auti similem ferunt: ob id vocatur ἀερίνη.* & paulo post: *Quarta apud eos (Græcos) vocatur Borea, cælo autem matutino simili: ὅ hoc erit illi, qua vocatur ἀερίνη.* Idem color ἀεροειδῆς unde *Ἡροκλῆς* πόντον Ροῦτα vocat. JUNG.

³⁹ ἱερείων] Pro ἱερείων *Kühnius* in suo Codice ἱερείων posuit, quemadmodum legit & *Seberi* editio. & pari modo *Falckenburgius* in suo Codice habet.

⁴⁰ Ταύταις δὲ, λευκῆ.] *Præc.* edit. ταύτης. & ante *Basil.* ἱερείων. SEB.

Ταύταις δὲ, λευκῆ.] *Falckenburgius* ταύταις.

⁴¹ Μαστροποῖ] MSS. μαστροποι. SEB.

Μαστροποῖ] C. A. μαστροποι. & ita *Salmas.* KÜHN.

Μαστροποῖ] MS. μαστροποι, & ἐταίρων. JUNG.

Μαστροποῖ] Edit. *Basil.* οἱ δὲ μαστροποι, sed *Falckenburgius* mutavit in αἱ, & pro μαστροποι *Kühnius* Noster posuit μαστροποι per o ut habent MSSis.

⁴² Ταινιδίων τι πορφυροῦν] Cujusmodi quondam & *Flaminianum* capitis ornamentum. Fest. in *titulum.* vid. *Hieron. Magis* Miscell. lib. I. cap. 14. SEB.

Ταινιδίων τι πορφυροῦν] C. A. ταινιδιον πορφυροῦν. KÜHN.

Ταινιδίων τι πορφυροῦν] MS. ταινιδιον πορφ. π. τῆ κεφαλῆ ἔ. JUNG.

⁴³ Ἐπικλήρων] Margo C. A. usque ad κροσσωτῆ. ἐπικλήρων οὐθα in *Glossis*, ad quam scilicet hæreditas paterna ex asse devoluta erat, de qua supra lib. III. c. 3. Sect. 3. KÜHN.

⁴⁴ Βαπτῶ, καὶ ἀνθεινῶ] Margo C. A. habet βαπτῶ καὶ C. V. ἀνθινῶ. *Dio Chrysost.* *Orat.* IV. de Regno πορροβοσκὸς βαπτῶν ἀμπεχόμενος τριβάνιον &c. ἀνθινὸν π. est pallium variis coloribus pictum. *Salmas.* in *Vopisci Aurel.* cap. 46. *Donatus* inquit, pallium variis coloris lenonibus attribuit, Idem habet in notis in *Pollucem.* KÜHN.

⁴⁵ Ἀνθεινῶ π. &c.] MS. ἀνθινῶ π. ἤσθηται καὶ ῥάβδον εὐθείαν φ. ἀρεσκος κ. &c. JUNG.

⁴⁶ Ἐνδεδυται] C. V. ἤσθηται. τῷ ὁ supra scriptum est η, ab ἔω ἴσθη. KÜHN.

⁴⁷ Ἀρεσκον] MSSis ἀρεσκος post καλεῖται interstinguit C. V. pergitque ἢ δὲ ἢ ρ. KÜHN.

Ἀρεσκον] Nota illud ἀρεσκος. Inde illustramus & restituimus *Hesychium*, apud quem est: ἀρεσκῆς, ὁ πρῶν, καὶ ἢ διδομένη ῥάβδος τοῖς κωμικοῖς, legendum enim ἀρεσκος, sive illi placuerit ἄρτοσεν, ἀρεσκός. Alias de hac voce altum silentium apud *Lexicographos.* JUNG.

Ἀρεσκον] Ἀρεσκος pro ἀρεσκον reposuit jam *Kühnius*.

⁴⁸ Πρόσσεται] C. A. πρόσσεται κ. στ. καὶ λήκυθον ὡς τ. α. λαγωβόλον. pro λήκυθος. C. V. λίθος. KÜHN.

Πρόσσεται] MS. πρόσσεται. & λίκυθος. cur vero hæc balnearia, strigil cum *Lecycho* parasitis attributa, ut

καὶ λήκυθος, ὡς τοῖς ἀγροίοις ⁴⁹ λαγωβόλον. ⁵⁰ ἐνίαις δὲ γυναίξει, καὶ ⁵¹ παραπήχῃ, καὶ συμμετρία, ὅπερ ἐστὶ χιτῶν ποδῆρης, ⁵² ἀλουργῆς κύκλω.

& lecythum habent. sicut & Rustici, Pedum. Nonnullæ etiam Mulieres, armillam habent. & symmetriam, quæ est tunica talaris purpuream fimbriam habens.

121

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Θ .

Περὶ θεάτρου, ⁵³ καὶ τῶν περὶ αὐτό.

* C A P U T XIX.

De theatro, & quæ circa hoc.

122

ΕΠΕΙ δὲ καὶ τὸ θεάτρον οὐ μικρὸν μέρος ἐστὶ τῶν μουσικῶν, αὐτὸ μὲν ἂν εἴποις θεάτρον, καὶ Διονυσιακὸν θεάτρον, καὶ Ληναϊκόν. καὶ τὸ πλῆθος, ⁵⁴ θεατῶς. ⁵⁵ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ⁵⁶ συνθεάτριαν εἴρηκεν. ὥστ' οὐ θεατὴν μόνον εἴποι τις ἂν, ἀλλὰ καὶ θεάτριαν. κατὰ δὲ Πλάτωνα, καὶ ⁵⁷ θεατροκρατίαν. τοὺς δ' ⁵⁸ ἀναβαθμούς, καὶ βάθρα, καὶ ⁵⁹ ἔδρας, καὶ ⁶⁰ ἐδῶλια. καὶ ἐδωλιάζειν, τὸ συγκαθίζεσθαι. πρῶτον δὲ ⁶¹ ξύλον, ἢ προεδρία, μάλιστα μὲν δικαστῶν. ἐφ' ἃν καὶ τὸν πρῶτον καθίζοντα, ⁶² πρωτόβαθρον ⁶³ Ἐπιπικράτης ⁶⁴ Φησὶν ὁ κωμωδοδιδάσκαλος. * ἴσως

Quoniam vero Theatrum, non minima Musicorum pars est, hoc etiam appellabis theatrum, & Theatrum Dionysiacum, & Lenaicum. multitudinem vero, spectatores. quos Aristophanes, Συνθεάτριαν vocavit. ut jam non modo spectatorem, sed & spectatricem appellare liceat. Plato vero, Theatri occupationem vocavit. scalas autem, Gradus, & Sedes, & Sedilia. Et ἐδωλιάζειν, pro confidere dicitur. Lignum porro primum, sedes prima est, imprimis tamen Judicium, Unde primum Affessorem, Πρωτόβαθρον nominavit Epicrates, Comædiæ Institutor. * Nimi-

insignia, vid. *P. Colvium* Not. ad II. lib. Florid. *A. rufei*. JUNG.

⁴⁹ Λαγωβόλον] *P. λαγωβόλον*. SEB.

⁴⁹ Λαγωβόλον] *Onom. Vetus*, λαγωβόλον, *Agolum*, quod corruptum videtur ex *lyrobolum*. KÜHN.

⁴⁹ Λαγωβόλον] MS. λαγωβόλον, absque accentu: tu emenda λαγωβόλον. uti etiam apud *Joseph. Scalig.* Conjectan. ad lib. IV. *Varronis* de L. L. est, ubi hæc citat in *Parapechy*. JUNG.

⁴⁹ Λαγωβόλον] *Λαγωβόλον Κιήνιου*, prius editi λαγωβόλον.

⁵⁰ Ἐνίαις δὲ &c.] Margo C. A. usque ad finem capituli. KÜHN.

⁵¹ Παραπήχῃ] MSSti παραπήχῃ ut supra IV, 118. KÜHN.

⁵¹ Παραπήχῃ] MS. παραπήχῃ. vid. alias, ut supra dixi, *Joseph. Scalig.* loco dicto: ubi & priora illustrat, quibus στελεγγίς καὶ λήκυθος parasito tribuuntur. JUNG.

⁵² Ἀλουργῆς κύκλω.] C. A. ἀλουργῆς. C. V. ἀλουργῆς. KÜHN.

⁵² Ἀλουργῆς κύκλω.] MS. ἀλουργῆς κύκλω. Quæ sequuntur, absque titulo prioribus hærent. JUNG.

⁵² Ἀλουργῆς κύκλω.] Ἀλουργῆς e MSStis Κιήνιου reperit pro ἀλουργῆς, *Falckenburgius* per se habet ἀλουργῆς.

⁵³ Καὶ τῶν περὶ αὐτό:] P. καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ. SEBER.

⁵³ Καὶ τῶν περὶ αὐτό.] C. A. καὶ ὅσα τῶν περὶ αὐτοῦ. KÜHN.

⁵⁴ Θεατῶς.] *Lerna spectatorum*, de promiscua turba *Craspini* ait apud *Helvicium* in *lerna* theatrῶν. KÜHN.

⁵⁵ Καὶ Ἀριστοφάνης] Margo C. A. omittit καὶ & pergit usque ad εἴρηκεν. KÜHN.

⁵⁵ Καὶ Ἀριστοφάνης] MS. non habet καὶ ante Ἀριστ. JUNG.

⁵⁶ Συνθεάτριαν] C. V. συνθεάτριαν uti mox C. A. θεατρίαν & θεάτριαν habet. KÜHN.

⁵⁶ Συνθεάτριαν] MS. συνθεατρίαν e. ὥστ' οὐ θ. & infra ex *Aristophane* συνθεατρίαν habes VI, 158. sed retineamus vulgatum proparoxytone, ut & supra II, 56. est & in ipso loco *Comici* quem proferam X, 67. JUNG.

⁵⁷ Θεατροκρατίαν] Θεατροκρατίαν C. V. omisso ρ. est autem θεατροκρατία *Platonis*. Dominatus ille plebis infimæ & infulsæ victores pronuntiabat eos, qui ejus prurienti voluptati aurium quam optime subfalsperant. vid. locus *Platonis* in fine lib. III. de L. L. KÜHN.

⁵⁷ Θεατροκρατίαν] MS. θεατροκρατίαν. sed vulgatum rectum est. Locus enim *Platonis* extremo extat lib. III. *Nόμων*. ὅθεν δὴ τὰ θεάτρα ἐξ ἀφῶνων φωνήεντα ἐγένοντο, ὡς ἐπαίοντα ἐν Μούσαις τὸ, τὸ καλὸν καὶ μὴ καὶ ἀντὶ ἀριστοκρατίας ἐν αὐτῇ θεατροκρατία τις ποιεῖν γέγονεν. JUNG.

⁵⁸ Ἀναβαθμούς] MS. ἀναβασμούς. Sic & infra IV, 128. & VII, 112. Quod pro *Thoma Atticista* est, qui dicendum ἀναβασμός ait, non ἀναβαθμός. *Phrynichus* II. *Eclog.* Βαθμός Ἰακὸν διὰ θ, διὰ τοῦ σ Ἀττικῶν. JUNG.

⁵⁹ Ἐδρας, καὶ ἐδ. &c.] C. A. ἔδρα καὶ ἐδῶλια. ἐδωλιάζειν. KÜHN.

⁶⁰ Ἐδῶλια, καὶ ἐδ.] MS. ἐδῶλια καὶ ἐδωλιάζειν, & sic deinceps ψιλῶς. JUNG.

⁶¹ Ξύλων] Vid. *Casaub.* in *Charact. Theophr.* pag. 162. SEB.

⁶¹ Ξύλων] C. A. & V. ξύλον & dein C. A. τὸν πρῶτον καθίζοντα π. Ἐπιπικράτης φησὶν. ἴσως δ' ἂν &c. KÜHN.

⁶¹ Ξύλων] Peccarunt operæ: tu emenda sis ξύλον, ut & VIII, 133. & X, 171. Laudat hæc *Casaubonus* noster ad *Theophrast.* *Charact.* περὶ ἀριστοκράτους. Sic lego apud *Aristoph.* non longe ab initio *Σφηκῶν*. *Φιληλιαστῆς* ἴσθιν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ ἐπ' αὐτὸν τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει ἢ μὴ πὶ τοῦ πρώτου καθίζεται ξύλου. & initio fere *Acharnensium*:

--- Εἶτα δ' ὄσθιόνται πῶς δοκίς,

Ἐλθόντες ἀλλήλοισι. περὶ πρώτου ξύλου.

⁶¹ Ξύλων] Ξύλον emendavi pro pr. ed. ξύλων.

⁶² Πρωτόβαθρον] De πρωτοβάθρῳ & jure sedendi ac præsidendi in theatro vid. *Bulenger.* I. de theatr. 25. JUNG.

⁶³ Ἐπιπικράτης] *Falckenburgius* Φερεπικράτης. egregie sane, nec aliter legendum puto.

⁶⁴ Φησὶν ὁ κωμ.] Pro φησὶν, MS. φασὶν. & deest ὁ κωμωδοδιδάσκαλος. JUNG.

rum autem de theatro usitate dicitur, sedilia talis pulsare, quod πτεροκοπεῖν appellaverunt. Hoc autem aliquem explodentes faciebant, unde & explodere, & exsibilare dicitur. Dicebatur etiam theatri pars quadam, senatoria, & juvenilis. Cortinam vero & Aulæum nominare licet, secundum Hyperidem in Patroclo dicentem sic, Novem porro Principes in Stoa convivabantur, aulæo alterutram partem circumsepti.

δ' ἀν καὶ ἐπὶ θεάτρου ⁶⁵ κατὰ χρῆσιν λέγοιτο. ⁶⁶ τὸ μέντοι τὰ ἐδώλια ταῖς πτέρλαις κατακρούειν, ⁶⁷ πτεροκοπεῖν ἔλεγον. ἐποίησαν δὲ τοῦτο, ⁶⁸ ὁπότε τινα ἐκβάλοιεν. ⁶⁹ ἀφ' οὗ καὶ τὸ κλώζειν, ⁷⁰ καὶ συρίττειν. ἐκαλεῖτο δὲ τι καὶ ⁷¹ βουλευτικὸν μέρος τοῦ θεάτρου, καὶ ἐφηβικόν. ἔξεστι δὲ καὶ ⁷² τὸ παραπέτασμα, αὐλαίαν καλεῖν, ⁷³ ὑπερίδου εἰπόντος ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, Οἱ δὲ ἐν νεῶ ἀρχοντες ⁷⁴ εἰστίωντο ἐν τῇ στοᾷ, περιφραζόμενοι τὸ μέρος ⁷⁵ αὐτῆς αὐλαίαις.

* De partibus theatri. 2.

* 76 Περὶ μερῶν θεάτρου.

β'. 123

Pars theatri, & porta, fornix, incisio, culmina, scena, orchestra, pulpitum, proscenium, parascenia, hyposcenia. Et scena quidem, histrionum proprie est. sed orchestra, Chori. in qua & θυμέλη est, quæ aut tribunal quoddam est, aut ara. post scenam vero, ara ἀγυιεύς

⁷⁷ Μέρους θεάτρου, καὶ πυλῖς, καὶ ⁷⁸ ψαλῖς, καὶ ⁷⁹ κατατομή, ⁸⁰ κερκίδες, σκηνή, ⁸¹ ὀρχήστρα, λογεῖον, προσκήνιον, παρασκήνια, ⁸² ὑποσκήνια. καὶ σκηνή μὲν, ὑποκριτῶν ἴδιον. ⁸³ ἢ δὲ ὀρχήστρα, τοῦ χοροῦ, ἐν ἢ ⁸⁴ καὶ ἢ θυμέλη, εἴτε βῆμά τι οὖσα, εἴτε βωμός. ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς, καὶ ⁸⁵ ἀγυιεύς

⁶⁵ Κατὰ χρῆσιν] Fatetur auctoritate Veterum πρῶτόβαθρον & πρῶτον ξύλον dici de prima sede judicum. forte tamen, inquit, usurpari possit & de primo loco in theatro. KÜHN.

⁶⁶ Τὸ μέντοι τὰ ἰδ. &c.] Vide hæc interpretantem avum Comm. c. 879. vid. & de hoc exsibilandi vel ejciciendi ritu *Buleng.* I. de Theat. 51. JUNG.

⁶⁷ Πτεροκοπεῖν] *Hesych.* περιτρίχειν inter alia est ἀτιμίζειν. KÜHN.

⁶⁸ Ὅποτε τινα ἐκβάλοιεν] C. A. ὁπότε τινα ἐκβάλοιεν. C. V. ἐκλάβοιεν. confundantur enim sæpe a Librariis βάλοιεν & λάβοιεν. ἐκβάλλειν proprium hic est verbum, ut notatum ad V. H. *Alians* lib. XIII. c. 17. & *indicem* in ἐκβάλλω. KÜHN.

⁶⁹ Ἀφ' οὗ καὶ τὸ &c.] C. A. ἐφ' οὗ (de quo) καὶ τὸ κλώζειν καὶ τὸ συρίττειν. C. V. etiam repetit τό. C. A. hæc tantum in margine habet. KÜHN.

⁷⁰ Καὶ συρίττειν] MS. καὶ τὸ συρ. plenius. JUNG.

⁷¹ Βουλευτικὸν &c.] Vid. de his locis *Buleng.* I. de Theatro 25. ubi de sedendi jure agere diximus. JUNG.

⁷² Τὸ παραπέτασμα αὐλαίαν] C. A. παραπέτασμα. *Hesych.* αὐλαία ἢ ἐν αὐλῇ διατρίβουσα ἢ τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. *Gl. auleum* ψιλή. KÜHN.

⁷³ ὑπερίδου εἰπόντος ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους] Ita jam in textu distinguit KÜHNius: τὸ παραπέτασμα, αὐλ.

⁷⁴ ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους] Hæc absunt a C. A. ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους vertit *Interpr.* in *Patroclo*, malim in *Oratione contra Patroclum*. KÜHN.

⁷⁵ εἰστίωντο] In MS. omīssa sunt, ὑπερ. ε. ε. τ. κ. Π. atqui sequentia sunt rhetoris illius verba, cujus nomen non omitti debebat. JUNG.

⁷⁶ Περὶ μερῶν θεάτρου] MS. ἰστιώντο. JUNG.

⁷⁷ Μέρους θεάτρου] C. V. recte αὐτῆς σ. στοᾶς. dein legit bene *Interpr.* αὐλαίαις, aulæis enim partem quandam porticus incluserunt novem Archontes, cum ibi epularentur. KÜHN.

⁷⁸ ψαλῖς] MS. μέρος αὐτῆς αὐλαίαις. JUNG.

⁷⁹ κατατομή] MS. αὐλαίαις] C. V. recte αὐτῆς σ. στοᾶς. dein legit bene *Interpr.* αὐλαίαις, aulæis enim partem quandam porticus incluserunt novem Archontes, cum ibi epularentur. KÜHN.

⁸⁰ κερκίδες] MS. μέρος αὐτῆς αὐλαίαις. JUNG.

⁸¹ ὀρχήστρα] MS. μέρος αὐτῆς αὐλαίαις. JUNG.

⁸² ὑποσκήνια] MS. μέρος αὐτῆς αὐλαίαις. JUNG.

⁸³ θυμέλη] MS. μέρος αὐτῆς αὐλαίαις. JUNG.

⁸⁴ βῆμά τι οὖσα] MS. μέρος αὐτῆς αὐλαίαις. JUNG.

⁸⁵ ἀγυιεύς] MS. μέρος αὐτῆς αὐλαίαις. JUNG.

habent Orchestræ Græci & Scenam recessiorem, mino- teque latitudinē pulpitum quod λογεῖον appellant. id- eoque apud eos Tragicæ & Comicæ actores in Scena peragunt. reliquæ autem artifices sum per orchestræ præstant actiones, ideoque ex eò Scenicæ & Thymelicæ Græce separatim nominantur. & lib. VII. cap. 5. præ- terea supra eam (Scenam) nihilominus episcenium, in quo tholæ, prona semisustigia, omnisque cæli varium ri- dentis fuerat ornatus. KÜHN.

Μέρους θεάτρου] MS. μέρος δὲ θεάτ. de partibus sequen- tibus vid. etiam Scalig. I. Poët. 21. ubi nudas has re- citationes taxat. Fuit & locus, ait, inter alia, quem ψαλίδα vocarunt. Verum is cujusmodi esset, neuti- quam describunt. more suo sane. vid. vero & Buleng. I. de theat. 17. ubi perpetuam habes hujus tmematis interpretationem & ἐξήγησιν. Adnotabimus itaque tan- dem, quæ alibi extra ordinem illum & alios hic illu- strasse meminimus, vel ad manum sunt. JUNG.

78 ψαλίς] ψαλίς est arcum. KÜHN.

79 κατατομή] κατατομή habet Harrocr. sed sine interpretatione. KÜHN.

80 κερκίδες] Salmaf. κερκίδες sunt κηπέ. KÜHN.

81 ὀρχήστρα] MS. male ὀρχήστρα. JUNG.

82 ὑποσκήνια] Salmaf. παρασκήνιον παρασκήνια. KÜHN.

ὑποσκήνια] Iterum MS. mendose ὑποσκήνην, pro ὑποσκήνια. JUNG.

*83 ἢ δὲ ὀρχήστρα] De orchestra hinc & ἡμῖνος Nomencl. in Orchestra. & avus Comm. cap. 934. & Rhodigin. VIII. antiq. 8. ubi & de thymele. vid. & Buleng. I. de Theat. 13. & 21. adde & de hisce *Nunnes.* ad *Phrynich.* Eclog. I. in θυμέλην. JUNG.*

*84 καὶ ἢ θυμέλη] Vid. Phrynich. pag. 26. nota- que in illum *Nunn.* & D. H. Sev. 2.*

*καὶ ἢ θυμέλη] Kai superscriptum textui in C. A. nec οὖσα dein habet, de Thymele *Suidas* & ex eo *Bul- dus* in *Lexico Vitruvii*, ubi *Suidas* male accipit in βλαστὸς Ἀχαρνίτης, uti apparebit insipienti *Ponri* edi- tionem in θυμέλη. *Glosse* reddunt pulpitum. KÜHN.*

*85 ἀγυιεύς] Ita ambo MSS. sed Buleng. ibidem: Græci artifices in scena statuebant aram, quæ dicta est ἀγυιεύς, stantem pro foribus &c. *Hesych.* ἀγυιεύς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἐστὼς βωμός ἐν σχήματι κίονος. vid. *Suid.* quoque & *Schol. Aristoph.* fol. 342. Sev.*

*ἀγυιεύς] C. A. ἀγυιεύς. quod rectum si cum v scri- batur. uti habet C. V. sc. ἀγυιεύς. *Harrocrat.* ἀγυιεύς*

ἐκεῖτο βώμους πρὸ τῶν θυρῶν. καὶ τράπεζα, πέμματα ἔχουσα, ⁸⁶ ἢ θεωρῆς ὠνομάζετο, ἢ θεωρῆς. ⁸⁷ Ἐλεὸς δ' ἦν τράπεζα ἀρχαία, ἐφ' ἣν ⁸⁸ πρὸ θεσπίδος ⁸⁹ εἰς τις ἀναβάς, τοῖς χορευταῖς ἀπεκρίνατο. * τὸ δὲ ὑποσκήνιον, κίονοι, καὶ ἀγαλματίους ἐκεκόσμητο, πρὸς τὸ θέατρον ⁹⁰ τετραμμένον, ⁹¹ ὑπὸ τὸ λογιεῖον κείμενον. τριῶν δὲ τῶν κατὰ τὴν σκηνὴν θυρῶν, ⁹² ἢ μέση μὲν, βασιλείον, ἢ ⁹³ σπῆλαιον, ἢ οἶκος ἔνδοξος, ἢ πᾶν τὸ πρωταγωνιστοῦν τοῦ δράματος. ἢ δὲ δεξιά, ⁹⁴ τοῦ δευτεραγωνιστοῦντος καταγώνιον. ἢ δὲ ἀριστερά, ⁹⁵ ἢ τὸ εὐτελέστατον ἔχει πρόσωπον, ἢ ἱερὸν ἐξηρημαμένον, ἢ ἀοικὸς ἐστίν. * ἐν δὲ τραγωδία, ἢ μὲν δεξιά θύρα, ⁹⁶ ξενῶν ἐστίν. εἰρηκτὴ δὲ, ἢ λαϊά. τὸ δὲ ⁹⁷ κλισίον ἐν κωμωδία, παράκειται παρὰ τὴν οἰκίαν, παραπετάσματι δηλούμενον. καὶ ἐστὶ μὲν σταθμὸς ὑποζυγίων. καὶ ⁹⁸ αἱ θύραι αὐτοῦ, μείζους δοκοῦσι, καλούμεναι κλισιάδες, πρὸς τὸ καὶ τὰς ἀμάξας εἰσελαύνειν, καὶ τὰ σκευ-

est, ante januas. & mensa, corollas sustinens. quæ aut θεωρῆς, aut sacra nominatur. Eleus autem, mensa erat antiqua. quam aliquis Vatis loco ascendens, Choro respondebat. * Hyposcenium autem, columnis & imaginibus ornatum erat, ad theatrum conversum, pulpito subjacens. Trium vero circa scenam januarum, media quidem, aut regia, caverna, aut domus incluta, vel primum actum absolvens dicitur. Dextra vero, secundum actus diverticulum est. Sed sinistra, aut vilissimam personam, aut templum desolatatum habet, aut deserta est. * Cæterum in Tragedia dextra quidem janua hospitium est; carcer vero sinistra. Sed tentorium in Comædia domui adjacet tapetis representatum, & jumentorum stabulum est. ejusque januæ majores, videntur κλισιάδες dictæ, ad curruum ingressionem. & appa-

δὲ ἴσθιν κίων εἰς ὄξυ λήγων, ὃν ἰστάσι πρὸ τῶν θυρῶν, ἰθὺς δὲ εἶναι φασὶν αὐτοῦς Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου οἱ δὲ Ἀμφίων. *Hesych.* ἀγυῖς ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἰστάσι βώμους ἐν σχηματὶ κίονος. *vid. Agonem in Horat. lib. IV. Carm. Od. 6. Clementem Alex. & alios. Salmaf. ut vulg. ita Ἔ MSSSti forte ἀγυῖς ὕ. β. π. τ. θ. Kühn.*
 Ἀλιεύς] Grandis menda latuit hæcenus, ad quam offenderunt viri docti, in quibus & *Rhodigin. VI. antiq. 17.* ea est in ἀλιεύς. Sed bene restituit MS. qui habet ἀγυῖς. quod habet etiam *Buleng. I. de Theat. 17.* hæc interpretans. Et sic *Hesychius*: ἀγυῖς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἰστάσι βώμους ἐν σχηματὶ κίονος. *vid. plura apud Suidam in ἀγυῖαι.* unde disces & ipsum deum ita dictum. sicut & ex Nostro infra IX, 35. *Harrocratistion in ἀγυῖαι & Scholiast. vet. Aristoph. in Σφήκας ad illa, γυῖτον ἀγυῖαι.* JUNG.

Ἀλιεύς] Lectiorem veram ἀγυῖς pro priori falsa ἀλιεύς habet jam textus & MSSStis & *Kühni* correctione. 86 Ἡ θεωρῆς &c. ἢ θεωρῆς] Inde θεωρῆς, τραπέζης φύλαξ, qui sacram mentam, Ἔ qua in ea erant chirodiesbat. Kühn.

Ἡ θεωρῆς &c.] De his mensis sacris *vid. & Casaub. V. Athen. 5.* JUNG.

Ἡ θεωρῆς &c.] Vir Illustris *Ezechiël spanhemius* in *Observat. ad Callimachum* in hymn. in *Dianam* pag. 229. omnino in Nostro θεωρῆς, non autem θεωρῆς legendum existimat, notatque *Interpretem* Nostri qui pro πέμματα male legit στέμματα. Vide utique locum, qui multum lucis Nostro affert.

87 Εἰλεός] Margo C. A. usque ad ἀπεκρίνατο. C. V. καὶ ἴλαιον, forte ἴλειον, quidam ascripserunt. at C. A. καὶ ἴλειον, quæ lectio præferenda aliis. *vid. Hesych. in ἴλειοισιν & ἴλειόν.* Kühn.

Εἰλεός] Longe aliter in MS. habetur, ibi enim est καὶ ἴλαιον δ'. forte ἴλειον, uti ex *Aristophane* adnotant in neutro genere. Sane & *Hesychius* ἴλειοισι exponit, ἐξ ἰλαίων εἶναι ζύλον τὰς τραπέζας dicere eos, qui ψιλοῦσιν. τούτων, inquam, ex *Aristophane* adnotant in hac significatione: & infra Noster VI, 90. ἴλειον, ubi MS. etiam antepenacutè ἴλειον. Si modo illud μαγειρικὸν τραπέζιον, cum hac sacra idem fuerit, vel ejusdem nominis. JUNG.

Εἰλεός] Εἰλεός reposuit *Kühnius*. optime.

88 Πρὸ θεσπίδος] C. A. πρὸ θεσπίδος, ante *Thespidam*. huic mensæ insidens, qui chorici respondere. *Horat.*

de ante *Poëtica* & *Plutarchus* in *Solone* quædam habent de *Thepide*. *conf. & Casaub. de Saur. Poët. p. 157. Interpretis vatis loco.* male. plaustra invenit *Thepsis*, ante eum mensa usi sunt. *vid. Petron. & Horat. Vales. Kühn.*

89 Εἰς] MS. ἢ, pro εἰς. JUNG.

90 Τετραμμένον] C. V. τετραμμένοις f. τετραμμένοις ut pertineat ad κίονοι καὶ ἀγαλματίους, Kühn.

Τετραμμένοις] MS. τετραμμένοις. JUNG.

91 Ὑπὸ τὸ λογιεῖον] Hinc scribe in *Notis Nunnies. ad Phrygicis. Eclog. I.* in θυμῶν, ὑπὸ λογιεῖον, vel ὑπὸ τὸ λογιεῖον. non enim credo vitum doctum una voce ὑπολογεῖον ibi scripsisse. JUNG.

92 Ἡ μέση] Videtur *Athenæus* hujus *Janua* fecisse mentionem lib. XIV. cap. 4. ubi de *Ithyphallorum* in scenam ingressu dicit, *παρόχονται οἱ μὲν ἐκ παρῶν, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς χεῖρας (leg. θύρας) βαινοῦσι ἐν ῥυθμῶ. προδουῦντι quidam e dextro sinistronε lateve, alii vero circa mediam januam &c.* Kühn.

Ἡ μέση] Media regia. paulo aliter *Vitrinvius*, ut *vid. apud Buleng. I. de Theat. 14.* JUNG.

93 Σπῆλαιον] C. V. σπῆλαιον. & dein ascriptum est: pro ἢ πᾶν legendum ἢ πᾶν. ubi omnes *primarium*, ut in dextera janua *secundarium* histiones erant. Kühn.

Σπῆλαιον] MS. male, σπῆλαιον. JUNG.

94 Τοῦ δευτεραγωνιστοῦντος] C. A. δευτεραγωνιστοῦντος male, ut & C. V. καταγώνιον pro καταγώνιον. Kühn.

Τοῦ δευτεραγωνιστοῦντος] Emenda *δευτεραγωνιστ.* in quo operæ erratum. JUNG.

95 Ἡ τὸ εὐτ.] MS. ἢ τὸ εὐτ. JUNG.

96 Ξενῶν] C. V. ξενῶν male. dein eid. Cod. ascriptum: *Hesych.* ξενῶν κατάλυμα ἢ μέγα καπηλῆος. sic lege. Kühn.

Ξενῶν] Quod vulgo est ξενῶν, interpretatur *Buleng. I. de Theat. 17. metatorum, ades hospitibus exortientis.* MS. habet ξένων, quæ genitivo plurali. & mox habet λαία. JUNG.

97 Κλισίον] Hæc de κλισίῳ & κλισιάδων interpretatur avus meus *Comm. cap. 968.* JUNG.

98 Αἱ θύραι] Θύρες C. A. nihil opus est variatione. *Hesych.* διπτυχοὶ θύραι, fores valvæ. *Gloss. valvæ διθυρα.* dein illa, πρὸς τὸ καὶ τὰς α'. &c. margo habet usque ad κλισίον. at loco πρὸς est πρὸ, & male omisso, & ἰλαίων simplex pro composito *εἰσελαύνειν*. Kühn. ratum.

ratus. Cæterum in Antiphani Aceftriis, etiam officina erat id, quod tentorium dicitur. Quod antea bobus agrestibus, & alinis stabulum fuerat, fecerat officinam. Apud utramque vero duarum januarum quæ in media scena sunt, etiam aliæ duæ sunt. * Utrunque una, ad quas versatiles machinæ compactæ sunt. dextra quidem ea, quæ extra urbem sunt representans. sinistra vero ea, quæ ex urbe ducit, maxime quæ ex portu, & Deos inducit marinos, & alia omnia, quæ graviora existentia, machina ferre nequit. Si vero machinæ hæc versatiles convertantur, dextra quidem locum mutat, utraq; vero locum subalternant. Ingressuum porro, dexter quidem, ex agro, e portu, aut ex urbe ducit. * qui vero aliunde pedites veniunt, juxta alterum ingrediuntur. Ingressi autem juxta orchestram, ad scenam per scalas ascendunt. Scalæ autem gressus, gradus vocantur. Præterea inter theatri partes quocunque numeretur, pagma, & machina,

Φόρα. ἐν δὲ Ἀντιφάνους Ἀκεστρίαις, καὶ ἐργαστήριον γέγονε τὸ ¹⁰⁰ καλούμενον κλίσιον. ὁ πρότερον ποτ' ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσι σταθμὸς, καὶ τοῖς ὄνοις, πεποιήκεν ἐργαστήριον. * 2 παρ' ἐκά- 126
τερα δὲ τῶν δύο θυρῶν τῶν περὶ τὴν μέσην, ἄλλαι δύο εἶεν ἂν, 3 μία ἐκατέρωθεν, πρὸς αἷς 4 αἱ περιάκτοι συμπεπήγασι. ἡ μὲν δεξιὰ, τὰ ἔξω πόλεως δηλοῦσα, 5 ἡ δ' ἀριστερά, τὰ ἐκ πόλεως, μάλιστα τὰ ἐκ λιμένος. καὶ θεοὺς τε θαλαττίους ἐπάγει, καὶ 6 πᾶνθ' ὅσα ἐπαχθέστερα ὄντα, ἡ μηχανὴ φέρειν ἀδυνατεῖ. εἰ δὲ ἐπιστρέφοιεν αἱ περιάκτοι, ἡ δεξιὰ μὲν, ἀμείβει τόπον ἀμφοτέραι δὲ, χώραν ὑπαλλάττουσι. τῶν μέντοι παρόδων, ἡ μὲν δεξιὰ ἀγρόθεν, ἡ ἐκ λιμένος, ἡ ἐκ πόλεως ἀγει. * οἱ δὲ ἀλλαχόθεν πεζοὶ ἀφικνού- 127
μενοι, κατὰ τὴν ἑτέραν εἰσίσαισι. 7 εἰσελθόντες δὲ 8 κατὰ τὴν ὀρχήστραν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν διὰ κλιμάκων ἀναβαίνουνσι. τῆς δὲ κλιμάκος οἱ βαθμοὶ, 9 κλιμακτῆρες καλοῦνται. εἶεν δ' ἂν 10 τῶν ἐκ θεάτρου, καὶ 11 ἐκκύλημα, καὶ μηχανή,

99 Ἀκεστρίαις] C. A. Ἀκεστρία. Antiphani Comici Ἀκεστρίαν non semel laudat Athenæus in libris Deipnosoph. Kühn.

Ἀκεστρίαις] Quasi Sutrices dicas, ait avus meus ibidem. Verum MS. hic habet singulari Ἀκεστρία, optime. nam sic est & apud Athenæum lib. IX. & lib. XIII. ut adnotat Casaub. VII. anim. 15. ubi ait Pollucem plurali hic inscribere. sed jam ex MS. correctus cum Athenæo consentit. JUNG.

100 Καλούμενον] Omittit C. A. margo. C. V. post καλούμενον habet ἐν τῷ. leg. ἐν τῷ, ut sequentia, ὁ πρότερον ποτ' ἦν &c. sint ipsius Antiphani verba, quæ C. A. pro more omisit. Salm. etiam ὁ πρότερον κλίσιον ὁ πρὶν ποτ' ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσι σταθμὸς καὶ τοῖς ὄνοις πεποιήκεν ἐργαστήριον. Kühn.

Καλούμενον] Deest καλούμενον in MS. & ὁ πρότερον cum sequentibus ποτ' ἦν τ. ε. α. β. στ. καὶ τ. ὁ. πεποί. ἐργαστήριον. nescio annon lateant hic verba ipsius Antiphani: qualia auctorum alias in MS. sæpius omitta. Illa ultima sane καὶ τοῖς ὄνοις πεποιήκεν ἐργαστήριον, integrum senarium implent: ut tantum illud πεποιήκεν immutemus, tum priora forte ita distinguenda fuerint, κλίσιον, ὁ πρ. π. ζ. τ. ε. α. β. σταθμὸς. ut tum sequatur versus. Sed viri docti hæc examinant. JUNG.

1 Οὐ πρότερον ποτ'] Auctius ante hæc ὁ πρότερον ποτ' ita habet Falckenburgius: φησὶ γοῦν εἰ γὰρ δι' ἐργαστήριον αἰτίας τὸ κλίσιον.

2 Παρ' ἐκάτερα] C. A. παρ' ἐκάτερα, sc. πλευρῶ. Kühn.

3 Μία] Pro μία Falckenburgius ex MSto μηχανὴ habet, quod considerabis.

4 Αἱ περιάκτοι] Vitruv. libr. V. cap. 7. secundum ea spatia ad ornatus comparata (quæ loca Græci περιάκτους dicunt ab eo, quod machina sunt in iis locis, versatiles trigonos habentes) &c. Seb.

Αἱ περιάκτοι] Vide præter Vitruv. etiam Rhodigin. Ant. Lect. libro & capite 8. Seb. 2.

Αἱ περιάκτοι] Verioria, Glossa. περιάκτων, versatile. Servius ad hoc Virgilis: vel Scena ut versus discedat frontibus, Scena, inquit, quæ fiebat, aut versilis erat aut diltis. Versilis tunc erat cum subito tota machinis quibusdam convertebatur & aliam picturam faciem ostendebat. Diltis tunc, cum tractis tabulatis hac atque illac spe-

cies rēctura notabatur interior. Kühn.

Αἱ περιάκτοι] De his Turneb. V, Adv. 4. meminit. vid. & Buleng. I. de Theat. c. 16. de machinis theatri. JUNG.

5 Ἡ δ' ἀριστερά &c.] MS. ἡ δ' ἑτέρα, τὰ ἐκ π. Sic sane & vulgari statim Segm. seq. ἑτέραν, opponunt τῇ δεξιᾷ hujus Segm. JUNG.

6 Πᾶνθ' ὅσα &c.] Recte putem hæc interpretatum vulgatum, non recte Bulengerum I. de Theat. 17. qui ita: Sed ea quæ majoris oneris erant, machina ferendo non est. ait enim Pollux talia περιάκτοις introduci, quæ machina non possent. talia certe, καταβλήματα, quæ IV, 131. enumerat, ubi vid. MS. Si fallor, viri docti corrigant, ne mecum & alii. JUNG.

7 Εἰσελθόντες δὲ &c.] P. εἰσελθ. δὲ εἰπεῖν κατὰ. Seb.

8 Κατὰ τὴν ὀρχ.] MSSci εἰς τὴν ὀρχήστραν. Kühn. Κατὰ τὴν ὀρχ.] MS. εἰς τὴν ὀρχήστραν. non κατὰ. JUNG.

9 Κλιμακτῆρες] Sic infra quoque VII, 112. quæ scriptura si non mendosa, similiter facias licet & X, 170. ubi x tandem interpositum; quod cum sylb. ita sibi probari manu sua restatum reliquerit: tum vero haud aliter habeant Hefsch. & Phavorin. Quin & A. MS. clare hic ita habet, similiterque Lxx. Interpr. in Ezechiel. quinquies expresserunt: nimirum cap. XL. v. 23, 27, 32 & 35. & cap. XLIII. 17. Seb.

Κλιμακτῆρες] Κλιμακτῆρες, de his scals (C. V. ascriptum est,) vid. Athenæi mechanismata pag. 8. καλοῦνται abest a C. A. Salm. ita: κλιμακτῆρες prius scriptum erat in MSS. mox vero deletum. legendum est, κλιμακτῆρες. videndus Vitruvius. Kühn.

Κλιμακτῆρες] In MS. κλιμακτῆρες. & sic certe scribendum: ut & infra VII, 112. ubi par error. & X, 170. recte remansit. JUNG.

Κλιμακτῆρες] Κλιμακτῆρες reposuit Kühnius, & ita quoque Falckenburgius habet, optime.

10 Τῶν ἐκ θεάτρου] MSS. τῶν ἐκατέρου. Seb.

Τῶν ἐκ θεάτρου] C. A. ἐκατέρου, unde factum est ab alia manu τῶν ἐκ θεάτρου, & ita legit quoque C. V. alienatius partis etiam sunt. Kühn.

Τῶν ἐκ θεάτρου] MS. pro θεάτρου, habet θεάτρου. JUNG.

11 Ἐκκύλημα] P. ἔγκλημα. quasi velit ἐγκύλημα, quomodo sub init Segm. seq. præter ipsum ha-

καὶ ¹² ἐξώστρα, ¹³ καὶ σκοπή, καὶ τείχος, καὶ ¹⁴ πύργος, καὶ ¹⁵ Φρυκτάριον, καὶ διστεγία, καὶ κεραυνοσκοπεῖον, καὶ βροντεῖον, καὶ θεολογεῖον, ¹⁶ καὶ γέρας, καὶ ¹⁷ αἰῶραι, καὶ καταβλήματα, καὶ ¹⁸ ἡμικύκλιον, ¹⁹ καὶ στροφεῖον, καὶ ἡμιστρόφιον, καὶ χαράνιοι κλίμακες, καὶ ²⁰ ἀναπίεσματα. * ²¹ καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημα, ἐπὶ ²² ζύλων, ὑψηλὸν βάθρον, ᾧ ἐπίκειται θρόνος. δείκνυσι δὲ ²³ καὶ τὰ ὑπὸ τὴν σκηνὴν ἐν ταῖς ²⁴ οἰκίαις ἀπόρρητα πραχθέντα. καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ ἔργου, καλεῖται ²⁵ ἐγκυκλεῖν. ²⁶ ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγεται τὸ ἐγκύκλημα, εἰσκύκλημα ὀνομάζεται. καὶ χρὴ τοῦτο νοεῖσθαι καθ' ἐκάστην θύραν. οἰοῦναι, καθ' ἐκάστην οἰκίαν. ἡ μηχανὴ δὲ, θεοὺς δείκνυσι, καὶ ²⁷ Ἡρώας τοὺς ἐν αἴρι, ²⁸ Βελλεροφόντας, ἢ ²⁹ Περσεῖς.

exoftra, specula, murus, turris, specula directrix, duas contignationes habens domus, turris fulminea, tonitru, Deorum sedes, grus, pensilia, tapetia, femicirculus, strophium, semistrophium, & scalæ Charoniæ, & anapiesmata. * Sed pegma supra ligna quædam alta scala est, cui thronus infidet. exhibet vero secreta, quæ sub scena in domiciliis fiunt. & hujus officii verbum est, in orbem circumvolvi. Machina autem, super quam pegma inducitur, εἰσκύκλημα nominatur. & hoc juxta singulas januas observandum est, & fere juxta singulas domos. Machina vero, Deos exhibet, Heroës illos æri- os, Bellerophontes scilicet, & Perseos.

bet etiam A. nec aliter editi in medio Segm. seq. cum- que ita apud *Enstath.* quoque habeatur, *H. di.* ea scri- ptura verior videtur. *Enstathis* locus est *Iliad. f. 964. 9.* τὸ ἐγκύκλημα δὲ καὶ ἐγκύκληθρον λέγεται, μηχανήμα ἢ ὑπέρροχον, ᾧ οὐδέκινυτο τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, ἢ σκηνῇ. *SEB.* *Ἐκκύκλημα*] Licet & in MS. mallem mutare in ἐγκύκλημα, ut mox & Segm. 120. bis etiam in vul- gatis. *JUNG.*

12 *Ἐξώστρα*] *Ἐξώστρα* & *ἐξώστης* in *Gloß. Mani- num*, *projectio*, *projectus*. *KÜHN.*

Ἐξώστρα] *Ἐξώστρα* sine accentu MS. hic & infra Segm. 129. *JUNG.*

13 *Καὶ σκοπή*] *Supra*scriptum in C. A. post in mar- gine καὶ Φρυκτάριον καὶ διστεγία καὶ. *KÜHN.*

14 *Πύργος*] *Πύργος*. cum acuto, & ita quoque in- fra IV, 129. *SEB.*

Πύργος] MS. *πύργος*. *JUNG.*

15 *Φρυκτάριον*] MS. *Φρυκτάριον*. sed inferius Segm. 129. pari modo cum vulgatis. *JUNG.*

16 *Καὶ γέρας*] C. A. *γέρας*, *ἄρας*, *καταβλήματα*, *ἡμικύκλιον*, *ἡμιστρόφιον*. dein in margine, *ἐγκύκλιον*, *στρόφιον*. in textu καὶ χαράνιοι κ. post iterum margo: καὶ ἀναπίεσματα. C. V. *ἡμιστρόφιον* ε. στ. ut supra. habet idem & *ἀναπίεσματα*. *KÜHN.*

17 *Αἰῶραι*] MS. *αἰῶραι*. mox IV, 131. *ἰῶραι*. vid. quæ supra ad IV, 55. aliquam multa vero etiam ho- rum explicat *Rhodigm. VIII. antiq. 8.* *JUNG.*

18 *Ἠμικύκλιον*] *Ἐγκύκλιον* *Falckenburgius*, uti C. A. habuit in margine.

19 *Καὶ στροφεῖον*] *Decet* καὶ *στροφεῖον* in MS. qui tamen post ita: καὶ ἡμιστρόφιον, ἐγκύκλιον στροφεῖον, καὶ χαρ. Et hæc quidem hæcenus enumerata, sigil- latim explicantur deinde: ubi & *στροφεῖον* Segm. 132. at de ἡμιστρόφιῳ ibi & ἐγκύκλιον στροφεῖον nihil invenio. *JUNG.*

20 *Ἀναπίεσματα*.] MS. *ἀναπίεσματα*. sicut & IV, 132. quod rectius, considerandum doctis relinquo. *JUNG.*

Ἀναπίεσματα] *Ἀναπίεσματα* legit jam textus hic & infra IV, 132.

21 *Καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημα*] C. A. τὸ μὲν ἐκκύκλη- μα, textus quidem habet *εκκ*, sed *supra*scripto γ. utramque scriptionem observavit dudum *Casaub.* in *Athenaum* pag. 628. *KÜHN.*

Καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημα] MS. τὸ (sine καὶ præcedenti) μὲν ἐκκύκλημα, ἐπὶ ζύλων ὑψηλὸν βάθρον. bene, uti & ante scribendum dixi. nam ita sequitur & in hoc seq. Segm. & certe ait ipse ἐγκυκλεῖν verbum esse statim: unde nimirum illud deducatur. *encycleta* sane omnibus his locis, quæ interpretatur, habet *Bu- lenspergerus* quem vid. eod. cap. 17. inferius etiam. habet ita & *Scalig. I. Poëtic. 21.* Alias cui videri possit τὰ εἰσκυκλήματι, aptius ἐκκύκλημα opponi. & sic in-

venio etiam in *Hesychio*, ἐκκυκλεῖ, ἐκκαλύπτει. & ad- norant etiam ἐκκύκλημα. & doctiss. *J. a Wouwerp Polytaib. c. 24.* hic machinam theatraliam hanc ἐκ- κύκλημα apud *Pollucem*, uti & apud *Schol. Aristoph. cumus*, ait, *conversione res spectanda exhibebantur*, quod *προκυκλεῖν*, sive ἐκκυκλεῖν & κυκλοφορεῖν. Sed MS. lecti- onem indicavi: viri docti omnia dijudicabunt rectius. credo vero & cetera ubi MS. hic variat, esse meliora. Ad hunc modum certe *Scaliger I. Poëtic. 21.* interpretatur: *Eras hac sedes sublevis elata, strata longius, super quibus sella.* Placet & addere lo- cum *Heliodori* libr. VII. de *παρεγκυκλήματι*. ἴτερον, ait, ἐγγίγντο *παρεγκύκλημα* τοῦ δράματος. sed histo- riolum totam perlegas. si elegantiss. scriptoris φράσιν vis intelligere planius. Est ubi *Chariclia* forte ex in- sperato adveniente parente, insuper & *Theagenem* suum simul invenit. *JUNG.*

22 *ὑψηλὸν βάθρον*] *MSS*ti ζύλων ὑψηλὸν βά- θρον. pro ἐπὶ leg. ἴσσι, ἐκκύκλημα est scannum ex altio- ribus lignis cui thronus impositus monstrat &c. *KÜHN.*

23 *Καὶ τὰ ὑπὸ τῆν σκ.*] Defunt in MS. καὶ & τῆν. *JUNG.*

24 *οἰκίαις*] MS. *οἰκίαις*. *JUNG.*

25 *Ἐγκυκλεῖν*] Hic clare C. A. ἐκκυκλεῖν, quod pla- cet; cujus contrarium est ἐγκυκλεῖν volendo intromit- tere, & obtereque idem est cum εἰσκυκλεῖν, ideoque et- iam hic legerem: ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγεται τὸ ἐκκύκλημα &c. *Salm.* etiam legit ἐκκυκλεῖν & ἐκκύκλημα, *Valf.* notat ex *Scholii* in *Acharn. Aristoph.* ἐκκύκλημα fuisse μηχανήμα ζύλων τροχού ἔχον ὡς περ περιστρεφόμενον τὰ δοκοῦντα ἔδον ὡς ἐν οἰκίᾳ διαπράττεσθαι καὶ τοῖς ἐξ ἡδεῖκνυε, λίγω δὲ τοῖς θεαταῖς. conf. & *Theoph.* pag. 771. *KÜHN.*

Ἐγκυκλεῖν] *Falckenburgius* certe ut C. A. & *Salm.* itidem ἐκκυκλεῖν habet.

26 *Ἐφ' οὗ δὲ εἰσαγ.* &c.] Valde obscure hæc in- terpretatur *Buleng. I. de Theat. 17.* *Id autem in quod agitur encycleta, dicitur εἰσκ.* Malim super qua re, vel in qua re introducitur enc. illa dicitur εἰσκ. sed de his viderint illi, qui hanc materiam propriis do- cuere tractatibus, qui ad manus nobis non sunt. *JUNG.*

27 *Ἡρώας*] C. V. contracte ἦρας, quod eodem re- cidit. *KÜHN.*

Ἡρώας] MS. καὶ Ἡρώας. Sicuti & IV, 131 & 132. et- iam vulgati. *JUNG.*

28 *Βελλεροφόντας ἢ Π.*] MS. *Βελλεροφόντας ἢ Περ- σεῖας*. *JUNG.*

29 *Περσεῖας*] *Pr. ed. Perseis.* *SEB.*

Περσεῖας] *Editio Basil. Perseis*, sed *Falckenburgius* mutavit illud in *Perseis*, quemadmodum & habuit ultima *Seberis*, pro quo tamen *Kubnius* jam *Perseis* reposuit.

& dicitur juxta sinistrum introitum, su-
per scenam esse altitudine. * Quod ve-
ro in Tragœdia, machina, hoc in Co-
mœdia, cræde dicitur. Unde patet,
quod ficus imitatio est. Ficum etenim,
Attici κράδην vocant. Exostram porro i-
dem, quod pegma, esse volunt. Sed
specula, speculatoribus, aut aliis, qui-
cunque speculantur, extructa est. Cæ-
terum murus, turrisque, ut veluti de al-
to videre liceat. Specula porro dire-
ctrix ipso nomine officium suum refert.
Distegia vero, nonnunquam in regia do-
mo duplex cœnaculum, veluti a quo An-
tigone in Phœnissis exercitum speculatur.
nonnunquam vero dolium est, a quo te-

καὶ κείται κατὰ τὴν ἀριστερὰν παράδοον, ὑπὲρ
τὴν σκηνὴν τὸ ὕψος. * 31 ὁ δὲ ἐν τραγωδίᾳ μη-
χανή, τοῦτο ἐν κωμωδίᾳ 32 κράδην. δῆλον δὲ, ὅ-
τι συκῆς ἐστὶ μίμησις. κράδην γὰρ τὴν συκῆν
καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. τὴν δὲ ἐξώστραν, ταυτὸν τῷ
ἐγκυκλήματι νομίζουσιν. 33 ἡ σκοπή δὲ, πεποιήται
34 κατασκόποις, ἢ τοῖς ἄλλοις ἔσοι προσκοποῦσι.
καὶ τὸ τεῖχος, καὶ ὁ 35 πύργος, ὡς ἀπὸ ὕψους ἰ-
δεῖν. 36 τὸ δὲ Φρυκτῶριον, τῷ ὀνόματι δηλοῖ τὸ ἐρ-
γον. ἢ δὲ διστεγία, ποτὲ μὲν ἐν οἴκῳ βασιλείᾳ,
37 διῆρες δωματίον. οἶον, ἀφ' οὗ ἐν Φοινίσσαις ἢ 38 Ἀν-
τιγόνη βλέπει τὸν στρατὸν. 39 ποτὲ δὲ κέραμος, ἀφ'

30 Καὶ καλεῖται] Margo C. A. qui cum C. V. ig-
git κείται, recte. Et altitudine super scenam jacet vel
sita est (machina) ad sinistrum introitum. Κῆνη.

Καὶ καλεῖται] MS. ἐγρεγία καὶ κείται κατὰ τὴν ἀ-
ριστ. hoc enim vult ibi locari juxta sinistram παράδοον,
de qua supra Segm. 127. altitudine super scenam, vel
altiozem scena, supra scenam se exferentem vel ex-
surgentem, illam machinam, quæ Deos producit.
Quid enim malum καλεῖται? Atque id conatur in-
terpretari viri docti, uti de Theatro libr. 1. cap. 17.
Et ea machina, ajunt, ad lavum aditum vocatur sce-
næ fastigium, aut supra scenam altitudo. Imo non
tam ad scenam pertinet machina, quam ad ipsum
theatrum, sicut & alia ante relata Segm. præc. JUNG.

Καὶ καλεῖται] Καὶ κείται Falckenburgius, optime,
& ita quoque jam habet textus Nolter ex correctione
Kühni.

31 Ὁ δὲ ἐν τρ.] Post δὲ C. V. addit ἴστιν. Κῆνη.
Ὁ δὲ ἐν τραγ.] MS. αυχίος, ὁ δὲ ἴστιν ἐν τραγ. μ.
τοῦτο καλοῦσιν ἐν κ. τὴν κράδην. δῆλον δ' ὅτι σ. &c.
vid. & Adagiographum in Adagio. Rupta crada. *Bu-
lengerus* adnotat I. de theat. 17. *Hesychium* tragicis
attribuere τὴν κράδην aliter ac *Pollux* facit. JUNG.

32 Κράδην] C. A. ἢ κράδην. at C. V. τοῦτο καλοῦσιν
ἐν κωμωδίᾳ τὴν κράδην. vid. *Hesych.* in κράδην. mox pro μί-
μησις, μίμησις C. V. C. A. δηλοῦσι pro καλοῦσι. Κῆνη.

33 Ἡ σκοπή δὲ] Margo C. A. usque ad προσκοποῦ-
σι σκοπήν. *Hesych.* ἀνδραγμα εἶσε videtur hæc machina
inserviens κατασκόποις & παρασκόποις. adscript. notis
C. V. Κῆνη.

34 Κατασκόποις] MS. κατὰ σκόποις. JUNG.

35 Πύργος] Πύργος, cum acuto, ut supra IV, 127.
SEB.

36 Τὸ δὲ Φρυκτῶριον] Iterum margo C. A. usque ad
βασιλείᾳ, dein in textu διῆρες. post denuo margo us-
que ad στρατὸν. διῆρες δωματίον est structura duarum
contignationum &c. cum tecto ex tegulis, unde etiam
easdem dejiciunt in subeuntes. Κῆνη.

37 Διῆρες] MS. διῆρες. De distegia hæc *Bulengerus*
ita interpretatur I. de Theat. 17. Distegia interdum
in regia domuncula est, quæ duas contignationes habet,
aut duo tecta, &c. recte inquam. id enim διῆρες.
vid. supra plura a me adnotata ad I. 81. ad vocem
διῆρη. Miror itaque eundem *Bulengerum* adeo exerce-
rare ejusdem l. c. 14. ubi scribit: In regis erant
distegia, & διῆρες δωματίον, ait *Pollux* lib. IV. c. 19.
domicilium duobus tectis, & divisa ades. Imo δι-
στεγία fuit illud ipsum διῆρες δωματίον: nec *Pollux* il-
la hic unquam disparavit. JUNG.

38 Ἀντιγόνη] MS. Ἀντιγόνη. ait nolter unde *Anti-
gone* conspicit exercitum. Quæ ut omnia melius in-
telligas, & de hoc vocabulo διῆρες, quod tamen do-
clum *Plutarchi* interpretem ejus ignarum errare fecit,
nos nihil falsi docuisse supra videas, scias ad *Enniri-*

dis Phœnissas respexisse nostrum *Pollucem*. Ibi non
longe ab initio *Polyuces* ejectus Thebis a fratre *E-
theole*, sed a recenti socero *Adrasto* adjutus, exer-
citur Argivorum ad illa ἐπιτάφυλα τείχη adducere in-
troducitur. Illo exercitu viso, *pædagogum* facit *Eu-
ripides* sic vocare *Antigonam*,

Ὡ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλας πατρί,
Ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπῶν
Μεθῆκε, μελάθρων δ' ἐς διῆρες ἔσχατον,
Στρατεύμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον &c.
Κείρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδῶν
Σκέπει δὲ πῆδία &c.

dein facit illam ascendere. Inde in superiori contigna-
tiuncula constituta *Antigone* clamat:

Ἰὼ πότνια καὶ Λατοῦς
Ἐκεία, κατὰ χαλκὸν ἅπαν
Πεδίον ἀστράπτει, &c.

Post ubi illam vidisse satis *pædagogus* arbitratur, ait:

Ὡ τέκνον, εἰσβα δῶμα, καὶ κατὰ στέγας
Ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, &c.

Plusculi fuimus, sed non credo absque luce *Pollucis*
& illius vocabuli. JUNG.

39 Ποτὲ δὲ κέραμος] MS. ποτὲ δὲ καὶ κέραμος, &c. Et
hæc *Buleng.* interpretatur ibidem: *Interdum distegia*
est terra figuraris, unde & feriunt terra figurari. Si
quid judico, non recte. certe, quod pace ipsius dicam,
inepte dici videntur. Nec ego forte quid ap-
tius: quod tamen præferre vel sic malim, ut alios
irritem literarum bono, quo dicant melius. Inter-
pretater potius: *Ille distegia interdum etiam est te-
gium tegulaneum, unde petunt tegula.* Ni fallor, tale
quid in Scenica *Amphitruonis* domo apud *Plautum* le-
go, ubi excluso domino fores vi maxima pulsant
Mercurius iutus minatur:

--- si denuo pulsaveris:
Si minuscule digito increpaveris fores, hæc tegula
Tuum deminuat caput, ut cum dentibus linguam
excrees.

Et dejicit etiam certe pergente *Amphitruone* pulsare,
M. Pergin? A. Pergo. M. accipe. A. scelesto,
in herum? si te hodie apprehendero, &c.

Sed non potest apprehendere desuper constitutum in
illa distegia illum personatum *Sosiam*: certe, verum
in seq. sc. *Sosiam* sibi obvium statim verberibus invadit.
ubi etiam tam commode hæc quæ diximus junguntur,
ut ad hujus loci illustrationem non possemus
quid commodius. verberibus enim insultans servo ita
Amphitruo:

En tectum, en tegulas, en obdultas fores, en lu-
dicium herum.

& quærenti *Blepharoni*, quid mali fecerit? reddit ille.

--- rogas? ex illo
Tecto exclusum foribus, me deturbavit adibus.
Et certe κέραμος non tantum terram figurarem, sed

130 οὐ καὶ βάλλουσι τῷ κεράμῳ. * 40 ἐν δὲ κωμω-
 111 δία, ἀπὸ τῆς διστεγίας, 41 πορνοβοσκαί τινες
 42 κατοπτέουσι, ἢ γραιΐδια ἢ γύναια καταβλέ-
 112 πει. 43 κεραινοσκοπεῖον δὲ, καὶ βροντεῖον, τὸ μὲν
 ἐστὶ περιεκτός ὑψηλῆ· τὸ δὲ 44 βροντεῖον, ὑπὸ τὴν
 σκηνὴν ὀπισθεν, 45 ἄσχοι 46 ψήφων ἔμπλεοι 47 διω-
 κόμενοι φέρονται κατὰ χαλκωμάτων. 48 ἀπὸ δὲ
 τοῦ 49 θεολογείου, ἐντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν, ἐν ὕψει
 ἐπιφαίνονται θεοὶ, ὡς 50 ὁ Ζεὺς, καὶ οἱ 51 περὶ αὐτὸν
 52 ἐν Ψυχαστασίᾳ. ἢ δὲ γέρανος, 53 μηχανήμα τι
 ἐστὶν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον, ἐφ' ἀρπαγῆ
 σώματος, ᾧ κέχρηται ἢ 54 Ἡὼς ἀρπάζουσα 55 τὸ σῶ-
 131 μα τοῦ Μέμνονος. * αἰώρας δ' ἂν εἴποις τοὺς 56 κά-
 λως, οἱ 57 κατήρτηται ἐξ ὕψους, ἀνέχειν τοὺς ἐ-
 πὶ τοῦ 58 αἰέρος φέρεσθαι δοκοῦντας, Ἡρῶς, ἢ θε-

gulis dejiciunt. * Caterum in Comœ- 130
 dia, a distegia lenones quidam prospici-
 unt, & vetula Mulier despicit. Machi-
 na autem fulminea, & tonitru. illa qui-
 dem, est alta versatilis machina. hoc ve-
 ro in posteriore parte sub scena, urnæ
 sunt lapillis plenæ, qui impulsi, per æ-
 nea vasa delabuntur. Ex Deorum autem
 fede, quæ scenam excellit, apparent Dii,
 utpote Jupiter, & qui circa ipsum. Grus
 præterea, machina quædam est. ex alto
 demissa, ad corporis alicujus raptum ido-
 nea, qua Aurora usa est, corpus Mem-
 nonis rapiens. * Pensilia vero, nomi- 131
 nabis funiculos, qui ex alto dependent,
 ut eos sustineant Heroës, Deosve,

& ipsum tectum significare, tam clare tibi dicit *Pollux*, ut nullus amplius dubitandi locus tibi relinqui queat. En ipsius verba infra VII, 161. κέραμος δὲ πᾶσα ἢ τῶν κεραιῶν ἀγγείων ὄψη, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τέχος, εὐ μόνον οἱ νῦν κέραμον ὀνομαζοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης &c. καὶ ταῦτα ταύτη. JUNG.

40 Ἐν δὲ κωμωδίᾳ] Margo C. A. usque ad καταβλέπει. KÜHN.

41 Πορ. τινες &c.] Τινες abest a MSSis. dein C. A. ἢ γραιΐδια ἢ γύναια. C. V. posterius ἢ tantum habet. KÜHN.

Πορ. τινες &c.] MS. πορ. τὶ κατοπτέουσι, ἢ γραιΐδια, ἢ γύναια καταβλέπει. certe videtur hinc emendandus textus vulgatus. JUNG.

42 Κατοπτέουσι γραιΐδια γύναια κατ.] Κύβητις Notiter pro κατοπτέουσι γραιΐδια γύναια κατ. ita: distinxit & reposuit in textu *Pollucis*, κατοπτέουσι, ἢ γραιΐδια ἢ γύναια καταβλέπει.

43 Κεραινοσκοπεῖον] Instar speculæ fuit, unde *Terentius* fulmina vibrabat, βροντεῖον erat locus sub scena, ubi utriusque calculis referis & per aramenta versatis tonitrua imitabantur. KÜHN.

44 Βροντεῖον] P. βροντ. κατασκευὴ τις ὑπὸ τ. σ. ὀ. ἐφ' οὗ ἄσχοι. SEB.

Βροντεῖον] De βροντεῖον hoc vid. & *Bulenger*. I. de *Theat.* 18. JUNG.

45 Ἄσχοι] Ἄσχοι ψ. SEB.

Ἄσχοι] Ἄσχοι leg. C. V. pro ἄσχοι. KÜHN.

Ἄσχοι] MS. ὀπισθεν ἄσχοι ψήφων ἔμπλ. JUNG.

46 Ψήφων] *Salmast.* pro ψήφων scribendum ait ψόφων. KÜHN.

47 Διακόμενοι] C. V. διακόμενοι. leg. διεκόμενοι, τραῖσι, vel διωθόμενοι, hinc inde acti. KÜHN.

48 Ἀπὸ δὲ θεολ.] P. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τ. SEB.

49 Θεολογείου, ὄτος] MS. θεολογίου, ὄτως ὀτ. JUNG.

50 Ὁ Ζεὺς] Deest ὁ in MS. JUNG.

51 Qui circa ipsum] Forte: qui cum circumstant animas lancibus impositas ponderantem. SEB. 2.

Οἱ περὶ αὐτὸν] Sunt cæteri Dii in dramate, quod inscriptum ab *Aeschylō* *Ψυχαστασία* ponderatio animarum *Achillis* & *Hecloris*. occasione dramatis dedit *Homerus* *Iliad.* 22. ubi *Jovem* introducitur in bilance fatum *Hecloris* & *Achillis* examinantem. vid. *Enstath.* in *Iliad.* pag. 1266. C. A. illa: ὡς ὁ Ζ. κ. οἱ π. α. ἰ. ψ. non habet. KÜHN.

52 Ἐν Ψυχαστασίᾳ.] Interpres omisit hanc vocem. Testatur autem *Plutarchus* de aud. poetis fol. 10. inscriptam isto nomine ab *Aeschylō* comœdiam, ex eo quod *Homerus* *Jovi* tribuisset stateram, qua fata hominum trutinaret. vid. *Iliad.* χ. 208. Item θ, 69. & τ, 223. SEB.

Ἐν Ψυχαστασίᾳ.] C. V. leg. ἐν Ψυχαστασίᾳ. male. *Salm.* *Ψυχαστασία* *Aeschylī* *tragœdia*, melius scribitur *Ψυχαστασία*. KÜHN.

Ἐν Ψυχαστασίᾳ.] MS. mire pro ἐν ψυχ. habet uno verbo ἐν Ψυχαστασίᾳ. sed vulgatum verum reor, & tam errare in ejus interpretatione *Bulengerum* I. de *Theat.* 17. qui in *disceptatione* ait, quam *H. Stephanum* in *Theatro* ubi hoc vocabulum conatur hic exponere: qui & hoc προσαμαρτάνει γε, quod putat *Pollucem* partem theatri facere τὴν Ψυχαστασίαν. Nihil enim aliud vult *Pollux* quam ἐν Ψυχαστασίᾳ *Aeschylī* (quali nomine fabulam illum tragicum scripsisse auctor est *Plutarchus* lib. πῶς δὲ τὸν νῆον ποιημάτων ἀκούειν quem vide: & in ejus *δραμάτων* *Catalogo* *Ψυχαστασία* & *Ψυχαστασία* enumeratae habentur) *Jovem* & *Deos* alios, vel potius *Deas*, de quibus *mox*, sic ἀπὸ τοῦ θεολογείου ἐν ὕψει ἐπιφανομένου introduci. Nec opus habuit addere nomen *Aeschylī*, non magis quam antea IV, 129. *Euripidis*, ubi ἐν *Φοινισσαίς* saltem dixisse contentus est. Scilicet erant hæc notiora tum temporis, quam multum nunc domus est sua. Sed quinam illi, hoc quidem loco οἱ περὶ αὐτὸν, τὸν Δία δηλοῦσι; Non enim possum probare *Bulengeri* interpretamentum, assessorum ejus in *disceptatione*. Rectius nos docet *Plutarchus*, dicto libello, fuisse scilicet *Thetidem*, & *Auroram*, dicitur enim ibi in illa *tragœdia* *Aeschylus* παραστήσας ταῖς πλάστιγγι τοῦ Διὸς, ἔθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔθεν δὲ τὴν Ἥω, δεομένης ὑπὲρ τῶν νῆων μαχομένων. Ex hac fabula *Pollucis* etiam credam in mentem fuisse *Auroram* illud factum, cui representando γερᾶν opus erat. de qua machina vid. *Buleng.* eod. cap. 17. inferius. Locum alias *Pollucis* adducit & diligentiss. *Sylburgius* *Notis ad Etymolog.* in γέρανος, & sic reddit: *machinamentum quod e sublimi demittitur ad rapiendum corpus aliquod.* JUNG.

53 Μηχανήμα τι ἐστίν] P. μηχανή ἐστίν ἐκ μ. καταφερομένη. SEB.

Μηχανήμα τι ἐστίν] C. A. μηχανή ἐστίν ἐ. μ. καταφερομένη. KÜHN.

54 Ἡ Ἡὼς] H' abest a C. V. KÜHN.

Ἡ Ἡὼς] Pro Ἡ Ἡὼς MS. mendose Ἡὼς. JUNG.

55 Τὸ σῶμα τοῦ Μ.] Corpus mortui *Memnonis* utpote ab *Achille* interfecti ad *Trojam*. cæterum C. V. leg. κέχρηται Ἡὼς. KÜHN.

Τὸ σῶμα τοῦ Μ.] MS. τὸ σ. τὸ Μέμν. εἰρας &c. JUNG.

56 Κάλως οἱ κατ.] MS. κάλους, οἱ κ. & certe corrigendum omnino οἱ, in quo operæ accentum omiserunt. JUNG.

57 Κατήρτηται] C. A. κατήρτηται. KÜHN.

58 Αἰέρος] C. V. αἰρας. KÜHN.

Αἰέρος] MS. αἰρας. JUNG.

qui in aëre ferri videntur. Tapetia autem, panni erant, aut tabulae picturas continentes, ad Fabularum usum utiles. supraque versatiles demittebatur machinas, montem referens, mare, fluvium, aut aliud hujusmodi. Semicirculo vero, figura nomen dedit. sed hujus locus, juxta orchiestram. * usus autem, eminus ostendens urbis aliquem situm, aut in mari natantes. Quemadmodum & strophium, quod Heroës continet, & in Deorum numerum transcriptos, aut in mari vel bello obeuntes. Gradus porro Charonii, juxta sedilium descensus positi, Manes a se emittunt. Sed anapeismata, hoc quidem in scena est, veluti fluminis transgressionem representans, aut aliud hujusmodi: illud vero circa scalias est, per quas ascendunt Furiae.

οὐς. ⁵⁹ καταβλήματα δὲ, ὑφάσματα, ἢ πίνακες ἦσαν, ⁶⁰ ἔχοντες γραφάς, τῇ χρείᾳ τῶν δραμάτων προσφόρους· κατεβάλλετο δὲ ἐπὶ τὰς περιάκτους, ⁶¹ ὄρος δεικνύντα, ἢ θάλατταν, ἢ ποταμὸν, ἢ ἄλλο τι ⁶² τοιοῦτον. τῷ δὲ ἡμικυκλίῳ, τὸ μὲν σχῆμα, ὄνομα· ἢ δὲ θέσις, κατὰ τὴν ⁶³ ὀρχήστραν. ἢ δὲ χρείαι, δηλοῦσα πύργω ¹³² τινὰ τῆς πόλεως ⁶⁴ τόπον, ἢ τοὺς ἐν θαλάττῃ νηχομένους. ⁶⁵ ὡς περ καὶ τὸ ⁶⁶ στροφεῖον, ὃ τοὺς Ἥρωες ἔχει, τοὺς εἰς τὸ θεῖον μεθεστηκότας, ἢ τοὺς ἐν πελάγει, ἢ πολέμῳ τελευτῶντας· αἱ δὲ ⁶⁷ χαρώνιοι κλίμακες, κατὰ τὰς ἐκ τῶν ἐδωλίων καθόδους κείμεναι, τὰ εἰδῶλα ἀπ' αὐτῶν ἀναπέμπουσι. ⁶⁸ τὰ δὲ ἀναπίεσματά, ⁶⁹ τὸ μὲν ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ, ὡς ποταμὸν ἀνελεῖν, ἢ τι τοιοῦτον πρόσωπον. τὸ δὲ, περὶ τοὺς ⁷⁰ ἀναβαθμούς, ἀφ' ὧν ἀνέβαινον Ἐρινυῖες.

59 Καταβλήματα] MSS. τὰ κατ. SEB.

Καταβλήματα δὲ] C. A. τὰ καταβλήματα δὲ &c. *catablemata* autem *textilia erant aut tabulae picturis plena*, prout usus dramatis postulabat, demissæ aut attractæ. KÜHN.

Καταβλήματα] MS. τὰ καταπλ. De tabulis vero quibus fabulas &c. representantes, ludos suos veteres instruebant, obiter & *Cassaub.* lib. I. de Satyrica Poësi cap. 2. JUNG.

60 ἔχοντες] P. ἔχοντα. SEB.

61 ὄρος, δεικνύς &c.] C. V. δεικνύντα. C. A. δεικνύων superne o imminet τῷ ω ut sit δεικνύον ὄρος, *mons pra se ferens*. placet magis lectio C. V. quam etiam *Salmas.* vidit in MSSis. KÜHN.

ὄρος, δεικνύς &c.] MS. ὄρος δεικνύντα ἢ θάλ. eximie bene, pra hac lectione profecto vulgata male percat. ait enim illa καταβλήματα supra περιάκτους deponi solita, quæ ostentarent vel exhiberent montem, mare, alia talia ὅσα ἐπαχθέστερα ὄντα τὴν μηχανὴν φέρειν ἀδυνατεῖν supra dixit IV, 126. ubi non absque ratione itaque *Rulengeri* interpretationem notavimus. quo enim pacto ipsam mare, vel mons arduus in Scenam representetur, nisi per talia καταβλήματα? loquimur ut illa exhiberi solita fuerint, non de iis qui natura ipsa majora interdum dare adgressi fuerunt. JUNG.

ὄρος, δεικνύς &c.] Ex correctione *Kühni* legitur jam in textu ὄρος δεικνύντα.

62 Τοιοῦτον. τῷ δὲ ἡμ.] MS. τοιοῦτῳ τὸ δὲ ἢ. mendose. JUNG.

63 ὀρχήστραν] MS. ὀρχήστραν. JUNG.

64 Τόπον] Abest a C. A. & *Salmas.* nec videtur omnino requiri ad sensus integritatem. KÜHN.

Τόπον] Deest in MS. τόπον. & poterat sane abesse. JUNG.

65 ὡς περ καὶ τὸ στρ.] Margo C. A. loquitur hoc modo: καὶ τὸ στροφεῖον ἢ τοὺς, aut *Heroas* exhibet in *Deorum relatos numerum aut &c.* in τελευτῶτας definit margini laudati Codicis. KÜHN.

66 Στροφεῖον] MS. στροφίον, sine accentu. & statim, ἢ τοὺς H. non ὄ. & bene, ni fallor. JUNG.

67 Χαρώνιοι κλίμακες] Sic tam MSS. quam editi libri. Sed *70. Brod.* Miscell. IV, 8. & *fac. Nicol. Lottensis* Epiphil. III, 5. legunt χαρώνιοι. intra

VIII, 102. χαρώνιον dicitur ostium illud nomophylacii, per quod nocentes ad mortis poenam ducerentur. SEB.

Χαρώνιοι κλίμακες] Reddere possemus *Scala orcinæ* ut apud *Sueton.* *Senatores orcini*, *Græcis* χαρώνιται dicuntur. KÜHN.

Χαρώνιοι κλίμακες] *Rhodiginus* VIII. antiq. 8. sic scribit: *Fuerunt & Caronia* scala, ex quibus idola, seu simulacra destinabant, *Charonia* vero porta ad theatricum usum facit nihil, erat ea in nomophylacio *Athenis*, per quam damnati ad ultimum ducebantur supplicium. Nec falso scribit, vel ego sum falsus. Miror itaque cur super his eum notet *Brodæus* IV. Miscell. 8. ubi pariter χαρώνιος θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου &c. e *Zenobio* adnotat, & subiungit: *Hinc apud Pollucem* χαρώνιοι κλίμακες. Nescio quam recte a judiciali porta, (de qua & *Suidas* in χαρώνιος θύρα) deducere cogamur illas scalias: & cur non simpliciter a *Charonte* saltem? Si vero illud quod addit *Rhodiginus*, *Charonem* etiam dictam illam portam, reprehendit *Brodæus*, ut quidem videtur, quum scribat χαρώνεια barathra fuisse, non recte facit: & illud enim quoque verum, dicente *Hesychio*: χαρώνιον, θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι' ἧς οἱ καταδικῶσι τὴν ἐπὶ θανάτου ἐξήγοντο. quid verbis opus? Sic ipse *Pollux* infra VIII, 102. *Pollucis* alias locum hunc de scalis ita interpretatur *fac. Nicol.* III. Epiphil. 5. *Charonis* scalias erant circa infima sedilia, unde mortuorum simulacra in theatra sursum mittebantur. JUNG.

68 Τὰ δὲ ἀναπίεσματά] C. A. marginale usque ad πρόσωπον, legitur iterum ἀναπίεσματά (ut jam notatum supra IV, 127.) τὰ μὲν ἐστὶν &c. τὰ δὲ π. τ. ἀναβασμούς quod ultimum ἀναπίεσματά & ἀναβασμούς & C. V. agnoscit. *Hesych.* ἀναβασμούς, ἀναβασμούς. KÜHN.

Τὰ δὲ ἀναπίεσματά] MS. ἀναπίεσματά iterum, ut supra IV, 127. JUNG.

Τὰ δὲ ἀναπίεσματά] *Αναπίεσματά* pro ἀναπίεσματά e MSSis reposuit *Kühnius*. vid. & supra IV, 127.

69 Τὸ μὲν] MS. τὰ μὲν. & sic mox τὰ δὲ. JUNG.

70 Ἀναβασμούς] MS. ἀναβασμούς. ut supra IV, 118. & *Ἐρινυῖες*, uno v. sicut & infra IV, 142. sicut & apud *Etymologum*, quem v. in *Ἐρινυῖες*. Quæ sequuntur, nullo distinguuntur titulo in MS. JUNG.

Ἀλλὰ μὴν καὶ πρόσωπα, τὰ μὲν τραγικὰ
 71 εἴη ἄν, ξυρίας ἀνὴρ, λευκός, 72 σπαρτοπόλιος.
 73 μέλας ἀνὴρ, ἀνὴρ ξανθός, ἀνὴρ ξανθότερος. οὐ-
 τοι μὲν γέροντες. 74 ὁ δὲ ξυρίας, πρεσβύτατος
 τῶν γερόντων, λευκότετος τὴν 75 κόμην, προσκεί-
 μεναι τῷ ὄγκῳ αἱ τρίχες. 76 ὄγκος δὲ ἐστὶ, τὸ ὑ-
 πὲρ τὸ πρόσωπον ἀνέχον εἰς ὕψος, 77 λαβδοειδέϊ
 τῷ σχήματι. τὸ δὲ γένειον, ἐν χρωῖ κουρίας ἐστὶν
 134 ὁ ξυρίας, ἐπιμήκης 78 ἄν τὰς παρειάς. * ὁ δὲ
 λευκός ἀνὴρ, πᾶς μὲν ἐστὶ πολὺς, 79 βόστρυχοι
 δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν. καὶ τὸ γένειον πεπηγός,
 καὶ 80 προπετής ὄφρυς. καὶ 81 παράλευκον τὸ χρω-
 μα. ὁ δὲ ὄγκος, βραχύς. 82 ὁ γε μὴν σπαρτο-
 πόλιος, δῆλοι μὲν τὴν τῶν 83 πολιῶν φύσιν, μέ-
 λας δὲ ἐστὶ, καὶ ὑπαώχρος. ὁ δὲ μέλας ἀνὴρ,
 ἀπὸ μὲν τῆς 84 χροιάς 85 ἔχων τὸννομα, 86 οὐλος
 δὲ τὸ γένειον, καὶ τὴν κόμην, 87 τραχύς τὸ πρόσω-
 135 πον, 88 καὶ μέγας ὁ ὄγκος. * ὁ δὲ ξανθός ἀνὴρ,
 ξανθούς ἔχει βόστρυχους, 89 καὶ ὄγκον ἥττω, καὶ

Personæ porro tragicæ sunt, Vir ton-
 fus, albus, Spartopolius, Vir niger,
 Flavus, Vir flavior. & hi quidem, Se-
 nes sunt. Tonfus, est maximus natu in-
 ter Senes, albiſſimam comam habens, &
 crines ὄγκῳ adjacentes. Ὄγκος autem,
 est ea, quæ supra faciem est, alta pro-
 minentia literæ A figuratim referens. Sed
 barba, ad cutim usque detonsa est, &
 genas habet pendulas. * Vir autem al- 134
 bus, totus quidem canus est. sed cincin-
 ni circa caput sunt, barba densa, & su-
 percilia pendula, color albus, sed faci-
 eici prominentia brevis. Sed Spartopo-
 lius, canorum naturam refert. niger ve-
 ro est, & subpallidus. Vir porro niger,
 a colore nomen habens, crispus barbam
 & capillitium, aspera facie, & magna
 faciei prominentia præditus. * Vir au- 135
 tem flavus, flavos cincinnos habet,
 & faciei prominentiam minorem, &

71 Εἴη ἄν, ξυρίας ἀνὴρ, λ.] MSSti, εἴησαν fue-
 rint. lectionem εἴησαν affert etiam damnatque Salmaf.
 Kühn.

Εἴη ἄν, ξυρίας ἀνὴρ, λ.] MS. εἴησαν ταῦτα, ξυρίας,
 ἀνὴρ λευκός. & sane melior hæc distinctio, si sequen-
 tia: Ὁ δὲ ξυρίας, πρ. & illa Segm. seq. Ὁ δὲ λευκός
 &c. attendas. JUNG.

72 Σπαρτοπόλιος] Cui sparsi per tempora cani. a
 σπείρω, σπαρτός, id est, διασπαρμένος. Seb. 2.

Σπαρτοπόλιος] In Glossis est incanus, cunaster.
 Kühn.

Σπαρτοπόλιος] MS. σπαρτοπολιός, sed infra accen-
 tu a vulgato non variat. JUNG.

73 Μέλας ἀν. ἀν. ξ.] C. A. μέλας ἀνὴρ, ξανθός,
 ἀνὴρ ξ. Kühn.

Μέλας ἀν. ἀν. ξ.] MS. μέλας, εἴη ξανθός, ἀνὴρ
 ξανθότερος, ἀνὴρ οὗτοι &c. falsa distinctio tantum.
 Explicat vero hæc personas tragicas & Jul. Scaliger
 ordine I. Poët. 16. JUNG.

74 Ὁ δὲ ξυρίας] Hesych. πριαμωθήσομαι, ξυρίσομαι,
 ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον, ξυρίας ἐστὶ.
 possit τὸ πριαμωθήσθαι etiam ad cæteram Priami for-
 tunam referri, ut dicatur πριαμωθήσθαι qui patitur Priami
 calamitates. Kühn.

Ὁ δὲ ξυρίας] MS. ὁ μὲν ξ. JUNG.

75 Κόμην] MS. κόμην. JUNG.

76 Ὄγκος δὲ] Superficies Varroni dicitur in hisce:
 item Tragicis prodeunt capite gibbero; cuius antiqua le-
 ge ad frontem superficies accedebat. apud Nonium C.
 VI. Lucian. de Saltat. πρόσωπον ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνατει-
 νόμενον. persona supra caput assurgens. tom. I. p. 796.
 ubi Interpretres male: larva caput obduatum habens.
 Kühn.

Ὄγκος δὲ] De ὄγκῳ etiam hinc Buleng. I. de Theat.
 45. JUNG.

77 Λαβδοειδέϊ τῷ σχ.] C. A. margo refert ad ὕ-
 ψος præcedens, adeoque legit λαβδοειδέϊ τῷ σχήματι
 figuram λ ἰτερομήκους referens. nam prout nunc scri-
 bitur A, huc non pertinet. vid. Hellad. apud Photium.
 Kühn.

Λαβδοειδέϊ τῷ σχ.] MS. λαβδοειδέϊ. antea vulgabatur
 λαυδοειδέϊ. H. Steph. itaque, ad oram sui codicis adno-

taverat B, posito v pro u ait. notavi etiam antea ta-
 les errores. JUNG.

Λαβδοειδέϊ τῷ σχ.] Falckenburgius λαμβδοειδέϊ, quem-
 admodum & supra II, 37. eum quoque legere dixi
 ubi prius vulgati habebant λαβδοειδέϊ.

78 Ὄν] MS. ὄν pro ὄν, mendose. JUNG.

79 Βόστρυχοι δὲ π.] C. V. βόστρυχους δὲ ἔχει περὶ
 τῆ κεφαλῆ. dein C. A. καὶ γένειον πεπηγός βαρβα ἰτε-
 ρεκα, concreta & supercilia grandioria. Kühn.

Βόστρυχοι δὲ π.] MS. βόστρυχους δὲ ἔχει περὶ τῆ κε-
 φαλῆ, καὶ γένειον. JUNG.

80 Προπετής] MSSti προπετεῖς ὄφρυς. Kühn.

Προπετεῖς] Προπετεῖς ὄφρυς MS. JUNG.

81 Παράλευκον &c.] Falckenburgius παράλευκος τὸ
 χρώμα.

82 Ὁ γε μὴν &c.] MS. ὄγε μὴν σ. δηλοῖ μ. & vitia
 enim notare libet nostri MS. non tantum virtutes. De
 Spartopolio autem hinc meminit H. Jun. Comm. de
 coma cap. 10. & 13. Vulcanius ad Glossar. Græc. in
 σπαρτοπόλιος. JUNG.

83 Πολιῶν φύσιν] Canorum, colorem refert sparto,
 quod gerit capite. Glossar. Spartum λευκαία ἐν θεάτροις.
 Cl. Salmaf. in Spartiani Hadrianum ait, frustra hæ-
 stenus quaesitum, quid faceret in theatris Spartum,
 ideoque τὸ ἐν θεάτροις referendum existimat ad croci
 sparsionem in theatris, cujus proxime antecedit men-
 tio in Glossario. verum enim vero vel ex hoc loco
 Pollucis constat, quid spartum fecerit in theatris, ni-
 mirum μίξοπόλιον, cujus capilli canis jam aspersi erant,
 denotabant sub persona Spartopolis. unde Glossa etiam
 σπαρτοπόλιον reddiderunt μίξοπόλιον. Vide supra Segm.
 præced. Kühn.

84 Χροιάς] MS. χροιάς. JUNG.

85 Ἐχων] Abest a C. A. Kühn.

Ἐχων] Deest ἔχων in MS. JUNG.

86 Οὐλος δὲ τὸ γέν.] C. A. οὐλος δὲ τὰ γένεια. & ἴ-
 ta C. V. Kühn.

Οὐλος δὲ τὸ γέν.] MS. οὐ δὲ καὶ τὰ γένεια. JUNG.

87 Τραχύς τὸ πρ.] MS. τρ. δὲ τὸ π. JUNG.

88 Καὶ μέγας ὁ ὄγκος] Marginale est C. A. Kühn.

89 Καὶ ὄγκον ἥττω] Superſcripta sunt hæc in C. A.
 Kühn.

boni coloris est. Cæterum flavior, per alia quidem huic similis est. magis autem pallidus, & morbidos representat. Præterea Juvenum personæ sunt, perbenignus, crispus, tener, horridus, secundus horridus, pallidus, subpallidus. Et perbenignus, Juvenum natu maximus est, imberbis, boni coloris, nigrescens, densus & nigros capillos habens. * Sed crispus, flavus, fastuosus. pili faciei prominentiæ adhærent, supercilia extenduntur, & facie terribilis. Subcrispus vero, aliis quidem similis huic, sed magis juvenescit. Tener autem, cincinnis flavus, albus, hilaris, pulchro decorus Genio. Sed horridus, fastuosus est, sublividus, subtristis, sordidus, flavicomus, flava coma decorus. Horridus autem secundus, in tantum priori tenuior est, quantum est junior, & crinitus. * Cæterum pallidus, macilentus est, comatus, subflavus, morbidum colorem referens, instar idoli aut vulnerati. Subpallidus autem, aliis quidem perbenigno similis est, pallet vero, veluti ægrotum, aut amantem representans. Servorum præterea personæ sunt, Diphtherias, Barbam intortam habens,

Segm. 136. 137. *Lib.* IV. *Cap.* XIX. 431
 ἔστιν⁹⁰ εὐχρῶς. ὁ δὲ ξανθότερος, τὰ μὲν ἄλλα⁹¹ ὅμοιος, ὑπαρχρῶς δὲ μᾶλλον, καὶ δηλοῖ⁹² νοσοῦν-
 τας. ⁹³ τὰ δὲ νεανίσκων πρόσωπα, πάγχρηστος,
⁹⁴ οὖλος, πάρουλος, ἀπαλός, πιναρὸς, ⁹⁵ δεύτερος
 πιναρὸς, ⁹⁶ ἄχρῶς, πᾶρωχρῶς. ⁹⁷ ὁ δὲ πάγχρη-
 στος, πρεσβύτατος τῶν ⁹⁸ νεανίσκων, ἀγένειος,
⁹⁹ εὐχρῶς, μελαινόμενος, δασεῖται καὶ μέλαινοι
¹⁰⁰ αἱ τρίχες. * Ὁ δὲ¹ οὖλος, ξανθός, ὑπέρογ-¹³⁶
 ῖος. αἱ τρίχες τῶ ὄγκῳ προσπεπήγασι, ὀφρύες
² ἀνατέτανται, ³ βλοσυρὸς τὸ εἶδος. ⁴ Ὁ δὲ πᾶρ-
 ουλος, τὰλλα εἰκῶς τῷ πρὸ αὐτοῦ, μᾶλλον νε-
 ανίζει. Ὁ δὲ ἀπαλός, βροτρήχοις ξανθός, ⁵ λευ-
 κόχρῶς, ⁶ Φαιδρὸς, πρέπων θεῷ καλῷ. Ὁ δὲ
 πιναρὸς, ὄγκῶδης, ὑποπέλιδος, κατηφής,
⁷ δυσπινής, ξανθοκόμης, ⁸ ξανθὴ κόμη ἐπικομῶν.
 Ὁ δὲ δεύτερος πιναρὸς, τοσοῦτον τοῦ προτέρου
 ἰσχυρότερος, ¹⁰ ὅσον καὶ νεώτερος, καὶ ἐπίκομος. * Ὁ¹³⁷
 δὲ ἄχρῶς, ¹¹ Φρυγανός ἐστὶ ταῖς σαρχί, καὶ πε-
 ρίκομος, ὑπόξανθος, νοσῶδης τὴν χροάν, ¹² οἶος
 εἰδῶλω, ἢ ¹³ τραυματία πρέπειν. Ὁ δὲ πᾶρωχρῶς,
¹⁴ τὰ μὲν ἄλλα, οἶος ὁ πάγχρηστος. ἄχριά δὲ,
¹⁵ ὡς νοσοῦντα, ἢ ἐρῶντα δηλοῦν. Τὰ μέντοι τῶν
 θεραπόντων πρόσωπα, διφθερίας, ¹⁶ σφηνοπάγων,

90 Εὐχρῶς] MS. εὐχρῶς pro εὐχρῶς. JUNG.
 91 Ὅμοιος] Pro ὁμοίος C. V. ὁμοίως. KÜHN.
 Ὅμοιος] MS. ὁμοίως ὑποχρῶς. JUNG.
 92 Νοσοῦντας] C. A. in singulari νοσοῦντα. KÜHN.
 93 Τὰ δὲ νεαν. &c.] C. V. τὰ δὲ ἐν νεανίσκῳ πρόσω-
 πα πάγχρηστος, οὖλος, πάρουλος, ἀπαλός. C. A. etiam
 addit πάρουλος subcrispus. KÜHN.
 Τὰ δὲ νεαν. &c.] MS. τὰ δὲ ἐν νεανίσκῳ πρ. π. οὖ-
 λος, πάρουλος, ἀπ. optime illud πάρουλος, quod ma-
 le vulgo hic omisum: uti ex Segm. seq. patet. JUNG.
 94 Οὖλος] MSS. οὖλος, πάρουλος, ἀπ. & sic ordi-
 ne etiam deinceps explicantur. SEB.
 Οὖλος] Auctius & bene Falckenburgius post οὖλος le-
 git πάρουλος. & ita habet jam textus.
 95 Δεύτερος πιναρὸς] Margo habet istam C. A. dein
 textus πᾶρωχρῶς pro πᾶρωχρῶς, sed vulgata lectio me-
 lior est. KÜHN.
 96 Ἄχρῶς] Post ἄχρῶς pone comma. JUNG.
 97 Ὁ δὲ πάγχρηστος] MSSti, ὁ μὲν πάγχρηστος.
 KÜHN.
 Ὁ δὲ πάγχρηστος] MS. ὁ μὲν π. JUNG.
 98 Νεανίσκων, ἀγ.] MS. νε. ὁ δ' οὖλος ἀγ. nescio
 an non ex erranti repetitione, quum statim Segm. se-
 quenti de οὖλῳ etiam MS. JUNG.
 Νεανίσκων, ἀγ.] Post νεανίσκων auctius Falckenbur-
 gius habet ὅλ' οὖλος, ita enim scribitur in ejus Co-
 dice.
 99 Εὐχρῶς] MS. εὐχρῶς. scilicet volebat ut paulo
 antea scribere εὐχρῶς. JUNG.
 100 Αἱ τρίχες] Sequitur in C. A. τῶ ὄγκῳ προσπε-
 πήγασι. ὁ δὲ οὖλος ξανθός, ὑπέρογος. tum in margine
 iterum, αἱ τρίχες τῶ ὄγκῳ προσπεπήγασι, postea su-
 perscriptum textui: αἰτε ὀφρύς, textus, ἀνατέτανται,
 quod ultimum est in C. V. significat autem supercilia
 elata. βλοσυρὸς τ. ε. τὸν νῆσιν faciem. KÜHN.
 1 Οὖλος] MS. οὖλος. JUNG.
 2 Ἀνατέτανται] MS. ἀνατέτανται non ἀναπέτανται.
 recte. scilicet supercilia atollere, superbiusculi, & fe-
 rotuli. Sic supra ipse Pollux ὀφρῶς ἀνατείνων II, 49.
 & infra sæpe in Comicis IV, 144. JUNG.

Ἀναπέτανται] Ex MSStis jam habet textus ἀνατέταν-
 ται pro priori ἀναπέτανται.
 3 Βλοσυρὸς τὸ εἶδος] Βλοσυρὸν τὸ ε. MS. & τὰ ἄλ-
 λα. JUNG.
 4 Ὁ δὲ πάρουλος] Margo C. A. usque ad νεανίζει.
 KÜHN.
 5 Λευκόχρῶς] MS. λευκόχρῶς. JUNG.
 6 Φαιδρὸς] C. V. φαιδρῶς. πρέπων θεῷ ἢ καλῷ, et-
 iam C. A. ἢ habet, conveniens Deo aut formoso. KÜHN.
 Φαιδρὸς] MS. φαιδρῶς, πρ. θεῷ ἢ καλῷ. scilicet vel
 Deo, vel pulchro homini. JUNG.
 7 Δυσπινής] In margine C. A. usque ad νεαρὸς,
 legit etiam: δυσπινής, ξανθοκόμης, ἐπίκομος. ὁ δὲ δεύτερος
 π. τ. π. ἰ. ὅσῳ καὶ νεωτέρως. C. V. ὅσον καὶ νεαρ.
 ὁ δὲ. KÜHN.
 Δυσπινής] MS. δυσπινής, ξανθοκόμης. JUNG.
 8 Ξανθὴ κόμη] Defunt in MS. ξανθὴ κόμη. & nescio
 quid iis opus, quum præcesserit ξανθοκόμης. JUNG.
 9 Ἐπικομῶν] A. ἐπίκομος. SEB.
 10 Ὅσον καὶ νεώτερος] MS. ὅσῳ καὶ νεωτέρως. de-
 funt vero καὶ ἐπίκομος. JUNG.
 11 Φρυγανός] C. V. φρυγανός, sed vulgatum me-
 lius. Φρυγανός ἀερίαις, exsuccus, macie confectus.
 KÜHN.
 Φρυγανός] MS. φρυγανός. Sed videtur vulgatum φρυ-
 γανός recte habere, & significat sine dubio aridum &
 exsuccum: cui estis arida, ut Scaliger interpretatur I.
 Poët. 16. non tamen adnotant hoc vocabuli nostri le-
 xicographi. JUNG.
 12 Οἶος] Margo C. A. qui representare potest um-
 bram, luviam aut vulneratum. εἰδῶλον h. l. significat
 umbra mortuorum vel spectrum. KÜHN.
 13 Τραυματία] MS. τραυματίας. JUNG.
 14 Τὰ μὲν ἄλλα] Iterum margo Codicis C. A.
 hæc verba affert. KÜHN.
 15 Ὡς νοσοῦντα, ἢ ἐρ. δ.] MS alio ordine: ὡς δη-
 νοσ. ἢ ἐ. JUNG.
 16 Σφηνοπάγων] MS. σφηνοπάγων. infra tamen ut
 vulgo. JUNG.

¹⁷ ἀνάσιμος. ὁ μὲν διφθερίας, ¹⁸ ὄγκον οὐκ ἔχων, ¹⁹ περίκρανον ἔχει, καὶ τρίχας ἐκτενισμένας λευκὰς, πρόσωπον ὑπωχρόν τε καὶ ὑπόλευκον, καὶ μυκτῆρα τραχύν, ²⁰ ἐπισκύνιον μετέωρον, ὀφθαλμούς σκυθρωπούς. * ὑπωχρός ²¹ δ' ἐστὶ, καὶ τὸ γένειον ²² προπαλαιότερος. Ὁ δὲ σφηνοπώγων, ἀκμάζει, καὶ ὄγκον ὑψηλὸν ²³ ἔχει, καὶ πλατύν, ²⁴ κοιλαινόμενον ἐν τῇ περιφορᾷ. Ξανθός, ²⁵ τραχὺς, ἐρυθρός, πρέπων ἀγγέλω. Ὁ δὲ ²⁶ ἀνάσιμος, ὑπέρογκος, ²⁷ ξανθός, ἐκ μέσου ἀνατίετται αἱ τρίχες, ἀγένειός ἐστιν, ²⁸ ὑπέρυθρος. καὶ οὗτος ἀναγγέλλει. ²⁹ Τὰ δὲ ³⁰ τῶν γυναικῶν πρόσωπα, πολιά ³¹ κατάκομος, ³² γραΐδιον ἐλεύθερον, γραΐδιον οἰκετικόν, μεσόκουρος, ³³ διφθερίτις, κατάκομος, ὠχρὰ, ³⁴ πρόσφατος, ³⁵ κούριμος παρβίνος. * Ἡ μὲν πολιά κατάκομος, ὑπὲρ τὰς ἄλλας τήν τε ἡλικίαν

Refimus. Diphtherias sane, fastum nulum habens, vittam habet pilosque albos depexos, faciem subpallidam & lividam, nasum asperum, capitis verticem sublimem, oculos tetricos. * subpallidus autem est, & barba senium quoddam ostentans. Sed torta barba insignis, floret, frontem habens altam & latam, sed in circuitu excavatam; flavus, asper, rufus, Angelum representans. Refimus vero, est fastuosus, flavus, & e medio crines eriguntur. imberbis est, subrufus, & hic nunciatus agit. Mulierum porro personae sunt, Cana crinita, Anus libera, Anus serva, Media, Diphtherita, Comata, Pallida, nuper violata, Juvenis, Virgo. * Cana crinita quidem, alias excedit omnes, & aetate

17 Ἀνάσιμος.] MSSti ἀνάσιλος, id est, secundum Gloss. reburrus. Isidor Gloss. reburrus, hispidus, recutrit ἀνάσιλος infra Segm. seq. Kühn.

Ἀνάσιμος.] MS. ἀνάσιλος. ὁ δὲ διφθ. Sic & infra ἀνάσιλος MS. Segm. seq. ubi vide. JUNG.

18 ὄγκον οὐκ ἔχων &c.] C. A. locum ita exhibet, διφθερίας περίκρανον ἔχει, ὄγκον οὐκ ἔχει, πρόσωπον ὑπωχρόν τε (quod sequitur margo habet) καὶ ὑπόλευκον, dein est, καὶ τρίχας ἐκτενισμένας λευκὰς. μυκτῆρα τραχύν ἔ. μ. ὁ. σκυθρωπούς κίτηται. Kühn.

19 Περ. ἔχει] Περ. δ' ἔχει MS. JUNG.

20 Ἐπισκύνιον] MS. ἐπισκύνιον. JUNG.

Ἐπισκύνιον] Ἐπισκύνιον Kühnius reposuit. Corrigan hinc licet & Hefychium.

21 Δ' ἐστὶ] MS. δι ἐστὶν. JUNG.

22 Προπαλαιότερος] C. V. προπαλαιότερος. sine dubio male. Salmf. legit προπαλαιότερος. προπαλαιότερος est πρόγνηρος, qui ante tempus senex est, qui senior videtur quam re vera est. Kühn.

Προπαλαιότερος] MS. προπαλαιότερος. JUNG.

23 Ἐχει] C. A. hoc verbum demum post vocem περιφωρᾷ ponit. Kühn.

24 Κοιλαινόμενον] C. V. pro κοιλαινόμενον leg. κυλαινόμενον. Salmf. πλατύν καὶ χαινόμενον ex MSStis. Kühn.

Κοιλαινόμενον] MS. κυλαινόμενον. in quo verbo scriptus sic MS. JUNG.

25 Τραχὺς] Incipit margo C. A. & definit in ἀναγγέλλει. Kühn.

26 Ἀνάσιμος] C. V. ἀνάσιλος. Kühn.

Ἀνάσιμος] Ἀνάσιλος MS. ut dixi. quod nescio quomodo pra. vulgato arripet. Hefychius: ἀνασιλωσθαι (Sylburgius adscripsit οὐκ ἀνασιλωσθαι) ἰσχυρῶς ἔχει τὰς τρίχας ἀνάσιλος στιφάνος. ubi & pro ἰσχυρῶς. Sylburgius reponit ἰσχυρῶς ex loco Hefychii, qui hunc non longe sequitur: ἀνάσιμος, τρίχωμα τὸ διὰ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφῇ ἰσχυρῶς. est enim pro ἀνάσιμος hoc, ἀνάσιλον apud Etymol. Sane & nollet ἀνατεταμένην illi tribuit comam; apud quem & pro μέσου, posset jam quis conjectari ἐκ μετώπου. sed cum MS. illud vulgatum retineat, nihil auisim. Et in illo ἀνάσιλος valde me confirmat Pliniani locus, quem invenio in ipsius Crallo ubi Surenae fucatarum formam & θηλυτῆτα τοῦ κάλλους deficiens, ait, μηδικώτερον ἰσχυρῶς ἐντρίμμασι προσώπου καὶ κόμης διακρίσει. subjicit de horrida Parthorum forma, τῶν ἄλλων Παρθῶν ἐπὶ τὸ φοβερὸν τῶν ἀνασίλων κομῶντων. ubi quidam codices etiam una voce ἀνασιλωσθῶντων. JUNG.

Ἀνάσιμος] Lectionem Codicis Palatini & V. confirmat & Falckenburgius, nisi quod uno λ legatur apud eum ἀνάσιλος.

27 Ξανθός] C. A. ita: ξανθός, ἀγένειος, ὑπέρυθρός ἐστιν. καὶ οὗτος ἀγγέλλει. ἐκ μέσου ἀνατίετται αἱ τρίχες. ex mediis crinibus quidam assurgunt alius. ἀγγέλλει habet & C. V. Kühn.

28 Ὑπέρυθρος] MS. ὑπερυθρός. & ἀγγέλλει, pro ἀναγγέλλει. JUNG.

29 Τὰ δὲ τῶν γυναικῶν] C. A. margo τὰ δὲ γυναικῶν πρ. Kühn.

30 Τῶν] Deest τῶν in MS. JUNG.

31 Κατάκομος] C. V. κατάκομος. Kühn.

Κατάκομος] MS. κατάκομος. Sed infra tamen Segm. seq. vulgato consentit. JUNG.

32 Γραΐδιον] C. V. γραΐδιον. C. A. γραΐδιον ἐλεύθερον, οἰκετικόν, κατάκομος, διφθερίτις, μεσόκουρος ὠχρὰ &c. Kühn.

Γραΐδιον] MS. γραΐδιον ο. JUNG.

33 Διφθερίτις, κατάκ.] Hic & infra IV, 140. διφθερίτις. Sylb. cum pr. ed. διφθερίτης. Seb.

Διφθερίτις, κατάκ.] Scr. diphtheritis. Seb. 2.

Διφθερίτις, κατάκ.] C. V. post διφθερίτις, κατάκουρος ὠχρὰ, μεσόκουρος, πρόσφατος &c. praeterea C. A. non distinguit inter κούριμος & παρβίνος. Kühn.

Διφθερίτις, κατάκ.] MS. διφθερίτης κατάκουρος, ὠχρὰ μεσόκουρος, πρόσφ. JUNG.

34 Κούριμος, παρβίνος] Leg. ut infra IV, 140. κούριμος παρβίνος. Seb.

Κούριμος, παρβίνος] C. A. in margine addit καὶ ἰτέρα κόρη, quod & C. V. habet. dein C. A. ἡ μὲν οὖν πολιά, superscriptum est οὖν. Kühn.

Κούριμος, παρβίνος] MS. κ. π. ἰτέρα κόρη. ἡ μὲν &c. e quibus vides hic vulgo non sufficienter enumeratas has personas. Itaque omnia sic forte erunt restituenda, partim ex MS. partim ut sequentibus consentiant: Τὰ δὲ τ. γ. προσ. πολ. κατάκομος, γρ. ἐλεύθερον, γρ. οἰκετικόν, μεσόκουρος, διφθερίτις, κατάκομος ὠχρὰ, μεσόκουρος ὠχρὰ (cujus verbi repetitionem male neglectam a librario omissionem causam reor.) πρόσφατος, κούριμος παρβίνος, ἰτέρα, κόρη. sic & infra IV, 151. & 152. in comicis κόρη est. JUNG.

Κούριμος, παρβίνος] Falckenburgius post κούριμος addit κόρη, & dein post παρβίνος addebatur ni fallor καὶ ἰτέρα, quae quia rursus deleta sunt, conspici fere non possunt. Ceterum Kühnius jam illud comma inter κούριμος & παρβίνος, quod in prius vulgatis erat, delevit.

&

& dignitate, albis crinibus prædita, modicam habens frontem, suppallida. olim vero, nitida vocabatur. Anus vero libera, subflava est colore ipso, & canitie. frontem habens parvam, crinesque ad scapulas dependentes, & calamitatem aliquam arguit. Sed Anus Famula, vittam ex agnitis confectam pellibus ante frontem habet, & carne rugosa est. Mediæ præterea ætatis Famula, breve supercilium, color albus, subpallidus, & non omnino canus. * Cæterum diphtheritis, hac junior est, & supercilium non habet. Comata autem, pallida, nigris comis prædita, vultu tristis, & colorem a nomine habet. Media Mulier, pallida, comatæ persimilis, nisi quod e medio rafa est. Sed mediæ ætatis Virgo, nuper violata, cæsariem quidem habet propriam ante se, & non pallorem. Juvencula porro, pro frontali pilorum tinctorum discrimen habet, & brevibus in circuitu amicta est, & colore subpallida. * Altera vero Juvencula Virgo, in reliquis similis est, præterquam

καὶ τὴν ἀξίωσιν, λευκόκομος, μετρία τὸν ὄγκον, ὑπαρχρος. ³⁵ πάλαι δὲ ³⁶ παράχρωμος ἐκαλεῖτο. τὸ δ' ἐλεύθερον ³⁷ γραιδίον, ὑπόξανθον τὴν χροῖαν ³⁸ καὶ τὴν πολιάν, μικρὸν ὄγκον ³⁹ ἔχον, ⁴⁰ μέχρι τῶν κλειδῶν αἱ τρίχες, ⁴¹ ὑποφαίνει συμφοράν. τὸ δὲ οἰκετικὸν ⁴² γραιδίον, ⁴³ περίκρανον ἐξ ⁴⁴ ἀρνακιδῶν ἀντὶ ὄγκου ἔχει, καὶ ⁴⁵ ῥυσσὸν ἐστὶ τὰς σάρκας. τὸ δὲ ⁴⁶ οἰκετικὸν μεσόκουρον, ⁴⁷ καὶ βραχὺς ὄγκος, χροῖα λευκὴ, πάραρχρος, ⁴⁸ οὐ πάντα πολιόν. * Ἡ δὲ διφθερίτις, ⁴⁹ νεωτέρα ¹⁴⁰ ἐκείνης, καὶ ὄγκον οὐκ ἔχει. ⁵⁰ Ἡ δὲ κατάκομος ὠχρὰ, μέλαινα τὴν κόμην, βλέμμα λυπηρὸν. τὸ δὲ χρῶμα, ἐκ τοῦ ὀνόματος. ⁵¹ Ἡ δὲ μεσόκουρος ὠχρὰ, ὁμοία τῇ κατακόμῳ, πλὴν ὅσα ἐκ μέσου κέκαρται. Ἡ δὲ ⁵² μεσόκουρος πρόσφατος, τὴν μὲν κουράν ἔχει κατὰ τὴν πρὸ αὐτῆς οὐκ ἔχει δὲ ⁵³ κατὰ τὴν ὠχρότητα. Ἡ δὲ κούριμος παρθένος, ⁵⁴ ἀντὶ ὄγκου ἔχει τριχῶν ⁵⁵ κατεψημμένων διάκρισιν. καὶ βραχεῖα ἐν κύκλῳ περικέκαρται. ⁵⁶ ὑπαρχρος δὲ τὴν ⁵⁷ χροῖαν. * Ἡ δὲ ἐτέ- ¹⁴¹ ρα κούριμος παρθένος, τὰ ἄλλα ὁμοίως, πλὴν

140

141

35 Πάλαι δὲ] Margo C. A. hæc affert. Kühn.

36 Παράχρωμος] C. A. legit ex correctione παράκομος. (C. V. παράκομος) in ἐκαλεῖτο definit margo C. A. παράχρωμος decolor, mali coloris. Alias in vulgato παράχρωμος illud παρά hic tautundem valet ac diminutivum α, adeoque παράχρωμος idem quod ἀχρωμος, male colorata, pallida, fuit igitur hæc inter mulieres præcipua persona, tota pallida, ut in umbra & delicate nutrita. Cicero etiam manus ejus albas fuisse insinuat, cum in Epistola ad Trebatium lib. VII. ep. 6. ei tribuit manus gyralissimas, id est, admodum albas, utpote ex gyrio factas. sollicitat equidem hanc lectionem Petrus in L. L. Atticas. pag. 67. sed sine idoneis rationibus, ut mihi quidem videtur, invitaque Minerva, uti videre est l. c. Kühn.

Παράχρωμος] MS. παράκομος pro παράχρωμος. vulgatum videtur sonare idem quod Latinis decolor: quomodo decolor a. u. ait poeta princeps. Si MS. lectio vera, forte id a κῶμῳ deductum sit. Jung.

37 Γραιδίον] Abest a textu C. A. superscriptum nihilominus est. Kühn.

38 Καὶ τὴν πολιάν] Absunt ista, καὶ τὴν πολιάν, a C. A. & recte quidem, ni fallor, nec habet C. V. Kühn.

Καὶ τὴν πολιάν] Desunt καὶ τὴν πολιάν. Scribe vero πολιάν in vulgatis. Jung.

39 Ἐχον] Salmis. ἔχει. Kühn.

Ἐχον] MS. ἔχειν. Jung.

40 Μέχρι τῶν κλειδῶν] Μέχρι κλειδῶν, usque ad clavículas. Kühn.

Μέχρι τῶν κλειδῶν] MS. κλειδῶν. Jung.

41 Ὑποφαίνει] P. ὑποφαίνον. Seb.

Ὑποφαίνει] Ὑποφαίνον C. A. l. ὑποφαίνον. Kühn.

42 Γραιδίον] Abest a C. A. Kühn.

43 Περικράν. ἐξ ἀρν.] Περικράνον ἐξ ἀρνακιδῶν, galericulus ex pellibus arnæ. βούκρανον est galeria ex capite bovis. Glossem. Kühn.

44 Ἀρνακιδῶν] MS. ἀρνακιδῶν. Jung.

45 Ῥυσσὸν] MSSi ῥυσόν. Hefych. ῥυσσοῖσι ῥευσσηκῶσι vel ἑρρυσσηκῶσι, γεραιοῖς, & ῥυσσοῦται γεραῖσκι, γεγῆρακι. Salmis. καὶ ῥυτὸν ἐστὶ. Kühn.

Ῥυσσὸν] MS. ῥυσόν. Sane & ῥυσόν & ῥυσσόν scribi invenitur. Jung.

JULII POLLUCIS.

46 Οἰκετικὸν] Marginale est C. A. Kühn.

47 Καὶ βρ.] Καὶ omittit C. A. Kühn.

Καὶ βρ.] Decst καὶ ante βρ. in MS. Jung.

48 Οὐ πάντα πολιόν] In textu C. A. πάντα πολιόν, leg. πάντως π. Kühn.

Οὐ πάντα πολιόν] Pro πάντα πολιόν, MS. quasi una dictione πανταπόλιον. Jung.

49 Νεωτέρα ἐκ. &c.] Margo C. A. ita: νεωτέρα τε ἐκείνης καὶ ὅ. οὐκ ἀνέχει. hic definit margo. Kühn.

Νεωτέρα ἐκ. &c.] MS. νεώτ. τε ἐκ. Jung.

50 Ἡ δὲ κατάκομος, ὠχρὰ] τὸ δὲ κατάκομον C. A. Idem non habet comma post κατάκομος. Kühn.

Ἡ δὲ κατάκομος, ὠχρὰ] MS. κατάκομος ὠχρὰ, sine interpunctione post κατακ. rectissime. Sic mox μεσόκουρος ὠχρὰ. dicitur autem κατάκομος ὠχρὰ, propter differentiam, ni fallor, ejus quæ Segm. præced. κατάκομος πολιὰ. Jung.

51 Ἡ δὲ μεσόκουρος] Margo C. A. usque ad κέκαρται ἐκ μέσου, seminata est, unde etiam dicitur μεσόκουρος. Kühn.

52 Μεσόκουρος] Supra scriptum hoc est, textus autem C. A. ἡ δὲ πρόσφατος. Interpres hic ridiculus, dum ex bonis Græcis vocabulis mala Latina facit. Kühn.

53 Κατὰ τὴν ὠχ.] Omittit κατὰ C. A. Kühn.

Κατὰ τὴν ὠχ.] Decst κατὰ in MS. & abesse queat. Jung.

54 Ἀντὶ ὄγκον] C. A. ἀντὶ ὄγκου ἔ. τριχῶν κατεψημμένων δ. & ita videtur legisse etiam Interpres, dum venit impletorum. Salmis. etiam e MSS. κατεψημμένων. longa probat facies capitis discrimina rivi, discrimen ἔ. totius crines proponit: sic κατεψημμένους τριχῶν hic vocat rexos crines, non flexos, de quo nos alibi. hæc Ille. Kühn.

Ἀντὶ ὄγκον] Emenda παρατυπογράφημα, & scribe ὄγκον. Jung.

55 Κατεψημμένων] Vid. notas IV. 151. Seb.

Κατεψημμένων] Pro κατεψημμένων Kühnis repositit κατεψημμένων.

56 Ὑπαρχρος] C. V. ὑπαρ. quod quid sibi velit, non excogito. forte supplendum quod decst, ex vulgato. Kühn.

57 Χροῖαν] MS. χροῖαν. supra tamen Segm. præced. χροῖα etiam in MS. Jung.

Iii

τῆς διακρίσεως, καὶ⁵⁸ τῶν κύκλω βοστρύχων, ὡς ἐκ πολλοῦ δυστυχούσα.⁵⁹ Ἡ δὲ κόρη, νεαρὸν πρόσωπον, ⁶⁰ οἷον ἂν Δαναίς γένοιτο, ἢ ἄλλη παιδίσκη. Τὰ δὲ⁶¹ ἔνσκευα πρόσωπα, Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἢ⁶² φινεύς τυφλὸς, ἢ Θάμυρις, ⁶³ τὸν μὲν, ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμὸν, τὸν δὲ, μέλανα. ἢ⁶⁴ Ἄργος πολυὸφθαλμος, ⁶⁵ ἢ Τυρῶ πελιδνὴ τὰς παρειάς ⁶⁶ παρὰ Σοφοκλεῖ. ⁶⁷ τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς μητριάς ⁶⁸ Σιδηροῦς πληγαῖς, πέπονθεν. ἢ ⁶⁹ Εὐίππη ἢ Χείρωνος, ὑπαλλαττομένη εἰς ἵππον ¹⁴² παρ' Εὐριπίδῃ. * ἢ ⁷⁰ Ἀχιλλεύς ἐπὶ Πατρόκλῳ ⁷¹ ἄκοσμος. ἢ Ἀμυμώνη, ἢ ποταμὸς, ἢ ὄρος, ἢ ⁷² Γοργῶ, ἢ δίκη, ἢ θάνατος, ἢ ⁷³ Ἐρινύς, ἢ

in crinium discrimine, & cincinnorum ambitu, veluti sapius infortunium passa. Puella autem, juvenilis persona, qualis Danaës fuit, pulchra Puellula. Sed personæ factitiæ sunt, Actæon cornutus, Phineus cæcus, aut Thamyris; hunc quidem oculum cæsum, illum vero nigrum habens. Aut Argus, multis oculis insignis, aut Tyro genis livida, apud Sophoclem. hoc vero a Noverca per ferri plagas perpeffa est. Et Evippe, Chironis filia, in equum transformata apud Euripidem. * aut Achilles, ¹⁴² super Patroclum inornatus. aut Amymone, aut Fluvius, aut Mons, aut Medusa, aut Justitia, vel Mors, vel Furia, vel

58 Τῶν κύκλω βοστρ.] *Nec crinem habet bene curatum, nec cinctum caput pendulos cincinnos, ut quæ jam dudum calamitosa est.* KÜHN.

59 Ἡ δὲ κόρη, νεαρὸν] *Falckenburgius in suo Codice e MSto aliter legit, ita nimirum: ἢ δὲ κόρη, ἱερόν πρόσωπον. quæ lectio mihi non displicet.*

60 Οἷον ἂν Δαναίς] *Rectius C. A. margo: οἷα ἂν Δαναίς γένοιτο ἢ ἄλλη παιδίσκη, qualis filia Danaïs aut alia puella fuerit. sed C. V. habet ἢ ἄλλη &c. KÜHN.*

Οἷον ἂν Δαναίς] *MS. οἷα ἂν Δαναίς γ. ἢ ἄλλη παιδ. & sic certe legendum est, quamvis Δαναίς invenieris non ita temere, de illis infelicibus filiabus Belii, quæ plerumque Δαναίδες dicuntur. Certe vulgatum, Δαναίς locum non habere videtur, & si illius Acrisio gnata nomen retinendum, Δανάη forte legendum, possit tamen & Δανάης; & tum παιδίσκη de ancillula interpretari licet, Danaë ancilla, vel alia quæpiam: Jung.*

Οἷον ἂν Δαναίς γένοιτο, καλὴ π.] *Ita Kühnius reposuit: οἷον ἂν Δαναίς γέν. ἢ ἄλλη π.*

61 Ἐνσκευα] *Videtur aliquid deesse. forte fuit, καὶ τὰ μὲν ἔνσκευα πρόσωπα. τὰ δὲ ἔνσκευα Ἀκταίων &c. hæc enim egerat de personis tragica σκευὴ adornatis: jam vero sequuntur ἔνσκευα, id est, quæ sine larvis & σκευὴ producebantur. vid. Helych. in ἔνσκευα. KÜHN.*

Ἐνσκευα] *Phenonimus: ἔνσκευα (leg. ἔνσκευα, ut ordo literarum poscit & Helychius quoque habet) τὰ παραπόμενα πρόσωπα ἐπὶ σκηπῆς.*

62 Φινεύς τυφλός] *De Phineo, qui μάντις, τὰς δ' ὕψις πεπρωμένος, ut Apollod. libr. I. Biblioth. ait, res nota. Thamyri vero cur oculum glaucum, & atterum nigrum in scena affingi ait? Constat quidem ex ejusdem Apollodori libr. I. Thamyrim περὶ μουσικῆς cum Musis congressum: quem victum τῶν ὀμμάτων καὶ τῆς κειραρίας illæ ἐστέρησαν. Sic itaque profus excecaverunt. Cur itaque discolori altero utro introducebatur oculo? Libenter nostram ignorantiam fatemur, quam ut diu taciti foveamus causæ non est, quum sic forte nec ipsi nec alii, qui juxta nos ignorant, edoceamur ab iis qui sciunt. Hoc tamen libet adnotare, forte ad fabulas Sophoclis respexisse Nostrum in plerisque his: certe in Phineo (quod δράμα citat infra VII, 139.) & Thamyri (quod supra IV, 75.) Athenæo fere Thamyriæ, ut Casaub. notat VII. Ath. 4. Jung.*

63 Τὸν μὲν] *Aufert distinctionem C. A. τὸν μὲν ἔχων &c. KÜHN.*

64 Ἄργος] *MS. Ἄργος. & dein ita, πολυὸφθ. ἢ ἵππη ἢ Χείρ. ὑπ. εἰς ἰ. π. Εὐρ. ἢ Τυρ. quæ media vulgo mox infra legas. Jung.*

Ἄργος] *Post illa: ἢ Ἄργος πολυὸφθαλμος Falckenburgius addit sequentia: ἢ ἵππη ἢ Χείρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς ἵππον παρ' Εὐριπίδῃ. quæ tamen mox in vulgatis sequuntur, ubi Εὐίππη est, non ἵππη, pro quo tamen ἵππη mallet, uti scilicet MSSi habent.*

65 Ἡ Τυρῶ] *Placet mihi Τυρῶ vulgatum, de cu-*

jus noverca Apollodorus libr. I. pag. 45. KÜHN.

66 Παρὰ Σοφοκλεῖ] *Sine dubio in cognomine fabula Tyro, qualem scripsisse Sophoclem docuit Casaubonus VII. Athen. 4. Et nescio annon apud Æschyli Scholiastem ad Προμ. δεσμ. ibi μὲν δὲν φοβηθῆς] ὁ ῥόμμος Ἀνακρέοντιος ἐστὶ κελασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. &c. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικαῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροί. Quamvis doctissimus H. Stephanus ibi emendet Τυρεῖ. Scilicet restituendum Τυρεῖ. Ait vero Noster πελιδνὴ τὰς παρειάς. κακουμένη γὰρ narrat ὑπὸ μητριάς illam Apollodorus libr. I. Biblioth. quæ pulcre cum Nostro conveniunt. Subjicit enim eadem explicatius. mox. de Evippe hinc etiam Parrhas. de reb. per Epist. quæf. epist. VII. diximus supra in MS. esse ἢ ἵππη. Jung.*

67 Τοῦτο δ'] *Margo C. A. usque ad πίπῃ. KÜHN.*

68 Σιδηροῦ] *Codici Vossiano hæc adscripta hic erat nota: Σιδηροῦ, in versione, per ferri plagas, Tyro crudeliter tergiverfabatur a noverca sua Sidero. Diod. Sicul. lib. IV. Aristot. II, 23. Rhet. οἷον ὡς ὁ Σοφοκλῆς Σαφῶς Σιδηρῶ καὶ Φοράουα τουνομα.*

Restissime itaque Pollucem emendat G. B. Meziriacus. Hæc nota Vossiana Aristotel. locum tangit etiam Eustath. in Odyss. pag. 194. ubi θρασεῖαν γυναικα vocat τὴν Σιδηρῶ: ipsa emendatio extra omnem posita est aleam. locus itaque vertendus: hoc vero a plagis Noverca, Sidero ei accidit. KÜHN.

69 Ἡ Εὐίππη] *MSS. ἵππη. Perottus: præmissis quibusdam de Pegaso: alii inquit Hippen Chironis Centauri filiam, Theam antea appellatam: quæ cum in monte Pelio sese venando exerceret, gravida facta & ob patris indignationem timens, deorum miseratione in equam conversa est, & in cælum translata &c. in Cornucop. 512. Seb.*

Ἡ Εὐίππη] *Salm. forte ἢ ἵππη Sophocles scripsit ἵππη ἢ. vide supra. ἢ ἵπποις Χείρωνος e MSS. ita ille. ex MSS. Salmasis lectione forte fieret, ἢ ἵππη ἢ Χείρωνος. Caterum ut præcedentia a C. A. ita hæc abfunt a C. V. usque ad Εὐριπίδῃ. paulo supra tamen ea habuit, hoc modo: πολυὸφθαλμος. ἢ ἵππη ἢ Χείρωνος ὑπ. ε. ἰ. π. Ε. ἢ Τυρῶ. Etiam C. A. habet legitque ἵππη. nec aliter Cyrillus contra Julianum p. 134. ubi refert, quod Hippe Chironis filia a Patre Phyliscam docta maritum Æolum eandem edocuerit. apud Clement. lib. I. Stromat. Hippo dicitur. KÜHN.*

70 Ἀχιλλεύς] *Ἀχιλλεύς C. A. qui propter Patroclum in fordibus jacuit. Salm. leg. ἄκομος pro ἄκομος. KÜHN.*

71 Ἄκοσμος] *Potest τὸ ἄκομος non tantum, inornatus reddi, verum etiam, indecens se gerens propter mortem Patroclis. KÜHN.*

72 Γοργῶ] *MS. Γοργῶν. & Γοργῶν etiam dici, notum est. vide Etymolog. in Γοργῆς. Jung.*

73 Ἐρινύς] *Ἐρινύς legitur in C. A. KÜHN.*

Rabies, vel Oestrus, vel Injuria, vel Centaurus, seu Titan, aut Gigas, aut Indus, vel Triton. Mox etiam huc pertinent, Civitas, Priamus, Suadela, Mufæ, Horæ, & Nymphæ Mithaci, Pleiades, Fraus, Ebrietas, Ignavia, & Invidia. verum hæc etiam Comica esse possunt.

De personis Satyricis. 4

Præterea Satyricæ personæ, Satyrus canus, Satyrus barbatus, Satyrus imberbis, Silenus. Anus. Reliquæ vero personæ similes sunt, nisi eorum quorum differentia per nomina exprimuntur. quemadmodum Papposilenus, ipsa forma magis ferinus est.

De personis Comicis. 5.

Comicæ porro personæ, Veteris quidem Comædiæ plerumque hominibus, quos suggillabant, similes erant, aut majori cum Iudibrio effingebantur. Novæ vero Comædiæ, Pappus primus, Pappus secundus, Dux, Senex,

Ἐρινός] MS. Ἐρινός, uno v. & supra IV, 132. corrigere deinde ὕβρις. in quo operæ errantur. JUNG.

74 Μοχ εἰσιάν] Pro, fortassis etiam. SEB. 2.

75 Μιθάκου] Abest a MSSis. KÜHN.

Μιθάκου] In MS. deest Μιθάκου. & quisnam ille? nam de ἑφοποιητικῶν συγγραφεῖ Μιθάκω vel ex Nostro novimus. Quæ sequuntur, non habent titulum in MS. sed coherent cum prioribus. De his personis Jul. Scaliger I. Poët. 17. & doctissime, serio hæc pertractans, Jf. Casaub. quem vid. libr. I. de Satyr. Poësi cap. 4. ubi totum hoc membra exponit. JUNG.

76 Πλειάδες] Post Πλειάδες sequitur in C. A. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶη κ. κ. deinde καὶ ἀπάτη &c. Salmaf. MSS. καὶ ἄραι καὶ νύμφαι. KÜHN.

77 Καὶ κωμικά.] Salmaf. perperam in MSS. καὶ κωμικόν. KÜHN.

78 Σατυρικά δὲ πρ.] Lege Casaub. de Satyr. Poësi p. 135. & seqq. SEB.

79 Ἀγέειος] P. ἐγγέειος. A. ut ed. SEB.

Ἀγέειος] Hic punctum subjicit Casaub. & seqq. Σ. π. conjungit cum seqq. lib. I. de Poësi Satyr. p. 135. KÜHN.

80 Σειληνός π.] C. A. conjungit Σειληνοπάππος & μοχ εἰσὶνα πρόσωπα. KÜHN.

Σειληνός π.] MS. Σειληνός πάππος. sic & mox infra. Et quæ intemperatæ vero agitantur cum Anu interpretet? JUNG.

81 Anus] Πάππος. alibi dicit, pappus. SEB. 2.

82 Τὰ δ' ἄλλα, ὅμοια.] MS. τὰ ἄλλα ὅμοια &c. sine δ'. JUNG.

83 Ὅσοις] C. V. ὅσα. KÜHN.

Ὅσοις] MS. ὅσα, pro ὅσοις. JUNG.

84 Παπποσίληνος] Margo C. A. usque ad finem, dividit quæ πάππος Σειληνός. C. V. ὁ πάππος ὁ Σειληνός. ita dictus ab inferiori barba, quam habebat longiorem. vid. supra lib. II. c. 4. sect. 16. in fine. KÜHN.

Παπποσίληνος] Pro ὁ παπποσίληνος. MS. habet ὁ πάππος ὁ Σειληνός. E quibus omnibus hunc sensum Pollucis elicio: scilicet istas personas, quas enumeravit Satyricas, cætera similes inter se fuisse, præter quæ ex ipsis nominibus differentia colligi queant, ut dum omnes fuerint Satyri; at ille canus, alter barbatus, imberbis alius: quemadmodum & ille pappus Silenus

λύσσα, ἢ οἶστρος, ἢ ὕβρις, ἢ Κένταυρος; ἢ Τιτάν, ἢ Γίγας, ἢ Ἰνδός, ἢ Τρίτων. 74 τάχα δὲ, καὶ πόλις, καὶ Πρίαμος, καὶ Πειθῶ, καὶ Μούσαι, καὶ Ἔραι, καὶ 75 Μιθάκου νύμφαι, καὶ 76 Πλειάδες, καὶ ἀπάτη, καὶ μέθη, καὶ ὄκνος, καὶ Φθόνος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶη 77 καὶ κωμικά.

Περὶ προσώπων Σατυρικῶν. 8.

78 Σατυρικά δὲ πρόσωπα, Σάτυρος πολὺς, Σάτυρος γενειῶν, Σάτυρος 79 ἀγέειος, 80 Σειληνός 81 πάππος. 82 τὰ δ' ἄλλα, ὅμοια τὰ πρόσωπα, πλὴν 83 ὅσοις ἐκ τῶν ὀνομάτων αἱ παραλλαγῆαι δηλοῦνται, ὡς περ καὶ ὁ 84 πάππος ὁ Σειληνός τὴν ἰδέαν ἐστὶ θηριωδέστερος.

85 Περὶ προσώπων Κωμικῶν. 9. 143

86 Τὰ δὲ κωμικά πρόσωπα, τὰ μὲν τῆς παιαιῆς κωμωδίας, ὡς 87 ἐπιπολύ τοῖς προσώποις ἂν ἐκωμωδοῦν 88 ἀπεικάζετο, ἢ ἐπὶ τὸ γελοϊότερον ἐσχημάτιστο. 89 Τὰ δὲ τῆς νέας, πάππος πρῶτος, πάππος ἕτερος, ἡγεμῶν, πρεσβύτης

ad ferinam formam accedit magis præquam alii. Sic ego hæc quidem capio. Quæ ut ita scripseram, nactus demum fui, amici magni Casauboni de Satyrica Poësi libros, e quorum primi cap. 4. me video ab intellectu non aberrasse. Placet vero mihi illud ὁ πάππος ὁ Σειληνός divisio vocibus, uti MS. scribit. vide tamen Casaubonum τὸν πᾶν loco dicto de πάππω Σειληνῶ, Sileno pappo, Silenis, pluribus. quem tamen credam, si cognoverit MS. nostri lectionem non improbatum. JUNG.

Παπποσίληνος] Pro παπποσίληνος divisim, πάππος ὁ Σειληνός in textu Nostri reposuimus e MSSis, uti legendum observavit quoque e præstanti Codice Vossiano Illustris Ezechiel Spanhemius in erudito illo Specimine Observationum ad Juliani Casares pag. 349. ubi vocem παππίδιον, παππίαι &c. explicat.

85 Περὶ προσ. κωμ.] Titulus nullus: sed omnia hæc inter se coherere dixi in MS. De Comicis personis his vid. Scalig. I. Poët. 14. JUNG.

86 Τὰ δὲ κωμ. πρ.] Salmaf. ex MSSis: τὰ μὲν κωμικά πρόσωπα &c. KÜHN.

87 Ἐπιπολύ] MS. ἐπὶ πολὺ. JUNG.

88 Ἀπεικάζετο] Aristoph. in Equitibus:

Καὶ μὴ δέδιθ' οὐ γὰρ ἴστιν ἐξεικασμένος·

Ἰπὸ τοῦ θεοῦ γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἔθελε

τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν

Γνωσθήσεται. τὸ γὰρ ἑκατὸν δεξιά.

ubi Scholia inter alia οὐκ εἶχον αὐτοῦ προσωπεῖον· διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς σκευοποιούς, καὶ μὴ θέλειν μῆτε πλάττειν, μῆτε σχηματίζειν τὴν ὄψιν τοῦ Κλέωνος. λέγει οὖν ὅτι μηδένος ὑποστάτος αὐτὸν ὑποκρίσθαι, αὐτὸς ὁ Ἀριστοφάνης μιμνήσκων ἑαυτὸν ὑπεκρίνατο ἢ τῆ τρυγίᾳ χρίσας ἑαυτὸν. KÜHN.

89 Τὰ δὲ τῆς ν. π.] C. V. τὸ δὲ &c. a quo πάππος πρῶτος abest. deinde πάππος ἕτερος, πάππος πρεσβύτης, ἡγεμῶν πρεσβύτης. ita & C. A. nisi quod primo loco ponit πάππος πρεσβύτερος, & deinde πάππος ἕτερος, quod melius quadrare videtur. KÜHN.

Τὰ δὲ τῆς ν. π.] MS. τὸ δὲ τ. ν. πάππος ἕτερος, πάππος πρεσβύτης, ἡγεμῶν πρεσβύτης, μακροπ. Sed vulgata bene habent, si illa mox sequentia: ὁ μὲν πρ. π. &c. inspicias. nec etiam putem post ἡγεμῶν non

⁹⁰ μακροπύγων, ἠέπισείων, Ἑρμῶνιος, σφηνο-
πύγων, ⁹¹ Λυκομήδειος, πορνοβοσκός, Ἑρμῶνιος
δεύτερος. οὗτοι μὲν γέροντες. Ὁ μὲν πρῶτος
πάππος, ⁹² πρεσβύτατος, ἐν χρωῖ κούριος, ⁹³ ἡ-
μερώτατος τὰς ὀφρῦς, εὐγένειος, ἰσχνός τὰς
παρειάς, τὴν ἔψιν κατηφής, λευκός τὸ ⁹⁴ χρωῖ-
μα, τὸ πρόσωπον, τὸ μέτωπον ὑπέφαιδρος.
¹⁴⁴ Ὁ δ' ἕτερος πάππος, ἰσχνότερος, καὶ ⁹⁵ ἐντο-
νώτερος τὸ βλέμμα, καὶ λυπηρὸς, ὑπώχρος,
εὐγένειος, ⁹⁶ πυρσόβριξ, ⁹⁷ ὠτοκαταξίας. Ὁ δὲ
⁹⁸ ἡγεμῶν, πρεσβύτης, στεφάνην τριχῶν περὶ
τὴν κεφαλὴν ⁹⁹ ἔχων, ἐπίγρυπος, πλατυπρόσω-
πος, τὴν ὀφρῦν ¹⁰⁰ ἀνατέταται τὴν δεξιάν. Ὁ
δὲ ¹ πρεσβύτης, μακροπύγων, καὶ ² ἐπισείων,
στεφάνην τριχῶν ³ περὶ τὴν κεφαλὴν ⁴ ἔχων,
⁵ εὐπύγων ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀνατέταται τὰς ὀ-
φρῦς, ⁶ ναθρὸς δὲ τὴν ἔψιν. ⁷ Ὁ δὲ Ἑρμῶνιος,
⁸ ἀναφαλαντίας, εὐπύγων, ἀνατέταται τὰς ὀ-

interpungendum, ut quidem MS. non interpungit. pertinet enim τὸ πρεσβύτης ad sequentia. ubi certe MS. etiam vitiosè ἐπισείων Ἑρμῶνιος (sic enim hic habet) sine interpunctione habet. De πάππων nomine vid. τὸν πᾶν *Caesab.* I. de Satyr. Poëti 4. JUNG.

⁹⁰ Μακροπύγων] In C. A. sequitur σφηνοπύγων. dein margo: ἠέπισείων Ἑρμῶνιος, Λυκομήδειος, Ἑρμῶνιος δεύτερος. post in textu πορνοβοσκός. οὗτοι &c. ita & *Salmaf.* KÜHN.

⁹¹ Λυκομήδειος] MS. Λυκομήδειος. & Ἑρμῶνιος iterum per i. JUNG.

⁹² Πρεσβύτατος] MS. πρεσβύτερος. quo gradu & mox ἡμερώτατος habet. JUNG.

⁹³ Ἠμερώτατος] MSS. ἡμερώτερος. SEB.
Ἠμερώτατος] MSS. ἡμερώτερος τ. ὁ. blandior, mansuetior *superciliiis*. & ita quoque *Salmaf.* MSS. habent. KÜHN.

⁹⁴ Χρωῖμα] Post χρωῖμα non interpungit MS. Talis fortasse *Cristo Terentianus*, ait *Jul. Scaliger* I. Poët. 14. JUNG.

⁹⁵ Ἐντονώτερος] C. V. εὐτονώτερος. in C. A. supra ἐν ἀσκριπυμ α, ut sit ἀτονώτερος. quæ lectio concurret cum altera adverbia fronte, ut ajunt. altera enim hebetem, altera intentam oculorum aciem designat. *Salmaf.* ἡμερώτερος τὰς ὀφρῦς. KÜHN.

⁹⁶ Ἐντονώτερος] MS. εὐτονώτερος. JUNG.

⁹⁷ Πυρσόβριξ] C. V. παρσόβριξ. placet vulgata. vid. *Hesych.* in πυρσοκουρολιάντος. cæterum hoc & sequens vocabulum est tantum in margine C. A. KÜHN.

⁹⁸ Ὦτοκαταξίας] Scilicet ἐκ τῶν ἐν γυμνασίοις πληγῶν. supra II, 83. talis ille

--- *fratella aucte magister*

apud *Martialem*, uti docte explicat *Turneb.* XXIV. adv. 28. JUNG.

⁹⁸ Ἠγεμῶν, πρ.] MS. iterum ἡγεμῶν πρ. sine interpunctione, quod non probavi. JUNG.

⁹⁹ Ἐχων] MSS. ἔχει. SEB.
Ἐχων] MS. ἔχει. ἐπίγρυπος, *leviter adunco naso* vel *subaquilino*. vid. *Gloss.* in h. v. KÜHN.

¹⁰⁰ Ἀνατέταται] C. V. ἀνατίτακν, quod eodem recidit. eandem lectionem affert *Salmaf.* KÜHN.

¹ Ἀνατέταται] MS. τ. ὀφρῦν ἀνατίτακν τ. δ. JUNG.
¹ Πρεσβύτης, μακρ.] Πρεσβύτης μακρ. absque distinctione, quamvis eam etiam MS. habeat, malim, ut *Segm. præc.* Sic quidem ego puto: Credo licere in his cuique suum iudicium libere exponere. sane si ἡγεμῶν πρ. & ἕτερος, deberent conjungi, necesse esset, supra bis poni

Barbatus vel Barbam quatiens, Hermoneus, Intortam barbam habens, Lycomeus, Leno, Hermoneus secundus. hi quidem Senes. Pappus quidem primus, maximus natu, ad cutim detonsus, jucundis superciliis præditus, pilosus, tenues genas habens, oculis tristis, colore albus, facie & fronte subhilaris. * Pappus autem secundus, macilentior, & acrior aspectu, & tristis, subpallidus, barbatus, rufus, & auribus fractis. Dux vero est Senex, pilorum coronam circa caput habens, incurvus, lata facie præditus, & supercilium attollit dextrum. Decrepitus præterea, barbam promissam habens, & vibrans, pilorum corona capite cinctus. barbatus est, & non attollit supercilia, sed aspectu ignavior videtur. Sed Hermoneus, recalvafter, barbatus, super-

illam vocem πρεσβύτης, ita: ἡγεμῶν πρ. & πρ. &c. & de defectu tum suspicandum esset: quod sic non est opus. Sed tamen fere sententiam mutuo. infra enim IV, 149. πρεσβύτης ἡγεμῶν clare ait: nisi forte ibi sic tantum dicat ad differentiam ἡγεμῶνος, θεράποντος. Labet vero & adscribere περὶ ἡγεμῶνος, de quo paulo ante *Pollux*, verba divini *Scaligeri* I. Poët. 14. *Tertium quare appellaverint ἡγεμῶνα, non delatans: cum putasset adolescentum moderatorem, nisi ridicula facie fixisset, quippe sparsa coma, naso aquilino, dextro elaso supercilio, capillo in corone modum.* JUNG.

² Ἐπισείων] Margo C. A. usque ad ἔψιν. KÜHN.

³ Περὶ τὴν κεφαλ. ἔχων] MS. π. τῆ κεφαλῆ ἔχει. JUNG.

⁴ Ἐχων] MS. ἔχει. ἔχει habet & *Salmaf.* KÜHN.

⁵ Εὐπύγων ἐστὶ &c.] C. A. εὐπύγων καὶ οὐ. α. τ. ὁ. τὸ βλέμμα δριμύς. KÜHN.

Εὐπύγων ἐστὶ &c.] MS. εὐπ. δ' ἐστίν. JUNG.

⁶ Ναθρὸς δὲ τὴν ἔψιν.] Pro hisce ναθρ. δ. τ. ὁ. MS. hæc, τὸ βλέμμα δριμύς. quæ in vulgatis mox *Hermoneo* tribuuntur. malim autem in vulgatis, si ea germana sunt, ναθρὸς legere, non ναθρῶς. JUNG.

Ναθρὸς δὲ τὴν ἔψιν.] Ναθρὸς *Kühni* Noster proprio ναθρῶς reposuit.

⁷ Ὁ δὲ Ἑρμῶνιος] Iterum margo C. A. sed non habet εὐπύγων, nec τὸ βλέμμα δριμύς. postea τὰ ὀ. ἀνατεταμένος, ὀξυγένειος, ὑποδίστροπος. dein ὁ δὲ Λυκομήδειος οὐλοκόμος, (etiam C. V. ita) μακρογένηος, ἀνατίει τὴν ὀφρῦν, π. ἐνδείκνυται (C. V. etiam) post sequitur ὁ δὲ πορνοβοσκός τὰλλα μὲν ἔοικε Λυκομ. (hæc margo) τὰ χεῖλη δὲ ὑποσίτηρι, *vestrius est labiis*. Λυκομήδειος nomen habet a *Lycomedis* familia Attica ad quam diversorium prostabant meretrices in *Scyro*. *Persius* in L. L. Atticas pag. 42. KÜHN.

Ὁ δὲ Ἑρμῶνιος] MS. iterum Ἑρμῶνιος. JUNG.

⁸ Ἀναφ. εὐπ. &c.] MS. iterum aliter: ἀναφαλαντίας, τὰς ὀφρῦς ἀνατεταμένους, ὀξυγένειος, ὑποδίστροπος. ὁ δὲ Λυκομήδειος, οὐλοκόμος, μακρογένηος, ἀνατίει τὴν ἔψιν ὀφρῦν, πολυπραγμοσύνη ἐνδείκνυται. ὁ δὲ πορνοβοσκός &c. plane alio ordine. hæc enim in vulgatis habes infra *Segm. seq.* adeo ut vel hic MS. vel exemplum, quod cusi libri sequitur, hoc loco de mala librarii fide, vel exscriptoris oscitantia clamare pateat. De *Hermoneo* illo vide *Jul. Scaligeri* conjecturam I. Poët. 14. ubi & de *sphenogone*, *Lycomedio* &c. JUNG.

145 cilia attollit, aspectu asper. * Leno contra, per omnia Lycomedeo similis est, sed labia distorquet, & supercilia contrahit, & recalvaster est, vel calvus. Hermoneus autem secundus, detonsus est, & barbam intortam habet. Sed qui barba intorta præditus est, recalvaster, supercilia extensa, acuto mento præditus, & difficilis. Lycomedes vero, crispam barbam habens, longo mento conspicuus, alterum extendit supercilium, & curiositatem repræsentat. * Juvenum autem personæ sunt, perbenignus Juvenis, niger Juvenis, Juvenis crispus, Tener, Rusticus, Minax, Secundus adulator, Parasitus, Imaginarius, Sicularius. Et Perbenignus quidem, subrufus, gymnasticus, subfuscus, paucas sub fronte rugas habens, & pilorum coronam, superciliaque extendens. Sed Juvenis niger, junior, supercilia demittens, instituto, aut gymnasiis exercitato similis. * Juvenis autem crispus, pulcher juvenis, colore rubeus, & crines nomini ipsi respondentem, supercilia extenduntur, & una sub fronte ruga. Juvenis vero tener, pilos habet sicut perbenignus, omnium autem natu minimus, albus, in umbra nutritus, teneritatem repræsentans. Rustico vero, color nigrescit, sed

Φρῦς, τὸ βλέμμα δριμύς. * 9 ὁ δὲ πορνοβο- 145 σκός, 10 τὰλλα μὲν ἔσκει τῷ 11 Λυκομηδεῖω, τὰ δὲ χεῖλη, ὑπρόσθηρε, καὶ συνάγει τὰς 12 ὀφρῦς, καὶ ἀναφαλαντίας ἐστίν, ἢ Φαλακρός. 13 ὁ δὲ δεύτερος 14 Ἑρμῶνιος, ἀπεξυρημένος ἐστὶ 15 καὶ σφηνοπῶγων. ὁ δὲ σφηνοπῶγων, ἀναφαλαντίας, ὀφρῦς ἀνατεταμέναι, ὄξυγένειος, ὑποδύστροπος. ὁ δὲ Λυκομηδεῖος, οὐλοπῶγων, μακρογένειος, ἀνατείνει τὴν ἑτέραν ὀφρῦν. πολυπραγμοσύνην παρενδείκνυται. * Τὰ δὲ τῶν νεα- 146 νίσκων, 16 πάγχρηστος νεανίσκος, μέλας νεανίσκος, οὖλος νεανίσκος, 17 ἀπαλός, ἀγροίκος, 18 ἐπίσιστος, δεύτερος κόλαξ, παράσιτος, 19 εἰκονικός, Σικελικός. ὁ μὲν 20 πάγχρηστος, ὑπέρυθος, γυμναστικός, ὑποκεχρωσμένος, ρυτίδας ὀλίγας ἔχων ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ στεφάνην τριχῶν, 21 ἀνατεταμένους τὰς ὀφρῦς. ὁ δὲ μέλας νεανίσκος, νεώτερος, 22 καθειμένος τὰς ὀφρῦς, 23 πεπαιδευμένω, ἢ φιλογυμναστῆ ἰσικῶς. * ὁ 147 δὲ οὖλος νεανίσκος, 24 καλός, νέος, καὶ ὑπέρυθος 25 τὸ χρῶμα. αἱ δὲ τρίχες, κατὰ τὸ νόμα. ὀφρῦς 26 ἀνατέτανται, καὶ ρυτίς ἐπὶ τοῦ μετώπου μία μόνον. ὁ δὲ 27 ἀπαλός νεανίσκος, 28 τρίχας μὲν κατὰ τὸν πάγχρηστον, πάντων δὲ νεώτατος, λευκός, 29 σκιατροφίας, 30 ἀπαλότητα δηλῶν. 31 Τῷ δὲ ἀγροίκῳ, τὸ μὲν χρῶμα μελαίνεται, τὰ

9 Ὁ δὲ πορνοβοσκός] Auctus Falckenburgius : ὁ δὲ πορνοβοσκός ἀπεξυρημένος. sed illud ἀπεξυρημένος in vulgatis de altero Hermoneo dicitur.

10 Τὰλλα] MS. τὰ ἄλλα. JUNG.

11 Λυκομηδεῖω] MS. Λυκομηδῆω, τὰ χεῖλη δὲ ὑποσ. JUNG.

12 Ὄφρῦς] MS. ὀφρῦς. JUNG.

13 Ὁ δὲ δεύτερος] Iterum margo C. A. usque ad σφηνοπῶγων. & in textu sequitur ἀναφαλαντίας. & dein cæteris omisissis, τὰ δὲ τῶν νεανίσκων Kühn.

14 Ἑρμῶνιος] Hic Ἑρμῶνιος in MS. etiam cum dipthongo, sicut vulgo. JUNG.

15 Καὶ σφηνοπῶγων.] Post καὶ σφηνοπῶγων statim in MS. sequuntur personæ juveniles, τὰ δὲ &c. scilicet illa jam omisissis, supra habuit, uti ad Segm. præcedens adnotavi. paulo tamen aliter, ut τὰς ὀφρῦς ἀνατεταμέναις, ubi legendum putem ἀνατεταμένους, pro quo vulgati hic ὀφρῦς ἀνατεταμέναι. & οὐλοκόμος, ubi vulgati οὐλοπῶγων. & ἐνδείκνυται, ubi vulgati παρενδείκνυται. JUNG.

16 Πάγχρηστος] C. A. νεανίσκος μέλας. Kühn.

17 Ἀπαλός] MS. ἀπαλός. JUNG.

18 Ἐπίσιστος, δ. &c.] Margo C. A. addit : ἐπίσιστος δεύτερος, dein margo : δεύτερος κόλαξ, παράσιτος, Σικελικός, ascriptum est εἰκονικός. Kühn.

Ἐπίσιστος, δ. &c.] MS. ita : ἐπίσιστος, ἐπίσιστος δεύτερος, ἀπαλός, κόλαξ, καὶ παράσιτος. Illud recte quod ἐπίσιστος repetit : sed quod & ἀπαλός, causam non video. de priori vide Segm. seq. JUNG.

19 Εἰκόν. Σικ.] MS. inversum, Σικελικός, εἰκονικός. Sed vulgati ordinem tenent infra IV, 148. JUNG.

20 Πάγχρηστος] Πάγχρηστον Frugi transfert Scaliger I. Poët. 14. JUNG.

21 Ἀνατεταμένους] C. A. ἀνατεταμένους τὰς ὀφρῦς. sur-rectum supercilium. Kühn.

Ἀνατεταμένους] Ἀνατεταμένους MS. JUNG.

22 Καθειμένος τ. ὀ.] C. V. καθίμενος. Kühn.

Καθειμένος τ. ὀ.] MS. καθίμενος τὰς ὀφρῦς. JUNG.

23 Πεπαιδευμένω, ἢ φ.] C. A. ἢ omittit ante φιλογυμναστῆ. nec aliter C. V. nisi quod legit πεπαιδευμένω pro αἰ, ε bis posito ut solent librarii. Kühn. Πεπαιδευμένω, ἢ φιλογ.] MS. πεπαιδευμένω φιλογ. JUNG.

24 Καλός νέος] MS. καλός καὶ νέος, ὑπ. JUNG.

25 Τὸ χρῶμα.] Ita textui C. A. superscriptum, in ipso textu erat σῶμα. Kühn.

26 Ἀνατέτανται] C. A. ἀνατέτανται ρυτίς ἐπὶ τοῦ μετώπου μία μόνον, ποτεῖται ἓνα sola ruga per faciem. Kühn.

Ἀνατέτανται] Ἀνατέτανται MS. JUNG.

Ἀνατέτανται] Kuhnii Noster post illa : ἀνατ. κ. ρ. ἢ τ. μετ. μία, demum addidit e C. A. μόνον.

27 Ἀπαλός] Ἀπαλός MS. & sic postea aliquoties spiritu leni. JUNG.

28 Τρίχας μ.] MS. τρίχες μ. JUNG.

29 Σκιατροφίας] MSS. σκιατροφ. & μοχ : ὑποδηλῶν. SEB.

Σκιατροφίας] C. A. σκιατροφίας, ἀπαλότητα ὑποδηλῶν. Ex MSSis Pythæ etiam Salmas. leg. σκιατροφίας. Kühn.

Σκιατροφίας] Σκιατροφίας pro priori σκιατροφίας reposuit e MSSis Kuhnii. Henr. Stephanus in Thefauro suo σκιατροφία ex Plutarcho affert, & apud Pollucem quoque lib. VI. c. 39. (VI. 185.) legi scribit, sed & ibi quoque, ut hic, ex correctione Kuhnii jam σκιατροφία & ἰσκιατροφίη pro σκιατροφία & ἰσκιατροφίη est.

30 Ἀπαλότητα δηλῶν] MS. ἀπαλότητα ὑποδηλῶν. quod aptius, nisi fallor, hic dicatur. JUNG.

31 Τῷ δὲ ἀγροίκῳ] MS. mendose, τὸ δὲ ἀγροίκῳ. JUNG.

δὲ χεῖλή πλατέα, καὶ ἡ ῥίς σιμῆ, καὶ ³² στε-
 Φάνη τριχῶν. τῷ δὲ ἐπίσειστω στρατιώτῃ ὄντι
 καὶ ἀλαζόνι, καὶ τὴν ³³ χροῖαν μέλανι, καὶ τὴν
 κόμην, ἐπίσεινται αἱ τρίχες. ³⁴ ὡς περ καὶ τῷ
 δευτέρῳ ἐπίσειστω, ³⁵ ἀπαλωτέρῳ ὄντι, καὶ ξαν-
 148 θῶ τὴν κόμην. * Κόλαξ δὲ, καὶ ³⁶ παράσιτος,
 μέλανες, οὐ μὴν ³⁷ ἔξω παλαιστρας, ³⁸ ἐπίγρυ-
 πτοι, ³⁹ συμπαθεῖς. τῷ δὲ παρασίτῳ μᾶλλον
⁴⁰ κατέακται τὰ ὦτα, καὶ Φαιδρότερός ἐστιν,
⁴¹ ὡς περ ὁ κόλαξ. ἀνατέτακτο δὲ κακοηθέστερον
 τὰς ὀφρῦς. ⁴² Ὁ δὲ εἰκονικός, ἔχει μὲν ⁴³ ἐμπε-
 παρμένους τὰς παρειάς, καὶ ἀποξυρᾶται τὸ γέ-
 νειον. εὐπάρυφος δ' ἐστὶ, καὶ ξένος. Ὁ δὲ ⁴⁴ Σι-
 κελικός, παράσιτός ἐστι τρίτος. τὰ δὲ δούλων
 πρόσωπα κωμικά, πάππος, ⁴⁵ ἡγεμῶν, θερά-
 πων, ⁴⁶ κάτω τριχίας, ἢ κάτω τετριχωμένος,
 θεράπων οὐλος, θεράπων ⁴⁷ μέσος, θεράπων τέτ-
 149 τίξ, ἡγεμῶν ἐπίσειστος. * Ὁ μὲν ⁴⁸ πάππος,

labia lata, nasus simus, & pilorum co-
 rona. Minaci vero Militi, & errone e-
 xistenti, color, & coma nigra est. pili
 concutiuntur, quemadmodum & minaci
 secundo, qui tenerior est, & comam ma-
 gis flavam nutriens. * Adulator autem, 148
 & parasitus, nigri, non tamen extra pa-
 lastram sunt, incurvi, & condolentes,
 Sed parasito, aures magis contusæ sunt,
 & hilarior est, sicut & adulator, super-
 ciliaque malignius disponit. Imaginarius
 autem, transforatas genas habet, &
 mento rufus est. splendide autem ami-
 ctus est, & peregrinus. Cæterum Sicu-
 lus, parasitus tertius est. Servorum por-
 ro personæ Comicæ, Pappus, Dux, Fa-
 mulus, Tenuis aut Suppressus, Famulus
 crispus, Famulus medius, Famulus ornatus
 capillis, & Minax Dux. * Pappus quidem, 149

32 *Στεφάνη τριχῶν.*] Labet iterum de his divini
Scaligeri verba I. Poët. 14. inspergere. *Attonsa in*
orbem coma. sic enim interpretor στεφάνη τριχῶν. non
pro corona (qualis ridicula est in monachis) sed pro fi-
gura capillamenti; Notat vero & τὴν σιμῆν ῥί. effrâi,
ait, in his (agrellibus personis) Labcones: recte sane.
at dimi, non recte. nasuiores enim fere sunt. JUNG.

33 *Χροῖαν μέλ. &c.*] P. χροῖαν. SEB.
Χροῖαν μέλ. &c.] C. A. τὴν χροῖαν καὶ τὴν κόμην μέ-
 λανι. KÜHN.

Χροῖαν μέλ. &c.] MS. τὴν χροῖαν μελανι, καὶ μέλαν
 κόμην. ἐπίστ. JUNG.

34 *ὡς περ*] Ab ὡς περ incipit margo C. A. & de-
 finit in κόμην. KÜHN.

35 *Ἀπαλωτέρῳ*] MS. ἀπαλωτέρῳ. Et de his ita *Scaliger*
 ibidem: *Duo præterea militum genera, utriusque*
causant, quam in incessu quateret, unde Ἐπίσειστος
nominiati: sic enim sonat vox Græca rotius, quam si
dicat, effusam ventis comam, ut aliis placuit. JUNG.

36 *Παράσιτος*] C. V. πείσιτος legit, sed cum ma-
 nifesta librarii culpa pro παράσιτος. KÜHN.

37 *ἔξω*] Non sine palæstra, ut quæ colore infu-
 scat nudata folique exposita corpora. KÜHN.

38 *Ἐπίγρυπτοι*] Improbatur *Scaliger* I. Poët. 14. si
aduncum nasum significat, illustris enim animi est,
ait. & ideo non bene his tribuit. addit tamen, alios
incurvum malle. Ἐ illum ignobilem qui statim a fronte
curvat. συμπαθεῖς, id est affectuosos, ait. JUNG.

39 *Συμπαθεῖς*] Pro συμπαθεῖς *Falckenburgius* habet
 εὐπαθεῖς, quod ego quidem cum vulgato non per-
 mutarem.

40 *Κατέακται τὰ ὦτα*] P. κατέακται. SEB.

Κατέακται τὰ ὦτα] C. A. κατέακται (activum pro
 passivo. vid. *Hesych.* in κατέακται) τὰ ὦτα, καὶ Φαιδρός
 ἐστὶν ὧ. ὁ κ. ἀνατέτακτο κακοηθέστερος τ. ὁ. quod ulti-
 mum etiam est in C. V. *Salmaf.* etiam μ. κατέακται. τ.
 ὦ. KÜHN.

Κατέακται τὰ ὦτα] In palæstra credo: nam eo fe-
 elatos Dominos patet etiam ex modo præcedentibus
 & supra II, 83. *Etymologus* ὠτιοφόροι δὲ, οἱ τὰ ὦτα
 συντεθλασμένοι, οἷον, ὠτοκατύξιδες. ἦσαν δὲ τοιοῦτοι
 ἀπὸ παλαιστρας. *Plato Protagora:* καὶ οἱ μὲν ὦτά τε
 καταγνυνται, μιμούμενοι αὐτοὺς (Lacedæmonios) καὶ
 ἰμάστας περιιλίττονται, καὶ φιλογυμναστοῦσι, καὶ βρα-
 χείας ἀναβολὰς φοροῦσι. JUNG.

41 *ὡς περ ὁ κόλαξ. ἀνατ. &c.*] Ὅπερ ὁ κόλαξ & κα-
 κοηθέστερος ex MSS. *Salmaf.* KÜHN.

ὡς περ ὁ κόλαξ. ἀνατ. &c.] Vulgata non habent

sine mendo. restitue, ut MS. habet: ὡς περ ὁ κόλαξ
 ἀνατέτακτο κακοηθέστερος τ. ὁ. Male fecit loco, quis-
 quis δὲ innoxit, quod in MS. mehercule non apparet.
 JUNG.

42 *Ὁ δὲ εἰκονικός*] Margo C. A. ἔχει μὲν ἐμπεπαρ-
 μένας τὰς πολιὰς καὶ ἀποξυρᾶται. C. V. πεπαρμένους &
 ἀποξυρᾶται. KÜHN.

43 *Ἐμπεπαρμένους τὰς π.*] Malas ei facit pertusas.
 διὰ τὸ ξένον credo. sic enim quædam peregrinæ gen-
 tes solebant. Longe tamen aliter MS. noliter: ἐμπε-
 παρμένους τὰς πολιὰς, καὶ ἀποξυρᾶται τ. &c. JUNG.

Ἐμπεπαρμένους τὰς π.] *Falckenburgius* plane aliter,
 nimirum ἰσοπαρμένους πολιὰς habet.

44 *Σικελικός*] Margo C. A. iterum Σικελός, & in
 τρίτος definit. Σικελός & C. V. habet. KÜHN.

Σικελικός] MS. Σικελός. Supra tamen cum vulgato
 consentiebat IV, 146. JUNG.

45 *ἡγεμῶν, θεράπων*] Sic etiam MS. sed ego com-
 ma intermedium delendum censo, & ἡγεμῶν θερά-
 πων jungendum. scilicet ita infra *Segm. seq. 149. &*
150. JUNG.

46 *Κάτω τριχίας & κάτω τετριχ.*] Ex Emend. *H.*
Sterph. cum pr. ed. κατατριχίας & κάτω τέτριχ. SEB.

Κάτω τριχίας] MSSti κάτω τριχίας, i. καποτριχίας,
 male comatus, cui τετριχωμένος opponitur, unde fa-
 ctum κάτω τ. servius possicam comam habens. deinde
 hæc sunt marginis in C. A. usque ad τετριχωμένος.
 dein textus, οὐλος θεράπων, iterum margo μέσος θη-
 ράπων, θεράπων: in textu, τίτιξ. C. V. τίτιξ.
 KÜHN.

Κάτω τριχίας] Pro κάτω τρι. MS. male habet κα-
 τωτριχίας hic quidem: infra recte. hæserunt in hisce
 magni certe viri. JUNG.

Κάτω τριχίας] Editiones Aldina, Florentina & Basile-
 nensis legebant κατατριχίας & τετριχωμένος etiam seg.
 seq. pro quo *Kühnius* κάτω τριχίας, & τετριχωμένος
 ut erat in ultima *Seberi* in suo quoque Codice repo-
 suit.

47 *Μέσος*] MS. μέσον. & τίτιξ uno τ. uti & infra
Segm. 150. JUNG.

48 *Πάππος*] De Pappo hinc & *Meursius* I. Miscell.
 12. quem tamen non possum probare in *Glossis*, quæ
Isidori nomine circumferuntur: ibi: *Pappus, pado-*
gus, qui sequitur studentes. emendantem, & scriben-
tem Pappus. Cur enim mutemus, quum vel *Juvenali*,
 teltè omni exceptione majore, nitatur, qui extrema
 Satyra VI.

--- *Timidus prægustet pocula pappas.*

folus fervorum canus est, & Libertum refert. Dux autem, spiram habet ruforum capillorum, supercilia attollit, frontem contrahit: talisque omnino inter servos est; qualis inter liberos Senex Dux. Tenuis vero aut suppressus, recalvaster est, rufus, supercilia attollens. Sed Famulus crispus, capillis crispus est. sicut vero rufi, sicut & color. & recalvaster est, & perversus facie. * Cæterum Famulus medius, calvus, & fulvus est. Famulus autem ornatus, niger, calvus, perversus facie. duos aut tres nigros in capite cincinnos habens, & similes etiam in mento. Minax porro Dux, Famulo Duci similis est, præterquam in capillis. Præterea Mulierum personæ sunt, Anus macilenta aut lupa, Anus pinguis, Anus domestica, aut domi desidens, aut acris. Lupa quidem procera, rugæ tenues & crebræ, alba, subpallida, tortuosos habens oculos. * Cæterum Anus pinguis, pingues in se rugas habet, & vittam crines continentem. Anus autem domestica, utrisque maxillis fima, & utrin-

μόνος τῶν θεραπόντων πολιὲς ἐστὶ, καὶ δῆλοι ἀπελεύθερον. Ὁ δὲ ἡγεμῶν θεραπόντων, σπείραν ἔχει τριχῶν πυρρῶν, ἀνατέτακε τὰς ὀφρῦς, συνάγει τὸ ἐπισκύνιον. ⁴⁹ τοιοῦτος ἐν τοῖς δούλοις, ⁵⁰ οἷος ἐν τοῖς ἐλευθέροις πρεσβύτης ἡγεμῶν. Ὁ δὲ ⁵¹ κάτω τριχίας, ἢ κάτω τετριχωμένος, ἀναφαλαντίας ἐστὶ, ⁵² πυρρόθριξ, ἐπληρμένος τὰς ὀφρῦς. Ὁ δὲ οὖλος θεραπόντων, ⁵³ οὖλος μὲν τὰς τρίχας εἰσὶ δὲ πυρραὶ, ὡσπερ καὶ τὸ χρῶμα, καὶ ἀναφаланτίας ἐστὶ, καὶ ⁵⁴ διάστροφος τὴν ὄψιν. * ⁵⁵ Ὁ δὲ θεραπόντων μέσος, φαλακρὸς, πυρρὸς ἐστίν. Ὁ δὲ θεραπόντων τέτιξ, ⁵⁶ μέλας, φαλακρὸς, διάστροφος τὴν ὄψιν, δύο ἢ τρία βοστρύχια μέλανα ἐπικείμενος, καὶ ὅμοια ἐν τῷ γενεῖω. Ὁ δὲ ἐπίσειστος ἡγεμῶν, εἰσὶ τῶν ἡγεμόνων θεραπόντων, ⁵⁷ πλὴν περὶ τὰς τρίχας. Τὰ δὲ ⁵⁸ τῶν γυναικῶν γραΐδιον ἰσχνὸν ⁵⁹ ἢ λυκαίνιον, ⁶⁰ γραῦς παχεῖα, γραΐδιον ⁶¹ οἰκουρὸν, ἢ οἰκετικὸν, ἢ ὄξύ. τὸ μὲν λυκαίνιον, ⁶² ὑπόμηκες, ρυτίδες λεπταὶ, καὶ πυκναὶ. ⁶³ λευκὸν, ὑπαχρον, στρεβλὸν τὸ ὄμμα. * Ἡ δὲ ⁶⁴ παχεῖα γραῦς, παχεῖας ἔχει ρυτίδας ⁶⁵ ἐν εὐσαρκίᾳ, καὶ ταινίδιον τὰς τρίχας περιλαμβάνον. τὸ δὲ ⁶⁶ οἰκουρὸν γραΐδιον, ⁶⁷ σιμὸν, ἐν ἑκα-

quæ certe de servo pædagogō accipiendā. nec enim pater credo pædagogatoris vicem agebat. Et hoc itaque probum quoque non minus quam alterum; quod quia Græcum erat substituere, non satis causæ erat. JUNG.

49 Τοιοῦτος] Margo C. A. usque ad ὀφρῦς. KÜHN. Τοιοῦτος] MS. δ. ο. ἐν τ. ἐ. πρεσβυς ἡγεμῶν. JUNG.

50 Οἷος ἐν τ. ἐ. &c.] C. A. ο. ἐν τοῖς ἐλευθέροις πρεσβυς ἡγεμῶν. KÜHN.

51 Κάτω τριχίας] C. A. & V. ο. δὲ κάτω τριχίας &c. ἀναφαλαντίας omisiss intermediis. KÜHN.

Κάτω τριχίας] MS. κάτω τριχίας, omisiss sequentibus hisce; ἢ κάτω τετριχωμένος. Et hic etiam male ante legebatur τριχίας & τέτιξ, in vulgatis: quod H. Stephanus videns etiam hic reposuerat, quemadmodum amicus noster edidit. JUNG.

52 Πυρρόθριξ] Sylb. pr. edit. πυρρόθριξ. SEB. Πυρρόθριξ] Πυρρόθριξ etiam MS. quemadmodum & H. Stephanus hic reposuerat in suo codice. antea enim vulgabat̄ur mendose πυρρόθριξ. supra IV, 144. fuit etiam πυρρόθριξ. JUNG.

Πυρρόθριξ] Πυρρόθριξ unico ρ in tribus prioribus Pollucii editionibus edebatur, sed additum fuit alterum ρ a Sebero in ultima, & Codice Kühni.

53 Οὖλος μὲν] C. V. δῆλοι. KÜHN.

Οὖλος μὲν] MS. δῆλοι μὲν; pro οὖλος μὲ. quod si rectum, & δῆλοι scribendum, ait videlicet cum ostendere & capillos, scilicet tales quale nomen. Sic antea IV, 147. de ἀδελφῶν ἐπιπέσει ἀεβῆτ: τρίχες, κατὰ τὸν νομῶν. JUNG.

54 Διάστροφος τ. ὄψιν.] Id est, στραβο. infra στρεβλὸν τὸ ὄμμα. KÜHN.

55 Ὁ δὲ θεραπόντων μέσος] A. ο. δὲ μέσος θεραπόντων καὶ τέτιξ φαλακρὸς; μέλας, διάστροφος. SEB.

Ὁ δὲ θεραπόντων μέσος] C. A. ο. δὲ μέσος θεραπόντων, καὶ τέτιξ φαλακρὸς; μέλας, δ. τ. δ. postea margo usque ad γυνίω, pro μέσος μαισῶν legit Valesi: ex Athenæo lib. XIV. KÜHN.

Ὁ δὲ θεραπόντων μέσος] MS. ο. δὲ μέσος θεραπόντων; τέτιξ. medtis omisiss eulpa, non dubito, librarii. inde ta-

men vides μέσων & τέτιξ in MS. esse, uti supra Segm. præc. JUNG.

56 Μέλας, φαλακρὸς] MS. inverso φαλακρὸς, μέλας. & desunt hic διάστρ. τ. ὄψιν. quæ tres voculæ tamen paulo infra post γενεῖω, in MS. sequuntur. JUNG.

57 Πλὴν περὶ] MS. πλὴν παρὰ. JUNG.

58 Τῶν γ.] Decet τῶν in MS. JUNG.

59 ἢ λυκαίνιον] Marginale C. A. KÜHN.

60 Γραῦς παχεῖα] MS. γραῦς παχεῖα. JUNG.

61 Οἰκουρὸν] P. οἰκουρικόν. SEB.

Οἰκουρὸν] C. A. γραΐδιον οἰκουρικὸν ἢ οἰ. ἢ δ. tum iterum margo τὸ μὲν λ. usque ad ὄμμα. KÜHN.

62 Ὑπόμηκες] Pro ὑπόμηκες MSSSti ὑπόλεπτον. KÜHN.

Ὑπόμηκες] Pro ὑπόμηκες, MS. ὑπόλεπτον. & nescio an non verius. ait enim ante, γραΐδιον ἰσχνὸν, ἢ λυκαίνιον. JUNG.

63 Λευκὸν] Pro λευκὸν etiam λεπτόν C. A. KÜHN.

64 Παχεῖα] MS. παχεῖα. JUNG.

65 Ἐν εὐσαρκίᾳ] MSS. ἐν εὐσαρκίᾳ. SEB.

Ἐν εὐσαρκίᾳ] MSSSti, ἐν εὐσαρκίᾳ, cum bono corporis habitu, εὐσαρκία orronitur τὸ φρυγανὸν τῆς σαρκός. Salmaf. ἐν εὐσαρκίᾳ, ita optime scribendum, inquit, nisi εὐσαρκία veropendium sit, non intelligo, quid velit. KÜHN.

Ἐν εὐσαρκίᾳ] Pro ἐν εὐσαρκίᾳ, MS. longe aliter. habet enim ἐν εὐσαρκίᾳ. carnosam fluxere enim. en corruptionum in vulgatis monstra, quæ quis expiet absque MS. JUNG.

Ἐν εὐσαρκίᾳ] Ἐν εὐσαρκίᾳ pro ἐν εὐσαρκίᾳ e MSSStis jam habet textus Nostri.

66 Οἰκουρὸν] P. οἰκουρικὸν rursus. SEB.

Οἰκουρὸν] C. A. οἰκουρικὸν ut supra Segm. præced. KÜHN.

Οἰκουρὸν] Nimirum οἰκουρικὴ debent mulieres. vid. Rigalt. ad Artemidor. lib. I. cap. 52. Cur vero hanc aniculam supra etiam Segm. præc. γραΐδιον ὀξύ nominat? an quod sedula & prompta? an ὅτι θυμική? JUNG.

67 Σιμὸν ἐν ἐπ. &c.] Fortè post ὄμμα interponen-

τέρα τῆ σιαγόνι, ἐκατέρωθεν ἀνά δύο ἔχει⁶⁸ γομφίους. Νέαν δὲ γυναικῶν πρόσωπα, ⁶⁹ λεκτική, οὐλή, κόρη, ⁷⁰ ψευδοκόρη, ἑτέρα ψευδοκόρη, ⁷¹ σπαρτοπόλιος λεκτική, παλλακή, ἑταιρικὸν τέλειον, ἑταιρίδιον ὠραῖον, διάχρυσος ἑταίρα, ⁷² ἑταίρα διάμιτρος, λαμπάδιον, ⁷³ ἄβρα περίκουρος, θεραπευιδιον ⁷⁴ παράψηστον. * Ἡ μὲν ⁷⁵ λεκτική, περίκομος, ⁷⁶ ἡσυχῆ

que duos habet dentes molares. Juvenum porro Foeminarum personæ, Dicax, Crispa, Virgo, falsa Virgo, secunda Falsa Virgo, Spartopolia, eloquens, Pellex, Scortum nobile, Scortum maturum, Deaurata meretrix, Meretrix redimita, Lampadium, Aura virginea, Famula calculatoria. * Dicax quidem, est comata, nonnihil

dum, & sequentia conjungenda ἐν ἐκατέρα τῆ σιαγόνι ἐκατέρωθεν &c. quod ultimum possit esse glossema. KÜHN.

Σιμὸν ἐν ἐκ. &c.] Post σιμὸν Κίηνης commaticam distinctionem posuit.

68 Γομφίους] *Salmf. γομφία.* KÜHN.

69 Λεκτική] Hic & mox iterum ut & Segm. seq. 152. & 153. λεκτική. Ita & MSS. sed fallor an *Sylb.* magis placuit λεκτική; Sic enim ad postremum locum annotavit, quod sequatur *πικραμένην τ. Σεβ.*

70 Ψευδοκόρη] Margo C. A. ut & seq. ἑτέρα ψευδοκόρη. KÜHN.

71 Σπαρτοπόλιος λεκτική, π.] MS. distinguit, σπαρτοπόλιος, λεκτική παλλακή, invitis iis quæ infra sequuntur IV, 153. JUNG.

72 Ἐταίρα δ.] Margo C. A. ita: *διάμιτρος ἑταίρα, ἄβρα περίκουρος, definit margo, textus vero pergit, λαμπάδιον, θεραπευιδιον παράψηστον* ita etiam C. V. agnoscit. ultimum affert & *Salmf.* e MSS. KÜHN.

Ἐταίρα] MS. inverso *διάμιτρος ἑταίρα.* JUNG.

73 Ἀβρα] Jam olim in specimine *Pollucis* legeram *αβρα*, vel ut alii, *ἄβρα*. id nomen est ancillæ, opulentorum subservientis olim uxoris. *οικέτριψ* γυναικίς κόρη, καίεντιμος, εἴτε οἰκογενής, εἴτε μὴ. *domestica uxoris puella, & honesta, sive domi nata sit, sive non, ut Suidas ait. Eustath. in Odyss. p. 1854. αἱ θρεπταὶ τοῖς διαπέταις δούλαι, ἄβραι λεγόμεναι ἰθινῶς, κείναι παρὰ σοφοῖς Ἕλλησι. ancilla a Domini enutrita, qua a Gente Abra dicuntur, apud Græcorum sapientes extant.* Ipse *Eustathius* vocem pro peregrina habet. Fallor an ab *עבר*? quod notat *Hebræam*. Nam Syrorum Hebræorumque puellas Ethnicis servivisse, nemini paulo humaniori ignotum. Vocabulum sæpius a Græcis usurparat. *Lucianus* in de Merced. Cond. inquit: *ἡ ἄβρα προσελθοῦσα, ancilla accedens, & iterum τῆς γυναικίς ἄβρα παρθένος, uxoris ancilla virgo.* In *Versione τῶν ὁ Gen. XXIV, v. 61.* & alibi quoque vocabulum est obvium. Emendationem nostram haud gravatim admittet, qui considerabit, quam facile *av* in cognatum *ab* transeat. Hinc *Pollucem* interpretamur. *Abra attonsa, est servula circum attonsis criminibus.* Talis persona in *Comædiis* introducebatur ad representandas *Matronarum* pedissequas & internuntias, de quibus *Comicus*:

Disciplina est iisdem, munerarier

Ancillas primum, ad dominas qui affectant viam.

Hinc obiter corrigendus *Heliodorus* *Æthiopicorum* lib. VIII. *καὶ τῆς διακονουμένης ἄβρας οἴνου κεκραμμένον κύλικας ἐπιδοῦσης &c.* & cum puella mensæ ministrans mixti vini calices portigeret. in *Edit. Basil.* legitur, *τοῖς διακονουμένης ἄβρας.* *Drusius* in *De rella pronuntiatione L. S. v. 42.* inquit *עבר* sunt ancilla honoratior, quas *Galli* vocant *Filles d'honneur*, *Belge Staatdogters* / *Græce, nisi fallor, ἄβρας* vocant, hæc ille. hoc loco *ἄβρα περίκουρος* reddi potest, ancilla circumtonsæ, vel retinendum *ἄβρα περίκουρος, ἄβρα* legit etiam *Vales.* notis in h. l. & *Salm.* e MSS. KÜHN.

Ἀβρα] Idem hic contigit error, quem notavimus aliquoties, quum in MS. β. scribatur simile prorsus Latino *u*, quod adnexum alii literæ facile non accu-

rare insipientibus speciem Græci *u* de se præbens fallit. expresse enim pro vulgato *αβρα*, in MS. *ἄβρα*, taliter β scripto, ac si Latinum *u* esset, ut solere in MS. dixi. Idem dictum velim de hac voce infra Segm. 154. Non tamen negamus ejusmodi *διττογραφίαν* etiam, & insigniter id docuit *Cassianus* XII. *Athen.* 10. ubi quidem exemplum habes ex *Eriphanio* in eodem hoc ipso vocabulo; & quidem contrarium ei quod hic contigit. legendum itaque hic *ἄβρα*, quod vocabulum delicatæ ancillulæ mirum quam convenit. Credo id vidisse & divinum *Scaligerum*. Sic enim I. *Poët.* 14. scribit: *Quæ hunc locum sunt interpretati, ἄβραν, auram Latine fecerunt, at Græcis famulam significat. Item περίκουρον virginem: quasi περί κόρην agentem. non reprehendo &c.* quæ videas ipse. JUNG.

Ἀβρα] Ἀβρα pro *αβρα* hic & infra Segm. 154. textui restituit *Kühnius*. Oprime hæc inter se, ne confundentur, distinxit in suo *Lexico Phænotimus*, ita nimirum: *Ἀβρα, ἡ πνοή, α. u. ἄβρα δὲ ἡ δούλη, α καὶ β. videatur idem in Ἀβρα, ubi Etymologum descripsit. idem fecit quoque Suidas. add. Eustath. ad Odyss. T. non longe ab initio.*

74 Παραψηφιστικὸν] Infra Segm. 154. est *παραψηφιστικὸν*, quod vocabulum (inquit *H. Steph.*) suspectum videri queat. P. hoc loco & A. infra habent *παραψηφιστικὸν*. Idem A. mox, & paulo post una cum ipso P. quoque *παραψηφιστικὸν*. supra autem IV, 140. pro *καταψηφιστικὸν*. in utroque est *καταψηφιστικὸν*. itaque exculum infra IV, 170. licet alia in causa. Si thema primitivum *ψήχου* vel *ψῶ*, facile erit judicare, quæ vera script. & vid. an huc faciat, quod *Suid.* *καταψήφιστος, τῆ χειρὶ ὀμαλίστος.* & *Herod.* lib. VI. fol. 402. *καταψήφιστος τοῦ παιδίου κεφαλῆν.* *Suidas* etiam alia exempla recitat. *Sev.*

Παραψηφιστικὸν] MS. *παραψηφιστικὸν*. quemadmodum & infra IV, 154. Sane vulgatos errare vel ex hoc quis conjiciat, quod sibi ipsis non content. hic enim *παραψηφιστικὸν*, infra *παραψηφιστικὸν* habent. Suspecta itaque & *H. Stephano* fuit res: ita enim de altero, quod inferius extare dixi, in *Thesauro* suo judicat. Verissimum puto illud *παραψηφιστικὸν* in MS. vidit id & *Scaliger* I. *Poët.* 14. cujus tamen explicationem non vellico. Mihi nihil aliud videtur innui quam *famulus qualis meretrici inservit, detritum & ipsa scortillum.* certe videtur aliquid parum honesti, atque vilis hoc vocabulo innui. & *παραψηφιστικὸν* eadem ratione dictum: quæ *ἀπόψηφιστικὸν* apud *Hesychium* ἐπὶ ἀπομάκτρον. JUNG.

Παραψηφιστικὸν] Pro *παραψηφιστικὸν* hic & infra Segm. 154. *Kühnius* *παραψηφιστικὸν* reposuit, nec aliter affert *Falckenburgius* e MS. in suo Codice.

75 Λεκτική] *Scaliger* I. *Poët.* 14. ita: *Primum didiam ajunt λεκτικὴν, ab eloquentia, opinor, ne dicam ab ipsa loquacitate, nequaquam enim tales sunt femina.* JUNG.

76 Ἠσυχῆ περιψηφιστικὸν] MS. *ἡσυχῆ, περιψηφιστικὸν αἱ τρ.* quod verbi sic mox infra eodem hoc Segm. quod quid est verbi, quæso? an forte legendum *παραψηφιστικὸν*, & infra *παραψηφιστικὸν*. quod esset crines commentitii, coma factitia, sive fictitia. Sed latet aliud quid, & agitur de nulla alia re quam de unctis capillis. Scriberetur vero juxta analogiam recte *παραψηφιστικὸν τρίχων, & παραψηφιστικὸν*, id scilicet ef-

crines absterfa, supercilia erecta, & color albus. Crispa autem, capillitio discernitur. Sed Virgo, discrimen habet redimitæ comæ, erecta supercilia & nigra, atque subpallidam colore albedinem. Cæterum falsa Virgo, albiore est colore, & circa sinciput colligat crines, & Nuptæ similis est. Secunda autem falsa Virgo, sola capillorum confusione cognoscitur. * Spartopolia autem, dicax, nomine ipso formam refert, indicat autem meretricem arte emeritam. Sed pellex, huic allimilis & crinita est. Scortillum porro nobile, falsa Virgine rubicundius est, & cincinnos circa aures habet. Meretricula vero, minus culta est, vitta caput coercens. Deaurata autem meretrix, multum auri in capite gestat. * Sed redimita meretrix, variegata vitta caput velat. Lampadium autem,

77 παρεψημέναι αἱ τρίχες, ὀρθαὶ ὄφρυες, ὅφρα λευκῆ. 80 Ἡ δὲ οὐλή, τῆ τριχώσει παραλλάττει. Ἡ δὲ κόρη, διάκρισιν ἔχει 81 παρεψημένων 82 τῶν τριχῶν, καὶ ὀρθαὶ ὄφρυς, καὶ μελαίνιας, καὶ λευκότητα ὑπωχρον ἐν τῇ χροῖα. Ἡ δὲ 83 ψευδοκόρη, λευκότερα τὴν 84 χροῖαν, καὶ περὶ τὸ βρέγμα δέεται τὰς τρίχας, καὶ ἔοικε 85 νεογάμω. Ἡ δὲ 86 ἕτερα ψευδοκόρη, διαγινώσκειται μόνω τῷ ἀδιακρίτῳ τῆς κόμης. * Ἡ δὲ 153 σπαρτοπόλιος 87 λεκτικῆ, δηλοῖ τῷ ὀνόματι τὴν 88 ἰδέαν, μνησὶ δὲ ἑταίραν πεπαυμένην τῆς τέχνης. Ἡ δὲ παλλακῆ, ταύτη μὲν ἔοικε, περίκομος 89 δὲ ἐστὶ. Τὸ δὲ τέλειον ἑταιρικόν, 90 τῆς ψευδοκόρης ἐστὶν ἐρυθρότερον, καὶ βοστρύχους ἔχει περὶ τὰ ὦτα. Τὸ δὲ ἑταιρίδιον, ἀκαλλώπιστόν 91 ἐστὶ, ταινιδίῳ τὴν κεφαλὴν περισφινγμένον. Ἡ δὲ διάχρυσος ἑταίρα, πολὺν ἔχει τὸν χρυσὸν ἐπὶ τῇ κόμῃ. * 92 Ἡ δὲ διάμιτρος ἑταίρα, 93 μίτρα ποικίλῃ 154 τὴν κεφαλὴν κατείληπται. Τὸ δὲ 94 λαμπάδιον,

set fucata coma, vel colorata, κατὰ κινεχρῶσμένη. vide Noltrum ipsum supra II, 35. & audi egregium locum Hesychii, quem ibi adferre debebam: Ἡψήσατα, ἱψησῶ βάμμωτι ἰβάψωτο. Viri docti iudicium ferent. JUNG.

77 *Παρεψημέναι*] MSS*ti* *παρεψημέναι* & ita recurrit infra mox eodem hoc *Segm.* *παρεψημέναι*. *Interpr.* vertit *absterfa*, quasi legisset *περιψηχμένη* supra, quid si legatur *παρεψημένη*, id est, leviter tincta coma, colore sc. vel nigro vel flavo, poterit & legi *παρεψηχμένη*, quod significat *comam habens subrastram & bene curatam*. quare & mox *διάκρισις* tribuitur cincinnibus *ἰψηχμένους*. *Salm.* ἄβρα π. θ. παράψηστον περιψησμέναι. ex MSS, legi inquit, ipse autem lego, ait, *παρεψημέναι*. KÜHN.

Παρεψημέναι] *Παρεψημέναι* hic, & mox *παρεψημέναι* pro vulgaris prioribus *παρεψημέναι* & *περιψηχμένων* textus habet e *Kühni* correctione.

78 *ὄφρυες* χρ. λ. &c.] MS. ὄφρυες, χροῦ λ. ἡ δὲ οὐλή λεκτικῆ τ. τ. JUNG.

79 *Χροῖα* pro *χρόα Falckenburgius* habet, sed tunc scribendum potius *χροῖα*.

80 *Ἡ δὲ οὐλή*] Post illa ἡ δὲ οὐλή *Falckenburgius* λεκτικῆ habet, ut sit: ἡ δὲ οὐλή λεκτικῆ τῆ τριχ. &c.

81 *Παρεψημέναι*] MS. *παρεψημέναι*, ut dixi, dein in verso ordine ὄφρυς ὀρθαί, μελαίνιας, sine præcedenti καί. JUNG.

Παρεψημέναι] *Παρεψημένων* reposuit *Kühnius*, ut modo dixi.

82 *τῶν τριχῶν*] τῶν omittit C. A. dein καὶ ὄφρυς ὀρθαί, μελαίνιας. (καὶ abest etiam a C. V.) secundum hanc lectionem sequentia essent, λευκότης ὑπωχρος ἐν χροῖα. KÜHN.

83 *ψευδοκόρη*] Margo C. A. usque ad κόμης ultimam hujus *Segm.* vocem. mox λευκοῖρα τὸ χροῖα. KÜHN.

84 *Χροῖα*] MS. *χροῖα*. JUNG.

85 *Μονογάμω*] *Interpr.* *νύμφα similis*. sed *μονογάμω* est *ἡμίγνα*, *μὴνάνδρος*, quæ quid hoc loco faciat, non video. rectius MSS*ti*: *νογάμω*, *reciēns nupta*, vel *νονα nupta*. *Cf. Veterum νογαμωτή, ἡμίγμος, νονα nupta*. KÜHN.

Μονογάμω] MS. *νογάμω*. quod esset *νονα nupta*: longe aliud quam vulgatum *μονογάμω* quod *Scaliger* interpretatur *semel nupta*. JUNG.

Μονογάμω] *ψευδογάμω* habet *Falckenburgius*, sed *Kühnius* *νογάμω* in textu reposuit.

86 *ἕτερα ψευδοκόρη*] Pro *ψευδοκόρη* MSS*ti* simpliciter *κόρη*, eaque agnoscitur *coma non discriminata*. KÜHN.

ἕτερα ψευδοκόρη] MS. *ἕτερα κόρη*. Sed vulgatum rectius ut patet supra IV, 151. JUNG.

87 *Λεκτικῆ*] *H. Sierhanus* hic ad oram λη adscriptæ & signavit vocem *λεκτικῆ* cum *πεπαυμένη τῆς τ.* Scilicet emendare volens *ληκτικῆ*: id enim idem esset quod *πεπαυμένη*. quæ desit dare, sed nescio an opus. certe MS. illud *λεκτικῆ* & hic & supra IV, 151. retinet: & id rectum credo. JUNG.

88 *ἰδέαν*] *Speciem anus*, *enī capis aspersum caput refert, quæ artem meretriciam desit*. C. V. legit *ἡδέαν*, unde recte factum est, *ἰδέαν*. KÜHN.

ἰδέαν] MS. *mendole τὴν ἰδέαν*. JUNG.

89 *δέ ἐστι*] MS. *δ' ἐστίν*. JUNG.

90 *τῆς ψευδοκόρης*] Hæc usque ad καὶ ante *βοστρύχους* margo habet C. A. KÜHN.

91 *ἐστὶ*] Abest *ἐστὶ* a C. A. KÜHN.

92 *Ἡ δὲ διάμιτρος, ἑταίρα &c.*] Omisssa voce *ἑταίρα* C. A. *μίτρα ποικίλη* περὶ τὴν κ. κ. vocem *μίτρα* exhibet etiam C. V. & hæc marginis sunt in C. A. de *διάμιτρο*. KÜHN.

Ἡ δὲ διάμιτρος, ἑταίρα &c.] MS. *διάμιτρος μίτρα*. JUNG.

Ἡ δὲ διάμιτρος, ἑταίρα &c.] Auctius textus Noltri e correctione *Kühni* ita nunc habet: ἡ δὲ διάμιτρος ἑταίρα μίτρα ποικίλη τὴν κ. &c.

93 *Ποικ. τὴν κεφ.*] MS. *ποικ. περὶ τὴν κεφ.* Ex quibus annon recta est conjectura nostra, qui lego: ἡ δὲ διάμιτρος, { vel si locum defectum putas, ἡ δὲ διάμιτρος ἑταίρα } *μίτρα ποικίλη* περὶ τ. Certe valde me cōsistmat, quod & *Jul. Scaligerum* ita si non legisset, tamen intellexisse video. Ait enim I. Poët. 14. *Secundū διάμιτρος, quoniam varia micella redimitet caput*. JUNG.

94 *Λαμπάδιον*] Ita patet *Pollucem* scripsisse. Aequi vir doctiss. suis Collectaneis in *Lucretium* voce *Lampadion*, non recte inspexit, ubi scribit in *Polluce* lib. IV. *inter comicas personas ponitur Lampadio, & in Varrone adducitur Navis Lampadio*. & vero nihil ad rem esse hæc etiam putat. De Varrone forte verum: sed de *Polluce* dictum ab eo id nolim. Certe enim iis quæ ibi adfert, hoc vocabuli *Lampadii* in deliciis amatorum fuisse ὑποκορισμῶν & apud *Athenicum* inter meretriculas nominari, *Lampyridem*: K k k

⁹⁵ ἰδέαν τριχῶν ἔχει πλέγματος εἰς ὄξυ ἀπολήγοντος, ἀφ' οὗ καὶ κέκληται. ⁹⁶ Ἡ δὲ ἄβρα περίκουρος, θεραπευιδίον ἐστὶ περιεκαρμένον, χιτῶνι μόνῳ ὑπέζωσμένῳ λευκῷ ⁹⁷ χρώμενον. Τὸ δὲ ⁹⁸ παράψηστον θεραπευιδίον, διακέκριται τὰς τρίχας, ὑπόσιμὸν τε ἐστὶ, καὶ δουλεύει ἐταίραις, ὑπέζωσμένον χιτῶνα κοκκοβαφῆ.

forma capillorum connexionem in acutum desinentem repræsentat, unde & nomen sortita est. Cæterum Aura virginea, famula est emptitia, alba tunica sola, & fuccincta utens. Famula vero calculatoria, pilos discriminat: sima vero est, & meretricibus servit, tunica coccinæ accincta.

Περὶ ἀστρονομικῶν ὀνομάτων.

α'.

De astronomicis nominibus.

1.

Ἐκ δὲ ἀστρονομίας ὀνόματα, ἀστρονόμος, ⁹⁹ ἀστρονομική, ἀστρονομικός, ἀστρονομικῶς, ἀστρονομεῖν, ¹⁰⁰ ἀστρονομικώτατος, ἀστρονομία, μετεωρολογία, μετεωρολογικός, μετεωρολογικῶς, μετεωρολόγος. ἀστρων κατανόησις, ¹ Φυσιολογία, Φυσικός, Φυσικῶς. ἀστρα, ἀστέρες, ἀστέρων περιφορά, περιαγωγή. ² ἀστρων στάσεις, ἀποστάσεις, ἐγγυτήτες, διαστήματα, εἶδη, ³ ἰδέαι. σχήματα ἀστέρων, δρό-

EX astronomia præterea nomina derivantur, Astronomus, Astronomica, Astronomicus, astronomice, astris intentum esse. astronomiæ deditillimus, astronomia, meteorologia, de sublimibus dissputans, sublimiter, sublimia tractans. Astrorum consideratio, physiologia, Physicus, physice. astræ, stellæ, stellarum circuitus, circumactio. Stellarum constitutio, defectus, propinquitates, distantia, species, formæ. figuræ stellarum, cur-

Lampada &c. hæc inquam, non ita abfimilia iis sunt, quæ Noster ait, & unde videlicet hæc meretricula scenicæ nomen accepit, nisi ab istis talibus? Ait tamen Pollux noster non videtur id comæ πλέγματι τινι. Longe clarius si MS. confulas, qui ita habet: τὸ δὲ λαμπάδιον, ἰδέα τριχῶν πλέγματος ἐστὶν εἰς &c. Unde jam habes Lampadis nominis originem. Jul. Scaliger I. Poët. 14. ita interpretatur: Tertia λαμπάδιον, a plexis crinibus in metas aut sacula modum. JUNG.

⁹⁵ ἰδέαν τριχῶν ἔχει πλέγματος,] C. V. ἰδέα τριχῶν πλέγματος ἐστὶν. C. A. τῷ ἔχει supercriptum habet ἐστὶ. forte leg. ἰδέαν ἐστὶ τριχῶν πλέγματος &c. Lampadum quoad speciem est capillorum plexus in acumen desinens more ignis & Lampadis, alia ratione Lampadion dicitur, fragrans, odiosa, loquacula Lucretio libr. IV. ubi indicem Gifanii vide sis. KÜHN.

ἰδέαν τριχῶν ἔχει πλέγματος, εἰς &c.] Commaticam distinctionem post vocem πλέγματος Kūbniū delevit.

⁹⁶ Ἡ δὲ αὔρα π.] Absunt a MSto Antw. C. V. ἄβρα. & mox C. A. περιεκαρμένον. quod factum nolum. KÜHN.

Ἡ δὲ αὔρα] MS. ἄβρα. ut supra IV, 151. dixi. Sed cur Noster semper delirus περιεκαρμένον, emptitiam reddidit? Notasse credo id & divinum Scaligerum, cujus verba post illa, quæ supra ad IV, 151. retuli, hæc sunt: Ceterum περιεκαρμένη emptitiam dixere. Hoc autem idem est quod attonsam: ut etiam περίκουρος nomen inde sortasse. Et hoc tamen de voce αὔρα hic adnotandum, hunc locum adferre H. Stephanum non longe ab initio suorum Paralipom. Gramm. græc. & ἄβρα scribendum docere, erroris origine explicata, quod scilicet v. librarii putaverint, quum β sic scripserint olim, uti & ipse supra admonui. exempla ibi

adfert alia, unde idem error acciderit. vide, si lubet JUNG.

Ἡ δὲ αὔρα] Ἄβρα Kūbniū, quemadmodum supra jam dixi IV, 151.

⁹⁷ Χρώμενον] Pro χρώμενον Falckenburgius habet ἰσχίον μόνον.

⁹⁸ Παράψηστον] C. V. παράψηστον. C. A. παράψηστον. διακέκριται τ. τ. non habet C. A. nec τὸ post ὑπόσιμον, similia. παράψηστον legit quoque Salmaf. additque: & ita supra quoque scriptum. KÜHN.

Παράψηστον] MS. παράψηστον. uti supra quoque IV, 151. inde desunt ista διακέκριται τὰς τρ. dein est ὑπόσιμὸν τὸ sine ἐστὶ. Gaudeo vero e theatri nugis tandem emeruisse. Nunc ad reliqua itaque. Sequitur autem jam in MS. novum lemma continens simul caput XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV. hoc: περὶ ἀστρονομίας, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, μυστηρικῆς, στατικῆς, καὶ τῶν περὶ αὐτά. JUNG.

Παράψηστον] Παράψηστον jam habet textus, ut monitum supra IV, 151. Hæsit certe & Falckenburgius in hac voce, qui in suo Codice ηφ in voce παράψηστον lineola subducta notavit, accentu τῷ η superimposito: quem supra IV, 151. παράψηστον e MSto legere diximus.

⁹⁹ Ἀστρονομική] C. A. omisso ἀστρονομική, ita pergit: ἀστρονομικός, ἀστρονομεῖν, μετεωρολόγος. α. κ. ἀστέρων π. π. ἀποστάσεις, ε. δ. ἀκίνητα, μόνιμα, καὶ ὡς Π. πλανητά. omittis cæteris omnibus. KÜHN.

Ἀστρονομική] Desunt in MS. ἀστρονομική, & ἀστρονομικῶς. JUNG.

¹⁰⁰ Ἀστρονομικώτατος] Ἀστρονομικώτατος, ἀστρον. &c. μετεωρολογικῶς cum interjectus desunt in MS. JUNG.

¹ Φυσιολογία &c.] Φυσιολογία, φυσ. φυσ. α. ἀστέρες omnia desunt in MS. JUNG.

² Ἀστρων στάσεις] Desunt ἀστρων στάσεις. Incipimus jam enumerare meros defectus: & reliqua hujus libri pariter ita mutilata sunt etiam. deest & εἶδη cum sequentibus, usque ad ἀκίνητα, μόνιμα, omittis sequentibus: ἐστὴν. β. γ. κ. εφ. πλ. in MS. JUNG.

³ ἰδέαι. σχήματα &c.] In vulgatis forte ita interpungendum, ἰδέαι, σχήματα. ἀστέρων δρόμος, &c. Sed hoc ut dubium, non adfirmo: illud vero. JUNG.

56 fus, ambitus, circumcurfus, lux, illuminatio, reluminatio, splendor, radius, fulgur. * Stellæ non erraticæ, stabiles, immutabiles, immotæ, manentes. stantes, quod tamen durius est. & sine circuitu circumlatæ. Et ut Plato dixit, Planctæ, Erraticæ, Latæ, Circumlatæ, Circumeuntes, Currentes, Circumcurrentes, Versæ, Circumversæ, Rotatæ, Volutæ, Circumvolutæ, Circumductæ. Et rerum nomina ab his, mansio, statio. quæ enim ab aliis derivantur, fordiora sunt. Error, impetus, circuitus, via, ambitus, curfus, circumcurfus, versio, circumversio, circulus, circulatio, volutio, circumvolutio, circumductio. Solis terminum. * Lunæ figuræ, falcata, gibbosa, semiluna, plena Luna. Ortus, occasus, oriens, occidens. Vespera, Septentrio, Meridies. Dices vero, surgere, oriri, extolli, ascendere, apparere, illucere, illuminare, occidere, subire, submergi, deorsum serpere, declinari, declinare, meridiari, supra caput stare. Μεσουρανεῖν vero, Ægyptiorum est. Sed Homerus idem splendide eloquitur :

Quando vero Sol ad medium pervenerit celum.

8 * Dices insuper, Sole ad meridiem inclinato. Deo, fidere, stella in meridie agente, stella circumlucente,

μος, περίοδος, περιδρομή, Φῶς, ἔλλαμψις, ἐκλαμψις, αὐγή, αἴγλη, ἀστραπή, ἀστρα, ἀπλανῆ, στάσιμα, ἀμετάθετα, ἀκίνητα, μόνιμα, ἐστήκοντα, βιαιότερόν γε καὶ ἀφόρητα. πλανώμενα, καὶ ὡς Πλάτων, πλανητά, φορητά, φερόμενα, φορήματα, ἀπεριφόρητα, περιφερόμενα, περιίοντα, θέοντα, περιθέοντα, στρεφόμενα, περιστρεφόμενα, κυκλούμενα, εἰλούμενα, περιειλούμενα, περιαγόμενα. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν πράγματα, μονή, στάσις. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἄλλων, φαυλότερα. καὶ πλάνη, φορὰ, περιφορὰ, ὁδός, περίοδος, δρόμος, περιδρομή, στροφή, περιστροφή, κύκλος, κύκλωσις, εἴλησις, περιεἴλησις, περιαγωγή. ἡλίου μέτρα. * σελήνης σχήματα μνηοειδῆς, ἀμφίκυρτος, ἡμίτομος, πανσέληνος. ἀνατολή, δύσις, ἀνοχή, δυσμή, ἑσπέρα, ἄρκτος, μεσημβρία. Ἐρεῖς δ' ἀνατέλλειν, ἀνίσχειν, ἀνέχειν, ἀναβαίνειν, προφαίνεσθαι, ἀναφαίνειν, ἀναλάμπειν, δύνειν, δύεσθαι, καταδύεσθαι, κάτω ῥέπειν, κατακλίνεσθαι, ἀποκλίνειν, μεσημβριάζειν, ὑπὲρ κεφαλῆς ἐστάναι. τὸ γὰρ μεσουρανεῖν, Ἀιγυπτίων. Ὀμηρος δ' αὐτὸ σεμνῶς λέγει

Ἥμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει.

* Λέγοις δ' ἂν, καὶ κλίνοντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ τοῦ ἡλίου, τοῦ θεοῦ, τοῦ ἀστρου. καὶ τοῦ ἀστρου μεσημβριάζοντος, τοῦ ἀστρου περιφλέγοντος,

4 Αἴγλη. Ἀστραπή, ἀστρα] Non dubito distinguere ita: αἴγλη, ἀστραπή, ἀστρα. est enim hic ἀστραπή, idem quod αἴγλη, stellarum coruscatio, fulgor. inepte vero in vulgatis. nec enim de fulgure hic ait, de quo supra I, 117. & IV, 159. JUNG.

5 Quod tamen durius] Βιαιότερον non pertinet ad præc. ἐστήκοντα, ut interpres putavit, sed ad sequens ἀφόρητα. quod insuper puncto distinguendum a πλανώμενα. Hæc enim jam alterius generis. SEB. 2.

6 Καὶ ἀφόρητα πλανώμενα] Ἀφόρητα. πλαν. SEB. Καὶ ἀφόρητα πλανώμενα] Age, sanabimus & tertium locum, periculosius adhuc quam iste alter laborantem eodem morbo, qui eo latentior, quod nullam plane distinctionem habet. scil. est hic: καὶ ἀφόρητα πλαν. quid (malum) sunt ἀφόρητα πλανώμενα? distingue omnia ita mecum: βιαιότερόν γε καὶ ἀφόρητα. πλανώμενα, καὶ ὡς Πλ. hoc enim ait, fixa sydera, quod non feruntur, ἀφόρητα nominare, id esse durius & affectatius. tum a fixis ad vagas stellas digreditur, atque πλανώμενα, (quod etiam in MS. deest) & ut Plato dixit: sed πλανητά, apud Platonem, ut extremo lib. VII. Legum: φαμὲν αὐτά (Solem & Lunam) οὐδέποτε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵναί, καὶ ἄλλ' ἄττα ἀστρα μετὰ τούτων, ἐποιοῦσιντες πλανητά αὐτά. JUNG.

7 Πλανητά] C. A. φορήματα & omittis interjectis ἡλίου μέτρα quibus finit hoc Segm. KÜHN.

Πλανητά] Defunt sequentia φορητά, φερόμενα. MS. φορηματα, καὶ τὰ ὅμοια. ceteris omittis usque ad ἡλίου in fine hujus Segm. Ceterum illud vulgatum φορήματα, quod & in MS. quoniam referendum? nam ita simpliciter positum, de illis erroribus ego quidem nunquam intelligam, cum ceteris non adeo apte jungi videtur. an itaque ad πλανητά? certe in MS. jun-

gitur absque distinctione καὶ ὡς Πλάτων πλανητά φορήματα. & πλανητά sane ἀστρα illum dixisse novi: an & alterum, non novi; potuisse tamen. JUNG.

8 Ἀπεριφόρητα] Περιφόρητα. SEB.

9 Πανσέληνος] In C. A. sequitur: ἐρεῖς δ' ἀνατέλλειν, ἀνίσχειν, ἀναβαίνειν. KÜHN.

Πανσέληνος] Sequens ἀνατολή &c. defunt in MS. usque ad ἐρεῖς. JUNG.

10 Ἀνέχειν] Deest ἀνέχειν in MS. cetera quatuor istum ordinem obtinent in MS. ἀναλάμπειν, ἀναβαίνειν, προφ. ἀναφ. JUNG.

11 Δύνειν] C. A. δύνειν δ. κ. μεσημβριάζειν omittis præcedentibus. KÜHN.

12 Κάτω ῥ. κατ. &c.] Defunt in MS. κάτω ῥ. κατ. ἀποκλ. JUNG.

13 Ἀιγυπτίων] MSSi Αἰγύπτιον, quod de Alexandrinorum dialecto intelligerem, quam Atticisimi æmulatores aspernabantur. Homerus μέσον ἡμῶν quem secuti alii dixerunt, μέσον ἡμέρας, μέση ἡμέρα. sunt qui & μεσημβρία circumscribunt per τὸ, ἥλιος ὑπὲρ κεφαλῆς. Cæterum Homeri testimonium non est in C. A. KÜHN.

Αἰγυπτίων] MS. Αἰγύπτιον. ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ ait Herodot. Euterp. JUNG.

14 Ὀμηρος] Odys. δ', 400. Iliad. θ', 68. SEB.

Ὀμηρος] Ὀμηρος &c. cum testimonio Poëtæ defunt in MS. JUNG.

15 Τοῦ θεοῦ, τοῦ ἀστρου] Non sunt in C. A. KÜHN. Τοῦ θεοῦ, καὶ ἀστρου] Defunt τὸν θ. τοῦ ἀ. in MS. JUNG.

16 Τοῦ ἀστρου περιφλ.] Notat æstum dierum canicularium, Sirius enim simpliciter ἀστρου dicitur. Ἀλκαί, ἀστρου περιτέλλεται, de ortu Sirii. KÜHN.

τοῦ αἰέρος ὑπὸ μεσοῦσαν τὴν ἡμέραν ¹⁷ περιζέον-
τος. Οὐρανός, κόσμος, κύκλος, ¹⁸ ζῶναι, ζῶα
τὰ ἐν τῷ κύκλῳ, ἀ οἱ πολλοὶ ζῶδια καλοῦσιν.
ἀφ' ὧν καὶ ζῶδιακὸν κύκλον καὶ πῦρ καὶ ζῶνῃν
ἔμπυρον, διάπυρον, Φλογώδη, ¹⁹ περιφερῆ, πε-
ριπεφλεγμένην, ἣν καὶ διακεκαυμένην ὀνομάζου-
σι. ²⁰ Τὴν δὲ κατεψυγμένην, ²¹ εἴποις ἀν,
²² κρυώδη, κρυμώδη, ψυχραὶν, ²³ σκιεραὶν, κα-
τάσκιον, ἀνήλιον, ἄπυρον. Πλειάδας, Ἰάδας,
Ἐρῖωνα, Ἄρκτους, Ἄρκτουρον, Ὀφιν, Ὀφιοῦ-
χον, ²⁴ Στέφανον, ἀστέρα Σείριον. Καὶ τὰ πα-
λυθρύλλητα ἐν τῷ κύκλῳ ζῶδια, καθ' ὧν οἱ ἀ-
στέρες περιπολεύονται. ἀστέρες, κομήται, πωγω-
νίαι, ²⁵ δοκίδες, λαμπάδες, ²⁶ γαλαξίας κύ-
κλος, ²⁷ ἴρις, νέφη, ἀστραπαὶ, βρονταί, σκη-
πτῶν, καὶ στρόβιλοι. ταῦτα γὰρ πάντα, καὶ ὁ
περὶ τούτων λόγος, ἀστρονομία ἀν προσήκει.

aëre sub meridie fervente. Coelum, mun-
dus, circulus, zonæ. animalia zodiaci,
quæ nonnulli ζῶδια vocant. unde & zo-
diacus circulus dicitur. Insuper & zo-
nam, igneam, ignitam, flammeam,
torridam, rotundam, circumflammatam,
quam & incensam nominant. * refrige-
ratam vero nominabis, gelidam, præci-
pitem, frigidam, opacam, umbratilem,
folis, & ignis expertem. Pleiades, Hyades,
Orionem, Urfas, Bootem, Draco-
nem, Ophiuchum, Coronam, Canicu-
lam. Et trita illa in circulo signa, in
quibus stellæ versantur. stellæ, cometæ,
barbatæ, trabes, lampades, via lactea,
iris, nubes, fulgura, tonitrua, fulmi-
na, & turbines. hæc enim omnia, &
qui de his habetur sermo, astronomiæ
convenit.

Περὶ γεωμετρίας.

α'.

De geometria.

1.

Ε'κ δὲ γεωμετρίας, γεωμέτρης, γεωμετρικῆ,
²⁸ γεωμετρικός, ²⁹ γεωμετρικῶς, γεωμετρεῖν,
γεωμετρικώτατα. γῆς ἀναμέτρησις, νομῆ, κλη-
ρος, κληραυχία, διαίρεσις, διανομή. διάγραμ-
μα, σημεῖον. γραμμὴ εὐθεΐα, ἐπιφάνεια, ἐπί-
πεδος, γωνία, εὐθύγραμμος, κάθετος, πᾶν-
φερής. σχήματα εὐθύγραμμα, ³⁰ πολύγωνα,
τρίγωνα, τετράγωνα, ἰσοπλευρα, ἑτερομήκη,
³¹ ἰσοσκελῆ, σκαληνά. ὀρθή γωνία, ἀμβλεία,
³² ὀξεῖα, ἐπίπεδα, ³³ στερεά. * ὄρθιον σχῆμα,
³⁴ κύκλος, ἐπίπεδον, κέντρον, διάμετρον, ἡμι-

Geometria vero, Geometra, Geo-
metrica, Geometricus, Geometrice,
terram metiri, facillima mensu. terræ
mensio, distributio, constitutio. Gens,
divisio, descriptio, signum, linea recta,
superficies, plana, angulus, rectilineus,
perpendicularis, circumferentia. figura re-
ctilineæ, multiangula, trianguli, quadran-
guli, æquilatera, altera parte longiora, æ-
quicrura, scalena. Angulus rectus, obtu-
sus, acutus. plana, solida. * Figura recta,
circulus, planum, centrum, dimetiens, se-

17. Περιζέοντος] In C. A. καὶ πῦρ κ. ζ. ἔ. post mar-
go: διάπυρον, φ. περιφλεγῆ, dein textus, ἣν καὶ δ.
KÜHN.

Περιζέοντος] Sequens οὐρανός &c. desunt usque ad
καὶ πῦρ in MS. JUNG.

18 Ζῶναι] Ζῶναι in *Gloss. plaga*. KÜHN.

19 Περιφερῆ] MS. egregie περιφλεγῆ. non περιφερῆ,
quod huc non quadrat. desit in MS. περιπεφλεγμένη.
JUNG.

20 Τὴν δὲ κατεψυγμένην] MSS. τὰ δὲ κατεψυγμέ-
να. SEB.

21 Εἴποις ἀν.] MS. ἀν εἴποις, κ. JUNG.

22 Κρυώδη] Hoc vocabulum est in margine C. A.
KÜHN.

23 Σκιεραὶν] Post σκιεραὶν est καὶ ἀστέρας, κόμηται
&c. in C. A. KÜHN.

Σκιεραὶν] Sequens κατάσκιον &c. desunt in MS. us-
que ad ἀστέρες ubi iterum MS. καὶ ἀστέρες κομήται,
absque interpunctione. & credo recte. non enim nunc
ἀστέρες simpliciter ponit. JUNG.

24 Στέφανον] Post στέφανον addit *Falckenburgius*
θπτήριον, quod non intelligo.

25 Δοκίδες] C. V. δοκίδες σύμικτες, forte ἰσομηκεῖς
vocat trabes illas ab æquali longitudine. KÜHN.

Δοκίδες] MS. δῶμικτες, pro δοκίδες. quod quid sit
nescio. JUNG.

26 Γαλαξίας κύκλος] C. A. post γαλαξίας distinguit

commatice, & dein C. A. & V. MSSi κύκλος, quod
non recte se habere puto. post ἴρις quæ sequuntur, ab-
sunt a C. A. KÜHN.

Γαλαξίας κύκλος] MS. γαλαξίας, κύκλος. & sane
inter sydera cœli referunt. sed vereor tamen, ut
vulgata sit verior hæc Lectio. JUNG.

27 ἴρις] MS. ἴρις, καὶ τὰ ὅμοια. nec plura habet
in hoc capite: & statim adduntur sequentia cap. seq.
quod tamen caput XXI. tribus, quod dicitur, verbis
absolvitur in MS. Nec plura enim de eo quam hæc
habes. in δὲ γεωμ. γεωμέτρης, γεωμετρικῆ, γεωμετρι-
κός, γεωμετρεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. Ε'κ δὲ ἀριθμητικῆς &c.
quæ jam capitis XXII. cum quo non melius actum est
in MS. ut dicemus. JUNG.

28 Γεωμετρικός] C. A. γεωμετρεῖν, σημεῖον, γραμμὴ,
εὐθεΐα περιφλεγῆ. reliqua absunt. KÜHN.

29 Γεωμετρικῶς] MSS. γεωμετρικῶν. SEB.

30 Πολύγωνα] Ser. *multiangula, triangula* &c. scil.
figura. SEB. 2.

31 Ἴσοσκελῆ] C. A. ἰσοκλή. KÜHN.

32 Ὀξεῖα] Post ὀξεῖα itaque punctum ponendum,
quæ ἐπίπεδα, στερεὰ enumerentur sigillatim. JUNG.

33 Στερεά.] Post στερεά quæ habentur. h. l. ad u-
num omnia absunt a Codice Autw. KÜHN.

34 Διάμετρον] Notabis διάμετρον, utro genere:
si modo non emendandum διάμετρος, ut sane vide-
tur. JUNG.

micirculus, trilaterum, quadrilaterum, multilaterum, claudum, rectangulum, obtusum, & acutum angulum habens. Termini, latera, æque longum, prælongum, altera parte longius, profunditatem habens, profunditate carens, εἰκοσαεδρές. & quæcunque talia sunt. Æquale, æquum, æquans, inæquale, æque, æquilibrium, sphaera, multiangulum, polus, gnomon, rhombus, vertebra, rotundum, rhomboides, potentia, bipes, tripes, individuum. deinde & Decempedes, dixit Plato. Ἡδιποδία, rectum, curvum, trapezium, lineæ utrinque æquidistantes, proportio condigna.

κύκλιον, τρίπλευρον, τετράπλευρον, πολύπλευρον, ἑτεροσκελές, ὀρθογώνιον, ἀμβλογώνιον, ὄξυγώνιον. Μέτρα, πλευρά, ἰσόμηκες, πρόμηκες, ἑτερόμηκες, βάθος ἔχον, ἀβαθές, εἰκοσαεδρές, καὶ ἕσα τοιαῦτα. Ἴσον, ἴσω, ἰσοῦν, ἀνισοῦν, ἰσάκις, ἰσοστάσιον. Σφαῖρα, πολυγώνιον, πόλος, γνώμων, ῥόμβος, στρογγύλον, περιφερές, ῥομβοειδές. δυνάμεις, δίπους, τρίπους, ἀκριτής. ἔπειτα καὶ δεκάποδος Φησὶν ὁ Πλάτων, ἠδιποδία, εὐθύ, καμπύλον, τραπέζεια, παράλληλαι, εὐθείαι, περὶ τὰ μέρη, ἀναλογία, τὰ πρὸς ἀξίαν.

162

* C A P U T XXII.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Β.

162

De arithmetica.

I.

Περὶ ἀριθμητικῆς.

α'.

SEd ex arithmetica, numerus, pernumerare, numerare, innumerare, abnumerare, denumerare, denumerari, connumerare, æquale numero. Adnu-

Ε'κ δὲ ἀριθμητικῆς, ἀριθμὸς, διαριθμεῖν, ἀριθμεῖν, ἐπαριθμεῖν, παραριθμεῖν, καταριθμεῖν, καταριθμεῖσθαι, συναριθμεῖν, ἰσάριθμον, ἐνάρι-

35 Ὄξυγώνιον] Post ὄξυγώνιον subjungit Falckenburius: στερεόν, στερεομετρία. Est autem στερεομετρία, solidorum corporum dimensio, seu ars qua solida metiuntur, explicante H. Steph. in Thef.

36 Εἰκοσαεδρές] Apud Plutarch. de Plac. Phil. lib. II. cap. 6. εἰκοσαεδρος expr. vicenarium sessum. quod vide an hic locum habere possit. SEB.

37 Ἴσω] Ἴσω non rectum est: & credo scribendum ἴση ut crebrum usum hujus dativi, quo subaudiatur μέρι, innuat. potest tamen & ἴσως scribi. potest & aliter. MS. ut dixi λείπει: conjectari itaque præter nil possumus. Miramur eodem modo & mox infra IV, 164. occurrere. Hæremus vero & in aliis adhuc, uti quidem vulgantur. JUNG.

38 Δυνάμεις] Leg. δυνάμεις. Suidas ex Pifida laudat δυνάμεις γεωμετρικῆς πέντε in voce Δυναμῆς. περὶ τὰ μέρη, ἀναλογία, τὰ πρὸς α'. circa partes 5 sectiones lineæ tantum est proportio, convenientia. KÜHN.

Δυνάμεις] Δυνάμεις est. quod quam hic rationem habet, non sat deprehendere primum potui, τὸν γεωμετρικῶν ἀπειρος. Docuit me Suidas apud quem in Δύναμεις & talia lego: δυνάμεις γεωμετρικῆς πέντε. Πεντὰς τὰς πέντε δυνάμεις Ἀρχιμήδους εἰς μίαν συνάμειν ἄλτην εἰς τὸ κινήσει μίαν τῶν δυστραχῶν ἐξαχῶν τὰ φορτία. Sed clarius & pluribus avi nostri tractatus de Logistica, ubi de Partitione agit. quem vide. Videndum tamen an hic potius sit legendum δυνάμεις, δέπους &c. JUNG.

39 Ἀκριτής] Pro ἀκριτής, potius τετράπους expectassem: sed solet Pollux non raro talia ἀκριτῶς cumulare. Suspicor tamen sub illo ἀκριτῶς latere aliquid mendii, quod tamen non exputo. Veniebat quidem in mentem ἀκαρῆς, quod supra II, 33. sed videntur οἱ ἐπιστήμονες. Sed quæ non monstra obsederunt Polluce nostro? Hoc certe loco mira. nolo me jactare, sed profecto tibi veram loci, est MS. nos deserat, emendationem demonstrabo. lege meo periculo: δυνάμεις δίπους τρίπους ἄχρι τῆς ἐπτακαίδεκάποδος φησὶν ὁ Πλάτων. meo periculo? imo Platonis, unde hæc desumpta, & ejus verba ex Theæseto tibi adscribam: περὶ δυνάμειν τί ἡμῖν Θεόδωρος ἄδα ἔγραφε, τῆς τε τρίποδος πέντε καὶ πεντέποδος ἀποφαίνων ὅτι μίαν αὐτῆς ἑμμετρας τῆς ποδῆας καὶ εὐθὺς κατὰ μίαν ἐκαστὴν περιουμένους, μέχρι τῆς ἐπτακαίδεκάποδος. ἐν δὲ ταύ-

τη πως ἐπέσχετο. ἡμῖν οὖν εἰσῆλθέ τι τοιοῦτον, ἐπειδὴ ἀπειροὶ τὸ πλῆθος αἱ δυνάμεις ἐφαίνοντο, περιεβῆναι συλλαβεῖν εἰς ἑν ἑκάστης ταύτας προαγορεύσωμεν τὰς δυνάμεις. Mirum vero, ni Pollux & πεντέπους addiderit, & scripserit, δ. τρ. πεντέπους, ἄχρι &c. ut dixi. JUNG.

Ἀκριτής.] Κυβητις Codici suo, quem e MSScis restituit, adscripsit f. ἀκαρῆς.

40 Δεκάποδος] H. Steph. pro δεκάπους fortasse affertit ait. SEB.

41 Ἡδιποδία] An ἠμιποδία scribendum? Theoph. Hist. Pl. lib. II. οὐ κατωτέρω τριῶν ἠμιποδίων. SEB.

Ἡδιποδία] Quid ἠδιποδία sit, tu forte mecum necesis. Scies vero si mecum emendabis, ἠμιποδία, quod esset semipes. JUNG.

42 Τραπέζεια] Legendum videtur τραπέζια, uti est apud Suidam, licet absque explicatione. plurali scilicet. explicat vero id optime glossarius Hesychii: τραπέζιον περὶ (ὄξυγώνιον) recte emendat παρα] τοῖς γεωμετρικῶν σχήμα, τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλους ἔχον ἀίσους, τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας ἴσους. JUNG.

Τραπέζεια] Illa παράλληλαι εὐθείαι π. τ. μ. ἀναλογία τὰ π. α'. ita distinxit Kühnii: παράλληλαι, εὐθείαι, περὶ τὰ μέρη, ἀναλογία, τὰ πρὸς ἀξίαν.

43 Παράλληλαι] Quamvis parum callere me in his fatear quæ ad abacum & pulverem eruditum spectant, tamen παράλληλοι legere malim, pro vulgato παράλληλαι, vel παράλληλα. JUNG.

44 Ἀναλογία] Post ἀναλογία videtur comma ponendum. Nunc ad MS. in quo usque ad μευριανδρος, quod est circa finem Segm. 165. de arithmetice hæc tantum habentur: ἐκ δὲ ἀριθμ. ἀριθμὸς, διαριθμεῖν, παραριθμεῖν, καταριθμεῖν, ἀριθμητικός. ἐρεῖς δὲ ὡς περ πλεοναχόθεν αὐτῶς καὶ πλεισταχόθεν. Ubi notabis τὸ πλεοναχόθεν, quod in vulgatis non est, in quibus tamen πολλαχόθεν legitur. JUNG.

45 Ἀριθμητικός] C. A. ἀριθμητικῶν. KÜHN.

46 Ἀριθμὸς] Post ἀριθμὸς sequitur in C. A. ἐκ δὲ ἀριθμοῦ διαριθμεῖν, παραριθμεῖν, καταριθμεῖν, ἀριθμητικός. ἐρεῖς δὲ ὡς περ πλεοναχόθεν, εὐθὺς καὶ πλεισταχόθεν. ἄρτιος, περισσοῦς, ἀρτιμικῆς ἄρτιος, περισταρτιος, κηὶ ἀρτιοπαρτιός, τρίγωνος, τετράγωνος κύκλος, πολλαχόθεν, μευριακῆς μευριανδρος, μευριανμοφόρος ἕως Θεουκιδῆος. post margo: αἰς δὲ

Kkk 3

θμα, ἐναριθμητα, ἀνήριθμα, ἀνεξ αριθμητα, ἐξαριθμῆσθαι, ἀνηριθμησάμην, ἐξαριθμῆσμαι, διαριθμησόμεαι, διαριθμηθέντος, ἀριθμητικός, ἐξαριθμητικός, ἀριθμητικῶς, ἀριθμητικώτατος, ἀριθμητικώτατα, ἀριθμὸς ἄρτιος, 47 περιττός, ἀρτιοπέρισσος, 48 περισσάρτιος, ἀρτιάκις ἄρτιος.

163 * λογισμὸς, λογίζεσθαι, λογιστικός, λογιστικώτατος, λογιστικῶς, συλλογίζεσθαι, συλλογισμὸς, ἐπιλογίζεσθαι, ἀναλογισμὸς, ἀναλογίζεσθαι. πλῆθος, παμπληθές, ἰσοπληθές, 49 πολυπληθία. ὡς Δημοσθένης, καὶ Ἰπερίδης, 50 πάμπολλα, πάμπολυ, πάνσμικρον, ὡς Πλάτων. πολλαχόθεν, πανταχόθεν, πάντοθεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ πλεισταχόθεν. Πολλὰ δὲ τὰ ἀπὸ τούτων ἐκ τόπου, καὶ εἰς τόπον, καὶ 164 ἐν τόπῳ σχήματα. * ὀλιγότης, ὀλίγον, ἐλάττωστον, ὀλίγιστον, πλεόν, πλείον, πλείονως, πλείους, πλεονάζειν, πλειστηριάζειν, ἐλάττων, ἐλάττων, ἐλαττονάκις, πολλαπλασίον, πολλαπλασιῶν, πολλαπλασιῶνως, πολλαπλασιάζειν, πλεονασμὸς, ἀμύθητα. ἴσον, 51 ἴσω, ἰσάκις, ἀπισσοῦν, ἰσότης, ἰσωσις. 25 Τετράγωνος ἀριθμὸς, τετραγωνίζειν. ἑτερομήκης, ἀριθμὸς, τέλειος ἀριθμὸς, μονάς, δυάς, καὶ τὰ ἐφεξῆς, διπλασίον, διπλασιῶν, διπλασιάζειν. καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν. διπλασιασμοῦ δὲ Ἀντιφῶν εἶπεν. ἡμιόλιος, 53 ἐπίτριτος, ἐπόγδοος, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

165 * ἡμισυ, 54 ἡμισυτέταρτον. διατέμνειν τὸν ἀριθμὸν. δίχα τέμνειν, δίχα διαλαμβάνειν, ἀφαιρεῖν, διαιρεῖν, διαχωρίζειν, διακρίνειν. πολλοστημόριον, τριτημόριον, 55 τεταρτημόριον, πεμπτημόριον ὡς Πλάτων. 56 ἑκτημόριον δὲ, οἱ

merata, adnumerabilia, innumerabilia. enumerare, renumerabat, enumerabor, pernumerabor, pernumerato. Arithmeticus, enumerativus, arithmetice, arithmetice studiosissimus, numerabilia. numerus integer, abundans, superfluous, restans, abunde sufficiens. * Ratiocinatione, 163 ratio, ratiocinatorius, ratiocinationis studiosissimus, ratiocinatorie colligere, collectio, concludere, reputatio, reputare. Multum, quam plurimum, æque multum. Multitudo, ut Demosthenes, & Hyperides. Multa plurimum. Minimum, ut Plato. Ubique, undique. Aristophanes autem, & Sæpenumero dixit. Multæ autem ab his ex loco, ad locum, & in loco figuræ. * Paucitas, paululum, 164 minimum, paucum. multum, plus, amplius, plures. Abundare, pluris æstimare. minus, minor, minime. Multiplex, multiplicior, multipliciter, multiplicare. abundantia, inenarrabilia. Æquale, æquum, æqualiter, adæquans, æqualitas, æquatio. Numerus quadratus, quadrare, numerus quadratum una parte excedens. Perfectus numerus, unitas, dualitas, & quæ sequuntur. Duplex, duplicans, duplicare, & similiter de consequentibus numeris. Sed Duplicatione, Antiphonæ usus est. Sesqui, sesquitertia, sesquioctava, & quæcumque hujus ordinis sunt. * dimidium, 165 semiquartum. Numerum dividere, mediare, distribuere, subtrahere, demerere, distrahere, separare, discernere. Multesima, triens, quadrans, Quinta pars, ut Plato dixit. Sextans vero, di-

Δείναρχος, μυριαγωγοῦσα πανταχόθεν τετράγωνος, ἐπίτριτος, ἐπόγδοος &c. ἡμιόλιον in *Glossis scriptum*, *sejmi-alteium*. KÜHN.

47 Περιττός] P. περισσοῦ. SEB.

48 Περιάρτιος] Περισάρτιος. α. α. Inde MSS. τρίγωνος, τετράγωνος κύκλος ἐπίτριτος (καὶ τὰ τοιαῦτα.) ἐκ δὲ (δ') ἀριθμοῦ διαριθμῆν, καταριθμῆν, παραριθμῆν, ἀριθμητικός. Εἰς δὲ (P. δ') ὡς περ πλεοναχόθεν οὕτω καὶ πλεισταχόθεν. μυριάκις, μυριαδρος, μυριαφάγος (ὡς) Θουκιδίδης. quæ inclusa variant aut non extant in P. SEB.

Περισάρτιος] In vulgatis emendo περισσάρτιος. JUNG.

Περισάρτιος] Περισάρτιος terofui pro priori περισάρτιος.

49 Πολυπληθία. ὡς &c.] Vulgo πολυπληθία. ὡς Δημοσθένης καὶ Ἰπερίδης. Si πολυπληθία ex Demosthene & Hyperide adfert Pollux, uti hæc accepit H. Stephan. in Thef. pro puncto erit substituendum potius comma, post illud vocabulum. JUNG.

50 Πάμπολλα] Antea male πάμπολα edebatur. viium etiam H. Steph. in suo codice correxit. JUNG.

51 ἴσω] Iterum illud ἴσω occurrit, in quo & supra IV, 161. hærebamus nec aliud dicere queam, quam ibidem dixi. Alias scimus numeros dici ἰσάκις ἴσους, & ἰσάκις ἴσους ἰσάκις ex Avi nostri libello de Logistica: & apud Platonem Theaeteto, unde Noltrum

quædam hic desumpsisse scio, habes, ἴσον ἰσάκις γίνεσθαι &c. & ἰσάκις ἴσους γίνεσθαι &c. an itaque forte legendum ἴσον, ἴσος, ἰσάκις? indidem Nolter & ἐλαττονάκις protulit, statim enim Plato, ἢ πλείων ἐλαττονάκις, ἢ ἐλάττων πλεονάκις &c. & alia mox. ἴσω aliquoties in ejusdem Parmenide, ut ἴσω διαφίρειν &c. JUNG.

52 Τετράγωνος] Plato Theaeteto postquam de τετραγώνῳ ἀριθμῷ meminit: ὅσαι μὲν γραμμαὶ τὸν ἰσοπλευρον καὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν τετραγωνίζουσι, μήκος ἀριστάμεθα ὅσαι δὲ τὸν ἑτερομήκη, δυάμεσι &c. JUNG.

53 Ἐπίτριτος] Ἐπίτριτος in *Gloss. sesquitercium*. KÜHN.

54 Ἡμισυτέταρτον] *Semi quartum* ex veteri consuetudine apud Varronem lib. V. id est *tertium* cum dimidio. KÜHN.

55 Τεταρτημόριον] Et infra IX, 66. ex Platone. πεμπτημόριον, ut libr. XII. Legum Plato. MS. ὁ δὲ φεύγων, ἀν ἠττηβὴ τὸ δεύτερον, τὸ πεμπτημόριον, ἀποτινέτω τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης. JUNG.

56 Ἐκτημόριον] *Interpr.* pro παλαιότης legit παλαιόδum vertit, *sexties vero dixerunt veteres.* apud *Asticos*, malim, si aliquid mutandum, πενίσται & ἑκτημόριοι, nam πενίσται apud *Asticos* dicebantur ἑκτημοροι vel ἑκτημόριοι, quod non decimam sed sextam partem humo nascentium penderent dominis ἔκτα τῶν

xerunt Veteres, apud Atticos. Infinitum, additio numeri. subtractio, numerus individuus, bis decies, duodecim, & his similia. Decies millies, decem millium coetus. Decem millia vehens, ut Thucydides. & ut Dinarchus, Decem millia ducens. Et duabus drachmis militantes, & triginta drachmis constantes tures. Et apud Critiam, Unius drachmæ precium habentes.

⁵⁷ παλαισταὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἀπέραντον, πρόσθεσις ἀριθμοῦ, ἀφαιρέσις, ἀτομος ἀριθμὸς, δις δεκάκις, ἡ δωδεκάκις, καὶ τὰ ὅμοια. ⁵⁸ μυριάκις, μυριάνδρος, ⁵⁹ μυριοφόρος, ὡς Θουκυδίδης. ὡς δὲ Δείναρχος, μυριαγωγούσα. καὶ τὸ ⁶⁰ δίδραχμοι ὀπλῖται, καὶ ⁶¹ δίδραχμοι πυροὶ. καὶ παρὰ Κριτία, ⁶² δίδραχμαῖσι.

γινόμενων τελοῦντες γεωργοὶ ἢ θῆτες, inquit *Plutarch.* in *Solone* & ii constituebant infimam classem civium Atticorum. *Helych.* ἐκτμήροιο οἱ ἕκτω μέρει τῆν γῆν γεωργοῦντες. ceterum nil mutandum, quia ex idoneis Auctoris docemur, Atticis in dimensionibus, cubitum sex palmis constare, merito itaque palmus respectu cubiti ἐκτμήροιο dicitur. *Herod.* in *Euterpe*: τοῦ πήχους ἐκπαλαιστοῦ. *Cl.* ἐκτμήροιο, *extans.* KÜHN.

57 Παλαισταὶ] Noster ridiculosissime παλαισταὶ vertit *Veteres*, quasi παλαιοὶ scriptum esset. Non attendebat bonus vir suum *Pollucem* ipsum explicare id mensuræ genus supra II, 157. ubi discrete ait, καὶ παλαιστὴς ἀριστικῶς, de palmo. Non tamen ita expeditus hunc locum. ἐκτμήρους enim τοὺς ἕκτω μέρει τῆν γῆν γεωργοῦντας exponit *Helychius*. Et *Plutarchus* in *Solone*: ἡ γὰρ ἐγγώργου ἐκείνοις (divitibus nimirum pauperes) ἕκτα τῶν γινόμενων τελοῦντες, ἐκτμήροιο προσωγοῦντο καὶ θῆτες. Adco ut miseris si illi homines παλαισταὶ dicti fuerint, (& sane supra παλαιστὴν definiit *Pollux* τεττάρων δακτύλων quæ cum ἐκτμήρω non convenire videntur) eotum mentionem non *Plutarchus* fecisse, quum alias bina nomina reddat. An itaque hic legendum πελάται, vel πινίσται, qui supra III. 82 & 83, & θῆτες referuntur una? sed nihil ago, pergo. JUNG.

58 Μυριάκις, μυρ. μυριαφόρος] Iterum MS. μυριάκις, μυριοφόρος, ὡς Θουκυδ. Et sic itaque emendo vulgatum μυριαφόρος. Illud enim ita apud *Thucydidem* extat lib. VII. *Συγγρ.* προσωγαγόντες γὰρ ναῦν μυριοφόρον αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πύργους τε ξυλίους ἔχουσαν &c. Et apud *Heliodorum* lib. IV. lego: ὀλκαῖα μυριοφόρος. Et Noster ipse supra I, 82. μυριοφόρος ναῦς. JUNG.

59 Μυριαφόρος] Μυριοφόρος ut modo e MSS. allatum. *Thucyd.* lib. VII. fol. 305. προσωγαγόντες ναῦν μυριοφόρον. ἰ. μεγάλην, δυναμένην δεξασθαι μυρίων φόρον *Schol.* vid. insuper comment. *Fr. Porti*, ubi & μυριαφόρον ῥῆμα ex *Aristoph.* fol. 452. SEB.

Μυριαφόρος] Μυριοφόρος reposuit *Kühnius*, prius enim μυριαφόρος legebatur hic.

60 Δίδραχμοπολῖται] *Stewechius* ad lib. II. *Vegetii* p. 81. *ατμαίνα*, inquit, *duplures*, vel *duplices Vegetio*; *duplicariis Livio* lib. XI. & *Varroni*, & in lapidibus *duplaris* dicuntur. his ob virtutem duplicia cibaria dabantur: *δημοκρίται* *Artiano* & veteri *Grammatico*: *δίδραχμοπλῖται Polluci*, qui duos denarios mererent, cum unus esset stipendium militi diurnum. Sed apud *Thucyd.* *διαρίτας* legitur lib. III. fol. 182. τὴν Ποτιδαίαν δίδραχμοι ὀπλῖται ἰφραύρου. unde haud dubie mox etiam τριακοντάδραχμοι πύργοι leg. SEB.

Δίδραχμοπολῖται] Non habet ista usque ad finem C. A. Codex *Vossianus* ita habet: τὸ δίδραχμοι ὀπλῖ-

ται καὶ τριακοντὰ δίδραχμοι πυροὶ καὶ παρὰ Κριτία; δίδραχμαῖσι. ὀπλῖται δίδραχμοι apud *Thucyd.* extat lib. III. ubi de *Potidææ* præsidio agit. dein τρία καὶ δεκάδραχμοι πύροι. intelligo de medimno frumenti tredecim drachmis vendito. *Demosth.* contra *Phanippum* habet, κριθῶν ἕκτῶ καὶ δεκάδραχμῶν, & οἶνον δωδεκάδραχμον. cum Athenæ a *Sylla* obsiderentur, medimnus Atticus frumenti constitit mille drachmis, ut *Plutarchus* in *Sylla* refert. *Samuel Petitus* in L. L. Atticæ servat lectionem vulgatam & explicat de menstruo militum Atticorum stipendio, quod fuisse ait *triginta drachmas argenti*, unde milites a quodam Græco Comico Comica vernilitate dicti τριακοντάδραχμῶν πυροὶ a triginta drachmis argenti menstrui stipendii, & *fulis*, sub quas ut *Plautus Moscellaria* indicat, subibant. ita ille. KÜHN.

Δίδραχμοπολῖται] Vulgatum est δίδραχμοπολῖται. *H. Junius* *Nomencl. in Armatura duplices*, habet δίδραχμοπλῖται, & ait sic *Polluci* dici, quod duos mererent denarios, cum unus stipendium esset militi diurnum. Verum aliter plane MS. hic, qui habet, δίδραχμοι ὀπλῖται. egregie proflus, & ob quam rem *Pollux* illi multum debet. Est enim & hoc *Thucydideum*, alterum vero nihili. lib. III. *Συγγρ.* τὴν Ποτιδαίαν δίδραχμοι ὀπλῖται ἰφραύρου. αὐτῶ γὰρ καὶ ὑπερήνη δραχμὴν ἐλάμβανεν τῆς ἡμέρας. Sequitur in MS. καὶ τριακοντὰ δίδραχμοι πυροὶ. forte legendum τριακοντάδραχμοι πυροὶ. Frumentum scilicet trigentis drachmis aestimatum. certe vulgatum videtur nullius pretii. JUNG.

Δίδραχμοπολῖται] Pro δίδραχμοπλῖται habes jam in textu e MSS. δίδραχμοι ὀπλῖται.

61 Τριακοντάδραχμοπύργοι] Ad vocem τριακοντάδραχμοπύργοι, quæ in prioribus editionibus erat, *Falckenbutz* vocem πυροὶ e MSto adscripsit. forte & Idem ut *Clarissimus Jungermannus* legere voluit τριακοντάδραχμοι πύροι. at *Kühnius* meus ὁ μακαρίτης, δίδραχμοι πυροὶ, reposuit.

62 Δραχμαῖσι] Δραχμαῖος apud *Platonem* est in *Cratyl.* SEB.

Δραχμαῖσι] Pro δραχμαῖσι, inter corrigendum facere cogitabam δραχμαῖσι. hoc enim rectum, non illud. sed nil temere mutare unquam volui. Et recte me fecisse, patet ex MS. qui aliam lectionem habet: καὶ δίδραχμαῖσι. omisissis παρὰ Κριτία quod non probò: illud δίδραχμαῖσι valde, sequentia prioribus statim absque titulo accedunt, & ipsa valde decurtata. JUNG.

Δραχμαῖσι] Δίδραχμαῖσι Nostri textus jam habet, in prius editis male δραχμαῖσι legebatur.

Περὶ μετρικῆς.

α΄.

De arte metrica.

1.

Ἐκ δὲ ⁶⁵ μετρικῆς, ⁶⁴ μετρεῖν, ἀπομετρεῖν, ἀπομετρεῖσθαι, ἐπιμετρεῖν, ἐπιμετρεῖσθαι, ⁶⁵ προμετρεῖν, ἐκμετρεῖν, παραμετρεῖν, μετρητικῶς, γεωμετρία, γεώμετρον, μέτρησις, ἄμετρον, ⁶⁶ ἔκμετρον, σύμμετρον, ⁶⁷ ἀσύμμετρον. καὶ ὡς Δημοσθένης, ⁶⁸ τῆ μετρήσει. ⁶⁹ μέτρον, μετριότης, μετρητὸν, ⁷⁰ διαμετρημένην ἡμέραν, διεμετροῦντο τὸν σῖτον, ⁷¹ μετριάζειν. καὶ προσμετρούτας, ὑπερίδης. καὶ ⁷² περιμετρεῖν, Ἰσαῖος. ¹⁶⁷ προμετρητὸν, καὶ μετρικὸν Δείναρχος. δίμετρον, τρίμετρον, καὶ ἐπίμετρον, συμμετρημένως. καὶ συμμετρίαις Ἀντιφῶν, καὶ Ἰσαῖος ἐκμετρηθείς. ⁷³ καὶ Δείναρχος ⁷⁴ μετρονόμῳ τὸ ἐπὶ τῶν μέτρων. καὶ δυσμέτρητον, Ἀντιφῶν. καὶ ⁷⁵ μετρητὰς οἴνου, Δημοσθένης. καὶ τοὺς μὲν ⁷⁶ πολλοὺς, ἄμετρον ⁷⁷ Ξενοφῶν εἶρηκε. τὸ δὲ ἄνευ μέτρον, ἄμε-

AB. arte porro metrica dicuntur, metiri, demetiri, demensurari, admetiri, admensurari, prometiri, emetiri, permetiri. metrica, geometria, geometricum, metitio, immetitum, interminatum, commensuratum, incommensuratum. & ut Demosthenes dixit, Mensuratione. Metrum, mensuratio, mensuratum, dimetitum diem. dimetiebantur frumentum, mensurare. & Admetiri, Hyperides. & Præmetiri, Isæus. * Admensuratum, & Mensurable, Dinarachus. Bis vel ter mensuratum, corollarium; commensurabiliter. Et Proportio, Antiphon. atque Emetitus, Isæus dixit. Et Dinarchus, Metri legem dixit, qui de mensuris fertur. Sed Metitu difficile, Antiphon. Et Vini mensuratores, Demosthenes. Et plurimos, Xenophon Immensurabiles nominavit. Quod autem mensuræ expertus est, Immensura-

63 Μετρικῆς] MS. μετρητικῆς. sic supra in titulo Segm. 145. etiam erat. Et certe videtur hoc pensus, quod & legis in vulgatis infra IV, 170. & IV, 176. & a quo mox hic μετρητικῶς. nihil vero de μετρικῆ deductum, nisi μετρικὸν Segm. seq. si non mendosum est, quia potius de poetâ usurpetur. supra tamen IV, 6. ne quid celem, etiam in MS. erat μετρικῆς. Utrumque apud Platonem legi adnotavit etiam Hofsius libr. III. de mensur. intervall. cap. 1. & a Polluce repeti. JUNG.

64 Μετρεῖν] C. A. ἐπιμετρεῖν, ἰ. μέτρησις, ἄμετρος, σύμμετρος est in margine. δ. ἡμέραν δ. τ. σ. μετρητὰς οἴνου Δημοσθένης margo habet. καὶ τοὺς πολλοὺς α. ζ. εἰ, usque ad Πλάτων. cætera desunt. Kühn.

Μετρεῖν] Deest in MS. ἀπομετρεῖν, & ἀπομετρεῖσθαι. JUNG.

65 Προμετρεῖν &c.] Desunt προμ. ἐκ παρ. &c. γεώμετρον cum mediis in MS. Vulgati itaque γεώμετρον fundum habere velim, aut equam probarem. an scripserat Pollux forte γεωμετρίων? JUNG.

66 Ἐκμετρον] Deest in MS. ἔκμετρον. JUNG.

67 Ἀσύμμετρον] Ἀσύμμετρον &c. μετρητὸν desunt cum mediis in MS. JUNG.

68 Τῆ μετρήσει] Illa τῆ μετρήσει, cui vulgatus codex Demosthenem Auctorem dat, invenio apud Xenoph. IV. Απομνημον. οὕτω δὲ τοῦτο ῥᾶδιον εἶναι μαθεῖν, ὥστε τὸν προσέχοντα τὸν νοῦν τῆ μετρήσει, ἅμα τὴν τε γῆν ὅπως ἐστὶν εἶδεναι, καὶ ὡς μετρεῖται ἐπιστάμενον ἀπέναι. loquitur de geometria. JUNG.

69 Μέτρον] P. μέτρον. SEB.

70 Διαμετρημένην ἡμ.] MS. διαμετρημένην ημ. JUNG.

71 Μετριάζειν] Μετριάζειν &c. desunt usque ad Ἀντιφῶν ubi iterum MS. μετρητὰς &c. sine præcedente καί. JUNG.

72 Περιμετρεῖν] Priores editiones non περιμετρεῖν, sed προμετρεῖν. quod quamvis supra Segm. præced. fuerit, ego tamen hic non mutem lubens, sed potius supra Segm. præced. περιμετρεῖν reponerem. vide quæ notavi & infra VII, 18. JUNG.

73 Καὶ Δείναρχος μετρονόμῳ τὸ ἐπὶ τῶν μέτρων, non sine

mendo legi arbitror: forte scribendum, τῷ ἐπὶ τ. Magistratum enim id genus μετρονόμος dicebatur, uti ex eodem Dinarcho in τῷ κατὰ Καλλισθέους (unde & Noster fortassis hoc vocabulum excerptit) docet Harpocratio in μετρονόμοι. JUNG.

74 Μετρονόμῳ] Pœne oblitus fuerat τοῦ μετρονόμου quem non bene excepit interpres. leg. μετρονόμῳ τῷ ἰ. τ. μ. erant Athenis μετρονόμοι quindecim, qui observarent mensuras vendentium essentne justæ & congruæ, necne. vid. Harpoc. in μετρονόμοι, e quo corrigendus Suidas in h. l. legendum enim ibi ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν, ἰ. ἰ. μὲν εἰς Πειραιῶν ἰ. δὲ εἰς Ἀττὴν, decem quidem in Pyraeo, quinque vero in urbe, nisi Suidas ita invenerit in suo MSSto Harpocratiōne. Phanorismus legit quindecim, in Lexico, secutus vulgatum exemplar Harpocratiōnis. in foro Romano hæc munia implebant Aediles ἀγορανομοί. Kühn.

75 Μετρητὰς οἴνου] Demosth. adv. Phanippum: οἴνου δὲ μετρητὰς ὑπὲρ ἑκτακσίου. JUNG.

76 Plurimos Xen. immensurabiles nominavit] Οἱ πολλοὶ, passim, vulgari. Illud puto Xenophontis ἄμετρον dictum h. e. immoderatum, vel moderationem nullam adhibens. SEB. 2.

77 Ξενοφῶν] A. Ξεν. κέκληκε. SEB.

Ξενοφῶν] MS. Ξενοφ. κέκληκεν. τὸ δ' ἄνευ μ. Platonis locus an & hic est in Timæo: πᾶν δὲ τὸ ἀγαθὸν καλόν. τὸ δὲ καλόν, οὐκ ἄμετρον. καὶ ζῶν οὖν τοιοῦτον ἐσόμενον, ἑμμετρον. ubi mox & ἀμετρία, ἑμμετρία opponitur. πρὸς γὰρ ὑγιείας τε καὶ τόσους, ἀρετὰς τε καὶ κακίας, οὐδεμία ἑμμετρία καὶ ἀμετρία μείζων ἢ ψυχῆς αὐτῆς πρὸς σῶμα αὐτό. Sophista etiam symmetria, ametriam opposuit: ψυχὴν ἀρα ἀνόητον, αἰσχροὺς καὶ ἄμετρον θετίον. in Philebo ἀμετρίαν & ἑμμετρίαν. & ibid. extremo fere dialogo ἀμετρώτερον & ἑμμετρώτερον. & VI. de Rep. vel potius hic lib. VII. Νόμον, τὰ τῶν μετρητῶν τε καὶ ἀμέτρων πρὸς ἀλλήλα, ἢ τινι φύσει γίγνεται. Sed ut Xenophontis locum tibi indicemus, forte cupis magis. Putamus igitur hunc esse lib. V. Παιδείας, ubi ὁμοῦς offert Cyro, κόσμον παντοῦν, καὶ δαρεϊκοὺς ἀμετροὺς τινὰς, καὶ πάντα καλά &c. Idem & lib. III. Ἀναβ. ait πλεῖσθαι ἀμετρον. JUNG.

tuna

tum Plato vocavit. & Inconcinnitatem, quæ ad pedem, & lyram fit.

τρον Πλάτων. καὶ τὴν ἐν τῷ 7^ῳ ποδὶ καὶ 7^ῳ πρὸς τῆ λύρα ἀμετρίαν.

• *Mensurarum nomina.*

2.

* 80 *Μέτρων ὀνόματα.*

β'. 168

Mensurarum nomina sunt, medimnus, femimedimnus, choenix, tres choenices continens, quinque choenicum capax. Et Capitha, ut Xenophon. Et Artaba, apud Herodotum. Sed dadix, mensura est sex choenices continens. Mares vero, sex cotylorum capax. Est autem cotylus, tertia choenices pars. Medimnus autem, choenices continet octo & quadraginta. & femimedimnus, quatuor & viginti. triens vero, sedecim. sextans, octo. & semifextans, quatuor. Verum non Co-

Μέτρων δὲ ὀνόματα, ⁸¹ μέδιμος, ἡμιμέδιμος, ⁸² χοϊνίξ, τριχοϊνίκον, πενταχοϊνίκον. καπιθή, ὡς Ξενοφῶν. αἰρτάβη, ὡς Ἡρόδοτος. ἢ δὲ ⁸³ δάδιξ, μέτρον ἑξαχοϊνίκον. ⁸⁴ μάρις δὲ, ἑξακότυλον. κοτύλη δὲ, τὸ τρίτον τῆς χοϊνίκος. ὁ δὲ μέδιμος, χοϊνίκες ὀκτώ καὶ τεσσαράκοντα. ⁸⁵ ὁ δὲ ἡμιμέδιμος, τέσσαρες καὶ εἴκοσιν. ⁸⁶ ὁ δὲ τριτεύς, ἐκκαίδεκα. ⁸⁷ ὁ δὲ ἐκτεύς, ὀκτώ. ⁸⁸ τὸ δὲ ἡμιέκτον, ⁸⁹ τέσσαρες. οὐ μόνον δὲ ἡ κο-

78 Ποδὶ καὶ πρὸς τῆ λύρα] MS. ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμ. quæ excutiant alii. JUNG.

79 Πρὸς τῆ λύρα] C. V. πρὸς τὴν λύραν. KÜHN.

80 Μέτρων ὀνόματα] Titulus nullus, ut supra monui, in MS. JUNG.

81 Μέδιμος] C. A. χοϊνίξ. ἢ δὲ σάδιξ &c. de καπιθή vid. *Hesych.* hac voce. KÜHN.

Μέδιμος] Deest in MS. sequens ἡμιμέδιμος. JUNG. 82 Χοϊνίξ] Post χοϊνίξ, MS. habet καὶ τὰ ὅμοια ἡνώρια. omisiss his τριχ. πενταχ. καπ. ὦ. π. ἀρ. ὦ. H. ad quæ tamen aliquid notabimus. Nempe de καπιθή agere *M. Hofstus* lib. I. de Mensur. cap. 12. tm. 3. ubi *Xenophonis* locum ex lib. I. *Ἀναβασ.* proponit: miror tamen *Pollucis* testimonium non addidisse: quod & de *Artaba* dictum velim, de qua idem agit eodem lib. & cap. tm. 2. & cap. 13. tm. 1. Locus *Herodoti* est lib. I. JUNG.

83 Δάδιξ] *Leop.* legit ἀδδιξ ex *Eufr. Hesych. & Varino*, qui consulantur. Hoc tamen obstat inquit, quod *Pollux* sex Choenicum dicit esse, cum hi tantum quatuor capacem faciant. SEB.

Δάδιξ] MS. quoque retinet illud δάδιξ. & *M. Hofstus* lib. I. de Mensur. cap. 16. in δάδιξ, ubi hæc explicat. & *Jung.* Nomencl. de Mens. arid. *H. Stephanns* vero adscripserat codici suo, vide ἀδδιξ. Et nescio an possim addentiri, qui ἀδδιξ hic reponunt: in quibus tamen eruditiss. *Leopardus* XVIII. Em. 23. Quid enim? extat scilicet istud ἀδδιξ apud *Hesych. Eustath. Etymolog. & Favorinum*. Extat: sed ita extat, ut μέτρον τετραχοϊνίκον dicant omnes: non ἑξαχοϊνίκον, sicut noster δάδιξ, quod profecto, quia rarius occurrit alibi, non ideo rejiciendum fuerit. sed sentire & dissentire in his licet: temere immutare quidquam non licet. Meæ opinionis σύμφωνον inveni vero perspicaciss. *Capellum*, quod gaudeo. Ejus verba ex lib. II. de Mensur. c. 37. adscribere placet. ubi enim *Pollucis* verba de Dadice, mare & cotyla hic recitavit, ista subjicit: *Vocabula hæc Dadix & Mares, cum in Græcorum scriptis non occurrant, Ægyptiaca esse censeo, ut Dadix sit Congius Ægyptiacus, habens undique senos pollices Ægyptiacos, in universum 216. ubi & quid de mare habuisti. De qua mensura & Leopardus XV. Em. 23. ostendit consentire Aristotelem cum Polluce: quæ scilicet hausit ex Nostro infra X, 184. Plura vero *M. Hofstus* lib. I. de Mensur. cap. 16. in μάρις. Scias autem hic antea vulgatum fuisse μάρις per η in *Pollucis* prioribus editionibus, quod & *Leopardus*, *Hofstus* & *Capellus* agnoscent; sicque etiam ex *Epirhamio Hofstus* adfert: qui tamen pariter adnotare non fuit oblitus infra apud *Pollucem* X, 184. extare per ε, μάρις, uti & apud *Polyanum*. Et sane infra etiam in MS. Hic tamen, quod fere oblitus fui, MS. alio modo variat, & habet μάρις δὲ, ἑξακότυλον, per*

u. adeo ut jam triplicem scripturam invenerimus. Apud *Hesychium* ubi legitur μαριστόν, ἐξ κοτύλας, mendum credam esse: quod tamen nescio an emendo. liber. conjectari. μάρις τὸ ἐξ κ. scilicet περιέχον μέτρον. An μάρις, ἐξ κ. Certe quicquid lateat, patet idem cum nostro *Pollucis* esse. *Pollucis* alias verba de Dadice laudat & *Hofstus* *Disert.* de Choenice tm. 1. n. 49. De cotyla vide *Hofstus* lib. I. de Mensur. cap. 5. tmem. 4. ubi n. 5. hæc laudat: sicut & *Disert.* de Choenice tm. 1. n. 27. vid. & *Capellum* utiliter de omnibus, quem tantum adducimus, ubi *Pollucis* nostri apud eum nominatim fit mentio. De medimno hinc *Junius* *Nomencl.* in *Medimnus*, & *M. Hofstus* lib. I. de Mens. cap. 8. tm. 1. n. 2. in quo tmemate alias plura de hac mensura. Vide & subtiliss. *Capellum* lib. II. de Mensur. cap. 58. ubi hæc de cotyla, medimno, hemimedimno, tritei, hectei, hemiecto, omnia vere quidem dici ait, sed non satis recte connecti a *Polluce* ostendit: quem vide, si recte in his sapere vis. JUNG.

84 Μάρις] Pr. edit. μάρις. Sed infra X, 184. itidem μάρις, similiterque ibi MS. A. perinde ut hic *Pal.* (nam hic in A. μάρις scriptum) quomodo est & apud *Aristot.* *Hist. An.* 8. cap. 9. Ibidem autem præc. edit. μαρις oxyt. ad quod *Sylb.* alio modo accedere putat quod apud *Hesych.* est: μαριστόν, ἐξ κοτύλας. Verum barytonos etiam apud *Polyanum* lib. IV. cap. 3. & quidem in tribus MSS. exemplaribus extare testatur. vid. notas ad dictum *Aristot.* locum. Cæterum μάρις valet decem choas Atticas *Polyano*, aut, ut tradit *Aristot.* sex cotylas. *Jo. Brod. Miscel.* VI. cap. 30. SEB.

Μάρις] Prius editi μάρις, quod & *Kühnius* observavit, qui in suo Codice μάρις reposuit.

85 Ο δὲ ἡμιμέδιμος] Absunt ista a C. A. σάδιξ & μάρις Ægyptiaca nomina esse vult *Jacobus Capellus* de *Mensuris* pag. 83. KÜHN.

Ο δὲ ἡμιμέδιμος] De hemimedimno vid. & *Hofstus* lib. I. de Mens. c. 8. tm. 2. Cæterum in MS. nostro defunt hæc: ο δὲ ἡμ. τίσσ. κ. εἴκ. de eo qui τριτεύς, *Hofstus* ibidem tmem. 3. & ex *Polluce* etiam *Junius* *Nomencl.* de Mensur. aridorum, ubi & de ἐκτεῖ mentionem hinc facit: de quo & *Hofstus* ibidem tmem. 4. JUNG.

86 Ο δὲ τριτεύς] Margo C. A. usque ad ὀκτώ post τριτεύς leg. iterum ὀκτώ omisso ἐκκαίδεκα. dein textus: τὸ ἡμιέκτον, τέσσαρες. KÜHN.

87 Ο δὲ ἐκτεύς] Pro ο δὲ ἐκτ. MS. habet ἐκτεύς δὲ. JUNG.

88 Τὸ δὲ ἡμιέκτον] De Hemiecto *Hofstus* ibidem tm. 5. JUNG.

89 Τέσσαρες] MS. τέτταρες. quæ dein de cotyle, hinc adfert *Junius* *Nomencl.* in *Hemina*. JUNG.

τύλη καὶ ὑγρῶν ἦν καὶ ξηρῶν⁹⁰ μέτρον, ⁹¹ ὡς πολλαχόθεν ἢ κωμωδία ὑποδηλοῖ, ἀλλὰ καὶ ⁹² κόφινος μέτρον βοιωτίων, ἀμφω μετροῦν. ⁹³ Στράτις γοῦν φησιν ἐν τῷ ⁹⁴ Κινησίᾳ, ⁹⁵ τὰ δ' ἄλλοι ὑμῖν πῶς ἐπώλου; τεττάρων δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον. τί λέγεις; ⁹⁶ μέτρον ἐχρῶντο κοφίνω, ἢ * τοῦ ταῦθ' ὅτι οἶνου κόφινος, δυνάμενος τρεῖς χοᾶς πυρῶν ταυτὰ ταῖς κοφίνας. ⁹⁷ Κύπρον δὲ τὸ αὐτῷ⁹⁸ καλούμενον, εὔροις ἀνὰ παρα Αλκαίῳ ἐν ⁹⁹ δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν. καὶ ἡμικυπρον,

90 Μέτρον] Leg. μέτρον. SEB.

91 ὡς πολλαχόθεν] Abest a C. A. KÜHN.

ὡς πολλαχόθεν] Declunt in MS. ὡς πολλ. ἢ κωμ. ὑποδηλοῖ. JUNG.

92 Κόφινος] De cophino vid. *Hofium* lib. I. de Mensur. cap. 16. in κόφινος. ubi quæ hic leguntur omnia sic interpretatur: *Cophinus mensura Bœotia: qua utraque metitur, nimirum res tam aridas quam liquidas. Strattis: Farinam vero vobis quomodo vendebant? Quatuor Drachmis maxime cophinum.* Additur, ait, *Vini cophinus valens tres congios.* Sic ille. JUNG.

93 Στράτις γοῦν &c.] Ista: Στράτις γοῦν φησιν &c. usque ad Κύπρον omnia desunt in MS. Ceterum optimus *Hofius* quæ corrupta sunt ne memorat quidem, nedum attingat. Non liquebat hercle & *H. Stephano*, qui tamen indicavit ad suum codicem hic quid deesse, & post ἢ asteriscum posuerat. Utinam eruditiorum princeps *Casaubonus* VII. *Athen.* 23. voluisset huc evagari: qui quidem δράματος titulum emendat, & legendum ostendit hic ἐν Κινησίᾳ. Apud *Arifoph.* *Schol.* ad Aves non longe a fine Comici nomen depravatam est, dramatis incorruptum remansit. Sic enim ibi, Στράτων ἐν Κινησίᾳ, quum legendum sine dubio sit, Στράτις ἐν Κ. Sed ad locum præsentem, Acutissimus *Capellus*, qui in hisce post omnes elaboravit, lib. II. de Mensur. cap. 43. sic ait: *Locus corruptus, nescio an sic restitui possit*, (illa scilicet quæ habes mox in textu) μέτρον ἐχρῶντο τῷ κοφίνω καὶ ἐν τοῖς ξηροῖς, ἢ διὰ τοῦτο ἐνταῦθα πυρῶν κόφινον λέγει. ὅτι οἶνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χοᾶς τοσαύτας δραχμῶν εἶδυτο. *Falsum, inquit, videtur quod responderet servus cophinum farina venisse 4. drachmis. Nam hac est summa annonæ caritatis: sed ita servus dolo respondisse videtur, quia cophinus vini totidem drachmis constare poterat, quod est sane commodum vini pretium &c.* Hæc ille. Sed profecto, pace viri doctiss. dicere liceat, audaci emendatione. sat: nimirum in loco desperato. Ego nihil possum, nisi accusare tenue ingenium, quod me posse quid vetat. Libert tamen, quod quisvis potest, primos versus ordinare:

Τὰ δ' ἄλλοι ὑμῖν (an sic licet metri causa) πῶς ἐπώλου; τεττάρων

Δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον. Τί λέγεις;
Μέτρον ἐχρῶντο κοφίνω &c.

in quibus nescio annon Strattis loqui pergat. Hæc saltem adnotare placuit, ut videas *Hofium* non recte versus istos disponere: qui & hoc mihi insuper videtur male addimare κόφινος media brevi, licet, ait, *Nonnus in Carmine producat.* Et vides tamen in Strattidis seuariis esse quoque media producta. Ut ille quidem collocat hos iambos, in altero media brevis est: sed profecto mendose collocat, quales nullos vidi seuariis. sed viro bono ego non insultem libens. Locus sane ille Criticos adhuc ingeniosos invitare ad opem ferendam potest. JUNG.

94 Κινησία] Κινησία ut est infra X, 189. vid. *Casaub.* in *Athen.* fol. 357. SEB.

Κινησία] Κινησία legitur jam in Noltri textu, prius editi Κινησία habebant.

tyla sola, liquidorum simul, & aridorum mensura erat, ut Comici plurimum testantur: sed & Cophinus, mensura Bœotica, utraque hæc mensurabat.

* Strattis etenim in Cynesia inquit, Quanti vobis farinam vendebant? Quatuor plerunque drachmarum precio cophinum. Quid ais? Mensura utebantur cophino, qui & vini erat proprius, tres pilas, ut vocant, frumenti capiens. Cyprium autem, dictum reperies apud Alcæum in secundo. & Semicyprium.

95 Τὰ δ' ἄλλοι &c.] *Strattidis seuariis* ita constituerent.

Τὰ δ' ἄλλοι ὑμῖν πῶς ἐπώλου; τεττάρων
Δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον τί λέγεις;
Μέτρον ἐχρῶντο κοφίνω; ἢ ταῦθ' ὅτι
Οἶνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χοᾶς
Πυρῶν ταυτὰ ταῖς κοφίνας.

Quo pretio nobis farina venit?

Drachmis quatuor omnino stat cophinus.

Metro utebantur cophino? fuit ita.

Quia vini cophinus qui valet tres choas
Frumenti idem facit cophinis.

C. A. nihil habet de testimonio hujus Strattidis. KÜHN.

96 Μέτρον ἐχρ. κοφ.] Cum propr. κόφ. sit ἀγγεῖον πλεκτὸν ἐ νιμινε, ut ait *H. Steph.* qui seq. v. ita I. οἶνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χοᾶς πυρῶν. alias nihil de hoc loco suppetit. SEB.

97 Κύπρον] Margo C. A. & post καλούμενον addit μέτρον. KÜHN.

Κύπρον] De Cypro vid. *Hofium* lib. I. de Mensur. cap. 16. in Κύπρος. ubi ait apud *Hesych.* & *Epirh.* Κύπρος extare: apud *Pollucem* hic & infra, ait, dicitur Κύπρον. falso quod infra sic extare ait. ibi enim Κύπρος est. locus extat X, 113. eamque diversitatem & *H. Steph.* hic adnotavit ad oram. MS. Nolter hic habet, ut vulgari κύπρον. infra vero deficit. JUNG.

98 Καλ. εὔροις] MS. auctius. καλ. μέτρον εὔρ. distingue autem ita: Κύπρον δὲ τὸ αὐτῷ παλούμενον μέτρον, εὔροις &c. JUNG.

99 Δευτέρῳ] Μελῶν subjicit C. A. postea legit ὡς ἡμικυπρον παρ' Ἰπποκράτει. dein textus: ἀμφορεύς ἡ κρουσιμετρέϊν. KÜHN.

Δευτέρῳ] MS. δευτέρῳ μελῶν. ὡς ἡμικυπρον παρὰ Ἰπποκράτει. Ceterum βιβλίῳ & illa Ἰππων. ε. τ. π. i. καὶ κοτύλη desunt. Placet vero illud μελῶν. Et certe infra X, 113. ubi eadem ita leguntur, καὶ παρὰ Κλέωνι τῷ μελοποιῷ ἐν δευτέρῳ μελῶν, κύπρος; puteus emendandum Ἀλκαίῳ τ. μ. Alcæi mentio non rara apud *Pollucem*: *Cleopis* quod sciam nulla: nec alibi de μελοποιῷ talis nominis quid lego. Illum enim Ἰπποκράτης αἰδίδων hoc nomine, in cujus simulacrum epigramma legimus apud *Athen.* lib. I. non reor nostram conjecturam infirmare. Ceterum quod ex solo *Polluce* Κύπρον neutro genere notant: nescio an ex ipsius mente sic faciunt: qui cum aliis Κύπρος infra habet. Hic autem Κύπρον possit esse accusativus ab eodem Κύπρος. Sed ad cetera MS. qui in hoc insigniter variat, quod *Hippocratem*, medicum puto, nominat, apud quem tale quid facilius quis conjiciat prolatum, quum illis sæpe usu veniat de ponderibus mentionem facere variis. Tamen ex *Hippocrate* ἐν τῷ πρώτῳ ἰαμβῶν & infra diserte X, 113. extat: ubi quidem MS. defecit isto capite. Alias de hemicyprio vid. *Hofium* eod. lib. I. de Mens. cap. 16. in Κύπρος & ibid. paulo ante in ἡμικύπριον, sicut apud *Hesych.* & *Epirh.* extare ait. JUNG.

Δευτέρῳ] Vocem μελῶν demum e MSSis addidit *Kühnius*, quæ a prius editis aberat.

apud Hipponactem Iamborum primo. Cotta, amphora, chous. mensurare, mensura defraudare. & Defraudans chcenix, apud Comicos. Mensura falsa, labia æquans, labiis inferior, superflua. * Et labia æquantia, plena sunt. Labiis autem inferiora, quæ ad labia non ascendant. Superflua autem, quæ plusquam plena sunt, quæ in aridorum mensuris non absterguntur. Præterea quæ ab instrumentis derivantur, absterforium, scutica, volutorium, semivacuam, semiplenum, deficiens. Supervacua autem, quæ plurimum vacua sunt.

παρ' ἰππώνακτι ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβων. καὶ κοτύλη, ἀμφορέυς, χοεύς, ¹⁰⁰ μετρεῖν, κρουσιμετρεῖν. καὶ ¹ παρακρουσιχοίνικος, ἐν τῇ Κωμῳδίᾳ, ² κρουσιμετρῶν. ἰσοχειλῆ, ἐπιχειλῆ, ἐπίμεστα. * ἔστι δὲ ³ ἰσοχειλῆ μὲν, τὰ πλήρη ἐπιχειλῆ ¹⁷⁰ ⁴ δὲ, τὰ κατωτέρω τοῦ χείλους. ἐπίμεστα δὲ, τὰ ὑπέρπλεα. ⁵ ἐπὶ δὲ τῶν ξηρῶν μέτρων, τὰ ⁶ οὐκ ἀπειφημένα. Τὸ δὲ ἀποψῶν ἐργαλεῖον, ἀπομάκτρα, ἢ σκυτάλη, ἢ περιστροφίς. ⁷ ἡμιδέες, ἡμιπλήρωτον, ἡμιπλεον, ἐνδέες. ⁸ ὑπερδεῆ δὲ, τὰ λίαν ἐνδεῆ.

100 Μετρεῖν] Dicitur μετρεῖν in MS. Sane istud IV, 166. statim ante positum fuit. JUNG.

1 Παρακρουσιχοίνικος] De παρακρουσιχοίνικῳ vid. Hoffi Dissertat. de Chœnice tm. 1. n. 56. JUNG.

2 Κρουσιμετρον] C. A. non habet, at C. V. leg. κρουσιμετρῶν. KÜHN.

Κρουσιμετρον] MS. κρουσιμετρῶν. & quidem nulla distinctione post κωμῳδία unde, in fallor, veram reperimus lectionem. scilicet ita scribenda: καὶ παρ. ἔ. τ. Κωμῳδία, κρουσιμετρῶν, τὸν παρακρουσιχοίνικον, exponit nimirum κρουσιμετροῦντα. vid. Hesych. in κρουσιμετρεῖν. & in altero illo. Quod ad sequentia, extant ea & alibi apud nostrum, & ex iis ostendit H. Steph. in suis animadvers. ad Adag. Erasimum male confundere ἰσοχειλῆς & ἐπιχειλῆς, ut supra II, 89. adnotavi. JUNG.

Κρουσιμετρον] Κωμῳδία, κρουσιμετρῶν. Κῦκηνις pro priori Κωμῳδία. κρουσιμετρον, reposuit.

3 Ἴσοχειλῆ] Supra II, 89. SEB.

Ἴσοχειλῆ] C. A. τὰ πλήρη ἐπιχειλῆ δὲ κατωτέρω τοῦ χείλους, quæ autem plena sunt, ἀεικτεῖν ἰσοχειλῆ: quæ infra labrum, ἐπιχειλῆ: exuberantia, ὑπέρπλεα. C. V. ἐπίμεστα pro ἐπίμεστα. KÜHN.

4 Δὲ, τὰ κατ.] MS. δὲ κατ. sine τὰ. & ibidem ἐπίμεστα, pro ἐπίμεστα quod tamen ante Segm. præced. habebat. & infra V, 134. etiam est ἐπίμεστον tam vulgo quam in MS. supra vero II, 89. ubi vulgati, ἰσοχειλῆ δὲ τὰ ἐπίμετρα MS. aliter variabat, τὰ ἐπίμεστα μέτρα, ἰσοχειλῆ λέγεται ut ibi indicavi. Adnotandus & locus Hesychii: Ἐπίμεστα, πλήρη τουτέστι ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὴ ἀπηγμένα Φερεικῆς βρομίνων ἀγαθῶν ἐπὶ τραπέζης, quæ ideo attuli, an ex parte restituerem, ut statim dicam. JUNG.

5 Ἐπὶ δὲ τῶν ξ.] Δὲ omittit C. A. KÜHN.

Ἐπὶ δὲ τῶν ξ.] MS. ἐπὶ τῶν ξ. sine δὲ. JUNG.

6 Quæ in aridorum mensuris non absterguntur] Τὰ οὐ κατεψημένα μέτρα, quibus non est dignus radio cumulus. Sicut contra σφόδρα ἀποψῶν, hostorio cumulum dignere, & demere studiose quod mensura superest. vid. Casaubon. in Theophrast. Charact. pag. 247. SEB. 2.

Οὐ κατεψημένα] C. A. τὰ οὐκ ἠλημένα, de aridis mensuris dicitur τὰ οὐκ ἢ. quæ non sunt radio denota, absterfa. sequitur τὸ δὲ ἀποψῶν ἐργαλεῖον. C. V. τὰ οὐ ἀπηγμένα, & quæ modo laudata sunt, ex quibus in excerptis Cod. Vossiani legitur, f. ἀπόψηστον ex Hesychio. mihi videtur τὸ ἀποψῶστον adhuc pertinere ad mensuram aridorum, æque ut prius, ἀπηγμένα, ut τὰ & non τὰ mensura sibi opponantur, dein sequitur τῶν ἐργαλεῖων ἀπομάκτρα. Οἱ ἀποψῆστον τυρεῖς. KÜHN.

Οὐ κατεψημένα] MS. οὐκ ἀπηγμένα. egregie. sic nimirum apud Hesychium legendum, καὶ μὴ ἀπηγμένα. non ἀπηγμένα. cetera ibi non emendo, quæ videtur Pherecrate dixisse de bonorum cumulo in mensura. Pessimum facinus fecit, quisquis ille fuit, qui sustulit auctoritates rariss. quibus Hesychium subinde

ufum fuisse satis patet. ἀπηγμένα autem eodem modo exponemus, quo Casaubonus ad Theophrast. περὶ βδελυρίας. vulgatum τὰ οὐ κατεψημένα μέτρα exponit, scilicet, quibus non est dignus radio cumulus. ubi vide de hisce selectissima. ubi & alium locum Hesychii adfert, κορυστὸν, τὸ ἐπίμεστον: sic nimirum emendans, quum male edatur κορυτὸν. Sed ad Pollucem nostrum in quo quidem si unquam bonam operam navavit, id jam facit MS. sequitur enim locus corruptissimus: τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐργαλεῖων, ἀπομάκτρα, ἢ σκ. &c. nil inemendatius. MS. vero noster eximie: τὸ δὲ ἀποψῶν ἐργαλεῖον, ἀπὸ μάκτρα, ἢ σκυτάλη. unde restitutio patet, scribendum nempe ἀποψῶν, quid enim aliud est ἀπὸ μάκτρα, quæ παρά τοῦ ἀποψῆσθαι, nimirum & ἀπόψηστον dicebatur. Hesychius: ἀπόψηστον, τὸ ἀπομάκτρον τοῦ μετρομένου σίτου. Streichholtz a re eadem ipsa Germani nostri. Dicitur vero & ἀπομάκτρα, ut hic apud Pollucem & infra X, 113. & apud Hesychium etiam: ἀπομάκτρας, ξύλα τὰς σκυτάλας ἐν αἰς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. nec in re aperta verba accumulabimus. Tantum de sequenti ἢ σκυτάλη, male antea in vulgatis legebatur ἢ, & H. Stephani quoque reposuerat ἢ, sicut in MS. legitur. Hesychius: ἀπομάκτρας, ξύλα. τὰς σκυτάλας ἐν αἰς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. Apud quem & ubi legitur, ἀπίψας ἀπίμασι: corrige ἀπίμασι. Sequitur in Polluce περιστροφίς, MS. habet περιστροφῆς, notabis vero illud περιστροφίς, quod non temere alibi in hac significatione occurrat vocabulum. nomen, credo, inde, quod hostorio illud in orbem circumagebant, cumulum diruentes, & studiose dementes, quod mensuræ supererat, ut ille βδελυρίας apud Theophr. in cognomine Characterē σφόδρα ἀποψῶν. infra X, 113. eadem, ἀπομάκτρα, σκυτάλη, περιστροφίς juncta. JUNG.

Οὐ κατεψημένα] Pro priorum editionum, οὐ κατεψημένα, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐργαλεῖων, ἀπ. ἢ σκ. ita restitui: οὐκ ἀπειφημένα. Τὸ δὲ ἀποψῶν ἐργαλεῖον, ἀπ. ἢ σκ.

7 Ἡμιδέες] C. A. ὑπερδεῆ τὰ λίαν ἐνδεῆ, ἔστι δὲ μετρικῆς καὶ πῆχυς &c. ὀργυιὰ καὶ τὰ ἕμοια. ἕμοιοι δὲ κανῶν καὶ στάδια. KÜHN.

Ἡμιδέες] MS. ἡμιδέες. & sic certe scribendum uti & infra est V, 134. & VI, 160. non aliter atque ἐνδέες. defunt vero in MS. ἡμιπλήρ. ἡμ. ἐνδ. JUNG.

8 Ὑπερδεῆ δὲ &c.] MS. ὑπερδεῆ τὰ λ. ἔ. Notandum illud ὑπερδεῆ, si forte Atticum. Certe in κλέα adnotant, & in Luciani tyranno, si memini recte, legi χρέα, a χρῆος. De accusativo singulari in adjectivis, nota res est: & quid prohibet idem fuisse in quibusdam neutris pluralibus. Certe clare sic occurrit apud Herodotum mihi Eusebe cap. 121. §. 2. ἰδόντα τῶν χρημάτων καταδεῖα τὰ ἀγγῆια. Hesychius sane eodem modo, ἰπερδεῖ, ὑπεραγόντας ἐνδεῆ: ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. sed nolim fallere cum hic accusativus sit. Nam Suidas habet, ὑπερδεῖα δῆμον ὑπερβαλλόντας ἐνδεῆ: οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. τὸν ἀγαν ἐνδεῆ. ubi legendum ὑπερδεῖα δ. patet ex Etymologo, apud quem eadem verba. dein οὐ πάνυ emenda, & scribe

Ἔστι δὲ μετρητικῆς καὶ τὸ μέγα, μικρὸν, πάμμεγα, πάμμικρον, πάμμικες, πρόμηκες, ὑπέρηκες, σύμμετρον, ὑπέρμετρον. καὶ πάλιν, ἔμπλεων, κατάπλεων, ὑπέρπλεων. καὶ πούς, πῆχυς, παλαιστῆ, δοχμή, πυγῶν, ὄργυια, καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων μελῶν ἐστὶ προειρημένα. καὶ ¹⁰ πεντάπουον, καὶ πεντάπηχυ, καὶ τὰ ὅμοια.

Metrica etiam est, magnum, parvum, permagnum, perparvum, longum, prælongum, longillimum, commensuratum, immodicum. Et rursus, implens, replens, infundens. Et pes, cubitus, palma, spithama, orgyia. & quæcunque ante de humanis membris dicta sunt. Et quinquipes, vel quinque cubitorum mensura, & his similia.

171

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Α .

* C A P U T XXIV.

171

¹¹ Περὶ στατικῆς.

α'.

De arte ponderandi.

1.

ἈΠὸ δὲ στατικῆς, στήσαι, στήσασθαι, ¹² ἰστάναι, ἰσταται, στησάμενος, ἀποστήσαι, ἀποστήσασθαι, ¹³ συστήσαι, ἀντιστήσαι, εὐθύναι, ¹⁴ ἀνεκλῦσαι, τείναι. τειοῦτον γὰρ ἐστὶ τὸ ¹⁵ ὀμηρικόν,

Ponderibus autem dicuntur, librare, librari, ponderare, ponderatur, ponderans. appendere, appendi, collibrare, reponderare, æquibrare, subtrahere. tendere. Tale enim illud Homericum est,

Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίθειε τάλαντα. στατικὸς, ¹⁶ στατικῶς, ¹⁷ στατήρ, ἰσοστάσιον, ¹⁸ ζυγὰ, τρυτάνη, πλάστιγγες, ¹⁹ σταθμοί, ²⁰ στάθμη, τάλαντα, κανὼν, ζυγὸς, ὀγκή. ²¹ καθέλκειν, ἀγειν. ²² Δημοσθένης γὰρ ποῦ Φησὶν, ὅς

Tunc sane auri duo Pater tetendit talenta. Ponderativus, ponderative, statera, æquilibrium, libra, trutina, lances, statera, amullis, libra, regula, bilanx, pondus, detrahere. ponderare. Demosthenes enim alicubi dicit, Qui pon-

ῆ πάλιν. Etymologus ait, οἶον πάλιν. Et hinc scilicet emendanda illa quæ superioribus apud Hesychium singulariter subjiciuntur ita distincta: ὑπερδία, δῆμον ἔχοντα. quæ quum primum legebam, emendare videbar, δῆμον ἔχοντα. ut duplici modo illud ὑπερδίας exponeret. At quantum fallerem. Agnovi enim statim Homericam hemistichium esse, quod extat ἱ. λ. ρ. ubi Apollo ad Ἐπεὺν:

--- Ως δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους

Κάρτεϊ τε, σθένει τε, πεποιθότας, ἀρετῆ τε,

Πλήθει τε σφετέρω, καὶ ὑπερδία δῆμον ἔχοντας.

Ubi longe aliter Eustathius: δῆμον δὲ ὑπερδία, ait, λέγει, τὸν ἀπτόητον καὶ ὑπερκεῖμενον δῆμον, ἐκ τοῦ ὑπερδία κατὰ συγκοπήν. ἄλλως γὰρ περιπαύσθαι ἄφιλε κατὰ συναίρεσιν ὡς τὸ εὐφρα εὐφραῖ· ὕψια ὕψια. Jam itaque apud Suidam pro ὑπερδία, non ὑπερδία, sed ὑπερδία repono, jubente Eustathio. Nisi tamen cum ceteris forte aliam lectionem secutus sit. Certe explicationes Eustathii & aliorum inter se non conveniunt: & nescio an illorum non sequenda potius. sed hæc prudentiores discerant: nos a Polluce evagmur nimis, ad quem illa nihil. JUNG.

⁹ Ἔστι δὲ μετρητικῆς] MS. hoc Segmento saltē hanc habet: ἐστὶ δὲ μετρητικῆς καὶ πῆχυς, παλαιστῆς, δοχμή, πυγῶν, ὄργυια, καὶ τὰ ὅμοια· ὅμοιος δὲ κανὼν καὶ στάθμη. ἀπο δὲ στατικῆ. quæ jam Segm. seq. Notabis παλαιστῆς, pro quo vulgo παλαιστῆ. utrumque supra habes in MS. II, 157. Refert se vero Pollux ad ea quæ dixit supra II, 157. κανὼν vero & στάθμη, quæ MS. hic addit, sunt in sequenti capite in vulgatis, ubi ea MS. omittit. JUNG.

¹⁰ Πεντάπουον.] Post πεντάπουον auctius Falckenburgius habet καὶ ἑπτακαίδεκάπουον.

¹¹ Περὶ στατικῆς] In MS. nullus titulus hic & Segm. 173. ut jam admonui supra. Hoffus libr. II. de Mensur. cap. 3. n. 22. Ars ipsa, ait, ponderandi dicitur στατικῆ, apud Platonem in Philebo, ἡ Charmide: quod Julius Pollux repetit, a verbo ἰστάναι, quod est ponderare. infra IX, 57. sic habes, ἐν τοῖς ἰσταμένοις. JUNG.

¹² ἰστάναι] C. A. στήσάμενος, ἀποστήσασθαι (ad libram dare ἢ accipere) στατικὸς, στατήρ, ζυγὰ, τρυτάνη,

πλάστιγγες, σταθμοί, (a superscripto) τάλαντα, ζυγὸς &c. interjecta omnia omissa sunt. Kühn.

¹³ ἰστάναι] Deest sequens ἰσταται & ἀποστήσαι in MS. JUNG.

¹⁴ ἀνεκλῦσαι] Defunt in MS. συστήσαι, ἀντ. ε. &c. ὀμηρικόν cum mediis & Homeri carmine. JUNG.

¹⁵ ὀγκή] Libram attollere, ut appareat alterius lancis vel gravitas, vel levitas, vel æquamentum: quod & τείναι dicitur. Kühn.

¹⁶ Στατικῶς] Ibid. θ. 69. & ζ. 209. SEB.

¹⁷ Στατικῶς] Deest στατικῶς & ἰσοστάσιον in MS. JUNG.

¹⁸ Στατήρ, ἰσοστ.] De statera Hoffus agit eodem cap. 3. ubi & de ἰσοστάσιον n. 18. de quo & Juhnius Nomencl. in Æquilibrium. JUNG.

¹⁹ Ζυγὰ] Juyum, (scilicet trutina. πλάστιγγες lances, quæ utrinque pendent a jugi capite. σταθμοί, κανὼν examen, momentum, lingua trutina. est tamen, ubi hæc partes confunduntur συνεδοχικῶς. Kühn.

²⁰ Σταθμοί] P. σταθμοί. SEB.

Σταθμοί] Pro σταθμοί vero MS. habet hic στάθμη. Bene etiam scilicet σταθμοί cum ex Demosthene ipso adferant ζυγὰ καὶ σταθμοί ἔχον. Helych. σταθμοί, δύρετρα, τάλαντα. vid. & Suid. idque in vulgatis sequitur infra IV, 173. ubi in MS. omittitur. & infra X, 126. MS. etiam: καὶ στάθμη καὶ τάλαντα, καὶ ζυγόν. nempe, ut discimus, discimus sic ζυγὸς, ζυγὰ, σταθμοί, σταθμοί. JUNG.

²¹ Κανὼν] Státhmē καὶ κανὼν defunt, quæ Segm. præced. habuit MS. JUNG.

²² Καθέλκειν] Depravare, margo C. A. post hoc verbum ὡς ἀγειν Δ. ὅς. ἡ. τ. δ. est locus ille in Orat. contra Timocratem & sermo est de acinace Mardonii, qui pendeat 300 Daricis. Kühn.

²³ Δημοσθένης γὰρ &c.] Locus Demosthenis, quem Nolter profert, est in Timocrate, de acinace Mardonii: τὸν, τὴν δὴ δὴρον τὸν ἀργυροπίδα, καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς ἦγε τριακοσίους Δαρικούς. Ubi & inferius paulo a fine longius τὸ ἀγειν pari modo usurpat: χρυσοὶς τέτταρες ἢ τρεῖς, ἀγούσα ἐκάστου μιν, JUNG.

72 derabat trecentos Daricos. * Gravare, inclinare. momentum, moles, gravitas, levitas. Deferre, sufferre. pondus, ponderosum, leve, levitas, gravado, æquale pondus habens, æqualiter, æquilibrium, in alteram partem inclinans, inæqualiter, alterius partis inclinatio, æquivalens. Sed durius torquens vocem dices, contrapositum, inclinare, declinare, graves esse lances, lancibus imponere, pondera compensare. Et Sacomata, ut Hyperides dixit. Et Librarum onera, secundum Aristophanem. Et ἀνασηκωθῆναι, dicitur addere aliquid leviori parti ad æquilibrium.

ἤγε τριακοσίου δαρεικοῦς. * βαρύνειν, 23 ῥέ-172 πειν, 24 ῥοπή, βάρος, βαρύτης, ἐλαφρότης, καταφέρειν, ἀναφέρειν, ἄχθος, ἐπαχθές, κοῦφον, κουφότης, ὄγκος, 25 ἰσορροπον, ἰσορροπῶς, ἰσορροπία, ἑτερόρροπον, ἑτερόρροπῶς, ἑτερόρροπία, ἀντίρροπον. βιάζομενος δ' ἂν εἴποις, καὶ ἀντίθετον. κλίνειν, ἀποκλίνειν, καταβαρεῖς εἶναι τὰς πλάστιγγας, ἐπιθεῖναι ταῖς πλάστιγγιν. 26 ἀντιθεῖναι τὰ ἰστάμενα, καὶ 27 σηκώματα, ὡς Ἰπερίδης. καὶ βαρύσταθμα, 28 ὡς Ἀριστοφάνης. καὶ 29 ἀνασηκωθῆναι δὲ λέγοιτ' ἂν τὸ προσθεῖναι τῷ ἀναφερομένῳ εἰς τὴν πρὸς τὸ βαρύνον ἰσορροπίαν.

* *Librarum nomina.* 2.

* 30 *Σταθμῶν ὄνματα.* β'. 173

Quæ autem libræ trutinæ, & pondera dicuntur, etiam Bilances nominavit Cephifodorus Comicus. Stateram quoque, Comici Poëtæ Litram vocant. Litra enim vocabulo, Siculi Comici usi sunt. Ligonemque quinque staterum precio constantem, Crates in Paracætheca Πεντάλιτρον vocat. Aureus autem stater, duas habebat drachmas Atticas. sed talentum, tres aureos. Veruntamen Dores Poëtæ

τὰ δὲ ἐνομαζόμενα 31 στάθμια, 32 σταθμῆ, 33 στάσιμα, καὶ 34 ἐπίσταθμα ὠνόμασε Κηφισόδωρος ὁ κωμικός. 35 στατήρα δὲ, 36 οἱ τῆς κωμωδίας ποιηταὶ τὴν λίτραν λέγουσι. 37 τὴν μὲν γὰρ λίτραν, εἰρήκασιν οἱ 38 Σικελοὶ κωμωδοί. δίκελαν δὲ 39 πενταστάτηρον, Κράτης ἐν Παρακαταθήκῃ, τὴν πεντάλιτρον. ὁ δὲ 40 χρυσοῦς στατήρ, δύο εἶχε 41 δραχμὰς Ἀττικὰς. τὸ δὲ τάλαντον, τρεῖς χρυσοῦς. καὶ μὴν οἱ γε Δαριεῖς ποιηταί,

23 ῥέπειν] *Plut.* π. π. ἀγωγῆς de se dubio animi, τῆ δὲ καίεσις κλίνας, ὡς ἐπὶ πλάστιγγας, πρὸς αὐτέρον ῥέψαι δύναμι. cæterum in C. A. post ῥέπειν sequitur ἰσορροπῶς, ἐπιθεῖναι τ. π. &c. KÜHN.

24 ῥοπή, β. &c.] Defiunt ῥοπή, βάρος &c. ὄγκος cum mediis in MS. JUNG.

25 ἰσορροπον] MS. ἰσορροπον καὶ τὰ ὅμοια, omisiss ceteris omnibus ad τὰς πλάστιγγας, ubi MS. iterum ita: ἐπιθεῖναι τ. π. καὶ ἀντιθεῖναι τὰ. Sic apud *Egyptolog.* in Πηλῆς, προσθῆναι. JUNG.

26 Ἀντιθεῖναι] Leg. ἀντιθεῖναι τ. i. quæ ponderantur, paria facere, contra appendere, ita *Plautus*, auro contra *chauris*, ἀντιτείνόμενος χρυσοῖο. σηκώμα in *Gloss.* Scama, libramentum, tergimentum, temperamentum, aquirpondum. *Vitruvius* retinet vocem libr. IX. c. 3. ubi ait, ad *sacoma* appendit aurum redemptiori. ubi *Philandri Notæ & Lexicon Baldi* vide sis. KÜHN.

27 Σηκώματα] Σηκώματα. vid. *Jun.* Nomencl. in *sacoma*. & de ἀντισηκωθῆναι ibidem in *aurum* ad *sacoma* appendere. JUNG.

28 Ὡς Ἀριστοφάνης.] *Aristophanis* locus forte hic est ἐν *Βατράχοις*, ubi versus *Aeschylis & Euripidis* τάλαντον σταθμῆσονται. ait ibi *Bacchus* ad *Euripidem*:

Ἄλλ' ἕτερον αὖ ζῆται τι τῶν βαρυστάθμων,

Ὅτι σοὶ κατέλξει καρτερόν τε καὶ μέγα. JUNG.

29 ἀνασηκωθῆναι δὲ] Δὲ omittit C. A., τὸ ἀναφερόμενον est *lance levior* *trutina* *qua ascendit*. ψ. 62. ἸΙΝΝΩΝΝ ἸΙΝΝΩΝΝ in *statera* ad ascendendum (tunc) homines, Græce: ἐν ζυγῷ ἀναφέρονται, si scilicet. revocentur ad trutinam humana, & pius *ζυγοστάτης*, *librator*, divina contra imponat alteri lanci, tum semper deprehendet divinatorum gravitatem, levitatemque humanorum. vid. *Hesych.* in οὐλόμα. KÜHN.

ἀνασηκωθῆναι δὲ] Deest δὲ in MS. JUNG.

30 Σταθμῶν ὄνματα.] C. A. περὶ σταθμῶν. KÜHN.

31 Στάθμια, σταθμῆ &c.] C. A. στάθμια, ἐπίσταθμια. α. KÜHN.

32 Σταθμῆ] Deest σταθμῆ quod MS. supra habebat *Segm.* 171. JUNG.

33 Στάσιμα, καὶ ἱστο. ὄνμα.] Ita MS. ἐπίσταθμια, στάσιμα ὠνόμασεν &c. omisso καὶ. JUNG.

34 Ἐπίσταθμα] Ἐπίσταθμα in *Gloss.* sunt, *stationes*. KÜHN.

35 Στατήρα δὲ &c.] Hunc locum adnotat etiam *M. Hofstus* lib. III. de re numm. cap. 7. initio, ubi περὶ στατήρος agit. JUNG.

36 Οἱ τῆς κωμωδίας ποιηταὶ] *Salm.* ex MSS. οἱ τῆς κωμικῆς ποιηταί. KÜHN.

37 Τὴν μὲν γὰρ λίτραν] *Margo C. A.* dein *Σικελιοὶ* quod & C. V. habet. KÜHN.

38 Σικελοὶ] MS. *Σικελιοὶ*. JUNG.

39 Πέντε στατήρων] MSSi conjungunt hæc duo in πενταστάτηρον, dein pro Κράτης legunt *Σωσικράτης*. *Atheneus* laudat etiam *Φιλαδέλφους* hujus *Sofiscratidis* lib. XI. In πεντάλιτρον definit *margo C. A.* πενταστάτηρον habet & *Salm.* KÜHN.

Πέντε στατήρων] Sequitur egregius iterum locus in MS. δίκελαν δὲ πενταστάτηρον, *Σωσικράτης* ἐν *Παρακαταθήκῃ* τὸν π. Sic habet MS. non duabus πέντε στατήρων. MS. lectio & infra IX, 57. confirmatur. & clare *Sofiscratem* nominat in ista fabula. Potest itaque hic jam accedere Comicis: quamvis alias in *Polluce* non occurrat. Et alii quidam ibi præter semel non occurrunt. Hinc vero *Pollux* infra IX, 57. ubi *Sofiscratidis* verba adfert, restituendus est, quo loco adhuc perverius legitur *Ἰπποκράτους*. Idem forte quem *Atheneus* laudat lib. I. ubi, Ἄμφις δ' οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται παρὰ *Σωσικράτης*. JUNG.

Πέντε στατήρων] Egregie *Kühnius* πενταστάτηρον e MSSis reposuit una voce, prius enim editi divisissimè vocibus πέντε στατήρων habebant.

40 Χρυσῶς] C. A. χρυσοῦς. KÜHN.

Χρυσῶς στατήρ, δύο &c.] Vid. *M. Hofstus* lib. V. de re numm. cap. 5. n. 5. & c. 8. n. 2. JUNG.

41 Δραχμῶς] MS. *δραχμῆς*. Isequitur, τὸ δὲ τάλαντον &c. de quo vid. *Hofstus* eod. lib. V. cap. 11. n. 14. JUNG.

τὴν ⁴² λίτραν ποτὲ μὲν νόμισμά τι ⁴³ λεπτόν λέ-
¹⁷⁴ γουσιν, * οἷον ⁴⁴ ὅταν Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείαις
 Μίμοις λέγῃ, Ὀμισθὸς δεκάλιτρον. καὶ πάλιν ἐν
 τοῖς ἀνδρείοις, Σῶσαι δὲ ⁴⁵ οὐδὲ τὰς δύο λίτρας
⁴⁶ δύναμαι. ποτὲ δὲ σταθμόν τινα, ὡς ⁴⁷ Δεινολό-
 χος ἐν Μηδείᾳ, ⁴⁸ Τετρακονταλίτρον τινὶ νε-
 ανίσκῳ πέδας. Ἀριστοτέλης δὲ, ⁴⁹ ἐπὶ μὲν Ἀ-
 κραγαντίνων πολιτεία προεῖπὼν ὡς ⁵⁰ ἐζημιούντο
 πεντήκοντα λίτραις, ἐπάγει, ⁵¹ Ἡ δὲ λίτρα δύ-
 ναται ὀβολὸν Αἰγινάϊον. ἐν δὲ ⁵² Ἱμεραίων πολιτεία
 Φησὶν, ὡς οἱ μὲν Σικελιῶται τοὺς ⁵³ δύο χαλκοὺς
¹⁷⁵ ἐξάντα καλοῦσι. * τὸν δὲ ἕνα, ⁵⁴ οὐγγίαν. τοὺς
 δὲ τρεῖς, ⁵⁵ τριάντα. ⁵⁶ τοὺς δὲ ἐξ, ἡμίλιτρον. τὸν
 δὲ ⁵⁷ ὀβολὸν, λίτραν. τὸν δὲ Κορίνθιον στατήρα,

Litram, numisma quoddam parvum esse
 ajunt. * ut cum Sophron in Mimis mu-
 liebribus dicit, Merces decem litrarum.
 & rursum in Virilibus, ne has quidem
 binas litras servare poterō. Nonnunquam
 & precium quoddam significat, ut De-
 mologus in Medea, Quadraginta litrarum
 Famulos Adolescentulo alicui. Caterum
 Aristoteles de Agrigentinarum republica
 praefatus quod Quinquaginta litris mul-
 tarentur, addit: Sed litra, obolum
 constituit Aeginæum. Sed in Himeræo-
 rum republica inquit, Duos aereos nu-
 mos a Siculis Ἐξάλιτρα appellari. * uni-
 cum autem, Unciam. tres vero, Trigin-
 ta. sex autem, Semilitram. sed obolum,
 Litram. Staterem vero Corinthiacum,

⁴² Λίτραν] Λίτρα Hesych. est obolus vel numisma
 Siculium. KÜHN.

Λίτραν] Λίτραν &c. vid. M. Hoffm. lib. III. de re
 numm. cap. 8. tm. 17. n. 2. JUNG.

⁴³ Λεπτόν] C. A. omittit λεπτόν. KÜHN.

⁴⁴ Ὅταν Σώφρων &c.] MS. ὅτ' ἄν. De Sophronis Vi-
 vilibus & Muliebribus Mimis vid. Casaub. II. Athen. 8.
 JUNG.

⁴⁵ Οὐδὲ τὰς δ. λ.] C. A. habet οὐ τὰς δ. KÜHN.

⁴⁶ Δύναμαι] C. A. omittit δύναμαι, quod abest
 & a C. V. KÜHN.

Δύναμαι] Deest δύναμαι in MS. dein pro δὲ habet
 μίσι. JUNG.

⁴⁷ Δημολόγος] Scalig. de re nummaria Δεινολόχος,
 quod firmat C. V. infra X, 177. iterum laudatur Di-
 noloehus in Amazonibus. KÜHN.

Δημολόγος] MS. iterum egregie; Δειναλόχος ἐν Μη-
 δείᾳ, τετρακονταλίτρον, quod ultimum tamen uno
 vocabulo perscribendum est: & Δεινολόχος: de Dino-
 locho egregie. & est idem ille, qui infra X, 177. ἐν
 Ἀμαζόνισιν laudatur. de eo vide Suidam in Δεινολόχος,
 Συρακούσιος, ἢ Ἀκραγαντίνος κωμικός &c. ubi & hæc
 verba notanda, ἰδιόταξ δρᾶματα ἰδ' Ἀσπίδι διαλέκτω.
 Ait enim Pollux οἱ Ἀσπίδις ποιηταὶ λίτραν usurpant mo-
 do de numulo, uti Sophron (de cujus quoque Syra-
 cufani mimis utriusque Suidas, εἰσὶ δὲ καταλογαδὴν δια-
 λέκτω Ἀσπίδι.) modo de pondere, uti Dinoloehus. Ab-
 ire itaque jam vulgatum Demologum jubemus εἰς δῆ-
 μους ἀλόγους. JUNG.

Δημολόγος] Δεινολόχος e MSSis legitur jam in textu
 pro priori Δημολόγος.

⁴⁸ Τετρακονταλίτρον] C. A. τετρακονταλίτρον.
 in παιδας definit margo C. A. Salm. legendum, in-
 quit, πέδας, compedes, pro παιδας quo nihil est ve-
 tius, hæc Ille. KÜHN.

Τετρακονταλίτρον] Pro τετρακονταλίτρον Kūhnus
 recepit in textu τετρακονταλίτρον, & dein πέδας pro
 priori παιδας.

⁴⁹ Ἐπὶ μὲν Ἀκρ.] Leg. ἐν μὲν Ἀκρ. ut est infra IX,
 80. P. ἐπὶ τῶν. Syll. ἐν μὲν Ἀκρ. SEB.

Ἐπὶ μὲν Ἀκρ.] Pro ἐπὶ, H. Steph. in margine hic
 emendat ἐν. quoniam, credo, sic paulo post sequi-
 tur. & certe sic infra IX, 80. Sed MS. ἐπὶ retinet. a-
 lias MS. Ἀκραγαντίνων quamvis accentus sit erratus. JUNG.
⁵⁰ Ἐζημ. πενήκ. λίτραις] C. V. λίτρας. KÜHN.

Ἐζημιούντο πενήκ.] Infra ex eadem πολιτεία IX,
 80. est ζημιούσθαι τινας (sic MS. τριάκοντα λίτρας.)
 alterutro loco mendum esse credo in numero: utro,
 nescio. JUNG.

⁵¹ Ἡ δὲ λίτρα δ.] De his hinc Matth. Hoffm. lib.
 III. de re nummar. cap. 7. n. 27. 28. & hæc Pol-
 lucis ex Aristotele verba omnia repetit lib. eod. c. 8.
 tmem. 18. n. 2. Sed & hic & infra valde depravata

esse, ait: quod & fatetur: ibid. n. 3. locus infra
 est IX, 80. &c. JUNG.

⁵² Ἱμεραίων] MSS. Ἡμεραίων. Sed Ἱμέρα πόλις Σι-
 κελ. Steph. SEB.

Ἱμεραίων] MS. Ἡμεραίων. JUNG.

⁵³ Δύο χαλκοὺς] Χαλκοὺς C. A. Pro ἐξάλιτρα in
 textu est ἐξάντα. in margine vero διξάντα. lectionem
 marginis sequitur C. V. Scal. de R. N. leg. ἐξάντα.
 Salm. MSS. ἐξάντα καλοῦσι. KÜHN.

Δύο χαλκοὺς] Locus videtur corruptus. quomodo
 enim ait δύο χαλκοὺς, Siculos vocare ἐξάλιτρα? & ita-
 tum tamen ἐξ χαλκοὺς, ἡμίλιτρον. patet mendum ex iis
 quæ infra IX, 81. ubi eundem locum citat Nofter,
 & ἐξ τάλαντα habet, non ἐξάλιτρα. sed utrobique
 corruptus locus: & infra MS. ibi nil juvat. hic MS. ha-
 bet: δύο χαλκοὺς διξάντα καλοῦσιν. quod ad viri do-
 ctiss. Had. Junii emendationem proxime accedit: qui
 pro ἐξάλιτρα in suo Nomencl. in Sextians hic reponit
 ἐξάντα, quod M. Hoffm. in textum ipsum recepit,
 hæc Pollucis citans lib. III. de re nummar. cap. 5.
 n. 5. & c. 8. tmem. 18. n. 2. quid tamen, si jam
 illud MS. διξάντα recipereamus? certe videtur ibi τῶν
 δύο χαλκῶν æstimatio quasi expressa. notum enim δι-
 ξὸς pro δισσοί. Quicquid sit, nostrum fuit MS. ex-
 pressam scripturam indicare. JUNG.

Δύο χαλκοὺς ἐξάλιτρα] MSSorum lectionem etiam
 suo MSto confirmat Falckenburgius, qui pariter δι-
 ξάντα habet, verum ἐξάντα jam habetur in textu,
 quod Kūhnus meus e C. A. in suo Codice reposuit.

⁵⁴ Οὐγγίαν] C. V. τὸν μὲν ἕνα οὐγγίαν. KÜHN.

Οὐγγίαν] MS. τὸν μὲν ἕνα, οὐγγίαν. sic & infra in
 MS. per γκ. JUNG.

⁵⁵ Τριάκοντα] Pro τριάκοντα C. A. τριάντα. Hesych.
 τριάντος πόρη λαμβάνουσα τριάκοντα (leg. τριάντα) ἔ-
 ἴστι, λεπτὰ εἰκοσι. Salm. τοῖς δὲ τρεῖς τετρακοντα. KÜHN.

Τριάκοντα] Pro τριάκοντα, H. Junius eodem loco
 in Sextians, reponit τριέντα. Hoffm. vero hæc d. c. 8.
 tm. 18. n. 2. laudans habet τετρακοντα. Sed vitiose:
 quam antea c. 5. n. 5. τριέντα Junianum haberet. Ver-
 um MS. retinet vulgatum τριάκοντα, si licet & mihi
 quid conjectari, divinarem forte τριέντα vel τριξάντα
 scriptum fuisse, uti eodem sono pronunciaissent hoc
 διριζοῦτες Siculi, atque prius διξάντα: διξὰ γὰρ φασὶ
 καὶ τριξὰ καὶ πεταξὰ, ait Eustath. ad libr. I. Ἰλιάδ.
 sed de his forte peritioribus risum moveo. JUNG.

Τριάκοντα] Falckenburgius iterum e MSto habet
 τριανίαν; sed Kūhnus τριάντα e C. A. in textum No-
 stri Pollucis recepit.

⁵⁶ Τοὺς δὲ ἐξ] Margo C. A. usque ad λίτραν. Mar-
 ginis etiam sunt, quæ sequuntur: ἐνοὶ δὲ τ. λ. κ. τῶν
 νέων &c. mox Ποσειδίππος usque ad μνημονίουσι. C.
 V. confirmat τῶν νέων. KÜHN.

⁵⁷ Ὄβολον] C. V. pro ὀβολὸν leg. ἑλόρ. KÜHN.

Decalitrum, quia decem valet obolos. Nonnulli etiam Athenis Novi Comici, utpote Philemon in Sicelico, & Posidippus in Galatea, Litrae meminerunt. Et septimum semitalentum, & tertium semitalentum, & alia hujusmodi, ponderationi conveniunt, sicut & carnum libratio.

* Communia autem sunt, geometriae, arithmeticae, metricae, ponderatoriae, partim minus, partim magis convenientia. Primum quidem, ipsum majus, & minus. deinde distributio, divisio, distribuire, subtrahere, subtractio, separare, separatio, abstrahere, abstractio. Sors, particula, pars, portio, partitus, partiri, partiens, partita, partiar, partitores, compensat, aequae partitur, expers, partitio, partitor, impertitum, triens. & Dividere, ut Antiphon dixit. distribuere, distributio, distributores.

δεκάλιτρον, ὅτι δέκα ὀβολοὺς δύναται. ἔνιοι δὲ, καὶ τῶν Ἀθήνησι⁵⁸ κωμωδούντων τῶν νέων, οἶον Φιλήμων ἐν Σικελικῷ, καὶ⁵⁹ Ποσειδίππος⁶⁰ ἐν Γαλάτῃ, λίτρας μνημονεύουσι. ⁶¹ καὶ ἑβδομον δὲ ἡμιτάλαντον, καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον, ⁶² καὶ τὰ τοιαῦτα, στατικῇ ἂν προσήκοι, ⁶³ ὥσπερ καὶ ἡ κρεωστάθμη. * κοινὰ δὲ γεωμετρία, ἀριθμητικῇ, μετρητικῇ, στατικῇ, τῇ μὲν, ἔλαττον, τῇ δὲ, μᾶλλον προσήκοντα. πρῶτον μὲν, αὐτὸ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον. ἔπειτα, νομῇ, διανομῇ, νεῖμαι, χωρῖσαι, χωρισμός, διακρίναι, διάκρισις, διελεῖν, διαίρεσις, μοῖρα, μόριον, μέρος, μερίς, μεριστός, μερίζειν, μερισάμενος, μεμερισμένα, ἐμερίσω, μεριστάς, ⁶⁴ ἀντιμοιρεῖ, ἰσομοιρεῖ, ἄμοιρος, διαμοιρία, διαμοριστής, ἀμεριστον, τριτημόριον. ⁶⁵ μοιρολαχῆσαι, ὡς Ἀντιφῶν. δάσασθαι, δασμός, ⁶⁶ δατήτας.

⁵⁸ Κωμωδούντων νέων] Voculam τῶν ante νέων, quae ab ante vulgatis aberat, Kühnius Nolter e MSSis textui Noltri addidit. Prius editi dein etiam Φιλήμων legēbant, quod tamen in postrema Sebeii editione in Φιλήμων mutatum erat, uti & in suo Codice Kühnius correxerat.

⁵⁹ Ποσειδίππος] MS. Ποσειδίππος. Eadem fabula & infra X, 22. nominatur: sed in MS. ne frustra sis. JUNG.

⁶⁰ Ἐν Γαλάτῃ] Salmas. leg. ἐν Γαλατείᾳ. Kühn.

⁶¹ Καὶ ἑβδομον δὲ] Δὲ omittit C. A. ceterum ἑβδομον ἡμιτάλαντον, Herodoti est, uti alterum *Dinarchi*: prius notat, sex talenta cum dimidio, postterius, duas drachmas cum dimidio, vid. Harpocrat. in τρίτον ἡμιδραχμῶν. Kühn.

Καὶ ἑβδομον δὲ] Herodotus Κλειῶ c. 50. ἔλκων σταθμῶν ἡμιτάλαντον. JUNG.

⁶² Καὶ τὰ τοιαῦτα] Iterum margo C. A. καὶ τὰ τοιαῦτα &c. usque ad καὶ κρεωστάθμη, reliqua capitis absunt, Kühn.

⁶³ Ὅσπερ καὶ ἡ κρεωστάθμη] MS. ὥσπερ ἡ κρεωστάθμη, cetera hujus capitis ibi laeipi. sane apud Hesych. est, τριάκτος, πῶρη λαμβάνουσα τριάκοντα ὅ ἴστι λεπτὰ εἴκοσι. Quod huc non convenire dicas. Quid tamen inde eliciam audi. Ajunt χαλκοῦν valere λεπτὰ ζ', ergo λεπτὰ κα' erunt χαλκοῦ τρεῖς & εἴκοσι λεπτὰ Hesychius reddit τῷ τριάκοντα. quod itaque forte non temere rejiciendum. discrepat saltem unum λεπτῶν. JUNG.

⁶⁴ Ἀντιμοιρεῖ] Interpr. partiar, partitores, compensat, malim partitus es, partitarius, contra dividere, quando scilicet alter jam praeccepit partem, alter contra tantundem capit in divisione: ita usurpat vocem ἀντιμοιρεῖν Demosth. Orat. pro Phormione, non longe ab initio, ubi legerem ἀντιμοιρεῖν. Vales. ex MSS.

legit τὰς ἀντιμοιρίας, sed quinam sensus inde eliciatur, nullus assequor. Kühn.

⁶⁵ Μοιρολαχῆσαι] In omnibus fere Lexicis corruptum extat hoc verbum. Harpocrat. μοιρολαχῆσαι ἀντὶ τοῦ, μέρους μεταλαβεῖν. Suidas cum secutus, μοιρολαχῆσαι &c. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἰνδιξιν ἀπολογία. Hesych. μοιρολαχεῖν, τὸ μερίδι λαχῆσαι. leg. μοιρολαχεῖν, τὸ ἐπὶ μερίδι λαχῆσαι, de parte aliqua sortiri. Notum est quod in conviviis (δειπνί) Veterum publicis sua cuique convivae portio carnis assignabatur, ἐκάστῃ μερίδος ἀποκληρουμένης: ideoque ex μοῖρα & λαχεῖν compositum verbum μοιρολαχεῖν. μοιρολαχῆσαι notat portionem suam sorte accipere in conviviis primum & dein in aliis etiam negotiis, vid. *Plutarchi Quaest. Conviv.* 10. lib. II. & *Phanorinum* in μοιρολαχεῖν. Et Hesychio κρεωδαίτης dicebatur apud Lacones, qui portiones carnis aequaliter distribuēbat. Kühn.

Μοιρολαχῆσαι] Μοιρολαχῆσαι Noltri pro priorum editionum μοιρολαχῆσαι tursus Kühnio debes. Ceterum Falckenburgius in voce μοιρολαχῆσαι, τῷ αὖ superimposuit τ, quod quid sibi velit, non intelligo.

⁶⁶ Δατήτας] *Egyptol.* δατητής fieri ait a δαδάτηται, sicut a πεποίηται ποιητής. Sev.

Δατήτας] Communi dialecto δατητάς apud Harpocrat. & Suidam. ubi δατηται describuntur, quod eligantur ad commune dividendum inter litigantes, quae electio dicitur αἰρεσις δατητῶν. δασμός dicitur tributum, quod subditi principibus solvunt pro rata, id quod sine divisione fieri nequit. *Gloss.* δασμός, simul-tas, respicitur ad factiones & ἀντιπολιτείας civium, cum studia in contraria scinduntur, & agrorum divisione velut esca plebecula in partes trahitur, aut aliis irritamentis malorum sollicitatur, ita δασμός & in genere notaverit, divisionem in contraria studia. Kühn.

Δατήτας] Falckenburgius habet διατήτας.

Περὶ ἰατρικῶν ὀνομάτων.

ω.

De medicis nominibus.

1.

68 ΑΠΟ δὲ ἰατρικῆς, 69 ἰατρός, 70 ἰατρεία, ἰασίς, ἰᾶσθαι, ἰάσασθαι, ἐξιάσθαι, ἐξιάσασθαι, ἰᾶμενος, ἰασίμος, ἀνιάτος, ἰάματα. καὶ ὁ μισθός, 71 ἰατρεία. 72 καὶ τὸ ἐργαστήριον, ἰατρείον. θεραπεύειν, θεραπεία. ἀκίεσθαι, ἐξακίεσθαι, ἀκίματα, ὡς Ὀμηρος. ἀκιστής, καὶ πανάκη φάρμακα, καὶ ἐξακούμενος. 73 ἐπιμέλεια, κομιδὴ, νοσηλεία, νοσηλεύσαι, 74 ἐκνοσηλεύσαι, 75 νοσοκομῆσαι, 76 ἀρρώστειν, ἀρρώστημα, ἀρρώστεια, ὑγίεια, ὑγιαίνειν, ὑγίης,

A Medicina porro deducuntur, Medicus, medicina, medela, mederi, sanari, morbum pellere, morbo liberari. sanans, sanabilis, immedicabilis, medicamenta. Et merces ipsa, ἰατρεία dicitur. Et officina, ἰατρείον. Curare, cura, mederi, medicinis juvare. Medelæ, ut Homerus dixit. Medicus, & omnes morbos pellentia pharmaca, & medicina subveniens. curatio, ministerium, ægrotatio. Ægrotare, a morbo restitui, morbum curare, infirmare. infirmum, infirmitas, sanitas, sanare, sanus,

67 Κεφ. κί'.] Sequitur caput XXV. corruptum perquam in vulgatis, in quo utinam MS. nosser non ita decurtatus esset, plurima ex illo sine dubio restitueret liceret. Titulus istius ut & cap. ultimi, quæ ambo uno continentur, in MS. est iste: Περὶ ἰατρικῆς, καὶ νοσημάτων καὶ περὶ μαίας. Vulgato titulo in suo codice H. Steph. inseruit τῶν, ita: περὶ τῶν ἰ. ὀν. Ceterum antequam pergam, rara quædam tecum communicare libet. Revocat enim illud præcedentis Segm. δάσασθαι, δασρός, mihi in mentem Φωκίας ἀποδάσμιους Clione cap. 146. Herodoti nostri, hæcenus a nemine ita explicatos, ut nos intellexisse dicere possimus. De illa itaque re nostris centonibus Hemsianam purpuram lubet intextere. Ita enim suam sententiam ad me perscribere voluit miraculum hujus xvi. Hemsius meus: Herodotus in Ionsa Catalogo Φωκίας recenset, sed eos quos ἀποδάσμιους vocat. Quam vocem Valla non interpretatus est, sicut in calce editionis sue Henricus Stephanus monet, qui & ipse tamen nihil decidit, sed vocem intactam relinquit. Portus in Herodoteo suo Lexico postquam ea de voce aliquamdiu egit, candidè fatetur, ignorare se quo pacto Phocenibus conveniat. Nam ἀποδάσμιον esse putat vel τὸν δασμὸν ἀποφέροντά τινι, qui tributum alicui persolvit, vel τὸν ἀποδάσμιον, qui ab aliquo est separatus, τὸν ἀπὸ τίνος κερχωρισμένον. Sed quomodo ἀποδάσμιος nunc Phocesenses dicantur, hoc opus, hic labor est. quod omnino negat invenire se posse. Id jam videamus. sæpe ergo coloniæ duxerunt Phocesenses: tum etiam cum ab Harpagο pellerentur. Historia, qua postea ab Herodoro, ut omnia, suavissime narratur, ita habet: Primos fuisse opuntium qui mare perscrutari sunt Phocesenses. hi cum ex Ionia Tartessum venissent, a rege ibi Arganthonio, qui Medorum vires metuebat, humanissime excepti sunt, & cum ut ibi urbem conderent, invitarentur, neque persuaderi possent, in Ionsam reversi, ejus munificentia ibi id fecerunt. Quam postea occupavit Medorum Dux Harpagus, cum eam reliquissent Phocesenses: qui cum liberis suis, uxoribus, & impedimentis, Chium petebant, inde vero Cynnum, ubi antea etiam urbem fundarant. Hac occasione urbem suam Phocæam, quam Harpagus prius occuparat, interfecit excubiis invaserunt: juramento tamen prius omnibus adactis gravissimo, ne quis ibi remaneret. Quod ut sanctius observaretur, ferrum in aquam demiserunt, juravuntque non prius sese redituros esse quam illud emergeret. Postea tamen, ut dulcissima cuique est patria, alteram Phocenium partem illius pænitus, Phocæamque incolerunt. Reliqui Cynnum petierunt. Ita divisi fuerunt, & a se mutuo divulsi, cum alias, tum eo tempore. De erroribus eorum & coloniis variis cum alii, tum Strabo ex Antiocho eadem fere, qui Herodotum

secutus erat. Et Pausanias: οἱ δὲ Μασσαλιῶται Φωκίῳ ἐὶν ἀποικοί, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ, μοῖρα καὶ αὐτῆ τῶν ποτῶν Ἀρπαγον τὸν Μῆδον φινύονταν ἐκ Φωκαίας. Vocat ergo Herodotus ἀποδάσμιους eos, qui a reliquis divulsi & divisi erant. Hesychius, ἀποδίσσεται, ἀπομερίζει. Ἀποδάσμιος, ἀποδιδασμιῖος. Quomodo ab Herodoro Φωκίῳ ἀποδάσμιος dicitur. Hinc ἀποδάσμιος dicitur Ionsibus αἱ ἀποικίαι. Megasthenes rerum Indicarum scriptor in Eusebii Chronicis: Μεγασθένης δὲ φησὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, Ναβουκοδρόσορον Ἡρακλέους ἀλκιμωτέρων ὑγιονότα, ἐπὶ τῇ Λιβυῖν καὶ Ἰβερῖν στρατεύσαι ταύτας δὲ χειρωσάμενον, ἀποδάσμιος αὐτῶν ἐὶς τὰ διζία τοῦ Πόντου κατοικήσαι. JUNG.

68 Απὸ δὲ ἰατρικῆς &c.] Deest δὲ, & ἰασίς, ἰᾶσθαι, ἐξιάσθαι & ἐξιάσασθαι. deest deinde etiam ἰᾶμενος, & ἰάματα. JUNG.

69 ἰατρός] Hæc omnia descripsit Phavor. in Lexico suo voce ἰατρός. KÜHN.

70 ἰατρεία] C. A. ἰάσασθαι, ἰασίμος, ἀνιάτος, καὶ μισθός, ἰατρεία, ἀκίεσθαι, ἀκίματα, ὡς Ὀμηρος. hæcenus margo. καὶ πανάκη φάρμακα. suprascriptum vero est καὶ ἐξακούμενος. post textus: κομιδὴ, νοσηλεία, νοσοτροφία, ἐκνοσηλεύσαι, v. ἀρρώστειματα, φαρμακία, φ. &c. KÜHN.

71 ἰατρεία] Sic infra quoque VI, 186. tam editi quam MSS. & Exod. XXI, 19. πλὴν τῆς ἀργίας ἀποτίσει καὶ τὰ ἰατρεία. pr. ed. hic ἰατρεία. SEB.

ἰατρεία] MS. ἰατρεία. & sic erat etiam in antea vulgatis. Verum ἰατρεία scribendum docet locus infra VI. 186. unde in Thesaurο hic H. Steph. ita scribit. JUNG.

72 Καὶ τὸ ἐργαστ.] Desunt in MS. καὶ τὸ ἐργ. ἰ. θ. θ. postea MS. hoc ordine: ἀκίεσθαι, ἀκιστής, ἀκίματα ὡς Ὀμ. καὶ π. &c. omisso ἐξακίεσθαι. JUNG.

73 Ἐπιμέλεια] Deest ἐπιμέλεια in MS. πανάκη etiam ibidem cum H. Stephano in Thes. malo scribere. in MS. nullus accentus est superpositus. H. Jun. tamen vulgatum videtur quoque probasse quum in Nomencl. suo medicamentum præfens &c. hinc interpretatur πανάκης. JUNG.

74 Ἐκνοσηλεύσαι] Deest ἐκνοσηλεύσαι in MS. JUNG.

75 Νοσοκομῆσαι] MSS. νοσοκ. νοσοτροφία. ἀρρώστειμα. SEB.

76 Ἀρρώστειν] Deest ἀρρώστειν, sed ejus loco tamen est in MS. νοσοτροφία quod in vulgatis contra desideratur. Bene vero quod MS. hanc voculam, in Platone extantem, nobis largitur: nec Pollucem eam omisisse credo. dein in MS. sequitur ἀρρώστειμα, καὶ τὰ ὄρμια: omisis reliquis usque ad φαρμακία. JUNG.

dia-

78 *diata, diatæ constitutio.* * Medicorum etiam est, Dies decretorius. Menander n. de septimo loquens, dicit, Hæc etenim decretoria est. *scindere, excindere, incendere, comburere, combustio, medicamentum, pharmaci potatio.* Sed *pharmacum præbere, ambiguum est.* quemadmodum & *φαρμακεύς, & φαρμακῆς* de veneficis magis dicitur. *Impletio, evacuatio, implere, evacuare, vigere, roborare, sistere fluxum, cohibere, provocare, excitare, contrahere, intrahere.* Sed *evacuare purgationibus,* etiam *eviscerare* vocant. * Et *evisceratum, Comici Purgatum* nominant, utpote bile ex visceribus ablata. hunc, etiam *ὑπερινώμενον* vocaverunt, & *ὑπέρινον.* Dirigere articulum excedentem. Mite, manfue. *Ραονία pharmaca, repellentia pharmaca, repulforia, solutoria. Elateria, quæ alvum cient. Sanguinem sedantia. venam incindere, solvere, findere venam, carnem distrahere, dividere carnem, carnem laniare, carnem perstringere, carnem aperire, os extrahere, deartuare.*

δίαιτα, 77 διαίτησις. * *Τάχα δ' ἂν ἰατρῶ προσήκοι, καὶ 78 κρίσιμος ἡμέρα.* *Μένανδρος γὰρ περὶ τῆς ἐβδόμης λέγων φησὶ, κρίσιμος γὰρ αὐτῇ 79 γίνεται. 80 τομῇ, τεμεῖν, ἐκτεμεῖν, ἐμπρῆσαι, καῦσαι, καῦσις, Φαρμακεία, Φαρμακοποιία. 81 τὸ δὲ Φαρμάξαι, ἀμφίβηλον, ὡς περὶ ὁ Φαρμακεύς, καὶ ἡ Φαρμακίς ἐπὶ τῶν βλαπτόντων μᾶλλον ἀκούεται. 82 πλήρωσις, κενώσις, πληρῶσαι, κενῶσαι, ἰσχειν, ἰσχαίνειν. στήσαι, ρεῦμα, 83 ἐπισχεῖν, προκαλέσασθαι, ἐκκαλέσασθαι, ἐπισπάσασθαι, ἐφελκύσασθαι. τὸ δὲ κενῶσαι διὰ καθάρσεως, καὶ 84 ἐξινῶσαι λέγουσι. * καὶ ἐξινωμένον, ἡ κωμῶδία τὸν κεκαθαρμένον, 179 ὡς ἐκ τῶν ἰνῶν φερομένης τῆς χολῆς. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ ὑπερινωμένον φασὶ, καὶ 85 ὑπέρινον. 86 κατευθῦναι τὸ ἐκχωρῆσαν ἄρθρον. ἡπίως, πρᾶως. 87 παιώνια φάρμακα, 88 ἀλεξιφάρμακα, ἀλεξητήρια, λυτήρια, 89 ἐλατήρια, 90 τὰ κενούντα. 91 ἰσχαιμα. 92 σχάσαι φλέβα, 93 λῦσαι, σχίσαι φλέβα, 94 διελεῖν σάρκα, διατεμεῖν σάρκα, σάρκα ἀμύξαι, 95 σάρκα 96 ἐπιγράψαι, 97 ἀνοῖξαι σάρκα, ἐξελεῖν ὄστουν, ἐξαρθρῶσαι,*

77 *Διαίτησις*] Subjicit ὑγιᾶσαι *Phavorinus.* KÜHN.
78 *Κρίσιμος ἡμέρα*] *Κρίσιμος ἡμέρα*, communiter *dies criticus.* KÜHN.
79 *Γίνεται*] *Γίνεται* ad versusum forte rectius scribatur. JUNG.
80 *Τομῇ*] *Sylburgius.* in prior. edit. τὸ μὴ & *Gualtherus non scindere.* SEB.
Τομῇ] Antea inepte legebatur τὸ μὴ. pro quo τὸ μὴ etiam *H. Stephanus* in suo codice emendaverat: adnotaveratque interpretis incitavit illius vulgati interpretationem hinc: *Interpres Gualtherus fallitur hic vertens: non scindere, excindere.* ceterum *Seberus* noster ea in hac editione emendavit. JUNG.
Τομῇ] Editiones, quæ *Seberi* ultimam præcesserant, legebant divisim τὸ μὴ, quod & *Kühnius* in suo Codice in unam vocem *τομή* mutavit.
81 *Τὸ δὲ φαρμάξαι*] *Μέρον* vocabulum: sæpius tamen de *veneficio* accipitur. in latina versione, nisi ipsum vocabulum retineatur, erit τὸ λεγόμενον, *arsena sine calce.* KÜHN.
82 *Πλήρωσις, κέν. &c.*] Post *ἀκούεται* C. A. ἰσχειν. στήσαι ἢ. *προβάλλεσθαι* in textu, cui superscriptum *προκαλέσασθαι*, sequitur dein τὸ δὲ κενῶσαι &c. KÜHN.
Πλήρωσις, κέν. &c.] Defunt in MS. *πλήρ. κ. π. κ. & ἰσχαίνειν.* JUNG.
83 *Ἐπισχεῖν &c. ἐκκαλ.*] Deest in MS. *ἐπισχ. & ἐκκαλ.* cum sequentibus duobus ἐπ. ἐφ. JUNG.
84 *Ἐξινῶσαι*] *Ἐξινῶσαι* est a *sibi revellere bilem.* *Hesych.* in *ἐξινώμενος.* KÜHN.
Ἐξινῶσαι] De *ἐξινῶσαι* *Foes.* hinc in *Oecon. Hippocr.* voce *ἐξινῶ.* JUNG.
85 *ὑπέρινον*] *ὑπέρινον* antea male sequenti verbo jungebatur sine interpunctione: quod & *Stephanus* in suo codice vidit, *Post ὑπέρινον, αἷν, distingue,* quod *decepit interpretem.* quem errorem ex ommissa interpunctione pluribus convincit in *Adpend. de Dial. Act. c. 16. tm. 4.* JUNG.

86 *Κατευθῦναι*] Absunt ista a C. A. usque ad *πρῶως, dirigere membrum luxatum, articulum detortum, στρέμμα* alias dicunt *luxationem.* vid. *Aginetam* lib. IV. cap. 29. KÜHN.
Κατευθῦναι] Defunt in MS. *κατευθῦναι τὸ &c. πρᾶως* cum interjectis omnia, ubi ad *ἐκχωρῆσαν* mihi occurrebant *Herodoti* verba in *Thalia* ubi de *Dario* ex equo desiliente & luxante pedem fortiter: ὁ γὰρ, αἷν, οἱ ἀστράγαλος ἐξηχάρησε ἐκ τῶν ἄρθρων. JUNG.
87 *Παιώνια*] MSS. *παιῶνα.* SEB.
Παιώνια φάρμακα] *Junius* Nomencl. etiam hinc *medicamentum præsens* interpretatur *παιώνιον φάρμακον.* JUNG.
88 *Ἀλεξιφάρμακα*] Deest in MS. *ἀλεξιφάρμακα.* JUNG.
89 *Ἐλατήρια*] *Medicamentum catharticum* ex *Eustath.* & hinc interpretatur *Junius* ibidem. JUNG.
90 *Τὰ κενούντα*] C. A. *σχίσαι φλέβα, σάρκα ἀμύξαι, σ. ἢ. scarificare.* KÜHN.
91 *Ἰσχαιμα*] Deest in MS. *ἰσχαιμα,* quod *Junius,* *medicamentum sanguinem sistens,* exponit. JUNG.
92 *Σχάσαι &c.*] MSS. *σχίσαι φλέβ.* SEB.
Σχάσαι &c.] *Henr. Stephanus* videre nos jubet IV, 182. JUNG.
93 *Λῦσαι, σχίσαι φλ.*] MS. *λῦσαι φλέβα.* omisso *σχίσαι.* JUNG.
94 *Διελεῖν*] Defunt in MS. *διελ. σ. διατ. σ.* deinde MS. *σάρκα μύξαι,* non *ἀμ.* sed & IV, 182. *ἀμύσσειν* *Noster,* & *σχάσαι* inter alia apud *Hippocr. Galenus* explicat *ἀμύξαι.* JUNG.
95 *Σάρκα ἐπιγρ.*] Alio sensu *Iliad. δ, 139. Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χροᾶ φωτός.* vid. & *Odyss. κ, 280.* SEB.
96 *Ἐπιγράψαι*] C. A. *ἐπίσαι ἢ. omisso ἀποξέσαι.* cum quo consentit C. V. at *Vetus Onomasticum.* *scarifico ἐπιξέω.* ita enim legendum, non *ἐπιξέω,* alix *Gr. conscripsit, καταξέω.* KÜHN.
97 *Ἀνοῖξαι σάρκα*] Defunt in MS. *ἀνοῖ. σ. ἐξ. &c. παρατίθρ.* cum mediis. JUNG.

ἀποθεραυσμένον, παραθεραυσμένον, ⁹⁸ ξέσαι ὄστούν, ἀποξέσαι, ⁹⁹ κολλῆσαι, ¹⁰⁰ κολάσαι.

180 * ¹ τὸ ἀνοιδᾶϊνον συστῆλαι. πᾶσαι φάρμακα, ἐπιθεῖναι φάρμακα, ἐπιπᾶσαι. καθάραι τὸ ῥερωπώμενον, καθῆρε. καὶ ² δίαιτα δὲ, καὶ διαιτῆσαι, ἰατρικὸν ἔργον, καὶ καταπτῆναι, καὶ καταβρέχειν, καὶ ³ καταιονᾶν, καὶ αἰόνησις, καὶ καταιόνησις, καὶ καταπλάσαι, καὶ ἐπιπλάσαι, καὶ ἐναλεῖψαι, καὶ ⁴ ἐγγράψαι. Ἀριστοφάνης δὲ ⁵ ἐν τῷ Γῆρα Φησὶν, ⁶ ὀφθαλμιάσας πέρυσιν, εἴτ' ἔσχον κακῶς, εἴτ' ὑπαλειφόμενος ⁷ παρ' ἰατρῶ. εἰπεῖν δὲ καὶ τὸ πῦον, πυῶδες, ⁸ μυζῶδες ὑγρὸν, ⁹ μελιτῶδες, αἱματῶδες.

Abscissum, vulneratum. inscindere, os abscindere, compingere, coaptare, * hiatum contrahere, pharmaca macerare, pharmaca imponere, inungere, purgare fordes, mundare. Insuper & diætata, & diætam observare. Opus medicum est, perfundere, irrigare, aspergere, perfusio, fatus, emplastra imponere, illinere, inungere. Aristophanes autem in Senecta inquit, Anno præterito oculis laborans, deinde pejus habui, postremo a Medico inunctus. Dicas etiam, pus, putridum, mucosum, humidum, tabidum, sanguineum.

181

* ¹⁰ Περὶ ἰατρικῶν ἐργαλείων.

β'.

* De medicis instrumentis.

2. 181

καὶ ἐργαλεῖα μὲν ἰατρῶν, σμίλη, ¹¹ ψαλῖς, τομῆς, ὑπογραφίς, ¹² ὄτογλυφίς, ¹³ μήλη, βε-

Præterea Medicorum instrumenta sunt, scapellum, forfex, sector, scarificatorium, auriscalpium, mele, a-

98 Ξίσαι, ὁ. ἀπ.] MS. ξύσαι ὄστούν. ἀποξέσαι νερο ομίσιον est. JUNG.

99 Κολλῆσαι] C. A. καὶ δίαιτα δὲ κ. διαιτῆσαι. ἰατρικὸν ἔργον &c. Kühn.

Κολλῆσαι] Quod ad κολλῆσαι, in eo Pollucem ad coalitionem partium vulneratarum aut alio casu divulsarum, quæ etiam κόλλησις dicitur respexisse, non ad cucurbitæ conjunctionem cum cute, ut aliquis putet, docet Casaubonus X. Athen. 19. JUNG.

100 Κολάσαι] Κολάσαι &c. καθῆρε. καὶ cum interjectis desunt in MS. JUNG.

1 Τὸ ἀνοιδᾶϊνον συστ.] Ad ista verba, τὸ ἀνοιδ. συστ. H. Sterbanius adscripsit, videtur esse expositio τοῦ κολάσαι. JUNG.

2 Δίαιτα δὲ, καὶ διαιτῆσαι. Ἰατρ. &c.] MS. δι. δι. καὶ διαιτῆσαι, ἰατρικὸν ἔργον, καὶ κ. & certe ita distinguendum erat. JUNG.

3 Καταιονᾶν &c.] Ita factum pro καταιονᾶν, καὶ ἐώνησις & κατειώησις, ex emend. Sylburgii. Apud Aretæum tamen (D. H.) reperitur καταιονεῖν, (vid. fol. 205, 210, 216 & 261. alicubi & καταιονεῖν. ut fol. 144, 145, 147. 154 & 169.) sed apud Plinarch. κατειώησις & apud Dion. Chrysost. καταιονεῖν referri potest ad utramque conjugat. velut duplex apud Theodor. lectio ferm. scil. 4. princ. fere: τῆ σπογγιᾶ τοῦ λόγου καταιονεῖν (al. καταιονεῖν) τῆς ἀπιστίας τὸ πάθος. Verum ferm. 6. fol. 101. in sola secunda: καταιονεῖσι τῆ σπογγιᾶ, καὶ τὰ φάρμακα ἐπιπᾶττουσι. Item fermone 1. a princ. καταιονεῖσι βίᾳ τὰς κεφαλὰς, καὶ πᾶσαν μνήμη ἐπινοεῖν. &c. SEB.

Καταιονᾶν] Καὶ διαιονῆσι καὶ τὰ ὅμοια, margo habet C. A. cætera absunt omnia. Kühn.

Καταιονᾶν] MS. καὶ καταιονεῖν, καὶ διαιονῆσι καὶ τὰ ὅμοια: ceteris hujus Segm. & titulo sequentis quoque omisiss. malæ vero istæ tres voces καται. αἰον. καὶ κατ. loco τοῦ αἰ habebant ε, in priori editione. αἰονῆσι repoluerat & H. Sterbanius. JUNG.

Καταιονεῖν] Prius editi κατειονεῖν, καὶ ἐώνησις, καὶ κατειώησις, sed Kühnius, ut & Seberus in sua editione exhibuit, in suo Codice correxit, καταιονεῖν, καὶ αἰονῆσις, καὶ καταιονῆσις.

4 Ἐγγράψαι] Verbum ἐγγράψαι hic mihi quidem suspectum est: non fuisset si supra Segm. præced. additum legissem. an forte ἐγγράψαι, quod ad medicas has unctiones certe pertinet, scribendum? JUNG.

5 Ἐν τῷ γῆρα] Vid. Casaub. in Athen. lib. IV. c. 25. SEB.

Ἐν τῷ γῆρα] De Aristophanî fabula quæ Γῆ-

ρας, Senium, vid. Casaub. III. Athen. 25. ubi diversam ab altera, Γηρυτᾶδη, ait, in illa de senectutis incommodis egisse Comicum ex verbis, quos hic Pollux adfert, constare ait. Et primum quidem senarium

Ὄφθαλμιάσας πέρυσιν, εἴτ' ἔσχον κακῶς, recte se habere existimo: non & reliqua, ubi illud ἔπειθ' non placet quum præcesserit εἴτα. & putem hoc dicere Comicum, dein se pejus habuisse postquam inunctus fuerit a Medico. JUNG.

6 Ὄφθαλμιάσας] Aristoph. versus ita constitue:

Ὄφθαλμιάσας πέρυσιν, εἴτ' ἔσχον κακῶς

ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῶ &c.

ὑπαλειφῆσθαι simpliciter positum notat, inungi oculos in Acharn. ὑπαλειψὸς τὰ ὀφθαλμῶ subline ambos oculos. Kühn.

Ὄφθαλμιάσας] In testimonio Comici Falckenburgius meus e MSto affert ἐπίσχωιν pro vulgato εἴτ' ἔσχωιν.

7 Παρ' ἰατρῶ] Interpr. παρ' ἰατροῦ expressit. SEB.

8 Μυζῶδες, ὑγρὸν] Post μυζῶδες commaticam distinctionem, quæ in ante vulgatis erat, Kühnius delevit.

9 Μελιτῶδες] Interpret. tabidum. rationem cuperem istius interpretationis. MS. hic nos destituit. an divinandum? scilicet forte legendum ἐλαιῶδες. Celsus lib. V. c. 26. Est risus, quod ἐλαιῶδες appellatur: & deinde illud describit. Imo nil mutandum. Infra ipse Pollux de meliceride IV, 197. μελιτῶδες ὑγρὸν. & de κηρίῳ Segm. 201. JUNG.

10 Περὶ ἰατρ. ἐργ.] C. A. περὶ ἐργαλείων ἰατρικῶν. Kühn.

Περὶ ἰατρ. ἐργ.] Titulus in MS. non adparet. Hemst. Sterb. iterum inseruit in suo codice τῶν, ita: περὶ τῶν ἰατρ. ἐργ. uti & supra Segm. 177. fecerat. JUNG.

11 Ψαλῖς] Vid. supra II, 32. SEB.

Ψαλῖς] MS. ψαλῖς, una λ. recte. JUNG.

Ψαλῖς] Ψαλῖς uno λ pro priori ψαλλῖς Kühnius reposuit.

12 Ὄτογλυφίς] C. A. omittit μήλη, quia idem est cum σμίλη. εὐδῖον in margine pro εὐδῖον, quod & C. V. habet, idem ψαλῖς per unum λ. Kühn.

Ὄτογλυφίς] MS. ὄτογλ. ἰπογρ. inversum. μήλη vero deest. Ad illud ὑπογραφίς ita H. Sterb. hic: τῶσῖον, ego scarificatorium. JUNG.

13 Μήλη] Μήλη Interpret. mele. melius ex Glossis, specillum. Kühn.

cus, novacula, dentiscalpium, forfex dentes extrahens, evedium. Et *μηλώσαι*, dicitur instrumentum in collum immittere. unde Phrynichus Comicus:

Revome, ferrum tollo immittens, etenim phlegmate plenus es.

Huc etiam numerabis fasciam, & emplastrum in Gyritade. Et linteum, vocabis vinculum. & Baltheum Sidonium, atque Pharmacum maceratum, juxta Aristophanem. * unde & Maceratum dixit. Quod autem alligatur pharmacum, depulforium. penicillos vulnerarios, vulne-

λόνη, ¹⁴ ξυστήρ, ὀδοντοξείστης, ¹⁵ ἔδοντάγρα, ¹⁶ εὐείδιον. καὶ ¹⁷ μηλώσαι, τὸ τὴν μῆλην καθέιναι. ¹⁸ ὄθεν καὶ φρύνιχος ὁ κωμικός.

¹⁹ Ἐμεὶ καταμηλῶν, καὶ φλέγματος γὰρ εἶπλέως.

Εἴποις δ' ἂν καὶ ²⁰ δεσμά, καὶ κατάπλασμα ²¹ ἐν Γηρυτάδῃ. καὶ ²² ὀθόνιον, τὸ ἐπίδεσμον. καὶ ²³ τελαμῶνα ²⁴ σινδονίτην, καὶ φάρμακον ²⁵ καταπλαστὸν κατὰ Ἀριστοφάνην. * αἴφ' ¹⁸² οὐ καὶ τὸ καταπλασθέν εἴρηκε. τὸ γὰρ ²⁶ περιάπτον, ἀλεξιφάρμακον. καὶ ²⁷ μότους, καὶ

14 ξυστήρ] *Gloss.* ξυστήρ *vomerum*, radendo vomeri, vel *nulla*. Kühn.

15 Ὀδοντάγρα] *Gloss.* ὀδοντάγρα *forfex dentaria*, *dentalis*. Kühn.

16 Εὐείδιον] Εὐείδιον quid est? MS. clare εὐείδιον. quod rectum puto, & idem cum Eudiao, vel si mutandum, in illud mutandum. *Eudiao*, ait *Festus*, *linneum filum*, quod medici extremo in *clysisterio* relinquunt, per quod *clismus* emittitur. JUNG.

Εὐείδιον] Εὐείδιον clare & *Falckenbergius* in suo Codice legit, quemadmodum & Cl. *Jungermannus* c. *Palatino* Codice affert, & *Kühnius* meus in suis MSSis legit.

17 Μηλώσαι] MSS. μυλώσαι μύλην, quomodo X. 149. ed. quoque μύλη. Sed praecedat tamen *μηλωτρῆς*, & *Hejsch.* *μηλώσαι τὸ τὴν μῆλην καθέιναι* που, &c. SEB.

18 ὄθεν καὶ φρύν.] Hoc testimonium pro more omitit C. A. Kühn.

ὄθεν καὶ φρύν.] Defunt in MS. ὄθεν κ. φ. ὁ κ. una cum Comici versu. In illo pro κατὰ μῆλῶν, *Henr. Stephanus* ad oram: *ίσως, καταμηλῶν*. quae correctio & mihi in mentem venit, quum primum haec legerem. Et certe tamquam ita legeretur apud *Pollucem*, eo modo haec verba in Thesauris sub *μηλῶν* adfert, interpretando, *specillo in guttur immisso vomere, seu manu aut pennae specilli loco*. Omitit autem ibi καὶ, sed ad verbum videtur sustinendum necesse: πλείως autem alterius initium esse, quum absque eo sit plenus senarius unus. Sane si illud κατὰ eijceremus, hoc passio constitui posset facile unus versiculus, *Μηλῶν ἔμει καὶ φλέγματος γὰρ εἶπλέως*. Sed quid audeam ego? Alias verbo *καταμηλῶν* ita usus & *Aristoph.* *Ἰππύστῃ*:

--- Ἐπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμῆν, ὅσ' ἂν κελεύσῃ μου κηρὸν καταμηλῶν. JUNG.

19 Ἐμεὶ κατὰ μῆλ. &c.] *Sylb.* leg. ἔμει καταμηλῶν. καὶ γὰρ φλέγματος εἶπλέως. *Hejsch.* *καταμηλῶν* dicuntur οἱ ἐν τῷ ἔμει καθέιντες τι εἰς τὸ σῶμα, in *μηλώσαι*. SEB.

Ἐμεὶ κατὰ μῆλ. &c.] *Salm.* ἔμει καταμηλῶν φλέγματος γὰρ εἶπλέως. Kühn.

Ἐμεὶ κατὰ μῆλ. &c.] *Joh. Rhodius* in *Emendat.* & *Notis* ad *Scrb.* *Largum* probat etiam emendationem *Frid. Sylburgii* qui *καταμηλῶν* legit, non κατὰ μῆλῶν, (uti quoque jam reposuimus ex correctione *Kühnii*) additque ad illa praecedentia *Interpretis*: *Ἐ μηλώσαι dicitur instrumentum in collum &c.* *Clarius foras*, *specillum*. Et ita reddidit quoque vocem *μῆλην* *Foefius* in *Oeconomia Hippocratis*, qui in illa prolixus est.

20 Δεσμά &c.] C. A. interjectis ommissis subdit καὶ μότους &c. Kühn.

Δεσμά &c.] Ita MS. habet decurrata: εἴποις δ' ἂν καὶ δεσμά, καὶ τελαμῶνας, καὶ μῶτα, καὶ μωτώσαι, καὶ μωταίεις, καὶ τελαμῶνα δ' ἂν εἴποις σινδονίτην. καὶ ποδοστράβη τε &c. JUNG.

21 Ἐν Γηρυτάδῃ] Ἐν Γηρυτάδῃ. & *ποκ ὀθόνιον*. SEB.

Ἐν Γηρυτάδῃ] Ubi in *Γηρυτάδῃ*: *H. Stephanus* adnotavit *nomen esse Comediae*. recte: & emendandum in-

super est *Γηρυτάδῃ*, sicut illa *Aristophaneum* fabula scripta a *Polluce* laudatur. JUNG.

Ἐν Γηρυτάδῃ] *Γηρυτάδῃ* prius editi, sed reposui jam in textu *Γηρυτάδῃ*.

22 Ὀθόνιον] Ὀθόνιον, non ὀθόνιον, scribere malim cum *H. Stephano* hic. JUNG.

Ὀθόνιον] Ὀθόνιον pro priorum editionum ὀθόνιον hic & infra *Segm.* 183. praecunte meo *Kühnio* reposui.

23 Τελαμῶνα σινδονίτην] *Interpres*, *Baltheum Sidonium*; malim, *fasciolam lintei purissimi*, quod *σινδὸν* dicitur. Est quidem, ubi *τελαμῶν* designat τὸν ἀναφορὰ τοῦ ἔξωθεν, verum hoc loco est *τεταμῶν* linteum ad *vulnus deligandum arctissimum Celsi* iudice. Mirum ni *Auctor* alluserit ad hunc locum *Herod.* in *Enterpe*: *καταλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατατετρημένοισι. totum ejus corpus dissectis byssini lintei fasciis involvunt. Ραυσαν.* in *Arcad.* *τελαμῶν* πορφύρῳ τὸν μηρὸν κατατετρημένους, *fascia* ρυττητῆρα ejus involvunt. *Schol. Eurip.* *τελαμῶνας τὰ ῥάκη, οὓς φασιν ἐκιδεσμῶς, detrita lintea sunt τελαμῶνας quos dicimus ἐκιδεσμῶς. Cacilius taniam*, inquit, *qua vulnus vinceret apud Festum in Taniam*, prae oblitus fueram monere paulo ante legendum *Γηρυτάδῃ* ut notum fatis. Kühn.

24 Σινδονίτην] *Σινδονίτην*, ut est infra VII. 72. SEB. *Σινδονίτην*] *H. Steph.* *σινδονίτην* emendavit hic, non per *ω*. uti etiam ex MS. retuli: & infra VII. 72. habetur, ubi observo locum *Herodoti*. JUNG.

25 Καταπλαστὸν κατὰ Ἀριστοφάνην.] Comici locus est in *Pluto*:

Πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλιδῇ (qui cecus erat) φάρμακον

Καταπλαστὸν ἐνχειρήσει τρίβην, ἐμβάλων Σχοροδῶν κεφαλῆς τρεῖς Τηριῶν ἔπειτ' ἔφλα

Ἐν τῇ θυεῖᾳ, συμπαραμυγγύων ὄπῳ, Καὶ σχῖνον' εἶπ' ὅξει διήμενος Σφηττιῶν,

Κατάπλασθῃ αὐτοῦ τὰ βλεφάρ' ἐκστρίψας ἵνα Ὀδυσῆα μάλλον. Statim ait *Escularius*:

Ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπτεπασμένος.

quem locum totum attuli, ut *Pollux* Noster emendari queat. legendum enim inde tibi manifestum, αἴφ' οὐ καὶ τὸ καταπλασθέν εἴρηκε, quod quidam nasutus in *καταπλασθέν* male commutavit. JUNG.

26 Περιάπτον] *Περίαπτον*. SEB.

Περίαπτον] *Περίαπτον*, scribo, accentu in penultima retracto. *Xiphilium*. Excerpt. e *Dione*, de *Avioto*: *περιάπτοις τί τισι μυρίοις αἰῖ ποτὲ χρώματος*, ubi *interpres* male, *monilibus*: bene ejus emendator *Leucclaius*, *amuleis*. admonuerat & *Henr. Steph.* in fine sui *Spicileg.* ad *Xiphilium*. JUNG.

Περίαπτον] *Περίαπτον* reposuit *Kühnius*. Verbum *περιάπτομαι* in simili usurpatum *Pliniano* in de *Aud.* *Ρούτ.* *cap.* 2. *καὶ δοκῆ* σοι μηδὲν εἶναι φαιλότερον τῶν ἀμεθύστων καλουμένων, αἵ τινες ἐν τοῖς πόνοις (1. πότοις) περιάπτονται καὶ προλαμβάνουσι &c.

27 Μότους] *Μοτούς*. *Barytonas* tamen etiam MSS. & *Pal.* quidem *μότας*. SEB.

Μότους] MS. per *ω*. quod alibi non invenio. *μότα*

²⁸ μοτώσαι. καὶ ποδοστράβη δὲ, ²⁹ τὸ τὰ στρέματα κατευθύνον ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ἐργαλείον ἰατρικόν. ³⁰ καὶ λεκάνη, ἧς τὸν πυθμὲνα Ἄλεξις περὶ νίδα ³¹ καλεῖ. καὶ μαχαίρια δὲ ἐκάλου οἱ νέοι κωμῳδοὶ, ἐν οἷς ἀπέσχαζον, ἢ ἔσχιζον. ³² οὕτω γὰρ ἔλεγον τὸ ἀμύσσειν, ὃ οἱ νῦν ³³ κατασχάζειν. * καὶ μὴν καὶ ³⁴ σικύα ἐν τι τῶν ἐργαλείων, ³⁵ ὡς Κράτης ὁ κωμικός, Ἀλλὰ σικύαν ποτιβάλλω σοι, ³⁶ καναταλὴς ἀποσχάσω. καὶ ³⁷ κηρωτὴν δ' ἀν εἴποις ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος, ³⁸ ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζεται. ἐν δὲ Ἀντιφάνους ³⁹ Τραυματία. καὶ ταῦτα τῶν ἰατρικῶν ⁴⁰ σκευῶν, κατεσκευασμένοι λαμπρότατον ἰατρείον. εὐλάμπροις πάνυ ⁴¹ λουτήριος, ἐξαλείπτροις.

quidem habet & Hesychius. II. Stephanus adscriptit Gallicum *chirurgie*. JUNG.

²⁸ Μοτώσαι] *Margo* C. A. subiicit, καὶ μοτωθίς : καὶ τελαμῶνα δὲ ἂν εἴποις συνδοίτην. C. V. post ἀλιφιάρμακον καὶ μῶτα καὶ μοτωθίαι καὶ μοτωθίς. κ. π. &c. Vulgatum inscriptionem timentur LXX. *Interpres* Hojse VI. ubi legitur, μοτώσαι ἡμῶς, ubi Hieron. proprie μῶτα appellatur *linterola*, quæ inseruntur vulneribus, ut putulas carnes comedant & extrahant *pusulentiam*: idem verbum *Aquila* poluit *Esaiæ* I. ubi iterum Hieron. ubi legendum, μοτώσαι, *linterolorum injectionem videlicet*. Ex quibus locis *Hesych.* & *Suidæ* μοτώσαι, ἔσονται δὲ ὀθόνιον: ita enim legendum esse primus vidit *Dyusius* in *Fragm. Veter. Interpr.* Apud *Aegmetam* extat μοτώσαι & μῶταις. *Salmas.* etiam συνδοίτην & μοτούς. KÜHN.

²⁹ Τὸ τὰ στρ. κατ.] MSS. ἢ τὰ στρίματα (P. στρατιώματα) κατευθύνουσα. SEB.

Τὸ τὰ στρ. κατ.] C. A. ἢ τ. στ. κατευθύνουσα. quod ultimum firmat C. V. MSS. *Salmas.* ἢ τὰ στ. κατευθύνουσα ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. KÜHN.

Τὸ τὰ στρ. κατ.] MS. ἢ τὰ στρ. κατευθύνουσα. JUNG.

³⁰ Καὶ λ. ἧς] MS. καὶ λ. δὲ, ἦ. JUNG.

³¹ Καλεῖ] C. A. καὶ μὴν καὶ σικύα ἐν τι τῶν ἐργαλείων, cetera non adfunt. KÜHN.

Καλεῖ] Defunt in MS. sequentia : καὶ μαχ. δὲ cum reliquis hujus Segmenti. JUNG.

³² Οὕτω] In vulgatis pro οὕτω ad oram *H. Stephanus* adnotavit, ἴσως, οὕτοι. sed nil opus. JUNG.

³³ Κατασχάζειν] Supra IV, 179. σχάζει τὴν φλέβα. SEB.

Κατασχάζειν] De κατασχάζειν hinc & *Nunnes.* ad *Phrygisch.* *Eeloz.* I. JUNG.

³⁴ Σικύα] Infra X, 149. MS. σικύα. hic pr. ed. σικία, male. *H. Steph.* SEB.

Σικύα] Σικύα etiam in MS. est: sicque & *H. Steph.* in libro suo adscripserat, quum antea male legeretur σικία. JUNG.

³⁵ Ὡς Κράτης] Defunt ὡς Κράτης &c. hujus Segmenti. Crates versus vero in mendo cubant. JUNG.

³⁶ * Καναταλὴς] *Legerim* κανατολὴς, si ἀνατολή caro per cucurbitulam impositam educta, quam ἀποσχάζουσι secantes, aut scalpello pertundentes ad emittendum sanguinem. SEB.

* Καναταλὴς] Leg. καὶ τὸ λῆς, *Et si id volueris, sacrificabo vel ipi πολὺς.* *Salmas.* κανάτολας. ποτιβάλλω

ra curare. Et *Ποδοστράβη*, est medicum instrumentum in *Comædia*, quod luxata dirigit in articulos. Et *pelvis*, cujus fundum *Alexis* *Περινίδα* vocat. *Cultellos* autem *Comici* vocarunt, quo rescindunt, aut dividunt. Hoc enim *Ἀμύσσειν* nominaverunt quod nunc *inscindere* dicitur. ¹⁸³ * Veruntamen & *cucurbitula* instrumentum unum est, ut *Crates* *Comicus* inquit: *Quin cucurbitulam appono tibi, & ortus avellam.* Insuper & *Cerotum* de *Medicis* dices, *Aristophane* dicente, *Fasciis cerotum* parat. Sed in *Antiphanis* * *Chirurgica*, & hæc sunt *Medicorum* parata instrumenta. *Taberna* *Medici* splendidissima, splendoribus lebetibus, & *alabastris*.

σοι καὶ τὸ λῆς α. *senarius est.* hæc Ille. KÜHN.

* Καναταλὴς] Pro καναταλὴς *Kühni* in Codice suo, quæ MSSorum ope integritati suæ pristinae restituit, ad oram adscripsit: f. κατὰ τὸ λῆς, quæ conjectura valde mihi arridet.

³⁷ Κηρωτὴν] *Sct. ceratum.* SEB. 2.

Κηρωτὴν] *Κηρωτὴ* emplastri quædam species ex incerto aliaque compositione ad fracturas & alia. KÜHN.

³⁸ Ὀθόνια] In *Aristophane* *H. Stephanus* ὀθόνια scribit: sed nondum omnia sane. Emenda: ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε. Ita enim in extremis *Comici* *Acharnensibus* est. JUNG.

Ὀθόνια] Ὀθόνια reposui. vid. supra Segm. 181.

³⁹ Τραυματία] *Τραυματία*, ut est infra X, 46. ubi idem hic locus paulo aliter: sed *neurubi* satis perspicuus. *Telegonus* scripsit *τραυματία* *Ὀδυσσεῖα*, *valneratum* *Ulysses*. cit. *Arist.* de *Poët.* c. 14. SEB.

Τραυματία] Recte *Seber.* ex ipso *Auctore* *Τραυματία*. Sensus est in *Antiphanis* *Comædia*, quæ inscribitur *Τραυματίας*, & ista sunt *Medicorum* instrumenta. *Κατεσκευασμένος λαμπρότατος* (infra lib. X. c. 10. C. A. *λαμπρότερον ἰατρείον ἐν χαλκοῖς παντολ.*) ἐν *λαμπροῖς* πάνυ *λουτήριος* &c. *Salmas.* ita ἐν *Τραυματία* *κατεσκευασμένος λαμπρότατος ἰατρείον ἐν χαλκοῖς* πάνυ. citaturque infra X, 46. & versus ita constituit:

-- *Κατεσκευασμένος εὐλάμπροις πάνυ λουτήριος* -- & ita Ille. KÜHN.

Τραυματία] Scribe *Τραυματία*: in qua fabula iste *Comicus* & infra citatur X, 46. quod adnotavit & *Cassub.* X, *Athen.* 13. Et quid est tamen illud quod extare ait in *Antiphanis* *Traumatia*? *Antiphanis* verba pessime certe corrupta sunt & mutila proflus: MS. infra nobis ea conservavit longe integriora X, 46. ubi ex MS. ita legendum videtur, & hic emendem: *Τραυματία καὶ ταῦτα τῶν ἰατρικῶν σκευῶν. κατεσκευασμένος λαμπρότατος ἰατρείον, ἐν χαλκοῖς παντολουτήριος, ἐξαλείπτροις, κυλικίον, σικύαιον, ὑποθῆσιον.* nescio tamen an non potius sit, πάνυ λουτήριος. infra dicam. In sequentibus nullus titulus in MS. JUNG.

Τραυματία] *Τραυματία* reposui pro *Τραυματία*.

⁴⁰ Σκευῶν κατεσκευασμένων] Illa *σκευῶν κατεσκευασμένων*, ita jam distinxit & emendavit *Kühni*: *σκευῶν, κατεσκευασμένος*.

⁴¹ Λουτήριος &c.] Pro *λουτήριος* *Falckenburgius* *λουτήριος*, & dein post *ἐξαλείπτροις* auctius ita legit: *κυλικίον, σικύαιον, ὑποθῆσιον.* sed vid. infra X, 46.

* De morbu.

3.

* Περὶ νοσημάτων ¹² εἰς πλάτος.

γ'. 184

Sed morborum nomina sunt, capitis dolor, cephalaea, hemicranca, crapula, capitis gravedo, vertigo, obtenebratio, caput affligens morbus, caput aggravans. capite laborare, capite gravari, desipere, vertigine laborare, obtenebrari. Ophthalmia, oculis laborare. tum etiam oculos excavari, non autem proprie de oculorum morbis dicitur, sed oculos propter alium morbum excavari indicat. Neque tamen aquaticus, neque oculis excavatus, Cratinus dixit. * Phrynichus vero Comicus, Oculorum excavationem dixit. Albuginis morbus, lippitudo. lippire, gramiofis oculis esse, hallucinari, hallucinatio. Lurium dolor, aures confringi, marmoratis plena esse, ulceribus, humoribus, & fluxu. Catarrhus, pituita, pituita laborare. sternutatio, sternutare. Oris dolor, oris dolore affligi, os huleribus repletum esse. Linguae morbus, lingua laborare. De ulceribus etiam linguae dicitur, affligi tonsillis, unæ incisio, tullis, balbuties. tullire, balbu-

νοσημάτων δὲ ὀνόματα, κεφαλαλγία, ⁴³ κεφαλαία, ⁴⁴ ἡμικραία, ⁴⁵ κάρος, καρθηβαρία, ἱλιγγος, σκοτοδινίασις, κεφαλαλγῆς νόσημα, καρθηβαρικόν, κεφαλαλγεῖν, καρθηβαρεῖν, ἑτερεγκεφαλαῖν, ἱλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν, ὀφθαλμία, ὀφθαλμιᾶν. ⁴⁶ τάχα δὲ καὶ τὸ κοιλοφθαλμιᾶν, οὐκ ἴδιον δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς γινόμενον νόσημα, ⁴⁷ σημαῖνον δὲ κοιλαίνεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἄλλου νοσήματος. ⁴⁸ οὐδ' ὕδατοποτῶν, οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν Φησὶν ὁ Κρατῖνος. * ⁴⁹ φρύ- 185 νιχος δὲ ὁ κωμικὸς, καὶ τὴν κοιλοφθαλμιᾶν εἰρηκεν. ⁵⁰ ἄργεμος, ⁵¹ λήμη, λημᾶν, ⁵² γλαμᾶν, ⁵³ ἀμβλυώττειν, ἀμβλυωπία, ὠταλγία. ⁵⁴ κατεῶν τὰ ὠτα, ⁵⁵ κυψελίδος εἶναι ἔμπλεα, ἐλκῶν, ὑγρότητος. κατάρρους, κόρυζα, κορυζᾶν, πταρμός, ⁵⁶ πτάρνυσθαι, στομαλγία, στομαλγεῖν, ἐλκοῦσθαι τὸ στόμα. γλωσσαλγία, ⁵⁷ γλωσσαλγεῖν. ⁵⁸ λέγειτο δ' ἂν ἐπὶ τῶν κατὰ γλῶτταν ⁵⁹ ἐλκῶν, ⁶⁰ παροιδάειν τὰ παρίσθημα, σταφυλητομία, βήξ, ⁶¹ λυξ, βήττειν, λυτ-

42. Εἰς πλάτος.] *Coriose, late, prolixè, Interpretè omisit. Kühn.*

43. Κεφαλαία] C. A. cum diagesi κεφαλαία. Kühn.

44. Ἠμικραία] Pro ἡμικραία MSSSti ἡμικραία. vid. *Agrippianum* lib. III. περὶ κεφαλαλγίας καὶ ἡμικραίας. post ἡμικρ. in C. A. ὀφθαλμιᾶν, οὐκ ἴδιον δὲ &c. τῷ δὲ superscriptum est μίν. *Salm. leg. οὐκ ἴδιον μίν ἐν ὀφθαλμοῖς. Kühn.*

Ἠμικραία] MS. ἡμικραία, & quis dubitat quin sic legendum, pro vulgato ἡμικραία. sic supra II, 41. MS. etiam ἡμικραία habuit vel potius ἡμικραία ante-repente, ut infra VI, 160. in MS. κάρος autem, καρθηβ. &c. κοιλοφθαλμιᾶν cum mediis defunt, excerpto unico ὀφθαλμιᾶν. post quod ita in MS. sequitur: οὐκ ἴδιον μίν γινόμενον ἐν ὀφθαλμοῖς νόσημα, συμβαῖνον δὲ κοιλ. τ. ὀφθ. ἐξ ἄλλου νόσηματος καὶ νοσήματος. ubi συμβαῖνον videtur melius quam vulgatum. JUNG.

Ἠμικραία] Ἠμικραία prius editi, sed ἡμικραία Noster *Γαλκεκθυρίσι* optime, & ita in textu jam habes.

45. Κάρος] Κάρος ἐξ οἴνου, *isoror e vino. Gloss. Kühn.*

46. Tum autem] Fortassis etiam. SEB. 2.

47. Σημαῖνον] Pro σημαῖνον *Γαλκεκθυρίσι* egregie cum *Palatino* Cl. *Jungertmanni* Codice consentit & habet συμβαῖνον quoque.

48. Οὐδ' ὕδατοποτῶν] Haec absunt a C. A. usque ad ἱρηκεν. C. V. pro praeced. ἐξ ἄ. νοσ. habet: ἐξ ἄλλου νόσηματος καὶ νοσήματος. Kühn.

Οὐδ' ὕδατοποτῶν] Senarius est integer, ille *Cratinus*.

Οὐδ' ὕδατοποτῶν, οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν. JUNG.

49. Φρύνιχος] Defunt in MS. Φρύνιχος &c. ἱρηκεν. cum mediis. JUNG.

50. Ἀργεμος] C. A. ἀργεμός φησι. λήμη, λ. Kühn.

Ἀργεμος] De ἀργεμός Noster supra II, 65. JUNG.

51. Λήμη, λημᾶν, γλημᾶν] Ita passim. Sed an usquam λήμη. λημᾶν, γλημᾶν, ut in pr. editionibus? vid. *Hesych. Suid. Etymol. Phavor. Camer. alios.* SEB.

Λήμη, λημᾶν, γλημᾶν] Prius editi λήμη, λημ-

μᾶν, γλημᾶν, sed *Kühnius* emendavit λήμη, λημᾶν, prout fuit & in ultima *Sebeni* editione & dein γλαμᾶν. ut supra fuit II, 65.

52. Γλημᾶν] Margo C. A. γλαμᾶν, quod habet & C. V. Kühn.

Γλημᾶν] MS. γλαμᾶν, pro γλημᾶν. sic & supra variabat II, 65. JUNG.

53. Ἀμβλυώττειν] C. A. ἡ στομαλγία. dein margo στομαλγιῶν, ἐλκῶσθαι (ἐλκῶσθαι C. V.) τ. στ. γλωσσαλγία. haecenus margo. Kühn.

Ἀμβλυώττειν] MS. ἀμβλυώττειν καὶ τὰ ὅμοια. reliquis omnibus omittis. usque ad πταρμός. JUNG.

54. Κατεῶν τὰ ὠτα] De κατεῶν τὰ ὠτα vid. supra II, 83. JUNG.

55. Μαρμορατῆς πλενα esse] Pleuas esse (scil. aures) fordidibus. κυψελίδος enim ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος, *Schol. Aristoph. fol. 457. Sev. 2.*

56. Πτάρνυσθαι] Deest in MS. πτάρνυσθαι. pro ἐλκοῦσθαι, MS. habet praeteritum ἐλκῶσθαι. JUNG.

57. Γλωσσαλγεῖν] Deest γλωσσαλγιῶν in MS. JUNG.

58. Λέγειτο δ' ἂν] C. A. λέγειτο γὰρ ἂν καὶ ἰ. τ. &c. Kühn.

Λέγειτο δ' ἂν] MS. γὰρ ἂν καὶ, pro δ' ἂν vulgatis. JUNG.

59. Ἐλκῶν] Post ἐλκῶν MS. habet punctum, & statim sequitur ῥύπος, omittis mediis omnibus. in quibus notabis τὸ λυττειν. pro quo potius usurpatum invenias λυξιν. potest tamen a λυξ eadem ratione esse, qua βήττειν a βήξ. quamvis, ne ludamus, illud λυξ forte minus invenias, sed λυγξ in hac re. Si analogiam consulo, sane illud λυξ probum sit. a futuro λυξω enim eadem ratione formati potuit, qua πτύξ a πτύχω, δάξ a δάκνω, unde & ἀδῆξ, μίξ a μίξω, qualia plura adnotavit *Helladius* in *Chrestomasthis*, quas excerpit *Phorissus*. adnotabis & ἐξαιμῶν, quum *Lexica* illa voce careant. sed ad MS. JUNG.

60. Παροιδάειν] Absunt usque ad κατεψύχθαι in C. A. Kühn.

61. Λυξ] Forte λυγξ *singultus*, qui & λυγμός, & μοχ λυτῶν, vel potius λυξιν *singultire*. SEB.

Λυξ] Λυξ in *Gloss.* est *singultus*. Kühn.

186 *τειν.* * ἐφ' ὧν τὸ ⁶² ἀνακογχυλιάσαι. ἔμπνος, ὑπόπνος, ὑφαίμος, ἀναίμος, ἀνίκμος, ὑπέρ-
πλεως, ⁶³ ἐξαιμῶν, αἰμόρροια, αἰμῆρυσσις. Φρί-
κη, ψυγμός, ψύξις, Φρίττειν, ἐψύχθαι, κα-
τεψύχθαι, ῥίγος, ⁶⁴ ἠπιάλος. ⁶⁵ τοὺς δὲ αἰεὶ ῥι-
γοῦντας οἱ παλαιοὶ, ⁶⁶ ῥιγοσιβίους ἔλεγον. οὓς οἱ
νῦν, δυσρίγους. ⁶⁷ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βαβυλωνί-
οις, δύσριγος εἶρηκε. πυρετός, πυρετοῦ φλε-
γμονή, πυρετοῦ καταβολή, ⁶⁸ περίοδος. θέρμα,
καὶ πῦρ Ἀριστοφάνης ἔφη, ὁ δ' ἔχον θέρμα καὶ
187 ⁶⁹ πῦρ. * εἶδος δὲ πυρετοῦ, καὶ καῦσος, Φῦσα,
διάρροια, ⁷⁰ ἀκράτος δυσεντερία, ⁷¹ καρδιώττειν,
⁷² λιθιάων, σπληνιάων, ⁷³ περιπνευμονιάων, νεφρί-
τις, πλευρίτις, ⁷⁴ ἐπιλουσία, καὶ στραγγουρία,
ὡς ⁷⁵ Ἀριστοφάνης. ⁷⁶ ἀπόστασις, ὕδερως, ⁷⁷ ὕδε-
ρῶν, ὄγκος, ἐξογκῶσθαι, ὑπερογκῶσθαι, ὑπογ-
κῶσθαι, ὠχρός, ὠχρίασις, ⁷⁸ ἰκτερος, ἰκτερι-
ᾶν, Φθόη, Φθίσις, Φθίνειν, τῆξις, ⁷⁹ Φθίνης νό-

tire, * de quibus & gargarizare dici-
tur. Putridus, supputridus, cruentus,
exanguis, siccus, superfluous, sangui-
nans. sanguinis fluxus, horror, frigus,
frigiditas. Horrere, frigescere, refrige-
rari. rigor, febris lenta. Qui vero sem-
per rigent, Veteres ῥιγοσιβίους nomi-
naverunt. quos nunc rigidos vocant. Sed
& Aristophanes in *Babyloniis*, Rigidus
dixit. Febris, febris inflammatio. febris
accessus, ambitus. Calorem, & Ignem,
vocavit Aristophanes. Hic vero calorem,
& ignem habuit. * Febris quo-
187 que species est, ardor, inflatio, ventris
fluxus, incontinenis dysenteria. Esurire,
calculo laborare, liene affigi, pulmonis
morbo teneri, nephritis, laterum mor-
bus, dissolutio. Urinæ stillicidium, ut A-
ristophanes dixit. Defectus, intercus, hy-
dropicum esse, tumor, tumere, subtumi-
dum esse. Pallidus, pallor, morbus regius.
morbo regio teneri. Tabes, corruptio,
corrumpere, liquiditas, rubiginis mor-

62 *ἀνακογχυλιάσαι*] *ἀνακογχυλιάσασθαι Falckenburgius.*

63 *ἐξαιμῶν*] *ἐξαιμῶν. SEB.*

64 *ἠπιάλος*] *Vid. Galen. de Differ. Februm fol. 71. Edit. Venet. KÜHN.*

65 *τοὺς δ' αἰεὶ*] *C. A. τοὺς δ' αἰεὶ ῥ. KÜHN.*

66 *ῥιγοσιβίους*] *C. V. ῥιγοσιβίους. Salmaf. ῥιγοσιβία ἔ. KÜHN.*

ῥιγοσιβίους] *MS. ῥιγοσιβίους habet per α. Alias H. Steph. hic adscripserat Gallicum frilleux. JUNG.*

67 *Ἀριστοφ. δὲ ἐν Βαβ. &c.*] *Abest & hoc testimonium a C. A. dein textus: πυρετός, πυρετοῦ καταβολή. KÜHN.*

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Βαβ. &c.] *Defunt in MS. Ἀριστοφ. δὲ ἐν Βαβ. δ. εἶρ. & ista πυρετοῦ φλεγμονή. De Babylonis autem, Aristophanis fabula, meminit & P. Vitlor. Comm. ad lib. III. Rethoric. Aristot. ad ista verba: ὡς περ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις. fuit vero celeberr. fabula, deque ejus argumento eruditiss. Casaub. vide III. Athen. 10. & adde Scholiasten Aristoph. ad ista ἐν Ἀχαρνέοις. αὐτὸς τ' ἑμαυτὸν ὑπὸ Κλέανος ἂ παθόν. qui meminit & paulo inferius ad verba ξένων παρότων. Nec solum tamen voce δύσριγος usus fuit Aristophanes, sed & Menander: & tamen in illo Poëta hoc improbat, tanquam κίβδηλον, Phrygicus II. Eclog. ad quem in Notis suis Nannestius hæc, quæ apud Nostrum, laudat. JUNG.*

68 *Περίοδος*] *C. A. καρδιώττειν, λ. σπληνιάων, ἰκτεριᾶν, φ. φ. ἐκτετηκέναι. (ν vero superscriptum τῶ κ. ut sit ἐκτετηκέναι ἰταβύσσε) ἔ. dein in margine κατερίνησθαι: quasi lima uttepiuatum esse. KÜHN.*

Περίοδος] *Defunt sequentia θέρμα, καὶ &c. διάρροια cum mediis in MS. in quibus videtur pro ἔχον legendum ἔχων. θέρμα autem neutro genere capio, τοῦ θέρματος. post καῦσος potius interpungendum puncto. nec Φῦσαν enim ad febrium ἰδὴ adnumerat. JUNG.*

69 *πῦρ*] *Post πῦρ addit Falckenburgius ἦκε.*

70 *Ἀκράτος δυσεντερία*] *Dysenteria ἀκράτος est acerrima & vehementior d. ut ἐλευθερία ἀκράτος modum supergressam libertatem designat. KÜHN.*

Ἀκράτος δυσεντερία] *Defunt in MS. ἀκράτος δυσεντερία, sed cur adponit ei epitheton ἀκράτου, nec enim, credo, διάρροια, per δυσεντερία sic explicat. differunt enim ista valde. adeo ut me subeat suspicio latere sub illo ἀκράτος genus tale quid morbi. JUNG.*

71 *Καρδιώττειν*] *C. V. καρδιάττειν. Interpr. καρδιώττειν esurire reddit ex II, 217. sed hic est, cordis visio laborare. KÜHN.*

Καρδιώττειν] *MS. hoc ordine, καρδ. σπλην. λιθ. JUNG.*

72 *Λιθιάων*] *Λιθιάων in Gloss. calculosum esse. KÜHN.*

73 *Περπν. &c.*] *Defunt περιπν. ν. πλ. ἐπ. &c. ὠχρίασις cum interjectis. JUNG.*

74 *Ἐπιλουσία*] *Leg. ἐπιληψία, morbus comitialis, neque enim credibile est Auctorem omisisse morbum tam gravem tamque notum. ἐπιληψίαν τὸ πάθος ἐκάλεισαν διὰ τὸ ἐπιλανθάνεσθαι, i. ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ κρατεῖσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις. dicitur affectus ille ἐπιληψία, quia occupantur tenenturque sensus epilepticorum, inquit Alexand. Trallianus libr. I. cap. 15. hæc ex conjectura: potest enim ἐπιλουσία accipi de accessione morbi alterius. qua solvitur morbus qui ante aderat. viderint doctiores. KÜHN.*

Ἐπιλουσία] *Quæso te quid morbi est ἐπιλουσία in vulgatis? notarat illud asterisco & H. Stephani in suo codice, ut malefanum. & certe multa talia in hoc morbo capite. Ad hoc quidem vocabulum quod attinet, si mei iudicii res sit, emendarem ἐπιληψία, quem acerrimum morborum Nostrum omisisse non putem. Sed στραγγουρία, ὡς Ἀριστοφάνης ait. nimirum ἐν Σφηξί, φάρμακον στραγγουρίας. Idem Comicus & verbo στραγγουριᾶν inde usus est, ut in Theophrastiazis στραγγουριῶ γὰρ ἔχθες ἔφαγον κάρδαμα. JUNG.*

75 *Ἀριστοφάνης*] *Ἐν Κακάλῳ additum in Codice Falckenburgii. Cujus Comœdiæ & alibi mentio apud Nostrum, scilicet infra VII. 162.*

76 *Ἀπόστασις*] *Interpr. desensus, maxime usitatoribus vocabulis, abscessio, abscessus. KÜHN.*

77 *Υδερῶν*] *Υδερῶν. unde υδερίασις ipsum πάθος. Dicitur & υδερᾶν. vid. Oecon. Hippocr. A. Foësis. SEB.*

Υδερῶν] *In vulgatis pro υδερῶν, scriberem υδερῶν, quod apud Dioscoridem extare ajunt. Scilicet sic & ab ὕστερος, dicamus ὕστεριᾶν, uti mox ab ἰκτερος, ἰκτεριᾶν. JUNG.*

78 *ἰκτερος*] *MS. non habet ἰκτερος, deest & Φθίνης, & τῆξις. JUNG.*

79 *Φθίνης νόσος*] *Φθίνης νόσος est morbus tabificus. KÜHN.*

bus, sanies, corrumpi, stillare, destillare, quassatio, fractio. Os confringere, conterere. articulum deartuare, articulum loco movere. * Mutilus, mutilatio, mutilari. claudus, claudicatio, claudicare. Eupolis vero, etiam manu claudum appellavit, Quoniam altera manu claudus vehementer est. Cujus contrarium, Aristophanes de pede claudicante :

Quid huc pedem tu claudum in circulo torques?

Oculo excacari, effodi, evacuari. pupillam extinguere, juncturam infringere. Vulnere, vulneratus, vulnerari.

σος, ⁸⁰ τήκεδών, ἐκτετηκέναι, ⁸¹ ἐξερρῖνῆσθαι, κατέρρῖνῆσθαι. ⁸² θραῦσις, κλάσις. ⁸³ ὄστοῦν κατεάχθαι, συντετρίφθαι. ⁸⁴ ἄρθρον ἐκχωρῆσαι, ἄρθρον ⁸⁵ παρρωρῆσθαι. * ⁸⁶ πηρός, ⁸⁷ πήρω-188 σις, πεπηρῶσθαι. χωλός, χωλεία, ἀποκεχωλῶσθαι. Εὐπολις δὲ, καὶ τὸν τὴν χεῖρα πεπηρωμένον, ⁸⁸ χωλὸν εἶρηκεν, ⁸⁹ ὅτε χωλός ἐστὶ τὴν ἑτέραν χεῖρα, εὐσφῶδρα. οὐ τὸ ἐναντίον Ἀριστοφάνη ⁹⁰ ἐπὶ ποδός, κυλλόν.

Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνά κύκλον κυκλεῖς; τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκόφθαι, ⁹¹ ἐξορωρῆσθαι, κενῶσθαι, ⁹² ἀπεσβέσθαι τὴν γλῆνν, τὴν ⁹³ κλεῖν κατεαγέναι. τραύματα, τραυματίας, τετρωσθαι.

Φθίνης νόσος] Defunt in MS. φθίνης v. τηκεδών. notandum vero illud φθίνης νόσος. Alias enim potius φθινῆς legitur. *Suidas* : φθινῆς, ἡ νόσος. *Plutarchus* vita *Galbae* : Τιγελλῖον μὲν οὐ πολὺν ἐτι βιώσασθαι φάσκοντος χρόνον, ὑπὸ φθινῆδος νόσου δαπανώμενον. Et ita forte apud *Pollucem* emendandum. non enim credo genitivum esse a φθίνα, & non lego etiam hoc pro motu isto usurpari. *JUNG.*

80 Τηκεδών] Τηκεδών idem quod φθίνης tabes, non vero ut *Interpres*, sanies. *KÜHN.*

81 Εξερρῖνῆσθαι, κατέρρῖνῆσθαι] Εξερρῖνῆσθαι, κατέρρῖνῆσθαι non significat, stillare, destillare, quasi a ῥέω venerint, ῥινάω vel ῥινῶ notat limo, lima attero, unde *Græci*, quos tabes lima furda attenuavit, dixerit ἐξερρῖνημένους, κατέρρῖνημένους. vid. *Suidas* in κατέρρῖνημένος ex *Ranii Aristoph.* & ejus *Scholiasse*. *KÜHN.*

Εξερρῖνῆσθαι, κατέρρῖνῆσθαι] Εξερρῖνῆσθαι &c. κατέρρῖνῆσθαι, & MS. habet. κατέρρῖνημένοις explicat *Suidas*, εὐτελείων ἢ κατεξοσμένοις, ἀπὸ τῆς ῥίνης τοῦ ἑργαλείου. & sic etiam apud *Hesychium* legendum, ubi male κατέρρῖνημένοις, εὐτελείων. Sane *Lexicographi* de usu hic apud *Noltrum* tacent. Videtur tamen mihi a præcedenti suo ἐκτετηκέναι non valde discrepare : & significare idem quod macellere, vel enaciari, usurpanda de homine qui ossa atque pellis totus est, ut *Plinius* de agno curiose jocatur. vel si hoc non placet, certe putem eodem modo descobinatos dixisse *Latinos*, ac illi illud *Græcum*. *Nonius* : descobinatis sancis, & abstraxit ac desellit. *Varro* *Melagris* : sin autem delectationis causâ venamini, quanto satius est salvis curvibus in circo expeclare, quam his descobinatis in sylva currere? cura descobinata enim si κατέρρῖνημένα σκέλη dicamus, non male dicere autumo. *Rectiora* dicentem audiam libens. *JUNG.*

82 Θραῦσις, κλ.] Ablunt a C. A. margine usque ad συντετρίφθαι. *KÜHN.*

Θραῦσις, κλ.] In MS. defunt θραῦσις, κλάσις. *JUNG.*

83 ὄστοῦν &c.] Defunt in MS. ὄσ. κ. συντ. dein pro ἄρθρον ἐκχωρῆσαι, MS. habet, ἄρθρον ἐκπασθῆναι. vulgatum etiam supra dixit *Pollux* IV, 179. *JUNG.*

84 Ἄρθρον] Margo C. A. ἐκπασθῆναι pro ἐκχωρῆσαι. & ita C. V. & mox C. A. & V. iterum ἄρθρον παρρωρῆσθαι, C. V. pro κλ. habet ε. idque male. *articulum habere luxatum, pendulum* : hæcenus margo C. A. dein omittis aliis χωλός. *Eupolis* δὲ usque ad εἶρηκεν. dein, τὸν ὀφθαλμὸν ἰ. *KÜHN.*

85 Παρρωρῆσθαι] MS. παρρωρῆσθαι. est autem hoc de luxatis membris. Sic supra II, 21. de senibus dixit, παρρωρῆσθαι τὰ μέλη, λεγῶσθαι τὰ ἄρθρα. tremulis scilicet & titubantibus membris, quasi luxatis, ab extremo senio. *JUNG.*

86 Πηρός] Decet in MS. πηρός. *JUNG.*

87 Πήρωσις &c.] Defunt in MS. πηρ. πεπ. & χωλεία, ἀποκεχωλῶσθαι. quod ultimum sic & *H. Steph.*

in suo codice correxerat, quum antea male legeretur ἀποκεχωλῶσθαι. *JUNG.*

88 Χωλὸν εἶρ.] De hac significatione χωλοῦ etiam *Foësius* *Oecon.* *Hipp.* in γαλιόγκωνις. *JUNG.*

89 Ὅτι] Et hic *Interpr.* lex. ὅτι quoniam. χεῖρα forte omittendum propter metrum uti *Eupolis* de τανκο χωλὸν, ita de claudo pede κυλλὸν usurpavit *Aristophanes*. *KÜHN.*

Ὅτι] Illa ἐστὶ χωλός ἐστὶ &c. cum *Aristophanis* testimonio defunt in MS. *Eupolis* iam ibi ita in senarium numerum concinnare conor :

Ὅτι χωλός ἐστὶ τὴν ἑτέραν χεῖρ' εὐσφῶδρα.

Pertinet autem huc quod & supra scribit II, 152. Ἰππῶναξ δὲ χειρὸς χωλὸν, τὸν τὴν χεῖρα πεπηρωμένον. Nisi potius scribendum ὅτι χωλός εἰ σὺ τὴν &c. Ita enim apud *Aristoph.* *Schol.* in Ἰππῶνις : ubi ait & χωλός Atticos dicere τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. addit : *Eupolis* ὅτι χωλός εἰ σὺ τὴν χεῖρα σφῶδρα. sed apud eundem ad *Aves* in illum versum, quem mox *Pollux* profert, iterum vctus *Schol.* τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρὸς ὡς *Eupolis*.

Ὅτι χωλός ἐστὶ τὴν ἑτέραν χεῖρα οὐ λέγεις,

quæ lectionem nostram confirmant. Et quamvis verficulus quoque constaret si in fine legeres : χεῖρ' οὐ λέγεις ; tamen potius e *Polluce* ille *Scholiasse* emendandus videtur. *Aristophaneis*, quæ antea corruptissime legebantur, video bene factum ab amicis. *Serbero* *Nostro*. *JUNG.*

90 Ἐπὶ ποδός κυλλόν] *Pr.* ed. ἐπὶ ποδός κυλλὸν τι, Δεῦρο ποδός κύλον, ἀνακύκλοι κύκλυστον. *Interpr.* de pede claudicante : adis pede claudicans : inflexum intortum. Et qui interpretaretur melius ? Spero recte emendatum ex *Aristoph.* quem vide cum *Schol.* fol. 420. Ut autem ibi est κυκλεῖν πόδας, sic *Soph.* in *Ajace* v. 19. dicit βάσιν κυκλεῖν, quod *Camer.* *gressum torquere*. Eum ergo hic secutus sum, cum qui *Aristoph.* olim *Latinum* fecit, reddiderit : quid huc pedem t. cl. in c. circumdās : quali κυκλοῖς in *Gr.* c. f. *Seb.*

Ἐπὶ ποδός κυλλόν] Locum hunc prout in ultima *Seberi* editione legebatur, reposuerat & *Kühnius*.

91 Εξορωρῆσθαι] MS. ἐξορωρῆσθαι. *JUNG.*

92 Ἀπεσβέσθαι] Sequitur in C. A. τραυματίας &c. *KÜHN.*

Ἀπεσβέσθαι] Defunt in MS. sequentia : τὴν γλ. τ. & κλ. κατ. τρ. male vero antea edebatur κλῆν, quod & *Hendr. Steph.* in suo codice emendaverat. pro τραυματίας, dein MS. habet τραυματίας. *JUNG.*

93 Κλεῖν κατ.] *Prior* edit. κλῆν. Sed κλεῖς jugulum est. τὴν κλεῖν κατεαγέντα *Philippum* dicit ex *Demosth.* *Gell.* II, 27. de eodem *Plutarch.* τῆς κλεῖδος αὐτῷ κατεαγέντος ἐν πολέμῳ, καὶ τοῦ θεραπεύοντος ἰατροῦ πάντας τι καθ' ἡμέραν αὐτοῦτος. λαμβάνει, ἴφην, ὅσα βούλει, τὴν γὰρ κλεῖν ἔχει. *Aprolit.* fol. 107. jocus ex ambiguitate : nam κλεῖς clavem quoque designat. *Seb.*

189 * καὶ ⁹⁴ τραυματισθειῶν τῶν ⁹⁵ νεῶν, ἐκ μετα-
 Φερᾶς Φησι Θουκυδίδης. ὥστε εἴη ἀν καὶ τὸ
 τραυματίζεσθαι, καὶ ὅσα ἄλλα ἢ τῶν ἰατρῶν
 χρῆσις συνήθη πεποίηκεν. οἷς ⁹⁶ προσήκει, ⁹⁷ ἐπι-
 πολῆς τετρωῖσθαι, διὰ βάρους, διαμπᾶξ, διαμ-
 περές. καίριον τραῦμα, ⁹⁸ καιρία ⁹⁹ πληγή, ἔλ-
 κος, ὠτειλή, οὐλή. ποδάγρα, ποδαλγία, πο-
 δαλγείν. καὶ ἀνὴρ ποδάγρης. ἀλγείν, ἀλγεινόν,
 ἐπαλγές, ὀδυνᾶσθαι, ὀδυνηρόν, ἐπώδυνον. ἀφ'
 οὗ καὶ ¹⁰⁰ ὀδυνήφατα φάρμακα Ὀμηρος, ¹ καὶ
 190 σφακελίζειν; καὶ σφακελισμός. * Νοσήματα
 ἔξωθεν ἐπιφαινόμενα τοῖς σώμασι, Φλεγμονή,
 οἴδημα, ἐκφύσημα, σκλήρωμα, ² ἀκάθαρτον
 ἔλκος, ἐσχάρα, ³ ἐφελκίς, διεφθορὸς ἔλκος.
 καλεῖται δὲ καὶ ⁴ κρότων. μελιτηρὰ ⁵ ὑγρασία. ἐ-
 λαιώδης, ⁶ ὅταν ἔλκος ἢ περὶ τὰ νεῦρα. ⁷ καλεῖ-
 ται δὲ καὶ ρεύμα ὕδωρ, ὃ ἐστὶν ὕδατῶδης ἰχώρ,
 ὅταν ⁸ ἦδῃ τὰ ἔλκη καθαίρηται. ⁹ Φῦμα περιφε-
 ρές, ἀπόστημα μικρὸν, πυῶδες κατὰ τὴν το-
 μήν. ¹⁰ δοθὴν, τέρμιθος, Φῦμα φλύκταιναν ἔ-

* Et Vulneratis navibus, per metapho- 189
 ram dixit Thucydides. Ut etiam nunc
 vulnerare dicatur, & quæcunque alia Me-
 dicorum usus usitata reddidit. Quibus
 etiam competunt, frequenter vulnerari,
 profunde, per totum, penetrabiliter. vul-
 nus letale, letalis plaga, hulus, vul-
 nus. cicatrix. Podagra, pedum dolor,
 pedum dolore affigi, & Vir podagri-
 cus. Dolere, molestum, dolorem incu-
 tiens. ægrotare, ægrotum, affligens. un-
 de & Dolorem pellentia pharmaca, di-
 xit Homerus. Inflammari, carbuncula-
 tio. * Morbi in exteriori corporis par- 190
 te apparentes, inflammatio, tumor, ef-
 flatio, durities, immundum hulus, ri-
 giditas, hulceratio. Corruptitium hulus,
 quod & κρότων dicitur, mucosa humidi-
 tas. Et ἐλαιώδης, si hulus circa ner-
 vos fuerit. Aqua etiam fluxus dicitur,
 qui est aquatica sanies cum hulcera jam
 purificantur. Ampulla rotunda, aposte-
 ma parvum, juxta sectionem purulentum.
 Tumor terminthus, scabies pustulas ha-

Κλεῖν] Prius editi κλεῖν, quod Kühnius mutavit in
 κλεῖν ut & ultima Seberi habuit.

94 Τραυματισθειῶν] Thucyd. jam supra laudatus
 lib. I. c. 9. ita loquitur, & Herodotus in Urania, αἱ
 κληῖται τῶν νεῶν, inquit, τετρωμένοι ἴσαν. KÜHN.

95 Νεῶν] MS. νέων male. supra I, 125. recte habe-
 bat cum vulgatis. JUNG.

96 Προσῆκει] In C. A. sequitur ἀκάθαρτον ἔλκος, ἢ
 ἢ. KÜHN.

Προσῆκει] MS. προσήκει. quæ sequuntur omnia λει-
 πει, usque ad σκλήρωμα ubi ἀκάθαρτον & c. verbo προσ-
 ῆκει MS. statim subjungit. sequentia leviter percurre-
 mus: nam profecto requirunt doctum medicum, &
 peritum. JUNG.

97 Ἐπιπολῆς τετρωῖσθαι] Interpr. frequenter v. mal-
 lim leviter v. summam cutim perfringi levi vulnere,
 cui opponitur διὰ βάρους τ. alie ad alto vulnere sancia-
 ri. KÜHN.

98 Καιρία πληγή] Καιρία τραύματα, Lucian. Sic
 κροταφιαία (quod epitheton in Lexicis non habetur)
 πληγῶ. Synes. in Epist. D. H. SEB. 2.

99 Πληγῆ] Post πληγῆ auctius Falckenburgius po-
 nit: σίριγγξ.

100 Ὀδυνήφατα φ.] Iliad. 5, 900. SEB.

1 Καὶ σφακελίζειν, καὶ σφακελισμός.] Falckenbur-
 gius meus plane aliter pro vulgatis καὶ σφακελίζειν
 καὶ σφακελισμός habet: σφαδαζέειν καὶ σφαδασμός,
 quæ certe vulgatis præferre non dubito. ponuntur si-
 quidem hic synonyma ἀλγείν, ὀδυνᾶσθαι & σφαδα-
 ζέειν, a quo nomen dein σφαδασμός. & pro ἀλγείν, il-
 lo σφαδαζέειν sane usus est Leisiorus, uti annotat Ery-
 thologus in σφαδαζέω. Sed hæc omnia Eruditi rectius
 considerabunt, nos enim operæ urgentes festinare cog-
 unt.

2 Ἀκάθαρτον ἔλκος] Addit Falckenburgius etiam ejus
 oppositum, καθαρὸν ἔλκος.

3 Ἐφελκίς] Margo C. A. καλεῖται δὲ καὶ κρότων.
 C. V. καὶ τῶν pro κρότων, ἐσχάρα crusta cutis vel ul-
 ceris. in Glossis ἐφελκίς etiam dicitur crusta. KÜHN.

Ἐφελκίς] MS. ἀφελκίς, pro ἐφελκίς. defunt dein
 διεφθ. ἔλκος. Quæ sequuntur video quidem uti Henr.
 Stephanus distinguat, κρότων, μελιτηρὰ ὑγρασία, ἐλαι-
 ωδης & c. MS. nihil juvat, sed cum vulgatis consentit.
 mihi videntur hæc cum altera specie ejus ulceris,

quod μελικηρίς vocatur, apud Celsum libr. V. v. 28.
 valde convenire. Sed quod medicorum est, promittant
 Medici. nos cum MS. pergemus. JUNG.

4 Κρότων] Lat. ricinus. vid. A. Foesii Oecon. Hippo-
 croc. SEB. 2.

5 Ὑγρασία] C. A. μελιτηρὰ ἐλαιώδης, humor flavus
 inftar mellis & oleaginosus, qualis est in tumore quem
 vocant κηρίον vel μελικηρίς, & quia C. V. legit καὶ τῶν
 pro κρότων, forte excidit ἐλεῶν. KÜHN.

6 Ὅταν] MS. ὅτ' ἀν. JUNG.

7 Καλεῖται δὲ κ. ρ.] Syll. καλ. δ. τὸ ρ. SEB.

Καλεῖται δὲ κ. ρ.] Margo C. A. usque ad καθαίρη-
 ται. KÜHN.

Καλεῖται δὲ κ. ρ.] H. Steph. emendat ad oram τὸ
 ρεύμα: pro καὶ ρεύμα: quod vulgatum etiam MS. ha-
 bet. JUNG.

8 Ἠδῇ] MS. corrupte ἴδῃ, pro ἦδῃ. JUNG.

9 Φῦμα περιφερές] Absunt a C. A. usque ad μα-
 σχάλας Segm. seq. hic reponerem δοθὴν quod infra
 sequitur corrupte δοθῆ, ut sit descriptio δοθῆνος, uti
 mox aliud apostema, τέρμιθος nomine describitur,
 quod sit φῦμα φ. ἢ. alii addunt μέλαιναν. KÜHN.

Φῦμα περιφερές] Φῦμα & reliqua hujus Segm. in
 MS. deficiunt. H. Steph. illa de phymate in suo co-
 dice ita distinxit: Φῦμα. περιφερές ἀπόστημα, κηρίον,
 π. & c. cetera ita: δοθῆ, τέρμιθος φῦμα, φλ. ἢ. Et
 post φῦμα in antea vulgatis etiam comma erat: quod
 probare non potui: nec ipse in Theauro habet, ubi
 scribit illud δοθῆ τέρμιθος sibi valde suspectum esse,
 cum hæc diversa sint. An itaque δοθῆ sic accipiamus
 (nisi etiam potius δοθὴν Pollucem scripsisse putemus)
 ut singulariter positum hic: Aristophanes Vespis:

ὄτω; δοθῆνι σκάρων ἡμφισμένω.

cui addatur τέρμιθος non tanquam explicatio: sed quo-
 que separatim. Et certe τέρμιθος attribuenda illa, quod
 sit φῦμα φλύκταιναν ἔχον, uti etiam accepit Foesius
 quem de τέρμιθος plura vid. in Oecon. Hipp. JUNG.

10 Δοθὴ τέρμιθος] Valde hoc suspectum H. Steph.
 cum δοθῆνα diversum esse tumorem a τέρμιθος constet
 ex his verbis Hippoc. in lib. περὶ χυμῶν & Epidem.
 lib. VI. οὔτε φλεγμῶδην, οὔτε δοθῆσιν, οὔτε τέρμιθος-
 σιν ἀλίσκονται. vid. Gorrh. & Oecon. Hipp. A. Foesii.
 SEB.

Δοθῆ] Δοθὴν optime Falckenburgius habet, & ita
 bens.

191 bens. * Phlygetrum, scabies circa pu-
denda, cum inflammatione. Phlyctis,
pustula praelonga, maxime circa puden-
da, & axillas. Et hulcus ὑπένομον,
quod profundum, & sinuosum est. Hul-
cus carnosum, frumosum hulcus, cui al-
bedo quaedam, aut nigredo quasi flos
admixta est. Τύλωσις autem, quando
hulcus fuerit durum, album, subli-
vidumque. Μυδῶν, caro tumida, hulcus ar-
ctum, longum, interius quidem sanie,
vel putrida carne, exterius tuberculis, &
192 livore occupatum. * Ἐσχάρα autem, est
sublivida, alba, seu pallida, tumorem
habens, & ruborem, atque dolorem in-
tensissimum. Sed teredonas, eorum qui
corruptione incessanter cruciantur, maxime
in capite. Fistula, carbunculus, sanguis,

χον. * 11 Φύγεθλον, 12 Φῦμα περί βουβῶνα 191
μετὰ πυρετοῦ. Φλυκτίς, Φλύκταινα ἐπιμήκης,
μάλιστα περί βουβῶνας καὶ μασχάλας. 13 ὑπό-
νομον ἔλκος, ὃ βάθος ἔχει 14 καὶ κόλπους. 15 ὑπερ-
σαρκοῦν ἔλκος. ἀφρώδες 16 ἔλκος, ὃ ἐπανθεῖ λευ-
κότης τις, ἢ μελανία. τύλωσις, 17 ὅταν σκληρὸν
ἦ, καὶ λευκότερον, ἢ ὑποπέλιδνον τὸ ἔλκος. 18 μυ-
δῶν, σὰρξ 19 σμφή, ἔλκος στενὸν, πρόμηκες,
ἔσωθεν μὲν μύξωδει σαρκί, ἔξωθεν δὲ τυλώδει
κατειλημμένον. * 20 ἔσχάρα ὑποπέλιδνος, ἢ 192
λευκή, ἢ ὑπώχρος, Φλύκταιναν ἔχουσα,
καὶ ἐρύθημα, καὶ ἀλγηδόνα σύντονον. 21 τερηδό-
νας, τῶν φθορᾶ ἀπροφάσιτος, μάλιστα πε-
ρὶ τὴν κεφαλὴν. σύριγξ, 22 ἀνθραξ, 23 αἷμα,

quoque *Kühnius* meum praeunte secutus in textu
jam reposui.

11 Φύγετρον] Leg. φύγεθλον. *Celsus* lib. V. cap. 18.
ranus, vel ut est cap. 28. *ranis* dicitur. a magnitu-
dine scil. figurae. de *Interpr.* alibi. vid. & *Henschi*
Comm. in *Aretium* fol. 314. SEB.

Φύγετρον] Leg. φύγεθλον, quod *Interpr.* male *scabi-*
em vertit, est enim potius tumor *crisipelatosus* cum
febri conjunctus. vid. *Aegietam* libr. IV, cap. 22.
KÜHN.

Φύγετρον] Φύγετρον asterisco notavit *H. Steph.* ego
putem legendum φύγεθλον. Quamvis id non solis in-
guinibus accidat. *Fit maxime aut in vertice, aut in*
alis, aut in inguinibus, ait *Celsus* lib. V. cap. 28. ubi
& interdum etiam febriculam adesse ait. Desunt
autem in MS. φύγετρον, φύμα &c. περί β. καὶ μασχ.
cum mediis. JUNG.

Φύγετρον] Φύγετρον prius in φύγεθλον *Kühnius* mutavit.
12 Scabies] Sci. tumor. SEB. 2.

13 ὑπόνομον] *Surruinatium* ulcus. KÜHN.

14 Καὶ κόλπους] C. A. καὶ κόλπους non habet.
περὶ κόλπων vid. iterum *Aegietam* cap. 48. lib. IV.
KÜHN.

Καὶ κόλπους] Desunt in MS. καὶ κόλπους. JUNG.

15 ὑπερσαρκοῦν ἔλκος] ὑπερσαρκοῦν ἔ. est ulcus cui
caro supercrevit, cui opponuntur, κοῖλα ἔλκη. KÜHN.

16 Ἐλκος] Abest a C. A. post σκληρὸν, ἢ, quod se-
quitur etiam abest usque ad κεφαλὴν Segmenti seq.
KÜHN.

17 Ὅταν σκληρὸν ἦ] MS. ὅτ' αὖ σκλ. ἦ. quae se-
quuntur, omnia desunt usque ad κεφαλὴν. ita spes no-
stras frustratur. JUNG.

18 Μυδῶν] Vid. *Foes.* *Oecon. Hippocr.* in μυδῶν.

19 Σμφή] Pr. ed. κομφή. SEB.

Σμφή] In vulgatis male legebatur antea κομφή,
pro quo σμφή *H. Steph.* & in suo codice reposue-
rat. In Thesaurο vero locum ita interpretatur, caro
fungosa in ulcere fistuloso in quo sinus sunt mucosi, o-
ra vero callosa. quae transcripsit inde, credo, & *Foesius*
Oecon. Hipp. in μυδῶν. a quo hoc μυδῶν esse putat.
JUNG.

Σμφή] Editiones quae *Seberi* antecessere, κομφή,
quod vitium jamdudum vidit quoque meus *Fal-*
ckenburgius, qui pariter ut *Kühnius* quoque σμφή
reporuit, addito σύριγξ.

20 Ἐσχάρα] Auctius *Falckenburgius* ita: ἀνθραξ, ἔ-
σχάρα.

21 Τερηδόνες, τῶν φθ.] An ἢ τερ. τριχῶν φθορῶν ἀ-
προφάσιτος. aut quomodo legendum? SEB.

Τερηδόνες, τῶν φθ.] In specimine legebam ex mox
seqq. τερηδόνες τῶν τριχῶν φθορᾶ ἀπροφάσιτος, μ. π. τ.

κ. τερηδόνες, *psorum* corruptio sine causa manifeste,
imprimis circa caput. postea vidi eandem lectionem
etiam *Petito* annotatam in *Variis Lectionibus* ex *Gal-*
ieno. Idem lib. II. de *Differt. Symptom.* de voce τε-
ρηδῶν παρὰ τὸ τῆμα συγκρίσθαι πεπίστυται, καθύπερ
τερηδῶν τις οὔσα. KÜHN.

Τερηδόνες, τῶν φθ.] Et hunc locum τερηδόνες, τῶν
&c. velim a nostro *Stephano* sanatum: quem cruce
signavit, uti morbum morbo laborantem, sed profecto
puto non infelici conjectura facere ita: τερηδῶν,
ὁστῶν φθορᾶ ἀπροφάσιτος, μάλ. Est enim τερηδῶν
ostium erosio & quasi caries inevitabilis. sic & ex *Au-*
ctore definit. medic. adferunt: τερηδῶν ἔστιν ὁστοῦ κα-
τάρησις ἀπὸ φθορᾶς: τὸ δὲ ὄνομα τῷ πάθει ἀπὸ τῶν
συμβαλλομένων τρημάτων, οἰοῦντι τις τερηδῶν οὔσα. Illo
ἀπροφάσιτος utitur mox pari modo de ἀλωπικίᾳ.
Quum vero sic restituerem, aderat *Seberus* meus:
cui me fere ideo venditabam. Sed non me vendito,
invenio enim ita jam restituisse τὴν φιλολογικώτατον
medicum *Hier. Mercurial.* IV. Var. 12. qui etiam
inferit insuper particulam καὶ, ita, καὶ μάλιστα π.
κ. magis tamen jam hanc conjecturam complector si
ca nil putem certius, sed ad MS. JUNG.

Τερηδόνες, τῶν φθ.] Τερηδῶν ὁστῶν φθορᾶ corrigit
Petitus *Observ.* lib. I. cap. 10.

22 Ἀνθραξ] C. A. omisso αἷμα habet ἔσχάρα. pro
ἔλκος περιτετριχωμένον leg. ἔλκος περιτετριχωμένων. est
parvium pilis obstitutum ulcus, cujus humor pilis noxius
est, vel ἔλκος περιτετυλωμένον, ulcus callo incipitum;
quae sequuntur a σιτύροις ἐπὶ καὶ usque ad ἀλλοίς μέλας,
abstunt a C. A. *Salmas.* etiam legit περιτετριχωμέ-
νον ex MSS. KÜHN.

23 Αἷμα, ἰχώρ.] In vulgatis αἷμα, ἰχώρ, quam be-
ne hic legantur inter morbos quivis videt. Bene quod
succurrit MS. qui ita habet: σύριγξ, ἀνθραξ, ἔσχάρα,
ἰχώρ, ἔλκος περί τὰ τετριχωμένα, οὐ &c. Et de ἔ-
σχάρα quidem antea habuisti initio hujus Segm. sed
ibi in MS. non erat, qui itaque hic quum ponat,
non miror. erit itaque post ἔσχάρα, vel ἀνθραξ inter-
pungendum. Sequentia enim spectant saltem ad il-
lud ulcus quod ἰχώρ non tantum huic Nostro, sed
& *Celsus*, *Plinio*que vocari ex aliis discas licet. istud
definit ἔλκος περί τὰ τετριχωμένα, οὐ &c. falsissimum
enim vulgatum, licet *H. Stephano* adnotaverat & in-
fra IV, 204. τετριχωμένη legi: ubi pariter τετριχω-
μένη corrigendum ex MS. Optimum vero illud MS. &
veriss. Medicorum definitio, qui ajunt hoc *παπῶς*
capitis ulcus esse, profus convenit cum nostro *Pollu-*
ce MS. & *Erotiano* illa. ἰχώρ ἐξανθήματος εἶδος καθ'
ὃ συμβαίνει κολλώδης ὑγρασία, καὶ οἷον πιτυράδεις λε-
πίδας ἐπιφύεσθαι. μάλιστα δὲ περί τὴν κεφαλὴν εἰσὶν

ἰχώρ. ἔλκος περιτετριχωμένον, οὗ τὸ ὑγρὸν φθείρει τὰς τρίχας, ²⁴ πιτύροις ἑοικὸς, συνίσταται δὲ ὅπου τρίχες. ²⁵ ἀλωπεκία, ψίλωσις τριχῶν ἀπροφάσιτος, μάλιστα περὶ κεφαλὴν. ²⁶ ὄφισ, ψίλωσις τριχῶν, περιλαμβάνουσα τὴν κεφαλὴν ¹⁹³ στεφάνου δίκην, μάλιστα ἐπὶ παιδῶν. * ²⁷ ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ ὄμμα φθείρουσα. ²⁸ ἀλφὸς μέλας, ἐπιδρομὴ σκιάδης, ἐπιπόλαιος, εὐίατος. ἀλφὸς λευκός, λευκότης ἐπιτρέχουσα τῇ ἐπιδερματίδι, αὐχμηρὰ, δυσίατος. ²⁹ λεύκη, ὅταν ἐπιτείνῃ ἢ λευκότης, καὶ φύσῃ τριχῶσιν λευκῆν. εἰ δὲ κεντήσειας, ὕφαιμος, ³⁰ δυσίατος, ἔστιν ὅτε ὑπέρυθρος. ἐπανθεῖ δὲ ³¹ αὐτὸ τοῖς χεῖλεσιν, οἷον ἀλὸς ἀχνη. λειχὴν ἄγριος, ³² τραχὺς, ³³ δυσίατος, ἀνώμαλος. λέπρα. λειχῆνες τραχεῖς, πολλοὶ, ἐλκώδεις, λεπιδωτοὶ, ³⁴ ὑπόπυρροι, ἢ ὑπέρυθροι, ἢ ὑπόλευκοι, δυσίατοι. φθείρουσι δὲ ³⁵ τοὺς ὄνυχας. ¹⁹⁴ * ³⁶ ψώρα ἐλκώδης, ³⁷ ὑπέρυθρος, ἐξανθήσεις ἔχου-

tabum. Hulcus exhulceratum, cujus humor crines corrumpit, furfuribus simile, & concrefcit juxta crines. Alopecia autem est infanabilis pilorum denudatio, imprimis tamen circa caput. Serpens, est pilorum spoliatio, caput instar coronæ ambiens. imprimis pueros infestans. * Est etiam quædam oculos perdens, vitiligo nigra, infestatio vastâ, superficialis, sanabilis. Vitiligo alba, est albedo quædam cutim infestans, squallida, & sanatu difficilis. Alba autem est, si albedo obtensa sit, & procreat albos pilos. at si pungas, sanguinea, infanabilis, interdum & subrufa. in labiis autem floret, quemadmodum alga marina. Lichen, morbus sævus, asper, infanabilis, & incertus. Lepra, vitiligines asperæ, multæ, exhulceratæ, squammata, subingnæ, aut subrufæ, aut albæ, & infanabiles. verum ungues corrumpunt. * Pfora exhulcerata, subrufa, flores ¹⁹⁴

γίνεσθαι. quæ & plura de hoc ulcere apud *Foesium* habes in *Oecon. Hipp.* *Doctifl. Mercurialis* IV, Var. 12. hæc quoque mendosa vidit; sed non se prorsus extricavit. cerce non ex illo περιτετριχωμένον vulgato, quod plane nihili, & ipse retinet. pro αἵμα vulgato reponit αἰθέριμα, & pro ἰχώρ acu rem tangit, ἰχώρ quoque emendans. JUNG.

²⁴ Πιτύροις] Desunt in MS. πιτύροις ἔ. σ. δ. ὄ. τρ. quæ tamen bene habent. dein ἀλωπεκία &c. omnia quoque desunt in MS. usque ad ἀλφὸς. JUNG.

²⁵ Ἀλωπεκία] Ἀλωπεκία. Editiones *Severi* ultimam præcedentes legebant, quod σφάλμα & Kühnius & *Falkenburgerius* correxerunt.

²⁶ ὄφισ] Vid. *Gorrh.* & *Oecon. Hippocr. Foesii* ubi e *Gal.* & *Hippocr.* ὄφιασις. SEB.

ὄφισ] *Ægineia* ὄφιασις initio lib. III. & ita videtur etiam h. l. legendum. KÜHN.

ὄφισ] In vulgatis ὄφισ mendosum puto, & scripsisse *Pollucem* ὄφιασις credo. *C. Celsus* lib. VI. cap. 4. *Id* vero (arearum genus) quod a serpentis similitudine ὄφιασις appellatur, incipit ab occipitio, duorum digitorum latitudinem non excedit, ad aures duobus capitis (serpit, quibusdam etiam ad frontem, donec se duo capita in præterea partem committant. sed ad MS. JUNG.

²⁷ Est etiam quædam oculos perdens] Pro, interdam ὄφ οculos corrumpit scil. ὄφισ, vel ὄφιασις, ut alibi dicitur. vid. *Gorrh.* & *Oecon. Hippocr.* Similis confusio est mox *Segm.* 159. Est & in facie &c quæ verba in Gr. itidem ad præcedentia pertinent hoc sensu: πομπηγματὸς ὄφ in facie est, vel, πομπηγματὸς ὄφ faciem occurat, scil. ὄφισ. vid. *Gorrh.* etiam de *Seq.* SEB. 2.

²⁸ Ἀλφὸς μέλας] Et ἀλφὸς λευκὸς marginis sunt in C. A. KÜHN.

Ἀλφὸς μέλας] MS. ἀλφὸς &c. ut vulgati. JUNG.

²⁹ Λεύκη] Leg. λεύκη, & vid. *Ægineiam* περὶ λεύκης lib. IV. cap. 5. cæterum hæc de leuca non habet C. A. *Gl.* λευκὴ. *Vitiligo.* KÜHN.

Λεύκη] Illa λευκὴ, ὅταν ἐπιτείνῃ &c. in MS. iterum desunt usque ad λειχὴν. Ceterum in vulgatis pro λευκῆ, scribendum accentu mutato λεύκη. *Hesych.* Λεύκη, ἄνθος τι τῶν περὶ τὸ σῶμα γινόμενων. *Suidas* ita quidem: Λεύκη παρὰ *Ἡρόδοτου* πᾶθος τι περὶ ὄλον τὸ σῶμα. Quid vero λεύκη ab ἀλφῷ differat, vide apud *Medicos.* Λεύκη, ait *Corn. Celsus* extremo lib. V. *habet* quiddam simile alphi, sed magis albida est. (nostrer *Pollux* pariter plane, ὅταν ἐπιτείνῃ ἢ λευκότης) αἵτις

descendit, in eaque pili albi sunt (Nostrer καὶ φύσῃ τριχὰ λευκῆ) ὄφ lanuginis similes. & hoc ultimum Nostrer non omisit, οἷον ἀλὸς ἀχνη: adeo ut conferre ista juret. pergamus. in hoc variate ibidem videtur, quod quamvis hoc malum δυσίατος, si quem occupavit, similiter fateatur tamen ubi experimento colligi docet, sanabile tale morbi genus sit, an non sit, ait: Incidit enim cutis debet. aut acu punxi si sanguis exit quod scire sit in duobus prioribus (alphi & melanc) remedio locus est: at Nostrer ait δυσίατος tum esse. de his vitiliginis speciebus vid. & magnum amicum nostrum *Scip. Gentilem* in edecumatisimo illo Commentario in *Apuleji* apologiam quem nuper e typographio Nostris *Marnis* emisit, n. 524. JUNG.

Λεύκη] Λεύκη reposui in textu Kühnius secutus.

³⁰ Δυσίατος, ἔστιν ὅτι ὑπ.] Ita *Sylb.* dist. cum pr. ὕφαιμος δυσίατος ἔστιν, ὅτι. & *Interpr.* Si pungas, sanguinea infanabilis est, si perturbata. SEB.

Δυσίατος, ἔστιν ὅτι ὑπ.] Ne quis sua laude fraudetur, ubi antea male distinguebatur, δυσίατος ἔστιν, ὅτι ὑπ. etiam *H. Stephanus* distinxit ita uti editum vides jam. Nunc ad MS. JUNG.

³¹ Αὐτὸ] Leg. αὐτῆς ejus, λεύκης scilicet, vel αὐτῆ ἰψῆ ἀλὸς ἀχνη, ἰψῆμα τῆς αἵμας. KÜHN.

³² Τραχὺς] C. A. ἀνώμαλος λ. λ. τ. ἐλκώδεις, λ. KÜHN.

³³ Δυσίατος, ἀνώμαλος.] MS. iterum inverso, ἀνώμαλος, δυσίατος. JUNG.

³⁴ Ὑπόπυρροι] C. A. margo ὑπόπυρροι (l. ὑπόπυρροι subrufi, vel ὑπόπυρροι cutis (anice) ὑπέρυθροι ἢ ὑπόλευκοι, definit margo & incipit textus, φθείρει δὲ τ. ὄ. KÜHN.

Ὑπόπυρροι] MS. pro ὑπόπυρροι, longe rectius ὑπόπυρροι. recte autem prius dixit πολλοί. varia enim genera impetiginis. quatuor *C. Celsus* lib. V. cap. 28. recenfer, in quibus primum rubere dicit, alterum esse rubicundius, Rubricam nominatam, tertiam squamatosam, quæ & *Nigra*: quartum subalbidum. quæ omnia & apud Nostrum habes. ut & illud quod ait φθείρουσι δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας. Sic enim nostrer MS. particula καὶ auctius, prorsus sicut *Celsus* ibidem, atque ungues quoque infestans. JUNG.

Ὑπόπυρροι] Ὑπόπυρροι reposuit Kühnius.

³⁵ Τοὺς ὄνυχας] A. καὶ τοὺς ὄν. SEB.

³⁶ Ψώρα ἐλκ.] MS. ψώρα, ἐλκ. & distinctio non incommoda. JUNG.

³⁷ Ὑπέρυθρος] Super scriptum in C. A. & mox ψωδρακία in margine. KÜHN.

habens. Pustulae, papulae subignae, & sponte crescentes, exulceratae in superficie. Rubicundum νεῦμα, putrida constitutio, humorem emittens. Ephelis, faciei dolor, sublivida infestatio, naturalem corrumpens colorem. Ionthi, flores cum papulis circa faciem, vigoris signum, oculis subjacentes, lenti legumini similes, cognati sive innati. Thymus, subrufa ampulla, & aspera, sanguinea, non difficilis ablatu, maxime circa pudenda, anum, & femora. * Est & in facie pensilis verruca quaedam, a radice quidem alba, superne vero pinguis, pueris maxime infesta. Colli, du-

σα ἐν αὐτῇ. ψυδράκρια, ³⁸ πυρώδη ἐξανθήματα, αὐτόματα, ἐλκώδη ἐν ἐπιφανείᾳ. ³⁹ ὑπέρυθρον νεῦμα, δυσώδης διάθεσις, ὑγρασίαν ἀφιείσα. ἔφηλις, πάθος ἐν προσώπῳ, ⁴⁰ ὑποπέλιδρον ⁴¹ ἐπίδρομη, ἀφανίζουσα τὸ κατὰ φύσιν χρῶμα. ⁴² ἰόνθοι, ἀνήματα ⁴³ ψυδρακίους εἰκότα περὶ τῷ προσώπῳ, σημεῖον ⁴⁴ ἀκμῆς. ὑπόπια, φακῶ ὅμοια τῷ ὄσπριῳ, ⁴⁵ συγγενές, ἢ ἐπιγενές. ⁴⁶ θῦμος, ὑπέρυθρος ἔκφυσις, τραχεῖα, ⁴⁷ ἐναίμος, οὐ δυσσφαίρετος, μάλιστα περὶ αἰδοῖα, καὶ δακτύλιον, καὶ παραμήρια. * ἔστι δ' ὅτε ¹⁹⁵ καὶ ⁴⁸ ἐπὶ προσώπῳ. ⁴⁹ ἀκροχορδῶν, ἀπὸ μὲν τῆς ρίζης, λευκῆ ⁵⁰ ἔκφυσις. περὶ δὲ τὸ ἄκρον παχυνομένη, μάλιστα ⁵¹ ἐπὶ παιδίων. μυρμηκία, ἔκ-

38 Πυρώδη] A. πυώδη. SEB.

Πυρώδη] MSSti, πυώδη, rufulenta pustula. KÜHN.

Πυρώδη] MS. ψυδράκρια, πυώδη ἐξανθήματα &c. sine dubio rectius quam vulgatum πυρώδη. JUNG.

39 Ὑπέρυθρον] Ὑπέρυθρον est in margine C. A. usque ad ὑποπέλιδρον, ita enim MSSti omittis interjectis: νεῦμα (l. ῥεύμα), usque ad ἀφιείσα. KÜHN.

Ὑπέρυθρον] Ita MS. ἐπιφανίς, ὑπέρυθρον. ἔφηλις &c. omittis mediis. quasi ὑπέρυθρον etiam ad ψυδρακίων descriptionem pertineret; quod tamen Celsus pustulam subalbidam esse ait. Vulgata itaque implorent medicum: ego qualis διάθεσις istud νεῦμα, sive ὑπέρυθρον νεῦμα sit, me fateor ignorare. de ephelide vid. Foef. Oecon. Hippocr. in ἐφηλις. JUNG.

40 Ὑποπέλιδρος] MS. ὑποπέλιδρον. JUNG.

41 Ἐπίδρομη] Nomen affectus, quo color naturalis degenerat in pallorem. KÜHN.

42 Ἰόνθοι] Suffruticantes pustula, ψυδρακίους εἰκότα (ita enim MSS.) KÜHN.

43 Ψυδρακίους * περὶ τῷ πρ.] Ἰσως ψυδρακίους ὅμοια περὶ τ. Syll. vel ψυδρακίους παραπλήσια, ut citat H. Steph. & A. Foefius in Oecon. Hippocr. qui addit tamen: nisi melius ἐξανθήματα (nimirum pro ἀνήματα quod proxime antecedit) legatur. SEB.

Ψυδρακίους * περὶ τῷ πρ.] Locum defectum egregie restituit MS. qui habet, ψυδρακίους εἰκότα περὶ τῷ πρ. Et certe a sensu non aberravit acumen Henr. Stephani, licet a verbo. adscripserat enim suo Codici: ἰσως, ψυδρακίους ὅμοια. audaciam tamen ejus in Thesaurο non probare possum, ubi hunc locum ita refert sine ulla defectus admonitione, quasi scriptum esset, ψυδρακίους παραπλήσιοι. Quemadmodum & Foefius Oecon. Hippocr. in ἰόνθος habet, sine dubio ex eo transcribens. Idem Foefius ibidem videtur legere malle hic apud Pollucem ἐξανθήματα, pro vulgato ἀνήματα. id tamen & MS. habet, & loco movendum non movetur. Et Hesychius de leuce dicens: λευκὴ ἀνθος τι τῶν περὶ τὸ σῶμα γινομένων, adhuc inufitatus loquutus esse videtur: nisi πάθος τι sit apud illum scribendum potius. JUNG.

Ψυδρακίους * περὶ τῷ πρ.] Post ψυδρακίους auctius & optime ut reliqui MSSti εἰκότα habet Falckenburgius, quam vocem fugitivam textui nostri Pollucis restitui, sublato, qui defectus notam in ultima Seberii editione indicabat, alterisco.

44 Ἀκμῆς] MSSti subjungunt ψυδράκρια. dein C. A. μικρὰ φλύκταινας. C. V. μικρὰ φλύκταινας. C. A. ὑπόπια. C. V. melius ὑπόπιας, unde facerem, ὑπόπιας vel ὑπόπιοι. Uterque φακῶ ὅμοια. τ. ὁ. συγγενές ἢ ἐπιγενές non agnoscit C. A. KÜHN.

Ἀκμῆς] MS. tota linea auctius ita: ἀκμῆς. ψυδράκρια μικρὰ, φλύκταινας, ὑπόπιας, φακῶ ὅμοια τῷ ὄ. Quicquid sit, mihi tantum lenticiulis circum-

scribere videtur, quod scilicet sint ψυδράκρια μικρὰ, φλύκταινας ὑπόπιας (ita enim scribendum vel ὑπόπιας, & distinguendum) φακῶ ὅμοιας &c. Peritioribus forte debeo risum. quid tum? conatus quales quales boni non improbabunt. Certe vulgatum ὑπόπια hic non locum habere credam, ubi de morbis & pustulis quidem agatur: habebat vero supra II, 52. JUNG.

45 Συγγ. ἢ ἐπιγ.] Decet in MS. συγγ. ἢ ἐπιγ. JUNG.

46 Θῦμος] Vid. Corrh. SEB.

Θῦμος ὑπ.] Ὑπέρυθρος ἔκφυσις erythra rubicunda, τ. ἢ. δυσσφαίρετος quod ultimum est in margine C. A. sine οὐ. id quod firmat C. V. KÜHN.

Θῦμος ὑπ.] MS. θῦμος habet. JUNG.

Θῦμος ὑπ.] Commaticam distinctionem post θῦμος Kühnius posuit.

47 Ἐν. οὐ δυσ.] C. V. non habet οὐ. KÜHN.

Ἐν. οὐ δυσσφαίρετος] MS. ἐναίμος, δυσσφαίρετος, omisso οὐ. At Corrh. Celsus libr. V. cap. 28. pariter acrochordonem, thymion (sic enim vocat hoc tuberculum) & mytmea; & clavos conjungit, sicut hic Noster quatuor ista explicat, nullo alio intermixto. & ex eo videtur vulgata lectio οὐ δυσσφ. recte habere. ait enim: ex his acrochordon, sive Thymium sepe etiam per se finiuntur &c. nec credo obitare quod pessima thymia in obscenis esse etiam dicat. quamvis autem ibi nihil inveniam id verruculae, vel quasi verruculae genus etiam in facie fieri; tamen in vulgatis apud Pollucem hic ita interpungendum credo: παραμήρια ἔστι δ' ὅτε κ. ἢ. προσώπω. ἀκροχ. ut scilicet & ista ad θῦμον spectent. certe & de acrochordone, eam in facie oriri non magis mentionem factam a Celso reperias, nostram autem distinctionem videtur ipsa series orationis postulare. & MS. confirmare videtur. quamvis in eo mera occurrant puncta pro vulgatis commatis. JUNG.

48 Ἐπὶ προσώπῳ] Ἐπὶ προσώπω. ἀκρ. comma, quod in Basil. editione, interpretem fecellit, cum Ald. & Flor. punctum habeant. SEB.

Ἐπὶ προσώπῳ] Post ἐπὶ προσώπω majorem distinctionem Kühnius addidit in suo Codice.

49 Ἀκροχ. &c.] In specimine pro λευκῆ I. λεπτῆ ex Aegineta libr. IV. cap. 15. ἢ δὲ ἀκροχορδῶν στενὴν ἔχει βάσιν, ὡς δοκεῖν ἐκκεκρωμένῳ ἀκρῷ χορδῆ ὁμοιωμένη, acrochordon angustum habet basin ut suspensa videatur similisque extrema chordae. infra scilicet λεπτῆ ἢ ἔκφυσις, in summo vero παχυνομένη, crassior. dein in C. A. περὶ supra scriptum, quia & tolerari posset τὸ δὲ ἄκρον παχυνομένη. in Gloss. ἀκροχορδῶν, πένις, verruca. KÜHN.

50 Ἐκφυσις] Post ἔκφυσις, delete puncto, substitute comma: ut etiam H. Stephanus fecerat. JUNG.

51 Ἐπὶ παιδίων. μυρμηκία] C. V. ἐπὶ παιδίων. μυρ-

Φυσις στερεά, καὶ τραχεῖα, τυλώδης, ⁵² ἔναιμος, περὶ τὰ ἄκρα, καὶ τὰ ἔσω τῆς χειρός. ⁵³ ἧλος, συστροφῆ τυλώδης, περιφερῆς, ὑπόχρος, ⁵⁴ ἡλοειδής, ὅτι ἀνωθεν μὲν εὐρύνεται· περὶ δὲ τὴν σάρκα ⁵⁵ ἀποστενοῦται, μάλιστα περὶ τὰ ἴχνη. ¹⁹⁶ ⁵⁶ χειρώνιον ἔλκος, χρόνιον, ⁵⁷ δυσούλωτον. ⁵⁸ χεῖλη, σκληρά, ⁵⁹ τυλώδης σὰρξ, ὑποπέλιδνος, ἐν κνήμαις καὶ ⁶⁰ ποσί. λεπίς τοῖς ἐν πεδίοις ἔλκεσιν, ὁμοία τῇ θαλαττία ἐπιπέγνυται, ἣν δὲ τῆς θεραπείας ⁶¹ προαφελεῖν. ⁶² κρισός, ἢ ⁶³ κριζός, οἰδημα φλεβῶν περὶ ⁶⁴ κνήμην, πόδας, ⁶⁵ πεδίον, ἐπι-

ra propago, aspera, & callosa, sanguinea, circa summitates & interiores manuum partes excrescens. Clavus, est nodus quidam callosus, rotundus, lividus, clavi formam referens, quoniam superne quidem dilatatur, circa carnem vero contrahitur, maxime autem plantam infestans. Hulus Chironium, diuturnum est, & insanabile. * Labra dura, callosa ca- 196 ro, sublivida, circa tibias pedesque. Porrigo quæpiam in puerorum huculceribus, marinæ aquæ similis concrefcit, quam cura antevertere oportet. Cirrus vero, & crius, venarum tumor circa pedis tibiam, aut puerorum epiga-

μυκία est in margine C. A. ad ἦλος. mox autem τὸ omittitur ante ἔσω τ. χ. *Salm.* MSS. ἐν πεδίῳ. Kühn.

Ἐπὶ παιδίων. *μυρμηκία*] MS. *παιδίων. μυρμηκία*, apud *Celsum* *myrmecia* dicuntur, in neutro plurali. de Nostro locum alium adscripsit ad oram sui Codicis *Henr. Steph.* hunc: αἱρεῖ δὲ καὶ μυρμηκίας καὶ ἀκροχορδῶνας καὶ ἦλους. *Dioscor.* lib. II. *de lacerta loquens.* JUNG.

⁵² Ἐναιμος περὶ &c.] Distingue ἔναιμος, περὶ τ. mox in MS. καὶ ἔσω sine τὰ. JUNG.

⁵³ ἦλος] *Dioscor.* lib. II. cap. 69. pr. ed. ἦλ. cum tenui. SEB.

⁵⁴ ἡλοειδής] C. A. in textu ἡλώδης. C. V. ἡλοειδής, clavo similis, unde & nomen. post C. A. ὅτι habet superscriptum, & μὲν abest. Kühn.

ἡλοειδής] Vulgo ὡλοειδής. Crassum vitium. Scribendum omnino ut in MS. ἡλοειδής. *clavisformis.* Vel frequentia explicent ἔναιμον. JUNG.

ἡλοειδής] Male in prius editis erat hic ὡλοειδής pro quo ἡλοειδής e MSSis restituumus, & ita quoque emendaverat *Falckenburgius* in suo Codice.

⁵⁵ ἀποστενοῦνται] MS. ἀποστενοῦνται. JUNG.

⁵⁶ Χειρώνιον] Corrupte apud *Luclium*, *Tyroneo* I. *Chironeo* & non *morisero* adfectus vomica & vulnere, *Nonis* in vomica. dicuntur & τληφίαι: vid. *Galenum* περὶ τῶν παρὰ φύσιν ἔγκων & *Agnetam* lib. IV. c. 46. Kühn.

⁵⁷ Δυσούλωτον] *Interpr.* vertit *insanabile*, quasi legisset *δυσίατον* vel *ἀίατον*. C. A. equidem habet *δυσάλωτον*, *εχρηγματο* difficile, sed loco manet etiam *δυσούλωτον*, id est quod ægre ducit cicatricem. Græcorum Medici vocant *δυσκατούλωτον*, & emplastra maturantia cicatricis inductionem ἀπουλατικά, κατούλατικά. Kühn.

Δυσούλωτον] *Δυσούλωτον*, χεῖλη &c. est distinguendum, non τελεία στιγμα. omnia enim ista de chironio ulcere ait, χεῖλη σκληρά ait, quod *Celsus* lib. V. cap. 28. *οἷας ἀντας*. ea enim lectio in *Celfo* erat omnino recipienda, non illa, *οἷας διὰς*. altera recta in oram rejecta. JUNG.

⁵⁸ Χεῖλη σκληρά] Post χεῖλη commaticam distinctionem Kühnius posuit.

⁵⁹ Τυλώδης] C. A. τυλώδη refertque ad præcedens χεῖλη σ. C. V. τυλώδης. Uterque conjungit σὰρξ ὑποπέλιδνος, caro sublivida. post C. V. ἐν κνήμαις κ. π. καὶ πεδίῳ. λεπίς τοῖς ἐν πεδίῳ ἔλκεσιν. C. A. in margine: ἐν κνήμαις καὶ π. καὶ παιδίῳ τοῖς ἔ. in textu ante ἐν κνήμαις præmittitur λεπίς τις & iterum in textu, ἐν παιδίῳ ἔλκεσιν, non dubitarim cum *Interprete* legere λεπίς τις ἐν παιδίῳ ἔ. *squmata* quædam *marginata* vel *piscium* *squmata* similis. ἐν πεδίῳ pro ἐν παιδίῳ etiam *Salm.* MSS. habent. Kühn.

Τυλώδης] MS. τυλώδης, σὰρξ ὑποπ. posset aliquis suspicari, quum *Celsus* scribat, *habet or. m. duras, callosas, tumentes*, legendum & hic esse, χεῖλη σκληρά, τυλώδη, σὰρξ ὑπ. errore facili, ut σ ultimum

abundaverit, quod vocula sequens taliter incipiebat. Verum utro quis modo legat, non multum interfit: itaque nil temere mutandum. JUNG.

⁶⁰ Ποσὶ λεπίς τις ἐν παιδί. &c.] MS. ποσὶ καὶ πεδίῳ. λεπίς τοῖς ἐν πεδίῳ ἔλκεσιν &c. vox πεδίον non intellecta hos errores peperit pueriles. ea quid hic significet, docuit nos ipse *Pollux* tamen supra II, 197. τὸ μὲν ἄνω πρὸ τῶν δακτύλων μέρος τοῦ ποδός. Si itaque recte cetera intelligo, ait λεπίδα in ulceribus ejus partis pedis superconcrefcere, similem marinæ, eamque ante curationem detrahendam. Ridiculus forte sum, qui in his verba faciam, medicarum rerum imperitissimus quid tamen si *Celsus* tale quid dixit lib. III. cap. 28. ubi de ulceribus in pedibus, digitisque eorum: *si summa detrahata pellicula est, hic quoque melius lenia medicamenta proficiunt.* JUNG.

Ποσὶ λεπίς τις ἐν παιδί. &c.] Pro priorum editionum: ποσὶ λεπίς τις ἐν παιδίῳ, ita reposuit in textu Kühnius ποσὶ. λεπίς τοῖς ἐν πεδίῳ.

⁶¹ Προαφελεῖν] In C. A. subjicitur ἀγωγή, quod glossema existimo, ascriptum præcedentibus, ut quæ docent ἀγωγήν modumque tractandi ulceris. Kühn.

⁶² Κρισός, ἢ κριζός] C. V. & A. κρισός. C. A. ἢ κριζός. *Hesych.* κρισός in voce κρισός. *Agnetæ* lib. VI. κρισός inquit, ἀνιούσις ἐστὶ φλεβός, *varices*. Kühn.

Κρισός, ἢ κριζός] MS. κρισός ἢ κριζός, οἰδ. scripsit forte *Pollux* κρισός ἢ κριζός. vide *Hesych.* in κρισός. certe κριζός ut MS. habet, & *H. Stephanus* in *Thef.* omnino legendum. vid. & *Foesf.* *Oecon.* in κρισός & ἔζια. ubi etiam mavult κριζός hic legere, ultima acuta: scilicet ex *Stephano* id discens. Quod vero κρισός non temere rejiciam, facit ejus vocabuli alius locus apud *Hesychium* & alios mentio: immo apud ipsum *Pollucem* nostrum supra I, 191. licet ibi MS. λείποι. JUNG.

⁶³ Κριζός] *H. Steph.* mavult κριζός, oxytonos ut Ionicum Doricumve sit pro κρισός, sicut διζός pro δισσός. SEB.

Κριζός] Ex emendatione Kühnius κριζός oxytonos jam est in textu.

⁶⁴ Κνήμην ποδός, παιδίων ἐπιγαστριον] MSSi, κνήμης, πόδας. dein C. V. πεδίον, ὑπογαστριον. *πιδίων παρὰ pedis illa quæ est ante digitos*, *Galenus* lib. III. *de usu part.* Kühn.

Κνήμην ποδός, παιδίων ἐπιγαστριον] MS. egregie locum restituit, cui non opem tulerunt medici, scribens ita: κνήμην, πόδας, πεδίον, ἐπιγαστριον &c. iterum scilicet illud, de quo antea dixi vitium, quod *Foesius* tamen non advertit. JUNG.

Κνήμην ποδός, παιδίων ἐπιγαστριον] Ita distinxit & emendavit Kühnius hunc locum κνήμην, πόδας, πεδίον, ἐπιγαστριον &c.

⁶⁵ Παιδίῳ] Pr. ed. παιδίον, quod *interpr.* seu adjectivum acceperat. SEB.

strium, femur, & scrotum. Vocatur & *ἰξία*, ab abietum nodis, & *ἰξος*. Ancy-
le autem, est duricies quaedam, caro
callosa in nervis, in digitis maxime juxta
interiorem partem, digitosque incurvat;
97* nonnunquam etiam circa cubitos, &
genua exoritur. Epinyctis, est pustula
livida, subhumida, sanguinea, circa ti-
bias pedesque noctu exorients. Ganglium,
apostema non molestum subalba illa, &
nervosa cuticula. inest huic humor tumi-
dus, aut pili, aut lumbriculi. sed etiam
circa articulos, & caput exoritur. Fa-
vus, apostema habens melleum humorem,
198 in cubitis, & genibus, * & saepe nu-
mero etiam in aliis articulis. Et morbus
oris, grando dictus. & nodi sub cute tu-
midi, instar fabae Aegyptiacae, attactum

γάστριον, μηρούς, ⁶⁶ ὄσχεον. καλεῖται δὲ καὶ ἰ-
ξία, ἀπὸ τῶν ⁶⁷ ἐν ταῖς πίτυσι, τῆς ⁶⁸ πίττης ὁ-
μοίων ⁶⁹ συστροφῶν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ ἰξός. ⁷⁰ ἀγκύ-
λη, σκληρότης, τυλώδης ἐν ἄρθροις, μάλιστα
ἐν δακτύλοις χειρῶν κατὰ τὸ ἐντὸς. ἐπικάμπτει
δὲ τοὺς δακτύλους. * ⁷¹ γίνεται δ' ἔστιν ὅτε καὶ 197
περὶ ἀγκῶνας, καὶ γόνατα. ἐπινυκτίς, Φλύ-
κταινὰ ὑποπέλιδνος, ὕφυγρος, ἐναιμος, περὶ κνή-
μας καὶ πόδας ἐν νυκτὶ ⁷² γενομένη. ⁷³ γάγγλιον,
ἀπόστημα ἄπονον, ⁷⁴ ὑπὸ λευκῶ καὶ νευράδει
χιτῶνι. ἔνεστι δ' αὐτῶ ὑγρὸν ἀθεράδες, ἢ τριχία,
ἢ ⁷⁵ ἐλμίνθια. γίνεται δὲ καὶ περὶ ἄρθρα, καὶ κε-
φαλῆν. μελικηρίς, ἀπόστημα ⁷⁶ ἔχον μελιτᾶδες
ὑγρὸν, ἐν ⁷⁷ ἀγκῶσι καὶ ⁷⁸ γόνασι. * πολλὰ- 198
κίς δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ⁷⁹ ἄρθροις, καὶ περὶ στόματι.
χάλαζα, καὶ ⁸⁰ συστροφῆ, καὶ ὑπὸ τῷ δέρματι,
βουβωνοειδῆς, κατὰ κύαμον Αἰγύπτιον, ἐπαλ-

66 ὄσχεον] Supra II, 172. oxytonus. quomodo &
infra IV, 203. MS. ὄσχεον & ὄσχεον. SEB.

67 Ἐν ταῖς πίτυσι &c.] C. A. τοῖς π. τῆς πίττης ὁμοίαν συστροφῶν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ ἰξός. ita & C. V. ἰξία dicitur ripus nodis picis similibus a quibus etiam visus. ceterum a κισός usque ad σκληρότης quae vox mox sequitur, marginale est C. A. KÜHN.

Ἐν ταῖς πίτυσι &c.] MS. τ. πίτυσι τῆς πίττης ὁμοίαν συστροφῶν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ ἰξός. ἀγκύλης, σ. egregie. pro συστροφῶν male edebatur antea συστροφῶν. quod vidit & H. Stephanus. Sic itaque omnia ista restituenda ajo: καλεῖται δὲ καὶ ἰξία, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πίτυσι τῆς πίττης ὁμοίαν συστροφῶν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ ἰξός. ἀγκ. Hoc enim, ait, vocatur etiam ἰξία, a similibus nimirum picis in pinu nodis, & conglobationibus, unde & ἰξός dicitur. unde itaque & hoc discamus illas συστροφῶν piceas fuisse dictas ἰξίας. sic enim & Helvichius innuit: ἰξίας, κισός ἔμ. ἐν τοῖς μέλεσιν, ὁμωνύμως δὲ καὶ τῶ ἐν τοῖς δένδροις. &c. ἀφ' ὧν καὶ ἰξός. Hinc itaque puto apud Plinarchum in Margo istud, quod tamen suspectum est viris doctis, ἰξῶν ἀνάπλωος. ab ἰξός scilicet esujfmodi varicosis. Locus Plinarchi hic est: ἰξῶν γὰρ (ὡς ἔοικε) μεγάλων ἀνάπλωος ἀμφὸ τὰ σκέλη γεγονώς. &c. de Margo, cujus καρτερίαν laudat crus alterum praebentis medico excidentis immoto vultu. Valde autem imprudenter labuntur in Oeconomia Hippocratis sub ἰξία illi, qui sequuntur nostrum interpretem solemniam delirantem, & abietum nodos pro pinu nobis praebentem: id quod, uti dixi, viri docti non deberent sequi. Scripsisset ἐλάτης credo Pollux, si illud voluisset. sed liberamus tandem nos a viscoso illo loco. JUNG.

68 Πίτυος] Priorae editiones πίτυος legebant, sed Kūhnius meus illud in πίττης mutavit e MSSis.

69 Συστροφῶν] Post συστροφῶν Falckenbergius addit, ἀφ' οὗ. sed Kūhnius meus ἀφ' ὧν in textu Nostri reposuit.

70 Ἀγκύλη, σκληρότης] MSSi, ἀγκύλης. vid. *Aginetam* lib. III. cap. 55. KÜHN.

Ἀγκύλη, σκληρότης] MS. ἀγκύλης σκληρότης. si vere & non potius σ male repetitum, ἀγκύλης fuit etiam dicta illa. σκληρότης, quae alias ἀγκύλη, quod probum & hic sit. est vero ita distinguendum: ἀγκύλη, σκληρότης, τυλώδης ἐν &c. ut etiam H. Stephanus distinxit. JUNG.

71 Γίνεται δ' ἔστιν ὅτε] Margo C. A. & C. V. γίνεται δὲ τισιν. margo desinit in γόνατα. KÜHN.

Γίνεται δ' ἔστιν ὅτε] MS. γίνεται δὲ τισιν ὅτε &c. JUNG.

72 Γενομένη] MS. γενομένη. JUNG.

73 Γάγγλιον] Τὸ γάγγλιον *Aginetam* lib. IV. c. 16. ὑγρὸν ἀθεράδες, est humor visibilis colore similis unde quidam abscessus & ἀθεράματα dicuntur. dein ἐλμίνθια accentu in ante penultima. C. V. recte νευράδει pro νευράδι. KÜHN.

Γάγγλιον ἀπόστημα, ἄπονον] MS. γάγγλιον, (ante penacute) ἀπόστημα ἄπονον, &c. & sic omnino distinguendum, uti & H. Stephanus distinxit. JUNG.

74 Ὑπὸ λευκῶ] MS. ὑπολευκῶ καὶ νευράδει χιτῶνι. & certe sic scribendum, nec etiam distinctio vulgata admittenda. JUNG.

Ὑπὸ λευκῶ] Prior. edit. ὑπολευκῶ, καὶ νευράδι χ. sed nos Kūhnius secuti ita reposuimus: ὑπολευκῶ καὶ νευράδει χ.

75 Ἐλμίνθια. γίνεται δὲ] MS. ἐλμίνθια. γίνεται δὲ &c. recte ni fallor. vid. & *Celsum* lib. VII. cap. 6. ubi tamen diversitas species facit ἀθεράματα & γάγγλια, ait tamen haec talia omnia includi. & in his qua veniuntur (taliam autem fere esse ganglia) aut lapsis quaedam similia aut concreti consertique pili reperuntur. Atheromati subest quasi tenuis pulviscula, ait. Sic itaque cape τὸ ἀθεράδες. non forte ἀπὸ τοῦ ἀθήρ, ἀθήρος, quod aristatum aliquid significat: sed, si modo aliquid hic sapio, ἀπὸ τῆς ἀθήρης, ἢ γένος ἀθήρας, quod polentae vel pulvis genus esse, notum etiam ex Nostro infra VI, 62. postea quis inde potius ἀθεράδες scriptum velle. sed MS. non variat. JUNG.

Ἐλμίνθια. γίνεται δὲ] Ἐλμίνθια proparoxytonus pro priori paroxytono Kūhnius mei restitutioni debes.

76 Ἐχον] MS. ἔχον vitiole. JUNG.

77 Ἀγκῶσι, καὶ] Dele comma post ἀγκῶσι cum H. Stephano. JUNG.

78 Γόνασι. πολλάκις δὲ καὶ &c.] Quid si ita distingueremus: γόνασι πολλά. δ. κ. ε. α. ἄρθροις, καὶ περὶ στόματι, (ut haec ad μελικηρίδα adhuc pertineant) χάλαζα καὶ συστρ. vel potius cum MS. ἄρθροις, καὶ περὶ στόματι χάλαζα &c. medico sub iudice lis sit. JUNG.

79 Ἄρθροις] A. ἄρθ. καὶ στόματι. χάλ. SEB.

Ἄρθροις] Et hoc & sequens peri superscripta sunt in C. A. KÜHN.

Ἄρθροις] Kūhnius post στόματι majorem distinctionem posuit.

80 Συστροφῶν] C. A. συστροφῆ, & interpungit post δέρματι, sic sequentia etiam essent numeri alterius. KÜHN.

Συστροφῶν] Kūhnius pro prioribus συστροφῶν ὑπὸ τ. δέρματι βουβ. ita reposuit & distinxit in textu: καὶ συστροφῆ, καὶ ὑπὸ τ. δέρματι, βουβ.

γείσ προσαιψαμένω. ⁸¹ καρκίνωμα, ⁸² σκλήρωμα
μετὰ Φλεγμονῆς ἐπαλγές. ἔστιν ὅτε ἔλκουμενον,
ὑπέρυθρον, ἢ πελιδνόν· συμπεφύκασι δ' αὐτῶ ὡς
⁸³ τοπολὺ Φλέβες, ἢ τρίχες, αἰμορραγούν, ἀ-
θεράπευτον. κρυπτόν καρκίνωμα, ⁸⁴ ὅταν μὴ ἢ ὑ-
περφανές, ⁸⁵ τὰ δ' ἄλλα ὁμοιον. ⁸⁶ χηλαί, ἢ
Φύσιγγες, ῥαγάδες πτερυνῶν, ⁸⁷ ποδῶν, αἰδαίου.
¹⁹⁹ * παρουλῖς, ⁸⁸ οὐλῶν ἀπόστασις. ⁸⁹ ἐπουλῖς, ἐπὶ
τὸν σωφρονιστῆρα ⁹⁰ περίφυσις. ⁹¹ ὑπογλωττίς,
ἀπόστασις ὑπὸ γλώτταν. ⁹² αὖον, ἀπόστασις
⁹³ κατὰ τὴν ἐκφυσιν τοῦ στομάχου, ἐπὶ τὸ ἀνω
τῆς Φάρυγγος ⁹⁴ μέρος, κνησιμῶδες πρὶν ⁹⁵ ῥαγῆ-
ναι. συνάγχη, Φλεγμονὴ περὶ ⁹⁶ ἐπιγλωσσιδα,
καὶ Φάρυγγα, ⁹⁷ σύντονος, ὀδυνηρά. κυναγχη,
πνιγμός ὑπὸ νύκτα ⁹⁸ γιγνόμενος, ἐπενεχθέντος
ἐπὶ βρόγχον ⁹⁹ ὑγροῦ ¹⁰⁰ παχέος, καὶ γλίσχρου,
²⁰⁰ μάλιστα ἐπὶ παιδίων. * ¹ ἀγχόνη, πυώδης
² ἀπόστασις, μεταξὺ ³ ἐπιγλωσσίδος, καὶ ρίζης
γλώσσης. παρίσθμια, Φλεγμονὴ περὶ τὰ μῆλα
καὶ ἔλκωσις, καὶ ἀπόστασις. ⁴ ἀφθα, ἔλ-
κωσις, καὶ ἀπόστασις ἐπιπολῆς λευκαίνουσα
⁵ γλώτταν, ἢ παρίσθμια, ἢ κίονα, ἢ Φάρυγγα.
ἔσθ' ἔτε μέντοι καὶ μελαινοῦσα. πλεονάζει μέν-
τοι ἐπὶ παιδίων. ⁶ σταφυλὴ περὶ τὸν κίονα μη-
κνομένη, καὶ ὠχρῶσα ⁷ ῥαγὶ παραπλήσιος.

ægre ferens. Carcinoma, durities mole-
sta, cum inflammatione. Estque non-
nunquam hulceratum, subrufum, aut li-
vidum, huicque plerunque venæ concre-
scunt, aut pili. fanguine fluens, & inca-
rabile. Occultum autem carcinoma, quod
non in superficie est, in aliis autem prio-
ri simillimum. Chelæ, aut physinges,
rimæ sunt plantarum, pedum, & puden-
dorum. * Parulis, gingivarum defectio. ¹⁹⁹
Epulis autem, gingivæ, circa genuinos
dentes exfrescentia. Hypoglotitis, defe-
ctio sub lingua. Siccitas, defectio in
stomachi exfrescentia, juxta superiorem
gutturis partem pruriens, priusquam rum-
patur. Synanche, inflammatio, circa col-
li interseptum & guttur intensa, & dolo-
rem inferens. Cynanche autem, suffoca-
tio noctu facta, ascendente in guttur hu-
more denso & lubrico. imprimis pueris
inimica. * Anchone, putrida defectio in-
200 ter epiglottidem & linguæ radicem. Pari-
sthmia, inflammatio est, circa genas, ex-
hulceratio, & defectus. Aphtha, exhul-
ceratio est, & defectus plerunque linguam
albefaciens, aut paristhmia, aut gutturis
interseptum, gutturve. Est sane quædam
& denigrans, in pueris autem frequens
est. Uva vero, circa faucium columnam
contracta, & pallefcens, acino similis.

⁸¹ Καρκίνωμα] *Junius Nomencl. in Cancer C. de morbis. JUNG.*

⁸² Σκλήρωμα] C. A. σκλήρωμα. *Callus, scirrhus in Gl. Veterum. KÜHN.*

⁸³ Τοπολὺ] MS. τὸ πολὺ. *JUNG.*

⁸⁴ Ὅταν] MS. ὅτ' ἀν. uti plerumque. *JUNG.*

⁸⁵ Τὰ δ' ἄλλ.] MS. τὰ δέ. *JUNG.*

⁸⁶ Χηλαί, ἢ φύς.] In textu C. A. χηλίη, sed *ai* super-
scriptum est & punctato. omittit etiam sequens *h. KÜHN.*
Χηλαί, ἢ φύς.] Pro χηλαί, ἢ φύς. MS. χηλαίη
φύς. habet. *JUNG.*

⁸⁷ Ποδῶν, αἰδαίου] MS. inverſo, αἰδαίου, ποδῶν. de his
χηλαίς *Foesf. Oec. Hipp.* tantum hinc, nec alios video ali-
unde quid adferre. notandum itaque MS. χηλαίη. *JUNG.*

⁸⁸ Οὐλῶν] MS. οὐλῶν. *JUNG.*

⁸⁹ Ἐπουλῖς] *Margo C. A.* usque ad περίφυσις. pro
quo habet ἐπίφυσις. *KÜHN.*

⁹⁰ Περίφυσις] MS. ἐπίφυσις, pro περιφ. *JUNG.*

⁹¹ Ὑπογλωττίς] A. ἐπιγλωττίς. *SEB.*

Ὑπογλωττίς] C. V. ἐπιγλωττίς, ἀπόστασις ὑπὸ γλώτ-
τη, leg. ὑπὸ γλώτταν. *KÜHN.*

Ὑπογλωττίς] MS. ita: ἐπιγλωττίς, ἀπόστασις ὑπὸ
γλώττη. *Vulgatum* fere præplacet, de quo *Foesf. Oec.*
Hipp. in ὑπογλωττίς. illud alterum ἐπιγλωττίς
supra refertur inter partes II, 106. sed & ὑπογλωτ-
τίς eodem in loco. Sic Segm. seq. παρίσθμια tam mot-
bi, quam partis nomen. *JUNG.*

⁹² Αὖον, ἀπ.] C. V. αὖον ἢ ἀπ. *KÜHN.*

Αὖον, ἀπ. &c.] MS. αὖον ἢ ἀπόστασις περὶ τὴν
ἐκφυσ. &c. *JUNG.*

⁹³ Ἐπὶ τὴν ἐκφ.] C. A. κατὰ τὴν ἐκφυσιν τ. στ. ἐπὶ
τὸ ἀνω τ. φ. nec habet μέρος, quod firmat C. V. *KÜHN.*

Ἐπὶ τὴν ἐκφ.] Pro ἐπὶ τὴν ἐκφ. τ. στ. κατὰ τὸ &c.
in textu ex correctione *Kühni* κατὰ τὴν ἐκφ. τ. στ.
ἐπὶ τὸ &c. reposui.

⁹⁴ Μέρος] *Deest* μέρος in MS. *JUNG.*

⁹⁵ Ῥαγῆναι] MSS*ti* πρὶν ῥαγῆ. *KÜHN.*

Ῥαγῆναι] Pro ῥαγῆναι, MS. habet ῥαγῆ. *Quid*
vero sit αὖον, ut vulgatur, nemo me docet. *H. Steph.*
sane crucem fixam hic reliquit. *Temerarius* facinus
aggreddior: conjectari id quod ipse non intelligo, video
in MS. ἢ vel ἢ, ita obscurus est accentus, esse post il-
lud αὖον. quid itaque cogitavi, si forte αὖονῆ hujus
mali nomen fuerit. Scio & notum ἀγχονῆ. verum id
mox sequitur Segm. seq. sed quod scio potius nesciam
velles. quam sic temere quod in solum, uti ajunt,
effunderem. *JUNG.*

⁹⁶ Ἐπιγλωσσιδα] C. A. ἐπιγλωττίδα. *KÜHN.*

⁹⁷ Σύντονος] C. V. σύντονος, ut sumatur adverbial-
iter junctum cum ὀδυνηρά. *KÜHN.*

⁹⁸ Γιγνόμενος] MS. γινόμενος. *JUNG.*

⁹⁹ Ὑγροῦ, π.] *Commaticam* distinctionem post
ὑγροῦ delevisit *Kühnius.*

¹⁰⁰ Παχέος] C. V. παχέως. *KÜHN.*

Παχέος] MS. παχέως. *JUNG.*

¹ Ἀγχονῆ] MS. ἀγχονῆ. *JUNG.*

² Ἀπόστασις] *Abest* a C. A. ut mox τὸ, μέντοι. *KÜHN.*

³ Ἐπιγλωσσιδα καὶ ρίζης] MS. ἐπιγλωσσίδος ρίζης γλώτ-
της. *JUNG.*

⁴ Ἀφθα, ἔλκ. καὶ ἀπ. ἐπ.] MS. ἀφθα, ἔλκωσις ἐπὶ
πολλῆς omittis καὶ ἀπ. *JUNG.*

⁵ Γλώτταν] MS. γλώσσαν. *JUNG.*

⁶ Σταφυλῆ] A. ἢ σταφ. *SEB.*

Σταφυλῆ] Pro σταφυλῆ *Falckenbergius* in suo Co-
dice habet σταφυλῆς φλεγμονῆ, quod minime mihi
rejeculum videtur. *Confule* quæ habet *Foesf.* in *Oec.*
Hippocr. voce σταφυλῆ. *Corrige* obiter & *Rho-*
notismus in voce κίων. ubi inter alia ita: κίων ὁ στό-
λος, καὶ τὸ ἐν τῷ στόματι (leg. στόματι) ὁ καλῶσαι
σταφυλῆ. vid. *Hesych.* voce Σταφυλῆ. addi quoque
poterit *Etimologus* in Γαργαρίω & Κιόνι.

⁷ Ῥαγὶ παραπλήσιος] *Salmf.* ῥαγὶ παραπλησιός, ἢ
τα *(scribendum)*. *Hæc* ille. *KÜHN.*

Ῥαγὶ] *Scribe* ῥαγὶ. *JUNG.*

Ficus, h ulceratio in carnibus florens, superne lata, molesta, inguina tumefaciens. * Tenasmus, gravedo, & incensio tumantis podicis, mucosos humores & cruentos deferens, & urinae difficultatem parit. Cerium, circa pectus, aut dorsum apostema inflammans, perforatum, mellem emittens humorem, habens in fundo carnem pallidam, & corruptam. Tonsillae, circa maxillam, collum, axillas, & inguina, glandibus similes, inflammationes, ad putredinem redacta. * Perioniones, exoriuntur ex frigore sub digitis, plantis pedum, & manibus. imprimis autem in pueris, & inflammationes sunt exulceratae. Sacer ignis, cicatrix rubra, molesta, & ardens. nonnunquam & tumida est. Hidroa, papulae sunt aetivae. Bubo, circa inguina tumor est cum incensione, sanguine fluens. intusque juxta anum exoritur, morisque crudis similis est. Saepenumero tamen absque tumore rima oritur, sanguine fluens. Caecus sanguinis fluxus, tumor planus, ruber intra anum, sic vocatus, quod non sanguine fluere videatur. * Condyloma, circa verticem podicis sanabilis tumor. Ficus, circa anum sunt tumores nigri, non molesti. Enterocoele, descensus intestini in scrotum, in tumorem elevatus. Hygroco-

8 σῦκον, 9 σαρκὲς ἐλκώσει ἐπανθοῦσα, ἀνωθεν πλατυνομένη, ἐπίπνοος, βουβῶνας ἐγείρουσα. 10 τήνεσμός, βαρύτης, καὶ φλεγμονή, ἀνοί- 201 δαίνοντος τοῦ δακτυλίου, μυσώδη ὑγρά, ἢ αἱματώδη 11 καταφέρουσα. ποιεῖ δὲ καὶ δυσουρίαν. κηρίον, περὶ τῶ στήθει, ἢ τοῖς νώτοις, ἀπόστημα 12 φλεγμαῖνον, πολύστομον, ἀφίεν μελιτώδες ὑγρὸν, 13 ἔχον ἐν τῷ βάθει σάρκα ὑπαχρον διεφθαρμένην. χοιράδες περὶ 14 σιαγόνι, καὶ τραχήλω, καὶ μασχαλαῖς, καὶ βουβῶσιν, 15 ἀδέσιν εἰκονίαι φλεγμοναί, εἰς 16 πῦον τρεπόμεναι. 17 χίμετλα, γίνεται μὲν ὑπὸ κρύους 17 ὑπὸ δακτύ- 202 λοῖς, καὶ ἴχνεσι ποδῶν, καὶ χερσὶ, μάλιστα ἐπὶ παιδίαις, ἐλκώδεις φλεγμοναί. 18 ἐρυσίπελας, μάλωψ ἐρυθρὸς, ἐπίπνοος, ἔμπυρος. ἔσθ' ὅτε καὶ 19 φλυκταινώδης. 20 ἰδρῶα, ἐξανθήματα θεινά. 21 βουβῶν, περὶ βουβῶνας οἴδημα μετὰ φλεγμονῆς. αἰμορροῖς, γίνεται μὲν κατὰ τὴν ἕδραν ἐντὸς, ἔστι 22 δ' ὁμοία μέροις ὠμοῖς. πολλάκις δὲ καὶ 23 ὑπεροχῆς ἀνευ γίνεται ραγὰς αἰμορροῦσα. τυφλὴ αἰμορροῖς, οἴδημα λείον, ἐρυθρὸν, ἐντὸς τῆς ἕδρας, 24 οὕτω κληθὲν, ἐπεὶ ἔσθ' ὅτε οὐχ αἰμορροεῖ. * κονδύλωμα, περὶ τὴν στε- 203 φάνην τοῦ δακτυλίου εὐίατον οἴδημα. 25 συκαὶ περὶ τὴν ἕδραν, κονδυλώματα 26 μέλανα, οὐκ ἐπίπνοα. ἐντεροκήλη, ὀλίστημα ἐντέρου εἰς 27 τὸ ὄσχεον, εἰς ὄγκον 28 αἰρόμενον. ὑγροκή-

8 Σῦκον, σαρκὴν ἐλκώσει] MS. σῦκον, σαρκὲς ἐλκώσεις ἐπ. an? σαρκὲς ἐλκώδης, ἐπ. vid. & de hoc σύκα Brod. Schol. ad lib. II. Anthol. cap. 17. JUNG.

9 Σαρκὴν ἐλκώσει] C. V. σαρκὲς ἐλκώσεις, ubi ascriptum σαρκὲς ἐλκώσει. posset & legi ἐλκώσει σαρκὶ ἐπανθοῦσα. KÜHN.

Σαρκὴν ἐλκώσει] Pro prioribus σαρκὴν ἐλκώσεις Kühnius reposuit σαρκὲς ἐλκώσει.

10 Τήνεσμός] H. Steph. mavult τεινεσμός. SEB.

Τήνεσμός] Henr. Steph. adscripsit τεινεσμός, & ita scribendum semper in Thes. suo confirmat. Noster MS. hic habet ut vulgati. JUNG.

11 Καταφέρουσα] MS. καταφέρουσα. JUNG.

12 φλεγμαῖνον] C. V. φλεγμαῖνον omisso v. male. KÜHN.

13 ἔχον &c. ὑπαχρον] Mendose MS. ἔχων & ὑπαχρον. JUNG.

14 Σιαγόνι] A. σιαγόνι. SEB.

Σιαγόνι] MSSSti in plurali σιαγόνων. KÜHN.

Σιαγόνι] MS. σιαγόνι. JUNG.

15 Ἀδέσιν] Margo C. A. usque ad φλεγμοναί glandulis similes post εἰκονίαι interponit. post τρεπόμεναι, iterum margo usque ad φλυκταινώδης. KÜHN.

16 Πῦον] Πῦον MS. JUNG.

17 ὑπὸ δακτύλοις] C. A. margo ἐπὶ δακτύλοις &c. μάλιστα δὲ ἐπὶ π. prius habet & C. V. KÜHN.

ὑπὸ δακτύλοις] MS. ἐπὶ δακτύλοις. de hoc vid. & supra II. 198. Celsus lib. V. cap. 28. Fuit etiam ex frigore hyberno ulcera, maxime in pueris, & prae se feruntur digitis que eorum, nonnunquam etiam in manibus &c. JUNG.

18 Ἐρυσίπελας] C. V. ἐρυσίπελας. C. A. ἐρυσίπελας. KÜHN.

Ἐρυσίπελας] Vulgarum illud ἐρυσίπελας, ut a Polluce indubie dictum, laudant viri docti, in quibus &

Junius Nomencl. immo doctissimus ille magni Grammatici Scholiastes in ἐρυσίπελας, manifestiori etymo ita adpellari hunc morbum a Polluce ait. Ita quidem illi: sed nullum alium, qui sic vocet, adducunt. Ego itaque potius, quod MS. clare hic habet, ἐρυσίπελας retineo: dum illud alterum mihi adprobetur aliis testibus. JUNG.

Ἐρυσίπελας] Ἐρυσίπελας habet & Falckenburgius, & ita in textu Noltri quoque reposuimus.

19 φλυκταινώδης] MS. φλυκταινώδης, mendose. JUNG.

20 ἰδρῶα] Pro ἰδρῶα. Cyrillus, ἰδρῶα. ubi Erasmt. Schmidtus legit ἰδρῶα. KÜHN.

ἰδρῶα] MS. ἰδρῶα, penultima acuta. JUNG.

21 βουβῶν] De bubone vid. Foef. Oecon. Hippocr. in βουβῶν. JUNG.

22 Δ' ὁμοία] MS. δε ὁμ. JUNG.

23 ὑπεροχῆς ἀνευ] C. A. ἀνευ ὑπεροχῆς. alias dicitur ἐξοχῆς sive ἐπανόστασις. vid. Aeginetam lib. VI. c. 80. KÜHN.

24 οὕτω] Adscripsit H. Steph. videlicet τυφλῆ. vide Aeginetam. JUNG.

25 Συκαὶ] MSSSti καὶ π. τ. ε. κονδυλώματα μέλανα. dein τὸν ὄσχεον εἰς ὄγκον αἰρόμενον. C. A. τὸν ὄσχ. habet & C. V. hic & infra rursus. KÜHN.

Συκαὶ] MS. συκαί. JUNG.

26 Μέλανα] MS. μέγιστα, pro μέλανα. & recte puto. hinc tumida materia Junialis Sat. II. a magnitudine & fungositate. JUNG.

Μέλανα] μέγιστα ut reliqui MSSSti Falckenburgius quoque habet, quod vulgato μέλανα forte praestat. mox αἰρόμενον pro αἰρούμ. reposui.

27 τὸ ὄσχεον] A. τὸν ὄσχεόν. & sic mox iterum. SEB.

τὸ ὄσχεον] MS. τὸν ὄσχεον, uti & mox περὶ τὸν ὄσχ. JUNG.

28 Αἰρόμενον] MS. αἰρόμενον. ut & H. Steph. repo-

λη περι θατέρω τῶν διδύμων ὑδατώδης συλλογῆ, μεταξὺ τοῦ δευτέρου καὶ τετάρτου ὕμενος. πώρο- κήλη, πώρωμα ²⁹ περι τὸ ὄσχεον ἐξ ἀποστήμα- τος. σαρκοκῆλη, ³⁰ σκιρρώδης, καὶ παχεῖα ἐπ' ὄσχεω διάθεσις. ³¹ στεάτωμα, ³² πιμελῆς παραρ- ροῇ ὑπὸ τῷ δέρματι. * λοιμώδη ἔλκη, περι τὰ παρίσθημα καὶ τὴν σταφυλῆν. ἐσχαρώδης νομὴ δύσχρους, εἰς ³³ τὸν Φάρυγγα, καὶ τὴν ἀρτη- ρίαν, καὶ τὸν στόμαχον καταφερομένη, μετὰ τοῦ ἀνοιδάειν τὸν τράχηλον. ³⁴ περιγραφῆ, περι τι μέρος τοῦ σώματος στενότης ἀπνοῦς, ³⁵ μέλαι- να, ὑπέρυθρος, ἢ πελιδνῆ, ψιλῆ, ³⁶ τετριχωμένη ³⁷ πάλυψ, σὰρξ ῥινὶ ἐπιφυομένη, μυξῶδες ὑγρὸν ἀφιεῖσα, ³⁸ ἐπιφράττουσα τὴν ἀναπνοήν. ³⁹ ὄζαι- να, ἔλκωσις ἐν τῷ βάθει τῶν μυκτῆρων, μετρι- τῶν καλούμενων ⁴⁰ ἠθμοειδῶν ἐστῶν, ⁴¹ πυῶδες καὶ δυσῶδες ὑγρὸν ἀφιεῖσα, τὴν αἰσθησιν ἐμπο- ²⁰⁴ διζουσα. * ⁴² δρακόντιον, ἐκ τῶν περι κνήμας καὶ ⁴³ μηρῶν ἐλκῶν ἐκπίπτον τι νευρῶδες ἐφθαρ- μένον, σπανίως μὲν τοῖς ἄλλοις ⁴⁴ ἐπιγιγνόμενον, Αἰθίοψι δὲ ἐνοχλοῦν. ⁴⁵ κέρατα, ἐν τῷ τόπῳ τῶν κεράτων περι τὸ μέτωπον, ⁴⁶ πυρῶδεις ἐκφύσεις περι τὸ δέρμα. ⁴⁷ ἔρπης, ψυδράκρια φλεγμαινόντα, καὶ νύττοντα, μάλιστα περι τραχήλω καὶ πλευ- ραῖς νεμόμενα. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ περι χερσὶ, καὶ ²⁰⁵ ποδῶν ἴχνεσιν. * ⁴⁸ ἐρηστικὸν ἔλκος, ἐνοχλεῖ

le, circa alterutrum testem aquosa col- luvies, inter secundam & tertiam pelliculam. Poroccele, obduratio ex aposte- mate, facta circa scrotum. Sarcocele, dura & densa scroti constitutio. Steato- ma, adipis sub cute effusio. * Pestilencia hucera, circa faucium angustias, & uvam. Escharodes, huculcus depascens, & molestum, in guttur, arteriam, stoma- chumque delapsum cum colli tumore. Perstrictio, circa aliquam corporis partem angustia, non molesta, nigra, subrufa, aut livida, nuda, & aspera. Polypus, caro naribus excrefcens, mucosum emit- tens humorem, spiritumque obturans. Ozæna, exulceratio in narium ima par- te, post ossa, quæ isthmi dicuntur, fer- ventem & fœtidum emittens humorem, sensum impediens. * Dracontium, ner- vosum quiddam corruptumque ex tibiærum femorumque huculceribus excidens. raro qui- dem alios, Æthiopes vero frequenter in- festans. Cornua, quæ in loco temporum juxta frontem excrefcunt, ferventes ex- crescentiæ circa cutim. Serpentes, pu- stulæ flammeæ, & pungentes, maxime collum & latera depascentes. nonnum- quam & circa manus, & pedum calcaneos exoriuntur. * Huculcus reptile, Seniorum ²⁰⁶

fuerat in suo codice. nihili enim est illud vulgatum aiorūmenon. JUNG.

29 Περι τὸ ὄσχεον] MS. ὄσχεω. SEB.
Peri τὸ ὄσχεον] C. A. omittit peri, & ὄσχεον legit, & mox ἐπ' ὄσχεω & ὄσχεω utrumque. KÜHN.

30 Σκιρρώδης] MS. σκιρῶδης. JUNG.
31 Στεάτωμα] Pro στεάτωμα C. V. τεύτωμα. KÜHN.

32 Πιμελῆς] C. A. πιμελής. KÜHN.
Πιμελῆς] MS. πιμελής. JUNG.

33 Τὸν φάρυγγα] MSSSti τὴν φάρυγγα. KÜHN.
Τὸν φάρυγγα] MS. τὴν φάρ. sic supra II, 134. & C. ita enim Phrygicis ait, ὁ Ἀττικὸς ἢ φάρυγγε λέγει. JUNG.

34 Περιγραφῆ] Ita & MS. sed H. Steph. dubitat an nullum hic mendum. SEB.

Περιγραφῆ] Est etiam ita in MS. JUNG.
35 Μέλαινα] Margo C. A. usque ad ἐπιφυομένη. KÜHN.

36 Τετριχωμένη] C. A. & V. pro τετριχωμένη, ἢ τετριχωμένη, μέλι obfusa. vid. supra IV, 192. KÜHN.

Τετριχωμένη] MS. ψιλῆ, ἢ τετριχωμένη. & sic omnino legendum. opponit inter se, quod pilosum est, & quod non tale, falso itaque hinc adnotarant illud τετριχωμένη supra. JUNG.

Τετριχωμένη] Τετριχωμένη reposui pro prior. τετριχ. & supra IV, 192. παρατετριχ. pro prior. παρατετριχ. præeunte meo Kibniso.

37 Πάλυψ] Alio sensu hoc idem vocabulum Casaubonus adnotat VIII. Athen. 14. JUNG.

38 Ἐπιφράττουσα] MSSSti ἐμφράττουσα. Gloss. Vete- rum ἐμφράττω, obfuso, oppilo, obfuro. Hesych. ἐμφρα- ζῆς, πόνος ἄτων. KÜHN.

Ἐπιφράττουσα] MS. ἐμφράττουσα τ. JUNG.
39 Ὄζαινα] C. A. ὄζαινα. usitatius meliusque vul- gatum ab ὄζω, oleo. KÜHN.

40 Ἡθμοειδῶν] E not. sylb. pr. edit. ἰσθμ. vid. su-

pra II, 79. ἰσθμὸς autem ad collum pertinet. SEB.

Ἡθμοειδῶν] C. A. καλούμενον ἰσθμοειδῶν, vulgatum melius. *cribriformia*, quamvis etiam *Iniepr. ossa*, quæ *ultima dicuntur*. KÜHN.

Ἡθμοειδῶν] Ἡθμοειδῶν. forte, & H. Steph. hic ad- notarat. antea enim edebatur ἰσθμοειδῶν. MS. habet ἰθμοειδῶν, supra Pollux II, 79. ἰσθμὸς, δι' οὗ διηβείται τὸ πνεῦμα: de partibus nasi agens. JUNG.

41 Πυῶδεις] Legetem πυῶδεις pro πυρῶδεις, & ita habet, ut postea vidi, & C. V. KÜHN.

Πυρῶδεις] πυῶδεις Kibniso pro priori πυρῶδεις in textu repositum.

42 Δρακόντιον] C. V. δρακόντιος, sed vulgatum malim, *dracunculius*. KÜHN.

43 Μηρῶν] MS. μηροῖς ἔ. JUNG.

44 Ἐπιγιγνόμενον] C. V. ἐπιγιγνόμενον. KÜHN.
Ἐπιγιγνόμενον] MS. ἐπιγιγνόμενον. JUNG.

45 Κέρατα] Margo C. A. usque ad δέρμα. KÜHN.

46 Πυρῶδεις] Pro πυρῶδεις MSSSti πυρῶδεις, quod melius. KÜHN.

Πυρῶδεις] MS. πυρῶδεις ἐκφ. non πυρῶδεις. & MS. videtur rectius: quamvis alias nihil inveniam adnota- tum de hisce κέρασιν. JUNG.

Πυρῶδεις] Πυρῶδεις Kibniso mentem secutus in tex- tu reposui pro priori πυρῶδεις.

47 Ἐρποντα] MSSSti ἔρπης. recte. ψυδράκρια φλε- γμαινόντα. dein C. A. περι τραχήλου καὶ πλευρῶν, sed α & αι supra ascripta sunt, mox δὲ omittit. KÜHN.

Ἐρποντα] MS. ἔρπης, ψυδράκρια φλ. rectissime. va- leant itaque illa ἔρποντα ψυδράκρια jam. ἔρπης enim vel ἔρπητις, illorum ulcerum verum nomen: quod sane & ipsum valeat. JUNG.

Ἐρποντα] Prius editi ἔρποντα ψυδράκρια, φλογ. sed Kibniso meus reposuit ἔρπης, ψυδράκρια φλ.

48 Ἐρηστικὸν] C. V. ἐρηστικόν. ita & Salm. KÜHN.
Ἐρηστικόν] Ἐρηστικόν ἔλκος Herpetem apud Pol-

tibias pedesque vastat. nonnunquam & manus, femoraque invadit. est vero lividum, & depascit, & ardet. Voracitas, hulus ad ossa usque penetrans, velox consumptio cum ardore, faniem foedam emittens, & mortifera. Therioma, hulus circa Virorum pudenda oritur: nonnunquam & circa digitos, & alibi, sanguinem multum, nigrum, & tetri odoris emittens, cum nigredine carnem devorans. * Putredo, albi hulceris consumptio, subpallidi, & foetidi. imprimis autem in ore versatur, ut nonnunquam & dentes, & ossa devastet. Oritur autem circa femora, & alias partes, gangraena moribus. sic autem vocatur membrum ex hulcere, aut sine hulcere emortuum, cum inflammatione & rubore subcandidum, deinde nigrescens, & ad sensuum defectum inclinans.

μελαινώμενον, καὶ ⁶⁰ εἰς ἀναισθησίαν μεθισταμένον.

μὲν πρεσβυτῶν κνήμαις, καὶ ποσίν. ⁴⁹ ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ χερσὶ, καὶ μηροῖς. ἔστι δὲ ὑποπέλιδνον, καὶ νέμεται, καὶ φλεγμαίνει. ⁵⁰ Φαγέδαινα, ἔλκωσις, ἄχρι τῶν ὀστέων ⁵¹ διαδιδούσα, ταχέϊα νομὴ μετὰ φλεγμονῆς, ἰχώρας δυσώδεις ἀφιεῖσα, καὶ πρὸς θάνατον ῥέπουσα. θηρίωμα, ⁵² γίνεταί μὲν ἔλκος περὶ ἀνδρῶν αἰδοῖα, ἔστι δὲ ὅτε καὶ περὶ δακτύλους, καὶ ἀλλαχοῦ, αἷμα πολὺ, καὶ μέλαν, καὶ δυσώδες ἀφίεν, μετὰ μελανίας τὴν σάρκα ἀνεσθίον. * ⁵³ σηπεδῶν, ²⁰⁷ ⁵⁴ ἔλκος νομὴ λευκοῦ, ὑπώχρου, δυσώδους. μάλιστα δὲ ἐνοχλεῖ τῷ στόματι; ὡς ἔσθ' ὅτε καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ ⁵⁵ τὰ ὀστέα ἀφιστάναι. γίγνεταί δὲ καὶ ἐπὶ μηρῶν, ⁵⁶ καὶ ἄλλων μερῶν, γάγγραινα. οὕτω καλεῖται ⁵⁷ τῶν μελῶν τὸ νεκρούμενον σὺν ἔλκει, ἢ χωρὶς ἔλκους, ⁵⁸ μετὰ φλεγμονῆς, καὶ ἐρυθμάτος ⁵⁹ ἀπολευκαίνόμενον, εἶτα

De obstetrico, & hi qua de parientibus dicuntur. 1.

Περὶ μαιίας, καὶ τῶν ἐπὶ ταῖς τικτούσαις λεγομένων. α'.

Obstetrix, obstetricatio. Μαιευτικὴ autem, dicitur ipsa ars, & Mulier. Et verbum, obstetricare, obstetricari. quæque his cognata sunt, & adverbia, obstetricatorie. Abortire

EΡΕΪΣ δὲ, μαιία, ⁶¹ μαιεία, μαιεύσις. ⁶² μαιευτικὴ ἢ τέχνη, καὶ ἡ γυνή. ⁶³ καὶ τὸ ῥῆμα, μαιεύειν, ⁶⁴ μαιεύεσθαι, καὶ τὰ παραπλήσια. ⁶⁵ καὶ τὰ ἐπιρρήματα, μαιευτικῶς. ἀμβλίσκουσι

lucem interpretatur. H. Junius Nomencl. in Herpes. sed ἔρπητος jam mentio facta a Polluce & ex MS. docui. Idem itaque MS. & hic rectissime ἐρπητικὸν ἔλκος habet. JUNG.

Ἐρπητικὸν] Ἐρπητικὸν habet jam textus, prius editi male ἐρπητικὸν legebant.

49 Ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ &c.] MS. hoc ordine: ἔσθ' ὅτε δὲ (& δὲ pro δὲ omnino corrigendum, vel propter præcedens μὲν) καὶ μηροῖς καὶ χερσίν. JUNG.

Ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ &c.] Ἐσθ' ὅτε δὲ reposuimus pro prior. edition. ἔσθ' ὅτε δὲ.

50 Φαγέδαινα] De phagedæna vid. Foef. Oecon. Hærr. in φαγέδαινα. JUNG.

51 Διαδιδούσα] Syll. alct. διαδύουσα. SEB.

Διαδιδούσα] Hent. Stephanus in margine sui Codicis pro διαδιδούσα ait forte legendum διαδύουσα. adscriptit & τραχέϊα quasi pro ταχέϊα, quod tamen lineola iterum transcripsit, quum credo improbare. MS. noster plane habet ut vulgati, nisi quod distinctio in eo nulla. Et mihi bene videretur habere illud διαδιδούσα, imo magis designare id ulcus serpendo procedere. & ipsi adnotant locum a Budeo ex Aristotele notatum, ubi hoc verbum ea significatione usurpatur. sic tamen putem hæc legenda: διαδιδούσα ταχέϊα νομὴ μετὰ φλ. serpens usque ad ossa celeris depascione. & sic locum plane recte habere, mihi quidem persuadeo. JUNG.

52 Γίνεται μὲν ἔλκος περὶ ἀνδρῶν αἰδοῖα] Pro αἰδρῶν αἰδοῖα C. V. legit ἀνδρῆια αἰδοῖα. KÜHN.

Γίνεται μὲν ἔλκος περὶ ἀνδρῶν αἰδοῖα] MS. γίγνεται μ. ε. π. ἀνδρῆια αἰδοῖα. &c. JUNG.

53 Σηπεδῶν] Margo C. A. KÜHN.

54 Ἐλκος v. &c. δυσώδους] C. V. ἔλκος. inox δυσώδους C. A. KÜHN.

Ἐλκος v. &c. δυσώδους] MS. ἔλκος v. λ. ὑ. δυσώδους.

δης. μ. &c. JUNG.

55 Τὰ ὀστέα] C. A. τὰ ὀστὰ ἀφιστάναι, in μέρων definit marginale. KÜHN.

Τὰ ὀστέα] MS. τὰ ὀστὰ ἀφιστάναι. γίνεταί δὲ. JUNG.

Τὰ ὀστέα] Τὰ ὀστέα ἀφιστάναι Kūhnius reposuit in suo Cod. verum nihil mutuo.

56 Κ. ἄλ. μερῶν, γάγγραινα. αὐ. κ.] Salm. ait, ἰτα δίστημι: κ. ἄλλων μερῶν. Γάγγραινα, οὕτω καλεῖται. KÜHN.

57 Τῶν μελῶν] C. A. omittit τῶν μελῶν &c. μετὰ δὲ φ. KÜHN.

Τῶν μελῶν] Desunt in MS. τῶν μελῶν. JUNG.

58 Μετὰ φλ.] MS. μετὰ δὲ φλ. JUNG.

59 Απολευκ. &c.] MS. ἀπολευκαίνόμενον, εἶτα μελαινώμενον, κ. ε. α. μεθισταμένου. Quod sequitur caput, in MS. cum præcedentibus cohæret sine titulo: JUNG.

60 Εἰς ἀναισθησίαν] Sensuum defectum Interpr. sufficeret sensus defessum, mortem scilicet membri occupati. KÜHN.

61 Μαιεία] Abest a C. A. extat tamen apud Platonem in Theæto. KÜHN.

Μαιεία] Deest μαιεία in MS. JUNG.

62 Μαιευτικὴ, ἢ τέχνη] Μαιευτικὴ ἢ τέχνη in C. A. non divelluntur commate. recte. KÜHN.

63 Καὶ τὸ ῥῆμα] C. A. καὶ τὸ μαιεύειν καὶ τὰ παραπλήσια. ἀμβλίσκουσι, τὸ ἀμβλίσκειν π. dabo locum Platonis integrum e Theæto: καὶ μὴν καὶ διδοῦσαι γὰρ αἱ μαιῖαι φαρμακία καὶ ἐπιδούσαι, θάνατον ἐγγεῖναι τῶν ὀδόντων καὶ μαλθακατέρως ἂν ἀνβούλωνται ποιεῖν καὶ τίκτειν τε δὴ τῶν δυστοκούσας, καὶ ἐάν τιον ἂν δόξῃ ἀμβλίσκειν, ἀμβλίσκουσι. KÜHN.

Καὶ τὸ ῥῆμα] Desunt in MS. τὸ ῥῆμα. JUNG.

64 Μαιεύεσθαι] Deest in MS. μαιεύεσθαι. JUNG.

65 Καὶ τὰ ἐπιρρ.] Desunt in MS. καὶ τὰ ἐπιρρ. μαιευτικῶς. JUNG.

66 δὲ, τὸ 67 ἀμβλίσκειν ποιῶσι, Φησὶν ὁ Πλάτων, ἀμβλωθρίδιον 68 Φάρμακον, 69 τικτικόν, 70 ἰκνυτόκιον, ἀτόκιον. 71 λοχετεῖν, λοχεύειν, ἐκ λοχεύειν. 72 λοχεῖα, ἡ τοῦ τεκεῖν ἐπιμέλεια. 73 διδοῦσι Φαρμάκια αἱ μαῖαι ταῖς δυστοκούσαις, ὁ Πλάτων λέγει. δυστοκεῖν, δυστοκία, εὐτοκεῖν, εὐτοκία, εὐτοκούσα, κνίσκειν, κνίσκεσθαι, 74 ὠδίνειν, τίκτειν, πρωτότοκα γυναῖκες, καὶ πρωτόγονοι ὁμοίως. 75 πρωτότοκοι παῖδες. 76 ἄτοκοι δὲ, καὶ ἄλοχοι, καὶ 77 ἄγονοι, ὡς Πλάτων. 78 καὶ στερίφαι, καὶ στεῖραι. 79 ὀμφαλοτομία, 80 ἐμβρυοτομία. καὶ τὸ ἐργαλεῖον, ὀμφαλιστήρ.

cisio, Infantis incisio, & instrumentum ὀμφαλιστήρ.

68 Δι] Deest δὲ in MS. Locum vero Platonis esse in *Theaeteto* pag. 97. *Ald.* edit. adnotavit hic *Henr. Stephanus*. meminit *Noster* & supra II, 7. JUNG.

67 Ἀμβλίσκειν] P. ἀμβλύσκ. SEB.

68 Φάρμακον] C. A. φάρμακον, τι superscripto. τι habet & C. V. KÜHN.

69 Τικτικόν] MSSi τηκτικόν *Gl. Philox.* τηκεδονικόν *tabificabile*. sed si hac lectio admitteatur, legi necesse esset τηκτικόν, malim vulgatam τικτικόν, quod ποιῶ τίκτειν, *proponeat partim*. KÜHN.

Τικτικόν] MS. τιτηκτικόν. forte prius τι pertinet ad antecedens Φάρμακον, ut ἀμβλωθρίδιον explicemus φάρμακόν τι τηκτικόν id est, ut idem hoc *Suid.* in ἀμβλωθρίδιον vocat, τὸ φάρμακον Φάρμακον. sed hinc conjecturis credo non est opus: & vulgata bene habent. JUNG.

70 Ἰκνυτόκιον] C. A. φάρμακον ἀτόκιον, dein in textu fuit ἀλετόκιον quod *partim* necat, sed correctum est in ἰκνυτόκιον. C. V. φάρμακον ἀτόκιον, ἰκνυτόκιον, quæ lectionem vulgatam haud obscure firmant. vid. *Suid.* in ἰκνυτόκιον *Ἰηλέφου*, quod fuit *Dictionary* ita inscriptum. KÜHN.

Ἰκνυτόκιον] MS. ita: φάρμακον ἀτόκιον, ἰκνυτόκιον. omisso λοχετεῖν. JUNG.

71 Λοχετεῖν] Abest a C. A. KÜHN.

72 Λοχεῖα] Λοχεῖα est obstetricatio puerperæ, quam apud Ethnicos nacta fuit *Diana*, vel *Ἥμη Λυσιμα*. KÜHN.

Λοχεῖα] MS. λοχεῖα, τοῦ τικ. JUNG.

73 Διδούσι Φαρμ.] Διδούσα Φαρμ. &c. εὐτοκούσα cum mediis absunt a C. A. quamvis & *Plato* ista habeat l. c. dein κνίσκειν κ. πρωτότοκα γ. (πρωτότοκοι ex eodem *Platone* & πρωτόγονοι) pergit ommissis interje-

vero, pro abortum facere, dixit *Plato*. Abortivum pharmacum, parturiens, partum accelerans, partum impediens. parere, generare. Puerperium, id est partus cura. Dant etiam Obstetrices pharmaca, quædam his, quæ difficilem partum expertæ sunt, ut *Plato* inquit. Difficiliter parere, difficilis partus. facile parere, partus facilitas, facile pariens. Imprægnare, gravidam esse. partus dolores sentire, parere. Mulieres primum partum enixæ, & primo parientes, pro eodem. Et primogeniti Liberi. Sed & Partus expertes, Non generantes, Liberis carentes, ut *Plato* dixit. Et steriles. Umbilici in-

ctis ἄτοκοι δὲ. cætera Platonis etiam sunt maximam partem. l. c. KÜHN.

Διδούσι Φαρμ.] Διδούσι φαρμάκια αἱ μ. τ. &c. εὐτοκούσα cum mediis desunt in MS. *H. Steph.* adscript in *Theatet.* Notandum ibi vero & φαρμάκια. Locus Platonis totus hic est in *Theaeteto*, quem adscribo ob alia etiam, quæ hic leguntur: καὶ μὴ καὶ διδοῦσαι γὰρ αἱ μαῖαι φαρμάκια καὶ ἐπάδουσαι, δύναται ἐγείρειν τε τὰς ὠδίνας, καὶ μαλθακώτερας ἀνὰ βούλωνται ποιῶν καὶ τίκτειν τε δὴ τὰς δυστοκούσας, καὶ εἰς τὸν ὄν δόξῃ ἀμβλίσκειν, ἀμβλίσκουσιν. An forte hinc apud *Pollucem* emendandum διδοῦσαι Φαρμ. JUNG.

74 ὠδίνειν, τίκτειν] MS. caret verbis ὠδίνειν, τίκτειν. dein habet MS. πρωτότοκοι γ. JUNG.

ὠδίνειν &c. πρωτόγονοι] Forte melius πρωτόγονοι legeretur. sed omnes priores editiones habent προπαραχθέντων πρωτόγονοι. Legitur etiam πολύγονοι activism sensu apud *Oppianum*, verum male, pro πολυγόνοις ut suspicatur *H. Steph.*

75 Πρωτ. π.] Desunt in MS. πρωτότ. παῖδες. JUNG.

76 Ἄτοκοι &c. ἄλοχοι] Locus Platonis vid. supra ad III, 15. & III, 49. de ἄλοχοις & ἀτόκοις. JUNG.

77 Ἄγονοι] Quod ad ἄγονους, forte locus ille lib. VI. *Νόμων* extremo: ἀνὰ δὲ ἄγονοι τινὲς εἰς τοῦτον γίνονται τὸν χρόνον &c. JUNG.

78 Καὶ στερίφαι] MS. καὶ στερίφοι, καὶ στ. *Hesych.* Στερίφοις, ἄγονοις, στεῖροις etiam exponit. *Suid.* Στερίφος, στῆρος, καὶ ἄγονος. habent tamen & vulgatum. quod etiam supra erat, ubi paria referebantur III, 15. JUNG.

79 ὀμφαλοτομία] MS. ὀμφαλιτομία. &c. Liber autem ita finit: Τέλος τοῦ δ. βιβλίου. JUNG.

80 Ἐμβρυοτομία] *Gl.* ἐμβρυοτομῶ, *efesco*. ita ἐμβρυοτομία est *exfessio*. KÜHN.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBLION PEMPTON.

* JULII POLLUCIS ONOMASTICI

LIBER QUINTUS.

JULIUS POLLUX

ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Commodo Cæsari S.

Κομμώδω Καίσαρι χαιρεῖν.

QUONIAM te venationum studiosum esse convenit, quandoquidem hoc studium heroicum, regiumque est, & ad corporis animique bonam constitutionem confert; estque tam placidæ fortitudinis, quam militaris audaciæ specimen, ad virilitatem utile, & exercitatione reddit robustum, celerem, equestrem, solertem, & laboriosum. si modo resistentia, robore, fugientia, celeritate, & laniantia, ab equo, & solertia, per prudentiam, latentia, consideratione, occultata, tempore, noctu advigilans & interdum laborans capere conetur, necesse est aliquid de venatione dicere.

ΠΕΙ δὲ κυνηγεσίῳ σοὶ προσήκει μέλειν, ὅτι τοῦπιθήδευμα ἡρωϊκόν, καὶ βασιλικόν, καὶ πρὸς εὐσωματίαν ἄμα καὶ εὐψυχίαν ἀσκει, καὶ ἐστὶν εἰρηνικῆς τε καρτερίας ἄμα καὶ πολεμικῆς τόλμης μελέτημα, πρὸς ἀνδρείαν Φέρον, ῥωμαλέον τε εἶναι γυμνάζει, καὶ ποδώκυν, καὶ ἵππικόν, καὶ ἀγχίνου, καὶ Φιλεργόν, εἰ μέλλει καθαίρειν καὶ τὰ ἀνθισταμένα ἀλκῆ, καὶ τὰ ὑποφεύγοντα τάχει, καὶ τὰ ἀποσπώντα ἀφ' ἵππου, καὶ τὰ συνετὰ σοφία, καὶ τὰ λαμβάνοντα ὑπονοία, καὶ τὰ κρυπτόμενα χρόνω, καὶ νύκτωρ προσαγρυπνῶν, καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπιπονῶν, ἀνάγκη τὶ καὶ περὶ θήρας ὑπειπεῖν.

[Γούλ. Πολυδ. &c.] Præfatio abest a MSS. Quæ autem in ea de Venatione, ad illa lege Adagia sacra Joach. Zehneri pag. 8. Hieron. Mercurial. de Arte Gymn. libr. III. cap. ult. Franc. Patr. de regno lib. III. Tit. 6. Ad illa vero quæ de eadem in capitibus libri hujus prioribus continentur, consulendi alii etiam, quorum Catalogum Cl. Rittershusius suis in Opriænum prolegomenis inseruit: maximeque Xenophon. Catalogus studio abbreviatus. Nam vix dimidia ejus pars in A. in P. vero tantum prima aliquot capita extant. SEB.

[Γούλ. Πολυδ. &c.] In C. A. non comparat Epistola ad Commodum, neque per decem prior. Segm. capitum lemmata, hæc vero est libri inscriptio: Τὰ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ τῶν Ονομαστικῶν Πολυδύκου· Θηρίων ὀνόματα τὰ ἐπὶ Κυνηγετίῳ καὶ τῶν Θυρωορέων. Τόποι θηρίων καὶ ἐκαστοῦ ζώου καὶ ὄψιον δὲ εἶναι τὸν Κυνηγετὴν καὶ ἕτερα. Hæc insunt quinto libro Onomasticonum Pollucis, ferarum nomina de Venatoris apparatu & Venatione, loca ferarum & animalium singulorum, qualis esse debeat Venator & alia. KÜHN.

[Γούλ. Πολυδ. &c.] Inscriptio MS. ἀρχὴ τοῦ ε'. βιβλίου. præfatio deest & statim sequitur brevis συγκεφαλαίωσις libri, quam statim adscribo. Quæ vero hic in laudem venationis dicuntur, laudat & Menestius Comm. in Lycophron. ad vers. 49. cui adde Herodotum ἐν Κλυοῖ. JUNG.

[Ἐπὶ δὲ κυνηγεσίῳ] Addit Falckenburgius voculam καὶ & ita legit: Ἐπὶ δὲ καὶ κυνηγ. &c. non male.

[Εἰρηνικῆς τ. κ.] Meditatio patientiæ laboris in pace & audacia militaris in bello, quæ signis fortitudinem. KÜHN.

[Ὑποφεύγοντα] Pro ὑποφεύγοντα melius Falckenburgius habet ἀποφεύγοντα.

[Τὰ ἀποσπώντα] Qua longius recedunt, equo assequi, ἀποσπῶν sc. eautem dicitur qui se subtrahit longiusque abscedit, ut propter intervallum loci equo opus sit, si eum velis assequi. KÜHN.

[Ὑπονοία] Pro ὑπονοία Falckenburgius ἐπινοία, melius me quidem judice. Hesychius ἐπινοίη, ἐπιτήδευμα.

* ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ.

* CAPITA LIBRI
QUINTI.

- 7 Περὶ θήρας κυνηγέτου. α'.
Περὶ τόπων, ἐν οἷς τὰ θηρία, καὶ τοῦ πῶς
καλοῦνται τὰ τούτων ἔκγονα· ἐν ᾧ καὶ
τὰ ὀνόματα τῆς δορᾶς αὐτῶν. β'.
Περὶ συνεργῶν, καὶ κυνηγέτου, καὶ σκευῶν, καὶ
ὁποῖον δεῖ αὐτὸν εἶναι. γ'.
Περὶ τῶν αὐτοῦ ἐργαλείων, καὶ ἐν τίσι θηρίοις πῶς
δεῖ χρῆσθαι, καὶ ὅπως, καὶ ἐν ᾧ· καὶ περὶ
τοῦ στήσασθαι τὰς ἄρκυς. δ'.
Γενναίων κυνῶν ὀνομασίαι, καὶ ὁπόθεν αὐταῖς ἡ
γένεσις. ε'.
3 Περὶ ἐπιτηδειοτέρου καιροῦ πρὸς κυνηγεσίαν, καὶ
δοκιμασίας κυνῶν. ς'.
Περὶ τοῦ ἐπὶ πόσον, καὶ ἀφ' οὗ, καὶ ἕως οὗ κύ-
ουσι χρόνου. ζ'.
Περὶ νοσημάτων αὐτῶν. η'.
Περὶ τοῦ ἀπὸ τίνος χρόνου ἐπὶ θήραν ἀκτέον τὰς
κύνας· ἐν ᾧ καὶ περὶ κόσμου αὐτῶν. θ'.
Ἄρεται καὶ κακίαι κυνῶν, ἀπὸ τε σώματος, καὶ
ψυχῆς. ι'.
4 Ἀπὸ κυνῶν ὀνόματα· ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ποταποῦς
δεῖ εἶναι τοὺς ἀρίστους τῶν χρωμάτων. ια'.
Περὶ λαγωῦ, καὶ ἐλάφου, καὶ ἄρκτου, καὶ
παρδάλεως, καὶ λέοντος, καὶ σὺς, καὶ ἔ-
νων ἀγρίων. ιβ'.
Φωναὶ ζῶων. ιγ'.
Περὶ τῶν κατὰ γαστρός ὀνομάτων. ιδ'.
Περὶ μίξεως ζῶων. ιε'.
Γυναικείων κόσμων ὀνόματα. ις'.
Περὶ συμμίκτων ὀνομάτων· ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ἀ-
παιτῆσαι, καὶ τῶν λοιπῶν. ιζ'.
5 Ποιότητος χωρίων ὀνομασίαι. ιη'.
Περὶ τοῦ οὐκ ἀποτρέψομαι, καὶ τῶν ὁμοίων. ιθ'.
Περὶ τοῦ Φιλεῖν, καὶ τοῦ ἐναντίου. κ'.
Περὶ ἐπαίνου καὶ ψόγου ὀνόματα. κα'.
Φόβου καὶ θάρρους ὀνόματα. κβ'.

- DE venatione, & Venatore. Cap. 1
De ferarum laebris, & quomodo ferarum
carum vocentur: ubi etiam de ferarum
pellibus. II
De Sociis, Venatore, & armis. qualemcumque
illum esse oporteat. III
De venatorii instrumenti, & qualibus con-
tra feras singulas utendum sit, quomodo, &
in qua, & de retibus constituendis. IIII
Generosorum canum appellationes, & unde
ipsis generatio. V
De tempore venandi opportuno, & canum
censura. VI
Quantum, unde, & quamdiu uterum fe-
rans. VII
De morbis ipsorum. VIII
Quo tempore ad venationem educendi sint ca-
nes, ubi etiam de ornatu ipsorum. IX
Virtutes & vitia canis, a corpore & indo-
le. X
Nomina a canibus derivata. ubi etiam, quales
colore optimi debeant esse, explicatur. XI
De lepore, cervo, urso, pardalione, leone,
sue, & asini agrestibus. XII
Animalium voces. XIII
De nominibus ventris. XIII
De animalium coitu. XV
Muliebrium mundi nomina. XVI
De mixtis nominibus: ubi & de eo, quod pe-
tere est, & reliquis. XVII
Qualitatu locorum appellationes. XVIII
De eo quod est, non averfabor, & similibus. XIX
De amando, & contra. XX
Laudis, & vituperii nomina. XXI
Timori, & confidentiae nomina. XXII

7 Περὶ θήρας κυν.] Nulla talis series capitum hu-
jus libri in MS. sed brevis tantum comprehensio, u-
ti dixi, quam totam adscribo: Ταῦτε ἴσται ἐν τῷ
πέμπτῳ βιβλίῳ Πολυδεύκειος ὀνομαστικῶν· θήρας ὀνό-
ματα, τὰ ἐπὶ κυνηγέτου καὶ τῶν θηρωμένων, τόποι θη-
ρίων ἐκάστου ζῴου τί καλεῖται τὰ ἔκγονα, τί τὰ διρ-
ματα, σύνεργα κυνηγέτου, σκευὴ κυνηγέτου, ὁποῖον
δεῖ εἶναι τὸν κυνηγέτην, ἐργαλεία κυνηγέτου, περὶ κυ-
νῶν, κύνας ἰσοδοχοί, πῶς ἀναθρεπτεῖον κύνας, νοσημά-
τα κυνῶν, κόσμος κυνῶν, ἔπαινος κυνῶν, ἀπὸ σώμα-
τος, ἀπὸ ψυχῆς, ψόγος κυνῶν, ἀπὸ κυνῶν ὀνόματα,
περὶ λαγῶν, περὶ ἐλάφων, περὶ λέοντος, περὶ ὄνου ἀ-
γρίου, τίνα δεῖ τὸν κυνηγέτην ταῖς κυσὶ ποιεῖν, φωναὶ
ζῶων, ὅσα ἐπὶ ἀποπάτου, καὶ ἐκάστου τί ἀποπατεῖ,
περὶ μίξεων, ζῶων ἐπίργυαι, περὶ κόσμου γυναικῶν, πε-
ρὶ συννημῶν ὀνομάτων. Hæc MS. Nunc vulgata pau-

lulum percurrimus. Primi capituli titulum non inte-
gram vidit vel, qui raro quid videt, *Interpres*. le-
gendum absque dubio immilla particula, *περὶ θ. καὶ
κυνηγ.* Eadem autem particula in tertio capite abun-
dat. Ibi enim delenda, & legendum, *περὶ συνεργῶν
κυνηγέτου, καὶ σκ.* *Interpres* id non vidit. patet ex iis
quæ infra in lemmate Segm. 17. & ex ipso capite:
& ex ipsius MSS. modo adscripta συγκριθαισῶσι, u-
bi σύνεργα legitur & emendandum etiam credo σύνερ-
γοι. Patet mihi fere hujus erroris origo. facile enim
is a male feriatis tythoetarum pueris committi solet,
cum particulam primo male omiffam, dein perver-
se collocatam: uti vitium nimirum vitio cumularetur.
JUNG.

8 ὄνου] Corrige operarum vitium, & scribe ὄνου.
JUNG.

De eo quod est, puto, & similibus.	xxiiii	Περὶ τοῦ οἶμαι, καὶ τῶν ὁμοίων.	κγ'.
Proברי appellationes.	xxiiii	Κηλίδος ὀνομασίας.	κδ'.
De gratulando, & contra.	xxv	Περὶ τοῦ ἐπιχαίρειν, καὶ τοῦ ἐναντίου.	κε'.
De iis qui diris solvunt, & liberant.	xxvi	⁹ Περὶ τῶν τὰς ἀράς λυόντων, καὶ κυρούντων.	κς'.
⁶ * Daemonum nomina.	xxvii	* Δαιμόνων ὀνόματα.	κζ'. 6
Pharmacorum noxiorum nomina.	xxviii	Φαρμάκων ἐναντίων ὀνόματα.	κη'.
De pleno, & contra.	xxix	Περὶ πλήρους, καὶ τοῦ ἐναντίου.	κθ'.
De impedimentis, & similibus.	xxx	Περὶ κωλυμάτων, καὶ τῶν ὁμοίων.	λ'.
De noxa, & contra.	xxxi	Περὶ βλάβης, καὶ τοῦ ἐναντίου.	λα'.
De salutatione, & iis qui sibi invicem obviant.	xxxii	Περὶ ἀσπασμοῦ, καὶ τῶν ἐντυγχανόντων ἀλλήλοις.	לב'.
De benefacendo, & contra.	xxxiii	Περὶ τοῦ εὐεργετεῖν, καὶ τοῦ ἐναντίου.	λγ'.
⁷ * De commercio, seu contractu.	xxxiiii	* Περὶ συμβολαίου.	λδ'. 7
De experto, & in-experto.	xxxv	Περὶ ἐμπείρου, καὶ ἀπείρου.	λε'.
De eo quod est tacere, & contra.	xxxvi	Περὶ τοῦ σιωπᾶν, καὶ τοῦ ἐναντίου.	λς'.
De eo quod est precari.	xxxvii	Περὶ τοῦ προῖσχεσθαι.	λζ'.
Quomodo eloquamur ea, quae in columnis scripta sunt.	xxxviii	Περὶ τοῦ πῶς ἀν εἴποιμεν τὰ ἐν στήλαις γραμματα.	λη'.
De eo quod est, satur sum.	xxxix	Περὶ τοῦ διακορῆς εἰμί.	λθ'.
De non dubio, & dubio.	xl	Περὶ τοῦ ἀναμφιβόλου, καὶ τοῦ ἀμφιβόλου.	μ'.
De Interprete.	xli	Περὶ ἐρμηνέως.	μα'.
De verbo eo.	xlii	Περὶ τοῦ εἶμι.	μβ'.
⁸ * De verbo facio.	xliii	* Περὶ τοῦ ποιᾶν.	μγ'. 8
De aequali.	xliiii	Περὶ τοῦ ἴσου.	μδ'.
De jocosum amatore.	xlvi	Περὶ κλέους καὶ τοῦ ἐναντίου.	με'.
De re nihili.	xlvii	¹⁰ Περὶ τοῦ φιλοπαίκτης.	μς'.
De eo quod est, volo.	xlviii	Περὶ τοῦ μηδὲν ἄξιον.	μζ'.
Quid de scriptis legibus, & decretis dicendum sit.	xlix	Περὶ τοῦ βούλομαι.	μη'.
De eo quod est, modice habere, & immodice.	l	Περὶ τοῦ τί ἀν εἴποιμεν περὶ τῶν γεγραμμένων νόμων ἢ ψηφισμάτων.	μβ'.
De convertendo corpus, & contra.	li	Περὶ τοῦ μετρίως ἔχειν, καὶ ἀμέτρως.	ν'.
De quibus Plato ταυτὸν dicit, & θάτερον.	lii	Περὶ τοῦ συστρέψαι τὸ σῶμα, καὶ τοῦ ἐναντίου.	να'.
		Ἐφ' ὧν Πλάτων λέγει τὸ ταυτὸν καὶ τὸ θάτερον.	νβ'.

⁹ Περὶ τῶν τὰς &c.] Omnino capita duo male divisa mihi constat: quod tamen & interpret sequutus est. quod quidem non miror. solet enim ita. mihi constat illa omnia uno capite ita perscribenda: περι τῶν τὰς ἀράς λυόντων καὶ κυρούντων δαιμόνων ὀνόματα. κς'. unde & ceteros numeros sequentes corrigere potes toto ordine. pateat hoc & infra ex Cap. XXVI.

Segm. 131. clare. JUNO.

¹⁰ Περὶ τοῦ φιλοπαίκτης] Omnino corrigendum existimo περὶ τοῦ φιλοπαίκτης. uti & infra est Segm. 161. Nunc ad MS. ipsum iterum & Pollucem nostrum, cujus mchercle istius vulgatas capitum series haudquaquam esse puto, immo nec manuscriptas etiam. JUNO.

11 Περὶ θήρας, θηρευτοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτούς.

De venatione, venatore, & quae eorum sunt.

1.

ΘΗΡΑ λέγοιτ' ἂν, καὶ ἄγρα, καὶ κυνηγέσιον. θήραι τε, καὶ 12 ἄγραι, καὶ 11 κυνηγέσια. καὶ θηρευτῆς, καὶ 14 ἀγρευτῆς, καὶ κυνηγέτης. ὁ δὲ τούτῳ συμπράττων, 15 συγκυνηγέτης, καὶ σύνθηρος, ὁμοθηρος. ἐραῖς δὲ ἐπὶ τοῦ κυνηγέτου, ζητητῆς θηρίων, 16 πολέμιος θηρίων, 17 ἔχθρὸς, φιλόθηρος, καὶ ἀντίπαλος. καὶ τὸ πρᾶγμα, φιλοθηρία. 18 Φιλοκυνηγέτης, καὶ θηρευτικὸς, ἀγρευτικὸς, κυνηγετικὸς. θηρευτικῶς, 19 ἀγρευτικῶς, κυνηγετικῶς. θηρᾶν, θηρεύειν, κυνηγετεῖν. καὶ θηρᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ θηρᾶν. καὶ θηρῶνται, ἀντι τοῦ θηρῶσι 20 ἐνοφῶν. * ἡμεῖς δὲ, 21 ἐπὶ μὲν 22 τῶν ἀνδρῶν, τὸ θηρᾶν. ἐπὶ δὲ τῶν θηρίων, τὸ θηρᾶσθαι. 23 ὥσπερ 24 ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἰχνεύειν, καὶ ἀνιχνεύειν, καὶ 25 ἰχνηλατεῖν. καὶ ἰχνευτῆς ἀνὴρ, καὶ κύων, ἐπὶ τοῦ θηρῶντος. 26 ὁμοίως δὲ, ζητεῖν, ἀναζητεῖν, ἐξερευνεῖσθαι, ἀνευρίσκειν, ἐξευρίσκειν, συνεξευρίσκειν, ταῖς κυσὶν ἐφθῖναι, 27 καὶ ἐφθῖναι τὰς κύνας, καὶ ἐπαφθῖναι, μετιέναι, αἰρεῖν, 28 ἐπισιζῆαι. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὸ μετὰ

VENATIO, & ἄγρα, & venatus, venationes. tum Venator, etiam venans, & κυνηγέτης canum ductor dicitur. Hunc vero adjuvans, Convenator, simul venans, & ὁμοθηρος. Sed de Venatore dices, ferarum quaesitor, ferarum hostis, inimicus. venationis studiosus, ac amans. Et res ipsa, venationis studium. Tum venaticus, venatorius. & venaticae, seu venatoriae adverbia. Venari, canes agere. Et θηρᾶσθαι quoque pro θηρᾶν. & θηρῶνται, pro θηρῶσι, id est, venantur, apud Xenophontem. * Nos vero de Viris quidem, θηρᾶν, de feris vero, θηρᾶσθαι dicimus. Quemadmodum etiam de Venatoribus, vestigare, investigare, vestigia inquirere. & Vis investigator seu canis, de venante. Similiter & quaerere, inquirere, scrutari, invenire, reperire, canibus immittere, & canes immittere & dimittere, subsequi, trahere. incitare, sic autem vocaverunt, canes cum

11 Περὶ θήρας &c.] Abest titulus a C. A. nec C. V. aliquid hujus affert. Kühn.

Περὶ θήρας &c.] Titulus capituli in MS. talis est: τὰ ἐπὶ κυνηγέτου καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῶν θηρίων, καὶ ἰακώτου θηρίων τὴν καλεῖται τὰ ἴχνη. Caput ipsum incipit: ἢ ἄγρα λγ. &c. Jung.

12 Ἄγραι] C. A. καὶ θηριστός, dein margo καὶ ἀγρευτής. Kühn.

Ἄγραι] Sequentia desunt in MS. καὶ κυνηγέσιον. & necio an non κυνηγέσιον hic in vulgatis, προπαρευτός, sit scribendum: non quod alterum neciam etiam usitatissimum: sed quod duobus illis singularibus, θήρα & ἄγρα, reddens pluralia sua etiam usitata θήραι & ἄγραι: videatur & ad tertium κυνηγέσιον, pariter κυνηγέσιον tetulisse. Jung.

13 Κυνηγέσιον] Κυνηγέσιον reposuit Kühn.

14 Ἀγρευτής] De cane IX. 12. Jung.

15 Συγκυνηγέτης] C. A. ἐραῖς δὲ ἑ. τ. κ. ζ. θ. καὶ φιλόθηρος κ. α'. καὶ φιλοθηρία. καὶ θηρευτικός. καὶ θηρῶνται &c. caetera abluunt. Kühn.

Συγκυνηγέτης] Desunt sequentia in MS. καὶ σύνθηρος. & illorum loco MS. καὶ τὰ ὁμοία. Jung.

16 Πολέμιος θηρ.] Desunt παλ. θηρ. in MS. Jung.

17 Ἐχθρὸς] Desit ἔχθρος, dein MS. καὶ φιλόθ. κ. α'. καὶ τὰ ὁμοία. καὶ φιλόθ. omittit τὸ περ. Jung.

18 Φιλοκυνηγέτης] Salmas. habet φιλοκυνηγέσιον. Kühn.

Φιλοκυνηγέτης] Desit φιλοκυν. in MS. Jung.

19 Ἄγρ. κυρ. &c.] Desunt in MS. ἄγρ. &c. κυνηγετεῖν cum mediis. Jung.

20 Κινοφῶν] MS. ita: Κινοφῶν δὲ ἔφα καὶ θηρᾶσθαι α'. τ. θ. κ. α'. τ. ῥήματα, ἡμεῖς &c. Jung.

21 Ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν] Mss. superlitteratum in C. A. & ante ἀνδρῶν, ἰσχυροῦνται, qui armat. ad sequentia: ἐπὶ δὲ τῶν θηρ. τ. θηρ. Salmas. adlitteravit: sic infra (V. 84.) dicitur de leonibus: θηρῶνται δὲ ἄ. ὁ τοῦ. οὐ πλ. &c. Kühn.

22 Τῶν ἀνδρῶν] MSS. τῶν ἰσχυροῦνται, τὸ θ. Seb.

Τῶν ἀνδρῶν] MS. ἰσχυροῦνται, pro ἀνδρῶν. Jung.

23 ὥσπερ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν] MSS. ὡς (ὥσπερ A.) καὶ τὸ ἰχ. Seb.

ὥσπερ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν] MS. ὥσπερ καὶ τὸ ἰχρ. omittit ἐπὶ μ. τ. α'. Jung.

24 Ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν] Absunt a C. A. Kühn.

25 Ἰχνηλατεῖν] MSS. ἰχνηλατεῖν. Seb.

Ἰχνηλατεῖν] In C. A. pro ἰχνηλατεῖν est ἰχνηλατεῖν. Kühn.

Ἰχνηλατεῖν] Pro ἰχνηλατεῖν, MS. ἰχνηλατεῖν. optime etiam. vide supra II, 74. Longus meus lib. II. ἐπιτα τὰς κύνας ἀφίπται ἰχνηλατεῖν ἐν ταῖς εὐκαιρίαις φαινομέναις τῶν ἀδῶν, ἰλιουστῶν. & lib. I. κυρῶν ἐν ἰχνηλασίας περιουσία. Nec enim credo ista de solis viris (quod vocabulum semel omittit, semel aliud ponit, sub quo & canes comprehenduntur) sed & canibus possunt tribui quae hic ponuntur, etiam ipsum vulgatum ἰχνηλατεῖν. Jung.

26 Ὅμοίως δὲ] Ὅμοίως δὲ &c. usque ad κυρῶν ἐφθῖναι C. A. non habet, qui pergit dein: καὶ ἐφθῖναι τὰς κ. κ. ἑ. cum margo ἐπισιζῆαι, οὐ. γ. ἑ. τὸ μετὰ τῶν φωνῶν ἀφίπται. haecenus margo. superlitteratum autem τ. ἑ. τῶν α'. in ἀφίπται. Kühn.

Ὅμοίως δὲ] Ὅμοίως δὲ &c. κυρῶν ἐφθῖναι cum mediis abluunt a MS. Jung.

27 Καὶ ἐφθῖναι] MS. καὶ ἐφ. τ. κ. καὶ ἑ. καὶ ἐπιρ. omittit μετιέναι, αἰρεῖν, quae tamen mox ita τῶν φωνῶν ἐφθῖναι μετιέναι, αἰρεῖν. omittit autem sunt διὰ μ. κατεῖν. Jung.

28 Ἐπισιζῆαι] Ἐπισιζῆαι ἐπισιζῆαι ἢ vel ἐπισιζῆαι est, jubilationibus solitis canes cohortor & feris immitto, more Venatorum Aristoph. in Ἰσθμῶν.

--- καὶ ὅταν οὕτως ὁ ἐπισιζῆαι
Ἐπὶ τῶν ἰχθρῶν τῶν ἰσχυροῦνται, ἀγρῶν αὐτοῖς ἐπισιζῆαι. Digne justum. vertit:

clamoris aliquo signo immittere. Insequi, cursu sequi, post canes currere, pedibus insequi, * sequi canes. capere, occidere, prehendere, vulnerare, vivas capere; viventes nancisci, & his similia. De feris porro dicitur, vestigari, investigari, infecutionem pati, cursu impeti, trahi, quæri, inquiri, inveniri, reperiri, fugere, transfugere, subducere, refugere. capi, prehendi, vulnerari, occidi, vivas capi. Dices praterea, vestigium, vestigatio, & vestigia, pedum signa, signa terræ impressa, indagationes, investigatio. & τῆς ἰχνεύσεως, Xenophon dixit. * Vestigia recta, directa, confusa, abscondita, * inventu facilia, velocia, acuta. Vestigia olet, redolet, spirat, respirat, sur-

τηνος ἀσῆμου βοῆς ἀφῆναι, διώκειν, μεταθεῖν, κυνοδρομεῖν, ἐφέπεσθαι κατὰ πόδας, * ἐπιγίγνεσθαι ταῖς κυσίν, αἰρεῖν, ἀποκτινύναι, λαμβάνειν, τιτρώσκειν, ζωγρεῖν, ζώντων κρατεῖν; καὶ τὰ ὅμοια. ³⁰ Ἐπὶ δὲ τῶν θηρίων, ἰχνεύεσθαι, ἀνίχνεύεσθαι, διώκεσθαι, ³² μεταθεῖναι, αἰρεῖσθαι, ζητεῖσθαι, ἀναζητεῖσθαι, εὐρίσκεσθαι, ἀνεύρισκεσθαι, ἐξεύρισκεσθαι, ἀπεφεύγειν, περιφεύγειν, ὑπάγειν, ἀποδιδράσκειν, αἰρεσθαι, ἀλίσκεσθαι, λαμβάνεσθαι, τιτρώσκεσθαι, ³³ ἀποκτείνεσθαι, ζωγρεῖσθαι. Εἴποις δ' ἂν, ³⁴ ἴχνος, ³⁵ ἰχνηλατία, καὶ ἴχνη, καὶ σημεῖα ποδῶν, ³⁶ σύμβολα ἐντετύπωμένα τῇ γῆ, ἰχνεύματα, ἴχνια, ἴχνευσις, καὶ τῆς ἰχνεύσεως φησὶν ὁ Ξενοφῶν. * ἴχνη ὀρθά, ³⁷ εὐθεία, συμπεπλεγμένα, ³⁸ εὐναῖα, ³⁹ εὐραία, δρομαῖα, ὄζεια. ὄζει τὰ ἴχνη, ἀπόζει, πνεῖ, ἀποπνεῖ, ἀπι-

--- Et postea quando hic sibilat in inimicum aliquem movens, rustice eis insilis: ubi Scholiastes monet ἐπισίξεν & ἐπιρῶξαι significare ἰφορῆσαι, insigare voce, factaque esse ea verba a sono ἐπιφθόγγου. Hesych. vid. in ἐπιρῶξεν, ἐπισίξας, ἐπίσημα (l. ἐπισίγμα) ἐπισιττεῖν. Etymolog. Magnum in ἐπισίξεν, Suid. ex Scholiis Aristoph. in ἐπισίξεν. Arulejus lib. VIII. Metam. canes &c. jubilationibus solitis & ejusmodi vocibus notis subnotantur. Kühn.

29 Κυνοδρομεῖν] Hæc & duo præcedentia διώκειν, & usque ad κυσίν absunt a C. A. dein in textu μετρίως αἰρεῖν, αἰρεῖν usque ad ὅμοια itidem absunt. Kühn.

Κυνοδρομεῖν] Κυνοδρομεῖν &c. κρητὴν cum mediis in MS. defunt, pergit autem dein, καὶ τὰ ὅμοια. vulgatum autem κυνοδρομεῖν adnotavit H. Stephanus hic in Xenophonte esse. extat autem aliquoties in illius Κρητικῶν. & infra apud Noftrum V. 65. Jung.

30 Ἐπὶ δὲ τῶν] C. A. διώκεσθαι, μεταθεῖσθαι, αἰ, εἰ, ποῖς δ' ἂν. locum hunc exscripsit Phavorinus in ἰχνεύεσθαι. Kühn.

Ἐπὶ δὲ τῶν] Hunc locum integrum pro more suo rursus in Lexicon suum transcripsit Phavorinus in voce ἰχνεύεσθαι, usque ad illa verba ἀπόζει, πνεῖ, quæ sunt Segm. seq. Adscribemus in sequentibus variantes Phavorini lectiones.

31 Ἰχνεύεσθαι] Deest ἀνίχνεύεσθαι in MS. Jung.

32 Μεταθεῖναι] MS. bene μεταθεῖσθαι, non μεταθεῖναι, quod quid hic sit nescio. μεταθεῖσθαι autem redditur ad τὸ ἐντρογῶντος μεταθεῖν Segm. præced. defunt dein in MS. ζητεῖσθαι &c. usque ad εἰποις. MS. enim tantum habet, αἰρεῖσθαι, καὶ τὰ ὅμοια. εἰποις &c. Jung.

33 Ἀποκτείνεσθαι] Ἀποκτινύνεσθαι vel ἀποκτινύεσθαι. Xenoph. de Exp. Cyr. fol. 387. ἀποκτινύσαν ὄσους περ ἔδυναντο. Hellen. lib. V. fol. 560. διώκων καὶ ἀποκτινύνος fol. 572. χαλεπὸν εἶναι τοιοῦτον ἄνδρα ἀποκτινύναι. itemque alibi. Seb.

Ἀποκτείνεσθαι] In vulgatis videtur adnotandum ἀποκτείνεσθαι. Jung.

Ἀποκτείνεσθαι] Phavorinus l. c. ἀποκτείνεσθαι.

34 Ἰχνος] C. A. ἴχνη, καὶ σημεῖα ποδῶν, σύμβολα ἔ. τ. γ. ἰχνευμάτων ἴχνια, i. tum margo καὶ τῆς ἰ. φ. ὁ Z. exinde textus, ἴχνη ὀρθά, sed i. punctis notatur. συμπεπλεγμένα. ὄζει τὰ ἴχνη &c. ἴχνος ὀρθίον agnoscit Xenoph. de Venat. & ὀρθόν. Kühn.

35 Ἰχνηλατία] Deest ἰχνηλατία in MS. Jung.

Ἰχνηλατία] Phavorinus l. c. ἰχνηλατία.

36 Σύμβολα &c.] Aliter & forte melius MS. σύμβολα ἐκ. τ. γῆ τῶν ἰχνευμάτων, ἴχνια, ἴχ. Jung.

37 Abscondita] Apud Xenoph. τὰ ἴχνη τὰ εὐναῖα exp. vestigia cubilia, sicut τὰ δρομαῖα cursu impressa. De εὐραία (quod interpret. inventu facilia) vid. not. seq. 39. Gr. textus. Seb. 2.

Εὐναῖα] MS. εὐναῖα. infra V, 66. aliter variat. Jung.

38 Εὐναῖα, τ. c.] Εὐναῖα sunt vestigia quæ ducunt ad ferarum cubilia, δρομαῖα quæ cursum feræ arguunt. Hesych. leporem in ipso cursu captum, δρομαλόν, in cubili deprehensum, εὐναῖον vocari ait in voce, δρομαλὸς λαγῶς. Kühn.

Εὐναῖα, * εὐραία &c.] Εὐν. εὐρ. ὀ. hæc quatuor voculæ defunt in MS. edebatur antea autem εὐναῖα, pro εὐναῖα hic. H. Stephanus ad εὐραία hic ita adnotat: In Cynegetico pag. 576. εὐραία. Flor. Ubi Ald. habet εὐναῖα. ego quid dicam, nescio. si εὐραία vel εὐραία scriptum viderem faue, uti εὐναῖα, δρομαῖος opponuntur, & hic & apud Xenoph. in Cyneget. ita & εὐραία, ἐξείν ὀππονι. Latiora enim τὰ εὐναῖα esse, vel ex eo credam me conjicere posse, quum illa πορεύεσθαι τὸν λαγὼν ἐπιστάμενον, & ἰδίρκο τὴν περὶ τοῦ πορεύεσθαι: hæc vero (τὰ δρομαῖα) ταχὺ, itaque terram οὐ πίμπλασθαι. Ceterum alii venabuntur hic rectius, quibus orium pervestigare cubilia mendorum: mihi nimis properandum est. Jung.

39 * Εὐραία] Pr. ed. εὐναῖα. Verum infra VI, 10. itidem cum circumfl. in pen. Ac notandum quod Sylb. observavit apud Xenoph. alicubi Flor. edit. habere εὐραία, ubi Ald. εὐναῖα. haud dubie ob similitudinem ρ & ν, e qua verisimile est hic etiam εὐραία natum. Nam id mihi quidem ἀνέρετον adhuc: tamen Gualtherus inventu facilia interpretetur; εὐναῖα autem vid. apud Xenoph. de Ven. fol. 977, 979, & 980. Seb.

* Εὐραία] Leg. εὐρέα lata, puto eadem esse, quæ λαμπρά dicuntur Xenophontei, qui & cætera habet; dicens: ὅσαι δὲ τῶν κυνῶν τὰ ἴχνη τὰ μὲν εὐναῖα ἀγροῦσι, τὰ δὲ δρομαῖα ταχὺ διατρέχουσιν, οὐκ εἰσι γνήσια, potest etiam ex εὐναῖα corruptum esse τὸ εὐραία. Salmasius etiam εὐρέα legit. Kühn.

* Εὐραία] Vocem εὐραία doctissimus J. Vlietius in Comment. ad Grat. Cyneget. pag. 198. explicat, dubitat tamen annon glossema male infartum a librario illa sit, notatque Interpr. infentiam. Certe in Phavorino etiam hanc vocem invenio in verbo ἰχνεύεσθαι, in quo locum hunc integrum exscripsit, uti Segm. præced. monui. habet dein idem Phavorinus ἀπόζει, pro ἀπέζει.

Φέρεται ἀπ' αὐτῶν τὸ πνεῦμα, ⁴⁰ ἄνοσμα, δύσ-
 οσμα, εὔοσμα. δύσοσμα δὲ, καὶ εὔοσμα, οὐ
 τὰ ⁴¹ δυσχερές, ἢ ἡδὺ ἀποπνέοντα λέγουσιν, ἀλ-
 λά τὰ εὐαίσθητα, ἢ δυσαίσθητα πνεύματα τῶν
 ἰχνῶν. ⁴² θηρία, θηράματα, θηρεύματα, ⁴³ θηρά-
 γρα, ⁴⁴ οὐ μόνον τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ τὸ θηράμε-
 νον. καὶ ἀγραν δὲ καλοῦσιν, ἀφ' ὧν καὶ εὐα-
 γρία, καὶ ⁴⁵ πολυαγρία, καὶ ⁴⁶ θηραγρία, εὐθη-
 13 ρία, ⁴⁷ πολυθηρία. * καὶ εὐθηρος ἀγρα, καὶ πα-
 λύθηρος ἀγρα. καὶ τὰ ἐναντία, δυσαγρία, ἀνά-
 γρία, δυσθηρία, ἀθηρία, ⁴⁸ καὶ δυσθηρος, καὶ
 ἀθηρος ἐπανήλθεν. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ⁴⁹ καὶ εὐθηρος
 γῆ, καὶ ⁵⁰ εὐθηρος ἰδη, καὶ ὕλη εὐθηρος, καὶ πα-
 λύθηρος. ὁμοίως ἔρη εὐθηρα, ⁵¹ καὶ πολύθηρα, καὶ
 11 θηροτρόφα, καὶ θηρονόμα, καὶ θηρίσις ⁵² ἔτροφα,
⁵³ καὶ θηρίων καταπλεα, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πάλιν,
 ἀθηρα, καὶ ἀτροφα. ⁵⁴ ἢ δὲ Ἄρτεμις, ἀ-
 γροτέρα, καὶ ⁵⁵ κυνηγέτις, καὶ Φιλίθηρος, καὶ

git ab his odor, vapor. Δύσοσμα, &
 εὔοσμα, per quæ non bene, aut male
 olentia, sed difficilia faciliæque depre-
 hensu intelliguntur. Venatura vero, θη-
 ράματα, θηρεύματα, θηράγρα, non mo-
 do venationem, sed & venatione captum
 significant. quod & ἀγραν nominant. Un-
 de εὐαγρία, id est, venatio felix, copi-
 osa, ferina. * prospera venatio, & mul- 13
 ta. tum venatio præda abundans. Et
 contraria, venatio mala, præda carens,
 infelix, feram non adeptæ. & præda va-
 cuus rediit. Licet etiam dicere, venati-
 ca tellus, venatorius saltus, sylva feras
 habens, & feris abundans. Similiter &
 montes venationi idonei, feris abundan-
 tes, feras alentes & pascentes, feris de-
 pasci, & feris pleni, & similia. feris vero,
 & pascuis carentes, contraria sunt. Sed
 & Diana Venatica, & Venatoria, Ferina,

⁴⁰ Ἄνοσμα] Abest a C. A. ut & καὶ ante εὔοσμα, odorata. Kühn.

Ἄνοσμα] Deest ἀνοσμα in MS. Jung.

⁴¹ Δυσχερές] MSS. δυσχερῆ. Seb.

⁴¹ Δυσχερές] C. A. δυσχερῆ. Kühn.

Δυσχερές] MS. δυσχερῆ. Jung.

⁴² Θηρία, θ. θηρ. θηράγρα] Θ. Α. θηρα ἀγρα MSSti, & in sequentibus ita ut exhibet Seberus ex MSSSti. Salmas. θηράγρα. Kühn.

Θηρία, θ. θηρ. θηράγρα] Totum hunc locum a voce θηρία usque ad finem Segm. seq. rursus, uti solet, transtulit in Lexicon suum Rhacronotus in voce θηρία.

⁴³ Θηράγρα] Quid est θηράγρα? mihi videtur nos longe rectius facturos, si MS. scripturam amplectamur, quæ est hæc: θήρα, ἀγρα. οὐ γὰρ μόνον τὸ ἔργον, ἀ. κ. τὸ θηρομένο ἀγραν καλοῦσιν, ἀφ' &c. nisi quod θηράμενον legendum, certum sit. nam & θήρα ponitur pro ipsa præda, credo. non aliter certe, quod jam occurrit, Simocatus ἱ ἀπτικώτατος, epistola quadam ἡλικῆ Σοκρατῆς ad Cleonem, ipso exordio hoc: ὅταν οἱ λυκοὶ μεγάλης περιτύχῃσι θήρας, καὶ τῶ κοῖμα φιλοσοφῆσῃσιν, ὡσπερ ἐγχεύσειαν ἀρίων ἔχουσι. & de hoc vulgatum esse, sciebat noster Pollux scilicet. de ἀγρα putabat forte id minus perulgatum, ideo monitiunculam addidit ibi. Herodotus Calliope cap. 38. de prædantibus Persis: εἰλότιες δὲ ταύτην τῆν ἀγραν οἱ Πέρσαι. plurane argumenta dicam bono codici scripto? nil quidem est opus, sed vel ipse Pollux suppeditat, ἀφ' ὧν, ait, εὐαγρία, καὶ πολυαγρία, καὶ εὐθηρία, πολυθηρία &c. ἀφ' ὧν ait, scilicet ἀπὸ τῆς θήρας, & ἀπὸ τῆς ἀγρας. Sed ais, cur non addis & θηραγρία, quod in vulgaris jam? deest nimirum illud in MS. & ut non deesset, nil juvaret illud θηράγρα, nil noceret illi θήρα. probum enim illud θηραγρία, sed ἀπὸ θῆρ τοῦ θηρός non ἀπὸ τῆς θήρας. estque θηραγρία, τοῦ θηρός ἀγρα. θήρας enim ἀγρα essent nugatum nugæ, quales & ego me facere putarem, si diutius hic morarer. Jung.

⁴⁴ Οὐ μόνον τὸ ἔργον] MSS. οὐ μόνον γὰρ τὸ ἔρ. ἀ. κ. τὸ θηράμενον ἀγραν καλοῦσιν. Seb.

⁴⁵ Πολυαγρία] C. A. εὐθηρία, καὶ εὐθηρος ἀγρα. dein margo, καὶ εὐθηρος καὶ δύσθηρος usque ad ἐπανήλθεν. Kühn.

⁴⁶ Θηραγρία] Θηραγρία deest in MS. uti dixi. Jung.

⁴⁷ Πολυθηρία] Deest in MS. πολυθηρία, & post ἀγρα, MS. καὶ τὰ ὅμοια. omisiss istis πολύθηρος ἀ. &c. & verbo ἀθηρία cum mediis. vulgatum autem ἀναγρία Xenophonis esse adnotavit hic H. Steph. videlicet in eodem libello,

quem utinam vel leviter percurrere daretur otium, quin possent inde quædam illustrari acutius in Nostro, non dubitare possum.

⁴⁸ Καὶ δύσθηρος] MS. auctius: καὶ εὐθηρος, καὶ δύσθηρ. κ. ἀ. ἐκ. bene. potest enim quis, si ἢ ἀγροτέρα εἶναι, & εὐθηρος ἐπιπροσέθειν. Jung.

⁴⁹ Καὶ εὐθηρος] Καὶ abest a C. A. &c. καὶ ὕλη πολυθηρος. ὁμοίως ὡς ἔρη ἐν θηροτρόφα, κ. θ. κ. θ. εὐτροφα sed, superscriptum ut & πάλιν. post εὐτροφα, καὶ ἀθηρα κ. ἀ. Salmas. pro ἀτροφα ἢ ἀθηροτρόφα. Kühn.

Καὶ εὐθηρος] MS. εὐθηρος γῆ, καὶ εὐθηρος ἰδη, καὶ ὕλη εὐθηρος, καὶ π. & statim, ἔρη εὐθηρα. sic MS. clare. & nescio an non hic rectius. nam hic potius de feris ipsi agitur, & locis qui iis abundant, ut patet etiam ex iis quæ sequuntur, θηρίσις ἔτροφα &c. facillimo lapsu, apud typographos & librariorum in v transferit. hunc locum alias Casaubonus adfert IV. Athen. 25. ubi quod ἰδη quamvis sylvam etiam significet. Sic & Herodotus noster Melromene cap. 109. ἢ δὲ χάρις σφίων, πᾶσιν ἰστί δασίη ἰστί παντομοῖ. ἐν δὲ τῇ ἰδη τῇ κλίστη ἰστί λιμὴ μεγάλη τε καὶ πολλή, καὶ ἔλος, καὶ κάλαμος περι αὐτήν. & cap. 175. ἢ δὲ λόφος εὐτός ὁ Χαρῖων δασὺς ἰστί ἰστί, εὐσῆς τῆς ἀλλῆς τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλῆς. Jung.

⁵⁰ Εὐθηρος ἰδη] Vide Casaub. in Athen. lib. IV. c. 25. Seb.

⁵¹ Καὶ πολύθηρα] Defunt in MS. καὶ πολύθηρα. dein MS. alio accentu, καὶ θηροτρόφα, καὶ θηρονόμα habet. Illo modo ἔρη θηροτρόφα Longus meus statim lib. I. Ποικίλ. in prædio Dionysiorum. Jung.

⁵² ἔτροφα] MSS. εὐτροφα. tum sc. θηρία. Seb.

⁵³ Καὶ θηρίων κατ.] Defunt καὶ θηρίων κατ. in MS. emenda vero θηρίων, ubi operæ peccarunt. Jung.

⁵⁴ ἢ δὲ Ἄρτεμις] A. in marg. & P. περι Ἀρτέμιδας. ἢ δὲ. mox ambo, κυνηγέτις, φίλ. Seb.

ἢ δὲ Ἄρτεμις] Præmittitur & in C. A. titulus jam notatus a Sebero. Kühn.

ἢ δὲ Ἄρτεμις] Ad vocem Ἄρτεμις Falckenbergium e MSto suo biōs adscriptis. De sequentibus Diana cognominibus vid. Callimach. hymn in Dian. & ad eum Vir Illustris Ezech. Spanhemius, præcipue pag. 138.

⁵⁵ Κυνηγέτις] MSSSti etiam κυνηγέτις omnibus omisiss copulis. Kühn.

Κυνηγέτις] Pro κυνηγέτις, MS. κυνηγέτις. quod vel ideo probō, quod vulgari rationem non videam: viderem si vel κυνηγέτις scriptum esset. sed illud κυ-

Mon-

Montana, a montibus. Idæa, ab Ida, Retiaria, a Retibus. & Sagittaria, eo quod feras jaculetur. dicitur simul cum aliis multis a venatione deductis nominibus.

⁵⁶ ὄρεια, ἀπὸ τῶν ὄρων. καὶ ⁵⁷ ἰδαία, ἀπὸ τῆς Ἰδῆς, καὶ ⁵⁸ δίκτυνα, ἀπὸ τῶν δικτύων. καὶ ἐκὼς βόλος, ⁵⁹ ἀπὸ τοῦ ἑκάς τὰ θηρία βάλλειν. καὶ ⁶⁰ πολλὰ ἄλλα ὀνόματα ἀπὸ θήρας.

14

* CAPUT II.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

14

De ferarum latebris. I.

⁶¹ Περὶ τόπων, ἐν οἷς τὰ θηρία. α΄.

Ferarum vero loci, in quibus inveniuntur saltus, luci, sylvae, montes, antra, dumeta, lustra, paludes, terrae incultae, campestria loca, agri latebrae, sed haec proprie serpentum sunt, sicut & χειαί. abusive vero, etiam de aliis feris dicuntur. Ferarum vero aliae montanae maxime sunt, ut leones. aliae palustres, ut fues. aliae nemoribus sylvisque gaudentes, ut pardali. Unde & Homerus dixit,

Veluti pardalis exit e densa sylva.

¹⁵ * Aliae loca amant inculta, ut cervi. aliae dumeta, ut lepores. Urbi autem, si extra lustra sua pascantur, circa fructiferas arbores capiuntur. Sed leonum foetus, catuli vocantur. ut

Τόποι δὲ θηρίων, ἐν οἷς αὖν εὐρίσκηται, ⁶² ἰδαί, ναίπαι, ὕλαι, ὄρη, ἀντρα, θάμνοι, ⁶³ Φωλεοί, ἔλη, ⁶⁴ ὄργαδες, πεδία, ⁶⁵ ἄρουραι. ⁶⁶ εἰλεοί, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν ὄφειων λέγονται, ὡς περ καὶ χειαί καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θηρίων. τῶν δὲ θηρίων, τὰ μὲν εἰσὶν ὄρεια ἐπιπλεῖστον, ὡς οἱ λέοντες. τὰ δὲ ⁶⁷ ἔλεια, ὡς οἱ σύες. τὰ δὲ ταῖς ἰδαῖς τε καὶ ὕλαις χαίροντα, ὡς αἱ παρδάλεις. ⁶⁸ ὄθεν καὶ Ὀμηρος εἶρηκεν,

Ἡὔτε παρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο.

* τὰ δὲ ταῖς ὄργασι, ὡς ἔλαφοι. τὰ δὲ ⁶⁹ ταῖς ¹⁵ θάμνοις, ὡς οἱ ⁷⁰ λαγωοί. Φωλεύουσι δὲ αἱ ἄρκτοι, καὶ ἦν ἔξω τῶν Φωλεῶν νέμονται, περὶ τὰ ἔγκαρπα τῶν δένδρων ἀλίσκονται. ⁷¹ Καλεῖται δὲ τὰ μὲν ⁷² τῶν λέοντων ⁷³ ἔγγονα, ⁷⁴ σκύμνοι. τὰ

κηγέτις etiam Orphei hymno niti potest, ubi ad illum inter alia: λυσιγέτις, φίλοιστρε, κνηγέτι, λυσιμέριμνε. addamus & oratorem. Aristides hymno in Zenem: Ἀρτεμις λοχία καὶ κνηγέτις. JUNG.

Κνηγέτις] Κνηγέτις loc. cit. habet & Phavorinus, sed MSS. lectionem κνηγέτις, Κηπίμιο poststrum secuti in textu reposuimus. Restitui itaque eadem vox poterit quoque Phavorino.

⁵⁶ ὄρεια] Pro ὄρεια, MS. ὄρη. JUNG.

⁵⁷ ἰδαία] Salmas. Idæa Diana, margo C. A. ad δικτύων usque. Kühn.

ἰδαία] Pro ἰδαία, ἰδαία MS. JUNG.

⁵⁸ δίκτυνα] C. V. δικτύνα, Phavorin. δικτύνα. Kühn.

Δίκτυνα] MS. δικτύνα pro δικτύνα. JUNG.

Δικτύνα] Δικτύνα penacute Phavorinus habet.

⁵⁹ ἀπὸ τοῦ τὰ θηρία] Phavorinus qui iterum hunc locum transcriptit in suum Lexicon a θηρία Segm. præced. usque ad finem, plenius in suo MSO legit, ἀπὸ τοῦ ἑκάς τὰ θηρία βάλλειν, quod etiam feriat ferias, ultima verba capituli absunt a C. A. Kühn.

ἀπὸ τοῦ τὰ θηρία] Phavorinus auctius & melius habet ἀπὸ τοῦ ἑκάς τὰ &c. ita habet jam textus nostri ex restitutione Kühnii. sic Phavorinus & Pollux mutuas sibi operas aliquando præstare possunt. Idem fieri poterit in aliis, quos exscripsit, si quis illum laborem conferendi eum cum reliquis suscipere velit.

⁶⁰ Πολλὰ ἄλλα &c.] MS. πολλὰ ὅμοια. τόποι δὲ θηρ. sine novo titulo. JUNG.

⁶¹ Περὶ τόπων &c.] P. περὶ τόπων θηρίων. SEB.

Περὶ τόπων &c.] C. A. περὶ τόπων τῶν θηρίων. Kühn.

⁶² ἰδαί &c.] Et hunc locum, uti & illum qui mox sequitur, adfert Casaub. IV. Athen. 25, ubi de ἰδῆ eo etiam quamvis sylvam denotari. JUNG.

⁶³ Φωλεοί] MS. Φωλαίοι, ἔλη, ὁ. π. καὶ τὰ ὅμοια. omisso ἄρουραι. JUNG.

⁶⁴ ὄργαδες] Margo C. A. addit hoc unicum. quid ὄργαδες, dictum Auctori supra I, 10. habet & Xenoph. inter loca animalibus habitata. Kühn.

⁶⁵ ἄρουραι] Omittit C. A. post: εἰλεοί δὲ κυρίως ἔ. τ. ὁ. λ. ὡς. καὶ χ. κ. δὲ (καὶ superscriptum) ἔ. τ. α. θ. confer Phavor. in voce χειαί, quæ ab Eustathio in Homer. habet. Kühn.

⁶⁶ εἰλεοί &c.] MS. ε. κ. μὲν ἐπὶ μὲν τ. ὁ. οὕτω καλοῦμενοι, ὁ. κ. χ. κατὰ δὲ κατάχρησιν καὶ ἔ. τ. &c. pro illis, τῶν δὲ θηρ. τ. μ. ε. ὁ. ἔ. MS. ita: καὶ ἔστιν θηρία τὰ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄρεια, ὡς οἱ λ. &c. JUNG.

⁶⁷ ἔλεια] MS. ἔλεια. JUNG.

⁶⁸ ὄθεν καὶ Ὀμηρος] Absit hoc cum sequenti versu a C. A. dein margo: τὰ δὲ φ. ταῖς ὁ. ὡ. ἔλαφοι in textu; τὰ δὲ τ. θ. ὡς λ. cætera absunt usque ad ἀλίσκονται. at C. V. ea ita exhibet, φωλεύουσι δὲ αἱ ἄρκτοι καὶ ἦν ἔξω νέμονται &c. Kühn.

ὄθεν καὶ Ὀμηρος] In MS. desunt ὄθεν καὶ Ὀμ. cum testimonio Poætæ. JUNG.

⁶⁹ Ταῖς θάμνοις] MS. τὰς θάμνους. JUNG.

⁷⁰ λαγωοί. αἱ δὲ ἄρκτοι, ἦν] MS. λαγωοί. Φωλεύουσι δὲ αἱ ἄρκτοι, καὶ ἦν ἔξω νέμονται &c. & sane verbum φωλεύουσι hic Pollucem vix omisisse arbitretur. JUNG.

λαγωοί. αἱ δὲ ἄρκτοι, ἦν] Prius editi λαγωοί, αἱ δὲ ἄρκτοι, ἦν &c. sed supplevimus e MSS. ita: οἱ λαγωοί. Φωλεύουσι δὲ αἱ ἄρκτοι, καὶ ἦν &c.

⁷¹ Καλεῖται δὲ] P. περὶ ἐγγόνων θηρίων. Καλ. SEB. Καλεῖται δὲ] Hic C. A. præmittit titulum περὶ ἐγγόνων θηρίων de fera feratibus. Kühn.

⁷² τῶν λέοντων] Τῶν est in margine C. A. Kühn.

⁷³ ἔγγονα] C. A. ἐγγονα, σκύμνοι. Scymptique leonum Lucret. lib. V. dicuntur & λεοντιδείς. confer Salmas. H. A. lib. VII. cap. 47. Herod. in Thalia συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυτός. Kühn.

ἔγγονα] ἔγγονα etiam MS. H. Stephanus ad suum codicem mavult ἔγγονα. JUNG.

⁷⁴ σκύμνοι] Lucretius, scymptique leonum. adnotatque hunc locum Gifanius Ind. Lucretiano in Scymptum. Noster etiam infra V, 84. Artemidor. II Oneirocr. 12. σκύμνους δὲ λέοντος καὶ ἔχτιν καὶ ἰδαίον &c. Herodotus Thalia aliquoties, & ibi cap. 32. συμβαλέειν σκύμνον

δὲ τῶν ἄρκτων, ⁷⁵ ἄρκτυλοι. ⁷⁶ τὰ δὲ ἐλάφω, νεβροί. τὰ δὲ τῶν ἀλωπεκίδων, ⁷⁷ ἀλωπεκιδεῖς. τὰ δὲ τῶν λύκων, ⁷⁸ καὶ τῶν κυνῶν, σκυλάκες. ἰδίως δὲ τὰ τῶν λύκων, λυκιδεῖς. ⁷⁹ τὰ δὲ τῶν ⁸⁰ λαγωῶν, ⁸¹ λαγίδια, καὶ λαγιδεῖς. παρὰ Ξενοφῶντι δὲ, λάγια. ἐφ' ὧν δὲ οὐκ ἔστιν ἰδίον ὄνομα, τούτων τὰ τέκνα καλεῖται σκυλάκια, ἢ ⁸² σκυμνία. ⁸³ τὰ δὲ πάντων τῶν ἀγρίων τέκνα, ⁸⁴ ὄμβρια οἱ ποιεῖται καλοῦσι, καὶ ὄμβριας. ⁸⁵ λέγει δ' ἂν τις ἐπ' αὐτῶν, νεά, ⁸⁶ νεογνά, νεογενῆ, γαλαθηνά, νεαρά, ὑγρομελῆ, ἔτεια, αὐτοετῆ, καὶ τὰ ὅμοια. ⁸⁷ Καὶ τὸ μὲν τοῦ λέοντος δέρμα, λεοντῆ καλεῖται, καὶ δορά λέοντος. ⁸⁸ τὸ δὲ τῆς παρδάλεως, ⁸⁹ παρδαλῆ. τὸ δὲ τῆς

forum, urfelli. cervorum, hinnuli. vulpium, vulpeculæ. luporum vero, canumque, catuli. Proprie tamen luporum, lupuli. leporum vero, λαγίδια, & λαγιδεῖς, lepusculi, atque apud Xenophontem, λάγια. Quorum vero propria nomina nulla sunt, horum fœtus, catuli, pullique dicuntur. Omnium vero ferarum fœtus, Ποῦτæ ὄμβρια, & ὄμβριας vocant. * de his autem dicere licebit, juveniles, modo geniti, recens nati, lactentes, juniores, titubantes, annui, anniculi, & his similia. Et leonis quidem pellis, leonina, & leonis tergus dicitur. pardaleonis vero, pardalis. urfi

λέοντος σκυλάκι κυνός. vid. vero peculiari capite 47. de ejusmodi animantium fœtibus *Ἐπισημ.* lib. VII. de propr. animal. Jung.

⁷⁵ Ἀρκτύλοι] *Hept.* *Sterban.* notandum ait, quod *Pollux* ad hunc modum: cum alias ἀρκτύλοι scribitur. *SEB.*

Ἀρκτύλοι] *Phanogin.* in Τράγοι, ἀρκίλοι. alii legunt ἀρκτυλοί, mox margo C. A. τὰ δὲ ἐλάφω & C. *Salmaf.* ἀρκτυλον. KÜHN.

Ἀρκτύλοι] MS. ἀρκτυλοί, antepenult. acuta. JUNG. Ἀρκτύλοι] Ἀρκτύλοι prius, sed jam ἀρκτυλοί in textu reperitur *Kühnius.* *Phanogin.* in Τράγοι. habet: ἀρκτων, σκυνοί, καὶ ἀρκίλοι.

⁷⁶ Τὰ δὲ ἐλάφω] MS. τῶν ἐλάφ. JUNG.

⁷⁷ Ἀλωπεκιδεῖς] C. V. & A. ἀλωπεκιδεῖς, ut dudum in specimine lectum, ut mox λυκιδεῖς & dein debet esse λαγιδεῖς ex C. V. Sic πελαργιδεῖς, αἰτιδεῖς, pulli *copulatum*, *aquilatum*, a rectis ἀλωπεκιδεῖς & C. KÜHN.

Ἀλωπεκιδεῖς] MS. ἀλωπεκιδεῖς. rectius credo quam vulgatum ἀλωπεκιδεῖς. quid ni? uti mox & λυκιδεῖς, & λαγιδεῖς, in MS. & ἀλωπεκιδεῖς infra V, 38. genus canum est. firmat & *Ἐπισημ.* VII. de animal. 47. JUNG.

Ἀλωπεκιδεῖς] Ἀλωπεκιδεῖς reperimus, cum prius editi haberent ἀλωπεκιδεῖς, & ita pari modo mox quoque λαγιδεῖς, sic *Esopo* fab. I. implumes aquilæ pulli, αἰτιδεῖς ἀπτῆρες dicuntur.

⁷⁸ Καὶ τῶν κυνῶν] MS. ὡς τὰ τῶν κ. *SEB.*

Καὶ τῶν κυνῶν] C. A. ὡς τὰ τῶν κ. in λυκιδεῖς definit marginale. KÜHN.

Καὶ τῶν κυνῶν] MS. λύκων, ὡς τὰ τῶν κ. JUNG.

⁷⁹ Τὰ δὲ τῶν] MS. καὶ τὰ τῶν, pro τὰ δὲ τῶν. JUNG.

⁸⁰ Λαγωῶν, λαγίδια, καὶ λαγιδεῖς] MS. λαγωῶν, λαγιδεῖς καὶ λαγίδια. Ξενοφῶντι δὲ καὶ λάγια, ἔπειν. ἐφ' ὧν & C. facessat itaque & hic vulgatum λαγιδεῖς. λαγιδεῖς & *Ἐπισημ.* VII. de An. 47. Putem autem ego hæc talia ἀλωπεκιδεῖς, λυκιδεῖς, λαγιδεῖς, esse a rectis singularibus ἀλωπεκιδεῖς, λυκιδεῖς, λαγιδεῖς, quod ita dico, quia video & miror viros doctos in suis thesauris scribere, λαγιδεῖς, ὁ λαγωῦ γόνος, uti πελαργιδεῖς ὁ τοῦ πελαργοῦ, & λυκιδεῖς ὁ τοῦ λύκου.

Imo & πελαργιδεῖς est a πελαργιδεῖς, sicuti & αἰτιδεῖς ab αἰτιδεῖς. fingunt vero ibidem viri docti & alium nominativum λαγιδεῖς, quasi hic verum esset ὑποκοριστικόν, & alterum λαγιδεῖς, leporis pullum saltem designaret. sed falso puto fingere. nam *Strabon.* illo loco de cuniculosa *Celebētia*, qui non longe ab initio lib. III. extat, eos abuti credo. ubi enim ait, πλὴν τῶν γενομένων λαγιδεῖν, οὓς ἔτιοι λεβηρίδας προσαγορεύουσι: ibi λαγιδεῖν cur non fit genitivus potius ab λαγιδεῖς, causam non video quæ prohibeat. Immo sicut puto & ipsum *Ἐπισημ.* docebo velle.

Is enim sic ad II. a. ubi de *Smintheo Apolline*: εἰ δὲ καὶ ἀρκιδεῖς ἢ ὄφεις ἢ λαγιδεῖς τοποῦς τινὰς ἐρήμωσαν, ἔτιν ἐξ ἰσσορίων ἀναλίγεσθαι. ubi ad *Strabonem* illum respexisse mihi maxime verisimile. nil enim frequentius quam hujus auctoris laudatio, nomine γεωγράφου, occurrit in eo. Notabis & λάγια in MS. προπαρῆζουτος. locus *Xenophonis* in *Cynges*. est hic. τῶν δὲ μικρῶν λαγίων (ἰχνη) ἔζει μάλλον, ἢ τῶν μεγάλων. JUNG.

⁸¹ Λαγίδια] In margine C. A. λαγιδεῖς καὶ. tum in textu λαγίδια Ξενοφῶντι καὶ λάγια ἔπειν. C. V. λαγιδεῖς καὶ λαγίδια. KÜHN.

⁸² Σκυμνία] C. A. σκύμνια. τὰ δὲ πάντων & C. marginale C. A. KÜHN.

Σκυμνία] MS. σκύμνια. antepenacure. JUNG.

⁸³ Τὰ δὲ πάντων ὄμβρια & C. καὶ ὄμβριας] MS. τὰ δὲ πάντων ἀγγ. τ. ὄμβριακα, καὶ ὄμβρια ποιεῖται καλοῦσι. λέγει & C. recte, & sic *Enstat.* & *Hesych.* & *Ἐπισημ.* VII. de propr. animal. 47. error etiam potuit contingere inde quod β, ut sæpe monui, in MS. scribitur perinde ac Latunura u & itaque non absimile literæ μ, si dependula lineola præfertim non adpareat. JUNG.

⁸⁴ ὄμβρια οἱ ποιεῖται κ. καὶ ὄμβριας] C. V. ὄμβρια οἱ π. κ. καὶ ὄμβρια. alii ὄμβρια, ὄμβρια. C. A. plane non habet. vid. *Enstatius* in *Homertico*. C. A. ὄμβριακα κ. ὁ. εἰ π. κ. definit margo. KÜHN.

ὄμβρια οἱ ποιεῖται κ. καὶ ὄμβριας] MSStorum lectionem vulgatis præferrem, nam & apud *Phanogin.* in Τράγοι sic invenio: ὑστρίκων δὲ καὶ τῶν τσιούτων (sc. τῶν λαιπῶν) ὄμβρια καὶ ὄμβρια.

⁸⁵ Νεογνά, νεογενῆ, γαλαθ. νεαρά] Defunt hæc in C. A. sequitur enim ita: γαλαθικά, ὑγρομελῆ, ἔτεια, α. KÜHN.

Νεογνά, νεογενῆ, γαλαθ. νεαρά] In MS. defunt νεογνά, νεογενῆ, & νεαρά. JUNG.

⁸⁶ Καὶ τὸ μὲν & C.] P. περί δερμάτων ζῶων, καὶ τό. *SEB.*

Καὶ τὸ μὲν & C.] Titulus in C. A. περί δερμάτων ζῶων. (C. V. τῶν ζῶων, καὶ τό.) C. A. τὸ μὲν & C. τὸ τῶν α. α. KÜHN.

Καὶ τὸ μὲν & C.] Est hic novum lemma & prolixum, quod involvit caput III, & IV. tale: περί δερμάτων τῶν ζῶων, καὶ συνεργῶν κνηγέτου, σκῆση τε αὐτοῦ καὶ ὅποια δὲ εἶναι τὰ ἐργαλεῖα, κνηγέτου σίδερα, καὶ δικτύων καὶ σταλίκων καὶ ἐργαλείων παδάγγρα, καὶ δικτύων στάσεις. Itaque ita MS. τὸ μὲν οὖν τῶν λ. δ. λεοντῆ κ. JUNG.

⁸⁷ Τὸ δὲ τῆς παρδ.] MS. ἢ δὲ τῆς π. scilicet δορά, uti & in sequentibus variat. JUNG.

⁸⁸ Παρδαλῆ, τὸ δὲ & C.] MS. παρδαλή, ἢ δὲ τῆς ἀ. ἀρετῆ. ἀλωπεκῆ. JUNG.

vèro, urfina. vulpina autem, vulpis. lupina, lupi. & vitulina, vituli, secundum Anaxandridem :

Urfina, leonina, pardalis, vitulina, canina.

cervi autem nebris. sicut & caprae, aegis. & ovis, vellus dicitur.

ἀρκτου, ἀρκτῆ. ἀλωπεκῆ⁸⁹ δὲ, τῆς⁹⁰ ἀλώπεκος. καὶ⁹¹ λυκῆ, ἡ τοῦ λύκου. καὶ μωσχῆ, ἡ τοῦ μώσχου, ⁹² ὡς Ἀναξανδρίδης εἶρηκεν.

Ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρδαλῆ, μωσχῆ, κυνῆ. ἡ δὲ⁹³ τῆς ἐλάφου, νεβρίδι. ὡς τῆς αἰγός, αἰγίς. καὶ τοῦ προβάτου, κώδιον.

17 . * CAPUT III.

De adjutoribus venatoris, & armis. 1.

Venatoris porro cooperarii sunt, canes, equi; canum ductores, equifones, retiarius, linoptes, qui in rete incidentia observat. Canum vero ductio, κυνηγέσιον, quemadmodum & venatio dicitur. Investigator, retis custos, & speculator. Sed Venatoris arma sunt, tunica expedita, demissa ad poplitem. non alba, nec bene colorata, neque aliquo colore splendide relucens, ne eminus seu de longinquo feris videatur. * Et huic simile pallium, quod sinistrae manus circumvolvendum est, si feras insequitur,

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ συνεργῶν κυνηγέτου, ⁹⁴ καὶ σκευῶν. α'.

18

ΚΑὶ συνεργοὶ μὲν κυνηγέτου, κύνες, ⁹⁵ ἵπποι, ⁹⁶ κυναγωγοὶ, ἵππαγωγοὶ, δικτυαγωγός, λινόπτης, ὁ τὰ ἐμπίπτοντα ἀποσκοπούμενος. ⁹⁸ καὶ ἡ τῶν κυνῶν δὲ ἀγωγή, κυνηγέσιον ὁμωνύμως τῷ ἔργῳ καλεῖται. ἰχθυεύτης, ⁹⁹ ἀρκυωρός, σκοπικωρούμενος. ¹⁰⁰ Σκευὴ δὲ κυνηγέτου, χιτῶν ¹ εὐσταλής, ² πρὸς τὴν ἰγνύαν καθήκων. ³ οὐ λευκός, μὴδ' εὐχρῶς, ⁴ μὴδὲ κατ' ἄλλην εὐχρῶσαν προλάμπων, ὡς μὴ πόρρωθεν καθορώτο τοῖς θηρίοις. * ⁵ καὶ χλαμὺς ὁμοία, ἣν δεῖ ⁶ τῇ ¹⁸ λαιᾷ χειρὶ περιελίττειν, ὅποτε μεταθείη τὰ θηρία,

89 Δὲ; τῆς ἀλ. &c.] MS. δὲ ἡ τῆς ἀλ. καὶ λυκῆ, ἡ &c. καὶ μωσχῆ. JUNG.

90 Ἀλωπεκος] Superfcriptum hoc in C. A. KÜHN.

91 Λυκῆ &c.] C. A. λυκῆ ἡ τ. λ. μωσχῆ &c. KÜHN.

92 Ὡς Ἀναξανδρίδης] Absunt a C. A. usque ad κυνῆ. est Anaxandridis senarius ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρδαλῆ, μωσχῆ, κυνῆ. Salmaf. KÜHN.

93 Ὡς Ἀναξανδρίδης] Desunt, ὡς Ἀναξ. εἶρ. cum ipsius versu in MS. est enim senarius ille, Ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρδαλῆ, μωσχῆ, κυνῆ. dein MS. ἡ δὲ τοῦ προβ. κ. capit is itaque sequentis in MS. statim verba subjiciuntur praecedentibus absque titulo, uti dixi. JUNG.

93 Τῆς ἐλάφου] C. A. τοῦ ἐλάφου αἰγίς. αἰγία & αἰγίον in Gl. scripta. KÜHN.

94 Καὶ σκευῶν] Absit a C. A. sequitur infra speciatim hic titulus. KÜHN.

95 Καὶ συνεργοὶ] In margine C. A. scriptum καὶ. supra vero est μὲν & pro κυνηγέτου est κυνηγέταις. KÜHN.

96 Ἴπποι, κυναγωγοὶ] MS. ἵππος, κυναγωγός. desunt ἵππαγωγ. (in qua vocula dele unum π) δικτυαγωγ. JUNG.

97 Κυναγωγοὶ] C. A. missis aliis λινόπτης. KÜHN.

98 Καὶ ἡ τῶν κυνῶν &c.] C. A. ἡ δὲ κυνῶν δ. α. κυνηγέσιον ὁ. τ. ἔ. καλοῦνται. Aristoteles λινόπτης dicit τοὺς τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας in Scholias in Paccet Aristoph. confer & Hefsch. in λινόπτης. Salmaf. λινόπτης, qui servas retia. in Gl. λίνοι κυνηγετικὸν retium, λινοῦχος retiarius. KÜHN.

Καὶ ἡ τῶν κυνῶν &c.] MS. mire aliter: καὶ οἱ τῶν κυνῶν δὲ ἀγωγή, κυνηγέσιον ὁμ. τ. ἔ. καλοῦνται. ἰχθ. JUNG.

99 Ἀρκυωρός] Margo C. A. usque ad σκοπικωρούμενος. KÜHN.

Ἀρκυωρός] MS. ἀρκυωρός & sane προπαραξυτώνως, ἀρκυωρός occurrit & infra in MS. aliquoties apud Xenophonem, unde plerique sua deponit hic Nolter de venatione. Placet antequam ad reliqua accedamus, adscribere σίκονα viri venatoris uti eam depingit Eustathius floridiss. libris τῶν καθ' Ἰσραήλην καὶ Ἰερμίου. praesertim quum illi libri nondum editi sint, quos Salmafium nostrum nobis daturum

brevi spectamus, cum aliis ejusmodi. sunt autem haec ex lib. illius IV. Νεανίσκος ἐγγράπτο σφριγῶν τὸ σῶμα, καὶ τὸ βλέμμα θρασύς, ὅλος περὶ θήρας ἐπιτομήνος καὶ κυνηγέσιον, ἡμαγμένος τὰς χεῖρας, καὶ εἶον θαύσασαν κυσί. &c. τὸν πάντα βόστρυχοι πρὸς ἐν ξυτήγε καὶ ξυτιδέτετο, καὶ ὅλον τὸ χιτῶνιον εὐφῶως συγκόλληται τῇ σαρκί, καὶ εἶον ταύτη ξυτίσταλται (al. συνῆρραται) ὁ μέχρι γοιάτων ὁ τεχνίτης ἐξέχουσι. τὰ δ' ἐφῆξες μίχρη δακτύλων αὐτῶν διεργῶν τις πῖπλος ξυτίσφιγγι, καὶ μῆριθος (al. μῆριθω.) κατὰ κίττον (alii φυτὸν; quod arbitror alterius glossema) ξυνεπλέκτο. λαγῶδες τῆς λείας ἀπῆρατο τῶν χειρῶν. τῇ γὰρ τοι δεξιᾷ τοὺς κύνες ὑπίσαινεν. οἱ δ' ὅλοι πρὸ ποδῶν ἐκυλιδαῦντο τοῦ νεάνισκου, καὶ εἶον ξυτίπαιζον. Nunc ad nostrum Polluceum. JUNG.

100 Σκευὴ δὲ] Hic apponitur titulus περὶ σκευῶν κυνηγέτου, de instrumento venatorio. κυνηγέτου quod est hic in textu, margo C. A. habet. KÜHN.

1 Εὐσταλής, πρὸς τὴν ἰγνύαν] MS. εὐσταλής ἔσται, π. τ. ἰγνύαν κ. scilicet scribendum ἰγνύαν, uti & supra MS. II, 189. vides vero Eustathium pariter ita tunicam componere. JUNG.

2 Πρὸς τὴν ἰγνύαν] Ἰγνύαν. supra II, 189. SEB.

Πρὸς τὴν ἰγνύαν] Margo C. A. ἰχθυεῖν κ. μῆ. hic definit, sed l. ἰγνύαν. suffragines, ἰγνύαι, in Glossis Veterum. KÜHN.

Πρὸς τὴν ἰγνύαν] E MSS: ἰγνύαν pro prior. edit. ἰγνύαν habet textus.

3 Οὐ λευκός, μὴδ' εὐχρῶς; μὴ δὲ κατ' ἄλλ.] MS: οὐ λευκός, οὐδὲ κατ' ἄλλ. & certe illa quae in vulgatis abundant, nulla jaectura absint. JUNG.

4 Μὴδὲ κατ' ἄλλ.] Absunt a C. A. usque ad προλάμπων. KÜHN.

5 Καὶ χλαμὺς ὁμ. &c.] Iterum margo C. A. καὶ χλαμὺς ὁ. ἡ δ. τῇ χειρὶ λαιᾷ &c. προσμαχαιτο τούτοις, καὶ σκυτάλη. hic definit margo C. A. mox textus ἡ ῥόπαλον ἔσται. Xenoph. τὸν δὲ κυνηγέτην ἔχοντα ἐξίνα ἡμελημένην ἐλαφρῶν ἴσθητα ἐπὶ τὸ κυνηγέσιον καὶ ὑπὸ δεσιν ἐν τε τῇ χειρὶ ῥόπαλον. KÜHN.

Καὶ χλαμὺς ὁμ.] Χλαμὺς ὁμ. MS. sine καὶ. JUNG.

6 Τῇ λαιᾷ χειρὶ] MS. τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ. Xenoph. Cyneget. καὶ κωνοδρομεῖν περιλίξαντα ὁ ἀμπίχεται περὶ τὴν χεῖρα. JUNG.

ἢ προσμάχοιτο τοῖς θηρίοις, καὶ σκυτάλη, ἢ ῥοπα-
 λον. ⁸ καὶ ὑποδήματα κοῖλα, εἰς μέσην τὴν κνήμην
 ἀνήκοντα, δεσμῶν ⁹ ἀκριβεῖ περιεσταλμένα. εἴη
 δὲ, νέος, κοῦφος, ¹⁰ ἐλαφρὸς, δρομικός, ὄξυς,
 Φιλοκίνδυνος, Φιλεργὸς, ἐβελουργὸς, Φιλόπο-
 νος, ἀγωνιστὴς, θαρσαλέος, ἀγρυπνος, μὴ
 προαποκάμων, ¹¹ μὴ προαπαγορεύων, μὴ πρὶν
¹⁹ ¹² ἐλεῖν ἐνδιδούς. * ¹³ τὰ δὲ πρὸς ¹⁴ κυνηγέσιον
 ἐργαλεῖα, ξίφη, δρέπανα, ἀκόντια, τόξα, ¹⁵ προ-
 βόλια, ¹⁶ ἀρκυες, σταλίδες, σταλιδώματα,
 ποδάγραι, ἀρπεδόνας, ἐνόδια, δίκτυα, κυνοῦ-
 χος, σχαλίδες, στάλικες, ¹⁷ σχαλιδώματα.
 ξίφη μὲν, ὡς ὅποτε συμπέσοι θηρία ¹⁸ ἔχειν ἀ-
 μύνεσθαι. δρέπανα δὲ, ἕως εἰ δεῖ ¹⁹ τῆς ὕλης τι
 κόψαι, εἰς τὴν τῶν ἀρκύων ἀκώλυτον στάσιν,
 ὑπάρχει τὰ δρέπανα. ²⁰ ἐπὶ τὰ αὐτὰ δὲ, καὶ ἀ-
 ξίνια παρασκευαστέον, εἰ καὶ πρέμνα κόψαι
²⁰ δεῖ. * τόξοις δὲ καὶ ἀκοντίοις χρωῖνται ἐπὶ τὰς ἐλά-
 φους, καὶ ἂ πόρρωθεν ἐστι βαλεῖν. προβολίαι δὲ,
 ἐπὶ τοὺς σῦς, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀγχιμαχα θηρία.
²¹ καὶ τὰ μὲν ἀκόντια ἐστὶ μελίαις ἢ * ²² ὄξειαις,

aut cum ipsi pugnat. Scutica, aut fu-
 ftis. Calcei alti ad mediam tibiam ascen-
 dentes, firmo alligati vinculo. Sit vero
 juvenis, agilis, cursui aptus, velox, a-
 cer, periculorum amans, operosus, la-
 boriosus, laboris amans, certator, confi-
 dens, pervigil, indefatigatus, non tergi-
 versans, non adventum ferarum fugiens.
 * Venationis præterea instrumenta, en-
 fes, falces, tela, arcus, venabula, re-
 tia, valli, perticæ, pedicæ, laquei, ir-
 retiatoria, retia, lorum canis, stipites,
 & tali. Gladii quidem, sed si forte in
 feram incidat, se defendere possit. fal-
 ces vero ad sylvam succidendam, & re-
 tium liberam stationem conducunt. In
 quem usum & secures parandæ sunt, si
 forte & trunci excidendi sint. * Arcu-
 bus vero, telisque, contra cervos utun-
 tur, & aliis quæ eminus jaculanda sunt.
 venabulis autem contra sues, & ali-
 as cominus congredientes feras. Jacu-
 la autem, fraxinea sint, & * velocia;

7 Τοῖς θηρίοις] Pro τοῖς θηρίοις, MS. compendiosius
 τοῖς tantum. JUNG.

8 Καὶ ὑποδήματα] Absunt a C. A. usque ad πι-
 ρισσταλμένα. KÜHN.

9 Ἀκριβεῖ] MS. ἀκριβῆ. hi calcei Callimacho hymno
 in Dian. ἐδρομίδες, Virgilio cothurni, uti docet B.
 Kuhlcan. Annot. ad Callimachi illum hymn. v. 16. u-
 bi & Noltri hæc laudat. vid. & de hoc calceamento
 venatorio amico doctiss. C. Rittershusium Comm.
 ad Orriam. Κυνηγετ. lib. I. vers. 101. JUNG.

10 Ἐλαφ. ὄξυς.] In C. A. ἐλαφρ. & ὄξυς, φ. dein margo,
 μὴ προκάμων, μὴ ἀπαγορεύων, definit margo. μὴ προ-
 ἀποκάμων, μὴ π. est venator, qui laboribus non suc-
 cumbit antequam prædam ceperit, μὴ πρὶν ἐλεῖν (l.
 ἐλεῖν) ἐνδιδούς, qui non desinit laborare, donec carni,
 quod sequitur. KÜHN.

11 Ἐλαφ. ὄξυς.] Declin in MS. ἐλαφρὸς, & δρομικός, & φι-
 λεργὸς, ἐβελ. φιλ. ἀγ. θαρσ. ἀγρυπνος. JUNG.

12 Ἐλεῖν] Pro ἐλεῖν prior. edit. Kühnis meo in
 textu ἐλεῖν repositum fuit; cujus restitutiones, ut in
 aliis, ita hic quoque sumus secuti.

13 Τὰ δὲ πρὸς κυνηγ.] P. περὶ ἐργαλείων κυνηγέτου,
 τὰ δὲ π. vid. & infra X, 141. SEB.

14 Τὰ δὲ πρὸς κυνηγ.] In C. A. non extat πρὸς κ. Cæ-
 terum novus titulus adest περὶ ἐργαλείων κυνηγέτου, de
 instrumento venatoris. KÜHN.

15 Κυνηγ.] MS. τὸ κυνηγ. JUNG.

16 Ἀρκυες] Sequitur in C. A. ἐνόδια, δίκτυα, κυνοῦ-
 χος, σταλίδες, (Salmaf. ex libro Ρυθμῶν, σταλίδες, στα-
 λιδώματα, ποδάγραι, (Salmaf. ποδάγραι.) λόγχα.
 tum margo, ξίφη μὲν αἰ. ὁ. συμπέσει (οἱ superferi-
 bitur) θ. ἔχειν ἀμύνεσθαι. Orriamus habet στάλικες.
 KÜHN.

17 Ἀρκυες] Defunt in MS. sequentia hæc : σταλιδ. στα-
 λιδ. & ποδ. ἀρπεδ. quæ tamen mox dein ita in MS.
 κυνοῦχος, σταλίδες, σχαλίδες, σταλιδώματα, ποδά-
 γραι, ἀρπεδόνας. ξίφη &c. στάλικας vero in Pelopidæ

vita apud Plutarchum varros interpretatur G. Xylan-
 der, quem vid. in Annotat. ibi quod ait, Pollux lib.
 V. cap. 3. σταλιδας ἢ σταλιδώματα vocat, ut qui-
 dem in Aldino lib. legitur : nescio an recte inflexerit
 Pollucis hæc, qui non tantum στάλιδας & σταλιδώμα-
 τὰ hic recenseret, sed etiam στάλικας &c. & infra V,
 31. & 80. & X, 141. Aldinum Codicem quidem non
 vidi, sed in eo defectum esse haud reor. JUNG.

18 Ἀρκυες] Aldinus Codex habet similiter reliquis Co-
 dicibus impressis.

19 Σχαλιδώματα] Prius editi ante Seberii ultimam
 editionem legebant σχαλιδώματα male.

20 Ἐλεῖν ἀμύνεσθαι] MS. ἔχει ἀμύνεσθαι. ὄξυς. JUNG.

21 Τῆς ὕλης κ.] Idem margo, τῆς ὕλης τι κ. Xe-
 norh. τῆς ὕλης τιμνοντα. KÜHN.

22 Τῆς ὕλης κ.] MS. τῆς ὕλης τι κ. JUNG.

23 Ἐπὶ ταῦτα δὲ &c.] Addidi post ὕλης voculam τι κ. MSS.
 20 Ἐπὶ ταῦτα δὲ &c.] Margo, ἐπὶ τὰ αὐτὰ καὶ
 τὰς ἀξίνιας π. εἰ κ. π. κ. δ. τ. δ. κ. α. εἰς διάφορα. hæ-
 ctenus margo, dein textus : προβολίαι δὲ εἰ. τ. ἰ. σ.
 κ. τὰ ἄλλα ἀγχιμαχα θηρία χρωῖνται. KÜHN.

24 Ἐπὶ ταῦτα δὲ &c.] Pro ἐπὶ &c. ita MS. εἰς τὰ αὐ-
 τὰ δὲ καὶ τὰς ἀξίνιας. προβολίαι δὲ, ἐπὶ τοὺς σῦς, καὶ
 τὰ ἄλλα ἀγχιμαχα θηρία χρωῖνται : τοῖς τόξοις δὲ καὶ
 ἀκοντίοις εἰς διάφορα. quæ vulgo pluribus verbis, ut
 videre potes. Iterum vero προβολίαι MS. uti supra

Segm. præced. ceterum ἀγχιμαχα θηρία hic vocare
 Pollucem animantia generosiora dente vel ungue me-
 tuenda, ait Bulenger. de Venat. Circ. cap. 24. JUNG.

25 Ἐπὶ ταῦτα δὲ &c.] Ἐπὶ τὰ αὐτὰ e MSS. habet
 textus pro ἐπὶ ταῦτα prior. edit.

26 Καὶ τὰ μὲν ἀκ. &c.] Absunt a C. A. usque ad
 τοματάτου. KÜHN.

27 Καὶ τὰ μὲν ἀκ. &c.] Καὶ τὰ μὲν ἀκ. &c. ὁ Ξενο-
 φῶν, cum mediis defunt in MS. JUNG.

28 Ὄξειαις] Hesych. & Schol. br. in Hom. ὄξια εἰ-
 δος δένδρου. sed utrobique ad ἔξυσιτι, quod ἔγχει tri-
 buitur Iliad. ε. 50. & alibi. Scribendum igitur pot-
 tius ἔξυα, cum Eustathius discrete princ. Od. α. quod-
 dam dicat νεκῶν scribere κατὰ τὴν μῦθον, quosdam
 vero νεκῶν κατὰ τὴν ἔξυαν τὸ φυτὸν, ἀφ' ἧς καὶ βέ-
 λη κατὰ τινὰς ἔξυσιτα. SEB.

29 Ὄξειαις] Theophrastus constantior in De Plantis, id.

tortilia, atque firma. cuspides vero horum latae, & acutae. Porro venabula, cornea sint, solida, & crassitudine hastae, ut inquit Xenophon. horum autem cuspides, e ferro sint maxime penetrabili. Sed cuspidis pars juxta hastile, fistula dicitur. *cujus exterior pars, περίμετρον, interior autem, murus. Quae autem post fistulam est concavitas, obeliscus. & ubi dilatatur, alae dicuntur, quae utrinque sunt prominentiae. Cuspidis vero acies, lingua. Et oportet utramque alarum, latiore & densiorem existentem, attenuare, coarctareque, ut tenuior earum circa linguam finis sit. acuere vero non aciem modo, sed & alas perutile est.

²³ στρεφνά, εὐπαγῆ. αἱ δὲ λόγχαι αὐτῶν, εὐπλατεῖς, καὶ ²⁴ ξυρήκεις. τὰ δὲ προβόλια ἔστω μὲν ²⁵ κρανείας, στερεὰ δὲ καὶ δούρατοπαχῆ Φησὶν ὁ Ξενοφῶν. αἱ λόγχαι δὲ αὐτῶν, ἔστωσαν σιδήρου τομωτάτου. τῆς δὲ λόγχης, τὸ μὲν περὶ τὸ ξύλον, καλεῖται ²⁶ αὐλός. * οὐ τὸ μὲν ἔξωθεν, ²⁷ περίμετρον. τὸ δὲ ἐνδοθεν, ²⁸ τοῖχος. τὸ δὲ μετὰ τὸν αὐλὸν κοῖλον, ὀβελίσκος. ὅθεν δὲ πλατύνεται, ²⁹ πτέρυγες, αἱ ἑκατέρωθεν προβολαί. ³⁰ ἢ δὲ τῆς λόγχης ἀκμῆ, γλῶττα λέγεται. καὶ δεῖ τῶν πτερύγων ἑκατέραν ³¹ πλατυνομένην, παχύτεραν οὖσαν, ἀππλατύνεσθαι τε καὶ ἀποστενεῦσθαι, κατὰ μικρὸν ὑπολήγουσαν, ἄχρι πρὸς τὴν γλῶτταν. ³² ἔστομῶσθαι δὲ, οὐ μόνον τὴν ἀκμῆν, ἀλλὰ καὶ τὰς πτέρυγας χρήσιμον.

ξυα. *Glosse Veterum*, ὄξια, Ornus (puto scriptum fuisset ὄξια) vel ὄξειον, fagus. Videntur omnia nata per contractionem ex integro ὄξια. *Salmast.* ὄξιας. vid. & *Suidam* in, δι' ὄξιας δραμῆν, & *Cyrill.* de different. vocum in ὄξια. KÜHN.

Ὀξιας] In vulgatis pro ὄξιας quum primum hanc legerem, non dubium mihi ὄξιας legendum. erant enim in mentem quae ad *Longum* meum lib. II. Παιμει. dixeram de ὄξια arbore, ubi docui ex oxyc ligno etiam hastas fabricatas olim. Apud *Antemidorum* etiam II. Onitocr. 25. ubi καὶ ὄξια καὶ μελίαι, erit legendum καὶ ὄξια. JUNG.

23 Στρεφνά] Idem quod στρεφνά firma, solida & compacta. Est, ut alia quoque, *Xenophontis*. KÜHN.

Στρεφνά] Quid est στρεφνά? Invenio quidem apud *Hesych.* στρέφανον, ἀξίνη καὶ πέλενος. sed hoc nihil ad nostrum hic, qui de ἀκοντίαις agit. Emendandum itaque puto στρεφνά. *Hesych.* στρεφνός, πύκνός, στρεφός. *Suidas* etiam στρεφνός, στερεός. sic & apud *Etymologum*, ubi ἔνυμον habes. Est idem cum *Xenophontis* de hac re στρεφνά. Ejus verba in *Cynegetico* sunt: τὰ δὲ ἀκόντια ἔστω παντοπαχῆ, ἔχοντι τὰς λόγχας εὐπλατεῖς καὶ ξυρήκεις, ῥάβδους δὲ στιφρῆς. ubi notandum & illud ξυρήκεις, alia lectione non mutandum, quum id nosse *Pollux* mox ex ipso isto *Xenophontis* loco absque dubio prompserit. Eodem loco *Xenophon* de προβολίαις. καὶ τὰς ῥάβδους κρανείας δούρατοπαχεῖς. Prius de ξυρήκεις, quum antea vulgati haberent ξυρήκας, vidit & *Leunclausius* e *Polluce* rectum esse, & ejus rei nos in notis monet: miror & alterum hic non vidisse. ait enim pro κρανείας, se potius emendare κρανείας. Atqui non est opus, quum *Pollux* alterum adgnoscat, & perinde dictum est, ut antea *Noster* de ἀκοντίαις μελίαις, ἢ ὄξιας. & statim ἔστωσαν σιδήρου. sunt infinita talia, ubi genitivus materiae, sine praepositione. *Lucianus*. ἴσθ. ἀλλ. ἀ. στήλην χαλκοῦ πεποιημένην. *Ath.* β. καὶ βερύλλου λίθου ἠποδομημένους. alia quae requirere nec vacat, nec opus est. *Infra VII*, 73. MS. ἢ δὲ ξύλου πεποιημέναι κόνιον. & *VIII*, 17. ψῆφοι χαλκοῦ πεποιημέναι, & *VIII*, 113. Et moros? in ipso suo *Xenoph.* eodem *Cynegetico* de ποδοστράβαις habet: τὸ δὲ ξύλον τοῦ ἔξυπτομομένου, ἔστω μὲν ἄρως ἢ πρίνου. Ad MS. nostrum. JUNG.

24 Ξυρήκεις] *Xenoph.* ξυρήκεις, acuminatae. ξυρήκεις aliud notat apud *Suidam* in voce ξυρήκης. KÜHN.

25 Κρανείας] *Xenoph.* fol. 992. (προβόλια ἔχοντα) ῥάβδους κρανείας (γρ. κρανείας) δούρατοπαχεῖς. pr. edit.

κρανείας & δούρατοπαχῆ. *Orriasp.* δούρατοπαχῆς ἔργον. & de navi al. 1, 358. SEB.

26 Αὐλός.] C. V. αὐλός. in C. A. sequitur marginale, οὐ τὸ μὲν ἔ. ἢ περίμετρον (forte, ἢ περίμετρος) τ. δ. ἔ. τοῖχος, quod ultimum est etiam in C. V. in τῶν τοῖχος definit margo, at mox αἱ ἑκατέρωθεν addit. KÜHN.

27 Περίμετρον] MS. ἢ περίμετρος, pro περίμετρον. JUNG.

28 Τοῖχος] MS. τείχος pro τοῖχος. JUNG.

29 Πτέρυγες] *Nuperus Lycophronis Commentator* ad v. 105. illum

--- ἐμπαίσωσαν ἔξω τοῦ πτεροῦ

Scholiasem Graecum ibi misere ineptire dicit. Sic est sane. sed ipse quoque non recte facit, dum ipse non circumspicit quid adferat. Labitur enim valde quum dicat *Pollucem* hic sibi Auctorem esse ut dissentiat a *Tzerze*. & adfert hanc πτέρυγες αἱ ἑκατέρωθεν προβολαί, quae hanc dicta essent de linea venatoria, & illa penarum formidine. Atqui *Pollux* ne verbum quidem hic de retis facit, de quorum πτερύγαις seq. cap. ipsi sermo est. hic vero de λόγχῃ tractat καὶ περὶ ταύτην μέρη enarrat: πτέρυγας has aliquoties nominans: ut etiam sequi. cap. de iisdem προβολίαις *Segm.* seq. 22. alter quidem locus quem ille ad *Lycophronem* adfert, ex sequi. capite *Pollucis*: de eo infra V, 29. JUNG.

30 Ἡ δὲ τῆς λ.] C. A. variam lectionem notat in margine. τὸ δὲ ἄκρον γλῶττα ἢ τῆς λόγχης ἀκμῆ, *summa pars*. γλῶττα, id est *cuspis* hastae. KÜHN.

Ἡ δὲ τῆς λ.] MS. pro his ἢ δὲ &c. ita: τὸ δὲ ἄκρον, γλῶττα, ἢ τῆς λόγχης ἀκμῆ. καὶ δὴ τῶν πτερ. ἑκατέρωθεν. JUNG.

31 Πλατυν. παχ. ἀπολεπτύνεσθαι τε &c.] C. A. πλ. καὶ π. post MSSi ambo ἀποπλατύνεσθαι. & C. A. post ἀποστενεῦσθαι inserit καὶ κατὰ μ. KÜHN.

Πλατυν. παχ. ἀπολεπτύνεσθαι τε &c.] MS. πλατ. καὶ παχ. οὖσαν, ἀππλατύνεσθαι τε καὶ καὶ ἀπ. κατὰ μ. ὡ. JUNG.

Πλατυν. παχ. ἀπολεπτύνεσθαι τε &c.] Prius editi habebant: πλατυν. παχ. οὖσ. ἀπολεπτύνεσθαι τε, pro hoc posteriori ἀπολεπτύνεσθαι τε jam ἀποπλατύνεσθαι τε textus nostri habet e MSS.

32 Ἐστομῶσθαι] Absunt usque ad finem capituli in C. A. abest etiam initium cap. quarti usque ad *προχωρῶν*. KÜHN.

Ἐστομῶσθαι] Ἐστομῶσθαι & cetera hujus & sequentis Segmenti 22. MS. non habet. JUNG.

Περὶ τῶν αὐτοῦ ἐργαλείων.

α΄.

De venatoris instrumentis.

1.

ΠΡΟΣ μὲν οὖν τὰ ἄλλα θηρία, οὕτω δὲ παρασκευάσθαι τὸ προβόλιον. πρὸς δὲ τοῦς σῦς, κατὰ τὸ τοῦ αὐλοῦ τέλος, πρὸ τῶν πτερυγῶν, ³³ κνώδοντας ἀμφοτέρωθεν ἐχέτω τῷ αὐλοῦ ³⁴ συγκεχαλκευμένους, σιδήρου στερεοῦ, ἐκατέρωθεν προβεβλημένους, ³⁵ ὡς μὴ ³⁶ προωθῶν αὐτὸν ὑπὸ θυμοῦ καὶ μένους ὁ σῦς, καὶ τόλμης, ἀφίκοιτο διὰ τοῦ δόρατος εἰς τὸν ἄνθρωπον. ἀλλὰ καὶ οἱ κνώδοντες ἰστάντες αὐτοῦ τὴν ὀρμὴν, ἐμποδῶν τῇ ῥύμῃ γένοιτο, εἰς τὸ πρόσω μὴ προ-
²³ χωρεῖν. * ³⁷ τὰ μὲν οὖν ἀκόντια ³⁸ ἐνηγκυλῆσθαι δεῖ, διὰ τὴν ἀφεισιν. τὰ δὲ ³⁹ προβόλια, διὰ τὴν ἐκ χειρὸς χρεῖαν, οὐ δεῖται ⁴⁰ ἀγκύλης. ⁴¹ χρήσις δὲ τοῦ προβολίου, προβαῖς τὸν πόδα τὸν ἀριστερὸν, καὶ τὸν δεξιὸν ὑποβάς, ὡς εἶναι τὸ μέτρον τῆς διαβάσεως, ὅσον ⁴² ἐν πάλῃ, τὴν προῦχουσαν πλευρὰν ὀξείαν ἐχέτω κατὰ τὸν πόδα, καὶ τὴν χεῖρα τὴν ὑπὲρ αὐτὸν ὑπτίαν ἀντειλημμένην, μέσην τοῦ προβολίου προτεινόμενος, τῇ δεξιᾷ ἀντεστραμμένη τῷ δόρατος ἐγκρατῶς ἀντεχέ-
²⁴ σθω. καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ, τὸν σιδήρον ἀπευθυνέτω πρὸς τὸ τῆς πληγῆς ⁴³ καίριον. * ἢ δὲ δε-

AD alias autem feras, venabulum præparari sic decet. Contra fues quidem, circa fistulæ finem, ante alas, acies utrinque habeat; ipsi fistulæ affixas, ferro robusto utrinque prominentes: ne furore, robore, & audacia suis irruens, ad ipsum hominem venabulum sequens perveniat. sed acies impetum ejus cohibentes, impetus impedimentum sint, ad propius accedendum. * Te-
²³ la quidem, propter emissionem amentanda sunt. Venabula vero, eo quod manibus cominus insurgunt, non indigent amento. Venabuli autem usus, præposito pede sinistro, & dextro postposito consistens, quo certa sit distantia proportio, ut in pugna, prominentem partem acutam habeat, juxta pedem, manumque, quæ supra hanc est, supernam, inversam, medium venabuli dextra conversa prætendens, hastam firmiter contineat. sinistra vero, ferrum ad plagam letalem dirigat. * dextra con-
²⁴

³³ Κνώδοντας] *Interpr.* acies. *Xenoph.* *Interpr.* αὐτες. *Noster* in animo habuit quod *Hesychius* habet, κνώδων, ἢ ἀκμή τοῦ ξίφους, καὶ τοῦ δόρατος. alter, *ασπίς acutim* iustar cupidis alicujus voluit dicere; sunt, qui malunt *dentale* nominare, quod utrinque eminet in venabulo, ne apti irruentes toto recepto venabulo ad ipsum venatorem perveniant. ΚῆΝΗ.

Κνώδοντας] *Xenophontea* quoque sunt: τὰ δὲ προβόλια, πρῶτον μὲν λόγχης ἔχοντα τὸ μὲν μέγεθος πινταπαλαιότες, κατὰ δὲ μίσην τὸν καυλὸν κνώδοντας ἀποικεχαλκευμένους, σιφρούς, &c. adnotavit & *H. Steph.* quoque ad *Xenophontem* *Nostrium* hic respexisse. habet autem *Noster* συγκεχαλκευμένους. (sic enim corrigi, ubi male operæ accentum locaverunt) sed & quæ statim sequuntur, *Xenophontis* sunt, & quid non in hac re? ὁ δὲ (σῦς) ait, ὑπὸ τοῦ μένους πρόσεισι, καὶ εἰ μὴ κνώδοντες οἱ κνώδοντες τῆς λόγχης, ἀφίκοιτ' ἂν διὰ τῆς ῥάβδου, προωθῶν αὐτὸν πρὸς τὸν τὸ προβόλιον ἔχοντα. Vide etiam an in vulgatis *Nostri* forte *τολμήσας* pro *τόλμης* sit legendum, uti inter corrigendum inciderebat. nil temere vero mutō. JUNG.

³⁴ Συγκεχαλκευμένους] *Συγκεχαλκευμένους*. SEB.

³⁵ ὡς μὴ προωθῶν] *Divisim* priores ante ultimam *Seberi* editionem πρὸ αἰθῶν legebant. male.

³⁶ Προωθῶν] *Pr.* edit. πρὸ αἰθῶν αὐτόν. *Xenoph.* 993. *lin.* ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ μένους πρόσεισι, καὶ εἰ μὴ κνώδοντες οἱ κνώδοντες τῆς λόγχης, ἀφίκοιτ' ἂν διὰ τῆς ῥάβδου, προωθῶν αὐτὸν πρὸς τὸν τὸ προβόλιον ἔχοντα. SEB.

³⁷ Τὰ μὲν οὖν] Hæc sunt in margine C. A. & conneclantur præcedenti capiti. ΚῆΝΗ.

³⁸ Ἐνηγκυλῆσθαι] Ab ἀγκυλίωμαι, quod ex ἀγκύλη, pro quo mox in *pr.* edit. ἀμύλη erat. vid. infra V, 54. SEB.

Ἐνηγκυλῆσθαι] C. A. ἐνηγκυλῆσθαι. C. V. ἐνηγκυλῆσθαι. Optima videtur lectio C. A. ita & ἀπηγκυ-

λῆσθαι, alio licet sensu, dicitur. in ἀγκύλης definit marginale C. A. ἀπηγκυλῆσθαι, *Amentari*. nam ἀγκύλη est *amentum*. ut *Salmasius* ait. ΚῆΝΗ.

Ἐνηγκυλῆσθαι] Ubi antea male edebatur ἐνηγκυλῆσθαι, MS. habet ἐνηγκυλῆσθαι, quod rectiss. puto. JUNG.

Ἐνηγκυλῆσθαι] *Falckenburgius* legit ἐνηγκυλῆσθαι, sed nos ἐνηγκυλῆσθαι pro ἐνηγκυλῆσθαι e MSStis restitimus sublato athenico prioris editionis *Seberi*.

³⁹ Προβόλια] MS. iterum προβόλια. JUNG.

⁴⁰ Ἀγκύλης] *Κύμης* legebant priores editiones ante ultimam *Seberi*. vitium vidit & *Falckenburgius*, qui illud in ἀγκύλης mutavit.

⁴¹ Χρήσις δὲ τ.] Hæc absunt a C. A. usque ad *κομιζόμενον* *Segm.* 26. ΚῆΝΗ.

Χρήσις δὲ τ.] *Χρήσις δὲ τοῦ* &c. omnia desunt in MS. usque ad πάντα μὲν οὖν &c. Quam sæpe vero hic & cap. antec. & in *Xenoph.* *Cyneger.* sit mentio προβολίου, pro venabulo! & tamen hæc viri docti non videntur attendisse, quum de Venat. *Circ.* cap. 28. de armis venatorum agentes, *probolium se putare esse venabulum aut contum.* adducunt *Hesychius*: προβόλιον εἶδος δόρατος, ᾧ χρῆνται οἱ κυνηγεῖται πρὸς τὴν σὺνὶ θήραν. nil melius. Sed hoc male valde, quod ajunt, forte *παραβόλιον* legendum, & trudent ad *parabolos* cōutentes. placet tamen illis *προβόλιον*, quod in *Philostrato* in *σοοθήρῃ* id oblectent. Atqui nimis quam sæpe hic & in *Xenophonte* occurrit, ubi non aliter potest accipi quam de venabulo: nec illos credo de *parabolans* vel *gry* unquam audisse. JUNG.

⁴² Ἐν πάλῃ] In vulgatis ubi ἐν πάλῃ, apud *Xenoph.* est ἐμπάλιν. *προσιόντα*, ait, δὲ *προβάλλισθαι* τὸ *προβόλιον*, μὴ πολλῶν μίζω διαβάνα; ἢ ἔμπάλιν, &c. videtur itaque *Xenophon* hinc corrigendus. JUNG.

Ἐν πάλῃ] Ἐν male aberat a priori editione *Basili.*

⁴³ Καίριον] *Καίριον* & *Segm.* seq. *καίρις*, ut & *καί-*

fra suo robore venabulum torqueat. Sed & oculus, in feram intentus sit. si enim sus hæc fera fuerit, inter oculos aut scapulas infigatur venabulum, letalia enim sunt utraque, si autem maxillis infigas, minus poterit exertis uti dentibus. Saltanti porro sui, ensem strictum suppone. Cavendum vero, ne sus venabulum capitis violento nutu, aut fortiori contra feram ictu, & saltus impetu excutiat.

25 * hoc etenim facto, simul homini appropinquat, tumque oportet tenaciter ante arborem prehensam jacere. sic enim dentes exertos infigere non poterit propter similitudinem, nec corpus subternere; sed circumiens calcet. Scrophæ vero, etiam morsu impetunt. Quod si cum alia congregiatur fera Venator, ne in tantum pedes diducat, sed magis erectus resistat. propterea quod fera istæ, utpote pardali, vel leones cursu ad Venatorem usque delatæ, appropinquantes inillunt.

26 * peccus vero, & cor trajiciendum est, hæc enim in his plaga letalis exillit. Retia vero, & laquei, & castes, horum quidem linum, Aegyptium, Phasianicum, Carthaginense, aut Sardinium esse oportet. Sed Herodotus, Phasianicum, quod Colchicum est, a Grecis Sardonicum appellari tradit. Verum & Sardonium valet, unde forsitan & Carthaginense celebre est, ab Hesperia scilicet allatum. Venatoria vero, quæ pli-

ξία, κατὰ τὴν ἑαυτῆς ἰσχὺν ἐπαθεῖται τὸ προβόλιον. ὁ δὲ ὀφθαλμὸς, κατὰ τοῦ θηρίου ὄξυς τεταίσθω. καὶ μὲν σὺς ἢ τὸ θηρίον, ⁴⁴ στοχαζέσθω, ἢ κατὰ τὸ μεσόφρυον, ἢ κατὰ τὴν ὠμοπλάτην ὤσαι τὸ προβόλιον. ἀμφω γὰρ καιρία. εἰ δὲ καὶ τῶν γενυῶν καθίκοιτο, ἦττον ἀνὸς χρωτο τοῖς χαυλιόδοσιν. ὁ δὲ, ⁴⁵ πηδῶντος σὺς, ὑποθήσει σπατάμενος τὴν μάχαιραν. Φυλάττεσθαι δὲ χρῆ, μὴ τὸ προβόλιον ὁ σὺς ἐκκρούσῃ, τί τε τῆς κεφαλῆς ἐκνεύσει βιαία, καὶ τῆ πρὸς τὸν σίδηρον πληγῆ σφοδρᾶ, καὶ τῆ ῥύμη τοῦ ἄλματος. * εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ὁμοῦ ἀνὸς ἀνθρώπῳ γίνοιτο.

καὶ δεῖ κείσθαι ⁴⁶ πρηῆ ⁴⁷ τῆς ὕλης ἀπριξάντειλημμένον. οὐ γὰρ ἀνὸς δύναται χρῆσθαι τοῖς χαυλιόδοσιν, διὰ τὴν σιμότητα, οὐδὲ τὸ σῶμα ⁴⁸ ὑπαβάλλειν, ἀλλὰ περιβάς ⁴⁹ πατεῖ. αἱ δὲ θήλειαι, καὶ δάκνουσιν. εἰ δ' ἐτέρῳ θηρίῳ προσφέροιο ὁ κυνηγέτης, μὴ διαβαίνετω μὲν τοῖν ποδοῖν ἐπὶ τοσοῦτον, ἀλλ' ὀρθὸς μάλλον ἀνεστηκέτω, διότι τὰ θηρία ταῦτα, οἷον παρδάλεις καὶ λέοντες, δρόμῳ μέχρι τοῦ κυνηγέτου χρώμενα, πλησιάζοντα πηδᾶ. * στοχαζέσθαι δὲ χρῆ τοῦ ⁵⁰ στήθους, καὶ καρδίας. αὕτη γὰρ ἐπὶ τούτων ἢ πληγῆ καιρία. ⁵¹ Ἄρκυες δὲ, καὶ δίκτυα, καὶ ἐνόδια, τὸ μὲν λῖνον αὐτῶν, Αἰγύπτιον, ἢ ⁵² Φασιανικόν, ἢ Καρχηδόνιον, ἢ Σαρδιανόν εἶναι δεῖ.

⁵² Ἡρόδοτος δὲ τὸ Φασιανόν, ὅπερ ἐστὶ Κολχικόν, ὑφ' Ἑλλήνων Σαρδονικόν, καλεῖσθαι λέγει. καὶ δύναται καὶ τὸ ἀπὸ Σαρδοῦς, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ τὸ Καρχηδόνιον ἐνδοξόν ἐστίν, ὡς ἀπὸ τῆς ἐσπέρας κομιζόμενον. ⁵³ Πάντα μὲν οὖν τὰ θηρευ-

μ. vid. plura de hoc vocabulo *Leopard.* V. *Eriend.* 5. ubi & hæc loca *Pollucis* laudat. *JUNG.*

44 Στοχαζέσθω] *Poll.* στοχαζέσθω, τις ponit *Falckenburgicus.*

45 Πηδῶντος σὺς] *Interpr.* saltantis sui; malim, ἰρυσίστε, ut mox ῥύμη τοῦ ἄλματος, *venantis impetu.* *KÜHN.*

46 Πρηῆ] *Leg.* πρηῆ, aut πρηῆ. Nam *Xenoph.* πῖπτον δὲ ἐπὶ στόμα &c. fol. 993. *SAN.*

Πρηῆ] Facile puto locum restitui posse. legendum enim πρηῆ *pronum*, patet ex *Xenophonie* in eadem re: παρόντα δὲ τοῦτο (si excutiat aper venabulum) πῖπτον δὲ ἐπὶ στόμα, καὶ ἔχουσαι τῆς ὕλης κάτωθεν. *JUNG.*

Πρηῆ] Πρηῆ *terposuimus* securi *Kühni*um sublato asterisco.

47 Τῆς ὕλης] *Substantiam materiam*, sive cespes fuerit, sive aliud quid fuerit, *firmius apprehendas*, *tenentis* *pronus* *cadens* *venator.* *KÜHN.*

48 ὑπαβάλλειν] *Leg.* cum *Xenoph.* ὑπολαβῆν, *conripere*, *prehendere corpus non potest.* *KÜHN.*

ὑπαβάλλειν] Et illa τὸ σῶμα ὑπαβάλλειν, mihi suspecta sunt. *Xenophon* enim ita: τὸ γὰρ θῆλον, ἐὰν μὲν οὕτως ἔχουσι (pronu) προσπίσῃ, διὰ τὴν σιμότητα τῶν ὀδόντων, τὸ σῶμα οὐ δύναται ὑπολαβῆν. ἐὰν δὲ μετῴρω, ἀνάγκη πληγῆται πηδᾶται ἢ ἀνὸς μετῴρω, ἀνὸς δὲ μὴ δύναται, ἀμφιβᾶς πατεῖ. sic itaque & apud *Notrum* ὑπολαβῆν corrigendum est. *JUNG.*

49 Πατεῖ. αἱ δὲ θήλειαι] *Xenoph.* *Cyneg.* de apris

femina: πατεῖ-θαι ἀνάγκη (cadentem venatorem) καὶ δάκνισθαι. *JUNG.*

50 Ἄρκυες] Et illa ἄρκυες &c. partim ex *Xenophonie*, qui: τὰς δὲ ἄρκυς *Φασιανῶν* ἢ *Καρχηδονίου* *λεπτοῦ* *λίου*, καὶ τὰ ἐνόδια, καὶ τὰ δίκτυα. partim ex *Herodoto*, quem *Notker* nominat. *Interpre*: λῖνον δὲ τὸ μὲν *Κολχικόν*, ὑπὸ *Ἑλλήνων* *Σαρδονικόν* κέκληται: τὸ μὲντο ἀπ' *Αἰγύπτου* ἀπικνούμενον, καλεῖται *Αἰγύπτιον*. Et videtur *Pollux* etiam mox illud *Φασιανόν* scripsisse, & ita igitur corrigendum, sicut etiam habet mox. est enim & ibi illius, non *Herodoti*, qui *Κολχικόν* habet, idque *Pollux* explicat, & ait esse *Φασιανόν*. ita enim & *Colchis* ipsa a *Phaside* suo fluvio eximio nominata. sed ad *MS.* iterum. *JUNG.*

51 Φασιανικόν] *Xenoph.* *Φασιανόν*, & ita mox *Notker.* *KÜHN.*

52 Ἡρόδοτος] In *Interpre*, λῖνον δὲ, inquit, τὸ μὲν *Κολχικόν* ὑπὸ *Ἑλλήνων* *Σαρδονικόν* κέκληται: τὸ μὲντο ἀπ' *Αἰγύπτου* ἀπικνούμενον, καλεῖται *Αἰγύπτιον*, *Colchicum* *linum* *Sardonicum* dicitur, quod a *Sardinia* pervenerit ad *alios gentes*; ita enim explicatur *Sardonicum* ex eadem insula devectum, forsitan est & *linum* *Carthaginense* ut quod ex *Hispania* (ἀπὸ τῆς *Hesperias* *lego* cum *Interprete*) in *Sardiniam* & exinde in alia loca deportatum. *KÜHN.*

53 Πάντα μὲν] P. περί δικτύων καὶ τῶν κατ' αὐτά. *PANT.* *SAN.*

Πάντα μὲν] *Titulus* in C. A. περί δικτύων τῶν κατ' αὐτά. *KÜHN.*

τικὰ πλέγματα, ⁵⁴ δίκτυα καλοῖτ' ἄν. Φερε-
 27 κράτης δ' αὐτὰ καὶ ἔρηκ' ⁵⁵ εἶπεν. * ἢ δὲ παραλα-
 γῆ τῶν ὀνομάτων, ἐν τῇ χρήσει ⁵⁶ τῇ θηρευτικῇ,
 δίκτυα μὲν ⁵⁷ καλεῖ, τὰ ἐν τοῖς ⁵⁸ ὀμαλοῖς, καὶ
 ἰσοπέδοις ἰστάμενα. ἐνόδια δὲ, τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς.
 αἱ δὲ ἄρκυες, τούτων μὲν ἐλάττους εἰσὶ ⁵⁹ τοῖς με-
 γέθεσι, κεκρυφάλω ⁶⁰ δὲ εἰκόσσι κατὰ τὸ σχῆ-
 μα, εἰς ὄξυ καταλήγουσαι. ⁶¹ δεῖ δὲ αὐτὰς εἶναι
 κατὰ τὸν τοῦ Ξενοφῶντος λόγον, ⁶² ἐννεαλίους,
 ἐκ τριῶν τόνων ⁶³ συμπεπλεγμένας. ⁶⁴ ὁ δὲ τόνος
⁶⁵ καὶ κῶλον καλεῖται. πέπλεκται ⁶⁶ δὲ ἐκ λίνων
 28 ὁ τόνος τριῶν. * τῆς δὲ ἄρκυος, ⁶⁷ τὸ μὲν καλεῖ-
 ται βρόχος. ἔστι δὲ ὁ βρόχος τὸ συνεχές ⁶⁸ ἐν τοῖς
 δικτύοις τετράγωνον διάστημα, συνεστηκὸς ἐκ
 τεττάρων ἀμμάτων, ⁶⁹ ὃ τεινομένης τῆς ἄρκυος,
 γίνεται ⁷⁰ ῥομβοειδές. δι' οὗ τὴν κεφαλὴν διωθεῖ
 τὰ θηρία, ὡς ⁷¹ διεκπεσόμενα. καὶ περὶ αὐτὸ ἐν-
 σχεθέντα, ⁷² ἀλίσκεται. ⁷³ τὸ δὲ τοι, περιδρο-
 μος. ⁷⁴ ἔστι δὲ περιδρομος, τῆς ἄρκυος σχοινίον
 ἐκατέρωθεν, ⁷⁵ τῶν ἀνω τε καὶ κάτω τελευταίων
 βρέχων διειρόμενον, ᾧ ⁷⁶ συνέλκεται τε τὰ δίκτυα,

cantur omnia, retia dicuntur. sed Phē-
 recreates eadem, & Septa vocat. * No- 27
 minum vero in usu venatorio permuta-
 tio, retia quidem vocat, quæ in locis
 planis & patulis consistunt. viatoria ve-
 ro, quæ in viis. Sed ἄρκυες, his qui-
 dem minores. vittæ vero forma simi-
 les sunt, in acutum desinentes. ipsos au-
 tem, juxta Xenophontis sententiam, no-
 vem linis constare necesse est, ex tri-
 bus complicatos tendinibus. Tendo ve-
 ro, funiculus dicitur. Et tendo, ex li-
 nis flectitur tribus. * Retis vero pars, 28
 plaga dicitur. Est autem plaga, con-
 tinuum illud in rete quadratum inter-
 stitium, quatuor constans nodis. quod
 tenso rete, rhombi in morem extendi-
 tur, per quam ceu transituræ capita fe-
 ræ inferunt, & his irretita capiuntur.
 Alia autem retis pars, circuitus est. Est
 autem circuitus retis funiculus, utrin-
 que per inferiores superioresque ulti-
 mas plagas tractus, quo contrahuntur,

54 Δίκτυα] MS. δίκτυα. JUNG.

55 Εἶπεν] MS. καλεῖ, pro εἶπεν. JUNG.

56 Τῇ θηρευτικῇ] C. A. τῶν θηρευτικῶν δίκτυα καλεῖ
 μὲν τὰ ἐν τ. ὀμαλοῖς. KÜHN.

57 Καλεῖ] *Interpr.* ad παραλλαγῆν refert. sed H.
dyerh. ad Xenophontem, qui fol. 984. τὰ δὲ δίκτυα,
 inquit, τεῖνται ἐν ἀπίδοις, ἐμβαλλέται δὲ τὰ ἐνόδια εἰς
 τὰς ὁδοὺς. ubi suspectum est ἀπίδοις, si verum quod
 Pollux scribit. ascriptum autem in marg. ἐπίτιδοις. SEB.

58 ὀμαλοῖς] C. V. ὀμαλοῖσι, quasi ab ὀμαλῆς, &
 ita legit Xenophon. KÜHN.

ὀμαλοῖς] MS. ὀμαλοῖσι, pro ὀμαλοῖς. Xenoph. Cy-
 neg. ἐν δὲ τοῖς ὀμαλοῖσι αἱ ἰσάι. de σχαλίδισιν. JUNG.

59 Τοῖς μεγέθεσι] Abest a C. A. KÜHN.

60 Δὲ εἰκόσσι] MS. δ' εἰκόσσι. JUNG.

61 Δεῖ δὲ αὐτ. &c.] Margo C. A. κατὰ τὸν Ξενο-
 φῶντος λ. KÜHN.

Δεῖ δὲ αὐτ. &c.] Xenophon Cyneg. ἴστωσαν δὲ αἱ
 μὲν ἄρκυες ἐννεαλίαι, ex eo quæ hic leguntur fere om-
 nia, uti conferenti patebit. JUNG.

62 Ἐννεαλίους] Sic apud Xenoph. fol. 975. & infra
 hic pr. ed. ἐννεαλίους. SEB.

Novem linis] Apud Xenoph. fol. 975. novem filiis.
 SEB. 2.

63 Συμπεπλεγμένα] MS. συμπεπλεγμένας. & sic
 certe corrigendum clamat vel præcedens αὐτὰς. JUNG.

64 Ὁ δὲ τόνος, κῶλον] MS. ὁ δὲ τόνος, καὶ κῶλον
 x. rectius. τόνος enim quoque proprie vocatur. sic infra
 contra Segm. 30. κῶλον ἐν, ὃ καλεῖται τόνος &c. sic
 κῶλα pro ἄρκυσιν seu δικτύοις, κατὰ συνεκδοχὴν quo-
 que apud Aristophanem observat Bisetius in suis Græ-
 cis Scholiis ad *Ranais*, ubi Comicus ἐκ Κρητῶν *Επιτίρι-
 αῖς*, ut vetus Scholiastes indicat, adfert:

Ἄλλ' ὃ Κρήτις ἴδμε τέκνα,
 τὰ τόξα λαβόντες, ἱπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι
 τὴν οἰκίαν. JUNG.

Ὁ δὲ τόνος κῶλον] Addidimus e MSSorum lectione
 καὶ post τόνος, quæ vocula a prius editis aberat.
 habuit tamen illam & *Falckenburgius* in suo Codice.

65 Κῶλον καλεῖται] C. A. Καὶ κ. x. πέπλεκται δὲ ὁ
 λίθος ἐκ τόνων τριῶν. C. V. etiam καὶ κ. KÜHN.

66 Δὲ ἐκ λ.] MS. δ' ἐκ λ. JUNG.

67 Τὸ μὲν] P. τὸ μὲν τοι. SEB.

Τὸ μὲν] C. V. μὲν τι. Margo C. A. incipit: ἴστω
 δὲ ὁ β. τὸ σ. αὐτοῖς δικτύοις &c. ὅπερ τ. τ. α. γίνεται
 ῥομβοειδές, desinit margo. ultimum ῥομβοειδές etiam
 apparet in C. V. nec aliter legit *Interpres.* KÜHN.

Τὸ μὲν] Τὸ μὲν τι &c. cui respondet mox infra τὸ
 δὲ τι in MS. JUNG.

68 Ἐν τοῖς] MS. αὐτοῖς, pro ἐν τοῖς. JUNG.

69 Ὁ] MS. ὅπερ pro ὁ. JUNG.

70 Ῥαβδοειδές.] MS. ῥαβδοειδές. *Interpres* vertit
 rhombi in morem extenditur, quem illustriss. *Scaliger*
 Conject. in lib. IV. *Varr.* de Ling. Lat. non longe a fine
 in *Segm.* reprehendit. Vide, ait, quam aperte ma-
 cularum τὸ σχῆμα vocavit *virgatum* Pollux. Quod
 quidam non videns, mutavit, & vertit, tanquam le-
 gisset ῥομβοειδές, qui sensum quidem Pollucis assecutus
 est, vim autem vocis ignoravit &c. Verum & MS.
 noster clare præfert ῥομβοειδές, non ῥαβδοειδές. Ad-
 denda & illa ex nostro Heroë ibidem: *Forssan etiam*
rete quadrangulum vocavit Varro Parmesione, quod
 ῥομβοειδές, quod τετράγωνον τὸ σχῆμα βρέχων, ut ju-
 rta Pollux. JUNG.

Ῥαβδοειδές.] Ῥομβοειδές e MSSis repositum Kūbno
 nostro debet.

71 Διεκπεσόμενα] MSSis διεκπεσόμενα. C. A. in
 margine habet hæc duo. KÜHN.

Διεκπεσόμενα] MS. διεκπεσόμενα. JUNG.

Διεκπεσόμενα] Διεκπεσόμενα e MSSis pro διεκπι-
 σούμ. habes jam in textu.

72 Ἀλίσκεται] P. αλ. τὸ εἶδος αὐτοῦ τετράγωνον,
 τὸ δὲ τι π. multis præcedentium omisissis. SEB.

73 Τὸ δὲ τοι] C. V. τὸ δὲ τι ante περιδρομος & sic
 legit & C. A. vid. *Hesych.* in περιδρομοι. & *Oppiani*
Cyneget. KÜHN.

Τὸ δὲ τοι] MS. τὸ δὲ τι, π. quæ respiciunt ista su-
 pra τὸ μὲν τι in MS. περιδρομου & ἐπιδρομου hinc me-
 minit *Brodaus* III. miscell. 7. JUNG.

74 Circuitus] Xenoph. fol. 975. margo. SEB. 2.

Ἐστὶ δὲ περιδρομος] Hæc descriptio non extat in C.
 A. KÜHN.

75 Τῶν ἀνω τε &c.] MS. τῶν ἀνω καὶ κάτω &c. JUNG.

76 Συνέλκεται τε τὰ δίκτυα] C. A. συνέλκεται τε
 δίκτυα. KÜHN.

&

29 & dissolvuntur retia. * Circuitus vero nodis carere oportet, secundum Xenophontem, ut facile transire possint. per vertebrae autem retibus ipsis immittuntur. Et nonnulli hos, ἐπιδρόμους, vocarunt. alii vero cum duo sint, inferiorem quidem περιδρομον superiorem vero, ἐπίδρομον dixere. Est & alia retis pars, ἀκρωλένια, quæ retium pars est superflua, quæ alii fimbrias, alii alas vocarunt. Sed & in enodiis, nonnulli μαστοὶ sunt, qui ex lini plicaturis, instar circuli, ipsis acroleniis applicati. * Retiis vero annuli, mammæ nimirum formam habentes, circuli vero his committuntur ferrei, quia retia majora sunt. Unde & Xenophon enodiis quidem, præter retia, funiculum unum, qui tendo vocatur, attribuit. Retiis vero, præter enodia, inquit, plures tendines adhibendi sunt. faciens enodia quidem,

καὶ πάλιν ἀναλύεται. * 77 δὲ δὲ τοὺς περιδρόμους 78 ἀναμμάτους εἶναι Φησὶν ὁ Ξενοφῶν, ἵνα εὐτροχοὶ ᾖσι. 79 προβάλλονται δὲ τοῖς δικτύοις ἀπὸ 80 στροφίων. τινὲς δὲ τούτους ἐπιδρόμους ἀνόμασαν. 81 οἱ δὲ, 82 δύο ἔντων, τὸν μὲν ἐκ τοῦ κάτω, περιδρομον ἐπίδρομον δὲ, τὸν ἄνωθεν. 83 ἔστι δὲ τι ἄρκυος μέρος, καὶ ἀκρωλένια, ὅπερ ἔστι τὰ 84 πέρατα τῶν ἀρκύων. ἃ οἱ μὲν, κράσπεδα, οἱ δὲ, 85 πτερύγια ἀνόμασαν. καὶ μὴν τοῖς ἐνοδίοις προσονομάζονται τινες 86 μαστοὶ, 87 κύκλω ἐκ λίνων πλέγματα τοῖς ἀκρωλενίοις προσπεπλεγμένα. * τοῖς δὲ δικτύοις, 88 δακτύλιοι, 30 κατὰ ταυτὰ 89 μέντοι τοῖς μαστοῖς τὸ σχῆμα ἔχοντες. 90 κῆκοι δὲ αὐτοῖς σιδήρου πρόσσειν, ὡς ἐπὶ μεῖζοσιν οὖσι τοῖς δικτύοις, ὅθεν καὶ Ξενοφῶν, τοῖς μὲν ἐνοδίοις παρὰ 91 τὰς ἄρκυς, κῶλον ἔν, ὃ καλεῖται τόνος, προστίθησι. 92 τοῖς δὲ δικτύοις παρὰ τὰ ἐνόδια Φησὶ δεῖν 93 πλείω τόνον προστίθεσθαι, 94 ποιῶν τὰ μὲν ἐνόδια,

77 Δεῖ δὲ τοὺς π.] Margo C. A. usque ad στροφίον. Kühn.

78 Ἀναμμάτους] MS. ἀναμμάτους. male. Xenoph. ὑφείσθωσαν δὲ τοὺς περιδρόμους ἀναμμάτους, ἵνα εὐτροχοὶ ᾖσι. H. Steph. etiam adnotavit locum in sua edit. esse pag. 569. Et hac quidem de ἀρκύοσιν. quæ sequuntur de δικτύοις, quoque Xenophontis: τοὺς δὲ περιστρόφους, ἀπὸ στροφίων, ubi notabis & περιστρόφους dici Xenophontis qui Nostro tantum περιδρομοί. notabis & variam lectionem στροφίων, uti apud Xenoph. στροφίων, uti hic etiam in MS. Jung.

79 Προβάλλονται] Margo C. A. & C. V. προσβάλλονται. Kühn.

80 Στροφίων. τινὲς δὲ] C. A. στροφ. ἤδη δὲ τινὲς τοὺς αὐτοὺς τούτους ἰ. ὦ. Plinius retinuit ἐπίδρομος lib. XIX. cap. I. vidimusque jam tanta tenuitatis casses, ut annulum hominis cum epidromis transirent, uno rotante multitudine, qua salus cinerentur. Kühn.

Στροφίων. τινὲς δὲ] Ita MS. plenius: στροφίων. ἢ ἤδη δὲ τινὲς τοὺς αὐτοὺς τούτους ἐπίδρ. Jung.

81 Οἱ δὲ] Margo C. A. usque ad ἔπεισι. Kühn.

82 Δύο ἔντων] MS. δύο ἔντων. quamvis sit scriptum δύο ἔντων. Sanc videtur distinctisse & Xenoph. hæc duo. Ait enim in Cyneg. καθάπτων τοὺς ἐπιδρόμους ἐπὶ τὴν γῆν, τὰ ἀκρωλένια συνάγων, πηγνύων τὰς σχολίδας μεταξύ τῶν σαρδονίων, ἐπὶ ἀρκύς ἐπιβάλλων τοὺς ἐπιδρόμους, καὶ παραδρόμα συμφράττων. Jung.

83 Ἔστι δὲ τι ἀρκ.] C. A. τῆς ἀρκύος μ. ἀκρωλένια. Kühn.

Ἔστι δὲ τι ἀρκ.] MS. ἔστιν δὲ τι τῆς ἀρκ. Jung.

84 Περιττὰ] Pro περιττὰ MSSi πέρατα, quæ lectio vulgata melior. Kühn.

Περιττὰ] MS. πέρατα τῶν ἀ. rectissime. non περιττὰ. Jung.

Περιττὰ] MSSorum lectionem quæ πέρατα hic pro περιττὰ, quod in ante editis erat, textui restitui-mus.

85 Πτερύγια] De πτερύγιοις hunc etiam locum noviss. Commentator Lycorhoronis in rem suam adfert de lineæ seu formidime venatoris. sed nescio an recte. certe hic locus aliquid coloris habet, superior ex. c. præced. ne maculam quidem. tamen πτερύγι hic pen-nas illas, præsertim quibus volucres captabant, Πολύκετος nominare, nondum adducor ut credam. expresse enim ἀκρωλένια, quos summos in retiis limbos docti Xenophontis interpretes reddunt, quæ sunt πύ-

ρατα, uti Noster MS. quod quid aliud est quam extremitates & summæ partes vel ora, ait Pollux distam partem eandem in retiis, quam quidam ab eadem ratione κράσπεδα, limbos, vel πτερύγια alas vocaverint. Scilicet πτερύγια etiam in vestibus de extremitatibus. Hesychius πτερύγια τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων, ita hic τὰ ἄκρα ἢ πέρατα τῶν ἀρκύων. sed hæc πτερύγια tales pinnas esse non necesse, nec voluit Pollux. Jung.

86 Μαστοὶ] Xenoph. ἐν δὲ τοῖς ἀκρωλενίοις τὰ μὲν ἐνόδια ἔχεται μαστοὺς (mamillas Leuncl.) τὰ δὲ δίκτυα, δακτύλους. Jung.

Μαστοὶ] Post μαστοὶ distinctio minor a prior editionib. ante Seberis ultimam aberat.

87 Κύκλω, ἐκ λίνων πλεγμάτων] MSSi κύκλω. dein C. A. pro πλεγμάτων leg. πλέγματα. Kühn.

Κύκλω, ἐκ λίνων πλεγμάτων] MS. κύκλω ἐκ λίνων πλέγματα τοῖς ἀρκ. & sic legendum puto. πλεγμάτων enim vulgatum non sibi constar. Jung.

Κύκλω, ἐκ λίνων πλεγμάτων] Ita reposuimus e MSSis: κύκλω ἐκ λίνων πλεγμάτων τοῖς &c. cum prius editi male legerent: κύκλω, ἐκ λίνων πλεγμάτων τοῖς &c.

88 Δακτύλιοι.] Post δακτύλιοι, puncto deleto potius, tantum comma pone. e Xenophonte esse modo dixi. Jung.

89 Μέντοι τοῖς] Margo C. A. μὲν. MSSi κῆκοι, non κῆκοι, quod eodem recidit. Kühn.

Μέντοι τοῖς] MS. μὲν τοῖς &c. omisso τοι. Jung.

90 Κῆκοι δὲ] MS. κῆκοὶ δὲ &c. vult itaque forte κῆκοι, vel κῆκοὶ, si vera ea scriptura. uti supra I, 94. ubi κῆκοις uti poeticum rejicit. Jung.

91 Τὰς ἀρκύς] Τῶς ἀρκύς MS. Jung.

92 Τοῖς δὲ δικτύοις] Margo C. A. δακτύλοις, male. dein MSSi pro πλείω τόνω legunt πλείονα τόνον, quæ lectio non mala. C. A. τῶς προσθήκης. mox C. V. σαρδῶνες. Kühn.

Τοῖς δὲ δικτύοις] MS. τοῖς δὲ δακτύλοις π. τ. ἰ. φ. δ. πλείονα τόνον προστ. ubi illud δακτύλοις non credo alicujus faciendum. sed πλείονα τόνον erit omnino legendum, nam πλείω nihil est. Jung.

93 Πλείω τόνω] Πλείω τόνον pro pessimis priorum editionum πλείω τόνω reposuimus.

94 Ποιῶν δὲ τὰ μὲν ἐν.] Ecce Pollux ait, ποιῶν τὰ μὲν ἐνόδια, δωδεκάλινα τὰ δὲ δίκτυα, ἐκπαιδεκάλινα, ἐκείνων ἔντων ἱππικῶν. Hinc suspicet defectum in Xe-

δωδεκάλινα. τὰ δὲ δίκτυα, ἑκκαίδεκάλινα, ἐκείνων ὄντων ἐνεαλίτων. ἀνάλογον δὲ καὶ τὸ μέγεθος 31 ἐκ⁹⁵ προσθήκης ἐπαύξει. * τούτοις δὲ καὶ⁹⁶ σαρδόνες προσπλέκονται, ὅπερ ἐστὶν ὡς τοῦ δικτύου, μετὰ τὸν τελευταῖον βρόχον ἀνέχουσα τὸ δίκτυον, ὑπερ ἢ ὁ περιδρόμος, ἢ ἐπιδρόμος, ⁹⁷ ταῖς χαλίσι κατὰ τὸ δίκτυον ἐπέστι. κεκρυφάλος δὲ ἄρκυος, ἢ κοιλότης. κορυφαῖον δὲ, ⁹⁸ τὸ στενὸν τῆς ἄρκυος, ⁹⁹ ὅ τινες κορυφιστήρα ὠνόμασαν. ¹⁰⁰ κυνοῦχος δὲ, δέρμα¹ μόνος, εἰς ὃ² ἐντίθενται τὸ δίκτυον, τῷ σχήματι πεποιημένον, ὡς περ τὰ³ σύσπαστα βαλάντια. στάλικες δὲ, ⁴ καὶ σχαλίδες, καὶ⁵ σχαλιδώματα, ξύλα ὀρθὰ, ἐξ⁶ ἄκρου δίκτυα, ἰστάμενα μὲν κατὰ τῆς γῆς, τοῖς δὲ⁷ δίκροις ἀνέχοντα ⁸ τοὺς τῶν δικτύων βρόχους

duodecim linorum; retia vero, linorum sedecim, illis novem tantum linorum existentibus. consequenter itaque magnitudo ex additione hac excrefcit. * His infu- 31 per & Sardones adjungunt, quod est fastigium retis, post ultimam plagam rete sustinens. ubi περιδρόμος est, aut ἐπιδρόμος, perticis ipsis, secundum elevationem affistit. Vitta vero, retiaculi concavitas dicitur. vertex autem, retiaculi angustia, quas nonnulli κορυφιστήρα vocarunt. Sed κυνοῦχος, est pellis vitulina, cui rete imponitur, formatum instar crumenarum contractarum. Perticæ vero, pali, & σχαλιδώματα, ligna recta sunt, in summitate furcata, infixa quidem telluri, furcis vero, retium plagas,

porphonte latentem ibi in Cynege. τὰ δὲ ἐνόδια δωδεκάλινα (hic in margine adnotant aliam lectionem ἑκκαίδεκάλινα), τὸ δὲ μέγεθος τὰ μὲν ἐνόδια &c. τὰ δὲ δίκτυα &c. Ut enim in posterioribus ἐνόδια & δίκτυα opponit, ita in prioribus putem fecisse ubi saltem ἐνόδια adparet. Vide itaque & confidera mecum, qui rectius intelligis, & omnia potes excutere otiosius, nam mihi nil fido, an non ita locus Xenophonis hinc fit supplendus: τὰ μὲν δὲ (nam de ἄρκυσι præcessit, ἐνεαλίτους εἶναι) ἐνόδια δωδεκάλινα τὰ δὲ δίκτυα, ἑκκαίδεκάλινα. τὸ δὲ μέγεθος &c. Unde & Pollucis verborum sensus lucet. nam priora quæ Xenophonem dicere ait, nescio an ita verbatim extent apud Xenophonem: cui otium, & inquirere accuratius potest. Mihi hoc videtur Pollux dicere: Xenophonem dum ἐνόδια δωδεκάλινα faciat, ἐνόδιος addere ejusmodi πῶλον unum quod & τόπος vocatur, supra ἄρκυς, quas saltem ἐνεαλίτους fecit. (ait vero supra Pollux fin. Segm. 27. πῶλεται δ' ἐκ λίνων ὁ τόπος τριῶν. jam sedeamus ad calculos paulisper, ut omnia sint manifestiora. si tribus λίνους constat τόπος unus, itaque e duodecim λίνους τόποι quatuor constabunt: & ex novem λίνους, τόποι tres. ergo ἐνεαλίτους ἄρκυς, constans tribus τόποις, ab δωδεκαλίτῳ ἐνόδιῳ superabitur uno τόνῳ, quum quatuor τόποις constet.) jam dum δίκτυα, facit ἑκκαίδεκάλινα, adhuc plures τόπους addere ipsum. δίκτυον enim, uti ex computatione quam παρενθετικῶς, constabit ex quinque τόποις, & lino uno adhuc plus. sic mihi videtur. JUNG.

95 Προσθήκης] MS. τῆς προσθήκ. JUNG.

96 Σαρδόνες] MS. σαρδώνες. apud Xenophonem sunt σαρδόνια, cujus verba supra ad Segm. 29. retuli. Hef. σαρδόνες, ἐν κυνηγετικῷ μέρει τινὰ δικτύων δηλοῦνται, ubi emendo μέρη. Et profecto fere credam & Xenophonem illo loco μετὰ τῶν σαρδόνιων emendandum, una litterula saltem sublata, & scribendum σαρδόνια. potuit Hefychius ipsum citasse Xenophonem ἐν κυνηγετικῷ. Profecto ego opinione fallor nimis, qui hæc me putabam percursum, nec loca multa in hac sylva venatoria fore, ubi hæreere necesse. JUNG.

97 Ταῖς χαλίσι κατὰ τὸ διαροῦν ἐπέστι] C. A. margo σχαλίσι. C. V. σχαλίσι. dein uterque κατὰ τὸ δίκτυον, ea parte, qua biceps, bifurcata est. Salm. leg. σχαλίσι. KÜHN.

Ταῖς χαλίσι κατὰ τὸ διαροῦν ἐπέστι] Vulgata nullus sunt pretii. MS. ita: ταῖς σχαλίσι κατὰ τὸ δίκτυον ἐπέστι. de illis δίκροις statim sub finem hujus Segm. & X, 141. δίκρα. τὸν κεκρυφάλον etiam nominat Xenoph. Cynege. JUNG.

Ταῖς χαλίσι κατὰ τὸ διαροῦν ἐπέστι] Δίκτυον γεποfitum in textu e MSSis.

98 Τὸ στενὸν τῆς ἄρκυος] MSS. τὸ τῆς ἄρκ. SEB.

Τὸ στενὸν τῆς ἄρκυος] C. A. τὸ στ. τὸ τῆς ἄ. KÜHN.

Τὸ στενὸν τῆς ἄρκυος] MS. τὸ στ. τὸ τῆς ἄ. JUNG. 99 Ὅ τινες κορυφιστήρα] Al. κορυφιστ. H. St. SEB. Ὅ τινες κορυφιστήρα] Margo C. A. ὅ τινες καὶ κορυφιστήρα (ita enim recte I. C. V.) ὠνόμασαν. hæc tunc margo. KÜHN.

Ὅ τινες κορυφιστήρα] MS. ὅ τινες καὶ κορυφιστήρα ἄν. & scribendum puto κορυφιστήρα. Sic & apud Hefychium κορυφιστήρα emendo, ubi legitur κορυφιστής. & forte huc spectat altera ibi addita vocula hujus διασάφης κεκρυφάλου τὸ μίσην ἴαμμα. Et apud eundem, ubi κεκρυφάλου, τὰς τῶν ἵππων κορυφιστήρας &c. eodem modo κορυφιστήρας legerim. JUNG.

Ὅ τινες κορυφιστήρα] Κορυφιστήρα γεποfiti pro priorī κορυφιστήρα.

100 Κυνοῦχος δὲ] Vide Casaub. ad Theophr. Charact. pag. 199. SEB.

Κυνοῦχος δὲ] C. V. κυνοῦχος. sed Xenoph. tuetur vulgatum dicens, κυνοῦχος μόνος. KÜHN.

Κυνοῦχος δὲ] MS. κ. δ' ἴστι δ. μ. Xenophon ait κυνοῦχος μόνος. JUNG.

1 Μόνος] Ita MSS. & Xenoph. κυνοῦχος μόνος. pr. ed. μόνος. SEB.

2 Ἐντίθενται] P. ἐτίθενται. SEB.

Ἐτίθενται] MSSii ἐτίθενται. C. A. τὰ δίκτυα. abest autem ab eodem τῷ σχήματι usque ad βαλάντια. nec C. V. δὲ habet post κυνοῦχος. KÜHN.

Ἐτίθενται] MS. ἐτίθενται. JUNG.

3 Contractarum] Quæ contrahi possunt. SEB. 2. Σύσπαστα] Pro σύσπαστα, C. V. δύσπαστα. KÜHN. Σύσπαστα] MS. δύσπαστα βαλάντια. sed alterum etiam ex Platone adferunt. & est infra in MS. X, 152. JUNG.

4 Καὶ σχαλίδ. καὶ σχ.] Sunt in C. A. margine. KÜHN.

5 Σχαλιδώματα] Male edebatur ante χαλιδώματα. correxit H. Stephanus etiam in suo codice. de στάλιξιν hinc & ex aliis quid etiam Rigaltius ad libr. II. Artemid. c. 11. JUNG.

6 Ἐξ ἄκρου δίκτυα] C. A. ὀρθὰ male. notantur enim perticæ bifurcatae. Xenoph. δίκρα ἔχουσαι μικρὰ, furcillas habentes exiguas. KÜHN.

7 Δίκροις] Infra X, 141. δίκρα. apud Xenoph. fol. 992. δίκρα, & hic Pal. MS. δίκροις. In A. ob vetustatem accentus evanuit. SEB.

Δίκροις] Sic & sub. init. hujus Segm. ex MS. emendavi. δίκρα, id est quod ex ἄκρου δίκτυα. paulo ante ait illa ξύλα. Xenoph. de iisdem σχαλίσι. δίκρα ἔχουσαι μικρὰ. JUNG.

8 Τοὺς τῶν δ.] C. A. τοὺς δικτύων βρόχους καὶ π. KÜHN.

32 & περιδρόμους sustinentia. * Inæqualia vero hæc fulcra esse oportet, ut juxta altitudines & concavitates locorum, cum opus est, retis custos hæc adaptans, horum inæqualitati retium stationem, quæ ἀρκυστασία dicitur, adæquet. Obliquæ autem hæc perticæ sistuntur, ad sese mutuo inclinatæ. & locus, ubi consistunt, ἀρκυστάσιον dicitur. Pedica vero, cervis ponitur & apris nonnunquam, sed & ποδοστράβη dicitur. Circulus autem est ligni hederacei, qui corona vocatur, sed clavis utrinque refertus est ferreis, & li-

33 gneis. * laqueusque in medio implicatus est, ut venientem feram, irruentemque & veluti evertere pedicam, & alterutro laqueorum arte ad hoc facto irretiri oporteat. Pedica vero,

τε καὶ περιδρόμους. * ἀνίσους δὲ εἶναι δεῖ τὰς δὲ τὰς 32
στήριγγας, ὅπως πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ κοίλῃ τῶν
χωρίων κατὰ τὴν χρεῖαν ὁ ἀρκυωρὸς ἀρμολάμε-
νος, 10 ἀπισώσῃ τῇ τούτων ἀνισότητι τῶν δικτύων
τὴν στάσιν, ἢ καλεῖται 11 ἀρκυστασία. 12 καθί-
στανται δὲ αἱ σχαλίδες πλάγῃαι, μᾶλλον εἰς
ἀλλήλας 13 προσνεύουσαι. ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ ἴσταν-
ται, 14 ἀρκυστάσιον. Ἡ δὲ 15 ποδάγρα, ἴστα-
ται μὲν ἐλάφοις, καὶ ὑσὶν 16 ἔσθ' ὅτε. καλοῖτο
δ' ἀν καὶ ποδοστράβη. κύκλος δὲ ἐστὶ σμιλακί-
νου ξύλου. καὶ ὁ κύκλος, στεφάνη καλεῖται.
17 κατεῖληπται ἤλοις 18 σιδήρου, καὶ ξυλίνοις πα-
ραλλάξ ἑκατέροις. * καὶ 19 πλόκαμον ἐν μέσῳ 33
πλέγματι πέπλεκται, ὡς πατήσαν τὸ 20 θηρίον,
Φερόμενόν θ' ὡς περ ἀναστρέψαι τε τὴν ποδοστρά-
βην, καὶ ἐνοσχεθῆναι 21 στερεῶ βρόχῳ κατὰ τεχ-
νῆν 22 ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πεποιημένῳ. ἐντίθεται δὲ ἡ

9 Ἀνίσους] Margō C. A. usque ad προνεύουσαι. ΚῆHN.

Ἀνίσους] MS. ἀνίσους δ' εἶναι δ. Xenoph. αἱ μὲν ἀνί-
σοι (σχαλίδες) αὐτῶν ἐν τοῖς ἐπεροκλινοῖσι τῶν χωρίων ἴσαι
(in margine scribuntur εἰς ἴσα, posset & πρὸς ni fallor)
τὰ ὑψηλὰ ἐξαιρῶσιν, ἐν δὲ τοῖς ὀμαλίῳν αἱ ἴσαι. MS. ἀρ-
κυωρὸς. vid. & supra V, 17. JUNG.

10 Ἀπισώσῃ] MSSii ἀπισώσῃ. dein C. A. τῇ στά-
σει, quod non placet, nisi quis legerit ἀπισώσῃ τῆν
τ. ἀνισότητι. ΚῆHN.

Ἀπισώσῃ] MS. ἀπισώσῃ. & deest τῆν. habet enim
MS. δικτύων στάσι. JUNG.

11 Ἀρκυστασία] C. V. ἀρκυστασία, ut mox ἀρ-
κυστάσιον. ΚῆHN.

Ἀρκυστασία] MS. ἀρκυστασία. recte. sic enim Xe-
nophon Cyneg. τὰς ἀρκυστασίας, sic & ἀρκυστάσιον
mox. quod & Xenoph. ibidem habet; invenitur ta-
men & alterum apud Artemidor. lib. II. cap. 11. u-
bi Rigatium ex Nostro & Suida in ἀρκυς id firmat,
quamvis in Suida eo loco id vocabuli non reperio.
JUNG.

Ἀρκυστασία] Ἀρκυστασία reposuit Kuhnium.

12 Καθίστανται δὲ &c:] Δὲ abest a C. A. margine.
dein προνεύουσαι, in textu, ἐν ᾧ ἴστανται, ἀρκυστασία
C. V. etiam. Helych. ἀρκυστάτα, quod a τείνω accep-
tunt nonnulli, idque firmat Xenoph. dicens: τὰ δὲ δι-
κτύα τίεται ἐν τῇ στάσει, perinde igitur fuerit sive
ἀρκυστάτα, ἀρκυστάτα sive ἀρκυστάσιον vel ἀρκυστασία
dixeris. vid. Segm. 36. ΚῆHN.

13 Προνεύουσαι] MS. προνεύουσαι. quod rectius puto.
dein ἴστα, ὁ δὲ τ. ἐν ᾧ. ἰ. ἀρκ. defunt in MS. JUNG.

14 Ἀρκυστάσιον] Affertur & ἀρκυστάσιον apud Xe-
noph. fol. 984. ἀρκυστασία, exp. loca vesibus tenden-
das. p. a. pæc. ἰάν ἢ πλησίον τὸ ἀρκυστάσιον τῶν ζη-
τησίμων. exp. si terra prope feram inquirendas tendan-
tur. SEB.

15 Ποδάγρα] MSS. ποδάγρα. ut & quoque V, 19.
& X, 141. SEB.

Ποδάγρα] MSSii ποδάγρα. Xenoph. ποδοστράβη.
Gl. ποδάγρα, pedica. Salmaj. pro ποδάγρα leg. πο-
δάγρα & addit: Ὁ verum est. epigr. MSS. ἀστειμφῆ
ποδάγραν καὶ δαινάκιαν τοκτίρας. hæc ille. vide & Sui-
dam in ποδάγρα. pro ἴσθ' ὅτι C. A. ἴστιν ὅτι. pro καὶ
ὁ κύκλος C. A. δὲ στ. κ. κ. δὲ &c. ΚῆHN.

Ποδάγρα] MS. ἡ δὲ ποδάγρα. facessit itaque illud
vulgatum ποδάγρα. si nullo alio auctore nitatur. Il-
lud alterum Noster ex Xenophonte, uti alia, mutua-
tus est. JUNG.

Ποδάγρα] Ποδάγρα reposuit Kuhnium.

16 Ἐσθ' ὅτι.] MSS. ἴστιν. SEB.

Ἐσθ' ὅτι.] MS. ὑσὶν δὲ ἴστιν ὅτε. καλ. δὲ καὶ π. De
sequentibus placet statim illa ex Xenoph. adscribere:
χρὴ δὲ εἶναι τὰς ποδοστράβας σμιλακος πιπλεγμένας,
μὴ περιφλοῖους, ἵνα μὴ σήπανται, τὰς δὲ στεφάνας εὐ-
κύκλους ἔχούσας, καὶ τοὺς ἤλους ἐναλλάξ σιδηροῦς τε
καὶ ξυλίνοὺς ἐγκαταπιπλεγμένους ἐν τῷ πλοκάμῳ. μί-
ζους δὲ τοὺς σιδηροῦς &c. JUNG.

17 Κατ. ἢλ. &c.] MS. κατεῖληπται δὲ ἤλοις σιδη-
ροῖς. quod vel propter Xenophontem præ vulgato mal-
lem. & ideo etiam mihi probabile σιδηροῖς, non σι-
δηρῶν scripsisse Pollucem, quod & ξυλίνοις sequatur.
JUNG.

18 Σιδήρου] MSSii σιδηροῖς. Xenoph. tamen tuetur
vulgatam lectionem. clavis utrinque lignis ferreisque
alternatim inhxitis armatur. ΚῆHN.

19 Πλόκαμον] C. A. & C. V. πλόκαμον. Xenoph.
ἐν τῷ πλοκάμῳ, πλέγμα τι, est glossima, quo ex-
plicatur πλόκαμος. ΚῆHN.

Πλόκαμον] MS. πλόκαμον. Xylandro adnotation. ad
Plut. lib. de def. oracul. scribit: Pollux lib. V. cap. 4.
τὸ πλόκαμον κραταιὴν, ad venationem adhibendum vocat,
si tamen recte legitur. Imo recte legitur & non dubi-
tasset vir optimus, si Xenophontem illa incidissent,
quæ modo attuli. Observandum tamen & illud MS.
nostri πλόκαμον, quod & infra Noster vulgatus VII,
172. & X, 129. MS. adeo ut forte non temere in Plu-
tonis Timæo, edit. Basil. rejici debeat, ut visum fuit
Xylandro ad Plut. libell. de def. orac. de κοιλίας συ-
στάσει. τὰ μὲν οὖν ἴδον ἐκ πυρὸς συνεστήσατο τοῦ πλο-
κάμου, ἀπαντα. τὰ δ' ἐκέρτυα καὶ τὸ κύτος, ἀερισ-
θῆ. &c. JUNG.

20 Θηρίον] In C. A. sequitur, ἀναστρέψαι, quod
idem cum ἀνατρέψαι, evertere. Xenoph. ἀνοστραμμί-
νην π. ΚῆHN.

Θηρίον] Defunt in MS. sequentia φερ. θ', ὡς περ.
pro ἀνοστρ. MS. habet ἀνατρέψαι. vulgatum est &
paulo infra & Xenoph. ποδοστράβην ἀνοστραμμί-
νην. JUNG.

21 Ἐτέρῳ βρόχῳ] MSSii στερεῶ βρόχῳ, primo la-
queo. ΚῆHN.

Ἐτέρῳ βρόχῳ] MS. στερεῶ βρόχῳ, pro ἐτέρῳ β. be-
ne. ait enim Xenophon, unde Noster rivos suos quasi
de fonte ducit, de ποδοστράβη. ὁ δὲ βρόχος αὐτοῦ ἐ-
στὼ στιφρός, καὶ ἡ στιρίς. JUNG.

Ἐτέρῳ βρόχῳ] Στερεῶ Κuhnium nostrum secuti le-
gimus jam in textu e MSSis.

22 Ἐπ' αὐτὸ τούτῳ] C. V. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ. ΚῆHN.
'Ἐπ' αὐτὸ τούτῳ] MS. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πικ. JUNG.

ποδοστράβη, ὀρύγματι. ²³ καὶ ἀπὸ τοῦ ²⁴ περὶ τὴν στεφάνην βρόχου σείρα τις ἐκτέταται, ἢ καὶ σείραδα, καὶ ἀρπεδόνη καλοῦσι. ²⁵ πλέγμα δ' ἔστιν ἐκ σπάρτου στερεόν ἢ ²⁶ σείρας. καὶ ταύτης ²⁷ ἀπήρηται ξύλον, ἐν ἄλλω ²⁸ πλησίον ὄντι ὀρύγματι κατακείμενον, ἕπως εἰὰν τὸ θηρίον ἐπιβάν ²⁹ ἀναστρέψῃ τε τὴν ποδοστράβην ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ ἐνσχέβῃ τῷ βρόχῳ, τὴν ἀρπεδόνην καὶ τὸ ξύλον ³⁰ ἐφελκόμενον, ἐμποδίζηται πρὸς τὸν δρόμον. ³¹ μάλιστα, εἴ τις τῶν ³² προσθίων αὐτοῦ ποδῶν ³⁴ ἐνσχέβῃ. * καὶ τῶ μὲν κυνηγέτη μεταθεῖν ³³ ὑπάρξει ³⁴ κατὰ τὸν τοῦ ξύλου ὄλκον. ῥᾶον μὲν, εἰ κατὰ ³⁵ γῆς μαλακῆς ἐπισύριτο. ἢ δὲ τραχυτέρα, καὶ αὐτὴ τὸ σημεῖον ³⁶ ἐνδίδωσι, ³⁷ τὸ θηρίον, τὸ μετιέναι κατὰ τὰ ἀποσύρματα τοῦ ξύλου. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον ἐνσχέβεν ὕλης ³⁸ δασύτητι, ἢ πέτρας ἀνισότητι, ἔστησε τὸ θηρίον. τῷ δὲ ὀρύγματι χρῆ τῆς στερεαῆς ³⁹ γῆς, ἢ τινος πόας, ἢ φύλλων ἐπιφέρειν. τὴν δὲ νεαράν γῆν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ⁴⁰ ἀποφέρειν ὅτι πορρωτάτω, τοῦ μὴ ⁴¹ τῆς νέου κεκινημένης γῆς τὸ θηρίον ⁴² ὀσφραϊνόμενον, δυσωπεῖσθαι. καὶ ἥδε μὲν ἢ

Ἐπ' αὐτὸ τοῦτο] Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ textui e MSStis pro priorum ἐπ' αὐτὸ τοῦτο restituumus.

23 Καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ τῆς &c.] MSS. ἀπὸ δὲ τῆς στεφάνης σείρα. SEB.

Καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ τῆς &c.] Ita margo C. A. textus vero : ἀπὸ δὲ τῆς στεφάνης σείρα τις (C. V. στερά.) πλέγμα δ' ἔστι ἐκ σπάρτου. ἢ σείρας iterum est in margine. Kühn.

24 Περὶ τῆς στεφ.] MS. περὶ τῆς στεφάνης βρ. JUNG.

25 Πλέγμα δ'] MS. πλ. δέ. JUNG.

26 Σείρας.] C. V. σείρις. Xenoph. etiam σείρις σείριδος. Salmat. Kühn.

Σείρας.] MS. σείρις. Sic quippe Xenophon, nec nisi fallor aliter, σείριδες, σείριδα, σείριδι &c. videndum itaque an & paulo ante sit σείριδα scribendum hic. certe & infra X. 141. σείραι, σείριδες, in eadem re: quamvis MS. noster ibi deficiat: nec ideo semper vulgata mendosa putamus. μὴ γίνετο. σείραδα tamen in MS. esse inficias non eo, & probum quoque esse fateor. ceterum quod ad materiam σείριδος hic, & Xenophon ait, τὸν δὲ βρόχον τῆς σείριδος τὸν ἐπὶ τῆς στεφάνης ἐπιτεθῆσόμενος, πικρογέμιον σπάρτου, καὶ αὐτὴν τῆν σείριδα. JUNG.

27 Ἀπήρηται] Xenoph. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἐξαπτόμενον &c. jucundum est hæc conferre, sed nimis properandum est, & rarissime omnia facienda. JUNG.

28 Πλ. τινὸς ὄρ.] C. A. πλησίον ὄντι ὁ. κ. &c. consentit C. V. Kühn.

Πλ. τινὸς ὄρ.] MS. πλ. ὄντι ὄρυγ. JUNG.

Πλ. τινὸς ὄρ.] Πλησίον ὄντι habet jam textus e MSStis, prius editi legebant πλ. τινί.

29 Ἀναστρέψῃ τε] C. A. ἀναστρέψῃται unica voce. Kühn.

Ἀναστρέψῃ τε] MS. ἀναστρέψῃται τῆν π. JUNG.

30 Ἐφελκόμενον] In Xenophonte est: ἀφελκόμενον τὸ ξύλον ἐμποδῶν ὄλκον ἐστὶ τῷ σώματι. & in margine adposita altera lectio ἐφελκόμενον. quæ itaque in Pollucis nostri gratiam præferenda. JUNG.

31 Μάλιστα, εἴ τῶν προσθ.] Μάλιστα usque ad ἐνσχέβῃ, absunt a C. A. Kühn.

Μάλιστα, εἴ τῶν προσθ.] Κινημῖος meus e C. V. ita reposuit: μάλιστα εἴ τις τῶν προσθίων αὐτοῦ &c. prius editi enim habebant, μάλιστα, εἴ τῶν προσθίων αὐτοῦ &c.

fossæ imponitur. Et a laqueo coronæ, catena quædam, quam & σείραδα, & harpedonem vocant, extenditur. Catena autem ex scirpo plicatur, cui & alius truncus in proxima fossa jacens alligatur. ut fera etiam pedicam subvertens, & laqueo irretiatur, & catenam cum trunco trahens ad cursum impediatur, maxime si priores pedes irretiti fuerint. * Et Venatori quidem, ligni tractum insequi conducit, eoque magis, si per terram molliorem trahatur. asperior autem & ipsa, feræ signum portendit, ad insequendum ligni tractum. Evenit etiam nonnunquam, ut lignum in sylvæ angustis, aut petrae inæqualitate detentum, feram contineat. Cæterum fossæ, terra solida, herbae aliquæ, aut folia infertenda sunt. Sed terra nova, e fossa egesta, auferenda est procul. ne terram modo motam, & recentem adveniens fera confisicata, quidpiam suscipietur. Et hic quidem

32 Προσθίων αὐτοῦ ποδ.] C. V. πρ. τις αὐτοῦ π. Kühn

Προσθίων αὐτοῦ ποδ.] MS. plenius, προσθίων τις αὐτοῦ &c. Xenoph. εἰὰν μὲν οὖν τοῦ προσθίου ποδὸς ὄλκον. JUNG.

33 Ὑπάρξει] Ὑπάρξει C. A. ut respondeat præcedentibus ἀναστρέψῃ, ἐνσχέβῃ &c. ut venator possit ligni tractum insequi: verba Græca sunt Xenophonis. Kühn.

34 Κατὰ τὸν τοῦ ξύλου ὄλκ.] MS. κατὰ τὸν ὄλκον τοῦ τοῦ ξύλου. Xenoph. μεταθεῖν &c. κατὰ τὸν ὄλκον τοῦ ξύλου. JUNG.

35 Γῆς μαλακῆς] Per ἀγνα, τερρατη ἀγαλατη, ἔργα vocat Xenophon. Kühn.

36 Ἐνδίδωσι τῷ θηρίῳ &c.] MS. ἐνδίδωσι τῷ θηρίῳ μετιέναι κατὰ ἀποσύρματα τ. ξ. Xenoph. τὰ τ' ἐπισύρματα τοῦ ξύλου. Videtur itaque legendum ἐνδίδωσι, τῷ θηρίῳ μετιέναι κατὰ τὰ ἐπισύρματα τ. ξ. JUNG.

37 Τῷ θηρίῳ] Leg. τὸ θηρίον. C. A. τὸ μετιέναι omittit. Sensus autem est, quod & asperior terra exhibitura sit signa persequendi feram qua lignum tractum apparuerit. τὰ τε ἐπισύρματα τοῦ ξύλου καταφανῆ ἐν τοῖς ἔργοις, inquit Xenophon. Kühn.

Τῷ θηρίῳ] Τὸ θηρίον pro priorum editionum τῷ θηρίῳ Kühn's restitutione debes.

38 Δασύτητι] Eis δασύτης τῆς ὕλης ἐμπέπτει, in sylva bisulcata vel ramos bicornes incidit. Xenoph. Kühn.

39 Γῆς, ἢ τινος πόας &c.] C. A. γῆς καὶ τινος πόας ἢ φ. ἐπιφορεῖν, quod verbum est & C. V. Kühn.

Γῆς, ἢ τινος πόας &c.] MS. γῆς καὶ τινος π. ἢ φ. ἐπιφορεῖν. τ. &c. JUNG.

40 Ἀποφέρειν] C. A. ἐπιφέρειν, omissa distinctio. ne. Quam longissime auferenda est recens effossa terra. Kühn.

Ἀποφέρειν] MS. ἐπιφέρειν. non recte illud, vulgatum enim Xenoph. etiam & ratio suadet. JUNG.

41 Τῆς πύας] MS. τῆς πύας, quoque falso. JUNG.

42 ὀσφραϊνόμενον] C. V. ὀσφραϊνόμενον. C. A. clare ὀσφραϊνόμενον. Xenoph. εἰὰν γὰρ ὀσφραϊνῆται ἵναστὶ κεννημῖος, δυσωπεῖται. Kühn.

ὀσφραϊνόμενον] MS. θηρίῳ ὀσφραϊνόμενον, δυσ. scilicet is-

apparatus est, quo Venatorem instructum esse convenit. * Retia vero tendat undique, in viis, triviis, curricularis, locis cultis, campestribus, montibus, aquis, fylvis, saltibus. ubicunque feram inveniri suspicatur, intervalla ad excursions, quas παράδρομα vocant, relinquens. Habeat præterea & reticula minora, si forte & intervalla obsepienda fuerint. Hæc vero reticula, nonnulli Venatorum, Ἐμβόλια vocaverunt, veluti quæ priorum retium statione injiciantur. * Dices porro, statuere retia, instruere, sistere, circumstistere, circumjicere, circumtendere, circumcurrere, tendere, intendere, dirigere, ordinare, circumstruere. Horum autem, statio, ordinatio, ordo, structura, στοχάς, καὶ στοχασμός appellatur. Στοχάς vero, vocantur etiam structura quædam, manibus structæ ex lapidibus aut ligno, super terram elevata, propter usum æqualis retium constitutionis, si locus retium fuerit concavus, necessariæ. Solon vero, Oleas quædam olivis opponens στοιχάδας

παρασκευή, μεθ' ἧς τὸν κυνηγέτην δεῖ παρέιναι. * ἰστάτω δὲ τὰ δίκτυα ⁴³ ἐν πᾶσι τόποις, ὁδοῖς, ³³ ⁴⁴ τριμμοῖς, δρόμοις, ἔργαις, πεδίαις, ὄρεσιν, ὕδασιν, ὕλαις, νάπαις, ὅπου ὑποπτέειν δύναται τὸ θηρίον εὐρεθῆναι, διαστήματα ⁴⁵ καταλιπὼν πρὸς τὰς διαδρομὰς, ἃ καλεῖται ⁴⁶ παράδρομα. ἐχέτω δὲ καὶ ἄλλα μικρὰ δίκτυα, εἰ καὶ τὰ διαστήματα προσαποφράξαι δεοί. ταῦτα δὲ τὰ δίκτυα, τῶν ⁴⁷ κυνηγετικῶν τινες, ⁴⁸ ἐμβόλια κεκλήκασιν, ὡς παρεμβαλλόμενα τῇ τῶν προτέρων στάσει. * Φαίης δ' ἂν, ⁴⁹ ἀναστήσασθαι ³⁶ τὰς ἀρκυς, ⁵⁰ ἐνστήσασθαι, στήσασθαι, περιστήσασθαι, ⁵¹ περιβαλεῖν, περιβαλέσθαι, περιπετᾶσθαι, περιθεῖναι, περιτεῖναι, ἐπιτεῖναι, ὀρθῶσαι, στοιχίσαι, περιστοιχίσασθαι, ⁵² περιστοιχίσαι. καλεῖται ⁵³ δὲ αὐτῶν ἡ στάσις, στοιχισμός, στοῖχος, στόχος, στοχάς, καὶ στοχασμός. ⁵⁴ στοχάς δὲ καλεῖται, καὶ ⁵⁵ χειροποίητὰ τινὰ οἰκοδομήματα ἐκ λίθων, ⁵⁶ ἢ ὕλης ὑπὲρ τὴν γῆν ⁵⁷ ἀναστήματα, καὶ τὰ χρεῖαν τῆς τῶν δικτύων ἐξίσου στάσεως, εἴ τι κοῖλον εἴη περὶ τὸ ⁵⁸ ἀρκύστατον. Σόλων δὲ, καὶ ⁵⁹ στοιχάδας τινὰς ἐλαίας ἐκάλησε, ⁶⁰ ταῖς μορίαις

gendum ὁφραϊνόμενον. & vulgatum φερόμενον, in malam rem φερέσθαι. audi Xenophonem: τὴν τε περιοῦσαν τῆς γῆς ἀποφέρειν πόρῳ ἀπὸ τῆς ποδοστράβης. ἐὰν γὰρ ὁφραϊνῆται γεωτὶ κεκμημένης, δυσπαῖται. JUNG.

Φερόμενον] Ὁφραϊνόμενον reposui pro depravato priori φερόμενον.

43 Ἐν πᾶσι &c.] C. A. ἰστάτω τὰ δίκτυα εἶνα ὑποπτέειν δύναται &c. KÜHN.

Ἐν πᾶσι &c.] Ἐν πᾶσι &c. ὑποπτ. δύναται. cum mediis desunt in MS. sed MS. ita habet tantum: ἰστάτω δὲ τὰ δίκτυα εἶνα ὑποπτέειν δύναται τὸ θηρίον &c. JUNG.

44 Τριμμοῖς] Τριμμοῖς, ut infra V, 64. Xenoph. de Ven. fol. 97b. φαῦλαι δὲ αἰ οὐκ ἀπαλλαττόμεναι ἐκ τῶν τριμμῶν. SEB.

Τριμμοῖς] Pro πριμοῖς Salmas. leg. τριμμοῖς. recte. KÜHN.

Τριμμοῖς] Henr. Stephan. emendat τριμμοῖς, & legendum certe, ὁδοῖς, τριμμοῖς. nominat & Xenoph. ἐκ τῶν τριμμῶν. ait Noster & δρόμοις. Hinc forte apud Xenophonem, ubi: τὰς δὲ ἀρκυς ἰστάτω ἀμφιδρόμους, τραχέας, σιμάς, λαγαράς, &c. loco emendatu difficili, & ubi hærent docti, ab ingenioso opera navari possit. Sane quum & Pollux hic habeat δρόμοις, H. Stephanii conjecturam ἀμφι δρόμους legentis, non possum improbare, quicquid ceteris, τραχέας &c. fiat, quæ potius & ὁδοῖς requirunt. JUNG.

Τριμμοῖς] Τριμμοῖς reposuimus ut est & infra V, 64.

45 Καταλιπὼν] C. A. διαλιπὼν. KÜHN.

Καταλιπὼν] MS. διαλιπὼν, pro καταλ. JUNG.

46 Παράδρομα] Παράδρομα etiam nominat Xenophon. παράδρομα συμφράττων. MS. ταῦτα δὲ τῶν κυνηγετικῶν τινός. & rectius videtur. JUNG.

47 Κυνηγετικῶν] C. A. κυνηγετῶν. KÜHN.

48 Ἐμβόλια κ. &c.] C. A. ἐμβόλια κ. ὡσπερ ἐμβαλλόμενα τ. τ. π. στάσει. hic demum definit marginale, quod inceperat supra Segm. 33. a voce πλέγμα, adeoque interjecta omnia in C. A. margine fuerunt. KÜHN.

Ἐμβόλια κ. &c.] MS. ἐμβόλια κεκλήκασιν, ὡσπερ

ἐμβαλλόμενα. sine dubio rectius, & ad ἔτυμον propius illud ὡσπερ ἐμβ. JUNG.

49 Ἀναστήσασθαι] Pro ἀναστήσασθαι, MS. στήσασθαι. & hoc στήσασθαι dein mox desit. JUNG.

50 Ἐνστήσασθαι] C. A. περιτεῖναι, ὀρθῶσαι supra scriptum στ. π. καλεῖται. KÜHN.

51 Περιβ. π. &c.] Desunt in MS. περιβ. περιβ. περιπ. & περιθεῖναι & ἐπιτεῖναι. JUNG.

52 Περιστοιχίσαι] Desit περιστοιχίσαι, & ejus loco MS. habet καὶ τὰ ὄμοια. JUNG.

53 Δὲ αὐτ. &c.] MS. δ' αὐτ. ἡ στάσις, καὶ στοῖχος, καὶ στοχάς, καὶ στοχισμός. στοχάς &c. JUNG.

54 Στοχάς] C. A. στιχάς. Σόλων δὲ usque ad ἐκάλησε. Cætera absunt. KÜHN.

55 Χειροποίητὰ τινὰ] MS. καὶ χειροποίητὰ τινὰ. JUNG.

56 Ἡ ὕλης, ὑπὲρ τὴν γῆν ἂν] Ἡ ὕλης ὑπὲρ τὴν γ. ἂν, sic MS. & est etiam scribendum, sine distinctione. ὕλης ἀναστήματα vocat. JUNG.

Ἡ ὕλης, ὑπὲρ τὴν γῆν ἂν.] Commaticam distinctionem, quæ in ante editis post ὕλης erat, in textu jam delevimus.

57 Ἀναστήματα] Leg. ἀναστήματα, surgentia. KÜHN.

Ἀναστήματα] Sana hæc ἀναστήματα esse credo. sic enim Hesych. ἀνάστημα, ἕψωμα. Ita vox κορωνὸς Etymologicæ magni Auctori πλὴν ἀνάστημα γῆς dicitur. vide eundem in ἔχθραι & ὀχθήσας.

58 Ἀρκύστατον] Ἀρκύστατον. sic etiam MS. Hesych. ἀρκύστατα (ubi male legitur ἀρκύτατα) οἱ τόποι εἶνα αἱ ἀρκυες πηγυνται. JUNG.

59 Στοιχάδας] Στοιχάδες quæ dicuntur oleæ, vulgares sunt, quibus μορίαι opponuntur, id est olea sacra Athenis in arce, de quibus Suidas in μορίαι & alii. KÜHN.

60 Ταῖς μορίαις] Vid. supra I, 241. not. textus Gr. insuperque Etymol. SEB. 2.

Ταῖς μορίαις] De μορίαις locum ex Aristophanis Sebolisæ atulimus supra I, 241.

ἀντιτιθεῖς, ἴσως τὰς ⁶¹ κατὰ στοῖχον πεφύτευ-
μένας.

vocat, nimirum ordine plantatas intelli-
gens.

37

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε .

* C A P U T V .

38

⁶¹ Περὶ κυνῶν, καὶ τῶν κατ' αὐτάς.

ἢ:

De canibus, & quæ ipsorum sunt. 1.

⁶³ ΓΕΝΝΑΪΑΙ κύνες, ⁶⁴ Λακωνικαὶ, Λα-
καιναί, Ἀρκάδες, ⁶⁵ Ἀργολίδες, Λοκρί-
δες, Κελτικαί, Ἰβηρικαί, ⁶⁶ Καρίναι, Κρήσσαι,
⁶⁷ Μολοττικαί, Ἐρετρικαί, ⁶⁸ Ἰρκαναί, Ἰνδικαί.
⁶⁹ οἱ δὲ κύνες οἱ ⁷⁰ Ψυλλικοί καλούμενοι, ἀπὸ πό-
λεως Ἀχαικῆς κέκληται. ὡς περ οἱ Ἐλυμαῖοι,
ἀπὸ ἔθνους, μεταξύ Βάκτρων καὶ Ἰρκανίας ⁷¹ κει-
μένου. ⁷² Καστόριοι δὲ, καὶ ⁷³ Μενελαίδες, καὶ Ἀρ-
μοδιοί, ἀπὸ τῶν θρεψάντων ἀνομασθήσαν. * ⁷⁴ Λέ-
γουσι δὲ, τὰς μὲν ⁷⁵ Λακαίνας ἐξ ἀλώπεκων τὸ

Generosi Canes sunt, Laconici, La-
cones, Arcades, Argolici, Lo-
crenses, Celtici, Iberici, Cares, Cres-
si, Moloſſici, Eretriaci, Orcanae, In-
dici. Canes vero Pſyllici dicti, ab ur-
be Achaiae dicuntur. Sicut Elymaei,
a Gente inter Baetrianam & Hyrcaniam sita, nomen fortiti sunt. Sed
Castorii, Menelaides, & Harmodii,
a Nutritoribus denominati sunt. * Fer-
tur autem Lacones, a vulpibus pri-

38

⁶¹ Κατὰ στοῖχον] MS. κατὰ στοῖχων π. Hoc ca-
pite finito in MS. sequitur lemma involvens caput hic
V, VI, VII, VIII, IX, X, XI. simul, tale: περὶ κυ-
νῶν, καὶ κυνῶν ἐνδέξαν, καιρῶν τε θήρας, τροφῆς τε κυ-
νῶν, καὶ σκυλακείας, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς νοσημάτων,
πόσμον τε κυνῶν, καὶ ἀρετῆς, καὶ κακίας, καὶ τῶν ἀπὸ
αὐτῶν ὀνομάτων, καὶ τῶν περὶ αὐτὰ χρωμάτων. Nul-
lus itaque in MS. titulus amplius, usque ad Segm.
66. JUNG.

⁶² Περὶ κ. κ. τῶν κατ' αὐτάς.] Ita simpliciter C. A.
reliquis omiſſis. KÜHN.

Περὶ κ. κ. τῶν κατ' αὐτάς.] Et hinc & ex aliis ob-
servat Gracos, quum de venatione sermo, muliebri
in genere ponere vocabulum canis, Gifanius Conſe-
ctau. in *Lucret.* in *Canes montivaga.* vid. & H. Steph.
IV, Schediasm. 1. JUNG.

⁶³ Γενναῖαι κύνες] Vide *Oppian.* *Kyn.* α', 370. quae
que ad illum locum Cl. *Rittersh.* commentatus. SEB.
Γενναῖαι κύνες] Non γενναῖαι legerat *Falckenburgius*
in suo MS sed γενναῖαι κυνῶν, & nescio, an non forte
melius. Invenio enim & apud *Phavorinum* similiter:
κυνῶν ἐπίσημα γίνε παραδίδονται, Ἰνδοί, Ἰρκανοί, Μο-
λοσσοί. πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ Λακωνικοὶ &c. Ceterum
hæc de canibus tranſtulit in suas Antiquitates quoque
e *Polluce* nostro & vertit Latine *Rhodiginus* XVII. *Antiq.* 28.

⁶⁴ Λακωνικαί] Abest a C. A. Λακωνικαί nec *Salm.*
legerat in MSS. KÜHN.

Λακωνικαί] Deest Λακωνικαί in MS. dein habet Λα-
καιναί. Lacedæmoniorum canes in generosissimis nu-
meratos hinc & ex aliis attingit etiam *Nicol.* *Cragius*
lib. III. de Rep. Laced. tabula IX. Inst. 2. JUNG.

⁶⁵ Ἀργολίδες] Deest Ἀργολίδες in C. A. KÜHN.

⁶⁶ Καρίναι] Deest Καρίναι in MS. JUNG.

⁶⁶ Καρίναι] Καρίναι suprascriptum in C. A. misſo
Κρήσσαι. *Hesych.* Κάριρα, Καρίνη, mulier e Caria. KÜHN.

Καρίναι] MS. Καρίναι, Κρήσσαι, Μολοττικαί. Carum
canum etiam meminit *Oppian.* *Kynh.* α'. *Rhodiginus*
XVII. *Antiq.* 28. ubi hæc interpretatur, quamvis
tacito, ut solet, *Polluci* nomine, scribit: celebrantur
& quæ vocantur Carina, id est Καρίναι. qui quum hoc
tantum dicit, visus est fere mihi ipse non intellexisse
quid diceret. Est igitur, ut omnibus nota dicam,
Καρίνη femina Carica etiam apud *Plutarchum.* & Καρί-
νη præfixa inde apud *Hesych.* JUNG.

⁶⁷ Μολοττικαί] Μολοττικαί. Infra Segm. 39. Μολοτ-
τιδης. *Elisip.* H. An. III, 2. θυμικώτατος κυνῶν Μολοτ-
τός. *Suid.* Μολοττός κυνῶν, ὁ ποιμενικός καὶ μέγας. SEB.

Μολοττικαί] Μολοττικαί reposuit KÜHNius.

⁶⁸ Ἰρκαναί] *Interpr.* Orcana; melius MSSi, Ἰρ-
καναί, *Hyrcana.* & ita *Salm.* vid. *Hesych.* KÜHN.

Ἰρκανῶν] MS. Ἰρκανῶν. quomodo inter corrigendum
mihi incidere scripsisse *Pollucem*: nec aliter agnovit
scriptum *Rhodigin.* XVII. *Antiq.* 28. JUNG.

Ἰρκανῶν] Ἰρκανῶν *Falckenburgius*, consentit & *Pha-
vorinus.* quare reddere hanc vocem suo Auctori non
dubitavimus.

⁶⁹ Οἱ δὲ κύνες οἱ Ψυλλικοί &c.] MS. οἱ δὲ Ψυλλι-
κοὶ κύνες καλούμενοι, ἀπὸ π. Ἀχ. ἀρχαίας κέκληται.
quærendum itaque quænam illa vetus Achaica regio-
nis urbs fuerit, a qua Pſyllici canes nominati. *Orte-
lianus* certe *Theſaurus* nobis dicere nil potest. *Rhodig.*
XVII. *Ant.* 28. emendare conatur: *Legimus* ait, πο-
τὸν πυρκαυτῆρα canes quosdam Pſyllicos, πρὸς, ab A-
chaiae civitate, πρὸς Κυπρῆσιν, quando est in Ar-
cadia munitus locus Cypsela, cuius. apud *Thucyd.* men-
tio fit *Historia* V. est & in Thracia nominis ejusdem
&c. Mihi non persuaserit, nescio an alii. Lego e-
nim & in *Hesychio*: Ψυλλικοί, εἶδος κυνῶν ὀνομασθῆν
οὕτως. vid. & infra quæ scribo ad Segm. 40. JUNG.

⁷⁰ Ψυλλικοί] Segm. 40. Κυπρῆλικαί, ubi MSSus
Antiq. leg. Ψυλλίτραις. Cæterum a C. A. hic ab-
sunt illi canes, usque ad *κειμένου*. KÜHN.

Ψυλλικοί] Pro Ψυλλικοί *Falckenburgius* e MSi af-
fert Τυλικοί, dein non Ἀχαικῆς sed ἀρχαίας habet.
Dicerentur ergo hi canes forte a Tylo, cuius mentio
apud *Homerum* in *Il.* β, 585. si legatur scilicet ille ver-
sus ut quidam MSSi habent

Οἱ τε Λάαν εἶχον, καὶ οἱ Τύλον ἀμφιπέμποντο.

quam tamen lectionem accuratioribus non placere an-
notat *Eustathius*, qui præfert alteram, quam habent
Codices editi, qui ita legunt:

Οἱ τε Λάαν εἶχον, καὶ οἱ Οἰτυλον ἀμφιπέμποντο.

sed nobis sufficiat indicasse lectionem MSi *Falckenbur-
giani*; alii quibus major de his cognito & otium
est, omnia dijudicabunt rectius.

⁷¹ Κεϊμένου] MS. κείμενοι. JUNG.

⁷² Καστόριοι] C. A. Καστορίαί. KÜHN.

Καστόριοι] Et Καστόριοι etiam MS. mox Segm. 41.
Καστορίδας nominat. Apud *Xenoph.* semper Καστορίαί
est, & fortean hic Noster pariter scripserat. JUNG.

⁷³ Μενελαίδες] MS. Μενελαίδες. sed errore. habet
enim mox Segm. 40. recte ut vulgati. JUNG.

⁷⁴ Λέγουσι δὲ, τὰς μὲν Λ.] MS. λέγ. δὲ οἱ μὲν τὰς
Λακαίνας ἐξ ἀλ. &c. *Xenoph.* *Cyneg.* αὐτὸς ἀλωπεκί-
δες, διότι ἐκ κυνῶν τε καὶ ἀλώπεκων ἐγένοντο. &c. *A-
ristot.* *Zōōlogia.* lib. VIII. cap. 28. καὶ ἐξ ἀλώπεκος
καὶ κυνῶν οἱ Λακωνικοί. JUNG.

⁷⁵ Λακαίνας, ἐξ &c.] Κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὐρίπος
βάσις, *Soph.* apud *Suid.* *Syll.* SEB.

Λακαίνας, ἐξ &c.] C. A. τὰς Λακαίνας ἐξ ἀλώπε-
κος καὶ κυνῶν τὸ ἀρχαῖον γεννηθῆσας κ. α'. *Salm.*

mum canibusque progenitos, appellari Vulpinos. Verum Arcades, e canibus natos & leonibus, Leonimixtos vocari. Aristoteles vero, Indicos canes, canis tigridisque sobolem esse tradit. Sed Niscander Colophonius, Indicos canes, canum Aëzoni posteros esse dicit. qui post rabiem cum resipuissent, Euphratem transgressi, in Indos errabundi delati sunt.

ἀρχαῖον, καὶ κυνῶν ⁷⁶ γενόμενας, κληθῆναι αἰλω-
πεκίδας. ⁷⁷ τὰς δὲ Ἰρκάνας, ἐκ κυνῶν, καὶ λέ-
όντων, καὶ κληθῆναι λεοντομιγῆς. Ἀριστοτέλης
δὲ, τὰς ⁷⁸ Ἰνδικὰς κύνας, ἐκ κυνῶν, ⁷⁹ καὶ τίγρι-
δος ⁸⁰ λέγει κατὰ τρίτην γενεάν. τὰς γὰρ προτέ-
ρας δύο, ζῶα γίνεσθαι θηριώδη. Νικάνδρος δὲ ὁ
Κολοφώνιος, ⁸¹ τοὺς Ἰνδοὺς κύνας, ἀπογόνους
Φησὶν εἶναι τῶν ⁸² Ἀκταίωνος κυνῶν, αἱ μετὰ
τὴν λύτταν ⁸³ σωφρονήσασαι, διαβάσαι τὸν Εὐ-
φράτην, ἐπλανήθησαν εἰς Ἰνδοὺς.

39

• *Historia de canum genere.* 2.

• ⁸⁴ Ἱστορία περὶ γένους κυνῶν.

β'. 39

Quemadmodum & Chaonides, Molossi-
cosque ejus canis posteros esse ajunt, quem

⁸⁵ Ὡσπερ καὶ τὰς ⁸⁶ Χαονίδας, καὶ Μολοτ-
τίδας, ⁸⁷ ἀπογόνους ⁸⁸ Φασὶ κυνῶν, ἐν Ἡφαί-

in *Pithai* libro invenit Καστήριος. deum, τὸ δὲ Ἀρχαῖον.
KÜHN.

76 Γενομένης] P. γεννηθείσας. SEB.

77 Τὰς δὲ Ἀρκάδας] C. A. τὰς Ἰρκάνας. C. V. οἱ
δὲ τὰς Ἰρκάνας. KÜHN.

Τὰς δὲ Ἀρκάδας] Pro τὰς δὲ Ἀρκ. MS. longe aliter,
οἱ δὲ τὰς Ἰρκάνας, ἐκ κυνῶν &c. Variæ historiæ
periti examinantur. JUNG.

Τὰς δὲ Ἀρκάδας] Doctissimus Janus Plinius in Va-
riis Lectionibus ad *Calpurnii Bucolicor*, *Ecolg.* VI, 4.

--- catulum dedit ille, leana

Juravitque genus.

ingeniosissime hic apud Nostrum pro Ἀρκάδας, Ἰρκά-
νας legendum conjicit. plane enim ita habent scripti
Codices, quare & *Polluci* a *Kühnio* meo reddita
hæc vox est.

78 Ἰνδικὰς] MSS. Ἰνδοὺς. SEB.

Ἰνδικὰς κύνας] C. A. κύνας omittit recte. KÜHN.

Ἰνδικὰς] Τὰ Ἰνδ. MS. mendose. JUNG.

79 Καὶ τίγριδος λέγει τὴν γ. &c.] MS. καὶ τίγριδος
κατὰ τρίτην γενεάν. τὰς γὰρ προτέρας δύο ζῶα γίνε-
σθαι θηριώδη. Nix. &c. Insigniter auget nostrum *Po-
lucem*. nam illud vulgatum λέγει per se intelligitur,
& potest jam facessere hinc. Locus *Aristotelis* ipse hic
est e lib. VIII. *hyst. animal.* 28. Φασὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ
τίγριδος καὶ κυνὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικούς. οὐκ εὐθὺς δὲ,
ἀλλ' ἐπὶ τρίτης μίξεως. τὸ γὰρ πρῶτον γεννηθέν, θηριώδες
γίνεσθαι φασὶν, &c. Adde *Ælianum* VIII. περὶ ζῴ. ἰ-
διωτ. cap. I. JUNG.

80 Λέγει] Post λέγει ita pergunt MSSci: κατὰ τρί-
την γενεάν. τὰς γὰρ προτέρας δύο ζῶας γίνεσθαι θη-
ριώδη. C. A. ζῶα γίνεσθαι. vid. *Aristotel.* lib. VIII.
de *Animal.* cap. 28. in fine. KÜHN.

Λέγει] *Falckenburgius* noster multo auctius ita ha-
bet: λέγει τρίτην γενεάν. τὰς γὰρ δύο πρὸ τοῦ ζῶα γί-
νεσθαι θηριώδη. optime, sed lege θηριώδη. supplevit &
Kühnius meus e MSS. hunc locum in suo Codice,
quem secuti ita tibi in textu exhibuimus: λέγει κατὰ
τρίτην γενεάν. τὰς γὰρ προτέρας δύο, ζῶα γίνεσθαι θη-
ριώδη. Nix. Locus *Aristotelis* *Historia Animal.* VIII,
28. ita se habet: Φασὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ τίγριδος καὶ κυ-
νὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικούς. οὐκ εὐθὺς δὲ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς
τρίτης μίξεως. τὸ γὰρ πρῶτον γεννηθέν, θηριώδες γίνε-
σθαι φασὶν. Ita quoque *Plinius* *Hyst. Natural.* VIII,
40. *E tigribus eos Indi volunt concipi: Et ob id in syl-
vâ costus tempore alligant feminas. Præmo Et secun-
do sætu nimis feroces putant gigni, tertio demum e-
ducant.*

81 Τοὺς Ἰνδικούς] C. A. Ἰνδοὺς. *Salmaf.* Ἰνδοὺς κύνας.
C. V. τοὺς μὲν Ἰνδοὺς. KÜHN.

Τοὺς Ἰνδικούς] MS. τοὺς μὲν Ἰνδοὺς x. JUNG.

Τοὺς Ἰνδικούς] Τοὺς Ἰνδοὺς pro τοὺς Ἰνδικούς reposuit
Kühnius e C. V.

82 Ἀκταίωνος] *Infra* V, 47. Ἀκταῖοι. *Diod. Sic.*
lib. IV, fol. 281. *Wechel.* scribit *Αἰτίανη* γῆμαι τῶν
Κάδμου θυγατέρων Ἀυτονῆν, ἐξ ἧς Φασὶν Ἀκταίωνα γε-
νίσθαι, τὸν κατὰ τοὺς μύθους ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν δια-
σπασθέντα. *Ovid.* *Metam.* III, 243.

--- oculis *Alæona* quærunt:

Et velut absentem certatim Alæona clamant.

Legitur tamen & cum ω. *Paus.* fol. 283. v. 22. Ἀ-
κταίωνος & Ἀκταίωνα, item v. 24. Ἀκταῖοι, simili-
terque alibi etiam. *Apollod.* lib. III. pag. 140. ἀπα-
λουμίον δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύνας ἐπιζητούντες τὸν διασπῶ-
ντα, καταρύντο. *Nonnus* *Dionys.* lib. V, 469. *Δια-
πῶνα* ad canes:

Δίξαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔνδοθεν γαστρὸς αἰερίης.

Δίξαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔκτανος.

Et paulo ante v. 319. ipse ad patrem in somnis

--- ἀμφοτέρων γὰρ

Δίξαι Ἀκταίωνα, καὶ Ἀκταίωνα ἀκούεις. SEB.

Ἀκταίωνος] MS. Ἀκταίονος. JUNG.

Ἀκταίωνος] Nomina canum *Alæonis* vid. apud *Ovid.*
Metamorph. II, 207. seqq.

83 Σωφρονήσασαι] Videtur excidisse καὶ post σω-
φρονήσασαι. KÜHN.

Σωφρονήσασαι] MS. σωφρονήσασαι. JUNG.

84 Ἱστορία π. γ. κ.] Eam erudite persequitur &
Phil. Cuperarius I. C. & *Philologus* insignis tom. II.
hor. succ. cap. 93. & duobus sequentibus. Maxime
autem prolixè *Gesperus* in laboriosissimo illo de ani-
malibus opere, lib. I. fol. 160. & seqq. SEB.

Ἱστορία π. γ. κ.] C. A. sine speciali hoc titulo
perpetuam habet orationem. KÜHN.

Ἱστορία π. γ. κ.] Nullus titulus in MS. sed con-
nectuntur cum præced. Et certe inepte hic ponitur
in vulgatis, quum paulo superius debebat poni si ul-
lus ponendus. Ideo autem nullus hic ponendus et-
iam, quod quæ sequuntur adhuc multa sunt, ex eo-
dem *Niscandro*: uti patebit mox ex MS. JUNG.

85 Ὡσπερ καὶ τὰς Χαονίδ.] Καὶ abest a C. A.
KÜHN.

86 Χαονίδας] MS. Χαόνιδας. JUNG.

87 Ἀπογόνους Φασὶ] Post ἀπογόνους, inquit C. A. εἶναι
Φασὶ κυνῶν, quasi *Niscander* & hæc tradiderit de Chaonitum
& Molossorum origine, cui explicationi favet C.
V. qui *Segm.* præced. τοὺς μὲν Ἰνδοὺς legit, cui respon-
dent, τὰς δὲ Χαονίδας &c. KÜHN.

Ἀπογόνους Φασὶ] Ἀπογ. εἶναι Φασὶ, κυνῶν &c. MS.
bene valde. hoc enim ait, quemadmodum & *Chao-
nidas* & *Molossidas* ἀπογόνους (sicut Ἰνδοὺς dixit ἀπο-
γόνους canum *Alæonis*) ait *Niscander* esse canis *Vulca-
nii* &c. Fuit enim hic *Niscander* ille Poëta, cujus
hodieque extant *Θηριώδη*, καὶ *Ἀλεξιφάρμακα*, qui &
ἄλλα πλεῖστα ἐπικωῖς scripsit, uti *Suidas* refert: qui
enumerat & ἐταιρουμένω βιβλία πέντε. Sed emendan-

στος ⁸⁹ ἐκ χαλκοῦ ⁹⁰ Δημονησίου χαλκευσάμενος, ⁹¹ Ψυχὴν ἐθεῖς, ⁹² δῶρον ἔδωκε Διὶ. κἀκείνος, ⁹³ Εὐρώπῃ. αὐτὴ δὲ, ⁹⁴ Μίνωι. ⁹⁵ καὶ Μίνως, Προκρίδι. καὶ Προκρίς, Κεφάλω. Φύσιν δ' εἶχεν ἄφυκτος εἶναι, ὡσπερ ἡ ⁹⁶ τευμησία ἀλώπηξ, ἀληπτος. καὶ διὰ τοῦτο ⁹⁷ ἀπελιθάθησαν ἀμφω. ὁ μὲν, ἵνα μὴ λάβῃ τὴν ἀληπτον ἀλώπεκα. ⁹⁸ ἡ δὲ, ἵνα μὴ ⁹⁹ φύγῃ τὸν ἄφυκτον κύνα. αἱ δὲ ¹⁰⁰ Καστορίδες, ¹ Καστορος ² θρέμματα, Ἀπόλλωνος τὸ δῶρον. * ³ ταύτας δ' ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητῆς,

Vulcanus, e Monefio are fabricatum, anima indita, Jovi dono dedit. hic vero Europæ. illa Minoi. Minos Procridi. Procris Cephalo. Natura autem inevitabilis erat, quemadmodum & vulpes Teumefia capi per Fatum non poterat, & ob hoc ambo in lapides mutati sunt. hic quidem, ne vulpem, quem capi Fata nolebant, caperet. hæc vero, ne canem effugeret inevitabilem. Castorides vero, Castoris alumni, & Apollinis donum sunt. * quos idem Poëta, 40

dum *επερουμένων*. uti *Athenens* & alii aliquoties citant, & *Casaubonus* ad eum docet, id opus *Metamorphosi Ovidiana* simile fuisse: Ex istis nimirum *επερουμένους* mihi verisimile est & hæc a *Polluce* adferri. Ecce enim hic statim habes *Metamorphosin canis & vulpis eis λίθους*. Et hic nimirum est ille, de quo *Pollux* mox *Segm.* 40. ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητῆς. sic ego quidem puto. JUNG.

88 Φασι] MSS. φασι. A. præmittit εἶναι. SEB.

89 Ἐκ χαλκοῦ * *Μονησίου*] *Rhodiginus Interpret. are Monefio*. lib. XVII. c. 28. ubi pleraque ex hoc capite. MSS. codd. habent *Δημονησίου* quod a *Δημόνησος* quæ *περὶ Χαλκηδῶνα νῆσος*, ut tradit *Steph.* apud quem vide cætera. *Leopardus*, nescio, inquit, an legendum sit pro *χαλκοῦ Μονησίου*, *καλκοῦ Μοσσουνοῦ*, quod laudatur ab *Aristotele* in admirandis, *Emend.* VII, 24. SEB.

90 * *Μονησίου*] *Nostri* MSSi etiam *Δημονησίου*. forte, *χαλκοῦ δὲ Μονησίου*, quâsi *Niscander* tempore vel antiquioribus nobile fuerit æs insulæ *Myconesi*. Verum enim vero *Μονησίου* jam legendum censeto, memor, *Μυονησιες* multa ex are affabre facta donaria consecrassent *Ἰονί Ολυμπίου*, & secundum *Pausaniam* habitasse illos inter *Locrenses*, illorum igitur æris olim nobilis hic quoque facta mentio. vid. *Pausan.* libr. VI. pag. 378. *Salmas.* MSS. *Δημονησίου*. *Talus* dictus est ille canis *Vulcani*, ut ait *Valesius*. KÜHN.

* *Μονησίου*] Locum asterisco notarunt, haud injuria. ubi enim ille *Μονησίου* χαλκός quærendus, non minus *Oraculum Pythium* adendum fuerit, quam propter *Orestis* ossa. Succurrere quidem obiter tenent *Leopardus* VII. *Emend.* 24. & nescit an legendum sit *χαλκοῦ Μοσσουνοῦ*, quod, ait, laudatur ab *Aristotele de admirandis*. Frustra. Verum noster MS. vere & supra *Oraculum*, οὐ λοξῶς profatur veram lectio-nem. Ita enim habet: *χαλκὸς Δημονησίου*. hoc est æs ex *Demone* insula. illa enim insula metallifera ab *Aristotele* narratur eod. l. de *Mirabil.* audit. Verba illius sunt: *Δημόνησος ἡ Καρχηδωνίαν νῆσος, ἀπὸ Δημονησίου τοῦ πρώτου ἐργασαμένου τὴν ἐπανυμίαν εἰληφέν ἔχει δὲ ὁ τόπος κυανοῦν τὸ μέταλλον, καὶ χρυσοκόλλη. &c. ἔστι δὲ αὐτῷ χαλκὸς κολυμβητῆς ἐν δυεῖν ὀργυαῖς τῆς θαλάσσης ὅθεν ὁ ἐν Σικυῶνι ἴσθμῳ ἀνδρῶν ἐν τῷ ὀρχαίῳ ναῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἐν Φερεῶν οἱ ὀρείχαλκοι καλούμενοι. &c. οἱ δὲ τὸν χαλκὸν ὀρύττοντες &c. ubi etiam de χαλκῷ satis. Vin' adhuc clarius, iisdem verbis, quibus MS. audi *Hesychium*: *Δημονησίου χαλκός, δύο εἰσι πρὸς τῷ Βυζαντίῳ νῆσοι κοινὴ μὲν, Δημονησίου λεγόμεναι ἰδίᾳ δὲ διαλλαττουσαι, ἡ μὲν χαλκίτις* [ita enim lego pro *χαλκίτις*] ἡ δὲ *πιτυοῦσα*. vides *Hesychium* apud *Byzantium* locare *Demonefium*: quam *Aristoteles* *Carthaginensium* ait esse insulam. At sic mecum sequere eruditiss. *Salmasium*, qui suspicatur legendum apud *Aristotelem*, *Χαλκηδωνίαν*. & eadem illa *Δημόνησος* erit quæ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ. nam *Χαλκηδῶνα* sitam esse *κατατικρῦ τοῦ Βυζαντίου*, scimus. *Demonefium* autem illa *Chalcedonica*, ait *Noster*, non solum *arvis precessi*, sed *cyanis sive carulis, corycolle,**

Et auri ferax est. JUNG.

* *Μονησίου*] *Δημονησίου* reposui e MSSis

91 Ψυχὴν ἐθεῖς &c.] *Καὶ Ψυχὴν ἐθεῖς δῶρον ἔδωκε Διὶ, Versus est aut Callimachi, aut alterius Poëta*, inquit, *Salmas.* KÜHN.

92 Δῶρον ἔδωκε Διὶ. &c.] MS. δῶρον ἔθηκε Διὶ. κ. E. καὶ αὐτὴ M. JUNG.

93 Εὐρώπῃ.] Hanc donationem narrat & *Eratosthenes* in *Catasterismis*. 33.

94 Μίνωι. καὶ Μίνως.] MS. Μείνω. καὶ Μείνωσ. Scilicet *Attice Μίνω* scripsit in primo. JUNG.

95 Μίνος.] *Ovidius* pro *Μίνω* *Διανω* nominat: de cæteris consentit *Metam.* VII, 757. & seqq. SEBER. 2.

Καὶ Μίνως.] *Margo C. A.* qui addit δὲ post *Μίνως*. sic καὶ posset abesse; definit autem marginale mox in *Κεφάλω*, de hoc canis inter alios *Liberatis* ultima *Metamorph.* KÜHN.

96 *Τευμησία ἀλώπηξ*] Meminit ejus & *Steph.* de *Urb.* & *Pausan.* *Bæot.* fol. 296. notatque ad hunc *Syll.* scribi posse *Τευμησίου*, quod paulo ante (apud *Stephan.* quoque) in primitivo *Τευμησοῦς*, præferunt cum ibidem non longe post legatur *Μυκαλησσίας*, 2 *Μυκαλησοῦς*. SEB.

Τευμησία ἀλώπηξ] Sic & MS. & ego de *Teumefio* non habebam quod adderem. Nunc tibi do *Salmasii* nostri: *Teumefia*, ait, ἀλώπηξ, sive potius *Teumefia* scribendum est, a monte *Βαορία* *Teumefio*, sive *Teumefio*: quem ἀπὸ τοῦ τευμησσοῦσι dictum esse volent *Antimachus*. Hujus meminit hoc versu *Demosthenes* *Βιθυνιακίς*: *Εἰς Μυκαλησοῦν ἰὼν καὶ Τευμησοῦν λεχπεῖν*. Et commodum post hæc nanciscor *Anton. Liberalis* *Metamorphosin*, ubi in fine legas eandem hæc fabulam. Ibi de hac vulpe: αὐτὴ συνεχῆς ἐπὶ τοῦ *Τευμησοῦ* κατοῖσα. JUNG.

97 Ἀπελιθάθησαν.] MS. ἀπελιθάθησαν. JUNG.

98 Ἡ δὲ.] C. A. ὁ δὲ. KÜHN.

99 Φύγῃ.] C. V. ἵνα μὴ φύγῃ, quod nolim. KÜHN.

Φύγῃ.] Φάγῃ MS. etiam mendose. JUNG.

100 Καστορίδες.] *Καστορίδες* in margine C. A. usque *τραφισῶν* *Segm.* seq. KÜHN.

1 *Καστορος*] MS. *compendiosius*, *Καστορος θρέμμα*, *Ἀπόλλωνος δῶρον*. MS. *ποι. εἶναι τὰς ἀλ.* sed *ποιητῆς* scilicet *Niscander Colophonius*, de quo ante *Segm.* 38. *Καστορίδες* vero illæ etiam in *Antholog.* nominantur lib. VI. cap. 15. ultimo *Agathia* epigr. ubi *eruditiss.* *Brodens* putat forte *Vergilio Amyclias* canes nominari. JUNG.

2 *Θρέμματα* &c.] *Margo C. A.* *θρέμμα Ἀπόλλωνος δῶρον*, ταύτας δὲ αὐτὸς οὗτος π. εἶναι τὰς ἀ. λ. KÜHN.

3 Ταύτας δὲ &c.] *Doctissimus J. Vissius* in *Notis* ad *Gratiani* *Cynerget*, pag. 210. quando hunc locum *Pollucis* ταύτας δὲ αὐτὸς ποιητῆς καὶ ἀλωπεκίδας λέγει, μὴ γινώσκοντα τὸ γένος ἀλώπεκι *Καστορος*, affert, *hortendunt priusquam monstrum*, exclamat, *ex vulpe Et Castore mixtis canis! Scribendum omnino: ταύτας δὲ ποιητῆς καὶ ἀλωπεκίδας λέγει, καὶ μὴ γινώσκοντα τὸ γένος ἀλωπεκικαστορος.* & pag. 176. citat dein verba hæc *Vul-*

Vulpinos nominat. mixtoque genere, Vulpecastrores. Sed & Eretricos, Apollō tradidit. horum vero susceptores, & alumnos, Eurytidās fuissē ajunt. Menelaidēs vero eōsdem, quos Cypsellicos esse ferunt, duobus scilicet canibus uteris a Menelao in Argolide nutritis. Circa Cyrenam porro, genus quodpiam e lupis canibusque nasci, author est Aristoteles. Cresslorum praterea Canum, illi quidem diaponi, hi vero parippi dicuntur. * Diaponosque ajunt etiam noctes diebus in ferinis pugnis continuare, & saepenumero cum feris dormire, dieque orto redintegrare pugnam. Parippi vero, cum equis currunt, nec praecurrentes ipsi, neque ab iis relictī. Sed Cynamolgi, canes sunt circa Meridionales paludes, qui boum lacte victitant. & cum venientibus aestate bobus Indicis pugnant, ut tradit Ctesias. * Canes autem memorabiles sunt, ille Pyrrhi Epiro-

δικούς καταγωνίζονται, ὡς ἰστορεῖ²⁰ Κτησίας. *²¹ Κύνες δὲ ἐνδοξοὶ ὁ Πύρρου τοῦ Ἰπείρω-

τάς ἀλωπεκίδας λέγει, μιζαμένου τὸ γένος ἀλώπεκι⁴ Κάστωρος. αἱ δὲ Ἐρετρικαὶ, καὶ ταύτας Ἀπόλλων⁵ δέδωκε. τοὺς δὲ λαβόντας, καὶ ὁ θρέψαντας, Εὐρυτίδας φησὶν εἶναι. καὶ μὴν τὰς γε Μενελαΐδας⁷ τὰς αὐτὰς εἶναι φησὶ ταῖς⁸ Κυψελλικαῖς, δὴ ἀδελφῶν κυνῶν ἐκείθεν⁹ ὑπὸ Μενέλεω περὶ τὴν Ἀργολικὴν τραφεισῶν. ¹⁰ περὶ δὲ τὴν Κυρήνην, ἐκ λύκων καὶ κυνῶν¹¹ γίνεσθαι τι γένος Ἀριστοτέλης λέγει. τῶν δὲ γε¹² Κρητικῶν κυνῶν, οἱ μὲν διαπόνοι, οἱ δὲ πάριπποι καλοῦνται. *¹³ διαπόνους μὲν οὖν φασὶ, καὶ τὰς νύκτας ταῖς ἡμέραις ἐν ταῖς πρὸς τὰ θηρία μάχαις ἐπιλαμβάνειν. καὶ πολλάκις¹⁴ παρευνασθέντας τοῖς θηρίοις, μεθ' ἡμέραν ἄρχεσθαι τῆς μάχης. οἱ δὲ πάριπποι, τοῖς ἵπποις συνθέουσιν, ¹⁵ οὔτε προθέοντες, οὔτε μὴ ἀπολειπόμενοι. οἱ δὲ¹⁶ Κυναμολγοὶ, κύνες εἰσὶ, ¹⁷ περὶ τὰ ἔλη τὰ μεσημβρινὰ, γάλα δὲ βοῶν ποιοῦνται τὴν τροφήν. ¹⁸ καὶ τοὺς ἐπιόντας τῷ ἔθνει τοῦ¹⁹ θέρους βοῦς ἰνδο-

Pollucis prout ipse restituit, & locam hunc corruptissimum vocat. Sane si hoc diceret Pollux, & hic illius verborum esset sensus quem ipse putat, aut monstrum horrendum diceret, aut locus esset corruptissimus. At hoc non dicit, neque hic credo sensus ex vulgaris his Pollucis verbis elici potest. Video equidem & Interpretem nostrum ita reddidisse: quos videm *Poeta* Vulpinos nominat, mixtoque genere, Vulpecastrores; sed ipsius monstra quis numeret? Verum hic ni fallor loci sensus est: misuisse *Castorem Caboridas* canes vulpi, & propterea *Poëtam* ipsas vulpinas quoque vocare. Quare mallet locum hoc aut simili modo vettere: *Has autem (Castoridas sc.) Pollux (Nicanter) etiam Alepcedas dicit, quod misenit id genus Vulpi Castor.* Sic Gallorum canes e lupis concipere *Plinius* H. N. VIII, 40. narrat.

4 Κάστωρος] C. A. Κάστωρας pro Κάστωρος, male. *Castor* enim misenit genus, fabulolum enim, quod *Apollinis* donum fuit. KÜHN.

Κάστωρος] MS. Κάστωρας. JUNG.

5 Δίδωκε] In C. A. ἔδωκε. KÜHN.

6 Θρέψ. Εὐρυτίδας &c.] Pro Εὐρυτίδας leg. Εὐρυτίδας φησὶν. KÜHN.

Θρέψ. Εὐρυτ. &c.] MS. θρέψ. τοὺς Εὐρυτίδας φησὶν s. re-
θε φησὶν. scilicet ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς *Nicanter*. JUNG.

Θρέψ. E. φασὶν] φησὶν reposuit *Kühnius*.

7 Τὰς αὐτὰς εἶναι φησὶ &c.] MS. τ. αὐτὰς φησὶν εἶναι ταῖς *Ψυλλίτριαι* δύο αἰ. &c. quæ viri docti considerabunt. Et *Salmasius* in suo Codice quoque *Ψυλλικαῖς* pro *Κυψελλικαῖς* se reposuisse ait: qui tamen mallet *Μενελαΐδας* dictas a *Μενελαῖω*, regiuncula, vel loco potius τῆς *Σπάρτης*. vel (quum & ille ipse locus possit a *Μενελαῖω* denominatus esse,) potius hoc velle *Pollucem*, *Μενελαῖω* habuisse *germanium par canum* ex *Psyllo* urbe *Achæia*. nam *Μενελαΐδας* a *Μενελαῖω* ipso dictas *Pollucem* innuere. Alias a locis variis *Peloponnesi* multas canum denominationes alias esse, ut *Κυνοσσυρίδας* a *Cynosura* in *Lacedæmone*. JUNG.

8 Κυψελλικαῖς] Jam supra V, 37. notatum legi in margine C. A. *Ψυλλίτριαι*, unde facile fit *Ψυλλικαῖς*, quamvis hæctenus non invenierim in *Argolide* terra locum vel hujus, vel illius nominis. *Salmasius* etiam *Ψυλλικαῖς*. KÜHN.

Κυψελλικαῖς] *Falckenburgius* meus in suo Codice habet quoque *Ψυλλικαῖς*.

JULII POLLUCIS.

9 ὑπὸ Μενέλεω] C. A. omittit ὑπὸ, quasi ipse *Μενελαῖω* non educaverit sed alii ejus jussu. sequens *Aristoteles*. locus extat iterum lib. VIII. de *Anim.* cap. 28. in fine. KÜHN.

ὑπὸ Μενέλεω] MS. ἐκ Μενελαῖω π. τ. &c. sine ὑπὸ. JUNG.

10 Περὶ δὲ τὴν Κ.] MS. περὶ δὲ Κ. sine τὴν. JUNG.

11 Γίνεσθαι] MS. γίγνεσθαι. locus *Aristotelis* est lib. VIII. *ζῴων ἰστορ.* cap. 28. ὥσπερ καὶ ἐν *Κυρήνῃ* μίσηγονται οἱ λύκοι ταῖς κυσὶ, καὶ γυνῶσι. JUNG.

12 Κρητικῶν] Κύνων Κρήσσα κόφῃ καὶ ἀλτικῇ, καὶ ἀριβασιῆς σύντροφος. *Ἄλιππ.* de *An.* III, 2. SYLV. Κρητικῶν] In C. A. superscriptum. KÜHN.

13 Διαπόνους μὲν] MS. διαπόνοι μὲν &c. JUNG.

14 Παρευασθέναι] Pro *παρυνασθέναι* MSSSti *παρυνασθέντας*. KÜHN.

Παρυνασθέναι] MS. *παρυνασθέντας* τ. θ. aptius. JUNG.

Παρυνασθέναι] *Παρυνασθέντας* reposuimus e MSSSti pro priori *παρυνασθέναι*.

15 Οὔτε προθέοντες &c.] Marginis sunt in C. A. KÜHN.

16 Κυναμολγοὶ, κύνες] Distinctio abest a C. A. Cæterum *Ἄλιππ.* lib. XV. cap. 31. H. A. *Cynamolgos* dictos ait a *Ctesia* non canes ipsorum, sed ipsos Indos, ut qui emulserint ubera canum lactantium. conf. & *Strabon.* pag. 350. *Edit. Commel.* KÜHN.

17 Περὶ τὰ ἔλη τ. μ.] Περὶ τὰ ἔλη τ. μ. MSSSti *Salmasius* male. KÜHN.

18 Καὶ τοὺς ἵπ. &c.] P. καὶ ἐπὶ τοὺς ἵπ. τ. ἴ. βοῦς ἴνδ. κατ. ἐν θέρους καιρῷ. SEB.

19 Θέρους] Θέρους superscriptum in C. A. qui post *καταγωνίζονται* leg. ἐν θέρους καιρῷ. KÜHN.

20 Κτησίας] *Ctesia*: hoc pertinet ad ipsius *Indica*, in quorum tamen excerptis apud *Phlegum* illud non legas: qui hoc tantum: *περὶ τῶν κυνῶν τῶν Ἰνδικῶν, ὅτι μέγιστοι εἰσὶν, ὡς καὶ λέοντι μάχισθαι.* quæ potius pertinent ad ea quæ infra nos *Pollux* *Segm.* 43. Illa vero de *Κυναμολγοῖς* ex ejus *λόγοις Ἰνδικαῖς* vide excerpta apud *Ἄλιππ.* XVI. *περὶ ζῴ. ἰδ. ὀτ.* 32. JUNG.

21 Κύνες δὲ ἰνδοξοὶ] P. περὶ κυνῶν ἰνδοξῶν. K. SEB. Κύνες δὲ ἰνδοξοὶ] C. A. etiam præmittit, *περὶ κυνῶν ἰνδοξῶν.* Mox C. V. ὁ Πύρρου, ὅς. C. A. omittit τοῦ *Ἰπείρωτου* atque ac C. V. KÜHN.

Κύνες δὲ ἰνδοξοὶ] MS. κύνες ἰνδοξοὶ οἱ Πύρρου ὅς ἐστ.

R r r

του, ὃς ἐκβοήσαντος μὲν ἐκ τῶν ὑπνῶν αὐτοῦ, περιβᾶς ἐφύλαττε τὸν Πύρρον. ἀποθανόντος δὲ, καὶ καιομένου τοῦ νεκροῦ, ἐνήλατο εἰς τὴν πυρᾶν. οἱ δὲ Ἡσιόδου, παραμείναντες αὐτῶ ἀναρεθέντι, κατήλεγξαν ὑλακῆ τοὺς Φονεύσαντας. ὁ δὲ Ἰκαρίου κύων, ἔδειξε τῇ θυγατρὶ τὸν Ἰκαρίου νεκρόν. καὶ εἰ χρὴ πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς, οὗτός ἐστιν ὁ Σείριος. ἐνδοξος δὲ καὶ ὁ Ἡπειρωτικὸς Κέρβερος, καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου, ὁ πρὸς Λέοντας ἀγωνιζόμενος, τὸ θράμμα τὸ Ἰνδικόν, ἑκατὸν μῶν ἑωνημένος. καὶ ἀποθανόντι αὐτῶ πόλιν Φησί Θεόπομπος Ἀλέξανδρον ἐποικίσαι. λέγουσι δὲ τοὺς γενναιότερους τῶν Ἰνδῶν, ἄλλο μὲν θηρίον ἀπαξιούντας μεταβεῖν, λέοντι δὲ ὡς ἀξιωμαχῶ προσαγωνίζεσθαι μόνῳ. ἔχουσαί τε ὁδᾶξ ἐμφύντας, ὥστε καὶ ἀλῶ τὸ θηρίον, πολλὰ πράγματα τοὺς κυνηγούς ἔχειν, ὡς ἀποσπᾶσαι τοῦ θηρίου τὸν κύνα. τὸν δὲ

tae qui e somno eo exclamante, circuiens, Pyrrhum custodivit: ipso vero mortuo; & cadavere incenso, in pyram infiliit. Et Canes Hesiodi, qui juxta eum occisum manentes, occifores ejus latratu prodidere. Tum & Canis Icarii, filiae ejus Icarii cadaver indicavit. & si Poëtis credere licet, hic Canis est Syrius. Memorabilis & Epiroticus Cerberus est, & Alexandri Canis, cum Leonibus congregiendi, genere Indico, & centum minis emptus, cui mortuo urbem Alexandrum condidisse, Theopompus scribit. Tradunt vero, generosiores Indorum Canes, alias quidem feras ceu dedignantur praecutere. cum leone vero solo, veluti decertatu dignissimo congregi. mordicus autem inhaerentes detinere, adeo ut, si feram ceperit, multum laboris Venatoribus sit, ut canem a fera abstrahant. Sed &

&c. & μοχ τὸν Πύρρον. utroque loco ita correctum, quum antea Πύρρον & Πύρρον scriptum fuerit. sed vulgatum Epirote non admittit *Rossm Indum*. *Segm.* 44. & in MS. nostro contra mutatus est. & quidem utrobique, ab ea, ut videtur, quae scripti manu. JUNG.

22 E somno eo exclamante, circuiens] *Gesn.* de Anim. quod fol. 258. cum in somnis exclamasset, circuiens. SEB. 2.

Περιβᾶς, ἰφ.] Pro περιβᾶς quoque eadem manu in MS. ora repositum περιστᾶς. JUNG.

Περιβᾶς, ἰφ.] Commaticam distinctionem post περιβᾶς deleuit Kühnius.

23 Τὸν Πύρρον] C. V. τὸν Πόρον. male. KÜHN.

24 Καὶ καιομένου] Καὶ omittit C. A. & MSS. *Salmassi.* quod videtur non recte omisum. KÜHN.

Καὶ καιομένου] Deest καὶ post δὲ. JUNG.

25 Ἐνήλατο] Ἐνήλατο, ut in MSS. ab ἐνάλλεμαι. *Plin.* de *Lysim.* cane: ὃς ἰκρῶ τε μόνος περιμεινὲν αὐτῶ, καὶ καιομένου τοῦ σώματος ἰδρυμῶν αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπέρριψεν. Item de eo, quem a *Pyrrho* non rege illo, sed privato homine educatum refert: ἀποθανόντος αὐτοῦ περὶ τὸ σῶμα διατρέπων καὶ περὶ τὸ κλειδίον ἀιραρούμενος ἐκφορμίνου, τίλος εἰς τὴν πυρᾶν στειλάμενος, ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκαταίκαυσε. de *Compar. animal.* fol. 480. cum folio precedente canum *Hesiodi* quoque meminisset, & alia de *Pyrrhi* Epirote cane memorasset. vide insuper *Plin.* VIII, 40. & *Alisnum* hist. Anim. lib. VII. cap. 30. 33. & 35. maximeque *Gesn.* fol. 257. SEB.

26 Οἱ δὲ ἰκ.] Οἱ δὲ. Tum P. καὶ ἰδ. & μοχ: περιβᾶς αὐτῇ τοῦ θυγατρὶ. SEB.

Οἱ δὲ ἰκ.] C. A. ὁ δὲ leg. καὶ ἰδίξο, etiam monstravit, non contentus custodia. dein margo καὶ εἰ. π. usque ad Σύριος, vel, ut margo legit, Σύριος. *Salm.* Σείριος legendum, ait, & paulo ante pro τὸν ἰκ. leg. τὸν ἑαυτοῦ ex MSO. KÜHN.

Οἱ δὲ ἰκ.] Scribe ὁ δὲ ἰκ. vitium est ab operis. JUNG. Οἱ δὲ ἰκ.] Nostra editio ὁ δὲ ἰκ. Prior habebat οἱ δὲ ἰκ.

27 Ἐδειξε τῇ] MS. καὶ ἰδ. τ. JUNG.

28 Ἰκαρίον] MS. Ἰκαρίον. quum antea cum vulgato consenserit. JUNG.

29 Καὶ εἰ χρὴ π.] MS. καὶ εἰ χρὴ τὶ πιστ. JUNG.

30 Σύριος] Σείριος. SEB.

Σύριος] MS. ὁ Σείριος. & ita omnino scribendum est, vel Σείριος potius, uti I, 62. IV, 159. correxit ita & H. *Junius* I. Animadv. 5. ubi plura de Sirio stella.

doctiss. *Pontanus* ad *Macrob. Saturnal.* lib. I, cap. 22. ait *Pollucem* *Sirium* velie innuere fuisse *Icaris* canem, idque firmandum censet assensu *Nasonis*, & quidem in Nuce. sed sunt alii testes ἀξιπιστότεροι, cui tamen bene addamus cum nostro *Polluce* εἰ χρὴ τὶ πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς, uti *Apollodorus* lib. III. bibl. de. non ita longe a fine: *Alisnum* VII. περὶ ζῴων ἰδιῶν. 28. *Hyginus* fabula 130. *Nonnus Dionysiac.* 47. qui jam incidunt, omnes *Icaris* canem dicentes, qui *Erigona* monstravit cadaver parentis, & duo postremi in caniculum stellam fuisse translata. JUNG.

Σύριος] Σείριος reposuit Kühnius.

31 Καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου] Iterum margo C. A. cum quo legit C. V. καὶ ὁ Ἀλ. περιστᾶς τὸ θ. τ. Γ. ἐκράτι δὲ οὗτος λίαντος ἑκατὸν &c. sic omittuntur ista, ὁ π. λ. α. KÜHN.

Καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου] MS. καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου περιστᾶς τὸ θ. τ. Ἰνδικόν, ἐκράτι δὲ οὗτος λίαντος, ἑκατ. μν. ἰ. & deest periodus sequens ista; καὶ ἀποθ. α. π. φ. Θ. Α. ἰ. Quid vero hic agit illud περιστᾶς, an ibi latet canis nomen? sic puto, & eruce tentabo; imo forte & corrigere. Lego enim in *Plutarcho* vita *Alexandri*: λιγυται δὲ καὶ κύνα Περὶταν ἵουμα τετραμύριον ὑπ αὐτοῦ καὶ στρυγόμενος ἀποβυλῶν κτίνας πάλιν ἐπώνυμον τοῦτο δι Σωτηριῶν Φησίῶν Ποτάμωνος ἀκούσαι τοῦ Λισβίου. accedat itaque e Nostro vulgato jam ad *Sotionem* & *Theopompus*, qui idem tradidit. & apud Nostrum quoque forte pro MS. Περιστᾶς, Περιτᾶς, vel Περὶτας, legendum. Insigniter ergo iterum MS. hic se gessit, absque eo fuisset, ne de loci quidem defectu cogitassemus. JUNG.

32 Καὶ ἀποθανόντι] Absunt usque ad ἐποικίσαι a C. A. KÜHN.

33 Λέγουσι δὲ &c.] *Philo* de hist. Anim. cap. 34. παντὸς κυνὸς μέγιστος &c. SEB.

Λέγουσι δὲ &c.] MS. λ. δ. τ. γενναίους τ. Ἰνδικῶν, α. μ. θ. μεταβῆν ἀπαξιούν, λίαντι &c. vid. & *Alisnum* lib. XIX. περὶ ζῴων ἰδιότητος cap. 4. JUNG.

34 Γενναιότερους] In C. A. γενναίους τῶν Ἰνδικῶν &c. ἀπαξιούν λ. δ. &c. πρῶτον. ἔχει ἀποσπᾶσαι τ. θ. τοὺς κύνας. *Strabo* refert non dimittere canes Indicos praedam πρὶν εἰς τοὺς ράβωνας ἕδωρ καταχρῶσθαι, ἀπελασσει παρὸντος ἀγρια offundatur, lib. XV. KÜHN.

35 Προσαγωνίζεσθαι] *Aldina*, *Florentina* & *Basileens.* editio προαγωνίζεσθαι, male.

36 Ἐχουσαί τε ἰδ.] MS. ἔχουσαί δὲ ἰδ. JUNG.

37 Κυνηγούς] MS. κυνηγούς. JUNG.

38 Τοῦ θηρίου τὸν κύνα] MS. τοῦ θηρ. τοὺς κύνας. JUNG.

Alexandrum experimenti causa, ut Poëta tradit, in Indis hujusmodi Canibus acceptis, multas ferarum species uni e canibus objecisse. hunc vero in terra extensum securum jacuisse, veluti nihil tibi curandam ignobilem feram æstimaret. * Leone vero viso affurrexisset, agnoscentem dignum hunc concertatorem fore. deinde congressus leonem devicit, hic quidem hunc tenebat mordicus. quidam vero ense canis pedem abscedit, & ne tunc quidem ob vulneris dolorem morsum dimisit, sed præ furore vulnus ignoravit. A Poro autem Rege donatus Canis, duorum leonum victor extitisse fertur. Fuit & Alcibiadi memorabilis Canis, minis emptus septuaginta, pulchritudine insignis. * cujus caudam ademit, propterea quod canis pulchritudine infici reprehenderetur. & de industria eum mutilasse fertur, ne quid hujusmodi de illo posthac Athenienses dicerent. Memoratu digna & Atalantæ Canicula est, quam aper confecit Calydonius. Unde Canis fe-

³⁹ Ἀλέξανδρον ἐπὶ πείρα δῶρα λαβόντα ⁴⁰ παρὰ Σωπεύου τοιούτους κύνας ἐν Ἰνδοῖς, πολλά θηρίων εἶδη παραβαλεῖν ⁴¹ τινὶ τῶν κυνῶν. τὸν δὲ, ἐκταθέντα ⁴² κατὰ γῆς ἀτρεμεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς αὐτὸν οὐσαν τὴν θήραν τὴν ἄτιμον. * λέοντος δὲ ⁴³ προσφθέντος, ἐξαναστῆναι, ⁴⁴ γνωρίσαντα τὸν ὄντα ἀξίον ἀνταγωνιστῆν. καίπειδ' ἡ ⁴⁵ συμπλακεῖς ⁴⁶ κατήθλησε τὸ θηρίον, ὁ μὲν ἐνδακῶν, εἵχετο. μαχαίρα δὲ τις ἀπέκοψε τὸν πόδα τοῦ κυνός. καὶ ὅς, οὐδ' ὑπὸ τὴν ἀλγηθόνα τῆς τομῆς, ἠνέσχετο ⁴⁷ λῦσαι τὸ δῆγμα, ἀλλὰ θυμῷ τὸ δρώμενον ἠγνόει. παρὰ δὲ ⁴⁸ Πύρου τῷ βασιλεῖ δοθεὶς δῶρον κύων, δύο λεόντων λέγεται ⁴⁹ κρατῆσαι. ⁵⁰ ἣν δὲ καὶ Ἀλκιβιάδῃ κύων ἐνδοξός, ἐβδομήκοντα μῶν ὄνιος, τὸ κάλλος θαυμαστός. * οὗ ⁵¹ τὴν οὐρὰν ἀφελῶν, πρὸς τὸν μεμφόμενον ⁵² ὅτι τῷ κάλλει τοῦ κυνός ἐλυμμένατο, ἐξεπίτηδες ἔφη τὸ ζῶν ἀκρωτηριάσαι, ἵνα τοῦτο καὶ μηδὲν ἄλλο ⁵³ ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι λέγωσιν. ἐνδοξός δὲ καὶ ἡ ⁵⁴ Ἀταλάντης κύων, Αὔρα τοῦνομα, ἣν ὁ Καλυδώνιος σὺς ἀπέκτεινεν. ἀφ' ἧς τὸ ⁵⁵ κυνός

³⁹ Ἀλ. ἐπὶ πείρα λαβόντα παρὰ τῷ ποιητῇ τοιούτους] MSSti optime 'Αλ. ἐπὶ πείρα δῶρα λαβόντα παρὰ Σωπεύου. *Sopithis* vel *Sophites* Indicus *Regulus* fuit, qui tam generosis canibus donavit *Alexandrum*; quæ lectio non amplius conjectura, sed res ipsa est. *KÜHN.*

Ἀλ. ἐπὶ πείρα λαβόντα παρὰ τῷ ποιητῇ τοιούτους] MS. 'Αλ. ε. π. δῶρα λαβ. παρὰ Σωπεύου τοιούτους κ. &c. Ecce iterum eximie se gerit MS. noster. Quid enim malum poëta hic agit? Eandem hanc historiam prolixius longe refert *Ælianus* lib. VIII. περὶ ἰδιῶν. ζῶν cap. 1. ubi tamen illum qui donavit non nominat, sed Indos saltem *Alexandro* ait πείραν δεδωκέναι τῆς τῶν κυνῶν τῶνδε ἀλλῆς. sed præclare *Strabo* libi XV. *Sopithem* quoque hunc regulum nominat *Σωπίθη*, sicut & *Diod. Siculus* lib. XVII. ubi eandem historiam referunt. Et hic itaque apud *Pollucem* *Σωπεύου* scribatur forte melius. Apud *Q. Curt.* lib. IX. scribitur *Sophites*. forte etiam litteras transponi contigit, & *Sopithes* verius. *JUNG.*

'Αλ. ἐπὶ πείρα λαβόντα παρὰ τῷ ποιητῇ τοιούτους] Prior editiones ita legebant: 'Αλέξανδρον ἐπὶ πείρα λαβόντα παρὰ τῷ ποιητῇ τοιούτους κύνας vitiosissime, pro quibus veram jam tibi lectionem MSSorum ope in textu exhibuimus talem: 'Αλέξανδρον ἐπὶ πείρα δῶρα λαβόντα παρὰ Σωπεύου.

⁴⁰ Παρὰ τῷ ποιητῇ] Leg. παρὰ τοῦ Σωπεύου, a *Sopithe*, ut monet *Gesl.* de quadr. fol. 481, 48. & *Strab.* lib. XV. fol. 481. ubi expresse ita, & *Diod. Sicul.* libr. XVII. fol. 561. W. vide eadem de re & *Quint. Curt.* libr. IX. cap. 1. item *Plin.* VIII, 40. *SEB.*

Ut Poëta tradit in Ind.] Scr. a *Sopithe* apud Indos, vel in *India*. *SEB.* 2.

⁴¹ Τινὰ τ. κ.] C. A. τινὶ τ. κ. *composuisse cum aliquo hujus indolis cane.* *KÜHN.*

Τινὰ τ. κ.] Τιμὴ legendum statim vidi inter corrigendum, & non τινα. & quis id non videat? MS. etiam habet clare τινί. *JUNG.*

Τινα τ. κ.] Τιμὴ reperuimus e MSis pro prioribus τινά.

⁴² Κατὰ γῆς] C. A. κατὰ τῆς γῆς. *KÜHN.*

⁴³ Γνωρίσαντα τὸν ὄντα ἀξίον ἀντ.] C. A. γνωρίσαντα τὸν ἀνταγωνιστῆν. *KÜHN.*

Γνωρίσαντα τὸν ὄντα ἀξίον ἀντ.] Defunt ὄντα ἀξίον in MS. *JUNG.*

⁴⁴ Συμπλακεῖς] MS. συμπλεκεῖς. *JUNG.*

⁴⁵ Κατήθλησε] C. A. margo κατηγωνίσαστο. *KÜHN.* Κατήθλησε] MS. κατηγωνίσαστο, pro κατήθλησε. *JUNG.*

⁴⁶ Λῦσαι τὸ δῆγμα] MS. λύσαι τὸ δῆγμα. *JUNG.* ⁴⁷ A Poro autem Rege donatus] A Poro autem Rege donatus. *SEB.* 2.

Πύρου] Πύρρον C. A. margo. male *Interpr.* a Poro autem Rege donatus, quasi legisset τοῦ βασιλείως, malim, a Poro Regi sc. *Alexandro.* *KÜHN.*

Πύρου] MS. contra ac supra *Segm.* 41. hic est mutatus, habet enim Πύρου ut vulgo, sed id ab eadem manu, ut videtur, mutatum in Πύρρον. dein habuit MS. prius & δῶρον, sed mutatum in δῶρον. *JUNG.*

Πύρου] Πύρρον non Πύρου *Falckenburgius* habet.

⁴⁸ Κρατῆσαι] In κρατῆσαι definit marginale, quod inceperat circa finem *Segm.* 42. ὁ δὲ Ἀλεξάνδρον &c. *KÜHN.*

Κρατῆσαι] Post κρατῆσαι in MS. sequuntur hæc: ἡ δὲ ἐπὶ Ἀργῷ τῷ Ὀδυσσῷ κυνὶ παρὰ Ὀμήρου θαυμ. γν. ἣν δὲ καὶ Ἀλκ. &c. quæ infra legis sub finem *Segm.* sequentis in vulgatis. *JUNG.*

Κρατῆσαι] Post κρατῆσαι *Falckenburgius* similiter *Cl. Jung.* MSSto inserit hæc; ἡ δὲ ἐπὶ Ἀργῷ τῷ Ὀδυσσῷ κυνὶ παρὰ Ὀμήρου θαυμαστοποιῖα γνώριμος, quæ habes in fine *Segmenti* sequentis.

⁴⁹ ἣν δὲ καὶ Ἀλκ.] *Plutarch.* vit. fol. 141. ὄντας δὲ κυνός αὐτῷ &c. *SEB.*

ἣν δὲ καὶ Ἀλκ.] Hic margo C. A. inserit, ἡ δὲ ἐπὶ τ. Α. usque ad γνώριμος, quæ faciunt finem *Segm.* seq. *KÜHN.*

⁵⁰ ὅτι τῷ] MS. ὅτι τῷ. *JUNG.*

⁵¹ ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθ. λέγ.] MS. & alio ordine Ἀθη. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγουσιν. *JUNG.*

⁵² Ἀταλάντης κύων, &c.] MS. Ἀταλάντης κύων, Αὔρα τ. *JUNG.*

⁵³ Κυνός σῆμα Καλ.] Apud *Pomp. Melam* lib. II. in descript. Thraciæ prope fin. & Sol. cap. 15. conjunctim legitur κυνοσσημα, apud *Plin.* IV, 11. & *Rhodig. Cynosseta.* sed *Enrip. Hec.* 1273. *Thucyd.* VIII. fol. 628. *Strab.* XIII. fol. 409. *Suid.* & alii forte,

σῆμα⁵⁴ Καλυδωνίους. καὶ ἕτερον δὲ οὕτω σῆμα ἐν
⁵⁵ Ἐλλησπόντῳ κεκλήκασιν, ἀπὸ ἐνδόξου κυνός.
 εἰ μὴ⁵⁶ πιστευτέον, ὅτι Ἐκάβης εἰς κυνὸς μορφὴν
 μεταβαλοῦσης, οὕτως ἀνομάσθη. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ
⁵⁷ Ἄργῳ Ὀδυσσεῖω κυνὶ παρ' Ὀμήρῳ⁵⁸ θαυματο-
⁴⁶ ποιῆσα, γινώριμος. * ὁ δὲ⁵⁹ Γηρυόνου κύων, ὁ
⁶⁰ τὰς βοῦς Φυλάττων, ⁶¹ ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερ-
 βέρου, ἀνηρέθη δὲ ⁶² ὑφ' Ἡρακλέους. τὸ δὲ ἔνομα
 αὐτοῦ, ⁶³ Γαργύτιος. καὶ ἔχει μνήμα ἐν Ἰβη-
 ρία. γινώριμος δὲ καὶ ⁶⁴ Τριακάς, ἡ ⁶⁵ Παιονι-
 κὴ κύων. ⁶⁶ Πάνης δὲ αὐτὴν ὁ Παιονίας σα-
 τράπης, δῶρον ἔδωκεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασι-
 λεῖ. ⁶⁷ οὐ μὴν οὐδὲ ὁ ⁶⁸ Μάγνης ὁ κύων, τὸ

pulchrum, Calydonii retinent. Sed & aliud sepulchrum in Hellesponto sic vocant, a cane quodam inclyto. nisi credimus, quod ab Hecuba in canem transformata sic nominatum sit. Nota est autem de Argo Ulyssis cane, apud Homerum Fabula. * Geryonis vero Canis, ⁴⁶ qui boves custodiebat, frater erat Cerberi, & ab Hercule occisus est. cuius nomen fuit Gargittius, ejusque sepulchrum extat in Hispania. Notus etiam est Triacas, canis Pæonicus. hunc autem Pares Pæoniæ Satrapes, Alexandro Regi dono dedit. Neque etiam Magnes, ca-

petinde ut hic extrat κυνὸς σῆμα. Et plurimum, quod sciam, cum Hecuba mentione, tamen non absque omni discrepantia. Quod autem in canem eam transformatam fingunt, id Reinecc. tom. I. hist. Jul. fol. 182. cum 70. Tzetze ad linguæ & conviciorum refert mordacitatem, qua veluti canis rabiosa sævierit: sentientibus non aliter Plauto etiam Menæch. V, 1. & Cic. Tusc. III. pag. 204. vid. insuper Ovid. Metam. XIII. Fab. 7. & Juvenc. Satyr. X, 271. SEB.

Κυνὸς σῆμα Καλ.] MS. κ. σῆμα ἐν Καλυδῶνι, καὶ &c. vid. vero de hoc Cynossenate 7. Meurf. ad Lycophr. Comm. in v. 1181. JUNG.

⁵⁴ Καλυδωνίους] MSSi ἐν Καλυδῶνι. KÜHN.

⁵⁵ Ἐλλησπ.] MS. Ἐλλεσπ. JUNG.

⁵⁶ Πιστευτέον, ὅτι Ἐκάβης] C. A. margo: πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Ἐκάβης. C. V. πιστεύομεν τι ἄ. E. mihi placeret prior lectio. in ἀνομάσθη margo finit. KÜHN. Πιστευτέον, ὅτι Ἐκάβης] MS. πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ Ἐκάβης ἐς κ. μ. quæ vero mox sequuntur, ἡ δὲ &c. γινώριμος supra MS. habebat, uti dixi Segm. præced. hic autem desunt. JUNG.

⁵⁷ Ἄργῳ] Vid. Odysf. p. 291. & seqq. SEB.

⁵⁸ Θαυματοποιῆσα] Fictio miraculi, quod scilicet agnoverat dominum suum post annos viginti, visoque eo statim mortuus sit. KÜHN.

⁵⁹ Γηρυόνου] Γηρύονος per i habet Phavor. & Codex Basilensis, Aldin. & Florent. Geryonou.

⁶⁰ Τὰς βοῦς] P. τοὺς β. SEB.

⁶¹ Ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερβ.] C. A. δὲ ἦν Ἡπειρωτικοῦ τ. K. KÜHN.

Ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερβ.] MS. ἀδελφ. μὴν ἦν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Κερβέρου. supra Segm. 42. ὁ Ἡπειρωτικὸς Κίρβερως. JUNG.

Ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερβ.] Falckenburgius meus rursus ut reliqui scripti Codices ita auctius hunc locum exhibet: ἀδελφὸς ἦν μὴν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Κερβέρου.

⁶² ὑφ' Ἡρακλ.] MS. ὑπὸ Ἡρακλ. & αὐτῷ. JUNG.

⁶³ Γαργύτιος] P. γαργύτιος. SEB.

Γαργύτιος] C. V. Γαργύτιος. Phavorin. qui hunc locum exscriptit Γαργύτιος. Hesiodo hic canis ὄρθος vocatus. Tzetze in Lycophr. Alexandr. ὄρθος ὁ Γηρυόνου κύων ἐν Εὐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑκάστῳ δὲ δρακόντων κ. in margine est καὶ ἔχει μ. ἐν Γ. in C. A. vid. Cyrill. de differ. Gr. voc. KÜHN.

Γαργύτιος] MS. Γαργύτιος & Ἡβηρία & rectius mihi videtur cum MS. scribi Γαργύτιος. JUNG.

⁶⁴ Τριακάς] Pro Τριακάς ex MSco Falckenburgius habet ἡ Τριακός.

⁶⁵ Παιονικὴ] MSS. Παιονική. SEB.

Παιονικὴ] Phavor. in Γαργύτιος, Παιονικὴ ἀνθρώπων, quasi de medicina hominum hic agatur. mox pro Πάνης C. V. Δαπάνης. C. A. margo Δαπάνης, nam a Δαπάνης in C. A. incipit margo, & desinit in βασιλεῖ. KÜHN.

Παιονικὴ] MS. καὶ Τρ. ἡ Παιονικὴ κύων. Δαπάνης δὲ

αὐτ. ὁ Παιονίας σ. &c. En Dapanis iste Satrapa nostro MS. scribitur; non Panes, ut vulgo est, & scribendum etiam potius Παιονίας per o, uti MS. quam Παιονίας. uti & mox Segm. seq. sic & Παιονική, licet ibi MS. habeat ω. JUNG.

Παιονικὴ] Παιονική reposuimus & mox Παιονία & Segm. seq. Παιόνιον pro Παιονική, Παιονία & Παιόνιον. ⁶⁶ Πάνης] Falckenburgius facit cum C. A. mei Κίθησι, & Δαπάνης habet pro vulgato Πάνης.

⁶⁷ Οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης] A. ἀλλὰ καὶ Μάγνης. Etiam P. Μάγνης. SEB.

Οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης] C. A. ἀλλὰ καὶ ὁ M. quod eodem tendit. KÜHN.

⁶⁸ Μάγνης ὁ κύων, τὸ Ἰππ. &c.] Pro Μάγνης MSS. Σαίμ. Μάγνης. KÜHN.

Μάγνης ὁ κύων, τὸ Ἰππ. &c.] MS. Μάγ. κύων, τὸ Ἰππαιμόνος κτήμα, ὁ Λήθαργος ἀνώνυμος, ὃς &c. non male. illud enim οὐ μὴν οὐδὲ cum ἀνώνυμος accipiendum. Nota vero Hippamona dici istum in MS. non Hippamona. Et recte, sic enim ipsum Epigramma, quod libro III. Antholog. cap. 5. legitur, quod statim adscribo. ubi Brodani in Scholiis adnotat ex Polluce lectionis varietatem in hoc nomine, uti & alteram in Ὀήραργος, pro quo Pollux Ληθαργός. En vero ipsa Scholiola Græci ad illud Epigramma hæc: οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης ὁ κύων τὸ Ἰππαιμόνος (f. Ἰππαιμόνος) κτήμα, ὃ Λήθαργος ἰπώνυμος, οὐκ ἀνώνυμος, ἢ τῷ διασπότη συντίθακται, καθάπερ μνήμι τὸ ἐπίγραμμα. Hæc ipsa a Polluce nostro αὐτολεξεί hinc descripta sunt, uti & alia quædam, quod indicamus suo loco. Emendanda autem e nostro Polluce: & quidem e vulgato, quoniam eam lectionem sequuta sunt, distinguendum, ἰπώνυμος, οὐκ ἀν. e MS. vero scribendum Ἰππαιμόνος. sic enim genitivus flectitur; non per ω, uti in conjectura ibi adposita habet. Indicaverant vero & ipsa Scholiola se a Polluce ita sumpsisse, si per librarium flectisset. Eadem enim pagina ad carmen proxime antecedens paulo supra habes: ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, τὰς Κορυθίους οὐ μέμφεται ἱκόν. Πολυδ. ε'. numquam ista in Polluce legas, detrahe itaque ista Πολυδ. ε'. & adpone ante, οὐ μὴ οὐδὲ &c. quæ recitavi: & ex lib. V. Pollucis esse vides. Carmen ipsum, Ἀνδρὶ &c. usque ad οὐ δὲ &c. desunt in MS. quare ibi de scriptura nihil constat ex eo. Epigramma ipsum sub nomine Πισιδάδου in Anthologia hoc est:

Ἀνδρὶ μὲν Ἰππαιμόνον ὄνομα ἦν, Ἰππῶ δὲ Πεδάργος.

Καὶ κυνὶ, Ὀήραργος: καὶ θεράποντι Βάβης.

Θισσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἰμόνος υἱός.

Ὡλιτο δ' ἐν προμάχοις, ὄξυν ἀρῆ συναγών.

De Αἰμοῦνι canibus nihil MS. uti dixi, & dubito de Eschylo an ejus nomen hic rectum. ad ultimum Δικίδης H. Stephanus adnotavit, Lycisca apud Virgil. & apud Ovidium sane etiam inter hos Αἰμοῦνι canes Ἡσθηρία,

Et Thous, & Cyprio velox cum fratre Lycisca

nis Hippamoni Lethargus cognomine, ignobilis est, qui, ut Epitaphium testatur, cum Domino sepultus est.

47 * *Viro nomen Hippamoni erat, equoque Podargus.*

Lethargus cani, atque famulo Bales.

Et hæc quidem Aëtaonis canum, juxta Æschyli sententiam, nomina sunt, Corax, Harpyia, Charon, Lycitas. Nonnulli & Xenophonti Grylli Filio, canem nobilem, Hippocentaurum nomine fuisse tradunt. Tum Magnetes, juxta Mæandrum, Canes alunt bellorum armigeros. talesque & Pæonibus Canes erant venatici. Clarum vero & Lycadem Thessalum fecit Simonides, Canis sepulchro hoc inscribens Epitaphium:

48 * *Quam rursus etiam perditas albis offibus pleno in tumulo*

Conjicio adhuc pavere feras, prædatrix Lycas.

referuntur. *Hygini* fabula 181. ex diversis Auctoribus hæc nomina refert quoque, quæ corrupta sapius tamen ibi videntur. certe ex eo qui *Borax* ibi, videtur hinc *Corax* faciendum e *Polluce* nostro, quamvis & de *Coran* in *Hygino* alicui idem videri queat. sed pro illo *Coran* hinc lego *Charon* litteris saltem transpositis. *Charops* enim ibi haud mutandus. sic duas ibi odorati fumus. tertia *Arpyia* ipsa occurrit. *Lycisca* vero in iis quorum ex aliis Auctoribus se tradere nomina ait, deest: sed in prioribus, quæ ex *Ovidio* congesta patet, recensetur. de ceteris manum jam non verterim, saltem hoc in *Polluce* gratiam dictum sit. JUNG.

69 *Ἰππάμωνος*] MSSti *Ἰππαίμωνος*. *Phavor.* hic *Ἰππάμωνος*. *Dio Chryso.* in *Corinth.* *Ἰππαίμων*. in Epigrammate etiam *Phavor.* *Ἰππαίμων*. vid. lib. III. *Epigr.* pag. 269. *Salmast.* τὸ *Ἰππαίμωνος*. KÜHN.

70 *ἄ Λιθάργος*] *Salmast.* ὁ *Λιθάργος* ἐπώνυμος συνβάπτεται. *Hesych.* triplicem affert descriptionem, in *Λιθάργος*, *λαίθαργος* & *λίθαργος*. KÜHN.

71 *Ἐπώνυμον*] C. V. non habet. C. A. hoc quidem legit, sed οὐκ ἀνώνυμος omittit. KÜHN.

72 *Συντάπτεται*] C. A. *συνβάπτεται*. KÜHN.

73 *Τούπιγράμμα*] C. A. *τουτί γραμμα*. leg. *τουτί ἐπίγραμμα*. ipsum autem epigramma non habet usque ad *Λυκίτας* (ita enim legit *Phavor.*) KÜHN.

74 *Πόδαργος*] *Chryso.* l. c. *ποδαργός*, ubi & alia varia lectio occurreret. KÜHN.

75 *Βάβης*] *Scr. Babes*. SEB. 2.

Βάβης] A *βαβάζιον*, *obvagire*. *Bales Interpretis* unde sit non excogito. KÜHN.

76 *Ἀκταίονος*] Vid. supra V, 38. not. 82. *Aëtaonis* autem canum nomina longe plura *Ovid.* tunc Metam. III. fab. V. *Natal. Comes* lib. VI. cap. 24. omnino, inquit, canes quinquaginta *Aëtaonis* a nonnullis commemorantur. *Xenoph.* in genere de nominibus canum fol. 987. τὰ δ' ὀνόματ' αὐταῖς τίθεσθαι (δὲ) βραχία, ἵνα ἰστανάκλῃται ἢ. SEB.

77 *Λυκίτας*.] Apud *Virg.* *Ecl.* VII. *Lycidas* est pastoris, apud *Hor.* l. Od. 4. pueri nomen. Inter canes autem *Ovid.* quendam & *Lyciscam* vocat, quod canis nomen apud *Virgil.* quoque *Ecl.* III.

---- *multum latrante Lycisca.* SEB.

Λυκίτας.] *Λυκίτας* reposuit *Kühnius*.

78 *Γρύλλου φ. γεγ. ἐδ. κ.*] MS. *Γρύλλου γεγιγῆσθαι φασὶ ἐδ. κ.* JUNG.

79 *Τρίφιν*] C. A. *φασὶ*. de canum usu ad bellum

Ἰππάμωνος κτήμα, *70 ἄ Λιθάργος* *71 ἐπώνυμον*, οὐκ ἀνώνυμος, ὅς τῷ δεσπότῃ *72 συντάπτεται*, καθάπερ μηνύει *73 τοῦπιγράμμα*

* *Ἄνδρὶ μὲν Ἰππάμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ 74 Πόδαργος.*

Καὶ κυνὶ Λιθάργος, καὶ θεράποντι 75 Βάβης. τὰ μὲν δὴ τῶν 76 Ἀκταίονος κυνῶν ὀνόματα, κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν, Κόραξ, Ἄρπυια, Χάρων, 77 Λυκίτας. οἱ δὲ, καὶ Ξενοφῶντι τῷ 78 Γρύλλου φασὶ γεγενῆσθαι ἔνδοξον κύνα, Ἴπποκένταυρον τὴν προσηγορίαν. καὶ μὴν, Μάγνητας μὲν, τοὺς ἐπὶ Μαιάνδρῳ 79 τρέφειν κύνας, πολέμων ὑπασπιστάς. 80 τοιοῦτοι δὲ ἦσαν καὶ Παίσιον δι' σὺνθηροὶ κύνες. ἔνδοξον δὲ καὶ Λυκάδα τὴν Θετταλὴν Σιμωνίδης ἐποίησε, γράψας 81 τοῦτι τοῦπιγράμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆς 82 κυνός,

* *83 Ἦς αὖ καὶ Φθιμένας λευκοστεάτω ἐνὶ τύμβῳ, 48 Ἴσκῳ ἔτι τρομέειν θήρας, ἄγρωσσα Λυκάς.*

vid. *Lipsii* Ep. 44. *Cent.* I. ad Belgas & *Aliani* V. H. & H. A. KÜHN.

Τρίφιν] MS. auctius *τρ. φασὶν κ.* vid. de horum bello *ὄν ὑπασπιστάς* canibus *Alianum* XIV. Var. *Hist.* 46. meminit & VII. *Hist.* Anim. 38. JUNG.

80 *Τοιοῦτοι δὲ ἦσαν καὶ Παίσιον*] MS. *τοι. ἦσ. καὶ Παίσιον*. recte. non *Παίσιον*. JUNG.

Τοιοῦτοι δὲ ἦσαν καὶ Παίσιον] *Παίσιον* restituimus. vide supra *Segm.* præced.

81 *Τουτί*] Omittit C. A. ut & quæ sequuntur post vocem *κυνός*. KÜHN.

Τουτί] Deest in MS. *τουτί*. JUNG.

82 *Κυνός*] Post *κυνός*, cetera in hoc capite desunt, & illorum loco ista MS. *καὶ ἄλλαι δὲ τινες τριαῦται ἄδονται θηρατίον μὲν &c.* Ceterum ut ad vulgata aliquid afferamus, initio quidem statim ἢ pro *ceteris*, mihi visum legendum, de cetero non statim habui quod facerem; nam ἢ σ' αὐ non placebat. *H. Steph.* itaque adscripsit hic ad oram: *Lego ἢ σὺ* quomodo se etiam legere ait in *Simonideis* *μῆσιον*, quæ una cum aliorum Lyricorum edidit. ibi & carmen hoc carmine interpretatur:

Nempe astare fera supra tua busta tremiscent,

(Novi ego) venandi nobilis arte Lycas.

At quam tu fortis, scit Pelion, Ossaque novit,

Atque Cithæronis gramme lata iuga.

Sed quid est tamen *λευκοστεάτω*; omnium itaque ingeniosissime restituit ita noster *Salmastius*: ἢ σὺ καὶ *Φθιμένας* *λευκ' ὄστια* τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ Ἴσκῳ ἔτι τρομέειν θήρας, ἄγρωσσα Λυκάς. JUNG.

83 *Ἦς αὖ*] *syll.* leg. ἢ σὺ. vide an mox placeat *ἀγρωσσα*. *H. Steph.* sic reddidit.

Nempe astare fera supra tua busta tremiscent,

(Novi ego) venandi nobilis arte Lycas.

At quam tu fortis, scit Pelion, Ossaque novit,

Atque Cithæronis gramme lata iuga.

vid. fr. *Lyric.* pag. 120. SEB.

Ἦς αὖ] Leg. *ἄς αὖ κ. φ. Te vel mortuam vel consumptam in sepulchro timere feras puto. ἀγρωσσα Λυκάς, venatrix Lycas, vel, si versibus placet,*

Te vel sub tumulo, qui multis ossibus albes

Perterritere feras posse, Lycisca, putes.

Que tua sit virtus, spectavit sape Cithæron:

Sunt testes ingens Pelion, Ossa, tibi.

Salmast. ἢ σὺ καὶ *Φθιμένας* *λευκ' ὄστια* τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ, *ἀείν, ἀγρωσσα Λυκάς, ἀγρῶν* est πρὸς ἀγρῶν ἵστασθαι. Hæc ille. KÜHN.

Τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, αἴ' ἀρί-
δηλος

Ὅσσα, Κιθαιρῶνός τ' ⁸⁴ οἰονόμοι σκοπιαί.

καὶ γὰρ ἡ Τεγεάτις Ἀνύτη ⁸⁵ Λοκρίδα δόξης ἐμ-
πέπληκεν, ἐφ' ἧς τῷ τάφῳ ⁸⁶ Φέρουσ' ἐπέγρα-
ψεν,

Ἄλλο δὴποτε, καὶ ⁸⁷ πολυῤῥίζον παρὰ θάμνον

Λοκρί, Φιλοφθόγγων ⁸⁸ ἄκυτάτη σκυλά-
κων,

Τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῶν ἐγκάτθετο κώλω,

⁸⁹ Ἴον ἀμειλικτον ποικιλόδειρος ⁹⁰ ἔχης.

Tuam vero virtutem novit ingens Pelion;
& inclusa

Ossa, atque solitaria Citharonis specula.

Ceterum Tegeatis Anyte Locrida quoque
celebrem fecit, in cujus sepulchrum inci-
dens inscripsit:

Moreve tandem, & lyricam ede vocem ju-
cta lucum,

Locri, bene vocalium, celerrimorum
catulorum:

Quale allevianti tuo immisit membro
Venenum immedicabile variegata collo vi-
pera.

Περὶ ἐπιτηδείου καιροῦ πρὸς κυνηγεσίαν. α'.

De tempore venationibus commodo. 1.

ΘΗΡΑΤΕΟΝ ⁹¹ μὲν τοῖνον ἐν παντὶ καιρῷ.
⁹² πειρατέον δὲ τῆς κυνῶν ἀρετῆς ἐν κρύει
μὲν, εἰ μὴ ⁹³ μαλακιῶσι ῥίνας. ἐν θέρει δὲ, εἰ
Φέρουσι τὸν ἥλιον, ⁹⁴ συνιάσι τῶν ἰχνῶν, τοῦ ἡ-
λίου τὸ πνεῦμα τὸ ἀπ' αὐτῶν ἀμαυροῦντος. ἦρος
δὲ, εἰ ἐν πλήθει τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθέων ἀπορροῆς
⁹⁵ διακρίνουσι τὰς ⁹⁶ ὀσμάς. τῆς μὲν οὖν χειμερι-
νῆς ⁹⁷ τε καὶ θερινῆς ὥρας, ὁ ἡρινὸς καιρὸς, εἰς θῆ-
ραν ἐπιτηδείότερος, ὡς τοῦ ἀέρος ἀμεινον κεκραμέ-
νου· πλὴν γε παρέσον ταῖς κρίσεσι τῶν ἰχνῶν ἐνο-

Venandum quidem est tempore omni-
experiunda autem canum virtus, in
frigore quidem, si nares non mollescunt.
in æstate vero, si Solem ferunt, & ve-
stigia sequuntur. Sole licet odorem eo-
rum obscurante. sed in vere, si in pluri-
mo quoque florum odore, vestigiorum
odores dijudicant. Hyemali itaque & æsti-
vo tempore, vernum tempus ad venationem
commodius est, aëre scilicet magis tem-
perato, nisi quod vestigiorum indagatiōni

84 Οἰονόμοι] *Vales.* legit οἰονόμου. KÜHN.

85 Λοκρ. δόξ.] Ad illa Λοκρ. δόξ. adscripte *Henr. Steph.* vide an hæc sint in *Anthologia epigrammatum.* & denuo: videtur *Anytes* esse epigramma. scilicet quod Anyte poetria (cujus multa epigrammata in *Anthologia* leguntur) cani suo Locridi tale epithaphium scripsit. In *Anthologia* vero, uti ca a mutilatore *Planude* extat hodie, id epigramma non extat: speramus extare in iis quæ inhiuta alia eximius noster *Salmasius* invenit, & ut quamprimum bono publico recip. *litteraria* edat viri docti eum urgere velint vel quotidiano convitio. de ipso epigrammate tamen aliquid addendum. JUNG.

86 Φέρουσ'] *Leg.* φέρουσα ἐπίγραψε Attice id est data opera inscripsit; est ubi & φέρουσα plane otio-
sum videtur. KÜHN.

87 Ἀπολύριζον] ἴσ. πολυῤῥίζον. SYLB.

Ἀπολύριζον] C. V. καὶ πολυῤῥίζον π. θ. unde leg. καὶ πολυῤῥίζον, in pentametro legerem ἄκυτάτη σκ. quod confirmat C. V. Tale venenum immedicabile pernicii tuo membro &c. *Salm.* leg. ἄλλο δὴποτε καὶ &c. σὺ ἄκυτάτης. KÜHN.

Ἀπολύριζον] In versu errore hic esse ait *H. Steph.* & pro ἀπολύριζον ait hic: ἴσως πολυῤῥίζον. sed non me-
tro tamen satisfactum puto. JUNG.

Ἀπολύριζον] Πολυῤῥίζον reposuit *Kühnius* meus in textu pro priori ἀπολύριζον.

88 Ἄκυτάτων] Ἄκυτάτη legerim. Succurrit *Salmasius* noster & hic felicissima conjectura emendans: ἄλλο δὴποτε καὶ σὺ πολυῤῥίζον παρὰ θάμνον, Λοκρί, φιλ. ἀκυτάτη σκ. JUNG.

Ἄκυτάτων] Ἄκυτάτη in textu rursus debes *Kühni* mei restitutioni.

89 Ἴον] Pro Ἴον edit. *Basil.* male antea habebat τόν. Et *H. Steph.* hic: Ἴον puto legendum pro τόν. & iterum: *invenio* sic legi in *Ala.* sed ad MS. JUNG.

90 Ἐχης] C. A. ita finit hoc caput. καὶ ἄλλα δὲ τι-
νες τοιαῦτα ἄδονται, & alia hujusmodi quidam canunt.
tollit etiam titulum capitis sequentis. KÜHN.

91 Μὲν τοῖνον] C. A. μὲν οὖν, venari igitur est. KÜHN.
Μὲν τοῖνον] MS. θηρ. μὲν οὖν ἐν π. JUNG.

92 Πειρατέον] Πειρατέον MS. JUNG.

93 Μαλακ. ῥίνας] MSSti τὰς ῥίνας. sunt autem hæc *Xenoph.* qui ait, αἱ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥίνας. KÜHN.
Μαλ. ῥίνας] MS. μ. τὰς ῥίνας, ἐν θέρει. *Xenoph.* *Cyneg.* καὶ αἱ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥίνας αὐ δύνανται αισθάν-
σθαι. JUNG.

Μαλακιῶσαι] *Kühnius* reposuit μαλακιῶσαι.

94 Συνιάσι] MSSti, καὶ συνιάσι τῶν ἰχνῶν τοῦ ἡλίου
τὸ π. &c. *Scholia Apollonii:* παραινῶσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ
ἡμερας ἐξάγειν τοὺς κύνες ἐπὶ θήραν, ἵνα, πρὶν ἡλιον
ἐπιτίλλαι, εὐκαιρῶς ἰχνηλατῶσι ταῖς μύτι. KÜHN.

Συνιάσι] MS. καὶ συνιάσι τ. pro quo tamen potius
συνιάσι scribendum. dein vero in vulgatis distinguen-
dum est, ἰχνῶν, τοῦ ἡλίου τὸ πν. &c. hoc enim ait,
puto æstate educendos catulos, si non nimis ferveat
Sol, & vestigia possint odorari: Solem enim obscura-
re halitum qui ab iis expirat. Et id enim *Xenoph.*
ait: διάπυρος γὰρ οὖσα ἡ γῆ ἀφανίζει τὸ θερμὸν, δ' ἔχου-
σιν. JUNG.

Συνιάσι] *Kühnius* meus reposuit συνιάσι, & dein
ita distinxit hunc locum συνιάσι τῶν ἰχνῶν, τοῦ ἡλίου
τὸ πν. &c. prius editi vitiose ita distinguebant: συνιά-
σι τῶν ἰχνῶν τοῦ ἡλίου τὸ πν. &c.

95 Διακρίνουσι] Vide *Dionem Pruseum* περὶ τῆς ἀ-
ναχορήσεως. KÜHN.

96 Ὀσμάς] C. V. Ὀσμάς. KÜHN.

Ὀσμάς] Illud Ὀσμάς ita scriptum est in MS. ὡ-
τι & Ὀσμάς legatur, & nescias σ in ρ, vel hoc in il-
lud fuerit mutatum, sed vulgatum satis defendit *Xe-
nophon* quem vide si lubet. JUNG.

97 Τί] Absit τε a C. A. KÜHN.

30 flores obversantur. • Autumnus vero, quam proxime ad veris temperationem accedit. neque florum etiam collectorum fructuum odores, canum nares ad sese attrahunt. Verum per hyemem, manifestiora, faciliaque inventu vestigia sunt. & lepus facillimus captus, quoniam densissimis pedum ejus villis nivis globi inhaerentes, cussus facilitatem impediunt. Catulorum autem alimonia, post matrum lac, quod simul cum materno spiritu alimum imprimis esse, testatur Xenophon. • Afferre oportet catulis, captarum ferarum sanguinem, ut venatico cibo assuescant. Σκυλακεία vero, haec qui-
31 ρεσθαι τοῖς σκύλαξιν, ἵνα προσεθίζωνται τῇ κυνηγετικῇ τροφῇ. • Σκυλακεία δὲ ἢ μὲν

χλεῖ τὰ ἄνθη. • τὸ δὲ μετόπωρον, ἐγγυτάτω μὲν ἐστὶ τῇ κράσει πρὸς τὸ ἔαρ. οὔτε δὲ αἱ ἀπὸ τῶν ἀνθῶν ἀπορροιαὶ, οὔτ' αἱ ἀπὸ τῶν ἤδη συγκεκομισμένων καρπῶν, ἐφ' ἑαυτὰς ἐλκουσι τὰς ρίνας τῶν κυνῶν. διὰ μὲν τοῦ χιόνος, ἐπιφανέστερα τὴν ἴχνην, καὶ οὐ δύσζητα. ἀλλ' εὐαίρετος ὁ λαγῶς, καθότι καὶ τῇ δασυτητί τῶν ὑπὸ τοῦ ποδῶν αὐτοῦ τριχῶν ἔγκοι προεξάνοντες τοῦ δρόμου τὴν ραστώδη ἐμποδίζουσι. Τροφαὶ μὲν δὲ τοῖς σκύλαξι μετὰ τὸ ἐκ τῶν μητέρων γάλα τοῦτο γὰρ φησὶν αὐξιμον εἶναι ὁ ἕνεφῶν, αὐτό τε, καὶ τὸ μητρῶον πνεῦμα. ἀλλὰ μετὰ τοῦτο, τὸ τῶν ἀλισκομένων αἵμα δεῖ προσφέ-

98 Μετόπωρον &c.] C. V. μετόπωρον, male. dein C. A. & V. ὅμοιον μὲν τὴν κράσιν ἔαρι, dein statim subiungunt, πλειονεκτεῖ δὲ τὸ μήτε τὰς ἀπορροίας τῶν ἀνθῶν μήτε καρπῶν τινῶν ἐφ' ἑαυτὰς ἐλκειν τὰς ρίνας τῶν κυνῶν. C. A. omiffis interjectis subdit διὰ μίτηοι χιόνος ἐπιφανέστερα τὰ ἴχνη ἔστι καὶ εὐαίρετος. C. V. εὐαίρετος. C. A. εὐαίρετος non est contemnendum, nam & Σιδάας εὐαίρετος habet. notat autem h. l. quod deprchenfis vestigijs hyem. facile dein capitur lepus. Kühn.

Μετόπωρον &c.] MS. plane alijs verbis ita: μετοπι- ὅμοιον μὲν τὴν κράσιν ἔαρι, πλειονεκτεῖ δὲ, τὸ μήτε τὰς ἀπορροίας τῶν ἀνθῶν, μήτε καρπῶν τινῶν ἐφ' ἑαυτὰς ἐλ- κειν τὰς ρί. τ. κ. quae succinctiora videntur vulgatis. Illud tamen de συγκεκομισμένοις καρποῖς c Xenophonis defumpsum est, ait enim, τὰ μὲν ἡμέρα συγκεκομι- σται illo tempore. Jung.

99 Τὰ ἴχνη &c.] MS. τὰ ἴχνη ἔστιν, καὶ εὐαίρετος ὁ λαγῶς, &c. & fere illud εὐαίρετος mihi hic arripet magis, ubi de iuvenciendo lepore potius agitur, quam de capiendo. Jung.

100 Προεξάνοντες] C. V. προεξάνοντες. Xenoph. vul- gatam suadet, dicens διὰ τὸ κάτωθεν τῶν ποδῶν λασίων ὄντων προσέχουσιν αὐτῷ ὄγκον πολὺν, quia pedibus poserioribus, cum hisiis sint, haud parum nivis conglu- bata adheret. Kühn.

Προεξάνοντες] MS. προεξάνοντες, sed pro vulgato & Xenophonis προσέχουσιν est; διὰ τὸ βάθος τῆς χιόνος, καὶ διὰ τὸ, αἰτ, κάτωθεν τῶν ποδῶν λασίων ὄντων, προσ- ἐχουσιν αὐτῷ ὄγκον πολὺν. Jung.

1 Τροφαὶ μὲν δὲ τοῖς] Absunt a C. A. usque ad ἀλ- λά initium Segm. seq. Kühn.

Τροφαὶ μὲν δὲ τοῖς] MS. τροφαὶ δὲ τοῖς. Jung.

Τροφαὶ μὲν δὲ τοῖς] Doctissimus J. Vlesius in Com- mentar. ad Gracii Cyneg. pag. 273. voculam ρσι- τὰ perperam inculcatam esse existimat, & legem- dum esse: Τροφαὶ μὲν δὲ τοῖς σκύλαξι τὸ ἐκ τῶν μη- τέρων.

2 Γάλα.] Post γάλα, potius suspensum, quod vo- cant, punctum ponendum: suspenditur enim senten- tia, quasi interjecta parenthesi c Xenophonis. Jung.

3 Γὰρ φησὶν αὐξ.] MS. γὰρ αὐξιμον, ὡς περ καὶ &c. & in ora crux, credo quia Xenophonis nomen abest. Xenophonis verba sunt: ἐπιιδῶν δὲ γίνηται τὰ σκυλα- κεία, ὑπὸ τῆς τοκούσης ἑᾶν, καὶ μὴ ὑποβάλλειν ἐφ' ἐτέ- ραι κύνα. αἱ γὰρ θεραπεῖαι αἱ ἀλλότριαι οὐκ εἰσὶν αὐξι- μοι. τῶν δὲ μητέρων καὶ τὸ γάλα ἀγαθόν, καὶ τὸ πνεῦ- μα &c. Jung.

4 Ξενοφῶν] Fol. 987. τῶν δὲ μητέρων καὶ τὸ γά- λα ἀγαθόν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι. Seb.

5 Πνεῦμα. ἀλλὰ &c.] MS. πνεῦμα. εἴτα τὸ τῶν αἰ. Jung.

6 Μετὰ τοῦτο] MSS. καὶ ὅτι μετὰ τοῦτο ἐκ τῶν μητέρων γάλακτος τὸ τῶν αἰ. Seb. 30

Μετὰ τοῦτο] C. A. ὅτι μετὰ τὸ ἐκ τῶν μητέρων (leg. μητέρων) γάλα τὸ τῶν ἀλισκομένων αἰ. δ. π. σκύλαξι. Kühn.

Μετὰ τοῦτο] Laudatus paulo ante Vlesius, non nisi hoc praeceptum Pollucis vocat, & unde addiderit, se nescire dicit: & dein μετὰ τοῦτο, ρσιτὰ, αἰτ, τὰ ἐκ μη- τέρων γάλα, quod male ex margine in textum quorundam Codd. irrepit.

7 Προεξάνοντες] Defunt δὲ πρ. τ. σκυλ. in MS. qui dein habet προεξάνοντες. Jung.

8 Σκυλακεία δὲ, ἢ μὲν τις &c.] C. A. margo! σκυ- λακεία εἰ μὲν τις ἴσθι σκυλακῶν γένεσις, καὶ τὸ σκυλα- κείν τ. κ. χρῆται &c. C. V. etiam habet σκυλακεί- ν τ. κύνας χρῆται τοῦ &c. Kühn.

Σκυλακεία δὲ, ἢ μὲν τις &c.] MS. σκυλακεία δὲ, ἢ μὲν τις ἴσθι σκυλακῶν γένεσις, καὶ τὸ σκυλακείν τὰς κύνας χρῆται τοῦ χειμῶνος ἴσθι, ἐμπιπλάται. σκ. καὶ ὁ. de primis σκυλακεία nescio quid dicam. Xenoph. ait: ἐπιιδῶν δὲ γίνηται τὰ σκυλακεία &c. uti paulo ante citavimus. sed videtur tamen potius σκυλακεία mutato accentu scribere debuisset vel voluisse si respec- xerit ad duas istas significationes, quae vulgatae. Alterum vero σκυλακείν omnino rectum est, vulgatum falsissi- mum. Ipse Xenophon dicat: σκυλακείν δὲ αὐτὰς (κύ- νας) ἐπανόνητα τῶν πόων τοῦ χειμῶνος, ἵνα ἔχουσιν τὴν ἡσυχίαν πρὸς τὸ ἔαρ ἐπάγωνται τὴν φύσιν γένεσιν. patet & ex fine hujus Segmenti. Jung.

Σκυλακεία δὲ, ἢ μὲν τις &c.] Conturbatissimum hunc & male habitum ab Interpretibus locum ita legendum & distinguendum dicit eruditissimus J. Vlesius ad Nemesii Cyneg. pag. 367. Σκυλακεία δὲ, ἢ μὲν τις νοεῖ- σθω σκυλακῶν ἀνατροφή, ἢ δὲ τούτων γένεσις. Καὶ τοῦ- τὸ σκυλακείν τὰς κύνας τοῦ χειμῶνος, ἴσθι ἐμπι- πλάται σκυλακῶν, καὶ ὀχρεῖν. Expleret illa, pergit laudatus Vir, Xenophonis cap. XX. Σκυλακείν δὲ τοῦ χειμῶνος &c. Et simul aliter lucem dat cap. XII. ἀλλὰ μηδὲ σκληρὰν κύνα καὶ σπερηγνίαν αἶμα τῆ σκυλακενομένην λυτὰ. id est, cum γνάμνιδι. Hæc alle. Verum nos ex Kühni restitutione ope MSSorum ita in textu reposuimus: Σκυλακεία δὲ, ἢ μὲν τις νοεῖσθω σκυ- λακῶν ἀνατροφή, ἢ δὲ τούτων γένεσις, καὶ τὸ σκυλα- κείν τὰς κύνας χρῆται τοῦ χειμῶνος, ἴσθι ἐμπιπλάται καὶ σκυλακῶν, καὶ ὀχρεῖν. prius autem editi ita lege- bant: Σκυλακεία δὲ ἢ μὲν τις, νοεῖσθω σκυλακῶν ἀνα- τροφή, ἢ δὲ, τούτων γένεσις, καὶ τοῖ τὸ σκυλακείν τὰς κύνας τοῦ χειμῶνος ἴσθι, ἐμπιπλάται σκυλακῶν, καὶ ὀχρεῖν. Sed fere oblitus fui monere, quod & Falckenburgii mei Codex σκυλακείν non σκυλακείν, ut vici- osissime ante editi agnoscunt, habet, & χρῆσθαι dein suppleat post vocem κύνας.

τις νοείσθω σκυλάκων ἀνατροφῆ· ἡ δὲ τούτων γένεσις· καὶ τὸ σκυλακεύειν τὰς κύνας χρῆναι τοῦ χειμῶνος, ἐστὶν ἐμπιπλᾶναι σκυλάκων, καὶ ὄχευειν. προδιαπονηθεῖσαι δὲ· εἴτα ἀναπαύσασθαι· κατὰ καιρὸν ἂν συνδυάζονται, τῷ μὲν πόνῳ γεγνημένων αὐταῖς τῶν σωμάτων εὐπαγῶν, τῇ δὲ ἀναπαύσει, πρὸς ἰσχύν τραφέντων, εὐθίην δὲ αὐτὰς τότε δεῖ πρὸς κόρον, ὅτε θηρῶν τὸ ἐμπίπλασθαι οὐ πάνυ χρήσιμον. ἡ δὲ τῶν σκυλακευομένων τροφῆ, σιτία οἶνω διαβραχά.

dem, catulorum alimonia; illa autem, eorum generatio videtur. Catulire autem canes dicuntur, hyeme cum imprægnantur, & coeunt. Exercitatae vero caniculæ, deinde recreatae coeant. ut labore quidem earum firmentur corpora, recreatione vero robur accipiant. Etere autem illas tunc ad satietatem convenit, si enim prægnantes ferociant, non utile est. Catulientium autem victus, panis est vino rigatus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

CAPUT VII.

Περὶ τοῦ ἐπιπύου, καὶ αἰφ' οὐ, καὶ ἕως οὐ κύουσι χρόνου.

Quantum, unde, & quam diu uterum ferant.

ΚΥΟΥΣΙ δὲ ἄλλο μῆνας, καὶ οὐκ ἂν τις ἐξαγάγοι ἐπὶ θήραν κύουσαν, ὅποτε ἐπίτεξ εἴη, καὶ ἐπιφορος. τῷ δὲ Ἀριστοτέλους λόγῳ, εἰ μὲν τις κύει δύο μῆνας, μάλιστα καὶ τὰ τιπτόμενα πρὸ δωδεκάτης ἡμέρας οὐ βλέπει. ἡ δὲ ἡμέρας δύο καὶ ἑβδομήκοντα. καὶ ἡ τῶν σκυλακίων ὄψις προθεσμίαν ἔχει, τρίτην καὶ τετάρτην ἡμέραν. τῆς δὲ ἡ μὲν κύησις, τρίμηνος. τὸ δὲ τῶν σκυλάκων ἀνάβλεμμα, εἰς ἑβδόμην προχωρήσει, καὶ δεκάτην ἡμέραν. ὥρα δὲ ἀρίστη κυνῶν, πρὸς πλήρωσίν τε καὶ γένεσιν, τῷ μὲν ἄρρην, τετάρτου ἔτους ἀρξάμενου, τελευταίου τὸ οὐδῶον. ἡ δὲ θήλεια, τριετὶς, μέχρις ἑξαετιδος συνδυάζεσθω.

UTerum vero ferunt duobus mensibus, nec quis prægnantem venatum educat, si partui vicina fuerit. Sed ut Aristoteles tradit, Si quæ duobus mensibus uterum gestaverit, catulos ante duodecimum diem non videre. sed si dies duos & septuaginta, catulorum visus tempus habet constitutum tertium, aut quartum diem. Nonnulla autem imprægnatio trimestris, & catulorum visus in diem septimum decimumve protenditur. Tempus porro canum ad coitum, & generandum, optimum est; masculo quidem, quartus incipiens annus, ultimus autem octavus: femella vero trima, ad sextum usque annum generat.

9 Ὁχείειν] C. A. omittit ceteris, ἡ δὲ τῶν σκ. &c. postea totum cap. VII. abest. KÜHN.

Ὁχείειν] Προδιαπον. &c. desunt in MS. ista usque ad illa: ἡ δὲ &c. quibus finit hoc Segmentum, caput sequens VII. totum desit in MS. JUNG.

10 Ὅποτε θηρῶν] Quotiam, cum venatum eunt. non conducit eos cibo se impugnavit, contra fieri debet, cum coeunt. KÜHN.

11 Δύο μῆνας] Aristotelis ἑξήκοντα καὶ μίαν, ἡ δύο, ἡ τριεὶς ἡμέρας τὸ μακρότατον &c. hist. Animal. V, 14. SEB.

12 Ἀριστοτέλους λ.] Locus Aristotelis qui hic adducitur, est lib. VI. de Hist. Anim. c. 20. κύει δὲ ἡ μὲν Λακωνικῆ, ἕκτον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ· τοῦτο δὲ ἴστιν ἡμίρην ἑξήκοντα, &c. quæ ipse videtis. JUNG.

13 Ἡ δὲ ἡμέρας δύο καὶ &c.] Forte rectius legatur & distinguatur, εἰ δὲ ἡμ. δ. κ. ἑβδομήκοντα, καὶ ἡ &c. εἰ δὲ respondet ad prius εἰ μὲν. Mox pro τρίτην καὶ τετάρτην, emendo τρίτην καὶ δεκάτην. vel potius τετάρτην καὶ δεκάτην. Jubet Aristoteles, ἐνιαί, ait ibidem, δὲ κύουσι τῶν κυνῶν τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ. τοῦτο δὲ ἴστιν ἡμέρας ἑβδομήκοντα καὶ δύο. τυφλά

δὲ γίνεται τὰ σκυλάκια τούτων τῶν κυνῶν ἡμέρας δεκάτιςσάρας. JUNG.

14 Ἡ δὲ ἡμέρας δύο καὶ &c.] Doctissimus J. Vissius ad Nemesiani Cyneg. pag. 359. ita legit, distinguit, & interpretatur hunc locum: ἡ μὲν ἡμέρας δύο καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ ἡ τῶν σκυλακίων ὄψις προθεσμίαν ἔχει τετάρτην καὶ δεκάτην ἡμέραν. τῆς δὲ ἡ μὲν κύησις τρίμηνος, τὸ δὲ τῶν σκυλακίων ἀνάβλεμμα εἰς ἑβδόμην προχωρήσει καὶ δεκάτην ἡμέραν. Aliqua etiam fert LXXII. diebus: cuius casus cæci manent ad quantum & decimum diem. Nonnunquam & trimestris partus accidit: sed catulorum tum visus usque in septimum & decimum profertur diem.

14 Τρίμηνος] Τρίμηνος, Pollux. Aristoteles, τίταρον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ· τοῦτο δὲ ἴστιν τριεὶς μῆνες ὅλοι. JUNG.

15 Τὸ δὲ τῶν σκυλ. &c.] Aristoteles, τυφλά δὲ γίνεται τούτων τὰ σκυλάκια, ἑπτακαίδεχ' ἡμέρας. Caput VIII. superioribus adnectitur in MS. sine titulo, uti supra monui. desumptum autem est ex capite lib. VIII. περὶ Ζῴ. ἱστ. Aristotelis. JUNG.

De morbis canum.

I.

Περὶ νοσημάτων κυνῶν.

α'.

MOrbi canum sunt tres, rabies, podagra, cynanche. Podagra, non omnino incurabilis est. Rabies autem, curatu difficilis. Sed cynanche, letifera: Omne vero quod a cane rabioso morsum, moritur. excepto homine, qui tamen non omnino periculi expertus est.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ μέντοι κυνῶν, τρία, λύσσα, ποδάγρα, κυνάγχη. ἄλλ' ἢ μὲν ποδάγρα, οὐ πάντῃ ἀνίατος. ἡ δὲ λύσσα, δυσιάτος. ἡ δὲ κυνάγχη, εἰς θάνατον φέρει. πᾶν δὲ τὸ ὑπὸ λύττῃ κυνὸς ἐχομένου δηχθὲν ἀναιρεῖται. ἄνθρωπος δὲ μόνος, οὐκ ἄνευ κινδύνων περιγίγνεται.

Quando canes venatum educendi sint.

I.

Περὶ τοῦ ἀπὸ τίνος χρόνου ἐπὶ θήραν ἀκτέον τοὺς κύνας.

α'.

CAtuli porro, fœmellæ quidem, fœmestres autem, masculi autem, octo menses nati, ad venandum educendi sunt, loro prælongo & torto ducti. & si prehensa fera fuerit, etiam illis utprehendant permittendum est, quo fera gaudeant. primum quidem, ut a loro allatrent, permittendi. deinde, paulo post loro soluto dimittendi, ne nimium tendendo rumpant. * Canis autem ornatus,

ΤΟΤΣ δὲ σκύλακας, ἑξαμήνους μὲν τὰς θηλείας οὔσας, ὀκταμήνους δὲ, τοὺς ἄρρένας, ἐπὶ τὴν θήραν ἀκτέον, ἱμάντι μακρῷ ἐνηγκυλημένῳ ἐξημμένους. εἴθ' ὅταν ἐν καταλήψει γένηται τὸ θηρίον, ἐφίεναι καὶ τούτοις ἐλεῖν, ἵνα χαίρωσι τῇ θήρῃ. τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ ἱμάντος ὑλακτεῖν ἐῶντας, μικρὸν δὲ ὕστερον, καὶ τὴν ἀγκύλην ἀπολύσαντας, ὡς μὴ τεινόμενοι, ῥηγνύωνται. * κόσμος δὲ κυνὸς,

16 Νοσήματα κυνῶν τρία.] Aristot. οἱ δὲ κύνες κἀμνοῦσι νοσήμασι τρισὶν &c. hist. Anim. VIII, 22. SEB. Νοσήματα] Ex Aristotelis lib. VIII. histor. Anim. cap. 22. ita legendum hunc locum docet doctissimus J. Vlisius Comment. ad Græcis Cyneget. pag. 254. & 291. Νοσήματα μέντοι κυνῶν τρία, λύσσα, ποδάγρα, κυνάγχη. ἄλλ' ἢ μὲν ποδάγρα οὐ πάντῃ ἀνίατος ἡ δὲ κυνάγχη δυσιάτος ἡ δὲ λύσσα εἰς θάνατον φέρει.

17 Κυνῶν τρία] Τρία abest a C. A. ΚῆHN. Κυνῶν τρία] MS. inverſo τρία κυνῶν. De Aristotelis verbis alias varie dissentiunt: ut videre potes apud H. Mercurial. I. Var. 2. ubi & haec Pollucis sententiam adfert, & ad dictum locum Aristot. notaciones Sylburgii, ubi hæc ita tum citat, πᾶν τὸ ὑπὸ λύττης (seu λύττῃ) ἐχομένου &c. vulgati autem Basileæ antea, habent λύττης. alterum itaque sic corrigi voluit Sylburgius.

18 Ἄλλ' ἢ] MS. ἀλλά ἢ. JUNG. 19 Πᾶν δὲ &c.] Post φέρει abſunt illa de morſu canis rabiosi, sumta ab Aristotele lib. VIII. de Animal. c. 22. homo solus non sine periculo vitæ morſum canis superat. ΚῆHN.

Πᾶν δὲ &c.] Quæ in hoc capite, in MS. defunt. JUNG.

20 Ὑπὸ λύττῃ ἐχ.] Vel ὑπὸ λύττῃ (aut λύσση) ἔχομε. κυν. Sylb. pr. edit. ὑπὸ λύττῃ ἐχ. SEB.

21 Περὶ τοῦ ἀπὸ τίνος &c.] Titulus integer abest a C. A. ΚῆHN.

22 Μὲν τὰς] In MS. deest μὲν. JUNG.

23 Ἐπὶ τὴν θήραν ἀκτ.] C. A. ἐπὶ θήραν ἀκτέον. Quod rem ipsam attinet, Xenoph. ita: ἀγει δὲ τὰς σκύλακας ἐπὶ τὸ κυνηγίσιον, τὰς μὲν θηλείας ὀκταμήνους, τοὺς δὲ ἄρρένας δεκαμήνους. Τὴν etiam abest a MSS. Salmas. ΚῆHN.

Ἐπὶ τὴν θήραν ἀκτ.] Deest in MS. τὴν. Xenoph. ἀγει δὲ τὰς σκύλακας ἐπὶ τὸ κυνηγίσιον, τὰς μὲν θηλείας, ὀκταμήνους, τοὺς δὲ ἄρρένας, δεκαμήνους. JUNG.

24 ἱμάντι μακρῷ] Hæc abſunt a C. A. usque ad δειραίαμβος. ΚῆHN.

ἱμάντι μακρῷ] ἱμάντι μακρῷ &c. ῥηγνύωνται cum mediis defunt in MS. JUNG.

25 Ἀνηγκυλημένα] Pr. ed. ἐνηγκυλ. SEB.

26 Ἐν καταλήψει] Interpret. si prehensa fuerit fera, etiam illis utprehendant permittendum est, ut gaudeant fera. malim: Ἐ si iam in eo fuerit, ut fera prehendantur, etiam illis, ut cariant, permittendum, ut venatione gaudeant. ΚῆHN.

27 Τὴν ἀγκύλην] Ἀγκύλην. Vide supra V, 23. emendandum autem sic & infra Segm. 56. ἐνηγκυληταί, nisi malis ibi etiam ἐνηγκ. SEB.

Τὴν ἀγκύλην] Xenoph. οἱ δὲ ἱμάντες ἔχοντες ἀγκύλας τῇ χειρὶ. JUNG.

28 Τεινόμενοι, ῥηγνύωνται] Xenoph. ἰντενόμενοι ῥηγνύονται. sed non vacat hæc omnia perquirere. Quæ sequuntur digniora sunt, ut opera sumatur. JUNG.

29 Κόσμος δὲ κυνὸς, δειραίαμβος &c.] MS. ita: κόσμος δὲ κυνῶν, δειραία μὲν ἡμᾶς πλατύς. &c. rectissime, nisi quod ἱμᾶς scribendum. quid itaque fiet illo pulchello vocabulo δειραίαμβος? id scilicet consecrabimus vulgatis lexicis, quæ mendosum codicem sequuntur ut & Rhodiginus XVII. Antiq. 26. qui profecto apud alios Græcos non legerat. Nolim verba multa perdere. Et Nostrum hæc ex Xenophonte exscripsisse patet. Cujus verba ex Cynegetico & hæc sunt ipsa: κυνῶν δὲ κόσμος δειραία, ἱμάντες &c. ἴστω δὲ τὰ μὲν δειραία. &c. unde & hoc nota, videri addi ἱμάντια a Polluce ut explicationem δειραίων: sed & collaria illa fuerunt in mundo canum, & eorum istud aliud secundum Xenophonem; ait enim: ἴστω δὲ τὰ μὲν δειραία, μυλακὰ, πλατιά, ἵνα μὴ θραύῃ τὰς τρίχας τῶν κυνῶν οἱ δὲ ἱμάντες ἔχοντες ἀγκύλας τῇ χειρὶ, ἄλλο δὲ μηδὲν. οὐ γὰρ καλῶς τηροῦσι τὰς κύνας, οἱ ἐξ αὐτῶν εἰργασμένοι τὰ δειραία. En ait etiam non bene ex loris confici collaria, necdum quod idem sint. Alias illud δειραία,

³⁰ δέραια μὲν, ³¹ ἰμάς πλατύς περι τῶ τραχήλω, στερεός, ὅς καὶ περιδέριον; ³² καὶ περιδέρης ὀνομάζεται. ἔνδοθεν δὲ αὐτῶ, ³³ ὑπερράφθω ἀρνακίς, ὡς μὴ ³⁴ τρίβωτο ὑπὸ τοῦ δέρματος ἢ ³⁵ δειρά τοῦ κυνός. τελαμωνία δὲ καὶ αὐτῆ, πλατύς ἰμάς ἐκατέρωθεν, ἀπὸ τοῦ δεραίου περι τὰς πλευράς παρήκων ἐναλλάξ, ὡς τῶν τεπόντων τὰ μετὰ τὰς ὀμοπλάτας ἀκράς καὶ τὰς λαγύνας στεγόντων. ἤλοι δὲ, ἢ ἐγκεντρίδες ἐπίσει ταῖς τελαμωνίαις. * αἱ δὲ, καὶ περι τὸ ἐπίσειον ἐκτένται, ὡς μὴ ὀχεύοιτο ἢ κύων, τῶν ἐγκεντρίδων τὴν τόλμαν τῶν ἐπιβησομένων ἀνειργουσῶν, τοῦ μὴ ὑποπλησθῆναι αὐτὰς ἐξ ³⁶ ἀγενῶν χάριν. τὸ δὲ ³⁷ περιδέραιον ἐξῆπται στενοῦ ἰμάντος, ὅς κατὰ τὸν ³⁸ κύναρχον ³⁹ ἐξηγκύλωται. καὶ ἀπὸ τοῦτου ἀγεται ἢ κύων. ἐνιοὶ δὲ, καὶ τὰ νῶτα τῶν κυνῶν βύρσαις τισὶ στερεαῖς καταλαμβάνουσι, περι τὰς ὑποδερίδας τοῦ ζώου τὰς βύρσας ἀνάψαντες, ὡςθ' ⁴⁰ ἥμιστα τρατοῦς εἶναι τοὺς κύνας τῆ τοιαύτη σκέπη, ὅποτε συμπίπτειν τινι τῶν μαχίμων θηρίων.

quamvis nil addere volebam, etiam ex Polluce vulgato mox patet rectum esse, quando ait: ἀπὸ τοῦ δεραίου. JUNG.

³⁰ Δεραιαμβός] C. V. δεραια μὲν ἰμάς &c. & ita Xenoph. cujus hæc sunt. C. A. ὁ δὲ περι τὸν τράχηλον ἰμάς καὶ περιδέραιον ὀνομάζεται, cæteris omisissim margo; ἔνδοθεν δὲ ὑπερράφθω τις ἀ. &c. usque ad κυνός, quæ postea sequuntur omnia absunt, additurque, καὶ ἑτέρα τινὰ τοιαῦτα. Salm. δεραια ἰμάς πλατύς &c. ἰμάς ὁ περι τράχηλον τῶν κυνῶν περιδέραιον ὀνομάζεται. Kühn.

Δεραιαμβός] Δεραια μὲν, ἰμάς &c. ex MSSis in textu reposuimus.

³¹ Ἰμάς πλ.] A. ὁ δ' ἰμάς ὁ περι τὸν τράχηλον τῶν κυνῶν περιδέραιον ὀνομάζεται. P. ὁ δὲ περι τὸν τράχηλον ἰμάς περιδ. ὄνομ. SEB.

³² Καὶ περιδέρης] Desunt in MS. καὶ περιδέρης. JUNG.

³³ ὑπερράφθω ἀρνακίς] MS. δ' ὑπερράφθω τις ἀρν. JUNG.

³⁴ Τρίβωτο] C. V. dividit τρίβωι τὸ ὑπὸ &c. male. Kühn.

³⁵ Δειρῆ τοῦ κ.] C. A. & V. δειρά. Kühn.

Δειρῆ τοῦ κ.] MS. δειρά τοῦ κυνός. καὶ ἑτέρα τινὶ τοιαῦτα. reliqua in hoc capite desunt in MS. In vulgatis illa de τελαμωνία partem etiam interpretatur Rhodiginus X. Antiq. lect. 3, sed XVII. Antiq. 26. ait, quas telamonias Pollux hic dicat, στελμονίας vocare Xenophonem. Et est sane apud Xenoph. Cyneg. δεραια, ἰμάντες, στελμονία; & iterum, αἱ δὲ στελμονίαί πλατεῖς τοὺς ἰμάντας (ἔχοτες) ἵνα μὴ τρίβωσι τὰς λαγύνας αὐτῶν. ἐγκατεράμηναι δὲ ἐγκεντρίδες, ἵνα τὰ γένη φυλάττωσι. quæ omnia adscripti, propter ea quæ in Polluce sequuntur. Est tamen utrobique in Xenophonte ad oram adposita lectio hæc, τελαμωνίαί sine dubio e Polluce nostro. sed infra X, 542. τελμονίαί quoque in eadem vocula MS. Seber. noster enim ibi mutilus. JUNG.

Δειρῆ τοῦ κ.] Δειρά debes Kühnii restitutioni e MSSis.

est millus. lorum latum, collum ambiens, solidum, quod & torques, & monile dicitur. antierius autem ei subfuit agnina pellis, ne cutis canina corio atteratur. Cinctura vero & ipsa, lorum latum utrinque, a collario circa latera extensum alternatim, ut circa scapulas summas extensa, juxta lumbos coarctentur. Clavi autem, & aculei, hisce loris infixi sunt. * quorum nonnulli circa pubem extenduntur, ne canis aliquis coeat. aculeis his ascendendum impetum arcentibus, ne ex ignobilibus concipiant. Sed collarium a tenui loro dependet, quod ad canis ducem tenditur, & ab hoc canis ducitur. Sunt etiam nonnulli, qui canum dorsa pellibus quibusdam contegunt, ipsorum pellibus ferarum pelles adaptantes. ut hoc tegmine muniti canes, si forte cum fera aliqua pugnaciori congrediantur, vulnerari nequeant.

³⁶ ἀγενῶν] ἀγενῶν reposuit Kühnius.

³⁷ Περιδέραιον] Περιδέραιον. ut supra Segm. præc. SEB.

Περιδέραιον] Cum duplici pp agnoscit & Suidas & explicat, περιτραχήλια κόσμια. sic enim lego subflata τελεία, post vocem περιτραχήλια, στιγμαῖ. scribitur alias hæc vox, & quidem frequentius, cum utrico r tantum, ut est Segm. præc. Et hanc descriptionem magis probat Etymologici Magni Auctor, cujus hæc sunt: Περιδέραιον, περιτραχήλιος κόσμος· ἀπὸ τοῦ δὲ ῥη Αἰολικῶς, ὁ σημαίνει τὸν τράχηλον· ὁ δὲ Ὄρος ὁ Μιλήσιος διὰ τὴς αἱ διφθόγγου γράφει, καὶ δι' ἐνὸς ρ. ᾧ μάλλον πιστότερον. Ρηανότης: Δέρη, ὁ τράχηλος, ὅς καὶ δειρῆ λέγεται· ἀφ' οὗ καὶ περιδέραιος κόσμος, ὁ περιτραχήλιος. Glossæ: περιδέραιον, Monile, Collare, plane ut Hesychius, qui habet: Περιδέραια, περιτραχήλια, ἢ ἐνώτια, quare doctissimi Soripis, qui vocem περιδέραια forte ante περιδέραια in Hesych. interendam existimat, probare non possum.

³⁸ Κύναρχον] Hesych. κυνάρχος περιουχίσιος in δερρίστῆς. deiv leg. ἐξηγκύλωται, qui innectitur millo vel milli annulo. Kühn.

Κύναρχον] Quid est κύναρχον; an? κυναρχόν, cujus supra V, 17. mentio. lorum enim istud anatum esse debet, unde canum ductor prehendar? Nunc ad MS. qui in Ἀρταί δε κ. &c. pergit. MS. μὴ ἀσύμ. habes vero & hæc omnia fere apud Xenophonem, quæ in hoc capite Noster: cum quo ipse, si lubet, confer. JUNG.

Κύναρχον] Varie hic locus tentatur a doctissimo J. Vlis. ad Grat. Cyneg. pag. 178. quem vide. ἐξηγκύλωται tamen repositum a Kühnio in textu.

³⁹ Ἐξηγκύλωται] Vide paulo ante not. 25. SEB.

Ἐξηγκύλωται] In vulgatis pro ἐξηγκύλωται, omnino emendandum, ἐξηγκύλωται. JUNG.

⁴⁰ Ἡμιστ' ἀτράτους] Leg. ἡμιστὰ τρατοῦς, ut minime vulnerari possint. Kühn.

Ἡμιστ' ἀτράτους] Ἡμιστὰ τρατοῦς restituit Kühnius in textu.

*Virtutes & vitia canum, a corpore
& indole.*

I.

41 Ἀρεταί, καὶ κακίαι κυνῶν, ἀπὸ τοῦ σώματος,
καὶ ψυχῆς.

Virtutes canum, a corpore quidem, magni, non tamen immensi, & proportione carentes. Simi, articulati, nervosi sub fronte. lata frons, interstitia certa habens. Capita levia, & agilia. Oculi sublimes, nigri, lucentes. lucidæ pupillæ, vultus ignitus. Auriculæ tenues, & parvæ, nudæ in parte posteriore. Collum longum, molle, & rotundum. Pectus pingue, & latum. * Scapulæ, ab humeris aliquantum eleventur. Crura, utrinque quidem alta, posteriora autem majora, & hæc quidem contracta. priora vero recta, rotunda, & non juxta scapulas prominentia. Latera autem contracta sint, nec terram versus dependentia. Lumbo vero non carnosio existente, nimia simul absit molities, & durities. Clunium autem mensura optima est, si absit & magnitudo, & durities. * Lumbis autem rotundis existentibus, posteriora quidem carno-

42 ἈΡΕΤΑΙ δὲ κυνῶν, ἀπὸ μὲν σώματος, μεγάλαι, μὴδὲ ἀσύμμετροι, μὴδὲ ἀρμωστοί. σιμαί, ἀρθρώδεις, ἰνώδη τὰ κάτωθεν τοῦ μετώπου. 43 τὸ μέτωπον πλατὺ, τὰς διακρίσεις 44 ἀκριβῶς ἔχον. κεφαλαί, 45 κούφαι τε, καὶ εὐφοροί. ὄμματα, μετέωρα, μέλανα, στίλιβοντα. λάμπουσαι αἱ κέραι. πυράδες τὸ βλέμμα. ὦτα, λεπτά, καὶ 46 μικρά, καὶ ψιλὰ ἀπίσθεν. τράχηλος, μακρὸς, ὑγρὸς, περιφερής. στήθη, 47 εὐσαρκα, εὐρύτερα. * αἱ δὲ ὠμοπλαταὶ τῶν ὤμων μικρὸν ἀφειστηκέτωσαν. σκέλη, ἐκάτερα μὲν ὑψηλά, μείζω δὲ τὰ ἐξόπισθεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, 48 ἐπίρικνα. τὰ δὲ πρόσθεν, ὀρθὰ, 49 στιφρά, στρογγύλα, μὴ προὔχοντα κατὰ τοὺς ἀγκῶνας. 50 αἱ πλευραὶ δὲ, ἕστωσαν προεσταλμένα, 51 καὶ μὴ πρὸς τὴν γῆν βαθυρόμεναι. τῆς δὲ ὀσφύος οὐκ οὐσης ἀσάρκου, τὸ ὑγρὸν πάντη, καὶ τὸ παντελῶς σκληρὸν, ὁμοίως ἀπέπτω. λαγόνων δὲ ἀριστον τὸ μέτριον, ὡς ἀπείναι

41 Ἀρεταί κ.] C. A. ita: ἀρετὴ κυνὸς ἀπὸ σώματος. reliquis missis. KÜHN.

42 Ἀρεταί δὲ κυν.] Hæc sunt marginis in C. A. textus vero incipit: μεγάλαι ἀπὸ τοῦ μὲν σώματος, μὴ ἀσύμμετροι. quod ultimum & margo habet. KÜHN.

43 Τὸ μέτωπον] C. A. τὸ οὐκ ἔχει. KÜHN. Τὸ μέτωπον] MS. μέτωπον sine præcedenti τό. JUNG.

44 Ἀκριβῶς ἔχων] C. A. ἀκριβῆς ἔχων. Xenoph. a quo hæc sumpta sunt, διακρίσεις βαθύας. KÜHN.

Ἀκριβῶς ἔχων] MS. ἀκριβῆς ἔχων. Xenoph. διακρίσεις βαθύας ait. JUNG.

45 Κούφαι τε] C. A. κούφοι τε καὶ εὐὸ ὄμματα μετέωρα sine distinctione. tollit etiam distinctionem post κεφαλαί, item post ὦτα & post τράχηλος & στήθη & σκέλη. KÜHN.

Κούφαι τε] MS. κούφοι τε. JUNG.

46 Μικρά] Doctiff. 7. *Vilius Pollucem nostrum corruptam Xenophonis lectionem secutam existimat, & μικρά in Xenoph. pro μικρὰ reponendum. vide eum pag. 214. seq. ad Græci Cyneg.*

47 Εὐσαρκα] *Ευσαρκα*. SEB. *Ευσαρκα*] Corrige εὐσαρκα. peccatum est ab operis, JUNG.

48 Ἐπίρικνα] C. A. ἐπίρικνα. Xenoph. codex male, περικνά, margo, ἐπίρικνα. id est *stilla & carne gracilia*. vid. *Hejych. & Suidas* in voce ῥικνοί & ῥικνά. KÜHN.

Ἐπίρικνα] Apud Xenoph. male est περικνά. sed illud alterum quod hic est ἐπίρικνα, ut rectum in margine adnotarunt. MS. habet ἐπίρικνα. JUNG.

49 Στιφρά] C. A. στιφρά. C. V. στιφρά, cum quo facit Xenoph. KÜHN.

Στιφρά] MS. στιφρά, pro στρυφνά. recte, sic enim & Xenophon de iisdem. JUNG.

Στρυφνά] Στιφρά repositum in textu.

50 Αἱ πλευραὶ δὲ &c.] C. A. καὶ π. δὲ π. π. τῆς δὲ ὀσφύος τό, τε ὑγρὸν π. κ. τ. π. σ. ἀπέπτω. λαγόνων δὲ αὐτὸ μέτρον αἰς αὐτὸ μ. καὶ σμικρότητα. ultimum agnoscit etiam C. V. KÜHN.

Αἱ πλευραὶ δὲ &c.] MS. καὶ π. δὲ π. JUNG.

51 Καὶ μὴ π. &c.] Defunt in MS. καὶ μὴ π. τ. γ. βαθ. Xenoph. πλευρὰς μὴ ἐπίπαν βαθύας, ἀλλ' αἰεὶ τὸ πλάγιον περικούσας. MS. τό, τε ὑγρὸν &c. Vides vero & Nostrum retinere ὀσφύος in singulari: quare forte recte norant viri docti ad Xenophonem eadem ὀσφύον σαρκώδη, non recte mutare velle. quosdam in ὀσφύς σαρκώδεις. JUNG.

52 Σκληρότητα] MS. σμικρότητα. non σκληρ. testissimè. Xenophon: λαγόνος, μεταξύ μεγάλων, καὶ μικρῶν. forte vero notandum & hoc apud Nostrum quod ὀσφύι attribuit, ὑγρὸν & σκληρὸν nimium abesse, debere: apud Xenophonem vero λαγόνι. Totus locus ipse est: ὀσφύον σαρκώδη, τὰ μέγιστα μεταξύ μακρῶν & βραχέων, μήτε ὑγρὰς λίαν, μήτε σκληρὰς λαγόνος, καὶ μεταξύ μεγάλων & μικρῶν. Quid tamen, si illa altera lectio ὀσφύς σαρκώδεις, non omnino sit rejicienda, & sic totus locus sit scribendus: ὀσφύς σαρκώδεις, στήθη μ. μ. βραχέων, μ. ὑ. λ. μ. σκληρὰς λαγόνος, μ. Πολύς sane nos ad talem coniecturam adducere potest: JUNG.

Σκληρότητα] Σμικρότητα repositum in textu pro πρότι σκληρότητα. JUNG.

53 Ἰσχυῶν] Ἰσχυῶν. mox MSSti: ἴστω σ. τὰ δὲ πρότινα. KÜHN.

Ἰσχυῶν] MS. ἰσχυῶν, & ἴστω: pro ἴστω, & omnino ita est legendum. ἰσχυῶν, inquam, quod alia quoties habes lib. II. supra, uti II. 183. &c. & infra V. 63. non per ὄ, uti male etiam apud Xenophonem excusum est. legendum & ἴστω, uti alia hic tali modo, ἀπέτω paullo ante &c. JUNG.

Ἰσχυῶν] Ἰσχυῶν, non ἰσχυῶν. vid. & infra Segm. 63. dein repositum ἴστω in textu pro ἴστω.

σαρκώδη. ⁵⁴ τὰ δὲ ἄνωθεν, ⁵⁵ ἀσύνητα, ἔνδοθεν
⁵⁶ προεσταλμένα. ⁵⁷ κενεῶνες δὲ ἰ αὐτοῖ τε ⁵⁸ λα-
γαροὶ, καὶ τὰ κάτωθεν αὐτῶν. οὐραὶ, προμή-
κεις, εὐθείαι, ὀξείαι, λιγυραί. ⁵⁹ μηριαῖαι, σκλη-
ραί. τὰ δὲ ⁶⁰ ὑποκόλια, περιφερῆ, καὶ προμήκη
τε, καὶ ⁶¹ εὐπαχῆ. ⁶² περιφερεῖς δὲ οἱ πόδες.
⁶³ εὐτριχες δ' ἔστωσαν. ⁶⁴ καὶ τὰ τριχώματα
αὐταῖς δασυνέσθω, λεπτῆ, ⁶⁵ καὶ μαλακῆ, καὶ
⁶⁰ πυκνῆ τῆ τριχί. * τοιαῦται δὲ οὖσαι, ⁶⁶ Φανού-
ται ⁶⁷ ἐλαφραί, ποδάκεις, δρομικαί, εὐστομοί,
εὐθύστομοι. ⁶⁸ καὶ ἦκει κατὰ μικρὸν ὁ λόγος ⁶⁹ ἐπὶ
τὰς τῆς ψυχῆς αὐτῶν ἀρετὰς, ἀποφαίνων τοὺς
κύνους θυμοειδεῖς, ⁷⁰ εὐαισθήτους, ἐβελουργούς,
ἀπλανεῖς, θυμοσόφους, σοφᾶς, εὐρινας, εὐπα-
δας, ὀξεῖς, φιλοπόνους, εὐψύχους, ἐγκρατεῖς.
οἷους ⁷¹ ἀρπάζειν μὲν τὰ πνεύματα, κρίνειν δὲ
τὰς ὀσμάς, ἐπευθύνειν δὲ τὰ ἴχνη, ⁷² καταφο-
ραῶν δὲ τὸ θηρίον, μετιέναι, μεταθεῖν, ⁷³ μεταδιώ-
κειν, μεθέπειν, κατὰ πόδας χωρεῖν, ⁷⁴ ὑποκρυφθὲν ἐξευρίσκειν, προφθὲν διώκειν, κατα-

fa sunt. inferiora vero soluta, interius
contracta. Ventres porro ipsi, & inferiora
eorum, vacua sint: Caudæ prælongæ,
rectæ, acutæ, versatiles, femora respi-
cientes, rotundæ. Sed ventriculi, rotundi,
longi, firmi. Pedes autem, rotundi, &
pilosi sint. pilique ipsi condensentur cri-
ne tenui, molli, & denso. * Tales e-
nim existentes, leves videntur, veloces,
celeres, rapaces. Statim autem & ad in-
dolis virtutes sermo deveniet, declarans
canes feroces, sagaces, operosos, cer-
tos, animosos, prudentes, nasutos, ce-
leres, acres, laboriosos, generosos, fortes.
Quiprehendere spiritus, & judicare odo-
res possint. vestigia dirigere, feram de-
prehendere, sequi, sublequi, persequi,
insequi, post pedes incedere, latentem
invenire, prævisam insequi, depre-

60

54 τὰ δὲ ἄνωθεν] MS. τὰ δὲ πρόσθια, ἀσύνητα, ἔνδοθεν. πρ. bene ἀσύνητα, non per θ. sic Xenophon ipse: ἰσχυρὰ (emenda ἰσχυρὰ) ἰσχυρὰ, ὅπως σαρκώδη, ἄνωθεν δὲ μὴ συνδεδεμένα, ἔνδοθεν δὲ προεσταλμένα. sic & vulgati infra de lepore V, 69. JUNG.

55 Ἀσύνητα] C. V. ἀσύνητα, quod Xenophon etiam asserit, dicens: μὴ συνδεδεμένα, ἀπέναντα non νηπύλα, συμπύλα. Ἀσύνητα legit quoque Salmas. Kühn.

Ἀσύνητα] Ἀσύνητα repositum in textu.

56 Προεσταλμένα] Ἀπέναντα. Xenoph. male, πρόσσταλμένα. Salmas. ἀσύνητα. Kühn.

57 Κενεῶνες δὲ] C. A. δὲ non habet. Kühn.

Κενεῶνες δὲ] MS. κενεῶνες, αὐτοῖ τε λαγροὶ & C. JUNG.

58 Λαγαροὶ] Strigosi ex Gl. Veterum. οὐραὶ προμήκεις ὀξείαι, λιγυραί, ἀγίλοι. Kühn.

59 Μηριαῖαι σκληραί.] C. A. μηριαῖαι, σκληραί. C. V. μηριαῖαι σκληραί. Xenoph. μηριαῖαι μὴ σκληραί, malim: μηριαῖαι vel μηριαῖα μὴ σκληραί, femora non dura, aut si ad caudas hæc quoque pertinere malis, ad crura respicientes, non dura. Kühn.

Μηριαῖαι, σκληραί.] MS. μηριαῖαι, σκληραί. Sed cum vulgatis & Xenophon: μηριαῖαι, μὴ σκληραί. ubi hoc valde nota, μὴ σκληραί. Noster non habet negandi particulam, nec vulgatus, nec MS. An itaque Xenophon hinc emendandus? Sic sane videtur, quum infra V, 63, ubi vitiosam tanum subolem membratim hisce componit, dicat μηριαῖα ὄντα. quæ certe sunt σκληραῖς contraria: uti eadem vocabula & paullo ante V, 58, opponeret. Sed hoc fere oblitus essem: post λιγυραί, punctum pone. alix enim partes illæ μηριαῖαι. habes illud μηριαῖα & supra II, 187. JUNG.

60 ὑποκόλια] MSSti cum Xenophonte ὑποκόλια, & ita legendum infra V, 63. legit ita & Salmas. in Xenoph. male εὐπαχῆ. Kühn.

ὑποκόλια] MS. ὑποκόλια. Et sic etiam Xenophon, ὑποκόλια μακρὰ, περιφερῆ, εὐπαχῆ. nota itaque id vocabulum, quo & Xenophon eodem Cynegetico alibi utitur, κατακλίεται δὲ ὑποθεῖς τὰ ὑποκόλια ὑπὸ τοὺς λαγύρας, de lepore. & de eodem, ὑποκόλια μακρὰ, σπιθρᾶ. significare autem patet partes femoribus subjectas, infra quidem V, 63. etiam ὑποκόλια. sed ibi MS. λήπει. Patet etiam clare vocabuli significatum ex iis quæ infra V, 72. quæ enim ibi Pollux τὰ ὑποκόλια σκέλη, ea Xenophon ὑποκόλια. quæ Pollux τὰ πρόσθια σκέλη, ea Xenophon τὰ πρόσθια σκέλη, uti ibi

ex loco Xenophonis allato videre potes. Sane dicto opus forte fuit, quum id vocabulum lexicographos non putem explicare. JUNG.

ὑποκόλια] ὑποκόλια repositum e MSStis Kühnii. & sic infra quoque repositum Segm. 63.

61 εὐπαχῆ] MS. εὐπαχῆ. non ἰσπαχῆ. bene, uti modo in Xenophonte quoque erat. error geminus mox V, 70. JUNG.

εὐπαχῆ] εὐπαχῆ habes jam in textu.

62 Περιφερεῖς δὲ, οἱ π.] MS. περιφερῆς δὲ καὶ οἱ πόδες, εὐτριχοὶ δ. JUNG.

63 εὐτριχοὶ δ.] C. A. εὐτριχοὶ δ. ἔ. καὶ τριχώματα & C. Kühn.

64 Καὶ τὰ τριχ.] MS. καὶ τριχ. JUNG.

65 Καὶ μαλ. καὶ π. τῆ τρ.] MS. καὶ πυκνῆ καὶ μαλακῆ τριχί. & C. JUNG.

66 Φανούται] Hic definit marginalis, quod inceperat supra Segm. 57. in ἀσύνητα. ergo interjecta, quæ sub nomine C. A. laudata sunt, capiuntur de margine. dein textus: ποδάκεις, ἐλαφραί, δρομικαί, εὐθύστομοι, ἀπὸ δὲ ψυχικῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἴρις, θυμοειδεῖς, εὐρινας supra scriptum, εὐαισθήτους, ἐβελουργούς, ἀπλανεῖς, σοφᾶς, εὐπάδας & C. εὐρινας, argutatis ab argutis naribus. post εὐπάδας sequitur, οἷας & C. Kühn.

67 Ἐλ. ποδ.] MS. ποδάκ. ἐλαφ. δρομ. εὐθύστ. & deest εὐστομοί. JUNG.

68 Καὶ ἦκει & C.] Defunt, καὶ ἦκει π. μ. & C. τοὺς κύνους cum mediis in MS. qui pro his ita: ἀπὸ δὲ ψυχικῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἴρις θυμοειδεῖς. JUNG.

69 Ἐπὶ τὰς τ. ψ. & C.] MSS. ἀπὸ δὲ ψυχικῆς αὐτῶν ἀρετῆς θυμ. SEB.

70 εὐαισθήτους, ἰθ. & C.] Hoc ordine MS. σοφᾶς, εὐρ. εὐαισθ. ἰθελ. ἀπλ. & defunt, θυμοσόφους, & εὐπάδας, cum quatuor vocibus sequentibus ἰ. φ. ε. ἰ. dein habet MS. οἷας, pro οἷους, & malim hic. JUNG.

71 Ἀρπάζειν] Corrige ἀρπάζειν. JUNG.

72 Καταφοραῶν] Hic definit marginalis, quod inceperat ἀπὸ δὲ ψυχικῆς eodem hoc Segm. C. V. καταφοραῶν δὲ & C. dein C. A. τὸ δὲ θηρίον μ. μεταθεῖν, κατὰ πόδας χωρεῖν, φροτιζειν μὲν & C. ζήτησαι, ἰσχυρᾶ δὲ & C. Kühn.

Καταφοραῶν] MS. ἴχνη καταφοραῶν τὸ δὲ θηρ. quasi scriptum velit κατὰ φοραῶν. JUNG.

73 Μεταδιώκειν] Defunt in MS. μεταδ. & μεθέπ. JUNG.

74 ὑποκρ. ἔξ. & C.] Defunt in MS. ὑποκρ. ἔξουρ. πρ. δ. κατ. αἰρίν. JUNG.

61 *henfam occidere.* * *Considerare quidem in inquirendo odores, sed in vestigiorum inventione non strepere. præcedere Venatorem, & si prope inventam fuerit, signum dare, nutare, indicare. manifestare, animi gaudio, corporis saltu, vultus hilaritate, oculorum alacritate, permutatione oculorum, respectu vultus, exultatione spei, aurium arrestione, caudæ vibratione, & frequenti oris agitatione.* * *Vitia porro canum, e prædictis apparent virtutibus. Dices autem, a corpore quidem, parvi, aut alti, & proportione carentes, terribiles, lusciosi, incurvi, infirmi, nudi, turpes, informes, incompositi corpore, intortis pedibus, ore carentes, ignavi, remilli, tardi, tristes, segnes, graves capite, carnosam frontem habentes, immensi, hirsutis auribus, duri collum. pectora angusta, scapulæ humeris adhærentes, latera densa, lumbi carnosii, clunes ad corpus non proportionati,* * *coxæ longæ & macilentæ, femora mollia, ventriculi non rotundi, pedes prælongi. Tali vero corpori, indolis quoque vitium adharere necesse est, & canes esse stolidos, stupidos, vestigiorum rudes, olfactu carentes, ignavos, ociosos, remif-*

62 *des. τοιούτω δὲ σώματι, ἀνάγκη καὶ τῇ ψυχῇ κακίαν προσεῖναι, καὶ εἶναι τὰς κύνων ἀνοήτους, ἀναισθητοὺς, ἀμαντεύτους τῶν ἰχνῶν, ἀργαῖς, ἀπόνους, ῥαθυ-*

ληφθέν αἰρεῖν. * *Φροντίζειν μὲν κατὰ τὴν ζήτησιν τῶν ὀσμῶν, ἠσυχάζειν δὲ κατὰ τὴν εὐρεσιν τῶν ἰχνῶν. προηγεῖσθαι δὲ τῷ θηρευτῇ, καὶ ἐγγὺς ἢ τῆς ἀνευρέσεως, ὑποσημαίνειν, κατανεύειν, ὑποδηλοῦν, διαδηλοῦν, τῇ χαρᾷ τῆς ψυχῆς, τῷ πηδήματι τοῦ σώματος, τῇ Φαιδρότητι τοῦ προσώπου, τῇ λαμπρότητι τῶν ὀφθαλμῶν, τῇ μεταλλάξει τῶν ὀμμάτων, τοῖς ἀναβλέμμασι τῆς ὄψεως, τοῖς πηδήμασι τῆς ἐλπίδος, τῇ στάσει τῶν ὠτων, τῷ σεισμῷ τῆς οὐρᾶς. τῷ, τὸ σῶμα πᾶν ἐπικραδαίνειν.* * *Αἱ δὲ κακίαι τῶν κυνῶν, ἀπὸ μὲν τῶν προειρημένων ἀρετῶν κατάδηλοι. εἰρεῖς δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος, μικραὶ, ἢ ὑψηλαὶ, καὶ ἀσύμμετροι, χαροπαὶ, μυωπαὶ, γρυπαὶ, ἀρρωστοὶ, ψιλαὶ, αἰσχραὶ, ἀμορφοὶ, ἀσύντακτοι τὰ σώματα, διάστροφοὶ τοὺς πόδας, ἄστομοι, νωθροὶ, ἀθυμοὶ, βραδείαι, κατηφέεις, ἀποδες. βαρεῖαι τὴν κεφαλὴν, σαρκώδεις τῷ μετώπῳ, ὑπέμετροι, καὶ δασεῖαι τὰ ὦτα, σκληραὶ τοὺς αὐχένας, στήθη στενὰ. ἀμοπλάται τοῖς ὤμοις συνάπτουσαι, πλευραὶ βαθεῖαι, ὀσφῦς σαρκώδεις, λαγῶνες ἀσύμμετροι πρὸς τὸ σῶμα.* * *ἰσχία, προμήκη τε, καὶ γυμνά σαρκῶν. μηρίδια ὑγρά. τὰ ὑποκώλια, οὐ στρογγύλα. ἐπιμήκεις οἱ πό-*

63

75 *Καὶ ἐγγὺς &c.*] *Hæc in C. A. textu superferipta post ὑποδηλοῦν τῇ χαρᾷ τ. ψ. &c. τ. λ. ὀφθαλμῶν, σὴ στάσει τ. ω. (τῶν ὀπλων Salmaf. MSS. male.) tum margo τῷ σεισμῷ τῆς οὐρᾶς, & claudit: καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.*

76 *Ἀνευρέσεως*] *Post ἀνευρέσεως, delecto puncto, substituit comma. Xenophon. ὅταν δὲ περι αὐτῶν ἴσιν τὸν λαγῶν, δῆλον ποιήσων τῷ κυνηγῆτι θάπτον φοιτῶσαι μᾶλλον. JUNG.*

Ἀνευρέσεως] *Post ἀνευρέσεως commatica distinctio posita est & a nostro Kühnio.*

77 *Διαδηλοῦν*] *Deest in MS. διαδηλοῦν. JUNG.*
Διαδηλοῦν] *Iterum commaticam distinctionem reposuit pro τελεία στιγμῇ Kühnio.*

78 *Τῇ μεταλλ. τ. ὀμμ.*] *Deest in MS. τῇ μεταλλ. τῶν ὀμ. τοῖς ἀναβλ. τῆς ὄψ. quæ Xenophontea: sic enim apud eum sequitur post ea, quæ modo attuli: γυριζουσιν ἀπὸ τοῦ θυμοῦ, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ἀπὸ τῆς μεταλλάξεως τῶν σημάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ἀναβλεμμάτων &c. vides vero Nostrium habere ὀμμάτων, pro σημάτων, quod apud Xenophontem pro σχημάτων maluit viri docti, & sane apud Xenophontem ὀμμάτων præcesserat. Mihi tamen nondum videntur omnia liquida esse in illo Xenophontis. JUNG.*

79 *Ὀμμάτων*] *Salmaf. legit pro ὀμμάτων, σημάτων. KÜHN.*

Ὀμμάτων] *Doctissimus J. Vissius Commentar. ad Græcis Syneg. pag. 194. hic in Polluce σημάτων Gesnerum legere docet, ipse tamen σημάτων mavult ex Xenophonte.*

80 *Ταῖς πηδήμασι*] *MS. τοῖς πηδήμασι &c. nec aliter potest legi: licet & ante editi ταῖς. JUNG.*

Ταῖς πηδήμασι] *Τοῖς πηδ. reposui ut clare editio Florentina habet. in Aldina est compendium scriptionis.*

81 *Στάσει*] *P. συστάσει. SEB.*

82 *Τῷ, τὸ στόμα*] *Leg. ex Xenophonte, τὸ σῶμα π. σὺν ταῖς οὐραῖς, inquit, τὰ σώματα ὅλα συνεπικραδαίνουσαι, una cum caudis totum corpus vibrant. absunt autem hæc a C. A. dein αἱ δὲ κακίαι ἀπὸ τῶν π. α. κ. reliqua capitis absunt usque ad finem. KÜHN.*

Τῷ, τὸ στόμα] *Loco horum, τῷ τὸ στόμα π. ἐπιερ. MS. habet καὶ τὰ ὅμοια. In vulgatis tamen adhuc vitium latet, quod fere præterieram. pro στόμα enim σῶμα emendandum. Firmat ipse Xenophon, ubi de canum gestu, ἐπειδὴν περὶ τὸν λαγῶν ἴσιν, inter alia: σὺν ταῖς οὐραῖς τὰ σώματα ὅλα συνεπικραδαίνουσαι. Profecto ex τρίποδος sentio quæ amicissimus Salmafius ad me scribebat: Quo minime credas vitium latet, (in hoc Auctore) multa ulcera subjunt, quæ dolose obdulia cicatrice, sanitatem mentiuntur, & ita propevantes fallunt, etiam non propevantes. JUNG.*

Τῷ, τὸ στόμα] *Σῶμα repositum a Kühnio.*

83 *Μὲν*] *Deest μὲν in MS. JUNG.*

84 *Εἰρεῖς*] *Εἰρεῖς & cetera in hoc capite omnia in MS. deficiunt. JUNG.*

85 *Ἄστομοι*] *Parvi oris, ut ἀποδες, minus firmi pedibus. vel, malo ore malisque pedibus præditi; omnia sunt ex Xenophonte decerpta. KÜHN.*

86 *Ἀμοπλάται*] *Post ἀμοπλάται deleta est commatica distinctio a Kühnio. & paulo infra post ὀσφῦς quoque.*

87 *Λαγῶνες*] *Λαγῶνες. ut supra Segm. 58. SEB.*

Λαγῶνες] *Λαγῶνες omnes editi; sed reposuimus λαγῶνες, ut est supra Segm. 58.*

88 *ὑποκώλια*] *ὑποκώλια in textu repositum, ut supra Segm. 59.*

89 *Ἀνάγκη &c.*] *Hæc omnia deesse usque ad ἀπὸ δὲ κυνῶν &c. Segm. 65. jam dixi. JUNG.*

90 *Τῇ ψυχῇ*] *Malim, καὶ τῆς ψ. κ. hujusmodi cor-*

64 *μουσ, πλανήτιδας, εὐξάπατῆτους, 91 ἔξαπα-
τητικὰς, πρὸς μὲν τὴν ζήτησιν 92 ἀναπεπτωκυίας,
πρὸς δὲ τὴν εὐρήσιν ἀθύμους, ἀπειθεῖς, μισοθή-
ρους, Φιλανθρώπους, ἐπαναχωρούσας ἐκ τῆς διώ-
ξεως, προλιπούσας τὸ θηρίον, προδιδούσας 93 τὰς
64 συνθήρους, ὑποθεούσας, προθεούσας, * πρῶτεμέ-
νας τὰ διώγματα, κεκλαγγυίας, 94 οὐ καίρια
ὑπολαμβάνουσας, προχαιρούσας, μάτην ἐπανα-
στρεφούσας, προπετῶς πηδῶσας, εἰκῆ ταῖς σο-
φαιτέραις τῶν κυνῶν ἐμποδῶν καθισταμένας, 95 ἐν-
διδούσας ὑπὸ τὴν ἥλιον, ὑποφενγούσας ὑπὸ τὰς
σκιάς, 96 μαλακιούσας ὑπὸ τὸ κρύος, ἐξανισταμέ-
νας ὑπὸ τὸν ὄμβρον, οὐκ ἀπαλλαττομένας τῶν
τριμμῶν, προκαμνούσας, ἀπαγορευούσας. ὑπο-
τρεμούσας ὅταν ἐγγύς ἢ τὸ θήραμα. ὑποτρόμουσ
γιγνομένας, οὐκ ἀνευρεῖν συνετὰς, οὐ διώκειν ἰκα-
νὰς, ὀλιγόφρονας, ἀκρατεῖς, 97 κυζούσας.*

fos, errone, fallaces, quæfitu fallibi-
les. ad inquisitionem quidem attonitos,
ad inventionem vero segnes. Immorige-
ros, ferarum negligentes, humanos, a
persecutione recedentes, feram relinquen-
tes, Venatores prodentes, subsequentes,
præcurrentes, * omittentes infecutio- 64
nes, latrantes, letalia non prehendes
loca, frustra gaudentes, frustra se ver-
tententes, effusim salientes, meliores canes
impedientes, Solem vitantes, subeun-
tes umbram, molles, frigore corruptos,
imbrem non vitantes, ante terminum
definitum defatigatos, tergiversantes,
trementes cum fera propior fuerit, tre-
pidos, ad inveniendum indoctos, ad in-
sequendum non sufficientes, stultos, in-
firmos, vellicantes.

65 * Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Α . * C A P U T X I . 65

98 Ἀπὸ κυνῶν ὀνόματα. α'. Nomina a canibus. κ.

Α' Π Ὅ δὲ κυνῶν ὀνόματα, 99 κυνῆ, κωνηγετικῆ,
100 κυνάγχη, κυνομαχεῖν, 1 κυνοδρομεῖν, 2 ἔκκυ-

Α Canibus porro derivantur, caninum,
canina venatio, cynanche. cum ca-
nibus pugnare, canes sequi. canes in-

roni non possunt non etiam animi vitia adesse, ut su-
pra mentio fuit ἀρετῆς ψυχικῆς. Kühn.

91 Ἐξάπαττικὰς] Post ἔξαπαττικὰς, addit Fal-
ckenbargius ἀπειθεῖς, quod tamen in vulgatis mox se-
quitur. post ζήτησιν dein & εὐρήσιν, commaticas di-
stinctiones quæ in ante editis erant, delevimus.

92 Ἀναπεπτωκυίας] Interpr. vertit attonitos, quasi
legisset ἀνεπτοκυίας, sed non opus est correctione,
nam ἀναπικτωκυία, est canis ignobilis & surinus.
Kühn.

93 Τὰς συνθήρους] Male Interpr. venatores. signifi-
cat, canes, qui una venantur; τῶν συνήρων τὰς σο-
φὰς, venaticos peritos, Xenophon ait. Kühn.

94 Λατῆλια] Lethalia. Seb. 2.

Οὐ καίρια] Qua sibi imaginantur ea, qua non ad
rem faciunt presentem, premature gaudentes. Kühn.

95 Ἐνδιδούσας] Qui solem ferre nequeunt, & ut
bitam querunt, subeunt; in Xenoph. ἀδίστανται πρὸς
τὸν ἥλιον ὑπὸ τὰς σκιάς, omisum ibi τὸ πρὸς. Kühn.

96 Μαλακιούσας, ὑπὸ &c.] Leg. μαλακιούσας ὑπὸ
τ. κ. ἐξανισταμένους ὑπὸ τὸν ὄμβρον, οὐκ ἀπαλλαττο-
μένους τῶν τριμμῶν, ad frigoris tolerandum molles, im-
biti oborto surgentes, cedentes, a tramite trito non de-
cedentes. Xenoph. φαῦλαι δὲ αἱ οὐκ ἀπαλλαττομέναι
ἐκ τριμμῶν, & iterum: ἰχθυεύσαν δ' ἐκ τῶν τριμ-
μῶν ταχύ ἀπαλλαττομέναι. Eadem habet Salm. J.

Κυζούσας, ὑπὸ &c.] Ita distinguenda vulgata
existimo: μαλακιούσας ὑπὸ τὸ κρύος, ἐξανισταμένας ὑπὸ
τὸν ὄμβρον, οὐκ ἀπαλλαττομένας τῶν τριμμῶν, προκ.
Leg. Xenophonism, & haud errabis: addo saltem locum
de τριμμῶν. φαῦλαι δὲ, ait, αἱ οὐκ ἀπαλλαττομέναι
ἐκ τῶν τριμμῶν, τὰ ὀρθὰ οὐ γινώσκουσαι. ubi etiam in
vulgatis abundare ante ἐκ videtur comma. Nunc ad
MS. Jung.

Μαλακιούσας, ὑπὸ &c.] Ita distinxi hunc locum:
μαλακιούσας ὑπὸ τὸ κρύος, ἐξανισταμένας ὑπὸ τὸν ὄμ-
βρον, οὐκ ἀπαλλαττομένας τῶν τριμμῶν, προκαμ. pri-
us enim ita distinguebatur: μαλακιούσας, ὑπὸ τὸ κρύ-

ος ἐξανισταμένας, ὑπὸ τὸν ὄμβρον οὐκ ἀπαλλαττομένας,
τῶν τριμμῶν προκαμ.

97 Κυζούσας] Leg. κυζούσας, gannientes. potest
& vulgata retineri. nam canum degeneres vellicant
tantum feram, non prehendant mordicus. Salm. Leg.
κυζούσας a κυζῶν. Kühn.

Κυζούσας] Κυζούσας pro κυζούσας reposuit Cl.
Kühnius.

98 Ἀπὸ κυνῶν ὀνόματα.] Titulus abest a C. A.
Kühn.

99 Caninum] κυνῆ, canina pellis. Seb. 2.

Κυνῆ] Κυνῆ abest a C. A. Kühn.

Κυνῆ] Deest κυνῆ in MS. Jung.

100 Κυνάγχη] κυνάγχη abest a C. A. Kühn.

Κυνάγχη] Deest κυνάγχη in MS. dein in verso MS.
κυνόδρ. κυνέμ. Jung.

1 Κυνοδρομεῖν] C. A. in textu habet, κυνοδρομεῖν,
sed ο τῷ α superscriptum est. Kühn.

2 Ἐκκυνοῖ] Margo C. A. ἔκκυνοι. C. V. ἔκκυνοῖ.
utrumque videtur conjungi posse. Nam apud Xenoph.
κύνες dicuntur ἔκκυνοι, cum male edocti sunt inquire-
re vestigia, & temere hinc inde vagantur, & qui
ita eos educat, ἔκκυνοῖ, & ipse canis ἔκκυνοῖ. ita ca-
petem Hesyeh. ἔκκυνοῖ, νόσημά τι κυνῶν, non de morbo
corporis, sed de mala educationis vitio. C. V.
dein habet: ἔκκυνοῖσαι, ἔκκυνοῖν. Kühn.

Ἐκκυνοῖ] MS. ἔκκυνοῖ, ἔκκυνοῖσαι, ἔκκυνοῖν λεγ.
sed bene habet illud primum in vulgatis ἔκκυνοῖ. Xe-
noph. τελευτώσαι γίνονται ἔκκυνοῖ, ποιητὸν μάθημα.
Apud Hesyehium est: ἔκκυνοῖ, νόσημά τι κυνῶν. ubi Syl-
burgius recte emendavit in suo codice. ἔκκυνοῖ, v. τε
κυνῶν. si vero ἔκκυνοῖσαι participium in MS. rectum
est, id sit ab ἔκκυνοῖν vulgato, pro quo MS. ἔκκυνοῖν
quod verbum certe non temere rejiciendum, quum
alterum ἔκκυνοῖν satis ex ἔκκυνοῖσαι pateat. scribit enim
& Hesyehius: ἔκκυνοῖς, ἐπιβίσεις, ἐπισίσεις. Tertium et-
iam vulgatum ἔκκυνοῖσαι ego temere loco movendum
haud fuerim auctor. Jung.

Ἐκκυνοῖ] Ἐκκυνοῖ. Pessime in hac voce depravatus

terofculantes, & eccynus morbus, in-
terofculari, vel affigi. Dicitur & προ-
κυνεῖν, pro latrare ante feram inventam.
Et Homerus, Canis oculos habens, in-
quit, sic enim impudentem vocat. Et
alibi, Canis impudens. Aristogiton ve-
ro Cydimachii filius, Canis, propter au-
daciā vocabatur. Et Canes, qui ab
Antisthene sic dicti sunt. Et caninifare,
& cynismus, cynicus, caninus, & ca-
nes habens, & equi caninis pedibus præ-
diti. Canum porro colores, nec totus
albus receptus est, nec omnino niger,
neque profusus rufus. sed singulis his alius
quispiam color admisceatur, aut juxta
frontem, aut super summas nares, aut
circa aliam quandam corporis partem.

νοι, ἔκκυνῶσαι, ἐκκυνεῖν. λέγεται δὲ καὶ προ-
κυνεῖν, τὸ προῦλακτεῖν, ἢ πρηνῆ τὸ θηρίον ἀνευ-
ρεῖν. καὶ Ὅμηρος μὲν λέγει, Κυνὸς ὄμματ' ἔ-
χων. οὕτω γὰρ τὸν ἀναιδῆ καλεῖ. καὶ ἀλλαχού,
ἢ Κύνων ἀδεῆς. Ἀριστογείτων δὲ ὁ Κυδιμάχου, Κύν-
ων διὰ τὴν τόλμαν ἐκαλεῖτο. καὶ κύνες, οἱ ἀπ' Ἀντισθέ-
νου. καὶ κυνίζειν, ἢ καὶ κυνισμός, ἢ καὶ
κυνικός, καὶ κυνώδης, καὶ κυνούχος, καὶ κυνή-
πιδες ἵπποι. ἢ χρώματα δὲ κυνῶν, οὔτε τὸ πάν-
τη λευκὸν ἀποδεκτέον, οὔτε τὸ βαθείως μέλαν,
ἢ οὔτε τὸ παντελῶς πυρρὸν, ἢ ἀλλὰ ἐκάστῳ πα-
ραμεμίχθω τι καὶ ἑτέρας χροῆς, ἢτοι κατὰ τὸ
μέτωπον, ἢ ὑπὲρ τὰς ῥίνας ἀκρας, ἢ κατ' ἄλ-
λο τι τοῦ σώματος μέρος.

De differentiis ferarum. 1.

16 Περὶ διαφορῶν θηρίων. α'.

CUBILIA leporum, dumeta densa, sal-
tus opaci, valles profundæ. in hye-
me quidem, aprica. æstate vero, um-

17 Εὔναι 18 λαγῶν, θάμνοι 19 συνηρεφεῖς,
20 ἴδαι ἀμφιλαφεῖς, 21 ῥαχμοὶ βαθεῖς.
χειμῶνος μὲν, τὰ 22 πρόσσειλα θέρους δὲ, τὰ

est Phavorinus, quando ait: Ἐκκυνοί, νόσημά τι κοι-
νόν. Leg. Ἐκκυνοὶ νόσημά τι κυνῶν, uti etiam H. Steph.
in Thesauri sui Appendice apud Hesych. quem Pha-
vorinus descripsit, legit, ubi tamen miror H. Steph.
suam restitutionem citare, ac si ita legeretur in He-
sychio; fecit idem quoque in quibusdam Pollucis no-
stri. vide quæ Cl. Jungermannus supra ad IV, 194.
notavit.

3 Ἐκκυνῶσαι] MSSi, ἐκκυνῶσαι, ἐκκύνειν. Prius
Interpr. Eccynus morbus, ac si legisset ἔκκυνος, alte-
rum reddidit, interofculari vel affigi. Kühn.

4 Καὶ προκυνεῖν] Margo C. A. καὶ omittit, ad-
ditque τι προκυνεῖν, & sine diaresi προυλακτεῖν, quod
nolim. Kühn.

5 Πρηνῆ] MS. πρηνῆ. Jung.

6 Ἀνευρεῖν] C. A. ἀν εὐρεῖ, forte, ἀν εὐρεθῆ vel ἀν-
εὐρη. Kühn.

7 Καὶ Ὅμηρος] Absunt a margine C. A. usque ad
ἐκαλεῖτο. Kühn.

Καὶ Ὅμηρος] Καὶ Ὅμ. &c. desunt usque ad ista :
καὶ κύνες, οἱ. Promit ista Homericā hinc & Rhodigin.
XVII. Antiq. 27. Jung.

8 Κύνων] Demosth. in Orat. I. in Aristogeit. τί οὖν
οὗτος ἐστὶ; κύνων νῆ Διὰ Φασὶ τινες τοῦ δῆμου· ποδα-
πός; οἷος οὖς μὲν αἰτιαῖται λύκους εἶναι, μὴ δάκ-
νειν, ἢ δὲ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατισθῆναι.
Kühn.

9 Καὶ κυνισμ. &c.] Desunt in MS. καὶ κυν. &c. us-
que ad χρώμα. pro quibus MS. habet saltem, καὶ τὰ
ἴμοικ. Jung.

10 Καὶ κυνικός &c.] Absunt usque ad ἵπποι. dein mar-
go, καὶ τὰ ἴμοικα. χρώμα δὲ usque ad μέλαν; dein
ἀλλ' ἐκάστῳ &c. ἢ καὶ κατ' ἄλλο τι σώματος, hic de-
finit margo omisso μέρος. Kühn.

11 Κυνήπιδες] Salmaf. etiam κυνοβάμονες dicuntur.
Kühn.

12 Χρώματα δὲ κ.] MS. χρώμα δὲ κυν. Jung.

13 Οὔτε τὸ π.] Desunt in MS. οὔτε τὸ π. sed
habet & Xenophon, e quo hæc deprompta. Jung.

14 Ἀλλὰ ἐκ.] MS. ἀλλ' ἐκ. Jung.

15 Κατ'] MS. καὶ κατ' & deest μέρος. Jung.

16 Περὶ διαφορῶν θηρ.] P. περὶ λαγωῦ. A. περὶ λα-

γωῦ ἐλαφου, σὺς, καὶ λοιπῶν τῶν θηρίων. Seb.

De differentiis ferarum.] De diversis feris. nisi in
Græco malis περὶ διαφορῶν. Seb. 2.

Περὶ διαφορῶν θηρ.] Titulus est in C. A. περὶ λαγωῦ.
Kühn.

Περὶ διαφορῶν θηρ.] In MS. tale lemma: περὶ εὐ-
νῶν λαγῶν, καὶ ἰχθῶν, φύσεώς τε καὶ ἰδέας αὐτῶν.
Jung.

17 Εὔναι] Ab Εὔναι usque ad βαθεῖς descripsit No-
strum Phavorinus voce Εὔναι.

18 Λαγῶν] P. λαγῶν, in A. potius λαγῶ. Seb.

Λαγῶν] MS. εὔναι λαγῶ, Attice. sic λαγῶ βίος in
ἰνυπτιῶ Luciani. leporis cubilia sunt fruticeta &c. sic
mox Segm. seq. Jung.

19 Συνηρεφεῖς] C. A. συνηρεφῆς. & mox ῥαχμοί,
sed utrinque eis & οι suprascibuntur. C. V. ῥαχμοί.
Kühn.

20 Ἰδαι] MS. καὶ ἴδαι. Idem hunc adfert & Ca-
saubon. IV. Athen. 25. quod ἴδαι, pro quavis silva
usurpentur. Jung.

21 Ῥαχμοί] MS. καὶ ῥαχμοί. Rhodiginus XXVI.
Antiq. 29. licet Pollucem non nominat, hæc tria lu-
strorum leporis genera interpretatur, obductioria den-
sioraque arbuta, consita copiosa, scissura profunda. sed
quid sunt consita? an non melius silvas dicamus? ῥα-
χμοί vero sunt profunditates terræ majores, vel sal-
tem cavernæ, κοῖλα, uti innox ait. Jung.

Ῥαχμοί] Vid. Phavorinus hac voce.

22 Πρόσειλα] C. A. χειμῶνος μέντοι πρόσσειλα, lege-
rem ex Xenoph. πρόσσειλα. Salm. ita: πρόσσειλα. sed
πρόσειλα etiam MSS. & verum est. huc facit εὐνῶν-
ρεῖν, apricari. Kühn.

Πρόσειλα] MS. πρόσσειλα. Nescio an apud Xenopho-
nem πρόσσειλα de his invenias. πρόσσειλα quidem Isgo-
ibi: εὐνῶν τοῦ λαγῶ ὑσφραίνονται ἐν τόποις ψιλοῖς, ξη-
ροῖς, πρόσσειλοις, &c. & ibid. τὸ δὲ ἕαρ καὶ τὸ φθι-
νόπαρον, ἐν πρόσσειλοις. scilicet ποιοῦνται εὐνῶν leporis.
Jung.

Πρόσειλα] Phavorinus: πρόσσειλος, πρὸς τὴν εἰλην,
ἢτοι τὴν θερμασίαν. εἰλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου ἀγῆ. Sur-
pleo autem post θερμασίαν vocem τετραμμένους, quæ
ad sensus complementum requiritur; sic Etymolog.

²³ ἐπίσκια. ²⁴ ἐν δὲ χιόνι, τὰ ²⁵ μελάγχειμα. ἔστι δὲ ²⁶ ταῦτα, τὰ κοῖλα, ἐν οἷς ἡ χιὼν διατέθηκε. κέληται δὲ ὅτι παρὰ τὴν ἄλλην τῆς γῆς ἔψιν λευκὴν οὖσαν ὑπὸ τῆ χιόνι, ²⁷ ταῦτα μόνω μελαίνονται. ευκρίτα μὲν τὰ ἴχνη τὰ ²⁸ εὐθέα, δύσκριτα δὲ τὰ συμπεπλεγμένα. γίνονται δὲ ²⁹ μάλιστα τὰ τοιαῦτα, ἢν ³⁰ προδιεξέλωσιν ἀ-
67 λώπεκες. * ³¹ τὰ δὲ ὀρθὰ ἴχνη, ³² ὁπόταν ἦτοι κτύπου κατακούσαντες, ἔρθοι κατὰ τοὺς πέδας τούς ἐξοπίσθεν ³³ ἐπανισταμένοι, βούλονται τὸ σαφές τοῦ προσπεσόντος ἤχου μαθεῖν, ἢ καὶ ³⁴ τῷ τῆς σελήνης φωτὶ χαίροντες, ³⁵ ὁπόταν ἡ πανσέληνος, ἀντιπαίζοντες πρὸς ³⁶ ἀλλήλους, καὶ πηδῶντες μακρὰ, καὶ διαλλόμενοι, καὶ ³⁷ διαπορρίπτουντες, ἀποφίνωσι ³⁸ ταραχώδη τὰ ἴχνη. ἰδέα ³⁹ λαγῶ καὶ φύσις, τὸ μὲν χρωμα, ⁴⁰ ἐπίπερκνος. ἔστι δὲ τοῦτο περκνῆς ἐλαίας τὸ εἶδος, ⁴¹ οὔτε ὄμφακος ἔτι, οὔτε ἡ-
68 δη μελαينوμένης. * ⁴² μέγεθος, οὐ μέγας.

brofa. In nive μελάγχειμα. sunt autem hæc lustra, quibus nix non integitur, sicque vocantur, quod præter alium terræ colorem, qui albet nive, hæc sola nigrescant. Certissima autem vestigia, sunt recta. incertissima autem, intricata. quæ tum maxime sunt, si præcesserint vulpes. * Erecta porro vestigia sunt, 67 cum strepitu aliquo audito, erecti pedibus posterioribus insistentes, certum aliquid de incidenti strepitu cognoscere volunt. vel cum Lunæ lumine gaudentes, cum plenilunium est, colludentes mutuo, longius saltantes, dissidentes, & hinc inde se proripientes, confusa vestigia reddunt. Præterea forma lepori, & natura. Color quidem subfuscus, est autem hic oleæ subfusæ species, quæ nec cruda adhuc, nec tamen tota nigrescit. * Magnitudine, non magnus, 68

Μαγν. Αὐθῶν : Πρόσειλος οἰκία, ἡ πρὸς τὴν ἑλλην τετραμμένη. ἔλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἐξ οὗ πρόσειλος καὶ πρόσειλος, ubi omnino pro πρόσειλος legendum mihi videtur πρόσειλος, & poterunt etiam forte exdidit post ἔλη, ἢ εἰλη, quare integrum locum ita constituerunt: Πρόσειλος οἰκία, ἡ πρὸς τὴν ἑλλην τετραμμένη. ἔλη γὰρ ἡ εἰλη ἢ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἐξ οὗ πρόσειλος καὶ πρόσειλος. Ita enim lego apud *Εὐσταθίου* ad *Οδυσ.* γ'. 276. 18. ubi in *Rhegorum Lexic.* κίται, inquit, καὶ ὅτι εἰλη καὶ ἔλη ἢ τοῦ ἡλίου αὐγή. καὶ εἰληθερεῖν, τὸ ἠλιαζεσθαι. καὶ εἰλεῖν, τὸ ἐν ἡλίῳ ξηραίνειν. καὶ εὐεῖλος χωρίον, τὸ εὐῆλιον, καὶ πρόσειλον τὸ πρὸς μεσημβρίαν τετραμμένον.

23 *Ἐπίσκια*] *Χερσὸν*. *καλίσκια*. KÜHN.

24 *Ἐν δὲ χειμῶνι*] Margo C. A. usque ad μελάγχειμα. KÜHN.

25 *Μελάγχειμα*] P. post μελάγχειμα. MSS. ἐρεῖς δὲ τοῦ λαγῶ καὶ δασυπόδα, ἐκ τῆς τῶν ποδῶν δασυπόδος. inde statim: τῶν ἰλαφῶν &c. *Segm.* 76. sed postea ommissa multa, ut hæctenus passim. SEB.

Μελάγχειμα] Ita & *Χερσὸν*. id est, loca nigriora, in quibus nix jam consistit, quæque, si cum reliqua terra nive alba comparantur, subnigriores. *Eustath.* in *Iliad.* pag. 1254. eiecit ε, μελάγχειμα per quandam paragogen novam in ἰμοι desinentibus hujusmodi vocabulis. sic *Ἐσχυλῆς* habet πέπλους μελαγχίμους, σκυάμινα μελάγχειμα, νῆξ μελάγχιμος, φάρη μελάγχειμα, quorum illud in *Persis Ἐσχυλῆς*, hoc in *Χερσῶν* ejusdem extat. fere eadem affert *Salmf.* KÜHN.

Μελάγχειμα] *Χερσὸν*. ἰχνεύσθαι δὲ τοὺς λαγῶς, ὅταν εἴθῃ ὁ θεός, ὅστις ἠφανίσθαι τὴν γῆν, εἰ δ' ἐπίσται μελάγχειμα, δυσζήτητος ἵσται. &c. *Χερσὸν*. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπερ ἐν τοῖς μελαγχίμοις. de μελαγχίμοις etiam *Pollucem* interpretatur *Rhodigin.* XXVI. *Antiq.* 29. JUNG.

26 *Ταῦτα, τὰ κοῖλα*] Margo C. A. ταῦτα κοῖλα. KÜHN.

Ταῦτα, τὰ κοῖλα] MS. ταῦτα κοῖλα, ε. JUNG.

27 *Ταῦτα μόνω*] Margo C. A. μόνω ταῦτα. KÜHN.

Ταῦτα μόνω] MS. μόνω ταῦτα. inversum. JUNG.

28 *Εὐθέα*] Margo C. A. εὐθεα. sed *Χερσὸν*. ex quo hæc sunt sumpta, vulgatum etiam habet. KÜHN.

Εὐθέα] Pro εὐθεα, MS. εὐθεα habet. supra V, 12. etiam aliter variabat. ceterum in MS. ad oram hic adscriptum: *περὶ ἴχων*. JUNG.

29 *Μαλ. τὰ τοι. ἢ προεξ.*] MS. μάλ. τοιαῦτα, ἢ προδιεξέλωσιν &c. vere noster MS. *Χερσὸν*. ταραχώδη δὲ (τὰ ἴχνη) ὅταν ἀλώπεκες προδιεξέλωσι, γίνονται. JUNG.

30 *Προδιεξέλωσιν*] Loco προδιεξέλωσι C. A. margo leg. προδιεξέλωσι, quod *Χερσὸν* aluit his verbis: ταραχώδη δὲ, ὅταν καὶ ἀλώπεκες προδιεξέλωσι, cum vulpes perreτασφινετι. KÜHN.

Προδιεξέλωσιν] Προδιεξέλωσιν e MSSis reposuimus in textu.

31 *Τὰ δὲ ὀρθὰ ἴχνη*] Hic desunt quædam. C. A. subdit quidem: ἐρεῖς δὲ τὸν λαγῶν δασυπόδα ἀπὸ τῆς ποδῶν δασυπόδος, sed statim addit, λειπεί φύλλα, *desunt folia*. omnia igitur quæ sequuntur post ὀρθὰ ἴχνη, desunt usque ad λαγῶν, qua voce finitur Segmentum 75. & C. V. de Segmento hoc & tribus sequentibus nihil habet. KÜHN.

32 *Ὅποταν*] MS. ὁποτ' αἶ. JUNG.

33 *Ἐπανισταμένοι*] MS. ἐξανισταμένοι. de his etiam *Χερσὸν*: προλαμβάνοντες δὲ τὰς κύνας ἐφίστανται, καὶ ἀνακαθίζοντες ἐπαίρουσιν αὐτοὺς, καὶ ἐπακούουσιν εἰπὼν πλοσίον κλαγγῆ ἢ ψόφος τῶν κυνῶν &c. JUNG.

34 *Τῷ τῆς*] MS. male τὸ τῆς. JUNG.

35 *Ὅποταν ἢ π.* &c.] MS. ὁποτ' αἶ ἢ π. JUNG.

36 *Ἀλλήλους, καὶ πηδῶντες &c.*] MS. ἀλλήλους, πηδῶντες μακρὰ καὶ δ. *Χερσὸν*. ubi etiam de ὅταν ἢ πανσέληνος &c. χαίροντες γὰρ τῷ φέγγει, ἐπαναρρίπτουντες μακρὰ διαρροῦσιν ἀντιπαίζοντες ταραχώδη δὲ &c. quæ ad Segmentum præcedens attuli jam. JUNG.

37 *Διαπορρίπτουντες*] *Χερσὸν*. ἐπαναρρίπτουντες. & alia pleraque sunt ejusdem auctoris. KÜHN.

38 *Ταραχώδη τὰ ἴχνη*] MS. τὰ ἴχνη ταραχώδη. εἰδὶα δὲ λαγῶ καὶ φ. recte λαγῶ, ut V, 62. Attica hæc flexio non intellecta credo huic loco mutando causam dedit. JUNG.

39 *Λαγῶ*] *Λαγῶ* habebant priores editiones male, reposuimus ergo λαγῶ, qui est genitivus Atticus. *Ρηνοτιμῆς*: Πετιῶ, (leg. Πετιῶ) ἀπὸ τοῦ πετιῶς πετιῶ (leg. πετιῶ) γίνεταί Ἀττικῶς, ὡς λαγῶς λαγῶ, ταῦς ταῶ, &c.

40 *Ἐπίπερκνος*] *Χερσὸν*. ubi *Interpr.* nigris notis varie distinctus, vid. notata supra ad I, 61. KÜHN.

41 *Οὔτε ὄμφακος ἔτι &c.*] MS. οὔτε ὄμφακος ἔστι, οὔτε &c. vulgata & *Rhodigin.* XXVI. *Antiq.* 29. interpretatur. JUNG.

42 *Μέγεθος, οὐ μέγας &c.*] MS. αὐχτις μίγεθος, Den-

natura, levis. Densus pilis, etiam in supinis pedum partibus, non tantum prona parte hirsutus, quod nulli alii animali contingere, tradit Aristoteles. Ob quod mihi videntur & alii, & Cratinus, Leporem *δασύποδα* vocare, nomen ex leporis natura, fingentes. Major itaque lepus, majorem etiam frontis habet albedinem. minorque minorem, & colore rufus est.

69 Secundum oculos autem, * glaucus, & cæsius lepus est. oculi palpebris carent, unde & lusciosus est. Somno etiam indulget plurimum, quod oculis nocumentum non parvum existit. Caput habet parvum, leve, rotundum, breve. aures arceatas. Collum arctum, rotundum, molle, longum. scapulas rectas, superne solutas. Crura anteriora, agilia, conjuncta. pectus, non carnosum. Latera non gravia, nec immoderata. tibiam, *σύγκωλα*. *στήθος*, *οὐ σαρκώδες*. *πλευράς*, *αὐ βαρείας*, *οὐδὲ ἀσυμμέτρους*. *ἑβλῆνα* ;

⁴³ *κοῦφος*. ⁴⁴ *τὴν φύσιν, δασύς τὴν τρίχωσιν, καὶ τὰ ὑπτία τῶν ποδῶν, ἀλλ' οὐ μόνον* ⁴⁵ *τὰ πρηνῆ δασυνόμενος, ἄπερ οὐ φησιν* ⁴⁶ *Ἀριστοτέλης ἐτέρῳ ζῳῶ προσεῖναι.* ⁴⁷ *διὰ τοῦτο μοι δοκεῖ* ⁴⁸ *δασύποδα τὸν* ⁴⁹ *λαγῶν ἄλλοι τε, καὶ Κρατίνος καλεῖν ἰ ὄνομα* ⁵⁰ *ποιούμενος τῷ ζῳῶ τὴν φύσιν, ὁ μὲν οὖν* *μεῖζων,* ⁵¹ *καὶ τὸ λευκὸν ἔχει, τὸ ἐν τῷ μετώπῳ* ⁵² *μεῖζον. ὁ δὲ μικρὸς ; τό, τε λευκὸν ἔλαττον ;* *καὶ τὸ* ⁵³ *χρῶμα ἐπίπυρρον.* * ⁵⁴ *γλαυκὸς δ' ἔστιν ὁ λαγῶς, ἡ χαροπὸς ἐξ ὀφθαλμοῦ. καὶ τὰ ὀφθαλμὰ οὐκ ἔχει βλεφαρίδας, ὅθεν καὶ ἀμβλυώττει.* ⁵⁵ *ταπολλά δ' ἔστιν ἐν ὑπνῷ. καὶ τοῦτο δὲ οὐ σμικρὸν ὀφθαλμῶς τὸ βλάβος. κεφαλὴν ἔχει μικρὰν,* ⁵⁶ *ἐλαφρὰν, κατωφερῆ, εἰς στενὸν καταλήγουσαν. ὦτα, ὑψηλά. τράχηλον, στενόν, στρογγύλον, ὑγρὸν, ἐπιμήκη. ἀμπολάτας, ὀρθὰς ἀνωθεν ἀσυνδέτους. σκέλη τὰ πρόσθεν, ἐλαφρὰ ;* ⁵⁷ *κωλῆνα ;*

οὔτε μίγας, οὔτε μικρὸς τὸ ὕψος. deest *κοῦφος* in MS. JUNG.

43 *Κοῦφος*] *Vox κοῦφος videtur quoque deleta in Codice Falckenburgii.*

44 *τὴν φύσιν, δασύς &c.*] MS. *τὴν φύσιν δασύς, καὶ τὰ.* omittis *τὴν τρίχ.* & videtur recte distinguere, uti mox ait *τὴν φύσιν ejus esse quasi δασύτητα.* JUNG.

45 *τὰ πρηνῆ*] MS. *τὰ πρηνῆ.* & post *ποδῶν*, saltem comma ponendum videtur, non punctum. Scilicet *καὶ τὰ ὑπτία τῶν ποδῶν δασυνόμενος, ἀλλ' οὐ μόνον τὰ πρηνῆ.* & sic distinguit etiam *Rhodiginus*, XXVI. Antiq. 29. ubi vulgata interpretatur. JUNG.

46 *Ἀριστοτέλης*] Vid. ejus *H. A. lib. III. cap. 12.* quæ sequuntur iterum ex *Xenoph.* Kühn.

Ἀριστοτέλης] *Locus Aristotelis est lib. III. de Hist. Animal. cap. 14. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ζῶα, οὔτε ἐντὸς ἔχει τρίχας, τῶν τε ἀκρατηρίων ἐν τοῖς πρηνέσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ὑπτίοις. ὁ δὲ δασύπους μόνος, καὶ ἐντὸς ἔχει τῶν γνάθων τρίχας (καὶ ὑπὸ τοῖς ποσίν.)* Ista, καὶ ἐντὸς ἔχει τῶν γνάθων τρίχας, habet *Nostrum V, 73.* JUNG.

47 *Διὰ τοῦτο μοι δοκ. δ.*] MS. *διὰ τοῦτο γὰρ μοι &c.* JUNG.

48 *Δασύποδα*] Utitur hujus loci testimonio *fac. Nicol. Loensis* adversus *Th. Gazam*, qui *δασύποδα cynicium* vertit, *Epiphill. III. 2.* ubi & nonnulla de leporum generibus. *Seb.*

Δασύποδα] An *dasyopus* simpliciter sit lepus, docti valde litigant. de quo peculiari capite olim *Rhodiginus*, scilicet XXVI. Antiq. lect. 30. vid. & doctiss. *Brodaum Schol.* ad lib. I. epigr. cap. 33. initio. qui & alios doctores allegat, ejsdem cum *Polluce* sententia. erroris tamen *Nostrum* in hac re insinulare audeat *Luisinus I. Parerg. 26.* His adde prolixè disputantem *fac. Nicolaum III. Epiphill. 22.* ubi *Pollucem* erudite defendit, & in *Rhodiginum* invchitur. Totum vero locum hunc *Pollucis* ita interpretatur: *Forma ὁ natura leporis hac est, color illi subniger cuiusmodi est olea, quando nec cruda nec dum matura est; medius inter viridem ὁ nigrum, magnitudine haud admodum excellens, levis natura, pilis hirtis tam in supernis pedum partibus quam in pronis, quod nulli præterea animantium adesse dicit Aristoteles. ob id mihi videtur, quod leporem δασύποδα tum alii, tum Cratinus ipse vocet, nomen indens animanti tractum ab ipsius natura.* JUNG.

JULII POLLUCIS.

49 *Λαγῶν*] MS. *λαγῶν.* ut *Herodotus Clione.* & *Ionicum* ajunt. JUNG.

50 *Ποιούμενος*] *Ποιούμενος* MS. recte. JUNG.

51 *Καὶ τὸ λευκὸν*] MS. *καὶ πολὺ λευκὸν ἔ.* JUNG.

52 *Μεῖζον. ὁ δὲ &c.*] MS. *μεῖζων. ὁ δὲ &c.* sed vulgata rectiora. *Xenoph.* de his *μεγάλους* καὶ τὸ λευκὸν τὸ ἐν τῷ μετώπῳ μέγα ἔχουσιν. JUNG.

53 *Χρῶμα ἐπίπυρρον*] MS. *χρῶμά ἐστιν ἐπίπυρρος* *Xenoph.* οἱ δ' ἐλάττους, ἐπίξανθοι, μικρὸν τὸ λευκὸν ἔχοντες. JUNG.

54 *Γλαυκὸς δ' ἔστιν &c.*] MS. *γλ. δὲ ἔστιν οἱ λ. ἡ χαροπὸς, ἐξ ὀφθαλμοῦ.* ubi notandum puto illud *ἐξ ὀφθαλμοῦ*, an idem sit quod *ἐξ ὀφθαλμοῦ*, oculis prominentibus, uti sane habet lepus. *Xenoph.* ita: *τὰ τε γὰρ ὀφθαλμὰ ἔχει ἔξω, καὶ τὰ βλεφαρὰ ἐλλείποντα, καὶ οὐκ ἔχοντα προβολὴν ταῖς αὐγαῖς &c.* καὶ ἡ ποδωνία πρὸς τὸ ἀμβλυοῦσθαι αὐτῶ πολὺ συμβάλλεται &c. JUNG.

Γλαυκὸς δ' ἔστιν &c.] Pro *γλαυκὸς Falckenburgii* habet *λευκὸς c MS.*

55 *Ταπολλά δ' ἔστιν*] MS. *τὰ πολλὰ δὲ ἔστιν.* eadem habes apud *Xenoph.* JUNG.

56 *Ἐλαφρὴν, κατωφ. &c.*] MS. *ἐλαφρὰν, κατωφερῆ &c.* Apud *Xenoph.* est *κατωφερῆ*, altera quoque lectio *κατωφερῆ* ad oram apposita. *ἐλαφρὰν* autem erit omnino rectius. Leporis hæc descriptio apud *Xenophontem* extat, verbis interdum mutatis, interdum retentis iisdem. JUNG.

Ἐλαφρὴν, κατωφ. &c.] *Ἐλαφρὰν* reposui.

57 *Κωλῆνα*] *Κωλῆνα.* in MS. etiam sic, sed absque accentu. Et certe hinc etiam *κωλῆνον* neutro usurpatum, uti & ex superiore II, 193. loco (uti quidem cum restituere conatus fui) conjicere mihi liceat? id enim simplicius utroque loco fiat, quam si accusativum uteremur. Summi tamen viri, quos ad *Athenæum* lib. IX. cap. I. videas, de hoc vocabulo judicent: antea a me nolim ullum temere factum præjudicium. Apud *Xenophontem* vero, ne ejus obliviscamur, hic est, *ὄσφυν περιφερῆ, κοίλην, σαρκώδη.* quo loco mendum nemini adhuc suboluit. sed non dubito, quin mendose fuerit scriptum *κωλῆνα.* ut illa a *κῶλον* in MS. sæpe in o & ω variant, unde erroris locus. Et puto emendandum, *ὄσφυν περιφερῆ, κωλῆνα σαρκώδη.* Et sic itaque fuerit & apud *Nostrum* illud *κωλῆνα, ἀπὸ τοῦ κωλῆν, τοῦ κωλῆνος.* mitior tamen a *Polluce* omittos lumbos, sive *ὄσφυν περιφερῆ.* JUNG.

T t t

70 σαρκώδη. ⁵⁸ λαγόνας, ὑγράς. * ⁵⁹ ισχία, στρογγύλα, εὐσαρκα, οὐ συνέστηκότε. μηρούς, βραχίεις, ⁶⁰ εὐπαχείς, ⁶¹ μυῶδεις, οὐκ ὀγκώδεις. τὰ ἔνδον ⁶² ὑποκάλια, μακρὰ, καὶ ⁶³ στιφρὰ. πόδας τοὺς πρόσθεν, στενοὺς, καὶ μακροὺς. τοὺς ὀπισθεν, στερεοὺς, καὶ πλατεῖς. σκέλη, πολὺ ἐλάττω τῶ ⁶⁴ μήκει παρά τὰ ὀπισθεν. ⁶⁵ βλεσσα δ' ἔστι τὰ ὀπισθεν, ὡς ⁶⁶ ἐγκεκλίσθαι παρά τὰ ⁶⁷ ἐμπρόσθια, καὶ κατὰ τοὺς δρόμους, ⁶⁸ προβάλλειν αὐτὰ πρὸ ἐκείνων, καὶ πηδῶν, ἀντεριδόμενον. ⁶⁹ τοῖς ὀπισθεν ποσίν, οὐδαμῆ τοὺς ⁷⁰ προσθίους ἐμποδίζοντα, διὰ τὴν ἐκείνων εἰς τὸ ⁷¹ ἔσω πα-
71 ράλλαξιν. * ἀλτικὸν δ' ἔστι, καὶ πηδητικὸν τὸ ζῶον μᾶλλον, ἢδρομικόν. ἄλλως δέ, κοῦφόν τε, καὶ ⁷² ὑπερέλαφρον. καπειδὴ ⁷³ τὴν οὐρανὸν ἔχει οὐχ ἰκανὴν τὸ σῶμα ἀπευθύειν, τοῖς ὡσὶ ⁷⁴ χρεῖται, πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ⁷⁵ παρακαταβάλλων αὐτὰ, καὶ ὡσπερ κώπαις τισὶ ⁷⁶ παρεγγυῶν τὸ σῶμα. ἐν δὲ τοῖς ⁷⁷ κατωφερέσι μᾶλλον ἀλίσκεται διὰ τὸ ὑψος τῶν ὀπισθεν ποδῶν, κατὰ κεφαλὴν προω-

carnosam. Clunes, molles. * Coxas, 70 rotundas, carnosas, non contortas. Femora, brevia, firma, versatilia, non tumida. interiorum quæ inter crura partem est, longam, & rigidam. Pedes priores, arctos, & longos. posteriores, firmos, & latos. Tibias longitudine, posterioribus multo minores. Posteriora autem crura, incurva sunt ad priora sese inclinantia, quæ curriendo illis præmittit. & saltando posterioribus pedibus erigitur, minime tamen priores impediētes, propter eorum ad interiora transmutationem. * Saltatorium autem magis, quam cursorium est animal. alioquin leve, & agile. Et cum caudam ad corporis gubernationem non sufficientem habeat, auribus utitur, ad gubernationem has concutiens, & ceu remis quibusdam corpus dirigens. In locis vero præcipitibus magis capitur, propter posteriorum pedum altitudinem in caput præci-

58 Λαγόνας] MS. λαγῶνας. sed alias recte scribit. JUNG.

59 Ἰσχία, στρογγ. &c.] MS. auctior, ισχία μεγάλη, στρ. ε. Xenophon tamen illud non habet, tantum: ισχία στρογγύλα, πλήρη κύκλω, ἀνωθεν δὲ ὡς χρῆθ' ἀιστάτα. ubi quod semel monere libet, adnota Noltri artificium, quo uti sæpe solet, pulere commutatis a contrario verbis, uti quod Xenophon dicat ἀιστάτα, ille, οὐ συνιστάτα. & talia frequenter, esse pro copia verborum junioribus exempla esse debeant, quoque pacto ejusdem φράσεως repetitionem crebram, cum elegantia effugere queant. JUNG.

60 Εὐπαχείς] Xenoph. male εὐπαχείς. KÜHN.

Εὐπαχείς] Εὐπαχείς MS. sic & Xenoph. Geminum vitium supra Noltri accidit V, 59. sed audi Xenophonem, μηρούς, μακροὺς, εὐπαχείς, &c. Nolter tamen ait, μηρούς βραχίεις, εἰπ. Quæ profecto videntur discrepare. uter itaque ex utro emendandus? si consentire debent, potius apud Noltrum inferta negativa legerem, μηρούς αὐ βραχίεις, εὐπ. JUNG.

Εὐπαχείς] Εὐπαχείς repositum in textu ut supra V, 59.

61 Μυῶδεις] Leg. μυῶδεις, misculosa. Xenoph. ἐπιταμίονος. KÜHN.

Μυῶδεις] MS. egregie μυῶδεις, quid enim (malum) μυῶδεις, quod vulgo legis? Et inde confirmatur profus lectio Xenophonem, quam in quibusdam libris se invenisse ait Leunclajus hanc, ἔχων μὲς ἐπιταμίονους, ἔνδοθεν δὲ οὐκ ὀγκώδεις. Illud enim Nolter dixit μυῶδεις, misculosas. JUNG.

Μυῶδεις] In voce μυῶδεις delet Fulckenburgius litteram δ. forte & ipse μυῶδεις legere voluit, quemadmodum jam in textu Noltri reposuimus.

62 Ὑποκάλια] Pro ὑποκάλια quoque MS. ἐπιτιε ὑποκάλια. JUNG.

Ὑποκάλια] Ὑποκάλια legitur jam in textu.

63 Στιφρὰ] Στιφρὰ, non στιφρὰ MS. Non enim aliter Xenophon, qui ait: ὑποκάλια μικρὰ, στιφρὰ. Aliter supra V, 58. erratum erat. JUNG.

Στιφρὰ] Στιφρὰ habet jam textus.

64 Μήκει] MS. auctius: μήκει, τὰ πρόσθεν παρά τ. ὀ. Xenophon: σκέλη τὰ ὀπισθεν μίξω πολὺ τῶν ἐμπροσθεν &c. de σκέλεσιν τοῖς πρόσθεν, Nolter etiam ante jam Segm. præc. Sicut & Xenophon ante jam dixit:

σκέλη τὰ ἐπ' αὐτῶν (ἀμοπλατῶν) ἑλαφρὰ, σύγκωλα. JUNG.

65 Βλεσσα δ' ἔστι] MS. κλαισῦται ἔστιν. sed credo scribere voluisse, βλαισῦ δ' ἔστιν. vid. supra II, 193. ubi eandem varietatem adnoto. JUNG.

66 Ἐγκεκλίσθαι] MS. male ἐγκεκλίσθαι. Xenophon enim σκέλη τὰ ὀπισθεν μίξω πολὺ τῶν ἐμπροσθεν, καὶ ἐγκεκλίσθαι μικρὸν ἔξω. Id enim est βλαισῦ, quibus τὰ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὰ ἔξω ἀπέστραπται, uti Nolter similiter loquitur supra lib. II. JUNG.

67 Ἐμπρόσθια] MS. πρόσθεν, pro ἐμπρόσθια. JUNG.

68 Προβάλλειν] MS. προσβάλλειν. JUNG.

69 Τοῖς ὀπ. ποσίν οὐδ. τοὺς πρ. ἐμποδίζοντας] Ita distinxit & reposuit Kühnius in textu: τοῖς ὀπισθεν ποσίν, οὐδαμῆ τοὺς προσθίους ἐμποδίζοντα.

70 Προσθίους] MS. προσθίους ἐμποδίζοντα. certe ἐμποδίζοντα legendum, quum primum legi, vidit. post ποσίν autem pro puncto, sublituendum comma. JUNG.

71 Ἐσω παρ. &c.] Quia pedes posteriores interius procurtunt, ita ut ponantur ἐπίκεινα τῶν ἐμπροσθεν ποδῶν, ultra primos, & hæc est ratio, cur animal illud nunquam incedat aut ingrediatur, sed semper saliat. βαδίζοντα οὐδεὶς ἑώρακεν οὐδ' ὄψεται ingrediētem leporem nec vidit quisquam nec videbit, inquit Xenoph. KÜHN.

Ἐσω παρ. &c.] MS. εἰσω παρ. ἀλ. δ' ἔστιν &c. JUNG.

72 Ὑπέλαφρον] Ex Xenoph. legendum ὑπερέλαφρον, nam ὑπέλαφρον minus dicit de summa leporis levitate. KÜHN.

Ὑπέλαφρον] Pro ὑπέλαφρον Kühnius ὑπερέλαφρον reposuit.

73 Τὴν οὐρ.] MS. τὴν οὐρ. οὐχ ἰκ. ἔχ. τὸ σ. ἐπευθύνειν. Et hoc verbo etiam Xenophon: οὐρανὸν δὲ οὐκ ἐπιτιθέμενον ἔχει πρὸς δρόμον. ἐπευθύνειν γὰρ οὐχ ἰκανὴ τὸ σῶμα, διὰ τὴν βραχύτητα, ἀλλὰ τῶ ὡτί ἑκατέρω τούτω ποσίν. JUNG.

74 Χρεῖται] MS. χρεῖται. JUNG.

75 Παρακαταβάλλων] Adverteas, acclīmans: est & hoc Xenoph. KÜHN.

76 Παρεγγυῶν] MS. παρερέττων τὸ σῶμα. non παρεγγυῶν. & quanto illud aptius & elegantius. nec aliud sibi juungi velit magis τὸ κώπαις. JUNG.

77 Κατωφερέσι] MS. κατωφερίσι. JUNG.

pitatus. sed in acclivis locis pedum inæqualitas locorum inæqualitati respondens, corpus ad cursum adæquat. quantum enim in acclivis locis, posterior pars declinatur: tantum pedum longitudo, pedes ceu æquales simulat, vel refert. * Timiditate autem omnes hoc antecedit animal, facile terrore concussum, & suspensum. unde & πτώξ nominatur. Somnum vero, & requiem capit, crura posteriora clunibus supponens, anteriora vero protensa conjungens, & caput in hæc reclinans. Quin si inclinatus fuerit, narsæque habuerit immotas, dormit. non tamen defatigatus similiter requiescit. Sed si oculis apertis immotus jacuerit, narsæque movens frequenter intenderit, somnus ipsum profundus occupat. * Fœcundum autem hoc animal est maxime, semper prægnans, & omni anni tempore. adeo ut hic fœtus modo natus sit, ille vero nasciturus, hic conceptus, alter-

θούμενος. ἐν δὲ τοῖς ἀνάντεσιν, ἢ 78 τῶν ποδῶν ἀνισότης, κατὰ τὴν τῶν τόπων ἀνωμαλιότητα, ἀπισοῖ τὰ σῶμα πρὸς τὸν δρόμον. 79 ὅσον γὰρ ἐν τοῖς ἀνάντεσι κατόπιν κοιλιάνεται, τοσοῦτον τὸ τῶν ποδῶν μῆκος, 80 ἰσοπέδου δόξαν ἀναλαμβάνει. * δειλία δὲ ὑπερβάλλει τοῦτο τὸ ζῶον, 72 81 ἔμπληκτον ῥᾶστα γιγνόμενον, καὶ ἀναπτουόμενον. ὅθεν καὶ 82 πτώξ ὀνομάζεται. 83 τὸν δὲ ὕπνον ποιεῖται καὶ τὴν ἀνάπαυλαν, ὑποθεῖς μὲν εἰς τὰς λαγόνας τὰ ὀπισθεν σκέλη, 84 τὰ δὲ πρόσω κῶλα προτεινάς τε καὶ συνθεῖς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταθεῖς κατ' αὐτῶν. ἀλλ' εἰ μὲν καταμύη τε, καὶ τὰς ῥίνας ἀκινήτους ἔχη, 85 οὐ καθεύδει, καμῶν δ' ἴσως, ἀναπαύεται. ἦν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναπεπταμένοις 86 ἀτρεμίζη, καὶ τὰς ῥίνας ὑποκινῶν 87 ἐντείη θαμινὰ ἐκπνεῖσθαι, ὕπνος αὐτὸν ἀκριβῆς 88 ἔχει. * 89 καὶ μὴν πολύγονόν ἐστίν ἐς τὰ 73 μάλιστα τοῦτ' ὁ θηρίον ἐπικυϊστικόμενον αἰεὶ, καὶ διὰ πάσης ὥρας. ὥστε τὸ μὲν ἤδη 90 τέτεκται, τὸ δὲ μέλλει, τὸ δὲ 91 κύεται, τὸ δὲ ἔτι

78 τῶν ποδῶν ἀν.] MS. τῶν (sine ἢ præcedenti) ποδῶν ἀνισότητι κατὰ τὴν ἀνωμαλιότητα τῶν τόπων ἀπισοῖ &c. JUNG.

79 ὅσον γὰρ ἐν τοῖς &c.] C. V. ὅσον γὰρ τὰ κατόπιν ἐν τοῖς ἀνάντεσι κοιλιάνεται. KÜHN.

ὅσον γὰρ ἐν τοῖς &c.] MS. ὅσον γὰρ τὰ κατόπιν ἐν τ. ἀν. κοιλ. JUNG.

80 ἰσοπέδου δ. &c.] Speciem campī aquabilis implet. Dein C. V. εἰς ἰσοπέδου δόξαν, distinctione post μῆκος ejecta, tantum, ad implendam æquorū speciem pedum posteriorum longitudo reddit. KÜHN.

ἰσοπέδου δ. &c.] MS. μῆκος εἰς ἰσοπ. quasi in planitie curretet. quæ omnia certe vulgaris non pejora. JUNG.

81 Ἐμπληκτον] C. V. ἔμπληκτον. KÜHN.

Ἐμπληκτον] MS. ἐμπληκτον ῥ. γνῶμ. & magis aridet: præsertim quum & in Xenophonte legas: διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κινῶν ἐκπληκται γίνεσθαι. vide alias hæc interpretantur etiam, si lubet, Rhodig. XXVI. Ant. lect. 29. *Ælian.* lib. VII. de Propr. Animal. c. 19. καὶ οἱ λαγῶ, οὓς δὲ καὶ πτάκας οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν, ἐκ τοῦ πτάττειν δηλοῦσι. JUNG.

82 Πτώξ] *Iliad.* χι. 310. ἀρπάξων ἢ ἀρῶν ἀμαλῆν, ἢ πτάκην λαγῶν. *Iliad.* ρ. 676. πτάκας ταχὺς πτώξ, pedes velocis leporis. *Oppian.* I, 165. δειμαλέος πτώξ. vide *Gisl.* Cogn. pron. *timidis* lepore. SEB.

Πτώξ] Duplicem etymologiam affert *Auctor Etymologicis Magnis* in hac voce. addatur & *Helvichius*.

83 Τὸν δὲ ὕπνον] Τὸν δὲ ὕπνον &c. desunt usque ad ista, ἦν δὲ. Sunt vero & ista *Xenophonæ*. Sic enim in *Cynegetico* est: κατακλίεται δὲ ὑποθεῖς τὰ ὑποκῶλια ὑπὸ τὰς λαγόνας. τὰ δὲ πρόσθεν σκέλη τὰ πλείεστα συνθεῖς καὶ ἐκτεῖνας, ἐπ' ἀκροῦς δὲ τοὺς ποδας τὴν γένυν καταθεῖς, τὰ δὲ ὅταν ἐπιπετάσας ἐπὶ τὰς ἀμφοτέρων. &c. τοὺς δὲ μυκτήρας, ὅταν εὐδῆ, καὶ πικρὰ. ὅταν δὲ μῆ, ἦγον. JUNG.

84 Τὰ δὲ πρόσω κῶλα] *Salmas.* τὰ δὲ πρόσθεν κῶλα. KÜHN.

85 Καθεύδει, οὐ καμῶν] Leve inendum facit, ut *Auctor* sibi videatur ipse contradicere. leg. οὐ καθεύδει, καμῶν δ' ἴσως ἀναπαύεται, vult enim leporem, quando palpebras claudit, narsæque tener immotas non dormire, sed fessum præ lassitudine forsitan quiescere; infra enim contraria signa dormientis recensentur. *Xenoph.* ὅταν μὲν ἐγγρηγορῆ, καταμύει τὰ βλίφαρα, ὅταν δὲ

καθεύδῃ, τὰ μὲν βλίφαρα ἀναπέπτται ἀκίνητα, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἀτρεμῆς ἔχουσι &c. KÜHN.

Καθεύδει, οὐ καμῶν] Non dubito in vulgaris mendum esse, in his verbis: ἔχη, καθεύδει, οὐ καμῶν δ' &c. si enim connixerit quidem lepus, sed narsæ habeat immotas: non ideo dormit lepus. καὶ ὅταν μὲν ἐγγρηγορῆ, καταμύει τὰ βλίφαρα (ait *Xenophon*) ὅταν δὲ καθεύδῃ, τὰ μὲν βλίφαρα ἀναπέπτται ἀκίνητα, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἀτρεμῆς ἔχουσι. quæ & apud *Pollucem* mox habes. Legendum itaque puto inserta negatione οὐ καθεύδει. imo tantum negationem transpositam me advertere puto, vitio quod non inlolens male feriatum typhothetarum pueris, & totum locum ita legendum: ἔχη, οὐ καθεύδει, καμῶν δ' &c. Nunc ad MS. nostrum. JUNG.

Καθεύδει, οὐ καμῶν] Prius editi καθεύδει, οὐ καμῶν &c. legebant: male. Noster textus jam ita habet: οὐ καθεύδει, καμῶν &c. *Etymologicis Magnis Auctor* in voce λαγῶς. λέγεται γὰρ μὴ μυνεῖ κοιμώμενος.

86 Ἀτρεμίζη] MS. ἀτρεμίζει. JUNG.

87 Ἐντείη] C. V. addit ἐκπνεῖσθαι, nates intendat ad exspirandum. KÜHN.

Ἐντείη] MS. ἐκπνεῖ θαμινὰ. non ἐντείη & recte. vulgatum ineptum hic. JUNG.

Ἐντείη] Post θαμινὰ *Kühnius* e MSto addidit in textu ἐκπνεῖσθαι.

88 ἔχει. καὶ μὴν &c.] MS. brevius ἔχει. πολύγονόν δὲ τὸ ζῶον, ἐπικυϊστικ. αἰεὶ &c. JUNG.

89 Καὶ μὴν πολ. &c.] *Eratosthenes* in *Characterisim.* 34. μόνον δὲ τῶν τετραπόδων δοκεῖ κύειν πλείονα, (de lepore loquitur) ὧν τὰ μὲν κύει, τὰ δ' ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ, καθάπερ Ἀριστοτέλης ὁ Φιλόσοφος λέγει ἐν τῇ περὶ τῶν ζῶων πραγματείᾳ. Ceterum *Falckenburgius* meus post ἐπικυϊστικόμενον pro αἰεὶ habet ἔκειεν.

90 Τέτεκται] *Xenoph.* τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τίκτει, τὰ δὲ κύει, *Herodot.* in *Thalia*: τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκτων ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ δὲ ψιλόν τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῆσι μήτρῃσι πλάσσεται, τὸ δὲ ἀναίρειται. conf. *Clement.* *Alexandri.* in *Pædag.* lib. II. pag. 291. C. V. τετέχθαι pro τέτεκται. male. KÜHN.

Τέτεκται] MS. τετέχθαι, pro τέτεκται. JUNG.

91 Κύεται] MS. κυῖται. Eadem *Xenophon*: πολύγονον δ' ἐστίν οὗτως, ὥστε τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τίκτει τὰ δὲ κύει. JUNG.

⁹² πλάττεται. ⁹³ καὶ εἴποις ἀν' αὐτὸ, πολύγονον, πολυτόκον, πολύτεκνον, ἐπικυϊσκόμενον, γόνου αἰεὶ ἐπιπληρούμενον. τίκει δὲ καθ' ἑκάστον μῆνα. ⁹⁴ καὶ τετρίχεται πᾶν, ὥστε καὶ τὴν γνάθον ἐν τὸς ἔχειν τρίχας. ὅσων δ' ἀν' ἐτῶν ⁹⁵ εἴη, τοσαύτας ⁹⁶ ἔχει, τῶν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐγχαυρόντων, ⁷⁴ ὑπὸ τὴν οὐρὰν τὰς ⁹⁷ ὀπάς. * μόνον δὲ τῶν ζῴων, καὶ πρὶν τεκεῖν ἔχει ⁹⁸ γάλα. καὶ μόνον τῶν πολυσχιδῶν ἔχει ⁹⁹ πυτίαν. καὶ οἱ μὲν Ἐλυμαῖοι τῶν παρ' ἡμῖν ἀλωπέκων οὐ μείους ¹⁰⁰ εἰσὶ τὰ σώματα, μελαινοῦνται δὲ τὰ χρώματα, καὶ προμήκεις πεφύκασιν. καὶ τὸ ¹ παρὰ τὴν οὐρὰν ἄκρον λευκὸν αὐτοῖς, ἐπίμηκές ἐστιν. οἱ δὲ ² μοσχίαι καλούμενοι τῶν λαγωῶν, ὀξύτερον καὶ ³ εὐαισθητότερον ἔχουσι τὸ πνεῦμα τὸ ⁴ τῶν ἰχθῶν, ὥστε γίνεσθαι ⁷⁵ πρὸς ⁵ αὐτὰ τὰς κύνας ἐκμανεῖς. * Ἰθάκη δὲ μόνη ⁶ τῶν νήσων ἄγονός ἐστι ⁷ λαγωῶν. Καρπάθιοι δὲ, πρότερον οὐκ ὄντων ἐν τῇ νήσῳ ⁸ λαγωῶν, ζεῦγος εἰσαγαγόμενοι, τὸ μὲν εἰς πλῆθος ⁹ ἐκ τῆς πολυγονίας ἐπιδιδούν, ἔφθειρε τοὺς καρπούς. οἱ δὲ, παροιμίαν ¹⁰ ἐποίησαντο, ἐπὶ τῶν ἐπισπαστὸν κακὸν ¹¹ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπαγαγόντων, ὁ ¹² Καρπάθιος τὸν λαγῶν. καὶ μὴν Ἀναξίλας ὁ Ἡγηγῖνος,

que jam fiat. Ipsumque nominabis, foecundum, foetu abundantem, prole insignem, impraegnatum, foetu semper repletum. Parit autem mensibus singulis. Totusque pilis tegitur, adeo ut & intra maxillas pilos habeat. Quot vero annorum fuerit, tot habet sub cauda corpori incidentia foramina. * Solus vero ⁷⁴ animalium ante partum lac habet, & solus bifidorum habet coagulam. Tum vero Elymaei Vulpibus, quae apud nos sunt, corpore minores non sunt, colorem autem nigrum referunt, & longiores crescunt, albaque juxta caudam pars ipsis est longior. Leporum autem ii, qui ⁷⁵ μοσχίαι dicuntur, acerrimum odoratillimumque vestigiorum odorem habent, adeo ut & canes ad hunc insaniant. * ⁷⁵ Ithaca porro, sola insularum, lepores non procreat. Carpathii autem, cum leporibus ante carerent, par introducetes, multitudo propter foecunditatem exorta, fructus perdidit. Ipsi vero in proverbium, de spontaneum sibi conciliantibus malum, abiere, Carpathius leporem. Tum & Anaxilas Rheginus,

⁹² Ἐπιπλάττεται] In C. V. nota ascripta legit ἔπι πλάσσειται, adhuc figuratur, fingitur in utero, quae lectio astruitur ex laudato Herodoti loco. Kühn.

⁹³ Ἐπιπλάττεται] Pro ἐπιπλάττεται Κύπριος ἐπι πλάττεται restituit.

⁹³ Καὶ εἴποις &c.] Καὶ εἴποις &c. tota haec perodus deest in MS. usque ad τίκει. Jung.

⁹⁴ Καὶ τετρίχεται] MS. καὶ τετρίχεται, ὥστε καὶ τῶν γνάθων ἐντός &c. sine πᾶν. Sic Aristoteles: καὶ ἐντός ἔχει τῶν γνάθων τρίχας. quae supra attuli ad V, 68. Jung.

⁹⁵ Εἴη] C. V. ἦ jota subscripto posito a latere. Kühn.

⁹⁵ Εἴη] MS. ἐτῶν ἦ. Jung.

⁹⁶ ἔχει τῶν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐγχαυρόντων ὑπὸ] Post ἔχει & ἐγχαυρόντων commaticas distinctiones Κύπριος posuit.

⁹⁷ ὀπάς.] MS. μόνον ὀπάς. has vocat τρώγλας *Ελιαμ. περὶ ζῴων. ιδιῶν. lib. II. cap. 12.* Jung.

⁹⁸ γάλα. καὶ μ. &c.] MS. γάλα καὶ πρ. τ. εἰ. καὶ μόνον. *Aristot. lib. VI. de Hist. Anim. 33.* ἴσχυι δὲ ἢ θήλεια (δασύπους) γάλα πρότερον ἢ τεκεῖν. Jung.

⁹⁹ Πυτίαν] Suspecta scriptio H. Steph. cum alibi πυτία. Seb.

⁹⁹ Πυτίαν] C. V. πυτίαν. *Aristot. πυτίαν lib. III. de Anim. cap. 21.* Kühn.

⁹⁹ Πυτίαν] MS. πυτίαν. rectius. hoc enim & πυτία invenias: alterum πυτία vulgatum hoc significatu mendolum ajunt. Et nostri MS. etiam propius *Aristotele*, apud quem est πυτία III. de Hist. Animal. 21. ἔχει δὲ πυτίαν τὰ μὲν μηρυκάζοντα πάντα, τῶν δὲ ἀμφόδοτων δασύπους. de leporibus Elymzsis & moschiis hinc *Rhodig. XXVI. Ant. 30.* Jung.

⁹⁹ Πυτίαν] Πυτίαν textui restituit Κύπριος pro priori πυτία.

¹⁰⁰ εἰσὶ] Deest εἰσὶ in MS. Jung.

¹ Παρὰ τὴν οὐρ.] MS. περὶ τὴν οὐρὰν ἄκρον λ. α. longe rectius. Jung.

² Μοσχίαι] C. V. μόχια. forte μόσχια dicuntur *ωπερὰ λέγεται, Ierusalim*, de illis enim *Xenoph.* dicit,

quod eorum vestigia facilius canibus suboleant. Kühn.

² Μοσχίαι] MS. μόσχια & λαγῶν. Jung.

³ Εὐαισθητότερον] MS. εὐισθητόν. Jung.

⁴ τῶν ἰχθῶν] MS. τῶν ἰχ. sine praecedenti τὸ. & γίνεσθαι. Jung.

⁵ αὐτὰ τ. κ. ἐκμανεῖς] C. V. αὐτὸ, & pro ἐκμανεῖς, ἐκμανεῖς. Kühn.

⁵ αὐτὰ τ. κ. ἐκμανεῖς] MS. αὐτὸ τὰς κ. ἐκμανεῖς. quae videntur potiora. Jung.

⁶ τῶν νήσων &c.] *Aristoteles* etiam illatos ibi mori tradit. *αιγιόβοτος* contra haec insula *Homero* dicitur. Kühn.

⁷ λαγῶν] MS. λαγῶ. Καρπ. Jung.

⁸ λαγῶν] MS. λαγῶν. Jung.

⁹ ἐκ τῆς π.] C. V. pro ἐκ leg. ἐπὶ, & pro ἐπιδιδούν, αὐξήθην. Kühn.

⁹ ἐκ τῆς π.] MS. ἐπὶ τῆς πολυγον. αὐξήθην, ἔφ. Jung.

¹⁰ ἐποίησαντο, ἐπὶ &c.] C. V. ἐποίησαν. Kühn. *ἐποίησαντο, ἐπὶ &c.* MS. ἐποίησαν, ἐπὶ τὸν εἰ. Jung.

¹¹ ἐφ' ἑαυτ.] Deest ἐφ' in MS. Proverbium dein ita MS. ὁ Καρπάθιος τῶν λαγῶν. Sed vulgata rectius. de ea paroemia *Erasmus Adag. Carpathius leporem.* & *P. Vislotius* ad libr. III. Rhetoric. *Aristot.* ubi ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν. *Eustath.* ad Γλ. α. παροιμία ἢ λέγουσα ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν. atque se & de eo dixisse ad *Dionysii Alexand.* περιήγησιν. ubi vid. ad. v. 500. ἢ παροιμία, ait ibi, ἢ λέγουσα, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν. Pro sequentibus in *Polluce*, καὶ μὴν Ἀναξ. &c. dein hujus Segm. ita habet MS. καὶ τὴν Σικελίαν δὲ φασὶν χρόνῳ ὑστερον γένεσθαι λαγῶν ἀγαγῖν καὶ τὸν πρῶτον εἰσαγαγόντα Ὀλύμπια νικηκῆτα ἰγχαράξαι τῷ νομίσματι ἀπῆνεγκε λαγῶν. Ceterum vulgata sunt emendatiora. quorum hinc leviter meminuit *Rhodigin. XXVI. Antiq. 31.* Jung.

¹² Καρπάθιος τὸν λαγῶν.] Vid. *Erasm. Proov. Carpathius leporem.* meminuit & *Hadr. Jun. Proov. Carpathius restem.* Seb.

cum Sicilia ante, ut Aristoteles inquit, lepores non gigneret, hic invehens nutritisque, simul rheda in Olympia vincens, Rheginorum monetæ rhedam inculpsit, & leporem.

οὔσης (ὡς Φησιν Ἀριστοτέλης) ἀγόνου τῆς Σικελίας τέως λαγῶν, ὁ δὲ, εἰσαγαγὼν τε καὶ θρέψας, ὁμοῦ δὲ καὶ Ὀλύμπια νικήσας ἀπήνη, ¹³ τῶ νομίσματι τῶν Ῥηγίνων ἐνετύπωσεν ἀπήνην, καὶ λαγῶν.

76 • *De cervis, sue, & reliquis feris.* 2.

• ¹⁴ Περὶ ἐλάφων, καὶ οὐδὲ, καὶ λοιπῶν θηρίων. 76 β.

Cervorum quidem, cornibus faemella caret. masculus vero, est cornifer, cornutus, lata cornua habens, aut alta vel aurea. qui ab Hercule captus est. Et Anacreon quidem errat, Cervum vocans Κερέσσαν. Sicut & Sophocles, Κερέσσαν vocat,

¹⁵ τῶν δὲ ἐλάφων, ἀκέρως μὲν ἢ θήλεια. ὁ δ' ἄρῃν, κερωφόρος, ἢ κερασφόρος, ¹⁷ ἢ κεράστης, ἢ ¹⁸ εὐκέρως, ἢ πλατύκέρως, ἢ ὑπέρκέρως. καὶ χρυσόκέρως, ὁ ὑπὸ Ἡρακλέους ¹⁹ αἰλούς. καὶ Ἀνακρέων μὲν σφάλλεται, κερέσσαν ἔλαφον προσειπὼν. καὶ Σοφοκλῆς, ²⁰ κερούσαν,

¹³ τῶ νομίσματι] Tale Rheginorum numisma exhibet *Prosper Parisius Patricius Romanus in suis raris magna Graecia numismatibus* Tab. XI. KÜHN.

¹⁴ Περὶ ἐλάφ. &c.] C. A. ἐλάφου, ceteris omiſſis, sequuntur autem infra. KÜHN.

Περὶ ἐλάφ. &c.] MS. titulus hic: περὶ ἐλάφων. nam de ceteris animalibus infra habet peculiare titulos. JUNG.

¹⁵ τῶν δὲ ἐλ. &c. θήλεια] MS. τῶν ἐλάφ. & θήλεια. JUNG.

τῶν δὲ ἐλ. &c. θήλεια] Exscriptis integrum hoc Segmentum *Phanorimus* qui illa verba: Ὀμηρος, Ἀμφ' ἐλάφον κερῶν, praeposit his: καὶ Σοφοκλῆς κερέσσαι τὴν Τελέφου τροφὸν ἔλεξεν; omiſſis illis: καὶ Ἀνακρέων μὲν σφάλλεται, κερέσσαν ἔλαφον προσειπὼν. quæ de industria omiſſiſſe *Phanorimus* credo, & forsitan *Pollucis* iudicium hac de re improbaſſe. vid. *Cajaub.* ad *Athen.* IX. 12. & omnino Illuſtris *Ezechiel Spanhemius* in eruditissimo ad *Callimachium* Comm. p. 203.

¹⁶ Δ' ἄρῃν κερωφόρος] MS. δὲ ἄ. κερωφόρος, & sic scribendum, uti κερωδέτος, κερωτρότος, alia. JUNG.

Δ' ἄρῃν κερωφόρος] Vulgatum κερωφόρος tuetur *Ety-mologici Μυθῆ* Ἀνδρῶν in voce Ἰηρωμῶ, ubi & rationem grammaticam affert hanc: cum genitivus *At-ticis composita per ω scribitur.*

¹⁷ Η' κεράστης] Disjunctiva abest a C. A. & hic & in sequentibus εὐκέρως. sequitur dein: ὁ δὲ Ἀνακρέων σφάλλεται κερέσσαν ἔλαφον εἰπὼν καὶ Σ. κερούσαν τ. Τ. τ. Ὀμηρος δὲ ὀρθῶς λέγει. KÜHN.

¹⁸ Εὐκέρως, ἢ πλατ. &c.] MS. εὐκαίρας, ὅστ' ὁ ὑπὸ &c. intermediis omiſſis. mendose. Memorat hæc, ubi notat *Pollux* hic *Poetas*, & hinc *Rhodigin.* VII. *Antiq.* 15. Tu vide potius doctiss. *Scholium* *Anthologia Brodani* ad lib. I. cap. 23. initio ibi aliquot recenset *Poetas*, qui ad hunc scopulum offenderunt. Verum inſigne caput invenio in hanc rem apud *E-lianum* libr. VII. de *Prop.* *Animal.* cap. 39. ubi ait diserte qui negant cervæ foeminae esse cornua, hi, inquit, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας, quos producit, non tantum *Sophoclem* aliquot locis, & *Anacreontem* (quos & *Nolter* lancinat) sed & aliorum loca. Feruntur & *Aphthonii* nomine elegantes fabellæ, quarum unius initium: ἐλάφον ἢ μητὴρ ἐνοῦβητι, λέγουσα κίρας, ὡ παῖ, παρὰ τῆς φύσεως εἰληφας. ubi interpres, Cervam istis verbis admonuit mater. *Nolter Pollux* credo hæc in *Rhetore* adhuc minus pareretur. & videtur sane sicut & inscriptio, μῦθος ὁ τῆς ἐλάφου &c. sui oblitus cervæ attribuisse cornua ille fabulator: quum in fabula referat cervam filio voluisse persuadere ne fugeret canes, quippe cornua gerentem: ipsam tamen vix canum auditu itreptu, primam fugam cepisse. Sed næ & nos nugamur, qui in fabulis veritatem quaerimus. Vin' rara quædam & recondita? Edebamus nuper cum *Herodoto* nostro *Cresiana* fragmenta, quæ collegeramus ex variis *Aucto-*

tibus. Inter alia istud: Κτησίας ἐν Περσικῶν δεκάτῳ αὐτῷ δὲ ταχὺς ἴστιν ἄγριος ὕθρωπος καὶ δίοικον τὰς ἐλάφους καταλαμβάνειν. Extat apud *Sterphantem* τὸν ἐθνοκογράφον in voce *Χαρμαναῖος*. Eum *Auctorem* diu nobis debet jam *Salmastius* noster, huius δὲ πῶθ' ὑπέρσκαμεν. Interim itaque tibi quæ ad hunc locum ad hos perscripsit non possum invidere, quum rara & recondita promiserim. Emendo, ait, ὡς καὶ δίοικοντα ἐλάφους καταλαμβάνειν. τὰς ἐλάφους non corrigimus aut mendosum esse dicimus. Scimus enim vetustissimos *Græcos*, vocem ἐλαφος, sive de masculo, sive de femina loquerentur, feminino sepe semper extulisse, nec minus *Grammaticos* inſectia damnantibus, quæ mirantur apud *Poetas* cervis feminis cornua tribus, cum exploratissimum sit eas cornibus carere. Inſectiores & ineptiores alii, cervam illam fabulis decantatam arripedem, ἄθλον *Herculis*, cornua solum habuisse. quasi illa cervæ fuerit, non cervus. Et licet *Poeta* & inter eos *Pindarus* τὴν ἐλάφον, cum de ea loquuntur, appellent, cervum, non cervam semper accipiendum & vertendum erat. & in eo etiam *Latini* facti sunt, qui cervam feminam putarunt esse, quod *Græcis* τὴν ἐλάφον dici viderent. non aliter loquuntur sunt vetustissimi *Poeta*, non aliter veteres *logographi*. *Callimachus* hymno in *Dianam* σκαιρούσας ἐλάφους (hoc est salientes cervos, non cervas) Sequitur proximo versu Κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.

Cervi igitur, non cervæ erant. ad quem locum, ineptum *Scholium* legitur, cuius *Græculi* nescio: σημειώσαι ὅτι τὰς θηλείας ἐλάφους κερωφόρους ἔπει. Alibi notavimus duobus aut tribus *Anthologia* locis *Leonidam Tarentinum* veterem *Poetam*, in epigrammatis ἀναθηματικῶς cornua consecrare τῆς ἐλάφου. cervi scilicet, non cervæ. *Conon* ἐν διηγήσει apud *Photium*: ἵππος, φησὶ, νεμόμενος ἐφοῖτα πιούμενος ἐπὶ κρήνην. ἐλάφος δὲ τὸ πεδίον διελθοῦσα τὴν δὲ πῶαν κατίσσειβε, καὶ τὸ νεῦμα ἐτάραττε. καὶ ἵππος πῶαν ἀδικούσαν τιμωρῆσαι &c. hoc pluribus aliis testimoniis ita manifesto docuimus nostris in *Callimachium* lectionibus, quæ ante tres annos scripsimus, ut, qui in posterum dubitare poterit, grammaticus dici, id est ineptus, debeat. Ad *Pollucem* nostrum. JUNG.

¹⁹ Α' αἰλούς.] Α' αἰλούς. SEB.
²⁰ Κερέσσαν] *Anacreontis* verba hæc sunt ex *Athenæo* lib. IX. οἷά τι νεβρὸν νεοθελία γυλαθηνὸν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κερύσσης ἀποληφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. C. V. κερούσαν, cui dein ascripta erat hæc nota: imo *Anacreon* non errat: Iones enim omnium animalium appellaciones feminino genere profereunt, ut testatur *Ety-mologici M. Auct.* adde *Eustath.* in *Odyss.* pag. 1652. ubi refert sapius Ionice dici ἢ ἐλάφος ad denotandam speciem, non vero genus; ergo κατ' εἶδος dixeris recte κερέσσαν ἔλαφος, est enim mas in illa specie ani-

τὴν Τελέφου τροφόν. Ὀμηρος δὲ ²¹ ὀρθῶς, Ἄμφ' ἐλάφον κεραῖον. ²² ἔστι δὲ τοῖς ἐλάφοις τὸ χρωῖμα ἐπιξανθόν, κατάστικτον λευκοῖς γραμμασι. πλείω δὲ αἱ θήλειαι τὰ στίγματα ἔχουσι, καὶ μάλιστα
 77 τῶν ἐλάφων, οἱ νεβροί. * ἀλίσκονται δὲ δικτύοις μὲν, εἴ τις ²³ ὀγμεύσας αὐτὰς συνελάσειε. ²⁴ ποδοστράβαις δὲ, εἴ τις ἐνεδρεύσας αὐτὰς ἐμπαδίσειε. καὶ γενναῖ μὲν ὡς ²⁵ ἐπιτοπλείστον ἐν ²⁶ ἡ ἐλάφος, κύει δὲ μῆνας εἰς ἑκτώ. τίκει δὲ προσπληρωθεῖσα ὑπὸ τὸ μετώπων ²⁷ ἰστάμενον. τὸν δὲ νεβρον οἱ γονεῖς ²⁸ ἀγαγόντες ἐπὶ τὴν εὐνὴν, ²⁹ ἵνα ἀπὸ πέτρας ἀπορρώγως περιδρομος παρέχῃ τὴν ἐκ θατέρου μέρους ἀσφάλειαν, ³⁰ ἡ μὲν μήτηρ ἑαυτὴν καταβαλοῦσα, θηλάζει τὸ βρέφος.
 78 * ὁ δὲ πατήρ, ἀποθεν φυλάττει, καὶ πρὸς τὸν προσελθόντα ὑπερμαχεῖ. ³¹ καὶ τὸν μὲν νε-

Telephi Nutricem. Recte autem Homerus, Circa cervum cornutum. Cervus vero, color est fulvus, albis interstinctus lineis. plures vero maculas foemellæ habent, & hinnuli imprimis. * Capiuntur porro retibus, si quis has agitans venetur: pedicis vero, si quis insidians eas irretiat. Prolem vero, non plus una, cervæ parit. Et prægnans est mensibus octo, uterum autem fert imprægnatum in lustrum autumno. Hinnulum vero in lustrum genitores ducunt, ut præruptæ rupis ambitus ab altera parte securitatem exhibeat. Mater autem, sese demittens, foetum lactat. * sed pater superne custodit, & contra accedentem pugnat. Et hinnulum

malis ὑφίκεται, ut Homerus ait. vid. *Ælianus*. H. A. lib. VII. cap. 39. *Salmast.* in *Callimacho* & *Leopida Tarentino* eandem phrasin observat. KÜHN.

Κεραῖον] *Anacreontis* verba ex *Æliani* lib. VII. περι Ζώ. ἰδ. cap. 39. adscribo, οἱ τε νεβρὸν ποθητὴν γαλαθῆρον, ὅστ' ἐν ὕλῃ κεραῖον ὑπολειφθεῖς ἀπὸ μητρὸς ἐπιτρέθη. ubi notat eos qui κεραῖον volunt legere. MS. κεραῖον, τὴν Τελέφου τρ. & nescio an non recte, si κεραῖον scribas. Puto enim illum ipsum locum esse, quem *Ælianus* eodem loco e *Sophocli* *Κλέιδαι* citat: τοῦ μὲν δὲ τις κεραῖον ἀπ' ὀρέων πάγων καθήρπει ἐλάφος. sed dubito tamen an hic locus. Scio enim & *Telephum* scriptam a *Sophocle*, ad quam magis vero simile Nostrium repperisse. JUNG.

Κεραῖον] *Κεραῖον* *Κυβησι* reperit. vide *Etymologicis Magnis* ἀπόνοτον in Κεραῖον.

21 ὀρθῶς, Ἄμφ' ἔλ.] C. V. ὀρθῶς λέγει ἀμφέλαφον; locus *Homeri* extat *Iliad.* λ. ν. 475. in C. A. a verbis ἀμφ' ἐλάφον usque ad ἀκοῦσι τὸν quod est *Segm.* 78. omnia absunt. KÜHN.

ὀρθῶς, Ἄμφ' ἔλ.] MS. ὀρθῶς λέγει, ἀμφ. JUNG.

22 ἔστι δὲ &c.] Defunt in MS. usque ad ἀλίσκ. JUNG.

23 ὀγμέσας] An ἀγέσας? SEB.

ὀγμέσας αὐτὰς] C. V. ὀγμύσας αὐτὰς. *Hesych.* etiam ὀγμύσειν in ὄγμος. *Sophocles* in *Philoctete*: στιβὸν ὀγμύσει τοῖς δὲ πύλας πεν. ubi ὀγμύσειν Interpreti Græco est ἰφεξῆς περιεῖσθαι, *μηκτὴν εὐσφιτερον τραμίτην*, nec ad dextram nec ad sinistram deflectendo. quæ significatio non videtur aliena ab hoc loco. possit & legi ὀγμύσας α. σ. ἰπρῆς secundum *seriem ingrediens* *tes cōgessit in veta.* KÜHN.

ὀγμύσας] MS. ὀγμύσας. recte. id enim *Xenophonem* ut mox dicam. Adferunt vero in *Lexico* *Salmasti* ex *Sophocli* *Philoct.* ubi *Scholiastæ* ὀγμύσει, explicare ajunt ἰφεξῆς περιεῖσθαι. simpliciter puto nos posse interpretari, *perlezes, confectans*. nec contraria puto esse *Sophocliæ*, quorum memini ὡς φοιβῆς χρεῖα στιβὸν ὀγμύσει τὸνδὲ πύλας πεν, immo profusus ad Nostrium, eodemque modo interpretanda. agit enim & *Sophocles* quoque de venatione *Philoctetæ*: quod ut & tibi pateat, addo versus, quos statim prioribus subijcit *Tragicus*:

Ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 Λόγος ἐστὶ φύσει, θροβαλοῦντα
 Πτεροῖς ἰοῖς &c.

Xenophonem vero hoc ipsum puto dicere διώκειν. Ni enim fallor, locus unde hæc deprompta, est hic in ejus *Cynægetico* de cervis: ἀλίσκονται δὲ καὶ ἀνευ ποδοστράβου διακίεσθαι, ὅταν ἢ τ' ἴσῃα βερίνη. ἀπαγορεύουσι γὰρ σφοδρὰ &c. An vero illud verbi, quod Noster usurpat, extet in *Cynægetico*, nescio, nec excutere omnia vacat, quod faciant ociosi. scio tamen *Xe-*

porhontem esse, & quidem ex alio loco, lib. II. *Cynogor.* in venatione etiam: ὡς δὲ πρὸς τοῖς ὀρίοις ἐγένοντο, εὐθύς, ὡς περ εἰσὶν ἰθῆρα' καὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν πτερῶν καὶ τῶν ἰπκίων ὄγμυον αὐτῶν, ὡς ἐπιόντες τὰ θηρία ἐξαισταισι. οἱ δὲ ἀριστοὶ καὶ πτεροὶ καὶ ἰπκίαις διεστησῆναι, καὶ τὰ ἀνίσταμενα ἰπεδίχοντο καὶ ἰδίωκαν, καὶ ἤρουν παλλοῦς καὶ οὖς, καὶ ἐλάφους καὶ δορκάδας &c. ubi male illius verbi locum, aliud spurium ὄγμυον infederat. quod cur in interpretatione sua sequerentur viri docti, fortasse causæ factis non habebant, præsertim quum alterum ὄγμυον ab Avo nostro & libro *Budensi* acceptum probare cogantur. Accedat itaque aliorum quoque prolixæ commentationi jam hic locus *Pollucis*, qui rem illustrat non parum. Imo & *Hesychiana* illa, ὄγμος, ἡ ἰφεξῆς φυτεία, μεταφορικῶς δὲ καὶ ὅταν περιεῖνται ἐφ' ἑα τετραγμύτοι κατὰ στίχων, ὄγμος λέγουσιν. ὁ δὲ τῶν θηριζόντων στίχος, ὀγμύσειν λέγεται. Quicquid sit mihi non videtur ineptus hic interpret cum suo *aristote*: sed id ipso *Xenophonte* niti videtur. JUNG.

ὀγμύσας] ὀγμύσας pro ὀγμύσας priorum editionum rursus *Cyβησι* mei restitutioni debes.

24 Ποδοστράβαις] MS. ποδοστράβει. JUNG.

25 Ἐπιτοπλείστοι] MS. ἐπὶ τὸ πλείστον. JUNG.

26 ἡ ἐλάφος &c.] Deest ἡ in MS. qui dein ita: εἰς ἡ τίκει δὲ πληρωθεῖσα ὑπὸ μετώπων ἰστ. Et sane alterum κύει in vulgatis nihili est, proque eo omnino τίκει debet legi. vid. & *Aristotelem* lib. VI. de *Hist. Animal.* 29. JUNG.

ἡ ἐλάφος &c. κύει δὲ προσ.] Pro illo κύει ante δ προσπλ. repositum jam in textu τίκει.

27 ἰστάμενον] *Interpr.* *invenit autumno*, malim, *medio autumno vel eo consistente, vel adulto.* KÜHN.

28 ἀγαγόντες] MS. ἀνάγοντες, pro ἀγαγόντες. JUNG.

29 ἵνα ἀπὸ πέτρ. &c.] ἵνα vocat ubi; non, ut secundum *Interpr.* C. V. καταλαβοῦσα pro καταβαλοῦσα. KÜHN.

ἵνα ἀπὸ πέτρ. &c.] MS. ἵνα πέτρας ἀπορρώγως περιδρομος παρέχει τῇ &c. quæ omnia videntur mihi pensiora vulgatis. JUNG.

ἵνα ἀπὸ πέτρ. &c.] *Salmastius* ὁ πάνυ in *Exercitationibus* *Plinianis* pag. 155. corruptissima hæc *Pollucis* verba ita legenda ait: τὸν δὲ νεβρὸν οἱ γονεῖς ἀγαγόντες ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἡ πέτρας ἀπορρώγως περιδρομος παρέχει ἐκ θατέρου μέρους ἀσφαλῆ. Certe proxime adlectionem *eximii* *Codicis* quo *Cl. Juncgermannus* usus erat, sagacissimi Viri accedit conjectura, neque aliter hunc locum legendum esse existimo.

30 ἡ μὲν μήτηρ &c.] MS. ἡ μὲν μ. αὐτῇ καταλαβοῦσα, θηλ. &c. JUNG.

31 καὶ τὸν μὲν &c.] Defunt in MS. usque ad nar-

quidem, si poteris, a parentibus pulsum venare, & primo sane cursu deficiet tu, & canes. in reliquis vero venationibus hinnuli defatigantur. Multi etiam adultorum cervorum continuis magis infecutionibus propter spirandi difficultatem capiuntur. ad hos autem, opus est arcibus, & jaculis. De apro praeterea dices, terram rostro fodit, detondet prae-
 79 ta, scindit arbores, * acuit dentes, horret vertice, obliquis tuetur oculis, ignitum cernit. Dentibus fulminat, dentium fremitu minatur. ignem oculis emit-
 80 tit, spuma dentibus adhæret. Ad iram est asper, furore implacabilis, difficilis oppugnato, captus durus, inexpugnabilis, profliciens, prorumpens, irruens, incidens, evertens. dentibus secans, aperiens, perimpens. Impetu ruens, currendo appropinquans, impetuofus, im-
 80 mobilis, impugnato difficilis. * Retia etiam succindat, perticas evertat, arbores radicitus extirpet, insolens, furibundus, magnanimus. Si vero oblique dentibus fulminet, canum pilos comburit. Si vero morienti, dentibus exertis, pilos adhibueris, tanquam ad ignem adhibiti cri-

βρον εἰ δυνήθεις ἀπελάσας ἀπὸ τῶν γονέων κυνο-
 δραμῆσαι, τὸν μὲν πρῶτον δρόμον, ἀπολείψῃ σὺ
 καὶ αἱ κύνες. ³² ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς, ἀπαγορεύου-
 σιν ἀρα οἱ νεβροί. πολλαὶ δὲ καὶ τῶν τελείων ἐλά-
 Φαν ἐν ταῖς συνεχεστέραις διαώξεσιν, ὑπὸ δυσ-
 πνοίας ἀλίσκονται. χρεῖα δὲ πρὸς αὐτάς, τόξων,
 καὶ ἀκοντίων. ³³ εἴποις δ' ἂν περὶ σὺς, βαθύνει
 τῷ ῥύγχει τὴν γῆν, κείρει τὰ λήια, κόπτει τὰ
 δένδρα, * θίγει τοὺς ὀδόντας, ³⁴ ἐφριξε τὴν λο- 79
 Φίαν, ³⁵ λεχρίοις παρέβλεψε τοῖς ὄμμασι, ³⁶ πυρ-
 ρῶδες ὑποβλέπει, τοῖς ὀδοῦσιν ἀντιπαταγεῖ, ³⁷ τῷ
 πρὸς ἀλλήλους κόμπῳ τῶν ὀδόντων ἀπειλεῖ, πῦρ
 ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀφίησιν, ³⁸ ἀφρὸς αὐτῷ τοῖς
 χαυλιόδοισι ³⁹ περιζεῖ, ⁴⁰ τραχὺς ἐστὶ πρὸς ὄργην,
 ἀκάθεκτος τὸν θυμὸν, δύσμαχος, ⁴¹ δυσάλωτος,
 δυσαγώνιστος, πρῶθῶν, ⁴² προρρήγνύμενος, ἐμ-
 πίπτων, ⁴³ προσπίπτων, ἀνατρέπων. κόπτων τοῖς
 ὀδοῦσιν, ἀνοίγων, ἀναρρήγνυς. ῥύμη ἐπιών, ⁴⁴ ῥό-
 θιος συμπροσχωρῶν, βίαιος τὴν ὀρμήν, ⁴⁵ δυσκίνη-
 80 τος, δυσκαταγώνιστος. * καὶ τὰς ἄρκυς διακό-
 ψειεν ἂν, καὶ τὰς στάλικας ἀνατρέψει, καὶ
 τὰ δένδρα προρρίζα ⁴⁶ ἐκτρίψειεν, ⁴⁷ ὑπέρθυμος,
 δυσέργητος, ἔμπυρος, ὑπέρασθμος. ⁴⁸ εἰ δὲ πλα-
 γίως τοῖς ὀδοῦσι ⁴⁹ θίγοι, τῶν κυνῶν τὸ τρίχωμα
 ἐπέφλεξεν. εἰ δὲ ⁵⁰ ἀποθανόντι τῷ χαυλιόδοισι προσενέγκαις τρίχας, ὡς ἀπὸ πυρὸς αἱ τρί-

rationem de apris Segm. seq: Ea vero ex Xenophone deprompta patebit Cyngeticum volenti perlegere. JUNG.

32 Ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς] In ceteris curriculum. leg. enim in tois i. Xenoph. δευτέρῳ δὲ καὶ τρίτῳ δρόμῳ τὰ χυ ἀλίσκονται. KÜHN.

Ἐν δὲ ταῖς ἐφ.] Τοῖς reposui, ut Florens. edit. clare habet.

33 εἴποις δ' ἂν] P. inscr. περὶ σὺς. εἴπ. SEB. εἴποις δ' ἂν] Hic adest titulus in C. A. περὶ σὺς. KÜHN.

εἴποις δ' ἂν] Hic demum MS. iterum, uti dixi, pergit, titulus est praeterea novus in MS. hic: περὶ σὺς. dein: εἴποις ἂν π. sine δ'. JUNG.

34 ἐφριξε] ἐφριξε τὴν λοφίαν est in margine C. A. Interpr. horret vertice, malim, summi inhorrescit sens. λοφία ἢ τοῦ λόφου θρίξ. KÜHN.

35 λεχρίοις π. τ. ὄμ.] λεχρίοις π. τ. ὄ. plane abest a C. A. KÜHN.

λεχρίοις π. τ. ὄμ.] Defunt in MS. λεχρίοις π. τ. ὄμμοισι. JUNG.

36 πυρρῶδες] πυρρ. etiam A. sed P. πυρῶδες. SEB. πυρρῶδες] C. A. πυρῶδες, flammantes oculos versat, dentibus frendet. KÜHN.

37 τῷ πρὸς ἄλλ. &c.] Absunt ista a C. A. KÜHN. τῷ πρὸς ἄλλ. &c.] Defunt in MS. τῷ πρ. ἄ. κ. τ. ὄ. ἀπειλεῖ. JUNG.

38 ἀφρὸς αὐτῷ &c.] C. A. ἀφρὸς αὐτοῦ τ. χ. ἀπιζεῖ, & haec superscripta sunt. KÜHN. ἀφρὸς αὐτῷ &c.] MS. ἀφρὸς αὐτοῦ τοῖς χαυλ. ἐπιζεῖ. JUNG.

39 Περιζεῖ] C. V. ἐπιζεῖ. KÜHN.

40 τρ. ἐστὶ πρὸς ὄργην,] MSS. τραχ. ἐστὶ τὴν ὄργ. SEB.

τρ. ἐστὶ πρὸς ὄργην,] C. A. τραχὺς ἐστὶ τὴν ὄργην. ita & Salmaf. KÜHN.

τρ. ἐστὶ πρὸς ὄργην,] MS. τρ. ἐστὶ τὴν ὄργην. JUNG.

41 δυσάλωτος] In C. A. statim sequitur, προσρηγνύμενος ἐπιπίπτων κ. τοῖς ὀδοῦσι ἀναρρήγνυς. ῥύμη ἐπιών, cetera defunt usque ad θηρίῳ, idque indicat folenne, λείπει. KÜHN.

δυσάλωτος] Defunt in MS. post δυσάλωτος sequentia duo δυσάγων. πρῶθῶν. JUNG.

42 Προρρήγνύμενος] Sic ambo MSS. pr. edit. προσρηγνύμενος, vide an magis quadret προσρηγνύμενος, quo verbo usus Basil. Seleuc. Orat. de Josepho: πρῶτος ὁ τῶν ἀδελφῶν πόλεμος προσετήγγυτο. SEB.

43 Προσπίπτων &c.] Deest in MS. προσπίπτων cum sequente ἀνατρέπων, deest mox & ἀνοίγων. JUNG.

44 ῥόθιος &c.] Defunt in MS. ῥόθιος συμπρ. &c. δυσκαταγ. cum mediis. JUNG.

45 Δυσκίνητος] Falckenburgius meus δυσκίνητος, quod non displicet. sed & vulgatum fatisonum est.

46 Ἐκτρίψειεν] MS. ἐκτρίψειεν. JUNG.

47 Ὑπέρθυμος &c.] Defunt in MS. ὑπέρθ. δυσόργ. ἔμπυρ. ὑπέρασθμος. quo ultimo ad hunc locum Xenoph. Cynaget. respicit: τὸ γὰρ θηρίον (aper) καίπερ ὑπερβάλλον δυνάμει, ἀπαγορεύει ὑπέρασθμον γηόμενον. JUNG.

48 εἰ δὲ πλαγ. &c.] MS. ita: εἰ καὶ πλαγίως ὀδοῦσι &c. JUNG.

49 Θίγοι] C. V. θήγοι. Xenoph. οὐ γὰρ ἂν τῶν κυνῶν ἀμαρτάνων τῇ πληγῇ τοῦ σώματος ἄρα τὰ τριχώματα περιπέμπρα, ejusdem sunt & εἴμα sequuntur. KÜHN.

Θίγοι] MS. θήγοι. sed vulgatum rectius. JUNG.

50 Αποθανόντι] MS. ἀποθανόντος, melius. Xenophon ait θεινώτος. Locus Xenophontis totus est: θεινώτος γὰρ εὐθύς, εἰάν τις ἐπὶ τὸν ὀδόντα ἐπιθῇ τρίχας, συντρέχουσιν αὐτὰς εἰς θέρμοι. ζῶντι δὲ διάπυροι, ὅταν ἐρεθίζηται. οὐ γὰρ ἂν τῶν κυνῶν, ἀμαρτάνων τῇ πληγῇ τοῦ σώματος, ἄρα τὰ περιχώματα περιπέμπρα. MS. χαυλιόδοισι προσενέγκαις τρ. JUNG.

81 χες συντρέχουσιν. ⁵¹ οὕτω καὶ πολὺ τὸ Φλογῶδες ἐνεστι τῷ θηρίῳ. ⁵² Ἡ δὲ ἄρκτος, ⁵³ τίττει μὲν σάρκα, πλάττει δὲ καὶ ἀρθροὶ τὸ γέννημα τῷ στόματι, καὶ πρὸς εἶδος ζῶου τὰ μέλη τυποῖ. ⁵⁴ καὶ ἄρκτου μὲν ⁵⁵ ὄρος τὸ ἀρκτῶον ἐπώνυμον. ⁵⁶ ἀρκευεσθαι δὲ τὰς παρθένους ἔλεγον ὁ δῆμος ὁ Ἄττικός. ⁵⁷ Ἐλίκη δὲ, καὶ Κυνόσουρα, ἐν οὐρανῷ δύο ἄρκτοι, Διὸς ἢ ἐτέρα τροφός. οἱ δὲ, ἀμφω λέγουσιν. οἱ δὲ, τὴν μὲν, ὡς ἦν τροφός, τὴν δὲ, ὡς ⁵⁸ παιδικά. καὶ ἄρκτος μὲν, τὸ καταντικρὺ μεσημβρίας τοῦ κόσμου μέρος. ὁ δὲ ἄνεμος, ὁ πνέων ἐκεῖθεν, ἀπαρκτίας, καὶ κύκλος ἀρκτικός. ἀλίσκεται δὲ τὸ θηρίον, καὶ δικτύσις, καὶ μάχη, καὶ ⁵⁹ βόθροις τισιν, οὓς ὑπὸ τὰ δένδρα τὰ καρποφό-
82 ρα τῶν κυνηγετῶν τινες ὀρυζάμενοι, * καὶ καλά-

nes convolventur. adeo ignita quaedam vis huic bestiae inest. Urfa porro carnem parit, format autem, & membra lingendo fingit, ut animalis speciem habeat. * Urfa vero montem, urfinum con-
81 gnominarunt. Et Populus Atticus, Virgines Ἀρκευεσθαι dixit. Tum & Helice, & Cynosura, inter astra duae urfae sunt. Jovis haec Nutrix, alii autem utramque dicunt. nonnulli tamen hanc, Nutricem, illam, Amicam fuisse tradunt. Praeterea Arctos, Meridiei opposita, mundi pars est. & ventus inde flans, Aparcticus. & circulus, Arcticus. Capitur vero bestia haec retiis, pugna, & foveis quibusdam, quas sub arbores frugiferas Venatorum nonnulli fodientes, * & cala-
82

51 Οὕτω καὶ πολὺ] Οὕτω πολὺ &c. MS. sine καὶ. JUNG.

52 Ἡ δὲ ἄρκτος] MSS. inser. περὶ ἄρκτου. SEB.

Ἡ δὲ ἄρκτος] Περὶ ἄρκτου titulus C. A. Idem τῷ στόματι τὸ γέννημα. post τυποῖ, ἀρκευεσθαι τὰς π. ζ. ὁ δ. ὁ Ἄττικός. ἀλίσκεται δὲ τ. θ. κ. μ. κ. δ. καὶ βόθροι; tum sequitur λίπει, defunt enim omnia usque ad ἀλισκόμενον. KÜHN.

Ἡ δὲ ἄρκτος] Ante ἢ titulus iterum in MS. hic: περὶ ἄρκτου. de opinione veterum; in qua & Pollux nolter, de massa carnis, quem lambendo format urfa, vid. plenissime amicam nostrum eximium *Rittershusium* ad lib. III. *Orpian.* Cyneg. v. 159. JUNG.

Ἡ δὲ ἄρκτος] *Plinius* *Hist.* *Natur.* VIII, 36. *Ursorum coetus hyemis initio: nec vulgari quadrupedum more, sed ambobus cubantibus complexisque. Demde secessus in specus seruatim, in quibus pariant XXX. die, ac plurimum quinos. Hi sunt candida informisque caro, paulo muribus major, sine oculis, sine pilo: ungues tantum prominent: hanc lambendo paulatim fingunt.*

53 Τίττει μὲν σάρκα] *Orpian.* *Κυνηγ.* III, 159.

Τίττει δ' ἡμιτέλεστα, καὶ οὐ μεμελιγμένα τέκνα.

Σάρκα δ' ἄσημον, ἀναρρῶν, ἀσίδελοι ὠπήσθησθαί &c.

Philes *Hist.* *An.* cap. 12.

Ἀσημον ἄρκτος ἀποτεκνῶσα κόπας σοφῶς διαρροῖ, καὶ τυποῖ, καὶ φαίδρῆσι, καὶ δημιουργίᾳ πλαστικῶς τοῦτο βρέφος. Λίπει τήθεισα δὲ μαλθακῆς γλώσσης πόσι, λασιόσι καὶ θάλασσαν μπερῆς τὸν τόπον, Ἐνῆκε θηλὴν μητρικὴν τῷ Φιλτάτῳ.

Qui porro ea de re scripserint, quidque isti opinioni subit erroris, indicat *Cl. Rittershus.* doctissimis suis in *Orpian.* *Commentariis.* SEB.

54 Καὶ ἄρκτου &c.] Defunt in MS. καὶ ἄρκτου μ. ὁ. τ. α. ἰ. JUNG.

55 ὄρος τὸ ἀρκτῶον] *Salmas.* ὄρος ἀρκτῶον. KÜHN.

56 Ἀρκευεσθαι] *Causam* aperit *Lucretius.* *Parerg.* I, 25. SEB.

Populus Atticus *virgines* ἀρκευεσθαι dixit] *Cyrild.* *decimari* vere *virgines* dicebat *pop.* *Att.* ad *Syntag.* XII. fol. 358. item *Rhodigin.* *Antiq.* lect. XXVI, 19. *Helich.* quoque ac *Suidam.* SEB. 2.

Ἀρκευεσθαι] De *Virginibus* quae *Diana* dicebantur ἀρκευεσθαι, videatur *Suidas* in ἀρκτος & ἀρκευεσθαι, ex *Harrocras.* qui notat in δεκατεύειν, quod *virgines* αἱ δεκαετίδες ἤρκευον. confer *Helichium* in ἀρκτία & δεκατεύειν. KÜHN.

Ἀρκευεσθαι] De ἀρκευεσθαι hunc nodum, ut ait, implicatorem, in *Polluce* explicat *Cal.* *Rhodiginus* XXVI. *Antiq.* 19. scilicet id significare, *Diana prius quam tempus arceat purgatum, virgines consecrati*

initiarique. cum videre potes. dixisset vero brevius & clarius forte tantum *Diana ante purgatis initiatas sacra fecisse*, uti eadem haec attingens *Fr. Lucretius* I, *Parerg.* 25. MS. autem nolter habet ἀρκευεσθαι μί-
τοι τ. π. JUNG.

Ἀρκευεσθαι] *Etymologicis Magnis* *Auctor* voce *Δεκατεντέριον* ita habet: *Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκευεσθαι ἐπιπὴ ἰθεράπειον τὴν Ἀρτεμιν αἱ παρθένοι περὶ τὸν δικαίον χρόνον, quae mihi corrupta videntur. quid enim sibi vult illud περὶ τὸν δικαίον χρόνον? omnino legendum δεκαετῆ χρόνον, & forte addendum quoque οὐσαι. Audi Helichium: Δεκατεύειν, τελευτεῖν, δεκάτην εἰσπράττεισθαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ ἀρκευεσθαι, δεκατεύειν. ἐπεὶ ἔπρασαν αὐτὸ αἱ παρθένοι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον οὐσαι. Harrocras. in Δεκατεύειν. Ἴσως δὲ τὸ ἀρκευεσθαι, δεκατεύειν ἴσκειν ὁ ἤτωρ, ἐπιπὴ αἱ δεκαετίδες ἤρκευον. Verum nondum sunt omnia in *Etymologo* sana. illud enim τὸ, in illis verbis λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκευεσθαι aliud verbum ad sensus complementum necessario requirit, quare age & hunc defectum suppleat *Helichius*, ex quo sic lege: *Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκευεσθαι, δεκατεύειν. Integrum ergo Etymologi locum ita constituo: Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκευεσθαι, δεκατεύειν ἐπιπὴ ἰθεράπειον τὴν Ἀρτεμιν αἱ παρθένοι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον οὐσαι. ritum horum sacrificiorum eorumque originem prolixè explicat Suidas in ἀρκτος. quae affert & novus ille Scholiastes Bisetius ad Aristophanis *Lysistrat.* pag. 877.**

57 Ἐλίκη δὲ &c.] *Ovid.* *Fast.* III, 117

Esse duas arctos, quarum Cynosura petatur Sidoniis. Helicen Graia carina notat.

vide *Metamorph.* II. fab. 7. & 8. item *Trist.* IV, 3. ubi sidera ista generaliore appellatione *Magna minorque fera* dicuntur, & *Aratum* princip. *Φαινόμεναι*, ubi & ἀμαξί vocantur, sicut *Lat. plaustra. Propert.* III, 4. *Ovid.* *Metam.* X, 447. SEB. 2.

Ἐλίκη δὲ &c.] Ἐλίκη δὲ &c. omnia defunt, usque ad ἀλισκείται. JUNG.

Ἐλίκη δὲ &c.] *Videri* meretur *Eustathius* ad *Odyss.* 223, 33.

58 Παιδικά.] *Etiam* *semina.* KÜHN.

Παιδικά.] *Falckenburgius* meus *παιδική* habet.

59 Βόθροις &c.] Post *βόθροις*, MS. brevius ita habet quae sequuntur: *Τισιν μεμηχανημένοις ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν, οὓς ὑπὸ δένδρων καρποφόρον (legendum καρποφόρον) ἀνορύσσουσιν. οἷς ὡς ἐπὶ τὸ δένδρον ἀναμνηχανημένη ἐπιβαίνει. τὸ δὲ ὄρυγμα αὐτὴν, θρ. τ. μεμηχανημένοις (scriptum fuit μεμνηχ. sed correctum est, & craso) δοκίμων ὑποδίσχεται. deiu novus in MS. titulus περὶ παρδάλειος.* JUNG.

83 morum, aut alius fragilis cujusdam ligni baculos super tendunt, terramque repouunt immotam, & herbas inferunt. tum hæc quidem arbore prehensâ fructuum desiderio capitur. ipsam vero fovea, fragili hoc ligno confiecto, excipit. Sed & pardalim iisdem modis capiunt, atque aconitum pharmacum cibis admiscentes. & hoc quidem fera dysenteria exhauritur, nonnunquam tamen & vivum capitur. * De pardale vero dices, corpus habet distinctum, maculosum, croceum, pulchrum, bene coloratum, speciosum, varium, molle, agile, multiforme, saltatorium, & luctatorium. Leonem autem vocabis, trucem, regium, pulchra juba insignem, pulchricomum, comatum, barbatum, gloriosum, magnanimum, insolentem, sublimem, ingentem, violentum, velocem, validum, audacem, fortem, Virorum potentem. * Minime tamen retiis adultus leo, sed machinis & insidiis capitur. Catuli vero, parentum robore & audacia confissi, venando pascuntur. Præterea asinos sylvestres equis insequentes, nam gregatim pascuntur, u-

μου, ἢ ἄλλου τινὸς εὐθραύστου ξύλου δοκίδας τοῖς βέθροις ἐπιτείναντες, καὶ τῆς αἰκινήτου γῆς ἐπιφορήσαντες, καὶ πᾶσαν ἐπιβαλόντες, ἢ μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ δένδρον ⁶⁰ ἀναρρίχσομένη κατὰ τὸν καρπὸν ⁶¹ ἐπέιγεται τὸ δὲ ἔρυγμα αὐτὴν, θραυσθεισῶν τῶν δοκίδων, ὑπεδέξατο. τὴν δὲ ⁶² πάρδαλιν, τρόποις τε τοῖς προειρημένοις ⁶³ λαμβάνουσι, καὶ ⁶⁴ φάρμακον ἀκόνιτον παραμιζάντες ⁶⁵ σιτίοις, τὸ μὲν θηρίον διαρροία κενούται τοῖς δὲ, πολλάκις καὶ ζῶν ἐστὶν ⁶⁶ ἀλισκόμενον. * ⁶⁷ εἴποις δ' ἂν 83 ἐπὶ ⁶⁸ παρδάλεως, ⁶⁹ ἔχει τὸ σῶμα κατάστικτον, ⁷⁰ στικτὸν, κροκοειδές, εὐπρόσωπον, εὐχρουν, εὐειδές, ⁷¹ πολυειδές, ὑγρὸν, εὐέλικτον, πολύμορφον, πηδητικὸν, αἰλτικὸν, εὐπαλές. ⁷² Καὶ λέοντα δ' ἂν εἴποις, ⁷³ βλοσυρὸν, βασιλείον, εὐχαίτην, εὐκόμην, ⁷⁴ κομήτην, εὐγένειον, ⁷⁵ ὑπέραυχον, μεγαλόθυμον, ὑπέρφρονα, ὑπέρθυμον, ὑπερμεγέθη, βίαιον, ταχύν, ισχυρὸν, θρασύν, ⁷⁶ κρατερόν, ⁷⁷ ἐγκρατῆ ⁷⁸ ἀνδρῶν. * θηρεῖται δὲ 84 ἡκιστα μὲν ὁ τέλειος οὐ πλέγμασιν, ἀλλὰ μηχανήμασι, καὶ σοφίσμασιν. οἱ δὲ σκύμνοι τῶν γονέων, πίστει τοῦ δυσεπιβουλεύτου, καὶ θράσει τῆς οὔσης δυνάμεως, ἐπὶ θήραν ⁷⁹ ἀπονέμονται.

Τοὺς δὲ ἄνους τοὺς αἰγρίους, ἐφ' ἵππων διαξάντες, ἀγελάζονται δὲ κατὰ πλῆθος,

60 *Αναρρίχσομένη*] *Pedibus arreptura in arborem. Labbas Gloss. ἀναρρίχσομαι ἀγρῶτο μαπίου scando tum leg arrepto maπίου &c. KÜHN.*

61 *Ἐπέιγεται*] *Leg. ἠπέιγεται. KÜHN. Ἐπέιγεται*] *Alcina & Florent. edit. habent ἐπιέγεται. & sic resoluti in textu.*

62 *Πάρδαλιν*] *MS. παρδάλην. quasi diceretur παρδάλης. JUNG.*

63 *Λαμβάνουσι &c.*] *Ita MS. λαμβ. καὶ τῷ ἀκόνιτι σιτίοις αὐτῷ (lego αὐτό. hoc enim ait: & prædictis modis capi illam feram, & etiam per aconitum, eo scilicet admixto efici) παραμιζάντες, ἐξ ἧν τὸ θηρίον διαρροία ἀλίσκεται. τοῖς δὲ π. κ. ζ. ε. ἀλίσκωμον. E. JUNG.*

64 *Φάρμακον ἀκόνιτον*] *Xenoph. ἀλίσκεται δὲ &c. Φάρμακον ἀκόνιτικόν. KÜHN.*

65 *Φάρμακον ἀκόνιτον*] *Plinius Hist. Natur. VIII, 27. Pantheras per carnes fricatas aconito (venenum id est) barbatus venantur.*

66 *Σιτίοις*] *C. V. σ. ἐξ ἧν τὸ θηρίον διαρροία ἀλίσκεται. τοῖς δὲ &c. ἀλίσκωμον. KÜHN.*

67 *Ἀλισκόμενον*] *Falckenburgius meus e MSto quoque habet ἀλίσκωμον, & optime mea quidem sententia. Ita enim capio præcedentia Pollucis nostri: Pantheram duplici modo capi, cum aconito, ab eoque profuvio ventris evacuari atque mori, tum illis foveis, quas descripsit paulo ante, illisque sæpius vivas capi. Huc enim traho illa Plinii Hist. Natur. VIII, 27. Vναιεταῖς ἀεὸ λεπταῖς (Panthera) us ejellit insuetudinis diu pugnet. Interpretes nosster pro more suo alias res agit.*

68 *Εἴποις δ' ἂν &c.*] *P. MSS. infer. περί παρδάλεως. Εἴπ. SEB.*

69 *Εἴποις δ' ἂν &c.*] *C. A. præmissō titulo, περί παρδάλεως leg. εἴποις ἐπὶ παρδ. C. V. ἐπὶ παρδάλεως. KÜHN.*

70 *Παρδάλεως*] *MS. παρδάλεως. notum utraque littera scriptum inveniri. JUNG.*

71 *Παρδάλεως*] *Rhavoritius Πάρδαλις, ἢ ποίησις λέγει. & dein paulo post: ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὔρηται οὕτως: πάρδαλις οἱ ἄλλοι, Ἀττικοὶ δὲ πάρδαλιν. Hesych. Πάρδαλις ὁ ἄρσεν, ἢ δὲ θήλειον πάρδαλις &c. sed rarum*

hæc differentia observatur, ut inquit & Salmas. ad Hesych.

69 *Ἐχει τὸ σῶμα κατ. στικτὸν*] *MS. ὡς ἔχ. τ. σῶμα στικτὸν, κατάστικτον, κροκ. quo pacto puo rectius legi, quam cum vulgato στικτὸν. JUNG.*

70 *Στικτὸν*] *MSS. στικτόν. SEB.*

71 *Πολυειδές*] *C. A. στικτὸν, &c. εὐειδές, ὑγρὸν; non dubito futuros, qui malint εὐπαλές, pro εὐπαλές, vel etiam εὐσταλές. Salmas. ex V. Cod. etiam στικτόν. KÜHN.*

72 *Καὶ λέοντα δ' ἂν &c.*] *Ante καὶ novus titulus in MS. περί λέοντος. JUNG.*

73 *Βλοσυρὸν*] *MS. βλοσυρόν. uno σ. & non aliter debet, ni fallor. prima enim debet correpta esse. ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι, citant ex Hesiodo. JUNG.*

74 *Κομήτην*] *Deest κομήτην in MS. JUNG.*

75 *ὑπέραυχον*] *Ἰππύχων Cod. Salms. male. KÜHN.*

76 *Κρατερόν*] *P. καρτερόν. SEB. Κρατερόν*] *MS. θρ. καρτερόν. JUNG.*

77 *Ἐγκρατῆ*] *MS. ἐγκρατή. cætera defunt usque ad τοὺς δὲ &c. ubi MS. novo prius titulo περί ὄων αἰγρίων. JUNG.*

78 *Ἀνδρῶν*] *In C. A. iterum est λέγει, absunt etiam omnia hujus Segmenti. KÜHN.*

79 *Ἀπονέμονται*] *Deorsum sine parentibus abit ad venandum robore suo fretus. Hesych. ἀπονομή, ἀπομαρμύς. Ἰῆρ dicitur Hebræis hujusmodi scymnus. KÜHN.*

⁸⁰ ἐπειδὴν ὑπέροκοι καὶ ὑπέρασθμοι γένονται, καὶ ὁ κονιορτὸς ⁸¹ αὐτοῖς ὡς ἀν' ἐκ πλήθους ἐγειρόμενος ἐνοχλῆ, τοὺς μὲν διακοντίζουσι, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ⁸² αἰροῦσι, ⁸³ βρόχοις σειραίοις περιβάλλοντες. οἱ δὲ ἐκφρονες ὑπὸ τῆς διώξεως ⁸⁴ γένόμενοι, πολλάκις οὐκ ἄκοντες, ⁸⁵ ἐπειδὴν ἐφέλικη τις τὸν ἵππον ἀποστρέψας, ἔπονται.

85

* ⁸⁶ Περὶ ἐγκλειύσεως κυνηγέτου.

γ'.

* *De incitatione venatoris.*

3. 85

Ὁ δὲ κυνηγέτης, ⁸⁷ ἐμβοάτω ταῖς κυσίν, ⁸⁸ ἐγκλειύεται, ἐπανακραγέτω, ἐπικεκραχθῶ, ἐσημαινέσθω, ἐπισημαινέσθω. ⁸⁹ ἔξοτρυνέτω τὰς κύνας, ⁹⁰ προσκαλείτω, προτρεπέτω, ἐπεγειρέτω, ὀρμάτω, παρορμάτω, ἔξορμάτω, προσκαλείσθω, ἐξανιστάτω. ⁹¹ συνθίω, ἐπιθίω, μεταθίω, συμπαράθω, παραθίω, μετιῶ, ⁹² μεταδιώκω, ⁹³ ἐπιγιγνόμενος, ⁹⁴ κυνοδρομῶν, ⁹⁵ συγκάμων, συνεργῶν, συμπονῶν, ⁹⁶ συμπροθυμούμενος, συνεξεταζόμενος, συνεξευρίσκων, συνδιερευνόμενος.

⁸⁰ Ἐπειδὴν] MS. ἐπειδ' ἀν. JUNG.

⁸¹ Αὐτοῖς] MS. αὐτοῦ. JUNG.

⁸² Αἰροῦσι, βρ. σειραίοις περιβάλλ.] MS. αἰρουσι, βρ. σειραίοις περιβαλόντες. JUNG.

⁸³ Βρόχοις σειραίοις] *Interpr.* laqueis ferreis, malim, crassioribus laqueis, qui (supra, catena) aequant crassitatem. KÜHN.

⁸⁴ Γένόμενοι] MS. γινόμενοι. JUNG.

⁸⁵ Ἐπειδὴν] MS. ἐπειδ' ἀν. JUNG.

⁸⁶ Περὶ ἐγκ. κυν.] Titulus in MS. voce transposita, περὶ κυν. ἐγκλ. JUNG.

⁸⁷ Ἐμβοάτω] MSS. ἐμβοάτω. SEB.

Ἐκβοάτω] C. A. melius, ἐμβοάτω; (ita & *Salmaf.*) *Xenoph.* ἐμβοῶντων αὐτῶ διακομῆν ἰὼ κύνας &c. post ἐγκλειύεται sequitur ἐπισημαινέσθω, ἀποτρυνίτω τοὺς κ. προσκαλείτω, συνθίω, συμπαράθω, ἐπιθίω, μεταθίω, παραθίω, μετιῶ, ἐπιγιγνόμενος, κ. συνεργῶν, συμπροθυμούμενος. Cetera absunt. KÜHN.

Ἐκβοάτω] MS. ἐμβοάτω ταῖς κυσ. quod quidem hic malim: ut respexerit ad illum locum *Xenophonis* *Cyneg.* ἐμβοῶντων δὲ αὐτῶ διακομῆν, ἰὼ κύνας &c. JUNG.

Ἐκβοάτω] *Rhanotismi* haec pro more suo exscripsit in voce *Κυνηγέτης*, usque ad *παρορμάτω*, post quod addit καὶ τὰ ὅμοια. pro *ἐκβοάτω* vulgato habet *ἐμβοάτω* bene. sic enim habent MSSti quoque, & *Xenophon*, quare illud in textum recipere non dubitavimus.

⁸⁸ Ἐγκλειύεται] Post *ἐγκλ.* MS. auctius ἐπικλειύεται. sed desunt dein tria *ἐπανακρ. ἐπικ. ἐσημ.* ad verbum *ἐσημαινέσθω*, *H. Steph.* hic ita notavit: *apud Xenophonem ἐσημαινόμενος puto ubi vet. ἐσημαινόμενος.* Mihi non vacat inquirere locum. Hunc quidem statim invenio ibi ubi *περὶ ἐγκλειύσεως* agit *Xenophon*,

bi defatigati & aheli fuerint, plurimisque illis pulvis excitatus obversatur, hos quidem telis conficiunt, hos vero vivos capiunt, laqueos ferreos circumjicientes. qui vero persecutione amentes facti sunt, nonnunquam non inviti, cum quis attraxerit equum convertens, sequuntur.

Venator vero, inclamet canibus, jubeat, acclamet, infonet, signum det, incitet canes, adhortetur, cohortetur, excitet, impellat, compellat, expellat, inhortetur, & suscitet. concurrens, post eos cursitans, sequens, insequens, subsequens, cum canibus currens, collaborans, cooperans, simul animum adjiciens, simul scrutans & inveniens.

sed de ipsis canibus, non de venatore si forte an ille fallitur, ὑπολαμβάνουσαι, ἐσημαινόμενοι &c. & in ora alteram lectionem, ἐσημαινόμενοι. habes vero in paucis lineis apud *Xenophonem* & *ἐγκλειύειν*, & *ἐπικλειύειν* in hac re. JUNG.

⁸⁹ Ἐξοτρυνέτω] MSS. ἐποτρυνέτω. SEB.

Ἐξοτρυνέτω] MS. ἐποτρυνέτω τ. & inferius ἐπιδύσαντα τὰς κύνας, καὶ ἐπικλειύσαντα. ubi & alteram lectionem ἐγκλειύσαντα adnotavit. JUNG.

⁹⁰ Προσκαλείτω] MS. προσκαλείτο, καὶ τὰ ὅμοια. ceteris omisiss, usque ad *συνθίω*. JUNG.

⁹¹ Συνθίω &c.] Hoc ordine MS. *συνθ. παραθ. συμπαρ. ἐπιθ. μεταθ. μετι.* JUNG.

⁹² Μεταδιώκω] Deest *μεταδ.* in MS. JUNG.

⁹³ Ἐπιγιγνόμενος] Ἐπιγιγνόμενος est, *superveniens*. *Xenoph.* *ἐάν* &c. *μη οἶός τε ἢ κυνοδρομῶν ἐπιγίνεσθαι αὐταῖς*, si illos *enisi* assequi vel *currendo supervenire* permittit. KÜHN.

Ἐπιγιγνόμενος] MS. ἐπιγινόμενος. JUNG.

⁹⁴ Κυνοδρομῶν] *Κυνοδρομῶν Henr. Steph.* adnotavit *Xenophonem* esse qui sane aliquoties eo utitur, & hic ubi de his κελύσμασιν agit: καὶ μὴ οἶός τ' ἢ κυνοδρομῶν ἐπιγίνεσθαι αὐταῖς, quem locum Nostro in mentem fuisse puto, vel propter alterum quoque verbum. JUNG.

⁹⁵ Συγκάμων &c.] Deest in MS. *συγκ. & συμπονῶν.* JUNG.

⁹⁶ Συμπροθυμούμενος] *Συμπροθυμούμαι* est, *studium alterius promoveo* (analogo *comasibus*, *συμπράττω*. KÜHN.

Συμπροθυμούμενος] Post *συμπρ.* MS. καὶ τὰ ὅμοια, omisiss tribus ultimis. JUNG.

De vocibus animalium.

I.

97 Περὶ Φωνῶν ζῴων.

61.

Animalium voces sunt. canum quidem, latratus, latrare, latrantes, & gannire. Dices etiam conviciari, & conviciantes: tum & lugere, & lugentes. Secundum Xenophontem autem, & Clangor dicitur. Ipse enim, Clamantes dicit. Nonnulli vero Poëtarum, Canes & βαύζειν dixere. Σκυζᾶν vero, cum dormiendo insonant. Luporum vero, est ululatus, ululare, ululans. Leonum, rugitus, rugire, rugiens. * Equorum, hinnitus, hinnire, hinnien-

ΦΩΝΑΙ ΖΩΩΝ, κυνῶν μὲν ὑλακῆ, καὶ ὑλαγμός, καὶ ὑλακτεῖν, ⁹⁹ ὑλακτοῦντες, καὶ κυζᾶσθαι. εἴποις ἂν, καὶ ¹⁰⁰ ἀράζειν, καὶ ἀράζοντας, καὶ ῥύζειν, καὶ ῥύζοντας. ¹ κατὰ δὲ Ξενοφῶντα, καὶ κλαγγή. Φησὶ γὰρ, ² Ἐπανακεκλαγγυῖαι. εἰρήκασι δὲ τινες τῶν ποιητῶν καὶ ³ βαύζειν τοὺς κύνας. ⁴ σκυζᾶν δὲ, τὸ καθεύδοντας ὑποφθέγγεσθαι. ⁵ Λύκων δὲ, ὠρυγή, ⁶ ὠρυγμός, ὠρύεσθαι, ὠρύομενος. ⁷ Λεόντων δὲ, βρύχημα, βρυχηθμός, ⁸ βρυχᾶσθαι, βρυχώμενοι. ⁹ Ἴππων, χρεμετισμός, χρεμετίζειν, χρεμετίζον-

97 Περὶ Φωνῶν ζῴων.] P. περὶ φωνῆς κυνῶν. SEB. Περὶ Φωνῶν ζῴων.] C. A. περὶ φωνῶν κυνῶν. dein sequuntur specialiores tituli alii. KÜHN.

Περὶ Φωνῶν ζῴων.] MS. titulus περὶ τῶν κατὰ ζῴων φωνῶν. de hisce & 70. *Barp. Pius* Annotation. c. 20. ubi e *Polluce* omnia quæ sequuntur adfert, lectione sæpe varians, quod me sigillatim indicare non pigebit. Agit & peculiare cap. 20. lib. de Venat. Circi *Jul. Valensgr.* de ferarum vocibus. verum per omnia sequitur vulgatam lectionem etiam in quibusdam quæ videntur palam mendosa. persequitur ea omnia & Avus, quem vid. Comm. utr. ling. c. 427, 428, 429. JUNG.

98 Φωναὶ ζῴων] Absunt a C. A. incipit enim, κυνῶν μὲν ὑλακῆ, post ὑλακτεῖν εἴποις ἂν & c. KÜHN. Φωναὶ ζῴων] Desunt primæ duæ voces φ. ζ. in MS. JUNG.

Φωναὶ ζῴων] Aliquot ζῴων φωναὶ, vide & apud *Phanorinum* in *χρεμετίζειν*.

99 Ὑλακτ. καὶ κυζ.] Desunt ὑλακτ. καὶ κυζ. in MS. JUNG.

100 Ἀράζειν, καὶ ἀράζοντας] *Barp. Pius*, Annotation. cap. 20. quem sæpius hic adducemus, habet ἀράζειν ἢ καὶ ἀράζοντες. mendose puto. quamvis littera illa canina irritatas illas magis videtur exprimere. sed vulgatam scriptionem retinet & MS. JUNG.

Ἀράζ. & c. ῥύζειν.] In Cl. *Salmas.* Codice oræ adscriptum: ῥύζειν in *ανίθει* infra dixit. scil. *Segm.* 89.

1 Κατὰ δὲ Ξενοφῶντα] Absunt a C. A. extant autem apud *Xenoph.* ἑπανακλαγγάνουσαι, & μοχ κλαγγυῖαι. KÜHN.

2 Ἐπανακεκλαγγυῖαι] MS. ἑπανακεκλαγγυῖαι. *H. Stephanus* hic ita: *mibi videtur aliter legi apud Xenophontem. videlicet ἐπικλαγγάνουσαι.* Et avus meus Comm. cap. 427. *Et*, ait, in *Xenoph.* *Κυνηγετικῶ*, ἑπανακλαγγάνουσαι, de reversione clamantium canum, & quod *Pollux* *memorat*, ἑπανακεκλαγγυῖαι. sed profecto si mihi licet conjectari, locus *Pollucis* adhuc in mendo cubare videtur, & scribendum, ἐπιῶσι κλαγγυῖαι. Credo enim omnino ad locum illum respexisse *Nostrum*, qui in *Cynegetico* statim post ἑπανακλαγγάνουσαι illud sequitur ita: ἀναστήσουσι τὸν λαγῶν, καὶ ἐπιῶσι κλαγγυῖαι. Certe mihi persuadere non possum *Pollucem* compositum adduxisse aliquid, quum simplex posset ab eodem κλαγγῆ, quod adferens sine dubio oculos habuit ad eundem *Cynegeticum Xenophontis*, ubi ita quoque lego: ἐφ' αὐτῶν ὑλαγμῶν ποιήσει (lepus) τῶν κυνῶν καὶ κλαγγῆν φεύγων. & ante: σὺν πολλῇ κλαγγῇ καὶ ὑλαγμῶ. Sic apud *Aristophanem* in *Σφηξίν* in canina lite alter *Cydameneus* ait ut suus adversarius puniatur, ἵνα μὴ κλαγγῆ διακενῆς ἄλλως ἐγώ' εἶν δὲ μὴ, τολοπῶν οὐ κλαγγῆρομαι. JUNG.

3 Βαύζειν] Sic MSS. (licet P. βαίζειν.) Similiterque annotat *Sylburgium Eusebium* ex *Theophrasto* citare, (quorum illum vide *Odyss.* fol. 529. hunc *Idyll.* VI, 40. ubi βαύδει Dorice, addente *scholiaste*: τὸ βαύζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως: ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν.) prior. edit. βλύζειν, itaque nonnullibi etiam hinc citatum reperias. *σκυζᾶν*. perperam pro *σκύζειν*. *H. Steph.* SEB.

Βαύζειν] In C. A. βαύζω est sine diarexi, *baubon*, reliqua non comparent. ῥύζειν in avibus vid. infra V, 89. KÜHN.

Βαύζειν] MS. βαίζειν. Bene noster *Seberus* reposuit, quamvis illud mendosum plane βλύζειν, quomodo antea vulgabatur, quidam doctiss. viri retinuerunt. *H. Stephanus* etiam ad suum Codicem adiunxit, βαύζειν *Euseb.* scilicet ad *Odyss.* ζ. non longe a principio. Vidit vero & olim *Barp. Pius*, vel potius alio & emendatiore *Pollucis* Codice usus est, hæc enim interpretando cap. 20. Annotat. *Tradir*, ait, *Pollux* libr. V. quosdam *Poëtas* cecidisse canes βαύζειν, quod *Latini* dicit *Lutetio* *baubari* *venetorum*. & c. est enim id *μιμητικῶν* canum latratus ad αὐτὸν ut κύων *Κυδαθηναίους* in *Comici Σφηξίν* introducitur *baubans* JUNG.

Βαύζειν] Priorēs editiones male βλύζειν legebant, quod dein in ultima editione *Seberi* in βαύζειν bene mutatum fuit. *Phanorinus* in *χρεμετίζειν*, hanc vocem de canum catulis dici scribit, ita enim habet l. c. ὑλακτεῖν ἐπὶ κυνός. βαύζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων. *Hesych.* autem per ὑλακτεῖν explicat. qui & *δισυλλάβως* βαύζειν habet.

4 Σκυζᾶν] De *σκυζᾶν*, quod aliter plerumque usurpatur, vid. Avus Comm. utr. ling. cap. 427. JUNG.

5 Λύκων] P. περὶ λύκων φωνῆς. & sic deinceps. SEB. Λύκων] Hic est in C. A. titulus περὶ λύκων φωνῆς. KÜHN.

Λύκων] Ante λύκων MS. titulum habet, περὶ λύκων. JUNG.

6 Ὠρυγμός, & c. ὠρύομενος] MS. ὠρυμός. & ὠρύομενοι. & sic in plurali restituendum, quemadmodum & *Barp. Pius* videtur agnovisse, quamvis mendose sit excusum ὠρύομοι. eo numero enim hic & alia. JUNG.

7 Λεόντων] Alius in C. A. titulus περὶ λεόντων φωνῆς. KÜHN.

8 Βρυχᾶσθαι, βρυχ.] *Pius* male habet βρυκαῶσθαι *βρυκόμενοι*. JUNG.

9 Ἴππων] Hic in C. A. περὶ φωνῆς ἵππων, dein textus: ἵππων φρυάττεσθαι, χρεμετίζειν, χρεμετισμός ἐκάλειον τὸ φρυάττεσθαι. *Hesych.* *μιμικτός*, τοῦ ἵππου φωνή. *Salmas.* ita: ἵππων ἐκάλειον τὸ φρυάττεσθαι, φρυάττεσθαι, χρεμετισμῶν, χρεμετίζεσθαι. KÜHN.

Ἴππων] MS. ἵππων δὲ χρ. JUNG.

V V V 2

τες, ἐπιχρημετίζοντες. ἔνιοι δὲ, καὶ ¹⁰ Φρυμαγμὸν ἵππων ἐκάλεσαν. καὶ ¹¹ Φρυμάττεσθαι τοὺς ἵππους, Φρυάττεσθαι δὲ πάντας. ¹² Συῶν δὲ, ¹³ γρυλλισμὸς, ¹⁴ γρυλλίζειν, γρυλλίζοντες. ¹⁵ καὶ γρύζειν, καὶ γρύζοντες. τινὲς δὲ, καὶ ὕισμὸν εἶπον, ¹⁶ καὶ ὕϊζειν, ὕϊζοντες. ¹⁷ Βωῶν δὲ, μύκημα, ¹⁸ μυκηθμός, μυκάσθαι. ¹⁹ μυκόμενος. ²⁰ Οἴων δὲ, ²¹ βληχή, βληχᾶσθαι, βληχώμενοι. ²² Αἰγῶν δὲ, ²³ μηκασμὸς, μηκάσθαι, μηκόμεναι. * Ὅμηρος δὲ καὶ μηκάδας αἰγας εἶρηκε. δοκεῖ δὲ ἴδιον ²⁴ ἐπὶ ²⁵ αἰγῶν εἶναι μᾶλλον ὁ Φρυμαγμὸς, Φρυμάττεσθαι, ²⁶ Φριματτόμενος. ὡς Ἡρόδοτος ἐσφαλλται ²⁷ ἐπὶ τῶν βρεφῶν τῶν Φρυγιῶν λόγῳ, βλη-

tes, adhinnientes. Nonnulli & fremittum de equis dixere, & equos fremere. fremere vero omnes. Porcorum autem vox, grunntus, grunire, grunnientes, quiritare, & quiritantes. nonnulli & grunditum dixerunt, grundire, & grundiennes. Boum, mugitus, mugire, mugiens. Ovium, balatus, balare, balantes. Caprarum, mutitus, mutire, mutientes. * Homerus & capras, Μηκάδας appellavit. Videtur autem caprarum proprius esse fremitus, fremere, fremens. Sicut & Herodotus fallitur, de Hædis Phrygiorum dicens, cum ca-

10 Φρυμαγμὸν] Φριμαγ. & Φριμάττ. ut est in A. Seb. Φρυμαγμὸν] MS. Φριμαγμὸν. JUNG.

11 Φρυμάττεσθαι] MS. Φριμάττεσθαι. sine τοὺς ἵππους. ita tamen idem per i magis proprium esse capris ait Noster mox Segm. seq. sed tamen de equis per i hic quoque habet Bap. Pius, & Avus meus Comm. cap. 428. ubi & ex Herodoti Thalia adfert Φριμάττεσθαι τε καὶ χρεμετίζουσα. Et sic itaque, quum præsertim & MS. adminiculetur, scribendum hic fuerit. sic & Suidæ, quod litterarum series docet, Φριμασσομένη, χρεμετίζουσα. & adfert exemplum de equo. vid. & Etymologum in Φριμασσομένη. ubi & Φριμαγμὸς, ὁ χρεμετισμὸς παρὰ Λυκόφρονι. Et potuit itaque tam equis quam hircis vel capris tribui hoc verbi, ut alia: nec audiam adeo Anthonium de vocabul. differrent. saltem hircis id adscribentem. JUNG.

12 Συῶν δὲ] C. A. περὶ σὺς Φωνῆς. KÜHN.

13 Γρυλλισμὸς &c.] MS. γρυλλισμὸς, γρυλλίζειν, γρυλλίζοντες. uno λ, quemadmodum sane & B. Pius. Aristophanes, uti Avus noster laudat, habet tamen γρυλλικίται. & Hesychius γρυλλίζοντα, γρύζοντα. JUNG.

Γρυλλισμὸς &c.] Eustathius ad Odyss. K. 395, 18. equidem etiam per duplex λλ. χείρος (leg. χοίρου) δι Φωνῆ καὶ ὁ γρυλλισμὸς, ὅθεν καὶ ὁ Πλούταρχος Γρύλλον ἵπλωσέ τινα τῶν τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐταίρων διαλεγόμενων τῷ Ὀδυσσεὶ. verum scriptio τοῦ γρυλλίζειν & γρυλλισμὸς per unicum λ magis probatur Phrygisch in Etlogis, ait enim: Γρυλλίζειν διττὴν ἔχει ἀμαρτίαν, ἐν τῇ τῆ προφορᾷ, καὶ τῷ σημασιμῶ. ἐν μὲν τῇ προφορᾷ, διὰ τῶν δύο λλ, (melius forte ex Phanoynno, qui hæc Phrygisch in suum Lexicon transcripsit, legeretur: διὰ τὸ γράφεσθαι διὰ δύο λλ,) ἐν δὲ τῷ σημασιμῶ, ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ γρυλλίζειν ἐστὶ τιθέμενον ἐπὶ τῆς τῶν ὄων Φωνῆς. οἱ δὲ νῦν τάττουσιν ἐπὶ τῶν φορτικῶς καὶ ἀσχημῶς ἀρχουμένων. ἰρίεις οὖν γρυλλίζειν καὶ γρυλλισμὸς συῶν, οὐ γρυλλισμὸς. sic quoque Thomas Magister: Γρυλλίζειν Ἀττικοὶ δι' ἐνὸς λ.

14 Γρυλλίζειν] Post γρυλλίζειν sequitur in C. A. καὶ γρύζειν τινὲς δὲ καὶ ὕισμὸν εἶπον καὶ ὕϊζειν. KÜHN.

15 Καὶ γρύζειν &c.] MS. καὶ γρύζειν, γρύζοντες. οἱ δὲ, καὶ. JUNG.

16 Καὶ ὕϊζειν] Deest καὶ ante ὕϊζ. in MS. JUNG.

17 Βωῶν] C. A. περὶ βωῶν Φωνῆς. KÜHN.

18 Μυκηθμός] MS. μυκισθμός. JUNG.

19 Μυκόμενος] Pius habet μυκόμενοι plurali. vulgatum retinet MS. malleim plurale, uti alia hic. JUNG.

20 Οἴων] Titulus in C. A. ante οἴων, περὶ οἴων Φωνῶν. KÜHN.

21 Βληχῆ, βληχ. &c.] Emenda Pium, ubi inestissime, βλυχῆ, βλυκάσθαι, βλυχώμεται. βληχώμενοι habet etiam MS. JUNG.

22 Αἰγῶν δὲ] C. A. περὶ αἰγῶν & post μηκάσθαι μηκάμαι per η. Saltm. MSS. μηκασμα. Gloss. μηκάται ἐπὶ αἰγῶς. balat. mugit, confundit cum μυκάται. KÜHN.

23 Μηκασμ. &c.] Pius male habet, μυκασμὸς, μυκάσθαι. & mycadas capras. JUNG.

24 Ἐπὶ αἰγ. &c.] P. ε. αἰ. οὐν μ. Seb.

25 Αἰγῶν εἰρ. μ.] MS. αἰ. μᾶλ. εἶναι ὀφριγμὸς. Φριμα. JUNG.

26 Φριματτόμετος] C. A. Φριματτόμεται. absunt autem ὡς Ἡρόδοτος usque ad οἰόμενος. KÜHN.

Φριματτόμετος] MS. Φριματτόμεται. ὡς Ἡρόδοτος ἐσφαλλται ἐπὶ τῶν περὶ τῶν βρεφῶν &c. legendum itaque fuerit mox & οἰόμενος. ubi tamen MS. nominativum vulgatum retinet. de loco Herodoti vero aliquid dicendum erit, vel ea causa, ut alii inquirent rectius. Est ille absque dubio initio Euterpes, ubi narrat Pſammetichum Ægyptii regem cupidum cognoscendi quænam linguarum antiquissima, tali artificio usum: infantes duos dedisse paltori educandos apud greges, ita, ut poneret in casula, ne ullius vocem audirent hominis, & quotidie ad alendos illos ἐταγυῖεν σφίσι αἰγας. biennio ita exaisto, illos primum proclamasse βίκκος. Nulla fere, vel valde me oculus fallit, mentio ibi verbi βληχᾶσθαι, de quo Pollux hic. sic itaque puto Pollucem nostrum inde conjectata balatum capellis attribuisse non sine errore Herodotum, quod pueris apud μηκάδας αἰγας educatis tribuit βίκκος illud; quod potius ab ovibus balantibus ἤγουν βληχμῶνις audisse illos verum esset. Nota enim illa Cuiusmodi:

ὁ δ' ἡλίβιος

Ὡσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βυδίζει.

Illud autem βῆ, illi βίκκος, vel βείκος longe propius quam μῆ. Nil clarius tamen possum, quam quod Varro lib. II. de Re Rult. cap. 1. ait: Ea enim (capras & oves) sua voce Græci appellantur μῆλα. Nec multo secus Nostri ab eadem voce, sed ab alia littera. vox earum non me, sed bee sonare videtur. oves beelare vocem efferentes: a quo beelare dicunt, extrinseca littera, ut in multis. Historiam istam ex Herodoto referunt & Apollonii Scholiasta ad Argonautic. sic & ex iis Scholiastes Aristophanis ad Νεφέλας. Sic mihi videtur. Bonum vero & illud Φριματτόμεται MS. de capellis. Ut antea μηκόμεται. De illis & Longus meus sine lib. I. Ποιμιν. αἰ δὲ αἰγῆς ἐσκήριον Φριμασσομέναι. JUNG.

27 De Hædis] Quasi legeretur ἐπίφων. scr. de infantibus. Herodoto sunt παιδία νεογνά libr. II. princ. Suida ἀπίτοκα παιδία, in βικμισίληνι. Puto enim respicere Pollucem ad historiam Pſammetichi, qui gestiens scire, quænam gens vere antiquissima esset, duos infantes recens genitos in conclavi remotissimo concludebat, sive capellis immixtis, a quibus lactarentur; sive nutricibus adjunctis, quarum linguas, ne quem ex eis sonum audirent, præcidisset. Stratebat enim laudem antiquitatis huic esse præ cæteris genti ascribendam, cujus propriæ vox, quam illi primum emittunt essent &c. Tametsi verbum βληχᾶσθαι illic

pras balare putat. Asinorum, ruditus, rudere, rudentes. idem etiam de mulis dices. Sed & Oncantes dicitur. Et Poëtarum nonnulli asinos, Oncatores appellarunt. Notandum porro, quod de aliis brutis, de quibus propria nomina non extant, utpote de urso, pardale, panthera, & aliis, rugire dicunt, de minoribus porro, ut vulpibus, thois, & lupis, latrare, & rugire.

θῶων, καὶ ³⁶ λυγκῶν, τὸ ³⁷ ὑλακτεῖν, καὶ ³⁸ ὠρεύσθαι. εὐρον μέντοι ἐγὼ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρκῶν βράζειν καὶ βράζουσαι, ἐπὶ δὲ ἐλεφάντων στρυνύζουσι παρά Ἰωβαῖ.

χᾶσθαι τὰς αἰγας οἰόμενος. ²⁸ ὄνων δὲ, βρωμῆσι, βρωμάσθαι, βρωμάμενοι. ²⁹ τὸ δ' αὐτὸ καὶ ³⁰ ἐπὶ ἡμιόνων ἐρεῖς. εἴρηται δὲ καὶ ὄγκωμενοι. καὶ ³¹ ὄγκηστὰς ἐνιοὶ τῶν ποιητῶν τρὺς ὄνους ἐκάλεσαν. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ³² ἀγρίων, ἐφ' ἧν ἴδιον οὐκ ἔστιν ὄνομα τῆς Φωνῆς, οἷον, ἀρκτοῦ, παρδάλεως, ³³ καὶ πάνθηρος, καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων, βρυχᾶσθαι λέγουσιν. ³⁴ ἐπὶ δὲ τῶν μικροτέρων, οἷον ἀλωπέκων, ³⁵ καὶ

89

• *Asinum vocat.*

2.

• ³⁹ Ὀρνέων Φωναί.

β'. 89

Dices præterea, aquilas, clangere. grues, gruere. de utrisque vero, clangorem. Accipitres, pipare. gallos, cucurrere. cuculos, cuculare. Hyperides autem, De-

⁴⁰ εἴποις δ' ἂν, κλάζειν μὲν ⁴¹ αἰετοὺς, κλαγγάζειν δὲ γεράνους. ἐπ' ἀμφοῖν δὲ, ⁴² καὶ κλαγγῆν. ἰέρακας δὲ ῥύζειν, ⁴³ ἀλεκτρούνας ⁴⁴ ἀδειν, καὶ κόκκυγας κοκκύζειν. Ἵπερίδης δὲ, καὶ Δη-

non conspicitur: nisi quod *Schol. Apollonii* lib. IV. v. 262. ejusdem rei facta mentione fieri potuisse annectit, ut infantes isti vocem βληχαμῶν προβάτων expresserint, pro qua *Suidas*: θαύμαστον οὐδὲν, κατακούοντα (τὰ παιδία) τῆς αἰγῆς μιμήσασθαι τὴν ἐκείνης φωνῆς. Porrectis enim manibus βικ, aut βίκος, dixerunt, quæ vox lingua Phrygia *ranem* significat: immo Germanica quoque (ut *Hieron. Wolf.* ad *Suid.* notavit) *wegg* panis species est. Haud dubie autem (ut hoc obiter adjiciam) *Plammetichi* illud iudicium ab opinione vulgi, quam solidiore aliqua ratione magis pendit: *ὡς οὐχ ὁμοίως φύσει τῆς διαλέκτου οὗσης καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι. καὶ οἱ ἄνθρωποι φωνὴν μὲν τὴν αὐτὴν ἀφῴσσι, διάλεκτον δὲ οὐ τὴν αὐτὴν*, ut affirmat *Aristoteles* *Histor. Animal.* IV, 9. **SEB.** 2.

28 ὄνων δὲ] *Peri onon hēmionan* titulus in C. A. dein βρωμῆσι, β. βρωμάμενοι. KÜHN.

29 τὸ δ' αὐτὸ] MS. τὸ δὲ α. JUNG.

30 ἐπὶ ἡμιόνων] C. A. ἐπ' ἡμιόνων. post ὄγκωμενοι margo habet καὶ ὁ. ἔ. π. ἐκάλεσαν, hic definit margo; dein iterum margo, καὶ μὲν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων &c. παρδάλεως, πάνθηρος, κ. ἔ. τ. β. λ. KÜHN.

31 ὄγκηστὰς] *Salmaj. ὄγκηστὰς*. KÜHN.

ὄγκηστὰς &c.] MS. καὶ ὄγκηστὰς τοὺς ὄν. ἔν. τῶν ποι. ἐκαλ. καὶ μὲν καὶ ἐπὶ τῶν &c. Videtur tamen ὄγκηστὰς potius legendum. ut in *Secunda* carmine lib. I. *Antholog.* cap. 33.

τίποτε τῶν ὄγκηστῶν βραδύπου ὄνον ἀμμιγ' ἐν ἰπποῖσι &c. JUNG.

ὄγκηστὰς &c.] ὄγκηστὰς repositum a Kühnio meo in textu. *Hesych. ὄγκηστος, κρυγῆ ὄνου*.

32 ἀγρίων, ἐφ'] MS. ἀγ. ζῶων ἐφ. JUNG.

33 καὶ πάνθ. καὶ ἐπὶ] Deest utrumque καὶ in MS. JUNG.

34 ἐπὶ δὲ τῶν μ.] C. A. titulus: περὶ ἀλωπέκων καὶ θῶων, & paulo post iterum, θῶων καὶ λυγκῶν. C. V. λυγκῶν. leg. λυγκῶν a recto λυγῆ, λυγκ. dein. τὸ ὑλακτεῖν, κ. ὠρεύσθαι. dein C. A. in margine, C. V. in textu: εὐρον μέντοι ἐγὼ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρκῶν βράζειν καὶ βράζουσαι. (C. V. βράζουσαι,) ἐπὶ δὲ ἐλεφάντων στρυνύζουσι παρά Ἰωβαῖ. (C. V. Ἰωβαῖ.) de quorundam animalium sonis vid. *Ælian.* H. A. lib. V. c. 51. KÜHN.

35 καὶ θῶων, καὶ λύκων] MS. καὶ θῶων, καὶ λυγκῶν, τὸ ὑλακτεῖν, καὶ ὠ. ubi nota egregie illud λυγκῶν, de lyncibus: non λυγῶν, ut vulgati, & de quibus antea supra V. 86. jam egerat. notandum & ὑλακτεῖν, si mendo caret. Post hæc MS. noster auctior hisce,

quæ rara & non ubivis obvia. Sequuntur autem in ipso contextu *Pollucis*, ab eadem manu, post ὠρεύσθαι. εὐρον μέντοι ἐγὼ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρκῶν, βράζειν, καὶ βράζουσαι. ἐπὶ δὲ ἐλεφάντων, στρυνύζουσι παρά Ἰωβαῖ. & στρυνύζουσι notum de voce aspera vel terribili. sed viri docti inquirent. ut & de illo Ἰωβα, nec enim Ἰωβα credo scribendum. Et novi quidem *Juba* elephantos. sed viri docti inquirent. Vir *Illultriss. Vellerus* ita nos per litteras docebat: *Juba qui Juba Mauri sit, nemo efficiet. hunc enim Plutarchus & Athenæus totidem litteris enunciant. Nugatur credo Suidas dupliciter, cum flagris casum, & in triumpho ductum, ob eruditionem a Romanis servatum narrat. In triumpho ductum scimus, sed de flagris quem testem excitabit? puer admodum ductus fuit, & que tum flagrorum causa? neque ob eruditionem profecto puer servatus. satis indicat Plutarchus, captivitatē demum eruditioni occasionem dedisse. Imaginem inter illustres *Ursini* reperies loco LXXVIII. sed cave commentario fidem habere, qui qua filius fuit, patri tribuit. qua de elephantis *Follux* affert, ex *Juba verum Africanarum* libri, sive *Libyæ* commentariis esse. ut *Athenæus* appellat, non videtur admodum dubitabile. JUNG.*

καὶ θῶων, καὶ λύκων] ὄνων, καὶ λυγκῶν, repositum Kühnius.

36 λύκων] MSS. λυγκῶν, forte pro λυγκῶν ut lynces intelligantur: nam λυγῆ, λυγγῶς *singultus*. **SEB.**

37 ὑλακτεῖν] MSS. ὑλακτεῖν. quanquam sine τ. usitatius ὑλακῶν sic *Oppian.* *Kyri.* III, 281. & IV, 365. **SEB.**

38 ὠρεύσθαι] Quæ post ὠρεύσθαι in hoc Segmento sequuntur, ea omnia e MSSis in textum recepta sunt, a prius enim editis omnibus aberant.

39 Ὀρνέων Φωναί.] C. A. περὶ αἰετῶν, γεράνων καὶ ἰτέρων ὀρνέων Φωναί. hunc titulum excipiunt ista: τοὺς δὲ αἰετοὺς εἴποις ἂν κλάζειν. κλαγγάζειν δὲ γ. ἐπ'. ἀμφοῖν δὲ κλαγγῆν. KÜHN.

Ὀρνέων Φωναί.] Nullus in MS. titulus. JUNG.

40 εἴποις δ' ἂν] MSS. τοὺς δ' αἰετοὺς εἴπ. ἂν κλάζειν. **SEB.**

41 αἰετοὺς] MS. αἰετοὺς. *Pius* male & *gues* κλάζειν tradere *Pollucem* putat. JUNG.

42 καὶ κλαγγ.] Deest καὶ ante κλ. in MS. JUNG.

καὶ κλ. &c. ῥύζειν] Adscriptum oræ Cod. Cl. *Salmaj.*: at supra (V, 86.) *canes ῥύζειν dicebantur*.

43 ἀλεκτρ.] MS. καὶ ἀλ. vid. vero de his omnibus *Avum Camerarium* *Comm.* cap. 429. JUNG.

44 ἀδειν] Post ἀδειν incipit margo in C. A. καὶ κ. κ. &c. KÜHN.

μοσθένης, ἐπ' ⁴⁵ ἀλεκτρούων ⁴⁶ τὸ κοκκύζειν εἶπον. καὶ πέρδικας ⁴⁷ τιττυβίζειν, ἢ ⁴⁸ κακκαβίζειν, ἄρτυγας ⁴⁹ τρυλίζειν, γρυλίζειν, ⁵⁰ κύκνους ἄδειν, τρυγῶνας τρύζειν, περιστεράς ⁵¹ γογγύζειν, ⁵² κορώνας κρώζειν, ⁵³ κολοιοὺς ⁵⁴ κλώζειν ⁵⁵ ἢ κολοιάν, ⁵⁶ κομήχους σίζειν, τέττιγας τερετίζειν, ⁵⁷ μελίττας βομβεῖν, ⁵⁸ ἔποπας ⁵⁹ ποπίζειν, ⁶⁰ γλαῦκας ⁶¹ νύζειν, ⁶² μελεαγρίδας κακκαίζειν, νυκτερίδας τετριγεῖναι, ⁶³ δράκοντας συρίττειν, ⁶⁴ κίττας κίτταβίζειν, χε-

mosthenesque, gallos, cuculare dixerunt. Perdices, cacabare. coturnices, grylliflare. cyncnos, canere. turtures, gemere. columbas, plausitare. graculos, frigrulare. galgulos, glocitare. merulas, fridere. cicadas, fritinnire. apes, bombilare. upupas, popiflare. noctuas, cucubare. * meleagrides, cac- 90 ciffare. vesperiliones, fridere. dracones, sibilare. picas, picari. hiron-

45 Ἀλεκτρούων] Margo in C. A. post ἀλεκτρούων κοκκύζειν εἶ. καὶ π. τυβίζειν ἢ κ. καὶ ἄρτυγας τρυλίζειν, κύκνους ἄδειν, hic finit margo; postea textus τ. τ. &c. Kühn.

46 Τὸ κοκκ. εἶπ.] MS. εἶπ. τὸ κοκκ. JUNG.
47 Τιττυβίζειν] *Sylburg.* ex *Athen.* quem vid. lib. IX. fol. 390. itemque *Aristot.* *Hist. Anim.* IV, 9. pr. ed. τιττυβίζειν & κακκαβίζειν. SEB.

Τιττυβίζειν] C. V. τωττυβίζειν ἢ κακκίζειν, ἄρτυγας τρυλίζειν, γρυλίζειν. Kühn.

Τιττυβίζειν] MS. περὶ τωττυβίζειν. & καὶ ἄρτ. *Rhodig.* 397. &c. τιττυβίζειν. habet & *Rims.* & hic emendarat ita *Henr. Stephanus*, habet & *Avus*, quamvis uno τω minus. antea vulgabatur τιττυβίζειν. JUNG.

Τιττυβίζειν] *Titubίζειν Hesychius* unico τ. & tribuit hirundini. Ita enim habet: Τιττυβίζει, ὡς χελιδῶν φανεί.

48 Κακκαβίζειν] Male quoque κακκαβίζειν antea edebatur. κακκαβίζειν habet MS. & *Avus Comm.* c. 429. quem vid. restituerat ita & *H. Steph.* apud *Rimm* est κακκαβίζειν. Vide tamen an rectius hoc vocemus κικκαβίζειν. *Eustathius* ad *Iliad.* β. 173, 46. σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐκ τοῦ τιτίζειν &c. ἄλλοι δὲ ὅτι τραχύτερον του τιτίζειν, τὸ τιττυβίζειν. ὁ ἐπί τινων πέρδικων ιστορεῖται λέγισθαι, καθὰ ἐπὶ ἐτέρων τὸ κικκαβαίζειν, ὅθεν παρὰ τὸ *Κωμικῶν*, ἐπιρρημα τὸ κικκαβαῖν. vid. *Athen.* lib. IX. JUNG.

Κακκαβίζειν] *Eustathius* quoque κακκαβίζειν & forte, ait, & κικκαβίζειν. Locum integrum, quia & alia in eo sunt, quæ huc faciunt, adscribo. est autem ille *Il. ψ.* 1399, 47. Μάλιστα φασὶ στρουθάρια &c. τρίζουσιν ἢ τιτίζουσιν κατὰ Ζηνοδότου, τρυγῶναι μίντοι τρύζει, αἷς καὶ τούτομα ἐκείνης δηλοῖ. ὡσπερ ὁ ὄλολυγῶν ὄλολύζει. πέρδικες δὲ τινες κακκαβίζουσιν, ὃ καὶ καλοῦνται δι' αὐτὸ κακκαβαῖν ἴσως δὲ καὶ κικκαβαζουσιν ὡς ἐμφαίνει ὁ *Κωμικὸς ἐν τῷ κικκαβαῖν* &c. dein paulo post: αἷς δὲ οἱ πέρδικες τιτυβίζουσι. *Θιόφραστος* ἰστορεῖ &c.

49 Γρυλίζειν] *Γρυλλ.* ut supra V, 87. SEB.
Γρυλίζειν] *Γρυλλίζειν* supra V, 87. suum vox. an igitur hic reponendum γυαλίζειν, cum vox coturnicum sit γυά γυά. vid. *Nunnesii* notas ad *Phrynich.* pag. 16. SEB. 2.

Γρυλίζειν] MS. τρυλίζειν, γρυλίζειν, καὶ κ. α. καὶ τρ. πρ. καὶ π. quasi duo verba coturnicibus attribueret. Sane & apud *Rimm*, in iis quæ hinc promit, est coturnices δρυλίζειν. *Avus* habet γρυλλίζειν. Sed plane aliter hic emendandum putat *P. Nunnesius* ad *Eclog. Phrynich.* I. in γρυλλίζειν, quum hæc vox subus ab omnibus attribuat, nempe hic reponendum γυαλίζειν. Vox enim, ait, coturnicum est γυά γυά, a qua *costrates Valentini* gualas vulgo vocant. *A autem* & *A confundi* &c. JUNG.

Τρυλίζειν] Vox τρυλίζειν e C. V. a Cl. Kühnio in textum recepta est, quam firmat & Cl. Jung. Codex.

50 Κύκνους ἄδειν] Quod ad κύκνους attinet, nota illa & vexata de ejus cantu. sed non possum fat mirari viros doctiss. & πολυλογωτάτους, quos semper admiratus sum & admirabor, eos inquam in suo tessellato ad *Virgilium* opere cap. 17. *Ælianum*

ajant scribere, ἐγὼ δὲ ἄδοτος κύκνου ἤκουσα. quicquid, addunt, alia, cyncnos non canere, dicunt historia &c. nam nihil magis huic rei adferatur, quam idem ille *Ælianus*, cujus profecto locus hic est I. Variar. 14. ὅτι δὲ εἰσι φιλαδοί, (κύκνοι) τοῦτο μὲν ἤδη καὶ τεθυλῆται. ἐγὼ δὲ ἄδοτος κύκνου οὐκ ἤκουσα, ἴσως δὲ οὐδὲ ἄλλως. &c. nec aliter legendum orationis ipse contextus suadeat. Alias non nefcio etiam *Ælianum* alibi de cyncni nania verba facere. uti V. *Hist. Animal.* 34. sed ibi ῥητορικῶς solens. JUNG.

51 Γογγύζειν] MS. γογγύζειν de columbis habet. *Rims* γογγύζειν. Nefcio an & de hoc loco alias ut mendoso suspicetur *Nunnesius*, quem vide ad II. *Eclog. Phrynich.* in γογγυσμός. JUNG.

52 Κορ. κρώζ. κολ.] MS. καὶ κορ. κρ. καὶ κολ. omnibus commatis scilicet καὶ interponitur in MS. JUNG.

53 Κολοιοὺς] E MSS. & not. *Sylb.* pr. ed. κολοιοὺς & μοχ κολοιά. SEB.

54 Κλώζειν] Κλώζειν habet *Rims.* MS. cum vulgaris consentit. JUNG.

55 Ἡ κολοιά] In C. A. hoc superscriptum textui. in *Salmas.* Codice non fuit. Kühn.

Ἡ κολοιά] Pro κολοιά, ante edebatur κολοιά, sic ut & κολοιοὺς uti jam editur, repositur & *H. Steph.* hic. MS. habet κολοιά. JUNG.

56 Κοψ. σίζ. &c.] MS. καὶ κοψ. σ. καὶ τετ. τ. sed pro σίζειν, plane alia apud *Rimm* hæc, τυρδος, στυλίζειν. pro τερετίζειν, quod & MS. habet, *Rims* τιττίζειν. sed id credo a typographo profectum & ipsum *Rimm* scripsisse τιττίζειν, quemadmodum & meum *Avum Comm.* cap. 429. velle hic video. JUNG.

Κοψ. σίζ. &c.] *Falkenburgerius* meus e MS. στυλίζειν habet pro σίζειν, plane ut *B. Rimm* legere modo *Cl. Jungerm.* annotavit.

57 Μελίττας βομβεῖν] MS. καὶ μελ. Illud βομβεῖν, bombitare reddit *Gisanius* Ind. *Lucretiano* in *Persico.* JUNG.

58 Ἐποπας ποπίζειν] MS. καὶ ἔποπας ποπίζειν. nec aliter credam *Rimm* scripsisse, quamvis apud eum sollemni typographi flagitio legatur, ὑρραι ποπίζειν. ego inter corrigendum etiam conjectabar ad nomen ἔποπίζειν. sed cum MS. lectio clare scripta sit, poteram meas nugas abstinere. JUNG.

59 Ποπίζειν] In C. A. pro ποπίζειν est πιπίζειν, γλαῦκας νύζειν. in margine, καὶ μ. κ. *Salmas.* ex MSS. νύζειν. Kühn.

60 Γλαῦκας νύζειν] MS. καὶ γλ. νύζειν. *Rims* habet νύζειν. nos hu hu dicimus inde illas aves. JUNG.

61 Υἷζειν] Υἷζειν. SEB.
Υἷζειν] Νύζειν repositus in textu Kühnius.

62 Μελεαγρ.] MS. καὶ μελεαγρίδας κακκαίζειν, καὶ ν. Ait τετριγεῖναι de vesperilionibus *Herodotus* noster per u in *Melopom.* cap. 183. de Troglodytis. γλαῦσαι δὲ οὐδὲ μὲν ἄλλῃ παρομοίῳ νεομίκασι, ἀλλὰ τετριγεῖναι, καθάπερ αἱ νυκτερίδες. & in *Thalia* cap. 110. de bestiis in Palude κασιφόρῳ, θηρία, αἷς πτερωτά, τῆσι νυκτερίσι προσέειπα μάλιστα καὶ τετριγεῖναι. JUNG.

63 Δρακ. συρ.] MS. καὶ δρ. συρ. JUNG.
64 Κίττας κίττ.] MS. καὶ κίττ. κ. καὶ χελ. ψ. καὶ α. JUNG.

dines, trinare. lusciniās, cantillare. anferes, gratitare. Coniungenda hīscē & humana vox est, clamor, vox, loquacitas, sonus, clamatio, & sermo. de quibus, clamare, vocare, garrere, sonare, exclamare, loqui. Vocis vero, clamoris, soni, loquacitatis, & sermonis nomina jam ante dicta sunt. Adnumerentur autem his, a clamore, clamator, & conclamator.

λιδόνας ψιθυρίζειν, ⁶⁵ ἀηδόνας εὐστομεῖν, ⁶⁶ χήνας παππάζειν. ⁶⁷ συναπτεόν δὲ τούτοις καὶ τὴν ἀνθρώπου φωνήν, βοή, φώνημα, λαλιά, φθογγή, καὶ φθέγμα, καὶ κραυγή, καὶ ⁶⁸ κεκραγμός, καὶ λόγος. ἀφ' ὧν βοᾶν, φωνεῖν, λαλεῖν, φθέγγεσθαι, κραυγάζειν, κεκραγέειν, λέγειν. καὶ τὰ μὲν ἀπὸ φωνῆς, καὶ βοῆς, καὶ φθέγματος, καὶ λαλιάς, καὶ λόγου ὀνόματα εἴρηται. προσκείσθω δὲ ἀπὸ κεκραγμοῦ, καὶ κράκτης, ἢ κεκράκτης.

91

• CAPUT XIV.

De excrementis, & in qua per ventrem emittuntur. 1.

SEd abire in secessum dices, in latrinam, in ilia, in stercus. Stercus vero Aristophanes, & Ἴπνον vocat. Opus autem ipsum, cacare, egerere, fundere. unde & Fundens Patroclides. Sed egestum hominis excrementum, σκῶρ dicitur, a quo obliqui casus in usu non

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Δ.

91

⁶⁹ Περὶ ἀποδύσεως, καὶ τῶν κατὰ γαστρὸς. α'.

⁷⁰ Τὸ δ' εἰς ἀφοδὸν ἀπελθεῖν, ἐρεῖς, εἰς ἀπόπατον, εἰς ⁷¹ ἀποσκευὴν, ⁷² εἰς εὐμάρειαν, ⁷³ εἰς λαγύνα, εἰς κοπρῶνα. ⁷⁴ τὸν δὲ κοπρῶνα, καὶ ⁷⁵ Ἴπνον ⁷⁶ Ἀριστοφάνης καλεῖ. ⁷⁷ τὸ δὲ ἔργον, ἀποπατῆσαι, ἀποσκευάσασθαι, χέσαι. ὄθεν καὶ ⁷⁸ χεσαῖς Πατροκλείδης. καὶ τὸ ἀποσκευαζόμενον, ⁷⁹ ἀνθρώπου κόπρος, σκῶρ. ἀφ' οὗ τὰς πλαγίας οὐ

⁶⁵ Λιδόνας εὐστομεῖν] Sophocles Oedip. Colono 18.

--- πυκνότεροι

Δ' εἶνα κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.

Schol. εὐφρογοῦσιν, εὐφώνως ἀδουσιν. SEB. 2.

Ἀηδόνας εὐστομεῖν] C. A. omisis reliquis pergit: φωνὴν ἐρεῖς ἐπ' ἀνθρώπου φώνημα, λαλιά καὶ λόγος καὶ τὰ ὅμοια. ita desinit ibi caput. vid. *Alia*. H. A. lib. VI. cap. 19. *Salm.* εὐστομοῦσας ἀηδόνας. KÜHN.

Ἀηδόνας εὐστομεῖν] De illo ἀηδόνι εὐστομεῖν, vide supra II. 100. JUNG.

⁶⁶ Χήνας παππάζειν.] Desunt in MS. χήνας παππάζειν. nec habet *Rms.* uti cum in his non absimili nostri codice usum fuisse suspicari forte possimus. Avus meus Comm. cap. 429. ὑπο π, παππάζειν habet, ubi hæc explicat. an forte propter aliud παππάζειν quod in iisd. Comm. cap. 442. de blandientium puerorum voce. Sane videtur & eruditorum princeps de hac lectione dubitare. *Casaubonum* dico, qui ita scribit XII. *Athen.* 3. quando gratulantur, aut gignunt, παππάζειν *Græcis* dicuntur, si modo recte scriptum in libris *Pollucis*: quod alibi considerandum. Post hæc autem MS. novum titulum habet, περὶ φωνῆς ἀνθρώπου, & his absolvitur caput: Ερεῖς φωνὴ ἐπ' ἀνθρώπου, καὶ φώνημα, καὶ λαλιά, καὶ φθέγμα, καὶ κραυγή, καὶ λόγος, καὶ ζῆμοια. quibus statim adiunguntur illa Segmenti sequentis, verbis mutatis, ut statim dicemus. desunt itaque illa vulgata συναπτεόν &c. ad finem capitis pleraque in MS. præter ea quæ adscripsi. JUNG.

⁶⁷ Συναπτεόν &c.] MSS. ἐρεῖς ἐπ' ἀνθρώπου, φωνή, φώνημα. SEB.

⁶⁸ Κεκραγμός] Pro κραγμός, ut κεκράκτης infra pro κράκτης. *Sylb. Plur. Symp.* III. probl. 6. τιλανικῶν ἰσοθρισμοὶ κεκραγμοῦ. Cæterum vide ad hoc de vocibus animal. caput *Bart. Pium* Annotat. Gr. & Lat. cap. 20. & carmen *Ovidii* (si is auctor) de *Philomela*. SEB.

Κεκραγμός] Ad κεκραγμός vulgatum *H. Steph.* adnotavit hic: pro κραγμός, ἢ κεκράκτης pro κράκτης mox in fine Segm. Illo κράκτης vero uti *Luscianum* in *zone* tragædo, uti altero *κεκράκτης Plutarcho* &

Clementem Alexandrin. notavit amiciff. *Hæschelius* ad *Pbrynichum* in *κεκραγμός*. JUNG.

⁶⁹ Περὶ ἀποδύσεως &c.] C. A. περὶ ἀποδύσεως omissa parte residua. KÜHN.

⁷⁰ Τὸ δ' εἰς ἀφοδὸν &c.] Ita MS. pro vulgatis: ἐπίσθω δὲ τούτοις καὶ εἰς ἀπό. Explicantem alias hæc vid. *Avum* Comm. cap. 812, 813. JUNG.

⁷¹ Ἀποσκευὴν] *Ἀποσκευὴν* &c. vide & *Casaubon.* ad *Strabon.* lib. XIV. ubi restituit locum *Geographi*, in quo male *παρασκευῶν* legitur. JUNG.

⁷² Εἰς εὐμ. εἰς λαγ.] MS. εἰς εὐμ. εἰς ἀφοδόν, quod initio scilicet omiserat. de εἰς λαγύνα, quod sequitur, potes videre *avum* Comm. cap. 812. sed profecto vera est potius MS. lectio εἰς λάστυνα, perfricue habens. etiam infra X, 44. &c. JUNG.

⁷³ Εἰς λαγύνα] *Salmas.* εἰς λαγύνα. KÜHN.

⁷⁴ Τὸν δὲ κοπρῶνα] *Margo* C. A. usque ad καλεῖ. dein in textu: ἢ δὲ ἀνθρώπου κόπρος, σκῶρ, *oleum*. KÜHN.

⁷⁵ Ἴπνον] *Salmas.* Ἴπνον ex Cod. καὶ ἴπνια A. ἐβῆλλον. KÜHN.

Ἴπνον] MS. ἴπνον. & sane ita antea vulgatum fuit. *Aristophanis* locum in *Cocalo* ait esse *Hesychius* in ἴπνος. sic enim apud eum est. JUNG.

Ἴπνον] *Aldina* & *Basil.* ἴπνον, & sic reposuī. *Florent.* vero ἴπνον.

⁷⁶ Ἀριστοφάνης] *Ἐν Κωκάλῳ*, *Hesych.* qui ἴπνος oxyt. quomodo infra etiam X, 110 & III. licet alio significatu. VII, 22. autem & VI, 88. itidem baryt. sed & alibi promiscue legitur. SEB.

⁷⁷ Τὸ δὲ ἔργον &c.] Τὸ δὲ ἔργον &c. desunt usque ad ἀνθρώπου in MS. JUNG.

⁷⁸ Χέσαι] Pro χέσαις *Aristoph.* *Scholia* melius χεσαῖς Π. *caclutiensis*, ubi etiam ἐξιδίσειν pro ἀππατήσεων. vid. *Phavor.* in *κακός*. KÜHN.

Χέσαις] Illa vulgata χέσαις Πατροκλείδης sunt ex *Aristophane*. Apud *Suidam* est χεσαῖς, ὁ Πατροκλείδης. quem vide etiam uti ipse monet, in *χεστιαίων*. dein MS. ita: ἢ δὲ τοῦ ἀνθρώπου κ. σκῶρ. &c. JUNG.

Χεσαῖς] *Χεσαῖς* a *Kühnio* in textu repositum.

⁷⁹ Ἀνθρώπου κόπρος. &c.] *Salmas.* ex MSS. ἢ δὲ τοῦ ἀ. κόπρος, σκῶρ. KÜHN.

λέγουσιν, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν, ⁸⁰ τοῦ σκάτους, καὶ τῷ ⁸¹ σκάτει. ⁸² ὦν τὴν ⁸³ ὀνομαστικὴν οὐκ ἐκ-
 Φέρουσι. ⁸⁴ λέγουσι δὲ, καὶ τίλον, καὶ ⁸⁵ πέλεθον,
 καὶ ⁸⁶ σπατίλην. ⁸⁷ καὶ ἵππου, κόπρον ⁸⁸ Φασί.
 βοῶς δὲ, ⁸⁹ βόλιτον. ὄνου, ὄνιδα, καὶ ὄνον. ⁹⁰ ὄ-
 μηρος δὲ, ὄνον ⁹¹ βοῶν. χοίρου, ⁹² ὑπέλεθον.
 προβάτων, ⁹³ οἴπτωτον. αἰγῶν, ⁹⁴ σπυράδα, καὶ
 σπυραβίαν, καὶ σπύραθον, καὶ σπύρανα. ὡς
 καὶ μυῶν, ⁹⁵ μυσκελέδρα.

funt. sed pro illis, τοῦ σκάτους, & τοῦ
 σκάτει dicunt, quorum nominativus non
 extat. Tum & merdam vocant, ster-
 cus, & σπατίλην. Et equi quidem, fi-
 num vocant. bovis, bubulum. asini, a-
 sininum, & ὄνον. Homerus etiam ὄνον,
 bobus tribuit. Porci ὑπέλεθον. ovium,
 ovillum. caprarum, σπυράδα, σπυραβίαν,
 καὶ σπύραθον, & σπύρανα. sicut & mu-
 rium, μυσκελέδρα.

92

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ε .

* C A P U T X V .

92

96 Περὶ μίξεως ζῶων.

α'.

De coitu animalium.

1.

97 Κ Αὶ μὴν τὸ μίγνυσθαι, ἐπὶ μὲν τῶν ἀλό-
 γων, βαίνειν, ἐπιβαίνειν, ⁹⁸ ὀχεύειν, βι-

C Oire præterea de brutis dicitur,
 scandere, inscendere, vehi, con-

80 Τοῦς σκάτους, καὶ τῷ σκ.] MS. τοῦ σκατός, καὶ τ. σ. non τοῦς σκάτους, ut male vulgo. genitivum enim & dativum saltem reddit, ut in usu folos. vid. & *Nunnes*. II. *Eclog. Phryg.* in τὸ σκατός. *Phrygicis* verba sunt: τὸ σκατός καὶ τοῦτο ἐπ' εὐθείας τιθί-
 μνοι ἀμαθές. γενικῆς γὰρ ἴσθι πτώσεως τοῦ σκατός, ἢ δὲ εὐθείας, τὸ σκῶρ, ἀμαρτάνοντες δὲ οἱ πολλοὶ τὴν μὲν ἔσθην, τὸ σκατός ποιοῦσιν, τὴν δὲ γενικὴν σὺν τῷ υ τοῦ σκατός. Sic autem & dativus apud Nostrum potius debeat esse σκατί. σκατεῖ tamen sine accentu habet etiam MS. Jung.

Τοῦς σκάτους] *Aldina* & *Florent.* τοῦ σκ. ut reposui.

81 Σκάτει] Inde I'. βολιῶν, οὐ κόπρος τῶν βοῶν, καὶ τῶν ὑποζυγίων βάλλεται. οἷον τοῦς κοπρῶνας, λίγεται καὶ τόπος λιμένος, ἔθα δίδεται αἰ ἀγκυραὶ. Περὶ μίξ. SEB.

Σκάτει] Scr. τῷ σκ. etiam in Lat. SEB. 2.

82 ὦν τὴν ὀνομαστ. οὐκ ἔ.] Hæc absunt a C. A. habet tamen C. V. qui leg. τοῦ σκατός & εὐθείας, & *Phanonym* qui hunc locum etiam exscriptis integrum. KÜHN.

83 ὀνομαστικὴν] MS. εὐθείαν, pro ὀνομαστ. JUNG.

84 Λέγουσι δὲ &c.] Margo C. A. λέγεται δὲ καὶ τίλον, καὶ π. κ. σκ. hic finit. *Phanonymus* σπατίλην, τὴν ἵππου κ. φ. at C. A. τοῦ δὲ ἵππου κ. φ. ὀνομαστ. C. V. φασί & δὲ omittit. KÜHN.

Λέγουσι δὲ &c.] MS. λέγεται δὲ καὶ τίλον. JUNG.

85 Πέλεθον] Utitur eo vocabulo *Aristoph.* *oxytonos Acharn.* (fol. 306.) sed videri queat (inquit *H. Steph.*) legendum σπέλεθον, ut est apud eundem in *Concion.* fol. 498. Nec aliter ibi *Schol.* ex *Acharn.* citat. Item in *Equ.* fol. 227. βολιτοῖς, τοῖς σπέλεθοις. βόλιται γὰρ οἱ σπέλεθοι τῶν βοῶν. βολιτος autem Attice dici, communiter βόλιτος, in *Acharn.* monet fol. 301. tamen in *Ranis* a seipso quasi dissentiens βόλιτος inquit κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀποκείμενα. SEB.

Πέλεθον] *Falckenburgius* τέλεθρον.

86 Σπατίλην] *Salm.* προσπατίλην οἰσπότην. KÜHN.

Σπατίλην] MS. σπατίλην. vid. alias *Foef.* *Oecon.* *Hipp.* in σπατίλη. JUNG.

87 Καὶ ἵππου] A. τοῦ δὲ ἵπ. SEB.

88 Φασί. β. δὲ] In MS. deest φασί & δὲ. JUNG.

89 Βόλιτον] C. A. βόλιτον. ὁ. *Thomas* in *Eclogis*: βόλιτα λέγε τὴν τῶν βοῶν κόπρον, μὴ βόλιτα. Male *Schol.* *Aristoph.* in *Ranis* βολιτος τὸ τῶν ὄνων ἀποκείμενα, melius in *Equites* ejusdem, & *Acharn.* οἱ σπέλεθοι τῶν βοῶν, ubi & proverbium βολιτου δίκην de *leviuscula* causa forensi. Nam *Soloni* legibus pœna statuta erat in fures simi bubuli. *Ulpianus* vocat edisus *bubum*. KÜHN.

Βόλιτον] MS. ὄνος, pro ὄνον. de βολιτῶν vid. & *Nunnes*. II. *Eclog. Phrygicis* in βόλιτρον quamvis Nostrum non adducat. JUNG.

90 ὄμηρος δὲ] Margo C. A. cum ὄνον βοῶν ἔφη definit, quamvis *Homerus* *asini egestum* non simpliciter ὄνον vocet, sed addito epitheto, ὄνον βοῖος εκ. gr. C. V. pro ὄνον leg. ὄνος. KÜHN.

91 Βοῶν] MS. auctius: βοῶν ἔφη. JUNG.

92 Ὑπέλεθον] C. A. ὑπέλεθον. *Phanonym.* ὑπέλεθρος & ὑπέλεθρος in voce ἀποκατῆται & κόπρος. *Dio Cassius* in lib. XLVI. οἰσπότης καὶ ὑπέλεθρος καὶ σπατίλης συλλέγων. *Hesych.* ἀδιση, ὑία κόπρος, succerda ὑσκόπρος in *Gl. Veterum*. KÜHN.

Ὑπέλεθον] Ὑπέλεθον habet & MS. & *H. Steph.* ita restituerat, pro eo quod antea vulgabatur ὑπέλεθρον. JUNG.

Ὑπέλεθον] Ὑπέλεθρον habet *Falckenburgius* meus e MSto.

93 Οἰσπότης] C. V. ὁ οἰσπότης. margo C. A. οἰσπότην. *Hesych.* οἰσπότη. *Dio* οἰσπότης, hoc quod οἰσπότης decidit. KÜHN.

Ὀϊσπότης] Mendosum quoque οἰσπότης. sed MS. succurrit, qui habet οἰσπότην. quomodo sane scribendum est, vocabulum ex *Aristophanis* *Lysistrata* sumptum. Idem visum nostro *Salmasio*. JUNG.

Ὀϊσπότης] Ὀϊσπότην e MSto habet *Falckenburgius*.

94 Σπυράδα] C. V. σπυράδα. C. A. σπυράδα. *Hesych.* σπυραβίαι. omittit C. A. καὶ σπυραβίαν. *Aristoph.* *Schol.* in *Plutum* μίνθον vocant. σπυραβίαις *Snid.* αἰγῶν ἀποκατεμάτα. *Aristoph.* *Schol.* *Salm.* KÜHN.

Σπυράδα] MS. σπυραβίαις, pro σπυραβίαις. & de-
 sunt καὶ σπύραθον. *Hesych.* σπυραβίαι τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἢ κόπρος, σπυραβίαι alii vocant, & ipse *Aristophanes*, ut me admonuit *Salmasius*. JUNG.

95 Μυσκελέδρα] A. μυσκελέδρα. SEB.

Μυσκελέδρα] C. V. μυσκελέδρα. *Hesych.* μυσκελέδρα, ἢ ἡμεῖς μύσχοδα. vid. eundem in μύσχοδος. *Gl.* μύσχοδος, *miscerda*, *oricerda*. sed satis de copriis. KÜHN.

Μυσκελέδρα] MS. μυσκελέδρα. nec aliter sane apud *Hesychium*, nisi accentu variante, μυσκελέδρα, ἢ ἡμεῖς μύσχοδα. JUNG.

Μυσκελέδρα] Μυσκελέδρα reposuit in textu.

96 Περὶ μίξ. ζῶων.] Titulus in MS. hic: περὶ τοῦ μίγνυσθαι. JUNG.

97 Καὶ μὴν τὸ μίγν.] MSS. τὸ δὲ μ. SEB.

Καὶ μὴν τὸ μίγν.] C. A. ita incipit caput: τὸ δὲ μίγνυσθαι, ἐπὶ τῶν ἀλόγων βαίνειν. vid. *Hesych.* in συμφοβάς. KÜHN.

Καὶ μὴν τὸ μίγν.] MS. καὶ μὴν τὸ μίγν. JUNG.

98 Ὀχέειν] C. A. συνδυάζω &c. ὄνον δὲ τὸ ὄνο-

scen-

scendere, congregari, conduplicare, ascendere. Asinorum autem proprium est, *ὀνοβατεῖν*, cum equos conscendunt. Commune autem omnibus est, sobolem seminare sicut etiam de hominibus dicitur. de illis vero dices, converteri, misceri, concumbere, commercium habere, appropinquare, communicare, simul recumbere, in unum venire, simul jacere, condormire, convenire, concubare, seminare, coire, rem habere Veneream, amplecti. * Et trita illa, quibus Comici jocantur, *ληκεῖν*, Subagitare, Contundere, Intendi, Comprimere, Complicari. Ab his etiam studiosus & res denominabit, mixtio, consuetudo, conversatio, communicatio, communitio, coitus. Non tamen appropinquatio, aut concubitus. sed concubuit cum illa. & Concubinus sum, ut Hyperides. & quod magis Atticum est, Rem habuit. Ab eadem vero, dicitur gratificari, & gratiam dare.

βάζειν, συνδυάζειν, συνδυάζεσθαι, ἐπάγεσθαι. ὄνων δὲ ἴδιον, τὸ ὀνοβατεῖν, ὅπότεν ἰπποῖς ἐπιβαίνωσι. κοινὸν δὲ ἐπὶ πάντων, τὸ παιδοσπορεῖν, ὡς περ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων. ἐπὶ δὲ τούτων ἔρεῖς, ὀμιλῆσαι, μιχθῆναι, διαλεχθῆναι, ἐντυχεῖν, πλησιάσαι, κοινωνῆσαι, συναπαύσασθαι, εἰς ταύτην ἐλθεῖν, συγκατακλιθῆναι, συγκατακοιμηθῆναι, συγκοιμηθῆναι, συγγενέσθαι, σποδεῖν, ὀπύειν, ἀφροδισιάζειν, συμπλέκεσθαι. καὶ τὰ τεθρυλλημένα, ἀδὴ καί τὰ παίζουσι οἱ κωμικοὶ, ληκεῖν, δρυμάττειν, φλαῦν, σκορδοῦν, στενάσαι, σπλεκοῦν. ἀπὸ μὲν τούτων τῶν σπουδάζων ἂν εἴποι τις πράγματα, μίξις, ἐντευξις, ὀμιλία, κοινωνία, κοινώνημα, συνουσία. οὐ μὲν ὁ πλησιασμός, οὐ δ' ἡ διάλεξις, ἀλλὰ διελέχθην αὐτῇ, καὶ διηλεγμένος εἰμι, ὡς ὑπερίδης, καὶ Ἀττικώτερον, τὸ διεπραξάμην, καὶ διέπραξα, καὶ ἐπραξα. ἀπὸ δὲ αὐτῆς, τὸ χάρισασθαι, καὶ χάριν δοῦναι.

βατεῖν ex correctione *ὀνοβάζειν*, addit margo, ὅπότεν ἰ. ἰ. vid. *Hesych.* in *ὀνοβοστιάδης*. C. V. conjungit τὸ *ὀνοβάζειν*, *ὀνοβατεῖν*. Kühn.

Ὀχύνειν] Deest sequens *βιάζειν* in MS. JUNG.

99 ὄνων δὲ ἴδιον &c.] MS. auctius: καὶ ἐπὶ ὄνων ἴδιον τὸ ὀνοβάζειν, ὀνοβατεῖν, ὅπότεν ἂν ἰ. JUNG.

100 Κοινὸν δὲ ἐπὶ π.] C. A. ἔρεῖς, dein margo τὸ π. ὡς περ καὶ ἀνθρώπων. Kühn.

1 Ἐπ'] Deest ἐπ' in MS. JUNG.

2 Ἐπὶ δὲ τούτ.] Margo C. A. addit καὶ, & ibi definit. *διαλεχθῆναι*, *ἀρρεῖσθαι*, *compellere*, *desurro* scilicet. Kühn.

3 Ἐρεῖς] Deest in MS. ἔρεῖς. JUNG.

4 Συγκοιμηθῆναι] *Συγκοιμηθῆναι* omittitur in C. A. Kühn.

Συγκοιμηθῆναι] Deest in MS. *συγκοιμηθῆναι*. JUNG.

5 Καὶ τὰ τεθρυλλ.] Margo C. A. ἀδὴ καί τὰ παίζουσι &c. C. V. dein *δρυμάττειν* pro *δρυμ.* Kühn.

6 Τεθρυλλ.] MS. *τεθρυλλη.* uno λ. JUNG.

7 ἀδὴ καί τ.] MS. ἀδὴ π. dein *ληκεῖν* sine accentu. JUNG.

8 Στενάσαι] *Στενάσαι* C. A. non habet, pro eo est in MSS. *σποδεῖσαι*. Kühn.

Στενάσαι] *Στενάσαι* H. *Stephanus* cruce signavit. nec ego quid hic sibi velit intelligo. MS. non habet, sed pro eo *σποδεῖσαι* scribit. bene. talia apud *Hesychium*: *σποδεῖν*, *σπαιεῖν*, *συγγινεσθαι*, *σποδεῖσθαι*, *παραίνεσθαι*. sed quid est *σπαιεῖν* hic? viri docti ubi hoc *σποδῆν* in *Lexicis* explicant tacent, saltem alterum *συγγινεσθαι* adherentes. Ego emendo *σπαιεῖν*. ait enim ipse *Hesychius* etiam, *σποδεῖν*, *ἐνύπνοιο*, *σποδούμενος*, *τυπόμενος*. pro illo *τύπτειν* itaque maluit ibi dicere *σπαιεῖν*. Nostrium vero *σποδεῖν* & in illo *Cratesis Trophonio*: *εἰσφίξαι* καὶ *σποδεῖν* καὶ *διαρρίκνευ*. ab obsceno lumborum motu. apud *Erythrolag.* in *διαρρίκνεσθαι*. JUNG.

Στενάσαι] *σποδεῖσαι* habet & *Falckenb.* c. MSto.

9 Σπλεκοῦν.] In *σπλεκοῦν* definit margo C. A. dein textus C. A. τὰ δὲ πράγματα &c. Kühn.

Σπλεκοῦν.] *Σπλεκοῦν* etiam MS. quamvis potius *σπλεκοῦν* transpositis litteris vulgo adnotent. nostrum tamen & *Hesychius*, ipso litterarum ordine, *Σπλεκοῦν*, ait, *πλησιάζειν*, *συνουσίζειν*, *παραίνειν*. JUNG.

10 Ἀπὸ μὲν τούτ. &c.] C. V. ἀπὸ μ. τοῦ σπουδάζειν. Kühn.

Ἀπὸ μὲν τούτ. &c.] MS. ἀπὸ μὲν τοῦ ὧν (forte μὲν τοῦ ἰστέον) *σπουδάζειν* εἴποι τις τὰ πρ. &c. JUNG.

11 Ἐντευξις] Pro *ἐντευξις* σύντευξις habet *Falckenburius*, sed videtur illud *συν* superscriptum rursus deletum.

12 Κοινωνία] C. A. *συνουσία*. Kühn.

Κοινωνία κοιν.] MS. *κοινώνημα*, *κοινωνία*. JUNG.

13 Οὐ δ' ἡ διαλ. ἀλλ. διελέχθ.] MS. οὐ δὲ ἡ δ. ἀδ. JUNG.

14 Διελέχθην] P. A. *διελ.* sed P. *διελέχθην*. SEB.

Διελέχθην] MSS. *διελέχθην* αὐ. *Διαλέγομαι* idem est h. l. cum *πειράω* & *πειρώμαι* id est λόγους προσφέρειν καὶ ἀκούειν περὶ συνουσίας, cui opponitur *διεπραξάμην*. Gl. *πειράω*, *solicito*, *attento*. *ἐπραξα*, *opus perfecti*. *Arsalejus* libr. IX. *Metam.* ubi *Pracas* notam videlicet. Kühn.

15 Διηλεγμένος] C. V. *διηλεγμένος*. Kühn.

Διηλεγμένος] MS. *διηλεγμένος*. JUNG.

16 Καὶ διέπραξα] Καὶ διέπραξα non habet C. A. Kühn.

Καὶ διέπραξα] Defunt καὶ διέπραξα in MS. JUNG.

17 Χάριν] Omittunt MSS. recte: *δοῦναι* & *παρέχειν* sunt Græcis inter *κακίμματα* & de mulieribus impudicis dicuntur. Kühn.

Χάριν] Deest *χάριν* in MS. Verum an ita apud Græcos simpliciter τὸ *δοῦναι* usurpetur, ego quidem nullus observavi. Latinum vero in ea re id verbum docuerunt & alii: & *Ovidius* præsertim ita creberrime de arte am. vid. & *Dorise* præcid. pro *Catull.* cap. 4. JUNG.

Ἐῖποις δ' ἂν, ἔλαφον θεῖν, ¹⁹ λαγῶν Φεύγειν, σὺν ²⁰ καὶ κάπρον συρρήγνυσθαι, λέοντα ἐφορμαῖν, πάρδαλιν πηδᾶν, ἄρκτον συμπλέκεσθαι, ταῦρον ἐμπίπτειν. καὶ τὰ μὲν ²¹ χηλαῖς ²² παίειν, τὰ δὲ ²³ ὄπλαῖς κρούειν, τὰ δὲ κέρασι ²⁴ κυρίττειν, τὰ δὲ ποσὶ λακτίζειν, τὰ δὲ ὄνυξι σπαράττειν, τὰ δὲ ὀδοῦσι κατεσθίειν.

Dices porro cervum currere, leporem fugere, suem, aut aprum per-rumpere. leonem irruere. pardalim saltare. ursum complecti. taurum incidere. Et hæc quidem, labris ferire. illa, unguis pulsare. hæc, cornibus impetere. illa, pedibus calcitrare. hæc, unguis scalpere. illa vero, dentibus laniare.

ΦΑΪΗΣ δ' ἂν ἀθρόως μὲν οὕτω, κόσμοι, κοσμήματα, ²⁷ καλλωπισμοὶ, καλλωπίσματα. ²⁸ οὐ γὰρ παροπτέον, οὐδὲ τὰ τῶν γυναικείων κόσμων ὀνόματα. ἀπὸ γοῦν τῶν εἰρημένων, κοσμεῖσθαι, κόσμησις, καλλωπίζεσθαι, καλλωπισμός. ²⁹ ἀβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, ἀβρότης, θρύψις. ³⁰ κατὰ μέρη δὲ, κεφαλῆς μὲν κοσμήματα, Ὅμηρος λέγει,
³¹ Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τε, ³² ἠδὲ πλεκτὴν ³³ ἀναδέσμην.
σὺ δ' ἂν προσθείης καὶ στεφάνην, ³⁴ παρ' αὐτοῦ λαβῶν.

Dices præterea summatim sic, mundi di, ornatus, ornamenta, munditiæ. Non enim negligenda sunt muliebris mundi nomina. A prædictis autem derivantur, ornare, ornatio. comere, comptus. deliciari, mollescere. deliciæ, mollities. Capitis porro ornamenta, Homerus narrat,

Reticulum, Capitale, & Redimicium textum.

Tu vero, & Coronam his adde, ex illo Homeri versu :

18 Περὶ δρόμου ζώων, καὶ μ.] MS. titulus tantum περὶ δρόμου. JUNG.

Περὶ δρ.] Exscripsit hæc Phavorinus in Λαγῶς τρίχων. quem vide.

19 Λαγῶν] MS. λαγῶν. JUNG.

20 Καὶ κάπρον] C. A. omittit, καὶ κάπρον. KÜHN. Καὶ κάπρον] Desunt in MS. καὶ κάπρον. JUNG.

21 Παίειν] Pfgaïus legit Falckenburgius.

22 Labris ferire] Iterum quasi χεῖλοσι in Gr. esset ut supra IV, 60. SEB. 2.

23 Ὀπλαῖς κρ. τ. δ. κέρασι * κηρίττειν] MS. ἰπαῖς. & κέρασι κυρίττειν. optime. Specto itaque quod inter cortigendum incidebat κορύττειν. Alterum idem Hefych. Κυρίζει ἢ κυρίττειν κέρασι μάχισθαι. & Κυρίσσει, κερατίζει, τύπτει μετὰ τῆς κεφαλῆς. Et Κυρίττειν, κλησσοῖν. & Κυρίττοντες, κερατίζοντες, κεφαλαῖς κλησσοῖντες. Suidas etiam, Κυρίσσει καὶ κυρίττει, κερατὶ τύπτει. Etymologus, Κυρίσσει, κέρασι τύπτει καὶ μάχεται κυρίως δι' ἐπὶ κριῶν καὶ κυρίζοντες, κερατίζοντες, κέρασι κλησσοῖντες. JUNG.

24 * Κηρίττειν] Sic editi omnes & A. MS. itemque Lexica quædam: sed P. κυρίττειν. Hefych. Κυρίζει ἢ κυρίττειν, κέρασι μάχισθαι. Item: Κυρίσσει, κερατίζει, τύπτει μετὰ τῆς κεφαλῆς. Et rursum: Κυρίττειν, κληττειν. vid. Suid. quoque & Etymol. qui Hefychio simillime. SEB.

* Κηρίττειν] MStus Vossii κυρίττειν. C. A. κυρίττειν. sed κυρίττειν melius est. Latinis consiccare. vide Phavor. qui in λαγῶς τρίχων Nostri descripsit. κυρίττειν etiam Salmas. habet. KÜHN.

* Κηρίττειν] Κυρίττειν reposui e MSSis.

25 Γυναικείων κ. ὀν.] De iisdem infra quoque VII, 95. SEB.

Γυναικείων κ. ὀν.] C. A. ita: γυναικῶν κόσμια περὶ

ἰστρημάτων, hoc capite mundus muliebris & ornamenta earum promiscue recensentur, quæ tamen ICtus distincta esse voluit. KÜHN.

Γυναικείων κ. ὀν.] Titulus in MS. περὶ γυναικείων κόσμων. JUNG.

26 Φαῖης δ' ἂν] C. A. ita: Φαῖης ἂν post margo, κόσμοι, μοχ textus κοσμήματα, καλλωπίσματα, ἀφ' ὧν κοσμεῖσθαι &c. KÜHN.

Φαῖης δ' ἂν] MS. Φαῖης μὲν οὕτως ἀθρόως, κόσμοι. JUNG.

* 27 Καλλωπισμοὶ] Deest καλλωπισμοὶ in MS. JUNG. GERM.

28 Οὐ γὰρ παρ. &c.] MSS. ἀφ' ὧν κοσμεῖσθαι &c. SEB.

Οὐ γὰρ παρ. &c.] Οὐ γὰρ παρ. αὐ. τ. τ. γ. κ. δ. hæc periodus deest in MS. qui dein ita: ἀφ' ὧν τὸ κοσμεῖσθαι &c. JUNG.

29 Ἀβρύν. &c. ἀβρ.] MS. ἀβρύν. & μοχ ἀβρότης. JUNG.

30 Κατὰ μέρη δὲ] P. τὰ δ' ἐν κεφαλῇ κατὰ μέρος κοσμήω. SEB.

Κατὰ μέρη δὲ] C. A. τὰ δ' ἐν κεφαλῇ κατὰ μέρος κοσμήματα Ὅμηρος λέγει, in versu ἠδὲ π. α. σὺ δ' ἂν π. καὶ superscriptum στ. παρ' Ὁμήρου λαβῶν. abest autem versus sequens. KÜHN.

31 Ἄμπυκα] *Iliad.* χ. 469. SEB.

32 ἠδὲ πλ.] Præc. edit. ἠδὲ πλ. quod si admittas, prius scrib. κεκρύφαλόν τ'. SEB.

33 Ἀναδέσμην] *Eustath.* *Iliad.* fol. 386. ἀναδέσμη, σείρα, ἢ κύκλω περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδέουσι. SEB.

34 Παρ' αὐτοῦ λαβῶν &c.] Ita MS. breviter, παρ' Ὁμήρου λαβῶν, ὡς περὶ καὶ τὸ κάλυκας καὶ πυλ. π. καλλ. καὶ στρόφιον &c. JUNG.

* *Horum hæc quidem flexas coronas, hi vero enses habebant.*

& Corollas, apud Callimachum. Baccaſque apud Homerum, & Anacreontem. Et Fasciam & Redimiculum, apud Aristophanem: quæ & funda appellatur. Et mitræ, acus, & calamistrum, velum, aurea, & inaurata omnia. Sed & ξένιον, aureum erat capitis ornamentum, quod nonnulli pecten esse volunt. Tiara vero, & Cybaria, Persica.

35 * Τῶν δ' αἰ μὲν] *Iliad.* Σ, 597. καὶ ῥ' αἰ μὲν καλῶς στεφ. SEB.

* Τῶν δ' αἰ μὲν] Apud *Hom. Iliad.* Σ. v. 597. hic versus aliter legitur, nimirum hoc modo:

Καὶ ῥ' αἰ μὲν καλῶς στιφάνας ἔχον,
Verum lectionem *Pollucis* nostri rectiorem censet *Vir Eudistissimus Jo. Georg. Grævius* in doctissimis suis *Lectionib. Hesiodicis* cap. XXV. ubi στιφάνην docet fuisse *limbum seu fasciam altiore caput seu aliud quid ambiens*. Scholia quoque inedita in *Homerum* ad vocem ἔχον ita notant: ἰσφύρου πρὶ τὰς κεφαλὰς. Optime. vid. *Hesych.* & *Raschid.* de Coron.

36 Πλεκτὰς] In vulgatis pro πλεκτὰς, *H. Steph.* hic in ora adnotavit, καλῶς *Iliad.* Σ. circa finem. Sed versus præterea ita incipit apud *Homerum*,

Καὶ ῥ' αἰ μὲν καλῶς &c.
alius vero hunc, duobus intercedentibus, præcedit incipiens, τῶν δ' αἰ μὲν &c. JUNG.

37 Καὶ πυλεῶνας, π. Κ.] C. A. ὡς περ καὶ τὸ, κάλυκας καὶ πυλεῶνας παρὰ Καλλιμάχου. tum margo, καὶ στρόφιον καὶ ὀπισθοσφενδόνην π. Α'. καὶ, hic definit margo. dein pergit textus: σφινδὸν τις ἐκαλεῖτο καὶ ἀνάδημα κ. καλαμῶς τε καὶ κ. C. V. καὶ σφινδὸν δὲ τις ἔ. κ. KÜHN.

Καὶ πυλεῶνας, π. Κ.] De *Callimacheis* nihil habeo quod dicam. Apud *Hesychium* quidem lego: πυλεῶν, στιφάων. quod sine dubio huc pertinet. & possit quis hinc conjectari *πυλεῶν* scripsisse. sed & πύλη potuit eadem appellari corona. JUNG.

38 Καὶ κάλυκας] MSS. ὡς περ καὶ τὸ κάλυκας καὶ πυλεῶνας παρὰ Καλλιμάχου. SEB.

Καὶ κάλυκας] Quod ad κάλυκας, meminit *Rhodigin.* XXVII. Antiq. 27. & ait ita feminarum galeum ac umbraculum dici posse. Sed *Hesychius*: Κάλυκες, γυναικίως κόσμος, qui tamen ante Κάλυκας, ἄρμος, περιτραχίλιος κόσμος. Sed mox in Κάλυξ diffuse quid sit hic explicat, nempe ἡ χρυσῆ σύριγγς ἡ τοὺς πλοκάμους περιέχουσα. Et inde credo *Suidam* scripsisse, κάλυκας, σύριγγας. vide & *Eustath.* ad *Il.* σ. Errat vero *Rhodiginus* qui ita ex *Callimachi doctina Pollucem* tradere affirmat. de *πυλεῶσι* enim & *Callimacho* tradebat: de κάλυξι vero ex *Homero* & *Anacreonte*. JUNG.

39 Στρόφιον] Sic & VII, 59. sed VII, 67. στρόφιον πατοχῦτ. *H. Steph.* neutrum improbat. SEB.

40 Ὀπισθοσφενδόνην] *Legit Eustath.* ad v. 7. *Dionysii Alexandrin.* SEB.

41 Παρ' Ἀρ.] MS. παρὰ Α. JUNG.

42 Σφινδὸν ἐκαλ.] MSS. σφινδὸν (δὲ τις) ἐκαλεῖτο, καὶ ἀνάδημα καὶ καλ. SEB.

Σφινδὸν ἐκαλ.] MS. καὶ σφινδὸν δὲ τις ἐκαλ. καὶ ἀνάδημα, καὶ κ. habet. τις, puta κόσμος. de anademate vero hinc locum in *Pandectis*, ubi quoque in mundo muliebri anademata enumerantur, lib. XXVI. quamvis de auro & arg. leg. *Alciatus* vero ἀναδήματα emendare conavit, firmat *Lazarus Bayssus* lib. de vasculis. dein ἔντροπον habet & MS. alias de eo nihil notum mihi. JUNG.

* * 35 Τῶν δ' αἰ μὲν 36 πλεκτὰς στεφάνας ἔ- 96
χον, οἱ δὲ μαχαίρας.

37 καὶ πυλεῶνας, παρὰ Καλλιμάχου. 38 καὶ κάλυκας, παρ' Ὀμήρου τε καὶ Ἀνακρέοντος. καὶ 39 στρόφιον, καὶ 40 ὀπισθοσφενδόνην, 41 παρ' Ἀριστοφάνει. καὶ 42 σφινδὸν ἐκαλεῖτο. καὶ ἀναδήματα, καὶ 43 κάλαμος, καὶ καλαμῖς, καὶ 44 ἔντροπον, χρυσῆ καὶ ἐπίχρυσα πάντα. τὸ δὲ 45 ξένιον, ἦν μὲν καὶ αὐτὸ χρυσοῦν, 46 κεφαλὴν κοσμοῦν. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸ κτένιον εἶναι νομίζουσιν. 47 ἡ δὲ τιάρα, καὶ κυρβασία, Περσικαί.

Σφινδὸν ἐκαλ.] Quid σφινδὸν sit & ὀπισθοσφινδὸν dilucide explicat *Eustathius* ad *Dionys.* Περιγῶ. v. 7. cuius verba adscribere non piget. Ita autem ille: Οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ κόσμον τινὰ γυναικίον Σφινδὸν καλεῖσθαι, ὅμοιον τῇ τηλεβόλῳ σφινδὸν ὄντα, πλατὺν μὲν καὶ αὐτὸν τὰ μείσα, καὶ πρὸς τῷ μετώπῳ πίπτουσα, ἐκ λεπτοτέρων τε καὶ ὀξύτερων τῶν ἀκρῶν ὀπίσω διασκορμύμενη. ἦν δὲ φασὶ καὶ Ὀπισθοσφινδὸν παρὰ τοῖς Καμικίσι, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ τοιαύτῃ σφινδὸν, διὰ τὸ γελοιότερον περιτιθεμένη τῇ κεφαλῇ καὶ ὀπίσω μὲν ἔχουσα τὰ πλατύτερα, τὰ δὲ ὀξύτερα καὶ τὸν διακόν, πρὶ τὸ ἔμπροσθεν.

43 Κάλαμος] *Eustathius* ad *Hom. Iliad.* T. 1248. 7. itemque muliebribus ornamentis accenset, proprie vero quid sit, ab ipso petas. *Eustathium* descripsit *Phavorinus*. Meretur quoque videri *Hesychius* in *Καλαμῖς*.

44 ἔντροπον, χρ.] A. similiter. P. ἔντροπον χρυσοῦν. ἐπ. vide utrum malis ἔντροπον. SEB.

45 ξένιον] MSS. ξάνιον &c. C. V. κεφαλῆ, κόσμος. Margo C. A. qui hæc habet, κεφαλῆς κόσμος. in *νομίζουσι* finit margo sine καὶ ante αὐτὸ, quod nec C. V. agnoscit. *Salm.* etiam ξάνιον legit. KÜHN.

ξένιον] Pro ξάνιον MS. ξάνιον habet. recte ni fallor. sic enim & *Hesychius* ξάνια, κτένια. α' (*Sylburg.* αἰς) αἱ γυναικῆς χρώται πρὸς τὴν τρίχα καὶ ἂ φοροῦσιν ἐν τοῖς δερσίσι. lego, δερσίσι. *Suidam*: ξάνιον, κτένιον. ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασι (forte rectius ἀναδήμασι) οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Eadem fere & *Etymologus*. ξάνιον etiam conjectura hic reponerat *notter Salmajus*, & se in epigrammate id etiam legere meminisse. JUNG.

ξένιον] ξάνια MSSti habent, & *Falckenburgius* Notter quoque idque rectum esse nullus dubito. quare textui hanc vocem reddidi. videndus, ut omnis tolleretur dubitatio, *Hesychius*, a quo paulisper variat *Phavorinus*, cuius hæc in editis sunt verba: ξάνιον, κτένιον, ὃ φοροῦσι αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασι, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. hunc locum mendo carere non puto. lego pro αἰς, ὃς, posterioribus enim verbis exponitur quid sine ἀναδήματα. Ferebant autem, uti conjicio, hæc ξάνια in capitum ornamentis, ut cas ab invidarum mulierum fascino defendere, ea enim de causa *Etymologici Magni Auctor* ait, mulieres τὰ ξάνια ἐν φυλακτηρίσι ἔχουσιν.

46 Κεφαλὴν κοσμοῦν] MS. κεφαλῆ κόσμος. ἔνιοι δὲ αὐτὸ &c. JUNG.

47 ἡ δὲ τιάρα, καὶ * κυρβασία] *Scr.* ἡ δὲ τιάρα. mox *κυρβασία* tam editi quam MSS. Codd. cum infra VII, 58. & X, 162. *κυρβασία*, similiterque alibi passim. vide *Hesych.* *Suid.* *Etymol.* *Schol. Aristoph.* alios. ibi MSS. Περσικὰ. SEB.

ἡ δὲ τιάρα, καὶ * *κυρβασία*] C. A. recte: ἡ δὲ τιάρα καὶ *κυρβασία*, Περσικὰ. C. V. legit etiam *κυρβασία*. MSS. *Pisba* eadem habent, quæ C. A. *Salmaj.* KÜHN.

ἡ δὲ τιάρα, καὶ * *κυρβασία*] ἡ δὲ τιάρα, καὶ *κυρβασία*, Περσικὰ, defuit in MS. sed omnino emendandum

97 * 48 Περὶ δὲ τοῖς ὠσίν, ἔρματα, δίοπας, ἐλλοβία, ἐνώτια, 49 ἑλικας, ἐλικτῆρας, 50 σίγλας κατὰ τοὺς Διολέας. κατὰ δὲ τοὺς Δωριέας, ἀρτίαλα. ἰκαλεῖτο δὲ παρὰ τοῖς Κωμωδοῖς, καὶ ἐγκλαστρίδια, καὶ 51 στροβίλια, καὶ βοτρύδια, καὶ 52 πλάστρα, καὶ 53 καρυατίδες, καὶ 54 ἰπποκάμπια, καὶ κενταυρίδες, καὶ 55 ἔντροφον, καὶ 56 τρίπους. δῆλον ὡς ἀπὸ τῶν σχημάτων, θεμένων αὐτῶν τοῖς ἐνωτίοις τὰς προσηγορίας. ὡς περ καὶ Ὀμηρος 57 τρίγλινα 58 ἔρματα ἠνόμασεν, 59 ὡς 98 τριῶν εἰδῶλα κορῶν ἔχοντα. * 60 Τὰ δὲ περὶ τῶν 61 τραχήλων, περιτραχήλια, καὶ περιδέραια, 62 καὶ δέραια, καὶ 63 ὑποδέραια, καὶ ὑποδερίδες. ἦπου δὲ καὶ ὄρμαι, 64 ἰσθμια, στρεπτοί. καὶ πλόμια, στά-

* Verum circa aures, sunt redimicula, 97 perforata, in aures, vertebræ, cardines. Et Sitlæ, more Dorum. Et secundum Æoles, Artiala. A Comicis autem, & Ἐγκλαστρίδια vocata sunt, & Rotulæ, Botrydia, Germina, Caryatides, Hypocampia, Centaurides, Entrophum, & Tripes. Sed liquet, quod a forma ipsorum nomina illis indiderint. quemadmodum & Homerus in aures, Τρίγλινα ἔρματα Trina pupillaria munimina vocavit, tanquam trium pupillarum formas habentes. * Sed colli ornamenta, collaria, cervicalia, tum & 98 torques, monilia, fibulæ, trichæ, o-

τιάρα (quod quidem operæ corruperunt) & κυρβασία, uti etiam hic H. Sterbanus correxit. vid. prolixè de his *Briffonium* lib. I. de reg. Perf. & *Pollucis* nostri locum adde. JUNG.

Ἡ δὲ κέρα, καὶ * κυρβασία] Τιάρα reposuimus, ut prius editi ante ultimam *Seberi* habebant, & dein κυρβασία quoque MSStis debet.

48 Περὶ δὲ τοῖς ὠσίν &c.] C. A. titulus, ὧτων κόσμος. KÜHN.

Περὶ δὲ τοῖς ὠσίν &c.] In MS. qui hæc in plura capita distribuit, novus titulus hic: ὧτων κόσμος. JUNG.

49 ἑλικας] Vid. *Eustathius* ad *Odys.* 24. 49.

50 Σίγλας] Σίγλας *Camer.* & H. *Sterph.* vid. *Hesych.* SEB.

Σίγλας] Melius MSS. hunc locum exhibent: σίγλας κατὰ τοὺς Διολέας, κατὰ δὲ τοὺς Δωριέας ἀρτίαλα. a voce σίγλας incipit margo C. A. *Salmas.* quoque σίγλας. KÜHN.

Σίγλας] Aliter MS. σίγλας κ. τ. Διολέας. κ. δ. τ. Δωριέας, ἀρτίαλα. quam lectionem faniorem puto. Certe σίγλας legendum patet fat ex *Hesychio*, apud quem ipso litterarum ordine, Σίγλαι, ἐνώτια & Σίγλον &c. εἶδος ἐνωτίων Ξενοφῶν ἐν ἐκτῇ Ἀναβάσεως λέγει. & Σιγλοφόρον, στάσις εὐνούχων τὰς κατακλιδίας τῶν ἐνωτίων, σίγλας φασίν οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια. & facilis error fuit in Γ & τ, præsertim apud typographos. σίγλας sane habet & Avus meus *Comm.* cap. 491. ubi eadem ista hinc refert. ibi & ἑλικας vel ἐλικτῆρας, quasi volutus interpretatur. Et H. *Sterbanus* etiam, quod fere oblitus fui, hic adnotavit: σίγλας puto reponendum ex *Hesychio*. vide *Theaurum*. JUNG.

Σίγλας κ. τ. Δωρ. δ. τ. Διολ.] Ita reposui securus Cl. meum *Kühni*: σίγλας κ. τ. Διολ. κ. δ. τ. Δωρ.

51 Στροβίλια] C. A. στροβίλια. KÜHN.

Στροβίλια] MS. στροβίλια. quod rectum puto. sic & Avus meus habet *ibid.* scilicet quod familia essent τῶ τῆς πίτυος καρπῶ, τοῖς λεγομένοις (uti ex *Etymologo* patet in φείρ) στροβίλοις. & *Hesychius* στρόβιλον inter alia explicat εἶδος γυναικείων χρυσίων. JUNG.

Στροβίλια] Στροβίλια ex MSStis restituit *Kühnius*.

52 Βλάστα] C. A. βλάστρα. C. V. πλάστρα. KÜHN.

Βλάστα] Pro βλάστα, MS. habet πλάστρα. egregie. sic enim & *Hesychius* qui Nostro meliorem operam navat, quam si fratrem *Cassorem* habuisset. πλάστρα, ait, ἐνώτια, καὶ βιῶν τόποι. imo Noster ipse infra VII, 96. JUNG.

Βλάστα] Πλάστρα *Falckenburgius* noster quoque agnoscit in suo Codice, quod certe bonum, vulgatum autem nihili, quare & textui nihil dubitantes restituumus.

53 Καρυατίδες] Al. καρυάτιδες. SEB.

54 Ἰπποκάμπια] C. V. leg. pro ἰπποκάμπια, ἰπποκαμπία. *Hesych.* ἰππίσκος ἐπίθεμα κεφαλῆς ἢ γυναικίον κόσμος. *Salmas.* ἰπποκαμπία vel ἰπποκαμπία. KÜHN.

Ἰπποκάμπια] Pro ἰπποκάμπια, iterum MS. noster egregie ἰπποκαμπία. nil verius conjiciebat ita & *Salmasius* noster, nam & Noster ait ex figuris nomina invenisse talia hæc, & libenter usi illis monstris, tortuosis & flexuosis, uti & hodie in ejusm. patere fieri solet. sic itaque illa ἰπποκαμπία, equuli, quorum caudæ in piscem desinebant. quemadmodum centauris, qui superne homines, altera parte equi. JUNG.

Ἰπποκάμπια] Ἰπποκαμπία e MSStis habet jam textus Nostri.

55 Ἐντροφον] *Camer.* nescio quomodo factum ἀπὸ τῆς τροφῆς vel τροφῶ: nisi forte verum est ἔντροφον. SEB.

Ἐντροφον] C. A. ἔντροπον, ut supra Segm. præc. & ita quoque *Salmas.* KÜHN.

Ἐντροφον] Ἐντροφον habet etiam MS. Avus meus *Comm.* cap. 491. ita conjectatur: Est & ἔντροπον, nescio quomodo factum ἀπὸ τῆς τροφῆς, vel τροφῶ. nisi forte verum est ἔντροφον. Noster *Salmasius* malebat ἔντροπον legere, ut supra Segm. præc. JUNG.

56 Τρίπους] De tripode hinc & *Rhodigin.* VIII. Antiq. 15. JUNG.

57 Τρίγλινα ἔρ. ἠνόμ.] *Iliad.* ζ, 182. 183. *Odys.* σ, 296. 297. SEB.

Τρίγλινα ἔρ. ἠνόμ.] MS. ἠνόμ. τῶν τρ. ἔ. JUNG.

58 Ἐρματα] *Hesych.* sunt ἐνώτια, in aures cum tribus oculis. KÜHN.

59 Ὡς τριῶν] Pro ὡς C. A. τὰ. C. V. τῶν. post ἔχοντα finit margo, qui inceperat a σίγλας. KÜHN.

60 Τὰ δὲ περὶ &c.] C. A. τραχήλου κόσμος. post περιδέραια statim, καὶ ὑποδέραια. post ὑποδερίδες, ὄρμαι &c. nec στόμια habet. KÜHN.

Τὰ δὲ περὶ &c.] Ante τὰ, novus in MS. titulus, τραχήλου κόσμος. JUNG.

61 Τραχ. περιτρ.] MS. auctius. τρ. οὐτως μὲν εἰπὼν, περιτρ. de περιδεραιοῖς vid. & *Bulenger.* de *Spoilii* Bellicis cap. 12. ubi de donis militaribus. hic tamen potissimum de muliebri cultu agimus. JUNG.

62 Καὶ δέραια] Defunt in MS. καὶ δέραια. JUNG.

63 Ἰποδέρια] MSS. ὑποδέραια. SEB.

Ἰποδέρια] Pro ἰποδέρια, MS. ὑποδέραια. Scilicet ut περιδέραια. quemadmodum ipse *Suidas* ait in ὑποδέραια. Et sic etiam *Hesychius* & *Etymolog.* JUNG.

Ἰποδέρια] Ἰποδέρια habet textus e restitutione *Kühni*.

64 Ἰσθμια, στρ.] MSS. ἰσθμία. SEB.

Ἰσθμια, στρ.] MS. καὶ ἰσθμ. καὶ στρ. de isthmiis hinc & *Rhodig.* XXI. Ant. 19. quamvis sit saltem nudus narrator, nolui tamen quemquam non laudare,

σι, περισφύρια, περιπεζίδας, ⁸² περιπέζια, ⁸³ πέζας. * καὶ ⁸⁴ αἴγλην, καὶ πέδην, καὶ ⁸⁵ περισκελίδας, ὡς καὶ Μένανδρος, καὶ Νικόστρατος, ⁸⁶ οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι. ⁸⁷ Περὶ δὲ τοῖς στέρνοις, αἰγίδας, ⁸⁸ μασχαλιστήρας, καὶ ⁸⁹ ἀναμασχαλιστής, ⁹⁰ ὡς Φιλιππίδης, ὁ τῆς Κωμωδίας ποιητής, ἐν ⁹¹ Ἀδωνιάζουσαις. ⁹² Τὰ δ' ἐν τοῖς δακτύλοις, δακτύλιον, δακτυλίδιον, ⁹³ σφραγίδιον, σφραγίδας. οὕτω γὰρ τοὺς ἐπισήμους δακτυλίους ὠνόμαζον, τοὺς τὰ σήμαντρα, ἢ λίθους ἐν αὐτοῖς ἔχοντας. περὶ δὲ τῶ σμικρῷ δακτύλῳ ἐφόρου, ὃ ⁹⁴ ἀκαρὲς ἐκάλουσαν διὰ σμικρότητα. * καὶ ἕτερον ⁹⁵ κορίανον, τῷ λιχανῷ περιηρημένον. ⁹⁶ καὶ ἄλλους δὲ τινὰς κόσμους ὠνομάζουσιν οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι, ⁹⁷ λῆρον, ὄχθοιβους, ἔλεθρον,

pria, talaria, pedalia, calcei, calceamenta, * ægla, solea. & Tibialia, ut 100 & Menander, & Nicofratus tradunt Comico- rum Magistri. Circa pectus porro, scutulas habent axillares. Fascia axillaris, secundum Philippidem Comicum in Adoniazufis. Quæ vero in digitis, annulus, condulus, figillum. signatorius, sic enim signatos annulos vocarunt. sigilla autem, gemmas continentes. Digito autem minimo annulum gestabant, qui ἀκαρὲς propter parvitatem dicebatur. * & 101 alter corianeum dictus, medio artatus digito. Tum & alios ornatus Comici nominant, ut λῆρον, ὄχθοιβους, ἔλεθρον,

ἰδίας δὲ καὶ] Ante ἰδίας, novus titulus in MS. Πῶ-
δαν κόσμος. dein ita: ἰδίας δὲ τὰ περὶ &c. JUNG.

82 Περιπέζια] Supra scriptum in C. A. dein: αἴγλην
κ. π. κ. π. ὡς κ. Μ. (omittit hic autem καὶ Νικό-
στρατος) ὁ Κωμωδοδιδάσκαλος. tum vero sequitur καὶ Νι-
κόστρατος, qui, ut nota C. V. habet, sub Commodo
vixit, ejusque fabule recententur XVI. apud *Athe-
næum*, & IV. apud *Suidam*. Meminerunt ejusdem *Scholium*
in *Enripid. Phœnis*. & alii plures. Vide *Comicos ve-
teres Heistelis & Grotii*. KÜHN.

83 Πέζας] Deest in MS. πέζας. & infra πέζας ipsis
vestibus tribuit *Porcius* VII. 62. forte itaque legendum πί-
δας, uti infra VII. 96. ubi paria referuntur: Et cer-
te *Hesychius* adprobatur: Πέδα, αἰτ, ἰσπασίας ἴδος καὶ
περισκέλις, δισμός. Et antea: Πέδαί, δισμά, περισκε-
λίδες. sic enim utrobique puto distinguendum. JUNG.

84 Αἴγλην] De αἴγλαις & *Hesych.* Αἴγλας, ἀμφι-
δέας, καὶ Φιλίαι τὰ περὶ τὴν ὕψη τῷ ἀέτρῳ. sed
quid voluit ea quæ sequuntur: αἴγλη χιτῶν, Σοφοκλῆς
τηρεῖ, χιτῶν καὶ πέδη παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βακχαῖς *Sylb.*
emendat, χιτῶν. sed certe & ex ferre litteraturam videtur
legendam αἴγλη, an itaque ita restituendus locus: αἴ-
γλη χιτῶν Σοφ. &c. sed rectius audiam alios. JUNG.

85 Περισκελ. &c.] MS. αυτίου, περισκελ. καὶ γὰρ τοῦ-
τω τῷ ὀνόματι κέρχρηται Μέν. &c. Tales περισκελίδες
χρῆσται exponuntur cum *Chloë* divitis civis Lesbii fi-
liola, apud *Longum* libr. I. Ποιμῆ. & de meretrice
Horatius I. *Epist.* 17.

sape castellum,

Sape periscelidem variam sibi fletis. JUNG.

86 Οἱ κωμωδοδιδάσκ.] P. Μέν. ὁ κωμωδὸς διδάσκαλος.
A. Μέν. ὁ κωμωδοδιδάσκαλος. SEB.

87 Περὶ δὲ τοῖς στέρνοις] Titulus adest στέρνων κό-
σμος in C. A. KÜHN.

Περὶ δὲ τοῖς στέρνοις] Ante περὶ in MS. titulus,
Στέρνων κόσμος. JUNG.

88 Μασχαλ.] MS. καὶ μασχ. JUNG.

89 Ἀναμασχαλιστή] MSS. ἀναμασχαλιστήν. *Sal-
mas.* MSS. ἀναμασχαλιστήν & ita videtur scribendum
inquit. KÜHN.

Ἀναμασχαλιστή] MS. ἀναμασχαλιστήν sine dubio
vitiose. JUNG.

Ἀναμασχαλιστή] Ἀναμασχαλιστής repositum in
textu debet iterum KÜHNIO meo.

90 Ὡς Φιλιππ.] Ὡς Φιλιππίδης marginis est in C.
A. usque ad Ἀδωνιάζουσαις. KÜHN.

91 Ἀδωνιάζουσαις] H. Steph. adnotavit: sic *Theocr.*
Syll. Ἀδωνιάζουσαι. JUNG.

92 Τὰ δ' ἐν τοῖς δακτ.] MS. titulus: Δακτύλων
κόσμος. & sequitur: Ἐν τοῖς δ. JUNG.

93 Σφραγίδιον, σφραγίδας] Margo C. A. σφραγι-
δας, σ. dein ἐπισήμους δ. & ita *Rhavor.* qui locum hunc
exscripsit in *δακτυλογλύφῳ*. KÜHN.

Σφραγίδιον, σφραγίδας] MS. δακτ. σφραγίδα, σφρα-
γίδιον οὕτω γὰρ. JUNG.

94 Ἀκαρὲς] Ἀκαρὲς. SEB. 2.

95 Κορίανον] Κορίανον, annulus, qui in indice
digito gestatur. *Hesych.* generalius: Κορίανον, γυναι-
κεῖον κοσμάριον. SEB. 2.

Κορίανον] *Rhavorin* cum duplici κορίανον τῷ λι-
χανῷ. C. V. χανῷ male. KÜHN.

Κορίανον] Ita hinc & *Rhodigin.* VI. *Antiq.* 12. a-
pud quem dein *coriamon* operatarum credo vitio legi-
tur. MS. habet κορίανον sine accentu. Ait vero de
priori, quod ἀκαρὲς, σμικρῷ δακτύλῳ. Apud *Petro-
nium* tamen *Trimalcio* grandem ibi gestat, & apud
Lucianum ἰταίρ. διαλ. *Ρατμένο* δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ
δακτύλῳ μέγιστον εἶχε, sed norantur ibi homines lau-
tissime divites: uti notat doctiss. *J. a Wouweren* ad
Petronii locum, habebat in minimo digito grandem.
JUNG.

96 Καὶ ἄλλ.] Ante καὶ MS. novo titulo: Περὶ ἄλ-
λων κόσμων. JUNG.

97 Λῆρον ὄχθοιβουσίεθρον] *Hesych.* λῆροι, τὰ περὶ
τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρωσμένα. Alibi: περιάπτει
τινὰ εἰώθασιν περὶ τοὺς χιτῶνας, ἀ καλοῦσιν ὄχθοιβους,
εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λωμάτα. Rursum alibi: ἐλλέβορος
(βοτάνη ἢ ἐσθίουσιν οἱ ὄρνυγες, κ.) κόσμος γυναικείος
χρῆστος. Inde igitur an forte scribendum: λῆρον sine
ληρούς, ὄχθοιβους, ἐλλέβορον. ut postrema hæc vox cum
precedente confusa, posteaque denuo repetita fuerit.
sed dictum indictum esto, si ὄχθοιβουσίεθρον vera
vox. SEB.

Λῆρον ὄχθοιβουσίεθρον] C. V. λῆρ, ὄχθοι, βοῦς, ἔλεθρον,
ἐλλέβορον. C. A. margo ὄχθον & cætera eodem mo-
do. dein πομφόλυγγας altero γ supra scripto. *Salmas.*
ὄχθοιβούς ἔλεθρον. KÜHN.

Λῆρον ὄχθοιβουσίεθρον] Λῆρον ὄχθοιβουσίεθρον, mon-
strum vocabuli hoc videtur. Illustr. *Scaliger* Conjectan.
ad *Varron.* lib. VI. de L. L. ad ista, *Ab scabano pu-
gatio ingueno.* hæc ita laudat: λῆρον, ὄχθοιβον, σκί-
λητρον. & de λῆροις quidem his eum vide. MS. nos-
ter habet tribus vocibus, illud alterum λῆρον, ὄχθοι,
βοῦς, ἔλεθρον. vide itaque qualem *Herculem* in nostro MS.
nacti sumus, ad ejusmodi monstra propulsanda. Quam-
vis enim ὄχθοιβους possemus jam legere, ut etiam
apud *Hesychium* in ὄχθοιβοι est: tamen omnes tres vo-
culas retinendas credo. & quæ ὄχθοιβοι dicta sunt,
nimirum & ὄχθοι dici potuerunt, certe unum & i-
dem sunt, nisi tamen ὄχθοι malis, uti *Noster* clare
infra VII. 65. κρῆσπιδά δὲ αἱ τελευταῖαι ὄχθοι, de
muliebrium vestium partibus scribit. Imo quid mor-
or? ὄχθοι, βοῦς scribendum dicat ipse tibi infra *Noster*
VII. 95. eadem reperens. & hæc de primo: etiam de
altero βοῦς. de quo tamen uti compendiant, *Nostrium*
videre potes etiam VII. 65. hoc ipsum explicantem.

Elleborum, Ampullas, Barathrum, Pe-
ctoralia, Samacia, Sifymbrium, Moni-
le: quorum formas intelligere diffici-
le est, quoniam nondum licuit alicui per-
spicere, num serio aut joco hisce nomi-
nibus utantur. Fortasse & ornatui com-
petit, coloratio, pictura, fucus. Et
Stigma, apud Ionem in Omphale. ut,
102. Et nigrum stigma oculis idoneum. * Di-
ces præterea, faciei unguenta adhibet,
faciem inungit, purgat, pingit, fucis ru-
befacit, colore dealbat. Oculos perfrin-
git, supercilia denigrat, lineas semicir-
culares circumducit, frontem dimittitur.
rosæas genas fingit, momentaneum flo-
rem, cito deflorescentem. Et secundum
* Locrum, Non faciem, sed lar-

αὐθάρων ¹⁰ ἀνοῦν, καὶ θᾶπτον ἀπανθοῦν ¹¹ κατὰ τὸ Λοκρὸν, οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ προσω-

Tertium ἄλεθρον, ut recipiamus libentes, faciat opti-
mus *Hefychius*, apud quem lego: ὀλέθρος, βαθύς, ἔσται
ἐπὶ κόσμῳ γυναικίου. sed prævaricari quis non dicat,
quam ipsūm Nostrum adducere possumus, infra VII,
95. scribentem ἄλεθρον τὸν βαθύν. Inde apud *Hefy-
chium* quoque ἄλεθρος βαθύς, sine interpunctione scri-
bendum putem. sed ne tamen fallam, malo cum
Salmastio meo hic legere: ὀχθροίβους, ἄλεθρον &c. ἔ-
σπεξεν enim credo ad eum locum *Aristophanis*, qui
VII, 95. ubi ὀχθροίβους (quamvis MS. ibi etiam duas
voculas habeat) legendum, cetera quæ ibi quoque
eodem accusativo casu ponuntur, satis innunt. JUNG.

Ἄπρον ὀχθροίβους ἄλεθρον] Ira reposuit Clariss. meus
Kühn: ἄπρον, ὀχθροίβους, ἄλεθρον.

98 Ἐλλέβορον] MS. ἐλλέβορον uti. & infra VII, 96.
habet. *Hefych.* Ἐλλέβορος, βοτάνη &c. ἡ κόσμος γυναι-
κείος χρυσός. ubique spiritu leni. JUNG.

99 Πομφόλυγας] MS. πομφόλυγγας. sed infra ta-
men etiam πομφόλυγας VII, 96. JUNG.

100 Σαμακία] *Hefych.* σαμακία, κοσμηριὸν εἶδος.
SEB.

Σαμακία] C. V. ἀμίκια, οἰσύμβριον, σισάριον, ὡς recte.
&c. C. A. ἀμίκια, οἰσύμβριον, σισάριον. KÜHN.

Σαμακία] Pro σαμακία, MS. habet ἀμικία sine
accentu. Apud *Hefych.* tamen quoque invenio σαμα-
κία, κοσμηριὸν εἶδος. Pro οἰσύμβριον vero MS. habet
οἰσύμβριον. sed vulgatum ego non mutem. JUNG.

1 Οἰσπίον] Pro οἰσπίον, MS. σισάριον. longe et-
iam aliter, & recte. *Hefychius* facile persuadeat: σι-
σάριον, κοσμηριὸν χρυσόν γυναικείον, ὡς ἀλυσιδίον.
vulgatum sordet profus male. JUNG.

Οἰσπίον] *Falckenburgius* meus e MS. οἰσπίον in suo
Codice affert, quod tamen æque ac vulgatum priorum
editionum *Pollucis* οἰσπίον non intelligo. Reposui
MS. lectionem σισάριον.

2 Μηδὲ πρ.] MS. μηδὲ πρ. εἶναι τινα κ. JUNG.

3 Ἴσως δ' ἂν &c.] Hæc absunt in C. A. usque ad ἐν-
τριμμα, eorumque loco est titulus περὶ ἐντριμμαίων,
qui jam supra initio capitis præscriptus erat. KÜHN.

Ἴσως δ' ἂν &c.] Desunt in MS. ἰσ. δ' ἂν. τ. κόσμοισι
(cur Ionisset *Pollux*, non video causam, & legitur κόσ-
μοισι) πρ. καὶ τ. ἐντριμμα. & loco eorum in MS. ti-
tulus: περὶ ἐντριμμαίων. JUNG.

4 Ψιμύθιον] MS. ψιμύθιον. uno μ. JUNG.

5 Ἐγχάσ] C. A. ψιμύθιον ἰαγχούσα. C. V. ἐγ-
χούσα. *Thom.* in *Eclogis*, Ἐγχούσα, οὐκ ἄγχούσα. ἡ
ἔστι δὲ ῥίζα τις ἱερῶν, ἢ τὰ πρόσωπα βάφουσι αἱ γυ-
ναῖκες. *Gl. ebullit*, ἄγχούσα, *Vaccinium*, ἄγχούσα.
Dion in *Euboico*: ποικιλτικὴ τῆ τριχῶν ἀπ' ἰγχούσης,
ψιμυθίῳ καὶ πᾶσι φαρμάκοις μὴ χρωμένη. *Galenus*,

⁹⁸ ἐλλέβορον, ⁹⁹ πομφόλυγας, βάραθρον, περι-
στέρια, ¹⁰⁰ σαμακία, σισύμβριον, ¹ σισάριον.
ὧν οὐ ῥάδιον τὰς ιδέας συννοῆσαι, διὰ τὸ ² μηδὲ
πρόχειρον εἶναι τινὰ κατιδεῖν, εἴτε σπουδάζοντες,
εἴτε παίζοντες χρωῖνται τοῖς ὀνόμασιν. ³ Ἴσως δ'
ἂν τοῖς κόσμοισι προσήκοι, καὶ τὸ ἐντριμμα,
⁴ ψιμύθιον, ⁵ ἐγχούσα, Φύκας. καὶ τὰ ὑπο-
γράμματα, καὶ ⁶ ἡ στίμις παρ' Ἴωνι ἐν ὀμ-
φάλη, καὶ τὴν μέλαιναν στίμιν ὀμματογρά-
φον. * Ἐρεῖς δὲ, καὶ καπηλείαν ἀσκεῖ προσω-
102 πῳ, τὸ πρόσωπον περιχρίει, ἐπεντρίβει, καλλι-
γραφεῖ, Φύκει πυρσαίνει, ψιμυθίῳ λευκαίνει,
τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφει, τὰς ὀφρῦς μελαί-
νει, ⁷ εἰς γραμμάς ἡμικυκλίων περιάγει, ⁸ γεω-
μετρεῖ περὶ τὸ ἐπισκύνιον, ⁹ ῥόδον παρειαῖς φυτεύει,

κατὰ τὸ Λοκρὸν, οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ προσω-

ut ferunt, περὶ τέχνης: θεωραμένη παρούσας γυναῖκας
ἀγχούση τε καὶ ψιμυθίῳ καὶ φύκει κεκαλωπισμένης.
conf. *Hefych.* in Βοιωτῶν, *Suidam* in Ἐξηθισμένος & Ἐ-
ρυθραῖναι. *Plin.* lib. XXII. cap. 20. *anchusa* habet &
enchusa. vid. *Etyimolog.* in Ἐγχούσα. KÜHN.

Ἐγχάσ] Quid malum est ἰγχάσ? MS. habet clare,
ἰγχούσα. & verissime. *Hefych.* Ἐγχούσα, ῥίζα τις παρ'
ἢ ἱερῶν οὖσιν αἱ γυναῖκες. vid. plura apud *Etyimolog.*
in Ἐγχούσα. Adde *Xenophonis* locum *Οἰκονομικῶν* ἐν-
τετριμμένη πολλῶν μὲν ψιμυθίῳ (ait *Iscbomachus* de
uxore sua) ὅπως λευκοτέρα ἐστὶ δοκοῖν εἶναι ἢ ἦν, πολλῶν
δὲ ἰγχούση, ὅπως ἱερῶν οὖσιν φαίνονται τῆς ἀληθείας. & ἰ-
terum: καὶ ψιμυθίῳ μὴ τε ἰγχούσης χρωματι ἡδε-
σθαι. quamvis alios habere etiam ἀγχούση ibi, & hic
ἀγχούσης testentur. Et vere itaque apud *Pollucem* sic
legisse hic patet Avum meum Comm. utr. ling. cap.
182. ubi de his ἐντριμμασι. JUNG.

Ἐγχάσ] Quid est ἰγχάσ? reposui in textu jam
ἰγχούσα, φύκος uti clare MSS. & *Falckenburgius*
meus quoque habent, & uti legendum dudum do-
cuit ὁ πᾶν *Salmastius* *Exercitationibus Plinianis* pag.
807.

6 Ἡ στίμις] C. A. margo ἰστίμης male; hic
definit marginale, & in textu sequitur καπηλείαν ἀ-
σκεῖν πρόσωπον. *Gl.* ψιμύθιον, *Cerussa*. *Purpurissum*,
φύκος. KÜHN.

7 Ἡ στίμις] MS. καὶ ἰστίμης. Cetera quæ sequun-
tur omnia delunt in MS. cum toto capite XVII. Ce-
terum de ὀμμάτων ὑπογραφῇ, vid. eruditiss. *Casaubon*.
XII. *Athen.* 2. Ad vulgata vero reliqua interdum ali-
quid notavimus. Et quidem phrasæ sequentes vid.
explicantem Avum meum Comm. cap. 183. JUNG.

7 Εἰς γραμμάς] C. A. εἰς γραφάς. KÜHN.

8 Γεωμετρεῖ περὶ τὸ ἐπ.] Vid. *Hadr. Jun. prov.*
Geometriam exercet in superciliis; ubi & de voce ἐπίσκι-
quæ jam tum supra quoque II, 66. SEB.

Γεωμετρεῖ] De eo quod γεωμετρεῖ &c. vid. *H. Ju-
nium* *Adagio Geometriam exercet in cilio*. & *Geome-
triam exercet in superciliis*, ubi etiam quid de eo quod
mox: οὐ πρόσωπον &c. JUNG.

9 Ῥόδον παρ. &c.] C. A. ῥόδα π. φ. γεωμετρεῖ περὶ
τὸ ἐπισκύνιον, *Geometriam exercet in superciliis*. vid.
Hadr. Junii Cent. II. *Adag.* 52. KÜHN.

10 Φλορεῖ] Rosam in genis plantant momento flo-
rentem, & celerius deflorescentem. SEB. 2.

Ἀνοῦν καὶ θ.] C. A. καὶ ομῖττι, quod una hora
florei, citius deflorescit. κατὰ τὸ ῥόδα, more rosæ. ἰ-
τα enim C. A. ut mox dicemus. KÜHN.

11 Et secundum * Locrum] Quis auctor *Locrus*?
Cohærent: ὅστις ἀπανθοῦν κατὰ τὸ Λοκρὸν, &c.

πέιον Φέρει. ¹² Φύσεως προκρίνει τέχνην, ἀληθεί-
ας ψεύδος, τοῦ παραμένουτος, τὸ ραδίως ἀπα-
λειφόμενον, τῶν πραγμάτων, γράμματα. εἰ-
πὼν ἀντὶ πρωτοτύπου γίγνεται.

vam gestat. Artem naturæ anteposit, verum fucato, firmo infirmum, & fragile, rebus ipsis, picturam. Imaginem, pro ipso vivo simulachro fingit.

103

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ζ .

• C A P U T XVII.

103

Περὶ συμμίκτων ὀνομάτων.

α'.

De mixtis nominibus.

1.

Καταβεβλήσεται δὲ ἡμῖν χύδην καὶ τῶν συνω-
νύμων ὀνομάτων, ἀπαιτῆσαι, πράξει, εἰσπράξει, ἐκπράξει, ἐκπράξασθαι, εἰσπράξασθαι. ἀπαιτήσις, πράξις, εἰσπραξις. ὄνομα, πρακτῆρ. ἀποδοῦναι, ἀποτίσαι, ἐκτίσαι, εἰσενεγκεῖν, διαλύσαι, ¹³ καταβαλεῖν, καταβῆσθαι, ἀπαριθμῆσαι, καταθεῖναι. ἀπόδοσις, ἐκτίσις, εἰσφορά, διάλυσις, καταθεσις, καταβολή, ἀπαριθμησις, ¹⁴ ἀποστερῆσαι, ἀπενεγκεῖν, ἀπενέγκασθαι, ἀγνωμονῆσαι, ἀποστερῆσαι, στε-
¹⁰⁴ ρῆσαι, ἐξειδιώσασθαι. * στέρησις, ἀποστέρησις, ἀγνωμοσύνη. καὶ ὄνομα μόνον, ἀγνώμων. καὶ ἐπίρρημα, ἀγνωμόνως. ἀρνήσασθαι, ἀπαρνήσασθαι, ἐξαρνήσασθαι, ἐξωμόσασθαι, ἀναδύναι, ἐξαναδύναι, ἀναφυγεῖν, ἀναχωρῆσαι, ἀντειπεῖν, παραιτήσασθαι. ἐξαρνος, ἀπαρνος. ταῦτα δὲ μόνα τὰ ὀνόματα. τὰ δὲ πράγματα, ἀρνησις, ἐξωμοσία, ἀνάδυσις, ἀναφυγή, ἀναχώρησις, ἀντιλογία, παραιτήσις, παρρησία.
¹⁰⁵ ἴδιον δὲ ¹⁵ τὸ Πλάτωνος, ¹⁶ μὴ ἀπαρνηθεῖς γένη.

Occurrunt & cumulatim nobis nomina synonyma, exigere, quærere, requirere, extorquere. exquiri, extorqueri. Exactio, requisitio, extorsio. & nomen exactor. Reddere, exolvere, persolvere, referre, solvere, rejicere, deponere, renumerare, reponere. redditio, retributio, relatio, solutio, depositio, persolutio, renumeratio. Privare, auferre, rapere, ingratum esse, spoliare, vendicare. * privatio, spoliatio, ¹⁰⁴ ingratitude. Nomenque unum, ingratum. & adverbium, ingrate. Negare, abnegare, denegare, dejerare, subterfugere, elabi, refugere, recedere, abnuere, denuere. abnegatus, denegatus, & hæc sola nomina. Res vero, negatio, denegatio, suffugium, recessio, abnegatio, recufatio, repulsa. Platonis autem propria locutio est, Μὴ ἀπαρνηθεῖς * γένη. id est, Ne hoc denegetur tibi. * Promittere, prænun-
¹⁰⁵ * ἐπαγγέλλεσθαι, προσεπαγγέλλε-

ter. deflorescentem secundum vel circum calvitium. SæBER. 2.

Κατὰ τὸ λοκρὸν] Κατὰ τὸ ῥόδον, more rosæ: legit codex A. pro vulgato, κατὰ τὸ λοκρὸν; repetendum autem ἀπὸ τοῦ κοινοῦ præcedens verbum φυτεύει. alias legi posset κατὰ τὸ λοκρῶν. Hesych. λοκρὸς, φαλακρός. Salmast. τὸν λοκρὸν. forte τοῦ Λοκρῶν epigrammate. MSS. etiam habent κατὰ τὸ λοκρὸν. leg. κατὰ τ. Λοκρῶν, more Locrensiū, quos calvities fecit proverbio nobiles. Kühn.

Κατὰ τὸ λοκρὸν] Longe aliter Avus meus ita habet, κατὰ τὸ ὀλοκρῶν οὐ προσ. &c. interpretans, in capitis orbe non gestare faciem, sed personam. Hæc Steph. in suo Codice adscriptit τὸν, scilicet legere malens, κατὰ τὸν λοκρὸν. Vulgatam lectionem lego etiam in Scholiis Græcis Anthol. lib. II. cap. 9. ubi Lucilli carmine

Μὴ τοῖνον τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθω κατάπλαττει
Ἄσπε προσώπιον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.

ibi Scholia: Πολυδ. ε'. κατὰ τὸ λοκρὸν, οὐ πρόσ. &c. sed utur sit, mihi videntur vulgata recte habere, & hæc κατὰ τὸ λοκρὸν referenda ad priora, uti hæc de Locrensi rosa capias; quæ tali momentaneo flore deflorescat. In ea sententia video & doctiss. Meursium esse Comm. ad Lycophron. ad 1429. illum

Λοκρὸν δ' ὁποῖα πῦρον ἀνθήσας ῥόδον.

quæ ita Scaliger,

Qualis Locrensis non diu vivax rosa.

Sed quod ait emendandum apud Pollucem scribendo κατὰ, non κατὰ: non sequor. Quid enim opus? satis enim notum illud κατὰ in significatione convenientiæ, pro ἀνίστασθαι. Caput XVII. deest jam dixi in MS. JUNG.

12 Οὕτως προκρίνει τ.] Proportio id est:

Natura---decus mercato perdere cultum,

Nec finire in propriis membra nitere bonis.

Lib. I. eleg. 2. Sed eodem iudice lib. II. eleg. 18.

Ut natura dedit, sic omnis vestra figura est.

Cui ὁμόμηθος Ναζιανζ. adv. fucatas mul.

--- κάλλος ἰμοῖ μόνον, ὃ δῶκε φύσις. SÆB.

Φύσεως προκρίνει τ.] In textu C. A. προκρίνει τέχνην. Φύσεως superscriptum, τῶν ἀβέστ ante πραγμάτων, loco Archetypus sit exemplar. dein abest integrum caput XVII. a C. A. Kühn.

13 Καταβαλεῖν] Interpret. rejicere, nisi mendum est typographi pro dejicere; sed neutrum quadrat: agitur enim de solutione, pensione, quæ Græce καταβολή, & dependere, pendere in Gl. Veterum redditur καταβάλλειν. Idem iudicium esto de καταβῆσθαι, quod etiam solvere presentis pecunia significat. Theophrast. Charact. XIX. in fine κατὰθου, quod non sollicitandum ibi erat a Casaub. Kühn.

14 Ἀποστερῆσαι] Mox iterum extat, ideoque otiose hic inculcatur, nisi quis malit, ἀποστερῆσαι α'. quæ aliquid defraudatione lucratur. hoc enim est ἀπενεγκεῖν α'. quod & ἀποφίρεσθαι dicitur. Kühn.

15 Τὸ Πλάτωνος &c.] Platonis locus initio Sophistæ est fere: μὴ τοῖνον ἡμῶν, ὃ ζῆνι, τὸν γε πρῶτον αἰτησίαντων χάριν, ἀπαρνηθεῖς γένη τούτου δ' ἡμῶν φράζε. &c. Toilimus itaque asteriscum, quum locus recte habeat. JUNG.

16 Μὴ ἀπαρνηθεῖς * γένη.] Noli mihi negare. i. reculare. H. Steph. prius ed. γένη. SÆB.

Ne hoc denegetur tibi.] Noli mihi negare, id est denegare. SÆB. 2.

Μὴ ἀπαρνηθεῖς * γένη.] Recte legitur γένη, ita e-
ciare,

ciare, polliceri, spondere, prædicere, spem subtendere. promissio, pollicitatio, pollicitum. Alterius autem significacionis est, confirmare, definire, determinare, fidejubere, in se recipere, affirmare, confirmare, communire. periculum subire, se subicere. Difficile, molestum, arduum, durum, difficile, dubium, repugnatum difficile, operosum, laboriosum, grave, onerosum, indispositum, confusum, & horum quoque comparativi non inelegantes sunt, & superlativi quoque elegantiores. Tum & pluribus adverbia infunt, & nomina. ut difficultas, molestia, onus. Contrarium vero, facile, promptum, factum bonum, ad manum existens. vel in promptu, leve, certum, paratum, parabile, decorum, ordinarium, facile elaboratum, coincidens, securum. tum & comparativos habent, superlativos, nomina & adverbia. * Facilis, facilior, facillimus. levis, levior, levissimus. & secundum Hyperidem, ῥαδιώτερος. Paratus, paratior, paratissimus. promptus, promptior, promptissimus. certus, certior, certissimus. Parabilis. Sed securum, & facile factum, magis operum, quam facientium nomina sunt. verum his addere quis conetur & nomen, ῥαδιουργόν. Figuræ autem sunt, ex paratu, ex facili, in promptu, ad manum, ex contingenti, & sic de reliquis.

ἐκ τοῦ ῥάστου, ἐκ τοῦ προχειροτάτου, ἐκ τοῦ παραπεσόντος, τάχα καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν.

σθαι, ἡ ὑποσχέσθαι, προῦποσχέσθαι, προειπεῖν, ὑποτεῖναι, ὑποθεῖναι. ἐπαγγελία, πρόρησις, ὑπόσχεσις. ἄλλης δὲ χρείας διαβεβαιώσασθαι, διορίσασθαι, διακριθῶσασθαι, διεγυῆσασθαι. εἰς ἑαυτὸν ἀναδέξασθαι, διίσχυρίσασθαι, ἀπισχυρίσασθαι, ἀπακριθῶσασθαι. τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ὑποθεῖναι, ἐν ἑαυτῷ ὑποβαλέσθαι. δύσκολον, δυσχερὲς, δύσπρακτον, δύσπορον, ἄπορον, δυσαγώνιστον, δυσκατέργαστον, ἐργῶδες, ἐπαχθές, βαρὺ, φορτικόν, δυσδιοικητικόν, δυσδιάθετον. * Καὶ τὰ συγκριτικὰ ἀπὸ τούτων, οὐκ αἰετῆ. καὶ τὰ καθ' ὑπέρθεσιν, ἡδῶ. καὶ ἐπιρρήματα τοῖς πλείστοις σύνεστι. καὶ ὀνόματα, δυσκολία, καὶ δυσχέρεια, καὶ βαρύτης. Τὸ δ' ἐναντίον, εὐκολον, εὐχερὲς, εὐπρακτον, πρόχειρον, προκεχειρισμένον, ῥάδιον, εὐπορον, ἐτοιμον, εὐπετὲς, εὐπρεπὲς, εὐτρεπισμένον, εὐκατέργαστον, τὸ συντυχόν, ἀταλαίπωρον. καὶ σύγκρισιν δ' ἔχει, καὶ ὑπέρθεσιν καὶ ὀνόματα, καὶ ἐπιρρήματα. * εὐκολος, εὐκολώτερος, ῥάδιος, ῥαίων, ῥάστος. καὶ ὡς Ἵ�περίδης, ῥαδιώτερος, ἐτοιμος, ἐτοιμότερος, ἐτοιμώτατος. εὐχερής, εὐχερέστερος, εὐχερέστατος. πρόχειρος, προχειρότερος, προχειρότατος. εὐπορος, εὐπωρότερος, εὐπωρότατος. εὐπετής. ὁ γὰρ ἀταλαίπωρος, καὶ εὐκατεργαστότερος, τῶν ἔργων μᾶλλον, ἢ τῶν δρώντων τὰ ὀνόματα. Τάχα δ' ἀντούτοις προσθεῖναι βιάζοιτο καὶ ὄνομα, τὸ ῥαδιουργόν. σχήματα δὲ, ἐξ ἐτοιμοῦ, ἐξ εὐκόλου, ἐκ τοῦ ῥάστου, ἐκ τοῦ προχειροτάτου, ἐκ τοῦ παραπεσόντος, τάχα καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν.

108 * CAPUT XVIII.

De loco salubri, morbido, & horum qualitate.

Locum vocabis, salubrem, sanum, incorruptum, purum, temperatum, mixtum,

nim Plato in Dialogo, qui inscribitur Theætetus, non procul ab initio: μή τοῖνον ἡμῶν ὡς ἔστιν ἐν γῆν πρώτην αἰτησάντων χάριν ἀπαρηθείς γῆν, nec igitur nobis, o hospes, primam petentibus gratiam abhinas. Kühn.

Μὴ ἀπαρηθείς * γῆν.] Alteriscum qui in ultima Sebevi editione ante vocem γῆν ponebatur, sustuli. proba siquidem lectio est, uti e locis a Cl. Kühnio & Jungermanno allatis videre est. editiones priorcs omnes γῆν male legebant.

17 Ὑποχέσθαι] Scribe ὑποσχέσθαι. peccatum operatum est. JUNG.

18 Αἰετῆ] Αἰετῆ non placet. scribam αἰετῆ. Sic enim Nolter si bene attendi, loqui potius solet. firmat & quod sequitur, ἡδῶ. illa itaque comparativa οὐκ αἰετῆ, id est ἡδῶ, quemadmodum superlativa ἡδῶ. JUNG.

19 Τὸ συντυχόν] Τὸ συντυχόν a præcedenti, comate erit distinguendum. JUNO.

JULII POLLUCIS.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.

22 Περὶ χαρίου ὑγεινοῦ, καὶ νοσεροῦ, καὶ ποιότητος αὐτῶν.

ΧΩΡΙΟΝ ἐρεῖς, ὑγεινὸν, ἄνοσον, ἀκήρατον, καθαρὸν, εὐκρατον, εὐκραές.

Τὸ συντυχόν] Ante τὸ συντυχόν sublata τελεία στίγμα comma positum in textu jam est.

20 Ἀταλαίπωρος] Quid facit ἀταλαίπωρος, quum id positive, uti grammatici loquuntur, jam posuerit Segm. præced. hic vero agit fere de comparativis, & superlativis. an ergo ἀταλαίπωρότερος restituendum forte? Nunc ad MS. JUNG.

21 Ἐκ τοῦ παραπεσόντος] Falckenburgium hic ad oram sui Codicis posuit, ἐκ τοῦ παραπεσόντος.

22 Περὶ χαρ. &c.] P. tantum: περὶ χαρίου ὑγεινοῦ. infra Segm. seq. περὶ χαρίου νοσῶδους. SEB.

Περὶ χαρ. &c.] C. A. π. ὑγεινοῦ χαρίου. Cætera absunt. KÜHN.

Περὶ χαρ. &c.] MS. titulus: περὶ χαρίου. tum textus: ἐρεῖς χαρίου ὑγ. &c. JUNG.

23 Εὐκρατον &c.] In C. A. sequitur, εὐ ἄρας ἔχον, bene temperatum anni temperatibus. ἄρας sunt quatuor anni tempestates. vid. Phavor. in Ἄνοσον χαρίων, ubi hoc caput descripsit ad Segm. 111. KÜHN.

Εὐκρατον &c.] Desunt in MS. εὐκρα & εὐκ. τ.

Υγυ

εὐκέραστον ταῖς ὥραις. εὖ ὥρας ἔχον, ἀριστα
 24 κεκραμένον, 25 ἀναπνοᾶς ἔχον, ἀναπνεόμενον,
 πνεύματα διαρρέοντα ἔχον, ἀνέμους διαβέοντας,
 26 εὐπνοῦν, 27 ἀναψύχον, αὐραῖς διαπνεόμενον,
 εὐθερον, 28 ἐλεύθερον, εὐσκιον, σκιερὸν, 29 παλίν-
 σκιον, 30 ψυχρινόν, εὐχειμέρον, ἀλεινόν, ὑπό-
 θερμον, εὐήλιον. 31 ταῖς ὥραις δίκαιον, καλῶς οὐ-
 ρανοῦ κείμενον, 32 εὖ ἔχον, εὖ ἔχον ὥρων, καλῶς
 109 ἔχον πνευμάτων, * ταῖς ὥραις χρώμενον μεμε-
 τρημέναις, αἰθριον, 33 ἀνέφελον, ἐν καθαρῷ 34 αἰ-
 ἔρι διακείμενον, ἀναπεπταμένῳ αἔρι, Φαιδρῷ,
 κούφῳ, ἐλαφρῷ, διαφανεῖ, ἐλευθέρῳ, λαμπ-
 ρῷ, διαυγεῖ. 35 Εἰς δὲ τοῦναντίον, νοσερὸν,
 νοσῶδες, νοσηρὸν, ἐπίνοσον, ἐπίκηρον, ἐπισφα-
 λές, σφαλερὸν, ἐπικινδυνον, κινδυνῶδες, Φθι-
 νῶδες, δύσωρον, βαρὺ, ζοφῶδες, σκοτῶδες,
 δυσφεγγές, ἀνήλιον, ἀκρατον, ἀνίσον ταῖς ὥ-
 ραις, χειμέριον, δυσχειμέρον, 36 κρυῶδες, κρυμῶ-
 110 δες, παγετῶδες, * κάτομβρον, ἐπίπνοον, συν-
 νέφελον, διάπυρον, ἔμπυρον, 37 πυρῶδες, φλο-
 γῶδες, πνιγηρὸν, καυματῶδες, ζέον, περιζέον,
 περιφλέγον, καῖον, ὑπερκαῖον, κατηφές, κα-
 ταπευόμενον, κατήνεμον, συνήνεμον, δύσθερον,
 ὑγρὸν, 38 διυγρον, ὕδατῶδες, χιονῶδες, 39 αὐ-
 χμῶδες, αὐχμηρὸν, 40 χολῶδες, ἀνήμερον, νοσο-
 ποιὸν, φθοροποιὸν, ἔξωρον, 41 λοιμῶδες, κακῶς
 ἔχον οὐρανοῦ, καὶ ἴσα ἀλλὰ ἐστὶν εἰπεῖν λόγῳ.
 111 * Τὰ δὲ πράγματα, τοῦ μὲν δυσχειμέρον, χει-
 μῶν, ψύχος, ἀνεμος, ἔμβρος, ὑετός, κρυμός,
 κρύος, παγετός, χιὼν, 42 κρύσταλος, πάχνη,

bene temperatum temporibus, tempora
 bene habentem, respiraciones habentem,
 perflatum. ventos habentem perflantes,
 vel ventos percurrentes. Bene spirantum,
 recreatum, aura inflatum, fructuosum,
 liberum, opacum, umbriferum, umbrati-
 lem, gelidum, hyeme bona utentem,
 calidum, tepidum, apricum, tempori-
 bus æquum, bene dispositum cœlum ha-
 bentem, integrum, bene cedentem tem-
 porum, bonos habentem spiritus, * tem-
 109 poribus bonis utentem, aetherium, su-
 dum. in puro aëre, aperto aëre, hila-
 ri, levi, agili, lucido, libero, claro,
 pellucido. In contrariam vero partem,
 morbidus, morbosus, morbis obnoxius,
 mortifer, intutus, lubricus, periculis ex-
 positus, periculosus, corruptus, impor-
 tunus, gravis, tenebrosus, obscurus,
 lumine carens, Solis expers, intempera-
 tus, temporibus inique dispositus, hye-
 malis, infœlici hyeme utens, frigidus,
 gelidus, glacialis, * pluvialis, vento-
 110 sus, nubilus, ignitus, igneus, flammeus,
 suffocatorius, calidus, fervens, fervi-
 dus, incensus, ardens, molestus, ventis
 expositus, & impetitus, infrugifer, hu-
 midus, palustris, aquosus, nivofus,
 squalidus, sordidus, ingratus, immitis,
 morbifer, corruptus, importunus, pe-
 stilens, cœlo iniquiore utens. & quæ-
 cunque alia integra oratione dici pos-
 sunt. * Res porro, hujus quidem, hy-
 111 ems, frigus, ventus, imber, pluvia,
 frigus, glacies, nix, crystallus, pruina,

ἀρ. Et sane hoc libro in sequentibus fere defectus tantum narrabo MS. JUNG.

24 Κεκραμῆνος] C. A. κρούμενα δ. ἢ ἀναπνοᾶς ἔ-
 χον, ἀ. ἴσα νεπις ἀντίφω ρενία. post διαβέοντας C.
 A. πύ. δ. ἐλεύθερον, εὐ. σ. KÜHN.

25 Ἀναπ. &c.] Defunt in MS. ἀν. ἔχ. ἀναπ.
 JUNG.

26 Εὐπνοῦν] Defunt in MS. εὐπνοῦν, ἀναψ. JUNG.

27 Recreatum] Recreantum. SEB. 2.

28 Ελεύθερον] Deest in MS. ἐλεύθερον. JUNG.

29 Καλλίσκιος] Pro quo C. V. παλίσκιον. Hefych.
 Παλίσκιος, σὺσκιος, σκοτεινός. ζοφῶδες. τὸ γὰρ παλιν
 ἐνιαχοῦ ἐπίτασι δηλοῖ, ὡς παλινκαπῆλος, παλίμπτω-
 πτος (leg. παλίμπτωτος). pro εὐθερον, Ρηανογίμ. εὐθερον.
 post καλλίσκιος in C. A. ταῖς ὥραις δ. κ. οὐ. κ. καλῶς ἔ-
 χον κ. εἰς δὲ τοῦναντίον νοσερὸν, δυσχειμέριον, ἔμπυρον
 pro ἔμπυρον, φλογῶδες, ἀστερον (leg. ἀθερον) χιονῶδες,
 αὐχμηρὸν, λοιμῶδες, cetera absunt. KÜHN.

Καλλίσκιος] Pro καλλίσκιος, MS. habet παλίσκιον.
 idque rectius puto. JUNG.

Καλλίσκιος] Παλίσκιον in textu e MSSis securus
 Clar. meum Κρήνιον reposui.

30 Ψυχρινόν &c.] Defunt in MS. ψυχ. εὐχ. ἀλ.
 ὑποθ. & εὐήλιον. JUNG.

31 Ταῖς ὥραις δίκαιον, καλῶς] MS. ταῖς ὥραις κα-
 λῶς &c. sine δίκαιον. JUNG.

32 Εὖ ἔχον] Defunt in MS. εὖ ἔχον. JUNG.

33 Ἀνέφελον] Deest in MS. ἀνέφελον. JUNG.

34 Αἶρι, ἀναπ. &c.] C. V. αἶρι διακείμενον. KÜHN.
 Αἶρι, ἀναπ. &c.] MS. αἶρι διακείμενον, καὶ τὰ ὀ-

μοια. omiffis ἀναπ. ἀ. φ. κ. ε. λ. διαυγεῖ. JUNG.

Αἶρι, ἀναπ. &c.] Post αἶρι in textu e MSSis δια-
 κείμενον addidimus.

35 Εἰς δὲ τοῦναντίον] MS. καὶ εἰς τὸ ἐναντίον, νοσε-
 ρόν. defunt autem in MS. νοσῶδες, νοσ. &c. χειμέριον,
 cum mediis omnibus. JUNG.

36 Κρυῶδες &c.] Defunt in MS. κρ. κρ. παγ. &c.
 διέπ. cum interjectis. JUNG.

37 Πυρῶδες] Deest in MS. πυρῶδες, & πνιγηρὸν,
 &c. ὑγρὸν cum mediis. JUNG.

38 Διυγρον] Defunt in MS. διυγρον, ὕδατ. & αὐ-
 χμῶδες. habet autem MS. ibi, ἔστρωτον, χιόν. αὐχμηρ.
 sed illud primum ex ὑγρὸν puto corruptum. JUNG.

39 Αὐχμῶδες] Adscriptus oræ sui Codicis Falcken-
 burghis meus παγετῶδες, quæ vox in fine Segm.
 præced. in vulgatis ponitur. Utitur illa Aristoteles de
 Mundo.

40 Χολ. ἀν. &c.] Defunt in MS. χολ. ἀ. ε. φθ.
 cum ἔξωρον. JUNG.

41 Λοιμ. &c.] Pro λοιμ. & ceteris in hoc capite,
 ita curte MS. λοιμῶδες, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὰ ἐκ τοῦ-
 του παραγόμενα ῥήματα τε καὶ ἐπιρρήματα, καὶ τὰ ὀ-
 νόματα. Caput sequens XIX. titulo & verbis hîce
 in MS. saltem constat: περι τοῦ ὄν. οὐκ ἀποστρέφο-
 μαί, οὐ φυλάξομαι, οὐκ ἀναδύσομαι, καὶ τὰ ὅμοια.
 Ubi vides ἀποστρέφομαι MS. habere, quod vulgo ἀ-
 ποτρέφομαι, neutrum malum certe. sed ἀναδύσομαι
 omnino legendum, uti etiam in corrigendo adverti
 statim, per υ, non per η, ut vulgo est. JUNG.

42 Κρύσταλος] Vid. supra II, 71. not. 35. SEB.

tempestat, grando. ferventis vero illius, suffocatio, calor, fervor. & secundum Homerum Ignis, Flamma, Fervescencia. Et verba illius quidem, hiemare, rigere, frigere, flare, pluere, & adverbia, frigide. Rigide enim, Poëticum est. sed hujus sunt, ardere, calere, fervere, ignitum esse. Et adverbia sola, suffocatorie, calide.

ζάλη, χάλαζα. τοῦ δὲ δυσθέρου, πνίγος, καύμα, Φλέγμα. καὶ καθ' ὄμηρον, πῦρ, πυρετός, αἰλία, θάλπος. Καὶ ῥήματα, τοῦ μὲν, χεῖμάζεσθαι, ῤιγοῦν, ψύχεσθαι, καταπνεῖσθαι, ἕεσθαι. Καὶ ἐπιρρήματα, τὸ ψυχρῶς, ἔτι ποιητοῦ τὸ ῤιγελῶς. τοῦ δὲ, φλέγεσθαι, θάλπεσθαι, αἰλαινεσθαι, πυρέττειν. καὶ ἐπιρρήματα μόνον, πνιγερῶς, ἀλεινῶς.

112

• CAPUT XIX.

De eo, quod est, non moror. 1.

Non moror, non desistam, non cessabo, non omittam, non observabo, non recusabo, non refugiam, non derelinquam. sed hinc derivata nomina, & adverbia, alterius significationis sunt.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.

44 Περὶ τοῦ οὐκ ἀποτρέφομαι. α'.

Οὐκ ἀποτρέφομαι, οὐκ ἀποσχέσομαι, οὐ παύσομαι, οὐκ ὀκνήσω, οὐ φυλάξομαι, οὐ παραιτήσομαι, οὐκ ἀναδύσομαι, οὐκ ἀποστήσομαι. τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, καὶ ἐπιρρήματα, ἑτέρας ἐστὶ χρείας.

113

• CAPUT XX.

De amando, & odiendo. 1.

Vehementer amo, præamo, deperco, diligo, perdiligo. ἀγαμαι, cui & ὑπὲρ præponi potest. Familiariter erga hunc habeo, familiariter dispositus sum, commode eo utor. & mihi commodus est, familiaris, Amicus, Socius, & quæcunque alia hujusmodi sunt. Hunc imploro, invoco, accedo, amatorie habeo, benevolus ei sum, benevole me erga eum habeo, ejus studiosus sum, eo utor. * Et amicitia, amor, familiaritas, commoditas, societas, benevolentia. Et amice, amatorie, familiariter,

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ.

46 Περὶ τοῦ φιλεῖν, καὶ μισεῖν. α'.

Φιλῶ τὸν δεῖνα, ὑπερφιλῶ, στέργω, ὑπερστέργω, ἀγαπῶ, ὑπεραγαπῶ, ἀγαμαι. καὶ τοῦτ', εἰ βούλει, μετὰ τῆς ὑπὲρ. οἰκειῶς ἔχω πρὸς αὐτὸν, οἰκειῶς διακείμαι, ἀκείωμαι. ἐπιτηδεῖως ἔχω, καὶ ἐπιτηδεῖός μοι ἐστίν. οἰκεῖος, φίλος, ἑταῖρος, καὶ ὅσα ταιαῦτα. ἐπιτηδεῖως ἀνακέκραμαι πρὸς αὐτὸν, συγκέκραμαι, συνῆγμαι, φιλικῶς ἔχω, εὖνους αὐτῷ εἶμι, εὖνως ἔχω πρὸς αὐτὸν, ἐσπούδακα περὶ αὐτὸν, χρῶμαι αὐτῷ. * καὶ Φιλία, στοργή, οἰκειότης, οἰκειώσις, ἐπιτηδειότης, ἑταιρεία, εὖνοια. καὶ φιλικῶς, φιλοστόργως, οἰκειῶς,

114

43 Ἀλία] Ion. ἀλή. *Iliad.* χ, 301. *Odyss.* ρ, 23. SEB.

44 Περὶ τοῦ οὐκ ἀπ.] Titulus abest a C. A. & ipsum caput a tergo; margo vero habet, οὐκ ἀποστρέφομαι, οὐ φυλάξομαι, οὐκ ἀναδύσομαι, (ita & C. V.) καὶ τὰ ἕμοια. οὐκ ἀποτρέφομαι, non detrebor. οὐκ ὀκνήσω, non rigabor. οὐ φυλάξομαι, non cavebo. οὐκ ἀναδύσομαι, non defugiam auctoritatem, μὴ ἀναδύου τὰ ἀμολογημένα; ne, quod in confesso est, retrahes. *Gloss. Veterum.* ἀναδύομαι, recuso, ἀναδύεσθαι, defugere. Kühn.

45 Ἀναδύσομαι] Lectionem MSSorum ἀναδύσομαι in textum ipsum recipere nullus dubitavi. *Hesychius:* ἀναδύεσθαι, ἀνυβάλλεσθαι, ἀπωθεῖσθαι, μὴ βούλεσθαι. *Gloss. Veter.* ἀναδύομαι, recuso, ἀναδύεσθαι defugere.

46 Περὶ τοῦ φιλ. κ. μ.] C. A. καὶ μισεῖν omittit. dein textus ita habet: φιλῶ τ. δ. στέργω, ἀγαπῶ, ἀγαμαι, εἰ βούλει, καὶ μετὰ τ. ὑ. Kühn.

Περὶ τοῦ φιλ. κ. μ.] Titulus MS. περὶ τοῦ φιλω. Jung.

47 Ὑπερστέργω] Deest ὑπερστ. in MS. Jung.

48 Ὑπεραγ.] Deest ὑπεραγ. in MS. Jung.

49 Καὶ τοῦτ', εἰ βούλει, μετὰ &c.] MS. καὶ ταῦτα μετὰ τῆς ὑπὲρ. &c. Jung.

50 Οἰκειῶς διακ.] Post αὐτὸν in C. A. sequitur

ἐπιτηδεῖως ἀνακέκραμαι π. α. εἰ εὖνους αὐτῷ εἶμι; χρῶμαι αὐτῷ, ὁ δὲ φιλοστόργος ἔ. τ. δ. Kühn.

Οἰκειῶς διακ.] Defunt in MS. οἰκ. διακ. φκ. Jung. 51 Ἐπιτηδεῖως] MS. ἐπιτηδεῖως, ἀνακ. omittit ἔχω, καὶ ἔ. μ. ἔ. ο. φ. ἔ. καὶ ὅ. τ. Jung.

52 Ἀνακέκραμαι] Pro ἀνακέκραμαι, MS. habet ἀνακρέμαμαι πρ. α. & defunt συγκρ. συν. φιλ. ἔ. sane illud ἀνακρέμαμαι mihi displicere profus non potest, quum supra similia legisse memini III, 68. ἐκρέμασθαι ἐξ αὐτοῦ. & ibidem ἐξηρησθαι τινος & Segm. 69. ἐξηρημένος, ἡρημένος, ἐκκρέμαμενος. Ad vulgatum mihi in mentem fuit illud Persianum,

Nescio quod certe est, quod me tibi temperat, astringit. Jung.

Ἀνακράμα] Ante ἀνακ. ἐπιτηδεῖως additum in textu a Cl. Kühnio e C. A.

53 Εὖνους αὐτῷ εἶμι] MS. omittit, quæ jam dixi, habet εὖνους εἶμι αὐτῷ. deest dein εὖνους. Jung.

54 Ἐχω πρ. &c.] Defunt in MS. ἔχω πρ. α. ἔ. π. α. deinde MS. χρ. αὐτῷ, καὶ τὰ παραπλήσια, reliquis καὶ φιλικῶς &c. εὖνοικῶς cum mediis omittit. tum iterum MS. ὁ δὲ φίλος. ἔ. τ. δ. καὶ ἐξ ἑαυτοῦ δὲ μισῶ &c. *Henr. Stephanus* hic adnotavit & phrasin hanc, διὰ μίσους ποιεῖται: quam *Pollux* scilicet omittit. Jung.

ἐπιτηδείως, εὐνοϊκῶς. Φίλος, εὖνους, οικείως, ἐπιτήδειος, ἑταῖρος. ⁵⁵ ὁ γὰρ Φιλόστοργος, ἔτερόν τι δηλοῖ. τὰ δὲ ἐναντία, μισῶ τὸν δεῖνα, ἀποβάλλομαι, ⁵⁶ ἐκτρέπομαι, προσκρούω αὐτῷ, προσκρούει μοι, διαβέβλημαι πρὸς αὐτὸν, διαβέβληται μοι, προσίσταται μοι, βδελύττομαι ¹¹⁵ αὐτὸν, ἄχθομαι αὐτῷ * ⁵⁷ ἐχθρὸς μου ἐστὶ, δυσμενής, ἀλλότριος, ⁵⁸ ἀλλοτριούμενος. καὶ ἠλλοτριώμαι πρὸς αὐτὸν, δυσμενῶς διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, δύσνω, κακόνως. ἀπεχθάνομαι πρὸς αὐτὸν, ἀπεχθάνομαι αὐτῷ. τὸ γὰρ ἐχθαίρω, ποιητικόν. διάφορός μοι ἐστίν, ἀνεπιτηδείως, ἀνεπιτηδείως διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, ⁵⁹ ὑπόπτως ἔχω, ⁶⁰ δυσμεναίνω αὐτῷ, διενήνεγμαί πρὸς αὐτὸν, ¹¹⁶ καὶ ἐβελέχθρως ἔχω. * τὰ δὲ πράγματα, ⁶² μῖσος, ἀλλοτριώσεις, ⁶³ μισητία, ἔχθρα, ἀπέχθεια, προσκρούσις, διαφορά, δυσμείνεια, δύσνοια, κακόνοια, ὑποψία. τῶν δ' ἐπιρρήματων τὰ πλείστα προεῖρηται. ἔχει μέντοι καὶ ὑπερθέσεις, ἐχθιστά, ἐχθρότατα, δυσμενέστατα, διαφορώτατα, ἀλλοτριώτατα, ἀπεχθέστατα, ἀνεπιτηδείωτα, ⁶⁴ ὑπόπτα, κακονούστατα.

commode, benevole. Amicus, benevolus, familiaris, commodus, Socius. Φιλόστοργος enim, aliud quiddam significat. Contraria porro sunt, vehementer hunc odi, sperno, avertō, offendor eo, offendit me, criminor ei, criminatur mihi, adversatur mihi, abominor eum, est mihi oneri. * Inimicus meus est, & ¹¹⁵ hostis, alienus, alienatus, & alienor ab eo, inimice erga eum affectus sum, malevole, & maligniter. Molestus mihi est, molestor eo. Sed Ἐχθαίρω, Poëticum est. Discors mihi est, & incommodus. male erga eum afficior, suspiciose habeo, odi eum, discordor cum eo, & hostiliter habeo. * Res vero ¹¹⁶ sunt, odium, alienatio, invidia, inimicitia, molestia, offensio, discordia, hostilitas, malevolentia, malignitas, suspicio. Adverbiorum autem plurima, prædicta sunt. Sed superlativos habent, inimicissime, odiosissime, alienissime, incommodissime, suspiciosissime, & malignissime.

117 * Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Α.

* C A P U T XXI

117

⁶⁵ Περὶ ἐπαίνων, φέγου, φέγοντος, δυστρόπου, ἀπλοῦ, καὶ ἀνοήτου.

De laudibus, vituperio, vituperante, difficili, simplici, & stulto.

⁶⁶ Ἐπαινοσ, εὐφημία, εὐλογία, ἐγκώμιον. ⁶⁷ βίαιον δὲ τὸ καλλιλογία, καὶ εὐστομία. ⁶⁸ τὰ δὲ ἀπαρέμφωτα, ἐπαινεῖν, εὐλογεῖν, εὐφημεῖν, ἐγκωμιάζειν, ⁶⁹ καλῶς λέγειν, εὐ-

L Aus, bona fama, benedictio, encomium. Pulchriloquium vero, & εὐστομία, dura sunt. Infinitiva autem verba, laudare, bene loqui, celebrare, encomium canere, benedicere, col-

⁵⁵ Ὁ γὰρ φιλόστοργος] MSS. ὁ δὲ φ. SEB.

⁵⁶ Ἐκτρέπομαι] C. A. ἐντρέπομαι &c. προσκρούει μοι, ἄχθομαι &c. ἀλλότριος πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω, καὶ ἐβελέχθρως. τὰ δὲ πράγματα, μῖσος, ἀλλοτριώσεις, cetera absunt. KÜHN.

Ἐκτρέπομαι] Hoc ordine MS. ἐκτρ. διαβ. πρ. α. δ. μ. προσκρ. α. πρ. μ. ἄχθ. α. προσίστ. μ. omisissis βδελ. αὐτὸν. Eodem autem modo ut προσκρούω hic apud Pollucem, crebro Diodoro Siculo usurpatur verbum προσκοπτειν quod adnotavit P. Leop. V. Emend. 7. JUNG.

⁵⁷ Ἐχθρὸς μου &c.] MS. καὶ ἔ. μ. ἔ. καὶ δ. καὶ ἀλ. JUNG.

⁵⁸ Ἀλλοτριούμε.] Desunt in MS. ἀλλοτριούμε, cum seqq. usque ad ὑπόπτως Segm. seqq. pro quibus omnibus MS. sic saltem: καὶ πολλὰ τοιαῦτα, καὶ ὑπόπτως ἔχω πρὸς αὐτὸν, in vulgatis tamen ita distingue, αὐτὸν, δύσνω, κακόνως. spectant enim hæc adverbia ad verbum διάκειμαι. JUNG.

Ἀλλοτριούμε.] Edit. Aldina habet ἀλλοτριούμενος, quo pacto ἠλλοτριούμενος potius scribendum foret. post illa dein διακ. πρὸς αὐτὸν pro τελείῃ στιγμῇ commaticam distinctionem, & pro commatica post κακόνως τελείαν posuit.

⁵⁹ ὑπόπτως ἔχω] Auctius ὑπόπτως ἔχω πρὸς αὐτὸν habet Falckenburgii Codex.

⁶⁰ Δυσμ. &c.] In MS. δυσμ. &c. αὐτὸν cum mediis absunt. JUNG.

⁶¹ Καὶ ἐβελ. &c.] MS. καὶ ἐβελέχθρως καὶ τὰ πράγματα. JUNG.

⁶² Μῖσος, ἀλλ. μ. &c.] MS. μ. μισητία, ἀλλοτριώσεις, καὶ τὰ ἕμοια. reliqua hoc capite λείπει. μισητίαν MS. & infra habet VI, 189. JUNG.

⁶³ Μισητία] Alia significat infra VI, 189. SEB.

⁶⁴ ὑπόπτα] An non & hoc ἐν ὑπερθέσει efferendum erat? SEB.

⁶⁵ Περὶ ἐπαίνων, &c.] C. A. περὶ ἐπαίνου, quæ sequuntur absunt. hoc quidem loco textus: ἐπαινος, εὐ. dein εὐλογία marginis est. in textu, ἐγκώμιον, καὶ τὰ τούτων ἀπαρέμφωτα. cetera absunt. KÜHN.

Περὶ ἐπαίνων, &c.] Capituli hujus in MS. in bina divisus, titulus prior est περὶ ἐπαίνου. JUNG.

⁶⁶ Ἐπαινος] A voce ἐπαινος usque ad illa: τὰ δὲ λοιπὰ ἕτερόν τι δηλοῖ, exscripsit rursus Phavorinus, sed nihil a vulgatis Pollucis variat.

⁶⁷ βίαιον δὲ &c.] MS. καὶ βίαιον τὸ καλ. JUNG.

⁶⁸ τὰ δὲ ἀπαρ. &c.] MS. καὶ τὰ τούτων ἀπαρέμφωτα. Ipsa vero, ἐπαινεῖν &c. εὐστομίην cum mediis desunt in MS. JUNG.

⁶⁹ Καλῶς, λέγειν,] Leg. καλῶς λέγειν ex Phavorino, qui hunc quoque locum transcripsit usque ad ἕτερόν τι δηλοῖ. KÜHN.

Καλῶς, λέγειν,] In ultima edit. Sebeo error ab operis profectus; priorēs enim editiones omnes bene legunt: καλῶς λέγειν.

laudare. Nomen autem unicum, Laudator. Et adverbium, laudatorie. Sed reliqua, aliud quidpiam significant. Vituperium, convicium, blasphemiam, maledicentiam, criminationem, maledictio, obtretractatio, calumnia. & hinc derivata verba, vituperare, conviciari, blasphemare, infirmare, maledicere, criminari, obtrectare. * Et nomina, vituperator, secundum Platonem. & vituperandi studiosus, vitilitigator, maledicus, & calumniator. Conviciator enim, fordium est. Tum & blasphemus, & obtrectator, vulgaria. Sed criminator, usitatus est. Et adverbia, vituperatorie, conviciatorie, maligne, calumniatorie. Laudatus vero, & vituperatus, ad alia referuntur. Dices insuper, odiosus moribus, consuetudine, voluntate, ingenio, animo, cogitatione, consilio, vita, vitæ ratione, vitæ constitutione, & vivendi modo. * Laudando vero, contrariis utere, ut laudandus moribus. Propria quidem vituperii sunt, difficilis, maliciosus, cavillator, insidiosus, dolosus, fucatus, fictus. laudis autem, simplex, bonus, dolis carens, verus, manifestus, clarus, sincerus, liber, beneloquus, placidus, vel simplex. Res præterea illius quidem, asperitas, mali-

στομειν. 70 ὄνομα δὲ μόνον, ὁ ἐπαινήτης. καὶ ἐπιρήμα, 71 τὸ εὐφήμως. τὰ δὲ λοιπὰ, ἕτερόν τι δηλοῖ. 72 ῥόγος, λοιδορία, βλασφημία, κακολογία, 73 κατηγορία, κακηγορία, κακισμός, διαβολή. 74 καὶ τὰ ἐκ τούτων ῥήματα, ψέγειν, λοιδορεῖν, βλασφημεῖν, κατηγορεῖν, κακηγορεῖν, κακολογεῖν, κακίζεω. * καὶ τὰ ὀνόματα, 118 ψεκτής, ὡς Πλάτων. καὶ 75 φιλόλογος, καὶ ψεκτικός, καὶ κακήγορος, καὶ φιλολοιδόρος. 76 τὸ γὰρ λοιδορός, εὐτελής. καὶ ὁ βλασφημος, καὶ διάβολος, ιδιωτῶν. 77 ἀνεκτότερον δὲ, ὁ διαβλητικός. 78 καὶ τὰ ἐπιρήματα, ψεκτικῶς, φιλολοιδόρως, κακίστως, διαβλητικῶς. ὁ δὲ ἐπαινετός, καὶ ψεκτός, ἐφ' ἑτέρων τάττεται. 79 Ἐρεῖς δὲ, καὶ μοχθηρὸς τὸ ἦθος, καὶ τὸν τρόπον, καὶ τὴν προαίρεσιν, 80 καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν βούλησιν, καὶ τὸν βίον, καὶ τὸ τοῦ βίου σχῆμα, καὶ τὴν τοῦ βίου 81 κατάστασιν, καὶ τὴν τοῦ βίου διαγωγὴν. * καὶ ἐπαινῶν δ' 82 ἂν, κατὰ τὸναντίον 119 χρήσαι, ὁ ἐπαινετός τὸ ἦθος, καὶ τὰ ἐξῆς. 83 Ἰδία δὲ τοῦ μὲν ψόγου, δύστροπος, κακοήθης, ἔρων, ἐπίβουλος, δολερὸς, ὑπουλος, ἐπίσκοπος. 84 τοῦ δὲ ἐπαινοῦ, ἀπλοῦς, 85 ἀκακος, ἀδολος, 86 ἀπλαστος, ἐκφανής, ἐκκείμενος, 87 ἀκατάσκευος, ἐλεύθερος, 88 εὐθυρήμων, εὐήθης. τὰ δὲ πράγματα, τοῦ μὲν, 89 δυστροπία, κακοή-

70 Ὄνόματα δὲ &c.] MSS. ὄνομα. nec nisi unum subjicitur. SEB.

Ὄνόματα δὲ &c.] C. A. ὄνομα δὲ μόνον, ἐπαινήτης. κ. ε. εὐφήμως. ὄνομα est & in C. V. KÜHN.

Ὄνόματα δὲ &c.] MS. ὄνομα δὲ μόνον ἐπ. JUNG.

Ὄνόματα δὲ &c.] Ὄνομα repositum in textu e MSSis, prius editi ὀνόματα legebant.

71 Τὸ εὐφ.] Deest τὸ in MS. & pro τὰ δὲ MS. τὰ γάρ. JUNG.

72 ῥόγος] Hic speciatim titulus est περὶ ψόγου in C. A. post κακολογία est κατηγορία. in margine vero κακισμός, at διαβολή in textu. καὶ ἐκ τούτων ἐπιρήματα καὶ τὰ ὀνόματα ψεκτής, ὡς ὁ Πλάτων. KÜHN.

ῥόγος] Ante ῥόγος, in MS. alter titulus, περὶ ψόγου. JUNG.

73 Κατηγορία] Deest in MS. κατηγορία. JUNG.

74 Καὶ τὰ ἐν τ.] MS. καὶ τὰ ἐν τ. ἐπιρήματα. καὶ τὰ ἂν. vcrbis omnibus omissis. JUNG.

75 Φιλόλογος] Leg. φιλοψόγος, quia denotat illum, qui amat aliorum vituperium. hic in C. A. adscriptus est titulus περὶ ψέγοντος, dein textus: κακήγορος κ. φ. ὁ γὰρ λοιδορός εὐ. κ. ὁ β. κ. δ. ε. post margo: ἀνεκτότερος δὲ ὁ δ. KÜHN.

76 Τὸ γὰρ λοιδορός] MS. ὁ γὰρ λ. JUNG.

77 Ἀνεκτότερον] MS. ἀνεκτότερος δὲ ὁ δ. καὶ τὰ ἐκ τῶν προσημειῶν ἐπιρ. & desunt adverbia cum ceteris usque ad ἐρεῖς. ubi iterum MS. ita: ἐρ. δ. κ. μοχθηρῶς τὸ &c. JUNG.

78 Καὶ τὰ ἐπιρήματα] Absunt a C. A. usque ad τάττεται. KÜHN.

79 Ἐρεῖς δὲ] In C. A. titulus, περὶ δυστροπῶν. textus habet: μ. κ. μοχθηρὸς τὴν γνώμην, κ. τ. δ. τὴν β. τ. β. τὸ τ. β. σ.χ. τ. τ. β. κ. διαγωγὴν. καὶ ἐπαινῶν δὲ ἂν κ. τ. χρήσαι &c. KÜHN.

80 Καὶ τὴν ψυχ.] Desunt in MS. καὶ τὴν ψυχ. JUNG.

81 Κατ. καὶ τὴν τοῦ β. δ.] MS. κατ. καὶ διαγ. omissis τὴν τοῦ βίου. JUNG.

82 Ἄν, κατὰ τὸναντίον χρ.] MS. ἂν ἕκαστα τούτων, κατὰ τ. χρ. ἐπ. sine ὁ. JUNG.

83 Ἰδία δὲ] Hic præmittit titulum περὶ ἀπλοῦ C. A. textus: τοῦ ψόγου δ. κακοήθης. KÜHN.

Ἰδία δὲ] Deest in MS. δὲ. JUNG.

84 Τοῦ δὲ ἐπαινοῦ &c.] C. A. τὰ δὲ ε. ἀπλοῦς, ἀπλαστος, ἰ. ἰ. εὐκατάσκευος (a' impositum est τὰ εὐ. & C. V. clare, ἀκατάσκευος, fidei nihil habens. Phavor. vulgatum retinet in Απλοῦς; ubi Noftrum pro more descripsit; sed præferenda lectio MSS.) καὶ ἐλεύθερος, εὐθυρήμων, qui scapham scapham appellat. in margine εὐήθης. τὰ δὲ πράγματα τ. μ. δυστροπία, τοῦ δὲ ἀπλότης, dein margo, καὶ τὰ ε. δὲ τοῦ μὲν δυστρόπως καὶ ἐπισκίως, τοῦ δὲ ἀπλῶς καὶ εὐήθως, καὶ τὰ παραπλήσια. ἐπὶ δὲ ἀνοήτου ἐρεῖς εὐήθης καὶ μωρὸς &c. descripsit hunc locum Phavor. in Εὐήθης, de qua voce etiam consulatur Galenus in II. Hygrotp. Hippocr. fol. 75. Edit. Venet. & Plato lib. III. de Republ. KÜHN.

85 Ἀκακος, ἀδ.] Desunt in MS. ἀκ. ἀδ. JUNG.

86 Ἀπλαστος] P. ἀψαυτος. SEB.

87 Εὐκατάσκευος] MS. ἀκατάσκευος, non εὐκατ. & MS. mihi hic magis aridet certe. JUNG.

Εὐκατάσκευος] Ἀκατάσκευος repositum in textu a Cl. Kühnio.

88 Εὐθυρήμων, εὐήθης &c.] MS. εὐθυρήμων, εὐ. καὶ τὰ πράγ. JUNG.

89 Δυστροπ. &c.] Ita curtatim MS. δυστρ. καὶ τὰ ὅμοια. τοῦ δὲ, ἀπλ. καὶ τὰ παραπλήσια. καὶ τὰ ἐπιρ. δὲ, τ. μ. δυστρ. καὶ ἐπισκίως, καὶ τὰ ὅμοια. τοῦ δὲ ἀπλῶς, καὶ εὐήθως, καὶ τὰ παραπλήσια. τάττεται &c. JUNG.

θεια, εἰρωνεία, ἐπιβουλή, δόλος. τοῦ δὲ, ἀπλό-
της, ἀκακία, ἐλευθερία, εὐθυρήμοσυνη, εὐή-
120 θεια. * καὶ τὰ ἐπιρήματα, τοῦ μὲν, δυστρό-
πως, κακοήθως, εἰρωνικῶς, ἐπιβούλως, δολε-
ρῶς, ὑπούλως, ἐπισκίως. τοῦ δὲ, ἀπλῶς, ἀ-
κάκως, ἀπλάστως, ἐκφανῶς, ἐλευθέρως, εὐ-
θυρήμόνως, εὐήθως. τάττοιτο δ' ἂν ὁ εὐήθης καὶ
ἐπὶ τοῦ 90 ἀνοήτου, ὃς ἂν λεχθεῖν καὶ μωρὸς, 91 ἔμ-
πληκτος, ἀπόπληκτος, 92 ἐνεὸς, ἀσύνετος, λη-
ρῶδης, ἀνους, 93 ἡλίθιος, ἀναίσθητος, ἀνάληγ-
τος, 94 ἀβέλτερος, ἐπίπληκτος, παραπλιξί,
121 ἔκφρων, ἄφρων. * Εἵποις δ' ἂν ἐπὶ τούτῳ,
καὶ ἀνατετραμμένος τὴν γνώμην, 95 ἐμβρόντητος,
κοῦφος τὴν διάνοιαν, 96 ἀνερμάτιστος, ληρῶν,
λῆρος, τὸ μηδέν. 97 Τὰ δὲ πράγματα, 98 εἵ-
ποις ἂν, εὐήθειαν, ἀνοιαν, μωρίαν, ἐμπληξίαν,
ἐπιπληξίαν, ἐμβροντησίαν, ἀφροσύνην, ἐκφρο-
σύνην, ἀσυνεσίαν, παραπληξίαν, ἀποπληξίαν.
Καὶ τὰ ῥήματα, εὐηθίζεσθαι, μωραίνειν, ἀνοη-
ταίνειν, ἐμβροντηῆσθαι, 99 ληρεῖν, παραπε-
πληῆσθαι. Καὶ τὰ ἐπιρήματα, εὐήθως, ἀνοήτως,
ἀφρόνως, ἐμπλήκτως, ἐπιπλήκτως, ἐκφρόνως, ἀσυνέτως. τὸ δὲ μωρῶς, λίαν εὐτελές.

gnitas, cavillatio, insidiae, dolus. hu-
jus vero, simplicitas, bonitas, liberali-
tas, veritas, mansuetudo. * Et adver- 120
bia illius quidem, aspere, maligne, ca-
villatorie, insidiosae, dolose, fraudulenter,
obscure. hujus vero, simpliciter, probe, inficte, sincere, libere, vere, placide. Sed εὐήθης, etiam de stupido
dici potest. qui & stultus dicitur, attonitus, stupens, mente vacuus, mente
captus, delirus, insipiens, stolidus, in-
sensus, sensu carens, fatuus, stipes, caudex, imprudens, irrationalis. * sed 121
de hoc etiam dices, mente subversus, attonitus, mente spoliatus, inexplibilis, delirus, nugator. Res autem nominabis, simplicitatem, imprudenciam, stultitiam, stuporem, stupiditatem, insipientiam, stoliditatem. Et verba, simpliciter agere, stultescere, desipere, stupere, delirare, terreri. Atque adverbia, simpliciter, insipide, insipienter, attonite, stupide, stolide, imprudenter. Stulte vero, valde fordidum est.

122

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Β.

* C A P U T XXII.

122

100 Περὶ φόβου, φοβουμένου, καὶ θαρσαλέου. α'.

De timore, timendo, & confidenti. 1.

Φόβος, ὄκνος, δέος, ὀρρωδία, εὐλάβεια,
1 δειλία, ἀθυμία, ἀνανδρία, ἔκπληξις,
2 ἔκπληξία, φρίκη, τρόμος, 3 πτοία, πτόησις,
συστολή, θόρυβος, ταραχή. Καὶ τὰ ῥήματα,
4 φοβοῦμαι, ὀρρωδῶ, ὀκνῶ, κατοκνῶ, δέδια,

Timor, stupor, metus, trepidatio, verecundia, formido, mentis inopia, mollities, terror, horror, tremor, pavor, stupiditas, correptio, tumultuatio, turbatio. Et verba, timeo, trepido, attonitus sum, stupeo, timui,

90 Ἀνοήτου, ὃς ἂν λεχθεῖν καὶ μωρὸς] MS. ἂν. τὸν ἂν εἴποις μωρὸν. JUNG.

91 Ἐμπληκτος] In C. A. ληρῶδης, ἡλίθιος, ἀνάληγ-
τος, ἐπίπληκτος. (ita & C. V.) εἴποις δ' ἂν ἐπὶ τούτῳ & C. quæ Phavor. non habet. Kühn.

Ἐμπληκτος & C.] MS. ἐμπληκτον, ἐπὶ δὲ, ληρῶδης. omiffis ἀπόπλ. & ἀσύν. JUNG.

92 Ἐνεὸς] P. ἐνός. SEB.

Ἐνεὸς] Ἐνεὸς in Gloss. mutus, stupidus. Kühn.

93 Ἠλίθιος, ἀναισθ. & C.] MS. ἡλίθιον, ἀνάληγον. omiffis ἀνους & ἀναισθ. JUNG.

94 Ἀβέλτερος] Hesych. ἀβέλτερος, ὃ τὰ βέλτερα μὴ γινώσκων. SEB.

Ἀβέλτερος] Deest in MS. ἀβέλτερος. pro ἐπίπληκτος, MS. habet ἐπίπληκτον. & mihi videtur rectius. epilepticum scilicet, & ex isto morbo mentis impotem & attonitum. non tamen adfirmem ideo vulgatum ejiciendum temere: quum ex eo mox ἐπιπληξίαν & ἐπιπλήκτως habeas. desunt dein tres voculae in MS. παρ. εἰ, α'. & pro iis ita MS. καὶ τὰ ὅμοια. dein ita sequitur in MS. εἴη δ' αὖ ὁ τοιοῦτος καὶ ἀναστρ. & C. JUNG.

95 Ἐμβρόντ.] Deest in MS. ἐμβρόντ. JUNG.

96 Ἀνερμάτιστος] Κοῦφος διάνοιαν κ. α'. denotant levem, cui deest pondus sana solidaque mentis, χαῦνος τὴν γνώμην καὶ ἀπλοικώτερος. ἀνερμάτιστος, proprie παντεῖ μαζαντα non habet, νεπίστικε & stu-

αἴθης οὐνοκία est. ληρῶν & τὸ μηδέν C. A. non agnoscit. Kühn.

97 Τὰ δὲ πράγμα. εἴπ. ἂν] Ita MS. τὰ δὲ πρ. φαίης ἂν εὐήθειαν, καὶ τὰ λοιπὰ ἀπὸ τῶν προειρημένων σχηματιζόμενα (scribe σχημ.) καὶ τὰ ῥήματα δὲ εὐηθιάζεσθαι, μωρ. & C. nominibus scilicet omiffis. ubi notabis εὐηθιάζεσθαι MS. pro vulgato εὐηθίζεσθαι, sic ἀυθαδιάζεσθαι, ab ἀυθάδης, vulgatum tamen & apud Suidam est qui εὐηθίζω, ait, τὸ μωραίνω. JUNG.

98 Εἴποις ἂν] C. A. ἂν non habet: post εὐήθειαν margo, καὶ τὰ ῥήματα δὲ εὐηθιάζεσθαι, μ. α'. ἐμβροντηῆσθαι, καὶ τὰ ὅμοια. Cetera absunt. Kühn.

99 Ληρεῖν, παρ. & C.] Pro ληρεῖν, παραπ. MS. habet καὶ τὰ ὅμοια. & cetera ita tantum: καὶ τὰ ἐπιρ. ὅμοιος. πλὴν τοῦ μωρός. λίαν γὰρ εὐτελές τούτο, JUNG.

100 Περὶ φόβου & C.] Hoc tantum habet C. A. Kühn.

Περὶ φόβου & C.] Titulus MS. περὶ φόβου. JUNG.

1 Δειλία] In C. A. ἐμπληξις, φρίκη, τ. πτοία. τὰ δὲ ῥήματα φ. ὁ. Cetera verba absunt. adi Phavor. in φοβοῦμαι. Kühn.

Δειλία] Desunt sequentia αἰ. α'. in MS. JUNG.

2 Ἐκπληξία] Deest ἐκπλ. in MS. JUNG.

3 Πτοίω] MS. πτοία καὶ τὰ ὅμοια, omiffis quatuor seq. π. σ. θ. τ. JUNG.

4 Φοβοῦμαι] Post φοβ. MS. καὶ τὰ παραπλήσια. verbis omnibus reliquis omiffis. de participiis & ad-

metui, vereor, perculsus sum, horreo, tremo, paveo, formido, correptus sum, confusus sum, turbatus sum, animo de-

123 feci. * Et participia similiter, stupens, attonitus, timens, metuens, formidans, trepidans, pertimens, perculsus, horrens, tremens, pavens, correptus, confusus, conturbatus, animo deficiens. Et adverbia, timide habens, meticulose, formidolose, verecunde. δειλῶς vero, formidum est. & ἀποδεδειλιακῶς, durum. Turbulenter vero, & confuse, comparativus & superlativos elegantiores habent.

124 * Vocabis etiam terribilem hominem pro timendo, & metuendum, formidandum, horrendum, horribilem, ignobilem, effœminatam, stupentem, verecundum, timidum. In reliquis vero, participia nominum vice existunt. Παραχῶδης enim & θορυβῶδης, etiamsi quis torquat, ad alia tamen referuntur. Alterius vero usurpationis est, negocium tremendum, metuendum, timendum, terribile, horrendum. Et Vir horrendus, timendus, tremendus, terribilis, horridus, confidens, audens, audax, virilis, strenuus, imperterritus, * generosus, interritus, intrepidus, validus, fortis, insolens, magnanimus, ferox, impetuofus, temerarius. Et nomina, audacia, confidentia, virilitas, generositas, strenuitas, confidentia, & ipsum confidens, robor, fortitudo, temeritas. Et verba, aude-re, confidere, viriliter agere, vale-ρώμη, θυμῶς, εὐθυμία, τόλμα. Καὶ τὰ ῥήματα, θαρρεῖν, θαρσεῖν, ἀνδρίζεσθαι, ἐρρω-

δέδοικαι, εὐλαβοῦμαι, ἐκπέπληγμαι, Φρίττω, τρέμω, ἐπτόμαι, ἐξεπτόμαι, συνεσταλμαι, τεθορύβημαι, τεταραγμαι, ἐξεστηκα. * Καὶ αἱ 123 μετοχαὶ ὡσαύτως, ὀκνῶν, κατοκνῶν, δεδιῶς, δεδοικῶς, καταδείσας, ὀρρωδῶν, ἀποδειλιάσας, κατακνήσας, ἐκπλαγείς, Φρίττων, τρέμων, ἐπτοημένος, ἐξεπτοημένος, συνεσταλμένος, τεθορυβημένος, τεταραγμένος, ἐξεστηκῶς. Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, φοβερῶς ἔχων, ἐπιφόβως, ἐπιδεῶς, καταδεῶς, εὐλαβῶς, εὐτελεῖς γὰρ τὸ δειλῶς. τὸ δὲ ἀποδεδειλιακῶς, ἢ δύσφθεγκτον. τοῦ δὲ θορυβῶδως, καὶ ταραχῶδως, καλλιῶ τὰ συγκριτικά, καὶ ὑπερθετικά. * 9 Εἴποις 124 δ' ἂν, καὶ 10 φοβερὸν ἄνθρωπον, τὸν φοβούμενον, καὶ ἐπιφόβον, καὶ περίφοβον, καὶ 11 ὑπέρφοβον, καὶ 12 περιδεῖα, καταδεῖα, 13 ἀγεννή, ἀναυδρον, ὀκνηρὸν, εὐλαβῆ, 14 δειλόν. ἀπὸ δὲ τῶν λοιπῶν, μετοχαὶ εἰσιν ἀντ' ὀνομάτων. 15 ὁ γὰρ ταραχῶδης, καὶ θορυβῶδης, καὶ εἰ βιάσαιτό τις, ἐφ' ἑτέρων τάττονται. Ἐτέρας δὲ χρείας, φοβερὸν πρᾶγμα, ἐπιφόβον, ἐπιδεῖς, 16 ἐκπληκτικόν, φρικῶδες. 17 καὶ ἀνὴρ φοβερὸς, 18 ἐπιφόβος, ἐπιδεῖς, ἐκπληκτικὸς, πληκτικὸς, φρικῶδης, θαρραλέος, θαρσαλέος, 19 εὐθρασῆς, ἀνδρείος, ἀσκνος, 20 ἀνέκπληκτος, * γενναῖος, 125 ἀκατάπληκτος, 21 ἀδεῖς, ἐρρωμένος, εὐθυμος, 22 ὑπέρθυμος, μεγαλύθυμος, θυμοειδῆς, ἴτης, εὐτολμος. καὶ τὰ ὀνόματα, 23 θάρσος, θάρρος, ἀνδρεία, γενναίότης, ἀσκνία, ἀδεια, καὶ ἀδεῖς, ἀνδρίξεισθαι, ἐρρω-

verbiis in MS. quoque nil restat nisi hæc: καὶ αἱ μετ' ὡσαύτως, πλὴν τοῦ δειλῶς, εὐτελεῖς γὰρ, τὸ δὲ ἀποδ. &c. Segm. seq. ubi MS. pergir. JUNG.

5 ὡσαύτως] Hic omittit C. A. omnia ad unum participia: ergo post ὡσαύτως est in margine, τὰ δὲ ἀπὸ τούτων ἔ. πλὴν τοῦ δειλῶς, εὐτελεῖς γὰρ, τὸ δὲ ἀποδεδειλιακῶς, δύσφροστον (quod ultimum & C. V. habet) τοῦ δὲ θ. κ. τ. κάλλιον τὰ σ. ἢ ὑ. hic definit magis. κάλλιον est etiam C. V. Kühn.

6 Ἐξεπτοημένος, ἐπτοημένος] Posteriori ordine verso, ἐπτοημένος, ἐξεπτοημένος scribendum, sed hoc titula levius. JUNG.

7 Δύσφθεγκτον] MS. δύσφροστον, pro δύσφθεγκτον. JUNG.

8 Καλλιῶ] MS. κάλλιον τὰ &c. JUNG.

9 Εἴποις δ' ἂν] Titulus in C. A. adest, περί φοβουμένου. Cl. φοβούμενος, timens, trepidans. Kühn.

10 φοβερὸν] φοβερὸν enim etiam dixeris, qui timet, non tantum, qui timetur. Kühn.

11 ὑπέρφοβον] C. A. περιδεῖα, ἀγεννή &c. εὐλαβῆ, καὶ δειλόν. cætera absunt usque ad τάττονται. Descriptionem εὐλαβείας καὶ φόβου dabunt Stoics in Zenone Laertii. Kühn.

12 Περιδεῖα] MS. περιδεῖα, sed sequens tamen καταδεῖα, ut in vulgatis. JUNG.

13 ἀγεννή] Καὶ ἀγεννή MS. nec aliter debet, duobus n. uti supra III, 136. ubi similia habes. JUNG.

ἀγεννή] ἀγεννή repositum cum duplici n.

14 Δειλόν.] Male MS. δειλόν. JUNG.

15 ὁ γὰρ ταραχ. &c.] Hoc ordine & ita MS. ὁ γὰρ ταρα. εἰ. καὶ βιάσ. τις, καὶ ὁ θορυβ. ἐφ' ἑτ. τάττοιτο. JUNG.

16 Ἐκπληκτικόν] MS. ἐμπληκτικόν, pro ἐκπλ. & mox rursus ἐμπληκτικὸς, pro ἐκπλ. deest autem πληκτικὸς. JUNG.

17 Καὶ ἀνὴρ φοβ.] C. A. titulus περί θαρσαλείου, ἐπιφόβος & ἐπιδεῖς sunt in margine, post textus: ἐμπληκτικὸς, φρικ. θ. θ. γενναῖος, ἀ. εὐθυμος καὶ μεγαλύθυμος. dein in margine iterum, θυμοειδῆς, ἴτης, in textu vero: καὶ εὐτολμος. τὰ δὲ ὀνόματα θάρσος καὶ τὰ παραπλήσια ἐκ τῶν ἐρημένων, καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀπαρέμματα, καὶ τὰ ἐπιρρήματα. ita C. A. Kühn.

18 Ἐπιφόβος] MSS. θάρσος, καὶ τὰ παραπλήσια, ἐκ τῶν ἐρημένων. Ερεῖς δ' οἰήσις. supra Segm. 126. SEB.

19 εὐθρασῆς] Deest in MS. εὐθρασῆς cum tribus seqq. ἀνδ. αἰ. ἂν. sed in vulgatis pro εὐθρασῆς, potius εὐθρασῆς, scribendum: præsertim, quum & εὐθρασῶς mox deinde sequatur. JUNG.

20 ἀνέκπλ.] Edit. Florent. legit male ἀνέπληκτος.

21 ἀδεῖς] Desunt in MS. ἀδ. ἐρ. JUNG.

22 ὑπέρθυμος] Deest in MS. ὑπέρθ. JUNG.

23 Θάρσος] MS. post θάρσος ita: καὶ τὰ παραπλήσια. ὡσαύτως, καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀπαρέμματα. καὶ τὰ ἐπιρρήματα. nec aliquid præterea eorum quæ vulgata sunt habet. JUNG.

σθαι, ὑπερερρῶσθαι, ὑπερθυμοῦσθαι, τολμᾶν. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, θαρσαλέως, θαρράλέως, εὐθαρσῶς, ἀνδρείως, ἀόκνως, ἀνεκπλήκτως, ἀκαταπλήκτως, γενναίως, γεννικῶς, ἀδεῶς, ἐρρωμένως, ὑπερερρωμένως, εὐθύμως, ὑπερευθύμως, θυμοειδῶς, εὐτόλμως.

re, prævalere, furere, temerarium esse. Et adverbia, audacter, confidenter, viriliter, strenue, imperterrite, interrite, generose, intrepide, valide, robuste, fortiter, insolenter, ferociter, temerarie.

²⁴ Περὶ τοῦ οἶμαι, καὶ τῶν ὁμοίων.

α'.

De eo, quod est, puto, & similibus. 1.

ΟΪΜΑΙ, οἶμαι, ἠγοῦμαι, νομίζω, ὑπολαμβάνω, ἐλπίζω, τοπάζω, προσδοκῶ, δοκῶ, εἰκάζω, τεκμαίρομαι, ὑπονοῶ, ὑποπτεύω. Καὶ τὰ πράγματα, οἴσεις, ὑπόληψις, προσδοκία, εἰκασία, ἐλπίς, ὑπόνοια, ὑποψία. ἢ γὰρ νόσεις, σκληρότερον τε καὶ ἀμφίβολον. ἢ δὲ δόκησις, εὐτελής. καὶ ἡ²⁵ νόμισις, τὸ ὄνομα, σκληρόν. Ἐπιρρήματα δὲ, οὐκ ἔστιν, ²⁶ ὅτι μὴ τὸ εἰκότως. ὄνομα δὲ, ἀπ' οὐδενός. ἀλλ' αἰ μετοχαί.

PUTO, reputo, existimo, æstimo, autumo, spero, conjecio, expecto, reor, conjicio, opinor, suspicor. Et res, existimatio, opinio, conjectura, spes, suspicio. Æstimatio enim, durius est, & ambiguum. Expectatio vero, fordidum. Et reputatio, durius. Adverbia vero nulla sunt, præter verisimiliter. Nomina etiam a nullo horum, sed participia extant.

²⁷ Κηλίδος ὀνομασία.

α'.

Probrî nomina. 1.

ΚΗΛΙΣ, ὄνειδος, ὀνειδισμός, αἴσχος, αἰσχύνη, διαβολή, ²⁸ ἀρά, προσβολή, προστροπή. ταῦτα δὲ, καὶ ἑτέρας ἔστι ²⁹ χρείας, ³⁰ τὰ δὲ τῆς μεσότητος. ὀνειδιστικῶς ³¹ ἐρεῖς, ἐπονειδιστικῶς, ἐπονειδίστως, ³² ἐπαισχίστως. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὸ διαβλητικῶς,

PROBRUM, opprobrium, contumelia; infamia, turpitudine, calumnia, imprecatio, vis, violentia. sed hæc etiam ad alia pertinent. Qualitatis autem sunt, contumeliose loqueris, obtreptorie, calumniose, turpiter. Ab aliis vero nulla dicuntur, præter criminatorie,

²⁴ Περὶ τοῦ οἶμ. &c.] C. A. περὶ εἰκασίας, de æstimatione secundum opinionem & conjecturam. de in textu: οἴσεις, ὑ. προσδοκία, εἰκός, ἢ ὑ. υποψία. καὶ τὰ ῥήματα τοπάζω, οἶμαι, τεκμαίρομαι. ἢ δὲ δόκησις εὐτελής ὡσπερ καὶ ἡ νόμισις σκληρόν καὶ ἀμφίβολον πρὸς ἑτέρα. C. V. addit post νόμισις τὸ ὄνομα, cætera convenit. pergit C. A. ἐπιρρήματα δὲ οὐκ ἔστι πλὴν τοῦ εἰκότως. hic definit caput. KÜHN.

Περὶ τοῦ οἶμ. &c.] Caput hoc XXIII. in MS. titulo carens, adnectitur prioribus. Et ita perscribitur in MS. totum: Ἐρεῖς δὲ οἴσεις, ὑπόληψις, προσδοκία, εἰκός, εἰκασία, ἐλπίς, ὑπόνοια, ὑποψία. καὶ τὰ ῥήματα τοπάζω, οἶμαι, τεκμαίρομαι, καὶ τὰ ὅμοια. ἢ δὲ νόμισις, τὸ ὄνομα, σκληρόν, καὶ ἀμφίβολον πρὸς ἑτέρα. ἀλλὰ καὶ ἡ δόκησις. ἐπιρρήματα δὲ, οὐκ ἔστιν, ὅτι μὴ τὸ εἰκότως. In quibus auctius tamen habes εἰκός. Notandum vero & νόμισις. vulgatum enim νόμησις mendosum est, uti vel ex verbo præcedente νομίζω patet. Adnotavit præterea & H. Stephanus, hic scribendum νόμισις quo utitur Thucydides. Locus est lib. V. Ευγρ. in Atheniensium & Meliorum colloquio: οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μὲν ἐς τὸ βίον νομίσεις, τῶν δ' &c. ubi Schol. νομίσεις μὲν εἶπεν διὰ τὰ νομισμῆνα. JUNG.

²⁵ Νόμησις, σκληρόν.] Νόμισις, τὸ ὄνομα, σκληρόν. ut MSSi habent, reposui.

²⁶ Ὅτι μὴ τὸ εἰκ.] P. πλὴν τοῦ εἰκ. SEB.

²⁷ Κηλίδος ὄν.] MSS. περὶ ὀνείδους. SEB.

Κηλίδος ὄν.] C. A. περὶ ὀνείδους, de probrî. KÜHN.

Κηλίδος ὄν.] Hujus capituli titulus in MS. περὶ ὀνείδους. (scribe ὀνείδους.) JUNG.

²⁸ Ἀρά] Margo C. A. προστροπή, quod & C. V. affert, de notio, desestatio. in χρείας definit marginali. KÜHN.

Ἀρά] Deest sequens προσβολή, in MS. qui dein pro προστροπή, habet προστροπή. recte. & sic reponi debet. exempla habes in Lexicis. vid. & Harpocratationem in προστρόπαιον. JUNG.

Ἀρά &c. προστροπή.] Προστροπή e MSSis textus jam habet.

²⁹ Χρείας] Post χρείας minor ponenda distinctio; τείλια autem στιγμή post μεσότητος. Vult enim ex dictis vocabulis alia esse alterius significationis, alia generis medii, ut modo in bonam, modo in malam partem accipi possint. ex. gr. ὀνείδος probrum notat & gloriam. unde Euripides dixit, καλὸν ὀνείδος. KÜHN.

Χρείας] Post χρείας minorem distinctionem positam in textu, & post μεσότητος majorem debes Clariss. KÜHNIO.

³⁰ Τὰ δὲ τῆς μεσ.] Desunt in MS. τὰ δὲ τῆς μεσ. & ἐρεῖς, ἐπονειδιστικῶς. JUNG.

³¹ Ἐρεῖς] In C. A. ἐπονειδίστως. dein margo ἐπαισχίως, quod habet & C. V. pro vulgato ἐπαισχίστως &c. usque ad ἀμφίβολον. Cætera abfunt. definit autem margo in ἐρεῖς δὲ Segm. seq. nam titulus ibi omititur. KÜHN.

³² Ἐπαισχίστως] Καὶ αἰσχίστως, ut in Epigr. quod

quod & ambiguum fuerit. Et criminari, infamare, calumniari. quæ enim ab aliis derivantur, etiam ad alia referri possunt.

ὅπερ ἂν εἴη ἀμφίβολον. ³³ καὶ ὀνειδίξειν, αἰσχυρῆν, διαβάλλειν. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν λοιπῶν, ἐπ' ἄλλων τάττεται.

De eo, quod est, insultare, & contra. 1.

Περὶ τοῦ ἐπιχαίρειν, καὶ τοῦ ἐναντίου. α'.

Dices præterea, alienis gaudere malis, aliorum malo lætari, alieno delectari infortunio, irridere, illudere, subfannare, insultare, naso suspendere, devovere. Res autem, derisio tantum. Subfannatio enim etiam carpere significat. sicut & ἀχλευστικός, risum moventem. Nomen vero a prædictis unicum est, χαίρεκακος, & ἐπιχαίρεκακος, aliorum gaudens infortuniis. Ab aliis autem, participia sumenda sunt. adverbium etiam unicum, irrisorie.

³⁴ Ἐρεῖς, ³⁵ ἐπιχαίρειν, καταχαίρειν, ἐφήδεσθαι, ³⁶ ἐπιγελαῖν, ἐπεγελαῖν, καταγελαῖν, ἐπεμβαίνειν, ἐπιχλευάζειν, κατεύχεσθαι. πρᾶγμα δὲ, ³⁷ ὁ κατάγελας μόνον. ὁ γὰρ χλευασμός, καὶ ἡ χλευασία, καὶ τὸ διασύρειν δηλοῦ. ὡς περ καὶ ὁ ³⁸ χλευαστικός, τὴν γελοιαστὴν. ὄνομα δὲ μόνον ἀπὸ τῶν ῥηθέντων, ³⁹ ὁ χαίρεκακος, καὶ ὁ ἐπιχαίρεκακος. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, μετοχαῖς χρηστέον. ἐπίρρημα δὲ μόνον τὸ ⁴⁰ καταγελαστικῶς.

Collatari, congaudere. ὑπερήδεσθαι enim, & συνευφραίνεσθαι, etiam alia significant. de verbo quidem congaudere, festivitas, & bonum nuncium, sicut & de gaudere. Contrarium autem est, condolere. Contristari enim, fordidum. Sed συνανιάσθαι etiam, alterius significationis est. Sed fortasse his & συνάχθεσθαι, & ἐπανιάσθαι congruunt. vovere, compre-

⁴² Συνήδεσθαι δὲ, καὶ συγχαίρειν. τὸ γὰρ ὑπερήδεσθαι, καὶ συνευφραίνεσθαι, καὶ ἄλλα δηλοῦ. ⁴³ ἡ μέντοι ἐπὶ τῷ συνήδεσθαι θυσία, ⁴⁴ εὐαγγέλια, ὡς περ καὶ ἐπὶ τῷ ἠδεσθαι. τὸ δὲ ἐναντίον, συνάχθεσθαι, ⁴⁵ συναλγεῖν. τὸ γὰρ συλπιπεῖσθαι, εὐτελές. τὸ δὲ συνανιάσθαι, καὶ ἐτέρας χρείας. προσήκει δ' ἂν ἴσως τὸ ⁴⁶ συνάχθεσθαι, καὶ τὸ ἐπανιάσθαι. ⁴⁷ ἐπεύχεσθαι, συνεύχε-

Μησαλκα Σιγώνης, quod extat in Append. Anthologiam:

Ἄδ' ἐγὼ ἀτλάμων ἀρετὰ παρὰ τῆδε κἀθημαι
Ἦδοῦ, αἰσχίστως κειραμένη πλοκάμους
Θυρὸν ἄχει μέγιστο βιβλοθήκη, εἶπερ ἄπασιν
Ἄ κακῶφρων τέρψις κρείσσο ἐμοῦ κίκριται. SEB.
'Ἐπαισχίστως] MS. ἐπαισχρως, pro ἐπαισχίστως. H. Steph. ad vulgatum adnotavit: καὶ αἰσχίστως, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι,

Ἄδ' ἐγὼ ἀτλάμων ἀρετὰ παρὰ τῆδε κἀθημαι
Ἦδοῦ, αἰσχίστως κειραμένη πλοκάμων.

Eustath. 285. JUNG.

³³ Καὶ ὀνειδ. &c.] Καὶ ὀνειδ. αἰσχ. &c. hoc capite defunt. Quæ sequuntur. cap. XXV. in MS. adduntur præcedentibus, sine titulo. JUNG.

³⁴ Ἐρεῖς &c.] P. καὶ ἐπ. SEB.

Ἐρεῖς &c.] MS. ἐρεῖς δὲ ἐπιχαίρειν, &c. JUNG.

³⁵ Ἐπιχαίρειν] Καὶ ἐ. C. A. ἐφήδεσθαι, ἐπιγελαῖν, ἐπιχλευάζειν, κατεύχεσθαι superscriptum &c. KÜHN.

³⁶ Ἐπιγελαῖν] Deest ἐπιγελαῖν in MS. & καταγελαῖν, cum sequente ἐπεμβ. JUNG.

³⁷ Ὁ κατάγελας μόνον] MS. hoc ordine, μόνον ὁ καταγ. JUNG.

³⁸ Ἀχλευστικός] Scr. ut in Gr. ὁ χλευαστικός. SEBER. 2.

Χλευαστικός] C. A. χλευασμός τ. γ. ὄνομα δὲ μόνον ὁ χαίρεκακος. post margo, ἀπὸ δὲ τῶν ἄ. usque ad γελοιαστικός, ubi definit. C V. omittit ὁ χαίρεκακος καὶ. KÜHN.

³⁹ Ὁ χαίρεκακος] Defunt in MS. ὁ χαίρ. καὶ. & nescio sane an non recte. dubito enim an χαίρεκακος apud probatum Auctorem inveniat: quamvis Ely-

molog. de vocis συνήσει agere sciam. JUNG.

⁴⁰ Καταγελαστικός.] MS. γελαστικός. pro καταγελ. JUNG.

Καταγελαστικός.] Καταγελοιαστικός e MS. Falckenburgii habet.

⁴¹ Περὶ τοῦ συγχαίρειν.] C. A. συναλγεῖν, συνύχεσθαι, καταπαῖναι. textus: ἐρεῖς δὲ, συνήδεσθαι, συγχαίρειν, postea margo, τὸ γὰρ ὑπερήδεσθαι usque ad δηλοῦ. τὸ δὲ ἐναντίον &c. KÜHN.

Περὶ τοῦ συγχαίρειν.] Nullum novum titulum in MS. invenio. JUNG.

⁴² Συνήδεσθαι] MSS. ἐρεῖς δὲ μόνον συνήδ. SEB.

⁴³ Ἡ μὲν &c.] Ἡ μὲν &c. ἠδεσθαι cum mediis absunt a C. A. respicitur autem ad locum Ἰσοκράτους in Ἀεροραγίτιο: ἐπὶ τοιαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δις ἤδη τεύκαμεν. his rebus gestis jam bis sacra fecimus ob lata puericia. KÜHN.

Ἡ μὲν &c.] Ἡ μὲντοι &c. ἠδεσθαι. hæc periodus deest in MS. vid. vero de hisce factis Menesim III. Animadv. Miscell. 22. JUNG.

⁴⁴ Εὐαγγέλια] Isocr. Aeor. pag. 336. ἐπὶ τοιαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δις ἤδη τεύκαμεν. loquitur & Xenophon ita Ἑλλη. I. fol. 447. SEB.

⁴⁵ Συναλγεῖν] MS. καὶ συναλγ. JUNG.

⁴⁶ Συνάχθεσθαι] MS. συνάπτεσθαι. & sane συνάχθεσθαι antea positum fuit modo. si itaque non lateat aliud vocabulum, forte vulgata erunt ita corrigenda: τῷ συνάχθεσθαι. uti dicto verbo συνάχθεσθαι dicat convenire & ἐπανιάσθαι. JUNG.

⁴⁷ Ἐπεύχεσθαι] Καὶ ἐ. habet C. A. omittit autem, τὰ ἀγαθὰ, καὶ. KÜHN.

σθαι ⁴⁸ τὰ ἀγαθὰ, καὶ ⁴⁹ εὐχεσθαι τὰ ἀγαθὰ. τὸ δὲ ἐναντίον, ἐπαρᾶσθαι, καταρᾶσθαι. ⁵⁰ καὶ ἐπὶ τούτου δὲ, τὸ κατεύχεσθαι, καὶ ἐπεύχεσθαι ¹³⁰ τάττεται. * καὶ ⁵¹ τὰ ὀνόματα, ἐπάρατος, ⁵² κατάρατος, τρισκατάρατος. καὶ τὸ πρᾶγμα, ἐπ' ἐκείνου μὲν εὐχή, ἐπὶ τούτου δὲ ἀρά. ⁵³ τάχα δ' ἀν τῷ ἐπαράτῳ προσήκοι καὶ ὁ ἐξάγιστος, ⁵⁴ ἐξώλης, προώλης, πανώλης. ⁵⁵ τὸ μέντοι ἐπαρασαμένους ἀναλύειν τὴν ἀρὰν, ⁵⁶ ἀναράσασθαι λέγουσι. βιαιότερον γὰρ τὸ ἀνεύχασθαι. ὁ μὲν οὖν ἐπαρώμενος, καὶ ὧ τις ⁵⁷ ἐπαράται, ἀραίος. ἀ δὲ τις εὐχόμενος αἰτεῖ, εὐκταῖα ⁵⁸ λέγει ἀγαθὰ. καὶ τὸ ἀττικώτερον, εὐκτά. λέγουσι δὲ, καὶ εὐχωλιμαῖα.

cari bona, & bona precari. Contrarium vero, deprecari, diris devovere. & de hoc quidem, devovere, & vovere dicitur. * Et nomina, devotus, execratus. Et res, illius quidem, votum: hujus vero, execratio. Sed & execratorum conveniet, sceleratus, pestilens, profanus. Execratos vero diris liberare, expiare appellant. Expurgare enim, durius est. Sed & execrans, & execratus, ἀραίος nominatur. Quæ autem quis vovendo petit, optabilia bona dicuntur. & Attice, εὐκτά. sed hæc, & εὐχωλιμαῖα vocant.

131

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Ϛ .

* C A P U T XXVI.

131

Περὶ δαιμόνων τῶν ἐπὶ τῶν ἀρῶν.

α'.

De dirarum Dæmonibus.

1.

⁵⁹ Οἱ δὲ δαίμονες, οἱ μὲν λύοντες τὰς ἀρὰς, ἀλεξίκακοι ⁶⁰ λέγονται, ἀποπομπᾶις, ἀποτρόπαις, ⁶¹ λύσιοι, Φύξιοι. οἱ δὲ κυροῦντες, ⁶² ἀλιτήριοι, ἀλιτηριώδεις, προστρόπαιοι, παλαμναῖοι.

Dæmones porro, diris liberantes, ἀλεξίκακοι, id est, malorum depulsores, vocantur, Averfores, solutores, & fugatores. Qui autem inferunt, exitiales, pestilentes, malitiosi, & homicidæ.

⁴⁸ τὰ ἀγαθὰ] Desunt in MS. τὰ ἀγαθὰ, καὶ. JUNG.

⁴⁹ Εὐχεσθαι τ. ἀγ.] (Ἐπαρᾶσθαι, καταρ.) Psalm. CVIII, 27. καθαράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσῃς. SEB.

⁵⁰ Καὶ ἐπὶ τούτου] Margo C. A. πλὴν ἐπὶ τούτου &c. usque ad τάττεται. KÜHN.

Καὶ ἐπὶ τούτου] MS. πλὴν καὶ ἐπὶ τούτου τὸ ἐπιεύχ. καὶ κατεύχ. τάττεται καὶ τὸ ὄνομα ἐπαρ. καταρ. τρισκατάρατος. quod ultimum notabis, quum in vulgatis non adpareat. JUNG.

⁵¹ τὰ ὀνόματα] MSS. τὸ ὄνομα. tum P. ἐπ. καὶ κατ. SEB.

⁵² τὰ ὀνόματα] C. A. τὸ ὄνομα ἐπάρατος, in margine est ἐπάρατος, τρισκατάρατος, quod & V. C. legit. τὸ τ. in ἀρὰ finitur margo. KÜHN.

⁵³ Κατάρατος.] Post κατάρατος additum jam in textu e MSSis τρισκατάρατος.

⁵⁴ Τ. δ' ἀν &c.] MS. τ. δὲ τ. ἰ. πρ. ἀν καὶ ὁ &c. JUNG.

⁵⁴ Ἐξώλης, προώλης] C. A. ὁ ἐξώλης, προώλης, π. erat formula execrationis, & dira imprecatio, quando dicebant, ἐξώλης ἀπολοῖμην καὶ προώλης. Demosth. in de falsa legat. ubi Scholiastes, ἐξώλης λέγεται ὁ ἀπολούμενος ἐκ τῆς πατρίδος· προώλης δὲ ὁ πρὸ τῆς εὐμαρμένης τελευτῶν, unde in Glossis inter alia ἐξώλης est extorris. Patet hinc quid sit ὁμνύειν κατ' ἐξωλείας id est exitium exiliumque sibi imprecari conceptis verbis. vid. Orat. Demosth. contra Midiam. KÜHN.

⁵⁵ τὸ μέντοι] Margo C. A. usque ad ἀραίος. KÜHN.

⁵⁶ Ἐπαραράσασθαι] Diad. Sic. lib. XIII. ἀραι τὴν ἀρὰν. Plut. Ἀφοσιώσασθαι. vid. Leopard. Emend. VI, 4. SEB.

Ἐπαραράσασθαι] Margo laudatus C. A. ἀπαρᾶσθαι. Suid. ἀπαρᾶσθαι ἀπὸ τοῦ διαλύειν τὴν γνωμὴν ἀρὰν, in

Vita Alcibiadis Cornel. Nepos reddidit refectare, vel, ut alii legunt, refectare, dirarum precum palinodiam canere, & devotionis religione aliquem exolvere. Plutarch. τὰς ἀρὰς ἀφοσιώσασθαι πάλιν, diras iterum expurgare, expiare victimis, cæcis dirarum præfidibus Deatitris, inprimis iis qui λύσιοι &c. dicebantur. dein βιαιότερον δὲ τ. α'. KÜHN.

Ἐπαραράσασθαι] MS. ἐπαραρᾶσθαι λ. β. δὲ τό. idem hoc Diad. Sicul. dixit ἀραι τὴν ἀρὰν, & Plutarchus τὰς ἀρὰς ἀφοσιώσασθαι. uti docuit Leopardus VI. Emend. 4. JUNG.

Ἐπαραράσασθαι] Ἀναράσασθαι in textu repositum a Cl. Kühnio e C. A.

⁵⁷ Ἐπαράται] Margo C. A. ἀρᾶται. λέγει abest post εὐκταῖα; quod sequitur in fine, λέγουσι δὲ καὶ εὐχωλιμαῖα, marginis etiam est. KÜHN.

⁵⁸ λέγει] Deest λέγει in MS. & eo non est opus sane. cap. sequentis titulus, περὶ δαιμόνων in MS. JUNG.

⁵⁹ Οἱ δὲ δαίμ.] Recitat ista & Rhodiginus II. Antiq. 10. Nostro quamvis non nominato. Lysiorum hinc meminit idem VII. Antiq. 16. JUNG.

⁶⁰ λέγονται] Abest a C. A. KÜHN.

⁶¹ λύσιοι] λύσιοι in margine C. A. KÜHN. λύσιοι] Hoc loco nitens Xylander Not. ad Plut. lib. contra Colot. pro λυκίῳ ζῶνῳ, λύσιοι emendat. JUNG.

⁶² ἀλιτήριοι] Antiph. Orat. XI. ὁ προστρόπαιος τοῦ ἀποθανόντος, καὶ ὁμοῦ vindex demon, & μοχλὸς ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ τὸ μῆνιμα τῶν ἀληθῶν προστρόπαις, Vobis, non vero illi iram demonum malorum affricabo. Ridiculus est Pontanus, qui notis ad cap. 18. Protovestiaris putavit Aleterium (ἀλιτήριον) esse cognomen Imperatoris Turcici. KÜHN.

De pharmaco.

1.

63. Περὶ Φαρμάκου.

α'.

ΡHarmacum, perniciosum, venenum, mortiferum. Mortale enim, non probatur. Fortasse tamen, corrumpens, & corruptum, & letiferum, & violentius ad mortem pellens, & corruptorium. ut vero Homerus ἀνδροφόνον, homines perimens, a quo & pharmacum, occidens dices. Nonnulli & pharmaca purgatoria huc referunt, veluti per evacuationem occidentia. ut aconicum, & elleborum. Cicutu enim frigore occidit, quemadmodum mandragora capitis gravedine. hæc autem mediocritate, & immediocritate distinguuntur. Contraria autem vocabis, pharmaca salutaria, depulforia, devitatoria, Pæonia, antidota, solutoria. Fortassis & λύσια. Salvatoria vero, & sanatoria, dura sunt.

Φάρμακον, ὀλέθριον; ⁶⁵ δηλητήριον; ⁶⁶ θανάσιμον. ⁶⁷ οὐ γὰρ προσίεμαι τὸ θανατήσιμον. ἴσως δὲ τὸ φθοροποιόν, καὶ διαφθαρτικόν, καὶ θανατηφόρον. ⁶⁸ καὶ βιαιότερον τὸ ἐπιθάνατον, καὶ ἐπίφθορον. ὡς δὲ ⁶⁹ Ὀμηρος, ἀνδροφόνον. ἀφ' οὗ εἴποις ἂν, καὶ Φονικὸν Φάρμακον. οἱ δὲ, καὶ τὰ ἐλατήρια Φάρμακα ἐπὶ τούτου τάττουσιν, ὡς διὰ κενώσεως ἀναίρουντα, ⁷⁰ ὡσπερ καὶ τὸ ἀκόνιτον, καὶ ⁷¹ τὸ ἐλλέβορον. τὸ γὰρ ⁷² κώνειον, κατὰ ψύξιν ἀναιρεῖ, ὡσπερ ὁ ⁷³ μανδραγόρας κατὰ ⁷⁴ καρηβαρίαν. διακρίεται καὶ ταῦτα μέτρῳ, καὶ ἀμετρίῳ. ⁷⁵ Τὰ δὲ ἐναντία εἴποις ἂν, σωτήρια Φάρμακα, ἀλεξιτήρια, ἀλεξίκακα, ἀλεξιΦάρμακα, ⁷⁶ παιώνια, ⁷⁷ ἀντίδοτα, λυτήρια. οὐκ οἶδα εἰ καὶ ⁷⁸ λύσια, ⁷⁹ τὰ δὲ ἰάσιμα, καὶ ἰατήρια, βίαια.

63. Περὶ Φαρμάκου.] MS. titulus, περὶ Φαρμάκων. JUNO.

64. Φάρμακον, ὀλέθ.] Φάρμακον ὀλεθ. MS. sine distinctione. JUNG.

65. Δηλητήριον] Basil. Selenc. Orat. II. in Adamum pag. 22. παραιτοῦ ἀφ' ἧς τῆς τροφῆς, ὡς ζωῆς δηλητήριον. SEB.

66. θανάσιμον] Δηλητήριον, deleterium, nocivum, a δηλῶ, h. e. βλάπτω, φθείρω. SEB. 2.

67. οὐ γὰρ προσίεμαι τὸ θανατήσιμον.] Subdit C. A. θανατηφόρον. post margo: οὐ γὰρ προσίεμαι τὸ θανάσιμον, post διαφθαρτικόν καὶ βιαιότερον &c. KÜHN.

68. καὶ βιαιότερον τὸ ἐπιθάνατον.] MS. οὐ γὰρ προσίεμαι τὸ θανατήσιμον.] MS. οὐ γὰρ προσίεμαι τὸ θανατήσιμον. confidera an Pollux ita voluerit. certe προσίεμαι scribendum non dubito. JUNG.

69. Ὀμηρος] Odyss. α, 261. SEB.

70. ὡσπερ τὸ ἀκ.] C. A. ὡσπερ καὶ τὸ ἀκόνιτον. KÜHN.

71. ὡσπερ τὸ ἀκ.] MS. ὡσπερ καὶ τὸ ἀκ. x. JUNG.

72. κώνειον.] MS. κόνειον. JUNG.

73. μανδραγόρας] Vid. prov. bibere mandragoram. Plur. de Aud. Poët. non longe ab init. ὁ μανδραγόρας ταῖς ἀμπέλοις παραφύμενος, καὶ διαίδους τὴν δύναμιν εἰς τὸν οἶνον, μαλακωτέραν ποιεῖ τὴν καταφορὰν τοῦ πίνουσιν. Liban. declam. XVI. fol. 450. ὡσπερ μανδραγόραν πιπακός, καὶ πολὺν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ὑπτιον κοιμημένους. SEB.

74. καρηβαρίαν.] MS. καρηβαρίαι. defunt dein ista, διακ. x. τ. μ. x. α. JUNG.

75. Τὰ δὲ ἐναντ.] Absunt in C. A. τὰ δὲ ἐναντία &c. postea margo iterum ἀλεξίκακα usque ad λυτήρια, nisi quod omittat ἀντίδομα, pro quo legerem ἀντίδοτα. KÜHN.

76. παιώνια] MS. παιόνια. & deest ἀντίδομα. de quo tamen & Hesychius. JUNG.

77. ἀντίδοτα] MS. ἀντίδοτα. & deest ἀντίδομα. de quo tamen & Hesychius. JUNG.

78. λύσια.] MS. λ. βιαιότερον γὰρ, τὸ ἰάσιμα. ommissis καὶ ἰατήρια. cap. seq. titulus MS. περὶ πλήρους. JUNG.

79. τὰ δὲ ἰάσιμα &c.] MSS. τὰ δὲ ἰάσιμον βίαιον. SEB.

τὸ δὲ ἰάσιμα &c.] C. A. τὸ δὲ ἰάσιμον βίαιον. KÜHN.

τὰ δὲ ἰάσιμα &c.] Ταῦ δὲ ἰάσιμα. reposuit Cl. Kühnius in textu.

τὸ δὲ ἰάσιμα &c.] Ταῦ δὲ ἰάσιμα. reposuit Cl. Kühnius in textu.

τὸ δὲ ἰάσιμα &c.] Ταῦ δὲ ἰάσιμα. reposuit Cl. Kühnius in textu.

τὸ δὲ ἰάσιμα &c.] Ταῦ δὲ ἰάσιμα. reposuit Cl. Kühnius in textu.

τὸ δὲ ἰάσιμα &c.] Ταῦ δὲ ἰάσιμα. reposuit Cl. Kühnius in textu.

τὸ δὲ ἰάσιμα &c.] Ταῦ δὲ ἰάσιμα. reposuit Cl. Kühnius in textu.

τὸ δὲ ἰάσιμα &c.] Ταῦ δὲ ἰάσιμα. reposuit Cl. Kühnius in textu.

Περὶ πλήρους, καὶ μῆ.

α'.

De pleno, & nan.

i.

Πλήρες, ⁸¹ ἰσοχειλές, ⁸² μεστόν, ἐπίμεστον, ⁸³ ἔμπλεων, ὑπερπλεων, ὑπερχειλές. ⁸⁴ τὸ δὲ μικρῶ ἔνδεέστερον, ἀπλήρωτον, ⁸⁵ ἐπιχειλές. βίαιον γὰρ τὸ ἐπιδεές. ἴσως δὲ τὸ ἐνδεές, καὶ ἑλλιπέες. ⁸⁶ τὸ δὲ εἰς ἡμισυ τελοῦν, ⁸⁷ ἡμιπλήρωτον, ἡμίπλεων, ἡμιδεές, ἡμίμεστον, ἡμίκενον.

Plenum, labra æquans, impletum, repletum, superfluum, abundans. Sed quod aliquanto minus est, vacuum, nec labia æquans. *Ἐπιδεές* vero, durum est. Fortassis tamen *ἐνδεές*, & deficiens. Sed quod ad medium pertingit, *ἡμιπλεον*, *ἡμιμεστον*, & *ἡμίκενον*.

⁸⁸ Περὶ καλυμάτων.

β'.

De impedimentis.

i.

Καλύματα, ἐμποδίσματα, ⁸⁹ ἐμπόδια, ἐναντία, ἐναντιώματα, ⁹⁰ ἐμποδῶν, φράγματα, ⁹¹ ἔργματα, ⁹² πρόβολοι. οἷς Φησιν ὁ Ῥήτωρ, προσπταίοντας ὑστερίζειν τῶν καιρῶν. ⁹³ Ἐρεῖς οὖν, ἐμποδίσας, ὑποσκελίσας, ⁹⁴ ἐναντιωθείς, ⁹⁵ ὑπεναντιωθείς, ἐμποδῶν στας, ἐμποδῶν καταστάς, ἐμποδῶν γενόμενος, ἐπισχῶν, καλύσας, ἀντιλαβόμενος, διαγαγῶν, ἀντισχόμενος, κατασχῶν, βραδυτήτα ἐνεργασμένος.

Obstacula, impedimenta, remoræ, contraria, adversa, impediens, obsepta, retinacula. Obices, quibus, inquit Rhetor, impingentes, tempore impediri solent. Dices itaque, impediens, supplantans, contrarius, pedibus resistens, adversus, impedimento existens, cohibens, prohibens, repugnans, seducens, retinens, oppositus, tarditatem pariens.

⁸⁰ Πλήρες &c.] MS. πλήρες. Et ex hoc capite vero probat etiam *Erasmum* errasse qui *ἰσοχειλές* & *ἐπιχειλές* *Nostrum* *συνανύμωσι* ponere putat in *Adag.* *Ad faciendam usque, H. Stephani* suis in *Adag.* animadverti dixi & supra ad II, 89. vid. & de ipsis hisce metaphorice usurpatis eundem *H. Steph.* in illis animadverti. ad *Adag.* *Vasis instar.* JUNG.

⁸¹ Ἰσοχειλές] Supra II, 89. SEB.

⁸² Μεστόν] Margo C. A. ἰ. ἰ. ὑπερχειλές. C. V. ἔμπλεον male. post textus τὸ δὲ ἰσότητος α' ἰ. vid. *Rhavor.* qui in *Πλήρες Nostri* descripsit. KÜHN.

⁸³ Ἐμπλεων] MS. ἔμπλεον. & deest ὑπέρπλ. JUNG.

⁸⁴ Τὸ δὲ μικρῶ] MS. τὸ δὲ μ. JUNG.

⁸⁵ Ἐπιχ.] MS. καὶ ἐπιχ. JUNG.

⁸⁶ Τὸ δὲ εἰς ἡμ. &c.] Iterum margo C. A. & post ἡμιπλήρωτον inserit ἡμίπλεων. C. V. ἡμιπλεων, male. KÜHN.

⁸⁷ Ἠμιπλήρωτον &c.] MS. auctius, ἡμιπλήρ. ἡμιπλεων, ἡμιδ. vide & infra VI, 160. JUNG.

⁸⁸ Ἠμιπλήρωτον &c.] Post ἡμιπλήρωτον e MSSis jam legit textus *Nostri* ἡμίπλεων.

⁸⁹ Περὶ καλ.] Titulus idem in MS. JUNG.

⁹⁰ Ἐμπόδια] Supra scriptum in C. A. post ἐμποδῶν, quod abest, margo ejusdem φράγματα πρόβολοι. ἐρεῖς οὖν &c. in textu, cæterum πρόβολοι habet etiam *Demosthen. Philipp.* IV. ascribam locum, quia ei ex *Polluce* succurri poterit fortean: ἀλλ' ἀνάγκη ταῦτοις ὡς περὶ πρόβολου προσπταίοντας ὑστερίζει

ἐκείνων (leg. ex *Polluce* τῶν καιρῶν) *Verum necesse est ut illis (internis hostibus) tanquam scopulis vel prominentibus saxis allisi opportunum tempus e manibus amittatis, vel tarditate elabi sinatis, post festum veniantis.* KÜHN.

⁹⁰ Ἐμποδῶν] Deest in MS. ἐμποδῶν. JUNG.

⁹¹ Ἐργματα] Pro ἔργματα leg. ἔργματα ex *Thucyd.* lib. VII. μὴ οὐ, inquit, προῖδὼν τις ὡς περὶ ἔργμα περιβάλλη τὴν κύν, ne quis non providens velut scopulo illidat navem. KÜHN.

⁹² Ἐργματα] Deest in MS. ἔργματα. JUNG.

⁹³ Ἐρεῖς οὖν] MS. habet πρόβολοι, pro πρόβολοι, & malim. sequitur tamen οἷς φησιν ὁ Ῥ. πρ. ὑ. τ. κ. quæ perihodus in MS. deest. quamvis vero Oratoris verba mihi non in promptu, tamen non dubito in vulgatis pro προσπταίοντας, reponere προσπταίοντας. JUNG.

⁹⁴ Ἐναντιωθείς] Προσπταίοντας] Προσπταίοντες ut MS. ita jam textus.

⁹⁵ Ἐρεῖς οὖν &c.] MS. ἐρεῖς δ' οὖν ἡμ. ὑποσκελίσας, ὑπεναντιωθείς, ἐμπ. στας, καὶ τὰ ὅμοια. reliquis omisiss. Cap. seq. titulus MS. περὶ βλάβης. JUNG.

⁹⁶ Ἐναντιωθείς] C. A. καὶ ἐναντιωθείς. C. V. ὑπεναντιωθείς. KÜHN.

⁹⁷ Ἐναντιωθείς] Post ἐναντιωθείς additum in textu a *Kühno* meo ὑπεναντιωθείς.

⁹⁸ Ἐμποδῶν] C. A. omittit ἐμποδῶν, & omnia quæ sequuntur τὰ καταστάς. confer & *Rhavor.* in *Ἐμπόδιω*. KÜHN.

De noxa, & contra.

I.

96 Περὶ βλάβης, καὶ τοῦ ἐναντίου.

κ'.

NOxa, nocumentum, pernicies, pestis, damnum, damnosum, nocens, nocivum. nocive, perniciose, damnose. Damnosus, nocivus, noxius. nocere, damnum inferre. Contraria vero, utile, utilitas, commodum, lucrum, lucrosus, lucrum pariens, quæstus, usura, prosperitas. Sed & thesaurus dices. Utiliter, commode, lucrifera, quæstuose. prodesse, lucrari, quæstum & lucrum facere. * Alterius vero significationis est, commodum, utile, bonum, optimum, necessarium, idoneum, conferens, conducens, opportunitum. Ὀνησίφορον enim, durissimum est. Ab his vero, utilitas, & conducibile, usus, utilitas, lucrum. Quæstus enim, fordidus est. Sed contraria, inutile, incommodum, damnosum, inconducibile, lucro carens, & importunum.

Βλάβη, βλάβος, ἀπώλεια, βλάμμα, ζημία, ζημιῶδες, ἐπιβλαβές, ἐπιζήμιον, βλαβερός, ἐπιβλαβῶς, ἐπιζημιῶς, ἐπιζήμιος, βλαβερός, ἐπιβλαβής, βλάψαι, ζημιῶσαι. τὰ δὲ ἐναντία, ὀφέλος, ὠφέλεια, ὠφέλημα, κέρδος, κερδαλέον, ἐπικερδές, ἐμπόλημα, ἔρμαιον εὐρημα, εὐερμία. τάχα δὲ καὶ θησαυρός ἔρεϊς. ὠφελίμως, ἐπωφελῶς, κερδαλέως, ἐπικερδῶς, ὠφελίσθαι, κερδαίνειν, ἐμπολαῖν, εὐερμεῖν. * ἑτέρας δὲ χρείας, ὠφελίμων, χρεῖῶδες, χρηστόν, πάγχρηστον, χρήσιμον, ἀναγκαῖον, ἐπικερδές, ἐπιτηδεῖον, ἐπωφελές, λυσιτελές, συμφέρον, σύμφορον, προύργον, ὀνησίμον. τὸ γὰρ ὀνησίφορον, μοχθηρόν. ἀπὸ δὲ τούτων, ἡ ὄνησις. καὶ τὸ συνοῖσον, ἡ χρεία, ἡ ὠφέλεια, τὸ κέρδος. φαῦλον γὰρ ἡ λυσιτέλεια. τὰ δ' ἐναντία, ἀχρεῖον, ἀχρηστον, βλαβερόν, ἀσύμφορον, ἀλυσιτελές, ἀνώφελές, ἀνόνητον, ἀνεπιτηδεῖον.

De salutationibus.

I.

15 Περὶ ἀσπασμῶν.

κ'.

Salutatio, allocutio, affabilitas, appellatio. alloqui, affari, salutare, appellare,

Ασπασμὸς, πρόσρησις, προσηγορία, προσαγόρευσις. προσαγορεύσαι, καὶ προσρηθῆναι. ἀσπάζεσθαι, καὶ πρόσσειπῆναι,

96 Περὶ βλάβ. &c.] MSS. περὶ βλάβης καὶ ὠφελίμου. SEB.

Περὶ βλάβ. &c.] Hunc tantum titulum præfert C. A. dein textus: βλάβος pro ἀπώλεια. Phavor. qui iterum descripsit hunc locum in βλάβη legit ἀπωφίλεια, pro quo malim ὠνωφίλεια. ζημία, ζ. βλαβερόν, ἐπιβλαβές. τὰ δὲ ἐναντία &c. KÜHN.

97 Βλάβη] Βλάβη &c. addas ex Hesiodo πῆμα. (ὄνησις. lib. I. 344.

Πῆμα κακὸς γέϊτων, ὅσσοι' ἀγαθὸς μίγ' ὄνησις. SEB.

98 Βλάβος, ἀπ. βλ.] MS. βλάβος, βλάμμα, ἀπώλ. ζ. omisso βλάβη. JUNG.

99 Ἐπιβ. ἐπιζ.] Defunt in MS. ἐπιβλ. ἐπιζ. &c. ζήμ. ἐπιζ. cum mediis. JUNG.

100 Βλ. ζήμ.] Loco horum, βλ. ζήμ. MS. καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

1 Ὄφελος] Iterum Phavor. plagium commisit in voce Ὄφελος. KÜHN.

2 Ἐρμαιον] MS. ἔρμαιον, omisso εὐρημα. JUNG.

3 Εὐερμία] Εὐερμία superscriptum in C. A. KÜHN.

4 Ἐρεῖς] Post ἔρεῖς in C. A. defunt reliqua hujus Segmenti. KÜHN.

5 Ὀφελίμως &c.] MS. ὠφελίμως, καὶ τὰ ὅμοια. omittis reliquis Segmenti hujus. JUNG.

6 Ἐτέρας δὲ χρ.] Hic adest in C. A. titulus περὶ ὠφελίμου. textus autem habet: ὠφελίμων, χρηστόν, π. ἀναγκαῖον, ἐπικερδές, λυσιτελές, superscriptum προύργον &c. ὁ γὰρ ὀνησίφορος &c. ἐπικερδές etiam C. V. KÜHN.

7 Χρεῖῶδες] Deest in MS. χρεῖῶδες. JUNG.

8 Χρῆσ. &c.] Defunt in MS. χρήσιμον, & ἐπιτη-

δεῖον. sed auctius tamen ibi MS. habet, ἀναγκ. ἐπικερδές. JUNG.

Χρῆσ. ἀναγκ.] Post ἀναγκαῖον auctius e MSSis textus jam habet ἐπικερδές.

9 Ἐπωφελές &c.] Deest in MS. ἐπωφελές, & συμφέρον, σύμφορον. JUNG.

10 Προύργον] Phavoripus qui in voce Ὄφελος hæc Pollucis exscripsit, habet προύργον, Hesych. Προύργον, ὁμοίως ἰτοῖμου, πρὸ ἔργου. vid. Etymolog. Μαθητ. Αἰων.

11 Τὸ γὰρ ὀνησιφ.] MSS. ὁ γὰρ ὀνησιφῶρος. SEB.

Τὸ γὰρ ὀνησιφ.] MS. ὁ γὰρ ὀνησιφῶρος. JUNG.

12 Ἡ ὄνησις] C. A. ὄνησις τὸ συνοῖσον &c. καὶ ἡ ὠφέλεια τὸ κέρδος. tum margo: τὰ δὲ ἐναντία καὶ τὰ ἐναντίων οἷον ἀχρηστον καὶ τὰ ὅμοια. ita finit caput. Phavor. vulgatam lectionem repræsentat, nisi quod pro ἡ ὄνησις, ἡ ἀόνησις legit mendose. KÜHN.

13 Τὸ κέρδ.] MS. καὶ τὸ κ. & defunt ista: φαῦλον γ. ἡ λ. JUNG.

14 Τὰ δ' ἐναντ. &c.] MS. τὰ δὲ ἐναντία κατὰ τὸ ἐναντίον, οἷον ἀχρηστον, καὶ τὰ ὅμοια. omisso ἀχρεῖον cum ceteris. JUNG.

15 Περὶ ἀσπασμῶν] P. περὶ προσρήσεως. SEB.

Περὶ ἀσπασμῶν] C. A. περὶ προσρήσεως. tum: textus: πρόσρησις, π. π. προσαγορεύεσθαι καὶ ἀσπάζεσθαι κ. π. ἀντιπροσαγορεύεσθαι. KÜHN.

Περὶ ἀσπασμῶν] Cap. hujus titulus MS. περὶ ἀσπασμοῦ. JUNG.

16 Ἀσπασμὸς] Deest in MS. ἀσπασμὸς. JUNG.

17 Προσαγορ. &c.] MSS. προσαγορεύεσθαι. SEB.

Προσαγορ. &c.] Defunt in MS. προσαγορεύεσθαι καὶ

προσαγορευθῆναι, προσειρῆσθαι, προσειρημένους. καὶ ἀντιπροσειπεῖν, καὶ ἀντιπροσαγορευῆσαι, καὶ ἀντασπασσάσθαι. καὶ ἡ μὲν ἡμέρα, ἐν ἣ¹⁸ γίγνεται ἀσπασμός, προσρητή, ¹⁹ καὶ προσρητέα, καὶ πρόσρημα. ἐν ἣ²⁰ δὲ μὴ γένοιτο, ²¹ ἀπρόσρητος. καὶ ὁ μὲν δεξιὸς ἐν ταύτοις, εὐπρόσηγος, ¹³⁸ ²² Φιλοπρόσηγος. * τὸ γὰρ εὐπρόσρητος, σκληρότερον, ²³ ἐφαρμόττει δὲ τοῦτο κατ' ἄλλην χρείαν. ²⁴ εὐπρόσδος, εὐπρόσιτος, ²⁵ εὐέντευκτος, εὐεπίμικτος, ²⁶ εὐξύμβολος, μειλίχιος, ²⁷ ἴλεως, Φιλάνθρωπος, ἡμερος, εὐμενής, πρᾶος, ²⁸ ἀνεξίκακος, καὶ τὰ ὅμοια. ²⁹ Ὁ δὲ ἐναντίος, ἐκείνω μὲν, δυσπρόσηγος, δυσπρόσιτος, ³⁰ δυσξύμβολος, ³¹ μισοπρόσηγος. τὸ γὰρ δυσπρόσρητος, τραχύ. βέλτιον δὲ τὸ ἀπρόσρητος. ³² τοῖς δὲ ἐφεξῆς, δυσπροσίατος, δυσπρόσδος, ἀμικτος, ¹³⁹ ³³ δὺσμικτος, δυσέντευκτος, σκυθρωπὸς, * σκαιὸς, ἀργαλέος, ἄγριος, σκληρὸς, τραχὺς, ἀπάνθρωπος, ἀνήμερος, δυσμενής. ὁ γὰρ ἀμειλικτος, ποιητικώτερον. ³³ τὰ δὲ ἐπιρήματα, ἐκ μὲν τοῦ εὐπρόσηγος, εὐπροσηγώως, καὶ Φιλοπρόσηγώως, καὶ τὰ ἐναντία, δυσπροσηγώως, καὶ ³⁴ μισοπρόσηγώως. ἐκ δὲ τοῦ εὐπρόσιτος, εὐπροσίτως. τὸ γὰρ εὐπρόσδος, σκληρόν. ὡσαύτως καὶ τὸ εὐέντευκτος. ἀμεινά δὲ, τὸ εὐεπιμίκτως, εὐξύμβολως, εὐμενῶς, Φιλανθρώπως, πρᾶως, ἡμέρωσ. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου, δυσπροσίτως, ἀμικτως, δυσμίκτως, ἀπροσμίκτως, ἀνεπιμίκτως, ἀσυμβόλως, σκυθρωπῶς, ἀγρίως, σκαιῶς, ἀργαλέως, δυσμενῶς, σκληρῶς, τραχέως, ἀπάνθρώπως.

προσρηθ. dein MS. habet καὶ ἀσπάζ. κ. π. & iterum defunt tria sequentia, προσαγ. πρ. πρ. JUNG.

18 Γίγνεται] MSS. γίνεται. SEB.

Γίγνεται] MS. γίνεται. JUNG.

19 Καὶ προσρητία] MSS. προσρηταία. SEB.

Καὶ προσρητία] Hæc & sequens conjunctio absunt in C. A. KÜHN.

Καὶ προσρητία] MS. πρ. καὶ πρὸς ῥηταία. & defunt vero καὶ πρόσρημα. solet autem noster MS. sæpe sic mendose exarare duplici voce, quod una debebat. sic προσρηταία credo hic scribere volebat: si modo per ai Pollucem scripsisse verisimile sit: de quo ego nihil pronuncio. JUNG.

20 Μὴ γένοιτο] MS. μὴ γίνωτο, sed alia manu emendatum μὴ γένοιτο. JUNG.

21 Ἀπρόσρητος] Ἀπρόρητος C. A. KÜHN.

22 Φιλοπρόσηγος] Margo C. A. usque ad σκληρότερον. KÜHN.

23 Ἐφ. δι' αὐτοῦ] Τοῦτο abest a C. A. qui & post χρείαν minorem adhibet distinctionem. C. V. ἐφαρμόττει δ' αὐ τοῦτω, quod placet. hic tacet C. V. usque ad librum VI. KÜHN.

Ἐφ. δι' αὐτοῦ] MS. ἐφαρμόττει δ' αὐ τοῦτω κ. JUNG.

24 Εὐπρόσ.] MS. ὁ εὐπρόσ. JUNG.

25 Εὐέντ.] C. A. εὐξύμβολος, μειλίχιος, ἀνεξίκακος. τὸ δὲ ἐναντίος δυσπρόσηγος &c. μὲν nec Phavor. habet,

salutem dicere, & allocutus. respondere, salutem referre, & resalutare. & dies, in quo salus fit, προσρητή, προσρητέα, πρόσρημα. in quo vero nulla dicitur, ἀπρόσρητος appellatur. Atque qui in hujusmodi dexter, & sincerus est, affabilis dicitur, & comis. * Salutatorius enim, ¹³⁸ durum est, & ad aliam quoque significationem refertur. Facilis accessu, facilis conventu, facilis ad commercium, blandus, mitis, humanus, clemens, candidus, mansuetus, malorum patiens, & his similia. Sed contrarius, illi quidem, comitatis expers, asper, durus, salutationum ofor. Δυσπρόσρητος enim, durum est. melius vero, ἀπρόσρητος. reliquis vero, accessu difficilis, difficilis conventu, commercia fugiens, intercessu asper, tristis, * sinister, durus, agrestis, asper, ¹³⁹ molestus, inhumanus, immitis, sævus. Ἀμειλικτος enim, magis Poëticum est. Sed adverbialia, ab affabili quidem, affabiliter, comiter. & contraria, aspere, duriter. Ab accessu facili, εὐπροσίτως. Εὐπροσίδως enim, durum. Sic etiam, mite. Melius tamen amice, clementer, humaniter, mansuete, blande. A contrariis vero, ardue, duriter, triste, agreste, sinistre, rustice, inclementer, asperre, sæviter, inhumaniter.

qui Nostrom exscribit in Ἀσπασμός usque ad μισοπρόσηγός Segm. 139. KÜHN.

Εὐέντ.] Deest in MS. sequens εὐεπίμικτος. JUNG.

26 Εὐξύμβολος] P. εὐσύμβουλος. SEB.

27 ἴλ. φιλ. &c.] Defunt in MS. ἴλ. φ. ἡ. ε. cum πρᾶος. JUNG.

28 Ἀνεξίκακος] Vox ἀνεξίκακος in Phavorismo, qui hæc in Ἀσπασμός rursus exscripsit, deest.

29 Ὁ δὲ ἐναντ. &c.] MS. τὸ δὲ ἐναντίον, δυσπρ. sine ἐκ. μὲν. JUNG.

Ὁ δὲ ἐναντ. &c.] Phavorismus habet: Ὁ δὲ ἐναντίως.

30 Δυσξύμβολος] Reliqua hoc capite ita in pauca contrahit MS. δυσξύμβολος, καὶ τὰ ὅμοια, τὰ δὲ ἐπιρή. εὐπροσηγός, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ ἐναντία δυσπροσηγός, καὶ τὰ παραπλήσια. JUNG.

31 Μισοπρόσηγος] Absunt omnia in C. A. usque ad ποιητικώτερον Segm. seq. KÜHN.

Μισοπρόσηγος] Post μισοπρ. in Phavorismo illa sequentia: τὸ γὰρ δυσ. πρ. β. δι' τὸ absunt.

32 Τοῖς δὲ ἐφεξῆς] In vulgaris τοῖς δὲ ἐφεξῆς, si nil deest subaudiendum forte χρηστῆς, vel tale. JUNG.

33 Τὰ δὲ ἐπ. &c.] C. A. εὐπροσηγός, δυσπροσηγός, καὶ τὰ παραπλήσια. cætera non comparent. KÜHN.

34 Μισοπρ.] Post μισοπρόσηγός compilerator Phavorismus habet omiffis sequentibus: Καὶ ἄλλα τὰ ὅμοια.

De benefaciendo, & gratitudi-
tudine.

1.

¹⁵ Περὶ τοῦ εὐεργετεῖν, καὶ τοῦ εἶδέναι χάριν
τοῖς εὐεργέταις.

α'.

Benefacere, beneficium conferre, gratificari, donare, gratiam beneficioribus referre, gratias agere, vel habere. Res vero, beneficium, gratia, munus. Beneficentia enim, non admodum probatur. Neque munerationem, apud ullos probatos Authores reperi. Similiter & nomina, benefactor, beneficus. Εὐποιητικός vero, non dicitur. munificus tamen, & gratus. * De hoc enim & verbum dicitur gratificari, de eo quod est gratiam inire, non agnoscere. Gratia autem privans, ingratus dicitur, inhumanus, sensu carens, injustus, improbus, immemor, obliviosus, ingratitude pœnæ obnoxius. Et res ipsa, sensus communis carentia, ingratitude, injustitia, improbitas. Sicut & Antiphon, Privatio dixit. * Sicuti & adverbia sunt, ingratus, brute, injuste, improbe, obliviose. Sed benefactoribus æquum esse, gratiam habere, & novisse dicitur, vel gratias referre. Quemadmodum & Hyperides, & Lysias, Gratiam dissolvere dixerunt. Reddere, retribuere, agere, reminisci, remensurare, respondere, referre, par pari referre, beneficiis certare, gratificari, gratitudinis vices rependere, compensare, vel perfolvere.

Εὐεργετεῖν, εὐποιεῖν, χαρίζεσθαι, δωρεῖσθαι, δίδόναι χάριν τοῖς εὐεργέταις, εἰσφέρειν ³⁷ χάριν, προσπεισφέρειν. ³⁸ τὰ δὲ ³⁹ πράγματα, εὐεργεσία, χάρις, δωρεά. τὸ γὰρ εὐποιία, οὐ λίαν ⁴⁰ κέκριται. οὐ δὲ Φιλοδωρίαν οὐπω εὔρον ἐν τοῖς κεκριμένοις. Ὡσαύτως καὶ τὰ ὀνόματα, εὐεργέτης, εὐεργετικός. οὐ γὰρ καὶ εὐποιητικός. Φιλόδωρος δὲ, καὶ εὐχάριστος. * ἐ- ¹⁴¹ πὶ γὰρ τοῦτ' αὐτὸ τάττεται τὸ ὄνομα. καὶ εὐχαριστεῖν, ἐπὶ τῷ δίδόναι χάριν, οὐκ ἐπὶ τῷ εἶδέναι. ⁴¹ Ὁ μὲν οὖν ἀποστερῶν χάριν, ἀχάριστος, καὶ ἀχαρις ἀν' ῥηθείῃ, ἀπάνθρωπος, ἀναίσθητος, ἀδικος, ἀγνώμων, ἀμνήμων, ἐπιλήσιμος, ἔνοχος τοῖς τῆς ἀχαριστίας ἐπιτιμίοις. καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀναισθησία, ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη. ὡς Ἀντιφῶν, ἀποστέρησις. * Ὡσαύτως καὶ τὰ ἐ- ¹⁴² πὶ ῥήματα, ἀχαρίστως, ἀναισθητῶς, ἀδικῶς, ἀγνωμόνως, ἐπιλησιμόνως. ⁴² τὸ δὲ δίκαιον εἶναι περὶ τοὺς εὐεργέτας, εἶδέναι χάριν, ἐπίστασθαι, χάριν ἔχειν. ὡς Ἵπερίδης τε, καὶ Λυσίας, διαλύειν χάριν, ἀποδίδόναι, ἀποτίνειν, ἐκτίνειν, ἀπομνημονεύειν, ἀντεπιμετρεῖν, ἀμείβεσθαι, ἀντεισφέρειν, ἀντεποιεῖν, ἀντεεργετεῖν, ἀντεπιμελεῖσθαι, ἀντικηδεσθαι, ἀντιχαρίζεσθαι, ἀντωφελεῖν, ἀντευνοεῖν, ἀντιφιλοτιμεῖν, ἀντιφιλοτιμεῖσθαι.

De Commercio.

1.

⁴³ Περὶ συμβολαίου.

α'.

Commercium, contractus, communio, communicatio, permutatio. Commuta-

Συμβολαῖον, συνάλλαγμα, κοινώνημα, ⁴⁴ κοινωνία, ⁴⁵ ἀπαλλαγή. ἰδιωτῶν γὰρ

³⁵ Περὶ τοῦ εὐεργ. &c.] Cap. hujus titulus MS. περὶ τοῦ εὐεργετεῖν. JUNG.

³⁶ Δωρεῖσθαι &c.] Abest a C. A. qui ita habet: δίδοναι χάριν, εἰσφέρειν, προσπεισφέρειν ultimum marginis est. τὰ δὲ ὀνόματα &c. KÜHN.

³⁷ Δωρεῖσθαι &c.] Deest in MS. δωρεῖσθαι. & τοῖς εὐεργέταις. JUNG.

³⁸ Χάριν] Deest in MS. χάριν. JUNG.

³⁹ τὰ δὲ πράγματα &c.] MS. καὶ τὰ ὀνόματα, φιλοδωρία, εὐεργ. &c. pro τὰ δὲ πρ. sed φιλοδωρίαν μοx rejicit Pollux. & ista quidem verba οὐδὲ φ. οὐ. ε. ε. τ. κ. desunt in MS. Et sequuntur in MS. hæc: ὡσαύτως, εὐεργέτης, εὐχάριστος. sicque membranacea pagina finit, & adscriptum est: λείπει φύλλον ἐν. sed ego plura folia deesse credo, nisi omnia fuerint infanc decurtata. Quæ enim sequuntur post εὐχάριστος ultimam hujus Segmenti vocem omnia desunt usque ad Segm. 168. de illo εὐχάριστος hinc & Nuttæsius ad I. Eclog. Phrygisch. in Χάριν εἶδέναι. Nunc vulgata percurramus paucis, quum MS. hic deficiamus. JUNG.

³⁹ Πράγματα] P. ῥήματα. SEB.

⁴⁰ Κέκριται] C. A. pergit ὡσαύτως εὐεργέτης, εὐχάριστος, quæ vox in versione Latina retinenda fuit, explicatur enim ab Auctore. post, οὐνομα, καὶ τὸ εὐχαριστεῖν. KÜHN.

⁴¹ Ὁ μὲν οὖν ἀπ.] P. inscr. περὶ ἀχαρίστου. ὁ μ. SEB.

⁴² Ὁ μὲν οὖν ἀπ.] C. A. titulus περὶ ἀχαριστίας. textus autem ita: ἀχάριστος ἀν' ῥηθείῃ ἀναισθητός α'. α'. α'. ε. ἔνοχος. ὡσαύτως καὶ τὸ πρᾶγμα ἀχαριστία, ἀποστέρησις, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐπιλήματα. Cætera absunt, quæ tamen omnia exhibet Pollucis descriptor Phano- τῆσις in voce Ἀχάριστος. KÜHN.

⁴³ τὸ δὲ δίκ.] Δὴ mihi non placet: & omnino reponam, τὸ δὲ δίκ. errore facillimo potuit illud hujus locum sinistre occupasse. JUNG.

⁴⁴ Περὶ συμβολαίου] C. A. addit καὶ μή. KÜHN.

⁴⁵ Κοινωνία] P. κοινωνία, κοινωνός, ἀλλ. SEB.

⁴⁶ Ἀπαλλαγή. ἰδιωτῶν γὰρ τὸ συναλλαγή, συναλλ.] C. A. ἀλλαγή ex correctione συναλλαγή, συναλλάξις.

τὸ ⁴⁶ συναλλαγῆ. συναλλάξαι, συμβαλεῖν, κοινῶνῆσαι, εὐσύμβολος, ⁴⁷ ἀξιοκοινωνήτος, ἀσύμβολος, δυσσύμβολος, ἀκοινωνήτος, δυσκοινωνήτος.

tio vero, vulgare est. Commutare, conferre, communicare. communicans, communionem dignus. Immunis, commercio durus, communionis expertus, commercia fugiens.

⁴⁸ Περὶ ἐμπείρου, καὶ μὴ.

ω.

De experto, & non.

1.

Εμπείρος, ἐπιστήμων, ⁴⁹ ἐθαῶς, τρίβων, τετριμμένος περὶ ταῦτα, ἐντριβῆς. τὸ γὰρ ⁵⁰ περὶτριμμα, λοιδορία. ὁ δὲ εἰδήμων, ιδιωτικόν. ⁵¹ ὁ δὲ ἰδμων, ποιητικόν. βέλτιον δὲ ⁵² τὸ, εἰδῶς. καὶ εἰδῶς τῷ πράγματι χρῆσθαι, διὰ πείρας ἤκων, διὰ πείρας ἔχων, ἐν πείρα γεγεννημένος. τὰ δὲ πράγματα, πείρα, ⁵³ ἐμπειρία, ἐπιστήμη, ἔξις, τρίβη. τὰ δὲ ῥήματα, πεπειρᾶσθαι, ἐπίστασθαι, εἰδέναι, τετριβῆναι, ἐντετριβῆναι, εἰθίσθαι. τὰ δὲ ἐπιρρήματα, ἐμπείρως, ἐπιστημόνως, εἰθισμένως, ἐντετριμμένως, ἐντρεχῶς, τάχα ¹⁴⁵ δὲ καὶ εἰδότης. * Ὅμηρος δὲ, καὶ ⁵⁴ ἐπισταμένως λέγει. τὰ δὲ ἐναντία, ἀπειρος, ἀνεπιστήμων, ἀήθης, ἀτριβῆς, ἀμαθῆς, ἀτραπτος πρὸς ταῦτα, ἀγνοῶν. Ἀντιφῶν δὲ, καὶ ἀγνωμῶν λέγει. τὰ δὲ πράγματα, ἀπειρία, ἀνεπιστημοσύνη, εὐήθεια, ἀμαθία, ἀγνοία, ἀγνωμοσύνη. ῥήματα δὲ οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτῶν, πλὴν τοῦ ἀγνοεῖν, καὶ ἀγνωμονεῖν. τὸ γὰρ ἀηθεῖν, σκληρὸν, ὡς περὶ καὶ τὸ ἀηθες. καὶ τὸ ⁵⁵ ἀηθεύειν, ποιητικόν. τὸ δὲ ἀμαθαίνειν, ἄλλο τι δηλοῦ. Ἐπιρρήματα δὲ, ἀπείρως, ἀνεπιστημοσύνης, ἀνεπιστημόνως, ἀτριβῶς, ⁵⁶ ἀηθῶς, ἀμαθῶς. τὸ δὲ ἀγνώστως, καὶ ἀγνωμόνως, κοινὰ καὶ πρὸς ἕτερα.

Εxpertus, peritus, assuetus, terens, tritus in hisce, contritus. * Περὶτριμμα autem, calumniose dicitur. Sciens vero, vulgare est. Sed Scitus, Poëticum. Melius autem est, doctus, & doctus hanc re uti, experimentis edoctus, experientia præditus, in experto habens. Res vero, experientia, experimentum, scientia, habitus, usus. Sed verba, experiri, periculum facere, scire, novisse, tritum esse, usum esse & assuetum. Tum adverbialia, experto, scite, solito, trite, usitate. fortassis & docte. * Sed Homerus, & ¹⁴⁵ Scienter dixit Contraria deinde sunt, inexpertus, incius, infuetus, inusitatus, rudis, expertus horum, ignarus. Antiphon vero, & Ignorans dixit. Sed res, inexperientia, incitia, stoliditas, ruditas, ignorantia, imperitia. Verba autem ex his nulla sunt, præter ignorare, & incium esse. Nam defuescere, durum est. quemadmodum & defuetum. Et Ἀηθεύειν, Poëticum: Ἀμαθαίνειν, autem, aliud quidpiam significat. Sed adverbialia sunt, inexperto, incite, ignoranter, inusitate, stolide, ruditer. Imperite vero, & inepte, etiam ad alia referuntur.

σ. *Ipsius Orat. IX.* ὁ νόμος διαρρήδην καλοῖσι παιδί μὴ ἔξῆναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα μεδίμνου (leg. μεδίμνου) κριθῶν, ubi ridiculus est *Ipsertus*, dum vertit: *lex aperte omnino vetat, ne puero cum muliere congreddientis liceat ultra medimnum hordei dare.* dicit *Ipsius*, legem vetare, *puerum aut mulierem pacisci & contraclaus imire ultra medimnum hordei.* KÜHN.

Ἀπαλλαγῆ. ιδιωτῶν γὰρ τὸ συναλλαγῆ, συναλλ.] Distingue: ἀπαλλαγῆ. ιδιωτῶν γὰρ τὸ συναλλαγῆ. συν. &c. JUNG.

⁴⁶ Συναλλαγῆ] Post συναλλαγῆ reposita a Kühnio meo major distinctio.

⁴⁷ Ἀξιοκ. &c. ἀκοιν.] Ἀξιοκ. ἀκοιν. infra VIII, 135. JUNG.

⁴⁸ Περὶ ἐμπείρου] P. περὶ ἐμπειρίας. SEB.

Περὶ ἐμπείρου] C. A. περὶ ἐμπειρίας καὶ μὴ. KÜHN.

⁴⁹ Ἐθαῶς] MSS. εὐθῶς. SEB.

Ἐθαῶς] Pro ἰδῶς C. A. leg. εὐθῶς male. KÜHN.

⁵⁰ Περὶτριμμα] Convitiatorie dicitur de aliquo homine, qui in re quæpiam inhoneste nimis & diutius versatur, & tritus est: quemadmodum *Demosthenes* (de Coron. fol. 331.) *Ἐσχίνεμ* Περὶτριμμα τῆς ἀγορᾶς vocat; rabulam forensis, diu & lucri causa in foro versatum & inter vulgi fecem tritum significare volens. GUALTH.

Περὶτριμμα] *Plautus* de sæpius incarcerato, *detritum* carceris, *περὶτριμμα* φυλακῆς, qui carcerem,

ut domum suam incolit teritque. *Gloss. Detritum*, ἀπότριμμα. KÜHN.

Περὶτριμμα] Περὶτριμμα. sic probrosc dicitur, qui sepe per omne rerum genus volvit. *Indicis Pollux*, ait *Erasm. in Adag. Versatilis artemon*, est id & infra V, 162. JUNG.

⁵¹ Ὁ δὲ ἰδμων] C. A. ἰδμων δὲ π. ἀλλὰ βέλτιον τὸ εἰδῶς κ. εἰ. τ. π. χρῆσθαι διὰ πείρας &c. usque ad γεγενημένος absunt a C. A. *Gl. Veterum* εἰδῶς inter alia reddunt *expertus*. KÜHN.

⁵² Τὸ εἰδῶς.] Post τὸ interponendum, ne videatur male construi cum εἰδῶς. confer & *Phavorinum*, qui iterum in voce *ἐμπείρας* *Notrum* descripsit. KÜHN.

Τὸ εἰδῶς.] Post τὸ distinximus in textu secuti Kühnium.

⁵³ Ἐμπειρία] C. A. *Itatim τὰ δὲ ῥήματα &c. post ἐπίστασθαι τὰ δὲ ἐπιρρήματα ε. ε. τὰ δὲ ἐναντία α. ἀν. ἀήθης, τὰ δὲ πράγματα α. α. ῥήματα δὲ οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτοῦ πλὴν ἀγνοεῖν καὶ ἀγν. ἐπιρρήματα δὲ ἀπείρως, ἀν. cætera absunt.* KÜHN.

⁵⁴ Ἐπισταμ. λ.] Supra IV, 7. SEB.

⁵⁵ Ἀηθῶν] *Iliad.* κ, 493. ἀηθῶν (2l. ἀηθῶν.) *Schol. br. ἀηθῶν ἦσαν.* *Eustathio* thema *Ἀηθῶν. Odys.* fol. 278. SEB.

Ἀηθῶν] Notandum illud ἀηθῶν, non enim illud adnotant, sed saltem ἀηθῶν ex *Homero*. JUNG.

⁵⁶ Ἀηθῶς] Ἀηθῶς. SEB.

De tacendo, & noni.

i.

57 Περὶ τοῦ σιωπᾶν τὰ ἀρρήτα, καὶ μὴ αἰ.

ARcana tacere, filere, occultare, abscondere, tegere, reticere, servare, custodire, curare, conticere, recondere, reservare, occultare, contegere. Et nomina, tacitus, taciturnus, custodiens, mutus, linguæ potens, filens. Sed & participia ab omnibus. Et tacenda, silenda, occultanda, arcana, silentio digna, nefanda, non propalanda, 147 * latentia, contexta, servata tacite, silenter, servatorie. Contrarium porro, effutire, eloqui, enunciare, propalare, efferre, divulgare, in vulgus spargere. effutita, propalata, & similia. A quibus nomina nulla sunt, præter garrulus. neque adverbium. Rei autem unicum vocabulum, nunciatio, vel revelatio. Propalatio enim durum est.

Σιωπᾶν ἀπόρρητα, 58 σιγᾶν, κρύπτειν, συγκρύπτειν, επικρύπτεσθαι, 59 ἀφθεγγεῖν, τηρεῖν, συμφυλάττειν, 60 συμπράττειν, ἀφθεγκτεῖν, συσκιάζειν, στέγειν, κατακρύπτειν, ἀποκρύπτειν. 61 Καὶ τὰ ὀνόματα, σιωπηλὸς, σιγηλὸς, φυλακτικὸς, ἀφθογγος, 62 στεκτικὸς, στεγανός. Αἱ δὲ μετοχαὶ, ἀπὸ πάντων. καὶ τὰ ἀπόρρητα, σιωπώμενα, σιγώμενα, 63 κρυπτά, κρυπτόμενα, ἀρρήτα, 64 σιωπῆς ἀξία, * ἀφθεγκτα, ἀνέκφορα, λανθά- 147 νοντα, συσκιαζόμενα, στεγόμενα. σιωπηλῶς, σιγηλῶς, φυλακτικῶς, ἀφθεγκτῆ, στεκτικῶς, στεγανῶς. 65 Τὸ δ' ἐναντίον, ἐκλαλεῖν, ἐκβάλλειν, 66 ἐξαγορεύειν, ἐκφαίνειν, ἐκλέγειν, ἐκφέρειν, διαφέρειν, ἐκφοραποιεῖν, 67 ἐκπυστα, ἐκφанта, καὶ τὰ ὅμοια. ἀφ' ὧν 68 ὀνόματα μὲν

οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ ἄρα ὁ λάλος. οὐδ' ἐπίρρημα. πρᾶγμα δὲ μόνον, ἐξαγορευσις. σκληρὸν γὰρ ἢ ἐκλάλησις.

De eo quod est precari.

i.

Περὶ τοῦ προῖσχεσθαι.

αἰ.

PRecari, proponere, obtestari, proterendi, supplicare, rogare. Rei autem vocabulum nullum proprium est, quam obtestatio, & precatio. Neque nomen aliud, neque adverbium.

69 Προῖσχεσθαι, προτείνειν, προκαλεῖσθαι, 70 προτείνεσθαι, προβάλλεσθαι, ἀξιοῦν. πρᾶγμα δὲ 71 οὐκ ἔστι τούτων ἴδιον, ὅτι μὴ πρόκλησις. τάχα καὶ ἀξίωσις. οὐδὲ ἔνομα, οὐδὲ ἐπίρρημα.

57 Περὶ τοῦ σ.] P. περὶ σιωπᾶν τὰ ἀρρήτα. SEB. Περὶ τοῦ σ.] C. A. addit τὰ ἀρρήτα. Gloss. ἀρρητοι, insandum. Kühn.

Περὶ τοῦ σ.] Τὰ ἀρρήτα demum e MSto addita sunt a Nostro Kühnio.

58 Σιγᾶν] C. A. επικρύπτεσθαι, ἀφθεγκτεῖν, συσκιάζειν &c. Kühn.

59 Ἀφθεγγεῖν] MSS. ἀφθεγκτεῖν. SEB.

60 Συμπράττειν] Quid malum agit hic συμπράττειν; si mihi conjectari licet, scribendum putarem συμφράττειν. JUNG.

61 Καὶ τὰ ὀνόμ.] C. A. καὶ τὸ ὄνομα σιωπηλός. αἱ δὲ μετοχαὶ σ. σιγώμενα, κρυπτόμενα, ἀ. σιγῆς ἀξία &c. post συσκιαζόμενα σιωπηλῶς, σ. στεγανῶς, missis ceteris, interjectis. Kühn.

62 Στεκτικὸς] Cl. Κιθηνίος meus στεκτικὸς in textu reposuit pro στερητικὸς, & ita Segm. seq. adverbium στεκτικῶς quoque habetur in vulgatis Pollucis.

63 Κρυπτά] P. ed. κρυπτά. Herodian. lib. VII. fol. 597. ἀπόρρητα καὶ κρυπτά ἀγγέλματα. SEB.

64 Σιωπῆς ἀξία] P. σιγῆς. SEB.

65 Τὸ δ' ἐν.] C. A. titulus περὶ τοῦ ἐκπύειν τὰ ἀπόρρητα. post προ ἐκλαλεῖν leg. ἐκβάλλειν, εἰ. ἐ. ἐκλέγειν, ἐκφοραποιεῖν, ἐκπυστα, ἀφ' ὧν ὄνομα μὲν οὐκ ἔστι, εἰ μὴ ὁ λάλος. οὐ. εἰ. π. δ. μ. ἐξαγορευσις. cetera absunt. Kühn.

66 Ἐξαγορεύειν] Ἐξαγορεύειν est enunciare in Gloss. Kühn.

Ἐξαγορεύειν] Hesych. Ἐξαγορεύσις (f. ἐξαγορεύσις.) JULII POLLUCIS.

φανερῶ. & ἐξαγορεύων, πᾶσι δηλῶν, λέγων. Ceterum ante ἐξαγορεύειν additum jam est a Cl. Kühnio in textu ἐκβάλλειν.

67 Ἐκπυστα] A. ἐκπυστα. Synes. Epist. 143. princ. μὴ ἐκπυστα ποιεῖν τὰ ἀξία κρύπτεσθαι. Herod. conjungit ἐκπυστα καὶ γνώριμα, lib. II. fol. 501. SEB.

Ἐκπυστα] Et hoc vocabulum mendosum est: vertere restituit ad oram libri sui H. Stephanus, ἐκπυστα. JUNG.

Ἐκπυστα] Sic quoque Hesychius Ἐκπύσταν, φανερῶν ἢ πολλοῖς ἀκουστῶν. sed & in eo legendum Ἐκπύσταν, quemadmodum in Nostri textu reposuimus, & Salmaf. quoque ad Hesych. jam observavit.

68 Ὄνομα] P. ὄνομα. SEB.

69 Προῖσχεσθαι] Interpr. precari. Gloss. προῖσχεσθαι obtendo; posset & reddi conditiones sero, proterendo, ich thue einen vorschlag, jus meum allego, manus proterendo supplices, si addatur τὸ δίκαιον, τὰς χεῖρας, plerumque speciem, titulum, causam, prae-textumque simulantis denotat. abest autem προῖσχεσθαι a C. A. qui dein προτείνειν, προκαλεῖσθαι, ἀξιοῦν, & tantum adfuit πρᾶγμα, δὲ οὐκ ἔστι πλὴν ἢ πρόκλησις καὶ ἀξίωσις. Kühn.

Προῖσχεσθαι] Hesych. Προῖσχονται, προβάλλονται.

70 Προτείνεσθαι] Hesych. Προτείνεσθαι, δίδωσιν, ὑπισχνέσθαι, quem locum frustra a Frisco tentari exillimo qui pro Προτείνεσθαι, legit προτείνειν.

71 Οὐκ ἔστι τ.] MSS. οὐκ ἔστι πλὴν (P. q) πρᾶξ. καὶ ἀξία. SEB.

ἀλλὰ ⁷² μετοχαί. οἶον, προτεινών, προτεινόμενος, προϊσχύμενος, προβαλλόμενος, ἀξιών, προκαλούμενος.

fed participia, ut proponens, protensus, precans, obtestans, rogans, supplicans.

Περὶ τῶν ⁷³ ἐν στήλαις γραμμάτων. α'.

Εἴς δὲ, γράμματα ἐν στήλαις, ἐγγεγραμμένα, γεγραμμένα, ἐγκεχαραγμένα, ἐγκεκολαμμένα, ⁷⁴ κεκολαμμένα, ἐνσημασμένα, ἐντετυπωμένα, ἐναπκείμενα, ἐγκατακείμενα, ἐμπεποιημένα, ἐγκείμενα, ἐγγεγυμνασμένα, ἐνεργασμένα, ἐόντα, ἐγγεγλυμμένα. καὶ τὰς μετοχὰς ὡσαύτως, ⁷⁵ κοιλάνας, ἐγγράφας, ἐγχαράξας, ἐγκολάφας, ἐνσημνάμενος, ἐγκόφας, εὐθείς, ἐνεργασάμενος, ἐγκαταθέμενος, ἐμποήσας, ποιήσας, ἐντυπώσας, ἐντυπωσάμενος, ¹⁵⁰ κοιλάνας, ἐγγλύφας, βαθύνας. * καὶ τὰ μὲν ὑπέργεια, ⁷⁶ ὑπερφανῆ, ἐκδηλα, πρόδηλα, ἐπίδηλα, ἐπίσημα, θεατὰ, εὐθέατα. τὸ δὲ ⁷⁷ εὐσημα, εὐτελές. τὰ δ' ⁷⁸ ὑπόγαια, ἀφανῆ, ἀδηλα. τὰ δὲ χρόνια, ἀρχαῖα, παναρχαῖα, παμπάλαια, ἀσημα, παλαιὰ, ἀσαφῆ, συγκεχυμένα, ἀμυδρά, ἀμαυρά, ἐξίτηλα, ἀθέατα, δύσγνωστα, ἀγνωστα, δυσγνώριστα, ἀγνώριστα, ⁷⁹ ἀτέκμαρτα, δυσόρατα, ἀνόρατα, ἀδιόρατα, κατερρηκόμενα, ἐξερρηκόμενα, διερρηκόμενα, ⁸⁰ δυσσύμβολα, ⁸¹ δυσείκαστα, ⁸² δυσξύμβολα, ἀξύμβολα, ὑποπτα, ⁸³ ἀνέποπτα, καὶ τὰ ὅμοια.

De columnarum inscriptionibus. I.

Dices præterea, scripturæ in columnis, inscripta, scripta, insculpta, incisa, sculpta, signata, informata, insita, inhærentia, cæsa, laborata, inexistentia, adsculpta. Tum & participia similiter, cavans, inscribens, insculpens, exsculpens, insignans, incidens, imponens, laborans, inferens, faciens, fingens, formans, excavans, sculpens. * Et scripturæ prominentes, seu superficiales. prominentia, præmanifesta, clara, insignita, visibilia, facilia visu. Bene signata autem, fordidum est. Subterranea porro, obscura, incerta. Vetusita vero, antiqua, obsoleta, vetustissima, obscura, vetera, non manifesta, confusa, tenebriosa, muscosa, eluta, invisibilia, difficilia lectu, incognita, cognitu difficilia, ignota, incerta, visu difficilia, non perspicua, defluxa, exoleta, male expressa, male signata.

⁸³ Περὶ κόρου. α'.

De satietate. I.

⁸⁴ Διακορῆς εἰμι, ἀντὶ τοῦ ὑπερκορῆς, κατακορῆς, εἰς κόρον ἦλθον, διάκορός εἰμι, κα-

Satiatus sum, pro satur, præfatur, ad saturitatem veni, perfatatus sum, fa-

⁷² Μετοχαί] C. A. προτεινών, προτεινόμενος. Cætera absunt. Kühn.

⁷³ Ἐν στήλ. γρ.] C. A. ἐν στήλῃ. dein textus: εἰ δὲ γράμματα στήλαις ἐγγεγρ. ἐγκεχαρ. εἰ. ἐνσημα. εἰ. ἐγκείμενα, ἐγγεγλ. ἐνεργ. ἐνεργασμένα. κ. τ. μ. αἰ. κοιλάνας, ἐγγλύφας, βαθύνας, καὶ τὰ ὑ. ὑ. ὑπερδηλα, ἐκδ. προδ. ἐπιπ. &c. καὶ τὰ ὑπόγαια αἰ. αἰ. ὡς τὰ χρόνια ἀρχαῖα, παλαιὰ, διερρηκόμενα, δυσσύμβολα, δυσείκαστα, ὑποπτα, cætera absunt. vid. etiam Rhanoitium in Ἀρχαῖα. Saltas. MSS. δυσσύμβολα. Kühn.

⁷⁴ Κεκολαμμένα] Hesych. Κεκολαμμένα, γεγλυμμένα.

⁷⁵ Κοιλάνας] Κοιλάνας. sed repetitur hoc mox sub finem Segm. hujus a librario credo, non a Polluce, quem vel hic vel supra credam scripsisse ἐγκοιλάνας. Jung.

⁷⁶ Ὑπερφανῆ] P. ὑπερφ. ὑπερδηλα, ἐκδ. Seb.

⁷⁷ Εὐσημα] Hesych. Εὐσημον, εὐδηλον, φανερόν. ubi in notis afferuntur loca ex Psalms. LXXX. & LXXXI.

⁷⁸ Ὑπόγαια] P. ὑπόγαια. Seb.

Ἰπόγαια] Hesych. Ἰπόγαιον, ὑπὸ τῆν γῆν.

⁷⁹ Ἀτέκμαρτα] Hesych. Ἀτέκμαρτον, ἀτελείωτον. ἀγνώστοι, ἀσημον.

⁸⁰ Δυσσύμβολα] A. δυσσύμβ. cum mox tamen seq. δυσξύμβ. P. δύσβολα. Seb.

Δυσύμβολα] Scribendum exilitimo δυσσύμβολα. vulgatum δυσύμβολα non capio. Jung.

Δυσύμβολα] Δυσσύμβολα reposuit in textu Cl. Kühn. e C. A.

⁸¹ Δυσξύμβολα] Hesych. Δυσξύμβουλος, δυσείκαστος.

⁸² Ἀνέποπτα] Ἀνέποπτα, quomodo priori ut simile adgregetur, non capio. Jung.

Ἀνέποπτα] Cl. Kühn pro ἀνέποπτα reposuit ἀνέποπτα.

⁸³ Περὶ κόρου, καὶ ἀναμφιβόλου καὶ μὴ.] Error hic in titulis & capitibus distinguendis cuius obvius. Seb.

Περὶ κόρου, καὶ ἀναμφιβόλου καὶ μὴ.] Ita C. A. omissis sequentibus. textus: διακορῆς εἰμι, ἀντὶ ὑπερκορῆς, εἰς κόρον ἦ. δ. εἰ. πέρα κόρου πρ. καταπλήσθ μοι. Kühn.

Περὶ κόρου, καὶ ἀναμφιβόλου καὶ μὴ.] Caput hoc supra in capitum enumeratione V, 7. duplex caput est, quod recte sequentium puto interpretem, qui tamen perverſe, potius debet de non dubio & dubio. Jung.

⁸⁴ Διακορῆς εἰμι] A. διακ. εἰμι αὐτοῦ. P. αὐτῶν. Seb.

turatus. Ad satietatem perveni, plenus sum, plenus, impletus, expletus, repletus sum. Fastidio, impletus sum, satur sum. fatis habeo, abundanter, plus fatis. In saturitate sum.

τάκορος, πέρα κόρου προελήλυθα, πλήρης εἰμι; μεστός, ἔμπλεως, ὑπέμπλεως, ἀναμπλεως, κατὰμπλεως εἰμι, περιστάται μοι, ⁸⁵ ἐμπέπλησμαι, κεκόρεσμαι, διακόρω ἔχω, κατακόρω, ὑπερκόρω, ἐν πλησμονῇ εἰμι.

De dubio; & non dubio.

Περὶ ἀναμφιβόλου.

Restat mihi explicare, indubium, irrefragabile, irrefutabile, inconfutabile. firmum, non dubium, inquisitionis indigens, indisputabile, certum. * Et adverbia, indubie, & huic similia. haud dubie, irrefragabiliter, firme, certo, irrefutabiliter, inconfutabiliter, & stabiliter. De hoc quoque dicitur, novi, certo novi, scio, persuadeor, persuasus sum, convictus sum, credidi, fidem habeo, confirmatus sum, corroboratus sum, certus sum, cognovi, diligenter eloquor. ἀκριβᾶζω vero, ineptum est.

⁸⁶ Προίσταται μοι διηγήσασθαι, ⁸⁷ ἀναμφίβολον, ἀναμφίλογον, ἀναμφίλεκτον, ἀναντίλεκτον, βέβαιον, ⁸⁸ ἀνευδοίαστον, ἀναμφισβήτητον, ἀναντίρρητον, πάγιον. * Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἀναμφιλόγως. καὶ τὰ παραπλήσια, ἀναμφιβόλως, ἀναντιλέκτως, βεβαίως, ἀνευδοίαστως, ἀναμφισβητήτως, ἀναντίρρητως, παγίως. λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ τούτου, οἶδα, εὖ οἶδα, ἐπίσταμαι, πείθομαι, πέπεισμαι, ὑπερπέπεισμαι, πεπίστευκα, διεγγυᾶμαι, διαβεβαιούμαι, διισχυρίζομαι, διορίζομαι, διατεινομαι, διηκριβωσάμην, ἐπιστῶσάμην, ἀκριβολογούμαι. τὸ γὰρ ἀκριβᾶζω, ἀπειρέκαλον.

152

* C A P U T XXXIX.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Λ Θ.

153

⁸⁹ Ὅτι ἂν τις διηγήσαιο.

Contrario vero, res quidem est, dubium, instabile, infirmum. Et Terminus refragabilis apud Thucydidem: & secundum alium usum, refragatio, dubitatio, disquisitio. non tamen ἀντίρρησις. Adverbium autem solum dubie. Verba autem, Ambigo, secundum Platonem. æquivoco, fidem nego, suspicor, utrumque cognosco, refragor, inquiror, dubito, conjicio, conjecto, suspectum habeo, dubius sum, & similia.

⁹⁰ Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου, πρᾶγμα μὲν ἔστι τὸ ἀμφίβολον, ἀπαγες, καὶ ἀβεβαιοον. καὶ ⁹¹ ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παρὰ Θουκυδίδη. καὶ καθ' ἑκάτερον σχῆμα, ἀντιλογία, ἐνδοιασμός, καὶ ἀμφισβήτησις. οὐ γὰρ καὶ ⁹² ἀντίρρησις. ἐπιρρήματα δὲ μόνον τὸ ἀμφιβόλως. ῥήματα δὲ; διστάζω, ὡς ⁹³ Πλάτων. ἀμφιβάλλω, ἀπιστῶ, ὑποπτεύω, ἀμφιγνοῶ, ἀντιλέγω, ἀμφισβητῶ, διαπορῶ, εἰκάζω, τεκμαίρομαι, ὑφορῶμαι, ὑπονοῶ, ἐνδοιάζω, καὶ τὰ ὅμοια.

85 Ἐμπέπλησμαι] Cætera absunt a C. A. Kühn.
86 Προίσταται μοι διηγήσασθαι] Προίσταται μοι διηγήσασθαι non sunt in MSS. Salmaf. cui videntur delenda. Kühn.

Προίσταται μοι διηγήσασθαι] Novum titulum e MSto hic in textu Cl. *Chytrini* reposuit talem: Περὶ ἀναμφιβόλου.

87 Ἀναμφίβολον] Ante ἀναμφίβολον est titulus, περὶ ἀμφιβόλου, omisso ἂν. Cæterum pro ἀναμφίβολον ex correctione est ἀναμφίλογον. Kühn.

Ἀναμφίβολον] Post ἀναμφίβολον additum a Cl. Kühn in textu ἀναμφίλογον.

88 Ἀνευδοίαστον] Absunt usque ad πάγιον in C. A: mox pergit: τὰ δὲ ἐπιρρήματα, ἂν. κ. τὰ π. τὸ δὲ ἐναντίον ἀμφίβολον, ἀπαγες, τὸ δὲ πρᾶγμα; ἀντιλογία, ἐνδοιασμός. ἐπιρρήματα δὲ μόνον τὸ ἀμφιβόλως. ῥήματα δὲ διστάζω, ἐνδοιάζω. Cætera absunt. Kühn.

89 Ὅτι ἂν τις διηγήσαιο.] Titulus plane ineptus, vel valde fallor. Libet suspicari non fuisse titulum sed verba contextus: & forte ita consequuta post ἀπειρέκαλον. ὑπὲρ οὗ ἂν τις διηγήσαιο ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. uti Segm. præced. dicebat διηγήσασθαι. Nec placet etiam mox illud τὸ post ἴστων. & abesse mallet. sed petiores hæc omnia constituant rectius. Jung.

Ἐπὶ ὅτι ἂν τις διηγήσαιο.] Pro διηγήσαιο Cl. Kühn mens Codicis sui, quem e MSSis restituit, cuiusque restitutiones hæctenus secuti sumus in hac editione, ora adscripsit: s. διστάσαιο.

90 Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντ.] P. τὸ δ' ἐναντίον ἀμφίβολον. ἀπ. τὸ δὲ πρᾶγμα ἀντίλ. Seb.

91 Ὅρος ἀντίλεκτος] Scribendum ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος. Sic supra enim est II, 120. ubi locum *Thucydidis* ex lib. IV. *Ξουγγρ.* attuli. Jung.

Ὅρος ἀντίλεκτος] Addidimus voculam οὐκ ante ἀντίλεκτος. vid. quæ Doctiss. *Jungerm.* notantur supra II, 120.

92 Ἀντίρρησις] Idem præceptum *Phrygicis* initio II. *Eclog.* ἀντίρρησιν μὴ λέγε, ἀντιλογίαν δὲ. ubi *Nunnes.* e Nostro hæc adnotat. Jung.

93 Πλάτων] Ut lib. X. Legum: Τιθᾶμεν ταῦτα οὕτως ἔχειν; ἢ ἔτι διστάζομεν εἰ ἑτέρος πῶς ἔχει; *Theaeteto*: Σκοπᾶ δὲ καὶ νῦν, ἔτι διστάζων, πότερον εἴσομεν αὐτὸ, ἢ ἐπισκεψόμεθα ἄλλον τρόπον. & mox ibid. ἄταν &c. τὸ αὐτὸ ἢ δὴ φηὶ καὶ μὴ διστάζει. *Sophista*: ἢ διστάζομεν ἔτι μὴ περὶ ὅσων ἀντιλέγειν δοκεῖ δυνατόν εἶναι, περὶ τούτου καὶ τὰς ἐπιστήμας ἀληθῶς ἔχων τυγχάνοι. Sic in *Ione*, & alibi. Jung.

91 Περὶ ἑρμηνείας.

α'.

De interprete.

I.

Ἐρμηνεύς ἐρεῖς, καὶ ἑρμηνευτής, γλωτταν⁹⁵ συμβάλλων, γλωτταν ὑποκρινόμενος, γλώττης ὑποκριτής, ⁹⁶ γλώττης συμβολεύς, γλώττης μνηυτής, γλώττης ἀλλοτρίας ἐπιστήμων, δίγλωττος, πολὺγλωττος, δίφωνος, πολύφωνος. διαμηνύων τὴν φωνήν, ἐκμηνύων, διαγέλλων, ἑρμηνεύων, ἀφερμηνεύων, μεταβάλλων, μεταφέρων, μεταπλάττων, ἀφελληγίζων, διαφέρων, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ δὲ πράγματα, ⁹⁷ ἑρμηνεία, μήνυσις, μεταβολή, ἑρμηνευσις, ἐξήγησις, μεταφορά, διαφορά, ὑπόκρισις.

Interpres dices, & interpretans, linguam conferens, linguam exprimens, linguæ simulator, linguæ permutator, linguæ index, linguæ peregrinæ peritus, bilinguis, multilinguis, duarum aut multarum linguarum gnarus. linguam interpretans, efferens, nuncians, exponens, explicans, commutans, transferens, informans, Græca transferens, & similia. Res vero, interpretatio, expositio, permutatio, explicatio, enarratio, translatio, simulatio, vel representatio.

Περὶ τοῦ ἦξω, ⁹⁸ καὶ τοῦ εἶμι.

α'.

De eo, quod est veniam, & Vadam. I.

Εἶμι, ἦξω, ἀφίξομαι, παρίσομαι, παραγενήσομαι, ἀπαντήσομαι, ἐπάνειμι, ἐπανήξω. τὸ δὲ ἐλεύσομαι, ⁹⁹ Ὅμηρος μὲν εἶπεν, οὐδεὶς δὲ τῶν καταλογάδην δοκίμων. Πρᾶγμα δὲ, ἀφίξις, καὶ παρουσία. οὐ μὴν ἐπίρρημα, οὐδὲ ὄνομα, ἀλλὰ μετοχαί.

V Adam, veniam, perveniam, adero, præsto ero, obviabo, adsum, adveniam. Sed ἐλεύσομαι, Homerus saltem, nec alius quispiam probatorum Scriptorum dixit. Res vero, adventus, & præsentia. Nullum autem adverbium, nec nomen, sed participia.

¹⁰⁰ Περὶ πραγμάτων, καὶ τοῦ ποιῶ.

α'.

De factis & facio.

I.

Ποιῶ ἐρεῖς, πράττω, διοικῶ, διοικοῦμαι, διαπράττομαι, ἐργάζομαι, ἐξεργάζομαι, διατίθεμαι, διοικονομῶ, διαχειρίζω, διαχειρίζομαι, μεταχειρίζομαι. τὰ δὲ πράγματα, πράξις, διοίκησις, ἐργασία, διαχείρησις, μεταχείρησις, διάθεσις. τὰ δὲ ὀνόματα, καὶ ἐπίρρηματα, κοινὰ καὶ πρὸς ἕτερα.

Dices quoque, facio, ago, dispono, distribuo, perago, operor, elaboro, transpono, ordino, tracto, pertracto. Res vero, factum, dispositio, opus, tractatio, pertractatio, ordinatio. Nomina autem, & adverbia, etiam ad alia referri possunt.

94 Περὶ ἑρμην.] C. A. περὶ ἑρμηνείας. KÜHN.

95 Συμβάλλων] P. συμβαλόν. SEB.

Συμβάλλων] C. A. συμβαλόν. KÜHN.

96 Γλώττ. συμβ. γλ. μνη.] MSS. γλώττης μεταβολεύς, μνηυτής γλώττης ἀλλοτρίας. ἐπιστ. SEB.

Γλώττ. συμβ. γλ. μνη.] C. A. γλώττης μεταβολεύς, μνηυτής &c. post πολύφωνος sequitur, μεταβάλλων, μεταπλάττων καὶ ἀφελλ. locum hunc iterum descripsit Rhavor. in Ἑρμηνείας. KÜHN.

97 Ἑρμηνεία] C. A. μεταβολή, διαφορά, ὑπόκρισις.

Cætera absunt. KÜHN.

98 Et sum. sum] εἶμι, vado. SEB. 1.

Καὶ τοῦ εἶμι] Absit in C. A. post textus: ἦξω, α. καὶ ἐπανήξω &c. οὐδεὶς δὲ τῶν δοκίμων. Cætera non comparant. KÜHN.

99 Ὅμηρος] Il. ζ, 365. & alibi. SEB.

100 Περὶ πρ. &c.] C. A. περὶ τοῦ ποιῶ, & textus: τὸ δὲ ποιῶ ἐρεῖς, πράττωμαι, ἐργάζομαι &c. τὰ δὲ πράγματα, πράξις, διάθεσις. ita C. A. KÜHN.

I Ποιῶ ἐρεῖς &c.] MSS. τὸ δὲ π. SEB.

De aequali.

i.

² Περὶ τοῦ ἴσου.

αΐ.

Æ Quale dices, numeri ejusdem, plenitudine æquum, par, ejusdem longitudinis exillens, magnitudine æquali præditum, commensuratum, æquidistant, æqualiter dispositum, æquilibrium, æquivalens, æquiponderans, & his similia. Sed alterius formæ videntur, simile, verisimile, æqualiter repugnans, æquipugnans, simili robore præditum. pugna æqua, anceps, vel dubia. Ἀγχώμαλον vero, etiam si eo Thucydides usus sit, durum tamén.

Ἴσον ἐρεῖς, ἰσαριθμον, ἰσοπληθές, ἰσοτελές, ἰσομήκης, ἰσομέγεθες, ἰσομέτρητον, ἰσοστάσιον, ἰσόνομον, ἰσόσταθμον, ἰσότημον, καὶ τὰ παραπλήσια. κατ' ἄλλο χρείας εἶδος, ὅμοιον, ἰσικός, ἀντίπαλον, ἰσόπαλον, ἰσοπαλές, ἰσοκρατές, ἐνάμιλλον, ἐφάμιλλον. τὸ δὲ ἄγχώμαλον. εἰ καὶ Θουκυδίδης εἶπε, τραχύ.

etiam si eo Thucydides usus sit, durum tamén.

De gloria, & contrario.

i.

⁶ Περὶ κλέους, καὶ τοῦ ἐναντίου.

αΐ.

Gloria, honor, fama, nomen, celebritas, nobilitas, splendor, honestas, existimatio. & gloriæ vigor, gloriæ abundantia, æmulatio, bona fama, memoria. Tum & honestus dices, & gloriosus, nomine clarus, honoratus, celebris, æmulatione dignus, clarus, splendidus, conspicuus, elucescens, divulgatus, diffamatus, famosus, memorabilis, gloria florens, abundans, & nomine notus, & similia. * Et adverbialiter, gloriose, honeste, nominatim, famose, celebriter, æmule, splendide, clare, conspicue, vulgariter, note. Tum & verba, celebrem esse, honorari, clarere, gloria florere, abundare, nominari, suspici. Contraria sunt, inglorius, infamis, famosus, ignobilis, obscurus, ignotus,

Κλέος, δόξα, φήμη, ὄνομα, εὐφήμια, πολυφήμια, λαμπρότης, εὐδοξία, εὐδοκίμησις, καὶ ἀκμή δόξης, εὐθηνία δόξης, ζῆλος, εὐκλεία, μνήμη. καὶ ἐνδοξος δὲ ἐρεῖς, καὶ εὐκλής. ὀνομαστός, εὐδοξός, εὐδοκίμος. καὶ ζηλωτός, καὶ λαμπρός, καὶ ἐπιφανής, καὶ περιβλεπτός, ἐκφανής, περιβόητος, διαβόητος, περιφήμος, αἰείμηστος, ἀκμάζων δόξῃ, εὐθηνόμηνος. καὶ ὀνόματι, γνώριμος, καὶ τὰ ὅμοια.

* τὰ δὲ ἐπιρρήματα, εὐκλεῶς, ἐνδοξῶς, ὀνομαστικῶς, εὐφῆμως, εὐδοκίμως, ζηλωτῶς, λαμπρῶς, ἐκφανῶς, ἐπιφανῶς, περιβλέπτως, περιβοήτως, γνωρίμως. τὰ δὲ ῥήματα, εὐδοκιμεῖν, εὐδοξεῖν, λαμπρύνεσθαι, ἀκμάζειν δόξῃ, εὐθηνεῖν, διωνομασθαι, ἀποβλέπεσθαι. ¹⁰ Ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων, ἀδοξός, ἀκλήης, ¹¹ δυσκλής, ἀνώνυμος, ἀφανής, ἀγνωρίστος.

² Περὶ τοῦ ἴσου] C. A. περὶ ἴσου. videatur infra VI, 174. post ἰσοτελές, ἰσοστάσιον, ἰσόνομον καὶ κατ' ἄλλο χ. αΐ. &c. ἀντίπαλον, ἰσοπαλές: τὸ δὲ ἀγχώμαλον &c. Kühn.

³ Ἰσομέγεθον] Quis unquam sic loquutus est? an ἰσομέγεθες; sed potius ex ipso Polluce infra ubi eadem composita ἐκ ἴσου recenset VI, 174. ἰσομέγεθες restituendum erit. Jung.

Ἰσομήκηον] Ἰσομήκηες secutus τὸν μακαρίτην meum Kühnium in textu reposui, ut est & infra VI, 174.

⁴ Ἰσόνομον] Et hoc falsum credo, infra hercle. ubi eadem, ibidem non inveniatis. Ego forte ἰσόπεδον credam emendandum, quod infra VI, 174. habes. & supra V, 71. Jung.

Ἰσόνομον] Pro ἰσόνομον Cl. Kühnio in textu repositum ἰσόνομον, qui dein post ἰσότημον eandem vocem ἰσόνομον, quam priores editiones agnoscebant, delevit.

⁵ Ἀγχώμαλον] Thucyd. lib. VII. fol. 455: Ἀγχώμαλοι ἐναυμάχουν. Item lib. III. fin. ἀγχωμάλου τῆς μάχης γινομένης. Aliiter cod. lib. fol. 205. ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτοσίᾳ ἀγχώμαλοι, de suffragiis. Seb.

Ἀγχώμαλον] Locus Thucyd. est lib. IV. Ἀγχωμάλου τῆς μάχης γινομένης. idem lib. VI. ἰσοκιδύουτος νοκατ ρατες ἡοστέβης, vel ἡοστέβης τῆς κῆνης creatis ρετικῆς. Kühn.

Ἀγχώμαλον] Thucydideum verbum carpit. Habes id lib. III. Ζυγυρ. ρηθισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντίπαλον πρὸς ἀλλήλας οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν εἰς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτοσίᾳ ἀγχωμάλοι. & lib. IV. extremo: Καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης γινομένης. lib. VII. Ἐὼς ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν. Jung.

⁶ Περὶ κλ. &c.] P. περὶ δόξης. Inde ambo, τὴν (δὲ) δόξαν κλέος ἐρεῖς, (καὶ) φήμη, (καὶ) ὄνομα, (καὶ) λαμπρότητα, (καὶ) εὐδοκίμησιν, (καὶ) ἀκμὴν δόξης. (καὶ) ἐνδ. uncis inclusa absunt a Pal. Seb.

Περὶ κλ. &c.] C. A. ita: περὶ δόξης. Kühn.

⁷ Κλέος, δόξα &c.] C. A. incipit, τὴν δὲ δόξαν κλέος ἐρεῖς, φήμη, ὄνομα, λαμπρότητα, εὐδοκίμησιν, ἀκμὴν δόξης. καὶ ἐνδοξος ἐρεῖς, καὶ ὀνομαστός. ζ. λ. ε. π. ὀνόματι γνώριμος. τὰ δὲ ε. εὐκλεῶς, ζηλωτῶς, περιβλέπτως. Cætera absunt. Kühn.

⁸ Ὀνόματι] Pro ὀνόματι, lego ὀνόματα. Jung.

⁹ Ὀνομαστικῶς] Ὀνομαστικῶς ab ὀνομαστός paulo supra. Seb.

¹⁰ Ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων] P. περὶ ἀδόξου. Ἐ. δ. τοῦ ἐναντίου. Seb.

Ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων] C. A. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου. præmisso titulo περὶ ἀδόξου. Kühn.

¹¹ Δυσκλήης] Hoc & præcedens ἀκλήης cum aliis usque ad ἐπιφωγος absunt a C. A. Kühn.

ἀγνωστος, ἀδόκιμος, ἀζήλωτος. ἐπιβόητος δὲ,
160 καὶ ἐπιρρήτος, καὶ ἐπίψογος. * 12 Καὶ πράγμα-
τα, ἀγνωσία, ἀδοξία, κακοδοξία, δύσκληια,
δυσφημία, 13 καταβολή, ὡς Θουκυδίδης. Καὶ τὰ
ἐπιρρήματα, ἀδόξως, ἀνώνυμος, ἀκλεῶς, δυσ-
κλεῶς, ἀφανῶς, δυσγνωρίστας, ἀγνώστως,
ἀδοκίμως, ἀζηλώτως, ἐπιβοήτως, ἐπιρρήτως.
14 ῥῆμα δὲ μόνον, τὸ ἀδοξεῖν. τὰ δὲ λοιπὰ, σὺν
τῷ εἶναι ρητέον, ἀνώνυμον εἶναι, ἀκλεᾶ εἶναι,
καὶ τὰ λοιπὰ.

incognitus, vilis, vitandus. tum & vul-
garis, infamatus, & vituperatus. * Et 160
res sunt, ignobilitas, infamia, dedecus,
turpitude, fama mala. & Καταβολή, se-
cundum Thucydidem. Atque adverbia,
inglorie, ignobiliter, dedecorose, infa-
miter, obscure, incognite, contemptim,
ingenerose, diffamatim, divulgate. Ver-
bum vero unicum, infamia laborare, vel
male audire. Reliqua vero cum verbo
esse enuncianda sunt. ut ignobilem esse,
inglorium esse, & reliqua.

161

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ.

• CAPUT XLV.

161

15 Περὶ 16 Φιλοπαίκτου, καὶ χαριέντος. α΄.

De jocofo, & gratiofo. ι.

Εἴρεῖς δὲ, Φιλοπαίκτης, 17 Φιλοπαίγμων, Φι-
λοπαίσμων, Φιλοπαίστης, Φιλόγελως, γε-
λαιαστής, Φιλογελαιαστής. καὶ ἑτέρας χρείας,
κομφῶς. χαριεῖς, στωμύλος. 18 καὶ ἄλλως, 19 Φι-
λοσκώμων, εὐσκώμων, σκωπτικός, τωθαστι-
κός. Καὶ τὰ 20 ἐπιρρήματα 21 γνώριμα. οἶον,
Φιλοπαιγμώνως, γελοῖως, κομφῶς, χαριέντως,
στωμύλως, Φιλοσκωμώνως, εὐσκωμώνως,
σκωπτικῶς, τωθαστικῶς. τὰ δὲ πράγματα,
Φιλοπαιγμοσύνη, παιδιὰ, κομφεῖα, γέλως,
χαριεντισμός, στωμυλία, Φιλοσκωμμοσύνη,
εὐσκωμμοσύνη, σκῶμμα, τωθασμός. ῥήμα-
τα δὲ, παίζειν, 22 τωθάζειν, στωμύλλεσθαι,
σκῶπτειν, γελαῖν, γελοιάζειν, κομφεύεσθαι, χαριεντίζεσθαι.

Dices porro, jocosum amans, joco-
sus, jucundus, jocabundus, risus
amans, risibilis, ad risum promptus. Et
in alia significatione, lepidus, gratiosus,
facetus. Et aliter, scommatum amans,
scommatis clarus, cavillator, mordax.
Et adverbia nota sunt, ut jocosè, ridi-
cule, lepide, grate, facete, jocunde,
cavillatorie, mordaciter. Sed res sunt,
jocandi amor, joci, lepor, risus, gra-
tia, facetiæ, scommatum studium, scom-
ma, mordacitas. Verba autem, ludere,
mordere, garrere, cavillari, ridere, ca-
chinnari, lepidum esse, & gratiosum.

162

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣ΄.

• CAPUT XLVI.

162

23 Περὶ οὐδαμινού, βιαίου, 24 καὶ περὶ τοῦ
βούλεσθαι. α΄.De ignobili, &
firmo. ι.

Επὶ δὲ τοῦ μηδενός 25 ἀξίου, Φαίης, εὐωνος,
οὐδείς, οὐδαμόθεν, οὐδενός ἀξίος, τοῦ μη-
δενός ἀξίος, τοῦ μηδενός τίμιος. ὃν πολλοῦ ἄν-
τις ἠγήσαιο τοῦ μηδενός. ἀνεμιαῖος, εὐκατα-
φρόνητος, κατάπτυστος, ἀπόπτυστος. οὐ δὲ

Sed de aliquo homine nihili dices, vilis,
nullus, nihili dignus, nullo dignus pre-
cio, nihili valens. quorum quis multos
pro nihili haberet. Subventaneus, con-
temptus, despuendus, exspuendus. non

12 Καὶ πράγματα] Τὰ π. C. A. post ἀδοξία. καὶ
τὰ ε. α. ἀνώνυμος. ῥῆμα δὲ μόνον τ. α. τὰ δὲ λ. ul-
que ad ἀκλεᾶ εἶναι. reliquum abest. Kühn.

13 Καταβολή] Supra II, 126. ubi locum ex Histori-
co protuli. Jung.

14 ῥήματα δὲ μόνον] MSS. ῥῆμα δὲ μ. simil. supra
V, 117. Seb.

ῥήματα] ῥῆμα repositum in textu. par vitium fuit &
supra V, 117.

15 Περὶ Φιλ.] Ita & C. A. reliqua pars tituli se-
quitur infra. Kühn.

16 Φιλοπαίκτην] Φιλοπαίκτης. Seb.
Φιλοπαίκτην] Excidit litterula. emenda itaque φιλο-
παίκτην. Jung.

17 Φιλοπαίγμων] C. A. Φιλοπαίκτης, φ. γ. ad καὶ
ἑτέρας χ. extat titulus περὶ τοῦ χαριέντος, de lepido vel
fero, ita enim Glossa interpretantur. Kühn.

18 Καὶ ἄλλως] C. A. καὶ ἄλλως ἴσ. χρείας. hic est

titulus περὶ σκωπτικοῦ. Kühn.

19 Φιλοσκώμων, εὐσκώμων] Sic A. MS. cum pri-
ed. Φιλοσκώμων, εὐσκώμων, etiam in seqq. Seb.

20 Ἐπιρρήματα] Ἐπιρρήματα γνώριμα. sine interpunct.
Seb.

21 Γνώριμα] C. A. τὰ δὲ πράγματα, παιδιὰ, κ. χα-
ριεντισμός. ῥήματα π. τ. στωμύλλεσθαι. Caetera abfunt.
Kühn.

22 Τωθάζειν] Vide Hesych. & Suidam in hac voce.

23 Περὶ οὐδαμ. &c.] Integer abest hic titulus a C.
A. Kühn.

24 Καὶ π. τ. β.] E titulo facessant καὶ περὶ τοῦ
βούλεσθαι. Illa enim sibi vendicat caput sequens XLV.
Jung.

25 Ἀξίου] MSS. ἀξιώματος. Seb.

Ἀξίου] C. A. ἀξιώματος. post οὐδείς est οὐδενός α.
ὃν πολλοῦ &c. ἀνεμιαῖος post se habet φθόρος ὄλεθρος
κ. π. α. Kühn.

hujus quidem dignus, ne flocci quidem faciendus, corruptus, quo nihil vilius, perniciosus. Excrementum, scoria, mancipium, cohabitantium dedecus, accedentium infamia, * vilior auctione venditis rebus. Mancipalis, abjectus, vilissimus, ignobilis, obscurus, inglorius, non clarus, abominandus, incertus, dubius, cacodæmon, miser, homo nihili, inhonestus, multatus, humilis, infelix, domesticorum infamia, vanus, vulgatus. trivialibus sordibus abjectior, stercore infamior. Si more Heracliti dicendum est, 164 * Furcis inhonestior. * Non autem mirari oportet, si nonnulla nomina, res plures significantia ponimus. Quemadmodum enim plura sunt, idem voluntia: sic & nonnulla de multis rebus dicuntur. Ut pote si sapientem dicas, hoc quidem de infinitis, qui sapienter aliquid agunt, dicitur, adeo ut de Fabro, Homerus Sapientiam dixerit. Βίαιος vero significabit idem quod gravis, arrogans, odiosus. sed & firmus, quemadmodum & imperterritus.

τοῦ τυχόντος ἄξιος, οὐδὲ τοῦ προστυχόντος, 26 παντός ἄνιος, Φθόρος. οὐτὸ μὴδὲν τιμιώτερον. ὄλεθρος, κάβαρμα, περίτριμμα, ἀνδράποδον, 27 αἰσχύνη τῶν συνόντων, τῶν εἰς αὐτὸν ἰόντων ὄνειδος. * εὐνώτερος τῶν ἀποκεκρυγμένων 28 ὠνίων, 163 ἀνδραποδάδης, ἀπερίτριμτος, ἐπευωμισμένος, ἄσημος, ἀνόνομος, 29 ἀδόξος, ἀφανής. 30 ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις. ἄδηλος, ἄπορος, κακοδαίμων, ἄθλιος. ἀντ' οὐδενός, ἄτιμος, ἡτιμωμένος, ταπεινός, δύστηνος. τῶν συνόντων αἰσχύνῃ, εἰκαῖος, συρφετός. 31 τῶν ἐν ταῖς τριόδου καθαρμάτων ἐκβλητότερος, κοπρίων ἐκβλητότερος, εἰ χρή 32 καθ' Ἡράκλειτον λέγειν, τῶν 33 ὄξυθυμίων ἀτιμώτερος. * 34 Χρῆ δὲ οὐδὲν θαυμάζειν, εἴ τι 164 να τοιαῦτα ὀνόματα ἐπὶ πλείων σημαυνομένων λέγομεν. ὡς περ γὰρ ἐστὶ πλείω ταυτὸν σημαίνοντα, οὕτως ἐνια ἐπὶ πολλοῖς τάττεται. καθάπερ εἰ Φαίης τὸν σοφόν. ἐπὶ γὰρ μυρίων ἂν τάττειτο, τῶν κατὰ σοφίαν τι δρώντων. ὅπου γε καὶ 35 τέκτονι σοφίαν Ὀμηρος ἐπωνόμασεν. 36 ὃ δὲ βίαιος, καλοῖτ' ἂν βαρὺς, ἀλαζών, φορτικός. εἴη ἂν, καὶ ὁ 37 στασίμος. ὡς περ καὶ ὁ ἀπόπληκτος,

26 Παντός, ἄν.] Post παντός distinctio major, quae in ante editis omnibus erat a Cl. Kühnio deleta est, & ante παντός positum comma.

27 Αἰσχύνη τῶν συνόντων] C. A. αἰσχύνη τῶν συνόντων, interpr. legit τῶν συνοικούντων. Salm. legit Αἰσχύνη τῶν συνόντων. Kühn.

Αἰσχύνη τῶν συνόντων] Κῆπιος meus in suo Codice duplici modo hunc locum emendat, & vel συνόντων vel συνδιαγόντων legendum putat, priorem lectionem e MSt. nos in hac editione exhibemus.

28 ὠνίων &c.] ὠνίων omissum in C. A. ut & ἀπερίτριμτος, ip. a. a. Kühn.

29 Ἀδόξος] Ἀδόξος &c. ἐπωνόμασεν cum mediis abfunt a C. A. Kühn.

30 Ὅν οἰωνίσαιτ' ἄν τις] Ὅν οἰωνίσαιτ' ἄν τις est Demosth. Orat. I. contra Aristog. Ὁ Φαρμακός, inquit, ὁ λοιμὸς ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις μᾶλλον ἰδῶν ἢ προσεπιπὶν βούλοιο, quem si quis viderit magis illum ut avem inspicere, quam deservat quam alloqui velit. Kühn.

Ὅν οἰωνίσαιτ' ἄν τις] Ὅν οἰωνίσαιτ' ἄν τις. id est, puto, quem quis nolit sibi occurrere, quem nisi omen insaufum, & malam scenam quis aversetur. Suidas: Οἰωνίζοντο ἀπετρέποντο, ὡς κακῶ οἰωνῶ. apud quem in eam rem exempla habes. vel saltem simpliciter, cuius quis occursum devitet, declinet. Hesychius: Οἰωνισάμεν, παρητήσαμεν. Recte sunt enim haec a Nostris prompta ex Demosthenis Oratione prima adv. Aristogit. ubi: Οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιτήσεται ὁ Φαρμακός; ὁ λοιμὸς; ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις μᾶλλον ἰδῶν ἢ προσεπιπὶν βούλοιο; JUNG.

31 Τῶν ἐν ταῖς τρ. καθαρμάτων ἐκβλ.] I Cor. IV, 13. habetur περικαθάρματα. βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἰγενήθημεν, πάντων περιψήματα ἰως ἄρτι. quo tamen in loco Videns ἄσπερ καθάρματα legit, & ita in veteri exemplari se quoque legere meminisse ait H. Steph. in Thes. quem de hac voce pluribus vide. add. Suidas.

32 Καθ' Ἡράκλειτον] Hoc Heracliti dictum passim celebratur ab Auctoribus, stercore abjectior. post ἐκβλητότερος non interpungendum erat τελεία στιγμή. Empedoclis dictum simile recitat Eusebius, Νέκεις κοπρίων ἐκβλητότεροι, ποσειδίονετοριβος ἀβελιότεροι. Phi-

lo de Profugis, impietatem malum dicit Ἀψυχοὶ καὶ νεκροὶ καὶ κοπρίων, ὡς ἔφη τις, ἐκβλητότερον. confer Strabonem in fine lib. XVI. Geograph. & Origin. lib. V. in Celsum Juliani Aposatae Orat. VII. pag. 421. supplemendam ex Suida in Ἡράκλειτος. Euseb. H. Eccles. pag. 287. & ibi notas Valesii. Kühn.

33 Ὄξυθυμίων] Vid. supra II, 231. al. etiam ὄξυθυμία. Suidas e Didymo refert Ὄξυθυμία τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα. ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους ἔταν τὰς οἰκίας καθαίρουσιν. SEB.

Ὄξυθυμίων] Ὄξυθυμία furcæ quaedam fuce, a quibus malefici suspendebantur: sic dicitur ἀπὸ τοῦ ὄξυς τῶ θυμῷ χρῆσθαι, vel ut alii interpretantur, sordes & adium purgamina, quæ in trivis exportari solent. GUALTH.

Ὄξυθυμίων] Leg. ὄξυθυμίων, si significantur purgamenta. Kühn.

Ὄξυθυμίων] Ὄξυθυμίων repositum a Cl. Kühnio, & in præc. post ἐκβλητότερος pro τελεία στιγμή posita minor.

34 Χρῆ δὲ οὐδὲν θ.] Seneca lib. II. de Benef. cap. 34. Quod dico, non videbitur auribus, quamvis primo contra opinionem pugnet tuam, si te commodaveris mihi, & cogitaveris res esse plures, quam verba. Ingens copia est rerum sine nomine quas non propriis appellacionibus notamus, sed aliunde commodatis. pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. canem & venaticum, & martium, & fidem. Quia non sufficit, ut singulis singula assignemus, quotiens opus est, mutuumur. SEB.

35 Τέκτονι] Iliad. o, 412. Etiam in sacris exempla: vid. Exod. XXXI, 3. 6. cap. XXXV, 1. 2. & 31. 35. Αἰθῆ. Nicom. VI, 7. princ. Τῶν σοφίων ἐν ταῖς τέχναις τοῖς ἀκριβεστάτοις τὰς τέχνας ἀποδίδουσι οἱοι Διιδίαν, λιθουργοὶ σοφόν, καὶ Πολυκλείτον, ἀδριαντοποιόν. ἐν ταῖς μὲν οὖν οὐδὲν ἄλλο σημαίνοντες τῆν σοφίαν, ἢ ὅτι ἀριτὴ τέχνη ἐστίν. Xenoph. etiam de cano: Λύσαι μίαν κύνα, ἥτις ἂν ἢ σωφωτάτη ἰχθυέει, de Venat. fol. 984. SEB.

36 Ὁ δὲ βίαιος] Titulus in C. A. περὶ τοῦ βιαιού. quæ post φορτικός sunt, abfunt. Kühn.

37 Στασίμος. ὡς περ καὶ ὁ ἀπόπληκτος.] Ita distinguo,

ὁ, τε μαινόμενος, καὶ ὁ ἀνόητος, καὶ ὁ νοσῶν, καὶ πολλὰ ἂν καὶ τῶν ἄλλων τοιαῦτα εἴποι τις ἐπεξιών.

Sed μαινόμενος, insanum, & agrotum significat. Tum & multa alia, his similia reperias.

³⁸ Περὶ τοῦ βούλομαι.

α΄.

De eo, quod est volo.

1.

Βούλομαι, ³⁹ ἐθέλω, θέλω, προαιρούμαι, ἐπιποθῶ, ἐπιθυμῶ, ὑπερεπιθυμῶ, ἐφίεμαι, ἐπείγομαι, ὀρέγμαι, ὑπερορέγομαι, γλίχομαι. τὸ γὰρ ἰμείρω, ποιητικόν. ⁴⁰ ὀρίγνομαι, ⁴¹ βουλομένω μοι ἐστίν, ἐπιθυμητικῶς ἔχω. τοῦτο γὰρ καὶ μένον ἐπίρρημα ἔχει. καὶ ἔνομα, τὸν ἐπιθυμητήν. τὰ δ' ἄλλα, μετοχές. τὰ δὲ πράγματα, βούλησις, ἐφείσις, ἐπιθυμία, ὄρεξις, ἔρωσις. ἡ δὲ θέλησις, ἰδιωτικόν. τάχα δ' ἂν τούτοις συντάττοιτο, ἔρῳ τοῦ πράγματος, ἀμφισβητῶ, ὑπεραμφισβητῶ, μέτεμι, μεταδίδωμι. ἡ γὰρ ἀμφισβήτησις, καὶ ἐπιδικασία, καὶ μέθοδος, ἐτέροις μᾶλλον προσήκοι. ἡ δὲ μεταδίδωξις, σκληρόν. ὅθεν καὶ μόνον ἂν εἴποις ἐπίρρημα, τὸ ἐρωτικῶς.

Volo, eligo, cupio, desidero, valde desidero, concupio, appeto, percupio. Sed ἰμείρω, Poëticum est. Concupisco, voluntarius sum, cupide habeo. nam hoc unicum habet adverbium. & nomen, desideratorem. a reliquis autem, participia. Res vero, voluntas, inclinatio, cupido, appetitus, desiderium. Sed θέλωσις, vulgare est. Sed & his conjungitur, amo hanc rem, quaero, persecutor, in ea versor, persequor. Sed inquisitio, contentio, & methodus, ad alia magis referuntur. Persecutio autem, durum est. Unde unum tamen dices adverbium, amanter.

Περὶ ⁴² γεγραμμένων ψηφισμάτων.

α΄.

De decretis scriptis.

1.

Φαίης δ' ἂν ἐπὶ τῶν ἤδη γεγραμμένων νόμων καὶ ψηφισμάτων, γέγραπται, ὠρίσται, ⁴³ δέδοκται, διώρισται, τέτακται, διατέτακται, κεχειροτόνηται, ⁴⁴ ἐπικεχειροτόνηται, ⁴⁵ πέπισται, δεδοκίμασται, ἐξήτασται, κέκριται, προβεβούλευται, βεβούλευται, ⁴⁶ κεύρωται, ἐπικεύρωται, νενομοθέτηται, εἰσηγήκεται, προεισηγήκεται, προεξήτασται, προκέκριται, πάλαι κείται, πάλαι τετήρηται, πάλαι πεφύλακται, προεΐθισται, καὶ τὰ ὅμοια.

DE legibus autem, decretisque jam scriptis dices, scriptum est, definitum est, susceptum est, determinatum est, ordinatum est, constitutum est, suffragiis hoc determinatum est, suffragatum est, creditum est, celebratum est, compositum est, consultum est, ratum est, sancitum est, legibus cautum est, promulgatum est, discussum est, praëjudicatum est, jam olim receptum est, olim observatum est, jam olim custoditum est, consuetum sic est, & similia.

στάσιμος ὡς καὶ ὁ ἀπόπληκτος, ὁ, τε μαι. &c. hoc enim dicere arbitror Pollucet, vocabulum βίσιος, non tantum de vitiosis usurari, sed & pro στασίμη, stabili & firmo viribus, quemadmodum ait etiam ἀπόπληκτος significat & insanum & dementem, & apoplecticum, vel morbo cognomine laborantem. & talia multa quis proferre queat, ait, si cui id cordi. JUNG.

³⁸ Περὶ τοῦ βούλομαι.] P. περὶ τοῦ βούλεσθαι. SEB.

Περὶ τοῦ βούλομαι.] C. A. περὶ βουλόσεως. textus: φαίης, ἐθέλω, βούλομαι, ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι. βουλομένω ἔχω, ἐπιθυμητικῶς ἔχω. τὰ δὲ πράγματα β. ε. ε. ἡ δὲ βούλησις ἰδιωτικόν. Caetera absunt. KÜHN.

³⁹ Ἐθέλω &c.] MSS. φαίης ἐθέλω &c. SEB.

⁴⁰ Ὀρίγνομαι] Hesych. Ὀριγνῶσθαι, ἐπιθυμῶν, ὀρίγνσθαι. Schol. Hesiodi ad v. 190. Ἀφ. ex ὀρίγω, inquit fieri ὀρίγνω & hoc transferri in 2. Conjug. circumfl. ut fiat ὀριγνῶν, ὀριγνῶ & pass. ὀριγνῶμαι,

ὀριγνῶμαι. SEB.

Ὀρίγνομαι] Ὀρίγνομαι. vid. Suid. in Ὀριγνῶσθαι. alias dicitur ὀριγνῶμαι. de quo vid. Hesych. Apud Etymologum habes etiam Ὀριγνῶ. JUNG.

⁴¹ Βουλομένω] MSS. βουλομένη ἔχω. SEB.

⁴² Γεγραμμένων ψ.] C. A. περὶ γεγραμμένου ψηφισματος. textus: φαίης δ' ἂν ἐπὶ τούτω γέγραπται, α΄. δ. τέτακται, κεχειροτόνηται. KÜHN.

⁴³ Δέδοκται] Sic & A. MS. pro δέδοκται. Plat. Ep. VII. fol. 1292. Δέδοκται μοι μίσειν. Pal. MS. δέδοται. SEB.

⁴⁴ Ἐπικεχειροτόνηται] Abest a C. A. dein ibidem πέπισται, δεδοκίμασται, ε. κ. πρ. κέκρωται, νενομ. εἰσ. πάλαι κ. π. τ. Caetera absunt. KÜHN.

⁴⁵ Πέπισται] Πέπισται repositum in textu debet Cl. Kūhniō.

⁴⁶ Κεύρωται] P. κέκρωται. SEB.

De eo quod est mediocriter habere, & non. 1.

17 Περὶ τοῦ μετρίως ἔχειν, καὶ μή. α΄.

Mediocriter vero habere dices, mediocriter habere, modice, satis, sufficienter, modeste. immediocriter vero, si quidem secundum abundantiam, immodice, abundanter, superflue. & secundum minus, egener, deficienter, parum.

Τὸ μὲν μετρίως ἔχειν εἴποις ἂν, μετρίως ἔχειν, συμμέτρως, 48 ἀποχρώντως, ἀρκούντως, ἰκανῶς, αὐτάρκως, μεμετρημένως. τὸ δὲ ἀμέτρως λέγειν, εἰ μὲν κατὰ τὸ πλεον, ἐκμέτρως, καὶ ὑπερμέτρως, καὶ περιττῶς· εἰ δὲ κατὰ τὸ ἔλαττον, ἐνδεῶς, 49 ἔλλιπῶς, ἐλαττόνως.

De contorquendo corpore, & contra. 1.

50 Περὶ τοῦ συστρέψαι τὸ σῶμα, καὶ ἀπλῶσαι. α΄.

Corpus convolvere, contorquere, contrahere, conducere, coacervare, involvere, incurvare, inflectere. His & simile videtur, in spiras torquere. Contrarium autem, extendere corpus, protendere membra, simplex facere, remittere, diffundere, intendere. extensim. Sed cum oscitatione sese extendere, σκορδινῶσθαι vocant.

Συστρέψαι τὸ σῶμα, 52 ἀναγαγεῖν, συνελκύσαι, συναγαγεῖν, συναβροῖσαι, συστεῖλαι, 53 συσπειράσαι, συσπειρασθαι, 54 συγκάμψαι. παραπλήσιον δὲ τι καὶ τὸ 55 εἰλυσπᾶσθαι νόει. τὸ δ' ἐναντίον, ἐκτείνειν 56 τὸ σῶμα, προτείνειν τὰ κῶλα, ἀπλῶσαι, χαλάσαι, 57 διαχέαι, ἀποτείνειν, ἀποτάδην. τὸ δὲ μετὰ χάσματος ἀποτείνειν ἑαυτὸν, 58 σκορδινᾶσθαι λέγουσι.

De quibus Plato dicat, ταυτὸν, & θάτερον. 1.

59 Ἐφ' ὧν Πλάτων λέγει ταυτὸν, καὶ θάτερον. α΄.

DE eo quod Plato ταυτὸν vocat & θάτερον, dices. ταυτὸν quidem, per-

Ἐφ' ὧν δὲ Πλάτων λέγει 60 ταυτὸν καὶ θάτερον, 61 εἴποις ἂν, 62 τὸ μὲν ταυτὸν, μόνι-

47 Περὶ τοῦ μ. & c.] P. περὶ τοῦ μέτρον ἔχοντος. SEB.

Περὶ τοῦ μ. & c.] Titulus plane abest, & textus C. A. ita: εἴποις ἂν συμμέτρως, α΄. ἐκμέτρως, ὑπερμ. εἰ δὲ κατὰ τ. ἢ, ἰδιῶς, ἐλαττόνως. KÜHN.

48 Ἀποχρώντως & c.] Hesychius similiter: Ἀποχρώντως, ἀρκούντως, αὐτάρκως, ἰκανῶς.

49 Ἐλλιπῶς, ἐλαττόνως.] Iterum in MS. sequitur nova pagina ὅσπερ καὶ ἐλαττόνως. Scilicet scriptum fuisse, ἔλλιπῶς, (sive id potius ἐνδεῶς fuerit) τι καὶ ἐλαττόνως. sequentia duo capite uno comprehenduntur in MS. sub hoc lemmate: περὶ τοῦ συστρέψαι τὸ σῶμα, καὶ τοῦ ἐναντίου. καὶ ἐφ' ὧν λέγει Πλάτων ταυτοῦ καὶ τοῦ ἐναντίου. & ταυτοῦ etiam infra Segm. 69. uti dicam ibi. JUNG.

50 Περὶ τοῦ συστρίψαι] P. συστῖλαι. SEB.

Περὶ τοῦ συστρίψαι] C. A. συστῖλαι. KÜHN.

51 Συστρέψαι τ. σ. & c.] MS. ἰρίε δὲ συστρίψαι. JUNG.

52 Ἀναγαγεῖν] Pro ἀναγαγεῖν C. A. melius συναγαγεῖν. post συνελκύσαι συναβροῖσαι, σ. συσπ. συγκάμψαι. KÜHN.

Ἀναγαγεῖν] Deest in MS. ἀναγαγεῖν. dein ordine inverso MS. συναγ. συνελ. JUNG.

53 Συσπειράσαι] Deest in MS. συσπειράσαι. JUNG.

54 Συγκάμψαι] MS. συγκάψαι, pro συγκάμψαι. JUNG.

55 Εἰλυσπᾶσθαι] MSS. ἰλυσπ. SEB.

Εἰλυσπᾶσθαι] Pro εἰλυσπᾶσθαι C. A. leg. συσπᾶσθαι. legerem ἰλυσπᾶσθαι, de quo vid. Hesych. in hac voce. Nōi abest. KÜHN.

Εἰλυσπᾶσθαι] MS. ἰλυσπᾶσθαι. Scilicet ut hoc & alia multa ἰσαμοφωτερίζοντως scripsisse veteres Emstadii adnotasse referunt. JUNG.

56 Τὸ σῶμα] Supra scriptum in C. A. post χαλάσαι est ἀποτείνειν, α. KÜHN.

57 Διαχέαι] Deest διαχέαι in MS. JUNG.

58 Σκορδινᾶσθαι] Leg. σκορδινᾶσθαι. Schol. Aristoph. Vesp. fol. 333. σκορδινᾶσθαι ἔστιν, ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐξ ὕπνου ἀνοσταμίνοι, καὶ μετὰ χάσματος τὰ μέλη ἐκτείνουσι. vid. & in Ran. fol. 166. Item in Acharn. fol. 262. ubi dicit esse τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνοσταμίνας, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὄλους αὐτοὺς διατείνωσι. SEB.

Σκορδινᾶσθαι] Alii σκορδινᾶσθαι. vid. Hesych. in Σκορδινῶμαι. Gloss. Pansiculus, σκορδινῶμαι. Pansiculus σκορδινισμός s. σκορδινισμός. KÜHN.

Σκορδινᾶσθαι] MS. σκορδινᾶσθαι. per i. nec aliter scribendum. invenias etiam σκορδινᾶσθαι potius, uti & hinc citat Stephanus in Thes. & Foesf. Oecon. Hippocr. in Σκορδινῆμα, qui tamen id apud Stephanum, credo ita legerat. sequens caput prioribus adjungi, sine novo titulo jam notavi. JUNG.

Σκορδινᾶσθαι] Σκορδινᾶσθαι emendavit Cl. Kühnius in textu.

59 Ἐφ' ὧν Πλ. & c.] P. περὶ μόνιμου καὶ μή, qui titulus alias infra VI, 116. tamen hoc etiam loco illi congrua. SEB.

Ἐφ' ὧν Πλ. & c.] Titulus ille plane abest a C. A. alius autem περὶ τοῦ μόνιμου καὶ μή. KÜHN.

60 Ταυτὸν τὸν καὶ θάτερον] MS. ταυτοῦ καὶ θάτερον. uti paullo ante in lemmate prioris capitis fere. sed illud ταυτὸν καὶ θάτερον, vel ἴτερον habes laxius in Platonis Sophista. JUNG.

61 Εἴποις ἂν] In textu C. A. post εἴποις, μόνιμου & c. KÜHN.

62 Τὸ μὲν ταυτ.] In MS. defunt τὸ μὲν ταυτὸν, & βίβαιον. JUNG.

flans, firmum, stabile, immutabile, constans, permutabile, ingenitum, individuum, obscurum, intangibile, immortalis, doloris expers, irreprehensibilis, incorruptum, æternum, non periens, informe, nihil egens, indeficiens, incorporeum, invisibile, incoloratum, perpetuo motum, sese movens, perpetuum, sibi sufficiens, inturbatum, persistens, Divinum, uniforme: & horum conjugata. * Sed *θατερον*, infirmum, mobile, motum, inconstans, errans, incongruum, natum, dividuum, paratum, compactum, plenum turbatum, mutabile, conversum, latum, erraticum, informatum, transformatum, factum, tangibile, visibile, corruptibile, mixtum, mortale, lacerum, finiendum, periens, multiforme, multorum indigum, corporeum, visibile, amabile, sensibile, multijugum, multis egens, egenum, tumultuarium, diurnum.

μον, βέβαιον, στάσιμον, ⁶³ ἀμετάστατον, ἐστηκός, ἀμετακίνητον, ἀγέννητον, ἀμερές, ἀφανές, ἀναφές, ἀθάνατον, ⁶⁴ ἄλυτον, ⁶⁵ ἀληπτον, ἀνώλεθρον, αἰδιον, ἀφθαρτον, ἀσχημάτιστον, ἀνευδές, ἀνελλιπές, ἀσώματον, ἀόρατον, ἀχρώματον, ἀεικίνητον, αὐτοκίνητον, ἀείζων, αὐταρκές αὐτῷ, ἀτάρακτον, καθεστηκός, θεῖον, μονοειδές, καὶ τὰ τούτοις σύστοιχα. * ⁶⁶ Τὸ 170 δὲ *θατερον*, ⁶⁷ ἀβέβαιον, ⁶⁸ εὐμετακίνητον, μετακινούμενον, πολυκίνητον, πλανώμενον, μεταρρυθμιζόμενον, ⁶⁹ γενητὸν, ⁷⁰ μεριστὸν, μετασκευαζόμενον, μεθαρμωζόμενον, θορύβων μεστὸν, ⁷¹ πολύφορον, μετατρέπομενον, φερόμενον, πλανητὸν, μεταπλαττόμενον, μετασχηματιζόμενον, γεγονός, ἀπτόν, θεατὸν, φθαρτὸν, πολυμιγές, ⁷² θνητὸν, ⁷³ πολυσχιδές, παυόμενον, ἀπολλύμενον, πολυσχημάτιστον, πολλῶν ἐπιδές, σωματοειδές, ὁρατὸν, ἐρατὸν, αἰσθητὸν, πολυχρώματον, πολλῶν προσδές, ἐνδές, ταραχώδες, ἐφήμερον.

63 *Ἀμετάστατον*] Sequitur in C. A. *ἀμετακ. ἀγέννητον, ἀ. ἀναφές καὶ ἀ. ἄλυτον, αἰδιον, θεῖον, καὶ τὰ τούτοις σ. KÜHN.*

Ἀμετάστατον] In MS. deest sequens *ἐστηκός*, & *μοικ ἀφανές*. JUNG.

64 *Ἄλυτον*] Ita MSS. pr. edit. *ἄλυτον*. SEB.

65 *Ἀληπτ.* &c.] Defunt *ἀληπ. ἀνωλ.* in MS. (qui αἰδιον habet) *ἀφθαρτ.* &c. *ἀτάρ. καθεστ. μον.* cum med. JUNG.

66 *Τὸ δὲ θατερον*] MS. *τὸ δὲ ἕτερον, ἀβ.* JUNG.

67 *Ἀβέβαιον*] C. A. *πολυκίνητον, πλανώμενον* (quod est in margine) *μ. γενητὸν, θορύβων μ. μετασκευαζόμενον, πολυμιγές* marginis est. KÜHN.

68 *Εὐμ. μετ.*] Defunt *εὐμ. μετακ.* in MS. JUNG.

69 *Γενητὸν*] MS. *γενητόν.* & sic certe scribendum. JUNG.

Γενητόν] *Γενητόν* legit jam textus.

70 *Μεριστὸν*] MS. *μερ. πολυμιγές*, (quod inferius in vulgatis) *μετασκ.* deest autem *μεθαρμωζ.* JUNG.

71 *Πολύφορον, μετ.*] *Πολύφορον, μετ.* &c. omnia defunt. & pro iis saltem MS. habet, καὶ τὰ παραπλήσια. JUNG.

72 *Θνητὸν*] Hæc & quæ sequuntur ad finem usque absunt a C. A. KÜHN.

73 *Πολυσχιδές*] In vulgatis pro *πολυσχιδές*, forte legendum suspicor *πολυσχιδής*, suspicor inquam. nam ego *Platonicam* philosophiam non degustavi. nil itaque adfirmo, ibi adfirmare magis gestio, in *Theophylacti Simocatae epitola* 16. ubi: *Ἐπι δὲ τὸ δανείζεσθαι, πολυσχιδές τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κακόν, καὶ τὸς μαθικῆς ὕδρας &c.* legendum potius, *πολυσχιδής*. Id est *πολυμερές*, ut ait *Hesychius*. JUNG.

Πολυσχιδής] In textu *πολυσχιδής* a Cl. Kühne repositum est.

*ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

BIBLION EKTON.

*JULII POLLUCIS ONOMASTICI

LIBER SEXTUS.

JULIUS POLLUX

ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

Commodo Cæsari S.

Κομμόδω Καίσαρι χαίρειν.

NOMINA quædam, ceu judicans ascripti. alia vero, ne præterisse viderer, posui. Nonnullis quoque dubiis Testes adnotavi, ut his utentes videas. Nonnunquam & locum, in quo nomen invenitur, notavimus: in nonnullis vero, & ipsam loquendi formulam. non tamen hoc in omnibus factum est, ubi opus non erat: ne Libris nimia, & superflua magnitudo accederet.

ΕΜΕΝ ΤΙΝΑ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ, ὡς κρινων, ἔγραψα. τὰ δὲ, ὡς μὴ παριείς, ἐμήνυσα. ἐνίοις δὲ τῶν ἀμφιβόλων προσέθηκα τούς μάρτυρας, ἵνα τοὺς εἰπόντας καὶ αὐτὸς εἰδῆς. ἔστι δ' ὅτε που καὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ τοῦνομα. ἐπὶ δὲ τινῶν, καὶ τὴν λέξιν αὐτῆν οὐ μὴν ἐπὶ πάντων ταυτὸ τοῦτ' ἐποίησα, ὅπου μὴ κατῆπειγεν, ἵνα μὴ τοῖς βιβλίοις περιττὸς ὄγκος προσῆ. Ἐῤῥωσο Κύριε.

1 *Ιούλ. Πολυδ. &c.*] Inscriptio totius libri est in C. A. ἐν τῷ ε' βιβλίῳ τῶν ὀνομαστικῶν Πολυδεύκουσ' ἐστὶ περὶ συμποσίου &c. quæ extant Segm. seq. post ἀπρισίας est ἑτέρων. reliqua capitum lemmata absunt usque ad Segm. 7. KÜHN.

Ιούλ. Πολυδ. &c.] Titulus in MS. Πολυδεύκουσ' ὀνομαστικῶσ' ε'. His subjicitur capitum series, & deum præfatio. Nos ista persequemur ordine vulgato. JUNG.

2 *Ιούλιος Πολυδ. Κ.*] MSS. præmittunt præfationi summarium libri: ἐν τῷ ἑκτῷ βιβλίῳ ἐστὶ περὶ συμποσίου καὶ συναγωγῆς αὐτοῦ &c. tametsi *Pal.* non nisi primi capitis argumentum habeat cum clausula: καὶ τῶν ἑτέρων. A. autem. cap. X. τὰ παρὰ τοῖς, nec aliter infra est. cap. XXXII. καὶ περὶ τοῦ αἵν. cap. L. περὶ ὀνόματος, quod & ipsum infra. SEB.

Ιούλιος Πολυδ. Κ.] In C. A. nomen Auctoris postponitur τῷ Κομμόδω Καίσαρι χαίρειν. *Salmas. K. K.* *Ιουλιος Π. χαίρειν.* KÜHN.

Ιούλιος Πολυδ. Κ.] MS. Κομμόδω Καίσαρι Ἰούλιος Πολυδεύκουσ' χαίρειν. JUNG.

3 *Τὰ μὲν τινα*] In textu C. A. μέντοι. superscriptum vero, τινά. KÜHN.

Τὰ μὲν τινα] MS. τὰ μὲν τινά. JUNG.

4 *Τὰ δὲ*] C. A. in textu, καὶ ἄλλα. margo vero habet τὰ δὲ. KÜHN.

Τὰ δὲ] MS. τὰ δὲ, μὴ ὡς π. JUNG.

5 *Τούς μάρτυρας*] Τούς omittit C. A. πιοχ, καὶ αὐτὸς εἰδῆς. plenius postea, ἐστὶ δ' ὅτι καὶ τ. χ. ἐν α' τὸ ὄνομα, ἐπὶ δὲ τ. τὴν λ. αὐ. οὐ μὴν καὶ ἐπὶ π. ταυτὸν ἐποίησα. In fine epistolæ est ἡ, pro προσῆ, quod retinet C. V. cum additamento, ἔῤῥωσο Κύριε. quod affert & *Valesius* in *Variis lectionibus* e *MSto.* KÜHN.]

6 *Εἶπ. εἰδῆς.*] P. εἶπ. καὶ αὐτὸς εἰδῆς. SEB.

Εἶπ. εἰδῆς.] MS. εἶπ. εἰδῆς. JUNG.

Εἶπ. εἰδῆς.] E C. A. *Kühnius* meum secutus in textu καὶ αὐτὸς addidi.

7 *Που*] Που omittunt & *MSti Salmas. & Vales.* KÜHN.

Που] Decet παρ. in MS. JUNG.]

8 *Τοῦνομα*] P. τὸ ὄνομα. SEB.]

9 *Δέ τινῶν*] MS. δὲ τινῶν. JUNG.]

10 *Ταυτὸ τοῦτ'*] MSS. ταυτὸν ταυτῆς. SEB.]

Ταυτὸ τοῦτ'] MS. ταυτὸν ταυτῆς. JUNG.]

11 *Προσῆ.*] Subjecta valedictionis clausula MS. προσῆ. ἔῤῥωσο Κύριε. JUNG.]

Προσῆ.] Illa ἔῤῥωσο Κύριε post προσῆ nunc demum e *MStis* in-textu sunt addita.

2 * ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ἘΚΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ.* CAPITA LIBRI
SEXTI.

12 Περὶ συμποσίου, καὶ συναγωγῆς αὐτοῦ, καὶ ἐφ' ὧν ἐστιατέον, καὶ ἐφ' οἷς καὶ περὶ ἐστιατόρων, καὶ δαιτυμόνων, καὶ ὑπηρεσίας, ἐτέρων.	α'.	DE convivio, ejus celebratione. & super qua convivandum sit, & cum quibus. de conviviorum Domini, conviviis, & famulitio.	Cap. I
Τὰ περὶ τὸν οἶνον ἀγγεῖα. τὰ περὶ τὸν οἶνον ὀνόματα, 13 καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ πίνειν.	β'.	Vini vasa, vini nomina, & quae a bibendo dicuntur.	II
Τὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου, 14 καὶ τὰ δι' αὐτόν.	γ'.	Quae de vino, & circa hoc.	III
Περὶ λαμπροῦ ἐστιατόρος, καὶ τοῦ ἐναντίου.	δ'.	De splendido Hospite, & contra.	IIII
Περὶ δεξιῶν, καὶ 15 σκαιοῦ συμπότου.	ε'.	De Conviva dextro, & sinistro.	V
Περὶ σπονδῶν, καὶ τοῦ προπίνειν.	ς'.	De libaminibus, & propinando.	VI
Τροφαί, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, ἀπὸ ἀρτων, ἀπὸ σιτίων, ἀπὸ ἀλφίτων, ἀπὸ ὄψων, ἀπὸ ἐδεσμάτων, ἀπὸ βρωμάτων, 16 καὶ ἀπὸ τοῦ φαγεῖν.	ζ'.	Cibi, & hinc deducta nomina: a panibus, frumento, farina, obsoniis, eduliis, cibis, & ab edendo.	VII
3 * Περὶ ἀκορέστου.	η'.	* De insatiabili.	VIII 3
17 Περὶ ἐδεσμάτων παντοδαπῶν ὀνόματα, 18 καὶ ἡδυσμάτων.	θ'.	Eduliorum variorum, & bellariorum nomina.	IX
19 Τὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐδέσματα εὐδόκιμα. ἱ'.	ι'.	Veterum edulia, memorata digna.	X
Ἄρτων ἰδέαι, καὶ μάζης, καὶ περμμάτων, καὶ πλακούντων, καὶ 20 ἐπιφορημάτων.	ια'.	Panum species, mola; bellariorum, placentarum, & ferculorum.	XI
Ἀγγεῖα τὰ περὶ τὰς τραπέζας.	ιβ'.	Mensarum vascula.	XII
21 Μαγειρικά σκεύη, καὶ μαγειρῶν ἔργα, καὶ ἐργαλεία.	ιγ'.	Coquinaria vasa, coquorum opera, & instrumenta.	XIII
Περὶ τοῦ κατὰ χειρός.	ιδ'.	De iu, quae manus sunt.	XIIII
Περὶ τῶν καθαιρόντων τὸ συμπόσιον.	ιε'.	De iis, quae purgantur a convivio.	XV
Ἐκπωμάτων ὀνόματα.	ισ'.	Poculorum nomina.	XVI
22 Περὶ ἀρίστου, δείπνου, καὶ δόρπου.	ις'.	De prandio, & caena.	XVII
Περὶ λύχνου, καὶ λυχνιῶν.	ιη'.	De lucerna, & candelabris.	XVIII
23 Περὶ μύρων, καὶ στεφάνων, καὶ ἀνθῶν, καὶ αἰνιγμάτων, καὶ 24 γρίφων, καὶ παραινῶν, καὶ ἀσμάτων, καὶ κοττάβων.	ιθ'.	De unguentis, coronis, floribus, aenigmatibus, chris, cantilenis vinolentis, & jocis.	XIX
4 * Περὶ τοῦ διαλυῖσαι τὸ συμπόσιον.	κ'.	* De eo quod est solvere convivium.	XX 4
Περὶ 25 γειτόνων.	κα'.	De Viciniis.	XXI
Περὶ τοῦ γενέσθαι, καὶ τοῦ φθίνειν.	κβ'.	De nasci, & corrumpi.	XXII

12 Περὶ συμπ. &c.] Abest titulus a C. A. ut & initium capitis Segm. 7. quod incipit ἄλλοις τὸ συμποτικὸν χ. &c. Valef. dein pro ἐφ' οἷς legit, ὑφ' ἄν. KÜHN.

Περὶ συμπ. &c.] Caputum enumeratio sine titulo ita incipit in MS. ἐν τῷ ἑκτῷ βιβλίῳ ἔστιν περὶ συμποσίου, &c. Numeri graeci adpositi nulli. JUNG.

13 Καὶ τὰ] Defunt in MS. καὶ τὰ. JUNG.

14 Καὶ τὰ] Deest in MS. καὶ ante τὰ. JUNG.

15 Σκαιοῦ] MS. σκαιοῦ. JUNG.

16 Καὶ] Deest καὶ in MS. JUNG.

17 Περὶ] Περὶ abundat ut & infra VI, 45. Sev. Περὶ] Deest περὶ in MS. & recte. nec enim covalde opus, quamvis infra VI, 45. vulgati quoque habeant. JUNG.

18 Καὶ] Deest etiam καὶ in MS. JUNG.

19 Τὰ περὶ τοῖς παλ.] MS. τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰδέμ. alterum non recte: prius tamen legendum κ.

παρ. ut & infra est VI, 63. JUNG.

Τὰ περὶ τοῖς παλ.] Παρὰ uti nunc habet textus, etiam reposuerat in suo Codice Cl. Kühnius.

20 Περὶ φορημ.] MS. ἐπιφορημάτων, recte, non περὶ φορ. patet & infra ex ipso capite VI, 75. JUNG.

Περὶ φορημ.] Επιφορημάτων reposui, ut Cl. Jungermannus MSus habet.

21 Μαγειρ. σκ. &c.] MS. μαγαρικά σκεύη, μαγ. ἔργα. omittis καὶ ἐργαλεία. JUNG.

22 Περὶ ἀρ. δ. κ. δ.] MS. π. ἀρ. καὶ δ. καὶ δ. JUNG.

23 Περὶ μύρων &c.] MS. περὶ μύρων, περὶ στεφ. &c. JUNG.

24 Γρίφων, καὶ π. &c.] MS. γριφῶν καὶ παραινῶν, ἀσμάτ. rectius forte scribas: παραινῶν ἀσμάτων. sic enim ipso capite, infra VI, 108. & supra IV, 53. JUNG.

25 Γειτόνων] MS. γειτώνων. JUNG.

<i>De pœnitentia.</i>	XXIII	Περὶ μετανοίας.	κγ'.
<i>De stabili.</i>	XXIII	Περὶ τοῦ μονίμου.	κδ'.
<i>De eo quod est consentire, & contra.</i>	XXV	Περὶ τοῦ συνομολογεῖν, καὶ τοῦ ἐναντίου.	κε'.
<i>De garrulo.</i>	XXVI	Περὶ τοῦ λάλου.	κς'.
<i>De surdo.</i>	XXVII	Περὶ τοῦ κούφου.	κζ'.
<i>De adulatore.</i>	XXVIII	Περὶ τοῦ κόλακος.	κη'.
<i>De iracundo.</i>	XXIX	²⁶ Περὶ τοῦ ὀργίλου.	κθ'.
<i>De cinado.</i>	XXX	Περὶ κιναιδίου.	λ'.
<i>Vitarum infamium nomina.</i>	XXXI	Βίων ἐπονειδίστων ὀνόματα.	λα'.
<i>De turbante plebem.</i>	XXXII	Περὶ τοῦ θορυβοῦντος τὸ δημόσιον.	λβ'.
<i>De non imprudenter loquente, ubi etiam de imprudenter dicente.</i>	XXXIII	Περὶ τοῦ οὐκ ἀφροντίστως λέγοντος. ²⁷ ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ἀνευ φροντίδος.	λγ'.
⁵ * <i>De dubio in sermonibus.</i>	XXXIII	²⁸ Περὶ τοῦ ἀπόρου ἐν λόγοις.	λδ'.
<i>De multa dicente, & multa cum efficacia. & de pauca quidem, sed disertia loquente.</i>	XXXV	²⁸ Περὶ τοῦ πολλὰ ἀκριτὰ λέγοντος, καὶ πολλὰ μετὰ δυνάμεως. καὶ τοῦ ὀλίγα μὲν, κεκριμένα δὲ λέγοντος.	λε'.
<i>Delictorum nomina.</i>	XXXVI	Ἀδικημάτων ὀνόματα.	λς'.
<i>Composita ex ὁμοῦ, σὺν, ἡμι, πᾶν, πάλιν, τρι, φιλο, κακο, πολυ, μισο, ἴσο, μεγαλο, & alia figurata nomina.</i>	XXXVII	Ὅσα ἐκ τοῦ ὁμο σύνθετα. ὅσα ἐκ τοῦ σὺν. ὅσα ἐκ τοῦ ἡμι. ὅσα ἐκ τοῦ παν. ὅσα ἐκ τοῦ παλιν. ὅσα ἐκ τοῦ τρι. ὅσα ἐκ τοῦ φιλο. ὅσα ἐκ τοῦ κακο. ὅσα ἐκ τοῦ πολυ. ὅσα ἐκ τοῦ μισο. ὅσα ἐκ τοῦ ἴσο. ὅσα ἐκ τοῦ μεγαλο. τὰ ὅμοια τῶ σχήματι, ὀνόματα πλείω.	λζ'.
<i>De refugio.</i>	XXXVIII	Περὶ ἀναφυγῆς.	λη'.
<i>De eo quod est deliciari.</i>	XXXIX	Περὶ τοῦ τρυφᾶν.	λθ'.
<i>De muneribus.</i>	XI	³⁰ Περὶ δωρεῶν.	μ'.
⁶ * <i>De furibundo ad Venerem.</i>	XLI	³⁰ Περὶ τοῦ ἐπ' ἀφροδισίοις μαινομένου.	μα'.
<i>De Rbetore corrupto, & incorrupto.</i>	XLII	Περὶ δωροδόκου ῥήτορος, καὶ ἀδώρου.	μβ'.
<i>De occidendo.</i>	XLIII	Περὶ τοῦ ἀναιρεῖν.	μγ'.
<i>De repente.</i>	XLIII	³¹ Περὶ τοῦ ἀφνω.	μδ'.
<i>De codendo.</i>	XLV	Περὶ τοῦ ³² ὑποχωρεῖν.	με'.
<i>De exponendo.</i>	XLVI	Περὶ τοῦ ³³ ὑπεκτίθεσθαι τὸ αὐτῶν μέρος.	μς'.
<i>De substantia.</i>	XLVII	Περὶ οὐσίας.	μζ'.
<i>De urbibus alienigenis.</i>	XLVIII	Περὶ ἐξόρων πόλεων.	μη'.
<i>De ridendo, & flendo.</i>	XLIX	Περὶ γέλωτος, καὶ τοῦ κλαίειν.	μθ'.
<i>De nominibus.</i>	L	³⁴ Περὶ ὀνομάτων.	ν'.
<i>De opportuno, & importuno.</i>	LI	Περὶ καιρίου, καὶ ἀκαιρίου.	να'.
<i>De manifesto & obscuro.</i>	LII	Περὶ δήλου, καὶ ἀδήλου.	νβ'.

²⁶ Περὶ τοῦ ὀργ.] MS. περὶ ὀργίλου. sic & infra VI, 124. JUNG.

²⁷ Ἐν ᾧ καὶ] Defunt in MS. ἐν ᾧ καὶ. JUNG.

²⁸ Περὶ τοῦ πολλ. ἀκρ. &c.] MS. περὶ τοῦ ὀλίγα μὲν, κεκριμένα δὲ λέγοντος. περὶ τοῦ πολλὰ ἀκριτὰ. περὶ τοῦ πολλὰ μετὰ δυνάμεως. JUNG.

²⁹ Ἡμι &c. παν. &c. παλιν.] Hujus capituli recensione sic placuit emendare, uti sunt edita. antea enim vulgabatur ημι. & πᾶν & πάλιν. & ἴσο. cur ita voluerim, fecerunt ipsa composita, in quibus has vocalas accentu carere video, non spiritu. habet tamen & MS. πᾶν & πάλιν. & mox quoque τρι. si itaque temere quid, ignosce, & sinas me in levissimis le-

vissime ertasse. illa vero ὅσα ἐκ τοῦ κακο, ὅσα ἐκ τοῦ πολυ, MS. habet post μεγαλο. non ubi vulgata sunt. Et in ipso capite XXXVII. quoque variat istorum tmematum situs: uti indicabo. JUNG.

³⁰ Περὶ δωρεῶν.] MS. π. δωρεῶς. Et sic infra VI, 186. JUNG.

³¹ Περὶ τ. ἀ.] Defunt π. τ. ἀ. & infra quoque totum hoc caput. JUNG.

³² Ὑποχωρεῖν] MS. ἀποχωρεῖν. JUNG.

³³ Ὑπεκτίθεσθαι] Defunt ὑπεκτίθεσθαι in MS. JUNG.

³⁴ Π. ὀνομάτων] MS. π. ὀνόματος. sicque infra VI, 203. Valde imprudenter omnes minutias persequor: quum tempus me magis magis deficiat. JUNG.

35 Περὶ συμποσίου.

α΄.

De symposio.

1.

36 Ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τῶν συμποτικῶν ὀνομάτων ἀμει-
λητέον, χρὴ λέγειν, τὸ μὲν 37 συμποτικὸν
χωρίον, συμπόσιον, καὶ 38 ἀνδρῶνα, καὶ συσι-
τιον. καὶ 39 τρίκλινον οἶκον, 40 ἢ πεντάκλινον, ἢ
δεκάκλινον. 41 καὶ παστάδα δὲ, ἀπὸ τοῦ πά-
σασθαι, καὶ συναγωγίον. 42 Τὰ δὲ πράγμα-
τα, πότον, συσιτίαν, 43 συμποσίαν, ἢ σύνο-
δον τὴν ἐν οἴῳ, ἢ θίασον, ἢ 44 εἰλαπίνην, ἢ ἔρανον,
ἢ ἐστίασιν, ἢ ἄριστον, ἢ δεῖπνον, ἢ σύνδειπνον,
ἢ θοίνην, ἢ ξενισμόν. 45 ἢ γὰρ Θουκυδίδου ξένισις,
τραχύ. * Τούς δὲ 46 ξυνιόντας ξυμπότας, ὁμο-
σίτους, συσιτίους, 47 συνουσιαστάς, θιασώτας,
ἢ θιασίτας, εἰλαπιναστάς, ἔρανιστάς. ἰδίως δὲ
τούς τῶν 48 θιασωτῶν οἴκους, 49 Φωλητήρια ὀνόμα-

Quoniam nec symposiorum nomina
omittenda sunt, domus quidem
compotatoria, symposium, collegium,
& convivium dicenda est. Et domus tri-
clina, quinqueclina, decaclina. & co-
mestoria domus, a comedendo. & con-
ciliabulum. Rem autem, potum, con-
vivium, computationem, congregatio-
nem ad vinum factam, Chorum sacrum,
* elapinin, eranum, epulationem, pran-
dium, cœnam, cœnam communem, con-
vivationem, hospitalitatem. Illud autem
Thucydidis, ξένισις, durum est. * Conve-
nientes vero ipsos, compotores, comedo-
nes, Convivatores, Confodales. Choricis
Convivas, epulatores. Proprie tamen
Chorum domus, Φωλητήρια vocave-

35 Περὶ συμπ. &c.] Capitis primi titulus idem in
MS. Caput ipsum ita incipit: λέγει δ' αὖ τὸ συμπο-
τικὸν χ. &c. si sic volebat, debebat forte λέγειν αὖ
&c. JUNG.

36 Ἐπεὶ δὲ οὐδ. &c.] Ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τ. σ. ο. α. non
legit *Salm.* in suo codice. KÜHN.

37 Συμποτικὸν χ.] *Salm.* Συμποσιακὸν χωρίον. KÜHN.
38 Ἀνδρῶνα] Ἀνδρῶν MS. Scilicet uti λεγοῖτο sic
dixi scribendum, respondeat. de his ἀνδρῶσι ali-
quid & *Rhodig.* XVII. Antiq. 24. ubi & alia qua-
dam hinc recitat, tacito Auctore. JUNG.

39 Τρίκλινον οἶκ. &c.] MS. τρίκλιος οἶκος, ἢ πε-
τάκλιος, ἢ δεκάκλιος. de hisce alias vid. Avum meum
Camperarium problem. Symmict. Decuria IX. probl.
6. & *P. Claccorum* initio lib. de triclinio. & *Enly.*
Ursinum appendice ad illum librum. qui doctiss. vir
Antiphanem Comicum apud *Athen.* ibi συναγωγῶν
τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ἡμάς, lectum triclinon dixisse,
in quo tres discumbentur: quamvis *Athenaus* œcum
illo versu designare putet, in quo tres lecti strati, sed
ego potius *Athenaus* adhærescam hoc quidem loco,
quum mihi parilis in mentem *Achill. Tatii* libr. II.
de *Clistoph.* & *Leu.* esset locus, ubi si recte mihi no-
tavi, Κατὰ τὸν τρίκλινον τῆς οἰκίας legi. *Heliodorum*
etiam *Πολυκλίτους οἶκος* dixit lib. V. *Æthiopic.* JUNG.

40 ἢ πεντάκλινον] Καὶ π. in textu C. A. παστά-
διον, in margine, παστάς. KÜHN.

41 Καὶ παστ.] MS. καὶ παστάς δὲ, &c. JUNG.

42 Τὸ δὲ πρᾶγμα] MSS. τὰ δὲ πράγματα. SEB.
Τὸ δὲ πρᾶγμα] C. A. τὰ δὲ πράγματα, (ita &
Salm.) ἢ καὶ πότος καὶ συσιτίαν. post εἰλαπίνην o-
mittuntur omnia. KÜHN.

Τὸ δὲ πρᾶγμα] MS. τὰ δὲ πράγματα, πότον, συ-
σιτία &c. sed vulgatum firmant alia, & illa, quicun-
que tandem est Auctor, περι ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέ-
ξεων. πότος βαρυτόνος καὶ πότος ἑυτόνος διαφέρει. πό-
τος μὲν γὰρ ἔστι βαρυτόνος τὸ συμπόσιον ὡς Μένανδρος,
πότος συνχεῖς κύβοι ἑυτόνος δὲ αὐτὸ τὸ ἔκπαιμα. ὡς
Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίανος, βρωτοῦ καὶ ποτοῦ
μεταλαβεῖν. & infra *Notter* ipse πόμα, καὶ ποτὸν VI,
15. JUNG.

Τὸ δὲ πρᾶγμα] Τὰ δὲ πράγματα repositum in tex-
tu a Kuhnio.

43 Συμποσίαν] MS. συμποσία. & sequentia tamen
eodem casu, quo vulgata. JUNG.

44 Εἰλαπίνης, eranum] Variæ fuerunt apud veteres
conviviorum species, ut videre est apud *Athenaus*

lib. VIII. (fol. 362.) Εἰλαπίνης νερό, & ἔρανον etiam
Homerus *Odyss.* a, 228. meminit, quem *Athenaus*
loco indicato exponit. Et ἔρανοι quidem sunt ei αἱ
ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰσχωγαί, ἀπὸ τοῦ συνεῖν
& καὶ συμφέριν ἕκαστοι. Convivia enim sunt multorum,
qui sumptus communes conferunt, cum quibus & θίασος
idem sunt. Εἰλαπίνης vero convivia fuerunt magnifice &
splendide structa ἐκ τοῦ λάπτειν καὶ πίνειν dicta. Θείη
vero convivium est, quod in sacris fit, ἀπὸ τοῦ θεῖου,
καὶ οἴου. In sacrificiis enim plurimo vino utebantur.
De eo *Athen.* libro secundo (fol. 40. ἐτι διὰ Θεοῦ οἴ-
νοῦσθαι δειν ὑπελήμβωσαν.) Convivia quoque fuerunt pu-
blica, quorum nonnulla in sacris deorum, nonnulla
in funere, alia liberalitatis causa institui solebant.
Θαλείας sacra convivia fuisse, loco proxime jam ci-
tato docet *Athenaus*. De Εὐωχίας vero libro VIII.
(fol. 363.) scribit: τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ
τῆς ὄχης ἢ ἐστὶ τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ
ἔχειν, εἰς αὐτὸν δὲ συνιόντες, οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες, καὶ εἰς
εὐφροσύνην καὶ ἀγασιν αὐτοῦς μεθιόντες, τὸ μὲν ποτὸν μέ-
θυ τὸν δὲ τοῦτο δαρησάμενον θεῖον Μεθυμαῖον, καὶ Λυ-
αῖον καὶ Εὐιον προσηγόρευον. Deos enim hisce convi-
viis interesse pro certo credebatur. Δημοκρασίαι νερό
convivia publica in populi favorem demerendum in-
structa videntur, quæ a Latinis epulæ populares &
viscerationes dicuntur. GUALTHER.

45 ἢ γὰρ Θουκ.] C. A. ἢ δὲ. post τραχύ titulus est,
περὶ συμποτικῶν τούς σ. συμπότας καὶ ὁμοσ. σ. θιασώτας.
C. V. θιασίτας θιασώτας loco θιασώτας ἢ θυσίτας, εἰ-
λαπιναστάς. post ἔρανιστάς margo habet, ἰδίως δὲ &c.
Salm. ξένισις. KÜHN.

ἢ γὰρ Θουκ.] Ut lib. VI. *Εὐγγρ.* καὶ ἰδίως ξένισις
ποιούμενοι τὴν τριητῶν de *Egelesis*. JUNG.

46 Συνιόντας] MSS. συν. συμ. & P. τούς συνιόντας
δὲ συμπ. SEB.

Συνιόντας] MS. συνιόντας, συμπότας. JUNG.

47 Συν. θιασ. &c.] MS. συν. θιασίτας, θιασώτας,
εἰλαπινιστάς, quod θιασίτας longe verifimilius *Pollucem*
scripsisse credam, quam θιασίτας, ut vulgo est. JUNG.

Συν. θιασώτ. ἢ θυσίτας] θιασίτας ut reliqui MSSi
sic quoque *Falckenburgius* in suo Codice MSto & ita
repositum Cl. *Kühnius* in textu.

48 Θιασωτῶν] MS. θιασώτων. JUNG.

49 Φωλητήρια] C. A. Φιλοτήρια, nec aliter C. V. &
MS. *Valesi*, vulgatam lectionem firmat *Hesych.* in Φωλη-
τηρίσις. in ὀνόμαζον definit margo C. A. *Valesi*. pro θιασί-
τας legit θιασίτας. *Salm.* ἢ θυσίτας non habuit. KÜHN.

runt. Sed opus ipsum congregare, convivium constituere, implere, instruere, apparare, convocare. Et ad coenam invitare. Paroemia dicitur Menander, & Demosthenes. hi enim vocati ad Xenophronem, Phædimi Filium. Convivia autem publica, evochiæ, thalia, vifcerationes, epulæ populares, cibationes dicuntur. Sed in quibus accumbimus, vocabis clinas, lectulos, scabella. dicuntur & scamna, & tori, semicirculi, recubatoria, humiftrata. Quod autem aliis ἀνάκλιτρον dicitur, Aristophanes, Επίκλιτρον vocat. Torus vero spaciosus, ab eodem κλιτήριον dicitur. Deinde sunt phyllades, alæ, poltyna, tyla. Cervi-

ζον. τὸ δὲ ἔργον, συναγαγεῖν, συμπόσιον, συστῆσαι, πληρῶσαι, συγκροτῆσαι, συναθροῦσαι, συγκαλεῖσαι, καὶ κληθῆναι δὲ ἐπὶ δειπνῶν, ἢ ἢτε παροιμία λέγει, καὶ Μένανδρος, καὶ Δημοσθένης. κληθέντες γὰρ οὗτοι πρὸς Εὐνόφρονι τὸν υἱὸν τοῦ Φαιδίου. Αἱ δὲ δημοσίαι ἐστίασεις, εὐωχίαι, θαλαίαι, πανδαισίαι, δημοθονιάι. τάχα δὲ καὶ σιτίσεις. Ἐφ' ὧν ἔστι κατακείσθαι, κλινοῖς ἀνὰ κλινῶν, κλινίδας, κλινίδια, σκίριποδας. εἰρηται δὲ καὶ ἀσκάντης, καὶ στιβάδες, ἡμικύκλια, κλιτήρια, χαμεύνια, χαμεύνη. τὸ δὲ καλούμενον ἀνάκλιτρον, ἐπικλιτρον Ἀριστοφάνους εἶπε. τὸ δὲ ἐνήλατον, κλιτήριον. εἶτα, Φύλλαδες, πτερίδες, πόαι, τυλία, κνέφα-

Φαλητήρια] MS. φιλοτήρια ὦν. JUNG.
 50 Συναγαγεῖν, συμπ.] C. A. recte conjungit sine interpunctione, dein ante συστῆσαι ponit comma, (ita & Salm.) συμπληρῶσαι σ. συναθροῦσαι, καὶ κληθῆναι ἐπὶ δ. καὶ δὲ δημ. ibi titulus adest, περὶ δημοσίων ἐστιασίων. KÜHN.
 Συναγαγεῖν, συμπ.] Malim distinguere, συναγαγεῖν συμπόσιον, συστ. ista vero tria συγκρ. συναθ. συγκαλ. defunt in MS. & eorum loco est καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.
 Συναγαγεῖν, συμπ. συστ.] Post συναγαγεῖν comaticam distinctionem delevi, eamque post συμπόσιον posui, securus Codicem Cl. Kūhni.
 51 Δειπνον, ἢτε &c.] MS. δειπνοῖ ἐρεῖς. αἱ δὲ δημ. me diis e proverbio, Menandro & Demosthene omisiss. locus Oratoris est Περί παραπροσβ. κληθέντες γὰρ οὗτοι πρὸς Ζενοφρονα, τὸν υἱὸν τοῦ Φαιδίου, τοῦ τῶν τριάκοντα, ἄρχοντο. JUNG.
 52 ἢτε παροιμ. &c.] Proverbium quod innuit forte est: οὐ καλοῦνται οἱ φίλοι ἐπὶ τὰ δειπνα τῶν φίλων, ἀλλ' αὐτόματοι παρέιμι. non vocantur amici ad cenam amicorum, sed sua fronte adjunt. KÜHN.
 53 Κληθέντες γὰρ &c.] Sunt verba Demosthenis in de falsa legat. KÜHN.
 54 Αἱ δὲ δημοσίαι] MSS. ἐπὶ δ. ἐρεῖς. αἱ δὲ δημ. P. interponit titulum: περὶ δημοσίων ἐστιασίων, dein MSS. δημοσίαι. cum θαλαίαι frequentius. SEB.
 55 Θαλαίαι] C. A. θαλαίαι, π. marginis est δημοθονιάιαι. KÜHN.
 Θαλαίαι] MS. θαλαίαι. Adducit ista Rhodigin. XVII. Ant. 24. JUNG.
 56 Σιτίσεις] Post σιτίσεις, in MS. novus interponitur titulus hic: Ἐφ' ὧν ἐστιασίων, καὶ ἔφ' ὧν, καὶ περὶ ἐστιασίων, καὶ τῶν συγκαληθέντων, καὶ ὑπηρεσίας, καὶ μαγειρίων σκευῶν. JUNG.
 57 Δ' ἔστι] MS. δὲ ἔστι. de hisce vero hinc & ex aliis Rhodig. XXVII. Antiq. 25. JUNG.
 58 Κλινίδια] C. A. καὶ κλινίδια. KÜHN.
 59 Εἰρηται δὲ καὶ ἀσκάντης] P. εἰρηται δ. κ. ἀσκάνταιι. SEB.
 Εἰρηται δὲ καὶ ἀσκάντης] C. A. εἰρηται δὲ καὶ ἀσκάντης (Salmf. εἰρηται καὶ ἀσκάνταιι, ἀσκάνταιι Valéf. & C. V. legit) ἡμικύκλια Latinis signata, κλιτήρια accubita. KÜHN.
 Εἰρηται δὲ καὶ ἀσκάντης] MS. ἀσκάνταιι. plurali uti alia fere hic. JUNG.
 60 Τὸ δὲ καλούμ. ἀνάκλιτρον, ἐπικλιτρον Ἀριστ.] Vid. Nannef. ad Phrynicium dicentem pag. 22. Επίκλιτρον ῥητίον οὐκ ἀνάκλιτρον. SEB. 2.
 61 Ἀνάκλιτρον] Alias ἀνάκλιτρον. Gloss. reddunt, accubitus, & ἀνάκλιτρον, fulcrum, pluteum, vid. Salmf. in Spartiani Elium Verum cap. V. KÜHN.

62 Επίκλιτρον] C. V. ἐπικλιτρον. KÜHN.
 Επίκλιτρον] MS. ἐπικλιτρον, Ἀριστ. ἐφ. τὸ &c. de his aliquid Nannef. ad I. Eclog. Phryg. iii. Επίκλιτρον. Tu quid fuerit ἀνάκλιτρον, doct. ill. Casaubonum vide Not. in Spartiani Elium Verum ad ista: nam lectum eminentibus quatuor anaclisteriis fecerat. Locum vero Aristophanis Ἀναγύρω, ubi hic ἐπικλιτρον, infra ex MS. adferemus ad IX. 72. sed & alibi extat in superstitibus dramasin ut in Ecclesiastis. ἐκπέσοι σου τὸ τῆμα τὸ ἐπικλιτρον ἀποβάλοισ. Locum in Ecclesiastis Nostrium hic iunere vult Bisetus in suis Scholiis Græcis quæ veteris Scholiasta infarfit ad Ecclesiastis. JUNG.
 63 Εἶπε] P. εἰρηκε. SEB.
 Εἶπε] C. A. εἰρηκε. KÜHN.
 64 Τὸ δὲ ἐνήλατον, κλιτήριον.] Pro ἐνήλατον C. A. leg. ἐνήλατον (ita & Valéf.) κλιτήριον εἶπε. KÜHN.
 Τὸ δὲ ἐνήλατον, κλιτήριον.] MS. τὸ δὲ ἐνήλατον, κλιτήριον. rectissime. quam inepte vulgo ἐνήλατον, ἐνήλατα enim pars lecti, non ἐνήλατα. sic bouloμένη σποδίσθαι κατὰ τὴν κλίης ἔφιν εὐροῖς. &c. meminit Noster & infra X, 34. Et quod Hefychius ait Τρητοῖς ἐν λεχέσσι τοῖς κατὰ τὰς ἀρρωγὰς τετρημένοις, &c. sic Etymologus: Τρητὸν λέχος, παρὰ τὸ τετρηθῆναι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς αὐτὸ ἐμβάλλεται ἡ σπάρτος. ἢ παρὰ τὸ τετρηθῆναι τοὺς πόδας, εἰς οὓς ἐμβάλλεται τὰ ἐνήλατα. Opt. Gloss. Græcolat. ἐνήλατα, sponda. & prius Latinogr. uti & excerpta, sponda, ἐνήλατον. Id ergo ab Aristophane, si recte intelligo, ait κλιτήριον dici. non me tamen bene expedio, quod infra X, 34. in MS. ἐνήλατον, τὸ μέγιστον ἐπικλιτρον, ὑπὸ Ἀριστοφάνους &c. sed vulgata ibi aliis quæ hic, non contraria. nec putem hic ἐνήλατον, & κλιτήριον pro isdem poni. istud enim μέρος esse ait κλίης infra X, 34. hoc idem quod κλινίδια X, 33. adeo ut clarius scriberetur, ἐνήλατον, καὶ κλιτήριον. hic sensus alius videtur quam quod ἐνήλατον, κλιτήριον, ab Aristophane dictum sit. JUNG.
 Τὸ δὲ ἐνήλατον, κλιτήριον] Ἐνήλατον uti habent MSSi sic jam repositum in textu.
 65 Πόλυνα, τύλα] A. πόαι, τυλία. Etiam P. πόαι, pro πόλυνα. Sed τηλία quod idem habet, Hefychio σπλία, ἐν ἣ διαμάττεται τὰ ἀλευρα &c. Dictur autem τύλα quoque vel τύλα & τυλείον. vid. infra X, 38. SEB.
 Πόλυνα, τύλα] Pro πόλυνα MSS. πόαι, τυλία. Gloss. τυλη Culcita. Valéf. etiam πόαι & τύλα. Salmf. πείρες πόαι. (sic & MS. Strachii) τυλία κνέφ. ex MSS. KÜHN.
 Πόλυνα, τύλα] Pro πόλυνα, τύλα, MS. plane aliter, πόαι, τυλία. & rectius sane τυλία, uti & aliquoties MS. infra X, 38, & 39. De primo πόαι nescio quid

λα, 66 προσκεφάλαια, ὡς Δημοσθένης, 67 καὶ λοιποὶ. ποτίκρανον δὲ οἱ Κωμικοὶ, τὸ προσκεφάλαιον, ἢ τὸ 68 ὑπηρεσίον, 69 ὑπαυχένιον. ἀμφιτάπητες, οἱ ἐξ ἑκατέρου δασύϊς. τάπητες δὲ, οἱ ἐκ θατέρου. 70 ὑπαγκώνια στρώματα, 71 περιστρώματα, ὑποστρώματα, ἐπιβλήματα, ἐφειστρίδες, χλαῖναι, 72 ἀμφειστρίδες, 73 ἐπιβόλαια, 74 δάπιδες, φιλοδάπιδες, 75 ξυστίδες χρυσοπάστοι, ὡς Εὐβουλος, τὰς ξυστίσι τὰς χρυσοπάστοις στρώννυται. 76 τὸ δὲ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ 77 στρώματα ἐνῆν, εὐνήν καὶ κοίτην ἀνάμαζον. 78 τὰ δὲ εἰς κοίτην

calia, secundum Demosthenem, & reliquos. Pulvinar autem, Cervical Comici vocant, aut Ἵπηρεσίον, aut Ἵπαυχένιον. Amphitapetia, quæ utrinque villosa sunt. tapetia, quæ ex una tantum parte. * Strata, cubitalia, peristromata, sub- 10 strata, stragulae, fagula, vestes, indumenta, tegumenta, tapetes, tapetia rafa, vestimenta. Auro intexta, ut Eubulus dicit,

Vestimentis aurum intertextum habentibus sternebatur.

Locus porro, cui strata incumbunt, cubile, aut sponda dicitur. Quæ autem in sponda

dicam. sane ne mihi omnino displiceat, facit & φυλλάδες. quasi gramineos toros dicas, vel de recumbentibus in herba molli intelligas. In herba recumbentibus quoque. sic antea φυλλάδας addit. Plato Phædro non longe ab initio: Ἐκὶ σκιάτ' ἐστὶ καὶ πνεῦμα μέτριον, καὶ πάα καθίζουσι, ἢ ἐν βουλάμειθα κατακλιθῆναι. ubi legerim ἢ ἐάν & μοχ: Πάντων δὲ κομφάτατον τὸ τῆς πᾶσας, ὅτι ἐν ἡμέρα προσάντι ἰκανὴ πύφουσι κατακλιθέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλας ἔχειν. In quo me non adeo aberrasse ut putem facit etiam illud λιχιστοῖς epitheton quod apud Homerum Aporo Fl. tribuitur, & Demosthenem Bithyniacis Τευτεβο monti: ubi nemo mihi negarit loca innui quæ totis exstruendis mollem præberent herbam. Sed non ero pertinax, si quis meliora proferet. JUNG.

Πόλυτα, τύλα] Pro πόλυτα, τύλα Cl. Κίθρινος emendavit e C. A. in textu ποῖαι, τυλία. eadem plane habet & Fulcherburgii Codex, nisi quod ποῖαι ibi sit sine accentu.

66 Προσκέφαλαια] C. A. προσκέφαλα. Gloss. προσκέφαλαιον Pulvinaris, Cervical, Pulvinar, Pulvinarium. vid. infra X, 39. KÜHN.

Προσκέφαλαια] Ex Demosthene adfert προσκέφαλαια. Est id & apud Aeschinem ea κατὰ Κτησιφ. προσκέφαλαια ἔθηκε de Demosthene excipiente hospitio legatos. Quod video & notasse Portum Lexico Dotico in ποτίκρανον, ubi & alium ex eodem Aeschine Περὶ παραπροσβ. adfert, & videtur notare μνημονικὸν ἀμάρτημα in Polluce, tribuentis Demostheni quod Aeschini tribuendum. Videtur tamen ubique usus esse Demosthenis. Certe in ea περὶ παρ. Aeschinis Oratione Demosthenes legatos ad Πηλοπύργου criminari τὴν προσκεφαλαίαν θέσιν Demosthenem adiecisse ait, inter alia. Habes προσκεφαλαίον & apud Comicos. ut Aristoph. in Plauto:

--- ἀντί δὲ προσκεφαλαίου

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῆ κεφαλῇ (ἔχει) -- JUNG.

67 Καὶ λοιποὶ.] Defunt καὶ λοιποὶ in MS. JUNG.

68 Ἵπηρεσίον, ὑπαυχένιον. ἀμφι.] MS. ὑπηρεσίον ὑπαυχένια, ἀμφίταποι, οἱ &c. recte. non enim Noster ὑπηρεσίον, a Comicis vocatum ὑπαύχειον. sed ipsum προσκεφάλαιον, vel ὑπηρεσίον nauticum, ab iis ποτίκρανον dictum, si recte capio. vid. & Nostrium infra X, 40. clare me firmat Hesychius scribens: Ποτίκρανον, πρόσκρανον τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δευμάτινον ὑπηρεσίον, ἐφ' ᾧ καθίζονται οἱ ἐρίσσοντες. Idem Ἵπηρεσία, τῶν κωπηλατούντων δέρματα τινὰ ὡς προσκεφάλαια ἐφ' ᾧ καθίζονται. JUNG.

69 Ἵπαυχένιον. ἀμφι.] C. V. ὑπαυχένια, ἀμφίταποι. Servius in VII. Æneid. tapetum tapetis, hoc tapete, tapetis. Græce δὲ τάπησι τάπητος. Gloss. Tapetum τάπησι. Tapete, τάπησι ψιλῆ. Synes. Epist. 61. Δάπιδά μιγάλην τῶν ἰγκυπτίων, οὐχ οἷαν ὑποβεβλήσθαι στρωμνῆ, ἀλλ' οἷαν αὐτὴν εἶναι καὶ μέσην στρωμνῆν, & sub finem, παχῆσαι ταύτην δάπιδά, inquit. Attianus lib. VI. Τάπητα ἐπιβλημάτων Βαβυλωνίων tapetum Babilo-

nicum inferni solitum mensis, lectis. Gloss. Babilonicum, ψιλῆ πολύμιτος. Babylonicum, σπιούλης. Du Fresne leg. σπιούλης ex Meursio. malim ψιλῆ. Hesych. φιλοδάπιδες, αἱ κ. ὑποστρώματα καλά. KÜHN.

70 Ὑπαγκώνια στρώμ.] MS. ὑπαγκώνια, στρώματα, defunt dein περιστρ. ὑποστρ. Quamvis autem H. Junius ista ὑπαγκ. στρ. cum vulgatis conjungat, scribens in Nomencl. suo: Culcita subalatis Lamprid. ὑπαγκώνιοι στρώμα Poll. tamen mihi visum ante fuit post ὑπαγκώνια distinguendum: & nunc magis videtur, quoniam MS. idem facit. ὑπαγκώνια enim cubitalia saltem, quod & docuit e Galeno Avus meus Comm. utr. ling. cap. 334. στρώματα vero toti lecto inferuntur. vid. & Nostrium infra X, 42. JUNG.

71 Περιστρώματα, ὑποστ. &c.] A. περιστ. ἐπιστρώματα, ὑποστ. SEB.

72 Ἀμφειστρίδες] MSS. ἀμφιστρίαι. SEB. Ἀμφιστρίδες &c.] C. A. ἀμφιστρίαι. Salmaf. Ἀμφιστρίαι. C. V. ἐπιβολαὶ ἀτάπιδες δάπιδες, ξ. χ. in C. A. ex Eubuli testimonio distinctio tollenda post ξυστίδεις. C. V. loco primi τὰς, habet καὶ, & pro στρώννυται, leg. στήννυται. vid. sub finem hujus Segm. KÜHN.

73 Ἐπιβόλαια] MS. mendose ἐπιβολαὶ, ἀτάπιδες. defunt autem ἀμφιστρίδες, & φιλοδάπιδες. patet vero MS. scribere velle hic τάπιδες, pro δάπιδες. utrumque rectum. δάπιδες etiam in MS. infra X, 38. JUNG.

74 Δάπιδες] Eustath. Ταυτὸν τάπητες καὶ δάπιδες, ὡς ὄηλοι Πανσανίας, ἐν οἷς φησι φιλοδάπιδας, ψιλῆς καὶ μὴ μαλλωτάς. SEB.

75 Ξυστίδες, χρυσοπάστοι] Absque distinct. SEB. Vestimenta auro intexta] Ξυστίς Suida vestis crocei coloris quam aurigæ in pompis gestare soliti. SEBER. 2.

Ξυστίδες, χρυσοπάστοι] MS. ξυστίδες χρυσοπάστοι, sine intercedente commate, quod omnino delendum, uti patet e sequentibus MS. καὶ ξυστίσι τὰς χρυσοπάστοις στήννυται, quæ mihi videntur rectiora. JUNG.

76 τὸ δὲ ἀγγ.] C. A. περὶ εὐνῆς. textus: τὰ στρώματα, εὐνήν, κοίτην ᾧ. KÜHN.

77 Στρώματα ἐνῆν, εὐν.] MS. στρώματα ἐνῆν, κοίτην &c. sine εὐνήν καὶ. JUNG.

78 τὰ δὲ εἰς κοίτην &c.] MS. τὰ δ. ε. κοίτην στρ. ἐπινυαία λ. & certe ἐπινυαία legendum puto, quod & Homero nititur. Hesych. Ἐπινυαίου, ἰγκυτίου. Ἐπινυαίου, μέγα καὶ πολὺ ἰγκυτίου. vid. Eustath. ad Odyss. π. ibi Ὀδυσσεὺς δὲ που εὐνῆ χῆται ἐπινυαίων κάκ' ἀράχια κῆται ἔχουσα. & ad Odyss. ξ. initio fere, ubi ἐστέραιον δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδες ἀγρίου αἰγῶς αὐτοῦ ἐπινυαίου μέγα καὶ δασύ. sed quid est apud Hesychium Ἐγκυτίου, & ἰγκυτίου. non invenio qui mihi dicat, lego certa conjectura: ἰγκυτίου. & altero loco: Ἐπινυαίου, μέγα καὶ ἰγκυτίου. Patet enim ad priorem locum Homeri respexisse. Conjectura: meæ quoque testem addam, eundem Eustathium in illum ipsum locum Odyss. ξ. Ἐπινυαίου, ait, δὲ φασὶν, ἰγκοίμητρον, ἰγκυτίου. Ad-

strata infunt, lectulos vocant. Sed quod & Plumis pulvinaria praeprabant, in Anchi- se docet Eubulus. Tum & pennata, & constricta pulvinaria nominaverunt. * Tum & Cannacarium quarundam purpurearum Menander, de fratris loquens, meminit. Storeas quoque, in quibus dormiebant, vocabant χαμευνίας. Convivium praeter- ea constituens, Hestiator, Convivator, Hospes, Symposiarchus, convivii Prin- cept, congregationis Dux dicitur. Οικο- δέμων enim, Tragicum est. Aliter etiam Symposiarchus dicitur, qui in communi quo- dam, & omnium aequali sumptu, institu- to convivio, forte, aut omnium sententia electus, convivii Procurator est. Hestia-

στρώματα, ⁷⁹ ἐνευναῖα λέγουσιν. ὅτι δὲ καὶ ⁸⁰ πτί- λους τὰ κέφαλα ἐφήπλου, Εὐβουλὸς ἐν ⁸¹ Ἀγ- χίσει διδάσκει. καὶ πτερωτὰ καὶ ⁸² πτιλωτὰ προσ- κεφάλαια ⁸³ ὀνομάζουσι. * ⁸⁴ καύνακας δὲ τινὰς ¹¹ πορφυροῦς, ἐπὶ στρωμάτων Μένανδρος ἀνόμασε. ⁸⁵ τὰς δὲ ἐγκοιμητηρίας ψιάθους, χαμευνίας ⁸⁶ ἐ- κάλου. ⁸⁷ Ὁ μὲν οὖν συνιστὰς τὰ συμπόσιον, ἐστιάτωρ, ἐστιῶν, ξενίζων, ⁸⁸ συμποσίαρχος, συμποσίου ἀρχων. ὁ τῆς συνουσίας ἡγεμῶν. ὁ γὰρ ⁸⁹ οἰκοδέμων, τραγικόν. καὶ ἄλλως δὲ κα- λέται συμποσίαρχος, ⁹⁰ ὁ ἐν ἰστοτελεῖ τινὶ κοινω- νία κατὰ κλήρον, ἢ ⁹¹ κατὰ δόγμα προαιρεθεῖς τοῦ συμποσίου ἐπιμελητής. εἴποις δ' ἂν τὸν ἐστι-

dam & alium magnum grammaticum: δέμνια, ἐγκοί- πια στρώματα. sed ne me venditem amice lector de Hefychiano loco. Nunquam enim quo bona hora ex- audiat, alienum in armum sustuli sciens. Quum forte de Herodoti aliquo loco in Notis P. Nunnepfi in- quirerem, invenio ad illa Herodiani, Ἐνευναῖον ἱμά- τιον, καὶ ἐπιβόλαιον τὸ ἐν τῇ ἐνῆ, eum citantem pa- riter ita Hefychii locum alterum, μέγα καὶ πολὺ ἐγ- καίτιον, id est, ait, σταγυλα vestis magna quae lecto sternitur. Haec te scire volui, ne quemquam prudens suo honore fraudasse videar. Infra etiam Nolter VII, 46. ἐνευναῖον ἐπιβόλαιον. quamvis X, 52. ἐνευναῖα sit ὀχρήματα. & X, 123. ἐνευναῖον καὶ παρενευναῖον. JUNG. ⁷⁹ Εὐναῖα] MSS. pro εὐναῖα legunt ἐνευναῖα, ita & Vales. MS. in C. A. superscriptum erat εν. Salm. στρώματα, ἐνῆν &c. omisso ἐνῆ ex MSS. καὶ κοίτην ἀνόμαζον. KÜHN.

Εὐναῖα] MSStorum lectionem ἐνευναῖα Kühnium se- cutus in textum recepi.

⁸⁰ Πτίλοις &c.] H. Stephan. propter sequens πτιλωτὰ putarim (inquit) scribendum πτίλοις. Ac πτίλοις accipio pro integumentis τῶν κειφάλων ex lana coac- ta, seu pro centonibus, qui κειφάλαις farciuntur &c. Sed MS. A. non tantum habet πτίλοις, verum etiam πτιλωτὰ & πτίλα Hefychio Πτερά ἀπαλά quibus scilicet bitra effereciti solent. Indeque Henr. Steph. ipse a- libi bis hinc πτιλωτὰ citat, exponens nunc quidem, πτιλωτὰ προσκεφάλαια cervicalia plumea; nunc vero πτερωτὰ καὶ πτιλωτὰ προσκεφ. pulvinaria seu cervicalia plumatilia, seu plumea, i. pennis volucrum seu plumis facta. Tum post verbum διδάσκει in MSS. est ἀνεπλήρουν, non omisso tamen antea verbo ἐφήπλου, pro quo alias si illud poneretur, magis adhuc planum fieret πτίλα hic intelligi, nisi obtaret, quod magis genitivo id verbum gaudet. SEB.

Πτίλοις &c.] C. A. habet τ. crafum. pro ἐφήπλου MSS. ἀνεπλήρουν. Vales. MS. consentit. id est sufferecie- bant, quod prius est ἀπλάσει, illa enim sequitur, postquam pulvinar pennis fuerit impletum. hic C. A. post διδάσκει habet: ὡς Εὐβουλὸς, καὶ ζύστοισι τοῖς χρυσοπλάστοις στ. ut paulo supra. KÜHN.

Πτίλοις &c.] MS. πτίλοις τὰ κν. ἀνεπλήρουν, δηλον. καὶ γὰρ καὶ πτ. καὶ πτιλωτὰ πτ. omittit de Eubulo. H. St. quoque hic ad suum Codicem super vulgatum πτιλωτὰ adnotat: πτιλωτὰ. vel in preced. legendum πτίλοις. vide Thef. sed nunc cum MS. πτίλοις & πτι- λωτὰ retinebimus. ut & disertè MS. X, 38. Et ἀνε- πλήρουν mihi quoque displicere non potest, quum & infra πλήρωμα nominet X, 41. JUNG.

⁸¹ Ἀγχίσει] Ἀγχίση. SEB.

⁸² Πτιλωτὰ] Pro πτιλωτὰ Vales. πτιλωτὰ. KÜHN.

Πτιλωτὰ] Πτιλωτὰ & MSS. reposui in textu.

⁸³ Ὀνομάζουσι. καύνακας] Abest a C. A. καύνακας πορφυροῦς etiam Arrian. habet in fine lib. VII. de A-

lex. ἀναβ. KÜHN.

Ὀνομάζουσι. καύνακας] MS. ἀνομάζουσι. Μοχ καύ- νακας mihi nota. Inde enim restituo locum Arriani, ubi magnus vir frustra fuit. Arrianus libr. VI. Καὶ τάπητα ἐπιβλημάτων Βαβυλωνίαν, καὶ Κανάκας πορ- φυροῦς, ὑποστρώματα. &c. Eruditiss. Briffonius lib. I. de reg. Perf. plane haeret, uti ipse si lubet, videre potes. Mihi certum legendum καύνακας vel καυνάκας. & esse illas ipsas, de quibus hic Nolter ut & infra VII, 60. & ipse locus Menandri a Noltero repetitus X, 123. si qui- dem mecum ibi ex MS. restituas. Et Hefychius et- iam: Καυνάκας, στρώματα ἢ ἐπιβόλαια ἑτερομαλλῆ. Vides & accentu variare. MS. habet cum Polluce vul- gato idem. JUNG.

⁸⁴ Καύνακας] Καυνάκας παροxyt. Aristorh. Vesp. V. 1132.

Ὁ μὲν καλοῦσι περὶδ', εἰ δὲ καυνάκην. SEB.

Κάνακαριον] Sci. κανακαριον. Καυνάκης, χλαῖνη Περσικὴ ἀλεινή. Palamedis, Περσικὸν ἱμάτιον, ἔχον ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μαλλούς. Aliis εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ Περσίδα καλοῦσιν &c. Schol. Aristorhan. fol. 352. SEB. 2.

⁸⁵ Τὰς δὲ ἐγκοιμ.] C. A. καὶ τὰς ἐγκοιμηρίας ψ. a κοίτη, ut ante ἐνευναῖα ab ἐνῆ. post, ἐκάλεσαν pro ἐ- κάλου. KÜHN

Τὰς δὲ ἐγκοιμ.] MS. ἐγκοιμ. JUNG.

⁸⁶ Ἐκάλου] P. ἐκάλεσαν. & inde: περὶ τοῦ ξενί- ζουτος. SEB.

⁸⁷ Ὁ μὲν οὖν &c.] C. A. περὶ ξενίζουτος. pro ἰστιά- τωρ καὶ ἰστιῶν. vid. Phavorin. qui hunc & alium lo- cum, qui infra cap. IV. extat, descripsit in ἰστιάτωρ. KÜHN.

⁸⁸ Συμποσίαρχος] Modimperator. magister potan- di, arbiter bibendi. Magisterium illud dicitur ἀρχι- ποσία, providebat ille, ut convivæ ad legem bibe- rent, nec inaequales ficerent calices, regna vini sor- tiri talis, inquit, Horatius. KÜHN.

⁸⁹ Οἰκοδέμων] Vales. Οἰκοδέμων. recte. Salm. in- quit, forte legendum, οἰκοδέμων. KÜHN.

Οἰκοδέμων] MS. οἰκοδέμων. quid potuit egregium magis? Spectamus itaque emendationem quæ οἰκοδέ- μων reponit. illud οἰκοδέμων vetustissimum est. a verbo δεχομαι. unde & ipsum δεχῆ habemus de conviviis. & δεχόμενος, qui alios convivio accipit. uti apud He- rodotum nostrum Melrom. cap. 26. Τὸν τοῦ δεκαμῆνου τεθειάτα γονία. & Polymn. cap. 119. Ὡς δὲ δίσκου γίνοιτο ἄρη, οἱ μὲν, δεκόμενοι ἔχρισαν πόνον. JUNG.

Οἰκοδέμων] Οἰκοδέμων egregie & suo MSro quoque affert Falckenbergius, quam vocem textui quoque Græco jam restitui.

⁹⁰ Ὁ ἐν ἰσ. &c.] MS. ὁ habet non ante ἐν, sed ante κατὰ. JUNG.

⁹¹ Κατὰ δόγμα] C. V. δόγματα, per decretum, suffragiis. KÜHN.

12 ἄτορα, καὶ ἐστιοῦχον κατὰ Ἀριστοφάνην. * 92 Οἱ δὲ συγκληθέντες, δαιτυμόνες, δαιταλεῖς, 93 ἐπίκλητοι, σύγκλητοι, κλητοὶ, συμπόται, σύνδειπνοι, ἀκλητοί, οὓς 94 ἀνεπαγγέλτους Κρατῖνος καλεῖ. ἀσύμβολοι, 95 ἀπὸ συμβολῶν. ἀφ' ὧν οἱ Ἀττικοὶ, μακρὰς δίδοναι συμβολὰς ἔλεγον, 96 ἀντὶ τοῦ μεγάλας. καὶ προκλίτης μὲν, ὁ τῆς ἐστίασεως πρωτοστάτης. ὁ δὲ 97 παρακατακείμενός τινι, συμπότης, συγκλίτης, παρακλίτης, ὃν σύγκλινον Μένανδρος καλεῖ. ὁμοτράπεζος, 98 συντράπεζος, ὁμόσιτος, 99 σύσιτος, ὁμόδειπνος. * Ὁ δὲ Φροντίζων τῆς ὑπερησίας ἀπάσης, 100 τραπεζοποιός. 1 Ἡ δὲ ὑπερησία, παῖδες, οἰνοχόαι, 2 τραπεζοκόμοι, τομεῖς, μάγειροι, ὄψοποιοί, 3 ὄψαρτυταί. Καὶ τὸ μὲν μαγειρεῖον, 4 ὄπτανειον. τὰ δὲ ἀρτύματα, ἡδύσματα. ἵνα δὲ 5 ἔγχεται τὰ τῶν ἡδυσμάτων ἀγυεῖα, κυφέλη. ἵνα δὲ 6 τὰ ὄψα, κίστη ὄψοφόρος, ἢ κίστη δειπνοφόρος.

tothem vero, & Hestiuchum nominabis, secundum Aristophanem. * Vocati poro, Convivatores, Convivæ, invitati, convocati, vocati, compotores, comestatores. Non vocati quos Ἀνεπαγγέλτους Cratinus vocat, * Latinis umbræ dicuntur. Asymboli, a symbolis. A quibus Attici, Longa dare symbola, pro magnis, dixerunt. Sed & Proclites, convivii Princeps dicitur. Qui vero alicui accumbit, compotor, accumbens, proximus, quem Contoralem, Menander vocat. Communi mensa utens, commensalis, comestor, convivor, simul cœnans: * Qui autem omne curat ministerium, Trapezopœus, mensæ structor dicitur. Famulitium autem est, Pueri, Pincernæ, Mensarii, Sectors, Coqui, obsoniorum Paratores, condi. Et culina, & coquina dicitur. Et condimenta, bellaria. Quo vero condimentorum vasa reponuntur, arca. quo autem obsonia, cista convivatoria dicitur.

92 Οἱ δὲ συγκλ.] P. περί δαιτυμόνων. Οἱ δ. SEB. Οἱ δὲ συγκλ.] C. A. περί δαιτυμόνων &c. σύγκλητοι καὶ κλητοί. KÜHN.

93 Ἐπίκλητοι.] C. V. ἐπίκλειτο male. KÜHN. Ἐπίκλητοι, σύγκλητοι. κλ. &c.] MS. ἐπίκλειτο, κλητοί, σύγκλητοι, c. JUNG.

94 Ἀνεπαγγέλτους.] C. A. ἀνεπαγγέλτους, quod in Gloss. redditur, ἄνεπαγγελτος explicat Hesych. in h. v. & laudat Suidam ex Cratini Dionys. Alexandro, Comœdia ita inscripta. KÜHN.

Ἀνεπαγγέλτους.] De ἀνεπαγγέλτοις ne dubites & Hesychius: ἀνεπαγγέλτοι, οἷς οὐ παραγγέλλη (παρηγγέλη, vel παρηγγέλη) ἐπιδείπνων ἰθύνει, ἀκλητοί. vid. & Suidam qui ipsa verba Cratini in Διονυσιαλέξανδρῳ recitat. JUNG.

95 Ἀπὸ συμβ.] Ἀπὸ συμβόλων &c. defunt in MS. ut que ad καὶ προκλ. Emenda vero cum H. Stephano hic. συμβολῶν. est enima συμβολή, quæ & Latinis symbola usurpatur. Indicium etiam tibi queat facere quod statim sequitur συμβολάς. JUNG.

Ἀπὸ συμβ.] Pro παρεχόμενῳ rescripti in textu περιεπόμενον συμβολῶν.

96 Ἀντὶ τοῦ μ.] Absunt a C. A. KÜHN.

97 Παρακείμενος.] MSS. παρακατακίμ. SEB.

Παρακείμενος.] Pro παρακείμενος rectius C. A. παρακατακείμενος, qui proximus accumbit ex Xenophonte, qui lib. II. de Cyri Instit. Σύνδειπνον καὶ παρακλίτην vocat τὸ μισράκιον τὸ παρακατακείμενον τινί. C. V. male παρακατακείμενος. Valef. Παρακατάμενος, forte παρακατακείμενος, vel παρακαθήμενος. KÜHN.

Παρακείμενος.] MS. ὁ δὲ παρακατακείμενος. & placet magis, mihi quidem. JUNG.

Παρακείμενος.] Παρακατακείμενος, e C. A. reposuit Kühnius, quod firmatur Codice Cl. Jung. & MSS. Seberii.

98 Συντράπεζος.] Sicut abest male in C. V. KÜHN. 99 Σύσιτος.] Abest a C. A. post ὁμόδειπνος titulus: περί τραπεζοποιού. postea rextus: ὁ δὲ φροντίζων τῆς τραπέζης ἦγον τῆς ὑ. α. τ. KÜHN.

Σύσιτος.] Deest σύσιτος in MS. JUNG.

100 Τραπεζοποιός.] Vid. supra III, 41. & quæ ad Plaut. Men. Act. I. Sc. I. v. 26. Fr. Taubmanus collegit. SEB. 2.

1 Ἡ δὲ ὑπερησία.] P. περί οἰνοχόων, καὶ ἐν ἑτέροις ὑπερησίας ἦσαν. Οἱ δὲ ἐν ὑπερησία παῖδες. SEB.

Ἡ δὲ ὑπερησία.] C. A. titulus. περί οἰνοχόων καὶ ἐτέρων ὑπερησίας ἦσαν, textus autem ἡ δὲ (leg. οἱ δὲ) ἐν ὑπερησία, παῖδες, KÜHN.

2 Τραπεζοκόμοι.] Valef. τραπέζοκομοί. KÜHN.

Τραπέζοκομοί.] Pro τραπέζοκομοί MS. habet τραπέζοκομοί. JUNG.

3 Ὀψαρτύται.] Ὀψαρτυταί. ut infra VII, 26. SEB.

Ὀψαρτύται.] MS. ὄψαρτυταί. & hoc accentu sane notandum, ut etiam ipsi vulgati infra VI, 37: JUNG.

Ὀψαρτύται.] Ὀψαρτυταί reposui.

4 Ὀπτανειόν.] P. ὀπτάσιον. SEB.

Ὀπτανειόν.] De ὀπτανείῳ, quod docet Nimmerfius, potius ὀπτάσιον scribendum, supra I, 80. JUNG.

5 Ἐγχεῖται.] P. ἔγχενται. SEB.

6 Τὰ ὄψα, &c.] C. A. τὰς ὄψους κίστη ὄψοφόρος v superscripto. male. ὄψοθήκη vocat Scholiastes in Acharn. Aristoph. ubi notat invitatos in cista secum attulisse cibos, cum invitans nihil præbebat præter coronas, unguenta & bellaria. videlicet locum. KÜHN.

De vasis vini, reconditoriis, crateribus. Et vinorum nomina. 1.

7 Περὶ τῶν οἴνου ἀγγείων, καὶ ἀποθηκῶν, καὶ κρατήρων. τὰ περὶ τὸν οἶνον ὀνόματα. αΐ.

Sed quo reponitur vinum, sunt: lagena, oppa, utris, crater, trulla, cadus, urna, hydria, Bicos, Cradifus, juxta Xenophontem. Urceus, amphora, vas vinarium, vitreum, fictile, dolium. Hyperides autem & Doliolum dixit. Si vero & Aristophanes, Ἰρχᾶς vini dixit, significat dictio hæc vas fictile simile Βίκω, est autem hoc nomen, Æolicum. μὲν ἢ λέξις τὸ προσεικὸς 24 τῷ

Iνα δὲ ὁ οἶνος, 1 λᾶγυνος, 2 πυτίνη, 10 ἀσκάς, κρατήρ, προχοῖδιον, 11 κᾶδδος, 12 κᾶδδίσκος, 13 κρωσσός, 14 βίκος, 15 κᾶδδισός, ὡς Ξενοφῶν. κεράμιον, 16 ἀμφορεύς, ἀμφορίσκος, 17 σταμνίον, ἀγγεῖον 18 οἰνοφόρον, 19 ἕλουῦν, κεράμου πεποιημένον, πῖθος ἢ πιθάκιον. 20 Ἰπερίδης 21 δὲ, πιθάκιον 22 εἴρηκεν. εἰ δὲ καὶ 23 Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν Ἰρχᾶς οἴνου, δηλοῖ βίκω κεράμιον. ἔστι δὲ Αἰολικὸν τούνομα.

7 Περὶ τ. οἴνου &c.] Infra X, 70. SEB.
 Περὶ τ. οἴνου &c.] C. A. περὶ οἴνου ἀγγείων omisit cæteris. *Cod. MSus Vales.* etiam non habuit τὰ περὶ τ. ο. δ. dein addit, legendum, περὶ τῶν οἴνων δ. Κῦην.
 Περὶ τ. οἴνου &c.] Capitis hujus titulus in MS. parum mutat ita: περὶ τῶν ο. α. κ. α. καὶ κρατηρίων, καὶ οἴνων ὀνόματα. quorundam vero vasorum vini nomina hinc recitat *Rhodig.* XVIII. *Antiq.* 6. JUNG.
 8 Λᾶγυνος] C. A. λαγυνη. *Gloss.* Λᾶγυνος, λαγυίνιον. *Lagepa, Lacupa.* KÜHN.
 9 Πυτίνη] C. V. πυτίνη. *Glossa* firmant lectionem C. V. πυτίνη τινία. *Notius, tinea* & *tinia.* Varro: antiquissimi in convivio inter vini primo, postea tinas ponebant. vid. *Festum* in *tinia* & *libr.* X. cap. 20. *Salmaf.* Πυτίνη & προχοῖα ex MSS. KÜHN.
 Πυτίνη] MS. πυτίνη. recte. sic enim scribendum. idque infra X, 72. incorruptum remansit. *Hesych.* Πυτίνη πλεκτή, λᾶγυνος οἶνον, ἐπλεκει δὲ ταῦτα ὡς ἑπιτοπολὸι οἱ δισμῶται. vid. & *Suidam.* an vero apud *Hesychium* legendum: Λᾶγυνος οἴνου. ἔπλ. ἢ sic & infra VII, 178. pro πυτίνης, MS. propius ad nostram scripturam πυκτίνης habet. JUNG.
 10 Ἀσκάς] C. A. καὶ ἀσκάς &c. KÜHN.
 11 Κᾶδδος, κᾶδδίσκος] C. V. κάδος. C. A. contra pro κᾶδδίσκος leg. κᾶδδίσκος. KÜHN.
 Κᾶδδος, κᾶδδίσκος] MS. κάδος, κᾶδδίσκος. JUNG.
 Κᾶδδος, κᾶδδίσκος] In voce κᾶδδος *Falckenburgius* alterum δ delet, at vero Cl. Kühnius etiam sequentem vocem κᾶδδίσκος duplici δδ in textu reposuit.
 12 Κᾶδδίσκος] MSS. κᾶδδίσκος. SEB.
 13 Κρωσσός] MS. κρωσσός. κρωσσός etiam infra in verbis *Ælebyli* habes VI, 23. κᾶδδισός autem hic deest. Et βίκους οἴνου ἠμίδεις quidem *libr.* I. *Ἀναβασ.* apud *Xenophontem* existare scio. de κᾶδδισός, quis alias usurpet, ignoro. Eadem sequentia nostri *Cisauropni*, quod gaudeo: Ego scribit, & menda suspectam habeo vocem κᾶδδισός, & quod ex *Xenophonte* assertur, falsum puto. βίκους οἴνου ἠμίδεις apud *Xenoph.* legere memini in primo *Ἀναβασ.* κᾶδδισός quid sit nescio, neque πῶς κίται. *expecto* quid tuus ille *codex* nos doceat. sed, ut dixi, is nullus agnoscit, & credam a librario exerrante ad vocem præcedentem paullo κᾶδδίσκος hanc corrupte geminatam. JUNG.
 Κρωσσός] *Hesych.* Κρωσσοί, ὑδρίαί, στάμνοι, λήκυθοι. sed videndus omnino *Enstasii.* ad *Hom.* *Iliad.* s. 459, 18. & *Iliad.* ξ. 904, 24.
 14 Βίκος] *Herod.* in *Clio* μάλιστᾶ δὲ βίκους φοινηκίους κατάγουσι οἶνον πλείους. KÜHN.
 15 Κᾶδδισός] Ita clare MSS. quoque. SEB.
 Κᾶδδισός] Quid sit hoc vocabulum nondum exco- gitare potui. *Vales.* *Cod.* non habuit. Quid si legamus κᾶδδισός vel κέρως ut locus ita constituitur:

βίκος, κέρως ὡς Ξενοφῶν, ille enim *lib.* VII. de *Expred. Cyri* habet, οἴνου κέρως, & κέρως simpliciter in descriptione convivii apud *Scythas.* in *Glossis* κεράμιον redditur *urceus, amphora, gaulumale.* KÜHN.
 16 Ἀμφορεύς] *Salmaf.* Ἀμφορεύς. & ita - - dixit, ἀφορεύς pro ἀμφορεύς. ἔξῃ καὶ ἀφορεύς ἰλαίου. KÜHN.
 17 Σταμνίον] P. σταμνίον. quomodo & apud *Hesych.* sed *Henr. Steph.* rectius putat scribi σταμνίον. SEB.
 Σταμνίον] De σταμνίω vid. & *Foes.* *Oecon.* *Hipp.* in σταμνος. JUNG.
 18 Οἰνοφόρον] *Salmaf.* MSS. οἰνοφόρον, pro οἰνοφόρον. *Gloss.* Οἰνοφόρον, διατα οἰνοφορίων, *ustarium.* KÜHN.
 19 ἕλουῦν] C. V. ἕλουον. C. A. ἕλουον ἢ κεράμου. in margine vero ἕλουον ἢ κεράμου π. dein in textu καὶ πῖθος. KÜHN.
 ἕλουῦν] MS. ἕλουον ἢ κερ. quæ lectio mihi placet magis. JUNG.
 ἕλουῦν] ἕλουον habet & *Falckenburgius*, quod certe placet, quamvis & alterum dicatur. *Hesych.* ἕλος, ἕλος.
 20 Ἰπερίδης δὲ] Margo C. A. ἰρχᾶς δὲ οἴνου Ἀριστοφάνης, καὶ δηλοῖ τὸ βίκω προσεικὸς κεράμιον. hic definit margo. KÜHN.
 21 Δε, πῖθ.] MS. δὲ καὶ πῖθ. JUNG.
 22 Εἴρηκεν &c.] MS. εἶπεν (pro εἴρηκεν) ἰρχᾶς δὲ οἴνου Ἀριστοφάνης, καὶ δηλοῖ τὸ βίκω προσεικὸς κεράμιον. Αἰολικὸν δὲ τούν. male antea vulgabat *βίω.* & *H. Stephani* quoque in suo codice ad oram βίκω ad- scripserat, & addiderat: βικῶδες εἶδος *Hesych.* quæ nempe habes apud *Hesych.* in Ἰρχᾶς. *Aristophanis* versum in *Vespis* invenio, quamvis ibi legatur Ἰρχᾶς, οἶνον, δαπίδας, τυρόν, & alium sane *Pollux* noster respexisse videtur, nempe qui in Ὀλκᾶσιν fuit, & quod infra X, 73. ἰρχᾶς οἴνου attulit ut ibi ex MS. dicam, eo accentu & hic sic. JUNG.
 23 Ἀριστοφ.] Nescio an in *Vespis*, ubi v. 673. --- τούτοις δὲ δαμροκοῦσιν Ἰρχᾶς, οἶνον, δαπίδας, τυρόν &c. *Schol.* Κεράμια ἀγγεῖα, ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὅτᾳ ἔχοντα. *Oxytonus* ἰρχᾶς *Hesychio*, Ἐφ' ἧς τὰ φορτία φέρουσι οἱ ναῦται. SEB.
 24 Τῷ βίκω] *H. Steph.* pr. ed. βίω & *Interpr.* con- veniens vita vas fictile &c. *Hesych.* βίκος, στάμνος ὅτᾳ ἔχων. affuit & paulo ante. SEB.
 Τῷ βίκω] Prior edit. *Basil.* βίω, sed emendaverat hoc vitium & *Falckenburgius* & scripserat in suo *Codice* βίκω. *Hesych.* Ἰρχᾶς, ἀμφω τῶν κεράμιων, καὶ βικῶδες τὴν εἶδος, ubi legerem cum doctiss. *Salmaf.* ἀμφοτὸν κεράμιον. Habeo assentientem *Suidam*, apud quem ex *Schol. Aristoph.* talia invenio: Ἰρχᾶς, κεράμια ἀγγεῖα ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὅτᾳ ἔχοντα. *Hesych.*

15 * 25 Ταὶς δὲ ἀποθήκας τοῦ οἴνου, 26 Ξενοφῶν μὲν οἰνώνας εἶρηκεν. Εὐπόλις δὲ, 27 πιθῶνας. 28 Κρατῆρες δὲ, ὁ μὲν πρῶτος, Διὸς Ὀλυμπίου, καὶ Ὀλυμπίων Θεῶν. ὁ δὲ δεύτερος, 29 Ἡρώων. ὁ δὲ 30 τρίτος, 31 Διὸς σωτῆρος τελείου. 32 ὅτι καὶ τὰ 33 τρία, πρῶτος 34 τέλειος ἀριθμός. 35 καὶ ὁ μὲν οἶνος, 36 πῶμα, καὶ πόμα, καὶ ποτόν. ἡδὺς, ἐπαγωγὸς, γλυκὺς, αὐστηρὸς, 37 λειψύστηρος, 38 μελιηδῆς, ἀνθοσμίας, Θάσιος, Χίος. καὶ ὁ τούτου ἀριστος, 39 Ἀρίστειος, 40 Ἀριούσιος, Μεν-

* Vini autem reconditoria, Xenophon Vini-
naria vocavit. Eupolis autem, Pythones.
Crateres porro, primus quidem, Jovis O-
lympii, & Olympiorum Deorum. secun-
dus, Heroum. tertius vero, Jovis Salva-
toris, Perfecti. Unde & ternarius primus
perfectus numerus vocatur. Et vinum qui-
dem dicitur, potus, jucundum, illecebros-
um, dulce, austerum, acre, suave, fra-
grans, Thasium, Chium, & hujus vini o-
ptimum, Aristeum, & Aristusium, Men-

Βίκος, στάμνος ἄτα ἔχων. vid. utique *Eustath.* ad *Hom.*
Iliad. σ. 1222, 11. & ad *Odyss.* β. 96, 11.

25 Ταὶς δὲ ἀποθ.] C. A. περί ἀποθηκῶν. Iocus Xe-
noph. est lib. VI. H. G. Οἰνώνας κατισκευασμένους ἴ-
χουσαν ἐπὶ τῶν ἀργῶν. KÜHN.

26 Ξενοφ. μὲν οἴνω.] MS. Ξ. δὲ οἴνωνας εἶρ. sed vul-
gatum ex VI. *Hellenic.* observant. Et firmatur infra
a Nolito IX, 49. JUNG.

27 Πιθῶνας] C. A. Πιθῶνας, non Πυθῶνας. C. V.
Πιθῶνα. νηπί ἀποθήκη Latins non ignotæ. KÜHN.

Πυθῶνας] MS. Πιθῶνα. quod mihi sane videtur ve-
rissimulus, uti Πιθῶνα, sive Πιθῶνας, dicamus lo-
cum ubi Πίθοι ejusmodi vinarii collocati & conditi.
sed veram lectionem Πιθῶνας ostendit infra *Pollux*
IX, 49. καὶ Πιθῶνες, ait, ὡς Εὐπόλις. & ita scri-
bendum hic, moniti sumus quoque a magno *Casaubo-*
no. JUNG.

Πυθῶνας] Πιθῶνας e MSSis legit jam textus.

28 Κρατῆρες δὲ, ὁ μὲν πρ. &c.] De his tribus Crate-
ribus vid. *Broderum Schol.* ad lib. II. *Antholog.* sub fi-
nem cap. 40. Verba autem hæc: Κρατῆρες δὲ &c. ad-
ferunt & Græca *Scholia Anthologicæ* ad lib. II. cap. 7.
ad carmen *Antipatri Thessali.* quæ hic habent Κρατῆ-
ρες δὲ, citant autem, Πηλυδ. ε'. JUNG.

29 Ἡρώων &c.] Desunt in MS. Ἡρώων. ὁ δὲ τρίτος.
JUNG.

30 Τρίτος, Διὸς Σ.] Διὸς δὲ Σωτῆρος ἔλεγον τὸν τρί-
τον διὰ τὸ τοῦς τούτων πίνοντας σταθεροῦς γίνεσθαι. τοῦς
δὲ μετὰ τούτων εἰς ἄτην καὶ ἀνομίαν καὶ ἀσέλγησαν τρί-
πεσθαι. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, διὰ τὸ τέλειον εἶ-
ναι τὸν τρίτον ἀριθμὸν, ἀρχὴν ἔχοντα, καὶ μέσον καὶ
τέλος. Hæc & alia *Schol. Pind.* ad v. 10. *Od.* VI.
Isthm. vid. *Erasm.* *Prov. Servatori tertius. Eubulus*
gradus portionis aliter distinguit, primum dicens Crate-
rarem ὑγείας sanitatis. 2. ἐρωτος, ἡδονῆς τε. 3. ὑπνου
ὃν εἰσπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
οἰκάδ᾽ βαδίσουσ'.

plures si addantur, vitiosas esse: quippe 4. ὕβρεως.
5. βοῆς. 6. κάμων. 7. ὑπνωτιῶν. 8. κλητορος. 9. χο-
λῆς. 10. μανίας. apud *Athen.* lib. II. fol. 36. Ali-
ter item *Panyasis*: qui primam portionem tribuit *Grati-*
tis, Horis, & Baccho. 2. *Veneri* ac denuo *Baccho.*
3. *Injurie & Atræ.* *Athen.* ibid. Etiam *Tyrneeb.* qui
primam *Mercurio*, alteram *Gratiis*, tertiam *Ἰονι Serv.*
assignat. Adv. lib. XXI. cap. 13. Apud *Antiph.* indi-
scriminatim dicitur: Μίχρη γὰρ καὶ τριῶν φασὶ τιμῶν
ταῦς Θεοῦς. *Athen.* lib. X. fol. 441. SEB.

31 Ἰονίς Salvatoris] Vel, servatoris. Nos quanto
hoc rectius cognomine JESUM CHRISTUM
Dominum nuncupamus, qui nos suo benignus cruce
in veram æternæ vitæ libertatem asseruit? *Cyrvald.*
Syntagm. II. fol. 104. SEB. 2.

32 ὅτι καὶ τὰ τρία] C. A. omisso ὅτι, καὶ τὰ
τρία γὰρ legit. KÜHN.

33 Τρία, πρ.] Vid. *Rhodig.* lib. XXII. cap. 9. *Jul-*
ianus Apoll. centenarium potius numero solidæ perfe-
ctionis laudem ascribendam contendit, epist. ad *Sava-*
riorem pag. 213. SEB.

34 Τέλειος] Τέλειος deest in MS. *Scholia Antholog.*

hic habent τελειὸς ἀριθμὸς ἐστίν, & addit statim illa
infra *Segm.* seq. ἄπω γὰρ &c. JUNG.

35 Καὶ ὁ μὲν οἶνος] C. A. περί ὀνομάτων οἴνου. τεχ-
tus: καὶ ὁ μὲν οἶνος πόμα &c. KÜHN.

36 Πῶμα, καὶ πόμα] MS. inverso, πόμα καὶ πῶ-
μα. JUNG.

37 Λειψύστηρος, μελ.] A. λειψύστηρ. P. λαιψύτ.
SEB.

Λειψύστηρος, μελ.] Desunt λειψύστηρος, μελιηδῆς in
MS. & de altero ego id emendandum dico, & scri-
bendum μελιηδῆς. nam μελιηδία οἶνον ex *Homero* no-
vimus. Primum vero verum & germanum est. *Ira*
(quæ docuit me magnus *Casaubonus*, ipsius verbis dabo)
vocatur vinum e dulci acre sive austero: uti so-
lent Latini exprimere illam *saporum & colorum con-*
trariorum mixturam. Sic apud *Plinium* leges mel ex
dulci acre & radicem ex austera dulcem lib. XXI. c.
8. alibi idem *Plinius* τὰ λειψύστηρα vocat dulcia cum
quadam acrimonia, ut lib. XXIV. cap. 14. *similia*
apud *Celsum multa.* Et quoniam Chii mentio, lubet
adscribere locum e *Tasio*, in quo hæreo. lib. II. de
Crisoph. Οὐ τὸν μέλινα τὸν ἀνθοσμίας, οὐ τὸν τῆς Βι-
βλίας ἀμπέλου, οὐ τὸν Μάρκωνος τὸν Θράκιον, οὐ Χίον τὸν
ἐκ Λακαίνης, οὐ τὸν Ἰκαίου τὸν ἠσιώτην. Quid est
Χίος ὁ ἐκ Λακαίνης, nec juvat hic MS. Clariss. *Ris-*
tershusius ingeniose, uti ex *Vindungii* amicis. litteris
intellexi, emendat, Οὐ Χίον, οὐ τὸν &c. scilicet illud
οὐ facile potuisse omitti quod on præcedebat: talia-
que plura sibi in *Isidoro* notata. Hærebam antea ideo
magis quod parem locum habebam in *Eustathio*, lib.
I. *Amorum Ἰσμενιανοῦ*: τὰ κυκλόθεν ἐκόσμη τοῦ
φρέατος λίθος Χίος ὁ ἐκ Λακαίνης καὶ Θιτταλὸς ἐτέρωθεν
&c. sed feliciter doctiss. *Vindungius* distinctiuncula sta-
tim sanavit, Χίος, ὁ ἐκ Α. &c. inde lapis Chius, hinc
Lacedæmonius & Thessalicus. Scio magnos viros hic
frustra fuisse. JUNG.

38 Μελιηδῆς] MSS. μελιηδῆς. nec alibi aliter. SEB.
Μελιηδῆς] Μελιηδῆς reposuit etiam Clar. *Kühnius*.
Audi vero & *Hefyschium* in quo sequentia invenio:
Μελιηδῆς, μελιτωδῆς, ἡδιστον, διὸ καὶ ἐψιλοῦτο. πα-
ρήχθη γὰρ παρὰ τὸ μέλι· ἐπει δὲ ὡς μέλι ἡδὺ, διὸ καὶ
ἐδάσυνον. ex quibus lux credo affulget illis *Erymolog.*
M. *Auctoris*: Μελιηδία· ψιλῶς· ἀρκεί γὰρ πρὸς τὸ ἐμ-
φανίσαι τὴν ἡδονήν. &c.

39 Ἀρίστειος] *Vales.* non legit Ἀρίστειος. KÜHN.
Ἀρίστειος] Deest in MS. Ἀρίστειος. & nomen illud vini
mihi quidem ignotum: si non & aliis, docebunt. ego
interim suspicabor *Pollucem* scripsisse *Καρύστιος*, cuius
meminit etiam *Athenæus* lib. I. JUNG.

40 Ἀριστούσιος] Abest a C. A. at C. V. Ἀριού-
σιος. *Pitimus* ex Chio quod *Arvysium* vocant. *Salm.* C.
non habuit. KÜHN.

Ἀριστούσιος] Pro Ἀριστούσιος, MS. habet Ἀριούσιος.
Et recte ni fallor. *Vinum Arvysium.* ceterum ut ma-
joris longe auctoritatis testis accedat, scias & *Casau-*
bonum nostrum admonuisse Ἀριστούσιος pro Ἀριούσιος
male scribit. καὶ τοῦ Χίου, (χαρισίτερος) ὁ καλούμενος
Ἀριούσιος. ait *Athen.* lib. I. JUNG.
Ἀριστούσιος] Ἀριούσιος e MSSis in textum recepi.

16 dæum, Mendesium, Ismaricum, Lef-
bium, Peparethum, * Chalibonium,
Pellæum, Pramneum, Maronium. Nec
tum Veteres, Italicum vinum adeo dili-
genter noverant, quia nullum quod huic
anteposuerint, extat. Sed & dulce vi-
num, & Pollæum, ex Syracusis est, pri-
mus autem hoc Polas Argivus paravit,
unde & nomen sumpsit. vel a Syracu-
farum Rege Polide, ut tradit Aristote-
les. Syfaræum quoque vinum vocarunt,
quod mustum ad dulcedinem coctum
17 est. & Theræum, Creticum. * Erat
& vinum quoddam unguentarium, un-
guento mixtum. nonnulli tamen dulce

δαίσις, Μενδήσιος, Ἰσμαρικὸς, Λέσβιος, 41 Πε-
παρήθιος, * 42 Χαλυβάνιος, 43 Πελλαῖος, Πρά- 16
μνειος, Μαρανεΐτης. οὐπω γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸν Ἰ-
ταλιώτην 44 ἀκριβῶς ἤδεσαν, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ὄν τι-
να ἀν' αὐτοῦ προὔθεσαν. καὶ που καὶ 45 γλυκὺς,
46 Πόλιος, ἔστι μὲν ἐκ Συρακουσῶν. 47 Πόλις δ'
αὐτὸν ὁ Ἀργεῖος 48 πρῶτος ἐπεσκεύασεν, ἀφ' οὗ
καὶ τὸν ὄνομα. ἢ ἀπὸ τοῦ 49 Συρακουσίων βασιλέ-
ως Πόλλιδος, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει. καὶ 50 σίραιον
δὲ ἐκάλουν, τὸν 51 ἐκ γλεύκος ἐψημένον γλυκύν.
καὶ Θήραιον, τὸν ἐκ Κρήτης. * ἦν δὲ τις καὶ 52 μυ- 17
ρίνης οἶνος, μύρω κεκραμένος. οἱ δὲ τὸν γλυκύν οὐ-

41 Πεπαρήθιος] MSS. Πεπαρήθιος, quomodo & apud
Athen. lib. I. fol. 28. *Heraclid.* de Politicis. Πεπαρη-
θίων. Αὐτὴ ἡ νῆσος εὐνοῖός ἐστι καὶ εὐδένρος, καὶ σίτον
φίρει. SEB.

Πεπαρήθιος] MSS. Πεπαρήθιος. *Suidas* per οἱ Πεπα-
ροῖδιος male. *Plinius* l. c. *Apollodorus Medicus* in *vo-
luntine* quo *suavit* Ptolemao regi quæ vina biberet, *cup-
idis* prætulit Peparethium vel Peparicium (non ut vul-
go Pexparentium) sed minoris sumæ esse dixit quo-
niam post sex annos non placeret. *Salm.* etiam, Πε-
παρήθιος. vid. *Athenæum* lib. I. cap. 23. KÜHN.

Πεπαρήθιος] MS. Πεπαρήθιος, recte. Peparethus enim
ipsa insula; Peparethius, qui ex insula. & Πεπαρηθίων
οἶνον meminit *Aristophanes* apud *Athen.* lib. I. JUNG.

Πεπαρήθιος] Πεπαρήθιος e MSSis repositi in textu.

42 Χαλυβάνιος] *Athenæus* lib. I. KÜHN.

43 Πελλαῖος] C. A. & *Salm.* Πολλαῖος, in Πράξιμος
incipit margo C. A. & definit in Κρήτης fin. seq.
Segm. KÜHN.

Πελλαῖος] Deest Πελλαῖος in MS. JUNG.

44 Ἀκριβῶς ἤδεσαν] MS. ἤδεσαν ἀκριβῶς, inversum.
hæc uti dixi adferunt *Schol. Græca Anthol.* ad lib. I. c.
47. ubi deest ἀκριβῶς, habent dein ἔστ' αὐτὴν ἀν' αὐτοῦ
προὔθησαν, emenda, ὅν τινα hinc. Ceterum quod ait
Pollux, veteres Græcos vina Italia parum habuisse vo-
ta, id ipsum pluribus observare memini *Galenum* in bre-
vi dissertatione de vitis *Asiaticis* περὶ ἀντιδότων, pag.
427. ait in litteris, quas scribo *Casaubonus* noster. JUNG.

45 Γλυκὺς, καὶ Πολλαῖος &c.] MSS. γλυκὺς Πολιός,
ἔστι δὲ ὁ ἐκ Σ. Πολεύς C. A. (at C. V. Πόλις) δ' αὐτὸν ὁ
Ἀργεῖος πρῶτος ἐσκεύασεν. ita hæc ultima affert *Solus* C.
A. *Valesius* Πόλιος pro Πολλαῖος, pro Πόλιος leg. Πόλιος
& pro ἐπεσκεύασεν ἐσκεύασε. *Salm.* pro Πόλιος, Πό-
λιος legit. KÜHN.

Γλυκὺς, καὶ Πολλαῖος &c.] MS. γλυκὺς, Πολιός, ἔ-
στι δὲ ἐκ Συρακουσῶν. Præclare noster MS. ad veram
lectionem præxit. scribendum enim: γλυκὺς, Πόλιος,
(sive Πόλιος, quum & mox Πόλιος habeat MS. uti dicam
de Argivo: de Syracusano vero Πόλλου) ἔστι δὲ ἐκ Συ-
ρακουσῶν, de hoc & *Ælianus* XII. Ποικιλ. ἰστορ. 31.
καὶ ἐν Συρακούσαις Πόλιος, (οἶνος) ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τινος
ἐγχωρίου βασιλέως. idem enim *Athenæus* lib. I. Εἴη
ἀν' οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος
&c. & vide ibi, quo Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς ἐβασίλευ-
σε Συρακουσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας invexisse ait ex
Italia. JUNG.

Γλυκὺς, καὶ Πολλαῖος &c.] Kai quod post γλυκὺς
in ante editis erat, deletum est jam a Cl. meo KÜHNIO.

46 Πολλαῖος &c. Πόλιος] Doctissimus Vir Jac. Pe-
rizotius ad *Ælian.* V. H. XII, 31. etiam de lectione
Πολλαῖος & Πόλιος dubitavit an recta ea sit. & certe
scripti Codices uti notatum Cl. KÜHNIO & Jungert.
aliter habent, nosque in textu Cl. KÜHNIO secuti ita
repositimus: καὶ γλυκὺς, Πόλιος, ἔστι μὲν ἐκ Συ-
ρακουσῶν. Πόλις δ' αὐτὸν ὁ Ἀργεῖος πρῶτος &c.

47 Πόλιος δ' αὐτὸν &c.] MS. Πόλις δὲ αὐτὸν ὁ Ἀρ-
γεῖος πρῶτος ἐσκεύασεν &c. Regem Polim facit *Athe-
næus* *Argivum* lib. I. secus ac *Pollux*, cui *diversa* sunt
nomina Polas & Polis. Ita *Casaubonus* nos monebat.
Vides vero MS. habere πρῶτος, uti etiam *Clariss.* *Cas-
aubonus* scribendum monuit I. *Athen.* 24. JUNG.

48 Πρῶτον] Scri. πρῶτος. *Casaub.* in *Athen.* I, 24. SEB.

49 Συρακ. β. Πόλιος] C. A. Συρακουσῶν β. Πό-
λιος, ultimum habet & C. V. ita & *Scaliger* notan-
te *Salmasio* & *Vales.* cum *Strauch.* MS. KÜHN.

Συρακ. β. Πόλιος] MS. Συρακουσῶν βασ. Πόλλιος,
& sic legendum, *Athenæus* attestante. JUNG.

Συρακ. β. Πόλιος] Πόλλιδος cum duplici λλ repro-
situm in textu a KÜHNIO. *Suidas*: Πόλλης, ὄνομα κύ-
ριον.

50 Σισαίραιον] Dubium an nihil hic mendii. *H.*
Steph. infra VI, 66. ex *Alexide* pr. ed. Σισαίραιον. pro
quo apud *Athen.* Σισαίραιον libr. IV. fol. 170. Sed
Dalec. ascript. Σισαίραιον cumque non aliter & *Casaub.*
legat *Animadvert.* fol. 191. similiter nunc & illic in
Polluce factum. Inde igitur vide, numquid ad hanc
vocem medela suppetat. SEB.

Σισαίραιον] C. A. Σισαίραιον. C. V. Σισαίραιον. & ita
Galenus lib. II. Μεθ. θερμ. *Plinius* lib. XIV. cap. 9.
Strauch (Σισαίραιον) quod *ulius herpetia*, nostri (saram appel-
lant, ingenii, non natura opus est, misso neque ad ter-
tiam partem mensura decocto, quod ubi factum ad di-
midiam est, defrutum vocamus. conf. *Hesych.* in Σι-
σαίραιὸν & ἔψημα. ubi male *σειραί*. Consentit nobiscum
Vales. cum MS. *Strauchii.* *Salm.* Σισαίραιον. KÜHN.

Σισαίραιον] MS. καὶ Σισαίραιος δὲ ἐκ. τ. ἰ. λεύκος ἠ-
ψημένον γλ. Non itaque injuria viri docti mendo su-
spectam habuerunt hanc lectionem in *Thefauro* suo.
scribamus jam Σισαίραιον cum MS. id enim est ἠψημένος
οἶνος, defrutum. *Hesychius*: Σισαίραιον, τὸ αὐτὸ τῆς στα-
φίδος ἔψημα, οἱ δὲ τὸ γλυκύν, καὶ ἠψημένον οἶνον. *Αρι-
στοφ.* Σφηζῖν ἀντὶ Σισαίραιου κελύτος μικρὸν. ubi *Schol.*
Vet. Σισαίραιον δὲ, τὸ ἠψημένον γλεύκος, βραχὺ δ' ἔχον
παράπικρον, ὅτε καθεψηθῆι. JUNG.

Σισαίραιον] Σισαίραιον in textu repositi KÜHNIO mei re-
stitutionem e MSSis secutus. *Falckenburgius* meus Cl.
Salmasio similiter habet *σειραίραιον* e MSco.

51 Ἐκ γλ. ἠψ.] C. V. ἐκ λεύκος. omisso male γ.
C. A. ἠψημένον. *Hesych.* etiam ἠψημένιος. est enim u-
trumque in usu. KÜHN.

52 Μυρίνης] Quale vinum fuerit *myrina* sive *my-
rina*, expon. *Hadr. Jun.* *Animadvert.* lib. VI. cap. 19.
SEB.

Μυρίνης] Latine. *conditum*, a condio. quæ vox
nec Græcis ignota fuit. unde apud *Epicletum* *Κονδίτου*
πίω ubi notam *Salm.* vide sis. KÜHN.

Μυρίνης] De hoc vide ἴ. *Brøtium* IV. *Miscell.* 4.
ubi habet bis *μυρίνης* ultima acuta. vid. & pluribus
Hadr. Junium VI. *Animadv.* 19. ubi hæc ita inter-
pretatur: *Εἶναι ὁ μυρίνητος οἶνος, μυρο οδορατεν-*

τως οἶνται ⁵³ κεκλήσθαι. καὶ μελίκρατον δὲ, τὸ
 νῦν οἶνόμελι. ⁵⁴ ἦπου δὲ καὶ τὸ νῦν ἔφημα ὀνομα-
 ζόμενον, ὅπερ ἐστὶν οἶνος ⁵⁵ ἠψημένος εἰς γλυκύ-
 τητα. καὶ τοῦτ' ἀν εἶη τὸ εἰρημένον ἐν τῇ τοῦ Πλά-
 τῶνος τοῦ Κωμικοῦ Συμμαχία, τὸ γὰρ ἔφημα
 σου γεύομενος, ἔλαβον ἐκροφῆσας. ⁵⁶ καὶ πρότρο-
 πος δὲ, ἦν τις οἶνος, ὁ πρὶν ἀποθλίβεσθαι ἐκρυ-
 εῖς. ⁵⁷ ὁ δὲ Φαῦλος οἶνος, δευτερίας, ἐξέστηκώς,
⁵⁸ ἐντροπίας, ⁵⁹ τροπίας, ὀξίνης, ὀξώδης. ὁ μὲν-
 18 τοι δευτερίας, καὶ τρυγηφάνιος ἐκαλεῖτο. * ⁶⁰ τὸν
 δὲ οἶνον, καὶ τρύγα ⁶¹ ἐκάλου, ὡς ἐν Ὁραῖς Κρα-
 τίνος λέγει,

Ἄλλ' ἦν ὅτ' ἐν Φώσσωνι τήν οἱ συνέχων,

Μετ' ἐμοῦ διήγες, οἶναρον ἔλκων τῆς τρυγός.

⁶² αὐτίτης δὲ οἶνος, ὁ ἐπιχώριος. ⁶³ σακκίας δὲ, ὁ
 διῦλισμένος, καὶ σάκτος παρ' Εὐπόλιδι. τὸ δὲ ⁶⁴ τρίμ-
 μα, πόμα ἦν μετὰ ἀρωμάτων ⁶⁵ τοῖς νέοις Κωμικοῖς.
 ἐπίνουν δὲ οἶνον τὸν τρία φέροντα, ⁶⁶ τούτεστι τὸ

vinum erat aromatibus conditum. Vinum autem commendabant tres partes habens, triplum

vinum, sic nominatum voluit. Mulfum-
 que dixerunt, quod nunc οἶνόμελι dicitur.
 vel forsitan, quod nunc hepfema vocant,
 quod vinum ad dulcedinem coctum est.
 Et hoc nimirum fuerit in Platonis Comi-
 ci Symmachia, Tuo enim gustato hepfema-
 te, clam absorbui. Vinum etiam
 protropum erat, quod priusquam calca-
 rentur uvæ, effluebat. Cæterum vinum
 vile, secundarium, deficiens, lorum, a-
 cre, acidum. Secundarium autem, &
 fecatum dicitur. * Sed & vinum, τρύ- 18
 γα vocarunt. Ut in Horis dicit Crati-
 nus,

*Sed erat, quando in Phossone hanc ipse
 coharrens,*

*Mecum traduxisti, rampinum trahens vi-
 ni.*

Οἶνος vero αὐτίτης, dicitur quod in ipsa
 regione natum est: Σακίας vero perco-
 latum. Et σάκτος, apud Eupolidem.
 Trimma autem, apud novos Comicos,

tone permissum: (iure qui eo nomine dulce vocari exi-
 stiant. & post omnes vitiligantem Marsium in-
 terpretament. legis. XII. tabul. cap. 95. ubi ait un-
 guenta hic esse aromata. JUNG.

Μυρίνης] De μυρίνη Cl. Salmastius ad Solinum pag.
 500. seq. sed videndus omnino doctissimus Jac. Perr-
 zomius in eruditiss. notis ad *Salm.* V. H. XII. 31.

53 Κεκλήσθαι] Marginis hoc est in C. A. post tex-
 tus: μελίκρατον δὲ τὸ οἶνόμελι, tum iterum margo:
 ἦπου δὲ &c. usque ad γλυκύτητα. KÜHN.

54 ἦπου] MS. ἦπου. JUNG.

55 Ἐψημένος] Margo C. A. ἐξηψημένου quasi οἶνον
 præcessisset. καὶ τοῦτ' ἀν &c. absunt a C. A. usque
 ad ἐκροφῆσας. *Vales.* legit etiam ἐξηψημένου, in suo
 Codice. KÜHN.

Ἐψημένος] Cl. Kühnius reposuit ἠψημένος.

Ἐψημένος] MS. ἐξηψημένος s. γλ. quæ sequuntur
 desunt usque ad καὶ πρ. JUNG.

56 Καὶ πρότροπος δὲ] C. A. καὶ π. ἦ οἶνος. vid. *Hesych.*
 in Πρῶτροπος. dici solet & προδρομος. *Vorlauff* Ger-
 manice. KÜHN.

57 Ὁ δὲ φαῦλος] P. περὶ φαύλου οἴνου. Ὁ δ. SEB.

Ὁ δὲ φαῦλος] C. A. περὶ φαύλου οἴνου. KÜHN.

58 Ἐντροπίας] *Salm.* Ἐντροπίας. KÜHN.

Ἐντροπίας] MS. ἐντροπίας, pro ἐκτροπ. & deest
 ὀξώδης. bene illud quoque, uti ex *Hesychio* & *Suida*
 in ἐντροπίας patet. JUNG.

Ἐκτροπίας] Ἐντροπίας pro ἐκτροπίας in textu Cl.
Kühnius reposuit.

59 Τροπίας] Τροπίας in C. A. superscriptum fuit &
 ὀξώδης plane abest. *Salm.* Ἐντροπίας. *Vales.* Ἐντροπίας.
 KÜHN.

60 Τὸν δὲ οἶνον τρύγα &c.] *Etymolog.* 764, 3. Τρύ-
 γα ἐκάλου οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον. SEB.

Τὸν δὲ οἶνον τρύγα &c.] C. A. τὸν δὲ ο. τρύγα ἐν
 Ὁραῖς K. A. testimonio omissio, quod valde corruptum,
 mihi que non est ἰάσιμον. nisi quis putet legendum esse:

Ἄλλ' ἦν, ὅτ' ἐν Φώσσωνι, τήνδ' ἔχων σύνοικον

Μετ' ἐμοῦ διήγες, οἶναρον ἔλκων τρυγός.

*Sed fuit, cum in Phossone, illam habens conjugem
 Mecum degeres, vasis vinaris fecem tractim bibens.*

de Phosone infra VII, 71. & *Etymol.* h. v. KÜHN.

Τὸν δὲ οἶνον τρύγα &c.] Τρύγα vinum significare
 hinc & ex *Tzetze* notat etiam *Brodens* ad lib. II. An-
 tholog. cap. 9. JUNG.

61 Ἐκάλου, ὡς ἐν Ὁραῖς] In MS. desunt ἐκάλου, ὡς ἐν Ὁραῖς. *Cratini* Horæ sæpe laudantur, uti docet *Casaub.* IX. *Athen.* 4. *Cratini* versus desunt in MS. & mendo mihi plane carere non videntur. quid enim est τὸν οἶνον συνέχων ubi & metrum labat. Certe & eidem eximio *Casaubono* hunc locum obcurum esse ex ipsius indicio novi. JUNG.

62 Αὐτίτης] Margo C. A. usque ad Εὐπόλιδι. C. V. αὐτίτης legit. *Suid.* Αὐτίτης, τὸν αὐτογενῆ οἶνον, Ἀμφικτύουσι Τηλεκλειδῆς. hæc ille. opponitur, οἶνος ἐπίσωκτος. KÜHN.

Αὐτίτης] MS. αὐτίτης. sed ad oram eadem manu adscriptum αὐτίτης. de quo vino vid. *Foef. Hippocr.* *Oecon.* JUNG.

63 Σακκίας] Pr. ed. σακίας. & μοχ δηλισμ. SEB. Σακκίας] Margo C. A. σακίας, *saccatum vinum.* *saccus* dicebatur τρύγοπος. KÜHN.

Σακκίας] MS. σακίας uno κ. JUNG.

Σακκίας] Edit. *Basil.* unico κ legebat σακίας & dein δηλισμ. utrumque correxit in suo Codice *Falckenbuterius*.

64 Τρίμμα] Meminit hujus porus & *Hesychius*, qui tamen mire corruptus, & in quo magni Viri frustra si recte concilio fuerunt. ita autem vulgata *Hesychii* habent: Τρίμμα, ὁ ἀρωματίζων. πίμμα ἐν γάμοις γινόμενον καὶ ἐν θεατρικοῖς ἀγῶσι. Lege mecum ex *Polluce* nostro: Τρίμμα, τὸ ἀρωματίζον πόμα, ἐν γάμοις γινόμενον &c. & ne dubites, en tibi & *Suidam*, Τρίμμα δι' ἀρωμάτων πόμα. Vulgata corrupta *Hesychii* ipsdem verbis exscriptis magnus *Compiler Phavorinus*.

65 Τοῖς νέοις] MSS. παρὰ τοῖς v. SEB.

Τοῖς νέοις] MSS. παρὰ τοῖς νέοις κ. nec aliter *Interpr.* legerat. idem sentit *Valesius*. Οἶνος ἀρωματίζης innuitur. KÜHN.

Τοῖς νέοις] MS. auctius: παρὰ τοῖς. JUNG.

66 Τὸ τριπλὸν τούτεστι τοῦ ὕδ.] MSS. τούτεστι τὸ τριπλὸν (C. V. τὸ τριπλοῦ) τοῦ ὕδατος, τριπλοῦ etiam *Valesius* legit. vinum illud dicitur *κολυφῶρον*. KÜHN.

Τὸ τριπλὸν τούτεστι τοῦ ὕδ.] MS. τούτεστι τὸν τριπλοῦν ὕδατος. desunt dein Ὁρ. δ. ε. Ὁ. cum ipsis verbis *Poëtæ*. Certe vulgatum τριπλὸν adprobare nequeo. JUNG.

Τὸ τριπλὸν τούτεστι τοῦ ὕδ.] Ita e MSSis legit textus: τούτεστι τὸ τριπλοῦν τοῦ ὕδατος.

scilicet aqua. Homerus vero in Odyf-
sea,

Υπο poculo impleto aqua viginti mensuras
Immisit.

τριπλοῦν τοῦ ὕδατος. Ὀμηρος δὲ ἐν Ὀδυ-
σεΐα,

ὡς ἐν δέπαις ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνα εἴκοσι μέτρα
χεῦ'. ---

* 69 ὅτω μὲν 70 οὖν ὁ οἶνος ἀρύεται, ἀρυστήρ, ἀρύ- 19
στιχος, 71 ἔφηβος, 72 οἰνήρυσσις, κοτύλη, λεπτα-
στή, οἰνοχόη, κύαθος, ὅτω δὲ διηθείται, ὑλιστήρ,
73 καὶ τρύγοιπος. 74 καὶ σίφωνα μὲν, ὅτω ἐγεύ-
οντο, ἰππώναξ εἶρηκε, 75 σίφωνα λεπτῶ 76 τὸ ἐπί-
θεμα τέτρηνος. 77 σίφωναίειν δὲ, Ἀριστοφάνης.
Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πίνειν, πότης, συμπότης, συμ-
ποτικός, ποτίστατος, ποτικός, συμποτικώτα-
τος. καὶ 78 πότις γυνή, παρὰ Φρυγίῳ τῷ Κωμι-
κῷ. προπίνειν, διαπίνειν, διαμιλλάσθαι ἐν πό-
τῳ, ἐκπίνειν, 79 ὑποπίνειν, ὃ καὶ ὑποψενάζειν
λέγουσι. * Φιλοποτεῖν, καταπίνειν. ἤδη δὲ τοῦ- 20
το 80 ἔνοι, καὶ ἐπὶ 81 τροφῆς λέγουσιν. 82 Αἰ-
σχίνης δὲ, καὶ τὴν 83 οὐσίαν ἔφη κατέπιε. καὶ
λύχρον 84 δὲ πότην Ἀριστοφάνης ἔφη. Φιλοπότης
δὲ, 85 καὶ ἀκρατοπότης, 86 ὑδροπότης. Φιλοποσία,
ἀκρατοποσία, ὑδροποσία, ὑδατοποσία, Φαρ-
μακοποσία. ἀπὸ τοῦ πίνειν, συμπιεῖν, ἐκπιεῖν,
87 κλεψιποτεῖν, 88 ἀκρατοποτεῖν, ὑδροποτεῖν.

19 * Quo autem vinum hauritur, urceus,
hydria, amphora, cotyle, cantharus,
cyathus. sed quo mundatur, fiscella. Et
Siphon dicitur, quo gustatur. ut Hippo-
nax inquit, Siphoni tenui operculum per-
forans. Siphonizare, Aristophanes dixit.
A potando autem dicitur, potator, com-
potor, compotator, potatissimus, po-
tus, computationum studiosissimus. Et
Mulier Pota, apud Phrynicum Comi-
cum. Propinare, perpotare, potando
certare, epotare, suppotare, quod & pi-
tissare vocant. * potandi amantem esse.
20 Καταπίνειν, quod nonnulli etiam ad ci-
bum referunt. Aeschines vero dicit, Et
substantiam omnem ebibit. Et Lychnum
potum, vocat Aristophanes. Sed & po-
tationum amans, & mero potus, aquae
potor. potatio, meri potatio, aquae po-
tio, pharmaci potio. A bibendo vero,
combibere, ebibere, bibendo fallere,
summos libare cyathos, aquam bibere.

67 Ἐν Ὀδυσεΐα] Abest a C. A. in ipso versu δέπας
est pro δίπας, & post ὕδατος inscribitur δέ, χεῦ' autem
omittitur. KÜHN.

68 Ἐν δέπαις] Sic omnino apud Homer. Odyss. 1, 209.
SEB.

Ἐν δέπαις] Similiter Polluci habet quoque optimus,
quo utor nunc, scriptus Homeri Codex.

69 ὅτω μὲν οὖν ὁ οἶνος ἀρ.] C. V. περὶ τοῦ ᾧ ὁ οἶ-
νος ἀρύεται. καὶ περὶ τοῦ ὑλιστήρος καὶ σίφωνος καὶ τοῦ
ἀπὸ τοῦ πίνειν καὶ τῶν ἀπὸ οἴνου καὶ τῶν διὰ τῶν οἴνων.
C. A. ὅτω ἀρύεται δὲ ὁ οἶνος, ἀρυστήρ (ρ superscriptum)
καὶ ἀρυστήριχος. Ἐφηβος trullas vinarias denotat non
amphoras, vid. Athen. lib. XI. KÜHN.

ὅτω μὲν οὖν ὁ οἶνος ἀρ.] In MS. novum caput hoc
titulo: περὶ τοῦ ᾧ ὁ οἶνος ἀρύεται, καὶ περὶ τοῦ ὑλιστή-
ρος, καὶ σίφωνος, καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ πίνειν, καὶ τῶν ἀ-
πὸ οἴνου καὶ τῶν διὰ τῶν οἴνων. JUNG.

70 Οὖν] In MS. deest οὖν. deinde est καὶ ἀρυστήριχος.
JUNG.

71 Ἐφηβος] Dist. & ἐμβασινοίτας, Athen. lib. XI.
fol. 469. vid. & Casaub. Anim. fol. 498. SEB.

72 Οἰνήρυσσις] H. Stephanus adnotavit: ut dicitur
ζωμήρυσσις. JUNG.

73 Καὶ τρύγοιπος] MSS. ὑλιστήρ καὶ σάκος καὶ τρύ-
γοιπος. Vales. Τρύλοιπος. Gl. sacco diuēō, διῶλιζω. sac-
cat, ὑλιζει. saccus, σάκος, saccus vinarius, ὑλιστήρ, σά-
κος post ὑλιστήρ legit & Valesius. KÜHN.

Καὶ τρύγοιπος] MS. auctius: καὶ σάκος καὶ τρύγοι-
πος. nisi tamen malis σάκος. sed uno κ & infra in
eadem materia MS. X, 75. Et saccum hunc vinar-
ium etiam Latini noverunt, unde enim alias illa vinum
sacco castiare, vinum sacco frangere. Inde σακκίζωμι-
νος οἶνος apud Theophrastum. observo ego & σακκίειν
in re simili apud Herodotum noiktum Melromene cap.
23. de hominibus φυλακροῖς, quauda suum Aeschus
conficiunt. fructuum itaque ptius, ait, ἰπερὶ γένηται
πέπον σακκίειν ἰματίοισι ἀπορρέει δ' ἀπ' αὐτοῦ παχὺ
καὶ μέλαν. de τρυγοίῳ meminit hinc Nymphae. ad II.
Eclog. Phrygisch. in ὑλιστήρ. sed nescio unde τρυγοί-
πους immisceat. id enim non est nasci. τρύγοιπος sem-

per dicendum. quemadmodum vir illustris notat in suis
ad Nymphaeum Notis ibi. JUNG.

Καὶ τρύγοιπος] Etiam Fackenburgius mens auctius
ita habet: σάκος καὶ τρύγοιπος.

74 Καὶ σίφωνα μὲν] Margo C. A. post εἶρηκε MSS.
σιφωναίεται δὲ A. ibi margo finem habet. KÜHN.

75 Σίφωνα &c.] Hic Hippocrati jambus deest in MS.
JUNG.

76 Τὸ ἐπίθεμα τέτρηνος] Salmaf. Τετραθραμ τετρί-
νας, ut stet versus Hippocratiis (senarius). KÜHN.

77 Σίφωναίειν] C. V. σιφωναίεται. KÜHN.
Σιφωναίειν &c.] MS. σιφωναίεται. sed in ora ab ea-
dem manu, σιφωναίειν. JUNG.

78 Πότις] C. V. πότης male. KÜHN.
Πότις] MS. πότης γ. desunt dein παρὰ φ. τ. κ. JUNG.

79 Ὑποπίν. &c.] Ὑποπίν. &c. ἔνοι, desunt cum
mediis in MS. illud ἔνοι tamen dein post τροφῆς in
MS. legitur. JUNG.

80 ἔνοι, καὶ ἐπὶ τρ.] H. Steph. miratur ita scripsisse
Pollucem. Cum enim hic ἐπὶ τροφῆς usus sit passim ob-
vius, alter autem ille (de potu) contra: dicendum po-
tius fuisse καταπίνειν usurpari ἐπὶ τροφῆς, deinde adden-
dum, ἤδη δὲ τοῦτο ἔνοι καὶ ἐπὶ πόσεως λέγουσι. SEB.

81 Τροφῆς] C. V. επιστροφῆς iterum male. KÜHN.

82 Αἰσχίνης] Aeschinis locus est contra Timarchum:
Καὶ οὐ μόνον καταπίνων, ἀλλ' εἰ οἶοντ' εἶπειν, καταπίνειν
nempe τὴν πατρῴαν οὐσίαν. quod proxime ante ista pra-
cesserat. JUNG.

83 Οὐσίαν κατέπιε] Eodem sensu infra VI, 39. τὰ
ἄντα καταβίβρωκε. SEB.

84 Δὲ πότην] MS. δὲ ποτήν. Locus Comici est in
Νεφέλαις non longe ab initio:

Θε. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνιστ' ἐν τῷ λύχρῳ.
Στρ. οἱ μοι, τί γὰρ μοι τὸν πότην ἔπτελέχρον; JUNG.

85 Ἀκρατοπότης] MS. post ἀκρατοπότης habet, καὶ
τὰ ὅμοια. ceteris omisiss, usque ad ἑρῆσις. JUNG.

86 Ὑδροπότης] Ὑδροπότης abest a C. A. KÜHN.

87 Κλεψιποτεῖν] Κλεψιποτεῖν. SEB.

88 Ἀκρατοποτεῖν] C. A. idem ἀκρατοποτεῖν. male. o-
misso etiam ὑδροποτεῖν. KÜHN.

ἐρεῖς δὲ, μετριοποτίστατος. τὸ γὰρ ἀπλοῦν ὁ
 89 μετριοπότης, εὐτελής. 90 γαλακτοπότης, γα-
 λακτοποσία. Εἴποις δ' ἂν, καὶ συμποτικὰς τύ-
 χας, ποτικῶς, συμποτικῶς.

Dices vero μετριοποτίστατος, id est, bi-
 bendo moderatissimus. Positivus enim
 μετριοπότης, vulgaris est. Lactipotus, la-
 ctis potatio. Tum & vices potatorias
 dices. potatorie, compotatorie.

21

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ .

* C A P U T III.

21

91 Τὰ ἀπὸ οἴνου, καὶ τὰ δι' αὐτόν.

αΐ.

Qua a vino, & per vinum.

i.

22 Ἀπὸ δὲ οἴνου, Φίλοιος ἐρεῖς, 92 Φιλοῖναια. καὶ
 πάρινος, 93 παροιῖναια. καὶ παροιῖνας, 94 πα-
 ροιῖνῆσαι, ἐξοῖνος, οὐ μέντοι 95 καὶ ἐξοῖναια, οὐδὲ
 ἐξοῖνως. ἴσως δὲ 96 ἐξοῖνίσαι. διοινωμένος δὲ καὶ
 κατοινωμένος, 97 ὡς Πλάτων. καὶ 98 οἰνωμένοι,
 ὡς Κρατῖνος. δύσοινος, καὶ οἰνέφλυξ, οἰνοφλυ-
 γία, οἰνοφλυγεῖν, καὶ 99 οἰνοκάχλη. Ἀπὸ δὲ
 οἴνου, καὶ 100 οἰνάνθαι, αἱ ἀμπελοὶ. καὶ 1 οἰναρα,
 τὰ φύλλα. καὶ 2 οἰνόπτης τις, ὁ τὸν οἶνον ἐπι-
 βλέπων. * οὗτος δὲ, καὶ λύχνους, καὶ 3 θρυαλλί-
 δας παρέιχε, καὶ 4 τὴν ἐξ ἴσου πόσιν 5 ἐφεώ-
 ρα. 6 καὶ οἰνοπότης, καὶ οἰνοπότης γυνή, ὡς Ἀνα-
 κρέων. καὶ 7 οἰνοποτῶν, 8 ὡς περ Ὀμηρος εἶρηκεν,

22 A vino autem dices, vini studiosus,
 & vini studium. vinolentus, vino-
 lentia, vinolenter, & vinolentum esse.
 Temulentus, non tamen temulentia, &
 temulenter. fortassis tamen, temulentum
 esse. Inebriatus vero, & vino domitus,
 secundum Platonem. Et Ebriati, secun-
 dum Cratinum. Vinum ægre ferens, e-
 brius, ebrietas, ebriari, & ebrietatis tur-
 ba. A vino vero, viniferæ vites. &
 pampini, ipsa folia dicuntur. Et cen-
 optistis, qui vinum observat. * Hic et-
 iam, lychnos, & lucernas præbebat, &
 æquam curabat potationem. Atque Vi-
 nipotus, & Vinipota Mulier, ut Anacre-
 on dixit. Et Vinum bibens, ut Homerus.

22

89 Ὁ μετριοπότης] C. A. τὸ δὲ μετριοπότης εὐ. ca-
 put desinit denique in σ. τύχας. casus varii convivan-
 tibus accidere soliti. Kühn.

Ὁ μετριοπότης] MS. τὸ δὲ μετριοπ. Jung.

90 Γαλακτοπ. &c.] Desunt in MS. γαλακτ. γα-
 λακτ. & ποτ. συμποτικῶς. Jung.

91 Τὰ ἀπὸ οἴνου &c.] Abest titulus a C. A. Kühn.
 Τὰ ἀπὸ οἴνου &c.] Nullus in MS. novus titulus,
 sed hæc præcedentibus adduntur. Jung.

92 Φιλοῖναια] In MS. desit Φιλοῖναια. Jung.

93 Παροιῖναια] Post παροιῖναια sequitur in C. A. πα-
 ροῖνισαι ἔ. οὐ μέντοι ἐξοῖναια. ἴσως δὲ (δὴ ἔ. Salmaf.) καὶ
 ἐξοῖνίσαι. παροιῖνας desuit in Cod. Salmaf. ut & mox
 οὐδὲ ἐξοῖνως. Kühn.

Παροιῖναια] MS. καὶ παροιῖναια καὶ τὰ ὅμοια. omittis
 πάρινος, παροιῖνῆσαι, (quemadmodum & H. Steph.
 hic emendaverat: quum antea ederet παροιῖναια) ἔξ.
 Jung.

94 Παροιῖνῆσαι] Ita MS. Aug. & Sylb. pr. ed. πα-
 ροῖνισαι. Hesych. Παροιῖνῆσαι, ὑβρίσαι, λοιδορῆσαι. Seb.

95 Καὶ ἐξ. οὐδὲ ἐξ.] Desunt in MS. καὶ οὐδὲ ἐξοῖνως.
 Et ἐξοῖναια, Nostro improbata vox, Athenæo non se-
 mel usurpata. vid. Casaub. XIV. Athen. i. Jung.

96 Ἐξοῖνίσαι] MS. ἐξοῖνῆσαι. quod rectius videtur.
 Sic enim & παροιῖνῆσαι. Jung.

97 Ὡς Πλάτ. &c.] Desunt in MS. ὡς Πλ. & ὡς
 Κρ. δύσοινος. & MS. tantum habet dein καὶ οἶν. ἐρεῖς,
 καὶ οἶν. &c. & διοινωμένος se mihi obtulit libr. VI.
 Legum Platonicis: Οἱ δὲ διοινωμένοι, αὐτὸς τε φέρε-
 ται πάντη καὶ φέρε, λυτῶν κατὰ τε σῶμα καὶ ψυ-
 χήν. de altero κατοινωμένος apud eundem lib. VII. Le-
 gum invenio, μιμοῦνται κατοινωμένους, ubi de salta-
 tionis generibus agit. Jung.

98 Οἰνωμένοι] C. A. οἰνωμένοι δ' ἐρεῖς, ὡς K. καὶ οἰ-
 νόφλυξ temulentus. Salm. καὶ οἰνωμένος ἐρεῖς. Kühn.

99 Οἰνοκάχλη] Pro οἰνοκάχλη C. A. οἰνωμάχλη. C.
 V. οἰνοκάχλοι. Kühn.

Οἰνοκάχλη] Ad οἰνοκάχλη, H. Stephanus hic addit
 κοχάνη ubi περὶ ἡλικιῶν agit. Scilicet supra II. 18.
 illud tamen aliunde putabamus deductum. Jung.

100 Οἰνάνθαι, αἱ ἀμπ.] MS. οἰνάνθαι ἀμπ. sine ai.
 Jung.

Οἰνάνθαι] Hesych. Οἰνάνθη, ἡ ἐκφυσις τοῦ ἀμπέλου.
 1 Οἰναρα] Hesych. Οἰναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύ-
 λα.

2 Οἰνόπτης] Οἰνόπτης τις, ὁ τ. H. Steph. Athen.
 lib. X. fol. 415. ἀρχὴ γούν ἰστίη αἱ οἰνόπται παρὰ Λ-
 θηναίους. Ita scrib. forte & apud Hesych. pro Οἰνοπτα,
 ubi ἀρχὴ εὐτελής dicitur: idemque apud Athen. Eu-
 ρολίῳ innuit. Seb.

Οἰνόπτης] C. A. οἰνόπτης. C. V. propius accedit
 ad vestigia vulgatæ lectionis, οἰνόπτης τις. sed ἀπο-
 βλέπων quod idem habet malim amplecti præ ἐπιβλέ-
 πων. Salm. MSS. Οἰνοπότης τις & Segm. seq. iterum.
 sed utrobique οἰνόπτης legendum. Kühn.

Οἰνόπτης] MS. οἰνόπτης ὁ τῶν οἰνω ἀποβλέπων.
 doctissimus Fr. Nansius Curis secundis ad Nonnum ait
 Οἰνόπτης τις legendum esse apud Pollucem, ubi antea
 male haftenus una voce οἰνόπτης fuit lectum. Et ac-
 cu rem tetigit, uti ex MS. nostro patet. Jung.

Οἰνόπτης] Doctiff. Casseus ad Codicis sui oram
 emendat οἰνόπτης. bene. & οἰνόπτης τις e MSS. repo-
 sui in textu: ita quoque Hesych. Οἰνοπτα, ἀρχὴ εὐτε-
 λής, καθ' ἣν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δι-
 τὸν αἰρεθέντα ἀρχοντα παρέχει.

3 Θρυαλλίδας] MS. καὶ θρυαλλίδα π. sine λύχνους
 καὶ. Jung.

4 Τὴν ἐξῆσου] Leg. τὴν ἐξ. ἴσου πόσιν, ut tantum-
 dem biberent convivæ procurabat. Horat. libr. II.
 Sat. 6.

Siccitas inaequales calices convivæ solutus
 Legibus insanis seu quis capite actia fortis
 Pocula, seu modicis humescit laetius --
 ubi Actonis nota: insanis leges ἀρχισοῖαν dicit. nam
 qui ad legem bibunt, tantundem bibunt. Kühn.

Τὴν ἐξῆσου] Ἐξ ἴσου divifim repositum e MS.

5 Ἐφεώρα] Ἐώρα Salmaf. Kühn.

6 Καὶ οἰνοπότης] Abest a C. A. Kühn.

Καὶ οἰνοπότης] Desunt in MS. καὶ οἶνω. &c. ὡς
 Ἀνακρέων, cum mediis. Jung.

7 Οἰνοποτῶν &c.] C. A. οἰνοποτῶ Ὁ. ἢ. οἰνοποτάζω.
 Salm. Καὶ οἰνοποτῶ ὡς περ Ὀμ. ἢ. οἰνοποτάζω. Kühn.

8 Ὡς περ] MSS. ὡς περ Ὀμ. Seb.

Ὡς περ] Desit ὡς περ in MS. Jung.

vinum

vinum potans. Et Vino abundantissima regio, secundum Thucydidem. Tum & Vites suave gerentes vinum, ut Xenophon. & porro Bonum creantes vinum. Sed Οινίζεσθαι quod de vinum eminentibus dicitur, Poëticum est. Oenistria vero, est vini in Pueros per tribus distributio. Oenias vero, vel cenas, palumbes est.

23 * Et œnutta, massâ vino rigata. Atque Vinigerum navigium, apud Cratinum. Famulifque Vinarius, apud Anacreontem. Et Vinarium, apud Cratinum,

Ne vinarium quidem oxybarum ille possideat.

Et Æschylus, Neque urceos, nec vinaria, neque hydrias in opulentis relinquere domibus. Sed & dicere licet, adnavigat potus, & redit. Et vinum merum, aqua non mixtum. intemperatus. merum libare. Temperatum, bene mixtum, permixtum, bene dilatum. * Et per se mixtum vinum, quod nulla dilutione opus habet, dicitur. Et sua sponte temperatum,

οινοποτάζων. και ὁ πολυοινότατον χωρίον, ὡς Θουκυδίδης. και ἄμπελοι ἡδύοινοι, ὡς Ξενοφῶν. και ἑυοίνοι δέ. τὸ δὲ οἰνίζεσθαι, ἐπὶ τῶν τὸν οἶνον ἀνουμένων, ποιητικόν. ἢ δὲ οἰνιστήρια, οἴνου δόσις ὑπὲρ τῶν παιδῶν ἐν τοῖς φράτορσιν. οἰνιάς δὲ, και οἰνάς, ἢ ἀγρία περιστέρα. * και οἰνοῦττα, μάζα οἴνω δεδευμένη. και οἰνογαυωγὸν πλοῖον, παρὰ Κρατίνῳ. 20 και οἰνηρὸς θεράπων, παρὰ Ἀνακρέοντι. 21 και οἰνηρὸν παρὰ Κρατίνῳ,

23 Οὐδ' ὀξύβαφον οἰνηρὸν ἔτι κεκτήσεται. και Αἰσχύλος, Μῆτε κρωσσοῦς, μήτ' οἰνηροῦς, μήθ' ὕδατηροῦς λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ἐπ' ἀνέπλει τὸ ποτὸν, και ἐπανῆει. 26 και ἀκρατος οἶνος, 27 ἀμιγῆς πρὸς ὕδωρ, ἀμικτος. 29 ἀκρατον σπᾶσαι. κεκραμένος, εὐκρατος, 30 και εὐκέραστος, 31 εὐκρας, εὐκράης. * και αὐτόκρας, ὁ μνηδεμιάς προσθήκης δεόμενος. και αὐτοκέρας,

9 Πολυοινότατον χ.] Locus Historici lib. I. Ξυγγρ. ubi Themistocli narrat a rege Periam Magnesium datam ἄρτον, pro pane: Λάμψικον δέ, αἶτ, οἶνον (ἔδκει γὰρ πολυοινότατον τῶν τότε οἶνοι) Μυοῦττα δὲ ὄψον. JUNG.

10 Ἠδύοινοι.] C. A. ἡδίοινοι. C. V. ἡδίοινοι. Kühn. Ἠδύοινοι.] Emenda ἡδίοινοι ubi peccarunt operæ. defunt autem in MS. ὡς Ξεν. Xenophonitis verba sunt lib. VI. Διαβάσ. de Calpæ portu: φρεῖ γὰρ ἢ γῆ και κριθᾶς &c. και ἀμπίλους πολλὰς και ἡδύοινοῦς, και τ' ἄλλα πάντα πλὴν ἰλαίων. JUNG.

11 Ἠδύοινοι.] Ἠδύοινοι reposui pro ἡδίοινοι.

12 Ἐυοίνοι.] MS. ἴοινοι. & deest post hoc vocabulum δέ. infra tamen IX. 162. quoque εὐοῖνον habes. JUNG.

13 Οἰνίζεσθαι.] Hefych. Οἰνίζεσθαι οἶνον ἀνεῖσθαι.

14 Ἐπὶ τῶν τ. &c.] C. A. τῶν οἶνον ὡ. ποιητικῶς. Kühn.

15 Oenistria.] Vid. supra III, 52. SEB.

16 Οἰνιστήρια.] C. V. οἰνιστήρια recte. vid. supra III, 52. & Hefych. in Οἰνιστήρια, postea leg. ὄσιν & φράτορσιν. Salm. Ποιητικόν δὲ, οἰνιστὰ ο. δ. &c. ita MSS. & ad marginem οἰνιστήρια. Kühn.

17 Οἰνιστήρια.] MS. οἰνιστήρια. & sic profecto scribendum. quemadmodum supra etiam III, 52. in MS. vid. Hefychium, alios. JUNG.

18 Οἰνιστήρια.] Οἰνιστήρια reposui e MSSis. Hefych. Οἰνιστήρια, Ἀθηναῖοι οἱ μάλιστα ἰσηβούσιοι, πρὶν ἀποκείρεσθαι τὸν μαλλόν, εἰσφέρου Ἡρακλεῖ μίτρον οἴνου, και σπύριαντες τοῖς συνελθοῦσιν ἐπιπίδουσι πινεῖν. ἢ δὲ σπονδὴ ἰκαλεῖτο Οἰνιστήρια.

19 Οἰνιάς δὲ, και οἰνάς.] MS. οἰνιάς δὲ και οἰνάς ut vulgati, nisi accentu minus. sed H. Stephanus in Thesaurο videtur bene emendare οἰνιάς & οἰνάς. JUNG.

20 Οἰνιάς δὲ, και οἰνάς.] Οἰνιάς & οἰνάς reposui in textu, ultimum ita etiam in Codice suo emendaverat Kühnius. Hefych. Οἰνιάς (uti recte Doctiss. Schrevelius emendat pro οἰνιάς) εἶδος κέρματος. & Οἰνάς, εἶδος περιστέρως.

21 Οἰνάς &c.] C. A. post οἰνάς inserit και. ita & Salmus. omittit autem C. A. και οἰνοῦττα &c. usque ad διδουμένη ut &, και οἰνηρὸς θ. π. Av. Kühn.

22 Οἰνοῦττα.] MS. nescio an forte antea habuerit οἰνοῦττα. certe οἰνοῦττα emendatum est. JUNG.

23 Οἰνοῦττα.] Hefych. Οἰνοῦσσα, μάζα οἴνω πεφυραμένη, ἢ ἡ διακοῦσσα τοῖς συμποσίοις.

20 Καὶ οἰνηρὸς.] Defunt in MS. και οἰνηρὸς &c. δόμοισιν cum mediis, pro quibus saltem MS. και οἰνηρὸν ὀξύβαφον. ἔστιν δ' εἰπεῖν &c. JUNG.

21 Καὶ οἰνηρὸν.] Ὀξύβαφον addit C. A. omittitque Cratini versum. Kühn

22 Κρατίνῳ.] Κρατ. και οἰνηρὸν ὀξύβαφον. και Αἰσχ. SEB.

23 Οὐδ' ὀξύβαφον.] Ita est apud Athen. lib. II. fol. 494. SEB.

24 Οὐδ' ὀξύβαφον.] Antea in vulgatis male comma post ὀξύβαφον sequebatur. delcivit & H. Stephanus hic, & adnotat Athen. lib. II. in ὀξυβ. Versus Comici e Πυτινῆ ejus est, ut infra habet X, 67. & apud Athenæum libr. II. de oxybapho adferuntur plures simul cum isto, e Πυτινῆ dicta. est autem apud Athenæum τὸ κούδ' ὀξυβ. JUNG.

25 Οἰνηροῦς.] A. οἰνηροῦς. P. οἰνάρους. SEB.

26 Οἰνηροῦς.] C. A. οἰναροῦς. Salm. MS. Οἰναροῦς pro οἰνηροῦς. Kühn.

27 Ἐπανίπλει τὸ ποτὸν, και ἐπανῆει.] Redundabat potus stomacho superfluous & mox vomendus. Kühn.

28 Καὶ ἀκρατος &c.] Salmus. και εὐκρατος οἶ, πρὸς ὕδωρ ἀμικτος. εὐκρας και αὐτόκρας. dele illud εὐκράης. Kühn.

29 Ἀμιγῆς.] Ἀμιγῆς abest a C. A. dein conjungit, πρὸς ὕδωρ ἀμικτος. Kühn.

30 Πρὸς ὕδωρ, ἀμικτος.] MS. πρὸς ὕδωρ ἀμικτος. & deest ἀμιγῆς. JUNG.

31 Ἀκρατον σπᾶσαι.] Interpr. merum libare. inalim. ἀκράτου σπᾶσαι. vid. VI, 18. Kühn.

32 Καὶ εὐκέραστος &c.] In MS. defunt και εὐκέραστος, εὐκράης. JUNG.

33 Εὐκράς.] MSS. εὐκρας. SEB.

Εὐκράς.] C. A. εὐκρας omisso εὐκράης. postea και αὐτόκρας και αὐτοκέρας ὁ μνηδεμιάς π. δ. Kühn.

Εὐκράς.] MS. εὐκρας. accentu, puto, rectiore. Scilicet uti αὐτόκρας, & εὐόκρας, ita enim MS. quoque Hefychius: εὐκράς (scribe εὐκρας, uti etiam Sylburgius monuit), εὐκίφαλος, εὐκράτος. quamvis non ignorem apud Suidam & Etymologum εὐκράς legi. JUNG.

Εὐκράς.] Εὐκρας e MS. reposuit in textu Cl. Kühnius, nec aliter legendum est in Hefychio, quamvis ibi sit, qui Εὐκράς velit, pro vulgato Εὐκρας. explicat autem hoc εὐκρας per εὐκίφαλος & εὐκράτος. bene. Κράς enim & caput denotat. videri poterit ipse Hefychius.

34 Μνηδεμιάς.] MS. μνηδεμιάς. JUNG.

35 Αὐτοκέρας.] Αὐτοκέρας habet & Hefychius, de

καὶ αὐτόκρατον. ³⁴ καὶ νεόκρατον, καὶ ³⁵ νεοκράς, ὁ νεωστὶ ³⁶ κεκραμένος. καὶ ³⁷ ἀκρατότερος, καὶ ἀκρατέστερος, ὡς Ὑπερίδης. ³⁸ ἔστι δὲ τὸ ἀκρατίσασθαι; καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, τί τὸ κακόν, ἀλλ' ³⁹ ἢ κοκκύηλα ἠκρατίσω. καὶ κεράσασθαι, μίξασθαι, συγκεράσασθαι. ⁴⁰ καὶ κεραυνῶναι, καὶ ἐκεραυνῶ. τὸ γὰρ ἐκίρνα, καὶ ⁴¹ κερνάσαι, ⁴² ποιητικώτερον. ὡσπερ καὶ ὁ κερνάς. οἱ δὲ πεζοὶ, ⁴³ λέγουσι καὶ ²⁵ κεραυνῶν. * καὶ Ἡρόδοτος, ⁴⁴ ἀκρατοπότης. ⁴⁵ ἀκρατοκώθωνος δὲ, Ὑπερίδης εἶπεν, εἰ καὶ μὴ δόκιμον. ὁ μέντοι ⁴⁶ ἀναγαργαρίσασθαι νῦν ⁴⁷ λέγουσιν, ἀνακογχυλιάσασθαι ἔλεγον, τὸ ἀνακλύσασθαι τὴν Φάρυγγα. ⁴⁸ Πλάτων δὲ ὁ Κωμικός, ⁴⁹ ἀνακογχυλιαστὸν ἐχθοδοπὸν τι σκευάσω. ⁵⁰ ἀμυστὶ πίνειν, ἀμυστίζειν, χανθὸν πίνειν, Θρακία πρόποσις, ⁵¹ Σκυθικὴ πρόποσις, πρόποσις. ὑποβεβρέχθαι, διαθερμαίνεσθαι, ⁵² σεσεῖσθαι μέθη, μεθύειν, μεθύσκεσθαι, μεθυστικός. ἢ γυνὴ δὲ, μεθύση, καὶ μεθύστρια, παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ Κωμικῷ. ὁ γὰρ μεθύσος, ἐπὶ ἀνδρῶν, ²⁶ Μενάνδρῳ δεδῶσθαι. * ἐπὶ δὲ τῶν μεθύοντων,

& dilutum. & nuper mixtum, recenter temperatum, quod modo est dilutum. Et Meracius, Meracissimum, secundum Hyperidem. Cæterum * & Ἀκρατίσασθαι, pro merum bibere, vel jentari, apud Veteres usitatum fuit. & Aristophanem, Quid hoc malum, an pruna jentabor? sed & diluere, miscere, condiluere, temperare & temperavit. Ἐκίρνα enim, & Κερνάσαι, magis Poëtica sunt. quemadmodum & Κερνάς. Poëtæ vero, & Dilutus dicunt. * Et Herodotus, Meripotor. Et Mero inebriatus dixit Hyperides, licet non probatum sit. Et quod nunc gargarizare dicunt, ἀνακογχυλιάσασθαι vocarunt, pro eo quod est guttur perluere. Plato autem Comicus, Gargarismum quendam hostilem adorna, dixit. Sine respiratione potare, continuo bibere spiritu, hianter bibere. Thracia Propinatio, Potio Scythica, propinatio. Irrigatus est. ebriari, incaleuit, ebrietate commotus est. ebriari, inebriari, inebriatus. Mulier vero Ebria, & Inebriata, dicitur apud Theopompum Comicum. Ebrius enim, quod ad Viros refertur, Menandro relinquatur. * De ebriis vero, ²⁶

temperie ævis, qua nulla neque calidi neque frigidæ admixtione oris habet. ubi vulgatam lectionem ὁ πᾶν Salmasius sollicitat, quæ vero, cum præfertim Pollux nollet ipsi faveat, forte retinenda fuerit.

34 Καὶ νεόκρατον] In MS. defunt καὶ νεόκρατον. JUNG.

35 Νεοκράς] C. A. νεοκράς ὁ ν. κεκραμένος. KÜHN. Νεοκράς] MS. νεόκρας. quod rectius videtur. Hesy chius etiam mendosus: Νεοκράς, νεωστὶ κεκραμένος. apud quem mendose legitur νεοκράς, & κεκραμένιας. Etymologus tamen in Ἀβλῆτα, profusus vult scribendum talia ἄξυτῶν, & χαλκοκράς, νεοκράς exempli loco producit, quorum genitivus fœdit, χαλκοκράτος, νεοκράτος. Grammatici litem dijudicent. JUNG.

Νεοκράς] Hesy ch. Νεοκράς, νεωστὶ κεκραμένιας, ubi doctiss. Salmasius legendum ait, Νεοκράς νεωστὶ κεκραμένιας. Verum ex Polluce nostro jam non dubito, quin νεοκράς, vel νεόκρας, νεωστὶ κεκραμένος sit legendum.

36 Κεκραμένος] MSS. κεκραμένιος. SEB.

37 Ἀκρατότερος, καὶ ἀκρατίστερος] MS. ἀκρατότερον, καὶ ἀκρατέστερον. defunt autem ὡς Ὑπερ. JUNG.

38 ἔστι δὲ τὸ ἀκρ. &c.] C. A. ἔστι δὲ καὶ τὸ ἀκρ. &c. post Ἀριστοφάνει, καὶ κεράσασθαι &c. KÜHN.

ἔστι δὲ τὸ ἀκρ. &c.] MS. ἔ. δὲ καὶ τὸ ἀκρ. παρὰ τ. παλ. reliqua, καὶ π. Αρ. τί τὸ κ. ἀ. ἢ κοκ. ἠκρ. defunt. Notat vero H. Stephanus Nostrium quod Ἀριστοφάνει videatur scjungere a παλαιοῖς. quasi ait, Ἀριστοφάνει non sūt παλαιός. JUNG.

39 ἢ κοκκύηλα ἠκρ.] Si scribas ἢ κοκκύηλα ἠκρ. videtur versus constare. JUNG.

40 Καὶ κεραυνῶναι] C. A. non habet καὶ. KÜHN.

41 Κερνάσαι] P. κερνάσθαι. κερνάσαι autem habet mox post κερνάς. SEB.

Κερνάσαι] Hesy ch. Κερνά, εἰσχοεῖ.

42 Ποιητικώτερον] C. V. ποιητικώτερα. KÜHN.

Ποιητικώτερον] MS. ποιητικώτερα, sed dein mendose ὁ κέρνας. JUNG.

43 Λέγ. καὶ κερ.] MS. λέγουσιν κεραυνῶν. & sane illud καὶ videtur falsa repetitione natum. defunt ibidem καὶ Ἡρόδ. in MS. Extat vero apud nostrum Hi-

storicum in Eratone Κλομαρία &c. ἀκρητοπότην γένεσθαι καὶ ἐκ τούτου μανῆσαι. JUNG.

44 Ἀκρατοπότης] Herod. in Erato de Cleomene Rege Lacedæmoniorum ἀκρητοπότης & ἀκρητοποσίην, Ionic. KÜHN

45 Ἀκρατοκώθ.] Ἀκρατοκώθ. de hoc hinc & Erasimus Adagio Cothonsiffare. JUNG.

46 Ἀναγαργαρίσ.] Hesy ch. Ἀναγαργαρίσμος, διάχυσις.

47 Λέγουσιν.] Post λέγουσιν, pro puncto sublitue comma. JUNG.

Λέγουσιν.] Post λέγουσιν puncto sublato comma sublituimus & ἀνακογχυλιάσασθαι, ut & H. Steph. in suo Thes. ex Nostro citat, reposuimus, & ita mallem quoque legere apud Hesy chium ἀνακογχυλιάσαι scilicet, ἀναγαργαρίσαι, pro ἀνακογχυλίσαι, ἀν.

48 Πλ. δὲ &c.] Defunt in MS. Πλ. δ. ὁ Κ. Α. ἰ. τ. σ. JUNG.

49 Ἀνακογχυλιαστὸν] C. A. accentum ponit in antepenultima & dein, ἐκθοδοπῶν. vid. Hesy ch. in Ἐχθοδοπός. παρὰ σὶ aliquid quod gargarizari odiumque creare potest. ita redderem verba Comici. KÜHN.

50 Ἀμυστὶ πίνει] A. ἀμυστιν. Eurip. Cycl. 416.

--- Ἐσπασιν ἀμυστιν ἐλκυσίς.

Et Suidæ Ἀμυστις, ἢ ἀμυστι πρόποσις. Hesy chio, immo Polluci etiam infra VI, 97. (ubi alias poculi nomen) ἀβρόα πρόποσις. Verum ἀμυστι etiam dicitur. Lucian. Lexiph. tom. II. pag. 537. Ἐπίνομι ἀμυστι, καὶ ἤδη ἀκροβάρακες ἤμιν. apud Clem. Al. legitur & ἀμυστι εἶλον Ραδαγ. libro secundo, fol. 68. SEB.

Ἀμυστι πίνει] C. A. ἀμυστον. male. Thracia & Scythica potio est ἀκρατοποσία. Salmas. Ἀμυστι πίνει: sed non est quod recedamus a vulgata lectione. KÜHN.

Ἀμυστι πίνει] MS. ἀμυστιν πίνειν, ἀμ. quod vulgato non inferius: si non potius forte. JUNG.

Ἀμυστι πίνει] Hesy ch. Ἀμυστις, τὴν ἀμυστιν καὶ ἀβρόαν πρόπον Τιμαρχος φησὶ οὕτως λέγεσθαι.

51 Σκυθ. πρόποσις, πρ.] MS. Σκυθικὴ πρόποσις. sine πρόποσις. JUNG.

52 Σεσεῖσθαι μέθη, μεθ.] MS. σεσεῖσθαι, μέθη μεθύειν &c. JUNG.

alam levare dixerunt. eo quod talis e-

briis mos erat. quapropter & Homeram

dicere,

Μαθήβυς ελευάτις, ρίσυ εμοριεβάντυρ.

Crapula, crapula laborare, crapula he-

sterna. jejunare, sobrie habere, sobrium

esse. Nam νηφαλεύειν, sobria immolare

significat. quod est sacra facere, vino ca-

rentia. quorum contraria sacra, vini li-

bationes vocarunt. Sed & biberunt, ut

nunc dicitur. Combiberunt vero, & Po-

tationes fecere, dixit Xenophon. Me-

di vero, Bibebant, & in tentoriis per-

noctabant. Verum Cratinus vinum, et-

iam Μάρωνα, vocavit: Nec curavi tan-

tum, nec μάρινα bibi.

53 ἔλεγον τὸ 54 μασχάλην αἰρεῖν, ὡς τοῦτο ἔθος

55 χεῖρας 57 * ἀνισχόντες, γέλω ἐκβαλόν. —

κραιπάλη, κραιπαλᾶν, 58 ἐωλοκρασία, νηφεῖν;

59 νηφαλίως ἔχειν, νηφαντικὸν εἶναι. 60 τὸ γὰρ

νηφαλιεύειν, τὸ 61 νηφάλια θύειν ἔλεγον, ὅπερ

ἔστι τὸ χρῆσθαι θυσίαις αἰνοῖς. ἂν τὰς ἐναντίας

θυσίας, 62 οἰνοσπόνδους ἀνόμαζον. 63 ἔπινον δὲ,

ὡς οἱ νῦν 64 τὸ συνέπινον, καὶ 65 ποτούς ἐπιοῦν-

το, ἔενοφῶν ἔφη. οἱ δὲ Μῆδοι, καὶ ἔπινον, καὶ

66 ἠυλοῦντο. 67 Κρατῖνος 68 μέντοι τὸν οἶνον μάρω-

να εἶρηκεν, 69 οὐπὼ πῖον τοσοῦτον; οὐδὲ πῖομαι

μάρωνα.

53 ἔλεγον τὸ μασχ.] MS. ἐλέγντο μασχ. vid. ve-

ro Erasmatum Adag. Maschalat tollere. JUNG.

54 Μασχάλ. αἰρ.] Vid. prov. Maschalat tollere. SEB.

55 Ὀμ. πρ.] Ὀμηρος προσειπῶν C. A. in versu ἀ-

νισχόντες, γέλωτι &c. C. V. ἀνισχόντες. Salmaf. et-

iam Διὸ καὶ Ὀμηρος προσειπῶν. vid. Hesychium in Μα-

σχάλην αἰρεῖν. KÜHN.

56 Χεῖρας * ἀνισχόντες] Leg. χεῖρας ἀνισχόμενοι γέ-

λω ἐκβ. Sic enim extat Od. Σ, 99. χεῖρας ἀνισχόντες

autem princip. est v. 347. Iliad. Ο, & 369. Iliad.

O. sed neutribi: γέλω ἐκβ. SEB.

57 * Ἀνισχόντες] MS. ἀνισχόντες. Apud Home-

rum legitur ἀνισχόμενοι. locus est Od. Σ. v. 99. JUNG.

* Ἀνισχόντες] Nostro Pollucii similiter citat & Suidas

hæc verba Homeri. at in vulgatis Homeri editionibus

Odyss. Σ, 99. & in eximio MSto quo in novâ mea

éditione Homeri adornanda nunc utor, non aliter lego,

quam χεῖρας ἀνισχόμενοι &c.

58 Ἐωλοκρασία] C. V. αἰολοκρασία. male. vid. Hesych.

& Suid. in h. v. KÜHN.

Ἐωλοκρασία] MS. αἰολοκρασία. JUNG.

59 Νηφαλίως] C. A. νηφάλιος in textu, ὡς supra

ascripsum. KÜHN.

60 Τὸ γὰρ νηφαλιεύειν &c.] C. A. νηφαλιεύειν. quod

confirmat C. V. Palef. νηφαλιεύειν. Salmaf. legendum,

ἔπινον δὲ, ὡς &c.] Ut in textu jam est, ita re-

posuit Cl. Kibhnius; prius editi sic habebant: ἔπινον

δὲ, ὡς οἱ νῦν. τὸ συνέπινον δὲ καὶ π. &c.

64 Τὸ συνέπ. δὲ] C. A. τὸ συνέπινον (distinctione omis-

sa quæ præcedit) καὶ πόταν ἐπιοῦντο. C. V. εἰ in ἐπιοῦν-

τε perperam omittit. post Xenophon non est ἔφη in C.

A. sensus loci videtur esse, quod tunc nunc quidem

habebat significationem computationis, Xenophontem ve-

ro συμπίνειν dixisse, idque probatur ex loco qui extat

lib. IV. de Instit. Cyræ, ubi legendum συνέπινον. Me-

di complotabant, epulabantur ac tibiis canebant &c.

p. m. 83. KÜHN.

65 Ποτούς] Πότους. SEB.

66 In tentoriis pernottabant] Tibia canentem seu

tibiae cantum audiebant. id enim αὐλοῦμαι. pernacto

autem ἀυλίζομαι. SEB. 2.

67 Κρατῖνος] Etiam Eurip. Cycl. 411:

--- ἐμπλήσας σκύφος

Μάρωνος αὐτοῦ, τὰς προσφέρω πῖον.

cum dixisset Ulysses ib. v. 141.

Καὶ μὴν Μάρων μοι πᾶσι ἔδωκε, παῖς θεῶν.

vel ut mox inquit: ὁ Βακχίου παῖς. ubi παῖς ὁ νῆπιός.

Nam Odyss. α, 197. idem eadem de re

--- οἶοιο

Ἦδιος ἂν μοι ἔδωκε Μάρων Εὐάνθιος υἱός.

70 Περὶ λαμπροῦ ἐστιατοῦ, καὶ τοῦ ἐναντίου.

De splendido convivatore, & contra.

Ἐρεῖς δὲ, ἐστιατῶν λαμπρῶς, μεγαλοπρεπῆς, ⁷¹ εὐξενος, φιλόξενος, δημοτικὸς, εὐτράπεζος, ⁷² καθαριότητι χαίρων. ὁ γὰρ ⁷³ καθάριος, ιδιωτικόν· καὶ τοὶ τὸ καθαρῶς παρὰ Ξενοφῶντι εἶρηται. ⁷⁴ διηκριβωμένος, εὐδίατος, μεγαλόφρων, φιλοφροσύνης γέμων, ⁷⁵ εὐάρμοστος, φιλοπροσηγῶρος, ⁷⁶ πανηγυρικὸς τὸ ἦθος, ⁷⁷ ἀβρόβιος, ⁷⁸ ἀβροδίατος. καὶ τὰ παραπλήσια. τοὺς δὲ ἐναντίους, ⁷⁹ τρυσιβίους ἀνόμαζον, κακοβίους, μικροπρεπεῖς, ⁸⁰ ἀνελευθέρους.

Dices vero, Convivator seu Hospes; splendidus, magnificus, hospitalis, Hospitum amans, popularis, lautus, munditie gaudens. Mundus enim, Vulgare est. Sed & Munde, apud Xenophontem dicitur. Sedulus, opiparus, magnanimus, hilaritatis plenus, compositus, affabilis, festivus moribus, delicatus, deliciis utens, & his similia. Contrarios autem, fordidos, tenues, viles, & illiberales nominaverunt.

81 Περὶ δεξιῶν, καὶ σκαιοῦ συμπότου.

De dextro, & sinistro compositore.

Περὶ δὲ συμπότου, δεξιῶν, συμποτικῶς, ⁸² ἀστέιος, ἐπεικῆς, εὐαρμόσιος, ἐπιδέξιος, ⁸³ εὐμελής, εὐμικτός, εὐεπίμικτός, ἀξιοκοινωνήτοσ, κοινωνικὸς, συνουσιαστικὸς, ⁸⁴ ἐξομολογητικὸς, σπουδαῖος, Φαίδρος, Φιλόγελος, Φιλοπαίγμων, ⁸⁵ καὶ Φιλοπαίσμων, Φιλόφρων, ἀντάρκης, ὀλιγοδεής, ὀλιγόσιτος, νήφρων, μετρίω-
19 τας, μετρίσιτος, ἴλιος, εὐμενής. * Ὁ δὲ ἐναντίος, ⁸⁶ σκαῖος, ἐκμελής, ἀγροικός, ἀμικτός,

DE compositore porro, dexter, compositus, urbanus, decorus, compositus, sincerus, studiosus, placabilis, commercii amans, sodalitate dignus, communicans, conveniens, ingenuus, diligens, hilaris, risus amans, jocundus, & jocosum studiosus, laetus, contentus, temperans, modestus, sobrius, moderatus, temperatus, placidus, mitis. * Contrarius vero, sinister, negligens, agrestis, asper,

70 Περὶ λαμπροῦ ἐστ. &c.] C. A. περὶ εὐτραπέζου ἐ. Kühn.

Περὶ λαμπροῦ ἐστ. &c.] Titulus sequentium capitulum, IV. V. & fere totius VI. quae junguntur, in MS. iste: Περὶ ἐστιατοῦ, καὶ τοῦ ἐναντίου, περὶ συμπότου, καὶ τοῦ ἐναντίου, περὶ τε σκαιοῦ καὶ τοῦ προπίου. JUNG.

71 Εὐξ. φιλ.] Defunt in MS. εὐξ. φιλ. JUNG.

72 Καθαριότητι.] C. V. καθαριότητι. C. A. καθαριότητι. male. Kühn.

Καθαριότητι.] MS. καθαριότητι χ. JUNG.

73 Καθάριος &c. καθαρῶς.] Idioticum censet Auctor καθάριος scriptum per τι, quamvis Xenophorum quoque dixerit καθαρῶς, & Celsus observet, meliores Codices Athenaei habere καθαρῶς pro καθαρῶς. Pollucis iudicium secutus est ille qui erasit in Cod. Antw. s. in utroque loco. C. A. pro καθαρῶς παρὰ τῷ Ξ. ἠκριβωμένος. Salm. MSS. τὸ καθαρῶς. Kühn.

Καθάρμιος.] MS. καθάρμιος. defunt dein καίτοι τὸ καθ. &c. εὐδίατος cum mediis. JUNG.

74 Διηκριβ.] MSS. ἠκριβ. SEB.

75 Εὐάρμ. φ.] Defunt in MS. εὐάρ. φιλοπ. JUNG.

76 Πανηγυρικὸς τὸ ἦθος.] C. A. post πανηγυρικὸς interponit, & dein coniungit τὸ ἦθος ἀβρόβιος. Kühn.

77 Ἀβρόβιος, ἀβροδ.] Salm. MS. pro ἀβρόβιος & ἀβροδ. ἀβρόβιος & ἀβροδίατος, id est accuratior in vini & diata. Kühn.

78 Ἀβροδ.] MS. ἀβροδ. & deest ἀβρόβιος. JUNG.

79 Τρυγοβίους.] Proν. τρυγοβίους. SEB.

Τρυγοβίους.] Pro τρυγοβίους C. V. τρυσιβίους. ita & Vales. Aristoph. τρυσιβίους γαστήρ. Kühn.

Τρυγοβίους.] De trygobiiis vid. Eras. Adag. Τρυγό-

βίους. & Junium Adag. τρυγοκόδυλος. sed MS. habet hic diferte τρυσιβίους. quod cum & Aristophane, Enflathioque Suidaque nitatur, mehercle recipiendum putato, alteri certe praeter Pollucem vulgatum Auctorem dare non possunt. JUNG.

Τρυγοβίους.] Τρυσιβίους e MSS. a Cl. Kühnio in textu est repositum.

80 Ἀνελευθέρους.] Deest ἀνελευθέρους in MS. JUNG.

81 Περὶ δεξιῶν &c.] C. A. περὶ δεξιῶν συμπότου καὶ μή. Kühn.

Περὶ δεξιῶν &c.] Caput hoc priori, titulo carens, jungi jam dixi. JUNG.

82 Ἀστέιος, ἐπ.] Defunt in MS. ἀστέιος, ἐπεικ. JUNG.

83 Εὐμελ. &c.] Defunt in MS. εὐμ. εὐμ. εὐεπ. εὐξ. &c. μετρίωτ. μετρίσιτ. cum mediis. dein MS. ἴλ. εὐμ. καὶ τὰ παραπλήσια. JUNG.

84 Εξομολογητικὸς.] Quid sibi hic velit ἐξομολογητικὸς hic quidem non capio. egregie certe Falckenburgius meus, qui ejus loco ad oram notat, ἐξομολογητικὸς, quod probe cum praecedenti συνουσιαστικὸς convenit, ad vulgatum non item. Audiam tamen libenter alios, si meliora habent quae proferant.

85 Καὶ φιλοπαίσμ.] Abest a C. A. ut & mox μετρίωτατος. consentiunt Vales. & Salm. MSS. Kühn.

86 Σκαῖος &c.] MS. σκ. ἐκμ. καὶ τὰ ἀντισημίνα, sequentia omnia hoc capite deficiunt, exceptis his, quae habet ita MS. post ἀντισημίνα, nempe φερτικὸς, ἐπισκυθρωπάξων, φιλοσκώμων, ἔξοιτος, ὑγρὸς, κλυπηγορῶν, καὶ τὰ παραπλήσια. & non male pro φερτικὸς, reponas τὰ παραπλήσια, in fine inquam Segmenti. non recte enim id repetitur, antea sub initium

cavillator, arrogans, superbus. Contemptor, molestus, onerosus, gravis, mordax. obrectator, curiosus, percuriosus, tristis, fictus, fucatus. Simulator, scommatum studiosus. irrisor, mordens, cavillatorius. Cachinnator, irreplebilis, vilis, mollis, vinolentus, temulentus, inconstans, lubricus, iracundus, ebrius, crapula laborans, incertus, garrulus, delirus, nugator, inter pocula concionans.

είρων, ἀλαζών, ὑπεροπτικός, ὑπέρφρων, βαρύς, φορτικός, ἐπαχθής, κομπαστής, κομπώδης, ⁸⁷ περίσπουδος, ὑπέρσπουδος, κατεσπουδασμένος, ἐπισκυθρωπάζων, πεπλασμένος, καταπεπλασμένος, αχηματοποιούμενος, Φιλοσκώμων, γελοιαστής, τωθαστής, τωθαστικός, καυχαστής, ἀπληστος, συρφετώδης, χαῦνος, πάρινος, ἔξοιμος, ὑγρός, σφαλερὸς, δυσόργητος, μεθύων, κραιπαλῶν, παράφορος, λάλος, λῆρος, Φλύαρος, ⁸⁸ κυλικηγορῶν, ⁸⁹ φορτικός.

• CAPUT VI.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

De libationibus, & propinando. I.

⁹⁰ Περὶ σπονδῶν, καὶ τοῦ προπίνειν. α'.

DE vino infuper dices, libatio, libare, delibare, libamina fundere. libaminum expers, libationis aut foederis expers. Foederatus, semilibatus, confoederatus, confoederatissimus, a foedere alienissimus. Simul libans, libaminum & poculorum particeps, foederum transgressor. foedera transgredi, libationes dissolvere, & his similia. Propinatio, ad potandum invitatio. Σπονδαρχεῖν, quod est potandi invitationes propinare. pocula circumagere, frequenter infillare. Et potus menfarum secundarum. * Et calix transitorius, qui ad omnes pervenit, quem etiam ἐπιπιπρίδα vocaveris. Inebriari vero, pro immodice bibere, dixit Critias. Et bibendi cupidus, sitibundus, fitiens. Et res ipsa, sitis. Et verbum, sitire. Edendi vero cupidus, famelicus. Res ipsa, fames. Et verbum, esurire.

Eἴποις δ' ἂν ἀπὸ οἴνου, σπονδῆ, σπείσαι, ⁹¹ ἀποσπείσαι, ⁹² ἐπισπείσαι, ἀπόσπονδος, ⁹³ ἄσπονδος, ἔσπονδος, ἡμίσπονδος, ὁμόσπονδος, ⁹⁴ ἐσπονδότατος, ἀσπονδότατος, ὠμόσπονδος, σπονδῶν καὶ κρατήρων μετασχῶν, παράσπονδος, παρασπονδεῖν, ⁹⁵ σπονδὰς ἀναίρειν, καὶ τὰ παραπλήσια. πρόσσις, Φιλοτησία. ⁹⁶ σπονδαρχεῖν, τὸ προπίνειν Φιλοτησίας. τὰς κύλικας ⁹⁷ ἐν κύκλῳ περιελαύνειν, ⁹⁸ πυκνὸν ⁹⁹ ὑποψεκάζειν. καὶ πότος μεταδόρπιος. * καὶ ³¹ κύλιξ ¹⁰⁰ μεταπιπρίς, ἢ ἐπὶ πᾶσιν. εἴποις δ' ἂν τὴν αὐτὴν, καὶ ἐπιπιπρίδα. ¹ ἐπικωθονίζεσθαι δὲ, ² τὸ περαιτέρω πίνειν κριτίας λέγει. καὶ ὁ ³ μὲν πιεῖν ἐπιθυμῶν, διψαλέος, καὶ διψῶν. καὶ τὸ πρᾶγμα, δίψα, καὶ ⁴ δίψος. καὶ τὸ ῥῆμα, ⁵ διψῆν. ⁶ ὁ δὲ φαγεῖν θέλων, πεινῶν. καὶ τὸ πρᾶγμα, ⁷ πείνα. καὶ τὸ ῥῆμα, πεινῆν.

Segm. jam allatum. His statim sequens caput, sine titulo jungitur. JUNG.

⁸⁷ Περίσπουδος &c.] C. A. περίσπουδος, ὑπέρσπουδος, καταπεπληγμένος, ultimum ita & *Salmas.* KÜHN.

⁸⁸ Κυλικηγορῶν] *Athenais* lib. XII. κυλικηγορεῖν, ὅταν ἐπὶ τῇ κύλικι τίς ἀγορεύσῃ. KÜHN.

⁸⁹ Φορτικός.] *Φορτικός οπερσός, molestus, scamus.* KÜHN.

⁹⁰ Περὶ σπονδ. &c.] Integer abest titulus a C. A. KÜHN.

⁹¹ Ἀποσπείσαι &c.] Ἀποσπείσαι etiam abest a C. A. cetera ita se habent: ἐπισπείσαι, α'. α'. ἢ. ἀσπονδότατος, σπ. κ. κ. μ. κ. παρασπονδεῖν marginis est σ. ἀν. πρίσσις. KÜHN.

⁹² Ἐπισπείσ.] Deest ἐπιπ. in MS. JUNG.

⁹³ Ἄσπονδος] Deest in MS. ἀσπονδος, & ἡμίσ. JUNG.

⁹⁴ Ἐσπονδ. &c.] Deest in MS. ἐσπ. ἀσπ. ὠμόσπ. notandum autem illud ὠμόσπονδος. & an hoc queat ad ἀμαθέτησιν referri? JUNG.

⁹⁵ Σπονδὰς ἀναίρειν.] In MS. deest σπονδὰς ἀναίρειν. JUNG.

⁹⁶ Σπονδαρχεῖν] Vid. *Lexic. Ion.* *J. Porti* ubi, quid σπονδαρχεῖν *Herodoto*, exponit. SEB.

⁹⁷ Ἐν κύκλῳ &c.] Similia observat de hoc more *Fulv. Ursin* adpend. ad triclin. *Ciacconi*. JUNG.

⁹⁸ Πυκν. ὑποψ.] Defunt πυκν. ὑποψ. in MS. qui dein πωτός. JUNG.

⁹⁹ Ὑποψεκάζειν] Ὑποψεκάζειν est *τογατίου* *poculis* *madescere.* KÜHN.

¹⁰⁰ Μεταπιπρίς] C. V. μεταπιπρίς. mendose. vid. *Hesych.* in *Μεταπιπρίων* & *Athenais* lib. XI. KÜHN.

Μεταπιπρίς] *Hesych.* *Μεταπιπρίων*, ἢ (f. ἢ) μεταπιπρίς, ἢ μετὰ τὸ δεικνόν, ἐκὰν ἐψωνται, δεδομένη κύλιξ, εἰ δὲ τὴν ὑστάτην πείσῃ.

¹ Ἐπικωθονίζεσθαι] *Aristotel.* *Secf.* V. probl. 38. ἀλιγοστία καὶ καθονισμὸς βίρου. SEB.

² Τὸ περαιτ.] MS. mendose τῶ περ. dein habet πίνειν, pro πιεῖν etiam. de ἐπικωθονίζεσθαι vid. etiam *Erasm.* *Adag.* *Corthonissare.* JUNG.

³ Μὲν πιεῖν] C. A. omittit μὲν ante πιεῖν. KÜHN.

⁴ Δίψος] MS. δίψος. JUNG.

⁵ Διψῆν] C. A. διψῆν. ita & *Valesius.* sequitur titulus, περὶ τοῦ θέλοντος φαγεῖν. KÜHN.

Διψῆν] MS. διψῆν. Tum sequitur novum caput hoc titulo: περὶ τοῦ φαγεῖν θέλοντος, περὶ τῆς τροφῆς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ἀπὸ τροφῆς, περὶ τῶν ἀπ' ἄρτου, περὶ τῶν ἀπὸ κρέων, καὶ περὶ μαγειρίου. & vulgatus *Segm.* seq. itaque deest ibi. JUNG.

⁶ Ὁ δὲ φαγ. ἢ.] P. inser. περὶ τοῦ θέλοντος φαγεῖν. Ὁ δ. SEB.

⁷ Πείνα] Πείνα. SEB.

Πείνα] C. A. Πείνη. consentit *Valesius.* KÜHN.

Πείνα] MS. πείνη, & πεινῆν. JUNG.

Πλάτων δὲ ὁ Κωμικός, καὶ ⁸ κενναγγίαν εἶρηκε. Ξενοφῶν δὲ, ⁹ βούλιμον. καὶ ¹⁰ Ἀριστοτέλης δὲ, τὸν ¹¹ Πειραιέα μὴ κενναγγίαν ἀγναι.

Sed Plato Comicus, etiam Vaforum inanitatem dixit. Xenophon, inediam. Tum & Aristoteles, Piræum non ferre. vasa iuana.

32

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ζ.

* C A P U T VII.

¹² Τροφαί, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα. α'.

Cibi, & ab his deducit nomina. 1.

Η δὲ τροφή, ἄρτοι, κρέα, ἄλφιτα, μάζα, ¹³ ὄψα, σῖτα, σιτία, ἐδέσματα, βρώματα. καὶ ἀπὸ μὲν τροφῆς, θρέψαι, τροφῆναι, τροφεύς, ¹⁴ εὐτροφός, ἐντροφός, σύντροφός, τροφός, τρέφμιος, ¹⁵ παρατρέφασθαι, συντρέφασθαι, ἀποτρέφασθαι, ὑποτρέφασθαι. ἀπὸ δὲ ἄρτου, ἀρτοποιός, ἀρτοκόπος, κανοῦν ἀρτοφόρον, ἀρτοσιτεῖν. ἄρτοι ¹⁶ ζυμίται, καὶ ἄζυμοι. ¹⁷ Πλάτων γὰρ ¹⁸ τῷ ὀνόματι κέχρηται. ³³ ἄρτοι ¹⁹ ὀβελίαι, ²⁰ ἄρτοι ²¹ κριβανίται, ἄρτοι ²² καρχυδίαί. ²³ ἄρτοι ἀπυρίται. ²⁴ τῶν δὲ ἄρτων αἱ ψωμοὶ, καλοῦνται ²⁵ ἐνθεσίς. καὶ τὸ ψω-

Cibi præterea, panes, carnes, farina, massa, obsonia, cibi, frumenta, edulia, victus. Et a nutrimento quidem nutrire, nutrirī, Nutritor, bene nutritus, nutritus, connutritus. Nutrix, Alumnus, pernutrire, connutrire, nutrimenta subducere, subnutrire. A pane vero, Pistor, panem fecans, canistrum panarium, panem pinfere, panes fermentati. & Azymī, hoc enim nomine Plato utitur. * Panes veruales, panes clibanarii, panes canchrydii, panes intosti. Panis vero buccellæ, boli dicuntur. Unde & Ψω-

⁸ Κενναγγίαν] Pro κενναγγίαι. C. V. κενναγγίαι. Salm. MSS. κενναγγίαν. Kühn.

Κενναγγίαν] MS. κενναγγίαν. JUNG.

⁹ Βούλιμον] Xenoph. lib. IV. de Exped. Cypri Βουλιμῶν aliquoties habet. βούλιμος vel βούπεινα, est μέγας λιμός. Kühn.

¹⁰ Ἀριστοτέλης δὲ &c.] C. A. Ἀριστοτέλης δὲ τὴν περὶ μὴ κενναγγίαν. C. V. vocī Ἀριστοτέλης superscriptum habet Ἀριστοφάνης, δὲ omittit & legit περὶ αἰ. Erasmus laudat ut proverbium, quem vide sis. Salm. MS. τὸν Πειρῆα, Valef. κενναγγίαν bis & Ἀριστοφάνης. Kühn.

Ἀριστοτέλης δὲ &c.] Adagium explicare conatur Erasmus Adag. Piræus non fert vasa inania qui nempe περὶα habet, uti antea fuit editum, quoque: & ipsi subeluit menda. ait enim expendendum, num apud Gallæcem Πειραιῆα sit legendum, ut ad hominem loco isti cognominem referatur. Ceterum & ipse putavit ex Ἀριστοφάνη esse. At MS. noster longe aliter hæc ita: καὶ Ἀριστοφάνης δὲ, τὸν Πειραιῆα μὴ κενναγγίαν ἀγναι. quæ tota le.lio mihi videtur rectior. Et Aristophanem ab Aristotele extrusum in vulgato Gallicæ librariorum manu MS. testis est & alibi. JUNG.

¹¹ Πειραιῆα] Vel Πειραιῆ, utraque forma in MS. Pal. vid. & Erasmus. Piræus non fert vasa inania, pr. ed. Πειρία. SEB.

¹² Τροφαί &c.] Titulum nullum habet C. A. Kühn.

¹³ ὄψα, σῖτα, σ. id.] C. A. ὄψα, ἐδέσματα & seq. καὶ ἀπὸ τροφῆς τροφεύς, ἐντρ. σ. τ. π. ὑποτρέφασθαι. Kühn.

¹⁴ ὄψα, σῖτα, σ. id.] MS. μ. ὄψα, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν δὲ παραγόμενα ὀνόματα, & vulgata omnia defunt usque ad ἀπὸ δὲ ἄρ. JUNG.

¹⁵ Εὐτροφός] Εὐτροφός absuit in Cod. Salmas. Kühn.

¹⁶ Παρατρέφασθαι] Παρατρέφασθαι est aliis una cum aliis, obiter aliis inter alios. ita parasiticus παρατρέφεται a rege suo cui parasiticus ipse dicitur. Kühn.

¹⁷ Ζυμίται] Apud Longum meum quoque talis panis mentio. ait enim libr. II. ζυμητοῦ μέρος καὶ στροῦ κρήμα. Noster videtur in mente habuisse Xenophanem locum lib. VII. Αἰαβάσ. ubi in convivio Sentha inferuntur, ἄρτοι ζυμίται μεγάλοι προσπιπρωμένοι πρὸς τοῖς κρέμασι. JUNG.

Ζυμίται] Vid. Hesyeh. Etymol. M. habet Ζυμίτης, nisi forte & ibi ζυμίτης legendum. uti & Athenæus lib. III. pag. 109. habet. explicat autem Etymol. per αἰ μεγάλοι, quo sine dubio respicit ad lib. VII. Αἰαβάσ. locum, quem Cl. Jungermannus modo attulit, vide & in Ζύμη.

¹⁷ Πλάτων γὰρ &c.] Absunt a C. A. Kühn.

¹⁸ Τῷ ὀνόματι κέχρηται] C. V. τῷ ὀνόματι τούτῳ κέχρηται οὐκ ἐπὶ ἄρτου μὲν, κέχρηται γοῦν ἄρτοι ὀβελίαι. Valef. post ὀνόματι, inquit, inferendum, τούτῳ οὐκ ἐπὶ ἄρτου κέχρηται. Kühn.

Τῷ ὀνόματι κέχρηται.] MS. auctius ita: τῷ ὀν. τούτῳ κέχρηται. οὐκ ἐπὶ ἄρτου μὲν, κέχρηται γοῦν. Et sane quod ex Platoni Timæo proferunt, non de pane est: τὴν δὲ τῶν νεύρων φύσιν ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κρέσεως. JUNG.

¹⁹ Ὀβελίαι] Ὀβελίαι ἄρτος teste Athenæo lib. III. ubi aliquot genera panum explicat, dicitur vel, quod obelo vaneus, vel quod in ὀβελίσκοις νεκυλίς torreatur. Ultimam affert Hesyeh. apud quem ita invenio: Ὀβελίαι ἄρτος, ὁ ἐπὶ ὀβελίσκου ὀπτόμενος.

²⁰ Ἄρτοι κριβανίται] C. A. & Salm. α. κλιβανίται. Kühn.

²¹ Κριβανίται] P. κλιβανίται. SEB.

²² Καρχυδίαί] A. καρχυδ. vid. supra I, 248. SEB.

Καρχυδίαί] C. V. καρχυδίαί ita & Valef. & Salmas. tum C. A. omisso ἄρτοι, ἀπυρίαι. Kühn.

Καρχυδίαί] MS. καρχυδίαί. sic habebat & supra I, 248. JUNG.

Καρχυδίαί] Καρχυδίαί reposuit in textu Kühnius.

²³ Ἄρτοι ἀπυρίται] MSS. Salm. Απυρίται pro ἀπυρίται. Kühn.

Ἄρτοι ἀπυρίται] Defunt hic in MS. ἄρτοι ἀπυρίται. Et quinam sunt illi? an forte melius ἀποκωρία super prima tosti; de quibus Hesyeh. & Athenæus. an πυρίται ut infra VII. 23. nisi his illi vulgati forte sunt contrarii alii. JUNG.

²⁴ Τῶν δὲ ἄρτων] Phavorin. qui in Ἄρτοι hæc descripsit, omittit. Kühn.

²⁵ Ἐνθεσίς] Pro ἐνθεσίς leg. C. V. & A. ἐνθισίς. καὶ ψωμίζω δ. α. τ. ψ. ὡς Ἀριστοφάνης. ἐνθισίς etiam Valef. Kühn.

Ἐνθισίς] MS. ἐνθισίς. quæ sequuntur dein usque ad φησιν defunt in MS. JUNG.

μίζειν, * id est nutrire, apud Aristophanem:

Hæc quidem

Puerum reclinavit, hæc lavit, illa vero nutritivit.

A carnibus vero, vel *Κρεαδίων*, ut *Χερνοφον* vocat, *carnivorus* dicitur. *carnis comestio*, *carnis distributio*, *carnibus cibari*, *carnis venditores*, *carnes vendere*, *carnes cicures*. *Carnes ferinæ*, *suillæ*, *porcinæ*, *altiles*, *polypeæ*: *perdicum carnes*, *leporinæ*, *leporum pulpamenta*, *carnium frusta*, & quæ his similia sunt.

* *Carnifeca* vero, qui *carnes* discindit, quem & *coquum* nonnulli vocant. Est & apud *Lacedæmonios* *Magistratus* quidam. *Creodætes* dicitur. A *frumentis* vero dicuntur, *cibi*, *cibari*, *cibatus*, *annona*, *testera frumentaria*, *male cibatus*, *jejunus*, *ciborum amans*, *non cibatus*, *bene cibatus*, *cibivorus*, *frumentarius*, *edax*, *perparce comedens*, *modice edens*. *Convivator*, *convivari*, *semper comedens*, *commeatum quærens*, *commeatus inquisitio*. *Parasitare*. * & apud *Neotericos*, *Parasita*. & quæ his sunt similia. Est & apud *Veteres* *nomen* hoc, non autem de illo quo nunc: sed de ministerio quodam sacro dicitur, utpote de

μίζειν δὲ, ἀπὸ τῶν ψωμῶν, ὡς Ἀριστοφάνης Φησίν.

ἢ δὲ παῖδα

Κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμισεν.

Ἀπὸ δὲ κρεῶν, ἢ ὡς ²⁷ Ξενοφῶν κρεαδίων, ²⁸ κρεωφάγος, κρεωφαγία, κρεανομία, κρεωσιτεῖν, ²⁹ κρεωπῶλαι, κρεωπωλεῖν. ἡμερὰ κρέα, ³⁰ θήρεα κρέα, σύεα, χοίρεια, ὄρνιθια, πολυπόδεια, περδίκια, ³¹ λαγῶα. ³² σκελίδες λαγῶων.

³³ τεμμαχὴ κρεῶν, καὶ τὰ παραπλήσια. * ³⁴ κρεωδαίτης δὲ, ὁ διατέμων, ὃν καὶ μάγειρον, καὶ

³⁵ ἀρταμον ἐνὶ καλαῦσιν. ³⁶ ἔστι δὲ τις καὶ παρὰ

Λακεδαιμονίοις ³⁷ ἀρχή, κρεωδαίτης. Ἀπὸ δὲ

³⁸ σίτων, ³⁹ σῖτα, σιτία, σιτεῖσθαι, σιτούμενος,

⁴⁰ σίτησις, ⁴¹ σιτηρέσιον, κακόςιτος, ἀπόσιτος,

Φιλόσιτος, ἄσιτος, εὐσίτος, σιτοφάγος, σιτικός,

καλόςιτος, ὀλιγόςιτος, μετρίσιτος, σῶσιτος,

συσσιτεῖν, αἰεσίσιτος, ἐπίσιτος, ἐπισιτισμός,

παρασιτεῖν. * καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις, ³⁵

⁴² παράσιτος, καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ καὶ παρὰ

τοῖς παλαιοῖς τούνομα. ⁴³ οὐ μὴν ⁴⁴ ἐφ' οὗ νῦν,

ἀλλ' ἐπὶ ἱερᾶς ὑπηρεσίας ⁴⁵ τούνομα ⁴⁶ ἔστιν. οἶον,

²⁶ ἢ δὲ παῖδιον] C. A. ἢ δὲ παῖδα &c. ἢ δὲ παῖδα etiam *Salm.* KÜHN.

ἢ δὲ παῖδιον] Pro *παῖδιον* priorum editionum e MSto *παῖδα* Cl. *Kühnius* reposuit.

²⁷ Ξενοφῶν] *Xenophonius* locum *libr. I. Cyropæd.* pag. 10. suæ editionis esse adnotat *Henr. Stephanus* hic. JUNG.

²⁸ Κρεωφάγος &c.] C. V. κρεωφάγος, κρεωφαγία, κρεωσιτεῖν, (*Vales.* κρεωσιτεῖν) κρεωπῶλαι, κρεωπωλεῖν ο male adhibito loco u. vid. *Phanorin.* in κρεωδοσία. KÜHN.

Κρεωφάγος &c.] MS. κρεωφάγος, κρεωφαγία, κρεανομία, κρεωσιτεῖν. JUNG.

²⁹ Κρεωπῶλαι &c.] MS. κρεωπολαι, κρεωπολεῖν, καὶ τὰ παραπλήσια. intermediis, scilicet *ἡμερὰ κρ.* &c. omiffis. JUNG.

³⁰ Θήρεια] C. A. ὄρνιθια, λαγῶα. σκελίδες λ. τ. κ. κρεωδαίτης δ' ἔστι. C. V. κρεωδαίτης. at C. A. ἔστι δὲ κ. π. Α. ἀρχὴ τις, κ. KÜHN.

³¹ Λαγῶα] In vulgatis scribo λαγῶα. JUNG.

Λαγῶα] Legerem λαγῶα, uti *Eustathius* ad *Odyssæam*, & *Etymol. M.* quoque agnoscunt, quibus consentit *Suidas*. *Λαγώνια* est in *Hezychio*, habet enim, *Λαγώνια*, λαγῶν κρέα. Ne quid tamen te celem, habet & sine jota subscripto, uti vocant *Grammaticorum filii*, & *Athenæus* *lib. IX.* pag. 400.

³² Σκελίδες] *Falckenburgius* meus e MSto affert ἀσκελίδες. *Hezych.* Σκελίδες, κρέα ἐπιμέμη τετραμήνια. οἱ δὲ πλευρίδες.

³³ Τεμμαχὴ κρέων] Quod ad *τεμμαχὴ κρέων*, & *Phrygicus* scribit *τεμμαχος κρέας*. vid. ibi *Nunnesium* & locum *Pollucis* adde. JUNG.

³⁴ Κρεωδαίτης] MS. κρεωδαίτης. JUNG.

³⁵ Ἀρταμον] *Suidas*: Ἀρταμος, ὁ μάγειρος. παρὰ τὸ διατρέσαι, ὅ ἐστι μερίσαι, ἢ συναρμόσαι. *Hezych.* Ἀρταμος, μάγειρος.

³⁶ ἔστι δὲ τις &c.] MS. ἔστι δὲ καὶ π. Α. ἀρχὴ τις κρεωδαίτης. & putem rectius. Omiffis autem puto hos

κρεωδαίτης inter *Lacedæmoniorum* magistratus *Nicolaum Cyagium* de *Rep. Laced.* Exstat de iis & *Plutarchi* locus illustris, qui narrat talem in *Asia* designatum fuisse *Lysandrum*. JUNG.

³⁷ Ἀρχή] Post ἀρχὴ ponit *tis Falckenburgius* meus, non male.

³⁸ Σίτων] An σιτίων? quod videtur innui supra VI. 36. SEB.

³⁹ Σῖτα &c.] C. A. σίτησις &c. ἄσιτος abest. infra autem est post *συσσιτεῖν*, omisso αἰεσίσιτος. KÜHN.

Σῖτα &c.] MS. σῖτα. defunt σιτία, σιτεῖσθαι, cum seq. σιτούμενος. JUNG.

⁴⁰ Σίτησις] MS. σίτησις, non per η, & hic malim: quod illud alterum per η fere singulari magis modo usurpetur. JUNG.

⁴¹ Σιτηρέσιον &c.] Defunt in MS. σιτηρέσιον. κακόςιτος &c. τούνομα cum mediis. & MS. post σίτησις, saltem habet, καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ &c. JUNG.

⁴² Παράσιτος] C. A. ἔστι δὲ π. τ. π. τ. &c. καὶ τὰ ὅμοια abest. confer *Athenæum* *lib. VI.* cap. 8. & ibi *Casaub.* de *Parasitis*. KÜHN.

⁴³ Οὐ μὴν ἐφ' &c.] Pro vulgatis οὐ μὴν ἐφ' &c. in MS. ἐφ' οὗ νῦν οὐ μὴν ἀλλὰ ἱερᾶς &c. sed litterulis β. γ. u. superpositis prioribus a recentiore manu, quæ ita ponenda ordine indicant, οὐ μὴν ἐφ' οὗ νῦν, uti vulgo etiam est. JUNG.

⁴⁴ Εφ' οὗ νῦν] C. V. οὐ μὴν hic demum habet, quod debuit præcedere, dein uterque ἀλλὰ ἱερᾶς u. τ. οἶον ὁ τῆν &c. ita & *Salm.* dein C. V. οἱ &c. αἰρούμενοι eadem verba laudat *Athenæus* l. c. *Hezych.* pro ἐκλογῆν, ἐκδοχῆν, sensu non multum diverso. *Salm.* Codex scriptus τὸ ὄνομα, *Vales.* omittit quoque ἐπί. KÜHN.

⁴⁵ Τούνομα] A. τὸ ὄνομα. SEB.

Τούνομα] MS. τὸ ὄνομα. JUNG.

⁴⁶ ἔστιν. οἱ ἐπὶ τ.] MS. ἔστιν. οἱ ἐπὶ τ. JUNG.

ὁ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ⁴⁷ ἐκλογὴν ⁴⁸ αἰρούμενος. καὶ ⁴⁹ ἀρχαῖόν τι Ἀθήνησι ⁵⁰ παρασίτιον καλούμενον, ὡς ἐν τῷ ⁵¹ Νόμῳ τοῦ βασιλέως ἐστὶν εὐρεῖν. ⁵² ἐπὶ μέντοι τοῦ παρασιτεῖν ⁵³ ἐπὶ λιχνεία, ἢ κολακεία, ⁵⁴ πρῶτος Ἐπίχαρμος τὸν παρασίτον ⁵⁵ ὠνόμασεν, εἶτα, Ἀλεξίς. * Ὀμηρος ⁵⁶ δὲ αὐτὸν εἰλαπιναστὴν λέγει,

--- ⁵⁷ ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ⁵⁸ ἔην φίλος εἰλαπιναστής. κακοσιτία, ⁵⁹ ἀποσιτία, σπανοσιτία, ⁶⁰ ἀσιτία, συσσιτία, οἰκοσιτία, σιτοδοτεῖν, σιτοδεῖν, συσσίτιον, ⁶¹ οἰκόσιτος, σιτοδόκη, σιτίζειν. παιδάς ⁶² σιτευτούς ⁶³ Ξενοφῶν ἔφη. ἀποσυσσιτεῖν. ⁶⁴ σιτομέτρης γάρ, καὶ σιταγωγὰ πλοῖα, καὶ σιτηγούντες, καὶ σιτοφύλακες, ⁶⁵ καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἀπὸ σιτίων, ⁶⁶ ἀλλ' ἀπὸ σίτου ὠνόμασται. ὡς ⁶⁷ καὶ τὸ ⁶⁸ ἐπισιτοῦντο, παρὰ Θουκυδίδη. καὶ ³⁷ σιτηρέσιον, καὶ ⁶⁹ σιτοδεία. * ⁷⁰ Ἀπὸ μὲν ἀλφίτων, ἀλφιτοσιτεῖν, ἀλφιτοποιία, ⁷¹ ἀλφίτια,

illo qui ad sacri frumenti collectionem constitutus est. Et praetorium quoddam Athenis, ut in Regis Decreto videre licet, Parasitium vocatur. A Parasitare autem, Parasitam, gulostatis & adulationis causa, primus dixit Epicharmus. & post hunc Alexis. eundem vero, * Homerus Convivam vocat:

Quoniam ei Sodalis erat charus, Conviva. Frumenti penuria, carentia, egestas, jejunium. Conviva, victus domesticus. vitu egere, convivium, domi vivens vel e suo, victus susceptio, cibare. Et Xenophorus cibatus, dixit Xenophon: Et a cibo depellere. Nam frumenti menfor, & navigia frumentaria, & frumentantes, frumenti custodes, & alia hujusmodi, non a cibariis, sed a frumento dicta sunt, quemadmodum & Frumentabantur, apud Thucydidem, & Tesseria frumentaria, & frumenti egestas. * A farinis quidem, farina cibare, farinatio. Pistrina,

⁴⁷ Ἐκλογὴν] Ita & Athen. Hesyeh. ἐκδοχὴν. quod legit eodem, Casaub. Anim. in Athen. fol. 259. ubi etiam v. hic seq. ἀρχαῖον legi jubet pro ἀρχαῖον. SEB.

⁴⁸ Αἰρούμενος] MS. αἰρούμενοι. & eadem verba Athenais. patet vero ex iisdem auctoribus haec utrumque hausisse, doctore Casaubono. Hesyehius habet ἐκδοχὴν, ubi Nolter & Athenaeus ἐκλογὴν; quod adnotavit Casaubonus VI. Athen. 6. JUNG.

⁴⁹ Ἀρχαῖόν τι] Recte MSSei ἀρχαῖον & ita Athenais I. c. ex Cratete & aliis. nec aliter Salm. Kühn.

⁵⁰ Παρασίτιον] MS. ἀρχαῖόν τι. quo pacto & cruditi. Casaubonus ibidem emendavit, quem vide sis. JUNG.

⁵¹ Νόμῳ τοῦ βασιλ.] Athenaeus τοῦ ἀρχαίου καὶ παρασίτιου legit in lege Regia. Pollux autem videtur legisse, ἀρχαίου, τοῦ καὶ παρασίτιου. Casaub. & Peitius omisissum καὶ a Polluce censuere. Kühn.

⁵² Ἐπὶ μέντοι] Vid. Casaubonum ibid. JUNG.

⁵³ Κατὰ λιχνείαν, ἢ κολ. &c.] C. A. καταλιχνείαν una voce. ἢ κολακεία, π. Ε. τ. π. ἐκάλεσαν. C. V. ἐπιλιχνείας ἢ κολακείας. unde facile emergit, ἐπὶ λιχνεία ἢ κ. quod habet & Vales. Kühn.

⁵⁴ Πρῶτος Ἐπίχαρμος] MS. ἐπιλιχνείας, ἢ κολακείας, scilicet legendum, ἐπὶ λιχνεία, ἢ κολακεία. alias de Epicharmo citato vid. Casaub. VI. Athen. 7. Idem vit doctiff. incogitantiam & ἀπροσεξίαν Pollucis, qui Epicharmum putavit παρασίτου nomine usum, ostendit VI. Athen. 8. ubi v. Alias de parasiti voce & Nunnesius quaedam collegit ad Phrynicis Eclog. I. in Παρασίτους. & extat politiff. Regalis, dissertatiuncula de Parasitis & Asistentatoribus vice adpendicis ipsius funeri Parasitico subiecta. JUNG.

⁵⁵ ὠνόμασεν] Ex MSS. secutus Cl. Kühnius ita restitui ἐπὶ λιχνεία, ἢ κολακεία.

⁵⁶ Δὲ αὐτὸν εἶλ.] Lege Casaubon. Anim. in Athen. lib. VI. cap. 8. ubi Pollux incogitantix & ἀπροσεξίας arguitur, quod non distinxerit inter nomen, & rem nomine significatam. In Epicharmi enim versib. qui sunt apud Athen. fol. 235. & seq. nusquam esse nomen παρασίτους, at rem eo nomine significatam graphice ibi deferribi. vid. & praecedens cap. 7. SEB.

⁵⁷ Ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος &c.] P. ἐκάλεσαν. SEB.

⁵⁸ Ἐπὶ οἱ ἑταῖρος &c.] Iliad. p. 577. SEB.

⁵⁹ Ἐπὶ οἱ ἑταῖρος &c.] MS. ἐπειοῖ ἑταῖρος ἢ φ. εἰλαπιναστής. Et sane supra etiam VI, 7. εἰ τευυι spiritu

notato. & sic itaque hic etiam vulgata corrigamus. JUNG.

⁵⁸ Ἐπὶ] Pro ἔην leg. C. A. ἔν, contra metrum. Kühn.

⁵⁹ Ἀποσιτία, σπ. &c.] Desunt in MS. ἀποσ. σπ. ἀσ. συσ. οἰ. σι. σι. JUNG.

⁶⁰ Ἀσιτία] Absct a C. A. ut & sequens σιτοδεῖν. Kühn.

⁶¹ Οἰκόσιτος] C. A. οἰκόσιτον. Kühn.

⁶² Οἰκόσιτος, σιτοδόκη] MS. οἰκόσιτος, σιτοδοκῆ. Ad locum Xenophonis H. Stephanus hic: in Ἀναβ. lib. V. pag. 209. At lib. I. profert verba Xenophonis παιδάς σιτευτούς καρυοῖς ἑθθαῖς. vid. supra I, 233. & quae ibi dicta. JUNG.

⁶³ Σιτευτούς] Elixix castaneis saginati pueri divitum apud Mosynacas vid. Xenoph. lib. V. de Exp. Cyri. Kühn.

⁶⁴ Ξενοφ.] De Exped. Cyri libro quinto, fol. 354. ubi de Mosynacis. supra I, 233. aliter citatur. SEB.

⁶⁵ Κατὰ λιχνείαν, ἢ κολ. &c.] C. A. omittit γάρ. Kühn.

⁶⁶ Καὶ τὰ τ.] C. A. omittit καὶ τὰ τοιαῦτα. Kühn.

⁶⁷ Ἐπὶ οἱ ἑταῖρος] MS. ἀλλά. JUNG.

⁶⁸ Καὶ τὸ εἶπ.] MS. καὶ ἐπισιτοῦντο. JUNG.

⁶⁹ Ἐπισιτοῦντο] C. A. ἐπισιτοῦντο. forte ἐπισιτοῦντο ab ἐπισιτοῦμαι. Salmas. ὡς καὶ τὸ ἐπισιτοῦντο ex MSS. Vales. ἀπὸ δὲ. Kühn.

⁷⁰ Ἐπισιτοῦντο] Falckenburgius meus hic corrupte e MSto habet ἐσιτοδοκῶντο & medias literas obelo notat. ceterum Cl. Kühnius in textu ἐπισιτοῦντο reposuit.

⁷¹ Σιτοδεία] C. A. σιτοδεία. Kühn.

⁷² Σιτοδεία] MS. σιτοδεία. apud Hesyehium est, σιτοδεία, λιμὸς, ἔνδεια σίτου. sed Sylburgius ibi emendavit σιτοδεία. Post hoc verbum in MS. novum caput, hoc titulo: περὶ τῶν ἀλφίτων, καὶ ὄψων, καὶ ἰδιοσμάτων, καὶ περὶ τῶν ἀπὸ βραμμάτων καὶ τῶν κοινῶν κατὰ πάντων, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. JUNG.

⁷³ Ἀπὸ μὲν ἀλφ.] P. infer. περὶ τοῦ ἐξ ἀλφίτων. Ἄφ. SEB.

⁷⁴ Ἀπὸ μὲν ἀλφ.] C. A. περὶ τῶν ἐξ ἀλφίτων, dein ἀλφίτα pro ἀλφίτια & in margine, ἀλφίτα δεύσασθαι omisso, μάζαν μαζᾶσθαι. Kühn.

⁷⁵ Ἀπὸ μὲν ἀλφ.] MS. δὲ, pro μὲν. JUNG.

⁷⁶ Ἀλφίτια, ὡς Ἰπ.] MSS. ἀλφίτια. vide an ἀλφίτια malis. SEB.

⁷⁷ Ἀλφίτια, ὡς Ἰπ.] MS. ἀλφίτια, ὡς Ἰπ. sed ita fecun-

secundum Hyperidem. Farinam rigare ;
massam subigere , farinae tabernae. Ab
obsoniis vero , obsoniare , obsoniorum
comestor , obsonia comedere , obsoniorum
voracillimus , obsonia devorare , obsonio-
rum devoratio. & Obsoniorum victus. ut
Æschines dixit. Obsoniorum Condus , ut
Hyperides. Obsoniorum confector , se-
cundum Demosthenem. Obsoniorum stru-
ctor. sed horum usus jam exolevit.

38 * Tum & locus quidam Athenis , de quo
dicitur , Abierunt in Obsonium. Critias
autem , & Penus dixit , & Obsonare.
Obsonare vero , & Obsonia distribuere vo-
cavit. Sed Thucydides ait , In obsonium
petiit tres obolos. Nam obsonatio , quo
Menander utitur , omnino inusitatum est.
Cæterum Alexis , Obsoniorum prosperi-
tatem dixit. Ab eduliiis vero , edere , e-
di , efus , edimus , & similia. Sed &
dentes hinc dicti sunt , quasi quidam ex
his edant , & Minutissime consumpsit ;

ὡς ὑπερίδης. ἀλφίτα δεύσασθαι , ⁷² μάζαν μα-
ζᾶσθαι , ⁷³ ἀλφίτοπωλητήρια. ⁷⁴ Ἀπὸ δὲ ὄψων ,
⁷⁵ ὄψωνεῖν , ὄψοφάγος , ⁷⁶ ὄψοφαγεῖν ; ⁷⁷ ὄψο-
φαγίστατος , κατοψοφαγεῖν , κατοψοφαγία.
⁷⁸ καὶ ὄψοφαγία ; ὡς Διοσχίνης. ⁷⁹ ὄψαρτυτής ,
ὡς ὑπερίδης. ὄψοποιούμενος , ὡς Δημοσθένης. ὄ-
ψοποιός. καὶ ἡ ⁸⁰ τῶν τοιούτων χρήσις ⁸¹ κατη-
μάξεται. * καὶ τόπος ⁸² Ἀθήνησιν , ἀφ' οὗ φα- 38
σιν , ἀπῆλθον εἰς τοῦτον. Κριτίας δὲ , καὶ ὄ-
ψωνίας , καὶ ὄψωνεῖν ἔφη. ⁸³ τὸ δὲ ὄψωνεῖν , καὶ
⁸⁴ ὄψονομεῖν ὠνόμασε. ⁸⁵ Θουκυδίδης δὲ ἔφη , ⁸⁶ εἰς
ὄψωνιον ἤτησε τριώβολον. παμπόνηρον γὰρ Μενάν-
δρου ὁ ⁸⁷ ὄψωνιασμός. Ἄλεξις δὲ , εὐψίαν εἶπεν.
⁸⁸ Ἀπὸ δὲ ἐδεσμάτων , ἐδεῖν , ἐδεσθαι , ⁸⁹ ἐδόμε-
νος , ⁹⁰ ἐδόμεθα , καὶ τὰ ὅμοια. καὶ οἱ ὀδόν-
τες , ἀπὸ τούτων πεποιήνται. οἶον , ⁹¹ ἔδον-
τές τινες ὄντες. ⁹² θριπηδέστατον κατεδήδεστο.

nihil peculiare Hyperides dixisset : nisi si in alio signi-
ficatu , quod Pollux notasset scilicet. an itaque ἀλφί-
τια , hic ἀλφίτια , vel etiam ita legendum. non enim
verisimile istud hic omisissum , cujus & supra memin-
it III, 78. & infra VII, 19. sed potius est uti emende-
mus ἀλφίτια , tantum accentu mutato. Noster infra
VII, 18. ἡ δὲ ἀλφίτοποιία , ἀλφίτια καλεῖται. καὶ οἱ
ἐργαζόμενοι , ἀλφίτιες. Suidas : ἀλφίτιες , οἱ τὰ ἀλφι-
τα ποιοῦντες. Ὑπερίδης. JUNG.

72 Μάζαν μαζ.] Desunt in MS. μάζ. μαζ. dein
MS. auctius ἀλφίτοπωλητήρια καὶ γυνή. & potius ita-
que adhuc addatur ἀλφίτοπωλητήρια. sed forte tan-
tum legendum est , καὶ ἀλφίτοπωλητήρια γυνή. JUNG.

Μάζαν μαζ.] Falckenburgius μάζεσθαι habet.
73 Ἀλφίτοπωλητήρια] Ἀλφίτοπωλητήρια καὶ γυνή C.
V. KÜHN.

Ἀλφίτοπωλητήρια] Falckenburgius meus ita habet :
ἀλφίτοπωλητήρια καὶ γυνή.

74 Ἀπὸ δὲ ὄψων] C. A. περὶ τῶν ἀπὸ ὄψων. KÜHN.

75 ὄψωνεῖν] MS. ὄψωνεῖν. JUNG.

76 ὄψοφαγεῖν] ὄψοφαγεῖν &c. ὄψοποιός cum mediis
desunt in MS. excepto ὄψαρτύτης. (ita enim hic scri-
bit) dein rursus MS. pergit : καὶ ἡ τῶν , Demosthenis
locum Noster adfert VI, 91. JUNG.

77 ὄψοφαγίστατος] Salmaf. ὄψοφαγίστατος. KÜHN.

78 Καὶ ὄψοφαγία] A C. A. abest , καὶ ὄψοφαγία.
KÜHN.

79 ὄψαρτυτής] C. A. ὄψαρτυτής & ὄψαρτύτης ;
quorum prius Atticum , posterius commune. KÜHN.

80 Τῶν τοιούτ. χ.] Τῶν τοιούτ. χ. C. A. KÜHN.

81 Κατημάξεται] Κατημάξεται non significat ob-
solevit , sed tritus est horum usus ἔρηνυλας. me-
taphora deducta a via plaustris trita , quæ proprie di-
ci solet κατημαξευμένη. Gloss. κατημαξευμένη ἔρηνυ-
λας. κατημαξευμένα ἕστατα. Salmaf. ex v. libro ita
distinguit : ὄψοποιός κ. ἡ τῶν τοιούτων χρήσις. κατημά-
και τόπος Ἀθήνησιν. KÜHN.

82 Ἀθήνησιν , ἀφ' οὗ &c.] MS. Ἀθήνησιν , τὸ ὄψων.
omissis ἀφ' οὗ φ. α. ε. τ. JUNG.

83 Τὸ δὲ ὄψωνεῖν] C. A. ὄψονομεῖν ὠνόμαζον. ὁ δὲ
Μενάνδρου ὄψωνιασμός , ποηρόν. Ἄλεξις δὲ εὐ. εἰ. καὶ Θου-
κυδίδης ἔφη εἰς δ. ἡ. τ. ὄψωνιασμός etiam C. V. ita af-
fert Salmaf. ex MSS. τὸ δ. ὄψων ὄψονομεῖν ὠνόμαζον.
Θ. δ. ἔφη ἤτησε εἰς δ. τρ. KÜHN.

84 ὄψονομεῖν] MS. ὄψονομεῖν ὠνόμαζον. non ita-
que Critias saltem. non tamen proba per : istud vo-
cabulum. JUNG.

85 Θουκ. δὲ ἔφη &c.] Desunt Θουκ. δ. ε. δ. ἡ.
τρ. in MS. qui pro sequenti periodo ita : ὁ δὲ Μενάνδρου
ὄψωνιασμός ποηρόν. rectius vero puto illud quod no-
tat Noster ὄψωνιασμός. quasi ab ὄψωνιασμοῦ. Igno-
visses puto & Nupnesium qui de his aliquid ad II. E-
clog. Phrygisch. ὄψωνιασμοῦ τamen ποηρ , dicens ,
aut ut in vulgato Polluce legitur ὄψωνιασμοῦ &c. vul-
gatum faue nostrum ὄψωνιασμός nihili est. desunt ἐδέ-
μετον. JUNG.

Θουκ. δὲ ἔφη &c.] Falckenburgius meus e MS. pro
Θουκυδίδης habet Θουκυδίδης , qui quis fuerit nil ha-
beo dicere.

86 Εἰς ὄψωνιον ἤτ. τριώβ.] MSS. ἤτησε εἰς ὄψωνιον
τριώβολον. qui integer Senarius. SEB.

87 ὄψωνιασμός.] Scr. ὄψωνιασμός. Nupnesius Pollu-
cem loqui putat de ὄψωνιασμοῦ nomine , pag. 80. not.
ad Phrygischum. Atqui H. Steph. perspicue distinguit
ὄψωνιασμός quidem ex hoc loco dicens παμπόνηρον εἶ-
σε : ὄψωνιασμοῦ autem duo afferens e Polybio exem-
pla , nempe e libr. I. fol. 27. (cdit. Basil. alias ipsi
16.) & lib. V. fol. 158. extr. (ipsi 16.) Quibus ad-
das e Dion. Halicarn. lib. VIII. fol. 541. εἰς τοὺς ὄ-
ψωνιασμούς τῶν στρατευομένων ἀγαλοῦσθαι , impendi in
militum stipendia. lib. IX. fol. 616. ἀργύριον εἰς ὄψω-
νιασμόν ἐξαμῆνον εἰσπραξόμενος stipendio [ex mensium
imperato. vid. item lib. VIII. fol. 536. & IX. fol. 594.
& alibi. SEB. 2.

ὄψωνιασμός.] ὄψωνιασμός depositum a Cl. Kühnio
meo in textu.

88 Ἀπὸ δὲ ἐδεσμ.] P. περὶ τῶν ἀπὸ ἐδεσμάτων. Απ.
SEB.

Ἀπὸ δὲ ἐδεσμ.] C. A. περὶ τῶν ἀπὸ ἐδεσμάτων.
KÜHN.

89 Ἐδόμενος] Desunt in MS. οἶον , ἐδ. τ. &c. κα-
τεδ. τ. πατρ. cum mediis. JUNG.

90 Ἐδόμεθα , καὶ τ. ὅμοια.] In C. A. omissa ἐδόμεθα
καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

91 Ἐδόνται τινες] MSS. ἔδοντες τινες. Similiterque
Ergmal. 615, 21. SEB.

Ἐδόνται τινες] C. A. recte ἔδοντες τινες. ἔδοντες qua-
si ἔδοντες , abest autem ὄντες , nec videtur adco neces-
sarium. ita scribendum censet etiam Salmaf. KÜHN.

Ἐδόνται τινες] Falckenburgius habet ἔδοντες. & ἔδον-
τες τινες jam quoque lecturus Cl. Kühnium in textu
repositi.

92 Θριπηδέστατον] MSS. θριπηδέστατον. Synes. Ep.
133. τεκμαίρομαι δὲ αὐτὴν (ἰπιστολήν) εἶναι παμπά-

39 κατεδηδοκώς τὰ πατρῶα. * 94 Ἀπὸ δὲ βρωμαίων, βιβρώσκων, 95 διαβιβρώσκων, καταβιβρώσκων, 96 βρωτικώτερον. 97 χῆνας ἡμιβρώτους, Φησὶ Ξενοφῶν. καὶ Ἰπερίδης, τὰ ὄντα καταβιβρώσκον, Φησιν, ἀντὶ τοῦ κατεδηδοκῶν. ἄβρωτος δὲ, 98 ὁ νῆστις 99 παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ἀβρωσία, 100 ἡ ἀσιτία. Κοινὸν δὲ κατὰ πάντων, 1 ἔσθιον, 2 φαγεῖν, φαγῶν, καταφαγῶν, ἐσθίων, κατεσθίων, 3 ἐπιφαγεῖν. 4 οὕτω δὲ ἔλεγον, 40 τὸ ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ὄψον ἐσθίειν. ἐξέφαγε. * Μεταγενής δὲ, καὶ λαβροφαγεῖν που λέγει. παμπόνηρος δὲ ὁ 6 παρὰ τῷ Μυρτίλῳ τῷ Κωμικῷ 7 καταφαγῶς, εἰ καὶ Δισχύλος ἐχρήσατο. ἐκ δὲ τούτων ἀν εἶη, καὶ 8 ὁ κραδοφάγος. τὸν δὲ 9 ἄγροικον οὕτως ἐκάλουν, 10 ἐπεὶ κράδαι τὰ φύλλα τῶν συκῶν. 11 δυσχερές γὰρ ὁ 12 σκατοφάγος. γαλακτοφάγοι, ἀνδροφάγοι, βαλανηφάγοι, βαλανηφαγεῖν. τάχα δὲ καὶ τὸ 13 ἐντραγεῖν, ἐπιτραγεῖν, συκοτραγεῖν.

λαιον, τῷ τε θριπιδίστατον γενοίαι, καὶ τῷ συγχῶσαι τὰ πλείονα τῶν γραμμάτων. *Hept. Steph.* dictum putat pro θριπιδίστατον. SEB.

Θριπιδίστατον] C. A. θριπιδίστατον omisso κατεδηδοκῶ. quæ lectio optima. *Eustath.* ex *Pausan.* in I. Odyss. θριπιδίστα ξυλήφια τὰ ὑπὸ θριπῶν βιβρωμίαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἴδω, οἷς ἰχθῶντο φησὶν οἱ σφοδρὰ οἰκονομικαὶ &c. vid. *Harrocat.* in *Θριπιδίστατον, Suidam, Hesych.* & *Eustath.* in Odyss. I. in θριπιδίβρωτος & θριπιδίστατον. Ergo θριπιδ. lignum est a vermibus, qui θριπιδες dicuntur, minutatim corrosum crebrisque foraminibus oblitum. *Salm.* θριπιδίστατον, cætera consentit cum suis MSSis. KÜHN.

Θριπιδίστατον] Θριπιδίστατον in textu repositum Cl. Kühnio debes.

93 Κατεδηδοκῶς] Qui comedit rem paternam si κατεδηδοκῶ retinemus, refertur etiam ad πατρῶα. KÜHN.

94 Ἀπὸ δὲ βρωμ.] P. περί τῶν ἀπὸ βρωμάτων. AP. SEB.

Ἀπὸ δὲ βρωμ.] C. A. περί τῶν ἀπὸ βρωμάτων. KÜHN.

95 Διαβιβρ.] Διαβιβρώσκων abest a C. A. KÜHN.

Διαβιβρ.] Deest διαβ. in MS. JUNG.

96 Βρωτικ. &c.] Deest βρωτικ. &c. usque ad ἄβρωτος. pro quibus MS. tantum : καὶ τὰ ὄντα. ἄβρ. δὲ &c. *Xenophonis* locum in *Ἀνάβ.* lib. II. esse putate se ait hic *H. Steph.* sed is est lib. I. *Ἀνάβ.* extremo fere ubi *Cyri* mores describit : Πολλὰκις δὲ χῆνας ἡμιβρώτους ἔπειπε (sc. amicis) καὶ ἄρτων ἡμίση. JUNG.

97 Χῆνας ἡμιβρ.] C. A. χῆνας ἡμιβρ. *semetipso* asserens &c. ὡς καὶ Ἰπ. τ. ὁ. καταβιβρώσκον ἀντὶ τοῦ κ. Locus *Xenoph.* de *semetipso* asseribus est I. I. *Cyri Exped.* KÜHN.

98 Ὁ νῆστις παρὰ Σ.] MS. ὁ νῆστις κατὰ Σοφοκλεῖ. defunt καὶ ἀβρωσία. JUNG.

99 Παρὰ] C. V. κατὰ pro παρὰ. KÜHN.

100 Ἡ ἀσιτία] Deest ἡ ἀσιτία in MS. JUNG.

1 Ἐσθίειν] Abest a C. A. KÜHN.

2 Φαγεῖν, φαγ. &c.] Ita MS. φαγ. φαγῶν, καὶ τὰ παρακλήσια. ἐπιφαγεῖν. οὕτω δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ὄψον ἐσθίειν. ἐξέφαγεν, καὶ λαβροφάγος. παμπόνηρος δὲ ὁ καταφαγῶς, εἰ καὶ τινες ἐχρήσαντο. ἐκ δὲ τ. &c. JUNG.

3 Ἐπιφαγεῖν] P. ἐπιφαγῶν. SEB.

4 Οὕτω δὲ &c.] Abfunt a C. A. οὕτω δὲ ἴ. &c. usque ad ἐσθίειν. KÜHN.

5 ὄψον ἐσθίειν. ἐξ. &c.] C. V. ὄψον ἐσθίειν. ἐξέφαγεν καὶ λαβροφάγος. παμπόνηρος δὲ. ita *Salm.* et-

absumens patria bona. * A cibis porro, 39 cibare, comedere, devorare, edibile. Anferes Semicomesos, dixit Xenophon. Et Hyperides, Substantiam comedit, pro abligurivit, dixit. Ἄβρωτος vero, jejunus dicitur apud Sophoclem. & Ἄβρωσία, pro jejunio. Commune vero de omnibus est, edere, esse. comedens, edens, vorans, devorans. Et ἐπιφαγεῖν. sic vero dixerunt, post panem obfonia edere. Exedit. * Metagenes autem alicubi, Clam comedere dicit. Pestimum vero est illud Myrtili Comici, Comestor. licet & eodem, Æschylus usus sit. Ex horum etiam numero erit, Cradovorus. Rusticum vero sic vocaverunt. quoniam Cradæa, ficum folia sunt. Sed * coriivorus, durum est. Lactivori, anthropophagi, glandivori, & glandivorare. Tum est ingere, vel deliciari, inferere, ficus abligurire.

iam. C. A. etiam omittit *Μεταγίης* δὲ, sed retinet, καὶ λαβροφαγεῖν, cætera cum C. V. convenit. λαβροφάγος est, qui clam in porinis rem suam constringit vel furtim aliquid abligurit, aliis autem videntibus vel nihil, vel parum comedit, quales estrices mulierum sunt quam plurimæ. in *Glossis* Nebulo redditur. *Salm.* καὶ ἀλαβροφαγεῖν at supra φ pro θ posito. παμπόνηρον δὲ. KÜHN.

6 Παρὰ] In vulgatis etiam παρὰ *H. Stephani* in suo Codice emendatur : quum antea male ederetur περί. de Myrtulo Comico *Suidas*. Myrtuli verba sunt apud *Phrygichum* II. *Eclog.* qui ob idem hoc verbum *Alexandro* inequitat : *Μυρτίλῳ λίγοντι ὡς ὁ μὲν κλέπτῃς, ὁ δὲ ἀρπαξ, ὁ δ' ἀνάπῃρος, ποροβοσκὸς καταφαγῶς.* vid. & *Nunnesii* ibi notas. JUNG.

7 Καταφαγῶς] In *Glossis* redditur, *Ganeo, Gulator.* KÜHN.

8 Cradovorus] Apud *Eustath.* κραδοφάγοι καὶ κραδοπάλαι εἰ ἄγροικοι, ὡς ἀπὸ φύλλων καὶ δένδρων ποριζόμενοι. in Odyss. fol. 46. vid. & *Hesych.* SEB. 2.

9 Ἄγροικον] MS. ἄγροικον. JUNG.

10 Ἐπὶ κράδαι] C. V. ἐπικράδαι δὲ τὰ φύλλα. C. A. ἐπὶ κράδαι, δὲ superscriptum. *Salm.* Ἐπὶ κράδαι τὰ φύλλα, leg. φύλλα. KÜHN.

Ἐπὶ κράδαι] MS. ἐκάλ. ἐπικράδαι τὰ φ. JUNG.

Ἐπὶ κράδαι] Κράδαι pro κράδαι e C. A. Cl. Kühnius restituit.

11 Δυσχερές &c.] Defunt in MS. δυσχ. γ. ὁ σκ. γ. α. β. βαλανηφαγεῖν. pro vulgato σκυτοφάγος, *H. Steph.* σκυτοφάγος ad oram libri sui adscriptit. sed σκυτοφάγος scribere voluisse credo. JUNG.

12 * Σκυτοφάγος] *Sylb.* leg. σκυτοφάγος. SEB.

* Σκυτοφάγος] Leg. σκατοφάγος. *Aristoph.* in *Pluto.* hoc φορτικὸν vocabulum aures offendit ideoque δυσχερές additur. C. V. σκατοφάγος. etiam ὅς σκατοφάγος est apud *Clement.* *Alexandrinum.* & apud *Rheticographos* in *Βοῦς κύριος* id est σκατοφάγος. *Salm.* monet *Σκυτοφάγος* legere *Etymolog. Sylburgii*, sed in MSS. legi etiam, σκυτοφάγος. at in illo nihil δυσχερείας est. KÜHN.

* Σκυτοφάγος] Optime *Falckenburgius* meus σκατοφάγος, & ita quoque in Codice suo e C. V. reperuerat jam Cl. meus *Kühnius*, quare & eum secutus in textum σκατοφάγος pro σκυτοφάγος, remoto asterisco, qui in ult. edit *Severi* erat, recepi.

13 Ἐντραγεῖν] Ἐντραγεῖν idem quod ἐμφαγεῖν. &

De infatibili, de cibo, saturare, & saturari. de cruditate, & satietate.

14 Περὶ τοῦ ἀκορέστου, καὶ περὶ τροφῆς. περὶ τοῦ χορτάζειν, καὶ τοῦ χορτάζεσθαι. καὶ περὶ ἀπειψίας, καὶ κόρου, καὶ περὶ ὠρῶν ἀρίστου.

QUI vero cibo repleti nequit, infatibilis. quemadmodum cito saturatus, fatibilis dicitur. Et κακόςιτος, atque ἀπόσιτος, qui cibos fastidit. sicut & Ἀπιχθὺς, apud Aristophanem, qui piscium esum abominatur. Hic vero ciborum fastidium, etiam Jejunium nominavit. Qui vero infatibiliter ad saturitatem comedit, helleuo vocatur. * Et mandere, vocarunt continenter edere. Multum esse, multum comedens, obsoniorum vorator, ad satietatem, ultra satietatem. Ventricofus, ventrosus, ventri indulgere, ventriculum curare, gulofus, vorax, gulofitas. Avidus, aviditas, intemperans. gluto, gula. Edo, edacitas. edendo vehementem, edendo fortis. Sed Comedonem Comici, pro infatibili, dixerunt. & hujus ventrem, Φαρμακίτην. * Anaxandrides vero etiam Palscuam dixit. Et Palscere Aristophanes. Et Palsci, Araros. Tum

ὁ δὲ περὶ τροφὴν¹⁵ ἀπληστος, ἀκίρεστος, ὡς ὁ ταχέως κορεσθεὶς, ¹⁶ ἀψίκωρος. καὶ κακόςιτος δὲ, καὶ ἀποσιτος, ὁ ἀπεστραμμένος ἀπὸ σιτίων, ὡς ἀπιχθὺς ¹⁷ παρὰ Ἀριστοφάνει, ὁ ἰχθύων ἀγευστος. ¹⁸ οὗτος δὲ καὶ τὴν ἀσιτίαν, ἀπαστίαν ὠνόμασεν. ὁ δὲ ἀπλήστως εἰς κόρον ἐσθίων, ¹⁹ ἀδδηφάγος. * καὶ ἐρέπτειν ἔλεγον, ⁴² τὸ συντόνως ἐσθίειν, ἀδδην ²⁰ ἐσθίειν. πολύσιτος, ὄψοφάγος. ἄχρι κόρου. πέρα κόρου. γάστρις, γαστριζόμενος, γαστρίζειν. ὑπογαστρίζειν, γαστριμαργός, ²¹ γαστριβορός, γαστριμαργία, λίχνος, λιχνεΐα, ²² λίγνος, λαίμαργος, λαιμαργία, τένης, τενεΐα, δεινὸς φαγεῖν, καὶ ἀγαθὸς φαγεῖν. καὶ φαγέσωρον δὲ, τὸν ἀπληστον οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζον. καὶ τὴν γαστέρα τοῦ τοιοῦτου, ²³ Φαρμακίτην. * ²⁴ Ἀναξανδρίδης δὲ, καὶ ⁴³ χορτασμὸν εἶρηκε. καὶ ²⁵ τὸ χορτάζειν, Ἀριστοφάνης. καὶ τὸ χορτάζεσθαι ²⁶ Ἀραρώς. καὶ

ἐπιτραγεῖν est ἐπιφαγεῖν de quo supra Segm. præced. MS. quis τὸ ἐπιτοκῶσιν scriptus usurpatum velit de tragædibus & id genus alius scitamentis. KÜHN.

14 Περὶ τοῦ ἀκ. &c.] C. A. περὶ ἀκορέστου. cætera absunt. KÜHN.

Περὶ τοῦ ἀκ. &c.] Hujus capituli titulus talis etiam MS. JUNG.

Περὶ τοῦ ἀκ. &c.] In fine hujus tituli addita a Cl. Kühnio mco sunt sequentia: καὶ περὶ ὠρῶν ἀρίστου, quæ ab antea vulgatis hic aberant. & Segm. 45, ponebantur ita: περὶ ὠρῶν ἀρίστων, καὶ &c.

15 Ἀπληστος] MS. ἀπλειστος. JUNG.

16 Ἀψίκωρος] Ἀψίκωρος. SEB.

Ἀψίκωρος] Vocula huic potius adspirandum erit ἀψίκωρος. JUNG.

Ἀψίκωρος] Cum aspiratione reposui, ἀψίκωρος.

17 Π. Ἀριστ. &c.] MS π. Ἀριστοφάνη. de ἀγευστος aliquid Rhodig. V. Antiq. 12. JUNG.

18 Οὗτος δὲ &c.] Absunt a C. A. usque ad ἀνόμασιν. KÜHN.

19 Ἀδδηφάγος] Post ἀδδηφάγος margo C. A. καὶ ἐρέπτειν δὲ ἑ. τ. σ. ἐσθίειν ἄχρι κόρου. vid. Heusch. & Scholia Aristoph. in Equites. Homerus scriptus eo utitur verbo de pabulo quadrupedum loquens. KÜHN.

Ἀδδηφάγος] Hæc MS. ita ἐπιτοκῶσιντα ἀδδηφάγος, ἀδδην ἐσθίειν, πολύσιτος, ὄψοφάγος, καὶ ἐρέπτειν (sed in ora ab eadem manu iræπτειν) δὲ ἔλεγον, τὸ συντόνως ἐσθίειν. ἄχρι κόρου. εἶρηται δὲ καὶ τὸ χορτάζειν, καὶ τὸ χορτάζεσθαι. καὶ κ. &c. de ἄχρι κόρου, πέρα κόρου &c. Erasmus Adag. ad satietatem usque, licet πέραν hic citet. JUNG.

20 Ἐσθίειν] MSS. ἐσθίαν. SEB.

21 Γαστριβορός &c.] C. A. γαστριβορός, & omiffis interjectis λαίμαργος, τένης, τ. δ. φ. κ. α. φ. φαγέσωρον δὲ &c. καὶ τὴν τοῦτου γαστέρα φ. Hefsch. φαγέσωριον Φαρμακίτην reddid ἀδδηφάγος. Salmaj. καὶ τὴν τοῦτου γ. ex MSS. dein Φαρμακίτην. KÜHN.

22 Λίγνος] An λίχνος, avidæ, gulofæ cum præcedat λίχνος, λιχνεΐα. SEB.

Λίγνος] Quid est in vulgatis λίγνος? apud Etymologum quidem est λιγνός, sed absque explicatione significationis. Accipe itaque quæ nos docuit eximius Calaubonus: Ad vocem λιγνός, quæ τῶν σιτίων frequenter apud veteres scriptores occurrit pro λιχνός, non invidiositer hæc Eustathius adnotentur ad III. Nicomacheorum pag. 48. Περὶ λαίμων ἢ τῶν βρμμάτων ἡδονῆ, ἐν οἷς ἡ λιχνεΐα περὶ δὲ τὰ αἰδία τὰ ἀφροδισία, ἐν οἷς ἡ λαγνεία JUNG.

23 Φαρμακίτην] Suid. Φαρμακίτης, ἀδδηφάγος. SEB. Φαρμακίτην] Pro Φαρμακίτην H. Merhanus Φαρμακίτην adscriptit, alias & ipsum gulonem Φαρμακίτην dictum tamen, certe hmat Helychius, qui, Φαρμακίτης, exponit, ἀδδηφάγος. JUNG.

Φαρμακίτην] Φαρμακίτην emendavit in textu Kühnius.

24 Ἀναξανδρίδης] C. A. Ἀλεξανδρίδης καὶ χορτασμὸν εἶ. καὶ τὸ χορτάζειν καὶ τὸ χορτάζεσθαι. καὶ κίβασον δὲ &c. τὸν περὶ τροφῆν α. ὡς νῦν τὸν π. σ. Salm. τὸν περὶ τροφῆν ἀπληστον ex MSS. KÜHN.

25 Τὸ χορτάζειν] Proprie jumentis hoc verbum convenit quorum pabulum Gr. χορτός, senum. Deinde ad alia translatum est animalia; tandem de hominibus dici cœpit, Calaubon. in Athen. lib. III. c. 21. In Evangelio exempla vide Matth. V, 6. cap. XV, 31. & alibi. In Veteri quoque Test. Psalm. CXXXI, 16. Τὸν πτωχὸν αὐτῆς χορτάσω ἄρτον. CXXXIV, 19. ἐν κείραις λιμοῦ χορτασθήσονται. Paulo aliter XVII, 14. ἰχορτάσθησαν υἱὰν de impiis, cum seq. v. de se David: ἐγὼ δὲ χορτασθῶσμαι ἐν τῷ ἔρωτι τοῦ κριτῆν δέξου σου. De terra quoque Job XXXVIII, 27. Χορτάσει ἄβατον, καὶ ἀικητόν. SEB.

Τὸ χορτάζειν] Calaub. etiam III. Athen. 21. de verba χορτάζειν tandem ad homines translato videndus tibi. JUNG.

26 Ἀραρώς. Emend. Calaub. in Athen. III. cap. 9. pr. ed. Ἀραρώς. sed infra VII, 65. recte. SEB.

Ἀραρώς.] Quod ad Ἀραρώς, hujus Comici nomen hic restitutum, acceptum referri debet Calaubono quem vid. III. Athen. 9. JUNG.

27 κάβαισον δὲ ἐκάλουν τὸν περὶ 28 τὴν τροφὴν ἀ-
πληστον, ὡς περ οἱ νῦν τὸν πολυπότην, πίθον.
29 κάβος γὰρ σίτου μέτρον, ὃ δὲ μέγας ψαρὸς,
ἐκάλειτο Θετταλικὴ ἔνθεσις. 30 καὶ τὸ μὲν πιεῖν
44 ἐθέλειν, διψῆν, τὸ δὲ φαγεῖν, πεινῆν. * τὴν
μέντοι ὑπὸ πλήθους τροφῆς δυσχέρειαν, ἐκ τοῦ
μὴ 31 περιτρίψαι τὰ σιτία, ἀπειψίαν μὲν οἱ πολ-
λοῖ. σὺ δὲ, 32 ὄξυρρυμίαν ἀν λέγοις. τὸ δὲ ἐπὶ τῷ
κάρῳ δυσχεραίνειν, 33 βδελυγμίαν ξενοφῶν κα-
λεῖ. 34 τῆ σκιᾷ 35 δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν τῆς ἐπὶ
τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν καὶ 36 στοιχεῖον ἐκάλουν. καὶ
ἔδει 37 σπεύδειν, εἰ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον 38 εἶν.

27 Κάβαισον] MS. κάβαισον per ai. vulgatum re-
tinet Erasimus etiam Adagio modo citato, & Adagio
ventres. sed κάβαισος MS. noster rectissime, uti He-
fychius & alii: neque opus ex vulgato Polluce novum
κάβαισος procurere jam. JUNG.

Κάβαισον] e MS. Cl. Jung. in textum re-
cepi, quemadmodum & Hefych. & alii habent.

28 Τὴν τροφ.] Deest τὴν in MS. JUNG.

29 Κάβος] De Cabo mensura vid. etiam Hofsum
lib. I. de Mensur. cap. II. tm. 6. JUNG.

30 Καὶ τὸ μὲν πιεῖν ἐθ. δ. τ. δ. φ. π.] Hic versicu-
lus abest a C. A. dein praecedat titulus περὶ ἀπειψίας
καὶ κόρου. Kühn.

Καὶ τὸ μὲν πιεῖν ἐθ.] Καὶ τὸ &c. πεινῆν cum mediis
desunt in MS. JUNG.

31 Περιτρίψαι] Eo quod non comminuantur conte-
tanturque cibi. περιτρίψαι activum pro passivo περιτρι-
φῆναι τὰ σιτία. Salmass. scribendum censet περιτρι-
ψαι. Kühn.

Περιτρίψαι] MS. τρίψαι, pro περιτρ. JUNG.

32 ὄξυρρυμίαν] C. A. σὺ δὲ λέγοις ἀν ὄξυρρυμίαν.
Kühn.

33 βδελυγμίαν] Xenoph. lib. III. Memorab. κεκορσ-
μένοις δὲ καὶ βδελυγμίαν παρέχει (τὰ ἥδιστα τῶν βρω-
μάτων.) Kühn.

βδελυγμίαν] Henr. Stephan. hic adscriptit, μὲν
βδελυγμ' ἔχει apud Cratinum X, 76. (ubi vid. quae ex
MS. notavi, adhuc magis pro nostro Stephano) vide-
tur significare, haec mal' an cuere? vid. & Foesium
Oecon. Hippocr. in βδελύττεισθαι. Locus Xenophonius
est lib. III. ἀπόρητων paulo a fine longius: ὄρας
γὰρ, ὅτι καὶ τῶν βρωμάτων τὰ ἥδιστα, ἰσθμὸν τὴν προσ-
φίρται, πρὶν ἐπιθυμῆν, ἀλλ' φαίνεται, κεκορσμένοις δὲ
καὶ βδελυγμίαν παρέχει. JUNG.

34 Τῆ σκιᾷ &c.] Vid. supra I, 72. insuperque
Christ. Rufi Antexegemata. Tom. II. Crit. pag. 576.
SEB.

Τῆ σκιᾷ &c.] Hic rectius ascribitur titulus περὶ ὁ-
ρῶν ἀρίστων in C. A. qui infra demum Segm. 45. se-
quitur in vulgatis Codicibus. est autem marginale us-
que ad finem capituli. Kühn.

Τῆ σκιᾷ &c.] Ante τῆ σκ. in MS. novum caput
incipit, & titulus, aliter ac vulgo, ita: περὶ ὁρῶν ἀ-
ρίστων, καὶ βρωμάτων παρὰ ἀρχαίοις, ὧν, καὶ τὰ ὁ-
νόματα πόντων ἐκ θαλάττης βρωμάτων καὶ περὶ ταρι-
χων. JUNG.

35 Δ' ἐτεκμαίροντο] MS. δὲ τεκμαίροντο. JUNG.

36 Στοιχεῖον] H. Stephanus adnotavit, apud Lucianum.
de horis condicenda cœnæ vide doctiff. Cusum-
bonum VI. Athen. IO. JUNG.

37 Σπεύδειν] Dudum in specimine legendum dixi-
mus, σπεύδειν, idque firmant MSSi. non enim liba-
rum, sed potius properantur convivia, cum umbra
horam convivii statutam designaret. Aristoph. Concion.
--- σοὶ δὲ μέλας.

& cabasum vocaverunt, cibo infatiabilem.
quemadmodum bibonem, dolium dixerunt.
Cabus enim frumenti mensura est. Buc-
cella autem magna, Bolus dicitur Thes-
salicus. Sed bibendi cupidum esse, siti-
re: edendi vero, esurire. * Quæ vero ex
cibi satietate propter concoctionis diffi-
cultatem oritur molestia, a multis crudi-
tas dicta est. tu autem, acidam ructa-
tionem vocabis. Sed propter satietatem
aliquid fastidire, Nauseam Xenophon vo-
cat. Umbra vero, tempus ad cœnam
eundi conjiciebant, quam στοιχεῖον voca-
bant. Et στοιχεῖον decem pedum existen-
te, libandum erat.

Ὅταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χαρῆν ἐ-
πι δεῖπνον.

--- ast erit tibi cura

Ut ad umbram decem pedum nitidus se proripias
epulatum.

Scholias in h. l. τὸ παλαιὸν καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ
καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν, καὶ οὕτως οἱ μὲν
ἔμεινον τοὺς κληθέντας οἱ δὲ ἀπῆσαν ἐπὶ τὰς ἐστιασίας,
οὐδ' ὑποτήρησας οὐσης αιτίας, ἀφ' ἧς οἴοντο ἦν τιμη-
ρασθαι, εἰς πόσας προήκει. Casaub. in Athen. lib. VI.
cap. 10. probe annotavit Scholiassem esse corruptum,
ideoque manum adhibet medicam legendo, οὐδέπω
τηρήσας οὐσης ἐτίρας, ἀφ' ἧς &c. cum nondum exta-
ret ulla alia observatio, ex qua sciri posset, ad quos
horas sol esset progressus. sed ista, ni fallor, excedit
medicam modum, & τὰ εἰ κείμενα κινεῖ. Mihi post
ἵνα hiare videtur oratio & deficere aliquid, quod
sensui explendo fuerit. veritabile est scripsisse Inter-
pretem, οὐδ' ὑπολειπόμενος, ne quidem a tergo relin-
quens, ἀπολειπόμενος est Græcis, postremum ire, post tergum
relinqui, adeoque serius venire. Plato in Sympos. Σω-
κράτην κατὰ τὴν ὁδὸν πορεύεσθαι ὑπολειπόμενον. Socrate-
m in via ire postremum, vel a tergo relinquit. Ari-
stoph. in Ranis:

Βραδύς ἀθροπός τις ἔδει, κύψας,

Δευκός, πίων, ὑπολειπόμενος.

Homō quidam tardus sese agebat

Pronus, albus, rursus ultimusque.

Scholias. τὸν ὑπολειπόμενον explicat περ ὕστατον τρέ-
χοντα. Dionys. Halicarn. in Roman. Antiq. de Ε-
πεα: Παρηκολοῦθε σὺν ὀλίγοις, μικρὸν ὑπολειπόμενος.
Sublequebatur cum paucis, paululum a tergo relinquitus.
Ergo mens Scholiasa eo redit: Hac umbræ obser-
vatione factum esse, ut convivæ non serius & post
festum, sed in ipso temporis articulo adfuerint. Nam
πρὸ τῶν ἄλλων εἰς τὸ δεῖπνον ἀφικέσθαι, ἀπειράκαλον,
ὡς περ καὶ τὸ ὕστατον ἦκειν, φορτικόν. Nam ante a-
lios venire ad convivium, invidiam, uti postremum
esse, molestum est. Lucian. de Merc. Conduct. ideoque
ibant τὸ μέσον καιροῦ τηρῶντες. Plutarch. Conviv.
Quæstionib. refert, quendam Polycharum, Atticum
Oratorem, cum vitam anteaquam civibus probare
vellet, inter alia dixisse, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰλλα καὶ
πρὸς τούτοις, οὐδέποτε κληθεῖς ἐπὶ δεῖπνον, ὕστατος ἀ-
φικόμενος. Præterea, nunquam ad cœnam invitatus, ni-
lminus accessi, o Athenienses. Theocr. Idyll. 7.

Ἡ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπίνογαι; ---

ubi Scholia, Ἡ ἐπὶ εὐαχίαν κληθήμενος σπεύδει; οἱ γὰρ
κληθήμενος σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυτότων παροι-
μία, ὅστις ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς, ὄψι ἔρχεται ἢ χαλός ἐ-
στιν, ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς, aut ad epulas vocatus so-
stinat? vocatus enim festinant. de tardus venientibus
proverbium est. qui ad cœnam vocatus, tarde venit,
aut claudus est, aut non dat symbolas. conf. & Laerti.
pag. 422. & Heliodori Æthiopic. libr. III. pag. 66.

De temporibus prandiorum, cibis veterum. Et variorum eduliorum nomina.

39-Περὶ βρωμάτων παρὰ ἀρχαίοις, καὶ περὶ ἐδεσμάτων παντοδαπῶν ὀνόματων.

Ceterum cibi, quos apud Veteres licuit invenire, sunt: Raphanus, drupæ, olivæ, olivæ seu rapæ conditæ, & nycterides. Oleas porro oleastris infittas, Trambelos nominavit Pherecrates.

Τὰ δὲ βρώματα, ὅσα ⁴⁰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐστὶν εὐρεῖν, ⁴¹ ραφανίς, ⁴² δρυπέταις ἐλαίαι, ⁴³ ἀλμάδες, καὶ ⁴⁴ νηκτίδες. τὰς δὲ κοτινάδας ⁴⁵ ἐλαίας, ⁴⁶ τραμβήλους ὠνόμασε Φερεκράτης.

Edit. Basil. Ex his versio Scholiastis Aristophanis dari poterit hunc in modum: antiquitus ad cœnam invitantes aque ac invitati observabant umbram atque ita illi invitatos expectarunt, hi vero epulantes abierunt nullo modo tardius advenientes. efficitur id observatio (umbra) cujus beneficio sciri poterat, quotam ad horam progredieretur vel umbra progressu esset. Cum itaque Veteres in tempore ad convivia itare studebant, annon ἔδει σπένδην? huc facit Menandri Chærephon Parastis, qui vocatus

Εἰς ἰστίασιν δωδεκῆποδος, ὄρθριος
Πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκίαν ἰδῶν,
Ὡς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἡμῖν ἡμέρα.
Ad epulas decempedis (umbra) curabat mane,
Inuitus umbram micante Luna. Et timens
Serius venire, cum primo aderat die.

Apud Lucianum in Somnio quidam etiam vocatus subinde respexit ὀπισώπων τὸ στοιχείον εἶν. quot redum umbra esset. καίπερ ὅτι ὁ κωμῶν ἀφίκετο, πρὸς τὰς εἰμαυτὸν ἀποίψας ἀπέρχομαι. Et cum tempus tandem venisset, οὐκ ἔμε προντίο ἀεοεῖα, inquit. Huc pertinet illud Ciceronis pro Quinctio, non ad solarium versatus est, id est, non est ausurator cœnarum nec semper speculatur umbram solarium, indicem convivalis temporis. Et Plutarchus, Adulator, inquit, non deprehenditur σκίαν καταμειτρῶν ἐπὶ δείπνῳ umbram metiens ad cœnam, in de discrim. Amici & Adulatoris. Hæc, ut opinor, militant pro σπένδην viucuntque το σπένδην. KÜHN.

Σπένδην] MS. σπένδην, non σπένδην, egregie. ita etiam relictuitt Casaubonus ibidem, docetque Pollucem respexisse locum Aristophanis Ἐκκλησιαζ. Adfert hæc Pollucis alias & Christophorus Rufus in suis Antexegematis, Luciani locum explicans, & Erasmo non ut quæquaque recte insultans: uti etiam supra dixi ad L. 72. acumen vendidisset suum rectius, si mendosum illud σπένδην deprehendisset. præsertim quum illum Aristophaneum locum adferat & Suida. Non erravit doctill. Brodeus ad cap. 34. lib. V. Antholog. hæc Pollucis laudans, ubi diserte habet καὶ ἔδει σπένδην. JUNG.

Σπένδην] MS. σπένδην reposui e Cl. mci Kühnii Codicē, quem e MSSis emendavit.

38 Εἶν] Pro εἶν C. A. leg. ἦ. KÜHN.

Εἶν] MS. ἦ, pro εἶν. JUNG.

39 Περὶ ἁρῶν ἀρίστων, καὶ βρωμάτων παρὰ ἀρχαίοις &c.] MSS. absunt hæc duæ voces: ἁρῶν ἀρίστων. & mox pro παρὰ est ἀρίστων. Ceterum ἀρίστων, δείπνου & δόρπου infra cap. XVII. mentio fit. SEB.

Περὶ ἁρῶν ἀρίστων, καὶ βρωμάτων παρὰ ἀρχαίοις &c.] Hic titulus abest in C. A. cum aliis quæ sequuntur. Loco ejus repositum παρὰ τῶν ἀρχαίων βρωμάτων. KÜHN.

Περὶ ἁρῶν ἀρίστων, καὶ βρωμάτων παρὰ ἀρχαίοις &c.] Titulus modo ex MS. fuit positus, ubi quidem illum habuit. Inde etiam paruit in vulgatis male παρὰ ἀρχαίοις, pro παρὰ ἀρχ. scriptum. Sæpius hæc particula commutatur, ob parilitatem nimiam in MS. nam τῶ π superponitur: tam in παρὰ quam παρὰ, tantum quod in παρὰ, medium aculeum habet exten-

tiorem. Sic statim etiam in ipso textu peccatum. JUNG.

Περὶ ἁρῶν ἀρίστων, καὶ βρωμάτων παρὰ ἀρχαίοις &c.] Ut jam textus habet, ita repositum est a Cl. Kühnio, prius enim ita legebatur: παρὰ τῶν ἀρίστων, καὶ βρωμάτων παρὰ ἀρχαίοις &c. vide & supra Segm. præcedenti. certe editio Florentina etiam παρὰ ante ἀρχαίοις habuit, quamvis dein in textu παρὰ retineat.

40 Περὶ τοῖς παλ.] Leg. ὅσα παρὰ τ. SEB.

Περὶ τοῖς παλ.] C. A. παρὰ τοῖς παλ. quod probō. KÜHN.

Περὶ τοῖς παλ.] MS. habet παρὰ τ. π. & sic etiam, non aliter legendum. JUNG.

Περὶ τοῖς παλ.] Παρὰ pro παρὰ & hic uti in inscriptione modo factum. emendavimus e MSSis.

41 Δρυπέταις] MSS. δρυπέταις, quomodo Eustath. quoque Odyss. fol. 494, 2. & v. 3. δρυπέταις κωμῶν. tametsi in Iliad. fol. 160, 7. oxytonos scrib. sed nec δρυπέταις improbat. SEB.

Δρυπέταις] C. A. δρυπέταις. C. V. δρυπέταις. Γλαυκ. in Φηγῶς agnoscit vocabulum διφορεῖσθαι, legitque δρυπέταις & δρυπέταις. verum si ita dicantur, παρὰ τὸ σπένδην εἶν ἐν δρυὶ ἡγεύει φυτῶ ἐλαίω, tum non δρυπέταις, sed δρυπέταις vel δρυπέταις legendum erit. sin δρυπέταις retinendum, cum Hezychio dicitur sunt ἀπὸ τοῦ σπένδην ἀπὸ δένδρου. vid. Casaub. in Athen. lib. II. cap. 15. KÜHN.

Δρυπέταις] MS. δρυπέταις ἐλαίαι, ἐλαίαι ἀλμάδες. omittit καὶ νηκτίδες. Et quidem δρυπέταις aliter non sequitur. habes enim id & apud Eustathium & Suidam. vid. & Casaub. II. Athen. 15. vulgata hic profert ex hoc capite & Rhodigin. XII. Antiq. 19. Noli quemquam testimonio fraudare, quemcunque inter meorum librorum curam supellectilem scirem Pollucem attigisse: alias ejusmodi nudos recitatores non adducere. JUNG.

42 Ἀλμάδες] Marginis hoc est in C. A. vid. Athenæus lib. II. cap. 15. C. V. leg. ἐλαίαι ἀλμάδες quæ vox dividenda est in duas. a Salm. libro abfuit ἀλμάδες, dein, τὰς δὲ κοτινάδας ἐλαίας ex MSS. ibidem. KÜHN.

43 Νηκτίδες] De νηκτίδι vid. Nannof. ad Phrynich. I. Eclog. in Κολυμβάδες. meminuit & Junius Nomencl. in olea conditanea. JUNG.

Νηκτίδες] Cl. Kühnius νηκτίδες pro νηκτίδες reposuit. Falckenburgius meus e MSto affert νηκτίδες. H. Steph. in Thes. ita scribit: νηκτίδες ἐλαίαι, ὀλίγα conditanea: ita dilla, quod τῆ ὄλιγῃ (id est τινὶς quæ conduntur) innasunt: quæ & κολυμβάδες Athenæo & Dioscoridi, & Plinio ibidem colymbades: alio nomine ἀλμάδες. sed apud Pollucem perperam scribitur Νηκτίδες in quibusdam exempl. & sic habet editio Florentina & Basiliensis, sed Aldina etiam νηκτίδες quemadmodum ultima Seberi legit.

44 Ἐλαίας] MS. ἐλαίας. uti & paulo ante dixi. quod Atticum nimirum esse ajunt. κοτινάδων appellations etiam hinc meminit P. Victorius Calligat. ad lib. I. Varronis de re rustica, ibi: ut ea deplantes potius &c. JUNG.

45 Τραμβήλους] Al. τραμβύλ. SEB.

E e e e 3

ἐκαλοῦντο δὲ αὐταὶ καὶ ⁴⁶ Φαυλῖαι. ἀς δὲ οἱ γυν
θλαστὰς, ⁴⁷ ταύτας πυρήνας οἱ Κωμικοὶ. καὶ
θλαστὰς δὲ ⁴⁸ ἐλαίας, ⁴⁹ ἐν Νήσοις ἀν' εὐροῖς Ἀρι-
στοφάνους. ⁵⁰ θέρμους δὲ, Ἄλεξις εἶρηκε, τοὺς
θέρμους Φαγῶν ἐπὶ τῶν προθύρων, ⁵¹ τὰ λέμματα
ὅτι ἠ κατέλιπεν, ἢ ⁵² κοκκύμηλα τῶν ἀποθέ-
των. * συκάμιννα. ταῦτα δὲ καὶ ⁵³ μόρα Αἰ-
σχύλος ⁵⁴ ἀνόμασεν, οὕτως ⁵⁵ εἰπὼν τὰ ἐκ
τῆς βάτου. ⁵⁶ τάχα δ' ἂν τις καὶ κεράσια Φαίη,
κέρασον τὸ δένδρον ἐν τῷ περὶ Φύσεως ⁵⁷ Ξενο-
φάνους ⁵⁸ εὐράν. χόνδρος, ⁵⁹ κῶνοι, μαλάχη,

quæ eadem, & φαυλῖαι dicebantur. O-
leas vero, quas nunc contusas, Comici
Πυρήνας vocarunt. Oleas autem contu-
sas, in Nisis Aristophanicis invenies. Sed
Lupina, Alexis dixit, Lupina vestibuli-
bulis comedens, cortices ibidem reli-
quit, aut pruna repositorum. * Sy-
camina. hæc vero & Mora Æschylus
nominavit, illa quæ ex rubo colliguntur
intelligens. Fortasse aliquis & cerasa di-
cere poterit, cum arborem Cerasum di-
ctam, in Xenophontis de Natura Li-
bro inveniat. Alica, nuclei, malva,

Τραμβήλους] C. V. στραβήλους. in C. A. superscri-
ptum στραβήλους. Hesych. Στραβήλος est cenchra, qua
canebant, ut iuba. vid. Epicharmum apud Athenæum
lib. III. cap. 7. Kühn.

Τραμβήλους] Fulanus Comm. in Theophr. de O-
doribus n. 25. male habet τραμβήλους. ubi & de phau-
liis &c. sed ni fallor in scripto ejus exemplo fuit,
θραμβήλους. MS. noster hic habet στραβήλους. viri do-
cti & periti confiderent, si forte fructus hic a simi-
litudine τῶν κοκκίων ita dictus. Jung.

46 Φαυλῖαι] Et φαυλῖαι, ob suam μικρότητα ita
dictæ. Kühn.

47 Ταύτας πυρήνας] MSS. πυρήνας. Acutus autem
locum habet si scrib. πυρήνας. Seb.

Ταύτας πυρήνας] Ταύτας abest a Cod. Salmaf. a C.
A. & V. qui leg. πυρήνας, quæ sunt Hesychio τὰ ἐν-
τός ἐλαίων ὄστα. in Στέμφυλα idem habet ἀπυρήτους
ἐλαίας, καὶ θλαστὰς &c. usque ad Aristophanous ab-
sunt a C. A. Kühn.

Ταύτας πυρήνας] Deest ταύτας. dein MS. πυρήνας,
quod Hesychius egregie firmat, πυρήναι, ajens, τὰ ἐν-
τός τῶν ἐλαίων ὄστα. Jung.

48 Ἐλ. ἐν Ν. &c.] In MS. desunt, ἐλαίας, ἐν Ν.
δ. ε. 'A. ceterum pro Νήσοις, in vulgatis, statim su-
spicatus fui, ob alia loca Pollucis, hic legendum Νή-
σοις. Jam non amplius suspicor, sed credo, quo-
niam ita video hic emendare Casaubonum II. Athen.
15. ubi vide de hoc dramate. Laudatur & ad Ὀρίθας a suo
Scholaste Comicus ἐν Νήσοις semel atque iterum. MS.
itaque noster ita saltem, καὶ θλ. δὲ καὶ θέρμους δὲ λέ-
γουσιν. & iterum omittit sequentia, "Αλ. εἶρ. &c. τὰ
λ. ὁ. κ. ἢ cum mediis. Illa autem Alexi au forte
ita disponenda

--- τοὺς θέρμους Φαγῶν

Ἐπὶ τῶν προθύρων, λέμματα ὅτι κατέλιπεν.

Leguntur hi versus plenius apud Athenæum libr. II.
sed sine Auctoris nomine, quem Alexin esse hinc, cre-
do, ego primus indico. Dalechampium enim fluctuan-
tem videmus an Aristophanis an Cratini dicat. Le-
gitur autem in secundo ibidem: ἐν τῷ προθύρῳ τὰ
λέμ. Jung.

49 Ἐν Νήσοις ἀν' εὐροῖς Ἀριστ.] Ἐν Νήσοις, ut VII,
104. & alibi. Seb.

Ἐν Νήσοις] Ἐν Νήσοις in Insulis. Seb. 2.

Ἐν Νήσοις ἀν' εὐροῖς Ἀριστ.] Ἐν Νήσοις dudum est
quod correxit Casaub. in Athen. libr. II. cap. 15. Sal-
maf. ἀνήσας ἀν' εὐρῆς Ἀριστοφάνους legit. Kühn.

Ἐν Νήσοις ἀν' εὐροῖς Ἀριστ.] Ἐν Νήσοις habent om-
nes editiones quæ nostram præcesserunt, sed ἐν Νή-
σοις in nostra jam reposuimus, quemadmodum & e-
mendavit Falckenburgius in suo Codice.

50 Θέρμους] Gloss. Θέρμος lupinus, θέρμοι, Lupi-
ni. Videri potest de hoc leguminis genere Theophr.
H. Pl. lib. VIII. cap. 7. Diogenes apud Lucianum in
Dialogis mortuor. Dial. Diog. & Pollucis, inter alia
mandata, quæ Polluci ad Menippum dat, & hoc ad-
dit: καὶ προσέτι (λέγει αὐτῶ) ἐμπλησθέντων τῆν πύραν,

ἢ καὶ θέρμων τε πολλῶν &c. Ὁ πρῶτερον (sic ipse) ut
hic veniat, per a multis lupinis repleta &c.

51 Τὰ λέμματα ὅτι &c.] MSS. λέμματα κατέλι-
πεν.

Τὰ λέμματα ὅτι &c.] C. A. & MSS. Salm. τὰ λέμ-
ματα omisso ὅτι. Cæterum ex Athenæo libr. II. cap.
14. locus integer Alexidis ita constitui potest:

Μὴ ἄρασι δὲ ἴκωδ' ὁ τοὺς θέρμους Φαγῶν
Ἐπὶ τῶν προθύρων λέμματα κατέλιπε &c.

Vid. Casaub. in h. l. ubi dicit ignorari, cujus sint Au-
ctoris hi versus. Kühn.

52 Κοκκύμηλα] C. A. κοκκύμηλα. sed vulgatum
tuetur Athenæus libr. II. & alii. Gloss. Κοκκυμηλέα Πρι-
νυμ. ubi malim Prunus, ut notetur arbor ferens pru-
na. Κοκκυμηλῶν Prunetum. Κοκκύμηλα pruna. Damas-
scena sc. Theophr. κοκκυμήλιον. Nicander, μῆλον δ'
κόκκυγος καλοῦσι, ἀπόθιστα κοκκύμηλα sunt pruna in
sole ficcata aut condita postmodum & asservata in u-
sus domesticos. vid. Palladis Novembri. de pruno. Va-
les. legit κοκκύμηλα. Kühn.

Κοκκύμηλα] MS. κοκκύμηλα τῶν ἀπὸ βετῶν. sed de
ἀποθίτοις καρποῖς Noster supra I, 243. & ut hic ait
κοκκύμηλα τῶν ἀποθίτων, pari locutione mox VI, 48.
ait σῦκα τῶν χλωρῶν. Jung.

53 Μόρα] C. V. μῶρα, Athenæus, μόρα Alexan-
drinorum lingua. Ita in Glossis etiam scriptionem per
α jam notavit Casaubon. in Athen. libr. II. cap. 11.
Kühn.

Μόρα] MS. μῶρα. sed & Hesychius, Μόρα, συκά-
μιννα. quamvis si recte eum inspicias, potius μῶρα,
sicut MS. hic habet, est ut scripserit. sub μω enim
cum aliis refertur. Jung.

54 Ἀνόμασεν, οὕτως &c.] A. ἀνόμ. τὰ ἄγρια οὗ-
τως ἀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου. τάχ. Seb.

Ἀνόμασεν, οὕτως &c.] Pro ἀνόμασεν C. V. ἀνόμα-
κεν. Salmaf. τὰ ἄγρια οὕτω ἀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βά-
του. Vales. τὰ ἄγρια οὕτως ἀνομάσας, & ita MS.
Strauchii. Kühn.

Ἀνόμασεν, οὕτως &c.] MS. auctior, ἀνόμακεν, τὰ
ἄγρια οὕτως ἀνομάσας τὰ ἐκ τῆς β. sed scribe ἀνομά-
σας. Jung.

55 Εἰπὼν] Pro εἰπὼν C. A. ἀνομάσας. Kühn.

56 Τάχα δ' ἂν τις &c.] Τάχα δ' ἂν &c. Ξενοφά-
νους cum mediis desunt in MS. excepta voce κεράσια.
Jung.

57 Ξενοφάνους] Scr. Xenophanis. Seb. 2.

Ξενοφάνους] Interpr. legit Ξενοφάνους quod factum
nollem. notum enim est Xenophanis studium in rebus
physicis, ut ex vita ejus apud Lærtium videre est.
Cum igitur Physicis annumerandus sit, nil mirum scri-
pisse illum περὶ φύσεως. Strabo lib. XIV. Ξενοφάνης ὁ
Φυσικός &c. Kühn.

58 Εὐράν.] Syll. εὐρον. Seb.

Εὐράν.] Deest εὐράν in MS. Jung.

59 Κῶνοι] C. A. κῶνοι sed v superscriptum est οἱ fi-
nali. C. V. κῶνοι. Gloss. κῶνος nucleus, κῶνοι nuclei.

lactuca. Cinara. eodem enim nomine a Doribus Poëtis Acanthum nominatum reperies. Cucumer. & cucumer pepon, quem & spermatiam nominaverunt.

⁶⁰ θριδακίνη, ⁶¹ κινάρα. ⁶² οὕτω γὰρ καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι ποιηταῖς ⁶³ ἔνεστιν εὐρεῖν τὴν καλουμένην ἀκανθάν. ⁶⁴ σίκυς, καὶ ⁶⁵ σικυὸς πέπων, ὃν καὶ σπερματίαν ὠνόμαζον.

47 * *De cibis e mari petitiū, deque illis qui e terra veniunt, & de falfamento.* α.

* ⁶⁶ Περὶ τῶν ἐκ θαλάττης βρωμάτων, ⁶⁷ καὶ τῶν ἐκ γῆς, ⁶⁸ καὶ περὶ ταρίχου. β.

Tithæ, conchulæ, ostrea, purpuræ, ceryces, carabus, astacus, hyatulæ, conchæ, pectines, loligines, carnes polypeæ aut flagella, sepriæ, sepidaria, echini marini. Nonnulli & patanges vocant, echinorum quoddam genus. Insuper & alia consuetudine nota, utpote ubera, falfamenta piscium, porci, pedes. Mala Hesperidum, mala æstiva. Mala Cydonia, secundum Aristophanem. Quædam etiam mala φαύλια dixerunt.

⁶⁹ Τίθη, ⁷⁰ κογχύλια, ὄστρεα, πορφύραι, κήρυκες, κάραβος, ⁷¹ ἀστακὸς, χῆμαι, κόγχοι, κτένες, τευθίδες. ⁷² πολυπόδεια κρέα, ἢ ⁷³ πλεκτάναι, σηπίαι, σηπιδάρια. ἐχῖνοι θαλάσσιοι. ἔνιοι δὲ καὶ ⁷⁴ πάταγγας καλοῦσιν ἐχίνων ⁷⁵ τὸ εἶδος. καὶ τὰ ἄλλα δὲ τὰ συνήθως γνωρίζομενα, ⁷⁶ μήτρα, ⁷⁷ τέμμαχος, σῦες, πόδες. ⁷⁸ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων, μῆλα τῶν ἁραιῶν, κυδώνια μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης. καὶ φαύλια δὲ, ⁷⁹ μῆλά τινα ὠνόμαζον. * σῦ- ⁸⁰ κα τῶν χλωρῶν. ⁸⁰ τυροῦ τροφαλῖς, τυρὸς

48 * Ficus recentes, casei colostræ, caseus

vid. *Athenæum* libr. II. cap. 16. de his & seqq. KÜHN.

Κῶνοι] Pro κῶνοι, MS. κῶνω. sed vulgatum & supra I, 232. ubi tamen MS. deficiebatur eo. JUNG.

⁶⁰ Θριδακίνη] *Rhorius* ex *Helladio* : ὅτι μάλῃς μὲν εἶδος οἱ πολλοὶ θριδακίνη καλοῦσι, τὴν δὲ βατάνην θριδακίαν, εἰ δὲ ἱατροὶ θριδακίαν μὲν τὸ ἡμέτερον λέγουσιν, θριδακίνη δὲ τὸ ἄγριον καλοῦσιν. *Bibliothec.* fol. 869, SEB.

⁶¹ Κινάρα] Κινάρα in *Gloss.* redditur, hic carduus &c. C. V. κινάρα. KÜHN.

Κινάρα] MS. κινάρα: οὕτως γὰρ παρὰ τ. Δ. de Cinara vide *Rhodig.* VI. Auc. 7. ubi eos qui Latinum reddunt εγγομοί, redarguit: quum Græcum hoc vocabulum sit. JUNG.

⁶² Οὕτω γὰρ καὶ &c.] Margo C. A. οὕτω γὰρ παρὰ τ. Δ. &c. usque ad ἀκανθάν. KÜHN.

⁶³ ἔνεστιν εὐρεῖν καλοῦμ. τὴν ἄκ.] C. V. ἔστιν ε. τὴν κ. ἄ. C. A. τὴν plane omittit. KÜHN.

ἔνεστιν εὐρεῖν καλοῦμ. τὴν ἄκ.] MS. π. ἔστιν ε. τὴν καλ. ἄκ. JUNG.

ἔνεστιν εὐρεῖν καλοῦμ. τὴν ἄκ.] Priorcs editiones ἦν. εὐρ. καλ. τὴν legebant, sed uti in textu jam est, ita reposui fecutus Cl. mei *Kühni* Codicem.

⁶⁴ Σίκυος, καὶ σίκυος] C. V. σικύς καὶ σικυὸς π. vid. *Hesych.* in Σικυὸς ὁ σπερματίης. *Salm.* MS. male σίκυος. KÜHN.

Σίκυος, καὶ σίκυος] MS. σικύς καὶ σικυὸς π. sed in margine ab eadem manu adscriptum, σίκυος, καὶ σικυὸς π. de his vide *Nunnesium* ad I. *Eclog.* *Phrynic.* sine in πίπων. & *Rob. Constantinus* etiam aliquid in supplemento L. L. in *Melones.* vide & *Adagium.* *Cucumete vesceus, chlamydem texido.* nescio tamen unde ex *Polluce* μελοπέπων σπερματίης adierat *Junius* Nomenclatore suo, in *Pepon.* JUNG.

Σίκυος, καὶ σίκυος] Σικύς καὶ σικυὸς uti jam habet hæc editio, pro priorum σίκυος, καὶ σίκυος emendationi *Kühni* mei debes.

⁶⁵ Σίκυος π.] A. σικυὸς π. SEB.

⁶⁶ Περὶ τῶν &c.] Titulus in MS. non est. JUNG.

⁶⁷ Καὶ τῶν ἐκ γῆς &c.] Absunt a C. A. usque ad ταρίχου. KÜHN.

⁶⁸ Καὶ περὶ ταρ.] Et de falf. SEB. 2.

⁶⁹ Τίθη] *Aristot.* lib. IV. A. H. cap. 6. τίθηον, τίθηον, γὰρ νεκτῖ, καλλός, νεκτῖβια. vid. *Athen.* KÜHN.

Τίθη] Τίθη &c. πολ. κρέα cum mediis defunt in MS. excerpto unico κογχύλια. Pro vulgato vero illo primo τίθη, videtur τίθη legendum esse. id enim ostræi genus esse, notum ex *Athen.* & *Eustath.* Et *Hesych.* Τίθηα, ὄστρεα. Τίθηα διφῶν, τὰ ἄρρυγα, ἢ ὄστρεα ζητῶν. vid. & *Suidam* in Τίθηα. sunt vero ista τίθηα διφῶν ex *Homer.* *Il.* π. non longe a fine. sed quid est ἄρρυγα? ego nihil invenio, nisi ἄρρυ esse ἐπίφθεγμα κοπηλατικόν. παρὰ vel tamen dixisse. JUNG.

⁷⁰ Κογχύλια] P. κογχύλη. SEB.

⁷¹ Ἀστακὸς] Ἀστακὸς in *Gl. Gammarus.* KÜHN.

⁷² Πολυπ. κρέα] Πολυπόδεια κ. polyrodia carnes vel cirtii. KÜHN.

Πολυπ. κρέα] *Falckenbergius* meus legit πολυπόδια.

⁷³ Πλεκτάναι] Defunt in MS. πλεκτάναι. JUNG.

⁷⁴ Πάταγγας] C. V. παττάγγας. C. A. in textu, πατράγγας, in margine πατάγγας, dein pro εἶδος τι leg. γίνος τι superscripto εἶδος. καὶ τὰ ἄλλα δὲ συνήθως γ. Cætera absunt usque ad πόδες. *Salm.* Πατάγγας αἰετῶν vocant. KÜHN.

Πάταγγας] MS. παττάγγας. JUNG.

⁷⁵ Τι εἶδος] P. γίνος τι. SEB.

⁷⁶ Μήτρα, τέμμαχος, σῦες, πόδες] Defunt in MS.

μήτρα, τέμ. σ. π. JUNG.

Μήτρα, τέμμαχος, σῦες, πόδες] Μήτρα delendum censet Cl. *Kühni* & pro σῦες f. σῦες legendum existimat in suo Codice.

⁷⁷ Τέμμαχος] *Frustrum* pisci vel placenta, non vero canis, ut voluit *Scholias.* in *Aristoph.* *Nubes*, ex quo *Suidam* sua habet, inde corrigendus in Τεμάχη. *Synepsius* tamen *Oros.* de Regno migrat hanc regulam τεμάχια ἄττα ταρίχη κρέων υἰων. *Vales.* legit τεμάχη. KÜHN.

⁷⁸ Μῆλα τῶν Ἑσπερ.] P. περὶ ἐξωπαρῶν (forfan ἐξ ὀπαρῶν) βρωμάτων. SEB.

Μῆλα τῶν Ἑσπερ.] Titulus in C. A. περὶ τῶν ἐξ ὀπαρῶν (ὀπαρῶν) βρωμάτων. μῆλα τῶν ἁραιῶν τίτλη ρομα, non, ut *Ipserr.* ἄβηνα. KÜHN.

⁷⁹ Μῆλά τινα] MS. μῆλα τινα. JUNG.

⁸⁰ Τυροῦ τροφαλῖς] *Ipserr.* casei colostræ. *Hesych.* Τροφαλλῖς, τυρὸς μακρός. infra habet τροφαλλίδες ἢ τροφαλλίδες, τὰ τμήματα τοῦ ἀπαλοῦ τυροῦ. ergo τροφαλλῖς idem est quod τρύφος vel τῆμος τυροῦ *Synepsius* casei. alii per τροφαλίδα intelligunt ipsium caseum ἀπὸ τοῦ τρίφειν. ita τροφαλλῖς τυροῦ esset di-

⁸¹ χλωρός. τὸν δὲ ξηρὸν ἰσχνὸν ἔλεγον. ⁸² ὁ γὰρ ὀξείας τυρός, εἴρηται ⁸³ μὲν τῇ Κωμωδία, Σικελικὸν δὲ τὸ ἔδεσμα. ⁸⁴ ταρίχη Ποντικά, ταρίχη Φρύγια, ταρίχη Αἰγύπτια, ταρίχη Σαρδῶα, ⁸⁵ ταρίχη Γαδειρικά. ⁸⁶ ὠραία τεμμαχία, σκόμβρων, κεστρίνων, ⁸⁷ κύβων, ⁸⁸ θυννίδων. ⁸⁹ θύννοι, κολίαι, σαπέρδαι, ⁹⁰ λέβιαι, ⁹¹ μύλλοι. ⁹² Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ταρίχιόν που λέγει. καὶ οὐδ' ἑτέρως μὲν τὸ τάριχος οἱ Ἀττικοί. Ἴωνες δὲ καὶ ⁹³ Δωριεῖς, καὶ τινες τῶν Ἀττικῶν, ἀρσενικῶς,
 49 ὡς ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ Κρατίνος. * ὁ δὲ, ταρίχους Ποντικούς. ⁹⁴ καὶ τιλτὸν δὲ τάριχος, τὸ λε-

recens. Siccum vero, etiam macrum vocaverunt. Sed caseus, Oxyrias a Comici dicitur, & edulium est Siculum. Salsamenta marina, Salsamenta Phrygia, Salsamenta Ægyptiaca, Salsamenta Sardonica, Salsamenta Gadica. Salsamenta æstiva, scombrorum, mugilum, cuborum, thynnidum. Thynni, colia, Saperdæ, lesbiæ, mylli. Aristophanes vero, alicubi Ταρίχιον dicit. & τὸ τάριχος, in neutro genere Attici. Iones autem, Dores, & nonnulli Atticorum, in masculino, ut in Dionysalexandro Cratinus. * Hic vero Salsamenta Pontica. Et evulfile salsamentum, pro squam-

ctum secundum illud, herba lupathi, olus herba. KÜHN.

Τυροῦ τροφαλῆς] *Falckenburgis* meus τροφαλῆς.

81 Χλωρός] *Caseus* χλωρός viridis dici etiam possit τυρός ἐκ τῶν ταύρων *caseus* & *ficellus*. *Pausan.* in *Εἰσιας*. *posset*. *posset* & *πηκτός* dicere, *recens* *conglutatus*. KÜHN.

Χλωρός] MS. χλωρός. JUNG.

82 Ὁ γὰρ ὀξείας] MSS. ὀξείας. *Hesych.* quoque: ὀξείας, τυρός ἀχρῖος. quod nisi mendosum sit (inquit *Henn. Stephan.*) ab ὄξος derivatum videbitur. SEB.

Ὁ γὰρ ὀξείας] C. A. τὸ γὰρ ὀ. C. V. ὁ γὰρ ἰξείας. leg. ὀξείας. *Hesych.* ὀξείας, τυρός ἀχρῖος, & ita legendum esse in *Hesychio* literarum ordo indicat ab ὄξος *acetum*. *Salmast.* etiam ὀξείας ex MSS. *Pythæi*. *Vales.* ὀξείας. KÜHN.

Ὁ γὰρ ὀξείας] MS. aliter plane, ὁ γὰρ ἰξείας τυρός &c. JUNG.

Ὁ γὰρ ὀξείας] Ὀξείας pro ὀξείας reposuit Cl. Kühn.

83 Μὲν τῇ] P. μὲν τοι τῇ. SEB.

84 Ταρίχη Ποντικά] P. περί ἐκ ταρίχιων ἰχθύων. *Tar. ποτίαι*. SEB.

Ταρίχη Ποντικά] C. A. titulum habet, περί τῶν ἐκ τῶν ταρίχων. KÜHN.

Ταρίχη Ποντικά] De salsamenti hinc *Rhodig. XIII. Antiq. 26.* JUNG.

85 Ταρίχη Γαδειρικά] P. Γαδαρικά. cujus tamen formæ nulla mentio apud *Stephanum* de Urb. SEB.

Ταρίχη Γαδειρικά] *Salsamenta Gaditana* ex thymi abdomine Gadibus salito, unde & *thyngia* dicta sunt. KÜHN.

Ταρίχη Γαδειρικά] MS. Γαδικαῖα ὠραία, τεμμαχία σκόμβρων. *Eupolis* in *Narica* apud *Steph.* in *Γαδαιρα*:

Πότερ' ἢ τὸ τάριχος Φρύγιον, ἢ Γαδικαῖον;

Quod ad τεμμαχία, non possum præterire inde factum vocabulum, quod nuperi editores in *Scholiaste Aristoph.* corruperunt. Is enim ad ista in Ἰππεύσει, ἢ τεμμαχος, αἶτ, ἰχθύς. ἰδίως δὲ τεμμαχίτας, ἰχθύς, τοὺς μεγάλους καὶ κατακοπτομένους: isti edidère τεμμαχίτας. profus falso. Alterum quod rectum, agnoscit & doctiss. *Nimphesius* Notis ad *Phrygichium* in τεμμαχοι. si quid mutandum esset, ego potius legerem: τεμμαχία τοὺς. sed non opus: nec itaque ut firmem. JUNG.

86 Ἔστια] H. *Steph.* quæ verno tempore conduntur. SEB. 2.

ὠραία τεμμαχία] C. A. in textu τεμμαχος η̄ superscripto. *horaa* dicuntur salsamenta ex pulpis, thynni caudæ proximis, vere *salsa*. vid. *Athen.* lib. III. cap. 30. mala distinctio est post τεμμαχία, apponi enim debet voci ὠραία, τεμμαχία σκόμβρων &c. KÜHN.

87 Κύβων θυν. &c.] MS. κύβων, θυνίδων, θυνῶν, κολίαι, σαπερδαί, μύλλοι. Quod ad primum attinet, potius hæ partes dicuntur κύβια, uti ex *Athenæo* videre potes lib. III. Festus etiam scribit: *Hinc*

88 κύβιον genus piscis, quia piscantes id genus piscium velut *aleam* ludunt. θυνίδων, dein, & θυνῶν potius retineam, quoniam ita MS. etiam infra VI. 50. videtur autem omnino θυνῶν genitivo hic cum MS. scribendum, uti referas ad τεμμαχία. infra enim alias VI. 50. θυνῆς, & θυνός peculiariter referuntur. sequitur κολίαι, salsamenti aliud genus. κολίαι etiam apud *Athenæum* est. Quænam dein illæ Saperdæ Lesbiæ? MS. nolter minus corrupte: ex quo emenda: σαπέρδαι, λέβιαι, tantum distastis vocalis. Nil verius. sine dubio enim ad illa *Aristophanis* ἐν Ὀλκίσσι respexit Noster, quæ apud *Athenæum* legimus lib. III. σκόμβροι, κολίαι, λέβιαι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυνίδες. JUNG.

88 Θυνίδων] Θυνίδων abelt a C. A. KÜHN.

89 Θύννοι, κολίαι] C. V. θυνῶν κολίαι. κολίαι & κολίας ubique *Athenæus*. KÜHN.

90 Λέβιαι] Λέβιαι, quomodo *Athen.* libro septimo, fol. 301. inter alia piscium genera nominat & ἕπατον ἢ λεβίαν. Et *Casaubon.* in *Anim.* fol. 332. apud *Hesych.* pro λέβια, λέβιαι putat scribendum. Scribendum igitur hoc loco similiter. Quamquam libro tertio, fol. 118. λέβιοι legatur. ex quo tamen loco hic mox pro ἀμύλλοι, reposui μύλλοι, præsertim cum non aliter MSS. SEB.

Λέβιαι] Pro λέβιαι *Aristoph.* λέβιοι. *Vales.* leg. λέβιαι. KÜHN.

Λέβιαι] Λέβιαι pro λέβιαι emendavit in textu Cl. Kühn.

91 Μύλλοι] C. V. μύλλοι. vulgatum habet *Athenæus* l. c. KÜHN.

92 Ἀριστοφάνης &c.] Nemp̄ ἐν Εἰρήνῃ ἀγόρασόν τι χρυστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον. docet *Athenæus* libr. III. JUNG.

93 Δωριεῖς, καὶ τιν. τῶν Ἀττ. ἀρσ.] C. A. ἀρσενικῶς καὶ τινες τ. Α'. omittitur dein *Cratini* testimonium & moxargo καὶ τιλτὸν (ita & C. V.) δ. τ. &c. in ἐκάλουν desinit margo C. A. KÜHN.

Δωριεῖς, καὶ τιν. τῶν Ἀττ. ἀρσ.] MS. ita: Δωρ. ἀρσενικῶς, καὶ τινες τῶν Ἀττ. desunt deinde ὡς ἐν Δ. Κρ. ὁ δὲ, τ. ποντ. sed in vulgatis pro ὁ δὲ, legendum εἶπε, vel tale quid. En enim tibi totum *Cratini* versiculum ex *Athenæi* lib. II.

* Ἐν παραγωγῶσιν ἄξω ταρίχους ποντικούς. JUNG.

94 Evulfile salsamentum pro squamato dixerunt] *I.* *Casaub.* *Hesych.* & *Polluce* testibus, τίλτου appellatione ἰδὸς ταρίχιον λεπιδωτὸν, quod interpretor. speciem salsamenti facti e squamosis piscibus. nam τίλαι & ἀποτίλαι est *desquamate*. in *Athen.* libr. III, 32. SEB. 2.

Καὶ τίλτου δὲ τάρ.] *Interpr.* evulfile salsamentum. *Casaub.* in *Athen.* species salsamenti, facti e squamosis piscibus. nam τίλαι vel ἀποτίλαι est *desquamate*. *Pollux* & *Hesych.* τάριχος ajunt λεπιδωτὸν fuisse: id est salsamentum cum squamis, non desquamatum, mato

mato dixerunt ut Plato Comicus, Et simul circumiens squammata emebam, sal-famenta Famulis. Aristophanes vero, Coracinum desquammare oportet, abluere, eluere, & perluere. Licet quoque dicere, epata condita, epata faginatorum porcorum, aut jecinora asnerina. Piscis ex sartagine. Piscis e salo, sic enim piscium jus vocaverunt. * Mulus, sca-rus, labrax, muræna, mugil, aurata, congrus, nigricauda, facer. Phyræna, quam & cestram vocitant. Mu-giles vero commendabant jejunos potissimum. Trachurus, gladiolus, amia, callichthys, Orplius. aut quod magis Atticum est, * Ορφως. Phagrus, scorpius, fidicula, thatis, thunnus,

πιδωτόν ἐκάλουν, ⁹⁵ ὡς Πλάτων ὁ Κωμικὸς, καὶ περιῶν ἄμα, τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις. Ἀριστοφάνης δὲ, τὸν σαπέρδην ⁹⁶ ἀποτίλαι χρῆ, καὶ καταπλύναι, καὶ κατεκπλύναι, καὶ διαπλύναι. ἔξεστι δὲ εἰπεῖν, ⁹⁷ ἥπατα ⁹⁸ σεσυκασμένα, ἥπατα συῶν σεσυκοτραγηκότων, ἢ ⁹⁹ χηνείων ἥπάτων. ¹⁰⁰ ἰχθύς ἐκ ταγήνου, ἰχθύς ἐξ ἄλμης. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὸν τῶν ἰχθύων ζωμόν. * ² τρίγλη, σκάρος, ³ λάβραξ, μύ- ⁵⁰ ραινα, κεστρεύς, χρύσοφρυς, γόγγρος, ⁴ μελάουρος, ⁵ ἀνθίας, ⁶ σφύραινα, ἢν καὶ ⁷ κέστραν ἐκάλουν. τῶν δὲ κεστρέων τοὺς νήστευς ἐπῆ- νουν. ⁸ τράχουρος, ξιφίας, αἰμία, κάλλιχθυσ, ὄρφως. ἢ τὸ Ἀττικώτερον, ⁹ ὄρφως. Φάγγρος, σκορπίος, ¹⁰ κίθαρος, ¹¹ βατίς, ¹² θυνίς, θύννος,

desquamari autem potuit ab iis qui comedere volebant & a squamis vellicandis τιλτὸν dictum videtur. Kühn.

καὶ τίλου δὲ τάρ.] MS. καὶ τιλτὸν δὲ τάριχος, τὸ λεπίδοτον ἐκ. sed Platonis verba desunt usque ad Aristoph. τίλον, vel τίλτον potius vero omnino legendum, non τίλου, pater etiam ex Hesychio, qui τίλτον, εἶδος τάριχίου. & clare ex Nicostрати in Antylo apud Athen. lib. III. versibus, ubi doctiss. Scholiastes ridiculum τίλον piscem comminiscitur, quem & in indicem contulerunt. Tu vide doctiss. Casaubonum VI. Athen. 8. si non capis: & dispone Platonis quoque hic, & scribe: καὶ περιῶν ἄμα, τίλτον τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις. JUNG.

καὶ τίλου δὲ τάρ.] Falckenburgius meus bene legit καὶ τιλτὸν δὲ τάρ. & mox iterum τιλτὸν τάριχος ἐπρ. &c. & sic repositum in textu a Cl. Kühnio.

95 ὡς Πλάτων] Absunt a C. A. usque ad οἰκέταις. Kühn.

96 ἀποτίλαι χρῆ] C. A. κατεκπλύναι. ἔξεστι δὲ εἰπεῖν &c. leg. κατ' ἐκπλύναι deim eluere. Salmaf. Aristophanis verbum hunc facit: τὸν σαπέρδην ἀποτίλαι χρῆ κατ' ἐκπλύναι καὶ διαπλύναι; ultima verba Pollucis sunt. Kühn.

ἀποτίλαι χρῆ] MS. ἀποτίλαι. & desunt καὶ καταπλύναι, καὶ. vid. Casaub. III. Athen. 32. & VI. Athen. 8. JUNG.

97 ἥπατα σεσυκασμένα] Epata commendantur asneris quidem inter alites; inter quadrupedes vero suis; & nullis inter aquatilia. Et suis quidem imprimis, cum caricas affatum comederit, ut docet Masfil. Cagn. Observ. II. 14. SEB.

98 σεσυκασμένα] C. V. συκασμένα, augmento omissio. συκατὰ appellat Galenus Hygrom. III. in Hippocr. de diata morb. acut. fol. 37. Edit. Venet. Idem in de eūchymia: τὸ ἥπαρ τῶν ὄντων, ὅταν ἰσχυράτα ἰσθίωσι, καλεῖται συκατὸν. Interpr. male, epata condita &c. jecur ficibus rasum, jecora sunt ficibus pastorum. Gl. συκατὸν ficatum. Kühn.

99 χηνείων ἥπ.] MS. χηνείων ἥπ. falso. sed sequentia forte non minus recta vulgaris, ἰχθύς ἐκ τ. ἰχθύς ἐ. α. JUNG.

100 ἰχθύς ἐκ ταγήνου, &c.] C. A. ἰχθύς ἐκ τ. ἰχθύς ἐξ α. e garo. prius etiam habet C. V. Kühn.

1 Τὸν &c.] Deest τὸν in MS. desunt deim τρίγλη, σκ. &c. γογ. μιλ. ἀνθίας. cum mediis. JUNG.

2 Τρίγλη &c.] Absunt a C. A. usque ad ἀνθίας. Kühn.

3 Λάβραξ] Pr. ed. λαύραξ. vid. supra IV, 61. not. sed & Casaub. Animad. in Athen. XII, 10. ubi nihil inquit interesse sive λαύρα scribas sive λάβρα, καλαύροψ, sive καλάβροψ, νευρίδιον, sive νευρίδιον, πέταβρα, sive πέταυρα. &c. SEB.

JULII POLLUCIS.

λάβραξ] Istud λάβραξ in suo codice etiam restituetat H. Stephani. quum antea legeretur λαύραξ. JUNG. λάβραξ] Λαύραξ habent omnes priores editiones, præter ultimam Seberii.

4 Μελάουρος] Gl. μελάουρος, perca vel oculata pro oculata a maculis, quibus aspergitur. Kühn.

5 Ανθίας] Ανθίας alipria. Kühn.

6 Σφύραινα] Sphyraena. SEB. 2.

Σφύραινα] C. A. σφύραιναν, ἢν καὶ κέστραν (ita & C. V.) ἐ. Kühn.

7 Κέστραν ἐκ.] MS. κέστρον ἐκ. JUNG.

8 Τράχ. ξιφ.] Absent τράχουρος, ξιφίας a C. A. Kühn.

Τράχ. ξιφ.] Desunt in MS. τράχ. ξιφ. JUNG.

9 Ὀρφως] A. ὄρφως, quomodo etiam alibi. SEB.

Ὀρφως] C. A. ὄρφως per o. Salm. Ὀρφως. Kühn.

Ὀρφως] MS. Ἀττικ. ὄρφως. Scribendum potius ὄρφως, uti habes aliquoties apud Athen. libr. VII. & Hesych. & Suid. Aliter de his Etymologus in Ὀρφως, quem vide. Et ita Aristoph. Σφηξίν· ἢ μὲν ὠνταί τις ὄρφων μεμφράδας δε μὴ θίλην. JUNG.

10 Κίθαρος, βάτις] MSSti. κίθαρος, (κίθαργος du Fresne in Gloss. ad scriptores Græcitate sequioris. Excerpta Veteris Lexici, Albulæ in parta, forte, κίθαρα. Iupus λάβραξ, Dentatus dentex, Βαθύβις, φάγγρος, ὀδρακία, Rhombus, ψῆττα. & alia nomina piscium Latino-Græca ibi invenias. βάτις, ταια.) θύννις, θ. γλαυῶκος non habet C. A. nec ἔλαψ (C. V. ἔλοψ) κίχλη turdus. Salm. Κίθαρις βατίς. Vales. Κίθαργος. Salmaf. MSS: deest ἔλαψ. κόχλη. ipse dicit: ἔλαψ est, qui ἔλαπος dicitur in Geopon. lib. XX. Kühn.

Κίθαργος, βάτις] Bini mendosi sunt: quos MS. beneficio facile emendamus. primum est κίθαργος. MS. habet κίθαρος & hoc istius piscis verum nomen. vid. saltem Athen. lib. VII. secundum βάτις vulgarum nihil est. MS. habet βάτις, quæ vera quoque lectio. vel potius βατίς. vid. plura de hoc pisce apud Athen. lib. VII. JUNG.

Κίθαργος, βάτις] Κίθαρος e MSS. legit textus.

11 Θάτις] MSS. βατίς, recte: de ejus fatura Aristot. Histor. Animal. libro sexto, capite decimo. Gaza accipit pro βάτον θήλειαν. βάτου autem mem. Aristot. ibid. libro secundo, capite decimotertio. vid. & Hesych. SEB.

Θάτις] Falckenburgius habet βατίς optime, & ita emendavi in textu. consentiunt & reliqui MSSti. dein post γλαυῶκος comma posuit Cl. Kühnius.

12 Θυνίς, θύννος.] Θυνίς unico n habet & A. Syll. ind. in Hist. Anim. promiscue scribit: θύννοι sive θύννοι, & θυννίδες seu θυννίδες. Athenæus duplici n fol. 116. & alibi, indeque θυννοκόπος Aristot. Basil. M. Plistarch. θυννοκοπίων Synes. in Epistol. θυννοκίφαλοι Lucian. Tom. II pag. 443. D. H. SEB.

FFF F

¹³ γλαῦκος, ¹⁴ συνόδους, κίχλη, ¹⁵ ἔλαιψ, κόχλη, ἔλοψ, σάλπη, ¹⁶ γαλεὺς, ἐγχέλυες. οὕτω γὰρ κατὰ πλήθος ἐξέφερον. καίτοι καὶ ἐγχελυον ἔλε-
 51 γον ἐπὶ τῆς μιᾶς. * ¹⁷ ἀφύαι, ¹⁸ ψήτται, ¹⁹ μαι-
 νίδες, ²⁰ ἀκαλύφη, ²¹ καρίδες, μεμβράδες, κωβιοὶ, νάρκη, ²² Φυκίδες. τῶν δὲ ἄλλων ἰχθύ-
 ων τὰ ὀνόματα συνήθη καὶ γνώριμα ²³ πᾶσιν, οἷον Φάγρος, δελφίς. καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἐν ²⁴ ὕδασι.
²⁵ καὶ ἐψητῶν δὲ ²⁶ λοπάς, εὐτελές τι βρωμάτιον ἦν, ὡς περ καὶ τριχίας.

glaucus dentatus, elops, sturnus, hma-
 ca, acipenser, salpa, galeus. anguillæ,
 sic enim plurali numero de his loquuntur.
 Veruntamen & anguillam, de una di-
 cunt. * Aphya, psetta, menides, ur-
 tica, squilla, membrades, gobii, tor-
 pedo, phycides. Aliorum vero piscium
 nomina familiaria, & nota sunt omni-
 bus. utpote phagrus, delphin, & alia
 aquatilia. Et ostreum coctile, cibus e-
 rat frugalis admodum, ficuti & fardina.

Θυίς, θύνος,] Cum MS. scribere θυνίς, θύνος cum
 duabus vv. ante edebatur θύνος, ego inter corrigend-
 dum feci θύνος; quamvis raro alias quid mutarim,
 ne quidem in minimis, quum ego hunc Auctorem
 non edam. Apud Herodotum tamen quoque Clione
 cap. 62. video scriptum θύνος in oraculo. Sed hic meam
 mutationem MS. facile defendit. JUNG.

13 Γλαῦκος] Deest in MS. γλαῦκος. Et sane A-
 then. libr. VII. γλαῦκον & συνόδους peculiariter &
 sigillatim utrumque explicat. Ergo forte hic vide-
 tur scribendum cum interpunctione γλαῦκος, συνόδους.
 JUNG.

14 Συνόδους] *Aristot. Hist. Animal. VIII, 2. σαρ-
 κοφαγί δὲ καὶ ὁ συνόδων καὶ τὰ μαλάκια κατισθίσι.* cum
 paulo ante: οἱ θύνος, καὶ λάβρακες, καὶ συνόδους.
 cap. autem 13. εἰσὶ δὲ πρόσγγοι, συνόδων, κύνθαρως &c.
 vid. *Athen.* libro septimo, fol. 302. SEB.

15 Ἐλαψ] An ἔλοψ, quod alicubi pro ἔλλοψ ut
 testatur *Hesych. Sterhan.* an vero omnino abundat ea
 vox, cum mox sequatur ἔλοψ. quod eodem spiritu
 etiam in MSS. tamen dubitem an alibi etiam. Sed
 & κόχλη an alibi quoque hac forma? Nam citatur
 quidem e IV. *Hist. Animal.* κόχλαι ἴναι. verum
 capite quarto ibi: κόχλαι ἴναι καὶ καλούμεναι ὑπὸ τι-
 νων γαλαδῶν. Fortassis igitur & hoc loco κόχλη ab Au-
 ctore scriptum fuit. SEB.

Ἐλαιψ] Ἐλοψ MS. non ἔλαιψ. desuntque deinde
 κόχλη, ἔλοψ. Et quidem ἔλαιψ, qui sit, ego nescio.
 περὶ ἔλλοπος, satis ex cod. *Athenaeo* libr. VII. constat.
 Vulgatum credam magis incuria ex sequenti ἔλοψ re-
 peritum esse, quam ut emendari opus, deleri potius.
 Post ἔλοψ in MS. desunt sequentia, κόχλη &c. usque
 ad ἀφύαι finem hujus Segm. excerpto σάλπη. Sed qua-
 nam est illa κόχλη? tu mecum κίχλη emenda: & videlicet
Athen. libr. VII. noster *Salmasius* retinet ἔλαιψ: do-
 cetque hujus piscis mentionem esse apud Auctorem
 γεωπονικῶν libr. XX. κιστριῶν, τρυγόνος, σκορπιῶν,
 ἐλάπων, φάγρων, &c. JUNG.

16 Γαλεὺς] Absit a C. A. ἐγχέλυες. οὕτω κατὰ πλή-
 θος ἔ. καὶ ἐγχελυον ἐπὶ τῆς μιᾶς. *Gloss. castells, γαλοῖ.*
 KÜHN.

17 Ἀφύαι &c.] *Gl. mel marimum ἀφύαι.* KÜHN.

Ἀφύαι] MS. ἀφύαι, ψήτται, μαινίδες. & certe vul-
 gatam μαινίδες nauci non est. JUNG.

18 Ψήτται, μαινίδες] C. A. αἱ ψήτται, μαινίδες, sed αἱ
 τῶν e superscriptum, ut & sequens ἀκαλύφη. at καρί-
 δες, κωβιοὶ, νάρκη, plane absunt. μαινίδες legit & *Vales.*
 cum *Strauchii MS.* eadem vox reddenda *Stobaeo Serm.*
 237. ubi haecenus male est, τῶν εἰδῶν pro μαινίδες.
 vult enim *Syzianum* affatis manidibus pauxillum olei
 affudisse & ita sibi parasse prandium, quod non vidisse
Casaubonum notis ad *Theophr.* cap. 9. minor. KÜHN.

19 Μαινίδες] MSS. μαινίδες. SEB.

Μαινίδες] *Μαινίδες* repositum in textu a Cl. *Kühnio.*

20 Ἀκαλύφη] Sic & apud *Cell.* libro quarto, cap.
 11. ἀκαλύφη est animal marinum, quod utraque nomi-
 natum. Sed *Hesych. Sterhan.* id non probat; quod *Egy-
 ptologus* dicat κνήφη & ἀκαλύφη, in penultima per η
 scribi. Etymon quoque confirmat eam scripturam.
 vid. *Etymol.* XLIV, 18. SEB.

Ἀκαλύφη] MS. ἀκαλίφη. Sed tu emenda ἀκαλύφη
 & de harum usu consule sis *Athen.* libr. III. JUNG.

21 Καρίδες &c.] Desunt in MS. καρίδες, & κωβιοὶ,
 νάρκη. JUNG.

22 Φυκίδες. τῶν δὲ &c.] C. V. φοικίδες. male. *Sal-
 mas.* φυτίδες. *Excerpta Veter. Lex saxatiles* φικίς leg-
 saxatiles, φυκίδες. KÜHN.

Φυκίδες. τῶν δὲ &c.] MS. φοικίδες. τῶν δ' ἄλλ. JUNG.

23 Πᾶσιν] Πᾶσι ascriptum textui in C. A. dein οἷον
 &c. usque ad ὕδασι marginale est C. A. KÜHN.

24 Ὑδασι] Post ὕδασι, novum in MS. caput hoc
 titulo: περὶ λοπαδίων, περὶ τῶν καλύφα καὶ λεπιδῶν ἰ-
 χθύων, περὶ τῶν ἐν γῆ τρεφομένων κρῶν, καὶ
 ὀνόματα πεταμένων ζῶων. Tum sequitur: καὶ ἐψητῶν
 δὲ λοπάς εὐτελές τι βρ. ἦ. ὦ. κ. τρ. εἴποις δ' αὖ ὁ. κ.
 κ. κ. JUNG.

25 Καὶ ἐψητῶν] MSS. ἐψητῶν. SEB.

καὶ ἐψητῶν δὲ λεπίας] C. V. καὶ ἐψητῶν δὲ λεπίας.
 MS. *Strauch.* λεπίας. MS. *Vales.* λίπας. C. A. καὶ ο-
 mittit & τῶν addit. λεπίας quidem in margine com-
 parat, at in textu ipso ex correctione *λεπίας. Sal-
 mas.* ἐψητῶν δὲ λεπίας εὐτελές τι βρωμάτιον ἦν ita scriben-
 dum. &c. Vulgatum λίπας explicat *Hesych.* quod sit
 parva concha petris adherens. sed hoc nihil ad rem
 facit. ἐψητῶν vel ut *Hesych.* ἐψητῶν, sunt *risiculis* *mi-
 nuti* vel *quisquilia piscium*, quas emebant coquebant-
 que in patinis. unde hinc fit mentio, *λοπάδος τῶν ἐ-
 ψητῶν, ratina risiculorum.* vid. *Athen.* libr. VII. & frag-
 mentum *Xenocrati* περὶ τῆς ἀπὸ ἰνδῶν τροφῆς, quod
Gesnerius edidit. C. A. ante τῶν ἐψητῶν habet titu-
 lum: περὶ τῶν ὀποδικῶν, forte *ρωπικῶν, de strigolis pisci-
 bus.* *Aristot.* libr. VI. H. A. cap. 15. ἐψητῶν ἔτερα νο-
 cat. ubi & *τριχίαν* nasci ait ἐκ *τριχιδίων*. vel *ἀπορικῶν,
 de iss qua eduntur pauperibus.* & sic titulus possit
 esse idem cum τῶν περὶ εὐπορίστων. simplicissimum
 fuerit, dicere ὀποδικὰ esse ea genera piscium, quibus
 pro sanguine est alius humor, ut *Plinius* loquitur. KÜHN.

καὶ ἐψητῶν δὲ λεπίας] Pro ἐψητῶν *Kühnius* emenda-
 vit ἐψητῶν.

26 Λίπας] *Λίπας* *Hesychio* etiam hoc accentu (pra-
 tetquam quod ἀναντες exp.) τὸ τῆ πέτρα προϊσχυμένον
 κογχύλιον. alias *λεπίας* scribitur. *λίπας* autem τὸ ἀναν-
 τες, vel ut *Suid.* ἀκρωτήριον, ut *Schol. Theocr.* τοῦ ἄρου-
 τὸ ἄρον. ad v. 40. *Idyll. I.* MSS. codd. *λίπας* habent,
 quod oxytonos est in usu, at minus hujus loci. SEB.
λίπας] Pro *λίπας, λοπάς* reposuit Cl. *Kühnius.*

De piscibus testas, & squammas habentibus. 3.

Dices porro, ostreorum, conchas, & caraborum, testas. piscium, squammas, & lamas, cuticulas, spinas, branchias, intestina, & carnes. atque glauci cerebrum, quod lautum erat, & nobile.

27 Περὶ τῶν κέλυφα καὶ λεπιδας ἐχόντων ἰχθύων. γ.

Εἴποις δ' ἂν ὄστρεων κελύφη, καὶ καράβων ὄστρακα, καὶ ἰχθύων ²⁸ λέπη, καὶ λεπιδες, καὶ λέμματα, καὶ ἀκάνθας, καὶ βραγχία, καὶ ἔγκατα, καὶ σάρκας, καὶ ²⁹ κρανίον γλαύκου, ὅπερ εὐδόκιμον ἦν.

52 * *De nominibus in terra nutritarum carniuum, & animalium volatiliuum.* 4.

Pernæ costæ, percocti armi. Et carnes, latera, costæ, porcelli, hædi. Carnes leporis, vel leporinæ. & tibia, turdi, merulæ, passeruli, galli gallinacæi, gallinæ, perdices, grues, anferes, anates, columbæ, palumbes, turtures, pavones, attagenæ. Ampelides, quas hunc ampeliones vocant. Aves Phasiani. Viscera, adipēs, abdomen porcelli, intestina, farcimina, fumen, sumina suilla,

* 30 Περὶ τῶν ἐν γῆ τρεφομένων κρεῶν, ὀνόματῶ πετομένων ζῶων. δ.

³¹ Κωλῆνες ἐφθοὶ, ἀκροκάλια διέφθα. καὶ τὰ κρέα, ³² πλευρία, πλευραὶ, δελφάκια, ³³ ἐριφοὶ, ³⁴ λαγῶ κρέα, λαγῶα. καὶ σκελίδες, ³⁵ κίχλαι, κόσσυφοι, σπινίδια, ἀλεκτρούνες, ³⁶ ἀλεκτορίδες, ³⁷ πέρδικες, ³⁸ γέρανοι, χῆνες, νῆτται, ³⁹ περιστεραι, φάτται, τρυγόνες, ταοὶ, ἀτταγαὶ, ἀμπελίδες, ἀς νῦν ⁴⁰ ἀμπελιῶνας καλοῦσιν. ⁴¹ ἔρνητες Φασιανικοί. ⁴² ὑπογέστρια, ⁴³ οὐθατα, ⁴⁴ ἡτριάιον δέλφακος, ⁴⁵ φύσκαι, ⁴⁶ ἀλλάντες, ⁴⁷ χόλιξ, καὶ χολίκια ⁴⁸ ὕια,

27 Περὶ τῶν κέλυφα] Κελύφα; vel κελύφη, ut est mox. SEB.

Περὶ τῶν κέλυφα] C. A. κελύφη, quod & ipse textus mox confirmat. KÜHN.

Περὶ τῶν κέλυφα] Κελύφη emendavi, ut est in C. A. & mox in textu.

28 Λέπη καὶ λεπιδες] Καὶ non habet C. A. KÜHN.

29 Κραν. γλ.] Vid. Casaub. in Athen. libro tertio, capite vigesimo tertio. SEB.

Κραν. γλ.] Γλαύκου in C. A. superscriptum, & in sequentibus: ὅπερ εὐδοκίμα ἦν. Interpret. cerebrum glauci. male. nam κρανίον γ. est κεφαλή γ. caput glauci apud Athenæum. KÜHN.

Κραν. γλ.] De glauci capite & Casaub. III. Athen. 23. JUNG.

30 Περὶ τῶν ἐν &c.] Titulus in C. A. nullus apparet. Valef. post κρεῶν inserit καὶ. KÜHN.

Περὶ τῶν ἐν &c.] Titulus in MS. hic nullus. JUNG.

31 Κωλῆνες] C. V. κώληνη ἐφθοὶ mendote. κωλῆνη Athenæus & κωλῆν contractum ex κωλῆ καλῆ. ἀκροκάλια δ. sunt ex Pherectate bis cocti pedes, αἰνες; ῥοστρά suum. KÜHN.

Κωλῆνες] MS. κωλῆνες. JUNG.

32 Πλευρία] C. A. πλευριῖα omisso πλευραὶ. MSS. Salmaf. & Valef. πλευραῖα δελφάκια. Ceterum per πλευριῖα e latere suum petitas carnes non male intelligas. πλευρῶν enim inter cibos apponendos recenset Antiphanes apud Athenæum lib. VII. cap. 14. & Pherectates infra VI, 59. πλευραὶ δελφάκια habet, ideoque legrem in Nostro, καὶ τὰ κρέα πλευριῖα, & πλευραὶ δελφάκια id est latera porcellorum. KÜHN.

Πλευρία] Deest πλευριῖα. dein pro πλευραὶ, MS. πλευριῖα habet. JUNG.

33 Ἐριφοὶ, λ.] Ἐριφοὶ, λαγῶοι, καὶ κρέα λαγ. P. ἦρ. κρέα λαγ. σκ. SEB.

34 Λαγῶ κρέα, λαγῶα] C. A. λαγῶ. Coniunguntur enim, κρέα λαγῶα. σκελίδες sine καὶ. C. V. λαγῶοι καὶ κρέα. leg. λαγῶ κρέα ἢ καὶ λαγῶα. κίχλαι, κ. σ. absunt a C. A. post λαγῶ inserit Valef. καὶ. Χεπορῆ. Παρετίθειαι ἐπὶ τῆν αὐτῶν τράπιζαν κρέα ἐρνια, ἐρίφια, χοίρεια, μύσσηα, ἐρνια &c. lib. IV. Cyri Exred. KÜHN.

Λαγῶ κρέα, λαγῶα] MS. λαγῶοι καὶ κρέα λαγῶα.

Silicet legendum esse, λαγῶοι (vel λαγῶ) καὶ κρέα λαγῶα. sic & supra λαγῶα non recte scribitur VI. 33. JUNG.

35 Κίχλαι &c.] Desunt in MS. κίχλαι, κόσσυφοι, σπινίδια. de σπινίδιαι vid. Rob Constantinianum supplementum. Lat. in Acanthis. JUNG.

36 Ἀλεκτορίδες] Ab ἀλέκτωρ, Gallus gallinacæus, ἀλεκτρούνες in plurali, quia denotabantur hoc vocabulo galli gallinacæi & gallinæ. post ἀλεκτορίδες in C. A. est ἀτταγαὶ &c. omisis interjectis. KÜHN.

37 Πέρδ. &c.] Desunt in MS. πέρδ. γέρ. χ. ν. grues in mensas venisse docet & Marsil. Cyprius I. Observat. 18. JUNG.

38 Γέρανοι] Non dubium, quin grues in mensas venerint. hoc enim testatur Galenus quoque III. de Alim. facult. sed etiam fuisse valde expetitas Plinii verba (lib. X. cap. 23.) declarant. Marsil. Cyprius I. 18. SEB.

39 Περιστερ.] Desunt in MS. περιστ. φ. τρ. ταοὶ. De ampelidibus vid. Rhodigen. XVIII. Antiq. lect. 9. meminit earum & Noster infra VI, 77. ubi & alterum illis nomen reddit, quod Latino consonat ficularum, συκαλίδες. JUNG.

40 Ἀμπελιῶνας] Salmaf. leg. ἀμπελιῶνας. KÜHN.

41 Ὀρν. φασιαν.] MS. inverso φασιαν. ὄρν. desunt dein ὑπογ. οὐθατα. JUNG.

42 Ὑπογέστρια] Abdomina. KÜHN.

43 Οὐθατα] Οὐθατα, Uberta, Sumien. KÜHN.

44 Ἡτριάιον δέλφακος] Ἡτριάιον δέλφακος, porcelli pars de abdomine, quæ erat in deliciis. KÜHN.

45 Φύσκαι] Φύσκαι, botuli. Gloss. φύσκος, botulus. KÜHN.

46 Ἀλλάντες] MS. ἄλλαντες. JUNG.

47 Χόλιξ] Χόλικας, intestina cum pinguedine, Glossa vocant Ubalbalia, Calduera. ἀπὸ κολοβοῦ κρέας συνλίπει, ab intestino caro cum pinguedine, ita enim legerim in Glossis. quibusdam χολικας idem cum ἡντρον, ομασιν. KÜHN.

Χόλιξ] Quod ad χολικας vid. Nannet. in I. Eclog. Phryg. in οὐ χολικας. & Pollucæ hæc addit. JUNG.

48 Ὑια] MS. ὕια & desunt καλ. τεταρχημοὶ JUNG.

⁴⁹ κωλῆνες τεταριχευμένοι, ⁵⁰ σκελίδες ὀλόπηνοι, αἱ ⁵¹ πέρραι. ἤνυστρον. * ⁵² ἔστι δὲ καὶ γαστρίδιον ἠδυσμένον, ὃ καὶ ⁵³ τάκωνας ἔνιοι κεκλήσθαι ⁵⁴ οἴονται παρὰ Κράτητι τῷ Κωμικῷ μόνω, καὶ ἀπαξ εἰρηκῶτι ἐν Θηρίοις, οὐκ ἄρ' ἔστιν οὐδὲν κρέας ὡς ὑμεῖς λέγετ', οὐδ' ὃ, τι ἐδόμεισθα, οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς, οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεσθ', οὐδ' ἀλλάντας. οἱ δὲ, οἴονται τοὺς τάκωνας ἐκ ταυγῆνον κρέας, ἢ στέατος τροχούς, σὺν ἀλάσι, καὶ ξηροῖς ἠδυσμασι κοπέντας. τὰ δ' ἄλλα τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων ὀνόματα, ⁵⁵ πρόδηλα.

* ⁵⁶ Περὶ πυρίφθου, ἀσπαράγου, ⁵⁷ ραφάνου, καὶ τῶν παραπλησίων βοτανῶν. ε'.

⁵⁸ * Πύον, πυριάτη. ⁵⁹ φιλιππίδης δὲ ἐν Αὐλοῖς, καὶ πυρίφθα ⁶⁰ εἰρηκεν. ⁶¹ ἀσφάραγος, ὃ ⁶² ἀκανθίας, ὄρμενος, ἡμερος ἀσπάραγος. καὶ πᾶν

pernae salitæ, tibiæ. Armi, qui & pernae Abomasum. * Est & ventriculus lautus, quem nonnulli Tacones dictum putant apud solum Cratetem Comicum, semelque tantum illo utentem in Theriis. Nihil sane carniæ est, ut vos dicitis, neque quod edamus, neque e foro. neque tacones faciemus, nec farcimina. Alii porro tacones, carnes in fartagine fixas intelligunt: aut adipis frustra, sale & aridis condimentis incisa. Alia vero porcorum, & partium in aliis animalibus, nomina manifesta sunt.

* De pyrieptho, asparago, & herbis similibus. 1.

Lac concretum, coagulum. Phlippidus vero in Aulis, etiam Pyrieptho vocat. Asparagus spinosus, ortenus hortensis, asparagus. Et omne

⁴⁹ Κωλῆνες τ.] Non est in C. A. Kühn. ⁵⁰ Σκελίδες] Σκελίδες ὀ. crus integrum. Athen. lib. III. cap. 6. Kühn.

⁵¹ Πέρραι] Πέρραι, ita est in C. A. ex correctio- ne. at C. V. exhibet clare, πέρραι. Kühn.

Πέρραι] MS. αἱ πέρραι; quod bene nota. fortet mihi sane jam vulgatum πέρραι præ illo. vid. Athen. lib. XIV. Jung.

Πέρραι] Πέρραι uti MSSci habent & infra est re- posui.

⁵² ἔστι δὲ καὶ γαστρ. &c.] Καὶ omittit C. A. ven- triculus scitamentus sarctus. ἠδυσμέτος ab ἠδύς. Kühn. ἔστι δὲ καὶ γαστρ. &c.] MS. ἔστι δὲ γαστρίον ἠδ. Jung.

⁵³ Τάκωνας] Pro τάκωνας Hesych. τακῶνας. Kühn. Τάκωνας] Τάκωνας hi omnibus aliis indicti & inno- minati præter Cratetem. vid. Casaubonum III. Athen.

⁵⁴ οἴονται π. κ. &c.] C. A. οἱ δὲ οἴονται &c. om- missa Cratetis ῥήσι. Kühn.

οἴονται π. κ. &c.] In MS. deest οἴονται, & τῷ Κο- μικῷ μ. κ. &c. οὐδ' ἀλλάντας cum intermediis. Jung.

⁵⁵ Πρόδηλα] C. A. ὀδηλα. Kühn.

⁵⁶ Περὶ πυρίφθου, ἀσπαρ. &c.] Hic titulus in MS. est isdem verbis nisi quod ἀσπάραγου habeat pro ἀσπαρ. quomodo & supra I, 248. habebat. Jung.

⁵⁷ Ραφάνου, καὶ &c.] C. A. ραφάνης καὶ π. ρα- φάνων. Kühn.

⁵⁸ * Πύον, πυριάτη] MSS. πυριάτη, priore voce omiſſa. Lex. Basl. legendum ait πύον, πυριάτης ita- que Sylb. etiam ad oram sui libri notavit. vid. Schol. Aristoph. fol. 336. ad Vesp. v. 708. ubi καὶ πύον καὶ πυριάτη. SEB.

* Πύον, πυριάτη] Πύον abest a C. A. qui & πυ- ριάτης πυρίφθος. Gloss. πυρίφθου, & πυρίφθου, colostru. alti colostrum. Salm. MSS. πυριάτη, πυρίφθα, ἀσφά- ραγος. Kühn.

* Πύον, πυριάτη] Deest πύον in MS. deinde MS. πυ- ριάτη. Et H. Steph. in suo codice emendat πύον πυ- ριάτης. Casaubonus XIV. Athen. 22. hæc apud Athen. Φιλιππίδης ἐν Αὐλοῖς, τοῖς δὲ πυρίφθου καὶ τὰ λάχανα ταῦτ' ἔχον conferenda ait cum hisce apud Pollucem, ubi alia lectio, quippe πυρίφθα hic legis etiam in MS. non πυρίφθα. & neutro certe etiam supra Notter I, 286. πυρίφθου. Sed de πυριάτη quid dicendum. MS. habet, uti dixi. At Clariſſ. Casaubonus XIV. Athen. 10. in illis Eubelis ἐν Οὐλίβη apud Athen. lib. XIV. πύον, πυρία τε, μύρτα, κληρατήρια, ait posse legi,

πύον πυρία τε, sed verius se censere πύον πυριάτης, mi- quæm vid. hæc ita & ex Aristophanis Vespis junctam adducentem, καὶ πύον καὶ πυριάτη. Apud Hesychium est: Πυριάτην, τὸ ἐφθὸν πυρί' ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. & : πυρίφθα τὸ πρῶτον γόστατος. ubi perspi- cta emendatione Sylburgius γάλακτος pro γόστατος. Rhodiginus VII. Antiq. 29. ita: Pyriatthes vero læo pincupatur igni addensatum, uti est ab Polluce obser- vatum. Quod autem coagati potestate cois, pyotes di- cuntur: cuius est modus quod nunc voce plebeja junctatum dicunt. qui quid sibi indicare velit, quam se mendo- so codice usum, non video aliud. Jung.

* Πύον, πυριάτη] Πυριάτη pro πυριάτη e MS. af- fert & Falckenburgius & sic jam in textu reposui fe- curus Cl. Kuhnii mei Codicem in quo pari modo e- mendavit.

⁵⁹ Φιλιππ. &c.] In MS. desunt, Φιλιππ. δ. ἰ. Αὐ- λοῖς & εἰρηκεν. dein ἀσφάραγος habet etiam MS. prius edebatur ἀσφάραγος. vid. & supra I, 247. & Nunnese, ad Phrynich. Eclog. I. in φλόον. ubi ita hæc emendan- da putat. ἀσφάραγος ὁ ἀκανθίας ὄρμενος, ἡμερος ἀσφά- ραγος. quasi dicit, ait, asparagus spinosus ὄρμενος, appellatur: hortensis vero ἀσφάραγος. Edebantur au- tem antea Pollucis ita distincta hæc scripta, ἀσφάραγ- γος ὁ ἀκανθίας, ὄρμενος ἡμερος, ἀσφάραγος. MS. totum locum ita habet: ἀσφάραγος ὁ ἀκανθίας ὄρμενος, ἡμε- ρος ἀσφάραγος. ad Nunneseſſam emendationi non video uti faveant. sed excutiant hæc otiosiores. Jung.

⁶⁰ Εἰρηκεν] Abest a C. A. dein ἀσφάραγος. Ie- ctionem per φ etiam Athenæus laudat lib. II. cap. 22. & Vales. Kühn.

⁶¹ Ἀσφάραγος] Vid. supra I, 247. not. etiam de ὄρμενος. SEB.

⁶² Ἀκανθίας ὄρμενος, ἡμερος, ἀσπάρ.] Post ἀκα- θίας minima distinctio ponenda, dein ὄρμενος ἡμερος, ἀσπάραγος, hortensis asparagus, qui sylvestri opponi- tur. post C. A. καὶ πᾶν τ. ὁ. ἀσφάραγος ὅτι ἐκ- κει. καλοῦσι, ubi legerem ἀσπάραγος ὁ ἀκανθίας, ἡ- μερος ὁ. ὄρμενος καὶ πᾶν τ. ὁ. ὅτι ἐκ. κ. ὄρμενος (dicitur) etiam omne quod in caulem erigit, quod & ἰκκακω- ληκός, coliculatum emisſſe dicitur. vid. Casaub. in A- then. lib. II. cap. 22. ὄρμενος ὀνόμαζον plane abest a C. A. & videtur inculcarum textui ab aliquo, qui ὄρμενος supra loco alieno positum hic reperendum exi- stimavit, ad fulciendum sensum. Plinius ortum dicit sylvestrem asparagum lib. XIX. cap. 8. Gloss. ὄρμενος

efflorescens, quod cauleum vocant, * il-
li ormenium nominaverunt : & aliquid
præmaturum fieri. ἔξορμενίσαι. Rhab-
panus, qui & Crambe, secundum Aristo-
telem quoque in libro De Animalibus sic
dicentem : Raphanus, quem nonnulli
Crambem vocant. Sed Antiphanes, Ra-
phanum Crambidium vocat, in Agrico.
Crambidium coctum, gratiosum, & pla-
ne urbanum. Rapæ, * sed & γογγύ-
λας vocitant. bulbi, beta, colocyntæ.
Et ipsæ quoque carniū partes, ideæ vo-
cantur. Posteriores autem porcorum fœ-
tus, posterii dicuntur. Et partes circum-
ferre, Xenophon Circumlationem appel-
lat. Porci vero cutim Φορίνην vocant. car-
nem porro, suillam. quemadmodum &
bubulam. Caro autem affata phlogis
dicebatur. Mercurio autem, forte pri-
ma carniū pars tribuebatur. Carnes
vero morticinas, κενέβρια nominant.

δὲ τὸ ὕπερξηθηκὸς, ὅπερ ἐκκεκαυληκὸς κα-
λοῦσιν, ὄρμενον ὠνόμαζον. καὶ τὸ ὑπέραρον τι γε-
νέσθαι, ἔξορμενίσαι. 64 ράφανος ἢ κράμβη, ὡς
καὶ Ἀριστοτέλης 65 ἐν τοῖς περὶ ζώων, οὕτως εἶ-
πὼν, ράφανος, ἢ καλοῦσι τινὲς 66 κράμβην.
Ἀντιφάνης δὲ τὴν ράφανον καὶ κραμβίδιον λέγει
67 ἐν Ἀγροικῶ, Κραμβίδιον ἐφθόν, χάρειν, ἀστειῖον
πᾶν. 68 γογγυλίδες. * λέγουσι δὲ καὶ γογγύ- 55
λας. βολβοὶ, 69 τεῦτλα, 70 κολοκύνται. 71 Αἰ-
μέντοι τῶν 72 κρεῶν μερίδες, ἰδέαι καλοῦνται. τὰ
δὲ ὀψίγωνα τῶν 73 ὠῶν, μετὰ χοίρα. τὸ δὲ περιφέ-
ρεσθαι τὰς μερίδας, 74 περιφορὰν ὁ Ξενοφῶν ὠνό-
μασε. τὸ δὲ δέρμα τοῦ χοίρου, 75 Φορίνην κα-
λοῦσι. τὸ δὲ κρέας, 76 σείκον, ὡς καὶ βοει-
κόν. τὸ δὲ ὀπτὸν κρέας, 77 Φλογίς ἐκαλεῖτο.
78 Ἐρμού δὲ κλῆρος, ἢ πρώτη τῶν κρεῶν μοῖρα.
79 Τὰ μέντοι θησιεῖδια κρέα, καὶ 80 κενέβρια ἐκά-
λουν. ἐπανθρακίδες τὰ ἐπνηθρακωμένα ἰχθυῖδια.

γμα. *Salm.* MSS. ὁ ἀκανθίας ὄρμος. vid. *Eustath.*
pag. 857. KÜHN.

Ἀκανθίας ὄρμος. ἡμερος, ἀσπάρ.] Ita distinxit Cl.
Kühnius : ἀκανθίας, ὄρμος, ἡμερος ἀσπάρατος, editio
seberii ita distinguebat : ἀκανθίας ὄρμος, ἡμερος, ἀσπάρ-
ρατος.

63 Ὑπερξηθηκὸς] MS. ὑπερξηθηκός. JUNG.

64 Ράφανος] C. A. omittit aliis : Ἀντιφάνης δὲ τ. β.
κ. λ. γογγυλίδες. KÜHN.

65 Ἐν τοῖς περὶ ζ.] In MS. defunt ἐν τ. π. ζ. οὐ. ε.
cum ipsiς Ἀριστοτέλει verbis quæ sunt lib. V. de Hist.
Animal. cap. 19. ἐπὶ τῆς, ait, ραφάνου ἢ καλοῦσι τι-
νες κράμβην. JUNG.

66 Κράμβην] *Gloss.* κράμβη, Cyma, Brassica, Coli-
calius. Coliculia κράμβη, Caules, κραμβία, Colicalius.
KÜHN.

67 Ἐν Ἀγρ.] In MS. defunt ἐν Ἀγρ. cum verbis
Comici. de fabula ejus *Rustico* & apud *Athen.* citata
Casamb. VII. *Athen.* 15. JUNG.

68 Γογγυλίδες] MS. γογγυλίδες δὲ λέγουσι καὶ γ.
melius. Alias vid. & *Nuntes.* ad I. *Eclog. Phrynic.*
in γογγύλη. JUNG.

Γογγυλίδες] Ante γογγυλίδες posita nunc major est
in textu distinctio.

69 Τεῦτλα, κολ.] In MS. defunt τεῦτλα, κολοκ.
JUNG.

70 Κολοκύνται] Vid. supra I, 247. SEB.

71 Αἰ μέντοι τῶν κρ. μερίδ.] Marginale est C. A. us-
que ad καλοῦνται. pro κρεῶν legit ἀκραίως summa (bul-
borum betæ & colocyntharum) partes. ἰδαίαι κ. le-
gerem ἰδαί κ. vel, ἰδαίαιρον peculiari nomine vocantur,
aut si sermo est de carniibus, loquitur de portionibus
carnis, quæ absentibus amicis missæ, peculiari nomi-
ne μερίδες dicebantur. *Vales.* Ἀκραίω pro κρεῶν, & pro
ἰδαίαι ἰδαίαι, uti MS. *Athen.* præterea hæc verba, τὰ
δὲ ὀψίγωνα τῶν κ. κ. hic sunt inculcata ab alia manu.
referenda enim videntur mox post καλοῦσι. KÜHN.

Αἰ μέντοι τῶν κρ. μερίδ.] Doctissimus meus Kühnius
ad oram sui Codicis, quem MSSorum ope emendavit,
& ejus emendationes in hac editione sumus secuti,
hæc ita forte legenda existimat : τὰ μ. τ. κ. μερίδες
ἰδαί κ. τὸ δὲ περιφέρεσθαι τ. μ. π. ὁ Ξ. αἰ. τὰ δὲ ὀψί-
γωνα &c. τὸ δὲ δέρμα &c.

72 Κρεῶν μερίδες, ἰδέαι καλ.] MS. ἀκραίων μερί-
δης, ἰδαίαι καλ. quæ sane alia dicunt, quam vulgata.
JUNG.

73 Ὠῶν, μετὰ χοίρα] MS. ὠῶν ibid. antea male le-

gebatur μετὰ χοίρα. & H. Steph. etiam μετὰ χοίρα re-
posuerat. JUNG.

74 Περιφορὰν] P. περιφορὰς ὠνόμ. Ξ. SEB.

Περιφορὰν] C. A. περιφορὰς, vulgatum tuerit ipse
Xenophon lib. II. de *Cyri Insti.* dicens : ἐν τούτῳ
περιφέρει τὸ τρίτον, ὅπερ δὲ λοιπὸν ἐν τῆς περιφορὰς.
KÜHN.

Περιφορὰν] Περιφορὰν MS. sed locum H. Steph. in-
dicat esse *Pæd.* II. p. 27. ὅπερ δὲ λοιπὸν ἐν τῆς περιφορὰς,
ait ibi Xenoph. ubi sæpe quoque in hac re utitur ver-
bo περιφέρειν & τὰ περιφερόμενα. JUNG.

75 Φορίνην] Etiam de hominis cute dici Φορίνην pro-
bat ex *Antiphonte Harprocratium* in περιφορῶσθαι, quem
exscripsit *Suidas* in Φορίνη. *Salm.* legit φορίνον. *Vales.*
Φορίνην. KÜHN.

Φορίνην] MS. φορείνην. de φορίνη vid. & *Leopard.* I.
Miscell. 9. JUNG.

76 Σείκον] MSS. σείκον. SEB.

Σείκον] C. A. σείκον, ita & *Vales.* KÜHN.

Σείκον] MS. κρ. σείκον, ὡς καὶ βοϊκόν. JUNG.

77 Φλογίς] Φλογίδες *Athen.* κρέα ὀπτά. confer &
Hesych. in Φλογίδες. KÜHN.

78 Ἐρμού δὲ κλῆρος] Vid. *Proy. Mercurio dextro.*
SEB.

Ἐρμού δὲ κλῆρος] Male *Interpres* accepit ista, quasi
prima carniū portio forte obvenerit *Mercurio*. ipse Au-
ctor hoc tantum voluit, quod prima portio carniū di-
cta sit Ἐρμού κλῆρος, *Mercurii* sortis boni omnis gratia,
quemadmodum & alias, quæ prima ducebatur sortis Ἐρ-
μού κλῆρος appellata est. vid. *Hesych.* in Ἐρμού κλῆρος.
deinde notum est, quod veteres particulam de carni-
bus libatam *Mercurio* sacraverunt. KÜHN.

Ἐρμού δὲ κλῆρος] In MS. defunt Ἐρμού δ. κ. ἢ π.
τ. κ. μ. meminit eorum *Erasm.* *Adag.* *Mercurio dex-
tro.* JUNG.

79 Τὰ μέντοι θησιεῖδια] Θησιεῖδια pro θησιεῖδια re-
posuit Cl. Kühnius.

80 Κενέβρια ἐκάλουν.] Hic addit C. V. ἐπανθρακι-
δες τὰ ἐπνηθρακωμένα ἰχθυῖδια, εἰποις δ' ἂν ζωμούς. C.
A. in margine habet priora verba ; posteriora vero in
textu : εἰποις δ' ἂν ζωμούς. *Vales.* Ἐπανθρακίδες &c.
KÜHN.

Κενέβρια ἐκάλουν] MS. pro κενέβρια habet νεβρία.
dein ita pluribus MS. ἐκάλουν. ἐπανθρακίδας τὰ ἐπνηθρα-
κωμένα ἰχθυῖδια. εἰποις δ' ἂν ζωμούς καρύνη, &c. quib-
us iterum MS. beneficio *Pollucet* augere possumus.
Hesychius, Ἐπανθρακίδες, τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτάμενα

56 * ⁸¹ Ἐπὶ δ' ἂν τις, ζωμοῦ καρύκην, καρυκεύματα, ⁸² καταχύσματα, ⁸³ ἀβυρτάκην, ⁸⁴ παροψίδα. ⁸⁵ ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ⁸⁶ ζωμοῦ εἶδος τι, ἢ ὡς τινες, μάζης, ⁸⁷ ἢ τὴν παρενθήκη ἔψου, ὃ οἱ νῦν ἂν εἴποιεν ⁸⁸ παροψημάτιον. ⁸⁹ καὶ πάσαι δὲ εἰσι ζωμὸς ἀλφίτων, ⁹⁰ ὡς Εὐπολις φησὶ, Ζωμῶν, ἀλφίτων μέτρα. Ἀριστοφάνης δὲ φησὶ, ⁹¹ Χορδαί, Φύσκαι, πάσαι, ζωμοὶ, χάλικες. ⁹² μίμαρμις δὲ, κοιλία, καὶ ἔντερα, μετὰ αἵματος ἐσκευασμένα. ⁹³ μάλιστα δὲ, ⁹⁴ λαγωῶν. * ὃ δὲ μέλας καλούμενος ζωμὸς, ⁹⁵ Λακωνικὸν μὲν ὡς ⁹⁶ ἐπιτοπολὺ τὸ ἔδεσμα. ἔστι δὲ ἡ καλουμένη ⁹⁷ αἱματία, τὸ δὲ ⁹⁸ θρίον, ὠδὲ ἐσκευάζον. στέαρ ὕειον ἐφθὸν λαβῶν, μετὰ γάλακτος ⁹⁹ ἐμίγνυ

* Dicere etiam licebit, juris condimentum, jura, * arbytacem. Paropsida, quod & juris cujusdam genus est, vel secundum alios, massæ alicujus, aut aliqua obsonii additio. quod nunc, paropsidationem diceremus. Pastæ vero, brodium ex farinis sunt, ut tradit Eupolis, Pultium farinæ mensuræ: Aristophanes autem, Intestina dicit, pastæ, Lucanica, brodia, viscera. Mimarmissis vero, ventriculus, & intestina cum sanguine parata, maxime autem leporum. * Jus autem, quod Nigrum dicitur, Laconicum maxime fuit edulium. est & aliud, quod sanguinarium vocant. Thrion vero sic apparabant. adipem suillum coctum accipiens, simul cum lacte, cartilagini

ἰχθυῖδια. afferuntque ex Aristophaneis Vespis. iidem credo ἀνθρακίδες Ἀθήνας lib. VII. Et illa vero etiam in MS. vera magis puto, ζωμοῦ, καρύκη &c. Et ζωμοὶ enim peculiariter referuntur, & καρύκη. ζωμοὶ quasi genus, καρύκη & cætera quasi species. Sic Hesychius καρύκη, περιρρῶς ζωμὸς. Idem καταχύσματα &c. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ζωμοῦ. Et quid conquerere opus? Ipse Noster mox ait: ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ζωμοῦ εἶδος &c. JUNG.

Κενίβρια ἐκάλου] Falckenburgius meus pro κενίβρια habet e MSto κένβρια, & dein post ἐκάλου reliquis scriptis Codicibus similiter ita legit: ἐκανθρακίδες τὰ ἐπιτοπολῶν ἰχθυῖδια, quæ textui Nostro jam addidimus, secuti in hoc etiam Cl. Kühnius, qui itidem illa in suo Codice reposuit. Hesych. Ἐπανθρακίδες τὰ ἐπὶ ἀνθράκων ὀπτάμια ἰχθυῖδια. vide eundem & in Ἀπανθρακίδες.

81 Ἐπὶ δ' ἂν τις] MSS. εἰποι δ' ἂν. & A. quidem ζωμοῦ. P. vero ζωμῶν κ. SEB.

82 Καταχύσματα] In C. A. καταχυμάτια, ut Phlegon. infra fed textui superscriptum erat. Kühn.

Καταχύσματα] MS. καταχυμάτια, (ut etiam infra est Segm. seq. & VI, 68.) ἀβυρτάκην. Ista hinc refert & Rhodig. XXVII. Ant. 23. JUNG.

83 Ἀβυρτάκη] Ἀβυρτάκη edulium fuit barbaricum ex porro, cardamo, & mali Punici granis confectum. Gualth. (Suid. ὑπότριμμα βαρβαρικὸν κατασκευαζόμενον διὰ πράσαν καὶ καρδάμων, καὶ ροιᾶς κόκκων καὶ ἐφῆρον τοιούτων ὀπτάμια δηλοῦσι.) SEB. 2.

84 Παροψίδα] Vid. infra X, 87. Phrynich. pag. 28. Παροψὶς τὸ ὄψον, οὐχὶ δὲ τὸ ἀγγεῖον, ὡς τινες, τοῦτο δὲ τρυβλίον ἢ λεκάνιον καλοῦσι. Sed vide, quæ ibidem annotatur Nupnesius & D. Hæschelms. lege item Jo. Brod. Miscell. V, 30. SEB.

Παροψίδα] C. A. ἔστι δὲ τοῦτο ζωμοῦ τι εἶδος. dein in margine ἢ ὡς τινες, μάζης. post textus: ἢ παρενθήκη τις ὄψα, at ex correctione, ὄψου. excipit iterum margo ὃ οἱ νῦν, usque ad παροψημάτιον; quo respectu Ulpianus lib. XX. ad Sabinum conjunxit παροψίδα & acetabulum, ut ταυτοδυναμοῦντα; dicitur & ἔξυβάφιος in Glossis Vespert. vid. in Athen. lib. IX. cap. 5. Kühn.

85 ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ζ. &c.] MS. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ζωμοῦ τι εἶδος, ἢ ὡς &c. JUNG.

86 Ζωμοῦ εἶδος τι] MSS. ζω. τι εἶδος. SEB.

87 ἢ τὴν παρενθήκη ὄψου] MS. inverfo ἢ παρ. τις ὄ. JUNG.

88 Παροψημάτιον] Seg. παροψημάτιον. SEB.

Παροψημάτιον] Pro παροψημάτιον legunt Vales. & MSS. παροψημάτιον. & ita quoque Casaub. Kühn.

Παροψημάτιον] MS. παροψημάτιον. & sic inter corrigendum legendum credidi. nec aliter habet Casaubonus IX. Athen. 2. qui ait, quasi dicas secundarium quoddam obsonium. vid. cum ibi. JUNG.

Παροψημάτιον] Ex emendatione Cl. Kühnii jam habet textus παροψημάτιον.

89 καὶ πάσαι δὲ] Hesych. Πάσα, βρώμα ἐκ τυροῦ ἀνέλλου μετὰ σερμάλευς καὶ ψασαίου σκευαζόμενον οἱ δὲ, ἔντος ἀλφίτοις μεμιγμένον. SEB.

καὶ πάσαι δὲ] C. A. παστίς αἰ superscripto δὲ ζωμὸς ἀλφίτων. Ἀριστοφ. δὲ φ. χ. φ. π. ζωμὸς, ita & Salm. χ. vid. Hesych. in πάσα. Salmf. καὶ πάσαι ζωμὸς ἀλφίτων. Ἀριστοφάνης φησὶ &c. Kühn.

καὶ πάσαι δὲ] MS. παστίαι. vid. Foes. Oecon. Hipp. in πάσα. JUNG.

καὶ πάσαι δὲ] Eusebii ad Iliad. χ. 1383, 41. ex Elio Dionysio citat, & dicit esse ἔντος ἀλφίτοις μεμιγμένον. vid. & Hesych. h. v.

90 ὡς Εὐπ. φ. &c.] In MS. defunt ὡς Ε. φ. Ζ. α. μ. Sed quæro te ubi in verbis vulgatis Eupolidis mentio παστίαι; ego nihil tento. tantum pro μέτρα, reponendum puto μέτρα. quam cum ejusmodi scitamentis jungi hand insolens. Cætera doctioribus relinquo. JUNG.

ὡς Εὐπ. φ. &c.] In Eupolidis testimonio, pro μέτρα Falckenburgius e MSto habet μεστὰ, quod considerabis. Cæterum doctiff. Kühnius post ζωμῶν reposuit comma.

91 Χορδαί, φ. π. &c.] MS. ita χορδαί, φύσκαι, ζωμὸς, πάσαι, χάλικες. Non dubito quin hic & aliis possint opem facere, quibus Athenæus volvi potest otiosius: mihi ob temporis brevitatem & aliarum occupationum molem in illud Palladium vix licet παρακύψαι. JUNG.

92 Μίμαρμις] Adde Schol. Aristophan. fol. 304. & Hesych. qui Μίμαρμις. SEB.

Μίμαρμις] C. A. us ascriptum habet supra ις. Kühn.

Μίμαρμις] MS. μίμαρμις. Et sic scribendum, ultima per υ. sicut & Hesychius habet. vid. & Casaubonum XIV. Athen. 23. vulgata & interpretatur Rhodig. XXVII. Ant. 23. JUNG.

93 Δὲ] Vales. post δὲ inserit ἐκ. Kühn.

94 Λαγωῶν] MS. ἐκ λαγῶν, pro λαγωῶν. Scilicet legendum ἐκ λαγῶν. JUNG.

95 Λακωνικὸν] Post Λακωνικὸν, est ἔδεσμα. Kühn.

96 Ἐπιτοπολὺ] MS. ἐπὶ πολὺ. vid. vero de jure nigro Rhodigin. XIII. Ant. 25. ubi hæc interpretatur. JUNG.

97 Αἱματία] Salmf. Αἱματίς dicitur Moschorpula. ita ille. Kühn.

98 Θρίον] Vales. pro θρίον leg. θρίον. Kühn.

Θρίον] MS. θρίον, ὠδὲ εἰ. JUNG.

99 Ἐμίγνυς] MSS. ἐμίγνυ. SEB.

Ἐμίγνυς] C. A. ἐμίγνυ, ita & Salmf. inscripto τῷ ab alia manu. Kühn.

Ἐμίγνυς] MS. ἐμίγνυ. JUNG.

Ἐμίγνυς] Ἐμίγνυ e MSSis reposuit Cl. Kühnius.

pingui miscebat. hæc eadem caseo recenti, ovorum putaminibus, & cerebris commiscens, & ficus folio circumdata in fragranti aliquo avium scilicet, aut hædorum, jure coquebat. extracta deinde, dempto folio, in vas aliquod mellis fermentis injiciebat. * & nomen quidem edulio huic, a folio inditum est. mixtio vero omnium aqualis fit, nisi quod putamina plura confarciantur, constipanturque. Atque hæc omnia, apud Pherecratem. Nec fortasse inutile fuerit, ipsius Pherecratis verba ascribere:

*Amnes pulve, nigroque jure pleni
Per angiportus murmurantes fluebant.
Lucanica, & ferventia hillarum frustra,
Ostreorum vice prope fluvios dispersa stridabant.*

59 * *Piscium dissecta pulramenta tosta quotque aderant,
Scitamenti omnigenis apparatus,
Et illis proxima integra perna,*

χόνδρω παχεῖ. συμφυράσας δ' ¹⁰ αὐτὰ ¹ χλωρῶ τυρῶ, καὶ ² λεκίθοις ὠῶν, καὶ ἐγκεφάλαις. ³ περιβαλῶν συκῆς φύλλω, ⁴ εὐάδει ζωμῶ, ὀρνιθείῳ ἢ ἐριφείῳ, ἐνήψεν. ἔπειτα ⁵ ἐξαίρων, ἀφῆρει τὸ φύλλον, καὶ ἐπέβαλλεν εἰς ἀγγεῖον μέλιτος ζέοντος. * καὶ τὸ μὲν ἔνομα, τῷ ἐδέσματι ⁵⁸ προσέθηκε τὸ φύλλον. ἡ δὲ μίξις, πάντα ἐξ ἴσων δέχεται. τῶν δὲ ⁷ λεκίθων ⁸ πλείον ⁹ ἐπιπηγνύουσι, καὶ συνιστᾶσι. ταῦτα δὲ πάντα καὶ παρὰ Φερεκράτει. οὐ φαῦλον δ' ἴσως παραθέσθαι καὶ τὴν Φερεκράτους λέξιν

¹⁰ Ποταμοὶ μὲν ¹¹ ἀθάρας καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέοι

Διὰ τῶν στενωπῶν ¹² τονθορυγῶντες ἔρρεον. φύσκει τε, καὶ ζέοντες ἀλλάντων ¹³ τόμοι, Παρὰ τοῖς ποταμοῖς ¹⁴ σίζοντα ἐκέχοντ' ἀντ' ὀστράκων.

* Καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπτημένα, ⁵⁹ Καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐτρεπῆ, ¹⁵ Τεύτλοισί τ' ἐγχέλυα συγκεκαλυμμένα,

100 Αὐτὰ] *Salm.* pro αὐτὰ leg. αὐτοῖς. KÜHN.
1 Χλωρῶ τυρ.] C. A. τυρῶ χ. KÜHN.
Χλωρῶ τυρ.] MS. inverſo τυρῶ χλ. JUNG.
2 Λεκίθοις] *Hesych.* Λεκίθον τὸ τοῦ αἰῶν λεπίδιον. Sed nec cum v improbarur; itaque in MSS. est. SEB.
Λεκίθοις] MS. λεκίθοις, uti & *Segm.* seq. & sic est emendandum. Λεκίθος enim vitellus ovi. quod etiam in *Had.* Junii Nomenclatore male per v scribitur. JUNG.
Λεκίθοις] Λεκίθοις & *Segm.* seq. λεκίθων pro λεκίθοις & λεκίθων repositum in textu.
3 Περιβαλῶν &c.] C. A. περιβαλῶν συκῶν φύλλα &c. συνίψει. ἔπειτα ἐξαίρων &c. omittitur μὲν. KÜHN.
Περιβαλῶν &c.] MS. περιβαλῶν. JUNG.
4 Εὐάδει ζ. &c.] MS. εὐάδει ζ. ὀρνιθείῳ ἢ ἐριφείῳ. JUNG.
5 Ἐξαίρων] MS. ἐξαίρων. desunt dein καὶ ἐνεβ. &c. δέχεται. cum intermediiis, præter ἡ δὲ. JUNG.
6 Τὸ φύλλον] MSS. τῷ φύλλω. SEB.
7 Λεκίθων, πλ.] Iterum ex MS. emenda λεκίθων, & tolle comma id sequens. JUNG.
Λεκίθων, πλ.] Post λεκίθων & uti nunc habet textus λεκίθων comma sustulimus.
8 Πλείον ἐπιπηγνύουσι] MS. πλείον πηγνύουσι, καὶ συνίψασιν. Quæ sequuntur, ταῦτα δὲ &c. & seq. *Segm.* desunt in MS. O inclementes librarios, qui plerumque nobis hæc invidere! Et hic quidem satis suppleisset tamen, si quid defuisset, *Athenaus*, lib. VI. ubi etiam ista habes: ibidemque VI. *Athen.* 19. confert Clariss. *Casaubonus*. Sunt autem ista ex *Pherecratis* *Μεταλλεύσι*, ut *Athenaus* citat. In vulgatis antehæc *Pollucis*, nec vola nec caput versus adparebat: sed doctus editor ista redegit in numerum ex *Athenao*. JUNG.
9 Ἐπιπηγνύουσι] C. A. ἐπιμηγνύουσι κ. σ. post Φερεκράτει nihil sequitur de testimonio ejusdem. *Vales.* pro ἐπιπηγνύουσι lege ὄν. inquit. KÜHN.

10 Ποταμοὶ] Extat hic *Pherecratis* locus etiam apud *Athen.* libr. VI. fol. 268. & paulo quidem plenius. Inde igitur & ex *Anim.* *Casaub.* nonnulla hic emendata. Nam pr. ed. ποτ. μ. ἀθάρας, καὶ μέλανος ζωμοῦ, πλείον διὰ τ. SEB.
11 Αθάρας] Apud *Athen.* est ἀθάρας. JUNG.
12 Τονθορυγῶντες] Pr. ed. τονθορυγῶντες. Tum hirtes inserti versus:

Αὐταῖσι μυστίλοις καὶ ναστῶν τρύφῃ
Ὡς τ' εὐμαρῆ τε καὶ αὐτομάτην τὴν ἔθεσιν
(ut quidem placet *Casaub.* nam alias legitur:
Ὡς τ' εὐμαρῆ ἦγεν αὐτόματ' εἰς τὴν ἔθεσιν.)
Χαρὴν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς. SEB.
Τονθορυγῶντες] *Athenaus* pro ρ habet λ. utrumque per ἐνομαστικοῦ factum exprimit eleganter *sonum aqua per angusta & obliquata emungere gestientia*, quæque propter oris arctioris angustias regurgitans quendam τονθολυγμὸν efficit. post ἔρρεον *Athenaus* habet,
Αὐταῖσι μυστίλοις καὶ ναστῶν τρύφῃ
Εὐμαρῶς ἦγεν αὐτόματ', ὥστε τὴν ἔθεσιν
Χαρὴν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.

Ita enim legerem hos versus & redderem: *amnes &c.* pleni fluebant cum ipsis cochlearibus & placentarum frustra tam facile ducebant machina, ut buccæ undique la faucibus mortuorum illaberentur. Describit *Comicus* his & aliis, quam lauta & facilis sit conditio mortuorum apud inferos. KÜHN.

Τονθορυγῶντες] *Athen.* τονθολυγῶντες. *Casaubonus* mavult uti apud *Pollucem* est τονθορυγῶντες. Post hunc versum apud *Athenaum* tres alii, quos Noster omisit. JUNG.
13 Τόμοι] Post τόμοι commaticam distinctionem posuit Cl. *Kühnius*.
14 Σίζοντα] Si σίζοντ' scriberetur, versus melius constaret. SEB.
Σίζοντα] Apud *Athen.* σίζοντες est. diversitatem adnotat & *Casaubonus*. JUNG.
15 Τεύτλοισί τ' &c.] Hunc versum ita legerim:
Τεύτλοισί ἐγχέλυες συγκεκαλυμμένα
Βετσίque anguilla cooperita.

Athenaus ipse docet lib. VII. cap. 13. veteres comedisse anguillas betæ foliis involutas, ideoque hic versus *Athenao* reddendus est, eademque opera hic inferendus versioni *Pollucis*. Interpret enim vel *Tyrgraphus* omisit. KÜHN.
Τεύτλοισί τ' &c.] Hic versus deest in *Athenao*. adnotavit etiam *Casaubonus*, uti & hoc. quod versu abhinc secundo apud *Athen.* sit ἐπι πινυκίσκοις, & tertio χόλιαις. JUNG.

16 Σκελίδες δ' ὀλόκημοι πλησίον 17 τακερώτα-
ται
Ἐπὶ πινακίσκων, καὶ διέφθ' ἀπροκώλια
Ἡδίστον ἀτμίζοντα, καὶ 18 χόλιξ βοῶς,
καὶ πλευρὰ 19 δελφάκει ἐπεξανθισμένα
20 χαυνότερ' ἐπέκειτ' ἐπ' ἀμύλων καθήμενα.
21 Παρῆν δὲ χόνδρος 22 γάλακτι μεμιγμένος
60 * 23 Ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ ἀμύλου
τόμοι.
24 Ὅπται κίχλαι γὰρ ἀνάβραστ' ἤρτυμέναι
Περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι κατα-
πιεῖν.
25 Αἱ δὲ περιτταὶ σκευασαί, 26 ὀνθυλεύσεις,
καὶ 27 μονθυλεύσεις ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ παρὰ Με-
νάνδρῳ αἱ 28 ὑποστάσεις, ζωμὸς παχύς 29 ἀμύ-
λων πηγνύμενος. Ἐκ δὲ βρωμάτων, ἔστι καὶ τὰ
ὄσπρια, ἃ καὶ χέδροπα ὠνόμαζον. ἔγνος, 30 Φα-
κῆ, 31 πίσος. Ἀριστοφάνης δὲ, καὶ πληθυντι-
61 κῶς λέγει τοὺς πίσους. * 32 κύαμοι, οἱ καὶ

Costura tenera, ac distabescentes
In patini: elixique bis artus extremi,
Suavem afflantes vaporem, intestinumque
bovis:
Et pinguis porcorum latera
Lautiora adjacebant, amyli infidentia,
Permixta laete aderat insuper alica.
* *In catachylis pelvibusque, & placen-* 60
tarum frustra.
Asti turdi, & adhuc ferventes, con-
diti
Circa os volitabant, deglutiri se suppli-
cantes.

Apparatus porro supervacui, Onthyleu-
fes, & Monthyleufes nominabantur. Si-
cuti & apud Menandrum, Ὑποστάσεις
dicuntur, puls densa placentis confipata.
E ciborum vero genere, etiam legumina
sunt, quæ & χέδροπα dixerunt. Brodium,
lens. Pisum. Aristophanes etiam Pifa,
in plurali numero dicit. * Fabæ, quæ & 61

16 Σκ. δ' ὀλ. &c.] Pr. ed. σκ. τ' ὀλοκ. πλ. τακε-
ρώταται. SEB.

17 Τακερώταται] Redditur *costura tenera* & *dis-*
tabescens. Casaub. Sale probe macerata vel jurulenta
delicata. Gl. Veterum: τακερά, madida. possunt ita
conjugi ut τακερά sint, quæ vel sale, vel elixando,
vel affusa conditione tenerescebant, & succulenta fie-
bant. KÜHN.

18 Χόλιξ] Apud Athen. χόλικος. SEB.

19 Δελφάκει] Pr. ed. δελφακίας, expresse quidem
in Florent. & Basil. in Ald. (ubi abbreviatura in fine)
dubito an non δελφακίον legi possit, quod haud male
e, opinor, hic stare. SEB.

Δελφάκει] Pro δελφάκει Kühnius in Codice suo re-
ponit δελφακία.

20 Χαυνότερ'] Ita legit Casaubon. pr. ed. χαυν. τ'
ἐπ. apud Athen. vetero: χιανυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύ-
λοις καθ. SEB.

Χαυνότερ'] Apud Athen. χιανυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀ-
μύλοις κ. vid. Casaub. JUNG.

21 Παρῆν δὲ &c.] Apud Athen. π. δ. χ. γ. κατα-
νεμιμένος. SEB.

22 Γάλακτι μεμιγμένος] Salm. MSS. τῷ γάλακτι
ἐμμεμιγμένος. KÜHN.

Γάλακτι μεμιγμένος] Pro μεμιγμένος apud Athe-
naum est *κατανεμιμένος*. Nostro *Salmasio* apud Pol-
lucem hic versus ita legendus videbatur: παρῆν δὲ χόν-
δρος τῷ γάλακτι μεμιγμένος. JUNG.

23 Ἐν καταχ.] Ita restit. Casaub. pr. ed. ἐγκατα-
χύταις λεκάναισι, καὶ α. apud Athen. finis plane de-
pravatus. Indeque iterum tres versus ibi interpositi,
quos prætermitto. SEB.

Ἐν καταχ.] Versus hic corruptus apud Athenaeum,
hinc a Casaubono restituitur; post eum tres alii apud
Athen. interjiciuntur. JUNG.

24 Ὅπται κ.] Pr. ed. ὀ. κ. δ' ἐπὶ τοῖς δανάβοις τ'
ἤρτ. SEB.

Ὅπται κ.] Imitatus est Pherecratem Lucilius libr.
XXX. & circumvolitant *ficcedula*, *turdi cunati coei*.
leg. *cunati cocis* id est cum cura a cocis affati. Nonius
cap. IV. in *cunatum*. KÜHN.

Ὅπται κ.] Emendavit ex Athenaeo hunc versum, qui
antea sine sensu ullo legebatur, Casaubonus ibidem.
Et interpretatur, *asti turdi, elixi & bene conditi*.
JUNG.

25 Αἱ δὲ περ.] Vid. Casaub. in Athen. lib. IV. c. 4. SEB.

Αἱ δὲ περ.] Hic C. A. præmittit geminum titulum:
Περὶ τῶν σκευασίῶν ὄσπριον χυδρῶν, λαχάνων ἀγρίων,
καὶ τῶν παρὰ τοῖς παλαιαῖς εὐδοκίμουτων βρωμάτων.
θαλασσίῶν. περιτταὶ σκευασαί h. l. sunt non *superna-*
vacui, sed *exquisitissimi apparatus*: vid. Casaubon. in *A-*
then. lib. I. cap. 4. KÜHN.

Αἱ δὲ περ.] Novus in MS. titulus & caput: Περὶ
τῶν σκευασίῶν, καὶ ὄσπριον καὶ χυδρῶν καὶ λαχάνων
ἀγρίων, καὶ κομμάτων, καὶ τῶν παρὰ τοῖς παλαιαῖς εὐ-
δοκίμουτων βρωμάτων θαλασσίῶν καὶ ἐπιγίων. JUNG.

26 Ὀνθυλεύσεις] MS. male ὄνθυλεύσεις. JUNG.
Ὀνθυλεύσεις] Falckenburgius e MSto male βοχθυ-
λεύσεις.

27 Μονθυλεύσεις] De his etiam Nymph. ad Phryn.
II. Eclog. in *μονθυλεύω*. JUNG.

28 Puls densa placentis confipata] Ὑποστάσεις, con-
dimenta coagulata vel forbitioinum peculiare quoddam
genus. Casaub. in Athen. IV. 4. SEB. 2.

Ὑποστάσεις] De his vid. Casaubon. IV. Athen. 4.
JUNG.

29 Ἀμύλων π.] Hæc verba sunt marginis in C. A.
strove farina tenuissimo intrislatum, ut & sequentia ἔγνος
φακῆ KÜHN.

30 Φακῆ, * πίσος] MS. φακῆ, πίσος. & desunt
ἄριστ. δ. κ. π. λ. τ. π. Et causam non video, quin
recte legatur *πίσος*, ut MS. habet: & *πίσος* in *Ari-*
stophani. Nec enim immemor esse poterat Noster,
quum legisset id legumen apud eisdem Auctores, quos
Athenaeus, quem vide lib. IX. non ita longe a fine.
JUNG.

31 * Πίσος. & seq. *πίστους*] Forte *πίσος* & *πί-*
σους, nisi malis *πιτὸς* & *πισούς*. (Athen. lib. IX. fol.
406. Ὁ κύαμος, πιτὸς, ἐτηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἐψημα
γίνεται) aut *πισός*, ut est apud Gal. de Alim. fac.
lib. I. *Eustath.* in Iliad. docet ὁ *πίσος* & τὸ *πίσος* di-
ci. D. H. SEB.

* Πίσος. Ἄρ.] Textus C. A. ὡς *πίσος* Ἀριστοφά-
νης *πίστους*, ubi sine dubio legendum *πίσος* & *πίσους*.
unde ἔγνος *πίσων*. C. V. clare: ὡς *πίσος* Ἄρ. *Salm.*
MSS. ἔγνος *φακῆ* *πίσος*. *Excerpta Veter. Lex. Pesium*,
πίσος. KÜHN.

* Πίσος. Ἄρ.] Πίσος optime & Falckenburgius ha-
bet & Cl. Kühnius quoque in suo Codice e MSScis e-
mendat, delevimus ergo asteriscum & *πίσος* repositi-
mus & pari modo mox *πίσους* quoque.

32 Κύαμοι] Pro *κύαμοι* Salm. *κύαμι* legit. KÜHN.

πύα-

πύαμοι dicuntur. Unde & Pyanephia festiva. Legumina trita, fresca, ormeni, festiva, panica, ordeum decortiatum. Cratinus vero, & Polentam parare dixit: Sed introi, & polentam parans a malis requiesce. Quoddam etiam, ἐπίπαστα λέχη vocarunt. erat autem brodium, quo farina tenui, & oleo asperso vescabantur. Polphi etiam dicuntur, globi pastæ, quos leguminibus injiciebant. unde & hodie apud nonnullos, πολφοφάκη dicitur.

62. * Polphorum vero & Aristophanes me-

³³ πύαμοι. ἀφ' ὧν καὶ τὰ πυανέψια ³⁴ ἰορτή. ³⁵ κατέρικτα, ³⁶ κέρχνοι, ὄρμενοι, σήσαμα, ³⁷ μελίνας, ³⁸ πτισσάνη. Κρατίνος δὲ, ³⁹ καὶ χυλὸν πιεῖν εἴρηκεν, ἄλλ' εἰσὶθ' εἴσω, καὶ πι- οὔσαι χυλὸν ἀναπαύου κακῶν. ⁴⁰ ἔλεγον δὲ τι καὶ ἐπίπαστα λείχειν. ⁴¹ ἦν δὲ ἔτνος. καὶ ἐπι- πάττοντες ἀλφίτων λεπτῶν καὶ ⁴² ἐλαίου, ἡ- σθιον. καὶ ⁴³ πολφοὶ δὲ τι ἐκαλεῖτο, μνηρύματα ἐκ στατιῶς, ἀ τοῖς ὀσπρίοις ἐπέβαλλον, ἀφ' ὧν ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζεται παρὰ ⁴⁴ τισὶ τὸ πολφοφάκη. ⁴⁵ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ⁴⁶ πολφῶν μνημο-

⁴⁵ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ⁴⁶ πολφῶν μνημο- 62

Κύαμοι] MS. κύαμος, οἱ καὶ κύαμοι. α. ὦ. κ. τ. κυανίψια ἢ ἰορτή. mire κυανίψια. *Eschylus* Not. ad *Artemidor*. Onirocr. lib. I. c. 70. habet πύαμοι, hæc citans pro πύαμοι. est & apud *Hesychium* πύαμοι. Sed & alterum quoque per suos Auctores habet, nec temere rejiciatur. JUNG.

33 Πύαμοι] P. πύαμοι. SEB. Πύαμοι] C. A. & *Salmaf.* πύαμοι, id quod melius cum πυανέψια convenit. *Hesych.* ἀνάραμ dicit πύαμα, & πύαμοι κύαμοι πᾶν ὄσπριον. KÜHN.

Πύαμοι] Πύαμοι habet *Falckenburgius*, & sic reposuit quoque Cl. *Kühnius* in textu. *Eustathius* ad *Iliad.* X. 1389, 41. Πυανίψια λέγεται οἷον κυανέψια, διὰ τὸ πύαμους πρότερον τοῖς κύαμοις καλεῖσθαι. De felto ipso videndus *Hesychius* & *Harrocratius*. de his πύαμοις autem seu κύαμοις consulendus & *Eustathius* ad *Iliad.* N. 925, 19. ubi & alias leguminiuum species habes.

34 Ἰορτή.] A. ἢ ἰορτή. SEB.

35 Κατέρικτα &c.] Ita MS. *Pal.* sed nec κατέρικτα, quod in A. MS. habetur, inusitatum: itaque supra I. 247. Atqui κατέρικτα, ut per ed. nondum reperit. SEB.

Κατέρικτα] C. A. κατέρικτα. C. V. κατέρικτα. *Gloss.* ἐριγμός & ἐριγμός, *fabu fresa* & *fresa*. cui respondet, *fabu solida*. ἐριγμίον ἄλευρον, loimentum, *bonentmebl.* Germ. KÜHN.

Κατέρικτα &c.] MS. κατέρικτα, κ. ὄρμενοι, σ. μελίνας. Et recte ὄρμενοι. non ὄρμενοι. de ὄρμενῶ enim jam dictum VI. 54. de illo legumine & *Hesychius*: ὄρμῖνοι, ὄσπριον τι. ubi *Sylburgius* ὄρμῖνοι emendat. Sed forte non est opus, quum & alterum possit esse rectum, eoque genere *Pollux* nolter habeat. Recte quoque MS. μελίνας. dictum enim μελίνη hoc leguminis genus. *Hesychius*: μελίνη, ὄσπριον εἶδος, ὁμοιον κίχρη. JUNG.

Κατέρικτα &c.] Κατέρικτα reposuit in textu est a Cl. *Kühnio*. simplex alias ἐρικτά, uti scribunt illud *Eustathius* *Iliad.* N. 915, 29. & *Odyss.* E. 209, 13. & *Suidas*, quam scripturam veram esse non dubitat *H. Steph.* in *Thef.* sui *Appendice*.

36 Κέρχνοι] Pro κέρχνοι leg. C. A. κέρχοι, ὄρμενοι &c. KÜHN.

37 Μέλινζ] A. μέλινας. SEB.

Μέλινζ] Pro μέλινας, quod & MSS. habere ait *Salmaf.* leg. μέλινας, nam μελίνη dicitur: adde *Festum* in *milium*, ubi *milium* Græce redditur κίχρη, & *panicum* μελίνη. KÜHN.

Μέλινζ] Μέλινζ reposuimus in textu uti agnoscunt MSSi & *Hesychius*, sed imprimis tibi videndus de hac voce *Harrocratius*.

38 Πτισσάνη] MSS. πτισάνη. SEB.

Πτισσάνη] *Isidorus*: *Tispana*. lib. XX. cap. 3. *Gl.* πτισσάνη, *πίσινα*. postea C. A. omittit *Cratinum* ejusque testimonium. KÜHN.

Πτισσάνη] MS. πτισάνη, desunt dein, Κρ. δ. κ. χ. π. ε. cum ipsius *Comici* verbis. Ait vero *Hesychius*, χυλὸς, περμῶτων ὕψων ἐπίπασμα. JUNG.

39 *Polentam parare*] Quasi ποίειν legeretur. & mox

ποιούσα. Potius: succum bibere vel haustire. ac mox hausto succo convalesce. SEB. 2.

40 ἔλεγον δὲ τι &c.] C. A. ἔλεγον δὲ καὶ τὰ ἐπίπαστα λέχη. leg. λείχειν *lingere*, ἐπίπαστα id est *pulmentum farina hordeacea mixtam*, ut *Casaub.* vult in *Athen.* lib. VI. cap. 19. *Scholias Aristoph.* καρκεύματα τὰ αλμυρὰ πλακοῦν ἢ ἄρτοις ἐπίπασσόμενα, καὶ πολλὰ πίνω ἀναγκαζόντα vel ἄλευρα ἐπίπασσόμενα τῶ ἔτνει. Cl. ἀροπαστοι, *patce saluta*. de ἐπίπαστα λείχειν infra lib. X. cap. 24. *Salmaf.* Ἐπίπαστα &c. uti MS. *Antw.* *Valesj.* *deest* τι, & τὸ ροβ καὶ *insepandum*. KÜHN.

ἔλεγον δὲ τι &c.] MS. ἔλεγον δὲ καὶ τὰ ἐπίπαστα λέχη. ὁ ἐπιπάττοντες ἀλφ. &c. Sed monuit me amicis. *Salmafius* legendum esse: ἔλεγον δὲ τι καὶ ἐπίπαστα λείχειν. ἦν δὲ &c. additque: *Aristophanis versus in Equitibus*: Ἐπίπαστα λείχεις *δημιόπρα* ὁ βλάσκανος. *item alius in eadem fabula*. Χάτι γ' ἐν Ἐκβατανοῖς δι- κάσις λείχων ἐπίπαστα. ad quem locum *Scholias*tes, *ἰταῦθα δι' ἰστοῦτος*. ἐν δὲ τοῖς προφθασίσι εἶπε δι' ἰστοῦτος. *Versum intelligit superius a nobis positum*. In illo tamen versu, etiam δι' ἰστοῦτος, ἐπίπαστα λείχων *legisse videtur* *Δεξικῶν Ἐπιτοικῶν*, ut ex magno *Grammatico* colligimus. Sed quare posset cur *Pollux* hac duo simul posuit, cum hoc unum tantum, ἐπίπαστα nempe quid esset, exponendum haberet: nisi forte λείχων *in- versis in contextum cum studio* ad oram locum *Aristophanis* indicasset, per illa verba ἐπίπαστα λείχων quod non temere puto. Sic χόδρον λείχειν. idem *Comicus* in *Vespis*. JUNG.

ἔλεγον δὲ τι &c.] Λείχειν pro λέχη reposuit in textu *Doctiss.* meus *Kühnius*.

41 ἦν δὲ ἔτνος] In C. A. ἦν δὲ ἔτνος non extat. KÜHN.

42 Ἐλαίου, &c. πόλφοι] Hoc accentu & *Segm.* seq. πολφούς. quæ scriptura melior est. *Henr. Steph.* vid. & *Casaub.* in *Athen.* lib. IV. cap. 14. SEB.

43 Πόλφοι &c.] Margo C. A. usque ad *βαλβοῖς* *Segm.* seq. legit autem: κ. πολφοὶ δὲ ἐκαλοῦντο &c. παρὰ τισὶ πολφοφάκια. *Αριστ.* δὲ τ. πολφῶν &c. in *Hesychio* etiam legerem: πολφοὶ τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρίης (leg. καὶ ἐρικτῆς κριθῆς) ἐψόμενα. *Nostro* πολφοὶ sunt *massæ subactæ tenues laminæ*, quæ leguminibus injiciebantur. vid. *Casaubon.* in *Athen.* libr. IV. cap. 15. KÜHN.

Πόλφοι &c.] MS. καὶ πολφοὶ δὲ ἐκαλοῦντο μηρ. vid. & *Foesj.* in *Oecon.* *Herr.* verbo *πορφοί*. JUNG.

Πόλφοι &c.] Πόλφοι emendavit in textu e MS. Cl. *Kühnius* & sic pari modo *Segm.* seq. πολφῶν pro priorum edit. πόλφοι & πόλφων.

44 Τισὶ τὸ πολφοφ. &c.] MS. τισὶ πολφοφάκη. de hac vid. *doctiss.* *Casaub.* IV. *Athen.* 15. ubi ista μνηρύματα ἐκ στατιῶς, quibus πολφούς, explicant, etiam ita interpretatur, *farina subacta massam in fila diductam* & *productam*. JUNG.

45 Καὶ] *Deest* καὶ in MS. JUNG.

46 Πόλφω] MS. iterum hoc accentu, πολφῶν. JUNG.

νεύει, Πολφούς δ' οὐχ ἤβον ὀμοῦ βολβοῖς. εἴη δ' ἂν ἔτνος ⁴⁷ ἰδέα καὶ τὰ ⁴⁸ χίδρα. γίνεταί δ' ἐκ ⁴⁹ πυροῦ χλωροῦ, ὃν χιδρίαχ Ἀριστοφάνης καλεῖ. ⁵⁰ ὁ δὲ αὐτός, καὶ ⁵¹ παλημάτιον, ῥόφημά τι ὠνόμασεν, ⁵² [ἵν' ἐκπαυλαίσῃ τὸ παλημάτιον, καὶ μὴ ⁵³ βίττων καταπίνῃ. ἴσως δ' ἂν εἴη ἐκ ⁵⁴ παιπάλης, ὅ ἐστι τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. καὶ ⁵⁵ ἀθάρη δὲ, ἔτνος ἐκ πυροῦ. τὰ δὲ συγκεκομμένα λάχανα, ⁵⁶ κνιστὰ ἐκάλου, ὡς τὰ ἄγρια ⁵⁷ κυχόρεια, ⁵⁸ καὶ τὰ ἰσχνὰ λάχανα, λεπτὰ λάχανα. οἱ Κωμικοὶ δὲ ὠνόμαζον τὰ ⁵⁹ περικόμματα, καὶ χναύματα. τὰ δ' αὐτὰ, ⁶⁰ καὶ νωγαλίσματα. ἀλλὰ τοῦτο ποιητικὸν ⁶¹ ἔσχατως.

minit. Polphos autem, non coquebant una cum bulbis. Erat etiam brodii species, chidra. Fiebat vero ex frumento novo, quod Aristophanes Chidrian vocat. Hic idem jus quoddam, Pollen appellavit: Ut pollinem admiraretur, & non tuffiens bibat. Fortassis autem ex παιπάλη conficiebatur, quod farinae est tenuissimum. Sed & puls, brodium frumenti est. Olera vero concisa, κνιστὰ vocaberunt, sicuti agrestia, κυχόρεια. Et macilentia olera, pro tenuibus. Comici autem fragmenta etiam, Χναύματα nominaverunt. quæ eadem & Νωγαλίσματα dicuntur, sed hoc extreme Poëticum est.

63

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι.

* C A P U T X.

63

⁶² Τὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐδέσματα εὐδίκιμα. α'.

Edulia veteribus celebria.

1.

Ἰστέον δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐδίκιμον, ⁶³ μύραινα ἐκ πορθμοῦ, καὶ ⁶⁴ μύραινα ⁶⁵ Ταρτησία, καὶ ⁶⁶ θύννος Τύριος, ⁶⁷ καὶ κιστρεὺς ἐκ

Sciendum vero Veteribus inclyta fuisse hæc, Muræna ex freto, & Muræna Tartesia, Thunnus Tyrius. mugil e

⁴⁷ Ἰδέα καὶ τὰ χ. &c.] MS. ἰδέα καὶ τὰ χίδρα γίνεταί ἐκ π. vid. de his χιδροῖς eruditiss. *Casaub.* XIV. *Athen.* 16. non enim omnibus etiam veterum de his certa tradita. JUNG.

⁴⁸ Χίδρα] Vix quispiam plenius ac melius de hac voce *Casaubono Anim.* in *Athen.* XIV, 16. quo te remissum satis esto. SEB.

⁴⁹ Πυροῦ χλ.] Alii ἐκ χλωρῆς κριθῆς. KÜHN.

⁵⁰ Πυροῦ χλ.] *Falckenburgius* e MSto suo affert τυροῦ.

⁵¹ Ὅ δ' αὐτ. &c.] MS. ὁ δ' α. κ. π. ῥωφήματι αὐ. JUNG.

⁵² Παλημάτιον] C. A. παλυμάτιον. ex originatione Auctoris quis suspicetur legendum esse παιπαλημάτιον, ex παιπάλημα. ipsum *Aristoph.* testimonium pro more abest a C. A. KÜHN.

⁵³ Ἰν' ἐκπαυλαίσῃ &c.] Verba *Aristophanis* defunt in MS. In iis quædam in mendo cubare credam: donec quis mihi explicet quid ἐκπαυλαίσῃ, certe pro βίττων, facile βήττων restituere. Sed & alterum restituendum cum *Casaubono* nostro, qui nobis adfirmavit scribendum ἐκπαυλαίσῃ. JUNG.

⁵⁴ Βίττων] *Falckenburgius* legit βύτταν.

⁵⁵ Παιπάλης] MS. παιπάλης. JUNG.

⁵⁶ Ἀθάρη] Hoc Atticum est, ἀθάρα, commune. KÜHN.

⁵⁷ Κνιστὰ] Ita & *Hesych.* scil. a κνίζω quod significat τίμνω ἐξ ἐπιπολής καὶ ἰσχνῆς, ut ann. *Syll.* e *Suida*, ut videtur: *Eustath.* ὅτι δὲ καὶ λάχανα κνιστὰ ἐκαλοῦντο, τὰ συκεκοπτὰ ἐκ τοῦ κνῖω κνίζω τὸ κόπτω. *Iliad.* fol. 819. extt. SEB.

⁵⁸ Κνιστὰ] Ita & MS. *Henr. Stephan.* ad suum Codicem ita adnotavit hic: κνιστὰ *Eustath.* & *Athen.* a κνῖω, ferris tamen ἔσῃ hac scriptura potest, ut sit, a κνίζω, quod significat τίμνω ἐξ ἐπιπολής καὶ ἰσχνῆς. Hæc ille. Imo & *Hesychius* pari modo cum Nostro habet: Κνιστὰ, λάχανα συκεκομμένα. Et apud *Athenæum* etiam fuisse κνιστοῖς λάχανοις, restatur *Clariss.* *Casaubonus* quem vid. de utraque scriptura etiam IX. *Athen.* 4. JUNG.

⁵⁹ Κυχόρεια] P. κυχόρεια, qua forma est apud *Dioscor.* II, 160. A. κυχόρεια, quod nec ipsum improbat. SEB.

⁶⁰ Κιστρεῖα] MS. κιστόρεια. vid. de hoc cibo *Casaub.* III. *Athen.* 33. JUNG.

⁶¹ Κυχόρεια] Ante vocem κυχόρεια *Clariss.* *Kühn.* delevit commaticam distinctionem in suo Codice. *Hesych.* Κυχόρεια, λαχανίδια ἄγρια. & κυχόρεια ut *Hesychius*, *Falckenburgius* quoque habet.

⁵⁸ Καὶ τὰ ἰσχνὰ λάχ. λ. λ.] C. A. καὶ ἰσχνὰ λάχανα καὶ λεπτὰ. post margo ejusdem, οἱ Κ. δ. ὡς τὰ π. νωγαλίσματα, τὰ δὲ αὐτὰ καὶ χναύματα, ἀλλὰ τοῦτο π. *Salm.* συκεκομμένα λάχανα & συκεκοπτὰ vocantur, & λεπτολάχανα dici compositivè annotat, quæ hic divisa, λεπτὰ λ. KÜHN.

⁵⁹ Καὶ τὰ ἰσχνὰ λάχ. λ. λ.] MS. καὶ ἰσχνὰ λάχανα, τὰ λεπτὰ. rectius & ad sensum planius. JUNG.

⁶⁰ Περικόμματα] *Alex.* apud *Athen.* III. fol. 96. τὸ περικομμῆ ἀπόλλυται, κοττηριμτὸν μινυτά ἐστ. vid. *ibid.* *Dalechamp.* & *Casaubon.* Anim. libr. IX. cap. 7. SEB.

⁶¹ Καὶ νωγαλίσματα &c.] MS. καὶ νωγαλίσματα. τὰ δὲ αὐτὰ, καὶ χναύματα. αὐ. *Utrum itaque Poëticum? an ambo? H. Steph.* hic adnotat: *Athen.* pag. 43. νωγαλίσματα. locus est lib. II. *Dipnos.* JUNG.

⁶² Ἐσχατως] In MS. deest ἔσχατως & statim sequitur: ἰστέον &c. titulum enim jam supra VI, 60. MS. habuit. Quæ vero in hoc Segmento eadem pertractat *Rhodiginus* hinc potissimum IX. *Antiq.* 12. & XXVIII. *Antiq.* 7. vid. & *Marsil.* *Cognatum* I. *Observ.* 18. nos cum MS. percurremus jam, & aliqua ab aliis observata indicabimus. JUNG.

⁶³ Τὰ παρὰ τ. π. &c.] De iisdem *Marsil.* *Cogn.* *fusus Observ.* I, 18. SEB.

⁶⁴ Τὰ παρὰ τ. π. &c.] Abest titulus a C. A. dein textus: ἰστέον δὲ παρὰ τ. π. ἐν. KÜHN.

⁶⁵ Μύραινα ἐκ π.] *Cl. Alex.* *Pædag.* lib. I. cap. 2. τὰς ἐν τῷ πορθμῷ τῷ Σικελικῷ σμυραίνης πολυπραγμοῦταί. SEB.

⁶⁶ Μύρ. Ταρτ.] Μύραινα ante *Ταρτησία* superscriptum in C. A. KÜHN.

⁶⁷ Ταρτησία] *Vales.* *Ταρτησία.* KÜHN.

⁶⁸ Ταρτησία] MS. *Ταρτησία.* rectius ni fallor, alias de *Tartessus murænis* vid. *Cognatum* loco dicto. JUNG.

⁶⁹ Θύννος] Ita hic ambo MSS. vid. supra VI, 50. not. SEB.

⁷⁰ Καὶ κιστρ. &c. καὶ ἔρ.] *Κιστρεῖς* aliquibus etiam κλώτες dicuntur. *Athen.* VII. fol. 307. SEB. 2.

⁷¹ Καὶ κιστρ. &c. καὶ ἔρ.] *Conjunctio* ante *κιστρεῖς*

Sciatho. hœdus ex Melo. Et Pelorinæ conchæ. unde nimirum & eæ, quæ nunc Pelorides dicuntur, nomen desumpserunt. Beta ex Aſtra, Menides ex Lipara, Rapæ ex Mantinea, Methymnæi Peſtines, Galeus piſcis e Rhodo, Pſettæ ex Eleuſine, Aphyæ Phalericæ, Muli Ionici, Anguillæ ex Bœotia, Copaides. Quemadmodum * Plotæ ex Sicilia, & Salfamenta Thafia. ſicut &, Thafii Raphani, & Caſeus Cythnius, atque Siculus. Et Haleces Tragafæi. Sunt autem Tra-

⁶⁸ Σκιαθου, ⁶⁹ καὶ ἔριφος ἐκ Μήλου, καὶ κόγχοι ⁷⁰ Πελωριναί. ἔθεν ⁷¹ ἴσως καὶ αἱ νῦν καλούμεναι ⁷² Πελωρίδες ⁷³ ὀνομάσθησαν. ⁷⁴ τεῦτλον ἐξ ⁷⁵ Ἀσκηρς, ⁷⁶ μαινίδες ἐκ λιπαράς, ⁷⁷ γογγύλαι ἐκ Μαντινείας, ⁷⁸ Μηθυμναῖοι κτένες, ⁷⁹ γαλεὸς ἐκ Ρόδου, ⁸⁰ ψήτται ἐξ Ἐλευσίνος, ἀφύαι Φαληρικαί, τρίγλαι ⁸¹ Αἰζωνικαί, ἐγγέλυες ἐκ Βοιωτίας, ⁸² αἱ κωπαίδες, ὡς ἐκ Σικελίας, αἱ ⁸³ πλαταί, ⁸⁴ καὶ θασία ἄλμη, καὶ θασία ραφανίδες, καὶ ⁸⁵ τυρὸς ⁸⁶ Κύνθιος τε καὶ Σικελικὸς, καὶ ⁸⁷ ἄλεις Τραγασαῖοι. λίμνη δὲ ⁸⁸ αἱ Τρα-

& ἔριφος abest a C. A. κιστρὲς ἐκ Σκιαθου, eundem laudat Cl. Alex. lib. II. *Pedag.* Bochartus in *Geograph. Sacra* alicubi utrumque Auctorem cenſet emendandum ex *Athenæo* κιστρία Συμαίθιον deprædicantem, adcoque in *Polluce* ſcribendum eſſe κιστρὲς ἐκ Συμαίθου. ſed pace doctiſſimi Viri dixerim, nihil opus eſſe correctione. Non enim, ſi *Athenæus* *mugilem* *Symathion* in pretio fuiſſe ait, inde recte confeceris mugilem ex *Sciatho* hinc ſurcillandum. Nam ſæpe unus idemque piſcis diverſis locis nomen dat nobile. Ex gr. *Pollux* cum aliis *Scriptoribus* *Methymnæum* *peſtinem* in *piſcitu*, ut *Comicus* inquit, *eleſtili* recenſet. *Horatius* nihilominus lib. II. *Serm.* 4. canit:

Peſtinibus *ratulis* *jaſat* *ſe molle* *Tarentum*. KÜHN.

68 Σκιαθου] Ita MSS. quoque & *Clem. Alex.* loc. ind. τοὺς ἐν Σκιαθῶ κιστρὲς. Sed *Casaubon.* ubique *Σκυάθῳ* ſcribendum movet, *Anim.* in *Athen.* lib. I. cap. 4. SEB.

Σκιαθου] MS. male Σκιαθου. Scythus enim nobilis iſta mugilum patria. vid. *Casaubon.* I. *Athen.* 4. JUNG.

69 *Hædus* ex Melo] Ita & apud *Athen.* lib. I. fol. 4. apud *Gell.* VII. 16. hœdus ex Ambracia. vid. *Rhodig.* *Antiq.* lect. IX. 12. SEB. 2.

ἔριφ. ἐκ μήλ.] De hœdo Melico vid. *Martfil.* *Cagnat.* I. *Obſerv.* 18. & eruditiff. *Hier. Mercurialem* I. *Variat.* 25. JUNG.

70 Πελωριναί.] *Salm.* leg. πελωρίναι. KÜHN.

71 ἴσως] Recte additur. nam opinio hæc a doctioribus jure expulſitur, quæ tamen *Iſidoro* non diſplicet. fo. *Brod.* *Miſcell.* VII. 3. SEB.

72 Πελωρίδες] De Peloridibus, & quod recte ἴσως Noſter addit vid. *Brodaum* VII. *Miſcell.* 3. JUNG.

73 ὀνομάσθησαν] Abest a C. A. KÜHN.

74 Τεῦτλον &c. μαινίδες] MSS. μαινίς. τεῦτλ. Cl. Alex. τὰ πικρὰ τοῖς Ἀσκηραῖοις τεῦτλων. Item: τὴν γογγύλην τὴν Μαιτινῆν. SEB.

75 Ἀσκηρς] Pro Ἀσκηρς MSS. *Salm.* Ἀκηρς. KÜHN.

76 Μαινίδες ἐκ Α. &c.] C. A. μαινίς ἐκ Α. ita & MSS. *Salm.* qui dein, γογγυλίς ἐκ Μαντιλίας male. C. V. μίνης δὲ pro μαινίς δὲ & mox MSS. γογγυλίς ἐκ Μ. niſi quod C. A. in textu habet γογγύλη, terminatio tamen is ſuperſcripta. KÜHN.

Μαινίδες ἐκ Α. &c.] MS. Ἀσκ. μίνης δὲ ἐκ λιπαράς, γογγυλίς ἐκ Μαντινείας, M. JUNG.

77 Γογγύλαι] MSS. γογγυλίς. SEB.

78 Μηθ. κτένες] De his & *Casaubon.* III. *Athen.* 9. JUNG.

79 Γαλεὸς] Γαλιὸς *Dalec.* *Squalus.* *Athen.* VII. fol. 294. SEB. 2.

80 Ψήτται] *Clem. Alex.* ψήττας Ἀττικὰς. pr. ed. ψήται. & inop ἀφύαι. ſed vera ſcriptio paſſim obviam ἀφύην Attici ἐπικὼς nunquam dicunt &c. *Casaub.* *Anim.* in *Athen.* VII. 8. *Plin.* XXXI. 8. Apuam noſtri, aphyen Græci vocant. SEB.

ψήτται] MS. ψήτται. JUNG.

81 Γωνικαί] Operæ pretium fuerit obſervare C. V.

& *Valeſium* hic non habere τρίγλαι Γωνικαί ſed τ. Εζωνικαί, forte Αἰζωνικαί, quia *Athenæus* laudat Αἰζωνίδα τρίγλην lib. VII. cap. 21. ab *Ἄξονα*, Attico pago ita dictam, laudat ibidem etiam τρίγλην λιφθεῖσαν ἐν Τερχιοῖσσι, ubi *Casaub.* monet *Tachium* eſſe vicum agri Mileſii; ex quibus locis tam vulgata, quam *Cod. Voſſiani* lectio altrui poterit. KÜHN.

Γωνικαί] MS. Εζωνικαί. volebat forte ſcribere ἐξ Γωνίας. JUNG.

Γωνικαί] Αἰζωνικαί repositum in textu pro Γωνικαί debes Cl. *Kühn.*

82 Κωπαίδες] Cl. *Al.* τὰς ἐγγύλους τὰς Μαιανδρίου. SEB.

Κωπαίδες] MSS. recte omiſſum αἱ ſupplent. Κωπαίδες enim vocantur illæ Bœoticæ anguillæ, ut mox αἱ πλαταί *Fluta*, ut *Salm.* ait. C. V. αἱ Κωπαίδες. *Salm.* αἱ Κωπαίδες, a lacu *Copaide* ita dictæ. KÜHN.

Κωπαίδες] MS. ἰ. ἰ. Βιωτίας, αἱ κωπαίδες. bene ilud αἱ anctius. non & alterum. JUNG.

Κωπαίδες] Ante κωπαίδες e MSSis addidimus αἱ.

83 Πλαταί] Lat. *Fluta.* *Macrob. Satur.* III. 15. SEB. 2.

84 Καὶ θασία ἄλμη] Ter omittitur conjunctio καὶ in C. A. KÜHN.

85 Τυρὸς, Κύνθιος τε καὶ Σικελικὸς] De Caſeo Siculo hinc etiam *Corn. Vitellius* contra *G. Merulam* cap. 2. ait vero Κύνθιος, e Cythno, quæ una Cycladum, juxta *Suidam*: ejus mentionem faciunt & *Plinius*, *Ptolem.* alii. caſeique hujus mentio, ni fallor, apud *Athenæum*. Hæc ideo dico quod *Ἄλιαν* locum XVI. *Hiſt.* An. 32. emendandum putem, ubi ſe torquent viri docti, quamvis ibi de caſeo Cio loquatur: τυρὸν κάλλιſτον, καλλίſθαι δὲ αὐτὸν Κύνθιον. lego enim Κύνθιον. *Eustathius* etiam *Comm.* ad περιηγήσειν ad v. 526. ὡς (ait Κυκλάδων) εἰσιν ἡ Κύνθος, ἀφ' ἧς ὁ Κύνθιος λέγεται τυρὸς ἐξ ἧς καὶ ζωγράφος ὄνομα ἔχων ὁ Κυθίας. JUNG.

86 Κύνθιος] P. Σκύθιος. A. Σκύνθιος. ſed & *Steph.* de Urb. Κύνθιος τυρὸς ἐν Κύνθος. SEB.

87 Haleces Tragafæi] *Rhodigm.* loco cit. ſal *Tragafæus*. Eſt autem in Epiro locus Tragafæ, ut inquit *Stephanus*, ab Tragafæ quodam, cujus honori ſal ibi ut haberetur contribuit *Neptunus*, & inde *Halsius* cognominatur *campus*. Tragafæum in Troad. ſalem intelligit *Athenæus* (lib. III. princ. fere,) cui cum veſtigal inſunxiſſet *Lyſimachus*, evanuit: mox deſcripto, ſuccerevit. SEB. 2.

88 Αἱ Τραγασαί] C. A. Τραγυσαί. *Interpres* infra τοὺς ἄλεις ἐπηξὲς ridicule reddidit, *Haleces* *inluxit*, ut ante, *Haleces Tragafæi* & infra VI, 71. de ſale potius *Tragafæo* agitur, quod *Neptunus* fecit concreſcere in Troad. vid. *Athen.* lib. II. cap. 1. & *Heſych.* in Τραγασαί, forte Τραγυσαῖοι. KÜHN.

Αἱ Τραγασαί] MS. Τράγυσαι. De Tragafæo ſale, ubi de loco diſſenſus vid. *Casaubonum* III. *Athen.* 2. & ad libr. XIII. *Strabonis*. *Geographi* enim cum *Athenæo* in Troad. collocant. JUNG.

γάσαι Τρωϊκῆ, ἢ πεδίον Ἡπειρωτικόν, ⁸⁹ ἀπὸ Τραγάσου, ᾧ χαριζόμενος ὁ Ποσειδῶν, τοὺς ἄλλας ἐπήξε.

gaza, palus Troiadis, aut campus Epiroticus, a Tragæo dicta. in cujus gratiam, Neptunus Haleces induxit.

64 * ⁹⁰ Περὶ τοῦ Φρύττειν, καὶ τῶν ἐργαλείων αὐτοῦ, σκάφης, ἡδυσμάτων, καὶ περὶ ἐδεσμάτων εὐδοκίμων.

* *De torrendo, & ejus instrumentis, & lebetes, condimentis, & incitis edulium.* 64 2.

β'.

⁹¹ εἴποις δ' ἂν καὶ Φρύττειν, ⁹² Φρύττουσα, Φρύγετρον, τὸ ἐργαλεῖον. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ κοδομεύειν, καὶ κοδομεύουσα, ἢν ⁹³ κοδομὴν καλοῦσι. καὶ τὸ ἐργαλεῖον, ⁹⁴ κοδομεῖον, ⁹⁵ ᾧ δὲ ἐνέφρυτον. ἴσως ἀγγεῖον κεραμεῶν. καὶ μάττειν δέ, καὶ μάκτρα, οὐ ἔματτον. καὶ ὁ μάττων, μαγεύς. ἢ δὲ μάκτρα, καὶ μαγίς ἐκλήθη, καὶ σκάφη.

Dices præterea, torrere, torrens. & sartago, instrumentum. Hoc idem vero, & frigere dicitur. Frigens, quam fricticem vocant. Et instrumentum, frictorium. in quo frigebant, quod nimirum vas fuit fictile. Subigere. & Μακτρα, vas in quo subigebant. Et subigens ipse, subactor. Μακτρα vero, etiam magis, & scapha dicitur. * *Condi- 65*

65 * Τὰ δὲ ἡδύσματα, ἐλαιον, ⁹⁶ ὄξος, ⁹⁷ ὡς Εὐπολις,

Vino præsentè, acetum bibere cupiuit. Acetum autem vocarunt & εἶδος. Γα- rum, ut Sophocles,

⁹⁸ οἴνου παρόντος, ὄξος ἠράσθη πιεῖν. τὸ δὲ ὄξος, καὶ ⁹⁹ ἡδὸς ἐκάλουν. * ¹⁰⁰ γάρρος, ὡς Σοφοκλῆς,

Neque misera dans salsi gari. Et Cratinus,

¹ οὐδ' ἢ τάλαινα δοῦσα ² ταριχηροῦ γάρρου. ³ καὶ Κρατίνης,

89 Ἀπὸ Τραγαίου &c.] *Salm.* ἀπὸ Τραγάσου a Tragafo Tragalæum sal nomen habet. Tragalus autem fuisse dicitur in deliciis *Neptuno*. Κῦην.

Ἀπὸ Τραγαίου &c.] In MS. defuit ἀπὸ Τραγαίου, ᾧ &c. cum reliquis hujus Segmenti. Mendosum autem istud Τραγαίου. & recte doctiss. *Menschius* ad *Lycorhrono Cass.* v. 135. Τραγάσου legere se ait. quod & olim sic emendasse novi meum *Salmasium*. JUNG.

Ἀπὸ Τραγαίου &c.] Ex emendatione Cl. mei *Kühni* Τραγάσου pro Τραγαίου in textu reposui.

90 Περὶ τοῦ φρ. &c.] Idem titulus in MS. nisi quod in eo legitur ἐργαλείων αὐτῶν. JUNG.

91 Εἴποις δ' ἂν καὶ φρύττειν &c.] Adfert hæc & *Leopoldus* VII. Emend. 3. ad locum in libro X. Ονομαστ. sanandum. JUNG.

92 Φρύττουσα] C. A. Φρύττουσαν &c. post τὸ ἐργαλεῖον addit καὶ κοδομεῖον, quod mox infra sequitur ubi post καλοῦσι est, ὡς καὶ τὸ ἐργαλεῖον, ᾧ δὲ ἐνέφρυτον, quod est marginis. dein ἴσως δὲ α. κ. &c. Κῦην.

93 Κοδομῆ] Clarissimus meus *Kühnius* in suo Codice κοδομῆ emendat pro κοδομῆν, sed vulgatum tenet & *Helvicus*. Videndus autem tibi utique *Hemst.* *Steph.* in *Thef.* sui Appendice.

94 Κοδομεῖον, ᾧ δὲ ἐν.] MS. κοδομεῖον. ᾧ δὲ ἐνέφρυτον, ἴσως ἀγγεῖον. JUNG.

95 ᾧ δὲ] A. ᾧ δὲ. P. ᾧ δ' ἐν. SEB.

96 ὄξος] Omissio *Eupolide* cum suo testimonio C. A. τὸ δὲ ὄξος καὶ ἡδὸς ἰ. C. V. καὶ ἡδὸς (ἡδὸς legit *Salmasius*) ἐκάλουν γάρρον. ὡς γάρρον etiam C. A. De aceto, quod ἡδὸς κατ' εὐφημισμὸν. vid. *Helvch.* in ἡδὸς. *Heladius* apud *Photium* ὄξος Atheniensibus μῆλι dictum auctor est; eadem ratione scilicet, qua simia, turpissima bestia, καλλιῶς uidebatur. apud *Athenæum* lib. II. cap. 18. etiam εἶδος legitur sed perperam, quia nulla nominis apparet ratio, quamvis in libris constanter ita scriptum sit. Κῦην.

97 ὄξος Εὐπ.] In MS. defuit ὡς Εὐπ. cum ipso Poëtæ versu. JUNG.

98 Οἴνου παρόντος] Vid. prov. *effugi malum, invenit bonum*. SEB.

99 Εἶδος] Ita MSS. quoque, & *Athen.* II. fol. 67. ὄξος τοῦτο μῆλις ἡδυσμάτων εἶδος καλοῦσι. Item lib. IX. princ. ex *Astirbane*: ἐπὶ δὲ τούτοις πῖ-

νον οἴνῳ, εἶδος τῆ Δία. Sed cogitemus etiam atque etiam (inquit *Is. Casaub.* II. 26.) num omnibus hisce in locis ἡδὸς potius sit scribendum, non εἶδος. Mihi quidem, nisi obstarer tot librorum consensus, hoc perplaceret. Acetum κατ' ἐξοχὴν esse appellatum ἡδὸς quasi ἡδύσμα, testis *Helvicus*. vide cætera dicto loco, vel propter emendationem verborum *Helvicus*, quæ alias multis modis corrupta. SEB.

Εἶδος] *H. Steph.* hic adscripsit: *Aphrod.* ἐπιπράουσα ὄξος σὺν ἐτέρῳ τινὶ εἶδι. & vid. (*Faef.* *Oecon.* *Hipp.* in εἶδος ubi notat hic vulgatum *Interp.*) Sed idem quoque pro εἶδος hic adscripsit ἡδὸς. & diserte MS. nonster antiquissimus hic ἡδὸς habet. quod valde confirmat eruditissimam *Casauboni* nostri sententiam, II. *Athen.* 26. gestientis ἡδὸς omnibus locis ibi, pro εἶδος reponere. JUNG.

Εἶδος] Certe & *Palckenburgius* meus non εἶδος sed ἡδὸς habet, verum ἡδὸς Cl. *Kühnius* jam in textu reposuit.

100 Γάρρος] MSS. γάρρον. Sed *H. Steph.* geminum pp nullo modo probat, vel propter metram in *Sophocleo* Iambo: nec apud *Athen.* nisi unicum p. lib. II. fol. 67. ubi sic *Cratini* versus: ὁ τάλ. ἡμῶν διαπλάϊσται γάρρον. vid. *Casaubon.* fol. 86. Dicitur autem & neutro genere γάρρον, *Martialis garrum* lib. VII. *Epig.* 93. & alibi. SEB.

Γάρρος] MS. *Salm.* γάρρον σὴ δ' ἂν ἐκ τῶν ἡδυσμάτων καὶ λίτρον. C. V. ἐκάλουν γάρρον. Κῦην.

Γάρρος] MS. γάρρον. rectissime, ut vel ex sequentibus versibus patebit: si emendantur uti dicam: in quibus certe metrum respuat τὸ διαπλάϊσται p. JUNG.

1 Οὐδ' ἢ τ. &c.] Versus hic totus deest in MS. In eo recte emendavit *H. Steph.* ad oram, γάρρον, pro vulgato γάρρου. patet id & ex *Athenæo* lib. II. ubi eadem ista dimidiatim saltem ex *Sophocleo Triptolemo* adferuntur: quæ hinc in integrum restituit *Casaubonus* II. *Athen.* 25. ita interpretando, *misera, qua non Salsamentorum quidem liquamen dare sustinuit*. JUNG.

2 Salsi gari] *Dalec.* *salsamentarii gari*. SEB. 2.

3 Καὶ Κρατ. &c.] Καὶ Κρ. &c. δ. γάρρον. cum intermediis quoque defuit in MS. Eodem vero versu emendavit pro γάρρου, *H. Steph.* γάρρον. & ita quoque doctiss. *Casaubonus* scripsit II. *Athen.* 25. ubi notat

Catinus vobis plenus gari.

Tenuis haleces, secundum Aristophanem,

Aceto intingens, aut halece tenui.

Piper, ut Alexis in Lebete; cujus Jambis utendum his, * qui eduliorum species inquirunt. Hujusmodi enim a Venteribus omnino sumenda sunt.

66 - * B. Reſte ſane abi & ſeſamum ante caetera ſumito.

A. At jam domi est. B. unam passam contusam,

Feniculum, anethum, sinapi, * cauliculum, laserpitium

Coriandrum ficcum, thun, cuminum, capparim,

Origanum, * allium, anisum, thymum, ſaiſiam.

Itemque defrutum, piper, rutam, portum.

Inter condimenta, & malorum amuleum referri potest. Antiphanes in Leucade, Sefami, amuleti, cymini, rhoi, mellis, origani, patellae, aceti, o-

apud Athen. lib. II. eodem hoc versu aliter esse paulo. ita nimirum ὁ Α. ἡμῶν δ. ἴσται γόρου. Alias vid. & Hier. Magium II. Miscell. 9. plura de gario differentem, qui tamen turpiter labitur, purans Pollucem tradere, antiquos speciem aceti quandam garum appellasse; ejusque causam reddere conatur. Sed interpres in culpa quem vit doctus securus est. cum autem nostrum Interp. dico, lapsus jam indicarat Foësius Oecon. Hippocr. in eides. JUNG.

4 Haleces tenues] An potius, sal tenuis? SEB. 2. Λιπτοὶ ἄλεις] Subdit C. A. εἰς οὐς τις ἐμβάπτει. Sequiturque itam Segm. 66. εἷη δ' ἂν ἐκ τ. ἡ. καὶ λίτρον. ἐνα δὲ τ. ἡ. ἐκ χορίου (Salm. MSS. ἐκ χούρας) usque ad σκαμμωνίας ubi desinit marginale, quod inceptorat Segm. præced. ab: ἢ δὴ ἐνέφρυτον. Λιπτοὶ ἄλεις Interpr. tenues haleces. malim, sal tenue id est manipulatim contusum. Ut enim pauperiores sale utebantur crassiore, ita divites grandiores ejus micas ad pulverem usque rundi curabant, & sic panem & alia εἰς λεπτοῦς ἄλεις admovebant. KÜHN.

Λιπτοὶ ἄλεις] MS. λεπτοὶ ἄλεις εἰς οὐς τις ἐμβάπτει. & omittit ista ὡς Ἀριστοφ. &c. πηγανον, πράσον cum omnibus intermediis. Alexidis versus ex Athen. libr. IV. & Casauboni Animadversionibus amicus nolter ita edidit. JUNG.

5 Ἐδεσμάτων] Ἐδεσμάτων. SEB. Ἐδεσμάτων] Legendum est πλήθος ἠδεσμάτων. Salm. KÜHN.

6 Σοὶ ἀρχ.] Cl. Kühnius inversim reposuit ἀρχ. σοὶ π. &c.

7 Ὄρθως τὸ πρ.] Leguntur hi versus apud Athen. lib. IV. fol. 170. unde hic nonnulla emendata, monuit Iſ. Casauboni fol. 191. SEB.

8 Ἀσταφίδα κεν.] Salm. ἀσταφίδας κοπταίς habebunt, ut ἰσχυράς κοπταίς. KÜHN.

9 Ἄνηθον] Editio Basil. qua usus erat Falckenburgius legebat ἄνηθον, pro quo ἄνισον ille reposuit. Doctiff. Caeterus hic Athen. citat ad oram.

10 * Καυλὸν, σίλφιον] Malit aliquis non sine causa καυλὸν σιλφίου' sed nec sine causa placeat, quod est editum. Casaub. ibid. SEB.

* Καυλὸν, σίλφιον] Possit & aliquis καυλὸν σιλφίου, ait Casaub. IV. Athen. 21. sed & vulgatum rectum i-

Ὁ τάλαρος ὑμῖν διάπλεως γάρρου.

λεπτοὶ ἄλεις, ὡς Ἀριστοφάνης,

Εἰς ὄζος ἐμβαπτόμενος, ἢ λεπτοῦς ἄλεις.

πέπερι, ὡς Ἄλεξις ἐν Λέβητι, οὗ τοῖς ἰάμβοις χρηστέον περιειληφόσι πλήθος ἔδεσμάτων. τὰ γὰρ τοιαῦτα παρὰ τῶν ἄρχαίων σοὶ πάνυ ληπτέον.

* 7 Ὄρθως τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσα- 66 μα.

Ἄλλ' ἔστιν ἔνδον. ἂσταφίδα κεκομμένην, Μάραθρα, ἄνηθον, νάπυ, * καυλὸν, σίλφιον,

Κοριάννον αὔρον, ροῦν, κύμινον, κάππαριν,

Ὄριγανον, γήτιον, ἄνισον, θύμον, σφακόν,

Τὸτ' αὖ σίραιον, πέπερι, πηγανον, πράσον.

εἷη δ' ἂν ἐκ τῶν ἠδεσμάτων, καὶ λίτρον. Ἀντιφάνης ἐν Λευκάδι, Σησάμου, λίτρον, κυμίνου, ροῦ, μέλιτος, ὀριγάνου, βατανίου, ὄζους, ἐ-

bidem docet. Est & apud Athenaeum μάραθρον. pro quo Nolter μάραθρα. & certe malim μάραθρον. JUNG.

11 Κοριάννον αὔρον] Apud Athen. est κοριαννον αὔρον. sed uti editum est, emendat Casaubonius, apud quem tamen quoque scribitur quasi legendum sit κύμινοι, κάππ. sed vicio typographico, reor. Ait vero apud Pollucem male legi, uti quidem antea edebatur, κοριαννον αὔρον, idque male emendasse nonnullos κοριαννον δαυκόν. corrupto metro scilicet. JUNG.

Κοριάννον αὔρον] Αὔρον etiam emendavit Falckenburgius in suo Codice pro priori αὔρον.

12 Ὄριγανον] Apud Athen. est ὀριγανον, γητειόν, σκοροδίον, θύμον, σφακὸν συτρίαιον, Σέελλι, πηγανον, πράσον. Uti hæc edita sunt, ita restituit Casaubonius quem vide. Σέελλι autem vel πέπερι, uti est apud Pollucem ambigue emendat, quod ἄνισον pro ἄνηθον, quod hic apud Pollucem corrigi, causa est, quia ἄνηθον jam supra legitur. JUNG.

13 Γήτιον] Hesych. γήτια κρόμμυα α' καὶ γήτια κολούται. Apud Athen. est γήτιον, quod Etymol. probat, expr. χλωρὸν κρόμμυον. SEB. 2.

14 Ἄνισον] Editio Basil. qua usus est Falckenburgius hic habebat ἄνισον, pro quo ipse ἄνηθον emendat.

15 Σίραιον] Nota σίραιον prima brevi contra Grammaticos, qui primam scribunt σοι, sunt enim Trochaici. ita Salmasius. KÜHN.

16 Λίτρον] Atticum hoc, Athenaeus λίτρον legit communi dialecto lib. II. Deipnosi, cap. 26. in fine, ubi locus hic integrior extat, nisi quod βοτανίον legitur, quod Dalechamp. vertit, tenellæ herbæ, quasi esset a βοτάνη. malim utroque in loco βοτανίον ὄζους, aceti patellarum vel in patellis appositi. KÜHN.

Λίτρον] Post λίτρον. iterum desunt in MS. Αντιφ. in Λ. cum ipsius verba usque ad ἐνα. Hinc vero Athenaeum eadem verba adferentem emendat Casaub. II. Athen. 26. JUNG.

17 Βατανίον, ὄζους] Casaub. ad Athen. l. c. pro βατανίον, ὄζους, ita ait: Scribendum ex Athenæo βοτανίον, ὄζ. aut βοτανίον ὄζους, pro ὄζους non placet. Nolter Salmasium etiam τὸ βατανίον hic suspectum habet: alias in trochaicos versus hæc ita distinguit:

Σησάμου, λίτρον, κυμίνου, ροῦ, μέλιτος, ὀριγάνου, Βατανίον, ὄζους ἔλαιον, εἰς ἀβυρτάκη χλόης. JUNG.

λαίου, ¹⁸ εἰς ἀβυρτάκην χλόης. * ἔνια δὲ τῶν ἡδυσμάτων ἐπηνείτο ἐκ ¹⁹ χωρίου, ὡς Εὐβουλος ἐν Γλαύκῳ Φησὶ,

lei, in abyrtacem graminis. * Nonnul- 67 la autem condimentorum, a loco laudan- tur. ut Eubulus in Glauco inquit,

²⁰ Καὶ γάπυ ²¹ Κύπριον, καὶ ²² Σκαμμωνίας ὄπῶν, Καὶ κάρδαμον Μιλήσιον, καὶ κρόμμυον Σαμοθράκιον, καὶ καυλὸν ἐκ Καρχηδόνας, ²³ Καὶ σίλφιον, θύμον τε τῶν ἱμηττίων.

Et sinarium Cyprium, Coagulum Scam- monium, Milesium Nasturtium, Cera Samothraciae, cauliculus Carthaginen- sis, Et Balsamum Thymusque Hymettio- rum.

τοῦ μὲν τοι σιλφίου τὸ μὲν σπέρμα καλεῖται ²⁴ μαγύδαρις, ἢ δὲ ῥίζα σίλφιον, τὸ δὲ φυτὸν καυλός, τὸ δὲ ²⁵ φύλλον ²⁶ μάσπετον. ²⁷ καὶ ἕ- τερον δὲ τι ἡδυσμα εἰκὸς σιλφίῳ, ²⁸ ἦττον δὲ δριμύ, ἐκαλεῖτο ²⁹ μαγύδαρις. * ³⁰ μίνθα δὲ, ἢ μίνθη, τὸ καλούμενον ἡδύσμον, ὅπερ ἰσηρο- σθαι φασιν ³¹ ἀπὸ μίνθου. ³² ἢ δ' ἦν Πλούτωνος παλλακὴ, εἰς τοῦτο τὸ φυτὸν μεταβαλοῦσα. ³³ μέ- μνηται τῆς μίνθου Κρατίνος ἐν τοῖς Νόμοις, Τυρῶ καὶ μίνθη ³⁴ παραλεξάμενος, καὶ ἐλαίῳ. εἴη δ' αὖν

Laserpitii porro semen, magudaris: ra- dix, silphium: planta, caulus: folium- que, maspetum dicitur. Est & aliud condimentum, laserpitio simile, fru- tex vero minor, mandaris dictum. * Con- dimentum vero mitha, vel mentha di- ctum, a Mintha dictum esse fuerunt, quæ erat Plutonis pellex in hanc plan- tam transformata. Menthæ autem, Cra- tinus in Legibus meminit: Caseo, & mentha lucratus, atque oleo. Sint etiam

18 Εἰς ἀβυρτ.] *Caseub.* apud Athen. ibidem inter- pretatur, olivarium & herbæ virentis ad abyrtacem. est autem apud Athenienses, ἐλαῶν. JUNG.

Μάνδαρις] Pro μάνδαρις, MS. μυγδαλις. quod nota- dum. Dein ita MS. μίνθη ἢ μίνθη, τὸ κ. Et hinc certe vulgata restituenda ita: μίνθη δὲ ἢ μίνθη τὸ κ. utrumque enim invenitur. de mintha vid. & *Rhodig.* X. Ant. lect. ult. JUNG.

19 Χωρίου] MS. χωρίων. JUNG.

Μάνδαρις] Μαγύδαρις reposuimus ex Codice Clar. Kühnii, quemadmodum & *Falckenburgium* emendasse supra diximus.

20 Καὶ γάπυ] Deest καὶ ante γάπυ in MS. JUNG.

30 Μίνθα δὲ] Pro μίνθα (sc. μίνθα ἀπὸ μίνθου. *Styabo*: πρὸς τῷ δ' ἰστίῳ ἕρος τοῦ Πύλου ἐπώνυμοι Μίνθης, ἢ μυθειέουσι παλλακὴν τοῦ ἄθου γενομένην, ἀπατηθεῖ- σαν ὑπὸ τῆς Κόρης, εἰς τὴν κηπαίαν μίνθη μεταβαλεῖν, ἢ τινες ἡδύσμον καλοῦσι. lib. VIII. fol. 237. vid. & *Orriam.* Al. III, 486. cum Comment. *Rittersh. Plin.* XIX, 8. cum notis *Dalechamp.* & *Ovid.* *Metam.* X, 718. SEB.

21 Κύπριον, καὶ σκαμμωνίας] *Athenæus* l. c. Κύπρον & σκαμμωνίας. dein tollenda interpunctio post Καρχηδόνας, coherent enim, καυλὸς ἐκ Κ. καὶ σίλφιον, caulis & silphium id est caulis silphii Carthaginæ. postea iterum ex *Athenæo* legendum, θύμον τε τῶν ἱμηττίων. cur autem *Interpr.* silphium, vertat, balsamum, non sane excogito. KÜHN.

Μίνθα δὲ] C. A. μίνθη δὲ &c. α. *Salmaf.* Μίνθα ἢ μίν- θη. KÜHN.

22 Σκαμμωνίας] Cum duplici μμ. Σκαμμωνίας repo- situm in textu est a Cl. Kühnio.

Μίνθα δὲ] Μίνθα ex Codice Cl. Kühnii & *Falcken- burgii* reposui in textu.

23 Καὶ σίλφιον] Hic versiculus marginis etiam est in C. A. usque ad μαγύδαρις. *Theophr.* libr. VI. de *Plantis* cap. 3. ἐκ δὲ τούτου (καυλοῦ) τὴν μαγύδαριν &c. vide & *Plinius* *Theophrasti* descriptorem lib. XIX. c. 3. KÜHN.

31 Ἀπὸ μίνθης] C. V. ἀπὸ μίνθης ἢ τῆς Πλ. παλ- λακῆς εἰς τοῦτ' τὸ φ. μεταβαλοῦσης. KÜHN.

24 Μαγύδαρις] Μαγύδαρις habet etiam MS. itaque restituatur recte, hic *H. Stephanus*, & *Leopardus* IX. Emend. 10. quem v. Antea male μανδαρις. JUNG.

32 Ἡ δ' ἦν Πλ. &c.] MS. ἢ τῆς (illud ἢ tamen vi- detur recentiori manu disjunctum) Πλούτωνος παλα- κῆς, εἰς τοῦτ' τὸ φ. μεταβαλοῦσης. JUNG.

25 Φύλλον μάσπετον] MS. φύλλον μάσπετον. recte veto μάσπετον, ut & *Henr. Steph.* in suo Codice hic legendum adnotavit, & restituit *Leopardus* ibidem. male prius δάσπετον. JUNG.

33 Μέμνηται τῆς μ.] Absunt a C. A. nam post με- ταβαλοῦσης statim est εἴη δ' αὖν &c. usque ad ὀξυάλμπ. postea *Ἀριστοφάνης*

26 Μάσπετον] C. A. in textu δάσπετον superscri- bito μ. & ita etiam *Theophr.* l. c. & *Plinius*: τὸ δὲ φύλ- λον, ὃ καλοῦσι μάσπετον ἔμοιον τῷ σιλίῳ, succus *Lasfer* dicebatur. MSS. *Salmaf.* δάσπετον. *Alianus* H. A. ὄπῶν Κυρηναίων vocat. KÜHN.

34 Παραλεξάμενος] *Interpr.* lucratus. male. Nam παραλέγομαι significat hoc loco idem quod παρακα- ταλινομαι, juxta *accumbō, mensa* scilicet, adeoque *Cratini* versus, παραλεξάμενος &c. reddi debet; ad *caseum, mentham* & oleum accumbens. sermo est de homine, qui in prandio nihil habet, præter cibos ter-

Μάσπετον] *Δάσπετον* editiones ante *Seberi* ultimam legebant, sed μάσπετον, emendavit & *Falckenburgius* in suo Codice, & doctiss. *Camperius*.

ὀξυά, σιλφιωτά, βολβός, τεύτλιον, Περικορμμά, θρίον, ἐγκίφαλος, ὀρίγανον.

27 Καὶ ἕτερον δὲ] Margo C. A. KÜHN.

ὀξυά σιλφιωτά sunt aceto perfusa & silphio obfusa vel laserpitio, uti ex *Lærtio* notum, & *Salmasio* etiam laudatum. KÜHN.

28 Frutex vero minor] Pro, sed minus acre. SE- BER. 2.

Μέμνηται τῆς μ.] In MS. desunt μέμν. τῆς &c. μ. π. κ. ἐλαίῳ cum mediis. de *Cratini* Νόμοις *Caseub.* II. *Athen.* 13. JUNG.

29 Μάνδαρις] Scilicet μαγύδαρις. quomodo factum pau- lo supra e nota *Sylb.* vid. *Dioscor.* III, 94. SEB.

34 Παραλεξάμενος] *Interpr.* lucratus. male. Nam παραλέγομαι significat hoc loco idem quod παρακα- ταλινομαι, juxta *accumbō, mensa* scilicet, adeoque *Cratini* versus, παραλεξάμενος &c. reddi debet; ad *caseum, mentham* & oleum accumbens. sermo est de homine, qui in prandio nihil habet, præter cibos ter-

ex condimentorum ordine, palmulæ melle conditæ. quas & catachysmata vocant. Et allium, Acrementum, & Omphacium. ut Cratinus in Ulyssibus inquit:

³⁵ ἐκ τῶν ἡδυσμάτων καὶ τὰ ³⁶ ὑποτριμματία, ἀ ³⁷ καὶ καταχυσμάτια. καὶ σκόροδον, καὶ σκοροδάλημη, καὶ ὄξάλμη, ³⁸ ὡς Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεύσι,

* *Torrebo* (sc. vos socios, i. pisces) *elixa*bo, pruni injeetos coquam, *assa*bo, *In muriam* & ὄξάλμη, i. acidam muriam, ac deinde *alliatam muriam*, *Terpidam intingens*, ut qui omnium assatus maxime *Videbitur ex vobis*, eum devorans, ὁ *milites*.

³⁹ Φρύξας, εἰψήσας, καὶ πανθρακίσας, ὀπτήσας,
 Εἰς ἄλημν τε, καὶ ὄξάλμη, καὶ σκοροδάλημη
 χλιαρὸν ἐμβάπτων, ⁴⁰ ὡς ἀν' ὀπτότατός μοι ἀπάντων

Aristophanes vero in Senecta dicit, Acida, balsameta, bulbus, beta, * circumcifum, thrium, cerebrum, & origanum. Inter condimenta quoque candylus referatur, ex amylo, caseo, lacte & melle confectus. * Et Matylla, Macedonicum, & sitim conciens edulium, quo in media compotatione utebantur. Atque myttotus, commixtio ex alliorum caulibus. Multa insuper, quæ condimentorum apparatus attinent, ex Culinariis Scriptoribus colligere liceret. ex Pantaleonte scilicet, Mysthæco, Zopyrino,

ἴμων φαίνεται κατατρώξομαι, ὡς στρατιῶται. ὁ δ' Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρα λέγει, ὄξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβὸς, ⁴¹ τεύτλιον, ⁴² περίκομμα, θρίον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον. Εἴη δ' ἀν' ⁴³ προσήκον τοῖς ἡδύσμασι, καὶ ὁ κἀνδύλος ἐξ ἀμύλου, καὶ τυροῦ, ⁴⁴ καὶ γάλακτος, καὶ μέλιτος. * καὶ ⁷⁰ ⁴⁵ ἡ ματύλλη, Μακεδονικὸν ⁴⁶ εὔρεμα, δίψους ἐγερτικὸν βρώμα, ᾧ ἐχρῶντο μεσοῦντος τοῦ πότου. καὶ ὁ μυττωτὸς, τρίμμα ⁴⁷ ἐκ σκοροδῶν δριμύ. Πολλὰ δ' ἀν' εἴη τῶν περὶ τὴν ἡδυντικὴνσκευασίαν ἀνεξευρεῖν ἐκ τῶν ὀψοποικητικῶν συγγραμμάτων, ⁴⁸ Παντολέοντος, καὶ ⁴⁹ Μισθαίου, καὶ Ζωπυρίνου, καὶ

restres & sine sanguine & facile parabiles, nempe *cafeum*, *menticum* & *oleum*. KÜHN.

35 *Εκ*] Deest *ἐκ* in MS. JUNG.
36 *Υποτριμμ.*] Vid. & *Foel.* *Oecon.* *Hipp.* in *ὕποτριμμα*. *H. Steph.* hic adscriptis, *Intrita*. JUNG.
37 *Καὶ καταχυσμ.*] MS. καὶ χυσμάτια. sine ἄ. Sed librarii vitio id accidisse credam. definit enim membranæ pagina in *καὶ*. & altera incipit a *χυσμ.* & *καταχυσμάτιον* antea fuit mentio VI, 56. in MS. & Segm. 59. JUNG.
38 *Ὡς Κρατ.*] In MS. defunt *ὡς Κρ.* in Ὀδ. & cætera, quæ sequuntur, usque ad *εἴη δ'*. Versus autem *Cratinus* apud *Athen.* lib. IX. sunt, & antea mendosius hic edebatur: sed ex *Atheneo* restituendos monuit *Casaub.* IX. *Athen.* 9. *Aristophanem* vero quocumque ita disponenda credo:

40 *Ὡς ἀν' ὀπτότατός μοι*] *Falckenburgius* ita hæc ἐ MSIO legit: ὡς ἀν' ὑποπτόματός μοι.

41 *Τεύτλιον*] *τεύτλον*. SEB.
42 *Circumcifum*] *Περίκομμα* proprie circumcifum sonat: & teste *Budaeo* ea sunt, quæ cocci a carnibus circumcidentes auferunt. Apud *Athenæum* autem lib. IV (fol. 149.) inter *Arcadici* convivii fercula recensetur: *εἶτα δ' εἰς τὸ κοινὸν ζῆμος, καὶ περίκομμα. Gualt.* (*If. Casaubon.* in *Athen.* IX, 7. *edulii* facti e parvis carniū frustis nomen est *περίκομμα*. *Latinorum mīnuta*, res non adeo diversa.) SEB. 2.

Περίκομμα] *Falckenburgis* MS. legebat: *ὑποπρίκομμα*.
43 *Προσῆκον*] MS. *προσήκων* scilicet *κἀνδύλος*. JUNG.
44 *Καὶ γάλ. καὶ μέλ.*] MS. καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος. JUNG.

ὄξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβὸς, τεύτλιον,
 Πέρικομμα, θρίον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον.
 Ad quæ insignem locum adscribo *Laurentii* mihi indicatum ab eruditiss. *Salmasio* & insigni menda liberatum. In vita *Polemonis*: ἦν οὖν ἀστειὸς τις καὶ γυναικίος, παρητημένος ἄφῃσιν Ἀριστοφάνης περὶ *Εὐριπίδου* ὄξωτῶς καὶ σιλφιωτῶ. ἀπὲρ (ὡς αὐτὸς φησὶν) *καταπυγοσύνη* ταῦτά ἐστι πρὸς κρίας μέγα. *Cui dubium*, ait *Salmasius* nolter, *esse potest, quin legendum sit ὄξωτὰ καὶ σιλφιωτὰ? Nec tamen affirmare ausim Diogenem Aristophanis versus*, (quos *Pollux* posuit) *rescripisse. Nam cum illa de Euriptide scripisse Aristophanem dicat, nihil tale ex istis versibus colligere possumus. Non ideo tamen minus verum erit ista emendari oportere quem admodum posuimus.* JUNG.

45 *Ἡ ματύλλη*] *Salmas.* legendum καὶ ἡ ματύλλη, cuius diminutivum esset *ματύλλη*. KÜHN.
46 *Εὔρεμα*] MS. *εὐρέμα*. JUNG.
47 *Εκ σκ. δρ.*] *Dalechamp.* describit *μυττωτὸν*, intritum condimentum ex alio, porro, aceto, caseo. not. margin. ad fol. 282. lib. II. *Athen.* ad fol. autem 304. *edulium* sive condimentum ex intrito alio, cæra, caseo, ovo, porro. SEB.

Εκ σκ. δρ.] C. A. *διὰ σκοροδῶν δριμύ.* post omiffis interjectis, est: *εκαλοῦντο δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἡδυντῆρες*, quia ἡδύνειν idem est quod ἀρτύνειν, condire. Cætera omituntur. vid. *Hesych.* in ἡδυντῆρες. KÜHN.

39 *Φρύξας, εἰψήσας &c.*] Pr. ed. καὶ εἰψ. καὶ ἐπανθρακίσας, καὶ ὀπτ. item paulo post ἀνυπόστατος. Ita autem ut nunc ed. apud *Athen.* habetur lib. IX. fol. 385. SEB.

Εκ σκ. δρ.] MS. *διὰ σκ. δρ.* quæ sequuntur defunt in MS. usque ad Segm. seq. *εκαλ.* Enumerat τοὺς ὀψαρτυτικὰ γράψαντας & *Athenæus* lib. XII. ubi primum hic *Pantaleonta* (*Πανταλέοντος* enim scribo.) ignorasse videtur. omittit enim. JUNG.

48 *Παντολέοντος*] *Falckenburgius* scriptionem *Cl. Jungermannii* *Πανταλέοντος* confirmat, τῷ ο enim α in suo Codice superimpofuit.

Φρύξας] *Interp.* accepit de *pisibus*. mihi videtur *Cyclops* loqui de militibus *Ulyssis*, quo scilicet modo devoraturus sit ex illis, quemcunque fatis afflatum putaverit. *Salmas.* ad ὄξωτὰ & σιλφ. addit: *ισα ἀρ. Diog. Laurentium.* KÜHN.

49 *Μισθαίου*] *Μισθαίου*. SEB.
Μισθαίου] *Mithacum* *Plato* in *Gorgia* & *Athenæus* lib. VII. ejus ὀψαρτυτικόν. KÜHN.
Μισθαίου] *Pro Mισθαίου* omnino *Μισθαίου* le-

⁵⁰ Σόφρωνος, καὶ Ἡγησίππου, καὶ Παξάμου, καὶ
⁵¹ Ἐπαινέτου. * συναριθμοῖτο δ' ἂν τούτοις, Ἡ-
ρακλεΐδης τε ὁ Συρακοῦσιος, καὶ ⁵² Τυνδάρηχος ὁ
Σικυώνιος, καὶ Σιμωνακτίδης ὁ Χίος, καὶ Γλαῦ-
κος ὁ Λοκρὸς, ὁψοποιητικῆς πραγματείας σοφι-
σταί. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ οἱ ⁵³ ἄλλες ἡδυντῆρες, δια-
τὸ ἡδύνειν. ⁵⁴ καὶ τοῦτο ἀρτύνειν ἔλεγον. Φυλλά-
δας δ' ἐκάλουεν τὰ χλωρὰ ὑποτρίμματα. τὸ δ'
ἐπὶ πᾶσιν ἐπιφόρημα, τύβαριν οἱ Δωριεῖς ἐκά-
λουεν. ἦν δ' ἐν ὄξει σέλιννα.

Sophone, Hegesippo, Paxamo, & E-
pæneto. * Adnumeretur etiam illis, 71
Heraclides Syracusanus, Tyndarichus Si-
cyonius, Simonactides Chius, & Glau-
cus Locrensis, Coquinariæ institutionis
Doctores. Tum & haleces, conditores,
a condiendo dixerunt. quod & salire di-
citur. Phyllades autem, vocaverunt re-
centes melle conditas palmulas. Omni-
bus vero commune quoddam ferculum,
Dores Tybarim appellaverunt. erant au-
tem aceto condita, apia.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Α •

• C A P U T X I .

⁵⁵ Ἄρτων ἰδέαι.

α'.

Panum species.

1.

⁵⁶ Ἐπεὶ δὲ τῶν χωρὶς ἄρτου βρωμάτων ἐπιμνη-
σθέντες, ὑπηνέχθημεν εἰς τὰ σὺν ἄρτῳ ἐ-
σθίόμενα, οὐδὲν ἂν καλύοι καὶ τὰ τῶν ἄρτων εἶδη
συναγαγεῖν. οἱ μὲν γὰρ, ⁵⁷ κριβανίται, οἱ δὲ, ὀβελίται
⁵⁸ λέγονται. ⁵⁹ κόλλικες, ⁶⁰ κόλλαβοι, ναστοὶ, ἄ-

Postquam eduliorum, quæ panis ex-
pertia sunt, mentionem fecimus,
& alia quæ cum pane simul comedun-
tur, se offerant, nihil prohibet, quin
& panum species colligamus. Et hi,
partim clibanarii, partim veruales di-
cuntur. Collices, collabi, nasti, a-

gendum, uti ex Athen. dicto libro patet. Sæpius
hujus Mithæci facit mentionem Aristides, quasi πα-
ροικιζόμενος. uti Oratione pro Rhetorica: οὐχ ὡς κα-
τὰ Μιθαικὸν τὸν ὀψοποιόν. καὶ Θεαρίωνος τὸν ἀρτοποιόν.
Orat. ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. τῆ Θεαρίωνος καὶ Μιθαίκοιο
τύχη συνεκκλήρωτο. & ead. Orat. infra sic jungit. aut
etiam ead. Oratione: Μιθαίκοιο ὁ τὴν Σικελικὴν ὀψο-
ποιίαν συγγεγραφέως. & inferius pari modo. vid. & io-
cum Platoni lib. III. Athenæi. Zopyrius quoque ab
Athenæo eo loci omisus est. Sophon pariter. De hoc
Sophone accipio Anthippi Comici in Ἐγκαλυπτομῶν ver-
sus istos apud Athen. libr. IX. Σόφρων Ἀκάρων, καὶ
Ῥόδιος Δαμόξιμος, Ἐγγύνοθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέ-
χνης, &c. ὁ Σόφρων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει &c. Et
firmat itaque noliter Pollux ita istum locum, ni fal-
lor. Hegeσίppum quoque & Epanetum apud Athenæum
lib. XII. habes: non & Paxatum. qui cur omisus
esse possit vid. eruditissimum Casaubonum XII. Athen.
3. pulcreque ait hic quosdam inveniri, qui tanta le-
θισίου νιμυ. Athenæum disco, fugere potuerunt. Nota
et illum statuere Pollucem paullo nam grandioremem A-
thensæ. Heraclides sequitur. Athenæus ait: Ἡρακλεΐ-
δαί τε δύο γίνετο Συρακοῦσιοι. Alias Heraclida plures:
de quibus vid. Casaub. IV. Athen. 10. Tyndarichum
& Simonactidem quoque ab Athenæo omisissos reper-
ies. Glaucum Locrensem nominat, & hos alios,
quos Noster omisit: Dionysium, Agin, Erasistratum,
Euthydemum, Crisotem, Stephanum, Archytem, A-
cestium, Acesiam, Dioclem, Philestionem. Sed ad MS.
JUNG.

⁵¹ Ἐπαινέτου] Athenæus Ἐπαινέτου ab Ἐπαινέτος.
eundem laudat Helych. in Τηλάκτατο. Kühn.

⁵² Τυνδάρηχος] Athen. e Batone Τυνδαρικὸς ὁ Σι-
κυώνιος lib. XIV. fol. 662. SEB.

⁵³ Haleces, conditores] Ἄλλες ἡδυντῆρες, sal condiendi
vim habens. SEB. 2.

Ἄλλες] MS. ἄλλες. recte. ita emendarat & H. Ste-
phanus. JUNG.

Ἄλλες] Ἄλλες bene Falckenburgii, non ut prius
vulgati ἄλλες, & sic jam ex Cl. Kibmii Codice emen-
davi in textu. Cl. Salm. quoque ἄλλες ἢδ. Sales non
Haleces.

⁵⁴ Καὶ τοῦτο ἄρτ. &c.] MS. καὶ τὸ ἀρτύνειν δὲ ἡ-
δύνειν ἔλεγον. Cætera desunt hoc Segmento. JUNG.

⁵⁵ Ἄρτων ἰδέαι] De iisdem Athen. lib. III. a fol.
109. Sed apud neutrum mentio Dorici panis (qui
Schol. Apollon. ἀκάθωτος καὶ εὐτελής) cum nominetur
Theocriso Idyll. XXIV, 136. vid. Jo. Hartung. Me-
morabil. dec. I. cap. 6. SEB.

Ἄρτων ἰδέαι] C. A. περὶ ἰδέας ἄρτου, μάζης, πιμ-
μάτων, ἐπιφορημάτων. Kühn.

Ἄρτων ἰδέαι] Titulus in MS. ἄρτων ἰδέαι, περὶ μάζης
καὶ πιμμάτων, πλακούτων καὶ ἐπιφορημάτων. JUNG.

⁵⁶ Ἐπεὶ δὲ τ. &c.] A. τῶν ἄρτων εἶδη κριβ. P. τῶν
δὲ ἄρτων, οἱ μὲν κριβανίται, οἱ δὲ ὀβελίται. Idem ta-
men infra VI, 75. ὀβελίται. SEB.

Ἐπεὶ δὲ τ. &c.] Hæc absunt a C. A. usque ad συν-
αγαγεῖν, incipit autem textus hunc in modum: τῶν
δὲ ἄρτων οἱ μὲν κριβανίται, οἱ δὲ ὀβελίται κόλλικες &c.
x. v. α. Kühn.

Ἐπεὶ δὲ τ. &c.] Hæc cum reliquis desunt usque
ad: οἱ μὲν. Sic enim incipit in MS. caput: τῶν δὲ
ἄρτων οἱ μὲν κριβ. JUNG.

⁵⁷ Κριβανίται] Κριβ. P. κριβανίται, apud Athen.
utraque forma. SEB.

Κριβανίται] Salmf. MSS. pro κριβ. leg. κριβανίται
Kühn.

⁵⁸ Λέγονται] In MS. deest λέγονται. JUNG.

⁵⁹ Κόλλικες, κόλλαβοι] MS. κόλλικες, κόλλαβοι
&c. vid. & de Collabis Casaub. III. Athen. 16. &c.
Noster supra I, 248. Helych. Κόλλικας (lego κόλλικες)
εἰδὸς τι ἄρτου. de nastis vid. eund. Casaub. III. Athen.
27. JUNG.

⁶⁰ Κόλλαβοι] C. V. κόλλαβοί. Kühn.

Μισθαίκοιο] Pro Μισθαίκοιο Falckenburgii MS. habet
Μιθαίκοιο, de quo vid. utique & Max. Tyr. Dissert.
VII. nec aliter reponit Clariss. Kühnius in suo Codice
e MSSis emendato: & ita legendum esse monuit
me quoque nuper suis literis Vir Eruditissimus Joh.
Theod. Schabtruch. in quibus ita ad me scribit: In
Pollucis lib. VI. pro Μισθαίκοιο, ut quidam habent
Codices, legendum mihi videtur Μιθαίκοιο. Ita Ari-
stides si recte meminisset: τῆ Θεαρίωνος καὶ Μιθαίκοιο τύ-
χη συνεκκλήρωτο, Thearionis ac Mithæci fortunæ con-
sors est factus. Quod ipsum proverbi specie desitum vi-
detur de prolesario homine, & inter agarios adnumerando.
Confer de Adagio ipso Hudr. Jun. Cent. IX. Adag. 40.
50 Σόφρωνος] Vid. Casaub. in Ath. lib. IX. c. 16. SEB.

myli,

myli, collyrae, fermentati, sesamitae, charisii, canchrydae. Et qui viliores sunt, furfuracei. Panem etiam triticeum aliquis dicere poterit, ad hordeacei differentiam. * Panes vero sitanii, ex frumento horno sunt, quod est quadrimestre. Hornum enim, quod hujus anni est dicitur. Charisium autem, placentiam esse tradunt. Tum & avanus panis, placentiae similior est. Caterum Aegyptii, panes in acutum tendentes, Callistes vocarunt. quemadmodum & Aethiopes panem quendam, Orindem, ex orindio pistum, quod semen est illis patrium, sesamo non abssimile. Sed orthostates, sacri panis species est. * Vas vero in quo farina perpur-gatur, siquidem ex juncis plicatum fuerit,

μυλοι, ⁶¹ κολλύραι, ⁶² ζυμίται, σησαμίται, χαρίσιοι, καχυρδιαί. ⁶³ οἱ δὲ εἰσι φαυλότεροι, ⁶⁴ πιτυρίαι. εἶποι δ' ἂν τις καὶ ⁶⁵ ἄρτον πύρινον, πρὸς τὸν ἐκ κριθῆς διαιρῶν. * οἱ δὲ σιτανίαι ἄρ- ⁷³ τοι, ἐκ τῶν σιτανίων πυρῶν οἱ εἰσιν οἱ ⁶⁶ τετράμη- νοι. ⁶⁷ τῆτειον γὰρ τὸ ἐπέτειον. ⁶⁸ τὸ μέντοι χαρί- σιον, πλακοῦντα εἶναι λέγουσιν. ⁶⁹ ἀνανος δὲ ἄρ- τος, ἐγγυτέρω πλακοῦντος. Αἰγύπτιοι δὲ, τοὺς ⁷⁰ εἰς ὄξυ ⁷¹ ἀνηνεγμένους ἄρτους, ⁷² καλλιστείς ἀνόμαζον. ὡς ⁷³ ὀρινδὴν τινα ἄρτον Αἰθίοπες, τὸν ἐξ ⁷⁴ ὀρινδίου ⁷⁵ γιγνόμενον, ὅ ἐστι σπέρμα ἐπι- χωρίον, ὅμοιον ⁷⁶ σησάμῳ. ⁷⁷ ὁ δὲ ὀρθοστάτης, ⁷⁸ ἱεροῦ ἄρτου τι εἶδος. * τὸ δὲ ἐργαλεῖον ἐν ᾧ τὰ ⁷⁴ ἄλευρα διεσῆθητο, τὸ μὲν ἐκ ⁷⁹ σχοίνων πλέγμα,

61 Κολλύραι] C. A. κολλύραι in textu, sed v superscriptum. Salm. pro κολλύραι κορυφαί. MS. κολλύραι. Kühn.

62 Ζυμίται] Sic MSS. quoque supra VI, 32. ἄρτοι ζυμίται καὶ ἄζυμοι. Erytol. bis habet, ζυμίται ἄρ- τοι, οἱ μεγάλοι. Mox scilicet καχυρδιαί, quomodo & in MSS. & supra VI, 32. SEB.

63 Καχυρδιαί] C. A. ζυμίται, σ. χ. καχυρδιαί. C. V. καχυρδιαί, ita & Salm. Xenoph. lib. VII. de Cyr. Exped. καὶ ἄρτοι ζυμίται μεγάλοι προσπιπρονήμενοι ἔσαν πρὸς τοῖς κρέασι. Kühn.

64 Ζυμίται] MS. ζυμίται, σ. χ. καταχυρδιαί. Qui isti ζυμίται, nescio, si non iidem qui ζυμίται supra VI, 32. καχυρδιαί sic supra etiam in MS. I, 248. & VI, 33. Sed antea & ἀμυλοι ἄρτοι. hinc forte supra I, 247. ubi vulgo ἀμυλος ἄρτος non recte id interpunctioe disparavimus. JUNG.

65 Ζυμίται] Ζυμίται pro ζυμίται in textu repositum Cl. Kuhnio meo debes, & sic mox quoque καχυρ- διαί. Falckenburgii mei MS. καχυρδιαί habet.

63 Οἱ δὲ εἰσι φ.] C. V. οἱ δὲ εἰσι φ. quod probo. conficet & Phavor. Nostri Compilatores in ἄρτοι. Kühn. Οἱ δὲ εἰσι φ.] MS. οἱ δὲ εἰσι φ. JUNG.

64 Πιτυρίαι] Vid. Galenus peri τροφ. διτάμ. pag. 47. Edit. Venet. Kühn.

65 Ἄρτον πύρ.] Forte respicit locum Xenoph. de Cyr. Exped. lib. IV. σὺν πολλοῖς ἄρτοις, τοῖς μὲν πύρι- νοῖς, τοῖς δὲ κριθίνοις, cum multis panibus partim tri- ticeis, partim hordeaceis. Kühn.

66 Τετράμηνοι] Non ait τριμήνους, ut stricte nimis σιτανίους πύρους explicant. JUNG.

67 Τῆτειον] C. A. τῆτειον, at τῆτειον C. V. ubi notatur sic esse legendum, nam τῆτειος, inquit, est χθεισιός. crediderim perinde esse sive legatur σῆτειον vel τῆτειον. Dotes enim τᾶτες & σᾶτες dicunt, & ita legendum in Hesychio voce τῆτες, quae ipsa verba leguntur etiam in Scholiis in Aristoph. Nubes. ut autem dictum τᾶτες & σᾶτες, ita etiam usitata, τῆτες, τῆ- σα, & σῆτα, ex quo σῆτειον & σῆταίος. vid. Suidas in τῆτες & τῆτα. Excerpta e Veteri Lexico: Horum τῆτες ἔφαιτος: leg. ἔφ' ἔτος, vel ἐφέτειος. Kühn.

Τῆτειον] Pro τῆτειον, MS. habet τῆτειον. quod forte non minus verum. JUNG.

Τῆτειον] Τῆτειον emendavit Clar. Kuhnium pro τῆτειός. 68 Τὸ μέντοι χ.] C. A. τὰ μ. χ. & ita Phavor. Kühn.

Τὸ μέντοι χ.] MS. τὰν μέντοι χ. recte. non τό. dicit enim ante χαρίσιοι ἄρτοι. JUNG.

69 Ἀνανος δὲ ἄρτος, ἐγγ.] Post λέγουσι C. A. καὶ ἀνανος ἐγγυτέρω πλακοῦντος. C. V. καὶ ἀνανος δὲ ἐγγυ- τέρω πλακοῦντα. Kühn.

Ἀνανος δὲ ἄρτος, ἐγγ.] MS. καὶ ἀνανος δὲ ἐγγ. πλ. JUNG. Ἀνανος δὲ ἄρτος, ἐγγ.] Falckenburgii MSS. ἀνανος.

JULII POLLUCIS.

70 Βίς ἐξυ ἂν.] In acutum desinentes, turbinati, aut in acumen fastigiati. SEB. 2.

71 Ἀνηνεγμένους] MSS. ἀνηγμένους ἂ. dein C. A. καλλιστείς, C. V. καλλιστείς. Herodotus in Euterpe ita: ἀρτοφαιγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὀλυρίων ποιῶντες ἄρτους, τοὺς ἐκείνοι καλλιστείς ὀνομάζουσι. Athenaeus καλλιστείς lib. III. Kühn.

Ἀνηνεγμένους] MS. ἐξυ ἀνηγμένους ἂ. καλλιστείς ἂν. Doctissimus Rigaltius hac eadem hinc adfert, uti in vulgatis sunt ad libr. I. Artemidori cap. 71. ubi de pane mundo, &c. generibus collectanea erudita exhibet. Sed locus Pollucis certe mendi mihi ut antea visus non expers: ita jam ex MS. magis videtur. Sed tu vide doctiss. Casaubonum III. Athen. 29. varic enim hoc nomen scribi ait. MS. nolter in prima cum u ad Athenaei & Hesychii scripturam propius accedit, qui καλλιστείς habent. Sed porius ad Herodotum qui καλλιστείς. An itaque apud Noltrum vel καλλιστείς vel καλλιστείς emendandum: doctis, & praesertim summo Casaubono judicandum relinquo. de diversitate scripturae etiam quid notavit Sylburgius ad Etymolog. in ἐπιχλωμα. Sed quod ad eis ἐξυ ἀνηνεγμένους attinet, idem esse quod ἐπιχλωμα apud Athenaeum, ait Casaub. III. Athen. 29. & interpretatur, fastigiatus, vel turbinatus, ad instar sorborum. MS. uti dixi, habet ἀνηγμένους, quod eodem redit. JUNG.

72 Καλλιστείς] Herodot. lib. II. fol. 74. ἀρτοφαι- γέουσι δὲ (Aegyptii) ἐκ τῶν ὀλυρίων ποιῶντες ἄρτους, τοὺς ἐκείνοι καλλιστείς (in marg. γρ. καλλίς) ὀνομάζου- σι. SEB.

Καλλιστείς] Falckenburgius in suo Codice pro καλλιστείς καλλιστείς.

73 Ὀρινδὴν] De orinde etiam emendat Athenaeum Casaub. III. Athen. 27. JUNG.

74 Ὀρινδιον] C. A. ὀρινδίου. Athenaeus l. c. ὀρινδιὸν ἄρτου meminit Sophocles &c. C. V. ὀρινδιὸν γινόμενον. ὀρινδίου legit etiam Phavorinus in ἄρτοι, videatur Hesych. in ὀρινδὴν ἄρτον, panem ex ορυζᾷ. Kühn.

75 Γιγνόμενον] MS. γινόμενον. JUNG.

76 Σησάμῳ] C. A. σησάμῳ. nec aliter Athenaeus. C. V. male per σησάμῳ. Kühn.

Σησάμῳ] MS. σησάμῳ. nempe legendum σησάμῳ. JUNG.

77 Ὅ δὲ ὀρθ.] MSS. ὁ γάρ. Kühn.

78 Ἱεροῦ ἄρτου τὸ εἶδος] C. V. & A. ἱεροῦ ἄρτου εἶδος, ibi definit margo. Phavor. quoque omittit τὸ post ἄρ- του. l. c. Kühn.

Ἱεροῦ ἄρτου τὸ εἶδος] MS. ἱερ. ἄρτου, s. sine τῷ. JUNG.

Ἱεροῦ ἄρτου τὸ εἶδος] Τί pro τὸ & paulo ante ση- σάμῳ pro σησάμῳ in textu repositum emendationi Cl. Kuhnii debes.

79 Σχοίνων] P. σχοίνων. SEB.

Hhh h

κόσκινον. 80 εἰ δὲ 81 τῷ κόσκινου κύκλω ἀντὶ τοῦ σχοίνου λινούν τι σινδόνιον εἴη 82 ἐξηρημένον, ὡς ἀκριβέστερον τὸ ἄλευρον καθαίρειτο, 83 ἀλευρότησις ἐκαλεῖτο. 84 ἢ δὲ ἐξ ἑρίου, κρησέρα. ἔνθα δὲ ἐπλάττοντο οἱ ἄρτοι, 85 πλάθανον. ἰμοίως καὶ δι' αὐτοῦ ἐπλάττοντο. εἴρηται δὲ 86 καὶ σεμιδάλις, παρά τε Λυκούργω τῷ ῥήτορι, καὶ πολλοῖς τῶν κωμωδιδασκάλων. * 87 Στράττις δὲ, καὶ τὴν γενικὴν εἴρηκε σεμιδάλιδος. ἀπὸ δὲ 88 ναστῶν, ὁ ναστοφάγος, καὶ τὸ ναστοφαγεῖν, καὶ ὁ ναστοκόπος παρά Πλάτωνι 89 τῷ κωμικῷ. μαζαί δὲ, αἱ μὲν ἱεραὶ, 90 ἀμφιφῶντες μὲν, ἃς ἔφερον εἰς 91 Μουνυχίας Ἀρτέμιδος, 92 δάδας ἡμμένας περιπέζαντες. 93 ὀβελίαι δὲ ἄρτοι, οὓς 94 εἰς Διονύσου ἔφερον οἱ καλούμενοι ὀβελιαφόροι, ἐκ μεδίμνου ἑνός, ἢ 95 δυοῖν, ἢ τριῶν τὸ μέγεθος, δι' ὀβελίσκων τινῶν 96 εἰργμένους, ἀφ' ὧν καὶ τὸννομα.

coscinum. Sed si coscini circumferentiae junctorum loco lintheum Sindonium adjunctum fuerit, quo purius purgetur farina, aleurotesis dicitur. Quod vero ex pilis complicatur, cribrum. In quo autem panes formabantur, plathanum. & sic etiam instrumentum, quo formabantur, dicitur. Caeterum & Semidalis dicitur, apud Lycurgum Rhetorem, & plurimos Comicos. * Strattis porro, etiam genitivo 75 Semidalidis usus est. A nastis autem, Nastivorus, Nastos vorare, & Nastorum fector dicitur, apud Platonem Comicum. Molæ vero, sacrae quidem sunt, Amphiphones, quas in Dianæ Munychias inferebant, continuis circumstipatas facibus. Sed Veruales panes, quos Obeliaphori in Bacchi festis portabant, ex medimno uno, duobus, tribusve ad summum, in verubus nonnullis cocti, unde & nomen sumpserunt.

80 Εἰ δὲ τῷ κ.] C. A. εἰ δὲ τοῦ κόσκινου κ. ἀπὶ σχοίνου λ. τ. σ. εἰ ἐξηρημένον, quod ultimum habet & C. V. & Salmf. KÜHN.

Εἰ δὲ τῷ κ.] MS. εἰ δὲ τὸ τοῦ κ. κ. α. τῶν σχοίνων λ. JUNG.

81 Τῷ κόσκ.] MSS. τῷ τοῦ κόσκ. SEB.

82 Ἐξηρημ.] MSS. ἐξηρημένον. SEB.

Ἐξηρημ.] MS. ἐξηρημένον. pro ἐξηρη. JUNG.

83 Ἀλευρότησις ἐκ.] C. V. ἀλευρότησιν ἐκαλεῖτο. KÜHN.

Ἀλευρότησις ἐκ.] MS. ἀλευρότησις ἐκαλ. εἰ δὲ ἰ. ἑρ. εἴη, κρησέρα. vid. & Foes. Oecon. Hipp. in κρησέρα. qui tamen hæc, uti solet, ex Stephani Thesaurο transcribit. Stephani itaque Thesaurum tibi maxime commendamus, quo si me plurimum adjutum esse negarem, essem ingratus mendax. infra additur & κρησέριον X. 114. JUNG.

84 Η' δὲ ἐξ ἑρίου] C. A. εἰ δὲ ἰ. ἰ. εἴη. C. V. εἰ δὲ ἐξ ἑρίου εἴη, κρησέρα. KÜHN.

85 Πλάθανον] Infra etiam VII. 22. hoc genere, sed X. 112. πλάθανους. Hesych Πλαθανὸν (οχυρ.) κύκλον, ἐφ' οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακούντας. SEB.

86 Καὶ σεμ.] Καὶ ἡ σεμιδάλις. C. A. Στράτις δὲ &c. in σεμιδάλιδος definit marginale, quod inceperat ἢ δὲ ἐξ ἑρίου &c. KÜHN.

Καὶ σεμ.] MS. καὶ ἡ σεμ. defunt dein, παρά τε Λ. γ. ῖ. κ. π. τ. κ. JUNG.

87 Στράττις] MS. Στράτις. JUNG.

88 Ναστῶν] Νάβσι, panis solidus melle, uvis passis, & aliis aromatis confectus. alii placentam esse testantur. Gualt. Mentio ejus apud Athen. lib. III. fol. 111. & 114. item lib. VI. fol. 168. ubi Dalechamp. panem mellitum & aromatib. conditum describit. lib. autem XIV. fol. 646. dicitur πλακούντος εἶδος, ἔχον ἔνδον καρυκίας, placenta genus condimentis variis imbuta. SEB. 2.

89 Τῷ κωμικῷ] In MS. defunt τῷ κωμικῷ JUNG.

90 Ἀμφιφῶντες] MSS. ἀμφιφῶντες, sicut ἀμφιφῶντα apud Athen. lib. XIV. fol. 645. SEB.

Ἀμφιφῶντες] C. A. & V. ἀμφιφῶντες ομίλλο μὲν. firmat hanc lectionem Eustrathius in Iliad. pag. 1165. ubi, ἀμφιφῶντες, inquit, ἄλλως τε οὕτως ἐκαλοῦντο ἀφ' Ἡλίου καὶ Σελήνης, καὶ διότι δὲ ἐκόμιζον αὐτοὺς δαδία ἡμίμνα περιπηγνύσας ἐπ' αὐτοῦς. Amphiphontes & alia a Sole & Luna appellatorem habebant, & præterea quod illos ferebant faculis accensis unâque affixis; & paucis interjectis iterum ex Παισανία: ἀμφιφῶν προσηγορεύθη πλακοῦς διὰ πυροῦ (forte πυροῦ) ἐφ' οὗ δάδα πλάσσονται ἀπὸ τοῦ φωτός χάριν, Amphiphon dicitur

est placenta ex caseo (forte, tritico) cui facem infigunt accenduntque lucis gratia. Operæ pretium esset cum his placentis conferre Judæorum פֶּצֵלָה sive κανῶνας, ut si ὁ habent Jerem. VII. vers. 18. Melecheth caelorum oblatos. æque enim ut ἀμφιφῶντες liba fuerunt, æque primatū cujusdam sideris formam secundum Salomonem illum Luncensem qui per פֶּצֵלָה intellexit typum effigiemve sideris κατ' ἰσοχίαν sic dicti, Luna puta vel Mercurii vel alterius, sed hæc hujus loci non fuerint. vid. Phavorin. in ἀμφιφῶν & ἀμφιφῶντες. Versio Nofri ita se haberet: placentarum vero sacra sunt Amphiphontes, quas in Dianæ Munichie ferebant facies accensæ unâque affixentes. C. V. & Salm. etiam leg. ἀμφιφῶντες. KÜHN.

Ἀμφιφῶντες] MS. ἀμφιφῶντες. & sic legendum: uti etiam in Thesaurο conjecit H. Stephanus. JUNG.

Ἀμφιφῶντες] Ἀμφιφῶντες teposui secutus Cl. Kühni mei Codicem pro ἀμφιφῶντες.

91 Μουνυχίας Ἀρτ.] vid. Gyrald. Synt. XII. fol. 358. SEB.

92 Δάδας] Pro δάδας C. V. δαΐδας. KÜHN.

93 Ὀβελίαι] De pane obelia locum Pollucis hunc, ut & alium e libro primo, cantillantem audiamus & Tzetzem Chiliad. VII. v. 770.

Ἐγὼ μὲν ἄρτον ἔλεξα ἑταῦθα ὀβελίαν,
τὸν ῥυπαρὸν, καὶ τυτλή, τάρχα καὶ πιτυρίαν.
Πρὸς Κόμοδοι Ἰούλιος γράφω δὲ Πολυδύκης
Πῆ μὲν τοιοῦτον καὶ αὐτὸς τοῦτον κατονομάζει.
Ὅ καρχυδίαις ἄρτες μοι, λίγων, καὶ ὀβελίας.
Πάλιν Φησὶ πού ἄλλαχού ἄρτοι δὲ ὀβελίας,
οὓς Διονύσω ἔφερον οἱ ὀβελιαφόροι,
οὕτως ἀπὸ μεδίμνου τε ἢ δύο ἢ τριῶν δὲ,
Ἐμπειαρμένους ὀβελίοις ὄδον τὴν κλεῖον ἔσχον.

Hæc ille, ubi in quinto versu male excusi καρχυδίας, ut ego scripsi, legendum patet ex ipso loco Pollucis supra I. 248. in MS. Advertit id & interpres Lacerius, qui Canchrydίας reddit. quod καρχυδίας sit, pariter recte. JUNG.

94 Εἰς Διον.] P. οὓς καὶ Διονύσω ἔφ. SEB.

Εἰς Διον.] In Bieschi, scilicet complum. ἐκ μεδίμνου &c. usque ad ἀπὸ marginale est C. A. C. V. dein δυοῖν pro δυοῖν. KÜHN.

95 Δυοῖν] MS. δυοῖν. JUNG.

96 Εἰργμένους] Interpr. in verubus nonnullis cocti, quasi legisset ὀπταμένους, ex Hesych. in ὀβελίας MSSu εἰρημένους, leg. κρημένους, obeliscis quibusdam sublatos rotatosque ab obeliophoris. KÜHN.

Εἰργμένους] MS. εἰρημένους. JUNG.

76 * Pelani autem, omnibus Diis communes sunt, & a forma nomen habent. Quemadmodum & Bos, quæ placenta fuit cornuta, Apollini, Dianæ, Hecataë & Lunæ oblata. Melittuta vero, Trophonio. similiter & Arestter, & * Hygiæa. Nam & hygiæa, molæ species est. Sed quibus homines utuntur, molæ, * & harum nomina sunt: anthema, thridacine, physte, vinosa, ephieros, dandalis, lolodiaconium, tripta, amemnona, cardame. * Et bereces, molæ sunt ex cribratis farinis subactæ. dandalides vero, ex tostis hordeis. Atque procona, proconiaque ex intosti hordei farinis. Porro placentarum species sunt, ama, amula, pyramus, sesamus, enchytus, enthrya,

⁹⁷ πέλαντι δὲ, ⁹⁸ κοινοὶ πᾶσι θεοῖς. ⁹⁹ κέκληνται 76 δὲ ἀπὸ τοῦ σχήματος, ὡς περὶ ἰ¹⁰⁰ βοῦς. πέμμα γὰρ ἐστὶ κέρατα ἔχον πεπηγμένα, προσφερόμενον Ἀπόλλωνι, καὶ Ἀρτέμιδι, καὶ Ἐκάτη, καὶ Σελήνῃ. ¹ μελιττούτα μέντοι, ² Τροφονίω, καὶ ³ ἀρεστήρ, καὶ ⁴ ὑγίεια ὁμοίως. καὶ γὰρ ὑγίεια, μάζης ἐστὶν εἶδος. αἷς δὲ οἱ ἄνθρωποι χράνται μάζαις, τούτων ⁵ τὰ ὀνόματα, ἀνθεμα, θριδακίνη, Φύστη, ⁶ οἰνοῦττα, ⁷ ἐφίερος, ⁸ δάνδαλις, ⁹ λωλωδιακόνιον, τριπτῆ, ¹⁰ ἀμεμώνη, ¹¹ καρδάμη. * καὶ ¹² βήρηκες δὲ, ¹³ μάζαι εἰσὶ μεμα- 77 γμέναι, διηθημένων τῶν ἀλφίτων. αἱ δὲ δανδαλίδες, πεφρυγμένων κριθῶν. καὶ ¹⁴ πρόκωνα, καὶ προκόνια, τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν ἄλευρα. τῶν δὲ πλακούντων εἶδη, ἄμης, ἀμητίσκος, πυραμοῦς, σησαμοῦς, ¹⁵ ἔγχυτος, ¹⁶ ἐνθρυα,

97 Πέλαντι δὲ, κοινοὶ] MS. πελαντι δὲ, κοινή π. θ. αἷς αἱ σελήναι τῆ θεῶ. κέκληνται ἀπὸ. Post quæ verba pessimo facinore excisa est tota pagina, idque notatum, λέγει φῶλλον ἄ. defunt itaque ista quæ sequuntur omnia nobis, usque ad infra VI, 87. ubi a ζαμί in MS. alia incipit pagina. Et nobis tamen conservavit illud σελήναι. quod nunquam credam omnium a Polluce. vid. de his lunatis placentis Hefsch. Suid. Enslath. Cæterum hæc de panum generibus & alia hoc capite enarrat etiam Rhodig. IX. Antiq. 16. Jung.

98 Κοινὸν] Κοινή C. V. male. Κίην. 99 Κέκληνται δὲ &c.] Abelt a C. A. sequitur autem αἷς αἱ σελήναι τῆ θεῶ κέκληνται ἀπὸ τοῦ σχήματος. μελιττούτα μέντοι Τροφονίου ἀρετῆ καὶ ὑγίεια ὁμοίως. ἢ γὰρ ὑγίεια μ. ε. εἶδος, αἷς δὲ ἄνθρωποι χρ. τ. τ. ὁ. ἀνθεμα, θ. φ. οἱ. ἐφίερος, κόσιον, τ. ἀνιμάλη. καὶ βήρηκες δὲ &c. post ἀλφίτων est τῶν δι πλακούντων &c. Salm. MSS. ita: μελιττούτα τ. Τροφονίω ἀρεστῆ, καὶ ὑγίεια ὁ. Κίην.

100 Βοῦς] Prov. Bos in quadra argentea. vid. & Lufin. Parerg. I, 25. SEB.

Βοῦς] Ab MS. nos defici diximus jam. vid. de placentis Erasim. Adagio, Bos in quadra argentea. meminuit & Lufin. I. Parerg. 25. Jung.

1 Μελιττούτα] Sic etiam A. MS. & apud Athen. lib. III. fol. 114. & lib. XIV. fol. 645. Item alibi. Sed Aristoph. Ὀρν. 571. μελιττούτας, sic ipso exigente metro: licet in Scholiis eisdem μελιττούτα sit. Apud Suidam vero est μελιτούττα, itaque Enslath. fieri tradit ex μελιτέσσα, sicut ex οἰνέσσα οἰνοῦττα, (pro quo hic mox pr. edit. οἰούτα.) Odyssæ. fol. 508. & eam scripturam videtur exprimere velle P. MS. ubi μελιττούτα. SEB.

2 Τροφονίω] Scr. Τροφονίω. SEB.

3 Ἀρεστήρ] Hefschio ἀρεστήριον. Suidas & Etymologus, ut Nolter, ἀρεστήρ. quos vide. Jung.

4 Ὑγίεια] MSS. ὑγίεια. Athen. ὑγία καλεῖται ἢ διδομένη ἐν ταῖς θυγατρὶ μάζαι, ἵνα ἀπογεύσωνται. SEB.

5 Τὰ ὀνόματα] Mazatum nomina pleraque apud Hefschium reperies quoque. Jung.

6 Οἰνοῦττα &c.] Salm. MSS. οἰνοῦττα, ἀφίερος σκίον, τριπτῆ, ἀνιμάλη, sed leg. ἀνιμώνη. Κίην.

7 Ἐφίερος] MSS. ἐφίερος, sed utrum recte? SEB.

8 Δάνδαλις] Scr. δανδαλις, ut Segm. seq. Athen. ex Nicochone δανδαλίδας habet lib. XIV. fol. 645. apud Hefsch. utraque forma: qui exponit interim & aliis modis. SEB.

9 Λωλωδιακόνιον] Leg. λωλῆς & διακόνιον ex Athen. libr. XIV. paginis 644. 651. D. H. Hefschio λωλω

etiam, βρώμα ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων γερόμενοι, παιδοῖς πεφωσμένοι. SEB.

Λωλωδιακόνιον] Male coaluerunt duæ in unam vocula. Scribe, λῶλον, διακόνιον. Hefsch. λῶλον βρώμα, ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων γερόμενοι παιδοῖς πεφωσμένοι. Λωλῶ, ὁ τὸ σύκα μετὰ γιγάρτων φασθῆ. Idem: Διακόνιον, μάζα ἢ ζαμίς, &c. de qua vid. & Suidam in Διακόνιον τριπτῆν satis ἀπὸ τοῦ τριβέσθαι dictam patet. & nominavit eam Hippocrates lib. II. de diæta, uri a Murst. Cagnato invenio adnotatum I. Observ. 29. ubi de Mazas apud Hippocratem, quid apud posteriores fuerit, disputat. Jung.

10 Ἀμεμώνη] MSS. ἀνιμώνη. quid vero etiam hoc? SEB.

Ἀμεμώνη] Ἀμεμώνη falsum est. Iego ἀνιμώνη. herba & flos vulgaris hoc nomine, quod aliis quoque rebus tributum. Hefsch. Ἀνιμώνη, μάζης εἶδος &c. Jung.

11 Καρδάμη] Pro καρδάμη dubio procul leg. καρδαμάλη, ex Athen. lib. III. fol. 114. & Hefsch. vel si Enslath. placet καρδαμύλη Odyssæ. fol. 52. SEB.

Καρδάμη] Apud Hefsch. & καρδαμάλη, μάζα. Et ita quoque Athenæo lib. III. ubi mazas enumerat vocatur: sicque forte apud Noltrum reponendum. Jung.

12 Βήρηκες] Athen. βήρακα. SEB.

13 Μάζαι εἰσὶ] Erravit Lufinus I. Parerg. 10. si hæc, μάζαι εἰσὶ &c. de omni maza intellexit, ut videtur, quum βήρηκες hic saltem inter mazas peculiare genus describantur. Jung.

14 Πρόκωνα] De προκόνιος &c. vid. Foes. Oecon. Hipp. in προκόνια. Jung.

15 Ἐνθρυα] Eufolis, Dalec. Athen. XIV. fol. 644. Mox, enthrya, strepta, neslata. placentæ, triblitæ, recentes panes. Hier. Wolf. apud Demosthen. vid. not. seq. 16. text. Gr. SEB. 2.

Ἐγχυτος] Salm. ἔγχυτος, ἔγχυτα ita MSS. Κίην.

Ἐγχυτος] De hoc & Brodau ad libr. I. Antholog. cap. 64. Sed quænam ἐνθρυα, quæ sequuntur? Sulpicabar forte legendum ἐνθρυπα. legebam enim apud Hefsch. ἐνθρυπα, τὰ ἐκπίμματα, ἢ τὰ ἐνθρυθμένα, βρώματα εἶδη πίμματα. (sive potius legendum εἶδη πίμματα. Scimus enim in MS. illud in compendii causa omitti) ἐνοῖ δὲ ταῖς τελευταῖς αὐτῶ προσοικειώσι, &c. elegantem quoque locum de his ἐνθρυπτοῖς observo in eodem Hefschio, si emendes mecum: Λεκανίδες, αἰτ, κεράμιας λεπαδὸς καὶ ἐν αἷς ἐνθρυπα ἔφερον ταῖς νεογάμοις. Scribo enim ἐνθρυπα. Jung.

16 Ἐνθρυα] Ἐνθρυπα, στρεπτοί, νήλ. ut est apud Demosth. de Cor. fol. 350. vid. & Athen. libr. XIV. fol. ut ante. SEB.

¹⁷ στρεπτή νήλατα, ¹⁸ κοτυλίσκος, ¹⁹ Φθόις, καὶ
²⁰ Φθοῖδια ἐπίχυτος, θρυμματίδες. ἦν δὲ καὶ
²¹ κρηπίς ἐξ αἰλεύρου, καὶ μέλιτος, ἢ ἐνέκειντο
²² ἀμπελίδες τινὲς ἢ ²³ συκαλίδες ὄπτται, ὧν βρω-
 θεισῶν, τὴν κρηπίδα ζωμῶ ὀρνιθειῶ ἐθρύψαντες,
 ἤσθιον. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ στεγανὴ θρυμματίς. * εὐ-
 δόκιμοι δὲ καὶ οἱ ²⁴ Σάμιοι πλακοῦντες, καὶ οἱ
²⁵ φιλοξένιοι, τοῦ Λευκαδίου φιλοξένου τὸ ²⁶ εὐρη-
 μα. ναστοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ σακτοὶ καλοῦνται.
²⁷ κῶνος σὺν ἀσταφίσι καὶ ²⁸ ἀμυγδάλαις, ἀ-
 περ τριφθέντα, καὶ μιχθέντα, ὄπτᾶται ἅμα.
 ἃ δὲ ²⁹ ἐχίνος, νησιωτικὸς πλακοῦς, ἀμητι προ-
 σεοικῶς. ³⁰ ὁ δὲ ἰσχαρίτης ῥοδιακὸς, μεθόριος
 ἄρτου καὶ πλακοῦντος. Προσαριθμητέον δὲ τού-
 τοις καὶ τὰ ³¹ ἄλφιστα. οὐκ οἶδα εἰ καὶ τὰ ἴτρια,
 καὶ τοὺς ταγηνίας. εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοὶ ταῖς ἐγκρίσι.
 * ³² Ταγηνίας ἤδη ³³ τεθέασαι, χλιαροὺς, σί-
 ζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι, ³⁴ Κράτη-
 τος ἢ λέξις. τῶ δὲ ταγηνία κατὰ τοῦ ταγηνίου χυ-

strepta, neilata, cotyliscus, phtis, &
 phtida libatoria, thrymantides. Erat &
 crepis, ex farina, & melle, cui uvæ
 quædam, aut ficus tostæ inerant. quibus
 exefis, crepida ipsam, avium brodio in-
 tritam comedebant. Vocabatur etiam
 quædam thrymmatis crassa. * Inclitæ et-
 iam fuerunt, Placentæ Samiæ, & Philo-
 xenix, Leucadii Philoxeni inventum. Na-
 sti autem, & facti dicuntur. Apex qui-
 dam acutus, ex uvis & amygdalis, quæ
 contrita atque commixta simul affantur.
 Sed echinus, placenta est insularis, ame-
 ti similis. Et Escharites Rhodia, inter
 panem & placentam media. His etiam
 adnumeranda sunt, * alphita, & fortas-
 sis itria quoque, & tageniæ, quæ etiam
 encrides sunt. * Tagenias autem, ap-
 ponunt tepidas & fridentes, ut illis
 mel superfundatur, secundum Crate-
 tis verba. Tageniæ autem sartagini in-

* Ἐθρῶνα] *Falckenburgius* meus ut *Seberi* MSS. legit ex
 MS. ἐθρῶνα.

17 *Στρεπτή*] *Lego* στρεπτοί. vid. *Athen.* lib. IV. apud quem pariter juncta invenies στρεπτοὶ καὶ νήλατα. testemque citat *Demosth.* ὑπὲρ Κτησιφ. *JUNG.*

18 *Κοτυλίσκος*] *Kotyliscos*, adnotavit & *Hesychius*, πλακοῦντος εἶδος esse. & vid. *Athen.* lib. XIV. *JUNG.*

19 *Φθοῖδια*] *Pthoidem*, *Dalec.* apud *Athen.* XIV. fol. 489. ubi: ὁ φθοῖς αὐτὸ γίνεται, τὸν ἐκπίσας τρίβει καὶ ἐμβαλοῦν ἐς κόσκιον στάλκρον διῆθει, εἶτ' ἐπιβαλλὲ μέλι καὶ σελιγνίως ἤριον, καὶ συμμάλαξον εἰς ἴν. *SEB.* 2.

Φθοῖς, καὶ φθοῖδα] Φθοῖς & φθοῖδια in textu jam reposuit *Cl. Kühnius*. *Salm.* Φθοῖδια. *Phanias* epigr. καὶ τράφος ἰπνεύτα πελλίου φ. & ita MSS. φθοῖς καὶ φθοῖδια.

20 *Φθοῖδα ἐπίχυτος*] MSS. φθοῖδια. ἐπίχ. *SEB.*

Φθοῖδα ἐπίχυτος] Pro φθοῖδα ἐπίχυτος, forte legendum φθοῖς ἐπίχυτος. ut narret quod φθοῖς contractæ & φθοῖς eadem dicta. ἐπίχυτος certe peculiare πλακοῦντος genus esse, videas licet ex *Athen.* lib. XIV. Sed noster *Salmassius* adhuc propius ad vulgatam lectionem scribit φθοῖδια, ἐπίχυτος, idque magis ita placet. *JUNG.*

21 *Κρηπίς ἐξ ἄλ. καὶ μέλ.*] Vid. *Casaub.* in *Athen.* lib. II. cap. 18. *SEB.*

Κρηπίς ἐξ ἄλ. καὶ μέλ.] Tale & apud *Petronium*, ibi, *Onaque ex farina pinguis figurata* &c. ubi doctiff. a *Wounerp Pollucis* ista advocat. vid. de his κρηπίσιν etiam *Casaubonum* τὸν πᾶν II. *Athen.* c. 18. & lib. XIV. cap. 14. *JUNG.*

22 *Ἀμπελίδες τινὲς*] *Aves* quædam quas ἀμπελίδες vocant, vel *viticula*. *Glossa*: ἀμπελὶς, *viticula* quasi viticola, quod degat vitam inter vites. *KÜHN.*

23 *Συκαλίδες*] *Συκαλίδες*, *ficadula*, æque aves sunt ac ἀμπελίδες, quarum etiam mentio fit apud *Aristoph.* in *Aviῶν*; hoc malim, quam cum *Interprete* hic intelligere *anas* & *ficu tostas*, a qua sententia quis merito abhorreat, vel propter *ζαρὸν ὀρνιθειον*, qui statim sequitur. Cæterum in C. A. abfunt ὧν βρωθεισῶν cum sequentibus hujus *Segm.* *KÜHN.*

24 *Σάμιοι*] *Salm.* Σάμιοι, *Φιλόξενιοι* & εὐρημα etiam legit, ut & C. A. *KÜHN.*

Σάμιοι] De Samiis etiam *Athenaus* uti *Casaub.* XIV. *Athen.* 13. adnotat; & idem XIV. *Athen.* 14. de natis placentis. *JUNG.*

25 *Φιλοξένιοι*] C. A. *Φιλόξενιοι*. *Philoxenus* ille nobilis parasitus & ἀφοπάγος. *KÜHN.*

26 *Εὐρημα*] MSS. εὐρημα. *SEB.*

Εὐρημα] *Εὐρημα* C. A. *KÜHN.*

27 *Κῶνος*] *Conum* hinc docet peculiare dulcarii genus ex nucleis pinetis & amygdalis, *Rhodiginus* XX. *Antiq.* 19. At mihi aliter videtur, & delecto puncto, commateque subdito, scribo, καλοῦνται, κῶνος &c. putoque illis esse ναστῶν vel σακτῶν πλακοῦντων compositionem a Nostro tradi. *JUNG.*

28 *Ἀμυγδάλαις*] P. ἀμυγδάλοις. *SEB.*

Ἀμυγδάλαις] C. A. ἀμυγδάλη ἅμα τριφθέντα ὄπτᾶται. προσριθμητέον δὲ τούτοις καὶ τὰ μελίπηκτα, οὐκ οἶδα εἰ καὶ ἴτρια κ. τ. τ. εἰσὶ δὲ ο. α. τ. ἐγκρίσι. τῶ δὲ ταγηνία. *Gloss.* τηγαίτης lucunculus. vid. *Festum* in luceunte. *Salm.* eadem affert nisi quod ἐγκρίσις legit in MSS. *KÜHN.*

29 *Ἐχίνος*] De hoc etiam *Casaub.* XIV. *Athen.* 14. de *Escharite*. de hoc meminit & *Corn. Vstellius* contra *Merulam*. cap. 4. sed tu vide potius *Casaubonum* nostrum III. *Athen.* 25. ubi ait *Noltrum* eleganter scribere μεθόριον ἄρτου καὶ πλακοῦντος, quum iste *Rhodus* ἰσχαρίτης, non simplex panis fuerit. *JUNG.*

30 *Ὁ δὲ ἰσχαρίτης, ῥοδιακὸς μιβ.*] Sic disting. ὁ δ. ἰσχαρίτης ῥοδιακὸς, μιβ. *Casaub.* lib. III. cap. 25. *SEB.*

Ὁ δὲ ἰσχαρίτης, ῥοδιακὸς μιβ.] *Commaticam* distinctionem quæ post ἰσχαρίτης in ante editis erat, post ῥοδιακὸς posuit *Cl. Kühnius*.

31 *Ἄλφιστα*] MSS. μελίπηκτα. *SEB.*

Ἄλφιστα] *Falckenburgius* habet μελίπηκτα pro ἄλφιστα. & ita omnino leg. inquit *Salm.*

32 *Ταγηνίας*] *Athenaus* loci hujus auctor *Magnes*, aut qui scripsit comædias illi attriburas. lib. XIV. fol. 646. *SEB.*

33 *Τεθέασαι*] *Interpr.* apponunt, ac si legisset τιθέασαι. sed sanum est vulgatum. legit ita *Athenaus* lib. XIV. cap. 14. jam vidisti ταγηνίας fridentes, mel se affuderis, inquit. *KÜHN.*

34 *Κράτητος ἢ λέξις*] Vel *Noster* vel *Athenaus* fallitur, qui *Magnet* tribuit lib. XIV. verba adscribo, ut tibi hic liceat ire in rem præsentem: *Ταγηνίης*, &c. *μνημοεύσι Μάγνης*, ἢ ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας *καμωδίας ἐν Διονύσῳ δευτέρῳ, ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς σίζοντας, ὅταν αὐτοῖς ἐπιχέῃς μέλι*. Sed potius uti *Pollucem* vulgatum corruptum arbitremur, & restituaemus *Μάγνητος*, pro *Κράτητος*. *Magnetem* hunc alias *Noster* etiam citat supra II, 101.

fusæ, caseus, oleum, mel & sesama infundebantur. Quædam etiam radii dicuntur, quæ placentis apponebantur, radiis textortis similes, & colorem album referebant. Menfas porro secundas, Aristophanes Bellaria vocat. Ut nimirum menfas secundas facere, etiam bellariis vesfici, dici possit. Erant autem bellaria, myrthides, caryæ. Nespili, qui & oa dicuntur. * & hoc nomen, apud Platonem est. veluti illud alterum, apud Archilochum. Et acini mali Punici, & sic quidem fructus. Arbor vero, Malus Punica dicitur. Insuper & Mali Punici grana decerpere, dices secundum Aristophanem,

Acidi Mali Punici grana decerpis:

Hoc autem Jambo non ut proprio, sed ceu Æschyli usus est Aristophanes. Amygdalæ. Nuces Persicæ, quæ nunc reginæ vocantur. * Caricæ chelidoniæ, Atticæ, quæ & chelidones dicuntur. & aliæ Ampharistei, Phibalei, reginæ, & Coronei. Et procrides, atque oxali. Et Bagindariæ Rhodiæ. Et caricæ conditæ, quas

θέντι, ³⁵ ἐπεχείτο τυρός, ἔλαιον, μέλι, σήσαμα. ὠνομάζετο δὲ τινα καὶ ³⁶ πηνία, ἀ τῶς πλακοῦσιν ἐπετίθετο, προσεικότα πηνίαις. λευκά δ' ἦν τὴν χροάν. τὰ δὲ ἐπιδορπίσματα, ³⁷ Ἀριστοφάνης μὲν ³⁸ ἐπιφορήματα καλεῖ. ὥστε εἴη ἂν καὶ τὸ ἐπιδορπίζεσθαι, ³⁹ ἐπιφορεῖσθαι. ἦν δὲ τρωγάλια, μυρτίδες, κάρυα, μέσπιλα, ⁴⁰ ἂ καὶ ὄα ⁴¹ καλεῖται. * καὶ τοῦτο τοῦνομά ἐστι παρὰ Πλάτωνι, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐκείνο. κόκκοι ῥοᾶς. καὶ οὕτω μὲν ὁ καρπός. τὸ δένδρον δὲ, ῥοιά. εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥοιάν κατὰ Ἀριστοφάνην,

⁴² ὄξυγλυκίαν τ' ἄρα κοκκίεις ῥοάν.

τούτῳ δὲ τὸ ἱαμβεῖον Ἀριστοφάνης, οὐκ ἴδιον ὄν, εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου. ἀμυγδαλαί. κάρυα ⁴³ Περσικά, ἀ νῦν βασιλικά. * ⁴⁴ ἰσχάδες χελιδόνιοι, αἱ Ἀττικαί, αἱ καὶ χελιδόνες καλοῦνται. καὶ ἄλλαι ⁴⁵ Ἀμφαριστέως, καὶ ⁴⁶ Φιβαλιέως, καὶ βασιλιέως, καὶ ⁴⁷ Κορωνέως. καὶ προκρίδες, καὶ ⁴⁸ ὄξαλοι. καὶ βαγινδαρίοι δὲ, αἱ ῥοδίαί. ⁴⁹ καὶ παλάσια, ἀ καὶ

& infra VII, 188. nisi quidam Cræteri illam Dionysum alteram tribuerint olium, illosque hic sequutus Pollux. JUNG.

35 Ἐπεχείτο] P. ἐπέχειτο. A. ἐπέχυτο. SEB.

Ἐπιχέιτο] C. A. ἐπέχυτο τυρός, ἔλαιον, ὠνομάζετο δὲ τινα καὶ σπηνία, λευκά τὴν χροάν. vid. Hesych. in Πηνία. & Scaligerum in Varronem & Festum in panus. Salm. MSS. σπηνία paniculus lati... vocantur. KÜHN.

36 Πηνία] De his πηνίαις vid. & Scaligerum Conjectan. ad lib. IV. Varr. de L.L. ibi Panis. JUNG.

37 Ἀριστ. μὲν] Μὲν abest a C. A. ἐπιδορπίσαι ομίλλῳ ἐπιφορεῖσθαι. KÜHN.

38 Ἐπιφορήματα] Si sensum habere volumus commodum, retinenda erit vox illa in Latina versione. Cum Aristophanes bellaria dicat, ἐπιφορήματα, conficit inde Pollux τὸ ἐπιδορπίζεσθαι id est bellariis vesfici, dici etiam posse, ἐπιφορεῖσθαι. KÜHN.

39 Ἐπιφορεῖσθαι] P. ἐπιφρηῖσαι. SEB.

40 Ἄ καὶ ὄα] Perperam (inquit H. Steph.) magnum etiam discrimen est inter sorba & mespila, ut ex Theophr. etiam Gal. & Diosc. ac Plinio discimus. SEB.

Ἄ καὶ ὄα] Leg. καὶ ἂ ὄα καλεῖται, & que dicitur vel ὄα vel οἰα. vid. Theophr. lib. III. de H. P. cap. 12. aut si lectio vulgata retinenda, affinitas quædam inter mespila & sorba innuitur, nam inter affines mespilo recensentur etiam hypomelides, poma non multum abhorrentia a sorbo. KÜHN.

41 Καλεῖται] In C. A. sequitur: κόκκοι ῥοᾶς. κ. μ. ὁ κ. ὡς δένδρον ῥοιά. εἴποις δ' ἂν κ. κ. ρ. ὡς Ἀριστοφάνης. ἀμυγδαλαί &c. KÜHN.

42 ὄξυγλ. &c.] Erasmt. Prov. nihil est ab omni parte veniunt, scribit hinc ὄξυγλυκίαν. H. Steph. ὄξυγλυκίαν probat, sed absque hujus loci mentione. SEB.

ὄξυγλ. &c.] Aristoph. versum redderem:

Dulcis acidique mali Punici grana eliges. KÜHN.

43 Περσικά] Optimum genus earum (juglandium) Persicum atque Basilicon vocatur. & hæc nomina Græca indicio sunt has e Perside a Regibus translatas. Plinius lib. XV. cap. 22. Salm. MSS. ἀμυγδαλαίαι κάρυα Περσικά. KÜHN.

44 Ἰσχάδες χιλ.] Hic interpungerem. Nam ficus

chelidonia dicitur, quæ novissima sub hyemem maturatur. Plinius libr. XV. cap. 18. quanquam nihil absurdum fuerit, si & ἰσχάδες χελιδόνιοι conjungantur, C. A. leg. χελιδόνιοι καὶ αἱ Ἀττικαί, post καλοῦνται est, γὰρ δὲ οὕτω. KÜHN.

Ἰσχάδες χιλ.] Ficum varia genera optrose chumemat etiam Athenæus lib. III. ubi tamen aliquot illum fugisse vel omisisse reperies, quæ hic apud Nostrum habes: modo omnia hic sine mendis. MS. enim nos hic dereliquit, & per nos non sumus tam sagacis naris, ut id liquido deprehendamus. ὄξαλοι, sane apud Hesych. ὄξαλοι dicuntur: ne quis τοξάλιος ex Athenæo substituatur, & προκρίδες, quæ hic, apud Athenæum lib. XIV. προσκρίδας, observavimus: οἶδα δὲ καὶ Πύρρον φιλονεικῶτα προσκρίδας, γένος ἰσχάδων. ubi Dalechampius προσκρίδας conjectat. longe rectius Casaubonus noster XIV. Animad. 18. προσκρίδας. esse enim apud Hesychium: προκρίς, ἰδος ἰσχάδων. Sic itaque & noster Pollux restituendus videtur. Βαγινδαρίου vero apud eundem Athenæum Βρυγινδαρίδας legimus eodem libro, utrum rectius, in barbaro nomine conjicere difficile est. verba ibi ex epistola Lycæi Samii ad Diogenem: ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδόνιοις ἰσχάσιν ἀντιπαρτιθεῖσα τὰς βρυγινδαρίδας καλομένης τὰ μὲν ὀνόματι βαρβαρίζουσας, ταῖς δὲ ἰδοταῖς αὐτὴν ἕττον ἐκτίσαν ἄττικίζουσας. Inquit ἡ δὲ γῆ. Rhodus puto si vere exponit Noster ῥοδίας. JUNG.

45 Ἀμφαριστέως] Falckenburgius e MSto ἀμφαριστέως.

46 Φιβαλιέως] Scholia Aristoph. in Acharn. monent scribendum προπαροξυτόως Φιβαλιέως, ὡς Κορωνέως, πελίκων, dubicatur autem, ut ajuunt, utrum sic Atticæ in Megarica terra locus Φιβαλιέ, a quo nomen habet genus ficus aptum ad siccationem caricarum. nam ἰσχάς dicitur ἀπὸ τοῦ ἰσχῆσθαι. KÜHN.

47 Κορωνέως] Κορωνέως puto, dici a colore & convenire cum Athenæi κορωνέων, loco προκρίδες Athenæus προκρίδες a gustu. ὄξαλοι Athenæo ὄξυλοι, qui patet Συκῆς lib. III. cap. 3. KÜHN.

48 ὄξαλοι] Hesych. ὄξυλοι, εἶδος σύκων. SEB.

ὄξαλοι] MS. Falckenburgii ὄξυλοι.

49 Καὶ παλάσια] Salm. καὶ παλάσια legit pro καὶ παλάσια. ἰσχάδα ποττῆν, ut supra & in fine notata.

Κρατίνος ⁵⁰ ἰσχαδα κοπτήν καλεῖ. τὰ δὲ οὖπω πέπειρα τῶν σύκων, ⁵¹ οἰκάδες καλοῦνται παρα Δάκωσι, καὶ ⁵² Φήλικες παρ' Ἀθηναίους. ⁵³ ἄπιοι, μήλα, ὄχλαι, ἀχράδες, ἀσταφίδες. τῶν δὲ ἄλλων, δῆλα τὰ ὀνόματα. * σταφυλαί. καὶ τούτων τὰ ὀνόματα, ⁵⁴ ἐλαιοσάμμαξις, Φοινικοβάλλανος, Κρήτικῆ, ⁵⁵ Μελιnéως, Μεθύσεως, Χαιρεnéως, ⁵⁶ Φθισία, Κρήσσα, Σύρα, Ροδία. ⁵⁷ Λυβυσσῶ Ἀπράμειος, Ἀλωπεκίως, Κορωνίως,

Cratinus Ischadopten vocat. Cæterum ficus nondum maturæ, apud Lacones οἰκάδες dicuntur, & Φήλικες ab Atheniensibus. Raphani sylvestres, mala, pyra, sylvestria pyra, uvæ passæ. aliorum vero nomina, manifesta sunt. * Uvæ, & 81 harum nomina, elæofammaxis, Punicea, Cretica, Melinea, Methyseæ, Charenea, Phthisia, Cressa, Syra, Rhodia, Libyca, sylvestris, Alopecæa, Coronea,

leg. ἰσχαδα ὀπτήν, nisi vitium subest legendumque, ὀπτήν, caricam affuit. Cæterum ἂν post πλάσια videatur superfluum, nam Cratini ἰσχαδ. ὅπως id est siccaudis caricis vel affandis arum nam, non pertinet ad species ficuum. KÜHN.

Καὶ πλάσια] Παλάσια in suo quoque Codice reposuit Falckenburgius, quemadmodum ex Cl. Kühnis mei correctione jam textus habet.

⁵⁰ Ἰσχαδοπτήν] Vox suspecta H. Steph. si mendo caret, inquit, videtur significare panem aut placentam, aliudve opus pistorium, cui caricæ inassatæ sunt. SEB.

Ἰσχαδοπτήν] An forte ἰσχαδα ὀπτήν. vel potius ἰσχαδα κοπτήν, ut supra clare I, 242i Sed adponatur & mei amicissimi Salmasii sententia: Postquam enim hic ita scripseram, ab eo literæ ad me, in quibus obiter & de hoc loco inspergit ἰσχαδοπτήν vocem inauditam & insusitatam: supra dubio legendum: ἰσχαδὸπτήν, aut ἰσχαδὸ ὀπτήν. Cratinum in salinomoniæ non citabo, cujus opera non habemus, sed Callimachum poetam qui ita habet in Epigrammate nondum vulgato. Epigramma integrum hæcρονται:

Τῆς ἀγορανακτὸς με λίγῃ ξίνε κομικὸν ὄπτος Ἀγκυθῆσαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου. Πάμφιλον οὐκ ἐν ἔρωτι διδαγμίων, ἤμιοι δ' ὄπτα Ἰσχαδὶ, καὶ λυχίοις Ἰσίδος εἰδομένοι.

Idem tamen amiciff. Salmasium, quod nobis placet ἰσχαδα κοπτήν, defendere quomodo possem demonstravit deinde, dum alium locum hic emendat & paulo ante pro πλάσια, repouit sibi placere πωλλασία, ex Aristophane ait, qui ita Eirênæ.

Τῶν δὲ πωλλασίων ἐπέινον, τῶν τε σύκων, τῶν δὲ μύρτων.

ubi Scholiastes πεκατημένια ἰσχαδῶς enarrat. Ἐπὶ ἡμῶν, scribebat meus Salmasius, cum ἰσχαδα κοπτήν facile posset defendere, ut ἰσχαδὸς κοπτή esset κεκομμένη καὶ πεκατημένη. Latini barbaritatem discerent, ut pulpram batutam dixeret. Sed nuperrimi Græci Scholiasta Aristophanis, negant legendum πωλλασίων, sed πωλλάθων, quemadmodum quosdam legere sane admonuit & vetus Interpres: cum quo tamen & alterum retinemus, eique hinc ex Polluce accedat jam firmamentum. Sed nihil dictum volo. Inferius audeo de loco restituito gloriari potius. JUNG.

Ἰσχαδοπτήν] Egregie rursus Falckenburgii MSS. ἰσχαδα κοπτήν, & sic in textu ex Cl. mei Kühnis quoque Codice emendavi.

⁵¹ Οἰκάδες] MSS. οἰκάδες, sed id Dor. est eis οἰκον. SEB.

Οἰκάδες] Falckenburgius οἰκάδες, quod considerabis. Nam & ita Suidas, si mecum pro οἰκάδες, οἰκάδες reponas, uti literarum ordo postulat, & H. Steph. quoque ex eo in Thes. sui Adpendice affert. Locum totum e Suida adscribam: Οἰκάδες, οἱ λεγόμενοι Φηλικῆς, (leg. Φήλικης, uti mox quoque in Polluce nostro reposuit Cl. meus Kühnis) καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρα. Helych. Φήληξ, ὄλιθος, τὸ μὴ πεπεμμένοι σῆκος.

⁵² Φήλικες] Scribendum, Φήλικες. Aristophan. in Pace:

Τότε Φήληξ' ὄρων οἰκάδων -- τ', εἰδ' ὀπτάων ἢ πέπων Ἐσθίω κἀπέχω.

ubi Scholiastes ait Φήλικες dici τὸν ὄλιθον, grossum & proprie dici ita jam durum & vetulum, qui tamen præ se ferat speciem maturitatis: unde Φήληξ est etiam fraudulentus, ut & Φήλις, & fraudes φηλώματα. Scholiast. Apollon. in lib. III. φηλώσης, ἀπατήσης, ἀπὸ τοῦ Φήλικος τοῦ ἀώρου σύκου. vid. & Helych. in Φήληξ. KÜHN.

Φήλικες] Φήλικες pro Φήλικης reposuisse Cl. meum Kühnium jam dixi.

⁵³ Ἄπιοι] Ρ. ἄπια. Α. ἄπιος. SEB.

Ἄπια] C. Α. ἄπια, ὄχλαι, ἀχράδες. τῶν δὲ ἄλλων δῆλα τὰ ὀνόματα. sic finit caput cæteris omiffis. KÜHN.

⁵⁴ Ἐλαιοσάμμαξις] Mousti quid hoc est! ego tamen expiabo. scribe, ἐλαιός, ἀμαξίς (sive ἀμαξίς vel ἀμμαξίς. ut posui ejus jam auctorem do.) modum docuit optimus Helychius: Ἄμαξίς, γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος. Ἐλαιός, ἀμπέλου εἶδος. quæ verba videtur Enstatius respexisse, ubi de eadem vite παρεμβολαῖς ε. Ὀδύσσ. non ita longe ab initio hæc scribit. καὶ εἴη ἂν καὶ αὐτὴ ἀμάμαξος, κατὰ τὸν εἰπόντα ἀμάμαξος, σταφυλῆς γένος, εἰ δὲ, ἀναδενδράδα φασί. dixerat autem prius: ὅτι εἰπερ ἀμπελὸς ἐστὶν ἢ ἰσθίσα ἡμερίς, apud Homerum) εἰκὸς αὐτὴν καὶ αὐτομάτην εἶναι &c. ἐτι δὲ καὶ ἀναδενδράδα &c. ubi notabis & scripturæ varietatem. Est etiam apud eundem Helychium paullo ante ἀμάμαξ, ἀμπίλος ἢ γένος σταφυλῆς, εἰρηται δὲ καὶ ἐπὶ χωλοῦ τινὸς δύο βακτηρίας ὑπὸ τῶς μασχάλας ἐριδομένου, καὶ ἐκκρημμένοι ἔχοντα τὸν πόδα ὡς βότρυ. Apud Aristoph. Scholiastem ad vocera ψευδαμάμαξον in Σφηξί, εἶδος ἀμπέλου ἢ ἀμάμαξος. &c. In reliquis nil audeo adeo festinans. Pro Φοινικοβάλλανος tamen habet Φοινικοβάλλατα Helychius: & μελιnéως, μεθύσειος, pro vulgatis μελιnéως, μεθυσίως. JUNG.

⁵⁵ Μελιnéως] Forte Μελιnéως, Μεθύσειος Χαιρεnéως & Λιβυσοῦ Πράμειος, ἀλωπεκίως, Κορωνίως. KÜHN.

⁵⁶ Φθισία] Φθισία forte Φθία. Pfythia passim meminit Plinius lib. XIV. cap. 9. & Athen. lib. I. cap. 2. dein χαροπή, οἰοσὴ σ. ἢ καὶ Αἰγυπτία, σοχίη, quæ ἔσ Αἰγυπτία Saltm. KÜHN.

Φθισία] Quæ Φθισία? Scribendum suspicor Φθία. Helych. Φθία, εἶδος ἀμπέλου. de qua & ex Nicandro observant. An eadem de qua in Virgilio,

Et passo Pfythia utilis.

II. Georg. & apud Athen. lib. I. Φύθιος οἶνος. JUNG.

⁵⁷ Λυβυσσῶ ἀπράμειος] Saltm. leg. Λίβυς, Κῶα, Πράμειος. KÜHN.

Λυβυσσῶ ἀπράμειος] Et hæc non emendate legi negabit sane nullus: Ego tento restituere Ροδία, Λιβυσοσα, πράμειος. Athen. libr. I. ait Didymum auctorem esse πράμειον οἶνον, ἀπὸ πρᾶμνίας ἀμπέλου οὗτω καλουμένης. Et Notter ipse infra VII. 150. Schol. Aristoph. ad Ἰππίας, paulo longius a principio: Τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πράμειου] τοῦ Προσηναῖς (ita emenda novam editionem habentem Προσηναῖος) ἦτοι ἀπὸ γῆς Πράμνιως ἀμπέλου &c. ἢ ἐν Πράμνιῳ πάτρα γινομένου, ἢ πρὸς τὴν Ὁράκην. JUNG.

Lemnia, Biblia, Nicostratia, gratiosa, vinolenta, Pellaea, Pergaea, Pelmeris, petraea, Samia. Trita, aut etiam Aegyptia, Tornia.

Λημνία, ⁵² βυβλία, ⁵⁹ Νικοστρατία, ⁶⁰ Χαρόπη, Οινόπη, Πελλαία, ⁶¹ Περγαία, Πελμηρίς, Πετραία, Σαμία, Σαχίς, ἢ καὶ Αἴγυπτία, ⁶² Τορνία.

• CAPUT XII.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Β.

De mensis, & mensarum vasis.

⁶³ Περὶ τραπέζων, καὶ ἀγγείων τῶν ἐν ταῖς τραπέζαις. περὶ μαγειρικῶν σκευῶν, καὶ μαγείρου. περὶ ἀρίστου, δείπνου, καὶ δόρπου. α'.

ERant vero mensae quaedam, primae, secundae, & tertiae. atque tripodes, quibus incumbebant. quod nomen, apud Hesiodum invenitur, & in Telmisifis Aristophanis. Tum & mensae, quae apponi tollique solebant: quas nunc magides vocant. Magidis autem vocabulum, apud Sophoclem usitatum fuisse con-

⁶⁴ Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τραπέζαι, καὶ δευτέραι, καὶ ⁶⁵ τρίται. ⁶⁶ καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο. καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσιόδου, καὶ ἐν ⁶⁷ Τελμισσεύσιν Ἀριστοφάνους. αἱ δὲ ⁶⁸ ἐπιτιθέμεναι, καὶ αἰρόμεναι τραπέζαι, αἷς νῦν ⁶⁹ μαγίδας καλοῦσιν. ⁷⁰ ἔστι μέντι καὶ τὸ τῆς μαγίδος ὄνομα παρὰ ⁷¹ Σοφοκλεῖ ἐν χρή-

Λυβυσσῶ ἀπράμνιος] Λυβυσσῶ emendavit Kühnius, ac Falckenburgius meus ita: Λύβυσσα, Πράμνιος.

⁵⁸ Βιβλία] De biblia vite, vid. ibidem *Athenaem.* Jung.

⁵⁹ Νικοστρατία] Βοτρὴν Νικοστράτειον in Attica natum prodit *Athenaem* lib. XIV. cap. 19. Kühn.

⁶⁰ Χαρόπη] De Nicoltratia apud *Hesychium*, Νικόστρατος, εἶδος ἀμπέλου. Jung.

⁶¹ Περγαία] Forte Χαρόπη, nisi & hoc corruptum. Sic enim *Hesychius*, Χαρόπη, Χαρίνος ἀμπέλος. & paulo supra sane in Nostro ubi Χαρίνεως malim Χαρίνας, quamvis id nondum suo auctore firmare queo. Non nego tamen, uti dixi, χαρόπη, quod tam potest esse, quam οἰνόπη. Jung.

⁶² Τορνία] Scribo Περγαία. Quamnam vero est Πελμηρίς? σαχίς etiam ab *Hesychio* memoratur. de Τορνία quare quoque. Jung.

⁶³ Περὶ τραπέζων &c.] C. A. ἀγγείων τ. ἐν τ. τ. μαγειρικῶν σ. ἀρίστου, δείπνου, δόρπου. Kühn.

⁶⁴ Ἦσαν δὲ τινες &c.] De mensis haec priora interpretatur etiam *Rhodiginus* VII. *Antiq. Lect.* 12. & VIII. *Ant.* 15. & de secundis hinc *Cruquius* ad II. *Satyr.* 2. *Horatii.* De tertiis vid. *Doctill.* *Ursinum* adpend. *Triclin.* Jung.

⁶⁵ Τρίται] C. A. post τρίται, Ἡσιόδου καὶ Ἀριστοφάνους, καὶ αἱ μὲν ἐφ' ὧν ἔκειντο τὰ ἀγγεία, αἱ δὲ ἐπιτιθέμεναι &c. *Servius*: apud Romanos dua mensae erant, una epularum, altera poculorum. his addi possunt tertia, quae erant paniceae & sacratae, in quas solebant libare. Idem in lib. I. *Aeneid.* circa finem. huc pertinent *esilla*, *carbiculum*, *urnarium* Latinarum. Graecorum prima mensa erat epularum, secunda belliarum, tertia poculorum. Kühn.

⁶⁶ Καὶ τρίποδες μὲν ἐφ' ὧν ἔκ.] P. καὶ αἱ μὲν ἐφ' ὧν ἔκειντο τὰ ἀγγεία, αἱ δὲ ἐπὶ τ. Seb.

⁶⁷ Τελμισσεύσιν] C. A. post τρίται, Ἡσιόδου καὶ Ἀριστοφάνους, καὶ αἱ μὲν ἐφ' ὧν ἔκειντο τὰ ἀγγεία, αἱ δὲ ἐπιτιθέμεναι &c. *Servius*: apud Romanos dua mensae erant, una epularum, altera poculorum. his addi possunt tertia, quae erant paniceae & sacratae, in quas solebant libare. Idem in lib. I. *Aeneid.* circa finem. huc pertinent *esilla*, *carbiculum*, *urnarium* Latinarum. Graecorum prima mensa erat epularum, secunda belliarum, tertia poculorum. Kühn.

negare mensa bipede usos esse: *etiampi*, ait, apud *Martialem* dicantur. contra quem tamen nihil adfert) erant & tripedes de quibus & infra X, 80. omnium frequentissima, quatum picturas ex marmoribus aliquot habes in adpendice *Ursini* ad *Triclinium Ciacconii*, qui libellus publico bono a *Comelino* etiam in Germania editus. *Τρίποδες* itaque *Polluci* hic, qui ejusmodi mensas sustinebant terni pedes. Quid itaque *Cruquius* sibi vult ad *Horatii* illud *mensa tripes*: I. *Satyr.* 3, *taceo*, ait, *tripodes ablatis mensis saepe loco sellarum fuisse, ἐφ' ὧν ἔκειντο, inquit Pollux: qualibus etiamnum hodie in familiarum suppellectili non raro utimur.* Ego mehercle sellas *Polluci* ne quidem in mentem hic venire credo. Sane forte etiam labecula aliqua hic in *Polluci* contextu: & MS. noster hic nos delittuit. Sane exemplum quod hic innuit e *Τελμισσεύσιν*, eo infra X, 80. probat *τρίπου* etiam vocari ipsam *τράπεζαν* ὑποκειμένη ταῖς ὄψαις. & ibidem tamen ait καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς τρίποις, *τράπεζας* καλοῦσθαι. Jung.

⁶⁷ In Telmisifis] In Telmessensibus. Seb. 2. *Τελμισσεύσιν*] Scribe *Τελμισσεύσιν* ut infra MS. X, 72. χρῆσιν ipsam *Aristophanis* habes infra X, 72. quamvis ibi *τρίπου* pro mensa ipsa accipit, ut dixi. Jung.

⁶⁸ Ἐπιτιθ.] *H. Stephanus* ad oram sui Codicis ita interp. *mensa quae apponuntur & remouentur*, quam quidem apud *Bayssium* etiam inventio lib. de *vasculis*. qui & de his eodem libello extremo fere. *Tutnebus* ad *Varron.* lib. IV. de L. L. ita: *Mensa autem quae imponuntur & tolluntur, quas nunc magidas vocant.* ubi de magide quaedam, ut & XXII. *Advers.* 9. de eodem *Varronis* loco. Jung.

⁶⁹ Μαγίδας καλοῦσιν] *Helladius* in excerptis *Phoetianis* fol. 871. ἡ μαγίς, ἀπὸ τῆς τραπέζης, Αἴγυπτιον ὄζει, καὶ παντελῶς ἐκθεσμον. Addit tamen interterim hoc sensu ea voce non tantum usum *Sophoclem* Atticum, sed etiam *Epicharmum* Doricum, & *Cecidam* τὸν μελοποιόν. Seb. 2.

⁷⁰ Ἐστὶ μέντι] *Salm.* μαγειρίδας καλοῦμεν ex MSS. Kühn.

⁷¹ Σοφοκλεῖ &c.] Post *Σοφοκλεῖ* C. A. pergir: τούτων δὲ τ. ε. *Ομηρος* λέγει: *τράπεζας δὲ ἐκάλου* &c. ἐν αὐταῖς τ. Kühn.

⁷² Σοφοκλεῖ &c.] *Sophoclis* verba emendat hic *Henr. Stephanus*, τὰς ἑκατάδας μαγίδος. Scilicet ex iis, quibus Noster infra X, 81. denuo ea adfert, ubi MS. tamen habet τὰς ἑκατάδας μαγίδας δόρπων. Sicut & hic vulgati. Jung.

σει, ⁷² τὰς ἑκαταίας μαγίδας δόρπων. * τούτων δὲ τὴν ⁷³ εὐρύτητα Ὀμηρος ὑποδηλοῖ εἰπὼν,
 --- ἐτίταυε τραπέζας.

⁷⁴ τραπέζας δὲ ἐκάλουν καὶ τὰ σιτία, τὰ ⁷⁵ ἐπ' αὐτῶν τιθέμενα. τὰ δὲ ἀγγεῖα, τὰ ἐπὶ τῶν τραπέζων, κοινῇ μὲν, ⁷⁶ τεύχη ἐρεῖς ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ. καθ' ἕκαστον δὲ, οὓς μὲν δίσκους καλοῦσιν, ἐρεῖς κύκλους ἀργυροῦς, ἢ χεῦματα ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας, ⁷⁷ ὡσπερ τὰς * λαβίκλας ὀνομαζόμενας, πίνακας ⁷⁸ κοινούς. καὶ τοὺς ἐλάττους, πινακίσκους. καὶ πίνακας κρεῶν, καὶ πινακίσκους ⁷⁹ ἰχθυηροῦς. * Τὰ δὲ τῶν ἡδυσματων ἀγγεῖα, ⁸⁰ ὄξιδας μὲν, εἰς αὐτὰ καὶ τὸ ὄξος ἐνεστί. ⁸¹ ἐμβάφια δὲ, καὶ ⁸² λεκάρια, καὶ λεκάρια, καὶ ⁸³ τρυβλία, καὶ ὄξυβαφα, ἐν οἷς τὰ

stat. ut, Centenas coenarum magides. 84
 * Harum vero inventionem & Homerus demonstrat hisce verbis,

Extendit mensas.

Mensas etiam, cibos istis impositos nominaverunt. Vasa vero, quæ mensis imponuntur, communiter quidem vasa vocabis argentea, & aurea. Singulatim vero, quos discos dicunt, orbis vocabis argenteos, aut lances argenteas, vel patinas. sicuti & patinas communes, quæ labicles dictæ sunt. & minores, patellas. atque patinas carniæ, & patellas piscatorias. * Condimentorum autem 85
 vasa, acetabula quidem, quibus acetum inest. intinctoria vero, celaria, pelves, catini. Acetaria, in quibus con-

⁷² τὰς ἑκατ. μαγ.] τὰς ἑκ. μαγ. δόρπων. vid. infra X, 81. SEB.

Centenas] Ἐκαταίας ab Ἐκαταῖος i. pertinens ad Hecaten de qua *Gyrald.* Synt. fol. 345. & *Nat. Comes Mythol.* III, 15. SEB. 2.

⁷³ Εὐρύτητα] Εὐρύτητα MSS. *Salm.* Kühn.

⁷⁴ Τραπέζας δὲ ἑκ. &c.] Mensas pro ea, qui in mensis cibi. vid. & *Bayf.* lib. de vasculis non longe a fine, & eruditiss. *Ursinum* adpend. ad *Tuclin.* & alludit etiam doctiss. a *Honoveri* in *Petron.* ad vocem *struitor.* Nescio an non sic accepit & *Heliodorus*, ego sane sic capio libro 5. *Aethiopicor.* in illis: ἐπεὶ δὲ εὐφροσύνης τῆς ἐκ τῶν ἰδωμάτων εἰς κόρον ἦσαν καὶ τοῖς κρατῆρι μὴ τράπεζαι παρεχόμεναι. JUNG.

⁷⁵ Ἐπ' αὐτ. τιθ.] MSS. ἐν αὐταῖς. *Ibid.* τὰ ἐπ' αὐτῶν τιθέμενα.) Hoc est quod inquit *Athen.* in II. πάντων τραπέζας καλούντων τὰς παραλίους ταύτας. Et sic accipiendum puto, quod *Martialis* I, 104. *Explicat* ὅς *capas unicas mensas duas.* *Laz. Bayf.* de vasculis pag. 290. SEB.

⁷⁶ Τεύχη &c.] Τεύχη & χεῦματα, vasa ὅν *vascula*, nos vocare: κύκλους, orbis & *quadras*: πίνακας, lances vocare, J. C. ait *Bayf.* lib. de Vasculis paulo longius a principio. & de discis, quos *Pollux* vocet orbis argenteos meminit idem eodem libello inferius. H. *Junius* τεύχος, & χεῦμα interpretatur apud *Pollucem* *escal.* Talia χεῦματα apud *Herodotum* lego *Clione* cap. 31. inter donaria *Crafsi* *Delphos* misit. χεῦματα, ait, ἀργυρία κυκλωτέρη. & forte eo aliusit *Noster*, quando dicit χεῦματα ἀργυρᾶ, mihi que videtur de orbibus capientes non valde aberratos. JUNG.

⁷⁷ Ὡσπερ τὰς * λαβίκλας] An λαβίδας? *Hesych.* λαβίς, σκεῦος χρυσοχοικόν. SEB.

Ὡσπερ τὰς * λαβίκλας] Hæc absunt à C. A. & certe glossæ sariunt profectum a manu recentiori. unde & recte τὸ λαβίκλα relatum est in *Glossarium medicæ ac infimæ* Græcitatæ. Latine *Lebecla*, ut *Lenticla* pro *Lebecula*, *Lenticula*. post πίνακας in C. A. sequitur: καὶ ἐλάττους πινακίσκους. *Salmf.* leg. λάνκλας. *Valesius* dicit alios legere *λαγκλας* I. *Lances*. Kühn.

Ὡσπερ τὰς * λαβίκλας] Mihi N. L. & quid si λαβίδας. dicebam inveniebamque apud *Hesychium* λαβίς, σκεῦος χρυσοχοικόν. Sed tu hæc somnia putato: & audi nostrum *Salmasium*: *Frustra* sunt qui λαβίδας legunt. λαβίς vox Græca est, ὅς aliud significat; hæc vox exotica ὅς a vulgo Græcorum usurpata; quod scimus certo ex illo quod dicit ὀνομαζόμενας, quod verbi nunquam adponit nisi vocibus Latinis qua illo tempore, quo hæc scribebat *Pollux*, plurima in Græcorum dia-

lecto vulgo audiebantur, ut infra τῆς καλουμένης λάνκλας. ὅς alias sæpe occurrit: legendum igitur hic censeo, ὡσπερ τὰς λάνκλας ὀνομαζόμενας. v. pro v. λάνκλας, hinc facilis lapsus in λαβίκλας. Lancla est lancula. *Glossa* λακκίδα, alibi etiam πινακίδα, nisi fallor, aut πίνακα exponunt. possit etiam scribere λάνκλα, hoc est lancicula. Sed illud prius malo. Nam lancula Latinis dicitur ὅς apud *Isidorum* legitur, non autem lancicula. JUNG.

⁷⁸ Κοινούς.] Pro κοινούς ad sui Codicis oram doctiss. meus *Kühnius* f. κοίλους legendum ait.

⁷⁹ Ἰχθυηροῦς.] *Aristoph.* *Pluto*,

--- τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς

Τοὺς ἰχθυηροῦς ἀργυροῦς παρὶσθ' ὄρετ, ubi *Scholias.* ἰχθυηροῦς π. explicat τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθύων χερήσας. Kühn.

⁸⁰ Ὄξιδας μὲν] Sic & infra X, 92. al. etiam ὄξυδ. vid. *Cassaub.* in *Athen.* lib. II. cap. 26. SEB.

Ὄξιδας μὲν] *Aristoph.* l. c. ὄξις δὲ πάσα. ubi *Scholias*: ὄξις ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. Kühn.

Ὄξιδας μὲν] Infra per v X, 92. uti quidem antea edebatur: & utramque scripturam adnotat *Cassaub.* II. *Athen.* 26. JUNG.

⁸¹ Ἐμβάφια] MSS. ἐμβαφῖα. SEB.

Ἐμβάφια δὲ, καὶ κελάρια] C. A. ἐμβαφῖα κ. κελάρια καὶ τρυβλία &c. iterum *Phavor.* describit *Nostrium* in ὄξιδας, ubi mox legit, ἐμβρώματα, forte ἐμβάμματα. deinde pro κελάρια legendum λεκάρια ex libr. X. cap. 23. vel λεκάρια. *Salmf.* leg. κελάρια. Kühn.

Ἐμβάφια δὲ, καὶ κελάρια] *Foesius* *Oecon. Hippocr.* ait *Pollucem* inter medicamentorum & ciborum vasa hæc enumerare, ut & alia hic. ego nihil video hic rei cum medicamentis vel Medicis *Polluci* esse, cujus animus potius in patinis erat, quum hæc scriberet, quam in pharmacopolio. Mox habet κελάρια, quem locum miror viris doctis non suboluisse corruptum. Quenam enim illa κελάρια, & ubi leguntur alias? & tamen in Lexicis ponunt, & auctorem illis idoneum satis *Nostrium* dant, sed vulgatum, sed mendosum hic quidem. Ajo enim legendum λεκάρια, tantum transpositis literis. Nec conquiram testes. Solus *Noster* satis probet totidem verbis hæc infra repetens, quæ hic scripserat, nempe X, 86. ἐμβάφια, λεκάρια, τρυβλία, ὄξυβαφα. &c. JUNG.

⁸² Κελάρια] Pro κελάρια λεκάρια uti infra est X, 86. & dein τρυβλία reposui secutus Cl. *Kühni* mei Codicem.

⁸³ Τρυβλία] Τρυβλία. Infra VII, 162. X, 96. SEB. Τρυβλία] Scribe τρυβλία, uti & infra esse modo adnotavi. JUNG.

dimenta, & cibi. Acetaria quoque olim vocarunt, quæ juscula continent. Quas vero patellas vocant, lecanides vocare oportet, etiamli argenteæ sint. Theopompus enim Comicus, Lecanem avium dixit. * Aristophanes autem, Lecaniscam, & Lecanem alibi. atque alio in loco, 'Et mihi leporinarum carniū Lecanium. Caterum quæcunque de phialis circumferuntur, & quæ canistra dicta sunt, invenire licet apud Nicophontem Comicum. sicuti apud Cratinum, Palmularum abacum. Quod autem nunc canistrum, illi cophinum vocarunt. quemadmodum & ventilabrum, vannum. * Pargosides porro, lances magnæ, & concavæ, in quibus molæ distribuebantur, erantque lignæ. Mysilla vero, est buccella excavata, brodium aut jus exhauriens. A qua & *μυστιλίωσθαι*, id est, ex cavato pane forbere, dicunt. Mihi etiam id, quod æglam vocant,

ἡδύσματα, ἢ βρώματα. ὀξύβαφα δὲ ἐκάλουν παλάι καὶ τὰ ὑπαδεχόμενα ⁸⁴ τὰς λάττας. ⁸⁵ τὰς δὲ καλυμένας ⁸⁶ πατέλλας, λεκανίδας ὀνομαστῆον, εἰ καὶ ἐξ ἀργύρου ⁸⁷ εἴεν. Θεόπομπος μὲν γὰρ ὁ κωμικὸς εἶρηκεν, ὀρνίθων λεκάνην. * Ἀ- ⁸⁶ ριστοφάνης δὲ, λεκανίσκη. ἀλλαχοῦ δὲ, λεκάνην. καὶ ἄλλοθι, καὶ μοι λεκάνιον τῶν ⁸⁸ λαγῶν κρεῶν. Ταῦτα δὲ ὅσα κατὰ Φιάλας ἀνεπέπτατο, καὶ ⁸⁹ κἀναστρα καλούμενα, εὐρεῖν ἐστὶ παρὰ Νικοφῶντι τῷ κωμικῷ, ὡς καὶ παρὰ Κρατίνῳ, ⁹⁰ βαλάνων ἄβακα. τὸ δὲ νῦν κἀνίσκιον, κἀνήτιον ἐκάλουν. ὡς καὶ τὸ λίκνον, κἀνήτα. * ⁹¹ μαζονόμια δὲ, κοῖλοι μεγάλοι πίνα- ⁸⁷ κες, ἐφ' ὧν αἱ μάζαι διενέμοντο. ζῦλινοι δὲ ἦσαν. Μυστίλη μὲν οὖν ἐστὶ ψωμὸς κοῖλος, ἔτνος, ἢ ⁹² ζῶμὸν βαθυθεῖς. ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυστιλίωσθαι λέγουσιν. ἐμοὶ δὲ καὶ ⁹³ τὴν καλουμένην νέγλαν

84 Τὰς λάττας] Quid emend. λατάγας. quo refert quod dicitur infra X, 86. SEB.

Τὰς λάττας] Reddit *Interpr. jusculum*; legendum potius λάττας ex libr. X, 68. ubi ὀξύβαφα ἐπὶ τῶν κοτταβικῶν dicuntur inter alia & libr. IX, 129. ubi agitur de ludo cotoborum; in quo λατάγων, *stillatum* in subjecta acetabula incidentium sonitus clarior, indicium erat benevolæ amicæ. vid. *Hesych.* in λάταξ. *Athenæum* lib. XV. cap. 2. & infra cap. 19. *Salmas.* leg. Λάττας, invenit autem in MSS. λάττας. KÜHN.

Τὰς λάττας] Quid hoc mali? Nil puto certius eo, quod mihi incidit, scribendum nimirum τὰς λάττας. *Hesych.* Λάταξ. οἱ δὲ (ἴβαλον) εἰς ὀξύβαφα κενὰ ἐν τῶν ἀγγείαις λουτρῶν εἰκόσιν. Et ista λάταξ, ab ipso nostro mox infra nominatur VI, 110. vide ibi & 110. & *Athenæi* in sine fragmentum apud *Cassiod.* XI. *A. nismad.* 4. ubi illa *Cratini* πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης ἔπονομάζουσα ἴησι λάττας τῷ Κορινθίῳ πίνι. vid. & *Athen.* lib. VIII. in Μάης. JUNG.

Τὰς λάττας] Pro λάττας clare λάττας legit & *Falckenbergius*, & ita Cl. mei *Kühni* Codicem secutus in textu reposuit. Videndus tibi utique *Suidas* & *Hesychius* in Λάταξ.

85 Τὰς δὲ καλ. π.] Ista τὰς δὲ καλ. πατ. λικ. ὄν. ita legenda, uti etiam hic leguntur & in prioribus *Edit.* *Vasil.* fuerit, ait *Vass.* de valculis, qui itaque codicem habuit, credo, scripturam mutantem hic. vid. vero ibi de patellis, & apud *Fulv. Ursin.* Adpend. ad triclinium. JUNG.

86 Πατέλλας] *Salmas.* ex MSS. πετάλας. KÜHN.

87 Εἶεν] C. A. statim habet: ταῦτα δὲ ὅσα κ. φ. ἀπέπτατο, sed vulgatum retinuerim, cujus sensus est; illa vero quæ ad instar phialarum latiora sunt & quæ canistra dicuntur &c. *Athenæus* phialam vocat vas æneum, καὶ ἐκπίταλον, ραυλίον, λεβητέμ referens. *Salm.* ἀναπέπτατο. KÜHN.

88 Λαγῶν] *Salmas.* λαγῶν κρεῶν. KÜHN.

Λαγῶν] Scribas λαγῶν, licet versus ideo non conflat. Ergo λαγῶν corrige cum nostro *Salmasio*, qui λαγῶν, ait, pro λαγῶς, ut apud Poëtam veterem *Ἀχελώϊας ἀργυροδίνης*, pro *Ἀχελῷος*. JUNG.

89 Κἀναστρα] C. A. κἀνῆτρα &c. mox εὐρεῖν παρὰ N. τ. Κωμικῶν: τὸ δὲ νῦν κ. κ. εἰ. καὶ τὸ λίκνον, κἀνήτα. Cætera absunt usque a voce μαζονόμια usque ad ἦ. Cæterum in *Glossis* *Λαρκ.* μαζονόμιοι. *Sal-*

mas. κἀνότιον καὶ τὸ λίκνον κἀνήτα. KÜHN.

Κἀναστρα] Latinum *Canistra* adscriptit hic *H. Stephani*. Sed an illa priora, κατὰ Φιάλας ἀναπέπτατο recta sunt, & nullum latens habent ulcus? ego nescio quid subdubitem. JUNG.

90 Βαλάνων ἄβ.] *H. Steph.* notat hic, ἄβαξ pro *canistro*. & adnotat locum infra X, 105. ubi vid. ibi enim integram *Cratini* c *Cleobulini* χρῆσιν habebis. JUNG.

91 Μαζονόμια] MSS. tacent hic, sed infra tam ipsi quam editi habent μαζονομία. SEB.

92 Ζῶμὸν βαθυθεῖς.] Hic incipit margo C. A. legentem autem eis ἔτνος ἢ ζῶμὸν β. ρανὸς buccella excavata ad pulsus aut jusculi hauritum. KÜHN.

Ζῶμὸν βαθυθεῖς.] A voce ζῶμὸν β. iterum in MS. pagina alia incipit, quo duce itaque pergamus. JUNG.

93 Quod æglam vocant, μυστίλα] Λίγλα, vel ἀγλα μυστίλη, idem quod μυστίλη, panis excavatus, quo pulmentum, legumina aut tale quid haurimus. *H. Steph.* SEB. 2.

Τὴν καλ. ἀγλαν] MSS. νέγλαν. dein C. A. μυστίλην. Scribitur enim hoc nomen variis modis; nimirum μιλύλη, μυστίλλη, μιστύλλα, μιστύλη, μίστριον. *Gloss.* μυστίλαι, μιστύλα, μυστίλλαι, idem, μυστριον, λίγυλα, μύστρος, λισγυλα, μύστρον, λεγυλα. *Salmas.* pro ἀγλαν leg. λίγλαν i. e. *ligulam*, *ligla* *ligula* sic & vers. seq. KÜHN.

Τὴν καλ. ἀγλαν] MS. τὴν καλ. νέγλαν μυστίλην ἠδῆτον καλεῖν, ἢ νέγλαν. Si itaque hoc νέγλαν, quod MS. nititur, verum est, scribendum erit: τὴν κ. νέγλαν μυστίλην ἠδῆτον καλ. ἢ ν. de μυστίλη vide etiam doctiss. *Cassiod.* III. *Athen.* 36. Certe tam parum credo alicui de ἀγλα vulgato constare, quam mihi de νέγλα, quod tantum propter opt. MS. non displicet. Scilicet quæ ignoramus, non ideo falsa sunt. Postquam hæc ita scripseram, ingeniosissimam emendationem suam ad nos *Salmasius*: Scribendum ε-*σο*, inquit eximius juvenis, καὶ τὴν καλουμένην λίγλαν. Ἔ hoc verum est, facilis mutata *litera λ. in α.* (respicit ad vulgatum ἀγλαν) λίγλα autem est, ligula, ut *φίβλα*, *hibula*. & quid est aliud ligula quam μυστίλη aut μύστρος? *Veteres glossæ* etiam *legulam* vocant. quod magis accederet ad scripti Codicis tui scripturam νέγλαν, si scriberetur, λίγλαν. Ita enim *Græci* solent in vocibus *Latinis* i in e mutare, ut *βίργαν* pro *βίργαν*, ut *piper* legi in veteri quodam libro. Do-

μυστίλην ⁹⁴ ἥδιον καλεῖν, ἢ νύγλαν. ⁹⁵ καίτοι ἐν Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν μητέρα ἐπιστολῇ μέμνηται ἐν ἄλλοις σκεύεσι καὶ τὸν μύστρον εὐρών. τὸ δὲ κοχλιάριον, καλοῖς ἀν ⁹⁶ μυστιλάριον, ἢ κοχλιώρυχον.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Γ .

* C A P U T XIII.

88

⁹⁷ Μαγειρικὰ σκεύη, καὶ ⁹⁸ μαγειρίων ἔργα, καὶ ἔργαλεία.

Cochlearia vasa, coquorum officia, & instrumenta.

I.

Τὰ δὲ τοῦ ⁹⁹ μαγειρίου ¹⁰⁰ σκεύη, χύτρας, ¹ λοπάδας, ² μολιβδοδέτους ἐσχάρας, ³ ἰχθυοπτιδας, ὀβελούς, βουπόρους, ὀβελίσκους, τάγηνον, κρεάγραν, ἢ καὶ ⁴ ἀρπάγην ἐκάλουν, καὶ λύκον, καὶ ἐξαστῆρα. καὶ τὸ ἐξελεῖν, ⁵ τὸ ἐξ-αὔσαι. ⁶ τορύνην, ἢ καὶ ⁷ εὐέργην ἀνέμαζον, καὶ ἐόργην. καὶ ἐοργῆσαι, τὸ τορυνῆσαι. ⁸ ζωμήρυσιν, ἐτνήρυσιν, λέβητας, ⁹ χαλκεία, ¹⁰ κριβά-νους, ¹¹ βαύνους ¹² ἴπνους, πυραύνους. * ἐστὶ δὲ

C Oqui præterea vasa sunt, ollæ, patinæ; plumbo compacti foculi, cultri piscatorii, verua, verua majora, verucula, sartago. Fuscina, quam & harpagem vocant, & lupulum, & extractorem. Unde pro eximere, extrahere dicunt. Tor-gyna, cochlear, quo olla vertitur. quod & euegam, & eorgam nominant. Et ἐοργῆσαι, pro vertere. Vas despumatorium, cochlear, lebetes, vasa ænea, clibanii, fornaces, furni, & ignifera: * sunt 89

μετιανός, pro Domitianus. *Et in aliis plurimis quantis. Glossa ligulam μύστρον interpretantur, quod verbi statim sequitur apud Pollucem.* Hæc ille, quæ ego non possum non ambabus, quod ajunt. JUNG.

Τὴν καλ. αἴγλαν] Uti est in textu, ita restituit Cl. Kühnius, qui in suo Codice, quem MSSorum ope emaculavit, hæc oræ adscriptit: νύγλαν, corruptum ex ligula, ligula. Ceterum prior edit. hæc ita legebat: τὴν καλοῦμε. αἴγλαν μυστίλην ἴδιον καλεῖν, ἢ αἴγλαν.

94 ἴδιον καλεῖν] Margo C. A. omittit καλεῖν, pro ἴδιον leg. ἥδιον, ἴμοι, inquit, ἥδιον, mihi placet μυστίλην potius usurpare, quam neglam, ita enim legit margo iterum. forte illud negla deformatum ex ligula. præterea abest quicquid αἴγλαν excipit usque ad εὐρών, in κοχλιώρυχον definit margo C. A. Salmass. etiam ἥδιον legit. Kühn.

95 Καίτοι ἐν Ἀλ.] In MS. defunt κ. ἢ Ἀλ. &c. εὐρών. cum mediis. JUNG.

96 Μυστιλάριον] Sic etiam MS. Nunnef. Not. ad Rhyngisch. II. Ecl. in κοχλιάριον, habet duobus λλ, μυστιλλάριον. JUNG.

97 Μαγειρικ. σκ.] Titulus abest a C. A. Kühn.

Μαγειρικ. σκ.] Hoc caput, absque titulo, cum prioribus in MS. cohæret. JUNG.

98 Μαγειρίων] Μαγειρίων ut in MSS. SEB.

99 Μαγειρίου] Pro μαγειρίου, MS. μαγειρίου & placet; habetque, si ille tantus est interpret. JUNG.

100 Σκεύη] Post σκεύη H. Steph. hic adnotavit sub-intelligendum esse καλοῖς. JUNG.

1 Λοπάδας, μολιβδοδέτους] MS. auctius: λοπάδας, λοπάδας. μολιβδοδέτους, ἰσχ. &c. nec hoc displicere cui spero. Sequitur ἰχθυοπτιδας, quod mendosum puto. MS. habet ἰχθυοπτιδας. Ego sane ἰχθυοπτιδας malle. uti infra est X, 95. craticulæ scilicet illæ erant assandis piscibus. Et sic etiam videtur restituentus Helychius apud quem est, ἰχθυοπέτας, ἐσχάρα. Scilicet legendum ἰχθυοπτιδας. Ne tamen fallam etiam infra X, 95. in MS. est ἰσχάρας, ἰσχάρας, ἰχθυοπτιδας, auctius etiam. & ἰχθυοπτιδας itaque emendamus. JUNG.

2 Μολιβδοδέτους] MSS. μολιβδ. SEB.

Μολιβδοδέτους ἰσχ. ἰχθυοπτιδας] C. V. μολιβδη δι-τους; post C. A. ἰχθυοπτιδας vel ἰχθυοπτιδας ex correctio-νε. Salm. ἰχθυοπτιδας sed ἰχθυοπτιδας ejus MSS. unde facile emergit bona lectio. ἰχθυοπτιδας foculos piscibus assandis factos, Interpret. cultri piscatorii a πρῶμ-τητα feco dērivat ἰχθυοπτιδας male. Kühn.

3 Ἰχθυοπτιδας] Interpret videtur deducere a πρῶμ. P. ἰχθυοπερίδες. A. ἰχθυοπτιδας, sicut & infra X, 95. ubi editi ἰχθυοπτιδας. SEB.

Ἰχθυοπτιδας] Ἰχθυοπτιδας bene & Falckenburgius legit, quam lectionem Cl. Kühnius quoque textui nostri Pollucis asseruit. Vocem dein ἐσιλοῦς hinc obiter reddamus & brevibus scholiis Homeri ad II. a, 463. ubi illa male etiamnum in ὀβολούς depravata legitur. add. Ammon.

4 Ἀρπάγη] Ὀρπάγη MS. Hæc hinc recitat Rhodiginus XXIX. ant. lect. 26. JUNG.

5 Τὸ ἐξάσαι] C. V. omittit τὸ ante ἐξάσαι, tam ἐξαστῆρ pro creagra habet Helych. quam ἐξάσαι. Kühn.

Τὸ ἐξάσαι] MS. ἐξάσαι sine præcedenti τὸ, quod commode abest. JUNG.

6 Τορύνη &c.] Margo C. A. ἐοργῆ. in τορυνῆσαι definit. Gloss. τορύνη, Tuducla, Tuducla; τορυνῶ, tudiculo, insculpo, tudiclo. Helych. Ἐοργίζεται, τορυνῶται. ὄργης γὰρ τορύνη. leg. ἰοργίς. Salm. εὐργία λαλάκτιν apud Callimachum. vid. Suidam in λαλάκτι. Kühn.

7 Εὐέργη &c.] Infra X, 98. utrumque oxytonus extat. Henr. Stephan. tantum, ut hic scribitur, agnoscit. SEB.

Εὐέργη &c.] MS. ἐοργῆ. Et deest τὸ ante τορυνῆσαι. de his alias Foes. Oecon. Hipp. in τορυνῆσαι.

8 Ζωμήρυσιν, ἐτνήρυσιν] Ἐτνήρυσιν, ut est infra X, 98. SEB.

Vas despumatorium] Caisaub. Ζωμήρυσιν proprie est trulla ad hauriendum jusculum: ut οἰνῆρυσιν, trulla vinaria. sed coqui varie abutebantur: ut in tollenda ex olla spuma. Philirrus in Epigr. (Anthol. VI, 17.) Ζωμήρυσιν τε τὴν λίπους ἀφρηλόγον, in Athen. IV, 20. Mox scr. in Gr. ἐτνήρυσιν, ut est X, 98. SEB. 2.

Ζωμήρυσιν, ἐτνήρυσιν] C. V. Ζωμήρυσιν ἐτνήρυσιν. Cl. Ζωμήρυσιν, Trulla lignea, Ραρία, Γορία. Kühn.

Ζωμήρυσιν, ἐτνήρυσιν] MS. Ζωμήρυσιν, ἐτνήρυσιν: & sic vulgata emendanda sunt, sic & infra est X, 98. JUNG.

Ζωμήρυσιν, ἐτνήρυσιν] Ζωμήρυσιν & ἐτνήρυσιν reperit Cl. Kühnius.

9 Χαλκεία, κριβάτους] MS. χαλκία, κριβατούς. JUNG.

10 Κριβάτους] In textu C. A. κλιβάτους ῥ superfero. Kühn.

11 Βαύνους ἴπνους, π.] C. A. βαύνους, ἴπνους. Kühn. Βαύνους ἴπνους, πυρ.] MS. βαύνους, ἴπνους, πυρ-ρατούς. JUNG.

12 ἴπνους] P. ἴπνους. SEB.

autem vasa, quibus carbones ardentis ferunt. Foci, lebes, furni, ahenus, olla, caminus, culter, ensis. Dorides, quibus excoriant, aut super quæ. Fortassis est culter casei, quem cybelum vocitant. Nunc etiam sartagine verfatiles, olim vero ventilabrum. Sed crateuterium, ferrum est, cui verua immittuntur ad carniæ affationem. a quo nimirum & Homerus dixit,

A crateutis sublevans.

90 * Est etiam pistillum, qui & cochlear dicitur. Abacus. Pistilli vero in mortario circumvolutiones, Eupolis Περιαμφίδα appellat. Infuper huc numerantur, mortaria, arca panaria. Truncus carnis feca, vel epixenum. quod Nova Comœdia, Incisorium vocat. & a Veteribus, Eleum nominabatur. Abacus, abaculus,

ἀγγεῖα, οἷς τοὺς ἐμπύρους ἄνθρακας¹³ κομίζου-
σιν, ἐσχαρίδας,¹⁴ ἰππολεβήτιον, θερμαντήρα,
χυτρόγαυλον, ἠθμὸν, κοπίδα,¹⁵ μαχαίρας,
δορίδας,¹⁶ αἰς ἔδερον, ἢ ἐφ' ὧν. ἴσως δὲ¹⁷ καὶ
τυρόκηστιν,¹⁸ ἢν κύβηλον καλοῦσιν. ¹⁹ ὁ δὲ νῦν
τηγανοστρόφιον, οἱ πάλαι, λίστριον. ²⁰ κρατευ-
τήριον δὲ, ²¹ σιδήρειον ᾧ τοὺς ὀβελίσκους ἐπετίθε-
σαν, ²² πρὸς τὴν τῶν κρεῶν ἐπιτήσιν. ²³ ἀφ' οὗ ἴ-
σως καὶ ²⁴ Ὀμηρος εἶρηκε,

--- κρατευτῶν ἐπαείρας.

* ²⁵ ἔστι δὲ δὴ ἀλετριβανος, ὁ καὶ δοῖδυξ, ἀβαξ⁹⁰
²⁶ τὰς δὲ τοῦ δοῖδυκος ²⁷ ἐν τῇ θεῖα περιαγωγῆς,
²⁸ περιαμφίδας Εὐπολις κέκληκε. καὶ μὴν καὶ τὰ-
δε, ²⁹ θυεῖα, κάρδοπος, ³⁰ ζάνιον, ἢ ἐπίξηνον, ³¹ ὃ
ἢ νέα κωμαδία ἐπικέπανον καλεῖ. τὸ δ' αὐτὸ παρα-
τοῖς παλαιοῖς ³² ἐλεὸν ἐκαλεῖτο. ἀβαξ, ἀβάκιον,

¹³ Κομίζουσι] Post κομίζουσι minima a Cl. Kühnio posita distinctio. & Salm. pro ἐμπύρους leg. ἐκπύρους.

¹⁴ Ἰππολεβήτιον] C. V. ἰππολεβήτιον. unde factum ἰππολεβήτιον i. e. miliarium, caldarium. idem cum θερμαντήρ vel θερμηρόν. Kühn.

¹⁵ Μαχαίρας] MS. ἰππολεβήτιον. JUNG.

¹⁶ Μοχίρας, δορίδας, οἷς ἴδ.] Cultros coquinantes. dein C. V. αἰς ἴδ. δορίδες enim est sexus sequioris. Kühn.

¹⁷ Οἷς ἔδερον] MS. αἰς ἔδερον. rectius. de hoc instrumento, quod dolabram interpretatur, Strabonis de Sacrific. Gentil. Ait vero & ἐφ' ὧν. Eustathius ad Ἰλ. β. 184. 8. ἐπὶ τοῦ (a ἔρω τοῦ ζῆω) καὶ δορίδες, κατὰ Δίλιον Διόνυσον, μαγειρικαὶ τράπεζαι. JUNG.

¹⁸ Καὶ τυρόκηστιν] Sic Suidas quoque & Eustath. Iliad. 819, 39. Hesych. Τυροκήστις. quomodo infra X, 104. SEB.

¹⁹ Καὶ κύβηλον] C. V. καὶ τυρόκηστιν ἢ καὶ κύβηλον. C. A. τυρόκηστιν ἢ κ. κύβηλον ex correctione. Kühn.

²⁰ Ἢν κύβηλον] Sic & A. sed P. κύβηλον sine accentu. infra X, 104. edit. κύβηλον. A. MS. κύβηλον. Excerpta Athenaei κύβηλον. Hesych. κύβηλος quod probat Καταμύβου in Athenaeum libro quarto, capite vigesimo. SEB.

²¹ Cybelum] Vide notas Graec. text. infra X, 104. SEB. 2.

²² Ἢν κύβηλον] Henr. Stephanus emendat ita : ἢν κύβηλον καλ. τὸ δὲ. vel ὃ δὲ (antea enim edebatur οἱ δὲ) νῦν, τηγανοστρόφιον. deque postremo adducit infra X, 98. ubi tamen τηγανοστρόφιον est. & certe Pollux ibi docet tam τήγανον, quam τήγανον inveniri. Retineamus itaque cum MS. hic τηγανοστρόφιον. antea male edebatur duobus vocibus τήγανον στρόφιον. Nec possum probare istud οἱ δὲ ita rejici. MS. omnia sic habet : ἴσως δὲ καὶ τυροκηστιν, ἢν καὶ κύβηλον καλοῦσιν. ὃ δὲ οἱ νῦν τηγανοστρόφιον, οἱ παλαιοὶ λίστριον ἤπτιον. quæ lectio plenior vulgata & rectior : nisi quod τυρόκηστιν retinendum, uti & infra X, 104. quamvis hoc paullulum variet, ubi & κύβηλος MS. Sed quid ex illo ἤπτιον faciemus? An? ἢ πτόον, de quo tamen mihi ut non liquet, ita potest quoque illis priscis in usu pro λίστριον fuisse. Imo constat forte ex Hesychio, apud quem est : λίστριον (sed scribe cum Sylburgio λίστριον) τὸ ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον τηγανόστροφον. οἱ δὲ μέτρον τὸ μὲν ὃ ἴσσι τὸ τήγανον ἀλευροῦ ἐπιχύνουσιν. λίστριον, ξυστήρ, σκαφίον, πτόον σιδήρεον, ὃ μάλιστρον, ἐνταῖς ἰδαφιστήριον. JUNG.

²³ Ἢν κύβηλον] Κύβηλον habet Falckenburgius. bene. Hesych. Κύβηλος, τῶν τὴν τυροκήστιν φασί, ἰπαίξτι

δὲ Κρατῖνος παρὰ τὸ χηλκίδα κηλίσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινον. Versus est ap. Hom. II. ε. 291.

¹⁹ Ὁ δὲ νῦν τηγανοστρόφιον &c.] Priores edit. τήγανον στρόφ. infra X, 98. τηγανοστρόφιον. Nam non solum τήγανον dicitur, verum etiam τήγανον. H. Steph. SEB.

²⁰ Ὁ δὲ νῦν τηγανοστρόφιον &c.] Margo C. A. & V. ὃ δὲ οἱ νῦν τηγανοστρόφιον. οἱ παλαιοὶ &c. dein margo C. A. λίστριον. τηγανόστροφον habet Hesych. in λίστριον. In κραυτεύριον δὲ margo finit. post λίστριον infertit margo C. A. ἤπτιον, forte ἢ πτόον. vid. Hesych. in λίστριον. Kühn.

²¹ Κραυτεύριον δὲ &c.] MSS. κραυτεύρια ; gemina enim craut. vid. Hesych. in Κραυτεύριον. Kühn. Κραυτεύριον δὲ &c.] MS. κραυτεύρια δὲ, σιδήριον ᾧ τοὺς ὀβ. Et legendum certe σιδήριον ᾧ &c. antea male ὃ vulgabatur. JUNG.

²² Σιδήρειον] MSS. σιδήριον. SEB. Σιδήρειον] Salm. MS. σιδήριον δὲ Kühn.

²³ Πρὸς τὴν τ. κρ. ἤπτι.] MS. alio ordine πρὸς τὴν ἤπτι. τῶν κρ. & dein ἐφ' οὗ. non ἀφ' οὗ. testimonium dein postea deest. JUNG.

²⁴ Ἀφ' οὗ] Salm. ἐφ' οὗ pro ἀφ' οὗ. Kühn.

²⁵ Ὀμηρος] C. A. missis cæteris subjungit : ἔστι δὲ δὴ α. καὶ δοῖδυξ. ἀβαξ MSSi non habent. Kühn.

²⁶ ἔστι δὲ δὴ ἀλετριβ.] MS. ἔστι δὲ ἀλετριβανος, ὃ καὶ δοῖδυξ. omisso ἀβαξ. & nescio sane quid agat : quum mox sequatur iterum : nec infra X, 105. δοῖδυξ. additur. hic itaque delendum erit. vid. de δοῖδυξ H. St. Animadvers. in Adag. Cochlear crescit. JUNG.

²⁷ Τὰς δὲ τοῦ δοῖδυκος] Margo C. A. dein C. V. θυεῖα. post περιαμφίδας margo C. A. ἐκάλειον, omisso, Εὐπολις κέκληκε. Kühn.

²⁸ Ἐν τῇ θυεῖα] C. V. θυεῖα sine accentu, θυεῖα & θυεῖδιον extant apud Suidam. Kühn.

²⁹ Ἐν τῇ θυεῖα] MS. ἐν τῇ θυεῖα. JUNG.

³⁰ Περιαμφ. Εὐπ. κ.] MS. περια. ἐκάλειον. καὶ μὴ JUNG.

³¹ Θυσία] MS. θυεῖα. JUNG.

³² Ζάνιον] Margo C. A. ζανίον. Kühn.

³³ Ὁ ἢ ν.] MSSi ὅπερ ἢ ν. Kühn.

³⁴ Ὁ ἢ ν.] MS. ὅπερ ἢ ν. JUNG.

³⁵ Ἐλεὸν] Pro ἐλεὸν C. A. ἐλεον. in ἐκαλεῖτο finit margo C. A. Kühn.

³⁶ Ἐλεὸν] MS. ἐλεον. infra vero X, 101. MS. ἔλαιον. Hesychius : Ἐλεῖσι, μαγειρικαῖς τραπέζιοις, καὶ οἱ μὲν διούρουσι ἵνα ἢ τοῖς ἐκ λυγῶν πεπλαγμένους τῶν ἐκ ὕρου ληφθέντων οἱ δὲ ψιλαῖσιν ἐξ ἐλαίου εἶναι ζῦλων τὰς τραπέζας λέγοντες. Ἐλεὸν, μαγειρικὴ τράπεζα, ἢ ἐκρίον καυού. vid. & Suidam. JUNG.

³³ κακάβη, πατάιον, ³⁴ πάτανον, ³⁵ ἢ πατάνη. οὕτω γὰρ Σώφρων εἶρηκε, Πατάνα αὐτοποίητος. ὡς τε καλοῖτ' αὖν, πατάνη. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ, τὴν ἔγχευον, ³⁶ πατάνεψιν εἶρηκεν. εἴη δ' αὖν ἢ πατάνη, λοπάδιον ἐκπέταλον, ὃ νῦν ἴσως ἀπὸ τούτου καλοῦσι ³⁷ πατέλλιον. * καὶ ³⁸ ἐχίνος δὲ, χύτρας εἶδος ἦν. μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ³⁹ κρεωστάθμης. Τὰ δὲ τῶν μαγείρων ἔργα, ⁴⁰ ἀφειῶσαι, ⁴¹ εὔσαι, καθῆραι, κόψαι, τεμῆναι, διατεμεῖν, ραχίσαι, εἰψηῶσαι, ὀπτῆσαι, ⁴² ἀπανθρακῶσαι, μάξαι, διηθεῖν, ⁴³ διαττᾶν, ἀποβράττειν, ⁴⁴ τρίβειν ἐν ⁴⁵ θυείαις, ⁴⁶ ταθεύειν, ἠδύνειν, ἀρτύειν, σκευάζειν, ⁴⁷ ὀθυλεύειν. τὰχα δὲ καὶ τὸ ⁴⁸ καπνίζειν εἴποις αὖν ἐπ' αὐτῶν, ὡς καὶ ⁴⁹ Δημοσθένης εἰπὼν, Καπνίζειν ὄψοποιουμένους τοὺς παῖδας. ⁵⁰ εὔστραι δὲ, οἱ βέθροι ἐκα-

cacabus, patanium, patanum. aut patina. sic enim Sophron dixit, Patina ab ipso fabrefacta: ut etiam patina illi vocetur. Et Epicharmus, Anguillam in patina coctam vocavit. Sit autem patina, lanx quædam lata. qualis forte nunc est, quam ab hac patellam nuncupant. * Sed ⁹¹ & echinus, ollæ species erat. Et Aristophanes quoque meminit libræ, qua carnes ponderantur. Cæterum coquorum opera sunt, accendere, inflammare, purgare, scindere, secare, dissecare, per spinam dividere, coquere, assare, torrefere, macerare, distillare, cribrare, decoquere, in mortariis contere, extendere, condire, salire, præparare, abstergere. fortassis etiam Fumigare de illis dices, secundum Demosthenem dicentem, Pueros coquentes fumigare. Eustræ vero, foveæ

33 Κακάβη] A. κακάβη. SEB.

Κακάβη] Κακάβη C. V. KÜHN.

Κακάβη] MS. κακάβη. potius, si quid mutare opus, κακάβη mallet, uti infra X. 106. JUNG.

34 Πάτανον] Post πάτανον est in C. A. margine; Ἐπίχαρμος δὲ. post C. V. τ. ἔγχευον πατάνεψιν. C. A. πατάνεψιν. in Athenais lib. VII. cap. 13. Cusaub. Siculam vocem facit i. e. Doricam, uti ex Sophrone patet, qui dixit πατάνα πατίνα, non arte facta p. unde Noster facit, commune πατάνη. KÜHN.

35 Ἡ πατ. &c.] Desunt ἢ πατ. ο. γ. Σ. ε. &c. πατάνη καὶ cum mediis in MS. Sophronis ea fucce e Nymphorono. ut infra indicat X. 107. JUNG.

36 Πατάνεψιν] MS. πατάνεψιν. Vulgatum explicat Cusaub. VII. Athen. 13. lectio MS. mihi videtur certare posse cum vulgari. JUNG.

37 Πατέλλιον] Salmat. MSS. πετέλλιον. KÜHN.

38 Ἐχίνος] De hac olla curiose anquirat Comment. ad Sat. 6. lib. I. Horatii, ibi, assat echinus vili. de ea etiam aliquid Foef. Hippocr. Oecou. in ichi- nos. JUNG.

39 Κρεωστάθμης] MS. κρεωστάθμης. JUNG.

40 Αφειῶσαι, εὔσαι &c.] Αφειῶσαι & εὔσαι, torrefere, adurere (seas) suillas, ραχίσαι, succidias facere. ἀπανθρακῶσαι, ruminis torrefere super craticula vel alius modis. ἀφειῶσαι torrefere, adurere, ut vel pili absumentur, vel color flavescens contrahatur. μάξαι est pinsere, aqua farina addita massam facere, subigere. διηθεῖν, percolare, διαττᾶν, cribrare, ἀποβράττειν, servescere usque ad ebullitionem. Plaso inter οικιακὰ ἄνεματα recenset, διηθεῖν, διαττᾶν, βράττειν, καὶ διακρίνειν, percolare, cribrare, servescere, & repurgare & secernere utile ab inutili. in Glossis, βράττειν, fervet, βράττονται, undantem flammis, ex Virgilio, qui habet, abena undantia flammis. KÜHN.

41 Εὔσαι] Ita mox εὔστραι. & εὔσαι. alibi cum aspero εὔσαι &c. reperitur. unde &, quod hic antecedit, ἀφειῶσαι. vid. not. ad εὔστραι. SEB.

42 Ἀπανθρακῶσαι] P. ἀπανθρακῶσαι. SEB.

Ἀπανθρακῶσαι] Pro ἀπανθρακῶσαι, MS. ἀπανθρακῶσαι. Scribe ἀπανθρακῶσαι. occurrit sæpius apud Athenam in comicorum verbis. & Cratippus in nostro supra VII. 69. JUNG.

43 Διαττᾶν] Διαττᾶν MSS. KÜHN.

Διαττᾶν] MS. διαττᾶν, pro διαττᾶν. Sed infra recte VII. 21. διαττῆσαι. Sequentia omnia desunt usque ad finem Segm. 100. hujus libri. Sic enim MS. διαττᾶν ὁ τρίτος κρατήρ ἱερὸς &c. Vulgata itaque raptim perlegamus. JUNG.

44 Τρίβειν] Sequitur statim in C. A. εὔθειν, στα-

θεύειν (quod & Salm. habet) Gloss. στατίων, torreo, verubus scilicet confixum; quod & Aristoph. στατίων est: τῷ στατίων C. A. subjungit ὀθυλεύειν, condimentis hinc inde aspergere, farinam facere, ut solent rullici agrum lætamine disperso implere. Ut enim πολλὸς ζῆμος Theophrasto est multum luti & sanguinis commixti, ita crediderim ab ὄθω fimo tractum ὀθυλεύειν notare crassum instar luti factum indere τῷ ὀθυλεύειν. KÜHN.

45 Θυείαις] MSS. θυείαις. & mox ταθεύειν pro ταθεύειν, quorum neutrum cum alibi appareret, veniebat in mentem διατρίβειν, quod Odyss. 3, 321. exp. μαγειρεύειν. Sed tandem σταθεύειν succurrebat, quod ad editum propius accedit. Hesych. Σταθεύσαι, τὸ τῷ πυρὶ ἠσυχῇ χλιῶσαι κρέας, καὶ τὸ ὀπτῆσαι. Et Σταθεύτης, πεφλογισμένος ἥριμα. SEB.

46 Ταθεύειν] H. Steph. adscripsit. Unde Noster? Sed mihi inter corrigendum incidit legendum σταθεύειν. Nec adhuc mihi potest displicere. Cur enim id omittet? Hesych. Σταθεύειν, πυρῶσαι. Σταθεύσαι, τὸ τῷ πυρὶ ἠσυχῇ χλιῶσαι κρέας καὶ τὸ ὀπτῆσαι. Σταθεύτης, πεφλογισμένος ἥριμα. Suidas: Σταθεύει, ὅπτα. Ἀριστοφάνης: τὰς σπηλαίας στάθειν, ad quem Noster respexit. Et nota etiam Philosophis στάθεισι apud Aristotelem IV. Meteorolog. 2. & 3. ubi eam ab ὀπτῆσι distinguit. JUNG.

47 Ὀθυλεύειν] Pro ὀθυλεύειν Falckenburgii MS. habet Βανθυλεύειν.

48 Καπνίζειν] Ὡς καὶ Δημοσθένης addit, coque finit C. A. hoc caput, nec agnoscit sequentem titulum, περι τοῦ κ. χ. nec capita XIV, XV, XVI. usque ad finem Segm. 100. quæ omnia etiam absunt a C. V. ut ex excerptis apparer. KÜHN.

49 Δημοσθένης &c.] Contra Conon. princ. fere: φήσαντες (Cononis filii) καπνίζειν αὐτοὺς ὄψοποιουμένους τοὺς παῖδας, ἢ κακῶς λέγειν &c. cum dicentur pueros (nostros pedissequos) dum cibum coquerent, fumo, aut conpiciis molestos sibi esse. SEB.

Δημοσθένης &c.] Demosthenis locum videtur innuere supra VII. 37. Is est ἐν τῷ κατὰ Κόωντος αἰκίας Itacim initio: φήσαντες γὰρ καπνίζειν αὐτοὺς ὄψοποιουμένους τοὺς παῖδας, ἢ κακῶς λέγειν, ὃ, τι εὐχόων, ἔτυπτοι, καὶ τὰς αἰμαῖδας κατισκιδάωντο, καὶ προσούρου. JUNG.

50 Εὔστραι] Etiam auctor Brev. Schol. Odyss. β, 300. Εὔστραι ἔργαστήριος ἐν τῷ χοίροι εὔστραι. & ante: εὔτω τὸ μαδᾶν ὑδατι ζῖοιτι. Sed in textu ibi est

--- σιάλους εὔστρας ἐν αὐλῇ.

Itaque & Eustræ. Εὔστραι οἱ δὲ παλαιῶι, inquit. φα-

sunt, in quibus porcelli torrentur. Combustiones autem, eufana, sicuti & ligna, combustiva dicuntur.

λοῦντο, ἐν οἷς εὐεται τὰ χοιρίδια. τὰ δὲ ἐγκαύματα, εὐσανα. ὡς τὰ ξύλα, καύσιμα.

De eo quod per manus funditur. 1.

52 Περὶ τοῦ κατὰ χειρὸς. α΄.

Quoniam autem & aqua manibus infusa, ad symposia refertur, ipsam quidem aquam, Manuum lotionem Homerus vocat. Gutturium vero, vas illud aquiferum. Lebetemque hoc, quod aquam excipit. Tu vero gutturnium, etiam effusorium vocabis. & alterum, pelvim. & utrumque simul, ut Eupolis, Lavacrum. atque ipsam infusionem, κριτήριον. & ἐπικρίσαι, pro infundere. Et lavare quidem, ante cibum. Abluere autem, post cibum. * Quo etiam abstergere refertur, depurgare, & detergere. Pannum vero deterforium, etiam mantile appellabis. Veteres autem, Apomagdaliis utebantur. quæ sunt mollissima in pane pars, & farinosa. qua cum absterfi essent, canibus hanc proieciabant. Unde & Lacedæmonii caniculam, Apomagdaliam vocant. Quod & Homerus arguit:

Veluti cum canes circa Regem a convivio euntem
Adulantur, semper enim illis animi solatia affert.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ συμποτικὸν ἦν, χέρνιβα μὲν τὸ ὕδωρ Ὀμηρος καλεῖ. πρόχουον δὲ, τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον. λέβητα δὲ, τὸ ὑποδεχόμενον. σύ δ' ἂν καὶ προχοῖδιον εἴποις τὴν πρόχουον, καὶ λεβήτηιον θάτερον. καὶ τὸ συναμφότερον, ὡς Εὐπολις, χειρῶνιπτρον. καὶ κρητήριον δὲ, τὴν ἐπίχυσιν. καὶ ἐπικρήσαι, τὸ καταχεῖαι. καὶ νίψασθαι μὲν, τὸ πρὸ τῆς τροφῆς ἀπονίψασθαι δὲ, τὸ μετὰ τὴν τροφήν. ἔπου δ' ἔστιν, ἀπομάζασθαι, ἐναπομάζασθαι, ἀποψήσασθαι. * τὸ δὲ ἐκμαγεῖον, καὶ χειρόμακτρον ἂν προσείποις. οἱ δὲ πάλαι, ταῖς καλυμένας ἀπομαγδαλιαῖς ἐχρῶντο, αἱ ἦσαν τὸ ἐν τῷ ἄρτῳ μαλακὸν, καὶ σταιτῶδες, εἰς ὃ ἀποψήσασθαι, τοῖς κυσὶν αὐτὸ παρέβαλλον. ὅθεν καὶ Λακεδαιμόνιοι, κυνάδα τὴν ἀπομαγδαλιάν καλοῦσιν. ὑποδηλοῖ δὲ καὶ Ὀμηρος,

57 Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἀνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ', αἰεὶ γὰρ τε φέρει μειλίγματα
θυμοῦ.

ἐν οὗτῳ εἴσπρα, βόθρος ἐν ᾧ περιφλύγουσι τὰς τῶν ὄντων τρίχας. addit plura, quæ ipse videbis fol. 97. SEB.

51 Ξύλα, καύσ.] Etiam infra X. 110. Laz. Bayf. de re vell. pag. 238. interpr. costilia, quæ aliis acapna, ποῖτις δανὴ & κήκωια. vid. Casaub. in Capitolin. pag. 230. & in Trebell. pag. 497. SEB.

Ξύλα, καύσ.] De his lignis Bayfius extremo libro de re veltaria: & Noster etiam infra meminit X. 110. JUNG.

52 Περὶ τοῦ κ. χ.] Philoxenus apud Athen. XV. fol. 685. κατὰ χειρὸς δ' ἤλυθ' ὕδωρ. ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέα προχῶν φέρον ἐπὶ χεῖρας. Aristophanes Gramm. apud eundem libr. IX, fol. 408. docet. παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δειπνοῦ, λίγεσθαι κατὰ χεῖρας. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἀπονίψασθαι. Sed aliquanto post tamen Athen. σημειώτιον δὲ, inquit, ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χεῖρας ἔλεγον. SEB. 2.

Περὶ τοῦ κ. χ.] De his plura vid. Fulv. Ursinum adpend. tricin. JUNG.

53 Κριτήριον &c. ἐπικρίσαι] Id est examen, iudicium, de quo Aristoteles apud Eusebium: Ταῦ κριτήρια καὶ ἑαυτὰ δεικνύουσι καὶ τὰ κρινόμενα. sed hoc κριτήριον nihil facit ad χειρόνιπτρον aquiminale; scribendum sine dubio κρητήριον. Hesych. κρητήριον, ἐπίχυσιν, κατακρήσαι γὰρ τὸ καταχεῖαι, & iterum, Κρήσαι, κεράσαι, ἐπιχεῖαι; unde & mox in Polluce leg. ἐπικρήσαι. vid. Etymolog. in κρατήρ & κρητήριον. ἐπίχυσιν, est iussu iocunt, infundibulum in Glossis vel gutturium. Kühn.

Κριτήριον &c. ἐπικρίσαι] Quid est κριτήριον & ἐπικρίσαι? ego mehercule non intelligo. legendum omnino est κρητήριον & ἐπικρήσαι. Hesychius me docuit: Κρη-

τήριον, ἐπίχυσιν. κατακρήσαι γὰρ τὸ καταχεῖαι. Idem, Κρήσαι, κεράσαι, ἐπιχεῖαι. JUNG.

Κριτήριον &c. ἐπικρίσαι] Κρητήριον & ἐπικρήσαι pro prior. edit. κρητήριον & ἐπικρήσαι Clariss. Kühnius restituit.

54 Χειρόμακτρον] Rhodigin. XVI. Ant. 10. JUNG.

55 Ἀπομαγδαλιαῖς] Euseb. Iliad. fol. 352. ἐκ τοῦ μασσεῖν &c. ἡ μαγδαλία, ἣτις ἦν ζύμματι ἐν ᾧ ἀποματτόμενοι τὰ ἐκ τῶν βρωμάτων λιπαρὰ ῥύπη. οἱ παλαιοὶ ἔριπτον κυσίν. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν λίχων καὶ παρασίτων, τὸ, κύων ζῶν ἀπὸ μαγδαλίας. Παρὰ δὲ ἄλλοις (inquit idem Odyss. 684.) καὶ ἀπομαγδαλιῆ, καὶ ἀπομαγδαλις, ψάμμος εἰς ἣν ἐματτόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ δειπνοῦ ἔριπτον κυσίν. vid. & Athen. libr. X. fol. 409. προν. Canis vivens e magdalia. SEB.

Ἀπομαγδαλιαῖς] Leg. ἀπομαγδαλιαῖς & mox ἀπομαγδαλιάν. Kühn.

Ἀπομαγδαλιαῖς] De hoc ritu vid. Fulv. Ursinum adpend. tricin. non longe a fine. Pluribus Erasmus Adagio, Canis vivens e magdalia. ubi Noltri verba ita interpretatur: Veteres autem utebantur apomagdaliis (sic enim vocabant id quod est in pane molle ac pingue in quod absterfo obsonio ipsum canibus abiciebant: unde & Lacedæmonis apomagdaliam appellant cynada. JUNG.

Ἀπομαγδαλιαῖς] Ἀπομαγδαλιαῖς accentu in ultima reposuit Cl. Kühnius pro ἀπομαγδαλιαῖς.

56 Κυνάδα] Alias κυνάδες αἱ τῶν κυνῶν τρίχες, vid. Etimol. Porri Lex. Dog. SEB.

Κυνάδα] Ἀπομαγδαλιάν reposuit Cl. Kühn. pro ἀπομαγδαλιάν.

57 Ὡς δ' ὅταν &c.] Odyss. κ. 216. SEB.

Περὶ τῶν καθαιρόντων τὸ συμπίσιον.

α'.

De his quæ e symposio purgantur. 1.

Σ Πόγγοις δὲ καὶ σπογγιαῖς ⁵⁹ καθαιρόντων οἱ ὑπηρεταὶ πάντα τὰ λείψανα τῆς τροφῆς, τὰ ἐπὶ τοῦ δαφροῦ ἀπερριμμένα. οἶον, Φυλλία. τὰ δὲ τῆς θριδακίνης Φύλλα, οὕτω καλεῖται. καὶ κογχυλίον, κόχλους. καὶ ὄστρέων, ⁶⁰ κόγχυς. καὶ ἰχθύων, λέπη. καὶ καράβαν, ὄστρακα. καὶ κρεῶν, ὄστα. καὶ ὀπάρας, ⁶¹ μίσκους, ἀ καὶ κορήματα κλητέον. παῖς ἐκκορεῖτω, παρακορεῖτω, καθαιρέτω, καλλυνέτω, σαιρέτω, ⁶² κορήθρῳ ἢ καλλύτρῳ. σάρον γὰρ ὡς ἐπιτοπολὺ, ⁶³ τὸ ἐν τῇ ἄλῳ ἐκάλου. ὡς τὸ ἐν τοῖς ἀλφίτοις, ⁶⁴ μυλήκορον. συναθροίζεται δὲ, εἰς ἀρρίχον τινα, ἢ κόφινον, ἢ σπυρίδα, ἢ ⁶⁵ σπυρίχιον, ἢ ⁶⁶ φερνίον. ἐκαλεῖτο δ' οὕτω ἢ ⁶⁷ ἰχθυρά σπυρίς.

S Pongis quidem ministri omnes cibi reliquias, in solum projectas expurgabant. utpote phyllia (lactucæ autem folia sic vocantur) & conchularum conchas, ostrearum testas, piscium squamas, caraborum testulas, carniū ossa, pomorum putamina, quæ etiam coremata vocanda sunt. Puer purget, expurget, mundet, ornet, verrat scopis aut verriculo. Sarum enim vocarunt, imprimis falis verriculum. quemadmodum farinae, mylecorum. Congregat vero, in vas quoddam vimineum, cophinum aut sportam, canistrum, aut nassam, sic autem sporta piscatoria nominatur.

58 ΚΕΦ. ΙΕ. Caput XV.] Boham partem hujus capitis habes in *Scholiis Græcis Antholog.* ad c. 31. lib. II. in *Lucillis* carmen, quod incipit, Καὶ τρώγεις &c. & quidem *Polluce* nominato ita, Πολυδ. κηφ. ε'. ubi emendandum erit; Πολυδ. βιβ. ε'. e sexto enim libro hæc sunt. non e capite. vel prorsus delendum illud κηφ. ut alias solent hæc *Scholia* scripsit Nostrum laudantia, & scribendum Πολυδεῖα. ε'. vide vero de spongis hæc & *Brodaei* ibi Notas, ad carmen quod dixi. JUNG.

59 *Expurgabunt*] Expurgent. Solent enim Attici genitivo plurali participii uti pro tertia plurali imperativi. ut καθαιρόντων dicatur pro καθαιράτωσαν. quomodo *Odyss.* π, 437.

--- μή ται ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελιότων. pro μελίωσαν. Et apud *Plat.* de L. L. VIII. fol. 917. σαζόντων, κολαζόντων, ἀναγκαζόντων, διαδικαζόντων &c. vid. & hic cap. seq. princ. *Euseb.* ellipsin statuit verbi ἔστωσαν, ut sit καθαιράτωσαν pro ἔστωσαν τῶν καθαιρόντων, similiturque in aliis. vid. *Iliad.* fol. 190. SEBER. 2.

Καθαιρόντων] Attice pro καθαιράτωσαν, purgantem ministrum. vid. *Segm.* seq. KÜHN.

60 Κόγχυς] Forte reponendum κόγχους. *Henr. Stephan.* SEB.

Κόγχυς] *Salm.* κόγχους. KÜHN.

Κόγχυς] Pro κόγχους, suspicabar an forte κόγχους verius: & sic etiam in *Theauro suo* video suspicatum *H. Stephani.* JUNG.

61 Μίσκους] Alii μίσχους. *Hesych.* Μίσχος ὁ παρὰ πῶ φύλλα κόκκος, sunt qui reddunt *pestis*, quod conveniret cum μίσχος; *quissuilius* etiam diceret ex *Festo*, *Theophr.* lib. IV. de H. P. cap. 11. de *sida*. μίσχον δὲ ἔχει μικρὸν, *pediculo* ranno *appetitum*. vid. eundem initio lib. I. de *Pl.* KÜHN.

62 Κορήθρῳ ἢ καλύτρῳ] Κορήθρῳ suspectum *H. St.* pro κορήθρῳ. item καλύτρῳ pro καλλύτρῳ vel καλλύτρῳ. *Cl. Alex.* *Pæd.* II. fol. 83. καλλύτρῳ δίκην ἐπισυρομένης τῆς ἐσθῆτος τὰς ἐπιπολαίους τῆς γῆς ἀχυρμίας. ubi *Flor.* tamen ed. καλλύθρῳ, ut *Sylb.* not. quomodo *Levitic.* XXIII, 20. καλλυθῆρα φοιτικῶν. quamvis ib. alii κάλυντρα & apud *Hesych.* κάλυντρα & κάλυντρα utrumque suo loco extat. Sed & κάλυντρον ἢ κάλυντρον. in *παρασάρασι*. SEB.

Κορήθρῳ ἢ καλύτρῳ] *Salm.* καλλύτρῳ & κορήθρῳ. KÜHN.

Κορήθρῳ ἢ καλύτρῳ] *Scholia* hic illa quæ dixi ad *Lucillis* carmen extare, habent hic: κορήθρῳ, ἢ καλλύτρῳ. recte alterum. legendum enim hic, κορήθρῳ, ἢ καλλύτρῳ κορήθρῳ notum a κορίω. alterum κάλυντρον. alterum etiam alibi apud Nostrum, uti infra X, 29. in MS. Sequitur hic σάρον. *Scholia* in *Antholog.* habent ὀκτυμένῳ σαρόν, & sic ipso carmine *Lucillis*: πρίσματι καὶ σπόγγῳ καὶ σαρόν ὑδὸς ἔχων. e *Nostro* hic *Nunnesius* ad *Phrynic.* *Eclog.* in σάρωσον. de hoc *Nostrer* etiam infra X, 29. JUNG.

Κορήθρῳ ἢ καλύτρῳ] Uti jam textus habet, ita *Cl. Kühnius* restituit, *Falckenburgius* etiam καλλύτρῳ optime habuit. vid. *Hesych.*

63 Τὸ ἐν τῇ ἄλῳ] *Interpr.* falis verriculum; cui versioni falis nihil est. σάρον aut ut plurimum dici de *purgantibus ayea*, in qua fruges sunt excussæ, uti *mola purgantia* dici solent *μυλήκορον*. vid. lib. X. cap. 5. KÜHN.

64 Μυλήκορον] Ita & *Nostrer* infra X. 29. Emenda itaque hinc dicta *Scholia Antholog.* quæ habent *μυλόκορον*. JUNG.

65 Σπαρίχιον] *Salm.* σπυρίχιον pro σπαρίχιον, idem & φέρμιον & ἰχθυρά legit cum *Hesychio*. KÜHN.

Σπαρίχιον] Non recte. an σπυρίχιον, uti *Nostrer* infra X, 132. & *Hesychius*. Sed *Scholia Anthologia* hic habent ἀρίχιον. quid itaque si *scripsisset* ἀρίχιον, quod esset diminutivum ab ἀρρίχος. Est & *σπυράχια* VII, 174. quod forte & hic reponendum. JUNG.

Σπαρίχιον] Σπυρίχιον pro σπαρίχῳ. reposuit *Clariss.* Kühnius. *Falckenburgius* habet ἢ σπυρίχιον proxime ad veram lectionem.

66 Φερνίον] Φέρμιον infra X. 132. SEB.

Φερνίον] *Hesych.* Φέρμιον legit & ἰχθυρά. vid. illum in Φέρμια. KÜHN.

Φερνίον] Potius proparoxytone Φέρμιον scriberem, ut infra VII, 174. & X, 132. MS. habet. Corrige *Hesychium* & scribe Φέρμια, ubi Φέρμια, ἃς ἴνιοι ἀστήλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας. *Scholia Antholog.* habent φερνίαν, ubi forte Φέρμιον reponendum fuerit. JUNG.

67 Ἰχθυρά] Pro ἰχθυρά *Kühnius* reposuit ἰχθυρά.

Poculorum nomina.

Γ.

69 Ἐκπαμάτων ὄνματα.

α'.

Pincernæ vero pocula eluant, profundant, & mundent. & phialas summis sustineant digitis, compotoribus commode istas offerentes. Pocula vero, etiam potatoria vasa dici possunt. Δέπας enim, & Κύπελλον, Poëtica sunt. Horum autem species numerant, calicem, caliculum, phialam, ancylem, *calicem majorem, cymbium, semitoma, anea labra habentia, mastos, carchesium. * Thericleium vero, & Cantharum ab Auctoribus. Antigonides autem, Seleucidem, Rhodiadem, aut Rhodiacam ab utentibus vocarunt. Phialam vero ancipitem, & Aureum poculum utrinque anatum, Homerus a forma appellat. Sed unicum ansam habens, cotyliscus nominabatur. Et hedypotides Rhodiæ, δίνου, ρυτά, scyphi, cotylus. Condumque,

Οί δὲ οἰνοχοοί, τὰ ἐκπάματα ἐκπλυνόντων τε καὶ διανιπτόντων, καὶ κλυζόντων, καὶ καθαιρόντων. καὶ τὰς Φιάλας ⁷⁰ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἀκρῶν ἐχέτωσαν, προσφέροντες τοῖς συμπόταις εὐλαβῶς. τὰ δ' ἐκπάματα, καὶ ποτήρια ἂν τις εἴποι. τὸ γὰρ δέπας, καὶ κύπελλον, ποιητικά. Τὰ δὲ τούτων εἶδη, κύλικα, κυλίσκη, Φιάλην, ⁷¹ ἀγκύλην, ⁷² Φιάλην λεπαστήν, κυμβίον, ⁷³ ἡμίτομα, χαλκόστομα, μαστούς, καρχήσιον. * καὶ ⁷⁴ Θηρίλειον μὲν, καὶ κάνθαρον, ἀπὸ τῶν ποιησάντων. ⁷⁵ Ἀντιγονίδας δὲ, καὶ Σελευκίδα, καὶ ῥοδιάδα, ἢ ῥοδιακὰ, ἀπὸ τῶν χρησαμένων. ἀμφίβητον δὲ Φιάλην, ὡς Ὀμηρος, καὶ χρύσειον ἀμφωτον, ἀπὸ τῶν σχημάτων. τὸ δὲ μόνωτον, κοτυλίσκος ὀνομάζεται. καλοῦνται δὲ καὶ ⁷⁶ ἡδυπότιδες ⁷⁷ αἱ ῥοδίαί, δίνου, ρυτά, σκύφοι, κότυλος. καὶ ⁷⁸ κόνδου,

69 Ἐκπαμάτων ὄν.] De iis prolixè *Gnil. Stukkius* Antiq. convin lib. III. cap. 12. SEB.

70 Ἐπὶ τῶν δακτύλων] *Ex Xenoph.* lib. I. de *Cyri* *Ἰσθμ.* οἱ δὲ τῶν βασιλείων τούτων οἰνοχοοὶ κομψῶς τε οἰνοχοοῦσι καὶ καθαρίαι ἐγχεύουσι καὶ δίδουσι, τοῖς τρισὶ δακτύλοις ὀχεύοντες τῆς Φιάλης καὶ προσφέρουσιν ὡς ἂν ἰδοῖεν τὸ ἐκπάμα εὐλαβήσασθαι τῶν μέλλοντι πίνειν. Kühn. 71 Ἀγκύλην] De ἀγκύλην, qualenam poculi genus fuerit vide insigne fragmentum *Athenai* apud *Cassaub.* XI. *Athen.* 4. JUNG.

72 Calicem majorem] Λεπαστήν vel ut alii λεπαστή poculum nominatum ἀπὸ τῶν εἰς τὰς μίθας καὶ τὰς ἀσωτίας πολλὰ ἀναλισκόντων, οὓς λαφύκτας (helluones, lurcones, gurgites, voraces, *Dales.*) καλοῦμεν. κύλικας δ' ἦσαν μεγάλας. *Athen.* XI. fol. 485. Eodem libro etiam de cæteris poculorum speciebus & ordine quidem alphabetico explicatur. SEB. 2.

Φιάλην λεπαστήν] Si Φιάλην repetitum non a librario est, dictum est eodem modo, uti ab *Aristophane* in *Pace κύλικα λεπαστήν*: apud *Athen.* lib. IV. apud quem tamen in cæteris aliquam multis exemplis saltem λεπαστή hoc poculum nominatur, ut & X. 75. vid. & *Q. Sept. Flor.* ad eandem *Εἰρήνη* Comici, ubi ait

Φίσεις ἐπειδὴν ἐπίσης οἶνου νέου λεπαστήν. JUNG.

73 Ἡμίτομα] Ἡμίτομα habet *Falckenburgeri* MS. sed vulgatum tuentur *Athenaus*, *Hesychius*, & *Γλαυκίτης*. dein Edit. *Basil.* male legebat χαυώτομα.

74 Θηρίκειον] *Athen.* XI. fol. 470. a *Θηρίκλῆς* ibid. fol. seq. sicut ab Ἡρακλῆς Ἡράκλειος. pr. ed. *θηρίκειον*. SEB.

Θηρίκειον] De thericleis multa apud multos. in quibus *Phil. Beroaldus* Annotamentorum cap. ult. & *L. Bayrius* de vasculis. & *Xylander* in *Plutarcho*, & doctissimi nostræ ætatis *B. Vulcanius* Notis in *Agathiam*, & *Cassaubonus* XI. *Athen.* 5. JUNG.

75 Ἀντιγονίδας] Lego *Αντιγονίδα*. Scilicet ut *Σελευκίδα*. *Athenai* lib. XI. fragmentum apud *Cassaubonum*: *Αντιγονίς* ἐκπάμα ἀπὸ τοῦ βασιλέως *Αντιγόρου*, ὡς ἀπὸ *Σειλευκίου* *Σειλευκίς* (scribe *Σειλευκίς*) καὶ ἀπὸ *Προυσίου* *Προυσίς*. *Polemo* apud *Athenaum* ipso lib. IV. *Σελευκίς* ῥοδιάς, *Αντιγονίς*. *Clem. Alexand.* quoque meminit talium II. *Pædag.* 3. ἐρήτων τοίνυν *Θηρίκειοί* τινες π' αἰκίαι, καὶ *Αντιγονίδας*. JUNG.

76 Ἡδυπότ. αἱ ῥοδ. &c.] *Athenaus*, qui omnia ista poculorum genera pertractavit leg. ἡδυπότιδες a recto ἡδυποτι, casque a Rhodiis inventas ait ut Athenien- sium *Thericleis* opponerentur: lib. XI. cap. 5. Kühn.

Ἡδυπότ. αἱ ῥοδ. &c.] Sic ista restituit doctiss. *Cassaubonus* II. *Athen.* 5. quum antea monstrose hic esset, ἡδυπ. ἀβρώμιοι, δοροί, ρυτάι, &c. utinam nos hic MS. servaret. Licet tamen, spero, suspiciunculam meam adferre, putidam quamvis. Quid enim aliud post *Cassaubonum* mihi ego sperem? putarem, inquam, forte illud αἱ ῥοδίαί a *Polluce* hic non additum, licet istud poculi genus a Rhodiis æmulatione *Thericleorum* factum sciam. & pro ἀβρώμιοι, *H. Stephanus* quidem ἀβρόμιοι adscriptit; quod poculi genus nescio. Ego malletm βρόμιοι, a bromio *Baccho*. quod ipsum, quamvis quoque nesciam tamen novi prorsus simile, quod ipsum nempe forte reponendum est. In fragmento nimirum *Athenai* ex lib. XI. apud *Cassaubonum* XI. *Athen.* 4. est: *βρομιάδης* ἐκπάμα ὅμοιον τοῖς μακροτέρους τῶν σκύφων. Sed adhuc propiorem scripturæ conjecturam adfero talem, ἡδυπότιδες, λαβράνιοι, δῖνοι &c. Legi enim apud *Clem. Alexand.* II. *Pædag.* 3. ἐρήτων τοίνυν *θηρίκειοί* τινες καὶ *Αντιγονίδας*, κάνθαροί τε καὶ λαβράνιοι, καὶ λεπασταί, καὶ τῶν ἐκπαμάτων εἶδη καὶ μυρία. Et audi excerptum e MS. scholion, quod *Sylburgius* posuit in suo Indice eximio: λαβράνιοι, ἀπὸ τοῦ σχήματος ἀσπιδοειδὲς ἐκπάμα: ἀφ' οὗ ἴσθι λάβρος ἐμφορηθῆσαι τὸν πίνοντα. ῥυτῶν mentio apud *Demosthenem* in ea κατὰ *Μεσίδου*: κυμβία καί ῥυτά καὶ Φιάλας ὀνομάζων. ubi *Scholias*tes: ῥυτά, ἐπιμηκε ποτήρια κερατοειδῆ ἅνω μὲν ὑψυόμενα, εἰς ὅξυ δὲ λήγοντα. JUNG.

Ἡδυπότ. αἱ ῥοδ. &c.] *Bafilensis*. edit. habebat ἡδυπότιδες ἀβρώμιοι, δοροί, ρυτάι, pro quibus ira legebat *Falckenburgerius* in suo Codice e MS. ἡδυπότιδες ἀβρώμιοι δῖνοί, ρυτά.

77 Αἱ ῥοδίαί, δῖνοι, ρυτά &c.] Prior. edit. ἀβρώμιοι, δοροί, ρυτάι, quam scripturam sequatur, cui ea placet. mihi potior *Cassauboniana* lectio (*Animadv.* in *Athen.* XI, 5.) quam nova hæc editio exhibet. SEB.

78 Condum] *Condy*. *Hesych.* κόνδον, ποτήριον βαρβαρικόν. apud *Athen.* *Ἀσιατικόν*, κοτύλας χαρούν δῖκα. lib. II. fol. 477. SEB. 2.

Καππαδοκικόν, καὶ ⁷⁹ Βησιακόν. Περσικόν δ' ἦν τὸ ἐκπῶμα, ὡς κώθων Λακωνικόν. * τοῦ δὲ κώθωνος αἱ ἐκατέρωθεν πλευραὶ, ὥσπερ καὶ τῆς χύτρας, ⁸⁰ ἄμβωνες καλοῦνται. ἔστι δ' εἰπεῖν, καὶ Φιάλας ⁸¹ Λυκιουργεῖς, καὶ δικέρας, ἢ δικρουῶν ῥυτόν. τὸ δὲ ⁸² κισσύβιον, κισσὸς περιέθει, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐνομα. τὸ δὲ ⁸³ ἄλεισον τὸ Ὀμηρικόν, μέγα ἦν ἐκπῶμα, κληθέν ἐκ τοῦ ἄλις πιεῖν, ὡς ἢ ⁸⁴ ἀμυστις. καὶ γὰρ τοῦτο, οὐ μόνον τὴν ἀθρῶαν πόσιν, ἀλλὰ καὶ ἐκπῶματος σχῆμα δηλοῖ. καὶ ἀσάμινθος δὲ, ποτήριον ἀν εἶη, ὡς Ὀμηρὸς τε μινύει, Τηλεμάχου δίδοντας Μενέλεω, ⁸⁵ Δύ' ἀσάμινθους. * καὶ Κρατῖνος ⁸⁶ ἐν Χείροσιν, Ἐξ ἀσάμινθου κύλικος λείβων. κυλίσκιον δὲ, ἢ μικρὰ κύλιξ. ἢ γὰρ ⁸⁷ κύλικνος, πυξίς ἐστι. ⁸⁸ χρυσις δὲ, καὶ ἀργυρίς, Φιάλαι μὲν ἄμφω. τούνομα δὲ, ἐκ τῆς ὕλης ἔχουσι. μεσόμφαλοι δὲ Φιάλαι, καὶ ⁸⁹ βαλανιόμφαλοι, τὸ σχῆμα προσηγορίαν ἔχουσι. χρυσόμφαλοι δὲ, τὴν ὕλην, ὡς αἱ Σαπφούς χρυσαστράγαλοι. ⁹⁰ βομβυλιός δὲ, τὸ στενὸν ἐκπῶμα, καὶ βομβυῶν ἐν τῇ πόσει, ὡς Ἀντισθένης ἐν Προτρεπτικῶ. * τὸ δὲ ⁹¹ ποτήριον, ⁹² Ἴων ἐκάλεσεν. ἔστι δέ τι καὶ ὁ κότυλος Διονυσιακὸν ἐκπῶμα, ὥσπερ καὶ ὁ κοτυλίσκος. ὁ δὲ

Cappadocium : & Besciacum , Persicum poculum : veluti Cothon , Laconicum. * Cothonis vero utraque latera , quem- ⁹⁷ admodum & ollæ , ambones nominantur. Vocare autem licet phialas , Lycurgicas , bicornes : aut bifidum rytum. Cissymbium vero , hederæ ambibat , a qua & nomen desumpsit. Halesum autem Homericum , magnum poculum erat , a copiose aut sufficienter bibendo dictum. Sicut & amyctis , hoc enim non modo nimiam continuamque potionem , sed etiam poculi figuram significat. Et asaminthus , poculum fortasse fuerit : ut Homerus ostendit de Telemacho , dante Menelao Asaminthos duos. * Et Cratinus in Chironibus , Ex asaminthi calice libans. Caliscium autem , parvus calix. Sed Cylischus , pyxis est. Aurea porro , & argentea , utraque phialæ sunt , & a materia nominantur. Mesomphali vero , & balaniomphali a forma nomen desumpserunt : chrysomphali autem , a materia : quemadmodum & Aurei Sapphonis astragali. Sed bombylius , angustum est poculum inter potandum bombylans : ut Antisthenes in Exhortatoria oratione dicit , * Poculo vero Ion nomen indidit. ⁹⁹ Est insuper & Cotylus , Bacchi proprium poculum : sicuti & Cotyliscus. Cæterum

Κόνδ, κ.] Distinctio hic tollenda. KÜHN.

Κόνδ, κ.] De eo vid. quoque Athen. lib. XI. & Brijsonium lib. II. de Reg. Perf. & Casaub. XI. Athen. 7. JUNG.

⁷⁹ Βησιακόν.] Athenæus βατιάκη & βατιάκιον vocat. forte in hoc vocabulo accentus æque variat ac in λεπαστή & λεπάστη, Salmaf. Βησιακόν alias Βησιον appellatur. KÜHN.

Βησιακόν.] Pro Βησιακόν an rectius forte Βησιακόν. uti ad Bessos Thracas referamus. nec etiam ita comode coherere videtur illud Περσικόν δ'. an? καὶ Περσικόν δ' vel καὶ Περσικόν τ', vel saltem, καὶ Βησιακόν, Περσικόν τε. quod medium posui, mihi magis placet. JUNG.

Βησιακόν.] Falckenburgius ex MS. βατιάκη & Athen.

⁸⁰ Ἄμβωνες.] De his vid. Casaubon. XI. Athen. 10. JUNG.

⁸¹ Λυκιουργεῖς.] Λυκιουργεῖς, Athenæus libr. XI. & ita Salmaf. KÜHN.

Λυκιουργεῖς.] Emenda Λυκιουργεῖς. & vide pluribus Athenæum libr. XI. emendavit ita & Salmafus noster videns Lycurgicas interpretis. JUNG.

Λυκιουργεῖς.] Λυκιουργεῖς pro Λυκιουργεῖς restituit Kühnius.

⁸² Κισσύβιον.] Vid. plura de hoc doctiss. Brodeum ad lib. II. Anthol. cap. 47. ad Carmen Agathii, ἡμῖς μὲν &c. ubi ait Noltrum in hanc opinionem forte inductum eo Theocriti versu Idyll. α.

Τῶ περι μὲν χεῖλη μαρτυρεῖται ὑψὸς κισσός. JUNG. ⁸³ Ἄλεισον.] Vid. fragmentum Athenæi apud Casaub. XI. Athen. 4. JUNG.

⁸⁴ Ἄμυστις.] Prior. edit. ἀμυστις, vid. supra VI. 25. SEB.

⁸⁵ Δύ' ἀσαμ.] Odyss. δ, 128. sed vide an probum hoc testimonium. SEB.

⁸⁶ Ἐν Χείροσιν.] Ita apud Ρήνταχ. quoque in Ρεῖ-

ele fol. 110. & Scholiis Aristoph. sed apud Athen. XII. fol. 553. ἐν Χείροσι. lib. autem XI. fol. 460. ἐν Χείροσι, itaque & apud Hesych. in ἀντόφοροι. Casaub. ad fin. XII. Athen. SEB.

Ἐν Χείροσιν.] Malo Χείροσι, ut infra Noster MS. X, 186. JUNG.

⁸⁷ Κύλικνος.] Pyxis est, formam calicis representans. Segm. seq. ψυκτήρ dicitur. KÜHN.

Κύλικνος.] Scribendum puto κυλικίς. Hesych. κυλικίς, πυξίς. ἄλλοι λιβατριδές, (an? λιβατριδές) ἕτεροι ἀγγεῖα κεράμεα ἄλλοι, κύλικας ἄλλοι πυξίδας ἰατρικάς. & ante: κυλίχη, φιάλη καὶ ἢ ἰατρικὴ πυξίς. vide & infra X, 46. quæ ex MS. adnoto. JUNG.

⁸⁸ Χρυσίς δὲ &c.] De his Politiss. Mercerus Notis ad lib. II. Aristen. epist. 18. JUNG.

⁸⁹ Βαλανιόμφαλοι.] Βαλανιόμφαλοι. Athen. lib. XI. fol. 503. SEB.

Βαλανιόμφαλοι.] Corrige βαλανιόμφαλοι. Nomen hoc dixit Cratinus ἐν Δραπέτιον. videque exponentem Athenæum lib. XI. in Φιάλη. JUNG.

⁹⁰ Βομβυλιός.] Infra X, 68. προπαροξυτ. H. Steph. utroque modo agnoscit. Casaub. bombylium Græci appellant vas angusti oris, & colli prælongi, ad sugendi usum potius quam bibendi paratum, Anim. in Athen. lib. VI. cap. 18. SEB.

Βομβυλιός.] Videatur Hesychius h. v.

⁹¹ Ποτήριον.] Athenæus lib. XI. cap. 1. Simonidi Amorg. hoc tribuit. KÜHN.

⁹² Ἴων.] Henr. Stephanus quidam adscripsit, citat & Schol. Apoll. Antisthenem. Sed ego mallet qui doceret quid Ἴων hic faceret. certe non omnino mendo libera esse ista, ego quidem puto. Quid si illud Ἴων tantum esset repetitum ab oscitante librario ex præcedenti ποτήριον? conjecturæ me non adeo sane forte pœniteat, & sic omnia restituum : Προτρεπτικῶ τὸ δὲ ποτήριον ἐκάλεσεν. vide Nostrium infra X, 68. ubi certis-

ψυκτηρ, vulgaris est. quem & dinum nominaverunt, in quo merum continebatur. Plurimi vero eum, meroferum nuncuparunt, neque fundum habet planum, sed astragalos. Sed Geusterii meminit Aristophanes. Mani autem, Nicon in Citharædo, Patrium prehendere manum fictilem, plenum, quinque fere cotylarum 100 capacem. Olcæi vero, Antiochus. * Verum olcæum est, in quo pocula abluunt. Sed Aginetas, ex ollis patriis bibere, tradit Herodotus. Et Aristophanes in quodam loco inquit, Bibebat hic quidem e poculis vitreis. Præterea

ψυκτηρ, πολυβρύλλητος, ὃν καὶ δῖνον ἐκάλεον. ἐν ᾧ ἦν ὁ ἀκρατος. οἱ πολλοὶ δὲ, ἀκρατοφόρον αὐτὸν καλοῦσιν. οὐ μὲν ἔχει πυθμένα, ἀλλ' ἀστραγαλίσκους. καὶ γευστήριον μὲν, Ἀριστοφάνης μέμνηται. μάνου δὲ, Νίκων ἐν Κιθαρωδῶ, Πατριώτιδα μάνην, λαβε κεραμεοῦν ἀδρὸν. χωροῦντα κοτύλας πέντε ἴσως. ὀλκαίου δὲ, Ἀντίχορος. ἔστι δὲ ὀλκαῖον, ἐν ᾧ τὰ ἐκπίσματα ἐναποníπτουσιν. Αἰγινήτας δὲ Φησὶν Ἡρόδοτος πίνειν ἐκ χυτρίων ἐπιχωρίων. Ἀριστοφάνης δὲ που ἔφη, Ἐπίνομεν ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων. ἡ δὲ

te de Ione ne jota. Jam tamen vidi ad illa Athenæi initio libr. XI. Ποτήριον δὲ πρῶτον οἶδα ἀνεμάσταντα τὸν Ἀρόργιον ποτήριον Σικωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως, ἀστραπέζαν εἰλέ νη ποτήριον, Casaubonum nostrum lib. XI. Animad. cap. 1. scribere, esse qui dissentiant de Simonide Amorgio: nam Julius Pollux ejus loco Ionem Chium nominat. τὸ ποτήριον, ait. Ἰων ἐκάλεσεν. emendat autem illa apud Athen. ἀπὸ τραπέζων scribens. Cæterum meam conjecturam tamen a doctis considerari velim. de illo poculo alias Foes. Oecon. Hippocr. in βομβολ. & doctissimus Casaubonus VI. Athen. 18. de etymo. JUNG.

93 Ψυκτήρ πολυβρύλλητος] Quia ejus apud Platonem in Convivio aliosque Græcos crebra fit mentio, hic inter pocula recensetur ψυκτήρ, poculis refrigerandis destinatum quod Alcibiades ebrius pro poculo sibi dari vult apud Platonem. KÜHN.

Ψυκτήρ πολυβρύλλητος] Videatur Phlegonius. 94 Meroferum] Ἀκρατοφόρον, ad meracum ferendum comparatum vel idoneum. SEB. 2.

95 Ἀστραγαλίσκους] Tali vel aurei vel ex alia materia pro pedibus subjecti erant poculis, quæ dicuntur glandulata quibusdam. KÜHN.

96 Γευστήριον] Phlegon. οὐχὶ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῆ γευστήριος, quibus verbis minutum poculum describit, qualia erant illa, ex quibus gustum vini dabant œnopolæ empturientiibus. Athenæus lib. XI. cap. 9. KÜHN.

97 Πατριώτιδα μάνην, &c.] Emendatio petenda ex Athenæi XI. fol. 489. ubi:

Καὶ πάνυ τις εὐκαίριος προπίων φησὶ πατριώτα, Μάνην δὲ εἶχε (sc. e Poll. λαβὴ) κεραμεοῦν ἀδρὸν, χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως ἰδεξάμεν. Ad& Anim. Casaub. cap. 12. SEB.

Πατριώτιδα μάνην, &c.] Salm. ista ita distinguenda censet:

Πατριώτιδα μάνην δέχου κεραμεοῦν ἀδρὸν, χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἰδεξάμεν
Hæc ille sine dubio respiciens ad Athenæum, qui lib. XI. cap. 12. Νεονίσι locum exhibet ita:
Καὶ πάνυ τις εὐκαίριος προπίων φησὶ πατριώτα, Μάνην δὲ εἶχε κεραμεοῦν ἀδρὸν, χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως ἰδεξάμεν.

Ex quibus facile consicerent senarii illi:
Καὶ πάνυ τις εὐκαίριος προπίων φησὶ,
Πατριώτα, μάνην δέχου κεραμεοῦν
Ἀδρὸν, χωροῦντα κοτύλας πέντε ἴσως.
Ἐδεξάμεν.

Et valde opportune præbens quidam ait:
Popularis, capæ Mænem figulinum
Ingenitum, forsitian cotylarum quinque.
Acciperi &c.

Ex hoc loco apparet Nostrum ἀπὸ μνήμης allegasse hunc locum & pro δέχου λαβὴ posuisse, legendumque hic πατριώτα, non πατριώτιδα, quod non convenit genere cum voce μάνη. KÜHN.

Πατριώτιδα μάνην, &c.] H. Stephanus hic, Athenæus 240, 8. aliter. Sed ex Athenæo Nostrum emendandum ait Casaubonus XI. Athen. 12. emenda itaque ex Athenæi lib. XI.

----- πατριώτα.
Μάνην δὲ λαβὴ κεραμεοῦν ἀδρὸν,
Χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως.

Nostrum Salmasio Athenæus minus corruptus videtur, quodque apud eum δ' εἶχε legitur, emendat δέχου. Sicque hos versiculos emendat:

α. Πατριώτιδα μάνην δέχου κεραμεοῦν ἀδρὸν
Χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. β. ἰδεξάμεν.

Alias ait, non possis facere quin versus claudicat, si λαβὴ retineas. & videas ut ille Μάνη servus, qui jubetur πατριώτιδα μάνην suscipere, ad verbum respondeat: ἰδεξάμεν. Sed ad κοτύλος, an rectius plurali legamus κοτύλοι; κοτυλίαι, ut infra MS. Seberii X, 66. & Nolter ibidem nisi quod per ω habeat. vide & paulo ante. JUNG.

Πατριώτιδα μάνην, &c.] Ad oram sui Codicis doctiss. Canterus citat, Athen. Locus scilicet est libr. XI. cap. 12.

98 Ὀλκαῖον] Ὀλκαῖα eodem spiritu Hesych. ὀλκαῖον, λακάνη, νικτήρ, κρατήρ. Apud Athen. aliter lib. XI. fol. 480. ubi conjunguntur ex Epigene: κρατήρις, κῆδος, ὀλκαῖα, κρανεῖα. Rursum aliter in Plutarcho Alexandro, ubi jung. ὀλκαῖα, κρασοῖ, πύλοι, & ἀλύβαστροι. eaque forma etiam infra X, 176. Sed & ὀλκαῖα X, 134. Verum non ubique eadem significatio. SEB.

Ὀλκαῖον] Ὀλκαῖον alii, quod erat labrum magnum, in quo cluebantur pocula. vid. notam Seberii. KÜHN.

Ὀλκαῖον] Φιλῶς & infra MS. X, 78. quamvis & Athenæum partim hinc emendet ille ὁ πάνυ. JUNG.

99 Ἡρόδοτος] In Terpsichore: Ἀττικὸν δὲ, inquit, μήτε τι ἄλλο προσφέρειν πρὸς τὸ ἱερὸν, μήτε κέρασον, ἀλλ' ἐκ χυτρίων (Pollux, χυτρίων) ἐπιχωρίων νόμον τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἶναι πίνειν. KÜHN.

100 Χυτρίων] Χυτρίων. vid. Leopard. emend. libro sexto, capite vigesimo. SEB.

Χυτρίων] Emenda cum Leopardo VI. emendat. 19. χυτρίων, ex Herodoti lib. V. JUNG.

1 Ἐπὶ ὁ μὲν] Pro ἐπὶ ὁ μὲν prior. edit. reposuit ἐπίνομεν, uti legitur in Aristophane.

2 Ὑαλίνων ἐκπωμ.] Achurnensi. vers. 75.
----- πρὸς βίαν ἐπίνομεν,
Ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων.

vid. & infra X, 68. De poculis vitreis differit Stuckius ant. conv. lib. III. cap. 12. SEB.

Ὑαλίνων ἐκπωμ.] Nescio an ad hunc locum respexerit Βαυβίμ lib. de Vascul. scribens calices vitreos, dicere Græcos κύλικας ὑαλίνους, verbum e verbo scilicet nuncupantes, aut hoc Jnl. Polluce. certè non memini alias ubi sic in Nostrum extet. Sed Aristophanis verba corrupta sunt; tuque mecum emenda: ἐπίνομεν ἐξ ὑαλ. non ἐπὶ ὁ μὲν. Sunt illa non longe ab ini-

3 μετανιπτρίς, κύλιξ ἐστίν, ἣν μετὰ τὸ ἀπονή-
ψασθαι ἐλάμβανον. τὸ δὲ ὄνομα, οὐ τοῦ κατὰ
τὸ ἐκπῶμα σχήματος, ἀλλὰ τῆς τάξεως. ἦν δὲ
καὶ ὕγεια ἱερά, ὡς περ καὶ Διὸς σωτήρος 5 κρα-
τήρ, ἱερὸς ἦν. ἀγαθοῦ δὲ δαίμονος, ὁ μετὰ ταῖς
τραπέζας 6 ἀκρατος. 7 καὶ Ἑρμῆς, ἡ τελευταία
πόσις. ὅθεν καὶ Ὁμηρος,

8 Τῷ πυμάτῳ σπένδσκον. ---

metaniptris, calix est, quem manibus
jam ablotis fumebant. nomenque non a
forma, sed fumendi ordine recepit. Er-
rat & Hygiæa, sacra: sicuti Jovis Salva-
toris Crater quoque sacer erat. Sed bo-
ni Dæmonis, vinum post cibos merum.
Et Mercurii, potus ultimus. Unde &
Homerus, *Ultimo libabant*, dixit.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ζ .

* C A P U T XVII.

101

9 Περὶ ἀρίστου, δείπνου, καὶ
δέρπου.

De prandio, cæna, & vespertiniis
epulis.

Τὸ δὲ σύμπαν, ἀριστὸν, ἀριστήσαι, ἠρί-
στησα, 10 συνηρίστησα, 11 ἀριστοποιούμενοι.
καὶ τὸ Μενάνδρου δράμα, 12 συναριστώσαι. καὶ
ὁ παρὰ Ξενοφῶντι 13 * ἀνάριστος. καὶ πάλιν,

Totum vero in genere dicitur, pran-
dium, prandere, pransus sum, com-
pransus sum, prandium parantes. Et Me-
nandri Drama, Comprandentes. Et illud Xe-
nophontis, prandium commune. Rursus,

10 in Ἀχαρνεῦσι Comici.

--- ἱππίου

Ἐξ ὑαλίνων ἐκπῶμάτων, καὶ χρυσοῖαν
ἀκρατος οἶνον ἠδύ.

Noster adducit & infra X, 63. addito dramatis titulo.

JUNG.

3 Μετανιπτρίς] Vid. & *Casaub.* XI. *Athen.* 11. JUNG.

4 Ὑγεία ἱερά] *Matth. Schickrad* ἀγγεία legendum
contendit Epist. Critica super *Apuleio*. De poculis e-
nim, inquit, ipsi (*Pollucis*) sermo, inter quæ nonnulla
sacra ut Jovis *servatoris*, boni *Genii* & *Mercurii*.
Sylb. putat. ὑγείας ἱερά, subaudito ex præcedentibus
μετανιπτρίς. *Gwil. Stuckius* absque mendii suspitione
verba illa interpretatur de poculo ὑγείας, libro ter-
tio, cap. 23. adjecto quamvis Latinis verbis ex *Athen.*
libro decimoquinto, fol. 692. τῶν μὲν ἀγαθοῦ δαίμο-
νος αἰτούτων ποτήριον, τῶν δὲ Διὸς σωτήρος, ἄλλαν δὲ
ὑγείας &c. SEB.

Ἑγεία ἱερά] Leg. Ὑγεία ἰ. erat enim *metanipttris*
sacra *Hygiæa* & *Santitati*; unde dicebatur *μετανιπτρίς*
τῆς Ὑγείας. erat eadem & Διὸς σωτήρος & ἀγαθοῦ
δαίμονος. *Athen.* lib. XI. c. 11. *Salm.* ὑγείας. KÜHN.

Ἑγεία ἱερά] *H. Stephanus* ita hic conjecit: puto
ὑγείας ἱερά, subaudito ex præcedentibus *μετανιπτρίς*. Hac
ratione nulla litterula addita, punctulo tantum, le-
gam, ὑγεία ἱερά. & certe sic legisse & sensisse etiam
τὸν πᾶν *Casaubonum* cognosco libens extremo capite
11. libr. XI. *Athen.* Alias speciosa erat emendatio
Matthæi Schickrad in Epistola Critica (qui non recte
facit, quod cætera quæ notavit critica in bonos au-
ctores nobis invidet: quem tamen, si Musas jam sper-
nit, dice sua admonere debet, ex promisso teneri;
quod a me dictum amicus anice accipiat, quum bo-
num publicum reip. litterarix hæc a me extorserit)
scribendum dicentis hic, ἀγγεία ἱερά. JUNG.

Ἑγεία ἱερά] Pro ὑγεία doctiss. *Cantegus* ὑγεία quo-
que oræ Codicis suis adscripsit.

5 Κρατήρ] Hic iterum incipit C. Antw. ὁ τρίτος
κρατήρ ἱερὸς ἦν ἀγαθοῦ δαίμονος, primus scilicet Ὑγείας,
secundus Διὸς σωτήρος, tertius *Boni Dæmonis* fuit quem
cum *Genio* eundem faciunt nonnulli. KÜHN.

Κρατήρ] Hic iterum MS. ita post verbum *διατῶν*
(in quo supra VI, 91. quæ intercesserunt hactenus o-
missa dixi) ὁ τρίτος κρατήρ, ἱερὸς ἦν ἀγαθοῦ δαίμονος. JUNG.

6 Ἀκρατος] C. A. εὐκρατος. KÜHN.

7 Καὶ Ἑρμῆς &c.] Postea mos ille mutavit, & *Ζη-
πίτερ* τέλειον in *Mercurii* locum ascitus, auctore *Athe-
nao* in quem vid. *Casaub.* I, 21. SEB.

Καὶ Ἑρμῆς &c.] Absunt a C. A. Ἑρμῆς & reliqua
hujus Segm. Ἑρμῆς ultimum poculum, ut *Ἑρμού κλή-
ρος*, prima fors. ita a *Mercurio* incipiebant in fortile-
giis, & in eundem desinebant conviva. vid. *Hesych.*
in Ἑρμού κλήρος & *Casaub.* in *Athenæum* lib. I. cap.
25. *Hesych.* iterum: Ἑρμῆς ἐπὶ πτώσεως (leg. πόσεως)
ἰδέας ἔλεγον, καθάπερ ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς σωτήρος
&c. KÜHN.

Καὶ Ἑρμῆς &c.] Καὶ Ἑρμῆς & cætera hujus Segm. de-
sunt in MS. vide vero de hac ultima libatione *Mercuriali*
hinc *Rhodgin.* XXVIII. Antiq. 6. imo doctissimos *Ζ.
Meursium* III. Animadv. 19. & *Matth. Schickradum* lo-
co, quo dixi, ubi notant locum esse ex *Odyss.* 7. me-
minit & *Casaubonus* I. *Athen.* 25. Cæterum in MS.
nostro statim sequitur absque titulo τὸ δε &c. JUNG.

8 Τῷ πυμ.] *Odyss.* 7, 138. ὃ πυμ. SEB.

9 Περὶ ἀρίστου &c.] Integer titulus abest a C. A.
KÜHN.

10 Συναριστήσα &c.] C. A. συναρίστησα, ἀριστοποι-
οίμην. (& ἀνάριστος C. V. *impransus*.) *δειπνήσαι* &
συνδειπνήσα omittuntur. *Salm.* pro *συναριστώσαι* leg.
συναριστώσαι, & pro *συνάριστος ἀριστος* ex MSS. *Sy-
naristusse* habet *Plinius* lib. XXIII. cap. 9. KÜHN.

11 Ἀριστοποιούμενοι] MS. ἀριστοποιούμενος, ἀριστή-
σαι. non recte, puto, repetito vocabulo, nisi scripse-
rat ipse *Pollux* ἀριστοποιῆσαι. quod ex eo suspicor,
quia sic apud *Xenophontem* lib. II. *Cyropæd.* profertur
ὡς οἱ στρατιῶται ἑμοῦ ἐγένοντο, ἀριστοποιῆσαι παρ-
ήγγειλε. quo fortasse Noster respexit: quamvis locum
Xenophonticum viti docti suspectum habent, & videntur
nolle ἀριστοποιῆσαι. sed si *δειπνοποιῆσαι*, quod
mox, non improbent, non video causam cur non &
illud probent. Nihil tamen temere a me adfirmatum
esto de loco hoc *Pollucis*. JUNG.

12 Comprandentes] *Dalechampius*: sceminx simul
prandentes. *Plinius Synaristusas Menandri* dicit, *His-
tor.* Nat. XXIII. extremo. SEB. 2.

Συναριστώσαι] Clare ait, *Menandrum* Συναρι-
στόσας scripsisse. Et *Synaristusarum* harum mentio-
nem etiam *Plinius* facere docuit ὁ πᾶν *Isaacus Ca-
saubonus* VI. *Athen.* 12. Cræretis cognominis fabula
ab *Athenao* laudatur lib. VI. *Deipnos*. apud Noltrum
comici ejus nomine, quod sciam, nulla. *Menandri*
vero *Συναριστώσας* Noster infra denuo citat X, 18. ut ex
MS. ibi adscribam: vulgo enim locus mutilus est. JUNG.

13 * Συναρίστος] A. ἀνάριστος, quod non semel a-
pud *Xenoph.* ut libro sexto de Exped. *Cyri*, fol. 386.
εὐκοῦν νῦν κρείττον ἤριστικέτας μάχεσθαι, ἢ ἀνρίον ἀνα-

cæna, cænare, cænâ inſtruerè, cænâ-
vi, concænâvi. Et cænâ communis,
apud Demôſthenem. Et cænâ frugalior,
102 atque cænâ parare. * Cœnægerulus, a-
pud Lyſiam. Et Cænâ geſtatio, apud
Iſæum. Sed Prandium cænâ junctum,
dixit Menander. tum etiâ Incoænatum,
idem in Orga. Nonnulli vero tertias e-
pulas, δέρπα faciunt, aut epulas veſper-
tinas: aut Δόρηστον, ſecundum Xeno-
phontem. Cœnare, poſtcœnium cele-
brare, & menſæ ſecundâ. Et dorpia,
quæ eſt prima Apaturiorum dies. His
etiâ convenit, convivium. & Conviva-
tor qui convivium inſtruit. & δαιτρός pro
coquo. Et Convivium adminiſtrare, a-
pud Homerum. Atque Convivabantur,
apud Iſæum. Et publicum convivium.

δειπνον, ¹⁴ δειπνήσαι, δειπνοποιήσαι, ἐδειπνη-
σα, συνεδείπνησα. καὶ ¹⁵ τὸ σύνδειπνον, παρὰ
Δημοσθένει, καὶ τὸ ¹⁶ περιδείπνον, καὶ ¹⁷ πα-
ραδείπεινθῆσαι. * δειπνοφόρος δὲ παρὰ Λυ- 102
σίου, καὶ δειπνοφορία, παρὰ Ἰσαίου. ἀριſτό-
δειπνον δὲ, Μένανδρος εἶρηκε. καὶ ¹⁸ ἀδειπνον, ὁ
αὐτὸς ἐν Ὀργῇ. οἱ δὲ καὶ τρίτον φασι τὰ δόρπα,
ἢ τὸν ¹⁹ δόρπον, ἢ ὡς Ξενοφῶν, ²⁰ δόρπιστον. δόρ-
πίσασθαι, ²¹ ἐπιδόρησασθαι, ²² ἐπιδόρησιμα-
τα καὶ δόρπια, ἢ πρῶτῃ τῶν ²³ Ἀπατουρίων. Προ-
σῆκει δ' ἀν' αὐτοῖς, καὶ ²⁴ δαῖς, ἀφ' ἧς καὶ δαι-
τυμῶν, ὁ ἐστῖόμενος. καὶ δαιτρός, ὁ μάγειρος.
καὶ δαιτρεύσαι ²⁵ παρ' Ὀμήρω. καὶ κατεδαΐσαν-
το, παρ' Ἰσαίου. καὶ πανδαΐσία.

ρίτους. vid. & libro primo, fol. 271. libro quarto,
fol. 320. & Hittor. Gr. IV. fol. 327. SEB.

* Συνάριστος] Forte non injuria notatum, ut men-
dax suspectum. MS. nosſer, ἀνάριστος. nil verius pu-
to. extat enim sæpius apud Xenophontem. JUNG.

* Συνάριστος] Ἀνάριστος pro συνάριστος in textu re-
positum Cl. Kühnio debes, remoto alterisco.

14 Δειπνήσαι] In MS. deest δειπνήσαι & συνεδείπει-
σα. JUNG.

15 Τὸ σύνδειπνον] P. τὸν σύνδειπνον. SEB.

Τὸ σύνδειπνον] Salm. τὸν σύνδειπνον, dein leg. & πε-
ριδείπνον ex MSS. Kühn.

Τὸ σύνδειπνον] MS. καὶ τὸν σύνδειπνον. & nescio an
non sic legendum. certe de sequenti non dubito quin
παράδειπνον falsum sit, & verissimum, ut MS. habet
περιδείπνον. JUNG.

16 * Παράδειπνον] MSS. περιδείπνον, quod apud De-
mosth. de Cor. fol. 353. Διον ποιῶν αὐτοῦς τὸ περιδεί-
πνον, ὡς παρ' οἰκιστοῦ τῶν τελευτηκῶν. vid. infra
VIII. 66. SEB.

Cæna frugalior] Potius: cæna funeralis, si vera le-
ctio, quæ in MSS. Etymolog. Περιδείπνον, ἢ ἐπὶ τοῖς
ἀποθανούσι γινομένη ἑστίασις. vid. Joh. Kitch. de
fun. Rom. IV. 6. SEB. 2.

* Παράδειπνον] C. A. περιδείπνον, παραδείπεινθῆ-
σαι. ille, quo absente sumus factum est prandio vel ca-
næ, ut Ravastus conqueritur apud Plautum, sed πα-
ράδειπνον non item. Gloss. περιδείπνον. λύχνους γὰρ ἀ-
στῆν ἐν πίνειν ἢ θέμις, silicetium. Kühn.

* Παρίδειπνον] Pro παράδειπνον quod ut vitiosum in
priori editione asterisco notabatur, Doñiff. Kühnius
περίδειπνον reposuit.

17 Δειπνοποιήσαι] P. δειπνοποιήσαι. SEB.

Δειπνοποιήσαι] Παραδείπεινθῆσαι restituit in textu
Cl. Kühnius c. C. A.

18 Ἀδειπνον] Abest a C. A. post δόρπισσασθαι dein:
ἐπιδόρησιματα. προσῆκει δ' ἀν' αὐτοῖς καὶ δαῖς, in margi-
ne dcinde: ἀφ' ἧς &c. usque ad ἐστῖόμενος. postea
textus, καὶ δαιτρός ὁ μ. κ. δαιτρεύσαι καὶ κατεδαΐσαν-
το καὶ πανδαΐσία. C. V. δόρπιστον & ἐπιδόρησιματα.

Salm. MSS. Ἐπιδόρηματα. sed ἐπιδόρησιματα ab ἐπι-
δόρησιμαί, melius est sine dubio. Kühn.

* Ἀδειπνον] Desunt in MS. καὶ ἀδ. ὁ α. ἐν Ὀργῇ, de
qua fabula Calamb. IV. Athen. 18. JUNG.

19 Δόρπον &c.] MS. δόρπον ὡς Ξενοφῶν δόρησις. Et
extat illud δόρηστον extremo libr. I. Ἀναβάσ. apud
Xenoph. quamvis scriptura varia. Sed & apud Aristo-
phanem Σφῆξι plusculum ab initio invenio, εὐθὺς ἀπὸ
δόρηστοῦ κίεραγεν ἰμβάδας. JUNG.

20 Δόρηστον] Xenoph. de Exped. Cyri, fol. 271.
ἀφικνοῦνται ἀμφὶ δόρπιστον (in marg. δόρπιστον) ἐπιτάς
σηκῆς. Dicitur δόρηστον, δόρπιστος, & δόρησιτός.
SEB.

Δόρηστον] Δόρπιστον pro δόρηστον textus habet ex
restitutione Kühni.

21 Ἐπιδόρησασθαι] P. ἐπιδόρησισασθαι. SEB.

22 Ἐπιδόρησιμα.] MSS. ἐπιδόρησιματα. SEB.

Ἐπιδόρησιμα.] Ἐπιδόρησιματα MS. & δόρπια non πα-
ραβυτόως. JUNG.

23 Ἀπατουρίον] Ἀπατούρια popularia quædam a-
pud Athenienses festa fuerunt, per quatuor dies con-
tinuos celebrata: quorum primus δόρπια, secundus ἀ-
νάκρουσις, tertius κενεῶσις, postremus ἰπιβῆν voca-
batur. (vid. Smid. Hesych. maximeque Hofsm. de ori-
gine festorum fol. 124.) SEB. 2.

24 Κοπνίνιον] Athen. I. fol. 12. τὰ δειπνα, δαι-
τας ἕλεγον, ἀπὸ τοῦ δαιτῆσθαι οὐ μόνον τῶν κρέων δια-
νεκρομένων ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου. cœnas δαῖτας appella-
runt, a dividendo, quod non tantum carnem, sed
etiâ vinum dispartirentur. Unde Homerus: δαῖτα ἴ-
σθην vocat Iliad. δ, 48. & alibi. SEB. 2.

Δαῖς] MS. δαῖς. JUNG.

25 Παρ' Ὀμ.] In MS. desunt παρ' Ὀμ. & παρ' Ἰ-
σαίω. habetque MS. καὶ κατεδασαντο καὶ πανδαΐσία. Ca-
pitis inscriptio sequentis in MS. hæc: περὶ λύχνου, καὶ
λύχνων, καὶ μύρων καὶ στεφάνων καὶ ἀνθῶν, ἀινιγμά-
των δὲ καὶ γρίφων, καὶ περὶ παροιμιῶν ἀσμάτων, καὶ κοτ-
τάβων, καὶ περὶ τοῦ διανοῖσαι τὸ συμπόσιον. (forte scri-
bendum διανοῖσαι) quo comprehenduntur caput XVIII,
XIX, XX. JUNG.

Περὶ λύχνων, καὶ λυχνιῶν.

De candelis, & candelabris.

Λύχνοι δὲ, καὶ ²⁶ λυχνία. οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο αἱ λυχνίαι. ²⁷ καὶ λυχνούχος, ὁ νῦν Φανός. Φανός δὲ, ²⁸ λαμπάς, καὶ λαμπτήρ, καὶ δᾶδες. ²⁹ λύχνος δὲ, καὶ δίμυξος, καὶ τρίμυξος. ³⁰ λύχνου δὲ δίμυξου τῶν κωμικῶν ³¹ Φιλύλλιος μνημονεύει. ³² θρυαλλίδες δὲ, τὰ ἐντιθέμενα, ³³ καὶ ἐλλύχνη, καὶ Φλόμοι. τὸ δὲ ³⁴ ὀβελισκολύχνιον ³⁵ παρὰ Θεοπόμπω τῶ κωμικῶ, ἔστι μὲν σικεῖος στρατιωτικόν. τὸ δὲ ἔνομα, ὑπομόχθηρον. ἢ μέντοι ³⁶ ελαιηρὰ ἐπίχυσις, χαλκείον ἔστι μακρὸν, ³⁷ ἢν χαλκίον Εὐπολις ὠνόμασε. καὶ ³⁸ στίλβη δὲ, ἢν τι ἀγγεῖον γήινον, ὃ ἀντὶ λύχνου ἐχρῶντο, ³⁹ ὡς Πλάτων, Φεῖδεσθε τοῦ ἐλαίου σφόδρα. ἐξ ἀγορᾶς δὲ ἐγὼ ⁴⁰ ὠνόμασι στίλβην τιν', ἥτις μὴ πότις. τὸ δὲ ⁴¹ προμύξαι τὸν λύχνον, προβύσαι λέγουσι.

Præterea candelæ dicuntur: & candelabra, sic vero candelarum receptacula dicuntur. Et candelabrum, quod nunc φάνος dicitur. Φάνος vero, & lampadem, & candelabrum, atque tædas significat. Candelæ autem dicitur, duo, aut tria ellychnia habens. Sed candelæ, duo ellychnia habentis, inter Comicos Philelius meminit. Thryallides vero, ea quæ inserta sunt, dicuntur. ellychnia, & herbasca. Cæterum Obelisco-lychnium, apud Theopompum Comicum invenitur. & instrumentum est militare, nomen vero prædurum est. Sed vas, quo oleum infunditur, æneum est, & longum. quod Chalcium, Eupolis nominavit. Stίλβα autem, vas quoddam erat fictile, quo ante candelarum usum utebantur. ut apud Platonem, Parcite accurate oleo, in foro autem stίlbam aliquam non valde potam mercabor. Candelam vero emungere, προβύσαι dixerunt.

²⁶ Λυχνία] Dicam de varietate accentus infra X, 115. JUNG.

²⁷ Καὶ λυχνούχος] C. A. λύχνος, quod nolim. KÜHN.

Καὶ λυχνούχος] MS. καὶ λύχνος, ὁ ν. φανός. φανός δὲ ἢ λ. καὶ λ. καὶ φανοί, καὶ δ. auctius etiam. vid. plura de his *Nunnesium* Notis ad *Ecl. I. Pbrynich.* in φανός. & *Casaubonum* nostrum XV. *Athen.* 18. JUNG.

²⁸ Λαμπάς] MSS. ἢ λάμπ. SEB.

Λαμπάς] C. A. ἢ λαμπάς. KÜHN.

²⁹ Λύχν. &c.] MS. λυχ. δὲ δίμυ. καὶ τρ. JUNG.

³⁰ Λύχνου &c.] Λύχνου &c. μνημονοῦναι, defunt cum mediis in C. A. KÜHN.

Λύχνου &c.] Defunt in MS. λύχ. δὲ δ. τ. κ. Φιλύλλιος μν. JUNG.

³¹ Φιλύλλιος] Φιλύλλιος. supra II. 231. SEB.

Φιλύλλιος] *Salmas.* Φιλύλλιος, recte: passim enim laudatur apud *Nostrium.* confer & VI, 161. & VII, 29. KÜHN.

Φιλύλλιος] Emenda Φιλύλλιος, uti jubet *Casaubonum* XV. *Athen.* 18, ubi de his lychnis. JUNG.

Φιλύλλιος] Φιλύλλιος ut & infra est repositum in textu, post μνημονοῦναι dein *Falckenburgii* Codici ad oram adscriptum: καὶ Μεταγίνης δίμυξον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

³² Θρυαλλίδες] Reddunt *Glossa Plinius* (ex φλόμοι) Latine, *verbascum.* *Plinius* lib. XXV. cap. 10. *Verbascum* Græci *phlomon* vocant &c. *Tertius lychnium* vocatur, ab aliis autem *thryallia* foliis ternis, aut, cum plurimum, quatuor, cyassis pinguisbusque ad lucernarum lumina artus. KÜHN.

³³ Καὶ ἐλλ.] MS. καὶ ἐλύχνη καὶ φλομοί. vid. & infra ad X, 115. JUNG.

³⁴ ὀβελισκολύχνιον] Vide notas *Nunnesii* ad *Pbryn.* pag. 7. SEB. 2.

³⁵ Παρὰ Θ.] Absunt ista a C. A. vid. *Atheniens* lib. XV. cap. 20. KÜHN.

Παρὰ Θ.] In MS. defunt παρὰ Θ. τ. κ. JUNG.

³⁶ Ελαιηρὰ] Hinc corrigendus locus corruptus, qui extat infra lib. X, 62. ubi ἐλεκατῆς pro ελαιηρὰ τις, *olearia quedam atrilla.* KÜHN.

Ελαιηρὰ] MS. ελεηρα. JUNG.

³⁷ ἢν χ.] Non comparant in C. A. KÜHN.

ἢν χ.] In MS. defunt, ἢν χαλκίον ἔ. ὠν. H. *Stebanus* hic notat: χαλκίον vide *Hef.* Sed apud *Hefychium* ita invenio: χαλκίον, μακρὸν, τὴν ελαιηρὰν ἐπίχυσον. Scribendum itaque χαλκίον, quod vasis variis infervit, uti supra coquinaris, uti infra balnearis. Scilicet talia hæc vasa χαλκία (ut MS. habet) vocari etiam ab *Hermippo*, ὡς ἐκ χαλκοῦ πεποιμένα, legis infra X, 122. Sed de hac ipsa re & *Eupolide* eadem infra repetit X, 92. quare ambagibus non erat opus. JUNG.

³⁸ Στίλβη] Στίλβην *Hefych.* reddit ἐλλύχνηον, φανόν. KÜHN.

³⁹ ὡς Πλάτ. &c.] *Platonis* Comici versus ita in ordinem redigerent:

Φεῖδεσθε τοῦ ἐλαίου σφόδρα ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ

ὠνόμασι στίλβην τιν', ἥτις μὴ πότις.

Parcatis oleo valde; ego de foro

Enam στίλβην quamvis, bibax qua non fiet.

Ita versus illos constituit etiam *Salmasius* Variis Lectionibus in h. l. KÜHN.

ὡς Πλάτ. &c.] In MS. defunt ὡς Πλ. Φ. &c. ἥτις μὴ πότις. cum mediis. MS. habet autem pro *Platonis* ita: τινὲς δὲ καὶ στίλβην τιν' ἔλεγον. τὸ δὲ πρ. Ego nescio quid dicam: comminisci sane quid possem, si quis MS. lectioni omnino indulgendum aliquid autmet. Scilicet legam: τινὲς δὲ καὶ στίλβην τινὰ λύχνον. τὸ δὲ πρ. Ait enim infra X, 119. *Noster* λύχνου τὸ εἶδος ἐστὶ τὴν στίλβην. Sed forte his commentis non est opus: & fatius *Platonis* comici versus ita scribere & disponere:

Φεῖδεσθε τοῦ ἐλαίου σφόδρα ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ

ὠνόμασι στίλβην τιν', ἥτις μὴ πότις.

quos ita & *Salmasius* noster numeris suis reddebat. Caput sequens, uti dixi, prioribus adhaeret, sine titulo. Incipitque in MS. ita: Εἰ δὲ καὶ μέρον &c. Et placet, quum & *Noster* sic soleat. supra IV, 85. εἰ δὲ καὶ ἠσάλπιγγ IV, 95. εἰ δὲ καὶ ὄρχησις &c. & alibi. De unguentis vero in conviviis meminit & *Luisimus* II. *Parerg.* 16. JUNG.

⁴⁰ ὠνόμασι] ὠνόμασι omnes habent priores editiones, sed Cl. *Kühnius* ὠνόμασι emendavit.

⁴¹ Προμύξαι] Supra II, 72. SEB.

De unguento, & reliquijs.

DEinde & unguentorum, in sympoisijs mentio facienda est & notanda. Unguentum Megalesium, a Megalo Siculo. Plangonium, a Plangone. Berenthium, ex Lydia. Nardum Babylonicum, juxta Alexim.

Ετι δὲ καὶ ἡ μύρων ἐν τοῖς συμποσίοις ἐπιμνηστέον. ἰστέον, μύρον * Μεγαλήσιον, ἀπὸ Μεγάλου Σικελιώτου. καὶ Πλαγγόνιον, ἀπὸ Πλάγγονος. καὶ βρένθιον, ἐκ Λυδίας. ἡ νάρδον, βαβυλωνιακὸν, ὡς Ἀλέξις.

42 Περὶ μύρον] Ita habet titulus C. A. reliquis omittis. KÜHN.

43 Ἐτι δὲ καὶ μ.] C. A. margo: ἐτι δὲ καὶ μ. ἰ. τ. σ. μνηστίον. hic definit margo & pergit textus, ἰστίον μ. Μετάλλιον ἀπὸ Μετάλλου, ita & *Salmaf. C. V.* per unum λ, Μετάλιον & Μετάλου. *Helladius* apud *Photium* Codice 297. Μεταλίον, ὅπερ εὔρε Μετάλος Συρακούσιος. *Athenais*, *Plinius* Μεγάλιον Μεταλίον, *Megalium* propter gloriam. *Theophr.* περὶ ὀσμῶν utramque lectionem affert Μεγαλίον ἢ Μετάλλιον. τῷ δὲ Μετάλλιον, inquit, καὶ τὸ ἔλαιον ἔψευσαι δεχ' ἡμέρας καὶ δεκα νύκτας; ita Editio *Basilicensis*. *Henfiana* autem non recte mutavit lectionem in τῷ δὲ μεγαλίω. Nam ex hoc *Theophrasti* loco patere potest, unum idemque esse *Megalium* & *Metallium* licet nomen Auctoris varie citeur. Maneat ergo etiam *Cl. Alex.* saluum τὸ Μετάλλιον, Μετάλλου lib. II. *Pædag.* cap. 8. ubi frustra *Sylburgius* reposituit Μεγάλιον, Μεγάλου. *Σικελιώτης* reddit *Interpr.* Siculo. quod quidem in bonam partem accipi potest, nihilominus tamen secundum Grammaticos *Σικελιώτης* est *Siciliensis*. *Thomas* in *Eclogijs*. *Σικελίος* ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς *Σικελίας* ὢν. *Σικελιώτης* δὲ ὁ *Σικελός* μὲν μὴ ὢν, τὴν δὲ χώραν ταύτην οἰκῶν. *Θουκυδίδης* ἐν ἑβδόμῃ περιουερῶν δὲ ἡδὴ τῶν *Σικελιωτῶν* *Σικελιοὶ* καθάπερ ἰδίοντο οἱ *Ἀθηναῖοι*, ἐνδραν ποιησάμενοι &c. *Siculus* est qui ex ipsa *Sicilia* oriundus est; *Siciliensis* autem qui *Siculus* quidem non est, sed in illa habitans regione. *Thucyd.* lib. VII. cum autem *Scylites* jam iter facerent, *Siculi*, ut petiverunt *Athenienses*, infidias locaverunt; locus *Thucyd.* in *Francof. Edit.* extrat pag. 512. Eiusdem *Scholias* in lib. V. ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ μὲν Ἕλληες οἱ ἐν *Σικελίᾳ* *Σικελιώται* λέγονται· οἱ δὲ βάρβαροι οἱ ἐν αὐτῇ *Σικελίᾳ*, οὗτα δὲ καὶ ἐπὶ *Ἰταλιωτῶν*. vid. *Festum* in *Corinthiensis*. KÜHN.

44 Μύρων] μύρον dictum quasi μύρον ab Æolica voce μύρα, quæ alias σμύρα, & illa vicissim ex Hebr. מִרְוָה vid. *Athen.* lib. XV. fol. 688. & *Casaub.* in eund. fol. 616. SEB.

45 Μύρον * μεγαλήσιον] MS. longe aliter, μύρον Μετάλλιον, ἀπὸ Μετάλλου *Σικελίᾳ*. E quo solo nostri *Pollucis* vera lectio, ni studio contradicamus, restituitur. Vulgatum sane *Μεγαλήσιον*, falsum credo prodit vel sequens *Μεγάλου*. Non enim credo *Megalesium* a *Megalo* dictum fuisse, sed potius *Megalium*. Et ut vulgo habetur tamen *Pollucem* putasse putat quoque *Furlanum* ad *Theophrastum* de odoribus. Sunt itaque sane *Μεγαλίον* seu *Μεγάλιον* seu *Μεγαλίον* de unguento præstantissimo dicta: est tamen & *Μετάλλιον*. quod Noltrum hic nominasse, uti & artificem *Metallum*, MS. diserte ait. Scilicet an omisisset hoc *Comitibus* tritum perquam. Audi vel unum *Hesychium* expositorem: *Μετάλλιον* μύρον. *Χριστοφάνης*, μεταπίπτου ὡν ταῦτα σπουδῆ καὶ μύρον εὐρήνην *Μετάλλου*. *Μεταλλος* γὰρ τις *Σικελιώτης* τὴν τοῦ *Μεταλλείου* μύρου κατασκευὴν εἶρεν. *μημησίου* δὲ καὶ *Φερκράτης* ἐν τῇ Πιττάχῃ. *Clem. Alex.* II. *Pædag.* 8. ταῦτα δὲ τῶν μύρων ἀπίου διαφοραί. *Βρένθιον* καὶ *Μετάλλιον* καὶ *Βασίλειον* *Πλαγγόνιον* τε καὶ *ψάγγας* *Αἰγυπτίας*, ubi habes pleaque etiam quæ hic. Verbum non amplius addam, nisi quod mirer apud *Athenæum* lib. XV. ubi *Pherecratis* verba habes, in iis legi *μεγάλλος*. Sed *Hesychium*

per τ scripsisse ordo literarum clamat, uti & *Clariss. Casaubonus* V. *Athen.* 12. Accedit jam nolter optimus MS. *Pollucis*. De *Athenæo* itaque loco amplius quaerendum, si forte emendatione egeat. JUNG.

46 * *Μεγαλήσιον*] MSS. *μετάλλιον* ἀπὸ *μετάλλου*, quibus non adeo dissimiliter *Clem. Alexandr.* *Pædag.* libro secundo, capite octavo. *μετάλλιον* *scribens*, ἀπὸ τινος (quod de excerpt. MS.) *μετάλλου* εὐρηκότος. tametsi *Sylb.* in indice rectius, *μεγάλιον*, inquit, & *μεγάλου*. similime autem nostris MSS. *Hesychius* cum inter alia: *Μεταλλος* γὰρ τις *Σικελιώτης* τὴν τοῦ *Μεταλλείου* μύρου κατασκευὴν εἶρεν. nec aliter eum scripsisse literarum series arguit, ut monet *Casaubon.* libro decimoquinto, capite duodecimo anim. in *Athen.* qui sic: ὡς καὶ τὸ *μεγάλιον*. ἀνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ *Μεγάλου* τοῦ *Σικελιώτου*. fol. 690. Et non dubitandum (ait rursus *Casaubon.*) quin ita scripserit *Athen.* quod etiam *Eustath.* probat. *Eustathius* autem: *Μεγάλλος* προπυροζυτικός ἐν *διλαμβδία*, & huius ration. inventum ab eo *μεγάλλιον* μύρον. *Odyf.* fol. 664. SEB.

* *Μεγαλήσιον*] Notis ad hanc vocem præcedentibus interferi potest, quod scribit *Helladius* in excerptis *Photianis*: *μετάλειον*, ὅπερ εὔρε γυνὴ Ἡλεία (αἰ. ἢ Λεία) καλουμένη *Πλάγγων*. fol. 870. SEB. 2.

47 *Πλαγγόνιον*] Quod invenit *Πλάγγων* mulier *Eleatica*. *Helladius* apud *Photium* I. c. KÜHN.

48 *Βρένθιον*] Ita pro *βρένθ.* factum e MSS. *Hesych.* & *Etyimolog.* approbantibus *Casaubon.* in *Athen.* fol. 618. & *Sylburg.* Indic. in *Clem. Alexandr.* *Etyimolog.* etiam *βρένθιον* scr. & μοχ τοὺς ἐπὶ παντὶ τῷ θρηπτομένους ἀπλῶς *βρένθιον* dicit ait. Sicut & *Hesychius* *βρένθιον* μύρον, ἐναβρονόμενοι, τρεφάντες. quod addo si fors inde & *βρένθιον* admittendum videatur; nam ita in MSS. extrat. SEB.

Βρένθιον] In Lat. scr. *Βρενθιονum*. *Hellad.* ibidem: *βρένθιον* τὸ ἀλαζονεύεται. οἱ γὰρ ἀλαζονόμενοι καὶ *βρένθιον* μύρον χρῆσθαι εἰώθεισαν. SEB. 2.

Βρένθιον] Extrat etiam apud *Hesychium*. *Salin.* KÜHN.

Βρένθιον] Etiam MS. habet. edebatur prius male *βρένθιον*, quo pacto quidam & *Athenæum* corrumpere voluerit, ut notat *Casaubon.* XV. *Athen.* 12. JUNG.

Βρένθιον] Tres priores editiones, quæ ultimam *Sebers* præcessere omnes legebant *βρένθιον*, sed *βρένθιον* ut ultima *Sebers* habuit etiam *Codex Falckenbürgii* legit.

49 *Νάρδον*, *Βαβυλ.*] *Ἰο. Hartungus* hinc *Marc.* XIV, 3. pro *νάρδον πιστικῆς* legendum conjicit *ναρδοπιστικῆς*. pro *νάρδον πιστικῆς*, cum & *Cyrillus* scribat unguentum esse nardi a loco quodam: & *Opis* vicus sit propinquus *Babyloni*, celeberrimus emporio, auctoribus *Strabone* libro decimosexto, & *Hierodot.* libro primo & secundo. vid. *Hartung.* decur. III. cap. 6. SEB.

Νάρδον, *Βαβυλ.*] Sublata distinctione C. V. *νάρδον* *βαβυλωνιακῆν*. C. A. *νάρδον*, *βαβυλωνιακῆν*. ὡς *Ἀλέξις* abest. *nardum* ymum habet *Pompon.* lib. VI. ad *Sabinum*; ubi & alia unguentorum species. KÜHN.

Νάρδον, *Βαβυλ.*] MS. *νάρδον* *βαβυλωνιακῆν* omisso ὡς *Ἀλέξις*. de nardino alias vid. *Ἰο. Hartungum* decur. III. c. 6. loco 6. & *Gnil. Förnerium* II. *Sect.* 2. Sed

⁵⁰ καὶ Αἰγύπτιον, τὸ μέλαν. ⁵¹ Σάγδας δὲ, Αἰγύπτιον ἦν μύρον. ⁵² μύρα δὲ εἶδης ἄν, καὶ ⁵³ βάκκαριν, καὶ ἀμάρακον, καὶ ⁵⁴ ἴρινον. ⁵⁵ τὸ δὲ ῥόδιον ἔλαιον, ῥόδεν Ὁμηρος καλεῖ. * ⁵⁶ ἐκ δὲ κύπρου, ⁵⁷ καὶ κρίνου μύρον ⁵⁸ Ἀβδελώνυμος ὁ Σικυώνιος Ἀλεξάνδρῳ ἔπεμψε. σφόδρα δ' ἦν εὐδοκίμων

& Ægyptium, Unguentum nigrum. Saggas vero, unguentum Ægyptium erat. Unguenta autem nota habuerunt, baccharium, amaracum, & erim. Oleum vero rosaceum, Roseum Homerus vocat. * Sed e ligustro, & liliis unguentum, misit Alexandro Abdelonymus Sicyonius. Caterum valde celebratum fuit,

ex *Hartungo* puto nostram MS. lectionem & *Hermolaum Barbarum* in suo codice agnovisse. Ita enim inter cetera (ait *Hartungus*) illum scribere in *Dioscor.* Corollar. cap. 77. *Julius Pollux* & *Babyloniam* nardum pro unguento videtur acceperisse. *Clem. Alex.* etiam II. *Pædag.* 2. in hac unguentorum re: καὶ ἡ ἰατρὸς εὐδοκίμῃ παρ' αὐτοῖς. *JUNG.*

⁵⁰ Καὶ Αἰγύπτ.] De ejus colore, ut & in genere de unguentis agit *Marsil. Cagnat.* observation. II, 9. *SEB.*

Καὶ Αἰγύπτ.] Super scriptum τὸ Αἰγ. in C. A. deinde MSSu ψάγδας, & C. A. omittit ἦν. *KÜHN.*

Καὶ Αἰγύπτ.] Ægyptii hujus nigri ab alio nullo mentionem factam adhuc observasse ait *Hier. Mercurialis* II. Variat. 19. ubi plura de unguento Ægyptio: aitque Nostrum eam mentionem fecisse, *foris quod illud colore nigro infectum componeretur*: aliter ac alterum Ægyptium Saggas. vid. & *Marsil. Cagnat.* II. observat. 9. copiose, ubi quoque miratur nigrum hoc Ægyptium. Ait & *Furlanus* Comm. ad *Theophr.* περὶ ὀσμῶν, id Ægyptium nigrum, cujus apud Nostrum mentio, alterum esse ab illo *Hippocratis* & *Theophrasti* Ægyptio. Sed tu *Hier. Mercurialis* vide, qui hæc pluribus exequitur, ubi ait. Et sane *Theophrastus* περὶ ὀσμῶν ait ἀχρματιστον esse Ægyptium. διότι τὸ μὲν Αἰγύπτιον καὶ τὴν κύπρον λευκὰ εἶναι βούλοισαι. Et nescio quomodo hæc non liquido scripta videntur apud *Pollucem*: καὶ Αἰγύπτιον τὸ μέλαν, σάγδας δὲ, Αἰγύπτιον ἦν μύρον. Viri docti hæc omnia nobis explicabunt clarius. Habet autem MS. hic non σάγδας, sed per ψ. ita: ψάγδας δὲ Αἰγ. μύρον sine ἦν. Et de varietate illius Scripturæ etiam apud *Athenaum* &c. *Casaubon.* XV. *Athen.* 12. *JUNG.*

⁵¹ Σάγδας] *Hesych.* σαγδάς, εἶδος μύρου, ἢ ψάγδας alibi sic: ψάγδας, ψαγδῆς μύρον ποιεῖ. *Clem. Alexandr.* *Pædag.* II, 8. Πλαγγονίον τε, καὶ ψάγδας Αἰγυπτίας. vid. *Casaubon.* animad. XV, 12. *SEB.*

⁵² Μύρα δὲ εἶδισαν] A. μύρα δ' εἶδης ἄν. P. μ. δ. εἶδους ἄν. *SEB.*

Μύρα δὲ εἶδισαν] C. A. ex correctione: μύρα δὲ εἶποις ἄν. *Salms.* μύρα δὲ ἴδης καὶ μακκαριν &c. dein C. A. ἴριον ex correctione C. V. pro εἶδισαν leg. εἶδης ἄν, dein ἴρινον, ita & *Salmas.* quod optimum. vid. *Plin.* lib. XIII. cap. 1. *Athen.* lib. XV. cap. 40. ex quo conjecerit aliquis etiam pro ἀμάρακον legi debere ἀμαράκινον secundum eosdem *Auctores.* *Lucret.* lib. VI. pag. 224.

Denique amaracinum fugiat sus & timet omne Unguentum; nam fetidus subus acre venenum est. *KÜHN.*

Μύρα δὲ εἶδισαν] MS. μύρα δὲ εἶδης ἄν καὶ βάκκαριν &c. quæ rectiora credo. *JUNG.*

Μύρα δὲ εἶδισαν] Pro εἶδισαν, εἶδης ἄν repositum est Cl. *Kühnio.*

⁵³ Βάκκαριν] *Helladius* βακκαριν nominat. sed βάκκαρις etiam *Hesychio* unguenti species. *SEB.* 2.

⁵⁴ Ἰρίον] Forte ἴριον. cujus mentio apud *Athen.* princ. lib. XV. deque eodem *Dioscor.* lib. I. cap. 66. *SEB.*

Erim] Forte *Irinum.* *SEB.* 2.

Ἰρίον] MS. ἴριον pro ἦριον. certe illud vulgatum ἦριν nauci non est. *Irinum* vero quis ignorat? quamvis forte quis mallet ἴριν. reputans alias *Pollucem* quo-

que βακκαριν & ἀμαράκινον dicere potuisse. Dein in MS. desunt: τὸ δὲ ῥ. ἦ. ρ. Ὁ. κ. Esse vero hæc ἰα. ψ.

Ῥόδιον δὲ κρίνον ἔλαιον,

adnotavit *Marsil. Cagnatus* II. observ. 9. ubi varia de unguentis habes. Ubi & ait sibi videri *Pollucem* in opinione ea quoque fuisse, olei vocabulo unguentum *Homero* indicatum, quum apud *Priscos* hæc confunderentur: de qua re vide *Athenaum* lib. XV. Ejus tamen in *Polluce* istis, ut edita sunt, non facile est conjecturam facere. Quid itaque ut ea adpareat, si legamus & distinguamus: τὸ δὲ ῥόδιον, ἔλαιον ῥόδιον Ὁμηρος καλεῖ. Certe non mihi displicere potest hæc conjectura, vel ob *Homeri* verba. Et ῥόδιον omittere nominare *Pollucem* quis credat? De Rhodo hercle ei mentem longe abfuisse arbitror. *JUNG.*

Ἰρίον.] Omnes priores editiones habent, pro quo in Codice *Falckenburgii* est ἴριον, quod valde mihi placet. Meminit hujus unguenti e *Dioscoride* H. *Steph.* in Thesuro. sed & invenio illud apud *Plinium* Hist. Nat. XIII, 1. ubi inter alia laudatissima apud veteres unguenta & hujus *Itini* meminit scribens: *Irinum* (unguentum) *Corinthis* diu maxime placuit. postea *Cyzicis*, simili modo *rhodinum* *Phaselis* &c. & ita *Clar.* *mcus Kühnius* in textu Nostris reposuit.

⁵⁵ Τὸ δὲ ῥόδιον] Usque ad καλεῖ absunt ista a C. A. in δὲ κύπρον &c. marginale ejusdem est. vid. *Hesych.* de oleo unguentoque Rhodiotum. *KÜHN.*

⁵⁶ Ἐκ δὲ κύπρου] MS. καὶ ἐκ κύπρου δὲ καὶ κρίνου μύρον ἐλέγγο σφόδρα εὐδοκίμων. τὰ δὲ ἀγγ. aliquibus uti vides omissis. Pro κρίνου MS. an forte κρίνον legendum considerabunt ii, quibus Historiam hanc alibi inquirere vacat. De βασιλείῳ unguine *Athenaus* lib. XV. meminit quoque. *JUNG.*

⁵⁷ Καὶ κρίνον] *Margo* C. A. κρίνον μύρον ἐλέγγο σφόδρα εὐδοκίμων; at *Ἀβδελώνυμος* &c. usque ad μύρον non comparant in C. A. κρίνον C. V. *KÜHN.*

⁵⁸ Ἀβελ. ὁ Σικυώνιος] *Historia Alexandri* hujus patriæ *Abdolonymum* nullum novit ὡς γε ἐμοὶ δοκεῖ. Ille enim, qui sub Magno illo Macedone vixit, ex *Horulano* Rex factus, *Sidonius* erat, non *Sicyonius*. Crediderim ab errante libratorum manu *Sidonium* abiisse in *Sicyonium*, & ita emendandum esse *Pollucem*, donec prodierit in medium *Sicyonius* ille *Abdolonymus*. Ipsum certe viri nomen Orientem respicit omnibus literis. Cl. *Freinshem.* in *Curt.* lib. IV. cap. 1. illud resolvit in Abdalla servus Dei & ἄνυ pauper. *Curtii* inscriptionem, quæ exhibet *Abdolonimus* si advertamus, forte erit Syriacum ʾܒܕܘܠܘܢܝܡܘܫ servus non affectus radio, sed impiger ad laborem, jud in fine adjecto pro more linguæ, quod nomen bene quadrat in *Abdolonymum*, ut qui in paupertate natus educatusque rusticis operis mercenariam vitam toleravit æquo animo. *Curtius* l. c. refert, sterilibus herbis suburbanum hortum repurgasse. *Iustus* lib. XI. cap. 10. operam ad puteos exhauriendos oblocasse, hortosque irrigasse. *Plus. Orat.* II. de *Fortun.* *Alex.* εὐρίθη πρακταῖς ὕδαρ ἰπαντλῶν, inventus est areolis irrigandis aquam hauriens, ubi nomen viri pessimis modis corruptum est, ἐκλειστα, inquit, ἀπὸ Ἀλύνομος. facile autem apparet, quod hæc deformata sicut ex *Ἀβδελώνυμος*. Deinde *Sidonius* ille in virtutibus herbarum procul dubio minime hospes, facile unguentum ex li-

unguentum regium. Verum unguentorum vasa sunt, lecythus unguentaria, & alabastrum. Pherecrates vero in Lyricis, etiam Cyathium argenteum dixit id, quo unguentum infundimus. Res autem ipsa, unctio. Et ungere, verbum. Sed & unguentaria dixerunt, unguentaria, vel unguentis redolere. * Vas vero, cui unguentum inerat, phiala non abfimile, alabastrum dicebatur. Caterum quae in coronis habentur flores, sunt hi: rosa, viola, lilia, silymbria, anemona, serpyllus, crocus, hyacinthus, helichrysus, hemerocales, helenium, tryalis, anthriscus, narcissus, melilotum, anthemis, parthemis. & alii quicumque aut oculos delectant, aut naribus jucundum odorem offerant. Plurimorum vero & Cratinus in Malthacis

τὸ βασιλείον μῦρον. τὰ δὲ ἀγγεῖα τῶν μύρων, λήκυθος μυρηγὰ, καὶ ἀλάβαστρον. ⁶¹ Φερεκράτης δὲ ἐν Λήροις εἶρηκε καὶ κυάθιον ⁶² δι' ἀργύρου, ᾧ τὸ μῦρον ἐγχέομεν. ⁶³ Το δὲ πρᾶγμα, μυραλοιφία, καὶ μυραλοιφεῖν τὸ ῥήμα. καὶ μύρωματα δὲ ⁶⁴ εἶρηκασι, καὶ μυρίσασθαι, καὶ ⁶⁵ μυρίσαι. * Τὸ δὲ ἀγγεῖον, ᾧ τὸ μῦρον ἐνήν, ⁶⁶ Φιάλη προσεικός, ἐξ ἀλειπτρον ἐκαλεῖτο. ⁶⁷ τὰ δὲ ἐν τοῖς στεφάνοις ἀνθῆ, ῥόδα, ἴα, κρίνα, σισύμβρια, ⁶⁸ ἀνεμώναι, ἔρπυλες, κρόκος, ὑάκινθος, ἐλίχρυσος, * ⁶⁹ ἡμεροκαλῆς, ⁷⁰ ἐλένιον, θρυαλίς, ⁷¹ ἀνθρίσκος, νάρκισσος, μελίλιτων, ἀνθεμῖς, παρθενῖς, καὶ ⁷² τᾶλλα ὅσα τοῖς ὀφθαλμοῖς τέρψιν, ἢ ῥίσιν ἠδεῖαν ὄσφρησιν ἔχει μέμνηται δὲ τῶν πλείστων Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς,

liis & ligulstro conficere & ad Alexandrum bene de se meritum mittere voluit, potuit. Nec minus Rege fortissimo indignum fuit, quia, Theophrasto *περὶ ὀσμῶν* iudice, unguentum quod ex ligulstro liliisque confit, τοῖς ἀνδράσιν ἀριόστειν δοκεῖ. huc pertinet, quod alium Sidoniorum Regem ita appellat *Ελισαν* lib. VII. V. H. c. 2. *Στρατῶν* ὁ Σιδώνιος. eandem correctionem affert *Valesius* notis in h. I. Kühn.

Ἄβδα. ὁ Σικωνίος] *Falkenburgeri* MS. ἀββαλάσιος ὁ Σιδώνιος, quod posterius *Curtii* narrationi conveniens est. *Plutarcho* de *Fortuna Alexandri* Orat. II. edit. *H. Steph.* Tom. I. p. 606. *Αλινομος* dicitur & *Diod. Sic.* lib. XVII. *Βαλλόνυμος*.

59 Βασιλείον] *Plin.* *Histor. Natal.* XIII, 2. *regule unguentum, appellatum, quoniam Parthorum regibus ita temperatur, constat myrtobalano, casto, amomo &c.* SEB.

60 Ἀλάβαστρον] *Matth.* XXVI, 7. ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου. *Cic.* *Acad.* II. (apud *Non. Marcell.* XIX, 17.) *alabastrer plenus unguenti.* *Plin.* *ibid.* *unguenta optime* (al. *optima*) *servantur in alabastris.* Item XXXVI, 8. *alabastriten lapidem cavant ad vasa unguentaria, quoniam optime (ea) servare incorturpta dicitur.* *Theophrastus* tamen dicit etiam

--- Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.

Idyllio XV, 114. SEB.

Ἀλάβαστρον] *Theophr.* de *odoribus*: Ἀλαβάστρους ζῶτους τοιοῦτου λίθου. nimirum ψυχροῦ καὶ πυκνοῦ. *Hinc aliqui lapidem Alabastriten vocant, quem cavant ad vasa unguentaria, quoniam optime servare incorturpta dicitur.* *Plinius* lib. XXXV. cap. 8. *inter alabastra. Centorius Sidon.* lib. VIII. ep. 3. scribitur tribus modis ἀλαβάστρον sine ρ, ἀλάβαστρον, ἀλαβάστρος, Latine, *Alabastrer & Alabastrum.* Kühn.

Ἀλάβαστρον] De alabastris, vid. *Bayf.* de vase. & *Ursini* adpend. triclin. JUNG.

61 Φερεκράτης] Absunt ista a C. A. ἐν Λήροις, *Inscr.* in *Lyricis*, quasi legisset ἐν Λυρικῶς. infra lib. X. cap. 22. in *Liris* recte reddit. *λήροι* enim *Comiciis* dicuntur, quicquid in mundo muliebri censetur nugatorium, & julto exquisitius. Latini imitati, *nugas* vocant. vid. *Nonium* in *nugivendus* i. c. qui vendit *nugas* & inania mulieribus. Kühn.

Φερεκράτης] Desunt in MS. *Φερ.* δὲ ἐν Λήροις *εἶρ.* de hac fabula *Pherecratis Casaub.* III. *Athen.* 15. *Deinde ita MS.* καὶ κυάθιον δὲ ἀργύρου, ᾧ τὸ μῦρον ἐγχέομεν. Et rectius quam δι'. quid si legeres, κυάθιον δὲ ἀργύρου; sed quid opus conjectari, si MS. lectio proba; κυάθιον ἀργύρου. scilicet ὡς ἐξ ἀργύρου πεποιημένον. JUNG.

62 Δι' ἀργύρου] C. A. δι' ἀργύρου. Kühn.

63 Τὸ δὲ πρ.] MS. *inverso*, τὸ πρᾶγμα δὲ μυραλο. JUNG.

64 Εἶρηκασι] C. A. εἶρηκασι, at post *μυρίσαι* ἔρῃς habet. omittit etiam, quod sequitur de vaseculo unguentario, quod dicitur ἐξ ἀλειπτρον. Kühn.

Εἶρηκασι] Desct εἶρηκασι in MS. JUNG.

65 Μυρίσαι] MS. *μυρίσαι* ἔρῃς. JUNG.

66 Μῦρον] MS. *μύρον*, ut semper. JUNG.

67 τὰ δὲ ἐν &c.] P. *in*scr. *περὶ τῶν ἐν τοῖς στεφάνοις ἀνθῶν.* SEB.

τὰ δὲ ἐν &c.] Titulus adest in C. A. *περὶ τῶν ἐν τοῖς στεφάνοις ἀνθῶν.* Kühn.

68 Ἀνεμώναι] C. A. καὶ τᾶλλα &c. post ἔχει sequitur *Ὀμηρος* &c. hujusmodi flores Graecis vocantur στεφανώματα vel ἀνθῆ στεφανωματικά, coronaris flores. *Plurima* in Graecia mulieres coronis implectendis vendendique paupertatem sustentabant, στεφανοπλόκοι & στεφανοπωλῖτιδες dictae; inter quas celebratur *Glycera* quaedam *Plinio* lib. XXXV. cap. 11. Kühn.

Ἀνεμώναι] Post *ἀνεμώναι* ceteri flores desunt in MS. & ita saltem sequitur: καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἠ' ὄφθ. τέρ. ἢ ῥίσιν ἠδ. ὀ. παρέχει. Et ἔχει vulgatum pra hoc *παρέχει* sordet. JUNG.

69 Ἡμεροκαλίς] Ita *Theophr.* VI. 1. *Hesych.* & *Suid.* sed *Erytholog.* ἡμεροκαλλίς. *Plin.* XXI, 21. *hemerocalles.* *Dioscor.* III, 137. ἡμεροκαλλίς. Hic praec. ed. *ημεροκ.* SEB.

Ἡμεροκαλίς] In vulgatis malim ἡμεροκαλλίς duobus ἁλ. quoniam ita *Athenaeus* lib. XV. c. *Cratini* *Malthacis* adest, ἡμεροκαλλίς τε τῶ *φιλουμένω*, e qua fabula haec fere se desumisse statim *Noster* fatetur. Alias novi & uno ἁ legi, uti apud *Hesychium*. Malim & *θρυαλίς* duobus ἁλ, ut etiam apud *Hesychium* est, cuius mentionem habes & in *H. Georg. Niscandri* apud *Athen.* lib. XV. -- ἰὺδὲ *θρυαλίς*, vid. de hīc *στεφανώμασι* & apud *Artemidor.* I. *Onitocr.* 79. desunt reliqua dein hujus *Segm.* in MS. JUNG.

70 Ἐλένιον] Pro *ἐλένιον* (quod hac forma apud *Erytholog.* extat, apud *Dioscor.* vero I, 27. *ἐλίνιον*.) *pr.* ed. *ἐλένιον*. Inde *scr.* *θρυαλίς*, ut supra VI. 103 & infra X, 115. Sed istis locis *ellychnium* notat; hic *herbam* e qua *ellychnis* nonnunquam materia. SEB.

Ἐλένιον] Editiones, quae *Seberi* ultimam praecessere, omnes habent *ἐλίνιον*, sed *ἐλένιον* uti in ultima *Seberi* fuit, & in *Nostri* quoque est, ad oram *Codicis* sui etiam restituit doctissimus *Cantelius*.

71 Ἀνθρίσκος] *Salm.* *Hesych.* ἀνθρίσκος. Kühn.

72 τᾶλλα] P. τὰ ἄλλα. SEB.

ὡς περ καὶ ἑὸς κοσμοσανδύλου, καὶ ἑὸς μίλου, ὅπερ ἦν τῆς μίλακος ἀνθος. * Ὅμηρος ἑὸς μὲν τὰ ἀνθη πάντα λείρια κέκληκε. τὸν δὲ ἑὸς νάρκισσον, ὁ Θεόφραστος λείριον. ἑὸς Ἀνακρέων δὲ, καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαί φησι, καὶ ἑὸς κοριάννοις. ἑὸς καὶ αὐτῶ, καὶ ἑὸς ναυκρατίτη στεφάνου. ἑὸς σάμφυχος οὗτος ἦν. καὶ ἑὸς ἀνήττω, ὡς καὶ Σαπφῶ, καὶ Ἀλκαίος. οὗτοι δὲ ἄρα, καὶ σελίνοις. ἑὸς ὁ δὲ Ἀνακρέων, καὶ στέφανον ἑὸς ῥοδιαίων ὠνόμασε. Τῶν μέντοι συμποτικῶν, ἑὸς αἰνίγμα, καὶ ἑὸς γρίφος. τὸ μὲν, παιδιὰν εἶχεν. ὁ δὲ γρίφος, καὶ σπουδῆν. καὶ ὁ μὲν λύσας, γέρας εἶχε κρεῶν

meminit, utpote & cosmofandyli. & mīli, qui est hederæ flos. * Homerus quidem flores omnes, Liria nominavit. Narcissum vero, Theophrastus Lirium dixit. Sed Anacreon, etiam Myrtis, & Coriandris coronari tradidit: tum & Naucraticite corona. hæc autem amaracus erat. Et Aniso, ut Sappho, & Alcæus. hi sane & apiis coronabantur. Anacreon vero, Coronam roseam dixit. Compositorum infuper est, ænigma, & griphus. & illud quidem, jocum: hic vero, & solertiam habet. Atque huic quidem, qui solvebat, carnum aliquod

73 Κοσμοσανδύλου] *Athen.* constanter κοσμοσανδύλου lib. XV. fol. 681. & 683. *Dalechamp.* cosmofandylium sive cosmofandatum herbarii quidam esse putant *Irin Hlyricam*: quidam *Taliram purpuream*. SEB.

Κοσμοσανδύλου] In vulgaris forte rectius legas κοσμοσανδύλου. Certe ita habes apud *Athenæum* lib. XV. & quidem ipsa ibi verba *Cratini* ἐν Μαλθακίσι. λείριος, ῥοδιος, κρίσιος, κοσμοσανδύλιος. JUNG.

Κοσμοσανδύλου] Κοσμοσανδύλου etiam legit *Falckenburgius*.

74 Μίλου &c. μίλακος] *Salm.* leg. σμίλου & σμίλακος. KÜHN.

75 Μὲν τὰ ἀνθη] P. δὲ τὰ. tum amb. MSS. π. λ. καλέϊ. SEB.

Μὲν τὰ ἀνθη] Μὲν τὰ ἀνθη δὲ τ. α. C. A. omisso κέκληκε. postea τὸν δὲ νάρκισσον ὁ Θεόφραστος sc. λείριον κ. cætera omittuntur a λείριον usque ad σελίνοις. KÜHN.

Μὲν τὰ ἀνθη] MS. Ὅμηρος τὰ α. π. λήρια καλέϊ. τὸν δ. Sic vero & λειριόσις, pro ἰωνῆδ' adnotatum invenies apud *Brodaam Schol.* ad libr. III. Antholog. cap. 25. ubi & *Luciani* locum similem adnotat. JUNG.

76 Νάρκισσον] MS. νάρκισσον ὁ Θ. cætera. λείρ. Ἀν. &c. καὶ σελίνοις cum mediis desunt in MS. JUNG.

77 Ἀνακρ.] A. ὁ δὲ Ἀνακρέων καὶ ῥοδιαίων στέφανον ὠνόμασε. SEB.

78 Κοριάννοις] A. κοριάννοις. SEB.

Κοριάννοις] Κοριάννοις cum duobus in emendavit in textu *Kühni*.

79 Καὶ αὐτῶ, καὶ ναυκρ.] In καὶ αὐτῶ subintelligerem σύν ἔστιν εὖ, etiam N. c. KÜHN.

Καὶ αὐτῶ, καὶ ναυκρ.] Quid est καὶ αὐτῶ, καὶ ναυκρατίτη &c. Et de naucraticite quidem corona vid. *Athen.* lib. XV. & *Casaubon.* XV. *Athen.* 6. ubi Nostri quoque expositionem attingit. Sed quoniam se refert illud αὐτῶ; non licet ἀνήττω, id enim habet versu sequente. An? καὶ αὐτὸς καὶ ν. Sed magis credam στεφανώματος genus latere, quod excerptant, qui in *Musarum* λειμῶνι versantur feliciter. Audi tamen quid ego, forte invitis, excerpti; lego λύγω. *Athenæus* lib. XV. καὶ διὰ τί παρὰ τῶ αὐτῶ ποιητῆ (*Anacreonte*) λύγω τινὲς στεφανοῦνται; φησὶ γὰρ ἐν τῶ δευτέρῳ τῶν μελῶν &c. quæ videtis, ipse. JUNG.

Καὶ αὐτῶ, καὶ ναυκρ.] Inter corrigendum pro καὶ αὐτῶ mihi incidēbat, καὶ λωτῶ, quod deiu confirmari vidi a doctiss. *Cantero*, qui pariter suo Codici adscripserat. Coronam enim ex loco *Pollucem* nostrum omisit mihi non verisimile est. Vide omnino de ea *Athenæum* lib. XV. pag. 677. Et *Suidam* hac voce. *Anacreon* (uti *Athenæus* habet libro cit.)

Πλεκτάς δ' ὑποθυμιάδας περι

στῆθεσιν λωτίνας ἔβιντο.

quem locum forte *Pollux* respexit. De *Ναυκρατίτη*, quæ sequitur, idem *Anacreon* (teste eodem *Athen.* l. c.) ita canit:

Στεφάνου δ' ἀπὸ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδιούς, τὸν δὲ *Ναυκρατίτη*.

ubi vides & ῥοδιούς non ῥοδιαίος uti *Noster* male habet.

80 *Ναυκρατίτη*] De corona *Naucratica Athen.* lib. XV. cap. 6. KÜHN.

81 *Αμαρακος*] *Sampsuchum*, *Dioscor.* III, 47. SEBER. 2.

Σάμφυχος] Leg. σαμφύχου vel σαμφύχινος. ex *amaraco* erat illa corona. KÜHN.

82 *Ανήττω*] *Ανήττω*. nisi malis ἀνήττω. Nam citatur quidem e *Theocr.* Idyll. VII, 63. ἀνήτινος στέφανος. Sed in nullo adhuc exemplari aliter reperio quam ἀνήτινος ἢ ῥοδιότα ἢ καὶ λευκίων στέφανον. Habebant quidem *Græc. Scholia* τ, sed Cl. *Heinsius* nunc ibi etiam θ reposuit. Cujus vid. & doctiss. lect. cap. 13. SEB.

Ανήττω] An potius ἀνήττω Dorice uti *Casaubonus* ait XV. *Athen.* 5. vid. *Athenæum* lib. XV. vel simpliciter ἀνήττω. JUNG.

83 Ὁ δὲ Ἀν. &c.] MS. ὁ δὲ Ἀ. καὶ ῥοδιούς στέφανον ἄν. Utrum verius? manu scriptum puto. Sic enim ὁ μελιχρὸς ille ποιητὴς apud *Athen.* libr. XV. στεφάνου δ' ἀπὸ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν, τοὺς μὲν ῥοδιούς, τὸν δὲ ναυκρατίτην. Idem *Carmine* V. ab H. *Stephano* editorum, ῥοδιόσι στέφανίκοις. JUNG.

84 *Ροδιαίων*] MSSi ῥοδιόν. inde titulus in C. A. περὶ αἰνιγμάτων καὶ γρίφου. KÜHN.

Ροδιαίων] *Ροδιόν* *Falckenburgius*, quod melius vulgato. Locum ex *Anacreonte* modo attuli, quem vide.

85 *Αἰνίγμα, καὶ γρ.*] Exemplum suppeditat & historia *Sampsonis* qui in nuptiis suis proponebat ænigma de generatione apum, *Judic.* XIV. ubi D. *Chytraeus*, moneri, ait, usitatum in conviviis veterum morem fuisse, non poculorum eluvionibus strangulare convivas, sed eruditis & festivis sermonibus vel historiis vel musicis, vel quæstionibus propositis, quæ ingenia acuerent, & mores formarent, aut naturæ arcana aperirent, animos exhilarare & erudire &c. pag. 377. SEB.

Αἰνίγμα, καὶ γρ.] MS. καὶ αἰν. καὶ γρ. De ænigmatē & gripho magn. *Scaliger* III. *Poetic.* 84. *Pollucis* hæc interpretatur. Postquam enim dixit ænigma etiam griphum dictum addit: *distinxere tamen Grammatici.* *Pollux* enim ait *Ænigma* esse vel *ridiculum*, vel *jocosum*. *Griphum* autem non sine eruditione, hoc enim est *σπανδαίων τι*. *Circumferri* ea consuevisse, in *præcorum* conviviis proposita, qui solvissent, donatum *carnium* certis portione, qui ignorasset, poculum *muria* *haurire* cogi solitum. vid. & magnus *Casaubonus* X. *Athen.* 15. ubi negat negare *Pollucem* griphum nullo *παιδιάν* habuisse, sed hoc dicere, griphum *præter ludam* ἔστιν etiam *solide eruditionis* aliquid admixtum habuisse. JUNG.

86 *Γρίφος.*] *Athenæus* describit, & septem ejus species recenset lib. IX. fol. 448. SEB. 2.

fer-

ferculum dabatur præmio : sed qui non poterat, falluginis poculum ebibeat. Vocatus est autem a griphis piscatoris. 108 * Quæstiones autem, convivales dicebantur. Sed Theodectes Sophista inter hæc celebris, quoniam memoria pollebat, Memorabilia illa nominavit. Erant quoque violentæ cantilenæ, & scolia. Quidam vero myrinam dextra gerentes, poculumque, & lyram, cantare solebant. Pernoctantibus autem, bravia dabantur. Sefamis, & pyramus, placentiæ in melle coctæ. illa quidem, ex sefamo : hæc vero, ex tostis frumentis. * Pernoctare autem, perlucubrare quoque vocaveris, & noctem ad orientem solem protrahere. Lucernam porro istis lucentem, pernocturnam nominabis. Quoniam vero & cottabizare ad symposii partes refertur, dicendum est, cottabi, cottabium, decottabizare : de poculo excutere. Et cottabium quidem,

77 τινὰ περιφορᾶν. ὁ δὲ ἀδυνατίσας, ἄλλης ποτήριον ἐκπιεῖν. 78 ἐκλήθη δ' ἀπὸ τῶν ἀλιευτικῶν γρίφων. * τὰ δὲ ζητήματα, 79 ὠνομάζετο 90 κυ- 108 λίκια. Θεοδέκτης δὲ ὁ σοφιστὴς εὐδοκιμήσας 91 ἐν αὐτοῖς, ἐπεὶ καὶ μνημονικὸς ἦν, 92 μνημόνεια αὐτὰ ἐκάλεσε. 93 Καὶ παροιμία δὲ ἄσματα ἦν, καὶ 94 σχολία. καὶ 95 μυρίνην δὲ 96 τινες ἐπὶ δεξιὰ περιφέροντες, καὶ ἔκπωμα, καὶ λύραν, ἀδεῖν ἤξιον. Τοῖς μέντοι 97 διαπανυχίσασιν, ἄθλα ἦν, 98 σσημαοῦς, καὶ πυραμοῦς, πέμματα δὲ διὰ μέλιτος 99 ἐφθοῦ. τὸ μὲν ἐκ σσημάμου, τὸ δὲ ἐκ πυρῶν 100 πεφρυγμένων. * 1 τὸ δὲ διαπανυ- 109 χίσαι, καὶ διωνυκτερεῦσαι ἂν εἴποις, καὶ παραπέμψαι τὴν νύκτα, 2 ἔς τε πρὸς ἥλιον. καὶ τὸν 3 λύχρον τὸν τούτοις καιόμενον, πάννουχον. 4 εἰ δὲ καὶ τὸ κοτταβίζειν τῶν συμποτικῶν μέρος, ῥητέον, κότταβοι, κοτταβεῖον, 5 ἀποκοτταβίζειν, 6 ἀπ' ἀγκύλης βάλλειν. καὶ τὸ μὲν κοτταβεῖον,

87 Τινὰ περ.] MSS. τινῶν. SEB.
 Τινὰ περ.] Κριτῶν τινῶν περιφορᾶν MSSi, ὁ δὲ ἀδυνατίσας usque γρίφῶν finem Segm. marginale est C. A. KÜHN.
 Τινὰ περ.] MS. τινῶν περιφ. non τινά. de præmio carniū Illustriss. Jos. Scaliger II. Anson. 18. Ansonium hinc illustrat. De pecunia qua muriam bibere oportebat non solventes, vid. & *Cyambonum* X. Athen. 16. JUNO.
 88 Ἐκλ. δ' ἀπὸ] Margo C. A. ἐκλήθη δὲ ὁ γρίφος, post κυλίκια aliud marginale, Θεοδέκτης usque ad ἐκάλεσε. KÜHN.
 Ἐκλ. δὲ ἀπὸ] MS. ἐκλ. δὲ ὁ γρίφος ἀπὸ &c. Sic & magnus Scaliger ait III. Poët. 84. *translatione sumpta a scriptoris piscatorum labyrinthis.* JUNO.
 89 ὠνομάζετο κυλ.] MS. ὠνομάζετο κυλίκια. Sic γρίφος apud Aristoph. Σφίξιν initio exponit vetus Schol. ἀντὶ τοῦ περινοῦν ζητήματος. JUNO.
 90 Κυλίκια] MSS. κυλίκια. SEB.
 Κυλίκια] *Salm.* κυλίκια. KÜHN.
 91 Ἐν αὐτοῖς &c. μνημόνια] Ἐν τούτοις MSS. & C. A. μνημόνεια. KÜHN.
 Ἐν αὐτοῖς &c. μνημόνια] MS. ἐν τούτοις. & μνημόνεια. JUNO.
 92 Μνημόνεια] Μνημόνεια legitur jam in textu ex Cl. Kühni emendatione.
 93 Καὶ παρ.] P. inscr. περὶ παροιμῶν ἄσμάτων. K. SEB.
Violenta cantilena] Juxta vinum, vel inter pocula cantari solita. SEB. 2.
 Καὶ παρ.] Titulus in C. A. περὶ παροιμῶν ἄσμάτων. KÜHN.
 94 Σκολία] Supra IV. 53. σκόλια. quomodo & *Enstath.* Odyf. fol. 276. Item ex *Aristoph.* citatur : τούτω τί λέξις σκόλιον, sed accentus ibi (Vesp. v. 1232.) in ultima est, similiterque apud *Athen.* lib. XV. fol. 694. & 695. *Hesych. Suid. Etymolog. Phavorin. & Schol. Aristoph.* fol. 355. & seq. ut idcirco, cum loco priore in textu (v. 1217. Vesp.) scribatur :
 --- τὰ σκόλι' ὅπως διέξει καλῶς,
 accentus propter apostrophum rejectus in primam syllabam videri queat. *H. Stephan.* tamen σκόλιον probatur. SEB.
 Σκολία] MS. σκολιά. καὶ μ. δὲ τινὰ ἐπιδήξια. videtur legendum, δὲ τινὰ ἐπιδήξια. vid. de scoliis plura *Athen.* libr. XV. & *Jul. Scalig.* I. Poëtici. 44. JUNO.
 JULII POLLUCIS.

95 Μυρίνη] *Salm.* καὶ μυρίνην δὲ τινὰ ἐπιδήξια π. KÜHN.
 96 Τινες] MSS. τινὰ. SEB.
 Τινες] Τινὰ pro τινὲς C. A. KÜHN.
 97 Διαπανυχίσι.] MSS. διαπανυχίσασιν. SEB.
 98 Σσημα. καὶ π.] C. A. σσημαοῦς, πυραμοῦς ex male intellecto scriptionis compendio. KÜHN.
 Σσημα. καὶ π.] MS. σσημάους καὶ πυράμους. uti & VI. III. JUNO.
 99 Ἐφθα.] Ἐφθοῦ. MSS. SEB.
 Ἐφθα.] Διὰ μέλιτος ἐφθοῦ MSS. KÜHN.
 Ἐφθα.] MS. διὰ μέλιτος ἐφθοῦ. τὸ μ. ἐ. σσημάου.
 Quod ad istos διαπανυχισμούς attinet, ita etiam *Aristoph. Scholiast.* ad ista ἐν Ἰππεῦσι,
 --- ἡμίτερος ὁ πυραμοῦς.
 πυραμοῦς δὲ, εἶδος πλακοῦντος, ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένον. ὡς καὶ σσημαοῦς τὸ διὰ σσημάου. ταῦτα δὲ ἐτίθεισαν ἄθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθει δὲ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλάσθαι περὶ ἀγρυπνίας, καὶ ὁ διαγρυπνίσας μέχρι τῆς ἑώρα, ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. JUNO.
 Ἐφθα.] Ἐφθοῦ ex Cl. Kühni Codice restitui.
 100 Πιφρυγμένον] C. V. πεφρυγμένον, male. *Hesych.* πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτι ἀναδεδευμένων. vid. infra VI. III. *Athenæus* notat pemmata illa dicta χαρίσια a gaudio ejus qui illud primum auferebat lib. XV. c. 2. KÜHN. « Πιφρυγμένον] MS. ἐ. π. πιφρυγμένον. Sed πεφρυγμένον habet & *Hesych.* in πυραμοῦς. JUNO.
 1 τὸ δὲ διαπ.] Margo C. A. usque ad πάννουχον. *Gloss.* πάννουχος, περπαχ. inde titulus περὶ κοτταβῶν. KÜHN.
 2 Ἐς τε] *Falckenburgium* ἐς τὸ, omnes tamen prior editiones ἐς τε agnoscunt.
 3 Λύχρον πάννουχον] *Herodot.* lib. II. fol. 88. νύκτα δὲ ἐκάστην πάννουχος λύχρος παρακαίεται. sed hic alius usus. SEB.
 4 εἰ δὲ καὶ τὸ κοττ.] P. inscr. περὶ κοτταβ. εἰ δ. SEB.
 εἰ δὲ καὶ τὸ κοττ.] De cottabo Auctores varios allegat *J. Brod.* annotat. ad lib. V. *Antholog.* cap. 132. sine. vide prolixè doctiss. *Parrhasium* Epistol. 36. & *Q. Sept. Flor.* ad *Eirῆνην Aristophanicῶν.* JUNO.
 5 ἀποκοτταβίζειν] MS. ἀποκοτταβίζειν. JUNO.
 6 ἀπ' ἀγκ.] C. V. ἀπ' ἀγκύλος. *Interpr.* ἀπὸ κύλικος, de poculo excutere ; neutrum placet. *Athenæus*

ἐκρέματο ἠ ἀπὸ τοῦ ὀρόφου, ὑπτίον τε, ἠ καὶ
 λείον, χαλκοῦ τε πεποιημένον, ὡς περ λυχίου τὸ
 ἐπίθεμα, ὃ τὸν λύχον ἐπ' αὐτοῦ φέρει. ἠ καὶ
 μακρὰ τις ῥάβδος, ἣν καὶ ῥάβδον κοτταβικὴν ἀ-
 νόμαζον. ἠ τὸ δὲ τι ἦν κίλη τις καὶ περιφερὴς ἠ λε-
 κανίς, ἣν καὶ ἠ χάλκειον, καὶ σκάφην ἐκάλουν.
 ἐώκει δὲ πόλῳ, τῶ τὰς ὥρας ἠ δεικνύντι. καὶ τῶ
 μὲν ἠ ἐκ τοῦ ὀρόφου κρεμαμένῳ, ἐχρῆν ἠ ἐπικοτ-
 ταβίσαντα, παιῖσαι τινα ψόφον, ὃς καλεῖται
 ἠ λάταξ. τοῦτο δὲ ἠ καὶ τὸ κοτταβεῖον, κάτακ-
 τον Ἀριστοφάνης καλεῖ, ἠ ἠ κότταβον, πρὸς-
 εικάζων ἠ αὐτὸ κῶδωνι σάλπιγγος. ἠ τὸ δὲ χάλ-
 κειον ἐπεπλήρωτο μὲν ὕδατος, ἐπεπόλαξε ἠ δ'
 αὐτῶ σφαῖρα, καὶ πλάστιγγ, καὶ ἠ μάνης,

a culmine suspendebatur supinum, & ex
 are levi factum : quemadmodum candela-
 labri operculum, quod candelam susti-
 net. * Erat deinde virga quaedam lon-
 ga, quam cottabicam appellabant. Et
 concava quaedam, & rotunda pelvis,
 quam & chalceum, & scapham vocarunt :
 poloque horas indicanti erat persimilis.
 Sed cottabo a culmine suspenso, cotta-
 bizantem sonum quendam edere oportebat,
 qui λάταξ vocatur : quod idem Ar-
 ristophanes, Cottabium ruptile, aut Cot-
 tabum appellat, tubæ tintinnabulo illud
 allimilans. Pelvis porro aqua implebatur,
 cui globus innatabat, lanx, Manes statua,

lib. XV. cap. 2. ἐκάλου δὲ ἀπ' ἀγκύλης τὴν τοῦ κοτ-
 τάβου πρόσειν διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς
 ἀποκοτταβισμοῖς. *fastum cottabi* vocabant ἀπ' ἀγκύ-
 λης, *ab incipiente, quia missuri cottabum, dextram manum*
instabant leviter. vid. *hesych.* in ἀγκύλη ergo
 hic subintelligendum χεῖρες, *mittere cottabum manu*
leviter instet. incipit hic margo C. A. *Salm. genui*
rosulis ait ἀγκύλη. vid. *supra.* KÜHN.
 Ἀπ' ἀγκ.] Dixi de ἀγκύλῃ supra VI, 95. Sed hic
 non me possum continere, quin e fragmento *Athenais*,
 quod apud *Casaub.* XI. *Athen.* 4. inveniri dixi,
 quædam excerpam. ἀγκύλη, ποτίριοι πρὸς τὴν τῶν κοτ-
 τάβων παιδῶν χροῖσμα, habetque hanc phrasin ἀπ'
 ἀγκύλης ἴσσι, in subjectis *Crasima*, & aliis *Bachylidis*
 versibus. Ait inde quoque capiendos *Aeschylis* ἀγκυ-
 λητοῦς κοττάβους. JUNG.

13 Δεικνύντι] C. A. margo δεικνύντι. inde MSS.
 iterum ἐκ τοῦ ὀρόφου. KÜHN.
 Δεικνύντι] Δεικνύντι MS. & καὶ τ. μ. ἐκ τοῦ ὀρ. ΓΕ-
 CIIUS uti supra Segm. PRÆC. JUNG.
 14 Ἐπὶ τοῦ ὀρ.] Pro ἐπὶ τοῦ ὀρ. ἐκ τοῦ ὀρ. emen-
 davit Cl. Kühnius.
 15 Ἐπικοτταβίσαντι] Forfan ἀποκοτταβ. Syll. SEB.
 Ἐπικοτταβίσαντι] Margo C. A. ἐπικοτταβίσαντα. C.
 V. ἴσαντα leg. pro ἴσαντα. in λάταξ definit margo.
 de Cottaborum generibus *Γελανίος* in *Dion. Syracus.*
 ex *Athenais* & *Schol. Aristoph.* in *Pacem*, ubi & va-
 sculum, quod κοτταβεῖον alias dictum κατακτὸν κόττα-
 βον vocat. KÜHN.
 Ἐπικοτταβίσαντι] *H. Stephani* emendat ἴσας, ἀ-
 ποκοτταβίσαντι. Sic nimirum supra erat Segm. PRÆC.
 Sed MS. habet ἐπικοτταβίσαντα. accusativum sane hic
 ego prætulero vulgato casui. Post MS. ποιῆσαι τῶ
 ψ. JUNG.

7 A culmine suspendebatur &c.] *Casaubon.* pende-
 bat ex lacunari aramentum supinum ex are levi fa-
 ctum, ei simile, quod lychnum sustinet. SEB. 2.
 Ἀπὸ τοῦ ὀρ.] MSS. ἐκ τοῦ ὀρόφου ὑπτίον τε καὶ λείον
 χαλκοῦ τε πεποιημένον, *suprimusque* ἠ leve ἠ ex are
fastum. posterius est C. A. KÜHN.
 Ἀπὸ τοῦ ὀρ.] MS. ἐκ. ἐκ τοῦ ὀ. JUNG.
 8 Καὶ λείον] Ita emendavit *Casaubon.* Anim. in *A-*
then. lib. XV. cap 11. alias scribitur: καὶ τέλειον χαλ-
 κοῦ πεποιημ. SEB.
 Καὶ λείον] Male antea legebatur, καὶ τέλειον. MS.
 habet: καὶ λείον, χαλκοῦ τε πεπ. quæ videtur genui-
 na jam lectio, & probatum ihi credo Clariss. *Casaubono*
 lib. XV. *Athen.* 2. qui alias pro vulgaris menda-
 sis emendavit, καὶ λείον χαλκοῦ π. quod nolter *Ami-*
cus in textum recepit. Interpretatur autem idem ὁ
 πᾶν loco dicto hæc ita: *Pendebat ex lacunari ara-*
mentum supinum ex are levi factum, ἠ es simile quod
lychnum sustinet. vide cum. JUNG.

16 Λάταξ.] E not. Syll. pr. ed. τάλαξ. SEB.
 17 Cottabium ruptile, aut Cottabum] In Græc. ἠ
 videtur natum e geminatione ultimæ verbi præceden-
 tis syllabæ. *Aristoph.* *Εἰρήνη.* Γενίεται σοι τῶν κατα-
 κτῶν κοττάβων. *Athen.* lib. XV. fol. 667. τὸ δὲ κα-
 λόμενον κατακτὸν κοττάβων τοιοῦτον ἴσσι &c. Cottabium
 deorsum pensile κατακτὸν hujusmodi est. lege &
Aristoph. *Schol.* fol 481. SEB. 2.
 Καὶ τὸ κοτταβεῖον] C. A. τοῦτο δὲ κοτταβεῖον κῆ-
 τακτον Ἀριστοφ. κῆτακτον addit & C. V. omisso,
 quod sequitur, ἠ κότταβον. KÜHN.
 Καὶ τὸ κοτταβεῖον] MS. καταβεῖον, κάτακτον κότ-
 τάβων Ἀριστοφ. καλεῖ, προσηκάζει αὐτῶ κῶδ. inde ΓΕ-
 CIISSIME, ita legas, κοτταβ. κῆτακτον κότταβ. Ἀρ. κ.
 προσεικ. αὐτὸ κ. quæ vulgo male disjecta. Nisi tamen
 malis & in ultima potius signato accentu κατακτὸν
 uti apud *Athenais* est lib. XV. ἐκάλου, αἰτ, δὲ καὶ
 κατακτὸν τῆς κοττάβους. ἴσσι δὲ λυχία ἀναγόμενος
 καλῶν τὴν συμπύκνωτα. Et iterum: τὸ δὲ καλούμενον
 κατακτὸν κοττάβων τοιοῦτον ἴσσι, &c. JUNG.

Καὶ λείον] Τέλειον χαλκοῦ *Aldina, Florentina* &
Basleensis habent editiones, quod in ultima sua edi-
 tione doctiss. *Seberus* mutavit in λείον χαλκοῦ; at ve-
 ram jam tibi in nostro textu damus lectionem e Codi-
 ce nostri *Kühnius* quem e MSS. emendavit, legendo:
 λείον, χαλκοῦ τε π.
 9 Καὶ μακρὰ τις] MS. καὶ μακρὰ τις ῥ. JUNG.
 10 Τὸ δὲ τι ἦν κίλη.] Τὸ δὲ τι ἦν. SEB.
 Τὸ δὲ τι ἦν κίλη.] De vase hoc vid. & *Casaub.* XV.
Athen. 1. JUNG.
 11 Λεκανίς] MSS. λεκάτη, ἦν καὶ χαλκίος ἠ. ita *So-*
lus C. A. KÜHN.
 Λεκανίς] MS. λεκάτη, ἦν καὶ χαλκίος. Et paulo
 infra quoque χαλκίος. *Aristoph.* *Δαιτυλόων* apud *A-*
then. lib. XV. in hac re χαλκίος. MS. καὶ εκ. ἀνόμε-
 ζον. ἠ. JUNG.
 12 Χάλκειον] Sic postea quoque al. χαλκίος. quæ &
 χαλκίος. SEB.

18 Κότταβον] *Salm.* κοτακτὸν, τοῦ κ. κατακτον κότ-
 τάβων Ἀ. καλεῖ. KÜHN.
 19 Αὐτὸ] C. V. αὐτῶ κ. C. A. αὐτός. KÜHN.
 20 Τὸ δὲ χάλκειον] Incipit margo C. A. τὸ δὲ χάλ-
 κίον &c. C. V. μὲν σάλπιγγος ὕδατος. KÜHN.
 Τὸ δὲ χάλκειον] MS. χαλκίος (uti paulo supra) ἠ-
 πειλ. μὲν σάλπιγγος ὕδατος. sed credam potius ex ce-
 tero repetitum illud σάλπιγγος a librario. JUNG.
 21 Δ' αὐτῶ] MS. δ' αὐτο. & sic antea vulgati. *A-*
micus nolter reposuit αὐτῶ, uti etiam hic reposuerat
 ad oram sui codicis *H. Steph.* JUNG.
 22 Μάνης &c.] Margo C. A. μάνης, ὕψη τ. χ.
flexilis sequere ipsam molliter circumagentem manum, ουτι-

tres myrti, & tria acetabula. * & qui humida manu cottabum contingens ali- quod horum adipiscitur, laudatur: sed qui quam plurima eorum, qui innatant, submergit, cottabia pro præmio accipie- bat. Non enim vasa modo, sed etiam bravium ipsum, cottabia vocabatur. quod pyramus erat, & alia quædam hujusmo- di. Cottabizare vero, non dicendum est de eo, quod nunc dicunt. sed vom- mere, & inundare, nisi quis ludens sic æstimare velit. id quod ab Aristophane in Gerytade dictum est, Tunc qui cottabizabant, nunc vero evomunt. For- san autem ut videretur, & effundunt, di- cecur.

καὶ τρεῖς μυρίαι, καὶ τρία ὀξύβαφα. * ὁ δὲ 111 ὑγρά τῆ χειρὶ τὸν κότταβον ἀφείς, καὶ τούτων τινὸς τυχῶν, εὐδοκιμεῖ. ἴδὲ πλείστα καταδύσας τῶν ἐπιπολαζόντων, 23 τὰ κοτταβεῖα ἄθλον ἐ- λάμβανεν. ἐκαλεῖτο γὰρ 24 οὐ τὰ ἀγγεῖα 25 κοτ- ταβεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄθλον. ἦν δὲ 26 πυ- ραμοῦς, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. οὐ μὴν εἶπει ἂν τις τὸ 27 κοτταβίζειν, ἐφ' οὗ νῦν, ἀλλὰ 28 ἐμεῖν, ἢ 29 ἀποβλύζειν. πλὴν εἴ τις παίζων βούλοιο οὕ-τως ὑποπτεύειν τὸ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ὑπ' Ἀριστο- Φάνους εἰρημένον, τότε μὲν σου κατεκοττάβιζον, κυνὶ δὲ κατεμοῦσι. τάχα δ' εὐ εἶδα, ὅτι καὶ 30 κα- ταχέσσονται.

De dissolvendo convivium.

31 Περὶ τοῦ διαλύσασθαι τὸ συμπόσιον.

SEda convivio cessare, symposium dis- solvere, computationem sedare, potum relinquere, cenam finire. Compoto- res assurgere, confurgere, egredi, dimit- ti, & ad lectum converti dicitur. Compota- toriis vero istis, nihil prohibet cumulatim

32 Τὸ δὲ παύσασθαι τὴν ἐστίασιν, διαλύσαι τὸ συμπόσιον, διαπαῦσαι τὸ συμπόσιον, 33 λῆξαι τὸν 34 πότον, ἐκδειπνήσαι, 35 ἐπαναστή- ναι τοὺς συμπότας, ἐξαναστήναι, ἐξελθεῖν, ἀπ- αλλαγῆναι, 36 ἐπὶ κοίτην τραπέσθαι. Τοῖς δὲ συμπετικαῖς, οὐδὲν ἂν κωλύει προσκεῖσθαι τινα

στραμῆν contra σκληρὰ χεῖρ, manus est rigida, re- sta. Germani ajunt eine stracks hand. Salmf. Mânns eis tās λάταγας. Hejych. Kühn.

Mânns &c.] MS. μάνης. & μυρίαι. & ὀξύβαφα. JUNG.

Mânns &c.] Falckenburgius habet cum duobus 11 μάνης.

23 Τὰ κοτταβεῖα] Margo C. A. ἐπιπολαζόντων τῶ κοτταβεῖα α supra ascripto. C. V. τὸ ἄθλον. unde e- mergeret hæc lectio: ὁ δὲ πλείστα καταδύσας τῶν ἐπι- πολαζόντων τῶ κοτταβεῖω, τὸ ἄθλον ἰ. qui vero pluri- ma eorum que innatabant cottabeo, submerferat, pra- mium aufererat. Kühn.

Τὰ κοτταβεῖα] MS. τὰ κοττάβια τὸ ἄ. ἰ. de his præmiis vid. & Casaub. XV. Athen. I. JUNG.

24 Οὐ τὰ ἀγγ.] Margo C. A. οὐ μόνον τὰ ἀγγεῖα κοτταβεῖα &c. Kühn.

25 Κοτταβεῖα] MS. κοττάβια. Laudat hunc locum & P. Vidorius Comm. ad locum Aristotelis libr. I. Rhetoric. in quo ipsi tenebræ: quas dispellit facile Cl. Casaubonus XV. Athen. I. JUNG.

26 Πυραμοῦς] MSS. καὶ σπαραμοῦς καὶ ἄ. τ. τ. Ἡ- μέτερος ὁ πυραμοῦς, postea est placenta, dicit chorus apud Aristoph. in Equitibus, cum subindicare vellet victoriam; ubi Scholiastes & ex eo Suidas notant hunc morem quo in pervigilio convivii πυραμοῦντα accipie- bat præmium, qui exacte παννυχισμὸν servaverat o- culis inconiunctis. Kühn.

Πυραμοῦς] MS. plenius, πυράμους, καὶ σπαραμοῦς καὶ ἄλ. τ. uti & supra fuit VI. 108. Artemidorus mem- init quoque πυραμοῦ uti victorialis placenta libr. I. c. 74. ἦν γὰρ ὁ πυραμοῦ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐπιπικίος. JUNG.

27 Κοτταβίζειν] Ex Athen. XV. cap. I. patet ali- quando κοτταβίζειν & ἀποκοτταβίζειν usurpatum fuisse de vomiti, quo stomachi levandi gratia utebantur balneo egressi exhaustoque etiam grandiori poculo, hoc ipsum potius ἐμεῖν vel ἀποβλύζειν dicendum esse Au- dlor monet. in ἀποβλύζειν desinit margo C. A. ex-

tera capitis absunt. conf. Suidam in παραβλύσας. Kühn.

28 Ἐμεῖν] In quem Cottabismum invehitur Guit. Struckius conviv. antiqu. lib. III. c. 14. extremo. Ibid. cap. 24. forte sunt, quæ ad sequens caput fecerint. SEB.

29 Ἀποβλύζειν] E sylb. & Struck. I. indic. pr. ed. ἀποκλ. SEB.

Ἀποβλύζειν] Male ἀποκλύζειν antea edebatur. ἀπο- βλύζειν habet MS. & H. Stephanus etiam in suo codice reposuerat. quod firmari vidit infra a Nostro X. 76. & ab Athenao lib. XV. initio. Cetera πλὴν & quæ sequuntur usque ad init. cap. seq. desunt in MS. & statim sequitur in Segm. seq. τὸ δὲ παῦσαι τὴν ἐστ. non παύσασθαι. JUNG.

30 Καταχέσσονται] Verba adhuc Aristoph. quod non vidit Interpres. (ut Salm. quoque observat.) cum qui- dem inquit, costibus, jam vero vomitu, forte, ut bene ponit, excrementis sibi facessent negotium. Agit Com- icus de moribus juvenum in deterius magis magis- que abeuntibus. Kühn.

31 Περὶ τοῦ διαλ.] C. A. περὶ τοῦ διανύσαι & mox in textu iterum διανύσαι. ita & Salm. Kühn.

32 Τὸ δὲ παύσασθαι] P. παῦσαι. SEB.

Τὸ δὲ παύσασθαι] MSS. παῦσαι, finem imponere, ut mox διαπαῦσαι. Kühn.

33 Λῆξαι] MS. λῆξαι τὸν ποτόν, ἐκδ. ἀπαναστήναι τοὺς σ. & rectius, ni fallor, ἀπαναστήναι, quam vul- gatam. JUNG.

34 Πότον] C. A. ποτόν. quod factum nollem. Kühn.

35 Ἐπαναστήναι] Facere ut surgant compotatores, excitare. Kühn.

Ἐπαναστήναι] Ἀπαναστήναι Falckenburgius.

36 Ἐπὶ κοίτην] C. A. ἐπὶ τὴν κοίτην τ. C. V. ἐπὶ κοίτῳ τ. id est τὸν κοίτῳ, τὸ δαμάτιον. reliqua ab- sunt a C. A. Kühn.

Ἐπὶ κοίτην] MS. ἐπὶ κοίτῳ τραπέσθαι. quæ sequun- tur hoc capite, desunt. JUNG.

τῶν σποράδην συνωνύμων, ἢ καὶ ἄλλως³⁷ συνη-
μοσμένων ἀλλήλοις³⁸ ὀνόματα.

synonyma alia addere, & alias invicem
his congruentia nomina.

113

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.

* CAPUT XXI.

113

39 Περὶ γειτόνων.

De viciniis.

40 Ἐρεῖς οὖν τοὺς γείτονας, ἀστυγεῖτονας, ὁ-
μόρους, 41 προσχώρους, πλησιοχώρους,
προσόικους, περιοίκους, 42 καὶ περιοκίδας πόλεις,
43 γειτιωνῆτας, προσοικοῦντας, ὑποικοῦντας, πα-
ρακατωκισμένους, παροικοῦντάς τε, καὶ ἐξοικοῦν-
τας. καὶ ἐφιστίους, ἐφορίους, συνημμένους,
44 παρακατοικοῦντας, 45 συνοργίους, καὶ προσό-
ρους. οἱ δὲ ἀγχιτέρμονες, διθυραμβῶδες.

Vicinos porro nominabis, urbi vici-
nos, conterminos, confines, pro-
ximos, adhabitatores, circumhabitatores.
& urbes circumhabitantes. * Vicinos, co-
habitantes, adhabitantes, juxta nos con-
stitutos, simul habitantes, extra nos a-
gentes, domesticos, conterminales, com-
morantes simul, prope degentes, eosdem
fines habentes, terminis nostris accedentes.
Propertermi vero, Dithyrambicum est.

114

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ.

* CAPUT XXII.

114

46 Περὶ τοῦ γίνεσθαι, καὶ τοῦ φθίνειν.

De nasci, & corrumpi.

47 Τὸ δὲ γίνεσθαι, φύεται⁴⁸ ἐρεῖς, καὶ ἀνα-
φύεται, καὶ 49 γενᾶται, σπείρεται, τί-
κτεται, ἀρχεται, συνίσταται, ζῆ, τρέφεται,
ἀνατρέφεται, 50 σώζεται, ἀνθεῖ, καὶ ἀνανθεῖ.
Τὸ δὲ ἐναντίον, 51 φθίνει, τελευτᾷ, ἀπόλλυται,
λήγει, φθείρεται, ἀφανίζεται, ἀποθνήσκει,
ἀναλίσκεται, κτείνεται, ἀναιρεῖται, δαπανᾷ-
ται, φονεύεται, ἀναλύεται, διαρρεῖ, κατατή-
κεται, καὶ τὰ παραπλήσια.

Fieri vero, nascitur dices, & enasci-
tur, generatur, feminatur, paritur,
incipitur, constituitur, vivit, nutritur,
enutritur, salvatur, floret, & efflorescit.
Sed contrarium est, corrumpitur, finitur,
perditur, definit, perit, obscuratur, mor-
ritur, consumitur, occiditur, tollitur, ab-
sumitur, trucidatur, dissolvitur, diffluit,
liquefcit, & his similia.

37 Συνημοσμένων] Συνημμένων *Falckenbergii*.

38 Ὀνόματα] Vide an forte rectius sic ὀνομάτων. Sane in MS. illud ultimum τ̄ sine ων solet scribi, uti facilis fuerit error. JUNG.

39 Περὶ γειτόνων.] C. V. adjungit alios titulos hunc in modum: καὶ τοῦ γινίσθαι καὶ τοῦ ἐναντίου καὶ περὶ μετανοίας καὶ τοῦ μοιμοῦ, περὶ τοῦ συνομολογῆ καὶ τοῦ ἐναντίου. KÜHN.

Περὶ γειτόνων.] Sequitur nunc in MS. novum caput, sub se continens vulgata capita XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV. hoc lemmate: Περὶ γειτόνων καὶ τοῦ γινίσθαι καὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ περὶ μετανοίας, καὶ τοῦ μοιμοῦ, περὶ τοῦ συνομολογῆ καὶ τοῦ ἐναντίου. JUNG.

40 Ἐρεῖς οὖν] Ἐρ. δέ. SEB.

Ἐρεῖς οὖν] C. A. δὲ οὖν. post πλησιοχώρους sequitur ibidem περιχώρους. KÜHN.

Ἐρεῖς οὖν] MS. ἐρεῖς δὲ τοὺς γ. JUNG.

41 Προσχώρους] MSS. προσφύρους. πλησιοχ. χώρους, προσοίκ. SEB.

Προσχώρους] *Salmaf.* προσφύρους. KÜHN.

Προσχώρους] MS. προσφύρους, πρὸ προσχώρους. Sed dein auctius, MS. πλησ. περιχώρους, προσοί. JUNG.

42 Καὶ] Abest a C. A. & post πόλεις, παροικοῦντάς τε καὶ προσοικοῦντας, ἐφιστίους, supra vero scriptum ἐφορίους, συνοργίους ex correctione, καὶ προσόρους &c. hoc caput maximam partem in suum Lexicon transcripsit *Rhavorinus* in γειτόνας. C. V. etiam συνοργίους προσόρους. *Salmaf.* MSS. συνοργίους καὶ προσόρους. KÜHN.

43 Γειτιωνῆτας] Deest in MS. γειτιωνῆτας &c. παρά- κατ. cum mediis, defunt postea etiam καὶ ἐξοίκ. καὶ ἐφιστ. & συνημμένους. habetque MS. καὶ παροίκ. καὶ ἐφορίους saltem. JUNG.

44 Παρακ.] Deest παρακ. in MS. qui habet: καὶ συνοργίους, καὶ προσόρους, καὶ τὰ ὅμοια. οἱ δὲ &c. credam *synorios* voluisse. Capitis mox nullus titulus, uti in ceteris sequentibus, quæ contineri dixi uno lemma- te. JUNG.

45 Συνορούς] P. συνομόρους. SEB.

Συνορούς] Συνοργίους e MSSis reposuit *Kühnius*. Verum συνορούς ut reliquæ *Follietii* editiones agnoscunt habet & *Rhavorinus*, qui Nostrum in voce Γειτιωνῆτας, exscriptit; *Hesychius* quoque Σύρους, συγγειτωνῶν quod pariter quoque *Rhavorinus* *Hesychii* exscriptor habet.

46 Περὶ τοῦ γινεῖν.] C. A. περὶ τοῦ γινίσθαι καὶ μὴ. & mox iterum γινίσθαι. KÜHN.

47 Τὸ δὲ γίνεσθαι] C. V. γίνεται. KÜHN.

Τὸ δὲ γίνεσθαι] MS. τὸ δὲ γίνεται, φ. aptius JUNG.

48 Ἐρεῖς] C. A. ἀναφύεται, σπείρεται, ἀνθεῖ, ἀνανθεῖ. τὸ δ. ἔ. φ. τελευτᾷ, κατατήκεται, constabescit. Cætera abfunt. KÜHN.

49 Γενᾶται &c.] Defunt in MS. γινεῖν. & τίκετ. ἀρχ. συν. ζ. πρ. ἀν. JUNG.

50 Σώζεται] Deest σώζεται. in MS. qui deinde: ἀν. κ. ἀν. καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ ἐν. JUNG.

51 Φθίνει &c.] MS. φθ. τελ. κατατήκεται, καὶ τὰ παρ. interjecta omnia defunt. JUNG.

De penitentia.

Περὶ μετανόιας.

Poenitentiam vero, etiam curam praeposteram vocabis, & cognitionem posteram, recogitationem, considerationem, correctionem, emersionem, recessionem. Et infinitivi sunt, poenitere, poenitentiam agere, alternare, post factum cognoscere, recogitare, considerare, ratiocinari, corrigere, emergere, recedere, post consultare, sententiam repetere, decreta rescindere, diversum decernere, retractare, recognoscere, diversum statuere, & similia.

Τὴν δὲ μετανόιαν, καὶ ⁵² μεταμέλειαν ⁵³ ἐρεῖς, καὶ μετάγνωσιν, μεταμελόν τε, καὶ ἀναλογισμὸν, καὶ ⁵⁴ ἔννοιαν, καὶ ἐπανόρθωσιν, καὶ ἀνάδυσιν, καὶ ἀναχώρησιν. Καὶ τὰ ἀπαρέμφατα, μεταμελήσαι, μετανοῆσαι, ⁵⁵ γνωσιμαχῆσαι, μεταγνῶναι, ἀναλογίσασθαι, ἐπιθεῖσασθαι, ἀντιλογῆσασθαι, ἐπανορθώσασθαι, ἀναδύναι, ἀναχωρῆσαι, μεταβουλεύσασθαι, μεταδοξάσαι, ἀναψηφίσασθαι, μεταδόξαι, ἀναψηλαφήσασθαι, ἀναθεῖσασθαι, ἀναθέσθαι, καὶ τὰ ὅμοια.

De stabili.

Περὶ μονίμου.

ID vero quod permanens est, etiam firmum dices, munitum, fixum, tutum, immutabile, irrecognoscibile, insolubile, impermutatum, imperversum, quod verti nequit, pactum, perstans, immotum, immobile, robustum, infractum, & similia.

Τὸ δὲ μόνιμον, καὶ βέβαιον ⁵⁶ ἐρεῖς, καὶ ⁵⁷ ἐχυρὸν, πάγιον, ἀσφαλές, ἀμετάβλητον, καὶ ἀμετάγνωστον, ἄλυτον, ἀμετάστατον, ἀνεξάλειπτον, ἀτρεπτον, ἀραρὸς, ⁵⁸ ἐστῶς, ἀκίνητον, ἀτρεμές, ἰσχυρὸν, ⁵⁹ ἀρραγές, καὶ τὰ ὅμοια.

De consentire, & contra.

Περὶ τοῦ συνομολογεῖν, ⁶⁰ καὶ τοῦ ἐναντίου.

Praeterea consentio, dices, & collaudo, suffragium addo, contestor, obedio, idem sentio, assentio, astipulor, confero, idem decerno, annuo, suffragor, approbo, faveo. consentiens, &

Συνομολογῶ δὲ, καὶ συναινῶ εἴποις ἂν, ⁶¹ συγκατατίθεμαι, συμμαρτυρῶ, πείθομαι, ⁶² ὁμογνωμονῶ, ὁμοδοξῶ, σύμφημι, συνέπομαι, ⁶³ συνδοκῶ, ⁶⁴ ἐπινεύω, ⁶⁵ σύμφηφός εἰμι, συνεπαινῶ, ἐπέχομαι. ⁶⁶ ὁμόφωνος, καὶ

⁵² Μεταμ. &c.] MS. ita distinguit μεταμέλειαν, ἐρεῖς καὶ μετ. JUNG.

⁵³ Ἐρεῖς &c.] C. A. μετάγνωσιν, μεταμελόν τε, ἀναλογισμὸν, ἐννοιαν, (forte ἔννοιαν) ἀνάδυσιν recusatationem, ἀναχώρησιν. κ. τ. α. μεταμελήσαι, γνωσιμαχῆσαι, μεταδέξαι, ἀναψηλ. ἀναθεῖσθαι. de ultima voce Hesych. Harroctas. Suid. Etymolog. Prynichus &c. ibi Nunpessus. ἀναδύσαι est, recusare, ἀναθεῖσθαι ponere calculum in contrarium locum. KUHN.

⁵⁴ Ἐννοιαν] MS. ἐννοιαν. non ἐννοιαν, quod sane hic non quadrat. defunt καὶ ἐπανόρθωσιν. JUNG.

Ἐννοιαν] Ἐννοιαν textus habet ex emendatione Clar. Zithnis, uti & Jhngerm. MS. agnoscit.

⁵⁵ Γνωσιμ. &c.] MS. γνώσιμ. μεταμελήσαι, μεταδόξαι, ἀναψηφίσασθαι, ἀναθέσθαι, καὶ τ. ὅ. ceteris omissis. JUNG.

⁵⁶ Ἐρεῖς] C. A. ἐχυρὸν, ἀμετάγνωστον, ἀρραγές. quod & C. V. habet. Glossa ἀρραγές reddunt, ἰνviolatum, infractum. KUHN.

⁵⁷ Ἐχυρὸν &c.] MS. ἐχυρὸν, καὶ ἀμεταγ. καὶ ἀρραγές, καὶ τὰ ὅ. reliquis omissis. reponamus itaque ἀρραγές, pro male vulgato ἀραγές. JUNG.

⁵⁸ Ἐστῶς] Ἐστῶς. SEB.

⁵⁹ Ἀραγές] Ἀρραγές, ut MSS. SEB.

Ἀραγές] Ἀρραγές cum duobus pp repositum è MSSis in textu.

⁶⁰ Καὶ τοῦ ἐναντίου] C. A. καὶ μή. Phanotius iterum hoc capite exscripsit in voce συνομολογῶ. KUHN

⁶¹ Συγκατατ. &c.] Συγκατατ. &c. πείθ. cum mediis defunt in MS. JUNG.

⁶² Ὁμογνωμ.] MS. καὶ ὁμογν. omissis quinque frequentibus ὁμοδ. σ. σ. σ. ιπ. JUNG.

⁶³ Συνδοκῶ] Falckenburgius συνδοκῶ, quod vulgato videtur melius. Hesychius Συνδοκῶσι, συγκοινοῦσιν.

⁶⁴ Ἐπινεύω] C. A. καὶ σύμφηφος εἰμι, ὁμόφωνος, συμφερομαι. τὸ δὲ ἐναντίον ὑπεναυτιοῦμαι, ἀντικρεύω, δίστηκα τῇ γνώμῃ, διαφέρομαι &c. ante διαφέρομαι, item est ἀντικρούα ταύτην. KUHN.

⁶⁵ Σύμφη.] MS. καὶ σύμφη. εἰ. omissis duobus (σηρ. συν. ἐπέχομαι. Sed quid hic agit rei illud vulgatum ἐπέχομαι, vel quid significat tale, quod congruum esset ceteris? ego dum me quis docuerit, reponendum putabo, ἐπενύχομαι. JUNG.

⁶⁶ Ὁμόφ.] MS. καὶ ὁμόφ. defuntque καὶ συμφ. & ὑπόσχομαι. pro quo putō legendum ὑπίσχομαι. Hesychius: ὑπίσχεταί, ἀναδέχεται, ὑπισχούται. ὑπισχούται.

σύμφωνος. καὶ συμφέρομαι, ὑπόσχομαι, συμ-
πράττω, συναγωνίζομαι, καὶ τὰ παραπλήσια.
118 * Τὸ δὲ ἐναντίον, ἐναντιοῦμαι, ὑπεναντιοῦμαι,
67 ἀντιλέγω, ἀντιτείνω, ἀντικρούω, 68 ἀπειθῶ,
69 ἀντιδίστηκα τῇ γνώμῃ, διχογνωμονῶ, ἀλλο-
δοξῶ, ἑτεροδοξῶ, ἀρνούμαι, ἀποφαίνομαι, ἀπο-
λέγω, ἀπαγορεύω, ἀναγορεύω, ἀποτρέπομαι,
Φιλονεικῶ, ἀνταγωνίζομαι, ἀντιπράττω, δια-
Φωνῶ, ἐρίζω, διαφέρωμαι. Τάχα δὲ τακτέον,
ἐπὶ μὲν τοῦ προτέρου, 70 τὸ συναδέειν. ἐπὶ δὲ τοῦ
δευτέρου, τὸ ἀπάδειν.

119

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ Σ'.

Περὶ λάλου.

71 Λάλος, Φλύαρος, 72 κομπῶδης, ὄχληρὸς,
ἀπεραντολόγος, 73 ἀδελέσχος, κουφο-
λόγος, 74 ἀθυρόγλωσσος, γλωσσαλγος, ἀδο-
λέσχης, 75 προσκορῆς, πέρα 76 κόρου ληρώδης,
λαλιᾶ, Φλυαρία, ἀπεραντολογία, 77 γλωσ-
σαλγία 78 διαβρυλλῶν τὰ ὦτα, ἀηδία, μακρο-
λόγος, πολυλόγος, βαρῦς, ἐπαχθῆς, Φληνα-
Φῶν, 79 ΦληναΦος τὴν γλῶτταν, ὀλισθηρὸς,
ῥησικοπῶν, 80 ἀποκναίων, ἀηδία κόπτων τὰ ὦ-
120 τα. * 81 τὸ ἐκ Δωδώνης χαλκείον, 82 μακρότε-
ρα τῆς Ἰλιάδος λαλῶν, 83 Ἀλκίμου 84 ἀπόλογος,

ται, ὁμολογεῖ, συντίθεται. defunt & συμπρ. συναγ. &
ἐναντιοῦμαι. JUNG.

67 Ἀντιλ. &c.] In MS. defunt ἀντιλ. ἀντιτ. JUNG.

68 Ἀπειθῶ] Deest in MS. ἀπειθῶ. dein pro ἀντιδ.
est δίστηκα τ. γι. deest postea διχογνωμονῶ cum ex-
teris. usque ad διαφίρ. ubi MS. habet διαφίρομαι, καὶ
τὰ ὅμοια τ' ἄ. JUNG.

Ἀπειθῶ] Ἀπειθῶ reposuit Clariss. Kühnii pro ἀ-
πειθῶ.

69 Ἀντιδίστηκα] MSS. δίστηκα. SEB.

70 Τὸ συναδέ. &c.] MS. καὶ τὸ συν. ἰ. δ. τ. δ. καὶ
τὸ ἴσαδιν. Sequitur iterum in MS. caput novum,
quinque vulgata, (nempe XXVI. XXVII, XXVIII,
XXIX, XXX.) comprehendens, uno hoc lemmate:
περὶ τοῦ λάλου, καὶ τοῦ κουφοῦ, καὶ κολάκου, καὶ ὀρ-
γίλου, καὶ κινάιδου. JUNG.

71 Λάλος &c.] Interpretatur ex hoc capite quædam
Avus Comm. cap. 354. & 413. JUNG.

72 Κομπῶδης] C. A. κομπῶδης. *Ghanot.* in λάλος re-
tinuit κομπῶδης; post ἀπεραντολόγος est ἀθυρόστομος,
ἀθυρόγλωσσος, ἀδολέσχης, βαρῦς, ἰ. ΦληναΦος τὴν γ.
&c. Kühn.

Κομπῶδης] MS. κομπῶδης, pro κομπῶδης. Et certe
illud verum videtur quod forte nemini in mentem ve-
nisset absque MS. prioribus idem cum ὄχληρὸς sonat. nec
aliter capiam in illis *Plutarchi*, ἀπαθῆ καὶ κομπῶδη φρά-
σει, quam & *Budeus*, pro molesta. JUNG.

73 Ἀδελ. κουφ.] In MS. defunt ἀδελ. κουφολόγος.
& γλωσσαλγος. JUNG.

74 Ἀθυρόγλωσσος] *Plutarchus* de educat. puer. cap.
34. ἀθυροστομίας vocabulo utitur in illis: ἀλλὰ τῆς
ἀθυροστομίας ταύτης καὶ μαρίας δώσεις δίκην.

75 Προσκορῆς &c.] Defunt in MS. προσκορ. &c. πο-
λεθλ. & ΦληναΦῶν cum mediis. JUNG.

76 Κόρου, λήρ.] *Salut.* κόρου λ. Kühn.

assentiens. Ad idem tendo, adjuvo,
calculum addo, idem contendo, & his
similia. * Sed diversa sunt, contrarior, 118
subcontrarior, contradico, contendo,
repugno, refragor, sententia disto, dif-
sentio, aliud sentio, diversum statuo,
nego, abnego, renuo, recuso, refragor,
averfor, litem instituo, concer-
to, resisto, dissono, litigo, differo.
Fortassis autem ad illud quidem, conci-
nere: ad hoc autem, dissonare referen-
dum est,

• C A P U T XXVI.

119

De garrulo.

Garrulus, nugator, jactabundus, tur-
bulentus, indefinenter loquens, bla-
terator, vaniloquus, linguæ impotens,
lingua laborans, loquax, fastidiosus,
tædiosus, delirus. Garrulitas, nugacitas,
immoderata loquacitas, linguæ impoten-
tia, aures obtundens, injucunditas. Lon-
giloquus, multiloquus, gravis, mole-
stus, nugans, lingua ebulliens, lubri-
cus, verborum incisor, enecans, tædio
aures obturbans. * *Æs Dodonæum*, lon- 120
giora *Iliade* loquens, *Alcinoi* apologus,

κόρου, λήρ.] Uti est in textu, sic restituit Cl. Kühniius, prius editi autem ita legebant: κόρου, ληρώδης, λαλιᾶ, φλυαρία, ἀπεραντολογία, γλωσσαλγία, διαβρυλλῶν τὰ ὦτα, ἀηδία, μακρολ. &c.

77 Γλωσσαλγία] *Eutiridis* στοιμαργοὶ γλωσσαλγίατ
dicit Med. 525. SEB.

78 Διαβρυλλῶν τὰ ὦτα, ἀηδία,] Conjungenda hæc
sunt, cum ἀηδία, ut infra mox ἀηδία κόπτων τὰ ὦ-
τα, ut sic tædio aures obtundens. KÜHN.

Διαβρυλλῶν τὰ ὦτα, ἀηδία,] In vulgatis omnino
emendarim, διαβρυλλῶν τὰ ὦτα ἀηδία. sic in fine Segm.
loquitur ἀηδία κόπτων τὰ ὦτα. JUNG.

79 ΦληναΦος] MS. ΦληναΦος, τὴν γλῶτταν, ὀλ. ἰ.
JUNG.

80 Ἀποκναίων, ἀηδ. &c.] MS. ἀποκναίων ἀηδία,
κοπτ. &c. JUNG.

81 Τὸ ἐκ Δωδώνης χαλκ.] C. A. κωδώνης, male. in-
de μακρότερον τ. Γ. λ. Ἀλκίμου ἀπόλογος ἄ. γ. μάτηρ
αὐτοῦ &c. Kühn.

Τὸ ἐκ Δωδώνης χαλκ.] Vid. *Erasmum* adagio, *Dodonæum*
Æs. & *Rhodigin.* XIX. Antiq. 11. ubi ille *E-
rasmi* æmulus interpretatur non tam apte, *ahenim*
ex Dodone. De sequenti quoque *Erasmus* adagio:
Prolixius Iliade. JUNG.

82 Μακρότερα τῆς Ἰλ.] *Prolixius Iliade* Al-
cinoi (Ἀλκίμου al. Ἀλκίμου) apologi etiam supra men-
tio II, 118. e *Theogonide* diceret:

--- ἢ γλώσση θυραὶ οὐκ ἐπικεῖνται
ἀρμόδιαι --- v. 421. SEB.

83 Ἀλκίμου ἀπολ.] Ἀλκίμου ἀπολ. vid. *Erasmum* *Adag-
Apologus Alcinoi* Ille enim πρὸς τὴν Πηλεΐδην ἢ ἐξέκαν-
τα ἐπέσι πεποιήται, ut ait *Aristoteles* III. *Rhetoric.* 16.
ubi vid. Comm. *P. Villoresi.* JUNG.

84 Ἀπόλογος] MSS. ἀπόλογος. SEB.

lingua irrequietus, obicibus carens, frustra linguae illius dentium septum objectum est. lingua profliciens, prompta, lubrica, exerta, dentibus prominentior, laborum transiens terminos, Arabica tibia, vanus. Et res ipsa, loquacitas, *αυγα*, & similia.

ἀπαυστος γλῶττα, ἀνερμάτιστος, μάτην αὐτοῦ τῆ γλῶττι περίκειται τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων, ⁸⁵ προπαλῆς γλῶττα, ⁸⁶ πρόχειρος, ὀλισθηρά, ⁸⁷ ἐπιχειλῖς, ἐξωτέρω τῶν ὀδόντων, ὑπὲρ τοὺς τῶν χειλῶν ἔρους, ⁸⁸ Ἀράβιος αὐλός, ⁸⁹ κούφος. καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀδολεσχία, καὶ λῆρος, καὶ τὰ ὅμοια.

* CAPUT XXVII.

De levi.

Dices porro, facilis, transmutabilis, versatilis, versu facilis, momentaneus, perversus, excidens, transfluens, non in eadem persistens sententia, volucris, ventus, vanus, vilis, aura, spiritus. Instabilis, levior fluctuum permutatione, fretum, Euripus. infirmus, instabilis, non firmatus, fluctuans, vento levi facilius inclinatu, & similia.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ.

90 Περὶ τοῦ κούφου.

Ἐρεῖς δὲ, ρείδιος, εὐμετάβολος, ⁹¹ εὐτρεπτος, εὐτραπέλος, δξύρροπος, μετατρέπόμενος, μεταπίπτων, μεταῤῥέων. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς δόξης μένων. ὄρνις, ἀνεμος, εἰκάσιος, ⁹² συρφετός, αὐρα, πνεῦμα, ἀκατάστατος, ⁹³ ῥάων τῶν κυμάτων τὴν τροπὴν, ⁹⁴ πορθμός, εὐριπος, ἀπαγῆς, ἀβέβαιος, ἀνερμάτιστος, σαλεύων, ⁹⁵ τοῦ φέροντος αἰεὶ πνεύματος, πτεροῦ δξύτερος τὴν τροπὴν, καὶ τὰ ὅμοια.

* CAPUT XXVIII.

De adulatore.

Adulator vero, etiam scurra vocetur, cavillator, subsannationis plenus, plenus irrisionis, subsannator, decipitor, ad placitum se praebens, ad decipiendum cohabitans, omnes supplantans, circumveniens, assentator, assentans,

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ.

Περὶ κλέικος.

Ὁ Δεὶ κλάξ, καὶ ⁹⁶ βωμολόχος ἀν ⁹⁷ λέγοιτο, καὶ εἶρων, χλευασμοῦ γέμων, χλεύης μεστός, ⁹⁸ χλευαστικός, ἀπατητικός, πρὸς χάριν ἐντυγχάνων, πρὸς ἐξαπάτην συνών, ⁹⁹ ὑπὶ πάντας, ὑπερχόμενος, ¹⁰⁰ θῶψ, θωπεύων,

85 Προπαλῆς] Leg. προαλῆς. Hesych. προαλῆς, προπαλῆς, πρόχειρος. Gl. Vegetum, Rescidiarius, προαλῆς, Petulans, ἀνάγωγος, προαλῆς. post γλῶττα leg. est ἐπιχειλῆς. vid. Hesych. in ἐπισβόλος. Phavorin. in πρόδαλος. Theophrastum in primis in charactere λαλου. Libanum in μελίτη τῆς λαλου. Salmas. προαλῆς γ. Κῆν.

86 Πρόχ. ὄλ.] In MS. desunt πρόχ. ὄλιθ. JUNG.
87 Ἐπιχειλῖς] Salm. ἐπιχειλῆς. Κῆν.
88 Ἐπιχειλῖς] MS. pro ἐπιχειλῖς habet ἐπιχειλῆς, quod rectum, credo. JUNG.

89 Ἀράβιος αὐλός] Prov. Arabius: tibi cen. SEB.
Ἀράβιος αὐλός] Alii αὐλητής. Utrumque apud Suidam in Ἀράβιον ἀρ' ἐγὼ κτινησα αὐλόν, Arabiam sane ego comptoni tibi cen. Κῆν.

Ἀράβιος αὐλός] Vid. Erasmus adagio, Arabius tibi cen. JUNG.

89 Κούφος] C. A. τὸ πρᾶγμα ἀδολεσχία καὶ λῆρος, caetera absunt. Κῆν.

90 Περὶ τοῦ κούφου] C. A. τοῦ non habet. post εὐμετάβολος, εὐτραπέλος, ὁ μεταῤῥέων. οὐ. ἰ. τ. α. δ. μ. ὁ. α. αὐρα, πνεῦμα, ῥάων τ. κ. τ. τ. ευριπος, α. ἀνερμάτιστος, τοῦ φέροντος αἰεὶ πνεύματος, cuiuslibet vento spiritus obnoxius. πτεροῦ δξύτερος τὴν τροπὴν, in margine, prima levior. Latine, qui facilius huc illuc impellens quam rema. Κῆν.

91 Εὐτρεπτος, &c.] Desunt in MS. εὐτρεπτος. μετατρ. μεταπ. εἰκάσιος. JUNG.

92 Συρφ. &c. ἀκατ.] Desunt συρφ. & ἀκατ. in MS. qui deum habet et. ῥάων. JUNG.

93 ῥάων] Πνεῦμα ῥάων τῶν. P. πρ. ῥάων τῶν κ. & an sic stare possit ῥεπῆν; SEB.

94 Πορθμός &c.] Desunt πορθμός & ἀβέβαιος in MS. JUNG.

95 Τοῦ φέροντος αἰεὶ πνεύματος δξύτερος τὴν τροπὴν,] MS. auclius & rectius τοῦ φέρ. α. πνεύματος, δξύτερος πτεροῦ τῆν ρ. &c. egregie. JUNG.

Τοῦ φέροντος αἰεὶ πνεύματος δξύτερος τὴν τροπὴν,] Uritextus habet, ita ex MS. jam est repositum, prioribus editionibus autem hoc modo legebant: τοῦ φέροντος αἰεὶ πνεύματος δξύτερος τὴν τροπὴν, καὶ τὰ ὅμοια.

96 Βωμολόχος] Vid. Etymolog. h. γ. Thomas in Eclogis: βωμολόχος, ὁ φλύαρος. ἐκ μεταφορῆς τῶν τοῖς βωμοῖς ἐλλοχόντων πενήτων, ἵνα τι τῶν θεωμένων ἢ ὑφελωσιν, ἢ ἀρπάσωσιν. vid. Suidam in βώμαξ & seq. ex Scholii Aristophanicis. Aristot. lib. II. de Moribus cap. 7. περὶ δὲ τὰ ἡδύ, τὸ μὲν ἐν παιδίῳ, ὁ μὲν μίσος εὐτραπέλος, καὶ ἡ διάβασις εὐτραπέλια, ἢ δ' ὑπερβολὴ βωμολοχία, καὶ ὁ ἔχων αὐτὴν βωμολόχος. Gloss. βωμολόχος, sapaticus, scurra. Κῆν.

97 Λέγοιτο] C. A. εἶρων, χ. γ. χ. μεστός πρὸς χι ἰ. π. ἰ. σ. ὑπὶ πάντας, omisso ὑπερχόμενος. Inscr. optes supplantans & circumveniens. verum ὑπὶ πάντας, ὑπελθεῖν, ὑποτρέχειν, ὑποδραμῆν dicitur, qui adulatorie alterius subservit orationi, & verbis byssinis arripit fucumque facit alicui. Κῆν.

98 Χλευαστικός] In MS. desunt χλευαστικός, ἀπατητ. JUNG.

99 Ὑπὶ πάντας &c.] MS. ὑπὶ πάντας & deest, ὑπερχ. JUNG.

100 Θῶψ] Gl. παρρ. blandus, ambiciosus, θαπτεῖν, ambire, adserere, blandio. θαπτεῖν, faciat. Blanditias

De iracundo.

Περὶ ὀργίλου.

Ceterum iracundus, etiam insolens dicitur, molestus animo, ira immodicus, ad iram asper, immoderatus, biliosus, iratus, bili praeditus, melancholicus, acer, vehemens, amarulentus, difficilis, querulus, crudelis, refragator, terribilis, inexorabilis, immutabilis. Iniquus. a quo & nomen ipsum, Iniquitatem scilicet, derivavit Demosthenes. * Immanfuetus, durus, ad iram acer, minitabundus, minax, agrestis, ferinus, veneni plenus, scorpii morem referens, scorpius, quaerens cui aculeum infigat, vesprae similis,

Ο δὲ ὀργίλος, λέγεται ἂν καὶ ὑπέρθυμος, βαρύθυμος, ἄμετρος ὀργὴν, τραχύς ὀργὴν, ἔκμετρος, χολώδης, ἐπίχολος, ἀκρόχολος, μελάγχολος, ὄξυθυμος, ὄξυθυμίας, πικρὸς, δύσκολος, μεμφίμοιρος, ὠμὸς, ἀσυγνώμων, ἐκπληκτός, ἀπαραίτητος, ἀπαραπίεστος, ἀνεπεικίης. ἀφ' οὗ καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀνεπεικίαν εἶρηκε Δημοσθένης. * ἀνήμερος, δύσθυμος, δυσόργητος, μνηιῶν, βαρύμηνις, ἀγριος, θηριώδης, ἰοῦ γέμων, σκορπιώδης, σκορπίος ζητῶν, ὅτῳ ἐγχερίψει τὸ κέντρον, σφίτιος,

χόμενος συμβολὰς τὸν γίλωτα πᾶν ἂν εἰπῶν, καὶ τὰ ὁμοία ομίσσῃς, πᾶνα παθῶν. Locus corruptus, de quo restituendo videamus. *Vulgeris* perquam se ridicule hic gerit, paria cum phrasī faciens, qui scribit loco dicto: πᾶνα παθῶν. τὸν γίλωτα πᾶνα εἰπῶν. id est, qui *Ranem* ratiunt, risum vocans ranem. quem nolimus exagitare, virum alias doctum, καὶ τὸν ψόγον ἐν ἄλλοις ἐθλοῖς ἀποβαῖντα. Longe propius *Interpres* voster, alias raro quid ὑγίης adferens, ad risum omnia dicens, omnia perreptens. Inter corrigendum mihi videbatur ita restitui posse locus, διὰ τὸν γίλωτα πᾶντα ποιῶν, πᾶντα παθῶν, vel πᾶν ἂν π. πᾶν ἂν π. quod partim MS. firmari jam video. Ego id propter similem phrasin infra VI, 131. πᾶν ἂν πράξας, πᾶν ἂν εἰπῶν colligebam. Nunc omnia itaque quoque emendare velim: παρεχόμενος συμβολὰς τὸν γίλωτα, πᾶν ἂν εἰπῶν, πᾶν ἂν παθῶν. Quid enim aliud symbolæ confert parafitus, praeter risum? aperta hæc, nec puto verbis opus esse. JUNG.

Παρεχόμενος συμβολὰς. * τὸν γέλ. &c.] Uti textus habet, ita e MSSis repositum est, priores editiones ita legebant: παρεχόμενος συμβολὰς. * τὸν γίλωτα, πᾶνα εἰπῶν, πᾶνα παθῶν. Doctissimo quoque *Cantero* hic suboluit vitium, ideo ad oram Codicis sui pro πᾶνα, πᾶντα notaverat, verum MSS. uti vides, habent πᾶν ἂν.

17 Ο δὲ ὀργίλος] *Thavorin*. in h. v. hoc caput descripsit usque ad μεμφίμοιρος. C. V. μεμφίμοιρος. Kühn. Ο δὲ ὀργίλος] Capitis hujus optimum erit adscribere omnia, uti in MS. habent; nam desunt quaedam & ordo variat: ο δὲ ὀργ. λ. ἀ. κ. υ. βαρύθυμος, ἐπίχολος, ὄξυθυμίας, δύσκολος, μεμφίμοιρος, ἀσυγνώμων, ἀπαραίτητος, δυσόργητος, μ. β. ἀ. θ. ἰ. γ. σκορπιώδης, ζητῶν ὅτῳ ἐγχερίψει τὸ κέντρον, σφίτιος, ἀνεπεικίης, ἀφ' οὗ καὶ τ. π. ἀ. ε. Δ. ἀτεράμων, κερσβάλλος, σιδήριος, ἀρείλικτος, σκληρὸν δὲ ὁ ἀστεμφής. καὶ εὐτελέστερον ὁ Ἡρ. ἀκρ. κ. ὁ Α. θ. *Demosthenis* locus est in ea πρὸς ὄφρον ψευδομαρτυριῶν, non longe ab initio: ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον διὰ ταῦτα τὰ ἔργα τοῦτον μισήσαιτε, ἢ ἐμαυτὴν ἀνεπεικίαν καταγνοῆτε. Quod ad *Platonica*, eorum quaedam habes initio libr. IX. legum: ἀνεμέστων δὲ φοβεῖσθαι μή τις ἐγγίγηται τῶν πολιτῶν ἡμῶν οἷον κερσβάλλος: ὃς ἀτεράμων εἰς τοσοῦτον φύσει γίγνεται ἂν, ὥστε μὴ τήκεται καθάπερ ἐκίνα τὰ σπέρματα πυρὶ. Et eo libro extremo: τῶν τῆν παιδείαν διαφυγόντων ἀτεράμων χρημένων τινὶ φύσει. Quæ verba & *Schol. Ven.* in *Aristoph.* Σφήκας ad verbum ἀτεράμων dat, non tamen fideliter: καὶ, ait, Πλάτων κίχρηται τῆ λήξει, κερσβάλλους, καὶ ἀτεράμους λέγαν τοὺς σκληροὺς, διὰ ταύτων, μή τις γίγηται τῶν πολιτῶν κερσβάλλος ἢ ἀτεράμους. quum ἀτεράμους & ἀτεράμων debuisset scribere, ex *Platone* quidem. JUNG.

JULII POLLUCIS.

18 Βαρύθυμος] C. A. ἐπίχολος, ὄξυθυμίας, (μεστὸς addit *Salm.*) δύσκολος, ἀσυγνώμων, ἀπαραίτητος, δυσόργητος, μ. β. ἀ. θ. ἰ. γ. σκορπιώδης, ζητῶν ὅτῳ ἐγχερίψει τὸ κέντρον, τὸ κέντρον etiam C. V. & *Salm.* *Demosthenes* Orat. I. in *Aristoph.* οὐ φιλανθρωπίας οὐχ ἱμιλίως οὐδεμίας οὐδενὶ συνοικεῖ, ἀλλὰ πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡς περ ὄφρις ἢ σκορπίος ἠρκῶς τὸ κέντρον, ἄττω δῆδρο καί κίσει, σκοπῶν, τινὶ συμφορᾷ ἢ βλασφημίᾳ ἢ κακίᾳ τὴν προστριψάμενος καὶ καταστήσας εἰς φόβον, ἀργύριον πράττειται, οὐδὲ προσποιεῖται πρὸς τι τοῦτων τῶν ἐν πόλει κουρίων &c. ἀλλ' ἀσπίστος, ἀνίδρυτος, ἀμικτος, οὐ χαριν, οὐ φιλίαν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἂν ἀνθρώπος μέτριος γινώσκων. confer & *Steph.* de *Urbibus* in *Kυχητίος* πάγος. *Lucil.* apud *Nonium.* hic ut *miscerula contentio* ut *scorpius cauda subleata.* *Apuleius* lib. XI. *Metam.* quendam propter morum acerbiteriam *scorpium* dictum refert: de *Sycophantis*, qualem modo dedimus a *Demosthene* descriptum, *Sophocles* ille versus usurpatur:

Ἐν παντὶ γὰρ τε σκορπίος φρουρεῖ λίθον,
Ναίηκε sub omni scorpius sedes iuxta.

Chrysof. in *Ephes.* IV. πᾶσα πικρία &c. acerbioris ingenii homines sua se jactare amarulentum, multoque esse, qui eos amulentur: πικρὸς φύσιν ἀνθρώπος ὁ δεινὰ, σκορπίος ἴσθιν, ὄφρις ἴσθιν, ἔχως φοβερὸν ἰομίζουσι αὐτόν. amarulentus, inquit hic vel ille, scorpius est, serpens est, ὅς ὑπερτα. eum metuendum existimant &c. Huc pertinet nota *Acronis* in lib. II. Sat. 3. *Horat.* *Cicuta fenerator fuit, qui propter asperitatem ὅς amaritudinem Cicuta nominatus est.* Ceteroquin pro ἐγχερίψει malim, ἐγχερίψει. cui possit impingere aculeum. Kühn.

19 Ἀπαράσιτος] In vulgatis ἀπαράσιτος in MS. non esse ex praescriptis patet. id uti non temere rejecero, ita nescio quo modo magis arridet conjectura, quæ mihi facta, si legamus, ἀπαράσιτος, quæ non fleet potest, quod & infra habes quamvis in bonam partem de rigido iudice, VIII. 10. JUNG.

Ἀπαράσιτος] Ἀπαράσιτος pro ἀπαράσιτος ex Kühni emendatione habet textus.

20 Σκορπίος, ζητῶν &c.] Ex Cl. Kühni emendatione legitur in textu σκορπίος ζητῶν, ὅτῳ ἐγχερίψει τὸ κέντρον, prius editi ita legebant: σκορπίος, ζητῶν ὅτῳ ἐγχερίψει τὸ κέντρον.

21 Ἐγχερίψει τ. κ.] Notandum & ἐγχερίψει (ita enim legendum) τὸ κέντρον in MS. JUNG.

22 Σφήτιος] MSS. & *Aristoph.* Pl. v. 720. ἔξω δέμους σφητῶν. pr. ed. σφήτιος. Seb.

Σφήτιος] *Interpr.* *Vespa similis*; ac si legisset σφηκώδης. *Aristoph.* quidem in *Plinio iracundus* & intrastabiles ita appellat: verum hac emendatione facile carete potest hic locus. utur vespa fuerit ζωφίος ὄξυθυμος & *Geæcum* sit proverbium σφηκίαν ὀργίζειν, *στῶν*

M m m m

²³ ἀνηλεής. καὶ τὰ Πλάτωνος, ἀτεράμων, ²⁴ κερασβόλος, ²⁵ κερασφόρος, ²⁶ σιδήρειος. καὶ τὸ Ὀμηρικόν, ἀμείλικτος. σκληρότερον γὰρ ὁ ἀστεμφής. καὶ ²⁷ εὐτελέστερος, ὁ Ἡροδότου ²⁸ ἀκρομανής. καὶ κωμικώτερον, ὁ Ἀριστοφάνους ²⁹ δημαγροικός.

crudelis. Et illa Platonis, Immitis, Cornupeta, Corniger, Ferreus. Et illud Homericum, Implacabilis. Strictus enim, durum est. Sordidius autem illud Herodoti, Extreme insaniens. Et illud Aristophanis, Δημαγροικός, Comicum nimis est.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α .

• C A P U T XXX.

126

Περὶ κιναιδίου.

De cinædo.

³⁰ Εἰ δὲ κιναιδὸν, ἐρεῖς, πόρνον, ἀκάθαρτον, βδελυρὸν, ³¹ καταπύγωνα. ³² ἐπ' αὐτοῦ δὲ, καὶ ὁ θηλυδρίας, καὶ ὁ γυναικίας, ἀσελγής, ³³ αἰσχροουργός, αἰσχρολόγος, ἀκόλαστος, μαλακός, ³⁴ ἡταιρηκός, ἐκπεπορευμένος, ἐμπεπαρωνημένος, ἐνησεληγμένος, ³⁵ μαλθακός, τὴν ὥραν ³⁶ πεπρακώς, πρὸς ἀργύριον ἀντικατηλαγμένος, ταῖς πόρναις ὁμότεχνος, ταῖς ἐταίραις προσαμιλλώμενος, ³⁷ καθυβρισμένος, κλύσμα, πάροις, ἀνδρόγυνος, ὑγρός,

Sed cinædum vocabis, scortum, impurum, prophanum, catapygonem. de eodem vero, & muliebris, effœminatus, petulans, turpia committens, turpiloquus, intemperans, mollis, meretricius, scortatoria passus, contumeliosa passus, vitiatus, molliculus. Formæ venditor, argento conductus, meretricum contribulis, scortorum æmulator, injuria affectus, excrementum, vinolentus. Vir muliebria admittens, delicatus, animo molli

brones irritare, & *Clem. Alexandr. libr. II. Strom. ἀνταγωνιστὰς σφικῶν δριμυτέρους, adversarios vespis acerbiores*, habeat. Nam omnia illa nihil faciunt ad *Pollucis σφίτιος*. Erat scilicet Athenis pagus quidam tribus *Acamantidis* a *Σφίτιω Τραζενί* filio nominatus, quem in Attica consediisse, auctor est *Pausan. in Corinth.* ejus pagi incolæ horridioris asperitatis ingenii ansam dedere, ut & alii hirtæ fœnzque indolis Σφίτιοι dicerentur. *Eustath. in Iliad. pag. 741.* sic *Aristoph. in Nubibus Chærophontem Socratis* discipulum senilis severitatis, σφίτιον salutavit. alii denominationem petunt a *Sphættiorum* aceto acerrimo, unde & *Plinius Aristoph.* laudat ὄξος σφίτιον. Sed poterit commode utrumque conjungi, ita ut acetum pariter & incolæ fuerint asperitatis ingenii. vid. *Didymus* apud *Athenæum* lib. II. *Deipnosoph.* post σφίτιος C. A. ἀνεπιεικής, ἀτεράμων. C. V. ἀνηλεής, ἀνεπιεικής, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀνεπιεικίαν εἶρηκεν Δημοσθένης. καὶ τὰ Πλ. &c. KÜHN.

²³ Ἀνηλεής.] P. ἀνεπιεικής. pro ἀνηλ. SEB.

²⁴ Κερασβόλος.] Vid. supra notata ad I, 223. hic notat per metaphoram *hominem durum*, instar feminis, quod incidit in boum cornua, & propterea creditur rigidius, quam ut possit coqui ad molliorem usque, aut fructum producere. KÜHN.

²⁵ Κερασφόρος.] Abest a C. A. nec video, quid hic faciat κερασφόρος, nisi notet hominem, qui *cornu ferit*, *cornu attingit*. *Salmas.* apposuit NB. τῷ κερασφόρος. KÜHN.

²⁶ Σιδήρειος.] Margo C. A. hoc unicum habet. dein ἀμείλικτος. σκληρὸν δὲ ὁ ἀστεμφής, καὶ εὐτελέστερον ὁ H. δ. KÜHN.

²⁷ Εὐτελέστερος.] Εὐτελέστερον (uti in MS.) *Henr. Steph.* ad oram sui codicis quoque reposuerat, & quasi ita scriptum esset, laudat cap. 16. tm. 3. adpend. de lingu. Att. patet id sane ex σκληρότερον, & κωμικώτερον. JUNG.

²⁸ Ἀκρομανής.] *Itacumanus insipiam in modum*, summe *itacumanus*. alias & ἀπρόχολος dicitur. KÜHN. Ἀκρομανής.] Ἀκρομανής *Herodoti* est apud *Nostrum* in *Terpsichore de Cleomene* ἢ τε οὐ φρενής, ἀκρομανής τε. JUNG.

²⁹ Δημαγροικός.] C. A. δημαγροικός. vulgata lectio est a simplici ἀγροικός, i. e. *vilis capii* motibus asper

rudis. MSti formant ab ἀγροικός, i. e. ruri agens. KÜHN.

Δημαγροικός.] MS. aliter, θυμαγροικός. quod mihi longe verisimilius vulgato, in quo nulla mica θυμοῦ. JUNG.

Δημαγροικός.] Θυμαγροικός *Falckenburgius* pro vulgato δημαγροικός, quod certe spernendum non est, & vulgato fortean præferendum, firmatur siquidem & optimo Cl. *Jungermann* MSto.

³⁰ Εἰ δὲ κιναιδὸν &c.] Vid. *Suidas* in voce Ἀγγρον. KÜHN.

Εἰ δὲ κιναιδὸν.] MS. εἰ δὲ κιναιδὸν, ἐρεῖς π. JUNG.

³¹ Καταπύγωνα.] MS. καταπυγών. JUNG.

³² Ἐπ' αὐτοῦ δὲ, καὶ ὁ.] C. A. ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ θ. & post ἀσελγής, μαλακός, ἡταιρηκός, muliebris passus &c. KÜHN.

³³ Αἰσχρ. &c.] In MS. defunt, αἰσχρ. αἰσχρ. ἀκόλ. JUNG.

³⁴ Ἡταιρηκός.] P. MS. ἐταιρηκός. SEB.

³⁵ Μαλθακός.] Abest μαλθακός a C. A. KÜHN.

Μαλθακός.] Deest in MS. μαλθακός. Ait vero *ἐμπεπαρωνημένος*. Sic *Eudromus* apud *Longum* meum lib. IV. indignatur de formoso *Daphnide*, ἐμπαροίημα γενέσται τοιοῦτον κέλλος. scilicet dedendo impuro prædæstæ *Gnathon*. Et mox ibidem in *Lamonis* contestatione, παροίημα δὲ Γνάθωνος οὐ δύναμαι περιδεῖν γενόμενον. ubi quoque suspicatus fui legendum ἐμπαροίημα. JUNG.

³⁶ Πεπρακώς.] MSti πεπρακώς, qui *strem* ætatis venalem habuit, *argenta permixavit*, ejusdem artis cum meretricibus est. KÜHN.

Πεπρακώς.] MS. πεπρακώς. & ita scribendum: quemadmodum & *H. Steph.* hic emendavit. Sic & infra Segm. seq. JUNG.

Πεπρακώς.] Πεπρακώς hic & Segm. seq. pro vulg. πεπρακώς repositum e MSSis in textu.

³⁷ Καθυβρισμένος.] Marginis est usque ad ἀνδρόγυνος in C. A. κλύσμα, *Colluvies*, cloaca libidinum. ἀνδρόγυνος in *Gloss.* *feminarum*, *virago*. KÜHN.

Καθυβρισμένος.] Ὑβρις enim & ὕβρισται de scædo amore & paidæstia apud *Platonicos* in usu crebro, & eorum exemplo apud alios quoque scriptores, ut te docebit *Heinsius* noster abunde ad *Max. Tyrinum*, cujus Emendationes & notas ibi in pag. 52. adi. non enim id ceperunt interpretes eruditi alias. JUNG.

præditus. effæminatus, aut emollitus, 127 * Mulier, redimitus, animum effæminat-
tum habens, formam habens vendibili-
orem promulgatis mercibus, juventutem
prostituens, ætatem vendens. Laccopro-
ctus autem, durum est. Formæ propo-
la, venditor formæ, pulcherrima pro-
stituens, & turpillima passus, corpus de-
turpans, corpus prostituens ad turpitudi-
nem. Meretricibus impudentior, pro-
fanior, audacior. contumeliosus, accu-
sandus, vituperandus, & multa hujus-
modi.

³⁸ ὑγρόνους, ἐκτεθλυσμένοις, ἢ μεμαλαγμένοις.
³⁹ γύννις, λελυγισμένοις. βήλος τὴν ψυχὴν, εὐ- 127
ωρότερος τὴν ὥραν τῶν ⁴⁰ ἀποκεκρυγμένων ἰνίων,
τὴν νεότητα προπεπωκώς, τὴν ἡλικίαν ⁴¹ πεπρα-
κώς. ⁴² μοχθηρὸν δὲ, ὁ λακκόπρακτος. ⁴³ παλίμ-
πρατος τὴν ὥραν, παλιγκάπηλος τοῦ κάλλους,
προϊέμενος τὰ κάλλιστα, πεπονθὼς τὰ αἰσχί-
στα, αἰσχύνων τὸ σῶμα. ⁴⁴ τὸ σῶμα ἐκδεδω-
κώς εἰς αἰσχύνην, καταισχύνων τὴν ὥραν, ⁴⁵ ἀν-
αισχυντότερος τῶν ἑταιρῶν, ἰταμώτερος τῶν ἑται-
ρῶν, βδελυρώτερος, θρασύτερος. ἐπινειδιστος,
ἐπίφυγος, ἐπίρρητος, καὶ πολλὰ τοιαῦτα.

128

* CAPUT XXXI.

* ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ.

128

Vitæ infamium nomina.

⁴⁶ Βίων ἐπινειδίστων ὀνόματα.

Vivendi vero conditiones, quibus in-
famis quis reddi potest, sunt: le-
no, caupo, fructuum propola, fructuum
institor, publicanus, decimator, deci-
marum collector, vigefimas colligens vel
quingagesimas. Exactor, præco, nauta, ta-
bernarius, portitor, leno, servus, coriarius.

Βίοι, ἐφ' οἷς ἂν τις ὀνειδισθῆι, πορνοβοσκός,
κάπηλος, ὀπωράνης, ὀπωροπάλης, ⁴⁷ τε-
λώνης, δεκατώνης, δεκατηλόγος, ⁴⁸ εἰκοστολό-
γος, πεντηκοστολόγος, ἐλλιμενιστής, κῆρυξ,
ναύτης, ⁴⁹ πανδοκεύς, ⁵⁰ πορθμεύς, μαστρο-
πός, ὑπηρέτης, βυρσοδέψης, ⁵¹ σκυτοδέψης.

³⁸ Ὑγρόνους] C. A. in textu ὑγρὸς γύνις. C. V.
γύνις. nec aliter Swidas in ἀρξεν. λελυγισμένοις, In-
terpr. redimitus, quod scilicet ex vitice plexæ sæpe
fuerint corona. Verum aliud est λυγίζομαι i. e. cor-
pus frango in molles effeminatosque motus, aut, ut Lu-
cretius ait, exollatio cetero omni peiore fluidus, quod
cinædorum est libidinem inhonestis moribus provocan-
tium. Kühn.

Ὑγρόνους &c. μεμλ. cum mediis defunt
in MS. Jung.

³⁹ Γύνις,] Ira Eustath. quoque Odyf. fol. 429. ἐκ
τοῦ γυνή ὁ γύνις. δηλοῖ δὲ αὐτὸς οὐ μόνον τὸν λάγνον,
ἔτι δὲ καὶ τὸν δειλὸν &c. Et Etymolog. γύνις ἡ γυνή ficri
docet, sicut δάφνις ἀ δάφνη, & νύμφις ἀ νύμφη.
In Iliad. autem Eustath. fol. 287. ταυτὸν γυναιμανῆ
τινα καὶ θηλυδριαν καὶ λάγνον, καὶ γύνιν προσειπιῖν,
duplici scilicet. in. quomodo & Swid. Seb.

Γύνις, λελυγισμένοις] MS. λελυγισμένοις, γύνις, duo-
bus in. θηλ. &c. νώτητα. Jung.

Γύνις,] Γύνις emendavit in textu Cl. Kühnius.

⁴⁰ Ἀποκεκρυ.] MSS. ἀποκεκρυμ. Seb.

Ἀποκεκρυ.] Galli, ni fallor, vocant ὀνια ἀποκεκρυ-
γμένα, marchandise décritee, merces prohibita publi-
co præconio, & quasi abdicatae in commercio. illæ
vilissimo solent venire pretio, propter οὐδινότητα, vel
potius interdicitum. vid. supra V, 163. C. V. pro τῶν
habet αὐτῶν ἀ. tum iterum πιπρακώς. pro νώτητα C.
V. νώτητα. male. Kühn.

⁴¹ Πεπρακώς.] MSS. πεπρακώς. Seb.

Πεπρακώς.] MS. πιπρακώς. & sic scribendum uti
supra Segm. præc. reposueratque pariter Henr. Steph.
hic. defunt deinde μοχθ. δι' ὁ λ. Jung.

⁴² Μοχθηρὸν] Abest hoc vere μοχθηρὸν ἀ C. A. A-
rissorb. solet τὸ λάκκος μαζρονε αἰς ἄλλοις ὀνομασιν cum
rei alicujus enormem magnitudinem innuere vult, ut
λακκόπλευτος &c. Kühn.

⁴³ Παλίμπρατος] De mancipio improbo dici solet,
quod sæpe venditum est. adeoque hic notat corporis
florete sæpe prostitutum. παλιγκάπηλος, dardanius est.
Kühn.

⁴⁴ Τὸ σῶμα] MSi τὴν ὥραν ἐ. ε. αἰ. verum κατ-

αισχύνων τ. ὧ. non est in C. A. Kühn.

Τὸ σῶμα] Pro τὸ σῶμα. MS. habet τὴν ὥραν ἐκδι-
δωκώς εἰς αἰσχύνην. deinde defunt καταισχ. τ. ὧ. post
quæ MS. ἀναισχυντότερος τῶν ἑταιρῶν. non νεώτερος.
Et scribendum certe ἀναισχυντότερος τῶν ἑταιρῶν. de-
funt dein in MS. ἰταμ. τ. ἐ. βδ. θρ. ἐπ. ἐπ. Jung.

⁴⁵ Ἀναισχυντότερος τῶν νεώτερος &c.] C. V. per ὠ
ἀναισχυντότερος, dein C. A. τῶν ἑταιρῶν, & ita etiam
legerat Interpres & Salmaf. sequitur inde ἐπίρρητος καὶ
πολλὰ τοιαῦτα, interjecta omittuntur in C. A. Salmaf.
ἐπίρρητος, probrobus in Glossis veteribus exponitur. Kühn.

Ἀναισχυντότερος τῶν νεώτερος &c.] Ἀναισχυντότερος
τῶν ἑταιρῶν habet textum ex emendatione Cl. Kühniis,
pro prior. edit. ἀναισχ. τῶν νεώτερος.

⁴⁶ Βίων ἐπ. ὀν.] C. A. ita: περὶ βίων ἐπινειδίστων.
mox C. V. ὀπωροπάλης (πώλης.) Kühn.

Βίων ἐπ. ὀν.] Sequitur caput novum in MS. quod
comprehendit bina sequentia hoc titulo: περὶ βίων ἐ-
πινειδίστων καὶ θουρβοῦντος τὸ δημόσιον. Jung.

⁴⁷ Τελώνης] C. A. δεκατώνης non habet: redemptor
decimarum. decimæ autem dicebantur, quicquid exi-
gebatur a publicanis pro mercibus, unde δεκατώνης ἰ-
dem erat ac τελώνης, qui propterea & δεκατηλόγος &
δικατητής. Kühn.

⁴⁸ Εἰκοστολόγος] C. V. εἰκαστολόγος. Gloss. εἰκο-
στατής, ὁ τὰς εἰκοστὰς ἀπαιτῶν, vigesimarius. ἐλλιμε-
νιστής abest ἀ C. A. in Glossis, πορθμεύς, πορθμεύς.
qui scilicet portorium & vestigal exigit in portu. In-
terpr. exactor. generale nimis est. Kühn.

Εἰκοστολόγος] MS. εἰκαστολόγος. & deest ἐλλιμενι-
στής. Jung.

⁴⁹ Πανδοκεύς] In Gloss. Caupo. Diverforianum, fla-
bularium. abfunt iterum ἀ C. A. πορθμεύς, μαστροπός.
vide in Glossis μαστροπός & μαστροπός. Kühn.

⁵⁰ Πορθμεύς &c.] In MS. defunt πορθμεύς, μαστρο-
πός & ὑπηρέτης. Jung.

⁵¹ Σκυτοδέψης] In C. A. supra τ ἀscriptum est λ.
quasi voluerit σκυλοδέψης. Hefych. σκύλον, δέρμα,
κώδιον, αἰ δὲ ῥάκος καὶ τριβώνιον ἢ δέρμα ἀρκτου &c.
& iterum Σκυλοδέψης, ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων. confe-
ratur & Scholia Nicæandri pag. 76. Edit. Venet. cæ-
M m m m 2

⁵² εἰ δὲ καὶ μὴ διὰ πασῶν ἀνέλθοι τεχνῶν τὸ οὐ
νείδισμα τοῖς βελτίω βίον αἰρουμένοις, ἀλλ' οἱ
γε τοιοῦτοι βίοι, τὸ ἐπονείδιστον ἐπ' αὐτοῖς ἔχου-
σιν, εἰ καὶ τις ἐπιμένει τῇ τύχῃ.

Licet non per omnes artes infamia hæc
sequatur illos, qui meliorem vitæ ratio-
nem eligunt. hæc vero vitæ rationes in-
famiam pariunt, si quis forte ipsis in-
hæreat.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Λ Β.

* C A P U T XXXII. 129

⁵³ Περὶ τοῦ θορυβοῦντος τὸ δημόσιον.*De turbante rempublicam.*

Πρὸς δὲ τὸν θορυβοῦντα τὸ δημόσιον, τὰδε ἄν
τις ⁵⁴ εἴποι, ⁵⁵ κυκῶν, συγκυκῶν, θορυ-
βῶν, στρέφων, συγχέων, ⁵⁶ συνταράττων, δη-
μοκόπος, θρασὺς, ⁵⁷ προωθῶν ἅπαντας, ἐλαύ-
νων, Φύρων τὰ πάντα, μεταπηδῶν, ἀναπη-
δῶν, ἐμπίπτων, ῥύμη Φερόμενος, ⁵⁸ στρόβιλος,
ἄνεμος, καταγιγίς, χειμάρρους, ἀκατάστατος,
συγκροτῶν πάντας πρὸς ἀλλήλους, ἀναρριπίζων
⁵⁹ τὸν δῆμον, ἀνερεθίζων, ⁶⁰ ἐκκαίων, ἀναφλέ-
γων, ἐξοργίζων, ⁶¹ παροξύνων, ἐκστασιάζων,
⁶² συγκρούων πάντας πρὸς ἀλλήλους, ταραττων,
⁶³ τάρακτρον. ὁ δὲ στρόφισ, ἀντιπυρ ⁶⁴ κωμικόν.
⁶⁵ μεταβάλλων δὲ πάντα, καὶ μεθιστάς. ἄνω
καὶ κάτω τὴν πολιτείαν μεταφέρων, ἀηδής, ἀ-
καθεκτος, ⁶⁶ πλήκτης, ἀνίδρυτος. εἰ δὲ καὶ Δη-
μοσθένης Φησιν, ⁶⁷ ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευεν, ἀλλ' οὐκ
ἔγω γε ⁶⁸ ἀποδέχομαι ⁶⁹ τὸ τυρεύειν. δύναίτο δ' ἄν
τις εἰπεῖν, ⁷⁰ τὸν τοιοῦτον ἢ πόλις οὐ χωρεῖ. * καὶ
τίς ἄν ⁷¹ ἀνάσχοιτο; ⁷² τίς δ' ἄν ἐνέγκοι; τίς δ' ἄν

Cæterum de turbante rempublicam
hæc dici possunt, miscens, commi-
scens, turbans, evertens, confundens,
conturbans, Populi insidiator, audax, o-
mnes propellens, agitans, cuncta com-
miscens, transfiliens, insurgens, irruens,
impetuosus. turbo, ventus, procella,
torrens, instabilis, omnes inter sese com-
mittens, Populum exuscitans, irritans,
incendens, inflammans, * exasperans, ¹³⁰
ad factiones impellens, omnes mutuo
collidens, turbulentus, turbator. Ver-
sipelis vero, Comicum est. Omnia im-
mutans, & transponens, sursum & de-
orsum rempublicam commovens, indeco-
rus, effrenis, verbero, inconstans. Ve-
rum licet Demosthenes dixerit, Hic ve-
ro intus machinatur: neutiquam ta-
men machinandi verbum, ego reci-
pio. Dicere præterea aliquis poterit,
hujusmodi urbs non capit, * quis hunc ¹³¹
sustineret? quis ferret? quis hujus fe

tera absunt. quorum mens est; quamvis non ad omnes
artes illas pertingat infamia, inprimis si cultores earum
optimam vitæ rationem iniverint; nihilominus tamen,
quia ipsis pro se artibus quædam sordes ad-
hærent, earum cultores male audiunt. KÜHN.

⁵² Εἰ δὲ καὶ &c.] Illa εἰ δὲ καὶ &c. hujus Segm.
quoque defunt in MS. JUNG.

⁵³ Περὶ τοῦ θορ.] Τοῦ οὐmittit C. A. ut & mox τὰδ'
ἄν τις. KÜHN.

Περὶ τοῦ θορ.] In hoc capite partim ex MS. auctio-
ra dabimus, partim emendatiora aliqua. JUNG.

⁵⁴ Εἴποι] P. εἴποις. SEB.

Εἴποι] C. A. ἔποις. KÜHN.

⁵⁵ Κυκῶν] Vid. *Artsph.* Equ. γ. 865. & *Alciat.*
Embl. 88. SEB.

⁵⁶ Συνταράττων] Abest τὸ συνταράττων a C. A. KÜHN.

⁵⁷ Προωθῶν] C. V. προωθῶν. KÜHN.

Προωθῶν] MS. προωθῶν, ἅπαντας ἰλ. tum mox χει-
μάρρους ἀκατ. JUNG.

⁵⁸ Στρόβιλος, ἀν. &c.] C. V. στρόβιλος ἄνεμος con-
nectit, & χειμάρρους ἀκατάστατος. KÜHN.

⁵⁹ Τὸν δῆμον] C. A. ἐκκαίων, ἐξοργίζων, ἐκστα-
σιάζων τάρακτρον. &c. KÜHN.

⁶⁰ Ἐκκαίων] MS. ἐκκαίων. omittit ἀνερεθίζων, &
ἀναφλέγων. JUNG.

⁶¹ Παροξύνων] Deest παροξύνων in MS. JUNG.

⁶² Συγκρ. &c.] Συγκρούων &c. ταραττων cum me-
diis absunt a MS. JUNG.

⁶³ Τάρακτρον &c. στρόφισ] MS. τάρακτρον. & στρο-
φίς. Sic & *Hesychius*. Sed alterum putem cum *Hesyr.*
Sterb. in *Thesauro* rectius. JUNG.

⁶⁴ Κωμικόν.] C. A. αἰω κ. κ. γ. π. μ. ἀνίδρυτος.
KÜHN.

⁶⁵ Μεταβάλλων δὲ &c.] Defunt in MS. μεταβάλλ.

δὲ π. κ. μεθιστάς & ἀηδής, ἀκάθ. cum sequente πλήκ-
της. Pro vulgato ἀηδής, vide an scripserit *Pollux*
ποτίς ἀηδής. nil tamen temere mutem ego: sed mutan-
tes non temere sequar. JUNG.

⁶⁶ Πλήκτης] *Interpr.* Verbero i. e. μαστιγίας. *Gl.*
πλήκτης, percussor, plagiarius. πλκτικός, plagiosus.
Notat πλήκτης in genere rugnacem, promptum ad ru-
gnam, inprimis ad vim manuum. KÜHN.

⁶⁷ Ὁ δὲ &c.] Ὁ δὲ non est in C. A. nec τὸ τυρεύ-
ειν. KÜHN.

Ὁ δὲ &c.] Defunt in MS. ὁ δὲ. JUNG.

⁶⁸ Ἀποδέχομαι &c.] C. V. ἀποδεχόμενος τὸ τ. pro
ἀποδέχομαι. KÜHN.

Ἀποδέχομαι &c.] MS. ἀποδεχόμενος τὸ τυρεύειν. &
τυρεύειν, uti cætera hic, *Pollucem* magis scripsit ar-
bitror, quam infinitivo. v. de hoc verbo & *Regalisimo*
ad *Artemidoris* lib. I. cap. 74. JUNG.

⁶⁹ Τὸ τυρεύειν] A. τυρεύειν. Locus *Demostb.* est de
fal. legat. fol. 240. SEB.

⁷⁰ Τὸν τοιοῦτον &c.] MSS. τοῦτον, SEB.

Τὸν τοιοῦτον &c.] C. A. τοῦτον ἢ π. οὐ γ. καὶ
τίς ἄν ἀνάσχοιτο; τίς μίνοι; τίς ἐνέγκοι; τί δὲ ἀπρακτο
αὐτῶ; KÜHN.

Τὸν τοιοῦτον &c.] MS. pro τὸν τοιοῦτον habet tantum
τοῦτον & pro καὶ τίς &c. ἢ τίς (sine ἄν) τὸν τοιοῦτον
πόλις χωρεῖ. καὶ τίς ἄν ἀνάσχοιτο. Sed repetitio ex-
tracta a librario fuerit. JUNG.

Τὸν τοιοῦτον &c.] Prior. edit. ita legebant: τὸν τοιο-
ῦτον ἢ πόλις οὐ χωρεῖ. καὶ τίς ἄν τὸν τοιοῦτον ἄν. &c.
sed illa posteriora verba τὸν τοιοῦτον a Cl. *Kühnio* e
textu rejecta sunt.

⁷¹ Ἀνάσχοιτο] P. ἀνάσχ. τίς ὑπαμίνοι; τίς ἐνέγκ.
SEB.

⁷² Τίς δ' ἄν ἐνέγκοι] MS. τίς δ' ἄν ἐνέγκοι. Sic &

violentiæ opponeret? Cui simile est, homo intolerabilis, quid huic infestum? quid quod non audeat? Homo omnia audens, omnia faciens, quidvis dicens, animo versutus, ad omnia propensus, honesta a turpibus non discernens, honestum turpi commiscens, ejusdem valoris virtutem vitiumque æstimans. * qui turpibus ornatur, sicut alius honestis. Qui injuste agendo honoratur magis, quam pudentiat. qui avaritia comitur, qui ornamentum sibi putat avaritiam. Qui facinorosa secundum posse metiri infirmitatem esse ducit. cui solum quod cupit, pulchrum videtur. Qui solum deceptionem prudentiæ loco habet. qui usque parum hoc, quod fecit, æstimat, respectu illius, quod cupit. * Cui quod fecit, minus, quam quod facturus est, videtur. qui ad nullum scelus pigrescit. Qui audere, fortuna contingere opinatur. qui audendo peccans, & simile nanciscens, nihil tristatur. Cui nihil, propter inexplabilem satietatem, sufficit. qui turpium rerum facultatem, honestam ducit. Qui turpis lucri causa undique arripit, sed propter pecuniæ studium nihil erogat. cui nihil turpe, quod lucrum parit, videtur.

ἀντίσχοι πρὸς τὴν ῥύμην αὐτοῦ; τῷ δ' ἐστὶν ἀνεκτὸς ἄνθρωπος; τί δὲ ἀπρακτὸν αὐτῷ; 73 τί δ' ἀτόλμητον; πάντολμος ἄνθρωπος, πᾶν ἂν πράξας, 74 πᾶν ἂν εἰπὼν. πολύστροφος τὴν γνώμην, ἐπὶ πάντα χωρῶν, οὐ διακρίνων τὰ καλὰ 75 τῶν αἰσχυρῶν, τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις συγχέων. ἐς 76 ἐπὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀρετὴν τε καὶ κακίαν ἄγει. * ὅς καλλωπίζεται τοῖς αἰσχύ- 132 στοῖς, 77 ὡς ἄλλος τοῖς ἀρίστοις. 78 ὅς ἀδικῶν σεμνύνεται πλέον, ἢ αἰσχύνεται. ὅς καλλωπίζεται τῇ πλεονεξίᾳ. ὅς καλλώπισμα ποιεῖται τὴν πλεονεξίαν. 79 ὅς τὰ ἀδικήματα τῷ δύνασθαι 80 μετρεῖ, 81 ὅς αἰσχύᾳ τὴν εἰς τὸ ἀδικεῖν ἀσθένειαν ἡγεῖται τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. ᾧ καλὸν μόνον δοκεῖ, ὃ βούλεται. 82 ὅς ἰσχύν μὲν τὸ βιάσασθαι, τὸ δὲ 83 ἔξαπατῆσαι σοφίαν οἶται. ὅς μόνην σύνεσιν τὴν ἀπάτην καλεῖ. 84 ὅς μικρὸν πᾶν, ὃ πεποίηκεν, ἡγεῖται, πρὸς ἂ βούλεται. * ὅς ὃ πέπραχε δοκεῖ μικρότερον, οὐ πράξει. ὅς 133 πρὸς οὐδὲν τῶν ἀδικῶν ὀκνεῖ. ὅς ἡγεῖται 85 τὸ τολμᾶν ἴσον 86 τῷ τυχεῖν. ὅς, ἂν 87 διαμάρτη τολμήσας, ὁμοίον ἐλπίσας, ἦττον ἄλγει. ᾧ μηδὲν ἱκανὸν, δι' ἀπληστίαν. ὅς τὸν ἀπὸ τῶν αἰσχύστων πόρον πρὸς 88 εὐπρέπειαν 89 ἔχει. ὅς 90 διὰ μὲν 91 αἰσχροκέρδειαν τρόπον, πανταχόθεν λαμβάνει, 92 πρὸς ἐστιν, δοκεῖ.

διὰ δὲ φιλαργυρίαν, εἰς οὐδὲν δίδωσιν. ᾧ μηδὲν αἰσχυρὸν, ᾧ λῆμμα 92 πρὸς ἐστιν, δοκεῖ.

infra VI, 147. desunt dein in MS. τίς δ' ἂν ἀντ. &c. ἄνθρωπος, cum mediis. JUNG.
 73 Τί δ' ἀντ.] MS. τί δὲ ἀτόλ. JUNG.
 74 Πᾶν ἂν εἰπὼν] C. A. πᾶν εἰπὼν, ἐπὶ πάντα χ. KÜHN.
 Πᾶν ἂν εἰπὼν] In MS. deest ἀντ. & ista quoque, πολύστρ. τ. γν. JUNG.
 75 Τῶν αἰσχυρῶν] P. αἰσχίστων. SEB.
 Τῶν αἰσχυρῶν] C. A. τῶν αἰσχυρῶν, textus αἰσχυρῶν superscriptum. pro αἰσχυρῶν legerem αἰσχίστων. KÜHN.
 76 Ἐπὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς] MSS. γνώμης ἀρ. SEB.
 Ἐπὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς] C. A. ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης &c. ἀγοί. C. V. etiam γνώμης. KÜHN.
 Ἐπὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς] MS. γνώμης pro τιμῆς. JUNG.
 77 Ὡς ἄλλος &c.] In C. A. ὡς ἄλλοις post ἀρίστοις, ὅς καλλώπισμα π. &c. KÜHN.
 78 Ὅς ἀδικ. &c.] Ὅς ἀδ. σ. &c. πλεονεξία. hæc per iodius deest in MS. JUNG.
 79 Ὅς τὰ ἀδικήματα &c.] MSS. τὸ ἀδικήμα. SEB.
 Ὅς τὰ ἀδικήματα &c.] C. V. ὅς τὸ ἀδικήμα τὸ δύνασθαι μετρεῖν. C. A. μετρεῖν. KÜHN.
 Ὅς τὰ ἀδικήματα &c.] Ita MS. ὅς τὸ ἀδικήμα τὸ (sed scribendum τῷ) δύνασθαι μετρεῖν. ὅς αἰσχύᾳ τὴν εἰς τὸ ἀδικεῖν ἀσθένειαν ἡγεῖται τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. egregie. vulgata enim mutila. dein ita MS. ᾧ μόνον δοκεῖ κάλλιστον, ὃ βούλεται. ὅς ἰσχύν μὲν &c. &c. certe ὅς ante ἰσχύν Pollucem ponere omisisse, uti vulgati omitunt, non credo. JUNG.
 80 Μετρεῖν] Post μετρεῖν uti nunc pro priori μετρεῖν est repositorum, etiam auctior textus noster e MSS. legit illa: ὅς αἰσχύᾳ τὴν εἰς τὸ ἀδικεῖν ἀσθένειαν ἡγεῖται τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. &c. ὅς ἰσχύν &c.
 81 Ἀσθένειαν ἡγεῖται.] C. V. & margo C. A. ὅς αἰσχύᾳ τὴν εἰς τὸ ἀδικεῖν ἀσθένειαν ἡγεῖται τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας, qui imbecillitatem ad peccandum

curiosum existimat, quam cupiditatem injuriam infestandi, ᾧ κάλλιστον μόνον δ. μ. C. A. at C. V. ᾧ μόνον δοκεῖ κάλλιστον, ὃ βούλεται. KÜHN.
 82 Ἰσχύν μὲν] Margo C. A. ὅς ἰσχύν &c. KÜHN.
 83 Ἐξαπατῆσαι] Ἀπατῆσαι MSS. KÜHN.
 Ἐξαπατῆσαι] MS. ἀπατῆσαι. pro ἔξαπ. MS. ὅς μ. ἀπᾶν ὃ &c. JUNG.
 84 Ὅς μικρὸν πᾶν &c.] C. A. ὅς μικρὸν ἅπαν ὃ π. πρὸς ἂ βούλεται, ἡγεῖται. ὅς οὐ πράξει μικρότερον οὐ πέπραχε δοκεῖ, qui non videtur designatum minus facinus eo quod fecit. KÜHN.
 Ὅς μικρὸν πᾶν &c.] MS. ὅς οὐ πράξει μικρότερον οὐ πέπραχεν δοκεῖ. ὅς πρὸς &c. an? ὅς οὐ πράξει μικρότερον οὐ πέπραχεναι δοκεῖ. Sed nescio. JUNG.
 85 Τὸ τολμ.] Qui audere & assequi juxta existimat, vel ut clarius dicam, qui ausis suis felicitem non desere eventuum putat. quis se ausis non responderit eventus, alia spe conceptus minus dolet. KÜHN.
 86 Τῷ τυχεῖν] MS. τὸ τυχ. JUNG.
 87 Διαμάρτη] C. V. habet διαμάρτοι. KÜHN.
 Διαμάρτη] MS. διαμάρτοι. JUNG.
 88 Εὐπρέπειαν] Pro εὐπρέπειαν Falckenburgius eupoian habet.
 89 Ἐχει.] C. A. διοικεῖ, C. V. δοκεῖ, qui lucrum ex turpissimis sumit facit eoque sese jactat. KÜHN.
 Ἐχει.] MS. δοκεῖ pro ἔχει. JUNG.
 90 Διὰ μὲν αἰσχυρ.] C. A. ὅς διὰ μ. Λιχοφιλαργυρος dicitur, qui quidem gulosus est, sed ex avaritia nihil in bonas res audeat erogare, vel qui gemino laborat morbo gulositatis scilicet & avaritiæ, quæque fordibus acquisivit, ventri donat. KÜHN.
 91 Αἰσχροκέρδειαν] MS. αἰσχροκέρδιαν. JUNG.
 92 Πρός ἐστιν.] MSS. addunt δοκεῖ. & ita legit Interpr. etiam. KÜHN.
 Πρός ἐστιν.] Auctius MS. πρόσστιν, δοκεῖ. JUNG.
 Πρός ἐστιν.] Post πρόσστιν Falckenburgius in suo Com-
 M m m in 3

* ὅς ἐπιθυμῆναι μὲν καὶ τῶν ἐλαχίστων δι' ἀνελευθερίαν, ἀρκεῖται δ' οὐδὲ τοῖς μεγίστοις δι' ἀπληστίαν. ὅς ⁹³ πᾶν νομίζει τὸ ληφθῆναι, ⁹⁴ ἔλαττον οὐ λήφεται. ἐς τὴν μὲν ἀνδραγαθίαν, ματαιότητά, τὴν δὲ ⁹⁵ ἀπραγμοσύνην, ἀργίαν, τὴν δὲ φιλοτιμίαν, μαρίαν, τὴν δὲ σωφροσύνην, ἀτολίαν, ⁹⁶ τὴν δ' ἐγκράτειαν, ⁹⁷ ἀνανδρίαν οἶεται. ⁹⁸ ᾧ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, ἀσθενὲς εἶναι δοκεῖ. ὅς αἰτεῖ μὲν ὡς οὐκ ἀδικήσων, ἀδικεῖ δ' ἀν λάβῃ. * ὅς ⁹⁹ τὸν μὴ δόντα νομίζων ἐχθρὸν, ¹⁰⁰ εὐκαταφρόνητον δὲ τὸν δεδωκότα δοκεῖ. ὅς μόνους, οὓς οὐκ οἶδεν, οὐκ ἀδικεῖ. ὅς τοῖς μὲν ἐχθροῖς ἐπιτίθεται διὰ τόλμαν, τοῖς δὲ φίλοις δι' ἀπιστίαν. ὅς ἐν Φιλίᾳ τὸ πεπιστεῦσθαι προσλαβὼν, αὐτῇ τῇ πίστει χρῆται πρὸς ἐξουσίαν ἀδικημάτων. ὅς τῆς πονηρίας τὴν δόξαν ὡς κέρδος φιλεῖ. ὅς ἀδοξεῖν οἶεται, πονηρὸς ἂν ἀν λάβῃ. ὅς κολακεύει μὲν ἕκαστον, ὡς ¹ εὐπάσχων, μισεῖ δὲ, ὡς ἀδικούμενος. * ὅς ἀχθεταί μὲν τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, χαίρει δὲ τοῖς ² ἀπάντων κακοῖς. ὅς ἴσον τὸ ποιῆσαι τὰ δεινότατα τῷ μὴ παθεῖν οἶεται. ³ ὅς μέγιστον φρονεῖ τῷ μηδὲν ἴσον οἷς ἐποίησε δύνασθαι παθεῖν. ἂν οἱ μὲν εἰδότες μισοῦσιν, οἱ δ' οὐ μεμισηκότες ἀγνοοῦσιν. ⁴ ὃν ὅς τις οὐκ ἀγνοεῖ, μισεῖ. ὅς τῶν μὲν φυλαττομένων δειλίαν κατέγγωκε, τῶν δὲ πιστευόντων εὐήθειαν. ὅς τὸν δίδοντα μὲν ⁵ κολακεύειν, τὸν δ' οὐ δίδοντα ὑπείληφεν ὅτι ἐπέληφεν. * ὅς οὐχ οἷς ἔλαβεν χαίρει, ἀλλ' οἷς οὐ προσέλαβεν ἀγανακτεῖ. ὅς οὐ δύναται μὲν παθεῖν ⁷ οἷα ποιεῖ, μόνα δ' αἰσχύνεται ποιεῖν ὅσα δύναται πα-

* Qui etiam minima concupiscit, propter forditiam, & ne maximis quidem faturatur, propter infatibilitatem. Qui omne jam prehensum, minus illo, quod prehensurus est, aestimat. qui probitatem quidem, stultitiam: rerum vacationem, ignaviam: honoris studium, furorem: prudentiam, pusillanimitatem, & continentiam, mollietiam esse ducit. Cui nihil patrare, infirmum esse videtur. qui tanquam nil mali patrans postulat, rem vero adeptus peccat. * Qui non dantem, hostem: dantem vero, stupidum esse arbitratur. qui solos ignotos non offendit. Qui hostes damnat, causa timoris: amicos vero, propter diffidentiam. Qui in amicitia fidem assumens, hac ad scelerum licentiam abutitur. qui vitiorum gloriam, ceu lucrum, diligit. Qui infamiae loco ducit, si malus existens ignotus sit. qui singulis adulatur, veluti benevolus: odit vero, ceu sceleratus. * Qui aliorum bonis dolet, gaudet vero suorum malis. qui inferre injuriam, & non pati, perinde aestimat. Qui maxime curat, ut nihil æquale iis, quæ fecit, ipse patiat. quem omnes noti odiunt, & non odientes ignorant, quem nemo non ignorans, odit. qui caventes sibi, timiditatis: credulos vero, stultitiae arguit. Qui danti adulatur, sed non dantem debito teneri putat. * qui ea quæ facit, ferre nequit, & quem ea facere pudet, quæ ferre pos-

dice addit δοκεῖ. quod & a Cl. meo Kühnio in textum e MSSis receptum.

93 Πᾶν νομίζει] C. V. παρανομίζει. unde τὸ, ὅς πᾶν ἀν νομίζει. Kühn.

94 Ἐλ. οὐ λ.] MS. ἔλ. οὐ λ. JUNG.

95 Ἀπραγμοσύνην] *Animum sui tantum rebus vacantem. Gloss. incensitas, incensia, otium.* Kühn.

96 Τὴν δ' ἐγκρ.] MS. τὴν δὲ ἐγκρ. JUNG.

97 Ἀνανδρίαν] MS. ἀνανδρίαν. desunt dein ᾧ τὸ μ. α. α. ε. δοκεῖ. JUNG.

98 ᾧ τὸ μ.] Absunt a C. A. ᾧ τὸ μ. usque ad δοκεῖ. Kühn.

99 Τὸν μὴ δόντα &c.] MSSi μὴ δίδωκότα, eum qui nil dedit, hostem, eum vero, qui dedit, contempnendum existimat. Interpret. leg. ὑμβρόντητον. Kühn.

Τὸν μὴ δόντα &c.] MS. ὅς τὸν μὴ δίδωκότα νομ. forte apertius. JUNG.

100 Εὐκατ.] Post εὐκαταφρόνητον, δὲ in textu Nostrī Poll. additum Cl. meo Kühnio debes.

1 Eὐπάσχων] Qui adulatur singulis ut beneficium accipere, odit autem quasi injuria affectus. Kühn.

2 Ἐταίρων] MSSi ἀπάντων, omnium gaudet malis. Kühn.

Ἐταίρων] MS. ἀπάντων pro ἔταίρων. JUNG.

Ἐταίρων] Pro ἔταίρων, ἀπάντων in textu e MSSis Cl. Kühnius reposuit.

3 Ὅς μέγιστ. φρ. τὸ] Qui animo se effert, quod patria factis suis patri nequeat, quod patri sceleribus superbiunt non sit. Kühn.

Ὅς μέγιστ. φρ. τὸ] MS. ὅς μέγ. φρονεῖν τῷ μηδὲν

&c. & an non rectius τῷ, quam τὸ vulgatum? JUNG.

Ὅς μέγιστ. φρ. τὸ] Τῷ pro τὸ reposuit e Cl. Jungert. MS.

4 Ὅς ὅς τις &c.] Absunt ista a C. A. qui cautos, timidos, credulos, simplices judicat. Kühn.

Ὅς ὅς τις &c.] In MS. desunt, ὃν ὅς τις οὐκ ἀγ. μ. JUNG.

5 Κολακεύει] C. V. bene ε. δ. μὲν κολακεύειν, τὸν οὐ δίδοντα δὲ ὀφείλειν ὑπείληφεν, qui dantem adulari, non dantem debere sibi aliquid existimat. Kühn.

Κολακεύει] MS. κολακεύειν, τὸν οὐ δίδοντα δὲ ὀφ. ὑπέιλ. rectissime. Ipse enim non adulatur, sed putat adulari sibi dantem. JUNG.

Κολακεύει] Κολακεύειν e MSS. Cl. Kühnius pro κολακεύειν reposuit.

6 Ὑπείληφεν] MSSi hic addunt: ὅς οὐχ οἷς (C. V. οἷος male) ἔλαβεν χαίρει, ἀλλ' οἷς οὐ προσέλαβεν ἀγανακτεῖ. Qui non iis quæ accepit, contentus est, sed, quod plus non accepit, indignatur. Kühn.

Ὑπείληφεν] Post ὑπείληφεν, MS. tota periodo auctior hac: ὅς οὐχ οἷος (lege, οὐχ οἷς) ἔλαβεν, χαίρει, ἀλλ' οἷς οὐ προσέλαβεν ἀγανακτεῖ. JUNG.

Ὑπείληφεν] Post ὑπείληφεν iterum textus noster periodo integra auctior legit: ὅς οὐχ οἷς ἔλαβεν χαίρει, ἀλλ' οἷς οὐ προσέλαβεν ἀγανακτεῖ.

7 Οἷα ποιεῖ] MSSi ὅσα ποιεῖ. qui non potest patri tantum quantum facit, cujus noxæ par supplicium inveniri non potest. pudet vero facere, quæ patri invenire potest. Kühn.

Οἷα ποιεῖ] MS. ὅσα ποιεῖ, non οἷα. JUNG.

fit. Cujus infatigabilitatem non impleverit is, qui dat : ejus vero concupiscentiam is, qui largitur, ignorat. Qui ne maximum quidem sperare, & ne minimum quidem accipere inhonestum ducit. quem nec minimorum pudet, nec maximis saturatur. Qui sic Viros juramentis, ut Pueros astragalus decipiendos esse arbitratur. cui hi foli, quos nondum læsit, 138 pientiores videntur. * Qui nec pati veteretur, nec quicquam facere piget. qui malis virtutis honorem juxta suum excessum proponit. per quem prædones, tantum justos celebrari contingit. qui malis iis, qui ante eum fuerunt, nec comparationem ullam concedit, a posteris vero superari nequit. Qui audaciæ delinquendi, non errandi confidentiam conjungit. qui non facinus adgredi, sed in eo errare turpe ducit. Cui solum id, quod non potest, turpe videtur.

χή. ὧ μόνον αἰσχρὸν, ὃ μὴ δύναται, δοκεῖ. οὐ τὸ παρὰ φύσιν ἐρᾶν τῆς φύσεως πλέον. καὶ πολλὰ ἂν τις τοιαῦτα συνθεῖη.

8 Ἀποτίμπλ. &c.] MS. ἀποτίμπλησιν ὃ δ. τὴν δὲ ἐπ. JUNG.

9 Ὁ παρέχων] Ὁ μὴ δίδους MSSSti ; cujus cupiditatem non sufflammat, qui negat vel nihil donat. KÜHN.

Ὁ παρέχων] Pro παρέχων, MS. μὴ δίδους. convenientius, quod præcesserit δίδους. JUNG.

Ὁ παρέχων] Μὴ a Cl. meo Kühnio in textu est additum.

10 Ἐπιζέ, οὔτε &c.] MS. ἐπιζέ, οὔτε τὸ λάχιστον λαβεῖν κ. ε. δοκεῖ. ὃς οὔτε αἰσχ. &c. forte voluit τὸν λάχιστον scribere. JUNG.

11 Νομίζει] Pro νομίζει C. A. δοκεῖ. KÜHN.

12 Ὁς τοὺς ἀνδρας ὀρκίους] Pr. ed. ὄρκις. Plutarch. lib. II. de Alex. fortuna fol. 354. Διονύσιος ὁ τύραννος ἐκέλευε, τοὺς μὲν παῖδας ἀστραγάλαις, τοὺς δ' ἀνδρας ὀρκίους ἐξαπατᾶν. vid. & qu. conv. lib. IX. ubi c.

12. fragm. ὀρκίους δὲ ἀνδρας ἐξαπατᾶν. Meminit & Hadr. Jupp. Animadv. lib. II. cap. 4. SEB.

Ὁς τοὺς ἀνδρας ὀρκίους] Ὁς τοὺς ἀνδρ. &c. ἀστραγάλαις. hæc periodus hic deest in MS. & sequitur mox tamen. JUNG.

13 Οἴεται] C. A. recte addit διῖν, nec aliter legit Interpretes. KÜHN.

14 Αὐτοὺς σοφ. &c.] C. A. αὐτοῦ σ. οὐς οὐκ ἠδίκηκε δοκεῖ. qui illos se sapientiores censet, quos non affectis injuria. C. V. ἠδίκησεν. KÜHN.

Αὐτοὺς σοφ. &c.] MS. ὃς μ. αὐτοῦ σοφωτέρους, οὐς οὐκ ἠδίκηκεν, δοκεῖ. non male. JUNG.

Αὐτοὺς σοφ. &c.] E MSSStis textus jam αὐτοῦ non αὐτοὺς habet.

15 Δέδιεν] MS. δέδιεν. JUNG.

16 Ὁκνεῖ.] Post ὀκνεῖ, hic MS. modo præcedentem in vulgaris periodum habet, & auctiorem verbo: ὃς τοὺς ἀνδρας ὃ. ε. οἴεται διῖν, ὡς τ. π. ἀστραγάλ. JUNG.

17 Προστίθησιν] MSSSti καθίστησι. qui malis opinionem vitiosis, suis restituit modumque supergressis facinoribus conciliat. KÜHN.

θεῖν. οὐ τὴν μὲν ἀπληστίαν οὐκ ἀποτίμπλησιν ὃ δίδους, τὴν δ' ἐπιθυμίαν οὐκ ἴστησιν ὃ μὴ παρέχων. ὃς οὔτε τὸ μέγιστον ἰεπιζέειν, οὔτε τὸ ἐλάχιστον λαβεῖν αἰσχρὸν εἶναι νομίζει. ὃς οὔτ' αἰσχύνεται τοῖς ἐλαχίστοις, οὔτε πληροῦται τοῖς μεγίστοις. ὃς τοὺς ἀνδρας ὀρκίους ἐξαπατᾶν δεῖν οἴεται, ὡς τοὺς παῖδας ἀστραγάλαις. ὃς μόνους αὐτοῦ σοφωτέρους οἴεται, οὐς οὐκ ἠδίκηκεναι δοκεῖ. ὃς οὔτε παθεῖν δέδιεν, οὔτε ποιεῖν ὃ. 138 κνεῖ. ὃς τοῖς πονηροῖς ἀρετῆς δόξαν ἐκ τῆς καθ' αὐτὸν ὑπερβολῆς προστίθησιν. δι' ὃν τοὺς ληστὰς, ὡς νομίμους, εὐδοκιμεῖν συμβέβηκεν. δι' ἃν οἱ λησταὶ Φιλανθρωπίας δόξαν λαμβάνουσιν. ὃς οὔτε τοῖς πρὸ αὐτοῦ πονηροῖς παραβολὴν καταλέλοιπεν, οὔτε τοῖς μεθ' ἑαυτὸν ὑπερβολὴν. ὃς τῆ τόλμῃ τοῦ παρανομεῖν, τὴν πίστιν τοῦ μή σφαλῆσθαι προστίθησιν. ὃς οὐ τὸ ἐπιχειρεῖν ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ διαμαρτεῖν αἰσχύνεται. ἐν οὔτε θάρσος οἶδε ρητὸν, οὔτε τῶν ἀρήτων ἔργων ἡ ἀπο-

Προστίθησιν] MS. καθίστησιν. pro προστίθησιν. JUNG. 18 Δι' ὃν τοὺς ληστὰς] MSS. ita : δι' ὃν οἱ λησταὶ Φιλανθρωπίας δόξαν λαμβάνουσι. hæc habet C. A. loco formulæ, δι' ὃν τοὺς ληστὰς &c. at C. V. post συμβέβηκε demum hanc subnectit. KÜHN.

19 Συμβέβηκεν.] Post συμβέβηκεν MS. hac periodo auctior : δι' ὃν οἱ λησταὶ Φιλανθρωπίας δόξαν λαμβάνουσι. JUNG.

Συμβέβηκεν.] Post συμβέβηκεν illam phrasin δι' ὃν οἱ λησταὶ Φιλανθρωπίας δόξαν λαμβάνουσιν, rursus optimis MSSStis debes, e quibus illa in textu est jam reposita, cum a prius editis abest.

20 Παραβολὴν] MSS. ὑπερβολὴν. omittit autem hanc vocem mox dein. qui malis, qui ante eum vixerunt, nihil fecerit reliquit ad summam malitiam, qui prioribus malis peius præcipit &c. KÜHN.

Παραβολὴν] MS. πονηροῖς ὑπερβολὴν καταλ. οὐ, τ. μεταυτόν. sine ultimo ὑπερβολὴν. JUNG.

21 Αἰσχύνεται] Hic subjiciunt MSS. ἐν οὔτε θάρσος οἶδε ρητὸν οὔτε τῶν ἀρήτων ἔργων ἡ ἀποχή. &c. quem nec certa audacia novit, nec nefandorum abstinentia facinorum. dein sequitur : ὃς μόνον αἰσχρὸν ὃ μὴ δύναται νομίζει, οὐ τὸ (C. V. τὰ) παρὰ φύσιν ἐρᾶν τῆς φύσεως πλέον, καὶ πολλὰ ἂν τις τοιαῦτα συνθεῖη, qui a more natura adversum naturam præfert, & multa hujusmodi alia quis possit componere. KÜHN.

Αἰσχύνεται] MS. egregie compluribus auget vulgatum textum ita : αἰσχύνεται. ἐν οὔτε θάρσος οἶδε ρητὸν. οὔτε τῶν ἀρήτων ἔργων ἡ ἀποχή. ὃς μόνον αἰσχρὸν, ὃ μὴ δύναται, νομίζει. οὐ τὸ (an? ὧ παρὰ φύσιν ἐρᾶν τῆς φύσεως πλέον. καὶ πολλὰ ἂν τις τοιαῦτα συνθεῖη. JUNG.

Αἰσχύνεται] Prius editi Pollucis Codices ita legebant : αἰσχύνεται. ὧ μόνον αἰσχρὸν, ὃ μὴ δύναται, δοκεῖ. quibus finiebatur hoc caput, sed quæ jam in nostra editione auctiora habes, MSSStis debes, e quibus ea in textum sunt recepta.

²² Περὶ τοῦ οὐκ ἀφροντίστως λέγοντος, καὶ τοῦ ἐναντίου.

De non imprudenter loquente, & contra.

Eis ²³ μὲν δὴ τὸν οὐκ ἀφροντίστως δεκοῦντα λέγειν, ἐρεῖς, ἐσκεμμένος, βεβουλευμένος, ²⁴ συγγεγραφώς, πεφροντικῶς, προεωρακῶς, μεμεριμνηκῶς, ²⁵ βεβουλευμένος, συνθεῖς, πονήσας, ἐκπονήσας, προπονήσας, τάλαιπωρηθεῖς, ²⁶ ἐπιμεληθεῖς, Φιλοτιμηθεῖς, ²⁷ προσκαμῶν, προστάλαιπωρηθεῖς, συνταξάμενος, παρασκευασάμενος, ἐξεργασάμενος, λογογραφήσας, ἄνω καὶ κάτω μεταθεῖς, μεταγράψας, ²⁸ ζήσας, ²⁸ διαζεύξας, ²⁹ ἀρμόσας, διασμιλεύσας, ἐπαναλαβῶν πολλάκις, ἐπαναθεασάμενος, διακριβώσας, ³⁰ διακαθήρας, ἐκκαθήρας, διαγράψας, ἐξορθώσας, ἐκλεξάμενος, ἐπανορθώσάμενος, βασανίσας, κρίνας, ἐπιδιακρίνας. Καὶ τὰ ἐπιρήματα, ἐσκεμμένως, ³¹ βεβουλευμένως, πεφροντισμένως, συγγραφικῶς, μεμεριμνημένως, προεωραμένως, προβεβουλευμένως, συγκεϊμένως, πεπονημένως, ἐπιπόνως, τάλαιπώρως;

DE eo qui non imprudenter loqui videtur, dices hæc: perspectus, consultus, conscriptus, prudens, providus, curiosus, compositus, operans, adoperans, fatigatus, curator, studiosus, conans, defatigatus, dispositus, apparatus, elaboratus, Orationum scriptor, sursum & deorsum transponens, transcribens, * poliens, disponens, aptans, excolens, sapius repetens, recognoscens, perpoliens, permundans, emundans, perscribens, corrigens, eligens, emendans, examinans, judicans, dijudicans. Et adverbia: perspecte, consulte, curiose, conscripte, curiose, providenter, præmeditate, compositè, elaborate, accurate, difficulter,

²² Περὶ τοῦ οὐκ ἀφρ. λέγοντος &c.] C. A. pergitt: καὶ τοῦ ἀνευ φροντίδος, καὶ τοῦ πολλά μὲν, ἀκριτὰ δὲ, καὶ πολλά μετὰ δυνάμει λέγοντος, καὶ περὶ τοῦ ἀπόρου ἐν λόγοις καὶ τοῦ κεικρυμένως λέγοντος. *de eo qui non sine cura dicit, quique sine cura. de eo qui multa quidem sed sine iudicio & multa cum efficacia dicit, quique perscit dicere aut obscure dicit.* KÜHN.

Περὶ τοῦ οὐκ ἀφρ. λέγοντος &c.] Capitis sequentis lemma in MS. hoc: περὶ τοῦ οὐκ ἀφροντίστως λέγοντος, καὶ τοῦ ἀνευ φροντίδος, καὶ περὶ τοῦ ἀπόρου ἐν λόγοις, καὶ περὶ τοῦ κεικρυμένα λέγοντος, καὶ τοῦ πολλά μὲν, ἀκριτὰ δὲ, καὶ περὶ τοῦ πολλά μετὰ δυνάμει λέγοντος. Annotat vero ista alium ad locum pertinere aptius H. Steph. in suo codice. Sic enim observavit: *sc. apud hunc interdum qua eodem pertinent non ibidem haberi*, ut περὶ τοῦ οὐκ ἀφροντίστως λέγοντος est lib. VI. cap. 33. quum debeat esse ubi de Rhetor. agit lib. IV. (cap. 3.) columna 177, 178. (IV, 23. 24.) JUNG.

²³ Μὲν δὴ] Δὴ non habet C. A. post βεβουλευμένος idem leg. πεφροντικῶς, προπονήσας, τ. συνταξάμενος, φιλοτιμηθεῖς, λογογραφήσας &c. ζήσας, ἀρμόσας διακριβώσας, ἐξορθώσας, ἐκλεξάμενος. καὶ τὰ ἐπιρήματα &c. KÜHN.

²⁴ Συγγεγραφώς] In MS. defunt συγγεγραφώς, & προεωρακῶς cum quinque sequentibus, μεμ. βεβ. σ. π. ἰ. Et sane cur illud βεβουλευμένος reiteretur, causa non erat, nisi forte ἐπιρήματικῶς hic scribendum βεβουλευμένως συνθεῖς, absque interpunctione. quod si displicet, & nihil afferas melius, plane delendum hoc alterum βεβουλευμένος dicemus. immo emendemus conjectura haud indubia, & scribendum ajo, προβεβουλευμένος, συνθεῖς &c. Fundus conjecturæ est, quia mox ubi inter adverbia ab his participiis paria redduntur, Segm. seq. προβεβουλευμένως habes totidem litteris. JUNG.

²⁵ Βεβουλευμένος] Falckenbergius legit προβεβουλευμένος, quod certe vulgato præferendum, βεβουλευμένος enim jam præcessit.

²⁶ Ἐπιμεληθεῖς] In MS. defunt ἐπιμεληθεῖς, & προσκαμῶν (pro quo non displiceat illud προσκαμῶν, quod

amicum nostrum in MS. inveniisse puto, quasi ante elaboratam orationem adferens: quamvis propter sequens προστάλαιπωρηθεῖς nulla etiam mutatione opus videatur, sed *adlaborans, cum labore incumbens*, interpretari possis.) cum προσταλ. & statim παρασκ. ἐξήρ. quoque defunt. JUNG.

²⁷ Προσκαμῶν] Προκαμῶν. SEB.

²⁸ Διαζεύξας] In MS. deest διαζεύξας, quod vitiosum etiam odoratus H. Steph. pro eo ad libri sui oram adnotavit: ἴσως, διαζήσας. id esset nimum excoliens. nec quid verius credo, infra enim Segm. seq. quoque juncta διαζήμενα, ἡρμοσμένα. JUNG.

Διαζεύξας] Pro διαζεύξας Cl. meus Κύβητις f. διαζήσας in suo Codice legendum putar, quod displicere non potest, simplex enim modo præcessit.

²⁹ Ἀρμόσας] Pro ἀρμόσας MS. nolter ἀρμώσας per w. deest in eo dein διασμιλ. &c. ἐπαναθ. cum mediis. JUNG.

³⁰ Διακαθ.] In MS. defunt διακαθ. ἐκκ. διαγρ. deest ἐπανορθώσ. cum vocibus tribus seqq. βασ. κρ. ἐπιθ. JUNG.

³¹ Βεβουλευμένως] C. A. σὺν βασάνῳ, οὐκ ἔξω προτοίας, οὐ χωρὶς μερίμνης, σὺν ἀρμονίᾳ ἂ. τ. dein margo, καθάρσει, πορείᾳ (forte τορεία *calatura*) καὶ τὰ παραπλήσια. hic definit margo C. A. & sequitur denuo titulus, περὶ τοῦ ἀνευ φροντίδος λέγοντος. KÜHN.

Βεβουλευμένως] MS. mendose partim, partim mutile, partim alio ordine: βεβουλευμένος καὶ τὰ ὁμοία. συναρμονίᾳ, συνβασάνῳ, οὐκ ἔξω προτοίας, οὐ χωρὶς μερίμνης, συνεργασίᾳ, ἀκριβείᾳ, καθάρσει, τορεία καὶ τὰ παρακλ. Interjecta alia in vulgatis, defunt. Cæterum minor prætermisillum συντιθέμενα, vel tale ab hoc verbo, quum præsertim συνθεῖς supra Segm. præc. fuerit: & vero non absimile id contingere potuisse a negligenti scriba ob similitudinem vocabuli συνδιδέμενα. Sed illud valde bene MS. τορεία, quasi torno facta oratio. quod omnino restituendum hic pro inficeto illo πορείᾳ, quod vulgarunt. notus satis ὁ τερὸς λόγος. & τερῶν etiam Hesychiuμ ἀκριβῆ exponere, ab aliis adnotata. JUNG.

141 oratorie. * Disposita, conjuncta, parata, emendata, expolita, aptata, ex-culta, fabrefacta, emundata, accurata, elaborata, perpolita, electa, correcta, castigata, examinata, judicata. Non sine cura, non sine providentia, non sine consideratione, non sine perpensione. Cum consonantia, cum examinatione, cum ordine, cum judicio: cum labore, diligentia, difficultate, emendatione, methodo, & similia. * In eum vero, qui sine cura loqui audet, promptus, facilis, impræmeditatus. Et ut Xenophon inquit in Laconum Republica, Extemporarius. Sed illud nomen Extemporaneum, in Longa nocte Platonis, sordidum est. Inconsideratus, inemendatus, remissus, incurius, indiligens, improvisus, patulus, negligens, ociosus, facilis, levis: ex tempore loquens, ex re vel usu, utcumque incidit, parvo tempore. Omne in buccam veniens eblaterans, loquax, nugator, garrulus. * ex promptu loquens, omne quod incidit. Inconsultus, incircumspectus, inemendatus, imparatus, non paratus, imparata mente. Et *Ἀπαρασκευῶς*, in Libris de Veritate dixit Xenophon. *Impræparatum* vero, in Arte Rhetorica: sed hæc non legitima videntur. In Procemiis quidem deliberativis, apud Demosthenem, *Impræpa-*

λογογραφικῶς. * *συντεταγμένα*, *συνδεδεμέ-¹⁴¹*
να, *παρεσκευασμένα*, *κεκολασμένα*, *διεξεσμέ-¹⁴¹*
να, *ἤρμωσμένα*, *διεσμικευμένα*, *ἀποτετορνευμέ-¹⁴¹*
να, *ἐκκεκαθαρμένα*, *διηκριβωμένα*, *ἐξεργασμέ-¹⁴¹*
να, *ἐξεσμένα*, *ἐξελεγμένα*, *ἐξωρθωμένα*, *ἐπη-¹⁴¹*
νωρθωμένα, *βιβασανισμένα*, *κεκριμένα*. *οὐκ ἄ-¹⁴¹*
νευ Φροντίδος, *οὐκ ἔξω προνοίας*, *οὐ χωρὶς μερί-¹⁴¹*
μνης, *οὐκ ἄνευ σκέψεως*, *σὺν ἀρμονίᾳ*, *σὺν βαι-¹⁴¹*
σάνῳ, *σὺν τάξει*, *σὺν κρίσει*, *σὺν ἐργασίᾳ*, *ἀ-¹⁴¹*
κριβείᾳ, *ταλαιπωρίᾳ*, *καθάρσει*, ³² *τορεία*, *καὶ*
τὰ παραπλήσια. * *Εἰς δὲ τὸν ἄνευ Φροντίδος* ¹⁴²
³³ *τολμῶντα λέγειν*, *πρόχειρος*, *ράδιος*, *αὐτο-¹⁴²*
σχεδιάζων. ³⁴ *καὶ ὡς Ξενοφῶν ἐν Λακῶνων πολι-¹⁴²*
τεία, *αὐτοσχεδιαστής*. *τὸ δὲ* ³⁵ *ἐν τῇ Νυκτὶ μα-¹⁴²*
κρᾷ Πλάτωνος αὐτοσχεδιάσμα, ³⁶ *Φαῦλον*. *ἀ-¹⁴²*
σκεπτός, *ἀπόνηρος*, *ράθυμος*, *ἀμελής*, *ἀφρόντι-¹⁴²*
στος, *ἀπρονόητος*, *προπετής*, *ὀλίγωρος*, *ἀταλαί-¹⁴²*
πῶρος, *εὐχερής*, *εὐκολος*. ³⁷ *ἐκ τοῦ καιροῦ λέγων*,
ἐκ τοῦ παραχρῆμα, *ἐκ τοῦ παρατυχόντος*. ³⁸ *δι'*
ὀλίγου, *πάντ' ἐπὶ λέγων*, *ἐπιχειλής*, *Φλύα-¹⁴³*
ρος, ³⁹ *λάλος*. * *λέγων ἐξ ἐτοίμου*, *ἐπιπολῆς* ¹⁴³
πάντ' ὅτε ἐπελθόν, *ἀπρβούλευτος*, *ἀπερίσκε-¹⁴³*
πτος, ⁴¹ *ἀβασάνιστος*, *ἀπαρασκευάστος*, *ἀπα-¹⁴³*
ράσκευος, *ἀπαρασκευάστῳ γνώμῃ*. *ἀπαρα-¹⁴³*
σκευῶς, *ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας* ⁴² *Ξενοφῶν εἶπεν*. *ἀ-¹⁴³*
παρασκευάστον δὲ, *ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις*.
δοκοῦσι δ' ⁴³ *γνήσια*. *ἐν μὲν τοῖς* ⁴⁴ *συμβου-¹⁴³*
λευτικαῖς προεμίαις τοῦ Δημοσθένους, *τὸ ἀπαρα-*

32 *Πορεία*] *Τορεία* uti optimus Cl. Jung. MS. habet, pro *περία* in textu repositum est.

33 *Τολμῶντα λ.*] Abest a C. A. & post *αὐτοσχεδιάζων* statim: *αὐτοσχεδιαστής*. τὸ δὲ *αὐτοσχεδιάσμα* *Φαῦλον*, *εὐκολος*, marginis est ἐκ τοῦ *παραχρῆμα*, dein: *πάντ' ἐπὶ λέγων*, *ἐ. φ. λέγων ἐ. ἐ. πάντ' ὅτε ἐ. &c. ἀβασάνιστος*, *ἀπαρασκευος*, *ἀ. γνώμη*, reliqua absunt usque ad *γίγνεται*, quod est *Segm.* 143. Kühn.

Τολμῶντα λ.] In MS. desunt *τολμ. λέγειν*. Jung.

34 *Καὶ ὡς Ξεν.*] In MS. desunt *καὶ ὡς Ξεν. ἐν Λακῶνων πολ.* Locus est in libello inscripto *Λακεδαιμονίαν πολιτεία*, plusculum a fine: *τοῖς μὲν*, ait *Xenophon*, *ἄλλους αὐτοσχεδιαστὰς εἶναι τῶν στρατιωτικῶν*, *Λακεδαιμονίους δὲ μόνους τῶν ὄντι τεχνίτας τῶν πολιτικῶν*. Notandum autem hoc, quum alias Noster sibi caveat diligenter, ne sine admonitione relinquat, si quid *οὐ γήσιον*. *Λακεδαιμονίαν γὰρ πολιτείας φησὶν οὐκ εἶναι Ξενοφῶντος ὁ Μάγνης Δημήτριος*, apud *Lærtium* lib. II. Noster itaque hic non dubitavit: mox certe libros *περὶ ἀληθείας*, & *ῥητορικῆς τέχνης* laudans *Xenophonis*, spuria videri ea ait & alius patris. Si modo legendum ibi *γνήσια*, ut ad utrumque scriptum transferas. Jung.

35 *Ἐν τῇ Νυκτὶ μ.*] *Cassiod.* anim. in *Athen.* lib. III. cap. 27. See.

Ἐν τῇ Νυκτὶ μ.] In MS. desunt ἐν τῇ Ν. *μακρῶ*. De hac autem fabula comici *Platonis*, cui index *Nox longa*, vid. *Cassiod.* III. *Athen.* 27. Jung.

36 *Φαῦλον*] Post *Φαῦλον* in MS. sequitur statim *εὐκολος*, interjecta desunt. Notandum vero illud *ἀπόνηρος* (nec enim temere *εὐπόνητος* reponendum) quod socordix significationem habet & hominis incuriosus, qui sibi sine labore posse confieri putat rem e-

gregiam. Sic *εὐνήεις*, τὸ *ἀπλοῦν καὶ ἀπόνηρον* exponit *Etymologicum* τὸ μέγα. Jung.

37 *Ἐκ τοῦ κ. &c.*] Exponit hæc & *Camerarius*, *Avus meus*, *Comm. utr. ling. c. 354.* Jung.

38 *Δι' ὀλίγου*] Deest in MS. *meus Avus dicto loco reddit, festinanter.* Jung.

39 *Ἄλ. &c. ἐπιπ.*] In MS. deest *λάλος*, & *ἐπιπολῆς*. Videtur vero post *ἐπιπολῆς* in vulgatis comma inferendum. Jung.

40 *Ἐπιλθόν*] MS. *ἐπιλθὼν* habet. Jung.

41 *Ἀβασάνιστος &c.*] Pro *ἀβασάνιστος*, habet MS. *ἀβασάνιστα*, & *ἀπαρασκευάστος* omisso, *ἀπαρασκευῶς*, desunt dein illa *ἀπαρασκευῶς*, ἐν ταῖς περὶ ἀληθ. Jung.

42 *Ξενοφ. &c.*] *Ξενοφ. &c.* *γίγνεται* cum mediis in MS. desunt. Jung.

Ξενοφ. &c.] *Fulckenburgii* Codex egyptic Cl. *Jungertmanni* conjecturam adjuvat, qui non *Ξενοφῶν* sed *Ἀντιφῶν* clare habet.

43 *Γνήσια*] Vide an forte legendum *γνήσια*, ut ad utrumque scriptum, tam de veritate, quam de Rhetorica transferas. Certe neutrum ab *Lærtio* inter *Xenophonis* scripta recensetur, nec alibi temere invenias. Adeo ut forte extra rem non sit, si suspicer pro *Ξενοφῶν* emendandum *Ἀντιφῶν*, cujus περὶ ἀληθείας λόγος tam primus quam secundus laudantur apud *Hypercratorem* sæpius. Jung.

44 *Συμβ. πρ.*] Noranda *συμβουλευτικά προίμια Demosthenis*, quæ vulgo *δημηγορικὰ προίμια* inscribuntur & a quibusdam *Demosthenis* abjudicantur. Et *Pollucis* sane inscriptio forte verior, quum in illis exordiis sæpe verbum *συμβουλεύω* occurrat, ut statim in primo. Locus quem Noster innuit, ubi in illis exiter, mihi non in promptu, nisi si in exordio sit. ubi

σκευαστότερον γέγραπται.⁴⁵ ἀνάρμοστα, ἀκριτα,
⁴⁶ ἀραιά, ἀδιεργάστα, διαλελυμένα, ⁴⁷ διεστη-
 κέτα, ἄξεστα, ἀφρόνιστα, ἀπροβούλευτα.
 τὰχα δὲ καὶ τὸ ἀπρόγραφο. * Ἰπερίδης μὲν
 γὰρ αὐτῷ ἐπ' ἄλλου κέχρηται, εἰπὼν ⁴⁸ ἀπρο-
 βούλευτα, καὶ ἀπρόγραφα. καὶ τὸ ⁴⁹ ἀπρόγρα-
 φα ἔχει ἀν' ἐνταῦθα χώραν. καὶ χυδῆν, ῥυδῆν,
 ἀνέδην. πάντα κείων ἀνείς. ⁵⁰ προχείρως, ῥα-
 δίως, αὐτοσχεδίως, καὶ αὐτοσχεδίους λόγους,
⁵¹ ἀπόνως, ἀσκέπτως, ῥαθύμως, ἀμελιῶς, ἀ-
 φροντίστως, ἀπρονοήτως, ἀταλαιπώρως, εὐχε-
 ρῶς, εὐκόλως, Φλυάρως, ἀπροβουλεύτως, ἀ-
 περισκέπτως, ἀπροσκέπτως, ἀβασανίστως, ἀ-
 παρασκευῶς, ἀδιεργάστως, ἀκριτῶς, ἀναρμό-
 στως. σὺν ἀπονίᾳ, ῥαθυμίᾳ, προπετείᾳ, εὐχε-
 ρείᾳ, εὐκαλίᾳ, ⁵² λαλιά, ἀναρμοστία. ἢ δὲ ἐν
 τοῖς Πλάτωνος νόμοις ἀπροβουλία, ⁵³ οὐ μοι ἀ-
 ῥέσκει.

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Λ Δ.

* C A P U T XXXIV.

145

⁵⁴ Εἰς τὸν ὀλίγα ὑπ' ἀσθενείας λέγοντα.

De pauca ob impotentiam dicente.

Εἰς τὸν ὀλίγα ὑπ' ἀσθενείας λέγοντα, ἄ-
 πορος, ἄλογος, ἀφῶνος, ⁵⁵ ἀπαρα-
 σκευος, ὀλίγος, βραχύς, σμικρὸς, ⁵⁶ ῥα-
 νὴς, ⁵⁷ ψεκᾶς, ἰχθύς. ⁵⁸ ἰχθύων ἀφῶνότερος,

Sed in pauca loquentem propter impoten-
 tiam, perplexus, fermone carens, mu-
 tus, imparatus, pusillus. brevis, parvus :
 ramis, psecas, piscis, pisce magis mutus,

ἐγὼ δ' οὐ χίρους ὑμᾶς ἠγοῦμαι φύσι Θεβαίων ἀλλ' ἀ-
 παρασκευωτέρους, legendum ἀπαρασκευαστοτέρους. Sed
 non opus est, & Nollet τὸ ἀπαρασκευαστοτέρων ait,
 quamvis MS. isthæc omittat. Sed apud *Hypercritio-*
nem tamen eodem titulo qui vulgo ἐν προομιῖσι δημη-
 γορικοῖς citatur, in voce ἀρχῆ & ἠρῶδιῖ. Videndum
 itaque an alia *Pollux* innuat: quod tamen non credo,
 sed in iis adpellandis suo modo uti voluit. JUNG.

⁴⁵ Ἀνάρμοστα] C. A. ἀναρμόστω (c. γνώμη, quod
 proxime antecedit. inde ἀκρ. ἀ. δ. χυδῆν, ἀνέδην, αὐτο-
 σχεδίως, κ. α. λόγους, λαλιά ἀνάρμοστα. *supra* scrip-
 tum ἀναρμοστία. ἐν δὲ τοῖς Πλάτωνος &c. KÜHN.

⁴⁶ Ἀραιά] In MS. deest ἀραιά. JUNG.
⁴⁷ Διστ.] In MS. defunt διστ. ἄξ. ἀφρ. ἀπρ. &c.
 αἰτίς cum mediis præter voculam χυδῆν & ἀνέδην.
 JUNG.

⁴⁸ Ἀπροβ. καὶ ἀπρ.] Ambigua significationis ista
 sunt, ut innuit Auctor. Nam *Hyperides* usurpat vo-
 cabula de legibus ac decretis non ante relatis ad se-
 natum quingentorum, nec publice propositis proscri-
 ptisque ad statuas Heroum, qui dicebantur *Eponymi*.
 Lege enim fancitum erat *Athenis*, ne quis ad popu-
 lum novam legem ferret ἀπροβούλευτοι, ἀπρόγραφοι,
 vid. *Demosth.* Orat. contra *Leptin.* & *Harocras.* in
 ἀπροβούλευτον. Hoc autem loco generalius notat fer-
 monem non bene consideratum, pensitatum, nec an-
 te in chartam conjectum. KÜHN.

⁴⁹ Ἀπρόγραφα.] Pr. edit. ἀπόγρ. illud a. interpr.
 expresserat. SEB.

⁵⁰ Προχ. &c.] In MS. defunt προχείρως, ῥαδίως.
 JUNG.

⁵¹ Ἀπόνως] Defunt in MS. ἀπόνως &c. usque ad
 λαλιά ubi MS. iterum, λαλιά (sic enim habet) ἀναρ-
 μοστία. Pollt mendose ei δὲ ἐν MS. JUNG.

⁵² Λαλιά, ἀναρμοστία] P. λαλιά ἀνάρμοστος. SEB.
⁵³ Οὐ μοι ἀρ.] MS. οὐ μοι ἀρ. Exstat autem illud

apud *Platonem* lib. IX. Legum, ubi ait difficile esse
 definire τοὺς τῶ θυμῷ πραχθέντας φόνους, sicutne ἀκού-
 σιοι vel ἰκούσιοι. &c. optimumque esse ait, eos distin-
 guere, τεμῆν αὐτὰ χωρὶς, τῆ ἐπιβουλή καὶ ἀπροβου-
 λία. καὶ τοῖς μετ' ἐπιβουλῆς τε καὶ ὀργῆς κτείνασι, τὰς
 τιμωρίας χυλεπατίρας, τοῖς δὲ ἀπροβουλεύτως τε καὶ
 ἰξάφηνς, προτιέρας ἰαμοθεσίῃν. JUNG.

⁵⁴ Εἰς τὸν ὀλίγα &c.] P. περί τοῦ ἀδυνάτως λέγειν
 ἔχοντος. SEB.

Εἰς τὸν ὀλίγα &c.] C. A. ita: περί ἀδυνάτως τοῦ λί-
 γειν ἔχοντος, de eo qui non valet dicendi facultate,
 inepto ad dicendum propter ingenii imbecillitatem.
 KÜHN.

Εἰς τὸν ὀλίγα &c.] Titulus in MS. nullus. JUNG.

⁵⁵ Ἀπαρασκευος] Abelt a C. A. ῥανίς, ψεκᾶς. C. V.
 ψεκᾶς & ita *Veterum Glossa.* *Hesych.* habet ψεκᾶς.
 ψεκᾶς, ψεκᾶς, gutta significat utrumque. *Interpr.* ra-
 mis nisi mendum est typographicum, ita dicitur *sejunctus*
Et avidus in dicendo, cui vix verborum quaedam quasi
 guttulæ excidunt; contra largus & profusus in dicen-
 do dicitur ὄμβρος, νεφέτης, ποταμός. &c. KÜHN.

Ἀπαρασκευος] Deest ἀπαρασκευος in MS. quod &
 paulo ante vulgari *Segm.* 143. habuerunt. JUNG.

⁵⁶ Ρανίς] Ρανίς qui guttatim aut velut guttas h.
 c. non continuata & apte cohærentia verba fundit.
 SEB. 2.

⁵⁷ Ψεκᾶς] MS. ψεκᾶς, nota utraque scriptura. A-
 vus *Comm.* cap. 452. ψεκᾶς hic interpretatur, guttu-
 lam propter exilitatem addens. Labet hic emendare si
 forte *Etymologicum* leges, ibi: ψεκᾶδες, δρόσοι. πυνσιᾶ-
 δες τινὲς οὖσαι, παρά τῆν πούσιν. Ego legendum pu-
 to ψυνσιᾶδες & ψαῦσιν. Sic enim propius ψεκᾶδων
 etymon elucet, ut quidem istis suaviludis placuisse pu-
 to. Talia enim ista sæpe fictæ etymologia pro inge-
 nio. JUNG.

⁵⁸ Ἰχθύων ἀφῶν.] Προν. magis mutus quam piscis. SEB.

ore affictus, ore privatus, lingua contortus, elinguis, difficilis, impotens, infirmus. Et res ipsæ, perplexitas, sermonis carentia, infantia, pusillanimitas, brevitatis, parvitas, linguæ carentia, difficultas, impotentia, infirmitas, & similia his. Atque adverbialiter, perplexim, mute, infanter, difficulter, impotenter, infirmiter, & similia.

⁵⁹ ἀπερραμμένους ⁶⁰ τὸ στόμα, ἀπεστομισμένους, ἀπεστραμμένους τὴν γλῶτταν, ἀγλωττος, ⁶¹ ἀμήχανος, ἀδύνατος, ἀσθενής. ⁶² Καὶ τὰ πράγματα, ἀπορία, ἀλογία, ἀφάνια, ὀλιγότης, βραχύτης, σμικρότης, ἀγλωττία, ἀμηχανία, ἀδυναμία, ἀδυνασία, ⁶³ ἀσθένεια, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἀπόρας, ἀλόγως, ⁶⁴ ἀφώνως, ἀγλώττως, ἀμηχάνως, ἀδυνάτως, ἀσθενῶς, καὶ τὰ ὅμοια.

146

• CAPUT XXXV.

• ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ.

146

De multa dicente, & indiscreta. I.

⁶⁵ Περὶ τοῦ πολλὰ, καὶ ἀκριτα. α΄.

Multiloquus, prolixè loquens, prolixus, immodice loquens, fastidiosus, tædiosus, circulator, torrens, lacuna, fex, immoderatus, immoderate loquens, turbulentus, nugax, ore effrenis, linguæ impotens, lubricus, turbator, turbidus, limofus, os effrene, linguæ impotens, longas nugæ prædicans, nugator, cavillator: loqui ignorans, & tacere non potens, & his similia.

Πολυλόγος, μακρολόγος, μακρὸς, ἀπέραντος, ἀπεραντολόγος, βέρβηρος, ⁶⁷ προσκορῆς, κυκλοβόρος, ⁶⁸ χειμαῖρος, χαράδρα, συρφετός, ⁶⁹ ἄμετρος, ⁷⁰ ἀμετροεπής, θόρυβος, φλύαφος, ἀχαλίνωτος τὸ στόμα, τὴν γλῶτταν ἀκρατῆς, ὀλισθηρὸς, θολερὸς, θολώδης, ἰλυώδης, ⁷¹ ἀχάλινον στόμα, ἀκρατῆς γλῶττα, λίρους μακροῦς ἀποτείνων, φλύαρος, φλυαρίας εἶρων. ⁷² οὐ λέγειν δυνατὸς, ἀλλὰ σιωπᾶν ἀδύνατος, καὶ τὰ ὅμοια.

⁵⁹ Ἀπερραμμένους τὸ στόμα] Ἀπερραμμένους τὴν γλῶτταν. MS. omisiss quæ interjecta. JUNG.

⁶⁰ Τὸ στόμα] C. A. τὴν γλῶτταν. qui consuetam habet linguam vel consuetum os. ἀπιστ. cuius lingua quamvis capisset consuetudine obmutuit, cui deserta est lingua. quamvis hæc duo absint a C. A. KÜHN.

⁶¹ Ἀμήχ.] C. A. καὶ τὰ πράγματα, ἀπορία, ἀγλωττία, ἀμηχανία. καὶ τὰ ἐ. ἀπόρας, ἀλόγως, ἀγλωττως καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

⁶² Ἀμήχ.] Defunt in MS. ἀδύνατος, ἀσθενής. JUNG.

⁶³ Καὶ τὰ πρ. &c.] MS. καὶ τὰ πρ. ἀμηχανία, ἀπορία, ἀγλωττία, cæteris omisiss. JUNG.

⁶⁴ Ἀσθένεια] In MS. deest ἀσθένεια. JUNG.

⁶⁵ Ἀφώνως &c.] In MS. deest ἀφώνως, & tres mox voculæ etiam ἀμηχ. ἀδύνατος, ἀσθεν. Post hoc caput in MS. inseritur particula, quæ in vulgatis sequitur Segm. 149. Habet autem ita MS. Itatim post ὅμοια hic. εἰ δὲ ἄλιγ μὲν λέγει, κρίσις δὲ τις αὐτῷ προσεῖη βραχύς, βραχύλογος, αὐτάρκης, συντόμος, ἀρτίστομος, πολύνους μᾶλλον ἢ πολυλόγος, διεσμελευμένος, ἠκριβωμένος, βραχίσι ῥήμασι πολλῶν τοῦ ἀπαγγέλλον, οὐ λέγειν μᾶλλον ἢ διδάσκειν τὸ σαφές εἶδος, οὐ μίχρη τῶν ἄτων θέλγειν, πολυνοία μᾶλλον ἢ πολυλογία χαίρων. καὶ τὰ πράγματα δὲ καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ταχέως, συντομία, ἀριστομία, βάσανος, κρίσις, συντόμος, αὐτάρκης, παυρα μὲν, ἀλλὰ μάλα ληγέως. καὶ πολλὰ ὅμοια. representavi ut erant in MS. cum ipsis mendis, quæ ex vulgatis facile tollas. JUNG.

⁶⁵ Περὶ τοῦ πολλὰ. &c.] A. εἰς τὸν πολλὰ οὐ μὲν κεκριμένα λέγοντα. P. περὶ τοῦ πολλὰ καὶ ἀναίσχυντος λέγοντος. Οὐ δὲ πολλὰ μὲν, οὐ μὲν κεκριμένα λέγων πολλὰ. SEB.

⁶⁵ Περὶ τοῦ πολλὰ. &c.] Titulus abest a C. A. qui ita pergit: ὁ δὲ πολλὰ οὐ μὲν κεκριμένα λέγων, πολυλόγος, ἀπεραντολόγος, βέρβηρος lutum. Κυκλοβόρος, torrens in Attica, multum luti fecum vehens, uti βέρβηρος fumen lutulentum fuit in Macedonia. Aristoph. ho-

minem voce aspera, turbida & confragosa præditum κυκλοβόρου φωνὴν habere dixit. Interpret. reddit κυκλοβόρος. Circulator, minus bene. in C. A. post κυκλοβόρος est, χαράδρα, omisiss συρφετός. KÜHN.

⁶⁵ Περὶ τοῦ πολλὰ. &c.] Sequitur caput XXXV. cuius in MS. Pal. titulus idem qui in Arg. εἰς τὸν πολλὰ οὐ μὲν κεκριμένα λέγοντα. JUNG.

⁶⁶ Πολυλόγος, μακρολόγος] Μακρολόγος, secundum Aristonem, ὁ περὶ ὀλίγων πολλὰ λέγων, αὐ πολυλόγος ὁ περὶ πολλῶν πολλά. SEB.

⁶⁷ Πολυλόγος] MS. πολυλόγος. deest μακρολ. cum seqq. duabus vocibus μακ. ἀπ. Dein habet MS. ἀπεραντολόγος eodem accentu, quo in vulgatis loco. JUNG.

⁶⁷ Προσκορῆς] In MS. deest προσκορῆς. deinde MS. alio accentu κυκλοβόρος, quo facto & apud Helych. legitur. nec aliter ex Aristophane observant. quamvis apud Suidam vulgatus accentus. JUNG.

⁶⁸ Προσκ. κυκλόβηρος] Pro κυκλόβ. κυκλοβόρος Clariss. Kühnius reperit.

⁶⁸ Χειμ. &c.] In MS. defunt χειμάρ. & συρφ. ἀμ. JUNG.

⁶⁹ Ἄμετρος] Ἄμετρος &c. φλύαφος cum mediis abest a C. A. inde ἀχάλινον στόμα, ἀκρατῆς γλῶττα, λίρους μ. α΄. &c. in fine sectionis abest καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

⁷⁰ Ἄμετρος] Ἄμετρος &c. ἰλυώδης cum mediis in MS. defunt. JUNG.

⁷⁰ Ἀμετροεπής] Eristh. Thestia Iliad. β, 212. e seqq. lib. h. e. II. γ. v. 214. huc referas etiam: πολύμυθος καὶ ἀφαρμαρτοεπής. SEB.

⁷¹ Ἀχάλ.] Eurip. Bæch. 385. Ἀχάλινον στοματῶν, Ἄρμου τ' ἀφροσύνας, τὸ τέλος δυστυχία. Quocirca D. Jacobus jubet χαλιναγωγεῖν τὴν γλῶτταν I, 26. quamvis hæc non adeo hujus loci. SEB.

⁷² Οὐ λέγ. δυν.] Sic Euripolis fere: λαλεῖν ἀριστὸς, ἀδυνατάτατος δὲ λέγειν. apud Plin. in Alcibiade fol. 142. SEB.

7 * 73 Περὶ τοῦ πολλὰ μετὰ δυνάμειος. β'.

* De multa dicente cum efficacia. 2. 147

Εἰς δὲ τὸν μετὰ δυνάμειος τὸ πλῆθος⁷⁴ παρεχόμενον, πολὺς, εὖρος, ⁷⁵ ῥόθιος, εὐπορος, εὐνους, ἀφθονος, βίαιος, σφοδρὸς, ⁷⁶ παρασύρων, παρέλκων, συγκλύζων, ⁷⁷ παραφέρων, πηγὰς τινὰς ἀφιεῖς, ὄμβρος, νιφετὸς, ⁷⁸ ποταμὸς, πυκνὸς, συνεχὴς, ἀπταιστος, ⁷⁹ λάβρος, πολλῶν ῥέων, ⁸⁰ ἀνεμπόδιστος, ἐπειδὴν λύση τὸ στόμα, ἐπειδὴν ἐκχέη τοὺς λόγους, ἐπειδὴν ἀφῆ τὴν γλῶτταν, ⁸¹ ἐπειδὴν προχέη τὴν φωνήν, τίς ἂν ⁸² ἐνέγκαι τὸν ἀθισμόν τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, * τὸν ῥοῖζον τῶν νοημάτων, τὸ ῥεῦμα τῆς φωνῆς, τὸ πνεῦμα, τὸν τόνον, ⁸³ τὴν πυκνότητα, ⁸⁴ τὸν κατακλυσμὸν, τὴν σφοδρότητα, ⁸⁵ τὴν βίαν, τὴν ἰσχύν, τὴν μεγαλοφωμίαν, τὴν εὐροίαν, τὴν πολυφωμίαν, τὴν ⁸⁶ μεγαλόνοιαν, τὴν λαμπροφωμίαν, τὸ ὑψηλόνοιον, τὴν λαμπρότητα, τὴν ⁸⁷ ὑψηλολογίαν, τὴν καλλιφωμίαν, τὸν ῥοῦν τῶν λόγων, τὸν θόρυβον τῆς φωνῆς; τίς οὕτω ποταμὸς πολυῤῥους; τίς οὕτως ἐπίδρομος; Παμισσὸς, Ἀχελῷος, Ὠκεανὸς, Νεῖλος. ⁸⁹ Ἴστρος, ἂν μὴ παγῆ.

Sed de eo qui cum efficacia multitudinem verborum promit, multus, copiosus, fluens, expeditus, cordatus, liber, violentus, vehemens, attrahens, compellens, transferens: fontes quosdam emittens, imber, nix, fluvius, densus, continuus, non impingens, latus, profunde fluens, expeditus. Postquam os solverit, ubi sermones effuderit, ut linguam dimiserit, postquam effuderit vocem: quis ferat verborum suorum impetum? * consilium, fluxum, & ¹⁴⁸ vocis fluctum? spiritum, tonum, frequentiam, inundationem, vehementiam, vim, robur, clamorem, copiam, verborum multitudinem, magnanimitatem, claritatem vocis, animi celsitudinem, splendorem, verborum magnificentiam, vocis venustatem, sermonum fluctus, turbam vocis? Quis hic tam copiose fluens fluvius? quis hic impetuosus? Pamifus, Achelous, Oceanus, Nilus, Ister.

73 Περὶ τοῦ πολλ.] P. περὶ τοῦ δυνατῶ ἐν πλῆθει λέγοντος. SEB.

Περὶ τοῦ πολλ.] Titulus abest a C. A. qui incipit sectionem ὁ δὲ μετὰ δυνάμειος τὸ πλῆθος παρεχόμενος. KÜHN.

Περὶ τοῦ πολλ.] Nullus hic in MS. titulus, sed junguntur precedentiibus. JUNG.

74 Παρεχόμε.] Ita MSS. pr. ed. παρερχ. SEB.

Παρεχόμε.] Habet & MS. noster παρεχόμενον, ut bene Sebeus reposuit. JUNG.

75 Εὖρος] C. A. ἀφθονος & C. συγκλύζων, πηγὰς τ. ἀ. ὄμβρος (ὄμβρος pro ὄμβρ. etiam C. V.) ν. π. πολλῶν ῥέων, ἰσχυρὴ σφικτικὴ ἰσχυρῆ. Demosth. in de Corona. ἐγὼ μὲν τῶ Πύθωνι πολλῶν ῥέωντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα, ego Pythoni copiose in vos invehenti, non cessi. KÜHN.

Εὖρος] In MS. defunt tres voculae ῥόθ. εὐρ. εὐνους. JUNG.

76 Παρασύρων] Pro παρασύρων, MS. monströse πασασύρων. JUNG.

77 Παραφέρων] In MS. deest παραφέρων. dein in MS. πηγὰς τινὰς ἀφ. JUNG.

78 Ποταμὸς & C.] MS. ποταμὸς πολλῶν ῥέων. mediis π. σ. ἀ. λ. omiffis. Habes vero & supra IV, 20. horum quaedam. JUNG.

79 Λάβρος] Λάβρος pro λαῦρος reposuit Cl. Kühnius.

80 Ἀνεμπόδιστος] MSS. ἀνεμπόδιστος. SEB.

Ἀνεμπόδιστος] C. A. ἀνεμπόδιστος. KÜHN.

Ἀνεμπόδιστος] Et noster MS. etiam ἀνεμπόδιστος. dein ἐπειδ' ἂν. JUNG.

Ἀνεμπόδιστος] Ἀνεμπόδιστος, pro ἀνεμπόδιστος. Cl. Kühnius reposuit.

81 Ἐπειδὴν & C.] MS. auctius dictione: ἐπειδ' ἂν πρ. τ. φωνῆν, ἔπειδὴν ἐκχέη τοὺς λόγους, τίς ἂν & C. JUNG.

82 Ἐνέγκαι] P. ἐνέγκοι. & sic supra etiam VI, 136. SEB.

83 Τὴν πυκν. & C.] C. A. τὴν πυκνότητα, τὴν σφοδρότητα, τ. β. τ. ἰ. τὴν εὐροίαν & C. τὴν μεγαλόνοιαν, τὴν ὑψηλόνοιαν, τ. λ. τὴν ὑψηλολογίαν, τ. κ. dein in margine: τίς οὕτω π. π. τίς ἐπίδρομος Ὠκεανὸς, Νεῖλος, Ἴστρος, ἂν μὴ παγῆ. hic desinit margo. Interpret. omisit ultima, ἂν μὴ παγῆ, si non frigore fuerit concretus. quod Istro evenit hyeme. KÜHN.

84 Τὸν κατακλ.] In MS. deest τὸν κατακλυσμὸν, & τὴν μεγαλοφωμίαν. JUNG.

85 Τὴν βίαν, τὴν ἰσχύν] MSS. β. τὴν ψυχῆν. SEB.

86 Μεγαλόν.] MS. μεγαλόνοιον. deellique τὴν λαμπροφωμίαν. JUNG.

87 Ὑψηλολογίαν] MSS. ὑψηλολογίαν. SEB.

Ὑψηλολογίαν] Omnino emendandum ὑψηλολογίαν, ut & noster MS. habet. defunt dein τὸν ῥ. τ. λ. τ. θ. τῆς φωνῆς. JUNG.

Ὑψηλολογίαν] Ὑψηλολογίαν e MSS. restitutum est in textu.

88 Τίς οὕτως ἐπίδρ.] MS. τίς ἐπίδρομος Ὠκεανὸς & C. absque interjectis tribus voculis. Mox ista ἂν μὴ παγῆ, habentur etiam in MS. nostro. Ego semper putavi esse ridiculum glossema alicujus, qui Pollucem illuderet, Istrum, rapidum sane fluvium, etiam hic inter ista figurata reponentis, qui tamen gelu soleat constringi, inhibita illa rapiditate tum. Nec me quid adhuc depellit ab opinione, qua Pollucem ista addidisse non puto. Certe & interpretem in codice suo arbitrator non habuisse, quum alias reddidisset in sua versione. JUNG.

89 Ἴστρος] Ister, nisi (frigore aut glacie) concretus sit. SEB. 2.

In pauca vero cum judicio quodam dicentem, brevis, brevilocus, concisus, sufficiens, distincte dicens, manifestus, aptus, idoneus, continuus, perfecte loquens: mente magis, quam verbis abundans. Purus, excultus, diligens, accuratus, constrictus, emendatus, examinatus, judicatus: brevibus verbis multum sensus comprehendens. Non tam loqui, quam clare docere peritus: non aures tantum demulcens. Prudentia magis, quam verborum copia gaudens. * Et res ipsae, celeritas dictionis, concisio, sufficientia, breviloquium, claritas, vocis distinctio, sermonis concinnitas, dicendi articulim facultas: prudentiae magis, quam verborum copia. Diligentia, examen, judicium. Et adverbium, celeriter, concisim, sufficienter, breviter, clare, constrictim, articulate, prudenter, diligenter, pure, emendate, correcte, exculte, discrete: pauca quidem, sed argute admodum.

Εἰς δὲ τὸν ὀλίγα λέγοντα μετὰ κρίσεως, βραχύς, βραχυλόγος, σύντομος, ⁹¹ αὐτάρκης, ἀρτιεπής, σαφής, ἀποχρῶν, ὑπεραποχρῶν, σύντονος, ἀρτίστομος, πολύνους μᾶλλον, ἢ πολυλόγος. ⁹² περιεπτισμένος, διεσμιλευμένος, ἀκριβής, ἠκριβωμένος, ἠπειγμένος, κεκολασμένος, βεβασανισμένος, κεκριμένος, ⁹³ βραχέσι ρήμασι πολὺν νοῦν ἀπαγγέλλων. οὐ λέγειν μᾶλλον, ἢ διδάσκειν τὸ σαφὲς εἰδώς. ⁹⁴ οὐ μέχρι τῶν ὠτων θέλων. πολυνοία μᾶλλον, ἢ πολυλογία χαίρων. * Καὶ τὰ πράγματα δὲ, τάχος, ⁹⁵ συντομία, αὐτάρκεια, βραχυλογία; σαφήνεια, ἀρτιφωνία, ἀρτιλογία, ἀρτιστομία. πολύνου μᾶλλον, ἢ πολυλογία, ἀκριβεία, βάσανος, κρίσις. Καὶ τὰ ἐπιρήματα, ταχέως, συντόμως, ⁹⁶ αὐτάρκως, βραχέως, σαφῶς, ἠπειγμένως, ἀρτιφώνως, ἀρτιλέγως, ἀρτιστόμως, πολύνως, ἀκριβῶς, περιεπτισμένως, κεκολασμένως, βεβασανισμένως, διεσμιλευμένως, κεκριμένως. ⁹⁷ παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως.

Notitia criminum, de quibus iudicia habentur, & accusationes.

* 98 Ἐξ ἀδικημάτων ὀνόματα, ἐφ' οἷς εἰσι δίκαι, καὶ γραφαί.

FUR, murorum effractor, sepulchrorum effoffor, faccularius, adulter, homicida,

Κλέπτης, ⁹⁹ τοιχωρύχος, ¹⁰⁰ τυμβωρύχος, ¹ βαλαντιοτόμος, ² μοιχὸς, ἀνδροφόνος,

90 Περὶ τοῦ ὀλ.] P. περὶ βραχυλόγου ἄτος φρονίμως. Ο' δ' ὀλίγα καὶ ἔκκριτα λέγων, βραχύς. SEB.

Περὶ τοῦ ὀλ.] Titulus abest a C. A. incipit autem ὁ δὲ ὀλίγα καὶ ἔκκριτα λέγων, εἰ δὲ ὀλίγα μὲν λέγοι, κρίσις δὲ τις αὐτῷ προσέτι. βραχύς &c. σύντομος omitit. C. V. eandem affert lectionem. KÜHN.

Περὶ τοῦ ὀλ.] Hæc sectio tota deest hoc quidem loco in MS. nostro: qui eam scilicet posuit supra VI. 145. ubi ex MS. ut ibi fuit exhibui. Saltem itaque hic adnotandum mox emendandum esse σύντομος, ut MS. habebat; quod etiam patet ex sequentibus, ubi συντομία, & συντόμως recensentur. JUNG.

91 Αὐτάρκης] Σύντομος in textu σύντομος C. A. &c. πολυλόγος, διεσμιλευμένος, ἠκριβωμένος, βραχέσι ρήμασι π. v. α'. KÜHN.

92 Περιεπτισμένος] Pr. edit. περιεπτισμ. sed reconendum vidit & interpres, dum rignum vertit, h. e. ejus oratio pura, & quasi decorticata &c. Ad propr. significationem alludit Aristoph. Acharn.

Ἄλλ' ἴσμεν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.

Τοὺς γὰρ μετόικους ἀχρῆ τῶν ἀστῶν λέγω.

vid. cum schol. fol. 282. SEB.

Περιεπτισμένος] Proprie dicitur de hordeo excorticato, de leguminibus repurgatis a folliculis & per metaphoram, de re pura pura. KÜHN.

93 Βραχέσι ρήμ.] Πλείστοι ἐν ἐλαχίστη λέξει νοῦν ἔχων. quod Plutarch. de Phocione in Vit. fol. 542. SEB.

94 Οὐ μέχρι τῶν ὠτ.] P. οὐ μὴ τῶν ὠτ. SEB.

95 Συντομία] C. A. συντομία, ἀρτιστομία, βάσανος, κρίσις. KÜHN.

96 Αὐτάρκως] C. A. omittis interjectis: παῦρα μὲν α. μ. λ. καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

97 Παῦρα μὲν &c.] Verba Homeri Iliad. γ, 214. de Menelao, qui ibidem οὐ πολύμυθος, οὐδ' ἀφαιμαρτοειπής, & v. antec. ἐπιτρεχάδην ἀγύρευς. SEB.

98 Ἐξ ἀδικ. &c.] Titulus in C. A. est περὶ ἀδικημάτων. Inde margo: ὀνόματα δὲ ἀδικημάτων, ἐφ' οἷς εἰσι δίκαι καὶ γραφαί, κλέπτης, βαλαντιοτόμος, μ. ἠψαψις ὡς Ἀριστοφάνης ἀποβολεὺς ὄπλων. αὐτόμολος, ἀχάριστος, ἀ. λειποστρατίωτης, φαρμακεὺς &c. KÜHN.

Ἐξ ἀδικ. &c.] Capitis XXXVI. inscriptio in MS. est hæc, quæ quoque sequens caput comprehendit, & partem XXXVIII. Ἀδικημάτων ὀνόματα. ὅσα ἐκ τοῦ ὀμο σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ συν σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ ἠμι σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ πᾶν σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ πάλι σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ τρι σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ φιλο σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ μισο σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ ἴσο σύνθετα ὅσα ἐκ τοῦ μεγάλα σύνθετα. Caput autem ita incipit: Ἐξ ἀδικημάτων ὀνόματα, ἐφ' οἷς εἰσι δίκαι καὶ γραφαί, κλέπτης &c. quæ vulgo titulo tribuuntur. JUNG.

99 Τοιχωρ.] Interpr. Murorum effractor. τοιχωρύχος malim, perffoffor parietum ex Comico. In Gloss. dicitur simpliciter, perffoffor. & τοιχωρυχί, exprimat. Festus: vellicularia visa dicitur eorum, qui vellibus parietes alienos perfodiunt surandis gratia. Cato: velliculariam vitam vivere, repente largiter habere, repente nihil. de sepulchrorum effoffore ita Sextus lib. VII. adversus

λωποδύτης, ιερέσυλος, προδότης, ρίψασπις. ἐπι δὲ τούτου ὁ Πλάτων Φησὶ, ρίψασπις μὲν γὰρ οὐκ ἐν πᾶσιν ὀνομάζοιτ' ἀνδρακάως, ἀποβουλεύς δὲ ὄπλων. Ἀριστοφάνης δὲ λέγει, ρίψασπιν. αὐτόμολος, ἄργος, ἀχάριστος, ἀσεβής, δειλός, ἀστράτευτος, λειπαστρατιώτης, τύραννος, ἀνδραποδιστής, * Φαρμακεύς, Φαρμακίς, ἑταίρος, ληστής, καταποντιστής, πόρνος. πατραλώας, καὶ πατραλοίας, μητραλοίας, βίαιος, ὑβριστής, κακὴγορος, συκοφάντης. καὶ τὰ παραπλήσια γνωριμώτατα. Ἄ δ' οὐκ ἔστιν ὀνόμασιν εἰπεῖν, ἀλλὰ μετοχαῖς, βουλεύων τυραννίδα, καταλύων τὴν πολιτείαν, ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου ἑταίρων, τὰ δικαστήρια συνδεκάζων. ἐξαπατῶν τὸν δῆμον, ἢ τὴν βουλὴν, ἢ δικαστήρια. τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν. * οἱ μὲν γὰρ ψευδομαρτυροῦντες, εἰρήνται παρὰ Κριτίαν, καὶ ὁ ψευδομαρτυρῶν. οὐκ οἶδα δὲ, εἴποι καὶ τὸ ψευδομαρτυρεῖν ὁ αὐτὸς λέγει. καὶ Δημοσθένης, Καταψευδομαρτυροῦμαι. πιπράσκων τὸν ἐλευθερον, παρανομῶν, ἐκλείπων τὴν ναῦν, παραβαίνων συνθήκας, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἕτερα δὲ ἔστιν ἀδικήματα,

graffator, sacrilegus, proditor, armorum abjector. de hoc autem Plato dicit, quod Rhipfaspis, non de omnibus proprie dicitur, sed arma projiciens. Aristophanes tamen Rhipfaspem vocat. Transfuga, ociosus, ingratus, impius, timidus, imbellis, militiae defertor, tyrannus, plagiarius, * veneficus, venefic-¹⁵²ca. Munera accipiens, praedo, pirata, scortator, parricida, matricida, violentus, injuriosus, obtrectator, sycophantia: & alia his similia, quae notissima sunt. Quae vero non nominibus, sed participiis effari possumus: tyrannidem affectans, rempublicam laxans, ut Populum dissolvat conans, Judicia corrumpens, Populum decipiens, Senatum, aut Judicia. testimonia falsa enuncians. * Nam Testes mendaces, a Critia di-¹⁵³cti sunt, & Testis falsus. Nescio tamen, num idem & Falsa testari dicit. Et Demosthenes, Falsa testor, dicit. Liberum vendens, delinquens, ravim relinquens, foedera transgrediens, & similia. Tum & alia crimina sunt,

Mathem. τυμβαρύχος λέγεται καὶ ὁ ἐπὶ τὸ (τῶ) σκυλεύειν τοὺς νεκροὺς τοῦτο πράττων καὶ ὁ τυμβεύς τοῖς νεκροῖς ὄντων, ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος κολάζεται, ὡς ἀπὸ κακῆς διαβίως τοῦτο πράττων, ὁ δὲ δεύτερος καὶ μισθὸν λαμβάνει τῆς ὑπηρεσίας &c. Kühn.

Τοιχωρ.] Desunt in MS. τοιχωρ. τυμβωρ. Jung. 100 Τυμβωρ.] Chrysothom. ἴστω γὰρ τις ἀνὴρ θαυμαστός καὶ μέγας, καὶ πάντες αὐτὸν μοιχὸν καλεῖσασαν, κλέπτην, τυμβαρίχον, ἀνδροφόνον, ληστήν &c. homil. 89. in *Matth.* fol. 735. vid. & *Theophyl.* epist. 13. *Phocyl.* διαίρεσις v. 92. μὴ τυμβὸν φθιμένων ἀνορίζαι. quod *Harmen.* τοὺς νεκροὺς ἐν τοῖς τάφοις ἐκδύσαι. prompt. lib. VI. tit. 5. *Herodot.* de *Cambysē* θήκας τε παλαιὰς ἀνοίγων, καὶ σκεπτόμενος τοὺς νεκροὺς. lib. III. fol. 201. Seb.

1 *Saccellarius*] Vid. *Rhodigin.* antiq. lect. X, 6. *Plautus* est *sellor* *comarius* Trin. IV, 2. Veteres enim in zonis xis ferebant: unde & *Matth.* X, 9. μὴ κτήσθε χρυσὸν &c. εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν. *Budaui* *crumensifeca* inquit dici posse. & *crumensifex*, ut *fensifeca* & *fensifex* ab antiquis dicitur *falcarius* operarius: & crumensifex ipsum *crumensifecium* vel *crumensifecium* &c. in *Pandect.* pag. 677. Seb. 2.

Βαλαντιστ.] *Interpr.* *saccellarius.* quae vox ambigua est: notat enim etiam custodem saeculi. vid. in *Gloss.* *βαλαντισφύλαξ*, *saccellarius*, leg. *saccellarius* a *saccellus*, ad verbum *crumensifeca*. Kühn.

2 *Μοιχ.* &c.] Desunt *μοιχ.* ἀνδρ. λωπ. ἰερ. προδ. in MS. Jung.

3 Ὁ Πλάτων] Lib. XII. de LL. ubi docet non omnem qui abijcit arma, ignominioso nomine ρίψασπιδος tangendum esse. monitum hoc jam ad *Eliani* V. H. lib. X. cap. 13. Kühn.

Ὁ Πλάτων] Locus *Platonis* est non ita longe ab initio XII. νόμων. Jung.

4 *Αριστοφάνης*] Locus *Aristophanis* est in *Νεφέλαις*, etiam a *Suida* citatus in *κλεινώμος*. adferam eum infra ad VIII, 40. Jung.

5 *Ἀργός* &c.] In MS. deest *ἀργός*, & mox *δειλός*, & *ἀστράτ.* Jung.

6 *Λειπαστρατιώτης*] MS. *λειπαστρατ.* postea desunt

τύραν. & ἀνδραπ. Jung.

7 *Δωροδόκος*] C. V. *δωροδόκη* f. *δωροδόκει.* in C. A. sequitur καὶ πατραλοίας. ἃ δὲ οὐκ ἔστιν ὀνόματι εἰ. &c. καταποντιστής extare apud *Elianum* in *Variis* monet *Salm.* nempe lib. XII. cap. 13. Kühn.

Δωροδόκος] MS. *δωροδόκος.* & quae sequuntur desunt, excerpto πατραλοίας, usque ad καὶ τὰ π. Jung.

8 Ὀνόμασιν] Pro ὀνόμασιν, MS. ὀνόματι. Jung. 9 *Καταλύων*] *Interpr.* *Rempublicam laxans.* malim, *formam Reipublica tollens, dissolvens, perdens.* ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου Athenis accusabantur potentes qui democratiam sublatam e medio volebant, & statim sequitur notaturque *democratica forma abolitio.* Kühn.

10 *Συνίων*] *Συνίων.* & mox pro δεκ. MSS. *συνδικάζων.* Seb.

Συνίων] MS. *συνίων.* Jung.

11 *Δεκάζων*] MSS. *συνδικάζων*, quod est, *una judico.* forte leg. *συνδικάζων*, *judiciorum corruptor*, nam qui insidiabantur democratiae, simul & judices solebant suos facere muneribus. vid. infra de voce *συνδικάζων.* Kühn.

Δεκάζων] Pro *δεκάζ.* noster MS. eodem modo quo in suis amicus noster fuisse indicat *συνδικάζων.* Jung.

Δεκάζων] *Συνδικάζων* pro *δεκάζων* a Cl. *Kühnio* in textu est repositum.

12 *Ἡ τὴν βουλ.*] C. A. τὴν non habet, post *μαρτυρῶν* ibidem est: *πιπράσκων τ. ε. καὶ ἕτερα δὲ ἔστιν α.* &c. Kühn.

Ἡ τὴν βουλ.] MS. ἡ βουλὴν, sine articulo. Jung.

13 *Οἱ μὲν &c.*] In MS. desunt usque ad *πιπρ.* ubi tantum, *πιπρ. τὸν ἑλ. καὶ τὰ ὅμ.* MS. iterum omittis interjectis. Jung.

14 *Αὐτὸς λέγει*] *Falckenburgius* habet: *αὐτὸς πον λέγει.* sed illud πον jam praecessit in, *εἰπον.*

15 *Δημοσθένης*] Locus *Demosthenis* est in ea *κατὰ Μειδίου καταψευδομαρτυροῦμαι τὰ τοιαῦτα*, quem & infra Noster VIII, 30. laudat. Jung.

16 *Ἐκλ. τ. ν.*] Crimen nautarum, qui se clam subduxerant e navibus. *λειπότως* talis profugus dicebatur, & *λειποταύτης.* Kühn.

quorum Reos nominare non possumus: vitii, injuriarum, repudii, dissidii, derelictionis, male obitæ legationis. dejectionis frumenti, aut fructuum: * deserti testimonii, ordinis derelicti, navis derelictæ, belli, prohibitionis, malæ consuetudinis, vitæ male actæ, verberum, contumeliæ, delationis, insidiarum, popularitatis dissolutionis, publicarum injuriarum, munerum corruptelæ, injuste ulæ civitatis, falsæ subscriptionis, falsi patrocini, defectionis, contra legis usi juris civilis. Deserti vadimonii judicium subire, quod depositum est occupare, auferre, desciscere, vulnerare. & in his participiis uti, necesse non est. & similia.

ἄν τοὺς ἀδικήσαντας οὐκ ἔστιν ὄνομάζειν. ἀλόγου κακώσεως, ἀποπομπῆς, ἐπιτροπῆς, ἀπολείψεως, παραπρεσβείας. ἐξούλης, σίτου, καρπού. * 22 λειπομαρτυρίου, λειποταξίου, 23 λειποναυτίου, 24 εἰργμοῦ, 25 κακοήθους, κακοβίου, αἰκίας, βλάβης, 26 ἀπαγωγῆς, 27 βουλευσεως, 28 δήμου καταλύσεως, δημοσίων ἀδικημάτων, 29 δωροξενίας, 30 ξενίας, 31 ψευδεγγραφῆς, 32 ψευδοκλητίας, 33 ἀποστασίου, ἀπροστασίου, 34 παρανόμων, ἀπρόσκλητον δίκην εἰσελθεῖν. τὴν μὴ οὔσαν 35 λαχεῖν, παρακαταθήκην ἀποστερήσαι, 36 καταστείχειν, τιτρώσκειν. καὶ περὶ τούτων, οὐκ ἐν μετοχαῖς ἐστι χρῆσθαι, καὶ τὰ ὅμοια.

17 Ὀνομάζειν] Uno scilicet vocabulo. Κακώσεως, dicam malæ tractationis, quam maritis impingere solebant uxores male habitæ apud Prætozem Eponymum in foro Attico. ἀποπομπῆς, ἐπιτροπῆς, tutelæ male administratæ actio. ἀλόγου, κακώσεως, ἀλόγου δίκη cadebat in eos, qui magistratus bene gesti rationem nondum reddiderant. hæc lectio melior, & post ἀλόγου interpungendum est. Kühn.

18 Ἀλόγου κ.κ.] Habet & MS. an itaque id exponamus de morte vel damno brutis jumentivæ illato? Quicquid sit, vide tamen mecum, an non emendare satius ἀλόγου, κακώσεως. Helychius: Ἀλόγου δίκη. ἢ φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. quæ toridem verbis & apud Suidam legas. Imo de utroque explicatius ipse Nolter, de ἀλόγου nempe infra VIII, 54. de κακώσεως supra III, 47. & infra VIII, 31. Jung.

19 Ἀπολείψεως] C. V. ἀπολήψεως male. Kühn. Ἀπολείψεως] MS. ἀπολήψεως. Sed alterum recte habet. Helych. Ἀπολείψεις, ἢ ἀπὸ γυναικῶν ἐγκατάλειψεις. Jung.

20 Ἐξούλης] Quæ sit δίκη ἐξούλης infra clare indigitatur VIII, 59. ubi vide. confer & Helych. Kühn. Ἐξούλης] Post ἐξούλης distingue. Separata enim ista ἐξούλης, σίτου, καρπού, ut vel ex Nolstro manifestum infra VIII, 31. 33. 54. & 59. Jung.

Ἐξούλης, σίτου, καρπού.] Cl. Salmas. ita ad oram codicis sui notat: distingue ἐξούλης, σίτου, καρπού. (& sic distinctimus jam in textu) ἐξούλης δίκη quid sit, vid. Helychium. add. Viger. de Idiot. Sect. IV. cap. III. §. IX.

21 Σίτου] De alimento sibi præstando quando quis agit coram iudice. vid. Harrocrat. in voce σίτος. καρπού δίκη, fructuum actio erat de agrorum prædiorumque fructu vindicando. vid. iterum Harrocr. in καρπού δίκη. & ibi notam Valefi. Kühn.

22 Λειπομ.] MS. λειπομαρτυρίου, λειποταξίου, λειποναυτίου. Pro εἰργμοῦ, emenda εἰργμοῦ, ut clare MS. nolter habet, & etiam doctissimus Seberus voluit. εἰργμοῦ vero in nostro MS. quoque deest. pro κακοήθους autem habet is κακοήθους. & κακοβίου, pro κακοβίου. Jung.

23 Λειποναυτίου] C. A. hoc habet vocabulum in margine, scribitque λειποναυτίου, inde textus εἰργμοῦ omisso εἰργμοῦ; est autem εἰργμοῦ δίκη vel cum spiritu aspero εἰργμοῦ, cum quis in carcerem conjectus injuriam hoc ipso sibi factam, seque indignis modis incarcerationum conqueritur, & propterea illum, qui se carceri tradidit εἰργμοῦ actione convenit. Kühn.

24 Εἰργμοῦ; εἰργμοῦ] A. similiter. in P. est εἰργμοῦ; εἰργμοῦ autem neutribi. vide an leg. εἰργμοῦ. quomodo infra VIII, 72. clare in Aug. codice. lege & Bud. Comm. Gr. I. 382. Seb.

Εἰργμοῦ, εἰργμοῦ] Priorès editiones legebant εἰργμοῦ, εἰργμοῦ, sed doctiss. Kühnius e MSS. reposuit

εἰργμοῦ pro priori εἰργμοῦ, alterum autem εἰργμοῦ plane delevit, quod nec scripti Codices agnoscunt.

25 Κακοήθους] C. A. distinctionem tollit inter κακοήθους & κακοῦ βίου. ita enim extat in ejusdem margine. sic denotaretur crimen malitiosæ & male vitæ. κακοήθειαν accusat in Midia Demosthenes, quod fraudulenter se gesserat in evercendo Stratone quodam, qui contra ipsum pronunciarat, arber delectus inter Demosthenem & Midiam. mallem tamen distinctionem positam post κακοήθους, ut designetur actio contra cavillantes. Kühn.

26 Ἀπαγ.] Est abductionis in carcerem, in iudicium, ad supplicium denique. Kühn.

27 Βουλευσεως] C. A. βουλευσεως δήμου καταλ. Actio de insidiis in exitium Democratiz structis. malim tamen interpungere post βουλευσεως. vid. apud Harrocratorem in βουλευσεως diversas opiniones. Kühn.

28 Δήμου καταλ.] Male antea interpungebatur δήμου, καταλύσεως, quam distinctionem delendam jubebant vel ea quæ sunt Segm. 152. Jung.

29 Δωροξενίας] Δίκη δ. erat, cum quis peregrinitatis accusatus datis muneribus os adversario obturaverat. ξενίας plane abest a C. A. Kühn.

30 Ξενίας] Deest in MS. ξενίας. Jung.

31 Ψευδεγγρ.] C. A. ψευδογραφῆς. Harrocr. etiam ψευδεγγραφῆς. de qua infra VIII, 44. Kühn.

32 Ψευδοκλ.] Pr. ed. ψευδοκλ. infra tamen VIII, 44. ψευδοκλητία, quod magis probatur. Seb.

Ψευδοκλ.] MS. ψευδοκλητίας, ut infra VIII, 44. Seberus nolter esse monuit. Jung.

33 Ἀποστασίου] Infra l. c. Interpretes quid hic sibi velit non excogito. ἀπρόσκλ. δ. εἰς. causam agere licet non denunciata adversario, τὴν μὴ οὔσαν λαχεῖν ὁ ἴστος provocare ab eremodicio iterum ad arbitrium. post λαχεῖν interferitur commatica distinctio. conjungitur autem παρ. ἀποστερήσαι in C. A. reliqua absunt. Kühn.

34 Παραν. &c.] MS. παρανόμων ἀπρόσκλητον δίκη εἰσελ. Jung.

35 Λαχεῖν παρακαταθήκην, ἀποστ.] Et hic male hæctenus distinctum fuit, quod ita vel jubente MS. emenda: λαχεῖν, παρακαταθήκην ἀποστερήσαι. quæ sequuntur hoc capite, desunt in MS. præter καὶ τὰ ὅμοια. post quæ statim ita addit MS. σύνθετα δὲ ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ὁμοίως &c. omisso ἐπίσπονδος. Jung.

Λαχεῖν παρακαταθήκην, ἀποστ.] Ita distinguebant priorès editiones, sed uti textus habet, emendavit Cl. Kühnius.

36 Καταστείχειν] Forte κατατρέχειν, derohant, quid enim hic loci est καταστείχειν, ubi de criminibus publicis agit, nisi quis maluerit κατασχίζειν ex Orat. contra Leptin. ubi Demosthen. κατασχίζον τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, discindere vestem, labia, fores, vulnerare. ἐν μετοχαῖς ἐστὶ χ. pro μετοχαῖς ἐστὶ χ. & de his non licet usurpare participium. Kühn.

³⁷ Σύνθετα ἐκ τοῦ ὁμο.

α΄.

Composita ex ὁμο.

1.

Ὅσα ἂν τις εἴποι ἐκ τοῦ ὁμο σύνθετα, ὁμό-
 σπονδος, ἐμόςσιτος, ὁμοήθης, ἐμότροπος,
³⁸ ὁμόδουλος, ὁμόνουος, ἐμόφωτος, ἐμόγλωττος,
 ὁμοτράπεζος, ὁμόφυλος, ὁμόδημος, ὁμορόφιος,
 ὁμότιμος, ὁμότεχνος, ὁμόσκηνος, ὁμοδίαιτος, ὁ-
 μογονάμων, ὁμομήτριος, ὁμοπάτριος, ὁμώνυμος,
 ὁμόχρους, ὁμόψηφος, ³⁹ ὁμοβώμιος, ὁμομήτωρ,
 ὁμοπάτωρ, ⁴⁰ ὁμογενής, ⁴¹ ὁμόγονος, ὁμοείδης,
⁴² ὁμοθυμαδόν, ὁμολογία. ὁ δὲ ⁴³ ὁμόλογος, καὶ
 βίαιον, καὶ εὐτελές. ⁴⁴ ὁμότιθον δὲ, Δείναρχος
 εἴρηκε. καὶ Πλάτων, ὁμότροπον, καὶ ὁμόζυγα
 εἶπε. καὶ Θουκυδίδης, ⁴⁵ ὁμόσκεινον. καὶ ὁμόδο-
 ξον ἂν εἴποις, Πλάτωνος εἰπόντος ὁμοδοξίαν. οἱ
 δ' ὁμογάλακτες, ἴδιον τῶν Ἀττικῶν. ⁴⁶ ὁμοερκῆς
 δὲ, σκληρὸν παρὰ Σόλωνι. ὁμοπτέρους δὲ τοὺς
⁴⁷ ὁμοτρίχους εἰπόντος Εὐριπίδου, ⁴⁸ Στράττις τοὺς
 ὁμήλικας εἴρηκεν ὁμοπτέρους.

durum est. Euripide vero eos, qui pilos similes habent, Ὅμοπτέρους nominante, Strattis eo no-
 mine Coætaneos appellavit.

Quæ autem a particula ὁμο composita
 dicuntur, hæc sunt: Confœderatus,
 ConviCTOR, Confodalis, eodẽm mo-
 res habens, confervus, concors, confo-
 nans, eadem lingua loquens, commenfalis,
 Contribulis, popularis, domesticus,
 cohonoratus, ejsdem artis operarius, con-
 tubernalis, convivens, consentiens, ea-
 dem Matre natus, Frater germanus, cog-
 nomnatus, concolor, suffragator, ejsuf-
 dem religionis cultor, Frater uterinus, eo-
 dem Patre genitus, Confanguineus, con-
 genitus, conformis: * unanimiter, con-
 sensus. Consentiens vero, & durum est, &
 fordidum. Sed connutritum, Dinarchus di-
 xit. & Plato, Conveniens, & Conjugem.
 Et Thucydides, Simili armorum genere in-
 structum. Tum & consonantem dices, Pla-
 tone dicente Consonantiam. Collactanei ve-
 ro, Atticorum proprium est. Contentum
 iisdem limitibus, apud Solonem: quod

³⁷ Σύνθετα ἐκ τοῦ ὁμο.] P. περι ὁμομάτων, ἕσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ. Ζύνθετα δὲ ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ὁμοσίτος. SEB.
 Σύνθετα ἐκ τοῦ ὁμο.] C. A. περι ὁμομάτων, ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ. dein: ἐκ τοῦ ὁμοῦ σύνθετα ὁμοσίτος, ὁμό-
 τροπος est in margine. inde ὁμομήτριος, ὁμόψ. ὁμό-
 ψηφος & ὁμοπάτωρ, ὁμοθυμαδόν, ἰ. ὁ δὲ ὁμολόγος βίαιος κ. εὐτ. KÜHN.
³⁸ Ὅμοδουλος &c.] In MS. defunt ὁμόδουλος, ὁμόν. ὁ-
 μόφ. &c. ὁμόχρους cum mediis, exceptis vocibus ὁμομήτρ.
 ὁμοψ. & ὁμόψ. Apud Platonem in Phædone ὁμόδουλος τῶν
 κύνων, καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ, nempe Ἀρσίνης esse
 ait Socrates. JUNG.
³⁹ Ὅμοβώμιος] Interpr. ὁμοβώμιος reddidit ejsdem
 religionis cultor. an ita usurpetur nescio. hoc vero
 scio Deos dici ὁμοβώμιους, quibus in una ara facta
 fiebant, uti Olympiæ XII Diis sacrate fuerunt sex a-
 raz. binique colebantur in una ara. ita & ὁμοίαι δι-
 cebantur Dii, quibus unum commune fuit templum.
 vid. Hesych. in ὁμοβώμιος Θεοὶ & ὁμοίαι. KÜHN.
⁴⁰ Ὅμογεν. &c.] In MS. defunt ὁμογεν. ὁμόγον.
 ὁμοείδης. pro hoc ultimo an scribendum ὁμοειδής. JUNG.
⁴¹ Ὅμόγονος] Pro ὁμόγονος legerem ὁμόγονος. uti su-
 pra ex MSSto *Antwerpiens* III, 23. KÜHN.
⁴² Ὅμοθυμαδόν] C. V. ὁμοθυμαδόν. KÜHN.
⁴³ Ὅμόλογος] MS. ὁμολόγος. JUNG.
⁴⁴ Ὅμότιθον] P. ὁμότιθος ὁμότροπος, ὁμόζυξ,
 αἷς Πλάτων. ὁμοσκεινος. καὶ ὁμόδοξος, ὁμοδοξία. οἱ δ'
 ὁμογ. SEB.
 Ὅμότιθον] C. A. ὁμότιθος, ὁμότροπος, καὶ ὁμόζυξ
 αἷς Πλάτων, dein ὁ Θουκυδίδης in margine, ὁμοσκεινος
 in textu, καὶ ὁμοδοξος, καὶ ὁμοδοξία, οἱ δὲ ὁμογ. &c.
 tum maggo ὁμοερκῆς δὲ, σκληρὸν, εἰ καὶ παρὰ Σόλωνι
 &c. *Hierocles*. ὁμοερκῆς, υπο *serp* conclusum, *Hesych.*
 ὁμοερκῆς, ὁμότιχος, qui communi utuntur pariete.
 KÜHN.
 Ὅμότιθον] MS. ὁμότιθος. Πλάτων δὲ ἐμότρ. omif-

sis quæ in medio. ὁμότροπος vero Plato, ut in *Phæ-
 done*: ἐκ γὰρ τοῦ ὁμοδοξίᾳ τὰ σώματα καὶ ταῖς αὐταῖς
 χεῖρει ἀναγκάζεται (οἷμαι) ὁμοσκεινος τε καὶ ὁμότρο-
 φος γίγνεσθαι nempe anima. Alterum vero ὁμόζυγα
 idem in *Phædro*: πολλὰ κακίζον τὸν τε ἥτιον καὶ
 τὸν ὁμόζυγα. paullo ante πάντα πράγματα παρέχων
 τῷ σύζυγι τε καὶ ἥτιον dixerat, inferius iterum: ὁ
 δὲ ἐμόζυξ ἀδ μιτὰ τοῦ ἥτιον πρὸς ταῦτα μετ' αἰδούς,
 καὶ λόγους ἀντιτείνει. JUNG.
⁴⁵ Ὅμοσκεινον] Post ὁμοσκεινον MS. ita tantum: ἐμό-
 δοξος, ὁμοδοξία. οἱ δ' &c. ὁμοδοξίαν vero Plato dixit
 lib. IV. de Rep. ibi: πότερον ἢ ὁμοδοξία τῶν ἀρχόντων
 τε καὶ ἀρχέμενων, ἢ ἢ περὶ δεινῶν τε καὶ ἡθ', αἷτα
 ἐστὶ, δοξος ἐννοῦμον σωτηρία ἐν ταῖς στρατιώταις ἐγγυ-
 νομένη &c. unde & eodem libro fere extremo verba
 dicit, ὅταν τό, τε ἀρχαι καὶ τῷ ἀρχέμενῳ ὁμοδοξῶσιν,
 an? τὸ ἀρχόμενοι. Quod autem ad ὁμογάλακτες, de
 eo *Aristotelem* loqui, tanquam non valde usitato. ne
 apud Atticos quidem adnotat *H. Steph.* adpend. de dial.
 Attic. cap. XVI. tm. 4. Pro ὁμοσκεινος autem forte ὁ-
 μόσκεινος scripsit, ut apud *Thucyd.* est, & infra etiam
 laudat ita ipse X. 14. JUNG.
⁴⁶ Ὅμοερκῆς δὲ] MS. τὸ δὲ ὁμοερκῆς, εἰ καὶ παρὰ
 Σόλωνι, σκληρὸν. An itaque ὁμοερκῆς scribendum. *Hes-
 ychius*: ὁμοερκῆς ὁμότιχος. Sed parum interest. *Hierocles*
 vulgatum ex *Dinarcho* laudat: ὁμοερκῆς, Δεί-
 ναρχος ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλιππον παραγραφῇ ἀντιτεῦ,
 ὡφ' ἐν ἔρκος, τούτῃστι, ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβαλον. quæ
 & *Suidas* descripsit ut ipsius est mos. JUNG.
⁴⁷ Ὅμοτρίχους] MSS. ὁμότριχος. in ὁμοπτέρους
 maggo C. A. definit. *Hesych.* Ὅμοπτεροι, ὁμοίαι, ὁμό-
 τριχοί, ὁμόχροιοι ἀδελφοί, ἤλικες ὁμοῦ νύμφηρινοι. ubi
 etiam extat ὁμότριχοι. KÜHN.
 Ὅμοτρίχους] MS. ὁμότριχος. JUNG.
⁴⁸ Στράττις] MS. Στράττις. JUNG.

Com-

Sed a particula *σύν* hæc composita derivantur: collegium, compositus, congressus, convocatus, ejusdem cætus existens, Consiliarius, Conviva, convivia, compotor, collector, Commilito, confessor, contubernalis, Coimperator, confentiens, connutritus, commensalis, rivalis, connavigans, cooperarius, Cognatus, concertator, conferens, simul curiofus, collibans, conjuratus, Collegæ,
 158 * conficii: conjurans, conspectator, terminus, convivens, coimperans, simul venans, una equitans, biga, simul terram colens, simul canes agens, furta communicans, allistens, comes, Convictor, conspirator, Conjunx, particeps, & similia. Et conspiratio, commensuratio, confonantia, concentus, foederum confusio. Spectationem vero communem, & Prædationem, & Concubium, dixit Aristophanes:
 159 * dixit etiam Vites simul stantes, Comitem, & Compositionem. Inter hæc & casus referri poterit. Platon vero, etiam Condiscipulos vocavit, & Compendium, vel Taxationem familiaritatis. Sed Eupolis, Convictores, Cohabitatores, & Coætanei. Dinarchus vero, Corrivalem,

Προάγεται δὲ ἐκ τοῦ συν ¹⁰ τὰδε σύνθετα. σύλλογος, ¹¹ σύνθετος, σύνοδος, ¹² σύγκλητος, συνεκκλησιαστής, σύμβουλος, σύσσιτος, συσσιτία, συμπότης, συλλογεὺς, συστρατιώτης, συνέδρος, σύσκηνος, συστράτηγος, σύμψηφος, σύντροφος, συντράπεζος, συνεργαστής, ¹³ σύμπλους, συνεργός, συγγενής, συναγωνιστής, ¹⁴ συντελής, συμμελής, συσπένδων, συνωμότης, συμπρέσβεις, * συνίστορες, συνομνύμε-
 158 νος, συνθεατής, σύνορος, συμβιούς, συνάρχων, σύνθηρος, συνιππεύς, συνωρίς, συγγεωργός, συγκυνηγέτης, συγκλέπτης, συμπαραστάτης, συνοδοιπóρος, σύμβιος, ¹⁵ συστρατιώτης, συστασιώτης, σύζυξ, συμμορίτης, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ σύστασις, συμμετρία, συμφωνία, συναυλία, σύγχυσις ὄρκων. ¹⁶ συνθεάτριαν δὲ, καὶ συλληστρίαν, καὶ ¹⁷ σύγκοιτον, Ἀριστοφάνης εἶπεν. * εἶρηκε δὲ καὶ ¹⁸ συστάδας ἀμπέ-
 159 λους, καὶ σύμποδα, καὶ συνθήκην. ¹⁹ εἴη δ' ἂν ἐκ τούτων, καὶ συντυχία. Πλάτων δὲ, ²⁰ συμμάθητάς ἔφη, ²¹ καὶ σύνοψιν οἰκειότητος. Εὐπολις δὲ, ²² συμβιώτοι, συμπάροικοι, καὶ συνήλικες εἶπε. Δείναρχος ²³ δὲ, καὶ συνιεροποιόν,

49 *Ex τῷ συν.*] C. A. *περὶ ὀνομάτων ὅσα ἐκ τοῦ συν.* dein textus: προάγεται δὲ ἐκ τῆς συν, σύλλογος, σύνοδος, σύγκλητος, συστράτηγος, σ. σ. συνομνύμενος, σ. σ. συμβιούς & Segm. seq. συστρατιώτης. Kühn.

Εκ τοῦ συν.] Hæc sunt in MS. ad oram alia manu adscripta. Alias omnia inter se hoc capite cohercent. JUNG.

50 *Τὰδε σύνθετα*] In MS. defunt τὰ δε σύνθετα. JUNG.

51 *Σύνθετος*] In MS. deest σύνθετος. JUNG.

52 *Σύγκλητος &c.*] Hoc Segm. hæc saltem MS. habet: σύγκλητος, συστράτηγος, σύντροφος, συνομνύμε. *synth.* σύνορος, συμβιούς, συστρατιώτης. alterum dein incipit his verbis καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

53 *Σύμπλους*] Σύμπλους dicitur etiam de terrestribus itineris comite. *Hesych.* h. v. Kühn.

54 *Συντελής*] *Συντελείς* dicebantur in foro Attico, qui collatitia pecunia munia oneraque publica sustinebant, res ipsa est *συντέλεια*. Etiam illi qui jure civitatis impetrato eadem cum civibus munia eundemque censum habebant communem *συντελείς*, vel *πολις ἰσοτελείς*, ὁμοτελείς dicti. Kühn.

55 *Συστρατιώτης*] C. A. post vocem hanc: *συνθεάτριαν δὲ &c.* Kühn.

Συστρατιώτης] Hic male repetitur *συστρατιώτης*, quod jam antea habuisti Segm. p. x. JUNG.

56 *Συνθεάτριαν*] Ex *Aristophane* & supra II, 56. Sed scribe *συνθεάτριαν*. ut dicto loco in vulgatis est, & in ipso loco *Aristophanis*, quem infra ad X, 67. ex MS. proferam. JUNG.

57 *Σύγκοιτος*] *Σύγκοιτος*, *concupitum*; uti in *Glossis concubina*, *σύγκοιτος*. Kühn.

58 *Συστάδας ἀμπ.*] Vites ita consistæ, ut aditus ad eas egressulque sint difficiles propter earum viciniam confusionem. meminit harum etiam *Aristot.* lib. VII. *Polit.* cap. II. καὶ ante *σύμποδα* abest a C. A. item ante *συνθήκην*. Kühn.

JULII POLLUCIS.

59 *Εἴη δ' ἂν &c.*] In MS. defunt εἴη δ' ἂν ἐκ τ. κ. σ. De hoc nomine & *ρηγνίχης*, ubi *σύνπαγμα* *Ρηγορίνη* improbat, & *χρητὸν* *συντυχίαν* λέγειν, ait: ubi *Νυμφῆσι* hujus *Pollucis* loci in suis *Notis* meminit. JUNG.

60 *Συμμάθητάς*] Ut in *Euthydemo*, non longe ab initio: *ἔγω δ' ἂν Κρίταν*, ἐκείσε μὲν ἄλλους πείπαικα *συμμάθητάς* μοι *Φαιτῶν* *προβύτας* &c. Alter vero locus ubi *σύνοψις οἰκειότητος*, exstat in lib. VII. de *Republ.* non longa sine: *μετὰ δὲ τούτου τὸν χρόνον*, ἐκ τῶν εἰκοσίων ἔτων οἱ προκρίντες, τιμῶς τε μείζους τῶν ἄλλων οἴονται, τὰ τε χυδὴν μαθήματα παισὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γινόμενά, τούτοις συνακτίον εἰς σύνοψιν οἰκειότητος ἀλλήλων τῶν μαθημάτων, καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως. & statim: ὁ μὲν γὰρ *συναπτικός*, *διαλεκτικός*. JUNG.

61 *Καὶ σύνοψ.*] *Καὶ* omittit C. A. *Interpres* *σύνοψιν οἰκειότητος*, reddit, *compendium* vel *taxationem familiaritatis*. ascribam munia *Platonis* e libro VII. de *Republ.* τὰ χυδὴν μαθήματα παισὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γινόμενά, τούτοις συνακτίον εἰς σύνοψιν οἰκειότητος ἀλλήλων τῶν μαθημάτων, καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως, *disciplina sine ordine pueris in puerili aetate tradita illis* (eximiis, vigesimum annum egressis) *cogenda sunt in compendium*. ex quo *affinitas disciplinarum inter se* *est cum ipsa veri boni natura elucescat*. ex hoc loco puto liquere quid sit *σύνοψις οἰκειότητος*. Kühn.

62 *Συμβιώτοι*] P. *συμβιώται*. al. *συμβιωτής* dicitur. SEB.

Συμβιώτοι] C. A. *συμβιωταί*. C. V. *συμβιωτε* *συμπάροικοι* male. καὶ iterum abest ante *συνήλικες* a C. A. Kühn.

Συμβιώτοι] MS. *συμβιωτε*, *συμπάροικοι* &c. JUNG.

63 *Δι, καὶ*] Abfunt a C. A. *Interpr.* ex *συνιεροποιόν* fecit *συνιεραστήν* vel *συνιεροποιόντα*, ut ita loquar, reddit enim *rivalem*. sed non ita est. *συνιεροποιόν* sunt collegæ ad certa sacra facienda Athenis. de quibus infra lib. VIII, 170. uti *συνπρίτανες*, *συμβουλευταί*

Ο ο ο

καὶ συμπρύτανιν, καὶ συμβουλευτήν. ἢ δὲ κωμωδία, καὶ ⁶⁴ συγκηδεστήν. Τὰ δ' ἐκ τούτων παραγόμενα ῥήματα, ἢ πράγματα, ἢ ἐπιρρήματα, ⁶⁵ ῥάδιον ἀν εἴη τῷ βουλομένῳ λέγειν.

* 66 Ἐκ τοῦ ἡμι.

γ.

* *Composita ex ἡμι.*

3. 160

Ἐκ δὲ τοῦ ἡμι, ταῦτα τὰ ὀνόματα, ἡμιμανής, ⁶⁷ ἡμιμαθής, ἡμίμεστον, ⁶⁸ ἡμίπλεων, ἡμιπλήρωτος, ⁶⁹ ἡμιδέες, ἡμιμέδιμνος, ἡμιμόχθηρος, ⁷⁰ ἡμίτομον, ἡμίβρωτον, ἡμιδραχμον, ⁷¹ ἡμιβόλιον, ἡμίεκτον. ⁷² καὶ ἡμιεκτέον Ἀριστοφάνη. ἡμιχοϊνικον, ⁷³ ἡμιγενές, ⁷⁴ ἡμίονος, ⁷⁵ ἡμίεργον, ⁷⁶ ἡμιτελές, ἡμιποίητον, ἡμίβραυστον, ⁷⁷ ἡμίφαστον, ἡμίφρακτον, ἡμίφλεκτον. ἡμίοπτα, ἡμίεφθα, ἡμιτέλεστα, ⁷⁸ ἡμίβρωτα, ⁷⁹ ἡμίκρανα, ⁸⁰ ἡμιμόριον, ⁸¹ ἡμιθνής, ἡμιμέθυσος, ἡμιτυμπάνιστος, * ἡμιτάλαντον, ⁸² ἡμίγυμνος, ἡμιθίβος, ⁸³ ἡμικλήριον. ἡμίλουτοι δὲ, Κρατί-

Confenatorem, & Confiliarium. Comici autem, Συγκηδεστήν. * Sed Συγκηδεσταί sunt Matris, & Uxoris Parentes. * Cæterum verba, rerum nomina, & adverbia ex his deducta, cuius volenti facile erit pronunciare.

Ex ἡμι porro hæc componuntur, semifuriosus, semidoctus, semiplenum, semirepletum, semiimpletum, semivacuum, semimedimnus, semimalus, semifectum, semicomelusum, semidrachma, semiobulus, semifextarius. Et Semifextarium, apud Aristophanem. Semichœnix, semibarbatum, mulus, semifactum, semiperfectum, semifractum, semidictum, semimunitum, semiustum: semiaffata, semicocta, semiperfecta, semicomesta. Semicrania, semipars, semimortuus, semiēbrius, semitensus, * semitalentum, seminudus, 161 semideus, semifors. Ἠμίλουτοι vero, dixit

tis, notant collegam apud diclos Prytaneis & in Σεπαιμ. KÜHN.

Δὲ, καὶ] In MS. defunt δὲ καὶ. JUNG.

64 Συγκηδεστήν.] *Hesych.* ἑσσηε & generi parentes ita dici ait; German. *Gegenschnaber.* dein omittuntur cætera usque ad Sectionis finem. KÜHN.

Συγκηδεστήν.] MS. *συγκηδεστήν.* reliqua hujus Sectionis deficient. JUNG.

65 ῥάδιον] Ἀπίρατα e MS. habet *Falckenburgius* pro ῥάδιον, quod vulgato & non melius, certe non pejus est.

66 Ἐκ τοῦ ἡμι.] Περὶ ὀνομάτων ἐκ τοῦ ἡμι. & similiter in seqq. titulis. SEB.

Ἐκ τοῦ ἡμι.] C. A. præmittit περὶ ὀνομάτων, ὅσα &c. textus postea: ἐκ τοῦ ἡμι ἡμιθαῖς, forte ἡμιθαῖς, *semiotitimus.* pro ἡμίμεστον & ἡμίπλεων C. V. ἡμίμετρον, ἡμίπλεον. KÜHN.

Ἐκ τοῦ ἡμι.] Ἐκ δὲ τοῦ ἡμι in MS. ad oram a quodam scriptum: Sectio ipsa, quæ tamen statim priori *συγκηδεστήν* adjungitur in MS. ita habet: Ἐκ δὲ τοῦ ἡμι, ἢ δ' ἀν συντεθεῖν, ἡμιμανής, ἡμιμαθής &c. JUNG.

67 Ἠμιμαθής] P. ἡμιμαθής. ἡμίμεστ.

68 Ἠμιπλεων] Ἠμιπλεον MS. ut & supra vulgati IV, 170. at V, 134. inferebat ἡμίπλεων. doctiss. *Seberus* adnotat ex MS. etiam ἡμιθαῖς. quod vix omnifsum credo hic a *Polluce* certe. JUNG.

69 Ἠμιδέεις] Deest in MS. ἡμιδέεις quod habuit & supra IV, 170. & V, 134. ubi & ἡμίκενον habes, quod forte hic quoque posuerat *Pollux*, omisit scriba. JUNG.

70 Ἠμίτ. ἡμίβρ.] Defunt in MS. ἡμίτ. ἡμίβρ. JUNG.

71 Ἠμιβόλιον] MS. ἡμιβόλιον. Et apud *Hesychium* in ἡμίεκτον, est ἡμιβόλιον. & apud eundem inferius ἡμιβόλιον, τὸ ἡμισυ τοῦ ὀβολοῦ. ubi tamen ex serie litterarum ἡμιβόλιον emendandum videtur. infra tamen IX, 64. in MS. est etiam per ο, ἡμιβόλιον, ut & IX, 67. quemadmodum hic vulgati. JUNG.

72 Καὶ ἡμιεκτέον] Ἠμιεκταῖον alii perperam. vid. *Phavorin.* in ἡμίεκτον, & *Jacob Capellin* de Menfuis cap. 36. *Interpr.* reddit *semifextarius* id est ἡμίνα, *hemina.* Gl. ἡμίξιστον, *hemina.* vid. *Hesych.* in ἡμίεκτον. KÜHN.

Καὶ ἡμιεκτέον] In MS. defunt καὶ ἡμιεκτέον Ἀριστοφ. sic ut & ἡμιγενής. *Aristophanici* locum in *Nubi-*

bus ejus indicant. ἡμιγενής etiam apud *Platonem* est, in *Τίμαιοι* περὶ δὲ τὴν τῶν μυκτῆρων δύναμιν, εἶδη μὲν αὐτὴ ἐστὶν. τὸ γὰρ τῶν ὀσμῶν πᾶν ἡμιγενές. JUNG.

73 *Semibarbatum*] Ita v. l. exp. ἡμιγενέος. At ἡμιγενέος semicreatum vel semigenitum notat. SEB. 2. Ἠμιγενής] Abest a C. A. KÜHN.

74 Ἠμίονος] De dissimillimis *Synes.* ὡς περ ἐν ἡμιθνοῖς ἡμίθιοι. KÜHN.

75 Ἠμίεργον] In C. A. omittis interjectis ἡμίκρανον ex correctione, ἡμιμόριον, ἡμιμέθυσος, ἡμιτελέκτων, ἡμιμασπτον, ἡμίποπον αὐλὸν, ἡμίκακον, ἡμικᾶκας, ἡμιπόδιον. τὸ μῆντοι &c. marginis sunt ad finem usque. KÜHN.

76 Ἠμιτελές] In MS. defunt ἡμιτελές, ἡμιτ. ἡμιθρ. ἡμιτελ. ἡμίβρωτα, cum mediis. In quibus notandum videtur ἡμίφαστον, de quo ut temere mutando non autumo, ita vix mihi persuadeo omnifsum hic a *Polluce* esse ἡμίκαυστον. quod jam magis credo, quam infra legam VII, 110. ἡμίκαυστοι ἀνθρακας in MS. & infra X, 101. ἡμίκαυτοι, idem. JUNG.

77 Ἠμίφαστον] *Semilucidum* a φᾶς & *holice* φᾶς *lucco*, unde φᾶσις. KÜHN.

78 Ἠμίβρωτα] Incidit apud *Laertium* lib. IX. in *Τίμοιοι*: εἰκῆ τε αὐτῷ ἐκίετο τὰ ποιήματα, ἐπίστε ἡμίβρωτα. JUNG.

79 Ἠμίκρανα] Ita & *Hesych.* ut notetur *sinciput* & occiput. *Gloss.* ἡμίκρανον, *sinciput*, in singulari. *Phrygischus* ἡμίκεφάλαιον μὴ λέγει, ἀλλὰ ἡμίκρανον. KÜHN.

Ἠμίκρανα] MS. pro ἡμίκρανα, habet ἡμίκρανα. quod mihi sane reponendum videtur. exstat & in MS. supra II, 41. & IV, 184. quamvis accentu variante. JUNG.

80 Ἠμιμόριον] MS. ἡμιμοίριον. JUNG.

81 Ἠμιθνής &c.] Defunt in MS. ἡμιθνής & ἡμιτυμπ. *Hesychius*, ἡμιθυμπανιστής, ἡμιθαῖς. JUNG.

82 Ἠμίγ. &c.] In MS. defunt ἡμίγ. ἡμίθ. ἡμικλ. & pro his MS. habet, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἡμικλήριον ex *Demosthene* *Noster* credo, promisit. Ita enim in ea κατὰ Ὀλυμπιοδάρου βλάβης aliquoties τοῦ ἡμικλήριου, & semel etiam: καὶ αὐτὸς ἔλαχεν τοῦ ἡμικλήριου, ubi etiam puto ἡμικλήριον emendandum: ut in argumento orationis est. JUNG.

83 Ἠμικλήριον] *Interpr.* *semifors*, clarius, *dimidium hereditatis*, vel *hereditas ex semisse.* utitur voce *Ilaus*

Cratinus, & Philelius. Semiplicatum. Et Crates, Semipistum. Et Semiphosorium, Aristophanes. Et Tibiam imperfectam, Æschylus. Atque Semimalum, Euclides dicit, & Sophocles. Aristophanes vero, etiam Semimale. Et Dinarchus, Semipies. Semiauratus vero, Anaxandrides. Tum & illa Menandri, Seminatum, & Semiscriptum, tolerabilia sunt. Sed Semimolestum, omnino malum est.

nos ⁸⁴ εἴρηκε, καὶ ⁸⁵ Φιλύλλιος ἡμίπλεκτον. καὶ Κράτης, ⁸⁶ ἡμιμάσσητον. καὶ ⁸⁷ ἡμιφωσόνιον, ⁸⁸ Ἀριστοφάνης. καὶ ⁸⁹ ἡμίσιπον αὐλὸν, Αἰσχύλος. ⁹⁰ καὶ ⁹¹ ἡμικάκον δὲ * ⁹² Εὐκλείδης λέγει, καὶ Σοφοκλῆς. Ἀριστοφάνης δὲ, καὶ ἡμιμάκως. ⁹³ καὶ Δείναρχος, ἡμιπόδιον. ἡμιχρύσους δὲ, ⁹⁴ Ἀναξανδρίδης. τὸ μέντοι Μενάνδρου ἡμιφύες, καὶ ἡμίγραφον, ἀνεκτά. τὸ δὲ ⁹⁵ ἡμιλάστανον, παμπόνηρον.

162

Composita a παν.

4.

* ⁹⁶ Ἐκ τοῦ παν.

δ'. 162

Ex παν porro composita sunt, perpulcher, permalus, versutus, vulgaris: atque perpulchre, & permale. Et ut Platon dixit, Perpulchra. Perpulchrum, perantiquum, permagnum, ingens, repletum, permultum, perlongum, omnino varium, miscellaneum; varium, concinnum, plenilunium, totum inquinatum: perniciosus, temerarius. Perpollutum, permalum,

τὰ μέντοι ἐκ τοῦ παν σύνθετα, πάγκαλος, πάγκακος, πανοῦργος, πάνδημος. ⁹⁷ καὶ παγκάλως, καὶ παγκάκως. καὶ ὡς Πλάτων, παγκάλη, πάγκαλον, παμπάλαιον, ⁹⁸ πάμμεγα, παμμέγεθες, παμπληθές, πάμπολυ, πάμμηκες, παμπόικιον, παντοδαπὸν; παντοῖον, παναρμόνιον, ⁹⁹ πανσέληνος, παναγές, πανάλης, πάντολμος, παμμίαιρον, παμπόνηρον,

non semel Orat. VI. opponiturque κλέρον πάντα & ἡμικλήριον. Kühn.

84 Εἴρηκε] Pro εἴρηκε, MS. εἴπεν. JUNG.

85 Φιλύλλιος.] Φιλύλλιος. supra II, 231. SEB.

Φιλύλλιος] Recte *Salm.* & C. V. Φιλύλλιος. vid. supra VI, 103. cuius mentio sæpe fit apud *Nostrum*. Kühn. Φιλύλλιος] MS. Φιλύλλιος. recte. nec aliter hoc poetæ nomen scribi debebat. Ibidem in MS. deest Κράτης. JUNG.

Φιλύλλιος] Φιλύλλιος pro Φιλύλλιος & hic, & supra reposui, deleta quæ hoc vocabulum excipiebat in ante editis distinctione minima.

86 ἡμιμάσσητον] *Semimansa*, qua solet nutriti ingerere alimentis. a μασάομαι. Kühn.

ἡμιμάσσητον] MS. ἡμιμάσσητοι. JUNG.

87 ἡμιφωσόνιον] Infra VII, 71. ἡμιφωσόνιον, quod H. Steph. obiter observari jubet dum explicat φάσαν seu φάσσαν & φωσώνιον. tamen si an illud hic reponendum haud certum. SEB.

ἡμιφωσόνιον] Idem esse puto cum *Hesychii* ἡμιφάσιον, & tenuis linthealis segmentum. C. V. ἡμιφωσόνιον. Kühn.

ἡμιφωσόνιον] MS. ἡμιφωσόνιον. Et ita sane scribendum, habetque non aliter MS. infra VII, 71. Apud *Hesychium* quoque videtur corrupte scribi, ἡμιφάσιον, συνδῶν ῥάκος. JUNG.

ἡμιφωσόνιον] ἡμιφωσόνιον pro ἡμιφάσιον emendationi Cl. Kühnii debes.

88 Ἀριστοφ.] Deest in MS. Ἀριστοφάνης. JUNG.

89 ἡμίσιπον αὐλὸν] ἡμίσιπος αὐλὸς supra libr. IV, 77. C. V. ἡμίσιπον αὐλὸν male. Kühn.

90 Καὶ] Deest καὶ post Αἰσχ. in MS. JUNG.

91 ἡμικάκον] ἡμικάκον rejicit *Phrygichus* & ἡμιμόχθηρον laudat. Kühn.

ἡμικάκον] MS. saltem ἡμικάκον, ἡμικάκως habet, reliquis omisiss. Damnat vero τὸ ἡμικάκον *Phrygichus*, ubi ex *Polluce* ista adnotat *Nunnesius*. Locus de ἡμικάκως est in *Aristophani* *Thesmophoriazibus* hic: τίς μιν οὖν, ἀλλ' ἡμικάκως ἐβασκόμην. JUNG.

92 * Εὐκλείδης] Forrasse scribendum Εὐθυκλῆς. *Cassianus*. in *Athen.* III, 35. SEB.

* Εὐκλείδης] Hujus nomen legebatur & supra III, 82. sed in MS. nostro, pro vulgato οὐ πλείους. Cl. *Cassianus* lib. III. animadv. in *Athen.* cap. 35. Εὐθυκλῆς hic emendandum putat. JUNG.

93 Καὶ Δείναρχος] In MS. deest καὶ Δείναρχος, ἡμιχρύσους δὲ. JUNG.

94 Ἀναξανδρίδης] Recte *Ἀναξανδρίδης* & ita legendum infra ex MSS. IX, 59. Kühn.

Ἀναξανδρίδης] In MS. deest *Ἀναξανδρ.* infra ubi eadem *Nostr.* id recte est in MS. IX, 59. JUNG.

95 ἡμιλάστανον] ἡμιλάστανον. H. Steph. SEB. *Semimolestum*] Dimidia ex parte λάστανον. obsecror vox. SEB. 2.

ἡμιλάστανον] MSS. & *Salm.* ἡμιλάστανον. quid sit ταῦρος apud Venereos nepotulos notum satis. sed talia felicius ignores quam discas. vld. *Phrygichum*. Kühn.

ἡμιλάστανον] MS. ἡμιλάστανον. quod omnino reponendum hic est. JUNG.

ἡμιλάστανον] ἡμιλάστανον e MSSis jam repositum est in textu, pro prior. edit. ἡμιλάστανον.

96 Ἐκ τοῦ παν.] C. A. περι ὄνομ. ὅσα &c. textus vero habet: ἐκ δὲ τοῦ παν πάγκαλος &c. πάνδημος, παμπάλαιον καὶ τὰ Θουκυδίδια (Θουκυδίδια) πανολοθρία, (C. V. πανολοθρία) πανδημί, πανσυδί, πανοικεσία, πανσυδία, ὡς τὰ Πλάτωνος &c. πάνσμιτρος, (C. V. πάνσμιτρος,) παντοπάλιον. εἴτα πανώλης. εἴποις δ' αὖ καὶ παγενής, πανθοσία, π. π. πάννηχος, τούτων δὲ πανύφρονα (C. V. πανύφρονα) Κ. κ. π. πανδοκῦτριον & πανδοχεύτρια. dein margo C. A. καὶ ὡς Κ. παναγαθῆ. κ. Α. πάγκυρφος. Παναθήναια, Πανάνια, (leg. Πανιώνια,) κ. Παναϊώλια. postea textus: καὶ Παμβοιώτια (ita & C. V.) καὶ Πάνδια, cætera absunt. Πανιώνια legit etiam *Salm.* sed pro Πανάνια. Kühn.

Ἐκ τοῦ παν.] In ora MS. ab alia manu Ἐκ πάν. Contextus initium hoc: Ἐκ δὲ τοῦ πάν πάγκαλος. JUNG.

97 Καὶ παγκ. &c.] In MS. deest καὶ cum sequentibus, usque ad καὶ τὰ Θουκ. pro quibus omnibus fultem MS. παμπάλαιον, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὰ Θ. &c. JUNG.

98 Πάμμεγα] *Plato Phædo* paullo longius a fine, δοκί δὲ τούτου πάμμεγα εἶναι τοῖς περὶ ταῦτα. Ceterum apud *Platonem Phædone* habes, πάγκαλόν τι καὶ θῆιον, & in *Symposio* πάγκαλα ἀγάγματα. παγκάλη vero, ut extremo lib. IV. Legum παγκάλη ἀναπαύλη. *Phædo*: τοῦ τε ἄγνου τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον, πάγκαλον. & statim παγκάλης ἔχιν. JUNG.

99 Πανσέληνος] *Glossa Veterum* πανσέληνος, *Lupa plena*. πανσέληνον, *Plenilunium*. Kühn.

πάνσοφον, παντελές, πάνδεινον, πάνδηλον. καὶ τὰ Θουκυδίδου, ¹⁰⁰ πανωλεθρία, ¹ πανδημεί, ² πανσυδῆ. γράφεται δὲ καὶ ³ πανσυδί. * πανοικεσία, πανσυδία, ⁴ πανδαισία. ⁵ καὶ τὰ Πλάτωνος, πανπλούσιος, ⁶ πάνσμικρος, πάμμικρος, παντοπάλιον. ⁷ εἴποις δ' ἂν, καὶ παγγενῆ, πανστρατιᾷ, παναισχές, ⁸ πανπρασία. Ἀντιφῶν δὲ, καὶ ἐξηλάσθαι πανοικεσία. πανθονία, παγκαρπία, πανοπλία. ⁹ πανήμερος, ¹⁰ πάννυχος. τοῦτον δὲ καὶ ¹¹ πανεύφρονα Κρατίνος καλεῖ. πανδοκεύς, πανδοκεύτρια. καὶ ὡς Κρατίνος, ¹² παναγάθη. καὶ Ἀριστοφάνης, ¹³ πάγκυφος ¹⁴ εἰλαία. καὶ Παναθηναία δὲ, καὶ ¹⁵ Πανιώνια, καὶ Παναιτώλια, καὶ ¹⁶ Πανβοιώτια, καὶ Πάνδεια, ¹⁷ καὶ Πανώνια, καὶ τὰ ὅμοια.

¹⁰⁰ Πανωλεθρία] MS. πανολεθρία. πανωλεθρία habes apud Thucydidem extremo lib. VII. πανωλεθρία δὲ, τὸ λεγόμενον, καὶ πῆξος καὶ νῆς, καὶ οὐδὲν ὃ, τι οὐκ ἀπάλεστο. Ceterum πανδημεί sæpissime occurrit omnibus libris. Tertium initio lib. VIII. μὴ οὕτω γὰρ ἂν πανσυδί διεφθάρθαι. JUNG.

¹ Πανδημεί, πανσυδί.] Ita & supra I, 160. ubi nihil horum in MSS. qui hoc loco editis conformes, sicut & A. infra IX, 10. alii potius agnoscunt πανδημεί & πανσυδί. SEB.

Πανδημεί, πανσυδί.] Πανδημεί pro πανδημεί emendavit in textu Cl. Kühnius ut supra I, 160.

² Πανσυδῆ. &c.] MS. πανσυδί. omiffa periodo sequenti; γράφεται δὲ καὶ πανσυδί. infra IX, 143. est πανσυδί. JUNG.

³ Πανσυδί.] Πανσυδί, cum toto sermone, totius vitiis. Kühn.

⁴ Πανδαισία.] Πανδαισία, capsula dubia vel Collactitia. Kühn.

Πανδαισία.] In MS. deest πανδαισία, quod apud Herodotum nostrum Terpsichore cap. 20. πανδαισίη τελή. emenda itaque πανδαισία. & præcedentia malim eo casu πανοικεσία, πανσυδία. Platonismum πανπλούσιος in Philosopheri Νόμοις esse supra indicat Noster ipse III, 108. ubi locum aliquem adscripti ex lib. V. Legum. μέριον &c. καίπερ πάνσμικρον ὃν apud eundem habes lib. X. Legum. & alias sæpe. παντοπάλιον autem est in libr. VIII. de Rep. ὡς περ εἰς παντοπάλιον ἀφικόμενον πολιτεῖαν. JUNG.

⁵ Καὶ τὰ Πλ.] P. ὡς τὰ τοῦ Πλάτ. SEB.

⁶ Πάνσμικρος] MS. πάνσμικρος, omiffio πάνμικρος. JUNG.

⁷ Εἴποις &c.] Εἴποις &c. usque ad πανθ. defunt in MS. qui pro iis habet solum, εἴτα πανθλῆς, παγγενῆ. πανθ. &c. IX, 143. παγγενῆ MS. quamvis id correctum in παγγενῆ. sed Segm. præc. antea πανθλῆς habuisti in vulgatis & supra V, 130. ubi autem πανστρατιᾷ editum emenda πανστρατιᾷ, ut sæpius apud Herodotum nostrum πανστρατιᾷ est, ut Clione c. 62. & alibi Musarum. Pro ἐξηλάσθαι vero vulgato, an ἐξηλάσθαι scribendum? JUNG.

⁸ Πανπρασία.] Interpret. omnium confusio. πανσπερμία hoc fuerit forsitan. at πανπρασία est venditio variorum suppellectilium vel mercis omnis generis. Kühn.

⁹ Πανήμερος] In MS. deest πανήμερος. JUNG.

¹⁰ Pernocians] Pernox. Ita Socrates stare solitus dicitur pertinaciter statim, perditius atque perniox a summo lucis ortu ad solem alterum orientem &c. Gell. II, 1. vid. Platon. Convivium fol. 1205. ubi de eodem: ὃ δὲ εἰσπῆκει μέχρις εἰς ἠγέμεστο, καὶ ἥλιος ἀνέσχετο. SEB. 2.

¹¹ Πανεύφρονα] Nam εὐφρόνη vocatur ἢ νῆξ, nox.

sapientissimum, perfectum, pergrave, præclarum. Et illa Thucydidis, Omnium perditio, Publice, Omnium cum impetu. Sed & πανσυδί scribitur. * Tota domus, omnium conatus, omnium convivium. Et hæc Platonis, Prædives, Perparvus, Perexiguus, Nundinæ. Dices quoque omnium jugum, omnium cum exercitu, perturpe, omnium confusio. Antiphon etiam, Tota familia expelli dixit. Publicum convivium, fructuum omnium confusio, panoplia, tota die permanens. Pernocians: quem Cratinus Πανεύφρονα vocavit. Caupo, cauponaria. Et secundum Cratinum, Optima. Et Aristophanes, Tota gibbosa olea. Tum etiam Panathenæa festa, Panolia, Panætolia, Pambiotia, Pandia, Panionia, & similia hisce.

H. Stephan. *Plutarch.* de curios. fol. 310. τὴν νύκτα προσεῖπον εὐφρόνην, μέγα πρὸς εὐφροσύνην τῶν ζητουμένων, καὶ ἐκείνη ἠγούμενοι τὴν ἰσχυρὰν καὶ τὸ ἀπερίσπαστον. vid. & Qu. Conv. lib. VII, probl. 9. SEB.

Πανεύφρονα] MS. πανεύφρονα sine præcedenti καὶ. Sed bene habet illud πανεύφρονα. vide Seberi nostri Notas. JUNG.

Πανεύφρονα] Εὐφρόνη ποίηται apud Poëtas notat. Hefych. εὐφρόνη, νῆξ καὶ εὐφροσύνη. (f. εὐφροσύνη) & elegantia sunt quæ habet hanc in rem Ghenetus de nat. Deor. cap. 14. τῆς ἐν νυκτὶ ζητήσεως δεῖ πρὸς τὰ κατὰ παιδείαν. εὐφρόνη γὰρ οἱ ποιητὰι οὐδὲ ἀλλοῦ τι τὴν νύκτα ἐκάλεσαν, ἢ διὰ τὸ εὐφροσύνῃ ἐν αὐτῇ. ὡς καὶ Ἐπίχαρμος, εἴτε τι, φησὶ, ζητεῖς σαφὸν, τῆς νυκτὸς εἰδυρητότεον. καὶ πάντα τὰ σπουδαῖα νυκτὶ (MS. νυκτὸς) μᾶλλον εὐρίσκειται. vid. Etymolog. M. in Εὐφρόνη, quæ Rhavotinus exscripsit. addatur & Eufrast. ad Iliad. B. 127, 15.

¹² Παναγάθη.] MS. παναγάθη. JUNG.

¹³ Πάγκυφος εἰλαία.] Optima lectio. Hefych. Ἄστη εἰλαία ἢ ἐν ἀκροπόλει ἢ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα. ἄστη est olea in arce, quæ dicitur πάγκυφος, tota in terram prope, propterea quia humilior erat. vid. infra IX, 17. Kühn.

¹⁴ Εἰλαία.] Deest εἰλαία in MS. JUNG.

¹⁵ Πανώλια] Ἰσ. Παναιώλια. Sylb. eidem mox pro Πανώνια placet Πανίονια, quod fecti nomen apud Herodot. lib. I. fol. 69. SEB.

Πανώλια] MS. Πανώνια, pro Πανώλια. H. Stephan. ad oram adscripti ad sequens Παναιτώλια, Παναιώλια *prout leg.* nescio quis, nec satis enim adsequor scripturam. Livius lib. XXXI. Concilium Ætolorum statuta die, quod Panætolium vocant. futurum erat. Sane pro illo Πανώλια Sylburgium emendare Παναιώλια index amicus noster in Notis suis. JUNG.

Πανώλια] Πανίονια pro Πανώλια reposuit in textu Cl. Kühnius, uti emendavit & doctiss. Canterus ad sui Codicis oram.

¹⁶ Πανβοιώτια] MS. noster Πανβοιώτια. Scribamus itaque sine dubio πανβοιώτια. JUNG.

Πανβοιώτια] Πανβοιώτια pro Πανβιώτια ex emendatione Cl. Kühnius textus habet.

¹⁷ Καὶ Πανώνια] Deest in MS. καὶ Πανώνια. Pro eo vero Πανίονια adnotavit in suo codice H. Stephanus. & apud Herodotum Πανίονια addidit. Idem visum Sylburgio, ut ex Notis Seberi nostri patet. Et certe Πανίονια inter hæc omiffa a Polluce mihi nemo persuadeat. Πάνδεια vero ita etiam in MS. nostro & apud Suid. alias maluisse Πάνδεια, ut apud Hefychium est. Sed illud & Harpocratius habet & Etymologicum. JUNG.

Cæterum ex *πάλιν* sunt, *versutus*, *re-*
venditus, *revenditor*, *inversus*, *tetricus*.
Sicuti vero *Retrofugus*, *Poëticum* est:
sic *reflexum*, & *retensum*, *durum* est.
Dinarchus autem, *reproditor* dixit. *Πα-*
λίμπηγα vero *Comici* vocarunt *veteres so-*
leas. & *Corio* *refarcita*. & *Repetitum Re-*
um, qui *sæpius* in *judicium* *citatus* est. &
Παλίγγλωσσον pro *male loquente*.

Ἐκ δὲ τοῦ *πάλιν*, *παλίμβολος*, ¹⁹ *παλίμπρα-*
τος, ²⁰ *παλιγκάπηλος*, *παλίντροπος*, ²¹ *παλίγ-*
κotos. ὡς περ δὲ τὸ *παλινόργος ποιητικὸν*, ²² *οὔτω*
καὶ τὸ παλιντρέπελος βίαιον, καὶ τὸ *παλίντονον*.
Δείναρχος δὲ, ²³ *παλιμπροδότης* ²⁴ εἶπε. ²⁵ *παλίμ-*
πηγα δὲ οἱ *κωμικοὶ*, τὰ *παλαιὰ* ²⁶ *καττύματα*,
καὶ ²⁷ *παλινδορία*. καὶ ²⁸ *παλίνδικον*, τὸν *πολ-*
λάκις δικαζόμενον. καὶ ²⁹ *παλίγγλωσσον*, τὸν
³⁰ *κακόφημον*.

Ex *τρι* vero componuntur, *triplex*, *tri-*
drachma, *trium librarum*, *trium talen-*
torum, *chlamys tres stateres æquivalens*,
triens, *præceps*. *Satelles regius* in *Choro*,

Ἐκ δὲ τοῦ *τρι*, ³² *τριπλοῦν*, *τρίδραχμον*, ³³ *τρί-*
μνον, *τριτάλαντον*. *τριστάτης* *χλαμύς*, *τρι-*
τημόριον, ³⁴ *τρικόλυβον*. ³⁵ *τριστάτης ἐν χορῶ*,

18 Ἐκ τοῦ *παλιν*.] C. A. ὅσα ἐκ τοῦ *πάλιν*. KÜHN.
Ἐκ τοῦ *παλιν*.] In ora MS. nostra aliquis adposuit,
Ἐκ *πάλιν*. JUNG.

19 *Παλίμπρατος*] In C. A. *παλίμπρατος* abest. no-
tat autem *Hesych.* in voce *παλίσιος*, quod τὸ *πάλιν*
serpe significet *usurpationem* rei alicujus. ut *παλινούπηλος*
est *Dardanius*, qui in rebus dividendis assiduus est.
παλίμπρατος est *servus sæpius venditus*. *παλίνοργος* in
Cl. recitans. *παλιντρέπελος*, *παλίντονος*, in *contra-*
rium versatilis, *tenfils*. KÜHN.

Παλίμπρατος] Desunt in MS. *παλίμπρατος*, *πα-*
λίντροπος, *παλίγκπος*. pro isto autem ultimo omnino
mihi reponendum videtur *παλίγκτος*, quod quum
Aristophanes *usurpaverit*, eo mihi magis *persuadeo*
Nostrum inde retulisse, facilis vero fuit lapsus *opeta-*
rum e *το* in *πο*. Sic supra VI, 141. pariter in *τορία*
peccatum fuit. Alias eodem versu MS. *παλιγκάπηλος*
habet. JUNG.

20 *Παλιγκάπηλος*] In C. A. post *παλιγκάπηλος* est
ἄσπερ δὲ τὸ *π*. &c. KÜHN.

21 *Παλίγκπος*] *Παλίγκτος* pro *παλίγκπος* emen-
davit in textu Cl. *Kühnius*.

22 *Οὔτω*] MS. *οὔτως*. JUNG.

23 *Παλιμπροδ.*] MS. *παλιμπροδότης*. Usus alias hac
voce & *Arrianus* de quodam *Menodoro*, qui rursus
ad *Pompejum* ab *Οἰλιανῷ* transierat, ὃν φύσει *παλιμ-*
προδότης, ut adnotavit *H. Sierhanus* in *Plutarchi* *Vitas*.
JUNG.

24 *Εἶπε*] P. ἔφη. SEB.

25 *Παλίμπηγα*] C. A. δὲ omisso: οἱ κ. τὰ π. κα-
τύματα. (C. V. *κασσύματα*), *παλινδορία*, *παλίνδικος*,
ὁ *πολλάκις δικαζόμενος*. καὶ *παλιγγλωσσος* ὁ *κακόφημος*.
παλιμπηγα sunt *calcei quibus solum jam serpe suppra-*
elium. quod & *παλινδορία*. vid. *Hesych.* in *παλινδορία*.
KÜHN.

26 *Καττύματα*] MS. *κασσύματα*. JUNG.

27 *Παλινδορία*] *Hesychius* alio accentu: *παλινδο-*
ρία, τὸ σκύτος *Πλάτων* *σύφακι* καὶ *μωμοθήρα*. *παλιν-*
δορίαν *παίσας* αὐτοῦ *καταθήσα*. ubi forte pro καὶ, scri-
bendum ἢ, ut duplici titulo insignitum istud *δράμα* in-
telligamus a *Comico* fuisse. nec me conjectura præ-
veniet, quum nostris τοῦ *πίνυ* *Σαλμυδον* ea in *Athe-*
nasum *revolvens*, lib. VIII. cap. 7. ei idem in mente
fuisse, licet id non admitteret, credam. JUNG.

Παλινδορία] *Παλινδορία* pro *παλινδορία* repositum in
textu a Cl. *Kühnio*.

28 *Παλίνδικον*] P. *παλίνδικος* ὁ *πολλ.* *δικαζόμενος*. SEB.

Παλίνδικον] *Παλίνδικος*, qui *sæpius* *causam* dicit &
agit. Actio illa dicitur *παλινδικία*. KÜHN.

29 *Παλίγγλωσσον*] *Παλιγγλωσσος*, qui non *facit*
lingua. KÜHN.

Παλίγγλωσσον] MS. *παλίγλωσσον*. *Hesychius*, *πα-*
λιγλώσσω, *βλασφήμω*. JUNG.

30 *Κακόφωνον*] MSS. *κακόφημον*. SEB.

Κακόφωνον] *Severi* MSS. & noster *κακόφημος*, pro
vulgato *κακόφωνον*. Sic supra II, 109. *δυσφημον* idem
vocabulum *Pollux* explicat. JUNG.

Κακόφωνον] *Κακόφημον* ex MS. habet *Falckenbun-*
gus, uti & Cl. *Kühnius* in textu emendavit pro vulg.
κακόφωνον.

31 Ἐκ τοῦ *τρι*] C. A. ὅσα ἐκ τοῦ *τρι*. KÜHN.

Ἐκ τοῦ *τρι*] MS. noster in ora a quodam adscriptum
habet Ἐκ *τρι*. JUNG.

32 *Τριπλοῦς*] C. V. *τριπλοῦν*, *tripulum*. KÜHN.

Τριπλοῦς] MS. *τριπλοῦν*, quod propter tres *voculas*
sequentes eodem, vel potius neutro sexu non displi-
ceat. JUNG.

Τριπλοῦς] *Τριπλοῦν* e MSSis habet textus.

33 *Τρίμνον*] *Τρίμνον*, quod *tribus* *constat* *minis*.
KÜHN.

34 *Τρικόλυβον*] *Τρικόλυβος* *Hesych.* *νομισμάτων τι*.
τριτημόριον *Hesych.* *sex oboli*, & iterum docet, *voca-*
bulum hoc de parte *tertia* & certo quodam *numisma-*
te dici. KÜHN.

Τρικόλυβον] *Τρικόλυβον* etiam MS. infra tamen IX,
72. idem noster MS. *τρικόλυβον* quod & hic malim.
quamvis & *Hesychius* etiam *τρικόλυβον*, uno λ. JUNG.

35 *Τριστάτης*] P. *τριστατάτης*. SEB.

Τριστάτης] MSS. *τριστατάτης*, cujus *syncope* est
τριστατής. vid. supra IV, 106. unde apparet *τριστατά-*
την esse *teitiamum*, qui *stabat* *tertius* in *jugo* vel *ferie*
transversa *chori* *Comici*, uti *πρωστατής* qui *primus*
erat in *chori* *statione*. a *choro* dein hæc *vox* *transla-*
ta est ad *alios*, qui in *tertiis* *constitunt* apud *Reges* &
Principes. hinc LXX. cum in *Hebrais* occurrit *שְׁלִישׁ*
reddere *solent* *Græce*, *τριστατής*, quasi *tertium a Re-*
ge. vid. *Drusii Fragment. Veter. Interpr.* ad cap. 15.
Exodi. *Hesych.* eo respiciens, inprimis vero ad cap. 7.
lib. IV. *Reg.* *τριστατάται*, inquit, οἱ *περὶ* *χεῖρα* *τοῦ* *βα-*
σιλέως *ἔχοντες* *ἀνὰ* *τρεῖς* *λόγους*. eadem fere *Suidas*.
quæ sunt *suaves cogitationes* *Græcorum*. & inde *No-*
βη *Interpres* hic attulit: *satelles Regius in choro*, cum
tribus lanceis scilicet. KÜHN.

Τριστάτης] Omnino, sicut noster MS. *diserte* ha-
bet, & *Severi* etiam, *τριστατάτης* *rescribendum* ajo.
quod & in hac re *chorica* noster *Pollux* supra ait IV,
106. & *Hesychius* & *Aristoteles*, quamvis & alterum
existare non ignorem. JUNG.

τρίδουλος, ³⁶ τριτόστατος, ³⁷ τριμίτιον, ³⁸ τριταγωνιστής, τριήρης, ³⁹ τρίπολος γῆ. ⁴⁰ τρίκλυστος δὲ, Ἀριστοφάνης λέγει. τρισκατάπτυστος, ⁴¹ τριττωάρχης, τρίπαλαι. τὸ γὰρ τριπέρυστιν, ἡρέμα Φορτικόν. τρισκακοδαίμων, ⁴² καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

ex tertia generatione servus, tertius affluens, ter honoratum, histrio tertius Fabulæ partes agens, triremis, ter arata terra. Sed Ter inundatus, dixit Aristophanes. Despuendus, Trittyorum festorum Præses. Jam olim. Τριπέρυστιν enim, aliquanto durius est. Ter infœlix, & alia hujusmodi.

• ⁴³ Ἐκ τοῦ φιλο.

ζ.

• *Composita ex φιλο.*

7. 166

Ἐκ δὲ τοῦ ⁴⁴ φιλο, τὰδε σύνθετα, Φιλόπολις, ⁴⁵ Φιλόδημος, Φιλοστρατιώτης, Φιλοπροσῆγορος, Φιλόνεικος, Φιλόσοφος, ⁴⁶ Φιλόκαλος, ⁴⁷ Φιλεταῖρος, Φιλοβαρβαρος, ⁴⁸ Φιλέλλην, Φιλόλογος, Φιλήκοος, Φιλαθηναῖος, Φιλοχρήματος, Φιλόχρυσος, Φιλάργυρος, Φιλαινός, Φιλοπότης, Φιλόδικος, Φιλόθεος, Φιλαλήτης, Φιλοπράγμων, Φιλοπόλεμος, Φιλαίτιος, Φιλοκίνδυνος, Φίλεργος, Φιλαναλώτης, Φιλοτύραννος, Φιλολοιδόρος, ⁴⁹ Φιλόγελος, Φιλάνθρωπος, * Φιλοκερδής, Φιλόδωρος, Φιλόπαις, Φιλότεκνος, Φιλόστοργος, Φιλόμουσος, Φιλοσώματος, Φιλόψυχος, Φιλόξενος, Φιλόπλουτος, Φίλυπος, ⁵⁰ Φιλόληπτος, Φιλεκνηγέτης, Φιλογεωργός, Φιλοχωρῶν, καὶ Φιλοχωρία. ἴσως καὶ Φιλόχωρος, Φιλοτεχνία, Φιλό-

Ex φιλο præterea hæc composita extant: civitatis amator, popularis, militiæ deditus, affabilis, contentiosus, Philosophus, honesti indagator, sociorum amans, Barbarorum studiosus, Græciæ amator, loquendi studiosus, audiendi cupidus, Athenarum amans, avarus, auri studiosus, argenti amans, vinolentus, potandi cupidus, controversus, Dei amator, verax, operosus, bellicosus, querulus, periculorum amplexator, laboriosus, prodigus, tyranni amans, conviciis studens, risus amator, humanus, * lucri studiosus, munerum a-¹⁶⁷ mans, Puerorum amator, Liberorum cupidus, indulgens, Musas prosequens, corpulentus, animæ amans, hospites fovens, divitiis studens, somnolentus, prædæ avidus, venaticus, agriculturæ amator: loci amans, loci amor, fortassis & loci amator. Artis studium, artis studio-

³⁶ Τριτόστατος] Idem putarim cum τριτοστάτης & τριτοστάτης pag. antecedit. Kühn.

Τριτόστατος] MS. τριτόστατος, τρίδουλος, τριμίτιον, τρίταγ. ubi primum τριτόστατος an idem cum τριτοστάτη, vel quomodo commode exponendum? Deinde illud τριμίτιον eximie MS. præ quo vulgatum jam sordet. Potest enim illud esse diminutivum a τρίμιτον, quod Nolter infra VII, 58. είδος χιτωνίσκου ait: & τρίμιτα, & τρίμιτινα quoque e Nostro nota VII, 78. Jung.

³⁷ Τριμίτιον] C. V. bene τριμίτιον. Hesyeh. τριμίτινα, ὑφασματα τρίμιτα. ita edit. Hagenoëns. Gloss. Veterum τρίμιτον, triplex, τρίλεξ. sic εξαμίτιον unde Germanorum Sammet. Kühn.

Τριμίτιον] Τριμίτιον e MSSis habet textus.

³⁸ Τριταγωνιστής] Histrio tertiarum, qui erant vilioris conditionis & tyrannos eosque qui sceptrā tenebant repræsentabant. Demosthen. in de Falsa Legat. pag. 268. Edit. Froben. Hesyeh. τριταγωνιστής ὁ τρις ἀγωνιζόμενος. recentior habet, ὁ τρία ἀγων. malim ὁ τρίτος ἄ. qui tertius est in agendis partibus histriorum. Kühn.

³⁹ Τρίπολος γῆ] Margo C. A. hoc habet legitque τρίπολις. sed vulgatum agnoscit Hesyeh. & alii. Columella lib. II. cap. 4. tertiarum agrum vocat. uti δίπολος γῆ est iterata. Kühn.

⁴⁰ Τρίκλυστος] C. A. τριήλυστος ὡς Ἀριστοφάνης η pro κ posito mendose. Idem Codex τρισκατάπτυστος pro τρισκατάπτυστος. τρίκλυστος, bene lotus, elutus. Nam Εριστιν τὸ τρίκλυστον hic insertum ab Auctore non putarim. Kühn.

⁴¹ Τριττωάρχης] Interpr. Τρυττιοντων festorum præses. miror a seipso ita dissentire eum, qui infra ipse de Τριττωαρχίᾳ agi noverat VIII, 109. Kühn.

⁴² Καὶ ἄλλα τοιαῦτα.] Καὶ ἄλλα τοιαῦτα absunt a C. A. Kühn.

⁴³ Ἐκ τοῦ φ.] C. A. ὅσα ἐκ τοῦ φ. deinceps δὲ τοῦ

φιλος, φιλόπολις, φιλοπροσῆγορος, φιλεταῖρος φ. φ. post margo φιλοχωρία. ἰ. κ. φιλόχωρος. Ἀριστοφάνης δὲ, φ. λ. εἶπε &c. post φιλακόλουτος, ἔλεγον δὲ &c. ἢ ante ὡς Φιλων. Segm. 168. omittit & in φιλομόχθηρον definit; inde iterum textus: φιλαπόδημος &c. καὶ φιλέριστος εἶπε. tum denuo margo: φιλαπεχθήμων, φιλοβ. φιλοβέρος A. εἶ. φιλόβυρος, φιλόγυρος. hic definit margo, dein textus: φιλοκτίρμων &c. ultima sunt φιλοφροσύνη, φιλόφρων. Kühn.

Ἐκ τοῦ φ.] Ad oram MS. quidam adscripsit Ἐκ φιλό. Jung.

⁴⁴ Φιλο. τ. σ.] MS. φιλό. & desunt τὰδε σύνθετα. Jung.

⁴⁵ Φιλόδ. φιλοστρ. &c.] In MS. desunt & φιλόδ. φιλοστρατ. & φιλόν. φιλόσ. Jung.

⁴⁶ Φιλόκ. &c.] Φιλόκαλος abest a MS. qui pro φιλεταῖρος, alio accentu φιλέταρος, quod & de suo testatur doctiss. editor, nec aliter apud Hesyeh. & Suid. exstat. Jung.

⁴⁷ Φιλεταῖρος] Φιλέταρος. ut est in P. Seb.

⁴⁸ Φιλέλλην &c.] Quæ sequuntur hic & Segm. duobus seqq. ex iis hæc in MS. saltem, & isto ordine extant: φιλέλλην, φιλαπόδημος (vulgo Segm. 186.) φιλοσκ. φιλεκλήμων, φίλερις. Ἀλ. δὲ, καὶ φιλερίστην εἶπεν, φιλαπεχθήμων, φιλοβ. ἢ καὶ φιλό. Ἀλ. εἶπεν, φιλόβυρος, φιλόγυρος, φιλοκτίρμων, φιλόκοιβος, φίλιππος, φιλοφροσύνη καὶ φιλόφρων. Φιλοχωρία. (quæ vulgo Segm. seq.) ἴσως καὶ φιλόχωρος. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ φιλοκῆδῃ λόγον εἶπεν. Ἀριστομένης δὲ ὁ κομικός φιλακόλουτος. ἔλεγον δ' οἱ π. καὶ φ. τ. ε. Δειν. δ. καὶ φιλοπόνηρον ὡς Φιλοκίθης Φιλομόχθηρον, καὶ τὰ ὅμοια. Hinc adnotanda quædam ad vulgata. Jung.

⁴⁹ Φιλόγελος] Antea vulgabatur φιλόγελος. Jung. Φιλόγελος] Φιλόγελος emendavit & Falckenburgius & Cl. Kießhous in edit. Βασίλ. quæ φιλόγελος legebat.

⁵⁰ Φιλόληπτος] Observandum videtur φιλόληπτος, quod non temere alibi occurrat. Jung.

fus. Aristophanes vero, Officiosum fermone-
nem dixit. Sed Aristomenes Comicus, Au-
diendi studiosus, primus dixit. Ambitio,
168 & ex hac ambitiosus. * Ποῦται αὐτὴν φι-
λόστροφον vocarunt, inconstantem. & Di-
narchus, Nequam: aut ut Philonides, Fa-
stidiosum. Ceterum in fine, Amandi ver-
bum, habet nomen Theophilus. Sed &
Mulierum amator, in Generationibus Mu-
sifarum Polyzeli, non omnino intolerandum
est. Peregrinandi studiosus, scommatam
amans, delator, litigiosus. Sed Alexis,
etiam Litigatorem vocavit. Venationum
amator, mulierosus, inimicitiarum amans.
Spectaculorum cupidus: quem & Contem-
plativum Alexis nominavit. Misericors,
aleator, equorum amans: benevolentia,
& ab hac benevolus.

τεχνος. Ἀριστοφάνης δὲ, Φιλοκλήη λόγον. Ἀ-
ριστομένης δὲ ὁ κωμικός, Φιλακόλυθος ἀρχεται.
Φιλοδοξία. ἐκ δ' αὐτῆς, ὁ Φιλοδοξός. * ἐλεγον 168
δὲ οἱ ποιηταὶ καὶ Φιλοστροφόν, τὸν εὐμεταβο-
λόν. Δείναρχος δὲ, καὶ Φιλοπόνηρον, ἢ ὡς Φι-
λωνίδης, Φιλομοχθηρόν. ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς ἐνο-
μα ὁ θεοφιλος, τὸ Φιλεῖν ἔχει. ὁ δὲ γυναικοφιλος
ἐν ταῖς Πολυζήλου ⁵¹ Μουσῶν γοναῖς, οὐ πάνυ
⁵² ἀνεκτόν. Φιλαπόδημος, Φιλοσκώμων, ⁵³ Φι-
λεγκλήμων, Φίλερις. Ἀλέξιος δὲ, καὶ ⁵⁴ Φιλε-
ριστὴν εἶπε. Φιλοθήρος, Φιλογύνης, Φιλα-
πεχθήμων, Φιλοθεάμων, ὃν καὶ Φιλοθεάρον Ἀ-
λέξιος εἶπε. Φιλοκτίμων, ⁵⁵ Φιλόκυβος, Φί-
λιππος, Φιλοφροσύνη. τάχα καὶ Φιλόφρων ἀπ'
αὐτῆς.

169 * Composita ex κακο. 8.

Tum ex κακο composita sunt, infæ-
lix, maleficus, maledicus, convitiator.
Iniquus, ut Hyperides. Male vivens,
malus consultor. Malignus, secundum
Antiphontem. Malevolentia, & ex hoc
derivetur malevolus, malus, & male
pereat.

Τὰ μέντοι ἐκ τοῦ κακο σύνθετα, κακοδαίμων,
κακοῦργος, κακολόγος, κακηγορός, κακοπρα-
γμων, ὡς Ἰπερίδης. κακόβιος, κακόβουλος, κα-
κόνους, ὡς Ἀντιφών, κακοφροσύνη. καὶ ἐκ τούτου
ἀν εἴη ὁ κακόςφρων, ⁵⁷ καὶ κακός, καὶ κακῶς ἀ-
πόλοιτο.

* 56 Ἐκ τοῦ κακο. 169

170 * Composita cum πολυ. 9.

Ex πολυ componuntur hæc: curio-
sus, multiloquus, multa audiens, multa
videns, sonorus, prædiligens, multiman-
nus, multilinguis, multas linguas doctus,
famosus, versutus, laboriosus, mul-
tum vagatus, multum peregrinatus, a-
nimosus, varias facies habens, pecunio-

Ἐκ δὲ τοῦ πολυ, τάδε σύνθετα, πολυπρά-
γμων, πολυλόγος, πολυήκως, ⁵⁸ πολυθεά-
μων, ⁵⁹ πολυφώνος, πολυμελής, πολύχειρ,
⁶⁰ πολύγλωσσος, πολύγλωττος, πολύφημος,
πολύτροπος, πολύπονος, πολυπλάνηςτος, πολυ-
πόρευτος, πολύνους, πολυπρόσωπος, ⁶¹ πολυχρή-

* Ἐκ τοῦ πολυ. 170

51 Μουσῶν γοναῖς] Dramate sic dicto nempe a
Musarum nativitate, ut discimus ex Magni *Caῖανθοσι*
in *Athen.* lib. IX. cap. 2. JUNG.

52 Intolerand.] Potius, tolerandum, vel tolerabile,
quod & VI, 174. repon. pro durum. SEB. 2.

53 Φιλεγκλήμων] Quod in MS. φιλεγκλήμων fit,
inde contigisse puto, quod hæc talia interdum in MS.
per ὄ scribuntur, loco γ, & itaque hic φιλεγκλήμων
fuerit. JUNG.

54 Φιλεριστὴν] P. Φιλεριστόν. SEB.
Φιλεριστὴν] MS. Φιλεριστὴν. παροξύτονος. JUNG.

55 Φιλόκυβος] MS. Φιλόκυβος. sed non raro ita va-
riat ὡ in οἱ permutando. JUNG.

56 Ἐκ τοῦ κακο.] Hæc sectio cum sequenti ἐκ τοῦ
πολύ in C. A. extat fin. cap. 48. VI, 197. ita autem
ibi: ἐκ δὲ τοῦ κακο πολλά ἀν συνθέεις, κακοδαίμων, καὶ
κακόφρων, καὶ κακός, καὶ κακῶς ἀπόλοιτο, καὶ τὰ ἄρμοια.
καὶ ἐκ τοῦ πολυ δὲ, πολυπρ. πολυθεάμων, πολύχειρ, πο-
λύγλωσσος, πολύτροπος, πολυχρήμων, πολυχρήματος,
πολυάνθρωπος, πολυθρίμων, πολυγύνης καὶ πολλὰ τοι-
αῦτα. KÜHN.

Ἐκ τοῦ κακο.] Quæ hic habes ex κακο & πολυ com-
posita, ea omnia in MS. hoc loco non adparent, sed
infra post ἀνόμαζον finem Segmenti 197. adnectun-
tur ita paucissimis verbis: Ἐκ δὲ τοῦ κακοῦ πολλά ἀν
συνθέεις, κακοδαίμων, κακόφρων, καὶ τὰ ἄρμοια. Καὶ
ἐκ τοῦ πολυ δὲ, πολυπράγμων, πολυθεάμων, πολύ-

χειρ, πολύγλωσσος, πολύτροπος, πολυχρήμων, πο-
λυκρήματος, πολυάνθρωπος, πολυθρίμων, πολυγύ-
νης, πολυσχήμεν, καὶ πολλὰ τὰ τιαῦτα. Reliqua ho-
mum compositorum ex κακο & πολυ in MS. deficiunt.
JUNG.

57 Καὶ κακός, καὶ κ. &c.] In vulgatis καὶ κακός, καὶ
κακῶς ἀπόλοιτο, mihi quid mendii atere videntur. ceterum
enim hic referat illud simplex κακός, quum de ceteris
positis tantum agere instituerit. Dicam tamen quid mihi
hi videatur. alterum καὶ delendum ἄριστ' ut fit, καὶ
κακός κακῶς ἀπόλοιτο. quæ formula tam frequens vet-
eribus comicis & rhetoribus, ut exempla conquirere
velle in re nota ineptum videri queat, id & apud *Suidam*
habes. JUNG.

58 Πολυθεάμων] Platonicum e *Rhadro*: ὁ δὲ ἀρτιτε-
λής, ὁ τῶν τότε πολυθεάμων, ὅταν θεοῖς πρόσωποι ἴδη
&c. JUNG.

59 Πολύφωνος] *Strabo*: ὁ δὲ ποιητὴς πολυφώνος τις
ἦν, καὶ πολυστῶν. de *Homero* lib. III. f. 102: *Didn.*
Halicarn. πολυφώνωτατος ἀπάντων τῶν ποιητῶν Ὀμήρου.
περὶ συνθέει, ὄν. fol. 15. SEB.

60 Πολύγλωσσος] In MS. saltem est ut dixi πολύ-
γλωσσος. supra II, 108. πολύγλωττος vulgati. dubito
vero, an utrumque *Pollux* hic scripserit. JUNG.

61 Πολυχρήματος] Quamvis MS. plurimum decur-
tatus sit, aliquid tamen, vel invito suo decurratore,
subinde nobis adlargitur, ut hic πολυχρήμων, aut

ματος, πολύχρυσος, πολύρρους, πολυσώματος, πολυίστωρ, πολυκτήμων, πολυάργυρος, 171 * πολύχαλκος, πολύπορος, πολύοιτος, πολυσίτος, πολυπότης, πολυάνθρωπος, πολυπρόβατος, πολυθρέμων, πολύδουλος, πολυάνδρος, πολυγύνης, πολύπαις, πολύπους, πολυάδελφος, πολύθυρος, πολύδενδρος, πολυύλος, πολύδρος, πολύξυλος, πολυσκάμμων, πολυτελής, πολύτιμος, πολυειδής, 62 πολυγένης, πολύμορφος, πολυανθής, πολυσχήμων.

fus, auro abundans, copiosus, corpulentus, multiscius, multa possidens, argento multo præditus, * ære abundans, locuples, vi- 171 nosus, edax, potor, hominum frequentia stipatus, pecorosus, ovibus ditatus, servos plures habens, multos viros possidens, Mulieribus abundans, Pueros habens multos, multipes, Fratribus multis præditus, pervius, arboribus confitus, varia materia constitutus, aquosus, ligno abundans, scommatis plenus, opiparus, preciosus, multiformis, multijugus, varius, variis floribus ornatus, varia specie præditus.

• 63 Ἐκ τοῦ μίσο.

ι'.

• Composita cum μίσο.

10. 172

Ἐκ δὲ τοῦ μίσο, μισόδημος, μισόπολις, μισολόγος, μισοπόνηρος, μίσεργος, μισάνθρωπος, μισόθεος, μισογύνης, μισότεκνος, μισίππος, μισόθηρος, μισοφίλιππος, μισαλέξανδρος, μισαθήναιος, μισοτύραννος, μισέταιρος, μισοπρασήγορος, μισόξενος, μισοβάρβαρος, μισέλλην, μισαπόδημος, 64 μισοπέρης, ὡς Ξενοφῶν. καὶ τὰ ὅμοια.

Sed a μίσο componuntur, Populi ofor, ofor civitatis, sermonis ofor, malorum exofor, opera odians, hominum ofor, Deorum ofor, Mulierum contemptor, Liberorum exofor, equos invisos habens, venationis fugiens. Philippi ofor, Alexandri inimicus, Atheniensium exofor, Tyranni ofor, Amicorum ofor, incomis, inhospitalis, Barbarorum contemptor, Græciæ abominator, peregrinandi ofor. Et

Ofor Perfarum, secundum Xenophontem. & his similia.

• 65 Ἐκ τοῦ μεγαλο.

ια'.

• Composita cum μεγαλο.

11. 173

Ἐκ δὲ τοῦ μεγαλο, μεγαλοπράγμων, 66 μεγαληγός, μεγαλουργός, 67 μεγαλόμισθος, μεγαλογνώμων, 68 μεγαλόψυχος, μεγαλοθύμος, μεγαλότολμος, μεγαλόφωνος, μεγαλοπολίτης, μεγαλόπλουτος, μεγαλόδαρος, μεγαλαυχος, μεγαλόφρων, καὶ τὰ ὅμοια.

Cæterum ex μεγαλο, magnificus, jactabundus, magna operans, magna mercede conductus, magna prudentia præditus, magnanimus, animum excelsum habens, audacior, clamorosus, Civis splendidus, opulentus, munificus, jactator, magna meditans, & similia.

πολυχρήματος, propter ejus similitudinem alterum scilicet a scriba omisissum fuit. JUNG.

62 Πολυγένης] Πολυγενής ἔξυτόνης scribendum videtur. JUNG.

63 Ἐκ τοῦ μίσο.] C. A. ὅσα ἐκ τ. μ. inde: ἐκ δὲ τοῦ μίσο, μ. μισόπολις, μισογύνης supra scriptum, μισόξενος, μισοβ. μισέλλην καὶ τὰ ὅμοια. KÜHN.

Ἐκ τοῦ μίσο.] In ora MS. nostri aliquis adrosuit, ἐκ μισό. Alias ista inter se omnia coherant, & statim compositis ex φίλο adtexuntur. Sunt autem & hæc vix quarta pars reliqua in MS. ista saltem: ἐκ δὲ τοῦ μισό, μισόδημος, μισόπολις, μισογύνης, μισόξ. μισοβ. μισέλλην, καὶ τὰ ὅμοια. JUNG.

64 Μισοπέρης] Μισοπέρης apud Xenophontem in Agesilao est: εἰ δ' αὖ καλὸν καὶ μισοπέρησιν εἶναι &c. & antea ibi etiam μισέλληνα habes. JUNG.

65 Ἐκ τοῦ μεγαλο.] C. A. ὅσα ἐκ τ. μ. textus: ἐκ δὲ τοῦ μεγαλο &c. KÜHN.

Ἐκ τοῦ μεγαλο.] Particula eorum quæ ex μεγαλο

composita in MS. hoc loco non existat, sed rejecta post finem Segmenti 176. in vulgatis, ubi MS. ita: κακῶν, καὶ τὰ ὅμοια. σύνθετα δὲ ἐκ τοῦ μεγαλο &c. omnia ut hic in vulgatis, deest solum vocabulum μεγαλόψυχος &c. καὶ τὰ ὅμοια. Cum voce enim μεγαλόφρων clauditur hoc caput in MS. nostro & novum incipit. Alias in margine quis ibi adjecit, ἐκ μεγαλο. JUNG.

66 Μεγαλήγορος] Μεγαληγός, ut supra II, 126. SEB.

67 Μεγαλόμισθος] Μεγαλόμισθος epitheton est Sophistarum apud Platonem. KÜHN.

68 Μεγαλόψυχος] Μεγαλόψυχος abest a C. A. & καὶ τὰ ὅμοια. Cæterum in eodem Codice hic ordo observatur, ut Sectio 12. & 13. cum parte cap. XXXVIII. usque ad finem Segm. 176. in margine tantum habeatur, & tum demum sequatur Sectio 11. KÜHN.

Com-

Ab *iso* autem composita, aequaliter distributus, aequali Civium jure fruens, e jusdem honoris, aequalis Civis: civitatis aequale jus: ex aequo loquens. Loquendi aequalitas, aequilibrium, commensuratum, aequiplenum, aequae longum, aequae magnum, labra aequans, planum, numeri e jusdem exillens, aequalis divisio, aequalis partitio, aequivalentia. Aequales luctatores, aequivalentes, consentientes, aequaliter currentes, Conjuges. Sed Archippus Comicus etiam, Ex aequo auratum dixit. Sed Aequaliter mortuum, quo Sophocles in

Ἐκ δὲ τοῦ ἴσο, τὰδε σύνθετα, ⁷⁰ ἰσόνομος, ἰσοτελής, ⁷¹ ἰσότημος, ἰσοπαλίτης, ἰσοπολιτεία, ἰσηγόρος, ἰσηγορία, ἰσοστάσιον, ἰσομέτρητον, ἰσοπληθές, ἰσόμενες, ἰσομέγεθες, ἰσοχειλές, ἰσόπεδον, ἰσάριθμον, ἰσονομία, ἰσομοίρια, ἰσοκρατία, ἰσοπαλεῖς, ἰσοκρατεῖς, ἰσόμενοι, ⁷² ἰσόδρομοι, ⁷³ ἰσοζυγές. Ἀρχιππος δὲ ὁ κωμικός, καὶ τὸ ἰσόχρυσον εἶρηκε. τὸ δὲ ⁷⁴ ἰσοθάνατον, Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Κρεούση, οὐ πάντι ἀνεκτόν.

Creusa usus est, non omnino durum.

Sunt porro forma dictionis similia, non idem quid significantia, sed quae specie idem videntur: ut, prosa oratione loqui, collectim acervare, de optimis eligere, copiose recensere, pedibus sublimibus consistere, intense currere, comprehensum dicere, erecte pugnare, multum edere, reverenter mulcere, sparsim consistere, impetuose ferre, temere admonere, profusim consumere, prope impellere, propinque nubere. Sed inaniter, & fufim, nescio num recipienda sint.

Τὰδε μέντοι ὅμοια τῶ σχήματι τῆς λέξεως, οὐ σημαίνοντα μὲν ταυτόν, εἰκότα δὲ τῆ ἰδέα, καταλογάδην λέγειν, λογάδην ἀθροίζειν, ἀριστίνδην ἐκλέγειν, πλουτίνδην ⁷⁶ καταλέγειν, ἀναβαδάδην καθίζειν, ἀποτάδην τρέχειν, συλλήβδην εἰπεῖν, ⁷⁷ ὀρθοστάδην μάχεσθαι, ⁷⁸ ἄδδην ἐσθίειν, ⁷⁹ κρύβδην πράττειν, σποράδην ἐσθάναι, ⁸⁰ Φοράδην κομίζεσθαι, ⁸¹ ἀνέδην παραινεῖν, χύδην δαπανᾶν, ⁸² σχήδην ἐλαύνειν, ⁸³ ἀγχιστίνδην γαμεῖν. τὸ γὰρ ⁸⁴ Φυράδην, καὶ ρύδην, οὐκ οἶδα εἰ ἀνεκτά.

69 * *Ἐκ τοῦ ἴσο.*] Margo C. A. ἐκ δὲ τοῦ ἴσο. titulus est. dein, ἐκ δὲ τοῦ ἴσος, ἰσόνομος, ἰσοτελής, ἰσηγορία aequalis libertatis. ἰσοπαλῆς, ἰσοζυγῆς Ἀρχιππος; καὶ ἰσόχρυσον εἶρ. τὸ δὲ ἴσοθ. Σοφοκλέους οὐκ ἀνεκτόν. vid. *Phanorin.* in ἰσότημος, ubi hunc locum descripsit pro more. KÜHN.

* *Ἐκ τοῦ ἴσο.*] MS. ad oram habet ab alia manu * *Ἐξ ἰσο.* defunt τὰδε σύνθετα. postea est in MS. *παραβοηθῶν, ἰσοτόμος.* JUNG.

70 * *ἰσόνομος*] Otanes apud *Herodot.* lib. III. fol. 123. dicit *ὄνομα πάντων κάλλιστον ἰσονομῆν.* SEB.

71 * *ἰσότημος*] In MS. defunt ἰσότημος, ἰσοπ. ἰσοπ. ἰσηγορος. & ἰσοστάσιον &c. ἰσόμενοι cum mediis excepta voce ἰσοπαλῆς, ita enim in MS. sine accentu. qui si ita scripsit, fuerit ἰσοπαλῆς. *Hezychius* de altero ἰσοπαλῆς, ἐξ ἴσων ἐπιμένοντας, ἴσους. de altero *Συλλήβδην ἰσοπαλῆς*, ἴσα ἐν κλήρῳ. JUNG.

72 * *ἰσόδρομοι*] Deest ἰσόδρομοι. reliqua MS. ita: ἰσοζυγῆς. Ἀρχιππος δὲ καὶ ἰσόχρυσον εἶπει. τοδισοθάνατον (scribendum videlicet τὸ δ' ἴσοθ.) Σοφοκλέους, οὐκ ἀνεκτόν. De dramate vero *Sophoclis Creusa* vid. *Cybaeopolim VII. Athen.* 4. JUNG.

73 * *ἰσοζυγῆς.*] *Phanorinus* qui hanc integram Sectionem in voce ἰσότημος ex *Polluce* nostro descripsit, habet ἰσοζυγῆς.

74 * *ἰσοθάνατον* &c.] *Phanorinus* l. c. ita hæc habet: ἰσοθίνατον, Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Κρεούση, πάντι ἀνεκτόν.

75 * *Περὶ τῶν ἴσο.* &c.] Hunc titulum excipit in margine C. A. εἰσὶ δὲ καταλογάδην λ. λ. ἀ. delectos congregare. ἀ. ἰ. vivitum legere optimos, distissimos percensere, in sublimi sedere. KÜHN.

Περὶ τῶν ἴσο. &c.] Nullus in MS. titulus, sed hærent cum præcedentibus, ommissis tamen τὰδε μέντοι ἴσο. &c. δὲ τῆ ἰδέα, cum intermediis, contexit-
JULII POLLUCIS.

que ita: * *Εἰσὶ δὲ καταλογάδην* &c. JUNG.

76 * *Καταλέγειν*] MS. mendose κατυλέγειν, ἀναβαδάδην κ. ἀ. τρέχειν. JUNG.

77 * *Ὄρθοστάδην μάχεσθαι*] Ὄρθοστάδην μ. erecto corpore certare. pro μάχεσθαι est ἀγωνίζεσθαι in C. A. dein συστάδην μάχεσθαι, collato pede pugnare. quod & C. V. agnoscit. KÜHN.

Ὄρθοστάδην μάχεσθαι] In MS. nostro vocalæ duæ auctiores ita: ὀρθοστάδην ἀγωνίζεσθαι, συστάδην μάχεσθαι. eleganter de pugna statatia. JUNG.

78 * *Ἄδδην*] Margo C. A. ἀδδην male. KÜHN.

Ἄδδην] Pro ἀδδην in MS. corrupte ἀδδην. *Hezychius*, ἀδδην, εἰς κόραν, καὶ εἰς πλεγματόν, τοῦ ἐπὶ δ' πλεγματότος. Eadem fere in *Etymologo.* JUNG.

79 * *Κρύβδην πράττειν*] Pro κρύβδην πῆττειν, est rectius in C. A. κρύβδην πράττειν. consentiente *Vossiano Codice.* KÜHN.

Κρύβδην πῆττειν] Pro κρύβδην πῆττειν, quod quid sit mehercle scio non magis quam ineptam illam interpretationem, reverenter mulcere, probem, sed pro illo sine dubio corrupto vulgato, MS. noster clare κρύβδην πράττειν habet, quod nemo non intelligit. JUNG.

Κρύβδην πῆττειν] Pro κρύβδην πῆττειν c MSSis habet jam textus κρύβδην πράττειν.

80 * *Φοράδην κ.*] *Μανίβις* excerptum gestari, *levisse ferri.* KÜHN.

81 * *Ἀνέδην π.*] *Ἀνέδην π. libere admonere.* KÜHN.

82 * *Σχήδην ἐλ.*] *Σχήδην ἐ. propius eorum vel eorum agitare.* KÜHN.

83 * *Ἀγχιστίνδην γαμεῖν.*] *Ἀγχιστίνδην γαμεῖν* sumtum ex legibus Atticis, quibus cautum erat, ut ἰπικληρος nuberet ἀγχιστίνδην, i. e. proxima propinquitate juncto ἀγχιστεῖ. KÜHN.

84 * *Φυράδην*] MSS. *φυράδην, μίξιμ, ρύδην, εἴμι-*

85 Περὶ ὀνομάτων ἀδικημάτων.

(Interpres totum hoc caput trigésimo sexto annexerat. Et prior quidem ejus pars omnino videtur eo pertinere: sed posterior ad titulum sectionis ultimæ cap. præcedentis 37. magis quadrat.)

86 **Κ**αὶ ταῦτε ἄλλα τοῦ αὐτοῦ σχήματος, προβολὴ ἀδικήματος, 87 καταβολὴ πυρετοῦ, συμβολὴ στρατοπέδου, 88 διαβολὴ κακουργήματος, ἐπιβολὴ τολμήματος, ἐπιβολὴ ζημίας, 89 ἀναβολὴ πράγματος, ἐμβολὴ στρατοῦ, 90 ἐκβολὴ λόγου, 91 παραβολὴ πράγματος, 92 ἐμβολὴ ἀγωγίμων, 93 ὑπερβολὴ δαπανημάτων, 94 μεταβολὴ κακῶν. * 95 Ὡσαύτως καὶ ταῦτε, στεφάνων 96 ἀναρρήσις, ἀναγόρευσις τιμῶν, κηρυγμάτων. στα-

Λia porro ejusdem formæ sunt: objectio delicti, constitutio actionis, congressus copiarum, calumnia peccati, intentio facinoris, intentio multæ, illatio actionis, immisio virium, effusio argumentorum, adaptatio causæ, Reorum introductio, dilatio sumtum, transmutatio scelerum. * Similiter & 177 hæc, coronarum promulgatio: proclamatio pœnarum, & præconiorum, Con-

se. vid. Suid. in voce ῥύδην, σφοδρῶς, ἀβρόως. KÜHN.

Φρούδην] Φουράδην MS. pro vulgato φρούδην. & illud Pollucem scripsisse credam potius. Idem quod φούδην, apud Hesychium exponitur, ἀτάκτως, συγκαχυμῶς, ἀταμίξ. JUNG.

Φρούδην] Φουράδην pro φρούδην emendavit in textu Cl. Kühnius.

85 Περὶ ὀνομ. &c.] Titulus non admodum congruus subjectæ materiæ. Nam videtur quidem, ut annotavi, quædam prioris partis vocabula referri posse ad cap. XXXVI. cujus non dissimilis inscriptio. sed potius totum hoc caput cum præcedentis capitis sectionis ultima convenit: sicut enim ὁμοίᾳ τῷ σχήματι, ita hic etiam quæ τοῦ αὐτοῦ σχήματος. nisi forte malis sectionem istam 13. a cap. XXXVII. avulsam cum hoc capite conjungere, titulo περὶ ὀνομ. ἀδικημάτων plane deleto. SEB.

Περὶ ὀνομ. &c.] Deest titulus & initium Sectionis, connectunturque in MS. cum præcedentibus ita: ἐπίς δι προβολῆ &c. Et recte adnotavit amicus noster, ineptum titulum in vulgatis esse pro materia subjecta. JUNG.

86 Καὶ ταῦτε] Et hæc & titulus omittuntur in C. A. incipit autem ἐπίς δι προβολῆ ἀδικ. Interpr. objectio delicti, malim, delatio, accusatio d. in foro Attico dicebatur præcipue προβολῆ accusatio delinquentium & impietatis reorum in pompa Dionisiacæ, dein per synecdocha de quavis cujusvis criminis rei accusatione, vid. Thoma Ecloras in προβολῆ, Budam. C. G. L. p. 456. Edit. Paris. KÜHN.

87 Καταβολὴ π.] Interpr. constitutio actionis, putavit hic tantum agi de criminibus. verum hoc caput cohæret cum sectione 13. ubi propositum Auctoris fuerat agere de iis, quæ in unius terminationis schema desumunt. & ut in præcedentibus omnia n præ se tulerunt, ita hic terminantur in η, ι, & ρα. est igitur καταβολὴ πυρετοῦ, Demosthenis ex sexta Philipp. & signat accessione febris primam, secundam, & læpius in orbem redeuntem periodon vocant. KÜHN.

88 Διαβολὴ κ.] Abest a C. A. mox ἐπιβολὴ κακουργήματος, τολμήματος. in C. V. pro διαβολῆ est ἐπιβολῆ & dein abest sequens ἐπιβολῆ, quod eodem recidit, est autem ἐπιβολῆ κ. ineptatio facinoris, aggressio, ἐπιβολῆ ζημίας ineptio multa. KÜHN.

Διαβολὴ κ.] In MS. deest διαβολῆ κακουργήματος. & postea MS. ita: ἐπιβολῆ κακουργήματος, τολμήματος. Sed negligentiam scribæ advertas facile. JUNG.

89 Εἰσβολὴ π. &c.] Πράγματος & εἰσβολῆ non sunt in C. A. conjunguntur εἰσβολῆ στρατοπέδου. in C. V. est ἀναβολῆ πραγμάτων loco εἰσβ. π. dicitur au-

tem εἰσβολῆ στρατοπέδου exercitus ingressus in hosticium, ἰκνασίο. KÜHN.

Εἰσβολῆ π. &c.] MS. εἰσβολῆ στρατοπέδου, οmissis πράγματος, ἐμβολῆ στρατοῦ. JUNG.

Εἰσβολῆ π. &c.] Pro εἰσβολῆ a Kühnio in textum repositum est ἀναβολῆ π. in Basil. edit. erat εἰσβολῆ pro quo εἰσβολῆ emendaverat in suo Codice Falckenburgius.

90 Ἐκβολὴ λ.] Interpr. effusio argumentorum, malim, excursus, egressio orationis, alias dicitur παρέκβασις de qua Quintilian. lib. IV. cap. 3. KÜHN.

91 Παραβολὴ π.] Pro παραβολῆ π. C. A. ἀναβολῆ πραγμάτων, προσεπίστασις rerum, cum rebus prolati forum est litibus orbem, vel res comprehendinata est. nec C. V. habet παραβ. πραγμ. KÜHN.

Παραβολῆ π.] Pro παραβολῆ πράγματος, MS. non bene sequitur, ἀναβολῆ πραγμάτων habet. JUNG.

92 Ἐμβολὴ ἀγωγ.] Interpr. reorum introductio, minus bene & hoc, nam ἐμβ. ἀγ. est impositio mercium in navem, ipsa actio, qua inferuntur navi merces. apud Jurisconsultos, facta embola fluxit ab hoc fonte, cum qua confundi solent species anabolica apud Vorisum in Aurel. ubi vid. Salm. KÜHN.

Ἐμβολῆ ἀγωγ.] In MS. desunt ἐμβολῆ ἀγωγίμων. JUNG.

93 Ὑπερβολῆ] MSS. συμβολῆ δ. collatio pecunia in. KÜHN.

Ὑπερβολῆ] Pro ὑπερβολῆ MS. habet συμβολῆ. JUNG.

94 Μεταβολῆ κακῶν.] Μεταβολῆ κακῶν malorum mutatio. hic subdit C. A. καὶ τὰ ὅμοια, &, ut supra dictum, inferuntur Sectiones 11. & 12. præced. cap. KÜHN.

Μεταβολῆ κακῶν.] MS. κακῶν καὶ τὰ ὅμοια. Post quæ sequuntur composita ex μεγαλο ita adnexa, σύνθετα δὲ ἐκ τοῦ μεγαλο & cetera quæ in vulgatis Segm. 173. &c. habuisti, ibique admonui. Post μεγαλοφρονem autem in MS. novum caput hoc titulo: Περὶ τῶν ὁμοίων τῷ σχήματι ὀνομάτων, καὶ περὶ ἀναφυγῆς καὶ τοῦ τρυφῆν, καὶ περὶ θυρεῶν, καὶ περὶ τοῦ ἐπαφροδισίως μακρομένου. qui itaque reliqua, quæ sequuntur usque ad caput XLII. comprehendit. Contextus statim incipit a voce στεφάνων, omissis ὡσαύτως καὶ ταῦτε. De στεφάνων ἀναρρήσει vide supra III, 152. ubi & ἀναγόρευσις habes. quod certe hic non de pœnis ut Interpres ineptit, sed de honoribus capi debet. JUNG.

95 Ὡσαύτως καὶ ταῦτε] C. A. omittit, C. V. titulum apponit περὶ τῶν ὁμοίων τῷ σχήματι ὀνομάτων quæ sect. 13. præcedenti præfixus est in C. A. KÜHN.

96 Ἀναρρήσις] Velocum promulgatio, cum coronantur publice, quando scilicet in ludis per præconem hic vel ille victor vel coronatus declarabatur; ἀναγ. τ.

stitutiones statuarum, athletarum promulgatio, decretorum recitatio, consilium Virorum, inventio oraculorum, vitæ institutio, Judicii provocatio, constitutio actionis, desertio Judicii, expostulatio pœnæ, retributio causæ, obtestatio Legatorum, Vadimonium debitoris, inquitio orphani, * locatio domus, intercessio Viri, pro solutio Judicii, transfugium militiæ, discellio e navibus, Verborum compositio, criminum narratio, malorum requies, demonstratio criminis, abdicatio Liberorum, medela morborum, promissio gratiæ, furor animi, studium sapientiæ, defectio subditorum,

σις εικόνων, ἀνακήρυξις ἀθλητῶν, ⁹⁷ εἰσήγησις ψηφισμάτων, βούλησις ἀνδρῶν, ⁹⁸ εὔρεσις χρησμῶν, πρᾶξις βίου, ⁹⁹ πρόκλησις ἐν δίκῃ, ¹⁰⁰ κατάστασις ἀρχῆς, ¹ λήξις δίκης, ² παραίτησις τιμωρίας, ³ ἀντίδοσις οὐσίας, λιπάρησις πρέσβων, ⁴ ἐξεγγύησις ὀφείλοντος, ⁵ ἀμφισβήτησις ἐπικληροῦ, ⁶ μίσθωσις οἴκου, ⁷ ἔντευξις ἀνδρῶν, ⁸ ἐκτισις δίκης, ⁹ ἀπόδρασις στρατιᾶς, ¹⁰ ἀπόβασις ἐκ νεῶν, σύνθεσις ῥημάτων, ¹¹ φάσις ἐγκλημάτων, ἀνάπαυσις καμάτων, ἔνδειξις ἀδικήματος, ¹² ἐκποίησις τέκνων, ἰασίς νόσων, ὑπόσχεσις ¹² χάριτος, ἀγανάκτησις γνώμης, ἐπιτήδευσις σοφίας, ἀπόστασις ὑπηκόων,

z. publica promulgatio honorum & præconiorum, de qua passim in Orationibus Demosthenis. Kühn.

97 Εἰσῆγησις] Psephismatum legumque novarum propositio quæ fiebat primum Senatui quingentorum, deinde & populo Atheniensi & iudicibus ut legem vel psephisma penitus inspicerent. Kühn.

98 Εὔρεσις χρ.] P. αἴρεσις χρ. ut & Segm. seq. αἴρ. πρ. SEB.

Εὔρεσις χρ.] C. A. αἴρεσις οἰσίο Oraculorum. Kühn. Εὔρεσις χρ.] Nolter MS. ut vulgati εὔρεσις χρησμῶν. alias non duplicat quod e suo Pal. MS. Seberus nolter αἴρεσις. Sic λαμβάνειν χρησμὸν dicuntur, qui peunt oraculum. JUNG.

99 Πρόκλησις] Πρόκλησις provocatio ad perhibendum testimonium in iudicio. vid. Harpocrat. in πρόκλησις. Kühn.

100 Κατ. ἀρχῆς] Constitutio Magistratus. Kühn.

1 Λήξις δίκης] P. λήξις δίκης. A. ut editi. SEB.

Λήξις δίκης] Λήξις δίκης. Interpr. desertio iudicii quasi λήξις sit a λήγω desino, quo sensu λήξις Terminatio in Glosfis redditur. sed hoc loco λήξις est a λυγῆναι vel potius ab antiquo λῆγω fortior, & in foro Attico λαχέειν δίκην sonat, dicam fortiori, criminis reum deferre ad iudicem, & ipsa criminis intentio λήξις δίκης vocabatur. vid. Budæum C. L. G. pag. 22. post Harpocrat. Hesych. Suidam & alios. Kühn.

2 Παραίτησις τιμ.] Interpr. expostulatio παραίτησις, melius est, deprecatio, recusatio pœnæ quando reus iudicibus supplex rogat pœnæ vel mitigationem vel remissionem. Kühn.

3 Αντίδοσις αἰτίας] MSS. ἀντ. θυσίας. SEB.

Αντίδοσις αἰτίας] MSS. θυσίας, quæ lectio viam aperit ad locum sibi restituendum. legendum enim οὐσίας, errore nato ex eo, quod ex ο accedente transversa lineola facile fiat θ. aluit emendationem argumenti ταυτότης, pleraque enim quæ hic traduntur ad forum Remque publicam Atheniensium pertinent. inter ea numeratur etiam ἀντίδοσις οὐσίας permutatio orum & eo pertinentium. Saepè accidit Athenis ut divites pauperatis sub velamento detrectarent publica munia, (λειτουργίας vocant) illis occursum ita, ut aliquis civium λειτουργιώντων sibi posceret opes detrectantis liturgiam, ea conditione, ut onus functionis publicæ in se susciperet, qua ratione divites cogebantur aut opes permutare cum accusante aut latram deponere, & hæc erat, ἀντίδοσις οὐσίας, vid. Demosth. Orat. contra Midiam, & Suidam in ἀντίδοσις, Budæum C. L. G. pag. 91. in primis Orat. Isocr. & Demosth. περί ἀντιδόσεως contra Lyfimachum & Phantipum. Kühn.

Αντίδοσις αἰτίας] MS. ἀντίδοσις θυσίας sicut Seberus nostri, non αἰτίας. Ego neutrum valde probum censcam: & si quid ego iudicem, proferre licet, emendem lubens, ἀντίδοσις οὐσίας, una saltem littera mu-

tata. Fundus esto conjecturæ quæ apud Suidam scripta habentur: ἀντίδοσις τοὺς εἰς λειτουργίαν τινα χειροτονομένους καὶ μὴ βουλομένους λειτουργεῖν, ἐπὶ προφάσει πεινίας, ἀντιδίδου ἕτεροι τὰς ἑαυτῶν οὐσίας. λέγοντες, εἰ λάβωσι τὰς ἐκείνων λειτουργεῖν. ἢ ἂν πρᾶξις κάζοντο, ἢ δίδωσι τὰς οὐσίας αἱ προσταττόμενοι, ἢ λειτουργεῖν. τὸ οὐκ ἀντιδίδου τινας τὰς ἑαυτῶν οὐσίας καὶ λαμβάνειν τὰς ἑτέρων τῶν προσταττόμενων λειτουργεῖν ἐλέγχο ἀντίδοσις. Plura si cupis, adi eruditissimi Bidaei Comm. Græcæ linguæ. JUNG.

Αντίδοσις αἰτίας] Αντίδοσις οὐσίας habet jam textus noster ex emendatione Cl. Kēhni pro pr. edit, ἀντ. αἰτίας.

4 Εξεγγύησις ὀφ.] Est quando debitor datis vadiibus se liberat vinculis. Kühn.

5 Αμφισβήτησις ἐπικλ.] Disceptatio de orba virgine & ex asse havede bonorum, plures enim solebant sibi hujusmodi virginem optare sponfam ex jure atctioris propinquitatis. Kühn.

Αμφισβήτησις ἐπικλ.] Vide supra III, 33. JUNG.

6 ἔντευξις ἀνδρῶν] C. A. ἀνδρῶν superscriptum τὸ ος, conventio viri, qua agitur contra illum apud iudicem vel ipse agit contra alium. Kühn.

7 ἔκτισις δίκης] Solutio pœnæ distata, litis aestimatio. Kühn.

8 Ἀπόδρασις στρ.] Απόδρασις στ. militia detrectatio, fuga. Kühn.

9 Ἀπόβ. ἐκ νεῶν] Απόβασις ἐκ ν. exscensio e navī. C. V. νῆας. Kühn.

Ἀπόβ. ἐκ νεῶν] MS. ἔκνεας, pro ἐκνεῶν. Sed credo scribere voluisse ἐκ νεῶν. JUNG.

10 Φάσις ἐγκλ.] Φάσις ἐγκλ. delatio criminum. de differentia inter φάσις & ἔνδειξις alibi. Kühn.

11 Ἐκποίησις τέκν.] Interpr. adscario l. id est ἀποκήρυξις, malim, emancipatio l. dare liberos adoptandos in aliam familiam. Vetus Onom. emancipio, ἐκποίησις. vid. Hesych. in ἐκποιητός. Suidam in ἐκποιητός γενέσθαι, ubi differentiam affert ἐκποιητός & ἀποκηρύκτου. Kühn.

12 Χάριτος] MSS. postea, τήρησις δίκης, ὑποτίμησις τιμῆματος, ἀντιτίμησις προτιμῆματος, ἀγανάκτησις &c. aestimatio litis, aestimatio quantum reo solvendum sit, contraria aestimatio multa quidve mercatur reus, prior ab accusatore, posterior vero a reo proficisceretur, exemplum videre est apud Laertium in vita Socratis, interdum a iudicibus τήρησις δίκης & a reo ἀντιτίμησις fiebat, sententia tamen decretoria permanebat apud iudices. vid. Ulpian. in Timocrateam Demosth. Kühn.

Χάριτος] MS. noster egregie sex vocibus auget Πολυτεμεν. Hæc enim post χάριτος addit, τήρησις δίκης, ὑποτίμησις τιμῆματος, ἀντιτίμησις προτιμῆματος, quæ ad multas & aestimationes judiciales pertinent. JUNG.

σύγχυσις πολιτείας, ¹³ εὔρεσις πραγμάτων, ¹⁴ ἐψίς χρωμάτων, ἐγχείρησις τόλμης, ¹⁵ κράσις ὠρῶν, ¹⁶ τέρψις ἀκοῆς, σκέψις δῆμου, * ¹⁷ σχέσις ἀψίδος, ἕξις ὄπλων, βούλησις Φόρου, ¹⁸ μέλλησις πράξεων, μῆνυσις ἀδικημάτων, ¹⁹ σύλληψις χρημάτων, ²⁰ ἀνασύνταξις Φόρου, ²¹ ἀπολαυσις τύχης, μέμψις γνώμης, ²² αἵρεσις Φρουρίου, ²³ ἀπόφευξις ἀποστασίου, ²⁴ καὶ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα. ²⁵ Καὶ τὰδε ὁμοίου σχήματος, δεῖγμα, ἔνδειγμα, βούλημα, βούλευμα, ²⁶ νόμισμα, ²⁷ μίμημα, θέαμα, βάδισμα, τόξημα, παράδειγμα, τόλμημα, Φρόνημα, κίνημα, τίμημα, * ²⁸ πρόστιμα, ἀξίωμα, πλάσμα, πταῖσμα, θαῦμα, οἴκημα, κῦμα, ²⁹ νάμα, δόγμα, ἐπανάρθωμα, εὐρεμα, ἐρύβρημα, θήραμα, ³⁰ γνώμα, συκοφάντημα, ³¹ αἰσίωμα, ἐναντίωμα, πλεονέκτημα, ἐλάττωμα, ἀγνόημα, κήρυγμα, τραῦμα, βλήμα, ἀτύχημα, νόσημα, ἀρρώστημα, σύνθημα, ἐπιτήδευμα, ³² ἐπιθύμημα, παρανόμημα, πλήρωμα, κακούργημα, λῆμμα, ψεῦσμα, σόφισμα, ἴδρυμα, ἀσίθημα, τοιχωρύχημα, ἀναισχύντημα, * ἐπιχείρημα, ἐγχείρημα, ³³ λοιδορημα,

confusio Reipub. inventio rerum, consideratio defensionum, aggressio audaciæ, mixtio temporum, delectatio auditus, deliberatio populi. * Habitus, & species contrectationis, habitus armorum, consilium cædis, cura negotiorum, indicatio scelerum. Comprehensio factorum, indispositio tributorum, apprehensio fortunæ, reprehensio animi, delectus præsidii, transfugium defectionis, & multa alia hujus generis. Tum & illa ejusdem formæ sunt, signum, exemplum, consilium, intentio, cogitatio, æmulatio, consideratio, incessus, sagittatio, paradigma, temeritas, consultatio, motus, damnatio, * multa, taxatio, error, lapsus, stupor, carcer, fluctus, unda. Sententia, castigatio, lucrum, confusio, venatura, consilium, sycophantia, dedecus, obstinatio, quæstus, defectus, inscitia, præconium, vulnus, jaculum, infortunium, morbus, infirmitas, pactum, studium, desiderium, iniquitas, supplementum, malefium, præda, mendacium, fallacia, statua, impietas, murorum effossio, impudentia, * aggressio, impetus, convitium, 181

13 Εὔρεσις πρ.] Iterum C. A. αἵρεσις π. ut supra Segm. præc. & ita etiam I. C. V. Kühn.

Εὔρεσις πρ.] MS. αἵρεσις πραγμάτων tam Nolter, quam Seber. & rectius videtur. JUNG.

14 Ὀψίς χρωμ.] Ὀψίς χρωμάτων aspectus, facies colorum Interpr. de coloribus defensionum accipit. Kühn.

15 Κράσις ὠρῶν] Κράσις ὠρῶν temperies quatuor anni temperstatum. Kühn.

16 Ακοῆς] P. ἀκοῶν. SEB.

17 Σχέσις ἀψίδος] MSS. σχ. ἀσπίδος. SEB.

Σχέσις ἀψίδος] MSS. σχ. ἀσπίδος modus clare, tenor. Interpr. habitus & species contrectationis, quasi ἀψίδος legisset, verum σχέσις ἀψίδος est, habendo fornicis. Kühn.

Σχέσις ἀψίδος] MS. σχέσις ἀσπίδος. quod & in suis MSS. fuisse testatur Seberus. JUNG.

18 Μέλλησις πράξεων] MS. μέλλησις πράξεων. quod & quum primum hæc legerem, reponere cogitabam. Crebra enim hæc menda bonis auctoribus obigit in ejusmodi. JUNG.

Μέλλησις πράξεων] Μέλλησις pro μέλλοις emendavimus in textu, sæpius hac in re peccatum apud bonos auctores docebit te Cl. Jung. notis ad Longi Ποιμικ. pag. 229.

19 Σύλληψις χρ.] Σύλληψις χρ. Interpr. comprehensio factorum, malim cartina recunia, comprehensio p. Cæterum voci σύλληψις in C. A. superscriptum erat σύλληξις & ita C. V. placet. Kühn.

Σύλληψις χρ.] MS. σύλληξις χρημάτων. quod vulgato non cedat. JUNG.

20 Ἀνασύνταξις Φόρ.] Ἀνασύνταξις Φ. Interpr. indispositio tr. imo, *pona* gravioque tributi constitutio, qualis facta Athenis ab Alcibiade in insulanos. Kühn.

21 Ἀπόλαυσις τ.] C. V. ἀπόλαυσις ψυχῆς. pro τύχης. Kühn.

22 Αἵρεσις Φρουρίου] Interpr. delectus præsidii, incepte, malim, *expugnatio castelli*. Kühn.

23 Ἀπόφευξις ἀποστασίου] Ἀπόφευξις ἀποστασίου est absolutio inquisiti a crimine quod *reipub. non habueras*. vid. Harpoc. in ἀποστασίου δίκη. ἀποστασίου

δίκη pertinet ad libertinos in dominum ingratos & absolutio a crimine illo est *a. ἀποστασίου*. Kühn.

24 Καὶ πολλὰ ἄλλα] Margo C. A. *πολλὰ τοιαῦτα* MSS. κατὰ δὲ. forte κατὰ δὲ ac deinceps similiter desinunt, in διῆγμα definit margo C. A. Kühn.

25 Καὶ τὰδε ὁμ.] MS. κατὰ δὲ ὁμ. pro vulgato καὶ τὰδε ὁμ. JUNG.

26 Νόμισμα] Consuetudo moribus introducta, mos solennis. vid. Suid. in νόμισμα. Kühn.

27 Μίμημα] Μίμημα abest a C. A. ut & post τόξημα omnia quæ sequuntur, usque ad καλύματα Segm. 183. Kühn.

Μίμημα] Deest in MS. μίμημα. Supra I, 7. MS. μιμήματα habebat auctius. Cetera omnia usque ad καλύματα Segm. 183. desunt prorsus, sed in vulgaris quædam adnotanda. JUNG.

28 Πρόστιμα] Quid est πρόστιμα nisi vox hic quidem nihili. repono audester *προστιμήμα*. vid. *Harrocratiorum*. immo & Nostrum infra VIII, 22. & 149. JUNG.

29 Νάμα] Νάμα scribas forte melius. JUNG.

30 Γνώμα] Dubito de γνώμα. Licet enim non ignorem quæ vel Nofter scribat de hoc γνωριστικῆ ηλικίας dente in equis supra I, 182. in MS. tamen hic inter illa κατ' ὁμοίον σχήματος a Polluce scriptum putem aliud. Quod fors fuerit, si & mihi conjectandi jus, γνώρισμα. JUNG.

31 Αἰσίωμα] Pro αἰσίωμα Clar. meus Kühnius in Codicis sui ora αἰτία legendum conjicit.

32 Ἐπιθύμημα] Ἐπιθύμημα mendii suspectum mihi est. Id enim inferius Segm. 183. ex Antiphonæ habes, ubi & MS. agnoscit. Supra etiam II, 236. Platoni attribuebatur. Quid itaque pro priori illo reponendum sit, haud dixero, quum duplex occurrat conjectura. altera posse nos scribere ἐθύμημα. vel quod forte non minus mihi probetur ἐπιθύμημα. JUNG.

33 Λοιδόρημα] Par cum priori ἐπιθύμημα vitium, cui tamen parem medelam ego mehercle nescio. Habes enim hic λοιδορημα, habes idem & Segm. 182. Dum alii rectius medebuntur: ego interim alterutrum delendum putabo. Scribarum negligentiam in hoc au-

defensio, vaticinium, officium, institutio, fremitus, jactantia, arrogantia, facinus insolentiae plenum, concentus, passio, labor, combustio, figura, cinctura, conjugatio, studium, vultus, aspectus, anhelitus, spiritus, novarum rerum studium: facinus audax, infamia, oppugnatio, machinatio, depositum, exornatio, coronatio, cupiditas, certamen, generatio, disciplina, nutrimentum, doctrina, memoraculum, memoriale, * agricolatio, textura, crimen, auditio, scoria, aedificium, ruptura, impetus, aggressio, luxatio, anathema, periculum, beneficium, communicatio, quaestio, supplementum, dolus, conscriptio, munimentum, edulium, cibus, potus, potio, condimentum, delectamentum, toreuma, malitia, cantio, lamentationes, perustrationes, flagra, lapsus, 183 * errores, vasa argentea, edulia, sufficientia, conjurationes, nocumenta, rabulae. Versutiae, callis, gradus, obstacula, refugia. Et ut Demosthenes, Quaestiones, controversiae. Et plenus hujusmodi verborum, usus quotidianus est. Aestimationem vero, Plato dixit, & Rejectionem. Antiphon autem, Desiderium, Judicium, Munimentum, Salfamentum. Sed comma, morbus cum ca-

34 ἔρμα, μάντευμα, ἐπιτέλεσμα, δίδαγμα, Φρύαγμα, καύχημα, αὐχνημα, ἀλαζίνευμα, 35 αὐλήμα, πάθημα, καῦμα, 36 Φλέγμα, σχήμα, ζῶσμα, ζεῦγμα, ἄσκημα, βλέμμα, ὄμμα, ἄσθημα, πνεῦμα, νεωτέρισμα, νεανίευμα, στήλιτευμα, 37 ἐπιτείχισμα, μηχανήμα, μεσεγγύημα, καλλώπισμα, στεφάνωμα, πέμμα, ἀγώνισμα, γέννημα, παιδευμα, 38 θρέμμα, μάθημα, μνήμα, ὑπόμνημα, * γεώρ- 182 γημα, λαιδύρημα, πλέγμα, ἔγκλημα, θέαμα, ἄκουσμα, 39 ὑπόδημα, οἰκοδόμημα, ῥήγμα, 40 πρόσπταισμα, ἐπίπταισμα, στρέμμα, ἀνάθημα, κινδύνευμα, 41 βᾶδισμα, εὐεργέτημα, κωνιόνημα, ἐρώτημα, 42 πλήρωμα, 43 σκαιώρημα, σύγγραμμα, 44 χαράκωμα, ἔδεσμα, βρῶμα, 45 πῶμα, πόμα, ἄρτυμα, 46 ἡδύσμα, τόρευμα, πονήρευμα, ἄσμα, ὀδύρματα, 47 θυρώματα, 48 αἰκίσματα, 49 πταίσματα, * πλάσματα, ἀργυρώματα, 50 βρώμα- 183 τα, 51 θύματα, συχνάσματα, βλάμματα, 52 περιτρίμματα, 53 παιπάλημα, πάτημα, ὄπλισμα, 54 κωλύματα, πείσματα, 55 ὡς Δημοσθένης, ζητήματα. ἀμφισβητήματα. καὶ πλήρης ἡ συνήθεια τῶν τοιούτων. 56 δόξασμα δὲ, Πλάτων εἶπε, καὶ ἀποβλάστημα. Ἀντιφῶν δὲ, ἐπιθύμημα. δικαίωμα, φράγμα, βάρμα. τὸ 57 δὲ κῶμα, ἡ νόσος, ἔπερ ἐπὶ

Etore deprehendimus saepe ep' autografa. nec conjecturis semper indulgere vacat diutius: nec ingenium mihi ad aptiora comminiscendum felix. Idem dictum de eo quod mox Segm. 182. θίαμα. relatum enim inter ista τοῦ τσαυτῶν σχήματος a Polluce jam fuit VI, 179. ubi etiam in MS. locut. Et hic tamen cum ἀκουσμα non male etiam inuenit. Θέμα cui facile in mentem veniat. Sed nugari nolim prolixie. Satis esse potest nos non haec inobservata reliquisse, sed indicasse, quo majorum gentium critici, & qui iudicio ingenioque valent de his omnibus statuunt rectius. JUNG.

34 ἔρμα] In *Gl. Saburra*, *fulsura*. KÜHN.
 35 Αὐλήμα] Αὐλήμα *cantis tibie*. KÜHN.
 36 Φλέγμα] Φλέγμα *pituita*. KÜHN.
 37 Ἐπιτείχισμα] Ἐπιτείχισμα *munimentum alteri oppositum*. KÜHN.
 38 Θρέμμα] Θρέμμα *pecus*. KÜHN.
 39 Ὑπόδημα] Ὑπόδημα *Interpr.* scoria. legit ὑπόστημα, sed nil opus est. *calcens*. KÜHN.
 40 Πρόσπταισμα, ἐπίπτ.] Πρόσπταισμα, ἐπίπταισμα *illapsus, ruina*. KÜHN.
 41 Βᾶδισμα] Βᾶδισμα *incessus*, omisissum. KÜHN.
 42 Πλήρωμα] Pro πλήρωμα. leg. πῆρωμα *mutatio*. supra VI, 180. adfuit πλήρωμα. KÜHN.
 43 Σκαιώρημα] Usitatus, σκαιώρημα *dolus malus, ex composito struētus, machinatio, συσκευή*. KÜHN.
 44 Χαράκωμα] Χαράκωμα *vallum, septum*. KÜHN.
 45 Πῶμα] Πῶμα *Interpr.* potus, quasi legisset, πόμα. at pncipi a ludo redeuntis sciunt πῶμα esse *operculum*. KÜHN.
 46 Ἡδύσμα] Ἡδύσμα *scitamentum*. KÜHN.
 47 Θυρώματα] Θυρώματα *Interpr.* perustrationes. *Glossa, postes*. KÜHN.

48 Αἰκίσματα] Αἰκίσματα *mala translationes, verberationes*. KÜHN.
 49 Πταίσματα, πλάσματα] Utrumque jam adfuit VI, 180. ergo hic frustra reperuntur & mendosa sunt, forte leg. πέμματα *placenta*, κλάσματα *fragmenta*. KÜHN.
 50 Βρώματα] Et βρῶμα supra Segm. praec. hic igitur legerem κρούματα *sonus instrumentorum, Muscorum, tibia cantus*. KÜHN.
 51 Θύματα, συχ. βλ.] *Interpr.* legit θυμάματα, quod quidem non necessarium est, at pro συχνάσματα legere velim τεχνάσματα, *collusiones, artes*, & pro βλάμματα, βᾶμματα, ni infra mox βάμμα extaret, quid si legeremus, ῥᾶμματα *suina* vel βλήματα. KÜHN.
 52 Περιτρίμματα] Περιτρίμματα *moresum, infusura*, in *Glossis*. KÜHN.
 53 Παιπάλημα] Παιπάλημα *fatima tenuissima*. KÜHN.
 54 Κωλύματα] Iterum MS. κωλύματα &c. & statim deest ὡς Δημοσθένης. JUNG.
 55 Ὠς Δημ.] Absunt a C. A. ut & mox καὶ πλήρης ἡ συνήθεια τ. τ. KÜHN.
 56 Δόξασμα δὲ, Πλ.] *Locus forte hic in Platoni Politico, non longe ab initio: ἐατέον τάγε τῶν ἄλλων δόξασματα χαίρειν. Alterum ἀποβλάστημα est in ejuſdem Symposio: & Nolter infra VII, 145. id quoque inde attulit, ut ibi docebo. Utitur illo & in Phaedro: εἰ δὲ τοῦτο (ἀληθές) εὐρομεν αὐτοί, ἀρά γ' ἀν' ἐθ' ἡμῖν μέλει τί τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων; & in Theaeteto. Nec ille solus sed & Thucydides, ut in concione *Periclis* lib. I. Συγγρ. ὥστε τῶ αὐτῶ ὑπὸ ἀπάντων ἰδίᾳ δόξασματι λανθάνειν τὸ κοινὸν ἀθροῦν φθειρόμενον. JUNG.*
 57 Δὲ κῶμα &c.] Κῶμα etiam A. sed P. κῶμα

τῆς καρνηβαρίας λέγουσι τῆς ρεπούσης εἰς ὕπνον, οὐκ ἐπαινῶ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ δράμημα, οὐδὲ τὸ κάκωμα, οὐδὲ τὸ παρ' Ἰπερίδῃ ἀνεσχυντήμα.

pitis gravedine somnus obrepit, non mihi probatur: sicuti nec cursitatio, nec ploratio, neque illud apud Hyperidem, Impudentia.

Περὶ ἀναφυγῆς.

De refugio.

⁵⁸ Ταυτόν δ' ἐστὶν ἀναφυγή, ἀποφυγή, ἀναφορά, ἀναχώρησις, ⁵⁹ ἀποστροφῆ, ἀποφεύγειν, ἀναφεύγειν, ⁶⁰ ἀναφυγεῖν, ἀνευγεῖν, ἀναχωρῆσαι, ἐπαναχωρῆσαι. καὶ ⁶¹ ἀναθέσθαι δὲ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Idem sunt, refugium, aufugium, discessus, recessio, diceffio. Aufugere, refugere, auferre, recedere, diceedere: sed etiam recurrere, de eodem dicitur.

Περὶ τοῦ τρυφᾶν.

De deliciari.

⁶² Ὡσαύτως ταυτόν ἐστὶ τρυφᾶν, ἡδυπαθεῖν, θρύπτεσθαι, ⁶³ ἀνατετρῦφθαι, ⁶⁴ ἐκδιητῆσθαι, ⁶⁵ ἐκδιητῆσθαι, χλιδαῖν. τὸ δὲ ⁶⁶ θερμερύνεσθαι, καὶ ⁶⁷ κυχλιδαῖν, κωμικά μὲν, ἐμοὶ δὲ οὐκ ⁶⁸ ἀρεστά. καὶ τὸ ⁶⁹ ἐσκιατροφῆσθαι δὲ, βίαιον, ἔλθοι δ' ἂν εἰς χρῆσιν βιαζομένῳ. Καὶ

Similiter idem sunt: deliciari, suaviter vivere, Genio indulgere, enutri, intemperantem esse & gulosum, voluptuari. Foveri porro, & Coturniffare, Comica licet sint, mihi tamen non pro optimis probantur. Tum & sub umbraculis residere, durum est: usitatum autem fuerit, si quis deflectat. Et

μ. vide κῶμα in Oeconom. Hippocrat. A. Foesti. Seb.

Δι κῶμα &c.] Pro κῶμα C. A. κῶμα, leg. κῶμα. Hesych. in κῶμα, post ἡ νόσος. C. A. ἵατιμ leg. καὶ τὸ δράμημα, καὶ τὸ κῶμα cum o, (C. V. κῶμα) in fine ascriptum ab alia manu οὐ λίαν ἐπαινεῖται. Kühn.

Δι κῶμα &c.] De hoc capite ita saltem MS. δι κῶμα, ἡ νόσος, καὶ τὸ δράμημα, καὶ κῶμα οὐ λίαν ἐπαινεῖται. Sed κῶμα, quod apud alios, de hoc somni morbo, rectius puto, & hic scribi posse. Nec κῶμα MS. pro κάκωμα facile hic recipiam, quum paulo antea jam fuerit κῶματα. Sequens caput sine titulo in MS. adnectitur ita: Ταυτόν δ' ἐστὶν &c. Jung.

Δι κῶμα &c.] Κῶμα cum unico μ a Cl. Kühnio in textu est repositum.

58 Ταυτόν δ' ἐστὶν] Abest a C. A. Kühn.

59 Ἀποστροφῆ] Ἀποστροφῆ, recessitaculum, quo quis se vertere possit necessitate urgente. Kühn.

60 Ἀναφυγεῖν] Pro ἀναφυγεῖν est ἀποφυγεῖν, post ἀποχωρῆσαι, quæ non extant in C. A. Kühn.

Ἀναφυγεῖν] Deest in MS. ἀναφυγεῖν. deinde est in MS. ἀνεύγειν, & cætera hoc Segmento etiam defunt, excepto ἀναχωρῆσαι. Jung.

61 Ἀναθέσθαι] Quod ad vulgatum ἀναθέσθαι, Interpres videtur cogitasse ἀναθεῖσθαι, quoniam recurrere interpretatur. Si quid mutandum, sit mihi potius verbum ἀναθεῖσθαι in mentem. Hesychius: ἀναθεῖναι, ἐγκλίνας, ἀναφυγεῖν, ἀναχωρῆσαι. ἀναθεῖναι, φεύγω, ἀναθεῖναι, ὑποχωρῶ. Nec tamen temere quid mutem. Jung.

62 Ὡσαύτως ταυτ. ε.] Abest a C. A. Kühn.

Ὡσαύτως ταυτ. ε.] Et hæc coheret cum præcedentibus, tituloque carent novo in MS. & deest ἵατιμ. Jung.

63 Ἀνατετρῦφθαι &c.] MS. ἀνατετρῦφθαι, ἐκ δὲ διητῆσθαι, χλιδαῖν. Et ἀνατετρῦφθαι omnino scribendum est παρακειμένης ab ἀναθρύπτομαι. Alterum vero ἐκ-

διητῆσθαι, quamvis id mendose in MS. legitur, sic ut infra & ἐκδιητῆσθαι; quum tamen omnittatur alterum vulgatum ἐκδιητῆσθαι, nos quoque putamus cum Sebero nostro vitiose repetitum id esse alterum, & delendum. Jung.

Ἀνατετρῦφθαι &c.] Ἀνατετρῦφθαι emendavi pro ἀνατετρῦφθαι.

64 Ἐκδιητῆσθαι] C. A. ἐκδιητῆσθαι. Kühn.

65 Ἐκδιητῆσθαι] Vitiosa videtur præcedentis verbi repetitio. Seb.

66 Θερμερύνεσθαι] P. θερμαίνεσθαι. & mox χλιδαῖν. pro quo A. κυχλοῖδαῖν. rectene hic aut illic, ipsius vide. Seb.

Θερμερύνεσθαι] Salmf. θερμύνεσθαι. Hesych. θερμύνεσθαι. Kühn.

Θερμερύνεσθαι] MS. etiam θερμύνεσθαι, ut vulgari, nec id mendi suspectum habeam. Jung.

Θερμερύνεσθαι] Pro θερμύνεσθαι MS. Falckenburgii habet θερμύνεσθαι.

67 Κυχλιδαῖν] C. V. κυχλοῖδαῖν leg. κυχλοῖδαῖν turdis bene factum tumidumque esse, ad formam κολοῖδαῖν. Salmf. καὶ χλιδαῖν. Kühn.

Κυχλιδαῖν] MS. κυχλοῖδαῖν, quod & de Augustano Sebero testatur. Mihi nescio quomodo illud κυχλοῖδαῖν magis videor intelligere, saltem propter illud Satyrici, Nec tenuem solers turdorum posse salivam, vide & quæ de κυχλίσειν scribunt, ut & Casaubonum nostrum ad locum Satyrici. Jung.

68 Ἀρεστά.] C. V. ἀρετά. Kühn.

69 Ἐσκιατροφῆσθαι] C. A. ἐσκιατροφῆσθαι, vulgatum tuetur Σκιάς, post βίαιον idem C. habet καὶ τὰ πράγματα, χλιδαῖν, τροφή, σκιατροφία, in margine vero est, αἱ δὲ ἐσκιατροφῆται, σ. κ. dein textus, ἰσάματα δὲ ἀπ' αὐτῶν χλιδαῖν καὶ ὁ θρυπτικὸς ἐκ. Kühn.

Ἐσκιατροφῆσθαι] MS. ἐσκιατροφῆσθαι. & defunt ἔλθοι δ' ἂν εἰς χρ. βιαζ. Jung.

res ipsæ, deliciae, lautitiae: suavitas, intemperantia, voluptas, vita umbratilis. Qui vero in umbraculis nutriuntur, umbra nutriti nominantur. Et participia quidem extant ab omnibus, nomina vero a nullo, nisi voluptuarius: fortassis tamen & delicatus. Adverbium autem delicate, & intemperanter. Sed voluptuarie, durum.

τὰ πράγματα, τρυφή, ἡδυπάθεια, θρύψις, ἐκδιαίτησις, χλιδή, ἰατροφία. οἱ δὲ ἰατροφίαι, σκιατροφίαι, ἰατροφίαι καλοῦνται. καὶ μετοχαὶ δὲ, ἀπὸ πάντων. ὄνομα δὲ ἀπ' οὐδενός, ἔτι μὴ χλιδανός. τάχα καὶ ὁ θρυπτικός. ἐπιρήρημα δὲ, θρυπτικῶς, καὶ ἐκδεδιτημένως, φαῦλον δὲ τὸ ἰατροφίαι, βίαιον δὲ τὸ χλιδανῶς.

De largitione.

Περὶ δωρεῶς.

DE eodem quoque dicitur, largitio, præmium, bravium, munus, merces, precium. Proprie tamen Medici sunt, salvatoria, salutaria, & medicinalia. Et Puerorum Institutoris, doctrinalia, institutoria. Militis, opima, victorialia, triumphalia. Quemadmodum Athletæ forsitan, sunt bravia. Et Manuarii Artificis, precia. Et Nuncii, euangelia. Portantis aliquid, portatoria. Benefactoris, retributoria. Indicis, indicialia. Nutritoris, nutritoria. Dices por-

τὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ λέγεται ἂν, δωρεὰ, τιμὴ, ἀθλον, γέρας, μισθός, ἐπίχειρα. ἰδίως δὲ, ἰατρῶν μὲν, σῶστρα, σωτήρια, καὶ ἰατροφίαι. τῶ δὲ παιδεύοντι, διδασκαλία, διδάκτρα. τῶ δὲ στρατιώτῃ, ἀριστεία, ἐπιβία, νικητήρια. ὡς τῶ ἀθλητῇ, ἴσως ἀθλα. καὶ χειροτέχνῃ, ἐπίχειρα. καὶ ἀγγέλω, εὐαγγέλια. καὶ τῶ φέροντι, κόμιστρα. ὡς εὐεργετῇ, χαριστήρια. καὶ τῶ μνηύσαντι, μνήστρα. καὶ τροφῇ, θρέπτρα. λέγοις δ'

70 Ἡδυπάθ. &c.] Ἡδυπάθ. θρ. ἐκδ. defunt in MS. JUNG.

71 Σκιατροφία.] MSS. σκιατροφία. SEB. Σκιατροφία.] MS. σκιατροφία, καὶ τὰ ὅμοια. οἱ δὲ &c. Et sic itaque σκιατροφία, tam apud Pollucem, quam Plutarchum per a in antepenultima legas. ἰατροφίαι vero hinc adnotat Sylburgius Notis in Cleverd. & Antesignan. ad pag. 334. ubi adnotat hujusmodi monetæ alia, ut σκιατροφίαι e Theophrasto, σκιατροφίαι e Xenophonte, ἰατροφίαι e Plutarcho. JUNG.

72 Ἐσκιατροφίαι, σκιατροφίαι] Cl. meum Κύβητιον ἰατροφίαι, σκιατροφίαι in textu hic repositum pro pr. ed. ἰατροφίαι, σκιατροφίαι, dixi jam supra ad IV, 147. 29.

73 Umbra nutriti] Quales Plauto umbratici. Curcul. IV, 3. & umbraticola Trucul. II, 7. vid. & 70. a Wouweren Annotat. in Petr. Arb. pag. 159. SEBER. 2.

74 Καὶ μετ. &c.] Defunt in MS. καὶ μετοχαὶ δὲ ἀπὸ πάντων, reliqua ita habent ibi: ὀνόματα δὲ ἀπ' αὐτῶν, χλιδανός μόνον, καὶ ὁ θρυπτικός. ἐπιρήρημα (scribendum scilicet ἐπιρήρημα) δὲ ἐκδεδιτημένως (idem mendum quod paulo supra) καὶ θρυπτικῶς. φαῦλον δὲ τὸ ἰατροφίαι, καὶ βίαιον τὸ χλιδανῶς. ubi prima talia quoque in MSS. Seberii fuerunt. In ceteris bene notabis ἰατροφίαι, indeque vulgatum Pollucem supplebis. Caput sequens quoque adnexum est prioribus, sine titulo, ita in MS. Ἐπὶ ταυτοῦ δὲ λέγοις &c. JUNG.

75 ὄνομα δὲ &c.] MSS. ὀνόματα δ' ἀπ' αὐτῶν ὁ χλιδανός μόνον (A. μόνος) καὶ ὁ θρυπτικός. Περὶ δὲ SEB.

76 Βίαιον] MSS. hic inserunt, φαῦλον δὲ τὸ ἰατροφίαι, καὶ β. τ. χ. finit hic margo C. A. KÜHN.

Βίαιον] Illa: φαῦλον δὲ τὸ ἰατροφίαι, quæ præcedunt βίαιον &c. in textum e MSS. a Cl. Kühni sunt recepta.

77 Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ &c.] MSS. ταυτοῦ. SEB.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ &c.] C. A. ἐπὶ ταυτοῦ λέγοις ἂν δ. KÜHN.

78 Σῶστρα, σ. κ. i. &c.] MS. mendose, σωστρα, σωτήρια, καὶ ἰατροφίαι, τὸ δὲ διδασκαλία. pro vulgato διδασκαλία tamen malim reconere διδασκαλία, nisi & διδασκαλία hoc significatu usurpatum inveniat. JUNG.

79 ἰατροφίαι. &c. διδασκαλία] C. A. ἰατροφίαι & διδασκαλία quod factum nollem. KÜHN.

80 Διδασκαλία] Διδασκαλία pro διδασκαλία emendavit Cl. Kühnius in textu.

81 Διδάκτρα] Abest a C. A. & διδάκτρα. KÜHN. Διδάκτρα] Omittit MS. διδάκτρα. & deinde mendose habet, τῶ δὲ στρατιώτῃ, ἀριστεία. JUNG.

82 Ἐπίχειρα] Ἐπίχειρα sunt, quæ dantur artificii supra manipuleium. Hesych. KÜHN.

83 Ἀγγέλω] C. A. εὐαγγέλω, quod alias epitheton est Mercurii. KÜHN.

84 Μνήστρα] Alibi passim μνήστρα. SEB.

Μνήστρα] C. V. μνήστρα. C. A. habet quidem μνήστρα, sed τ superscriptum est τῶ στ. Glossa, ἰατροφίαι μνήστρα, μνήστρα & ἰατροφίαι, μνήστρα, Apulejus lib. VII. ἰατροφίαι, ubi Index Elmenthorffii: ἰατροφίαι, præmium, quod indicibus datur, Glossa Seberii, ἰατροφίαι, μνήστρα. KÜHN.

Μνήστρα] MS. nollet μνήστρα. & ita cur non reponamus? Scripserat id & H. Stephanus ad oram libri sui. JUNG.

Μνήστρα] Μνήστρα in Codice suo habet Falckenburgius similiter reliquis MSS. & sic jam est in textu repositum. Thom. Ecl. Μνήστρα, ὁ δίδομενος μισθός τῶν μνηύσαντι οὐ ζήτησις ἐστίν. Θεοκρίδης ἐν τῇ ἐκτῇ μνήστρα μνήστρα δηλοῖται οὗτοι τε ἰζητοῦντο.

85 Καὶ τρ. θρ.] Absunt a C. A. Hesych. Θρέπτρα, τροφίαι, τροφῶν ἀμοιβαὶ καὶ θρεπτήρια, vid. & Proverb. artes nutritia solvit. Suidas etiam θρέπτα, omisso ρ, forte ob faciliorem pronunciationem. KÜHN.

Καὶ τρ. θρ.] Defunt in MS. ista, καὶ τροφῇ, θρέπτρα. JUNG.

86 Θρέπτρα.] Iliad. δ, 478. & ρ, 302. quamvis in

ἀν, δωρεῖσθαι, τιμᾶν, 87 γεραίρειν. 88 Ξενοφῶν δὲ, καὶ ἐπιγεραίρειν εἶπεν. 89 Ἐπὶ δὲ τούτων, λέγεται ἂν καὶ τὸ ἀμειβεσθαι. ἀμφίβολος 90 δὲ ἡ ἀμοιβή. ἔστι μὲν γὰρ παρ' Ἀρχιλόχῳ, καὶ παρ' Εὐριπίδῃ 91 ἐν Ὀρέστῃ. τὸ δὲ παρ' Ὀμήρῳ,

--- 92 σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς. καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν Συμπόσιῳ, 93 ὡς ἀσαφές.

ro, largiri, solvere, donare. Xenophon vero, etiam Condonare dixit. De his autem, respondere, vel retribuere dicitur. Sed retributio, ambiguum est: extat tamen hoc, apud Archilochum, & Euripidem in Oreste. Cæterum Homericum illud,

Tum vero retributione dignum est: & illud Platonis in Symposio, quodammodo incertum est.

88

* Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Μ Β .

* C A P U T XLII.

188

94 Περὶ τοῦ ἐπ' ἀφροδίσις μαινομένου.

De furente ad Venerem.

95 Ὁ δ' ἐπ' ἀφροδίσις μαινόμενος, 96 λάγνης ἂν, καὶ λάγνος ῥηθείη, 97 λαγνίστατος, λαγνύων. εἰς ἀφροδίτην νοσῶν, ἀσελγαίνων, ἀκολασταίνων, 98 πορνοβοσκῶν, πορνοβοσκῆς 99 συνῶν, 100 ἑταιριζόμενος. οὕτω γὰρ οἱ κωμικοὶ ὀνομάζουσι τὸν περὶ τὰς ἑταίρας ἔχοντα. εἰς ἡδονὰς ἐκκεχυμένος, γυναιμανῆς, ἑταίραις συμβιούς, ἑταιριστής, περὶ τὰς τῶν ἑταιρῶν θύρας 2 κεκυλινημένος, μάχλος, ὀργῶν. ἐν 3 εἰκῆματιζῶν, ἐν 4 ματρυλίσ,

SED qui in Venerem furit, lascivus dicitur, & petulans, salax, & lascivius, præ Venere agrotans, intemperans, immoderatus, leno, lenonibus cohabitans. Scortator, sic enim Comici cum scortis commorantes vocaverunt. Ad voluptates effusus, in Mulieres infaniens, meretricibus convivens, meretricius, circa meretricum fores assiduus, intemperans, effrenis: in lupanari vivens, in prostibulis,

nonnullis libris θρίπτα. ut & Hesych. θρίπτα, τροφία. τροφῶν ἀμοιβῆ. καὶ θροπτήρια. quæ postrema vox apud Hesiod. I. 186.

χην; respondit illa: ἱρητισὸν καὶ διαπορμεῖον Θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ Θεῶν, τῶν μὲν τὰς διήσεις καὶ θυσίας, τῶν δὲ, τὰς ἱπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβὰς τῶν θυσιῶν. JUNG.

(Hic jam deficit & MS. Pal. recentior codex. Deinceps per MS. Augustanum intelligendus.) SEB.

94 Περὶ τοῦ ἐπ' ἀφρ. &c.] Nec hoc caput in MS. nostro titulum habet, sed adtexitur præcedentibus. JUNG.

87 Γεραίρειν.] C. V. γεραίρειν, liquidis inter se commutatis, communius γεραίρειν apud Hesychium est & alios. KÜHN.

95 Ὁ δ' ἐπ' ἀφρ.] MS. ὁ δὲ ἐπ' ἀφροδίσις μ. Sed, ut monui, sæpe diversas voces nullo notato accentu confundit nosler MS. JUNG.

88 Ξενοφῶν] Lib. VIII. Παιδείας καὶ ὡς τὸν καλὸν τι ποιῶντα καθ' ἡμέραν ἐπιγεραίρειν. in mandatis quæ dat Cyprius Sæcis. JUNG.

96 Λάγνης &c.] C. V. λάγνης ἀν ῥηθείη. λαγνίς & λαγνύων absunt a C. A. ut &, ἀσελγαίνων, ἀκολασταίνων. KÜHN.

89 Ἐπὶ δὲ τούτων] C. A. εἴρηται καὶ τὸ ἀμειβεσθαι &c. KÜHN.

97 Λαγνίστατος &c.] Pro λάγνης, MS. etiam λάγνης, quod itaque bis habet mendose. Γηγνηχίς tantum λάγνης per η jubet nos dicere, ἀλλὰ μὴ λάγνης. ubi Nisipseus Pollucem citat hinc. JUNG.

Ἐπὶ δὲ τούτων] Pro his ἐπὶ δὲ &c. ita MS. nosler. λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ τούτοις καὶ τὸ ἀμ. & omissum ἀμφίβολος. JUNG.

98 Πορνοβοσκῶν] MS. πορνοκοπῶν. SEB.

90 Δὲ ἡ ἀμοιβ. &c.] MS. ἡ δὲ ἀμοιβή εἴρηται μὲν Ἀρχ. καὶ Εὐριπίδῃ. τὸ δὲ παρ' Ὀμ. Sæpe vitiose τῷ pro τὸ scilicet nosler MS. JUNG.

99 Πορνοκοπῶν] Pro vulgato πορνοβοσκῶν. Apud Hesychium quoque, ubi πορνοκόπος, ἑταιροτρόφος, πόρνος, emenda πορνοκόπος, ut Sylburgius in suo codice Hesychiano ora adscripsit. JUNG.

91 Ἐν Ὀρέστῃ] Ἐν Ὀρέστῃ, abest a C. A. KÜHN.

100 ἑταιριζόμενος] In C. A. postea est, εἰς ἡδονὴν ἐκκεχυμένος, γ. ἑταιριστής &c. κεκαλινημένος, quod & C. V. exhibet. KÜHN.

92 Σὺν δ' ἄξ. &c.] Ita hodieque existat Ὀδυσσ. κ. ν. 318. MSS. autem ita: σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆ, tu autem pro dignitate tuam vicem habebis. KÜHN.

99 Συνῶν] MS. συνῶν, sequens periodus, οὕτω γὰρ οἱ κ. δ. τ. π. τ. ἰ. ἰ. deest in MS. JUNG.

Σὺν δ' ἄξ. &c.] MS. σοὶ δ' ἄξ. ἢ ἀμοιβῆ. Bene vero illud σοὶ, quod pro σὺν in vulgatis reponit, vel ipso Homero jubente, cujus istud Hemistichium est Ὀδυσσ. κ. ν. 318. JUNG.

100 ἑταιριζόμενος] In C. A. postea est, εἰς ἡδονὴν ἐκκεχυμένος, γ. ἑταιριστής &c. κεκαλινημένος, quod & C. V. exhibet. KÜHN.

93 Ὡς ἀσαφές.] MSS. οὐ σαφές, vocabulum est, ut ajunt, μέσον, in Glossis ἀμοιβῆ, νικ νικεῖ, ταῖσο. ἀμοιβαῖοι λόγοι, αἰτενεαίσο. KÜHN.

101 Ἡδονῆς] MS. ἡδονῆν, singulari, deest dein ἑταίραις συμβιούς. JUNG.

Ὡς ἀσαφές.] Pro ὡς ἀσαφές MS. οὐ σαφές, quod alteri non postponant. Sed locus Platonis in Symposio quinam noslro in mentem venit. An ille, ubi docetates quærens a Diotima dicente, πᾶν τὸ δαιμόνιον μεταξὺ ἐστὶ Θεοῦ τε καὶ θνητοῦ, αἷτ, τίνα δύναμις ἔ-

2 Κεκαλινημένος] MS. κεκαλινημένος, non minus recte, modo pro ω reponas ο. JUNG.

Κεκαλινημένος] Falschenburgius habet κεκαλινημένος.

3 Οἰκῆματι] Vid. infra IX, 45. JUNG.

4 Ματρυλίσ] MSS. μαστρυλίσ, Hesych. ματρύλιον, ματροστῆαι. ματρυλίσ, μοχ C. A. ἐν κασκυ-

in

in popinationibus. In fornicibus, nisi Poëticum nimis fuerit. * Vocatur etiam, vehementer amans, deperiens, amore laborans, amore infans, & amando furens. Tum & misere amans, impudice amans: quem Comici, Stupratorem vocarunt. & Coëuntem eam, quæ Salax est. Hanc vero, non meretricem modo: sed & scortum, humi jacentem, lascivam, intemperantem, impudicam, facilem, promptam, paratam, & adulteram nuncuparunt. Sed rem ipsam, lasciviam, petulantiam, intemperantiam, facilitatem, promptitudinem, salacitatem, scortationem, fornicationem, & coitum.

⁵ ἐν ἀσωτίοις, ἐν ⁶ κασαυρίοις, εἰ μὴ σφόδρα ποιητικόν. * λέγοιτο δ' ἂν καὶ ⁷ δύσερος, καὶ ¹⁸⁹ ὁ δυσερωτικός, καὶ ὁ δυσερωτιῶν. καὶ ἐρωτομανῶν, καὶ ὁ ἐρωτομανῆς, καὶ ὁ θρήνερως, καὶ ὁ μισηνερως. καὶ ⁸ μισητὸν δὲ τοῦτον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι. καὶ ⁹ μισητὴν, ¹⁰ τὴν μάχλον. ¹¹ ταύτην δὲ, οὐχ ἑταίραν μόνον, ἀλλὰ καὶ πόρνην, καὶ ¹² χαμαιτύπην, καὶ ἀσελγῆ, καὶ ἀκόλαστον, καὶ ραδίαν, καὶ εὐχερῆ, καὶ πρόχειρον, καὶ μοιχεύτριαν. τὸ δὲ πρῶγμα, λαγνεῖαν, ἀσέλγειαν, ἀκολασίαν, εὐχέρειαν, ραστώνην, μαχλοσύνην, ἑταίρησιν, πορνείαν, ¹³ μισητίαν.

ρίοις, λέγοιτο δ' ἂν καὶ δύσερος ὁ δυσερωτιῶν, καὶ ἐρωτομανῶν καὶ ὁ μισητός. ΚΥΗΝ.

Ματρυλίος] MS. ἐν μαστρυλίος. Apud Hesychium ut vulgo ματρύλιον. Apud Suidam utrumque, licet μαστρυλίον vitiose habeatur excusum pro μαστρύλιον. utrobique tamen & apud utrumque duplici littera scribitur. JUNG.

5 Ἐν ἀσωτίοις] MS. ἐν ἀσωτίοις. sic & infra IX, 18. ἀσωτία & μοχ ματρυλία. JUNG.

6 Κασαυρίοις] Quomodo Aristoph. Equ. v. 1284. & Suid. MS. κασαυρίοις, cui similiter Hesych. κασαυρίοις, οἰκοῖς ἐφ' ἃν αἱ ἑταῖραι ἐκαθίζοντο. ὅθεν καὶ τὴν πέρην κασαυράδα ἔλθον. SEB.

7 Δύσερος &c.] Ita brevius MS. δυσερῶς ὁ δυσερωτιῶν, καὶ ὁ ἐρωτομανῶν, καὶ ὁ μισηνερῶς. καὶ &c. Notari vero illud δύσερος pro Theocrito jubet amicus noster Clariss. A. Schoenius. Et notaveramus, tuque vide amicissimum nostrum Heinsium cap. 4. Lectio. Theocrit. Perspicue etiam ita utitur Eusebicus libr. III. de Hymene & Hymenia (quod elegantissimum drama ab elegantiss. Salmafio expectamus) ubi Cratisthenes cognatum Hymeniam amore Hymenes nimis sauciaturum & jamjam muneris & commissi κερκείου oblivisci, immo patriæ & parentum præ amore incipientem inter alia castigans dicitis, μή μοι δύσερος εἴης, ait. Et clarus est Xenophonis locus Oeconomico, ubi Ichomachus ait vino nimium deditos & somno, pro villicis se habere nolle: tales enim diligentes effici non posse. his addit & Veneri nimis infans deditos: ἐμοίγε τοι δοκοῦσιν καὶ οἱ τῶν ἀφροδισίων δύσερατες, ἀδύνατοι εἶναι διδασθῆναι ἄλλου τινὸς μᾶλλον ἐπιμελεῖσθαι, ἢ τούτου. οὔτε γὰρ ἑλπίδα, οὔτ' ἐπιμελείαν ἠδὲνα ραδίον εὐρεῖν τῆς τῶν παιδικῶν ἐπιμελείας. οὐδὲ μὴ ὅταν παρήν τὸ πρακτικόν, τιμωρίαν χαλεπωτέραν εὐπετὴς ἐστὶ, ταῦ ἀπὸ τῶν ἐρωμένων καλύεσθαι. Utitur & non semel Lucianus ea voce. Altera vero perquam quasi explicat priorem, δυσερωτιῶν etiam usurpatur ab Achille Tasio initio libr. V. de Clitiph. & Leucipp. ubi Alexandriam veniens Clitiph, pulchritudinem urbis satis contemplari nequit, περιάγων οὖν, ait, ἐμαυτὸν εἰς πάσας τὰς ἀγυῖας, καὶ πρὸς τὴν ἄλυσιν δυσερωτιῶν, εἶπον καρῶν, ἀφθαλμοὶ, νεκρὴ μέγα. JUNG.

8 Μισητὸν δὲ] C. A. μιγητὸν, μοχ τῷ μισητῶν γ supercriptum habet, ut sit, μιγητὴν, μάχλοι. ΚΥΗΝ. Μισητὸν δὲ] MS. μισητῶν δὲ &c. JUNG.

9 Μισητὴν] Quod ad μισητὴν, quidam ut Thomas Magister, παρεξουσίως μισητὴν scribunt, quum de prostibulo usurpatur: cujus differentia & Eusebiius meminit. vid. H. Stephan. adpend de dial. Attic. cap. 15. ubi hæc adnotavit, meminitque & cap. 16. tm. 3. JUNG.

10 Τὴν μάχλον] C. V. τὴν καὶ μάχλον, quod prob. ΚΥΗΝ.

Τὴν μάχλον] In MS. deest τὴν ante μάχλον. Sed de maribus μάχλος fuit jam antea. JUNG.

11 Ταύτην δὲ] C. A. τὴν δὲ οὐχ ἑ. μ. ἀ. κ. π. καὶ ἀσελγῆ &c. καὶ ραδίαν, κ. πρόχειρον, κ. μ. Plato in Sympof. αἱ γυναῖκες φίλανδροι τε καὶ μοιχεύτριαι. ΚΥΗΝ.

12 Χαμαιτύπην] Desunt in MS. καὶ χαμαιτύπην, sunt & καὶ εὐχερῆ. Ex his vero vocabulis H. Steph. eod. cap. 16. de dial. Attic. tm. 3. quædam duntaxat comica posse dici existimat: præsertim veto illa ραδία, εὐχερῆς, πρόχειρος (quæ in propria quoque significatione synonyma sint) Comitorum esse credit, additque imitatos Latinos quosdam Poëtas etiam hanc istorum nominum significationem in vocabulo illis synonymo Facilis. JUNG.

Χαμαιτύπην] Explicat hanc vocem Henr. Stephan. in Thef. qui se tamen non bene ἀς ἐμοίγε δοκεῖ extricat. quare vide an forte ea melius explicari possit ex Plauti Perf. IV. IV, 104. illis:

Ne sis plora, libera eris auctum, si crebro cades.

sed præstat in his ἐπέχειν, tu si plura cupis adi Clar. Salmaf. notas ad loc. cit.

13 Μισητίαν.] C. V. μισητίαν. C. A. ut supra, μιγητίαν. Suidas habet μισητίαν & μισητίαν. Thoma Eclogæ, μισητὴ, καὶ μίσιους ἀξία γυνή. μισητὴ δὲ βαρυντότως, ἢ καταφερῆς. a μίσητος. Idem habet Cyrillus de differenti. Vocum. καταφερῆς & καταφερῆς in Gloss. reddiderunt, obsecans, salax &c. ΚΥΗΝ.

Μισητίαν.] MS. μισητίαν. JUNG.

¹⁴ Περὶ δωροδόκου ῥήτορος, ¹⁵ καὶ ἀδώρου.

De rhetore corrupto, & muneribus.

Δωροδόκος ῥήτωρ, ¹⁶ δεδωροδοκημένος, ¹⁷ δε-
δεκασμένος, διεφθαρμένος, ἐπὶ μισθῶ
λέγων, ¹⁸ ἐπ' ἀργυρίῳ, ἐπὶ χρήμασι πολιτευόμε-
νος, ἐπὶ τῆς τοῦ ¹⁹ λαμβάνειν ὧν προαιρέσεως,
πρὸς τοῦ ²⁰ δίδοντος ὧν, παντὸς τοῦ δίδοντος μι-
σθοδοτούμενος, μισθαρῶν, ²¹ μισθοφορῶν, μι-
σθοφόρος, μισθωτὸς, καταμισθοφορῶν, πρὸς
ἀργύριον ῥέπων, πρὸς τὸ βαρύνον, ὑποτιθεὶς τὴν
χεῖρα τοῖς λήμμασι, πεπραμένος, παλίμπρα-
τος, ²² ἔμμισθος, τὴν Φωνὴν πιπράσκων, ἀπο-
¹⁹¹ δίδόμενος, * πωλῶν, ἀπεμπωλῶν, ²³ ἀποκη-
ρύττων, ἀπομισθῶν, ²⁴ κέρδει τὴν εὐδαιμονίαν
μετρεῖν, ²⁵ φιλοκερδῆς, ²⁶ αἰσχροκερδῆς. Καὶ
τὰ πράγματα, δηλα. οἶον, δωροδοκία, ²⁷ δε-
κασμὸς, διαφθορά, μισθαρνία, μισθοφορία,
πράσις, ἀπόδοσις, μισθοδοσία, ἀπεμπώλη-
σις, φιλοκερδία, αἰσχροκέρδεια. Ὁ δὲ ἐναν-
τίος, ἀδώρος, ἀδωροδόκητος, ²⁸ ἀδέκαστος, ἀ-
μισθωτὸς, ἀδιάφθορος, ἀνάργυρος, ἄπρατος,
ἐλεύθερος, κρείττων λημμάτων, ἀντιβλέπων πρὸς
ἀργύριον, οὐ καθελκόμενος ὑπὸ λήμματος, ²⁹ οὐ
βαρυνόμενος.

Rhetor munerum susceptor, muneri-
bus corruptus, violatus, perditus :
pro mercede orans, pro argento. Pecuniarum causa in republica versans, accipiendi voluntatem habens, ad largientem propensus, omni danti mercede addictus, mercenarius, mercedem aufertens, mercedis susceptor, mercede conductus, mercede serviens, ad argentum attentior, ad opes inclinatus, manum prædæ supponens, venditus, revenditus, conductus, vocem vendens, elocans, * vendens, prostituens, promulgans, mer-
¹⁹¹ cedi addicens, lucro felicitatem metiens, lucricupidus, turpis lucri studiosus. Et res ipsæ sunt manifestæ, utpote munerum acceptio, Judicis violatio, corruptela, mercimonia, mercenaria, venditio, locatio, mercedis solutio, prostitutio, lucri amor, turpis lucri studium. Cæterum contrarius dicitur, muneribus carens, munus contempitor, incorruptus, non mercenarius, corrumpi nesciens, argenti spreter, invendibilis, liber, lucro superior, argentum negligens, lucro non distractus, nec aggravatus.

¹⁴ Περὶ δωρ. &c.] Capitis hujus titulus in MS. comprehendit omnia in vulgatis, usque ad caput XLIX. iste: περὶ δωροδόκου ῥήτορος, καὶ ἀδώρου, καὶ περὶ τοῦ ἀναιρεῖν, περὶ τοῦ ὑποχωρεῖν, καὶ τοῦ ὑπερτίθεισθαι ἢ αὐτὸν ἢ τὰ ἑαυτοῦ καὶ περὶ οὐσίας. ubi bene nota illud ἀδώρου, de quo certe tota particula ultima agit hujus capitis XLIII. Segm. seq. &c. Nec id *Interpres* vidit sed ineptum illud δωρὸν, muneribus, vertit: quum tamen περὶ δωρῶν nihil hoc capite agatur: & vel supra VI, 6. serie capitum, ubi hoc lemma incorruptum remansit, erroris admoneri debebat. JUNG.

¹⁵ Καὶ δωρῶν] Abest a C. A. forte legendum ἀδώρου, nam de eo etiam agitur, & ita legit C. A. ad illa ὁ δὲ ἀδώρος &c. Segm. seq. Kühn.

Καὶ δωρῶν] Ἀδώρου reposui in textu, uti res ipsa & scripti codices suadent.

¹⁶ Δεδωροδοκημένος] In MS. deest δεδωροδοκημένος & διεφθαρμένος. JUNG.

¹⁷ Δεδεκασμ.] In C. A. sequitur ἐπὶ μισθῶ λέγων mercedis gratia dicens, ἐπ' ἀργυρίῳ: ita & C. V. Pleaque hujus capitis excerpta sunt ex *Orationibus Demosth. de Corona & Falsa legatione*. Kühn.

¹⁸ Ἐπ' ἀργυρίου] MS. ἐπαργυρίῳ. Et recte non minus scribi potest ἐπ' ἀργυρίῳ, quo casu & reliqua hic juncta. Similia alias habes supra IV, 35. seqq. JUNG.

Ἐπ' ἀργυρίου] Ἐπ' ἀργυρίῳ emendavit in textu Cl. Kühnius.

¹⁹ Λαμβάνειν] Post λαμβάνειν deest ὧν in MS. nostro. JUNG.

²⁰ Διδόντος] Hic commatica distinctio esse debet,

subintellecto præcedenti ὧν. Kühn.

²¹ Μισθοφ. &c.] In C. A. est deinceps πρὸς ἀρ. ad argentum vergens insitit *intima*, in *graviores partes* prorepens. post παλίμπρατος (C. V. παλίμπρατος) est, τὴν φ. π. ἀποδ. ἀπεμπωλῶν, κέρδει &c. Kühn.

Μισθοφ. &c.] In MS. desunt tres voces μισθοφ. μισθωτ. καταμισθοφ. JUNG.

²² Ἐμμισθος &c. πωλῶν] In MS. deest ἔμμισθος, & μοχ πωλῶν. JUNG.

²³ Ἀποκηρύτ.] Desunt in MS. ἀποκηρ. ἀπομισθῶν. JUNG.

²⁴ Κέρδει] MS. κέρδη. JUNG.

²⁵ Φιλοκερδῆς] Καὶ τὰ παράλλα πράγματα, δωροδοκία, δεκασμὸς, ita C. A. at C. V. τὰ πρ. παράλλα. Kühn.

²⁶ Αἰσχροκ.] In MS. deest αἰσχροκ. dein MS. ita: καὶ τὰ παράλλα, οἶον &c. errore cædo ex abbreviatura nato. JUNG.

²⁷ Δεκασμὸς, &c.] Sequitur in C. A. titulus, περὶ ἀδώρου. in *Glossis* ἀδώρητος redditur, *intuitus*. Kühn.

Δεκασμὸς, &c.] MS. δεκασμὸς, καὶ τὰ ἄμοια. Omissis sequentibus usque ad, Ὁ δὲ &c. JUNG.

²⁸ Ἀδέκαστος] Post ἀδέκαστος in C. A. est, κρείττων λ. &c. Kühn.

Ἀδέκαστος] Desunt ἀμισθ. ἀδιάφθ. &c. ἐλεύθερος cum mediis in MS. JUNG.

²⁹ Οὐ βαρυν.] C. A. καὶ οὐ βάρυν. Kühn.

Οὐ βαρυν.] Sic VI, 190. πρὸς τὸ βαρύνον ῥέπων. de corrupto: ut & infra VIII, 12. de tali giudice: πρὸς τὸ πλεόν βαρυνόμενος. Caput sequens ut & cap. XLVI. sine titulo adtexuntur statim, ut dixi. JUNG.

De occidendo.

Περὶ τοῦ ἀναιρεῖν.

Idem porro sunt, occidere, cædere, interficere, perimere, sustollere, trucidare, mactare, obtruncare, dolo perimerè, cæde contaminare. Thucydides vero, & Mactavit, dixit. Leto dare, mortem inferre. & similia. Nomina autem, homicida, cæsor, occisor, mactator, cæde pollutus. & similia. Sed ab his, & participia derivantur. Mactator vero, apud Sophoclem, etiam pro ense ponitur. Cæterum res sunt, peremptio, cædes, mactatio, cædis pollutio, homicidium. Et adverbium unum, occisorie.

30 Ταῦτον δὲ ἐστὶν ἀναιρεῖν, φονεύειν, κτείνε-
ναι, ἀποκτείνειν, ἀποκτινύνειν, ἀπο-
κτινύναι, σφάττειν, ἀποσφάττειν, δολοφον-
εῖν, μαιφονεῖν. 32 Θουκυδίδης δὲ, καὶ 33 ἔσφα-
ζεν εἶπεν. 34 ἀποχρᾶσθαι, διαχρᾶσθαι, καὶ τὰ
ὅμοια. Τὰ δὲ ὀνόματα, ἀνδροφόνος, φονεὺς,
35 φονικὸς, σφαγεὺς, μαιφόνος, καὶ τὰ ὅμοια.
Ἀπὸ δὲ τούτων καὶ μετοχαί. 36 σφαγεὺς μέντοι
παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ τὸ 37 ξίφος. Τὰ δὲ πρά-
γματα, ἀναιρέσις, φόνος, σφαγή, μαιφονία,
ἀνδροφονία. ἐπιρρήμα δὲ μόνον, φονικῶς.

De repente.

Περὶ τοῦ ἄφνω.

Idem præterea sunt, repente, derepente, improviso, repentinum, repentine. In eadem vero significatione, & expectate utendum est. Tum etiam insperato, & ex inopinato, & ex insperato.

38 Ταῦτον δὲ ἐστὶν ἄφνω, ἐξαίφνης, ἐξαπί-
νης, αἰφνίδιον, ἐξαπίναιον, ἐξαπινά-
ως. χρηστόν δ' 39 ἐπὶ τούτου καὶ τῷ ἀπροσδοκῆ-
τως. τάχα δὲ καὶ τῷ ἀνελπίστως, καὶ ἐξ ἀ-
προσδοκῆτου, καὶ ἀνελπίστου.

30 Ταῦτον δὲ ἐστὶν] C. A. ὅμοια δὲ εἰσὶν ἀν. φον. ἀποσφάττειν &c. vid. & Rhinor. in φονίῳ. KÜHN.

Ταῦτον δὲ ἐστὶν] Rhavorinus qui hæc, ut solet, ex-
scripsit, ita habet: Ἀναιρεῖν, φονεῖν, κτείνειν, ἀπο-
κτείνειν, ἀποκτ. ἢ σφ. ἢ π. δολ. μαιφονεῖν, ἀποχρᾶ-
σθαι καὶ διαχρᾶσθαι. καὶ τὰ ὅμοια, ταυτὸν σημαίνου-
σι. Τὰ δὲ πράγματα, ἀναιρέσις, φ. σφ. μ. αἰ. ἐπιρ-
ρήμα μόνον, φονικῶς. ὀνόματα δὲ, αἰ. φ. φ. σφ. μαι-
φόνος.

31 Κτείνειν &c.] Deest κτείνειν in MS. cum quatuor
scqq. verbis ἀποκτ. ἢ π. ἢ σφάττειν. JUNG.

32 Θουκ. δὲ] C. A. Θουκυδίδης καὶ ἱσφ. εἶπεν. αἰ. δ.
τὰ δὲ ὀνόματα αἰ. φονεὺς, σφαγεὺς παρὰ Σ. καὶ τὸ ξί-
φος. cætera defunt, usque ad ταυτὸν &c. Segm. 194.
KÜHN.

33 Ἐσφαζεν] An ἔσφαξεν legendum? ut nimirum
locus Thucydidi sit iste lib. II. Συγγρ. ἐπὶ δὲ τῆς Λιουκά-
δας νῆος, ἢ περὶ τὴν ὀλκαδα κατῆδη, Τιμοκράτης ὁ Λα-
κεδαιμόνιος πλῆων, ὡς ἠναῦς διεφθέρητο, ἔσφαξεν ἰαυ-
τόν, καὶ ἐξέτισεν εἰς τὸν Ναυπακτίων λιμένα. Habes
& alibi apud eundem lib. VII. Συγγρ. extremo: εἰ
τε Πιλοποιήσιοι ἱπικαταβάτες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μά-
λιστα ἔσφαζον. JUNG.

34 Ἀποχρ. διαχρ.] MS. ἀποχρᾶσθαι, διαχρᾶσθαι.
JUNG.

35 φονικὸς &c.] In MS. deest φονικὸς & μαιφόν-
ος, cum periodo hac ἀπὸ δὲ τ. καὶ μ. JUNG.

36 Σφαγεὺς μ. π. Σοφ.] Locus Sophoclii, quem
Noster innuit, est in Ajace μαστιγοφ. v. 827. illa s-
ratione ultima Ajacis, qua semet interfecturus supre-
mum vale ita orditur:

Ὁ μὲν σφαγεὺς ἴστηκεν ἢ τομώτατος
Γίνοιτ' ἂν, εἰ τῶ καὶ λογίζεσθαι σχολή.

ubi Scholia observant: σφαγία λέγει ἢ τὸν καιρὸν τοῦ
ἀποθανεῖν, ἢ τὸ εἰς σφαγὴν ξίφος. Quod posterius i-
taque jam & Pollux confirmet.

37 ξίφος] Quæ post ξίφος sequuntur, defunt in
MS. cum toto capitulo sequenti XLV. & additur sta-
tim in MS. ταυτὸν δὲ ἐστὶν ὑποχωρεῖν &c. quæ sunt
Segm. 194. JUNG.

38 Ταῦτον δὲ ἐστὶν &c.] Et hæc paulo aliter exhibet
compilator Rhavorinus, ita nimirum: Ἀφνω, εἰ. ἢ.
αἰφν. εἰ. ἢ. χρ. δὲ ἐπὶ τούτοις, καὶ τ. αἰ. τ. δὲ κ. τ. αἰ.
καὶ ἐξαπροσδοκῆτου καὶ ἀν.

39 Ἐπὶ τούτου] Rhavorin. qui hunc locum descri-
psit in ἄφνω, habet, ἐπὶ τούτοις. KÜHN.

⁴⁰ Ταυτόν ἐστιν ὑποχωρεῖν, ἐκχωρεῖν, ὑπαπιέναι, ⁴¹ ὑπαλλάττεσθαι, ⁴² ὑπεξίεναι, ὑπαφίστασθαι, ὑπεξίστασθαι, ἐκκλέπτειν ἑαυτὸν, καὶ ὑποκλέπτειν ἑαυτούς. τὰχα δ' ἂν εἰς ταυτὸν συντελεῖ καὶ τὸ σπειρῆσθαι, διασπείρῆσθαι, διασκεδάνυσθαι. ἢ ὡς Ξενοφῶν, διασκίδνασθαι, ἢ διαπεφορῆσθαι, ὡς Κριτίας.

Idem quoque sunt, succedere, excedere, abire, solum mutare, clam discedere, desistere, desciscere, furto aut clam se subducere, clancularie aufugere. Tum & huc fortasse referri poterunt, spargi, dispergi, dissipari. aut ut Xenophon inquit, Disjici: aut Differri, secundum Critiam.

Καὶ ὑπεκτίθεσθαι δὲ ἑαυτὸν, ἢ τὰ ἑαυτοῦ, ⁴³ καὶ τὸ αὐτῶν μέρος, ὅσον ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς, τὸ κατ' αὐτούς, τὸ ἐπ' αὐτούς ἔκον, τὸ ἐπ' αὐτοῖς. ⁴⁴ καὶ Κριτίας δὲ ποιεῖ φησὶν, ⁴⁵ ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τὸ χρηστοῦς εἶναι, καὶ τὰ ὅμοια.

Atque deponere clam seipsum, aut quæ sua sunt, & illorum partem, quantum in illis est, quod juxta ipsa est, quod ad hos pertinet, quod in ipsis. Critias vero alicubi dicit, Propter hoc, * in debito teneri, & his similia.

⁴⁰ Ταυτόν ἐστιν] C. A. ταυτὸν δὲ ἴσται, ὑποχωρεῖν, quod in Glossis est, tetraβῆναι, decedere, recedere, secedere, cedere, posse etiam reddere, cessim ire, se subducere. KÜHN.

⁴¹ ὑπαλλάττεσθαι] C. A. ὑπαφ. ἐκκλέπτειν ἑαυτὸν, ὑπεκτίθεσθαι ἑαυτὸν, καὶ τὰ ἑαυτοῦ, καὶ τὸ αὐτοῦ (C. V. τὸ αὐτὸ) μέρος, ὅσον ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς, dein margo τὸ κ. α. τὸ εἰς αὐτούς ἔκον, τ. ἐπ' αὐτοῖς, ibi definit margo. tum porro textus: Κριτίας δὲ φησὶν, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τοῖς χρηστοῦς εἶναι, marginis autem est καὶ τὰ ὅμοια. ἐπὶ τὸ χρηστοῦς εἶναι Interpr. legit χρηστοῦς cum reddit, in debito teneri, malim legere, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τῶ χ. εἶναι. ea conditione, ut boni sint. Ex his etiam apparet, quod Codex Antwerpianus conjunxerit in unum caput XLVI. & XLVII. KÜHN.

⁴² ὑπεξίεναι &c.] Deest in MS. ὑπεξίεναι, & ὑπεξίστασθαι, & καὶ cum cæteris quæ sequuntur usque

ad Segm. seq. Nullius vero ante novi capitis index, sed statim post ἑαυτὸν in MS. sequitur καὶ ὑπεκτίθ.

⁴³ Καὶ τὸ αὐτῶν μέρος] MS. τὸ (sine præcedenti καὶ) αὐτὸ μέρος. JUNG.

Καὶ τὸ αὐτῶν μέρος] Τὸ αὐτῶν μέρος partem suam, quod ad se attinet. elegans est locutio. sic Aët. XIX, 27. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἔλθειν &c. vid. ὁ πᾶν Salmas. ad Achill. Tat. pag. 661.

⁴⁴ Καὶ Κριτ. δὲ ποιεῖ] In MS. deest καὶ & ποιεῖ. JUNG.

⁴⁵ Ἐπὶ τούτοις &c.] MS. ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τοῖς χρηστοῦς &c. propter quæ an ulterius inquirendum, considerabunt doctiores. Caput sequens quoque sine titulo & novo initio adtexitur præcedentibus in MS. JUNG.

De substantia.

¹⁶ Περὶ οὐσίας.

Dices insuper, substantia, fors, possessio, res, divitiæ, victus, opes, opulentia, copia, bonorum possessio, multorum possessio, possessiones fructiferæ, existentia, substantiæ. Dives, opulentus, locuples, opulentus, magnarum opum Dominus, argento abundans. Bene vivens, ut Antiphon inquit, & Splendide victitans. Plato vero, divitem esse, etiam εὐχρημονεῖν vocavit, & Pecuniis abundare. & Pauperem esse: hoc vero etiam Egere, Mendicare, Mercede servire, Mercenarium esse, Corrogare undique, Rogare. * Sed & idem sunt, pauper, indigus, pecuniis carens, nihil possidens, fortem non habens, egener victitans, in egestate vivens, in paupertate constitutus, egeas. Ex quibus sunt, paupertas, fortis carentia, indigentia, pecuniarum defectus, pauperies, egestas, deficientia, defectus, decessus. Proprie autem divites, pingues, honorificos, Optimates, pauciores, optimos, &

Ἐρεῖς δὲ, οὐσία, ⁴⁷ κλῆρος, κτήσις, περιουσία, πλοῦτος, βίος, χρήματα, εὐχρηματία, πολυχρηματία, εὐκτημοσύνη, πολυκτημοσύνη. ⁴⁸ κτήματα, ἐπικαρπία, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἔντα. εὐκλῆρος, βαθύκλῆρος, πολυκτῆμων, ⁴⁹ πλούσιος, βαθύπλουτος, πολυχρήματος. ⁵⁰ καὶ εὐβιον, ὡς Ἀντιφῶν φησι, καὶ εὐβιος. Πλάτων δὲ καὶ εὐχρημονεῖν, τὸ πλουτεῖν, ⁵¹ καὶ ἀχρημονεῖν, τὸ πένεσθαι εἶπε. ⁵² τοῦτο δὲ καὶ ἀπορεῖν, καὶ πτωχεῖν, μισθαρνεῖν, θητεύειν, ἀγείρειν, προσαιτεῖν. * Ταυτὸν δὲ καὶ ὁ πένης, ¹⁹⁷ ἀπορος, ⁵³ ἀχρήματος, ἀκτῆμων, ⁵⁴ ἀκλῆρος, ἐνδεῶς πράττων, ἀπώρος πράττων, ⁵⁵ ἐν πείνῃ καθεστῆκώς, σπανίζων. ⁵⁶ ἐξ ᾧ καὶ πείνῃ, ἀκλῆρία, ἀπορία, ἀχρημοσύνη, ⁵⁷ ἀχρηματία, ἀκτημοσύνη, σπάνις, ⁵⁸ ἐνδεία, ἐκδεία, ἐπίλειψις. ⁵⁹ ἰδίως δὲ, τοὺς μὲν πλουσίους, ⁶⁰ καὶ τοὺς παχεῖς, καὶ τοὺς ἐνδόξους, καὶ τοὺς βελτίους, καὶ τοὺς ὀλίγους, καὶ τοὺς χρηστοὺς, καὶ

197

⁴⁶ Περὶ οὐσίας] C. A. περὶ κλήρου. Kühn.

⁴⁷ Κλῆρος &c.] Post κλῆρος in C. A. est, περιουσίας, βίος, χ. εὐκτημοσύνη, τὰ ὑπάρχοντα, τ. ὁ. εὐκλῆρος, πολυκτῆμων, βαθύπλουτος, π. καὶ εὐβιος ὡς Ἀντιφῶν, Πλάτων δὲ εὐχρημονεῖν εἶπε τὸ πλουτεῖν, καὶ ᾧ, τ. π. ταυτὸν δὲ καὶ ὁ πένης &c. Kühn.

Κλῆρος &c.] In MS. deest κτήσις, & πλοῦτος, cum his quæ mox sequuntur, videlicet εὐχρημ. πολυχρημ. & πολυκτημ. deest & κτήματα ἐπικαρπία. quæ tamen mendose edita puto, & scribendum ajo: κτήματα, ἐπικαρπία. distinde. ἐπικαρπία enim & ipsa de fructuum proventu, & redditibus dicitur. Et κτήματα quoque de bonis & possessionibus nemo ignorat, idque si Pollux omisisset, notandus esset merito. Inerte itaque confuderunt nobis nescio quæ κτήματα ἐπικαρπία. JUNG.

⁴⁸ Κτήματα ἐπικαρπία] Uti textus habet ita jam est repositum, pr. edit. autem κτήματα ἐπικαρπία legabant.

⁴⁹ Πλούσιος] In MS. deest πλούσιος. JUNG.

⁵⁰ Καὶ εὐβιον, ὡς Ἀντιφ. &c.] MS. καὶ ἄβιος, ὡς Ἀντιφῶν. Πλάτων δὲ εὐχρημονεῖν &c. Egregie nolter MS. cur enim bis in vulgatis est εὐβιον & εὐβιος; ἄβιος autem ut hanc lectionem confirmemus est idem quod εὐβιος, dabo satis locupletem testem *Hydrocratiæ* Lexicon, ubi gemina his *Pollucis* habes: εὐβιος, τὸν ἄβιον Ἀντιφῶν ἐπὶ τοῦ πολὺν βίον κερκτημένου ἔταξεν ὡς περὶ ὄμπρος ἀξυλον ὕλην λέγει, τὴν πολυξυλον. In vulgatis itaque rescriberem: καὶ ἄβιος, ὡς Ἀντιφῶν φησὶ. καὶ εὐβιος. JUNG.

⁵¹ Καὶ ἀχρημονεῖν &c.] Ita clare in A. Codice: nec aliter legendum & Henr. Stephan. statuit. pr. edit. καὶ χρημονεῖν καὶ πένεσθαι omisso insuper verbo εἶπε, non minus vitiose, opinor, quam apud Theophr. v. 156. χρημοσύνην legitur pro ἀχρημοσύνη, nisi χρημοσύνην forte aliquis magis probet. SEB.

Καὶ ἀχρημονεῖν &c.] Bene reposuit amicus nolter

ἀχρημονεῖν. & sic discrete etiam MS. nolter habet: quemadmodum *Augustanus*, καὶ ἀχρημονεῖν τὸ πένεσθαι εἶπεν. antea vitiose & mutile vulgabatur, καὶ χρημονεῖν καὶ πένεσθαι: sine εἶπε. Inque suo codice hic & Henr. Stephanus adscripserat: ἀχρημονεῖν. vide *Theaurum.* JUNG.

⁵² Τοῦτο δὲ &c.] Τοῦτο δὲ &c. deest in MS. usque ad ταυτὸν &c. JUNG.

⁵³ Ἀχρήματος] Ἀχρήματος ex *Sorb.* Σκυρίοις affere *Hezych.*

⁵⁴ Ἀκλῆρος] Abest a C. A. Kühn. Ἀκλῆρος] In MS. deest ἀκλῆρος. JUNG.

⁵⁵ Ἐν πείνῃ] Margo C. A. post πράττων in σπάνει (C. V. σπάνη, male, vel σπάνι) καθεστῆκώς, καὶ πείνῃ, καὶ ἀπορία, ἀχρημοσύνη, ἐνδεία, ἐκδεία, καὶ τὰ ὅμοια. Kühn.

⁵⁶ Ἐν πείνῃ] MS. ἐν σπάνῃ καθεστῆκώς. Scribere nimirum volebat, vel debebat certe, ἐν σπάνει καθεστῆκώς. deest exinde σπανίζων. JUNG.

⁵⁷ Ἐξ ᾧ] MS. omisissis ἐξ ᾧ statim annexit καθεστῆκώς, καὶ πείνῃ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀχρημ. deestque ἀκλῆρία. JUNG.

⁵⁸ Ἀχρ. ἀκτ.] In MS. deest ἀχρηματία, ἀκτημ. JUNG.

⁵⁹ Ἐνδεία, ἐκδ. &c.] MS. ἐνδεία, ἐκδεία καὶ τὰ ὅμοια. omisso ἐπίλειψις. JUNG.

⁶⁰ Ἰδίως δὲ &c.] C. A. ἰ. δ. τ. μ. πλουσίους παχεῖς, καὶ τοὺς βελτίστους, καὶ τοὺς ὀλίγους καὶ χρηστοὺς, καὶ ἰπείας ᾧ, τοὺς δὲ π. πολλοὺς, δημοτικοὺς, καὶ τὰ ὅμοια. τὸν δὲ οὗτα pr. γυμνὸν κ. κ. ᾧ. dein sequitur, ἐκ δὲ τοῦ κακοῦ &c. quæ adfuerunt supra VI, 169. Kühn.

⁶⁰ Καὶ τοὺς παχεῖς &c.] *Aristophan.* Vesp. v. 2871. *Hezychio* tam πλούσιος quam παχὺς & μέγας ὁ ἀδρός. e contrario λεπτοί, οἱ πένητες. *Schol. Aristoph.* ibid. vid. & supra III, 109. SEB.

Καὶ τοὺς παχεῖς &c.] MS. καὶ παχεῖς ἀνόμαζος,

τούς ἰππέας ἀνόμαζον, τούς δὲ πένητας, τούς πολλούς, τούς δημοτικούς, τὸν δῆμον. ἔνιοι δὲ πένητα, τὸν πτωχόν. καὶ πτωχεῖαν, τὴν πενίαν. οἱ δὲ τὸν οὕτω πράττοντα, καὶ γυμνόν, καὶ κρίνον ἀνόμαζον.

Equites nominaverunt : pauperes vero, vulgus, plebeios, Populum. Nonnulli quoque pauperem, mendicum. & mendicitatem, pro pauperie dixerunt. Alii vero sic agentem, nudum, & κρίνον nuncupaverunt.

⁶⁴ Περὶ ἐξέρον πόλεων.

De civitatibus exteris.

Ἐξέρους δὲ ἐρεῖς, ἔξοριους, ὑπερορίους. ἔκδημος, ἀπόδημος, διαπόντιος, ἐπιστολιμαῖος, καὶ ἀλλόφυλος. καὶ κατ' αἰτιατικὴν πληθυντικὴν, τὰ αὐτά. οἶον, ἀλλοφύλους ἄνδρας τε, καὶ δυνάμεις, καὶ πολέμους, καὶ τὰ ὅμοια.

Exteros vero nominabis, extraneos, ultra terminos constitutos. Peregrinus, alienus, transmarinus, ἐπιστολιμαῖος, & alienigena. Et juxta accusativum pluralem eodem modo dicimus, alienigenas Viros, vires, bella, & similia.

⁶⁹ Περὶ γέλωτος, ⁷⁰ καὶ τοῦ κλαίειν.

De risu, & fendo.

Γέλως ἐρεῖς, καὶ μειδιασμός, καὶ μειδίασμα, καὶ μειδιάσις, Φαιδρότης ὀφθαλμῶν, ἀνεσις προσώπου, καγχασμός. ἑτέρας χρεῖας, χλευασμός, χλευασία, κατὰ

Risus dices, & μειδιασμός, & cetera : oculorum hilaritas, faciei remissio, cachinnus. Et in alia significatione, subsannatio, fanna, deri-

καὶ ἐλίγους, καὶ βελτίους, καὶ χρηστούς, καὶ ἰππίας. τούς δὲ πένητας, πολλούς, δημοτικούς, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πένητα γ. πτωχ. καὶ πινύαν τὴν πτωχεῖαν. οἱ δὲ &c. JUNG.

Καὶ τούς παχεῖς &c.] Locutio quæ & Hebræis usitata. ψ. XXII, 30. γ'τ'η' ינש'ת' ריחמ'ס' terra. LXX. reddunt : οἱ πίνεις τῆς γῆς.

⁶¹ Ἰππίας] Τὸ γὰρ ἵππους τρίφειν δαπανηρὴν εἶναι δοκίμ. unde & Lacomica illa imprecatio : οἰκοδαμά σε λάβοι, καὶ ἀμβολὰ, ὅ, τ. ἵππος, καὶ ἀγυμά τοι μοιχὸν ἔχοι. vid. *Suidas* in ἵππους & Δακνόμενος.

⁶² Πίνητα, τὸν πτωχόν.] Qui alias differunt :

Πτωχοῦ μὲν γὰρ βλος, ὃν σὺ λίγυις, ζῆν ἴστι μηδὲν ἔχοντα.

Τοῦ δὲ πίνητος, ζῆν φιδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσίχοντα.

Περιγίγνισθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μίς τοι μηδ' ἐπιλείπειν.

Aristoph. Pluto. ubi vid. & *Schol.* fol. 29. SEB.

⁶³ Καὶ κρίνον] *Heſych.* κρίνον, τὸ ξηρόν. τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ. vid. & *Suid.* SEB.

Καὶ κρίνον] *Ælianus* H. A. libr. XII. cap. 9. ἔνθεν τούς πτωχοὺς κίγκλους ἐκάλουν αἰτῶν ἀγροίκων παροϊσμάτων. KÜHN.

Καὶ κρίνον] Decet καὶ, in MS. qui καὶ γυμνόν κρίνον ἀνόμαζον habet. Sed non opus ut jungantur. *Heſychius* : κρίνον, τὸ ξηρόν. τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ καὶ μικροῦ καὶ ἐκπεπρωκότος. *Suidas* in κρίνον : καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λίγουσιν. Hoc, ni fallor, rasmio-graphi omittere non debebant. Post ἀνόμαζον sequuntur in MS. composita ἐκ κακοῦ καὶ πολυῦ, quæ supra VI, 169. ubi initio quantum hic fuit in MS. adscriptimus. Reliqua quæ sequuntur hoc libro in MS. absolviuntur uno capite, sub isto titulo : Περὶ τῶν ἐξέρον πόλεων, καὶ γέλωτος καὶ τοῦ κλαίειν.

περὶ τῶν ἐξέρον πόλεων, καὶ γέλωτος καὶ τοῦ κλαίειν. περι ἀνέματος καὶ κειρίου καὶ ἀκαίρου δήλου καὶ ἀδήλου. JUNG.

⁶⁴ Περὶ ἐξέρον π.] C. A. περι τῶν ἰ. π. mallet legere πολέμων de externis bellis. KÜHN.

⁶⁵ Ἐξορίους] Abest a C. A. & mox ὑπερορίους. KÜHN.

Ἐξορίους] In MS. decet ἰξορίους. deinde MS. habet ὑπερορίους. JUNG.

⁶⁶ Ἐπιστολιμαῖος] Ἀποστολιμαῖος legit *Phanotus*. in voce ἐξέρους quæ lectio vulgata melior. ἀποστολιμαῖος πόλεμος vel δύναμις est bellum navale, quod emissis longius classe geritur, vel exercitus in transmarinam expeditionem missus cum classe, σὺν ἀπιστόλιμα. KÜHN.

Ἐπιστολιμαῖος] MS. ἐπιστολιμαῖος. & κατὰ αἰν. JUNG.

⁶⁷ Ἀλλοφ.] C. A. subdit, δυνάμεις καὶ πολέμους, ceteris omissis. KÜHN.

⁶⁸ Ἄνδρας &c.] In MS. defunt αἰδῆρας τε, καὶ. JUNG.

⁶⁹ Περὶ γ. &c.] Nullus titulus, ut dixi in MS. amplius hoc libro. JUNG.

⁷⁰ Καὶ τοῦ κλαίειν.] Hic abest in C. A. infra autem extat *Segm.* 201. KÜHN.

⁷¹ Γέλως ἐρεῖς] MS. Γέλως δὲ ἐρεῖς &c. JUNG.

⁷² Μειδισμός] C. A. μειδίασμα, φαιδρότης ὁ. in *Phanotus*. in voce γέλως male conjunguntur, ὀφθαλμῶν ἀνεσις, προσώπου καγχασμός. vid. *Ἰησιῖ Ἀδαγία Cent.* VI. Adag. 30. KÜHN.

Μειδισμός] Pro μειδίασμα, MS. μειδίαμα, non minus bene. defunt dein καὶ μειδιάσις. JUNG.

⁷³ Καὶ ἑτ. χρ.] Hic apponitur speciatim titulus, περι χλευασμοῦ in C. A. KÜHN.

⁷⁴ Χλευασμός] Χλευασμοὶ C. A. & post κατάγελως, ἐπιμειδιῶν, ἀνίνας τὸ πρόσωπον, φαιδρύνεσθαι τῷ ὀφθ. exinde margo : Σαρδάνιος γέλως, ὡς

so. Ridere, subridere, arridere, vultum remittere, oculos exhilarare, cachinnari, fannare, subfannare, naso suspenderere, explodere, deridere, insultare, arridere. Rífus ingens, rífus Sardonius, rífus effusus. * Apud Platonem, Rísfibilis. Sic enim hominem definiunt, quod solus ex omnibus animalibus rideat. Subfannator, subfannatus. Derisorie, subfannatorie: adverbia enim ab aliis deducta, non recipio. Fortassis autem ejusdem usurpationis fuerint, deludere, cavillari, carpere, suggillare, mordere: cavillator, suggillator, mordax. * Ridiculus enim, risum movere, & ridicule, aliud significant: quemadmodum & derisus. Et apud Poetas, Maris arrisio. Cæterum flere dices, & deflere, deplorare. & alia infinita, utpote lachrymare, lachrymas fundere, ejulare, lugere, plangere, lamentari, animo molestari, ejulatum concitare, triftari, singultire, lachrymando obtestari, miseria affligi. Et ploratus, lachryma, planctus, lamentationes, luctus, deploratio, fletus, singultus, & ejulatus. * Obtestatio vero, durum est. & animi molestia, sordidum. Sed ad lachrymas pronus, lachrymabilis, lugubris, lamentator, threnorum cantor, threnorum Author, &

γέλωσι: ⁷⁵ γελᾶν, μειδιᾶν, ὑπομειδιᾶν, ἐπιμειδιᾶν, ⁷⁶ ἀνίεναι τὸ πρόσωπον, Φαιδρύνεσθαι τὸ ὄφθαλμῷ, καγχάζειν, χλευάζειν, ἐπιχλευάζειν, καταχλευάζειν, ἐκχλευάζειν, καταγελαῶν, ἐπεγγελαῶν, ἐπιγελαῶν, πλατύς γέλωσι, Σαρδώνιος γέλωσι, ἔγγελωσι. * παρὰ Πλάτωνι, γελαστικός. οὕτω γὰρ ὀρίζονται τὸν ἄνθρωπον, ὅτι μόνος ἐξ ἀπάντων τῶν ζώων γελᾷ. ⁷⁷ χλευαστικός, καταχλευαστικός, καταγελαστικός, ⁷⁸ χλευαστικῶσι. οὐ γὰρ ἂν προσίμην ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπιρρήματα. Τάχα δ' ἂν εἴη τῆς αὐτῆς χρείας τὸ ⁷⁹ κατακωμάσθαι, κωμωδεῖσθαι, διασύρειν, κωμωδεῖν, τωθάζειν. εἴρων, κωμωδικός, τωθαστικός. * ὁ γὰρ γελοῖος, καὶ τὸ γελοιάζειν, καὶ τὸ γελοῖωσι, ἐτέρας ἐστὶ χρείας, ὡς περ καὶ ὁ καταγελαστός, καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖσι, τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα. ⁸¹ Κλαίειν δὲ ἐρεῖσι, καὶ ἀποκλαίειν, καὶ ἀνακλαίειν, καὶ μυρία ἄλλα. ⁸² οἷον, δακρύειν, ἀποδακρύειν, κλαυθμυρίζεσθαι, θρηνέειν, ὀδύρεσθαι, ἐποδύρεσθαι, ἀποδύρεσθαι, δεινοπαθεῖν, οἰμᾶζειν, ὀλεθύρεσθαι, κατολοφύρεσθαι, ποτνιαῖσθαι, οἰκτιρίζεσθαι. καὶ κλαυθμός, δάκρυον, κλαυθμυρισμός, ὀδύσματα, θρήνος, ὀλέφυρσις. οἰκτός τε, καὶ οἰκτισμός, καὶ οἰμωγή. * τραχύ δὲ ἡ ποτνιασις, καὶ εὐτελής ἡ δεινοπάθεια. ⁸³ Φιλόδακρυς δὲ, καὶ π-

λύδακρυς, καὶ θρηνητικός, καὶ ὀδυρτικός, καὶ θρηνώδης, καὶ θρήνων ἕξαρχος, καὶ

Πλάτων, ἕξαπατῶν γελᾷ, χλευαστικός, καταγελαστικός καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖσι τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα, εἰ καὶ χρείας ἄλλης, quæ ultima habet & C. V. KÜHN.

75 Γελ. &c.] In MS. defunt tres voces γελ. μειδ. ἵπρω. JUNG.

76 Ἀνίεναι, τὸ πρόσ.] Bene MS. ἀνίεναι τὸ πρόσωπον, Φαιδρύνεσθαι τὸ ὄφθαλμῷ, quamvis ne quid non indicem in MS. fit (τῷ ὄφθαλμῷ) nec aliter distinguendum vidi quum primum hæc legerem. patet enim id ex præcedentibus Φαιδρότης ὄφθαλμῶν, ἀνεῖσι πρόσωπου. Cætera καγχάζειν & quæ sequuntur usque ad χλευαστικός Segm. seq. defunt in MS. præter hæc pauca, quæ MS. καὶ ὡς Πλάτων. γέλωσι Σαρδώνιος ἕξαπατῶν γελᾷ, χλευαστικός &c. quod considerandum an ita apud Platonem existet: an mutila ista in MS. ita alias. Pleraque vero hujus capituli vide exponentem Avum nostrum Comm. cap. 445. 446. 447. qui etiam aliter distinxisse hic videtur, ita nimirum ἔγγελωσι, παρὰ Πλ. &c. Ait enim cap. 445. Comm. Et ἔγγελωσι, inquit Pollux apud Platonem. JUNG.

Ἀνίεναι, τὸ πρόσ.] Uti in textu jam est, ita interpretunxi, & conscripsit Phavorinus qui in voce Γέλωσι Notitum excrispsit, prior autem edit. ita distinguebant: ἀνίεναι, τὸ πρόσωπον Φαιδρύνεσθαι, τὸ ὄφθαλμῷ καγχάζειν.

77 Χλευαστικός &c.] MS. χλευαστικός, καταγελαστικός omisso καταχλευαστικός. de καταγελαστικός itaque videndum an id potius Pollux scripserit, quam adverbialiter. JUNG.

78 Χλευαστικῶσι.] Χλευαστικῶσι &c. defunt in MS.

usque ad καὶ παρ. Segm. seq. ubi pro καὶ παρὰ τοῖς π. MS. noster habet: καὶ παραπίπτωμα παρὰ τοῖς ποιηταῖσι, τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα, εἰ καὶ χρείας ἄλλης. Et de prioribus quod dicam non habeo: quod vero ad γέλασμα MS. simplex mihi hoc magis fere placeat, potuitque ad Æschyli locum Noster respexisse, qui non longe ab initio Προμηθεὸς δεσμώτου est:

--- ποτῶν τε κυμάτων

Ἀνύριμον γέλασμα ---

ubi Scholiastes verbi rationem reddit: Et Latini Poætæ pari modo lusurunt. Lucretius lib. II.

Subdola cum ridet placidi pellacia ponti.

lib. III.

Nec poterat quenquam placidi pellacia ponti

Subdola pellicere in fraudem videntibus unctis.

vide etiam doctiff. Giffanii Conlectan. in eum Poætam verbo Ridere. JUNG.

79 Κατακωμάσθαι] Falckenburgii MS. habet κατακωμάσθαι. at vulgatum tuctur & Hesychius: Κατακωμάσθαι, καταγελαῶν.

80 Καταγέλασμα] Γέλασμα pro καταγέλασμα & MSSis legit textus.

81 Κλαίειν] Titulus est in C. A. περὶ τοῦ κλαίειν. post ἐρεῖσι, ἀποπλ. ἀνακτ. κ. μ. ἄλλα, ὡς οἰκτός, οἰκτισμός &c. τραχύ δὲ ποτνιασις. KÜHN.

82 Οἷον &c.] Οἷον &c. in MS. defunt usque ad οἰκτός &c. quæ sub finem jam hujus Segm. Vide ea explicantem Avum meum Comm. cap. 436. JUNG.

83 Φιλόδ. &c.] Φιλόδ. δὲ, καὶ πολ. καὶ θρην. ab-

⁸⁴ θρηνωδός, ὃν καὶ θρήνον ἐκάλου. ⁸⁵ Ἐπιρήματα δὲ, οὐκ ἀπὸ πάντων, ἀλλὰ θρηνητικῶς. Εἴποις δ' ἂν, γυναικεῖον γένος ἐστὶ θρηνωδός, ⁸⁶ καὶ Φιλόθρηνον, καὶ Φιλόδυρμον, καὶ θρηνητικόν.

Threnodus, quem & Threnum vocarunt. Adverbia autem, non ab omnibus derivantur, sed lugubriter. Dices insuper, muliebri genus est lugubre, lachrymabile, lamentatorium, & deploratum.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ν Α.

• C A P U T L I

⁸⁷ Περὶ ὀνόματος.

De nomine.

Εἴποις δ' ἂν, ὄνομα, κληῖσις, προσηγορία, πρόσρημα, πρόσρησις, ἐπίκλησις, ⁸⁸ ἐπίκλην, ἐπωνυμία, ⁸⁹ ὀνομασία. Καὶ τὰ ἀπαρέμφατα, ⁹⁰ ὀνομάζειν, ἐπονομάζειν, καλεῖν, προσαγορεύειν.

Dices autem, nomen, vocabulum, appellatio, adnominatio, cognominatio, vocatio: cognomento, nuncupatio, nominatio. Et verba infinitiva, nominare, cognominare, vocare, appellare.

• Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ν Β.

• C A P U T L I I.

⁹¹ Περὶ καιρίου, καὶ ἀκαιρίου.

De opportuno, & importuno.

Καίριον δὲ ἐρεῖς, τὸ αὐτὸ καὶ εὐκαιρον, ⁹² καὶ ἔγκαιρον, ἐπίκαιρον, ἐν καιρῷ, κατὰ καιρὸν, ἐπὶ καιρῷ, καιρίως, εὐκαιρίως, ⁹³ ἐγκαιρίως, ἐπικαιρίως, ⁹⁴ εὐκαιρία, ὡς Πλάτων. καὶ τὰ ἐναντία, ⁹⁵ γνώριμα. ⁹⁶ ἀκαιρον, ἔξω καιροῦ, ἀκαιρία, ἀκαιρίας. ἀπὸ δὲ τούτων, τὸ καιροφυλακεῖν, καὶ παραδοκεῖν ἔλεγον. ⁹⁷ Εἴποι δ' ἂν τις, καὶ εὐστοχον, ἐπίσκοπον, ἐπιτευχῆς, ⁹⁸ ἐπιτυχῆς, ⁹⁹ εὐτυχῆς, ἀπλανῆς, ἀσφαλῆς. ¹⁰⁰ τάχα καὶ ἀστραβῆς.

Opportunum vero vocabis, & idem commodum. in tempore existens, in occasione, in tempore, juxta occasionem, opportune, cum occasione, commode, cum opportunitate. Et Opportunitas, secundum Platonem. Et contraria nota sunt, importunum, praeter tempus, importunitas, importune. Hinc vero, occasionem observare, & expectare dixerunt. Dicere quoque licet, conjecturale, perspicuum, accidens, contingens, fortunatum, certum, tutum: tum etiam inflexum.

sunt a C. A. qui dein ita: ὀδυρτικός, θρήνων ἔξαρχος, θρηνωδός, ὃν κ. θ. ἰ. εἴποις δ' ἂν γυναικεῖον &c. θρήνων ἔξαρχος & θρηνωδός designant, *praeficam*, quae in funebribus lectum faciebat, nœniumque cantabat mercede conducta, vid. *Festus in Praefica & Nonius* sub finem cap. i. Kühn.

Φιλῶδ. &c.] Φιλόδαυρος &c. καὶ θρηνωδός cum mediis desunt in MS. excerpto ὀδυρτικός. JUNG.

⁸⁴ θρηνωδός] MS. mendose, θρηνωδός. JUNG.

⁸⁵ Ἐπιρή. &c.] In MS. deest periodus hæc ἐπιρή. δὲ, οὐκ ἀ. π. ἀ. θρ. JUNG.

⁸⁶ Καὶ φιλόθρ.] In MS. deest καὶ ante Φιλόθρ. *Hent. Stephanus* in suo Codice hic adnotavit: *Unde Horatius: Muliebrem tollite luctum.* Locus est Epod. 16. Reliqua ut jam dixi in MS. contextuntur, nullis titulis interjectis. JUNG.

⁸⁷ Περὶ ὀνόματος] C. A. περὶ κληῖσις. Kühn.

⁸⁸ Ἐπίκλην] C. V. ἐπίκλης. Kühn.

⁸⁹ Ὀνομασία] Post ὀνομασία in margine C. A. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα, ipsis dein omiffis. Kühn.

⁹⁰ Ὀνομάζειν] Ὀνομάζειν cum tribus sequentibus ἐπ. κ. πρ. desunt in MS. JUNG.

⁹¹ Περὶ καιρίου καὶ ἀκαιρίου.] C. A. περὶ ἀκαιρίου. Kühn.

⁹² Καὶ ἔγκαιρον] In MS. deest καὶ ante ἔγκ. JUNG.

⁹³ Ἐγκαιρίας] C. A. post ἔγκαιρίας inferit C. A. ἀκαιρίας. Kühn.

⁹⁴ Εὐκαιρία] MS. ἐνκαιρία. JUNG.

⁹⁵ Γνώριμα.] Excipit hanc vocem marginale, ἀπὸ δὲ τούτων τ. κ. ὃ καὶ παραδ. ἔλεγον. τὸ δὲ καιρίον καθ' ἑτέραν χρείαν, hic definit margo. eadem habet C. V. καιρίον scil. τραῦμα vulnus letale significat: simul & *intempessivum*. Kühn.

⁹⁶ Ἀκαιρον &c.] In MS. desunt ἀκ. ἔξω κ. ἀκ. ἀκ. deinde MS. ita plenius: ἀπὸ δ. τ. καὶ τὸ καιροφυλακεῖν, ὃ καὶ παραδ. ἔλεγον. τὸ δὲ καιρίον καθ' ἑτέραν χρείαν εἶποι ἂν τις, καὶ εὐστ. JUNG.

⁹⁷ Εἴποι δ' ἂν τις] Titulus adest in C. A. περὶ εὐστόχου de eo qui bene collimat scopumque tangere doctus est. Kühn.

⁹⁸ Ἐπιτυχῆς] C. A. ὡς τὸ ἐναντίον, ἀσκόπων &c. διημαρτημένον (peccans). καὶ εὐστοχίαν δ. ἰ. κ. ἰ. καὶ ἀστοχίαν, καὶ διαμαρτίαν. καὶ εὐστόχος, κ. ἰπισκόπος, cætera absunt ad finem usque capituli. Kühn.

⁹⁹ Εὐτυχῆς] In MS. desunt, εὐτυχ. ἀπλ. ἀσφ. τ. κ. ἀ. Paulo post MS. ordine inverfo, ἀστοχον, ἀσκόπων. JUNG.

¹⁰⁰ Τάχα δὲ καὶ ἀστραβῆς] *Falckenburgius* auctius ita legit: τάχα δὲ καὶ διστραβῆς, ἀστραβῆς.

Sicu-

205 * Siculi hujus contrarium, incertum, indeprehensibile, infortunatum, infelix, erratile, lubricum. Tum etiam deprehendendi solertiam dices, & accidentiam, & successiōnem, incertitudinem, malum successum, errorem, infortunium: non tamen contemplationem. Atque conjecturaliter, certo, ac-cidenter, contingenter, certo, constanter, inflexe, indeprehensibiliter, incerto, incontingenter, infeliciter, errate, inconstanter, lubrico, & similia.

* ὡς τὸ ἐναντίον; ἀσκιπον, ἀστοχον, ἀτυ- 205
χες, δυστυχες, διημαρτημένον, ἑσφαλμέ-
νον. καὶ εὐστοχίαν δὲ ἐρεῖς, καὶ ἐπιτυχίαν, καὶ
εὐτυχίαν. καὶ ἀστοχίαν, δυστυχίαν, καὶ δια-
μαρτίαν, ἀτυχίαν. οὐ γὰρ καὶ ἐπισκοπίαν.
καὶ εὐστόχως, καὶ ἐπισκόπως, εὐτυχῶς, ἐ-
πιτυχῶς, ἀπλανῶς, ἀσφαλῶς, ἀστραβῶς,
ἀστόχως, ἀσκόπως, ἀτυχῶς, δυστυχῶς, δι-
ημαρτημένως, ἑσφαλμένως, σφαλερῶς, καὶ
τὰ ὅμοια.

206

• CAPUT LIII.

• (ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΓ.

206

De manifesto, & obscuro.

² Περὶ δήλου, καὶ ἀδήλου.)

Dices præterea, clarum, præcla-
rum, manifestum, propatulum, præmanifestum, apparens, elucescens, conspicuum, circumspicuum, conspi-cuum, apertum, notum, prædicatum, pervulgatum, evulgatum, vulgatum. Sæpius dictum, secundum Xenophonem, & his similia. Sed ἀρίδην, Ροῆ-
ticum est. Huc autem convenient, propalatum, effutitum, elatum, divulgatum, proclamatum, enunciatum, pro-
mulgatum. * Et verba infinitiva, ma-nifestare, effutire, declarare, notum facere, vulgare, prædicare, promulga-re, eloqui, proclamare, evulgare, e-nunciare, propalare, indicare: forsan etiam detegere, promere, & re-tegere. Et manifeste, clare, propa-tulo, præmanifeste. Καταδήλως enim & δήλως fordida sunt. Sed præcla-

³ Ἐρεῖς δὲ, δῆλον, καὶ ἑνδῆλον, ἑκδη-
λον, ἐπίδηλον, προδήλον, προφανές,
ἐκφανές, ἐπιφανές, περιφανές, καταφανές,
σαφές, γνώριμον, ἐληλεγμένον, ⁵ πολυθρύλ-
λητον, ἐκτεθρυλλημένον, τεθρυλλημένον. μυ-
ρίλεκτον, ὡς ⁶ Ξενοφῶν. καὶ τὰ παραπλήσια.
⁷ τὸ δὲ ἀρίδην, παιητικόν. συνείη δ' ἂν εἰς
ταυτὸν, ἐκπυστον, ἐκφαντον, ἐκφορον. καὶ
τὸ ἐπίρητον, ἐπιβόητον, περιβόητον, κηκηρυ-
γμένον. * Καὶ τὰ ἀπαρέμματα, δηλώσαι, ²⁰⁷
ἐκφῆσαι, ⁸ σαφηνίσαι, γνώρισαι, ⁹ θρυλλῆ-
σαι, κηρῦσαι, ἐκηρῦσαι, ἐκκαλῆσαι, ἐκ-
βοῆσαι, ἐκθρυλλῆσαι, ἐκθροῆσαι, ἐξαγορεύ-
σαι, ἐλέγσαι. τάχα δὲ, καὶ διακαλύψαι,
καὶ ἐκκαλύψαι, καὶ ἀποκαλύψαι. καὶ ἐνδή-
λως, ¹⁰ προδήλως, ἐκδήλως, ἐπίδηλως. τὸ
γὰρ καταδήλως, καὶ δήλως, εὐτελή. προφα-

1 Ἐσφαλμ.] In MS. deest ἑσφαλμ. & καὶ ἐτυ-
χίαν, & δυστυχίαν. & ἀτυχίαν. οὐ γ. κ. ἐπισκ.
hæc singula sunt omissa in MS. & mox est ibi, καὶ
εὐστ. καὶ ἐπισκ. καὶ τὰ ὅμοια. reliquis deficientibus.
JUNG.

2 Περὶ δήλου καὶ ἀδ.] In pr. edit. abest hic titu-
lus, quem reposui ex catalogo capitum, præsertim
cum ita *Interpres* quoque. SEB.

Περὶ δήλου καὶ ἀδ.] Καὶ ἀδήλου omittit C. A. post
δήλον est, ἑκδηλον, ἐπίδηλον, προφανές, ἐκφανές, ἐληλεγμένον,
π. ἑκτ. μυρίλεκτον ὡς Ξενοφῶν. τὸ δὲ ἀ. π. dein
legerem, συνείη δ' ἂν pro συνείη. KÜHN.

3 Ἐρεῖς δι &c.] Et hæc sine titulo in nostro MS.
adnectuntur præcedentibus. JUNG.

4 Ἐνδῆλον &c.] MS. ἑνδῆλον καὶ τὰ ὅμοια, προφ.
ἐκφ. omittit ἑκδηλον, ἐπίδηλον, προδήλον, ἐπιφανές, πε-
ριφ. κατ. σαφές & γνώριμον. JUNO.

5 Πολυθρύλλητον] MS. πολυθρύλλητος, uno λ.
& statim etiam ἐκτεθρυλλημένον. τεθρυλλημένον deest.
JUNG.

6 Ξενοφ.] *Xenophonis* locus est lib. V. Ἑλληνικ. in
Oratione Cligenti Asaphis. καὶ τούτων ἡμεῖς οὐδὲν λί-
γομέν, ὅ, τι οὐ καὶ ἐν τῷ τῶν Ὀλιβίων δήμῳ μυρίλι-
κτόν ἐστι. JUNG.

JULII POLLUCIS.

7 Τὸ δὲ ἀρίδην] Τὸ ἀρίδην mihi in mentem
revoat ἀρίγιωτον pariter Ροῆticum. Et videor cer-
tissime restituere *Arulejum* in eo vocabulo. No-
tum quam monströse Græca vocabula in illis Lati-
nis auctoribus præsertim monachali manu descriptis
legantur. Est libr. II. *Metamorphos.* *Quotum auda-*
cia terygnaps etiam cui nomen est Arisnatus, un-
cus frater meus. Ibi enim *Colvus* ait scriptum li-
brum *Arusnotus.* Unde omnino emendo *Arigno-*
tus. in quo vocabulo significatio pariter illustris,
uti in hujus viri fratris illius Chaldaei nomine, cu-
jus hæc quæ adduxi verba sunt, & apud eundem
Arulejum ibidem *Diophanes* adpellatur, *Διοφάνης.*
JUNG.

8 Σαφηνίσαι] C. A. θρυλλῆσαι. τάχα δὲ κ. δ. κ. ε.
κ. α. καὶ προδήλως &c. προφανῶς δὲ κ. κ. ε. ἀλλὰ καὶ
ε. &c. ἀήθεις. δῆλωμα δὲ &c. KÜHN.

9 Σαφηνίσαι] MS. σαφηνίσαι. γνώρισαι deest. JUNG.

9 Θρυλλῆσαι] MS. θρυλλῆσαι, uno λ, ut supra
Segm. præced. reliqua desunt usque ad τάχα &c.
JUNG.

10 Προδ. ἐκδ.] MS. alio ordine, ἐκδήλως, προδή-
λως. JUNG.

R g r

νώσ δὲ, ¹¹ καὶ ἐκφανῶς, ¹² καὶ καταφανῶς ἐ-
 ρεῖς. περιφανῶς, γνῶριμῶς, σαφῶς, πεφα-
 σμένως, ἀπαρακαλύπτως, ἀνυποστόλως, πο-
 08 λυθρυλλήτως, τεθρυλλημένως. * σκληρὸν γὰρ
 τὸ ἐκλελεγμένως, ἀλλὰ καὶ ¹³ ἐπιρρήτως, ἐπι-
 βοήτως, περιβοήτως, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ κε-
 κρυμμένως, ἀφες. ¹⁴ ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, ἀπα-
 κεκαλυμμένως. καὶ δήλωμα δὲ, καὶ δήλωσις,
 καὶ περιφάνεια, καὶ ¹⁵ γνῶσις, καὶ σαφή-
 νεια, ¹⁶ καὶ θροῦς, ἔλεγχος. ¹⁷ σκληρὸν γὰρ τὸ
 ἐπιβόημα. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, ἢ οὐκ ¹⁸ ἔστι πρά-
 γματα, ἢ ἀντικρυς ἄλλα δηλοῖ. Τάχα δ' ἀν-
 09 τούτοις ¹⁹ προσαρμόσαις, διαρρήδην, διαφάν-
 δην, ²⁰ ὠμολογημένως. * Τὰ δ' ἐναντία, ἀ-
 δηλον, ἀφανές, ²¹ ἀσαφές, ἀγνωστον, ἀνε-
 λεγκτον, ἀπόρρητον, ²² ἀνέκπυστον, ²³ ἀ-
 φθειγκτον, σεισηγμένον, συνεσκιασμένον, ²⁴ ἀ-
 νέκφορον, ἐπικεκρυμμένον, κρυπτόν, κρυπτό-
 μενον, ἐπικρυπτόμενον, διακρυπτόμενον, ἀγνο-
 ούμενον, λανθάνον, συγκεκαλυμμένον. ²⁵ ὑπὸ
 παραπετάσματι. ἀφανίσαι δ' ἀν εἰποις, κρύ-
 ψαι, ²⁶ κατακρύψαι. ²⁷ κατακρύψασθαι, ἐ-
 πικρύψασθαι, κατασιγᾶσαι, διακρύψασθαι,
 λαθεῖν, ἀγνοηθῆναι, συσκιάσαι, ²⁸ παρα-
 καλύψασθαι, ²⁹ προκαλύψασθαι, ὑποστειλάσθαι, παραπετάσασθαι, καὶ τὰ ὅ-

re, apparenter, conspicue; circumspi-
 cue, note, aperte, effutitum, dete-
 cte, incustodite, pervulgate, evulga-
 te. * Εκλελεγμένως enim, durum est. 108
 Sed & enunciate, proclamate, promul-
 gate, & similia. Propalatum enim, in-
 usitatum est. Ab aliis vero fit, aper-
 te. Tum etiam manifestatio, indica-
 tio, apparentia, cognitio, claritas, ru-
 mor, indicium. Exclamatio enim, du-
 rum est. Ab aliis vero rerum vocabu-
 la, aut nulla sunt, aut omnino diver-
 sum significant. Sed his quoque conjun-
 ges, divulgatim, propalatim, & con-
 fesso. * Ceterum contraria sunt, im- 209
 manifestum, inapparens, incertum, in-
 cognitum, non indicatum, non effuti-
 tum, clausum, non prædicatum, taci-
 tum, obumbratum, non elatum, con-
 tectum, occultum, occultatum, ab-
 sconditum, ignotum, latens, abscon-
 sum, sub velo existens. Sed non mani-
 festare, dices occultare, occultare, oc-
 cultari, contegi, conticere, contigere,
 latere, ignorare, obumbrare, contegere,
 abscondere, reprimere, obvelare, & his si-

11 Καὶ ἐκφ.] In MS. defunt καὶ ἐκφανῶς. JUNG.
 12 Καὶ κατ. &c.] MS. καὶ κ. ἐρ. καὶ τὰ ὅμοια.
 ἀλλὰ καὶ ἐπιρρ. omiffis interjectis. JUNG.
 13 Ἐπιρρ. ἐπιβ. περιβ.] MS. ἐπιρρ. καὶ ἐπιβ. καὶ πε-
 ριβ. &c. JUNG.
 14 Ἐκ δὲ τῶν &c.] In MS. defunt ἐκ δὲ τ. α. ἀ-
 ποκ. JUNG.
 15 Γνῶσις] C. A. σαφήνεια, θροῦς καὶ ἔλεγχος ἐρεῖς,
 ultimum est in margine & C. V. etiam ἔλεγχος ἀ-
 γνωστικ. KÜHN.
 16 Καὶ θροῦς] Iliad. δ. 437. οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁ-
 μῶς θρόος. SEB.
 Καὶ θροῦς] MS. καὶ θροῦς, καὶ ἔλεγχος ἐρεῖς. τὸ δὲ
 ἐπιβόημα σκληρὸν. JUNG.
 17 Σκληρὸν γὰρ] Iterum margo C. A. usque ad
 δηλοῖ. KÜHN.
 18 Ἐστι πρ.] MS. ἔστι τὰ πράγμ. JUNG.
 19 Προσαρμόσαις] C. A. προσαρμιθῶσαις τὸ διαρρή-
 δην, διαφάδην, ὠμολογημένον. τ. δ' ἐν. α. ἀ. ἀπόρρητον,
 ἀν. σεισιγ. συν. ἀνακεκαλυμμένον, quod & C. V. ha-
 bet una cum προσαρμιθῶσαις. KÜHN.
 Προσαρμόσαις] Pro προσαρμόσαις &c. ita MS. προσ-
 αρμιθῶσαις τὸ διαρρ. διαφάδην, ὠμολογημένον. τὰ δὲ ἐν
 &c. JUNG.
 20 Ὄμολογ.] Etiam ὠμολογουμένως. I Timoth. III.
 16. ὠμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστή-
 ριον &c. SEB.
 21 Ἀσαφ. &c.] Defunt in MS. ἀσαφ. ἀγν. ἀνέ-
 λεγκ. JUNG.
 22 Ἀνέκπυστον] Ita MS. tamen nescio an ali-
 bi etiam: licet ἐκπυστον sæpe obvium. Synes. ini-
 tio statim epistol. 143. μὴ ἐκπυστα ποιεῖν τὰ ἀξία
 κρύπτεσθαι. Herodiam. lib. II. fol. 301. ὡς ἀν. δια-
 βίουσα ἢ γνώμη (vel φήμη) ἐκπυστα καὶ γνώμη
 ποιῆ τοῖς τε στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς &c. He-

[Syn. autem ἀνέκπυστα (sic enim Henricus Stepha-
 nus apud eum leg. pro ἀνάκυστα) non tantum ἀ-
 κούστα, sed etiam ἀεικλάστα, ἀρρητα. Hic pr. ἐλ-
 dit. ἀνέκπυλον, de quo nihil habeo dicere, nisi
 a πύλη fiat ἐκπυλον, & hoc quodam modo respon-
 deat verbo elimino, quo sensu Horat. eo usus L. e-
 pist. 5.

--- ne fidos inter amicos
 Sit, qui dida foru eliminet. ---

ἐκπυλον autem vicissim ex se gignat ἀνέκπυλον. Sed
 pura, dices: & dices recte, me quidem ipso judi-
 ce, nisi aliquis bonæ notæ auctor juvet. SEB.
 Ἀνέκπυστον] Ἀνέκπυστον & nosfer MS. clare habet.
 omninoque putem illud quasi orponi τῷ ἐκπυστον,
 quod supra VI. 206. JUNG.
 23 Ἀφθειγκτον &c.] Defest ἀφθειγκτον in MS. qui
 deinde, σεισιγ. συνεσκιασμένον. JUNG.
 24 Ἀνέκφ. &c.] Ἀνέκφ. ἐπικεκρ. κρ. &c. συγκεκα-
 λυμμένον cum mediis defunt in MS. nisi quod pro συγ-
 κεκαλ. MS. habet ἀνακεκαλυμμένον. JUNG.
 25 Ὑπὸ παραπ. &c.] MS. ὑπὸ παρ. καὶ τὰ ὅμοια.
 ἀφ. JUNG.
 26 Κατακρύψαι] Sequitur marginale C. A. ἐπι-
 κρύψασθαι, παρακαλύψασθαι, υποστειλάσθαι, haste-
 nus margo. Gloss. ἐπιστελλομαι formido, devio, dele-
 tesco, addunt alii, distimulo, recessesco. KÜHN.
 27 Κατακρύψασθαι] In MS. defunt κατακρύψασθαι
 & κατασιγ. διακρύψ. & λαθ. ἀγν. συσκ. JUNG.
 28 Παρακαλύψασθαι] Pro παρακαλύψασθαι, in
 MS. est παρακαλύψαι. JUNG.
 29 Προκαλύψ. &c.] In MS. defunt προκαλύψ. &
 παραπετ. καὶ τὰ ὅμο. deinde MS. καὶ ἀφ. ἀφα-

milita. Et adverbia quoque, immanifeste, inclare, inapparenter, incognito, non indicato, non promulgatim, occulte, latenter, clam, arcte. Sed σιγηλῶς silenter, est durum. Et quæ ab aliis derivantur, ea aut dura, aut fordida sunt.

μοια. Καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ³⁰ ἀδήλως, ἀφανῶς, ἀσαφῶς, ἀγνώστως, ἀνελέγκτως, ³¹ ἀρρήτως, ἀπορρήτως, κεκρυμμένως, ³² λεληθότως, λαυθανόντως, στεγανῶς. Φορτικὸν δὲ τὸ σιγηλῶς. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων, σκληρὰ, ἢ εὐτελεῖ.

νῶς, omiffis τὰ ἐπιρρ. & vocalis ἀσαφῶς, ἀγνώστως. JUNG.

³⁰ Adήλως,] Marginalc C. A. ἀδήλως, ἀφανῶς, ἀνελέγκτως, ἀπορρήτως, ἀρρήτως, κικ. λαυθανόντως, στ. φ. δὲ τὸ σ. reliqua absunt. KÜHN.

³¹ Ἀρρ. ἀπορρ.] MS. verso ordine, ἀπορρ. ἀρρ. JUNG.

³² Λεληθότως] In MS. deest λεληθότως. Paulo post MS. τὰ δ' ἀπὸ &c. Librum ita vero claudit: τίλος τοῦ ε' βιβλίου. JUNG.

